

Ta Là Tiến Phạm

Bách
Lý
Tí

Mục lục

[Chương 1: Bè Trong Đêm Lạnh](#)

[Chương 2: Ngự Hoà Sầu Miên](#)

[Chương 3: Tây Môn Bến Tàu](#)

[Chương 4: Khách Sạn Thiên Ưng](#)

[Chương 5: Khát Vọng Trong Đêm Tối](#)

[Chương 6: Tìm Nơi Nương Tựa Giang Hồ](#)

[Chương 7: Xích Sát Hàn Kiều](#)

[Chương 8: Thiếu Niên Bang Phái](#)

[Chương 9: Nửa Năm Đào Thái Tàn Khốc](#)

[Chương 10: Tam Đại Đan Điền](#)

[Chương 11: Đi Đạo Thị Trấn](#)

[Chương 12: Bùng Tỉnh](#)

[Chương 13: Quy Tắc Quyết](#)

[Chương 14: Kim Hoàn Xà Vương](#)

[Chương 15: Thanh Lê, Vạn Ngự Tranh Đớp!](#)

[Chương 16: Phong Lục Thúc, Gặp Linh Sơn!](#)

[Chương 17: Ấc, Nguyên Thân Bền Rể Rồi Há?](#)

[Chương 18: Ngự Quái](#)

[Chương 19: Tông Sư Cảnh Siêu Phàm Cảm Giác Lực!](#)

[Chương 20: Phương Pháp Đào Thái Tàn Khốc!](#)

[Chương 21: Trong Ngoài Khác Nhau, Tôn Tì Trật Tự](#)

[Chương 22: Bị Loại](#)

[Chương 23: "Giang Hồ Hiểm Ác, Người Không Thích Hợp Với Giang Hồ!"](#)

[Chương 24: Mà Thôi, Ta Tự Trồng Dưa Đi!](#)

[Chương 24: Thanh Lê Chỉ Mê](#)

[Chương 26: Công Dụng Của Thanh Thạch!](#)

[Chương 27: Nội Thị Cùng Tôi Thế Phương Thuộc](#)

[Chương 28: Nhập Vi Cảnh Được Thuật](#)

[Chương 29: Hạ Đan Điền Sơ Thành](#)

[Chương 30: Giao Nhận Nhiệm Vụ](#)

[Chương 31: Xuống Núi](#)

[Chương 32: A Sừu Tồn Thương](#)

[Chương 33: Thành Hoàng Miếu Đổ Nát](#)

[Chương 34: Trục Xuất Cùng "Bát Mạch" !](#)

[Chương 35: Canh Rắn Huyết Nhân Sâm Đại Bổ Được Thiện](#)

[Chương 36: Luận Bàn](#)

[Chương 37: Một Tắc Xa, Như Cách Núi Lớn](#)

[Chương 38: Lại Qua Một Năm](#)

[Chương 39: Lý Thị Gặp Nạn](#)

[Chương 40: Thủy Phi Đình Thập Tam](#)

[Chương 41: Ngã Xuống Nước, Công Tử Không Còn Thua Cá Gà](#)

[Chương 42: Tập Dịch Che Mặt](#)

[Chương 43: Trận Đầu Trên Giang Hồ](#)

[Chương 44: Hiểm Ác Độc Chiêu!](#)

[Chương 45: Năm Mạng](#)

[Chương 46: Thanh Hà Thông Phi](#)

[Chương 47: Hóa Diễm Linh Phù](#)

[Chương 48: Tính Toán Bố Trí](#)

[Chương 49: Bước Vào Nhị Lưu Cảnh Giới!](#)

[Chương 50: A Nô Tiểu Thư](#)

[Chương 51: Cơ Quan Mật Thất](#)

[Chương 52: Cường Đạo](#)

[Chương 53: Ngộ Quận Chấn Động](#)

[Chương 54: Điều Tra Thanh Lâu](#)

[Chương 55: Chạy Ra Tìm Đường Sống](#)

[Chương 56: Phá Giải Linh Thư](#)

[Chương 57: 《 Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên 》](#)

[Chương 58: Gió Êm Sóng Lặng Hơn Nửa Năm](#)

[Chương 59: Đi Lâu Huyện](#)

[Chương 60: Kim Hồ Phù Bút](#)

[Chương 61: Ở Ẩn Ba Năm](#)

[Chương 62: Kim Giáp Lực Sĩ Phù](#)

[Chương 63: Cuối Năm, Lại Đến Tịch Bát](#)

[Chương 64: Cô Tô Náo Nhiệt](#)

[Chương 65: Thần Bí Cao Thủ](#)

[Chương 66: Đồng Tiền Có Chữ "Sửu"](#)

[Chương 67: Phần Thưởng Ngăn Trăm Lượng](#)

[Chương 68: Hữu Nữ Như Xu](#)

[Chương 69: Đường Hạp, Lại Gặp Vương Sư Huỳnh](#)

[Chương 70: Tại Hạ, Phi Hương Sửu! Giang Hồ Ta Đã Đến!](#)

[Chương 71: Nhóm Thanh Niên Hào Hiệp](#)

[Chương 72: Liên Chiến Liên Thắng](#)

[Chương 73: Lời Mời Tiệc Tối](#)

[Chương 74: Thanh Niên Hào Phú Đề Nhất Tiệc Tối](#)

[Chương 75: Dự Tiệc](#)

[Chương 76: Gặp Lại Hà Tất Quen Biết](#)

[Chương 77: Túy Ngự Văn Xưởng](#)

[Chương 78: Khai Tiệc, Mang Thức Ăn Lên!](#)

[Chương 79: Mời Săn Bắn Ở Khung Lung Sơn](#)

[Chương 80: Ba Đại Tông Sư](#)

[Chương 81: Trưởng Lão Ban Thưởng](#)

[Chương 82: Chuyển Đi Khung Lung Sơn](#)

[Chương 83: Cát Cổ](#)

[Chương 84: Giang Hồ Đại Thâm Án](#)

[Chương 85: Giáp Sĩ Phục Binh](#)

[Chương 86: Khuyển Báo Không Được](#)

[Chương 87: Song Phù Nơi Tay](#)

[Chương 88: Tu Luyện Dưới Đáy Hồ](#)

[Chương 89: Ngộ Quận Phong Vân Đại Hội](#)

[Chương 90: Phong Vân Đột Biến](#)

[Chương 91: Tân Nhiệm Thái Thú](#)

[Chương 92: Xuất Phát, Tiến Binh Thái Hồ!](#)

[Chương 93: Thủy Quý Đột Kích](#)

[Chương 94: Được Vương Đả Vội](#)

[Chương 95: Lên Đảo Bỏ Thuyền](#)

[Chương 96: Tình Lại, Tô Tiên Nhân!](#)

[Chương 97: Nguyên Thần, Thần Niệm Cùng Linh Thuật](#)

[Chương 98: Bắc Lô Đăng, Khởi Yêu Vụ!](#)

[Chương 99: Xông Yêu Trận](#)

[Chương 100: Bạch Liên Lục Sĩ Cấn Dao Trận](#)

[Chương 101: Sơn Hải Gót Sắt Bên Dưới, Phiến Vân Phúc Vũ Không Cát Vàng!](#)

[Chương 102: Phá Yêu Trận Nhân](#)

[Chương 103: Hàn Bình Sơn](#)

[Chương 104: A Sư](#)

[Chương 105: Triệu Thái Thú](#)

[Chương 106: Xây Mộ Phần, Chờ Tế Phẩm](#)

[Chương 107: Hoàng Hôn, Qua Khúc Vang Vọng!](#)

[Chương 108: Bội Thủy Đại Quyết Chiến](#)

[Chương 109: Thiên Thu Vạn Tái, Thống Nhất Giang Hồ!](#)

[Chương 110: Tiên Uy Run Sợ Thiên Hạ](#)

[Chương 111: Nay Sinh Như Phù Du, Sớm Sinh Chiều Tử!](#)

[Chương 112: Mao Giáo Chủ Đầu Hàng 《Bạch Liên Linh Kinh》](#)

[Chương 113: Lễ Tế Cùng Chiến Báo](#)

[Chương 114: Tiểu Khâm Sai Cùng Đại Tư Mã](#)

[Chương 115: Cô Tô Hoa Khôi Hội](#)

[Chương 116: Soi Gương Đồng, Chải Lược Đồ](#)

[Chương 117: Đón Gió Tấy Trần](#)

[Chương 118: Vương Thị Thế Gia](#)

[Chương 119: Sứ Chử Đồng Tiên Hôn Quay Về](#)

[Chương 120: Chuyện Giang Hồ Rủ Áo Mà Đi](#)

[Chương 121: Áo Vải Về Quê](#)

[Chương 122: Bái Tiên Như Nước Thủy Triều Tuôn Ra](#)

[Chương 123: Công Danh Phú Quý Ngập Trời](#)

[Chương 124: Tâm Không Ràng Buộc, Thả Câu Thái Hồ](#)

[Chương 125: Một Bước Đi Ba Lần Ngoảnh Lại, Duyên Hồng Trần Kết Thúc Từ Đây](#)

[Chương 126: Hồng Trần Thế Ngoại](#)

[Chương 127: Chèo Thuyền Du Ngoạn Tìm Tiên Duyên](#)

[Chương 128: Linh Sơn Trồng Linh Đậu](#)

[Chương 129: Tiêu Trung Tiên](#)

[Chương 130: Lên Đường, Đi Triều Ca!](#)

[Chương 131: Bi Thương, Chảy Ngược Thành Sông!](#)

[Chương 132: Thiên Cơ Thuật Cùng Linh Túy](#)

[Chương 133: Triều Ca Dạ Huyền Ngũ Thập Lý](#)

[Chương 134: Chợ Đêm Linh Cốc Cùng Tây Túy Đan](#)

[Chương 135: Tiên Thành Khó Ngụ](#)

[Chương 136: Buôn Bán Ít Thấy Gạo](#)

[Chương 137: Bình Cảnh Linh Túy](#)

[Chương 138: Vừa Vào Tây Túy Sầu Tựa Như Biển](#)

[Chương 139: Tiểu Luyện Đan Thường](#)

[Chương 140: Khai Lò, Luyện Tây Túy Đan](#)

[Chương 141: Lột Xác Phàm Thành Tiên](#)

[Chương 142: Tiêu Vĩ Linh Cầm Và Phong Lôi Dẫn](#)

[Chương 143: Đột Nhiên Tăng Mạnh](#)

[Chương 144: Từ Quán Kết Nhóm](#)

[Chương 145: Tiểu Đội Xuất Phát](#)

[Chương 146: Phệ Sài Mộc](#)

[Chương 147: Nhiếp Yêu Hương](#)

[Chương 148: Lạc Phách Tà Tu Ăn Cướp](#)

[Chương 149: Tà Tu Hang Ổ](#)

[Chương 150: Triều Ca Tam Vị Đại Lão](#)

[Chương 151: Thắng Lợi Trở Về](#)

[Chương 152: Đào Hoa Tĩnh Linh](#)

[Chương 153: Luyện Khí Tăng Tám!](#)

[Chương 154: Đào Yêu Trúc Cơ!](#)

[Chương 155: Uy Mạnh Trúc Cơ Đào Thụ Yêu](#)

[Chương 156: Luyện Cửu Đỉnh Phong](#)

[Chương 157: Phi Kiếm Pháp Khí](#)

[Chương 158: Trù Tổ Tiểu Đội](#)

[Chương 159: Thần Hồ Năm Người Tổ](#)

[Chương 160: Tiên Tông Nhiệm Vụ](#)

[Chương 161: Xâm Nhập Mê Tiên Hạp Cốc](#)

[Chương 162: Cấp Hai Yêu Trùng Noãn](#)

[Chương 163: Họa Thủy Đông Dẫn](#)

[Chương 164: Hạp Cốc Tuyệt Cảnh](#)

[Chương 165: Tiên Âm Ba Nghênh Chiến Đại Phong Nhận \(Chúc Mừng Vị Thứ Tư Minh Chủ\)](#)

[Chương 166: Đào Vong](#)

[Chương 167: Thần Bí Hung Hiểm Hang Động Đá Vôi](#)

[Chương 168: Ngã Rẽ, Sát Cơ Bất Đầu](#)

[Chương 169: Âm Núp, Âm Sát](#)

[Chương 170: Băng Ti](#)

[Chương 171: Không Dính Máu Giết Chóc](#)

[Chương 172: Băng Linh Tâm](#)

[Chương 173: Bắt Được](#)

[Chương 174: Trở Mặt](#)

[Chương 175: Phân Chia Linh Thảo Được](#)

[Chương 176: Trở Về Thành](#)

[Chương 177: Bái Nhập Bồng Lai Tiên Tông](#)

[Chương 178: Đến Tông Môn](#)

[Chương 179: Độ Từ Điện](#)

[Chương 180: Kim Đan Thụ Nghiệp](#)

[Chương 181: Nghìn Năm Ngọc Túy Chi Cùng Trúc Cơ Đan Phương](#)

[Chương 182: Tặng Thư Các Đại Mua Sắm](#)

[Chương 183: Tu Di Giới Cùng Tiểu Thương Phiến](#)

[Chương 184: Thần Kỳ 《Hóa Diệp Thiên》 Tam Quyết!](#)

[Chương 185: Liệt Thần Thuật Cùng Mua Linh Được](#)

[Chương 186: Đồng Lữ Sơn Luyện Đan](#)

[Chương 187: Bể Quan Luyện Đan](#)

[Chương 188: Trúc Cơ Đan Thành! \(Chúc Mừng 'Tam Sinh Duyên Dâm Thiên Đế Minh Chủ\)](#)

[Chương 189: Linh Sơn Thay Đổi, Đào Nguyên Hiện !](#)

[Chương 190: Trồng Được, Xuất Quan](#)

[Chương 191: Tiểu Đan Hội, Phó Hội](#)

[Chương 192: Đa Bảo Hồ Lô](#)

[Chương 193: Linh Bảo Trao Đổi](#)

[Chương 194: Cứu Chữa Thất Bảo Hồ Lô](#)

[Chương 195: Một Năm, Trúc Cơ Tầng Hai!](#)

[Chương 196: Bất Vụ Chính Nghiệp* Luyện Đan Sư](#)

[Chương 197: Tiên Tông Bí Ẩn](#)

[Chương 198: Hai Năm Yên Lặng](#)

[Chương 199: Tấn Chức Luyện Đan Đại Sư](#)

[Chương 200: Bái Sư Kim Đan](#)

[Chương 201: Bái Sư Lễ Cùng Tiến Cử Danh Ngạch](#)

[Chương 202: Sư Mẫu Cho Mời](#)

[Chương 203: Sư Nương Lễ Gặp Mặt](#)

[Chương 204, 205: A Nô Trúc Cơ, Nghiên Cứu Linh Vật](#)

[Chương 206: Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiểm Quyết](#)

[Chương 207: Đặt Làm Phi Kiểm](#)

[Chương 208: Thần Kỳ Thiểm Thước Thạch](#)

[Chương 209: Năm Năm Kỳ Hạn](#)

[Chương 210: Phệ Linh Phi Nghi Cùng Kim Sắc Nghi Hậu](#)

[Chương 211: Luyện Thành Tam Bảo Hồ Lô Và Thần Dị Hạt Giống](#)

[Chương 212: Phụng Mệnh Xuống Núi](#)

[Chương 213: Hồi Hương](#)

[Chương 214: Rời Đi](#)

[Chương 215: Hàn Khố Chi Địa](#)

[Chương 216: Tiểu Tiên Tông Cùng Tán Tu](#)

[Chương 217: Chuẩn Bị Thóa Đàng](#)

[Chương 218: Ma Sát Minh, Chương 219: Yêu Vật Đột Kích](#)

[Chương 220 Quảng Mô Sát Khí, Chương 221 Thần Bí Ngân Khoáng](#)

[Chương 222: Vô Pháp Rèn Luyện Bí Khoáng Chương 223: Khu Yêu Linh](#)

[Chương 224: Cát Vân Chí Tử, Chương 225: Biến Đổi Liên Tục](#)

[Chương 226: Săn Giết Kim Yêu Hạt, Chương 227: Chiêu Yêu Phiến](#)

[Chương 228: Chinh Đốn Tàn Cuộc, Chương 229: Phong Khoáng](#)

[Chương 230: Chấn Động Bằng Lai Tiên Tông](#)

[Chương 231: Ma Sát Minh Cùng Bắc Di Man Tu](#)

[Chương 232: Chiêu Yêu Phiền Tác Dụng, Chương 233: Giao Dịch](#)

[Chương 234: Tin Tức Oanh Động, Chương 235: Điều Binh Khiển Tướng](#)

[Chương 236: Yêu Cầu, Chương 237: Chiết Xuất Bí Ngân](#)

[Chương 238: Bồi Dưỡng Thể Hệ Thứ Hai, Bí Ngân Phệ Linh Phí Nghĩ!](#)

[Chương 239: Đóng Quân Nơi Doanh Địa, Chương 240: Đột Phá Trúc Cơ Trung Kỳ](#)

[Chương 241: Ma Tu Sĩ](#)

[Chương 242: Phục Kích, Chương 243: Thuần Gian Phúc Diệt](#)

[Chương 244: Giao Thủ, Chương 245: Huyết Ma Công](#)

[Chương 246: Độc Chiến Quân Ma, Chương 247: Rơi Xuống Vực](#)

[Chương 248: Toàn Diện Khai Chiến, Chương 249: Lục Dực Xà Cố Tổ](#)

[Chương 250: Huyết Ma Công Cùng Chiêu Yêu Phiền, Chương 251: Bị Nhốt Nửa Năm](#)

[Chương 252: Phán Hồi, Chương 253: Ít Xuất Hiện Tham Chiến](#)

[Chương 254: Lại Thấy Sư Tôn](#)

[Chương 255: Hai Nữ Thương Tâm](#)

[Chương 256: Đêm Trước Đại Chiến](#)

[Chương 257: Bắc Di Viện Binh](#)

[Chương 258: Mật Đạo](#)

[Chương 259: Huyết Tế Đại Trận](#)

[Chương 260: Huyết Sát Oán Linh](#)

[Chương 261: Huyết Tinh Thạch](#)

[Chương 262: Kim Đan Oán Linh Truy Sát](#)

[Chương 263: Địa Hóa Quật Cùng Ô Hốt Man Tát](#)

[Chương 264: Ma Quật Bảo Khố Sát Khí \(Cầu Toàn Đỉnh, Bạo Theo!\)](#)

[Chương 265: Mờ Ra Bảo Rương](#)

[Chương 266: Ô Mẫn Nhi](#)

[Chương 267: Hầm Địa Đại Trận](#)

[Chương 268: Dư Nghiệt Làm Loạn](#)

[Chương 269: Dò Xét Giang Nam](#)

[Chương 270: Quy Tâm Tựa Như Mũi Tên](#)

[Chương 271: Song Hỷ Lâm Môn](#)

[Chương 272: Dã Tán Một Tổ](#)

[Chương 273: Chương Kỳ Sử](#)

[Chương 274: Khấu Kiến](#)

[Chương 275: Kiến Nghiệp Thành](#)

[Chương 276: Ninh Vương Phi](#)

[Chương 278: Tu Sĩ Khả Nghi](#)

[Chương 279: Tu Tiên Tập Thị Cùng Bảng Chích Pháp Thuật](#)

[Chương 280: Thiên Niên Thi Độc](#)

[Hay Vẫn Là Xin Nghi Đi](#)

[Chương 281: Tàng Linh Đồ](#)

[Chương 282: Thiên Biến](#)

[Chương 283: Quý Tu Độ Kiếp](#)

[Chương 284: Nghênh Chiến Quý Tu](#)

[Chương 285: Mạng Treo Lơ Lửng](#)

[Chương 286: Từ Khái Đến Cùng](#)

[Chương 287: Bảng Tâm Kết Đan](#)

[Chương 288: Bị Bắt Được Một Cái Kim Đan Quý Tu](#)

[Chương 289: Giang Nam Chuyện](#)

[Chương 290: Luyện Chế Nguyên Thần Pháp Khí Huyết Linh Châu](#)

[Chương 291: Thọ Lễ Cùng Sư Tôn Đáp Lễ](#)

[Chương 292: Huyết Linh Châu Cùng 《Phệ Huyết Bí Quyết》](#)

[Chương 293: Trèo Lên Thần Sơn](#)

[Chương 294: Trèo Lên Đỉnh Huyết Nhiên!](#)

[Chương 295: Khương Lão Tổ Cùng Lục Y](#)

[Chương 296: Thiếu Niên Cổ Nhân](#)

[Chương 297: Lão Tổ Phát Biểu](#)

[Chương 298: Trúc Cơ Tầng Sáu](#)

[Chương 299: Nửa Năm Sau](#)

[Chương 300: Vu Sơn Bí Cảnh](#)

[Chương 301: Sát Khí Hàng Đới Điện!](#)

[Chương 302: Liên Phá Tam Giai, Vấn Đỉnh Trúc Cơ Đỉnh Phong!](#)

[Chương 303: Nhanh Chân Đến Trước](#)

[Chương 304: Hoàng Tước Tại Hậu \(Hoàng Tước Phía Sau \)](#)

[Chương 305: Song Kim Đan Chiến Lục Bào](#)

[Chương 306: Tiên Nhân Gặp Rủi Ro](#)

[Chương 307: Gan Mật Điều Võ](#)

[Chương 308: Tuyền Hạc \(Suối Hạc \)](#)

[Chương 309: Tương Cứu Trong Lúc Hoạn Nạn, Cá Quay Về Nước, Quên Đi Chuyện Trên Bờ](#)

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 1: Bè Trong Đêm Lạnh

Trời đông giá rét.

Trăng khuyết lên sớm, lúc mặt trăng lặn, ngày đến bình minh.

Lúc này Chu Trang vùng sông nước vẫn như cũ đắm chìm ở mênh mộng sương sớm chính giữa, chỉ có thể nhìn được một mộng lung vùng sông nước hình dáng.

Trên bờ sông mọi âm thanh im lìm, hàn phong lạnh lẽo như đao.

Cây khô đầu cành một ổ quạ trong tổ, hàn nha rét núp ở bên trong tổ, ngẫu nhiên phát ra một tiếng gáy kêu, trong bóng đêm hết sức oa oa kêu chói tai.

Tô Trần đập một bộ bè trúc nhỏ, rét đỏ bàn tay nhỏ bé cầm chặt lấy một cái trượng dài sào trúc, ở trong nước lắc lư dập dềnh, quanh co hướng về phía giữa đường sông.

Phía sau hẵn trên bè trúc, để đó một cái sọt cá đan bằng trúc, một chiếc ống trúc đèn soi cá, một bộ lưới đánh cá.

Bọt nước thỉnh thoảng khẽ bắn tung tóe lên bè, làm ướt hẵn giày thảo đẳng, nước lạnh thấm thấu dần dần buốt da lạnh thấu xương. Gió rét thổi tới, nhỏ gầy thân thể đơn bạc lập tức đánh cho mấy cái run rẩy.

Tô Trần là Chu Trang một hộ bần hàn ngư dân con cái.

Ngư dân cuộc sống khó khăn, Cô Tô huyện nha thuế thuyền đã rất trầm trọng, hơn nữa giang hồ bang phái thỉnh thoảng bắt chẹt vơ vét tài sản, như là hai khối nặng nề cự thạch, đè nặng Tô gia già trẻ không thở nổi.

Cha mẹ mỗi ngày đi hồ lớn đánh cá, đi sớm về trễ, ấy mà chỉ đủ một nhà năm miệng ăn miễn cưỡng sống tạm.

Tô Trần vẫn còn là mười hai tuổi nhỏ bé và yếu ớt thiếu niên, cũng đã rất chín chắn hiểu chuyện, muốn thừa dịp tảng sáng thời gian, khoảng cách hừng đông còn có một canh giờ, tại trong sông bắt chút ít tôm cá bán chút đồng tiền, bù đắp chi phí trong nhà.

Bè trúc đã đến giữa sông, hắn đem dài một trượng sào trúc đâm sâu vào phù sa ở đáy sông, đỗ lại.

Tô Trần dùng sức chà xát bản thân hầu như muốn lạnh cứng bàn tay nhỏ bé, làm cho mình ấm áp đi một tí. Móc ra tay áo gai, từ trong ngực móc ra đá lửa cùng cỏ khô, dùng sức va đập hơn mười cái, mới rút cuộc dẫn đốt một cây cỏ khô.

Hắn vội vàng dùng cỏ khô nhóm trên bè cái kia chén nhỏ ngọn đèn trúc, dùng tiểu côn khều ngọn đèn trúc, đặt vào mép bè trúc, chỗ gần sát mặt nước.

Ngọn đèn trúc ánh sáng cực kỳ ảm đạm, tại đây mảnh cảnh ban đêm mờ lung yên tĩnh trong sông, cũng là ánh sáng duy nhất.

Tôm cá hương sáng, đêm trong dễ dàng bị lửa sáng thu hút.

Nếu như lại vẩy lên một chút ngư thảo, con giun cùng bánh ngô hạt vụn các loại cá ăn làm mồi nhử, tự nhiên đưa tới được càng nhiều nữa tôm cá đến đây kiếm thức ăn.

"Hỏa đăng nhử cá" đây là ngư dân trong đêm bắt cá tiểu kỹ xảo, cũng là Tô Trần sở trường nhất phương pháp bắt cá.

Tô Trần làm xong những thứ này, mới rút lại vào đơn bạc áo vải bố, đứng ở băng lãnh nước ngấm trên bè trúc, cầm lấy một bộ võng lưới, kiên nhẫn cùng chờ đợi trong sông bầy cá đến đây kiếm ăn.

Trong sông cá con tôm nhỏ rất nhiều, nhưng mà không đáng mấy cái tiền.

Vận chuyển rất xa Cô Tô thị trấn Tây Môn bến tàu phiên chợ bán, tràn đầy một sọt cá lớn cá con tử tôm nhỏ, cũng mới đổi hai ba văn đồng tiền, cơ hồ không đủ ngư dân bận bịu một ngày tiền cơm.

Đáng giá chính là mấy cá lớn nặng kí.

Chu Trang vùng sông nước phụ cận Lâu huyện có một tòa lên trăm dặm nước sâu hồ nước lớn, tên là Điển Sơn hồ, mặt hồ gió to sóng lớn, thừa thãi cá trích lớn.

Bắt lên hai cá lớn nặng kí, một cái có thể bán trên năm văn đồng tiền.

Nhưng mà, đó là thị trấn người ta cùng tiệm rượu khách sạn khách quý mới thường xuyên ăn được đồ vật.

Chu Trang các ngư dân đánh bắt đến cá lớn đều không nỡ chính mình ăn.

Thường thường đi đến trong Cô Tô huyện thành bán đi đổi thành đồng tiền, lấy ra ứng phó huyện nha thuế thuyền. Còn lại một chút đồng tiền, mới đi đổi thành gạo muối vải dầu, miễn cưỡng duy trì một nhà lâu năm một chút kế sinh nhai.

Trừ lần đó ra, trong hồ nước lớn còn có cực kỳ hiếm có "Ngân Tích Dao Ngư, Tuyết Hoa Thạch Ngư, Hồng Vĩ Đại Hà" tam đại trân phẩm.

Nghĩ tới tam đại trâm phẩm cá, Tô Trần liền nóng lòng.

Một cái vền vền nửa cân nặng quý hiếm Ngân Tích Dao Ngư, bán cho Cô Tô huyện thành lớn nhất tiệm rượu "Thiên Ưng khách sạn", có thể bán ra làm cho người lú lỏi năm trăm miếng đồng tiền giá tiền rất lớn, hầu như chống đỡ trên cả ngư dân đánh bắt nghiêm chỉnh thuyền cá còn đáng giá.

Tô Trần thường xuyên cùng ngư dân những người lớn đi qua huyện thành Thiên Ưng khách sạn bán cá, nhận thức Thiên Ưng khách sạn làm việc lật vật tiêu hóa kể A Sửu, thứ ba hai đi sau đó, hai gã thiếu niên đã thành không có gì giấu nhau hảo huynh đệ, vì vậy quen thuộc huyện thành Ngư Thị giá cả thị trường.

Chỉ là những thứ này trâm quý loại cá rất khó đánh bắt, mỗi ngày mấy trăm chiếc thuyền đánh cá xuống hồ, cũng chưa chắc có một hai chiếc có thể mò được một đuôi tam đại trâm phẩm.

Cho dù là có vài chục năm kinh nghiệm ngư dân lâu năm, ở nước sâu trong hồ nước lớn, dùng mấy trượng cực lớn lưới đánh cá, đều rất khó đánh bắt được Ngân Tích Dao Ngư.

Nếu có ngư dân gặp may mắn đánh bắt được một đuôi, nhất định hướng về Chu Trang hết thảy các ngư dân đều khoe khoang một phen, hận không thể người người đều khoe chói lợi hâm mộ bản thân.

Đáng tiếc, chỉ có tráng niên ngư dân mới dám thừa lúc thuyền đánh cá xuống hồ lớn, vung lưới lớn đánh bắt.

Tô Trần còn là thiếu niên, khí lực suy nhược, không dám xuống hồ lớn, chỉ có thể chống đỡ bè trúc nhỏ cái tại yên ả trong sông mò cá.

Hắn đối với mấy cái này đặc sản quý hiếm cá, tuy rằng hâm mộ, nhưng là không dám đi làm theo thế nào.

Tại sông nhỏ trong ngẫu nhiên cũng có thể đánh bắt được bơi ra ngoài hồ cá trích lớn.

Chỉ là, Chu Trang dọc hướng Cô Tô huyện thành đường thủy, là một cái thập phần bận rộn đường sông.

Ban ngày vãng lai đại tiểu thương thuyền ít nhất hơn mười chiếc, thuyền đánh cá càng là mấy trăm chiếc, giữa sông cá lớn dễ dàng chấn kinh, sẽ bị thuyền lớn sợ quá chạy mất, lặn sâu xuống bảy tám trượng đáy sông, căn bản không cách nào đánh bắt.

Chỉ có vào tảng sáng tạm thời trong vòng một canh giờ, trên mặt sông hầu như không có thuyền lớn vãng lai, cá lớn sẽ không bị kinh hãi, mới sẽ nổi đến mặt sông tới kiếm ăn phù du sâu nhỏ.

Đây cũng là Tô Trần duy nhất đánh bắt cá trích lớn cơ hội.

...

Không bao lâu, một số bầy cá con được đèn soi cá thu hút, ở bè trúc chung quanh xuất hiện.

Tô Trần chịu đựng hàn phong thấu xương, ngồi xồm trên bè trúc kiên nhẫn chờ.

Bụng có chút đói, từ trong ngực móc ra một cái nguội lạnh ổ bánh ngô, bẻ ra một nửa chậm rãi nhai lấy ăn, lấp thoáng cái bụng. Còn lại một nửa không nỡ ăn, thả lại trong ngực thu vào.

Hắn muốn phải đánh bắt không phải là những thứ này chứa đầy một sọt cá lớn mới đáng giá mấy văn tiền cá con tôm nhỏ, mà là cá lớn.

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Đột nhiên, giữa sông xuất hiện một đạo tia sáng trắng, như là một đám linh động ngân tuyến ở trong nước du động, nổi lên mặt nước ăn mỗi câu, bị bè trúc treo ngọn đèn ánh lửa một theo, cảnh ban đêm chính giữa sáng chói động lòng người.

Đây là Ngân Tích Dao Ngư!

Tô Trần trong chốc lát thiếu chút nữa cho rằng bản thân hoa mắt.

Hắn đen kịt linh động tròn mắt, vẫn không nhúc nhích nhìn chăm chăm vào trong sông đạo kia nhẹ nhàng bơi dạt ngân tuyến, hô hấp dồn dập lên, trong lòng phanh phanh không ngừng đập, lộ ra khó có thể tin sắc mặt.

Ngân Tích Dao Ngư chỉ có tại hồ nước lớn ở chỗ sâu trong mới ngẫu nhiên có thể chứng kiến, chỉ sợ là trong hồ lớn đồ ăn chưa đủ, nó mới tại trời đông giá rét, bơi tới trong sông kiếm ăn tới.

Xem này Ngân Tích Dao Ngư, chí ít có bảy tám kí hơn chứ!

Nửa cân nặng Ngân Tích Dao Ngư mới được bán được năm trăm văn đồng tiền.

Mỗi lần nhiều nhất tăng một hai, có thể quá mức bán một trăm văn đồng tiền. Nay Ngân Tích Dao Ngư trọn vẹn có thể bán lên bảy tám trăm văn đồng tiền giá tiền rất lớn, chống đỡ trên cả bản thân bận rộn một năm kiếm được tiền.

Tô Trần sắc mặt đỏ lên, trong lòng đập thành thịch.

Trong nhà bàn hàn như tấy, hắn đương nhiên biết rõ như vậy một cái trân quý Ngân Tích Dao Ngư ý vị như thế nào.

Nếu đánh bắt được này đao cá, tại Cô Tô huyện thành khách sạn bán đi giá cao, liền có thể đổi về trọn vẹn vài túi lớn trắng như tuyết gạo và mì,

khẩu phần lương thực, muối ăn cùng vài bố mới.

Bây giờ là tháng chạp, rất nhanh sẽ qua năm mới.

Năm nay lễ mừng năm mới liền có thể ăn được một lần mỹ vị tôm nhỏ thức ăn sủi cải, chén lớn thơm ngào ngạt cơm trắng, rút cuộc không cần đi gặm cứng rắn ổ bánh ngô rồi.

Còn có thể cho đệ đệ, muội muội kéo trên vài thước đại phân bố, làm hai bộ năm mới quần áo mới.

Dư thừa đồng tiền, thậm chí còn có thể cầm lấy đi giao nộp Cô Tô huyện nha thuế thuyền, thay cha mẹ giảm bớt một bộ phận gánh nặng trên vai.

Cha mẹ biết hãnh như vậy tài giỏi, khẳng định thích vui vẻ cười, vuốt đầu của hãnh hưng hăng khen ngợi hãnh một phen.

Đã có này Ngân Tích Dao Ngư, năm nay nhất định có thể nhẹ nhõm vượt qua một cái năm tốt lành!

Tô Trần vội vàng ngừng thở, thanh tịnh đôi mắt trúng lóng lánh từng miếng đồng tiền kim quang, một đôi bàn tay nhỏ bé trầm ổn nắm cá đầu mạng lưới, cực kỳ chậm rãi bắt đầu thu lưới.

"Ngân Tích Dao Ngư", được xưng trong nước phi đao, tuyệt không phải là hư danh.

Nó rất dễ dàng chấn kinh, bơi tốc độ không phải cực nhanh, hái thủy như đao, lóe lên thì không.

Đánh bắt Ngân Tích Dao Ngư, đặc biệt thử thách một ngư dân công sức.

Tĩnh tâm, dồn khí, mắt chuẩn, nhanh tay!

Tô Trần bình tĩnh, chậm rãi thu lưới.

Đúng lúc này, bờ sông ngọn cây trong ổ quạ tê một cái quạ đen, không biết sao đột nhiên bừng tỉnh, phát ra một tiếng thê lương quạ kêu to.

"Quááác... ~~——!"

Hết sức chăm chú Tô Trần lấp bắp kinh hãi, một đôi bàn tay nhỏ bé gắt gao cầm lấy lưới không khỏi run rẩy một cái, trên mặt sông kinh động một đóa rất nhỏ hoa nước nhỏ.

Giữa sông Ngân Tích Dao Ngư lập tức chấn kinh, đuôi cá đột nhiên hất lên, nhanh như tia chớp theo lưới cá ranh giới nhảy ra ba bốn trượng xa, trong chớp mắt chìm vào đáy sông biến mất không thấy gì nữa.

Hồng hét!

Ngân Tích Dao Ngư bị dọa chạy!

Tô Trần mang theo một cái chỉ có mấy cái con tôm nhỏ vô ích lưới cá, không khỏi khí thân thể run rẩy, như muốn khóc.

Đều là cái kia chỉ khốn khiếp miệng thúi quạ đen gọi bậy!

Đây chính là một cái bảy tám kí Ngân Tích Dao Ngư, trọn vẹn bảy tám trăm văn đồng tiền!

Đáng tiếc, bị hàn nha cái này miệng thúi mở to kêu lớn một lần, toàn bộ không còn!

Năm nay vượt qua cái năm tốt nguyện vọng, ấy mà bị nhờ!

Tô Trần hốc mắt phiếm hồng, hung dữ trọn mắt nhìn hướng về bờ sông ngọn cây tổ quạ.

Hắn tức giận vô cùng, bẻ trúc lướt qua đi, cầm lấy tay nghề bên trong trường sào trúc, đâm hướng trên ngọn cây một ổ tổ con quạ.

"Thối hàn nha, cho người vớ vẩn kêu to!"

Tổ quạ bị chọc, hàn nha kinh hãi "Quááác... Quạ quạ" một mạch gọi bậy, cũng tại trong tổ giả chết không dám thò đầu ra.

Nửa ngày, Tô Trần cánh tay bủn rủn, chán nản té ngõi tại trên bè trúc uể oải vô cùng.

Bị sương lạnh rét đỏ bừng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, đều là một bộ ủ rũ thất vọng thần sắc.

Ài!

Tô Trần cũng biết, cái này lâu năm hàn nha cái gì cũng đều không hiểu, chỉ là nửa đêm bị sương khí rét bừng tỉnh, lung tung kêu lên một tiếng mà thôi, cũng không phải là cố ý hại hấn.

Cùng nó giận dỗi tức giận cái gì!

Tô Trần thở dài, ngược lại có chút áy náy, nhìn qua đầu cành tổ quạ.

"Xin lỗi! Ta không nên nhất thời tâm tư phiền muộn tức giận tìm người trút giận, chọc nỡ ở của người. Cái này trời đông giá rét, người đang ở đây trong tổ ấy mà rét chịu đựng đau khổ, những thứ này tôm nhỏ coi như là ta cho người đền cái chỗ sai."

Tô Trần theo sọt cá trong cầm một chút cá con tôm, nhét vào rế cây già bên dưới, sau đó chống đỡ bè trúc tiếp tục đánh cá rồi đi.

Chờ hấn đi xa hàn nha tự nhiên biết bay xuống cây đi ăn.

Hàn nha kháng nghị "Quááác... Nha" kêu lên vài tiếng, núp ở sào huyết trong tiếp tục giả vờ chết.

Một canh giờ sau đó, Tô Trần rút cuộc đánh đầy một sọt cá cá lớn tôm nhỏ.

Bận rộn hơn nửa đêm, mặc dù chưa bắt được cái kia quý hiếm Ngân Tích Dao Ngư, nhưng là có một chút thu hoạch khác, bắt được một cái hai cân nặng cá trích lớn.

Một cái cá trích lớn tại Chu Trang trên chợ, có cùng tiền phụ đổi về một lớn bó củi lửa, đêm đông trong đốt tốt bốn năm cái buổi tối.

Cái này năm văn đồng tiền không nhiều lắm, nhưng chỉ cần thường xuyên đánh cá, vào ngày đêm tích lũy cũng có thể bổ sung một chút chi phí trong nhà, cha mẹ có lẽ cũng sẽ thích.

Trong sọt cá còn dư lại cá con tôm nhỏ tuy rằng bán không được mấy cái tiền, nhưng mà có thể cho đệ đệ muối muối nấu mấy bát canh cá uống. Ăn không hết đấy, thì lấy đi cùng Chu Trang nhà nông đổi chút ít rau cỏ lá cây.

Cái này mùa đông rất khó chịu đựng, vượt qua so với những năm qua càng khổ nhiều.

Tô Trần đánh đầy một cái sọt cá, trên khuôn mặt non nớt nhiều hơn một phần sắc mặt vui mừng, chèo bè trúc đến trong nhà mà đi, suy nghĩ qua Tết này, đệ đệ muối muối lại lớn lên một hai tuổi, trong nhà nhiều hơn hai cái hiểu chuyện bé con giúp đỡ được lao động, cuộc sống cuối cùng sẽ từ từ tốt hơn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ngư Hoả Sầu Miên

Tô Trần chống đỡ bè trúc nhỏ chở tôm cá tràn đầy sọt cá, hướng Chu Trang vùng sông nước bờ sông cập bến một chiếc cũ kĩ thuyền đánh cá mà đi, hưng phấn khuôn mặt nhỏ nhắn hồng phác phác, chuẩn bị trở về cũ kĩ thuyền đánh cá gặp phụ thân cùng mẫu thân.

Tảng sáng đường sông sương mù mênh mông, miễn cưỡng có thể chứng kiến lốm đốm mấy chỗ ngư dân hỏa đăng, lộ ra gây chú ý ánh mắt của người ngoài. Tại Chu Trang vùng sông nước một cái đường sông bên cạnh bờ, thả neo Tô Trần nhà cũ kĩ thuyền đánh cá.

Tô gia tổ tiên nhiều thế hệ tại Chu Trang vùng sông nước lấy bắt cá là nghiệp, một nhà già trẻ năm miệng đều ở tại nơi này cũ kĩ thuyền đánh cá trên.

Cũ kĩ thuyền đánh cá, trần nhà chỉ dùng để trúc tre cùng khô rơm rạ gói thành đơn sơ túp lều, trong rạp đồ một tầng bùn đất tương ngăn cản hàn phong, đã sớm khô nứt, nhiều ra rất nhiều khe hở.

Túp lều cửa vào bị một cái cũ nát vải màn bao phủ, dùng quá lâu, rách nát lọt gió. Hàn phong theo vải màn trong khe hở vù vù rót vào ngư trong khoang thuyền, hàn ý rét thấu xương.

Bị hun đến đen kịt rạp trên đỉnh treo một chiếc lò mờ ngọn đèn, dầu cạn đến cùng, chập chờn ảm đạm ánh sáng màu đỏ, miễn cưỡng có thể thấy rõ túp lều trong tình hình.

Tại túp lều bên trong dựa vào màn cửa chỗ, có một cái nhỏ đất lò, chỉ dùng để hong bún đất chõng lên đứng lên đấy, phía trên mang lấy một cái cái hũ, chịu đựng cái nồi cháo loãng, cháo trên bay vài miếng cái trắng lá, bên trong không có dính chút dầu nước cùng một ít muối.

Lò phía dưới đốt một căn củi khô lửa, hướng mặt ngoài tỏa ra vù vù Tinh Hỏa khí.

Trời đông giá rét ở dưới túp lều bên trong, toàn bộ nhờ lò bên trong cái này cổ nhiệt khí, mới miễn cưỡng duy trì lấy một chút ấm áp.

Lò bên cạnh để đặt lấy xưa cũ thùng gỗ, bên trong nuôi mấy cái đóng mở lấy miệng sắp chết tiểu cá trích.

Túp lều tận cùng bên trong nhất, thì là cổ xưa tấm ván gỗ giường cùng tản ra nhàn nhạt mùi nấm mốc bị tấm đệm, trong chăn ngủ hai gã bần thiêu như vậy ba bốn tuổi đứa bé, núp ở trong đệm chăn, ngẫu nhiên dạn mất vài tiếng.

Chu Trang vùng sông nước đại đa số ngư dân, đều qua như vậy nghèo khó. Ngày lễ ngày tết thời điểm có thể dính vào một chút dầu muối thức ăn mặn, cũng đã rất tốt.

Tô lão cha ngăm đen trên mặt tràn đầy nếp gấp, ngồi xõm bếp lò bên cạnh, cầm lấy một cây lạnh cái tẩu, xoạch xoạch nặng nề mút lấy lạnh khói.

Thấp kém thuốc lá khô cũ, rất là khô mãnh liệt, ngẫu nhiên ho khan vài tiếng.

Tô lão nướng trên tay bận bịu liên tục, tại bên giường khe hở đan xen một mảnh cũ nát lưới đánh cá, trên mặt lo âu.

"Hài tử cha hửn, năm nay bọn ta nhà lại không có tích lũy dưới mấy cái tiền, một năm bận đến đuôi đầu tích lũy dưới bốn lượng bạc vụn. Mắt thấy

muốn qua đại niên, năm trước muốn hưởng huyện nha giao một khoản thuyền thuế, cái này ít bạc một cái sẽ không còn.

Bọn ta đánh cho cá vận chuyển trong huyện thành bán, Cự Kinh bang cái kia bút cân phí còn không có rơi vào. Tiếp tục như vậy, cái này mùa đông chỉ sợ là nhịn không quá đi."

Tô lão nương bổ sung đan xen xưa cũ lưới đánh cá, nói liên miên cần nhẫn, than thở.

Cô Tô huyện nha thuyền thế là mỗi năm năm lượng bạc, phải tại qua đại niên lúc trước nộp lên trên, nếu không huyện nha đám kia hung thần ác sát nha dịch sẽ phải xuống nông thôn tìm tới cửa, chế trụ thuyền đánh cá không cho phép xuống nước.

Cự Kinh bang là Ngô quận mười ba huyện cảnh nội ngũ đại giang hồ bang phái một trong, chiếm giữ Thái Hồ, tại to như vậy Ngô quận ở trong hoành hành trên trăm năm, lũng đoạn hơn ngàn dặm phạm vi lớn hồ nước nhỏ, vận chuyển đường sông, đối với Chu Trang các trưng thu cân phí, mỗi tháng một lượng bạc.

Ngư dân Nguyệt Nguyệt muốn giao, nếu không Cự Kinh bang không cho phép ngư dân chuyển cá đi trong huyện thành buôn bán, đánh cho nhiều hơn nữa cá cũng chỉ có thể nát tại thuyền đánh cá trên.

Ngư dân cá bán không được, đứt gãy sinh kế, cái kia đó là một con đường chết.

Đối với Chu Trang những cái kia trung thực ngư dân mà nói, Cự Kinh bang đó là ăn tươi nuốt sống mãnh hổ ác lang, khi nam cường hào nữ, vơ vét tài sản hào đoạt, so với nha môn quan sai còn ngoan độc, không dám chút nào chống lại.

"Xoạch ~!"

Tô lão cha là cũ kĩ ngư dân, trong nội tâm đương nhiên rõ ràng những thứ này sổ sách.

Còn kém trọn vẹn hai lượng bạc, cũng chính là hai nghìn văn đồng tiền, cái này mùa đông rất khó chịu đựng.

Mỗi gặp qua đại niên, tựa như qua một trận đại kiếp nạn.

Sống qua trận này cướp, đến sang năm mùa xuân trong hồ lớn cá lớn đổi nhiều một ít, thu nhập mới có thể hơi chút chuyển biến tốt đẹp một chút.

Không có những biện pháp khác, chỉ có thể mỗi ngày trời chưa sáng đã đi xuống hồ, dốc sức liều mạng nhiều đánh một chút cá. Hẳn một cái trung thực đánh cá hán tử, cả đời đều là cứng như vậy chống đỡ tới đây.

Chỉ là, hiện tại đã là mùa đông khắc nghiệt, trong hồ cá lớn rất ít. Mắt thấy liên qua năm mới rồi, cái này ngăn ngụt hơn một tháng, coi như là buổi tối không ngủ được, vô luận như thế nào cũng kiếm không đến hai lượng ngân.

Bị bắt đặc dĩ, sợ là chỉ có thể đi tìm Chu Trang thân hào nông thôn vòng quanh nhà giàu mượn chút ít lợi vay bạc, năm sau trả lại trên. Nhưng cái này thân hào nông thôn bạc lãi mẹ đẻ lãi con, mượn tới dễ dàng, còn trả lại khó.

Tô lão cha chỉ là không nói tiếng nào, lạnh cái tẩu rút mạnh hơn.

"Hài tử cha hẳn, bọn ta đem đại oa đưa đến trong huyện thành gia đình giàu có đi làm sai khiến đi. Đại oa hiện tại mười hai tuổi, hiểu chuyện rồi, cũng có thể làm một ít việc nặng, ta thay hẳn tìm một thiện tâm điểm gia đình giàu có, cũng có thể có một đường sống."

Tô lão nương suy nghĩ rất lâu, mới thần sắc bi thương, nói ra một cái chủ ý.

Cô Tô thị trấn gia đình giàu có, thường xuyên sẽ ở thánh chạp thời tiết thu một ít cùng khổ người ta hơn mười tuổi thiếu niên nam nữ, từ nhỏ nuôi làm người làm, tỳ nữ, sẽ cho một khoản mười lượng bạc thu xếp phí, nhưng muốn ký cả đời văn tự bán mình.

Ký văn tự bán mình sau đó, cũng không phải là bình dân tịch mà là dân đen tịch, toàn bộ người thuộc về chủ nhà.

Nếu như chủ nhà không có phúc hậu, nô bộc ngược đãi chờ đánh chết, cũng không đáng vương pháp, nhiều lắm là lại bồi thường một ít bạc.

Vì vậy cùng khổ người ta phàm là còn có một chút hy vọng, cũng sẽ không tiền đưa nhà mình con cái đi cho gia đình giàu có {làm:lúc} nô tài, đem mệnh đặt ở trong tay người khác.

Thế nhưng là năm nay mùa đông, trong nhà thật sự nhịn không quá đi, không đem đại oa tiền đưa gia đình giàu có trong {làm:lúc} nô bộc, lưu lại trong nhà lại có thể có cái gì đường sống?

Mặc dù là làm cho người ta gia sản nô bộc, nhưng thị trấn gia đình giàu có nô bộc đều mặc vừa vắn trước mặt, ăn cơm trước mặt cũng so với ngư dân muốn tốt, tổng so với chết đói, bệnh chết mạnh mẽ.

Nếu có những đường ra khác, Tô lão nương cũng không muốn làm cho mình em bé đi nhà người ta đương gia nô.

Nhưng thời gian rất gian khổ, làm cho Tô lão nương đã sớm hiểu được một cái sau cùng chất phác đạo lý, tìm cách sống sót mới là cứng rắn đạo lý. Đây là bọn hãn mệnh, cũng là Tô Trần mệnh.

"Câm miệng! Trẻ con có thể bán sao!"

Tô lão cha giận dữ, kích động toàn thân sợ run, ngón tay lấy Tô lão nương, tựa hồ đang tức giận nàng lại nói lên lời nói này đến.

Lại để cho hãn bán đi đứa lớn, đây quả thực là cắt trong lòng của hãn thịt, đào tâm hãn đầu máu.

"Trẻ con cha hãn, đại oa là ta cái này làm mẹ trên thân đến rơi xuống thịt. Nếu là có biện pháp khác, ta cũng không muốn a! Trẻ con cha hãn, người cũng đừng quên, bệnh của hãn nhưng là phải tính mạng a! Nếu năm nay bệnh của hãn lại tái phát, cái này có thể sống thế nào a!"

Tô lão nương khóc, nước mắt tuôn đầy mặt, kể ra lấy.

Năm đó đại oa mới ra sinh, Tô lão nương không có đầy đủ sữa, đứa lớn đói nóng nẩy khóc một trận, chảy ra màu xanh nước mắt nhỏ tại trên giường, kết thành hai hạt đá xanh.

Mới trong chốc lát công phu, đứa lớn liền sắc mặt màu xanh trắng bờ môi phát tím, mắt thấy thì không được rồi.

Hai người bọn họ chưa từng nghe qua "Giọt lệ hoá đá" quái bệnh.

Suốt đêm mang đứa lớn đi thị trấn tìm đại phu, tìm lần nội thành mười mấy cái tiệm bán thuốc, các đại phu đều sợ ngây người, nói đây là mới nghe lần đầu, thậm chí tại được sách trên điển tịch đều không có ghi chép hiếm thấy quái bệnh.

Thậm chí có đại phu nói đây là chết trẻ chi bệnh, coi như là lần này đã cứu, vẫn như cũ sống không quá thứ ba ba tuổi liền sẽ chết mất, ném đi được rồi.

Nhưng Tô lão cha cùng Tô lão nương không có đem đứa lớn vứt bỏ, nghe trong huyện thành người nói lạnh đường núi xem lạnh núi chân nhân thần thông quảng đại, không gì làm không được. Bọn hãn liền tại thị trấn Tây Môn lạnh đường núi xem ngoài cửa, quỳ ba ngày ba đêm, đau khổ cầu khẩn cũ kĩ Quán chủ.

Thật vất vả cầu đến cũ kĩ Quán chủ ra mặt cho đứa lớn xem bệnh bệnh, nhìn hấp hối đứa lớn, nói đứa lớn bệnh rất quái lạ, bệnh này hẳn là trong truyền thuyết "Thiên Hận bệnh " bị lão thiên gia cho hận lên, không cho hẳn sống.

Cái này đến rơi xuống quái thạch là "Thiên Hận đá " trong cơ thể lộ nguyên khí rồi. Dùng tham dược bổ sung Nguyên Khí biện pháp, có lẽ có thể tạm thời kéo dài tánh mạng. Nhưng cũng chỉ có thể cứu được nhất thời, trị không được bệnh căn.

Biện pháp này cũng rất đơn giản, chính là tham dược rất quý.

Bọn hắn vội vã bỏ ra non nửa năm tích góp, tại tiệm bán thuốc mua một căn mười năm phần dã sâm, quả nhiên đem đứa lớn mệnh cứu, chậm rãi nuôi đến mười hai tuổi.

Những năm này, Tô gia hàng năm đều cố ý lưu lại một lượng bạc, chuyên môn cho đứa lớn mua tham Đứa lớn nếu khóc ra đá xanh nước mắt, liền lập tức dùng tham dược liên tiếp nguyên bổ sung mệnh.

"Năm nay đánh cá thu hoạch không tốt, hiện tại liên huyện nha thuyền thuế, Cự Kinh bang cân phí tiền đều không đủ, còn kém trọn vẹn hai lượng bạc. Nếu hắn khóc ra đá xanh nước mắt, không có bạc mua tham dược đến cứu mạng, khẳng định nhịn không quá cái này mùa đông!"

"Thế nhưng là bọn ta nhà tình huống này, cái nào có dư thừa tiền đi mua linh hội dược?"

"Tiền đưa đứa lớn đi thị trấn gia đình giàu có đương gia nô, ít nhất hẳn ăn mặc không lo, nói không chừng có thể tồn tại dưới ít tiền cưới vợ. Có thể để ở nhà, vạn vừa nhuộm bệnh, đâu còn có thể cứu chữa mệnh tiền a?"

"

Tô lão nương nói liên miên kể ra những năm này vất vả.

Tô lão cha trầm mặc xuống, xoạch xoạch rút lấy lạnh khói lửa, đầu thấp đối trầm rồi. Tô lão nương nói những thứ này, hẳn lại thế nào không rõ ràng lắm.

Đứa lớn "Trần" người này, còn là lạnh núi chân nhân tiện tay cấp cho, nói dưới đời này chỉ có bụi đất sau cùng ti tiện, không bị lão thiên gia ghét hận, dễ dàng sống sót.

Đứa lớn từ nhỏ hiểu chuyện, rất ít khóc, quanh năm suốt tháng khó được rơi lệ một lần.

Nhưng cái này hơn mười năm tích lũy xuống, Tô Trần liên tiếp cũng đã khóc vài chục lần, tổn không ít tiền bạc mua tham được.

Tô lão cha những năm này là một đồng tiền một đồng tiền, đem mua tham được đồng tiền tích góp từng tí một xuống, đối với mấy cái này như thế nào lại không rõ ràng lắm.

Huyện nha hàng năm năm lượng thuyền thuế, Cự Kinh bang mỗi tháng một hai cân phí, nhà đối diện trong là trầm trọng gánh nặng, ép tới cả nhà không thở nổi.

Tô Trần hàng năm ngẫu nhiên phát tác quái bệnh, càng là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, tại đây chút ít trên gánh nặng lại nhiều đè ép một khối nặng trĩu tảng đá.

Tô lão cha những năm này một mực nghiêng răng, ngoan cố chống đỡ.

Năm nay mùa đông đánh cá thu hoạch quá kém, trong nhà tiền bạc thật sự lỗ hổng quá lớn, căn bản không có dư thừa tiền.

Ai cũng không biết đứa lớn lần sau lúc nào sẽ khóc.

Nếu đứa lớn lại rơi lệ một lần, trong nhà không có tiền bạc mua tham được đến kéo dài tánh mạng, chỉ sợ cũng thật sự muốn bệnh yêu rồi.

Nghĩ tới đây, Tô lão cha trầm mặc, vùi đầu cau mày mãnh liệt mút lấy củi thuốc lá rồi.

Có lẽ, hài tử mẹ nó nói đúng.

Đem đứa lớn tiền đưa thị trấn gia đình giàu có {làm:lúc} nô bộc, thời gian sẽ rất đau khổ, thường xuyên bị chủ tử nhà đánh chửi, nhưng tốt xấu có thể đổi về mười lượng bạc, kịp thời mua tham được sống sót một cái mạng.

Cái này khó khăn thế đạo, có thể còn sống sót, cũng đã là lão thiên gia khai ân, nào dám hy vọng xa vời khác.

Nếu không có tiền mua tham được, đứa lớn mất mạng, nên cái gì Tất cả đều không còn rồi.

Củi thuyền đánh cá, khói mù lượn lờ, ngọn đèn mờ nhạt thấp tối.

Túp lều trong Tô lão nương có một câu không có một câu ai thán.

Tô lão cha phần lớn thời gian rút lấy lạnh khói lửa trầm mặc, suy nghĩ chờ đứa lớn trở về, đem chuyện này hảo hảo cùng đứa lớn nói một câu. Đứa lớn, có lẽ sẽ. . . Đồng ý đi.

. . .

Củi nát Tô gia củi thuyền đánh cá bên ngoài.

Tô Trần lẻ loi trơ trọi đứng ở bè trúc nhỏ trên, đánh cá trở về vui sướng đã sớm biến mất hầu như không còn, sắc mặt tái nhợt như tuyết, trong đôi mắt đều là thất hồn lạc phách, gầy yếu thân thể đơn bạc, không cách nào ức chế run rẩy, bàn tay nhỏ bé nhanh dắt lấy trong tay cây gậy trúc.

Hắn hàm răng gắt gao cắn môi dưới, hầu như cắn xuất huyết đến.

Tô Trần biết mình thuở nhỏ trời sinh quái bệnh, mỗi khi rơi lệ hóa thành đá xanh, sẽ Nguyên Khí đại thương bệnh nặng một trận, hầu như vứt bỏ nhỏ nửa cái mạng, trả lại cho cái này bấp bênh trong nhà mang đến một trận tại họa lớn khó.

Hắn cái này yếu ớt sinh mệnh, tựa như một chiếc chập chòn trúc đăng đèn trên thuyền chài, tùy thời khả năng bị một cỗ hàn phong thổi tắt diệt.

Mỗi khi khi đó, cha mẹ đều mặt mày ủ rũ, hao phí hơn nửa năm tích góp đi trong huyện thành tiệm bán thuốc mua về một cây tham dược, nấu tại canh cá trong cho hắn bổ sung Nguyên Khí.

Tô Trần đối với cái này một mực trong lòng áy náy.

Hắn từ năm sáu tuổi hiểu chuyện, mà bắt đầu giúp đỡ cha mẹ làm một ít việc vặt, hơn mười tuổi có thể bắt đầu độc lập đánh một ít tôm cá gạo kiếm chút đỉnh tiền, nghĩ hết biện pháp bang cha mẹ giảm bớt gánh nặng. Tích góp dưới đồng tiền đến mua tham dược, cũng làm cho mình tận lực có thể còn sống sót.

Nhưng mà, chính tai nghe được cha mẹ muốn hắn bán cho trong huyện thành gia đình giàu có {làm:lúc} nô bộc, Tô Trần còn là như gặp phải lôi cản, đau nhức thông nội tâm.

Cha mẹ không muốn hắn, muốn bán đi hắn!

Tô Trần trong đầu một mảnh đần độn, chỉ còn lại có trống rỗng, cổ nén hốc mắt phát ra đau xót.

Những năm này hắn một mực không muốn đổi mặt tin dữ, rốt cục vẫn phải đã đến.

Hắn ngửa đầu, nhắm mắt lại, tốt nửa ngày mới từ cái này tin dữ trong lấy lại sức lực!

Trong lòng không dám có chút oán hận.

Phụ thân mỗi ngày trời chưa sáng liền đi hồ nước lớn bắt cá, mặt trời lặn Chạng Vạng mới hơi thở. Mẫu thân ban ngày cùng đi hỗ trợ tung lưới, buổi tối trong nhà bổ sung mạng lưới, dệt quần áo, dù sao vẫn là nhìn đến đêm khuya mới hơi thở.

Cha mẹ vất vả nuôi hắn mười hai năm, tóc trắng sinh ra sớm, ân trọng như núi.

Bọn hắn đã tận lực.

Chỉ là ~. . . , chỉ là ~, chính tai nghe được cha mẹ thương nghị lấy muốn đem hắn bán cho thị trấn gia đình giàu có {làm:lúc} nô bộc, Tô Trần trong nội tâm thật sự rất khó chịu, khó chịu muốn khóc lên.

Thế nhưng là khóc lên sẽ bệnh nặng một trận, hắn căn bản không có tiền bạc mua đất đỏ tham được.

Không có tham được, sẽ chết.

Hắn không muốn chết!

Tô Trần không dám khóc, chết căn môi, trong lòng chua xót, cổ nén hốc mắt nổi lên đau xót.

Tại cũ kĩ thuyền đánh cá bên ngoài lương lự hồi lâu.

Hắn so với bạn cùng lứa tuổi muốn sớm hơn quen thuộc hiểu chuyện, nhưng cuối cùng đầu là một gã mười hai tuổi ngây thơ thiếu niên. Đối với chính mình vận mạng kịch biến, thúc thủ vô sách, mờ mịt mà bàng hoàng.

Chính mình bệnh xem ra là cả đời trị không hết, không thể lại tiếp tục liên lụy trong nhà rồi. Thiếu đi chính mình quái bệnh liên lụy, trong nhà áp lực có thể giảm bớt rất nhiều.

Là thời điểm, đi Cô Tô thị trấn tìm một cái phần việc để hoạt động, bản thân đến nuôi sống bản thân, nói không chừng còn có thể nhiều kiếm chút ít đồng tiền gửi về trong nhà, bang cha mẹ giảm bớt gánh nặng.

Nếu phát bệnh rồi. . . Liền ở bên ngoài tự sinh tự diệt đi!

Tô Trần lộ ra tuyệt như thế sắc mặt.

Hắn cảm giác mình toàn thân băng lãnh, sắp cứng ngắc, dùng sức xoa xoa đôi bàn tay chân, đem bè trúc một cái đăng trước tràn đầy tôm cá sọt cá, nhẹ nhẹ đặt ở cũ kĩ thuyền đánh cá đăng trước.

Suy nghĩ một chút, lại cời xuống bên hông một cái nhỏ vải bố túi tiền, bên trong bốn mươi năm mươi dư miếng đồng tiền.

Mỗi lần Tô Trần trong đêm đánh cho cá lớn, cùng theo Chu Trang ngư dân những người lớn đi trong huyện thành buôn bán, đều lén lút lưu lại một văn đồng tiền, lấy phòng ngừa vạn nhất bản thân chảy ra đá xanh nước mắt, cũng tốt đi mua tham được kéo dài tánh mạng.

Tích góp từng tí một xuống túi nhỏ đồng tiền không nhiều lắm, cũng mua không được một cây tham được. Lập tức liền qua năm mới rồi, điểm ấy đồng tiền lưu cho đệ đệ muội muội mua thêm thứ ba kiện quần áo mới, làm cho cha mẹ ít một chút ưu sầu.

Tô Trần đem cái này món tiền nhỏ túi, cũng đặt ở thuyền đánh cá đăng trước.

Trong lòng ngực của hắn chỉ còn lại có một cái giả vờ hơn mười hạt màu xanh Lê Thạch vải nhỏ túi, cùng với tảng sáng đánh cá thời điểm không có

ăn xong nửa cái băng lãnh ổ bánh ngô. Ngoại trừ những thứ này, không còn có cái khác vật có giá trị.

Tô Trần hai đầu gối quỳ gối băng lãnh thấm nước bè trúc, đoan đoan chánh chánh hướng cũ kĩ thuyền đánh cá dập đầu lạy ba cái.

Ta rời đi!

Cha mẹ bảo trọng, thứ cho hài nhi không thể tại đầu gối trước toàn bộ hiếu thuận!

Nhị đệ, Tam muội, như vậy sau khi từ biệt, ca ca không thể mỗi ngày chăm sóc các người! Nhất định phải hảo hảo lớn lên, thay ca ca cho cha mẹ toàn bộ hiếu thuận.

Tô Trần ngậy thơ trên khuôn mặt nhỏ nhắn khó nén bi thương, bái xong đứng dậy, đông lạnh hồng bàn tay nhỏ bé cố hết sức khởi động lạnh buốt cây gậy trúc, chậm rãi trượt hướng phương xa đường sông.

...

"Rầm Ào Ào' ~!"

Tô lão cha tựa hồ mơ hồ nghe được cũ kĩ thuyền đánh cá túp lều bên ngoài có tiếng nước động tĩnh. Vừa mới bắt đầu hẳn cũng không để ý, tưởng rằng mặt khác ngư dân sáng sớm đi trong hồ lớn đánh cá, đi qua cũ kĩ thuyền đánh cá phụ cận tóe lên bọt nước.

Đột nhiên, hẳn nghĩ đến đũa lớn trong đêm trả lại đi sông nhỏ trong đánh cá, thường ngày thời điểm này không sai biệt lắm đều muốn trở về rồi. Sẽ không phải là đũa lớn bè trúc âm thanh đi? !

Tô lão cha biến sắc, vội vàng xốc lên thuyền đánh cá phá rèm, lao ra túp lều bên ngoài.

Chỉ thấy, cũ kĩ thuyền đánh cá đầu thuyền trên, đoan đoan chánh chánh để đặt lấy một cái tràn đầy tôm cá sọt cá, mặt trên còn có đứa lớn tiến áp sát người vãi nhỏ túi tiền, bày đặt đoan chính hình thành, không có chút nào nếp gấp.

Tô lão cha nếp gấp mặt mo tất cả đều là khiếp sợ.

Đây là đứa lớn đồ vật, thế nhưng là người nhưng không thấy rồi.

Chẳng lẽ đứa lớn đã nghe được vừa rồi mẹ nó nói những lời kia?

Đừng nhìn đứa lớn từ nhỏ tính tình tỉnh táo, hiểu chuyện không xúc động. Nhưng mà thực chất bên trong nhưng là thập phần cương liệt, đánh rớt răng đều chỉ sẽ cùng lấy máu, không nói tiếng nào hướng trong bụng nắc nghẹn cái chủng loại kia quật cường thiếu niên.

Đứa lớn nếu nghe được muốn bán đi hẳn, khẳng định chịu không được như vậy kích thích, không biết làm ra cái gì việc ngốc.

"Đứa lớn ~~, trở về!"

Tô lão cha không khỏi nóng nảy.

"Oa nhi a! Mẹ sai rồi, trở về!"

Tô lão nương cũng luống cuống, lão đảo chạy ra khỏi khoang thuyền, tê tâm liệt phế tiếng la khóc, trên mặt sông truyền lay động.

Thế nhưng là, đen tối đường sông bên trong, trong Thiên Địa một mảnh sương mù xám mờ lung, ở đâu còn có Tô Trần cái kia chiếc lẻ loi trợ trợ bè trúc nhỏ bóng dáng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tây Môn Bến Tàu

Tô hà trong như gương, phản chiếu lấy hai bờ sông thanh sơn tú thủy. Sóng xanh nổi lên rung động, nhộn nhạo đến mảnh khô héo cỏ lau.

Một cái tiểu hàn bè dọc theo đường sông hướng Cô Tô thị trấn phương hướng mà đi, trên đường ngẫu nhiên gặp yên tĩnh ven sông thôn nhỏ, mùa đông khắc nghiệt, ngàn dặm đồng ruộng một mảnh lạnh đông lạnh đều hiu.

Tô Trần cảm thấy bụng đói khát, đem còn dư lại nửa cái hoa màu ổ bánh ngô ăn, miễn cưỡng kê lót một chút bụng. Khát dùng bàn tay nhỏ bé tại trong sông múc hai nâng rét thấu xương nước lạnh, tại trong miệng che ấm rồi, lại nuốt vào trong bụng giải khát.

Cây gậy trúc chèo mọt mọt cũng không quan trọng, nghỉ một chút tiếp tục lên đường. Chỉ cần dừng để cho bè trôi nổi lên bờ, hoặc là dựng phải cái khác thuyền là được. Này đường thủy, Tô Trần trước kia thường xuyên đi, hết sức quen thuộc.

Mấy canh giờ sau đó, ven đường dần dần phồn hoa. Ước chừng tại giữa trưa, Tô Trần hoa bè trúc nhỏ đã đến Cô Tô thị trấn Tây Môn bến tàu.

Giữa trưa Tây Môn bến tàu, tùy ý có thể thấy được thả neo lớn nhỏ thuyền hàng cùng thuyền đánh cá, dị thường phồn hoa náo nhiệt.

Tô Trần đối với Cô Tô thị trấn rất hiểu rõ không nhiều lắm, chỉ là nghe ngư dân những người lớn tại đánh cá cùng trà dư tửu hậu chuyện phiếm, biết rõ Cô Tô thị trấn là Ngô quận bên trong mười ba cái trong huyện thành

địa vực lớn nhất một tòa, quản hạt trên đất hơn ngàn dặm tới bao la, nội thành ở mười vạn gia đình, tại Ngô quận là hạng nhất phồn hoa như gấm.

Bởi vì đường thủy sông đào cực kỳ phát đạt, Cô Tô thị trấn là Ngô quận mười ba huyện vận chuyển đường sông trung tâm. Theo tất cả huyện lân cận, ven sông thị trấn nhỏ đến rất nhiều thuyền đánh cá, thậm chí theo phương bắc xuôi nam, theo phía nam tất cả quận Bắc thượng khách thương thuyền lớn, thường thường đều tại Cô Tô thị trấn bên ngoài bến tàu bỏ neo, tiến hành hàng hóa vận chuyển.

Cho dù là mùa đông khắc nghiệt, trời đông giá rét thời tiết, Cô Tô thị trấn cũng vẫn như cũ thập phần bận rộn, rất nhiều bốn huyện, từ bên ngoài đến huyện người thông qua thương thuyền đến cửa thành phía Tây bến tàu.

Có mang theo bọc hành lý thần sắc vội vàng vân du bốn phương thương nhân, eo mang theo lưỡi dao sắc bén toàn thân hào khí đích giang hồ hào khách, còn có các loại hí khúc xiếc ảo thuật tay nghề người.

Còn lại bán cá ngư dân, bán trái cây rau cỏ nông phu, buôn bán củi lửa tiều phu, buôn bán đặc sản miền núi món ăn dân dã thợ săn, chọn hàng đi phố tháo chạy ngõ hẻm người bán hàng rong, càng là vắng lai không dứt.

Cửa thành phía Tây ngoài có một tòa phiến đá Phong Kiều, Phong Kiều bên cạnh bến tàu có thật nhiều bán hàng rong, hình thành một cái cửa thành phía Tây bên ngoài phiên chợ.

Theo phiến đá cạnh cầu trên bến tàu bờ, là được chứng kiến cách đó không xa có một tòa thiên niên cổ quán, Cô Tô thị trấn tiếng tăm lừng lẫy lạnh sơn đạo quán.

Rất nhiều cầm lấy đòn gánh cu li khuôn vác đám, trời chưa sáng liền canh giữ ở phiến đá cạnh cầu bến đỗ, cong xuống eo, đau khổ hặc hặc chờ thuyền hàng cập bờ bỏ neo dỡ hàng, được có việc chân tay nặng nhọc có thể làm.

Cách đó không xa kiệu phu, kiệu phu đám, tức thì trông mong nhìn chăm chăm vào những cái kia tàu chở khách, chờ có tiền gia đình giàu có đến ngồi kiệu con.

Tô Trần tìm gần nửa ngày bè trúc nhỏ, đã sớm tay chân như nhũn ra, nhìn thấy phía trước phiến đá Phong Kiều, không khỏi mừng rỡ, vội vàng tại bến tàu bỏ neo, nhảy lên bờ.

"Thơm ngào ngạt bánh bao, nóng hổi màn thầu nhé ~! Một đồng tiền một lồng, bao ăn no!"

"Mau tới nếm thử, thượng hạng tươi sống trái cây, mới từ trong đất hái trở về!"

"Tốt nhất củi khô lửa, năm văn tiền một gánh!"

Tây Môn trên chợ, có bán màn thầu, nóng sữa đậu nành, hoa quế bánh ngọt sớm chút sạp hàng, còn có bán cá ngư dân, chọn lấy rau quả trái cây trọng trách nông phu, bán củi tiều phu đám, đều ở đây trong lớn tiếng hét lớn, rao hàng.

Tô Trần tại bến tàu đi tới, hết nhìn đông tới nhìn tây, ngây thơ trên mặt đều là bàng hoàng mờ mịt.

Hắn thật vất vả quyết định rời nhà trốn đi, ý định tại thị trấn tìm một cái phần sống nuôi sống bản thân. Nhưng đã đến phần hoa náo nhiệt Tây Môn bên ngoài, nhưng là hoảng hốt, không biết nên đi nơi nào tìm sống.

Hắn tại Cô Tô thị trấn không có thân thích có thể tìm nơi nương tựa, chỉ nhận được Thiên Ưng khách sạn một cái hảo huynh đệ a Sữu. Nhưng a Sữu cũng chính là khách sạn làm việc lật vật tiểu hóa kế, thời gian giống nhau qua vô cùng khó khăn, cũng không so với hắn tốt bao nhiêu.

Hắn không muốn đi liên lụy a Sửu, đầu suy nghĩ tại thị trấn tìm phần sống, dựa vào khí lực của mình nuôi sống bản thân.

Tô Trần rời đi một hồi lâu, đi qua bến tàu một cái bán hàng rong, chứng kiến lồng hấp trên bốc hơi lấy một lồng nóng hôi hổi hoa màu màn thầu, không khỏi thèm "Ọt ọt", mãnh liệt nuốt xuống vài cái nước miếng.

Hắn liếm môi, vuốt bụng đói kêu vang bụng nhỏ, mong ước mua mấy cái tỏa ra nóng hừng hực hơi nước lớn bánh bao trắng ăn.

Hoa màu màn thầu muốn một văn đồng tiền một lồng, không phải đặc biệt quý.

Nhưng mà vừa sờ bên hông, mới nhớ tới bản thân nhỏ túi tiền lưu lại cũ kĩ thuyền đánh cá, trên thân một văn đồng tiền đều không có, mua không nổi.

Theo trong nhà mang đến nửa cái lại lạnh lại vừa cứng ổ bánh ngô, cũng đã sớm ở nửa đường trên đã ăn xong.

Tô Trần vuốt quắt quắt bụng, có chút phát sầu.

Bản thân từ nhỏ tại Chu Trang vùng sông nước hồ hà lớn lên, chỉ hiểu được tại trong sông mò cá kiếm tôm. Rồi thủy, đi tới nơi này phồn hoa Cô Tô thị trấn, cũng không biết có thể dựa vào cái gì kiếm tiền nhét đầy cái bao tử.

"Được mau chóng ở chỗ này tìm được việc vất đến khô, kiếm đến tiền, mới có thể tại thị trấn sống yên phận."

Tô Trần trong lòng lo lắng nghĩ đến, tại Tây Môn phiên chợ khắp nơi chuyển, chạy đến bên đường quán rượu, đồ tế thịt heo cửa hàng, nước trà cửa hàng chờ từng cái bán hàng rong tìm khắp nơi sống, rồi lại không có một chỗ địa phương muốn hắn.

Quán bọn con buôn hoặc là ngại hăn quá nhỏ, hoặc là chính là cảm thấy hăn lực yếu, không dùng được gọi.

Tô Trần đựng phải một cái mũi bụi, thần tình uể oải.

Không nghĩ tới tại đây náo nhiệt Tây Môn trên chợ, tìm một cái phần làm giúp làm việc lật vật sống đều như vậy khó khăn. Hăn đã hơn nửa ngày không có ăn cái gì, đói thân thể suy nhược, tiếp tục như vậy không dùng hai ba ngày sẽ chết đói đầu đường.

"Có thuyền lớn đã đến ~ có công việc!"

Tây Môn bến tàu bên cạnh bờ những cái kia khuân vác đám lập tức náo nhiệt lên.

Tô Trần chính sàu muộn khắp nơi đi tới, nghe được náo nhiệt thanh âm, ngạc nhiên ngẩng đầu nhìn lại.

Lúc này lại gặp đang có một chiếc thuyền gạo thuyền lớn từ từ cập bờ, đứng ở phiến đá cầu phụ cận một tòa bến tàu bến đỗ.

Tô Trần rất là kinh hãi.

Lớn như vậy một chiếc gạo thuyền, khẳng định rất nhiều gạo muốn vận chuyển, cần đại lượng nhân thủ đi!

Hăn nhìn đến một gã mặt đen khuân vác đầu lĩnh, cùng rất nhiều khuân vác các hán tử tại bến tàu trông mong đang chờ cái kia chiếc lớn thuyền hàng cập bờ.

"Ta! Khuân vác đại ca, ta cũng có thể chuyển hàng, tính ta một cái!"

Tô Trần vội vàng nhanh chân chạy tới, hướng mặt đen khuân vác đầu lĩnh, cầu một phần việc để hoạt động. Đều muốn tại bến tàu làm việc, phải cùng theo đốc công lăn lộn mới có một chén cơm ăn.

Trên bến tàu, nhiều người khuôn vác các hán tử lập tức một hồi cười vang, "Không thấy được lắm mồm như vậy, đều tại gào khóc chờ sao!"

"Đi đi, ở đâu ra con nít chưa mọc lông tới quấy rối!"

Mặt đen khuôn vác đầu lĩnh xem thể cốt gầy yếu Tô Trần dốc sức liều mạng hướng trong đám người chui vào, người đứng đầu đưa hán tử trong đám người nói ra, chịu không nổi phát tay làm cho Tô Trần đi nhanh lên ra

Dưới tay hán tử tiện một cái khuôn vác ít nhất đều có thể vén lên một hai trăm cân gánh nặng, tiểu tử này tay chân lẻo khèo, chọn không nổi hơn mười cân trọng trách.

Rồi hãy nói, hiện tại mùa đông khắc nghiệt lưu dân nhiều, Tây Môn bến tàu căn bản không thiếu nhân thủ.

Tùy tiện một chiêu đều có thể đưa tới hơn mười cái đói bụng trông mong chờ việc để hoạt động hán tử, phía sau bọn họ đều có một nhà mấy miệng con phải nuôi sống, làm sao tuyển tiểu hài tử đến khô loại này việc chân tay nặng nhọc.

Tô Trần không khỏi nhanh chóng đầu đầy mồ hôi, nếu kiếm không đến tiền, mua không hơn màn thầu, chỉ sợ muốn tại thị trấn chết đói.

Lúc này, lớn thuyền hàng trong khoang thuyền đi ra một gã mặc áo da trung niên phúc hậu thương nhân, đi theo phía sau một gã có chút quý khí đích phu nhân, tay nắm một gã thanh tú tiểu thư, theo cây dưới bàn đạp thuyền.

Ba người quần áo phú quý xa hoa, cùng bến tàu rất nhiều bình dân đầy tớ tự nhiên là hoàn toàn bất đồng, khắp nơi lộ ra phú khí cùng tinh xảo.

Theo sát vị này trung niên phú thương sau lưng, còn có hơn mười tên cầm trong tay côn bổng gia đình, tôi tớ, còn có vài tên cầm lấy bọc hành lý

bao bọc lão mù tử.

Điều này hiển nhiên là thị trấn một hộ phú hộ lão gia người ta, gia đình nô tài thành đàn.

Cái kia nhà giàu tiểu thư ước chừng mười một mười hai tuổi, cũng đã là một gã tiểu mỹ nhân bại hoại, bọc lấy một bộ dày đặc hoa lệ lông chồn áo nhỏ, cặp môi đỏ mọng răng trắng, xinh đẹp khuôn mặt trong gió rét thối, hồng phác phác làm cho người ta lòng thương xót.

Tô Trần lấp bắp kinh hãi, vội vàng lui sang một bên, không dám cản trở vị này phú thương lão gia, phu nhân và chúng gia đình đường.

Cái kia nhà giàu nhỏ nhắn xinh xắn tỷ rời thuyền, đúng lúc chứng kiến Tô Trần nhanh chóng đầu đầy là đồ mờ mờ trên chuỗi dưới nháy, giống như một cái nhỏ hầu tử như phải gấp sợ, không khỏi "Phốc xuy" hé miệng nở nụ cười, như hoa giống như sáng lạn.

Nhưng mà rất nhanh, nàng ý thức được thân phận cách xa, bẻ lên mặt lạnh hừ, khuôn mặt nhỏ nhắn trên đối với Tô Trần toát ra chẳng thêm ngó tới khinh miệt.

Tô Trần bị vị tiểu thư này ánh mắt miệt thị, có chút xấu hổ, lại lui về phía sau một ít, trên mặt như lửa đốt cúi đầu, không dám nhìn nhiều.

Tại bến tàu bên cạnh bờ đang chờ mặt đen khuôn vác đầu lĩnh, liếc nhận ra vị này chính là Cô Tô thị trấn có vài nhà gạo cửa hàng Lý thị phú thương, hẳn là theo thị trấn hương trấn thu lương thực trở về.

"Ai ôi!!!, Lý lão gia, Ngài buôn bán gạo đã trở về, sinh ý hưng quang vinh a, trên đường hết thấy có thể thuận lợi?!"

Mặt đen khuôn vác tranh thủ thời gian tiến lên, chấp tay cúi người đối với cái kia gạo cửa hàng phú thương một phen lấy lòng nịnh nọt, hy vọng

có thể đạt được một phần chuyển thức việc để hoạt động.

"Ài, đầu năm nay thế đạo khó khăn, thị trấn bên ngoài khắp nơi là vào rừng làm cướp là giặc giặc cướp. Vốn lão gia đi trên thị trấn chuyển một thuyền gạo, còn dẫn theo quý phủ mười cái gia đình bảo vệ thuyền, đi đoạn đường này cũng là chờ đợi lo lắng a!"

Lý thị phú thương lắc đầu đi xuống thuyền, cùng cái này mặt đen khuôn vác có chút quen thuộc.

"Lý lão gia Bình An trở về là tốt rồi, đã đến thị trấn liền an ổn. Có quan sai gác, thủy phi giặc cỏ cũng không dám tới gần thị trấn. Chờ sống qua cái này trời đông giá rét, những cái kia kẻ trộm chết đói, đoán chừng liền yên tĩnh rồi."

"Quan sai? Ài! Tốt nhất đều đừng gặp gỡ. Mà thôi, không nói chuyện tào lao rồi. Lão Hắc đầu, người mang những người này đem gạo đều đi đến nội thành Lý thị kho gạo trong đi. Vốn lão gia còn muốn đi chuyển lạnh đường núi xem hơn mấy nén hương, làm ít chuyện!"

Lý thị phú thương chấp hai tay sau lưng, phân phó vài câu, làm cho mặt đen khuôn vác dẫn người đem một thuyền gạo bàn hồi trong thành nhà kho.

"Được, tạ Lý lão gia!"

Mặt đen khuôn vác đầu lĩnh đại hỉ, cúi đầu khom lưng, vội vàng quay đầu lại hét lớn nhiều người khuôn vác các hán tử làm việc, "Các huynh đệ, Lý lão gia phần thưởng phần cơm ăn, đại gia hỏa làm việc đều nhanh nhẹn điếm."

Nhiều người khuôn vác đám lập tức vui mừng một loạt mà lên, chọn thức chọn gạo, chuyển hàng chuyển hàng. Chuyển này sống, có thể kiếm đến vài ngày tiền cơm.

...

Lý thị phú thương tuy rằng một thuyền gạo, Bình An trở lại Cô Tô thị trấn, thần sắc lại như cũ là lo lắng lo lắng.

Hắn quanh năm ra ngoài mua gạo, trên giang hồ đi đi lại lại, tự nhiên biết rõ Cô Tô thị trấn bên ngoài càng ngày càng không yên ổn.

Gần nhất cái này một hai chục năm, Ngô quận tai nạn rất nhiều, mọi nơi chạy trốn lưu dân, vào rừng làm cướp cường đạo cũng nhiều hơn, kết bè kết đảng đến bang, vào nhà cướp của.

Chỉ có Ngô quận năm đại bang phái, võ lực mạnh mẽ, mới dám bỏ qua những thứ này lưu dân.

Ngô quận mười ba huyện ngang ngược thân hào nông thôn nhao nhao phụ thuộc vào ngũ đại giang hồ bang phái, với cầu xin tự bảo vệ mình. Những thứ này giang hồ bang phái thế lực cũng càng phát ra cường đại, trong bang đệ tử động mấy nghìn, hơn vạn chỉ nhiều người, hoành hành tất cả thị trấn cùng ven sông.

Thế cho nên Ngô quận Thái Thú cùng tất cả huyện Huyện lệnh, đều thường xuyên muốn dựa vào những thứ này giang hồ bang phái ra mặt, mới có thể giải quyết quận huyện bên trong rất nhiều khó giải quyết sự tình.

Bất quá, những thứ này cũng không phải Lý thị phú thương cần đi quan tâm sự tình.

Lý thị phú thương trong lòng khác có một cái ưu sầu.

Những năm gần đây này, hắn khổ tâm kinh doanh trong huyện thành vài nhà cỡ lớn gạo cửa hàng, thừa dịp Ngô quận tất cả huyện tai họa loạn nạn đói nổi lên bốn phía, trữ hàng đầu cơ tích trữ, thấp mua cao bán lương thực,

quả thực kiếm không ít bạc, tích lũy nổi lên một phần phong phú gia nghiệp.

Thế nhưng là cưới vợ nạp thiếp hơn mười năm xuống, một mực không có con nối dõi, liên tiếp cưới mấy phòng thiếp thất cũng không có ra.

Rốt cuộc thứ ba phòng tiểu thiếp, vì hấn sinh hạ lý kiều cái này thì một cái nữ nhi bảo bối. Hết lần này tới lần khác con gái kiều thân thói quen dưỡng, thể chất suy nhược, thường xuyên phong hàn nhiễm bệnh, uống thuốc cũng tổng không thấy khá, làm cho tâm hấn lo âu.

Hấn suy nghĩ, có phải hay không đưa nàng đi giang hồ bang phái bá tử học nghệ, rèn luyện một phen. Luyện võ có thể cường tráng khí lực, dứt gãy bệnh căn.

Huống hồ, những năm này giang hồ bang phái từ từ thế lớn, so với nhà mình mấy gian gạo cửa hàng càng có tiền đồ.

Chớ nhìn hấn Lý gia tại có Cô Tô thị trấn có mấy gian gạo cửa hàng, mấy chục năm kinh thương tích lũy phong phú của cải, trong nhà còn nuôi hơn mười gia đình, tôi tớ cùng lão mục tử, nhưng là liền so với dân chúng thấp cổ bé họng đỡ một ít, tại Cô Tô thị trấn địa vị cũng không cao.

Tùy tiện vài tên nha dịch đều có thể ở trước mặt hấn làm mưa làm gió.

Hấn ngày thường thuyền hàng vận chuyển gạo thóc, nếu gặp được giang hồ người trong bang phái vơ vét tài sản, càng là kinh tâm run sợ, luôn luôn phải thổ huyết hiếu kính.

Nếu như con gái có thể bá nhập giang hồ đại bang phái, tương lai có một cái tốt hơn đường ra, khẳng định so với kinh doanh mấy nhà gạo cửa hàng mạnh hơn. Ngày sau con gái phát đạt, tại Cô Tô thị trấn cũng không có mấy người dám khi dễ hấn cái này mẽ thương.

"Phu nhân, người nói đưa đứa bé được chiều chuộng đi giang hồ bang phái rèn luyện một phen như thế nào? Ta những ngày này suy nghĩ hồi lâu, Ngô quận bốn đại bang phái một trong Được Vương bang sẽ không phạm sai lầm, tiền tài hùng hậu thế lớn, hơn nữa chữa bệnh tích đức, thanh danh khá tốt. Được Vương bang tại hàng năm tháng chạp, đều tuyển chút ít nội môn đệ tử cùng một đám đệ tử ngoại môn, tính toán tới đúng là mấy ngày nay."

Lý thị phú thương suy nghĩ, hướng cái kia phu nhân nói.

Phu nhân sắc mặt biến hóa, trong lòng không muốn con gái đi trên giang hồ mạo hiểm: "Lão gia, chúng ta đầu gì cũng là thị trấn phú gia đình, có vài lúc giữa gạo cửa hàng, không lo ăn mặc chi phí. Ta nhưng tại đây một cái con gái một, giang hồ đánh đánh giết giết, vạn nhất có một sơ xuất. . . !"

"Người cái này đàn bà người ta, vào xem lên trước mắt vài năm tốt sống. Hiện ở bên ngoài thế đạo rối loạn, nha môn nói chuyện đều không dùng được. Nếu là không có chỗ dựa, chúng ta mười năm sau đó thời gian có thể đã khó khăn. Vấn đề này ta làm chủ. Đứa bé được chiều chuộng, cha tìm người đi tặng lễ nâng đường lối, tiền đưa người tiến Được Vương bang, làm nội môn đệ tử!"

Lý thị phú thương quyết tâm, chuẩn bị cầm ra bản thân những năm này tích lũy một phần phong phú gia sản, đến hoàn thành việc này.

Giang hồ bang phái, có nội môn, đệ tử ngoại môn phân chia.

Nội môn đệ tử so với đệ tử ngoại môn khởi điểm cao, đối có hi vọng tại ngày sau trở thành bang phái trong cao tầng.

Hắn muốn dùng những năm này kiếm được tiền tiền tài cho con gái trải đường, trở thành đại bang phái nội môn đệ tử, cũng có tốt tiền đồ.

"Thế nhưng là lão gia, chúng ta từ trước đến nay bất hòa người giang hồ kết giao, ở đâu ra đường lối?"

"Hàn Sơn đạo quán Hàn Sơn chân nhân, chính là Ngô quận mười ba huyện cảnh nội thứ nhất thế ngoại cao nhân, thích hay làm việc thiện, danh vọng cực cao, chuẩn bị nhận quan phủ, dân chúng cùng giang hồ nhân sĩ kính ngưỡng. Nếu như có thể cầu hãn ra mặt, nhất định không có vấn đề. Nhưng chân nhân thường xuyên dạo chơi bốn phương, thần long thấy đâu không thấy đuôi.

Cũng may, chân nhân đứng đầu học trò Thanh Hà đạo trưởng ngày thường đều tại trong đạo quán, tại Cô Tô huyện cũng là quan hệ có phần rộng rãi, nhận thức tất cả đại bang phái cao tăng, hơn nữa hãn làm người nhiệt tâm. Ta chuẩn bị trên một phần hậu lễ, đi cầu hãn một cầu, làm cho hãn đáp cầu dứt mối, việc này nhất định đến."

Lý thị phú thương co lại trên thân da dầy áo, nắm cảm giác nhiễm phong hàn thiếu nữ, chiêu một cỗ bốn người giơ lên kiệu lớn con, cùng phu nhân lên kiệu.

Tại rất nhiều tôi tớ cùng lão mục tử túm tụm phía dưới, vài tên kiệu phu đám giơ lên kiệu lớn con, đứng đưa hướng Cô Tô thị trấn Tây Môn mà đi.

Thị trấn Tây Môn bến tàu bên ngoài không xa, chính là Hàn Sơn đạo quán.

Lý thị phú thương lưu lại hai gã thân tín gia đình nhìn chăm chăm vào chuyển gạo, mang theo phu nhân, thiếu nữ cùng một đám gia đình, nô tài tiến vào Hàn Sơn đạo quán, cầu kiến Thanh Hà đạo trưởng đi.

...

Tô Trần một mực ở bến tàu, cấp bách lửa cháy đến nơi, mắt thấy một đám khuôn vác đám có việc để hoạt động rồi, bản thân rồi lại đói bụng tiếp

không lên sống.

Hắn trong lúc vô tình đã nghe được Lý thị phú thương cùng phu nhân lúc gần đi cái kia lời nói.

Những lời kia hắn phần lớn cũng không có để vào trong lòng, liền lưu ý một câu, "Dược Vương bang hàng năm tháng chạp đều tuyển một đồng người mới đệ tử!"

Điều này làm cho Tô Trần trong lòng âm ỉ.

Dược Vương bang muốn vờ học đồ?

Cũng không biết chiêu này đồ có điều kiện gì, giống như hắn như vậy ngư dân xuất thân, có thể không thể trở thành bang phái đệ tử?

Nhưng những thứ này chỉ là Tô Trần trong đầu hiện lên một cái ý niệm trong đầu mà thôi.

Nước xa khó hiểu gần khát, đêm nay cơm còn không có rơi vào đây.

Tô Trần tại Tây Môn bến tàu tìm nửa ngày tìm không được việc để hoạt động, bụng đã đói xì xào kêu, mắt thấy mặt trời ngã về tây, đã đến lúc xế chiều, chỉ có thể đi Cô Tô trong huyện thành thử thời vận, tìm cách nhét đầy cái bao tử rồi hãy nói.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 4: Khách Sạn Thiên Ưng

Theo Tây Môn bến tàu hương thị trấn phương hương ước chừng đi non nửa bên trong, chính là Hàn Sơn đạo quán.

Đạo quán cổng và sân trang nghiêm, hồng thạch tường màu đen lưu ngôi lộ ra nghiêm túc, đồng xanh cửa thờ mạnh rộng lớn. Tín đồ người tiến người ra, hương khói mờ mịt cường thịnh, nhất phái phát triển không ngừng náo nhiệt cảnh tượng.

Hàn Sơn cổ quán có hơn một nghìn năm lịch sử, nhưng một mực không nóng không lạnh, không lớn nổi danh.

Thăng đến đương nhiệm Quán chủ Hàn Sơn chân nhân, tại hai mươi năm trước tiếp chương chỗ này cổ quán, tự mình tọa trấn tại cổ quán bên trong phát huy mạnh tiên pháp, Hàn Sơn cổ quán tài danh âm thanh đại chấn, hương khói từ từ cường thịnh.

Tô Trần từng nghe Chu Trang ngư dân những người lớn nói, vị này Hàn Sơn chân nhân thần thông quảng đại, có thể tại sông lớn hồ lớn trên lướt sóng mà đi, thiên hạ sự tình không gì không biết, bóp tay tính toán tài tình càng là tính toán không bỏ sót, lợi hại vô cùng.

Hàn Sơn chân nhân được công nhận là tuyệt thế cao nhân, danh chấn toàn bộ Ngô quận mười ba thị trấn, thậm chí ngay cả Huyện lệnh đại lão gia muốn gặp Hàn Sơn chân nhân, đều muốn đích thân du ngoạn sơn thủy đạo quán bái kiến.

Bất quá, gần nhất những năm này, Hàn Sơn thực rất ít người dừng lại ở Hàn Sơn trong đạo quán, đều là vân du tứ hải, kết giao khắp nơi cao nhân.

Bình thường dân chúng trừ phi đụng phải đại vận, đã cực ít có thể tại trong đạo quán nhìn thấy hắc. Ngày thường đến Hàn Sơn đạo quán, bình thường đều chỉ có thể bái kiến xem bên trong chân nhân ngũ đại đệ tử cùng đồ tử đồ tôn.

Hàn Sơn chân nhân truyền kỳ, làm cho Tô Trần vị này mười hai tuổi ngây thơ thiếu niên, đối với Hàn Sơn cổ quán mang thật lớn kính sợ.

Hơn mười năm trước, Tô Trần mới ra sinh thời, lão Quán chủ Hàn Sơn chân nhân giúp hắc thăm một lần bệnh, trả lại cho hắc ban tặng tên.

Tô Trần đối với cái này Hàn Sơn đạo quán tràn đầy kính yêu cùng tò mò, chỉ là một mực chưa từng tiến xem bên trong quan sát một phen, trong lòng có chút tiếc nuối.

Hắc hiện tại quần áo rách rưới, không dám tiến cổ quán, chỉ là cung kính xa xa lạy vài cái, coi như là trò chuyện bề ngoài lòng biết ơn. Nghĩ đến ngày sau nếu như hắc phát tài, lại đến tiến hơn mấy nén hương.

Tô Trần qua đạo quán, lại rời đi non nửa dặm, rất nhanh tiến vào Cô Tô thị trấn.

Nội thành đường cái so với Tây Môn bến tàu còn càng phồn hoa, náo nhiệt, lớn nhỏ bánh xe xe ngựa như mắc cửi, khắp nơi là hồi hả đám người, tự nhiên không phải thâm sơn cùng cốc Chu Trang có thể so sánh.

Đường phố chính bên đường đều là các màu quần áo và trang sức cửa hàng, tiệm tạp hóa, tiệm bán thuốc, ngân hàng, hiệu cầm đồ cửa hàng, còn có thợ rèn cửa hàng binh khí, vật phẩm trang sức cửa hàng, quán rượu, trạm dịch đứng vân... vân.

Đương nhiên cũng không thiếu được chôn gánh vác, đánh chiêm, bên đường rao hàng nhỏ hàng con buôn, tại đầu phố các loại xiếc ảo thuật lấy tiền gánh hát.

So sánh đi xuống, Chu Trang chỉ có mấy gian nhỏ tiệm tạp hóa cùng hàng thịt, cái khác nào là xa hoa cửa hàng, xiếc ảo thuật cũng không có.

Tô Trần mỗi lần tới Cô Tô thị trấn, đều xem hoa mắt, đối với Cô Tô người trong thành nhà không ngừng hâm mộ. Dù sao vẫn là nghĩ đến, một ngày kia có thể tại Cô Tô thị trấn như vậy phần hoa địa phương sinh hoạt thì tốt rồi.

Nhưng một mực cũng chỉ là nhớ tới, không dám nhận chân thực.

Hiện tại, hẳn bị ép ly khai quê hương đi vào Cô Tô thị trấn kiếm ăn, cũng rất là buồn đến bạc đầu.

Muốn tại Cô Tô thị trấn cái này phần hoa chi địa sinh sống sót, khắp nơi đều là khó khăn, chỉ là tìm một cái phần sống kiếm tiền ăn cơm, tìm một chỗ ngủ, chính là hai đại hàng đầu nan đề.

Đến thị trấn trên đường đầu ăn nguội lạnh ổ bánh ngô, lại đuổi đã hơn nửa ngày đường, hẳn bụng đói kêu vang, tứ chi đã sớm mệt mỏi.

Tô Trần dọc theo nội thành đường đi tất cả cửa hàng đến hỏi, chỉ cần có việc vất vả đều chịu làm, nhưng không có cửa tiệm kia muốn vời hơn mười tuổi tiểu hỏa kế, đừng phải một cái mũi xám xịt.

Một canh giờ xuống không thu hoạch được gì, Tô Trần thần tình sa sút trên đường đi tới.

Ngẫu nhiên đi ngang qua một nhà cao thâm hào phú lớn đình viện, trong nội viện đột nhiên nhảy lên ra mấy cái hung ác chó dữ, hướng Tô Trần đồ chó sủa, Tô Trần không khỏi thần sắc hoảng hốt, cướp đường mà chạy.

Chó dữ một đường đuổi theo đuổi, Tô Trần sợ tới mức chui vào hẻm nhỏ, không cần thận xui xẻo đạp thối khe nước, bắp chân bụng đều đang run rẩy, một hơi chạy mấy con phố ngõ hẻm, trốn vào một góc vắng vẻ bên trong, mới đưa cái kia mấy cái chó dữ vứt bỏ.

Tô Trần mới thở một ngụm, muốn trong góc nghỉ một chút chân.

Ngắm nhìn bốn phía, lại độ ngạc nhiên.

Hắn ẩn thân cái này vắng vẻ nơi hẻo lánh, lại là một tên ăn mày ố.

Bốn năm tên quần áo tả tơi già trẻ tên ăn mày bàn năm ngón ngang, tại vân vê bộ chó phơi nắng, trên mặt đất bày biện mấy phù hợp rách rưới chén gỗ cùng mái ngói bát, dùng để ăn xin cơm tiền tài.

Mấy năm này, Cô Tô thị trấn lưu dân tăng rất nhiều, trong huyện thành như vậy ba năm đến hóa tên ăn mày ố cũng không ít gặp.

Một cái mặt chữ quốc thanh niên tên ăn mày nông nghênh nghiêng dựa vào gạch xanh góc tường, trên đầu ổ gà đầu bù, trước người duy chỉ có để đó một cái tinh xảo xinh đẹp màu sắc và hoa văn bát sứ, hiển nhiên là bọn này tên ăn mày đầu lĩnh.

"Tiểu huynh đệ, ngươi là muốn nhập bọn ta lão Chu tên ăn mày ố?"

Thanh niên tên ăn mày gặp Tô Trần xông vào nơi hẻo lánh, đều một bộ ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn sang.

"Không! Ta chính là đi ngang qua."

Tô Trần vội vàng khoát tay lắc đầu.

"Không phải nhập bọn, cái kia người chính là đến đoạt ta Chu lão bát đĩa bàn rồi? Hừ, muốn chết a! Một miếng nước bọt chết đuổi người!"

Thanh niên tên ăn mày đầu lĩnh lập tức biểu lộ làm ra một bộ hung ác, một miếng nước bọt hướng Tô Trần nôn, thù hận trừng mắt hằm.

Tô Trần dọa kinh sợ nhảy dựng lên, né tránh nước bọt.

Vô duyên vô cớ bị cái này tên ăn mày nôn nước bọt, tâm hằm đầu nổi nóng. Lúc trước gặp được lưu manh cũng thì thôi, không nghĩ tới liền huyện thành này nghèo túng tên ăn mày đều như vậy thô bạo tàn nhẫn khi dễ hằm.

Tô Trần phẫn nộ một cước bay đập qua, đá ngã lăn cái này thối tên ăn mày đầu lĩnh hoa bát sứ, cướp đường liền chạy.

"Ai ôi!!! ~! Bảo bối của lão tử hoa bát sứ nát, các huynh đệ bắt lấy tiểu tử thúi này, hướng trong chết đánh hằm!"

Thanh niên tên ăn mày chứng kiến quý giá nhất hoa bát sứ bị Tô Trần một cước bay, đâm vào góc tường loảng xoảng lang một tiếng nát, không khỏi đau lòng kêu to, hét lên chửi rủa.

Tô Trần lọt vào nhiều người đám ăn mày như ong vỡ tổ đuổi theo đuổi, kinh hãi chạy trốn chết.

Nhanh đến lúc chạng vạng tối, đám ăn mày mới yên tĩnh thối lui, nắm vững các nơi ăn xin đi.

Tô Trần toàn thân bần bản, vừa mệt vừa đói, chật vật chạy tại Cô Tô thị trấn trên đường phố.

Hằm ngẩng đầu nhìn lặn về phía tây mặt trời.

Gần muộn hàn phong dần dần lên, quần áo lương bạc, trong lòng nổi lên một hồi chua xót, khóc không ra nước mắt. Thật sự là người xui xẻo, uống miếng nước đều là thấu tim.

Bận rộn đến trưa không tìm được việc để làm, không phải là bị chó dữ đuổi theo, chính là bị tên ăn mày đuổi, đều không gặp được sự tình tốt.

"Tại trong huyện thành nhất thời nửa khắc chỉ sợ tìm không thấy việc để làm, đêm nay cũng không có đặt chân chỗ ở, bầu trời tối đen sau trời đông giá rét, chỉ sợ chịu không nổi đi."

Tô Trần nắm thật chặt quần áo, suy nghĩ.

Cả ngày không ăn lên thứ gì, còn có thể miễn cưỡng chịu đựng trên một nhẫn.

Nhưng mà đêm lạnh bên trong đông lạnh đau khổ, rồi lại là khó khăn nhất chịu đựng, rất dễ dàng bị đông cứng chết đầu đường.

Tô Trần vốn là không có ý định đi phiên toái huynh đệ a Sửu, dù sao a Sửu cũng chính là khách sạn làm việc lật vặt tiểu hỏa kế, thời gian qua cũng không dễ dàng.

Nhưng dưới mắt không có biện pháp khác, chỉ có thể đi tìm Thiên Ứng khách sạn tìm a Sửu ở nhờ một đêm. Trước sống qua đêm nay lạnh đông lạnh, ngày mai mặt trời đi ra ấm áp chút ít, làm tiếp ý định.

Tô Trần gián tiếp đi vào Tây Môn đầu phố, sinh ý có chút hưng thịnh Thiên Ứng khách sạn ngoài cửa.

Rất nhanh, hẳn thấy được đang tại Thiên Ứng khách sạn trong đại sảnh luống cuống tay chân tiểu hỏa kế a Sửu, thậm chí nghe trong khách sạn bay ra nồng đậm rượu thịt mùi thơm, thèm ăn không thôi.

Thiên Ứng khách sạn là Ngô quận năm đại bang phái một trong Thiên ứng môn danh nghĩa sản nghiệp, tại Cô Tô thị trấn rất nổi danh, là xa hoa nhất quán rượu một trong, giang hồ hào khách đám thường đến từ địa phương.

Khách sạn xa hoa hào khí, cao thấp ba tầng lầu các, đại đường, ghế lô đều thường xuyên đầy khách.

Hôm nay Thiên Ưng khách sạn đặc biệt náo nhiệt, vương đại chương quỹ, nhiều người đầu bếp cùng hơn mười danh bọn tiểu nhị đều dị thường bận rộn, vội vàng chiêu đãi Thiên ưng môn khách một trận thán chấp tụ họp tiệc.

Mấy trăm danh mặc đồng nhất màu cẩm y đại bào, eo mang theo đao kiếm giang hồ tráng hán đấm, theo như trong bang địa vị tới trên dưới, phân biệt tụ tập tại khách sạn tất cả tầng lầu các, trên bàn rượu nâng ly cạn chén, ầm ĩ hí...iiiiii trách móc, uống chén rượu lớn miệng lớn ăn thịt, phi thường náo nhiệt.

Vài tên cười thần mã con ngựa cao to cẩm bào lão giả xuất hiện, tựa hồ là Thiên ưng môn đại nhân vật cũng trình diện.

"Cung nghênh lý Đại hộ pháp, Vương đường chủ đại giá quang lâm!"

"Ai ôi!!!, Liễu Đại tổng quản, người cũng tính ra rồi! Bên trong đã chuẩn bị tốt tiệc rượu, mọi người sẽ chờ người lão nhân gia."

Khách sạn vương đại chương quỹ mang theo vài tên đại bọn tiểu nhị vội vàng đi ra, vì cẩm bào lão giả dẫn ngựa, nịnh nọt lấy lòng âm thanh kêu không ngừng, vội vàng không ngừng.

Tô Trần chứng kiến khách sạn tụ họp đầy mặc Thiên ưng môn cẩm bào giang hồ hào khách, tại khách sạn ra vào, nhưng trong lòng chỉ còn lại có sợ hãi.

Hắn trước kia nghe Chu Trang ngư dân những người lớn nói, những ngày này Ưng Môn hào khách trên thông quan phủ, dưới thông giang hồ, hắc bạch hai nhà ăn sạch. Thường xuyên gặp ức hiếp Chu Trang ngư dân,

bóc lột thủ đoạn so với nha dịch quan sai còn tàn nhẫn, làm cho người ta nghe tiếng biến sắc.

Thiên ưng môn trong giang hồ hào khách không tốt trêu chọc, không nghĩ qua là liền sẽ đưa tới một hồi quyền cước đòn hiểm.

Tô Trần đối với mấy cái này giang hồ hào khách thập phần kính sợ, ngày thường cũng không muốn tự mình một người đến đây hôm nay ưng khách sạn.

Tại đây trong khách sạn, Tô Trần đầu cùng tiểu hỏa kế a Sữu quen thuộc.

A Sữu cùng hắc cùng tuổi, trên gương mặt có một khối màu xanh thai sẹo, nhìn qua có chút xấu, tại trời ưng khách sạn cùng trong huyện thành cũng không có cái gì bằng hữu, thường bị khách sạn đoàn người tính khi nhục.

Bất quá, Tô Trần biết rõ a Sữu mặc dù dài xấu chút ít, nhưng là nhân tâm mới tốt, hai người mới được hảo huynh đệ, hắc mỗi lần tới thị trấn đều tìm a Sữu chơi đùa.

"Trần anh em, sao ngươi lại tới đây!"

A Sữu đang tại chà lau chỗ ngồi, chỉnh đốn trên bàn canh thừa lạnh nước canh, nhìn thấy Tô Trần xuất hiện ở ngoài khách sạn, không khỏi ngoài ý muốn kinh hãi, liền nghĩ chạy đến cùng Tô Trần nói một tiếng.

Đột nhiên, một cái đại thủ từ trên trời giáng xuống, nắm chặt a Sữu lỗ tai dùng sức túm, sau lưng truyền đến vương đại chương quỹ nổi giận thanh âm, "A Sữu, ngươi đồ bại hoại, vẫn giảo hoạt lười biếng, còn không mau đi dọn cái bàn!"

"Ai ôi!!!, đứt lỗ tai rồi, mất ~! Đại chương quỹ tha mạng!"

A Sửu lỗ tai bị nhéo đau giết giống như heo kêu to lên, liên tục cầu Vương đại chương quỹ tha thứ.

Trong tửu lâu, rất nhiều ăn thịt uống rượu hào khách đám thấy như vậy một màn, không khỏi cười ha ha, vỗ bàn vui.

Tô Trần lại không dám tới gần Thiên Ưng khách sạn, chỉ là xa xa cùng a Sửu phất phất tay làm cho hấn trước vội vàng, bản thân liền vùi ở khách sạn đối diện đầu đường nơi hẻo lánh, chờ khách sạn buổi tối đóng cửa.

A Sửu thân là làm việc lật vạt tiểu hỏa kế, vội vàng không ngừng, {vì:là} khách sạn hào khách đám bừng trà rót nước, chỉ sợ phải hơn đến tối đóng cửa mới rảnh tay.

Tô Trần quan sát sắc trời, đã là gần muộn.

Xem chừng đến buổi tối, những thứ này hào khách đám cơm nước no nê, sẽ rời đi.

Hấn đối với trong huyện thành địa phương khác cũng không quen, lo lắng đi nhầm đường, trong đêm không dám loạn đi dạo, chỉ là dừng lại ở bên đường góc tường, chịu đựng trong bụng đói khát.

Tại trời ưng khách sạn làm tiểu nhị cũng không dễ dàng, a Sửu cho những khách nhân bừng trên bàn đồ ăn, phàm là hơi có chậm chạp một ít, liền bị đại chương quỹ đổ ập xuống uống mắng một trận.

Còn có một ít hào khách đều là tính khí dữ dằn, bọn tiểu nhị nếu bừng trà mang thức ăn lên hơi có chậm trễ, chính là một cái đại tát tai rút tới đây, đánh cho thất điên bát đảo.

Tô Trần núp ở góc tường, nhìn xa xa, rất là thay a Sửu cảm thấy bi thương.

Tại khách sạn làm tiểu hỏa kế quá đáng thương, vừa vội vàng vừa mệt mỏi, còn bất chợt muốn chịu đựng đại chương quỹ cùng giang hồ hào khách đánh chữ.

Hắn tại Chu Trang vùng sông nước, tuy rằng thời gian rất kham khổ, thường xuyên ăn bữa nay không có bữa sau, nhưng cũng sẽ không như vậy bị người nhục mạ đánh.

Như thường ngày cha mẹ vội vàng đi trong hồ lớn đánh cá, đều là tùy ý hắn tại ven sông sông nhỏ bắt cá, leo cây đào tổ chim, đất hoang bên trong hái rau dại, bản thân tìm đồ ăn. Tự tại đã quen, không ai quản thúc hắn.

Tô Trần trong lòng ai thán, không biết là vì a Sửu, hay là vì tương lai bản thân.

Hắn sau này tại trong huyện thành tìm một cái phần tiểu nhị tạp dịch sống, về sau chỉ sợ qua cũng là giống như a Sửu như vậy, cả ngày bị người khi dễ thời gian.

...

Mặt trời tây xuống, sắc trời triệt để muộn xuống dưới.

Đã đến lúc đêm khuya, Thiên Ưng trong khách sạn Thiên ưng môn nhiều người các hán tử ăn uống no đủ, say khướt lẫn nhau ôm quyền cáo từ, tất cả tự rời đi, Thiên Ưng khách sạn vừa rồi đóng cửa.

A Sửu trên mặt hơn nhiều mấy khối máu ứ đọng, lỗ tai sưng đỏ, hiển nhiên không ít bị chương quỳ cùng những ngày kia Ưng Môn hào khách đánh chữ. Nhưng mà cuối cùng là nấu đến khách sạn đóng cửa, trên mặt đều là vẻ hưng phấn.

Những ngày kia Ưng Môn hào khách dám ăn uống tùy ý, còn lại rất nhiều thức ăn.

Ăn không hết đại lượng đồ ăn thừa cơm thừa, Vương đại chương quỹ hôm nay khó được đại phát thiện tâm, làm cho chư vị đầu bếp, bọn tiểu nhị đóng gói mang về nhà mình đi.

Liên cấp thấp nhất tiểu hỏa kế a Sữu cũng được chia không ít.

Hắn dùng một cái đại lá sen con, đem đồ ăn thừa đồ ăn đều bao lấy, còn có một đoàn lớn cơm thừa con chim, món ngon thịt nát, sau đó vùi đến trốn ở ngoài khách sạn góc tường tránh gió Tô Trần, cùng một chỗ hưng phấn trở lại Thiên Ứng khách sạn hậu viện.

Thiên Ứng khách sạn hậu viện rất lớn, là đầu bếp bọn tiểu nhị nấu cơm, rửa rau làm việc vất vả địa phương.

Sân nhỏ nơi hẻo lánh có một gian chõng chất lấy rơm rạ củi lửa kho củi, chính là a Sữu chỗ ở.

Tô Trần chứng kiến a Sữu mặt mũi bầm dập, rất là áy náy nói: "A Sữu, cho người thêm phiền toái! Hại người đã trúng Vương đại chương quỹ cho ăn đánh."

"Nói gì vậy, chúng ta là huynh đệ. Người không đến, ta cũng là mỗi ngày chịu đựng chương quỹ đánh. Đến, Trần anh em, người thật vất vả đến một chuyến thị trấn, ta hôm nay mời người một lần ăn ngon! Cái này có nửa đầu hầm cách thủy chân heo bánh bao, còn có non nửa đuôi đốt đỏ cá trích!"

Đây chính là chúng ta khách sạn đầu bếp đốt ra tới tốt lắm đồ vật, cùng chúng ta nhà mình Bạch Thủy chữ ngư cách làm hoàn toàn khác nhau, bỏ thêm mấy muôi lớn con đầu cải, thuần trắng muối ăn cùng hơn mười vị hương liệu, trong nồi đại hỏa mãnh liệt xào, hương cực kỳ!"

A Sữu mặt mày hớn hở nói, hưng phấn đem hầu bao đồ ăn thả trên mặt đất.

Tô Trần nghe xông vào mũi kỳ dị mùi thơm, nuốt xuống một cái nước miếng.

Nhà hản là Chu Trang ngư dân, tự nhiên thường xuyên tham ăn đến hồ cá hà tô. Hôm nay ứng khách sạn tôm cá phần lớn là Chu Trang ngư dân đưa tới.

Bất quá, trong nhà nấu cá, cùng khách sạn xào cá, hoàn toàn bất đồng.

Trong nhà nấu cá phương pháp vô cùng đơn giản, trực tiếp tại cái hồ trong nồi thủy nấu, đun sôi có thể vớt lên ăn.

Mùi vị nhột nhột, thanh đạm, rất là tươi sống tanh.

Nếu như có thể đến cái hồ trong nồi ném điểm muối ăn cùng rau cỏ lá cây, lại thêm một chút dầu bột, nghe thấy được dầu muối mùi thơm, vậy đối với Chu Trang ngư dân mà nói liền coi như là có chút xa xỉ phương pháp ăn rồi.

Giống như Thiên Ưng khách sạn đầu bếp như vậy, tại nồi sắt bên trong phóng đại muối dầu, một chút muối, hơn mười vị không biết tên hương liệu đi mãnh liệt xào đốt đỏ cá trích, sắc hương vị đều đủ, vậy đơn giản là Chu Trang các không cách nào tưởng tượng xa xỉ.

Tô Trần chưa bao giờ hưởng qua đẹp như vậy vị món ngon, chỉ là thường xuyên nghe a Sửu đã từng nói qua.

"Không dùng, a Sửu người ăn trước đi! Ăn xong còn lại một miếng cơm, một chút đồ ăn nước, cho ta ném thử tươi sống vị là được rồi."

Tô Trần trong nội tâm có chút hâm mộ, nhưng vẫn là chối từ.

Hản tìm đến a Sửu, có thể có một chỗ ở tạm mấy đêm rồi miễn đi trong đêm lạnh đông lạnh nổi khổ, có một ngụm nhỏ cơm ăn không đói bụng

chết, cũng đã rất là phiền toái a Sửu rồi, sao có thể chiếm lớn như vậy tiện nghi.

"Người cùng ta khách khí cái gì, có ta khách sạn làm việc, mỗi ngày đều có thể ăn được ăn ngon như vậy đấy! Người thật vất vả đến ta nơi đây làm một chuyến khách, người ăn trước, còn lại ta ăn nữa."

A Sửu nóng nảy, lập tức đem đồ ăn giao cho Tô Trần, tựa hồ không ăn chính là không cho hấn mặt mũi.

Kỳ thật hấn một cái tiểu hỏa kế, tại trời ứng khách sạn địa vị kế cuối, khách nhân còn dư lại đồ ăn thừa chất béo đều bị mặt khác đại chương quỹ, đầu bếp cùng những cái kia đoàn người tỉ số mất, đến phiên hấn cái này tiểu hỏa kế thời điểm tự nhiên còn thừa không có mấy.

Ngày thường hấn liền một cái thừa canh thịt thủy cũng không có được uống, trông mong thêm ăn nhìn nước canh chất béo đều bị đoàn người tỉ số hết.

Chỉ có như hôm nay như vậy Thiên ứng môn tháng chạp đại tụ họp tiệc, mới có thể còn lại quá nhiều canh thừa lạnh đồ ăn, tất cả mọi người phân no bụng cầm chừng, hấn mới có may mắn phân đến một phần, đây chính là một năm cũng khó được có như vậy một hai quay về.

"Người trước!"

"Không không, Trần ca người tới."

Hai tên thiếu niên đẩy tới đẩy đi, nghe thơm ngào ngạt chân heo bánh bao, non nửa đuôi đốt đỏ cùng chén lớn cơm ba, đều là thèm gần chết, rồi lại người nào cũng không chịu ăn trước.

Cuối cùng hai người quyết định, tất cả phân một nửa, miễn cho từ chối.

Tô Trần cùng a Sửu lập tức ăn như hổ đói đem những thứ này "Mỹ vị món ngon" ăn không còn một mảnh, cảm thấy mỹ mãn ăn no bụng.

Thơm như vậy cay mỹ vị, đủ để cho bọn hắn dư vị hơn mấy tháng.

Cô Tô trong huyện thành nửa đêm cảnh tối lửa tắt đèn, ngoại trừ thanh lâu kỹ viện cùng đồ phường : sòng bài suốt đêm không đóng cửa bên ngoài, cũng không có khác ban đêm tiêu khiển.

Tô Trần cùng a Sửu ăn uống no đủ, liền vùi ở gian phòng này củi lửa trong phòng nói chuyện phiếm, nói chuyện phiếm Cô Tô thị trấn cùng Chu Trang các loại chuyện lý thú.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 5: Khát Vọng Trong Đêm Tối

Trời đông giá rét đêm khuya, kho củi bốn phía hở, lạnh buốt Bắc Phong đội thẳng vào.

Trần nhà còn có lỗ thủng, thậm chí có thể nhìn tới đen tối tinh không. Kho củi bên trong tự nhiên không có đệm chăn, cũng may đóng hơn mười chồng chất dày đặc rơm rạ, có thể đem làm mền che.

Tô Trần cùng a Sửu đem dày rơm rạ trải tại băng lãnh trên mặt đất, chui vào cây lúa trong bụi cỏ trước mặt, so với chăn bông còn ấm áp, chính là sắc bén rơm rạ lá có chút đâm thịt.

Kho củi bốn vách tường phá lộ chỗ, cũng sớm bị rơm rạ chồng chất nhét chặn lên.

Hai tên thiếu niên chen lẫn tại cây lúa trong bụi cỏ chen lẫn ấm, nhiệt khí ấm áp, cũng là thích ý vô cùng.

"Đúng rồi, Trần anh em, lần này như thế nào chỉ một mình người đến? Thường ngày không là theo chân cha người cùng đi thị trấn bán cá sao?"

A Sửu có chút kỳ quái.

"Ta lần này tới thị trấn, không phải bán cá, là rời nhà trốn đi. . ."

Tô Trần lắc đầu, thân thể núp ở dày đặc cây lúa trong bụi cỏ, thanh tịnh không dưới hai con người lộ ra ảm đạm lặc tặc, xuyên thấu qua trần nhà lỗ thủng nhìn qua tinh không, hơi có vẻ ngây thơ trên mặt vô cùng mờ mịt.

Hắn đem sự tình ngọn nguồn đều nói cho a Sửu.

Trong nhà năm nay thập phần khó khăn, còn kém huyện nha thuyền thuế cùng Cự Kinh bang cân phí bạc, cha mẹ ý định đưa hắn bán cho thị trấn một hộ thiện tâm gia đình giàu có làm nô bộc sự tình. Ngoài ra, còn có hắn được đá xanh nước mắt quá bệnh sự tình, cùng a Sửu đều nhất nhất nói ra.

Hắn không muốn bị bán mình làm nô người hầu, cũng không cách nào tiếp tục dừng lại ở Chu Trang quê quán, chỉ có thể lẻ loi một mình đến đây Cô Tô thị trấn kiếm ăn.

Nhưng ở thị trấn không có thân không có nguyên do, trong lúc nhất thời cũng không có chỗ đặt chân, chỉ có thể tạm thời trước tìm huynh đệ a Sửu hỗ trợ, tối thiểu nhất có một đất dung thân, có một miếng cơm có thể ăn, không đến mức đói đông lạnh phía dưới chết ở thị trấn đầu đường.

A Sửu nghe xong, thiếu chút nữa nhảy dựng lên, không khỏi khẩn trương: "Trần anh em, ngàn vạn đừng đáp ứng bán mình làm nô a! Trong huyện thành những cái kia gia đình giàu có, nhà đối diện nô quả thực như là đối đãi heo chó bình thường, đã chết cũng không có người quản.

Đừng nhìn có ta Thiên Ứng khách sạn chỉ là một cái làm việc lật vật tiểu hỏa kế, thường xuyên bị đại chương quỹ cùng khách nhân mắng đến uổng đi, nhưng là bọn hắn không dám chân thực ra tay độc ác đánh chết ta. Nếu đánh chết ta, Huyện lệnh lão gia khẳng định phải phái quan sai nha dịch tới bắt người hỏi tội, Quan Đại lao.

Nhưng người muốn là bán mình cho gia đình giàu có, cái kia chính là tiện nhất gia nô, nếu phạm sai lầm, trực tiếp bị chủ nhà loạn côn đánh chết, cũng không ai gặp làm cho người chủ, nha môn nhiều lắm là phán phạt chủ nhà một hai tiền bạc mà thôi.

Đừng nghe những người kia nói cái gì thiện tâm không thiện tâm, cái kia đều là nói mò vô vị! Coi như là gia chủ này nhân tâm thiện một ít, nhưng

ngày nào đó hẳn không muốn người rồi, qua tay một bán, người dám nói dưới một gia chủ con liền giống nhau thiện tâm? Bán mình làm nô, hết thầy liền không phải do tự mình làm chủ rồi!"

A Sửu cấp bách mặt đều đỏ lên, sợ Tô Trần nhất thời mềm lòng phạm hồ đồ, đáp ứng đem hẳn từ cái bán đi.

"Ta cũng là không muốn bán mình làm cho người ta gia sản nô tài, mới rời nhà trốn đi, đến Cô Tô thị trấn, tìm cách tìm một cái phần sống nuôi sống bản thân."

Tô Trần thần tình ảm đạm, xem a Sửu kích động như vậy, lại có chút kỳ quái: "Bất quá a Sửu, người như thế nào phản ứng như thế nào lớn như vậy? So với ta còn gấp!"

A Sửu hốc mắt đỏ bừng, thần sắc không nói ra được bi thương, cúi đầu nói: "Người cũng biết, ta là cô nhi, từ nhỏ không có cha mẹ đau, chỉ biết mình họ Phi. . . Bất quá, kỳ thật ta còn có một tỷ tỷ. Khi còn bé chính là nàng đem ta nuôi lớn đấy, nhiều năm mùa đông ta nguy cấp ho khan bệnh không có tiền điều trị, mắt thấy nhanh chịu đựng không nổi, nàng vì trù tiền làm ta chữa bệnh, bất đắc dĩ đem bản thân bán mình cho trong huyện thành một cái gia đình giàu có đem làm tỳ nữ."

Nào biết mới qua gần nửa tháng, cái kia hộ người nữ chủ nhân nói nàng câu dẫn chủ tử, liền qua tay đem nàng bán được nội thành một tòa thanh lâu. Những năm này, có ta trong khách sạn đem làm tiểu nhị, dốc sức liều mạng làm việc kiếm tiền, đã nghĩ ngơi lấy có một ngày đem tỷ tỷ theo thanh lâu chuộc đi ra. . . Thế nhưng là ~, ta quá vô dụng, một năm cũng kiếm không đến mấy cái đồng tiền!"

Tô Trần đã trầm mặc, không biết nên như thế nào an ủi a Sửu.

Coi như là không hỏi chuộc thân tiền, hẳn cũng biết, đều muốn theo trong thanh lâu chuộc người, đó là một khoản khó có thể tưởng tượng

khoản tiền lớn, ít nhất phải hơn mười hai, thậm chí mấy chục lượng bạc.

Vậy cũng so với nhà của hãn hàng năm ứng phó huyện nha thuyền thuế, Cự Kinh bang vợ vét tài sản còn khó khăn rất nhiều gấp bội.

Không phải a Sửu vô dụng, cái này căn bản không phải trong khách sạn một cái mười một mười hai tuổi làm việc lật vật tiểu hỏa kế có thể kiếm đến bạc.

Qua một hồi lâu, a Sửu theo trong bi thương lấy lại sức lực, những chuyện này không phải hãn có thể giải quyết, thương tâm cũng vô dụng. Hãn lại có chút kỳ quái hỏi: "Đúng rồi, Trần anh em, người đá xanh nước mắt bệnh lại là chuyện gì xảy ra? Ta chưa từng nghe người đề cập qua."

"Ta bệnh này rất kỳ quái, mỗi lần ta vừa khóc, nhỏ màu xanh nước mắt đến, rất nhanh sẽ hóa thành từng hạt đá xanh. Ừ, chính là chỗ này trong túi Tiểu Thanh thạch. Sau đó ta sẽ bệnh nặng một trận, vứt bỏ non nửa cái mạng. Ít nhất phải ăn một cây mười năm đã sâm dược, mới có thể bổ sung hồi nguyên khí đến."

Tô Trần nói qua, từ trong lòng ngực xuất ra một cái túi tiền đến, theo túi vải đổ ra bên trong hơn mười hạt Tiểu Thanh thạch.

Những thứ này là hãn từ nhỏ đến lớn tích lũy xuống đây, đều cẩn thận theo bên mình giữ.

Từng miếng mượt mà như nước mắt giống nhau, mơ hồ tựa hồ tản ra màu xanh óng ánh sáng nhu hòa, có chút thần bí.

Chỉ là Tô Trần nghĩ đến trong mắt nhỏ ra những thứ này đá xanh sau đó, bản thân nửa cái mạng nhỏ đều nhanh chưa, đối với mấy cái này Tiểu Thanh thạch đều lòng còn sợ hãi.

"Thật xinh đẹp Tiểu Thanh thạch, những thứ này là nước mắt của người hóa thành?"

A Sừu nhìn xem kỳ quái, cầm một hạt Tiểu Thanh thạch, dùng sức hung hăng khê cắn, thiếu chút nữa đem hân hàm răng đều cắn vỡ rồi, "Quá cứng, răng đều cắn không nổi!"

Hân cắn thận lậ xem, cũng nhìn không ra là cái gì trò, chẳng qua là cảm thấy đá xanh rất thập phần xinh đẹp, giống như nhỏ trên châu ngọc thạch bình thường.

"Trong huyện thành một ít đại phu xem qua, bọn hân nói đây là bệnh thạch, đụng cũng không dám đụng! Bất quá, ta từ nhỏ lao thẳng đến chúng nó mang tại trên thân thể, cùng bình thường hòn đá nhỏ không sai biệt lắm, cũng không có phát hiện có chỗ đặc thù gì. Ta cùng đệ đệ muội muội ngủ một giường lớn, bọn hân cũng không có bị ta đây bệnh."

Tô Trần nói qua, nhẹ thở dài.

Cái này đá xanh nước mắt quái bệnh từ nhỏ chính là của hân tâm bệnh, theo không dễ dàng cùng người khác nhắc đến, vì vậy a Sừu trước kia cũng không biết.

A Sừu đối với cái này quái bệnh là một bộ không sao cả, chỉ là đối với mấy cái này lóe sáng đá xanh rất là ngạc nhiên, cười nói: "Tỷ của ta thường nói, đại nạn không chết tất có hậu phúc! Người những năm này rõ ràng cũng không có khóc chết, ngày sau khẳng định rất có phúc."

Trần anh em, người nói cái này đá xanh đẹp mắt như vậy, có phải hay không là rất đáng tiền châu báu? Ta ra mắt trong huyện thành có một nhà châu báu đồ trang sức khách điểm, chính là chuyên môn bán loại này kỳ quái hồng hồng lục lục Tiểu Thạch Đầu, bán cho những cái kia nhà giàu tiểu thư, cũ kĩ đáng giá rồi. Nếu cái này đá xanh cũng có thể bán lấy tiền, vậy người có thể đã phát tài."

Tô Trần bĩu môi một cái, cười khổ lắc đầu nói: "Khăng định không phải bảo thạch, nếu không tiệm bán thuốc các đại phu gặp nhận không ra? Ta cha cầm nó đến hỏi Hàn Sơn đạo quán thần thông quảng đại lão Quán chủ Hàn Sơn chân nhân, liền lão nhân gia người cũng đều nhìn không ra trò. Nếu là đáng giá, Hàn Sơn chân nhân khăng định đã sớm liếc đã nhìn ra. Nhà ta cũng không cần {vì:là} mua tham được bạc rầu rĩ, một cây tham được một lượng bạc, nhà ta đều nhanh lo âu chết rồi."

A Sừu gãi gãi đầu, nhớ tới cũng đúng, rất thay Tô Trần quái bệnh phát sầu: "Có ta khách sạn làm việc lật vật đem làm tiểu nhị, mỗi ngày liền ba văn tiền đồng tiền công, một năm mới có thể miễn cưỡng kiếm đến một lượng bạc. Vất vả một năm kiếm được tiền, cũng miễn cưỡng chỉ đủ ăn. Đều muốn giúp người kiếm đến mua tham được tiền, quá khó khăn. Trần anh em, người bây giờ rời nhà trốn đi, muốn tại trong huyện thành tìm một cái phần gì sống?"

"Trước kia ta đến thị trấn, cũng là suy nghĩ tìm một cái phần tiểu nhị việc để làm lấy. Thế nhưng là buổi chiều tại ngoài khách sạn, chứng kiến người bị đại chương quỹ khi dễ, nghĩ đến đem làm tiểu nhị cũng không phải là kế lâu dài. Vẫn phải là tìm một có tiền đồ sống mới được."

Tô Trần rất nghiêm túc nói ra, "Có ta Tây Môn bến tàu thời điểm, trong lúc vô tình nghe một cái phú thương nói, Dực Vương bang tại tháng chạp gặp tuyển một đồng đệ tử học đồ."

Ta buổi chiều liền suy nghĩ thật lâu, ý định ngày mai đi tìm đến Dực Vương bang thử một lần. Vạn nhất đã thành Dực Vương bang học đồ, Dực Vương bang được liệu nhiều, nói không chừng ta cũng không cần hoa bạc đi mua tham thuốc. Thậm chí còn có cơ hội học được được thuật, trở thành thân phận tôn quý Dực Sư."

"Người muốn đi tìm đến Dực Vương bang?"

A Sử lập tức sợ hãi kêu lên một cái, "Đây chính là giang hồ đại bang phái! Người muốn đi lưu lạc giang hồ sao? Trên giang hồ lưu lạc, đây chính là đầu treo ở dây lưng quần trên, tùy thời khả năng rụng a! Bị người giết chết rồi, quan phủ cũng sẽ không quản người."

Đối với Cô Tô thị trấn bình dân mà nói, giang hồ là một cái thế giới khác.

Ngô quận các đại bang giang hồ hào khách đám hoành hành ngang ngược, ra tay xa xỉ, thân phận địa vị cực cao, liền huyện nha quan sai cũng không dám đắc tội bọn hắn, bình dân dân chúng càng là thập phần kính sợ.

Thế nhưng chút ít ngấp trời quyền thế cùng tài phú, đều là dùng cao siêu võ lực cùng tính mạng đổi lấy.

Nếu như trong huyện thành cái nào gia đình giàu có đã chết một gã gia nô, huyện nha còn có thể phái nha dịch đi hỏi thăm nguyên nhân cái chết, phạt một khoản bạc. Nhưng giang hồ bang phái đã chết người, huyện nha quan phủ đều là mở một con mắt nhắm một con mắt theo không hỏi qua, đầu đem làm cái gì đều không phát hiện.

"Ta không muốn nhiều như vậy. Cái này đá xanh nước mắt quái bệnh nếu trị không hết, không chừng ngày nào đó ta liền một bệnh không nổi, bán không nổi tham được cứu mạng, trực tiếp chết rồi. Ta đi tìm đến Được Vương bang, cố gắng còn có thể sống lâu vài năm, cái kia đều là uống công kiếm được mạng."

Tô Trần lắc đầu, tịnh không để ý trên giang hồ những cái kia nguy hiểm.

Lại nguy hiểm cũng sẽ không so với hãn đá xanh nước mắt chi bệnh, còn muốn mạng.

Hãn rời nhà sau đó càng là không có nhiều lo lắng, chỉ muốn có thể nuôi sống bản thân.

Nếu như có thể đựng một cái trở thành một danh Dưc Sư, tại thị trấn đó cũng là có thể diện đại nhân vật, cái kia đời này coi như là hết khổ, không dùng tiếp qua đau khổ thời gian, còn bị người khác khinh khinh.

"Trần anh em, nói như vậy, người là chân quyết nhất định phải đi lưu lạc giang hồ rồi!"

A Sừu dài lập tức vô cùng sùng bái nhìn qua Tô Trần.

Hắn tại Thiên Ưng khách sạn đem làm tiểu nhị đã nhiều năm, tại khách sạn gặp rất nhiều giang hồ hào khách, luôn luôn là kính sợ vô cùng, còn chưa từng có mình cũng trở thành giang hồ hào khách lớn mật ý tưởng.

Trần anh em muốn đi lưu lạc giang hồ. . . Đúng vậy, ta vì cái gì cũng không cùng theo đi trên giang hồ xông vào một lần? Nói không chừng cũng có thể lên làm hào hiệp!

A Sừu trong mắt bắt đầu khởi động lấy kỳ quang, trong lòng bỗng nhiên sinh ra một cỗ máu nóng xúc động, toàn bộ người đều não nóng ngồi dậy.

Hắn cũng không muốn tại trời ứng khách sạn đem làm cả đời làm việc lật vật tiểu hỏa kế, mỗi ngày bị Vương đại chương quỹ hét đến uống đi, không đánh thì mắng, trải qua người hạ nhân thời gian, hắn cũng muốn trở nên nổi bật!

Nếu là có một ngày hắn trở thành một danh giang hồ hào khách, liền không hề bị chương quỹ khi dễ, mỗi ngày còn có thể Thiên Ưng khách sạn ăn thịt cá, làm cho cái kia điệu bộ đại chương quỹ khúm núm một bên hầu hạ, vì hắn bưng trà kính thủy kêu gia.

Thậm chí có khả năng kiếm được rất nhiều tiền, vì tỷ tỷ chuộc thân.

Khách sạn tiểu hỏa kế căn bản kiếm không đến mấy cái tiền, chỉ có đi mới bước chân vào giang hồ trở thành đại hào hiệp, mới có thể đại phú đại

quý.

Đúng!

Cứ như vậy làm!

"Nếu như Trần anh em muốn đi lưu lạc giang hồ, ta cũng cùng đi. Ta đã sớm cũng không muốn tại đây phá chim khách sạn đã làm, dù sao vẫn là bị đại chương quỹ, đại hoả kế đám bọn chúng khi dễ, mỗi ngày đánh chửi thét to, nhận hết bọn họ cái chym! Người đi tìm đến Dục Vương bang, ta liền đi tìm đến Thiên ưng môn, học vài môn cao cường võ kỹ, trở thành đại anh hùng, trở nên nổi bật, uy phong bát phương!"

A Sừu trong lòng nhất định, phấn khởi vùng mạnh nắm đấm.

Hắn đối với Dục Vương bang dục thuật không có hứng thú, đối với Thiên ưng môn hào khách đám bọn chúng võ kỹ rất là hâm mộ, dứt khoát đi tìm đến Thiên ưng môn tốt rồi.

Hôm nay ưng khách sạn chính là Thiên ưng môn ở dưới sản nghiệp, hắn đối với Thiên ưng môn cũng quen thuộc.

"Tốt! Ta đi Dục Vương bang học dục thuật, người đi Thiên ưng môn học vũ kỹ. Ngày sau huynh đệ chúng ta học nghệ thành công, một cái Đại Dục Sư, một cái đại hào khách, cùng một chỗ kết bạn mới bước chân vào giang hồ!"

Tô Trần nghe a Sừu cũng muốn cùng một chỗ tìm nơi nương tựa giang hồ, không khỏi đại hỉ, như vậy vậy hắn ngày sau trên giang hồ cũng có hảo huynh đệ.

"Ừ! Đến mai trời vừa sáng, chúng ta liền xuất phát, đầu nhập bang phái đi!"

Hai cái ngây thơ lỗ mãng thiếu niên, càng trò chuyện càng hưng phấn, nghĩ đến hai người đi Dực Vương bang, Thiên ứng môn sau đó, đã thành trong bang cao thủ, địa vị lên như điều gặp gió.

Bọn hắn đều muốn trở nên nổi bật khát vọng, chưa từng có giống như giờ khắc này, mãnh liệt như vậy!

Hàn huyền một hai canh giờ, Tô Trần cùng a Sữu nói mệt mỏi, buồn ngủ dần mạnh lên, nhỏ củi trong phòng dần dần yên lặng xuống.

Đêm khuya ngoài phòng, hàn phong lên.

Lạnh lẽo như đao gió rét, từng đợt Quỷ Khốc sói tru lấy hưởng lỗ thủng trong phòng rót vào đến, kho củi bên trong trở nên càng lạnh hơn.

A Sữu bắt đầu với mộng đẹp, vung vẩy lấy năm đấm loạn đả vài cái, ngẫu nhiên phát ra nói thầm âm thanh cùng cười khanh khách, dĩ nhiên là ở trong mộng cảnh trở thành một tên thiếu niên hào khách mới bước chân vào giang hồ, từ Vương đại chương quỹ người xung quanh hoa rơi nước chảy, lại không ai dám khi dễ hắn.

Tô Trần núp ở cây lúa trong bụi cỏ, thỉnh thoảng bị đông cứng tỉnh, run rẩy bó chặt lấy một thân rách rưới vài bố quần áo, tận lực chui vào rơm rạ chồng chất ở chỗ sâu trong.

Hắn chịu đựng căn người rơm rạ, lặng yên suy nghĩ Lý thị phú thương cái kia lời nói.

"Dực Vương bang hàng năm tháng chạp đều chiêu mộ một đồng học đồ, đánh giá cũng chính là những ngày này rồi! Sáng mai, ta liền đi tìm đến Dực Vương bang! Theo đến mai lên, hết thầy liền trở nên bất đồng, thời gian gặp sống dễ chịu trả lại đấy!"

Tô Trần rốt cuộc mệt mỏi mệt mỏi rồi, vui ở rơm rạ chồng chất dần dần ngủ say qua, làm một cái tươi đẹp mộng đẹp.

Hắn mơ tới bản thân gia nhập Dục Vương bang, đau khổ học hơn mười năm sau trở thành một danh Đại Dục Sư, trên giang hồ đã có hiển hách danh khí, thậm chí có may mắn lần nữa bá kiến Ngô quận đệ nhất cao người Hàn Sơn chân nhân.

Hàn Sơn chân nhân quả nhiên là thế ngoại đệ nhất cao người, bảo hắn biết cái này quái bệnh nên như thế nào trị tận gốc.

Tô Trần chữa cho tốt quái bệnh, không hề trở thành gánh nặng trong nhà, áo gấm về nhà lại trở lại Chu Trang vùng sông nước, gấp bội nhận Chu Trang các kính ngưỡng tôn sùng, trở thành cha mẹ, đệ muội trong lòng kiêu ngạo, trong nhà trụ cột.

Sau đó bản thân lại trở về Dục Vương bang khổ tu võ nghệ, hai mươi năm trở thành một danh đại hào khách, tay hắn cầm màu xanh kiếm, chân đạp Thái Hồ rung động, đem chiếm giữ Thái Hồ đám kia vào nhà cướp của Cự Kinh bang đám thủy phỉ đau nhức đánh kêu cha gọi mẹ, hoa rơi nước chảy, hung hăng một trút mỗi hận trong lòng, từ nay về sau không có cái nào giang hồ bang phái dám ức hiếp Chu Trang ngư dân hương thân.

Cỏ tranh trong phòng rất lạnh, thỉnh thoảng đem Tô Trần đông lạnh tỉnh, lại hôn mê ngủ mất.

Tô Trần tại cây lúa trong bụi cỏ co rút nhanh lấy gậy yếu thân thể đơn bạc, trong đầu muốn đi đầu nhập vào Dục Vương bang suy nghĩ, càng phát ra rõ ràng cùng mãnh liệt.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tìm Nơi Nương Tựa Giang Hồ

Sắc trời vừa tảng sáng, Thiên Ưng khách sạn hậu viện bắt đầu công việc lu bù lên. Trong sân rộng truyền đến Trương Đồ Phu mài đao ồ ồ thanh âm, heo dê gà vịt hò hét be be be be gọi dậy thanh âm, làm việc lật vật tiểu nhị đám tức thì trong sân bang mấy vị đầu bếp thầy trợ thủ.

Vài tên các đầu bếp tại chuẩn bị đồ ăn, đem tay chân vụng về tiểu nhị đám mắng máu chó phun đầy đầu.

Một gã công nhân đốt lò lão đầu xoa xoa đông lạnh màu đỏ tay đẩy ra cửa phòng củi, đem vài khố củi cùng rơm rạ đi phòng bếp nhóm lửa nấu cơm, chứng kiến Tô Trần cũng ở đây kho củi bên trong ngủ, không khỏi kinh ngạc, "Ai ôi!!!, Trần ca nhi hôm nay như thế nào cũng ở đây. Tìm đến a Sứ chơi đùa, không có quay về Chu Trang a? Cái này trời đông giá rét đấy, củi lửa phòng có thể ngủ không nữa a!"

Tô Trần bị công nhân đốt lò lão đầu đẩy cửa thanh âm bừng tỉnh, vội vàng theo ẩm áp cây lúa trong bụi cỏ chui ra, tinh mộng ánh mắt hướng công nhân đốt lò lão đầu lên tiếng chào hỏi, "Lý thúc! Sớm như vậy liền thổi lửa nấu cơm a!"

Hắn thường cùng theo Chu Trang ngư dân đại nhân tới Thiên Ưng khách sạn bán cá hàng, vì vậy khách sạn tiểu nhị hơn phân nửa đều nhận ra hắn.

Tô Trần liền tranh thủ một bên ngủ chánh hương a Sứ cũng đánh thức.

"Không còn sớm, lại một lát nữa mà, đại chương quỹ sẽ tới."

Công nhân đốt lò Lý lão đầu khách khí cười, quay đầu chứng kiến a Sừu vẫn còn kho cùi ngủ, không khỏi đêm đen mặt mắng: "A Sừu, người quý lười, vẫn chưa chịu dậy làm việc! Một hồi chờ đại chương quỹ đã đến, chứng kiến người còn không có đứng lên làm việc, phải tóm đứt lỗ tai của người không thể!"

A Sừu cũng tỉnh, nghe được công nhân đốt lò lão đầu hùng hùng hổ hổ, theo rơm rạ trong ổ chui ra, không phục hừ hừ kêu lên: "Lão Lý đầu, người chó xem thường ta. Theo hôm nay lên ta không có ở đây khách sạn làm việc, không bị các người cái chym. Ta muốn đi mới bước chân vào giang hồ, đầu nhập Thiên ưng môn đi. Ngày sau ta học thành võ nghệ, đã thành một gã giang hồ đại hào khách, đừng nói người cái này lão Lý đầu, coi như là đại chương quỹ thấy ta, cũng phải cung kính kêu một tiếng 'Sừu gia' ! Nhìn hăn còn dám hay không đánh ta, nhéo ta lỗ tai!"

"Ai ôi!!!, gà cũng không có giết qua một cái, còn học người ta lưu lạc giang hồ đâu rồi, người có mấy cái đầu đủ bị người chém hay sao? Có bản lĩnh người khi đại chương quỹ trước mặt nói lời này, xem hăn không một cái tát đem người cánh chết. Trương Đồ Phu đang mổ heo đâu rồi, người đi thử một chút giúp hăn giết một con heo? Người muốn dám giết heo, không cần chờ về sau, ta hiện tại liền kêu người một tiếng Sừu gia!"

Công nhân đốt lò lão đầu lắc đầu buồn cười, đúng a Sừu mà nói căn bản không tin, đầu đem làm a Sừu nghe hơn nhiều trên đường thuyết thư người nói giang hồ chuyện xưa, mê đầu óc. Ôm cùi lửa đi ra ngoài, đến hậu viện lò đường thổi lửa nấu cơm đi.

"Hừ!"

A Sừu nghĩ đến đại chương quỹ hung thần ác sát, nhất thời có phần ỉu xìu, không dám lại khoác lác.

Tô Trần cũng không có người vì lão Lý đầu lời này mà nhận đả kích, thấy sắc trời sáng, liền nghĩ lấy sớm chút đi đầu nhập Dục Vương bang, tranh thủ thời gian đẩy cống tre ra kho củi.

Bên ngoài mái hiên, Thiên Ưng khách sạn hậu viện mặt đất, trải lên một tầng hơi mỏng trắng như tuyết tuyết trắng.

Đêm qua gió lạnh đại, chẳng biết lúc nào rơi xuống một trận tuyết rơi nhiều, trong Thiên Địa rực rỡ hẳn lên, trên mái hiên đều là trắng phau phau một mảnh, ngân trang vốn thể quần hết sức xinh đẹp.

Đáng tiếc trước mắt cái mảnh này hậu viện đất tuyết, sớm đã bị Trương Đồ Phu cùng đầu bếp, tạp dịch, cùng với trong sân những cái kia heo dê gà vịt cho đạp đã thành lộn xộn lầy lội.

Tô Trần thân thể đơn bạc, ăn mặc một thân hơi mỏng ngắn áo gai, dưới chân một đôi lộ ra ngón chân lỗ thủng giày rơm, bị sáng sớm lạnh gió thổi qua, lập tức toàn thân một hồi phiền phức khó chịu sợ run.

A Sừ theo sau đi ra, trong gió lạnh đánh cho một nháy mũi, đông lạnh rụt lại tay chân.

Trong sân rộng, Trương Đồ Phu cùng hẳn mập mập nhi tử Trương Thiết Ngưu, còn có vài tên trưởng thành làm giúp chính vội vàng một đầu bốn phía loạn nhảy lên heo mập, trói tại trên giá gỗ ngược lại treo ngược lên.

Ba bốn danh trưởng thành làm giúp hán tử, phí hết lão đại sức lực, mới đưa heo mập trói chặt tại trên giá gỗ.

Đầu kia heo mập tựa hồ biết mình sắp bị hổ giết vận mệnh, bốn cái chân dốc sức liều mạng giãy giụa, thể lương gào khóc kêu.

Trương Đồ Phu không dám lãnh đạm, giơ tay chém xuống, dao mổ một đao chuẩn xác chém vào heo mập yết hầu trên, heo mập rầm rì giãy giụa

lấy, "Phốc xuy" chói mắt đỏ tươi máu heo văng khắp nơi, tại trên mặt tuyết hết sức chói mắt.

Tô Trần bị vô cùng thâm thẳm tiếng giết heo sợ hết hồn, không dám nhìn tới, trong lòng hãi sợ, lông mày nhảy lại càng kịch liệt.

Lão Lý đầu nói không sai, hần và a Sửu liền gà cũng không có giết qua một cái, xách đao đi giết một cái heo đều tay chân như nhũn ra run lên, huống chi là lưu lạc giang hồ.

Trên giang hồ lưu lạc, giết người có thể so sánh giết cái này đầu đồ con lợn không biết khó gấp bao nhiêu lần.

Tô Trần bờ môi trắng bệch.

Thế nhưng là, hần đã không nhà để về, không có đường lui. Trên thân lại có quái bệnh, cần tham dược đến kéo dài tánh mạng, chỉ có thể đi lên phía trước đi đầu nhập Dược Vương bang, đây là hần tốt nhất lối thoát.

Hoặc là trên giang hồ hợp lại một cái trở nên nổi bật, tươi đẹp phú quý tiền đồ.

Sẽ chết bất đắc kỳ tử đầu đường không người nhặt xác, cái chết im hơi lặng tiếng, so với cái này đầu heo mập còn thê lương.

Tô Trần nhìn thoáng qua a Sửu, trong ánh mắt hỏi thăm hần có thể hối hận, có muốn hay không lưu lại khách sạn?

A Sửu lập tức vỗ vỗ hần gây yếu bộ ngực, trên mặt vô cùng kiên định nói: "Trần ca nhi, không cần nhiều lời! Ta đặt quyết tâm muốn đi tìm nơi nương tựa Thiên ưng môn, trở thành giang hồ đại anh hùng, ai khuyên ta với ai cấp bách."

Nếu là đặt ở hai ngày trước, hãn cũng chỉ là an tâm vui ở khách sạn đem làm tiểu hỏa kế, không hề nghĩ ngợi qua muốn đi mới bước chân vào giang hồ, thế giới kia cách hãn cái này tiểu hỏa kế quá xa vời.

Nhưng mà đêm qua cùng Tô Trần hàn huyền một đêm, trong lòng sớm đã bị lay động, dấy lên một cỗ tử Bất Diệt rào rạt hỏa diễm.

Khát vọng một ngày kia trở thành người trên người, vô một cái đại phú quý, cái này cỗ xúc động như thế nào cũng áp chế không nổi rồi, hãn làm sao có thể tiếp tục vui ở cái này không hề tiền đồ trong khách sạn.

Tô Trần dùng sức gật đầu, đang muốn cùng a Sữu sau khi rời đi viện. Đột nhiên, hãn khóe mắt sau khi thấy viện ngoài cửa lớn, xuất hiện Vương đại chương quỹ thân ảnh.

Tô Trần lại càng hoảng sợ.

Cái này Vương đại chương quỹ có thể không phải bình thường hung, trong mắt bóp không được nửa điểm hạt cát. Hãn sợ liên lụy đến a Sữu, vội vàng lui trở về kho củi bên trong trốn đi, miễn cho bởi vì chính mình, liên lụy a Sữu bị đại chương quỹ quở trách.

A Sữu cũng là sắc mặt đại biến, thất kinh.

Tuy nói hãn quyết tâm muốn đi, thế nhưng là đại chương quỹ xây dựng ảnh hưởng vẫn còn tại, cũng không dám đi xúc phạm đại chương quỹ rủi ro. A Sữu vội vàng hướng trong sân một cái khanh khách kêu gà mẹ chộp tới, giả vờ giả vịt tại giúp việc bếp núc con trâu gà giết làm việc, lấy bày ra bản thân không có ở lười biếng.

Ngày thường Vương đại chương quỹ đối với tiểu nhị đám vô cùng hà khắc, không đánh thì mắng, Thiên Ưng trong khách sạn ai cũng không dám chống đối hãn.

Vương đại chương quỹ mang theo một cái mười ba mười bốn tuổi cầm y hoa phục tiểu tử, ưỡn lấy phình bụng, uy phong bát phương dạo bước tiến vào hậu viện.

Vương đại chương quỹ cũng không có lưu ý đến a Sửu, thái độ khác thường không có đối với bất luận cái gì tiểu nhị quát mắng, hướng trong nội viện nhiều người đầu bếp cùng tiểu nhị đám cười tủm tỉm nói: "Tiểu nhị đám, hôm nay Thiên ứng môn muốn vời học đồ, bản đại chương quỹ muốn dẫn nhi tử đi tham gia nội môn đệ tử chiêu mộ, các người đều cho ta tại trong khách sạn làm rất tốt sống. Nếu con ta có thể thông qua khảo hạch tiến nội môn, trở về ta cho mỗi người các người phát nửa cân gạo và mì, hai lượng thịt heo, ăn mừng một phen!"

Tại hậu viện bận rộn Trương Đồ Phu, vài tên đầu bếp, còn có rất nhiều tiểu nhị làm giúp đám vội vàng ngừng tay đầu sống, đều biểu lộ làm ra một bộ thần sắc kích động, lớn tiếng chúc mừng lấy.

"Đa tạ đại chương quỹ ban thưởng!"

"Đại chương quỹ như vậy dày rộng nhân từ, nhỏ chương quỳ lần này nhất định có thể thông qua Thiên ứng môn nội môn khảo hạch!"

Trong khách sạn người người cũng biết, Vương đại chương quỹ bản thân chính là Thiên Ứng Môn đệ tử ngoại môn, hao tổn dài đến mấy chục năm vất vả mới bò lên trên Thiên Ứng khách sạn đại chương quỹ vị trí, vì Thiên Ứng Môn chương quản lấy chỗ này giàu đến chảy mồ khách sạn.

Nhưng Vương đại chương quỹ bình sinh tiếc nuôi lớn nhất, chính là trước kia không thể trở thành Thiên Ứng Môn nội môn đệ tử, nếu không chỉ sợ tiền đồ rất tốt, đã sớm trên giang hồ hô phong hoán vũ rồi, mà không phải vùi ở khách này đường xếp bằng gỗ đem làm đại chương quỹ, hầu hạ những cái kia giang hồ hào khách ăn được uống tốt.

Cho nên đối với hắc cái này nhi tử bảo bối, luôn luôn ký thác kỳ vọng, dốc lòng tài bồi, muốn cho nhi tử thông qua Thiên Ưng Môn nội môn khảo hạch, trở thành đứng đầu nhân vật giang hồ.

Mấy năm này nhỏ chương quỳ mặc dù nhiều lần không thể thông qua Thiên Ưng Môn nội môn đệ tử khảo hạch, nhưng đến nay cũng không buông tha cho.

Vương đại chương quỳ đối với hậu viện nhiều người tiểu nhị dám phân phó xong, liền chắp hai tay sau lưng, mang theo hắc nhi tử bảo bối ly khai khách sạn hậu viện, đi trong thành Thiên Ưng Môn báo cáo.

Trương Đồ Phu mập mạp nhi tử Trương Thiết Ngưu, ngẩng đầu chờ đợi nhìn qua Trương Đồ Phu, nhảy ra một câu cũng rất là sát phong cảnh mà nói đến: "Cha, ta cũng muốn đi Thiên Ưng Môn đem làm học đồ. . . !"

Vương đại chương quỳ lỗ tai linh, nghe xong lời này lập tức sắc mặt trầm xuống, bước chân trì trệ.

Hắc vừa nói muốn dẫn nhi tử đi Thiên Ưng Môn tham gia khảo hạch, Trương Đồ Phu nhi tử lại còn nói cũng muốn đi. Đây là ý gì, muốn quét mặt của hắc này?

Trong đại viện bầu không khí, nháy mắt trở nên vô cùng trầm trọng.

Sở hữu đầu bếp, làm việc lật vạt tiểu nhị đều sợ...mà bắt đầu, cảm như hén.

Trương Đồ Phu biến sắc, vội vàng một cái tát đưa hắc béo nhi tử Trương Thiết Ngưu đánh bay ra ngoài, ngã cái thất điên bát đảo, tức giận mắng: "Người ngu xuẩn, cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem bản thân, Thiên Ưng Môn là người có thể đi đấy sao! Đây chính là tổ tiên thập bát đại bốc lên khói xanh, mới có thể có này thiên đại phúc khí!"

Nói xong, hấn mặc kệ bị đánh oa oa khóc lớn béo nhi tử, tranh thủ thời gian hưởng đại chương quỹ nịnh nọt, "Đại chương quỹ, nhà ta ngu xuẩn trẻ con không hiểu chuyện, vẫn nói mò. Đúng rồi, hôm nay hài tử mẹ nó muốn quay về chuyển Chu Trang nhà mẹ để thăm viếng, ta muốn hưởng đại chương quỹ báo một ngày nghỉ, mang trẻ con cùng mẹ nó quay về chuyển ở nông thôn!"

"Tốt, chuẩn người một ngày nghỉ! Rồing sinh rồing, phượng sinh phượng. Trương Đồ Tử, người oa nhi này từ nhỏ chính là một mỗ heo số phận, đừng nghĩ đông muốn tây, chỉ có làm cho người ta người chê cười!"

Vương đại chương quỹ quét Trương Đồ Phu liếc, khinh thường hừ một tiếng, lúc này mới hài lòng mang theo con của hấn rời đi.

Chờ Vương đại chương quỹ đi xa, toàn bộ trong hậu viện nhiều người đầu bếp, tiểu nhị mới thở dài một hơi, cũng không dám lăm miêng nghị luận sự tình vừa rồi, riêng phần mình một lần nữa công việc lu bù lên, trong sân vang lên mỗ heo làm thịt dê thanh âm, rất nhanh lại khôi phục gà bay chó chạy.

...

Tô Trần cùng a Sữu gặp Vương đại chương quỹ đi xa, lúc này mới vội vàng từ cửa sau, vội vàng chuồn ra Thiên Ưng khách sạn hậu viện, đã đến thị trấn náo nhiệt phồn hoa trên đường phố.

Tô Trần muốn đi Dực Vương bang ở ngoài thành, mà a Sữu muốn đi Thiên Ưng Môn trong thành, hai người nhập lại không cùng đường.

"Trần ca nhi, ta trước đưa người đi ngoài thành Dực Vương sơn trang đi."

"Không dùng phiền toái như vậy, người còn muốn đi Thiên Ưng Môn, đừng bỏ lỡ canh giờ, làm hại đại sự. Ta bản thân đi Dực Vương sơn trang

cũng được rồi. Đúng rồi, Dục Vương bang đi bên nào?"

"Được rồi. Đi Dục Vương bang đường rất dễ nhận ra, ra khỏi thành Nam Môn, dọc theo quan đạo một đường đi đến năm dặm, có một tòa vô cùng dễ làm người khác chú ý Phượng Hoàng Sơn.

Cái này núi bị Dục Vương bang chiếm cứ sau đó, lại được xưng là Dục Vương núi. Dục Vương bang trên chân núi xây xong một tòa vô cùng khí phái sơn trang, chính là Dục Vương bang tổng bộ sơn trang, vô cùng uy phong dễ thấy, đi mấy dặm đường liền thấy được. Đúng rồi, Trần ca nhi trên người của người cũng không có tiền. Ta nơi đây còn có hơn mười văn đồng tiền người thu vào, có lẽ phải dùng tới."

A Sừ móc ra hơn mười miếng đồng tiền, đều muốn kín đáo đưa cho Tô Trần.

"Chính người lưu lại, trong thành chi tiêu nhiều!"

Tô Trần vội vàng đẩy ra không chịu thu, trong lòng cảm động.

A Sừ tại khách sạn một ngày cũng mới kiếm ba văn đồng tiền, hơn mười văn đồng tiền ít nhất phải một tháng mới tích góp từng tí một xuống, tiền này hẳn không thể nhận.

"Chúng ta là cả đời hảo huynh đệ, người cùng ta khách khí cái gì! Chờ về sau ta trở thành giang hồ hào khách kiếm nhiều tiền, tùy tiện liền hoa một lượng bạc, cái này mười cái tiền đồng tính là cái gì."

A Sừ nóng nảy.

"Một quả là được, ta trên đường mua mấy cái bánh bao kê lót bụng! A Sừ, chúng ta như vậy cáo từ! Vô luận như thế nào cũng phải xông ra một con đường đến, trở thành giang hồ hào khách, về sau trên giang hồ gặp lại!"

Tô Trần chối từ không được, cuối cùng vẫn là không lay chuyển được, thu a Sửu một quả đồng tiền.

"Tốt! Bọn ta ngày sau giang hồ gặp lại, cùng một chỗ uống chén rượu lớn, ăn miếng thịt bự!"

A Sửu hưng hăng phất phất tay, nước mắt vui mừng.

Hai tên thiếu niên tại Cô Tô thị trấn náo nhiệt đầu đường tạm biệt, mang trở thành giang hồ hào khách mộng tưởng, lạnh lẽo gào thét trong gió lạnh, vội vàng chạy về phía từng người tương lai mà đi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 7: Xích Sắt Hàn Kiều

Tô Trần tay nắm giữ lấy cái kia một quả tiền đồng, đi đến Nam Thành cửa phụ cận, đi ngang qua cửa thành phụ cận một cái điểm tâm sáng sạp hàng. Hắn vốn định giữ lấy này cái đồng tiền làm cái kỉ niệm, không tiêu đi.

Nhưng lại một suy nghĩ, vạn nhất Được Vương bang chiêu mộ đệ tử thời điểm phải khảo hạch, bản thân đói bụng không còn khí lực, khó mà làm được.

Tô Trần suy nghĩ một chút, tại ven đường nhặt một cái bén nhọn cứng rắn thạch, ở đằng kia văn đồng tiền trên có khắc một cái xiêu xiêu vẹo vẹo "Sửu" chữ.

Đây là a Sửu dạy hắn đấy. Thị trấn bình dân hài tử tuy rằng đều không biết chữ, nhưng không ít người còn là biết mình tên. Hơn nữa cái này Sửu chữ, đơn giản tốt ghi, a Sửu đã từng nói qua một lần Tô Trần liền nhớ kỹ.

Tô Trần dùng cái kia một văn đồng tiền, hướng sớm chút chủ quán mua ba cái sức nặng mười phần hoa màu bánh bao lớn.

Hắn không nỡ bỏ lập tức ăn, ước lượng trong ngực ấm áp lấy, chờ thật sự là đói bụng rồi hãy nói.

Tô Trần ra Cô Tô thị trấn cửa, dọc theo quan đạo chạy đi.

Trên quan đạo có chút bận rộn, cưỡi con ngựa cao to giang hồ hào khách, khổng chế các màu xa hoa xe ngựa phú quý người ta, còn có nhà nông xe

trâu, chọn củ đi chợ tiêu phu, nổi liền không dứt.

Tô Trần đi sốt ruột, đuổi đến trong vòng ba bốn dặm đường, xa xa chứng kiến một tòa núi lớn, chân núi khe nước cùng hồ nước lớn vây quanh sơn trang.

Giữa sườn núi có gạch xanh bức tường kéo dài, đem sơn trang cùng ngoại giới ngăn cách. Trên núi, gạch xanh ngói xám lẫn các sân nhỏ chõng chất, chiếm được non nửa ngọn núi lĩnh.

Đây chính là a Sứ nói Dục Vương sơn trang rồi.

Tô Trần không khỏi sợ hãi thán phục, thuốc này Vương sơn trang quả nhiên khí phái, hầu như nhanh bắt kịp non nửa cái Chu Trang, không hổ là Ngô quận ngũ đại giang hồ bang phái một trong.

Chu Trang những cái kia thân hào nông thôn địa chủ trạch viện, so với tòa sơn trang này chín trâu mất sợi lông cũng không bằng. Vào loại này đại bang phái, tiền đồ khẳng định tốt.

Tô Trần mơ hồ có thể thấy được, sơn trang dưới chân, tựa hồ vây quanh tính ra hàng trăm âm ỉ đám người.

Sẽ không đều là sáng sớm đến đầu nhập Dục Vương bang, muốn trở thành bang phái học đồ a? Nhiều người như vậy, cũng không biết Dục Vương bang chuẩn bị tuyển mấy cái học đồ.

Tô Trần trong lòng vội vàng trả lại, vội vàng nhanh hơn bước chân đuổi qua.

...

Ngay tại Tô Trần cùng a Sứ ly khai Thiên Ứng khách sạn hậu viện không lâu, lại một chiếc xe lừa cũng vội vàng từ sau viện đi ra, đến thành

nam mà đi.

"Giá, bị bị ~!"

Con lừa xe rồm, tại thành nam bên ngoài trên quan đạo chạy trốn nhanh chóng.

Đang ngồi giá vị vội vàng vội vàng xe lừa đấy, rõ ràng là Trương Đồ Phu, ngồi ở phía sau cây trên xe ba gác đúng là hăn mập mập nhi tử Trương Thiết Ngưu.

Trương Đồ Phu giết hết một đầu heo sau đó, liền hướng khách sạn Vương đại chương quỹ mời nghỉ một ngày, nói muốn dẫn bà nương cùng nhi tử quay về mẹ Chu Trang nhà thăm viếng.

"Cha, chúng ta như thế nào ra khỏi thành, không phải đi Thiên Ưng Môn sao?"

Trương Thiết Ngưu hai tay đang cầm một cái nóng hầm hập bánh bao thịt lớn, miệng lớn gặm, cắn miệng đầy là đầy mỡ, ra khỏi cửa thành mới rút cuộc phát hiện không đúng, có chút làm càn, sờ không được ý nghĩ.

"Người ngốc a! Vương đại chương quỹ nhi tử nhất định có thể tiến Thiên Ưng Môn, ít nhất cũng là đệ tử ngoại môn. Con của hăn nếu chứng kiến người cũng cùng theo tiến vào Thiên Ưng Môn, còn không đến trong chết ức hiếp người! Người đang ở đây Thiên Ưng Môn còn có tiền đồ sao? Ngô quận có mấy cái đại bang phái, ta cũng không phải không vào Thiên Ưng Môn là không xong."

"Cũng đúng a, còn là cha muốn chu toàn!"

"Cha sớm muốn minh bạch, cái này Dực Vương bang không thể so với Thiên Ưng Môn kém, tại trong huyện thành tiệm bán thuốc, ở ngoài thành trang viên cùng điền sản ruộng đất, bên nào so với Thiên Ưng Môn ít?"

Người nếu có thể tiến Được Vương bang đến đệ tử ngoại môn, chịu đựng hơn vài chục năm, nói không chính xác cũng có thể lăn lộn đến một gian tiệm bán thuốc đại chương quỹ, dưới tay trông coi hơn mười người! Không cần giống như nữa cha giống nhau, làm cái đệ tiện đồ tể, bị người chỉ vào cái mũi hét đến quát đi. Lão tử mặc dù là đồ tể, nhưng lão tử nhi tử, giống nhau có thể trưởng thành người trên người."

Trương Đồ Phu nghĩ đến Vương đại chương quỹ cái kia phù hợp đối với hãn hét ba uống bốn sắc mặt, liền tức giận bất bình, hung hăng gắt một cái nước bọt.

Nhớ năm đó, Vương đại chương quỹ cũng không quá đáng là Thiên Ứng khách sạn một cái tiểu hỏa kế mà thôi, không thể so với hãn Trương Đồ Phu cao đi nơi nào, đặc ý cái gì.

Vương đại chương quỹ có thể có hiện tại Thiên Ứng khách sạn đại chương quỹ địa vị, hoàn toàn là bởi vì hãn về sau đã thành Thiên Ứng Môn đệ tử ngoại môn, chậm rãi mới phát đạt, nếu không cả đời đều là tiểu nhị mệnh.

Hãn Trương Đồ Phu cũng phải làm cho con của mình Trương Thiết Ngưu, lên làm Ngô quận đại bang phái đệ tử, trở thành người trên người, ngày sau tốt hãnh diện một chút.

"Ồ, cha! Người kia người nào a. . . Là cái kia nông thôn đến nhỏ ngư dân? Tiểu tử này như thế nào cũng tới thành nam rồi!"

Trương Thiết Ngưu ăn xong thịt heo nhân bánh bánh bao, đột nhiên chứng kiến phía trước trên đường, có một người mặc áo gai giày rơm thiếu niên thân ảnh, la hoảng lên.

Trương Thiết Ngưu là trong huyện thành người, ngày thường tại khách sạn thường xuyên khi dễ a Sứ, cũng đồng dạng xem thường Chu Trang đến nhỏ ngư dân Tô Trần.

Trương Đồ Phu cũng nhìn thấy Tô Trần, không khỏi thả chậm dây cương, bắt kịp này cái nhỏ gây thân ảnh.

Tô Trần nghe phía sau truyền đến xe lừa thanh âm, vội vàng né tránh, quay đầu lại chính chứng kiến Trương Đồ Phu cùng hãn mậ mậ nhi tử điều khiển xe lừa chạy đi, không khỏi kinh ngạc.

Hãn cùng Trương Đồ Phu kỳ thật đã sớm nhận thức, bởi vì Trương Đồ Phu bà nương chính là Chu Trang người, đều là quê nhà hương thân đấy, tại Chu Trang thường xuyên sẽ gặp phải.

"Trương thúc, người không phải phải về Chu Trang thăm viếng này, như thế nào tới nơi này? !"

Tô Trần kỳ quái, trông thấy Trương Đồ Phu một bộ lúng túng sắc mặt, lại nhìn một chút gần tại cách đó không xa Dực Vương sơn trang, lập tức tỉnh ngộ lại. Trương Đồ Phu ngoài miệng đối với Vương đại chương quỹ nói phải về nhà thăm viếng, nhưng thật ra là muốn mang nhi tử đến đầu nhập Dực Vương bang.

Xem ra Cô Tô trong huyện thành bình dân dân chúng, có tìm nơi nương tựa giang hồ bang phái, lẫn lộn cái trở nên nổi bật ý tưởng, có khối người, tuyệt không phải hãn một người a.

"Ai ôi!!!, Trần Tiểu ca a! Ha ha, thật là tẩu xảo a, hôm nay khí trời tốt, đang chuẩn bị quay về một chuyến Chu Trang đâu rồi, nghe lão Lý đầu nói Dực Vương bang tại nhận người, thuận đường liền đến xem náo nhiệt, ha ha! Trần Tiểu ca người cũng là muốn đi Dực Vương bang làm học đồ, thật sự là thật là đúng dịp a!"

Trương Đồ Phu hặc hặc cười, che dấu lúng túng.

Vốn hãn cũng không muốn nhiều để ý tới Tô Trần cái này nhỏ ngư dân. Nhưng suy nghĩ lấy con của hãn cùng cái này nhỏ ngư dân, vạn nhất đều

tiến vào Dục Vương bang trở thành đồng môn sư huynh đệ, có lẽ có thể lẫn nhau chiếu ứng một chút, liền nhiều tán gẫu vài câu.

Còn lại lộ trình cũng không xa, Tô Trần cùng Trương Đồ Phu, mập mạp tiểu tử chuyện phiếm lấy, rất nhanh liền một làm ra Dục Vương sơn trang bên ngoài.

...

Dục Vương sơn trang ngoài có một cái núi vây quanh suối hà, chỉ có một tòa dài đến hơn hai mươi trượng xích sắt lạnh cầu có thể qua đi.

Dưới cầu suối hà nước không sâu, nhưng hết sức băng hàn rét thấu xương.

Chỗ này trên cầu treo, nguyên bản phủ lên mấy trăm khối nhiều tấm ván gỗ, bình thản không có gì lạ, nhẹ nhõm có thể qua.

Nhưng mà hiện tại những cái kia tấm ván gỗ đều bị rút sạch, chỉ còn lại có mấy cái quang lưu lưu tầm hơn mười trượng xích sắt dây xích liên thông hai bờ sông, đột nhiên trở nên hiểm trở, xích sắt trong đêm đông lạnh lên hàn băng, bóng loáng vô cùng.

Đây là Dục Vương sơn trang một đạo thiên nhiên bình chương.

Xích sắt lạnh trên cầu, một người đã đủ giữ quan ải, là được giữ vững vị trí sơn môn.

Dục Vương bang bốn gã Thanh y bảo vệ thôn trang đạo khách, chính thần tình kiêu căng trông coi cầu treo bằng dây cáp vào miệng, hai tay giao nhau tại ngực, nhìn qua tụ tập tại sơn trang này bên ngoài náo nhiệt rất nhiều bình dân chúng.

Dược Vương bang tại toàn bộ Ngô quận mười ba trong huyện, đều là có thể đếm được trên đầu ngón tay ngang ngược thế lực, tự nhiên không phải bình thường nhỏ bang phái, thế lực nhỏ có thể so sánh, đã liền bọn hắn những thứ này sơn trang canh cổng đao khách, trong lúc vô hình đều tài trí hơn người.

Như thường ngày tại trong huyện thành vênh váo tự đắc bọn nha dịch, khi bọn hắn những dược này Vương bang hộ viện đao khách trước mặt cũng phải cung kính tôn xưng âm thanh gia, không dám bày quan sai cái giá.

Bình thường người trong giang hồ, tiểu bang tiểu phái, lại không dám tại Dược Vương bang đệ tử trước mặt giương oai.

Hàng năm đều muốn đầu nhập vào Dược Vương bang người mới, càng là nhiều như cá diếc sang sông.

Nhưng thật giả lẫn lộn thế hệ đều bị cự tuyệt chỉ môn bên ngoài, không phải ai muốn đầu nhập vào có thể đầu nhập vào. Tu luyện võ kỹ, muốn còn trẻ, hơn nữa cần nhất định được tư chất thiên phú.

Dược Vương bang hữu chiêu thu đệ tử nghiêm khắc quy củ, chỉ ở hàng năm tháng chạp thời tiết, tuyển nhận một đồng có tiềm lực tám chín tuổi đến mười ba tuổi ở giữa thiếu niên, tiến hành tỉ mỉ bồi dưỡng, trở thành bang phái đặc lực đệ tử.

Tại đây tòa cầu treo bằng dây cáp bên cạnh, tụ tập phụ cận thôn trấn thân hào nông thôn thổ hào, khiêng cái cuốc nông hộ tá điền, còn có đong đưa cây quạt nghèo kiệt hủ lậu tú tài, thậm chí còn có vài tên sốt ruột nha dịch, thậm chí nghĩ làm cho nhà mình tiểu hài tử đến đầu nhập Dược Vương bang, lại bị này băng lãnh cầu treo bằng dây cáp cho cản lại không cách nào qua, tại cạnh cầu lo lắng muôn phần.

Tô Trần vội vàng chen vào trong đám người đi, muốn nhìn một chút nhiều người những người lớn đang nghị luận cái gì.

Một gã thanh niên đao khách gặp lần lượt lại có một chút mới tới người, vẫn không rõ như thế nào mới có thể thông qua khảo hạch, liền hướng đám người cất giọng nói: "Các vị phụ lão hương thân, đạo này cầu treo bằng dây cáp là vốn Được Vương bang tuyển nhận đệ tử ngoại môn khảo hạch khảo thí. Muốn trở thành Được Vương bang đệ tử ngoại môn, phải tay không bò qua chỗ này xích sắt hàn cầu, mới có thể vào bang!

Đại nhân không cho phép qua cầu, chỉ có mười ba tuổi trở xuống tiểu hài tử có thể bò cái này cầu treo bằng dây cáp. Chỉ cần bò qua chỗ này cầu treo bằng dây cáp, chính là bốn bang đệ tử ngoại môn."

Vây tụ hợp nhiều người dân chúng đám người nghe xong, thần tình rõ ràng kích động lên, nhao nhao nhốn nháo, mong mỗi hài tử nhà mình có thể qua cầu treo bằng dây cáp.

Thế nhưng là, muốn thông qua xích sắt hàn cầu, chuyện không phải dễ dàng như vậy tình.

Cái này mấy cái xích sắt, bóng loáng, bằng hàn, không hề găng sức chỗ, hơn nữa dài đến hai mươi trượng xa, vô cùng tiêu hao thể lực.

Điều này cũng có nghĩa là, tuổi quá nhỏ, thân thể yếu vô lực hài đồng khẳng định không qua được. Mà tuổi hạn mức cao nhất lại là mười ba tuổi, đem những năm kia dài lực lớn nhiều hài tử cũng cho sắp xếp trừ đi.

"Vị gia này! Cái này trời đông giá rét, xích sắt trên đều kết băng, căn bản đạp không vững chân. Hơn mười tuổi tiểu hài tử khí lực yếu, ở đâu bắt được, không cần thận trượt chân ngã xuống trong sông, coi như là không bị chết cồng, cũng sẽ bị một trận bệnh. Điều này cũng quá nguy hiểm, sẽ không có cái khác khảo nghiệm biện pháp có thể vào bang sao?"

Trương Đồ Phu lo lắng nhĩ tử quǎng xuống hà đi, chen đến trước đám người trước mặt, hướng cái kia lãnh ngạo thanh niên đao khách cúi đầu khom lưng, nịnh nọt mà hỏi.

"Liên đúng a! Người lớn đều không dám trên cái này xích sắt lạnh cầu, huống chi tiểu hài tử!"

Nhiều người dân chúng nhao nhao kích động hét lên.

"Hừ, nếu điểm ấy mạo hiểm dũng khí đều không có, nói chuyện gì gia nhập Được Vương bang? ! Ta Được Vương bang đệ tử mới bước chân vào giang hồ, đầu treo ở trên đai lưng, có thể so sánh cái này xích sắt lạnh cầu nguy cơ hiểm gấp trăm lần! Sợ chết không cần đến ta Được Vương bang. Hơn nữa, nếu rơi xuống sông, dưới cầu đều có ngư dân gặp đánh bắt cứu giúp, nhiều lắm là đông lạnh một trận, chết nhất định là không chết được."

Thanh niên đao khách nhìn quanh đám người, hai tay ôm ngực, khinh thường cười lạnh: "Được rồi! Các người đều đừng vây ở chỗ này lễ mễ thời gian, bốn bang năm nay tháng chạp chiêu mộ tân học đồ, chỉ hạn ba ngày. Hôm nay đã là ngày cuối cùng. Gần muộn tiến tới vào không được thôn trang đấy, sẽ chờ sang năm lại đến đi. Không dám lên cầu đi về nhà, đừng tụ họp ở chỗ này đui mù tham gia náo nhiệt!"

Tô Trần lúc này mới nghe hiểu được, muốn trở thành Được Vương bang đệ tử ngoại môn, phải bò qua xích sắt hàn cầu cửa ải này, nếu không sơn môn còn không thể nào vào được.

Hơn nữa thời gian còn lại không nhiều lắm, đây là ngày cuối cùng.

Cái này mấy cái so với cánh tay còn thô to lớn xích sắt dây xích, trụ lúi đứng không vững, còn kết bằng lǎng, băng lãnh lại bóng loáng. Chỉ có thể dụng cả tay chân, leo lên qua.

Tô Trần nhìn xem treo tảng băng, tỏa ra hàn khí cầu treo bằng dây cáp, kinh hãi trong lòng phát lạnh, nào dám mạo muội đi lên, muốn xem trước một chút những đứa trẻ khác như thế nào qua đấy, học hỏi chút kinh nghiệm.

Dân chúng trong đám người rất nhiều đại nhân tiểu hài tử một sáng sớm đã đến, bị lấp kín ở chỗ này vào không được Được Vương sơn trang, hiển nhiên có chút lo lắng.

Nơi đây nhiều người bao nhiêu năm đám tuổi già vận mệnh, cuối cùng nhất là trở thành trong huyện thành người người hâm mộ Được Vương bang đệ tử, vẫn bị đào thải về đến huyện thành đem làm nô binh dân, hết thấy đều phải xem đạo này cầu treo bằng dây cáp có thể hay không bò qua đi.

"Thiết Ngưu, bò qua đi! Quay đầu lại cha cho người nấu một cái lớn chân heo ăn!"

Trương Đồ Phu nghiêng răng, quay đầu lại thúc giục mập mạp nhi tử đi bò cái kia xích sắt dây xích.

"Được, cha!"

Trương Thiết Ngưu nghe được có một cái chân heo thịt ăn, lập tức thèm chảy nước miếng, hưng phấn dùng sức gạt đầu.

Rất nhanh, tại rất nhiều gia trưởng cổ động xuống, có hơn mười tên tám chín tuổi đến mười một mười hai tuổi hài tử đi ra, bọn hắn mang theo một tia khiếp đảm, bắt đầu lấy hết dũng khí đi leo lên chỗ này cầu treo bằng dây cáp.

Một gã chín tuổi hơn tiểu hài tử leo đến nửa đường, tựa hồ tay bị đông cứng rồi, một cái không có nắm vững băng lãnh xích sắt dây xích, đột

nhiên kinh sợ kêu một tiếng, rơi vỡ xuống phía dưới phía mấy trượng sâu lòng sông.

"Ai nha, cẩn thận!"

"Không tốt! Té xuống rồi, mau cứu hân!"

Vây xem dân chúng đám người lập tức bộc phát một hồi kinh hô.

Bốn gã thanh niên đao khách thấy thế, đều là đậm mặt lắc đầu, cũng không đi quản.

Dược Vương sơn trang xích sắt hàn cầu, há lại tùy tiện có thể tiến đây. Phải là kiện tráng linh hoạt, tay chân thân thể khí lực chân, ý chí cứng cỏi chịu được hàn đông lạnh nổi khổ, mới có ít như vậy có thể cơ hội có thể thông qua khảo thí.

Không đạt được những điều kiện này, đều là rớt xuống suối trong sông vô ích ăn được một lần hàn đông lạnh nổi khổ, căn bản không thành được Dược Vương bang đệ tử ngoại môn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 8: Thiếu Niên Bang Phái

Xích sắt hàn dưới cầu khe nước lòng sông, sớm có vài tên ngư dân tại chỗng đỡ bè trúc chờ.

Gặp tiểu hài tử rơi xuống nước, bọn hãnlập tức đem rơi xuống nước giấylên, đưa lên bên cạnh bờ, giao trả lại cho hãnlcha mẹ.

Cha hãnlmẹ vội vàng vì tiểu hài tử thay đổi toàn thân ướt đẫm áo lạnh, trong nhacác thúc bá đã sớm tại xích sắt hàn cạnh cầu nhóm lên đông lửa, vì tiểu hài tử sưởi ấm xuađuối hàn, để tránh đông lạnh mắc lỗi đến.

Liên tiếp đấy, lại có hơn mười tên tiểu hài tử cố lấy dũng khí lên cầu. Đáng tiếc, có hơn phân nửa hài tử, hoặc là rơi xuống cầu rơi xuống nước, hoặc là sợ tới mức oa oa khóc lớn, sợ hãi căn bản không dám trên cầu.

Có không may rơi xuống nước đấy, đương nhiên cũng có may mắn đấy. Có hai gã hơi lớn tuổi, gan lớn, khí lực lại chừng mười hai mười ba tuổi tiểu hài tử, nghiêng rằng chịu đựng hàn đông lạnh, sử dụng đủ bú sữa mẹ sức lực, trèo bò qua cầu treo.

Nhất là cái kia Trương Đồ Phu nhi tử Trương Thiết Ngưu, ngày thường thường xuyên ăn heo xuống nước chất béo nhiều, cánh tay thô yếu viên, khí lực khá lớn.

Hãnlrống lên một tiếng bò lên trên xích sắt hàn cầu, tay chân cùng sử dụng, rõ ràng "Di trượt" một hơi bò qua xích sắt hàn cầu, đưa tới bên cạnh bờ dân chúng đám người từng trận reo hò khen hay.

Tô Trần đều xem sợ ngậy người, Trương Thiết Ngưu cái này bò cũng quá nhanh nhẹn rồi, trời sanh là một khối luyện võ người có khiếu.

"Thiết Ngưu, vậy mới tốt chứ! Cha quay đầu lại cho người nấu một cái, không, nấu hai cái nhiều chân heo ăn!"

Trương Đồ Phu khuôn mặt kích động đỏ lên, rộng to kêu to.

Qua cầu treo bằng dây cáp chính là Dực Vương Bang đệ tử ngoại môn, từ nay về sau hẳn Trương Đồ Phu nhi tử không bao giờ nữa là thấp hèn đồ tể tiểu tử, rốt cuộc đến Dực Vương Bang ngoại môn đệ tử, về sau muốn phát đạt.

Mà tại cầu treo bằng dây cáp bờ bên kia, có vài tên Dực Vương Bang thiếu niên áo trắng, tiếp những cái kia qua cầu treo bằng dây cáp tiểu hài tử tiến vào Dực Vương trong sơn trang.

Tô Trần xem kích động vừa sợ trong lòng.

Muốn bò qua chỗ này xích sắt hàn cầu, nói khó cũng khó, nói dễ cũng dễ.

Chỉ cần giống như Trương Thiết Ngưu giống nhau thân thể khí lực mười phần, hơn nữa cần thận chút, liền có cơ hội bò qua đi, trở thành Dực Vương Bang đệ tử ngoại môn.

Tô Trần tuy rằng thân thể đơn bạc, không có Trương Thiết Ngưu thân thể này tấm khôi ngô cường tráng. Nhưng hẳn từ nhỏ liền làm nặng nhọc sinh sống, thường xuyên lên cây đào tổ chim, xuống sông lặn xuống nước mò cá, kiện tráng linh hoạt, leo trèo kinh nghiệm phong phú.

Duy nhất sầu lo chính là, hẳn không có nhà bên trong đại nhân cùng một chỗ cùng đi, vạn nhất nếu trượt chân rơi vào trong sông toàn thân ướt đầm,

không có quần áo đổi, không có lửa sưởi ấm, không chết cũng phải đông lạnh hết nửa cái mệnh.

Vì vậy cơ hội chỉ có một lần, lần này nhất định phải qua. Một khi đã thất bại, sang năm mới có cơ hội lại nếm thử tiến Được Vương Bang. Mình ở Cô Tô thị trấn rất khó tìm đến việc để làm, có thể không biết mình có thể hay không chống được sang năm thời điểm này.

Tô Trần khổ tư đối sách, đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên trời trên mặt trời.

Trời đông giá rét mặt trời lên cao muộn một ít, đã đến vào lúc giữa trưa, mặt trời sau cùng ấm áp, lúc kia có thể để tránh cho tay chân đông cứng. Xích sắt bị phơi nắng lâu rồi, cũng sẽ ấm áp một ít.

Hắn trong lòng có so đo, liền an toàn lòng đến.

Đi đi lại lại nhiều hơn, dễ dàng phát đối mỗi một, hắn dứt khoát tại xích sắt hàn cầu phụ cận dưới đại thụ, tìm khối sạch sẽ tảng đá ngồi xuống nghỉ ngơi, tận lực giảm bớt khí lực tiêu hao.

Tô Trần đợi chừng một buổi sáng.

Buổi sáng hai ba canh giờ bên trong, có gần năm sáu chục tên tiểu hài tử nếm thử sang cầu treo bằng dây cáp, nhưng chỉ có hơn mười tên tiểu hài tử thành công bò qua đi.

Đại bộ phận khí lực quá yếu tiểu hài tử đều bị loại bỏ, tỉ lệ đào thải vô cùng cao. Thậm chí, rất nhiều tuổi nhỏ khiếp đảm tiểu hài tử căn bản không dám trên cầu, dù là bị những người lớn đánh chửi, chết sống cũng không chịu đi lên.

Đã đến thời gian lúc giữa trưa, bầu trời mặt trời lúc nóng nhất, xích sắt trên đại bộ phận tảng băng đều im hơi lặng tiếng hóa.

Lúc này tụ tập tại cầu treo bằng dây cáp đầu dân chúng đám người ngược lại dần dần thập phần thưa thớt, có đám lượng qua cầu tiểu hài tử đã sớm trên cầu nếm thử, không dám qua cầu bọn nhỏ cũng sớm đã bị thất vọng những người lớn mang đi.

Có thể thông qua này xích sắt hàn cầu thiếu niên, chưa đủ một phần năm, thậm chí đối thiếu một ít.

Tô Trần thỉnh thoảng dò xét mặt trời.

Xích sắt dây xích bị phơi một cái buổi trưa, có lẽ không quá lạnh.

Hắn không dám chờ đợi thêm nữa, từ trong lòng ngực lấy ra ba cái hoa màu bánh bao lớn, từng ngậm từng ngậm ăn no, lại đang dưới cầu khe nước ngâm một con suối nước, tại trong miệng ấm áp mới uống vào bụng, nghỉ chỉ chốc lát, dường tức bản thân khí lực.

Tô Trần sống bỗng nhúc nhích tay chân, cái này mới bắt đầu thử sang chỗ này xích sắt hàn cầu.

Có thể hay không tiến Được Vương Bang mưu được một cái sinh kế, hợp lại một cái đằng trước tiền đồ, ở nơi này một lần toàn lực độ sức rồi!

Tô Trần bàn tay nhỏ bé cẩn thận cầm chặt trong đó một cái cánh tay thô xích sắt dây xích, trong chốc lát, bàn tay của hắn cảm thấy xích sắt dây xích lộ ra một cổ run sợ hàn chi ý, đông lạnh thông tận xương.

Xích sắt bị mặt trời phơi nắng đã hơn nửa ngày, rõ ràng còn như vậy băng hàn!

Tô Trần đông lạnh đặc thủ lòng run lên, lắp bắp kinh hãi, vội vàng buông tay.

Khó trách nhiều như vậy tiểu hài tử đều bò không qua, cái này xích sắt quá lạnh rồi. Như vậy tay không cầm lấy xích sắt dây xích, bàn tay rất nhanh cũng sẽ bị đông cứng mất đi tri giác, cuối cùng bắt không được, thất thủ ngã xuống hà trong cốc.

Tô Trần suy nghĩ một chút, theo góc áo kéo xuống hai khối lỗ thủng vải bố, quần quanh tại hai cái tay nhỏ bé trên bọc một tầng, bó chặt, dùng để phòng chống rét.

Vải bố không thể quần quá dày, nếu không ngón tay không có cảm giác, dễ dàng trượt, trảo bất ổn.

Nhưng cũng không có thể quá mỏng, nếu không ngăn cản không nổi hàn khí xâm lấn.

Sau đó, hắn mới lần nữa hai tay bắt lấy xích sắt dây xích, dụng cả tay chân, bắt đầu leo lên này bằng hàn xích sắt.

Tô Trần hai tay cầm lấy băng lãnh rét thấu xương xích sắt, đông lạnh bị một mạch run. Nhưng cũng may xích sắt trên tảng băng màu trắng khí phần lớn đã bị mặt trời phơi nắng hòa tan, chẳng phải trượt.

Lưu lại càng lâu, ngược lại càng dễ dàng bị đông cứng tổn thương, đông lạnh bị chết lạng. Một khi tay chân đông lạnh chết lạng, rơi xuống nước cơ hồ là khẳng định sự tình.

Tô Trần cắn chặt răng, không dám có mảy may trì hoãn đình trệ, dụng cả tay chân rất nhanh đi phía trước leo lên.

Leo đến hơn mười trượng xa, đã đến nửa đường bên trong, hắn đã hai tay hơi hơi phát run, cảm thấy có cố hết sức.

Nếu không có hắn vừa rồi ăn ba cái hoa màu bánh bao lớn, cho ăn no bụng, dưỡng túc một thân khí lực, nếu không chỉ sợ sớm đã nhịn không

được té xuống sông.

Tô Trần rất là lo lắng, sợ bản thân không nghĩ qua là liền rút xuống hà đi, dẫn thân vào Dục Vương Bang mới bước chân vào giang hồ mộng, nhưng lại tại cái này xích sắt hàn trên cầu bị mất rồi, hơn nữa rút xuống hà, nhất định là cũng bị đông lạnh cái bị giày vò.

Tô Trần vội vàng phía dưới nghĩ đến một cái chủ ý, vội vàng hai chân cuốn lấy xích sắt dây xích, sau đó đem bản thân dùng khốn lưng quần mang dây thừng cởi bỏ, một mặt buộc tại bên hông, một mặt tại xích sắt dây xích trên đánh cho cái bẫy, vạn nhất bản thân thất thủ cũng có thể dùng dây thừng treo ở xích sắt dây xích phía trên, không hết xuống sông đi.

Canh giữ ở cầu treo bằng dây cáp vào miệng bốn gã Thanh y đao khách đứng hơn phân nửa ngày, đã sớm đứng mệt mỏi, đang ngồi ở xích sắt hàn cầu bên cạnh nói chuyện phiếm, cũng không có đi nhìn Tô Trần.

Còn lại gần gần hai mươi trượng xa cầu treo bằng dây cáp, hầu như đã tiêu hao hết Tô Trần tất cả thể lực, rốt cuộc leo đến bờ bên kia.

Tô Trần đã mệt mỏi không chịu nổi, miễn cưỡng bước lên cầu bờ bên kia, tay chân hầu như thoát khỏi hư nhược.

Tô Trần vội vàng đem bản thân thắt ở xích sắt dây xích trên dây thừng cởi bỏ, để tránh bị cái kia vài tên hộ viện đao khách phát hiện, nói không chừng hủy bỏ tư cách của hắn, hay hoặc là phạt hắn từ đầu leo một lần.

Hắn khí lực đã hao hết, nếu như lại bị phạt nặng leo một lần mà nói, khẳng định không có cơ hội tiến Dục Vương sơn trang.

Tô Trần chợt dạ dọc theo sơn môn trước mấy trăm bậc thang, tiến vào Dục Vương trong sơn trang.

Đứng ở trên thềm đá một gã thiếu niên áo trắng sư huynh, hai tay ôm kiếm, lạnh lùng nhìn hăn một cái, cũng không nói gì, mang theo hăn đi vào một tòa tường đất đại viện.

Cái kia thiếu niên áo trắng sư huynh phân phó Tô Trần một câu, làm cho Tô Trần cùng các thiếu niên dừng lại ở ngôi viện này bên trong không nên chạy loạn, ở chỗ này chờ đợi ngày mai Được Vương Bang mới nhập môn đệ tử phân chia đường khâu, liền tự hành rời đi.

...

Chỗ này nhiều cửa sân, cũng có hai gã hộ viện thanh niên đao khách trông coi. Bức tường cao viện sâu, người bình thường không cách nào ra vào.

"Lại tới một cái!"

"Cũng không chỉ là cái nào quê nhà đến đồ nhà quê, nhìn hăn mặc rách rưới áo gai, thật là bần hàn đấy!"

Trong đại viện tụ tập rất nhiều hài đồng thiếu niên, gặp Tô Trần một bộ nhỏ ngư dân trang phục, không khỏi nhao nhao cười nhạo.

Tô Trần lấy lại tinh thần, hướng trong đại viện nhìn lại, lúc này mới giật mình phát hiện cái này tòa đại viện tử bên trong đã tụ tập gần một trăm nhiều tên thiếu niên, đều là thông qua xích sắt hàn cầu khảo thí, tiến vào Được Vương Bang người mới đệ tử.

Trong sân rộng nhiều người bọn nhỏ tốp năm tốp ba riêng phần mình tụ tập cùng một chỗ, thần sắc cực kỳ hưng phấn.

Tô Trần không để ý gặp những cái kia cười nhạo, cũng không muốn nhiều chuyện, cúi đầu đi vào tại trong đại viện yên tĩnh một góc đợi, cẩn thận đánh giá trong nội viện nhiều người tiểu hài tử.

Tất cả các thiếu niên tuổi ước hẹn tại chín tuổi đến mười ba tuổi giữa, theo xiêm y của bọn hăn cách ăn mặc, thần thái khí chất trên, rõ ràng đó có thể thấy được xuất thân bất đồng, chia làm phân biệt rõ ràng mấy cái nhóm lớn.

Trong đó có mười tên ăn mặc hoa lệ áo tơ, lông chồn áo con, dưới bàn chân mang ủng da thiếu niên cùng thiếu nữ, khí chất thập phần xuất chúng, thần tình cao ngạo, đối với trong nội viện mặt khác đến từ Cô Tô thị trấn bình dân, hương trấn tiểu hài tử chẳng thêm ngó tới.

Bọn hăn nhìn qua tựa hồ là trong huyện thành đại phú hộ, hoặc là quyền quý đệ tử.

Tô Trần rất kinh ngạc chứng kiến, trong đó một vị ăn mặc dày đặc lông chồn thanh tú thiếu nữ, đúng là hăn Tây Môn bến tàu gặp phải vị kia Lý thị phú thương con gái, giống như kêu lý kiều.

Lấy lý kiều bộ dạng này mảnh mai thể cốt, tay trói gà không chặt, nhất định là leo lên không qua này tòa xích sắt hàn cầu đây. Chỉ sợ là cha nàng suy nghĩ biện pháp khác, đem nàng đưa vào Dực Vương trong sơn trang tới.

Chung quanh mặt khác một ít trong huyện thành hài tử, cũng đang thấp giọng xì xào bàn tán lấy, đàm luận những thứ này Không phải phú tức quý , có bối cảnh chỗ dựa, cùng Dực Vương Bang bên trong cao tầng có ngàn vạn lần quan hệ hoa phục thiếu niên.

"Vị kia là Vương gia Thiếu gia Vương Phú Quý! Nghe nói hăn là Vương Huyện lệnh lão gia thân thích, cùng huyện lệnh công tử là đường huynh đệ, tại huyện chúng ta thành đây chính là số một quyền quý đệ tử! Hăn nhất định có thể đến nội môn đệ tử, trở thành Dực Vương Bang đệ tử hạch tâm!"

"Đúng vậy, còn có Ngụy Hàn, bốn bang Vương đường chủ một gã thân thích, nghe nói cũng là đã định nội môn đệ tử!"

"Cái kia là nội thành Lý thị gạo cửa hàng đại tiểu thư Lý Kiều! Mặc dù không phải quyền quý xuất thân, nhưng trong nhà lái đàng hoàng mấy gian gạo cửa hàng, rất có tiền nhiều nhà giàu có! Cũng không biết cha nàng dùng bao nhiêu bạc, đưa nàng vào."

"Bọn hân những người này có lẽ đều là nội môn đệ tử, có tiền có thế, so với chúng ta những thứ này đệ tử ngoại môn có thể mạnh hơn nhiều! Tất cả mọi người thức thời chút, ngàn vạn đừng đắc tội bọn hân, nếu không trong bang chịu không nổi!"

Vương Phú Quý có phần có khí độ cùng chung quanh mới nhập môn bình dân thiếu niên dạn dò, vô cùng hưởng thụ các thiếu niên nịnh nọt.

Ngụy Hàn nhưng là hai tay ôm ngực, cao ngạo mặt lạnh lấy, ai cũng không để ý tới.

Tại đây mười tên hoa phục thiếu niên thiếu nữ chung quanh, thì là trong huyện thành một ít bình dân nhà tiểu hài tử.

Những đứa bé này phần lớn mặc bình thường áo vải, tuổi tuy rằng cũng không lớn, rồi lại đã sớm học được nịnh nọt, nhìn mặt mà nói chuyện.

Trương Đồ Phu mập mạp nhi tử Trương Thiết Ngưu cũng lẫn lộn ở bên trong, bởi vì lớn lên cao lớn thô kệch, một bộ khờ đầu khờ não bộ đáng, nhưng ở bình dân bên trong tựa hồ có chút lẫn lộn được ra

Giống như Vương Phú Quý Đại Thiếu Gia, Ngụy Hàn Thiếu gia dám người, trên cơ bản đã định Dục Vương Bang nội môn đệ tử, không thể nghi ngờ được nhất mặt khác bình dân bọn nhỏ nịnh nọt truy cầu, muốn thừa dịp mới nhập môn thời điểm, lẫn lộn cái quen mặt, đánh tốt quan hệ.

Cuối cùng một phần, thì là thị trấn xung quanh hơn mười cái hương trấn thôn trang đến nghèo khổ tiểu hài tử, phần lớn là tá điền làm công nhật, ngư dân thợ săn, nông dân tiểu phu nhà hài tử, trung thực chất phác.

Bọn hãn liền nhìn nọt tư cách đều không có, bị xa lánh tại trong sân rộng tít mải bên ngoài, bị người khi dễ cũng nén giận, không dám sinh thêm sự cố.

Tô Trần tự nhiên cũng là một cái trong số đó, vì vậy rất tự giác trốn ở đại viện nơi hẻo lánh nghỉ ngơi, khôi phục khí lực, không có chen lấn hơn người bày đi tự đòi mất mặt.

Hắn nhìn lấy trong đại viện các thiếu niên học đại nhân bộ dáng tại bắt chuyện quan hệ, cũng không hiểu cái gì là nội môn đệ tử cùng đệ tử ngoại môn, cảm thấy không thú vị, mình ở trong nội viện một mình đợi, nghĩ đến tâm sự.

Hắn rời nhà trốn đi, tại thị trấn không có công việc có thể làm, cho nên mới suy nghĩ đến đầu nhập Dược Vương Bang, chỉ là mưu cầu một cái tốt đầu ra.

Tự nhiên không thèm để ý cái gì nội môn đệ tử, đệ tử ngoại môn, chỉ cần tại Dược Vương Bang có thể có một miếng cơm ăn là tốt rồi, không muốn đi nhìn nọt người nào.

Buổi chiều, lần lượt lại có vài tên tiểu hài tử bị đưa vào chỗ này trong đại viện, trong đại viện tổng cộng tụ tập hơn một trăm tên hơn mười tuổi hài đồng cùng thiếu niên.

Khi đêm đến, Dược Vương sơn trang nhiều cửa đóng chặt, năm nay tháng chạp tân chiêu mộ đệ tử hết hạn, còn muốn vào Dược Vương Bang chỉ có thể chờ sang năm.

Lúc ăn cơm tối, trong sơn trang có vài tên đầu bếp đưa tới hơn mười thùng lớn cháo cùng màn thầu, ướp đồ ăn.

"Đến, thức ăn!"

"Thức ăn sơ qua thiếu chút nữa, chấp nhận lấy ăn đi. Đến mai chờ các người nhập môn, đã bái sư phụ, có thể thiên vị rồi."

Cái này hơn mười thùng tràn đầy cháo thức ăn, rất nhanh bị đã sớm bụng đói kêu vang hơn một trăm tên thiếu niên một đồ dành mà lên, chia cắt sạch sẽ.

Tô Trần phí hết thật lớn sức lực, mới chen đến phía trước, dốc sức liều mạng cướp được hai cái hoa màu bánh bao lớn.

Sau đó trở lại bản thân nơi hẻo lánh, một chút nhai từ từ chậm rãi nghiền, đem thô bì toái tử đều ăn sạch sẽ, cuối cùng là ăn no bụng, giảm đi đói khát cảm giác.

Hắn lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, cái kia mười vị các thiếu gia tiểu thư chán ghét đứng xa xa đấy, căn bản không muốn đi đụng những cái kia cháo đầu đầy.

Tô Trần ngạc nhiên chính là, vị kia Vương Phú Quý Đại Thiếu Gia rõ ràng cầm một khoản bạc đi hối lộ đầu bếp, mà đầu bếp vậy mà mặt mày hớn hở, lại một mình mở ra bếp nhỏ cho bọn hắn làm một lần phong phú thức ăn, gà vịt thịt cá, mùi thơm tung bay đầy sân đều là.

Mặt khác nhiều người tiểu hài tử xem một hồi kinh ngạc, chỉ có hâm mộ thèm ăn phần. Những thứ này nội môn đệ tử đám trong nhà có tiền có thế, quả nhiên ở nơi nào cũng sẽ không chịu khổ.

...

Vào đêm khuya, thập phần rét lạnh.

Trong sân rộng có khách phòng cùng nóng dọn giường đầu, nhưng số lượng có hạn.

Cái kia mười cái chuẩn nội môn đệ tử Thiếu gia, các tiểu thư, tự nhiên ngủ ở sau cùng ấm áp đầu giường đặt gần lò sưởi trên, cũng không ai dám theo chân bọn họ tranh giành.

Tuy vậy, nhiều vị các thiếu gia tiểu thư còn là không ngừng oán trách.

"Nơi đây thức ăn quá kém, cùng heo ăn không sai biệt lắm."

"Liên một gian giống như dạng phòng ngủ, tẩy sạch sẽ bồn tắm, tơ tắm đệm chăn đều không có. Bọ chét thật nhiều, sớm biết như vậy, nên để cho nha hoàn lão mụ tử đám từ trong nhà mang mấy giường sạch sẽ bị tắm đệm đến."

"Đội chính thức đã bá thầy, nhất định phải một mình chỗ ở mới được, nếu không nán lại không nổi!"

Bọn hăn chiếm đã xong, dư thừa mấy cái đầu giường đặt gần lò sưởi, mới đến phiên khác tương đối mạnh thế thị trấn bình dân thiếu niên chiếm lấy.

Còn lại tuyệt đại đa số hài tử đều ngủ không lên nhiệt giường, chỉ có thể ở trên mặt đất rải chiếu, chen lẫn ấm áp. Nhiều người chen lẫn một lách vào, nhưng cũng coi như ấm áp.

Tô Trần rút lại thân thể trên mặt đất chiếu, thói quen trong nhà lão thuyền đánh cá ướp lạnh, ngược lại cũng không thấy đến đau khổ.

Ngay cả có chút mừng rỡ cùng phấn khởi, ngủ không được.

Chỗ này trong đại viện thiếu niên rất nhiều, trong đêm cũng la hét ầm ĩ lấy, tràn đầy khoái hoạt bầu không khí.

Tiến vào Dược Vương sơn trang sau đó, bọn hắc những thiếu niên này đã không còn là Cô Tô thị trấn nhỏ dân chúng đệ tử, mà là nhảy lên trở thành Dược Vương Bang đệ tử, từ nay về sau áo cơm không lo, bước lên tha thiết ước mơ giang hồ đường.

Tô Trần trong lòng cũng an tâm trả lại, rất là thỏa mãn.

Ít nhất vào bang, về sau bản thân không dùng lại vì một ngày ba bữa kê lốt no bụng, hoặc là vì tìm một cái lúc giữa không bị hàn đông lạnh nổi khổ phòng mà phát sầu, không bao giờ nữa sợ tại trong huyện thành nhận những cái kia lưu manh, dám ăn mày khi dễ, so với trước tại thị trấn lấy việc để làm mạnh quá nhiều.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 9: Nửa Năm Đào Thái Tàn Khốc

Sương lạnh bạc vụ, tràn ngập toàn bộ Dực Vương sơn trang, đắm chìm ở mịt mờ sáng sớm màu bên trong.

Trong đại viện hơn một trăm tên thiếu niên đắm chưa tỉnh lại, hơn nữa đại viện bị cánh tay to khóa sắt trước làm cho khóa, ai cũng ra không được, tỉnh lại cũng không sự tình có thể làm, chỉ có thể ở tại chỗ tiếp tục rúc ngủ.

Lúc này, một đám Dực Vương Bang cao tăng đại nhân vật, đi vào đại viện ngoài cửa.

Cầm đầu là một gã uy nghiêm thanh tu lão giả, đang mặc tơ lụa đại bào, bàn tay vuốt ve một đôi bích màu đôi châu, bên hông treo một quả màu xanh đình đình lung linh ngọc bội, một bộ ung dung đại khí bộ dáng.

Đi theo phía sau hẳn, là mười mấy tên trung niên đắm Dực sư, hoặc giả hơi có vẻ phúc hậu, hoặc là lạnh lùng gầy gò, tốp năm tốp ba nhàn nhã dạo chơi đi ở phía sau.

Phía sau cùng, thì là hơn mười tên quần áo hoa lệ áo trắng đệ tử, từng cái một diện mạo bất phàm, eo mang theo đao kiếm đi lại vững vàng, lộ ra nghiêm chỉnh huấn luyện.

Hai gã hộ viện thanh niên đao khách đang tại ngoài viện ngủ gật, đột nhiên phát hiện thanh tu lão giả một đoàn người đã đến, lập tức giật mình tỉnh giấc.

Ở bọn con nít trước mặt thần tình ngạo nghễ bọn hăn, không khỏi lộ ra bối rối sắc mặt, gấp vội vàng đứng lên chấp tay thi lễ.

"Trương đại tổng quản, lão gia đã đến!"

"Lão gia có cái gì phân phó? Người chỉ cần phái hai tên đệ tử tới đây, phân phó một tiếng, tiểu nhân liền đưa bọn chúng mang qua!"

Vị này thanh tu lão giả đúng là Dực Vương sơn trang nội vụ Đại tổng quản, là bọn hăn những thứ này sơn trang hộ viện người lãnh đạo trực tiếp.

"Bọn lười nhác! Cho các người ở chỗ này phòng thủ, chính là tại đây cùng nhau ngủ gật sao?"

Trương đại tổng quản lườm hai tên đao khách liếc, phất tay áo hừ lạnh nói.

Hai gã thanh niên đao khách hộ viện lập tức dọa bị sắc mặt tái nhợt, không dám giải thích, không ngớt lời xin tha.

Dực Vương Bang cấp bậc địa vị thâm nghiêm, cao tăng đối với tăng dưới chót quản thúc luôn luôn nghiêm khắc, giới luật trừng phạt hà khắc.

An bài hai người gác đêm dưới tình huống, phải có một người tùy thời bảo trì thanh tịnh, thay nhau luân chuyển nghỉ ngơi. Hai người bọn họ rõ ràng đều tại ngủ gật, đây là phạm vào bang quy giới lệnh.

"Quay đầu lại đi Giới Luật viện, tất cả lĩnh ba cây roi! Đi, đem trong nội viện hài đồng đều kêu lên, chuẩn bị nhập môn báisư."

Trương đại tổng quản âm thanh lạnh lùng nói.

Hai gã thanh niên đao khách vội vàng móc ra chìa khoá mở ra to xiềng xích, tiến vào trong sân rộng, lớn tiếng hét to, đem rất nhiều vẫn còn trong

mộng đẹp các thiếu niên xua đuổi tỉnh lại, xếp thành hàng nghênh đón Trương đại tổng quản, lấy cầu tài cán đoái công chuộc tội.

Trong sân rộng lập tức một trận rối ren, trên trăm tên thiếu niên đám vội vã xếp thành hàng.

Tô Trần không biết bị người nào hung hăng đập một cước, từ trong mộng đẹp bừng tỉnh, vội vàng dùng ống tay áo lau đi nước miếng, chen lẫn tại các thiếu niên trong đội ngũ.

Được nửa ngày, bọn hăn mới tại thanh niên hộ viện dưới sự chỉ huy, xếp thành vài hàng xiêu xiêu vẹo vẹo đội ngũ. Nhiều người thiếu niên chưa bao giờ nhận qua huấn luyện, năng lực miễn cưỡng xếp thành hàng đã coi như là không sai.

Trương đại tổng quản tiến vào sân rộng, chứng kiến trong nội viện trật tự ngay ngắn, sắc mặt hơi chút thoả mãn.

Những cái kia diện mạo bất phàm áo trắng đệ tử cũng đi theo tiến vào sân nhỏ, thần sắc kiêu căng nhìn qua lên trước mắt rất nhiều ngây thơ thiếu niên vô tri đám.

Trong nội viện nhiều người người mới các thiếu niên, vô cùng hâm mộ nhìn qua những thứ này áo trắng các sư huynh sư tỷ, âm thầm tự mình cố gắng.

Bọn hăn hiện tại tuy rằng ngây ngô, nhưng chỉ cần tại Dược Vương Bang khổ tâm rèn luyện mấy năm, khí chất nhất định thoát thai hoá cốt, trở thành chút ít áo trắng đệ tử giống nhau khí vũ hiên ngang thiếu niên.

Trương đại tổng quản theo rộng bào trong tay áo, xuất ra một phần nội môn đệ tử danh sách, thần sắc hòa ái ánh mắt, đảo qua trong nội viện mười vị mới nhập môn nội môn đệ tử.

"Vương Phú Quý, được bốn bang quý Phó đường chủ tiến cử, thuở nhỏ tinh thông văn chương, là hiếm có nhân tài, đặc biệt cho phép trở thành bốn bang nội môn đệ tử, bá Lý Khôi Được Sư làm sư phụ."

"Ngụy Hàn, được bốn bang Vương đường chủ dẫn tiến, thiếu niên tập võ, thiên phú hơn người, giấy phép đặc biệt trở thành bốn bang nội môn đệ tử, bá Trịnh Thành Được Sư làm sư phụ!"

"Lý Kiều, được bản tổng quản tiến cử, thuở nhỏ tập văn, tinh thông tính toán, tài mạo song toàn, là nữ trung nhân kiệt, đặc biệt cho phép là bốn bang nội môn đệ tử, bá Lý Khôi Được Sư làm sư phụ!"

". . . ."

"Trên đây mười người là bốn bang nội môn đệ tử, trao tặng áo trắng học đồ bào, học kỳ ba năm."

Trương đại tổng quản điểm danh, khiến cái này nội môn đệ tử ra khỏi hàng bá kiến riêng phần mình ân sư.

Trong sân rộng bị điểm tên mười vị thiếu gia, các tiểu thư nhao nhao ra khỏi hàng, bá kiến riêng phần mình ân sư, sau đó đứng ở một bên, trên mặt không khỏi không lộ ra kiêu ngạo sắc mặt.

Được Trương đại tổng quản, các vị Đường chủ các loại Được Vương Bang cao tăng đại nhân vật tiến hành tiến cử, tuyệt đối không phải bình thường hài đồng có thể hưởng thụ ưu đãi đãi ngộ.

Bọn hắn đã sớm đã định nội môn đệ tử, chờ học nghệ một hai chục năm sau đó, bọn hắn cũng sẽ trở thành Được Vương Bang trung thượng tầng. Cùng mặt khác đệ tử ngoại môn đãi ngộ, tự nhiên là hoàn toàn bất đồng.

Tô Trần nhìn bọn họ, trong lòng tràn đầy hâm mộ.

Trong nội viện, nhiều người bình dân các thiếu niên cũng biết sớm như vậy, nhưng là chân chính nghe được bọn hắc mỗ mười người trở thành nội môn đệ tử thời điểm, còn là cảm thấy hâm mộ, thậm chí có chút ít đỏ mắt.

Đương nhiên, hâm mộ thuộc về hâm mộ, đối với đại bộ phận bình dân thiếu niên mà nói, tuy rằng không thành được nội môn đệ tử, nhưng Được Vương Bang đệ tử ngoại môn thân phận cũng đã đáng giá bọn hắc khoe khoang rồi.

Phải biết rằng, tùy tiện một gã Được Vương Bang đệ tử ngoại môn tại Cô Tô thị trấn hành tẩu, đó cũng là xa cao hơn thị trấn bình dân, dưới mắt không còn ai.

Huyện phủ bọn nha dịch cũng không dám đơn giản trêu chọc đại bang đệ tử, bình thường dân chúng thấy càng là đi đường vòng, không dám đắc tội bọn hắc những thứ này người trong giang hồ.

Tô Trần ý tưởng càng thêm đơn thuần, chỉ muốn tại Cô Tô trong huyện thành có một cái làm cho mình sống yên phận địa phương.

Hắc vốn là Chu Trang một gã ngư dân chi tử, bây giờ có thể trở thành Được Vương Bang đệ tử ngoại môn, từ nay về sau áo cơm không lo, không hề bị người bắt nạt, đã rất thỏa mãn.

...

Trương đại tổng quản cười mỉm lấy, hòa khí dặn dò Vương Phú Quý, Ngụy Hàn, Lý Kiều chờ mười vị mới nhập môn nội môn đệ tử một phen, để cho bọn họ về sau siêng năng tu luyện, không được phụ lòng trong nhà trưởng bối cùng Được Vương Bang cao tăng kì vọng.

Sau đó, hắc lần nữa nhìn về phía trong nội viện còn lại trên trăm tên thiếu niên đám, nhưng là thần sắc đậm mạc xuống dưới, trở nên uy nghiêm nghiêm túc.

"Kế tiếp, là bốn bang đệ tử ngoại môn bá sư!"

"Mỗi vị Dực Sư tối đa có thể tự đi chọn lựa năm vị đệ tử ngoại môn, cùng nội môn đệ tử cùng một chỗ truyền thụ võ kỹ cùng dực thuật, được ba năm học đồ thời hạn. Phàm là bốn bang học đồ thời hạn đệ tử, có thể hưởng thụ rất nhiều chỗ tốt, ăn ở toàn bộ miễn, có thể tại Tàng Thư Các miễn phí mượn đọc bình thường thư tịch vân... vân."

"Nhưng là các người đừng cao hứng quá sớm, tại kế tiếp cách mỗi nửa năm, sư phụ căn cứ năm tên đệ tử ngoại môn bình thường biểu hiện, đem đào thải mất một người. Bị sư phụ đào thải người, không thể lại cùng theo sư phụ học nghệ, bị phân phối vào bốn bang ngoại môn ba đại đường khải, không thể lại hưởng thụ học đồ đãi ngộ."

Thứ nhất, hai tên bị loại bỏ đệ tử ngoại môn, luyện tập được nhập môn võ kỹ cùng nhập môn dực thuật, tiến vào cấp thấp nhất Tập Dịch Đường. Tập Dịch Đường nội đệ tử có thể tại bốn đường bên trong nhận lấy các loại tập dịch nhiệm vụ, kiếm đến chút ít đồng tiền, là Dực Vương Bang tầng dưới chót nhất thành viên.

Thứ ba, bốn gã bị loại bỏ đệ tử ngoại môn, luyện tập được cấp thấp võ kỹ cùng cấp thấp dực thuật, tiến vào Hộ Dao Đường. Ngày thường tập võ, chịu trách nhiệm xem thôn trang hộ viện, bảo hộ tiệm bán thuốc, cùng với tham dự giang hồ tranh đấu, bảo vệ bốn bang lợi ích.

Tên thứ năm bị loại bỏ đệ tử ngoại môn, luyện tập được trung cấp võ kỹ cùng trung cấp dực thuật, tiến vào Nội Vụ Đường. Tại ta Dực Vương Bang tiệm bán thuốc, làm tiểu nhị, Dực Sư, tiệm bán thuốc chưởng quầy vân... vân, đãi ngộ tương đối cao.

Nội môn đệ tử tức thì có thể học đủ cả ba năm, luyện tập được cao cấp võ kỹ cùng cao cấp dực thuật, sau đó tiến vào Luyện Dực Đường hoặc

Chấp Kiểm Đường, ngày sau tấn thăng làm bốn bang Dực Sư, chấp pháp, thậm chí hộ pháp, cung phụng, Đường chủ vân... vân."

Trong đại viện, nhiều người người mới các thiếu niên nghe xong Trương đại tổng quản tuyên bố lần này đào thải quy củ, đều sợ ngây người.

Loại này đào thải cũng quá tàn khốc.

Năm tên đệ tử ngoại môn mỗi nửa năm đào thải một gã, có nghĩa là bọn hắn những thứ này đệ tử ngoại môn gần nhất vẹn vẹn cùng sư phụ học nửa năm, dài nhất tức thì có thể học đủ hai năm rưỡi.

Đám học đồ cùng theo sư phụ học càng lâu, tự nhiên học được bản lĩnh cao siêu hơn, tiền đồ cũng càng tốt.

Mà nội môn đệ tử đãi ngộ tốt nhất, sẽ không bị đào thải, có thể đi theo sư phụ học đủ dài đến ba... nhiều năm.

"Các người cũng không cần hâm mộ. Nội môn đệ tử đãi ngộ cao, cái kia là bởi vì bọn hắn gia tộc đối với bản bang làm ra cực lớn cống hiến, hoặc là bản bang hiến cho số tiền lớn, mới đạt được nội môn đệ tử hậu đãi tư cách!

Mà các người những thứ này đệ tử ngoại môn, đối với bản bang thế nhưng là một cái tiền đồng đều không có cống hiến, ngược lại ăn uống chi phí đều là hoa Dực Vương Bang tiền, còn muốn tại bốn bang học nghệ. Có thể đi vào bốn bang đem làm đệ tử ngoại môn, cũng đã là các người trời đại phúc khí, tự nhiên không có tư cách cùng nội môn đệ tử địa vị ngang nhau.

Bản Đại tổng quản khuyên bảo các người. Dực Vương Bang chỉ nói bang quy cùng cống hiến, không nói tư tình. Lại càng không nuôi người rảnh rỗi, người tầm thường cùng phế vật, ngu dốt không chịu nổi thể hệ, đem lập tức trục xuất ra Dực Vương Bang."

Trương đại tổng quản thần sắc nghiêm khắc một phen phát biểu, tiếp tục nói: "Đương nhiên, đệ tử ngoại môn chỉ cần nỗ lực, giống nhau có cơ hội trở nên nổi bật! Nếu như hăng hái cố gắng một chút, tấn thăng làm bốn bang trung tầng cũng là có hi vọng đấy.

Ví dụ như lão phu, liền đã từng là một gã đệ tử ngoại môn thân phận gia nhập Nội Vụ Đường, là bốn bang tận tâm dốc sức mấy chục năm sau đó, hôm nay chường quản lấy Dược Vương sơn trang tổng bộ thường vụ. Vén vén tại bốn bang bang chủ cùng chư vị chính Phó đường chủ phía dưới, vị ở bốn bang nhiều người chỉ có phía trên, cái này chính là chứng minh tốt nhất."

Trương đại tổng quản đối với chính mình xuất thân cũng không cấm kỵ.

Hắn lấy đệ tử ngoại môn chi thân đưa thân Dược Vương Bang cao tầng liệt kê, là Dược Vương Bang ngoại môn mấy nghìn trong hàng đệ tử kiêu ngạo. Tại Cô Tô thị trấn cùng trên giang hồ dặm chân một cái đều có thể chấn ba chấn nhân vật, đủ để cho vô số giang hồ hào khách hâm mộ cùng ngưỡng mộ.

"Tốt rồi. Kế tiếp, là đám Dược sư chọn lựa bản thân danh nghĩa năm tên đệ tử ngoại môn, không có đặc biệt chú ý, Dược Sư xem thuận mắt là được nhận lấy."

Trương đại tổng quản khách khí mời các vị Dược Sư chọn đồ.

Tổng cộng được hơn hai mươi vị Dược Sư, mang trong đại viện một trăm vị học đồ. Rất nhanh, trong đại viện các thiếu niên bị các luyện dược sư chọn lựa hoàn tất.

Tô Trần kinh ngạc phát hiện, mình bị Lý Khôi Dược Sư tiện tay chọn trúng.

Cái này Lý Khôi đúng là Vương Phú Quý cùng Lý Kiều sư phụ, cùng một chỗ bị chọn trúng còn có Trương Thiết Ngưu, cùng với mặt khác ba gã thị trấn thiếu niên thiếu nữ.

Vị này Lý Khôi Được Sư tại Được Vương Bang Được Sư bên trong tựa hồ có chút lợi hại, một người liền dẫn trọn vẹn hai gã nội môn đệ tử. Mà mặt khác rất nhiều Được Sư, cũng không mang nội môn đệ tử.

Tại Trương đại tổng quản dưới sự chủ trì, hết thầy nội môn đệ tử cùng đệ tử ngoại môn, cũng bắt đầu cử hành vào bang cùng bá sư nghi thức.

Người mới đệ tử lần lượt tiến lên cắt chỉ nhỏ máu, nhỏ vào phía trước một cái đại máu trong chậu, cộng uống huyết tửu, cùng một chỗ bá Được Vương Bang Được Vương kỳ.

Uống máu thề, vĩnh viễn không phản bội bang.

Như vậy long trọng chuyện lạ giang hồ nghi thức, làm cho các thiếu niên từng cái một máu nóng sôi trào.

Cái này tượng trưng cho theo giờ khắc này bắt đầu, bọn hắn không còn là bình dân dân chúng, đã thành chính thức người trong giang hồ, đem là Được Vương Bang mà xuất sinh nhập tử.

Thề xong, nhiều người người mới các đệ tử, hướng riêng phần mình sư phụ kính trà.

Tô Trần cùng mặt khác bốn gã đệ tử ngoại môn cùng một chỗ cung kính hiến trà, bá Lý Khôi Được Sư sư phụ.

Hắn nhận lấy một quả Được Vương Bang ngoại môn học đồ ngọc bội, một bộ mới tinh Thanh y học đồ trang phục, một giường đệm chăn, rửa mặt dụng cụ các loại vật lỉnh lỉnh, chính thức trở thành một tên đệ tử ngoại môn.

Bái sư chấm dứt, chúng đệ tử bị phân phối chỗ ở.

Tô Trần, Trương Thiết Ngưu chờ năm tên đệ tử ngoại môn, đều là đồng nhất vị sư phụ đệ tử, vì vậy bị phân phối đến một tòa đệ tử cư trú tiểu viện tử.

Trong tiểu viện bố cục đơn giản, một gian nhà đá, trong phòng năm cái nóng giường lớn giường chung, vài thứ ghế đá, vô cùng đơn giản dùng bền. Trong sân còn mấy cây gỗ chắc cái cọc, có thể tu luyện võ kỹ.

Mà Vương Phú Quý, Lý Kiều chờ nội môn đệ tử địa vị cao, theo chân bọn họ đệ tử ngoại môn cũng không ở một chỗ, mà là mỗi người có được một mình một gian phòng ốc.

"Tô lão đệ, chư vị huynh đệ tỷ muội, chúng ta mấy cái đều là báai đồng nhất vị sư phụ sư huynh đệ, về sau lẫn nhau chiếu cố nhiều hơn!"

Trương Thiết Ngưu tại trên giường gạch buông đệm chần, vỗ ngực một cái, khuôn mặt tự hào.

Hắn trước kia đối với Tô Trần cái này Chu Trang nhỏ ngư dân có chút xem thường, không thể nào muốn phản ứng. Bất quá, hiện tại hắn cùng Tô Trần đều là Dực Vương Bang đệ tử ngoại môn, cũng chưa nói tới người nào xem thường người nào, vì vậy thái độ cũng khá hơn một chút.

Năm người trong phòng ngồi một vòng nói chuyện phiếm, tự giới thiệu một phen.

Tô Trần cái này mới biết được, trừ hắn ra cùng Trương Thiết Ngưu ra, mặt khác ba vị thiếu niên nam nữ phân biệt kêu Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo.

Dương Tài Chí vóc dáng có chút nhỏ gầy, trong ánh mắt lộ ra khôn khéo. Nghe chính hắn nói, cha của hắn là thị trấn một vị đồng sinh, không có thi

đậu tú tài, về sau gia đạo sa sút, đã thành thị trấn một gian cửa hàng phòng thu chi tiên sinh.

Tuy rằng Dương Tài Chí không có trải qua học vỡ lòng, nhưng là theo chân cha học qua chữ, vì vậy cũng nhận biết một ít chữ to, liền đoán được còn có thể xem hiểu một ít thư tịch, rất làm cho người khác hâm mộ.

So sánh đi xuống, bốn người khác gia cảnh đều muốn kém một chút.

Tần Tuệ Tuệ trong nhà là Cô Tô thị trấn một hộ dưỡng con rắn người, trong nhà nghèo. Khổng Tâm Xảo trong nhà thì là ngoài thành một hộ nuôi ong người, các nàng hai thiếu nữ đều là nhà nghèo gia đình xuất thân.

Mà Tô Trần nhà xa nhất, là đến từ Chu Trang vùng sông nước tiểu ngư dân, cách Cô Tô thị trấn xa nhất.

Năm tên thiếu niên thiếu nữ tán gẫu, dần dần quen thuộc, đã không có lạ lẫm cảm giác.

Bọn hăn mới vừa thành Được Vương Bang đệ tử ngoại môn, có chút hưng phấn, nói một ít Được Vương Bang đệ tử trên giang hồ uy phong sự tích, Cô Tô thị trấn thú vị thú vị chuyện lý thú, đều là hiếu động thiếu niên, trò chuyện trả lại liền thao thao bất tuyệt.

Các vị sư huynh đệ bọn tỷ muội cười toe toét, nhất phái hòa khí nói chuyện trời đất.

Tô Trần tính tình yên lặng, đối với Được Vương Bang cùng thị trấn sự tình không quen, phần lớn thời gian đều là nghe, cũng không nhiều lời nói.

Hăn nhạy cảm phát giác được, bất kể là lỗ mãng Trương Thiết Ngưu, hay vẫn là nhìn qua khôn khéo Dương Tài Chí, hay hoặc giả là tâm tư tinh tế tỉ mỉ Tần Tuệ Tuệ, đơn thuần Khổng Tâm Xảo, nói chuyện phiếm thời điểm

tựa hồ cũng có chỗ giữ lại, không chút nào nói cách mỗi nửa năm, trong bọn họ đều muốn được một người bị loại bỏ sự tình.

Tô Trần trong nội tâm thấu triệt minh bạch, trong bang tàn khốc đệ tử đào thải quy củ, nhất định sẽ tại các vị sư huynh đệ đáy lòng dưới chôn khoảng cách ngăn cách.

Mặc dù là đồng môn sư huynh đệ, nhưng giữa bọn họ tồn tại mãnh liệt cạnh tranh. Mỗi nửa năm đào thải một người, ý vị này hai năm sau bọn hắn năm vị sư huynh đệ tử muội, tại Dược Vương Bang địa vị chênh lệch, đem trở nên vô cùng lớn.

Trước hết nhất bị loại bỏ hai người tiến vào cấp thấp nhất Tạp Dịch Đường. Tạp dịch đệ tử xui xẻo nhất, chỉ có thể làm cu li việc nặng, căn bản học không đến cái gì, ngày sau trở nên bình thường.

Mà cuối cùng một vị bị loại bỏ đệ tử tiến vào Nội Vụ Đường, thậm chí có nhìn qua trở thành trong huyện thành một gian tiệm bán thuốc đại chương quỹ, dưới tay trông coi hơn mười người, uy phong bát phương, tiền đồ có thể nói là vô cùng tốt. Đây là ngoại trừ nội môn đệ tử bên ngoài, có tiền đồ nhất đấy.

Bái sư thời điểm, Lý Khôi sư phụ khai báo, theo ngày mai lên bọn hắn ngoại môn, nội môn bảy tên đệ tử liền muốn đi theo hắn bắt đầu học được thuật cùng võ đạo.

Bọn hắn cũng không dám trò chuyện quá muộn, vào đêm thời gian, trang viện yên lặng, sớm liền tại đầu giường đặt gần lò sưởi nằm ngủ.

Tô Trần tại ấm núc ních đầu giường đặt gần lò sưởi trải lên, những ngày này lần đầu ngủ như vậy an tâm an ổn.

Đã thành Dược Vương Bang đệ tử sau đó, hắn không thể lại vì một miếng cơm sầu muộn.

Nhưng bởi vì bang quy đào thải sự tình, làm cho tâm tư của hãn nhiều thêm vài phần trầm trọng.

Nhưng mà, Tô Trần tin tưởng, chỉ cần mình đau khổ học, sẽ không so với bốn vị khác sư huynh đệ bọn tử muội kém, ngày sau nhất định có thể tại Cô Tô thị trấn trở nên nổi bật.

Cũng không biết a Sưu tình huống bây giờ như thế nào, tiến vào Thiên Ưng Môn chưa? Chờ huynh đệ bọn họ hai người học thành được thuật cùng võ kỹ, cùng đi xông xáo giang hồ, cái ngày ấy khẳng định tiêu dao lại khoái hoạt.

Đã thành Dực Vương Bang đệ tử sau đó, hãn không thể lại là một miếng cơm sầu muộn.

Nhưng bởi vì bang quy đào thải sự tình, làm cho tâm tư của hãn nhiều thêm vài phần trầm trọng.

Nhưng mà, Tô Trần tin tưởng, chỉ cần mình đau khổ học, sẽ không so với bốn vị khác sư huynh đệ bọn tử muội kém, ngày sau nhất định có thể tại Cô Tô thị trấn trở nên nổi bật.

Cũng không biết a Sưu tình huống bây giờ như thế nào, tiến vào Thiên Ưng Môn không có? Chờ huynh đệ bọn họ hai người học thành được thuật cùng võ kỹ, cùng đi mới bước chân vào giang hồ, cái ngày ấy khẳng định tiêu dao lại khoái hoạt.

Tô Trần trong đầu hiện lên các loại lộn xộn suy nghĩ, dần dần an tâm thiếp đi, đang mong đợi ngày mai Lý Khôi Dực Sư truyền thụ một hai tay tuyệt chiêu đặc biệt.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tam Đại Đan Điền

Dược Vương sơn trang sương vụ tràn ngập, mái hiên mái ngói trên, gạch xanh tường viện nơi hẻo lánh, tùy tùng bao trùm lấy một tầng hơi mỏng sương lạnh.

Trong sơn trang đại đa số đệ tử trẻ tuổi dám sớm lại ngủ dậy, bắt đầu tu luyện võ nghệ, hoặc là giúp sư tôn hái thảo dược, khai lò nhóm lửa. Khói bếp lượn lờ, luận bàn thét to âm thanh liên tiếp, lại là bận rộn một ngày.

Lý Khôi Dược Sư tại Dược Vương trong sơn trang có được một tòa đơn độc đại viện, sân nhỏ chừng bốn mươi năm mươi trượng lớn nhỏ.

Viện bắc là một tòa nhà đá, viện tây là một đỉnh dùng để luyện chế dược hoàn tiểu dược lô, viện nam một góc lại trưng bày lấy một loạt luyện công dùng gỗ chắc cái cọc, thiết cái cọc, đao kiếm các loại khí cụ.

Trong sân ở giữa một cây mấy trượng cao cây hòe già, dưới cây bày biện một trương đá hoa cương bàn đá, trên bàn được một bộ ấm trà cùng mấy cái trà cái đĩa, ba cái thấp ụ đá tử như tam tinh cùng nguyệt vây quanh bàn đá.

Nơi này là Lý Khôi ngày thường khai lò luyện chế dược hoàn tiểu viện, cũng là hẳn làm cho nhiều người vị đệ tử giảng bài chỉ địa, các màu khí cụ đầy đủ mọi thứ.

Dược Sư giảng bài tương đối rộng rãi, một gã Dược Sư mang sáu bảy tên học đồ. Loại này truyền thụ càng thêm tinh thâm, có thể một chỉ điểm một

chút, tự nhiên vượt qua xa thị trấn học võ lòng tư thực, một gã tiên sinh mang ba bốn mươi tên đồng sinh có thể so sánh.

Tô Trần, Trương Thiết Ngưu cùng Dương Tài Chí chờ năm vị đệ tử ngoại môn dám không dám ngủ nướng, sớm rời giường súc miệng rửa mặt, đi hỏa phòng ăn nhận được mấy cái mới ra lò nóng hôi hổi màn thầu, nhét trong miệng liền vội vàng chạy đến đại viện, tranh quét dọn đình viện lá rụng cùng bụi bặm, chà lau cái bàn, nhập lại đem ấm trà nấu nước nóng, ra sức biểu hiện.

Thân là đệ tử ngoại môn, bọn hăn tại Dược Vương Bang bên trong có thể không có gì hậu đãi đãi ngộ. Mỗi nửa năm bị loại bỏ một người quy củ, càng là ép tới bọn hăn không dám một ngày thư giãn.

Dù là sư phụ không có phân phó bọn hăn làm những thứ này tạp vụ công việc, bọn hăn cũng có đầy đủ tự giác, đi tận lực nịnh nọt Lý Khôi Dược Sư, làm cho Dược Sư tâm tình sung sướng, tận lực nhiều truyền thụ bọn hăn một điểm đồ vật.

Trong nội viện chỉ có ba cái ụ đá có thể ngồi, hiển nhiên thuộc về Lý Khôi sư phụ cùng Vương Phú Quý, Lý Kiều hai tên nội môn đệ tử, không có năm cái đệ tử ngoại môn phần.

Bọn hăn thành thành thật thật ở trong nội viện đứng đấy, cùng đợi Lý Khôi Dược Sư đến đây giảng bài.

Một lát sau, Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai vị này sư huynh cùng sư tỷ, mặc một thân mới tinh áo trắng luyện dược đệ tử trang phục, khoan thai mà đến.

"Vương Phú Quý sư huynh sớm!"

"Lý Kiều sư tỷ sớm!"

Tô Trần, Trương Thiết Ngưu chờ vài tên đệ tử ngoại môn vội vàng hướng Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hành lễ.

Nội môn đệ tử địa vị so với ngoại môn ký danh đệ tử cao hơn một mảng lớn, địa vị cao cao tại thượng, là bọn hăn năm cái sư huynh cùng sư tỷ. Theo như bang quy, đệ tử ngoại môn phải hướng nội môn đệ tử chào, nếu không sẽ gặp đến trừng phạt.

"Ừ, mấy vị sư đệ sư muội cũng lên rất a, khí sắc không tệ!"

Wương Phú Quý lộ ra cười nhạt, nhẹ gật đầu.

Hăn nhìn qua tương đối khá ở chung, tuy rằng sắc mặt mang theo phú quý thể gia đệ tử cao ngạo khí chất, nhưng đối với Tô Trần những thứ này đệ tử ngoại môn vẫn như cũ so sánh khách khí.

Lý Kiều tức thì khẽ hừ một tiếng, yên tâm thoải mái chịu đại lễ, chân mày cũng không có xem bọn hăn, liền tại trong tiểu viện chỉ vịn vịn có ba cái ụ đá chỉ ngồi xuống.

Nàng cái này nội môn đệ tử cũng không phải là được không có được.

Nhà nàng là buôn gạo, trên giang hồ không có gì đường lối, nhưng mà được bó bạc lớn mở đường. Phụ thân nhanh nhanh Hàn Sơn đạo quán Thanh Hà đạo trưởng đưa tốt mấy trăm lượng bạc chỗ tốt phí, đi đã thông Được Vương sơn trang Trương đại tổng quản quan hệ. Cho Trương đại tổng quản lén lút đưa ba trăm lượng bạc, đạt được một cái làm cho Được Vương Bang hiến cho một ngàn lượng bạc danh ngạch.

Hầu như bỏ ra Lý gia non nửa gia sản, lúc này mới đổi lấy Được Vương Bang một cái nội môn đệ tử thân phận, hưởng thụ Được Vương Bang nội môn đệ tử rất nhiều hậu đãi đãi ngộ.

Có thể nói, những cái kia đệ tử ngoại môn tại Dược Vương trong sơn trang ăn uống chùa ở không, còn không phải hoa nàng như vậy là bang phái cống hiến bó bạc lớn nội môn đệ tử tiền, bọn hắn mỗi ngày đối với nàng hành đại lễ đó cũng là nên phải đấy.

Lại sau một lúc lâu, lúc này mới gặp một gã áo bào xanh gầy trung niên Dược Sư đi vào trong tiêu viện. Hắn dáng người lão luyện, sắc mặt hơi có vẻ âm đức, ánh mắt như điện, có phần làm cho người vừa nhìn kính sợ.

"Sư phụ!"

Chúng đệ tử nhao nhao hướng Lý Dược Sư chào.

Lý Dược Sư đạm mạc nhẹ gật đầu, chặn lại áo dài, tại trong nội viện bên cạnh cái bàn đá ụ đá ngồi xuống.

Vương Phú Quý, Lý Kiều hai người cũng sau đó ở bên cạnh mặt khác hai cái ụ đá ngồi xuống. Tô Trần chờ năm tên đệ tử ngoại môn tức thì đứng ở hai người đằng sau.

"Sư phụ mời dùng trà, đồ nhi sáng sớm tính toán thời gian đốt tốt, hiện tại đang hâm nóng lấy, vừa vặn làm cho sư phụ trau chuốt cổ họng."

Dương Tài Chí vội vàng nhu thuận cầm lấy trên bàn một chiếc ấm trà, là Lý Dược Sư cắt một chiếc tám phần đầy trà nóng, hai tay cung kính dâng.

Phần này lạnh lợi sức lực, làm cho Tô Trần, Trương Thiết Ngưu còn lại mấy vị đệ tử đám mặc cảm.

Lý Dược Sư hài lòng nhẹ gật đầu, nâng chung trà lên chén nhỏ uống một ngụm trà gọt giữa gọt giữa yết hầu, cái này mới bắt đầu giảng bài.

"Hôm nay bắt đầu giảng bài. Làm sư phụ đầu truyền thụ cho các người hai dạng đồ vật, cái kia chính là dược thuật cùng võ kỹ. Phân biệt ở trên

buổi trưa cùng buổi chiều tiến hành truyền thụ.

Dược thuật dính đến biết chữ cùng dược sách, các người phải trước học một tháng hiểu biết chữ nghĩa, vì sư lại dạy các người phân biệt các loại thảo dược, cùng với chúng nó công dụng. Võ kỹ lại đơn giản, có thể trực tiếp học. Ta Dược Vương Bang mặc dù lấy dược thuật làm chủ, nhưng người trong giang hồ không thể không có học võ kỹ, ta Dược Vương Bang võ kỹ cũng không thể so với mặt khác giang hồ đại bang phái yếu.

Các người là muốn trước học dược thuật, hay là trước học võ kỹ?"

Lý Khôi Dược Sư nhìn về phía nhiều người thiếu niên, dò hỏi.

Trong nội viện bảy tên thiếu niên nam nữ đám lập tức thần sắc kích động lên.

"Sư phụ, trước truyền thụ chúng ta mấy chiêu đại uy lực chiêu thức đi!"

"Đúng, chúng ta muốn biết như thế nào tu luyện võ học!"

Tuy nói tiến vào Dược Vương Bang, dược thuật mới là Dược Vương Bang đệ tử ngày sau chính thức chủ nghiệp.

Nhưng bọn họ đều là mười hai mười ba tuổi máu nóng thiếu niên thiếu nữ, ai không khát vọng sớm ngày trở thành một tên uy phong lẫm lẫm giang hồ cao thủ, ngày sau tại Cô Tô trong huyện thành dương danh đứng vạm, trở thành người người ngưỡng mộ hào hiệp cao thủ!

Bọn hăn đối với võ nghệ hứng thú, rõ ràng so với dược thuật nông hậu dày đặc rất nhiều.

"Cũng tốt, thân là người trong giang hồ, tu luyện võ đạo cũng là chuyện trọng yếu phi thường, vậy vì sư trước hết truyền thụ cho các người tu luyện võ học."

Lý Duyệt Sư gặp các thiếu niên mãnh liệt yêu cầu, đáp ứng, bắt đầu giảng giải võ đạo căn bản.

"Võ đạo căn bản, ở chỗ tu luyện bản thân xuống, ở bên trong, trên tam đại đan điền."

"Tam đại đan điền phân biệt luyện huyết, luyện khí, luyện thần. Phân bố trong người bất đồng bộ vị, theo thứ tự tiến hành theo chất lượng tu luyện, không thể tham công liều lĩnh."

"Trước hết nhất luyện là hạ đan điền, tại bụng chen lẫn phía dưới ba tấc nhất ở nguyên huyết, tàng tinh chỗ, lấy luyện huyết làm chủ. Võ giả qua đối với thân thể rèn luyện, huyết quản, cốt tủy, da thịt tôi luyện từ, trong người sinh ra dồi dào máu huyết. Tinh huyết đầy tức thì khí lực mạnh mẽ, khí lực mạnh mẽ tức thì lực lượng sinh."

"Hạ đan điền sơ bộ tu thành, võ giả lực đạo có thể đạt tới một trăm cân trở lên, chính thức trở thành tam lưu sơ kỳ võ giả. Theo cảnh giới tăng lên, tam lưu hậu kỳ lực đạo có thể đạt tới đến ba trăm cân, một chương có thể đánh gục con nghé."

Lý Duyệt Sư tại võ đạo trên tạo nghệ rất sâu, không nói chiêu thức các loại cành lá nhánh cuối, mà là trực chỉ võ đạo bản nguyên —— tam đại đan điền.

Trương Thiết Ngưu nhiều lần khoa tay múa chân một cái vị trí, gãi gãi trước, đột nhiên dường như đốn ngộ cái gì như được, khuôn mặt ngạc nhiên kêu to: "Sư phụ, hạ đan điền tại bụng chen lẫn phía dưới ba tấc, đó không phải là bọn ta vận mệnh vị trí sao? Hạ đan điền chẳng lẽ chính là tu luyện bọn ta vận mệnh? Ha ha, ta đã hiểu, nguyên lai dưới việc tu luyện đan điền là có chuyện như vậy!"

Trong tiểu viện mấy tên thiếu niên đám nghe vậy, cảm thấy thật đúng là có vài phần đạo lý, lập tức một hồi cười vang.

Lý Kiều khinh thường hừ một tiếng, mặt nhăn nhó, buồn bực Trương Thiết Ngưu nói chuyện ô ngôn uế ngữ quá thô lỗ.

Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo hai vị nữ hài tử thì là xấu hổ ngượng ngùng, ngậm miệng không thôi.

Tại trong nội viện này các vị người mới đệ tử, đều là mười hai mười ba tuổi thiếu nam thiếu nữ, đã qua hoàn toàn ngây thơ ngu ngốc tuổi, đối với nam nữ phương diện kia có biết một chút, chỉ là quá ngượng ngùng khó mà nói ra miệng.

Cô Tô trong huyện thành bình thường nam hài mười lăm tuổi sẽ lấy thân, nữ hài thì mười bốn tuổi lập gia đình. Kết hôn lúc trước, mẫu thân đều truyền thụ một ít giường chiếu phương diện thường thức.

Nếu như không phải gia nhập Dược Vương Bang mà nói, bọn hắn chỉ sợ tiếp qua một hai năm sẽ kết hôn sinh con, qua bình thường dân chúng người ta cuộc sống gia đình tạm ổn đi.

Lý Dược Sư tấm lấy mặt lạnh, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, bàn tay gầy guộc vỗ bàn đá, hướng bọn họ quát tháo: "Cười cái gì! Hạ đan điền, khí huyết tinh quan chỗ tại, đây là võ đạo tu luyện hạng nhất đại sự, há lại trò đùa câu chuyện!

Hạ đan điền tu luyện chưa thành, tinh quan củng cố lúc trước, tuyệt đối không thể gần nữ sắc. Một khi hạ đan điền phá nứt tại, lọt tinh huyết, tức thì khí huyết lổ lỗ, khí lực khó sinh. Hao phí mười năm khổ tu, cũng khó có thể đạt tới tam lưu võ giả cảnh giới.

Đây chính là bản sư muốn nói cho các người biết đầu thứ nhất bang quy giới luật. Nếu như phát hiện trong bang, có ai tại đạt tới tam lưu võ giả cảnh giới lúc trước, phá hạ đan điền tinh quan, không phân nội môn, đệ tử ngoại môn, lập tức trục xuất Dược Vương Bang, vĩnh viễn không thể lại thu!"

Trong nội viện chúng đệ tử bị Lý Dực Sư cho ăn nghiêm khắc quất tháo, sợ tới mức cảm như hén, không dám nhiều hơn nữa lời nói.

Trương Thiết Ngưu càng là sắc mặt xám ngoét, sợ tới mức có chút phát run, rũ xuống kéo cái đầu không dám ngẩng đầu, sợ chọc giận Lý Dực Sư, đưa hẳn cái thứ nhất đào thải đi.

Lý Dực Sư nghiêm khắc ánh mắt nhìn quét nhiều người thiếu niên, những nơi đi qua không người dám cùng hắn đối mặt.

Một lát, hẳn lúc này mới tiếp tục giảng giải võ đạo: "Hạ đan điền tu luyện củng cố sau đó, bước vào ngoại gia tam lưu võ giả cảnh giới. Lúc này nếu như một mực tiếp tục tu luyện hạ đan điền, có thể đạt tới đến ngoại gia nhị lưu hảo thủ cảnh giới. Tu luyện tới cảnh giới cao nhất, trở thành ngoại gia đứng đầu cao thủ nhất lưu, thậm chí có thể đạt tới chín trăm cân thần lực.

Nhưng Dực Vương Bang cũng không cố vũ các người một mực tu luyện hạ đan điền. Phải biết rằng một người lực đạo cường thịnh trở lại, cũng là cái dừng của thất phu, cuối cùng là thành tựu có hạn. Chờ đến năm sáu chục tuổi về sau, tuổi già huyết suy, lực đạo gặp suy yếu rất nhiều. Đã đến tám mươi chín mươi tuổi già yếu, dù là từng là ngoại gia cao thủ nhất lưu, cũng sẽ thối lui đến ngoại gia tam lưu võ giả hoàn cảnh."

"Vì vậy, hạ đan điền sơ bộ tu thành sau đó, chúng ta có thể bắt đầu tu luyện trung đan điền."

"Trung đan điền luyện khí! Nó tại trên phần bụng phương hướng, trong lồng ngực huyết Thiên Trung vị trí, tàng khí chỗ, lấy tu luyện chân khí làm chủ. Vận hành đại chu thiên, bồi dưỡng nội gia chân khí, độ khó càng lớn, nhưng chỗ tốt cũng thập phần cực lớn."

"Một khi trong cơ thể sinh ra chân khí, là được nhanh chóng bước vào nội gia nhị lưu hảo thủ cảnh giới. Trong đan điền tu luyện Đại viên mãn,

chân khí đạt tới thuần hậu thời điểm, tức thì bước vào nội gia cao thủ nhất lưu!

Dù là đã đến bảy tám chục tuổi, chân khí cũng sẽ vẫn như cũ mạnh mẽ, sẽ không suy yếu. Đây mới là võ đạo cao thủ chính đồ, nội gia cao thủ so với ngoại gia cao thủ mạnh hơn quá nhiều."

Lý Duyệt Sư uống một chiếc trà nóng thủy, giải thích xong hạ đan điền, trong đan điền sau đó, liền không nói thêm lời võ đạo bản nguyên lý luận.

Chuẩn bị bắt đầu chỉ đạo mấy vị người mới đệ tử, tu luyện như thế nào hạ đan điền.

"Sư phụ, cái kia thượng đan điền đâu?"

Vương Phú Quý sinh ra hiếu kỳ, liền vội vàng hỏi.

"Đúng vậy, người còn chưa nói thượng đan điền này! Thượng đan điền lại là lấy làm gì hay sao?"

"Trên đan điền luyện thần, cái này thần lại là chỉ cái gì?"

Không chỉ là hai vị nội môn đệ tử, còn có Tô Trần các loại năm tên đệ tử ngoại môn, đều là một bộ vẻ tò mò, nhao nhao hỏi.

"Thượng đan điền?"

Lý Duyệt Sư lông mày ngưng tụ, nhưng là trầm mặc nửa ngày.

Toàn bộ Ngô quận mười ba huyện các đại giang hồ bang phái nhân, có thể liền đem trung đan điền tu luyện tới đại viên mãn, đạt tới nhất lưu cảnh giới cao thủ đứng đầu, đều không có nhiều người.

Lại mấy người dám xa xôi nói tu luyện thượng đan điền? !

Cũng chính là trước mắt những thứ này ngu ngốc tiểu nhi, tỉnh tỉnh mê mê, mới như thế ngây thơ hiếu kỳ.

Chờ bọn hắc biết rõ hạ đan điền tu luyện có bao nhiêu khó khăn thời điểm, liền sẽ biết trung đan điền đã là bọn hắc cả đời này cực hạn.

Căn bản sẽ không còn có tâm tư đi hy vọng xa vời, cái kia hư vô mờ mịt thượng đan điền.

Cái này thượng đan điền cực kỳ thần bí khó lường, nó vị cách đỉnh đầu Nê Hoàn cung, lấy luyện thần làm chủ.

Truyền thuyết chỉ cần võ giả có thể lấy một đám ý niệm, tiến vào đến bản thân thượng đan điền, liền có thể lập tức đột phá cao thủ nhất lưu cảnh giới, bước vào cao hơn tông sư cảnh giới, khinh thường toàn bộ giang hồ.

Tại Ngô quận mười ba huyện cảnh nội, trở thành tông sư cảnh giới cao thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay, chỉ vẹn vẹn có Ngô quận đệ nhất cao thủ Hàn Sơn đạo quán Quán chủ Hàn Sơn chân nhân, giang hồ năm đại bang phái Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha, Mã Bang bang chủ Lý Sóc, Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, Dược Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng, cùng với tại lâu huyện ẩn tu thần bí Bạch Liên giáo giáo chủ Mao Tử Nguyên, rải rác bảy tám vị mà thôi.

Đạt tới tông sư cảnh giới chi tuyệt thế cao thủ, cơ duyên của bọn hắc, thiên phú, khổ tu, không có chỗ nào mà không phải là trên vạn người, thế nhân khó có thể với tới.

Hắc Lý Khôi tại Dược Vương Bang bên trong khổ tu hơn ba mươi năm, thân là thâm niên Dược Sư, đến nay chỉ là cao thủ nhất lưu.

Đối với tông sư cảnh giới, chạm tới không thiết thực, đến nay cũng chỉ có nhìn lên phần.

Đây cũng không phải là bình thường phạm phu tục tử có thể đi hy vọng xa vời, có lẽ là hãn đời này cũng không cách nào với tới cái loại này vô thượng tông sư cảnh giới.

"Đừng vội thật cao theo đuổi xa! Hạ đan điền cùng trung đan điền, đã đầy đủ các người tu luyện một hai chục... nhiều năm. Các người hiện tại cũng là không nhập lưu người mới, liền dưới tam lưu võ giả đều còn không phải, xa xôi nói chuyện gì thượng đan điền! Đó là võ đạo Đại Tông Sư mới dám đi nói vô thượng cảnh giới."

Lý Dược Sư trong lòng lạnh lùng, thần tình vô cùng nghiêm túc, khiển trách quát mắng.

"A!"

Các vị thiếu niên nam nữ đám lại bị đánh sư phụ một phen răn dạy, nhao nhao cúi đầu, không dám nhiều hơn nữa hỏi.

Nhưng mà, bọn hãn tuy rằng không biết thượng đan điền là cái gì.

Nhưng mà hạ đan điền cùng trung đan điền võ đạo lý luận, vẫn như cũ để cho bọn họ nghe như si mê như say sưa, như ở trong mộng mới tỉnh giống như thoải mái.

Bọn hãn còn là lần đầu, nghe được như thế rõ ràng võ đạo lý luận.

Dính đến tam đại đan điền, luyện huyết, luyện khí, luyện thần các loại cao thâm tu luyện tấn cấp thứ tự. Giang hồ thực lực võ giả đẳng cấp cao thấp, cũng thông qua tam đại đan điền rõ ràng phân chia đi ra.

Nguyên lai người trong giang hồ, là thông qua tu luyện tam đại đan điền, mới trở thành một tên giang hồ cao thủ.

Bạn hẳn cảm thấy hết sức mới lạ, đại khái minh bạch nên làm như thế nào, mới có thể tăng lên võ đạo tu vi.

Tô Trần giống như đói hấp thu tu luyện tam đại đan điền lý luận, đem tam đại đan điền chỗ mấu chốt, đều một mực nhớ kỹ.

Hạ đan điền, luyện tinh huyết, có thể đến tam lưu võ giả. Một mực khổ tu hạ đan điền, có thể trở thành ngoại công khổ luyện cao thủ đứng đầu.

Trung đan điền, luyện chân khí, chỉ cần luyện ra một chút nội gia chân khí, liền tính bước vào nhị lưu cảnh giới. Đem làm trung đan điền đại viên mãn thời điểm, liền làm nhất lưu nội công cao thủ.

Thượng đan điền, có thể luyện thần, tác dụng cũng thần bí nhất, dính đến vô thượng tông sư cảnh giới.

Nhưng thượng đan điền luyện thần cụ thể tu luyện như thế nào, Lý Khôi Dực Sư cũng không phải là Đại Tông Sư, cũng nói không nên lời một cái như thế về sau, sợ là sư phụ cũng không rõ ràng lắm.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 11: Đi Đạo Thị Trấn

Đối với bang phái người mới dám học đồ mà nói, tam đại đan điền lý luận còn là cao thâm đi một tí, đối với bọn họ trước mắt tu luyện cũng không có quá lớn ý nghĩa.

Trong đại viện, các thiếu niên tại Lý Khôi Dược Sư chỉ đạo xuống, thu liễm tâm thần, nhao nhao bắt đầu hạ đan điền nhập môn tu luyện.

Dưới cây hòe già, Lý Dược Sư chấp hai tay sau lưng, thần sắc nghiêm túc nói: "Tập võ nhập môn, theo đứng trung bình tấn bắt đầu luyện lên, chân, eo, lưng phối hợp. Cái này tại rèn luyện cơ thể của các người, gân cốt và khí huyết, huyết khí dồi dào, mới có thể sinh ra lực đạo."

Các thiếu niên nhao nhao ở trong viện đứng trung bình tấn, lưng kéo căng như cung, hai chân ca khúc đứng.

Đầu giữ vững được gần nửa nén hương công phu, Tô Trần liền cảm giác mình chân, eo, công đều tại sung huyết phình to, nhất là chỗ đùi như nghìn con kiến đang cắn, vừa đau vừa nở căng, dường như huyết nhục bắt đầu bốc cháy lên.

Dựa theo Lý Khôi sư phụ lời nói, cái này hoàn toàn là bắp đùi nhận được rèn luyện, cơ bắp cùng huyết khí đang cường hóa hiện tượng.

Lại một lát sau, trong nội viện chư vị các thiếu niên liền chịu không được, từng cái một hai chân run lên không kiên trì nổi.

Cho dù chỉ là nhất thức đơn giản nhất đứng trung bình tấn, đối với luyện võ đấm học đồ mà nói cũng là khó có thể kiên trì. Ngăn ngừa một nén nhang xuống, bọn hăn chân mệt mỏi đau lưng, hầu như răng đều nhanh cắn nát.

"Đây mới là hạ đản điền tôi thể, tập võ nhập môn thức thứ nhất mà thôi. Liền tối thiểu nhất trung bình tấn đều đâm bất ổn, lưng eo vô lực, đi đứng phù phiếm, cho dù là trong tay các người cầm lấy một thanh tuyệt thể bảo kiếm, cũng không quá đáng là sơ sinh tại lung tung vung vẩy, không hề lực sát thương. Loại này không nhập lưu thực lực, tại tam lưu võ giả trước mặt, một chiêu đều không đỡ được."

Lý Khôi Dược Sư hừ lạnh nói.

Tô Trần đấm người giờ mới hiểu được tới đây, Lý Dược Sư giảng nói không sai.

Cho dù là hạ đản điền nhập môn tu luyện, đối với bọn họ mà nói cũng tuyệt không phải chuyện dễ, ít nhất phải nửa năm thời gian mới có thể có chút sơ thành.

Đối với bọn hăn những thứ này người mới đệ tử mà nói, cao hơn giai trung đản điền luyện khí đã là rất xa xôi sự tình, chớ nói chi là hư vô mờ mịt thượng đản điền rồi.

Nhiều người các thiếu niên và thiếu nữ trọn vẹn luyện một buổi sáng đứng trung bình tấn, mệt mỏi nghỉ, nghỉ ngơi luyện thêm. Luyện toàn thân gân cốt đau nhức, đi đường tung bay hư nhược, hai chân run lên.

Lúc nghỉ trưa, Tô Trần, Trương Thiết Ngưu các loại nhiều người vị đệ tử tại hỏa phòng ăn ăn như hổ đói ăn mấy chén lớn cơm, ba đến năm cái hoa màu bánh bao lớn, trở lại phòng nhỏ nhao nhao tại đầu giường đặt gần lò sưởi trên ngã đầu đi nằm ngủ.

Liên như thường ngày sau cùng âm ỉ nói nhiều thiếu niên, lúc này cũng mệt mỏi một câu cũng không muốn nói rồi, khắp phòng tiếng lẩm bẩm, sấm vang bất tỉnh, nghỉ trưa một canh giờ, mới hơi chút lấy lại sức lực.

Lúc xế chiều, Lý Dược Sư bắt đầu dạy dỗ vị người mới các đệ tử, hiểu biết chữ nghĩa, cùng với phân biệt rất nhiều dược liệu.

Chỉ có trước học được biết chữ, mới có thể học nhập môn cấp dược thuật "Phân biệt dược liệu", phân biệt nhiều đến hơn một nghìn loại thường dùng dược liệu tên cùng bộ dáng.

Về phần cấp thấp dược thuật, tức thì bao gồm như là "Phân lấy, phối nắn dược, sắc thuốc, phối dược" vân... vân nhiều nhiều phương diện, muốn một năm sau đó mới truyền thụ.

Mà trung cấp dược thuật tức thì bao gồm "Khán bệnh văn chẩn, phối trí dược phương", đây là Nội Vụ Đường đệ tử mới có thể học đồ vật.

Cao cấp dược thuật dính đến "Luyện chế dược hoàn", là nội môn đệ tử đạt tới ba năm sau đó, mới có thể chen chân lĩnh vực.

Vương Phú Quý cùng Lý Kiều lên một lượt qua học võ lòng, tự nhiên không cần học thức văn, trực tiếp nhảy qua cái này khâu, bắt đầu xem Lý Khôi Dược Sư cho bọn hắn dược thư, phân biệt hơn một nghìn loại dược liệu.

Mà Tô Trần, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí các loại năm tên đệ tử ngoại môn đều là bình dân xuất thân, chưa từng ra thị trấn học võ lòng, muốn theo từng chữ từng chữ nhận ra lên, muốn học xong ba bốn nghìn chữ to cũng không phải là chuyện dễ.

Cũng may, Lý Khôi Dược Sư cũng không bắt buộc bọn hắn đem chữ học toàn bộ, đầu trước dạy bọn họ phân biệt dược trên sách thảo dược tên, nhanh chóng xem hiểu thảo dược đồ phổ.

Dù sao muốn học đồ vật quá nhiều, nửa trước năm chỉ học nhập môn cấp được thuật thường thức, thời gian vẫn như cũ rất khẩn trương.

...

Bất tri bất giác, tháng chạp đã qua, chính là giao thừa năm mới.

Dược Vương Bang cho chúng đệ tử thả một ngày nghỉ, có không ít nhà tại Cô Tô thị trấn thị trấn người mới các đệ tử về nhà lễ mừng năm mới đi.

Nhưng mà còn thừa lại số ít người mới đệ tử, bởi vì rời nhà xa, sợ trì hoãn thời gian tu luyện, vì vậy trên chân núi qua một cái năm mới.

Qua đại niên, còn dư lại các thiếu niên tụ tập tại Dược Vương trong sơn trang lửa phòng ăn cùng một chỗ bóp trước mặt, thái thịt, làm văn thẩn, cũng có chút náo nhiệt tức giận không khí.

Có chút thiếu niên nhớ nhà, vừa khóc vừa ồ ồ ào.

Tô Trần ăn một chén mới ra lò nóng hổi sủi cỏ, nhớ tới trong nhà quần bách, trong lòng không khỏi chua xót.

Không biết cha mẹ tình hình gần đây như thế nào, giao nộp huyện nha thuyền thuế cùng Cự Kinh bang cân phí không có, đệ đệ muội muội năm nay có hay không quần áo mới mặc. Tuy rằng hắn không còn là trong nhà gánh nặng, thế nhưng là trong nhà năm nay vẫn như cũ kém trọn vẹn hai lượng bạc tiền, cái này cửa ải cuối năm sợ là rất khó tôi luyện.

Vào đêm rồi, Dược Vương trong sơn trang bên ngoài một mảnh tiếng động lớn náo, một ít thiếu niên trong lúc rảnh rỗi, dùng trúc làm đồng, bên trong bỏ thêm vào tiêu thạch, lưu huỳnh cùng than củi, chế thành uy lực khá lớn pháo hoa.

Phường xa, Cô Tô thị trấn từng nhà giăng đèn kết hoa treo câu đối, tràn đầy qua đại niên vui mừng bầu không khí.

Tô Trần một thân một mình tại phòng nhỏ đầu giường đặt gần lò sưởi trên, nghe bên ngoài "Đùng" pháo hoa thanh âm, tâm sự nặng nề, trắng đêm khó ngủ.

...

Năm mới qua đi rất nhanh, ly khai sơn trang rất nhiều người mới các đệ tử phản hồi, lại bắt đầu khẩn trương tu luyện. Ngoại trừ đứng trung bình tấn bên ngoài, bọn hắn bắt đầu luyện tập nhập môn cấp võ kỹ, như nhập môn quyền pháp, nhập môn thối pháp, nhập môn bộ pháp vân... vân.

Tô Trần cùng năm tên đệ tử ngoại môn, đã có một cái ngạc nhiên phát hiện.

Vương Phú Quý cùng Lý Kiều tại Lý Khôi Dược Sư chỉ điểm xuống, sử dụng một ít trong cấp thấp tôi thể cách điều chế, dùng thảo dược đến phụ trợ tu luyện, kích phát thân thể cốt tủy huyết khí.

Nghe Lý Khôi Dược Sư giảng, dùng thảo dược phụ trợ tôi thể được rất nhiều chỗ tốt, đến một lần gia tốc kích phát khí huyết, tăng lên tiến độ tu luyện. Thứ hai cũng có thể trị hết luyện võ mang đến mài mòn chỉ tổn thương, có thể tiến hành đôi thời gian dài luyện võ.

Bởi vì luyện võ thời điểm, thường xuyên gặp dụng quyền chân đánh gỗ chắc cái cọc, nhiều lần ma luyện bản thân gân cốt, da thịt, làm chính mình huyết khí cường hóa.

Như vậy tôi luyện từ thân thể, sẽ cho thân thể mang đến một ít nhỏ ử tổn thương cùng tai họa ngầm, vì vậy mỗi ngày tối đa tu luyện hai canh giờ, không thể vô cùng nhiều lần, nếu không vượt qua thân thể huyết nhục thừa nhận cực hạn.

Tôi thể thảo được tức thì có thể tốt hơn trị hết những thứ này tổn thương, không để lại tai họa ngầm.

Nếu như không sử dụng được liệu phụ trợ tôi thể mà nói, tân thủ ước chừng muốn hai ba năm mới có nhìn qua hoàn thành toàn thân huyết quản, cốt tủy, da thịt rèn luyện, làm khí huyết sung mãn hạ đan điền hơi có tiểu thành, theo không nhập lưu tấn chức trở thành một tên tam lưu võ giả.

Mà sử dụng tôi thể thảo thuốc, ít nhất có thể tiết kiệm hơn phân nửa thời gian, tu luyện đột nhiên tăng mạnh, rất nhanh vượt qua đồng môn đệ tử tu vi.

Tô Trần thể mới biết, nguyên lai còn có thần kỳ như vậy tôi thể phương pháp, làm cho tôi thể tu luyện làm chơi ăn thật.

Nhưng biện pháp này quá hao tổn bạc, quả thực chính là tại đốt tiền. Cho dù là một bộ giá rẻ nhất tôi thể được liệu, đều muốn vượt qua một lượng bạc.

Cũng chỉ có Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai vị nội môn đệ tử, trong nhà đại phú đại quý được rất nhiều bạc ủng hộ, mới tiêu hao được rất tốt.

Tô Trần, Trương Thiết Ngưu bọn hãn năm tên đệ tử ngoại môn trong nhà điều kiện đều rất quần bách, có thể mua không nổi đắt đỏ thảo dược, chỉ có hâm mộ phần.

Sơn trang bên ngoài ngày tháng thoi đưa, nhiều người đam học đồ không để ý đến chuyện bên ngoài, tập trung tinh thần tu luyện võ kỹ, hiểu biết chữ nghĩa cùng học tập được thuật.

Như thế như vậy, nhoáng một cái lại là hai ba tháng.

Nhiều người mới nhập môn các đệ tử bất luận là đứng trung bình tấn, nhập môn cấp quyền cước bộ pháp, đều có một chút tượng mô tượng dạng.

Tô Trần lấy quyền đánh cộc gỗ, lực quyền mười phần, đứng trung bình tấn một hơi một nén nhang công phu, hai chân vững như cộc gỗ, cũng không chút nào run rẩy.

Trương Thiết Ngưu thể chất tốt nhất, thậm chí có thể hai tay nâng thạch, một hơi giơ lên một trăm cân nặng tảng đá lớn, làm Tô Trần cùng Dương Tài Chí các loại nhiều người đồng môn các sư huynh đệ không ngừng hâm mộ.

Nhưng mà, nói tóm lại, bọn hắn cái này năm tên người mới đệ tử vẫn là võ kỹ qua quít, còn là không nhập lưu cảnh giới, khoảng cách tam lưu võ giả cảnh giới cũng còn kém rất nhiều.

Mà Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai vị nội môn đệ tử, tại tôi thể thảo được phụ trợ tu luyện xuống, tự nhiên là một bước lên mây, đem bọn họ đệ tử ngoại môn ném ở phía sau, khoảng cách tam lưu võ giả cảnh giới rất gần.

Thời gian lâu dài, Tô Trần đám người cũng dần dần quên lãng nửa năm một lần đào thải quy củ, hoàn toàn đắm chìm tại học được thuật cùng hạ đan điền võ đạo trong tu luyện.

...

Hôm nay sáng sớm, Lý Khôi Dược Sư bởi vì muốn đi ra ngoài làm việc, cho chúng đệ tử thả một ngày nghỉ, nghỉ ngơi một ngày, cho phép bọn hắn đến thị trấn đi dạo chơi, nhưng phải tại buổi tối lúc trước trở về.

Chúng đệ tử lập tức hoan hô vui vẻ, tại Dược Vương sơn trang nghẹn lấy hai ba tháng, đau khổ học được thuật cùng tôi thể, rốt cuộc có thể nghỉ ngơi thật tốt một cái.

"Đi, chúng ta cái này liền đi thị trấn! Hiện tại mặt trời vừa mới đi ra, còn có thể đi thị trấn chơi đùa trên cả một ngày, chiều tà trở lại."

"Đi thị trấn dạo chơi, thuận tiện về nhà một chuyến."

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí mấy người hẹn nhau, đi đi dạo thị trấn chơi đùa.

"Ta liền không đi. . . Vẫn còn là trong sơn trang xem dược sách đi."

Tô Trần ngồi ở dưới cây hòe già, ôm một sách dày đặc thảo dược điển tịch liếc nhìn, do dự một chút lắc đầu.

Hắn đối với Cô Tô thị trấn không quen, trong thành cũng không có cái gì thân bằng, không biết muốn đi đi dạo cái gì, còn không bằng lưu lại trong sơn trang nhiều học ghi nhớ mấy vị thảo dược.

"Tô sư huynh, người nhìn nữa, sẽ thành con một sách rồi. Tại trong sơn trang ghen lấy mấy tháng, thật vất vả mới nghỉ một ngày, còn không thừa cơ vui đùa một chút."

Tần Tuệ Tuệ cười kéo Tô Trần liền đi.

Tô Trần cưỡng không ngừng, đành phải cùng các vị sư huynh đệ các sư muội cùng một chỗ ly khai Dược Vương sơn trang, tiến về trước Cô Tô thị trấn chơi đùa.

Dược Vương sơn trang khoảng cách thị trấn vền vện bốn năm dặm, bọn hắn đi được nhanh, một nén nhang công phu liền đến.

Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai người từ trước đến nay không theo chân bọn họ cái này năm tên đệ tử ngoại môn chơi cùng một chỗ, hai người ra khỏi núi thôn trang liền riêng phần mình đi về nhà, chỉ còn bọn hắn năm tên đệ tử ngoại môn cùng một chỗ đi dạo thị trấn.

Tiến vào Cô Tô thị trấn, trên đường phố khắp nơi là hối hả dòng người, rõ ràng náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ trả lại. Chọn đồ ăn nông phu, chọn

cưỡi tiểu phu, chạy đi thương nhân cùng vội vàng giang hồ khách, nối liền không dứt xe ngựa tiến ra khỏi cửa thành.

Tô Trần rõ ràng cảm giác được, người đi trên đường dân chúng, xem bọn hắn một nhóm năm tên Duyệt Vương Bang người mới đệ tử ánh mắt không giống nhau, tựa hồ hơn nhiều một tia kính sợ, tự giác làm bất hòa, không dám tới gần.

Bọn hắn đều mặc một thân mới tinh Duyệt Vương Bang đệ tử quần áo, thập phần dễ làm người khác chú ý. Duyệt Vương Bang tại Cô Tô huyện địa vị rất cao, cho dù là trong bang cấp thấp nhất đệ tử ngoại môn, cũng không tầm thường bình dân dân chúng có thể bằng.

Tô Trần không khỏi trong lòng âm thầm suy nghĩ, thân phận của mình cuối cùng là không giống nhau, thân là Duyệt Vương Bang đệ tử, đã nhảy lên trở thành giang hồ đệ tử, mặc dù cách những cái kia cười con ngựa cao to giang hồ đại hào khách có rất lớn chênh lệch, nhưng là không còn là thị trấn tóc húi của dân chúng.

Trương Thiết Ngưu cùng Dương Tài Chí đám người, cũng rõ lộ ra đã nhận ra người qua đường ánh mắt khác thường, không khỏi mặt mày hơi hờ, cảm giác mình toàn thân đều là giang hồ đệ tử hào khí.

Năm người tại Cô Tô trong huyện thành đi dạo, có thể là quá lâu chưa có tới thị trấn, đi khắp hang cùng ngõ hẻm, tại phố trái lên ăn mấy bát nóng hầm hập cháo, đầu đường nổi danh của xác vàng, con buôn mai hoa cao, mùi cá nem rán, hết thấy đều tràn đầy mới lạ niềm vui thú.

Tô Trần còn là lần đầu chính thức tại Cô Tô trong huyện thành du ngoạn, nghe xong Dương Tài Chí giới thiệu, lúc này mới hiểu rõ Cô Tô thành bố cục.

Trong thành khu là huyện nha môn nơi ở, Huyện thái lão gia cùng rất nhiều quan lại quyền quý phủ đệ đại trạch, bọn nha dịch đều ở chỗ này ban

sai, bầu không khí xơ xác tiêu điều.

Thành Tây là cửa hàng khu, hai bên đường tất cả đều là cửa hàng, phần lớn là nội thành phú gia đình gia sản. Tùy ý có thể thấy được kho để hàng hoá chuyên chở, gạo phân bố trà thương nhân buôn muối đi, quán rượu, quán trà, đủ loại cửa hàng. Bởi vì tây ngoài cửa có vận chuyển đường sông tiện lợi, Thành Tây vô cùng nhất phồn hoa náo nhiệt, tụ tập khắp nơi thương nhân.

Thành nam là bình dân khu dân cư, ở lấy mấy vạn bình dân, đều là hẹp hòi biệt khuất đất phòng nhà gỗ, thấp bé đường đi chen chúc, khắp nơi là khó người thối khe nước.

Mặc dù như thế, đều muốn tại thành nam khu có được một tòa thuộc về mình nhà bằng đất cây phòng, vẫn như cũ đại giới đất đỏ, không phải hương trấn nhỏ dân có thể hy vọng xa vời đấy.

Thành bắc là thị trấn phú hộ, đại thương nhân, tất cả trấn thân hào nông thôn thổ hào trạch viện, xây dựng được rất nhiều võ quán, thư viện, khu nhà cấp cao, Lâm Viên, từng tòa sảnh vai đứng vững. Đường đi rộng rãi, có chút thanh tĩnh, ngày thường đều là xe ngựa cùng cỗ kiệu ra vào thành bắc.

Tại Thành Tây đường đi miệng, còn có một tòa Cô Tô nội thành tiếng tăm lừng lẫy thanh lâu "Yên Vũ Lâu", bên trong oanh ca yến hát, trang điểm xinh đẹp, tiếng đàn miếu miếu.

Tú bà mang theo thành đàn các cô nương tại lầu ngoài cửa rêu rao tuyển khách, lôi kéo phú gia công tử, giang hồ hào khách tiến lầu hưởng lạc.

Đi ngang qua Thành Tây đường đi miệng thời điểm, Trương Thiết Ngưu trông mong hướng Yên Vũ Lâu bên trong nhìn quanh, có chút hâm mộ, đáng tiếc xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, hơn nữa Lý Khôi Dực Sư giới lệnh càng nói trong tai, cũng không dám lỗ mãng.

Nhiều người người mới dám học đồ cuối cùng là ngây ngô, không dám ở thanh lâu trước cửa lưu lại, vội vàng rời đi.

Đi dạo đến một chỗ khác đầu đường, đã thấy một đoàn dân chúng vây tụ họp lấy xem một cái xiếc ảo thuật gánh hát tại biểu diễn phóng hỏa, chui vào quyển lửa, thiết chùy toái ngực thạch cùng trò hề, thỉnh thoảng đưa tới đám người hoan hô hét to.

Dương Tài Chí mắt sắc, phát hiện trong đám người có một lưu manh đang đùa giỡn phụ nữ đàn ông, lập tức kêu to lên. "Ai, ta nhận ra cái kia lưu manh, kêu Ngưu Tam, thường xuyên tại con đường này trên làm chuyện xấu! Thiết Ngưu ca, nhanh chơi hăn!"

"Các huynh đệ, cùng ta làm một trận hăn!"

Trương Thiết Ngưu nghe xong lập tức đầu óc nóng lên, hưng phấn xông lên phía trước nhất.

Tô Trần, Dương Tài Chí đám người sợ hãi chịu thiệt, vội vàng cũng cũng tiến lên, nắm chặt cái kia lưu manh chính là cho ăn ra sức đánh, đánh chính là cái kia Ngưu Tam kêu cha gọi mẹ.

Cô Tô trong huyện thành lưu manh, từ trước đến nay chỉ dám tại bình dân dân chúng trước mặt trang phục tàn nhẫn, gặp được những thứ này mặc Dực Vương Bang đệ tử trang phục đích bang phái loại người hung ác, nào dám chống cự, đầu sợ tới mức thần sắc thương hoảng sợ, ôm đầu trốn chạy để khỏi chết mà đi.

Nhiều người các sư huynh đệ tại đầu đường một phen bên vực kẻ yếu, không khỏi mặt mày hớn hở, rốt cuộc cảm thấy bọn hăn bắt đầu trở thành chính thức người trong giang hồ. Dưới mắt ra sức đánh một cái lưu manh, chỉ là bọn hăn tại Cô Tô thành giang hồ, nhỏ thử thân thủ mà thôi.

Đến trưa, tại thị trấn chơi cho tới trưa, mọi người rút cuộc đi dạo hơi mệt chút.

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí cùng Tần Tuệ Tuệ đều là Cô Tô thị trấn người, Khổng Tâm Xảo trong nhà cũng ở đây thị trấn phụ cận, bốn người bọn họ liền riêng phần mình về nhà đoàn tụ ăn cơm đi.

Cuối cùng còn lại Tô Trần một người, lẻ loi trơ trọi một mình lưu lại náo nhiệt trên đường phố, cũng không có nơi đi, hết sức ảm đạm thất lạc.

Chu Trang vùng sông nước quá xa, một cái qua lại ít nhất phải thời gian một ngày, buổi tối khẳng định đuổi không trở lại. Huống hồ trong lòng của hân khúc mắc chưa tiêu, cũng không muốn trở về.

Trong thành đi dạo đến trưa, bụng rồi lại là có chút đói bụng.

Tô Trần sờ sờ trong ngực rỗng tuếch, nhưng là lộ ra một vòng cười khổ.

Dược Vương sơn trang vì tất cả người mới học đồ cung cấp ăn, mặc, ở, hóa phòng ăn đồ ăn không dùng tiêu tiền, nhưng là không có bất kỳ tiền tài có thể kiếm.

Trương Thiết Ngưu cùng sư huynh đệ bọn tỷ muội, trong nhà bao nhiêu còn có thể cho bọn hân chút ít đồng tiền, có một chút vụn vặt đồng tiền có thể dùng.

Nhưng mà hân người không có đồng nào, đi tại đầu đường liền một cái bánh bao cũng mua không nổi, thập phần quần bách. Đây cũng là hân không lớn nguyện ý theo Dược Vương trong sơn trang đi ra, cùng mọi người cùng đi thị trấn đi dạo nguyên nhân.

"Mà thôi, giữa trưa trước đói cho ăn bụng, buổi tối trở về sơn trang hóa phòng ăn lại ăn một bữa no bụng a."

Tô Trần than nhỏ.

Hắn suy nghĩ trong chốc lát, nên đi làm chút gì.

Buổi chiều vừa vãn nhàn rồi có rảnh, đi tìm a Sửu, xem hắn tình hình gần đây.

Lúc trước, hai người đã hẹn ở riêng phần mình tiến Cô Tô huyện giang hồ bang phái, ngày sau cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, cũng không biết a Sửu vào Thiên Ưng Môn không có, lẫn lộn thế nào.

Tô Trần đi một chuyến Thiên Ưng khách sạn, tại hậu viện gặp công nhân đốt lò lão Lý trước, nghe ngóng a Sửu tung tích.

Lão Lý trước chứng kiến Tô Trần ăn mặc một thân Dực Vương Bang đệ tử quần áo và trang sức xuất hiện, có chút kinh ngạc, sắc mặt rất mau hơn vài phần câu nệ cùng lo sợ sắc mặt.

Tô Trần sớm đã không phải là ngày xưa cái kia ăn mặc rách rưới áo gai ngư dân tiểu tử, mà là Dực Vương Bang người mới đệ tử, người mặc một bộ lão luyện thanh sam, lại luyện mấy tháng võ nghệ, thể cốt rắn chắc rất nhiều, bằng thêm rất nhiều giang hồ đệ tử mới có oai hùng chi khí.

Lão Lý trước cầu nhàu kể, a Sửu từ ngày đó sau khi rời khỏi, sẽ thấy không trở về. Nghe người ta nói, tựa hồ là tiến Thiên Ưng Môn, đã thành một gã đệ tử ngoại môn.

Tô Trần nghe vậy không khỏi đại hỉ, lập tức tiến về trước Thiên Ưng Môn Tổng đường tìm a Sửu.

Nhưng mà làm cho hắn thất vọng chính là, Thiên Ưng Môn Tổng đường không cho ngoại nhân tiến.

Hơn nữa bang phái người mới đều không có danh khí gì, không ai sẽ đi cố ý cái tên của bọn hắc tử. Đều muốn mời Thiên Ưng Môn Tổng đường thủ vệ đao khách, đi hỗ trợ tìm người, không có bất kỳ chỗ tốt, bọn hắc căn bản lười để ý đến hội.

Tô Trần không có thể tìm tới a Sửu, trong lòng không khỏi có chút tiếc nuối, nghĩ đến chỉ có thể về sau lại tìm cơ hội.

Nhưng mà, hắc còn là cảm thấy hết sức vui mừng, Lý thúc kể a Sửu đã đã thành Thiên Ưng Môn đệ tử, đã thành người trong giang hồ. Huynh đệ bọn họ hai người sớm muộn còn có thể Cô Tô trong huyện thành gặp gỡ, cũng không vội ở nhất thời.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 12: Bềnh Tỉnh

Sắc trời dần dần muộn, Tô Trần trở về Dực Vương sơn trang.

Sau đó một ít thời gian, hăn rồi lại mơ hồ cảm giác không đúng, phát hiện Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí mấy vị sư huynh đệ bọn tử muội, đều ở trong đáy lòng nghĩ hết biện pháp nịnh nọt Lý Khôi Dực Sư.

Có một lần, Tô Trần chứng kiến Trương Đồ Phu đến Dực Vương sơn trang thăm viếng Trương Thiết Ngưu, cho Trương Thiết Ngưu gửi đến bao lớn thịt khô, lạp xưởng cùng thổ sản, nhưng là không gặp Trương Thiết Ngưu lấy ra ăn, đều giấu ở dưới giường, ngày hôm sau mấy thứ này liền toàn bộ cũng không trông thấy rồi.

Qua mấy ngày, Tô Trần tại Lý Khôi Dực Sư cá nhân phòng bếp giúp đỡ làm việc vặt, trong lúc vô tình chứng kiến những thứ này nhìn rất quen mắt thịt khô cùng thổ sản. Đây rõ ràng là Trương Thiết Ngưu gạt mặt khác sư huynh đệ, lén lút làm cho sư phụ đưa đấy.

Liền Trương Thiết Ngưu như vậy ngu cây đầu cũng biết tặng lễ, chớ nói chi là Dương Tài Chí như vậy khôn khéo người, khẳng định đã sớm công đeo mặt khác sư huynh đệ, làm cho sư phụ đưa không ít tốt lễ.

Tô Trần không khỏi đột nhiên giật mình tỉnh lại.

Mấy tháng này xuống, ngày đó dần dần quên lãng đệ tử ngoại môn nửa năm một lần đào thải, lần nữa dưới đáy lòng nổi lên. Hiển nhiên, Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu bọn hăn có lẽ chưa cái cái này chuyện trọng yếu.

Cái này nhoáng một cái đã qua hơn mấy tháng.

Thời hạn nửa năm vừa đến, Lý Khôi Dực Sư muốn tại năm tên đệ tử ngoại môn bên trong, tuyển ra một người đào thải đi, giáng chức đi Tạp Dịch Đường làm việc. Đào thải người nào nhập lại không có một cái cụ thể biện pháp, hoàn toàn là sư phụ bản thân định đoạt.

Tô Trần giật mình tỉnh lại, không khỏi cẩn thận tính toán, các vị các sư huynh đệ ưu khuyết, người nào khả năng nhất cái thứ nhất bị loại bỏ.

Bọn hăn năm vị đệ tử ngoại môn, cái này mấy tháng học đều là một ít nhập môn được thuật cùng nhập môn võ học, trình độ đều rất thấp bé, tự nhiên cũng chưa nói tới người nào học xuất sắc hơn.

So với thực lực khó phân cao thấp, chỉ sợ còn phải so với phương diện khác.

Dương Tài Chí làm việc khôn khéo, miệng ngọt, dù sao vẫn là tại Lý Khôi Dực Sư bên cạnh bất động thanh sắc vượt mong ngựa, mọi chuyện muốn tại sư phụ phía trước, rất là được sư phụ niềm vui khen ngợi, mặt khác nhiều người các sư huynh đệ khó đưa ra phải.

Trương Thiết Ngưu sống lưng to khí lực đại, trong sân những cái kia gánh nước, chẻ củi, vận chuyển việc nặng cùng việc tốn sức đều là hăn tranh làm, người khác không tranh hơn hăn.

Sư phụ nhìn ở trong mắt, không có công lao, ít nhất cũng có một phần khổ lao.

Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo hai vị nữ hài tử tâm tư tinh tế tỉ mỉ, tuy rằng so ra kém hai vị sư huynh, nhưng ngày thường nhu thuận, cũng có phần được Lý Khôi Dực Sư khen ngợi.

Duy chỉ có bản thân, ngày thường cũng không nghĩ tới muốn đi hay nịnh nọt sư phụ. . . Cần thận nhớ tới, trên người mình cũng không có cái nào điểm đáng giá sư phụ ưa thích.

Tô Trần nghĩ tới đây, liền có chút ít uể oải.

Trước kia tại Chu Trang vùng sông nước, hăn từ nhỏ đến lớn là tản mạn tập quán lỗ mãng rồi, đều là tự mình một người leo cây trảo chim, xuống nước bắt cá, bản thân ý đồ cái vui vẻ là được rồi, ở đâu cần hao tâm tổn trí suy nghĩ đi nịnh nọt người khác.

Mấy tháng này, hăn tại Lý Khôi Được Sư trước mặt, cũng chỉ là bốn phận thận trọng từ lời nói đến việc làm, vui đầu chăm học được thuật cùng võ kỹ, mong mỗi có thể làm cho sư phụ khen ngợi.

Nhưng Lý Khôi Được Sư xem ánh mắt của hăn luôn luôn quạnh quẽ, cũng chưa từng có bởi vì hăn cần tu khổ luyện, tán dương qua hăn một câu nửa câu.

Hăn cùng sư phụ cảm giác rất là đạm mạc xa lạ.

Như vậy tính xuống, mình ở sư phụ trong nội tâm hầu như không có bất kỳ ưu thế, sợ là cũng bị cái thứ nhất đào thải đệ tử.

Tô Trần nghĩ tới những thứ này, không khỏi sầu lo nóng lòng ngồi dậy.

"Không được! Còn thừa lại ba tháng, ta phải nắm chặt đi làm mấy thứ gì đó mới được! Một khi bị sư phụ đào thải, ta liền không còn là học đồ, mà là hạ thấp trở thành Được Vương Bang cấp thấp nhất Tạp Dịch Đường đệ tử."

Tại Được Vương Bang bên trong, đi theo Được Sư học tập học đồ đệ tử, cùng bị sư phụ đào thải sau Tạp Dịch Đường tạp dịch đệ tử, đãi ngộ là hoàn toàn khác nhau đấy.

Học đồ đệ tử được rất nhiều ưu đãi, ví dụ như có thể miễn phí ăn mặc ở, còn có thể tại Dược Vương sơn trang một tòa trong Tàng Thư các miễn phí đọc sách vân... vân.

Nhưng lọt vào đào thải sau trở thành tạp dịch, liền sẽ tự động đánh mất những thứ này ưu đãi.

Tạp dịch đệ tử từ nay về sau đều muốn bản thân kiếm tiền đến nuôi sống bản thân, không chỉ ăn cơm đòi tiền, liền tại Tàng Thư Các đọc sách cũng phải lấy tiền.

"Nhưng hiện tại đi nịnh nọt sư phụ cũng không còn kịp rồi, miệng lại ngọt, cũng không có mấy cân thịt khô phân lượng nặng. Ta người không có đồng nào, không so sánh được Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu bọn hắn, trong nhà chịu ra tài hàng tới lấy lòng sư phụ."

Tô Trần khổ tư hồi lâu.

Nếu như rất lớn có thể sẽ bị sư phụ đào thải, như vậy hắn được thừa dịp cuối cùng này mấy tháng, nắm chặt thời gian đi làm sau cùng chuyện trọng yếu.

Rất nhanh, Tô Trần nghĩ đến một kiện quan hệ đến tính mạng chuyện quan trọng hơn.

Hắn tiến Dược Vương sơn trang lúc ban đầu ý tưởng, cố nhiên là vì tại Dược Vương Bang lẫn lộn một miếng cơm ăn, miễn cho chết đói thị trấn đầu đường.

Nhưng còn có một mục đích, cái kia chính là muốn học thành Dược Thuật, chữa cho tốt bản thân "Đá xanh nước mắt" kỳ bệnh.

Hắn hiện tại đã thành Dược Vương Bang đệ tử, tự nhiên là ăn mặc không lo.

Nhưng mình cái kia "Đá xanh nước mắt" quái bệnh, nếu một mực trị không hết mà nói, tùy thời gặp uy hiếp được tính mạng của mình.

Nguyên bản Tô Trần cũng không vội, nghĩ đến từ từ sẽ đến, cùng cùng theo Lý Khôi Dược Sư học được càng nhiều nữa Dược Thuật bốn sự, suy nghĩ tiếp biện pháp cân nhắc bản thân quái bệnh.

Nhưng là bây giờ xem ra, hẳn rất có thể cái thứ nhất bị sư phụ đào thải, căn bản không có bao nhiêu thời gian cùng Lý Khôi Dược Sư học càng nhiều nữa bốn sự.

Thừa dịp hiện tại chính mình còn là học đồ đệ tử, còn dư lại ba tháng, có thể tại trong Tàng Thư các miễn phí xem dược sách, nhìn xem có hay không phương thuốc, có thể trị dường như mình quái bệnh.

...

Ngô quận mười ba thị trấn, Dược Vương Bang là cường thế nhất giang hồ năm đại bang phái một trong. Bang nội đệ tử tinh nghiên Dược Thuật, trong Tàng Thư các tự nhiên cất chứa rộng lượng dược sách, cung cấp các đệ tử xem thêm.

Tàng Thư Các ở vào Dược Vương sơn trang trung tâm tim gan chi địa.

Đối với bất kỳ một cái nào giang hồ đại bang phái mà nói, các loại thư tịch đều là hạch tâm, trăm phương ngàn kế thu nạp trân tàng. Những cái kia không có hùng hậu bí kíp tích lũy giang hồ môn phái, đều là tiểu bang tiểu phái, không thành được khí hậu.

Gần một hai trăm từ năm đó, nhiều lần đảm nhiệm Dược Vương Bang chủ đều có chút chăm lo việc nước, khổ tâm tích lũy thực lực, theo trên giang hồ thu nạp mấy trên vạn sách các loại bí kíp, để đặt tại trong Tàng Thư các, cung cấp bang nội đệ tử xem thêm.

Trên trăm năm hùng hậu tích lũy xuống, làm cho Dục Vương Bang rất có một cỗ phát triển không ngừng giang hồ đại bang khí thế.

Có thể, kể Tàng Thư Các tầm quan trọng, không chút nào thua kém bang phái ngân kho.

Như thế trọng địa, tự nhiên được Dục Vương Bang ngũ đại đường một trong Chấp Kiếm Đường đệ tử ở chỗ này phòng thủ.

Chấp Kiếm Đường bên trong, chỉ có sau cùng nhện được cô đơn lạnh lẽo, được nhất tín nhiệm đệ tử hạch tâm, mới có tư cách tọa trấn nơi đây, được xưng là thủ các người.

Thủ các người một khi lựa chọn tọa trấn Tàng Thư Các, liền muốn lúc này bế quan mười... nhiều năm, không được tự tiện xa cách.

Đương nhiên, thủ các người được hưởng rất nhiều đặc quyền, có thể chút nào không hạn chế xem lần sở hữu tàng thư, mỗi tháng đều có thể nhận lấy một khoản ngân cao bổng lộc dùng cho tu luyện.

Thủ các người chấm dứt mười năm chi thời kỳ, một khi xuất quan, tại Dục Vương Bang trong thường thường đều là ngang trời xuất thế đứng đầu cao thủ nhất lưu.

Tàng lâu các một cộng năm Tầng Lô các, bên trong thư tịch chồng chất như núi, bên trong lấy dược sách, võ sách, tạp thư, cái này tam đại loại làm chủ. Mỗi tầng đều cần bắt đồng thân phận quyền hạn, mới cho phép tiến vào.

Dược sách cùng võ sách công dụng không cần nhiều lời.

Tạp thư tức thì bao gồm các loại du ký, truyền thuyết, rãnh rỗi chuyện xưa, hay hoặc giả là liệt quốc truyện ký, địa lý, sử thư đẳng, có thể mở

mang đệ tử tầm mắt, hiểu rõ Cô Tô huyện bên ngoài Đại Thế Giới, tránh cho Dược Vương Bang đệ tử đều thành một đám ngu ngốc chim yến tước.

Dựa theo thư tịch phẩm giai cấp bậc, giá tiền cao thấp, phân loại đặt ở bất đồng tầng trệt.

Sau cùng phía dưới tầng thứ nhất lầu các, học đồ thời kỳ đệ tử liền có thể đi vào miễn phí xem, đều là một ít rất bình thường thư tịch. Nhưng nếu như bị sư phụ đào thải, đã thành Tạp Dịch Đường đệ tử, tức thì phải tiêu tiền mới có thể đi vào xem.

Thứ hai lầu cần nội môn đệ tử, dược thợ, tất cả đường khẩu chấp sự cùng thân phận mới có tư cách tiến vào, miễn phí đọc sách. Đệ tử khác đều muốn mượn đọc mua sắm nơi đây thư tịch, cần hoa bạc.

Thứ ba lầu tức thì muốn tôn quý Dược Sư trở lên thân phận, mới cho phép đi lên.

Lầu bốn cùng năm tầng trên tầng lấy đẳng cấp cao điển tịch, trong bang cao tầng mới có thể xem xét.

Giống như Tô Trần như vậy đệ tử ngoại môn, vẫn còn đi theo Dược Sư học ở trường học đồ trong lúc, đầu cho phép tại tầng thứ nhất lầu các miễn phí đọc sách. Nhưng không thể mang đi, chỉ có thể ở trong Tầng Thư các xem.

Tô Trần trở thành học đồ đã ba tháng, sớm hoàn thành hiểu biết chữ nghĩa, có thể xem hiểu đại bộ phận thảo dược điển tịch.

Mỗi ngày buổi sáng tại Dược Sư tiểu viện đối với gỗ chắc cái cọc rèn luyện quyền cước, rèn luyện hạ đan điền. Buổi chiều cùng mặt khác đồng môn học đồ cùng một chỗ, đi theo Lý Khôi Dược Sư tại hiệu thuốc phân biệt thảo dược.

Khi đêm đến, hăn ăn cơm tối xong sau đó, không giống đệ tử khác giống nhau trở lại tiểu viện của mình nghỉ ngơi, mà là vội vàng đi vào Tàng Thư Các, thừa dịp buổi tối chỉ vện vện có một ít nhàn rỗi thời gian, lật xem được sách.

Tàng Thư Các tầng thứ nhất, từng dãy trên trăm tòa giá sách, phía trên rậm rạp chằng chịt tất cả đều là mấy lảy vạn sách thư tịch.

Thậm chí có chút ít cổ xưa rách rưới thư tịch chồng chất không dưới, bị tùy ý xây tại bức tường trong góc, chồng chất so với mấy người còn cao, phía trên tích đầy bụi bặm.

Tô Trần chuyên môn tìm kỳ nan tạp chứng được thư, muốn tìm đến về "Đá xanh nước mắt" kỳ bệnh án xếp.

Nhưng cái này cũng không dễ dàng.

Phải biết rằng, bình thường được sách tuy rằng nhiều không kể xiết, nhưng kỳ nan tạp chứng được thư nhưng là rất hiếm thấy.

Trong Tàng Thư các mấy nghìn, hơn vạn cuốn được thư, nhiều lắm là hơn mười đến sách là chuyên môn giảng thuật kỳ nan tạp chứng đấy.

Dù sao, Cô Tô thành bình thường lang trung đám đều dựa vào làm cho người ta chữa bệnh nuôi sống gia đình, dân chúng được bệnh đều là bình thường bệnh thương hàn, cảm mạo, đau xót các loại, được trong sách đương nhiên là ghi chép một ít thông thường bệnh.

Kỳ nan tạp chứng thường thường một năm, thậm chí mấy năm cũng chưa chắc nhìn thấy như nhau, nếu như chuyên môn nghiên cứu kỳ nan tạp chứng mà nói, dù là cao hơn nữa lang trung cũng sẽ chết đói.

Chính là bởi vì này, năm đó Tô lão cha, Tô đại nương mang theo Tô Trần tại to như vậy Cô Tô thị trấn tìm thuốc chữa bệnh, rồi lại không có bất kỳ

một nhà tiệm bán thuốc lang trung, Dược Sư đại phu nói được rõ ràng, Tô Trần được là cái gì bệnh.

Cuối cùng nhất là tại Hàn Sơn đạo quán, Ngô quận thứ nhất thế ngoại cao nhân Hàn Sơn chân nhân, làm cho Tô Trần chẩn đoán chính xác nguyên nhân bệnh.

Tô Trần bỏ ra mấy cái buổi tối thời gian, tại Tàng Thư Các một tầng tìm ra tất cả kỳ nan tạp chứng được sách, tổng cộng bốn mươi năm mươi bản, từng cái lật xem.

Nhưng không có tại cái gì kỳ nan tạp chứng được trong sách, phát hiện qua "Đá xanh nước mắt" như vậy quái bệnh.

"Làm sao sẽ không có đâu rồi, chẳng lẽ ngoại trừ ta, đều không người qua được loại này quái bệnh? . . . Cũng không đúng, nếu như không có Dược Sư đại phu ra mắt cái này quái bệnh, cái kia Hàn Sơn chân nhân như thế nào lại kể, ta bị ông trời ghen ghét, mắc phải Thiên Hận bệnh?"

Tô Trần buồn rầu không thôi.

Suy nghĩ hồi lâu, hăn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, Hàn Sơn chân nhân là một vị cao thâm đạo sĩ, cũng không phải là Dược Sư, sở học cũng không phải là Dược Thuật, mà là đạo thuật.

Nói không chừng tại Đạo Gia trong điển tịch, có thể có phát hiện.

Tô Trần nghĩ tới đây không khỏi hưng phấn lên, lập tức ở Tàng Thư Các tạp thư trong đồng, tìm kiếm các loại đạo thư.

Rốt cuộc, tại hơn mười vài cuốn sách trang cổ xưa, dày đặc tích Trần Đạo Gia thư tịch bên trong, Tô Trần ngạc nhiên tìm kiếm ra đi một tí cùng hăn bệnh trạng rất giống câu nói miêu tả.

"Người đều có Nguyên Thần, gửi tại 'Nê Hoàn cung ' võ giả tục xưng thượng đan điền. Đạo Gia tức thì đem Nê Hoàn cung, xưng là Tử Phủ, biệt xưng Linh sơn."

"Linh sơn giả, trong lòng."

"Mắt thông tâm. Linh sơn nứt ra, tức thì Nguyên Khí trút. Nguyên Khí trút, theo mắt tràn ra."

Rải rác vài câu mơ hồ miêu tả, rồi lại làm Tô Trần thần tình chấn động, mở to hai mắt nhìn, cảm thấy vui mừng.

Lý Khôi sư phụ chưa bao giờ đã dạy hãn cái gì là 'Nguyên Thần, Linh sơn ' đầu đơn giản đề cập qua thượng đan điền, có thể luyện thần.

Tô Trần cũng không hiểu luyện thần là có ý gì.

Nhưng 'Mắt thông trong lòng. Linh sơn nứt ra, tức thì Nguyên Khí trút. Nguyên Khí trút, theo mắt tràn ra.' mấy câu nói đó, hãn nhưng là xem hiểu rồi.

Cái này rõ ràng cùng bệnh của hãn hình dáng cực kỳ tương tự.

"Oa nhi này có thể là mắc phải Thiên Hận bệnh, trong cơ thể lộ Nguyên Khí. Oa nhi này vừa khóc, Nguyên Khí liền từ trong mắt lộ đi ra, trở nên có vẻ bệnh. Dùng tham dược bổ sung Nguyên Khí kéo dài tánh mạng biện pháp, có lẽ có thể cứu. Nhưng cũng chỉ có thể cứu được nhất thời, trị không được bệnh căn. Đây là chết trẻ chi bệnh, vô dược có thể điều trị!"

Ngày xưa, cha mẹ cũng nói về, Hàn Sơn chân nhân giúp hãn xem bệnh bệnh thời điểm đã từng nói qua lời nói như vậy, lại cùng những thứ này đạo thư trên miêu tả, tiến hành kết hợp xác minh.

Tám chín phần mười, đúng là hẩn trong cơ thể một chỗ thần bí chỗ, lộ Nguyên Khí. Những thứ này Nguyên Khí theo nước mắt cùng một chỗ chảy ra, dẫn đến thân thể trở nên cực kỳ suy yếu.

Về phần lộ ra ngoài Nguyên Khí hóa thành nước mắt, theo hốc mắt rớt xuống sau đó, vì sao ngưng kết hóa thành một hạt hạt Tiểu Thanh thạch?

Đây là một cái càng thêm hiện tượng kỳ quái, Tô Trần lật lần hơn mười bản Đạo Gia điển tịch, cũng hoàn toàn không có tìm được mảy may mặt mảy manh mối.

Liên cao minh như Hàn Sơn chân nhân cũng cũng không nói đến đến tột cùng, đầu mơ hồ kể có thể là Thiên Hận thạch, nguy rồi lão thiên gia ghen ghét.

Trước không để ý tới những thứ này, từng bước một đến giải quyết vấn đề.

Tô Trần nghĩ đến đây, tinh thần đại chấn.

"Linh sơn nứt ra, Nguyên Khí trút!"

Chỉ cần cái này một câu, chính là một cái trọng yếu phi thường mạnh mẽ, trực chỉ "Linh sơn", nói không chừng đây chính là hẩn bệnh căn chỗ.

Hẩn nhất định phải tìm cách tìm được cái gọi là Linh sơn, mới có thể tận mắt thấy, chứng minh là đúng "Linh sơn nứt ra, Nguyên Khí trút" . Sau đó, lại đi tìm được trị liệu phương pháp.

"Người đều có Nguyên Thần, gửi tại 'Nê Hoàn cung ' võ giả tục xưng thượng đan điền. Đạo Gia đem Nê Hoàn cung xưng là Tử Phủ, biệt xưng Linh sơn."

Cái này một câu tức thì nói rõ, Linh sơn ngay tại thượng đàn điền Nê Hoàn cung trong.

Thế nhưng là, người như thế nào mới có thể tiến vào Nê Hoàn cung, chứng kiến bản thân Linh sơn?

Tô Trần giống như đói lật xem các loại đạo tạng chi thư, tiếp tục tìm kiếm manh mối. Trước mắt những thứ này manh mối xa xa chưa đủ, hẳn còn khuyết thiếu cụ thể thủ đoạn, đi tìm đến Linh sơn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 13: Quy Tức Quyết

Đêm khuya, Tàng Thư Các lầu một nơi hẻo lánh, một trường bàn gỗ cũ trên để đặt một chiếc lò mờ nhỏ đèn dầu.

Tô Trần treo đèn đêm đọc, thường xuyên thức đêm đến rạng sáng tảng sáng.

Tàng Thư Các trong đêm không đóng cửa, bang nội đệ tử có thể ở chỗ này đợi cho hừng đông. Nhưng không cung cấp ngọn đèn, phải tự mình mang đèn dầu.

Tô Trần cũng không có tiền dư đến mua dầu.

Dược Vương sơn trang phía sau núi được một mảnh lớn hoang dại đồng thụ rừng, có thể nhặt lấy rơi xuống quả dầu khô đồng, tại bình gốm bên trong dùng sức giã phồng, nghiền ép ra dầu ngô đồng, sau đó dùng ống trúc nhỏ chứa đầy, dùng ngoài đồng sợi bông bện thành bắc đèn, làm một chiếc đèn dầu nhỏ.

Ngọn đèn mặc dù ảm đạm, nhưng mà tản mát ra nhàn nhạt dầu ngô đồng hương, có chút mùi thơm ngát vui vẻ người, còn có nâng cao tinh thần tỉnh não hiệu quả.

Tô Trần tự chuẩn bị dầu ngô đồng trúc đăng, vùi đầu bàn đọc sách, tại rất nhiều nhiều đạo thư bên trong, lại đã tìm được mấy cái trọng yếu phát hiện.

"Phàm phu tục tử, bất khả nội vu Linh sơn."

"Muốn tìm Linh sơn, trước phong lục thức. Một đám Thần Niệm, thẳng đến Tử Phủ."

Hai câu này có ý tứ là kể, trên đời người bình thường không có khả năng phát hiện mình trong cơ thể che giấu thần bí Linh sơn.

Đều muốn tìm Linh sơn, phải tự mở ra một con đường, phong bế bản thân sáu cảm giác, như thế sau khi ngưng tụ một đám Thần Niệm, tiến vào Nê Hoàn cung thức hải ở chỗ sâu trong, phương hướng có thể tìm tới Linh sơn chỗ.

'Rút cuộc tìm được biện pháp!'

Tô Trần kinh ngạc lại hưng phấn.

Phong bế bản thân giác quan lục thức, ngưng tụ ra một đám Thần Niệm lén vào Nê Hoàn cung, đây là tìm kiếm Linh sơn tốt nhất cách.

Kế tiếp vấn đề là, như thế nào mới có thể làm được phong bế lục thức?

Trong Tàng Thư các tạp thư rất nhiều, có lẽ có phong bế bản thân lục thức thư tịch.

Tô Trần lại tốn mấy ngày công phu, tại tạp thư trong đồng tìm kiếm.

Rõ ràng còn chân thực bị hấn kinh hỉ tìm ra một vài, chuyên môn dùng để phong bế lục thức đạo gia pháp cửa, như 《 Vấn Tâm Kinh 》 , 《 Thai Túc Pháp 》 , 《 Quy Túc Quyết 》 vân... vân.

Mấy bản này giới thiệu văn tắt trên viết, đều có làm cho người ta phong bế lục thức, đạt được nhập định tĩnh tâm hiệu quả.

Để cho nhất Tô Trần hài lòng còn là cái kia sách 《 Quy Túc Quyết 》 .

《 Quy Tức Quyết 》 là một sách Đạo Gia điển tịch, bình thường dùng để tu thân dưỡng tính, nhập lại không có bất kỳ tu luyện hạn chế. Bên trong không có ghi chép bất luận cái gì một chiêu võ học chiêu thức, không cách nào tăng cường võ giả sức chiến đấu, không thuộc về võ thư, cũng càng không thuộc về dược thư.

Trên sách giới thiệu kể, có thể tu luyện pháp môn này, có thể làm cho người đang ngủ say trong dần dần phong bế bản thân sáu cảm giác, tiến vào chiều sâu ngủ say bên trong.

Điều này làm cho Tô Trần hết sức hài lòng, bởi vì có thể một bên ngủ đồng thời một bên tiến hành tu luyện, không dùng thêm vào chiếm dụng thời gian của hắn.

Mà 《 Vãn Tâm Kinh 》 cùng 《 Thai Tức Pháp 》 vân... vân, đều muốn chuyên môn tiêu phí đại lượng thời gian đi tu luyện.

Hắn toàn bộ ban ngày muốn đi theo sư phụ học vũ kỹ cùng Dược Thuật, gần đến chậm đêm khuya còn muốn tiếp tục tại Tàng Thư Các lật sách điều tra tư liệu, tìm kiếm "Đá xanh nước mắt" thêm nữa mạnh mẽ.

Mỗi ngày thời gian đều sắp đặt đầy kín, không có biện pháp rút ra nhiều thời gian hơn, đi chuyên môn tu luyện một môn tốn thời gian công pháp.

"Tốt! Liên tu luyện như vậy 《 Quy Tức Quyết 》 rồi, phong bế lục thức, có lẽ có thể tìm tới thần bí Linh sơn!"

Tô Trần quyết định ném thử một phen.

Tàng Thư Các thư tịch không thể mang đi, hắn đem cái này quyển sách 《 Quy Tức Quyết 》 ghi nhớ tại trong lòng. Toàn thư chỉ vụn vụn có hai trang, tổng cộng rải rác bốn năm trăm chữ trái phải chánh văn, cũng là không khó ghi nhớ.

Tô Trần ban ngày đi theo Lý Khôi Dược Thuật tu luyện võ kỹ cùng Dược Thuật, gần muện tiến về trước Tàng Thư Các tiếp tục lật xem các loại dược thư, tìm kiếm có quan hệ đá xanh nước mắt là bất luận cái gì mạnh mẽ.

Đến lúc đêm khuya, hắc mới trở lại nhà đá ngủ, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí đám người đã sớm ngủ một hai canh giờ rồi, vù vù đang ngủ say.

"Con rùa tuy có mũi, mà thở sở dĩ dùng da. Ngủ thì khí lấy da xuất, tên viết quy tức!"

"Thân như mai rùa, khí như tơ nhện. Tai mắt giật dây, mắt xem mũi, mũi nhìn miệng, miệng xem trong lòng, lưỡi chống đỡ lên vòm họng. Trăm mạch khoan khoái dễ chịu, dốc lòng nhập định, dồn khí đan điền, tâm thần thủ nhất."

"Lâu tới, tâm tùy ý hạ thấp, dần dần phong lục thức, thân thể trốn vào hư vô."

"Khí tức chậm mà dài, tim đập từ tốn."

"Pháp quyết này tu luyện tới cao lớn nhất thành chí cảnh giả, có thể một ngày thở một lần, một giờ tim đập một lần."

"Mặt trời mới lên ở hướng đông, đại địa sống lại, tri giác thức tỉnh."

Tô Trần khom người nằm ở đầu giường đặt gần lò sưởi, yên lặng vận hành quy tức phương pháp, dần dần đã ngủ thật sâu.

Như thế tu luyện ước chừng một tháng có hơn.

Tô Trần phát hiện, hô hấp của mình quả nhiên trở nên chậm chạp mà kéo dài, ngủ trở nên thập phần hương vị ngọt ngào.

Liền bên cạnh đầu giường đặt gần lò sưởi, Trương Thiết Ngưu khò khè khờ tiếng kêu gào, Dương Tài Chí tốn hơi thừa lời thanh âm, Tần Tuệ Tuệ khấy tiếng chân, Khổng Tâm Xảo trong mộng nói mớ, đều hoàn toàn biến mất.

Cho dù là cơn đông mùa, Dược Vương sơn trang bên ngoài xuân lôi từng trận, hăn cũng đều hoàn toàn nghe không được.

Mỗi lần Tô Trần tỉnh ngủ một giấc sau đó, đều cảm thấy mình tinh thần dồi dào, hôm qua mỗi mệt hể quét là sạch. Mỗi ngày chỉ cần hai ba canh giờ giấc ngủ, cũng đủ để bảo trì cả ngày dồi dào tinh lực.

Những thứ khác không nói, chỉ là trợ giúp khôi phục dồi dào tinh lực cái này tác dụng, còn là rất không tệ đấy.

Nhưng mà, ngoại trừ chỗ tốt này, cũng không có bất kỳ khác càng nhiều nữa dị trạng.

"Cái này quy tức thuật, không phải là làm cho người ta ngủ đủ một giấc sau đó tinh thần tốt đi? Căn bản không có mảy may, triệt để phong bế lực thức dấu hiệu!"

Điều này làm cho Tô Trần rất là buồn rầu.

Kỳ thật, hăn có chỗ không biết, cái này 《 Quy Tức Quyết 》 thật là cấp thấp Đạo Gia tu thân dưỡng tính điển tịch, chỉ là làm cho người ta hô hấp trở nên kéo dài, căn bản làm không được triệt để phong bế lực thức.

Phải biết rằng Tàng Thư Các một tầng thư tịch, đều là một ít rất bình thường đại chúng thư tịch, đầu đường tiệm sách có bán, liền bí kíp đều gọi không lên. Rất nhiều võ giả, đạo sĩ đều tu luyện qua, căn bản không có kỳ lạ chỗ.

Tô Trần khổ tư hồi lâu, cũng không biết nguyên nhân.

Hắn chỉ cho là bản thân thời gian tu luyện quá ngắn, vì vậy xa xa không đạt được 《 Quy Tức Quyết 》 trên sách theo như lời cảnh giới đại thành , một ngày thở một lần, một giờ tim đập một lần cảnh giới cao nhất.

Cảnh giới của mình quá thấp, không cách nào triệt để phong bế lục thức, tự nhiên cũng không cách nào ngưng tụ một đám Thần Niệm, lên vào Nê Hoàn cung trong.

"Lấy trước mắt tiến triển đến xem, 《 Quy Tức Quyết 》 đều muốn tu luyện ra hiệu quả như vậy, chỉ sợ không có vài thập niên, tuyệt làm không được một ngày thở một lần cảnh giới đại thành . Ta cũng không nhiều thời gian như vậy, hao phí tại phía trên này."

"Được nghĩ biện pháp khác, phong bế lục thức!"

Tô Trần tại trong Tàng Thư các lại hao phí hơn mười ngày, đau khổ nghiên cứu các loại dược thư, thậm chí xem các loại giang hồ phương sĩ thiên phương.

Ngày hôm đó đêm khuya, hắn nhìn đến dược trong sách ghi chép lấy một cái ca bệnh: "Ngô quận thợ săn Trương Thị bị Kim Hoàn độc xà cắn bị thương, lâm vào hôn mê, gần như khí tuyệt. May mắn được Dược Sư đi ngang qua cho ăn để giải dược, một lát cứu tỉnh, có thể mạng sống."

Tô Trần xem ở đây, đột nhiên não đại động mở, Linh quang lóe lên.

"Kim Hoàn Xà độc dịch, lâm vào hôn mê, một số gần như khí tuyệt? !"

"Đúng vậy! Kim Hoàn Xà độc dịch, có thể tê liệt cơ bắp cùng thần kinh."

"Vén vén cần một giọt độc dịch, liền đủ để diện rộng hạ thấp huyết dịch tốc độ chảy, làm cho người triệt để đánh mất thân thể giác quan tri giác. Nghiêm trọng giả thậm chí làm cho người sự khó thở, hít thở không thông, ném đi tính mạng!"

"Nhưng mà, nếu như trên diện rộng giảm bớt liều thuốc mà nói, chỉ dùng một phần mười, thậm chí ít hơn số lượng. . . . Độc tính diện rộng hạ thấp, nhập lại không nguy hiểm đến tánh mạng."

Tô Trần tinh thần chấn động.

Thân là một gã Dược Sư học đồ, mấy tháng này đi theo Lý Khôi Dược Sư học được không ít Dược Thuật lý luận. Đương nhiên minh bạch một cái sau cùng để hiểu Dược Thuật đạo lý, cái kia chính là tách khỏi liều thuốc nói độc tính, đó là đùa nghịch thủ đoạn lưu manh.

Rất nhiều vật kịch độc, liều thuốc ít tới trình độ nhất định, liền cũng không chí mạng, thậm chí xuất hiện một ít kỳ lạ hiệu quả, bị đám Dược sư dùng để chữa bệnh.

Vì vậy, giống như độc xà dịch thể, bò cạp dịch thể, lưu huỳnh đẳng vật kịch độc, thường xuyên bị đám Dược sư lấy ra điều trị phong thấp, chứng động kinh vân... vân, khác độc vật dùng để chữa bệnh càng là đếm không hết.

Tô Trần không khỏi ý nghĩ hảo huyền.

Nếu như phụ trợ lấy vi lượng Kim Hoàn Xà độc dịch, nói không chừng có thể trên diện rộng cường hóa 《 Quy Tức Quyết 》 phong bế lục thức tác dụng, đem bản thân lục thức triệt để phong bế!

Đương nhiên, phương pháp này có rất cao tính nguy hiểm, hơi không cẩn thận sẽ gặp chí mạng.

Tô Trần nghĩ sâu tính kỹ sau đó, còn là quyết định mạo hiểm thử một lần, nhìn xem biện pháp này có hay không đi được thông. Chỉ cần không chế tốt độc dịch số lượng, coi như là đã thất bại, cũng sẽ không có uy hiếp trí mạng.

Hắn hiện tại trở thành đệ tử ngoại môn đã năm tháng, nhanh không có thời gian rồi.

Nếu lần này không thành công, bị sư phụ đào thải trở thành một tên tạp dịch đệ tử, hắn liền đánh mất rất nhiều học đồ chỗ tốt, không cách nào nữa giống như hiện tại giống nhau tùy ý tại Tàng Thư Các lật xem cái này như núi giống như dược thư, đạo thư.

Nói như vậy, còn muốn tưởng chữa cho tốt bản thân đá xanh nước mắt chữa bệnh, chỉ sợ hy vọng trở nên vô cùng xa vời.

Bệnh này trị không hết, hắn liền ngủ đều không an tâm.

...

Dược Vương Bang lấy dược làm chủ nghiệp, dược liệu tự nhiên bao gồm rất nhiều loài rắn.

Dược vật sơn trang đám Dược sư lại nuôi các loại độc xà, thường xuyên được dược sư hội chặt lọc Kim Hoàn độc xà độc dịch đến làm thí nghiệm, hoặc là luyện chế các loại dược hoàn.

Nhưng Tô Trần nếu như muốn bọn họ độc dịch, khẳng định phải trả tiền đi mua, giá tiền có chút đắt đỏ.

Tô Trần người không có đồng nào, có thể mua không nổi. Hắn đều muốn độc dịch, biện pháp duy nhất chính là tự mình đi dã ngoại bắt một cái Kim Hoàn độc xà, nhắc tới lấy độc của nó dịch thể.

Hắn hiện tại đã là học dược gần năm tháng Dược Vương Bang đệ tử, cũng học đi một tí độc xà dược liệu, đối với các loại độc xà bản tính đã quen thuộc, cũng biết như thế nào trao con rắn lấy dịch thể.

Tô Trần chuẩn bị đi Cô Tô thị trấn bên ngoài thâm sơn một chuyến, tìm một cái đầu Kim Hoàn độc xà, chặt lọc độc dịch.

Thuận tiện cũng trong núi thử thời vận, nhìn xem có thể hay không ngắt lấy đến dã sâm, chuẩn bị bất cứ tình huống nào, vạn nhất bản thân đột nhiên thương cảm phía dưới rơi xuống đá xanh nước mắt, hãn cũng cần dùng đến.

Tô Trần hướng Lý Khôi Dực Sư xin phép ba ngày nghỉ ngơi.

Hãn không dám mình nói mình muốn vào núi sâu.

Dực Vương Bang nhập lại không cho phép học đồ thời kỳ đệ tử một mình vào núi sâu hái thuốc, bởi vì đám học đồ võ lực còn là quá yếu, liên tam lưu võ giả trình độ đều vẫn chưa tới.

Rừng sâu núi thẳm có chút nguy hiểm, mãnh thú độc xà nhiều, trường thành sài lang mãnh thú hầu như có thể so với tam lưu cảnh giới võ giả thực lực, học đồ thời kỳ đệ tử một khi gặp được đói khát sài lang, không có quá nhiều lực chống cự, rất dễ dàng gặp chuyện không may.

Rồi hãy nói, Sùng Sơn trùng điệp khó có thể leo trèo, dễ dàng mất phương hướng phương hướng, tiến vào núi rất có thể ra không được.

Chỉ có đạt tới được tượng thực lực, hoặc là tam lưu võ giả trở lên, các phương diện thực lực tương đối cao, mới được cho phép tiến rừng sâu núi thẳm hái thuốc.

Tô Trần bất đắc dĩ, này chuyến lên núi chỉ có thể gặt sư phụ, xưng trong nhà có việc gấp, muốn trở về một chuyến.

Lý Khôi Dực Sư có chút nhú mày không vui, nhưng cân nhắc đến Tô Trần là Chu Trang vùng sông nước người, khoảng cách Cô Tô thị trấn có chút xa, hay vẫn là cho phép ba ngày chi nghỉ ngơi, chỉ là để phân phó

hắn sớm ngày trở về, đừng chậm trễ võ đạo tu luyện cùng Dược Thuật học tập.

Tô Trần lén lút vụng trộm chuẩn bị cho tốt một cái sọt thuốc cùng bọc hành lý, vội vàng ra Dược Vương sơn trang, tiến về trước Cô Tô huyện tây ngoại ô hơn mười dặm xa khung lung sơn mạch khu vực, tìm kiếm Kim Hoàn độc xà.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 14: Kim Hoàn Xà Vương

Cô Tô thị trấn đến tây hơn mười dặm, là một mảnh liên miên rặng núi lớn, núi như vòm trời cao lớn mà sâu, kia sắc bạc phơ, cho nên được gọi là Khung Lung Sơn.

Sơn mạch dưới chân, hồ nước chi chít khắp nơi, tĩnh mịch yên lặng, làm cho người vui vẻ thoải mái.

Bay qua Khung Lung Sơn, xa hơn tây thì là ngàn dặm phạm vi, sóng xanh nhộn nhạo Thái Hồ.

Tô Trần sẽ không dám đi Thái Hồ đấy.

Đó là Ngô quận ngũ đại giang hồ bang phái một trong Cự Kinh bang hang ổ, tụ tập thủy phỉ hơn vạn chi chúng, chiếm giữ Thái Hồ, thường xuyên tại Ngô quận đường sông cướp bóc đi ngang qua thương nhân, ức hiếp Ngô quận hương trấn ngư dân, liên Ngô quận phủ Thái Thú cũng không làm gì được bọn hắn.

Khung Lung Sơn rời xa Cô Tô thị trấn, rừng sâu núi thẳm dị thường hoang vu, không hề có người ở.

Cô Tô thị trấn bình thường thợ săn cũng không dám đi sâu vào trong núi rừng, chỉ là ở ngoại vi biên giới đi săn.

Tô Trần đang mặc Dực Vương Bang học đồ Thanh y, công đeo một cái sọt thuốc lớn, tay cầm đao đồn củi, đẩy ra lộn xộn bụi cỏ, tại vách núi vách

đá, suối cốc ở giữa vượt mọi chông gai, tìm kiếm Kim Hoàn độc xà tung tích.

Mặt trời chói chang nóng bức, rừng già bên trong thỉnh thoảng có độc trùng đốt.

Tô Trần ngắt lấy đi một tí phòng độc trùng thảo dược, nghiền nát thành mùi tanh kích thích tính chất lỏng xanh biếc thảo dược, thoa lên người lộ ra chỗ, xua tan độc trùng cùng muỗi kiến.

Khát, hẳn liền uống vài hớp khe núi nước suối.

Đói bụng hái quả dại, săn giết gà rừng, thỏ rừng, bôi lên muối ăn nướng ăn lấp no bụng.

Tô Trần tại Dược Vương sơn trang khổ luyện hơn năm tháng nhập môn cấp võ kỹ, sớm đã không phải là ngày xưa suy nhược thiếu niên, trên tay hẳn chỉ ít có năm sáu chục cân khí lực, đao đồn củi một đao có thể chém đứt cây nhỏ gỗ, trèo non lội suối đi nhanh như bay.

Nghỉ đêm thời điểm, nhóm lên đồng lửa, để ngựa lang sói tới gần.

Có khi vận khí tốt, Tô Trần còn có thể khe nước, dưới núi đá ngắt lấy đến một chút gốc mấy năm phần Xích Huyết đằng, xà cân thảo, hùng bì thảo vân... vân cấp thấp tôi thể thảo dược, có bổ huyết, cường gân, bổ bì hiệu quả.

Những thứ này cấp thấp tôi thể thảo dược, tại Cô Tô thị trấn tiệm bán thuốc bên trong, ít nhất cũng đáng được một hai trăm văn đồng tiền. Nếu như năm tuổi vượt qua mười năm, thậm chí giá trị cao hơn, ít nói năm trăm văn đồng tiền, thậm chí một lượng bạc trở lên.

Những thứ này đối với Tô Trần mà nói không thể nghi ngờ là ngoài ý muốn kinh hỉ thu hoạch, thu thập hái xuống ném vào sọt thuốc bên trong.

Chờ sau khi trở về, dùng để rèn luyện bản thân hạ đan điền, bồi dưỡng càng nhiều nữa tinh huyết, tăng lên hạ đan điền tu vi.

Tô Trần hiện tại khoảng cách hạ đan điền mới thành lập cảnh giới còn có không ít chênh lệch, không dùng thảo dược phụ tá tôi thể mà nói, đoán chừng còn muốn hai năm mới có thể bước đầu tu luyện thành hạ đan điền, tấn chức trở thành một tên tam lưu võ giả.

Đã có những thứ này cấp thấp tôi thể thảo dược, đoán chừng có thể nhanh hơn rất nhiều.

Chỉ cần muốn trở thành tam lưu võ giả, võ lực đại tăng, cho dù là tại Dược Vương Bang Tạt Dịch Đường, cũng ít nhất có thể trở thành một tên cấp thấp chấp sự, mà không phải tầng dưới chót nhất tạt dịch đệ tử, vô danh tiểu lâu la.

Trong rừng sâu núi thẳm được hổ báo, lang sói, cấp thấp học đồ trong núi rất nguy hiểm, Tô Trần mạo hiểm tới tìm Kim Hoàn độc xà, cũng không dám trong núi mỗi mòn chờ đợi. Nếu ném đi tính mạng, ngắt lấy đến nhiều hơn nữa thảo dược cũng là uổng công.

"Mặc kệ lần này lên núi kết quả như thế nào, cho dù là thí nghiệm không có thành công, cuối cùng bị sư phụ làm cho đào thải trở thành Tạt Dịch Đường đệ tử, ta cũng phải khổ luyện xuống dưới, nhanh chóng trở thành tam lưu võ giả! Như vậy, thực lực ít nhất có thể so ra mà vượt Hộ Dao Đường đệ tử, không thể so với mặt khác sư huynh đệ kém."

Tô Trần công đeo nặng trích sọt thuốc cùng bọc hành lý, chùi cái trán mồ hôi, là bản thân khuyến khích.

...

Tô Trần tại rừng sâu núi thẳm bên trong rời đi gần hai ngày, tại trong núi lớn vượt mọi chông gai. Đi có chút mỏi mệt, ngồi chung một chỗ mỏm núi

đá trên tảng đá nghỉ ngơi, dùng vải thô khăn xoa xoa gương mặt đổ mồ hôi.

Trọn vẹn hai ngày xuống, hãn cũng không có bao nhiêu thu hoạch, chỉ là ngẫu nhiên ngắt lấy đến vài cọng giá rẻ thảo dược, cộng lại cũng liền gấp hơn mười cái tiền đồng, nhập lại không tìm được Kim Hoàn độc xà tung tích.

Cái khác rắn lục, sơn xà cùng độc xà cũng gặp phải mấy cái, đáng tiếc bất đồng độc xà độc dịch độc tính không giống nhau, không thể dùng thay. Chỉ có Kim Hoàn Xà độc tính tương đối đặc thù, đối với phụ trợ 《 Quy Tức Quyết 》 tu luyện, phong bế lực thức có hiệu quả.

Tô Trần thần tình uể oải, có chút buồn khổ.

Lần này hướng Lý Khôi sư phụ thỉnh cầu ba ngày nghỉ ngơi, nếu đêm nay mặt trời lặn trước khi tại Khung Lung Sơn còn tìm không thấy Kim Hoàn độc xà, ngày mai sẽ phải chuẩn bị trở về Dược Vương sơn trang, lần này sợ là phải vô công mà trở về.

Tô Trần nghỉ ngơi một hồi, thấy sắc trời dần dần muộn, khôi phục khí lực, nắm chặt thời gian tiếp tục tìm tòi.

Đi qua một tòa mây trăm trượng cao sơn lĩnh.

Đột nhiên, ánh mắt của hãn đảo qua phía trước một cây cực lớn che trời cổ sam cây, tại cổ sam dưới cây, một cây dã sâm tươi đẹp sinh trưởng.

Nó đứng đầu chỗ là một chuỗi bắt mắt chói mắt màu đỏ tham hạt, tản ra nhàn nhạt mê người mùi thuốc. Xem lá cây số lượng, đoán chừng được hai ba mươi năm năm tuổi.

"Đây là dã sâm? !"

Tô Trần không khỏi sửng sờ, ngay sau đó là kinh hỉ.

Dã sâm năm tuổi càng cao, bổ khí hiệu quả càng tốt a, giá tiền tự nhiên càng đắt đỏ.

Tại thị trấn tiệm bán thuốc bên trong, một cây mười năm phần liền muốn một lượng bạc. Mà hai ba mươi năm tuổi ít nhất phải ba năm lượng bạc mới có thể mua được, cái này với hãn mà nói quả thực là giá trên trời, căn bản không dám hy vọng xa vời.

Hãn đá xanh nước mắt quái bệnh chính cần nếu như vậy dã sâm được, lấy phòng ngừa vạn nhất rơi lệ, có thể bổ Nguyên Khí. Ngắt lấy đến cái này nén dã sâm, ít nhất hãn tại lần sau bệnh phát thời điểm, không cần lại lo lắng không có tiền bạc mua tham dược.

Còn có, dã sâm ngoại trừ có thể giúp hãn bổ Nguyên Khí, kỳ thật còn là một mặt trọng yếu luyện khí dược liệu.

Tại tu luyện trung đan điền thời điểm, có thể dùng tham dược đến tăng cường khí cảm, trong khi tu luyện nhà chân khí. Ý vị này, nếu như hãn một mực không có phát bệnh, như vậy chờ hãn tu luyện trung đan điền thời điểm, cũng cần dùng đến cái này nén dã sâm.

Có thể ngắt lấy như vậy một cây giá trị ba năm lượng bạc dã sâm, lần này lên núi cũng không tính trắng tay rồi.

Tô Trần rất là mừng rỡ, rút ra trên bàn chân cột một thanh hái thuốc cây đao, đang muốn tiến lên ngắt lấy cái này nén dã sâm.

Nhưng vào lúc này, hãn lại có một cái ngạc nhiên phát hiện, tại dã sâm phụ cận trên mặt đất được một chút nhẹ nhàng màu trắng dấu vết, giống như là con rắn nước miếng bọt.

"Xà tiên dịch thể? . . . Chẳng lẽ được rắn, tại dã sâm phụ cận qua lại?"

Tô Trần lập tức sinh ra cảnh giác, không dám tới gần dã sâm.

Hắn hướng cổ sam thụ bốn phía bụi cỏ cẩn thận quan sát, rất nhanh phát hiện, cái kia gốc đã sâu phía sau một xích chỗ, bị một đồng loạn thảo ngăn che nơi kín đáo, có một cái so với bát to còn lớn hơn tĩnh mạch động quật.

U ám trong động quật, mơ hồ có thể thấy được hai điểm âm tàn ánh sáng âm u, lóe ra, ngẫu nhiên gặp theo gió tản ra đến một tia con rắn mùi tanh.

"Độc xà!"

Tô Trần chứng kiến cái kia ánh sáng âm u, đồng tử đột nhiên co rụt lại, kinh hãi ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Quả nhiên được một cái độc xà tại phụ cận ẩn núp, may mắn bản thân mới vừa rồi không có mạo muội qua. Nếu không, bị nó đột nhiên nhào ra đến, cắn lên một cái, bản thân khẳng định phải hỏng bét.

Xem cái này trọn vẹn nửa xích rộng cửa động, bên trong này độc xà chỉ sợ tuyệt không phải thiện loại.

Nó ẩn thân ở chỗ này, chẳng lẽ là dùng cái này cái này gốc nhân sâm được quả làm mồi nhử, săn mồi khác con mồi?

Cái này mùi thuốc gập hấp dẫn không ít tham ăn gà rừng, thỏ rừng đến kiếm ăn.

Tô Trần kiên nhẫn trông gần nửa canh giờ, muốn nhìn một chút này độc xà có thể hay không chui ra. Kết quả phát hiện này độc xà kiên nhẫn so với hắn tốt hơn, rõ ràng tại trong động quật vẫn không nhúc nhích, cố thủ lấy đã sâu.

Tô Trần chờ nóng lòng, không muốn chờ đợi thêm nữa.

Tiếp qua không lâu sẽ trời tối, sắc trời một đen hẳn đối thấy không rõ, tuyệt không phải này độc xà đối thủ. Hơn nữa sáng mai, hắn sẽ lên đường

chạy về Dược Vương sơn trang đi, không có thời gian cùng này độc xà đông dài. Nếu không rước lấy Lý Khôi sư phụ không vui cùng trách phạt, vậy được không bù mất.

Tô Trần đánh giá một cái cổ sam cây phụ cận, chứng kiến trên mặt đất có rất nhiều cỏ khô cùng lá khô, lập tức đã có kế sách.

Hắn gộp nhặt một đồng nhỏ cỏ khô, từ trong lòng lấy ra một cái toại đá lửa, đem cỏ khô đốt. Cỏ khô bốc lên một cỗ gay mũi khó ngửi hun khói lửa, vội vàng dùng đại thụ lá cây, đại lực quạt hun khói lửa, mãnh liệt rót vào trong động quật.

Con rắn sợ nhất hun khói, nhất định có thể bức nó đi ra.

Quả nhiên, một một lát công phu trong động thì có động tĩnh, cái kia độc xà bị hun khói quá xá, rốt cuộc trong động ở lại không được.

"Xì... ~~!"

Một cái trượng dài hơn độc xà, theo trong động quật mãnh liệt nhảy lên đi ra, chạt vật phun lưỡi rắn, một đôi âm độc xà nhãn tức giận nhìn chăm chăm vào cách đó không xa Tô Trần.

Kim màu đen vòng giao nhau, rõ ràng là một cái Kim Hoàn Xà Vương.

Nó thủ ở chỗ này, chiếm núi làm vua mấy năm, sẵn thức ăn sinh linh vô số, không nghĩ tới bị trước mắt gia hỏa này dùng gay mũi khói độc, trực xuất khỏi động quật đến, quả thực là vô cùng nhục nhã, nó cần phải hảo hảo giáo huấn một chút gia hỏa này mới được.

"Kim Hoàn Xà Vương!"

Tô Trần đem hun khói rót vào động quật sau đó, liền nhanh chóng thối lui đến động quật mấy trượng có hơn, chứng kiến cái này trước thân thể

không lồ Kim Hoàn Xà đi ra, không khỏi kinh hãi ngược lại hít một ngụm khí lạnh.

Hắn vào núi sâu tròn vẹn hai ngày, đều không có tìm được Kim Hoàn độc xà tung tích.

Không nghĩ tới cái này trong chốc lát công phu, chẳng những phát hiện một cây hai ba mươi năm tuổi đã sâu, còn tìm đến một cái Kim Hoàn độc xà, có thể nói vận khí thật tốt.

Chỉ làm cho Tô Trần sợ hãi chính là, đây là một cái trưởng thành Kim Hoàn độc xà, so với bắp đùi còn tròn to, chỉ ít có một trượng hơi dài, so với hắn cao hơn nhiều uy mãnh gấp mấy lần.

Làm cho hắn cảm thấy kinh sợ.

Đây là đầu Kim Hoàn Xà Vương, bá đạo vô cùng. Nếu như bị nó cho cắn lên một cái, cho dù là một đầu trưởng thành lang sói cũng phải toi mạng.

Tô Trần sinh ra sợ hãi, cơ hồ muốn chạy đi liền trốn.

Hắn hiện tại cũng chính là một cái không nhập lưu cảnh giới tiểu võ giả, liền tam lưu võ giả cũng còn không tính. Chỉ muốn trao một cái bình thường Kim Hoàn Xà chặt lọc độc dịch, thật không nghĩ bắt như vậy như vậy Xà vương.

Nhưng mà, cái kia gốc đã sâu dụ hoặc quá lớn.

Hắn thật vất vả lên núi một chuyến, phát hiện một cây đáng giá ba năm lượng bạc đã sâu, rất khó khăn được. Dem cái này gốc đã sâu thu thập tới tay, ít nhất tương lai đã hơn một năm hắn không cần lo lắng bản thân đã xanh nước mắt bệnh phát tác.

Tô Trần cường ép nhịn xuống đào tẩu xúc động, khẩn trương nhìn chăm chăm vào Kim Hoàn Xà Vương, tay cầm đao đồn củi, cẩn thận chậm rãi lui về phía sau, thối lui đến năm trượng có hơn khoảng cách.

Thân là Dược Vương Bang đệ tử, hãn đối với con rắn thói quen giải cũng là rất nhiều.

Tại khoảng cách gần nội, độc xà phốc cản tốc độ kinh người, một cái nháy mắt có thể đánh giết mấy lần nhiều, thậm chí vượt xa quá một gã tam lưu võ giả tốc độ công kích.

Kim Hoàn Xà độc dịch rất nhiều, bị nó cắn lên một con, một đầu mấy trăm cân cường tráng trâu rừng cũng sẽ rất nhanh ngã xuống.

Hơn nữa cái này trước là Kim Hoàn Xà Vương, có được một trượng dư dài khổng lồ thân rắn, bị nó cực lớn thân rắn quấn lên, dù là không trúng độc, cũng đủ để hít thở không thông mà chết.

Tô Trần rất rõ ràng thực lực của mình, luận xuất thủ lực lượng, tốc độ công kích, cũng không bằng cái này trước Kim Hoàn Xà Vương, tại khoảng cách gần nội cũng không phải Kim Hoàn độc xà đối thủ.

Cũng may, con rắn đều có một cái nhược điểm trí mạng, cái kia chính là chạy tốc độ di động bình thường, cũng liền miễn cưỡng so ra mà vượt một đứa bé con chạy bộ.

Chỉ cần bảo trì đầy đủ khoảng cách, từ đằng xa công kích, bản thân cũng rất an toàn.

Nó đuổi không kịp, cũng khó có thể đào tẩu.

Hắn vẫn có cơ hội, tru sát cái này trước vượt xa quá hắn thực lực bản thân, hung hãn vô cùng Kim Hoàn Xà Vương.

...

Kim Hoàn Xà Vương khổng lồ thân rắn chậm rãi tới lui tuần tra lấy, băng lãnh xà nhãn, chết nhìn chăm chăm vào ngoài bốn năm trượng nơi xa vị này thận trọng địch thủ.

Tại đây mảnh trong rừng sâu núi thẳm, cực ít có người dấu vết qua lại, dĩ vãng nó gặp phải đối thủ đại đa số là chim Tước, thỏ rừng, gà rừng các loại, không đáng giá nhắc tới.

Cho dù là càng thêm hung tàn trưởng thành lang sói cùng tráng niên trâu rừng, cũng không phải là đối thủ của nó, cũng cần một cái toi mạng.

Chỉ có ở trên trời bay lượn số rất ít hung mãnh ưng điêu, sẽ cho nó mang đến một ít uy hiếp cùng phiền toái.

Nhưng mà, nó luôn luôn đều là trốn ở sâu thẳm trong động quật, rất ít đi ra ngoài, ưng điêu không phát hiện được, cũng không làm gì được được nó.

Địch mạnh mẽ, nó thì tại trong động quật án binh bất động.

Một khi phát hiện được con mồi lơ là sơ suất, nhích tới gần động quật nửa trượng ở trong, nó lập tức trong nháy mắt nhào ra đi, một hơi cắn con mồi rớt vào độc dịch, gắt gao quấn chặt lấy.

Rất nhanh, con mồi sẽ gặp độc phát cứng ngắc, đánh mất sức phản kháng, bị nó nuốt sống vào bụng.

Nhưng trước mắt gia hỏa này, hiển nhiên cùng nó trước kia gặp phải đối thủ cũng không giống nhau.

Rõ ràng dùng hun khói lửa kích thích, bắt nó bức ra động quật.

Cái này chỉ sợ là nó ẩn sâu rừng sâu núi thẳm động quật mấy chục năm đến nay, gặp phải giao hoạt nhất đối thủ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 15: Thanh Lê, Vạn Ngự Tranh Đớp!

Kim Hoàn Xà Vương tại bụi cỏ bụi cỏ đang lúc di động, khổng lồ thân rắn, chậm rãi tới gần Tô Trần, muốn im hơi lặng tiếng tầm đó co lại cự ly ngắn, tìm kiếm trong nháy mắt công kích thời cơ tốt nhất.

Tô Trần quay người chạy đi bỏ chạy, đến trống trải không che đậy đất bằng.

Kim Hoàn Xà cũng lập tức gia tốc, chui ra lùm cây, hướng Tô Trần sau lưng dồn sức tới đây.

Tô Trần thấy Kim Hoàn Xà Vương đuổi theo, bỗng nhiên bất thành linh xoay người lại, cầm trong tay đao đồn củi dùng sức vung lên, hướng eo thân của nó chỗ phi trảm tới.

Đao đồn củi gào thét, ở giữa không trung hăng hái lượn vòng.

"Xùy!"

Lượn vòng đao đồn củi chém trúng thân rắn, lập tức tại to lớn thân rắn trên bề mặt một đạo ba tấc sâu dài bảy tấc miệng máu, máu rắn ồ ồ chảy ra.

Đao đồn củi cũng rơi trên mặt đất.

Lưỡi đao có chút cùn, chém cũng không sâu, không nguy hiểm đến tánh mạng.

Nhưng điều này cũng vậy là đủ rồi, Kim Hoàn Xà Vương miệng vết thương bắt đầu chảy ra ồ ồ màu đỏ sậm máu rắn.

Kim Hoàn Xà Vương bị thương bị đau, điên cuồng nổi giận, lại lần nữa di động hướng Tô Trần dồn sức, nhưng như thế nào cũng đuổi không kịp linh hoạt cường tráng, tại trong rừng cây rất nhanh xuyên thẳng qua Tô Trần.

Tô Trần thấy nó đuổi theo, ngược lại trong lòng vui mừng, vòng quanh cổ sam thụ di động, thỉnh thoảng nhặt lên tảng đá lớn đập tới, dẫn Kim Hoàn Xà đến đuổi theo, tiêu hao Kim Hoàn Xà Vương khí huyết cùng thể lực.

Kim Hoàn Xà Vương máu chảy không ngừng, đầy đất đều là tanh hồng, thể lực rất nhanh hao hết, sau nửa canh giờ liền mềm nhũn ngã vào cổ sam thụ bên cạnh trên mặt đất, không có động tĩnh, cũng không biết sống hay chết.

Tô Trần suy nghĩ bổ khuyết thêm một đao, nhưng mà chuôi này đao đồn cùi ngay tại Kim Hoàn Xà Vương phụ cận. Tâm hắc đầu thập phần cảnh giác, cũng không dám đơn giản tiến lên đi nhặt nhặt.

Ở phía xa, kiên nhẫn đợi trọn vẹn gần nửa canh giờ, mắt thấy sắc trời lập tức sẽ đen, Kim Hoàn Xà Vương vẫn như cũ cứng ngắc trên mặt đất không có động tĩnh.

Tô Trần lúc này mới hơi chút xác định, nó rất có thể thật đã chết rồi, cẩn thận theo Kim Hoàn Xà Vương sau lưng cẩn thận tiếp cận, trước nhặt lên đao đồn cùi.

Mặc kệ nó sống hay chết, hắc đều chuẩn bị đem Kim Hoàn Xà Vương đầu chặt đi xuống, để tránh nó giả chết.

Tô Trần nâng đao, giơ tay chém xuống, hướng Kim Hoàn Xà đầu hung hăng băm vằm xuống dưới.

Nguyên bản vẫn không nhúc nhích Kim Hoàn Xà Vương, chỉ trong nháy mắt, đạn nhảy dựng lên, mở ra miệng lớn dính máu mãnh liệt căn hướng Tô Trần cầm đao cổ tay, tanh hôi răng nọc nhanh như tia chớp tại cổ tay căn một cái.

Tô Trần kinh sợ kêu một tiếng, cổ tay kịch liệt đau nhức, đau hẳn một mạch nhếch miệng.

"Đáng chết, cái này đầu Kim Hoàn Xà Vương rõ ràng tại giả chết!"

Tô Trần kinh sợ, không dám lui bước, vung đao đồn củi, hướng Kim Hoàn Xà Vương thân rắn mãnh liệt loạn chém xuống đi. Thân rắn to lớn khổng lồ, tùy tiện hẳn như thế nào chém đều có thể chém trúng.

Cái này sinh tử huyết chiến trước mắt, nếu không dốc sức liều mạng, chỉ sợ cũng muốn táng thân bụng rắn rồi.

Kim Hoàn Xà Vương bị Tô Trần loạn đao chém huyết nhục văng tung tóe, đuôi rắn điên cuồng vung, hướng Tô Trần quét ngang đánh tới.

Tô Trần tránh né không kịp, bị đuôi rắn khổng lồ chọt vỗ ở bên cánh tay, lập tức cảm thấy mình như bị một cái côn sắt quét trúng, cánh tay trật khớp, bị đập bay ra mấy trượng có hơn.

Hắn rơi vỗ tại trên đồng cỏ, cánh tay một hồi toàn tâm kịch liệt đau nhức, cổ họng nội một con đỏ thắm máu tươi phun tới, trong đầu một hồi ông ông vang, chỉ cảm thấy hoa mắt mắt hoa, đứng không dậy nổi.

Kim Hoàn độc xà bị Tô Trần hung hăng chém vài đao, đều chém vào thân rắn trên, thống khổ, miễn cưỡng thân rắn di động, đến bụi cỏ ở chỗ sâu trong chui vào.

Nó vô cùng hối hận, cùng cái này người đấu cái lưỡng bại câu thương, ai cũng không có chiếm được chỗ tốt. Sớm biết như thế, còn không bằng

nhANH chóng đào tẩu được rồi.

...

Một lát, Tô Trần mới mắt hoa trong lấy lại sức lực, giãy giụa lấy trên mặt đất ngồi xuống.

Nghỉ ngơi mấy hơi thở, hãn ông ông tác hưởng đầu óc mới hơi chút thanh tỉnh một ít. Hướng bốn phía nhìn lại, đầu kia Kim Hoàn Xà Vương như có lẽ đã chui vào rừng sâu núi thẳm, không lưu lại đầy đất vết máu, chẳng biết đi đâu.

Tô Trần nghiêng răng, đem trật khớp đau đớn cánh tay tiếp tốt, chỉ cảm thấy toàn thân đau đớn không còn chút sức lực nào, cũng không dám đuổi theo tiến Xà vương. Vừa rồi một trận chiến, cơ hồ đem bú sữa mẹ khí lực đều đã tiêu hao hết, còn thiếu chút nữa chết tại đây rừng sâu núi thẳm bên trong.

Hãn nhìn một chút cổ tay phải, hơn nhiều hai cái răng nọc rãnh máu điểm, chảy ra một chút màu xanh lá cây độc dịch, không khỏi thần sắc sợ hãi.

Trúng Kim Hoàn Xà độc rồi!

Tô Trần tại lên núi lúc trước, cẩn thận nghiên cứu qua Kim Hoàn Xà độc tính, rõ ràng loại độc này đáng sợ.

Kim Hoàn Xà độc dịch được mãnh liệt cơ bắp cùng thần kinh tê liệt hiệu quả, chỉ cần một giọt độc dịch, đủ để đem toàn thân hãn triệt để tê liệt. Đây là một loại mãnh liệt tê liệt tính độc dịch.

Vốn hãn chỉ muốn trao một cái Kim Hoàn Xà, chặt lọc một giọt một phần mười, cực vi lượng độc dịch dùng để phụ trợ 《 Quy Tức Quyết 》 ,

phong bế bản thân lục thức, ngưng tụ một đám Thần Niệm, lén vào Tủ Phủ tìm kiếm thần bí Linh sơn.

Không nghĩ tới trực tiếp bị Kim Hoàn Xà Vương cắn một cái, rớt vào vại nhỏ tại, vượt xa quá mấy chục lần liều thuốc chí mạng độc dịch.

Bị Kim Hoàn Xà Vương cắn cái kia một lúc sau, miệng vết thương cũng không đau nhức, chỉ là rất nhỏ tê tê cảm giác.

Nhưng mà cái này tê liệt độc dịch gập theo trong huyết mạch khí huyết, trong người nhanh chóng khuếch tán, nửa canh giờ ở trong, liền sẽ cho người dần dần mất đi tri giác, thẳng đến toàn bộ người thần kinh cùng cơ bắp đều bị tê liệt, hô hấp hoàn toàn đình chỉ, hít thở không thông mà chết.

Dược Vương trong sơn trang được loại đầy đủ hết thuốc giải độc hoàn, trong đó liền có Dược Sư nghiên cứu ra, chuyên môn trị liệu Kim Hoàn Xà độc đặc chế thuốc giải độc hoàn.

Có thể hẳn đang ở thâm sơn, tại nửa canh giờ ở trong căn bản không cách nào trở lại trở về sơn trang nội đi giải độc.

Hơn nữa, loại này đặc chế dược hoàn một hạt rất quý, phải hơn nửa lượng bạc mới có thể mua được một hạt, hẳn coi như là lập tức trở về đến Dược Vương sơn trang cũng mua không nổi.

Tô Trần miễn cưỡng đứng lên, đem đao đồn củi thu tại bên hông. Mờ mịt chung quanh, trong lúc vô tình trông thấy cổ sam dưới cây cái kia gốc đã sâm.

Cái này gốc mấy chục năm phần đã sâm chỉ dùng để mệnh đổi trở về, đương nhiên cũng không có thể buông tha cho.

Hắn rút ra hái thuốc cây đao, đem cái kia gốc đã sâm từ dưới đất đào lên, nhét vào trong ngực.

Sọt thuốc bên trong cũng có một chút hần tại trong núi sâu thuận tay ngắt lấy đến cấp thấp giải độc thảo dược, đối với rắn độc dược hiệu rất bình thường, nhưng có chút ít còn hơn không.

Tô Trần lung tung ăn vài cọng giải độc thảo, sau đó công đeo sọt thuốc, lão đảo đến vài dặm bên ngoài chân núi một tòa hồ nước mà đi, đều muốn tẩy trừ răng nọc miệng vết thương.

Đó là một tòa ngàn trượng hồ nước nhỏ, ẩn sâu trong núi lớn, u tĩnh sâu xa.

Tô Trần bước chân lão đảo đi vào ven hồ, đã cảm giác được bản thân sự khó thở, thở hỗn hển dồn dập, hầu như nhanh thở không nổi đến, nửa người bắt đầu run lên, cảm giác sắp mê man qua.

Hần té nhào vào bên hồ nước cạn ở bên trong, dốc sức liều mạng tẩy trừ lấy răng nọc miệng vết thương, muốn trong vết thương Kim Hoàn Xà độc dịch tẩy đi ra.

Nhưng là vô dụng, hôn mê cảm giác từng đợt kéo tới, càng ngày càng mãnh liệt.

Tô Trần vừa ngoan tâm, móc ra sắc bén hái thuốc cây đao, tại thanh tịnh trong hồ nước rửa sạch sẽ, sau đó tại chính mình cổ tay răng nọc miệng vết thương dùng sức một cắt, làm cho miệng vết thương máu chảy ra nhanh hơn điểm, đem bên trong độc dịch cũng chảy ra.

Ồ ồ máu tươi, theo miệng vết thương ra bên ngoài chảy, nhuộm hồng cả phụ cận mấy trượng phạm vi mặt hồ.

Tô Trần sắc mặt vô cùng trắng bệch, thân thể gầy ốm liên tục run rẩy, thần sắc dần dần trở nên tuyệt vọng.

Tan vỡ dài vài tấc miệng vết thương, không có chút nào đau đớn, vẫn như cũ chỉ có chết lặng.

Cảm giác đau đánh mất, điều này nói rõ trúng độc đã sâu.

Bị Kim Hoàn Xà Vương rót vào độc dịch quá nhiều, liền nằm hái thuốc cây đao tay kia cũng bắt đầu tê liệt, dù là rất dùng sức đều nhanh bắt không được cây đao.

"Ta vừa mới thành Được Vương Bang đệ tử nửa năm, chưa bước vào giang hồ, còn không kịp làm chút gì đó, thì cứ như vậy im hơi lặng tiếng chết ở thâm sơn ven hồ sao?"

Tô Trần ý nghĩ từng đợt mãnh liệt mắt hoa cảm giác kéo tới, nửa quỳ tại bên nước bên trong dốc sức liều mạng tẩy lấy miệng vết thương, cảm giác mình muốn chịu không được, sắp sửa bất tỉnh đi.

Trong lòng của hắn vô cùng chua xót cùng khổ sở.

Nghĩ đến bản thân xuất thân bần hàn ngư dân, bốn năm tuổi đã giúp lộ ra trong nhà làm việc, thường xuyên tại mùa đông khắc nghiệt xuống sông đánh cá, mười mấy năm qua chịu không biết bao nhiêu đau khổ.

Mạng của hắn nhận đá xanh lệ bệnh làm cho mệt mỏi, hèn mọn như cỏ rác, nhỏ yếu như đèn tâm, tùy thời khả năng bị một hồi gió lớn thổi tắt diệt.

Thế nhưng là, Tô Trần vẫn như cũ rất quý trọng bản thân nho nhỏ tính mạng.

Vì không để cho mình bệnh lại liên lụy trong nhà, cũng không muốn bán mình là nô bộc. Hắn mới một mình rời nhà tiến về trước thị trấn Được Vương Bang học nghệ, muốn tự mình nuôi sống bản thân.

Đi theo sư phụ đầu khổ học được nửa năm võ nghệ cùng Dược Thuậ, không để ý trời đông giá rét hè nóng bức, chuyên cần tu khổ luyện.

Hắn chịu đựng được ở bần hàn cùng hèn mọn, cũng nhin được cơ khổ không nơi nương tựa.

Lần này lên núi đến, chỉ là muốn lấy một chút Kim Hoàn Xà độc dịch, chữa cho tốt bản thân thanh thạch lệ quái bệnh.

Chờ hăn hết, tại Dược Vương Bang nội lại khổ tu cái ba năm năm, nói không chừng có thể trở thành giang hồ tam lưu võ giả, tại Chu Trang quê quán vậy cũng tính đã có đại tiền đồ, được đồng hương các ngư dân hâm mộ.

Nói không chừng ngày sau còn có thể cùng huynh đệ a Sửu, cùng với trong bang chư vị sư huynh đệ bọn tử muội cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, trở thành Ngô quận nội tiếng tăm lừng lẫy giang hồ hào khách.

Thế nhưng là bị cái này Kim Hoàn Xà Vương cắn lên một con, trúng kịch độc, hăn đây hết thảy mộng tưởng đều đã xong.

Thanh thạch lệ quái bệnh cái này hơn mười năm đều không có hành hạ chết hăn, ngược lại bị cái này trong núi sâu độc xà làm cho một con cắn chết.

Bản thân hơi mịt mù đích nhân sinh cuộc sống, sớm đã đến đầu cuối.

Vì cái gì? !

Tô Trần nắm chặt non nớt năm dấm, không cam lòng mãnh lực vỗ vào trên mặt hồ, trong lòng bi phần cùng đến.

Kiên cường hẳn, dù là nghe được cha mẹ muốn bán hẳn là nô tin dữ, cũng không dám đơn giản rơi lệ, sợ gặp bệnh nặng một trận, liên lụy người khác.

Nhưng giờ phút này, hẳn thật sự muốn chết rồi, đúng là vẫn còn nhịn không được đáy lòng chua xót cùng khổ sở, khóe mắt im ắng chảy xuống dưới hai giọt màu xanh nước mắt đến.

...

Hai giọt tản ra huyền diệu màu xanh kỳ quang lệ nhỏ tại, theo Tô Trần chua chua hốc mắt chảy xuống.

Chúng nó mang theo Tô Trần nhiệt độ cơ thể, chưa ngưng kết thành thạch, "Phù phù ~~!" Một tiếng rơi vào trong hồ, lay động từng đợt rất nhỏ rung động.

Một cổ thần bí mùi thơm lạ lùng, lập tức tản ra phát ra rồi, theo lay động từng vòng rung động, hương trong hồ xa xa nhanh chóng khuếch tán đi ra ngoài.

Hồ bên trong nguyên bản gợn sóng không sợ hãi.

Nhưng cái này cổ mùi thơm lạ lùng khuếch tán cực nhanh, phảng phất là tại trong một tích tắc, trong hồ vạn cá đều ngửi được, lập tức ngàn trượng hồ lớn ""Rầm Ào Ào"" sôi trào lên, giống như miệng đun sôi nồi lớn.

Vô số cá lớn tôm nhỏ phía sau tiếp trước theo trong hồ lớn dốc sức liều mạng lội tới, muốn tranh ăn cái kia hai giọt thanh dịch thể, e sợ cho rớt lại phía sau một bước.

Chiếm số một đấy, rõ ràng là một cái dài nửa xích hồng đuôi đại hà Vương.

Hồng đuôi đại hà Vương Trùng tại bầy cá con nước lớn đỉnh sóng, dùng đuôi cánh không ngừng tại đỉnh sóng trên đạn đập, mỗi một lần phi đạn đều có thể trong chốc lát kích xạ ra bốn năm trượng xa, làm khác tôm cá theo không kịp.

Nó trước hết nhất đi đến, một con nuốt vào trong đó một giọt thanh lệ, cướp được thứ nhất.

Đáng tiếc, hồng đuôi đại hà Vương còn không kịp cao hứng.

Chỉ thấy lại một đuôi tròn vẹn dài ba xích hiếm thấy ngân tích đao cá, tại trong hồ nước bồ sóng trăm biển, nhanh như tia chớp, mở ra hung mãnh miệng lớn, nuốt vào này đầu ăn một giọt thanh lệ hồng đuôi tôm Vương, liền râu ria cặn bã cũng không có lưu lại.

Trong chớp mắt, cái này đuôi ngân tích đao cá vung lên đuôi cánh, bay vụt ra tầm hơn mười trượng, biến mất tại cái hồ này ở chỗ sâu trong.

Khác vạn cá đều xem tròn mắt há hốc mồm.

Này ngân tích đao cá quá cường hãn, dài ba xích ít nhất hơn mười cân nặng, tuyệt đối là ngân tích đao cá chi Vương. Tốc độ nó quá nhanh, lưng đuôi cánh sắc bén như đao, có thể liệt kim thạch, bình thường đại cá trích nếu là tới tranh đấu, trong nháy mắt bụng liền bị nó đuôi cánh hái nứt ra, căn bản không phải đối thủ của nó.

Nhưng mà, trong hồ còn thừa lại mặt khác một giọt!

Còn lại vạn cá như trước tranh nhau phóng đi, đều muốn nuốt còn lại cái kia nhỏ tại thanh lệ.

Lúc này, đã thấy đáy hồ ở chỗ sâu trong sóng ngầm bắt đầu khởi động, một đầu tròn vẹn hai trượng có hơn khổng lồ quái ngư theo đáy hồ tuôn ra động ở chỗ sâu trong, khí thế hung hăng sắp xếp sóng mà đến.

Rõ ràng là một đầu bốn năm trăm năm tuyết lởm đồm thạch ngư quái, cá mặt xấu xí như là thạch quái dị, toàn thân thạch sắc lồi điểm lấm tấm, vây cá cứng rắn như đá, kinh khủng cá thân thể như một tảng đá lớn cối xay.

Nó theo đáy hồ vực sâu chạy đến, đến trể nhất, rồi lại vô cùng nhất bá đạo. Thừa lúc trượng cao sóng lớn bọt nước, đem ngàn vạn lộn xộn bầy cá xa lánh bức mở, xấu xí gương mặt khủng bố mà dữ tợn, hướng Tô Trần chỗ ven hồ vọt tới.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 16: Phong Lục Thức, Gặp Linh Sơn!

Tô Trần nửa quỳ tại ven hồ bên cạnh, hơi có vẻ ngây thơ khuôn mặt, khó nén bi thương cùng tuyệt vọng.

Hắn nhỏ thanh thạch lệ sau đó, lập tức liền cảm thấy mình toàn thân Nguyên Khí, trong chớp nhoáng này lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ đang nhanh chóng trôi qua, suy yếu vô cùng, hấp hối, lâm vào gần chết trạng thái.

Loại này quen thuộc vô cùng đau đớn, đời này từng trải qua tám chín lần.

Mỗi một lần đều thống khổ, làm cho hắn không muốn lại đi trải qua.

Tô Trần hốc mắt mơ hồ, mơ hồ chứng kiến trước mắt chỗ này trong hồ nhỏ vụn cá sôi trào, tựa hồ tại tranh đoạt lấy hắn nhỏ xuống hai giọt thanh lệ.

Nhưng hắn đã không rảnh nhìn cái này bất khả tư nghị một màn, trong lòng tràn đầy bi thương.

"Ta là trước bị Kim Hoàn Xà hạ độc chết? Hay là trước chảy xuống thanh thạch lệ, phát bệnh mà chết?"

Tô Trần rút cuộc nhìn không được, đã sớm tê liệt đánh mất tri giác thân thể mềm nhũn, "Phù phù" ngã vào hồ nước nước cạn ở bên trong, trong lòng tuyệt vọng nghĩ đến.

Nhưng mặc kệ như thế nào, hắn cũng không muốn chết.

Chỉ cần đến hơi thở cuối cùng, thần trí vẫn còn, sẽ tìm cách cứu trở về mệnh đến.

Lại hèn mọn tính mạng, vậy cũng là hấn tính mạng của mình.

Hắn cùng a Sứu đã hẹn ở, muốn trở thành Đại Dực Sư, đại hào khách, cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ. Hắn còn không có tiểu ngạo giang hồ, không thể áo gấm về nhà quay về Chu Trang đi gặp cha mẹ.

Hắn còn có thật nhiều thật nhiều sự tình muốn đi làm, chưa kịp làm.

Kim Hoàn Xà độc không có thuốc nào cứu được.

Nhưng thanh thạch lệ tiết lộ ra ngoài Nguyên Khí, hắn vẫn là có thể bổ trở về.

Tô Trần dùng còn có thể miễn cưỡng còn có thể động một tay, từ trong lòng run rẩy móc ra cái kia gốc đã sâu, khó khăn nhét tại trong miệng, cắn xuống một nửa, dùng hết cuối cùng khí lực nhai vỡ rồi, đến trong bụng nuốt đi.

Bình thường, loại này mấy chục năm phần đã sâu là không thể trực tiếp ăn.

Đây là nhị lưu võ giả thường xuyên dùng đến một mặt bổ khí dược liệu, dùng cho trung đan điền luyện khí.

Đã sâu bên trong ẩn chứa Nguyên Khí quá mạnh mẽ, đại bổ Nguyên Khí hiệu quả, hung hãn mãnh liệt lại bá đạo, võ giả căn bản chịu không nổi cái này cổ cường đại Nguyên Khí.

Cho dù là nội gia nhị lưu hảo thủ, cũng không dám như vậy trực tiếp phục dụng mấy chục năm phần đã sâu đến tu luyện Nguyên Khí.

Phải đem dã sâm cắt thành mảnh nhỏ, nấu canh thuốc tiên, ôn lửa chậm hầm cách thủy.

Sau đó chia làm mấy lần, chậm rãi phục dụng, hấp thu trong đó bổ khí được lực.

Thế nhưng là, Tô Trần không có khí này lực lượng đi làm cho những thứ này. Chảy xuống thanh thạch lệ sau đó, thân thể đã Nguyên Khí lỗ lã, cực độ suy yếu, có thể bổ bao nhiêu tính bấy nhiêu.

Hắn đem cái này non nửa cắt ra dã sâm tại trong miệng nhai nhai nuốt vài cái, nhai ra ngọt hơi đau khổ nhân sâm nhưa, liền vội vàng nuốt vào trong bụng.

Tham được nhanh chóng phóng xuất ra ẩn chứa vô cùng mãnh liệt Nguyên Khí, tại hắn trong bụng hình thành một cỗ Nguyên Khí chảy, dòi sông lấp biển bình thường tiến vào tất cả đầu trong kinh mạch, trong người mạnh mẽ đâm tới, rồi lại tìm không thấy thổ lộ cửa ra vào.

Tô Trần rất nhanh cảm thấy mình trong bụng như đao cắt, kịch liệt đau nhức khó chịu.

Trước kia hắn vén vẹn ném qua dã sâm cùng cá tươi cùng một chỗ chế biến tham được thang, lửa nhỏ hầm cách thủy trên nửa canh giờ, được tính trở nên thập phần ôn hòa bổ dưỡng.

Chưa bao giờ như vậy trực tiếp ăn mấy chục năm phần dã sâm, ở đâu nghĩ đến ăn sống dã sâm được, Nguyên Khí sẽ như thế bá đạo hung hãn mãnh liệt.

Một cỗ mạnh mẽ Nguyên Khí chảy, theo Tô Trần trong bụng chảy về phía thân thể bách hải kinh mạch, cuối cùng bay thẳng hướng óc của hắn.

Nguyên Khí chảy không ngừng đánh thẳng vào mi tâm bí đất huyết, Tô Trần trong đầu "Oanh" một cái kịch liệt đau nhức, toàn bộ người lập tức bất tỉnh đi.

Tô Trần hôn mê tại hồ nước biên giới, tùy ý hồ nước chìm nổi lấy, trong hồ nước còn rơi xuống một mảng lớn dã sâm.

Lúc này, đầu kia kinh khủng tuyết lở đổ thạch ngư quái, chính sắp xếp sóng lớn mà đến, mạnh mẽ đâm tới không thể ngăn cản, vô số tôm cá bầy hoảng sợ tứ tán mà chạy, không dám tới tranh.

Nó cực lớn như cối xay miệng rộng, uy mãnh một trương, trực tiếp đem còn dư lại cái kia nhỏ tại thanh lệ cùng hôn mê Tô Trần cùng một chỗ nuốt vào bụng nội, sau đó nó vung vẩy ngắn nhỏ đuôi cánh, chậm rãi bơi hướng đáy hồ vực sâu chỗ.

Thật lâu.

Chỗ này hơn một nghìn trượng u tĩnh tiểu hồ, sôi trào mặt hồ dần dần đẹp loạn, giống như cái gì cũng không có phát sinh.

Hồ nước sóng hoa, nhiều lần cọ rửa lấy bên hồ vết máu, giảm đi tất cả máu tanh cùng dấu vết.

Tuyết lở đổ thạch ngư quái trong hồ chậm rãi bơi lên, chìm đến đáy hồ trăm trượng vực sâu, tại một khối dài khắp thủy thảo trên giường đá, trầm ngời xuống.

Đáy hồ âm đạm, yên tĩnh im ắng.

Tại trăm trượng vực sâu chỗ, mơ hồ có thể thấy được được một cái đáy hồ gợn sóng nói, cùng khác hồ lớn tương liên.

Nó xấu xí kinh khủng thạch quái dị mặt, trừng mắt là đèn lồng đôi cá mắt, ngốc cây nhìn qua toàn bộ linh hoạt kỳ ảo xanh biếc hồ nước, cũng không biết đang suy tư cái gì.

....

Tô Trần đã không có hô hấp.

Cả người hắn bị mùi hôi thối vách tường bao vây lấy, chung quanh hắc ám tĩnh mịch, không có một tia không khí. Bốn vách tường đều là niêm mạc sần sệt, chỉ có ngư quái như sấm bồng chồn nhảy nháy tiếng tim đập.

Kim Hoàn Xà Vương độc dịch, theo cổ tay hắn rằng nọc miêng vết thương, dọc theo huyết mạch chảy về phía thân thể cùng tứ chi, triệt để tê dại cơ thể của hắn cùng hô hấp thần kinh, làm cho hắn lâm vào hít thở không thông bên trong.

Tô Trần lâm vào gần chết trạng thái, khoảng cách chính thức tử vong vèn vẹn một bước ngắn.

Nhưng vẫn như cũ chỉ là gần chết, không là thật đã chết rồi.

Tô Trần trong bụng, đã sâm được chạy tràn ra đến một cỗ mạnh mẽ Liệt Nguyên khí, hướng trong cơ thể hắn các nơi xông tới, làm hắn cơ thể sinh cơ dị thường dồi dào.

Trong cơ thể trong kinh mạch, Nguyên Khí chảy bắt đầu khởi động căn bản dừng không được đến. Tuy rằng cơ bắp cùng thần kinh đã tê liệt, hô hấp đã đình trệ, nhưng mà Nguyên Khí chảy lại như cũ mạnh mẽ đánh thẳng vào, kéo khí huyết lưu thông.

Hết lần này tới lần khác lúc này, Tô Trần tại trong giấc ngủ đã sớm hình thành thói quen 《 Quy Tức Quyết 》, cũng tự động vận chuyển lại, lực thức phong bế, cùng bên ngoài ngăn cách.

Khổng lồ Nguyên Khí không chỗ có thể thổ lộ, thể như chẻ tre phá tan trong đầu Nê Hoàn cung huyết đạo, mở ra tiến vào thượng đan điền thông đạo.

Một đám hơi yếu Thần Niệm, theo cái này cổ khổng lồ Nguyên Khí tiến nhập Nê Hoàn cung nội, dần dần ngưng kết trả lại.

Vô tình ý ở giữa, Tô Trần tại tuyết lõm đốm thạch ngư quái trong bụng, tại Kim Hoàn Xà độc tê liệt chi độc cùng đã thâm Nguyên Khí mạnh mẽ bắt đầu khởi động hợp lực phía dưới, tại 《 Quy Tức Quyết 》 tự động vận hành phía dưới, phong bế lực thức, lâm vào một cái hiểm thấy trạng thái.

Nếu có giang hồ tông sư cảnh cao thủ chứng kiến, nhất định sẽ hết sức kinh ngạc.

Đây mới thực sự là "Quy tức" trạng thái!

Đây là trên giang hồ vô số đứng đầu nhất lưu võ giả, tha thiết ước mơ một loại trạng thái tu luyện.

Tại chính thức "Quy tức" trạng thái phía dưới, võ giả không dùng miệng mũi hô hấp, phong bế sáu cảm giác, triệt để đứt gãy ngoại giới hết thảy quấy nhiễu, nhưng mà trong cơ thể Nguyên Khí dồi dào, sinh cơ lại như cũ cuộn cuộn không dứt.

Loại trạng thái này phía dưới, dễ dàng nhất tiến vào nội thị, một đám Thần Niệm tiến vào thần bí thượng đan điền.

Nội thị thượng đan điền, đây là trong giang hồ nhất lưu đứng đầu võ giả bước về phía tông sư cảnh cao thủ phải qua đường, cũng là gian nan nhất một bước.

Giang hồ vô số nhất lưu cao thủ đứng đầu dừng bước tại thượng đan điền ngoài cửa, rời tông sư cảnh vẹn vẹn một bước ngắn, rồi lại khổ tu hơn mười

năm mà không được.

Lúc này, còn vẫn chưa xong hạ đan điền tu luyện Tô Trần, cũng tại trong lúc vô tình hung hiểm đụng vào thượng đan điền.

...

Tô Trần đã lục thức phong bế, thân thể bị băng bó khóa lại một tầng dày đặc dịch nhờn, thậm chí còn hỗn tạp lấy mùi thơm lạ lùng nồng đậm thanh thạch lệ dịch thân thể.

Ý thức mơ hồ ở giữa, hắc đường như cảm giác mình biến thành một cái cực kỳ âm đạm hơi không thể nhận ra nhỏ quang đoàn, xuất hiện ở một phiến hư không chi hải bên trong.

Cái này hư không chi hải cũng không biết mấy vạn dặm, vô cùng mênh mông, nhìn không tới đầu cuối.

Nó quên mất hết thảy, mộng lung đang lúc không nhớ rõ mình là người nào, chỉ là tỉnh tỉnh mê mê, chẳng có mục đích phiêu đăng.

Cái này phiến hư không chi hải không có đầu cuối, chỉ có vô biên vô hạn hư vô.

Không có vật gì, cô độc làm cho người cảm thấy tim đập nhanh.

Như vậy một cái nhỏ yếu quang đoàn ở trên hư không chi hải bên trong du đăng, giống như toàn bộ thế giới chỉ còn lại có bản thân, loại này cô độc cùng cô đơn lạnh lẽo, quả thực có thể làm cho người nổi điên.

Cũng may nó ngây thơ, cũng không biết cái gì là cô độc cùng cô đơn lạnh lẽo. Thì cứ như vậy, nó ở trên hư không chi hải bên trong dần dần, phiêu đăng không biết bao lâu, tung bay được rồi rất xa.

Một lần ngẫu nhiên, nó kinh dị phát hiện hư không chỉ hải nội xuất hiện một đám Thanh Khí.

Cái này một đám Thanh Khí, mỏng như khói, cùng nó giống nhau không mục đích gì tại đây phiến hư không nội phiêu đảng.

Nó đột nhiên giật mình, thật vất vả tại hư vô trùng gặp được những vật khác, cảm thấy kinh hỉ truy đuổi đi lên, cùng cái kia Thanh Khí lớn tiếng mời đến.

Cái này sợi Thanh Khí giống như không nhìn thấy nó, căn bản không có để ý tới.

Nó truy đuổi trong chốc lát, cùng cái này sợi Thanh Khí nói chuyện cũng không có bất kỳ đáp lại, nó lá gan lớn lên nhích tới gần, đụng chạm cái này một đám Thanh Khí một cái.

Trong nháy mắt, cái này sợi Thanh Khí bị nó hấp thu, hòa làm một thể.

Nguyên bản ảm đạm không ánh sáng nhỏ quang đoàn, trong nháy mắt trở nên thanh sáng một phần, tựa hồ cường tráng hơn, càng có sinh khí.

Cái này không thể nghi ngờ khiến nó vừa mừng vừa sợ, cái này một đám Thanh Khí đối với nó lại có lớn như vậy chỗ tốt, giống như đại bổ trân phẩm giống nhau, ăn có thể cho bản thân lập tức cường tráng rất nhiều.

Nếu ăn thêm nữa, nó cái này nhỏ yếu quang đoàn chẳng phải là gặp hào quang bắn ra bốn phía?

Nó nghĩ tới đây, động tâm trả lại, ở trên hư không chỉ hải nội toàn lực tìm tòi trả lại, muốn tìm được càng nhiều nữa từng sợi Thanh Khí.

Rất nhanh, quả nhiên bị nó ở trên hư không chỉ hải nội đã tìm được càng nhiều nữa từng sợi Thanh Khí, chừng hơn mười sợi.

Nhanh chóng ăn những thứ này Thanh Khí sau đó, nó cái này nguyên bản âm đậm không thể nhận ra nhỏ quang đoàn, rõ ràng sáng gần một phần ba.

Nó bất định truy tìm lấy những thứ này Thanh Khí, đến phiêu tán tới đây phương hướng mà đi.

Bỗng nhiên, nó đột nhiên chứng kiến, phía trước trong hư không xuất hiện một cái khổng lồ chi vật.

Vật ấy toàn thân rất tròn, tựa như một cái cỡ lớn trứng trứng, những thứ này Thanh Khí đúng là theo Hỗn Độn chi vật phương hướng tung bay tới đây.

Nó lắp bắp kinh hãi.

Tại không có vật gì hư không chi hải nội nhẹ nhàng lâu như vậy, còn là lần đầu tiên nhìn thấy như vậy quái vật khổng lồ.

Làm nó kinh nghi bất định, lại có chút ít lo lắng cùng sợ hãi, sợ cái này cự vật gặp nuốt bản thân.

Tại hơn mười dặm bên ngoài lưỡng lự hồi lâu, nhập lại không có phát giác được cái này cự vật được nguy hiểm gì tồn tại, nó liền cẩn thận bay đi Hỗn Độn chi vật.

Cái kia cự vật thoát nhìn càng lúc càng lớn, chừng có mấy ngàn trượng chi lớn, so với núi cao đại núi cao còn hùng vĩ.

So sánh đi xuống, nó cái này hơi yếu nhỏ quang đoàn, mới hạt đậu bình thường lớn nhỏ, mịn mù cực kì nhỏ.

Nó dần dần nhích tới gần, mới kinh ngạc chứng kiến, cái này cự vật vô ngoài trên có một đạo dài chừng mười trượng khe hở. Đúng là từ nơi này

trong cái khe, tràn ra từng sợi Thanh Khí.

Đạo này khe hở, tựa như vỏ trứng vỡ vụn giống nhau, làm nó cảm thấy nhìn thấy mà giật mình.

Nguyên bản rất tròn không nứt mẻ cực lớn trứng trứng, cứng rắn vỡ ra như vậy một đạo đại vết rách, xuất hiện lớn như vậy chỗ thiếu hụt, đã thành một cái không trọn vẹn phẩm.

"Ách. . . Trứng nát?"

Nó ngây ngốc nhìn hồi lâu, không khỏi thay cái này Hỗn Độn lớn trứng cảm thấy tiếc hận cùng khổ sở.

Nó hiện tại tựa như cùng một cái nhà nông khờ khạo ngây ngô thiếu niên, nhặt trứng gà thời điểm, rồi lại thương tâm chứng kiến ổ gà bên trong trứng rõ ràng xác nát, chảy ra một ít trứng dịch thể đến, không hiểu bị thương rất lâu.

Đột nhiên, nó phục hồi tinh thần lại, lại cảm thấy buồn cười.

Trứng khổng lồ này cùng bản thân lại không có có quan hệ gì, đuôi mù quan tâm cái gì.

Đối với nó hữu dụng là những cái kia Thanh Khí.

Mà những cái kia Thanh Khí, đúng là từ nơi này Hỗn Độn cự vật vỏ trứng trong cái khe lọt đi ra, vừa vặn không công tiện nghi nó, lấy ra ăn.

Nếu Hỗn Độn cự vật không có khe hở, chỉ sợ nó còn ăn không đến những thứ này bổ dưỡng Thanh Khí này.

Cái này cự vật bên trong có lẽ được thêm nữa Thanh Khí đi, nó hưng phấn dùng sức đến trong cái khe chui vào, đều muốn ăn vào càng nhiều nữa Thanh Khí.

Hỗn Động cự vật vỏ ngoài rất mềm, cảm giác tựa như một tầng màng mỏng. Xác trên đạo này khe hở rất dài, cũng rất tinh tế, vền vện so với cây kim hơi rộng một ít.

Thanh Khí là từng sợi sợi hình dáng sương mù, từ bên trong rò rỉ ra đến tương đối dễ dàng.

Nhưng nó nhưng là một cái nhỏ quang đoàn, so với một tia Thanh Khí "Mập tròn" hơn nhiều.

Nó dùng hết bú sữa mẹ thoải mái chui vào bên trong, cơ hồ đem bản thân làm cho chen lẫn bẹp.

"Hô!"

Chen đến một nửa thời điểm, nó khí lực hầu như hao hết, mệt đến ngất ngư, kẹt tại khe hở trong khe hở không thể động đậy.

Không bao lâu, vỏ trứng nội lại có một tia Thanh Khí ra bên ngoài tiết lộ ra ngoài, bị nó ăn tươi, bổ sung một cái thể lực.

Nó khôi phục vài phần khí lực, tiếp tục hướng bên trong chen lẫn.

Phí hết thật lớn thoải mái, nó rớt cuộc chui qua vỏ trứng khe hở, tiến vào Hỗn Động cự vật bên trong.

Hỗn Động chi noãn nội là một mảnh rất lớn không gian, chính giữa lơ lửng một tòa rất nhỏ tiểu sơn.

Núi này toàn thân màu xám nam thạch, vền vện một trượng lớn nhỏ.

Đỉnh núi chỗ giữa được một ít khối đất bằng, đất bằng chung quanh đều là gập ghềnh nam thạch.

Trên núi nhỏ hình như có thiên nhiên núi vết tích đường vân, long xà di động, như là Thượng Cổ đại phù.

Nó kinh ngạc, chưa bao giờ thấy qua như vậy Thượng Cổ phù văn, nguyên bản Hỗn Độn ngu ngốc trong ý thức, lại đột nhiên lảng không toát ra hai chữ.

"Linh sơn!"

Oanh trong nháy mắt, nó đã từng quên mất hết thầy trí nhớ, đều như thủy triều bình thường tuôn trở về.

Hắn nhớ ra rồi.

Mình là Tô Trần, lúc trước tại rừng sâu núi thẳm bên trong tìm kiếm Kim Hoàn độc xà, ngoài ý muốn phát hiện một cây lão dã sâm, kết quả cùng tìm phục tại bên cạnh trong động quật một đầu Kim Hoàn Xà Vương đánh nhau, bị độc của nó răng cắn tổn thương.

Hắn chạy tới chân núi bên hồ tẩy trừ miệng vết thương, rồi lại độc phát, dần dần độc phát mất đi tri giác. Đau nhức đau buồn sở phía dưới, chảy xuống thanh thạch lệ, cuối cùng bất tỉnh đi rồi, mơ hồ trong đó còn chứng kiến một đầu cực lớn như bàn thạch cá thú.

Chuyện phát sinh kế tiếp tình, hắn cũng không rõ ràng lắm.

Tô Trần có chút ngạc nhiên, mình tại sao biến thành một cái màu xanh nhỏ quang đoàn rồi hả?

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 17: Ặc, Nguyên Thần Bén Rể Rồi Hả?

Tô Trần đối với nhục thể của mình biến mất, hóa thành một cái màu xanh nhỏ quang đoàn, cảm thấy nghi hoặc khó hiểu.

Lại nhìn lấy phía trước trong hư không bỗng bành lấy một tòa đá xám tiểu sơn, càng là cảm thấy vô cùng không thể tưởng tượng. Đây là một tòa rất tầm thường màu xám tiểu sơn, rồi lại làm cho người ta vô cùng cảm giác thần bí.

Núi vết tích đường vân tự nhiên hình thành hai cái cổ phù chữ to "Linh sơn" !

"Chẳng lẽ cái này là tại rất nhiều Đạo Gia trong điển tịch, đều làm cho ghi chép thần bí Linh sơn?"

Tô Trần thấp giọng nỉ non lấy, rung động thật sâu.

Hắn tại Dược Vương sơn trang Tàng Thư Các đọc qua vô số thư tịch, đã từng gặp một đoạn đoạn văn tự, đều hiện lên đi ra.

"Người đều có Nguyên Thần, gửi tại 'Nê Hoàn cung ' chính là thức hải chỗ. Nê Hoàn cung tên khác Tử Phủ, lại xưng Linh sơn."

"Linh sơn giả, trong lòng."

"Linh sơn nứt ra, tức thì Nguyên Khí trút."

"Mắt thông trong lòng."

"Nguyên Khí trút, theo mắt tràn ra."

Tô Trần suy nghĩ một hồi lâu, chậm rãi hiểu ra tới đây.

Trước mắt cái này tòa tiểu sơn, chỉ sợ sẽ là bản thân đau khổ tìm kiếm cái kia thần bí Linh sơn rồi.

Nếu như trước mắt chỗ này chính là "Linh sơn", như vậy mình bây giờ nhất định là tại Nê Hoàn cung nội, cũng chính là giang hồ võ giả phổ thông xưng là "Thượng đan điền" chỗ thần bí.

Chỉ là, chỗ này Linh sơn không có vật gì, liền là một khối trụi lủi nham thạch, nhập lại không nhìn thấy được kỳ lạ chỗ, cũng không có cái gì vết rách.

Chính thức khe hở kỳ thật không có ở đây Linh sơn trên, mà là Linh sơn phía ngoài cái kia cái thật lớn vỏ trứng.

Cực lớn vỏ trứng bọc lại cả tòa Linh sơn, trứng bên trong còn có rất nhiều Thanh Khí.

Những thứ này Thanh Khí đúng là theo trứng xác khe hở tiết lộ ra ngoài, phải là bản thân Nguyên Khí. Một khi bản thân rơi lệ, màu xanh Nguyên Khí liền theo lệ dịch cùng một chỗ chảy ra.

Nhưng mà, hắn cũng không chứng kiến Nguyên Thần ở nơi nào.

"Nguyên Thần đâu?"

Tô Trần mọi nơi nhìn quanh, tại Linh sơn trúng bay tới thối đi, mọi nơi tìm kiếm lấy, thế nhưng là nhập lại không tìm được bất luận cái gì cùng Nguyên Thần có quan hệ đồ vật.

Đột nhiên, hắn nghĩ tới điều gì, ngáy ngẩn cả người, nhìn bản thân liếc.

Mình bây giờ là một cái màu xanh nhỏ quang đoàn, tại Linh sơn bên trong bay tới lay động đi, còn hào quang bắn ra bốn phía, có chút mắt sáng.

"Ai nha nha nha ~, chẳng lẽ ta chính là cái kia Nguyên Thần?"

Tô Trần trong lòng vừa sợ lại thán, nghĩ đến.

Cái này không sai, hết thảy đều đối mặt.

Hắn hiện tại biến thành một cái Nguyên Thần, tiến nhập thượng đan điền, còn đã tìm được Linh sơn.

Linh sơn cực kỳ thần bí, không giống thế tục người thường.

Tô Trần xem qua một ít đạo thư trong điển tịch, đối với chỗ này trong truyền thuyết Linh sơn, còn có càng nhiều miêu tả.

"Phàm phu không thể nội tại Linh sơn."

"Linh sơn thông thiên, lâm trung dã."

"Ký thần nhận thức tại Linh sơn phía dưới, di tung tích tại trên giang hồ."

"Linh sơn đã được tu chân bí quyết, trần thế không lưu lại ngộ đạo thiên."

Tô Trần không khỏi nhớ lại Đạo Gia trong điển tịch đối với Linh sơn miêu tả.

Chỉ là những thứ này miêu tả đều rất mơ hồ.

Đôi câu vài lời, hàm hồ suy đoán. Chỉ nói Linh sơn huyền diệu phi phàm, còn chưa có cũng không nói rõ ràng Nguyên Thần cùng Linh sơn đến tột cùng là dùng làm gì, nên như thế nào đi tu luyện.

Hắn vốn chỉ là Chu Trang nhỏ ngư dân, tại Dực Vương sơn trang báỉ sư học nghệ chưa đủ nửa năm, ý đồ luân thôn tảo xem đi một tí dực thư cùng Đạo Gia tạp thư, đều muốn lý giải những thứ này huyền diệu ngữ diệu, hiển nhiên có chút khó khăn.

Nguyên Thần cùng Linh sơn chính thức tác dụng, hắn vẫn như cũ hoàn toàn không biết gì cả.

Tô Trần không nghĩ ra được, liền không thể lại đi suy nghĩ nhiều. Hắn tập trung chú ý rất nhanh không có ở đây Linh sơn trên, bởi vì hắn thấy được chung quanh trong không gian, còn phiêu đảng mấy lấy trăm sợi Thanh Khí.

Cái này nhưng đều là đại bổ Nguyên Khí chi vật!

Tô Trần bây giờ là một cái nhỏ quang đoàn, cũng không biết ăn cái này rất nhiều Thanh Khí, cụ thể gặp có chỗ tốt gì. Chẳng qua là cảm thấy sau khi ăn xong thập phần thỏa mãn, tựa như bụng đói kêu vang đàn ông đói ăn một bàn phong phú mỹ vị bữa tiệc lớn, cảm thấy vô cùng cảm thấy mỹ mãn.

Hơn nữa Thanh Khí còn có thể làm cho mình cái này nhỏ quang đoàn, trở nên đối hào quang bắn ra bốn phía, tựa hồ càng mạnh hơn nữa đối đời dào!

Tô Trần lập tức hướng rất nhiều Thanh Khí truy đuổi qua, đem cái này mảnh trong không gian, mỗi một tia Thanh Khí đều nhất nhất nuốt đi, dung nhập bản thân.

Không bao lâu, cái này mảnh trong không gian Thanh Khí đều bị hắn nuốt không còn, một tia một đám đều không có để lại.

Hắn ăn xong đại lượng Thanh Khí sau đó, giờ phút này đã biến thành một cái nho nhỏ màu xanh quang đoàn, giống như một hạt màu xanh đậu

đỏ.

Tuy rằng màu xanh quang đoàn vẫn như cũ rất nhỏ yếu, nhưng mà so với lúc trước cái ảm đạm không ánh sáng nhỏ quang đoàn, quả thực cường đại rồi gấp mười lần gấp bội.

Hắn dường như đánh cho một cái ợ một cái bình thường, cảm giác mình ăn một bữa phong phú bữa tiệc lớn, khin khít trướng trướng đấy, cảm thấy mỹ mãn.

Ăn xong chung quanh tất cả Thanh Khí, tiếp tục ở đây mảnh Hỗn Độn cự vật trong không gian phiêu đảng, bay tới bay lui muốn tìm ra Linh sơn nội một ít mới lạ đồ vật.

Qua chút ít thời điểm, hắn liền cảm thấy có chút không thú vị.

Bởi vì quả trứng khổng lồ nội trong không gian chỉ có một tòa trụ lúi Linh sơn, ngoại trừ nham thạch, không còn có những vật khác.

Thanh Khí sớm bị hắn ăn hết sạch rồi.

Toàn bộ Hỗn Độn quả trứng khổng lồ trong không gian cũng chỉ có hắn cái này thì một cái vật còn sống, lớn tiếng kêu to cũng không có bất kỳ đáp lại.

"Chỗ này Linh sơn. . . Không biết có tác dụng gì? Có lẽ ảo diệu vô cùng đi!"

Tô Trần mang theo vài phần hiếu kỳ, bay tại không trung, vây quanh chỗ này Linh sơn vòng tầm vài vòng, thế nhưng là thủy chung xem không xảy ra vấn đề gì.

Hắn trên không trung bay lâu rồi, trở nên lười biếng, có chút mệt mỏi.

Muốn rời đi nơi đây, lại có chút ít không muốn.

Tuy rằng hắn bây giờ là một cái nhỏ quang đoàn, nhưng ở vô tận hư không phiêu đảng quá lâu, tựa như không có một đóa căn lục bình, cảm giác, cảm thấy hư nhược sợ hãi.

Tại hắn ẩn nấp trong ý tứ, cảm giác phải tìm một chỗ đặt chân, mới có thể thấy thực tế an lòng.

Hiện tại thật vất vả, phát hiện như vậy một tòa tiểu sơn có thể đặt chân, hắn trong lúc nhất thời tự nhiên không nỡ bỏ đi.

"Ở chỗ này có lẽ rất an toàn đi! Ta trước nghỉ một chút, lại đi địa phương khác dạo chơi."

Tô Trần lại cẩn thận vòng quanh Linh sơn bay vài vòng, cũng không phát hiện bất kỳ nguy hiểm nào, lúc này mới cẩn thận từng li từng tí rơi vào chỗ này Linh sơn chỗ giữa trên đất bằng.

Ăn uống no đủ Thanh Khí sau đó có chút mệt rãi rồi, hắn liền tại trên núi nhỏ mỹ mỹ ngủ một giấc.

...

Cái này một giấc, cũng không biết ngủ bao lâu.

Tô Trần cái này nhỏ quang đoàn lần nữa tỉnh lại, tinh thần dồi dào, đuổi một cái lưng mồi, muốn bay lên hoạt động một cái.

Lúc này, hắn rồi lại kinh ngạc phát hiện, bản thân rõ ràng nhúc nhích không được, giống như bị trên mặt đất cái gì kéo lại giống nhau, vọt không đứng dậy.

Ai nha, đại sự không ổn!

Đây là có chuyện gì?

Ta như thế nào không nhúc nhích được rồi hả?

Tô Trần có chút thất kinh.

Hắn cố tự trấn định, làm cho mình tỉnh táo lại, cúi đầu nhìn qua.

Tô Trần không khỏi kinh hãi phát hiện, tại hắn ngủ say thời điểm, chính hắn một màu xanh nhỏ quang đoàn "Dưới lòng bàn chân", không biết lúc nào rõ ràng sinh trưởng ra một cái "Màu xanh rể cây", thật sâu vào nham thạch bên trong.

Này màu xanh rể cây, chui vào phá cứng rắn vô cùng nham thạch, thật sâu bắt được lòng đất, đưa hắn cố định tại chỗ này Linh sơn trên.

Tô Trần vội vàng vùng vẫy, đều muốn bay lên.

Thế nhưng là, hắn không có tay chân, chỉ là một cái màu xanh quang đoàn mà thôi.

Lúc đầu vốn có thể tự do tự tại bay lượn, nhưng mà hiện tại dưới lòng bàn chân dài ra một cái rể cây, đâm vào lòng đất nham thạch sau đó, hắn sẽ thấy cũng bay không đứng dậy rồi.

Giống như là một hạt tròn tựa hạt giống, vốn là có thể chuyển động. Nhưng mà dài ra căn đến, liền cố định trên mặt đất, lại cũng không cách nào nhúc nhích.

"Ta ~ đây là thế nào?"

Tô Trần ngốc ngác nhiên tốt nửa ngày, không biết làm sao.

Vùng vẫy không biết bao lâu, phía dưới rể cây không hề có buồng lỏng. Rể cây ngược lại tiếp tục chậm rãi sinh trưởng, thật sâu đâm vào nham thạch lòng đất.

Hắn không khỏi một hồi bi thương.

Thì cứ như vậy, cũng không biết qua dài đằng đẳng thời gian.

Tô Trần tuyệt vọng, không có bất kỳ biện pháp nào có thể đem rễ cây theo lòng đất nham thạch giãy giụa đi ra. Rốt cuộc buông tha cho giãy giụa, ngồi đàng hoàng rơi vào chỗ này nho nhỏ nham thạch trên núi.

Tại cái này mảnh trong không gian, dường như thời gian đang bay nhanh trôi qua, lại dường như năm tháng đã ngưng trệ.

Trong lòng của hắn chỉ còn lại có tuyệt vọng, lâm vào dài dòng buồn chán cô tịch, lâm vào thật sâu trong suy tư.

"Ta là người nào?"

"Ta là Tô Trần. . . Không, ta là Tô Trần Nguyên Thần!"

"Ta ở nơi nào?"

"Đương nhiên là tại Nê Hoàn cung, thượng đan điền, vỏ trứng bên trong thần bí Linh sơn trứng!"

"Ta đang làm gì đó?"

"Ta cũng không biết ta đang làm gì đó nha, Nguyên Thần tại Linh sơn bén rễ? . . . Có lẽ, Nguyên Thần về sau còn có thể nảy mầm, nở hoa, kết xuất một cái ánh vàng rực rỡ trái cây! Nguyên Thần kết xuất trái cây, có thể lấy ra ăn này? Ai tới ăn, ta có thể ăn tự chính mình này?"

Tô Trần ngơ ngác ngồi ở trên mặt đá.

Nhìn lên lấy cái mảnh này Hỗn Độn không gian, trong ý thức một mảnh nghĩ ngợi lung tung.

Cái này mảnh trong không gian, dần dần lại xuất hiện một đám Thanh Khí, nhưng hắc lúc này đã bay không đứng dậy, tự nhiên cũng không cách nào lại đi bắt bọ nó.

Những thứ này đều không coi vào đâu, hắc bị vây ở chỗ này không cách nào thoát thân, cũng không tâm tư lại đi ăn Thanh Khí rồi.

Để cho nhất Tô Trần phiền não là. . . Hắc cái này nhỏ yếu Nguyên Thần, một đạo khó khăn nhất một mạch như vậy vĩnh viễn bị vây ở chỗ này Linh sơn trên? Đây cũng quá bi thảm rồi!

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 18: Ngư Quái

Tuyết lổm đổm thạch ngư quái ngồi sâu tại đáy hồ trên giường đá ngấn người, có chút trướng bụng.

Nó không khỏi buồn bực, thường ngày nuốt chừng đồ ăn sau đó, rất nhanh đều tiêu hóa.

Nhưng lần này có chút kỳ quái, cái kia đồ ăn một mực ngạnh tại nó trong bụng, bị nó dịch nhờn bao vây lấy, nhưng tựa hồ không có tiêu hóa dấu hiệu.

...

Không biết qua bao lâu.

Bỗng nhiên, Tô Trần giật mình tỉnh lại, theo một đồng dày đặc dịch nhờn trúng trở mình ngồi dậy.

"Hô!"

Hắn từng ngệm từng ngệm thở phì phò, giống như làm một trận vô cùng dài dòng buồn chán ác mộng, cuối cùng từ ly kỳ trong mộng cảnh tỉnh lại.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa trong mộng cảnh xảy ra chuyện gì.

Tô Trần chỉ cảm thấy ngực thập phần bị đè nén, hình như là bị khó chịu tại một cái cực kỳ phong bế địa phương.

Bốn phía một mảnh hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón, thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Một cổ vô cùng đậm đặc cá mùi hôi thối, sặc vào trong mũi, hắc mãnh liệt ho khan vài tiếng, liền giống bị một đồng thối cá bao ở giống nhau.

Tô Trần toàn thân đều dính dán đầy, thò tay hướng bốn phía sờ soạng, kinh ngạc phát hiện tứ phía đều là nhúc nhích thịt bích, cũng không biết là vật gì, bắt hắc cho bao vây lại.

Tô Trần lập tức có chút bối rối cùng sợ hãi, chẳng lẽ mình bị cự mãng các loại đại thú, ăn tiến trong bụng?

Hắn bản năng hướng sau eo vừa sờ, vừa vặn chạm tới sau thắt lưng treo một thanh đao đồn củi.

Lập tức rút ra, vung đao hướng chung quanh thịt bích bổ tới, muốn bổ ra một cái đi ra ngoài nói tới.

"Phốc!"

Một đao xuống dưới, huyết nhục mơ hồ.

Lập tức, thịt bích kịch liệt co rút lại, dờn sông lấp biển bình thường nhấc lên nhảy...mà bắt đầu.

Phía trước thịt bích đột nhiên mở ra, mao muội xuất hiện một đạo ánh sáng, đại cổ hồ nước ngược lại tràn vào, che mất cái mảnh này nhỏ hẹp ổ bụng không gian.

Tô Trần vội vàng hai chân dùng sức tại trên thành thịt đập một cái, hướng ánh sáng chỗ nhảy lên bắn đi ra ngoài, 'Rầm Ào Ào' một cái rất nhanh vọt vào một mảnh ánh sáng trong hồ nước, theo hắc ám thịt bích trong bao đi ra, khôi phục sáng ngời.

Hồ nước trong veo xanh lam, sáng như nước phách.

Tô Trần từ nhỏ tại Chu Trang vùng sông nước trong hồ nước pha lấy thủy lớn lên, sau cùng thiện trong nước mò cá, trong hồ có một loại vô cùng quen thuộc cùng cảm giác an toàn.

Tô Trần ở trong nước ngừng thở, quay đầu lại hướng đi ra phương hướng nhìn qua, thành linh chứng kiến một đầu hai trượng cực lớn tuyết lốm đốm thạch ngư quái.

Cái này đầu ngư quái cực kỳ xấu xí dữ tợn, cá thân thể nhô lên đại lượng khối u bình thường hợp chất hữu cơ khối, bụi như đá, nếu không phải nhìn kỹ, còn tưởng rằng nó là một khối hai trượng đại bàn thạch.

Nó khoe miệng chính phun ra ra một cỗ tanh huyết, một đôi đồng chiêng cự mục màu đỏ tươi như đèn lồng, phần nộ trường mắt hấn.

Ngư quái?

Tô Trần sợ hãi kêu lên một cái, tay chân loạn đạp, thiếu chút nữa uống một hơi nước hồ.

Cái này ~ cái này chẳng lẽ là trong truyền thuyết Thái Hồ ngư quái?

Tại Chu Trang vùng sông nước quê quán, ngư dân những người lớn thường thường truyền miệng, kể tại Thái Hồ bên trong thường xuyên được một đầu đáng sợ ngư quái qua lại.

Cái này đầu ngư quái thân thể cực lớn như thuyền thuyền, diện mạo xấu xí khủng bố, trong hồ hoành hành ngang ngược, thường xuyên xông tới trong hồ thuyền đánh cá, cản nát lưới đánh cá. Thậm chí có tiểu hài tử, bị ngư quái nuốt.

Vì vậy hàng năm ngày mồng tám tháng chạp, Chu Trang vùng sông nước ngư dân những người lớn đều muốn dùng gạo nếp, đầu heo, đầu dê tế tự trong hồ lớn ngư quái cùng Long Thần, cầu nguyện hồ lớn gió êm sóng lặng, làm cho ngư quái chia ra đến hại người.

Trước mắt cái này đầu kinh khủng cá lớn thú, rõ ràng chính là các ngư dân trong miệng truyền thuyết Thái Hồ ngư quái.

Tô Trần lúc này cũng hồi tưởng lại, bản thân hôn mê lúc trước, mơ hồ chứng kiến một đầu cá lớn xuất hiện. Cái này đầu ngư quái nhất định là thừa dịp lúc trước hắn trong Kim Hoàn Xà độc, hôn mê ở bên hồ, bắt hắn cho nuốt vào trong bụng.

Vừa rồi hắn đúng là từ nơi này đầu ngư quái trong bụng, trốn tới đây.

Ngư quái hiển nhiên cực kỳ phần nộ, ăn vào trong bụng đồ ăn, rõ ràng lại trốn ra được. Nó hoành hành Thái Hồ mấy trăm chỗ, còn không có gặp được như vậy không hợp thói thường sự tình.

"Đùng ~!"

Ngư quái ngắn nhỏ đuôi cánh hất lên, cực lớn cá thân thể hướng Tô Trần sắp xếp sóng mà đến, mãnh liệt trương miệng khổng lồ, đều muốn đưa hắn lại nuốt xuống dưới.

Tô Trần lấp bắp kinh hãi.

Hắn từ biết, bản thân trong nước trốn chạy để khỏi chết tức độ, khẳng định không bằng cái này đầu ngư quái nhanh.

Vì vậy không thể trốn, chỉ có thể nghênh chiến.

Hắn thân là ngư dân đệ tử, từ nhỏ ở trong nước bắt cá lớn lên, kỹ năng bơi tự nhiên rất dễ, kinh nghiệm cũng là cực kỳ phong phú đấy, thân thể

linh hoạt như cá, một cái trong nước đập thảng, một cước công bằng vọt đập tại ngư quái yếu ớt nhất trên lỗ mũi.

Một cước này xuống dưới, trọn vẹn bốn mươi năm mươi cân đập kích lực đạo.

"Rắc rắc!"

Cá lớn quái dị nóng vội suy nghĩ nuốt Tô Trần, không có phòng bị bị Tô Trần làm cho một cước đá trúng, yếu ớt mà miễn cảm lỗ mũi bị Tô Trần một cước từ lồm xuống dưới, toát ra ồ ồ tanh huyết, lập tức bị đau, đau nó chua xót thiếu chút nữa chảy ra cá lệ đến, vội vàng quay đầu liền lẩn trốn xuống nước trúng ở chỗ sâu trong đi.

Tô Trần cũng không dám đuổi theo cái này đầu kinh khủng cá lớn quái dị, tại trong hồ nước đập thủy, bài trừ gạt bỏ lấy khí đến trên hồ lơ lửng ở đi.

Rất nhanh nổi lên mặt nước, vội vàng đến ven bờ hồ bơi đi.

Đầu kia bàn thạch thật lớn xấu xí cá lớn quái dị trong bụng cùng cái mũi bị thương, liên tiếp đã trúng Tô Trần hai lần trọng kích, nhất thời có chút mộng, cũng không đuổi theo chạy tới.

Nó trong hồ táo bạo bơi dắt trả lại, lớn miệng một Trương Mạnh khê hấp, trong hồ lập tức xuất hiện một vài mươi trượng đại vòng xoáy, như đáy sông gợn sóng giống nhau mạnh mẽ hấp lực, đều muốn mặt hồ hết thủy đều hút vào đáy hồ.

Một lát nó lại trên mặt hồ nhắc lên mấy trượng sóng lớn sóng to, đánh ra hướng bờ hồ, phí công thổ lộ lấy phần nộ của nó.

Nó thành linh như một đầu bị chọc giận Thủy yêu, tại đây tòa ngàn trượng yên tĩnh trong hồ nước gây sóng gió, hồi hận đến miệng đồ ăn làm

cho trượt.

"Cái này đầu ngư quái chẳng lẽ là thành Thủy yêu rồi hả?"

Lên bờ bên cạnh, Tô Trần chưa tỉnh hồn, quay đầu lại xem trong hồ vòng xoáy khổng lồ cùng từng trận đại sóng lớn, không khỏi một hồi kinh hãi da đầu run lên.

Đây mới là cái này đầu Thái Hồ ngư quái khủng bố thực lực, chỉ sợ giang hồ võ đạo Đại Tông Sư ở chỗ này, cũng không dám đi trêu chọc nó. Lúc trước ngư quái vội vã một con nuốt vào bản thân, không có thi triển ra những thứ này trong nước yêu pháp đến. Nếu vừa rồi nó liền làm ra một cái gợn sóng đại vòng xoáy, chỉ sợ bản thân trốn cũng không kịp.

Cũng may đã lên bờ, hãn cũng không sợ cái này đầu chỉ có thể ở trong hồ gây sóng gió ngư quái.

Tô Trần toàn thân quần áo sớm bị hồ nước thấm ướt đầm, hơn nữa thân trên khắp nơi đều là dính dán tanh dịch thể, tản ra từng đợt cá mùi hôi thối.

Hãn tại nước cạn biên tướng trên thân cá tanh dịch nhờn đều rửa rấy sạch sẽ, hồi tưởng đến lúc trước phát sinh rất nhiều sự tình.

Hãn bên hồ trúng độc sau khi hôn mê, bị cái kia ngư quái làm cho nuốt vào trong miệng, chìm đến đáy hồ. Sau đó tại ngư quái trong bụng lại làm đi một lần kỳ mộng.

Mộng thấy mình biến thành một cái màu xanh nhỏ quang đoàn, ăn thật nhiều Thanh Khí, bay thấp tại một tòa mỏm núi đá Thạch Linh trên núi. Ngủ một giấc, dài ra một cái rễ cây, cắm rễ tại trên mặt đá không thể động dấy. Kêu trời trách đất cũng không có ai ứng với, đây chính là rất khó khăn nhận.

Điều này làm cho Tô Trần dở khóc dở cười, lòng còn sợ hãi.

Tốt hơn, đây chỉ là một trận kỳ mộng, bản thân cuối cùng là tỉnh lại rồi.

Muốn là mình biến thành một cái nhỏ Nguyên Thần, một mực bị nhốt tại Linh sơn, vậy cũng liền buồn bực chết rồi.

Tô Trần nhìn một chút cổ tay của mình, phát hiện Kim Hoàn độc xà cắn hai quả chồi tai dấu răng, bầm tím đã biến mất, miệng vết thương hồng nhuận phơn phớt, xem ra độc dịch bị đại bộ phận hóa giải được rồi.

Lúc trước dùng hái thuốc cây đao cắt miệng vết thương lấy máu, lúc này miệng vết thương cũng đã khép lại.

Ở bên hồ chỗ nước cạn, Tô Trần chứng kiến bản thân cái kia một nửa không ăn xong đã thâm rõ ràng còn tại, không khỏi kinh hãi, vội vàng nhặt lên, sau đó đã tìm được hắc thất lạc ở ven bờ hồ sọt thuốc.

Vắt khô ướm sưng quần áo, ngẩng đầu nhìn lên trời sắc, đã là lúc chạng vạng tối, một vòng ửng đỏ ánh nắng chiều ánh đỏ lên bầu trời.

Tô Trần không biết bản thân hôn mê bao lâu, suy nghĩ tranh thủ thời gian quay về Dược Vương sơn trang đi, nếu không sẽ bị Lý Khôi sư phụ quở trách.

Hắn công đeo sọt thuốc cùng bọc hành lý, trèo đèo lội suối đi trong chốc lát.

Sắc trời rất nhanh liền hoàn toàn đen lại, trong đêm đường núi không dễ đi, đường núi gập ghềnh trơn ướt không nói đến, hơn nữa còn dễ dàng gặp gỡ sài lang, trong bụi cỏ ẩn núp độc xà.

Tô Trần gặp đêm nay không xảy ra núi, đành phải tìm một chỗ vách núi dưới vách đá sơn động, đóng lửa ngủ ngoài trời.

Nhặt một đồng củi khô, tại thảo được cái sọt bên trong tìm ra cây đốt lửa, dẫn đốt củi khô ở dưới lá khô, phát lên một đồng hừng hực đồng lửa, xua đuổi trong sơn động lạnh lẽo ẩm ướt chi khí sưởi ấm, chuẩn bị nghỉ một đêm.

Cái lồng trong đồng lửa chấp chờn hỏa diễm, chiếu rọi tại hắc hơi có vẻ ngây thơ trên gương mặt.

Tô Trần nghĩ đến bản thân đã từng bị Kim Hoàn Xà cắn một cái, tuy rằng miệng vết thương khép lại rồi, nhưng thần sắc ít nhiều vẫn còn có chút lo âu.

Hắn cùng theo Lý Khôi Được Sư học qua Được Thuật, biết rõ Kim Hoàn Xà Vương bá đạo độc tính, tự nhiên biết rõ bị Kim Hoàn Xà cắn bị thương ý vị như thế nào.

Dù là bị cắn nhân may mắn không có tại chỗ hạ độc chết, lưu lại độc dịch cũng sẽ kéo dài ăn mòn cơ bắp cùng thần kinh, tạo thành nặng nề không đồng nhất tàn tật.

Cái này tại Được Vương Bang thế nhưng là sớm có tiền lệ đấy.

Mấy năm trước được một gã Luyện Được Đường sư huynh trong núi hái thuốc, bị Kim Hoàn Xà cắn, bị đồng hành vài tên sư huynh khẩn cấp đưa trở về sơn trang cứu giúp, tê liệt trên giường trọn vẹn nửa... nhiều năm, hầu như đã thành phế nhân.

Về sau vị sư huynh này tuy rằng trị hết, thực sự đã thành khắp khiêng người thọt, đi đường không tiện, luyện võ đường cũng triệt để bị mất, chỉ có thể ở tiệm bán thuốc bên trong đem làm tiểu nhị mưu sinh, có chút thê lương.

Tô Trần cũng không biết, bản thân trong rắn độc, trong cơ thể còn lưu lại lấy bao nhiêu dư độc, có thể hay không được di chứng.

Hắn theo sọt thuốc bên trong nhảy ra một khối bánh nướng lương khô, đã uống vài ngụm thuỷ liền ăn, liền chui đầu vào dưới vách núi một khối sạch sẽ nham thạch cửa hàng dưới thẳm nằm ngủ.

Chỉ là mấy ngày nay đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, trong đầu hắn lộn xộn, trần trọc, có chút ngủ không được.

Đột nhiên, hắn phát hiện, trên người mình có chút không đúng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 19: Tông Sư Cảnh Siêu Phàm Cảm Giác Lực!

Gần muộn thời điểm, Tô Trần mới từ trong hồ ngư quái trong bụng trốn tới, kinh hồn động phách, nhất thời cũng phát hiện mình thân thể dị thường.

Thẳng đến hăn nằm xuống sau đó, xao động bất an trong lòng dần dần bình tĩnh trở lại.

Lúc này mới kinh sợ như thế phát hiện, rất không đúng.

Đêm khuya, sơn lĩnh yên tĩnh.

Gió đêm thổi qua, cỏ dại từng nhắc lên một hồi thanh thúy sần sật âm thanh.

Cái này gió núi âm thanh vốn là bình thường.

Tô Trần rời lại kinh ngạc phát hiện, bản thân cẩn thận lắng nghe, mơ hồ còn nghe được cái này trận gió thảo âm thanh che giấu xuống, phía Tây mười trượng chỗ được một cái châu chấu tại trên lá cây bật lên dựng lên, vỗ cánh phát ra ra bay nhào thanh âm, thuận gió lướt đi ra vài thước bên ngoài.

Sườn đông bảy trượng bên ngoài tảng đá bên cạnh, còn có hai cái nhỏ con dế mèn tại xé đấu, một cái làm ra bay vọt tấn công xu thế, một cái tức thì quay đầu căn xé phản kích, đấu lực lượng ngang nhau, đúng là hàm mãnh liệt.

Tô Trần tâm thần rung động, khó có thể nói hết.

Bản thân rõ ràng có thể nghe được ngoài mười trượng như vậy rất nhỏ nhỏ yếu thanh âm, thậm chí nghe ra chúng nó căn xé động tác. . . . Cái này so với hần trước kia thính giác, ít nhất bén nhạy gấp mười lần.

Tô Trần không kịp ngẫm nghĩ nữa, ngay sau đó cái mũi lại ngửi được một đám cỏ thơm mùi thơm lạ lùng.

Nhún nhún chớp mũi, cẩn thận vừa nghe, nhưng là theo rất nơi xa bãi cỏ thối tới trong gió, xen lẫn bé không thể nghe ẩm ướt, cùng mấy đóa hoa đại hương hoa.

Hần thậm chí còn có thể phân chia ra cái này ẩm ướt mùi thơm lạ lùng bên trong, là cái nào vài loại bất đồng cỏ đại hoa mùi, một loại là cúc đại hoa, có chút tân chất chi khí. Một loại khác tất nhiên hoa cúc, mang theo vài phần cam chịu hàn khí.

Cái mũi đối với mấy cái này hương hoa giống như này rõ ràng phân biệt lực lượng, đây quả thực là không thể tưởng tượng.

"Đây là có chuyện gì?"

Trong sơn động bên ngoài, theo hùng hực đồng lửa dần dần dập tắt, trong Thiên Địa triệt để tối xuống.

Tô Trần lúc này đôi kinh ngạc phát hiện, bản thân một đôi tròng mắt trở nên sáng ngời thanh tịnh, có thể nhìn ban đêm trong sơn động vật sở hữu, sọt thuốc bên trong các màu các màu cấp thấp thảo dược, núi trên vách động từng sợi tơ nhện, cũng không có một bỏ sót.

Phải biết rằng, Cô Tô thị trấn tuyệt đại bộ phận bình dân đều là bệnh quáng gà người, không có lửa đèn cùng ngọn đèn mà nói, đã đến đen kịt trong đêm tối đều hai mắt vừa sờ màu đen, hoàn toàn thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Tô Trần tuy rằng không phải bệnh quáng gà người, vốn lấy trước tại đêm khuya, cũng muốn nhờ ánh sao yếu ớt cùng cây đèn, mới có thể miễn cưỡng thấy rõ tình huống chung quanh.

Giống như bây giờ, không cần hỏa đăng, tại đêm khuya, tầm mắt vẫn như cũ như Bạch Thần, xem như thế tươi sáng rõ nét, rõ ràng, quá không thể tưởng tượng nổi.

Hắn tiện tay vê lên được lâu một đoạn nhỏ cấp thấp thảo dược căn, tại trong miệng nhai nhai. Mùi vị kia hơi ngọt vô vị, nuốt vào trong bụng, rất nhanh được một tia hơi yếu lợi ích khí giải nhiệt cảm giác, hẳn là tám chín tháng phần dược tuổi trái phải cam thảo.

Tô Trần kinh ngạc phát hiện, hết thấy dường như đều trở nên rõ ràng, tươi sáng rõ nét, sinh động vô cùng.

Thị giác của mình, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác chờ ngũ đại giác quan, tựa hồ đột nhiên theo ngẫu thơ trúng mở linh khiếu bình thường, chỉ cần là có thể bị hắn cảm giác được hết thấy, đều dường như phóng đại gấp mười lần rõ ràng trình độ.

"Đúng rồi, dưới mặt ta đan điền tu vi có tăng lên hay không?"

Tô Trần kích động trở mình trả lại, nhìn xem thân thể của mình có hay không được kia biến hóa của nó.

Hắn vốn là vùng đánh cho một bộ nhập môn cấp quyền cước công pháp, nhìn xem hạ đan điền có hay không có vẻ lấy biến hóa.

Nhưng có chút thất vọng chính là, hắn phát hiện, bản thân lực cánh tay vẫn như cũ chỉ có năm sáu chục cân lực đạo, còn là thấp nhất không nhập lưu võ giả cảnh giới, hạ đan điền hầu như không có cải biến.

Duy nhất được biến hóa cực lớn đấy, chỉ có cảm giác lực.

Vì thử một lần cảm giác lực cực hạn, Tô Trần dùng vải bịt kín hai mắt, chặn lên lỗ tai, sau đó tại trong rừng rậm bước chậm, muốn nhìn một chút bản thân còn có thể nghe được hay không ngoại giới thanh âm.

Lúc này, hắn lại phát hiện cái khác làm cho mình càng thêm rung động hiện tượng.

Dù là bản thân hoàn toàn nhắm mắt lại, chặn lên lỗ tai, cũng không dựa vào xúc giác, vèn vèn bằng vào một cỗ huyền diệu trực giác, cũng có thể cảm giác được chung quanh vật thể.

Hắn thậm chí không cần đi đụng chạm, liền cảm giác đến thân thể phía trước một căn nhánh cây, dưới lòng bàn chân một khối hòn đá, do đó tránh đi.

Dường như mở "Thiên nhãn" bình thường, trực tiếp cảm giác đã đến chung quanh đồ vật.

Nhưng mà, Tô Trần chỉ có thể cảm giác đến thân thể bên ngoài ước chừng phạm vi ba thước nội vật thể, xa hơn thì không được. Loại này trực giác phạm vi rất nhỏ.

Tô Trần lấy vải che mắt, tại đêm tối trong rừng bước chậm.

Làm cho đi qua chi địa, bất luận là tàng dưới mặt đất thảo mộc rễ cây, còn là trong bụi cỏ có thể làm thuốc Ngô Công, con kiến, hoàn toàn có thể đủ bị hắn cảm giác phát hiện.

Hắn thậm chí có thể không cần đi xem, trực tiếp cảm giác đến chôn sâu ở lòng đất một xích ở trong thảo dược rễ cây, phán đoán giá trị của bọn nó lớn nhỏ, có hay không được cần phải đi đào bới.

Mà dày thảo phía dưới ẩn núp con rắn con kiến trùng bò cạp, thập phần hung hiểm, đối với hành tẩu rừng sâu núi thẳm thu thập Dược Nhân là

phiền toái cực lớn. Một khi bị cắn, nhẹ thì đau mấy trong vòng mười ngày không cách nào hái thuốc, nặng thì được lo lắng tính mạng.

Thu thập Dược Nhân nếu như có thể nhẹ nhõm tránh đi những độc chất này vật, tự nhiên thiếu rất nhiều phiền toái.

Chùng bên cạnh thảo mộc lá trên, con sâu cái kiến tại leo trèo thảo mộc, như là hình ảnh giống nhau rõ ràng triển hiện tại hắc trong óc.

Đây là một loại vô cùng huyền diệu cảm giác, dường như mình có thể nhìn thấu thiên địa bình thường.

Tô Trần vạch trần mơ hồ phân bố, gỡ xuống bông cái nút tai.

Loại này làm cho người khó có thể tin thần kỳ cảm giác lực, làm cho hắc cảm thấy thật sâu rung động.

Tô Trần không khỏi lâm vào nghi hoặc bên trong, vì cái gì bản thân lại đột nhiên có được thần kỳ như vậy cảm giác lực?

Loại này vô cùng cường đại cảm giác lực, cũng không phải thế tục phàm nhân có khả năng có được. . . Giang hồ cao thủ nhất lưu làm không được.

Bởi vì Lý Khôi Dược Sư liền là một gã thâm niên Dược Sư kiêm cao thủ nhất lưu, thường xuyên giảng giải bất đồng tu vi có được thực lực, nhưng Tô Trần chưa từng nghe Lý Khôi sư phụ đã từng nói qua mình có thể nhắm mắt lại bằng trực tiếp bốc thuốc vật liệu, cái này đủ để chứng minh cao thủ nhất lưu cũng là làm không được.

Nếu như cao thủ nhất lưu đều làm không được, cái kia dạng này tính đến, ít nhất cũng là Đại Tông Sư trở lên cảnh giới, mới có thể có được thần kỳ như vậy lực lượng.

Tô Trần ngày thường nghe đồng môn các sư huynh đệ chuyện phiếm nghị luận, nghe nói võ đạo Đại Tông Sư dám tiến vào một lần thượng đan điền sau đó, đã lấy được một loại lực lượng thần bí, mới có được vượt xa quá giang hồ cao thủ nhất lưu thực lực.

Tô Trần cẩn thận nhớ tới, cái này vô cùng có khả năng.

Bản thân trước kia là không có loại này bốn sự đấy, thẳng đến bản thân trong Kim Hoàn Xà độc, trong hồ chảy xuống thanh thạch lệ hôn mê, bị cá lớn quai dị nuốt vào trong bụng, ngay sau đó làm một cái về thượng đan điền ly kỳ quái mộng.

Trong mộng cảnh, bản thân biến thành một cái ẩm đạm hơi yếu nhỏ quang đoàn, tại thượng đan điền nội không ngừng ăn rất nhiều Thanh Khí, trở nên mạnh mẽ lớn hơn rất nhiều gấp bội.

Sau khi tỉnh lại, hãn hiện tại liền phát hiện mình đã lấy được loại này thần kỳ năng lực.

Nếu như nói bản thân có cái gì đặc thù biến hóa, như vậy hiển nhiên hết thấy biến hóa, đều là tại đây đoạn nhỏ thời gian nội phát sinh đấy.

Tô Trần dần dần dư vị tới đây.

Nói như vậy, bản thân chính là cái kia mộng, là chân thật đã xảy ra. Cái kia màu xanh nhỏ quang đoàn, phải là đạo thư trên ghi chép Nguyên Thần.

"Ta là thật sự tiến nhập thượng đan điền, phát hiện bản thân Nguyên Thần. Nó nuốt rất nhiều Thanh Khí, xem chừng biến cường đại rồi gấp mười lần. . . Vì vậy, hiện tại ta đối với ngoại giới cảm giác năng lực cũng cường đại rồi gần thập bội? ! . . . Lúc này mới đã lấy được giang hồ Võ Đạo tông sư mới có được siêu phàm cảm giác lực? !"

Tô Trần phỏng đoán lấy, tâm thần chấn động, càng nghĩ càng được khả năng này.

Loại này thần bí siêu phàm cảm giác lực, hẳn là tông sư lần thứ nhất tiến vào thượng đan điền, mới có thể đạt được thần kỳ cường đại siêu phàm lực lượng.

Bản thân chưa tu luyện thành hạ đan điền cùng trung đan điền, còn là một gã Dược Vương Bang tăng dưới chót nhất học đồ, rồi lại ngoài ý muốn xông nhập thần bí mật thượng đan điền, đã lấy được tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực.

Còn có, mình ở thượng đan điền phát hiện này tòa Linh sơn, tự nhiên cũng thật sự tồn tại.

Hắn tận mắt thấy Hỗn Độn quả trứng khổng lồ trên vết rách, chứng kiến Thanh Khí từ trong tiết lộ mà ra, cái này liền là tại sao mình gặp chảy ra thanh thạch lệ nguyên nhân.

Như thế nào trị hết cái này vết rách, như cũ là cái vấn đề lớn.

Nhưng đây cũng không phải là sau cùng cấp bách vấn đề, hẳn về sau tìm thời gian tiếp tục chậm rãi nghiên cứu. Dù sao trong tay dược nửa gốc đã sâu, tùy thời có thể bổ Nguyên Khí cứu mạng, trong thời gian ngắn sẽ không bởi vì thanh thạch lệ được nguy hiểm tính mạng.

Hiện tại duy nhất cấp bách vấn đề, chính là sáng mai chạy về Dược Vương sơn trang, ứng đối Lý Khôi Dược Sư nửa năm một lần đệ tử ngoại môn đào thải.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 20: Phương Pháp Đào Thái Tàn Khốc!

Đêm dần khuya, trong núi sâu mọi âm thanh đều yên tĩnh. Một hồi bối rối kéo tới, mỗi một hưng phấn Tô Trần cuối cùng chịu không được bối rối, trong sơn động ở trên mặt đất nằm xuống, hôn mê thiếp đi.

Bình minh thời gian, trong núi chim Tước gáy kêu, âm ỉ bắt đầu.

Tô Trần tỉnh táo lại, nghĩ đến hôm qua bản thân cũng không biết trong hồ cá trong bụng chờ đợi bao lâu, lo lắng bị Lý Khôi sư phụ trách phạt, công lên sọt thuốc, liền vội vàng chạy tới Cô Tô thị trấn nam thuộc ngoại ô Dưộc Vương sơn trang.

Theo Khung Lung Sơn rừng sâu núi thẳm đến Cô Tô thị trấn, hơn mười dặm gặp ghềnh đường núi cũng không tốt đi.

Ước chừng lúc chạng vạng tối, hãn vội vàng mới chạy về Dưộc Vương sơn trang.

Tô Trần trở lại Dưộc Vương sơn trang sau đó, mới phát hiện mình trong hồ ngư quái trong bụng vền vền hôn mê thời gian rất ngắn, cũng không vượt qua Lý Khôi Dưộc Sư yêu cầu trong ba ngày trở về kỳ hạn.

Hãn không khỏi thở dài một hơi.

Đến với mình trong núi gặp phải những chuyện ly kỳ kia, hãn từ sẽ không dám cùng bất luận kẻ nào nói, những chuyện này quá mức ly kỳ, nói đến người khác cũng không tin.

Huống hồ, bản thân ngậy ngốc lấy thân thử Kim Xà chi độc, thiếu chút nữa bị ngư quái ăn, nói ra cũng chỉ sợ sẽ gặp đến sư huynh đệ bọn tỷ muội chế nhạo.

...

Mấy ngày sau, Dưộc Vương Bang nửa năm một lần ngoại môn học đồ đào thải, rút cuộc đã tới.

Ngày hôm đó, Lý Khôi chấp hai tay sau lưng, dạo bước đi vào luyện công tiểu viện, như thường ngày nghiêm túc đăm mạp chỉ điểm một phen chúng vị đệ tử đám bọn chúng võ nghệ.

Đây là cuối cùng một đường võ tu khóa, trên xong lần này khóa, nên làm ra cuối cùng quyết định.

Tô Trần đã ra động tác hoàn toàn tinh thần luyện, ứng đối trận này sắp đã đến nửa năm một lần học đồ đào thải.

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo bốn vị đệ tử ngoại môn, lúc tu luyện cũng đều từng cái một biểu hiện hồ hồ sanh uy, sợ được một chút không đúng chỗ, tại nơi này thời điểm mấu chốt làm cho sư phụ đối với chính mình có chỗ không hài lòng.

Chỉ có Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai vị này nội môn đệ tử, hai người vẫn như cũ như thường ngày tu luyện, cười nói tin tức. Nửa năm này một lần đào thải, đối với bọn họ hai vị này cũng sẽ đi theo sư phụ học tròn ba năm nội môn đệ tử mà nói, tự nhiên là không có chút nào ảnh hưởng.

Đã đến vào lúc giữa trưa, Lý Khôi Dưộc Sư thần sắc đột nhiên quạnh quẽ xuống, hơi có vẻ âm đức ánh mắt đảo qua Tô Trần cùng năm vị đệ tử ngoại môn.

"Đây là vi sư một lần cuối cùng chỉ điểm các người võ kỹ tu luyện. Thời hạn nửa năm đã đến, dựa theo ta Được Vương Bang nửa năm một lần đào thải quy củ, cũng là nên làm ra quyết định rồi. Cũng đứng vững rồi!"

Đang tu luyện công phu quyền cước Tô Trần chờ năm tên đệ tử ngoại môn, lập tức từng cái một thần sắc vẻ sợ hãi, vội vàng tại sư phụ đứng trước mặt tốt, khom người khoanh tay, chờ đợi phát biểu.

Bọn hãn năm nhân nhật hậu tại Được Vương Bang địa vị tiền đồ, bị phân phối đến cái nào đường khẩu, giờ phút này đều từ Lý Khôi Được Sư một lời quyết định.

Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai tên nội môn đệ tử tức thì dù bận vẫn ung dung lui sang một bên đứng đấy, thấp giọng trò chuyện với nhau, suy đoán sư phụ nửa năm này một lần đào thải, gặp trước hết nhất đào thải đi người nào.

Lý Khôi Được Sư cũng không nóng lòng làm ra quyết định, mà là lãnh đạm ánh mắt nhìn qua năm vị đệ tử ngoại môn.

Hãn dạy bảo năm tên đệ tử ngoại môn hơn nửa năm, đối với thiên phú của bọn hãn cùng bản tính, tự nhiên là đã sớm rõ như lòng bàn tay.

Trương Thiết Ngưu xuất thân đồ tể, từ nhỏ ăn dầu mỡ heo nhiều, dài một bộ lưng hùm vai gấu, trời sinh liền là một khối luyện võ tốt nhân tài. Hạ đan điền tu luyện thiên phú tại bảy cái sư huynh đệ ở giữa là mạnh nhất. Nhưng mà, chờ tu luyện trung đan điền, bắt đầu luyện nội gia chân khí, tức thì khó mà nói rồi. Còn có, chính là đầu óc ngu dốt, thô lỗ xúc động, dễ dàng bị người xúi giục lợi dụng. Ngày sau làm cho hãn đi Hộ Dao Đường, tự nhiên là tốt nhất an bài.

Dương Tài Chí cha là nội thành một cửa tiệm phòng thu chi tiên sinh, đi theo hãn cha học được không ít phòng thu chi bốn sự, tu luyện thiên phú bình thường, nhưng đầu óc tính toán nhanh, khôn khéo hơn người. Là nịnh

not, thấy gió đổi chiều thế hệ. . . Cái này đến chưa hẳn tất cả đều là nhược điểm, tại giang hồ tầng dưới chót pha trộn, khôn khéo hiểu được biến báo đệ tử, bình thường lẫn lộn được còn có thể.

Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo hai cái tỷ muội, nhu thuận chất phác, làm việc chịu khó. Nữ tử tại võ kỹ tu luyện cùng Dưộc Thuật trên, trời sinh sẽ so với nam tử yếu một ít. Thực lực của các nàng tại trong năm người chuyển lệch yếu.

Cuối cùng là Tô Trần, kẻ này xuất thân Chu Trang ngư dân, ổn trọng hiểu chuyện, ăn tu luyện đau khổ, nhận được tính tình nghiêm cứu, thường xuyên đi Tàng Thư Các đọc sách đến đêm khuya mới quay về. Trừ ra hai gã nội môn đệ tử mà nói, Tô Trần tại năm cái đệ tử ngoại môn trúng tiềm lực cao nhất. Trong vòng ba năm khó mà nói, nhưng mười năm sau đó nhất định là trong năm người mạnh nhất một cái.

Đáng tiếc Tô Trần thủy chung cùng hẳn cái này sư phụ rất là xa lạ. Mỗi lần hẳn nhìn thấy Tô Trần cảm giác, tựa như chứng kiến một đầu đường không quen sỏi giống nhau, làm cho hẳn có chút phiền chán.

Nói tóm lại, cái này năm cái đệ tử ngoại môn đều bình thường thế hệ, xoàng. Mười năm sau đó, nếu như có thể tu luyện tấn thăng làm nhị lưu cảnh giới giang hồ hảo thủ, tính bọn hẳn vận khí tốt.

Hẳn không có ý định bản thân để làm ra đào thải người nào quyết định.

Lý Khôi nhìn bọn họ năm người, trầm mặc một hồi, mới thần sắc đậm mạc nói ra: "Các người sư huynh đệ năm người thực lực gần, có tất cả ưu khuyết, nửa năm trôi qua vì sư cũng đều là nhìn ở trong mắt. Muốn đào thải trong các người một người, vì sư trong lòng khó có thể lấy hay bỏ.

Như vậy đi, các người năm người bản thân đi bên ngoài viện tự hành thương lượng một chút. Thương lượng tốt sau đó, lại đến trong phòng lấy một chi chỗ trống cây thăm bằng trúc, tại trên thẻ tre viết xuống các người

đều muốn đào thải đi một người có tên chữ, viết xong sau đem cây thăm bằng trúc giao cho vi sư. Năm chi cây thăm bằng trúc trên tên người nhiều nhất, đem bị loại bỏ.

Trong các người người nào bị loại bỏ rồi, đây là các người quyết định của mình, ngày sau cũng không muốn phàn nàn vi sư. Vi sư đối đãi các người từng cái đều đối xử như nhau, chẳng phân biệt được độ dày."

Tô Trần, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo chờ năm tên đệ tử ngoại môn, đều tâm thần bất định bất an chờ Hậu sư phụ cuối cùng quyết định.

Vốn cho là, sư phụ sẽ trực tiếp chỉ định một cái hãn sau cùng không nhìn trúng đệ tử ngoại môn đào thải đi, vấn đề này coi như là xong xuôi.

Tô Trần thậm chí cẩn thận phân tích qua, mình là năm tên đệ tử ngoại môn trúng sau cùng không được sư phụ niềm vui một cái, vì vậy được chuẩn bị tâm lý, bản thân có thể sẽ bị cái thứ nhất đào thải.

So sánh đi xuống, Dương Tài Chí đám người ngày xưa có phần được Lý Khôi niềm vui, còn thường thường lén lút tặng lễ, bị sư phụ đào thải khả năng rất nhỏ.

Có thể chẳng ai ngờ rằng, rồi lại đã nghe được cái này thì một cái kết quả, Lý Khôi sư phụ rõ ràng đối với bọn họ "Đối xử như nhau", cũng không đối với Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu đám người khác mắt có gia, cũng không có đối xử lạnh nhạt ngày thường sau cùng làm bất hòa Tô Trần.

Ngược lại để cho bọn họ năm người bản thân đi thương nghị, hơn nữa đầu nhập thể quyết định, đào thải trong năm người bọn họ một cái.

Bọn hãn năm tên đệ tử ngoại môn không khỏi đều bối rối.

Vương Phú Quý cùng Lý Kiều cũng đang đang thấp giọng suy đoán tất cả loại khả năng, nghe vậy đều là giật mình, nghi hoặc khó hiểu.

Cái này đào thải phương pháp, quá ra dự liệu của bọn hắn rồi, không giống như là Lý Khôi ngày xưa nhất ngôn cửu đỉnh, độc đoán Càn Khôn, không dung phản đối sư đạo tác phong.

Lý Khôi Được Sư phát phát tay, năm tên đệ tử ngoại môn từng cái một thần tình hoảng hốt ra tiểu viện, đi ra bên ngoài thương lượng đi.

Tiểu viện chỉ còn lại có Lý Khôi Được Sư, cùng với Vương Phú Quý, Lý Kiều hai cái nội môn đệ tử.

"Sư phụ đối với chúng đệ tử đối xử như nhau, quả nhiên công bằng."

Lý Kiều tìm được cơ hội, vội vàng lấy lòng.

Tuy rằng nàng là nội môn đệ tử, có thể học tròn ba năm, không cần lo lắng bản thân nửa đường bị loại bỏ. Nhưng bình thường nhiều lấy được sư phụ niềm vui, sư phụ chỉ điểm nàng Được Thuật cùng võ kỹ thời điểm, tự nhiên cũng sẽ dụng tâm hơn.

"Công bằng?"

Lý Khôi cười lạnh một cái, đánh trúng áo bào trắng góc áo, tại trong tiểu viện một bộ ghế đá vênh lên chân ngồi xuống, bưng lên trên bàn đá Dương Tài Chí sớm ngâm vào nước tốt một chiếc Bích Loa Xuân trà, nhấp một miếng tràn đầy tung bay hương trà thơm.

Luận pha trà công phu tiêu chuẩn, chúng đệ tử trúng tự nhiên là Dương Tài Chí độc chiếm thứ nhất, vì vậy vẫn luôn là Dương Tài Chí đến vì hắn pha trà. Cho dù là nội môn đệ tử Vương Phú Quý cùng Lý Kiều, cũng là mặc cảm, không cách nào tới tranh.

Nhưng chỉ bằng những thứ này nhỏ đồ chơi nịnh nọt lấy lòng, ngâm vào nước mấy chén trà nhỏ, đưa mấy cân thịt khô, liền nghĩ làm cho hẳn đối với Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu đám người khác mắt đối đãi?

Hừ, ngây thơ, buồn cười!

Lý Khôi Được Sư buông chén trà nhỏ, vô vị âm thanh nói: "Lần này đối với đệ tử ngoại môn nửa năm một lần đào thải, cũng là sư phụ làm cho hai người các người nội môn đệ tử trên trọng yếu một tiết học. Phú Quý, người đến nói một chút, sư phụ vì cái gì làm như vậy?"

Vương Phú Quý trong lòng cũng là nghi hoặc, trăm mối vẫn không có cách giải, nghe được Lý Khôi Được Sư hỏi thăm, vắt hết óc cân nhắc trong chốc lát, lúc này mới cẩn thận trả lời: "Bẩm báo sư phụ. Ân huệ từ thầy có thể làm cho đệ tử mang ơn, phạt xuất phát từ thầy có thể lệnh đệ tử kính sợ, thường phạt đều là sư phụ đối với đệ tử ân trách, cũng là quyền lực của ngài.

Nhưng sư phụ nhưng lại làm cho bọn họ bản thân thương nghị lấy quyết định đào thải trong năm người một người, người cử động lần này tương đương buông tha cho bản thân thưởng phạt chi quyền, được trái ngược tại lẽ thường. Hơn nữa như vậy an bài, sợ là sẽ phải khiến cho năm người đấy. . . Nội đấu!"

Vương Phú Quý nói đến đây, vốn là vô tâm. Nhưng đột nhiên lộ bộ một cái, kinh sợ ngộ tới đây, tỏ ra hàn ý.

Đào thải hay không, thế nhưng là dính đến thật lớn lợi hại. Lẫn nhau khiêm nhượng, cái kia là căn bản chuyện không thể nào, một khi tranh trả lại, nhất định vạch mặt. Sư phụ để cho bọn họ năm người tự làm quyết định, cuối cùng bọn hắn không phản bội mới là lạ.

Chẳng lẽ, cái này bề ngoài giống như "Đối xử như nhau" sau lưng, vén lên năm tên đệ tử ngoại môn nội đấu, đây mới là Lý Khôi sư phụ tối giấu

được sâu ý đi!

Có thể sự phụ xuất phát từ nguyên nhân gì, muốn chọn dùng loại này nhìn như đối xử như nhau, vô cùng công bằng, kì thực lãnh khốc cực kỳ đào thải phương pháp đâu?

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 21: Trong Ngoài Khác Nhau, Tôn Ti Trật Tự

"Chẳng lẽ, đây mới là sư phụ chủ ý?"

Vương Phú Quý kinh hãi ngoài, đầu óc chuyển sắc bén.

Lý Khôi thần tình lãnh đạm nói: "Xem ra các người những thứ này nội đệ tử ngoại môn tại Dực Vương Bang an nhàn quá lâu, hồn nhiên đã quên nửa năm trước mới vừa vào bang phái thời điểm tình hình rồi.

Hai người các người trọng yếu nhớ, lần nữa người đệ tử vào bang phái, phân chia phân nội môn, đệ tử ngoại môn giờ khắc này lên, liền đã định trước các người cùng bọn họ tại bang phái nội địa vị hoàn toàn bất đồng.

Từng cái nội môn đệ tử, đều trải qua nghiêm khắc nhất tầng tầng chọn lựa, các người sau lưng gia tộc đều bỏ ra cực lớn đại giới, mà bang phái truyền thụ cho bản lãnh của các người, cũng là thực học, là với tư cách bang phái tương lai cao tầng đến bồi dưỡng.

Mà đệ tử ngoại môn, thì là với tư cách bang phái tầng dưới chót cu li đến bồi dưỡng. Dực Vương Bang tuyệt bút bạc nuôi bọn hăn, miễn phí nhập học, cũng không phải là để cho bọn họ đối với nội môn đệ tử chiếm lấy. Làm như vậy là để cho bọn hăn vì bang phái ra sức cống hiến làm việc, khác đều là dư thừa. Không quan trọng giữa bọn họ có bao nhiêu đồng lòng, nhất là không thể để cho bọn hăn lén lút kéo bè kết phái.

Có một chút đệ tử ngoại môn trong bang chờ thời gian lâu dài, dù sao vẫn là gặp sinh ra ảo giác, cho rằng thật sự có cơ hội trở thành bang phái đệ tử hạch tâm, tiền đồ vô lượng. Thật sự là quá ngây thơ rồi."

Lý Khôi nói đến đây ngừng lại, nhấp một miếng trà gọt giữa cổ họng, làm cho Vương Phú Quý có thời gian suy nghĩ.

Wương Phú Quý liên tục gật đầu, sâu chấp nhận.

Bạn hãy những thứ này nội môn đệ tử, hoặc là bang phái Đường chủ trở lên cao tầng đệ tử xuất thân, hoặc là thế gia hào phú, đại phú đại quý nhà, bỏ ra không biết bao nhiêu tiền bạc cùng cống hiến, mới được cái này thì một cái nội môn đệ tử danh ngạch.

Trả giá lớn như vậy đại giới, vốn là không phải đệ tử ngoại môn có thể so sánh đây.

"Những thứ này đệ tử ngoại môn nội tình không được, bất kể như thế nào tu luyện thành liên cuối cùng là có hạn, cả đời đều là bang phái tầng dưới chót, không cần trông chờ bạn hãy có thể có bao nhiêu tiền đồ.

Nhưng trong bang tầng dưới chót đệ tử rất nhiều, lừa bại từ lợi, muốn để phòng những thứ này tầng dưới chót đệ tử cùng một giuộc, đối với thượng tầng ngoài nóng trong lạnh. Nếu không thượng tầng rất dễ dàng bị che mờ, mệnh lệnh cũng được không cuối cùng tầng đệ tử chấp hành.

Vi sư hơi làm thủ đoạn nhỏ, đưa bạn chúng phân hoá. Chờ bạn hãy lẫn lẫn nhau đấu xong sau, đã sớm cân bì lực kiệt, không còn có quá nhiều hy vọng xa vời, chỉ còn trung thực bốn phận chi tâm.

Nhưng là các người hai thân là nội môn đệ tử, tất nhiên là bất đồng. Nhất là Phú Quý, vi sư đối với người thế nhưng là ký thác kỳ vọng. Lấy tu luyện của người tiến triển, hoàn toàn có hi vọng tại ba trong vòng năm năm trở thành nhất lưu cao thủ, cố gắng nhìn vài năm sau một lần hành động tấn chức bản bang trúng cao tầng, trở thành dương danh Ngô quận giang hồ trẻ tuổi cao thủ!"

Lý Khôi đối với Vương Phú Quý tiếp tục chỉ điểm một phen bang phái nội quyền mưu mưu kế. Loại này khổng chế tầng dưới chót bang chúng quyền mưu thuật, chỉ có thể ở cao tầng thầy trò ở giữa truyền thừa, sẽ không dễ dàng truyền ra bên ngoài.

Lý Kiều nghe Lý Khôi cùng Vương Phú Quý đối thoại, mơ mơ màng màng gần nửa ngày, mới rút cuộc tỉnh ngộ lại, nguyên lai hai người đang đàm luận bang phái quyền đấu.

Nàng là buôn gạo phú hộ xuất thân, bố cục cùng tầm mắt đều rất nhỏ, cha mẹ chưa từng dạy nàng những thứ này, cũng không nhúng vào lời nói.

Chỉ có Vương Phú Quý có thể thỉnh thoảng cùng Lý Khôi Được Sư nghiên cứu thảo luận một chút, đưa ra một ít thỉnh giáo cùng hỏi thăm.

Nàng nhìn về phía Vương Phú Quý sư huynh thần sắc, không khỏi nhiều thêm vài phần sùng bái.

Lý Khôi sư phụ nhìn vấn đề là như thế thâm ảo, nàng như thế nào suy nghĩ nát óc cũng không nghĩ ra những thứ này, không nghĩ tới Vương sư huynh lại có thể cùng sư phụ nghiên cứu thảo luận đâu ra đấy, thật sự là lợi hại.

"Đa tạ sư phụ tài bồi dẫn, đệ tử nhất định không phụ ân sư kì vọng, chắc chắn mau chóng tu luyện tới nhất lưu cảnh giới, trở thành bản bang cao tầng, dương danh Ngô quận."

Vương Phú Quý đạt được Lý Khôi Được Sư mong đợi, không khỏi mở cờ trong bụng, chấp tay nói tạ.

Sư phụ nói không sai, hãn Vương Phú Quý mệnh, cùng những cái kia đề tiện đệ tử ngoại môn bất đồng.

Hắn xuất thân Ngô quận mười ba trong huyện cực kỳ hiền hách Vương thị thế gia, thuở nhỏ nhận thế gia bồi dưỡng cùng hun đúc, vốn là tu tập văn đạo, ý định thông qua khoa cử thi đậu tiến sĩ, tại triều đình giành một quan nửa chức, căn bản sẽ không theo người trong giang hồ lăn lộn cùng một chỗ.

Chỉ là cái này mấy chục năm qua, thiên hạ thế đạo từ từ hỗn loạn, tất cả châu quận giang hồ đại bang phái từ từ cường thịnh, triều đình đối với địa phương không chế biến yếu, xu hướng suy tàn rõ ràng, chỉ sợ sớm muộn muốn thiên hạ náo động, mà loạn thế đều là dùng võ xưng hùng.

Ngô quận Vương thị thế gia được thấy xa các trường bối, liền nghĩ làm cho trong tộc một bộ phận thiếu niên đệ tử sửa tu võ đạo, làm tốt ứng với đối với thiên hạ đại loạn phòng bị, cho nên mới đã có Vương Phú Quý dẫn thân vào Ngô quận tứ đại bang một trong Dục Vương Bang một chuyện.

Tại Cô Tô thành, Vương Phú Quý được Vương Huyện lệnh vị này thúc thúc làm quan phủ chỗ dựa, lại là Dục Vương Bang nội môn đệ tử, được Lý Khôi vị này thâm niên Dục Sư dốc sức tài bồi cùng dẫn, hắn rất dễ dàng có thể tại Dục Vương Bang nội đứng vững gót chân, tại Dục Vương Bang tấn chức cao tầng đường khẳng định trôi chảy.

Đoán chừng năm đến mười năm sau đó, có thể tấn chức trở thành Dục Vương Bang nội trẻ tuổi nhất phù hợp Đường chủ, thậm chí là Đường chủ cấp hạch tâm cao tầng.

Khi đó, hắn tại Ngô quận trên giang hồ, đó cũng là một đập chân chấn ba chấn Dục Vương Bang cao tầng đại nhân vật.

Duy nhất khiếm khuyết đấy, là hắn luyện võ tuổi hơi chút chậm chễ đi một tí, mười ba tuổi mới vứt bỏ văn tu võ.

Nhưng đây cũng không phải là vấn đề lớn, Vương thị thế gia tiền tài quyền thế hùng hậu, mua được các loại cấp bậc rèn luyện thảo dược, đủ để

đem tu vi của hắc cứng rắn đẩy lên đi.

Chỉ dùng gần gần nửa năm, hắc cũng đã hạ đan điền mới thành lập, đạt đến tam lưu võ giả cảnh giới, hơn nữa bắt đầu tu luyện một môn đẳng cấp cao kiếm pháp.

Hắc chính là chờ bay Hồng Nhạn.

Chỉ chờ ba năm năm sau đó, trung đan điền tu luyện đại thành, tấn thăng làm cao thủ nhất lưu, liền muốn Hồng Nhạn giương cánh bay cao, một bước lên trời, trở thành Ngô quận giang hồ trẻ tuổi một Đại Quang mang chói mắt giang hồ hào khách.

Mà Tô Trần, Dương Tài Chí bọn hắc những thứ này Được Vương Bang tầng dưới chót đệ tử ngoại môn, hừ ~, một đám chỉ có thể ở trong bụi cỏ kiếm ăn mà tước mà thôi.

Đời này cũng bị bang phái cao tầng không chế ở bàn tay ở giữa, tu vi dừng bước tại tam lưu cảnh giới, vận khí tốt cũng liền nhị lưu cảnh giới chấm dứt. Vẫn không thể bắt phân lẫn nhau lục đục với nhau, lẫn nhau kiềm chế, hao hết tâm tư nịnh nọt bang phái cao tầng, vĩnh viễn leo không đi lên.

Vương Phú Quý trong lòng một bên mơ màng, trên mặt thủy chung treo thông dong cười nhạt, một bên kiên nhẫn cùng đợi nửa năm này một lần đào thải kết quả.

Hắc chuẩn bị xem một trận trò hay, năm tên đệ tử ngoại môn khẳng định không ai gặp cam tâm tình nguyện bị loại bỏ, sợ là được một phen lục đục với nhau, huynh đệ tương tàn náo nhiệt có thể nhìn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bị Loại

Bên ngoài sân nhỏ, bầu không khí lúng túng, năm tên đệ tử ngoại môn từng cái một chân tay luống cuống, trông mong nhìn về phía nơi khác, tránh cho cùng người khác phát sinh đối mặt.

Cái này cực, vô cùng vi diệu.

Vi diệu địa phương ở chỗ, năm người tuy là cùng nhau thương nghị, nhưng là một mình tại trong phòng nhỏ cây thăm bằng trúc trên viết xuống tên, sau đó lại giao cho Lý Khôi Được Sư đấy. Thương nghị thời điểm mọi người cùng nhau, nộp lên trên cây thăm bằng trúc thời điểm người khác rồi lại nhìn không tới kết quả, điều này sẽ đưa đến có vô số loại khả năng.

Lôi kéo cùng kết minh mấy người, xa lánh cùng đối kháng tên còn lại. Trên miệng nói hay lắm, nhưng sau lưng chọc dao găm?

Bởi như vậy, cần tính toán khả năng nhiều lắm, đầu óc chưa đủ dùng.

Dù là Trương Thiết Ngưu hạ đan điền võ đạo thiên phú dị thường cường hãn, Dương Tài Chí con buôn khôn khéo, lúc này cũng đều vô cùng chú ý cẩn thận, không dám lung tung mở miệng đắc tội với người.

Bởi vì ai dám đắc tội những người khác, chỉ cần người khác oán hận phía dưới viết xuống tên của hắn, cái này người liền lập tức xong đời, chịu khổ đào thải.

Thậm chí khả năng, người nào bộc lộ ra thực lực mạnh nhất, tính chất uy hiếp lớn nhất. Những người khác tại lo lắng phía dưới, có thể sẽ liên thủ

đầu nhập hãn một thẻ, sớm làm tiêu diệt mạnh nhất đối thủ.

Ai cũng đoán không ra giờ phút này những người khác tâm tư, đều lo lắng vào thời điểm mấu chốt này, bản thân lọt vào người khác sau lưng chọc dao găm.

Duy nhất phá cục phương pháp, chính là người nào đó chủ động rời khỏi, mọi người cùng nhau đầu nhập hãn, đây là năm người duy nhất không dùng công nhiên vạch mặt phương pháp xử lý.

Nhưng khả năng này không tồn tại.

Năm tên đệ tử ngoại môn đều là bần hàn xuất thân, tiến Dược Vương Bang chính là ý đồ một cái tốt tiền đồ. Ai cũng không nỡ bỏ tự hủy tương lai, chủ động đào thải đi Tạp Dịch Đường.

Tại Dược Vương Bang ngũ đại đường trong miệng, lấy Tạp Dịch Đường địa vị sau cùng phía dưới, tiền đồ cũng là sau cùng ảm đạm. Tạp Dịch Đường đệ tử đã không cách nào nữa đạt được sư phụ truyền thụ, còn muốn bản thân kiếm tiền nuôi sống bản thân, kiếm tiền đi mua võ đạo bí kíp cùng dược thư.

Một cái dựa vào làm việc lật vật mà sống tạp dịch đệ tử, vội vàng sinh kế, nửa đời sau căn bản vô vọng trở thành một tên uy phong lẫm lẫm giang hồ hào khách, thực phát hiện mình tiểu ngạo giang hồ mộng tưởng.

Nghiêm trọng như vậy hậu quả, tự nhiên không ai gặp cam tâm bị trước đào thải.

...

Tô Trần trầm mặc, đột nhiên lông mày nháy dựng, vểnh tai tựa hồ như muốn nghe trong tiểu viện sư phụ cùng Vương Phú Quý nói chuyện với nhau âm thanh.

Ngoài viện khoảng cách trong nội viện bàn đá ước chừng xa hơn mười trượng, lấy hần hiện tại tông sư cảnh siêu phạm cảm giác lực, thánh lực thật tốt, Lý Khôi Được Sư cùng Vương Phú Quý cái kia lần đối thoại, tự nhiên là bị hần nghe được nhìn thấy tận mắt.

Tô Trần khiếp sợ, khắp cả người phát lạnh.

Hần chưa bao giờ biết rõ, Lý Khôi Được Sư đáy lòng nguyên lai đều đem bọn họ năm tên đệ tử ngoại môn là làm lao động tay chân công cụ, chỉ có Vương Phú Quý vị này nội môn đệ tử mới trở thành đệ tử thân truyền.

Dù là Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu bọn hắn mỗi ngày hao hết tâm tư đi nịnh nọt Lý Khôi, những cái kia thịt khô Trương Thiết Ngưu mình cũng không nỡ bỏ ăn, lấy ra hiệu kính sư phụ, thế nhưng là Lý Khôi vẫn như cũ xem bọn hắn là không có gì.

Điều này làm cho Tô Trần cảm thấy vô cùng phần nộ cùng bị thương, rồi lại lại đành chịu.

Dương Tài Chí đầu óc chuyển nhanh, rất nhanh nghĩ đến một cái so sánh ổn thỏa kế sách, lập tức tội nghiệp nhìn qua còn lại bốn vị các sư huynh đệ, đột nhiên hốc mắt phấp hờng, ngã tại mặt đất, thương tâm gào khóc trả lại.

"Ta thật sự là mệnh đau khổ a! Ta vốn cũng là Cô Tô thị trấn có uy tín danh dự trước mặt nhà giàu đệ tử, thế nhưng là ta cha liền khảo thi hai mươi năm cử nhân không có thi đậu, hết sạch trong nhà mấy đời tích lũy trả lại tiền tài, gia đạo sa sút, bất đắc dĩ đi cửa hàng làm cái phòng thu chi tiền sinh, nhận hết hàng xóm láng giềng bạch nhãn cùng chế nhạo.

Ta cha đưa ta đây tới Được Vương Bang, toàn bộ trông cậy vào ta có thể trở nên nổi bật, trọng chấn ta Dương Gia gia môn! Ta hôm nay nếu đào thải, có cái gì thể diện trở về gặp cha, ta không bằng trực tiếp nhảy sông, chết đi coi như xong rồi!"

Dương Tài Chí lăn trên mặt đất cả người là bùn, một chút nước mũi một chút lệ, khóc tốt không thương tâm đáng thương.

Chúng các sư huynh đệ đều sợ ngậy người, gặp Dương Tài Chí như vậy thê thảm vô cùng, phải chết muốn sống bộ dạng, không khỏi sinh ra lòng trắc ẩn.

Nhưng bọn hăn cũng không ngu ngốc, rất nhanh đều tỉnh ngộ lại, Dương Tài Chí vừa khóc lại lăn qua lăn lại rõ ràng là tại bác đồng tình, hy vọng người khác không muốn tại đây thăm bằng trúc trên ghi tên của hăn.

Thời điểm này, càng yếu thế, càng lộ ra đáng thương, tại trong năm người mới đôi không dễ dàng lọt vào đào thải.

Trương Thiết Ngưu liền vội vàng đi theo trang phục đáng thương, hướng mặt khác sư huynh đệ tỷ muội xin tha, nói mình là đệ tiện đồ tế xuất thân, cha giết hơn mười năm heo, thật vất vả đem hăn đưa đến Dược Vương Bang đến, ngóng trông có thể có cái chạy đầu, trông chờ chúng các sư huynh đệ hạ thủ lưu tình, không muốn đầu nhập hăn một thể.

Tần Tuệ Tuệ lộ ra có chút câu thúc không thả ra, xấu hổ mở miệng cầu người, chỉ là đôi mắt xin nhìn qua những người khác.

Khổng Tâm Xảo cũng không nói chuyện, trực tiếp đáng thương khóc lên.

Cuối cùng, bốn người bọn họ tựa hồ phát hiện chỉ còn lại có Tô Trần trầm mặc không nói lời nào, không khỏi đều cùng một chỗ chờ mong nhìn về phía Tô Trần, hy vọng được kỳ tích xuất hiện.

Tô Trần không khỏi trừng trừng mắt trừng mắt ngược qua. Bốn người bọn họ cùng một chỗ nhìn qua bản thân làm gì vậy, chẳng lẽ đều cho là hăn sẽ chủ động rời khỏi? Suy nghĩ nhiều đi!

Bốn người bọn họ đều một bộ gia cảnh rất thảm đạm bộ dạng, chẳng lẽ còn có thể so sánh hẳn hôm nay sinh chết trẻ chi bệnh, thiếu chút nữa bị bán mình là nô, bị ép rời nhà trốn đi, suýt nữa mà là thị trấn đầu đường ngư dân đệ tử đối thê thảm? So với thảm, đó cũng là hẳn thảm nhất a, có lý do gì muốn hẳn chủ động nhượng bộ.

Tô Trần ôm hai tay, một bụng buồn cười vừa tức giận.

Dương Tài Chí bốn người bọn họ lập tức có chút thất vọng, xem ra trong năm người không người nào nguyện ý chủ động rời khỏi, còn lại biện pháp duy nhất chỉ có thể là tận lực lôi kéo "Minh hữu", lẫn nhau công kích rồi.

Tô Trần chứng kiến bọn hắn cả đám đều tại liều mạng nghĩ hết ra sức suy nghĩ, suy nghĩ như thế nào mới có thể lôi kéo, thuyết phục mặt khác vài tên sư huynh đệ, không khỏi trong lòng thán.

Tất cả mọi người là đồng môn, hơn nữa tại một cái dưới mái hiên ở cùng rồi nửa... nhiều năm, nói như thế nào cũng có sư huynh đệ tử muội tình cảm tại. Làm sao có thể không công làm cho Lý Khôi Được Sư cùng Vương Phú Quý xem một trận sư huynh đệ trở mặt thành thù náo nhiệt đùa giỡn.

Tô Trần suy nghĩ một cái, không khỏi nói ra một cái ý nghĩ nói: "Chúng ta năm người đầu gì cũng là sư huynh đệ tử muội một trận, mặc kệ người nào đầu người nào cây thăm bằng trúc, cái này đều làm chúng ta sư huynh đệ ở giữa phản bội, người bị đào thải nhất định sẽ ghi hận những người khác cả đời, về sau đều không có sư huynh đệ có thể làm rồi. Vì vậy cái này cây thăm bằng trúc chúng ta không thể ghi, không bằng đều giao trắng thẻ đi! Làm cho sư phụ theo trong chúng ta chọn một người đi ra đào thải!"

Trương Thiết Ngưu lộ ra kinh hãi, thập phần khó xử cong cái đầu, khoát tay nói: "Không được, không được! Sư phụ nói cây thăm bằng trúc trên phải ghi một cái tên, khẳng định không thể giao trắng thẻ. Chúng ta muốn

là như thế này làm, là vi phạm sư mệnh, nhất định sẽ làm tức giận sư phụ đấy."

"Đúng vậy! Sư phụ ngày thường ghét nhất chúng ta kháng mệnh bất tuân, hễ nói rõ chuyện phân phó, chúng ta cũng không chiều vào làm, hễ gặp nổi giận đấy, nói không chừng chúng ta năm người đều muốn cùng một chỗ chịu đựng trừng phạt, đều bị giáng chức đi Tọa Dịch Đường, khi đó mọi người càng thêm không may!"

Dương Tài Chí xóa đi nước mắt, liền vội vàng lắc đầu.

Làm cho hễ cãi lời Lý Khôi sư phụ sư mệnh, giúp hễ mười cái lá gan cũng là tuyệt không dám. Làm như vậy mạo hiểm quá lớn, còn không bằng theo trong năm người lấy ra một người đến đào thải đi được rồi.

Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo cũng là phản đối, các nàng đi theo sư phụ nửa năm trôi qua, đều biết rõ Lý Khôi sư phụ tính khí, hễ coi trọng nhất bản thân uy nghiêm, từ trước đến nay là nói một không hai, không cho phép đệ tử kể nửa chữ không. Nếu không, chính là cho ăn nghiêm khắc răn dạy, còn có trùng trùng điệp điệp trừng phạt.

Loại này cãi lời sư mệnh ý tưởng, cũng chỉ có Tô Trần dám đi muốn.

Tô Trần xem bọn hễ cũng không dám, rơi vào đường cùng, rất nhanh lại muốn ra cái khác chủ ý, nói ra: "Vậy không bằng như vậy, chúng ta mỗi người đều tại cây thăm bằng trúc trên viết xuống tên của mình, sau đó đem cây thăm bằng trúc trả lại cho sư phụ. Năm chi thẻ đều tất cả đã viết một cái tên, cũng không vi phạm sư phụ mệnh lệnh, cũng không làm chúng ta bị tổn thất sư huynh đệ ở giữa phân tình. Cuối cùng vẫn là làm cho sư phụ đến chỉ định đào thải trong chúng ta đang lúc một người. Đến lúc đó tuyển người nào, mọi người trong nội tâm đều không có câu oán hận, ngày sau còn là hảo huynh đệ hảo tỷ muội!"

"Cái này. . ."

"Cái này cũng được?"

Chúng dám học đồ không khỏi sửng sốt.

Chủ ý là thật tươi, nhưng kết quả không phải là giống nhau sao!

Chỉ là thay đổi một cái biện pháp, lại không thấy khiến cho sư huynh đệ phản bội nội đấu, cũng không có rõ rệt cải lời sư mệnh. Có thể mục đích cuối cùng nhất hãy để cho sư phụ để làm đào thải quyết định. . . Chỉ là biện pháp này đổi uyển chuyển một ít, hơi có chút ngoài nóng trong lạnh hiềm nghi.

Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu cùng Tần Tuệ Tuệ, Khổng Tâm Xảo bốn người đều có chút chột dạ, sợ làm như vậy bị Lý Khôi sư phụ làm cho xem thấu, lại thấp giọng thương lượng một hồi lâu, nhìn xem có hay không được những biện pháp khác.

Thế nhưng là, ai cũng xách không xuất ra so với cái này tốt hơn chủ ý, cuối cùng chỉ có thể đồng ý Tô Trần đưa ra ý tưởng, đều tại cây thăm bằng trúc trên viết xuống tên của mình.

...

Thương lượng xong sau, bốn hãn năm người liền trở lại trong tiểu viện, trước sau tiến vào trong phòng lấy một chi cây thăm bằng trúc, phân biệt tại cây thăm bằng trúc trên ghi dưới một cái tên, sau đó đem cây thăm bằng trúc giao cho bên cạnh cái bàn đá ụ đá ngồi Lý Khôi Được Sư trong tay.

Tô Trần có chút tiếc nuối chính là, hãn thánh giác tuy rằng rất mạnh, nhưng dù sao cách được xa một chút, chỉ có thể nghe được trong phòng tất tiếng xột xoạt tốt viết chữ thanh âm, cũng không thể phân biệt ra được mỗi người tại cây thăm bằng trúc trên cụ thể ghi là tên ai.

Tô Trần nghe không hiểu, liền cũng không thể lại suy nghĩ nhiều, kiên nhẫn cùng đợi kết quả.

Năm tên đệ tử ngoại môn làm xong sau, một mực cung kính khoanh tay đứng ở Lý Khôi Dược Sư phía trước, chỉ còn chờ Lý Khôi sư phụ làm ra cuối cùng đào thải quyết định.

Lý Khôi đạm mạc xem lấy trong tay năm chi cây thăm bằng trúc.

Mỗi chi trên thẻ tre đều viết tên của một người.

Nhưng phía trên tên, cùng hắc trước kia dự đoán khác nhau quá nhiều.

Thậm chí có thể nói, việc mà...hắc trước cũng thật không ngờ sẽ xuất hiện kết quả như vậy.

Lý Khôi Dược Sư ngẩng đầu, âm trầm ánh mắt lạnh lùng đảo qua năm người, như tại tính toán cái gì, lạnh lùng trên mặt rồi lại không hiện ra mảy may dị thường sắc mặt.

Gần nửa nén hương công phu, hắc đều không nói gì.

Chúng đệ tử ngoại môn đám trong lòng đều vô cùng tâm thần bất định cùng buồn bực, Lý Khôi sư phụ không có lộ ra chút nào tức giận sắc mặt, chẳng lẽ là không có xem thấu bọn hắc năm người ý đồ?

"Tô Trần lưu lại, vì sư được mấy câu nói rõ. Những người khác đều tản đi!"

Lý Khôi đã trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc bình tĩnh nói ra.

"Ta?"

Tô Trần lông mày đột nhiên nhảy dựng.

Lý Khôi Dực Sư không hề có dấu hiệu, không có nguyên do, chỉ để lại hẵn một người phát biểu, ý vị này. . . . Hẳn chính là bị sư phụ cái thứ nhất đào thải đi đồ đệ.

Vương Phú Quý, Lý Kiều hai gã nội môn đệ tử đều rất giật mình.

Tô Trần bị cái thứ nhất đào thải?

Tuy nói, bọn hẵn cũng dự đoán không xuất ra cái nào đệ tử ngoại môn sẽ bị Lý Khôi sư phụ trước hết nhất đào thải, nhưng Tô Trần luôn luôn ít xuất hiện, bị loại bỏ tỷ lệ kỳ thật cũng không cao.

Cái này ngoại môn năm tên trong hàng đệ tử, cuối cùng được mấy người đầu Tô Trần, làm cho sư phụ không nói hai lời liền trực tiếp đem hẵn làm cho đào thải?

Nhưng Lý Khôi sư phụ cái gì cũng chưa nói, chỉ làm cho Tô Trần lưu lại.

Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu, Tần Tuệ Tuệ, Khổng Tâm Xảo chờ bốn vị đệ tử ngoại môn đám cũng là biểu lộ làm ra một bộ thần tình vẻ ngạc nhiên, không hiểu Lý Khôi sư phụ vì cái gì không nói hai lời liền đào thải Tô Trần, nhưng cũng không dám chất vấn.

Chúng nội môn đệ tử ngoại môn đám chiếu theo Lý Khôi Dực Sư phân phó, không dám lưu lại, nhao nhao ly khai tiểu viện.

Chỉ còn lại có Tô Trần tại trong tiểu viện, một mình đối mặt Lý Khôi sư phụ.

Lý Khôi Dực Sư lật tới lật lui lấy trong tay năm chi cây thăm bằng trúc, ánh mắt đậm mạc, rồi lại lại dẫn về cổ quái, nhìn qua Tô Trần.

Trong tiểu viện, bầu không khí quý dị.

Tô Trần hơi khom lưng, cảm giác mình trên người có chút ít băng lãnh, trong lòng càng phát ra bất an.

"Tô Trần, vì sư dạy năm tên đệ tử ngoại môn ở bên trong, người từ trước đến nay là ổn trọng nhất tinh táo một cái, tâm cơ vẫn còn tại Dương Tài Chí phía trên. Đến đoán xem, cái này huynh đệ đồng môn đám tử tử ghi năm chi cây thăm bằng trúc ở bên trong, được mấy chi là đã viết tên của người?"

Lý Khôi chậm rãi nói.

Tô Trần trong lòng lập tức lập bộp một cái, thăm nói một tiếng không tốt.

Sư phụ hỏi như vậy, ý tứ là. . . Cây thăm bằng trúc trên hãn không chỉ có một cái tên?

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 23: "Giang Hồ Hiểm Ác, Người Không Thích Hợp Với Giang Hồ!"

Lý Khôi Được Sư thốt ra lời này xong, Tô Trần lập tức ý thức được, bản thân phạm vào một sai lầm.

Hắn đầu suy tính chống cự sư mệnh, duy trì ngoại môn năm tên đệ tử ở giữa tình cảm, miễn cho ngoại môn sư huynh đệ tỷ muội phản bội, bị Lý Khôi cùng Vương Phú Quý chế giễu.

Rồi lại ít tính toán khác một loại khả năng, cái kia chính là thứ tư cái hắn sư huynh đệ tỷ muội, có thể sẽ ở lúc mấu chốt không tuân thủ hứa hẹn.

Trương Thiết Ngưu một mực mãnh liệt khát vọng tiến Được Vương Bang Hộ Đạo Đường, hắn là không cam lòng trở thành tạp dịch đệ tử.

Dương Tài Chí làm người ích kỷ, cũng nhất định muốn hết mọi biện pháp lưu lại cuối cùng, trở thành Nội Vụ Đường đệ tử.

Khổng Tâm Xảo đơn thuần, nhưng tính tình có chút nhát gan, nàng. . . Vạn nhất tâm chí không cứng, sợ hãi bị loại bỏ, viết ghi tên người khác, cái này cũng chưa chắc liền không có khả năng.

Tần Tuệ Tuệ ngày thường cười Ngử Yên như thế, nhưng sẽ rất ít để lộ ra tâm tư của nàng, chạm tới không được nàng gặp viết xuống cái gì.

Điều này cũng có nghĩa là, mình và bốn người khác ước định, nhập lại không có bất kỳ giám sát cùng cam đoan, chỉ có thể mong đợi tại mỗi người đều tuân thủ hứa hẹn, tất cả thẻ kỳ danh.

Năm người đều là một mình tại trong phòng nhỏ, một mình tại cây thăm bằng trúc trên ghi tên. Chỉ cần bất kỳ người nào, lén lút không tuân thủ, tại chính mình cây thăm bằng trúc đã viết tên người khác, như vậy bị ghi tên mọi người sẽ lập tức không may.

Tô Trần trong lòng cấp tốc tính toán, tất cả loại khả năng tính.

Thế nhưng là tính coi không ra... Có thể là là một loại người, cũng có thể là nhiều. Cực đoan nhất không xong một cái khả năng, cái kia chính là năm chi cây thăm bằng trúc, đều là hắc Tô Trần tên. Bởi vì hắc tại chỗ trồng cây thăm bằng trúc, viết xuống là tên của mình.

Tô Trần tại Lý Khôi trên khoe miệng, tựa hồ thấy được một vòng trào phúng, giống như nhìn thấu bản thân, đang cười nhạo mình tự cho là thông minh.

"Giang hồ hiểm ác, không được phép nửa điểm may mắn chi tâm a! Người tâm niệm tình huynh đệ, người ta cũng không chú ý huynh đệ của người chi nghĩa. Người không thích hợp giang hồ, đi Tịch Dịch Đường làm tịch dịch đi."

Lý Khôi Được Sư nhân nhạ nói xong, tay nắm giữ lấy cây thăm bằng trúc dùng nội lực một, năm chi cây thăm bằng trúc trong khoảnh khắc hóa thành mảnh vỡ, đầu nhập vào sân nhỏ nơi hẻm lánh luyện được trong lò lửa, gas khói xanh lượn lờ, đốt là tro tàn.

Lý Khôi Được Sư cái này rải rác mấy câu, trực kích Tô Trần ngực, trái tim băng giá thấu lạnh.

Tô Trần sắc mặt tái nhợt, thần tình chán nản, suy nghĩ lộn xộn như chập choạng.

Đương nhiên, còn có một loại khả năng, chính là Lý Khôi sư phụ bản liền định đào thải bản thân, rồi lại đang cố ý dùng lời nói hướng dẫn bản

thân, dụ dỗ khiến cho hần cảm thấy những người khác tại bội bạc.

Trong lòng của hần an ủi bản thân.

Đáng tiếc, bí mật này tại luyện được trong lò lửa vĩnh viễn biến mất, không cách nào chứng kiến chân tướng.

Tô Trần sa sút tinh thần thở dài một hơi, chủ ý này là chính bản thân hần ra đây, tính đi tính lại kết quả bản thân xui vãi lều, hiện tại cũng chẳng trách người nào.

Có lẽ, cái này là giang hồ!

Giang hồ hiểm ác, không được phép nửa điểm may mắn chi tâm!

"Tạ sư phụ dạy bảo, đệ tử ghi nhớ tại trong lòng, cáo từ!"

Tô Trần quỳ trên mặt đất, nhận ra nghiêm túc chân thực hướng Lý Khôi Được Sư dập đầu cái đầu, coi như là đối với cái này bài học cuối cùng nói lời cảm tạ. Theo hôm nay hần liền không còn là Lý Khôi Được Sư đệ tử.

Bị loại bỏ trở thành Tạp Dịch Đường một gã tạp dịch, trong lòng của hần ngược lại cũng không có cái gì oán hận.

Dù sao, nửa năm qua này, hần nhập môn cấp võ kỹ cùng nhập môn cấp Được Thuật, tại Lý Khôi Được Sư nghiêm khắc dạy bảo phía dưới, còn là học vô cùng vững chắc, được ích lợi không nhỏ.

Tô Trần bái biệt sư phụ, sau đó đứng dậy, tâm tình sa sút chạy ra tiểu viện tử.

Đi ra chờ đợi nửa năm tiểu viện giờ khắc này.

Tô Trần ngẩng đầu nhìn qua trời quang vạn dặm trời xanh, trong lòng cũng nói không nên lời là thất vọng thêm nữa, còn là nhẹ nhõm thêm nữa.

Nhưng trong lòng cuối cùng là buông xuống một khối tảng đá lớn. Như là đã bị sư phụ đào thải, cũng không cần lại cả ngày chờ đợi lo lắng, lục đục với nhau, lo được lo mất.

Từ nay về sau, hãnh một mình tu hành, không cần lại nhìn người sắc mặt.

"Đi Tạt Dịch Đường, vậy thì thế nào! Sư phụ chỉ đem Vương Phú Quý sư huynh đem làm bảo, cũng quá coi thường ta."

Tô Trần thầm nghĩ trong lòng.

Hãnh đã xâm nhập qua một lần tông sư cảnh giới cao thủ mới có thể tiến nhập thượng đan điền, đã lấy được cường đại tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực. Trong tay còn có một nửa đã sâm, đề phòng thanh thạch lệ phát bệnh.

Thời khắc nguy hiểm nhất, đã sớm tại Khung Lung Sơn trong hồ nhỏ vượt qua.

Tô Trần đối với lần này học đồ đào thải, vốn là không có gì gánh nặng, có thể tiếp nhận bất luận cái gì kết quả.

Không có sư phụ ước thúc, tại Tạt Dịch Đường, hãnh có lẽ còn đối tự tại.

Chờ đến Tạt Dịch Đường, bản thân tìm nhàn rồi cẩn thận nghiên cứu một cái này tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực, nhất định có thể được một phen với tư cách, không thể so với mặt khác bất luận cái gì đệ tử kém.

...

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo chờ bốn gã ngoại môn học đồ, tại bên ngoài sân nhỏ trước mặt một mực chưa có chạy, đều tại lo lắng chờ Tô Trần đi ra, muốn hỏi một chút kết quả.

Thần sắc của bọn hăn có chút lo nghĩ, rất muốn biết cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Vì cái gì Lý Khôi sư phụ không nói một lời, sẽ đem Tô Trần làm cho đào thải. Đến tốt cùng là người nào tại đây thăm bằng trúc trên lén lút đầu Tô Trần, mới khiến cho Lý Khôi sư phụ không nói hai lời sẽ đem Tô Trần đào thải đi?

Tô Trần ra sân nhỏ, tâm tình phức tạp nhìn bọn hăn liếc, không để ý gặp bọn hăn, chỉ là trong lòng thở dài.

Hăn đã bị loại, nhưng cuối cùng nhảy ra cái này lừa bịp.

Còn dư lại ngoại môn Tứ đệ tử, tự cầu nhiều phúc đi. Trên quán như vậy một vị lãnh khốc vô tình, lại bất công sư phụ, cũng là xui xẻo sự tình.

Tô Trần trở lại Dược Sư học đồ cư trú trạch viện, thu thập bọc đồ của mình bọc hành lý, liền tiến về trước Tạp Dịch Đường đưa tin. Tạp Dịch Đường đệ tử có khác chỗ ở, không thể lại cùng học đồ lẫn lộn ngụ cùng chỗ.

...

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo bốn người trơ mắt nhìn Tô Trần mặt lạnh lấy không để ý đến bọn hăn, không nói tiếng nào chạy rồi, từng cái một thần tình chán nản, trở lại cư trú trạch viện phòng nhỏ.

Mọi người tụ họp trong phòng, đứng ngồi không yên, bầu không khí trầm trọng.

Trương Thiết Ngưu nôn nóng bất an trong phòng đi tới đi lui, đột nhiên mãnh liệt một chương đập trên bàn, bị đè nén hồi lâu lửa giận, nhịn không được bạo phát ra.

"Chúng ta dầu gì cũng là sư huynh đệ đi, sự tình đầu tiên nói trước rồi, tất cả mọi người tại cây thăm bằng trúc trên ghi tên của mình, làm sao lại được người như vậy không giảng nghĩa khí, làm cái này hèn hạ tiểu nhân! Đến tột cùng là người nào bán rẻ Tô Trần, bản thân đứng ra đây!"

Trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, tự nhiên không ai chịu đứng ra đây thừa nhận mình làm cái này ti tiện sự tình.

Trương Thiết Ngưu rống giận, ăn thịt người ánh mắt đảo qua mọi người, cuối cùng nhìn chăm chăm vào Dương Tài Chí, lớn tiếng nói: "Dương Tài Chí, có phải là người làm hay không? Người đầu Tô Trần sư đệ một thê?"

Dương Tài Chí làm sao nhận ra vấn đề này, đó là muốn thất bại danh tiếng xấu bị mọi người xa lánh, vội vàng phủ nhận nói: "Trương Thiết Ngưu, người đừng nói mò!"

"Không phải người lại có thể là ai! Như thường ngày, chính là người sau cùng ích kỷ tâm nhân tối đa, hiểm nghi lớn nhất, mỗi ngày nghĩ đến như thế nào nịnh nọt sư phụ, tốt trở thành cuối cùng bị loại bỏ một cái."

Người nhất định là cảm thấy, Tô Trần sư đệ ngày sau sẽ là người mạnh nhất đối thủ, muốn đem hấn trước đuổi đi. Người muốn là đúng Tô Trần có ý kiến, vậy mình đao mình thương nói ra, ta phục người là một cái hảo hán. Tránh ở sau lưng, phóng ám tiễn đả thương người, người tính cái thứ gì!"

Trương Thiết Ngưu nổi nóng vô cùng quát.

Dương Tài Chí bị Trương Thiết Ngưu như vậy ở trước mặt thống mạ, mặt đỏ lên, không khỏi kích động được nhảy dựng lên, cắn ngược lại nói: "Trương Thiết Ngưu! Người ít ở chỗ này vừa ăn cướp vừa la làng, ai biết người có phải hay không bình thường cố ý giả trang ra một bộ tứ chi phát triển ý nghĩ ngu dốt bộ dạng, làm cho người ta nghĩ đến người ngu xuẩn nhất vô tâm cơ."

Nói không chừng là chính người vụng trộm đầu Tô Trần một thể, sau đó vu oan oan uổng ta, đều muốn xa lánh ta. Đằng sau còn có ba lượt đào thải đầu rồi, người trước ám toán Tô Trần, lại đem cái này tội danh thua bởi trên đầu ta, hòng mất thanh danh của ta, nửa năm sau và những người khác cùng một chỗ liên thủ đem ta đào thải. Như vậy những người còn lại bên trong, đều không người là đối thủ của người rồi.

Còn có, đừng tưởng rằng Tần Tuệ Tuệ cùng Khổng Tâm Xảo hai người các người không nói lời nào, sẽ không có hiềm nghi rồi! Chứng kiến ta cùng Thiết Ngưu tại nhao nhao, chỉ sợ các người trong nội tâm vui sướng này. Người nào trong nội tâm có quý, chính các người trong nội tâm rõ ràng, đừng đều đến cản ta!"

"Nói vậy! Ta Trương Thiết Ngưu trên giang hồ lăn lộn, nói là nghĩa khí. Bội bạc đó là cũng bị người đâm cột sống, lão tử mới không phải người như vậy! Người mới là cái kia tiểu nhân hèn hạ!"

Trương Thiết Ngưu cái nào nghĩ đến Dương Tài Chí sẽ nói ra lần này đâm cột sống mà nói đến, cấp bách đỏ mắt, vỗ bàn gấp giọng giận dữ hét.

Tần Tuệ Tuệ nghiêng dựa vào phòng cửa gỗ trụ trên, ôm hai tay, nhìn bọn họ làm cho túi bụi, lạnh giọng nói ra: "Đều đừng nói nữa, chúng ta cái này trong phòng ai cũng được hiềm nghi, người nào cũng rửa không sạch. Lúc này mới lần thứ nhất nửa năm đào thải, liền náo thành như vậy. Đằng sau còn có ba lượt đào thải, dưới mấy lần chúng ta chẳng phải là muốn rút đao khiêu chiến rồi hả? !"

Trương Thiết Ngưu cùng Dương Tài Chí cãi lộn mặt đỏ tới mang tai, đều tại chỉ trích đối phương, ai cũng không thừa nhận bản thân đã làm bán đứng huynh đệ đồng môn cái chủng loại kia sự tình.

Kỳ thật đến tốt cùng là người nào bội bạc, chỉ cần tìm Lý Khôi sư phụ nhìn một chút cây thăm bằng trúc, liền hết thấy đều rõ ràng rồi.

Nhưng bọn hăn lại không dám đến hỏi Lý Khôi sư phụ, cũng đều ngoan cố không thừa nhận, tự nhiên là nhao nhao không xuất ra kết quả.

"Tốt rồi, Thiết Ngưu sư huynh, mới chí sư huynh, hai người các người đừng cãi rồi! . . . Lần sau, lần sau nửa năm đào thải, ta không với các người cãi, ta rời khỏi được rồi!"

Khổng Tâm Xảo khóc nức nở nói ra, lê hoa đá vũ, nguyên bản hảo hảo huynh đệ đồng môn tỷ muội, kết quả nào thành như vậy không chịu nổi, nàng cũng không biết nên như thế nào tự xử.

Dương Tài Chí rồi lại lườm nàng liếc, châm chọc khiêu khích nói: "Hừ, nói được thật là dễ nghe, ai biết lần này là không phải người lo lắng cho mình bị sư phụ đào thải, nhát gan âm thầm đã viết Tô Trần tên. Chỉ sợ là người hiện tại trong lòng được xấu hổ, lương tâm không qua được, lúc này mới chủ động kể muốn rời khỏi. . . Nhưng nói trở lại, lần sau người lại gặp vụng trộm ghi tên ai, quý mới biết này!"

"Ta ~. . . Ta mới không có!"

Khổng Tâm Xảo không khỏi "Oa" một tiếng khóc rống lên, lệ rơi chạy chạy ra phòng, đi ra bên ngoài khóc đi.

"Cả đám đều khẩu thị tâm phi, thừa nhận bản thân hèn hạ được khó khăn như thế sao? Đều là ngủ đồng nhất phòng sư huynh đệ tỷ muội, người nào có vài phần bốn sự, mọi người không cần phải nói, trong nội tâm rõ ràng."

Tần Tuệ Tuệ khẽ cắn muốn khóc cặp môi đỏ mọng, hai con người trống rỗng chờ đợi nhìn qua Dục Vương sơn trang bầu trời, thì thào nói ra:

"Là ai mỗi ngày đến hậu sơn nhặt đồng tử mài ép thành dầu, tại Tàng Thư Các thức đêm xem dục thư, đến nửa đêm mọi người ngủ hai canh giờ rồi, mới từ trở về?"

Là ai mỗi ngày chỉ ngủ hai canh giờ, bình minh trả lại đã không thấy tung ảnh của hăn, chúng ta đến tại tiểu viện tử thời điểm hăn đã tu luyện một canh giờ võ kỹ.

Là ai, mỗi lần sư phụ nghỉ hăn cũng không nguyện đi ra ngoài thị trấn chơi, chỉ đợi tại trong sơn trang yên tĩnh xem được thư?

Hăn một người xem được thư, sợ là so với chúng ta sáu người cộng lại đều muốn nhiều. Sư phụ không dạy, hăn chính là tự học. Lúc này mới nửa năm đầu rồi, sư phụ trong phòng trên giá sách cái kia hơn mười nhiều sách dày đặc được thư, đều nhanh bị hăn lật nát rồi. Trong Tàng Thư các thư, chỉ sợ cũng nhìn mấy trăm, hơn một nghìn sách.

Hăn cũng cũng không nói mình học được bao nhiêu bốn sự, nhưng ta trong lúc vô tình gặp hăn nghỉ ngơi lúc cầm nhánh cây trên mặt đất viết chính tả, cái gì 'Quy tức pháp, Linh sơn nứt ra. . . Phong lục thức' các loại, căn bản không phải được trên sách đồ vật. Ta không hiểu, liền hỏi hăn làm cái gì vậy dùng đây, hăn đầu cười nói đui mù ghi, cũng không muốn nói lời nói thật.

Chúng ta là cùng nhau vào bang, lúc này mới qua non nửa năm, ta đã xem không hiểu hăn đang làm cái gì rồi. Tiếp qua một năm nửa năm, chúng ta còn có cơ hội cùng hăn tranh Nội Vụ Đường đệ tử danh ngạch sao?

Các người không biết, mấy tháng này trong nội tâm của ta có bao nhiêu sợ hãi, ta trơ mắt nhìn hăn ở phía trước, rồi lại đuổi không kịp cước bộ của hăn. Ta cuối cùng lo lắng sư phụ có một ngày, đột nhiên phát hiện hăn tốt, muốn đem hăn lưu lại cái cuối cùng.

Có thể sư phụ phạm hồ đồ rồi, rõ ràng làm cho tự chúng ta đều nhập thế đào thải một người. Các người không biết, một khắc này ta có nhiều vui vẻ, bởi vì chỉ có như vậy, ta mới cơ hội đem hăn nhanh chóng đào thải đi.

Thiết Ngưu sư huynh, mới chí sư huynh, hai người các người, một cái ngoại trừ nghĩ đến ăn uống chơi đùa, một cái ngoại trừ gặp chơi điểm tiểu thông minh, mỗi ngày cùng theo sư phụ phía sau cái môn chuyển, còn biết cái gì?

Khổng Tâm Xảo là đơn thuần, nhưng là không mắt mù, biết rõ người nào lợi hại. Ta xem nàng theo trong phòng nhỏ đi ra thời điểm, tay đều đang phát run, không dám nhìn Tô Trần sư huynh. Nàng còn có thể làm được chuyện gì tốt?

Hắn lần này cần là lưu lại, cuối cùng thành Nội Vụ Đường đệ tử nhất định là hắn. Mặc kệ như thế nào, ta lần này đều muốn đầu nhập hắn thê. Hắn không đi, người khác đều không có cơ hội! Chỉ có như vậy, ta mới có cơ hội tiến Nội Vụ Đường, được một tia cơ hội trở thành tôn quý Dực Sư.

Hiện tại hắn cuối cùng đã đi, chúng ta có lẽ vui vẻ, có phải hay không? !"

Tần Tuệ Tuệ trên mặt không biết là khóc là cười, vô lực nói qua, theo dựa vào cột cửa chảy xuống, ngồi chồm hồm trên mặt đất, cuối cùng một đôi cánh tay ngọc chui khóc rống lên.

Trương Thiết Ngưu cùng Dương Tài Chí đều là thần tình chấn động, nhìn qua ghen ngào khóc rống Tần Tuệ Tuệ.

Nàng ~, rõ ràng. . . Bản thân thừa nhận phản bội hứa hẹn, đầu Tô Trần một thê.

Mà chợt dạ không dám thừa nhận đấy, còn có mấy người?

Trương Thiết Ngưu hai mắt thất thần, ngã ngồi tại trên mặt ghế, không nói nữa nửa câu, trong lòng bàn tay tại đổ mồ hôi.

Trong phòng ba gã đệ tử ngoại môn đều lâm vào tình mịch, riêng phần mình bỏ đi đầu, không phản bác được. Lý Khôi sư phụ một lần đầu nhập

thẻ đào thải, đưa bọn chúng toàn bộ xé chi linh nghiền nát, hoàn toàn thay đổi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Mà Thôi, Ta Tự Trông Được Đi!

Tô Trần đi vào Tạp Dịch Đường đưa tin.

Tạp Dịch Đường đại viện tại Dực Vương sơn trang biên giới chân núi chỗ, cùng nha hoàn, lão mục tử đám bọn chúng nô bộc người hầu sân rộng liên tiếp.

Trong đại viện, phòng ốc thấp bé rách nát, bàn hàn đơn sơ, khắp nơi là cỏ dại, lâu năm thiếu tu sửa. Trong nội viện góc tường, tùy ý có thể thấy được một ít làm việc lật vật rỉ sắt cái cuốc, búa cửa chờ rách rưới công cụ.

Chứng kiến tạp dịch đại viện bộ dạng này chán nản nghèo kiệt hủ lậu bộ dạng, Tô Trần ngốc ngạc nhiên nửa ngày, trong lòng nguội lạnh một nửa.

Lẽ ra Dực Vương Bang thân là Ngô quận tứ đại bang một trong, lũng đoạn Ngô quận mười ba huyện dực liệu cùng dực viên sinh ý, các nơi điền sản ruộng đất rất nhiều, trong bang giàu đến chảy mỡ. Tùy tiện một vị đám Dực sư tại Cô Tô thị trấn, đều là hiển quý đại phú hào.

Nhưng trước mắt tình huống này xem ra, cái này nước phù sa hiển nhiên chảy không đến Tạp Dịch Đường.

Chỉ xem cái này đường khẩu đại viện chán nản bàn hàn, liền đủ thấy tạp dịch đệ tử tại Dực Vương Bang địa vị thấp, hầu như mau cùng nô bộc bọn nha hoàn giống nhau.

Tiến vào trong đại viện, Tô Trần rất nhanh gặp mười mấy tên cùng bản thân giống nhau bị loại bỏ đệ tử ngoại môn, từng cái một thần tình uế oải,

chúng tạp dịch các đệ tử đều trầm mặc, không nói ra được thương tâm cùng khổ sở.

Bọn họ đều là thanh xuân máu nóng mười ba mười bốn tuổi giang hồ thiếu niên, tại Dược Vương Bang nửa năm này chỉ học được nhập môn cấp võ đạo cùng Dược Thuật, không có bao nhiêu đại bổ sự, cái này giờ mới bắt đầu chưa tới nửa năm giang hồ cao thủ mộng, Dược Sư mộng, chưởng quầy mộng, sớm cũng đã triệt để bị mất.

Hiện tại, bọn hắn hiện tại đã thành Dược Vương Bang tầng dưới chót nhất tạp dịch đệ tử, không cúp một cái Dược Vương Bang đệ tử danh hào mà thôi, cũng liền miễn cưỡng so với Cô Tô thị trấn bình dân địa vị hơi cao một chút.

Tuy rằng bị loại bỏ, nhưng Tạp Dịch Đường đệ tử cũng có một cái chỗ tốt, cái kia chính là từ giờ trở đi, làm việc có thể nhận lấy tiền công.

"Ta tại Tạp Dịch Đường nhiều làm việc kiếm chút ít đồng tiền, sau đó đi Tàng Thư Các mua sắm võ thư, dược thư. Coi như là không có sư phụ dạy, mình cũng có thể tiếp tục tự học.

A Sư đi Thiên Ưng Môn học võ kỹ, ta cũng không thể rút lại phía sau mất mặt. Chờ tích lũy dưới tiền, ta liền đi học thượng một môn chính thức võ kỹ, về sau cùng a Sư cùng đi mới bước chân vào giang hồ!"

Tô Trần âm thầm đối với chính mình khuyến khích.

Tạp dịch trong nội viện rất nhiều người tại xếp hàng, nhận lấy tạp dịch việc để làm.

Có không ít là Tạp Dịch Đường nội lớn tuổi sư huynh, sớm đã thành thói quen Tạp Dịch Đường sinh hoạt, làm cho mới tới tạp dịch các thiếu niên giới thiệu một chút trong nội đường quy củ.

Tạp Dịch Đường đệ tử cũng không cố định tời, đều là mỗi ngày tới nơi này nhận lấy tạp dịch sống.

Dược Vương Bang tất cả trong nội đường cao tầng, đám Dược sư không muốn bản thân lãng phí thời gian đi làm một ít rườm rà sự tình, liền tiền trả một ít bút tiền công, làm cho tạp dịch các đệ tử đi làm.

Tuy rằng Tạp Dịch Đường đệ tử tại Dược Vương Bang nội thấp nhất, nhưng cũng không phải là hoàn toàn không hề có tiền đồ, vẫn có cơ hội tại Tạp Dịch Đường bên trong đạt được tấn chức.

Trực tiếp nhất phương pháp, chính là tăng lên võ đạo tu vi, ví dụ như trở thành tam lưu võ giả liền tấn chức cấp thấp chấp sự, nhị lưu hảo thủ có thể là trung cấp, cao cấp chấp sự, cao thủ nhất lưu thậm chí có nhìn qua tấn chức Tạp Dịch Đường phù hợp Đường chủ vân... vân.

Nếu như tu vi cảnh giới tăng lên không ngừng, cái kia cũng chỉ còn lại có tại trong nội đường chậm rãi tôi luyện lai lịch, một hai chục năm hoặc có thể tấn chức cấp thấp, trung cấp chấp sự.

Điều này làm cho mới tới tạp dịch các thiếu niên, bao nhiêu dấy lên một chút hy vọng.

Lúc này, Tạp Dịch Đường trong đại viện, được một vị đầu bóng mập nỏ trung niên chấp sự, tự cấp chúng người mới tạp dịch các thiếu niên đăng ký, phân công tạp dịch nhiệm vụ.

Tạp Dịch Đường những năm kia dài các sư huynh, nhìn về phía cái này vòng quanh chấp sự ánh mắt đều rất là chán ghét, tốp năm tốp ba tụ tập nghị luận.

Tô Trần hơi nghe ngóng một chút, mới biết được.

Nguyên lai bây giờ chấp sự rất hỉ hoan một bộ miệt thị mắt thấy mặt khác tạp dịch đệ tử, còn đối với Tạp Dịch Đường tăng dưới chót đệ tử vô cùng hà khắc, thường xuyên ngang cái mũi mắt dọc con người chọn sai, nghĩ hết biện pháp cắt xén tạp dịch đệ tử tiền công, quả thực chính là Tạp Dịch Đường một cái chó giữ nhà.

Tạp Dịch Đường các sư huynh, nói lý ra cũng gọi hẳn vòng quanh miệt thị mắt.

Rất nhanh, liền đến phiên Tô Trần nhận lấy tạp dịch đệ tử lệnh bài cùng tạp dịch nhiệm vụ.

"Còn có sư phụ thư giới thiệu?"

Vòng quanh miệt thị mắt nói.

"Ặc. . . Thư giới thiệu?"

Tô Trần sửng sờ, không biết là lấy làm gì đấy.

"Không có thư giới thiệu coi như xong. . . Ủ, đây là của người này tạp dịch đệ tử thân phận bài."

Vòng quanh miệt thị mắt hướng Tô Trần đánh giá liếc, thần sắc càng phát ra lãnh đạm, đem một khối tạp dịch đệ tử bài tử ném cho Tô Trần.

Tạp Dịch Đường có một cái bất thành văn ả nấp quy củ, Được Sư nếu là đúng bản thân một vị đệ tử thoả mãn, cho dù là đào thải, cũng sẽ mở thư giới thiệu, làm cho Tạp Dịch Đường chấp sự chiếu cố một chút.

Nếu như không có cái này thư giới thiệu, tức thì có nghĩa là sư phụ hoàn toàn buông tha cho tên đồ đệ này, Tạp Dịch Đường có thể tùy ý phân công, phân phối những cái kia bản nhất mật nhất không ai nguyện ý làm sống.

Tô Trần không có thư giới thiệu, hiển nhiên là một cái bị sự phụ triệt để buông tha thẳng xui xẻo.

Sau đó, vòng quanh miệt thị mắt theo một sách dày đặc tạp dịch bạc trên, làm cho Tô Trần chọn một cái tạp dịch nhiệm vụ.

"Đưa tin: Là Vương Đường chủ tiến về trước đen trình huyện đại được cửa hàng đưa một phong trọng yếu phong thư, ba ngày nội đưa đạt, thù lao năm mươi văn đồng tiền."

"Đêm tuần: Trong đêm tuần tra, trông coi nhà kho, phòng cháy bảo vệ, mỗi đêm thù lao mười văn đồng tiền."

"Làm việc lật vật: Hỏa phòng ăn cần năm tên đệ tử làm việc lật vật, rửa rau thái thịt, mỗi ngày bảy văn đồng tiền."

"Trông coi được điền: Chăm sóc mười mẫu thảo dược mảnh vườn, mỗi ngày làm cỏ, bón phân, tưới nước, khu trùng, thời hạn ba tháng, tổng thù lao là chín trăm văn đồng tiền. Thảo dược như được tổn thương, đập phạt tiền công!"

Tạp dịch bạc trên tạp dịch nhiệm vụ rất nhiều, nhưng là được phân chia, có tạp dịch công việc đơn giản nhẹ nhõm cho tiền công vừa cao, tự nhiên được rất nhiều tạp dịch đệ tử tranh đi làm.

Có tạp dịch công việc rất dơ rất mệt a, tiền công lại không nhiều lắm, hầu như không có có đệ tử nguyện ý đi làm.

Giống như trông coi trong sơn trang mười mẫu thảo dược mảnh vườn như vậy công việc, mỗi ngày muốn tìm hơn mười gánh vác phân chuồng, lại muốn tưới nước, làm cỏ, xới đất, hựu tạng lại mệt mỏi, ba tháng tổng tiền công mới vền vền chín trăm văn, bình quân một ngày mười văn bộ dạng.

Hơn nữa, trông coi mảnh vườn phải ngày đêm canh giữ ở mảnh vườn phụ cận, không thể ly khai, để tránh mất đi thảo dược, dài đến ba tháng lâu. Không có mấy cái Tạp Dịch Đường sư huynh nguyện ý đi làm.

Chỉ có số ít mới tới tạp dịch đệ tử, gây thơ ngu ngốc phía dưới, mới có thể tiếp nhiệm vụ như vậy.

Vòng quanh miệt thị mắt chỉ chỉ một cái trong đó nhiệm vụ, miệt thị lấy mắt nhỏ, mắt híp nhìn về phía Tô Trần nói: "Ừ, lần này nhiệm vụ của người chính là 'Trông coi dược điền ' ba tháng chín trăm văn đồng tiền! Như thế nào?"

Tô Trần chứng kiến nhiệm vụ này, gật đầu, không có chối từ liên tiếp nhận.

Hắn không chọn công việc không chê bần mạt mỗi, có thể kiếm tiền liền nguyện ý đi làm.

Trông coi dược điền ba tháng có lời chín trăm văn đồng tiền, cái này có thể so sánh hẳn trước kia tại Chu Trang đem làm nhỏ ngư dân trong đêm xuống sông đánh cá mỗi tháng lợi nhuận cái đo đếm mười văn đồng tiền, thu nhập lật ra không biết gấp bao nhiêu lần.

...

Dược Vương sơn trang chiếm cứ nghiêm chỉnh đầu Dược Vương sơn mạch.

Phía trước núi là trong bang cao tầng cùng hơn một nghìn các đệ tử tu luyện cư trú đây, đại tiểu viện rất nhiều, tự nhiên là náo nhiệt. Phía sau núi tức thì thanh tĩnh không âm u, rừng rậm trải rộng.

Thảo dược mảnh vườn chính là tại Dược Vương sơn trang phía sau núi trong rừng rậm sáng lập ra, vị trí thập phần vắng vẻ, khó tìm. Chỉ có một

cái uốn lượn con đường nhỏ, rất ít người đến, lộ ra thập phần thanh tĩnh.

Như vậy thảo dược mảnh vườn, tại Dược Vương sơn trang phía sau núi được hơn mười khối nhiều. Đây là Dược Vương Bang dược liệu nơi phát ra một bộ phận, còn có rất nhiều là dược tượng đám theo dã ngoại thâm sơn thu thập trở về.

Vòng quanh miệt thị mắt làm cho chúng người mới bọn tạp dịch phân phối xong, liền tự mình mang theo Tô Trần tiến về trước trong đó một mảnh thảo dược mảnh vườn nơi ở.

Đây cũng không phải vòng quanh miệt thị mắt chiếu cố Tô Trần, sợ hấn lạc đường.

Mà là vì có một đạo thủ tục, cần hấn tự mình giao tiếp.

Vòng quanh miệt thị mắt trên đường đi đều là một bộ ngạo khí ngang mùa thu, khuyên bảo Tô Trần, trông coi mảnh vườn thời điểm ngàn vạn phải cẩn thận, chớ làm hư bên trong ruộng thảo dược. Nếu không cái nào sợ hư hao một cây, cái kia cũng là muốn bồi thường tiền đấy.

Tô Trần đối với bây giờ miệt thị mắt những thứ này phân phó, một mực cung kính gật đầu, đồng ý nhất định cẩn thận chăm sóc thảo dược.

Bọn hấn hai tại hậu sơn rời đi hồi lâu, cuối cùng đã tới địa đầu.

Cái mảnh này thảo dược mảnh vườn bên cạnh che được một tòa cỏ tranh rạp, một gã mười tám mười chín tuổi thanh niên tạp dịch đệ tử thần sắc ngốc cây khô ngồi tại cỏ tranh rạp bên cạnh, ánh mắt sững sờ vô thần, tóc cũng có chút lộn xộn đấy, toàn thân sa sút tinh thần chi khí.

Tô Trần trên đường nghe vòng quanh miệt thị mắt nhắc đến qua, vị sư huynh này là trên đồng thời dược viên Khán Thủ Giả, ở chỗ này đã trông coi mảnh vườn được ba tháng, nên tìm người thay thế.

Tô Trần vừa tới cỏ tranh lư bên cạnh, liền ngửi được bên trong truyền đến một hồi chua hủ khí vị, không khỏi nhú mày phát tay.

Chỉ thấy, cỏ tranh lư nội tùy chỗ bày đặt một ít nồi bát cái muôi chậu, còn có mấy túi gạo trước mặt hoa màu cùng muối ăn. Tận cùng bên trong nhất là một cái giường gỗ, phía trên phủ lên một bộ lỗ thùng chiếu, có chút đơn sơ cùng lộn xộn, hiển nhiên là rất ít quản lý.

Thanh niên tạp dịch chứng kiến vòng quanh miệt thị trước mắt đến, ngay người trong một giây lát, mới rút cuộc kịp phản ứng.

Một vị người mới tạp dịch thiếu niên theo ở phía sau, hẳn là tiếp nhận hẳn sinh hoạt.

Thanh niên tạp dịch không khỏi lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng.

Hẳn tại cái này chim không ỉa phân yên lặng chỉ địa chờ đợi trọn vẹn ba tháng, cùng rừng rậm chim thú làm bạn, liền cái người nói chuyện đều không có, hầu như sắp điên đi, đã sớm hận không thể tranh thủ thời gian chấm dứt phần này buồn tẻ tạp dịch sống.

"Chu chấp sự, lão gia đã tới!"

Thanh niên tạp dịch vội vàng đứng dậy, nghênh đón Chu Miệt Nhãn.

"Ừ!"

Chu Miệt Nhãn ngạo mạn nhẹ gật đầu, hai tay chấp sau lưng đi vào được điền bên trong, từ trong lòng móc ra một sách thảo dược sổ sách, từng cái kiểm kê thảo dược.

Đây là một đạo rất trọng yếu giao tiếp thủ tục, kiểm kê xong thảo dược, mới tính hoàn thành nhiệm vụ.

Chu Miệt Nhân ngang cái mũi mắt dọc con người chọn tật xấu, trong chốc lát kể bên trong ruộng thảo được dài ỉu xiu, nhất định là tưới nước bón phân chưa đủ. Trong chốc lát kể bên trong ruộng được vài cọng tham được rễ cây được tổn thương, bị cái cuộc lộng thương rồi, muốn đập tiền công.

Thanh niên sư huynh không ngừng giải thích, nói mình chăm sóc được điền rất cẩn thận.

Nhưng vẫn là bị Chu Miệt Nhân níu lấy những cái kia da lông ngắn bệnh không tha, gắng phải đập hẳn năm mươi miếng đồng tiền tiền công.

Người thanh niên kia sư huynh bị tức bị giày vò, nhưng cũng không muốn cùng Chu Miệt Nhân dây dưa xuống dưới, chỉ có thể tự nhận không may, giao tiếp xong nhiệm vụ, liền vội vàng rời đi.

Tô Trần ở bên nhìn xem, đều rất thay vị này thanh niên sư huynh cảm thấy không đáng.

Hoàn thành giao tiếp sau đó, Chu Miệt Nhân hướng Tô Trần khai báo một phen, hảo sinh trông giữ được điền, ba tháng sau đó hẳn gặp dẫn người tới thay thế, liền đi.

Chỉ còn lại có Tô Trần một mình lưu lại chăm sóc cái này mười mẫu thảo được mảnh vườn.

Đương nhiên, mỗi tháng đều được hỏa phòng ăn người đưa tới một lớn túi gạo trước mặt cùng dầu muối, Tô Trần cũng không lo đói bụng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thanh Lệ Chi Mê

Tô Trần một thân một mình lưu lại cỏ tranh lư bên trong, hẩn nghe cỏ tranh lư bên trong chua thối rửa vị, không khỏi nhăn lại cái mũi, lập tức triệt lên tay áo, trước đem cỏ tranh đơn sơ trong ngoài, nôi bát cái muôi chậu đều chỉnh đốn rửa rấy sạch sẽ.

Sau đó, lại tại thảo dược mảnh vườn bên trong nhanh nhẹn làm lên công việc, làm cho cái này mười mẫu mảnh vườn gánh nước, bón phân, đem cỏ dại thanh trừ sạch sẽ, thuận tiện xới đất.

Cái này cùng làm việc nhà nông không sai biệt lắm, đừng thương tổn được thảo dược rễ cây là được. Bất đồng loại thảo dược, bồi dưỡng phương pháp cũng không giống nhau dạng, điều này cần nắm vững nhất định được thảo dược tri thức.

Dò xét một lần thảo dược mảnh vườn chung quanh bụi gai hàng rào, đều bó chặt, tránh cho trong rừng rậm cỏ dại, chuột núi tiến đến ăn thảo dược.

Làm xong những chuyện lật vạt này, Tô Trần liền đối với cái mảnh này mười mẫu mảnh vườn bên trong dược liệu làm được trong lòng hiểu rõ.

Cái mảnh này mười mẫu mảnh vườn trúng trồng nước cỏ mười loại thảo dược, chủ yếu chia làm ba đại loại.

Thứ nhất loại là dân chúng bình thường bệnh thương hàn, ốm đau, bị thương các loại dược liệu. Đều là bán cho Dược Vương Bang tại Ngô quận mười ba huyện tiệm bán thuốc, tự nhiên không cần nhiều lời.

Thứ hai loại là tam lưu cảnh giới võ giả tu luyện hạ đan điền cần có tài thể thảo dược, lại có thể tinh tế chia làm bổ huyết, bổ cân, bổ cốt, bổ bì, bổ tủy chờ các phương diện, thuộc hạ phẩm dược liệu.

Thứ ba loại là nhị lưu, nhất lưu cảnh giới võ giả tu luyện trung đan điền làm cho không thể thiếu bồi nguyên cố bản, bổ khí loại thảo dược, thường thấy nhất chính là tham dược, hạt sen, hoàng kỳ vân... vân, thuộc trung phẩm, thượng phẩm dược liệu, năm tuổi càng cao càng đáng giá.

Những tu luyện này dùng dược liệu, chủ yếu là cung cấp Dược Vương Bang nội trướng cao tầng sử dụng, hoặc là bán cho trên giang hồ mặt khác lớn nhỏ bang phái, đổi lấy bạc.

Mảnh vườn bên trong mỗi một cây thảo dược đều được đếm đủ, bị Chu Miệt Nhân ghi chép tại thảo dược sổ sách trên. Dược Vương Bang hình luật cực nghiêm, thủ đoạn so với quan phủ lợi hại hơn, tự nhiên cũng sẽ không có đệ tử lớn mật đi từ những thứ này thảo dược ý niệm trong đầu.

...

Đã đến buổi chiều thập phần, Tô Trần làm xong công việc, tại cỏ tranh phòng nồi hơi nấu tương trộn lẫn cơm ăn, liền bắt đầu nghiên cứu bản thân thượng đan điền.

Đây mới là sau cùng chuyện gấp gáp tình, đối với hắn mà nói, có thể so sánh trông coi dược viên trọng yếu nhiều lắm.

Tô Trần nếm thử tu luyện 《 Quy Tức Quyết 》, muốn đi vào thượng đan điền nội, nhìn xem bản thân chính là cái kia màu xanh nhỏ quang đoàn Nguyên Thần có biến hóa gì hay không.

Thế nhưng là, làm Tô Trần thất vọng chính là.

Hắn lặng yên chuyển 《 Quy Tức Quyết 》 sau đó, tại chỗ tranh trong phòng ngủ một cái ngủ trưa có chút hương vị ngọt ngào, sau khi tỉnh lại tinh lực cũng là dị thường dồi dào.

Đáng tiếc, không có chút nào tiến vào thượng đan điền cực hạn.

Tô Trần thử đi thử lại nghiệm nhiều lần, đều lấy thất bại chấm dứt.

Tô Trần lúc này mới hết sức vững tin, dù là bản thân đã từng xảy ra một lần thượng đan điền, nhưng vẫn như cũ không cách nào bằng vào cái này 《 Quy Tức Quyết 》, làm cho mình phong bế lục thức, lần nữa tiến vào thượng đan điền.

Tô Trần không khỏi hồi tưởng đến, trên mình lần tại Khung Lung Sơn mạch dưới chân hồ nước, bị Kim Hoàn độc xà cắn một cái, cực kỳ bị ai phía dưới chảy xuống thanh thạch lộ, còn ăn một nửa đã sâu, cuối cùng bị cá lớn quái dị nuốt vào cá trong bụng, lặng yên vận chuyển 《 Quy Tức Quyết 》.

Đúng là ở đằng kia chút ít cực kỳ đặc thù dưới tình huống, mới ngoài ý muốn phong bế lục thức, xâm nhập thượng đan điền nội, phát hiện Nguyên Thần cùng Linh sơn.

Hiện tại đều muốn lần nữa tiến vào thượng đan điền, nhưng không có dễ dàng như vậy rồi.

Nghĩ đến lần trước trong Kim Hoàn độc xà kịch độc, lại bị đầu kia ngư quái nuốt vào trong bụng hầu như đã thành cá ăn, cái loại này hung hiểm làm cho Tô Trần lòng còn sợ hãi, cũng không dám đơn giản lại đi ném thử loại này hung hiểm thí nghiệm.

...

Phía sau núi thanh tĩnh, thời gian ngày từng ngày qua.

Tô Trần mỗi sáng sớm sáng sớm dậy thật sớm, làm việc chịu khó lưu loát, chỉ dùng hai canh giờ liền chọn lấy hơn mười gánh vác phân chuồng, chiếu vào hơn mười mẫu thảo dược mảnh vườn ở bên trong, còn làm xong làm cỏ, xới đất tạp dịch sống.

Buổi sáng tu luyện nhập môn võ kỹ bỏ ra hai canh giờ. Võ giả không dùng thảo dược phụ trợ thì cường thân mà nói, mỗi ngày tu luyện hai canh giờ liền là cực hạn, cường ép tu luyện chỉ biết tổn thương gân cốt, ngược lại hại nhiều lợi ít.

Mà buổi tối ngủ, Tô Trần tại lặng yên chuyển 《 Quy Tức Quyết 》 sau đó, nhiều lắm là chỉ cần hai canh giờ liền đầy đủ khôi phục tinh lực, ngủ hơn nhiều cũng ngủ không được.

Bởi như vậy, buổi chiều cùng gần muộn khắp nơi thời gian dài đều nhàn rỗi lấy.

Tô Trần tại cỏ tranh đơn sơ bên trong khô ngồi, nhìn qua lên trước mắt mười mẫu dược điền thảo dược, không có việc gì ngăn người.

Trông coi dược điền nhiệm vụ công việc, quả nhiên là thập phần buồn tẻ.

Cũng không có thể ly khai, để tránh bị mèo rừng, thỏ rừng các loại phá hư hàng rào xông tới, hoặc là lọt vào trộm cướp.

Một khi thảo dược tổn thất, trông coi đệ tử cũng bị phạt tiền, nghiêm trọng thậm chí sẽ bị Tạp Dịch Đường trừng phạt.

Qua mấy ngày, Tô Trần rốt cuộc cảm nhận được, phía trước người thanh niên kia sư huynh tại sao phải khuôn mặt sa sút tinh thần cùng chán ghét, thậm chí bị cắt xén tiền công cũng không muốn cùng Chu Miệt Nhân quá nhiều dây dưa, lúc rời đi có một loại không thể chờ đợi được giải thoát cảm giác.

Tại đây cô tịch không người thảo được mảnh vườn trông coi trọn vẹn ba tháng, không có gì có thể làm, hoàn toàn chính xác sẽ cho người trở nên cực kỳ phiền muộn cùng bức bối.

Tô Trần khoanh chân ngồi tại trên chiếu, một bộ ngu ngơ bộ dáng, trong đầu đang suy nghĩ lung tung lầy, cũng không biết nên làm chút gì.

Nếu như có thể mua một sách Tàng Thư Các cấp thấp võ kỹ bí kíp đến tu luyện, cũng có thể xua đuổi dài dằng dặc buồn tẻ thời gian.

Nhưng hắn người không có đồng nào, căn bản mua không nổi. Ít nhất phải làm xong ba tháng chăm sóc thảo dược mảnh vườn tạp dịch, kiếm đủ chín trăm văn đồng tiền, mới có thể mua được Tàng Thư Các một sách cấp thấp võ kỹ chi thư.

Tô Trần ngược lại là rất muốn lợi dụng cái này nhàn rỗi đến nghiên cứu một cái thượng đan điền cùng Nguyên Thần, thế nhưng là mấy ngày trước đây nhiều lần ném thử 《 Quy Tức Quyết 》 còn không thể nào vào được Nê Hoàn cung ở bên trong, làm cho hắn có chút ảo não thất vọng, không thể không buông tha cho ý nghĩ này.

"Tìm một ít chuyện tới người tài đi, nếu không muốn khó chịu chết rồi."

Tô Trần suy nghĩ miên man.

Lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới mình ở bên hồ, rơi xuống thanh thạch lệ sau đó dị tượng.

Trước kia bản thân mỗi lần rơi lệ, lệ nhỏ tại đều là rơi trên mặt đất, sau đó nhanh chóng ngưng kết là từng hạt Tiểu Thanh thạch, cùng bình thường ngoan thạch không có khác nhau, cũng chưa từng phát hiện có cái gì đặc thù tác dụng.

Đều bị hấn dùng một cái nhỏ chập choạng túi vải theo bên mình thu vào, cho rằng lưu niệm.

Nhưng lần này rơi lệ bất đồng, hai giọt thanh lệ trực tiếp rơi trong hồ nước.

Có thể là bị hồ nước hòa tan, cũng không ngưng kết, phiêu tán ra, sinh ra mảnh liệt dụ hoặc tính mùi thơm lạ lùng, hấp dẫn nước sâu hồ nước vạn cá sôi trào, phía sau tiếp trước giành ăn.

"Nước mắt của ta tại sao có thể có mùi thơm, còn khiến cho động tĩnh lớn như vậy. . . . Chẳng lẽ, cái này thanh lệ có cái gì không muốn người biết đặc thù chỗ tốt, mới có thể đưa tới vạn cá tranh ăn!"

Tô Trần suy nghĩ, thật sâu cảm thấy trong đó được vấn đề lớn.

Nếu như thanh lệ mùi thơm lạ lùng, có thể đưa tới cả tòa hồ nước vạn cá, thậm chí ngay cả đầu kia kinh khủng ngư quái cũng bị hấp dẫn tới đây, cái kia chỉ sợ là vô cùng hiếm có thần kỳ chi vật đi? !

Tô Trần nghĩ tới đây, không khỏi sinh ra một cỗ mãnh liệt ý niệm trong đầu.

Hắn ý định thí nghiệm một phen, nhìn xem thanh lệ có hay không được khác cái gì thần kỳ tác dụng.

Mình bây giờ vào không được thượng đan điền, không cách nào nghiên cứu Nguyên Thần cùng Linh sơn tác dụng. Nhưng thanh thạch lệ vẫn tương đối dễ dàng đạt được đấy, hắn chỉ cần chảy ra nước mắt, có thể đạt được.

Trước kia Tô Trần không dám đơn giản làm cho mình rơi lệ, đó là bởi vì không có tham được đến bổ Nguyên Khí, bệnh nặng một trận sau đó Nguyên Khí cực suy yếu, gập ném đi tính mạng.

Hiện tại bất đồng, Tô Trần từ trong lòng xuất ra hơn một nửa hai ba mươi năm tuổi đã thâm được, đó là hấn lần trước trong núi sâu ngắt lấy đến đây, đầu ăn còn dư lại non nửa cắt ra, còn có hơn phân nửa không có ăn.

Được cái này hơn một nửa đã thâm, đủ để cam đoan hấn sẽ không bởi vì chảy ra thanh thạch lệ mà bệnh chết.

Đương nhiên, Tô Trần hấp thụ lần trước giáo huấn, không dám ăn sống đã thâm.

Cổ tranh trong phòng được một bộ nồi bát cái muối chậu, có thể nấu được thang.

Tô Trần tại hậu sơn trong rừng rậm, cầm một cái sơn tước, nhổ lông đi bụng, tại hậu sơn suối nước bên trong rửa rấy sạch sẽ.

Lại tại núi rừng nhặt điểm củi, tại giường sưởi phát lên một đồng lửa, đem tham được cắt thành mảnh, cùng núi tước cùng một chỗ dùng nồi nấu chín một lớn bát đại bổ núi tước đã thâm nước canh, tách ra khối nhỏ muối ăn ném vào thêm vị.

Hấn dùng một cái thùng gỗ lớn, tại hậu sơn khe núi chỗ, tiếp một thùng thanh tịnh khe núi thủy, chuẩn bị thịnh tiếp thanh thạch lệ.

Tô Trần hết thấy chuẩn bị thỏa đáng sau đó, lúc này mới ôm thùng gỗ lớn, dùng sức gào khóc.

Hấn đời này liền cực ít đã khóc, gào khan vài tiếng, phát hiện mình căn bản khóc không xuất ra lệ đến, cho dù là giả trang ra một bộ thương tâm gần chết bộ dáng, nhưng căn bản vô dụng.

Tô Trần không khỏi hung hăng vặn ngắt bắp đùi của mình vài cái, bóp sưng đỏ lên một cái bào đến, đau đến hấn gào khóc kêu to.

Lại như cũ còn là khóc không được, cứng rắn thì không cách nào bài trừ đi ra nửa giọt nước mắt.

Vì sao lại như vậy?

Tô Trần ngây người hồi lâu, rồi cuộc bất đắc dĩ buông tha cho loại này không có hiệu quả ném thử."Ài, đàn ông được lệ không dễ rơi, chỉ vì chưa tới chỗ thương tâm! Xem ra những năm này bản thân áp lực quá ác, liền khóc cũng sẽ không rồi."

Không cách nào chảy ra lệ đến, thí nghiệm tự nhiên không cách nào tiến hành.

Chỉ tiếc, lãng phí một cách vô ích nửa gốc dã sâm.

Tô Trần tiếc hận đem chén lớn bổ Nguyên Khí núi tuyết dã sâm nước canh, một hơi ừng ực ực uống vào bụng.

Chén này đại bổ Nguyên Khí nước canh cũng không có thể lãng phí, đối với thân thể còn là phi thường mới có lợi đấy. Uống xong bên trong tham được thang căn bã cùng rục núi tuyết thịt, trong bụng ấm ấm áp áp đấy, dã sâm được lực dần dần toả ra đến trong cơ thể của hắn, bổ dưỡng lấy hắn thân thể.

Dược Vương sơn trang bầu trời âm đạm xuống.

Mặt trời chiều ngã về tây, vật đổi sao dời, cũng không biết trải qua bao lâu. Đã đến lúc đêm khuya, Dạ Lan sao thưa.

Cỏ tranh đơn sơ nội, Tô Trần trăm vô nhàm chán tại ở trên mặt đất nằm lấy, ngậm một căn cỏ đuôi chó, nhìn xem dưới Tinh Không thảo Dược Viên tử, một bộ vô cùng buồn chán.

Trông coi thảo Dược Viên tử là một cái khổ hoạt, có thể sống công việc đem không người nào trò chuyện buồn chết.

Tô Trần lật ra một cái thân, bị bên hông túi vải bên trong hòn đá nhỏ hạt cắn một cái, có chút đau nhức.

Hắn đột nhiên sững sốt, mãnh liệt trở mình trả lại, vỗ đầu của mình.

"Ai nha, ta như thế nào choáng váng, túi tiền tử bên trong không phải được hơn mười hạt Tiểu Thanh thạch sao! Coi như là khóc không xuất ra thanh lệ đến, cũng có thể cầm chúng nó đến thử một lần a!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 26: Công Dụng Của Thanh Thạch!

Tô Trần từ trong lòng ngực lấy ra một cái nhỏ túi vải, nghĩ đến cái này nương theo bản thân hơn mười năm trong bao vải, khả năng có giấu một cái động trời đại bí mật, không khỏi không tìm được vui mừng.

Hắn cởi bỏ vải nhỏ túi dây thừng, cẩn thận đem bên trong hơn mười hạt Tiểu Thanh thạch chấn động rút xuống đi ra, rơi vào trong lòng bàn tay.

Một quả một quả đếm một lần, tổng cộng là mười sáu hạt.

Hắn theo sinh ra đến bây giờ, ngoại trừ mới ra sinh không lâu lần kia hai hạt thanh thạch, cha mẹ đem chúng nó cho Hàn Sơn chân nhân. Còn có trước đó lần thứ nhất rơi trong hồ hai hạt thanh lệ, bị vạ cá tranh ăn. Còn dư lại, đều trong tay hắn rồi.

Tô Trần lấy ra trong đó một hạt, những thứ khác toàn bộ dùng vải nhỏ túi nạp lại tốt.

Dùng một cái bát bát cái đĩa một hạt Tiểu Thanh thạch, sau đó dùng thạch nện mân mê, đem thanh thạch nghiền nát thành nhỏ vụn như bột mì giống như vỡ nát, đổ vào thùng gỗ lớn sôi nước, dùng sức quấy một nén nhang công phu.

Hắn đây là ở bắt chước thanh lệ rơi vào trong hồ, bị hồ nước hòa tan bạc, phát ra mùi thơm lạ lùng tình hình.

Cái này mười mẫu thảo dược mảnh vườn tại hậu sơn rừng rậm vắng vẻ chi địa, nơi này cực ít có người đến.

Huống hồ nơi đây trồng lấy đại lượng dược liệu, tản ra rất nhiều thảo dược hương thơm mùi, cũng trình độ nhất định che lấp cái này trong thùng nước mùi.

Hắn ở chỗ này tiến hành thí nghiệm, cũng không lo lắng bị người phát giác.

Trong thùng gỗ to nguyên bản thanh tịnh thấy đáy suối nước, lúc này trở nên có chút thanh đục, thanh thạch bột phấn không sai biệt lắm hòa tan rồi.

Tô Trần chui đầu vào trong thùng, sâu ngửi một cái khí, mùi không đúng lắm.

Nhập lại không có người được có hắn ban đầu ở bên hồ, người được về này mãnh liệt sức hấp dẫn mùi thơm lạ lùng, liền cá thú đều nghe được, phía sau tiếp trước mà đến.

Ngược lại là một loại khác rất đặc thù khí tức, phảng phất là năm tháng trôi qua khí tức, ở trong nước phiêu tán đi ra.

Tô Trần cũng không nói lên được là cảm giác gì.

Cái mùi này hầu như không thể nghe thấy, rồi lại làm cho người ta cảm giác rõ ràng. Càng là tinh tế ngửi, cái này một đám mùi vị tựa hồ càng phải sâu tận xương tủy, rót vào nội tâm bên trong, giúp hắn một loại vô cùng cảm giác kỳ dị.

Tô Trần trông coi cái này một lớn thùng thanh đục thủy, vò đầu có chút phát sầu, suy nghĩ kế tiếp nên làm những gì.

Đem một hạt Tiểu Thanh thạch biến thành một lớn thùng màu xanh đục thủy, nhưng những...này thanh đục thủy có thể sử dụng tới làm gì đâu rồi, lấy ra cho cá ăn này? Cái này Dược Vương sơn trang phía sau núi cũng không có cá a.

Rồi hãy nói, cho cá ăn sau đó làm cái gì đấy, ăn cá này? Hẳn trước kia tại Chu Trang đã sớm chán ăn rồi.

Tô Trần nhất thời cũng chưa nghĩ ra.

Cái này thanh thạch đục dịch thể, Tô Trần mình là không có ý định đi uống, dù sao cũng là trong cơ thể hẳn chảy ra thanh lệ hoá đá, uống nữa trở về cảm giác rất quái dị.

Tô Trần suy nghĩ một hồi lâu, ngẫm thấy chung quanh dược viên bên trong rất nhiều thảo dược, đột nhiên hiện lên một cái ý nghĩ hảo huyền ý niệm trong đầu.

"Cái này thanh đục thuỷ lấy ra đổ vào thảo dược, không biết gặp có phản ứng gì? !"

Cỏ này Dược Viên tử nếu như không có cá, chỉ có thể cầm những thứ này thảo dược đến thí nghiệm, tưới một tưới thảo dược nhìn xem có phản ứng gì.

Tô Trần cũng không dám cầm đặt đồ người có tuổi phần thảo dược tới thử nghiệm, một khi xảy ra vấn đề, hẳn một tháng ba trăm văn tiền công nhưng không thường nổi.

Dược liệu giá tiền là dựa theo sinh trưởng năm tuổi đến tính toán. Giống như tham dược đạt tới mười năm phần dược lực muốn trọn vẹn một lượng bạc, hai mươi năm phần trở lên dược lực tức thì quý hơn.

Nhưng mà, mấy tháng tuổi cây non là không có bất kỳ dược lực đấy, một cây mới gặp mấy cái tiền đồng. Coi như là cây non chết hết một cây, Chu Miệt Nhân cũng sẽ không nói cái gì, nhiều lắm là tượng trưng phạt mấy đồng tiền.

Tô Trần tuyển mảnh vườn bên trong một cây vô cùng giá rẻ tham được cây non đến làm thí nghiệm, dùng hồ lô cái muôi tử tại trong thùng gỗ to múc một ít muôi thanh đục thủy, đổ vào tại cái này buổi cây giống gốc.

Hắn mở to hai mắt nhìn, nhìn cây non thời gian chừng nửa nén hương, cũng không gặp bất cứ dị thường nào.

"Không phải là thanh đục thủy quá ít, không có hiệu quả gì đi!"

Tô Trần trong lòng nói thầm lấy.

Nhưng mà không nóng nảy, chậm rãi quan sát.

Dù sao ở chỗ này trông coi thảo được mảnh vườn rất nhàm chán, hắn có rất nhiều thời gian.

Đã đến đêm khuya, Tô Trần có chút mệt rũ rời, đánh cho mấy cái ngáp không kiên trì nổi, nghĩ đến nhất thời nửa khắc cũng không có tình huống gì, liền trở lại cỏ tranh đơn sơ bên trong nghỉ ngơi.

...

Ngày kế tiếp hừng đông thời gian, Tô Trần thức dậy như ngày xưa giống nhau nhanh nhẹn làm việc, chọn gánh vác làm cho mười mẫu thảo được mảnh vườn bón phân, tưới nước tưới tiêu, làm cỏ cùng xới đất.

Hắn làm đầu đầy mồ hôi, lại đổ vào đã đến hôm qua thí nghiệm cái kia buổi cây giống.

Hắn đêm qua dùng thanh đục thủy tưới một cái muống cái kia buổi cây giống, không biết lúc nào rõ ràng cao lớn một mảng lớn, nóng bỏng dài ra thứ nhất cái lá cây đã đến.

Tô Trần dụi dụi con mắt, có chút không dám tin trừng mắt bên trong ruộng cái kia gốc tham được cây non.

Phải biết rằng, tham được mỗi một năm mới dài một cái lá cây, đây là được tuổi đặc thù. Cái này buổi cây giống như thế nào lớn lên nhanh như vậy, ngăn ngùn trong vòng một đêm, liền từ cây non dài quá hầu như một năm được lực. Lời nói như vậy, chỉ cần mười đêm, liền có thể trở thành một gốc giá trị xa xỉ mười năm được tuổi tham được.

Tô Trần sợ ngây người, đáy lòng tuôn ra một cỗ vô cùng khiếp sợ vui sướng.

Phụ cận được điền bên trong khác cùng một chỗ gặp hạn cây non, đều còn không có dài ra lá cây đến. Duy chỉ có hắc dùng thanh đục thuỷ đổ vào một cái muống cái này một cây, dài ra thứ nhất cái lá cây.

Cái này là thanh đục thuỷ mang đến thần hiệu?

Tô Trần quyết định tiếp tục thử xuống đi, lại làm cho cây non rút một ít muôi thanh đục thuỷ.

Vì gia tăng so sánh, hắc tại được viên bên trong chuyên môn kéo lê một ít khu vực là bản thân loại được liệu, gia tăng lên một ít nhóm các loại thảo dược cây non.

Tô Trần mỗi ngày đều tại cẩn thận quan sát đến chúng nó sinh trưởng, càng quan sát càng là kinh hãi.

Chỉ cần là đổ vào một ít muôi thanh đục thuỷ cây non, sinh trưởng đều là dị thường thần tốc, trong vòng một đêm liền có thể dài gần một năm được lực.

Thanh đục thuỷ tại sao phải được làm cho thảo dược sinh trưởng nhanh như vậy thần kỳ tác dụng?

Điều này làm cho Tô Trần khiếp sợ ngoài, trong lòng cũng vô cùng nghi hoặc.

Nhưng nghĩ mãi mà không rõ, hăn dứt khoát không đi suy nghĩ nhiều.

Nhỏ nửa tháng sau, Tô Trần cái này một lớn thùng thanh đục thuỷ đổ vào xong, thảo dược mảnh vườn bên trong chuyên môn kéo lê đi vào mảnh nhỏ được điền ở bên trong, đã hơn nhiều một mảng lớn xanh um tươi tốt thành thực kỳ thảo dược.

Chúng nó được tuổi năm tuổi, ít thì mấy năm, nhiều thì mười năm.

Thanh đục linh thuỷ xúc tiến thảo dược rất nhanh sinh trưởng thần kỳ tác dụng, đối với Tô Trần quá hữu dụng.

Nguyên bản, Tô Trần bị loại bỏ người hiểu biết ít vào Tạp Dịch Đường, trở thành một tên nhỏ tạp dịch, tiền đồ đã trở nên rất là ảm đạm.

Tuy rằng hăn tiến vào qua một lần thượng đan điền, đã lấy được tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực.

Nhưng hăn đến nay còn là một gã không nhập lưu võ giả, hạ đan điền khí huyết bạc nhược yếu kém, điều này làm cho hăn siêu phàm cảm giác lực cũng triển khai không ra bao nhiêu tác dụng.

Tu vi của hăn nếu như tăng lên không ngừng, khả năng tương lai một hai chục năm đều là một gã nhỏ tạp dịch, tại Cô Tô thị trấn cùng Ngô quận trên giang hồ bừa bãi vô danh.

Hơn nữa Tô Trần thử muốn lần nữa tiến vào thượng đan điền, tìm kiếm Linh sơn cùng Nguyên Thần, cũng một mực không thể thành công.

Không nghĩ tới cái này một thùng thanh đục thuỷ có thần kỳ như thế hiệu dụng, tại đây ngăn ngùn non nửa dưới ánh trăng đến, làm cho Tô Trần thu hoạch tương đối khá, đánh cho một cái xinh đẹp trở mình chiến.

Chỉ là mười năm phần nhân sâm, cùng với Huyết Nhân Sâm, Xích Huyết dây leo, Hắc Sơn dược, túi mật rắn quả đợi chút nữa phẩm, trung phẩm tôi thể thảo dược, liền chừng hơn hai mươi chi. Còn lại còn có một năm đến chín năm dược tuổi hạ phẩm tôi thể thảo dược, càng là nhiều đến bốn mươi năm mười chi nhiều.

Phải biết rằng, một cây mười năm nhân sâm tại Cô Tô thị trấn đại dược cửa hàng bên trong cũng phải cần trọn vẹn một lượng bạc mới có thể mua được. Cái này được Tô Trần vất vả ba bốn tháng, mới kiếm được đến nhiều như vậy tiền bạc.

Đối với Tạp Dịch Đường một gã người mới nhỏ tạp dịch mà nói, đây quả thực là một khoản từ trên trời giáng xuống phong phú tài phú, gần nửa tháng trong thời gian giá trị con người tăng vọt.

Như vậy một số lớn phong phú thảo dược, Tô Trần chỉ sợ tại Tạp Dịch Đường làm việc lật vạt hơn nửa đời người, mới có thể tích lũy lên những thứ này tài phú.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 27: Nội Thị Cùng Tôi Thế Phương Thuốc

Tô Trần sợ có người ngoài đến đây thảo dược mảnh vườn, phát hiện hắc thanh đục thủy thần kỳ bí mật, tranh thủ thời gian đào bới nhóm này thuộc về mình Huyết Nhân Sâm, Xích Huyết dây leo chờ rèn luyện thảo dược.

Gặt hái được cái này một đồng đất đỏ thảo dược sau đó, Tô Trần không tìm được vui mừng, đều cẩn thận giấu đi.

Đặt ở dưới giường lo lắng bị người phát hiện, tàng ở bên ngoài rừng rậm hốc cây bên trong lại sợ bị ngoài đồng chuột núi cắn, cảm giác ở đâu đều không an toàn.

Nhưng Tô Trần rất nhanh tỉnh ngộ lại, bản thân quá khẩn trương.

Cái này Dược Vương sơn trang phía sau núi vắng vẻ quanh quẽ, ngoại trừ hỏa phòng ăn đưa lương thực đầu bếp mỗi tháng sẽ đến một chuyến bên ngoài, đó là gần nửa tháng cũng không thấy nửa cái bóng người.

"Giấu cái gì, đem những dược liệu này đều dùng để tôi thể tu luyện cũng được, ba tháng đầy đủ bắt bọn nó dùng xong rồi. Thần không biết quỷ không hay, người nào cũng sẽ không phát hiện thanh đục thủy bí mật."

Tô Trần bình phục dưới kích động vui sướng, ném thử dùng thảo dược đến phụ trợ tôi thể tu luyện.

Trước kia, hắc dù sao vẫn là rất hâm mộ Vương Phú Quý sư huynh cùng Lý Kiều sư tỷ, bọn hắc hai vị nội môn đệ tử gia tài bạc triệu, có thể tại tiệm bán thuốc bên trong tùy ý mua sắm tôi thể thảo dược đến phụ trợ tu luyện.

Đúng là được được liệu phụ trợ tôi thể, Vương Phú Quý sư huynh ngăn ngừa nửa năm liền hạ đan điền mới thành lập tấn thăng làm tam lưu võ giả. Mà Lý Kiều tuy rằng kém chút ít, nhưng khoảng cách tam lưu cảnh giới cũng không xa.

Bọn hắn hai vị nội môn đệ tử tu luyện tiến triển thần tốc, đem Tô Trần chờ năm tên đệ tử ngoại môn, rất xa để tại sau lưng. Ngày thường Lý Kiều đều là một bộ đại tiểu thư ngạo khí, rất xem thường Tô Trần những thứ này đệ tử ngoại môn.

Hiện tại hắn rốt cuộc cũng có cơ hội đến ném thử một phen thảo dược tôi thể chỗ tốt rồi.

Tô Trần nửa trước thán vì tu luyện võ kỹ, tại phụ cận trong rừng chém mười căn to cứng rắn thân cây, gọt chu toàn một trượng cao gỗ chắc cái cọc, tại cỏ tranh đơn sơ trước dựng đứng lấy.

Mỗi một chi đều cánh tay cánh tay to, không có trên trăm cân lực đạo, là tuyệt không pháp cắt ngang đấy.

Tô Trần đối với những thứ này luyện công gỗ chắc cái cọc, tu luyện một hai canh giờ võ kỹ, thăng đến hai tay cơ bắp sung trướng, trong cơ thể dồi dào khí huyết bị hoàn toàn điều động, toàn thân mồ hôi đầm đìa, phương hướng mới dừng lại.

Sau đó, hắn tại cỏ tranh đơn sơ nội hoành chân mà ngồi, tiến vào "Nội thị" trạng thái.

Cái này "Nội thị" đương nhiên không phải chỉ "Nội thị Linh sơn", bởi vì hắn căn bản vào không được thượng đan điền.

Hắn là tại "Nội thị thân thể" .

Tô Trần từ khi Khung Lung Sơn tiểu hồ trở lại Dược Vương sơn trang sau đó, cái này thời gian ngắn đến nay liên thường xuyên cân nhắc bản thân tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực các loại công dụng.

Vừa mới bắt đầu, hắn chỉ biết mình "Thị giác, thính giác, khứu giác, vị giác, xúc giác, cùng với thần bí nhất trực giác", cái này sáu cảm giác lực tăng nhiều ít nhất gấp mười lần, mạnh nhất có thể nhắm mắt lại bằng trực giác cảm giác chứng kiến chung quanh ngoại giới ba thước nội vật thể.

Đi vào thảo dược mảnh vườn cái này gần nửa tháng bên trong, Tô Trần vừa vui mừng phát hiện siêu phàm cảm giác lực một cái kỳ diệu mới cách dùng.

Cái kia chính là dùng trực giác "Nội thị thân thể" .

Nói cách khác, hắn có thể dùng trực giác "Chứng kiến" thân thể mình nội, mỗi một tắc cơ bắp, mỗi một cái rất nhỏ huyết mạch lưu động, từng cái nội tạng cổ động, thậm chí ngay cả thân thể thần kinh, cốt tủy cùng đại não tình huống, cũng có thể nhìn một cái không sót gì.

Tô Trần có thể chứng kiến bản thân trong huyết mạch ồ ồ chảy xuôi theo đỏ thẫm huyết dịch, hồng nhuận phơn phớt màu sắc hòa hoãn trì hoãn tốc độ chảy. Nếu như cái nào một cái rất nhỏ trong huyết mạch, được khối nhỏ tụ huyết cái chốt bế tắc mạch máu, càng là có thể dễ dàng phát hiện.

Hắn còn có thể "Chứng kiến" trong khối bắp thịt che giấu nội thương, phát hiện cốt tủy các đốt ngón tay mài mòn cùng chứng viêm tình huống.

Có thể nói, hắn ngoại trừ Nê Hoàn cung nội thần bí thượng đan điền vào không được bên ngoài, thân thể còn lại bộ vị đã không có chút nào bí mật đáng nói.

Điều này làm cho Tô Trần quả thực mừng rỡ như điên.

"Nội thị thân thể" cái này quá chỗ hữu dụng, xa so với "Bên ngoài xem tăng cường gấp mười lần" còn hữu dụng.

Bởi vì võ giả tại tu luyện võ kỹ, thường xuyên sẽ đối lấy gỗ chắc cái cộc đánh quyền cước ngược lưng thân thể, dùng cái này đến cường hóa rèn luyện bản thân da thịt cùng đả kích lực lượng, quá trình này trúng nhất định sẽ không ngừng tạo thành phản chấn tổn thương, gân cốt mài mòn, cùng với khối nhỏ tụ huyết bế tắc huyết mạch.

Chính là bởi vì được như vậy hại, giang hồ đệ tử được một cái cam chịu tu luyện thiết quy, cái kia chính là tại khuyết thiếu tôi thể thảo được dưới tình huống, mỗi ngày chỉ có thể tu luyện hai canh giờ, đây là thân thể có thể tự động khôi phục, thừa nhận tu luyện cực hạn.

Vượt qua cái này thời hạn, tu luyện chẳng những vô ích, ngược lại sẽ tạo thành thân thể quá độ mệt mỏi, thậm chí gân cốt tổn thương.

Một nhọc tổn thương thời gian lâu dài, nhẹ thì khí huyết suy yếu, trong cơ thể che giấu vết vả mà sinh bệnh cùng đau xót phát tác, hạ đan điền tu luyện ngày càng chậm chạp, hầu như đình trệ. Nặng thì dẫn đến bệnh nặng quần thân, hạ đan điền tu vi trên diện rộng suy yếu.

Đây cũng là rất nhiều giang hồ tăng dưới chót nhất không nhập lưu đệ tử, tuy rằng dốc sức liều mạng khổ tu, lại như cũ khó có thể đột phá tam lưu cảnh giới nguyên nhân.

Chính là bởi vì như thế, "Nội thị thân thể" có thể triển khai tác dụng cực lớn, có thể cẩn thận giám sát và điều khiển thân thể mỗi một chỗ rất nhỏ tổn thương bệnh.

Tô Trần khoanh chân mà ngồi, nội thị một lần thân thể sau đó, đối với chính mình giờ phút này thân thể tình huống đã là như thế tại ngực.

Mình bây giờ thân thể, bởi vì mỗi ngày thời gian tu luyện không cao hơn hai canh giờ, thuộc loại tại cường độ thấp mệt nhọc tổn thương trạng thái, chỉ cần đình chỉ tu luyện, thân thể sẽ tự động phục hồi từ từ tới đây.

"Cánh tay trái cơ bắp được một chỗ tắc dài nội thương, hẳn là hôm qua luyện quyền thời điểm, trong lúc vô tình xoay đến mới tổn thương."

"Cổ tay phải cốt tủy, đùi phải cốt cường độ thấp mài mòn, đây là trường kỳ tích lũy xuống vất vả mà sinh bệnh mài tổn thương."

"Đùi phải một cái nghiêng huyết mạch, trước đó vài ngày đối với gỗ chắc cái cọc luyện đá nghiêng chân, xuất hiện vài khối nhỏ tụ huyết, chúng nó một khi lắng đọng, dễ dàng bế tắc này huyết mạch. Được hãy mau đem nó tiêu tan sạch mới được!"

Tô Trần trong lòng suy nghĩ.

Đang tại bảo vệ dược viên cái này non nửa tháng trong thời gian, Tô Trần kỳ thật đã sớm có thể "Nội thị" chứng kiến những thứ này thương tổn chỗ. Nhưng không bột đổ gột nên hồ, đang dùng thanh đục thủy đổ vào ra một đồng tôi thể thảo dược lúc trước, hẳn chỉ xem đến cũng không giải quyết được vấn đề, chỉ có giương mắt nhìn phần.

Duy nhất có thể tu bổ thân thể tổn thương biện pháp, tự nhiên chính là sử dụng rèn luyện thảo dược đến bổ thân thể, các loại bất đồng dược liệu đến bổ huyết, bổ cân, bổ cốt.

Nhưng hiện tại bất đồng.

Trong tay hẳn hiện tại được rất nhiều các loại chữa thương cùng tôi thể thảo dược, có thể mở một bộ phương thuốc đi ra, đem những thứ này ần tổn thương giải quyết hết.

Tô Trần ý định tự mình mở tôi thể phương thuốc.

Dược Vương Bang ngũ đại đường khẩu, chỉ vện vện có Luyện Dược Đường tôn quý đám Dược sư, mới có được năm giữ tôi thể phương thuốc quyền lực.

Đây là Dược Vương Bang tại to như vậy Ngô quận trên giang hồ đặt chân căn bản, đám Dược sư chính thức giữ nhà bốn sự, các thời kỳ đám Dược sư thường thường cần mấy năm, mấy chục năm nhiều lần nghiên cứu mới có thể một cái hữu dụng tôi thể phương thuốc, giá trị trăm kim, tự nhiên đều thâm tàng bất lộ, sẽ không dễ dàng truyền nhân.

Cho dù là nội môn đệ tử cũng phải là tiến vào Luyện Dược Đường tấn thăng làm dược tượng sau đó, mới có nhìn qua tiếp xúc đến Dược Vương Bang hoa số tiền lớn mua được xem như trân bảo phương thuốc, hơn nữa còn là cấp thấp nhất phương thuốc.

Tôi thể phương thuốc là Dược Vương Bang cơ mật, tại tất cả dược trong sách cũng sẽ không ghi chép.

Thị trấn hiệu thuốc bên trong những cái kia cái gọi là "Phương thuốc", đều là làm cho bình thường dân chúng xem bệnh dùng đấy, cũng không phải võ giả tu luyện rèn luyện phương thuốc.

Giống như Tô Trần cái này mới vào bang nửa năm học đồ nhỏ tạp dịch, đừng nói sư phụ dạy, cho dù là liên liếc trộm liếc phương thuốc cơ hội đều không có.

Không có đến phương thuốc mà nói, lung tung kê đơn thuốc, xứng sai rồi dược dẫn đến khí huyết ngược dòng, nhẹ thì bệnh tình tăng thêm, nặng thì gặp tai nạn chết người.

Tô Trần gan lớn, không sợ những thứ này.

Kim Hoàn Xà độc đều độc không chết hẳn, huống chi là tôi thể dược liệu.

Hắn đương nhiên không biết bất luận cái gì phương thuốc, thế nhưng là hắn nhìn qua đại lượng dược thư, biết rõ mấy nghìn loại dược liệu dược tính. Hắn nhớ lại Lý Khôi Dược Sư ngày xưa đối với các loại thảo dược tác dụng giảng giải, còn có chính mình tại Tàng Thư Các xem rất nhiều thảo dược dược tính.

Suy nghĩ một hồi lâu, vô cùng cẩn thận tự mình xứng một bộ cấp thấp nhất chữa thương làm chủ kiêm tôi thể phương thuốc.

Một cây hạ phẩm cấp thấp chín hương thảo, hai căn hạ phẩm cấp thấp Hắc Sơn dược cùng một cây hạ phẩm cấp thấp Xích Huyết dây leo.

Cái này ba vị dược tài đều là hạ phẩm tôi thể thảo dược, vả lại dược tuổi vắn vện một năm, dược lực rất yếu. Trong đó chín hương thảo dùng để trị liệu cơ bắp nội thương, Hắc Sơn dược dùng để đền bù cốt các đốt ngón tay mài mòn, mà Xích Huyết dây leo là dùng để kích phát khí huyết, thuận tiện dẫn thông huyết mạch tự huyết bế tắc.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 28: Nhập Vi Cảnh Được Thuật

Tô Trần trước kia tại Lý Khôi Được Sư phòng bếp làm việc lật vớt, cũng hỗ trợ thay Vương Phú Quý sư huynh cùng Lý Kiều sư tỷ nấu qua mấy phù hợp tôi thể được liệu, biết rõ như thế nào sắc thuốc.

Sắc thuốc tôi thể được liệu thủ pháp cùng bình thường dân chúng thuốc tiên không sai biệt lắm, không giống tôi thể phương thuốc giống nhau bị nghiêm khắc giữ bí mật.

Tô Trần đem cái này ba vị hạ phẩm cấp thấp được liệu, đưa vào trong nồi để nước nấu chín một canh giờ, nấu đi đại bộ phận hơi nước, cuối cùng nấu thành một chén cô đặc được thang.

Tô Trần làm ra cái này tôi thể tiểu phương thuốc, tuy có qua loa suy xét thành phần, nhưng là không hoàn toàn là mèo mù bắt chuột, mà là có chú ý đấy.

Bởi vì hẳn rất rõ ràng "Nội thị chứng kiến" trong thân thể của mình ba chỗ tổn thương bệnh, cùng với tổn thương bệnh nặng nhẹ trình độ, tại chẩn đoán bệnh trên tuyệt đối sẽ không phạm sai lầm.

Rất nhiều trên giang hồ vân du bốn phương lang băm cùng thiếu kinh nghiệm được tượng, bọn hắn đầu đầu nhất đúng là đem không được người bệnh tật xấu ra ở nơi nào, chỉ biết mù mờ lấy kê đơn thuốc, đoán trúng tính đi đại vận, đoán không trúng sẽ đem người bệnh lừa bịp.

Tô Trần "Nội thị" so với thâm niên Được Sư xem bệnh bệnh còn lợi hại hơn, tự nhiên sẽ không phạm như vậy sai lầm.

Như vậy còn dư lại chính là chọn ba loại phù hợp dược liệu, chuyên môn điều trị cái này ba loại thương thế là được rồi. Chỉ cần cẩn thận dược liệu bất tương khắc, vậy liền vấn đề không lớn.

Tô Trần lần này tổng cộng dùng ba vị cấp thấp thảo dược, không chịu dựa vào đám Dược sư phương thuốc.

Về phần dược hiệu quả, lặp đi lặp lại nếm thử ăn mấy lần, dĩ nhiên là biết rõ hiệu quả tốt không tốt, lúc này trên cơ sở điều chỉnh phương thuốc tốt nhất tỉ lệ.

Dù sao cũng ăn không chết người, hăn tự nhiên phải không sợ!

Thậm chí, hăn tự mình xứng tôi thể phương thuốc, tại phân lượng trên cũng là hoàn toàn có thể tự nhiên khống chế.

Ví dụ như, huyết mạch bế tắc đối nghiêm trọng một chút lời nói, tức thì gia tăng Xích Huyết dây leo dược liệu phẩm giai cùng phân lượng. Nếu như không nghiêm trọng, tức thì giảm tương ứng giảm bớt Xích Huyết dây leo phân lượng.

Đây mới thực là làm được tùy cơ ứng biến, đúng bệnh hốt thuốc.

Tô Trần trước kia tại Dược Vương sơn trang trong Tàng Thư các, đã từng trong lúc vô tình đã từng gặp một quyển dược thư, làm cho giang hồ đám Dược sư Dược Thuật tiêu chuẩn phân chia ba cái rõ ràng cảnh giới:

Tầm thường Dược Thuật —— biết rõ là số không nhiều mấy cái phương thuốc, nhưng đem không được người bệnh bệnh mạch, khi thì phạm sai lầm. Một cái phương thuốc đông cứng sử dụng tại riêng phần mình bất đồng tổn thương bệnh trên, như thế dung Dược Sư hại người không phải là nông cạn.

Bình thường Dược Thuật —— quen thuộc rất nhiều phương thuốc, nhưng chẩn đoán bệnh ra người bệnh cơ bản bệnh trạng, ngẫu nhiên sai lầm.

Thâm niên Dược Thuật —— biết rõ đại bộ phận phương thuốc thậm chí là Kỳ Môn phương thuốc, am hiểu chẩn đoán bệnh các loại nghi nan bệnh trạng, cực ít xem lâm bệnh. Nhưng bọn hắn vẫn như cũ nghiêm khắc dựa theo phương thuốc bốc thuốc, không dám tùy ý điều phối phương thuốc. Bởi vì phương thuốc một khi thay đổi, dược lực biến hóa phập phồng thật lớn, bọn hắn đem không chế không ngừng.

Mà tại cái này ba đại cảnh giới Dược Thuật phía trên, còn có thần kỳ nhất lớn thứ tư cảnh giới, đó chính là "Nhập vi cảnh Dược Thuật" .

Dược Sư nắm giữ như thế cảnh giới Dược Thuật, nhưng đối với bệnh nhân trong thân thể hết thấy đau xót bệnh tình đều rõ như lòng bàn tay, rõ ràng có thể thấy được, có thể tùy tâm điều chỉnh phương thuốc liều thuốc, tùy cơ ứng biến dùng thích hợp nhất liều thuốc làm cho người bệnh sử dụng, do đó đạt tới gần như hoàn mỹ dược hiệu.

Cái này chính là trên giang hồ vô số Dược Sư, dược tượng đám đều tha thiết ước mơ, rồi lại cả đời không được thần kỳ Dược Thuật cảnh giới.

Tô Trần trước kia chứng kiến dược trong sách ghi chép cái này mấy đại Dược Thuật cảnh giới khác nhau, liền đã từng xa xôi tưởng tượng, mình nếu là học được Dược Thuật thật là tốt biết bao, cho dù là bình thường nhất Dược Thuật cũng đầy đủ kiêu ngạo rồi.

Tô Trần có một lần tại phòng bếp làm việc lật vật, trong lúc vô tình còn từng nghe Lý Khôi Dược Sư cùng Vương Phú Quý nói chuyện với nhau, lấy âm mộ giọng điệu nhắc đến qua, toàn bộ Ngô quận mười ba huyện trên giang hồ, chỉ ven ven có một người đạt tới như thế nhập vi cảnh Dược Thuật.

Người này chính là Dược Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, hẳn bởi vậy bị Ngô quận người trong giang hồ tôn kính xưng là "Dược Vương Tôn lão" .

Dược Vương Tôn Bạch Hồng sở dĩ có thể bước vào tử mi cảnh Dược Thuật, ngược lại không phải là bởi vì hẳn đối với dược đạo so với cái khác thâm niên Dược Sư đối nghiên cứu, lý giải càng sâu khắc.

Trực tiếp nhất nguyên nhân là, hẳn là Ngô quận nội chỉ vẹn vẹn có bảy tám vị võ đạo Đại Tông Sư một trong, mấy chục năm trước đã bước vào qua thượng đan điền thần kỳ cảnh giới, cầm giữ có thần bí siêu phàm cảm giác lực.

Bước vào Võ Đạo tông sư cảnh giới sau đó, Tôn Bạch Hồng Dược Thuật trong một đêm tăng vọt, luyện thành như thế nhập vi cảnh Dược Thuật, tại Dược Vương Bang bên trong rất nhiều thâm niên Dược Sư giữa trở hết tài năng, nhảy lên trở thành Ngô quận mười ba trong huyện cao minh nhất Dược Vương.

Mà Dược Vương Bang khác Dược Sư, cho dù là mấy chục năm kinh nghiệm thâm niên cấp Dược Sư Lý Khôi vân... vân, đều vẹn vẹn lưu lại tại thâm niên Dược Sư cảnh giới, đều không đạt được như thế cao minh nhập vi cảnh Dược Thuật.

Bởi vì bọn họ căn bản "Xem" không rõ trong cơ thể con người rất nhỏ tổn thương chứng bệnh hình dáng, chỉ có thể mơ hồ đoán được một thứ đại khái tổn thương bệnh. Bởi như vậy, bọn hắn kê đơn thuốc phương hướng tự nhiên cũng làm không được cẩn thận tử mi, rất kém xa.

Có thể nói, tử mi cảnh Dược Thuật chính là dược đạo một đường tông sư cảnh giới, đám Dược sư tha thiết ước mơ vô thượng vinh quang.

Tô Trần đã có được tông sư cảnh siêu phàm cảm giác lực, hẳn đương nhiên sẽ không không công lãng phí bản thân siêu phàm cảm giác lực, lập

tức đem nó dùng tại Dược Thuật trên.

Hắn thử, dựa theo thân thể của mình tình huống, đến tự mình điều phối phương thuốc.

Đây cũng là vì cái gì hắn phối dược lúc trước, muốn trước tiến hành thân thể "Nội thị" nguyên nhân. Chỉ có trước xem ra thân thể của mình ở đâu ra đau xót, mới biết được nên như thế nào phối trí cái nào mấy vị công dụng tôi thể dược liệu, thích hợp bao nhiêu liều thuốc, đến trị hết những thứ này đau xót.

Cỏ tranh đơn sơ bên trong.

Tô Trần tôi luyện tốt một chén uống thuốc dược thang, lại dùng Tử La quả sắc một lớn chậu gỗ dược tắm nước ấm, dùng để tôi luyện tôi da các của mình thịt, trị hết bên ngoài thân ngoại thương.

Tô Trần uống một hớp chén lớn dược thang, cởi tạp dịch Thanh y, tại đại chậu gỗ màu tím nước thuốc trúng tiến hành dược tắm.

Rất nhanh, Tô Trần làn da bị phồng đỏ lên, thân thể cũng dần dần nóng lên.

Hắn mơ hồ cảm thụ được trong bụng một cỗ hơi yếu dược lực tại toả ra, khuếch tán đến trong huyết mạch chậm rãi lưu động, thúc giục lấy khí huyết gia tốc lưu động.

Bởi vì Tô Trần ăn vào là một bộ cấp thấp nhất tôi thể phương thuốc, thảo dược dược tuổi chỉ có một năm. Dược lực cực yếu, người bình thường hầu như cảm giác không thấy dược lực.

Tô Trần cảm giác lực quá mạnh mẽ, mới có thể cảm giác được yếu ớt dược lực tại triển khai tác dụng.

"Khó trách hầu như không ai ưa thích hạ phẩm cấp thấp thảo dược, rèn luyện lực lượng quá yếu, hầu như chẳng khác gì là uống công dùng. Lần sau, có thể thêm ba lượng phân lượng dược số lượng, hiệu quả liền không sai biệt lắm!"

Tô Trần trong lòng thầm nghĩ.

Đây đối với cái khác võ giả mà nói, phương thuốc này xác thực cơ hồ là không có tác dụng gì.

Nhưng đối với Tô Trần mà nói, điểm ấy hơi yếu dược lực, còn là đủ đấy.

Tô Trần tại nóng hổi trong nước nóng dược tắm, một cổ mồ mịt hơi nước, quanh quần quanh thân.

Hắn lặng yên vận công pháp, đem cái này hơi yếu dược lực chuẩn xác dẫn dắt đến vết thương. Hơi yếu Xích Huyết dây leo dược lực tại hắn trong cơ thể qua lại vận chuyển, đả thông từng cái một thật nhỏ huyết mạch ứ tổn thương chỗ.

Dược lực thẩm thấu chỗ, cơ bắp tại chín hương thảo dược lực dưới giảm bớt đau xót căng ra sưng đau nhức, mài mòn gân cốt đạt được Hắc Sơn dược dược lực bồi dưỡng, huyết mạch khí huyết đều được Xích Huyết dây leo đến kích phát, thân thể đang nhanh chóng điều trị đến thượng giai trạng thái.

Toàn thân khoan khoái dễ chịu vô cùng, trong huyết mạch khí huyết lưu thông, không có chút nào trì trệ.

Cái này cái cấp thấp phương thuốc không sai biệt lắm trị hết trong cơ thể hắn rất nhỏ ứ tổn thương, hơn nữa không có dư thừa dược lực. Nếu như dược lực nặng, ngược lại mà là một loại lãng phí.

Ý vị này, hần vền vện chỉ dùng một lượng bạc thảo dược tôi thể phương thuốc, lấy được hiệu quả hầu như so ra mà vượt người khác dùng mười lượng bạc phương thuốc.

Kế tiếp một hai tháng bên trong.

Tô Trần cách mỗi bốn năm ngày, tu luyện xong võ kỹ sau đó đều lấy thân thí nghiệm thuốc, phân biệt rõ bất đồng dược liệu tôi thể cùng trị liệu hiệu quả, điều chỉnh phương thuốc chủng loại cùng phân lượng.

Đang không ngừng nếm thử phía dưới, hần Dược Thuật trình độ, đối với các loại thảo dược lý giải cùng nắm giữ, lấy mắt thấy tốc độ tại lên nhanh.

Hơn nữa, hần hạ đan điền tu luyện khí huyết tăng lên, cũng bắt đầu trở nên vô cùng rõ ràng.

Bởi vì có cỏ dược tôi thể cùng chữa thương, trên diện rộng tiêu trừ trong cơ thể tổn thương bệnh tích lũy lưu lại tai hoạ ngầm. Hần thời gian tu luyện cũng trên diện rộng gia tăng, theo hai canh giờ gia tăng đã đến trọn vẹn năm canh giờ.

Tô Trần mỗi ngày thời gian cũng trở nên khẩn trương lên, làm việc lật vật làm việc cùng tu luyện, hầu như không đủ dùng. Trông coi cái này mười mẫu thảo dược mảnh vườn, tự nhiên không phải lại hiển lộ được buồn tẻ cùng nhàm chán.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 29: Hạ Đan Điền Sơ Thành

Nhoáng một cái ba tháng, thời gian như núi khe suối chảy nước, vọt chảy rồi biến mất.

Tô Trần tại Dược Vương sơn trang phía sau núi, vừa nhìn thủ dược điền, bên cạnh tĩnh tâm tu luyện.

Võ giả dưới tình huống bình thường, ước chừng cách mỗi bảy ngày mới có thể phục dụng một lần tủy thể phương thuốc. Dù sao cũng là dược ba phần độc, không thể dùng nhiều. Nếu không có thể dược vật trúng độc, hoặc là dược ăn nhiều dẫn đến thân thể đối với dược lực sinh ra kháng tính, rèn luyện hiệu quả trên diện rộng suy yếu. Vì vậy bảy ngày dùng một lần cơ bản là đủ rồi.

Tô Trần càng nhiều lần một ít, ước chừng bốn năm ngày liền uống một lần tủy thể dược thang, pha trước đó lần thứ nhất rèn luyện da thịt thảo dược tắm.

Bởi vì hãn dùng thảo dược phẩm giai cùng dược tuổi đều vô cùng cấp thấp, dược tính rất yếu, rất dễ dàng bị thân thể tiêu hóa hấp thu.

Bước nhỏ chạy mau, tự nhiên có thể hơn nhiều lần một ít.

Thần kỳ nhất chính là, cho dù Tô Trần dùng đều là cấp thấp nhất thảo dược, rồi lại bởi vì hãn Dược Thuật trình độ tăng lên nhanh chóng, đã gần như tại nhập vi cảnh Dược Thuật, hoàn toàn có thể làm được đúng bệnh hốt thuốc, đạt được gần như hoàn mỹ rèn luyện hiệu quả. Dùng thấp nhất phẩm

thảo dược, rồi lại đã nhận được trung phẩm trở lên thảo dược rèn luyện hiệu quả.

Ngắn ngủn ba tháng xuống, Tô Trần ít nhất trải qua hơn mười lần thảo dược tối thể, thời gian tu luyện cũng trên diện rộng gia tăng.

Ngày hôm đó, Tô Trần uống một chén Huyết Nhân Sâm dược thang sau đó, đang tại đại trong chậu gỗ pha dược tắm.

Bỗng nhiên, hần nội thị thân thể, chứng kiến bản thân cột sống trong xương tủy, không ngừng được một tia nồng đặc khí huyết từ trong rất nhanh tuôn ra, trong huyết mạch khí huyết trở nên dị thường dồi dào.

Trong cơ thể các nơi huyết mạch khí huyết sôi trào, những thứ này khí huyết như dòng suối hội tụ, không ngừng tụ tập đến hạ đan điền. Hạ đan điền nội càng là khí huyết sung mãn, như sắp tràn ra bát to bình thường, nhanh thịnh không được.

Tô Trần cảm thấy có chút dị thường, cái này phương thuốc hần gần nhất dùng qua rất nhiều lần, kích phát khí huyết cũng không phải quá rõ ràng.

"Hôm nay hiệu quả như thế nào mãnh liệt như vậy. . . . Chẳng lẽ?"

Hần thần tình không khỏi khê biến, rất nhanh nghĩ tới điều gì, lộ ra kinh hỉ như điên sắc mặt.

Chẳng lẽ là hạ đan điền sắp mới thành lập, ngắn ngủn ba tháng, hần muốn đột phá tam lưu cảnh giới dấu hiệu? !

"Đúng hạn đang lúc tính toán, cũng không xê xích gì nhiều."

Tô Trần trong lòng nghĩ thầm.

Lúc trước Lý Khôi Dược Sư tự mình làm cho Vương Phú Quý sư huynh, Lý Kiều sư tỷ bọn hần mở tối thể phương thuốc, bọn hần cầm lấy đi tiệm

bán thuốc xứng hảo dược vật liệu trở về nấu canh phục dụng, tại sử dụng một ít tốt nhất tôi thể thảo dược sau đó, cũng sẽ dùng bốn năm tháng liền hạ đan điền mới thành lập, bước vào tam lưu võ giả cảnh giới.

Dùng tôi thể thảo dược, tốc độ tu luyện là phi thường nhanh đến.

Mà khi lúc, Tô Trần, Dương Tài Chí cùng năm tên đệ tử ngoại môn, bởi vì mua không nổi quý trọng rèn luyện thảo dược, vẫn luôn lưu lại tại không nhập lưu cảnh giới, khoảng cách tam lưu cảnh giới xa xa không hẹn, ít nhất còn muốn hai ba năm trở lên tích lũy mới có hy vọng đột phá.

Tô Trần thu liễm tâm thần, nội thị hạ đan điền, chặt chẽ giám thị lấy khí huyết biến hóa.

"Bành!"

Tô Trần rõ ràng cảm nhận được, giờ khắc này, hạ đan điền trở nên dị thường mạnh mẽ, huyết mạch nhịp đập trầm ổn mà hữu lực, xa xa mạnh hơn trước kia gấp mấy lần.

"Hạ đan điền sơ thành, rốt cuộc bước vào tam lưu cảnh giới!"

Tô Trần mừng rỡ, hấp thu xong tất cả dược lực sau đó, lần này tôi thể hoàn thành, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt sáng bóng, một bộ sáng khoái tinh thần.

Hắn theo trong bồn tắm vườn người đứng dậy, mặc vào một bộ tạp dịch Thanh y, liền tới đến cỏ tranh đơn sơ trước một loạt mười căn luyện công gỗ chắc cái cọc trước, kiểm tra một chút lực đạo của mình.

Hàng này mười căn cánh tay to luyện công gỗ chắc cái cọc, mỗi một căn cũng có thể ngăn cản trăm cân trái phải lực đạo đả kích.

Tô Trần lúc trước tu luyện võ kỹ thời điểm, ở trong đó một ít luyện công cộc gỗ mặt ngoài lưu lại rậm rạp chẳng chịt nửa tắc sâu dấu quyền, chúng nó rồi lại thủy chung thập phần thẳng cứng, ngật đứng không ngã.

Bởi vì hãn lúc trước không nhập lưu cảnh giới, lực đạo chưa đủ, không cách nào một chương chém đứt, chỉ ở gỗ chắc cái cộc lưu lại một chút ít nhẹ nhàng dấu quyền.

"Thử một lần bước vào tam lưu cảnh giới, ta ba cái nhập môn cấp võ kỹ uy lực."

"Nhập môn cấp quyền pháp, đâm thẳng!"

Tô Trần hít sâu một hơi, dưới bàn chân trung bình tấn trầm ổn, đột nhiên một quyền oanh ra, đánh vào một căn mới tinh luyện công cứng rắn trên mặt cộc gỗ.

"Oanh!"

Căn này cánh tay to gỗ chắc cái cộc, bị hãn một quyền từ ở bên trong, trong nháy mắt nổ nát, toái Mộc Phi tràn ra mấy trượng bên ngoài.

Tô Trần vùng quyền, liên kích ba căn cánh tay to luyện công cộc gỗ, đều là một chương oanh đứt.

"Quả nhiên đạt tới tam lưu cảnh giới quyền kinh uy lực, một quyền này xuống dưới chí ít có một trăm cân lực đạo!"

Tô Trần bóp lấy hơi chập choạng năm dặm, kinh hỉ vô cùng, xác nhận mình bây giờ thân là tam lưu võ giả tu vi cảnh giới.

Hạ đan điền mới thành lập sau đó, võ giả khí lực đại tăng, một quyền nhưng oanh ra một trăm cân lực lượng nói. Quyền kinh lực đạo bước vào

một trăm cân đại quan, đây chính là tam lưu võ giả cùng không nhập lưu võ giả sau cùng lộ ra lấy bên ngoài khác nhau.

"Nhập môn cấp cước pháp, quét ngang!"

Tô Trần đột nhiên nhấc chân đá nghiêng, một chân đại lực quét ngang phía dưới, "Đùng đùng" liên tiếp vài gốc cọc gỗ, bị chân của hắn cây roi làm cho đá gãy nứt ra.

"Nhập môn cấp bộ pháp!"

Tô Trần dưới bàn chân đạp một cái, nhảy lên lao ra một trượng xa, thân thủ kiện tráng nhanh nhẹn tại mấy trượng phạm vi ở trong rất nhanh xê dịch. Lấy hắn bộ pháp này tốc độ, trong núi sâu sài lang nhất định là đuổi không kịp.

Đang đột phá tam lưu cảnh giới sau đó, quyền cước lực đạo tăng nhiều, hắn nhập môn cấp võ kỹ tự nhiên cũng tùy theo uy lực tăng vọt gấp mấy lần.

Cái này ba hạng nhập môn cấp võ kỹ, ngày qua ngày tu luyện, đã sớm tu luyện vô cùng thuần thực, khiếm khuyết chỉ là đả kích uy lực mà thôi. Lực đạo tăng cường, uy lực tự nhiên cũng trên diện rộng tăng cường.

"Thật tốt quá. . . Ta hiện tại rốt cuộc coi như là một gã người trong giang hồ rồi!"

Tô Trần kinh hỉ năm chặt năm đăm, hắn cũng thật không ngờ, mình ở nơi đây trông coi được điền ba tháng, mắt thấy sẽ phải ly khai, lại không nghĩ rằng cái này trong lúc mấu chốt, hạ đan điền mới thành lập, tấn chức đã trở thành một gã tam lưu võ giả.

Toàn bộ Được Vương Bang sau cùng đệ tử mới nhập môn, ngoại trừ mười tên nội môn đệ tử phần lớn tấn chức trở thành tam lưu võ giả, mặt

khác trên trăm tên đệ tử ngoại môn trúng hầu như không ai đạt tới tam lưu cảnh giới.

Tô Trần tu vi hiện tại, tại Dược Vương Bang cùng một đám vào bang người mới trong hàng đệ tử, cũng được cho bộc lộ tài năng, đuổi theo cao cấp nhất mười tên nội môn đệ tử tu luyện tiến triển.

Hơn nữa, Ngô quận giang hồ được một cái quy củ, chỉ có đạt tới tam lưu cảnh giới võ giả mới cũng coi là một gã chính thức giang hồ khách, từng cái bang phái mới có thể cho phép đệ tử một mình trên giang hồ hành tẩu rèn luyện.

Mà không nhập lưu võ giả nhiều lắm là chỉ có thể coi là là tất cả đại bang phái học đồ, chưa xuất sư, còn không tính chính thức người trong giang hồ, vẫn như cũ tại bang phái nội đường khẩu nội tiếp tục tu luyện.

Không có sư phụ cho phép, là không thể tự tiện đi mới bước chân vào giang hồ, cuốn vào giang hồ thị phi bên trong.

Không nhập lưu võ giả mèo ba chân công phu, trên giang hồ dễ dàng mất mặt xấu hổ không nói đến, cùng mặt khác tam lưu võ giả phát sinh tranh đấu ném đi mạng nhỏ có thể đã tính không ra.

Từ nay về sau, Tô Trần cũng có thể tại cái khác người giang hồ trước mặt, xưng mình cũng là một gã chính thức người trong giang hồ rồi.

Ba tháng chi thời kỳ đã đến, điều này cũng có nghĩa là Tô Trần sắp hoàn thành là trông coi dược viên nhiệm vụ, ly khai nơi đây.

Tô Trần lại có một loại vẫn chưa thỏa mãn cảm giác, hận không thể ở chỗ này chăm sóc trên một năm, thậm chí càng lâu, đem bản thân tu luyện càng mạnh hơn nữa một ít.

Hắn lần trước dùng thanh đực thuỷ tròng đi ra tôi thể thảo dược, ba tháng xuống mới dùng xong gần một nửa cấp thấp nhất thảo dược mà thôi, còn có rất nhiều trung phẩm rèn luyện dược liệu lưu lại, ẩn núp đi căn bản vô dụng.

Xem chừng, còn dư lại dược liệu đầy đủ hắn dùng hơn phân nửa năm.

Nhưng mà, mắt thấy ba tháng trông coi dược viên nhiệm vụ đến kỳ, Tô Trần tại hoang tàn vắng vẻ phía sau núi chờ cũng có chút ngán, liền người nói chuyện đều không có, chỉ là hôm nay trời dầu muối trộn lẫn cơm liền ăn chán ngấy.

Tâm hắn đầu không khỏi có chút chờ mong, rốt cuộc nhanh phải ly khai cái này phía sau núi, có thể đi bên ngoài náo nhiệt Dược Vương sơn trang, Cô Tô thị trấn này địa phương đi một bước rồi, hóng mát một chút.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 30: Giao Nhận Nhiệm Vụ

Ba tháng thời hạn rốt cuộc đã đến, ngày hôm đó Chu Miệt Nhãn Chu chấp sự mang theo một gã người mới tập dịch đệ tử đứng giờ đi vào thảo dược mảnh vườn, tiếp nhận Tô Trần trông coi cái này mười mẫu dược viên nhiệm vụ.

Tên kia xui xẻo nhỏ tập dịch ử rũ đi theo Chu Miệt Nhãn phía sau cái môn, hiển nhiên là một bộ rất không vui, rồi lại không thể làm gì. Đây là Chu Miệt Nhãn cứng rắn giúp hắn sai khiến nhiệm vụ, hắn cự tuyệt không được.

Tô Trần tính toán lấy thời gian, từ lúc thảo dược mảnh vườn đơn sơ hàng rào ngoài cửa, chờ Chu Miệt Nhãn đám người đã đến.

"Chu chấp sự, lão gia đã đến!"

Tô Trần chứng kiến Chu Miệt Nhãn dẫn người tới đây, khách khí nói.

Trong lòng của hắn nghĩ đến lập tức liền phải ly khai nơi đây, nhìn về phía dược viên thần sắc, có phần hơi không muốn.

Dùng riêng thanh đục thủy đổ vào ra thảo dược sau đó, ba tháng này đến nay, trông coi dược điền đối với Tô Trần mà nói liền không còn là một kiện buồn tẻ buồn khổ sống.

Trong khoảng thời gian này, tu vi của hắn đột nhiên tăng mạnh, tăng vọt một mảng lớn, hạ đan điền sơ thành. Hơn nữa còn tồn tại dưới hơn phân

nửa năm có thể dùng được liệu, về sau có thể tiếp tục dùng đến tôi thể tu luyện.

Có thể nói, cái mảnh này thảo dược mảnh vườn cũng coi là hãn cất bước bay vút lên chi địa. Hiện tại, hãn cuối cùng là phải ly khai nơi đây.

"Ừ, tiểu lão đệ mấy tháng này coi như không tòi, chờ bản chấp sự đến xem xét nghiệm thu một cái!"

Chu Miệt Nhân chấp hai tay sau lưng con mắt cũng không có nhìn Tô Trần một cái, đang chuẩn bị tốt một phen lí do thoái thác, đều muốn tại mảnh vườn bên trong lấy ra một ít tật xấu, tốt cắt xén dưới Tô Trần một ít tiền công.

Cắt xén đồng tiền mặc dù không nhiều lắm, nhưng đây là hãn thân là Tạp Dịch Đường chấp sự lớn nhất niềm vui thú. Tuy bị trong nội đường rất nhiều nhỏ tạp dịch nghiêng răng nghiêng lợi lên một cái tên hiệu "Chu Miệt Nhân", nhưng hãn hồn nhiên không thêm để ý, ngược lại vẫn lấy làm quang vinh.

Lúc này, Chu Miệt Nhân trong lúc vô tình liếc qua xin đợi lấy Tô Trần, rồi lại ngoài ý muốn chứng kiến Tô Trần một bộ thần thái sáng láng, trong ánh mắt thậm chí đối với cái này mười mẫu dược điền lộ ra không muốn chi ý.

Chu Miệt Nhân cái này mới phát hiện không đúng, lập tức không khỏi sửng sồ.

Quá khác thường!

Phải biết rằng, chăm sóc thảo dược mảnh vườn tạp dịch công việc quá buồn tẻ, liền cái người nói chuyện đều không có, ở loại địa phương này cô độc nghỉ ngơi ba tháng giống như là ngồi tù, sẽ để cho bất kỳ một cái nào tạp dịch đệ tử đến mức rất muốn chết.

Lấy trước kia chút ít tạp dịch đệ tử nhận được nhiệm vụ này, ba tháng tôi luyện xuống đều thần sắc vô cùng chán chường, chứng kiến hẳn đến đây tựa như chứng kiến đại cứu tinh, hận không thể tranh thủ thời gian giao nhận nhiệm vụ rời đi.

Vì vậy Tạp Dịch Đường mới có cái này thì một cái kỳ hạn quy định, tạp dịch đệ tử trong ba năm chỉ có thể an bài một lần chăm sóc thảo dược mảnh vườn tạp dịch công việc, và lại một lần hạn lúc ba tháng. Thời gian nếu quá dài, bất kỳ một cái nào trông coi được điền bọn tạp dịch đều sẽ chịu không nổi.

Chu Miệt Nhân chưa từng thấy đến giống như Tô Trần bộ dạng này bộ dáng, ở chỗ này chờ đợi ba tháng xuống, chẳng những không có trở nên một bộ ghét mặt mỗi chán chường dạng, ngược lại gần đây thời điểm còn đổi nét mặt toả sáng, một bộ sáng khoái tinh thần giống như tại đây phía sau núi du sơn ngoạn thủy giống nhau.

Xem Tô Trần cái này trên mặt hồng nhuận phơn phớt khí sắc, sợ là hạ đan điền khí huyết tiến rất xa.

Chu Miệt Nhân trình độ có hạn, chỉ từ trên mặt khí sắc cũng nhìn không ra Tô Trần chân thật võ đạo tu vi.

Hắn lập tức trong lòng đại nghi, cảnh giác hướng bốn phía đánh giá một phen. Rất nhanh, tại chỗ tranh đơn sơ trước chứng kiến một loạt mười căn luyện công gỗ chắc cái cọc, đều bị một chưởng cắt ngang trên mặt đất, đầy đất vỡ nát mảnh gỗ vụn.

Chu Miệt Nhân thần sắc không khỏi biến đổi.

Xem những thứ này luyện công gỗ chắc cái cọc, mỗi một căn đều ít nhất cánh tay to, tính chất cứng rắn. Sợ là không có một trăm cân trở lên lực đạo, là tuyệt không pháp một chưởng chém đứt đấy.

Ý vị này Tô Trần đột phá hạ đan điền tu vi, đạt tới tam lưu võ giả cảnh giới?

"Người. . . Hạ đan điền ban đầu là được rồi?"

Chu Miệt Nhân sắc mặt khó coi, rốt cuộc được bảy tám phần xác định, Tô Trần đột phá tam lưu cảnh giới.

"Vâng!"

Tô Trần cười nhạt gật đầu, không có ý định giấu giếm việc này.

Tạp Dịch Đường đệ tử chỉ cần đạt tới tam lưu cảnh giới, có thể theo như quy củ tự động tấn thăng làm một gã cấp thấp chấp sự.

Vì về sau tại Tạp Dịch Đường nội làm việc thuận tiện, có thể tự chủ chọn lựa tạp dịch nhiệm vụ, hãn cũng cần mau chóng trở thành một tên cấp thấp chấp sự. Đợi chút nữa ly khai mảnh vườn, trở về Tạp Dịch Đường đi tấn chức.

Hơn nữa hãn đã sớm đem còn dư lại dược liệu giấu kỹ rồi, dù là Chu Miệt Nhân hoài nghi cũng vô dụng, dù sao bắt không được bản thân là bất luận cái gì nhược điểm.

Chu Miệt Nhân nghe Tô Trần thừa nhận, không khỏi kinh sợ nhảy dựng lên, run rẩy bắt tay vào làm, chỉ vào Tô Trần nước bọt bay tứ tung, kích động reo lên: "Cái này ~, điều này sao có thể! Người một cái mới vừa vào Dược Vương Bang mới nửa năm, tiến Tạp Dịch Đường mới ba tháng nhỏ tạp dịch, làm sao có thể ngắn như vậy thời gian đã đột phá tam lưu cảnh giới? ! Không có ba năm trở lên, đó là nghĩ cũng đừng nghĩ."

Nhớ ngày đó, hãn Chu Miệt Nhân cũng là hao phí trọn vẹn bốn năm năm, mới tấn chức cấp thấp chấp sự. Lại tốn trọn vẹn mười lăm năm vất vả, mới nấu là trung cấp chấp sự.

Tô Trần tiểu tử này từ vào Tạp Dịch Đường, ở chỗ này trông coi được điền cũng mới qua ba tháng mà thôi, liền hạ đơn điền sơ thành, cũng quá nhanh đi.

Điều này làm cho Chu Miệt Nhân trong lòng lại đổ kị vừa giận.

Đây tuyệt đối có vấn đề, vượt qua đại bộ phận tạp dịch đệ tử tốc độ tu luyện. Trừ phi. . . Là sử dụng tôi thể thảo dược, phụ trợ tôi thể tu luyện!

"Không tốt! Hẳn sẽ không phải thật sự là cả gan làm loạn. . . . Trộm tôi thể dược liệu đến tôi thể, cho nên mới phải ngăn ngừa ba tháng bước vào tam lưu cảnh giới. Đi?"

Chu Miệt Nhân nghiêm trọng hoài nghi, nghĩ tới đây, lập tức sắc mặt đại biến.

Tô Trần cái này một bộ thần thái sáng láng, còn đối với cái này được điền lưu luyện, chính là lớn nhất chứng minh.

Chu Miệt Nhân không khỏi chém xéo mắt, ác hung hăng trợn mắt nhìn Tô Trần liếc, trong lòng kinh sợ cùng đến.

Bang nội đệ tử trộm cướp thảo dược, một khi bị phát hiện bắt lấy, đây chính là cũng bị bang quy trừng phạt nghiêm khắc đấy. Giang hồ bang phái cũng sẽ không đem trộm cướp giả đưa quan phủ. Đều là từ thiết lập Hình Đường, đem trộm cướp chi người sống treo lên đánh đến chết, lấy bày ra khiến trách.

Nếu như trộm cướp dược liệu số lượng nhiều lắm, hậu quả gặp vô cùng nghiêm trọng.

Thậm chí có thể sẽ liên quan đến đến hẳn cái này trung cấp chấp sự.

Dám tại hăn Chu Miệt Nhãn không coi vào đâu, trộm cướp trong bang được liệu, cái này là muốn chết!

Chu Miệt Nhãn vòng quanh Tô Trần rời đi một vòng, cái mũi cần thận ngửi một cái.

Nhưng Tô Trần sớm có chuẩn bị, hôm qua liền dùng vo gạo thuỷ đấm chìm bọt tắm, trên thân chỉ có nhàn nhạt nhẹ nhàng khoan khoái khí tức, không hề có thảo dược mùi.

Hừ, tiểu tử, che giấu thật là tốt a!

Cho rằng trên thân rửa đi thảo dược vị, liền tìm không ra lông của người bị bệnh?

Nhưng cái này tại ta Chu Miệt Nhãn hoá nhãn kim tinh phía dưới, hết thấy đều muốn hiển lộ vô hình, có cái gì hữu dụng!

Chu Miệt Nhãn biểu lộ làm ra một bộ dữ tợn sắc, cảnh cáo nói: "Tiểu lão đệ, ba tháng trước trên đường tới trên, bản chấp sự thế nhưng là hảo tâm khuyên bảo qua người, ngàn vạn không thể đụng vào dược viên thảo dược.

Dược Vương Bang trưởng lão Hình Đường chi tàn khốc, rút gân rút cốt đốt đèn trời đau khổ, không phải người một cái nhỏ tạp dịch có thể tưởng tượng đấy. . . . Nếu như người là chủ động chiêu, lấy công chuộc tội, bản chấp sự còn có thể giúp người van cầu tình, ít nhận một chút đau khổ."

"Chu chấp sự, lão gia những lời này, ta làm sao lại nghe một chữ cũng đều không hiểu này. Người hay là trước nghiệm thu thảo dược, lại nói với ta những thứ này đi!"

Tô Trần dù bận vẫn ung dung vô vị âm thanh nói.

Coi như là Chu Miệt Nhân hoài nghi cái gì, bầm báo Được Vương Bang trưởng lão giới đường kể hẳn trộm dược liệu, vậy cũng phải xuất ra trực tiếp bằng chứng mà nói lời nói.

Các Trưởng lão chỉ biết quan tâm hẳn có hay không trộm dược liệu, nào có rảnh rỗi công phu đến tìm tòi nghiên cứu hẳn vì cái gì đột phá hạ đan điền cảnh giới.

Phải biết rằng toàn bộ Được Vương Bang đệ tử mấy nghìn mà tính, đại đa số người mới nội môn đệ tử, phần lớn gần thì hai ba tháng, lâu là bốn năm tháng đã đột phá hạ đan điền, liền bước vào tam lưu cảnh giới.

Mà Tạp Dịch Đường một gã người mới tạp dịch đệ tử, từ vào bang đến nay tổng cộng thời gian tám tháng mới tấn chức tam lưu, đây là không có ý nghĩa chuyện nhỏ, so với nội môn đệ tử chậm gấp đôi nhiều. Ngoại trừ Tạp Dịch Đường đệ tử sẽ có chút ít sợ hãi thán phục Tô Trần tốc độ tu luyện bên ngoài, mặt khác đường người làm sao đem làm một sự việc.

Được Vương Bang các Trưởng lão sự vụ bận rộn, lại càng không có cái này lòng dạ thanh thản đi quan tâm "Một cái tầng dưới chót tạp dịch vì cái gì tám tháng đột phá tam lưu cảnh giới" loại này hạt vừng đậu xanh chuyện nhỏ.

Tô Trần căn bản không sợ Chu Miệt Nhân, chờ mình đã thành cấp thấp chấp sự, về sau có thể tự chọn nhiệm vụ công việc, Chu Miệt Nhân căn bản không có biện pháp tìm cơ hội đến làm khó dễ dẫn đo hẳn.

"Hừ, không biết sống chết! Chờ coi được rồi, người thì có thiên đại bốn sự, ta Chu Miệt Nhân cũng có thể đem người nhược điểm làm cho bắt được đến!"

Chu Miệt Nhân hừ lạnh một tiếng, từ trong lòng ngực móc ra một quyển dày đặc thảo dược sổ sách, đi vào thảo dược mảnh vườn từng cái so sánh, kiểm kê cái này mười mẫu mảnh vườn bên trong dược liệu.

Vì phòng ngừa đệ tử biến thủ, thảo dược mảnh vườn bên trong sở hữu đạt tới một năm phần dược tuổi trở lên thảo dược, bao gồm chúng nó số lượng cùng cụ thể năm tuổi, đều tại sổ sách nhớ kỹ nhìn thấy tận mắt.

Chỉ có nhỏ tuổi nhỏ cây non sẽ không đi cẩn thận kiểm kê.

Dù sao chúng nó không có chút nào dược lực, đã không thể dùng đến tôi thể làm thuốc, cũng không đáng mấy cái tiền đồng. Hơn nữa mới sinh thời kỳ cây non tỉ lệ tử vong đều tương đối cao, số lượng lại nhiều, dù là đã chết chút ít cây non cũng là bình thường hao tổn, sẽ không bị ghi chép đến sổ sách.

Chỉ có tổn thất một năm dược tuổi lấy bồi thuốc vật liệu, mới có thể phạt khấu trừ tiền công. Nếu như tổn thất mười năm phần dược liệu, cái kia càng là muốn lọt vào trọng phạt.

Chu Miệt Nhân theo ruộng đầu đi đến ruộng đuôi, cẩn thận từng cái kiểm kê xong sổ sách cùng mảnh vườn nội thảo dược, rồi lại ngốc ngây ngẩn cả người mất.

Dược điền bên trong một năm phần trở lên thảo dược, nửa gốc cũng không ít!

Cái này ~, đây là có chuyện gì?

Dược liệu không ít, nhưng tiểu tử này rồi lại ngăn ngừa mấy tháng đột nhiên tăng mạnh, tu luyện xong hạ đan điền, đây cũng quá kỳ hoặc.

Cuối cùng ở đâu xảy ra vấn đề rồi hả?

Chu Miệt Nhân cấp bách đầu đầy mồ hôi, vò đầu bứt tai, lại lặp lại kiểm lại hai lần, vẫn như cũ là giống nhau kết quả.

Cái kia mới tới tạp dịch đệ tử, cũng là nét mặt đầy kinh ngạc, không rõ chuyện gì xảy ra. Hắn vô cùng hâm mộ nhìn qua Tô Trần, vốn là cùng một dạng với hắn mới nhập môn nhỏ tạp dịch, chỉ chớp mắt cũng được cấp thấp chấp sự, tại Tạp Dịch Đường địa vị từ nay về sau cao hơn một đoạn, không cần nhịn nữa nhận Chu Miệt Nhân làm khó dễ. Khó trách như vậy sáng khoái tinh thần, hăng hái.

"Chu chấp sự, người xem những thứ này mảnh vườn thảo dược mọc như thế nào?"

Tô Trần ngồi yên ở bên nhìn xem, một mực cùng Chu Miệt Nhân kiểm lại nhiều lần cũng tìm không ra chút nào vấn đề, lúc này mới cười hỏi.

"Còn ~, coi như cũng được đi!"

Chu Miệt Nhân hoàn toàn bối rối, đang cầm sổ sách bạc, thất hồn lạc phách ngồi tại bờ ruộng trên. Hắn hoàn toàn không rõ đây là có chuyện gì, lấy hắn hoả nhãn kim tinh, rõ ràng điều tra không xảy ra vấn đề đến.

Hắn thậm chí ngay cả đi chọn mảnh vườn thảo dược tât xấu, đều không tâm tư rồi.

Hơn nữa cũng tìm không ra tât xấu, cái này mười mẫu dược điền dược liệu, đều dài hơn thế hài lòng. Tươi nước đủ, tươi mập cũng chừng. Nên xới đất địa phương, cũng là thường xuyên xới đất, có thể thấy được Tô Trần là phi thường dụng tâm quản lý cái này mười mẫu dược điền.

Dù là hắn trứng gà bên trong chọn xương cốt, cứng rắn đập hơn mười miếng đồng tiền. Chút tiền ấy, đối với một gã lập tức sẽ tấn chức cấp thấp chấp sự người mà nói, tính là cái gì!

"Chu chấp sự, nếu không có vấn đề, vậy hoàn thành nhiệm vụ giao tiếp. Ta đi Tạp Dịch Đường lĩnh tiền công đi. . . Đúng rồi, còn muốn thuận tiện đi thay đổi một khối cấp thấp chấp sự thẻ bài!"

Tô Trần cười cười.

Trên người hãn thảo dược vị bị khác khí tức che giấu, tất cả đã dùng qua dược căn bã đều bị hãn ném vào bếp lò bên trong thiêu hủy, Chu Miệt Nhân tự nhiên là không phát hiện được cái gì.

Hãn trong lòng cũng là thở dài một hơi, cuối cùng là giao tiếp nhiệm vụ này vụ.

Liền Chu Miệt Nhân đều tìm không ra vấn đề, hãn dùng thanh đục thủy đổ vào cây non tôi thể tu luyện sự tình, tự nhiên lại không ai có thể biết.

Chuyện này thần không biết quỷ không hay.

Hãn càng sẽ không ngốc đến cầm còn dư lại thảo dược đi bán.

Ngô quận mười ba trong huyện dược liệu sinh ý, là Dược Vương Bang lũng đoạn ngành sản xuất, muốn tầng tầng bóc lột, há lại cho người khác nhúng chàm. Cho dù là bản bang đệ tử, lén lút ngược lại bán dược liệu cũng không được, chỉ có thể trong bang mua bán, bị thối đi một tầng dày dầu.

Bao gồm Cô Tô thị trấn tiệm bán thuốc, hầu như dược tám phần là Dược Vương Bang danh nghĩa sản nghiệp. Còn lại hai thành cũng cùng Dược Vương Bang quan hệ mật thiết, tuyệt không dám đắc tội Dược Vương Bang.

Nếu lén lút cầm thảo dược đi buôn bán, lập tức cũng sẽ bị tiệm bán thuốc hoài nghi thảo dược nguồn gốc, Dược Vương Bang truy xét xuống, giải thích không xuất ra, nhất định sẽ hồngбет.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 31: Xuống Núi

Tô Trần từ sau núi trở về, đến Tạp Dịch Đường đại viện thay đổi một khối cấp thấp chấp sự lệnh bài.

Cấp thấp chấp sự vẫn là tạp dịch, nhưng so với cấp thấp nhất tiểu tạp dịch cao hơn một tầng, đã có một cái nho nhỏ quyền lợi, cái kia chính là từ nay về sau có thể bản thân chọn lựa tạp dịch nhiệm vụ công việc, mà không phải bị cái khác trung cao cấp chấp sự tùy ý sai khiến nhiệm vụ.

Đã có cái này tiện lợi, Tô Trần về sau liền có thể chọn một ít thu nhập tương đối phong phú, linh hoạt tạp dịch công việc để làm.

Tuy nói Tô Trần vào bang tám tháng đột phá hạ đan điền, tại to như vậy Được Vương Bang nội chưa đủ là nói. Nhưng ở Tạp Dịch Đường nội, còn là đưa tới nho nhỏ oanh động. Đối với tạp dịch các đệ tử mà nói, đây là rất ít gặp đấy.

Sau đó, Tô Trần lại giao tiếp trông coi được điền tạp dịch nhiệm vụ, theo phòng thu chi tiên sinh trong tay nhận được chín tiền bạc vụn.

Tô Trần vượt những thứ này tràn ngập hơi tiền vị bạc vụn, chứa ở trong túi tiền rầm rầm rung động, có một loại không hiểu vui mừng cùng thật lớn thỏa mãn.

Hắn có chút trăm mối cảm xúc ngổn ngang.

Trước kia tại Chu Trang sông nhỏ trong đánh cá, bận việc một tháng xuống, trên thân nhiều lắm là tích góp từng tí một dưới tội nghiệp hơn

mười cái tiền đồng.

Không nghĩ tới bản thân đi vào Dược Vương Bang, chỉ là đem làm một gã nhỏ tạp dịch ba tháng liền buôn bán lời trọn vẹn chín tiền bạc, có thể nói là hãn bình sinh lần thứ nhất kiếm đến nhiều như vậy tiền.

Nếu như là mặt khác đường khâu đệ tử, chỉ sợ kiếm thêm nữa.

Dược Vương Bang đệ tử tại Ngô quận trên giang hồ được xưng là phú chảy mỡ, cái này thật đúng là không phải nói mà không có bằng chứng.

Tô Trần đem chứa bạc vụn túi tiền nhét vào trong ngực, theo bên mình giấu kỹ, để tránh bản thân vất vả tiền mất đi, hoặc là bị trộm cướp.

Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, nếu là tổn lên, đây không phải là chừng một lượng bạc bạc vụn, căn bản không trải qua dùng, mỗi một viên bạc vụn hãn đều hận không thể bẻ ra hai nửa để dùng.

Nguyên bản Tô Trần ý định đi Tàng Thư Các mua một sách cấp thấp võ thư, nhưng Tàng Thư Các cấp thấp nhất một sách võ kỹ bí kíp, cũng trọn vẹn cần một lượng bạc. Dược thư cũng giống như vậy đắt đỏ.

Hắn còn kém một trăm văn đồng tiền, tạm thời là mua không nổi.

Tô Trần tính toán một hồi lâu, vẫn là có ý định đi một chuyến Cô Tô thị trấn.

Hắn tại hi hữu không người nào khỏi Dược Vương Bang phía sau núi chăm sóc mảnh vườn chờ đợi trọn vẹn ba tháng, hầu như không gặp nhân khí, đều nhanh bắt hắn cho nghẹn hổng rồi.

Đi náo nhiệt Cô Tô thị trấn dạo chơi, nhiều người địa phương dánh dánh nhân khí, thuận tiện tìm một chút ăn ngon quà vặt giải đỡ thèm.

...

Tô Trần rơi xuống Dực Vương sơn trang, ra xích sắt hàn cầu, không bao lâu công phu liền tới đến bốn năm dặm bên ngoài náo nhiệt Cô Tô thị trấn.

Hắn tại đầu đường cửa hàng trên, mua mấy phần ăn ngon hoa quế bánh ngọt, cháo, cũng coi như khao bản thân mấy tháng này xuống vất vả. Hiện trong tay được vài đồng tiền bạc vụn, không giống vừa tới thị trấn cái kia traten bàn hàn, trên thân một văn tiền đồng đều không có.

Cô Tô thị trấn đường đi, vẫn như cũ như trước kia bình thường phần hoa náo nhiệt, khắp nơi là hồi hải thương nhân, cỗ kiệu cùng xe ngựa, chuyển hàng ngựa xe như nước.

Hai bên đường phố quán rượu trà bất chấp mọi thứ, giang hồ hào khách doanh môn, nổi liền không dứt.

Tùy ý có thể thấy được phú gia công tử ca, mang theo mấy cái tùy tùng người hầu, xem lấy hai ba ngày chó đất, mang theo con để quắc cùng lồng chim đùa chơi đùa.

Còn có đập vào giấy dầu cái dù các tiểu tử tử tại đạo phố, tốp năm tốp ba ra vào đẹp đẽ vật phẩm trang sức cửa hàng, lúu rúu hưng phấn chọn các nàng ưa thích vật phẩm trang sức cùng son phấn phấn.

Còn có thật nhiều quán nhỏ buôn bán chọn mới lạ trái cây, bên đường hét lớn, lớn tiếng rao hàng.

Tô Trần một mình đi tại phố, thư giãn thích ý, hưởng thụ lấy cái này náo nhiệt phố phường bầu không khí.

Hắn lại đi tới nơi này náo nhiệt Cô Tô thị trấn, đi tại hồi hải trong đám người, chung quanh hết thấy đều là như vậy sinh động, có một loại đường như đã có mấy đời thân thiết cảm giác.

Tô Trần hôm nay đối với cái này Cô Tô thị trấn, đã không có mối tới xa cách cùng lạ lẫm cảm giác.

Hắn đã tấn thăng làm Dược Vương Bang bên trong một gã cấp thấp chấp sự, có thể bản lĩnh của mình kiếm đến một ít tiền bạc.

Tại đây tòa phồn hoa Cô Tô thị trấn, cũng coi là đứng vững vàng gót chân, không dùng lại lo lắng mùa đông khắc nghiệt trong ăn bữa nay mà không có bữa sau mà, đã đói bụng choáng váng, lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ).

Hơn nữa, hắn với tư cách một gã tam lưu võ giả, đã bước qua giang hồ đệ tử thấp nhất cánh cửa, cái này tại Ngô quận giang hồ đều một ít hơn mười người nhỏ bang phái bên trong, thậm chí đều có thể tính toán số một tiểu nhân vật, không còn là những cái kia không nhập lưu tiểu lâu la.

Chỉ là Dược Vương Bang nhà lớn nghiệp lớn, là Ngô quận năm đại bang phái một trong, bang nội đệ tử lấy ngàn mà tính, lúc này mới lộ ra hắn trong bang vẫn là tầng dưới chót nhất.

Tô Trần tình cảnh hiện tại, so với hơn nửa năm trước trôi giạt khắp nơi, tốt rồi không biết gấp bao nhiêu lần.

Nghĩ đến lúc trước, bản thân người không có đồng nào vừa tới Cô Tô thị trấn, bị lưu manh, chó dữ đuổi theo đuổi, còn bị vài tên ăn mày khi dễ, thiếu chút nữa chết đói đầu đường, may mắn hảo huynh đệ a Sửu chứa chấp một đêm, cho phần cơm ăn, mới chịu đựng được.

Mỗi lần nhớ tới những thứ này, Tô Trần trong lòng đều có chút sứt sứt.

Cũng không biết lúc này tám chín tháng, a Sửu đi Thiên Ưng Môn về sau tình huống như thế nào, có hay không gầy dựng hạ đàn điền căn cơ? Hắn cùng a Sửu ước hẹn, ngày sau tu luyện thành công, cùng một chỗ lưu lạc tiểu ngạo giang hồ.

Bất tri bất giác, Tô Trần rảnh rồi bước đi tới Thiên Ưng khách sạn phụ cận.

Tại trời ửng khách sạn hậu viện, Tô Trần gặp được đang tại mỗ heo Trương Đồ Phu, cũng chính là Trương Thiết Ngưu sư huynh cha, khách khí hàn huyên một phen.

Hắn từ bái biệt Lý Khôi sư phụ sau đó, liền cùng Trương Thiết Ngưu cùng sư huynh đệ quan hệ đậm bạc. Nhưng mà, hắn và Trương Đồ Phu là hương thân, nhưng là một cái khác tầng quan hệ.

Tô Trần hướng Trương Đồ Phu tìm hiểu a Sữu tin tức, nhưng mà Trương Đồ Phu cũng không rõ ràng lắm a Sữu hiện tại tình hình gần đây như thế nào, cái này hơn nửa năm để hắn không thấy được a Sữu trở lại Thiên Ưng khách sạn, hầu như không còn tin tức.

Tô Trần không khỏi có chút tiếc nuối.

Hắn nghĩ đến một chuyện khác tình, Trương Đồ Phu bà nương là Chu Trang người, thường xuyên gặp quay về Chu Trang thăm viếng. Hắn liền nâng Trương Đồ Phu giúp đỡ mang năm tiền bạc vụn, đưa về Chu Trang quê quán tiện thể giúp hắn cha mẹ.

Hắn trên người mình tồn tại vài đồng tiền bạc vụn, về sau lưu lại mua võ kỹ bí kíp để tu luyện.

Trương Đồ Phu tự nhiên là miệng đầy nhận lời xuống, hắn ngẫu nhiên cũng sẽ cùng bà nương quay về Chu Trang thăm viếng, thuận tiện giúp Tô Trần gửi mang về chính là, cũng không uổng phí sự tình.

...

Tô Trần từ phía trên ửng khách sạn đi ra, trong thành trên đường phố đi dạo lấy, suy nghĩ đi làm chút gì.

Đột nhiên, hần nhìn đến náo nhiệt đường đi phía trước xa vài chục trượng chỗ, một gã mười hai mười ba tuổi bụi áo gai thiếu niên chính phụ giúp một cỗ xe chở phân, trên xe chồng chất lấy bảy tám cái thùng phân, đến đông ngoài cửa thành đi đến.

Thiếu niên kia trên mặt một khối thanh sọc, tướng mạo có chút Sừ, trên vai khoác phân bố khăn tay.

Tô Trần sửng sờ.

Cái kia không phải là a Sừ này!

"A Sừ! Là ta a!"

Tô Trần kinh hãi, vội vàng vẫy tay la lên a Sừ.

Cái kia thanh mặt theo thiếu niên nghe được trên đường được người gọi hần, không khỏi quay đầu lại nhìn quanh, chứng kiến đầu đường không xa Tô Trần, thần sắc không khỏi kinh ngạc như thế, nhưng lại ngay cả vội cúi đầu, dùng sức phụ giúp xe chở phân vội vàng đến đông ngoài cửa thành mà đi.

Tô Trần gặp a Sừ không để ý gặp bản thân, ngược lại cúi đầu che mặt, muốn đi, không khỏi kinh ngạc, vội vàng bước nhanh đuổi theo mau.

Hần từ lúc mấy tháng trước liền đã từng để Cô Tô thị trấn cùng Thiên Ưng Môn tìm a Sừ, chỉ là Thiên Ưng Môn Tổng đường quá lớn, bang nội đệ tử lại nhiều, hần cũng không biết làm như thế nào tìm.

Hiện tại thật vất vả tại phố xá trùng hợp gặp được, há có thể làm cho a Sừ thì cứ như vậy rời đi.

Tô Trần bước nhanh đuổi theo mau, mừng rỡ kéo lại a Sừ.

"A Sửu! Ta lúc trước đi Thiên Ưng khách sạn tìm người, Lý thúc cùng Trương thúc đều nói người tiến vào Thiên Ưng Môn đã thành Thiên Ưng Môn đệ tử. Nhiều lần muốn tìm người, đều không tìm được. Người gần nhất là tình huống như thế nào?"

A Sửu nhưng là khăn tay che mặt, ánh mắt trốn tránh, thần sắc có chút xấu hổ, tựa hồ không muốn cùng Tô Trần quen biết nhau.

Nhưng mà bị Tô Trần giữ chặt, đi không được.

A Sửu chỉ có thể đem xe chở phân bắt tay buông để, cầm khăn mặt lau một chút mồ hôi trên mặt, miễn cưỡng cười vui nói: "Ai nha, là Trần ca nhi a, vừa rồi không thấy lấy. Ta hiện tại cũng tiến vào Thiên Ưng Môn rồi. Nhưng mà Thiên Ưng Môn nhận người quản sự nói, ta muốn trước bên trong môn thay bọn hắn làm không công ba năm khổ dịch, tất cả thô kệch bẩn việc cực đều muốn làm. Chờ thêm ba năm này, ta liền là một gã chính thức đệ tử ngoại môn. Trần ca nhi người yên tâm, ta nhất định sẽ tu thành võ nghệ, huynh đệ chúng ta ngày sau cùng một chỗ lưu lạc giang hồ!"

"Làm ba năm khổ dịch?"

Tô Trần sửng sờ.

Chọn phân, giặt quần áo các loại, những thứ này là người hầu bọn nha hoàn làm sống. Được Vương Bang tạp dịch đệ tử tuy rằng cũng đã làm việc vất, nhưng mà chăm sóc mảnh vườn, tuần tra, gác đêm các loại, mặc kệ những điều này.

Những thứ này còn chưa tính, tiến Thiên Ưng Môn cửa lúc trước muốn trước cạn ba năm khổ dịch, cái này thật cũng không cái gì, dù sao có thể thành Thiên Ưng Môn đệ tử, chịu khổ coi như là được hồi báo.

Nhưng Tô Trần giặt mình chứng kiến, a Sửu ống tay áo phía dưới, lộ ra còn có một đạo đạo đao côn vết thương.

"Trên người của người những thứ này vết thương là chuyện gì xảy ra? Những thứ này là đao côn tổn thương, hơn nữa rất nhiều đều là thán gần nhất nội đấ, đừng nói là người té bị thương đấ. Thiên Ưng Môn trong đượ người khi dễ người?"

Tô Trần ánh mắt phát lạnh, lập tức mở ra a Sừ tay áo, đem bên trong che lấp vết thương đều hiện ra, nhìn thấy mà giật mình.

Vết thương này có liền sẹo đều không có tróc ra, cũng không phải là tám chín thán trước Thiên Ưng khách sạn Vương đại chương quỹ đánh vết thương cũ, nhất định là gần nhất bị thương.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 32: A Sừu Tồn Thương

A Sừu thấy sự tình giấu giếm không được Tô Trần, che giấu không nổi nữa, không khỏi hai mắt phiếm hồng, "Oa" một tiếng gào khóc trả lại, đặt mộng ngã tại mặt đất, khóc biết bao thương tâm.

Từ khi tiến Thiên Ứng Môn lúc này đại nửa năm qua, hãn chịu quá nhiều ủy khuất. Thế nhưng là không ai có thể kể ra, chua xót chỉ có thể nắc nhen tại bụng, giấu ở trong lòng chịu đựng.

Khóc rống một trận phát tiết lao tới, a Sừu mới dần dần thu nước mắt, đem hãn lúc này hơn nửa năm để tiến vào Thiên Ứng Môn, trải qua sự tình, cùng Tô Trần nói ra.

Nguyên lai, ngày ấy a Sừu cùng Tô Trần tạm biệt sau đó, tiến về trước Thiên Ứng Môn tham gia đệ tử ngoại môn tuyển chọn. Đáng tiếc điều kiện của hãn không đủ trình độ, không có thông qua Thiên Ứng Môn người mới đệ tử khảo hạch.

A Sừu đau khổ cầu khẩn Thiên Ứng Môn nhận người quản sự hồi lâu, rốt cuộc được quản sự gật đầu, cho phép hãn tại Thiên Ứng Môn trước làm khổ dịch ba năm, sau đó mới tại trở thành Thiên Ứng Môn chính thức đệ tử ngoại môn.

Tô Trần nghe đến đó không khỏi nhú mày, trong lòng ngẫm bực.

Thiên Ứng Môn quản sự lần này chuyện ma quỷ cũng chỉ có thể lừa dối không có học qua võ người mới, lúc này rõ ràng chính là lừa bịp a Sừu, tìm

một khối cần trả tiền khổ dịch, thay Thiên Ưng Môn làm không công ba năm vừa khổ lại mệt mỏi bản sống.

Trên giang hồ người người cũng biết, võ giả tu luyện tốt nhất tuổi tại chín tuổi đến mười lăm tuổi ở giữa.

Tuổi quá nhỏ không được, tâm tính bất định, chín tuổi phía dưới quá tham chơi. Quá lớn cũng không được, mười lăm tuổi sau đó cốt cách dần dần định hình, cũng coi là gần người trưởng thành rồi. Cùng làm xong ba năm khổ dịch về sau, a Sữu chính là mười lăm mười sáu tuổi.

Đây cũng là vì cái gì, các bang phái đều muốn cầu người mới đệ tử tại mười ba tuổi lúc trước nhập môn tập võ, mà không chiêu mộ trưởng thành.

Mười một mười hai tuổi thân thể dài nhanh, là rèn luyện thân thể cốt căn cơ thời cơ tốt nhất.

Một khi bỏ lỡ gần nhất ba năm này quý giá nhất thời gian tu luyện, sau trưởng thành lại đi luyện võ, thành tựu cũng sẽ càng phát ra chậm chạp. Coi như là ba năm sau cuối cùng đã thành Thiên Ưng Môn đệ tử ngoại môn, cũng không có gì tiền đồ đáng nói.

Nếu như vẹn vẹn chỉ là như vậy, cái kia cũng thể mà thôi rồi.

Nếu qua ba năm này khổ dịch, a Sữu ít nhất coi như là Ngô quận năm đại bang phái một trong Thiên Ưng Môn đệ tử ngoại môn, tốt xấu coi như là đã có một cái giang hồ đệ tử thân phận, tóm lại so với thị trấn bình dân dân chúng mạnh hơn một ít.

A Sữu trong nội tâm cũng rõ ràng quản sự khai ra điều kiện này cực kỳ hà khắc, chính là tại vì Thiên Ưng Môn làm trâu làm ngựa, nhưng vẫn là cần rằng một cái, đáp ứng.

Hắn tại Thiên Ưng khách sạn giống nhau là làm bản việc cực tiểu hóa kế, kiếm không đến mấy cái tiền, không có tiền đồ. Còn không bằng thay Thiên Ưng Môn làm việc, ba năm sau còn lại một phân hi vọng.

Thế nhưng là, sự tình xa không có đơn giản như vậy.

Thiên Ưng khách sạn Vương đại chương quỹ nhi tử Vương thiếu chương quỳ cũng tiến vào Thiên Ưng Môn, nhưng không thể thông qua tuyển chọn trở thành một tên nội môn đệ tử, mà là giống như cha hắn Vương chương quỹ giống nhau, vẫn như cũ không trúng cử là Thiên Ưng Môn đệ tử ngoại môn.

Vương thiếu chương quỳ tâm tình cực kỳ thất lạc, lại chứng kiến ngày thường hắn luôn luôn chẳng thèm ngó tới khách sạn tiểu hóa kế a Sữu, rõ ràng cùng hắn cùng một chỗ tiến vào Thiên Ưng Môn, tuy rằng trước mắt là một gã khổ dịch, nhưng ba năm sau giống nhau có thể trở thành đệ tử ngoại môn, cái loại này cảm giác mất mát liên càng cường liệt gấp trăm lần. A Sữu tồn tại, quả thực giống như là đang cười nhạo hắn.

Vương thiếu chương quỳ buồn khổ không chỗ phát tiết, cũng không dám khi dễ cái khác đồng môn.

Nhưng hắn biết rõ a Sữu nội tình, cô nhi một cái, không có chỗ dựa. Khi quen thuộc không ma cũ bắt nạt ma mới, hắn liền thường xuyên đập vào đồng môn luận bàn ngục trang, đem a Sữu đem làm luyện công mục tiêu sống, tìm đồng lõa để bị đánh một trận a Sữu.

Đáng thương a Sữu mỗi ngày tại Thiên Ưng Môn làm lấy bản nhất mệt nhất tạp dịch công việc, xe đẩy chọn phân, còn lơ đãng đắc tội vị này Vương thiếu chương quản, muốn chịu đựng Vương thiếu chương quản cùng đệ tử ngoại môn đánh, thường thường bị đánh đích mình đầy thương tích.

A Sứu tại Thiên Ưng Môn nội khổ không thể tả, đều nhanh chóng đỡ không nổi.

Có thể tưởng tượng đến hãn và Tô Trần ước định, ngày sau hai người huynh đệ học nghệ thành công, cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, trở thành tiểu ngạo giang hồ đại hào khách. A Sứu lại không muốn buông tha cho ly khai Thiên Ưng, chỉ có thể nghĩ hết biện pháp trốn tránh bọn hãn.

So sánh đi xuống, Thiên Ưng khách sạn Trương Đồ Phu lúc trước thế nhưng là quá tinh minh rồi, gặp Vương đại chương quỹ mang theo thiếu chương quỹ đi Thiên Ưng Môn đưa tin, hãn lập tức đem Trương Thiết Ngưu chuyển giao đến Dực Vương Bang, tránh cho nhận Vương thiếu chương quỹ khi dễ chèn ép.

"Tên khốn kiếp này cái thằng khốn!"

Tô Trần nghe xong, dặt lẩy năm đấm, trong lòng phần nộ. Hận không thể lập tức đi đánh Vương thiếu chương quỹ tên khốn kiếp này cái thằng khốn một hồi, nhìn xem gia hỏa này còn dám hay không khi ác sợ thiện.

Nhưng vẫn là nhịn được.

Thù này, phải làm cho a Sứu tự tay báo lại, dụng quyền đầu đem Vương thiếu chương quỹ đánh ngã. Nếu không, a Sứu tại Thiên Ưng Môn nội thủy chung sẽ bị Vương thiếu chương quỹ khi dễ, không ngẩng đầu được lên.

A Sứu tự hiểu tại Thiên Ưng Môn địa vị đề tiện, liền đệ tử ngoại môn cũng không bằng, mỗi ngày tại Thiên Ưng Môn làm cho chúng đệ tử trừ thối chọn phân, làm lấy cấp thấp nhất nô bộc tài cán bản việc cực, còn ngày ngày nhận khi nhục.

Đại nửa năm sau tại thị trấn lần nữa gặp lại, Tô Trần một thân cấp thấp chấp sự mới tinh Thanh y, hiển nhiên tại Dực Vương Bang đã tôi luyện ra đầu, ngày sau tiền đồ rộng lớn.

Mà hắn cũng tại Thiên Ứng Môn trầm luân, sâu không thấy đáy.

A Sữu trong lòng tự ti vô cùng, ở đâu có thể diện cùng Tô Trần quen biết nhau. Không bằng như vậy giang hồ sau khi từ biệt, không thể lại gặp nhau.

"Trần ca nhi, ta biết mình đã không có hy vọng gì, ngay tại Thiên Ứng Môn ráng chịu đi đi. Người đang ở đây Dực Vương Bang làm rất tốt, nhất định phải trở nên nổi bật, đừng bị người bắt nạt. . . Người đi đi!"

A Sữu khóc nói ra.

Hắn xóa đi khóe mắt lệ, phân bố khăn tay lau một cái đổ mồ hôi, đẩy lên xe chở phân liền đi.

"Ai nói người không được. Đi! Huynh đệ chúng ta hơn nửa năm không gặp, ra khỏi thành tìm một chỗ an tĩnh hảo hảo tụ họp tụ lại, ta mời người ăn cho ăn món ăn dân dã!"

Tô Trần phiền muộn đạo, không nói lời gì, lôi kéo a Sữu liền đi.

Hiện tại a Sữu tại Thiên Ứng Môn qua thời gian, thậm chí so với lúc trước tại trời ưng khách sạn còn đau khổ gấp bội.

Tô Trần không thể trơ mắt thì cứ như vậy nhìn xem a Sữu phế bỏ, muốn cho hắn trở nên mạnh mẽ.

Trong lòng của hắn thủy chung nhớ kỹ rất rõ ràng, năm trước tháng chạp cái kia nghiêm khắc trời đông giá rét, bản thân thương tâm rời nhà trốn đi, đi vào Cô Tô thị trấn, sau cùng đói khổ lạnh lẽo thời điểm, là a Sữu thu lưu bản thân, đã có một gian tránh rét kho củi có thể ở.

Thiên Ưng khách sạn những cái kia chiêu đãi hào khách tàn phế lưu lại cơm thừa món ngon, a Sửu mình cũng không nỡ bỏ ăn, còn phân một nửa giúp hăn ăn.

Nếu không phải a Sửu trượng nghĩa, bản thân chỉ sợ từ lúc trời đông giá rét phía dưới, đói đã bị chết ở tại thị trấn đầu đường, đói bụng nghĩ còn có thể đi đầu nhập vào Dược Vương Bang.

Hào huynh đệ nên có nạn cùng chịu, có phúc cùng hưởng, cùng một chỗ thăng chức rất nhanh.

"Thế nhưng là lúc này xe chở phân thế nào. . . Đẩy đi ngoài thành bán cho Điền gia, có thể bán nhiều cái tiền đồng này!"

A Sửu bị Tô Trần đại lực lôi kéo liền đi, nhớ kỹ hăn xe chở phân, vội vàng nói.

"Không quản nó, không đáng giá mấy đồng tiền, để nơi đây quay lại rồi hãy nói."

Tô Trần lôi kéo a Sửu theo đông thành cửa, sải bước ra Cô Tô thị trấn.

Hăn biết rõ thành phía đông không xa, được một tòa hoang phế miếu thành hoàng.

Tòa thành này hoàng miếu vốn cũng rất có hương khói đấy.

Nhưng từ khi Hàn Sơn chân thực người tới Hàn Sơn đạo quán trở thành Quán chủ sau đó, tại Ngô quận đệ nhất cao người như mặt trời ban trưa uy danh phía dưới, Hàn Sơn xem hương khói vô cùng cường thịnh, ai còn đi miếu thành hoàng thấp hương a.

Thành phía đông tòa thành kia hoàng miếu đã sớm hoang phế hơn mười năm, cổ xưa rách nát, không người tế tự.

Chỉ có ngẫu nhiên được không nhà để về nghèo khổ nhân, hoặc là thiếu tiền không cách nào tại thị trấn khách sạn trú ngụ lẫn nhân, mới có thể tại miếu thành hoàng nghỉ trọ qua đêm, làm cho hào miếu đổ nát được một chút như vậy nhân khí.

Tô Trần ý định cùng a Sửu hảo hảo tụ họp tụ lại, ăn một bữa món ăn dân dã, tìm cách giúp đỡ a Sửu một chút, giúp a Sửu bước lên võ đạo.

Miếu thành hoàng chỗ kia vừa lớn lại thanh tĩnh, sẽ không bị người quấy rầy.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 33: Thành Hoàng Miếu Đồ Nát

Cô Tô thị trấn phía đông ngoài đồng, một tòa phá cửa hờ khép miếu thành hoàng, trong miếu ngổn ngang không chịu nổi, thổ thần cùng hương khói bàn đã sớm sụp đổ trên mặt đất, bốn phía là mạng nhện cùng hỗn độn rơm rạ chồng chất. Hai ba chú chuột chứa chấp tại thần tiên bàn bên dưới, đôi bao da gầy trơ xương, trông mắt xám ngắt.

Tô Trần cùng a Sửu hướng ngôi miếu đồ nát mà tới.

Lúc này hào trong miếu đồ nát, chính có chút náo nhiệt, hơn mười đầu bù dơ bẩn tên ăn mày tụ họp cùng một chỗ, tại thương nghị một kiện quan hệ đến bọn hăn kế hoạch lớn đại vận chuyện quan trọng.

Trong miếu đang lúc dùng một đồng củi dựng lên một bộ đồng lửa khung, phía trên để đó một cái cái hũ lớn. Trong cái hũ, chính nấu chín lấy ồ ồ sôi trào đậu nành nước canh, nước canh trên còn nổi lơ lửng vài miếng rau cỏ lá cây.

Dần dần phiêu khởi nhàn nhạt đậu hương, dẫn trong miếu chúng tên ăn mày phát xanh ánh mắt đều nhanh thẳng, thèm ăn không thôi, bụng xì xào một mạch kêu to.

"Các huynh đệ, chúng ta hôm nay tụ họp ở chỗ này là vì thương nghị một đại sự, đừng chỉ nghĩ đến tham ăn! Các người cũng biết, hôm nay Ngô quận giang hồ tình hình chung?"

Một gã thanh niên tên ăn mày trung tâm mà ngồi, vẻ mặt tràn đầy nghiêm túc nhìn về phía còn lại đám ăn mày.

Hắn dừng một chút, ánh mắt uy nghiêm đảo qua mặt khác chúng tên ăn mày.

Nhưng mà không có cái nào tên ăn mày có thể trả lời mà nói, đều một bộ đần độn, không rõ ràng cho lắm nhìn qua hắn, làm cho hắn có chút lúng túng.

Thanh niên tên ăn mày có chút thất vọng.

Hắn hôm nay triệu tập thủ hạ chính là lúc này một đám tên ăn mày tụ tập ở chỗ này, đương nhiên nhưng không phải là vì ăn hạt đậu nước canh, mà là chuẩn bị thành lập một cái thuộc về bọn hắn tên ăn mày Tân Giang hồ bang phái thế lực.

"Ngày hôm nay bên dưới lộn xộn, giang hồ bang phái rất là hưng thịnh! Chính là ta thế hệ thăng chức rất nhanh, quật khởi đại thời cơ tốt!"

"Những cái kia Cự Kinh bang, Thiên Ưng Môn, Dực Vương Bang, Thiết Kiếm Môn, Mã Bang giang hồ người trong bang phái, từng cái một xuất nhập quán rượu, toàn được nhậu nhẹt ăn ngon, tại Ngô quận mười ba huyện hoành hành ngang ngược.

Mà chúng ta tên ăn mày rồi lại bụng đói kêu vang, nhận hết ức hiếp, chỉ có thể ăn bọn hắn ăn thừa đồ ăn thừa canh thừa, tất cả mọi người suy nghĩ một chút, đây là dựa vào cái gì?"

Trong miếu hoàn toàn yên tĩnh, tên ăn mày đều ngốc suy nghĩ, trái phải nhìn nhau, không có cái nào có thể trả lời.

"Đó là bởi vì chúng ta tên ăn mày tuy nhiều nhiều, nhưng chỉ là năm bè bảy mảng, chúng ta không có thuộc về mình bang phái, không có được thế lực của mình, quần long. . . Con rắn không đầu mà thôi, mới bị thua thiệt nhiều!"

Hiện tại chúng ta lúc này một đám tên ăn mày, đã theo lúc ban đầu bốn năm người, lớn mạnh đến bây giờ hơn mười người, cũng là nên cân nhắc thành lập một bang phái. Đừng cảm thấy chúng ta ít người, Ngô quận nội không ít giang hồ nhỏ bang, cũng liền hơn mười người tới mà thôi. Chúng ta đứng bang sau đó, rất nhanh có thể vượt qua bọn hăn."

Thanh niên tên ăn mày chỉ có thể tự hỏi từ đáp, ngữ khí kiên quyết, hăng hái vung vẩy bắt tay vào làm cánh tay nói.

"Đúng!"

"Chúng ta qua quá khổ, mỗi ngày đói bụng, vì một miếng cơm ăn đoạt bẽ đầu. Bọn hăn những cái kia đại bang phái đệ tử, rồi lại vui mừng ngày tửu đầy, bữa bữa ăn thịt chó, từng bữa ăn gà ăn mày."

"Chúng ta cũng phải dựng lên một cái thuộc tại chúng ta bang phái! Nhiều người thế lớn, như vậy chúng ta cũng có thể tại Cô Tô trong huyện thành đi ngang, chiếm lấy một khối khu dân nghèo địa bàn, mỗi ngày ăn được gà ăn mày, sống qua ngày thật tốt!"

Chúng đám ăn mày đã đói bụng xì xào kêu, lập tức cảm thấy tên ăn mày đầu lĩnh nói rất có một phen đạo lý, tình ngộ lại, không khỏi nhao nhao ồn ào.

"Tốt, xem ra các huynh đệ đều là một lòng! Chúng ta một khi thành lập bang phái, thu hút hơn mấy trăm ngàn đám ăn mày để sẵn sàng góp sức, nhất định có thể quét sạch toàn bộ Cô Tô thị trấn, thậm chí Ngô quận mười ba huyện, thu nạp không nhà để về lưu dân, ít nhất cũng là hơn vạn đệ tử, rất nhanh là được vượt qua Ngô quận ngũ đại bang, thành giang hồ đệ nhất đại bang.

Hôm nay ta tên ăn mày Chu ở chỗ này cùng chư vị huynh đệ thề kết minh, lúc này miếu thành hoàng thành lập Cái Bang, ta lão Chu nghĩa bất

dung từ tự nhiệm bang chủ. Từ nay về sau, ta cùng chư vị Cái Bang huynh đệ, có phúc cùng hưởng, có hoạ cùng chịu!"

Thanh niên tên ăn mày giơ lên cao lên một cái đất bát, phấn khởi nói.

"Kính bang chủ!"

Chúng tên ăn mày nhao nhao lớn tiếng hưởng ứng, giơ lên cao cao trong tay mình lỗ thủng ngói, chén bể, chén vỡ, cái đĩa một chút nước canh, kết minh thề.

Thanh niên tên ăn mày Chu lão bát nhìn quanh tự nhiên, có chút đặc ý, nhưng lại có vài phần tiếc nuối.

Nếu không phải năm trước tháng chạp, cái kia đầu xinh đẹp hoa văn chén gốm không có bị cái kia hỗn tiểu tử đánh vỡ, tại loại trường hợp này bên dưới giơ lên, nhất định là chúng trong chén bể độc nhất phần mắt sáng, vậy hẳn nên có bao nhiêu uy phong.

"Để ăn mừng bản bang thành lập, mọi người mở ăn đậu nành tiệt!"

"Ai ~, đừng đoạt a! Người người đều có phần!"

Không đợi trong cái hũ hạt đậu đun sôi, chúng dám ăn mày đã sớm đói gấp, gấp khó dần nổi tranh mò lên đậu nành cùng rau quả để ăn.

Chúng tên ăn mày tranh mua phía dưới, "Loảng xoảng lang" một tiếng, cái hũ tử rơi trên mặt đất, rắc khắp nơi đầy đất hạt đậu, nước canh cùng rau cỏ lá cây đều giội tại trên mặt đất trong.

Nhưng bọn hăn hiện tại đói nóng nãy, cũng bất chấp bị phỏng, theo trên mặt đất trên nằm lên hạt đậu tranh liền ăn.

"Các người bọn này kẻ tham ăn!"

Chu lão bát xem vừa tức vừa vội, sợ bản thân đoạt không đến, vội vàng gia nhập trong đó, tranh đoạt hạt đậu.

"Cọt kẹt..t..tttt ——!"

Lúc này, miếu thành hoàng cái kia cánh hờ khép lỗ thủng đại cửa bị đẩy ra rồi, hai gã mười hai mười ba tuổi thiếu niên đẩy cửa cất bước tiến đến.

Đang tại hào trong miếu đổ nát đoạt cái hũ vấy ra hạt đậu chúng đám ăn mày không khỏi cả kinh, nghe được đại môn cọt kẹt..t..tttt bị đẩy ra, nhao nhao quay đầu lại nhìn lại.

Lúc này hai tên trên người thiếu niên làm cho mặc quần áo, đều là bắt mắt bang phái đệ tử trang phục, rõ ràng là một gã mang theo anh khí Được Vương Bang thanh y đệ tử, một gã Thiên Ứng Môn bụi áo gai đệ tử.

Tên kia Được Vương Bang thiếu niên thần sắc lộ ra trầm ổn một ít, thiếu niên trưởng thành sớm, đánh giá một cái miếu thành hoàng nội chúng đám ăn mày, cũng lơ đãng.

Mà cái kia Thiên Ứng Môn thiếu niên đệ tử mặt tím tím xanh xanh sọc, đột ngột ở giữa chúng kiến trong miếu đổ nát tụ tập rất nhiều tên ăn mày, tựa hồ lấp bấp kinh hãi, lộ ra sợ hãi thần sắc, bồi rồi muốn lui ra ngoài.

Chúng đám ăn mày đều kinh ngạc, chỗ này miếu đổ nát ngày thường có rất ít người đến, như thế nào đột nhiên đã đến hai gã bang phái thiếu niên đệ tử?

Lúc này hai gã thanh y thiếu niên, đúng là Tô Trần cùng a Sửu.

Tô Trần thoáng nhìn trong miếu được hơn mười tên ăn mày tại "Tụ hội", rồi lại đối với những tên khất cái này cũng không thèm để ý.

Hắn nhìn đến trong miếu được một cái nấu canh cái hũ lớn, không khỏi cười cười, hướng a Sửu nói: "A Sửu, nơi đây vừa vặn có một cái hũ, chúng ta có thể từ một cái món ăn dân dã, trở về nấu canh hầm cách thủy thịt, ngược lại giảm đi ta lại đi thị trấn mua một cái nồi trở về."

"Thế nhưng. . . Được thật nhiều tên ăn mày ở chỗ này ăn cơm! Nếu không thì chúng ta đổi cái địa phương?"

A Sửu nhìn xem trong miếu một đoàn tên ăn mày, lộ ra vài phần vẻ sợ hãi.

Tên ăn mày tại Cô Tô thị trấn thuộc về dân đen, tuy rằng địa vị thấp nhất nhưng mà, những người đông thể mạnh phía dưới, cũng không dễ trêu.

Trong huyện thành tên ăn mày, cùng lưu manh giống nhau, thích nhất bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, khi dễ nhỏ yếu. Chọc lúc này nhóm lớn trưởng thành tên ăn mày, hai người bọn họ thiếu niên sợ là sẽ phải chịu thiệt.

Tên ăn mày Chu lão bát nhìn chăm chăm vào Tô Trần nhìn vài mắt, cảm giác có vài phần quen thuộc.

Hắn đột nhiên nhớ tới, kinh sợ nhảy dựng lên, chỉ vào Tô Trần kêu to, "Ta lão Chu nhớ kỹ người! Người chính là năm trước đá lỗ thùng của ta bát sứ tiểu tử. Tiểu tử người, như thế nào thành Được Vương Bang đệ tử?"

Tô Trần đá nát hoa của hắn bát sứ, hắn thế nhưng là hận thấu Tô Trần, đối với Tô Trần hình dạng nhớ kỹ thập phần rõ ràng.

Chỉ là lúc này hơn nửa năm để Tô Trần dài đi một tí vóc dáng, luyện võ sau đó thân thể cũng trở nên đối khỏe mạnh, không giống một năm trước như vậy yếu đuối.

"Tiểu tử người làm bể hoa của ta bát sứ, rõ ràng còn dám xuất hiện. Các huynh đệ, chúng ta Cái Bang lập bang trận chiến đầu tiên, đem làm vào lúc

này! Cầm hãn hai người khai đao, đều lên cho ta, đánh hãn!"

Chu lão bát trong lòng đại hận, không khỏi ác hướng gan bên cạnh sinh.

Lần trước gặp được người này Được Vương Bang thanh y thiếu niên, tiểu tử này còn một bộ nghèo kiệt hủ lậu chán nản, hiện tại mới đã qua hơn nửa năm, có lẽ mới vừa vào Được Vương Bang không bao lâu, nghĩ đến võ nghệ còn không có học thành, thực lực khẳng định rất yếu.

Xem tiểu tử này lúc này một thân mới tinh Thanh y trang điểm, xem chừng trên thân ít tiền tài, vừa vận đao đưa cho bọn hãn dùng.

Hơn mười tên ăn mày hai mặt nhìn nhau, cường tráng lên lá gan, gào thét lớn, một loạt mà lên, hướng Tô Trần cùng a Sửu lúc này hai gã bang phái đệ tử xông tới.

Nếu như tại Cô Tô trong huyện thành, đám ăn mày là quả quyết không dám đắc tội Ngô quận năm đại bang phái đệ tử đấy, nếu không sẽ bị đại người trong bang phái làm cho đánh cái gần chết.

Nhưng nơi đây đã ngoại hoang vu, bỏ hoang miếu đồ nát, hiếm có dấu người đến.

Bọn hãn bên này nhưng mà khoảng chừng hơn mười trưởng thành tráng niên ăn mày, tuy rằng cũng không có luyện tập qua võ nghệ, nhưng cũng là người cao mã đại, phần thắng cực cao, há có thể sợ hai cái mười hai mười ba tuổi thiếu niên?

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 34: Trục Xuất Cùng "Bắt Mạch" !

"A, ta cũng nghĩ tới, nguyên lai là người cái này tên ăn mày đầu lĩnh! Hôm đó người đuổi theo đuổi ta ba con phố, ta chính đang suy nghĩ cái gì thời điểm hoàn trả này!"

Tô Trần chứng kiến trong đám khất cái cái kia sau cùng uy phong mặt chữ điền tuổi trẻ tên ăn mày, lập tức nhận ra được, thần tình cười cười, không có chút nào ý sợ hãi.

Lúc trước hắn mới từ Chu Trang đi vào Cô Tô thị trấn, tại đầu đường bán hàn chán nản lang thang, bị thanh niên này tên ăn mày ngộ nhận là là đoạt địa bàn đây, bị đuổi theo đuổi mấy con phố ngõ hẻm, thiếu chút nữa chạy đoạn khí.

Đặt ở hơn nửa năm trước, Tô Trần đói khổ lạnh lẽo, khẳng định không dám đi trêu chọc lúc này một đại hỏa tên ăn mày.

Nhưng mà, hắn hiện tại Được Vương sơn trang khổ luyện hơn nửa năm võ kỹ, càng là đột phá hạ đan điền tam lưu cảnh giới, đã tính toán là chân chính giang hồ đệ tử, bình thường ba đến năm cái tráng hán cũng không phải là đối thủ của hắn, lại nơi nào sẽ đem những thứ này chán nản đám ăn mày để vào mắt.

Lúc này hơn mười tên tên ăn mày rống to kêu to nhào lên, nhìn như một bộ khí thế hung hăng, đều muốn vây đánh bộ dáng.

Nhưng mà Tô Trần liếc mắt nhìn đi, phát hiện giữa bọn họ không hề có phối hợp, ra quyền không có kết cấu, dưới chân càng là lão đạo phù phiếm,

xem ra đối bụng hơn hai ba ngày.

Tô Trần thân ảnh khê động, một trận gió nhảy vào trong đám khất cái, tai mắt cảm giác lực lập tức trở nên nhạy cảm vô cùng, thấy rõ vật nhỏ.

Trong mắt hắc, chúng đám ăn mày nhào đầu về phía trước quyền cước động tác, như là chậm lại gấp mấy lần, quyền vung chân đá, như là con rùa đen giống như chậm chạp. Thậm chí không dùng mắt thấy, chỉ là tai Thính Phong thanh âm, liền biết rõ bốn phía được vài đạo loạn quyền đánh tới.

A Sừu chính cố lấy dũng khí đều muốn xông lên hỗ trợ, rồi lại giật mình chứng kiến, chiến đấu sắp chấm dứt.

Tại hơn mười tên ăn mày hơn mười cái loạn quyền cước đá vây công phía dưới, Tô Trần rõ ràng tại hắc đám chính giữa như cá bơi lội nhẹ nhàng di động, không có bất kỳ một cái quyền cước rơi tại hắc trên thân.

Huống hồ, Tô Trần coi như là đã trúng một quyền hai chân cũng không quan tâm.

Những thứ này đối dưới chân phù phiếm tên ăn mày, dưới tay mềm nhũn căn bản không có hơn mười cân khí lực, từ tại hắc trên thân cùng gãi ngứa ngứa như được, không đau không bị thương.

Trái lại, Tô Trần thân là tam lưu võ giả, tiện tay một quyền lực đạo đã đột phá một trăm cân.

Trên trăm cân lực đánh vào đạo năm đấm, tại đối phương trên thân oanh một quyền, đây chính là so với con nghé tử một đầu đánh lên còn lợi hại hơn, trực tiếp đánh ra nội thương để.

Tô Trần năm đấm, mỗi một quyền đều đánh vào một gã tại vây công tới đây tên ăn mày phần bụng, hoặc là phía sau lưng, không có một quyền thất

bại. Dưới tay hắn lưu lại thêm vài phần sức lực, không có đến trong chết ra tay.

"Phanh!"

"Phốc ~!"

"Ai ôi!!!, đau chết ta á!"

"Thiếu hiệp tha mạng a, đừng đánh ta đầu, đều thành đầu heo!"

A Sửu còn không kịp xông lên phía trước hỗ trợ, ngăn ngừa mấy cái thời gian nháy con mắt, hơn mười tên ăn mày đã bị Tô Trần nắm đấm đánh lão đảo té ngã một mảnh.

"Tà môn, chúng ta nhiều người như vậy, hơn mười quyền cước, rõ ràng một cái từ không trúng hắn!"

"Đã xong, chúng ta Cái Bang muốn chết rồi! Trốn đi!"

Chúng đám ăn mày từng cái một bị đánh mặt mũi bầm dập, sợ tới mức té cút té đá, hướng miếu thành hoàng bên ngoài cướp đường mà chạy. Cái kia mặt hình vuông thanh niên tên ăn mày bị đánh thảm nhất, mặt mũi bầm dập, thành đầu heo.

A Sửu ở phía sau đều nhìn xem đều sợ ngây người.

Tô Trần đánh ra này quyền cước. . . Quả thực nước chảy mây trôi giống nhau, trôi chảy không đình trệ!

Hắn tại Thiên Ứng Môn chờ hơn phân nửa năm trở lên, thường xuyên đi ngang qua Diễn Võ Trường, chứng kiến Thiên Ứng Môn các đệ tử đang luận bàn võ kỹ.

Đại bộ phận tầng dưới chót đệ tử võ kỹ, đều rất ngốc, ra một cái tuyến khoa tay múa chân gần nửa ngày, đều căn bản không đạt được Tô Trần cái này tiêu chuẩn.

Chỉ có số rất ít nhị lưu hảo thủ tiền bối, mới miễn cưỡng có thể đem võ kỹ vận dụng như chuyển này mây nước chảy.

...

Chúng đám ăn mày chạy ra miếu thành hoàng, chạy trốn tới vài dặm bên ngoài trên quan đạo, không thấy Tô Trần đuổi theo, lúc này mới không kịp thở dừng lại, từng cái một thần sắc thê lương lại mờ mịt, không biết nên làm cái gì bây giờ.

"Bang chủ, miếu thành hoàng bị đã đoạt, chúng ta làm sao bây giờ, ngày sau đi nơi nào đặt chân?"

Bọn hăn nhìn qua thanh niên tên ăn mày nói.

"Ài, xuất sư bất lợi a!"

Chu lão bát cũng là khuôn mặt bi ai.

Đầu năm nay, đám ăn mày cuộc sống quá gian nan rồi.

Vốn là muốn lấy thành lập Cái Bang sau đó, người đông thế mạnh, có thể sống qua ngày tốt lành.

Không nghĩ tới Ngô quận bốn đại bang phái thực lực mạnh như thế hung hãn, liền Duyệt Vương Bang một cái vào bang mới hơn nửa năm người mới thiếu niên, đều đánh bọn hăn nhất hỏa nhân thương hoảng sợ trốn chạy để khỏi chết, đâu còn có hi vọng đi khiêu chiến tứ đại bang cao thủ.

"Liền một đứa bé đều có thể khi dễ bọn ta, xem ra lúc này Cô Tô thị trấn là không có ta lão Chu đất dung thân! Lúc này Ngô quận to lớn, nơi nào là

ta đất dung thân a?"

"Bang chủ, không bằng chúng ta cũng đi đầu nhập bốn đại bang phái đi? Không học được một chút bản lĩnh thật sự, chúng ta tên ăn mày căn bản đầu không lại những cái kia giang hồ ác nhân."

"Thế nhưng là, Ngô quận tứ đại bang đều chỉ gặp tuyển nhận hơn mười tuổi tiểu hài tử, ai chịu thu lưu chúng ta nghèo như vậy chưa tên ăn mày!"

Chúng tên ăn mày nhao nhao nói.

Chu lão bát lắc đầu, thần tình uể oải nói: "Ngô quận bốn đại bang phái thì không được, bọn hăn sẽ không thu chúng ta. Cự Kinh bang thủy phi cùng hung cực ác, cũng không có thể đầu nhập vào. Nhưng mà, ta nghe nói lâu huyện được một cái Bạch Liên giáo, giáo chủ nhân từ, gặp thu nhận chúng ta nghèo như vậy đau khổ không nơi nương tựa nhân, chúng ta đi đầu nhập Bạch Liên giáo kiếm miếng cơm ăn."

"Bang chủ, lúc này Bạch Liên giáo ở nơi nào?"

"Không xa, Bạch Liên giáo tổng đà, nghe nói ngay tại lâu huyện Điện Sơn hồ trên đảo nhỏ!"

Chu lão bát sa sút tinh thần mang theo chúng đám ăn mày một đường ăn xin, dọc theo trạm dịch đường quan đạo, tiến về trước lâu huyện Điện Sơn hồ mà đi.

...

Tô Trần đuổi đi tên ăn mày Chu cùng một đám tên ăn mày, cùng a Sử chiếm được chỗ này hoang phế hào miếu đổ nát, đem miếu đổ nát thoáng chỉnh đốn một cái, thanh lý trong miếu bụi bặm cùng mạng nhện, sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái chút ít.

Vừa rồi đánh nhau thời điểm, ngã trên mặt đất cái hũ lớn chưa vỡ, còn có thể dùng để nấu canh.

"A Sửu, đưa tay cho ta, thay người bắt mạch một cái, nhìn xem có hay không nội thương!"

Tô Trần tại trong miếu tìm một chỗ sạch sẽ, ngồi trên mặt đất.

A Sửu trên thân ngoại thương liếc có thể chứng kiến, dễ dàng điều trị. Nhưng mà nội thương là nhìn không ra đấy, hẳn phải đem một chút mạch mới được.

Tô Trần lo lắng hơn a Sửu trong cơ thể được nội thương tai họa ngầm, đối với ngày sau võ đạo tu luyện ảnh hưởng càng lớn.

"Trần ca nhi, người còn học được xem bệnh?"

A Sửu khuôn mặt ngạc nhiên, ở trên mặt đất ngồi xuống đưa tay phải ra, làm cho Tô Trần giúp hắn bắt mạch.

"Đó là đương nhiên, Dược Vương Bang chủ nghiệp chính là chuyên môn khai phương thuốc làm cho người ta chẩn bệnh, so với bình thường đại phu lang trung lợi hại hơn, luyện võ chỉ là nghề phụ. Ta tại Dược Vương Bang trong không có việc gì liên lung tung xem một ít dược thư, này đại nửa năm trôi qua, cũng học thêm vài phần bốn sự."

Tô Trần cười nói, đưa tay khoác lên a Sửu đuổi tới đây cổ tay phải mạch đập trên, trầm xuống trong lòng để cẩn thận bắt mạch.

Hắn đương nhiên không thật sự "Bắt mạch" xem bệnh.

Đây là thâm niên Dược Sư mới có thể nắm giữ bốn sự, cần dài đến mười năm thậm chí càng lâu kinh nghiệm, mới có thể chân chính lĩnh hội quán thông, ngay cả dược tượng đều rất khó học được cái này bốn sự.

Lý Khôi Dược Sư không có dạy hãn bắt mạch.

Tô Trần căn bản cũng không cơ hội

Nhưng cái này không ảnh hưởng hãn, hãn định dùng siêu phàm cảm giác lực, để trực tiếp "Nội thị" người bệnh.

Cái này nhưng xa so với Dược Sư dựa vào kinh nghiệm "Bắt mạch" chính xác hơn hơn trăm lần, có thể đem bệnh trong cơ thể con người cốt tủy, cơ bắp, trong huyết mạch rất nhỏ tình huống, ví dụ như cái nào chỗ cốt cách, trong cơ thể có thương tích, đầu nào huyết mạch được tắc động mạch bế tắc, tất cả đều "Xem" nhìn thấy tận mắt.

Tô Trần đầu ngón tay mới dựng trên a Sừu cổ tay, tiện ý bên ngoài tìm tòi, a Sừu huyết mạch nháy lên có chút mạnh mẽ hữu lực, có lẽ tại không nhập lưu cảnh giới trung kỳ. Tiếp qua một năm, sợ là có thể đạt tới không nhập lưu cảnh giới hậu kỳ.

"A Sừu, người đang ở đây Thiên Ưng Môn luyện qua võ đạo?"

Tô Trần không khỏi kinh ngạc.

Huyết mạch mạnh mẽ hữu lực, này rõ ràng cho thấy hạ đan điền đạt được tu luyện cường hóa kết quả, ý vị này a Sừu tu luyện qua có phần dài một đoạn thời gian võ nghệ.

"Đúng vậy a!"

A Sừu liên tục gật đầu, mặt mày hớn hờ, thật đắc ý.

"Quản sự để cho ta tại Thiên Ưng Môn nội trước không công làm ba năm khổ dịch, nhưng ta cũng không ngốc a, cũng không phải là sẽ chỉ ở Thiên Ưng Môn bên trong ngu si làm việc. Ta đi đầu nhập Thiên Ưng Môn chính

là đến học võ đi đấy, cho dù là làm khổ dịch, không có sư phụ dạy, thế nhưng là ta có thể học trộm a.

Ta mỗi ngày làm việc đều đi ngang qua Tổng đường nội một tòa Diên Võ Trường, thường xuyên chứng kiến mặt khác các sư huynh đang luyện võ luận bàn. Ta trí nhớ không được tốt, mỗi lần liền chỉ ghi nhớ một chiêu, sau đó trở lại chỗ ở vụng trộm khổ luyện ba bốn canh giờ.

Này đại nửa năm trôi qua, ta ít nhất cũng trộm đã học được bốn mươi năm mươi cái chiêu thức. Nếu không phải thiếu chương quỹ bọn hắc thường xuyên một nhóm người tìm ta phiền toái, ta không thể không bốn phía tránh né, nếu không còn có thể học trộm đến thêm nữa."

A Sư nói lên mình ở Thiên Ưng Môn nội trộm học vũ kỹ sự tình, liền rất là hưng phấn lên, có chút tự hào. Đây cũng là hắc tại Thiên Ưng Môn duy nhất cảm thấy chuyện vui sướng tình.

Hắc trước kia tại khách sạn đem làm tiểu hỏa kế, vì vậy làm việc vô cùng nhanh nhẹn nhanh chóng.

Thường xuyên một buổi sáng sẽ đem muốn làm khổ dịch công việc đều làm xong.

Sau đó buổi chiều cùng lúc chạng vạng tối, tự mình một người tìm địa phương vui đầu khổ luyện quyền cước, thường thường tu luyện tới nửa đêm, dài đến ba bốn canh giờ.

Đây cũng là hắc thường xuyên bị Vương thiếu chương quỳ cùng một đám đồng môn đệ tử đánh, lại như cũ bỏ không được rời đi Thiên Ưng Môn trọng yếu một trong những nguyên nhân.

Chỉ cần còn lưu lại Thiên Ưng Môn, là hắc có thể học trộm đến đồ vật.

"Ba bốn canh giờ?"

Tô Trần nghe xong, nhưng là thật sâu nhúu mày.

A Sừu không có sư phụ dạy, học lén đồng môn võ kỹ, cũng là hiểu được lợi bất biền báo.

Chỉ là mỗi ngày cường ép tu luyện dài đến ba bốn canh giờ, đây là vấn đề lớn.

Võ giả tại cũng không đủ tôi thể thảo dược bổ dưỡng thân thể dưới tình huống, tu luyện hai canh giờ đã là thân thể có thể thừa nhận được cực hạn.

Mỗi ngày vượt qua thời hạn cường ép tu luyện, trong ngắn hạn tuy gặp tăng vọt thực lực, nhưng sẽ cho thân thể tạo thành cực lớn hao tổn gánh nặng.

Khổng lồ như vậy hao tổn, chẳng khác gì là tại tiêu hao tính mạng của mình, đi đổi tăng vọt tu vi.

Điểm này những bang phái khác đệ tử khả năng không quá quan tâm, thường xuyên vượt qua hai canh giờ.

Nhưng Dược Vương Bang đệ tử, sau cùng thiện Dược Thuật, vì vậy vô cùng kiêng kỵ điểm này.

A Sừu khẳng định mua không nổi tôi thể thảo dược để rèn luyện thân thể, như vậy siêu cường độ mà liều mệnh tu luyện, đầu sẽ nhanh chóng hao tổn thân thể của mình, sớm muộn dẫn đến thân thể tan vỡ, thẳng đến ốm đau tê liệt.

Tô Trần cũng không nói lời nói, tiếp tục cẩn thận "Nội thị" a Sừu cốt cách cùng huyết nhục.

Tô Trần lúc trước chỉ là "Nội thị" qua thân thể của mình huyết mạch.

Hiện tại, hần thử dùng bản thân siêu phàm cảm giác lực, nhìn xem có thể hay không "Nội thị" a Sừu huyết mạch.

Này một chút mạch phía dưới, Tô Trần kinh ngạc phát hiện, quả nhiên có thể làm.

Ý vị này, thông qua tiếp xúc "Nội thị" a Sừu trong cơ thể huyết mạch, gân cốt thương thế, hoàn toàn có thể đúng bệnh hốt thuốc.

Hần rất nhanh thấy, a Sừu cốt cách cùng cơ bắp, khắp nơi là vết thương chồng chất, huyết mạch bên trong các loại ứ đọng tổn thương, nhất là cốt tủy hao mòn nghiêm trọng nhất.

A Sừu những thứ này nội ngoại thương, ngoại trừ thường xuyên chịu đựng Vương thiếu chương quỳ nhất hỏa nhân đánh mang đến bên ngoài, còn có một phần là cưỡng ép tu luyện mang đến nội thương hao tổn.

Xem ra phải nhanh chóng dùng các loại bổ huyết, bổ gân cốt thảo dược tiến hành điều trị, khai thông huyết mạch ứ tổn thương, an dưỡng cốt tủy cùng huyết nhục mới được.

Hiện tại a Sừu mười hai mươi ba tuổi, thiếu niên khí thịnh trong lúc nhất thời không có gì đáng ngại. Nhưng mà kéo dài nữa, tiếp qua ba năm năm liền sẽ bắt đầu ốm đau quần thân, khí huyết suy yếu. Tiếp tục như vậy, sợ là muốn phế đi, chớ nói chi là trở thành giang hồ cao thủ.

Bắt xong mạch, Tô Trần đối với a Sừu trong cơ thể thương thế, trong lòng đã có cân nhắc.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 35: Canh Rắn Huyết Nhân Sâm Đại Bồ Dược Thiện

"Ta đi bắt đầu Thảo Hoa Xà trở về, chúng ta hầm cách thủy rắn nước canh uống, bồi bổ thân thể!"

Tô Trần thay a Sửu bắt xong mạch, liền đứng dậy, mang theo a Sửu tại miếu thành hoàng phụ cận nhà nông ruộng lúa canh bên cạnh, chạy hết một chuyến.

Lúc trước hẳn tại Dược Vương sơn trang phía sau núi chờ đợi ba tháng, mỗi ngày muối dầu tương trộn lẫn cơm, trong mồm đều nhanh nhát ra chim vị tới, vừa vặn bắt đầu thảo rắn cải thiện một cái cơm nước.

Chỉ trong một giây lát công phu, Tô Trần tại bờ ruộng bên dưới phát hiện một cái quyền đại huyết động. Thò tay tìm kiếm, ôm đồm một cái hai thước dài Thảo Hoa Xà, bóp ở đầu rắn ba tấc chỗ, đưa ra đến.

Đây đối với Tô Trần mà nói, là rất sự tình đơn giản.

Có được tông sư cảnh siêu phạm cảm giác lực hẳn, để cho đi qua chỗ, chung quanh mấy trượng bên trong đồ vật đều nhìn thấy tận mắt, dù là giấu ở phía dưới trong động chỗ sâu động tĩnh, cũng nhìn thấy tận mắt.

A Sửu một đường nghi hoặc theo ở phía sau, nhưng là cả kinh trợn mắt há hốc mồm, thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi.

Cái này Thảo Hoa Xà không dễ tìm, giấu ở bờ ruộng bụi cỏ ẩn nấp huyết động ở chỗ sâu trong, cửa động nhỏ, không có hơn nửa canh giờ căn bản tìm không thấy.

Hơn nữa, ai cũng không dám khẳng định trong động không có có độc xà.

Vạn nhất không cần thận đụng phải độc xà, mạo muội thò tay đi vào, bị độc răng cắn rồi, cái kia càng là gặp hồngбет. Coi như là không chết, tiền đưa tiệm bán thuốc cứu giúp, cũng sẽ rủi ro.

Ngoại trừ thị trấn bắt rắn người kinh nghiệm phong phú, dám đi dã ngoại bắt rắn bên ngoài. Bình thường dân chúng đều nghe mà biến sắc, tránh không kịp, người nào lại dám đi tay không bắt rắn?

Tô Trần cũng chính là tại Dược Vương Bang, học được rất nhiều dược lý tri thức, trong đó liền bao gồm loài rắn dược liệu, biết không giống nhau rắn độc tính, Thảo Hoa Xà không có độc, mới dám đi bắt.

Tô Trần đến phụ cận bờ ruộng bên dòng suối, dùng hái thuốc cây đao đem Thảo Hoa Xà lột da, đi nội tạng. Quay về miếu thành hoàng, tẩy trừ một cái cái hũ nôi, đem thịt rắn cắt từng khối từng khối, bên dưới nôi, nhóm lửa tôi luyện canh rắn nước canh, làm liền một mạch.

Cái này Thảo Hoa Xà tính ngọt, dưỡng khí huyết thông huyết mạch, trừ bỏ phong tà bổ hư nhược, thích hợp nhất nấu canh bổ dưỡng thân thể.

Tô Trần chuẩn bị xong sau đó, nói củi lửa chưa đủ, làm cho a Sửu lại đi miếu thành hoàng phụ cận khu rừng nhỏ, nhặt một ít củi khô cành khô trở về.

A Sửu gật đầu, ra miếu đi.

Tô Trần sau đó đem trong ngực móc ra mấy vị mười năm phần tôi thể dược liệu, bổ cốt Hắc Sơn dược, Xích Huyết đằng, Huyết Nhân Sâm vân... vân.

Mỗi dạng đầu cắt vài miếng, ném vào trong cái hũ, cùng canh rắn nước canh cùng một chỗ nấu chín.

Còn dư lại dược liệu, lại thu vào.

A Sữu nội thương tích lũy hơn nửa năm, lâu dài xuống có chút nặng. Nhỏ tuổi dược liệu dược lực quá yếu. Hẳn phải bên dưới mãnh dược, dùng những thứ này mười năm phần dược liệu, mới có thể thuốc đến bệnh trừ.

Đúng bệnh hết thuốc, đương nhiên không tại ở dược liệu phân lượng nhiều, mà là muốn vừa đúng. Như vậy cũng không lãng phí dược liệu, lại đạt tới hữu hiệu nhất dược lực.

Tô Trần ba tháng này tự mình thường xuyên phối trí phương thuốc, dùng các loại thảo dược để tôi thể tu luyện, đã sớm có phong phú phương thuốc kinh nghiệm.

A Sữu không lâu trở về, mang về một lớn trời canh khô cùng củi khô.

Sau nửa canh giờ, canh rắn nước canh hầm cách thủy tốt, một hồi mùi thơm nồng nặc xông vào mũi, đầy tràn toàn bộ miếu thành hoàng. Mặc dù không có dầu muối tương dấm chua, nhưng mùi vị thuần khiết, hơn nữa còn có thảo dược mùi thơm, chỉ là bị rắn hương che lấp.

"Đến, nếm thử thủ nghệ của ta! Khi còn bé thường xuyên xuống sông chọc vào cá, nướng cá ăn, gần nhất không sao cả làm cho, ngược lại là không thạo rồi."

Tô Trần nếm thử một miếng, cảm giác mùi vị không tệ, vừa cười vừa nói.

A Sữu sớm đã bị cái này canh rắn nước canh một cỗ nồng đậm mùi thơm thu nạp, thèm ăn không thôi.

Thiên Ưng Môn hỏa phòng ăn mỗi ngày đều là màn thầu cùng bát cháo, ở đâu có thơm như vậy canh rắn nước canh có thể ăn.

Hắn đã hơn mấy tháng không có dính qua thức ăn mặn, vội vàng đựng một lớn bát canh rắn nước canh, gió cuốn mây tan ăn vào bụng, miệng đầy đều là mùi thơm ngát.

A Sừu chưa bao giờ hưởng qua tôi thể thảo dược, cũng không biết cái này trong súp thảo dược mùi thơm là cái gì hương.

Ăn được quá nhanh, cũng còn không có nếm ra canh rắn nước canh ngọt mùi vị để.

Nhưng mà, a Sừu rất nhanh cảm giác trong bụng một hồi nhiệt khí bốc lên, tựa hồ có cái gì tại cường lực thôi phát hân khí huyết.

A Sừu cảm thấy kỳ quái, trước đây thật lâu cũng từng ở Thiên Ứng khách sạn nếm qua một lần rắn nước canh canh thừa, nhưng chưa từng có như vậy toàn thân nóng hôi hổi cảm giác.

Cảm giác này. . . Hình như là tại ăn đại bổ dược giống nhau.

A Sừu cảm thấy không đúng.

Hắn cũng không ngốc, nghĩ tới điều gì, lập tức cầm nhánh cây chẻ thành chiếc đũa, tại cái hũ canh rắn trong súp mò vài cái, kiểm ra một mảnh Huyết Nhân Sâm, còn có mấy cây Xích Huyết dây leo các loại rèn luyện dược liệu.

"Cái này ~. . . Cái này không phải là tiệm bán thuốc bên trong bán cái chủng loại kia Huyết Nhân Sâm ư?"

A Sừu lấp bắp kinh hãi, lập tức trợn tròn tròn mắt, sợ tới mức tay đều tại run.

Lúc trước hắn tại Thiên Ứng Môn trộm học võ kỹ sau đó, đã từng kỳ thật cũng tưởng tượng qua mua dược tài để phụ trợ tôi thể tu luyện.

Nhưng mà hắn đi Cô Tô trong huyện thành tiệm bán thuốc, nhìn qua các loại tời thể thảo dược giá tiền, thấp nhất đều là một lượng bạc cất bước, hơi chút đỡ một ít dược liệu thậm chí muốn năm sáu lượng bạc trắng, trực tiếp hết hy vọng, không bao giờ nữa đi làm cái này ý niệm trong đầu.

Huyết Nhân Sâm, nhất là lên mười năm phần Huyết Nhân Sâm, đó là cổ bản bồi nguyên, tăng cường khí huyết tời thể dược liệu, dược lực rất là hùng hậu, đối với võ giả tời thể làm căn cơ vô cùng mới có lợi.

Cô Tô thị trấn đại dược cửa hàng bên trong đều được Huyết Nhân Sâm, Xích Huyết dây leo cùng dược liệu bán, nhưng một hai ngàn mới một ít căn, bình thường dân chúng ở đâu ăn được lên tốt như vậy đồ vật.

Cái này canh rắn trong súp thả mấy vị dược tài, quá mắc!

Cái này được Thiên Ứng Môn những cái kia có tiền có thể nội môn đệ tử, mới ăn được lên a.

A Sừu khiếp sợ nhanh nói không ra lời, tay đều đang run rẩy, hắn trước kia tại khách sạn làm việc lật vật, quanh năm suốt tháng cũng mới kiếm một lượng bạc, hơn nữa tồn tại không dưới mấy cái đồng tiền.

Hiện tại gia nhập Thiên Ứng Môn làm khổ dịch, càng là một văn đồng tiền đều không có, là bang phái làm không công, không có bất kỳ thu nhập.

Hắn luôn luôn chọn xe chở phân ra khỏi thành, bán cho nhà nông nhà giàu đem làm phân chuồng, một xe mới miễn cưỡng có thể đổi về ba bốn đồng tiền. Liền hắn ngày thường ăn mặc chi phí cũng không đủ, ở đâu còn có dư thừa tiền tài mua dược tài để tời thể tu luyện.

Cái này một nồi canh rắn trong súp dược liệu, ít nói hắn cũng phải vài năm công phu mới kiếm được đến.

"Trần ca nhi, cái này tại thị trấn tiệm bán thuốc bên trong thế nhưng là phải hao phí mấy lượng bạc mới mua được rèn luyện dược liệu, đồ mắc như vậy, người sao có thể cho ta ăn? !"

A Sứu theo trong cái hũ kiếm ra một mảnh Huyết Nhân Sâm, đều xúc động khóc.

Hắn còn là lần đầu ăn được như vậy đắt đỏ tôi thể dược liệu.

Hắn từ nhỏ cô nhi, bởi vì tướng mạo xấu xí, luôn luôn bị người bắt nạt, trừ hắn ra duy nhất thân tỷ tỷ bên ngoài, liền không còn có người đối với hắn tốt như vậy qua.

Tô Trần là hắn tại Cô Tô trong huyện thành, duy nhất đối với hắn tốt như vậy hảo huynh đệ.

Tô Trần thấy giấu giếm không được, chỉ có thể vừa cười vừa nói: "Dược Vương Bang cái khác không có, liền là dược liệu nhiều, cũng không đáng giá mấy đồng tiền. Ta một cái Dược Vương Bang đệ tử, chuẩn bị chút dược liệu còn là dễ dàng."

Trên thực tế, Dược Vương Bang đệ tử ngoại môn cũng dùng không nổi mắc như vậy mười năm phần Huyết Nhân Sâm.

Tô Trần dùng thanh đục linh thủy thua bởi đi ra những thứ này mười năm phần dược liệu, ngay cả mình cũng không có từ bỏ sử dụng, vốn là chuẩn bị tam lưu hậu kỳ lúc tu luyện, chậm rãi nấu thuốc tôi thể uống.

Nhưng mà, hiện tại a Sứu nội thương có chút nặng, những thứ này bổ huyết, gân cốt, điều trị nội thương dược liệu vừa vặn cần dùng đến, liền trước cho a Sứu dùng.

Chỉ là a Sứu đến bây giờ cũng không biết hắn nội thương nặng, chỉ cho là cái này là một bộ đơn giản tôi thể tu luyện dược liệu, dùng để bổ khí

huyết đấy.

Tô Trần sợ a Sửu được gánh nặng, cũng không nói.

"Cái này. . . Còn là quá mắc! Hay vẫn là người bản thân uống đi, cũng có thể sớm một chút thành giang hồ cao thủ, cho ta hút quá lãng phí."

A Sửu khoát tay, không dám uống nữa còn dư lại canh rắn Huyết Nhân Sâm nước canh, tùy tiện một ngụm nhỏ, đầy đủ hân làm một tháng trước tạp dịch sống.

"Cái này được là riêng biệt cho người pha chế đấy. Người muốn không uống, chính là không đem ta làm huynh đệ rồi!"

Tô Trần sắc mặt nghiêm nghị, vẻ mặt cứng rắn để.

"Tốt, ta uống!"

A Sửu sửng sốt, nghĩ đến hơn nửa năm trước tại trời ưng khách sạn kho củi, hân đã từng nói qua những lời này. Hân nhin xuống lệ, lại uống một lớn bát canh rắn nước canh.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 36: Luận Bàn

Tô Trần xem a Sừ đem trong cái hũ canh rắn được thiện nước canh, liền thớt rắn, được cặn bã đều cùng một chỗ ăn uống xong, lúc này mới thoả mãn.

A Sừ tại Thiên Ứng Môn cái này hơn nửa năm tích lũy xuống nội thương, ăn xong bộ dạng này Huyết Nhân Sâm đại bổ được thiện sau đó, trên cơ bản có thể trị tốt hơn bảy tám phần trái phải.

Lại dưỡng một tháng trước, không sai biệt lắm có thể triệt để khỏi. Ngày sau tu luyện hạ đan điền, nhất định có thể làm chơi ăn thật.

Tô Trần lại từ trong lòng ngực đem mặt khác còn dư lại nửa gốc Huyết Nhân Sâm lấy ra, giao cho a Sừ nói ra: "Cái này nửa gốc Huyết Nhân Sâm người lưu lại giấu kỹ chớ làm mất. Mỗi bảy ngày cắt một mảnh nấu canh uống, có thể rèn luyện kích phát khí huyết, phỏng đoán chỉ cần hai ba tháng, người liền có hy vọng đột phá trở thành tam lưu cảnh giới!"

"Trần ca nhi, ta vừa uống Huyết Nhân Sâm đại bổ được thiện, đã làm cho người tốn quá nhiều bạc. Cái này Huyết Nhân Sâm quá quý trọng rồi, người còn là mình lưu lại thôi thể dùng đi, ta không thể nhận!"

A Sừ cuống quít từ chối.

Tô Trần đem cái kia gốc không có ăn xong Huyết Nhân Sâm, cứng rắn nhét vào a Sừ trên tay, nghiêm túc nói ra: "Năm trước ta vừa tới Cô Tô thành, nếu không phải người thu lưu, cho một miếng cơm ăn, ta chỉ sợ muốn chết cóng đầu đường. Ta hiện tại không thiếu được liệu, cái này gốc

Huyết Nhân Sâm đối với ta không coi là cái gì, nhưng đối với người tu luyện vô cùng có ích.

Hơn nữa, chúng ta thế nhưng là đã hẹn ở về sau cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, làm đại hào khách. Ta đã là tam lưu võ giả, chính thức bước vào giang hồ. Người muốn là còn không nắm chặt, qua chút ít năm chỉ sợ liền cái bóng của ta cùng đuổi không kịp. Người không thành được một gã giang hồ cao thủ, huynh đệ chúng ta như thế nào cùng đi mới bước chân vào giang hồ? Ta cũng không cần một người cản trở gánh nặng!

Chẳng lẽ người vẫn mặc kệ Vương thiếu chương quỳ bọ hấn một đám đệ tử ngoại môn khi dễ? Ta sẽ không xuất thủ giúp người đánh hấn, người muốn bản thân học được bốn sự, tu luyện thành tam lưu võ giả, dùng thực lực đi tự tay đem bọn họ một đám đánh ngã, để cho bọn hấn không dám lại khi dễ người."

"Ừ, ta nhất định hảo hảo tu luyện!"

A Sửu lệ rơi đầy mặt, nhận lấy cái này nửa gốc Huyết Nhân Sâm, hung hăng gạt đầu.

Còn có câu nói hấn dấu ở trong lòng không nói ra miệng, hấn âm thầm thề muốn phải liều mạng tu luyện, cùng về sau bản thân đã có tiền đồ, trở thành trên giang hồ người người kính ngưỡng đại hào khách, nhất định phải hảo hảo báo đáp Tô Trần.

Uống xong cái này canh rắn Huyết Nhân Sâm đại bổ được thiện, vì để cho được lực kích phát ra để tản ra vào đến trong cơ thể các nơi, đem trong huyết mạch tụ huyết hướng tan ra, trình độ lớn nhất kích phát được lực hiệu quả.

Tô Trần lại để cho a Sửu đi đánh quyền.

A Sữu liền tại miếu thành hoàng bên ngoài một mảnh trống trải sân bãi, bắt đầu đi quyền luyện võ.

Hắn tại Thiên Ưng Môn đều là trộm học được chiêu thức, tự nhiên là không có bất kỳ kết cấu, đánh nhất thức quyền pháp, cùng theo lại là nhất thức cước pháp, dị thường lộn xộn.

Nhưng mà, hắn mỗi một chiêu kiểu đều đầu ra đấy, xem ra phí hết không ít tâm tư đi học trộm.

Tô Trần ở một bên nhìn xem, khẽ gật đầu.

A Sữu chiêu thức tuy rằng rối loạn một chút, nhưng có thể không đi kiểu dáng, đã vô cùng dụng công rồi. Trước mắt vấn đề duy nhất, là nội tình mỏng, khí huyết yếu. Chỉ cần dùng tôi thể thảo dược tăng cường khí huyết, bổ dưỡng thân thể, gân cốt cường tráng, tu luyện tự nhiên sẽ rất nhanh.

Nửa canh giờ tu luyện xuống, a Sữu toàn thân mồ hôi, nhẹ nhàng vui vẻ nhể nhại.

Dược lực toả ra đến toàn thân sau đó, hắn có một loại trước đó chưa từng có khoan khoái dễ chịu cảm giác, giống như cả thân thể đều nhẹ nhõm rất nhiều. Thân thể có chút mơ hồ đau đớn địa phương, rõ ràng cũng thần kỳ biến mất rồi.

Hắn kinh hỉ vô cùng, cái này một nồi canh rắn Huyết Nhân Sâm đại bổ dược thiện, cơ hồ đem hắn trong huyết mạch máu bầm thanh trừ, màng xương ốm đau cũng chữa hết, còn mạnh hơn sức lực kích phát hắn khí huyết.

A Sữu một mình đánh cho một phen quyền cước, lại như cũ cảm giác chưa đủ nghiền.

Hắn nghĩ đến vừa rồi Tô Trần cùng một đám đám ăn mày đánh nhau tình cảnh, Tô Trần tại một đám tên ăn mày bên trong thành thạo, rất có thiếu niên cao thủ phong phạm, không khỏi trong lòng ngửa khó nhìn.

Hắn mặc dù đang Thiên Ưng Môn học lén không ít chiêu thức, nhưng đến nay không có bất kỳ kinh nghiệm thực chiến.

Mỗi lần Vương thiếu chương quây mang theo một nhóm người tìm hắn "Luận bàn", hắn đều là ôm đầu bị đánh, cũng không dám đánh trả, nếu không sẽ bị cái này một đám đệ tử ngoại môn đánh ác hơn.

Chính là bởi vì không có đánh đấu kinh nghiệm, a Sừ đối với lòng tin của mình chưa đủ, lúc trước chứng kiến miếu thành hoàng một đám tên ăn mày đều rất sợ hãi.

"Trần ca nhi, chúng ta để luận bàn một phen đi! Ta tại Thiên Ưng Môn học lén võ kỹ, nhưng lại chưa bao giờ cùng bất luận kẻ nào đã giao thủ, cũng không biết đến có mạnh hay không. Hôm nay vừa vặn có cơ hội, cùng Trần ca nhi luận bàn một phen, nhìn xem ta học thế nào!"

A Sừ hăng hái nói.

"Tốt! Người muốn có thể đánh nhau trúng ta một quyền, đánh lui ta nửa bước, coi như là người thắng."

Tô Trần cười nói.

Hắn một mực ở bên cạnh xem a Sừ công phu quyền cước, cũng sớm có luận bàn một cái tâm tư.

Hắn tại trước miếu trống trải sân bãi, bày làm ra một bộ phòng thủ tư thế.

Kỳ thật, Tô Trần cũng không có gì đánh nhau kinh nghiệm, hắn ngoại trừ ngẫu nhiên cùng Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí luyện một lần luyện

quyền cước, nhỏ thử một phen bên ngoài, không còn có cùng mặt khác đồng môn đệ tử luận bàn.

Tô Trần trước kia cũng không dám cùng Vương Phú Quý cùng Lý Kiều hai vị này nội môn đệ tử độ sức. Hai vị này nội môn đệ tử, không chỉ có tu luyện tiến triển nhanh, hơn nữa còn học chính là trung cao cấp kiếm pháp. Vương Phú Quý sư huynh đã từng chỉ dùng một chiêu, liền đem thân thể cường lực cường tráng Trương Thiết Ngưu làm nằm rạp trên mặt đất, thực lực không phải bình thường cường đại.

Khi đó Tô Trần trong lòng tự ti, cảm giác mình cái này nhập môn cấp võ kỹ cầm không ra tay, tự nhiên cũng không dám hai vị đồng môn cao thủ luận bàn.

Thẳng đến sau này, Tô Trần xâm nhập thượng đan điền đã có được tông sư cảnh cảm giác lực, đối với nhập môn võ kỹ cảm ngộ rất nhiều, trong vòng một đêm võ kỹ cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, hẳn mới tại võ kỹ trên tin tưởng tăng nhiều.

Nhưng đáng tiếc chính là, lúc kia hắn bị Lý Khôi sư phụ đào thải, tại Tạp Dịch Đường nhận được trông coi thảo dược mảnh vườn nhiệm vụ. Ba tháng xuống dừng lại ở vắng vẻ Dược Vương sơn trang phía sau núi, chỉ có thể một thân một mình đối với cỏ tranh đơn sơ trước luyện công gỗ chắc cái cọc khổ luyện, căn bản không có khả năng cùng cái khác đồng môn luận bàn.

Vì vậy, Tô Trần cũng không rõ ràng lắm bản thân chính thức sức chiến đấu, chẳng qua là cảm thấy coi như cũng được.

Tại tam lưu võ giả bên trong, bản thân có lẽ coi như là rất có chút ít lợi hại không.

Tô Trần đi vào miếu thành hoàng thời điểm, tự nhiên cũng không sợ cái kia một đám không có luyện võ qua tên ăn mày, hồ vào bầy dê bình thường

đưa bọn chúng đánh chính là tán loạn.

Hắn nhìn a Sừu cũng không có gì kinh nghiệm chiến đấu, nhưng mà hai người luận bàn, khẳng định so với một người đóng cửa đui mù cân nhắc, đối có thể tăng lên thực chiến lực lượng.

"Xem chiêu, ưng trảo!"

A Sừu đi nhanh chạy vội, vọt mạnh hướng Tô Trần, nhảy lên bay lên trời, từ giữa không trung thi triển ra một chiêu Ưng Trảo công, như hùng ưng bay nhào, mượn nhờ hạ xuống tăng cường quyền kinh uy lực, tay phải là móng vuốt, móng vuốt hướng Tô Trần.

"Tốt! Chiêu này ưng trảo cương mãnh hung hãn mãnh liệt, đại khai đại hợp, không để lối thoát, là theo đối thủ cứng rắn va chạm chiêu số. . . . Nhưng tốt nhất không muốn so sánh người tu vi cảnh giới mạnh người sử dụng chiêu này, nếu không thì cứng đối cứng, dễ dàng bản thân ngược lại bị thương."

Tô Trần trong đôi mắt, không khỏi toát ra vài phần kinh ngạc, nói ra.

A Sừu là không nhập lưu cảnh giới võ giả, nhưng một quyền này rồi lại đánh ra năm sáu phân tam lưu võ giả quyền kinh làn gió, mượn bay nhào hạ xuống xu thế, uy lực hầu như có thể đạt tới bảy tám chục cân lực đạo, uy lực rất mạnh.

Tô Trần không có xông lên cứng đối cứng, dưới bàn chân thi triển ra một chiêu nhập môn bộ pháp, hướng nghiêng lóe ra một xích.

A Sừu theo không trung bay nhào rơi xuống, súc tích toàn lực uy mãnh quyền kinh theo Tô Trần bên cạnh làm qua, không nhiều không ít, vừa vận chính là kém một tấc khoảng cách, đánh vào không khí bên trên.

A Sừu trong cơ thể nghẹn lấy một cổ lực đạo không cách nào thổ lộ đánh ra đi, thập phần khó chịu, sau khi rơi xuống đất, chỉ có thể tiếp tục tấn công mạnh.

Tô Trần ứng đối cũng là đơn giản, chỉ là cất bước pháp trái phải né tránh, đồng thời một bên lưu tâm quan sát đến a Sừu chiêu thức.

A Sừu chiêu thức biến hóa cực nhanh, trước một chiêu Hồ Bí quyền, tiếp theo Đại Lực Kim Cương Chưởng, cùng theo lại là một chiêu Bộ Ngựa cuồng.

Lộn xộn, hơn nữa không có bất kỳ hệ thống, hơn phân nửa là muốn đến một chiêu xuất một chiêu. Nhưng mà, Tô Trần còn là nhìn ra, những chiêu thức này đều được một cái đặc điểm, toàn bộ lấy "Uy mãnh hung hãn mãnh liệt" tăng trưởng.

Xem ra a Sừu tại Thiên Ưng Môn học trộm chiêu thức thời điểm, phần lớn đều là chọn những cái kia đại uy lực chiêu thức để học. Những cái kia hơi yếu chiêu số, căn bản không đi học trộm.

Tô Trần trong lòng âm thầm suy nghĩ, ứng đối trả lại vẫn như cũ thập phần nhẹ nhõm, dưới chân dạo chơi mà đi, né tránh trả lại thành thạo.

Lấy thân thủ của hắn, dù là mười cái a Sừu cùng tiến lên, cũng căn bản không phải là đối thủ của hắn.

A Sừu vừa mới khoát tay một đá chân, chiêu thức vẫn chưa hoàn toàn đánh ra để, Tô Trần có thể đoán được hắn ra chiêu lực đạo lớn nhỏ, công kích phương hướng, đến tiếp sau biến hóa có bao nhiêu loại khả năng.

Như vậy luận bàn, thắng bại tự nhiên là không hề có lo lắng.

A Sừu trong lòng càng là kinh hãi.

Mặc kệ hấn dùng cái chiêu gì kiểu, cho dù là sử dụng ra dốc sức liều mạng sức lực, rồi lại như thế nào cũng dính không đến Tô Trần góc áo biên giới, kém như vậy một chút xíu khoảng cách.

Liên tục luận bàn hơn mười chiêu công phu, a Sửu rốt cuộc cảm nhận được Chu lão bát cái kia một đám hơn mười tên đám ăn mày, vây công Tô Trần lúc vô lực cùng sợ hãi.

Loại này cảm giác sợ hãi, quả thực giống như là hấn tại cùng bóng dáng của mình đánh nhau.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 37: Một Tắc Xa, Như Cách Núi Lớn

Bóng dáng rõ ràng đang ở trước mắt, thò tay có thể đụng chạm lấy. Thế nhưng mà, hăn một nhanh, bóng dáng lập tức cũng biến nhanh. Hăn một chậm, bóng dáng cũng chậm.

Bất luận a Sừu tốc độ như thế nào biến hóa, theo bất luận cái gì góc độ ra chiêu, cái này bóng dáng dường như toàn thân đều dài hơn mắt giống nhau, chính là cự li quả đấm của hăn xa như vậy một tắc xa.

"Tại sao có thể như vậy? Ta rõ ràng đánh cũng không đến người? !"

A Sừu càng đánh, càng là cảm thấy kinh hãi cùng hoảng sợ.

Hăn thế nhưng là cùng Tô Trần đồng thời tiến về trước Dược Vương Bang cùng Thiên Ứng Môn bá sư học nghệ. Tô Trần tại Dược Vương Bang tu luyện, hăn tại Thiên Ứng Môn trộm học võ kỹ, cũng không có trì hoãn bao nhiêu thời gian. Cũng mới đã qua hơn nửa năm mà thôi, võ kỹ chênh lệch rõ ràng lớn như vậy.

Hơn nữa Tô Trần một mực không có chính thức ra tay phản kích, nếu như ra tay phản kích mà nói, chỉ sợ hăn một chiêu cũng đỡ không nổi.

"Người đánh không trúng ta, đương nhiên là có nguyên nhân."

Tô Trần đã biết rõ a Sừu võ kỹ trình độ, ngừng lại, lắc đầu nói: "Chỉ là học những cái kia đại uy lực chiêu số, rồi lại không để ý đến nhập môn cấp võ kỹ mới là võ kỹ căn cơ. Như vậy tu luyện, chỉ có thể luyện ra một cái cái thùng rỗng, gặp được cao thủ gặp nhiều thua thiệt."

"Cái gì là nhập môn cấp võ kỹ? Ta tại Thiên Ưng Môn Diễn Võ Trường, chưa từng gặp qua người nào dùng nhập môn võ kỹ. Tu luyện cái này, có thể có cái gì hữu dụng?"

A Sừu cũng dừng lại, trên mặt thập phần nghi hoặc.

Tại Thiên Ưng Môn trên Diễn Võ Trường, dám đi tới luận bàn đều là người mới trong hàng đệ tử thực lực không tệ cao thủ, đều dùng đại uy mãnh, mạnh mẽ cấp thấp, trung cấp trở lên chiêu thức, không ai dùng nhập môn cấp võ kỹ.

"Nhập môn võ kỹ chia làm quyền pháp, bộ pháp cùng cước pháp, chiêu pháp vô cùng đơn giản, đi thẳng về thẳng, dưới tình huống bình thường không có gì uy lực. Nhưng chúng nó hoàn toàn là khác trung cao cấp võ kỹ cơ sở chỗ."

Tô Trần biết rõ a Sừu không có sư phụ dạy, chỉ từ đồng môn đệ tử chỗ đó lung tung học lén một ít thấp trung cấp trở lên võ kỹ, đối với sau cùng căn cơ đồ vật ngược lại là dốt đặc cán mai.

"Ta như vậy giảng, người cũng nghe không rõ. Người xem bộ pháp của ta, sẽ biết rõ vì cái gì không đuổi kịp."

Tô Trần đánh giá liếc miếu thành hoàng chung quanh trống trải sân bãi, sau đó làm cho a Sừu dùng cái hũ lớn chứa đầy một bình nước, dọc theo ngoài miếu vẩy một vòng lớn, đem trên mặt đất tất cả đều tưới nước rồi.

A Sừu nghe không hiểu ra sao, hoàn toàn không hiểu.

Nhưng mà nếu như Tô Trần nói, hẳn tự nhiên là nghe theo.

Ôm cái hũ lớn tràn đầy thủy, sau đó vòng quanh miếu thành hoàng, đem bốn phía trên mặt đất đều tưới nước rồi.

Tô Trần chứng kiến mặt đất ẩm ướt lợc lầy lội, đủ để lưu lại dễ hiểu dấu chân, lúc này mới dọc theo miếu thành hoàng trên mặt đất nhanh chóng chạy vòng một vòng, sau đó hẩn lại trở về miếu đồ nát đặng trước.

"Được rồi! Người đi xem ta dấu chân."

"Như vậy là được rồi?"

"Đúng vậy, người chỉ cần có thể xem hiểu ta lưu lại dấu chân, liền minh bạch vì cái gì người đánh không trúng ta, cho dù là vèn vèn chỉ có cách một tắc."

"Ách, được rồi. . .!"

A Sừu mang theo nghi hoặc, nhìn Tô Trần dấu chân.

Miếu thành hoàng chung quanh trên mặt đất một mảnh lầy lội, Tô Trần ở phía trên để lại một loạt dễ hiểu dấu chân, rõ ràng có thể thấy được.

Vừa mới bắt đầu, a Sừu cũng nhìn không ra những thứ này dấu chân bên trong có cái gì ảo diệu. Nhưng khi nhìn sau một lát, a Sừu đột nhiên mở to hai mắt nhìn, tình hình phát hiện bên trong quả nhiên cất giấu huyền bí, lập tức giật mình vô cùng.

Hẩn vội vàng nhặt được một chi cành khô, đo đạc mỗi một bước dấu chân.

A Sừu kinh hãi phát hiện, Tô Trần vòng quanh miếu thành hoàng rồi đi trọn vèn một trăm năm mươi bước, mỗi bước ba thước. Mỗi một bước khoảng thời gian đều là giống nhau, không nhiều lắm một ly cũng không ít một ly.

Đường thước quy định, trượng, thước, tắc, phân, ly, chút nào, mười mà phần có.

Ý vị này, Tô Trần bước ra mỗi một bước ba thước xa, từng bước ở giữa chênh lệch thấp hơn ly, ít hơn so với một phần ngàn. Đây quả thực là làm cho người khó có thể tin tình chuẩn trình độ.

Phải biết rằng, người đang đi đường thời điểm, cho dù là tận lực bảo trì mỗi một bước khoảng cách, cũng chắc chắn sẽ có một cái chênh lệch di động, hoặc là nhiều một chút phân, hoặc là thiếu một hai phần. Đi bước mấy càng nhiều, tích lũy xuống chênh lệch tự nhiên biến hóa càng lớn, đi hơn một trăm bước chênh lệch một trượng xa đều bình thường.

Một người đều muốn tại nhanh chạy thời điểm, dài đến một trăm năm mươi bước đều bảo trì giống nhau khoảng thời gian, mỗi bước khoảng cách đều thấp hơn một ly, vậy đơn giản là chuyện bất khả tư nghị.

"Trần ca nhi, người ~, người làm như thế nào?"

A Sửu dùng canh khô từng bước một đo đạc, phát hiện một trăm năm mươi bước ở giữa không một độ lệch, không khỏi khiếp sợ ngẩng đầu nhìn về phía Tô Trần.

"Không có cái gì đặc biệt phương pháp xử lý, chính là nhiều lần tu luyện, khống chế bản thân mỗi một bộ pháp. Chính là vì ta bộ pháp có thể tinh chuẩn đến một ly ở trong, vì vậy ta có thể dùng bộ pháp dễ dàng khống chế được ta và người khoảng thời gian. Thủy chung bảo trì khoảng cách một tấc, quả đấm của người vĩnh viễn dính không đến xiêm y của ta."

Tô Trần lắc đầu nói ra.

Mới vừa vào Dược Vương Bang thời điểm, chỉ là cái này nhập môn cấp bộ pháp, hắn mỗi ngày muốn luyện bên trên nửa canh giờ.

Tại hậu sơn trông coi dược viên, hắn lại tăng thêm đã đến một canh giờ.

Như vậy tu luyện trọn vẹn tám tháng lâu.

Từ khi hấn bước vào tông sư cảnh cảm giác lực về sau, hấn đối với giang hồ võ kỹ lĩnh ngộ, trong vòng một đêm đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất, càng phát ra cảm thấy cái này tam đại nhập môn võ kỹ ảo diệu vô cùng.

Đây là võ kỹ nhập vi thần diệu cảnh giới, có thể tìm tòi nghiên cứu đến võ kỹ bản chất.

Không nhập lưu võ giả, bình thường đều sẽ cảm giác được một tắc vô cùng gần, ngón tay duỗi ra liền có thể gấp được. Nhưng mà giang hồ cao thủ mới sẽ minh bạch, cái này ngăn ngừa một tắc xa, như cách núi lớn.

Tô Trần cũng càng phát ra minh bạch, nhập môn quyền cước bộ pháp đánh chính là càng kiên cố, ngày sau lại đi tu luyện Được Vương Bang trong Tàng Thư các những cái kia cái gọi là cấp thấp, trung cấp, cao cấp võ học bí tịch, vậy đơn giản là hạ bút thành văn, không có gì độ khó.

"Lợi hại như vậy? !"

A Sừu cả kinh líu lười, cũng rất cuộc minh bạch, vì cái gì quả đấm của hấn khoảng cách Tô Trần dù sao vẫn là kém một tắc.

Bởi vì hấn căn bản không có tận lực đi tu luyện qua nhập môn cấp bộ pháp, không cách nào chuẩn xác khống chế bản thân bước chân vừa di động khoảng cách, vì vậy hấn bước ra mỗi một bước khoảng thời gian, đều tại vài tắc tầm đó di động.

Mà Tô Trần bộ pháp có thể tinh chuẩn đến vẹn vẹn một ly trình độ.

Một tắc là một ly gấp trăm lần, có nghĩa là hấn tại bộ pháp thượng sai Tô Trần trọn vẹn gấp trăm lần tinh chuẩn.

Trước đây, a Sừu dù sao vẫn là tham lam những cái kia uy mãnh, hoa lệ đại chiêu kiểu, cho rằng càng là đại chiêu càng là cường hấn, căn bản

không thêm để ý tầm thường tiểu chiêu thức.

A Sữu cuối cùng coi như là hiểu được, ánh sáng luyện những thứ này "Đại chiêu", chỉ có thể dùng để dọa người. Một khi gặp được võ kỹ cao thâm cao thủ, hễ liền đụng đều không chạm được đối phương góc áo, khẳng định bị bại rồi tinh rồi mù.

"Cái kia nhập môn cấp quyền pháp, cước pháp đâu? Cũng giống như vậy hiệu quả?"

A Sữu vô cùng hưng phấn.

Hắn mơ hồ chạm tới một chút, tăng lên một khoảng lớn bản thân võ kỹ uy lực huyền bí. Về sau nói không chừng, hắn cũng có thể tu luyện tới lợi hại như vậy.

"Nhị lưu trở lên chiêu thức, liên quan đến trung đan điền nội gia chân khí, ta không có tu luyện qua, còn không rõ ràng lắm ảo diệu bên trong. Nhưng mà tam lưu võ giả võ học chiêu thức, một kỹ thông vạn kỹ thông, đối với ta mà nói không có bao nhiêu huyền bí, vẹn vẹn tám chữ —— 'Một tắc xa, như cách núi lớn!' "

Tô Trần như có điều suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn lên trời, nói ra.

Hào miếu đổ nát đằng trước cây ngô đồng, một mảnh lá rụng đang theo gió bay xuống.

Trong nháy mắt này, Tô Trần hướng không trung tung bay ở dưới lá rụng, đánh ra một chưởng, đá ra một cước.

A Sữu thần tình ngốc trẻ chứng kiến.

Vèo!

Vèo!

Tô Trần một chưởng kia như đao, đem giữa không trung phiêu linh lá rụng, dọc theo chủ diệp mạch trong nháy mắt cắt thành hai bên.

Một cước kia, lần nữa đem lá rụng trong nháy mắt hái thành bốn cánh hoa.

Một chưởng một cước, cực đoan phải cụ thể, uy lực rất yếu, đúng dễ dàng hái toái lá rụng, không có lãng phí chút nào dư thừa khí lực, cũng không có bất kỳ xinh đẹp tư thế.

Quyền cước lực đạo, xuất kích tốc độ cùng khoảng cách khổng lồ, qua muôn ngàn thử thách cô đọng, ngưng trọng chi tiết.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 38: Lại Qua Một Năm

Tô Trần cùng a Sừ tại Thành Hoàng trong miếu đồ nát đã ăn xong canh rắn Huyết Nhân Sâm đại bổ được thiện, lại tu luyện luận bàn một phen võ kỹ, nhoáng một cái khi đêm đến, mới tận hưởng.

Hai người hẹn ngày sau tại Cô Tô thị trấn gặp lại, liền tất cả từ biệt mà đi. A Sừ nhớ kỹ hân cái kia chiếc giá trị mấy cái tiền đồng xe chở phân, vội vàng quay về thị trấn đi.

Tô Trần tức thì trở lại Dục Vương sơn trang, đi ngang qua trong sơn trang một tòa Diễn Võ Trường.

Cái này Diễn Võ Trường chiếm diện tích hơn mười mẫu, nhưng dung nạp hơn một nghìn chi chúng.

Mỗi đêm thời gian, Dục Vương sơn trang Diễn Võ Trường đều rất náo nhiệt. Dù sao vẫn là vây tụ thành đàn tính ra hàng trăm người mới thiếu niên, cùng với thanh niên sư huynh sư tỷ, hoặc là tại đang xem cuộc chiến, hoặc là kết cục luận bàn.

Giang hồ bang phái đệ tử tập võ, đương nhiên là vì một ngày kia có thể "Trường kiếm giang hồ, danh dương thiên hạ" .

Thế nhưng là, Dục Vương Bang nội đám đệ tử mới đang không có đạt tới tam lưu cảnh giới lúc trước, là không cho phép tùy ý tham dự trên giang hồ phân tranh đánh nhau.

Người mới các đệ tử phần lớn cũng chỉ có thể tại trong sơn trang Diễn Võ Trường, đồng môn sư huynh đệ "Luận bàn" một phen, qua một chút giảng hồ chiến đấu nghiệm.

Lúc này đúng là lúc chạng vạng tối, tụ tập một đám nội môn cùng ngoại môn người mới các đệ tử náo nhiệt nóng nẩy, tựa hồ được vài tên nội môn đệ tử đang luận bàn, chúng đệ tử ngoại môn đám tại hò hét trợ uy.

Tô Trần trước kia vội vàng tu luyện, hay hoặc giả là làm tạp dịch, cực ít để Diễn Võ Trường quan sát luận bàn.

Lần này hẳn cùng a Sữu tại miếu thành hoàng luận bàn một phen, đáng tiếc a Sữu còn là không nhập lưu cảnh giới, hơn nữa võ kỹ lộn xộn khuyết thiếu căn cơ, điều này làm cho Tô Trần cảm thấy vẫn chưa thỏa mãn.

Hắn không khỏi trong lòng khê động, liền hướng tụ tập đám người mà đi, muốn nhìn một chút Dực Vương Bang mặt khác người mới đệ tử thực lực, nhìn xem bản thân chính thức sâu cạn.

Đương nhiên, Tô Trần cũng chỉ là đi xem, cũng không có mình kết cục luận bàn ý tưởng.

Hắn là Tạp Dịch Đường đệ tử.

Tạp Dịch Đường đệ tử tại Dực Vương Bang nội không hề có địa vị đáng nói, nếu như cái kia tạp dịch đệ tử tại Diễn Võ Trường tìm người luận bàn, nhất định sẽ đưa tới mặt khác đường khẩu đệ tử một hồi cười vang, để cho bọn hắn tranh thủ thời gian ly khai, đừng chiếm được địa phương.

Tối thiểu nhất cũng phải Hộ Dao Đường đệ tử, tam lưu võ giả cảnh giới tu vi, tu luyện một môn cấp thấp trung cấp võ kỹ, mới dám tại đây trên Diễn Võ Trường tiệm thò đầu ra mặt, cùng mặt khác đồng môn đệ tử "Luận bàn" một phen.

Đương nhiên, nếu như là Luyện Dược Đường cùng Chấp Kiếm Đường nội môn đệ tử kết cục luận bàn lời nói, vậy khẳng định bầu không khí nóng nảy náo nhiệt, đủ để thu nạp tính ra hàng trăm đệ tử vây xem cổ động.

"Tốt! Lý sư huynh một chiêu này 'Sao băng hái tháng ' quả nhiên cao minh!"

"Vương sư huynh lợi hại, 'Thiết Sa Chương' một cái liền chặn."

Ở chung quanh xem cuộc chiến đệ tử ngoại môn đám, thỉnh thoảng bạo phát ra trận trận reo hò khen hay, hò hét trợ uy.

Tô Trần ở bên nhìn nửa ngày, rồi lại là có chút thất vọng.

Hắn phát hiện cái này hai gã cái gọi là nội môn đệ tử cao thủ, chiêu thức không thạo chậm chạp, trăm ngàn chỗ hở, trình độ thật sự là rất bình thường, không có nhiều đáng xem.

Tô Trần nghi hoặc, không rõ những cái kia đệ tử ngoại môn làm sao sẽ hô to trầm trồ khen ngợi.

Nhưng cần thận một suy nghĩ, rất có thể là theo bản thân nhãn lực trở nên cực cao, hơn nữa đối với võ kỹ lĩnh ngộ đột nhiên tăng mạnh có quan hệ.

Hắn sớm đã không phải là ngày xưa gà mờ, đại bộ phận cấp thấp võ kỹ, trong mắt hắn khuyết điểm nhỏ nhất tất hiện.

Mà những cái kia Dược Vương Bang những cái kia chính thức nhị lưu hảo thủ, cao thủ nhất lưu, đều lưu lạc giang hồ đi, căn bản sẽ không xuất hiện tại sơn trang trên Diễn Võ Trường.

Tô Trần xem trong chốc lát liền không thể lại cảm thấy hứng thú, quay người rời đi.

...

Trở lại Tạp Dịch Đường, Tô Trần khôi phục bình tĩnh đơn điệu sinh hoạt. Mỗi ngày chỉ ở Tạp Dịch Đường an tâm làm việc, kiếm một chút tiền công.

Tạp Dịch Đường tạp dịch đệ tử, không có sư phụ quản thúc, ngày thường so sánh tự tại.

Tô Trần thân là cấp thấp chấp sự, có thể bản thân chọn tạp dịch công việc, tự hành an bài thời gian tu luyện, mỗi tháng chỉ cần hoàn thành nhất định phân lượng tạp dịch nhiệm vụ báo cáo kết quả công tác là được rồi.

Hắn chuyên môn chọn những cái kia chỉ cần rất thời gian ngắn liền có thể làm xong tạp dịch sinh hoạt

Ví dụ như, tuần sơn thủ canh, phòng thủ nhà kho, đến tất cả huyện tiệm bán thuốc vận chuyển một đồng giá rẻ thảo dược, tiến về trước huyện lân cận đưa tin vân... vân, mọi việc như thế.

Tuần sơn thủ canh, kiếm đồng tiền ít nhất, một lần chỉ có thể kiếm cái mười miếng trái phải đồng tiền. Cũng may, chỉ có là buổi tối thủ hai canh giờ mà thôi, hắn ban ngày có thể tiết kiệm bên dưới đại lượng thời gian dùng cho tu luyện.

Mà tiến về trước huyện lân cận đưa hàng cùng đưa tin, một lần có thể kiếm ba năm mười miếng tiền đồng, đi tới đi lui bình thường hao phí dài đến một hai ngày thời gian.

Nhưng mà, hắn tại trên đường đi có thể tu luyện nhập môn cấp bộ pháp, cũng chẳng khác gì là một mực ở tu luyện võ kỹ, cũng không chính thức lãng phí thời gian.

Như vậy tạp dịch công việc, cũng là Tô Trần thích nhất.

Tô Trần đi huyện khác làm nhiệm vụ, cách hoang sơn dã lĩnh, băng vào bản thân siêu phàm cảm giác lực mạnh mẽ, thường xuyên có thể phát hiện ven đường rãnh sâu trong bụi cỏ cất giấu hoang dại thảo dược.

Thuận tay đào bới xuống, lưu lại bản thân tôi thể tu luyện dùng, giảm đi hẳn lại dùng thanh đục thuỷ đi tài bồi thảo dược.

Như vậy một tháng tích lũy xuống, Tô Trần ước chừng có thể kiếm đến bảy tám trăm miếng đồng tiền.

Cũng không phải quá nhiều, thực sự đầy đủ hẳn dùng rồi.

Đại đa số thời gian, Tô Trần đều lại dần dần trong lòng tại hạ đan điền cùng nhập môn võ kỹ tu luyện ở bên trong, mỗi ngày tu luyện ít nhất bốn canh giờ.

Cao như vậy cường độ tu luyện, thân thể hao tổn thật lớn, phải đại lượng bổ dưỡng cùng thảo dược tôi thể.

Ước chừng cách mỗi bốn năm ngày, Tô Trần liền nội thị một lần bản thân huyết mạch, gân cốt, chuyên môn phối hợp một bộ cấp thấp tôi thể dược liệu, tại dã ngoại bắt dã xà, thỏ rừng các loại, nấu thuốc trong súp uống, kích phát bản thân khí huyết, đền bù cốt cách mài mòn, lấy bảo đảm thân thể sẽ không bởi vì cường độ cao tu luyện mà hao tổn.

Bởi vì là chuyên môn đúng bệnh hốt thuốc, Tô Trần thảo dược tôi thể hiệu quả thật tốt, tu luyện tự nhiên tiến triển thần tốc.

Thì cứ như vậy, Tô Trần tại Tạp Dịch Đường nội, không để ý đến chuyện bên ngoài, tập trung tinh thần tu luyện võ đạo, đồng thời nghiên cứu các loại thảo dược dược tính.

Hẳn mỗi tháng ngẫu nhiên sẽ tới thị trấn phía đông, Thành Hoàng miếu đổ nát đi đi một chuyến.

A Sừu thường xuyên sẽ ở Thành Hoàng miếu đồ nát luyện võ, hai người cùng một chỗ ăn canh rắn nước canh, luận bàn võ kỹ, gia tăng kinh nghiệm thực chiến.

A Sừu tu luyện tiến triển cũng có chút thần tốc, gần gần mấy tháng công phu, liền đột phá tam lưu cảnh giới.

Được Tô Trần cái này "Tam lưu cao thủ đứng đầu" cùng đi luận bàn, a Sừu võ kỹ phóng đại, thậm chí có thể tại Tô Trần trong tay chống đỡ trước một hai chiêu mà không bị thua.

Đây đã là vô cùng thực lực không tệ rồi.

Được một ngày, a Sừu phấn khởi hướng Tô Trần nói đến một việc.

Vương chương quỹ nhi tử Vương thiếu chương quỳ lại mang ba năm tên đệ tử ngoại môn tìm đến hắc "Luận bàn", mượn cơ hội khi dễ hắc.

A Sừu bị khi phụ sỉ nhục đã hơn một năm, đột phá tam lưu cảnh giới sau đó, không bao giờ nữa muốn nhịn xuống đi.

Hắc tại chỗ cùng Vương thiếu chương quỳ cùng một đám ngoại môn đánh nhau, kết quả hai ba quyền sẽ đem vị này cao ngạo Vương thiếu chương quỳ đánh gục rồi.

Cái kia Vương thiếu chương quỳ chính là cái bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh động tác võ thuật đẹp, không nhập lưu thực lực, đã sớm không bằng hắc, bị một quyền đánh vào trên mặt cái mũi đều bị đánh lệch ra, chột vật nằm sấp mà cầu xin tha thứ.

Mặt khác vài tên đệ tử ngoại môn cùng một chỗ vây công, cũng vẫn như cũ không phải a Sừu đối thủ, bị a Sừu đánh cho hoa rơi nước chảy, bối rối đào tẩu.

Việc này làm cho a Sữu rất là hãnh diện, về sau tại Thiên Ưng Môn rút cuộc không cần nhận Vương thiếu chương quỳ những thứ này đệ tử ngoại môn cái chym.

Tô Trần nghe xong việc này, tự nhiên rất là thay a Sữu cảm thấy vui vẻ.

Hắn làm cho a Sữu mở tội thể phương thuốc, trợ a Sữu nhanh chóng đột phá tam lưu cảnh giới, chính là hy vọng a Sữu không thể lại bị Thiên Ưng Môn đồng môn đệ tử khi dễ.

...

Thời gian trôi qua nhanh chóng.

Hạ đi mùa thu đến, đông đi xuân tới, Tô Trần tại Tạp Dịch Đường nhoáng một cái chính là đã hơn một năm đi qua.

Tính toán ra, tiến vào Dực Vương Bang đã cả hai năm.

Tô Trần theo mười hai tuổi ngư dân thiếu niên gầy yếu, trưởng thành mười bốn tuổi Dực Vương Bang đệ tử, cao lớn không ít, thân thể cũng rắn chắc rất nhiều.

Cái này ngắn ngủn hơn một năm trong thời gian, hắn cần tu khổ luyện, theo hạ đan điền sơ kỳ một hơi tu luyện đến hậu kỳ cảnh giới, đã khí huyết hùng hậu, coi như là đạt tới tiểu viên mãn.

Lại hướng lên, chính là trung đan điền, chân khí cảnh giới.

Tại cùng năm gia nhập Dực Vương Bang đệ tử ngoại môn bên trong, Tô Trần đã không ai bằng.

Đã liền bằng tuổi nội môn đệ tử, đạt tới hắn cái này tu vi cảnh giới cũng rải rác không có mấy, chỉ có Vương Phú Quý, Ngụy Hàn cùng rải rác ba năm người mà thôi.

Ngoại trừ Võ Đạo Cảnh giới tăng lên một khoảng lớn bên ngoài, hãn Dược Thuật tiêu chuẩn cũng có nhảy vọt tiến bộ.

Dược Vương Bang người mới đệ tử, bất luận là nội môn đệ tử, thậm chí Luyện Dược Đường trẻ tuổi dược tượng đám, cũng còn vền vện lưu lại tại học bằng cách nhớ các loại thảo dược cùng dược hiệu bên trên, đối với dược tính khuyết thiếu xâm nhập rất hiểu rõ.

Tô Trần rời lại đã sớm đang không ngừng tự mình thí nghiệm thuốc, điều phối tột thể phương thuốc, thể nghiệm các loại phương thuốc dược hiệu.

Bằng vào siêu phàm "Nội thị", Tô Trần đối với mỗi một chủng thảo dược bất đồng dược hiệu, đang dùng dược lúc trước cùng dùng dược sau đó, làm cho thân thể mang đến kích phát khí huyết, dẫn ra kinh mạch linh hoạt, hóa ứ đọng, cốt chất mài mòn, chữa thương vân... vân hiệu quả đối lập, có thể vừa xem hiểu ngay chứng kiến.

Tô Trần Dược Thuật trình độ, tự nhiên là một ngày so với một ngày rõ ràng tăng nhiều.

Ngắn ngủn một năm trôi qua, Tô Trần đối với đại đa số thảo dược dược tính lý giải, đã so ra mà vượt Luyện Dược Đường nội những cái kia hai ba mươi năm kinh nghiệm Dược Sư, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém.

Tô Trần đối với chính mình Võ Đạo Cảnh giới, Dược Thuật cảnh giới tăng lên, đều hết sức hài lòng.

Chỉ là dược một cái tiếc nuối, đó chính là hãn võ kỹ còn là nhập môn cấp đấy.

Hãn mỗi tháng có thể tại Tạp Dịch Đường kiếm đến bảy tám trăm văn đồng tiền, một năm trôi qua kiếm cái tám lượng bạc, theo lý coi như là không ít.

Nhưng thân là một gã tạp dịch, hỏa phòng ăn thức ăn đều muốn bản thân bỏ tiền, mỗi tháng muốn dùng đi bên trên một trăm văn đồng tiền.

Hơn nữa, Tô Trần mỗi tháng đều nâng Trương Đồ Phu hỗ trợ, đến Chu Trang quê quán làm cho cha mẹ gửi một ít bạc vụn, nơi đây dùng xong bốn năm lượng bạc.

Tô Trần đem bản thân dùng thanh đục thủy trồng dược liệu, cùng với dã ngoại ngắt lấy trở về một ít tòi thể thảo dược, đều nấu thuốc nước canh cùng dược tắm bản thân dùng xong, trên thân có chứa rõ ràng mùi thuốc mùi.

Vì để cho người khác không đối với chính mình dược tắm lai lịch sinh nghi, hãn còn phải đi Luyện Dược Đường mua về vài cọng giá rẻ nhất, thấp nhất dược tuổi thảo dược đến sử dụng.

Nếu có người đối với hãn tu vi tiến triển cùng thân bôi thuốc mùi thơm vị sinh nghi, cũng có thể tại Luyện Dược Đường tra được hãn mua sắm tòi thể thảo dược ghi chép, rửa sạch hiềm nghi.

Mà cho dù là mua sắm thấp nhất dược tuổi cùng thấp nhất phẩm cấp dược liệu, như vậy thảo dược vẫn như cũ muốn hai ba trăm miếng đồng tiền, mỗi tháng mua một lần chính là một khoản xa xỉ chi tiêu.

Hãn tại Tạp Dịch Đường kiếm một năm tiền, hao phí bảy tám phần, chỉ còn lại có chưa đủ một lượng bạc.

Dược Vương sơn trang Tàng Thư Các võ kỹ bí kíp, mua sắm một sách cấp thấp võ thư cần một lượng bạc.

Về phần trung cấp võ thư, vậy quý hơn rồi, động hơn mười hai. Đăng cấp cao võ kỹ thậm chí muốn lên trăm lượng bạc, cao làm cho người lú lười.

Tô Trần tuy rằng có thể sử dụng thanh đực linh thủy bồi dưỡng một ít cao cấp thảo dược, nhưng lại không dám cầm lấy đi phía ngoài tiệm bán thuốc buôn bán, chỉ có là mình lén lút vụng trộm thôi thể dùng xong, tự nhiên cũng đối không trở về bạc.

Tô Trần nguyên bản còn muốn lấy, tại Tạp Dịch Đường nhiều làm mấy tháng năm, lại mua một sách cấp thấp võ thư.

Nhưng tu vi của hắn tăng lên quá nhanh, mắt thấy hạ đan điền đã viên mãn, sắp bước vào nhị lưu cảnh giới, có thể luyện ra nội gia chân khí.

Cái tâm tư này không khỏi phai nhạt, dứt khoát buông tha cho mua sắm cấp thấp võ thư ý tưởng.

Tô Trần suy nghĩ, mình bây giờ hạ đan điền tinh huyết sung mãn, qua một tháng nữa không chừng có thể bước vào trung đan điền đại cảnh giới.

Hắn còn không bằng nhiều tích góp từng tí một một chút bạc, dứt khoát đi mua một quyển tu luyện nội gia chân khí trung cấp võ thư để học, cũng không cần tại cấp thấp võ trên sách lãng phí hơn một nghìn miếng đồng tiền.

Tô Trần những ngày này, đã tại thử cảm ngộ nội gia chân khí, trung đan điền đã mơ hồ sinh ra được chân khí cảm giác dấu hiệu.

Nói tóm lại, Tô Trần từ tiến vào Tạp Dịch Đường đã hơn một năm đến, đối với thu hoạch của mình còn là rất hài lòng.

Ngoại trừ võ đạo cùng Dược Thuật bên ngoài, Tô Trần kinh nghiệm giang hồ cũng tăng nhiều không ít.

Tô Trần nhiều lần tại Ngô quận mười ba huyện chấp hành tạp dịch nhiệm vụ, đối với Ngô quận giang hồ, lộ ra càng phát ra quen thuộc cùng lão luyện.

Đã không còn là cái kia đối với giang hồ ngậy thơ, ngậy ngô ngu ngốc
bang phái người mới thiếu niên.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 39: Lý Thị Gặp Nạn

Tô Châu sông lớn.

Núi lớn Thương Hải, mây mù như khói, mịt mờ sương mù bao phủ mặt sông.

Một cái đơn sơ bè trúc, thuận theo sông lớn phiêu linh.

Ngày hôm nay, Tô Trần tại Tạp Dịch Đường nhận được một cái đi lâu huyện đưa tin tạp dịch sinh hoạt đưa xong tin sau đó, hăn chính thừa lúc bè trúc phản hồi Cô Tô thị trấn, đi báo cáo kết quả công tác.

Bởi vì là xuôi dòng hạ xuống, liền tùy ý bè tại sương mù mịt mờ trên mặt sông bay, đến thị trấn phương hướng xuôi dòng mà đi.

Hăn tại bè bên trên ngồi xuống, lặng yên chuyển đại chu thiên, tu luyện trung đan điền, thử cảm ngộ nội gia chân khí.

Tô Trần hạ đan điền đã tu luyện viên mãn, gần nhất rất ít tái sử dụng hạ đan điền thôi thể bổ Huyết Dược vật liệu. Mà là bắt đầu phục dụng tham được các loại bổ khí loại dược liệu, bồi dưỡng nội gia chân khí.

Theo tu luyện, hăn khí cảm cũng càng mạnh mẽ.

Tô Trần tính toán, bản thân tiếp tục phục dụng bổ khí dược liệu, có lẽ chỉ cần tu luyện nửa ba năm ngày đến non nửa tháng, liền có nhìn qua có thể tại trung đan điền nội bồi dưỡng được nội gia chân khí.

Một khi tại trung đàn điền sinh ra hơi yếu chân khí cảm giác, liền chính thức bước chân vào nhị lưu vô giả cảnh giới. Tại to như vậy Ngô quận mười ba huyện trên giang hồ, nhị lưu hảo thủ cũng coi là lấy được bản lĩnh nhân vật.

...

Lúc này, tại Tô Trần bè trúc nhỏ phía trước ước chừng mấy trăm trượng xa xa. Đang có một chiếc chuyển gạo đại thuyền hàng, tại sương mù mịt mờ trên mặt sông từ từ vận chuyển lấy.

Chỉ vì sương mù đại, lẫn nhau cách xa vài chục trượng thấy không rõ.

Chiếc này chuyển gạo thuyền hàng là thuỷ dày kho để hàng hoá chuyên chở, thuyền trước mặt thì là rộng rãi sáng ngời khoang thuyền. Ở đầu thuyền rộng rãi trên boong thuyền, chính bày biện một bộ cái bàn, trên bàn bày đầy nhắm rượu thức ăn, rượu ngon cùng bảy tám phù hợp bát đĩa.

Có chút phúc hậu Lý thị phú thương, tốt đẹp tươi đẹp quý khí đích Lý phu nhân ngồi tại bàn rượu chủ nhân trên ghế.

Lý Kiều tại một bên bưng chén nhỏ bồi tửu.

Hơn mười tên nha hoàn, gia phó thì tại bên cạnh hầu hạ thêm rượu và thức ăn.

Bàn rượu đối diện, thì là anh tuấn tiêu sái Vương Phú Quý. Hắn dáng người cao ngất, một bộ tơ vàng viền bạc cầm y hoa phục, eo pha chế một thanh hàn quang bảo kiếm, thần tình ung dung, rõ ràng là một bộ nhẹ nhàng thế gia công tử phong độ.

Lý Kiều phụng bồi Lý thị vợ chồng đã uống vài ngụm nhỏ tửu sau đó, trên mặt có chút ít mặt hồng hào, ngẫu nhiên nhìn về phía Vương Phú Quý, đều là một bộ sùng bái ngưỡng mộ sắc mặt.

Ngoài ra, tại tiệc rượu an vị còn có Dực Vương Bang mấy vị cùng Vương Phú Quý được giao tình nội môn đệ tử, cùng ngồi cổ động.

Mọi người đang tại bàn rượu uống rượu, quan sát hai bờ sông mông lung núi sắc, cười vui sướng trò chuyện.

Lý thị phú thương chuyển này ra ngoài, tiến về trước thị trấn vùng đồng nội hương trấn thu mua một đồng lương thực, đang chuẩn bị chở về Cô Tô thị trấn gạo đi.

Lý Kiều hướng Lý Khôi Dực Sư xin phép nghỉ nghỉ ngơi mấy ngày, cùng cha mẹ cùng một chỗ xuống nông thôn mua lương thực.

Vương Phú Quý tự nhiên là cùng Lý Kiều cùng một chỗ xuống nông thôn du ngoạn.

Hắn truy cầu Lý Kiều đã lâu, muốn rèn sắt khi còn nóng cùng Lý Kiều cha mẹ làm tốt quan hệ, bắt cái này cộc chuyện tốt đã thành.

Mười bốn mười lăm tuổi nam nữ đúng là đã đến nói hôn luận gả tuổi, hưởng hồ hai người bọn họ cũng sớm thì đến được tam lưu vô giả cảnh giới, không thể lại lo lắng dao động hạ đan điền củng cố.

"Vương sư huynh tại chúng ta Dực Vương Bang một đời tuổi trẻ trong hàng đệ tử, đây chính là ít có người nổi bật, số một số hai nhân vật, tiền đồ vô lượng!"

"Ngày sau Vương sư huynh trở thành nhất lưu cao thủ, chắc chắn có thể tại ta Dực Vương Bang trúng một bước lên trời tấn chức cao tăng, ta đợi ngày sau còn cần Vương sư huynh dẫn! Đến, chúng ta kính Vương sư huynh một ly!"

Trên ghế, còn lại mấy vị nội môn đệ tử, cũng thỉnh thoảng thôi phòng Vương Phú Quý một phen.

"Đâu có đâu có, các sư huynh đệ lẫn nhau dìu dắt!"

Vương Phú Quý tuy rằng thực chất bên trong mang theo Ngô quận thế gia đệ tử ngạo khí, nhưng trên mặt cho tới bây giờ đều là có chút khiêm tốn, liên tục khoát tay.

Lý phu nhân thỉnh thoảng đánh giá Vương Phú Quý vị này ít xuất hiện "Tương lai hiền tể", cười không khép miệng, tự nhiên là đủ kiểu thoả mãn.

Nghe nói vị này Vương Phú Quý là Cô Tô Vương Huyện lệnh cháu trai, là Ngô quận Vương thị thế gia đệ tử, bậc này xuất thân đương nhiên là cực kỳ hiển quý, tiền đồ không thể hạn lượng.

Lý thị phú thương đối với Vương Phú Quý lần này mục đích đến, tự nhiên cũng là lòng dạ biết rõ.

Mấy năm này, con gái lớn lên càng phát ra trổ mã, xinh đẹp động lòng người, hơn nữa là Được Vương Bang nội môn nữ đệ tử, người theo đuổi tất nhiên là nhiều vào cá diếc sang sông, Cô Tô thị trấn đám bà mai mỗi đều nhanh đập phá Lý gia cánh cửa.

Nhưng hần chậm chạp không chịu đáp ứng, là muốn lấy treo giá, chọn một vị tốt nhất vị hôn phu.

Vương Phú Quý có thể nói là Lý Kiều rất nhiều người theo đuổi ở bên trong, gia thế tốt nhất một vị.

Nhưng mà, thế gia quyền quý xuất thân mặc dù tốt, nhưng nếu như là quần áo lụa là không chịu nổi thế hệ, hần Lý thị cũng quả quyết sẽ không vì leo lên quyền quý mà đem con gái đẩy mạnh hố lửa.

Cái này mấy ngày xuống, Lý thị phú thương đối với Vương Phú Quý ăn nói cử chỉ cùng tu dưỡng, cẩn thận âm thầm quan sát, vẫn có chút thoả mãn, rất có đại tộc đệ tử phong độ.

Chỉ là, Lý thị đối với Vương Phú Quý gia thế chi tiết còn là không quá khẳng định. Dù sao, Vương Phú Quý là Vương Huyện lệnh cháu trai một chuyện chỉ là trên phố nghe đồn, không có có thể tự mình chứng minh là đúng.

Chuyện này hẳn còn cần chính miệng xác nhận một cái, tránh cho làm trò cười.

"Vương công tử! Ta nghe nói phụ thân của người, tại Ngô quận phủ Thái Thú nhậm chức? !"

Lý thị phú thương nói bóng nói gió, thử hỏi thăm.

"Đúng vậy, cha ta tại phủ Thái Thú nội bất luận cái gì chủ bạc chức, phụ thân để cho ta tới Cô Tô huyện, là muốn ta tại thúc phụ đất quán hạt rèn luyện một đoạn thời gian."

Vương Phú Quý mang theo vài phần khiêm tốn sắc mặt, bình thản nói ra.

Hắn biết rõ Lý Kiều phụ thân muốn hỏi thăm cái gì, uyển chuyển chỉ ra thúc phụ của hắn là ai.

Cô Tô thị trấn người, chưa hẳn biết rõ Ngô quận phủ Thái Thú chủ bạc là ai. Nhưng người người cũng biết, quán hạt cái này Cô Tô thị trấn tự nhiên là Vương Huyện lệnh Vương đại nhân.

"Rất tốt, rất tốt! Là nên thừa dịp trẻ tuổi, nhiều học hỏi kinh nghiệm!"

Lý phú thương trong lòng một chút tính toán, vẻ mặt tươi cười.

Vương Phú Quý này đây người mới nội môn đệ tử đệ nhất nhân thân phận tiến vào Dực Vương Bang, nhà này thế hệ có lẽ không giả.

Cho dù là cái này Vương Huyện lệnh cháu trai thân phận là trộn lẫn hơi nước, không đủ nhất cũng là Huyện lệnh đại lão gia bà con xa, quan lại

xuất thân, vẫn như cũ so với hẵn cái này phú thương thân phận mạnh hơn rất nhiều.

Lý thị vợ chồng đối với cái này đều cảm thấy thoả mãn, về sau Lý thị một nhà trèo lên cái này cành cây cao, thăng chức rất nhanh cũng là ở trong tầm tay.

Kỳ thật, theo như tập tục mà nói, quan lại thế gia đệ tử, bình thường rất ít cùng phú thương quan hệ thông gia.

Nhưng mà Vương Phú Quý cùng Lý Kiều tình huống có chút đặc thù, bọn hẵn tại Dưộc Vương Bang giống nhau sư học nghệ, thời gian lâu dài, sinh ra nhi nữ tình cảm cũng là bình thường.

Sư huynh muội quan hệ thông gia, cái này trên giang hồ cũng là một cộc câu chuyện mọi người ca tụng. Vương Phú Quý là trên giang hồ cũng lẫn lộn, không khảo thi khoa cử tiến quan trường, tự nhiên cũng không quá chú ý những cái kia tập tục.

Những năm này Lý thị kinh thương, quả thực kiếm không ít tiền tài, coi như là Cô Tô trong thành một hộ đại phú hộ.

Nữ nhi của hẵn Lý Kiều đối với vị này Vương sư huynh luôn luôn cũng có chút hâm mộ. Nếu như Vương gia không quá để ý nhà gái là thương nhân nhà, thành tựu một phen chuyện tốt cũng là khả năng đấy.

Mọi người uống tửu, trò chuyện với nhau thật vui.

Song phương dù chưa chỉ ra, nhưng đã có ăn ý, nếu như đều thoả mãn, cái kia cùng Vương Phủ khiến bà mỗi đến đây Lý gia cầu hôn, thành tựu một phen tốt nhân duyên cũng được.

Lý thị thuyền hàng bên trên Lý thị vợ chồng cùng Vương Phú Quý cùng mọi người đang tại uống rượu cười vui.

Hoàn toàn không biết nghiêng phương hướng trăm trượng xa, mơ hồ xuất hiện một chiếc nhưng thừa lúc hơn mười người Toa loại thuyền tốc độ.

Thuyền tốc độ đầu đứng đấy một gã mũi như mỏ ửng lạnh lùng gầy hán, làn da ngăm đen, tay cầm một chút minh chói mắt Phân Thủy Dao, nhìn qua phía trước Lý thị thuyền hàng, trong đôi mắt ẩn chứa tham lam hung quang.

"Các huynh đệ, dùng sức chèo! Bắt được đầu kia đại dê béo, mỗi người phần thưởng bạc trắng mười lượng!"

Lạnh lùng gầy hán trầm giọng hét to.

Thuyền tốc độ bên trên, hơn mười tên bưu hãn ác hán từng cái một trong mắt tỏa ra hưng phấn ánh sáng màu đỏ, hai tay dốc sức liều mạng cầm mái chèo chèo thuyền, đuổi theo phía trước thuyền hàng.

Chiếc này thuyền tốc độ nước ăn nhẹ, nhẹ nhàng linh hoạt, sau cùng lợi thủy chiến.

Hơn mười tên ác hán cùng một chỗ cầm thủy mái chèo, chèo được nhanh chóng, tốc độ vượt qua xa chở trầm Trọng Hóa vật thuyền hàng có thể so sánh.

Thuyền tốc độ im hơi lặng tiếng lao ra sông lớn sương mù dày đặc, phá sóng đi nhanh, hướng thuyền hàng đuổi theo.

Lý thị thuyền hàng bên trên, một gã thủy thủ đã uống vài ngụm nhỏ tửu, vẻ mặt tràn đầy hàm ý, đi vào đuôi thuyền để nước, trong lúc vô tình thoáng nhìn một chiếc thuyền tốc độ lao ra bạc vụ, đuổi theo tại thuyền hàng đằng sau.

Thủy thủ chính sững sốt một chút, cẩn thận trừng mắt hướng cách đó không xa nhìn lại, chứng kiến cái kia thuyền tốc độ bên trên hơn mười đầu

ác hán đám từng cái khuôn mặt hung ác, mang theo hàn binh lưỡi dao sắc bén, không khỏi cả kinh toàn thân run lên, bị hù toàn bộ đá ra quần bên trên.

"Thuỷ ~ thủy phi! Không tốt, thủy phi đột kích!"

Một tiếng hoảng sợ thét lên, vang vọng thuyền hàng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 40: Thủy Phỉ Đình Thập Tam

"Thủy phỉ ở nơi nào? !"

"Đừng mà quản xem bọn hăn làm cái khi gió gì ở nơi nào, nhanh ~, nhanh chèo thuyền a, trốn chạy để khỏi chết quan trọng hơn!"

Lý thị phú thương, Lý phu nhân đều là sắc mặt tái nhợt sợ hãi, tại Lý Kiều cầm kiếm hộ vệ bên dưới, đứng dậy đến khoang thuyền phươg hướng bỏ chạy.

Chúng các thủy thủ đều cả kinh nhảy dựng lên, nhao nhao đi đoạt phụ cận thủy mái chèo, dùng sức chèo thuyền.

Những nha hoàn kia cùng lão mục tử đám càn là sợ tới mức nhiếp nhiếp phát run, tại thuyền hàng trúng chạy trốn tứ phía, tìm bàn tử phía dưới trốn.

Tại sông lớn trong hồ lớn chuyển hàng chạy thương lượng đấy, sợ nhất gặp phải chính là thủy phỉ.

Gặp được giảng đạo lý, chỉ là cản đường thường tài, ăn cầm kệt muốn thủy phỉ, cái kia là vận khí tốt. Càng nhiều nữa thủy phỉ, đều là một đám giết người cướp của dân liều mạng, việc ác bất tận, giựt tiền đoạt mệnh. Gặp gỡ loại này hung tàn thủy phỉ, chỉ có bị giết cho cá ăn phần.

Lý thị thuyền hàng bên trên hơn mười tên các thủy thủ dốc sức liều mạng mái chèo.

Nhưng mà thuyền hàng thu hoạch lớn lấy một thuyền gạo thóc, nước ăn quá nặng, tại trên mặt nước như lão Ngưu giống nhau chậm chạp, căn bản chạy không nhanh.

Thuyền tốc độ đã nhích tới gần thuyền hàng, hai thuyền...song song, cách xa nhau mấy trượng.

Lạnh lùng gầy hán đứng ở thuyền tốc độ đầu, âm trầm nhìn qua thuyền hàng. Còn lại hơn mười tên thủy phi ác hán nâng lên binh khí, nghiêm nghị hét lớn, muốn cho thuyền hàng lập tức dừng lại.

"Thuyền kia, nhanh chóng dừng lại!"

"Ngoan nghe lời đầu hàng, dâng lên toàn bộ ngân lượng, chúng ta Đinh Thập Tam gia có thể tha các người không chết!"

Thuyền hàng bên trên chúng gia đình cùng các thủy thủ gặp trốn không thoát, đều nhao nhao nâng lên thủy mái chèo, côn sắt xiên, các loại dài khí cụ, ngăn cản đối diện thủy phi nhảy lên thuyền.

Lý Kiều cầm trong tay một thanh ba thước nhuễn kiếm, phương dung biến sắc, khẩn trương bảo vệ tại Lý thị vợ chồng một bên, sợ Nhị lão có chỗ sơ xuất.

Vương Phú Quý cùng mặt khác vài tên Dực Vương Bang nội môn đệ tử, thần sắc đại biến, vọt tới thuyền hàng một bên boong tàu, hướng đối diện thuyền tốc độ nhìn lại, dò xét tình hình quân địch.

Chúng Dực Vương Bang nội môn đệ tử đám nhìn qua phía dưới, không khỏi đều lộ ra vẻ bối rối.

Những thứ này thủy phi xiêm y bên trên, ngực thêu lên Cự Kinh bang một đầu cá mập đánh dấu.

"Không tốt, Vương sư huynh, bọn họ là Cự Kinh bang thủy phi!"

"Cái kia cầm đầu thủy phi, tựa hồ là Cự Kinh bang một cái tiểu đầu mục! Bọn hắn chừng hơn mười đại hán, chúng ta sợ là được phiền toái."

Ngô quận nội thủy phi quá nhiều, đại đa số nhập lại không có thành tựu. Nhưng trong đó được một chi mạnh nhất thủy phi, nhưng lại ngay cả Ngô quận phủ Thái Thú binh mã cũng không làm gì được được.

Cái này cổ thủy phi chính là bàn tụ họp tại Ngô quận ngàn dặm Thái Hồ nội, tây Động Đình núi Cự Kinh bang.

Cự Kinh bang cùng Dực Vương Bang cùng thuộc Ngô quận ngũ đại giang hồ bang phái, nhưng Cự Kinh bang người đông thế mạnh, thực lực cực kỳ hùng hậu, tiếng xấu rành mạch, tại phía xa Dực Vương Bang ở trên.

Nhất là tại Ngô quận Thái Hồ, kênh đào, rất nhiều đường thủy, càng là Cự Kinh bang địa bàn, Dực Vương Bang cũng không dám đơn giản đắc tội Cự Kinh bang thủy phi.

"Chư vị Cự Kinh bang giang hồ hảo hán, chúng ta trên thuyền liền một ít không đáng tiền lâu năm hoa màu, cũng không có khác cái gì quý trọng tài hàng!"

Chư vị trên giang hồ lẫn lộn, cũng cũng là vì cầu tài. Nếu không tại hạ giao mười lượng bạc tiền mãi lộ, chư vị hảo hán xin thương xót, thả tiểu lão nhân một lần?"

Lý thị phú thương coi như là ra mắt đại tình cảnh, cố tự trấn định xuống, lớn tiếng hướng đối diện thuyền tốc độ thủy phi cầu xin tha thứ. Muốn dùng một ít bạc, đổi lấy thuyền hàng bình an.

"Hừ! Mười lượng bạc, người đây là đuối này ăn mày ăn xin....!"

Cái kia đứng ở mũi tàu thủy phi đầu lĩnh nhổ ra một miệng nước bọt, xách đao phẫn nộ cười, mắng: "Lý đại lão gia, người liền đừng ở chỗ này trang phục đáng thương. Cô Tô thị trấn ai không biết, người Lý lão gia tại trong huyện thành thế nhưng là mở hơn mười nhà cửa hàng gạo thương lượng, mập chảy mỡ, ta hôm nay cướp đúng là người cái này đầu dê béo! Phun ra cái vạn lượng bạc làm cho huynh đệ chúng ta tiêu xài, nghĩ đến đối với Lý lão gia cũng không quá đáng là chín trâu mất sợi lông đi!"

"Vạn lượng bạc?"

Lý thị phú thương cái này là thật bối rối.

Cái này cổ thủy phi rõ ràng báo ra danh hào của hắn, đem nhà của hắn tài chi tiết đều tìm hiểu nhìn thấy tận mắt, điều này nói rõ cũng không phải là ngẫu nhiên đi ngang qua thủy phi, rõ ràng chính là trước đó theo dõi hắn Lý gia, cố ý ở chỗ này chặn đường ăn cướp đấy.

Nếu không vô tình gặp được thủy phi, tuyệt đối không có khả năng một con liền báo ra hắn thân phận.

Hắn những năm này tại Ngô quận tất cả thị trấn đều cơ trực lợi buôn bán lương thực, quả thực là kiếm không ít tiền, tiêu hơn mười lượng bạc mua đường bảo vệ bình an cũng không đau lòng.

Nhưng cái này cổ thủy phi mới mở miệng, liền vơ vét tài sản hắn vạn lượng bạc, đây rõ ràng là muốn đem của cải của nhà hắn đều lấy hết, chẳng phải là muốn mạng của hắn.

Lý thị phú thương biết mình thủ hạ chính là hơn hai mươi danh gia đình cùng các thủy thủ, cũng không phải bọn này thủy phi đối thủ. Chỉ có mong đợi tại Vương Phú Quý cái này vài tên Được Vương Bang nội môn đệ tử, bọn hắn mới thật sự là giang hồ võ giả, được rất mạnh võ kỹ thực lực, hơn nữa tại Được Vương Bang nội rất có chút ít địa vị.

Lý thị phú thương vội vàng vẽ mặt đau khổ, hướng Vương Phú Quý cầu cứu nói: "Vương công tử, chúng ta cũng không sao bị thủy phi nhìn chăm chăm vào, lần này thế nhưng là bị đại nạn rồi, người nhưng nhất định phải xuất thủ cứu giúp a!"

Vương Phú Quý chứng kiến nhiều như vậy thủy phi, trong lòng sớm có chút nhút nhát.

Tuy rằng hắn là Dực Vương Bang nội môn đệ tử, có phần có vài phần địa vị, vốn lấy đẳng trước cũng chỉ giới hạn ở Dực Vương Bang nội. Hắn ít tại giang hồ đi đi lại lại, cũng không có cùng Cự Kinh bang những thứ này hung hãn đám thủy phi giao tiếp.

Nhưng Lý thị cái này tương lai cha vợ gặp được đại nạn, hắn cũng không thể không giúp, nếu không hắn cùng sư muội Lý Kiều hôn sự, khẳng định phải đi tong.

"Thế bá chớ sợ hãi, bậc này việc nhỏ, tiểu chất đến giải quyết!"

Vương Phú Quý an ủi một câu, kiên trì đi vào thuyền bên cạnh, hướng đối diện thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam hơi liền ôm quyền, cất giọng nói: "Tại hạ là Dực Vương Bang nội môn đệ tử Vương Phú Quý, các người những thứ này thủy. . . Cự Kinh bang anh hùng các hảo hán, có thể cho tại hạ một người chút tình mọn, thả Lý gia lão gia một lần. Tại hạ nguyện dâng một trăm lượng bạc, trò chuyện bày tỏ lòng biết ơn!"

Hắn mở miệng chính là một trăm lượng bạc, so với Lý thị lật ra gấp mười lần, tự giác còn là rất có thành ý. Đám thủy phi chỉ là đi một chuyến liền kiếm cái trăm lượng bạc, so với hắn cái này thế gia đệ tử còn lại tiền.

Đối diện thuyền tốc độ bên trên, thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam nghe được Vương Phú Quý từ báo bang phái, không khỏi cả kinh.

Gia hỏa này trên thuyền còn có Dược Vương Bang mấy cái nội môn đệ tử? !

Việc mà...hắn trước cũng không thu được cái này tình báo.

Cái này có chút vượt quá dự liệu của hắn, có chút khó giải quyết.

Bởi vì năm đại bang phái nội môn đệ tử thực lực, bình thường nếu so với bình thường đệ tử ngoại môn, cao hơn ra một mảng lớn.

Thậm chí có nội môn đệ tử, tuổi còn trẻ liền tu luyện tới cao thủ nhất lưu đáng sợ cảnh giới, hơn nữa bọn hắn thường thường đóng cửa khổ tu, rất ít trên giang hồ lộ diện, ít có người biết.

Cái này Vương Phú Quý một bộ khẩu khí rất lớn, tựa hồ có phần có lai lịch.

Đình Thập Tam nhất thời do dự.

Nếu đối diện được một vị nổi danh nhìn qua Dược Vương Bang cao thủ nhất lưu ở đây, hắn sợ hãi đối phương tên tuổi, lần này ăn cướp cũng không tính nhận ra thua bởi, trực tiếp rút đi là được.

Chỉ là, hắn cũng chưa từng nghe qua trên giang hồ được "Vương Phú Quý" như vậy số một Dược Vương Bang nhân vật, phỏng đoán có thể là một vị không có chính thức bước vào giang hồ Dược Vương Bang nội môn đệ tử, không biết thực lực sâu cạn.

Thủy phi đầu lĩnh Đình Thập Tam ánh mắt xảo trá chuyển một cái, cười gằn nói: "Ta nhõ vào, mặt mũi của người đáng giá mấy đồng tiền? ! Các huynh đệ, giết cho ta qua!"

Hắn cũng không tự mình ra tay, chỉ có làm chúng đám thủy phi tiến công, thăm dò một cái cái này mấy cái Dược Vương Bang nội môn đệ tử

thực lực.

Nếu cái này mấy cái Được Vương Bang nội môn đệ tử thực lực rất mạnh, hẳn liền lập tức lui lại, để tránh bản thân thua bởi ở chỗ này. Nếu như đối thủ thực lực bình thường, vậy dứt khoát cùng nhau bắt lại.

"Các huynh đệ lên!"

"Sát!"

Hơn mười tên đám thủy phi nhao nhao cầm trong tay binh khí, nghiêm nghị hét lớn, thân thủ kiên tráng theo thuyền tốc độ, nhảy hướng đối diện thuyền hàng boong tàu.

Cái này hơn mười tên thủy phi đều rất có thực lực, chỉ ít có bốn người là tam lưu võ giả cảnh giới. Còn lại bảy tám tên thủy phi tuy là không nhập lưu cảnh giới, nhưng là trang bị tinh xảo đại đao, nghiêm chỉnh huấn luyện, ra tay dị thường hung hãn.

Lý thị thuyền hàng lập tức lọt vào chúng đám thủy phi vây công, hơn hai mươi tên Lý thị gia đình, các thủy thủ cầm trong tay thủy mái chèo cùng côn sắt loạn vung, ý đồ ngăn cản thủy phi lên thuyền.

Nhưng bọn hãn căn bản chưa học qua võ kỹ, rồi lại ở đâu ngăn cản ở cái này hơn mười tên cầm đao hung hãn thủy phi tấn công mạnh, không ngừng lui về sau thất bại.

Chỉ có vài tên Được Vương Bang nội môn đệ tử rất có thực lực, vội vàng xuất thủ tương trợ, miễn cưỡng chặn lại mấy cái võ lực so sánh mạnh tam lưu cảnh giới thủy phi, miễn cưỡng không lâm vào tan tác cục diện.

Lý Kiều cầm trong tay một thanh nhuyễn kiếm bảo vệ tại Lý thị vợ chồng một bên, ngăn cản ba gã không nhập lưu thủy phi vây công, cũng là trái chi phải ngăn cản, miễn cưỡng ngăn cản nhất thời.

"Con quý nhỏ, ngoan ngoãn đầu hàng! Đợi chút nữa gia cho người thoải mái thoải mái!"

"Chớ tổn thương cô nàng này, muốn thương hương tiếc ngọc! Cùng lão đại trước thoải mái xong, chúng ta các huynh đệ cũng hưởng thụ hưởng thụ cái này da mịn thịt mềm nhà giàu tiểu thư."

Ba gã đám thủy phi một bên kêu gào vây công, một bên không kiêng nể gì cả cười to đùa giỡn.

"Các người những thứ này chết tiệt chó đẻ! Vương sư huynh, nhanh tới cứu ta ——!"

Lý Kiều nổi giận lo lắng, thân là tam lưu vô giả, lại bị đám thủy phi ô ngôn uế ngữ tức giận toàn thân run lên, trong tay một thanh ba thước nhuyễn kiếm càng là mềm yếu không còn chút sức lực nào, triển khai không xuất ra sáu bảy thành uy lực để.

Nàng hôm nay duy nhất trông chờ, chỉ có Vương Phú Quý vị này ý trung nhân, Được Vương Bang người mới nội môn đệ tử trúng nhân tài kiệt xuất cao thủ, có thể ngăn cơn sóng dữ, cứu Lý gia cao thấp tại nguy nan thời khắc.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 41: Ngã Xuống Nước, Công Tử Không Còn Thua Cả Gà

"Bọn khốn kiếp kia!"

Vương Phú Quý thấy Lý Kiều bị những thứ này đâm thủy phi như thế khinh bạc nhục nhã, không khỏi phẫn nộ theo trong lòng nảy lên.

Hắn thế nhưng là truy cầu Lý Kiều đã lâu, mắt thấy là có thể ba môi sáu sính trở thành hãn thê thất, há lại cho bọn này thủy phi như thế láo xược.

Nếu Lý Kiều bị bọn này thủy phi làm nhục, không chỉ có cái này việc hôn nhân muốn thất bại, hắn sẽ ở Dục Vương Bang các vị đồng môn trước mặt ném mất mặt to, đây càng đem biến thành hãn trên giang hồ trở thành một cộc rửa không sạch vô cùng nhục nhã.

Ngày sau hắn còn có cái gì mặt mũi, tại Dục Vương Bang cùng trên giang hồ lẫn lộn xuống dưới!

Vương Phú Quý bị kích khởi sự tàn nhẫn, ánh mắt nhanh chóng đảo qua toàn bộ chiến trường.

Lý Kiều cùng Dục Vương Bang mặt khác vài tên nội môn đệ tử, đang cùng hơn hai mươi danh gia đình, các thủy thủ toàn lực ngăn cản hơn mười tên hung hãn đâm thủy phi công thuyền. Nhiều cái gia đình cùng các thủy thủ bị thương, xem tình hình này, cũng chỉ không căng được một nén nhang công phu.

Vương Phú Quý cũng không cùng mặt khác thủy phi lâu la đâm dây dưa, trực tiếp theo dõi đối diện thuyền tốc độ bên trên thủy phi đầu lĩnh Đình

Thập Tam.

Cái này thủy phi đầu lĩnh là chúng ác hán đứng đầu, đoán chừng được tam lưu hậu kỳ cảnh giới. Chỉ cần giết cái này mạnh nhất thủy phi thủ lĩnh, mặt khác hơn mười tên thủy phi hẳn mất đầu không đủ gây sợ, tự nhiên tán loạn mà chạy.

Vương Phú Quý thần sắc lẫm liệt, đột nhiên tại thuyền hàng mạn thuyền bên trên mũi chân đạp mạnh, bay lên không bay vọt lên mấy trượng, trực tiếp phóng tới đối diện thuyền tốc độ.

"Thủy phi đầu lĩnh, nếu như rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, cái kia bốn công tử hôm nay liền dạy người làm người. Oanh ——! 《 Thanh Vân Kiếm Pháp 》 thức thứ nhất 'Kim hoa tam thứ' !"

Nổi giận quát một tiếng, hắc ở giữa không trung như chân đạp thanh vân, trong tay bảo kiếm hàn quang run lên, hoảng hóa thành ba đóa chói mắt kim hoa, sáng lạn chói mắt, đâm thẳng hướng thuyền tốc độ đầu đứng đấy thủy phi thủ lĩnh.

《 Thanh Vân Kiếm Pháp 》 , chính là Dục Vương Bang Tàng Thư Các tàng cao nhất mới có cao cấp kiếm pháp, giá bán cực cao. Hơn nữa còn muốn thân phận đầy đủ mới được, bình thường đệ tử căn bản vô duyên đọc được.

Vương Phú Quý bỏ ra trọn vẹn một ngàn lượng bạc, mới từ Dục Vương Bang Tàng Thư Các mua được cái này bản cực phẩm kiếm phổ. Chỉ là lên tay thức thứ nhất kiếm pháp "Kim hoa tam thứ", chính là tinh diệu vô cùng tuyệt diệu.

Hắn hao phí mấy tháng lâu, mới đưa chiêu thức thứ nhất luyện thuần thục. Chiêu này không chỉ có uy lực lớn, hơn nữa chiêu thức cực kỳ lộng lẫy, uy phong lẫm lẫm.

Ba đóa kim hoa tại trong nháy mắt đồng thời đâm ra, nhưng chỉ được trong đó một đóa là chân thực kiếm hoa, còn lại hai đóa là giả thoáng kiếm hoa.

Đối thủ khó phân biệt thiệt giả, bối rối phía dưới ngăn cản một đóa hư nhược kiếm hoa, thật lớn khả năng bị cái kia đóa chân thực kiếm hoa đâm trúng, chỉ lần này một chiêu liền có thể trọng thương địch nhân.

Dĩ vãng Vương Phú Quý tại Dực Vương sơn trang cùng đồng môn người mới sư huynh đệ luận bàn thời điểm, thi triển ra này tuyệt chiêu, đều có thể làm đối thủ bối rối không thể nào ngăn cản, một chiêu đánh bại đối thủ, đưa tới đồng môn các sư huynh đệ từng đợt hô to reo hò khen hay.

Quả nhiên, Lý thị thuyền hàng bên trên đang cùng đám thủy phi quần chiến vài tên nội môn đệ tử đám, vừa nhìn thấy Vương Phú Quý ra tay, thi triển ra này đẳng cấp cao kiếm pháp tuyệt chiêu, lập tức kinh hỉ hô to lên.

"Thật tốt quá, Vương sư huynh muốn thi triển ra hãn tâm đắc tuyệt chiêu!"

"Vương sư huynh chiêu này vừa ra, không người có thể ngăn cản, khẳng định tất thắng không thể nghi ngờ!"

Mấy vị nội môn đệ tử tại ngăn cản thủy phi tiến công ngoài, vẫn không quên là Vương Phú Quý trợ uy reo hò khen hay.

Đình Thập Tam chứng kiến Vương Phú Quý chiêu này "Kim hoa ba đâm" kiếm pháp, trong lòng cả kinh, biết rõ gặp một vị nội môn đệ tử cao thủ.

Hắn xông xáo giang hồ hơn mười năm, kinh nghiệm tất nhiên là phong phú.

Loại này cao cấp huyền diệu kiếm pháp, trên giang hồ cũng ít khi thấy, thường thường chỉ có tất cả đại bang phái nội môn đệ tử nổi bật thế hệ, mới có cái này tư cách tu luyện.

Giống như hần như vậy Cự Kinh bang thủy phủ tiểu đầu mục, tuy rằng sớm đã là nhị lưu võ giả, thực sự liên tu luyện một môn trung cấp thủy chiến đao pháp 《Phân Thủy Đao》 mà thôi, căn bản không chiếm được cao cấp võ kỹ bí kíp.

Đình Thập Tam nhìn không thấu ba đóa kim hoa thiết giả, không phá được cái này huyền diệu chiêu thức. Nhưng hần hơn mười năm giang hồ huyết chiến chém giết kinh nghiệm thực chiến, cũng không phải là Vương Phú Quý loại này giang hồ tay mơ có thể so sánh.

"Đến thật tốt, Đình gia hôm nay liền đáp trả người!"

Đình Thập Tam hừ lạnh một tiếng, tùy ý Vương Phú Quý ba đạo thiết giả kiếm hoa, cùng một chỗ hướng trên người hần đâm đến.

Mắt thấy sẽ bị kiếm quang đâm trúng, trong chớp nhoáng này.

"Oanh!"

Đình Thập Tam đột nhiên chợt quát một tiếng, như trời quang vang lên một tiếng sét đánh, trong mắt nổ bắn ra làm cho người ta sợ hãi tinh quang, trong tay Phân Thủy Đao quán chú chân khí, một chiêu "Đoạn thủy phân lưu", ngang ngược hướng giữa không trung Vương Phú Quý bên hông mãnh liệt bổ tới.

Nếu hần bị Vương Phú Quý một kiếm đâm trúng, đình nhiều vài tấc sâu huyết lỗ thủng, lưu lại bất đại sẹo.

Nhưng hần một đao kia bổ thực rồi, có thể đem Vương Phú Quý chặn ngang chém thành một nửa.

Cái này cổ chìm đắm hơn mười năm bấu hân sát khí, duệ không thể đỡ.

Vương Phú Quý bị Đinh Thập Tam một tiếng này quát lớn, làm cho chấn lỗ tai ông ông vang lên, tâm thần chấn động sợ hãi. Lại chứng kiến một đạo tuyết sắc ánh đao hướng bên hông hấn bổ tới, không khỏi quá sợ hãi.

Ngày thường hấn cùng đồng môn đệ tử luận bàn, người nào gặp dùng loại này người đâm ta một kiếm người chém ta một đao tự mình hại mình lẫn nhau tổn thương chiêu thức!

Vương Phú Quý tính mạng quý giá, cũng không nguyện cùng cái này thủy phi đầu lĩnh Đinh Thập Tam lấy mệnh độ sức tổn thương, vội vàng rút lui kim hoa ba kiếm đâm tuyến, vung bảo kiếm ngăn cản Phân Thủy Đao.

"Keng ~!"

Vương Phú Quý chỉ cảm thấy trong tay bảo kiếm đánh lên một khối thiết bản, một hồi mãnh liệt chân khí điện giật cảm giác truyền tới đây, cả đầu cánh tay bị chấn run lên, trong nháy mắt bảo kiếm rời tay, cuối cùng bị một đao kia làm cho bổ bay ra ngoài.

Thân đao ẩn chứa nội gia chân khí, cái này dung mạo xinh đẹp tầm thường Đinh Thập Tam dĩ nhiên là một gã nhị lưu hảo thủ? !

Vương Phú Quý thần sắc hoảng hốt.

Hắn lúc này người đang không trung, đã khí kiệt, không chỗ mượn lực, đến hai trong thuyền đang lúc trong nước sông rơi xuống.

"Phù phù" một tiếng.

Vương Phú Quý hoa chân múa tay vui sướng rơi vỡ trong sông, một cái đã thành toàn thân ẩm ướt lặc, tóc tai bù xù ướt sũng. Kinh hoàng mà liều

mệnh đến Lý thị thuyền hàng thượng du đi, hoàn toàn chẳng quan tâm như thường ngày phong lưu phóng khoáng hình tượng.

Giờ khắc này, hăn hối hận ruột đều thanh rồi, sớm biết như thế, sẽ không nên cùng đi Lý thị một nhà xuống nông thôn mua lương thực, gặp gỡ thủy phi, rơi cái chặt vật như thế kết cục.

Một chiêu bị thua!

Hai chiếc trên thuyền tất cả mọi người hầu như đều xem ngây người.

Đinh Thập Tam cũng không nghĩ tới, hăn một đao liền đánh bay cái này Dực Vương Bang nội môn đệ tử Vương Phú Quý, sống sót một hồi lâu, rốt cuộc hiểu được, gia hỏa này hoàn toàn liền là một bộ tốt mã giẻ cùi.

Hăn không khỏi cười to, nổi giận mắng: "Hừ ~! Lão tử còn tưởng rằng người tiểu tử này là Dực Vương Bang cái gì nhân vật lợi hại! Làm cả buổi, nguyên lai cũng chính là một cái không có động tác võ thuật đẹp tam lưu tiểu nhân vật mà thôi!

Chỉ bằng người cái này mèo ba chân công phu, cũng dám tại nhà của người Đinh Thập Tam gia trước mặt trang phục giang hồ đại gia, làm cho gia cho người một cái mặt mũi? Cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem bản thân bao nhiêu cân lượng. Các huynh đệ bên trên, đưa bọn chúng đều làm thịt!"

Đinh Thập Tam khuôn mặt kiêu ngạo ngang sắc mặt, hăng hái, rút cuộc không có đem cái này Lý thị thuyền hàng bên trên, cái kia vài tên dựa vào nơi hiểm yếu chống lại Dực Vương Bang nội môn đệ tử đem làm một sự việc.

Bọn người kia, bất quá là một đám chưa đủ lông đủ cánh giang hồ người mới mà thôi, mạnh nhất Vương Phú Quý cũng chỉ có tam lưu hậu kỳ cảnh giới, căn bản không phải hăn một chiêu chi địch.

"Lão đại, chúng ta giết cái này mấy cái Được Vương Bang nội môn đệ tử, có thể hay không chọc phiền toái? Vạn nhất bọn họ hậu trường rất cứng, bị Được Vương Bang cao thủ tìm tới cửa, đây chính là đại phiền toái!"

Một gã thủy phi có phần có chút bận tâm. Cái này Vương Phú Quý mặc dù là cái không chịu nổi một kích động tác võ thuật đẹp, thế nhưng là có thể học được Được Vương Bang cao cấp kiếm pháp nội môn đệ tử, khẳng định hậu trường rất cứng.

"Lý lão gia lưu lại, cái này một vạn lượng bạc trắng chuộc thân tiền, bản gia là muốn định rồi. Còn lại, Sát! Trảm thảo trừ căn, nam một tên cũng không để lại, tất cả đều cột lên tảng đá chìm đến trong sông đi dút cá lớn. Cái này mấy cái mới xuất đạo nhóc con, đụng với ta Đinh Thập Tam gia, tính toán bọn hăn không may, kiếp sau đầu thai thêm chút ánh mắt, chớ chọc bên trên gia như vậy giang hồ loại người hung ác!"

Đinh Thập Tam trong mắt hiện lên một đạo tàn nhẫn hung quang, dữ tợn nói ra.

Trên giang hồ lẫn lộn, chính là tại đao kiếm đổ máu.

Hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, quản hăn cái gì chim hậu trường, coi như là Cô Tô Huyện thái gia lúc này, cũng phải ăn trước hăn Đinh Thập Tam gia một đao rồi hãy nói!

Rất nhanh, Đinh Thập Tam đâm uế ánh mắt đảo qua Lý thị thuyền hàng bên trên, vị kia thân thể tư thế đầy đà xinh đẹp Lý phu nhân, cùng với xinh đẹp động lòng người thiếu nữ Lý Kiều, lập tức trong lòng ngứa, có chút gấp khó dẫn nổi.

"Về phần trên thuyền hai vị này đẹp thiếu nữ xinh đẹp, đương nhiên cướp quay về Cự Kinh bang đi làm cho bản gia đem làm áp trại phu nhân. Các huynh đệ thêm chút sức, làm xong vụ này, chúng ta quay về trại trong

hảo hảo thật khoái hoạt một phen, những nha hoàn kia, lão mụ tử đều phần thưởng cho các người rồi."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 42: Tạt Dịch Che Mặt

Lý thị thuyền hàng bên trên còn dư lại Dược Vương Bang vài tên nội môn đệ tử, gia đình các thủy thủ, gặp Vương Phú Quý rơi xuống nước, đã là hoảng sợ. Lại bị Đinh Thập Tam lần này hung ác kêu gào, sợ tới mức từng cái một mặt như màu đất, dũng khí đều không có.

Bọn hăn những thứ này Dược Vương Bang nội môn đệ tử, thực lực cao nhất Vương Phú Quý cũng không phải là cái này thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam đối thủ.

Cái này còn thế nào đánh? Thế nhưng là không đánh lại không được, thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam kêu gào lấy đưa bọn chúng những thứ này Dược Vương Bang nội môn đệ tử cũng tất cả đều giết chết, đầu hàng đều không được.

"Đã xong! Hàng này thuyền tất cả mọi người cũng bị cái này cổ hung tàn thủy phi giết chết, ai còn có thể tới cứu chúng ta? !"

"Lý gia muốn đã xong, phu nhân, kiếp sau gặp lại!"

Lý thị phú thương ôm niết niết phát run Lý phu nhân, trốn ở thuyền hàng boong tàu dưới bàn, vợ chồng hai người tuyệt vọng nhìn nhau, ôm đầu khóc rống.

Trước đó một khắc, bọn hăn còn trên thuyền thiết yến, bày tiệc rượu sung sướng, du sơn ngoạn thủy phong quang vô hạn, nghĩ đến ngày sau trèo lên Ngô quận Vương thị thế gia cảnh cây cao, ngày sau sống qua hào phú quyền quý thời gian.

Lúc này mới thời gian một cái nháy mắt, ngày liền sụp đổ xuống rồi, vợ chồng bọn họ sẽ phải tại này cổ hung hãn thủy phỉ trong tay, nam cũng bị giết cho cá ăn, nữ cũng bị cướp quay về phỉ trại đem làm áp trại phu nhân, cả nhà bọn họ người là bực nào số khổ a!

Lý Kiều nhìn xem vây quanh tới đây thủy phỉ, mặt trắng bệch, trên ngọc thủ một thanh nhuyễn kiếm run rẩy, vô cùng tuyệt vọng.

Nàng trước kia còn trông cậy vào Vương sư huynh có thể đánh bại thủy phỉ thủ lĩnh, giải cứu Lý gia tại trong nước lửa.

Kết quả, nàng trong suy nghĩ vị kia phong độ nhẹ nhàng, tại Dưộc Vương Bang chúng người mới trong hàng đệ tử luôn luôn là nhân tài kiệt xuất đích thực Vương sư huynh, nhưng lại ngay cả cái kia tội phạm một chiêu cũng không địch, lại có thể như thế không chịu nổi một kích, ngã xuống trong nước đã thành ướm sùng, bản thân khó bảo toàn. Cao thủ hình tượng một cái, hoàn toàn sụp xuống rồi.

Lý Kiều trong lòng kịch liệt giãy giụa lấy, là tham sống sợ chết, hay là thừa dịp mình bị bắt được trước đó tự vẫn?

Nếu như bị bắt đi phỉ ỗ, lọt vào cái này thủy phỉ thủ lĩnh mọi cách lăng nhục, nàng còn không bằng hiện tại chết đi coi như xong rồi.

...

Trên trăm trượng xa bên ngoài mặt sông, vẫn như cũ bao phủ mịt mờ nhiều sương mù.

Tô Trần đang tại một cái bè trúc nhỏ bên trên, khoanh chân ngồi xuống, trung đan điền nổi lên chân khí cảm giác.

Đột nhiên, hân nhướng mày, dựng thẳng tai lắng nghe.

Xuyên thấu qua trên mặt sông mênh mông bạc vụ, mơ hồ nghe được phía trước được hai chiếc thuyền tại kề vai sát cánh vận chuyển, trong gió truyền đến một chút âm ỉ quát mắng, kịch liệt đánh nhau thanh âm.

Rất nhỏ tiếng ồn ào cũng rất dễ dàng bị gió sông che giấu. Người khác có thể sẽ xem nhẹ cái này thanh âm yếu ớt, nhưng thính lực của hắn, lại có thể nghe được nhìn thấy tận mắt.

"Cũng không biết là cái nào giang hồ bang phái đệ tử, tại chém giết?"

Tô Trần trong lòng suy nghĩ.

Vẫn như cũ tại bè trúc bên trên ngòi xuống, không động.

Một năm nay nhiều, hắn thường tại Ngô quận tất cả huyện chạy tạp dịch, biết rõ giang hồ tranh đấu nhiều.

Ngô quận chỉ là đại bang liền có năm cái, còn lại nhỏ bang phái hơn mười nhiều, giang hồ dùng binh khí đánh nhau chém giết đó là nhìn quen lắm rồi. Các loại nhiều thế hệ ân oán báo thù, chính tà đen trắng thị phi, ngoại nhân là phân biệt không rõ đấy.

Nếu là hai cái bên ngoài bang phái ở giữa phát sinh tranh đấu tranh chấp, những bang phái khác đệ tử phải không nhưng tùy ý nhúng tay. Tô Trần thấy bên ngoài bang đệ tử phân tranh, bình thường là đường vòng đi.

Trừ phi, là gặp được Dục Vương Bang đệ tử cùng bên ngoài bang đệ tử phát sinh tranh đấu.

Sở hữu bang phái đều được quy định, gặp được bản bang đệ tử cùng bên ngoài bang đệ tử phát sinh tranh đấu, được hai bên cùng ủng hộ nghĩa vụ, muốn vẫn đồng môn tương trợ chi đạo nghĩa.

Đương nhiên, còn có một loại khác tình huống đặc biệt, cái kia chính là gặp được lấy Cự Kinh bang cầm đầu giặc cướp, cũng có thể ra tay đánh chết. Ngô quận giang hồ ngũ đại bang, tứ đại bang đều được sản nghiệp của mình, chỉ có Cự Kinh bang đám thủy phi lấy tại hồ lớn sông lớn cướp bóc mà sống. Những thứ này giặc cướp đám là giang hồ công địch, bất luận cái gì bang phái đệ tử gặp được giặc cướp, đều nhưng giết tới.

Tô Trần loáng thoáng nghe đến, xen lẫn rất nhiều người khóc hô, hô hào thủy phi lớn tiếng cầu xin tha thứ, đao kiếm kim rõ ràng thanh âm.

Thủy phi?

Ngô quận nội thủy phi quá nhiều, nhất là Cự Kinh bang thủy phi cường thế nhất, tại hồ lớn sông lớn chạy thuyền lớn gặp được thủy phi ăn cướp, cái này cũng không kỳ lạ quý hiếm.

Liền Ngô quận các nơi quan phủ huyện nha đều tiêu diệt toàn bộ không đến, chỉ có thể mặc kệ, vắng lai đội thuyền cần thuê gia đình hoặc là bảo vệ phiêu khách tự bảo vệ mình, tự cầu nhiều phúc.

"Được đội thuyền tao ngộ thủy phi rồi hả? !"

Tô Trần nghe tiếng, thần sắc ngưng trọng.

Hắn xuất thân Chu Trang ngư dân, trong nhà mỗi tháng bị Cự Kinh bang thủy phi vơ vét tài sản một khoản cao tới một lượng bạc cân phí, năm trước tháng chạp cha mẹ khổ nỗi không có tiền giao cân phí, bị ép ý định đem bản thân bán cho thị trấn gia đình giàu có.

Hắn tự nhiên là phi thường thống hận những cái kia thường xuyên vơ vét tài sản ngư dân thủy phi, đúng là những thứ này thủy phi, làm hại hắn thiếu chút nữa bị cha mẹ bán mình là nô, được nhà khó thuộc về, bị ép rời nhà trốn đi.

Nếu như nói, Tô Trần trên giang hồ cùng với ngày sanh ra đã có kẻ thù, vậy cũng chỉ có Cự Kinh bang cầm đầu thủy phi.

Từ gia nhập Được Vương Bang sau đó, Tô Trần ngày đêm khổ tu, liên thường nghĩ đến có một ngày bản thân có thể tiêu diệt thủy phi, là bản thân, cha mẹ cùng Chu Trang các ngư dân ra nhất khẩu ác khí.

Như phía trước, chỉ là một trận bình thường giang hồ bên ngoài bang đệ tử ở giữa dùng binh khí đánh nhau, cũng thì thôi. Hắn nhìn gặp cũng là quay đầu liền đi, không lẫn vào.

Nhưng nếu thật là thủy phi ăn cướp, hẳn nhưng không cách nào làm như không thấy, còn là mau mau đến xem tình huống.

Đánh thắng được thủy phi, liền tiến lên bang một chút. Đánh không lại liền rút lui, hẳn cũng sẽ không mạo muội xúc động.

Tô Trần thầm nói.

Bè trúc nhỏ đột nhiên gia tốc, nhanh chóng tiếng ồn ào phương hướng mà đi.

Rất nhanh, Tô Trần bè trúc nhỏ tiếp cận phía trước hai chiếc thuyền lớn, ước chừng còn có hai ba mươi trượng xa. Bạc vụ bao phủ mặt sông, người bình thường chỉ có thể mơ hồ chứng kiến đội thuyền mơ hồ hình dáng.

Tô Trần thị lực, cũng đã nhìn rõ ràng hai chiếc trên thuyền tình hình chiến đấu.

Thuyền tốc độ bên trên, một gã thủy phi có chút lợi hại, hung hãn một đao, sẽ đem một đao quen thuộc cắm y thân ảnh, đánh rớt trong nước.

"Vương Phú Quý? Hắn như thế nào trên thuyền?"

Tô Trần chứng kiến cái kia thân ảnh quen thuộc, không khỏi kinh ngạc.

Hắn biết Đạo Vương Phú Quý thực lực, tam lưu hậu kỳ cảnh giới tại Được Vương Bang người mới nội môn đệ tử trùng coi như là cao thủ, lại bị thủy phi một đao đánh bại, chênh lệch to lớn như thế.

Lấy hắn nhìn để, ngược lại cũng không phải là Vương Phú Quý kiếm pháp quá yếu, mà là quá sợ tổn thương sợ chết, bị thủy phi cái này hung hãn mãnh liệt đao pháp làm cho dọa bối rối.

"Cái kia thủy phi võ kỹ bình thường, một lượng sát khí ngược lại là rất hung hãn đấy. . . !"

Tô Trần rất nhanh nhìn rõ ràng hai trên chiếc thuyền tình hình chiến đấu.

Một bên là thủy phi thuyền tốc độ, chỉ có một gã thủy phi thủ lĩnh nhìn qua hơi chút lợi hại điểm, còn lại đều là thủy phi tiểu lâu la, không đáng giá nhắc tới.

Bên kia nhưng là Lý thị chuyển thước thuyền hàng, Lý thị vợ chồng cùng hơn hai mươi tên thủy thủ, gia đình, còn có Vương Phú Quý, Lý Kiều cùng vài tên Được Vương Bang nội môn đệ tử.

Tô Trần trong lòng nhanh chóng tính toán phần thắng.

Hắn tuy rằng cũng chỉ là tam lưu võ giả, còn kém ba năm ngày mới có thể đột phá hạ đan điền, nhưng võ kỹ tại phía xa Vương Phú Quý ở trên.

Huống hồ, hắn còn có siêu phàm cảm giác lực cực lớn ưu thế, chỉ cần có thể cùng thủy phi đánh hơn vài chục tuyến, kéo dài thời gian.

Thuyền hàng bên trên mọi người thừa cơ giải quyết mặt khác hơn mười tên thủy phi, cuối cùng mọi người cùng nhau vây công thủy phi đầu lĩnh, có lẽ có thể vẫn hồi bại cục, phần thắng được bảy tám phần trở lên.

Tô Trần nghĩ tới đây, theo góc áo "Bá" một cái xé rách một lớn khối vải xanh, mơ hồ tại trên mặt của mình, bề trức nhanh chóng tới gần Lý thị thuyền hàng.

...

Vương Phú Quý rơi vào trong sông thành ướt sũng sau đó, Lý thị thuyền hàng bên trên Lý thị vợ chồng cùng Lý Kiều, vài tên Dục Vương Bang nội môn đệ tử, còn có chúng gia đình cùng các thủy thủ đã lâm vào tuyệt vọng, đầu đang dùng côn sắt xiên, thuyền mái chèo ngoan cường chống cự.

Cái này cổ thủy phi vô cùng hung tàn, muốn đoạt bọn hãn tất cả mọi người tính mạng, bọn hãn đương nhiên không chịu ném đi nhà mình tính mạng.

Kết quả một phen quần chiến xuống, cái kia hơn mười tên thủy phi thủy chung không thể đem chiếc này thuyền hàng đánh hạ để, vẫn như cũ giằng co không dưới.

Thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam thấy thủ hạ đám thủy phi chậm chạp không thể đánh hạ thuyền hàng, không khỏi có chút nổi nóng, đang chuẩn bị xách đao tự mình động thủ đánh hạ thuyền hàng.

Đã thấy, một cái bề trức nhỏ chạy ra khỏi bạc vụ, nhanh chóng hướng hai thuyền dựa sát vào.

"Rầm Ào Ào!"

Bề trức tóe lên bọt nước thanh âm, lập tức đưa tới hai chiếc trên thuyền, song phương kịch chiến nhân chú ý.

"Đinh lão đại, lại có một cái bề dựa đi tới rồi! Chúng ta ở chỗ này làm việc, rõ ràng còn được người không sợ chết dám tới đây tham gia náo nhiệt.

. . Như thế nào hân còn đeo mơ hồ khăn, giấu đầu lộ đuôi, không dám lộ diện a? !"

Một gã thủy phi chứng kiến mịt mờ sương mù trên mặt sông lao ra một cái bè trúc, hướng bọn họ mà tới, không khỏi tiếng kêu kì quái.

Lý thị gạo trên thuyền, Lý thị phú thương, Lý phu nhân cùng Lý Kiều, Dưộc Vương Bang các đệ tử cùng mọi người thấy được một cái bè lỗ thủng vụ xông thẳng lại, cho rằng đã đến viện binh cao thủ, nhất thời phấn khởi mừng rỡ.

Thế nhưng là mọi người cẩn thận lại một xem.

Bè trúc bên trên, chỉ có một gã Thanh y tạp dịch, khăn vải mơ hồ mặt, liền một kiện binh khí cũng không có mang, chống đỡ một bộ trúc cao, liền rậm rạp đụng đụng xông lại.

Thường đi giang hồ người cũng biết, tất cả đại bang phái đệ tử quần áo và trang sức được rõ ràng phân chia, tầng dưới chót tạp dịch là Thanh y, nội môn đệ tử là áo trắng, cầm y, tiền bối hộ pháp, cung phụng cùng là các màu đại bào các loại.

Giang hồ bang phái cấp bậc thâm nghiêm, quần áo và trang sức chú ý, không được vượt qua, vì vậy bình thường liếc liền nhìn ra thân phận để.

Cái này thanh y thiếu niên ăn mặc, rõ ràng chính là Dưộc Vương Bang một gã ra ngoài làm việc cấp thấp chấp sự tạp dịch, gặp ở đây đánh nhau, tới đây hỗ trợ dựng người đứng đầu.

Đoán chừng là sợ chọc phiền toái, bị đám thủy phi lúc sau tính sổ, mới bịt kín trước mặt không dám lộ ra chân dung.

Thế nhưng là, lấy cái này Thanh y tạp dịch trang phục, hiển nhiên là cái tam lưu cảnh giới tiểu nhân vật, đừng nói cứu bọn họ rồi, chỉ sợ liền bản

thân mạng nhỏ đều muốn không công dụng tiến đến.

Chúng đám thủy phi, đều bị ôm bụng cười cười to.

Lý thị thuyền hàng bên trên mọi người, nhưng là âm thầm thất vọng.

"Haha, gia còn tưởng rằng đã đến một cái gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ giang hồ đại hào, không muốn nhưng là một cái nhỏ tạp dịch, dọa gia nhảy dựng. Ba người các người qua, chém cái này không có mắt nhỏ tạp chủng, băm thành thịt vụn cho cá ăn!"

Thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam khinh thường tôi một con, thậm chí không muốn làm cho cái này Thanh y tạp dịch ô uế tay của mình, đầu lệnh cường chế dưới tay lâu la ra tay.

"Được! Đinh lão đại đợi chút một lát, các huynh đệ mấy cái đi chinh đồn hãn!"

"Tiểu tử, chịu chết đi!"

Lập tức được ba gã hung hãn thủy phi ác hán, kêu to, theo Lý thị thuyền hàng bên trên nhảy xuống, ba thanh sáng loáng hàn quang đại đao, hướng Tô Trần vào đầu bổ tới.

Thuyền hàng bên trên, Lý thị phú thương cùng tất cả mọi người không đành lòng nhìn thẳng, cái này Thanh y nhỏ tạp dịch lấy một địch ba, nhất định sẽ bị đám thủy phi loạn đao chém chết.

Tô Trần tay chống đỡ trúc cao, gặp đám thủy phi phi thân nhảy để, ba thanh đại đao vào đầu chặt bỏ, nhưng là thần sắc thản nhiên.

Cái này ba cái thủy phi, được một cái là tam lưu võ giả, mặt khác hai không nhập lưu võ giả, đều là tập võ mấy tháng võ kỹ thủy phi tiểu lâu la, cũng liền so với bình thường tráng hán lợi hại hơn một chút mà thôi.

Tô Trần cũng không có lãng phí thời gian, trong tay một cái cao vài trượng trúc cao một phen, tiện tay hướng cái kia phi thân đánh tới ba gã thủy phi, quét ngang qua.

"Đùng!"

Ba gã thủy phi đang ở không trung, chỉ cảm thấy hoa mắt, một cái trúc cao bóng dáng hướng bọn họ kéo tới.

Cái này trúc cao xảo trá vô cùng, như bùn rắn bình thường tránh được trong tay bọn họ đại đao, đánh vào ba gã thủy phi trên bụng, đánh chính là bọn hắn một hồi dờn sông lấp biển kịch liệt đau nhức.

Đám thủy phi kêu thảm thiết, ngã xuống vào trong nước, "Phù phù" tóe lên mảng lớn bọt nước, tại trong sông giãy giụa bốc lên, rất nhanh ăn no rồi một bụng nước sông, đánh mất sức chiến đấu.

Bậc này một gậy trúc sào quật ngã ba cái thủy phi tiểu lâu la, đánh chính là là nước chảy mây trôi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 43: Trận Đầu Trên Giang Hồ

Lý thị thuyền hàng bên trên chính giao chiến đám thủy phi, vài tên Được Vương Bang nội môn đệ tử, còn có chúng gia đình, các thủy thủ thấy như vậy một màn, đều xem ngây người, trên tay động tác cũng không khỏi chậm lại, nhao nhao nhìn về phía bè trúc bên trên Tô Trần, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Bậc này che mặt Thanh y tạp dịch kia tướng mạo không đẹp, rõ ràng tiện tay một gậy trúc sào liền quét ngã ba gã thủy phi, chẳng lẽ là Được Vương Bang Tạp Dịch Đường cao thủ? Tạp Dịch Đường cao thủ cực ít, nhưng là vẫn có như vậy mấy cái đấy.

"Vị này Tạp Dịch Đường sư huynh, nhanh tới cứu chúng ta!"

Được Vương Bang vài tên nội môn đệ tử, nhao nhao lộ ra vẻ mừng như điên, xem ra vị này che mặt Thanh y tạp dịch thực lực không kém, mới có thể cứu bọn họ.

"YAA.A.A.., bậc này Thanh y tạp dịch được chút bản lĩnh a, xem ra còn là một cái tam lưu trúng hảo thủ, khó trách dám đến chặn ngang một gậy tre. Chặc chặc, nhìn hắn một cơn này quét ngang, so với kia họ Vương còn mạnh hơn rất nhiều."

Thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam trong lòng có chút kinh ngạc.

Lý thị thuyền hàng bên trên tình hình chiến đấu vốn đã là căng thẳng, mắt thấy mất đi ba cái thủy phi, hắn cũng phách không xuất ra dư thừa đám thủy phi để đối phó Tô Trần, phải tự mình ra tay mới được.

Tô Trần thu thập ba cái thủy phi, thừa lúc bè trúc bay thẳng đến thuyền tốc độ mà tới, đến thuyền tốc độ bên cạnh nhảy lên nhảy lên thuyền tốc độ.

Đinh Thập Tam tay cầm Phân Thủy Dao, kiêu ngạo đứng ở mũi thuyền, quan sát bè trúc nhỏ bên trên Tô Trần.

Nha!

Bạc này nhỏ tạp dịch rõ ràng còn thực có can đảm tìm đến chết, cho rằng đánh bại ba cái thủy phi tiểu lâu la, thì có dũng khí tới khiêu chiến hãn cái này thủy phi đầu lĩnh, nhị lưu cảnh giới hảo thủ rồi.

"A, có mắt như mù tiểu tạp chủng, đường lớn có đường người không đi, Địa Ngục không cửa xưa nay đầu nhập. Đinh Thập Tam gia hôm nay liền lấy cái mạng nhỏ của người, kiếp sau đầu thai, nhớ kỹ có hơn một con mắt!"

Đinh Thập Tam nhe răng cười hét lớn, trong tay Phân Thủy Dao quán chú chân khí, một dãy ánh đao chớp động, hóa thành một đoàn chói mắt đao ảnh, hướng Tô Trần vọt tới.

Tô Trần nhoáng một cái trúc sào.

Một đạo trúc hình ảnh như rắn phá không mà ra, trong nháy mắt xuyên thấu cái kia mảnh đao ảnh.

"Đùng!"

Đinh Thập Tam còn không có đánh ra đao, chỉ cảm thấy má trái gò má bị trúc sào cái đuôi mãnh liệt quất một cái, nóng rát, rút đầu hãn chóng mặt hoa mắt, lão đảo ngược lại lui lại mấy bước.

Đinh Thập Tam bóp lấy bầm tím nửa bên gương mặt, răng nát vài khối, phun ra một con đực ngầu tanh hồng răng huyết để, có chút khó có thể tin

phát mộng.

Đây là cái gì côn pháp, như vậy tà môn?

Hắn ngẩng đầu rồi lại trông thấy, đối diện cái kia che mặt Thanh y tạp dịch dù bận vẫn ung dung tại mấy trượng có hơn, cũng không tới gần đến, chẳng qua là trong tay nắm một đầu dài trúc sào, cười nhạo ánh mắt nhìn xem hắn.

Đình Thập Tam coi như là xem đã minh bạch, bậc này Thanh y tạp dịch là muốn trận chiến lấy trong tay trúc sào dài đến hai ba trượng, khi dễ trong tay hắn hai thước đoản đao.

"Tôi ~, một cái Thanh y tạp dịch, cũng dám tại Đình gia trước mặt ra vẻ côn pháp cao thủ. Gia gọt đứt người trúc sào, nhìn người lấy cái gì để giả bộ cao thủ!"

Đình Thập Tam nhổ nước miếng, giận dữ, trong tay Phân Thủy Đao vung lên, hướng trúc sào bổ chém tới.

Lấy hắn lưỡi đao chi lợi, nhất định có thể một trăm mà đứt.

Thế nhưng là, mặc cho đao của hắn mau nữa, Tô Trần trong tay một cái trúc sào, giống như là một cái xảo trá không lưu thủ nên xà, không dính tay, chạm tới đều sờ không tới bên cạnh, chỗ nào chém trúng.

"Đùng!"

"Đùng!"

"Đùng!"

Đình Thập Tam lại là liên tiếp bị đánh trúc sào ba côn, đánh đến hắn oa oa gọi dậy, vô cùng thâm. Vốn là bụng bị đã trúng một côn, đau hắn

khàn giọng nhếch miệng, bụng rút gân, thiếu chút nữa phun ra bữa cơm đêm qua tối.

Hắn phần nộ vọt tới trước, chân trước mới mới lao ra một bước, liền đã trúng một côn, đau hằn nửa quỳ trên mặt đất. Ngay sau đó, hắn vung đao cánh tay lại bị đánh một côn, đau toàn tâm, thiếu chút nữa liền Phân Thủy Đao đều ném đi.

Đình Thập Tam chật vật vô cùng, nhưng là trong lòng hoảng hốt.

Bậc này Thanh y tạp dịch côn pháp, không phải bình thường lợi hại, như bóng với hình, gặp không liền vào, sợ là cùng những cái kia cao thủ nhất lưu đều được so với.

Chỉ là, trúc sào nội không chứa chân khí, bổng đánh chính là uy lực yếu đi một tí, lấy tu vi của hắn còn gánh vác được. Nếu không, trúc sào nếu là ẩn chứa hùng hậu chân khí, chỉ cần một côn có thể đem hắn đánh chính là bụng bắn đánh rách tả tơi, thất khiếu chảy máu, bị mất mạng tại chỗ.

Đình Thập Tam dám đoán chắc, đây là một cái côn pháp thần kỳ cao minh, nhưng tu vi vẫn như cũ rất thấp, còn là hạ đán điền tam lưu hậu kỳ cảnh giới Thanh y tạp dịch.

"Bậc này Thanh y nhỏ tạp dịch quá giáo hoạt, ý vào côn pháp cao minh, cách xa xa đánh bản gia. Nhưng Đình gia ta thế nhưng là được chân khí nhị lưu hảo thủ, bậc này liền cho người bậc này nhỏ tạp dịch nhìn một cái, chân khí lợi hại! Bản gia dùng chân khí hộ thân, vọt tới người phụ cận, nhìn người như thế nào đánh cho đụng đến ta."

Đình Thập Tam bị trúc sào đánh cho ba bốn côn, đánh chính là hắn giện sôi lên, hỗn hển.

Đao pháp của hắn võ kỹ rất bình thường, chỉ là ẩn chứa chân khí sau đó, sát thương uy lực cực mãnh liệt. Luận tinh diệu, còn xa không bằng thân là

tam lưu võ giả Vương Phú Quý.

Trước đó, hãn và Vương Phú Quý một trận chiến, hoàn toàn là bằng vào ra tay tàn nhẫn, thẳng đến đối phương chỗ hiểm, lấy mạng đổi mạng giang hồ đấu pháp, dồn ép lâm chiến kinh nghiệm chưa đủ Vương Phú Quý hoảng hốt quay về kiếm phòng thủ. Hãn lại bằng vào nội gia chân khí, một đao đánh bay Vương Phú Quý trong tay bảo kiếm, mới đưa Vương Phú Quý một chiêu đánh bại, rơi xuống sông.

Nhưng cái này đấu pháp, đối với bậc này Thanh y tạp dịch không có bất kỳ tác dụng.

Trước mắt cái này Thanh y tạp dịch quá cẩn thận một chút rồi, căn bản không cùng hãn cận thân chém giết, chỉ là ý vào một cái cao vài trượng trúc sào cùng cao minh côn pháp, cùng hãn quần chiến quần nhau.

Trong tay hãn Phân Thủy Đao hoặc là bổ vào không khí bên trên, hoặc là bổ vào thuyền tốc độ trên boong thuyền, bổ gỗ vụn văng khắp nơi, chính là dính không đến bậc này Thanh y tạp dịch trúc sào, tức giận đến hãn phiền muộn quả muốn thổ huyết.

Mặc hãn như thế nào hung hãn liều mạng đao pháp, cách mấy trượng xa cũng không chạm được Thanh y tạp dịch may mắn. Tiếp tục như vậy, chỉ cần hơn mười côn, hãn sẽ bị rút da tróc thịt bong, đứng không dậy nổi.

Đinh Thập Tam quay đầu nhìn về Lý thị thuyền hàng bên trên nhìn một cái, sắc mặt càng là trắng bệch, kinh sợ cùng đến.

Lý thị thuyền hàng bên trên, chúng đám thủy phi tình cảnh cũng trở nên vô cùng không lạc quan.

Nguyên bản hơn mười tên đám thủy phi đã bị Tô Trần làm cho đánh rớt thủy ba cái, vẫn còn trong sông giãy giụa lấy uống một bụng thủy, cơ bản phế bỏ.

Mà Vương Phú Quý rơi xuống hà sau đó, lại trốn về tới thuyền hàng bên trên, nắm lên một thanh kiếm đưa vào chiến đấu.

Bậc này một tăng một giảm, trực tiếp dẫn đến còn dư lại bảy tám tên đám thủy phi không thể chịu được sức lực, bị đè ép đã đến Lý thị thuyền hàng đầu thuyền biên giới một góc bên trên.

Mắt thấy không dùng một lát, đám thủy phi sẽ bình bại như núi đổ, bị toàn bộ đánh rớt xuống nước sông đi.

Đến lúc đó, Vương Phú Quý những thứ này Được Vương Bang vài tên nội môn đệ tử đám, cùng hơn mười danh gia đình, thủy thủ cùng một chỗ vây công tới đây, hãn Đình Thập Tam coi như là nhị lưu hảo thủ, không có ba đầu sáu tay, cũng không thể chịu được kinh phong.

"Không được, phải tốc chiến tốc thắng! Mau chóng làm thịt bậc này Thanh y tạp dịch, tiến đến trợ giúp huynh đệ khác! Bị bắt đặc dĩ, phải vận dụng bản gia tuyệt mật đòn sát thủ, mới có cơ hội giết chết cái này tạp dịch. Bậc này tạp dịch nhìn qua còn trẻ, khẳng định không có bao nhiêu kinh nghiệm, một lần hù dọa sẽ trúng chiêu!"

Đình Thập Tam trong mắt hiện lên một đạo giáo hoạt âm hiểm hung quang, thần sắc điên cuồng.

Hãn chỉ là nhị lưu sơ kỳ, mới bước vào trung đan điền hai ba năm, chân khí rất ít.

Bậc này có hạn chân khí chỉ có thể làm một cái công dụng, hoặc là dùng để quán chú trong đao tăng cường sát thương uy lực, hoặc là dùng để hộ thể. Không đủ để chiếu cố công thủ.

"Tạp chủng, chịu chết đi ——!"

Đình Thập Tam bạo rống một tiếng, lập tức thu hồi rót vào trong thân đao chân khí, lấy chân khí bảo vệ quanh thân, cứng rắn đứng vững Tô Trần rút đánh tới trúc sào, hướng Tô Trần mãnh liệt tiến lên.

Trong tay hãn đại đao điên cuồng bổ loạn trăm, bộc phát ra chưa từng có từ trước đến nay sinh tử đánh cược một lần tội phạm khí thế, muốn cùng Tô Trần cận thân chém giết.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 44: Hiểm Ác Độc Chiêu!

Tô Trần cùng Đinh Thập Tam một lần giao thủ, liền biết mình võ kỹ trình độ tại phía xa Đinh Thập Tam ở trên, bổng đánh bậc này thủy phi đầu lĩnh cũng là bình thường sự tình.

Chỉ là, trong tay bậc này chỉ làm trúc sào bay bổng, bổng đánh nhau uy lực quá yếu chút ít.

Hắn dùng trúc sào liền quất Đinh Thập Tam vài côn, vẫn như cũ không thể đem cái này nhị lưu cảnh giới thủy phi đầu lĩnh chết, rõ ràng còn dám dùng một bộ hung ác không phục ánh mắt tới trừng bản thân.

Tô Trần không khỏi thầm nói một tiếng đáng tiếc.

Nếu như lại đợi thêm ba năm ngày, bản thân trung đan điền luyện ra chân khí tới, tại trúc sào bên trên quán chú vào chút ít chân khí, uy lực ít nhất lật cái gấp hai ba lần, chỉ sợ cũng có thể một gậy có thể làm cho bậc này thủy phi đầu lĩnh kêu cha gọi mẹ cầu xin tha thứ.

Tô Trần chứng kiến Đinh Thập Tam đột nhiên một bộ liều lĩnh, chỗ xung yếu tới dốc sức liều mạng điên cuồng thế công, không khỏi trong lòng rung mình.

"Bậc này thủy phi đầu lĩnh, chẳng lẽ là muốn làm khốn thú chi đấu!"

Hắn không dám lãnh đạm, quay người liền hướng sau rút lui, kéo ra mấy trượng khoảng cách xa.

Hiện tại Lý thị thuyền hàng bên trên tình hình chiến đấu đã bắt đầu nghịch chuyển, Vương Phú Quý bọn hắn một đám nội môn đệ tử cùng gia đình thủy thủ, rất nhanh là có thể đem còn dư lại bảy tám tên thủy phi lâu la đám tiêu diệt, quay đầu vây công bậc này thủy phi đầu lĩnh.

Được tám chín thành phần thắng nắm chắc phía dưới, Tô Trần tự nhiên cũng không có ý định cùng Đinh Thập Tam bậc này thủy phi đầu lĩnh cận thân chém giết, bảo đảm bản thân an toàn là bên trên.

Đinh Thập Tam một bộ làm bộ muốn xông lên, nhìn thấy Tô Trần quay người mà chạy, hắn rồi lại đột nhiên dừng lại, biểu lộ làm ra một bộ âm mưu quỷ kế thực hiện được cười lạnh.

"Hừ, nhỏ tạp dịch, bị lừa rồi! Quả nhiên là không có kinh nghiệm nột điều, cùng Đinh gia ta đây hai ba mươi năm người từng trải đấu, còn non nớt này!"

Đinh Thập Tam cánh tay trái nhanh chóng vừa nhấc, lộ ra dài trong tay áo cất giấu một bộ ám nỏ.

Bộ dạng này tay áo nỏ rất nhỏ trùng hợp, chỉ vụn vụn có lòng bài tay lớn nhỏ, là tinh thiết chế tạo tinh vi cơ quan ám khí, xảo diệu vô cùng. Đáng tiếc một lần chỉ có thể lắp đặt một chi ngắn nỏ độc tiễn, hơn nữa cần tay động lắp đặt, sử dụng tới vô cùng phiền toái.

Độc nỏ tầm bắn cũng chỉ vụn vụn có ba bốn trượng, cũng không xa. Nhưng mà xạ tốc cực nhanh, có thể nói tốc độ ánh sáng ở giữa liền có thể bắn trúng mục tiêu.

Đây là Đinh Thập Tam giấu giếm đòn sát thủ, như thường ngày cực ít sử dụng, cũng chỉ tại gặp gỡ nhị lưu trở lên hảo thủ, tình thế cấp bách bảo vệ tính mạng thời điểm, mới có thể lộ ra để làm cuối cùng đánh cược một lần.

Một khi thi triển, còn không cách nào giải quyết đối thủ mà nói, vậy hẳn không còn lối thoát, cũng chỉ còn lại có nhảy cầu trốn chạy để khỏi chết một đường rồi.

Đinh Thập Tam cánh tay tay áo nổ, "HƯU...U...U ——!" một tiếng, nổ bắn ra một chi dài ba tấc tên nổ, kích xạ hướng Tô Trần sau lưng chỗ yếu hại.

Tô Trần chính quay đầu lại hướng sau chạy, đột nhiên cảm thấy một đạo âm trầm hàn mang, từ phía sau lưng hăng hái kéo tới.

Hắn không khỏi sợ tới mức hoảng sợ, cả thân thể trong nháy mắt té nhào vào phía trước trên boong thuyền.

"Vèo ——!"

Một đạo vài tấc đen sắc hắc quang, hơi yếu mũi tên rõ ràng thanh âm, hầu như dán Tô Trần phía sau lưng, kỳ lưng mà qua, hung hăng bám tại hắn phía trước mạn thuyền chỗ, lông đuôi còn đang kịch liệt rung động lắc lư.

"Độc tiễn!"

Tô Trần ngẩng đầu, chứng kiến hung hăng đóng đinh tại mạn thuyền bên trên, chi kia không ngừng rung động lắc lư ngấn nổ độc tiễn, không khỏi kinh hãi ra một thân mồ hôi lạnh, thiếu chút nữa hồn đều bay một nửa.

Thủy phi đầu lĩnh một chiêu này cũng quá âm độc, trước là một bộ làm bộ muốn bổ nhào dốc sức liều mạng tư thế, làm cho hắn vội vàng quay người trốn xa, lại đột nhiên ở sau lưng dùng ám nổ đánh lén.

Nếu không phải mình siêu phàm cảm giác lực rất mạnh, phát hiện sau lưng tên nổ bắn ra trong nháy mắt, liền nhanh như chớp xu thế quyết đoán té nhào vào trên boong thuyền, khẳng định phải trúng chiêu.

Bạc này nếu như bị này cái độc tiễn đánh trúng, chính mình cái mạng nhỏ liền giao đời ở chỗ này.

Cái gì ngày sau võ đạo đại thành, trường kiếm kiêu ngạo cười giang hồ, áo gấm về nhà các loại mộng đẹp, hết thấy đều không cần còn muốn. Bạc này lưu lạc giang hồ, quả nhiên là đầu đeo trên cổ, đao kiếm đổ máu.

Đinh Thập Tam từ phía sau lưng đánh lén, bắn ra độc nỏ sau đó, chính vui rạo rức chờ Thanh y tạp dịch trúng tên toi mạng.

Đã thấy, cái kia Thanh y tạp dịch thần kỳ một cái té nhào vào trên boong thuyền, sai một ly tránh thoát ngăn nỏ độc tiễn.

"Không thể nào! Người bà ngoại đấy, bạc này sau lưng tối nỏ người cũng có thể trốn được, quá tà môn rồi, chẳng lẽ là trên lưng cũng dài một đôi mắt?"

Đinh Thập Tam không khỏi cả kinh thiếu chút nữa tròng mắt đều rớt xuống.

Hắn trà trộn giang hồ hơn mười năm, bạc này tối nỏ không hề có dấu hiệu bỗng nhiên thi xuất, xạ tốc cực nhanh, cho dù là cao thủ nhất lưu cũng bị hắn ám toán, mất mạng trong giang hồ.

Bạc này Thanh y tạp dịch nhưng mà chính là tam lưu võ giả mà thôi, rõ ràng như là trên lưng dài quá ánh mắt giống nhau, đưa lưng về phía hắn, rõ ràng còn có thể tránh mở bạc này chi độc tiễn.

"Chết tiệt thủy phi đầu lĩnh! Không cho người chút cho biết tay xem một chút, làm như ta bạc này tạp dịch đệ tử dễ khi dễ đúng không!"

Tô Trần kinh hồn sau đó là đại chấn, một cái cá chép lặn qua lặn lại trở mình trả lại.

Hắn nằm lên bên cạnh cái kia cây gậy trúc, trong nháy mắt đầy trời giọt mưa giống nhau, trúc hình ảnh hướng Đinh Thập Tam vào đầu đập tới.

Trước đó, đó là Tô Trần giang hồ trận đầu, gặp phải còn là trung đan điền nhị lưu cảnh giới, vì vậy đánh đến cẩn thận từng li từng tí, đầu suy nghĩ kéo dài thời gian, căn bản không có ý định cùng Đinh Thập Tam làm vậy khốn thú chi đâu.

Hiện tại, Tô Trần kinh động cùng đến phía dưới, toàn lực tấn công mạnh, cái kia cổ bá đạo khí thế, vẫn còn tại Đinh Thập Tam bậc này tội phạm ở trên.

Đinh Thập Tam thần sắc hoảng hốt, vừa định vùng đao ngăn cản thời điểm, Tô Trần trúc sào cũng tại trong chớp mắt biến hóa hơn mười phương hướng.

Trúc hình ảnh xảo trá vô cùng, chọc, đâm, quét, bổ, tựa như một cái chỗ nào cũng có u linh huyền ảnh giống nhau, theo hắn đao ảnh khe hở ở giữa chui vào.

Bậc này căn bản không phải một cái tam lưu võ giả có thể nắm giữ chiêu thức cảnh giới, ít nhất là nhất lưu cảnh giới cao thủ, mới có như vậy nhập vi cảnh giới võ kỹ.

"Gia hỏa này võ kỹ căn bản không giống như là tam lưu. . . Hắn còn che mặt, sẽ không phải là cao thủ nhất lưu, cố ý giả dạng làm Thanh y tạp dịch đi? Không tốt, phải trốn!"

Đinh Thập Tam hộ thể chân khí bị trúc sào "Đùng đùng" sinh sôi đánh đến tan rã, đánh đến hắn mặt mũi tràn đầy là máu, thần sắc sợ hãi.

Hắn không chống nổi, vội vàng quay người, lao về phía giữa sông.

Đang nhảy hà trong nháy mắt, hắt lại hướng Lý thị thuyền hàng bên trên liếc qua.

Chỉ thấy, còn dư lại bảy tám tên thủy phi lâu la đám, cũng hoàn toàn ngăn cản không nổi Vương Phú Quý, Lý Kiều cùng vài tên nội môn đệ tử cùng hơn mười tên thủy thủ, gia đình tấn công mạnh.

Đã xong, đại thế đã mất!

Đình Thập Tam trong lòng một hồi bi ai, "Phù phù" một tiếng nhảy vào sông lớn, lặn xuống nước bỏ chạy.

...

Lý thị thuyền hàng bên trên.

"Chư vị sư đệ, giết, giết sạch những thứ này thủy phi ~!"

Vương Phú Quý gào thét lớn, toàn thân xiêm y ướt sũng, tay thuận cầm trường kiếm, then quá hoá giận mà liều mệnh chém giết những cái kia làm cho hắt mất hết mặt mũi thủy phi.

Bởi vì rơi xuống hà thành ướt sũng, ném đi nội môn đệ tử cao thủ uy phong cùng mặt mũi, đều muốn tại đây chút ít thủy phi tiểu lâu la trên thân tìm trở về mặt mũi tới, ra một khẩu ác khí.

Hắt mặc dù không phải Đình Thập Tam cái này nhị lưu thủy phi đối thủ, nhưng mà đối với mặt khác thủy phi tiểu lâu la đám nhưng là dư xài, một tay tinh diệu tuyệt luân kiếm chiêu, những cái kia thủy phi lâu la không phải hắt ba năm tuyển chi địch, bị tại chỗ chém giết hai người.

Được vị này Vương Phú Quý vị này "Cao thủ" đưa vào chiến đấu, Được Vương Bang đệ tử, Lý gia bọn gia đình nhanh chóng chiếm cứ thượng

phong, đem cuối cùng còn dư lại năm sáu tên đám thủy phỉ dồn đến thuyền góc biên giới.

Chúng đám thủy phỉ còn trông cậy vào Đinh Thập Tam đánh bại Tô Trần, đến đây trợ giúp bọn hăn đâu rồi, không nghĩ tới Đinh Thập Tam rõ ràng trước một bước bị thua mà chạy.

Bọn hăn rồi lại tuyệt vọng phát hiện, thủ lĩnh Đinh Thập Tam rõ ràng đánh không lại cái kia Thanh y tạp dịch, so với bọn hăn còn trước một bước nhảy cầu chạy thoát.

Lập tức, bọn hăn ở đâu còn dám tiếp tục chém giết tiếp, nhao nhao "Phù phù" nhảy dưới thuyền hà, đi theo Đinh lão đại trốn chạy để khỏi chết.

Tô Trần thu hồi cây gậy trúc, đang muốn đi đuổi giết bậc này Đinh Thập Tam, lại bị sau lưng Lý thị phú thương tiếng gọi ầm ỹ gọi lại.

"Tiểu ân công chậm đã một bước, đa tạ đại ân cứu mạng, xin hỏi tiểu ân công cao tính đại danh, có thể một xem chân dung? Nay ân trọng như núi, lão phu sau khi trở về, nhất định phải đến nhà bái tạ, hảo hảo báo đáp cảm tạ ân công đại ân mới là!"

Lý thị phú thương cùng Lý phu nhân hai người tìm được đường sống trong chỗ chết, kinh hỉ quá đổi, lão đảo theo boong tàu từ dưới đáy bàn bò ra.

Bọn hăn vội vàng hướng Tô Trần được rồi một cái lễ bái đại lễ, cảm tạ đại ân cứu mạng.

Cả đầu thuyền hàng bên trên thủy thủ, gia đình cùng bọn nha hoàn, cũng nhao nhao cùng theo Lý thị vợ chồng quỳ gối tại thuyền trên boong thuyền, cao giọng khấn tạ vị này Thanh y tạp dịch ân cứu mạng.

Chỉ có Vương Phú Quý cùng Dực Vương Bang vài tên nội môn đệ tử, chân tay luống cuống, thần sắc cực kỳ lúng túng, không biết nên như thế nào cùng vị này Tạt Dịch Đường cấp thấp chấp sự mời đến.

Lẽ ra, bọn hăn những thứ này Dực Vương Bang nội môn đệ tử, thân phận tôn quý, tự nhiên là so với Tạt Dịch Đường cấp thấp chấp sự cao hơn rất nhiều. Tạt dịch đệ tử cần trước hướng bọn hăn hành lễ.

Nhưng mà hiện tại, bọn hăn tận mắt nhìn thấy, cái kia lợi hại vô cùng thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam, bị bậc này Thanh y tạt dịch một lần hành động đánh bại, mỗi một cái đều là trong lòng sâu sắc rung động.

Bọn hăn những thứ này luôn luôn tự cho mình rất cao nội môn đệ tử, rồi lại thiếu chút nữa liền những cái kia bình thường thủy phi đều không đối phó được, toàn thể bị tiêu diệt. Ngược lại là vị này Tạt Dịch Đường đệ tử ra tay, cứu được bọn hăn những thứ này nội môn đệ tử tính mạng.

Bậc này để cho bọn hăn những thứ này nội môn đệ tử hổ thẹn vô cùng, trên mặt thật sự là không nhịn được.

"Không cần, ta cũng liền trùng hợp đi ngang qua nơi đây, giúp người một tay. Tính toán ra, ta cùng Lý lão gia cũng là ngày xưa người hữu duyên, giải quyết xong một phần nhân duyên!"

Tô Trần bình thản nói.

Hai năm trước, hăn rời nhà trốn đi, tại Cô Tô thị trấn Tây Môn bến tàu tìm khuân vác việc để làm, trong lúc vô tình đã nghe được Lý thị phú thương cùng Lý phu nhân ở giữa một phen lời nói, mà nói Dực Vương Bang tại tháng chạp cái kia hai ngày chính chiêu mộ đệ tử, muốn dẫn Lý Kiều đi Hàn Sơn đạo quán, tìm Thanh Hà đạo trưởng nâng quan hệ, tiến Dực Vương Bang đem làm nội môn đệ tử.

Hắn vô tình ý nghe xong, lúc này mới bắt đầu sinh lên đi đầu nhập Được Vương Bang bá sư học nghệ, trở thành giang hồ đệ tử mãnh liệt ý niệm trong đầu.

Nếu như ngày đó hắn không nghe thấy hai người cái kia lời nói, bỏ lỡ Được Vương Bang tháng chạp hai ngày chiêu mộ, có thể hay không nấu qua cái kia tháng chạp cũng khó mà nói. Dù là vượt đi qua rồi, chỉ sợ cũng trà trộn tại Cô Tô thị trấn tầng dưới chót bình dân bên trong, mỗi ngày nghĩ đến như thế nào tìm công việc nhét đầy cái bao tử.

Hắn tự nhiên cũng không có khả năng tại Được Vương Bang trong tu luyện võ nghệ, âm soa dương thác lại tại hôm nay cứu Lý thị vợ chồng. Không có hắn ra tay, Lý thị vợ chồng, Lý Kiều cùng gia đình, các thủy thủ bậc này hai ba mươi miệng ăn mệnh, hôm nay sợ là cũng phải chết ở tội phạm Đình Thập Tam dưới đao, trở thành sông lớn bên trong oan hồn.

Lý thị vợ chồng cùng hắn, một bởi vì một quả, duyên phận cũng là kỳ diệu.

Người nào cứu được người nào, bậc này thật đúng là nói không rõ rồi.

Coi như là rõ ràng phần này tiền duyên đi.

Tô Trần cũng không có ý định đang lúc mọi người trước, bộc lộ ra bản thân thân phận.

Vạn nhất bị đám thủy phi trốn về Cự Kinh bang, dò thăm hắn thân phận, tùy thời tìm hắn trả thù, ngược lại có thể sẽ mang đến cho hắn đại phiền toái.

Cự Kinh bang tuy sẽ không bởi vì có mấy thủy phi, cùng Được Vương Bang toàn diện khai chiến, thế nhưng là phái ra nhất lưu cảnh giới cao thủ, đến báo thù hắn bậc này thì một cái Được Vương Bang cấp thấp tạp dịch chấp sự, còn là rất dễ dàng làm được đấy.

Lý thị phú thương cùng Lý phu nhân nghe vậy, tuy nhiên cũng đầu đầy sương mù, vị này ân công theo chân bọn họ ngày xưa hữu duyên? !

Bọn hần lúc nào kết bạn qua như vậy một vị giang hồ cao thủ?

Lý thị phú thương không kịp hỏi lại cái gì.

Tô Trần đầu khí không tiện tay trúc sào, hít sâu một hơi, nhảy lên nhảy xuống sông lớn ở bên trong, độn thủy, đuổi giết lần trốn thủy phi Đinh Thập Tam đi.

Bậc này thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam cùng hung cực ác, hơn nữa âm hiểm gian hoạt.

Vừa rồi thiếu chút nữa dùng ám nỏ độc tiễn đã muốn tính mạng của mình, không đem bậc này Đinh Thập Tam giết chết, vạn nhất bậc này thủy phi thủ lĩnh không cam lòng, phát hiện đầu mối gì tìm hiểu nguồn gốc tìm được bản thân, vậy cũng liên tai họa vô cùng.

"Đinh Thập Tam vừa lên vào sông không lâu, tất nhiên trốn không xa, hôm nay phải chết!"

Tô Trần chìm vào trong sông, thuận tay lấy ra bấp chân đeo ba tấc hái thuốc cây đao, thăm tàn nhẫn nói.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 45: Năm Mạng

Lý Kiều thấy kia Thanh y tạp dịch không lưu lại tính danh liền nhảy vào trong sông đuổi giết thủy phi đi, nàng không khỏi bỏ nhào mạn thuyền bên cạnh, vội vàng nhìn quanh, rồi lại sớm không thấy bóng người.

Không biết tại sao, nàng mơ hồ cảm thấy bậc này Thanh y tạp dịch thân ảnh được hai ba phần quen thuộc, giống như đã từng quen biết.

Thế nhưng là, nàng tại Tạp Dịch Đường trúng cũng không biết người nào.

Nếu như nói được, cũng chỉ có Tô Trần cái này bị sư phụ đào thải đồ đệ.

Thế nhưng là nho nhỏ nghĩ đến, điều này cũng không có khả năng. Tại cùng Lý Khôi sư phụ học nghệ cái kia hơn nửa năm, Tô Trần võ kỹ rất bình thường, liền Trương Thiết Ngưu cũng không bằng, cũng không thần kỳ chỗ. Làm sao có thể tại ngắn ngủn đã hơn một năm trong, võ kỹ trở nên lợi hại như thế, vượt xa quá Vương Phú Quý vị này nội môn sư huynh, thậm chí còn tại Đinh Thập Tam cái này nhị lưu thủy phi thủ lĩnh ở trên?

Huống hồ, nàng đã có đã hơn một năm không thấy Tô Trần, mười bốn mười lăm tuổi đúng là phát triển thân thể thời điểm, hình dạng biến hóa rất lớn. Chỉ bằng vào bậc này hai ba phần nhìn quen mắt, là không thể nhận định thân phận đấy.

Lý Kiều đang có chút ít tiếc hận, cha mẹ không thể đạt được vị này Tạp Dịch Đường sư huynh tính danh, nếu không nàng nhất định phải ở trước mặt tạ ơn, cứu Lý thị một nhà cao thấp hơn mười miệng ăn đại ân.

Lúc này, Vương Phú Quý đi vào nàng bên cạnh, một bộ phong độ nhẹ nhàng thâm trầm bộ dáng, nhìn qua xa xa tràn ngập hà vụ, ngàn vạn cảm khái thở dài:

"Vị này Tạt Dịch Đường cao thủ tiền bối, quả nhiên là cao thủ phong phạm! Thực lực mạnh như thế, nhưng mà làm người ít xuất hiện, tại Tạt Dịch Đường mai danh ẩn tích, làm người đại ân mà không nguyện bị người hồi báo. Chúng ta hậu bối, đem làm hương vị này Tạt Dịch Đường tiền bối cần phải học hỏi nhiều hơn mới phải."

Đám thủy phi thối lui, Vương Phú Quý đã khôi phục trấn định tự nhiên thần sắc, chỉ là toàn thân xiêm y vẫn là ẩm ướt đẫm đẫm, có chút khó coi.

Mặt khác Được Vương Bang mấy vị nội môn đệ tử đám, khó hiểu Vương Phú Quý như thế nào đột nhiên cảm khái rồi, nhưng là bọn hắn đều óc xoay chuyển nhanh, rất nhanh tỉnh ngộ lại, vội vàng phụ họa.

"Không sai! Vị tiền bối này, tất nhiên là Tạt Dịch Đường cao cấp chấp sự, nhất lưu cao thủ đứng đầu!"

"Ta nói như thế nào cảm thấy có chút nhìn quen mắt, Vương sư huynh như vậy nhắc tới, ta lập tức nghĩ tới. Vị này, tựa hồ là Tạt Dịch Đường một vị cao cấp chấp sự. . . Phù hợp Đường chủ này! Lấy vị này phù hợp Đường chủ thực lực, đánh bại Đinh Thập Tam cái này nhị lưu thủy phi đầu lĩnh, đó là chuyện dễ như trở bàn tay. Sau khi trở về, ta nhất định phải đi Tạt Dịch Đường cảm tạ một phen."

"Đúng đúng, nhất định là như thế! Nếu không phải vị này Tạt Dịch Đường cao nhân tiền bối ra tay cứu giúp, chúng ta hôm nay sợ được lo lắng tính mạng! Nhưng mà, nếu như vị tiền bối này lấy che mặt đi giang hồ, hiển nhiên là không muốn bị người nhận ra, đã quấy rầy thanh tĩnh. Chúng ta còn là không muốn đi quấy rầy tiền bối mới tốt, nếu không bị tiền bối trách trách chúng ta không hiểu tâm tư của hắn."

Lý Kiều nghe xong bọn hăn phen này mắt trợn lời nói, cảm giác trên mặt một hồi nóng bỏng, mất mặt.

Cái kia Thanh y tạp dịch mặc dù là che mặt, thế nhưng là mặt mày thanh tú, dáng người hơi gầy, rõ ràng nhìn ra được là một gã mười bốn tuổi trái phải thiếu niên, tuổi không so với bọn hăn những đệ tử này cao bao nhiêu.

Mà muốn trở thành Được Vương Bang cao cấp chấp sự, ít nhất phải tôi luyện bên trên một hai chục năm, tất cả đều là trúng năm trở lên. Phù hợp Đường chủ trở lên càng là mục nát mục nát lão giả, dáng người dung mạo kém nhiều lắm.

Nàng rất rõ ràng Vương Phú Quý cùng vài tên nội môn nam đệ tử tâm tư.

Như vậy miễn cưỡng giải thích, hoàn toàn là vì làm cho chính bọn hăn chống đỡ mặt mũi, lừa mình dối người mà thôi. Nếu không, lấy bọn hăn những thứ này Được Vương Bang nội môn đệ tử tôn quý thân phận, thậm chí ngay cả Tạp Dịch Đường một cái cấp thấp nhỏ tạp dịch cũng không bằng, bậc này thể diện thật sự là không bỏ xuống được

Mà bị Tạp Dịch Đường phù hợp Đường chủ xuất thủ cứu giúp, bậc này ít nhất để cho bọn hăn cảm giác không mất mặt.

Lý Kiều trong lòng rất là thất vọng, nàng không nghĩ tới, bản thân vô cùng ngưỡng mộ sùng bái Vương sư huynh, dĩ nhiên là như thế hư vinh thế hệ, không dám thừa nhận bản thân tài nghệ không bằng người.

...

Đình Thập Tam nhảy thuyền vào sông, một hơi lặn ra xa vài chục trượng, mới "Rầm Ào Ào" chui ra mặt nước, miệng lớn thở hỗn hển. Sưng vù gương mặt, bị nước lạnh một kích thích, lập tức nóng rát sưng đau nhức.

Hắn bối rối mọi nơi nhìn quanh, không nhìn thấy cái kia Thanh y tạp dịch đuổi theo, lúc này mới hơi chút trong lòng định ra tới.

Trong sông sương mù nặng, cách xa liền mơ hồ, theo thuyền hàng bên trên có lẽ nhìn không tới hắn ở trong nước phương vị.

Rất nhanh, mặt khác bốn năm tên đám thủy phi cũng nhao nhao theo đáy nước 'Rầm Ào Ào' xông ra, té ngã mắt Đinh Thập Tam tụ hợp cùng một chỗ.

"Đinh lão đại, vậy phải làm sao bây giờ? Là quay về Tổng đường, hay là đi ở đâu?"

Chúng đám thủy phi không nói ra được uế oái.

"Ài, chúng ta lên trước bờ, tìm một nơi nghỉ chân, quay đầu lại còn muốn muốn đi nơi nào chuẩn bị trưng thu, cũng không thể hai tay trống trơn quay về Thái Hồ Tổng đường đi."

Đinh Thập Tam thần sắc thê lương.

Hắn lần này mang theo hơn mười huynh đệ đi ra ăn cướp, là trước đó đạt được tình báo, lúc đầu nghĩ đến dễ dàng có thể làm thịt Lý thị phú thương bậc này đầu lớn dê béo, kiếm một chuyến đại đấy, không muốn rõ ràng cũng có thể thua bởi một cái đại té ngã.

Một lượng bạc không có mò được, ngược lại hao tổn một nửa thủy phi huynh đệ tính mạng, có thể nói là ăn trộm gà bất thành còn mất năm gạo.

Hắn trở lại Cự Kinh bang tổng đà sau đó, cũng không biết như thế nào hướng Thủy Quý đường Đường chủ báo cáo kết quả. Cái này cũng có thể thất thủ, chỉ sợ hắn tại Cự Kinh trong bang, tiền đồ ảm đạm a.

Đáng thương thế nhân chỉ biết là bọn hăn những thứ này đám thủy phi ăn thịt mỡ uống hoa tửu, cái nào thấy bọn họ đầu treo trên cổ, không chừng lúc nào liền mất.

Chúng đám thủy phi chính thương lượng kế tiếp đi nơi nào lại kiếm một khoản, lại nghe đến, cách đó không xa mặt sông truyền đến "Phù phù" một tiếng, chỉ thấy một đạo quen thuộc Thanh y thân ảnh lén vào trong sông, lập tức bị hù bọn hăn hồn phi phách tán.

"Không tốt! Đỉnh lão đại, tiểu tử kia âm hồn bất tán, lại đuổi theo đã tới!"

Chúng đám thủy phi hoảng sợ thất thố, cuống quít muốn trốn.

Đỉnh Thập Tam sớm bị cái kia Thanh y tạp dịch đánh sợ, sợ tới mức đến đáy sông chui vào.

Lại đột nhiên sững sờ.

Không tệ a!

Hăn thế nhưng là Cự Kinh bang nổi danh số tàn nhẫn nhân vật, tại trên đất liền tuy là nhị lưu cảnh giới, nhưng ở trong nước thế nhưng là nhất lưu thủy chiến cao thủ. Mà những cái kia trên giang hồ bình thường cao thủ nhất lưu, một khi vào nước thực lực gọt một nửa, căn bản không phải là đối thủ của hăn.

Tại Ngô quận trên giang hồ lẫn lộn hai ba mươi năm, càng là chiếm được một cái biệt hiệu "Sóng trong không công cá" Đỉnh Thập Tam gia.

"Chậm đã! Các huynh đệ đừng hoảng hốt, trên thuyền bản gia không phải là đối thủ của hăn, nhưng ở bậc này trong nước, đây còn không phải là chúng ta Cự Kinh bang các hảo hán thiên hạ! Làm thịt tiểu tử này, chúng ta

lại giết quay về thuyền hàng đi lên, nói không chừng chúng ta còn có thể một lần hành động lật bàn, bắt ném đi vạn lượng bạc kiếm trở về!"

Đinh Thập Tam nghĩ đến đây, trong mắt hết sạch đại phóng, hung ác kêu gào.

"Đúng, đúng! Đinh gia là thủy chiến cao thủ đứng đầu, chúng ta cũng là tinh thông thủy chiến, lại người đông thế mạnh, sợ hấn làm cái gì! Hấn mặc dù được ba đầu sáu tay, cũng đưa hấn chém."

Chúng đám thủy phi hoàn toàn tỉnh ngộ lại, tưởng tượng cũng đúng.

Cự Kinh bang đám thủy phi hung danh, cũng không phải là đến không đây. Ngày đêm thao luyện thủy chiến, dưới nước công phu, thường thường so với trên đất liền công phu ít nhất cao minh gấp đôi. Đây là bọn hấn xưng bá Thái Hồ, Ngô quận nhiều con sông đạo tiền vốn.

Đám thủy phi lập tức cường tráng lên lá gan, hóa thành năm sáu đạo sóng hoa, hướng cái kia Thanh y tạp dịch phương vị đi qua.

"Các người tứ tán mà chạy, ta còn thật không dễ dàng đuổi theo các người. Rõ ràng không biết sống chết, dám tới đây vây công!"

Tô Trần gặp thủy phi đầu lĩnh Đinh Thập Tam cùng mặt khác thủy phi cùng một chỗ vây đi qua, trong lòng không khỏi cười lạnh. Nơi nào sẽ sợ bọn họ, hấn cũng là ngư dân xuất thân, từ nhỏ trong sông mò cá lớn lên, tinh thông kỹ năng bơi.

Huống hồ, trong sông mười trượng phạm vi bất luận cái gì rất nhỏ động tĩnh, đều căn bản trốn không thoát hấn siêu phàm cảm giác lực.

Nhưng mà, những thứ này thủy phi dù sao nhiều người, Tô Trần nhập lại không có xúc động xông lên, mà là trực tiếp đến sông lớn phía dưới nước sâu kín đáo đi tới.

Sáng sớm nhiều sương mù bao phủ mặt sông, ánh mắt vốn cũng không tốt. Càng đi đáy sông ở chỗ sâu trong, hào quang càng là ảm đạm, trở nên mơ hồ không rõ.

Tại lòng sông nằm chắc, càng có đại lượng rậm rạp là thủy tanh thảo, trơn mềm, rất dễ dàng dây dưa ở người cưỡi, giầy giụa không được dẫn đến hít thở không thông.

Đình Thập Tam cùng năm tên đám thủy phi hướng Tô Trần đuổi đi theo.

Bọn hắn phát hiện Tô Trần ẩn nấp hướng sâu trong nước, đương nhiên không cam lòng yếu thế, lập tức đuổi theo. Nước sâu chém giết, đó là bọn họ điểm mạnh.

Thế nhưng là, rất nhanh chung quanh trong sông một mảnh lờ mờ, tầm mắt của bọn họ nội đã mất đi Tô Trần thân ảnh.

"Phốc ~!"

"Xùy ~~!"

"Cứu ~. . . Ô ~! Ực ~ ực!"

Một vòng hơi yếu hàn quang, ở trong nước như một cái linh động ngân tích đao cá, nhẹ nhàng linh hoạt lướt qua thủy phi lâu la đám bọn chúng cái cổ.

Trong nháy mắt, ồ ồ tanh huyết, theo vết rách trúng phun tung toé đi ra.

Thủy phi lâu la đám liền Tô Trần bóng dáng đều không phát hiện, đã bị một đám hàn mang cắt đứt cổ, liên tục phún ra ngoài huyết. Bọn hắn hoảng sợ giầy giụa lấy, dùng sức đập cưỡi đều muốn nổi lên mặt nước, rồi lại càng ngày càng vô lực.

Đình Thập Tam lưu lại một trong đầu, cũng không có xông lên phía trước.

Chứng kiến dưới tay đám thủy phi bị im hơi lặng tiếng cắt cổ, hãn không khỏi cả kinh vong hồn ứa ra, lúc này mới một cái hô hấp công phu, trừ hãn ra lấy bên ngoài, còn lại năm tên thủy phi liền đều chết hết.

Cái này không rõ lai lịch Được Vương Bang Thanh y tạp dịch, lại là thủy chiến vượt qua cao thủ nhất lưu, so với hãn bậc này "Sóng trong không công cá" mạnh hơn nhiều lắm.

Đột nhiên, Đình Thập Tam khloe mắt phát hiện, một đạo tựa là u linh xuyên thẳng qua hàn quang, không một tiếng động hướng hãn lướt đến.

Đình Thập Tam đồng tử không khỏi kinh hãi mãnh liệt co lại, điên cuồng thi triển ra nước của hãn trúng tuyệt kỹ "Sóng trong một trắng đầu", tại sông dưới giường mãnh liệt giảm mạnh, toàn bộ chân khí tụ hợp tại lòng bàn chân, trong nháy mắt đạp thấu thủy tinh thảo, đạp vào cát đá thực địa bên trên, ngược lại nhảy lên mà ra, trong chớp mắt hóa thành một đạo bạch sóng, bắn ra mấy trượng có hơn, thoát được một đường sinh cơ.

Hãn sợ tới mức hồn bay lên trời, biết rõ đáy nước bên dưới cũng không phải là cái này thần bí Thanh y tạp dịch đối thủ, cũng không dám nữa lưu lại, đến sông lớn hạ du dốc sức liều mạng bơi đi.

"Bị hãn chạy thoát?"

Tô Trần nắm hái thuốc cây đao, thần tình có chút kinh ngạc, mắt thấy sẽ đắc thủ, không muốn Đình Thập Tam rõ ràng như vậy ương ngạnh, tại cuối cùng trong nháy mắt trốn nhảy lên ra xa như vậy.

Hãn rất nhanh trôi lên mặt sông.

Nhìn xem chung quanh nổi lơ lửng năm bộ thủy phỉ lâu la thì hài, mảng lớn tanh huyết, Tô Trần có chút chóng mặt huyết muốn ói. Hành tẩu giang hồ đã hơn một năm tới, còn là lần đầu tiên mở sát giới.

Nhưng mà, những thứ này thủy phỉ làm nhiều việc ác, cũng không biết đánh bao nhiêu ngư dân cùng dân chúng tính mạng, giết cũng là đáng đời, hắn cũng không có tâm lý gán nặng.

Chỉ là, cái kia Đinh Thập Tam trượt, càng lợi hại thủy phỉ càng là di hoạ vô cùng, vẫn phải là đuổi theo.

...

"Bạc này là ở đâu ra Dược Vương Bang cao thủ, quá tà môn rồi!"

Đinh Thập Tam thương hoảng sợ mà chạy, tại sông lớn trúng một hơi chạy ra trong vòng hơn mười dặm, rốt cuộc tại Cô Tô thị trấn Tây Môn bến tàu Phong Kiều phụ cận, lên bờ.

Đinh Thập Tam ngụy trang thành mang mũ rộng vành ngư con buôn, trà trộn tại bến tàu náo nhiệt ẩm ỹ trong đám người, cúi đầu vội vàng chạy đi, rất nhanh đi vào Hàn Sơn đạo quán tường viện bên ngoài. Hắn tìm một chỗ vắng vẻ không người tường viện, thoáng nhìn trái phải bốn bề vắng lặng, lập tức leo tường, ẩn vào Hàn Sơn đạo quán.

Tô Trần truy tung lấy Đinh Thập Tam khí tức, rất nhanh cũng ở đây Tây Môn bến tàu phụ cận lên bờ, bến tàu các loại ngư dân đồ ăn buôn bán khí tức ngư long hỗn tạp, rất dễ dàng bắt người mất dấu.

Nhưng không làm khó được hắn nhạy cảm vô cùng cái mũi, Đinh Thập Tam bị thương được mùi máu tươi, lại tại trong sông đập thủy tanh thảo. Bạc này hai cổ hơi thở hỗn tạp cùng một chỗ, mùi tanh gay mũi, không dễ dàng bị mặt khác con buôn đầy tớ che lấp.

Rất nhanh, Tô Trần ngửi ngửi lưu lại thủy thảo khí tức, truy tung đã đến Hàn Sơn đạo quán ngoài tường. Nhìn xem trên tường còn có nhỏ xuống mới Thủy Trạch, biết rõ Đinh Thập Tam nhất định là từ nơi này leo tường tiến vào.

Hàn Sơn đạo quán? !

Tô Trần nhìn xem cao thâm tường viện, không khỏi có chút giật mình.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 46: Thanh Hà Thông Phi

Tô Trần nhìn qua Hàn Sơn đạo quán che kín rêu xanh, tản ra khí tức cổ xưa gạch xanh tường viện, không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Tại hắn còn là lúc còn rất nhỏ, liền thường nghe Chu Trang ngư dân những người lớn nhắc đến Hàn Sơn đạo quán, biết rõ Hàn Sơn đạo quán là một chỗ trang nghiêm thánh mục chi địa.

Mà Quán chủ Hàn Sơn chân nhân càng là tại Ngô quận dân chúng trong suy nghĩ, có cao thượng uy vọng, chính là thế ngoại đệ nhất cao người.

Không nói đến bình dân dân chúng, dù là Cô Tô quan to hiển quý, thậm chí Huyện lệnh đại lão gia muốn gặp Hàn Sơn chân nhân, cũng phải một mực cung kính thân chào lên đạo quán bái phỏng.

Về sau Tô Trần gia nhập Dực Vương Bang trở thành một tên giang hồ đệ tử, càng là đối với Hàn Sơn chân nhân tại Ngô quận trên giang hồ chính thức lực ảnh hưởng, đã có càng sâu rất hiểu rõ.

Hàn Sơn chân nhân là Ngô quận giang hồ công nhận bảy vị tông sư cảnh cao thủ một trong, vị trí thứ nhất.

Ngô quận ngũ đại giang hồ bang phái, Cự Kinh bang, Thiên Ưng Môn, Dực Vương Bang, Thiết Kiếm Môn, Mã Bang, bang chủ của bọn hắn mặc dù cũng đều là tông sư cảnh cao thủ, nhưng không bằng Hàn Sơn chân nhân.

Chỉ là, Hàn Sơn đạo quán chính là thế ngoại tu đạo chi địa, bọn đạo sĩ ăn theo là Ngô quận dân chúng hưởng khói, cực ít giao thiệp với giang hồ bang phái ở giữa tranh đoạt địa bàn lợi ích phân tranh, phiêu nhiên ở trên giang hồ, có thể nói là không tranh quyền thế, khắc sâu người trong giang hồ kính trọng.

Quán chủ Hàn Sơn chân nhân, không thường tại Hàn Sơn trong đạo quán, nghe đồn hần yêu thích kết giao khắp nơi cao nhân, thường xuyên ra ngoài đi xa, thần long thấy đầu không thấy đuôi.

Ngày thường tại Hàn Sơn quan nội là Hàn Sơn chân nhân ngũ đại đệ tử thân truyền Thanh Hà đạo trưởng đám người, cùng với đồ tử đồ tôn rất nhiều tiểu đạo sĩ. Trong đó không ít là một chút chảy cảnh giới cao thủ đứng đầu.

Tô Trần không khỏi sinh ra nghi hoặc.

Bậc này Đình Thập Tam chỉ là Cự Kinh bang một cái thủy phi nhị lưu tiểu đầu mục, làm sao dám vùng trộm lưu tiên bậc này cao thủ rất nhiều Hàn Sơn trong đạo quán đây?

"Bậc này Hàn Sơn đạo quán thế nhưng là Ngô quận Thánh Địa, cho dù là Ngô quận năm đại bang phái mạnh thế, không dám xúc phạm mảy may. Bậc này thủy phi đầu lĩnh rõ ràng cũng dám ẩn núp đến nơi đây, thật không sợ chết a!"

Tô Trần trầm nghĩ, tại Hàn Sơn đạo quán bên ngoài lưu lại một lát, quyết định theo vào đi xem một cái, liền đi theo leo tường tiềm nhập Hàn Sơn trong đạo quán.

...

Hàn Sơn đạo quán khá lớn, đình viện thật sâu.

Ban ngày Hàn Sơn đạo quán có rất nhiều tín đồ khách hành hương ra vào, hun khói lượn lờ, có chút náo nhiệt.

Tiền viện là uy phong lẫm lẫm bảo điện, trong nội viện là mái cong vênh lên góc Tàng Kinh Các, đạo ý thi họa uyển, hình lục giác nặng mái hiên nhà gác chuông, còn từng tòa nếp xưa khí tức thơ bia hành lang.

Hậu viện thì là đạo sĩ chỗ cư trụ, ít có người đi đi lại lại, lộ ra thanh tĩnh, không âm u rất nhiều.

Tô Trần ngửi ngửi trong không khí cái kia một tia như có như không tanh đậm khí tức, bí mật đi đến Hàn Sơn đạo quán các cư trú hậu viện, một tòa biệt viện sương phòng phụ cận.

Tô Trần bí mật đi đến sương phòng góc tường, rất nhanh liền nghe được cái kia trong sương phòng, mơ hồ truyền đến thủy phi Đình Thập Tam cùng một người trung niên nói chuyện với nhau thanh âm.

"Đình Thập Tam, ai bảo người tới đạo quán hay sao? Lập tức đi! May mắn sư tôn không có ở, nếu không hẳn gặp người xuất hiện ở đạo quán, nhất định lấy người mạng chó."

Trung niên kia đạo trưởng ngữ khí trầm thấp nghiêm khắc, thậm chí có chút ít then quá hoá giận.

Cự Kinh bang đám thủy phi từ trước đến nay lọt vào Ngô quận tất cả quan huyện phủ đại lực vây quét, nổi danh số thủy phi đều ở cửa thành dán hồ bức họa truy nã.

Thủy phi thủ lĩnh nếu như lén lút ra vào Hàn Sơn đạo quán, bị người phát hiện, nhất định sẽ làm cho đạo quán đưa tới phiền toái rất lớn.

"Ta biết rõ Tiên Tôn đại nhân không có ở đây, mới dám tiến vào tới. Tiên Tôn như tại, ai dám to gan như vậy tại hãn không coi vào đâu xuất hiện."

Đinh Thập Tam mặt dày mày dạn không chịu đi, hét lên: "Nhưng mà, Thanh Hà Đạo gia, cái kia Lý gia thuyền hàng tình báo tin tức là người cho ta, mà nói có thể phát một khoản tiền của phi nghĩa, ta đây mới dẫn theo hơn mười các huynh đệ đi cướp thuyền. Thế nhưng là điểm quan trọng cũng quá khó giải quyết rồi, trên thuyền rõ ràng có giấu Được Vương Bang nhất lưu cao thủ đứng đầu!

Người cũng làm ta hổ thẹn rồi, hiện tại ta bại đại té ngã, gãy tay bên dưới hơn mười số huynh đệ. Như vậy tổn thất lớn, bạc lại không mò được, người sẽ khiến ta như thế nào quay về trong bang hướng lên trước mặt Đường chủ báo cáo kết quả. Việc này người được cho ta một câu trả lời hợp lý, đừng nghĩ câu nói đầu tiên đuổi ta đi!"

"Hừ, cái kia Lý thị, là bốn đạo gia nuôi đã nhiều năm đại dê béo, bán người là tiện nghi người rồi. Người tự mình ra tay trước đó, không cần thận tìm hiểu rõ ràng thuyền hàng bên trên tình huống, đánh lên Được Vương Bang cao thủ, còn oán dê béo quá khó giải quyết? !"

Thanh Hà đạo trưởng vỗ mạnh một cái cái bàn, chỉ vào một bộ xấu mặt Đinh Thập Tam, khí phần nộ phát run, đem Đinh Thập Tam mảng máu chó phun đầy đầu.

Bạc này thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam ăn cướp Lý thị phú thương chuyện này, là hãn cung cấp tình báo.

Cô Tô sông lớn đội thuyền lui tới nhiều lần, nhưng nhập lại không phải là cái gì thuyền, đám thủy phi đều dám xuống tay.

Ngô quận tất cả huyện những cái kia thuyền đánh cá, nhỏ thuyền tam bản, đã hướng Cự Kinh bang nộp một tháng một hai cân phí, đó là mỗi tháng ổn định tài nguyên, Cự Kinh bang đám thủy phi tự nhiên sẽ không lại đi cướp bóc.

Mà những cái kia nam lai bắc vãng cỡ lớn thương lượng thuyền hàng, nhìn như có phần "Mập", thường thường giấu giếm cao thủ nhất lưu tiêu sư, đi theo thuyền quý trọng hàng hóa.

Nhất là Ngô quận bốn đại bang phái thuyền hàng, cái kia càng là khó giải quyết, được các bang phái cao thủ hộ tống.

Đám thủy phi lưỡi dao thè lưỡi ra liếm máu, không cần thận đánh lên được nhất lưu cao thủ đứng đầu bảo hộ thương thuyền, đó là hồng bát, bị tiêu diệt cũng là bình thường sự tình.

Vì vậy đám thủy phi đều muốn tại sông lớn bên trên ăn cướp đến một đầu dê béo phú thương, thuận lợi đại phát một khoản tiền của phi nghĩa, trước đó nhất định phải được vô cùng tình báo chuẩn xác, bao gồm thủy thủ đoàn, thuyền hàng hành tung, nếu không thường thường đi không, không công vội vàng một chuyến.

Hàn Sơn đạo quán tín đồ rất nhiều, thường xuyên được Cô Tô thành phú hộ thương nhân xuất hiện ở trước cửa, sẽ đến tế bái một phen, cầu xin xuất nhập bình an.

Thanh Hà đạo trưởng thân là Hàn Sơn đạo quán thay chủ trì, thường cùng phú hộ các thương nhân giao tiếp, tự nhiên tin tức vô cùng linh thông, đối với mấy cái này tín đồ của cải tài lực, hiểu rõ.

Nhưng hắn không tiện tự mình động thủ, liền cùng thủy phi cấu kết, cùng một chỗ hợp mưu phát đại tài.

Bậc này Lý thị phú thương tại Cô Tô thị trấn kinh doanh nhiều nhà gạo cửa hàng, là rất có tiền tài đại phú hộ.

Mấy năm trước, Thanh Hà đạo trưởng vận dụng Dưộc Vương Bang cao tăng quan hệ, dẫn tiến Lý thị con gái đi Dưộc Vương Bang đem làm một gã

nội môn đệ tử, cá chép vượt long môn, Lý thị vợ chồng từ nay về sau đối với hần vô cùng tin phục.

Lý thị phú thương thường xuyên đến đạo quán dâng hương, mỗi lần đi ra ngoài đến đây đạo quán thắp hương kỳ cầu bình an, thậm chí cùng Thanh Hà đạo trưởng lái nhải vài câu hành trình.

Thanh Hà đạo trưởng suy nghĩ Lý thị bậc này dê đầu đàn nuôi vài năm rất mập, ít nhất có thể làm thịt ra hơn vạn lượng bạc, liền đem Lý thị thuyền hàng xuất hành tin tức bán cho thủy phi tiểu đầu mục Đinh Thập Tam, làm cho hần mang thủy phi tại nửa đường bên trên cướp đường.

Thanh Hà đạo trưởng vốn muốn mượn cơ kiếm một khoản tiền của phi nghĩa, cướp đến ngân lượng hần cùng Đinh Thập Tam phân bán, hần tám phần đình hai thành. Bậc này Đinh Thập Tam là thủy phi tiểu đầu mục, khẩu vị ít cầm ít.

Nhưng không nghĩ tới xảy ra ngoài ý muốn, Đinh Thập Tam mang theo một đám thủy phi cướp sạch Lý thị phú thương, rõ ràng ngoài ý muốn bắt gặp Được Vương Bang cao thủ, thất thủ.

Điều này làm cho Thanh Hà đạo trưởng rất là thất vọng cực độ, Đinh Thập Tam cố nhiên là tổn thất hơn mười tên thủy phi dưới tay, nhưng hần cũng không công ném đi mấy trên vạn lượng bạc nhập trưởng.

Cái kia Lý thị phú thương bị đến lần này ăn cướp, nhất định sẽ cảnh giác rất nhiều, thậm chí sẽ có hoài nghi ở nơi nào bị để lộ hành tung, trong ngắn hạn khó có thể lần nữa ra tay.

Ít nhất mấy năm trở lại, không tiện lại đi động cái này đầu dê béo.

"Đinh Thập Tam cái này ngu xuẩn, nhất định là tại tự mình thất thủ kiếm cơ, mới cố ý từ chối gặp Được Vương Bang cao thủ nhất lưu. Nếu thật là

gặp được cao thủ nhất lưu, sớm đã bị cắt thành tám khúc, xuống sông cho cá ăn rồi đi."

Thanh Hà đạo trưởng trong lòng vô cùng nổi nóng.

Đột nhiên, thần sắc hẩn khê biến, cẩn thận hít hà, tựa hồ tại Đình Thập Tam trên thân nghe thấy được được kỳ quái kích thích mùi.

"Ngu xuân, trên người của người bị người lưu lại truy tung thảo dược ký hiệu, thiếu người trên giang hồ lẫn lộn hơn mười năm, rõ ràng tùy tiện như vậy! Cao thủ nhất lưu tri giác nhạy cảm, vạn nhất bị truy tung đến đạo quán, chẳng phải liên lụy ta đạo quán!"

Thanh Hà đạo trưởng không khỏi tức giận, chửi rủa nói.

Đình Thập Tam bị đổ ập xuống một hồi giáo huấn, bản đã cảm thấy một bụng ủy khuất. Hẩn nghe vậy lắp bắp kinh hãi, không khỏi cẩn thận hít hà trên thân, cũng nghe thấy được một cỗ thủy thảo mùi.

"Đạo gia không cần lo lắng. Thủy tinh thảo mùi mà thôi, thường xuyên xuống nước, sao có thể không dính phía trên một chút thủy thảo vị. Hơn nữa, coi như là thật sự có cao thủ nhất lưu truy tung tới đây, cũng không có bậc này lá gan tại Hàn Sơn đạo quán giương oai."

Đình Thập Tam hồn không thêm để ý.

Hẩn thường xuyên tại sông lớn trong pha trộn, khó tránh khỏi tại trong sông dính vào một ít cá tinh thảo, thủy đầu khổ thảo các loại khó ngửi mùi, sẽ không để ở trong lòng, cũng không có cảm thấy không đúng.

Thanh Hà đạo trưởng không kiên nhẫn, liên tục phát tay, làm cho Đình Thập Tam đi nhanh lên người.

"Hừ, đó là tự nhiên, sư phụ ta Hàn Sơn chân nhân chính là Ngô quận đệ nhất cao nhân, ai dám tới ta Hàn Sơn đạo quán nháo sự! Chỉ cần không có tại chỗ bắt được người cái này bằng chứng, Vương Huyện lệnh đã đến cũng vô dụng. Người lập tức đi, lần sau ta cho người thêm một đầu dê béo tin tức, đền bù tổn thất của người."

Lần này Đinh Thập Tam làm thịt dê béo thất thủ, hẳn cũng không có biện pháp văn hồi bổ cứu, chỉ có thể làm cho bậc này thủy phi đầu lĩnh mau rời khỏi. Việc này, không thể được may mắn, liên quan đến đến Hàn Sơn đạo quán danh dự, nếu không sư tôn trách tội xuống, ai cũng đảm đương không nổi.

"Đây chính là Đạo gia người chính miệng nói a!"

Đinh Thập Tam kinh hãi, rồi lại lo lắng Thanh Hà đạo trưởng đối ý.

"Đi mau! Bốn đạo gia nói lời giữ lời."

Thanh Hà đạo trưởng thập phần không kiên nhẫn.

"Được, đi! Đã nói nữa a, nhất định phải lại bán ta một đầu dê béo!"

Được đồng ý, thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam lúc này mới đeo lên mũ rộng vành, vội vàng leo tường ra đạo quán. Lần này dê béo không thịt thành, ngược lại tổn thất hơn mười người thối kèn bên dưới, coi như là cũng xuất huyết, cũng chỉ có thể xem xét lần tìm cơ hội gỡ vốn.

Tô Trần giấu ở ngoài viện sau phòng nơi hẻo lánh, nghe Thanh Hà đạo trưởng cùng Đinh Thập Tam phen này đối thoại, trong lòng nhưng là khiếp sợ dờn sông lấp biển.

Bậc này Thanh Hà đạo trưởng nhưng không phải bình thường đạo sĩ, là Hàn Sơn chân nhân ngũ đại đệ tử thân truyền đứng đầu.

Ngày thường Hàn Sơn chân nhân dạo chơi bốn phương, đều là Thanh Hà đạo trưởng thay thế chân nhân, đang chủ trì Hàn Sơn đạo quán.

Tô Trần khó có thể tin, đường đường Hàn Sơn chân nhân đứng đầu học trò Thanh Hà đạo trưởng, rõ ràng cùng thủy phi cầu kết, lợi dụng đạo quán hương khói chi tiện, nắm giữ khách hành hương ra ngoài hành tung tin tức, tiết lộ cấp nước phi, để cho bọn hăn ăn cướp, cùng một chỗ chia của tiền bạc.

"Thông phi" thế nhưng là tội lớn, là quan phủ định ra mất đầu tội lớn một trong, gần với "Tạo phản, mưu nghịch, giặc cướp" các loại tội.

Gần nhất những năm này, Ngô quận mười ba trong huyện tai họa rất nhiều, dân lưu lạc nổi lên bốn phía, tất cả huyện nạn trộm cướp cũng càng ngày càng nghiêm trọng, quan phủ bốn phía truy nã thủy phi, nghiêm trị thông phi nhân.

Một khi truy ra thông phi, nhất định tịch thu tài sản giết kẻ phạm tội.

Tô Trần trong mắt phát lạnh, âm thầm khinh bỉ.

Năm đó Hàn Sơn chân nhân giúp hăn bậc này không hề có thân thể tiểu ngư dân điều trị qua bệnh, cứu được hăn một mạng, hăn đối với Hàn Sơn chân nhân là thập phần kính ngưỡng.

Không nghĩ tới Hàn Sơn chân nhân Đại đệ tử Thanh Hà đạo trưởng, rồi lại làm cho sư phụ hổ thẹn, đã thành đạo sĩ chính giữa bại hoại.

Hàn Sơn chân nhân những năm này rất ít tại trong đạo quán, quanh năm bên ngoài dạo chơi bốn phương, thần long thấy đầu không thấy đuôi. Cái này Thanh Hà đạo trưởng chỉ sợ đúng là thừa dịp hăn sư tôn không có ở đây đạo quán, mới dám làm xằng làm bậy.

Bậc này Thanh Hà đạo trưởng mới là lần này sông lớn cướp giết phía sau màn độc thủ, so với Đinh Thập Tam còn có thể ác.

Chỉ là, Tô Trần rất rõ ràng, coi như mình bắt vấn đề này nói ra, người bên ngoài cũng không tin, ngược lại sẽ mà nói hấn tại chửi bới Thanh Hà đạo trưởng, khinh miệt Hàn Sơn đạo quán danh dự.

Thông phỉ chi tội, vu khống, đương nhiên muốn bắt đến vật dụng thực tế bằng chứng. Chỉ có chứng cứ phạm tội vô cùng xác thực, mới có thể để cho bậc này Thanh Hà đạo trưởng không thể nào nói xạo.

"Đinh Thập Tam là một cái cửa khẩu đột phá, có lẽ theo trên người hấn, tìm ra cấu kết Thanh Hà đạo trưởng chứng cứ phạm tội. . . Nếu như phương pháp này không được, lại thay nó phương pháp."

Tô Trần nghĩ tới đây, lập tức ra Hàn Sơn đạo quán, đuổi theo thủy phỉ Đinh Thập Tam.

Nhưng cái này Đinh Thập Tam có chút cảnh giác, ra đạo quán đến bờ sông, lần nữa nhảy vào sông lớn trong bơi nhanh chóng, đến Thái Hồ phương hướng biến mất vô tung vô ảnh.

Tô Trần đuổi vài dặm, đuổi không kịp Đinh Thập Tam. Đoán chừng bậc này Đinh Thập Tam là quay về Thái Hồ Cự Kinh bang tổng đà, thủy phỉ hang ổ rồi đi.

Rơi vào đường cùng, hấn chỉ có thể lần nữa trở lại Hàn Sơn đạo quán, muốn từ Thanh Hà đạo trưởng nơi đây tìm kẻ hờ.

Tô Trần âm thầm suy nghĩ, Thanh Hà đạo trưởng giọng điệu này, hấn là cùng Đinh Thập Tam rất ít gặp mặt, cái kia nhất định được mật hàm lui tới. Có lẽ Thanh Hà đạo trưởng cư trú bậc này trong sương phòng, có thể tìm ra mật hàm, hoặc là cướp tới bán hàng các loại.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 47: Hỏa Diễm Linh Phù

Tô Trần lên về đạo quán hậu viện, tại sương phòng sau bức tường nín hơi ẩn núp, tinh tế lắng nghe phòng động tĩnh bên trong. Muốn đợi Thanh Hà đạo trưởng ly khai, tái nhập trong phòng lục soát.

Thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam rời đi sau đó, Thanh Hà đạo trưởng liền trong phòng bồ đoàn, cầm trong tay phát trần rủ xuống lông mày thấp mắt, không nhúc nhích tí nào nhắm mắt ngồi xuống.

Tô Trần phát hiện, bậc này Thanh Hà đạo trưởng khí tức kéo dài, nội công dị thường thâm hậu.

Theo hẳn biết, cao thủ nhất lưu cảm giác lực vô cùng nhạy cảm, tại phía xa nhị lưu hảo thủ cùng tam lưu võ giả ở trên.

Nội công thâm hậu cao thủ nhất lưu, có thể đem nội gia chân khí quán chú trong mắt, trong tai, làm thị lực cùng thính lực đạt được hai gấp ba biên độ tăng cường, ngoài mấy trượng hơi có động tĩnh liền có thể nghe được.

Đương nhiên, cao thủ nhất lưu cảm giác lực, còn là so với tông sư cảnh cao thủ kém quá xa.

Cao thủ nhất lưu là dựa vào là trung đan điền chân khí tới đạt được biên độ tăng trưởng, mà tông sư cảnh cao thủ bước vào thượng đan điền trở lại dòm Nguyên Thần, đạt được thần bí siêu phàm cảm giác lực, đây mới thực sự là lực lượng kinh khủng, cảm giác lực đơn giản liền có thể lật gấp mười lần.

Tô Trần phát hiện cảm giác của mình lực lượng, rõ ràng nếu so với Thanh Hà đạo trưởng vị này cao thủ nhất lưu mạnh hơn rất nhiều.

Hắn có thể tại hơn mười trượng bên ngoài, nghe được Thanh Hà đạo trưởng kéo dài hô hấp, mà Thanh Hà đạo trưởng đối với sự hiện hữu của hắn không hề có làm cho nghe thấy.

Đây cũng là Tô Trần có thể ẩn thân ở phía xa, nghe được trong phòng động tĩnh tiền vốn. Nếu không có như thế, hắn được mười cái lá gan, cũng sẽ không tiến đạo quán mạo hiểm nghe trộm.

Thanh Hà đạo trưởng khô ngồi bồ đoàn, nhắm mắt ngồi xuống đã lâu.

Trộn vện qua một nén nhang công phu, Thanh Hà đạo trưởng bụng xì xào vang lên một cái, tựa hồ quá mót, đột nhiên đứng dậy ra sương phòng, đến đạo quán hậu viện nơi hẻo lánh một tòa nhà vệ sinh bước nhanh mà đi.

Tô Trần ẩn thân ở phía sau cửa sổ dưới mái hiên, ngồi chồm hổm chờ một hồi lâu, cũng không thấy Thanh Hà đạo trưởng có bất kỳ động tĩnh gì.

Hắn chân đều nhanh ngồi xổm tê dại, nghĩ đến muốn không cần tiếp tục ngồi chồm hổm chờ xuống dưới. Đúng lúc này, hắn phát hiện Thanh Hà đạo trưởng đứng dậy, đã đi ra sương phòng, hướng hậu viện nhà vệ sinh phương hướng mà đi.

Tô Trần biết rõ cơ hội tới, lập tức từ sau cửa sổ trở mình vào sương phòng.

Sương phòng khá lớn, là một gian xa hoa xa hoa đạo sĩ phòng. Cũng chỉ có Thanh Hà đạo trưởng như vậy thân truyền đồ đệ, mới có tư cách cư trú.

Trên giá sách, bày đầy các màu Đạo Gia điển tịch.

Trên bàn bày đặt văn chương, đạo thư những vật này phẩm.

Tô Trần tại trên giá sách cẩn thận tìm kiếm, lục soát tìm Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phỉ Đình Thập Tam cầu kết tang vật chứng cứ phạm tội.

Thanh Hà đạo trưởng cầu kết thủy phỉ Đình Thập Tam, không có khả năng không ở lại dấu vết nào manh mối. Coi như là không có qua lại thư từ, tối thiểu nhất tang vật nhất định là có đi.

Đình Thập Tam cướp bóc phú thương mang về tang vật, khẳng định phải phân cho Thanh Hà đạo trưởng không ít. Hơn nữa, tang vật thường thường cũng không dễ dàng rời tay, cần trước che giấu, chậm rãi tìm cơ hội.

Tô Trần lúc này lại ngoài ý muốn phát hiện, trong phòng bàn đọc sách nghiên mực bên trên, để đó một chi màu lửa đỏ phù bút, bên cạnh là một trương tinh xảo giấy vàng, giấy vàng căn câu siết một cái phù lục.

Tại trong đạo quán, các thường xuyên gặp vẽ một ít thần thần thao thao phù chú, được xưng đốt thành tro bụi sau đó, uống nước ăn vào, có thể "Trị bách bệnh, xua đuổi yêu tà", dùng để lừa gạt dân chúng ngu dân.

Tô Trần đối với mấy cái này phải không tin, hẳn cũng không gặp Hàn Sơn chân nhân dùng phù lục tự mình chữa cho tốt qua bệnh.

Tô Trần liếc một cái, bậc này nhìn qua phía dưới, ánh mắt rồi lại ngoài ý muốn bị bậc này cái phù lục thu nạp ở, hầu như không cách nào từ phía trên thoát ly.

Cái này phù lục phía trên, vẽ lấy một đoàn hỏa diễm, lộ ra vô cùng thần bí huyền diệu khí tức, hồn nhiên thiên thành(tự nhiên hình thành chính thể)

.

"Đây là vật gì?"

Tô Trần kinh ngạc, tại Dược Vương Bang Tàng Thư Các xem qua một ít đạo thư, tự nhiên gặp đến đạo sĩ đám vẽ bình thường chữa bệnh trừ bỏ bệnh

phù chú. Nhưng trước mắt cái này phù văn, hiển nhiên đối những cái kia bình thường phù lục bất đồng.

Hắn nhìn kỹ bậc này Đạo Phù phù lục.

Rất nhanh, nhìn ra một ít manh mối.

Trên giấy ghi cái này phù văn cũng không phải là bình thường mực nước, tựa hồ là chu sa hỗn tạp lấy không biết tên tài liệu, tản ra một cỗ đậm úc lửa khô chi khí.

Tô Trần không khỏi hiếu kỳ, cầm lấy bậc này cái phù lục, dùng bản thân siêu phàm cảm giác lực đi tra xét rõ ràng, muốn dò xét đến tột cùng.

Trong chốc lát, hắn cảm giác bậc này trương phù chỉ bên trong ẩn chứa một cỗ lửa nóng chi khí, mắt thấy hầu như muốn phun phát ra tới. Mãnh liệt đốt thiêu đốt cảm giác, truyền lại đến trên tay của hắn, hầu như muốn thiêu hủy bàn tay của hắn.

Tô Trần kinh hãi, liền tranh thủ nó vứt bỏ.

Bậc này ngó thần bí phù chỉ (lá bùa), bay xuống quay về tại trên bàn sách, đốt thiêu đốt lửa nóng chi khí lúc này mới nhanh chóng thu liễm, khôi phục nguyên dạng.

"Ờ giấy này phù trong, làm sao sẽ cất giấu một đoàn hỏa diễm?"

Tô Trần vẫn như cũ cảm giác bàn tay của mình giống như bị bị phỏng giống nhau, vô cùng khiếp sợ, không dám lại dùng tay đi đụng vào nó.

Bậc này phù lục quá thần bí kì quái, thiếu chút nữa đem tay của hắn đều thiêu hủy, quá nguy hiểm.

Bậc này cũng không phải các dùng để chữa bệnh trừ tà bình thường phù lục, hắn chưa từng nghe qua, được đáng sợ như vậy phù lục.

"Có nên hay không mang về?"

Tô Trần chần chừ một chút, thế nhưng là không dám lại dùng tay đi đụng nó.

Không biết bậc này phù lục đến tột cùng là cái thứ gì, vạn nhất nó lại thiêu cháy, chỉ sợ nhóm lửa tự thiêu.

Hơn nữa vạn nhất gây ra đại động tĩnh, kinh động đến Thanh Hà đạo trưởng, nhất định lọt vào đuôi giết. Bậc này Hàn Sơn trong đạo quán rất nhiều đạo sĩ ở bên trong, khẳng định có nhất lưu khinh công cao thủ. Lấy trước mắt hấn thân thủ, tuyệt trốn không thoát nhất lưu khinh công cao thủ truy kích.

Được rồi, hay là trước làm chính sự quan trọng hơn.

Tô Trần nghĩ đến, rất nhanh tại trên giá sách tìm kiếm.

Nhưng đều là một ít đạo thư điển tịch, không tìm được bất luận cái gì vật hữu dụng.

Toàn bộ sương phòng rất lớn, chỉ tới kịp lục soát chưa đủ một phần ba địa phương.

Lúc này, Tô Trần đột nhiên mơ hồ nghe được, sương phòng hai ba mươi trượng xa chỗ, một đạo mãnh liệt quần áo phần phật kinh phong vang lên, bay thẳng sương phòng mà tới.

"Nhanh như vậy sẽ trở lại rồi!"

Tô Trần trong lòng giật mình.

Không tiện, chẳng lẽ là cạm bẫy?

Trong đầu hần lập tức hiện lên một cái ý niệm trong đầu, không dám lại lưu lại, quyết đoán khinh thân một tung, nhẹ nhàng linh hoạt nhảy ra cửa sau bên ngoài, thò tay tại trên bệ cửa một giúp, hần một cái linh hoạt lật trên người mái hiên, im hơi lặng tiếng rơi vào trên nóc nhà.

Tô Trần lập tức theo bên mình nằm ngã vào nóc nhà, hoàn toàn ngừng thở, không dám nhúc nhích. Lặng yên chuyển 《 Quy Tức Quyết 》 công pháp, đem hô hấp của mình, tim đập xuống đến thấp nhất.

Ngay tại Tô Trần lật lên nóc nhà nằm ngược lại sau đó.

Sương phòng bên ngoài, một cổ kinh phong nhanh chóng lướt qua xa vài chục trượng, nhảy vào sương phòng.

"Phanh ——!"

Sương phòng cửa bị một chương mãnh liệt đẩy ra, Thanh Hà đạo trưởng thân ảnh mang theo một hồi mạnh mẽ gió mạnh, nhảy vào trong phòng.

Hần lẳng lẽ ác liệt như đao sáng ngời ánh mắt, đảo qua trong phòng mỗi một cái góc nhỏ, xà nhà, bàn đọc sách, đáy giường, ngăn tủ, phía sau cửa cùng các nơi, có thể giấu người địa phương.

Nhưng mà không có tí thu hoạch nào.

Trong phòng không có người?

Thanh Hà đạo trưởng không khỏi ngừng tụ lại lông mày.

Trước đó, hần không biết tại sao, tổng mơ hồ cảm thấy có chút bất an.

Tổng hoài nghi có phải hay không được nhất lưu cao thủ đứng đầu, truy tung thủy phi Đình Thập Tam tiềm nhập Hàn Sơn đạo quán, phát hiện bí mật của hần, giấu ở phụ cận dòm ngó hần động tĩnh.

Vừa rồi hắn dùng một cái nho nhỏ lừa dối thuật, mượn bụng ọt ọt gọi đi một chuyến nhà xí, cũng tại trên đường đột nhiên lộn trở lại, muốn nhìn một chút cuối cùng có người hay không sẽ xuất hiện tại hắn trong sương phòng.

Nhưng trong phòng hết thấy ngay ngắn như trước, quét mắt một lần, cũng không mất đi bất kỳ vật gì.

Thanh Hà đạo trưởng thân làm nhất lưu cao thủ đứng đầu, đối với khinh công của mình vô cùng tự tin.

Lấy khinh công của hắn cực nhanh, nếu có nhân xâm nhập trong sương phòng tuyệt đối chạy không thoát. Cho dù là nhất lưu khinh công cao thủ, ngắn như vậy thời gian nháy con mắt trở lại, cũng không thể nào làm được.

"Xem ra, có lẽ không ai theo dõi Đinh Thập Tam tiến vào đạo quán. Là bản đạo đa nghi. . . Nếu là có so với bản đạo còn cao minh cao thủ nhất lưu, căn bản sẽ không để cho Đinh Thập Tam bậc này ngu xuẩn đào thoát. Đinh Thập Tam gặp phải cái gọi là Dực Vương Bang cao thủ, nghĩ đến cũng đúng nhị lưu hảo thủ, sẽ không so với Đinh Thập Tam cao minh bao nhiêu."

Thanh Hà đạo trưởng trầm ngâm, cảm giác mình vô cùng cẩn thận.

Hơn nữa, lấy Hàn Sơn đạo quán tại Ngô quận mười ba trong huyện uy danh hiển hách, ai không kính sợ? Càng là giang hồ cao thủ, càng không dám xông vào Hàn Sơn đạo quán.

Ngô quận năm đại bang phái, là tuyệt không dám phái cao thủ đứng đầu lên vào Hàn Sơn đạo quán. Nếu không chọc giận sư tôn, đối với mấy cái này đại bang phái tuyệt không được nửa phần chỗ tốt.

Thanh Hà đạo trưởng nghĩ đến đây, an tâm xuống. Một lần nữa tại bờ đoàn ngồi xuống, vẫn không nhúc nhích, nhắm mắt ngồi xuống.

...

"Bậc này Thanh Hà lão đạo, rõ ràng gian trá xảo hoạt, chơi chiêu thức ấy ám chiêu!"

Tô Trần nằm tại nóc nhà, trong lòng có chút phiền muộn.

May mắn, hắn được đề phòng, một mực ở nghe xa xa Thanh Hà đạo trường động tĩnh. Nghe được bên ngoài hơn mười trượng tiếng gió mạnh mẽ, kịp thời nhảy ra sương phòng, nếu không lần này liền bị té nhào rồi.

Thanh Hà đạo trường phát hiện mình phá vỡ hãn và thủy phi Đinh Thập Tam thông đồng một chuyện, nhất định sẽ giết hắn diệt khẩu, không có may mắn có thể nói.

Tô Trần không có lập tức đi, tại nóc nhà trông tròn vẹn hai canh giờ.

Không nghĩ tới, Thanh Hà đạo trường cũng chết thủ trong phòng, không có chút nào đi ra ngoài dấu hiệu.

"Mà thôi, xem ra lần này là không chiếm được bất luận cái gì gạt hái được. Rồi đi trước, chậm rãi lại nghĩ biện pháp."

Tô Trần bất đắc dĩ.

Hắn im hơi lặng tiếng thối lui, theo đường cũ leo tường mà ra, ly khai Hàn Sơn đạo quán.

...

Tô Trần ra Hàn Sơn đạo quán, bước chậm đi tại phần hoa náo nhiệt Tây Môn bến tàu.

Tây Môn trên bến tàu thập phần náo nhiệt, khắp nơi là con buôn đầy tớ, các loại trái cây, bánh ngọt, sữa đậu nành bánh bao bán hàng rong đang gọi

bán, ăn ngon thú vị vô số.

Đổi lại ngày xưa, Tô Trần ra ngoài chấp hành Tọa Dịch Đường nhiệm vụ, đi ngang qua Tây Môn bến tàu thời điểm, tổng hội tiêu tốn một hai cái tiền đồng, đốt một chén chao, hoặc là hoa quế bánh ngọt, mỹ mỹ ăn đã ghiền, coi như là khao bản thân một phen.

Nhưng Tô Trần giờ phút này tâm sự nặng nề, căn bản vô tâm những thứ này.

Ly khai Hàn Sơn đạo quán sau đó, Tô Trần hậu tri hậu giác, phát hiện mình sau lưng phát lạnh đều là mồ hôi lạnh, biết mình lần này lên vào Hàn Sơn đạo quán làm những sự tình này, có chút liều lĩnh, lỗ mãng.

Trừ phi một ngày kia, hãn tu thành trung đan điền, trở thành nhất lưu cao thủ đứng đầu, nếu không quyết không thể chính diện cùng Thanh Hà đạo trưởng giao thủ. Nhất lưu nội gia cao thủ thực lực quá mạnh mẽ, chính diện đối kháng tuyệt không may mắn đáng nói.

Thanh Hà đạo trưởng lợi dụng Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ chi tiện lợi, bí mật thu thập tín đồ khách hành hương tình báo, cấu kết đám thủy phi cướp bóc phú thương, như vậy làm xằng làm bậy, tự nhiên là tội ác tày trời.

Tô Trần tất nhiên là thống hận.

Nhưng hãn cũng không làm gì được. Thanh Hà đạo trưởng chính là Hàn Sơn chân nhân đại đồ đệ, không có chứng cứ xác thực phía dưới, người nào cũng sẽ không tin.

Vẫn phải là chú ý cẩn thận làm việc, nếu không một cơn đánh không chết, tất nhiên sẽ gặp đến phản công.

Cổ quái là, bậc này Thanh Hà đạo trưởng cả ngày một mực canh giữ ở trong sương phòng ngồi xuống tu luyện nội công. Ngoại trừ bên trên nhà xí

bên ngoài, ở đâu cũng không đi.

Tô Trần căn bản tìm không thấy cơ hội, lên vào trong sương phòng đi tìm kiếm ra chứng cứ phạm tội.

Ngoại trừ thông phi chứng cứ phạm tội bên ngoài, còn có Thanh Hà đạo trưởng trên bàn sách đạo kia thần bí cổ phù văn, cũng thủy chung quanh quần tại trong lòng, lái đi không được.

Ngọn lửa kia phù lục giúp hẩn cảm giác quá kỳ diệu rồi, cũng không biết là dùng để gì gì đó.

Đáng tiếc, hẩn sợ kinh động Thanh Hà đạo trưởng, cũng không dám đi lấy. Đây phù lục cầm trong tay, cảm giác giống như tùy thời gặp thiêu cháy giống nhau, thần kỳ làm cho người khiếp sợ.

Không giải khai cái này mê, hẩn liền ngủ cũng không ngủ không được.

"Xem ra, muốn theo Thanh Hà lão đạo trong phòng nhảy ra chút vật hữu dụng, còn cần thận trọng cẩn thận bố trí một phen, chọn hẩn không có ở đây thời điểm, mới tốt ra tay."

Tô Trần bước chậm đi tới, trong lòng âm thầm suy nghĩ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 48: Tính Toán Bố Trí

Tô Trần tại Tây Môn bến tàu đi dạo, khổ tư đã lâu cũng thật không ngờ tốt phương pháp xử lý, có thể làm cho Thanh Hà đạo trưởng ly khai hãn sương phòng, làm cho hãn có cơ hội có thể thừa lúc.

Trở lại Được Vương sơn trang Tạt Dịch Đường, tiếp tục làm tạp dịch công việc kiếm tiền, tu luyện trung đan điền.

Hãn bây giờ là tam lưu hậu kỳ võ giả, tiếp qua ba năm ngày có thể trong người sinh ra nội gia chân khí, bước vào nhị lưu cảnh giới. Chỉ là trong lòng một mực nhớ kỹ việc này, không giải quyết nó, làm gì cũng như giống nhau nhai sáp nến, không phải tư vị.

Tô Trần nhàn rồi lúc đi Được Vương sơn trang Tàng Thư Các, tìm đọc đạo thư, muốn tìm đến cái kia ngộ hóa điểm phù lục mạnh mẽ. Cũng mặc kệ hãn tại Tàng Thư Các đạo điển thư tịch bên trên như thế nào tìm kiếm, thủy chung tìm không thấy bất luận cái gì tương tự chính là phù văn bản vẽ.

Càng là như thế, càng là làm cho Tô Trần trong lòng như gãi ngứa ngứa.

Ngày hôm nay, Tô Trần tâm sự nặng nề đi vào Cô Tô thị trấn phía đông Thành Hoàng miếu đồ nát, tìm a Sừ chơi đùa giải sầu. A Sừ đang tại miếu thành hoàng tu luyện mới trộm học được võ kỹ, nhìn thấy Tô Trần đã đến, không khỏi cao hứng, vội vàng lôi kéo Tô Trần luận bàn võ kỹ.

Hai người luận bàn nửa canh giờ, sức cùng lực kiệt sau đó, liền tại miếu đồ nát trên thềm đá nghỉ ngơi, tán gẫu trên giang hồ gần nhất chuyện đã xảy ra.

Tô Trần nhin không được đem Thanh Hà đạo trưởng cầu kết thủy phi Đinh Thập Tam mưu tài sát hại tính mệnh một chuyện, nói ra.

Vấn đề này hãn cũng không dám cùng người khác xách nửa câu, sẽ chọc cho tới họa sát thân.

A Sữu là hãn tại Cô Tô thành duy nhất có thể tín nhiệm hảo huynh đệ, gặp được loại sự tình này có thể thương lượng một chút. Tuy rằng chưa hãn có thể thương lượng ra cái gì tốt chủ ý, nhưng hai người tổng so với một người suy nghĩ nhiều chút ít.

"Cái gì, Thanh Hà đạo trưởng cầu kết thủy phi, còn có loại này ly kỳ sự tình?"

A Sữu nghe xong mặt đều dọa trợn nhìn, một bộ không dám tin thần sắc.

Hãn là Cô Tô thị trấn nhân, đánh nhỏ là Thiên Ứng khách sạn tiểu hóa kế, hiện tại lại là Thiên Ứng Môn khổ dịch, thường xuyên sẽ đi Hàn Sơn trong đạo quán bái cúi đầu các lộ Tiên Tôn.

Tuy rằng không có tiền hiệu kính hươg khói, nhưng là từ tới đem Hàn Sơn đạo quán các coi là thế ngoại cao nhân, kính sợ không thôi, không dám được nửa phần bất kính.

Hãn ở đâu nghĩ tới, đường đường Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ Thanh Hà đạo trưởng, Ngô quận đệ nhất cao nhân Đại đệ tử, lại có thể biết làm ra như vậy ti tiện vô sỉ hoạt động.

"A Sữu, người cũng không tin? . . . Ài, nếu không phải ta tận mắt nhìn thấy, chỉ sợ Lý gia cao thấp hơn mười miệng ăn chết sông lớn tựa thành một cục không đầu án oan. Người khác coi như là nói cho ta biết, ta cũng không chịu tin."

Tô Trần chứng kiến a Sữu như vậy ánh mắt khiếp sợ, không khỏi thở dài nói.

Hắn đối với Hàn Sơn đạo quán sùng bái cùng kính trọng, không có ở đây a Sữu phía dưới. Nếu không có Hàn Sơn chân nhân giúp hắn xem bệnh ra cái kia thanh thạch lệ quái bệnh, chỉ sợ hắn sinh ra không lâu tựu chết rồi, hắn đối với Hàn Sơn chân nhân là trong lòng còn có cảm kích.

Gần nhất bậc này một hai chục năm qua, Hàn Sơn chân nhân tại Ngô quận dân chúng người ta trong suy nghĩ phát triển không ngừng, tín đồ trải rộng Ngô quận mười ba huyện các nơi, địa vị có thể nói là không ai bằng. Bất kể là quan phủ Huyện thái lão gia, còn là Ngô quận ngũ đại bang bang chủ, ai cũng so ra kém Hàn Sơn chân nhân địa vị chi tôn sùng. Tự nhiên, liên quan đồ đệ của hắn cùng đạo quán, tại Ngô quận trở lại đều là danh dự cực cao.

A Sữu còn như thế kinh nghi, những người khác nghe được loại chuyện này chỉ sợ càng sẽ không tin, ngược lại cho là hắn tại vu oan.

"Kỳ thật, Thanh Hà đạo trưởng bản thân không trọng yếu. Ta sau cùng lo lắng, Hàn Sơn chân nhân có thể hay không giúp hắn chỗ dựa. . . . Nếu không coi như là Được Vương Bang cùng Thiên Ứng Môn hai đại bang phái chung vào một chỗ, cũng cũng không dám đi trêu chọc Hàn Sơn chân nhân, huống chi là chúng ta hai cái này tiểu lâu la."

Tô Trần thần sắc lo lắng nói.

Ngô quận mười ba huyện giang hồ, dám đi trêu chọc Hàn Sơn chân nhân, chỉ sợ còn thật không có sinh ra.

"Như thế."

A Sữu gãi gãi đầu, cũng không biết nên làm thế nào cho phải.

Tô Trần suy nghĩ trong chốc lát, chân thành nói: "Mặc kệ như thế nào, ta đang chuẩn bị lại đi tìm một chút cái này Hàn Sơn đạo quán, nhìn xem có thể hay không tìm ra một điểm gì đó tới. Muốn là không còn có cái gì, ta cũng đừng hi vọng, không đi suy nghĩ nhiều."

"Trần ca nhi, nếu như quyết tâm nếu đi dò xét Hàn Sơn đạo quán, nhất định phải mang ta lên! Tuy rằng ta võ kỹ không cao, nhưng là có thể giúp đỡ vội vàng dò xét phong, canh gác gì gì đó!"

A Sừ lập tức hưng phấn lên.

Hắn đối với Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phi cầu kết một chuyện, kỳ thật cũng không quan tâm. Nhưng Tô Trần chuẩn bị lại dò xét Hàn Sơn đạo quán, lại làm cho hắn cảm thấy vô cùng phấn khởi cùng kinh hỉ.

Cái này là trong truyền thuyết mới bước chân vào giang hồ, mạo hiểm cực lớn, khẩn trương kích thích vô cùng.

Hắn tại Thiên Ưng Môn làm khổ dịch, học trộm, khổ luyện võ kỹ, không phải là vì một ngày như vậy, có thể cùng Tô Trần cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, tiểu ngạo thiên hạ.

Chỉ là ngày hôm nay tới được so với a Sừ trong tưởng tượng còn sớm một ít, hắn cũng mới vừa vận đột phá tam lưu cảnh giới không lâu, tu vi còn là quá thấp vi, còn không có chuẩn bị cho tốt làm một phen đại sự, chỉ có thể trước hỗ trợ thông khí các loại việc nhỏ.

"Ừ, chờ ta chuẩn bị cho tốt, qua mấy ngày kêu lên người cùng đi."

Tô Trần gật đầu.

Hắn đang cần giúp đỡ, a Sừ tuy rằng thực lực yếu, nhưng cũng có thể ở ngoại vi giúp đỡ một ít vội vàng. Dò xét phong, canh gác các loại, thậm chí nguyên do phân bố nghi trận, dẫn đi truy binh.

...

Tô Trần hạ quyết tâm, lại đi tìm tòi Hàn Sơn đạo quán.

Chỉ là, vấn đề này phải cẩn thận, làm tốt vạn toàn chuẩn bị.

Thanh Hà đạo trưởng cáo già, làm việc cẩn thận, nội công tu vi lại vô cùng thâm hậu, xa so với Đinh Thập Tam bậc này thủy phỉ đầu lĩnh khó đối phó. Hơi không cẩn thận, đều sẽ kinh động bậc này lão hồ ly, lọt vào điên cuồng đuổi giết.

Thật tốt hảo mưu đồ một phen, mới có thể ra tay, nếu không chỉ biết không công giúp bên trên tính mạng của mình.

Tô Trần bỏ ra mấy ngày thời gian, tiến về trước Hàn Sơn đạo quán hiểu rõ dò xét.

Tiến vào Hàn Sơn đạo quán, vô cùng đơn giản.

Hàn Sơn đạo quán khách hành hương tín đồ rất nhiều, rạng sáng mở cửa đón khách đến chạng vạng tối đóng cửa từ chối tiếp khách, không dưới mấy trăm, hơn một nghìn tính khách hành hương theo Cô Tô thành cùng Ngô quận tất cả huyện mà tới, ra ra vào vào, thậm chí tại to như vậy trong đạo quán du lãm, các căn bản không có khả năng phân biệt từng khách hành hương thân phận.

Tô Trần dùng khách hành hương thân phận nghênh ngang tiến trong đạo quán, giả vờ giả vệt tại xem trở lại dâng lên một nén nhang, sau đó tại xem trở lại các nơi đi đi lại lại, quen thuộc bảo điện, Tàng kinh lâu, đình viện, hòn non bộ, lầu các, hành lang đình, từng cọng cây ngọn cỏ ghi chép tại trong lòng, cũng không cần lo lắng sẽ bị hoài nghi.

Mấy ngày nay xuống, hẳn quả nhiên được đi một tí phát hiện mới.

Đạo quán Tiền viện thư giãn, bọn đạo sĩ cũng mặc kệ. Nhưng mà hậu viện được tiểu đạo sĩ nắm tay, cấm ngoại nhân xuất nhập.

Tô Trần lén vào hậu viện phát hiện, bậc này Thanh Hà đạo trưởng làm việc và nghỉ ngơi vô cùng quy luật, rõ ràng hiếm khi rời khỏi chỗ ở sương phòng.

Nếu như Thanh Hà đạo trưởng muốn thời gian dài ly khai nơi đây, nhất định phân phó ba bốn tên thanh niên đạo sĩ cao thủ cùng một chỗ canh giữ ở sương phòng bên ngoài, một tắc cũng không rời. Hầu như đều là cao thủ nhất lưu, ngoại nhân không có chút nào cơ hội có thể lên vào.

Còn lại thời gian, Thanh Hà đạo trưởng cả ngày chính là trong phòng nhìn một cái đạo thư, niệm tụng kinh chú, không rời nửa bước.

Mỗi ngày ba bữa cơm thức ăn, cũng đều là mặt khác trẻ tuổi tiểu đạo sĩ đưa đến phòng của hắn bên trong.

Chỉ có đêm khuya chuẩn bị trước đó thời gian, hắn mới có thể ngẫu nhiên ly khai sương phòng, tiến về trước nơi xa nhà vệ sinh đi ngoài. Hơn nữa mỗi ngày chỉ lần này thôi, ước chừng một thời gian uống cạn chén trà liền phản hồi.

Lúc này cực kỳ ngắn ngủi thời gian một chung trà, Thanh Hà đạo trưởng nhập lại không có an bài mặt khác đạo sĩ trông coi sương phòng.

"Cái này Thanh Hà lão đạo cũng quá cẩn thận rồi, hắn dự tính này một thời gian uống cạn chung trà người khác cũng làm không được cái gì, mới có thể yên tâm đi đi ngoài. . . Nhưng mà, lão đạo này đối với bậc này sương phòng canh phòng nghiêm ngặt tử thủ lợi hại như vậy, chỉ sợ bên trong chân thực tàng có cái gì tang vật cùng quý trọng đồ vật, hắn sợ đánh mất hay sao?"

Tô Trần trong lòng thầm nhủ, càng phát ra kiên định lại dò xét trong lòng.

Hắn bỏ ra mấy ngày công phu, triệt để thăm dò Hàn Sơn trong đạo quán tình huống, cùng với Thanh Hà đạo trưởng hoạt động quy luật.

Mỗi ngày đêm khuya Thanh Hà lão đạo sắp sửa lúc trước quá ngắn một thời gian uống cạn chén trà, đây là hắn duy nhất có thể cơ hội xuất thủ.

"Xem ra, lần nữa lén vào sương phòng không khó."

"Lợi dụng cái kia ngắn ngủi công phu, lục soát tìm vật phẩm trọng yếu cũng không khó."

"Khó khăn nhất, còn là như thế nào mới có thể an toàn ly khai!"

"Ta điều tra cái này to như vậy sương phòng, không sai biệt lắm muốn hao phí nửa thời gian uống cạn chén trà. Mặt khác nửa thời gian uống cạn chung trà, dùng để chạy trốn đạo quán. Mà Thanh Hà lão đạo, cũng không sai biệt lắm sẽ đi ngoài phản hồi.

Lấy Thanh Hà lão đạo chú ý cẩn thận cùng nhạy cảm, chỉ sợ rất nhanh liền sẽ phát hiện trong phòng bị mất trọng yếu đồ vật, nhất định toàn lực truy kích.

Nếu hắn lập tức liền phát hiện mà nói, vậy lưu cho ta chạy trốn đạo quán thời gian vô cùng ngắn ngủi. Như thế nào mới có thể thuận lợi đào thoát lão đạo đuổi giết đâu?"

Tô Trần trong lòng nhanh chóng tính toán.

Những vật kia dính đến Thanh Hà lão đạo thân gia cùng tính mạng, kinh động phía dưới nhất định sẽ mang theo Hàn Sơn trong đạo quán bọn đạo sĩ, liền lĩnh đuổi giết đi ra.

Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ không ít đều là cao thủ nhất lưu, mà lại thiện trường khinh công.

Bậc này ngăn ngùn nửa chén trà nhỏ thời gian, bản thân có thể trốn rất xa?

Tô Trần nhưng không cảm thấy, bản thân có thể chạy trốn qua bọn này đạo sĩ khinh công cao thủ.

Nửa chén trà nhỏ, chỉ sợ bản thân nhiều lắm là chạy ra hai ba dặm xa trái phải, đây là hãn chạy trốn cực hạn.

Phải trong lúc này, nhanh chóng tìm một cái chỗ an toàn mà ẩn nấp trả lại, nếu không nhất định sẽ bị bọn đạo sĩ nửa đường đuổi theo.

Tô Trần tại Hàn Sơn đạo quán chung quanh nhiều lần điều nghiên cứu địa hình, dày công tính toán chạy trốn phương hướng cùng khoảng cách.

Lấy Hàn Sơn đạo quán làm trung tâm vẽ một vòng tròn, hai ba dặm phạm vi phi thường nhỏ, chỉ có "Tây Môn bến tàu, Cô Tô thị trấn" hai cái phương hướng thích hợp nhất đào tẩu.

Hàn Sơn đạo quán hướng tây, ước chừng đi nửa dặm, chính là Tây Môn bến tàu. Theo bến tàu trực tiếp nhảy vào sông lớn, sau đó mượn nhờ sông lớn lặn xuống nước, trốn đến ven sông vùng hoang vu chi địa.

Nhưng mà, Cô Tô huyện ven sông hoang vắng, quê nhà thôn dân đều là người quen, rất dễ dàng loại bỏ đến nơi khác người, cũng không dễ dàng giấu người. Người muốn ăn cơm, muốn trú ngụ, những thứ này đều rất dễ dàng bại lộ.

Nếu như Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ khởi xướng tàn nhẫn tới, một đường tại tất cả ven sông giao thông cửa khẩu yếu địa, bố trí xuống thiên la địa võng, bản thân cuối cùng bị bắt đến khả năng còn là rất lớn.

Mà đến đông nửa dặm, tức thì có thể theo huyện Thành Tây cửa tiến vào trong thành, nhưng mượn phức tạp đường tắt trốn chạy để khỏi chết.

Cô Tô nội thành được gần mười vạn gia đình, sau cùng là nhân khẩu phần hoa, là tốt nhất yếm hộ chi địa. Chỉ cần trốn vào trong huyện thành, chọn một chỗ nơi thích hợp ẩn nấp, Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ nhân thủ cực ít, muốn tại như thế đại trong huyện thành muốn tìm ra một cái "Kẻ trộm" tới, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Mình có thể cá vào biển rộng, tại trong huyện thành biến mất vô tung.

Đương nhiên, ngoại trừ hai cái này rút lui khỏi phương hướng bên ngoài, kỳ thật còn có một trốn chạy để khỏi chết chỗ, chính là trốn đến Dục Vương sơn trang.

Dục Vương trong sơn trang được bản bang cao thủ tọa trấn, Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ tuy rằng thế lớn, nhưng cũng không cách nào cứng rắn xông lên thủ vệ sâm nghiêm sơn môn, chớ nói chi là điều tra tìm người rồi.

Đáng tiếc chính là, Dục Vương sơn trang khoảng cách Hàn Sơn đạo quán, ước chừng được năm dặm xa.

Tô Trần nhập lại không cảm giác mình có thể một hơi trốn về ngoài năm dặm Dục Vương trong sơn trang, rất có thể chạy ra hai ba dặm, tại nửa đường bên trên đã bị đạo sĩ chính giữa khinh công những cao thủ phát hiện hơn nữa đuổi theo.

"Như vậy xem ra, tiến vào Cô Tô thị trấn mới là thượng sách! Càng nhiều người, khó có thể truy xét, càng là dễ dàng bài trừ bản thân hiểm nghi! Nhưng mà, ta phải tại trong huyện thành, tìm được trước một chỗ ổn thỏa chỗ ẩn thân mới được."

Tô Trần tiến vào Cô Tô thành cửa thành phía Tây, lại đi nội thành rồi đi ước chừng non nửa trong. Trong lòng một bên tính toán khoảng cách, một

bên tìm kiếm lấy phù hợp chỗ ẩn thân.

Bình thường dân trạch không tiện ẩn núp đấy, ngoại nhân tiến vào, rất dễ dàng bị chủ nhân phát hiện.

Lúc chạng vạng tối, Tô Trần theo cửa thành phía Tây vào, đi tới nội thành đường đi miệng ăn phần hoa nhất náo nhiệt chỗ.

Tô Trần ngẩng đầu nhìn lên, liền chứng kiến đường đi miệng ăn một tòa xa hoa xa hoa lãng phí lầu các.

Lầu các bên trên treo một loạt màu đỏ đèn lồng, chiếu rọi trong lầu xa hoa truy lạc. Đại trước cửa đứng đấy một cái tú bà tổng số hơn mười tên trẻ tuổi dung mạo xinh đẹp cô nương, từng cái một trang điểm Yên cảnh phấp phới, quyến rũ động lòng người.

Lúc này, chính đông như trẩy hội, đeo đao giang hồ hào khách, thị trấn phú gia công tử, các nơi vắng lai người bán hàng rong đi buôn bán, ra vào nối liền không dứt.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 49: Bước Vào Nhị Lưu Cảnh Giới!

Tô Trần ngẩng đầu nhìn về phía xa hoa truy lạc thanh lâu bên trên giắt một bộ đại biến chiêu bài, không khỏi trong lòng khẽ động.

"Yên Vũ Lâu!"

Chỗ này thanh lâu rất nổi danh, là Cô Tô thị trấn xa hoa nhất một tòa thanh lâu, Ngô quận năm đại bang phái một trong Mã Bang sản nghiệp.

Tô Trần thường xuyên đi ngang qua Tây Môn, tự nhiên là biết rõ.

Bởi vì được cường thế Mã Bang làm chỗ dựa che phủ, các lộ giang hồ hào khách dám không dám ở chỗ này nháo sự, coi như là Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ cũng không có thể tại Mã Bang trên địa bàn làm ầu.

Thanh lâu dòng người vô cùng nhất hỗn tạp, Cô Tô thị trấn quan to hiển quý, giang hồ hào khách, phú gia công tử cùng thương nhân, thậm chí bình dân dân chúng, các loại tam giáo cửu lưu thế hệ, đều ra vào nơi đây.

Mỗi đến lúc chạng vạng tối liền náo nhiệt lên, nổi liền không dứt, hỏa đăng trắng đêm không thôi.

Tô Trần đối với cái chỗ này dùng để ẩn thân, tất nhiên là thoả mãn.

Theo Tây Môn cửa thành tiến Cô Tô thị trấn, chỗ này thanh lâu vừa vện tại hai dặm trong phạm vi, vị trí hiển nhiên là thật tốt.

Chính mình thì một cái Dực Vương Bang tầng dưới chót đệ tử, tại loại này ngư long hỗn tạp chi địa, không chút nào thu hút, danh chính ngôn

thuận tránh núp ở bên trong, tạm lánh một buổi tối.

Cùng cái này một lớp danh tiếng qua, bọn đạo sĩ buông lỏng đuổi theo trốn sau đó, hẳn lại tùy thời trốn về Dược Vương sơn trang đi.

Tô Trần duy nhất cảm thấy có chút đau lòng chính là, thanh lâu là tiêu tiền như nước địa phương, chỉ sợ là muốn tốn kém một ít ngân lượng.

Hắn tính toán, cười khở: "Yên Vũ Lâu, vô cùng nhất thuận tiện lẫn lộn tai mắt, tẩy thoát khỏi hiểm nghi. Mà thôi, vì an toàn, chỉ có thể hao phí một chút ngân lượng rồi."

...

Tô Trần cũng không vội vã khởi hành, tiếp tục là đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán làm các loại cẩn thận chuẩn bị. Là quan trọng nhất một cái chuẩn bị, cái kia chính là mau chóng đột phá nhị lưu cảnh giới, nhanh chóng tăng lên một cái thực lực của mình.

Tô Trần đã cảm giác được bản thân trung đan điền bên trong, mơ hồ được hơi yếu khí cảm, có lẽ cũng chính là cái này hai trong vòng ba ngày sự tình.

Nhưng khí này cảm giác lại rất nhanh biến mất, như ẩn như hiện.

Đây là sắp sinh ra chân khí dấu hiệu, nhưng dù sao vẫn là kém một chút.

Ngày hôm nay, Tô Trần tại Dược Vương sơn trang, chỗ ở của mình, như thường ngày ăn vào một chén bổ khí tham dược thang sau đó, liền bắt đầu lặng yên chuyển đại chu thiên, cảm ngộ Chân khí trong cơ thể.

Không bao lâu, hẳn lần nữa cảm thấy một tia hơi yếu khí cảm.

Tô Trần không dám chậm trễ, lập tức nội thị bản thân tất cả kinh mạch.

Hắn ngạc nhiên tại chính mình chính giữa trong đan điền phát hiện một ít vi lượng màu trắng khí vụ. Những thứ này màu trắng khí vụ dính tại trung đan điền trên vách, như mùa đông thở ra hơi nước giống nhau, rỉ ra.

Tô Trần vừa mới bắt đầu còn nghi hoặc, cái kia là vật gì.

Bình thường nhị lưu võ giả bởi vì không cách nào nội thị, là hoàn toàn không thấy mình trong cơ thể tình huống, cũng không biết nội gia chân khí là cái dạng gì nữa đây, không có võ giả nói rõ ràng qua chân khí hình dạng thế nào. Chỉ biết là trong cơ thể trong đan điền có mãnh liệt khí cảm, rồi lại nói không nên lời đó là cái gì.

"Chẳng lẽ, đây là chân khí?"

Tô Trần trong đầu Linh quang lóe lên, tỉnh ngộ lại.

Hắn có thể nội thị, vì vậy có thể trước tiên chứng kiến, đan điền trên vách so với ngày xưa nhiều ra tới những thứ này kỳ quái màu trắng khí vụ.

Đây chính là nguyên thủy nhất sương mù trạng thái chân khí, bám vào tại trên vách, còn cũng không hình thành một cỗ chân khí lưu.

Tô Trần cẩn thận từng li từng tí thử, đem những thứ này màu trắng khí vụ thu tập, khiến chúng nó ngưng tụ cùng một chỗ. Hắn kinh hỉ phát hiện, những thứ này khí vụ quả nhiên có thể ngưng tụ, hơn nữa hình thành một đám hơi yếu chân khí lưu.

Chỉ là cái này cỗ vừa mới sinh ra chân khí lưu, quá yếu, nếu như không cẩn thận che chở mà nói, thậm chí dễ dàng tan rã, trong đan điền lại lần nữa biến mất đi.

Rất nhiều tam lưu hậu kỳ võ giả, cũng là bởi vì không cách nào "Nội thị" bản thân, nhìn không tới cái này một tia yếu ớt khí lưu, khó có thể đem cái này hơi yếu màu trắng chân khí che chở lớn lên, dẫn đến thất bại trong

gang tấc, cảnh giới lâm vào trì trệ, không cách nào bước vào nhị lưu cảnh giới.

Tô Trần cẩn thận che chở lấy cái này một tia yếu ớt bạch khí, khiến nó dọc theo trong cơ thể thất kinh bát mạch đang không ngừng đại chu thiên tuần hoàn, không ngừng hấp thu ven đường trong kinh mạch màu trắng khí vụ.

Thì cứ như vậy, mỗi tuần hoàn một vòng, cái này một tia chân khí chảy hấp thu huyết mạch trên vách đá những cái kia màu trắng khí vụ, lại tăng mạnh mẽ biến to một chút.

Như vậy liên tục mười hai kinh mạch đại chu thiên tuần hoàn sau đó, nó rốt cuộc lớn mạnh hơn mười gấp bội, trở thành một sợi ổn định chân khí chảy, tại trong kinh mạch chậm rãi vận chuyển, cuối cùng trở lại trung đan điền bên trong, dồn khí tại trong đan điền.

"Trung đan điền, nội gia chân khí! Ta rốt cuộc bước vào nhị lưu cảnh giới!"

Tô Trần rất là phấn khởi.

Hắn từ trở thành Tạp Dịch Đường đệ tử đến nay, hao phí dài đến một năm rưỡi khổ tu, rốt cuộc thuận lợi đột phá nhị lưu cảnh giới, chính thức trở thành một tên giang hồ nhị lưu hảo thủ.

Hắn bỏ ra mấy canh giờ, thử chân khí các loại cách dùng, làm cho mình quen thuộc loại này mới lực lượng.

Người trong giang hồ đối với chân khí nghiên cứu, có thể nói là vô cùng thấu triệt. Nội gia chân khí diệu dụng vô cùng, chỉ cần nó chảy về phía ở đâu, liền có thể trên diện rộng tăng cường ở đâu lực lượng.

Chân khí tụ họp tại mắt bộ cùng tai chổ, căn cứ hùng hậu trình độ, có thể cho võ giả thị lực cùng thính lực tiểu phúc tăng cường, cao nhất ước hẹn đạt tới gấp ba trái phải.

Chân khí ngưng tụ tại quyền ở bên trong, có thể hình thành quyền cương chi khí, quyền kinh càng bá đạo hơn. Nếu quả thật khí quán chú vào đao kiếm bên trong, cái kia tự nhiên cũng là trên diện rộng tăng cường lực sát thương.

Chân khí ngưng tụ tại chân, có thể bước đi như bay, tốc độ tăng nhanh không ít.

Có thể nói, chính là vì chân khí mang đến rất nhiều chỗ tốt, mới khiến cho nhị lưu hảo thủ thực lực đạt được một lần toàn diện tăng lên, có thể một lần hành động áp đảo tam lưu võ giả ở trên, trở thành giang hồ trung kiên lực lượng.

Về phần nhị lưu hảo thủ cùng càng mạnh hơn nữa cao thủ nhất lưu ở giữa, thuộc về không cũng không khác biệt gì, đều là tu luyện trung đan điền, khoảng chừng chân khí số lượng hùng hậu trên có rõ ràng chênh lệch.

Sau đó, võ giả chỉ có bước vào tông sư cảnh nội dòm thượng đan điền, mới có thể có lần nữa bản chất bay vọt. Toàn bộ Ngô quận mười ba huyện giang hồ, có thể đạt tới này cấp độ rải rác không có mấy.

Lần này đột phá nhị lưu cảnh giới, vô cùng kịp thời, làm Tô Trần lần nữa đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán lực lượng tăng cường không ít.

...

Tô Trần đột phá trung đan điền cảnh giới, đã đem các phương diện, đều không sai biệt lắm chuẩn bị thỏa đáng. Hẳn chuẩn bị ngay tại đêm nay lúc đêm khuya, lại dò xét Hàn Sơn đạo quán.

Hắn cũng không biết, tại Thanh Hà lão đạo trong sương phòng, có thể nhảy ra một chút gì đó này nọ tới. Không đủ nhất, bắt cái kia một tấm đoàn hỏa diễm phù lục trộm ra tới, cân nhắc một cái, cuối cùng là vật gì, thần kỳ như vậy.

Cái gọi là giang hồ càng lâu, lá gan càng nhỏ.

Tô Trần không muốn đợi quá lâu, sợ thời gian càng kéo dài do dự, ngược lại mà không có dũng khí lại đi tìm tòi Hàn Sơn đạo quán.

Tính toán tốt canh giờ, Tô Trần tại lúc chạng vạng tối, đi vào Cô Tô thị trấn đường đi cửa Yên Vũ Lâu đứng trước.

Hắn cần tới trước nơi đây, dự đoán bày biện một phen.

Đây là tính toán mấu chốt một khâu.

Hắn phải tại Yên Vũ Lâu lưu lại đủ nhiều nhân chứng cùng vật chứng, chứng minh hắn đêm nay liền dừng lại ở trong thanh lâu, sau đó lặng yên không một tiếng động ly khai thanh lâu, đi đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán. Đặc thủ sau đó, lại thần không biết quỷ cảm thấy phản hồi cái này Yên Vũ Lâu.

Kể từ đó, dù là được bọn đạo sĩ phát hiện đánh mất đồ vật, đuổi theo ở đây, Yên Vũ Lâu nhân cũng có thể vì hắn làm chứng, bản thân đêm nay liền dừng lại ở trong thanh lâu.

Hàn Sơn trong đạo quán bất kể là đánh mất bất kỳ vật gì, đều cùng hắn không quan hệ.

...

Lúc chạng vạng tối, vừa lúc Yên Vũ Lâu trước cửa ngựa xe như nước, phi thường náo nhiệt, oanh ca khúc khắp nơi múa thời điểm.

Cửa lớn, một gã tú bà mang theo mười mấy tên các cô nương, trang điểm trang điểm xinh đẹp, cười nghênh đón Cô Tô thị trấn các lộ phú gia công tử, giang hồ hào khách quang lâm, loay hoay chết đi được.

Tại trong lầu, hơn mười tên thanh lâu hộ vệ đám tay chân cũng lưu tâm nhìn chăm chăm vào từng cái ra vào khách nhân, để ngừa được không có mắt tại đây trong thanh lâu nháo sự.

Tô Trần lấy hết dũng khí đi vào Yên Vũ Lâu trước, trước mắt, chứng kiến Yên Vũ Lâu bên trong cái kia là lướt son phấn khí, nhưng có chút xấu hổ, ngừng chân không tiến.

Tuy nói người giang hồ khó tránh khỏi sẽ cùng thanh lâu giao tiếp, nhưng hăn trước kia chưa bao giờ đã tới nơi này, thấp thỏm trong lòng.

Thanh lâu cửa cái kia tú bà duyệt vô số người, cái kia là bực nào mắt sắc, nhìn qua có một Dực Vương Bang mười bốn mười lăm tuổi bộ dáng thiếu niên lang, tại cách đó không xa một bộ ngượng ngùng xấu hổ thái độ nhìn quanh, liền biết là cái ngây ngô chim non, chưa hơn người sự tình, sợ là có lòng đi dạo thanh lâu, trước mắt cũng không dám tiến đến.

"Ai ôi!!!, vị này tiểu ca nhi nhìn qua liền nhìn quen mắt thân thiết, ta Yên Vũ Lâu nơi đây bọn tỷ muội những ngày đêm nhớ trông mong, chờ người hơn mười năm rồi, nhưng tính toán ngóng trông người đã đến rồi!"

Tú bà vội vàng vung một khối thơm ngào ngạt thêu khăn, bước nhanh về phía trước, dáng tươi cười khuôn mặt nhiệt tình chào mời, lôi kéo Tô Trần liền hướng trong thanh lâu đi.

"Cái này ~. . . Các người cái này cũng có thể làm cái gì?"

Tô Trần then thùng nói.

"Ai nha, nhìn người nói, loại nào không thể làm a! Hào phóng một chút giang hồ hào khách, thương nhân phú hào, thích nhất làm cho ba hai tỷ muội bồi uống hoa tửu a, văn nhã một chút hiển quý, phú gia công tử đám ưa thích nghe trình nữ đánh đàn hát ca khúc a, tài tử phong lưu đám thích nhất hiểu ngâm thơ tụng từ tỷ muội, khiến cho tận hưởng sau đó, tự nhiên là bọn tỷ muội cùng người cùng đêm nay lương duyên!

Ta Yên Vũ Lâu bọn tỷ muội mười tám giống như tài múa mọi thứ tinh thông, oanh ca yến hát, cái gì cũng có thể làm, cấp bậc càng là được theo một hai đến một hai trăm hai, còn không phải bao người hài lòng mới thôi a! Người đây là muốn làm cho tỷ muội mà tiếp khách uống hoa tửu, còn là muốn nghe trình nữ đánh đàn tấu ca khúc?"

Tú bà cười nói.

Tô Trần suy nghĩ một chút.

Hắn không tiện uống rượu, cũng không hiểu ngâm thơ tụng từ. Về phần cùng đêm đẹp, cái này cái gì đấy. . . Coi như xong đi. Bởi như vậy, cũng chỉ có nghe cầm có thể chọn rồi.

Hắn có chút thẹn thùng hỏi: "Ặc. . . Nghe đàn, không biết bao nhiêu tiền?"

"Nghe đàn mà nói, thấp nhất một lượng bạc cất bước!"

Tú bà dò xét Tô Trần một thân Dực Vương Bang tăng dưới chót đệ tử trang phục, biết rõ đây là mới vừa vào giang hồ chim non, bình thường đỉnh đầu sẽ không quá xa xỉ, đoán chừng trong túi quần có một mấy lượng bạc, cũng đã là cao nhất rồi.

Nhưng mà, trước lạ sau quen, tiền bạc ít không sao, lâu ngày khách quen mới là sinh ý.

Nàng sợ Tô Trần không hiểu thanh lâu quy củ, lung tung tới, nói rõ chi tiết nói: "Nhưng mà, Lý mẹ nói cho người a, thanh lâu được thanh lâu quy củ. Người muốn nghe trình nữ đánh đàn, cái kia chính là nghe đàn mà giá tiền. Đều muốn tử muội tiếp khách uống hoa tửu, hoặc là cùng đêm đẹp, vậy cũng được khác tính toán, đều có các giá tiền.

Hơn nữa, trình nữ cũng không xuất giá, là đầu bán nghệ không bán thân, ta nơi đây không xuất giá cô nương thân thể thế thế nhưng là quý giá vô cùng. Đây là Mã Bang vùng, Tiểu ca nhất quyết không thể xằng bậy. Kia tử muội của nàng mà tức thì tùy ý chọn, nếu như người tại trong lầu nhìn trúng vị kia, chỉ cần cùng Lý mẹ nói một tiếng là được rồi."

Tô Trần nghe xong, trong lòng âm thầm lú lười.

Nghe đàn ít nhất một lượng bạc trở lên!

Cái này thanh lâu quả nhiên là động tiêu tiền, Cô Tô thị trấn bình thường dân chúng một gia đình, một tháng xuống liền kiếm một lượng bạc mà thôi. Xuất ra một hai trắng bóng bạc, chỉ vì nghe trình nữ đánh đàn, đây không phải dân chúng có thể tiêu phí được rất tốt.

Cũng chỉ có Cô Tô thành những cái kia phú thương, giang hồ hào khách, phú quý công tử bạn thân, mới tại Yên Vũ Lâu có khả năng.

"Nghe Lý muội giới thiệu cho người một vị tốt. Ta Yên Vũ Lâu gần đây được một vị xuất đạo cô nương, hao phí ba bốn năm thời gian mới bồi dưỡng được trình nữ!

Nàng tên gọi A Nô, mười bốn tuổi, thiện trường đàn cổ cùng Tỳ Bà. Chỉ vì vừa mới xuất đạo, mặc dù đàn thuật tốt, nhưng giá tiền thấp, chỉ lấy người một lượng bạc. Không bằng làm cho hẳn vì người đàn hơn mấy ca khúc, tiêu khiển tiêu khiển, như thế nào?"

Tú bà nhiệt tình đem Tô Trần mang đi Yên Vũ Lâu lâu ba, một gian có chút rộng rãi khuê phòng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 50: A Nô Tiểu Thư

Tô Trần gật đầu, cũng sẽ không để ý có phải hay không mới xuất đạo trình nữ, chỉ cần làm cho hân tại thanh lâu nghỉ ngơi một đêm là được rồi.

Lý mục vui sướng hài lòng, đẩy cửa tiến vào khuê phòng.

Tô Trần vào khỏi trong phòng, son phấn mùi hương thoang thoảng xông vào mũi.

Đây là có chút xa hoa trong nhả các, bày biện tự nhiên sẽ không khó coi. Hương trong khuê phòng nhìn lại, hồng nhạt rèm cửa, Lục sắc màn che, trong phòng trang trí mảnh vải chỗ ngồi bình phong đều đẹp để rất khác biệt.

Hai bên thư đài, cầm kỳ thư họa, giấy và bút mực đầy đủ mọi thứ, còn có khác trang trí trang nhả đồ sứ.

Tại một đạo rèm cửa màn che đằng sau,朦胧 lung có thể thấy được một gã tuổi chừng mười bốn tuổi màu trắng áo tơ trắng mềm mại thiếu nữ khoanh chân mà ngồi, một đôi bạch ngọc bàn tay nhỏ bé nhẹ đỡ đàn án, chậm rãi tu tập lấy đàn thuật.

Hiển nhiên, nơi này là Yên Vũ Lâu bên trong một chỗ khó được an nhàn thanh tĩnh chi địa.

A Nô cô nương tuy là mới xuất đạo trình nữ, nhưng cái này trở lên giá tiền cũng rất cao.

Một lượng bạc tròn vẹn là một nghìn miếng lớn đồng tiền, ngang trên cả trong huyện thành người ta đau khổ làm mấy tháng công việc kiếm được tiền. Vậy cũng chân thực không phải ai đều nguyện ý lấy ra số tiền này, tiêu ra một lượng bạc ở chỗ này nghe Thượng Thanh Quan nhân đàn bên trên một đầu nhỏ ca khúc khách nhân, tự nhiên là rất ít.

Huống hồ, cái này còn là một vị vừa mới xuất đạo, còn vô danh khí trinh nữ. Hết lần này tới lần khác định giá còn như vậy đắt đỏ, vừa không có người quen cổ động, dường tại khuê phòng người trong không nhìn được, đến nay không có làm thành một chỉ nhìn một cách đơn thuần sinh ý.

Nếu không có Tô Trần là giang hồ người mới, không hiểu thanh lâu giá thị trường, chỉ sợ như vậy giá tiền căn bản không người hỏi thăm.

Tú bà Lý mục vui sướng hài lòng phân phó, làm cho Tô Trần ở chỗ này ngồi, liền thối lui ra khỏi khuê phòng.

Tô Trần khẽ gật đầu, cũng không nhiều lời, đầu trong phòng một bộ bộ đoàn ở trên mặt đất ngồi xuống, tĩnh tâm nghe đàn.

Cách một tầng nhạt như sa mỏng hồng nhạt màn che, mơ hồ có thể thấy được đối diện cô gái kia xinh đẹp tuyệt trần dung nhan, cái cổ đang lúc óng ánh như tuyết da thịt như ẩn như hiện, bầu không khí có chút vi diệu.

"Khách nhân họ gì?"

Thanh âm của thiếu nữ nhẹ ngọt nhu nhược, làm cho người nghe hết sức thoải mái.

"Họ Tô, tên Trần."

Tô Trần nói.

Thiếu nữ sờ chút dây đàn ngón tay ngọc, nhẹ run lên một cái, vuốt lên dây đàn, rất nhanh bình tĩnh.

"Công tử kia muốn nghe cái gì?"

Thiếu nữ lại hỏi.

"Cô nương ưa thích đàn cái gì, ta liền nghe cái gì đi."

Tô Trần không hiểu lắm khúc đàn, cũng không bắt bẻ, tới nơi này chỉ là vì dự bị tốt một cái chỗ ẩn thân. Chờ hẵn theo Hàn Sơn trong đạo quán đi ra, cũng tốt lúc này ẩn thân. Về phần nghe đàn, chỉ là thuận tiện đuổi một cái canh giờ.

"Tốt, vậy liền là công tử tấu hai ca khúc 《 tri âm tri kỷ 》 đi, chính là Du Bá Nha cổ cầm gặp Chung Tử Kỳ, tri âm khó gặp danh khúc, mong công tử có thể ưa thích!"

Vốn thể trang phục thiếu nữ suy nghĩ một cái, đồng ý, từ từ khảy đàn lấy.

Tiếng đàn linh hoạt kỳ ảo, vẫn còn gặp đỉnh núi cao, mây mù lượn quanh, phiêu hốt vô định. Bỗng nhiên vòng qua vòng lại uyển chuyển, như núi khe thanh tịnh dòng suối nước suối, chơi đùa vô câu, lao nhanh nhảy lên, thanh thúy ngăn ngủi, như không cốc u linh bình thường tươi mát thoát tục.

Qua không lâu, tổ trang thiếu nữ tấu xong hai ca khúc.

Nàng ngẩng đầu nhìn màn che đối diện, Tô Trần vẫn như cũ một bộ ngồi nghiêm chỉnh lấy, không khỏi khẽ cười nói: "Công tử cũng là con người tao nhã, có thể không ngồi nghe bên trên nửa canh giờ, coi như là khó được! Đối thành người khác, chỉ sợ sớm đã ngồi không yên."

Cách một đạo hồng nhật màn che, Tô Trần vẫn như cũ có thể cảm nhận được tố trang thiếu nữ nụ cười này thản nhiên xinh đẹp, quả nhiên là Yên Vũ Lâu hao phí mấy năm tâm huyết, tỉ mỉ bồi dưỡng hay Mạn Thanh Quan nhân.

Nhưng Tô Trần không phải đang nghe đàn a, chỉ là ăn mòn canh giờ mà thôi, cười cười nói: "A Nô tiểu thư đàn thuật tinh xảo, làm cho người vui vẻ thoải mái. Đúng rồi, ngồi lâu hao tổn tinh thần, không ngại ta đốt một nén nhang, đề lên thần đi?"

"Công tử nhã hứng, không sao! Dâng hương đánh đàn, đây là thượng thừa đàn đạo, có khác một phen ý cảnh. Trên bàn liền có hương đài, trong tủ chén còn có mấy chi đàn hương, là ta hôm qua dùng còn dư lại."

A Nô kinh ngạc cười nói.

Tô Trần lúng túng cười cười, hắn nhưng không hiểu cái gì dâng hương đánh đàn.

Chỉ là có mưu đồ khác mà thôi.

Hắn theo trên bàn mang tới một chiếc hương nén đài, dùng không phải đàn hương, trong tay áo im hơi lặng tiếng chảy xuống ra một chi mùi thuốc, chọc ở nền phía trên một chút đốt, khói xanh quanh quẩn, lượn lờ như sương.

Một đám mùi thơm ngát mịt mù mịt mù, trong phòng quanh quẩn.

A Nô cô nương tại màn che về sau, tiếp tục đỡ đánh đàn tấu, nghe đốt hương, nhỏ sau một lát bất tri bất giác một cổ buồn ngủ kéo tới, lại nằm ở đàn án đã ngủ say.

Tô Trần sớm biết sẽ như thế.

Cái này chi mùi thuốc là hắc dùng thảo dược đặc chế, được mãnh liệt thôi miên hiệu quả, nghe rất dễ dàng gặp ngủ qua.

Cái này nén hương gặp thiêu đốt đã lâu, có thể cam đoan A Nô tại trong vòng một canh giờ vẫn chưa tỉnh lại.

Tô Trần thấy nàng ngủ, liền lập tức một cái khăn đen che mặt, nhanh chóng nhảy cửa sổ ra khuê phòng.

Một canh giờ đầy đủ hắc đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán, hơn nữa thông dong phản hồi Yên Vũ Lâu.

...

Vào đêm.

Tô Trần hóa thành một đạo bén nhạy bóng đen, như mèo rừng bình thường theo Yên Vũ Lâu cửa sổ đằng sau đi ra ngoài, tránh đi thanh lâu rất nhiều hộ viện tay chân, im hơi lặng tiếng ra Yên Vũ Lâu.

Ra huyện Thành Tây cửa, hắc rất nhanh liền tới đến Hàn Sơn đạo quán tường viện bên ngoài, một chỗ vắng vẻ góc tối không người.

Lúc này, bóng đêm càng thâm, Hàn Sơn đạo quán đã đóng cửa từ chối tiếp khách, không có tín đồ khách hành hương xuất nhập.

Chỉ có thủ đối tiểu đạo sĩ, tại trong đạo quán gác đêm dò xét.

"Trần ca nhi, ở đây!"

A Sửu đã sớm canh giữ ở tường viện bên ngoài, một cái âm u nơi hẻo lánh, chứng kiến Tô Trần đã đến, thần sắc hưng phấn thấp giọng mời đến.

"Ừ, a Sửu, đồ vật chuẩn bị xong chưa!"

Tô Trần gật đầu.

"Dẫn theo!"

A Sửu đắc ý vỗ vỗ bên cạnh một cái lồng gà, bên trong chứa một cái lớn gà trống, dùng thảo dây thừng khốn trụ liễu nó mổ, móng vuốt cùng cánh, tránh cho nó khanh khách gọi bậy, phát ra tiếng vang.

"Tốt! Ta trước lên vào trong đạo quán trông coi. Cái kia Thanh Hà lão đạo làm việc và nghỉ ngơi cổ quái, tại canh ba sau đó lên nhà vệ sinh mới có thể chìm vào giấc ngủ, ta ước chừng còn có gần nửa canh giờ liền động thủ.

Người tử tế nghe lấy trong huyện thành gõ mõ cầm canh nhân chiêng thanh âm, nghe được canh ba chiêng vang, liền lập tức đem gà giết, cầm theo nó huyết tương theo tường viện một đường nhỏ giọt Tây Môn bến tàu sông lớn chỗ, đem gà ném vào trong sông.

Làm xong những thứ này sau đó, người không nên tại bến tàu lưu lại, cũng đừng quay về nơi đây chờ ta. Lập tức trở về thị trấn trốn đến Thiên Ưng Môn Tổng đường, nửa tháng ở trong người đều đừng lại xuất môn, hết thầy cùng cái này trận gió đầu qua rồi hãy nói."

Tô Trần nhìn một chút sắc trời, cẩn thận phân phó.

A Sửu thực lực quá yếu, duy nhất có thể làm hấn làm đẩy, cũng chỉ có bố trí xuống nghi trận, giúp hấn dụ địch.

Đêm hôm khuya khoắt, những thứ này mới lạng vung vãi huyết dịch, nhất định sẽ khiến cho bọn đạo sĩ lực chú ý, đem bọn đạo sĩ dẫn hướng Tây Môn bến tàu bờ sông, như vậy nhưng giảm bớt rất nhiều truy binh.

"Tốt, nhớ kỹ! Trần ca nhi người ngàn vạn cẩn thận, người có thể so với ta nguy hiểm hơn nhiều."

A Sứu rất nghiêm túc gặt đầu.

Lúc này, Hàn Sơn đạo quán, màu son đại cửa đóng chặt. Trong đạo quán quanh quẽ xuống dưới, hầu như không có người nào đi đi lại lại. Chỉ có số ít đạo sĩ tại thủ đối, các nơi tuần tra, để ngừa lửa đi lấy nước.

Tô Trần leo tường mà vào, bằng vào bản thân siêu phàm cảm giác lực, tránh đi phạm vi hơn mười trượng bên trong minh cương vị, trạm gác ngầm cùng tuần tra, cẩn thận đến Thanh Hà đạo trưởng cư trú hướng hậu viện bí mật đi qua.

Thanh Hà đạo trưởng bản thân chính là cao thủ nhất lưu, hơn nữa Hàn Sơn trong đạo quán còn có mặt khác cao thủ nhất lưu đạo sĩ, cùng với rất nhiều nhị lưu hảo thủ đạo sĩ, tùy tiện kinh động đến bao nhiêu cái, đều dẫn đến thất bại trong gang tấc.

Nhưng mà, có lẽ là bởi vì Hàn Sơn đạo quán luôn luôn quá an toàn, là Cô Tô thị trấn khu vực sau cùng thánh mục chi địa, so với Cô Tô huyện nha còn trang nghiêm.

Hầu như chưa từng có kẻ trộm dám đến Hàn Sơn đạo quán nháo sự, trộm cướp các loại sự tình tự nhiên là ít càng thêm ít, tuần tra thủ đối tiểu đạo sĩ đám ngày thường đều so sánh thư giãn, gác đêm cũng chỉ là tùy ý nhìn xem, để ngừa lửa là chủ yếu.

Tô Trần thuận lợi bí mật đi đã đến Thanh Hà đạo trưởng sương phòng bên ngoài.

Trong sương phòng trên bàn sách, đã chúi lên mấy chén nhỏ sáng ngời ngọn đèn.

Thanh Hà đạo trưởng trong phòng bồ đoàn, khoanh chân mà ngồi, liếc nhìn một cuốn đạo thư kinh văn. Đã ngồi nửa ngày, ngẫu nhiên nhúc nhích,

uống một miệng nước trà. Thì cứ như vậy, trọn vẹn nửa canh giờ, trong phòng khô ngồi.

Tô Trần cũng ở bên ngoài kiên nhẫn chờ.

Hắn những ngày này đã sớm nắm rõ ràng rồi Thanh Hà đạo trưởng làm việc và nghỉ ngơi, tiếp qua trong một giây lát, Thanh Hà đạo trưởng nên đứng dậy đi nhà vệ sinh, thời gian một chén trà công phu, lại phản hồi sương phòng.

Đây là hãn hạ thủ duy nhất cơ hội.

Tô Trần nhẫn nại tính tình tiếp tục chờ đợi.

Lại qua trong một giây lát, theo Cô Tô thị trấn phương hướng, mơ hồ truyền đến người gác đêm gõ canh ba đồng chiêng âm thanh.

Thanh Hà đạo trưởng quả nhiên nghe tiếng đuổi cái lưng mệt mỏi, đứng lên, ra sương phòng, hờ khép phòng trên cửa, hướng hậu viện nơi hẻo lánh nhà vệ sinh mà đi.

Tô Trần nghe tiếng bước chân đi ra bốn mươi năm mươi trượng bên ngoài về sau, lúc này mới nhanh chóng theo cửa sổ nhảy lên, trở mình tiến vào trong phòng.

Một thời gian uống cạn chung trà rất ngắn ngủi, phải nắm chặt.

Tô Trần đem bản thân siêu phàm cảm giác lực toàn bộ buông ra, đảo qua sương phòng mỗi một chỗ nơi hẻo lánh, toàn lực tìm tòi trong phòng bất luận cái gì khả nghi chi vật.

Sương phòng khá lớn, là một gian rất cao đương xa hoa đạo sĩ phòng ngủ.

Trên giá sách, bày đầy các màu Đạo Gia điển tịch. Trên bàn bày đặt giấy và bút mực những vật này phẩm.

Nhưng mà Tô Trần đến trên bàn xem, lại phát hiện hăn lần trước lúc đến, chứng kiến đến cái kia tờ hỏa diễm phù lục, đã không thấy, cũng không biết giấu đi chỗ nào rồi.

Tô Trần không khỏi thầm nói một tiếng đáng tiếc.

Hăn nhanh chóng nhìn lướt qua giá sách, quầy hàng, lấy hăn thị lực cảm giác chi nhạy cảm, mười trượng bên trong bất luận cái gì rất nhỏ dị thường chỗ cũng có thể phát hành.

Nhưng hợp lại không có hăn mong muốn tìm đồ vật.

Phong thư, không có!

Quý trọng phẩm, tang vật các loại đồ vật, vẫn không có!

Giường phía dưới, càng là trống rỗng đấy.

Những thứ này toàn bộ không có, căn phòng này nội gia ở trang trí cũng rất đơn giản, hầu như cái gì không có có thể tàng đồ vật địa phương. Làm cho có thể tìm tới đấy, đều là một ít bình thường đạo sĩ nhật dụng chi vật, đạo bào quần áo.

Liền hơi chút thứ đáng giá, đều không có, tựa hồ nhất phái thanh liêm đạo sĩ tác phong.

Nhưng Thanh Hà đạo trưởng cấu kết thủy phi Đinh Thập Tam đã làm nhiều chuyện như vậy, làm sao sẽ không có tiền tài, những số tiền kia tài tàng đi đâu rồi?

"Không có khả năng a, nếu như không có trọng yếu đồ vật, cái này Thanh Hà lão đạo vì cái gì mỗi ngày trông coi cái này sương phòng làm gì?

Thậm chí hần ban ngày lúc rời đi, cũng dù sao vẫn là phái ba đến năm cái ít nhất một chút chảy cảnh giới thanh niên đạo sĩ đệ tử canh giữ ở cửa ra vào, nơi đây nhất định là một chỗ cơ yếu chi địa. Nếu không, căn bản không cần phái người trông coi, cái này không hợp lý!"

Tô Trần có chút nghi hoặc.

Hần đột nhiên nghĩ đến, rất nhiều giang hồ trong chuyện xưa, sẽ có mật thất, ám tử, mà nói các loại địa phương, dùng để cất chứa vật phẩm trọng yếu.

Chẳng lẽ, Thanh Hà đạo trường trong phòng cũng có loại này mật thất?

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 51: Cơ Quan Mật Thất

Tô Trần nghĩ đến đây, lập tức ở tứ phía bức tường vật thể lục lọi bắt đầu.

Tay hắn đụng phải bốn phía vách tường, siêu phàm cảm giác lực cũng tùy theo rút vào bức tường bên trong, ít nhất đạt tới một chút thước sâu, trực tiếp "Nội thị" đến bức tường bên trong.

Hắn lập tức ngạc nhiên phát hiện, trong đó một mặt bức tường trong cơ thể, quả nhiên cất giấu được một gian không nhỏ phòng tối.

Nhưng mà trên mặt tường trụ đấy, đánh như thế nào ra?

Tô Trần cảm giác lực dọc theo nội bộ bức tường vật thể, hướng bốn phía lan tràn ra, cẩn thận tìm tòi. Rất nhanh phát hiện, bức tường sau có một cái đĩa quay cơ quan, thông qua một cái xích sắt dây xích, liền sương phòng góc tường một tòa cố định nển.

"Nguyên lai chốt mở là ở chỗ này!"

Tô Trần mừng thầm, tránh bước đi vào nển trước đó.

Chỗ này điểm lấy cây đèn nển, chính là mật thất cơ quan chìa khoá.

Tô Trần phát hiện, chỗ này nển có thể chuyển động, tại chuyển động đến thỏa đáng vị trí, có thể mở ra mật thất.

Đèn cây trên đài có bụi bặm, lấy tay đụng chạm, dễ dàng lưu lại thủ ấn.

Tô Trần cẩn thận dùng một tấm vải, bao trùm bàn tay của mình, tay nắm lấy nển, siêu phàm cảm giác lực cũng lập tức thẩm thấu vào trong đó.

Hắn rất nhanh "Xem" rõ ràng bên trong cấu tạo.

Chỗ này nển rõ ràng cũng có chút phức tạp, là một loại mâm tròn đình ốc cơ quan kết cấu, như hỗn thiên nghi, có thể trái phải xoay tròn. Bên trong vòng, trục, móc câu, liên khóa cán, phanh lại trang bị cùng khóa hợp, vô cùng tinh vi cơ quan, làm cho người thán là Quan Chỉ.

Mỗi lần xoay tròn đều được khắc độ, cần chuyển tới nhất định được khắc độ, mới có thể mở ra.

Nếu như người bình thường, coi như là biết rõ cái này nển là một đạo cơ quan, có thể mở ra vách tường phòng tối, cũng giống nhau thúc thủ vô sách.

Bởi vì làm căn bản không biết cơ quan là như thế nào xếp đặt thiết kế đây, cần phải như thế nào chuyển động, mới có thể mở ra. Nghĩ sai rồi cơ quan, mở không ra, chỉ có thể giương mắt nhìn.

Cho dù là cao thủ, không có nửa canh giờ trở lên, cũng phá giải không được đạo này nển cơ quan huyền bí.

Nhưng cái này chút nào không làm khó được đến hắn.

Tô Trần dùng cảm giác lực tra xét rõ ràng, phát hiện cơ quan bên trên, có lưu đã từng chuyển động qua dấu vết cũ. Hắn suy nghĩ một cái, dựa theo những thứ này dấu vết cũ, thuận theo vắn vẹo ba vòng nửa khắc độ, lại nghịch uốn éo một vòng nửa khắc độ, đem nển đè xuống.

"Rồi...!"

Nường theo lấy một tiếng vang nhỏ, mặt thất bức tường thân thể im ắng mở ra.

Mặt thất này bức tường bên ngoài cơ thể trước mặt nhìn như gạch xanh, bên trong rồi lại là một khối cứng rắn đồ bê-tông thiết bản, từ bên ngoài căn bản không cách nào dựa vào Man lực mở ra.

"Mở!"

Tô Trần kinh hỉ, cẩn thận tiến vào mặt thất.

Chỗ này mặt thất cũng không lớn, ước chừng mấy trượng trái phải lớn nhỏ không gian. Dò xét một phen, cũng không hung hiểm cơ quan ám khí, hẳn lúc này mới đi vào.

Mặt thất trên mặt đất, để đó mười miệng ăn nặng trịch đồng xanh bảo rương tử, có giả bộ quá vẹn toàn, liền nắp hòm cũng không có đắp lên.

Tô Trần mở ra những thứ này bảo rương nhìn qua, cả kinh hít một hơi lạnh khí.

Cái này từng ngậm bảo rương, bên trong toàn bộ chất đầy kim quang lóng lánh thoi vàng tử, còn có bảo quang bắn ra bốn phía châu báu, thái quang bốn phía phi thúy, mã não, Bảo Ngọc, Dạ Minh Châu cùng vật quý trọng.

Tô Trần dùng sức giơ lên vừa nhắc trong đó một cái bảo rương, phát hiện lấy hẳn nhị lưu hảo thủ lực đạo, sử dụng đủ khí lực vẫn là không chút sút mẻ, căn bản chuyển bất động.

Cái này tùy tiện một cái bảo rương, cũng ít nhất là hơn vạn hai trọng hoàng kim đi.

Cái này tròn vẹn mười cái bảo rương vàng bạc châu báu là cái gì khái niệm? Chỉ sợ Ngô quận năm đại bang phái, cũng không có như vậy có tiền đi.

"Nhiều như vậy vàng!"

Tô Trần nuốt xuống một cái nước miếng, đầu óc choáng váng, lúc nào ra mắt khổng lồ như thế vàng bạc tài hàng, cả kinh tròn mắt đều tròn tròn rồi.

Hắn đời này đầu cùng tiền đồng giao tiếp, tối đa thời điểm cũng không quá đáng người mang mấy lượng bạc vụn mà thôi, liền một thỏi vàng cũng không có tìm được đến đây.

Mà cái này mười miếng ăn bảo trong rương, tùy tiện xuất ra một thỏi mười lượng thoi vàng, đều so với hắn đời này nhìn thấy tiền tài thêm nữa.

Cái này mỗi một con bảo rương bên trong, còn để đó một sách dày đặc sổ sách.

Tô Trần còn tưởng rằng là Thanh Hà đạo trưởng cùng Đinh Thập Tam chia của sổ sách, vội vàng kinh hỉ cầm lên lật xem. Nhìn qua phía dưới, nhưng là thất vọng.

Sổ sách Thượng Thanh tích ghi chép lấy, đây là khách hành hương các tín đồ mỗi ngày hiến vào tiền nhan đèn, đổi thành vàng bạc châu báu, trữ hàng ở chỗ này.

"Cái này khổng lồ như thế tài phú, rõ ràng đều là Hàn Sơn đạo quán khách hành hương tín đồ hiến cho?!"

Tô Trần đầu óc nhanh chuyển không tới.

Nhưng mà, Hàn Sơn đạo quán khách hành hương tín đồ rất nhiều, mỗi ngày đều được liên tục không ngừng tiền nhan đèn. Đạo sĩ ít người, hương

khói dồi dào, tự nhiên giàu đến chảy mỡ. Nếu như những thứ này bảo rường vàng bạc, là Hàn Sơn đạo quán hơn mười, trên trăm năm tích góp tài lực, cũng là không ngoài ý.

Tô Trần cầm lấy một thỏi mười lượng nặng thoi vàng tử, trong tay nặng trĩch đấy.

Những vàng bạc này châu báu quá trầm trọng, cài đặt một túi nhỏ liền có vài chục, trên trăm cân trầm trọng, một miệng rường đâu chỉ hơn vạn lượng hoàng kim, căn bản mang không đi.

Nếu trong túi quần cài đặt một túi, chỉ sợ hẵn liền Hàn Sơn đạo quán đều ra không được, cũng sẽ bị bọn đạo sĩ bắt lấy.

Tô Trần suy nghĩ một chút, những thứ này cũng không phải là hẵn bốc lên đại phong hiểm lên vào nơi đây mục tiêu.

Tại trong mật thất tiếp tục lục lợi lên. Nhìn xem có hay không khác cái gì đổi đồ tốt.

Hắn trong lúc vô tình, đụng chạm lấy phòng tối vách tường, cảm giác lực rót vào trong đó, kinh ngạc phát hiện, trong mật thất bức tường trên hạ thế, rõ ràng còn có một nho nhỏ ám tử.

Cái này ám tử bảo tồn vô cùng che giấu, cùng bức tường thân thể gạch xanh toàn là:một màu, theo bề ngoài căn bản nhìn không ra. Trừ phi là một viên gạch một viên gạch gỗ, mới có thể nghe được không giọng tiếng vang.

Tô Trần liền vội rút ra cái này ám tử.

"Thấu ——!"

Tối trong tử, lóng lánh một hồi chướng mắt kim ngọc ánh sáng, cơ hồ khiến Tô Trần mở mắt không ra tới.

Tô Trần không khỏi nheo lại mắt, thò tay vật che chắn, lại nhìn, lại phát hiện tối trong tủ đặt ngang lấy một cuốn kim quang lập lòe, Linh khí mười phần ngọc giản.

Thần sắc hấn kinh ngạc, cẩn thận cầm lên. Lại phát hiện cái này cũng không đại ngọc giản, rơi trong tay thần kỳ trầm trọng, đánh giá chỉ ít có mười cân nặng.

Ngọc giản này thư tịch tổng cộng là mười tám miếng ngọc giản, mỗi một cái đều được dài nửa xích hai tấc rộng, dùng đất đỏ kim tuyến thủng, từng cái chuỗi...mà bắt đầu, giống như là một cuốn cổ xưa ngọc giản thư tịch.

Mỗi một cái ngọc giản đều khảm viền vàng, màu sắc ôn nhuận, chút nào không tỳ vết, hiển nhiên là cực phẩm mỹ ngọc.

Tô Trần kinh ngạc.

Hắn trước kia chưa bao giờ thấy qua như thế quý giá, dùng cực phẩm mỹ ngọc chế thành thư từ, biên chế thành một sách quyển sách. Nhưng mà cái này cuốn ngọc giản thư tịch bên trên không có bất kỳ văn tự, cũng nhìn không ra là làm cái gì công dụng đồ vật.

"Ngọc giản này nhìn qua giống như một cuốn thư tịch, lại không tên, là dùng làm gì?"

Tô Trần có chút trong lòng nghi.

Ngọc này tuy là cực phẩm tốt ngọc, nhưng cái này mười miếng rương trong đều là trân quý vàng bạc châu báu, cũng có không ít tuyệt mỹ ngọc bội. Theo lý, căn bản không có cần phải một mình dùng tối tử, đem cái này cuốn ngọc giản chỉ thư tách ra gửi đi!

Ngọc giản này thư tịch so với cái này mười cái bảo rương vàng bạc châu báu, tàng còn đối kín, chẳng lẽ là cái gì bảo vật, sợ bị người phát hiện?

Tô Trần thầm nói.

Nếu có đạo tặc phát hiện gian phòng này mật thất, chỉ sợ vội vàng trộm cướp vận chuyển cái này mười miệng rương thoi vàng cùng châu báu, căn bản không dưới bận tâm đến trên tường tối tử, còn cất giấu như vậy một cuốn kỳ quái ngọc giản thư tịch.

Như vậy xem ra, ngọc giản này giá trị, còn ở lại chỗ này mười miệng rương vàng bạc châu báu tài hàng ở trên.

"Đây là một kiện bảo bối tốt, trọng lượng cũng nhẹ, mang về cẩn thận nghiên cứu một phen. . . . Cái này Thanh Hà lão đạo đánh mất thứ này, cũng không biết có thể hay không cấp bách lửa cháy đến nơi, bị tức chết! Hắc, cái này kẻ trộm lão đạo nếu như bị tức chết, ngược lại là giảm đi ta không ít chuyện!"

Tô Trần mím môi suy nghĩ một cái, nghĩ đến đây, lập tức đem cái này sách ngọc giản thư tịch dùng bao vải tốt, nhét vào trong ngực của mình giấu kỹ, tiện tay đóng lại ám tử.

Tô Trần cẩn thận lục soát phòng tối mỗi một cái góc nhỏ, rõ ràng không có phát hiện Thanh Hà đạo trưởng cùng Đinh Thập Tam cấu kết phong thư, tài hàng các loại đồ vật, điều này làm cho hắn có chút ảo não.

Tô Trần chính thất vọng, muốn rời đi mật thất.

Đột nhiên, hắn vỗ đầu một cái, nhớ tới đã quên một kiện chuyện trọng yếu.

Lần này tới đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán, tại thanh lâu nghe đàn, đau lòng tiêu hết trên người mình cuối cùng một lượng bạc, hắn đã thành nghèo Đinh Đang vang lên tạp dịch rồi.

Nhưng mà cần thận một cân nhắc, cái này không đúng, không nên bán thân đào khoản này bạc!

Hắn khoản này đi dạo thanh lâu chi tiêu, hoàn toàn là vì Cô Tô dân chúng trăm gian trừ ác, bởi vì Thanh Hà lão đạo dựng lên, tự nhiên muốn tìm Thanh Hà lão đạo thanh lý một cái.

Nghĩ đến, Thanh Hà lão đạo cũng là người hiểu chuyện, biết rõ người khác hành hiệp trượng nghĩa đó cũng là lên giá tiền, theo lý ứng ra khoản này thanh tư.

Tô Trần làm việc luôn luôn giảng lương tâm, minh đạo lý.

Hắn nghĩ đến đây, lập tức thuận tay theo một con bảo rương bên trong cầm đi mấy đỉnh nặng trĩch mười lượng chế tạo kiểu thoi vàng, nhét trong ngực. Tách ra bể đem làm toái kim tới dùng cũng thuận tiện, không giống châu báu không thể xuất thủ.

Cũng không nhiều cầm ra.

Cũng không phải thay Thanh Hà lão đạo bớt cái này đi dạo thanh lâu đi công vụ tiền.

Chỉ là cái này vàng quá nặng, gập nghiêm trọng liên lụy thân thủ của hắn, hơn nữa quá nhiều thoi vàng tử trong ngực trong túi quần rất dễ dàng va chạm phát ra thanh thúy âm thanh, trong đêm khuya dễ dàng kinh động trong đạo quán gác đêm đạo sĩ.

Tô Trần cảm thấy mỹ mãn ra mặt thất, nguyên bản còn muốn lấy tại trong sương phòng tiếp tục tìm một tìm, nhìn xem có hay không được bỏ sót chỗ.

Lúc này, lại nghe đến bảy tám chục ngoài...trượng nhà vệ sinh, truyền đến nhà vệ sinh mở cửa, mặt đất truyền đến rõ ràng hài gỗ tiếng bước chân.

Tô Trần không khỏi cả kinh, cái này nhoáng một cái công phu đã hời gian chừng uống một chung trà, lại chờ xuống dưới, Thanh Hà đạo trưởng sẽ theo nhà vệ sinh đã trở về.

"Cũng được, lần này liền dò xét đến nơi đây. Nếu như Thanh Hà lão đạo không có phát hiện đánh mất đồ vật, qua mấy tháng ta lại đến cái này bảo phòng đi dạo một vòng."

Tô Trần lập tức lóe lên rời khỏi mật thất, sau đó cẩn thận chuyển động nển, đem mật thất đóng lại. Để tránh bị Thanh Hà đạo trưởng lập tức phát hiện được nhân tiến vào sương phòng.

Hắn trở mình nhảy ra ngoài cửa sổ, cũng không ngừng lại, nhanh chóng hướng Hàn Sơn đạo quán ngoài viện lần trốn mà đi.

Tô Trần cũng không biết, Thanh Hà đạo trưởng có thể hay không phát hiện được nhân tiềm nhập hắn sương phòng.

Nhưng vạn nhất Thanh Hà đạo trưởng khiếp sợ cuồng nộ phát hiện sương phòng bị trộm, lấy lão đạo này nhất lưu công phu, khinh công vừa cao, đuổi theo nhất định là tốc độ cực nhanh.

Hắn phải lập tức đi, rút lui đến Cô Tô thị trấn Yên Vũ Lâu, không thể tại Hàn Sơn trong đạo quán lưu lại.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 52: Cường Đạo

Tô Trần thân pháp linh hoạt, như một cái không một tiếng động mèo hoang tại đình viện, các viện ở giữa hành tẩu, tránh đi trong đạo quán tuần tra thủ đối đạo sĩ, đi vào tường viện bên cạnh.

Hắn một cái trở mình, đã đến đạo quán tường viện bên ngoài, không khỏi thở dài một hơi.

Xem ra đêm nay hành trình, coi như là có chút thuận lợi.

Chỉ cần bí mật đi trở lại Cô Tô thị trấn Yên Vũ Lâu, liền triệt để an toàn.

Tô Trần chứng kiến, tường viện nơi khác bên trên đã có từng giọt một sinh máu tươi dấu vết, kéo dài hướng Tây Môn bến tàu đường sông phương hướng, biến mất tại đường sông bên trong.

Đây là a Sửu tại canh ba ngày, dùng gà trống lớn vẩy ra mới lạ máu gà, chưa ngưng kết, dùng để mê hoặc cùng dụ địch, người khác có lẽ đã quay về Thiên Ưng Môn Tổng đường rồi đi.

Tô Trần lập tức đến Cô Tô thành mà đi.

...

Thanh Hà đạo trưởng như thường ngày bình thường, bên trên xong nhà vệ sinh, trở lại sương phòng, liền ý định đi ngủ nghỉ ngơi.

Vừa bước vào trong phòng, hắn liền nhú mày.

Nhất lưu cao thủ đứng đầu đối với khí tức là phi thường nhạy cảm đấy.

Nhất là đây là hãn phòng ngũ sương phòng, hãn đối với nơi này một bàn một ghế dựa một lá thư, cho dù là nơi hẻo lánh bụi bặm, đều là vô cùng quen thuộc.

Trong phòng cực ít có người ngoài cho phép tiến đến, từ bên ngoài đến dị thường khí tức xâm nhập, rất dễ dàng bị phát giác được.

Tuy rằng trong phòng hết thảy như trước, nhưng hãn bản năng trực giác, có chỗ nào không đúng. Hình như có mới lạ khí tức xâm nhập qua, làm trong phòng quen thuộc khí tức, trở nên hỗn loạn đi một tí.

Thanh Hà đạo trưởng lẳng lẽ ác liệt ánh mắt đảo qua trong sương phòng.

Trong phòng giá sách, trên mặt bàn cũng không dị thường, không có lật qua lật lại dấu hiệu.

Có lẽ cũng khả năng bị lật qua lật lại qua, nhưng bị cẩn thận khôi phục nguyên dạng, nhìn không ra động tới dấu vết. Bởi vì hãn thường xuyên gấp chà lau, trên cái bàn không có bụi bặm, lật qua lật lại cũng xem cũng không được gì.

Đột nhiên, Thanh Hà đạo trưởng ánh mắt rơi vào góc tường một tòa nền.

Chỗ này nền thường xuyên gấp đốt đèn, nhưng hãn theo không tùy ý chà lau, mặt bàn để lại một chút bụi bặm. Nhưng hiện tại, bụi bặm được bị phân bố rất nhỏ sát qua dấu vết.

Tuy rằng người tới rất cẩn thận không có để lại vân tay, nhưng xóa đi nền một chút bụi bặm, hiển nhiên là không lâu bị người động tới.

"Có người đụng chạm qua cái này cái giá nền, mở ra mật thất? !"

Thanh Hà đạo trưởng thần tình cả kinh, tránh bước đi vào nển trước, liền nghĩ muốn đánh mở mật thất, tiến vào bên trong nhìn xem, có hay không mất trộm ném mất đồ vật.

"Chậm đã, có phải hay không là dẫn xà xuất động?"

Thanh Hà đạo trưởng nghĩ đến khác một loại khả năng, do dự một chút, dừng lại.

Dù là được nhân chạm qua nển, không có một hai canh giờ nhiều lần chuyển động cùng ném thử, vậy cũng mở không ra đạo này cơ quan. Hắn lo lắng có người núp trong bóng tối rình coi, cố ý dụ dỗ hắn mở ra nển mật thất, để nhớ ở mở ra mật thất phương pháp.

Những cái này Hàn Sơn trong đạo quán cao thủ nhất lưu nhiều đến hơn mười vị chi chúng, ai dám ở chỗ này càn rỡ ~!

Thanh Hà đạo trưởng vẫn quyết định lập tức mở ra mật thất, nhìn xem có hay không ném mất đồ vật. Hắn nhanh chóng đem nển, quẹo trái ba vòng nửa, phải đi một vòng nửa, đè nén xuống.

"Tạch...!"

Mật thất cửa mở ra, bên trong mười cái đầy kín bảo rương, vàng bạc châu báu hào quang sáng chói, hầu như chứa không nổi.

Thanh Hà đạo trưởng chứng kiến cái này mười cái bảo rương bên trong đầy kín vạn lượng hoàng kim còn tại, không khỏi thở dài một hơi.

Vàng bạc châu báu may mắn không động, có lẽ không ai tiến vào mật thất.

Nếu có cường đạo chuyển động nển, mở ra mật thất, chứng kiến cái này tính bằng đơn vị hàng nghìn vàng bạc châu báu, há có thể không sinh tham

niệm? Nhất định sẽ tại cuồng hỉ phía dưới, cầm đi đại lượng vàng bạc châu báu.

Nhưng mà, Thanh Hà đạo trưởng chứng kiến bảo rương còn tại, nhập lại không có triệt để yên tâm, lại mở ra phòng tối trên vách tường một cái càng thêm ảm nấp ám tử.

Cái này cất giấu một kiện kỳ trân Linh Bảo, đó mới là toàn bộ Hàn Sơn đạo quán là quan trọng nhất bảo bối, là độc nhất vô nhị chi vật, sư tôn ưa thích trong lòng. Khác mười cái bảo rương bên trong vàng bạc châu báu cộng lại, cũng không bằng vật ấy trọng yếu.

Thanh Hà đạo trưởng cẩn thận mở ra tối tử xem xét.

Cái này nhìn qua phía dưới, cả người hắc đều da đầu run lên, trong con mắt hiện lên một đạo kinh hãi vẻ sợ hãi.

Tối trong tử cái kia cuốn ngọc giản linh thư, đã không cánh mà bay.

"Linh thư, mất trộm rồi!"

Thanh Hà đạo trưởng toàn thân tóc gáy đứng lên, sợ tới mức vong hồn đại mạo.

Hắn mới đi ra ngoài nhà vệ sinh một thời gian uống cạn chung trà mà thôi, mật thất rõ ràng mất trộm, đánh mất là quan trọng nhất bảo vật.

Nếu như những vật khác đánh mất, cho dù là trong mật thất một con vụn lượng hoàng kim bảo rương tử mất trộm, cái kia đều là bình thường tổn thất, hắn có thể dùng bản thân riêng tài tận lực đền bù trở về.

Thế nhưng là, cái kia cuốn ngọc giản linh thư, thế nhưng là sư phụ Hàn Sơn chân nhân gia truyền bảo bối, tuyệt thế trân bảo.

Cho dù là toàn bộ Ngô quận mười ba huyện bên trong, cũng không có bất kỳ vật gì, so ra mà vượt kiện bảo bối này càng có giá trị.

Sư phụ mỗi lần đi ra ngoài đi xa, nhất định dặn dò, phải cẩn thận trông giữ mật thất này, linh thư không cho phép bị mất.

Nếu như sư phụ ra ngoài đi xa trở về, nghiên cứu linh thư, phát hiện ngọc giản linh thư đánh mất, vậy hắn như thế nào hướng sư phụ nói rõ?

Sợ là lấy cái chết tạ tội, cũng khó chuộc này tội!

"Đáng chết!"

Thanh Hà đạo trưởng không khỏi kinh động cùng đến,

Cái này cường đạo rõ ràng chi điên cuồng, dám can đảm thừa dịp hắn bên trên nhà vệ sinh cái này ngăn ngừn một thời gian uống cạn chung trà, liền tiến vào trong mật thất, trộm rời đi ngọc giản linh thư.

Cái kia kẻ trộm đều muốn mở ra mật thất, nhất định muốn phí một phen công phu, lúc này khẳng định còn không có trốn xa.

Lập tức phái người truy đuổi, chắc chắn có thể đuổi kịp.

"Nhanh chóng người tới, đạo quán gặp đạo tặc!"

Thanh Hà đạo trưởng một hồi gió lốc lao ra sương phòng, một tiếng rung trời gầm lên.

Toàn bộ Hàn Sơn đạo quán, đều bị hấn một tiếng gầm lên làm cho kinh động.

Nguyên bản tại tất cả viện tất cả phòng chuẩn bị nằm ngủ rất nhiều bọn đạo sĩ bừng tỉnh, theo tất cả viện tất cả sương phòng tuôn ra. Còn có những

cái kia tuần tra gác đêm đạo sĩ, từng cái một giờ cao lên bó đuốc, vọt tới Thanh Hà đạo trưởng trước phòng, chiếu rọi đèn đuốc sáng trưng.

"Thanh Hà sư huynh, đã xảy ra chuyện gì?"

"Sư tôn, là vật gì mất trộm rồi hả?"

Sở hữu chúng đạo sĩ trên mặt đều là một mảnh vẻ kinh nộ.

Hàn Sơn đạo quán chi uy tên, uy chấn giang hồ mấy chục năm, lớn nhỏ hại dân hại nước đều là nghe tiếng khiếp sợ, chí ít có hơn mười năm không có phát sinh qua bất luận cái gì trộm cướp án kiện.

Chúng bọn đạo sĩ cầm đầu đấy, rõ ràng là Hàn Sơn đạo quán ngũ đại nhất đại đệ tử chính giữa bốn vị, Thanh Sơn đạo nhân, Thanh Vân Đạo nhân, Thanh Thạch đạo nhân cùng Thanh Mộc đạo nhân.

Bao gồm Thanh Hà đạo trưởng cái này Đại đệ tử ở bên trong, bọn hăn năm cái sư huynh đệ là Hàn Sơn chân nhân ngũ đại đệ tử thân truyền.

Mà còn lại thì là hơn hai mươi tên thanh niên đạo sĩ cùng hơn bảy mươi tên trẻ tuổi tiểu đạo sĩ, là Hàn Sơn đạo quán Nhị đại đệ tử cùng Tam đại đệ tử, tu vi tại nhất nhị tam chảy không chờ. Trong bọn họ cũng không thiếu đứng đầu nhất lưu khinh công cao thủ.

Thanh Sơn đạo trưởng cùng mọi người, trông thấy Đại sư huynh Thanh Hà đạo trưởng cái kia một bộ bị lửa giận bao phủ vằn vẹo gương mặt, trước đó chưa từng có dữ tợn cùng đáng sợ.

"Chư vị sư huynh đệ, trong mật thất vừa mới có một cái vật phẩm trọng yếu vừa mới mất trộm. Toàn bộ xem đệ tử lập tức chia các lộ, đến bất đồng phương hướng đuổi theo! Ven đường phát hiện dấu vết nào cùng người khả nghi, cũng không muốn buông tha, lập tức tạm giam, nghiêm thêm kiểm tra, phải tất yếu mất trộm chi vật đem trở về!"

Thanh Hà đạo trưởng mặt sắc mặt xanh mét, nhìn về phía chúng bọn đạo sĩ, trầm giọng nói.

"Đại sư huynh, cuối cùng đánh mất vật gì, như thế kinh hoảng?"

Thanh Sơn đạo trưởng cùng các sư huynh đệ nhao nhao hỏi.

"Sư tôn linh thư bị mất."

Thanh Hà đạo trưởng nghiêng răng nghiêng lợi, cũng không dám cùng mặt khác sư huynh đệ tiến hành giấu giếm.

Này Linh Bảo đánh mất, không tìm trở về. Một khi sư tôn trở về, hấn sợ là tai vạ đến nơi. Chỉ có truy hồi linh thư, lập công chuộc tội, mới có thể tránh được kiếp nạn này.

"A!"

"Làm mất lại là linh thư, cái này. . . Cái này, chúng ta như thế nào hướng sư tôn nói rõ? !"

Thanh Sơn đạo trưởng cùng bốn vị thân truyền đạo nhân giơ bó đuốc, đều là sợ tới mức hít một hơi lãnh khí, sắc mặt hoảng sợ kinh biến.

Mặt khác hai đời thứ ba tiểu đạo sĩ đám có lẽ không biết cuốn sách này trọng yếu.

Nhưng bọn hấn thân là Hàn Sơn chân nhân ngũ đại một đời đệ tử thân truyền, từng theo sư phụ cùng nhau nghiên cứu qua này linh thư, tự nhiên biết rõ bảo vật này tuyệt thế quý hiếm trình độ. Thế tục đạo điển ngàn vạn cuốn, khó so với này linh thư một cuốn.

"Chư vị sư huynh đệ đừng hoảng hốt, linh thư mất trộm, cũng liền tại gần gũi một thời gian uống cạn chung trà ở trong, cái kia đạo tặc cũng là vừa vãn đắc thủ, tại như thế trong thời gian ngắn nhất định trốn không xa!"

Thanh Hà đạo trưởng tỉnh táo lại.

Nhớ hẩn Thanh Hà đạo nhân mới bước chân vào giang hồ hai ba mươi năm, trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn, tuy rằng đột nhiên bị đại loạn, rồi lại cũng không có rối loạn đúng mực, trầm giọng nói: "Nhị đại đệ tử nghe lệnh, tùy hai gã cao thủ nhất lưu mang một đội nhân mã, chia nhau dẫn người đuổi theo!"

"Vâng!"

Hàn Sơn trong đạo quán, hai mươi tên chính giữa thanh niên bọn đạo sĩ tất cả châm lửa bắt, từ cửa chính cửa hông nối đuôi nhau mà ra, mang theo rất nhiều tiểu đạo sĩ đám, điên cuồng đuổi theo.

Bởi vì không biết kẻ trộm đến phương hướng nào lẫn trốn, bọn hẩn chia ra tám đường, hướng bất đồng phương hướng đuổi theo.

Hàn Sơn đạo quán đạo sĩ vốn cũng không nhiều, vèn vện hơn một trăm người.

Như vậy một phần tản ra, mỗi người đi chung đường tay đều chỉ được hơn mười tên đạo sĩ mà thôi. Nếu như ở nửa đường bên trên gặp được lối rẽ, tiếp tục tứ tán ra, người nọ tay thì càng giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi rồi.

Đi ra vài dặm bên ngoài, chỉ sợ liền cái nhân ảnh đều nhìn không tới.

...

Hàn Sơn đạo quán chúng bọn đạo sĩ chia nhau đuổi theo, gần nửa nén hương qua, nhưng lại không có đạo sĩ đuổi tới kẻ trộm thân ảnh.

Ngược lại là đã tìm được một cái tương đối khả nghi manh mối, bọn đạo sĩ nhanh chóng bẩm báo làm cho Thanh Hà đạo trưởng.

Cái kia chính là tại đạo quán hậu viện ngoài tường, phát hiện một ít thập phần khả nghi vết máu nhỏ tại vết tích, đến Tây Môn bến tàu phương hướng rồi đi, đến bờ sông liền biến mất.

Thanh Hà đạo trưởng cùng chúng nhất đại đệ tử đám, đi vào tường viện chỗ, vẻ hơi có chút khí huyết, hít hà, thần sắc trở nên ngưng trọng.

Cảnh ban đêm quá mờ, cũng xem cũng không được gì.

Chỉ là mùi máu tanh đậm đặc, chưa triệt để ngưng kết, cảm giác có chút đặc dính.

"Rất mới lạ. . . Đoán chừng cũng liền một hai chén trà nhỏ công phu trước đó lưu lại đây. Dọc theo chuyển hai bên bờ sông cao thấp bởi nếu như trọng điểm tìm tòi, ít nhất phải ba bốn mươi người mới miễn cưỡng đủ! . . . Nhưng không bài trừ đây là kẻ trộm điều Hồ Ly Sơn chi kế, càng lớn khả năng, là kẻ trộm lẫn trốn đến Cô Tô thị trấn."

Thanh Hà đạo trưởng mới bước chân vào giang hồ hơn mười năm, giang hồ lão luyện, đương nhiên sẽ không bằng vào những thứ này huyết, liền kết luận cường đạo trốn vào đường sông, bị nói dối đuổi theo sai lầm phương hướng.

Tây Môn bến tàu đường sông phương hướng cùng thị trấn phương hướng, cái này hai nơi khả nghi nhất.

Nhưng không lẽ Cô Tô thị trấn, cư dân mười vạn hộ chi chúng, cái này so với đường sông lại càng dễ che giấu. Lấy Cô Tô thành to lớn, căn bản không phải bọn đạo sĩ có thể điều tra tới đây.

Thanh Sơn, Thanh Vân, Thanh Mộc, Thanh Thạch cùng Hàn Sơn chân nhân bốn vị đệ tử thân truyền đám, thần tình thấp thỏm lo âu, hiển nhiên cũng nghĩ đến khả năng này. Cái kia cường đạo một khi trốn vào Cô Tô thị trấn, bỏ trốn mất dạng, sợ là rất khó bắt nữa ở.

Linh thư tuy là Thanh Hà đạo trưởng làm mất, nhưng là bọn hăn còn lại bốn gã đệ tử thân truyền cũng khó tránh khỏi nhận liên quan đến. Bao gồm trong đạo quán mặt khác đạo sĩ, giống nhau trốn không thoát trừng phạt.

"Đại sư huynh, cái kia ngọc giản linh thư tàng như thế che giấu, được giá cầm nển cơ quan, ngoại nhân làm sao có thể tại gần gũi thời gian một chén trà công phu phá giải cơ quan, trộm đi cuốn sách này? !"

"Đúng vậy, tuy rằng chúng ta sư huynh đệ năm người cũng biết linh thư giấu ở mật thất, nhưng mà nển cơ quan mở ra phương pháp, rồi lại chỉ có Đại sư huynh người một người mới biết được!"

"Sư tôn đem này linh thư giao cho người xem quản, phân phó người ngày đêm thủ hộ, người như thế nào chăm sóc hay sao? Đại sư huynh, người không phải là biến thủ đi?"

Bọn hăn Tứ huynh đệ không khỏi hoài nghi lên Thanh Hà đạo trưởng.

"Khốn nạn, ta biết rõ nển cơ quan như thế nào mở ra. Nhưng ta muốn xem ngọc giản linh thư, trực tiếp lấy ra xem là được. Trộm nó làm gì? Chờ bị sư tôn nghiêm trị?"

Thanh Hà đạo trưởng không khỏi tức giận nhìn xem bốn người khác.

Còn lại bốn vị các sư huynh đệ tưởng tượng cũng thế, lập tức ngậm miệng.

Thanh Hà đạo trưởng chịu trách nhiệm trông giữ, tự nhiên tùy thời có thể nhìn ngọc giản linh thư. Thanh Hà đạo trưởng công đeo Hàn Sơn chân nhân trộm thư, nhập lại không có lợi.

Này ngọc giản linh thư, Hàn Sơn chân nhân cùng bọn hăn năm tên đệ tử thân truyền đã nghiên cứu gần hai ba mươi năm, nhưng đến nay thu hoạch

vô cùng có hạn. Chỉ sợ vẫn có đứng đầu cường đạo, không biết từ đâu đã được biết đến tin tức, đánh cắp Hàn Sơn đạo quán linh thư.

Thanh Hà đạo trưởng ánh mắt âm trầm xuống, nhìn chăm chăm vào phương xa đen tối yên tĩnh Cô Tô thị trấn.

Cái kia cường đạo lợi hại như thế, tại hắn không coi vào đầu động thủ, tuyệt đối là phi phạm tuyệt đỉnh thế hệ. Nhân vật bậc này khẳng định rõ ràng, Cô Tô thành mới là tuyệt hảo chỗ ẩn thân.

Hàn Sơn đạo quán nhân thủ quá ít, không cách nào bố trí xuống thiên la địa võng, bắt này đạo tặc. Cần điều động hắc bạch hai nhà, toàn bộ giang hồ lực lượng mới được.

"Vậy tới coi một cái, là người ẩn thân công phu mạnh mẽ, còn là ta Hàn Sơn đạo quán lực lượng càng mạnh hơn nữa!"

Thanh Hà đạo trưởng thần sắc băng hàn như đao, nắm chặt nắm đấm, nghiền răng nghiền lợi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 53: Ngô Quận Chấn Động

"Cô Tô thị trấn là điều tra trọng điểm phương hướng, lập tức đi bốn mươi tên đệ tử giữ vững vị trí tứ phía cửa thành cùng tường thành, để ngừa cái này cường đạo phát hiện không đúng sau đó, thừa dịp lúc ban đêm sắc trời nhảy lên đến ven sông chi địa!

Muốn lục soát cả tòa trong huyện thành bộ, còn cần vận dụng Cô Tô huyện nha lực lượng mới được. Ta tự mình cầm sư tôn Hàn Sơn giang hồ thiệp, đi tìm Cô Tô thành Vương Huyện lệnh, thỉnh cầu phái ra tam ban nha dịch, phong tỏa Cô Tô thành, đem cái này đạo tặc bắt rùa trong hồ.

Mặt khác, các người bốn người đều cầm một phần Hàn Sơn giang hồ thiệp, tiến về trước Ngô quận năm đại bang phái xin giúp đỡ, tại Ngô quận trong vòng ngàn dặm ở trong, theo dõi thủy bộ yếu đạo, thiết lập kệt phong đường, phân bố khống chế lòng bắt, để ngừa cái kia cường đạo chạy ra thị trấn, tiến về trước địa phương khác.

Nhưng các người đi thời điểm không có thể nói là linh thư mất trộm, chỉ có thể nói là bị mất một cuốn tông sư cấp sách quý. Thông cáo toàn bộ Ngô quận giang hồ, chỉ cần có thể thay ta Hàn Sơn đạo quán tìm về mất trộm tông sư sách quý, Hàn Sơn đạo quán lấy nghìn vàng là tạ ơn!"

Thanh Hà đạo trưởng ngữ khí băng hàn lạnh lẽo, hướng bốn gã sư đệ nói.

"Muốn động dùng sư tôn giang hồ thiệp?"

Bốn gã sư đệ nghe vậy, đều là khiếp sợ.

Giang hồ thiếp!

Đây là uy vọng cực cao đại bang phái thủ lĩnh, hoặc tông sư cảnh giới nhân vật lãnh tụ, lấy bản thân chi uy mong, danh dự là thế chấp, trả giá cực lớn đại giới, mới có tư cách hướng giang hồ phát ra giang hồ thiếp, hiệu triệu toàn bộ giang hồ to lớn tương trợ.

Hàn Sơn chân nhân bởi vì quanh năm ra ngoài đi xa, lo lắng cho mình không có ở đây đạo quán lúc, phát sinh năm vị đệ tử thân truyền cũng không giải quyết được trọng đại biến cố. Cho nên để lại mấy phần hản tự tay viết giang hồ thiếp, chuẩn bị ứng phó nhu cầu bức thiết chi cần.

Thanh Hà đạo trưởng rất rõ ràng, cái này cường đạo cực kỳ lợi hại, trốn vào mười vạn gia đình Cô Tô thị trấn chính là như cá vào biển. Nếu muốn truy hồi cái này linh thư, chỉ bằng vào bọn hản Hàn Sơn đạo quán chúng đạo sĩ lực lượng, chỉ sợ là hy vọng vô cùng xa vời.

Thanh Hà đạo trưởng phải vận dụng sư tôn Hàn Sơn chân nhân uy vọng cùng danh dự, không tiếc hết thảy đại giới, điều động khổng lồ giang hồ lực lượng, trắng trợn lòng bắt, cũng phải đuổi quay về cái kia cuốn linh thư.

"Ngũ đại bang một trong Cự Kinh bang cũng phái người đây? Cự Kinh bang thủy phi luôn luôn là không kiêng nể gì cả, lòng tham không đáy. Để cho bọn hản ra tay giúp đỡ đuổi bắt cường đạo, khẳng định công phu sư tử ngọam."

Thanh Mộc đạo trưởng có chút chần chờ.

"Bây giờ còn để ý tới chuyện này để làm gì, tìm về linh thư nhanh. Cự Kinh bang lại tham, bọn hản còn có thể nuốt vào so với cái này linh thư. Còn trọng yếu chính đồ vật hay sao?"

"Đúng vậy, Cự Kinh bang thủy phi khổng chế được Ngô quận tất cả lớn nhỏ đường thủy, phong tỏa đường thủy, chính cần bọn hản xuất lực. Xem

tại sư tôn mặt mũi, Cự Kinh bang bang chủ bạch diện thư sinh Lưu Hồng, sẽ phải làm cho bản quán một cái chút tình mọn."

Hàn Sơn đạo quán năm tên nhất đại đệ tử, rất nhanh thương nghị thỏa đáng, tự mình cầm Hàn Sơn chân nhân giang hồ thiệp, suốt đêm tiến về trước tiếp Cô Tô thành Vương Huyện lệnh cùng Ngô quận năm đại bang phái, mời bọn hắn phong tỏa thành trì, phong tỏa tất cả thủy bộ yếu đạo, truy nã cái này động trời đạo tặc.

...

Cô Tô thành, huyện nha nội viện.

Lúc đêm khuya, chương quản lấy Cô Tô thị trấn mười vạn hộ quan phụ mẫu, Huyện lệnh Vương đại lão gia đã sớm cùng ba phòng tiểu thiệp ngủ.

Nửa đêm, trách nhiệm nha dịch đầu lĩnh nghênh đón thần sắc vội vàng mà đến Thanh Hà đạo trưởng, tìm được nha môn Lý sư gia. Lý sư gia thấy là Thanh Hà đạo trưởng suốt đêm tự mình đưa tới Hàn Sơn giang hồ thiệp, không dám lãnh đạm, lập tức đi gặp Huyện thái gia.

"Lão gia, không tiện, xảy ra chuyện lớn!"

Lý sư gia cầm giang hồ thiệp đi vào hậu viện, chợt vỗ Huyện thái gia cửa phòng, đem ngủ say Vương Huyện lệnh đánh thức.

"Sư gia, chuyện gì xảy ra, nửa đêm còn có để cho người ta ngủ hay không!"

Vương Huyện lệnh chính ôm kiều thiệp ngủ mơ mơ màng màng, bất mãn nói.

"Lão gia, Hàn Sơn chân nhân giang hồ thiệp! Từ kia Đại đệ tử, thay Quán chủ Thanh Hà đạo trưởng tự mình đưa tới. Nghe đạo dài mà nói, tựa

hồ là đạo quán bị mất sách quý, mời nha môn hiệp trợ truy nã đạo tặc."

Vương Huyện lệnh vừa nghe đến Lý sư gia nói ra Hàn Sơn chân nhân bốn chữ, to mọng thân thể lập tức một cái giật mình, một cái trở mình bắt đầu.

Chớ nhìn hẩn thân là Cô Tô thị trấn mười vạn hộ dân chúng quan phụ mẫu, nhưng hẩn cái này Huyện lệnh muốn gặp Ngô quận đệ nhất cao nhân, giang hồ lĩnh tụ Hàn Sơn chân nhân, vậy cũng thiệt tình là không dễ dàng.

Mặc dù hẩn cái này Huyện lệnh, tự mình đến nhà đạo quán bái phỏng, cũng chưa chắc có thể nhìn thấy Hàn Sơn chân nhân.

Cái này hơn nửa đêm, Hàn Sơn chân nhân Đại đệ tử Thanh Hà đạo trưởng thần sắc nghiêm túc đưa tới một phần giang hồ thiếp, mời nha môn hiệp trợ truy nã đạo tặc, đây chính là chưa bao giờ có hiếm có sự tình.

Vương Huyện lệnh vội vàng từ nhỏ thiếp trên giường nhanh nhẹn bắt đầu, mặc vào áo bào mở cửa, một chút tiếp nhận Lý sư gia đưa tới một phần Hàn Sơn giang hồ thiếp.

Thiếp mời trong chỉ viết rải rác một câu: Hàn Sơn đạo quán mất trộm, mất đi một cuốn trọng yếu tông sư sách quý, mời Cô Tô huyện nha, phong thành tập trộm.

Vương Huyện lệnh cầm lấy phần này giang hồ thiếp, cẩn thận đánh giá một phen thiếp mời kí tên lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ): "Hàn Sơn chân nhân" .

Phong tỏa thị trấn, phái ra tam ban nha dịch đuổi bắt đạo tặc, đây đối với Vương Huyện lệnh mà nói là chuyện nhỏ.

Vì vậy, trọng điểm không tại ở thiếp mời bên trong nội dung.

Mẫu chốt ở chỗ, đây là Hàn Sơn chân nhân bản thân lạc khoản (phần đề chữ, ghi tên trên bức vẽ) giang hồ thiếp.

Không phải là lấy "Thanh Hà đạo trưởng" danh nghĩa, cũng không phải là "Hàn Sơn đạo quán" danh nghĩa, mà là "Hàn Sơn chân nhân" vị này một đại tông sư cảnh giang hồ lĩnh tụ danh tiếng nghĩa, phát ra giang hồ thiếp.

Cái này ý nghĩa là hoàn toàn bất đồng.

Giang hồ thiếp, không phải là người nào đều có tư cách phát. Chỉ có tất cả đại bang phái đứng đầu lĩnh, giang hồ tông sư cảnh lĩnh tụ, mới có tư cách phát.

Đồng dạng, cũng không phải là tùy tiện loại người gì cũng có tư cách nhận đến cái này thiếp mời . Chỉ có hắc bạch hai nhà lên được mặt bàn thế lực lớn, có mặt mũi đại nhân vật, mới có tư cách tiếp được thiếp mời .

Nhất là Ngô quận đệ nhất cao nhân Hàn Sơn chân nhân giang hồ thiếp, trên giang hồ càng là hiếm thấy.

Thanh Hà đạo trưởng cầm trong tay lấy một phần Hàn Sơn giang hồ thiếp, mời huyện nha ra tay giúp đỡ đuổi bắt cường đạo, ý vị này, chỉ cần thành công thay Hàn Sơn chân nhân truy hồi cái này cuốn trọng yếu sách quý, liền có thể làm cho Hàn Sơn chân nhân thiếu một phần nhân tình.

Mà cái này giang hồ thiếp mời , chính là phần nhân tình này chứng thực kí tên.

Ngô quận thứ nhất thế ngoại cao nhân, giang hồ tông sư cảnh đệ nhất cao thủ, Hàn Sơn chân nhân nhân tình, cái kia thật đúng là so với vạn lượng hoàng kim còn đáng giá.

Ngày sau nếu là có cầu ở Hàn Sơn chân nhân, cầm này thiếp đến nhà, tất nhiên là xin gì được nấy.

Đương nhiên, cái này điều kiện tiên quyết là thay Hàn Sơn chân nhân truy hồi cái này cuốn sách quý, này thiếp mới có tác dụng.

Vương Huyện lệnh cầm lấy cái này thiếp mời , không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Hắn vội vàng phân phó Lý sư gia nói: "Cái này người can đảm cường đạo, lại dám đến Hàn Sơn đạo quán đánh cắp một cuốn sách quý, thật sự là to gan lớn mật.

Nếu là Thanh Hà đạo trưởng tự mình đến đây, lại là cầm trong tay Hàn Sơn chân nhân tự tay viết giang hồ thiếp, mặt mũi này không thể không làm cho.

Sư gia, người phân phó tam ban nha dịch đầu lĩnh, mang theo trong huyện thành tất cả bộ khoái, bộ binh, còn có những cái kia lương sai, khám nghiệm tử thi, tráng đinh, hết thầy đều cho ta đánh thức tới phái đi ra, tại thị trấn từng nhà lục soát. Phàm là người khả nghi, trong đêm ra khỏi cửa đấy, đều bắt lại thẩm vấn.

Mặt khác còn có thị trấn thủ thành thành đinh, đóng cửa thành, bảo vệ chặt xung quanh thủy bộ yếu đạo, bắt hết thầy người khả nghi."

"Vâng!"

Lý sư gia đang muốn lui ra ngoài.

"Chậm đã, chờ một chút!"

Vương Huyện lệnh nghĩ đến một việc, tròn mắt đi lòng vòng, thấp giọng phân phó nói: "Phân phó xuống dưới, nếu có nha dịch tìm được mất trộm sách quý, trước đưa đến huyện nha, để cho bốn huyện làm nhìn xem đến tột cùng là gì bảo bối. Lúc sau bốn huyện lệnh thân tự giao phối làm cho Thanh Hà đạo trưởng."

"Đúng, lão gia!"

Lý sư gia chớp chớp mắt nhỏ, liên tục gật đầu.

Không chỉ là Vương Huyện lệnh, hẳn cũng rất tò mò, Hàn Sơn đạo quán bị mất cái gì sách quý, lại có thể như thế huy động nhân lực, gây ra lớn như vậy động tĩnh.

...

Hàn Sơn giang hồ thiệp, từ Hàn Sơn chân nhân ngũ đại đệ tử thân truyền, thừa lúc cười khoái mã, suốt đêm gia tăng roi nhanh chóng đưa đến Ngô quận năm đại bang phái Tổng đường.

Trong lúc nhất thời, Ngô quận giang hồ chấn động.

Tất cả đại bang phái nhận đến giang hồ thiệp, đều tại trước tiên phái ra rất nhiều cao thủ đứng đầu, khẩn cấp phong tỏa thủy bộ yếu đạo, to lớn tương trợ đạo quán đuổi bắt thần bí kia cường đạo.

Thái Hồ, tây Động Đình núi, Cự Kinh bang tổng đà.

Cự Kinh bang Lưu Hồng nhận đến Hàn Sơn chân nhân đại đồ đệ Thanh Hà đạo trưởng tự mình đưa tới giang hồ thiệp, lập tức phái ra rất nhiều bang chúng thủy phỉ, Cô Tô huyện xung quanh mấy trăm dặm phạm vi bên trong đường thủy, ngăn đón sông điều tra lớn nhỏ đội thuyền.

Dược Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, nhận đến Thanh Sơn đạo trưởng đưa tới giang hồ thiệp, không nói hai lời, phân phó tinh nhuệ nhất Chấp Kiếm Đường đệ tử xuất động, tiến về trước Cô Tô thị trấn, phân bố không chế điều tra.

Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, nhận đến Thanh Mộc đạo trưởng đưa tới giang hồ thiệp, lập tức phái ra bốn môn một đám tiêu sư cao thủ, ra

ngoài tìm kiếm cường đạo tung tích.

Mã Bang, Thiên Ưng Môn vân... vân, chớ để không như thế.

"Hàn Sơn chân nhân bảo vật rất nhiều, nhưng cái này sách quý dẫn xuất như thế đại động tĩnh, tất nhiên không phải là phàm vật. Phái bản bang đệ tử đi ra ngoài toàn lực điều tra. . . Như được thu hoạch, trước mang về Tổng đường, trước hết để cho ta coi một cái!"

"Vâng! Bang chủ!"

Những thứ này Ngô quận đại bang phái, huy động nhân lực, cao thủ dốc toàn bộ lực lượng, tự nhiên là lòng dạ biết rõ.

Nếu là có thể trợ giúp Hàn Sơn đạo quán tìm được mất trộm sách quý, để cho Hàn Sơn chân nhân thiếu nợ bọn hắn một phần nhân tình, đây tuyệt đối là một khoản một vốn bốn lời đại mua bán.

Thậm chí, cái này tông sư sách quý chính giữa khả năng có giấu Hàn Sơn chân nhân trở thành Ngô quận thứ nhất tông sư bí mật, bọn hắn tự nhiên muốn mượn cơ hội nhìn trộm thành quả.

Cao thủ nhất lưu tuy không cách nào bằng vào bảo vật này thư, tấn thăng làm mới tông sư. Trở thành tông sư dựa vào là cơ duyên, chưa từng cụ thể phương pháp cách. Nhưng mà tông sư, vẫn là có thể theo mặt khác tông sư võ thư bí kíp, dòm ngó đến người khác một chút phần bí mật.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 54: Điều Tra Thanh Lâu

Tô Trần dọc theo đường đi góc tường chỗ tối, một hơi chạy vội lui về Cô Tô thị trấn, từ cửa sau tránh đi hộ viện tay chân, trèo lên Yên Vũ Lâu ba tầng, nhảy cửa sổ tiến vào A Nô trong khuê phòng.

Trong khuê phòng hết thảy như trước, A Nô tiểu thư lúc này vẫn như cũ nấp đàn án trạng thái ngủ say, còn chưa theo gậy ngủ được lực chính giữa tỉnh lại.

Chỉ có lư hương bên trong cái kia một chi mùi thuốc, thuốc lá lượn lơ, đã thiêu đốt hơn phân nửa, trong phòng tràn đầy mùi thuốc mùi.

Tô Trần tháo xuống che mặt cái khăn đen, đem chi kia còn sót lại mùi thuốc, cùng một chỗ ném vào trong phòng sưởi ấm trong lò lửa đốt cháy sạch sẽ, không để lại vết tàn.

Mở cửa sổ ra, dẫn phía ngoài không khí mới mẻ tiến đến, nhanh chóng hòa tan trong phòng mùi thuốc khí tức.

Hắn theo trong tủ chén khác lấy một chi đàn hương, gậy đi hơn phân nửa, sau đó tại hương đài đốt. Lại làm hai chi cháy hết tàn phế hương, chọc ở hương đài chính giữa. Một nén nhang là một phần tư canh giờ. Theo như đàn hương số lượng tính toán xuống, ước chừng cũng liền qua đại chừng nửa canh giờ.

Đàn hương mùi dần mạnh lên, che lấp ban đầu mùi thuốc mùi, hắn cái này mới một lần nữa đóng lại cửa sổ.

Làm xong những thứ này, Tô Trần lại kiểm tra rồi một phen, có hay không được bỏ sót.

Hắn sờ lên trong ngực cái kia cuốn lạnh buốt ngọc giản chi thư, có chút lo lắng nhìn về phía ngoài cửa sổ nơi xa đường đi.

Chỉ thấy, trên đường phố đã xuất hiện một ít giơ cao lên bó đuốc nha dịch, chiếu rọi đen tối bên dưới yên tĩnh đường đi một mảnh đỏ bừng, lớn tiếng hét lớn.

"Hàn Sơn đạo quán mất trộm, mất đi một cuốn sách quý, Cô Tô thành thực hành khẩn cấp cấm đi lại ban đêm!"

"Huyện thái gia hạ lệnh, khẩn cấp phong bế tất cả tòa cửa thành, truy nã đạo tặc."

Nha môn các đại đầu lĩnh, mang theo cả đàn cả lũ nha dịch, tráng đinh cá tuôn ra mà ra, đi khắp hang cùng ngõ hẻm, từng nhà điều tra, thiết lập kẹt bắt người khả nghi.

Tô Trần nhìn ngoài cửa sổ, giơ bó đuốc tại đầu đường bốn tấu nha dịch, không khỏi thật sâu ngưng lông mày.

Hắn theo Hàn Sơn đạo quán trộm ngọc giản chi thư, chạy trốn tới Yên Vũ Lâu, mới qua ngắn như vậy công phu, toàn bộ Cô Tô thị trấn đã thần hồn nát thần tính.

Hàn Sơn đạo quán đạo sĩ rõ ràng có thể mời động huyện nha tam ban nha dịch, trắng trợn lục soát thành truy bắt, tại Cô Tô thành hùng hậu lực ảnh hưởng, quả nhiên khủng bố.

Tô Trần trong lòng không hiểu khiếp sợ.

Hắn biết mình trâu chọc phải đại phiền toái rồi, cái phiền toái này so với tưởng tượng còn muốn lớn hơn.

Cũng không biết cái kia ngọc giản chi thư đến tốt cùng là cái gì, giống như chọc tổ ong vò vẽ giống nhau, làm cho Hàn Sơn đạo quán như thế đại động can qua.

May mắn, hắn ra tay trước đó cẩn thận, sớm làm bố trí, tại Yên Vũ Lâu bố trí một chỗ nơi an thân.

Cô Tô thị trấn rất lớn, nhiều đến mười vạn hộ nhân khẩu, dù là xuất động đại đội trưởng nha dịch, nhất thời nửa khắc cũng điều tra không đến, nếu không hắn hiện tại sẽ lâm vào bị động, mệt mỏi trong thành chạy thực mạng ẩn núp, chỉ sợ nếu là hồngбет.

Tô Trần suy nghĩ một cái, cái kia cuốn ngọc giản chi thư cùng thoi vàng tử không nhưng để ở trên thân, đem phân bố chúng nó gói kỹ, tàng xà nhà cực kỳ chỗ bí mật.

...

Tô Trần trong phòng bồ đoàn khô ngồi, lại cảm thấy ngồi không cũng không ổn. Liền từ sương phòng một bên trên giá sách, gỡ xuống một sách sách giải trí, giả vờ giả vịt đang đọc sách.

Trên cái bàn đàn hương lượn lờ, nhẹ khói lượn lờ.

Lại qua một lát, A Nô được lực qua, rốt cuộc ung dung tỉnh lại, một đôi thanh tịnh đôi mắt đẹp chung quanh, phát hiện mình rõ ràng đang khảy đàn thời điểm ngủ rồi, Tô Trần vẫn như cũ tại màn che ngồi đối diện, không khỏi lộ ra áy náy.

"YAA.A.A., Tô công tử, xấu hổ, A Nô vốn định cho người đàn một bản khúc đàn, không muốn rõ ràng ngủ rồi. Ta đây là ngủ bao lâu?"

"A, không bao lâu, cũng liền nghỉ ngơi nửa canh giờ. Ta hiểu sơ một chút Được Thuật, nhìn người sắc mặt hơi có chút trắng, khí sắc không được tốt, đoán chừng là A Nô tiểu thư trong khoảng thời gian này luyện đàn quá hao tổn tinh thần rồi, mỗi một phía dưới mới có thể ngủ qua! Ta thấy người hơi mệt chút, liền không có đánh quấy làm thức tỉnh, xem trong chốc lát sách giải trí."

Tô Trần ho nhẹ một tiếng, giả vờ giả vịt đảo quyển sách trên tay tịch, cười nói.

Hắn cũng không lo lắng bị nhìn ra cái gì tới, ngọc giản chỉ thư cùng thoi vàng tử sớm đã bị giấu kỹ, không có bằng chứng, ai có thể cầm hắn như thế nào.

A Nô cô nương cùng Tô Trần cách một tầng sa mỏng mảnh vải, nhìn một cái hương đài, chi kia đàn hương đốt hơn phân nửa, trong lò còn có hai chi tàn phế hương, sợ là được hơn nửa canh giờ trở lên.

Nàng có chút mơ hồ, cũng không biết vì sao chính mình nghỉ ngơi một cái, đi ngủ đã lâu thời gian.

"Phanh phanh ~!"

"Mở cửa, Huyện thái gia có lệnh, khẩn cấp bắt một gã cường đạo!"

Một gã nha dịch đầu lĩnh, mang theo hơn mười hơn nhiều tên nha dịch, xông vào Yên Vũ Lâu tới.

Nguyên bản, canh giữ ở Yên Vũ Lâu cửa hộ vệ đám tay chân, chứng kiến bọn nha dịch hung thần ác sát xông tới, nhất thời đều bối rối.

Huyện nha những thứ này bọn nha dịch cũng là Yên Vũ Lâu khách quen, cùng Mã Bang cùng Yên Vũ Lâu quan hệ luôn luôn vui vẻ, rất ít như thế thô bạo xông tới bắt người.

Nếu như không có cường lực đại nhân vật chỗ dựa, những thứ này tăng dưới chót bọn nha dịch cũng không dám đắc tội Yên Vũ Lâu, đây chính là giang hồ ngũ đại cường thế bang phái một trong Mã Bang địa bàn.

Yên Vũ Lâu trong các cô nương, càng là kinh hãi phương dung biến sắc một mảnh bối rối.

Tú bà Lý mục vội vàng mang theo chúng hộ viện đám tay chân, ngăn cản đám kia như lang như hổ nha dịch, nhận ra đầu lĩnh kia đầu lĩnh, luôn miệng nói: "Trương nhị gia, ta Yên Vũ Lâu là Mã Bang danh nghĩa địa bàn, các người cũng không thể xông loạn!"

"Lý mục, xin lỗi, lần này ai tới cũng vô dụng! Hàn Sơn đạo quán bị mất một kiện sách quý. Huyện lệnh lão gia lần này hạ liều mạng, toàn thành trọng thưởng bắt người này đạo tặc, hiện tại toàn bộ Cô Tô thị trấn cửa thành cũng đã bị phong tỏa rồi, đang tại từng nhà điều tra!"

Các người Yên Vũ Lâu, ngư long hỗn tạp, bản gia biết rõ nơi đây vô cùng nhất dễ dàng giấu người, vì vậy là bản ban trọng điểm chút điều tra đối tượng. Nếu là dám ngăn trở. . . Mã Bang tuy là đại bang đại phái, sợ là cũng đắc tội không nổi Hàn Sơn Tiên Tôn cùng huyện nha môn đi. Tại đây Cô Tô thị trấn, là cũng phải cho ta nằm sấp lấy, nghe theo ta nha môn quản thúc!"

Đầu lĩnh đầu lĩnh Trương nhị gia có chút đặc ý, nhếch miệng cười nói.

Ngày thường, hãn cái này đầu lĩnh tại giang hồ đại hào khách trước mặt chính là một cháu trai, có thể mượn lần này Huyện lệnh đại lão gia cùng Hàn Sơn đạo quán uy phong, dẫn đo một cái Yên Vũ Lâu, loại cơ hội này cũng ít khi thấy.

Lúc này, đã thấy Mã Bang một gã Đại tổng quản từ bên ngoài thần sắc vội vàng tiến đến, phất tay làm cho tú bà Lý mục cùng đám tay chân lui ra, trầm giọng nói: "Lý mục lui ra, không cần ngăn trở! Ta Mã Bang bang chủ

đã đồng ý, phối hợp huyện nha, toàn lực bắt đạo tặc. Trương nhị gia tùy ý điều tra đi!"

Trương nhị gia có chút kiêu ngạo đẩy ra tú bà Lý mục cùng chúng hộ viện đám tay chân, mang theo thành đàn bọn nha dịch xông lên lầu các, chịu đựng cái gian phòng đập cửa điều tra.

"Trong phòng nhân đi ra, đều làm cho bản gia đi ra, nha môn kiểm tra!"

"Nha môn *** dương đạo tặc, phát hiện đạo tặc cùng sách quý manh mối người, nha môn trùng trùng điệp điệp được phần thưởng!"

Yên Vũ Lâu bên trong loạn thành một đồng, trong phòng cô nương, phú gia công tử, giang hồ hào khách đám nhao nhao bị đi ra, ầm ỹ chửi rủa âm thanh một mảnh.

...

Lầu ba trong khuê phòng.

A Nô thu hồi tâm tư, đang chuẩn bị một lần nữa là Tô Trần khảy một bản.

Lại nghe đến Yên Vũ Lâu bên trong, truyền đến nhóm lớn nha dịch lung bắt một gã cường đạo tiếng động lớn náo thanh âm. Nàng không khỏi sinh ra nghi hoặc, nghĩ đến bản thân vừa rồi không hiểu hồ đồ đã ngủ, mơ hồ có vài phần suy đoán.

Nàng vừa rồi ngủ nửa canh giờ, đầy đủ làm rất nhiều chuyện rồi, chẳng lẽ là Tô Trần nửa đường rời đi?

Nhưng nàng lại thấy Tô Trần tay cầm một cuốn thư, một bộ bình tĩnh thông dong sắc mặt, tựa hồ một mực dừng lại ở trong khuê phòng đọc sách, nàng cũng xem cũng không được gì.

A Nô không khỏi có chút sầu lo, nàng không biết cuối cùng là chuyện gì xảy ra. Rước lấy nha môn toàn thành trắng trợn điều tra, liền Mã Bang địa bàn Yên Vũ Lâu như vậy địa phương, cũng không buông tha, chỉ sợ không phải việc nhỏ.

Tô Trần bằng chân như vại, tâm hẩn suy nghĩ cẩn thận, cho dù là cái này trong khuê phòng cũng không có để lại kẽ hở chỗ. Liền hương đài chi kia đàn hương, đều bẻ gãy còn lại chút ít, đang thiêu đốt lấy. Bên cạnh lưu lại hai chi dập tắt tàn phế hương, canh giờ hoàn toàn đúng bên trên.

"Phanh ——!"

Một tiếng vang thật lớn, cửa khuê phòng bị Trương nhị gia cùng vài tên nha dịch làm cho trực tiếp đá văng.

Vài tên nha dịch nhảy vào trong sương phòng, đã thấy một tên thiếu niên cùng một thiếu nữ cách màn che sa mỏng, ngồi đối diện nhau, chính đang khảy đàn nghe tấu.

"YAA.A.A., mấy vị quan gia có chuyện gì?"

Tô Trần chính nghe đàn, nhìn một chút xông vào nha dịch đầu lĩnh, lại càng hoảng sợ, thần sắc kinh ngạc.

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia có chút kiêu ngạo ngang, miệt thị Tô Trần liếc.

Tô Trần mặc Được Vương Bang Thanh y tạp dịch trang phục, thân phận rất rõ ràng, là Tạp Dịch Đường một gã cấp thấp chấp sự, thuộc về tầng dưới chót nhất đệ tử.

Trương nhị gia lập tức thất vọng.

Bực này Được Vương Bang tạp dịch đệ tử, giang hồ tiểu lâu la mà thôi, trong túi quần tồn tại mấy lượng bạc vụn, rõ ràng bỏ chạy tới đi dạo thanh lâu, thật không có tiền đồ!

Điều này hiển nhiên không thuộc về cường đạo cái này nhất cấp đại nhân vật.

Lý sư gia cũng phân phó, nha môn lần này trọng điểm kiểm tra cùng thẩm vấn đối tượng, là trên giang hồ cao thủ nhất lưu, nhất là được tiền án đạo tặc. Loại nhân vật này, phương hướng có khả năng từ Hàn Sơn đạo quán chúng trong cao thủ, Thanh Hà đạo trưởng không coi vào đâu, đem sách quý trộm đi.

"Người cái này tạp dịch, trong túi quần đã có hai cái món tiền nhỏ, rõ ràng tới đi dạo thanh lâu rồi, so với gia còn biết hưởng thụ a! Hàn Sơn đạo quán mất trộm, bị mất bảo vật.

Bản ban đầu tiếp nhận Huyện lão gia chỉ mệnh, lòng bắt một gã cường đạo, thẩm vấn bất luận cái gì người khả nghi. . . . Người tối nay có từng đi ra ngoài qua thành?"

Trương nhị gia không khỏi lạnh trào phúng, biết rõ khả năng không lớn, còn là thông lệ thẩm vấn một phen.

"Ta từ lúc chạng vạng tối tiến vào Yên Vũ Lâu, liền tại A Nô cô nương nghe đàn, chưa từng ly khai nửa bước. . . Không biết xem đã xảy ra chuyện gì? !"

Tô Trần lắc đầu, thần sắc mờ mịt.

"Mấy vị quan gia, vị công tử này từ lúc chạng vạng tối, liền một mực dừng lại ở ta cái này trong khuê phòng, chưa từng khoảng cách qua này phòng nửa bước. Sợ là quan gia có chỗ hiểu lầm!"

A Nô tiểu thư cũng liền vội vàng đứng dậy thi lễ, làm chứng nói.

Trương nhị gia quét trong phòng vài lần, cũng không phát hiện cái gì chỗ khả nghi, biết rõ lại hỏi tiếp cũng là uổng phí thời gian, liền lui đi ra.

Hắn đưa tới tú bà Lý mụ, hỏi cái này Được Vương Bang tạp dịch là lúc nào tiến Yên Vũ Lâu đấy.

Tú bà Lý mụ lập tức vui vẻ, vung phương khăn nói: "Trương nhị gia cái này người nhưng hỏi đúng người. Vị này Tiểu ca lúc chạng vạng tối liền tới, là ta tự mình nghênh đón vào. Ta lâu này trong nhiều như vậy cô nương, hộ vệ, đều là tận mắt nhìn thấy đấy, chúng ta nhiều người như vậy lại không đui mù!"

Đằng sau thanh lâu các cô nương từng cái một nhao nhao gật đầu.

Trương nhị gia gặp đã có nhân chứng, gặp Tô Trần chạng vạng tối tiến vào Yên Vũ Lâu, chưa từng ly khai nửa bước, tự nhiên là không có hiềm nghi, vội vàng rời đi, điều tra phòng khác.

"Trương nhị gia, ta cái này Yên Vũ Lâu chạng vạng tối sẽ mở cửa đón khách, nào có cái gì nghi phạm a! Cái này là một vị khách quý, lão gia còn là bên trên nơi khác lục lợi đi!"

Lý mụ ngăn đón cái kia cửa phòng, đau khổ khuyên nhủ.

"Ít nói nhảm, hết thấy gian phòng đều phải lục soát!"

Trương nhị gia khí thế hung hăng, tỉ lệ bọn nha dịch, đá văng cái kia gian sương phòng.

Ở ngoài cửa mọi người lại nghe thấy, đầu lĩnh mới vào phòng bên trong, "Đùng" một cái bàn tay, ngay sau đó một tiếng mãnh liệt quát.

"Trương Nhị Cầu, mù mắt chó của người! Bốn công tử phòng cũng dám lục soát!"

Nguyên bản ngang ngược càn rỡ đầu lĩnh Trương nhị gia, bùm lấy bị quạt miệng rộng tử, vẻ mặt tràn đầy ủy khuất bối rối lui ra ngoài, nói nhảm cũng không dám bằng ra một chữ.

Trong phòng, truyền đến mấy tên nữ tử chần kinh sau ủy khuất tiếng khóc, thanh âm kia lại vội vàng nịnh nọt dỗ dành nữ tử.

Đi theo đầu lĩnh đằng sau, bọn nha dịch đám đều xem sợ ngậy người, nhất thời không dám xâm nhập.

Cái này người nào a, mạnh như vậy thế! Lại dám ngược gây án, bắt đầu lĩnh làm cho đánh cho!

Trương nhị gia bùm lấy sừng đỏ gương mặt, thật sự là khóc không ra nước mắt, đầy mình biệt khuất chỉ có thể đến trong bụng nắc nhen.

Trong gian phòng đó, lại là Huyện lệnh Vương đại lão gia Đại công tử Vương phú hào, đang tại trong sương phòng cùng Yên Vũ Lâu mấy vị tỷ muội mà náo nhiệt uống hoa tửu, chuẩn bị cùng đêm xuân, bị hấn làm cho quấy nhiễu bầu không khí.

Cái này con mẹ nó xúi quẩy.

Nếu biết Đạo Vương Đại công tử tại, hấn mới sẽ không ngốc một đầu xông tới đi vào, bị ăn một tát này xúi quẩy.

Lý mục ở bên cạnh cười lông mi đều ngoặt rồi, nàng thế nhưng là đã sớm nhắc nhở, cái này trong phòng có khách quý, xông loạn không được. Cái này không, tự tìm tội chịu!

Đầu lĩnh Trương nhĩ gia lúc này đã có kinh nghiệm, biết rõ cái này Yên Vũ Lô bên trong, quyền cao chức trọng nhiều người, không dám lại đập cửa, mang theo bọn nha dịch đám thành thành thật thật gõ cửa ân cần thăm hỏi, tại Yên Vũ Lô mấy trăm cái gian phòng từ trên xuống dưới điều tra một phen.

Nhưng cái này cường đạo, thiết tình khó tìm.

Cái này Yên Vũ Lô ngư long hỗn tạp, tam giáo cửu lưu loại người gì cũng có, quyền quý công tử, giang hồ đại hào, vào Nam ra Bắc đại thương khách, từng cái nhìn xem đều rất khả nghi, cẩn thận nhìn lên tất cả đều không có chứng cứ, một cái cũng không dám đi bắt.

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhĩ gia kiểm tra một lần, cũng tìm không ra cường đạo, bùm lấy súng đỏ gương mặt, mang theo một đám nha dịch bụi đầu ủ rũ chạy rồi.

"Trương nhĩ gia, ngày khác có rảnh lại đến a! Bọn tử muội nghĩ đến còn người, nhưng đừng như vậy nữa một bộ hung thần ác sát xông tới, dọa chết người!"

Lý mục vẫy tay đưa tiễn. Yên Vũ Lô bên trong chúng bọn tử muội cười thành một đoàn, vui ới là vui.

...

Tô Trần vẫn như cũ trên lầu A Nô trong khuê phòng đợi, nghe dưới lầu động tĩnh biến mất, không khỏi tối thở dài một hơi.

Đám này nha dịch cuối cùng là rời đi. Chỉ cần tránh thoát cái này đầu một lớp đại điều tra, đằng sau liền dễ dàng ứng phó rồi. Chỉ có nha dịch mới có quyền tới cửa cẩn thận điều tra. Khác giang hồ bang phái đệ tử, là không cho phép đấy, chỉ có thể ở trên đường thiết lập kệt đề ra nghi vấn.

Nghe bọn nha dịch mà nói, Cô Tô thị trấn tứ phía cửa thành đã phong tỏa, không xảy ra thị trấn.

Tô Trần chỉ có thể trước tiên ở Yên Vũ Lâu đợi, chờ phong tỏa giải trừ.

Xem ra, tạm thời là không thể hành động thiếu suy nghĩ, chỉ có thể cùng mấy ngày nay sống danh tiếng qua, hẳn lại mang theo món đồ thần bí bảo vật quay về Dược Vương sơn trang ẩn thân.

Đoán chừng sau khi trở về, còn phải tại trong sơn trang tránh một hồi, tránh đầu gió. Nhưng mà, ngược lại là có thể thừa cơ nghiên cứu một phen món bảo vật này.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 55: Chạy Ra Tìm Đường Sống

Cô Tô thị trấn trắng đêm không ngủ, tam ban bọn nha dịch tại toàn thành đại lòng bắt thần bí kia cường đạo.

Giang hồ tất cả đại bang phái cũng tự tra tự củ, dù sao dám đi Hàn Sơn đạo quán trộm cướp sách quý đấy, tất nhiên là đứng đầu cấp giang hồ cao thủ, bọn hãn những thứ này đại bang phái đệ tử cũng có hiểm nghi.

Thiên Ưng Môn tổng đà ngay tại Cô Tô trong huyện thành, tự nhiên càng là thần hồn nát thần tính. Tại Liễu Đại tổng quản ra mệnh lệnh, Thiên Ưng Môn Nội Đường Chấp Pháp Đội, bắt đầu truy xét tại đây ngày trong đêm đã từng xuất hiện tổng đà đệ tử.

Chấp Pháp Đội thanh niên đệ tử, tìm được trông coi đại môn hộ viện đao khách.

Thủ vệ đao khách vội vàng theo thực bẩm báo, tổng đà đại môn buổi tối đóng. Nhưng mà cửa sau có một chút đệ tử xuất nhập qua, đêm khuya phương hướng thuộc về. Trong đó được nội môn đệ tử, còn có Tạt Dịch Đường đệ tử.

A Sứ phụ giúp một cỗ xe chở phân, cúi đầu đi vào hậu viện một tòa nhà xí, chuẩn bị đào phân.

Rất nhanh, hãn bị vài tên Thiên Ưng Môn nội môn chấp pháp đệ tử ngăn lại, nghiêm khắc quát hỏi, buổi tối ly khai tổng đà đi nơi nào.

A Sứ chứng kiến những thứ này Chấp Pháp Đội cao cấp sư huynh, lập tức kinh hãi đặt mộng ngồi dưới đất, thanh mặt theo đều dọa trợn nhìn.

"Mấy vị sư huynh, mấy ngày nay trong nội đường tích góp từng tí một ở dưới phân nhiều, ta ~ ta sợ các sư huynh ban ngày nghe mùi trách tội, liền trong đêm đi ra ngoài ngược lại đi một ít.

Ta mỗi ngày thay các người đào phân, kiếm cái này mấy cái tiền đồng dễ dàng sao! Ta làm cái gì, các người hoài nghi ta trộm trong nội đường đồ vật, sẽ tới lục soát a, tìm ra tới ta liền nhận tội!"

Sau nửa ngày, a Sứ phục hồi tinh thần lại, ủy khuất gào khóc bắt đầu.

"Đi đi, đi xa một chút!"

"Được rồi, một cái gánh phân khổ dịch, có thể có cái gì tốt hỏng nghi. Đi thôi, đi xem những cái kia nội môn đệ tử, trong đêm đều đã làm gì."

Mấy vị này Chấp Pháp Đội thanh niên sư huynh đều là vẻ mặt chán ghét, nắm lỗ mũi phất tay, làm sao đi lục soát thân thể của hắn, cái này khổ dịch trên quần áo nói không chừng còn dính bẩn đục, đụng phải xúi quẩy.

A Sứ gặp bọn họ đi xa, lúc này mới thu hồi khóc lớn, đặc ý hừ hừ vài tiếng, đứng lên.

Hắn tu vi cảnh giới là thấp, nhưng là không ngốc.

Trần ca nhi cũng đã sớm nói làm chuyện này được đại phong hiểm, làm xong sau, muốn lập tức trở về Thiên Ưng Môn giấu kỹ. Vì vậy, hắn tại trong đêm xuất phát cùng Tô Trần đêm dò xét đạo quán trước đó, liền sớm chuẩn bị cho tốt một cỗ xe chở phân, chuyển phân ra khỏi thành.

Lúc hắn trở lại, cũng là phụ giúp xe chở phân trở về.

Vạn nhất được nhân hoài nghi hành tung của hắc, hắc đã nói rồi đi ngoài thành chờ phân. Ai còn gặp ăn no rồi không có chuyện gì, truy cứu hắc một cái tam lưu khổ dịch trong đêm đẩy xe chở phân ra khỏi thành sau đó, cũng làm mấy thứ gì đó.

...

Trận này chấn động Ngô quận giang hồ đại phong ba, trọn vẹn giăng co ba ngày hơn.

Ba ngày sau, Cô Tô thị trấn bọn nha dịch đối với Hàn Sơn đạo quán mất trộm một án điều tra, rốt cuộc buông lỏng xuống, không thể lại từng nhà điều tra.

Tất cả cửa thành thành đình đám cũng buông tha cho đối với ra vào thành giả phong tỏa cùng kiểm tra, một lần nữa đại mở cửa thành, tùy ý dân chúng ra vào.

Dù sao, Cô Tô thị trấn có mười vạn gia đình, phong thành nhiều dân quá đáng. Mỗi ngày cửa thành đều xếp thành một cái cực lớn hàng dài đội ngũ, một hai canh giờ mới có thể ra vào một chuyến.

Cái này Cô Tô kênh đào lại là nam bắc Đại Vạn Hà giao thông đầu mỗi then chốt chi địa, vạn thương tụ tập, nếu như một mực phong tỏa, đối với thủy bộ hai đường tiến hành kiểm tra, đối với dân chúng cùng thương vận ảnh hưởng quá lớn, không thể không thả thông đạo.

Ngoại trừ Cô Tô nha môn bên ngoài, Ngô quận trên giang hồ các đại nhỏ bang phái giang hồ hào khách đám cũng đều tại thủy bộ yếu đạo bốn phía thiết lập kẹt bắt người, nhưng mà giống nhau không hề có tin tức.

Ba ngày trước toàn thành đại lòng bắt, đều truy xét không đến cái này cường đạo là bất luận cái gì hữu dụng manh mối, vậy sau này hy vọng lại càng phát mong manh.

Trên giang hồ cái này cỡ tăng vọt nhiệt tình, nhanh chóng biến mất.

Hàn Sơn đạo quán mất trộm đại án, thiếu thốn mẫu chốt tình báo. Cái kia chính là Hàn Sơn bọn đạo sĩ, không có người nào gặp qua cái kia cường đạo bộ dáng.

Ý vị này, hiểm nghi phạm vi quá lớn, độ khó cũng không cách nào tưởng tượng.

Nếu như người người từng cái loại bỏ mà nói, cho dù là ven đường một cái đồ ăn con buôn, khuôn vác đầy tớ, cũng có thể là cường đạo ngụy trang thành đấy.

Thế nhưng là, có thể theo Thanh Hà đạo trưởng vị này cao thủ nhất lưu mí mắt phía dưới cùng đạo quán các cao thủ đám nghiêm mật trông coi bên trong, ngăn ngừa một thời gian uống cạn chung trà bên trong, thần không biết quỷ không hay đem sách quý trộm đi, há lại bình thường nhỏ hại dân hại nước có thể làm đến?

Muốn bắt đến như vậy một vị đứng đầu cấp đạo tặc, nói dễ vậy sao!

Tìm không thấy cái này đạo tặc, tự nhiên là càng khó tìm được sách quý. Sách quý bản thân rất nhỏ, tùy tiện tìm hẻm lách giấu một cái, ai biết nên ở nơi nào tìm tòi? !

Cân nhắc đến những thứ này độ khó, chúng đại bang phái điều tra độ mạnh yếu rõ ràng thư giãn xuống.

...

Tô Trần trong thành không có chỗ ở, phong thành cái này ba ngày, không thể không tại Yên Vũ Lâu lưu lại.

Yên Vũ Lâu cũng biết nha dịch phong thành không cho vào ra, không ít nơi khác tới thương nhân hào khách đều chỉ có thể tạm lưu lại Yên Vũ Lâu.

Tô Trần nhện đến ngày thứ ba, Cô Tô thị trấn phong tỏa rồi cuộc giải trừ, cho phép dân chúng tùy ý ra vào sau đó. Hẳn lập tức tìm cơ hội, mang theo ngọc giản chỉ thư phản hồi khoảng cách thị trấn năm dặm bên ngoài Dục Vương sơn trang Tạp Dịch Đường, không thể lại bước ra sơn môn nửa bước.

Tô Trần trở lại sơn trang, liền đem ngọc giản chỉ thư tại hậu sơn chỗ rừng sâu giấu kỹ, cũng không thể lại nhìn, mỗi ngày đều an tâm tại tạp dịch viện làm việc lặt vặt, miễn cho bị nhân lòng nghi ngờ.

Vừa trở về sơn trang non nửa tháng, Tô Trần trong lòng còn có tâm thần bất định, hàng đêm khó ngủ.

Hẳn lo lắng cho mình tại trong đạo quán lưu lại cái gì kẻ hở, bị Hàn Sơn bọn đạo sĩ phát hiện dấu vết để lại, đột nhiên truy xét đến sơn trang tới, cường bức Dục Vương Bang giao người.

Hay hoặc giả là, bọn đạo sĩ bắt được tại đạo quán bên ngoài rơi vãi máu gà a Sứ. Nhưng mà, a Sứ ly khai sớm, có lẽ rất sớm trở về đến Thiên Ứng Môn. Nửa tháng này không có tin tức, hiển nhiên cũng không ai hoài nghi đến a Sứ.

Về phần Yên Vũ Lâu A Nô tiểu thư, nàng tựa hồ là phát hiện có chút không đúng chỗ. Nhưng mà, nàng lúc ấy xác thực ngủ rồi, không có chứng cứ chứng minh hẳn rời đi khuê phòng.

Hơn nữa, nàng không có tại chỗ đem nàng đã từng ngủ mê nửa canh giờ sự tình nói ra, ngược lại chính miệng chứng cứ có sức thuyết phục bản thân vẫn luôn trong phòng, nàng kia có lẽ cũng sẽ không lại đối ngoại nói cái gì.

Tô Trần nho nhỏ hồi tưởng đến từng cái chi tiết, bản thân cũng không để lại cái gì kể hở, đủ để cho bọn đạo sĩ một mực chắc chắn là mình làm, không khỏi thoáng an tâm.

Tô Trần cái này nửa vầng trăng một mực ở Tạp Dịch Đường làm việc lật vật, có một lần nghe được được vài tên trẻ tuổi tạp dịch sư huynh, chuyện phiếm nghị luận lên Hàn Sơn đạo quán mất trộm sách quý một án.

Bọn hăn nói mặt mày hớn hở, dường như tự mình trải qua giống nhau.

"Quan này phủ huyện nha, bạch đạo bốn đại bang phái đệ tử, hắc đạo Cự Kinh bang những cái kia cùng hung cực ác thủy phỉ, nhận đến Hàn Sơn giang hồ thiệp sau đó, đều làm cho đủ Hàn Sơn đạo quán mất mũi.

Liền chúng ta Cô Tô thị trấn dân chúng, bởi vì phong thành sinh hoạt thập phần không tiện, nhưng nghe nói là Hàn Sơn đạo quán mất trộm lúc này mới che đường, rõ ràng không có bao nhiêu câu oán hận. Vấn đề này muốn thả tại cái khác mấy đại bang phái trên thân, dân chúng đã sớm oán khí ngất trời, căn bản không thể tưởng tượng!"

"Chuyện này cũng đủ thấy Hàn Sơn chân nhân tại quan phủ, giang hồ, thậm chí trong dân chúng uy vọng độ cao, không có người thường có thể bằng."

"Không xuất ra sai lầm, chúng ta Dược Vương Bang Tôn bang chủ tại Ngô quận trị bệnh cứu người năm sáu chục năm, mặc dù cũng gặp bội nhận giang hồ cùng dân chúng kính trọng, sợ cũng làm không được điểm này."

"Đó là tự nhiên, chúng ta Tôn bang chủ trị bệnh cứu người nhiều lắm là làm cho mấy trăm người ân huệ, cuối cùng hữu hạn. Ở đâu so ra mà vượt Hàn Sơn chân nhân giảng đạo, tín đồ khách hành hương rộng rãi phân bố Ngô quận mười ba huyện, được vạn dân kính ngưỡng."

Chung quanh một ít trẻ tuổi tạp dịch đệ tử, sâu chấp nhận.

"Các người nói những người này nhân đều biết, cũng không có gì. Mấy ngày trước đây, ta đi chúng ta Duyệt Vương Bang lợi hại nhất Chấp Kiểm Đường làm việc, tận mắt thấy Chấp Kiểm Đường tại tự tra tự củ, phạm là đạt tới nhất lưu cảnh giới nội môn đệ tử, đều phải hướng cao tăng kỹ càng nói rõ đêm hôm đó hướng đi, hơn nữa phải có nhân chứng, nếu không đều lọt vào nghiêm tra xét. Chúng ta Duyệt Vương Bang vì truy xét sách quý tung tích, cũng là hạ ngoan tâm a!"

Một gã tạp dịch sư huynh, không khỏi cảm thán nói.

Chúng tạp dịch các đệ tử lòng có ưu tư.

Nhưng mà cũng may, chỉ là Chấp Kiểm Đường cùng Luyện Duyệt Đường tại từ điều tra, khác ba cái đường khẩu cũng không có cần như thế. . . . Xem ra Duyệt Vương Bang cao tăng cũng lòng dạ biết rõ, khác đường đệ tử thực lực quá yếu, căn bản không có thực lực này phạm phải ngạt trời đại án.

Tô Trần nghe xong thanh niên tạp dịch các sư huynh chuyện phiếm, không biết là kinh sợ là vui, thở dài một hơi.

Xem ra, bản thân thật đúng là lo lắng vô ích gần nửa tháng.

Liên Nội Vụ Đường, Hộ Đạo Đường cũng không điều tra, hướng chỉ là hẩn chỗ Tạp Dịch Đường. Tạp Dịch Đường đệ tử, căn bản là không có tư cách tiếp nhận Duyệt Vương Bang tự tra tự củ.

Không ai sẽ tin, chính là tạp dịch có thể theo cao thủ nhiều như mây Hàn Sơn đạo quán, theo nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ Thanh Hà đạo trưởng không coi vào đâu trộm đi sách quý.

Mà Duyệt Vương Bang tạp dịch đại viện, tất cả cấp bậc tạp dịch đệ tử, nhiều đến mấy trăm, người nào lại gặp theo dõi hẩn cái này thì một cái cấp thấp chấp sự đâu? !

Dạng này tính xuống, Dực Vương Bang cao tăng liền tìm bản thân câu hỏi khả năng, đều là cực kỳ bé nhỏ.

Chúng bọn tạp dịch trò chuyện được chính hưng phấn, đột nhiên nhìn thấy chấp sự Chu Miệt Nhân đã đến, sợ chịu đựng giáo huấn, vội vàng tản đi riêng phần mình làm việc.

Bọn tạp dịch kỳ thật cũng không chân chính quan tâm việc này, chỉ là đem đạo quán này sách quý mất trộm án, cho rằng trà dư tửu hậu đề tài nói chuyện mà thôi.

Dù sao, trên giang hồ sóng to gió lớn, khoảng cách tạp dịch đại viện các đệ tử ngày thường vụn vặt bình thường sinh hoạt quá xa xôi.

Giang hồ, cho tới bây giờ đều là cao thủ đám bọn chúng giang hồ.

Không có mấy cái tu vi thấp kém, võ kỹ không quan trọng tạp dịch, được cái này tư cách, được cái này ý niệm trong đầu, đi lẫn vào giang hồ đại án.

Có lẽ, Chấp Kiếm Đường, Luyện Dực Đường các đệ tử đều để tâm một ít, bọn hãnh trên giang hồ đi đi lại lại thời điểm, gặp nghe ngóng có hay không được hại dân hại nước qua lại. Nói không chừng đụng với vận khí cứt chó bắt lấy hại dân hại nước, đem sách quý tìm trở về, làm cho Hàn Sơn chân nhân thiếu nợ bên dưới một cái nhân tình, quả thực là có lợi nhất vô cùng đại mua bán.

Nhưng mà, đối với tạp dịch các đệ tử mà nói, mỗi sáng sớm bắt đầu mở mắt ra, không phải là vui đầu làm tạp dịch này!

Còn không bằng chạy tới huyện lân cận đưa một lần tin, nhiều kiếm mười mấy cái tiền đồng đổi thật sự.

Tô Trần kiên nhẫn lại đợi một tháng.

Lần này, liền Được Vương Bang Tạt Dịch Đường những thứ này "Chỗ giang hồ xa" đệ tử, cũng không có người đi nghị luận cái này quá hạn phong ba. Có thể thấy được, việc này trên giang hồ đã gió êm sóng lặng, không còn bất luận cái gì động tĩnh.

Hắn rốt cuộc đem chờ đợi lo lắng một lòng đem thả xuống, có chút tự giễu, bản thân thật sự là cẩn thận quá phận, một chút để lộ cơ hội cũng không lưu cho cái kia Thanh Hà lão đạo.

Ngày hôm nay, Tô Trần nhận được một cái tiến về trước huyện khác đưa tin hàm tạt dịch nhiệm vụ, thời hạn ba ngày.

Hắn một mình đi vào sơn trang phía sau núi rừng rậm, đem ngọc giản chỉ thư cùng cái kia mấy khối thoi vàng tử móc ra, theo bên mình giấu kỹ. Chuẩn bị đi chấp hành nhiệm vụ trên đường, tìm một hẻm lánh sơn dã ở chỗ sâu trong, nghiên cứu một cái cái này cuốn sách quý bí mật.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 56: Phá Giải Linh Thư

Tô Trần công đeo thảo dược cái sọt, ly khai Dược Vương sơn trang, tiến về trước huyện khác chấp hành đưa tin tạp dịch nhiệm vụ.

Ly khai phồn vinh Cô Tô thị trấn, đã đến bảy tám chục dặm bên ngoài thâm sơn trùng điệp, hầu như chính là ít ai lui tới hoang vu chi địa rồi. Cho dù là săn bắn mà sống thợ săn, cũng cực ít đặt chân loại này thường được hổ lang qua lại chi địa.

Trên đường, Tô Trần chui vào rừng sâu núi thẳm, tại trống trải yên tĩnh trong rừng rậm, tìm một khối nham thạch ngồi trên mặt đất.

Hắn rồi mới từ trong ngực, lấy ra cái kia cuốn theo bên mình cất giấu nặng trĩu ngọc giản chi thư.

Ngọc này thạch chi thư là do mười tám mảnh đẹp để ngọc thạch chế thành, dùng đẹp để tơ vàng tuyến mặc vào, giống như cuốn thẻ tre bộ dáng, chỉ là phía trên không có khắc xuống bất luận cái gì văn tự.

Hắn một tháng trước, đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán, không có có thể tìm tới Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phủ Đinh Thập Tam cấu kết tang vật, ngược lại tại mật thất tối trong tủ tìm được như vậy một cuốn thần bí ngọc giản chi thư, coi như là thu hoạch ngoài ý liệu rồi.

Nhưng nhìn Hàn Sơn đạo quán thịnh động huyện nha toàn thành lòng bắt, điều động ngũ đại bang đệ tử tại toàn bộ Ngô quận phân bố khống chế tiểu trừ kinh người tư thế, những thứ này đều đủ để chứng minh, cái này sách mất đi sách quý, đối với bọn đạo sĩ dĩ thường trọng yếu. Có lẽ so với

trong mặt thất cái kia mười thùng trầm trọng vàng bạc châu báu, còn càng có giá trị.

"Chẳng lẽ đây là trong truyền thuyết Vô Tự thiên thư, bên trong ẩn tàng rồi Hàn Sơn chân nhân tông sư cảnh tu luyện huyền bí?"

Tô Trần chi tiết lấy ngọc này thư, có chút tò mò nghĩ đến.

Tại Tàng Thư Các rất nhiều tạp thư trong đồng, liền ghi chép lấy một ít giang hồ hào hiệp truyền kỳ chuyện xưa, liền đề cập qua trong giang hồ được Vô Tự thiên thư. Cái này Vô Tự thiên thư bên trong, thường thường có giấu nhất lưu cao thủ đứng đầu, thậm chí tông sư cảnh tuyệt thế bí tịch, phá giải sau đó, nhưng thành một gã tuyệt thế cao thủ, kiêu ngạo thế hệ giang hồ.

Đương nhiên, những thứ này chỉ là truyền kỳ chuyện xưa mà thôi, đảm đương không nổi chân thực.

Đều muốn tại trong sách lưu lại mắt thường không thể nhận ra chữ viết, cái này kỳ thật cũng không khó làm được. Dùng một ít đặc thù bàn tay nhỏ bé pháp, liền có thể đã ẩn tàng trên sách nội dung.

Tô Trần liền thấy tận mắt qua, được một vị thâm niên Dược Sư bí mật thư hàm, dùng nước cơm tại trên tờ giấy trắng viết văn tự, thổi khô sau đó chút nào không dấu vết, mắt thường căn bản nhìn không thấy chữ viết.

Cùng đưa đến người nhận thơ trong tay muốn xem thời điểm, phải dùng một loại thần bí nước thuốc bôi lên sau đó, có thể hiện ra màu lam, hoặc hồng tím văn tự tới.

Bởi như vậy, nếu có nhân rình coi phong thư, như vậy người nhận thơ chứng kiến màu lam chữ viết, cũng liền phát hiện thư này hàm bị người đánh cắp nhìn.

Đây vẫn chỉ là giang hồ truyền lại giữ bí mật phong thư một loại thường thấy nhất bàn tay nhỏ bé pháp, để ngừa đưa tin nhân nhìn lên phong thư nội dung.

Tô Trần ra mắt mấy lần loại này vô tự mật hàm, đã sớm thấy nhưng không thể trách, tập mãi thành thói quen.

Trên giang hồ đại đa số cái gọi là thần bí Vô Tự thiên thư, kỳ thật đều cũng có chữ, chỉ là dùng bất đồng bí pháp, đem bên trong văn tự ẩn giấu đi mà thôi.

"Ngọc giản này chi thư chỉ sợ cũng giống như đám Được sư giống nhau, dùng mật pháp đã ẩn tàng huyền bí, trước phải nghĩ biện pháp khiến nó hiện ra rõ ràng mới được."

Tô Trần suy nghĩ đến nơi đây, không khỏi hưng phấn lên.

Phá giải ngọc giản này chi thư bí mật, với hãn mà nói, đây cũng là một loại khó được niềm vui thú.

Ngọc này thạch không phải giấy, phía trên đương nhiên không biết dùng nước cơm bôi lên văn tự.

Tô Trần suy nghĩ sau nửa ngày, đem ngọc giản đối với mãnh liệt ánh mặt trời theo, tiến hành hình chiếu, nhìn xem bên trong là hay không điêu khắc thật nhỏ văn tự, vốn lấy con mắt của hãn lực lượng mạnh, thực sự theo không xuất ra bên trong được bất kỳ vật gì.

Tô Trần lại dùng thanh tuyền thủy ngâm, vẫn chưa được.

Thủy đều không được, vậy dùng hỏa thiêu, nhìn xem có thể hay không nung ra dấu vết tới!

Dù sao nơi này là trống trải hoang dã vùng núi, hơn nữa là ngọc thạch chất liệu, trời sinh không sợ lửa, cũng đốt không hỏng.

Tô Trần to gan dùng hỏa thiêu, trước dùng nhỏ đoàn hỏa diễm, chậm rãi văn nướng ngọc giản, không phản ứng chút nào. Lại dùng đồng lửa lửa cháy lên rào rạt đại hỏa mãnh liệt đốt, cái này mười tám mảnh ngọc giản bị đại hỏa cháy sạch đỏ bừng, nhưng mà vẫn như cũ như trước.

Tô Trần không nghĩ ra, bất đắc dĩ, buông tha cho hỏa thiêu phương pháp.

Tô Trần suy nghĩ các loại kỳ quái biện pháp, thế nhưng là đều không có tác dụng, ngọc giản này chỉ thư bên trên thủy chung không có bất kỳ chữ viết cho thấy tới.

"Kì quái, chẳng lẽ cái này mười tám mảnh bạch ngọc, liền là đơn thuần ngọc thạch? Căn bản không phải tông sư cảnh bảo Thư Bảo thư?"

"Nhưng này không hợp lý a!"

"Hàn Sơn đạo quán Thanh Hà đạo trưởng mật thất, tối trong tử liên cất giấu một bảo vật như vậy, so với khác mười ăn mặn rương hòm vàng bạc châu báu đều tàng càng kín đáo.

Nếu như không có tác dụng, Thanh Hà đạo trưởng hà tất đem nó như thế cẩn thận cất chứa lấy? Đạo quán cần gì phải gây ra lớn như vậy động tĩnh, mời động quan phủ nha dịch phong thành, thậm chí toàn bộ Ngô quận giang hồ bang phái, tới đuổi bắt ta?"

"Nếu như đây không phải một cuốn tông sư cảnh sách quý, vền vền chỉ là hơn mười miếng mỹ ngọc mà nói, ngọc này thạch bản thân cũng không phải là rất đáng giá. Không đáng điều động binh lực!"

Tô Trần tay đang cầm ngọc giản chỉ thư, nhưng không được cửa mà vào. Hao phí mấy canh giờ công phu tới nghiên cứu ngọc giản này, cũng nghĩ

không thông ngọc giản này chỉ dùng để bí pháp gì, tới giữ bí mật đấy.

Tô Trần trầm tư suy nghĩ rất lâu, cuối cùng cắn một cái bờ môi.

Cũng không biết, dùng thanh đục thủy tới ngâm ngọc giản này, có thể hay không được đặc biệt phản ứng.

Hắn Thanh Thạch có chút thần kỳ, nghiền nát thành bụi phấn hòa tan thành thanh đục thủy chỉ về sau, có thể dùng làm cho thảo dược nhanh chóng sinh trưởng, trong vòng một đêm dài một năm được lực.

Chỉ là, trong tay hắn Thanh Thạch chỉ còn lại mười lăm hạt, chỉ dùng để một hạt thiếu một hạt, vì vậy không phải vạn bất đắc dĩ, hắn cũng không muốn dùng.

Nhưng hiện tại các loại biện pháp đều thử qua, còn là vô dụng.

Tô Trần cắn răng một cái, quyết định thử một lần Thanh Thạch.

Không nếm thử một chút, ai biết có hữu hiệu hiệu quả hay không đâu? Cái này Thanh Thạch tuy rằng cũng có chút hiểm có, nhưng không dùng mà nói cuối cùng cũng chẳng khác gì là một ít phế thạch hạt, so ra kém phá giải mở ngọc giản chỉ trong sách bí mật mạnh mẽ.

Hắn từ nhỏ phân bố trong túi quần lấy ra một hạt Thanh Thạch, tuyển nham thạch một khối lồi ra, dùng tảng đá đem nó đập nát nghiền nát thành phấn, ngược lại như một ít nước trong, hòa tan hóa thành một trũng thanh đục thủy.

Sau đó, đem ngọc giản chỉ thử để vào bên trong ngâm lấy.

Tô Trần thì cứ như vậy thủ ở một bên, mở to hai mắt nhìn xem biến hóa.

Nhưng nhất thời tựa hồ cũng không có thay đổi gì.

Tô Trần nhìn chăm chăm mấy canh giờ, ánh mắt đều có chút chua chua.

Thẳng đến bầu trời tối đen thời gian, sắc trời dần dần âm đạm xuống.

Rốt cuộc, cái này cuốn ngọc giản chi thư đã tại thanh đục chỗ lõm đầy nước trong ngâm đã lâu, liền thanh đục thuỷ màu xanh đều biến mất, ngọc giản tựa hồ hấp thu cái gì, rõ ràng hiện ra một mảnh rõ ràng mịn mờ chữ viết, tại ngọc giản bên trên rậm rạp chẳng chịt một mảnh.

Những chữ viết này so với ruồi muỗi còn rất nhỏ.

Tô Trần thị lực rất mạnh, rồi lại phân biệt ra được rồi.

Mười tám miếng ngọc giản bên trên, mỗi một cái đều hiện ra một đoạn đoạn yếu ớt ruồi muỗi văn tự, thậm chí có chút ít mặt trên còn có đồ án.

"Hặc hặc, ngọc giản này sách quý bên trên quả nhiên có chữ viết dấu vết rồi, thanh đục thuỷ quá thần kỳ!"

Tô Trần kinh hỉ.

Hắn chỉ là tỏa ra trả giá một hạt Thanh Thạch đại giới, thử một lần mà thôi, không có nghĩ đến cái này biện pháp rõ ràng có hiệu quả.

Hắn cũng không biết, vì cái gì bản thân Thanh Thạch có thể phá giải ngọc giản chi thư. Có lẽ là, Thanh Thạch cùng ngọc giản này chi thư có cái gì liên quan đi.

Nhưng chỉ cần có thể phá giải mở ngọc giản chi thư bí mật, là được rồi, quản nó nhiều như vậy.

Tô Trần vội vàng cẩn thận chu đáo phía trên chữ viết.

Quả thứ nhất ngọc giản hiện ra 《 Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên 》 cùng chữ viết, còn có một đoạn ngắn văn tự giới thiệu văn tắt, mà nói này

cuốn linh thư, đã bao hàm một phần cực kỳ huyền diệu Luyện Khí kỳ tu Tiên công pháp, cùng với một ít thường dùng Linh thuật phương pháp, cùng Linh phù phương pháp chế luyện.

Quả thứ hai ngọc giản, thì là ghi lại 《Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên》 cái này vô cùng huyền diệu Luyện Khí kỳ tu Tiên công pháp kỹ càng nội dung.

Còn dư lại mười sáu miếng ngọc giản tức thì so sánh bình thường một ít, trong đó tám miếng tất cả ghi chép lấy một đạo Linh thuật, mặt khác tám miếng tất cả ghi lại một cái Linh phù, tổng cộng ghi chép tám đạo Linh thuật cùng tám cái Linh phù.

"Luyện Khí kỳ tu Tiên công pháp, còn có Linh thuật, Linh phù phương pháp chế luyện? ! . . . Đây là Tiên Nhân tu Tiên chi thư?"

Tô Trần nhìn cái này từng miếng ngọc giản bên trên giới thiệu, không khỏi khiếp sợ khó có thể tin.

Ngọc giản này thì ra xưng ghi lại tu Tiên phương pháp, đây tuyệt đối là thể gian hiếm có tuyệt thể trân bảo.

Nếu như ngọc giản này chi thư là ở Dục Vương Bang trong Tàng Thư các phát hiện đấy, hoặc là tại thị trấn cái nào đó thư cửa hàng trong tìm được, Tô Trần chỉ sợ sẽ cho rằng, đây là cái nào đó ven sông đạo sĩ lung tung biên soạn thư tịch.

Nhưng đây là hẳn theo Hàn Sơn đạo quán trong mật thất trộm tới, là Hàn Sơn đạo quán bí tàng bảo vật, không kiếm được Tô Trần không miên man bất định.

"Khó trách Hàn Sơn đạo quán cao thấp như thế coi trọng, ném mất thư hãy cùng mất hồn giống nhau, nguyên lai là một cuốn tu Tiên chi thư."

"Như thế tiên thư, khẳng định không phải Thanh Hà lão đạo được cái này bốn sự đạt được, nhất định là Hàn Sơn chân nhân ra ngoài dạo chơi tìm thấy tiên thư. Cũng không biết là từ đâu tìm đến đây! Cái này 《 tiêu dao du 》 vậy là cái gì tu Tiên công pháp!"

"Bị mất một kiện bảo bối như vậy, Thanh Hà đạo trưởng khẳng định phải hồng hét! Nhưng mà, ai bảo hắc cấu kết thủy phỉ Đình Thập Tam, tai họa dân chúng. Hừ hừ, tuy rằng không thể sưu tập đến hắc thông phỉ tang vật. Nhưng mà hắc bị mất cái này cuốn tiên thư, so với chém hắc một đao còn đau nhức, tất nhiên lọt vào Hàn Sơn chân nhân trừng phạt."

"Nếu đây quả thật là một cuốn tu Tiên chi thư, cái này chẳng phải là có nghĩa là, trên đời này ngoại trừ tông sư cảnh cao thủ bên ngoài, thật sự có cường đại hơn Tiên Nhân tồn tại?"

Tô Trần kinh hỉ, kích động sắc mặt đỏ lên.

Hắc từ dẫn thân vào giang hồ đến nay, đến nay vẫn như cũ chỉ là Được Vương Bang Tạt Dịch Đường nhất giai tiểu nhân vật, tuy rằng đã là nhị lưu hảo thủ, nhưng tại toàn bộ Ngô quận giang hồ, cũng không quá đáng là nhiều không nhiều lắm, ít không thiếu một cái tiểu nhân vật mà thôi.

Gì từng nghĩ tới, có một ngày trong tay mình, rõ ràng có thể được đến một cuốn thần kỳ tu Tiên chi thư.

Tô Trần đã từng tại Cô Tô thị trấn, nghe những cái kia thuyết thư nhân nước bọt bay tứ tung giảng thuật dân gian Tiên Nhân truyền thuyết, nhưng vẫn luôn cho rằng đây là truyền thuyết chuyện xưa, cũng không thật đúng.

Không nghĩ tới, những thứ này truyền thuyết, rất có thể thật sự tồn tại. . . Chỉ là, khoảng cách giang hồ vô cùng xa xôi mà thôi.

Chỉ sợ cũng chỉ có Hàn Sơn chân nhân như vậy Ngô quận trên giang hồ thế ngoại cao nhân, mới có cơ hội tiếp xúc đến một chút, hơn nữa đạt được

như vậy một cuốn tu Tiên phương pháp.

Tô Trần khuôn mặt kích động đỏ bừng, như nhặt được như bảo, nhanh chóng đảo qua cái này mười tám miếng ngọc giản bên trên chữ viết cùng Linh phù.

Hắn nhìn đến trong đó một quả ngọc giản bên trên Linh phù, đột nhiên sững sờ.

Một đóa hỏa diễm đồ án!

Rất quen thuộc a!

Tô Trần trong nháy mắt nhớ tới, mình ở lần thứ nhất xâm nhập Thanh Hà đạo trường trong phòng lúc, tại trên bàn sách đã từng phát hiện một trương thần bí hỏa diễm phù lục.

Hắn lúc ấy đem cái kia phù lục cầm trong tay, cảm giác lực tìm tòi phía dưới, cực nóng thiếu chút nữa đốt tay, sợ tới mức vội vàng ném vào trên bàn sách không dám gặp mặt.

Nhưng mà về sau Tô Trần lần thứ hai lại đi, muốn lấy tới nghiên cứu một cái, nhưng không thấy cái kia phù lục bóng dáng, cũng không biết đi đâu.

Tô Trần không khỏi trong lòng khê động.

"Chẳng lẽ cùng cái kia ngó thần bí phù lục, chính là chiếu theo cái này tu Tiên công pháp bên trên ghi chép Linh phù phương pháp chế luyện, chế ra? . . . Như vậy xem ra, Hàn Sơn chân nhân cùng hãn ngũ đại đệ tử thân truyền Thanh Hà lão đạo đám người, có lẽ cũng phá giải này ngọc giản chi thư huyền bí, hơn nữa thử đi chế tác linh phù! ?"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 57: 《 Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên 》

Một tháng trôi qua, Hàn Sơn đạo quán bảo điện bên trong vẫn là trắng đêm đèn đuốc sáng trưng, chưa từng được một đêm dập tắt.

Cô Tô huyện nha sớm liền buông tha tại Cô Tô thành điều tra cùng đối với đạo tặc lòng bắt, bọn nha dịch khôi phục ngày thường lười nhác, không phải tại nha môn nhàn rỗi đánh khập, chính là đi các nơi tổng tiền đút tể.

Ngô quận các đại Tiểu Giang hồ bang phái tại đánh trống reo hò náo nhiệt một tháng sau đó, phát hiện bọn hãn chính là vợ vẫn bận rộn, không khỏi mất đi nhiệt tình, nhao nhao hành quân lặng lẽ, không ai lại quan tâm Hàn Sơn đạo quán động trời đại án.

Dù sao chỉ là Hàn Sơn đạo quán bị mất một sách sách quý, cùng Cô Tô huyện nha cùng tất cả đại bang phái không có bao nhiêu lợi hại quan hệ.

Có thể giúp đỡ vội vàng tìm về sách quý cố nhiên là tốt, có thể cho Hàn Sơn chân nhân thiếu một phần đại nhân tình. Nhưng không tìm về được, bọn hãn cũng không có khả năng để đó nhà mình chính sự mặc kệ, mỗi ngày đi giúp Hàn Sơn đạo quán tìm cái kia tới vô tung đi vô ảnh thần bí cường đạo.

Ngô quận giang hồ, coi như là gió êm sóng lặng rồi.

Nhưng người khác có thể buông tha cho, duy chỉ có Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ, không cách nào buông tha cho truy xét.

Cái này linh thư thế nhưng là Quán chủ Hàn Sơn chân nhân quan tâm nhất bảo bối, có thể nói là mệnh căn tử cũng không đủ. So với những cái kia thế tục tiền tài hàng hoá, vàng bạc châu báu, quan trọng không biết gấp bao nhiêu lần.

Một tháng này đến nay, lấy ngũ đại đệ tử thân truyền cầm đầu chúng bọn đạo sĩ, ban ngày đi ra ngoài đuổi bắt cường đạo, buổi tối tức thì trả lời xem tụ tập, trao đổi tình báo.

Đêm khuya, đại diện.

Dưới ánh nến thông minh, chiếu rọi tại Thanh Hà đạo trường cùng năm tên sư huynh đệ trên mặt, từng cái một lộ ra khuôn mặt tiêu tụy tiêu tụy, dường như một tháng xuống già rồi mười tuổi bình thường, đều là một bộ mặt mày ủ rũ khoanh chân khô ngời, thương thảo lấy đối sách, nhưng trong lòng vô cùng tuyệt vọng.

Một tháng, không tìm ra manh mối.

Cho dù là bọn họ không tiếc vận dụng sư tôn Hàn Sơn chân nhân giang hồ thiếp, động viên Cô Tô huyện nha hơn một nghìn tên nha dịch cùng Ngô quận năm đại bang phái lấy ngàn mà tính giang hồ đệ tử lực lượng, tại mấy trăm dặm phạm vi bên trong bày ra thiên la địa võng, đi tìm tòi cái kia đạo tặc cùng linh thư tung tích, lại như cũ không có kết quả gì.

Sư tôn bên ngoài hành tung bất định, cũng không biết cái nào một ngày lại đột nhiên phản hồi. Một khi sư tôn dạo chơi trở về, bọn hắn cái này ngũ đại đệ tử, nên như thế nào cùng sư tôn nói rõ?

Thanh Thạch đạo trường khó chịu suy nghĩ đã lâu, đột nhiên nghĩ đến một cái điểm quan trọng.

"Chư vị sư huynh. Cái này trộm thư nhân đích thị là tuyệt thế đạo tặc, muốn từ trên người hắn tìm manh mối, đã cơ hội mong manh. Nhưng mà,

chúng ta có thể đổi một cái mạch suy nghĩ.

Hắn nếu như đánh cắp linh thư, nhất định sẽ tìm cách ném thử phá giải trong đó huyền bí. Vạn nhất. . . Ta là mà nói vạn nhất, hắn thật sự phá giải linh thư huyền bí. Như vậy linh trong sách có một chút chế tác Linh phù bí pháp, hắn tất nhiên sẽ đi ném thử.

Mà cái này Linh tài nguyên liệu là phi thường hi hữu. Tại toàn bộ Ngô quận mười ba huyện trong phạm vi, chỉ có số rất ít mà mới vừa có. Cái kia đều là sư tôn tự mình thăm viếng, hao phí dài đến hơn mười năm thời gian, mới sưu tập đến kỹ càng tình báo, những địa phương này cũng chỉ có chúng ta mới biết được.

Cái kia đạo tặc nếu như muốn tìm được chế tác Linh phù linh buộc lại tài liệu, nhất định cũng sẽ đi những địa phương kia. Chúng ta phải ra cao thủ ẩn núp, tại đây chút ít Linh tài liệu phụ cận trông coi, nói không chừng có thể bắt lấy này đạo tặc!"

Chúng các sư huynh đệ nghe xong đều là ngẩn ngơ, nhao nhao lắc đầu.

Cái này không phải là là tử thủ sao?

Hàn Sơn chân nhân cùng bọn hắn cái này ngũ đại đệ tử thân truyền, cùng một chỗ hao phí dài đến một hai chục năm công phu, đến nay cũng mới đầu phá giải cái này linh trong sách một phần nhỏ huyền bí, đem bên trong văn tự hiện ra rõ ràng rồi, hơn nữa thử chế tác Linh phù.

Lấy bọn hắn sư tôn Hàn Sơn chân nhân vị này Ngô quận thứ nhất tông sư thực lực, tụ tập toàn bộ Hàn Sơn đạo quán lực lượng, còn như thế khó khăn, huống chi là người khác!

Cái kia đạo tặc làm sao có thể thời gian ngắn phá giải ra sách quý bí mật? Cho dù là gặp vận may, sợ là cũng phải một hai chục năm trở lên mới có như vậy một tia hy vọng, phát hiện linh trong sách huyền bí.

Bọn hăn phải đợi tới khi nào, mới có thể đợi đến lúc cái kia cường đạo xuất hiện? Vạn nhất cường đạo phá giải không được linh thư bí mật, căn bản không đi tìm những cái kia Linh tài nguyên liệu, bọn hăn chẳng phải là muốn khổ đợi cả đời còn lại?

Cái nào sợ không phải cả đời, chờ thêm một hai chục năm, cũng đã sớm gái trinh nữ đã thành đàn bà rồi. Sư tôn chỉ sợ trong vòng mấy tháng nữa sẽ phản hồi, phát hiện linh thư bị mất, dưới cơn thịnh nộ, nhất định đối với bọn họ năm tên sư huynh đệ trọng phạt, khi đó hết thấy đều đã chậm.

"Ài, phương pháp này hy vọng rất xa vời, nhưng cũng không có thể buông tha cho. Như vậy đi, chúng ta năm giữ từng được Linh tài liệu địa phương, đều an bài ít nhất một gã cao thủ nhất lưu đi trông coi, nhìn xem có thể có cái gì thu hoạch!"

Thanh Hà đạo trưởng trầm ngâm đã lâu, thở dài nói.

Bọn hăn một tháng này xuống, có thể sử dụng phương pháp xử lý đều đã dùng hết, cũng không có cái khác đối sách có thể dùng. Chỉ có ngựa chết và lại đem làm ngựa sống y, thử thời vận đi.

...

Thâm sơn, trùng điệp bên trong.

Tô Trần rất nhanh không thể lại đi suy nghĩ nhiều, Thanh Hà lão đạo trong thư phòng, cái kia ngó Hỏa Diễm Linh phù sự tình.

Hăn tập trung chú ý đều tại trong tay mình cái này cuốn linh thư tu Tiên công pháp bên trên, đây chính là có hi vọng làm cho hăn trở thành Tiên Nhân hiếm thấy trân bảo.

"《Tiêu Diêu Du》!"

"Còn đây là cổ tiên chi bay trên trời Thiên Tiên bí quyết, tục truyền có tám quyển sách truyền cho đời, như thế phần lớn mất đi. Bản quyển vẹn vẹn ghi chép trong đó thiên thứ nhất Luyện Khí kỳ công pháp."

"《Tiêu Diêu Du chi Luyện Khí kỳ thiên thứ nhất: Phù du thiên》 tổng quyết."

"Phù du, hưởng sinh chiều chết, vẫn kia vui cười!"

"Ở trong nước khớp nhau sinh, không ăn không uống, sinh cánh chim lấy tự học trang sức. Kia cánh chim sáng lạn nhiều vẻ, sạch sẽ như quần áo, thu thập thu thập như trang phục, quật duyệt như tuyết."

"Sạch sẽ, tươi sáng rõ nét dung mạo xinh đẹp. Thu thập thu thập, rất nhiều. Quật duyệt, dung duyệt. Như tuyết, ngôn tiên khiết."

"Chiều, phủ trên nước, tự tìm cái chết, đi theo chảy mà đi."

"Đồn rằng: Còn sống chi bạc, là phù du. Sinh để có chút chi lậu chất, khương thu thập thu thập mà tự học. Không biết hối súc, vô tình ý xuân thu. Lấy chừng một ngày, còn làm sao cầu? Đùa giỡn đình chìm mà ủy dư, hà tất giang hồ mà là bơi."

"《phù du thiên》 cộng chia làm sớm trung hậu thời kỳ cộng ba tầng pháp quyết, theo thứ tự là: 'Sơ kỳ - ẩn núp bí quyết, trung kỳ - thuế biến bí quyết, hậu kỳ - hóa vũ bí quyết.' như sau: . . ."

Tô Trần hai tay như si mê như say sưa đang cầm cái này cuốn tu Tiên pháp điển, mỗi chữ mỗi câu nhiều lần mặc niệm cái này 《phù du quyển sách》 tổng quyết, hơi có chút mây mù lượn quanh, cái hiểu cái không.

Tổng quyết có ý tứ là mà nói, phù du buổi sáng sinh ra, sinh ra một đôi cánh chim, thật nhanh sinh hoạt công việc một ngày sau đó, đến tối tự chết rồi, đi theo nước chảy rời đi. . . Chảy rời đi ~~!

Liền công việc một ngày? !

Cái này hơi yếu tiêu sinh linh. . . Mệnh cũng quá ngắn ngủi rồi đi?

Tô Trần không khỏi cảm thán.

Hết lần này tới lần khác Thượng Cổ Tiên Nhân còn đối với phù du này hướng sinh chiều cái chết mạng nhỏ được cảm ngộ, rõ ràng từ trong ngộ ra sớm trung hậu thời kỳ ba tầng pháp quyết, từ nay về sau bước lên vọt Thiên Tiên nói.

"Ặc, được rồi, nếu là Tiên Nhân pháp quyết, thâm ảo một ít cũng là nên phải đấy. Ta đây thế gian nhỏ tạp dịch, xem không hiểu, vậy đơn giản là đạo lý hiển nhiên a! Mặc kệ, ta mỗi ngày siêng năng tu luyện một lần, chậm rãi nghiên cứu cái này tu Tiên công pháp cũng được!"

Tô Trần đột nhiên vỗ đầu một cái, vui rạo rức suy nghĩ nói.

Hắn xem không hiểu, chẳng những không để bụng, ngược lại mừng rỡ.

Nếu như thế tục võ kỹ nhìn qua liền minh bạch, đó mới không xong, tuyệt đối là đồ giả mạo.

Hơn nữa tu luyện tu Tiên công pháp độ khó khăn định rất cao, không phải một sớm một chiều có thể hoàn thành sự tình, tiêu phí cái mười năm có chỗ thành tựu cái kia cũng bình thường.

Hắn mới mười bốn tuổi, cũng không nóng nảy.

Tô Trần lại lật xem những thứ khác những cái kia ngọc giản.

Trong đó tám miếng ngọc giản riêng phần mình ghi lại một cái Linh thuật, là uy lực cường đại Tiên gia chi thuật. Nhưng mà phía trên cũng nói, tu luyện cùng thi triển bất luận một loại nào Linh thuật, đều cần đạt tới Luyện Khí kỳ cảnh giới, có được Tiên gia Pháp lực.

"Luyện Khí kỳ là cảnh giới gì? Cái này Tiên gia Pháp lực vậy là cái gì?"

Tô Trần lập tức bối rối, chạm tới không đến ý nghĩ.

Hắn nhiều lần suy nghĩ rất lâu, cảm thấy cái này "Luyện Khí kỳ" hẳn là Tiên Nhân cảnh giới phân chia, cũng không biết trở thành Luyện Khí kỳ Tiên Nhân có bao nhiêu lợi hại. Nhưng khẳng định so với giang hồ Đại Tông Sư, lợi hại rất nhiều đi!

Rất rõ ràng, mình bây giờ mới là nhị lưu sơ kỳ võ giả, khẳng định cùng Tiên Nhân cảnh giới không dính nổi mép, tự nhiên cũng không có khả năng đạt tới cái gì Luyện Khí kỳ cảnh giới.

Tô Trần thân là giang hồ võ giả, cho tới bây giờ cũng chỉ biết là được nội gia chân khí tồn tại, đây đã là võ giả có được sau cùng lực lượng cường đại rồi, có thể tăng cường gấp mấy lần binh khí áo giáp lực sát thương, lực phòng ngự vân... vân.

Nhưng hắn chưa từng nghe qua Pháp lực.

Cái này chỉ sợ là Tiên Nhân mới có được siêu phàm lực lượng, thế tục phàm nhân cùng võ giả tự nhiên là không có.

"《 Tiêu Diêu Du chi phù du quyền sách 》 tu luyện, ngắn thì mấy năm lâu là mấy chục năm, sợ là thời gian ngắn cũng tu luyện không thành. Mà tại tu luyện tốt tu Tiên công pháp, không có có trở thành Tiên Nhân, đạt được Pháp lực trước đó, cái này Linh thuật là nhất thời nửa khắc cũng không trông cậy được vào rồi."

Tô Trần trầm nghĩ.

Hắn chỉ có thể tiếc hận đem Linh thuật đặt ở một bên, nhìn kỹ mặt khác tám miếng ghi lại Linh phù ngọc giản.

"Hy vọng cái này Linh phù có thể có chút tác dụng!"

Tô Trần rất nhanh kinh hỉ chứng kiến, Linh phù nhập lại không có Pháp lực các loại yêu cầu, trước đem Linh phù chế tạo ra tới, cho dù là phạm nhân cũng có thể dùng Linh phù.

Hơn nữa, Linh phù chế tác phương pháp cũng tương đối đơn giản, đối với người chế tác không có đặc thù yêu cầu.

Mấu chốt là phải sưu tập đến linh hệ tài liệu.

Mỗi một cái Linh phù ngọc giản bên trong, đều ghi lại chế tác loại này Linh phù kỹ càng tài liệu, phương pháp, vẽ quá trình giới thiệu.

Chế tạo ra một tờ Linh phù, cần dùng đến bốn loại cơ bản tài liệu: Linh giấy, linh mực, linh bút, linh nghiên mực.

Cái này bốn loại tài liệu đương nhiên không phải thư sinh dùng bình thường văn chương tài liệu, mà là chuyên môn dùng để viết Linh phù tài liệu. Hơn nữa bất đồng chủng loại Linh phù, sử dụng tài liệu đều là hoàn toàn bất đồng, cũng không thông dụng.

Trong đó, lấy "Linh mực, linh giấy" hai loại tài liệu trọng yếu nhất.

Linh mực, mực chính giữa kèm theo được Linh lực. Linh mực là lại ẩn chứa đậm đặc Linh khí tài liệu chế thành, vì vậy vẽ ra Linh phù thiên nhiên liền có chứa Linh lực. Nó rất lớn trình độ quyết định rồi Linh phù uy lực.

Linh giấy, là Linh lực vật dẫn. Nếu như linh giấy thừa nhận không được linh mực bên trong cường đại Linh lực, tức thì sẽ phát sinh tự cháy, thậm chí tự bạo, nguy hiểm chế tạo phù giả. Nó quyết định rồi một tờ Linh phù uy lực có thể đạt tới hạn mức cao nhất.

Mà linh bút, tác dụng hơi nhỏ một chút. Tốt linh bút, có thể gia tăng viết Linh phù xác xuất thành công. Nhưng hơi kém một chút linh bút, cũng giống nhau có thể viết, chỉ là viết xác xuất thành công gặp giảm xuống không ít.

Linh nghiên mực tác dụng nhỏ nhất, được phù hợp yêu cầu tức thì tốt nhất, không có có thích hợp cũng không sao cả. Thậm chí bình thường nghiên mực cũng có thể chấp nhận lấy dùng, đương nhiên, chế tác Linh phù xác xuất thành công cũng sẽ hơi chút giảm xuống.

Chỉ cần có thể đạt được cái này bốn loại Linh phù chế tác tài liệu, trên cơ bản chế tạo ra một tờ Linh phù cũng rất dễ dàng rồi.

Chế tạo phù giả, chỉ cần theo hồ lô vẽ cái muôi, dựa theo ngọc giản bên trong Linh phù bản vẽ, vẽ chế ra là được rồi.

Đương nhiên, bất đồng người "Theo hồ lô vẽ cái muôi" khác nhau còn là rất lớn. Có người thiên phú cao, đối với Linh phù cảm giác lực vô cùng nhạy cảm, một vẽ tựu thành. Có người thiên phú thấp, tổng vẽ cũng là thất bại, hoặc là chế tạo ra một ít thấp kém phẩm tới.

Mà sử dụng Linh phù phương pháp càng thêm đơn giản, trực tiếp bóp nát, mới được phóng xuất ra bên trong lực lượng kinh khủng.

Tô Trần nghĩ đến bản thân, từng tại Thanh Hà lão đạo trên bàn sách cái kia đạo hỏa diễm phù văn, chỉ là tay đụng một cái, liền có thể cảm giác được bên trong vẽ này hỏa diễm khủng bố đốt thiêu đốt lực lượng, không khỏi vui mừng quá đổi.

"Cái này Linh phù nếu là Tiên gia bí thuật, uy lực kia nhất định là vô cùng khủng bố, không phải thế tục võ kỹ có thể địch! Đã có thứ này, ta còn tu luyện những cái kia cấp thấp võ kỹ làm gì?

Liên quyết định như vậy rồi, tìm đi Linh tài liệu đi. Đợi khi tìm được những thứ này Linh tài liệu, nói không chừng ta cũng có thể y dạng họa hồ lô (*đồ lên vật có sẵn mà ra hình vẽ), vẽ ra cái loại này đại uy lực Linh phù."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 58: Gió Êm Sóng Lặng Hơn Nửa Năm

Tô Trần ghi nhớ tám miếng Linh phù ngọc giản chính giữa nơi ghi chép rất nhiều linh hệ tài liệu, đem Tiên Nhân ngọc giản thiếp thân giấu kỹ. Sau đó, lưng đeo tiểu sọt thuốc ly khai rừng sâu núi thẳm, tiếp tục đi huyện khác chấp hành tạp dịch nhiệm vụ.

Trong lòng suy nghĩ, cái này Linh tài liệu làm như thế nào tìm.

Ngọc giản bên trên mà nói chế tác Linh phù rất dễ dàng, đầu phải tìm được "Giấy và bút mực" bốn loại Linh tài liệu là được rồi, không có đề cập những thứ khác hạn chế điều kiện.

Nhưng mà Tô Trần chân thực ý định đi tìm Linh tài liệu, rồi lại lập tức phát hiện một cái làm cho hẩn vò đầu vấn đề.

Ngô quận thế tục tài liệu hiển nhiên tuyệt đại đa số đều là hể là vật liệu. Đều muốn mắt thường nhìn ra tới, sợ là không thể nào. Bản thân muốn như thế nào mới có thể nhìn ra một kiện vật phẩm là không phải Linh tài liệu?

Tô Trần trong tay vuốt Tiên Nhân ngọc giản, trong lòng khẽ động.

Hắn dùng siêu phàm cảm giác lực rót vào trong đó dò xét, chứng kiến bên trong được một đoàn hơi yếu mịn mờ Thanh Khí, bao phủ rậm rạp chẳng chịt chữ viết, quả nhiên là có chút thần kỳ huyền diệu, nhập lại vật phi phàm.

"Ngọc giản này, cũng là một kiện Linh tài liệu? Chỉ có dựa vào cảm giác lực mới có thể phát hiện sự hiện hữu của bọn nó. Ta đây chẳng phải là từng

vật phẩm đều muốn chạm tới một cái, mới có thể biết là Linh tài liệu, còn là thông thường vật liệu?"

Tô Trần cảm thấy rất đau đầu, thiên hạ lớn như vậy, hắn cũng không thể gặp cái gì liền chạm tới cái gì đi.

Người khác gặp hoài nghi, hắn được lưu luyện vật thích.

...

Tô Trần làm xong lần này đi huyện khác nhiệm vụ, trở về Dược Vương sơn trang, mỗi ngày tiếp tục làm lấy tạp dịch sinh hoạt

Hắn đối với Linh tài liệu không có đầu mối, cũng không biết nên đi nơi nào mới có tốt như vậy đồ vật, chỉ có thể từ từ xem cơ duyên. Ngọc giản bên trong ghi chép Linh tài liệu, thậm chí có rất nhiều Tô Trần trước kia chưa từng nghe nói qua đồ vật.

Thời gian chậm chậm đích đi qua, nhoáng một cái chính là non nửa năm.

Tô Trần tu luyện 《 phù du thiên 》 tầng thứ nhất công pháp "Chập Phục Quyết", đã dài đến năm sáu tháng hơn.

"Chập Phục Quyết, hấp thu thiên địa chi phù du Linh khí, luyện hóa là Chân Nguyên, súc tích chứa đựng tại thượng đan điền. Một nửa vào Nguyên Thần, một nửa tồn tại tại thượng đan điền."

Pháp quyết này có ý tứ là, ở giữa thiên địa nổi lơ lửng vô cùng hơi yếu Linh khí, phù du trong không khí, không chỗ nào không có. Hắn muốn giống như một cái nhỏ yếu phù du giống nhau, đi nuốt những thứ này phù du Linh khí, luyện hóa hấp thu là Nguyên Khí, một nửa cường hóa Nguyên Thần, một nửa khác tích góp bắt đầu.

Tô Trần tu luyện nửa năm, mỗi ngày trong đêm hết sức chăm chú ngồi xuống tu luyện một canh giờ, lặng yên chuyển ở ẩn pháp quyết.

Tại lúc tu luyện, hắc siêu phạm cảm giác lực mơ hồ có thể cảm thấy, tựa hồ trong không khí hoàn toàn chính xác được phù du lấy yếu ớt Linh khí hạt, trước kia hắc hoàn toàn không có chú ý tới.

Cái này trôi nổi Linh khí, cũng quá rất hiếm.

Tại mấy trượng phạm vi trong không gian, hắc phát giác được nổi lơ lửng "Hơn mười vi hạt" trôi nổi Linh khí hạt, cho dù là toàn bộ hấp thu rồi, cũng là. . . Muối bỏ biển.

Cái loại cảm giác này, tựa như con cá tại trong biển rộng bơi mấy trăm dặm, mới ăn vào một hột cơm giống nhau. Chậc chậc hai cái không ăn ra vị tới, sẽ không còn, lại phải tiếp tục bơi tới bên trên ngoài trăm dặm phương xa đi ăn một hột cơm.

Loại này hấp thu Linh khí hiệu suất, quá chậm chạp.

Tô Trần tu luyện 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 dài đến nửa năm, thượng đan điền cũng không có cảm giác ra phản ứng, thân thể hết thủy cũng không có biến hóa.

Bởi vì hắc không cách nào nội thị thượng đan điền, cũng nhìn không ra Nguyên Thần biến hóa tiến triển.

Hắc chỉ có thể nhìn đến bản thân trung đan điền, bên trong nội gia chân khí vẫn là màu trắng chân khí, hợp lại không có chút nào dấu hiệu gặp chuyển biến thành "Tiên gia Pháp lực" .

"Cái này 《 Phù Du Thiên 》 tu Tiên công pháp, thấy hiệu quả cũng quá chậm chạp. Cũng không biết Hàn Sơn chân nhân tu luyện tới cảnh giới gì rồi hả? Lấy lão nhân gia người bảy tám chục tuổi tuổi, trên giang hồ một

mức nghe đồn hẳn là tông sư cảnh đệ nhất cao thủ. . . Chỉ sợ là cũng không có luyện thành đi!

Nếu không hẳn chân thực đã thành Tiên Nhân, Ngô quận trên giang hồ có lẽ kính sợ xưng hẳn là chí cao vô thượng 'Tiên Tôn, Tiên Nhân ' mà không phải vẫn là thế tục Đạo Gia 'Chân nhân' xưng hô rồi.

Về phần Thanh Hà lão đạo bọn hẳn cái này năm cái Hàn Sơn chân nhân đệ tử thân truyền, đều là năm sáu chục tuổi, lăn lộn giang hồ mấy chục năm vẫn là cao thủ nhất lưu, vẹn vẹn đạt được một cái 'Đạo trưởng' danh xưng, liền 'Chân nhân' xưng hô đều không có bắt được, chỉ sợ là tu tiên bên cạnh cũng không có dính vào.

Bọn hẳn đời này, nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ cũng sẽ chấm dứt. Có thể bước lên một đại tông sư cảnh giới, sợ là bọn hẳn suốt đời mong mỏi quá lớn."

Tô Trần chặc chặc lấy miệng, nói thầm suy nghĩ.

Tô Trần tại tu luyện 《 Phù Du Thiên 》 đồng thời, đương nhiên cũng không có đem bản thân trung đan điền tu vi buông, mỗi ngày ít nhất hai canh giờ, một mực ở tiếp tục tu luyện lấy.

Dù sao, so với việc huyền diệu không thể cân nhắc tu Tiên công pháp, không biết bao nhiêu năm, mới có thể tu luyện ra kết quả tới.

Tô Trần hiển nhiên đối với chính mình trung đan điền tu luyện đối có lòng tin, có thể tại trong ngắn hạn nhanh chóng tăng lên thực lực của mình, mấy năm ở trong cũng đủ để nhảy lên trở thành giang hồ cao thủ đứng đầu.

Hiệu quả như vậy, tự nhiên là dựng sào thấy bóng, trong tay mò được lấy thật sự.

Cái này nửa năm trôi qua, hãn thường xuyên bản thân tự mình mở một ít bồ khí được liệu cách điều chế, trung đan điền tu vi rõ ràng tiến triển thần tốc.

Điều này cần rất nhiều bồ khí được liệu.

Tô Trần cũng không dùng được Thanh Thạch lại đi biến thành thanh đục thuỷ trông được liệu, trong tay hãn Thanh Thạch số lượng quá mức thừa thớt, dùng để tài bồi được liệu, cảm giác có chút lãng phí.

Tô Trần vẫn như cũ hết sức ít xuất hiện cùng cẩn thận.

Hãn đem một khối mười lượng nặng thỏi vàng, tách ra thành trên trăm tính mảnh vụn hạt. Cái này nửa tiền, một tiền nặng một ít hạt toái kim, ước chừng cũng liền gấp cái nửa lượng đến một lượng bạc trái phải.

Trước khi đến Ngô quận mười ba thị trấn chấp hành tạp dịch nhiệm vụ thời điểm, ngẫu nhiên gặp dùng một ít hạt toái kim tại đầu đường tiểu thảo tiệm bán thuốc tử mua lấy vài cọng cấp thấp thảo dược, hoặc là tại ven đường cửa hàng đổi thành một lượng bạc, thần không biết quý không hay tổng ra.

Loại này cực thấp giá trị toái kim bạc vụn, tại trên thị trường lưu thông phi thường lớn, căn bản không ai sẽ đi chú ý.

Cho dù là bang phái tầng dưới chót đệ tử, trong tay nửa tiền nặng nhỏ hạt toái kim, cũng là chuyện bình thường.

Hơn nữa Tô Trần không ở cùng một nhà cửa hàng mua lần thứ hai, cũng không làm cho cùng một người chứng kiến hãn hai lần mua đồ. Cái này nếu đều bị nhân hoài nghi bên trên, vậy đơn giản liền gặp quỷ rồi.

Chỉ dùng nửa năm, Tô Trần đã theo nhị lưu sơ kỳ đạt tới nhị lưu trung kỳ cảnh giới, trung đan điền chân khí rõ ràng hùng hậu rất nhiều.

Về phần luyện chế Linh phù tài liệu, Tô Trần tuy rằng có phần muốn lấy được, nhưng cũng không có tận lực đi tìm. Máy thứ này gấp không đến, căn bản không biết ở nơi nào. Chỉ có thể hết thảy tùy duyên, có thể ngoài ý muốn đụng với đương nhiên tốt, không gặp được cũng không quá nghiêm khắc.

Trận này kinh động toàn bộ giang hồ phong ba, dù sao chỉ qua non nửa năm.

Tô Trần thậm chí lòng nghi ngờ, Ngô quận được Linh tài liệu địa phương, có thể hay không lọt vào Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ theo dõi, bản thân mạo muội đi tìm tòi, như vậy có thể sẽ đánh rã động cỏ, dẫn lửa thiêu thân.

Dù sao hẳn cũng không nóng nảy, có đầy đủ thời gian cùng kiên nhẫn, chờ cuộc phong ba này hoàn toàn bị người trong giang hồ quên đi đi.

Cái này non nửa năm trong thời gian, Tạp Dịch Đường còn đã xảy ra mấy làm việc nhỏ.

Lý Kiều ngày hôm nay không biết nghĩ như thế nào đấy, đi vào tạp dịch đại viện, tựa hồ muốn tìm kiếm một vị không biết tên tạp dịch, điều này làm cho Tạp Dịch Đường bên trong các đệ tử rất là ngạc nhiên.

Nội môn đệ tử từ trước đến nay cao ngạo, thế nhưng là chưa bao giờ nguyện ý đặt chân tạp dịch viện loại này dơ dáy bẩn thỉu địa phương.

Lý Kiều cùng tạp dịch viện đệ tử không quen, xấu hổ tìm cái khác tạp dịch nghe ngóng.

Nàng đúng lúc đụng với tới tạp dịch đại viện lĩnh nhiệm vụ Tô Trần, liền nâng Tô Trần hỗ trợ tìm kiếm vị này không biết tên tạp dịch.

Tô Trần buồn bực.

Không biết tên, cái này làm như thế nào tìm?

Lý Kiều ập a ập ứng, thần tình có chút phức tạp, nàng không thể nói tính danh, chỉ nói là một vị tuổi ước hẹn tại mười lăm mười sáu tuổi trái phải đệ tử trẻ tuổi, ước chừng được nhị lưu trung hậu thời kỳ cảnh giới, võ kỹ cực kỳ cao minh Thanh y tạp dịch cao thủ.

Tô Trần lúc này mới nhớ tới, nửa năm trước bản thân cứu được Lý thị một nhà cao thấp hơn mười miệng ăn, Lý Kiều đây là tới tìm mình rồi.

Nhưng Lý Kiều hiển nhiên không phải đang tìm hãn "Tô Trần", mà là đang vị kia "Thần bí tạp dịch" .

Tô Trần không khỏi âm thầm lắc đầu. Mặc kệ Lý Kiều xuất phát từ nguyên nhân gì, muốn tìm "Thần bí tạp dịch cao thủ", hãn cũng sẽ không tiết lộ nửa điểm. Đó là một phiền toái sự tình.

"Ta tạp dịch viện ở đâu ra cao thủ? Ta ở chỗ này chờ đợi một hai năm cũng chưa nghe nói qua. . . . Lý sư tỷ, có phải hay không là vị nào Chấp Kiếm Đường sư huynh, cố ý thay đổi Thanh y cải trang trang điểm, trêu đùa hí lộng người rồi?"

Tô Trần khuôn mặt kinh ngạc nói.

Lý Kiều nghe Tô Trần cũng tìm không thấy vị kia thần bí Thanh y tạp dịch cao thủ, không khỏi phương dung thất lạc mà đi.

Nàng cũng căn bản không có suy nghĩ, thanh y thiếu niên kia sẽ là Tô Trần.

Bởi vì nàng cùng Tô Trần cùng một chỗ học nghệ nửa năm, hiểu rõ, quá quen thuộc.

Cái này một chút năm qua, Tô Trần tại Tạp Dịch Đường địa vị cũng là bình thường, đến nay mới tam lưu cảnh giới cấp thấp tạp dịch mà thôi, tại sao có thể là thủy phi thủ lĩnh Đình Thập Tam vị này nhị lưu hảo thủ đối thủ.

Chỉ có nhị lưu đứng đầu hảo thủ, thậm chí cao thủ nhất lưu cải trang trang điểm thành cấp thấp Thanh y tạp dịch, nhẹ nhõm đánh bại nhị lưu thủy phi đầu lĩnh Đình Thập Tam, loại này phỏng đoán mới là hợp lý.

...

Lý Kiều rời đi sau đó, Tô Trần cũng không có đem việc này để ở trong lòng.

Về sau, Tô Trần nghe đồng dạng đã thành Tạp Dịch Đường đệ tử Không Tâm Xảo trong lúc vô tình nói lên, Lý Kiều đối với Vương Phú Quý thái độ nửa năm này thời gian biến thành rất lạnh nhạt, thậm chí cãi lộn qua mấy lần, vốn là chuẩn bị ba môi sáu sính hôn sự cũng thất bại rồi.

Vương Phú Quý cái này hơn nửa năm tới, ý chí có chút tinh thần sa sút, thường mượn rượu tiêu sầu.

Chuyện này làm cho rất nhiều Dực Vương Bang nội môn đệ tử, cảm thấy giật mình.

Không muốn vị này bản bang nội môn nhân tài kiệt xuất, phong lưu phóng khoáng Vương công tử, rõ ràng cũng là một vị si tình loại.

Phải biết rằng, Vương Phú Quý thế nhưng là Dực Vương Bang nội môn đệ tử chính giữa người nổi bật, rất nhiều nữ đệ tử muốn trèo cái này nhân duyên còn trèo không lên này.

Các nàng đều cảm thấy Lý Kiều, chỉ là làm quan hưởng lộc vua, ở chùa ăn lộc Phật, vừa đúng là sư muội, mới may mắn bị Vương Phú Quý vừa ý.

Không nghĩ tới, hôn sự này nói như thế nào thất bại liền thất bại, hơn nữa còn là Lý Kiều bản thân thoái thác đấy, thật là làm cho rất nhiều đệ tử rất là kinh ngạc.

Tô Trần chỉ có thể cảm thán, Vương sư huynh quá không may.

Thủy phi Đình Thập Tam tập kích Lý thị thuyền hàng thời điểm, Vương Phú Quý biểu hiện quá tệ rồi.

Vương sư huynh không có một bộ phong lưu phóng khoáng tốt túi da, như thường ngày tại Dực Vương Bang bên trong người mới nội môn đệ tử bên trong được nhiều người ủng hộ, trong vòng cửa nhân tài kiệt xuất đệ tử tự cho mình là. Thật là gặp được lớn như vậy sự tình, lại trở thành tốt mã giẻ cùi, không dùng được.

Bất kể là cái nào nữ tử gặp gỡ việc này, đều nản lòng thoái chí.

Lý Kiều đối với Vương Phú Quý thất vọng, cũng là hợp tình lý sự tình.

Tô Trần đối với mấy cái này cùng bản thân bản đại bác cũng không tới sự tình, tự nhiên là chẳng muốn đi để ý tới. Mỗi ngày chỉ ở Tịch Dịch Đường bên trong, tĩnh tâm tu luyện, tăng lên bản thân trung đan điền tu vi.

Lấy hãn xem chừng bản thân tu luyện tiến triển cực nhanh, đột phá nhất lưu cảnh giới cũng ở nơi này một hai năm ở trong đi. Khi đó, hãn cũng là giang hồ cao thủ nhất lưu, ngoại trừ số ít cao thủ bên ngoài, đủ để bao quát đại bộ phận giang hồ đệ tử.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 59: Đi Lâu Huyện

Đương nhiên, cái này hơn nửa năm tới, Tô Trần tại Linh tài liệu bên trên cũng không phải là hoàn toàn không có thu hoạch.

Hắn thường xuyên ra ngoài chấp hành các loại tạp dịch nhiệm vụ, cần tại tất cả huyện ở giữa bốn ba, tại sơn dã bên trong trèo non lội suối, có một lần qua sông nhỏ thời điểm, rõ ràng tại trong khe nước dầm lên một ít khối được màu lam thủy linh khí hòn đá nhỏ.

Lại có một lần tại trong rừng cây nghỉ ngơi thời điểm, trong lúc vô tình sờ đến một đoạn nhỏ không biết nơi nào đến ngô đồng cây gỗ khô, thần kỳ phát hiện, nó bên trong lại có hơi yếu màu xanh mộc linh khí phản ứng.

Chúng nó ẩn chứa Linh khí vô cùng yếu, nhưng dù sao đó cũng là Linh khí phản ứng, mà không phải hoàn toàn vô Linh khí ngoan thạch cây gỗ khô chờ chết vật.

Những thứ này thuần túy là đi qua đi ngang qua, ngoài ý muốn nhặt được đấy, quả thực là kinh hỉ tới vội vàng không kịp chuẩn bị.

Tô Trần nửa năm qua này, có chút ít kinh ngạc phát hiện, cái này Ngô quận bên trong kỳ thật thật đúng là có chút ít Linh khí tài liệu. Chỉ là thể tục phàm nhân mắt thường, đối với Linh tài cùng không phải Linh tài không thể phân biệt, không phát giác gì mà thôi.

Cho dù là tông sư có được siêu phàm cảm giác lực, cũng chưa chắc sẽ đi lưu ý đến sự hiện hữu của bọn nó.

Nếu như Tô Trần không phải đã lấy được 《 Tiêu Diêu Du 》 , biết rõ tiên nhân là thật sự tồn tại, bắt đầu đối với Linh tài liệu đặc biệt lưu ý, thường xuyên gặp dùng siêu phàm cảm giác lực dò xét dụng phải đồ vật mà nói, chỉ sợ hã cũng hoàn toàn không biết, tại núi lớn này đại ngoài đồng ở giữa, rõ ràng còn chân thực có thể tìm tới chút ít linh hệ tài liệu.

Duy nhất làm cho hã tiếc nuối chính là, những thứ này trong lúc vô tình có được Linh tài liệu quá vụn vặt, yếu ớt rồi.

Linh khí quá yếu mà nói, không giữ được Linh khí.

Tô Trần thử đem cái kia ngô đồng mảnh gỗ chế thành một khối linh mực, kết quả nghiền nát thành phấn sau đó, bên trong Linh khí rõ ràng trực tiếp tán loạn tiêu tan.

Những thứ khác mấy thứ kiện Linh tài liệu như khối nhỏ thủy Linh Thạch đầu, nhưng là không thành một bộ nguyên vẹn Linh phù hệ thống, căn bản không cách nào chế tác thành một đạo Linh phù, tạm thời đối với hã cũng không nhiều lắm tác dụng.

Điều này làm cho Tô Trần kinh hỉ ngoài, lại thêm mấy phần tiếc nuối.

"Sưu tập những thứ này Linh tài liệu, cũng quá gian nan rồi, cái này được bao lâu mới có thể trù đồng thời một bộ Linh phù dụng cụ? Trước kia thường xuyên nghe người trên giang hồ mà nói, Hàn Sơn chân nhân cực ít dừng lại ở đạo quán, thần long thấy đầu không thấy đuôi, ưa thích dạo chơi bốn phương kết giao các nơi hào hiệp.

Khi đó, cảm giác chân nhân thời gian trôi qua vô cùng nhàn nhã. Hiện tại cẩn thận nghĩ đến, căn bản không phải cái kia chuyện quan trọng, chỉ sợ là mệt đến ngất ngư, tại mấy ngàn dặm phạm vi bốn phía bồn tẩu, vội vàng sưu tập Linh phù tài liệu rồi đi, nào có rảnh rỗi công phu đi du ngoạn.

Hơn nữa vấn đề này còn phải bản thân thân lực thân vi, người khác nhìn không ra Linh tài liệu, căn bản giúp không được gì."

Tô Trần không khỏi cảm thán.

Nếu không có tự mình trải qua cái này hơn nửa năm, biết rõ Linh tài liệu đạt được khó khăn, hẳn cũng sẽ không nghĩ tới Hàn Sơn chân nhân quanh năm bên ngoài bốn ba nỗi khổ.

...

Một ngày này, Tô Trần phóng như gió đi vào khoảng cách Cô Tô huyện bên trên trăm dặm xa lâu huyện, làm cho Dược Vương Bang danh nghĩa một gian tiệm bán thuốc chữa quây đưa tín hàm cùng một đồng giá rẻ phơi khô thảo dược.

Lâu huyện là Ngô quận mười ba thị trấn một trong, khoảng cách nam bắc vận chuyển Đại Vận Hà này phần hoa trên nước thương đạo có chút xa, tự nhiên không bằng Cô Tô thị trấn đám biển người như thủy triều nổi gót náo nhiệt cùng phần hoa, phải kém sắc rất nhiều, càng thêm yên tĩnh cùng tường hòa.

Tô Trần làm xong lần này tạp dịch nhiệm vụ đang chuẩn bị quay về Cô Tô thành, đi tại lâu huyện một cái thanh tĩnh lão ngõ hẻm trên đường phố, trong lúc vô tình chứng kiến được một nhà cửa biến vô cùng cổ xưa cửa hiệu lâu đời bút cửa hàng.

Gian phòng này lão bút cửa hàng giấu ở lão ngõ hẻm theo góc trong góc, hơi không lưu ý liền bỏ qua, căn bản sẽ không chú ý tới.

Tô Trần đã đến lâu huyện mấy lần, còn là lần đầu tiên lưu ý đến nhà này tầm thường lão bút cửa hàng.

"Lý thị bút cửa hàng!"

"Tổ truyền thời Ngũ Đại, trăm năm lão hiệu!"

Tô Trần nhìn nhìn cái này lão bút cửa hàng biển bài, trong lòng khê động.

"Linh bút, linh mực, linh giấy, linh nghiên mực", là viết vẽ một phần Linh phù tứ đại kiện, nhưng thu tập quá gian nan, hầu như đều dựa vào vận khí. Cũng không biết nhà này trăm năm lão số bút cửa hàng, có hay không vật hăn muốn.

Tô Trần cũng không lập tức mạo muội đi vào.

Tại dã ngoại sơn lĩnh tìm Linh tài liệu cũng thì thôi, sẽ không bị nhân trông thấy.

Nhưng tại loại này được nhân kinh doanh cửa hàng tìm Linh tài liệu, hăn vẫn là hết sức cẩn thận, không thể lưu lại có thể truy tung dấu vết của mình, để tránh bị người nhìn chăm chăm vào.

Tô Trần chuyển tới một cái đầu khác đường đi, tìm chỗ không người nơi hẻo lánh, thay đổi một thân vải bố áo dài, đeo lên đỉnh đầu hàng tre trúc mũ rộng vành. Giảm thấp xuống mũ rộng vành biên giới, lúc này mới đi vào gian phòng này trăm năm lão bút cửa hàng.

Gian phòng này cũng không lớn, thậm chí có chút ít mục nát cổ xưa lão bút cửa hàng trong. Trước quầy, đang có một người trung niên cửa hàng chủ, dùng một bộ cũ kỹ bàn tính khuấy động lấy, hạch toán lấy gần nhất mấy ngày ra vào khoản.

"Chủ quán, nơi đây còn có phù bút?"

Tô Trần lấy mũ rộng vành vật che chắn lấy bản thân bộ mặt, không cho chủ tiệm nhìn rõ ràng mặt của mình, thanh âm cũng áp trầm thấp rất nhiều.

"Tiểu ca là muốn đạo sĩ dùng phù bút? Ta nhà này cửa hàng là lâu huyện già nhất bút cửa hàng, tổ truyền thời Ngũ Đại, am hiểu nhất chế tác các loại bút bộ, bao gồm tú tài văn sĩ dùng các màu bút lông, đạo sĩ dùng phù bút, còn có giang hồ võ giả dùng phán quan bút. Đều tại tiểu điểm trong quầy bày biện lấy, khách quan tùy ý gánh!"

Trung niên chủ tiệm đầu cũng không giơ lên, tùy ý hỏi.

"A!"

Tô Trần gật đầu, tại mấy cái trước đó quầy hàng rời đi một lần.

Trong tủ chén bày đầy các màu phù bút, rất là giá rẻ, cấp bậc kém nhất chỉ cần mười miếng tiền đồng, hơi tốt một chút cũng liền bốn mươi năm mười cái tiền đồng.

Hắn tinh tế nhìn kỹ một lần, cũng không hài lòng.

Chỉ là thấy bọn nó phẩm loại cùng màu sắc, đều là một ít thường thấy nhất tục vật liệu tre bương, lấy bút lông bằng lông thỏ, gà chút nào, lông mao lợn cùng chế thành phù bút, cự li muốn tìm linh bút liền kém xa.

Cái này tài liệu có phải hay không Linh tài liệu, người bình thường là nhìn không ra đấy, cũng không thể phân biệt.

Nhưng Tô Trần gần nhất hơn nửa năm tiếp xúc qua chút ít Linh tài liệu, kinh nghiệm hơn nhiều, tự nhiên nhãn lực sức lực cũng luyện ra vài phần. Trên cơ bản có thể liếc nhìn ra ba thành năm chắc, lại dấu tay một cái có thể hoàn toàn xác định là hay không Linh tài liệu.

Tô Trần rất dễ dàng liền nhìn ra, trong quầy những thứ này phù bút phẩm chênh lệch quá xa, cũng không phải là hắn muốn linh bút.

Trung niên kia chủ tiệm xem Tô Trần ánh mắt có chút bắt bẻ, chường mắt bình thường mặt hàng, không khỏi đã đến hào hứng.

Hắn buông bàn tính cùng sổ sách, ngẩng đầu cười hỏi: "Vị này Tiểu ca có chút lạ mắt, cái này phù bút thật đúng là không phải tầm thường nhân gia dùng bên trên. Cũng chỉ có bọn đạo sĩ, đang vẽ phù lục thời điểm gặp dùng. Tiểu ca chẳng lẽ là chúng ta Bạch Liên giáo mới nhập giáo huynh đệ, chuẩn bị học vẽ Bạch Liên Đạo Phù?"

"Ồ. . . Chủ quán, cũng là Bạch Liên đạo sĩ?"

Tô Trần bị chủ tiệm cái này vừa hỏi, không khỏi sửng sờ.

Hắn đi giang hồ đã có hơn hai năm, lại thường tới lâu huyện đưa tin đưa hàng, tự nhiên là biết rõ cái này lâu huyện là Bạch Liên giáo địa bàn. Bạch Liên giáo tổng đà tại lâu huyện cảnh nội Điện Sơn hồ một hòn đảo, trên giang hồ có phần có sức ảnh hưởng, rồi lại xử sự ít xuất hiện.

Cái này Bạch Liên giáo thờ phụng Quang Minh Vương cùng Vô Sinh lão mẫu, cũng không được quan phủ chào đón, tại Ngô quận luôn luôn rất thần bí ít xuất hiện.

Mà Cô Tô ngoài thành Hàn Sơn đạo quán thờ phụng chính là Tam Thanh Tiên Tôn, đây mới là nhận Đại Đường triều đình thừa nhận chính thống Đạo giáo phái, cùng Bạch Liên giáo tự nhiên là đại bất đồng.

Ngô quận mười ba huyện giang hồ, đều bị Ngô quận năm đại bang phái chia cắt.

Duy chỉ có cái này lâu huyện cảnh nội, Bạch Liên giáo mới là thứ nhất mạnh bản thế lực, kinh doanh thiết thông bình thường, quả thực dầu gội không tiến, giọt nước không vào.

Lấy Ngô quận năm đại bang phái cường thế, cũng chen chân không tiến đến, bất luận cái gì thường trú phân đà đều bị Bạch Liên giáo diệt trừ. Được Vương Bang cũng chỉ có thể ở chỗ này kinh doanh tiệm bán thuốc bán bán dược liệu, không cách nào phát triển phân đà cùng đệ tử.

Thậm chí ngay cả Ngô quận danh vọng như mặt trời ban trưa Hàn Sơn đạo quán, đều ở đây lâu huyện không có bao nhiêu hiệu triệu lực lượng.

Lâu trong huyện được đại đa số dân chúng bí mật đều thờ phụng Bạch Liên giáo, lấy Bạch Liên đạo sĩ tự cho mình là.

Được Vương Bang liền đối với đệ tử khuyên bảo qua, tại lâu huyện hành tẩu, vạn không thể đắc tội Bạch Liên giáo đạo sĩ.

Tô Trần từ trước đến nay ít xuất hiện, cũng cũng không cùng Bạch Liên giáo đệ tử giao tiếp. Hết nhất niệm đến tận đây, không khỏi trầm mặc xuống, cũng không trả lời mình là, cũng không có phủ nhận mình không phải là.

"Tiểu ca không cần khẩn trương, ta Bạch Liên giáo ở nhà đệ tử, thường xuyên đi Điện Sơn hồ Bạch Liên sám đường nghe theo mao giáo chủ thật thà thật thà dạy bảo!

Chúng ta Bạch Liên giáo huynh đệ đều là người một nhà, thường xuyên được Bạch Liên giáo huynh đệ tới bốn điểm mua phù bút. Tiểu ca nghĩ muốn cái gì dạng phù bút, cứ việc nói, tiện nghi chút ít bán cho người!"

Trung niên chủ tiệm có thể là cảm thấy Tô Trần là một gã mới vào Bạch Liên giáo so sánh cảnh giác đệ tử trẻ tuổi, không khỏi hiền lành thêm vài phần, vội vàng nói.

"Chủ quán, không có tốt hơn phù bút sao? !"

Tô Trần không muốn nói chuyện nhiều Bạch Liên giáo, tránh cho lộ ra kẽ hở.

Trung niên chủ quán sáng khoái theo quầy hàng phía dưới, lấy ra mấy hộp xa hoa phù bút.

Những thứ này phù bút chất liệu cấp bậc, chế tác đều càng thêm đẹp đẽ, đa dụng Tử Đàn hương mộc cùng Lang Hào, chuột hoang Lang Hào chế thành. Đương nhiên giá tiền cũng cao rất nhiều, ít thì năm trăm miếng tiền đồng, nhiều thì một lượng bạc.

Đây đã là phù bút chính giữa giá cao nhất.

Dù sao, tại lâu huyện có ai nhà ăn no rồi không có việc gì, gặp mua tiêu một tháng trước thu nhập, mua lấy một chi chỉ có thể vẽ Đạo Phù, không có khác tác dụng phù bút?

Bạch Liên giáo tầng dưới chót các đệ tử rất nhiều là dân chúng, cũng phần lớn không dư dả, sẽ không hao phí cái này tiền tiêu uống phí.

Tô Trần đem những thứ này phù bút cầm ở trong tay, dùng cảm giác của mình lực lượng đi cảm giác, nhưng không hề có cảm ứng, không khỏi lắc đầu nói: "Vẫn chưa được, sẽ không có tốt hơn sao?"

Hắn có chút thất vọng, xem ra lâu huyện nhà này cái gọi là trăm năm lão bút cửa hàng, cũng tìm không thấy hắn muốn linh bút rồi.

"Cấp bậc này, đều không để vào mắt?"

Trung niên chủ quán này sẽ kinh ngạc, không khỏi trầm ngâm nói: "Nếu như còn muốn rất tốt, cái kia chỉ sợ chỉ có tiểu điểm trấn khách điểm chi bảo rồi! Chỉ là cái này giá tiền có phần quý, Tiểu ca nhưng mua được?"

"Trước lấy đến xem có phải hay không ta muốn phù bút, giá tiền khác mà nói. Coi như là hiện tại không đủ tiền, về sau ta tích lũy đã đủ rồi tiền, trở lại mua."

Tô Trần nói.

"Được rồi!"

Trung niên chủ quán rất nhanh theo tú phía dưới, một cái xửa cũ khóa sắt lấy hộp gỗ trong, lấy ra một chi màu vàng phù bút, làm cho Tô Trần xem qua.

Cái này màu vàng phù bút dị thường đẹp đẽ, cán bút là kim thạch chất liệu chế thành, mà ngòi bút là một dúm không biết tên màu vàng thú lông.

Tô Trần đem cái này màu vàng phù bút cầm ở trong tay, liền kinh ngạc cảm thấy kim thạch giống như nặng trĩu lộ ra lạnh buốt, dùng siêu phàm cảm giác lực dò xét đi vào, ngòi bút bên trên một dúm màu vàng thú lông, dường như một đoàn hoà thuận vui vẻ kim quang đang lóe lên.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 60: Kim Hồ Phù Bút

Tô Trần đem cái này chi lạnh buốt trầm điện kim thạch bút cầm ở trong tay, cảm giác đến bên trong Linh khí, lông mi cũng không khỏi kinh hỉ gương cao...mà bắt đầu.

Linh bút!

Rõ ràng thật là một chi kim hệ linh bút!

Chính thức Kim Linh tài liệu cùng bình thường tài liệu quả nhiên là hoàn toàn bất đồng. Bên trong ẩn chứa Linh khí tương đối nồng đậm, sẽ không giầy vò hai cái liền đơn giản tan rã.

Cũng không biết cái này lão bút cửa hàng cửa hàng chủ, từ đâu làm ra như vậy tốt tài liệu.

"Cái này bút tên gì?"

Tô Trần nhin không được nói.

Trung niên cửa hàng chủ nghe Tô Trần hỏi thăm lão bút cửa hàng đặc ý trấn khách điểm chi bảo, không khỏi nhin không được mặt mày hớn hở, nói lên này bút nguồn gốc.

"Này bút danh là kim hồ phù bút, chính là lấy từ Tây Vực kim Thánh sơn chi kim lông hồ cáo làm ra. Cái kia kim hồ là phi thường linh dị chi thú, cho dù là cực kỳ có kinh nghiệm thợ săn cũng khó gặp kia tung tích.

Nhưng mà, chúng nó hàng năm mùa hạ gặp cõi một lần lông, liền có Tây Vực nhật lông thợ săn gặp lên núi đi nhật, bán cho là người biết hàng. Được Tây Vực người bán hàng rong, gặp đem loại này hàng tốt đưa đến Giang Nam tất cả quận huyện khu vực tới bán. Nhất là ở nam Bắc Hà chuyển trung khu Cô Tô thành, không ít người bán hàng rong được loại này hàng tốt.

Tiểu điểm hàng năm đều tiến một lần hàng hoá, dùng tới một năm kim lông hồ cáo, chế thành như vậy một chi cực phẩm kim hồ phù bút. Chỉ là mua được loại này cực phẩm phù bút người quá ít, lượng tiêu thụ rất thấp. Bốn điểm một năm cũng chỉ biết chế tác như vậy một chi kim hồ bút.

Đây chính là trân quý đồ vật, có rất ít đạo sĩ có thể sử dụng khí bực này đặt đỏ phù bút đến vẽ Đạo Phù. Tại chúng ta Bạch Liên giáo ở bên trong, đó cũng là bảy đóa Bạch Liên trở lên trưởng lão, mới dùng được rất tốt.

Ta từng nghe mà nói, chúng ta Bạch Liên giáo các Trưởng lão dùng nó đến vẽ Bạch Liên Đạo Phù rõ ràng có chút linh nghiệm, thần diệu vô cùng. Đáng tiếc ta sẽ không vẽ Bạch Liên Đạo Phù, nếu không cầm đến chính mình dùng."

Trung niên cửa hàng chủ nói điểm sự tình, rất có vẻ đặc ý.

"Bao nhiêu ngân lượng?"

Tô Trần lập tức dò hỏi.

"Cái này. . . Bình thường phù bút chỉ cần hơn mười trên trăm tên đồng tiền. Nhưng này bút tài liệu khó tìm, chính là theo xa xôi Tây Vực được tới, chế tác tinh xảo, tự nhiên có chút quý, cần trọn vẹn hai mươi lượng bạc! Nhưng mà, cái này bút một năm cũng khó được bán bên trên một chi, tiện nghi một chút cho người cũng được, liền mười tám lượng bạc đi."

Trung niên cửa hàng chủ lông mày nhảy vài cái, tựa hồ tại tính toán giá tiền.

Hắn đối với cái này kim hồ phù bút tương đối tự hào, cái này kim hồ phù bút giá tiền trọn vẹn là khác xa hoa phù bút một hai chục gấp bội, càng là bình thường cấp thấp phù bút giá tiền gấp mấy trăm lần.

Đây là trăm năm lão điểm trấn khách điểm ẩn giấu chi bảo, cũng là cái này trăm năm cửa hiệu lâu đời bút khách điểm lớn nhất lợi nhuận nơi phát ra. Ít nhất chiếm được hàng năm gần một nửa thu nhập.

"Trên người ta tiền không nhiều lắm, cái này giá tiền có chút mắc, không thể bớt nữa chút? Bớt nữa chút ít, ta liền mua."

Tô Trần lắp bắp kinh hãi.

Cho dù là quy ra tiền tới tính toán, cái này giá tiền vẫn là tương đối xa xỉ.

Nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, đây là chế tác Kim Linh phù một trong tài liệu trọng yếu, bất kể là giá bao nhiêu tiền, hắn đều muốn mua lại.

"Như vậy a, vậy cũng làm ta làm khó, này phù bút thành phẩm cực cao. Bốn điểm hàng năm cũng liền đầu chế tác một chi kim hồ bút, bình thường đều bị Bạch Liên giáo trưởng lão trở lên cao tầng mua rồi đi, rất khó hạ giá.

Nếu không như vậy đi, Tiểu ca đợi chút một lát, ta tại hậu viện trong kho hàng còn có một chi khuyết điểm nhỏ nhất thứ phẩm hàng tồn, cùng cái này chi không sai biệt lắm, chính là lông hồ cáo màu sắc hơi kém một chút, mười lăm lượng bạc tiện nghi bán cho người."

Trung niên cửa hàng chủ mặt lộ vẻ vẻ làm khó, do dự gõ cái bàn, suy nghĩ một chút nói ra.

"Tốt! Màu sắc thiếu chút nữa cũng được đi, trước là loại này kim hồ phù bút tự thành. Phiền toái chủ quán mau một chút, ta vội vã mang Hồi giáo trong đi họa phù."

Tô Trần suy nghĩ bên dưới, nhẹ gật đầu, thoả mãn cười nói.

"Tiểu ca chờ một chút một lát, ta đi hậu viện nhà kho mang tới cho người!"

Trung niên cửa hàng chủ lại nhìn Tô Trần vài lần, nhưng Tô Trần đeo mũ rộng vành che ở đại bộ phận khuôn mặt, lại cúi đầu, cũng nhìn không đến Tô Trần khuôn mặt.

Hắn không có nhiều lại nhìn, rất nhanh từ cửa sau đi ra ngoài.

...

Chứng kiến trung niên kia cửa hàng chính và phụ lão bút cửa hàng cửa sau sau khi rời khỏi đây, Tô Trần đáng tươi cười, lập tức thu liễm, trầm yên tĩnh trở lại.

Vừa rồi nói chuyện với nhau thời điểm, hắn cảm giác được có chút không đúng.

Vị này trung niên cửa hàng chủ vốn rất bình thường, nhưng đang nghe hắn thật muốn muốn mua cái này chi kim hồ phù bút thời điểm, lông mi rồi lại nhảy lên mấy cái, tựa hồ khẩn trương lên.

Đến đằng sau, cái này trung niên cửa hàng chủ tay đều có chút hơi run, không thể không dựa vào gỗ cái bàn để che dấu, tựa hồ tại che dấu cái gì.

Tuy rằng những thứ này che giấu vô cùng tốt, nhưng mà chạy không khỏi Tô Trần ánh mắt.

Tô Trần dựng thẳng tai lắng nghe, trung niên cửa hàng chủ đi ra cửa sau đó, bộ pháp lập tức trở nên dồn dập, rất nhanh đi nhanh chạy, không kịp thở chạy như bay chạy tới mấy trăm trượng xa bên ngoài một tòa lầu các.

Tô Trần đã từng qua chỗ đó, đó là lầu huyện bốn địa một tòa xa hoa khách sạn, căn bản không phải cái gì nhà kho.

"Quả nhiên là có vấn đề!"

Tô Trần sắc mặt biến hóa.

Hắn lập tức lách mình ra lão bút cửa hàng, nhanh chóng chui vào phụ cận một cái cái hẻm nhỏ, đã đến mấy trăm trượng xa một tòa tầm thường dân trạch lầu nhỏ, chỗ bí ẩn.

Hắn không có ly khai, mà là đang xem thế nào nhà kia lão bút cửa hàng động tĩnh.

...

Cách lão bút cửa hàng không xa đây, một cái khách sạn lầu các.

Thanh Thạch đạo trưởng cùng ba gã nhị lưu trẻ tuổi đạo sĩ, tại một gian đại trong sương phòng, vô cùng buồn chán chơi lấy xúc xắc, đánh cuộc bạc vụn. Không có biện pháp, cái này lầu huyện căn bản không có cái gì cái khác tiêu khiển, chỉ có thể tự ngu tự nhạc.

Thanh Thạch đạo trưởng cái này hơn nửa năm thứ nhất, quả thực phiền muộn đều muốn thổ huyết. Hết lần này tới lần khác cái này phiền muộn còn không chỗ phát tiết, bởi vì đây là hắn tự tìm.

Bởi vì một mực tìm không thấy tên kia thần bí đạo tặc cùng ngọc giản chi thư, ngày ấy tại Hàn Sơn chân nhân năm tên đệ tử thân truyền bảo điện thương nghị, hắn ra một cái ôm cây đợi cỏ chủ ý cùi bắp.

Theo chế tác Linh phù Linh tài liệu vào tay, tại toàn bộ Ngô quận phạm vi lớn bên trong phân bố khổng chế theo dõi.

Cái này lâu huyện rõ ràng không bằng Cô Tô thành phần hoa não nhiệt, trên thị trường tiêu điều, vui đùa địa phương đều ít thấy. Phiên toái nhất chính là, nơi đây còn là Bạch Liên giáo địa bàn.

Tuy rằng Bạch Liên giáo Mao giáo chủ, xem tại Hàn Sơn chân nhân cái kia phần giang hồ dán đích phân thượng, không có xua đuổi đuổi bọn hãn ly khai lâu huyện.

Nhưng bọn hãn những thứ này Hàn Sơn đạo sĩ cũng không dám tại lâu huyện tùy ý đi đi lại lại, miễn cho bị Bạch Liên giáo hiểu lầm hãn muốn tại lâu huyện truyền giáo, đoạt địa bàn.

Tại lâu huyện, Hàn Sơn chân nhân đã từng phát hiện, được một nhà Lý thị bút cửa hàng có thể sử dụng đến từ Tây Vực nguồn cung cấp chế tạo ra một loại kim hồ phù bút, có thể dùng tới vẽ Linh phù.

Kết quả hãn bị phái đến lâu huyện tới ngồi chễm hễm chờ hơn phân nửa năm, mỗi ngày dừng lại ở khách sạn, trông coi phụ cận nhà kia lão bút cửa hàng, cùng phát triển an toàn lao giống nhau, tử thủ tại đây địa phương khi gió nào không thể ly khai, quả thực muốn đem hãn nghiền mà chết.

Trung niên cửa hàng chủ chạy rất gấp.

Thanh Thạch đạo trưởng cho phép hãn một cái tốt chỗ, trước giúp hãn tìm được một người, liền có thể được trọn vẹn năm trăm lượng bạc kếp xù tiền thưởng.

Thanh Thạch đạo trưởng đối với phân phó của hãn cũng đơn giản, cái khác phù bút mặc kệ, nhưng nếu có nhân hỏi cái này chi giá trị hai mươi lượng bạc kim hồ phù bút, bất kể là ai, cho dù là Bạch Liên giáo đệ tử,

cũng nhất định phải lập tức bảo hẩn biết đám. Bọn hẩn tốt kiểm tra, có hay không cái kia trộm đi Hàn Sơn đạo quán sách quý cường đạo.

Trung niên cửa hàng chủ một hơi chạy đến lầu các, báo cho biết Thanh Thạch đạo trưởng, có người muốn mua chi kia kim hồ phù bút.

Thanh Thạch đạo trưởng không khỏi kinh hỉ cùng đến, vội vàng mang theo ba gã đạo sĩ, phóng tới lão bút cửa hàng.

"Oanh ——!"

Thanh Thạch đạo trưởng chẳng muốn đẩy cửa, bàn tay một chiêu ưng trào, bộc phát ra thuốc dài mạnh mẽ chân khí, trực tiếp xé rách cửa gỗ, phá cửa mà vào, thân ảnh như gió lốc nhảy vào lão bút cửa hàng bên trong.

"Người đâu?"

Lão bút cửa hàng bên trong trống rỗng đấy, đại quầy hàng, lão cửa, cái bàn mảnh vải chỗ ngồi, một bóng người đều không có.

"Đáng chết, mới như vậy mấy cái nháy mắt, liền chạy?"

Thanh Thạch đạo trưởng không khỏi giận dữ, một chương chụp về phía quầy hàng.

Hùng hậu chân khí bộc lấy hơn mười chi tre bương phù bút, như sắt mũi tên bay loạn, một mảnh "Phốc xuy" âm thanh, một nửa đâm vào nham thạch sàn nhà, cửa gỗ các nơi.

Nếu có nhân ẩn thân tại trong quầy, hoặc là phía sau cửa, sợ là bị đâm đã thành tổ ong vò vẽ.

Mặt khác vài tên nhị lưu bọn đạo sĩ cũng vọt vào, phát hiện lão bút cửa hàng bên trong không ai, vội vàng lao ra cửa trước đuổi theo. Nhưng mà, ra đại môn, thanh tĩnh trên đường phố cũng không có nửa cái bóng người.

Bọn hăn nhảy lên trên đỉnh, mọi nơi nhìn lại không thấy bỏ chạy nhân, không khỏi trong lúc nhất thời bối rối, không biết nên như thế nào đuổi theo nấy lên

"Thanh Thạch đạo trưởng, người nọ đang ở bên trong, hăn mà nói muốn kim hồ phù bút kia mà! Ấc, hăn ở đâu?"

Trung niên cửa hàng chủ xông vào bút cửa hàng trong, nghĩ đến sắp tới tay năm trăm lượng bạc trắng tiền thưởng, không khỏi hưng phấn lớn tiếng la hét. Hăn rất nhanh rồi lại chứng kiến nhỏ trong cửa hàng đã trống rỗng không ai, quầy hàng vỡ vụn, loạn thành một đồng, không khỏi sửng sốt.

"Người đâu? Người không phải nói nhân liên trong cửa hàng sao!"

Thanh Thạch đạo trưởng mắt lạnh nhìn trung niên cửa hàng chủ, tức giận quát hỏi.

Nhưng hơn nửa năm tới, hăn liên cái quỷ ảnh cũng không thấy, mỗi ngày phiền muộn dừng lại ở khách sạn, nhàm chán cực độ.

Thật vất vả, mới cùng tới trung niên cửa hàng chủ trước đó đưa cho hăn thông báo tin tức, mà nói được một gã người thần bí mua kim hồ phù bút, hăn mừng rỡ phía dưới, vội vàng chạy đến, muốn phải bắt được người nọ.

Kết quả, hãy để cho hăn thất vọng rồi.

"Người nhưng nhìn rõ ràng, người nọ dài cái gì bộ dáng, mặc chính là cái nào bang phái đệ tử trang phục?"

"Hăn dẫn theo mũ rộng vành, mặc áo gai áo dài, thanh âm trầm thấp, bộ dáng giống như một người bình thường hai mươi mấy tuổi dân chúng, không giống lắm người trong giang hồ. Hơn nữa, hăn mà nói chuẩn bị mang Hồi giáo trong đi học họa phù. . . Sợ là cùng một vị trong giáo tiền bối học họa phù đi.

Thanh Thạch đạo trưởng, ta đây là vừa nghe đến hắc muốn mua kim hồ phù bút, một lát cũng không có tri hoãn, liền lập tức cùng lão gia bẩm báo a! Thật không nghĩ đến, người nọ rõ ràng giáo hoạt như thế, một cái liền chạy. . . . Cái này, nếu không người đi Bạch Liên giáo hỏi thăm một chút tin tức, nhìn xem là cái nào mới nhập giáo đệ tử, chuẩn bị học họa phù."

Trung niên cửa hàng chủ cấp bách đầu đầy mồ hôi, vội vàng giải thích.

"Gia hỏa này, như thế giáo hoạt, hơn nữa đa nghi. Khẳng định chính là kia cường đạo! . . . Nhưng hắc chuyện ma quỷ, cũng có thể tin? Không chừng hắc là muốn ta dẫn tới trong khe, vén lên Hàn Sơn đạo quán cùng Bạch Liên giáo phân tranh."

Thanh Thạch đạo trưởng nghiêng răng nghiêng lợi, trong lòng đại hận.

Thanh Thạch đạo trưởng hỏi lại, người nọ dung mạo.

Nhưng trung niên cửa hàng nguyên nhân chính là Tô Trần đeo đỉnh đầu mũ rộng vành, không thấy được chân dung.

Hắc không khỏi rất là tiếc hận. Nếu không, coi như là kẻ này đào tẩu, trước vẽ bên dưới dung mạo bản vẽ, tại Ngô quận bố trí xuống thiên la địa võng, có lẽ cũng có thể bắt được.

Dưới mắt, hắc rồi lại là không biết làm thế nào.

Cái này lâu huyện liền bọn hắc ba bốn đạo sĩ đóng quân lấy, căn bản không có dư thừa nhân thủ.

Lâu huyện tuy là huyện nhỏ, đó cũng là có mấy vạn hộ nhân khẩu thị trấn, tại Bạch Liên giáo trên địa bàn, đều muốn trắng trợn điều tra quả thực khó như lên trời.

Không tìm được nhân, hắc chỉ có thể mang người ỉm rử chạy rồi.

...

Tô Trần cẩn thận núp ở phía xa dân trạch bên trong, đối xử lạnh nhạt xem thế nào lấy lão bút cửa hàng động tĩnh.

Quả nhiên, mới vén vện mấy hơi thở đích thực công phu, một gã lão đạo sĩ cùng ba gã trẻ tuổi đạo sĩ liền hấp tấp nhảy vào lão bút cửa hàng bên trong.

Tô Trần chứng kiến lão đạo kia sĩ, không khỏi cả kinh toàn thân băng hàn.

Lão đạo sĩ này không là người khác, đúng là Hàn Sơn chân nhân ngũ đại thân truyền đồ đệ lão Ngũ, Thanh Hà đạo trưởng sư đệ Thanh Thạch đạo trưởng!

Đây chính là Hàn Sơn đạo quán ngũ đại nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ, ngoại trừ tông sư cao thủ bên ngoài, toàn bộ giang hồ cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay nhân vật lợi hại.

"Hàn Sơn đạo quán, quả nhiên thiết lập cạm bẫy!"

Tô Trần tàng ở phía xa dân trạch, cẩn thận nhìn qua, căn môi trong đôi mắt đều là phần nộ.

Hắn đã từng hoài nghi tới, Hàn Sơn đạo quán nhân có thể hay không phái người theo dõi những thứ này Linh tài liệu.

Chỉ là không có gặp gỡ, một mực không dám khẳng định.

Hắn suy nghĩ, cái này đều đã qua nửa năm, trên giang hồ đã sớm bình tĩnh, Hàn Sơn bọn đạo sĩ cũng không thể mỗi ngày nhìn chăm chăm vào đi.

Không nghĩ tới, tại đây khoảng cách Cô Tô thành trăm dặm xa, lâu huyện loại này huyện thành nhỏ, Hàn Sơn đạo quán rõ ràng phái một gã

nhất lưu cao thủ đứng đầu đang giám thị.

Kém một điểm, hẳn liền thua bởi tại nơi này nho nhỏ lão bút cửa hàng trong rồi.

Lấy bản thân thực lực trước mắt, cũng liền nhì lưu trung hậu thời kỳ mà thôi, nội gia chân khí nội tình còn thấp. Tất nhiên không phải Thanh Thạch đạo trưởng vị này mấy chục năm nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ đối thủ.

Một khi bị Thanh Thạch đạo trưởng lấp kín trong cửa hàng, chạy không thoát, đó là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Xem ra Hàn Sơn đạo quán đạo sĩ minh lộng tối nhanh, vẫn như cũ tại toàn lực truy xét cái kia cuốn tiên thư tung tích. Chỉ là bọn đạo sĩ không thể lại đuổi bắt nhân, mà là nhìn chăm chăm chế tác Linh phù tài liệu.

"Ta vốn chỉ là muốn đến mua phù bút, tiệm này nhà lại muốn hại tánh mạng của ta! Nếu như mua không được, xem ra chỉ có thể không hỏi tự rước rồi!"

Tô Trần thần sắc băng lãnh, người quay đầu liền đi.

...

Mấy tháng sau đó.

Ban đêm gió lớn, trời khô vật khô đêm.

Lâu huyện phù bút cửa hàng đột nhiên một đêm cháy, tổn thất đại lượng bút bộ, trong đó liền có một chi kim hồ bút mất đi tung tích, thâm đau đớn tổn thất làm cho trung niên kia cửa hàng chủ vô cùng đau đớn, gào khóc.

Phụ cận cứu hoả cư dân không biết, chỉ cho là là bình thường cháy.

Nhưng mà trung niên cửa hàng chủ nhưng là lòng dạ biết rõ, đây là lọt vào cái kia cường đạo tập kích trả thù. Thanh Thạch đạo trưởng phát hiện mình bại lộ, tự giác lưu thủ vô vọng, đã rút lui lâu huyện.

Hắn một cái nhỏ dân chúng, ngày phòng đêm phòng, sao có thể mỗi ngày đề phòng cường đạo a!

Hắn hối hận khóc lớn. Những cái kia người trong giang hồ đều là loại người hung ác, giết người phóng hỏa kim đai lưng.

Vốn là bị Thanh Thạch đạo trưởng đập phá một lần, hiện tại lại bị cường đạo đốt đi không còn.

Hắn một cái nhỏ dân chúng, sẽ không nên tham tiền bạc, đi đui mù lẫn vào cái này giang hồ sự tình.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 61: Ở Ẩn Ba Năm

Thu đi đông lại.

Từ Tô Trần theo lâu huyện trở về, lại là ba năm, thoáng một cái đã qua.

Tô Trần mười bảy tuổi, vóc dáng cao lớn không ít, không thể lại như thiếu niên thời điểm bình thường gầy yếu gầy, đã trở thành một tên người tuổi trẻ, khuôn mặt thanh tú, trầm tĩnh bình thản.

Ba năm này, hắn đều tại Dực Vương sơn trang Tật Dịch Đường ở ẩn lấy, tĩnh tâm tu luyện, khô khốc tật dịch công việc, hầu như không thể lại quan tâm Ngô quận chuyện trên giang hồ.

Chỉ có ở bên cạnh hắn những cái kia Dực Vương Bang các sư huynh đệ sự tình, bao nhiêu gặp nghe được một ít.

Năm đó cùng Tô Trần cùng một chỗ vào bang, bá thâm niên Dực Sư Lý Khôi vì sư chúng đệ tử, đã lần lượt xuất sư.

Khổng Tâm Xảo tại lần thứ hai nửa năm đào thải thời điểm, quả nhiên như nàng nói chủ động rời đi, đi theo Tô Trần tiến vào Tật Dịch Đường.

Trương Thiết Ngưu cũng rất nhanh tại lần thứ ba nửa năm đào thải lúc, rời đi Hộ Dao Đường.

Hắn cũng không phải khiêm nhượng Dương Tài Chí.

Mà là hai lần trước đào thải đệ tử gặp vào Tật Dịch Đường, hắn tự nhiên là phi thường không muốn đi. Chỉ có chính giữa hai lần đào thải đệ tử, mới

có thể tiến Hộ Dao Đường. Mà thừa hạ tối hậu một gã đệ tử, vào Nội Vụ Đường.

Nhưng Trương Thiết Ngưu ưa thích vũ đao lộng thương, hẳn chọn trúng chính là Hộ Dao Đường.

Nội Vụ Đường tuy rằng so với Tạp Dịch Đường cùng Hộ Dao Đường địa vị cao hơn, nhưng mà muốn nghiên cứu dược liệu, nỗ lực trở thành tiệm bán thuốc chưởng quầy, Trương Thiết Ngưu lại bản không am hiểu dùng đầu óc, tự nhiên không thích.

Chỉ có Dương Tài Chí mới tập trung tinh thần đều muốn tiến Nội Vụ Đường.

Ý vị này, Trương Thiết Ngưu duy nhất còn dư lại đối thủ cạnh tranh chỉ còn lại có Tần Tuệ Tuệ.

Trương Thiết Ngưu để tỏ lòng bản thân sư huynh phong phạm, lúc này mới chủ động cái thứ ba rời khỏi, không cùng Tần Tuệ Tuệ tranh.

Việc này về sau bị Trương Đồ Phu đã biết, thiếu chút nữa tức giận bắt Trương Thiết Ngưu đánh cho một cái bị giày vò, nhưng việc đã đến nước này, thực sự không thể vãn hồi.

Tần Tuệ Tuệ đã sớm tại nhiều lần đào thải chính giữa nản lòng thoái chí, nàng cùng Dương Tài Chí đã thành cuối cùng hai người, nhớ tới Hộ Dao Đường cũng không phải là chuyện xấu, không muốn cùng Dương Tài Chí vạch mặt đi tranh, liền chủ động rời đi.

Dương Tài Chí cười đến cuối cùng, đã được như nguyện trở thành Nội Vụ Đường một gã đệ tử, tại tiệm bán thuốc học bốc thuốc, phối dược, ngày sau có hi vọng trở thành lang trung, thậm chí là tiệm bán thuốc chưởng quầy.

Đương nhiên, nếu như nói cảnh ngộ tốt nhất, chúng đệ tử chính giữa nhưng là ai cũng so ra kém Lý Khôi hai vị môn sinh đặc ý Vương Phú Quý cùng Lý Kiêu hai người, phân biệt tiến nhập Chấp Kiếm Đường cùng Luyện Dược Đường. Cái kia là trở thành một gã tôn quý Dược Sư, tấn chức bản bang cao tăng tốt nhất cách.

Tô Trần biết được những thứ này, có chút cảm khái.

Nhớ năm đó các thiếu niên cùng một chỗ tiến vào Dược Vương Bang, ngăn ngừa mấy năm trôi qua, có cùng một dạng với hãn tại cấp thấp nhất Tạp Dịch Đường, được thăng chức rất nhanh vào tốt nhất Chấp Kiếm Đường, cảnh ngộ đã là hoàn toàn bất đồng.

...

Tô Trần chỉ là cảm khái một cái, cũng không có đi để trong lòng những thứ này, càng không có một ngày oán trách qua Lý Khôi Dược Sư.

Dù sao, theo tiến vào Tạp Dịch Đường trông coi dược điền đến nay, mấy năm này hãn vẫn luôn bề bộn nhiều việc.

Vội vàng nội thị thân thể, tu luyện trung đan điền.

Vội vàng nghiên cứu Dược Thuật, các loại bản thân suy nghĩ ra tới tôi thể phương thuốc, bổ khí phương thuốc, loại nào phương thuốc đối với chính mình tu luyện có hiệu quả nhất.

Vội vàng đọc thầm 《Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên》 tổng quyết, tu luyện 《Phù Du Thiên》 tầng thứ nhất công pháp Chập Phục Quyết, hấp thu trong Thiên Địa phù du Linh khí.

Vội vàng Ngô quận mười ba huyện bên trong bốn ba, tìm Linh tài liệu.

Hầu như mỗi ngày canh giờ đều an bài đầy kín, ở đâu có nhàn rồi đi để ý tới Ngô quận trên giang hồ những cái kia nhàn sự, hoặc ôm lấy oán cái gì.

Tại Tạp Dịch Đường ba năm này, Tô Trần trung đan điền, theo nhị lưu sơ trung thời kỳ, nhảy lên bước vào nhất lưu hậu kỳ, tu luyện đến đại viên mãn cảnh giới.

Hắn đã nội gia chân khí dị thường hùng hậu, so ra mà vượt giang hồ những cái kia trà trộn hai ba mươi năm cao thủ nhất lưu.

Đối với tuyệt đại bộ phận giang hồ võ giả mà nói, thâm niên cao thủ nhất lưu đã là bọn hắn võ đạo tu luyện suốt đời cực hạn. Cao thủ nhất lưu ở giữa khác nhau, vền vền ở chỗ nội công thâm hậu trình độ cùng võ kỹ cao minh hay không.

Khó có thể tăng lên nữa một bước.

Bởi vì làm nhất lưu cảnh giới ở trên, chính là thần bí mà cường đại tông sư cảnh giới.

Mà tông sư cảnh giới, không phải dựa vào trung đan điền tu luyện có thể đạt tới. Cái kia phải là một đám Niệm lực bước vào qua thần bí thượng đan điền, nội thị Nguyên Thần sau đó, đạt được siêu phàm cảm giác lực, mới có thể được hưởng cực lớn vinh dự.

Đây là có thể ngộ nhưng không thể cầu thần bí cảnh giới, trong giang hồ không hề có phương pháp có thể tìm ra.

Toàn bộ Ngô quận mười ba huyện trong giang hồ, đạt tới tông sư cảnh giới cao thủ có thể đếm được trên đầu ngón tay, vền vền bảy vị.

Cầm đầu tự nhiên là Hàn Sơn chân nhân, tiếp theo thì là Ngô quận ngũ đại bang Thiên Ưng Môn chủ hàn nha, Mã Bang bang chủ Lý Sóc, Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, Dực Vương Bang bang chủ Tôn Bạch

Hồng, Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng cùng năm vị, mới có được như thế sâu không lường được thực lực. Còn có lâu huyện Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên giáo chủ nghe nói cũng là một đại tông sư, chỉ là cực ít có người từng thấy, khó có thể phỏng đoán kỳ thật thực lực.

Tô Trần cũng có chút mơ hồ, mình bây giờ tình huống, coi như là nhất lưu cao thủ đứng đầu, hoặc là một đại tông sư? !

Tô Trần từ lúc ba bốn năm trước, liền đã từng ngoài ý muốn tiến vào thượng đan điền, phát hiện một tòa một tắc vuông Linh sơn cùng bản thân Nguyên Thần.

Khi đó hẳn giờ mới bắt đầu tu luyện võ đạo hạ đan điền cũng không luyện thành, chưa nói tới trở thành một đời tông sư.

Mấy năm này lại quay đầu lại đem hạ đan điền cùng trung đan điền cùng tu luyện bổ sung rồi, nội gia chân khí đạt tới nhất lưu cảnh giới.

Dạng này tính xuống, hẳn cũng là một gã tông sư cảnh cao thủ?

Tô Trần cũng chưa thấy qua trên giang hồ mặt khác tông sư cảnh cao thủ, cũng không biết mình cùng mặt khác tông sư cảnh cao thủ, đến cùng có bao nhiêu sai biệt.

Nhưng mà, Tô Trần kỳ thật cũng không quá quan tâm những thứ này.

Ba năm này nhiều đến, Ngô quận giang hồ cự li dần dần từng bước đi đến rồi.

...

Tô Trần mấy năm này chính thức dụng tâm đi nghiên cứu đây, chỉ có theo Hàn Sơn đạo quán có được cái kia cuốn tu Tiên chi thư.

Hắn mỗi ngày đều tiêu một canh giờ, trước vừa ý một lần 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 tổng quyết, sau đó tu luyện tầng thứ nhất công pháp "Chập Phục Quyết" .

《 Phù Du Thiên 》 tổng quyết cực kỳ thâm ảo, nói là phù du hưởng sinh chiều cái chết ngăn ngui cả đời, không dễ dàng minh bạch trong đó thâm ý.

Nhưng mà mỗi ngày đọc một lần, đọc sách trăm lần kia nghĩa từ cách nhìn, một ngày nào đó hắn có thể suy nghĩ ra ảo diệu bên trong.

Tô Trần cảm giác mình mấy năm này tu luyện Chập Phục Quyết xuống, cũng hấp thu không ít phù du Linh khí, là cũng không phát hiện bản thân có cái gì đột phá dấu hiệu, cũng không biết vấn đề ra ở nơi nào.

Tại trở thành Tu Tiên giả trước đó, tiên trong sách ghi chép tám đạo Linh thuật căn bản không cách nào tu luyện.

Thời gian còn lại, hắn chỉ có thể dùng tại Linh tài liệu bên trên.

Mỗi lần thừa dịp chấp hành tạp dịch nhiệm vụ, tiến về trước Ngô quận tất cả huyện trên đường, thuận tiện tìm một chút Linh tài liệu.

Tô Trần tại Ngô quận mười ba huyện bên trong, thu thập các loại Linh tài liệu, tiến triển khó khăn hòa hoãn chậm.

Mỗi một chủng Linh phù chế tác, đều cần trọn vẹn một mình chế tác tài liệu, lẫn nhau ở giữa cũng không thông dụng. Linh phù chế tác tài liệu rất khó khăn sưu tập, cần đến các nơi đi tìm, hơn nữa thường xuyên chạy không, chưa hắn có thể tìm tới.

Mấy năm này xuống, Tô Trần còn là sưu tập một ít vụn vặt vật vật Linh tài.

Ví dụ như, một chi kim hồ phù bút, theo lâu huyện một nhà trăm năm lão bút cửa hàng được tới.

Lại như non nửa khối không tròn vẹn xích sa linh mực, là từ đen trình huyện một vị chán nản tú tài trong tay có được.

Vị này tú tài tổ tiên là một gã cử nhân, tại quận phủ đạt được quan lớn ban thưởng, sau Lai gia đạo sa sút, mới nhịn đau đem cái này tổ truyền xích sa linh mực, cầm lấy đi trên thị trường bán, ý định bán cái bảy tám lượng bạc đem làm tiền sinh hoạt.

Tô Trần đi ngang qua, trong lúc vô tình chứng kiến, làm cho cái này chán nản tú tài để lại mười lượng bạc, lặng yên đem linh mực lấy đi rồi.

Lại như một phương võ tan xinh đẹp nghiên mực, thì là Tô Trần tại Đan Dương huyện vắng vẻ nông thôn tư thực trong ngoài ý muốn phát hiện.

Cái kia tư thực dạy học lão tiên sinh từ trên núi trong con suối, phát hiện một khối màu lam tảng đá đánh bóng thành nghiên mực, cũng không biết nó Linh vật, nhưng thường xuyên chứng kiến con kiến tại xinh đẹp nghiên mực bên trên leo trèo, cho rằng dính tà khí, vứt bỏ tại thối trong khe nước.

Tô Trần nghe nói việc này sau đó vội vàng tiến đến, cảm giác đến nghiên mực bên trong nồng đậm thủy linh khí, mừng rỡ không thôi, làm cho lão tiên sinh lưu lại năm lượng bạc nhanh chóng rời đi.

Những thứ này ngoài ý muốn phát hiện, có phần phí trắc trở, nhưng coi như an toàn.

Tô Trần lo lắng nhất là ở lâu thị trấn lão bút cửa hàng gặp phải loại tình huống đó, cùng Hàn Sơn bọn đạo sĩ gặp gỡ.

Vì vậy hẳn mỗi lần đều mọi cách chú ý cẩn thận.

Hắn nhận được tin tức, cũng không vội mà ra tay. Thường thường trước hao phí mấy tháng cẩn thận nghe ngóng cùng điều tra, tại phụ cận vài dặm bên trong không có phát hiện Hàn Sơn đạo quán đạo sĩ xuất hiện bóng dáng, mới có thể quyết đoán ra tay.

Hơn nữa hắn là lưu lại một bút đầy đủ phân lượng tiền bạc sau đó, không hỏi tự rước, liền trực tiếp rút lui khỏi, không ở lại bất luận cái gì có thể truy tung dấu vết.

Hàn Sơn đạo sĩ đều muốn truy tung, cơ hội là dị thường xa vời.

Tô Trần tốn thời gian ba... nhiều năm, vẩn vẩn thu tập được một bộ nguyên vẹn "Linh mực, linh giấy, linh bút, linh nghiên mực" Linh tài liệu, đó chính là Kim Linh phù tài liệu, có thể dùng tới chế tác một loại tên là "Kim giáp lực sĩ phù" Kim Linh phù. Khác chủng loại Linh phù, tức thì vẫn như cũ còn thiếu khuyết tài liệu.

Theo tiên thư ngọc giản bên trên giới thiệu mà nói, cái này "Kim giáp lực sĩ Linh phù" có thể làm cho phóng thích giả cung cấp một loại lực phòng ngự siêu cường hộ thân che đậy, có thể ngăn cản đao thương, bình thường uy lực Linh thuật tổn thương, có thể nói đao thương bất nhập. Đồng thời còn gặp gia tăng thần lực, như là Phật giáo một cái Kim Cương lực sĩ.

Tô Trần đối với cái này Linh tài liệu sưu tập khó khăn, coi như là thấu hiểu rất rõ.

Rốt cuộc mắc phải cái này một bộ nguyên vẹn Kim Linh tài liệu sưu tập đầy đủ hết, Tô Trần liền ý định chế tạo ra Kim Linh phù, muốn xem xem 《kim giáp lực sĩ phù》, cuối cùng có bao nhiêu uy lực.

Hắn cũng không hy vọng chứng kiến, bản thân phí hết ba năm công phu, thật vất vả thu thập đủ toàn bộ một bộ kim hệ Linh tài liệu, chế ra Linh phù kết quả lại cũng không như ý.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 62: Kim Giáp Lực Sĩ Phù

Tô Trần trong tay đã có thứ nhất bộ chế tác Kim Linh phù Linh tài liệu, không khỏi bức thiết đều muốn ném thử chế tác.

Nhưng chế tác Linh phù hiển nhiên không thể tại Dưộc Vương trong sơn trang, cũng không có thể tại Cô Tô trong huyện thành, vạn nhất làm ra một chút đại động tĩnh tới, rất dễ dàng kinh động đến cái khác tạp dịch đệ tử, hoặc là đã bị ngoại giới quấy nhiễu.

Tô Trần đi vào rồi xa Cô Tô thị trấn, ngoài mấy chục dặm Khung Lung Sơn mạch ở chỗ sâu trong, yên lặng không người chi địa, xây dựng một tòa đơn sơ trúc rạp, làm cái này chế tạo phù thí nghiệm.

Tô Trần tay đang cầm một cuốn tiên thư, cẩn thận chi tiết lấy trong đó một quả 《 Kim giáp lực sĩ phù 》 ngọc giản, đem chế tác Linh phù quá trình lại nhìn kỹ một lần, nhớ kỹ trong lòng.

"Kim giáp lực sĩ phù!"

Này Linh phù một khi phóng thích, cho dù là làm cho tay trái gà không chặt thư sinh, nhỏ yếu hài đồng dùng tới, cũng có thể trong nháy mắt biến thành một vị Kim Cương lực sĩ, được xưng có thể làm được "Kim giáp hộ thể, đao thương bất nhập, thần lực kinh người, lực lượng rút núi này!" .

Bất luận là lực phòng ngự, còn là lực đạo, đều trên diện rộng bạo tăng.

Tô Trần đối với đạo này Linh phù, tràn đầy chờ mong.

Mới bước chân vào giang hồ, luôn luôn đều là cao mạo hiểm sự tình. Đầu đeo trên cổ, không nghĩ qua là sẽ không còn.

Giống như lúc trước hãn gặp được nhị lưu thủy phi đầu lĩnh Đinh Thập Tam ăn cướp, lọt vào tay áo nỏ ám toán. Tại Hàn Sơn đạo quán cùng Thanh Hà đạo trưởng ám đấu lấy đi cái này cuốn tiên thư, tại lâu huyện ngoài ý muốn gặp được Thanh Thạch đạo trưởng mai phục, cái này mấy trận tùy ý một lần không cẩn thận, đều có thể bị mất tính mạng.

Nếu như mình trên người có cái này Linh phù mà nói, một khi gặp được nguy hiểm, đến trên thân thiếp một tờ "Kim giáp lực sĩ phù", vậy tương đương với hơn nhiều một đạo bảo vệ tính mạng hộ thuẫn.

Huống chi, ba năm qua đi, hãn bây giờ trung đan điền đã viên mãn đại thành đạt đến nhất lưu cảnh giới, thậm chí bước vào qua thượng đan điền, cũng coi là một gã nhỏ tông sư.

Lúc này, trong tay mình nếu là còn có một tờ Kim giáp lực sĩ phù, thực lực trong nháy mắt tăng vọt một mảng lớn. Kim giáp bảo vệ dưới hạ thể, ai còn có thể giết được chết bản thân?

Ít nhất Thanh Hà đạo trưởng, Thanh Thạch đạo trưởng cùng Hàn Sơn chân nhân năm tên đệ tử thân truyền, những thứ này nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ, là tuyệt không khả năng rồi.

Dù là bị cao thủ nhất lưu đánh lén vây đánh, trước chém hãn mười đao, hãn cũng có thể một đao giết lại.

Ít nhất tại đây kim giáp hộ thuẫn bị phá trước đó, ai cũng giết không chết hãn, chỉ có bị hãn giết lại phần.

Lấy Ngô quận mười ba huyện giang hồ to lớn, ngoại trừ Hàn Sơn chân nhân, hàn nha, Lý Sóc, Hàn Bình Sơn, Tôn Bạch Hồng, Lưu Hồng, Mao Tử

Nguyên cùng rải rác bảy tên đại tông sư bên ngoài, lại không ai có thể uy hiếp được tính mạng của hắn.

Có lẽ, những thứ này tông sư cũng chưa chắc có thể uy hiếp được hắn.

Dù sao, tất cả mọi người là tông sư cấp cảnh giới, bọn hắn chỉ là so với hắn sớm vài chục năm kinh nghiệm cùng đối tu vi thâm hậu, cũng không có bản chất chênh lệch.

Trong tay mình đã có Linh phù, cái này chênh lệch cũng san bằng rồi.

Tô Trần thầm nghĩ trong lòng, đem trộn vụn kim hồ phù bút, lá vàng linh giấy, cát vàng linh mực, Kim Nham linh nghiên mực, thả trước người bằng phẳng trên mặt đất.

Tay hắn cầm cát vàng linh mực, tại linh nghiên mực bên trong, chậm rãi nghiền nát ra một chút màu vàng mực nước.

Cái này mài đi ra màu vàng mực nước, có chút nồng đặc.

Tại ban ngày chiếu sáng phía dưới, kim quang xán lạn, giống như mảnh sáng lạn kim mang rơi xuống tại một trũng nước nhỏ đổ bên trong.

Nhưng nếu như cảm giác lực rất mạnh nhân, sẽ phát hiện, cái này màu vàng mực nước bên trong ẩn chứa rất mạnh Kim Linh chi khí, Kim Duệ chi khí một mạch thấu linh nghiên mực.

Vẽ một tờ Linh phù tương đối đơn giản, chỉ cần theo cái muôi vẽ hồ lô, dựa theo này cái ngọc giản bên trong 《Kim giáp lực sĩ phù》 bản vẽ, tại lá vàng linh trên giấy giống như đúc vẽ chế ra là được.

Đương nhiên, cái này "Đơn giản", cũng chỉ là đối với một gã tông sư mà nói. Đối thành những thứ khác bình thường cao thủ nhất lưu, liền ngọc giản

bên trong bộ dạng này Linh phù đồ vẫn đều hoàn toàn thấy không rõ, chớ nói chi là họa phù rồi.

Hơn nữa, vẽ cũng phải cố tay cực cao lực khống chế, hơi không cẩn thận, ngòi bút run rẩy một chút nào, cái này Linh phù hiệu quả tựa bất đồng. Hoặc là thành khuyết điểm nhỏ nhất phẩm, hoặc là trực tiếp đã thành phế phẩm, không dùng được.

Tô Trần lần đầu họa phù.

Không thuần thực, vẽ phế đi một tờ Kim Linh giấy.

Kim hồ linh bút ngòi bút Kim Duệ chi khí quá sâu, sắc bén như ẩn chứa chân khí đao mang tại phun ra nuốt vào, hơi nặng một phần, liền xuyên thấu lá vàng linh giấy, trực tiếp phế đi.

Làm cho hấn rất là đau lòng.

Xem ra, vẽ một đạo Linh phù rất khó, dù là tông sư cũng có rất cao thất bại mạo hiểm.

Hấn sưu tập tới lá vàng linh giấy số lượng có hạn, tổng cộng mới năm cái, dùng một tờ chính là thiếu một ngó. Dùng hết sau đó, vậy thì phải một lần nữa đi tìm lá vàng linh giấy tài liệu, mới có thể lần nữa vẽ Linh phù tới.

Tô Trần hít sâu một hơi, làm cho mình tỉnh táo lại, tận lực làm cho mình cố tay vững như bàn thạch.

Lần thứ hai lại vẽ, tại kết thúc công việc thời điểm, không nghĩ qua là trì trệ hơi chút nào. Tuy rằng Linh phù không có hủy diệt, liền được khuyết điểm nhỏ nhất, Linh phù bên trong Linh khí không quá ổn.

Căn cứ chế tạo phù ngọc giản bên trong miêu tả, đây coi như là một kiện khuyết điểm nhỏ nhất phẩm, có thể dùng, hiệu quả sợ thì không bằng ý, hộ

giáp uy lực bị suy yếu ít nhất năm thành.

Tô Trần thầm nghĩ.

Cũng may, lần thứ ba lại vẽ, kinh nghiệm hơn nhiều, rốt cuộc một lần hành động thành công, chế thành một tờ hoàn hảo "Kim giáp lực sĩ Linh phù" thành phẩm.

Hắn dùng siêu phàm cảm giác lực đi dò xét, phát hiện tờ linh phù này bên trong Kim Linh khí tức dị thường mãnh liệt, Kim Linh chi khí ngưng tụ thành một bộ hộ giáp, vô cùng trầm trọng.

Tô Trần không khỏi kinh hãi.

Dùng Kim Linh tài liệu dựa theo bút vẽ chế thành Linh phù sau đó, uy lực quả nhiên là bạo tăng tăng cường.

Chính như đất sét, chúng nó bản thân mềm yếu không chịu nổi, nhưng tùy ý dẫn đo.

Nhưng mà, một khi đi qua đốt gạch nhân luyện chế, tại luyện trong lò thiêu chế thành từng khối gạch xanh khối, rồi lại cứng rắn làm cho người khó có thể tin, có thể xây thành thiên cổ không hủy tường thành.

Bùn cùng gạch xanh, chất liệu cũng không bất đồng. Bất đồng duy nhất chính là, trải qua cực kỳ nghiêm khắc luyện chế, cải biến trong đó bộ kết cấu mà thôi.

Cái này Linh phù cũng là như thế, Linh tài liệu bản thân là yếu ớt. Nhưng dựa theo qua muôn ngàn thử thách Linh phù phương pháp, chế thành một tờ chính thức Linh phù, đó là chất cực lớn bay vọt.

Kim giáp lực sĩ Linh phù đã thành!

Tô Trần bức thiết muốn thử một lần cái này Linh phù uy lực, đến cùng mạnh cỡ bao nhiêu.

Đang không có đi qua thí nghiệm kiểm nghiệm Linh phù, Tô Trần cũng không dám dùng tại thực chiến bên trên. Nếu không trong nội tâm không có nắm chắc, tại cùng địch nhân giao thủ thời điểm, gặp nhiều thua thiệt.

Đạo này Linh phù sử dụng cũng tương đối đơn giản, chỉ cần đem bóp nát, cũng không có đặc thù yêu cầu.

"Kim giáp lực sĩ phù!"

Tô Trần cầm trong tay Kim Linh phù, khẽ quát một tiếng, đem bóp nát.

Đạo này Kim Linh phù trong nháy mắt tuôn ra một đoàn lòe loẹt lóa mắt kim quang, đem cả người hấn đều bao phủ đi vào, tại hấn quanh thân hình thành một đạo hộ thuẫn.

Tô Trần không khỏi nhắm mắt, để tránh hợp kim có vàng ánh sáng.

Chờ hấn lần nữa mở mắt ra, kinh ngạc phát hiện, trên người mình hơn nhiều một tầng hơi mỏng màu vàng hộ giáp, như giống nhau một cái hình tròn màu vàng cái chụp, đưa hấn từ đầu tới đuôi đều bao hết đi vào.

"Cái này kim giáp cái lồng cũng là kỳ diệu, toàn thân cao thấp hoàn toàn bao ở, không có chút nào lỗ thủng!"

"Ta khí lực giống như tăng cường gấp bội!"

Tô Trần nắm chặt lại nắm đấm, thoải mái tại trong núi rừng chạy như bay.

Hấn trung đan điền nội công thâm hậu.

Hiện tại toàn lực bộc phát một quyền, nhưng oanh ra chín trăm cân lực đánh vào.

Đương nhiên, đây là ẩn chứa mạnh nhất nội công mới có thể làm được.

Nếu như không dùng nội gia chân khí, chỉ dùng ngoại lực mà nói, hãn quyền kinh nhiều lắm là bốn năm trăm cân bộ dạng.

Về phần tốc độ, Tô Trần cũng không tu luyện qua khinh công, tự nhiên rất là bình thường, ước chừng một bước lao ra một trượng xa.

Mà đem nội gia chân khí chuyển đến đi đứng mà nói, có thể xa bên trên gấp đôi.

Tô Trần không có thi triển bất luận cái gì khinh công cùng nội gia chân khí, vền vền bằng vào thân thể lực đạo, như một đạo vọt báo chỉ ảnh bình thường, một bước hai ba trượng, hô hấp ở giữa xuyên qua tầm hơn mười trượng rừng rậm.

Hãn kinh hỉ cảm giác được, chân của mình bên trên bộc phát ra lực đạo quá mạnh mẽ, ít nhất tăng gấp mấy lần, bộc phát chạy gấp bắt đầu, căn bản dùng không được tới.

...

Núi lớn ở chỗ sâu trong.

Tô Trần hóa thành một đạo bay nhanh thanh ảnh, trèo non lợi suối, leo núi vọt bích.

Gập lên vách đá vách đá, hãn cũng không đường vòng, trực tiếp tại vách đá bên trên dùng sức một trào, liền mượn lực bay lên không năm sáu trượng cao, hầu như không tốn sức chút nào trèo lên mấy trăm trượng cao vách núi, so với khinh công còn lợi hại hơn rất nhiều.

Thẳng đến sau nửa canh giờ, hắn mới dừng lại.

Lúc này, Tô Trần lại phát hiện một gian rất làm cho người khác tung quần sự tình.

Hắn bị cái này kim giáp lực sĩ Linh phù vây khốn, giải thoát không đi ra.

Cũng không biết, cái này kim giáp cần phải bao lâu mới sẽ tự động biến mất? Hắn khẳng định không thể đỡ đòn một bộ kim quang lập lòe bộ dáng, quay về Cô Tô thành cùng Được Vương sơn trang đi.

Tô Trần cắn răng một cái, vì thí nghiệm cái này kim giáp hộ thuẫn phòng ngự cường độ, hắn dứt khoát theo hai ba mươi trượng thấp vách núi trực tiếp nhảy đi xuống.

"Phanh, phanh, phanh!"

Nhảy bảy tám lần, Tô Trần giật mình phát hiện, nhảy núi như vậy cường độ thấp va chạm, đối với kim giáp hộ thuẫn tổn thương hiệu quả, cực kỳ bé nhỏ, hộ giáp không có chút nào bị suy yếu dấu hiệu. Chỉ là đem hắn chấn không nhẹ, tốt hơn được hùng hậu chân khí bảo vệ nội tạng, nếu không chấn ra nội thương tới.

Tô Trần dùng đao đồn củi, bản thân chém bản thân, phát hiện vẫn là chém bất động.

Hắn dựng lên một đồng đồng lửa, dùng cái này rào rạt đại hỏa tới đốt bản thân.

Phát hiện ngọn lửa này vào không được, chỉ có chút ít nhiệt khí có thể vào hộ giáp bên trong, nhưng cũng chỉ là miễn cưỡng đốt rụi chút một chút kim giáp hộ thuẫn mà thôi.

Tô Trần cũng không biết, đây là nên kinh hi, còn là khóc không ra nước mắt.

Lúc chạng vạng tối, hắc tại rừng sâu núi thẳm trong, gặp phải một đầu bảy tám trăm cân nặng cực lớn lông bờm ngoài đồng lợn rừng, quả thực là thâm sơn heo Vương bình thường.

Cái này ngoài đồng lợn rừng bảo tấp bắt đầu, trùng kích lực đạo chỉ sợ được hai ba nghìn cân nặng, một thân kinh khủng lực đạo vẫn còn tại mấy tên nhất lưu cao thủ đứng đầu hợp lực ở trên.

Cho dù là đá núi cự thạch, bị nó răng nanh một nạy ra va chạm, vậy cũng tại chỗ văng tung tóe, sụp đổ.

Trong núi sâu rất nhiều cỡ lớn nham thạch sơn động, chính là bị loại này ngoài đồng lợn rừng móc ra, cho rằng cư trú huyết động.

Tô Trần nhìn thấy cái này ngoài đồng lợn rừng Vương, đại hi.

Hắc trực tiếp một đầu đụng qua, muốn mượn cái này ngoài đồng lợn rừng sắc bén răng nanh, bắt kim giáp hộ thuẫn làm cho đánh vỡ.

Kết quả, ngoài đồng lợn rừng Vương ngược lại bị hắc đánh bay.

Liên xông tới mấy mươi lần, đầu kia ngoài đồng lợn rừng bị hắc đụng sinh ra sợ hãi, nó nhưng mà đi ra tìm mỹ vị ngoài đồng núi măng mà thôi, ở đâu nghĩ đến lại có thể biết gặp được màu vàng quái vật, rầm rì tập tà tập tễnh, tập tễnh trốn vào sâu trong rừng, không dám ra tới.

Tô Trần bất đắc dĩ, tiếp tục suy nghĩ biện pháp khác lỗ thủng vòng bảo hộ. Trộn vụn phí hết trộn vụn một ngày công phu, cửu ngư nhị hổ, ăn mòn đi kim giáp hộ thuẫn Linh khí, hắc cuối cùng từ cái này vòng bảo hộ trong giải thoát đi ra.

Tô Trần tại rừng sâu núi thẳm, thí nghiệm đã xong Kim giáp lực sĩ phù uy lực, cảm thấy vô cùng thoả mãn. Cái này lực phòng ngự cường hãn, đủ để ngăn cản một hồi mười tên cao thủ nhất lưu điên cuồng vây công.

Hắn lập tức đem còn dư lại hai phần lá vàng linh giấy đều vẽ đi, lại chế thành hai phần Kim Linh phù, theo bên mình cất giấu để ngừa an toàn.

Sau đó, lúc này mới ly khai rừng sâu núi thẳm, trở lại Dược Vương sơn trang.

Hắn hiện trong tay đã có được loại thứ nhất Linh phù, thực lực cùng lực lượng đều tăng nhiều, tâm tình rất là khoan khoái dễ chịu. Đừng nói cao thủ nhất lưu, cho dù là Ngô quận một vị tông sư đứng ở trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không nhút nhát.

Dù là đánh không thắng, hắn ít nhất còn có thể trốn không phải là.

Tô Trần thậm chí không khỏi thầm suy nghĩ lấy, về sau thu tập được những thứ khác Linh tài liệu, đem tiên trong sách ghi chép khác thất chủng bất đồng Linh phù cũng chế ra, uy lực khẳng định khủng bố. Chỉ sợ cái này Ngô quận giang hồ, đem cũng không có ai là đối thủ của hắn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 63: Cuối Năm, Lại Đến Tịch Bát

(*) Tịch Bát: Ở Trung Quốc, ngày mừng tám tháng Chạp người ta ăn cháo gọi là cháo Tịch Bát, dùng nếp, đậu, và các loại quả khô như táo, hạt dẻ, hạt sen...nấu thành. Lệ này bắt nguồn từ Phật giáo, tương truyền Thích Ca Mâu Ni đắc đạo vào ngày này, nên chùa chiền nấu cháo cúng Phật, về sau trong dân gian lưu truyền mãi thành tục lệ.

Bất tri bất giác, lại là một năm cuối năm.

Ngày hôm nay sáng sớm, Dưộc Vương trong sơn trang bên ngoài trải rộng trắng như tuyết tuyết đọng, cây cối mái hiên tảng băng rủ xuống, hàn phong đều hiu.

Tô Trần sớm sửa xong một canh giờ 《Phù Du Thiên chi Chập Phục Quyết》, đang mặc một bộ thanh sam, như thường ngày bình thường đi vào Tạp Dịch Đường đại viện. Rồi lại trông thấy không ít các đệ tử đang tại bộn rộn tổng vệ sinh, mời hương, cúng ông táo, chuẩn bị nghênh đón khánh tiết.

Còn có một chút Tạp Dịch Đường mới nhập môn thiếu niên đệ tử, tại Khổng Tâm Xảo cùng trẻ tuổi các sư huynh sư tỷ chỉ đạo bên dưới, chế tác một chiếc chén nhỏ treo trên cao đại đèn lồng màu đỏ, dùng tinh tế ống trúc lắp bên trên tiêu thạch chế thành rất nhiều pháo hoa, dùng để trực xuất ôn tà.

Còn có đệ tử tức thì đang chuẩn bị lấy cháo mừng 8 tháng chạp, gà vịt thịt cá cùng tế tự phẩm, tạp dịch trong đại viện tràn đầy vui cười thanh âm, phi thường náo nhiệt.

"Lại là. . . Tịch Bát rồi hả? !"

Tô Trần chứng kiến cái này hàng năm một lần quen thuộc tình cảnh, không khỏi sững sờ, vừa rồi nhớ tới, ngày mai sẽ là Tịch Bát.

Tâm tình của hắn thấp xuống, khẽ thở dài.

Những năm này, mỗi gặp Tịch Bát, hắn dù sao vẫn là nhớ tới bản thân trước kia tại Chu Trang quê quán, cùng cha mẹ cùng một chỗ tế tự tổ tiên, sau đó tại lão thuyền đánh cá bếp lò, nấu chín vị mặn cháo mồng 8 tháng chạp, tổng hội nhiều hơn bên trên một ít muôi dầu mỡ heo, nhỏ hạt thịt nát, một chút muối ăn cùng các loại hành tây củ tỏi, tung bay nồng đậm bánh rán dầu khí.

Nhị đệ cùng Tam muội đang cầm nhỏ chén gỗ ở một bên trách móc kêu, trông mong nhìn qua bếp lò trong cái hũ cháo mồng 8 tháng chạp, một bộ gào khóc đòi ăn bộ dạng, náo nhiệt lại vui vẻ, cái kia đoạn sung sướng thời gian.

Không biết, cha mẹ có mạnh khỏe? Nhị đệ Tam muội, nhưng đặt mua quần áo mới?

Những năm này, hắn thường nhờ vả Trương Đồ Phu đến Chu Trang mang hộ ngân lượng trở về.

Trương thúc tới Dục Vương sơn trang thăm viếng Thiết Ngưu thời điểm, cũng chưa từng đã từng nói qua Chu Trang trong nhà có cái gì chỗ không ổn. Chỉ là thay cha mẹ gửi tới mấy câu, dặn dò hắn hảo hảo ở tại Tật Dịch Đường làm việc, chớ thả thỏm nhớ mong trong nhà, nhằm báo thù Dục Vương Bang thu lư chi ân.

Nghĩ đến, trong nhà có lẽ hết thầy mạnh khỏe.

Chỉ là, một năm kia hàn đông lạnh tháng chạp, hãn bi thương rời nhà trốn đi, đi vào Cô Tô thị trấn muốn sống công việc, thiếu chút nữa chết đói đầu đường. May mắn được hảo huynh đệ a Sửu tiếp tế một chút, vượt qua cửa ải khó, gia nhập Được Vương Bang sau mới nấu qua cái kia đoạn lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ) thời gian.

Nhớ tới năm đó mùa đông, hãn thường đang ở trong mộng bừng tỉnh ngồi dậy, trong lòng lo sợ không yên, trắng đêm khó ngủ. Cũng không biết bao lâu, mới có thể cởi bỏ cái này trong lòng chi kết.

Tô Trần đang muốn đến, bầu trời lại phiêu linh lên Tiểu Tuyết tiêu.

"Lại tuyết rơi. . . Còn là giống nhau băng lãnh!"

Tô Trần thần sắc có chút âm đạm, duỗi đầu ngón tay tiếp được một băng hàn tuyết hoa, sững sờ nhìn qua xuất thần, dường như Độc Cô khác hãn di thể hệ.

"Tô sư huynh, này làm sao rồi hả?"

"Đúng vậy a, Tô sư huynh sắc mặt có chút âm đạm, không dễ coi? Có phải hay không nhiễm lên phong hàn, sư huynh hảo hảo nghỉ ngơi! Trong nội đường công việc, được chúng ta này!"

Một ít ra vào tạp dịch đại viện cấp thấp tạp dịch các đệ tử, chứng kiến Tô Trần ngây người, không khỏi kỳ quái, nhao nhao dặn dò, có chút ân cần.

"Ở đâu a, Tô sư huynh đây là càng ngày càng được cao thủ phong phạm rồi! Hãn trông thấy tuyết bay xuất thần, tất nhiên là đúng tu luyện lòng có cảm ngộ, nghĩ đến có một không hai tuyệt học, cùng chúng ta những tu luyện này thiên phú thấp đệ tử lại bất đồng!"

Khổng Tâm Xảo đang bận lấy dạy vài tên người mới thiếu nữ đâm đèn lồng màu đỏ, nghe xong chúng cấp thấp bọn tạp dịch nghị luận, không khỏi

cười đùa nói, thần sắc có chút hâm mộ.

"A!"

Tô Trần sờ lên cái mũi, cười cười.

Không lâu trước đó, hắn hưởng trong nội đường nhận được một khối trung cấp chấp sự lệnh bài. Nhị lưu cảnh giới đệ tử, liền có thể tấn chức Tịch Dịch Đường trung cấp chấp sự rồi.

Đây là hắn che giấu đại bộ phận thực lực.

Nếu không, dựa theo chân thật tu vi, hắn đã sớm tấn chức cao cấp chấp sự, gần với Tịch Dịch Đường chính phù hợp Đường chủ, thuộc về Tịch Dịch Đường cao cấp quản sự tầng.

Tô Trần không muốn đưa tới quá nhiều phiền toái, cũng không muốn đi làm trong nội đường cao cấp quản sự, vì vậy đầu đem làm trung cấp chấp sự liền tốt.

Nhưng hắn ít xuất hiện, tại Tịch Dịch Đường những người khác trong mắt, có thể đã không giống nhau.

Lấy Tô Trần trẻ tuổi tuổi, tại Tịch Dịch Đường mấy trăm trong hàng đệ tử, ngăn ngừa bốn năm năm liền đột phá nhị lưu cảnh giới, tấn chức trung cấp chấp sự, có thể nói là cực kỳ hiếm thấy.

Ba năm này tới, rất nhiều tân đệ tử gia nhập Tịch Dịch Đường. Chúng người mới các đệ tử đều muốn Tô Trần trở thành Tịch Dịch Đường trẻ tuổi cao thủ đến đối đãi, cực kỳ khâm phục cùng kính trọng.

Rồi hãy nói, Tô Trần người tốt thân thiện, tại Tịch Dịch Đường cũng không khi dễ vãn bối người mới, thanh danh luôn luôn thật tốt, liền Tịch Dịch Đường cao tầng cũng có chút tán thưởng.

Chu Miệt Nhân mỗi lần nhìn thấy Tô Trần, trong lòng đều ghen ghét phát cuồng, rồi lại cũng không dám đi trêu chọc Tô Trần.

Bởi vì hắn cũng không quá đáng nhệ lưu cảnh giới mà thôi, lăn lộn mấy chục năm mới lăn lộn cho tới hôm nay cái này địa vị. Có thể đoán được, Tô Trần mới mười bảy tuổi liền sánh vai với hắn, tại Tạp Dịch Đường sớm muộn muốn nhảy ở hắn ở trên. Tự nhiên, cũng không dám đắc tội tại Tô Trần.

"Không có gì, chính là gần nhất mấy tháng tại trong sơn trang chờ quá lâu, chưa từng đi ra ngoài, tâm tình có chút khó chịu. Các người làm việc đi, ta đi thị trấn đi dạo là tốt rồi!"

Tô Trần hướng Khổng Tâm Xảo cùng những cái kia người mới tạp dịch các đệ tử cười cười, thở dài một hơi, không thể lại suy nghĩ nhiều những phiền não kia sự tình.

Nếu như ngày mai chính là Tịch Bát, cái kia Cô Tô thị trấn đường đi nhất định sẽ thập phần náo nhiệt. Cô Tô thị trấn đầu đường, từng nhà đều giăng đèn kết hoa, chuẩn bị ngày mai tế tự, khẩn cầu năm sau được một cái mùa thu hoạch năm.

Tô Trần nghĩ đến đi Cô Tô thị trấn náo nhiệt địa phương đi dạo giải sầu, dính dính vui mừng bầu không khí, tránh cho trong lòng lấp kín được sợ hãi.

Hơn nữa, mười dặm tám hương thôn trấn dân chúng vào thành chào hàng đồ tết, thị trấn các loại quán nhỏ buôn bán đặc biệt nhiều, gặp theo các nơi mang đến quý hiếm đặc sản bán.

Hắn nói không chừng, còn có thể trong huyện thành sưu tập đến mấy thứ Linh tài liệu. Nếu là tìm không thấy, coi như là giải sầu đi.

Mặt khác, thuận tiện đến phía đông Thành Hoàng miếu đồ nát tìm a Sửu, Tô Trần gần nhất tại trong sơn trang đóng cửa tu luyện, đã hơn mấy tháng không gặp a Sửu rồi.

...

Cô Tô thị trấn phía đông, Thành Hoàng miếu đồ nát.

Một gã trên mặt ngăm đen có một đạo thanh sọc trẻ tuổi võ giả, đang tại trước miếu một khối đất trống luyện võ, cái trán hai bên huyết Thái Dương nhô lên, toàn thân cơ bắp rắn chắc, trên lưng nóng hôi hổi, hiển nhiên nội gia chân khí có chút hùng hậu.

"Phốc!"

A Sửu một đôi tay không tắc sắt cấp tốc đánh ra, trong nháy mắt xé rách không khí rét lạnh, tuôn ra một hồi nhẹ kêu thanh âm, cương liệt uy mãnh.

Trước miếu tuyết hoa theo gió mà động, một cỗ mạnh mẽ hùng hậu chân khí tại hân chung quanh mấy trượng bên trong gợn sóng, quấy nhiễu chung quanh tuyết động.

Tô Trần biết rõ a Sửu ham võ, như thường ngày liền ưa thích tại thành đông miếu thành hoàng luyện quyền, nơi đây có rất ít ngoại nhân gặp tới quấy rầy.

Hắn đi vào miếu thành hoàng cách đó không xa, chính chứng kiến a Sửu tại tu luyện quyền pháp, rất có cao thủ nhất lưu võ học đại thành phong phạm, cũng không khỏi tán thưởng.

Ba năm này tới, không chỉ là hân tu vi của mình tăng lên cực nhanh, a Sửu tu vi cùng võ kỹ cũng tiến triển có chút thần tốc.

A Sứ tu luyện chính là dốc sức liều mạng tam lang, say đắm ở trong tu luyện, hầu như mỗi ngày đều bảo trì dài bốn canh giờ cường độ cao tu luyện.

Ngắn ngủn bốn năm năm xuống, nhảy lên trở thành nhất lưu trung kỳ cao thủ, tại Thiên Ưng Môn cũng có thể nói là trẻ tuổi một đời nhân tài kiệt xuất thế hệ.

Nhất là gần nhất non nửa năm, Thiên Ưng Môn không ít người mới đệ tử cũng biết, trong môn được một cái tên là a Sứ vũ si, theo một gã không hề có địa vị khổ dịch, tu luyện thành một gã cao thủ nhất lưu, thanh danh lên cao. Liền Thiên Ưng Môn cao tăng đều có chút tán thưởng, thường thường cổ vũ bên trong cửa người mới đệ tử, lấy a Sứ làm gương, có thể chịu được cực khổ, tôi luyện được ngày qua ngày khổ luyện.

Cùng Tô Trần không đồng dạng như vậy là, a Sứ đi là hoàn toàn cương mãnh chiêu thức đường đi, học võ kỹ chiêu pháp vẫn như cũ lộn xộn, đem Thiên Ưng Môn nhiều đến trên trăm loại hoàn toàn bất đồng võ kỹ chiêu thức, hoàn toàn hỗn tạp cùng một chỗ.

Nguyên bản, đó cũng không phải tốt võ kỹ phương pháp tu luyện.

Nhưng mà được Tô Trần tự mình mở thảo dược đơn thuốc, lấy thảo dược tôi thể bổ khí, a Sứ hạ đan điền cùng trung đan điền chân khí căn cơ nội tình tu luyện vô cùng vững chắc. Trước căn cơ vững chắc, võ kỹ uy lực tự nhiên là hung mãnh.

Hơn nữa, cái này bốn năm năm a Sứ thường xuyên có cơ hội cùng Tô Trần vị cao thủ này luận bàn võ kỹ, kinh nghiệm thực chiến cũng trở nên càng ngày càng mạnh. Ngược lại bị a Sứ xông ra một cái thích hợp hấn từ thân võ kỹ đường đi tới, suy nghĩ ra một ít Kỳ Môn thiên chiêu.

A Sứ chuyên luyện "Loạn tuyến", Thiên Ưng Môn một ít trẻ tuổi cao thủ nhất lưu không phục, cùng a Sứ giao thủ, vội vàng không kịp chuẩn bị

bị a Sửu "Không bám vào một khuôn mẫu, không hề có dấu hiệu" phương thức xuất chiêu quấy rầy tiết tấu, bình thường thua đầy bụi đất.

A Sửu khloe mắt thoáng nhìn Tô Trần xuất hiện, không khỏi kinh hỉ dừng lại, thu quyền, nói: "Trần ca nhi, rất lâu không gặp người tới huyện thành, hôm nay như thế nào có rảnh tới thị trấn chơi?"

"A Sửu, mấy tháng không thấy, tu vi của người lại tinh tiến không nhỏ! Ta tại Dược Vương trong sơn trang sống lâu rồi, hôm nay có chút ít phiền muộn, liền tới thị trấn đi dạo một vòng. Nghĩ đến người khả năng ở chỗ này tu luyện võ kỹ, liền trước sang đây xem xem."

Tô Trần cười nhạt, dạo bước đi vào trước miếu.

"Haha, Đúng vậy! Ta thế nhưng là vui đầu khổ tu ba tháng, võ kỹ rất là tinh tiến. Tới, chúng ta luận bàn một chút, thử xem ta mới học một ít võ kỹ! Xem chiêu ——!"

A Sửu đặc ý cười to, đột nhiên dưới bàn chân một chút, hóa thành một đạo quỷ dị thân ảnh nổ bắn ra mà ra, mang theo một cỗ gió mạnh hướng Tô Trần tấn công mạnh tới đây, liền thi triển tại Thiên Ứng Môn trong mới học được nhiều cái kỳ chiêu.

Tô Trần ánh mắt hơi rét, thân ảnh nhoáng một cái, dưới chân liền đạp vài bước, nhàn nhã dạo chơi, nhẹ nhõm mau né a Sửu gần nhất mới học được hiểm chiêu kỳ chiêu.

Tô Trần đầu tu luyện qua ba cái sau cùng dễ hiểu nhập môn cấp võ kỹ, nhập môn quyền pháp, cước pháp cùng bộ pháp. Hắn chưa từng tu luyện qua cái gì ở bên trong, cao cấp võ kỹ.

Nhưng hắn sớm đã vượt qua "Lấy chiêu phá chiêu" cảnh giới, mà là "Lấy vô chiêu, phá vô chiêu" .

Bởi vì, đối thủ võ kỹ chiêu thức với hãn mà nói, đều bị trong nháy mắt phân giải đã thành từng cái một đơn giản tứ chi động tác.

Mà những thứ này tứ chi động tác, đối với Tô Trần mà nói, hiển nhiên cũng không bí mật đáng nói. Dù là những động tác này ẩn chứa mạnh mẽ chân khí, cũng có được rõ ràng dấu hiệu.

Tô Trần bản thân không có chiêu thức. Trong mắt hãn, địch nhân cũng giống nhau không có chiêu thức.

A Sữu chợt quát một tiếng, song quyền tia chớp bình thường liên kích oanh ra, hung hãn mãnh liệt bá đạo, vài tấc quyền kinh chân khí quyền mang, nhập vào cơ thể mà ra.

Đáng tiếc, liền Tô Trần bóng dáng đều không dính nổi.

"Lại đến!"

A Sữu hét lớn, biết rõ như vậy không cách nào đánh thắng Tô Trần.

Hãn mãnh liệt một chân đạp đẩy, ẩn chứa mạnh mẽ chân khí một cước, "Oanh", trước miếu một trượng mặt đất, dày ba tấc phiến đá từng khúc rạn nứt vỡ vụn thành bụi phấn cát nhỏ.

Trong chốc lát cát bay đá chạy, sương mù cát bụi bao phủ mười trượng phạm vi chi địa, triệt để che đậy tầm mắt.

Chỉ có tạo ra mảng lớn vật che chắn tầm mắt cát bụi, hãn mới có như vậy một tia cơ hội, thừa dịp hỗn loạn, đang luận bàn chính giữa thẳng như vậy một quyền hai chân.

Thế nhưng là, a Sữu khiếp sợ phát hiện, hãn tại cái này đầy trời sương mù cát bụi bên trong, lại như cũ dính không đến Tô Trần góc áo.

A Sừu toàn lực thi triển một chiêu liên hoàn đá bay, thất bại, cát bụi bên trong ngược lại đã mất đi Tô Trần tung tích, không khỏi thần tình kinh ngạc, "Trần ca nhi, cát bụi tràn ngập, người lại nhìn không thấy, như thế nào còn có thể né tránh ta ra chiêu?"

"Ta nghe được. . . Ta khuyên bảo qua người, ra chiêu nhất định phải để lối thoát, bằng không gặp được cao thủ gặp chịu đau khổ."

Tô Trần bình thản nói, nhắc chân vọt quét, trong nháy mắt đá vào a Sừu trên đầu. Lực đạo bình thường, nhưng mà đủ để trong nháy mắt làm cho a Sừu mất đi cân bằng.

A Sừu "Phù phù" một tiếng, ngã trên mặt đất, lập tức ỉu xìu.

Khổ tu mấy tháng, vẫn chưa được, lấy hãn nhất lưu trung kỳ cảnh giới, hôm nay tại Thiên Ứng Môn cùng tuổi trẻ tuổi trong đồng lứa khó gặp gỡ địch thủ. Nhưng lại ngay cả Tô Trần góc áo đều đánh không đến. Phần này thực lực, kém không phải nửa lần hay một lần.

"Đây không phải với người luận bàn, mới sử toàn lực đi! Ài, mà thôi, đừng đánh. Chờ ta tu luyện nữa cái mười năm, đã đến nhất lưu hậu kỳ, sớm muộn có thể đuổi theo thực lực của người."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 64: Cô Tô Náo Nhiệt

A Sữu theo một mảnh hỗn độn cát đá trên mặt đất, một cái cá chép vùng lên lên tới.

Những năm này, đã sớm thói quen bị Tô Trần đánh ngã, hẳn cũng không nhụt chí, cười đùa nói vài câu, tu luyện võ kỹ hơi mệt chút, liền tại miếu thành hoàng cánh cửa trên thềm đá nghỉ ngơi.

"Có lòng tin như vậy, có thể đạt tới thực lực của ta?"

Tô Trần cười nói.

"Đó là đương nhiên, ta mới là nhất lưu trung kỳ, mà trần ca nhi người là nhất lưu hậu kỳ cảnh giới đỉnh phong, chênh lệch nhìn qua không nhỏ. Nhưng chúng ta đời này tu luyện tới nhất lưu hậu kỳ cảnh giới đỉnh phong, cũng không sai biệt lắm sẽ chấm dứt.

Thành tông sư hy vọng quá mơ hồ, ta cũng không đi trông chờ. Trước trần ca nhi người không thể bước vào thượng đan điền trở thành một đời tông sư, ta đây sớm muộn có một ngày cũng có thể đạt tới hậu kỳ cảnh giới đỉnh phong, đuổi theo bình thực lực của người!"

A Sữu vỗ bộ ngực, tràn đầy tự tin nói.

Tô Trần không khỏi cười khẽ.

Đúng vậy a, a Sữu cái này bốn năm năm căn cơ vững chắc, võ kỹ trình độ đã vô cùng thành thạo cao siêu.

Nếu như hần không phải một đại tông sư mà nói, lấy a Sứ như vậy dốc sức liều mạng khổ luyện năm năm đến mười năm trái phải, quả thật có thể đuổi theo bình thực lực của hần. Dù sao đồng dạng là nhất lưu hậu kỳ cảnh giới đỉnh phong mà nói, chỉ có số lượng chênh lệch, bản chất chênh lệch cũng không phải rất lớn.

Chỉ có đại cảnh giới chênh lệch, mới lộ ra không thể vượt qua.

Chính như, nhị lưu hảo thủ có được chân khí sau đó, có thể nhẹ nhõm nghiền ép tam lưu võ giả. Mà cao thủ nhất lưu bằng vào hùng hậu chân khí, mới có thể đánh bại chân khí bạc nhược yếu kém nhị lưu hảo thủ.

Nhất lưu cao thủ đứng đầu chỉ có đối mặt một đại tông sư thời điểm, mới sẽ có vẻ mềm yếu vô lực.

Hai người tại Thành Hoàng miếu đổ nát trước, nói chuyện phiếm trong chốc lát.

Tô Trần nghĩ đến chính mình vài năm tu luyện tiên thư công pháp, không khỏi có chút cảm thán nói: "A Sứ, người nói trên đời này có hay không Tiên Nhân, tại một đại tông sư ở trên?"

Hần cảm giác, mình đã mơ hồ đụng chạm đến một cái xa so với giang hồ càng thêm thần kỳ Tiên Nhân thế giới.

Thế nhưng là hần đều muốn xa hơn trước đó bước ra một bước, rồi lại lộ ra xa không thể chạm.

Tô Trần cả đời chưa từng gặp qua Tiên Nhân, trong truyền thuyết Tiên Nhân có được di sơn đảo hải giống như Tiên Lực, bạch nhật phi thăng thần thông, làm cho người vô hạn mơ màng.

Thế nhưng là, hần tuy có 《Tiêu Diêu Du Phù Du Thiên》 cái này Tiên gia pháp môn nơi tay, nhưng không biết tại sao, tu luyện trọn vẹn ba năm

cũng không có động tĩnh gì, cũng không biết là chỗ đó có vấn đề.

Ngược lại là cái kia tám miếng bình thường Linh phù ngọc giản, đã có một chút thu hoạch, ba năm trôi qua làm ra mấy tấm "Kim giáp lực sĩ phù", mới khiến cho hắn cảm thấy, cái này tiên thư cũng không nghi ngại.

Tô Trần hoài nghi, Ngô quận duy nhất một cái tiếp cận nhất Tiên Nhân cảnh giới nhân, hẳn là Hàn Sơn chân nhân.

Ngô quận dân chúng đều nói Hàn Sơn chân nhân thần thông quảng đại, thần long thấy đầu không thấy đuôi, chính là Ngô quận thứ nhất thế ngoại cao nhân.

Những người trong giang hồ cũng biết, cái này "Thế ngoại cao nhân" kỳ thật cũng chỉ là chỉ tông sư cảnh đệ nhất cao thủ mà thôi, cũng không phải là mà nói Hàn Sơn chân nhân là một gã Tiên Nhân.

Hàn Sơn chân nhân có lẽ so với hắn biết rõ đối nhiều một ít về Tiên Nhân sự tình.

Nhưng Tô Trần theo Thanh Hà đạo trưởng trong phòng cầm đi một cuốn 《Tiêu Diêu Du》 tiên thư, nào dám đi tìm Hàn Sơn chân nhân, tránh né cũng không kịp.

A Sứ rất nghiêm túc suy nghĩ một hồi lâu, mới gãi gãi đầu nghi ngờ nói: "Trên đời này có hay không Tiên Nhân? Thị trấn quán trà thuyết thư tiên sinh, ngược lại là ưa thích giảng một ít Tiên Nhân truyền thuyết, mà nói Tiên Nhân có thể trường sinh bất lão, làm Linh phù, giá phi kiếm, thần thông quảng đại, pháp lực vô biên.

Nhưng mà, ai cũng không có chân thực thấy Tiên Nhân tại chúng ta trên đỉnh đầu bay qua a! Chúng ta người giang hồ chú ý chính là mắt thấy mới là thật, rèn luyện khí huyết, tu luyện chân khí, những thứ này mới là thật sự đồ vật. Không giống những cái kia thuyết thư nhân hòa bọn đạo sĩ, ưa thích

cổ làm ra vẻ huyền bí tới, mỗi ngày nói khoác Tiên Nhân lợi hại tới lừa gạt dân chúng!"

A Sửu hiển nhiên là không cảm thấy, trên đời này được chính thức Tiên Nhân tồn tại. Có lẽ có đi, nhưng là qua đời tục phạm trần xa không thể chạm.

'Linh phù, ta ngược lại là được hai ba ngó. Nhưng ta cũng không phải là Tiên Nhân, còn kém thật xa.'

Tô Trần trong nội tâm thầm nghĩ, những lời này chỉ có thể dấu ở trong bụng.

Hắn đứng lên nói ra: "Mà thôi, không nói những thứ này hư vô mờ mịt sự tình, mấy ngày nay tại trong sơn trang bị đè nén, rất lâu chưa đi đến huyện thành. Đi, chúng ta đi dạo chơi, ngày mai chính là Tịch Bát, hôm nay trong huyện thành khẳng định vô cùng náo nhiệt, quà vặt bánh ngọt bán hàng rong nhiều, chúng ta mua tốt hơn ăn đi."

Hắn trong túi quần dẫn theo mấy lượng bạc vụn, đỉnh đầu dư dả, tự nhiên không keo kiệt.

"Được, nội thành được nhà mới khai trương ven đường cửa hàng, bán đậu hũ tiêu rất không tồi!"

A Sửu đại hỉ gật đầu, một nhảy dựng lên, đập phúi mông cùng Tô Trần đến Cô Tô thị trấn mà đi.

Trên người hắn không có gì ngân lượng, những năm này làm việc lật vật tích góp từng tí một hơi có chút tiền nhàn rồi, cũng đều mua thảo dược tòi thể bổ khí tu luyện rồi đi, bình thường cái nào cam lòng tiêu tiền mua chút ít bánh ngọt ăn.

Chính dễ dàng cùng theo Tô Trần, đi thị trấn ăn uống miễn phí, giải giải mấy tháng này thèm.

...

Hai người theo đông thành cửa, tiến vào Cô Tô thị trấn.

Tô Trần phát hiện Cô Tô thị trấn trên đường phố dị thường náo nhiệt, tùy ý có thể thấy được hương trấn tới bán hàng rong đầy tớ, điều này cũng không kỳ lạ quý hiếm.

Làm cho hần kinh ngạc là, trong huyện thành xuất hiện rất nhiều huyện khác tới giang hồ hào khách, từng cái một mang theo đao kiếm, cưỡi con ngựa cao to, khí vũ hiên gương cao, nhìn quanh tự nhiên.

Trên người bọn họ phần lớn có vẻ mắt bang phái đánh dấu, trong đó không thiếu đại bang phái Thiên Ưng Môn, Thiết Kiếm Môn, Mã Bang trưởng lão, hộ pháp, thậm chí Đường chủ cấp nhất lưu cao thủ đứng đầu.

Còn có rất nhiều tiểu bang tiểu phái đệ tử, nhị tam lưu đệ tử, hoặc lưng đeo cái bao, hoặc là mang theo đao kiếm binh khí.

Xem ra, bọn hần tựa hồ cũng là thần thái trước khi xuất phát vội vàng đến Cô Tô thành chạy đến.

Tô Trần không khỏi có chút buồn bực.

Những năm qua, hần cũng ở đây Tịch Bát tới Cô Tô thị trấn chơi bên trên một ngày, cũng không có có nhiều như vậy giang hồ hào khách, trước mắt đến ít hơn nhiều không dưới bảy tám gấp bội.

A Sứ xem Tô Trần bộ dạng này buồn bực thần tình, không khỏi cười nói: "Trần ca nhi, người đang ở đây Được Vương sơn trang chờ đợi mấy

tháng không đi ra, chẳng lẽ là không nghe thấy gần nhất trên giang hồ đã xảy ra vài cái đại sự? !"

"A, trên giang hồ lại xảy ra đại sự gì?"

Tô Trần kỳ quái.

Hắn mấy tháng này không có ly khai sơn trang, lại tại đóng cửa tu luyện, xác thực không có nghe được cái gì sự tình. Mà sau cùng gần ba năm đều bận rộn tại Ngô quận mười ba huyện sưu tập Linh tài liệu, đối với chuyện trên giang hồ, cũng rất ít chủ động đi qua hỏi.

Hắn tự mình trải qua duy nhất một trận Ngô quận giang hồ đại phong ba, cái kia chính là Hàn Sơn đạo quán sách quý mất trộm án, hầu như kinh động đến hết thầy lớn nhỏ bang phái thế lực. Trừ lần đó ra, hắn biết rõ đầy đều là thủy phi Đình Thập Tam ăn cướp các loại giang hồ việc nhỏ, không đáng giá nhắc tới.

A Sưu lập tức nói đoạn thời gian gần nhất, Ngô quận trên giang hồ mới nhất cùng một chỗ ngập trời đại án.

Nguyên bản tại tầm mười năm trước, Ngô quận năm đại bang phái thực lực gần, là địa vị ngang nhau.

Nhưng gần nhất năm sáu năm, trôi giạt khắp nơi lưu dân trên diện rộng tăng nhiều, Cự Kinh bang trắng trợn thu nạp lưu dân, thực lực luân phiên tăng vọt, đã áp đảo nhiều bang ở trên.

"Mấy tháng trước, Cự Kinh bang xuất động mấy nghìn tên tinh nhuệ thủy phi, đánh cướp hơn mười chiếc thuyền đến phương bắc cỡ lớn quan lương đội thuyền, giết bảo vệ thuyền quan binh. Toàn bộ Ngô quận lớn nhỏ bang phái, đều bị Cự Kinh bang đại thủ bút làm cho khiếp sợ ở."

"Trước kia Cự Kinh bang đám thủy phi, cũng chỉ là bình thường ăn cướp địa phương phú thương, vơ vét tài sản ngư dân, tiểu đả tiểu nháo mà thôi, không dám đối với quan phủ ra tay, đối với triều đình mà nói chỉ là địa phương nhỏ họa. Hiện tại Cự Kinh bang đánh cướp rất nhiều quan lương, đây chính là công nhiên cùng triều đình là địch, cùng mưu phản không sai biệt lắm, còn kém công khai cử binh tạo phản!"

"Phía nam tất cả quận thừa thãi lương thực, là cung ứng phương bắc đại kho lương. Cự Kinh bang cái này cướp bóc nhóm này chuyển đến Kinh Thành quan lương, trực tiếp uy hiếp được nam bắc Đại Vận Hà an toàn, thậm chí là Kinh Thành an nguy."

"Triều đình tức giận, Ngô quận Thái Thú lập tức mang mấy nghìn tinh nhuệ thủy quân quan binh, tiến về trước vây quét chiếm giữ Thái Hồ Cự Kinh bang. Nhưng mà quá khinh địch, tiêu diệt không được, ngược lại tổn binh hao tướng. Ngô quận Thái Thú đã bị triều đình cách chức điều tra, rất nhiều phủ nha quan viên rơi đài."

"Nghe nói triều đình phái một vị mới Thái Thú tới Ngô quận. Chỉ là dưới mắt, vị kia tân nhiệm Thái Thú chưa đến nhận chức, toàn bộ Ngô quận đều là nhân tâm rung chuyển bất an."

Mà Ngô quận quản hạt bên trong mười ba tòa huyện nha, nha dịch cùng thành đình sức chiến đấu bạc nhược yếu kém, càng là không làm gì được Cự Kinh bang, hiện tại những cái kia nha dịch cùng thành đình đều tử thủ lấy thị trấn, không dám rời xa, để tránh ở bên ngoài lọt vào Cự Kinh bang thủy phi tập kích."

"Nhưng mà, cũng may chúng ta Ngô quận còn có bạch đạo bốn đại bang phái, Thiên Ưng Môn, Thiết Kiếm Môn, Mã Bang cùng Dực Vương Bang, thế lực không kém chút nào Cự Kinh bang. Tứ đại bang chủ lực, đều tại tất cả trong huyện thành hoặc là phụ cận, cùng hắc đạo Cự Kinh bang từ trước đến nay phải không hợp."

Cự Kinh bang đám thủy phỉ lo sợ tại tứ đại bang thực lực, tạm thời cũng không dám tới đánh các đại thị trấn. Ta nghe Thiên Ưng Môn sư huynh mà nói, đương kim Đại Đường triều đình họa lớn cũng không tại Giang Nam nhiều quận, mà tại phương bắc Tây Vực dân tộc Thổ Phiên, Đột Quyết các loại bộ tộc, phương bắc binh lực căng thẳng. Vì vậy, Giang Nam nhiều quận khu vực một mực binh nhỏ tướng ít.

Hiện tại Ngô quận người trong giang hồ đều nói, triều đình hư không, đã vô lực trấn trang phục Ngô quận mười ba huyện, về sau cái này Ngô quận chính là chúng ta Ngô quận giang hồ năm đại bang phái thiên hạ."

A Sừu thêm mắm thêm muối, nước bọt bay tứ tung rất nhanh nói qua.

Tô Trần giờ mới hiểu được tới đây, nguyên lai là một món đồ như vậy đại án.

Cái này Cự Kinh bang cũng đúng là điên điên cuồng, liền hướng đình quan lương cũng dám đi ăn cướp. Vấn đề này, có thể so sánh Hàn Sơn đạo quán mất trộm án, ảnh hưởng càng lớn.

"Ngoại trừ 'Cự Kinh bang cướp bóc quan lương' cái này đại án bên ngoài, ngay sau đó một kiện ảnh hưởng có phần chuyện đại sự. Hàn Sơn chân nhân người đã trở về Hàn Sơn đạo quán, cùng Vương Huyện lệnh đi ra trước mặt, chuẩn bị tại chúng ta Cô Tô huyện, tổ chức Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, mời các bang phái, thương thảo như thế nào ổn định cái này hỗn loạn giang hồ thế cục.

Cái này giang hồ đại hội, Ngô quận bên trong hết thầy lớn nhỏ bang phái đều tham gia. Hơn nữa ngày đại hội, liền chắc chắn tại Tịch Bát ban đêm. Vì vậy người mới sẽ thấy, chúng ta Cô Tô huyện hơn nhiều rất nhiều, theo Ngô quận mười ba huyện chạy tới lớn nhỏ bang phái đệ tử."

A Sừu tiếp tục nói.

Tô Trần có chút kinh ngạc nói: "Tịch Bát buổi tối, đó không phải là vào ngày mai sao! Trận này giang hồ đại hội, Cự Kinh bang thủy phi cũng tới?"

"Hàn Sơn chân nhân uy vọng cao, hẳn tự mình ra mặt chủ trì trận này giang hồ đại hội, lớn như vậy mặt mũi ai có thể không cho? Chúng ta Ngô quận ngũ đại trong bang, ngoại trừ hắc đạo thượng Cự Kinh bang thủy phi không có lời mời bên ngoài. Còn lại bốn đại bang phái, Thiên Ưng Môn, Thiết Kiếm Môn, Mã Bang, Dược Vương Bang cao tăng, toàn bộ đều tham gia.

Ta đoán chừng, trận này giang hồ đại hội hẳn là ý định là các bang phân chia địa bàn thế lực, tránh cho lên tranh chấp. Ngô quận mười ba thị trấn tiểu bang tiểu phái thêm nữa, bọn hắn khẳng định không muốn vắng mặt, hầu như đều tới Cô Tô thành tham gia náo nhiệt. Đây chính là bên trên trăm năm qua, Ngô quận giang hồ bang phái lần thứ nhất đại tụ hội, suốt đời khó gặp!"

A Sừu có chút kích động nói.

"A, thì ra là thế!"

Tô Trần khẽ vuốt cằm.

Hắc đạo Cự Kinh bang đám thủy phi lọt vào quan phủ truy nã, cùng bạch đạo bang phái cũng không hợp, tự nhiên không bị giang hồ đại hội mời, đây cũng là trong dự liệu sự tình.

Cái này ít nhất nói rõ, giang hồ hắc bạch hai nhà, vẫn là thế như Thủy Hỏa bất lưỡng lập. Nếu như đám thủy phi cũng công nhiên xuất hiện ở giang hồ trên đại hội, cái này Ngô quận ngày chỉ sợ cũng thật sự đại biến rồi.

Tô Trần nho nhỏ suy nghĩ, cái này hai kiện giang hồ đại sự, gặp đối với tình cảnh của mình gặp có ảnh hưởng gì.

Hắn rõ ràng cảm giác mình thay đổi rất nhiều, đối với mấy cái này phi thường náo nhiệt giang hồ đại sự, có chút không lên trong lòng, trong lòng của mình không có nhắc lên cái gì gợn sóng.

Có lẽ, hết thủy cũng thay đổi đi.

Đối với Tô Trần mà nói, hắn tình nguyện tại 《 Tiêu Diêu Du 》 tu Tiên công pháp bên trong say mê, nghĩ hết biện pháp đi sưu tập Linh tài liệu, cởi bỏ mỗi một đạo Linh phù huyền bí, cũng thích thú.

Tiên trong sách thần kỳ thế giới, đó là một cái xa so với giang hồ kỳ lạ hơn hay thế giới.

Tô Trần đã tại tu tiên biên giới, tiên sơn liền tại phía trước không xa mờ ảo chỗ, lại bị sương mù nơi bao phủ, chỉ kém gây mây gặp núi.

Về phần Ngô quận giang hồ phân tranh, dương danh đứng vạm các loại, đối với hắn hiện tại mà nói, ăn chi không thú vị, trong lúc bất tri bất giác đã mất đi lực hấp dẫn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 65: Thần Bí Cao Thủ

Tô Trần cùng a Sửu hai người, tại Cô Tô thành phần hoa náo nhiệt trên đường phố, vừa đi vừa nói.

"Ngoại trừ cái này hai kiện đại sự bên ngoài, Trần ca nhi người không biết, gần nhất tất cả đại bang phái đều có một chút trẻ tuổi cao thủ xuất hiện! . . . Bọn hăn phần lớn là các đại bang nội môn đệ tử chính giữa cao thủ nhất lưu, cùng chúng ta tuổi không sai biệt lắm, rồi lại trên giang hồ sớm chiếm được đại danh khí. Lần này Ngô quận giang hồ đại hội, tụ tập tất cả nhóm cao thủ, chúng ta cũng tìm cơ hội dương danh đứng vạn!"

A Sửu lại nói một ít Ngô quận trên giang hồ phát sinh chuyện lý thú, người nào người nào trên giang hồ một lần hành động dương danh.

Nói lên những thứ này, hăn phần khởi nước bọt bay tứ tung.

Khi hăn còn là Thiên Ưng khách sạn tiểu hỏa kế thời điểm, trong lòng liền một mực hâm mộ những cái kia trên giang hồ uy danh xa chấn hào khách, đầu ngóng trông mình cũng được một ngày như vậy trở thành tiểu ngạo giang hồ đại hào khách.

Những năm này hăn ngày đêm khổ luyện, đã bước vào cao thủ nhất lưu cảnh giới, khoảng cách cái ngày đó không xa, kém chỉ là như vậy trên giang hồ mặt mày rạng rỡ, danh chấn giang hồ cơ hội mà thôi.

Tô Trần khẽ gật đầu, tuy rằng hăn thiếu đi tại giang hồ dương danh chi tâm, nhưng cái này không ngại hăn đối với cái này giang hồ đại hội đựng lên một phần náo nhiệt. Cũng không giảm tại trong huyện thành đạo phố

hào hứng, thuận tiện nhìn xem có thể hay không sưu tập đến chế tác Linh phù Linh tài liệu.

Hắn tại Duyệt Vương sơn trang chờ đợi hơn mấy tháng, cần đi ra hít thở không khí, dĩnh dĩnh não nhiệt vui mừng bầu không khí.

Không bao lâu, hai người liền đã đến a Sưu theo như lời nhà kia ven đường mới khai trương đậu hũ cửa hàng, a Sưu mà nói nhà này mới mở cửa hàng, đậu hũ tiêu khẩu vị mới lạ ăn ngon.

Tô Trần hiếu kỳ cuối cùng cái này đậu hũ tiêu là cái gì mới lạ pháp, liền nghĩ đến xem.

"Chủ quán, tới hai chén đậu hũ hoa, thêm một muỗng đường, cộng thêm hai cái bánh tiêu."

Tô Trần tại cửa hàng một bàn ngồi xuống, hướng chủ quán nói.

"Ai, ta chén kia không muốn đường, muốn vị mặn đấy! Muốn hai cái bánh rán, cũng là mặt thật."

A Sưu vội vàng kêu lên.

"Mặt thật đậu hũ hoa, còn có loại này phương pháp ăn? Mùi vị không cảm thấy là lạ đấy sao?"

Tô Trần rất là kinh ngạc.

"Ta biết ngay người sẽ kỳ quái!"

A Sưu khẽ nhếch miệng, ôm bụng cười cười to nói: "Đây là một vị phương bắc tới khách thương mang đến mới phương pháp ăn, gần nhất tại Cô Tô nội thành có chút lưu hành. Cái này vị mặn đậu hũ tiêu, lại rải lên một ít bột rang đậu, lại thêm một ít muối dầu vừng, dấm chua, xanh hồng

cây ớt cùng một chút hành thái, liền ăn đậu bắt đầu mang nhai sức lực, như vậy ăn mới chua cay thoải mái đủ vị!"

Chủ quán đồng ý một tiếng, rất nhanh bưng lên hai chén bắt đồng đậu hũ nào.

"Người cái này không phải ăn đậu hũ hoa a, rõ ràng là tại ăn đồ gia vị!"

Tô Trần nhìn xem a Sửu trong bát một đồng hỗn tạp sắc liệu, lại nhìn xem bản thân trong bát rõ ràng đậu hũ hoa.

Hắn là xem không hiểu, nhẹ nhàng khoan khoái đậu hũ hoa trong tại sao phải thêm một ít rang đậu, cây ớt, dầu vừng cùng hành thái, như vậy mùi vị không phải biến lộn xộn sao? Như thế nào phân biệt các màu tư vị, sao có thể nếm ra đậu hũ hoa bản thân ngọt thuần vị.

"Người là không hiểu cái này chua cay thoải mái tư vị, từ khi hưởng qua một lần cái này thả xào đậu, cây ớt, dầu vừng cùng hành thái mặn đậu hũ hoa, ta sẽ thấy không có đi ăn thanh đạm ngọt đậu hũ hoa rồi."

A Sửu cười to nói.

Tô Trần lắc đầu, cũng không để ý tới a Sửu, dùng cái muỗng một mình ăn ngọt đậu hũ hoa.

Tại hắn xem ra, cái này đậu hũ hoa sẽ hơi vị ngọt đấy, mới có thể nhắm nháp ra đậu hũ hoa bản thân thuần chính tư vị, màu sắc trong sạch, mùi vị thuần khiết.

Hơn nữa hai cây mới sắc thuốc mềm yếu bánh quẩy, mùi thơm xông vào mũi, vậy đối tuyệt vời. Mỗi ngày nếu là có thể ăn một hồi trước, quả thực thần tiên hưởng thụ, làm cho người cảm thấy mỹ mãn.

Tô Trần đang tại sạp hàng nhỏ bên trên nếm lấy đậu hủ hoa, đột nhiên cảm giác được cái gì.

Hắn không khỏi ngẩng đầu, hướng đầu đường xa xa nhìn lại.

Đã thấy một gã mang mũ rộng vành áo đen khách, bên hông buộc lên một thanh mộc mạc ba thước thanh phong kiếm, từ đối diện đầu đường xa xa đi tới.

Cái kia áo đen kiếm khách trên thân một cổ quạnh quẽ cô tuyệt chi khí, bộ mặt bị mũ rộng vành vật che chắn hơn phân nửa, chỉ có thể nhìn đến khóe miệng phía dưới gương mặt lạnh lùng đường cong.

Trên đường phố, náo nhiệt như thường.

Thế nhưng là Tô Trần rồi lại khiếp sợ phát hiện, cái kia áo đen kiếm khách tại náo nhiệt trong đám người, nhìn như đi theo bước mà đi, nhưng mỗi một bước dường như tự nhiên chút nào không tỳ vết.

Hắn những nơi đi qua, cả đầu hỗn loạn mà ồn ào đường đi, dường như đều ở đây trong chốc lát đều rõ ràng yên tĩnh trở lại, tiếng âm ỹ biến mất không thấy gì nữa.

Vị này mang mũ rộng vành áo đen kiếm khách, dường như cùng thế hệ cô tuyệt, cô độc một người đi tại cái này hồng giữa trần thế. Không người tin tưởng đi theo, cũng không có gánh nặng trên người.

Đây là tông sư đặt thù bộ pháp.

Đây là tâm cảnh đạt tới rất mạnh cảnh giới, mới có thể như thế!

Cao thủ!

Tuyệt đại cao thủ!

Tô Trần tâm thần chấn động, hẳn chưa bao giờ nghĩ tới, Ngô quận giang hồ một đại tông sư, có thể đạt tới như thế phi phàm xuất trần cảnh giới.

Tự nhiên, cũng chỉ có đồng dạng là tông sư, mới có thể nhìn ra cái này áo đen kiếm khách không giống người thường.

Áo đen kiếm khách tại Cô Tô thành phần hoa náo nhiệt đầu đường dạo chơi mà đi, cũng không biết tại đi dạo cái gì, dạo bước đến ven đường bán đậu hủ hoa sạp hàng bên cạnh.

Hắn lờm Tô Trần cùng a Sữu liếc, nhưng là ngoài ý muốn ngừng lại, bình thản cười hỏi: "Hai vị Tiểu ca, bàn này còn có những người khác ngồi?"

"Chưa, không ai ngồi! Huynh đài mời!"

A Sữu chính vui đầu ăn mặn đậu hủ, đột nhiên nghe được được một vị đi ngang qua giang hồ hào khách chủ động tìm bọn hắn bắt chuyện, không khỏi trong lòng thích, vội vàng nhiệt tình chào mời.

Hắn ngày thường ít giao tiếp, ngoại trừ Tô Trần cùng số ít Thiên Ưng Môn đệ tử bên ngoài, hầu như cũng không biết cái gì người trong giang hồ.

Nhất là như vậy một vị, rõ ràng cho thấy giang hồ đại hào khách phong phạm nhân vật, nguyên ý theo chân bọn họ bắt chuyện. Điều này hiển nhiên, là đối với hai người bọn họ nhận thức.

Cái kia áo đen kiếm khách cũng không khách sáo, tại cái bàn một bên chỗ trống ngồi xuống, nhìn a Sữu trong bát đậu hủ hoa liếc, cười nhạt nói: "Cái này vị mặn đậu hủ nào, ngược lại là mới lạ! Chủ quán, cũng tới một chén như vậy đây, đợi ta nếm thử mùi vị."

Rất nhanh, chủ quán bưng một chén vị mặn đậu hủ hoa tới đây.

"Cái này mặn đậu hũ tư vị xác thực kỳ lạ. . . Hương, chua, cay, các màu khẩu vị đều đủ, rang đậu còn có phương bắc thoải mái sức lực!"

Áo đen kiểm khách dùng cái muỗng, lướt qua một con, thường thức một phen.

"Hặc hặc, đại ca cũng như vậy cảm thấy?"

A Sửu gặp hấn tán thưởng, không khỏi đại hỉ, liền vị này vốn không quen biết giang hồ đại hào khách đều như vậy đồng ý, cái này đủ để chứng minh ánh mắt của hấn không tệ, "Đại ca cao tính đại danh?"

"Một, họ Hàn."

Áo đen kiểm khách nói.

Tô Trần lông mày hơi nhảy một cái, thần sắc bình tĩnh như thường.

"Hàn? Cái này họ giống như cũng không nhiều cách nhìn, Hàn đại ca hào sảng, thích hợp ăn cái này mặn đậu hũ hoa."

A Sửu hồn nhiên vô cảm thấy, cười nói.

"Vị tiểu huynh đệ này, ta và người vậy cũng là mới quen đã thân rồi!"

Áo đen kiểm khách không có ăn nữa, buông cái muỗng, thản nhiên nói: "Tư vị này cố nhiên là mới lạ, nhưng mà nói đi cũng phải nói lại, cái này phương bắc vị mặn đậu hũ nào, rõ ràng tại lấy ngọt là xinh đẹp Cô Tô thành phổ biến một thời, đó là rối loạn ta Ngô quận bầu không khí."

Hiện nay sự tình lớn, đời ta Ngô quận người trong giang hồ đem làm được kiên định lập trường, không ăn cái này từ bên ngoài đến chi vị. Mấy ngày gần đây khả năng không yên ổn, hai vị tiểu huynh đệ cẩn thận là hơn! Giữ được có ích thân thể, phương hướng là lâu dài chi đạo."

Áo đen kiểm khách ngử khí đậm bạc, nhưng nói ra được lời nói, lại có một loại nói không nên lời trầm trọng cảm giác.

Gió giật trước lúc bão về, mây đen áp đỉnh dồn khí trầm.

"Cái này. . ."

A Sừu nhất thời kinh ngạc, chạm tới không đến ý nghĩ. Hẳn bất quá là ý đồ thềm ăn mới lạ, ăn mặn đậu hũ nào, như thế nào biến thành tư sự thể đại?

Hẳn chính muốn mở miệng hỏi rõ, đây là ý gì.

Tô Trần như có điều suy nghĩ, nhưng là trong lòng rung mình, tại dưới đáy bàn tối đá a Sừu một cước, làm cho hẳn dừng hỏi.

A Sừu lập tức biết có kỳ quái, trung thực câm miệng.

"Ngày sau gặp lại!"

Cái kia áo đen kiểm khách nói xong lời nói này, liền không cần phải nhiều lời nữa, đứng dậy rời đi.

Chính như hẳn lúc đến cô lạnh lạnh tuyết, khác hẳn một thân.

Thời điểm ra đi người chung quanh cũng là lặng yên vô cảm thấy, dường như tại đây đầu đường chưa bao giờ xuất hiện qua.

A Sừu nhìn qua cái kia áo đen kiểm khách tại náo nhiệt đầu đường, nhanh nhẹn bóng lưng biến mất, không khỏi rất là sợ hãi thán phục cùng phấn khởi.

"Trần ca nhi, người nhìn! Đây mới gọi là chính thức giang hồ đại hào khách phong phạm, vung một phất ống tay áo, bồng bênh mà đi! Một ngày kia, ta cũng muốn trở thành hẳn như vậy giang hồ đại hào!"

Trong lòng của hắn không ngừng âm mưu, lại có chút ít không hiểu hỏi:
"Nhưng mà, vừa rồi là chuyện gì xảy ra? Hắn mà nói cái kia lời nói như thế
nào cảm giác là lạ đấy, vì cái gì không cho ta hỏi lại hỏi?"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 66: Đồng Tiền Có Chữ "Sửu"

Tô Trần cũng không biết cái kia áo đen kiếm khách muốn nói cái gì, lắc đầu nói: "Hắn nói không nói mặt đậu hủ hoa, chỉ là mượn đề tài này ám chỉ cái gì, đêm mai đúng là giang hồ đại hội, chỉ sợ gặp lên một ít phong ba. Nhưng mà cái này giang hồ đại hội là các bang phái cao tăng sự tình, theo chúng ta lưỡng quan hệ cũng không phải đại, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện, tránh cho dính vào phiền toái."

"Chẳng lẽ vị này Hàn Đại hào khách, biết rõ giang hồ đại hội cái gì nội tình tin tức? Cùng hắn hỏi thăm một chút tin tức cũng tốt a. Hai chúng ta cũng là cao thủ nhất lưu rồi, không sai biệt lắm có thể so ra mà vượt hắn đi, tại sao phải sợ hắn cố ý đào hầm tới hại chúng ta không thành công?"

A Sửu buồn bực hỏi.

"Không so được!"

Tô Trần suy nghĩ một chút, lắc đầu.

"Trần ca nhi, người cũng quá coi thường ta. Ta đầu gì cũng là đường đường nhất lưu trung kỳ cao thủ, cái kia áo đen đại hào khách cũng nhiều lắm là nhất lưu đỉnh phong mà thôi."

A Sửu lập tức không phục reo lên.

Lấy nhãn lực của hắn sức lực, hoàn toàn chính xác nhìn không ra cái kia áo đen kiếm khách thực lực chân chính. Nhưng mà bằng suy đoán đánh giá, cao nhất rồi cũng chính là nhất lưu đỉnh phong hậu kỳ thực lực.

"A Sửu, đây không phải ta xem nhẹ người. Người được trước trở thành tông sư, mới có cơ hội cùng hãn so với!"

Tô Trần buông cái muỗng, thở dài.

"Cái gì, tông sư? Hãn. . . Hãn là một đại tông sư?"

A Sửu bị sợ nhảy lên, sắc mặt đại biến.

Ngô quận mười ba huyện giang hồ bang phái đệ tử mấy vạn chỉ chúng, thậm chí giang hồ cao thủ nhất lưu cũng không ít, nhưng được mấy vị một đại tông sư? Đếm trên đầu ngón tay đều có thể đếm đi qua, liền như vậy rải rác bảy vị.

Ngoại trừ thần long thấy đầu không thấy đuôi Hàn Sơn chân nhân bên ngoài, chính là Ngô quận bạch đạo tứ đại bang bang chủ Thiên Ứng Môn chủ hàn nha, Mã Bang Lý Sóc, Thiết Kiếm Môn Hàn Bình Sơn, Dược Vương Bang chủ Tôn Bạch Hồng, cùng với hắc đạo Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng, còn có lâu huyện vị kia thần bí bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên.

Mặc kệ cái này mũ rộng vành áo đen kiếm khách là bao nhiêu cái, cái này tông sư thân phận đều đủ dọa người đấy.

"Họ Hàn. . . Chẳng lẽ hãn là Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn?"

A Sửu nghĩ tới điều gì, giật mình nói.

Tô Trần suy nghĩ một cái, nói ra: "Hãn từ xưng họ Hàn, hay là họ Hàn. . . Cùng cái này có quan hệ đấy, Hàn Sơn chân nhân, Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, Thiên Ứng Môn chủ Hàn Nha, chỉ sợ sẽ là ba vị này một trong rồi.

Hàn Sơn chân nhân là một vị xuất gia đạo sĩ, cùng vị này mũ rộng vành áo đen xiêm y phong cách rõ ràng không đúng. Huống hồ giống như 'Hàn Sơn chân nhân, Thanh Hà đạo trưởng' các loại, đều chỉ là một cái đạo hiệu, cũng không phải họ Hàn.

Mặt khác, Thiết Kiếm Môn Hàn Bình Sơn nghe đồn lực lượng thật lớn, ư dùng một thanh khổng lồ trọng kiếm, cùng cái này áo đen kiếm khách mang theo ba thước thanh phong kiếm không giống.

Bài trừ hai vị này tông sư mà nói, cái kia cũng chỉ còn lại có một loại khả năng rồi."

"Cái này áo đen kiếm khách là chúng ta Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha? Trời ạ, ta rõ ràng gặp phải Hàn Môn chủ, vẫn cùng hãn xưng huynh gọi đệ, ngồi cùng bàn ăn đậu hủ hoa! Ta tại Thiên Ưng Môn, nghe nói Hàn Môn chủ quanh năm bế quan tu luyện, cực ít trên giang hồ xuất hiện. Không nghĩ tới hãn xuất quan!"

A Sừ rốt cuộc tỉnh ngộ lại, hậu tri hậu giác sợ tới mức mặt mũi trắng bệch, quay đầu lại nhìn.

Vị kia thần bí áo đen kiếm khách, sớm biến mất tại đầu đường trong bể người, không thấy bóng dáng.

"Hãn là hãn!"

Tô Trần nhẹ gật đầu.

Hàn Nha!

Đây không phải một cái giang hồ tên hiệu, mà là vị này Thiên Ưng Môn chủ, một đại tông sư chân thực họ đại danh.

Hàn, cái này họ có chút hiểm thấy.

Tô Trần nhớ kỹ một năm trước, bản thân có một lần bởi vì đối với Ngô quận bảy Đại Tông Sư thực lực cảm thấy hứng thú, tại Tàng Thư Các bách gia tính điển tịch trong sách tìm kiếm tìm đọc qua.

Phát hiện Hàn thị được ba chi ngọn nguồn, theo thứ tự là xuất xứ từ Hoàng Đế cơ họ hậu duệ, dân tộc Tiên Bi khát phục bộ tộc quy hàng Đại Đường tộc nhân, cùng Tây Khương tộc Hàn Đãng bộ lạc quy phụ Đại Đường tộc nhân.

Tại Ngô quận bên trong hiến hách nhất Hàn thị, chỉ có Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha, cùng với Hàn Nha muội muội Hàn Xu.

Huynh muội này hai người đi theo phụ thân bọn hắn Hàn thị cùng một chỗ chuyển nhà Ngô quận, thân thế lai lịch vô cùng thần bí, Ngô quận người trong giang hồ cũng không biết bọn họ là từ chỗ nào một chi hậu duệ hoặc bộ tộc di chuyển tới đây.

Nhưng mà, người trong giang hồ cũng biết, Thiên Ưng Môn phụ thuộc vào quan phủ, chính là quan phủ tại giang hồ nanh vuốt, đối với Đại Đường triều đình ngược lại là trung thành và tận tâm.

Tại Ngô quận bảy Đại Tông Sư bên trong, vị này Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha bài danh thứ hai, chính là Ngô quận mạnh nhất tuyệt đại thích khách, một thân tu vi văn võ tại Ngô quận đệ nhất cao nhân Hàn Sơn chân nhân phía dưới.

Hàn Nha mặc dù địa vị cao quý Thiên Ưng Môn chủ, nhưng quanh năm bế quan, hơn nữa thói quen tại độc lai độc vãng, hành tung bất định. Ngoại trừ ngẫu nhiên xuất hiện ở Thiên Ưng Tổng đường bên ngoài, cực ít có người biết rõ, vị này Thiên Ưng Môn chủ hành tung.

Tô Trần cũng không làm suy nghĩ nhiều.

Cũng chính là đêm mai Cô Tô đem tổ chức giang hồ đại hội, hẳn và a Sừ mới có thể tại đây đầu đường, gặp gỡ vị này tông sư cảnh cao thủ.

Nếu không, ngày thường đều muốn tại thị trấn đầu đường nhìn thấy bất luận cái gì một vị tông sư, vậy đơn giản là so với tại Thái Hồ mò được một cái nửa cân ngân tích đao cá khả năng còn thấp.

Tô Trần cũng không biết, vì cái gì vị này Hàn Nha Đại Tông Sư lúc đang đi dạo phố, nhàn rỗi không chuyện gì theo chân bọn họ lưỡng ăn đậu hủ hoa tán gẫu, còn ám chỉ vài câu.

Tóm lại, khoảng cách những thứ này là không phải xa một ít, mới an toàn.

Hàn Nha môn chủ trên thân cái này cổ quạnh quẽ cô tuyệt hàn ý, thật sự quá cường liệt, quá lẳng lẹ ác liệt. Người bình thường cảm giác trì độn, cảm giác không xuất ra cái gì, nhưng mà Tô Trần cảm giác quá nhạy cảm.

Tô Trần chỉ là hơi chút cảm giác một chút, đều cảm giác mình như đưa hằm băng, khắp cả người phát lạnh.

Ngô quận bảy vị tông sư đều thành tên đã lâu.

Trẻ tuổi nhất tông sư Lý Sóc là mười năm trước đột phá đấy, mà nhiều tuổi nhất Dực Vương Tôn Bạch Hồng tức thì từ lúc bốn mươi năm trước chính là Ngô quận nhất đại tông sư.

Trước kia, Tô Trần chỉ là nghe qua trong truyền thuyết Ngô quận bảy Đại Tông Sư vô cùng lợi hại, nhưng một mực không có tự mình ra mắt.

Tô Trần suy nghĩ mình cũng coi như là mới một đại tông sư, trong tay còn có "Kim giáp lực sĩ Linh phù", gặp được trong đó một vị, mình cũng là 5-5 thắng bại số lượng.

Nhưng Tô Trần thấy tận mắt Thiên Ứng Môn chủ Hàn Nha sau đó, lòng tin này đột nhiên hạ thấp đến ba thành trái phải, phần thắng cũng không lạc quan. Ngô quận những thứ này tiền bối các bậc tông sư, hơn nhiều mấy chục năm nội tình, chỉ là tâm cảnh chi thâm hậu cùng cường đại, không phải bình thường khủng bố, đủ để chấn nhiếp nhân tâm.

Nhưng mà, vị này Hàn Nha là giang hồ công nhận Ngô quận thứ hai cao thủ, thực lực gần với Hàn Sơn chân nhân.

Những thứ khác năm vị tông sư, đều muốn theo thứ tự yếu hơn một ít.

Lý Sóc, Hàn Bình Sơn dám người theo thứ tự xếp đặt. Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên cực ít ra tay, ngoại giới hiểu rõ không nhiều lắm, chỉ biết là bọn hắc tại tông sư bên trong so sánh bình thường, không cao không thấp.

Yếu nhất một vị tông sư, là tuổi già nhất Dược Vương Tôn Bạch Hồng.

Cái này bao nhiêu làm cho Tô Trần trong lòng an tâm một chút, cũng không phải mỗi một vị tông sư đều mạnh như vậy, cũng không phải là niên kỷ càng lớn lại càng mạnh mẽ. Lấy thực lực của hắn, vẫn có cơ hội so ra mà vượt cuối cùng tông sư.

...

Tô Trần ăn xong đậu hủ hoa, vứt bỏ một hạt bạc vụn, kêu chủ quán tính tiền. Vừa rồi Hàn Nha chén kia đậu hủ hoa, thời điểm ra đi không đưa tiền, cũng cùng tính một lượt.

"Trần ca nhi có tiền. Chúng ta hiện tại cũng là theo tay vung lên, ném ra một hạt bạc vụn giang hồ tiểu hào khách rồi, so với năm đó thế nhưng là mạnh mẽ quá nhiều!"

A Sửu vội vàng nuốt cả quả táo ăn xong, lau miệng đứng dậy rời đi, cười hì hì nói. Năm đó, bọn hắn nhưng là một quả một quả tiền đồng tới bỏ tiền.

Chủ quán tiếp nhỏ hạt bạc vun, tìm mấy hơn mười tiền đồng làm cho Tô Trần.

Tô Trần đếm một cái, đột nhiên sửng sốt.

Cái này hơn mười miếng tiền đồng bên trong, được một quả tìm chữ viết đồng tiền.

Chữ của mình dấu vết, hẳn tự nhiên là nhìn quen mắt.

Lại là năm đó, hắn và a Sửu tất cả chạy Được Vương Bang cùng Thiên Ưng Môn, a Sửu trước khi đi đưa tự mình cái kia một quả.

Khi đó trong lòng của hắn cảm động, cố ý dùng bèn nhọn tảng đá mảnh vỡ, tại đây miếng đồng tiền trên có khắc một cái xiêu xiêu vẹo vẹo "Sửu" chữ.

Vốn là muốn lưu lại đây.

Chỉ là trong bụng đói khát, không thể không tiêu hết rồi, mua ba cái bánh bao. Ăn no rồi màn thầu hữu lực khí, lúc này mới bò qua đạo kia xích sắt hàn cầu, tiến vào Được Vương Bang.

Không muốn, năm năm nhoáng một cái qua, này cái "Sửu" chữ đồng tiền rõ ràng lại chuyển về tới trong tay của mình.

Tô Trần cái này trong tích tắc, cảm thấy không thể tưởng tượng.

Này cái Sửu chữ đồng tiền vận mệnh, thật đúng là kỳ diệu. Ở bên ngoài quanh đi quẩn lại, lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ) năm năm, lại trở về trong tay mình.

"Ăn uống no đủ, đã ghiền a! Trần ca nhi, đi, bên kia vây tụ họp lấy một mảng lớn đám người, tựa hồ được náo nhiệt nhưng nhìn!"

A Sửu hét lên.

"A ~, tốt!"

Tô Trần phục hồi tinh thần lại, đem này cái "Sửu" chữ đồng tiền nhét vào trong ngực, tại Thanh Thạch trong túi cùng một chỗ giấu kỹ, vội vàng mà đi. Này cái đồng tiền rõ ràng thần kỳ trở về, hẳn tự nhiên chắc là sẽ không lại tổng ra.

Đầu đường không ít người triều, chính tuôn hướng thành nam phương hướng. Bên kia đầu người đông nghịt một mảnh, bạo phát ra trận trận âm thanh ủng hộ, tựa hồ đang nhìn cái gì náo nhiệt.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 67: Phần Thưởng Ngân Trăm Lượng

Tô Trần cùng a Sửu theo đầu đường đám biển người như thủy triều, đi vào thành nam, xâm nhập một mảnh kia đông nghịt nhìn không tới bên đám biển người như thủy triều chính giữa. Lấy bọn họ nhất lưu trở lên thân thủ, chen vào đi cũng là nhẹ nhõm.

Hai người rất nhanh kinh ngạc phát hiện, thành nam một tòa quảng trường nhỏ bên trên, không biết lúc nào dựng lên một tòa cỡ lớn giang hồ luận võ luận bàn lôi đài.

Chỗ này cỡ lớn lôi đài, lại chia làm bốn tòa cao ngất độc lập mười trượng nhỏ lôi đài.

Đang có vài tên trẻ tuổi cao thủ nhất lưu, tại kịch liệt luận bàn, từng đôi đánh nhau.

Từng đạo hung mãnh hung hãn mãnh liệt quyền kình, lăng không Liệt Phong chân cây roi quét ngang, đao quang kiếm ảnh, tuôn ra kim kê thanh âm.

Chung quanh quảng trường cùng trên đường phố, còn có bên đường tiệm rượu, khách sạn, lầu các bên trên, tụ tập rất nhiều giang hồ đệ tử, còn có dân chúng, phụ cận xem đã ghiền, bộc phát ra từng đợt hoan hô náo nhiệt âm thanh.

"Ồ, nơi đây lúc nào nhiều hơn một tòa lôi đài? Ta sáng sớm từ nơi này đi ngang qua thời điểm, đi miếu thành hoàng luyện võ, cũng không nhìn thấy

cái này tòa lôi đài. Cái này lôi đài chẳng lẽ là buổi sáng mới giúp xây hay sao?"

A Sứu rất là giật mình.

Nói trở lại, hẳn đối với trên giang hồ động thái, cũng so sánh trì độ. Hẳn một cái vũ si, mỗi ngày theo đến sớm muộn không nói làm việc, chính là tại tu luyện, ngẫu nhiên nghe Thiên Ưng Môn đồng môn đàm luận, mới sẽ biết một ít trên giang hồ đại sự. Nhưng là liên giới hạn ở nơi này rồi.

"Tốt, đánh đến tốt!"

"Dương huynh, thi triển người tuyệt chiêu 'Càn Khôn chưởng' làm cho đại gia hỏa nhìn xem lợi hại!"

Rất nhiều giang hồ đệ tử ở chỗ này tụ tập, cao giọng la lên trên lôi đài người có tên số, phi thường náo nhiệt.

Tô Trần nghe người bên ngoài nghị luận, rất nhanh liền hiểu được.

Bởi vì Cô Tô quan phủ cùng Hàn Sơn đạo quán, liên thủ tổ chức Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, thời gian chắc chắn vào ngày mai Tịch Bát buổi tối. Ngàn vạn tính các nơi tới giang hồ hào khách, đều xách một ngày trước tại Cô Tô thị trấn tụ tập, tránh cho bỏ qua trận này giang hồ đại hội.

Cô Tô quan phủ liền lo lắng, những thứ này người trong giang hồ gặp trong thành tụ họp chúng say rượu gây chuyện, vì tranh đoạt giang hồ danh khí, mà đánh đập tàn nhẫn, tai họa vô tội bình dân chúng.

Vì vậy, Cô Tô huyện nha dứt khoát hôm nay trong thành thiết lập một tòa cờ lớn lôi đài, làm cho những tinh lực kia dồi dào trẻ tuổi đồng lứa máu nóng những cao thủ, được một chỗ có thể công khai dương danh đứng vạn, điều võ dương oai, phát tiết quá thừa tinh lực.

Mà còn lại rất nhiều giang hồ đệ tử, tự nhiên sẽ tụ tập tại đây náo nhiệt thành nam lôi đài phụ cận, quan sát cao thủ nhất lưu luận bàn, đuổi đi cái này thời gian một ngày, cũng bớt bọn hăn đi quấy rối dân chúng.

Giờ phút này, đứng ở cao cao trên lôi đài là một gã áo bào trắng lão giả, Cô Tô nội thành có chút danh vọng giang hồ tiền bối Túc lão, bị Cô Tô huyện nha mời đến chủ trì trận này đánh lôi đài luận bàn.

Vị này giang hồ tiền bối Túc lão hướng bốn phía đám người chấp tay, vang dội giọng nói: "Chư vị trên giang hồ anh hùng hảo hán, đại hào khách môn, ngày mai liền là chúng ta Ngô quận trăm năm khó được một lần giang hồ đại hội!"

Ta Ngô quận bốn đại bang phái cùng rất nhiều nhỏ bang phái đệ tử, hôm nay phần lớn đều tụ tập tại Cô Tô thị trấn, trong đó người nổi bật không thiếu kia số. Đây chính là tại giang hồ dương danh đứng vạn, đại thời cơ tốt! Hoan nghênh các lộ cao thủ nhất lưu, đi lên đánh lôi đài luận bàn, làm cho Ngô quận chúng giang hồ các hảo hán mở mang tầm mắt."

Giờ phút này, Cô Tô thị trấn tụ tập giang hồ rất nhiều, cao thủ nhiều như mây.

Tự nhiên không ai muốn nhìn cái loại này nhị tam lưu mèo ba chân công phu cấp thấp luận bàn, chỉ muốn xem cao nhất tiêu chuẩn thi đấu. Những cái kia cấp thấp võ giả không cho phép lên lôi đài, tránh cho lãng phí tất cả mọi người thời gian.

Cái này lôi đài tự nhiên vì số ít người nổi bật chuẩn bị.

Chỉ có cao thủ nhất lưu, nội công của bọn hăn tu vi thâm hậu nhất, võ kỹ cũng là như lửa ngậy thơ, mới có tư cách tại đây tòa lôi đài, đang tại lấy ngàn mà tính giang hồ trước mặt mọi người mặt mày rạng rỡ.

Tiền bối Túc lão nước bọt bay tứ tung, cổ động dưới đài cao thủ nhất lưu đám lên đài.

Chỉ là, tại dưới lôi đài phương hướng xem náo nhiệt cao thủ nhất lưu rất nhiều, nhưng tự mình lên lôi đài nhưng là số rất ít.

Những cái kia trên giang hồ sớm thành danh thế hệ trước cao thủ nhất lưu, bọn hắn từ lúc Ngô quận trên giang hồ dương danh đứng vạm, cũng không cần dựa vào đánh cái này lôi đài tới độ sức thanh danh.

Thắng, là đương nhiên, thu hoạch không lớn. Vạm nhất thua ở người tuổi trẻ dưới tay, ngược lại tổn thương thanh danh, làm người bên ngoài cảm thấy bất quá chỉ như vậy.

Nổi danh mong tiền bối cao thủ nhất lưu đám yêu quý lông chim, không muốn lên sân khấu.

Vì vậy, chính thức nguyện ý leo lên cái này tòa lôi đài bên trên đánh lôi đài đấy, hơn phân nửa đều là bang phái không có bao nhiêu danh khí, nhưng đã có được nhất lưu thực lực trẻ tuổi đệ tử, mượn cái này cơ hội thật tốt tại Ngô quận trên giang hồ thể hiện thái độ, thanh danh lên cao.

Liên tiếp đấy, được vài tên trẻ tuổi đồng lứa cao thủ trèo lên lôi đài khiêu chiến, đưa tới dưới đài người giang hồ bày cùng dân chúng từng đợt reo hò khen hay.

Tô Trần cùng a Sửu chen lấn tại đây dưới lôi đài, hào hứng bưng bưng xem náo nhiệt, chỉ điểm lấy trên đài chính đang luận bàn vài tên trẻ tuổi cao thủ.

"Các vị hào hiệp, cái này lôi đài không chỉ là dương danh đứng vạm! Cô Tô huyện nha vì trận này lôi đài luận võ luận bàn, thiết lập phong phú phần thưởng bạc.

Nơi này có bốn cái nhỏ lôì đài, tùy tiện khiêu chiến bao nhiêu cái lôì đài đài chủ đều được. Đạt được tam liên người thắng khen thưởng bạc trắng năm mươi lượng, năm thắng liên tiếp người khen thưởng bạc trắng một trăm lượng!

Mỗi vị cao thủ nhất lưu chỉ có một lần lên đài luận bàn cơ hội, ngàn vạn nên nắm chắc tốt."

Chủ trì lôì đài tiền bối Túc lão, hướng dưới lôì đài chúng giang hồ hảo hán tiếp tục cổ động nói.

A Sừu nghe xong lời này, ánh mắt không khỏi sáng lên, trên mặt hiển hiện vẻ kích động, vội vàng nói: "Cái này lôì đài năm thắng liên tiếp, rõ ràng có thể bắt được một trăm lượng bạc phần thưởng ngàn! Trần ca nhi, người nói quả nhiên đúng, chỉ có trước toàn lực tăng lên tu vi, mới có thể kiếm đến nhiều tiền! Nhị tam lưu hảo thủ đau khổ làm vài năm, cũng chưa chắc có thể giống như cao thủ nhất lưu đánh như vậy một trận lôì đài, kiếm đến nhiều như vậy bạc."

Gần nhất cái này bốn năm năm tới, hắn vì mau chóng tăng lên đan điền tu vi cùng võ kỹ thực lực, cơ hồ đem tuyệt đại bộ phận trống không thời gian đều dùng vào tu luyện.

Nếu không hắn cũng không cách nào tại gần gũi trong vài năm, đạt tới nhất lưu cảnh giới thực lực.

Tự nhiên, hắn cũng căn bản không có khả năng dư thừa thời gian đi kiếm tiền, thậm chí còn lên giá chút bạc vụn đi mua thảo dược rèn luyện.

Trước kia tại trời ưng khách sạn đem làm tiểu hỏa kế, làm bên trên một năm, cũng mới kiếm cái một lượng bạc mà thôi, miễn cưỡng đủ ăn cơm. Dù là làm mười cuộc đời, cũng kiếm không đến hắn cần khoản tiền kia tài.

Nhưng mà trước đánh thắng trận này lôi đài, trực tiếp mới được bắt được trọn vẹn một trăm lượng bạc!

Bằng vào cao thủ nhất lưu thực lực, quả nhiên là có thể kiếm nhiều tiền. Đương nhiên, cho dù là cao thủ nhất lưu, một ngày như vậy lợi nhuận cái một trăm lượng bạc cơ hội, kỳ thật cũng cũng không nhiều.

Rất nhiều đại bang phái cao thủ nhất lưu đám, còn là dựa vào là bang phái làm việc kiếm chút ít vất vả tiền, một tháng hơn mười hai đến mấy trăm lượng bạc không chờ.

"Trần ca nhi, ta đi đánh cái này lôi đài, bắt được cái kia một trăm lượng bạc!"

A Sưu kích động cùng Tô Trần nói ra.

Cái này một trăm lượng bạc cũng không phải đặc biệt nhiều,

Cũng không biết lúc nào mới có thể tồn tại đủ mà hãn cần tuyệt bút ngân lượng.

Nhưng hãn hiện tại đã là nhất lưu trung kỳ cao thủ, tới tiền xa so với trước kia nhanh. Tích lũy bắt đầu, một ngày nào đó có thể kiếm đến hãn cần cái kia một số lớn bạc.

"Ừ. Không vội lên đài, chúng ta vừa tới, còn không rõ ràng lắm cái này bốn cái nhỏ lôi đài cao thủ nhất lưu thực lực, xem trước một chút kia lai lịch của bọn hãn rồi hãy nói.

Chờ trước thăm dò rõ ràng thực lực của bọn hãn, người chọn lựa yếu nhất một cái tới đánh, có lẽ được năm sáu thành năm chắc bắt được cái này một trăm lượng bạc! Không đủ nhất, cũng có tám chín thành năm chắc có thể bắt được năm mươi lượng bạc."

Tô Trần cười nói.

A Sửu hung hăng gật đầu, cảm thấy có đạo lý.

Chỗ này đại trên lôi đài, hiện tại được bốn vị nhỏ lôi đài đài chủ, thực lực cũng không tệ.

Vị kia chủ trì lôi đài tiền bối Túc lão cũng nói, mỗi vị cao thủ lên đài luận bàn cơ hội chỉ có một lần, khiêu chiến bốn cái nhỏ lôi đài chính giữa là bất luận cái gì một vị, một khi chiến bại liền không cho phép trở lên rồi.

Hắn còn là cẩn thận một ít, xem trước một chút trên giang hồ mặt khác trẻ tuổi cao thủ nhất lưu thực lực, tránh cho một cái sơ sẩy thất thủ. Không công bị mất cái này với hắn mà nói, tương đối quý giá một trăm lượng bạc.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 68: Hữu Nữ Như Xu

(*) xu: xinh đẹp, ở đây tác giả chơi chữ, cũng là chỉ Hàn Xu, em của Hàn Nha.

Tô Trần cùng a Sửu đang tại dưới lôi đài, quan sát bốn cái trên lôi đài vài tên thanh niên cao thủ nhất lưu thực lực, tốt chọn lựa một trong số đó tới khiêu chiến, bắt lại năm thắng liên tiếp một trăm lượng bạc.

Lúc này, đột nhiên đường phố xa xa bên trên, vang lên từng đợt thanh thúy dồn dập tiếng vó ngựa.

Được nhân phố xá sầm uất phóng ngựa?

Tô Trần không khỏi ngạc nhiên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười tên người mặc tiên quần áo sáng giáp thanh niên nam nữ hào hiệp, cười đủ thứ tuấn mã, chạy vội đến thành nam này phồn hoa đường đi.

Cầm đầu một vị trang sức màu đỏ áo quần cứng cáp nữ tử, mười bảy mười tám tuổi đúng là tuổi dậy thì, lông mày lá liễu, một đôi thanh tịnh đôi mắt đẹp, bờ eo thon bé bỏng mang theo một thanh lợi kiếm, một thân lão luyện lộ ra khí khái hào hùng bừng bừng, làm cho người trong chốc lát cảm thấy vô cùng kinh diễm.

Phía sau nàng còn có hơn mười tên tiên quần áo nô mã hào hiệp, đều là thanh niên đồng lứa cao thủ, từng cái một anh tuấn cao ngất, vẻ mặt hưng phấn.

Đầu đường đám người lập tức tao bắt đầu chuyển động.

Cô Tô trong huyện thành bên trong tụ tập người trong giang hồ tuy nhiều, nhưng mà ngày thường đều sẽ phải chịu quan phủ ước thúc, hơn nữa dễ dàng đánh lên mặt khác giang hồ hào khách, phần lớn nhân cũng không dám nội thành tùy ý cời ngựa bốn ba.

Dám ở Cô Tô trong huyện thành phóng ngựa chạy vội, không khỏi là quyền nghiêng một phương bang phái mạnh mẽ hào quyền quý, mới dám bỏ qua nha dịch cùng bình thường người trong giang hồ.

Tụ tập tại lôi đài phụ cận người trong giang hồ cùng nhóm lớn dân chúng, chính phần nộ ở giữa, chứng kiến vị này trang sức màu đỏ nữ tử cùng rất nhiều thanh niên hào hiệp, nhưng đều là kinh hãi, rối loạn đứng dậy.

Cái này hơn mười tên phóng ngựa trang sức màu đỏ nữ tử cùng thanh niên hào hiệp, không nói người bên ngoài, thuần một sắc Ngô quận bốn đại bang phái nhất đẳng mạnh mẽ hào đệ tử.

Nhóm người này giục ngựa chạy vội chỉ thanh niên hào hiệp, nếu là một hai người cũng thì thôi, nhưng đám người kia nhưng tất cả đều là tứ đại bang tăng cao nhất đệ tử, ai dám đi đắc tội trên chọc bọn hắn.

Không ít người trong giang hồ thần sắc phẫn nân sắc mặt, nhưng cho dù là quảng trường trong đám người bang phái hộ pháp, trưởng lão cấp cao thủ nhất lưu, cũng không có người mở miệng nói lên nửa câu không nói, bởi vì bọn họ chính là tứ đại bang đệ tử.

"Ồ, Hàn Xu tiểu thư, buổi sáng chúng ta ra khỏi thành thời điểm nơi đây còn là trống rỗng đấy, lúc nào rõ ràng giúp lên một tòa lôi đài tỷ võ, tụ tập mấy nghìn chi chúng, xem ra có chút náo nhiệt. Chúng ta có nên hay không nhìn một cái?"

Một tên trong đó thanh niên hào hiệp nhìn thấy rất nhiều người trong giang hồ vây quanh trên quảng trường một tòa cờ lớn lôi đài xem náo nhiệt,

không khỏi ghìm ngựa, mười kinh ngạc nói.

Còn lại chúng thanh niên hào hiệp đám cũng nhao nhao ghìm ngựa ngừng lại, có chút động tâm.

Nếu là có thể leo lên luận võ đánh lôi đài, đây chính là tại trang sức màu đỏ nữ tử trước mặt biểu hiện một chút cơ hội tốt, bọn hắn tự nhiên là thấy cái mình thích là thèm.

"Hừ, đều là một đám trên giang hồ hạng người vô danh tại đánh lôi đài tranh danh mà thôi, một cái cũng không nhận thức, có cái gì tốt xem đấy!"

Trang sức màu đỏ nữ tử quét trên lôi đài thanh niên cao thủ, còn có phụ cận người giang hồ bầy liếc, rồi lại là chẳng thèm ngó tới.

Nàng giục ngựa đi vào khoảng cách lôi đài cách đó không xa một tòa xa hoa quán rượu. Nhẹ nhàng một nhảy xuống ngựa, đem dây cương ném cho nghênh đón tới đây quán rượu tiểu nhị, vội vàng trèo lên lên lầu.

Nàng tới nơi này làm ít chuyện, cũng không phải tiếp cận cái này lôi đài náo nhiệt.

Nơi này là thành nam đường phố chính, vô cùng nhất phồn hoa khu vực, quán rượu cũng rất nhiều.

Trong đó một một lầu lầu tầm mắt rộng rãi, sát đường phong cảnh thượng giai, hồ bị Thiên Ưng Môn một vị cao tầng đại nhân vật bao ra rồi, có không ít Thiên Ưng Môn đệ tử tại trong lầu bên ngoài đề phòng, người bình thường không cách nào tới gần.

Mặt khác hơn mười tên thanh niên hào hiệp thấy thế, cũng buông tha cho võ đài ý niệm trong đầu, cùng theo trang sức màu đỏ nữ tử xuống ngựa, lên cái kia một lầu.

...

Tô Trần chứng kiến cái kia trang sức màu đỏ nữ tử, kinh hồng thoáng nhìn, chứng kiến cái kia làm cho người kinh diễm dung nhan.

Chỉ là, nàng vô cùng ngang ngược bá đạo, mười phần kiêu căng chi khí, làm hấn nhú mày.

A Sữu rồi lại trong đám người vênh lên chân, trông mong nhìn về phía cái kia trang sức màu đỏ nữ tử, thẳng đến nàng thân ảnh hoàn toàn biến mất, mới toát ra vẻ thất vọng, tiếc hận không thể nhìn nhiều đến vài lần.

"Nàng là người nào? Nhìn qua giống như lợi hại đấy!"

Tô Trần gặp a Sữu bộ dạng này trông mong lấy trông mong, vô cùng ngưỡng mộ thần sắc, không khỏi kỳ quái nói.

"Trên giang hồ như vậy nhân vật nổi danh, người không biết nàng là người nào?"

A Sữu sửng sốt một chút, lập tức vỗ đầu một cái nói: "A, thiếu chút nữa đã quên rồi, Trần ca nhi những năm này quá rất ít tại giang hồ đi đi lại lại, tự nhiên là không nhận biết nàng.

Nàng chính là Hàn Xu tiểu thư, chúng ta Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha muội muội, nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong cao thủ, tương lai Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ. Đối là chúng ta có một không hai Ngô quận hai đại mỹ nữ một trong, trên giang hồ danh khí thật lớn!"

"Hàn Xu?"

Tô Trần kinh ngạc, nghĩ tới.

Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha muội muội Hàn Xu, rõ ràng còn trẻ như vậy.

A Sứu nghĩ đến cái gì, thần tình có chút âm đạm.

Cái này người so với người, thật sự là không so sánh được.

Hắn từ nhỏ ở Thiên Ưng khách sạn làm việc lật vật, trên mặt lại một khối khó coi thanh sọc, nhìn qua hơi có chút xấu xí, vì vậy rất là tự ti.

Mà Hàn Xu tiểu thư địa vị cao quý Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ, dài mỹ mạo tuyệt luân, được cường đại hậu trường, từ nhỏ ăn ngon mặc đẹp đấy, chưa từng có một ngày nhận qua đau khổ.

Cái này nhân sinh tới cảnh ngộ, trên trời dưới đất, hoàn toàn bất đồng.

Tô Trần kinh ngạc nhưng là cái kia Hàn Xu tuổi, nói: "Ta nghe nói, Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha là thành danh hơn hai mươi năm tông sư cao thủ, hắn có lẽ được năm sáu chục tuổi đi? Nhưng cái này Hàn Xu thoát nhìn nhiều lắm là mười bảy mười tám tuổi, huynh muội hai người mấy tuổi kém nhiều như vậy?"

A Sứu lắc đầu nói: "Đó là tiền một nhiệm lão môn chủ càng già càng dẻo dai, bảy mươi tuổi mới được tiểu nữ Hàn Xu. Vì vậy huynh muội này hai người tuổi chênh lệch cách xa.

Hơn nữa chúng ta môn chủ Hàn Nha cả đời chưa lập gia đình thê thất, cũng không có con nối dõi. Cái này Hàn Xu tiểu thư võ đạo tu luyện thiên chất hơn người, tuổi còn trẻ liền thành là Thiên Ưng Môn nhất lưu đỉnh phong cao thủ, tại Thiên Ưng Môn thanh niên trong đồng lứa hầu như không người có thể địch.

Vì vậy cái này Thiên Ưng Môn chủ vị trí, không hề có ngoài ý muốn sớm muộn muốn truyền tới Hàn Xu tiểu thư trong tay."

Thiên Ưng Môn là Ngô quận ngũ đại cường thế bang phái một trong, tài hùng hậu thế lớn, lưng tựa quan phủ, bạch đạo đệ nhất thế lực. Môn hạ có

được vạn khoảnh ruộng tốt, tại tất cả thị trấn cửa hàng mấy trăm, danh nghĩa sản nghiệp rất nhiều, trong môn chỉ là nhị tam lưu đệ tử liền có mấy ngàn chi chúng, cao thủ nhất lưu không thiếu kia mấy.

Hàn Xu địa vị cao quý bảy Đại Tông Sư Hàn Nha muội muội muội, lại là tương lai Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ, sớm muộn chấp chưởng cái này Ngô quận năm đại bang phái một trong, là bậc nào phong quang.

Hết lần này tới lần khác, nàng còn là Ngô quận hai vị tuyệt sắc mỹ nữ một trong. Tại Ngô quận trên giang hồ, nàng tự nhiên là chạm tay có thể bỏng, truy cầu người của nàng quả thực như sang sông chi khanh.

"A!"

Tô Trần như có điều suy nghĩ khẽ gật đầu.

Cái này Hàn Xu dung mạo, xác đáng được rất tốt tuyệt sắc mỹ nữ.

Nhưng mà, Cô Tô thành mười vạn hộ, Ngô quận mười ba huyện càng là gần trăm vạn gia đình nhi nữ, Giang Nam khu vực từ xưa thừa thãi mỹ nữ. Chỉ dựa vào tướng mạo xinh đẹp, tranh luận đại, là không thể nào trở thành "Có một không hai Ngô quận" hai đại mỹ nữ một trong.

Hàn Xu cố nhiên là mỹ mạo cực kỳ xuất chúng, nhưng càng trọng yếu chính là nàng được một vị tông sư cao thủ huynh trưởng Hàn Nha, mình là Thiên Ưng Môn tương lai thiếu môn chủ, Thiên Ưng Môn bên trong có được rất nhiều nhất nhị lưu cao thủ, sản nghiệp tài phú khó có thể tính toán.

Nàng có vô số giang hồ thanh niên hào hiệp truy cầu, mới có cái này tư cách trở thành "Có một không hai Ngô quận" hai đại mỹ nữ một trong.

Tô Trần lại có vài phần hiếu kỳ, nói: "Cái này Hàn Xu tiểu thư là Ngô quận hai đại mỹ nữ một trong, lấy dung mạo của nàng cùng thân thế, cũng

là đem làm được rất tốt. Nhưng mà, mặt khác một vị là ai? Rõ ràng có thể cùng nàng kỳ danh đặt song song!"

A Sữu lập tức cười to nói: "Trần ca nhi, xem ra người phải hảo hảo bổ nhất bổ giang hồ kiến thức. Mặt khác một vị có một không hai Ngô quận đại mỹ nữ, tại chúng ta Cô Tô thành cái kia càng là không người không biết, phụ nữ và trẻ em đều hiểu. Tại giang hồ nổi danh, vẫn còn tại Hàn Xu tiểu thư ở trên. Tại Cô Tô thành, tùy tiện tìm người nghe ngóng một cái liền biết rõ."

A Sữu chịu đựng nói ra được xúc động, thiên bầy làm ra một bộ tùy ý người hỏi, ta chính là ghen lấy không nói bộ dáng.

Tô Trần không khỏi lúng túng sờ lên cái mũi.

Được rồi, hắn ba năm này nhiều không lẫn lộn giang hồ, rõ ràng không biết Cô Tô ra như vậy nổi danh vẫn còn Hàn Xu ở trên mỹ nữ.

Tô Trần ngược lại càng hiểu kỳ rồi.

Nhưng hắn từ trước đến nay tính tình không vội, bảo trì bình thản.

A Sữu nếu như cố ý nhử, vậy hắn cũng không mở miệng hỏi.

Mấy ngày nay Tịch Bát Cô Tô thành chính náo nhiệt, lại là Cô Tô thành giang hồ đại hội thời khắc.

Vị này nếu như trên giang hồ như thế nổi danh, tại đây Cô Tô nội thành đi dạo bên trên một ngày, nhất định có thể nghe được có người nói lên đại danh của nàng, thậm chí có có thể sẽ gặp gỡ, và lại đi dạo và lại xem đi.

...

Trận này phố xá sầm uất phóng ngựa phong ba nhỏ, theo Hàn Xu một đám trẻ tuổi hào hiệp ly khai, qua đi rất nhanh.

Trên lôi đài đánh lôi đài, kịch liệt đang tiến hành.

Thành nam chung quanh quảng trường tụ tập người giang hồ bầy, cũng càng phát ra nhiều lên, phi thường náo nhiệt.

Tại đây mảnh lấy ngàn mà tính rậm rạp chẳng chịt giang hồ trong đám người.

Dược Vương Bang thâm niên Dược Sư Lý Khôi, chính mang theo hãn hai vị môn sinh đặc ý Vương Phú Quý cùng Lý Kiều, theo Dược Vương sơn trang đi vào Cô Tô thị trấn, tại lôi đài phụ cận xem náo nhiệt.

Hai người này mặc dù qua ba năm học đồ thời kỳ, đã xuất sư đã thành Chấp Kiếm Đường cùng Luyện Dược Đường đệ tử.

Nhưng nội môn đệ tử, một ngày vì sư cả đời sư phụ, vì vậy bọn hãn ngày thường vẫn như cũ tại cùng theo Lý Khôi vị này sư phụ, tiếp tục sâu nghiên võ đạo cùng Dược Thuật.

Vương Phú Quý tất nhiên là dài tuần tú lịch sự, mày kiếm mắt sáng, dáng người cao ngất, rõ ràng là một bộ phong độ nhẹ nhàng thế gia công tử phong phạm, đủ để dẫn tới có phần nhiều thiếu nữ tâm hồn thiếu nữ đại động.

Lý Kiều nhưng cũng là dài tú lệ thướt tha, dung mạo xinh đẹp như hoa đào, kiều diễm động lòng người, tiểu thư khuê các chi khí chất.

Lý Khôi ánh mắt lão luyện đánh giá đánh chung quanh đài hoan hô xem náo nhiệt người giang hồ bầy, trong lòng hoạt động. Hãn dẫn theo hai gã đồ đệ tới thị trấn, đương nhiên là vì tìm kiếm dương danh lập vạn cơ hội.

Đêm mai đêm tại Cô Tô cử hành Tịch Bát giang hồ đại hội, dưới mắt chính gặp mấy chục năm khó gặp rầm rộ. Cái này lôi đài chính là thừa dịp

giang hồ đại hội danh tiếng, làm cho nhất lưu cảnh giới giang hồ người mới, cung cấp một cái bộc lộ tài năng cơ hội khó được.

Thanh niên đồng lứa đệ tử nếu như trên giang hồ xông ra danh khí, cũng sẽ làm cho Được Vương Bang cao tăng lau mắt mà nhìn, trong bang tấn thăng thời điểm ưu tiên đạt được đề bạt.

Lý Khôi phí hết bốn năm năm tâm huyết nuôi dưỡng Vương Phú Quý vị này đệ tử đặc ý, đối với hãn kỳ vọng rất cao, hiện tại đúng là đã đến làm cho Vương Phú Quý trên giang hồ thể hiện ra sắc thực lực thời điểm.

Lý Khôi trong lòng có kế sách, liền hướng Vương Phú Quý dặn dò: "Phú Quý, cái này lôi đài là một lần hành động dương danh cơ hội tốt. Lấy kiếm pháp của người thực lực, có lẽ không thua gì trên lôi đài trẻ tuổi cao thủ. Người nếu là có thể bắt lại tam liên thắng, năm thắng liên tiếp, lập tức liền có thể tại Ngô quận giang hồ chiếm được không nhỏ danh khí! Đây đối với người đang ở đây Được Vương Bang tấn chức tiền đồ, có lợi thật lớn!"

"Sư phụ, hiện tại Cô Tô trong huyện thành tụ tập bốn đại bang phái xuất sắc nhất một đồng đệ tử, dám lên lôi đài đều là thanh niên nhất lưu chính giữa cao thủ, đều muốn tam liên thắng, sợ là có chút khó!"

Wương Phú Quý mặt lộ vẻ vài phần hổ thẹn.

Hắn không dám vô lễ, khinh thường mặt khác thanh niên cao thủ nhất lưu.

"Cái này lôi đài khiêu chiến đương nhiên khó, nhưng người phải chứng minh bản thân, so với mặt khác cao thủ nhất lưu đều càng mạnh hơn nữa, mới có tư cách tại giang hồ một lần hành động thành danh. Nếu không, người dựa vào cái gì trên giang hồ dương danh đứng vạm, nhận vạm nhân kính ngưỡng! Lôi đài không dám đi lên, người còn dám thượng du Trường Giang hồ chém giết chân thực chiến trường?"

Lý Khôi chấp hai tay sau lưng, sắc mặt lạnh lẽo, khiển trách.

"Đúng, sư phụ! Đệ tử hồ đồ rồi, nhất định toàn lực ứng phó!"

Vương Phú Quý mặt lộ vẻ vẻ xấu hổ, kiên trì nói.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 69: Đường Hẹp, Lại Gặp Vương Sư Huynh

Vương Phú Quý hướng Lý Khôi đồng ý một tiếng, ánh mắt trong lúc vô tình đảo qua Lý Kiều trên mặt, lại phát hiện nàng căn bản không có ở nghe hẳn cùng Lý Khôi sư phụ nói chuyện, chỉ là đang nhìn lấy trên lôi đài vài tên thanh niên cao thủ đánh nhau.

Vương Phú Quý trong lòng bỗng cảm thấy thất bại.

Từ ba năm trước đây, Lý thị gao thuyền tại kênh đào gặp được thủy phi Đinh Thập Tam, hẳn tao ngộ một trận thảm bại sau đó, Lý Kiều sư muội đối với hẳn liền rất lạnh lùng, cơ hồ là thờ ơ.

Nói thật, lấy hẳn Vương Phú Quý gia thế, tướng mạo cũng là phong lưu phóng khoáng tuần tú lịch sự, tại Dục Vương Bang đó là nổi bật thế hệ, căn bản không thiếu nữ nhân yêu thương nhưng nhớ, cũng không phải là không phải lấy sư muội Lý Kiều không được.

Nhưng mà, đã từng đối với hẳn vô cùng sùng bái cùng ngưỡng mộ Tiểu sư muội, từ cái này trận biến cố sau đó liền đối với hẳn chẳng thêm ngó tới, điều này làm cho Vương Phú Quý viên kia kiêu ngạo lại miễn cảm thế gia đệ tử trong lòng, bị trước đó chưa từng có ngăn trở, làm cho hẳn chán chường rất lâu.

Đời này hẳn còn không có như vậy mất mặt qua.

Vương Phú Quý trở lại Dục Vương sơn trang, đau nhức hạ quyết tâm khổ tu ba năm, hao phí số tiền lớn chọn mua các loại xa hoa tội thể bổ khí dược liệu, đơn giản chỉ cần ngăn ngừa trong ba năm xông lên nhất lưu sơ

kỳ cảnh giới, chính là muốn muốn tìm cơ hội rửa sạch trước đó hổ thẹn, một lần nữa chứng minh bản thân.

Mấy năm này, hẳn một môn đẳng cấp cao 《 Thanh Vân Kiếm Pháp 》 tu luyện lô hỏa thuần thanh, ngẫu nhiên cùng Dược Vương Bang cùng thế hệ cao thủ nhất lưu luận bàn, thường xuyên đều là trăm chiêu ở trong đánh bại bọn hắn, cực ít được chiến bại thời điểm.

Có thể nói, hẳn Vương Phú Quý tại Dược Vương Bang thanh niên đồng lứa trong cao thủ, coi như là có chút nổi tiếng được rồi.

Toàn bộ Dược Vương Bang mấy nghìn tính đệ tử, Chấp Kiếm Đường bên trong mười bảy mười tám tuổi đến hai mươi lăm tuổi ở giữa thanh niên cao thủ, có thể cùng hắn đánh đồng không cao hơn mười người.

Mà cái này tòa lôi đài đi lên đều là Ngô quận bốn đại bang phái thanh niên cao thủ, chưa hẳn liền so với hắn mạnh mẽ đi nơi nào. Đây cũng là hẳn một lần nữa chứng minh thực lực của chính mình một lần cơ hội thật tốt.

"Lần này nhất định phải văn hồi mặt mũi!"

Vương Phú Quý âm thầm tự mình khuyến khích, nhanh chóng đánh giá nhất xuống lôi đài.

Đại trên lôi đài bốn tòa mười trượng nhỏ lôi đài, mỗi tòa nhỏ đài cao có tất cả một vị đài chủ đều là cao thủ nhất lưu thực lực, từng đôi luận bàn, lấy thỏa mãn chúng giang hồ những cao thủ lên đài một trận chiến nhu cầu.

Đừng nhìn cái này đánh chung quanh đài tụ tập mấy nghìn chi chúng giang hồ đệ tử, nhưng được cái này bốn sự lên đài thanh niên cao thủ nhất lưu, sẽ không vượt qua hơn mười vị.

Trước tại cái gì một tòa nhỏ lôi đài liên tục đánh bại người khiêu chiến, cũng có thể đấu võ "Tam liên thắng, năm thắng liên tiếp" danh xưng.

Trong đó hai tòa lôi đài thanh niên cao thủ có chút lợi hại, tất cả thắng một trận, khí thế chính thịnh.

Chỉ có thứ ba tòa đài cao, được một vị cao thủ trẻ tuổi tại liên tiếp đánh bại vị thứ hai khó dây dưa người khiêu chiến sau đó, tổn hao rất nhiều nội lực, khí tức trở nên hỗn loạn, thực lực đoán chừng chột hạ xuống hơn phân nửa.

"Cơ hội tốt!"

Vương Phú Quý mừng thầm, chờ đúng thời cơ, lập tức rút kiếm nhảy lên lôi đài, hướng đài chủ cường công qua.

Hắn chỉ dùng hơn mười chiêu tuyệt diệu kiếm chiêu, gọn gàng đem cái kia dựa vào nơi hiểm yếu chống lại trẻ tuổi võ giả đuổi xuống lôi đài, hữu kinh vô hiểm bắt lại thứ nhất thắng.

Vương Phú Quý không dám xem thường, vội vàng nắm chặt thời gian tại trên đài cao khoanh chân mà ngồi điều tức chân khí, chờ đợi vị kế tiếp người khiêu chiến.

Trận đầu này lấy được có chút may mắn.

Kế tiếp còn có hai trận trận đánh ác liệt muốn đánh, ít nhất phải liên tục đánh bại ba vị cao thủ nhất lưu đạt được "Tam liên thắng", mới có thể chứng minh bản thân coi như là trên giang hồ xuất sắc cao thủ nhất lưu.

Về phần mà đối độ khó cao "Năm thắng liên tiếp", rất khó.

Liên đánh ba trận, gặp hao tổn đại lượng chân khí. Cho dù là cao thủ nhất lưu, không có chân khí sau đó đều sẽ nhanh chóng biến yếu. Cần tu vi thâm hậu, mới có tư cách đi cạnh tranh theo đuổi năm thắng liên tiếp vinh dự.

Vương Phú Quý được tự mình biết rõ, không dám ôm lấy rất cao chờ mong, chỉ cầu bắt lại tam liên thắng liền thỏa mãn.

...

A Sửu đang tại nhìn quanh, chọn bao nhiêu cái đài chủ dễ dàng nhất đối phó.

Tô Trần chứng kiến Vương Phú Quý, không khỏi ánh mắt sáng ngời, hướng trên lôi đài Vương Phú Quý chỉ chỉ một cái."A Sửu, người đi khiêu chiến hãn, một trận chiến tất thắng!"

Vương Phú Quý cái này vừa bước đài, là hãn biết a Sửu cơ hội tới.

"Hãn?"

A Sửu kinh ngạc, có chút nghi hoặc, không biết Tô Trần vì cái gì cảm thấy hãn được phần thắng, "Người này vừa rồi thi triển đi ra một bộ cao cấp kiếm pháp, tinh xảo tinh diệu, không thể nào mất công sẽ đem một cái đẳng trước đài chủ bức cho xuống lôi đài. Ta nghĩ đánh bại cái này kiếm pháp cao thủ, rất khó đi!"

Tại hãn xem ra, Vương Phú Quý võ kỹ thực lực, chỉ sợ so với mặt khác hai vị đài chủ, còn cao minh hơn.

Tô Trần cười nhạt, nói khẽ với a Sửu chỉ điểm vài câu.

Từ khi Lý gia thuyền hàng gặp nạn một chuyện, thủy phi Đinh Thập Tam một chiêu phá Vương Phú Quý cao siêu kiếm pháp, Tô Trần liền nhìn ra Vương Phú Quý một cái chí mạng nhược điểm.

Vị này Vương sư huynh quá yêu tiếc bản thân, khuyết thiếu tâm huyết. Đừng nói quyết nhất tử chiến rồi, dù là cùng địch nhân hợp lại tổn thương cũng khí đều không đủ.

Cái này đoán chừng cùng Vương sư huynh thuở nhỏ sống an nhàn sung sướng có quan hệ.

Cái nhược điểm này không có bị người phát hiện cũng thì thôi. Một khi bị đối thủ phát hiện, quá dễ dàng bị đối thủ lợi dụng.

Trước đối thủ bày làm ra một bộ lấy huyết Hoán Huyết, lấy tổn thương đổi tổn thương, tựa sẽ khiến Vương Phú Quý vô cùng khó chịu. Trừ phi, Vương sư huynh dám biểu hiện ra dốc sức liều mạng một chết cũng phải kéo đối phương xuống nước tâm huyết, địch nhân ngược lại không dám dùng biện pháp này.

Đây là một loại vi diệu địch ta chiến đấu tâm tư, cũng không phải là võ kỹ cao thấp.

Biện pháp này trăm thử khó chịu, đủ để cho Vương Phú Quý một tắc vuông đại loạn, đều phải bắt được điểm này, có thể ép buộc hắn xuống lôi đài.

A Sừu nghe xong, ánh mắt sáng ngời, lập tức hiểu được.

Hắn nhảy lên leo lên Vương Phú Quý chiếm cứ cái kia tòa lôi đài, khiêu chiến đài chủ Vương Phú Quý.

Chủ trì lôi đài giang hồ tiền bối tức lão, lập tức dặn dò: "Hai vị hào hiệp nhớ lấy, hôm nay chỉ lôi đài, chỉ là giang hồ luận bàn mà thôi, song phương điểm đến là dừng, nhất quyết không thể chân thực ra tay độc ác đả thương người. Đả thương người giả cần bồi thường dượng phí!"

Sau đó, hắn tuyên bố khiêu chiến bắt đầu.

Vương Phú Quý sững sờ, trong lòng phiền muộn.

Vừa mới khoanh chân ngồi xuống, chuẩn bị điều tức vận chuyển một cái nội kinh, khôi phục một ít chân khí, đã có người lên đài khiêu chiến, cái này cũng quá nhanh đi.

Chẳng lẽ hãn vừa rồi cao siêu kiếm thuật, còn chưa đủ để lấy chấn nhiếp dưới đài đối thủ, làm cho dưới đài nhất lưu thanh niên những cao thủ tại trong lòng đều tốt tốt suy nghĩ một phen sao?

Như vậy, hãn cũng có thể thừa cơ nhiều nghỉ ngơi một chút mà, tốt nghênh chiến vị kế tiếp đối thủ.

"Tốt!"

"Cái kia đàn ông xấu xí, có dũng khí! Lại dám khiêu chiến kiếm đạo cao thủ!"

Lập tức, dưới lôi đài chúng giang hồ các đệ tử bộc phát một hồi hoan hô.

Dưới đài, rất nhiều người trong giang hồ cũng đã sớm nhìn ra, Vương Phú Quý một tay cao cấp kiếm pháp vô cùng tinh xảo, rõ ràng cho thấy một vị kiếm đạo cao thủ, hạng người bình thường tuyệt không dám đơn giản lên đài khiêu chiến.

Mà a Sữu biết rõ núi được Hồ thiên hướng Hồ núi đi, dám nghênh đón khó mà lên, sợ cũng tuyệt không phải hạng người bình thường.

Một trận chiến này chắc là long tranh hổ đấu.

Vương Phú Quý lộ ra ngưỡng sắc đứng lên, đánh giá a Sữu một phen sau đó, rồi lại là cố ý biểu lộ làm ra một bộ vẻ khinh thường nói: "Các hạ bộ dạng này mặt xấu, cũng muốn trên giang hồ dương danh đứng vạ? !"

Hãn luôn luôn tự ngạo thế gia đệ tử thân phận, có chút tự trọng, sẽ không lấy nói đi bôi nhọ người khác.

Lúc này cố ý nói ra lời nói này, nhưng là muốn dùng lời nói chọc giận a Sừ, làm cho a Sừ trong cơn tức giận mất đi lý trí lộ ra chiêu thức kẻ hở, hẳn cũng có thể thuận lợi thắng được cái này trận thứ hai luận bàn.

Vô cùng thời điểm, hẳn cũng không cố đi lên bản thân ngày thường thế gia đệ tử phong độ.

"Ai ôi!!!! Người cái này tiểu bạch kiếm, tốt mã giẻ cùi, công tử bột trong một cọng cỏ bao đi! Tới, thử xem gia năm đăm, sẽ biết rõ người nào lợi hại hơn!"

A Sừ tay không tắc sắt, trả lời lại một cách mỉa mai nói.

"Người ~, muốn chết!"

Vương Phú Quý sắc mặt lập tức đỏ lên thành màu gan heo.

Hắn mấy năm này được nhất tâm bệnh, thống hận nhất đúng là người khác nói hắn chỉ có một bộ tốt túi da nhưng là cái tốt mã giẻ cùi. Bí mật này, rất ít nhân biết rõ.

Hết lần này tới lần khác a Sừ câu nói đầu tiên bắt hắn cho đâm đau lòng.

A Sừ không bị chọc giận, hắn ngược lại trước nỗi giận.

Vương Phú Quý kêu to, thả người vọt bổ nhào qua, trong tay bảo kiếm một chiêu "Ứng kích trời cao", huyền hóa ra một đạo chói mắt kiếm quang, trong nháy mắt đâm về a Sừ ngực.

A Sừ sau trở mình ngã xuống đất, hai chân một chiêu "Hung thủ đạp ưng" bạo đá, một mạch đạp Vương Phú Quý ngực trung đan điền.

Vương Phú Quý bảo kiếm rất dài, một kiếm đủ để đánh trúng ngã xuống đất a Sừ ngực.

Nhưng a Sửu cái này hai chân nhất đạp, cũng đồng dạng có thể đá trúng Vương Phú Quý lồng ngực, sợ là Vương Phú Quý trung đan điền chỗ được chân khí hộ thể, cũng phải bị tại chỗ đá phá.

Tuy nói, song phương là điểm đến là dừng, sẽ không chân thực đâm xuống, hoặc là đá xuống đi.

Nhưng vận nhất đối phương không cẩn thận tịch thu ở cước, trung đan điền bị đá phá, chân khí tiết lộ, đây chính là muốn trở thành phế vật.

Nếu như hai người cũng không thu chiêu, vậy đồng thời phế đi đan điền.

Vương Phú Quý hoảng sợ kinh hãi, cũng không dám mạo hiểm cùng a Sửu đối bính trao đổi.

Hắn vội vàng mãnh liệt hít một hơi, cường ép điều vận nội gia chân khí cùng cao minh khinh công thân pháp, lăng không đột nhiên hướng sau nhất tung, bay rút ra ngoài, vung kiếm quay về phòng chiêu đó "Hung thủ đạp ừng" .

Hắn sớm cũng không phải là tam lưu võ giả, dù là ở giữa không trung không chỗ mượn lực, cũng đủ để bằng vào hùng hậu nội gia chân khí, ở giữa không trung nghịch chuyển phương hướng, toàn thân trở ra.

A Sửu lập tức ở trên mặt đất cá chép trở mình, nhất nhảy dựng lên, đả xà tùy côn đi lên, thừa cơ tấn công mạnh đi lên.

Đủ loại quyền pháp, chưởng pháp, móng vuốt pháp, không hề có sáo lộ đáng nói, sát người vật lộn.

Mặc kệ Vương Phú Quý như thế nào ra chiêu, a Sửu mỗi một chiêu đều là công kích trực tiếp chỗ hiểm, công Vương Phú Quý nhất thời một tắc vuông đại loạn, chỉ còn lại có chống đỡ lực lượng, căn bản không cách nào phản công.

Vương Phú Quý thật vất vả ngăn cản a Sửu cái này một lớp mạnh mẽ thể công, hơi chút lấy lại sức lực, không ngờ phát hiện mình đã rơi vào mớ trượng phạm vi lôi đài bên ngoài.

Bị buộc ra lôi đài, tự động chiến bại!

Vương Phú Quý tức giận trước mắt tối sầm lại, thất thần lay nhẹ, hầu như đều muốn thổ huyết.

Thua!

Thâm niên Dược Sư Lý Khôi tại dưới lôi đài vẫn nhìn, xem ngẩn ngơ ngạc nhiên rồi.

Hắn thân là dẫn theo Vương Phú Quý năm năm sư phụ, tự nhiên biết Đạo Vương Phú Quý tại kiếm đạo đi lên cao siêu ưu thế, cùng khuyết thiếu tâm huyết nhược điểm.

Lý Khôi sau nửa ngày không nói gì.

Không nghĩ tới, cái kia đàn ông xấu xí rõ ràng dễ dàng như vậy liền xem thấu Vương Phú Quý nhược điểm.

Cũng không phải Vương Phú Quý kiếm pháp không được, mà là cái kia đàn ông xấu xí tử quá ngang ngược không nói đạo lý.

Hôm nay trận này tạm thời lôi đài, chỉ là là ngày mai Tịch Bát giang hồ đại hội náo nhiệt một cái bầu không khí, hâm nóng một lần bầu không khí nóng.

Tất cả mọi người là vì dương danh đứng vạm mà tới, trước mặt mọi người mặt người bày ra mình một chút cao siêu võ kỹ trình độ là được rồi, thuận tiện cầm cái một trăm lượng bạc phần thưởng ngân.

Cái này cũng không phải giang hồ sinh tử đấu, cái nào cao thủ nhất lưu sẽ vì cái kia chính là một trăm lượng bạc, thật sự tại đây trên lôi đài cùng đối thủ lấy mạng đổi mạng, lấy tổn thương đổi tổn thương a? !

Thật nặng tổn thương đối thủ, cái này đánh lôi đài phần thưởng ngàn, liền cùng được phí cũng không đủ.

Trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê.

Lý Khôi kinh nghiệm lão đạo, tự nhiên nhìn ra, cái kia mặt xấu thanh niên cũng chỉ là một bộ hung ác phô trương thanh thế, cũng không chính thức ra tay độc ác.

Nhưng Vương Phú Quý cái này nhược điểm còn là dấu không lẫn át được, dù là đối thủ là phô trương thanh thế, bản năng phía dưới vẫn là lộ ra khiếp ý, mặt mũi phòng thủ.

Lý Khôi âm thầm lắc đầu.

Cái này lôi đài một trận chiến thất bại, không cách nào tại Ngô quận trên giang hồ khai hỏa danh khí, không thể không nghĩ biện pháp khác.

"Sư phụ, đệ tử làm ngài mất thể diện!"

Vương Phú Quý cầm kiếm trở lại Lý Khôi bên người, thần tình có chút uể oải.

Hắn thậm chí không dám lấy ánh mắt nhìn bên cạnh sư muội Lý Kiều, sợ chứng kiến, sư muội Lý Kiều trong ánh mắt toát ra tới xem thường cùng khinh thường, sẽ như đao bình thường cắt tâm hắn đều đau nhức.

Cái này đều nhanh trở thành hắn một đạo tâm ma.

"Ài, mà thôi, cái này không oán người. Cái kia đàn ông xấu xí sợ là cái lâu lẫn lộn giang hồ lão luyện. Vi sư chính là kỳ quái, hẳn như thế nào khám phá nhược điểm của người? Cái này lôi đài tụ tập người trong giang hồ mấy nghìn chỉ chúng, trẻ tuổi cao thủ khối người như vậy, muốn tại đây lôi đài xuất đầu quá khó khăn. Đi thôi, vi sư còn là mang hai người các người tiếp một cái bốn đại bang phái tiền bối tức lão, ở tiền bối đám trước mặt lẫn lộn cái quen mặt. Về sau, các người hành tẩu giang hồ, cũng có thể được bọn họ vài phần chiếu ứng."

Lý Khôi mặc dù thất vọng, thực sự không có trách cứ Vương Phú Quý, chỉ là lắc đầu an ủi vài câu, lập tức mang theo hai người quay người liền rời đi thành nam quảng trường.

Nếu như tại đây lôi đài dương danh lập vạn con đường đi không thông, cái kia được thay nó đồ, dựa vào hẳn Dược Vương Bang thâm niên Dược Sư cái này tấm mặt mo này, mang theo hai cái đồ đệ tại cái khác giang hồ tiền bối trước mặt trộn lẫn cái quen mặt rồi.

Mặc kệ như thế nào, hẳn Lý Khôi đệ tử, không thể là trên giang hồ bừa bãi vô danh bình thường thế hệ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 70: Tại Hạ, Phi Hưng Sừ! Giang Hồ Ta Đã Đến!

A Sừ đánh bại Vương Phú Quý, trận đầu này đánh đến tương đối nhẹ nhõm. Bởi vì Tô Trần mấy câu liền điểm ra Vương Phú Quý tính cách đi lên nhược điểm trí mạng, dễ dàng chiến thắng.

Nhưng kế tiếp hai trận, tức thì khó khăn rất nhiều.

Nhảy lên lôi đài khiêu chiến đấy, một cái là Ngô quận nhỏ bang phái Ủng Trảo môn thanh niên đệ nhất cao thủ, ra chiêu hung ác dị thường. Một người khác là một huyện võ đạo thế gia đệ tử, tu luyện Kim Chung Tráo ngoại gia khổ luyện thanh niên cao thủ, sau cùng ưa phòng thủ phản kích.

A Sừ khổ chiến nửa canh giờ, mới bắt lại cái này hai trận, tổn hao hơn phân nửa chân khí.

Dù sao không phải ai cũng giống như Vương Phú Quý vị này kiêu ngạo Vương thị thế gia đệ tử giống nhau, không có quát tháo đầu tòn nhẩn tâm huyết, còn bị Tô Trần ánh mắt xảo trá phát hiện, làm cho hắn bắt lấy cái nhược điểm này dồn sức đánh.

Đối thành mặt khác trên giang hồ thanh niên cao thủ, đồng dạng chiến thuật lại cũng không có hiệu quả, cuối cùng vẫn còn được hợp lại võ kỹ trình độ, cùng nội công thâm hậu trình độ.

Cũng may a Sừ căn cơ vững chắc hùng hậu, còn thường xuyên có cơ hội cùng Tô Trần vị này siêu phàm cao thủ luận bàn.

Tô Trần ánh mắt sắc bén, mỗi lần luận bàn đều chuyên môn tranh đối với hãn sau cùng điểm yếu tới đánh, đánh đến a Sữu đau nhức sữa nhược điểm. Những năm này xuống, a Sữu tại võ kỹ đi lên nhược điểm cũng trở nên cực ít.

Nếu như nhất định phải mà nói a Sữu trên thân còn có chưa đủ chỗ, đó chính là hãn nhất lưu trung kỳ cảnh giới nội gia chân khí chưa đủ thâm hậu, so ra kém nhất lưu hậu kỳ cao thủ tu vi.

Ngang nhau tu vi thanh niên đệ tử, là rất khó thắng được a Sữu.

Lập tức, thành nam quảng trường lôi đài phụ cận, vây xem chúng giang hồ các đệ tử, bạo phát ra trận trận reo hò khen hay hô to thanh âm.

"Tốt!"

"Cái kia đàn ông xấu xí, vậy mới tốt chứ!"

"Cái này đàn ông xấu xí mặc dù dài xấu xí chút, không nghĩ tới rõ ràng lợi hại như vậy, liên tiếp đánh bại ba vị thực lực mạnh mẽ thanh niên cao thủ! Chậc chậc, xem ra chúng ta Ngô quận giang hồ thương, lại muốn quật khởi một gã mới tú cao thủ!"

"Vị này Sữu huynh đệ, xin hỏi cao tính đại danh? Về sau trên giang hồ hành tẩu, đại gia hỏa cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau a!"

"Đúng vậy, hãy xưng tên ra, nói không chừng chúng ta ngày sau còn có thể ngồi cùng bàn uống rượu mạnh, kết bạn mới bước chân vào giang hồ! Có thể cùng như vậy một vị trẻ tuổi cao thủ quen biết, được kêu là một lần cái thống khoái!"

Cái này trên lôi đài đã đánh cho hơn hai canh giờ, lên đài thanh niên cao thủ được một hai chục dư tên, có thể sống qua tam liên thắng rải rác không có mấy.

Dù sao, có thể tu luyện tới nhất lưu cảnh giới thanh niên cao thủ, tùy tiện bao nhiêu cái tại riêng phần mình bang phái trong đều là sau cùng đệ tử xuất sắc một trong.

Có thể tại lôi đài tam liên thắng, vậy không chỉ có tại bản bang thực lực xuất sắc. Tại toàn bộ Ngô quận giang hồ cùng thế hệ ở bên trong, đó cũng là người nổi bật.

A Sừu ba chiến ba nhanh.

Bọn hắn cuối cùng lại gặp được một cái tam liên thắng.

Trong lúc nhất thời, đánh chung quanh đài tụ tập lấy ngàn mà tính đám người một mảnh hoan hô, thậm chí có rất nhiều giang hồ đệ tử hướng a Sừu lớn tiếng mời đến, đều muốn kết giao vị này giang hồ mới tú.

"Tại hạ, Thiên Ưng Môn a Sừu, Phỉ Hưng Sừu là đây! Giang hồ người mới xuất đạo, đa tạ chư vị giang hồ hảo hán cổ động ủng hộ!"

A Sừu bắt lại thắng liên tiếp ba trận, nghe được chung quanh truyền đến nhiệt liệt tiếng hô to, trên mặt cũng là kích động đỏ lên, vội vàng hướng dưới lôi đài nhiệt tình hô to rất nhiều giang hồ các đệ tử, vỗ tay lớn tiếng gửi tới lời cảm ơn.

Hắn hôm nay leo lên cái này lôi đài, mặc dù chủ yếu là vì kiếm cái kia một trăm lượng bạc, nhưng mà có thể mượn cơ hội trên giang hồ đánh ra danh tiếng của mình, dương danh đứng vạm, loại này đại cơ hội tốt hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Đây cũng là hắn thiếu niên lúc mộng tưởng.

Từ lúc năm đó còn là Thiên Ưng khách sạn tiểu hỏa kế, cùng Trần ca nhi cùng một chỗ tìm nơi nương tựa giang hồ thời điểm, hắn liền mơ ước có

một ngày, có thể có một ngày trở thành Ngô quận giang hồ đại hào, kiếm đến thật nhiều thật nhiều bạc.

Đặt ở bốn năm năm trước, đó là đoán mò.

Mà bây giờ, hãn khổ tu năm năm, mộng tưởng này đang nhanh chóng biến thành sự thật. Năm năm này tại Trần ca nhi tự mình phối được phương hướng tôi thể bổ khí trợ lực bên dưới, thực lực trưởng mạnh mẽ.

Gió giục mây vờn cao thủ xuất hiện lớp lớp Ngô quận giang hồ, hãn a Sữu đã là nhất lưu trung kỳ cao thủ, rốt cuộc hết khổ rồi!

Trước lại thắng được năm thắng liên tiếp, hãn a Sữu từ nay về sau liền đã không còn là bừa bãi hạng người vô danh. Ít nhất tại đây lôi đài xem cuộc chiến mấy nghìn tên giang hồ đệ tử, gặp nhớ kỹ hãn a Sữu danh hào.

"A Sữu! Danh tự không được tốt nghe, hình dạng cũng đúng là xấu xí một chút. . . Nhưng mà không sao, giang hồ đệ tử tướng mạo xấu xí chút tính là cái gì, trong tay được thực lực mới là cứng rắn bốn sự!"

"Hãn nguyên lai là Thiên Ưng Môn cao thủ nhất lưu!"

"Khó trách mạnh mẽ như vậy, nguyên lai lại là tứ đại bang Thiên Ưng Môn đệ tử. Hôm nay trên lôi đài vài tên tam liên thắng thanh niên cao thủ, hầu như đều là tứ đại bang tinh anh đệ tử."

"Cũng cũng chỉ có lớn như vậy bang phái, mới có thể nuôi dưỡng được xuất sắc như thế cao thủ! Khác nhỏ bang phái, lên đài liền thất bại bên dưới trận tới, xem ra là rất khó tranh qua bọn hãn!"

"Vị này a Sữu huynh đệ thực lực không tệ, ngày sau giang hồ gặp gỡ, mời hãn cùng nhau lưu lạc!"

Dưới lôi đài không ít giang hồ đệ tử, náo nhiệt nghị luận, đối với a Sửu có chút xem trọng.

...

Thành nam, đường phố chính.

Khoảng cách lôi đài không xa một tòa lầu sang trọng.

Lầu ba, sát đường một gian xa hoa bao lớn mái che, cửa sổ tầm mắt rộng rãi, có thể đem hơn phân nửa con phố khu thu nhập trong mắt. Cái kia lôi đài tình hình chiến đấu, tự nhiên cũng thu hết vào mắt.

Tại trong lầu bên ngoài, mười mấy tên Thiên Ưng Môn thanh niên hộ vệ, đề phòng sâu nghiêm.

Xa hoa trong rạp, Thiên Ưng Môn Liễu Như Phong Đại tổng quản, đang tại một mình toát uống nhỏ uống rượu.

Mấy ngày gần đây, Thiên Ưng Môn cao thấp vô cùng bận rộn.

Đêm mai Tịch Bát, Hàn Sơn chân nhân cùng Vương Huyện lệnh cùng nhau mời Ngô quận các đại nhỏ bang phái tổ chức lần thứ nhất giang hồ đại hội.

Hơn nữa cái này mấy tháng đến nay Thiên Ưng Môn bang vụ bận rộn, Liễu Đại tổng quản chương quản lấy Thiên Ưng Môn lớn nhỏ sự vụ, đó là một lát cũng không thể rảnh rồi.

Sự tình hôm nay, hẳn không sai biệt lắm đều phân phó dưới tay an bài thỏa đáng.

Đi ngang qua thành này nam đại lôi đài, hẳn nhất thời đã đến hào hứng, tranh thủ lúc rảnh rồi ở chỗ này uống xoàng mấy chén, nhìn xem những cái kia mới ra giang hồ thanh niên những cao thủ, luận bàn luận võ.

Cái này ghế lô tầm mắt rộng rãi, có thể theo cửa sổ rất thuận tiện xem xét nơi xa lồi đài luận bàn.

Hàn Xu mang theo một ít thanh niên hào hiệp, xuống ngựa leo lên quán rượu, tìm đến Liễu Đại tổng quản.

"Thuộc hạ ra mắt đại tiểu thư!"

Trong tửu lâu, không ngừng được Thiên Ứng Môn hộ vệ đệ tử hướng Hàn Xu hành lễ.

Hàn Xu tiến vào xa hoa ghế lô, nhìn thấy Liễu Như Phong, không khỏi xinh đẹp cười nói: "Liễu thúc, người quả nhiên ở chỗ này. Ta tại Tổng đường không có gặp người, hỏi nhân tài mới biết được người ở nơi này xem nào nhiệt."

Liễu Như Phong gặp Hàn Xu tiến đến, không khỏi buông cái chén nhỏ, cười nói, "Đại tiểu thư bộ dạng này đáng tươi cười, nhìn qua ngay cả có sự tình muốn tìm ta. Nói đi, chuyện gì!"

"Lần này giang hồ đại hội cơ hội khó được, tất cả đại bang phái thanh niên tuần kiệt đều tề tụ Cô Tô thành, ta liền suy nghĩ đây là một cái kết giao khắp nơi tuần kiệt cơ hội tốt.

Ta chuẩn bị đêm nay tại trời ứng quán rượu thiết lập một trận thịnh yến, mời các đại nhỏ bang phái kiệt xuất nhất hơn mười tên thanh niên đệ tử dự tiệc. Cái này yến hội cũng không thể khó coi rồi, vì vậy cần mấy ngàn lượng bạc tiêu dùng. Liễu thúc người xem coi thế nào?"

Hàn Xu cười nói.

Thiên Ứng Môn chủ Hàn Nha hoặc là bố quan, hoặc là thường xuyên không có ở đây Thiên Ứng Môn bên trong. Đêm đám này phái tài vụ chi

quyền, giao cho hãn sâu để tin bất luận cái gì phụ tá đặc lực, làm việc luôn luôn ổn trọng Liễu Như Phong Đại tổng quản.

Hàn Xu tuy là Hàn Nha muội muội, Thiên Ưng Môn tương lai thiếu môn chủ, nhưng còn trẻ, trước mắt tại Thiên Ưng Môn bên trong cũng không có gì thực quyền.

Liễu Đại tổng quản chương quản lấy Thiên Ưng Môn thường vụ cùng tài vụ quyền hành, không có hãn gặt đầu, Thiên Ưng Môn trong kho phòng là tuyệt chi không xuất ra một trăm lượng bạc.

Nàng lần này tìm đến Liễu Đại tổng quản, liền là muốn lãnh cái này một số lớn ngân lượng.

"Đại tiểu thư hiện tại học được trên giang hồ xã giao rồi, nhiều kết bạn một ít giang hồ kiệt xuất nhất trẻ tuổi hào hiệp, đây là đại hảo sự a! Liễu thúc như thế nào không đáp ứng này!"

Liễu Đại tổng quản không khỏi cười nói.

Không quan trọng mấy ngàn lượng bạc, những thứ này đều là việc nhỏ, hãn cũng không để trong lòng.

Hàn Xu đại tiểu thư có thể kế thừa môn chủ y bát, đem Thiên Ưng Môn phát dương quang đại, mới là hãn để ý nhất sự tình.

Liễu Đại tổng quản lúc này lại nhắc lên một chuyện khác tình, chỉ chỉ ngoài cửa sổ cách đó không xa trên lôi đài, hướng Hàn Xu nói ra: "Đại tiểu thư, người thấy được cái kia trên lôi đài tên kia Thiên Ưng Môn đệ tử chưa?"

Người này ta lưu ý qua, hãn gọi a Sữu, là một cái vũ si, gần gần bốn năm năm trở thành nhất lưu cao thủ, võ đạo thiên phú rất cao!

Bốn môn như vậy thanh niên cao thủ, đúng là đáng giá lôi kéo nhân tài a! Liễu thúc cùng môn chủ đều già rồi, Thiên Ưng Môn bên trong sự tình cũng dần dần làm bất động, sớm muộn được giao cho tiểu thư. Còn phải tiểu thư đi phí một lần hao tâm tổn trí suy nghĩ, nhiều vì bản môn lười một ít người thanh niên mới."

Lại nói, vị này Thiên Ưng Môn gần đây xuất hiện thanh niên cao thủ a Sữu, Liễu Như Phong chú ý hẳn đã có hơn nửa năm hơn nhiều.

Trước kia hẳn còn hoài nghi, a Sữu tu luyện như thế thần tốc, có phải hay không môn phái khác tối chọc vào đi nằm vùng, muốn lẫn vào Thiên Ưng Môn cao tầng bên trong.

Nhưng hẳn phái người cẩn thận điều tra qua a Sữu thân thế, mới giật mình phát hiện là một gã cô nhi, sáu bảy tuổi thời điểm liền bắt đầu tại trời ưng khách sạn đem làm nhỏ tạp dịch, liền cha hẳn mẹ đều là tạp dịch, về sau bệnh chết, không có chút nào thân thế bối cảnh.

Về sau a Sữu hơn mười tuổi lúc tìm nơi nương tựa Thiên Ưng Môn, may mắn đã thành bên trong cửa một gã khổ dịch.

Hắn kết giao vòng cơ hồ là chỗ trống, chỉ có cùng Duyệt Vương Bang một gã tạp dịch đệ tử đi gần, thế nhưng Duyệt Vương Bang tạp dịch cũng là tiểu nhân vật, không đáng giá nhắc tới.

A Sữu tuy rằng xuất thân hèn mọn, tu luyện dị thường dốc sức liều mạng, mỗi ngày cao tới bốn canh giờ cường độ cao tu luyện. Ngẫu nhiên gặp dùng cấp thấp thảo dược thôi thế.

Cái này đổi thành người khác, đã sớm tu luyện thành phế nhân.

Nhưng a Sữu không có việc gì, ngược lại càng luyện càng mạnh, gần gần ba năm trong thời kỳ liền nhảy lên trở thành nhất lưu cao thủ.

Hắn phái người cẩn thận tra xét, cũng không có phát hiện a Sữu cùng những bang phái khác giang hồ đại nhân vật được lui tới.

Giải thích duy nhất, chỉ có thể lấy thiên phú dị bẩm, cốt cách thanh kỳ để giải thích.

Loại này hiếm thấy trường hợp đặc biệt, nhưng Ngô quận trên giang hồ mỗi hơn mười năm cũng sẽ xuất hiện như vậy một hai lệ.

"Hừ, hắn chỉ là chúng ta trong cửa bình thường cao thủ nhất lưu, có cái gì tốt lôi kéo hay sao? Chúng ta Thiên Ưng Môn đệ tử mấy nghìn chi chúng, tất cả đường khẩu cao thủ nhất lưu được năm sáu chục tên, so với hắn lợi hại còn nhiều, rất nhiều, cần ta tận lực đi lôi kéo hắn?"

Hàn Xu hướng lôi đài phương hướng nhìn thoáng qua, thấy là một cái thanh sọc mặt xấu Thiên Ưng Môn thanh niên đệ tử, lập tức không cho là đúng, cảm thấy Liễu Đại tổng quản có chút tán dương quá mức.

Nàng thường xuyên cùng Ngô quận bốn đại bang phái thanh niên một đời kiệt xuất cao thủ giao tiếp, có quyền thế, thiên phú thật tốt thanh niên tài俊, cái dạng gì xuất chúng nhân vật không kiến thức qua.

A Sữu không chỉ là tướng mạo xấu xí, còn là thấp kém nghèo hèn xuất thân, ở đâu đáng giá nàng xem vài lần?

Huống hồ, a Sữu thân là Thiên Ưng Môn đệ tử, đây không phải vốn là có lẽ vì nàng dốc sức, là Thiên Ưng Môn dốc sức sao? Cái nào có tư cách cần nàng chủ động đi lôi kéo.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 71: Nhóm Thanh Niên Hào Hiệp

Liều Đại tổng quản gặp Hàn Xu trên mặt một bộ không cho là đúng thần sắc, liền biết rõ nàng đây là trông mặt mà bắt hình dong, khinh thường những cái kia bần hàn đệ tử.

"Đại tiểu thư, nhất quyết không thể như thế thiển cận! Chính là bởi vì cái này a Sữu là bốn môn đệ tử, không có thân thế hậu trường, mới đáng giá gấp bội đi lôi kéo. Nhớ năm đó phụ thân ngươi cùng người huynh trưởng, khổ tâm kinh doanh Thiên Ứng Môn bảy tám chục năm, dưới trướng chiêu nạp chúng nhiều xuất sắc bần hàn cao thủ, thành thật với nhau, đạt được bọn họ liều chết tương trợ, mới hạ xuống Thiên Ứng Môn cơ nghiệp, xâm nhập Ngô quận năm đại bang phái liệt kê.

Thiên Ứng Môn cơ nghiệp sớm muộn muốn giao cho đại tiểu thư trên tay, đại tiểu thư cũng cần bồi dưỡng được nguyện ý vì người xông pha khói lửa đáng tin tâm phúc đến, mới có thể ổn Chương môn chủ quyền hành. Nếu không không có một cái Thiên Ứng Môn chủ tên tuổi, dưới tay không có thủ hạ đặc lực, là quản không được bang phái quyền hành, trấn không được bốn môn những cái kia vài thập niên có chân rết trường lão, hộ pháp, Đường chủ. Chớ nói chi là chấn nhiếp bốn môn bên ngoài những cái kia người từng trái, tàn nhẫn nhân vật.

Sóng to gió lớn thứ nhất, không bằng xông pha khói lửa tử sĩ giúp người ngăn cản những cái kia thương rừng mũi tên đuôi lông vũ, tiểu thư như thế nào ngăn cản rất nhiều cường địch vây công? Cái này a Sữu có thể tại dài đến bốn năm năm hơn, mỗi ngày tu luyện bốn canh giờ, đối với chính hăn ngoan độc, đây là một cái vô cùng có tiềm lực tàn nhẫn nhân vật. Hăn ác

như vậy nhân mới xuất sắc nâng đỡ trả lại, mới trấn được trong bốn môn đấm kia lão tư cách trưởng lão, hộ pháp, chấn nhiếp được trên giang hồ những cái kia dòm ngó bốn môn hạng người.

Môn chủ liền chính miệng kết luận, cái này a Sữu sớm muộn có một ngày gặp uy chấn giang hồ, làm cho người lau mắt mà nhìn. Hiện tại hãn chính trẻ tuổi khí thịnh, chưa giang hồ thành danh, là thu nạp người khác trong lòng thời cơ tốt nhất.

Rồi hãy nói, đại tiểu thư tuổi của người cũng không nhỏ, mấy năm này liền muốn cân nhắc chọn một lương tể. Truy cầu người tất cả đại bang phái thanh niên tài俊, nhiều như sang sông chi khanh. Nhưng vấn đề là, bọn hãn đều được riêng phần mình gia thế, bang phái hậu trường, trong lòng không chừng tại mưu đồ lấy chiếm đoạt Thiên Ưng Môn phần này khổng lồ sản nghiệp.

Đại tiểu thư nếu là gả cho hãn nhóm, đó là bảo hồ lột da, lại làm sao có thể đơn giản tin tưởng bọn họ là đúng người một tấm chân tình! Môn chủ đã từng nói rõ, người tương lai giai tể, tốt nhất vẫn còn là bản bang thanh niên đồng lứa, tin được trong hàng đệ tử đi chọn lựa.

Hoặc là tại bản bang cao tầng đệ tử bên trong, chọn một phu quân.

Hoặc là liền dứt khoát gánh giống như a Sữu như vậy bần hàn cô nhi, không có bối cảnh hậu trường, thêm chút lôi kéo liền có thể một lòng vì đại tiểu thư dốc sức liều mạng, cái này mới có thể trở thành người ngày sau nắm giữ Thiên Ưng Môn mạnh nhất trợ lực. Sao không cân nhắc một cái?"

Liễu Đại tổng quản không khỏi than nhẹ, khổ tâm khuyên nhủ. Bọn hãn cái này thế hệ trước giang hồ, đều là người từng trải, tự nhiên biết rõ nào đệ tử mới đáng giá phó thác cùng tín nhiệm.

Hàn Xu nghe vậy, lập tức nhíu mày, rất là phản cảm.

Liễu Đại tổng quản lời này là càng nói càng không hợp thói thường rồi, làm cho hấn đi lôi kéo a Sửu cũng thì thôi, rõ ràng còn suy nghĩ làm cho hấn cân nhắc a Sửu như vậy vị hôn phu.

Nàng liền lôi kéo a Sửu tâm tư đều không có, hướng chi là trở thành phu quân của nàng này!

Hàn Xu không khỏi lãnh đạm xuống, quả quyết nói: "Liễu thúc, việc này tuyệt không khả năng, đừng nói nữa! Ta tương lai phu quân, nhất định phải là Ngô quận cái thể anh hùng, bách chiến bách thắng nhân vật tuyệt thế. Coi như là không so được ca của ta nhất đại tông sư, ít nhất cũng phải so với ta cái này nhất lưu cao thủ đứng đầu mạnh mẽ rất nhiều gấp bội đi!

Ngô quận bốn đại bang phái nhiều như vậy trẻ tuổi tài tuấn, thiên phú hơn người nội môn xuất sắc đệ tử, ta phần lớn đều biết, còn chướng mắt bọn hấn.

Cái này a Sửu bất quá là ta Thiên Ưng Môn một cái hạng người vô danh, cho dù là cao thủ nhất lưu, có chút không tồi võ kỹ, lại tính là cái gì! Chúng ta Thiên Ưng Môn cao thủ nhất lưu không dưới năm sáu chục người, theo thanh niên cao thủ đến bản bang lão tiền bối, mấy đều đếm không hết, lại không kém hấn một người."

Nàng lòng dạ cực cao.

Nếu là tìm không thấy như vậy cái thể anh hùng tuyệt đỉnh nhân vật, nàng thà rằng không lấy chồng, cũng tốt hơn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, gả cho những cái kia tầm thường không chịu nổi thế hệ.

Liễu Đại tổng quản không khỏi cười khỗ, biết rõ Hàn Xu lòng dạ cao ngạo.

Nhưng mà chọn lựa vị hôn phu, cầm ca ca của nàng vị này Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha tới hình mẫu, đây cũng quá cao.

Thiên Ưng Môn chủ đây chính là gần với Hàn Sơn chân nhân nhất đại tông sư, Ngô quận đệ nhất một tuyệt thế thích khách, ai vậy có thể so sánh được? Dù là mặt khác tông sư, cũng không cách nào so sánh với.

Mà Hàn Xu cũng là nhất lưu cao thủ đứng đầu, đều muốn vượt qua nàng gấp mấy lần, cái kia tất nhiên cần tông sư cấp nhân vật.

Ngô quận lấy ở đâu nhiều như vậy tông sư a, gần nhất một vị Mã Bang bang chủ Lý Sóc, đó cũng là mười năm trước đó thành tựu nhất đại tông sư, sớm đã có thể thất.

Liễu Đại tổng quản còn là khổ tâm khuyên nhủ: "Bình thường tầm thường thế hệ, đại tiểu thư tự nhiên là chướng mắt. Người nếu không thích cái kia a Sữu, nghĩ đến môn chủ cũng không miễn cưỡng người. Nhưng tiểu thư hay là muốn hao tâm tổn trí suy nghĩ, hảo hảo lôi kéo a Sữu một phen, làm cho cái này a Sữu cam tâm vì người dốc sức! Hãn thân thể đơn giản trong sạch, có thể tín nhiệm, lại là được tiềm lực nhất lưu thanh niên cao thủ, là bốn môn hiếm có nhân tài."

Hàn Xu đã sớm nghe phiền muộn rồi.

Nhưng Liễu Đại tổng quản là ca ca của nàng Hàn Nha đáng tin tâm phúc, Thiên Ưng Môn hạch tâm cao tăng.

Như thường ngày ca ca trầm trong lòng tại võ đạo, dù sao vẫn là bế quan tu luyện, quanh năm suốt tháng khó được gặp mấy lần bóng dáng, bên trong cửa lớn nhỏ sự vụ đều từ Liễu Đại tổng quản xử lý, quản lý lấy to như vậy Thiên Ưng Môn. Thiên Ưng Môn hôm nay tại Ngô quận thế lực cường thịnh, vị trí ngũ đại bang thứ hai, cái này tự nhiên cũng có Liễu Đại tổng quản công lao lớn.

Có thể nói, trước ca ca của nàng không tự mình ra mặt, Thiên Ưng Môn sự vụ hầu như đều là Liễu Đại tổng quản định đoạt. Những cái kia có chân

rất tất cả đường Đường chủ, hộ pháp, các Trưởng lão cũng chỉ nghe theo Liễu Đại tổng quản phân phó.

Nàng tuy là Thiên Ưng Môn tương lai thiếu môn chủ, nhưng là mới mười bảy mười tám tuổi, thấp cổ bé họng, khoảng cách chấp chưởng Thiên Ưng Môn quyền hành còn xa.

Hơn nữa, phụ thân nàng đã sớm qua đời, là Liễu Đại tổng quản từ nhỏ chăm sóc nàng lớn lên, có thể cũng coi là nàng nửa một trưởng bối thân nhân.

Liễu Đại tổng quản lần này khổ tâm khuyên bảo, nàng cũng không tốt rõ rệt bác bỏ Liễu Đại tổng quản mặt mũi, chỉ có thể trước nhận lời xuống, làm tiếp ý định.

"Liễu thúc, được rồi, ta đã biết! Lôi kéo sự tình ta sẽ xem xét. Ta đi ra ngoài trước một cái."

Hàn Xu chỉ có thể qua loa tắc trách.

Nàng tìm một lý do, chột ra xa hoa ghế lô, trong lòng rất là không vui.

Cái này a Sữu bị Liễu Đại tổng quản, thậm chí bị ca ca coi trọng như thế, dựa vào cái gì!

Bất quá là tại trên lôi đài thắng một cái "Tam liên thắng" mà thôi. Nếu như a Sữu chiến bại, Liễu Đại tổng quản thất vọng phía dưới, sợ là cũng sẽ không nhắc lại việc này.

Xa hoa bên ngoài rạp trước mặt phòng khách, đang có hơn mười tên tất cả đại bang phái cao tầng đệ tử, thanh niên hào hiệp nhóm đang chờ nàng, đều là của nàng truy cầu người ái mộ.

Luận giang hồ danh vọng, luận gia thế xuất thân, luận tu vi võ kỹ, bọn hăn mỗi cái tài hoa hơn người, tướng mạo đường đường, đều là cao thủ nhất lưu, so với kia a Sữu không biết mạnh bao nhiêu gấp bội.

Trong bọn họ, được Mã Bang Phó bang chủ đen dài khánh chi tử bầm đen, chính là chuyên dùng trường tiên thanh niên đồng lứa cây roi thuật đệ nhất cao thủ.

Cũng có Thiết Kiếm Môn môn chủ Đại Tông Sư Hàn Bình Sơn chi tử, Hàn Vân Hàn đại công tử, khí độ trầm ổn trọng kiếm cao thủ.

"Các người người nào đi đem cái kia mặt xấu đánh xuống lôi đài tới? !"

Hàn Xu hỏi.

"Đánh cái kia đàn ông xấu xí?"

Trong đại sảnh, ở đây hơn mười vị thanh niên cao thủ nghe vậy, lập tức sắc mặt biến hóa.

Bọn hăn vừa rồi tại đây trên lầu nhàm chán, thuận tiện quan sát lôi đài cuộc chiến, tận mắt a Sữu đánh lôi đài thực lực, rất là kinh ngạc.

Cái này a Sữu thực lực không giống bình thường, thắng liên tiếp ba trận, đánh bại Dược Vương Bang một gã kiếm đạo cao thủ cùng hai gã nhỏ bang phái xuất thân thanh niên cao thủ, tại nhất lưu chính giữa hậu kỳ cao thủ bên trong cũng là chếch lên thực lực.

Lấy bọn hăn những người này "Tôn quý" thân phận, tại Ngô quận bốn đại bang phái hoặc là đều là Dược Vương Bang một vị Đường chủ chi tử, hoặc là chính là một Phó bang chủ chi tử, đã sớm tại giang hồ danh khí cực cao, là giang hồ bang phái đệ tử nịnh bợ đối tượng, cũng không có ở trên lôi đài dương danh lập vạn cần.

Bọn hăn trước đó nói qua lên lời đài luận bàn, thuần túy chỉ là muốn tại Hàn Xu trước mặt biểu hiện một phen mà thôi, cũng không phải muốn mượn lời đài dương danh.

Lấy bọn hăn cao tăng đệ tử tôn quý thân phận, tự nhiên không đem a Sữu để vào mắt.

Nhưng tự mình lên lời đài khiêu chiến a Sữu vị này thanh niên cao thủ, cái kia lại là mặt khác một hồi.

Lấy thực lực của bọn hăn, cũng chưa chắc có thể chắc thắng a Sữu.

Vạn nhất bọn hăn nếu thất thủ bị thua, đây chính là tại Ngô quận mấy nghìn giang hồ đệ tử trước mặt mất mặt xấu hổ, không công làm cho cái kia a Sữu đưa lên danh vọng.

Ngày sau người trong giang hồ trước vừa nhắc tới cái này đàn ông xấu xí, đã nói, "Vị này chính là kia cái đánh bại một một Phó bang chủ chi tử, hoặc là đánh bại một bang Đường chủ chi tử thanh niên cao thủ a Sữu!"

Bọn hăn cái này mặt để vào đâu?

Mạo hiểm quá lớn, được không bù mất a.

Trong lúc nhất thời, hơn mười tên thanh niên hào hiệp đều trầm mặc, trong đại sảnh không ai lên tiếng.

Bọn hăn trong lòng buồn bực, cũng không biết Hàn Xu vì cái gì tại ghế lô thấy Liễu Đại tổng quản sau đó, đột nhiên đối với trên lời đài cái kia đàn ông xấu xí nổi nóng, muốn đem hăn đuổi xuống lời đài.

"Như thế nào, các người không nói luôn luôn khoe khoang rất lợi hại, không người có thể so sánh sao, như thế nào gặp được một cái hơi chút lợi hại một chút tam liên thắng cao thủ nhất lưu, liền rụt rè rồi hả?"

Hàn Xu xem bọn hãn bộ dạng này do dự, liên tục suy tính thần sắc, lập tức biết rõ bọn hãn tại suy nghĩ chiến bại hậu quả, rất là thất vọng.

"Cái này. . . Nếu như hàn tiểu thư muốn tiêu diệt cái kia đàn ông xấu xí uy phong, tại hạ xông pha khói lửa, nghĩa bất dung từ!"

"Hàn Xu tiểu thư chờ một chút một lát, đánh bại cái kia đàn ông xấu xí nhưng mà thời gian uống cạn chung trà, ta đi một chút liền quay về!"

Các vị thanh niên những cao thủ bị Hàn Xu cái này lạnh lời nói một kích, sao có thể tại chỗ đợi, lập tức kiên trì xuống lầu, tiến về trước lôi đài khiêu chiến.

Nếu là điểm ấy việc nhỏ đều làm không được, bọn hãn tại Hàn Xu trong mắt khẳng định rơi xuống nghìn trượng, ở đâu còn có hi vọng truy cầu đến Hàn Xu.

Tuy rằng bọn hãn võ đài phần thắng cũng không cao, nhưng vẫn là muốn đi thử một lần.

Mất mặt cùng mất đi Hàn Xu hảo cảm, hai cái này cái gì nhẹ cái gì nặng, bọn hãn còn là phân được rõ ràng.

Nếu như ai có thể tại lôi đài đánh bại a Sừu, Hàn Xu cao hứng phía dưới, tuy rằng chưa hẳn sẽ hoàn toàn ái mộ. Nhưng ít ra cũng có thể chiếm được Hàn Xu tiểu thư hảo cảm, so với người khác đổi nhiều mấy phần truy cầu đi lên cơ hội.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 72: Liên Chiến Liên Thắng

Thành nam quảng trường, theo trên lôi đài luận bàn đánh nhau kịch liệt, Cô Tô thị trấn đám biển người như thủy triều không ngừng vọt tới, xem cuộc chiến người trong giang hồ cùng dân chúng đông nghịt một mảnh, vô cùng chen chúc.

Còn có chọn gánh bán hạt dưa bánh ngọt tiểu thương người, thừa dịp náo nhiệt, trong đám người lớn tiếng hét lớn, càng gia tăng bầu không khí nóng nẩy.

"A Sửu lão đệ, thêm chút sức, năm bắt năm thắng liên tiếp!"

Rất nhiều giang hồ hán tử tại dưới lôi đài đang xem cuộc chiến, hò hét hoan hô, làm cho a Sửu khuyến khích trợ uy.

A Sửu đã Liên Doanh ba trận, bằng vào thay đổi liên tục chiêu thức, chấn nhiếp không ít thanh niên cao thủ. Trong khoảng thời gian ngắn, vậy mà không ai dám lại lên đài khiêu chiến hẳn.

Qua nửa nén hương công phu, chỉ thấy một đám hơn mười tên thanh niên hào hiệp từ đối diện đường đi quán rượu tới đây, gạt ra chen chúc đám biển người như thủy triều đi vào dưới lôi đài phương hướng.

Bọn hần thấp giọng thương lượng một phen sau đó, trong đó một vị cầm trong tay óng ánh trường tiên thanh niên hào hiệp, nhảy lên trèo lên lôi đài, hướng a Sửu khởi xướng khiêu chiến.

"YAA.A.A., vị này không nói Mã Bang Phó bang chủ Ô Trường Khánh chi tử Ô Thanh sao!"

"Đúng vậy, chính là hần! Hần cái vị này quý nhân thân phận, đã sớm là danh chấn giang hồ hào hiệp rồi, như thế nào cũng lên lôi đài khiêu chiến?"

Dưới lôi đài xem cuộc chiến đám người, không khỏi bộc phát ra một hồi kinh hô, rất nhiều người liếc liền nhận ra vị này cây roi thuật cao thủ thân phận tới.

Trước đó lên lôi đài những cái kia thanh niên tuy rằng cũng là nhất lưu cảnh giới cao thủ, nhưng trước đây trên giang hồ đều là bừa bãi hạng người vô danh, chưa xông ra danh khí.

Nhưng cái này Ô Thanh lại bất đồng, lấy hần thân phận cùng địa vị, là giang hồ tăng dưới chót đệ tử nịnh bợ đối tượng, cũng không thiếu danh vọng, rõ ràng cũng lên đài khiêu chiến.

Chỉ sợ là a Sừ đưa tới không ít cao thủ chân chánh hứng thú.

"Mã Bang vô ảnh tiên Ô Thanh, các hạ mời!"

"Thiên Ưng Môn a Sừ, mời!"

Cái này bảo cây roi tốc độ cao quật phía dưới, bóng roi gần như mơ hồ, gào thét xé rách phá không, chỉ nghe kia âm thanh khó gặp bóng roi. Đối thủ hơi không cẩn thận, nữa sẽ bị bảo cây roi rút trúng, quấn lấy tay chân, đánh xuống lôi đài.

A Sừ nhưng không có bị nạn gặp bóng dáng bóng roi sờ mê hoặc, ngược lại âm thầm kinh hãi.

Ô Thanh vung trong tay một cái màu xám đen măng xà bảo cây roi, thi triển ra tinh xảo đẳng cấp cao 《 Vô Ảnh Tiên Pháp 》, hướng đối diện a

Sửu đoạt công qua.

Hắn thường xuyên cùng Tô Trần luận bàn, Tô Trần cái kia xuất quỷ nhập thần thân pháp so với cái này vô ảnh cây roi còn khó hơn gấp mười lần. Thế cho nên, hắn mấy năm này nghe gió phân tích tình cảnh bốn sự cũng mạnh phi thường, đối với cái này Vô Ảnh Tiên Pháp tương đối thích ứng.

Ô Thanh đánh đến vô cùng phiền muộn, hắn luôn luôn vẫn lấy làm kiêu ngạo Vô Ảnh Tiên Pháp, đối với cái này a Sửu rõ ràng triển khai không xuất ra uy lực.

Hai nén hương công phu sau đó, Ô Thanh một cái sơ sẩy, bị a Sửu đột nhiên làm một chiêu kỳ chiêu, đá vào ngang lưng, té xuống lôi đài.

"Còn thừa lại cuối cùng một trận, trước tại đây trên lôi đài thẳng liên tiếp năm trận, ta liền dương danh Ngô quận giang hồ, đã không còn là vô danh tiểu tốt!"

Nhưng trên lôi đài a Sửu cũng không chịu nổi, sắc mặt tái nhợt, đi lại có vài phần bất ổn, nghiêng rằng mạnh mẽ chống đỡ, lập tức ngồi xuống, điều tức khôi phục chân khí.

...

Tô Trần tại dưới lôi đài đang xem cuộc chiến, có chút lo lắng.

Ngoại trừ trận đầu bản thân ra cái chủ ý bắt lại Vương Phú Quý bên ngoài, còn lại ba trận a Sửu đều dựa vào hắn thực lực của mình bắt lại.

Có thể thẳng liên tiếp bốn trận, phi thường không tồi.

Nhưng a Sửu tại trên lôi đài đánh cho hơn một canh giờ, liên chiến bốn gã thanh niên cao thủ nhất lưu, nội gia chân khí tiêu hao thật lớn, hầu như

nhanh biến mất hầu như không còn. Một khi chân khí hao hết, thực lực lập tức đánh mất hơn phân nửa.

Loại tình huống này đều muốn thắng được thứ năm trận, lộ ra có chút miễn cưỡng.

Lúc này, đã thấy một gã thần sắc trầm ổn thanh niên hào hiệp, lập tức nhảy lên đài cao, cầm trong tay một thanh lớn kiếm bản rộng, phong mang chỉ hướng a Sữu.

"Cái này. . . Vị này không phải là Thiết Kiếm Môn môn chủ Hàn Bình Sơn chi tử, Hàn Vân Hàn đại công tử sao!"

"Hắn như thế nào cũng đi lên? Lấy hắn giang hồ địa vị, khiêu chiến Thiên Ưng Môn a Sữu cái này cũng không tránh khỏi có chút khi dễ người!"

Tại đánh chung quanh đài xem cuộc chiến mọi người bầy, lần nữa oanh động, một mảnh kinh ngạc huyền ảo. Thậm chí có chút ít giang hồ đệ tử, toát ra bất mãn sắc mặt.

"Thiết Kiếm Môn Hàn Vân, các hạ mời!"

Hàn đại công tử đối với những cái kia phỉ nghị thanh âm, mắt diếc tai ngơ, trầm giọng quát. Hắn cũng không muốn đi lên cái này lôi đài chèn ép a Sữu, cái này được tổn hại uy danh của hắn. Nhưng Hàn Xu đại tiểu thư bên kia, phải có một cái công đạo.

Hắn biết rõ a Sữu chiến liền bốn trận, chân khí gần như khô kiệt ranh giới.

Hơn nữa nhìn mấy trận đánh nhau, cũng đã nhìn ra, cái này a Sữu võ kỹ tạp nham, sở trường xuất kỳ chiêu chiến thắng. Hắn lên đài sau đó, cũng không liều lĩnh, cầm trong tay một thanh lớn kiếm bản rộng làm gì chắc đó,

đều muốn kéo dài tới a Sữu chân khí triệt để hao hết, không chiến từ thất bại.

A Sữu một trận đánh đến càng thêm khó chịu.

Hắn đại uy lực chiêu thức, tiêu hao chân khí nhiều, không có nắm chắc phía dưới cũng không dám đơn giản lại dùng. Mà tiểu uy lực lượng chiêu thức, rồi lại công không phá được vị này Hàn công tử lớn kiếm bản rộng phòng thủ.

Hai người chính quân chiến thời khắc.

Dưới lôi đài, chúng giang hồ đệ tử đều tại làm cho hai người hò hét trợ uy.

"Hỗ nhảy phác!"

Dưới lôi đài âm ỹ trong đám người, đột nhiên truyền đến một đạo quen thuộc mà thanh âm yếu ớt, thẳng vào trong tai của hắn.

Đó là Tô Trần thanh âm.

A Sữu không có được do dự chút nào, lập tức một chiêu 《Hỗ nhảy quyền pháp》 chi Hỗ phác kiều, ẩn chứa hùng hậu chân khí song quyền, hướng Hàn đại công tử mặt, đại lực ầm.

Hàn Vân Đại công tử vội vàng vùng lớn kiếm bản rộng, đâm thẳng hướng Hỗ đánh tới a Sữu.

"Kim Chung đảo quả!"

Cái kia thanh âm quen thuộc lại lần nữa truyền đến.

A Sữu lúc này thân ở giữa không trung, đột nhiên hướng sau một cái lộn một vòng, Kim Chung đảo quả rơi xuống tới.

Tránh đi Hàn đại công tử lớn kiếm bản rộng đi lên vung, thì triển ra 《La Hán quyền》 chi Kim Chung đảo quả, một chiêu, oanh hưởng Hàn đại công tử hạ bàn.

Hàn đại công tử hừ lạnh, hai tay đột nhiên cầm ngược trong tay lớn kiếm bản rộng, tốc độ cao nhất đâm về phía dưới, trăm a Sữu hai tay.

"Thần Long Bãi Vĩ!"

Thanh âm kia dường như đã sớm tính toán đã đến, lại nói.

A Sữu lúc này người đã chông cây chuối, hai chân một chiêu "Thần Long Bãi Vĩ" vòng qua vòng lại đá bay, trong nháy mắt đá bay tại Hàn đại công tử bên mặt đi lên, lập tức đem Hàn đại công tử làm cho đá gương mặt sưng đỏ, té xuống mấy trượng có hơn, lão đảo ngã rời khỏi đài.

A Sữu cũng bị Hàn đại công tử hộ thể chân khí, làm cho chấn lão đảo ngược lại lùi lại mấy bước, thân thể suy nhược, hai chân đang run rẩy. Hắn cuối cùng một tia chân khí, tại một chiêu cuối cùng dùng hết rồi.

Hàn Vân Đại công tử cầm trong tay lớn kiếm bản rộng kiếm, bùm mặt gò má, một hồi kinh ngạc. Trong chớp mắt ba cái liên chiêu công phu, hắn thua? !

A Sữu liên chiến thắng liên tiếp.

Tại dưới lôi đài lấy ngàn mà tính người giang hồ bấy, đều sâu là khiếp sợ. Không nghĩ tới a Sữu rõ ràng có thể chiến thắng hai vị này thanh niên hào hiệp, năm chiến năm nhanh.

"Tốt!"

"A Sữu, vậy mới tốt chứ!"

"Hàn đại công tử cầm trong tay lớn kiếm bản rộng, nhìn như phòng thủ phòng thủ kiên cố. Nhưng mà lớn kiếm bản rộng trầm trọng, biến chiêu tốc độ hơi chậm chạp, khó có thể nhiều lần biến chiêu, giữ vững vị trí cao thấp bàn. A Sữu rõ ràng nhanh như vậy tìm ra kẽ hở, cái này tam liên chiêu cao thấp đánh hội đồng, dồn ép Hàn đại công tử nhiều lần biến chiêu, bắt được Hàn đại công tử quay về phòng thủ chậm, lộ ra điểm yếu, chiêu đó 'Thần Long Bãi Vĩ' một kích mà thắng. A Sữu ánh mắt, đủ sắc bén, làm cho gọn gàng vào!"

Yên tĩnh trong tích tắc, quảng trường đám người mới ầm ầm bộc phát ra một hồi mãnh liệt tiếng hoan hô.

Hàn đại công tử thua, a Sữu bắt lại năm thắng liên tiếp!

Đây chính là theo buổi sáng hôm nay bày ra luận võ đại lôi đài, mấy canh giờ đến nay, chỉ vẹn vẹn có một vị năm thắng liên tiếp thanh niên cao thủ.

...

Hàn Xu làm cho chúng thanh niên hào hiệp nhóm đi võ đài, đều muốn đem a Sữu đẩy xuống.

Sau đó, nàng liền về tới xa hoa ghế lô, cùng Liễu Đại tổng quản một bên không tập trung tán gẫu, một bên cùng đợi lôi đài luận bàn kết quả.

Nàng suy nghĩ, lấy Ô Thanh, Hàn Vân bọn hãn cái này một đồng thanh niên cao thủ trên giang hồ danh khí, luôn có người có thể đem a Sữu từ nơi này trên lôi đài đẩy xuống đi.

Hàn Xu cảm thấy giật mình chính là, Ô Thanh cùng Hàn đại công tử hai vị này tiếng tăm lừng lẫy thanh niên hào hiệp xuất mã, rõ ràng trước sau chiến bại.

"Một đám phế vật, uống công trông chờ các người!"

Nàng không khỏi thở phì phì chu cái miệng nhỏ nhắn, thầm nghĩ trong lòng.

A Sữu rõ ràng lại thắng hai trận, bắt lại hiểm thấy năm thắng liên tiếp.

Lần này, Liễu Đại tổng quản trong nội tâm còn không biết như thế nào đắc ý, nhất định sẽ đổi nhìn trúng tên kia, thậm chí tại anh của nàng trước mặt góp lời. Nói không chừng ca ca bị mê hoặc phía dưới, tại Thiên Ưng Môn bên trong trọng dụng cái này a Sữu, làm cho hãn tẫn chức bên trong cửa cao tầng.

"Ha ha! Đặc sắc, đặc sắc! Đã lâu không thấy được như vậy được sức chiến đấu thanh thiếu niên rồi."

Liễu Đại tổng quản uống một ngụm nhỏ rượu ngon, nhưng là giống như cười mà không phải cười nhìn xem Hàn Xu.

Hắn nhìn đến vừa rồi Mã Bang Ô Thanh cùng Thiết Kiếm Môn Hàn Vân, hai vị này thanh niên một đời cao thủ trên lôi đài đi khiêu chiến a Sữu, liền biết rõ tất nhiên là Hàn Xu sai khiến nhóm đi làm đấy.

Nếu không, lấy hai người bọn họ tôn quý thân phận, căn bản sẽ không lên lôi đài đi đối với giang hồ hạng người vô danh tiến hành khiêu chiến, không công đưa lên như vậy một phần dày đặc danh vọng.

Cho dù Ô Thanh, Hàn Vân đám người đều là Ngô quận thanh niên trong đồng lứa xuất sắc cao thủ nhất lưu, nhưng a Sữu còn là thắng được năm thắng liên tiếp, cái này đủ để chứng minh a Sữu tại thanh niên một đời trong cao thủ thực lực, không thua gì bên ngoài bang phái võ đạo kỳ tài.

"Tiểu thư, cái này a Sữu mặc dù là xấu xí một chút, nhưng thắng xuất hiện ở thân trong sạch. Thiên Ưng Môn ra một vị cao thủ như vậy cũng là

sự tình tốt. Môn chủ cùng Liễu thúc đã già, cũng không làm được mấy năm. Qua chút ít năm, sớm muộn muốn đem môn phái to như vậy cơ nghiệp truyền cho đại tiểu thư.

Tiểu thư ngày sau chưởng quản Thiên Ưng Môn, cần nhiều bồi dưỡng một ít bản thân đặc lực tâm phúc mới được. Cái này a Sửu với người tuổi tương tự, lôi kéo một phen, đạt được hãn trợ lực, đối với người là mới có lợi đấy."

Liễu Đại tổng quản kiên nhẫn khuyên giải nói.

Hàn Xu trong lòng phiền muộn, chính nàng đào hầm, kết quả hố được bản thân, bây giờ là không nói gì ngậm bồ hòn mà im, giải thích không được.

Nhưng mà, nàng tâm niệm chuyển một cái.

Nàng lần này tới tìm Liễu Đại tổng quản, nhưng không phải là vì cùng Liễu Đại tổng quản thương lượng a Sửu sự tình, mà là vì buổi tối trừ bị một trận long trọng thanh niên tài俊 mở tiệc chiêu đãi.

Nàng mời toàn bộ Ngô quận bên trong các đại nhỏ bang phái xuất sắc nhất thanh niên tài俊 tham gia, hình thành một cái coi hãn làm trung tâm thanh niên đồng lứa giang hồ vòng tròn.

Làm tốt trận này mọi người chú mục chính là tiệc tối, nàng tại Ngô quận giang hồ uy danh, thì sẽ càng tốt hơn. Đối với nàng ngày sau tiếp chưởng Thiên Ưng Môn rất là có lợi, thậm chí có thể dẫn đầu Thiên Ưng Môn thành Ngô quận năm đại bang phái đứng đầu.

Nàng không cần phải tại đây chuyện nhỏ đi lên, cùng Liễu Đại tổng quản lên tranh chấp, ảnh hưởng tới buổi tối yến hội.

Hàn Xu tâm niệm đến tận đây, lập tức cười nói: "Liễu thúc nói có vài phần đạo lý, cái này a Sửu đúng là nhân tài. Buổi tối ta thiết yến mời Ngô quận trên giang hồ nổi danh nhất hai ba mươi vị thanh niên hào hiệp, thuận tiện cũng mời cái này a Sửu tới dự tiệc ăn một bữa cơm, Liễu thúc cảm thấy như vậy tốt chứ?"

"Như thế rất tốt! Liễu thúc hôm nay vừa vận có chút nhàn rỗi, buổi tối trận này yến hội, Liễu thúc liền tự mình đến giúp người trừ bì đi. Nhất định phải đem cái này mở tiệc chiêu đãi, làm thành Ngô quận trẻ tuổi những cao thủ đệ nhất đại thịnh tiệc, truyền khắp toàn bộ Ngô quận giang hồ, làm cho đại tiểu thư trên giang hồ uy phong uy phong!"

Liễu Đại tổng quản thấy nàng hồi tâm chuyển ý, không khỏi đại hỉ.

Hắn cũng biết, Hàn Xu trong lòng khẳng định còn không vui. Phàm là sự tình được một cái mở đầu, đợi nàng thói quen a Sửu tồn tại, cũng tự nhiên chậm rãi coi trọng.

Hàn Xu đại hỉ, từ Liễu Đại tổng quản tự mình ra mặt chuẩn bị mở trận này tiệc tối, cái kia cấp bậc tự nhiên là xa hoa vô cùng, không cần lo lắng bạc chưa đủ dùng, nhất định có thể trở thành oanh động giang hồ thanh niên tài tử đệ nhất tiệc.

"Quả nhiên còn là Liễu thúc đau lòng ta, có tư cách dự thính tiệc tối Ngô quận hai ba mươi vị thanh niên hào hiệp tân khách danh sách, ta đã sớm chuẩn bị xong, cái này đi làm ra mời. Tự đợi đến buổi tối, Liễu thúc tại Thiên Ưng khách sạn, an bài tốt yến hội!"

Hàn Xu mừng rỡ đứng dậy, hướng Liễu Đại tổng quản cáo từ, chuẩn bị hướng đi hết thảy dự tiệc chỉ thanh niên tân khách, phát lời mời.

Thiên Ưng khách sạn là nhà mình khách sạn, cuộc thịnh yến này, đương nhiên nước phù sa không chảy ruộng người ngoài.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 73: Lời Mời Tiệc Tối

A Sửu từ chủ trì lôi đài tiền bối Túc lão trong tay, nhận lấy một trăm lượng bạc phần thưởng ngân, rất là mừng rỡ.

Đây chính là trọn vẹn một trăm lượng bạc, hãn đời này còn không có cầm đến qua nhiều bạc như vậy.

Quả nhiên, trở thành giang hồ cao thủ, trên giang hồ thành danh đứng vạm, mới là một đêm phát nhanh đường tắt. Khó trách nhiều như vậy bình dân chúng, khát vọng nhà mình đệ tử tiến vào giang hồ tất cả đại bang phái, trở thành giang hồ cao thủ.

A Sửu sau đó nhảy lên nhảy xuống lôi đài, sắc mặt kích động đỏ bừng hướng Tô Trần nói ra: "Trần ca nhi, đánh rớt xuống cái này lôi đài năm thắng liên tiếp, ta tại Ngô quận giang hồ coi như là nổi danh thanh niên cao thủ! Vừa rồi may mắn mà có người tối trong chỉ điểm, cái này một trăm lượng bạc, phân người một nửa."

A Sửu rất rõ ràng, hãn có thể có hôm nay chiến tích, cùng Tô Trần quan hệ dày không thể phân.

Không chỉ có bởi vì Tô Trần những năm này giúp hãn chẩn đoán bệnh kinh mạch, mở phương thuốc, dùng thảo dược trợ giúp hãn tôi thể tu luyện. Đồng dạng là bởi vì, hãn thường xuyên cùng Tô Trần luận bàn, mang đến phong phú kinh nghiệm thực chiến, mới có hôm nay năm liền đại thắng.

"Chính người giữ đi, ta mấy năm này tồn tại đi một tí tích góp, ngày thường chi tiêu cũng ít, không thiếu bạc. Người đang cần bạc, vừa vặn cái

này bút phần thưởng ngân có thể lấy ra dùng."

Tô Trần lắc đầu cười nói, hẳn cũng thật là a Sứu cảm thấy cao hứng, cái này khoảng cách a Sứu dương danh giang hồ mộng tưởng càng tiến một bước.

A Sứu hưng phấn gật đầu, ôm trong lòng cái này trăm lượng bạc, một tay che chở sợ bị mất.

Chỉ là. . . Cái này một trăm lượng bạc, vẫn là xa xa chưa đủ a, chỉ có thể trước tồn lấy, tiếp tục liều mệnh kiếm tiền mới được. Cũng không biết trở thành trên giang hồ nổi danh cao thủ nhất lưu sau đó, được nào tới tiền cách thức.

A Sứu nghĩ tới đây, không khỏi lại là thâm than.

"Như thế nào, người chưa đủ bạc?"

Tô Trần xem a Sứu mới vừa lộ ra vài phần vui vẻ sắc mặt, nhưng rất nhanh lại âm đạm rồi xuống, không khỏi kỳ quái.

Nếu như một trăm lượng còn chưa đủ mà nói, sợ là muốn một khoản số lượng lớn.

"Không kém ít. Nhưng mà không có việc gì, trước kia làm tạp dịch quanh năm suốt tháng kiếm không đến một lượng bạc. Nhưng ta hiện tại đã là cao thủ nhất lưu, đánh cho lời dài liền kiếm một trăm lượng bạc. Trên giang hồ còn có danh khí, rất nhanh có thể kiếm đến rất nhiều bạc, Trần ca nhi không cần lo lắng."

A Sứu thu hồi sa sút thần sắc, rất nhanh cười nói.

"Ừ!"

Tô Trần khẽ gật đầu.

Mấy năm này, hãn chỉ ở thảo dược tôi thể đi lên trợ giúp a Sữu, tăng cường tu vi của hãn thực lực, phương diện khác cũng không nhúng tay vào. Năm đó Thiên Ưng khách sạn Vương thiếu quân mang một đám đệ tử ngoại môn, khi dễ a Sữu, hãn cũng là làm cho a Sữu bản thân đánh về đi.

Lấy a Sữu bây giờ nhất lưu trung kỳ đứng đầu thực lực, tại giang hồ danh khí phóng đại, mới có thể rất nhanh kiếm đủ hãn cần ngân lượng.

Đột nhiên, Tô Trần trong lòng khẽ động, nhìn về phía cách đó không xa quán rượu phương hướng.

"Mau nhìn, Hàn Xu, Hàn Xu tiểu thư đã tới!"

"Nàng như thế nào qua đến bên này rồi hả?"

Quảng trường lôi đài người giang hồ bầy lập tức bạo động bắt đầu, như thủy triều bình thường tách ra.

Chỉ thấy, Hàn Xu mang theo các bang phái hơn mười tên thanh niên hào hiệp, cưỡi các màu tuần mã, đi vào lôi đài phụ cận, tại a Sữu cùng Tô Trần trước mặt dừng lại.

"Người là a Sữu?"

Hàn Xu nhìn xem a Sữu, thần tình lạnh nhạt mà hỏi.

"Thiên Ưng Môn đệ tử a Sữu, bá kiến đại tiểu thư."

A Sữu chứng kiến Hàn Xu đi tới, rõ ràng chủ động cùng hãn nói chuyện, kích động có chút chân tay luống cuống, cuống quýt hành đại lễ.

Từ khi gia nhập Thiên Ưng Môn, hãn thấp cổ bé họng, liền Thiên Ưng Môn cao tăng đều cực ít tiếp xúc. Càng là chưa bao giờ cùng Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ Hàn Xu nói lên qua một câu, ở đâu nghĩ đến Hàn Xu sẽ chủ động cùng hãn nói chuyện.

"Ừ, đêm nay ta tại Thiên Ưng khách sạn lâu ba tổ chức long trọng tiệc tối, mời Ngô quận tất cả đại bang phái thanh niên hào hiệp tài tuấn tụ họp tiệc. Người với tư cách ta Thiên Ưng Môn tài tuấn, cũng tới khách sạn dự tiệc đi."

Hàn Xu nhàn nhạt nhẹ gật đầu, phân phó nói.

"A ~? . . . Đại tiểu thư mời ta đi tham gia tiệc tối?"

A Sữu ngạc nhiên ngẩng đầu, sợ ngây người.

Hắn ở đâu nghĩ đến, Hàn Xu không chỉ là tới đây cùng hắn nói chuyện, rõ ràng còn tự mình mời hắn tham gia Ngô quận thanh niên hào hiệp tụ họp tiệc. Đây quả thực là từ trên trời giáng xuống đại hỷ sự, nên hắn văng đầu lạc hướng.

"Tốt!"

A Sữu đột nhiên nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: "Đúng rồi, đại tiểu thư, ta có một vị Dực Vương Bang huynh trưởng, tên là Tô Trần, hắn có thể cùng ta cùng một chỗ dự tiệc sao?"

Hàn Xu không khỏi nhìn về phía a Sữu bên cạnh một gã Dực Vương Bang thanh niên đệ tử.

Tô Trần hình dạng thanh tú, một bộ thanh vô vị áo dài, hiển nhiên là Dực Vương Bang trung tầng dưới đệ tử.

Nhưng nàng cực ít cùng người như vậy giao tiếp, một cái cũng nhìn không ra Tô Trần tại Dực Vương Bang địa vị. Nàng nếu như nhìn không ra, hiển nhiên là giang hồ hạng người vô danh.

"Hắn tại Dực Vương Bang là cái gì thân phận?"

Hàn Xu ngưng tụ lại đôi mi thanh tú hỏi.

Nàng tổ chức trận này tiệc tối, mời đều là các đại nhỏ bang phái cao cấp nhất thực lực thanh niên hào hiệp.

Toàn bộ Ngô quận mấy vạn giang hồ đệ tử, có thể may mắn đạt được mời đấy, vền vền chưa đủ hai ba mươi tên mà thôi.

Tinh tế phân đến đại bang phái, cũng vền vền hai ba người có tư cách dự tiệc mà thôi, nhỏ bang phái càng là đỉnh nhiều danh ngạch, thậm chí một người đều không có, đủ thấy cái này người chọn lựa chọn lựa chi nghiêm.

Những thứ này bị mời đến thanh niên hào hiệp, hoặc là tất cả đại bang phái tầng cao nhất xuất sắc đệ tử, bang phái thực quyền người thừa kế. Hoặc là chính là thanh niên cao thủ nhất lưu chính giữa người nổi bật, ngày sau siêu phàm cao thủ, cái kia nhưng không phải là người nào đều có tư cách tham gia này tiệc.

Nếu không có Liễu Đại tổng quản xem trọng a Sừ, nàng liền bốn môn a Sừ cũng không muốn mời.

Đương nhiên, a Sừ tại đây lôi đài đạt được năm thắng liên tiếp, cũng coi như Thiên Ứng Môn thanh niên tuần kiệt một trong.

Nàng miễn cưỡng nhận thức, a Sừ được dự thính trận này tiệc tối tư cách.

Mà cái này Tô Trần, Được Vương Bang bên trong một kẻ hạng người vô danh, như thế nào có tư cách dự thính nàng thiết lập tiệc tối!

"Huynh trưởng ta cũng là cao thủ nhất lưu, so với ta còn lợi hại hơn. Quan trọng nhất là, hắn là Được Vương Bang vô cùng lợi hại Đại Được Sư, không có mấy cái Được Sư so ra mà vượt hắn!"

A Sừ sợ Hàn Xu không biết Tô Trần lợi hại, vội vàng giới thiệu nói ra.

Hắn hiện tại nhất lưu cảnh giới tu vi, đại bộ phận công lao đều tại Tô Trần siêu phàm Dược Thuật, tự mình giúp hắn chẩn đoán bệnh, hơn nữa phối trí thảo dược, tôi thể bố khí hiệu quả thần kỳ thì tốt hơn.

Nếu không, hắn hiện tại chỉ sợ cũng liền tam lưu tu vi, giang hồ tăng dưới chót nhất đệ tử mà thôi.

Lớn như vậy bốn sự, Dược Vương Bang cái nào Dược Sư có thể làm được?

A Sừu chưa từng nghe qua, trên giang hồ được lợi hại như vậy Dược Sư, có thể cho người ngăn ngừa bốn năm năm đột phá nhất lưu cảnh giới. Ngoại trừ Dược Vương Bang bang chủ Dược Vương Tôn Bạch Hồng bên ngoài.

"A, Dược Vương Bang Đại Dược Sư, bọn chúng đều là năm sáu chục tuổi giang hồ trưởng bối. Lúc nào ra một vị trẻ tuổi Dược Sư?!"

"Đúng đấy, chúng ta nhưng chưa từng nghe nói Dược Vương Bang được như vậy một vị Dược Sư!"

Hàn Xu sau lưng một ít thanh niên hào hiệp, không khỏi xùy cười rộ lên, rất là không cho là đúng, cho rằng a Sừu vớ vẩn thôi phồng.

Loại này tự biên tự diễn, ai mà tin?

"Huynh trưởng ta so với bọn hắn lợi hại hơn! Rất nhiều Dược Sư, còn không bằng huynh trưởng ta này!"

A Sừu lập tức sắc mặt đỏ lên, phản bác.

"Nếu như không phải là mới Dược Sư, vậy liền không được!"

Hàn Xu đã hiểu, Tô Trần cũng không phải một gã chính thức Dược Sư.

Chỉ là a Sửu mà nói hăn vị huynh đệ kia được Dực Sư tiêu chuẩn mà thôi. Nàng làm sao có thể đồng ý, bức này thật giả lẫn lộn nhân, tham gia nàng tỉ mỉ chuẩn bị long trọng tiệc tối.

"A Sửu, không cần phải nói, chính người đi dự tiệc đi."

Tô Trần đưa tay làm cho kích động a Sửu tỉnh táo lại, bình thản nói: "Ta tới thị trấn chỉ là đi bộ giải sầu, ngày mai Tịch Bát, chắc hăn đêm nay thị trấn vô cùng náo nhiệt, ta vừa vặn khắp nơi đi đi lại lại một cái, chuẩn bị chọn mua một chút đồ tết."

Loại này yến hội, chỉ bất quá một đám thanh niên cao thủ lẫn nhau xã giao mà thôi, đối với hăn mà nói ý nghĩa không lớn, hào hứng thiếu thiếu. Vừa lúc ở buổi tối, theo các nơi hương trấn tới quán nhỏ người bán hàng rong rất nhiều, hăn đi dạo chơi, xem có thể hay không phát hiện Linh tài liệu.

"Trần ca nhi, nếu như người không đi, ta đây cũng không đi."

A Sửu lập tức quả quyết nói.

Hăn thế nhưng là cùng Tô Trần đã hẹn ở cùng nhau mới bước chân vào giang hồ, dương danh đứng vạm.

Những thứ này thanh niên hào hiệp như vậy xem nhẹ Tô Trần, trong lòng của hăn đã rất không thống khoái. Nếu là Tô Trần không đi, vậy hăn cũng không đi tham gia cái này cái gì thanh niên yến hội, nhận cái này uất khí.

Tuy rằng dạ tiệc này, là Hàn Xu đại tiểu thư mời đấy, hăn rất muốn đi.

Nhưng cuối cùng, đi nơi đó cũng không quá đáng là ở khách sạn ăn một bữa phong phú cơm tối mà thôi, hăn lại không tời bữa tiệc này tiền cơm. Cùng Trần ca nhi tại bên đường sạp hàng ăn một bữa chua cay phẫn, còn thoải mái hơn nhanh.

"Được rồi, hai người các người đêm nay cùng đi cũng được!"

Hàn Xu mặt sương lạnh, đều nhanh bị hai người bọn họ kẻ xướng người hoạ làm cho làm tức chết, không khỏi ảo não lưu lại một câu nói kia, quay người liền đi.

Trận này tiệc tối nàng còn được rất nhiều chuyện muốn đi làm, không muốn tại đây sự tình đi lên tổn nhiều thần. Nếu không phải Liễu thúc muốn nhìn đến a Sữu xuất hiện ở tiệc tối đi lên, nàng nào phải tới mời bọn hắn.

Nàng bày xuống Ngô quận thanh niên đệ nhất tiệc, có bao nhiêu người chen phá đầu cũng không có tư cách vào tới, hai người này rõ ràng còn một bộ không có thêm đi bộ dạng, làm cho trong nội tâm nàng không thống khoái.

Mà thôi, cái này yến hội nhiều một người, bất quá là trên yến tiệc thêm một bộ bát đĩa, cũng không là cái gì quá không được sự tình.

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm rất nhanh giục ngựa, đi theo Hàn Xu mà đi.

"Đa tạ đại tiểu thư!"

A Sữu nghe Hàn Xu lời này, rốt cuộc lộ ra đại hỉ sắc mặt, vội vàng hướng Tô Trần nói: "Trần ca nhi, đại tiểu thư đồng ý chúng ta chúng ta buổi tối cùng một chỗ dự tiệc rồi. Ta Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ tổ chức tiệc tối, đây chính là trên giang hồ cao cấp nhất thịnh yến, khẳng định xa hoa vô cùng, không chừng có cái gì chưa bao giờ thấy qua mới lạ tiết mục.

Trước kia ta tại Thiên Ưng khách sạn đem làm tiểu hỏa kế thời điểm, khách sạn bày đại tiệc chỗ ngồi, ta là liên lần ba đều không cho đi lên, chỉ có đại hoả kế mới có thể đi lên hầu hạ dự tiệc khách nhân. Lại nói, chúng ta đã rất lâu không có quay về Thiên Ưng khách sạn, cũng không biết Vương

đại chương quỹ, Trương Đồ Tử, lão Lý đầu bọn hần ra sao, chính xong trở về coi một cái."

"Cũng được đi!"

Tô Trần nhìn qua Hàn Xu cùng mọi người bóng lưng rời đi, nhàn nhạt gật đầu.

Hần có đi không là không sao cả, dạo phố hoặc là dự tiệc, đều là giải sầu, đuổi một cái Tịch Bát hai ngày này rãnh rồi thời gian mà thôi. Nếu như a Sửu nghĩ như vậy đi Thiên Ứng khách sạn dự tiệc mở mang tầm mắt, hãy theo hần đi chuyến này đi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 74: Thanh Niên Hào Phú Độ Nhất Tiệc Tối

Thiên Ưng khách sạn nhận đến truyền tin, Hàn Xu đại tiểu thư muốn tại khách sạn lâu ba tổ chức một trận cao cấp tiệc tối, cấp bậc càng cao càng tốt, đêm này tiệc làm thành Ngô quận đệ nhất thanh niên hào hiệp thịnh yến.

Thiên Ưng trên khách sạn bữa sau thì khẩn trương lên.

Nhiệm vụ lần này tới đột nhiên, nguyên bản Thiên Ưng Môn tháng chạp niên độ đệ tử yến hội cũng hủy bỏ, đổi thành trận này thanh niên hào hiệp đệ nhất thịnh yến.

Vương đại chương quỹ triệu tập khách sạn mười mấy tên đầu bếp, đại tiểu hỏa kế, làm thuê đám, mặt mày nghiêm túc, chắp hai tay sau lưng ưỡn lấy phình bụng, đối với bọn họ tiến hành nghiêm khắc giáo huấn.

"Tối nay là đại tiểu thư tự mình thiết yến, trận này yến hội cấp bậc, so với Thiên Ưng Môn những năm qua mỗi năm một lần tháng chạp môn phái tụ hội cách thức, cao hơn ra gấp mấy lần.

Lần này mời khách quý, cũng không phải là bốn môn tinh anh. Mà là cả Ngô quận chúng bang phái cao cấp nhất một đám thanh niên hào hiệp, đêm nay yến hội, đại biểu là chúng ta Thiên Ưng Môn mặt mũi, là đại tiểu thư mặt mũi.

Trận này tiệc tối không thể ra mảy may sai lầm. Nếu ai lười biếng, lộ ra ngoài, sẽ khiến ta đã bị đại tiểu thư trách phạt, xem ta như thế nào chinh đồn các người!"

Vương đại chương quỹ thần sắc dị thường nghiêm túc.

Đảm nhiệm Thiên Ưng khách sạn đại chương quỹ cái này hơn mười năm đến nay, hẳn cũng là lần đầu nhận đến cao như thế khuôn mẫu tiệc tối chiêu đãi nhiệm vụ. Nếu như gây ra bất luận cái gì sai lầm, hẳn cái này đại chương quỹ khẳng định là người thứ nhất không may.

Chúng đầu bếp, đại tiểu hỏa kế cùng làm thuê nhóm nhao nhao đồng ý gật đầu.

Trận này tiệc tối nếu không có chuẩn bị cho tốt, Vương đại chương quỹ tuy muốn không may, Thiên Ưng khách sạn chúng đầu bếp, tiểu nhị sợ là cũng tuyệt cũng không khá hơn chút nào, khẳng định cuốn gói về nhà.

Vương đại chương quỹ dạo bước đến Trương Đồ Phu trước mặt, ngữ khí nhưng là thân thiết vài phần, khách khí dặn dò:

"Trương lão đệ, hôm nay người muốn vất vả một ít, làm thịt đi lên năm đầu tốt nhất heo mập, gánh trong đó sau cùng tươi mới thịt sườn, gầy nhất đích thông tích thịt, còn có trước đó khuỷu tay, sau khuỷu tay, thịt ba chỉ, dùng tại đêm nay bữa tiệc!

Còn có, người đao công đứng đầu, tự mình cầm cắt cái kia hơn mười đuôi quý hiếm ngân tích đao cá, tuyết hoa thạch cá, hồng vĩ đại hà, muốn cắt xinh xắn, không được lưu lại một sợi mùi tanh nội tạng, dùng thượng đẳng khương củ tỏi đồ gia vị bỏ thêm vào.

Thái Hồ tam đại trân phẩm món ngon, đây chính là chúng ta Thiên Ưng khách sạn nổi danh chiêu bài đồ ăn, cũng đừng xuất sai lầm."

"Chương quây yên tâm, mấy mươi năm đao công rồi, khẳng định không có vấn đề!"

Trương Đồ Phu lập tức nhếch miệng, vỗ ngực cười to nói.

Vương đại chương quỹ lại nâng cao bụng, hướng mặt khác đầu bếp, tiểu nhị, đầu bếp, thần tình nghiêm khắc cẩn thận phân phó một lần, cũng phái người tiến đến Tây Môn bến tàu mua sắm một đồng gấp thiếu các màu xa hoa nguyên liệu nấu ăn, đem Cô Tô thành trên thị trường tất cả quý hiếm sản phẩm ngư nghiệp, hiếm quý dị thú hể quét là sạch, lúc này mới vung tay lên để cho bọn hắn đi làm việc.

Toàn bộ Thiên Ưng khách sạn đầu bếp, tiểu nhị làm thuê nhóm đều bận rộn, mổ heo làm thịt dê, nhóm lửa xào rau nấu cơm, bố trí lầu ba yến hội sân bãi.

...

Canh giờ chậm rãi trôi qua, sắc trời dần dần muộn xuống dưới.

Thiên Ưng khách sạn trong ngoài, đường đi cũng trở nên phi thường náo nhiệt.

Trận này tiệc tối tuy rằng cao cấp đại khí đi lên cấp bậc, nhưng chỉ mời hai ba mươi tên thanh niên hào hiệp, nhân số cũng không nhiều, vì vậy chỉ cần khách sạn lầu ba đại sảnh thiết yến, liền đầy đủ dùng.

Thiên Ưng khách sạn còn dư lại lầu hai cùng lầu một, vẫn là đối ngoại buôn bán cởi mở.

Lúc chạng vạng tối, chưa đến giờ cơm, Thiên Ưng khách sạn bên trong sớm đã tân khách chật ních, không có một mảnh bàn trống.

Hàn Xu đại tiểu thư chuẩn bị tại Thiên Ưng khách sạn tổ chức Ngô quận thanh niên đệ nhất tiệc, mời hai ba mươi tên thanh niên hào hiệp tham gia. Tin tức này một khi truyền ra, liền lập tức đưa tới toàn bộ giang hồ khiếp sợ xông xáo cùng mật thiết chú ý.

Phải biết rằng, tổ chức người là Hàn Xu, Ngô quận giang hồ hai vị tuyệt sắc mỹ nữ một trong, đã rõ ràng Thiên Ưng Môn tương lai thiếu môn chủ và người cầm quyền.

Mà được mời người, không có chỗ nào mà không phải là các đại nhỏ bang chủ bang chủ, môn chủ, Phó bang chủ cùng tất cả đại Đường chủ cùng cao tăng hậu duệ, như Mã Bang vô ảnh tiên Ô Thanh, Thiết Kiếm Môn Hàn Vân vân... vân.

Bọn hăn tại riêng phần mình bang phái bên trong địa vị bản thân liền cực cao, mặc dù không dám nói nhất định sẽ Thành bang chủ, môn chủ, nhưng có rất lớn hy vọng kế thừa bang phái quyền hành.

Bọn này thuần một sắc Ngô quận giang hồ trụ cột của quốc gia, đại biểu cho Ngô quận giang hồ tương lai hai ba mươi năm xu thế.

Đây tuyệt đối có thể nói là Ngô quận thanh niên một đời xa hoa nhất đệ nhất thịnh yển!

Tin tức tại Cô Tô thành truyền nhanh chóng, nhưng phần này cụ thể mời tân khách danh sách, không đối với ngoại giới công bố. Có thể được Hàn Xu đại tiểu thư mời dự thính trận này tiệc tối, đây tuyệt đối là một phần thật lớn vinh hạnh đặc biệt, xác minh lấy bọn họ giang hồ địa vị.

...

Lúc này, Thiên Ưng khách sạn lầu một, lầu hai, hầu như ngồi đầy khắp nơi giang hồ hào khách, nóng nảy náo nhiệt, tự nhiên không phải là vì ăn cơm.

Bọn hăn không có tư cách tham gia lầu ba long trọng tiệc tối, đều tại trông mòn con mắt, muốn nhìn một chút đêm nay có những ai thanh niên tài俊 thế hệ, lấy được mời tham gia cái này đêm nay hào phú đệ nhất tiệc.

Lúc chạng vạng tối, liên tiếp, bắt đầu được số ít đã bị mời thanh niên cao thủ, đi vào Thiên Ưng khách sạn.

Vương đại chương quỹ mang theo mấy cái đại hoạ kế, tự mình tại cửa khách sạn, cùng cười nghênh đón mỗi một vị đại giá quang lâm thanh niên hào hiệp khách quý, hảo sinh hầu hạ.

Hắn đã sớm lấy được một phần tham gia tiệc tối thanh niên hào hiệp khách quý danh sách, đối với mỗi một vị khách quý, tự nhiên là trong lòng có dự kiến trước.

Lúc này, tại Thiên Ưng khách sạn lầu một cạnh góc rơi, Trương Thiết Ngưu chính đang cầm đại bát cơm, ăn một lớn bát thịt kho tàu móng heo thịt heo. Hắn đang thi hành bang phái nhiệm vụ, đi ngang qua Thiên Ưng khách sạn thuận tiện ăn cơm tối.

Trương Đồ Phu vừa mới giết xong vài đầu heo dê, quý thú tổng số lượng rất nhiều trân cá, liền tới đây nghỉ một lát, cùng nhi tử Trương Thiết Ngưu chen lấn một bàn ăn chút cơm, dưới lót bụng.

"Cha, đêm nay bữa này thịt kho tàu móng heo thịt heo, ta bỏ tiền, mời người!"

Trương Thiết Ngưu miệng lớn ăn thịt, nhếch miệng cười nói.

Hắn hôm nay là Được Vương Bang Hộ Dao Đường một gã đệ tử, đã tu luyện đến tam lưu hậu kỳ cảnh giới, trên giang hồ cũng xem là tốt một tay hảo thủ.

Hắn tại Hộ Dao Đường một tháng có thể dẫn tới hai lượng bạc bổng lộc, cũng không nhiều, mua thảo dược rèn luyện muốn dùng đi một nửa, còn dư lại bạc cũng liền miễn cưỡng đủ ăn cơm, tiêu vật cùng đồng môn xã giao, ngẫu nhiên mới có thể ăn được cho ăn thịt ngon.

"Nhi tử được đã có tiền đồ, mang theo cha hưởng phúc a!"

Trương Đồ Phu cười không khép miệng, nhìn xem Trương Thiết Ngưu miệng lớn gặm móng heo, vui vẻ lại thỏa mãn.

Hôm nay cái này Thiên Ứng khách sạn, ngoại trừ Vương đại chương quỹ, không ai dám đối với hắn bất kính. Đã liền ngày thường ngạo khí ngang mùa thu Vương đại chương quỹ, mấy năm này đối với hắn cũng có chút khách khí.

Không bởi vì cái khác, liền là con của hắn Trương Thiết Ngưu, tại Dục Vương Bang đã thành Hộ Dao Đường một tay hảo thủ, trên giang hồ đó cũng là được thân phận được thể diện người.

Muốn cho tới hôm nay có thể sống qua tốt như vậy thời gian, Trương Đồ Phu không khỏi may mắn năm đó quyết định, căn rằng đưa Trương Thiết Ngưu rồi đi Dục Vương Bang, học nghệ năm năm trôi qua, quả nhiên đã có tiền đồ.

Hôm nay, Trương Thiết Ngưu cũng là Dục Vương Bang Hộ Dao Đường bên trong một cái hảo hán.

Hắn cái này đem làm cha tự nhiên dính ánh sáng, tại Thiên Ứng trong khách sạn uy phong rất nhiều. Trong khách sạn những cái kia đầu bếp người, lão hỏa kế, ai không hâm mộ hắn sinh ra một cái hảo nhi tử a!

Vương đại chương quỹ thì sao, bảo Bối Nhi người cũng không liền Thiên Ứng Môn ngoại đường một gã bảo vệ đao thủ sao, không thể so với Trương Thiết Ngưu mạnh mẽ hơn chỗ nào.

Trước kia Vương đại chương quỹ thấy hắn, đều là miệng đầy ba thét to Trương Đồ Tử, chưa từng giúp hắn sắc mặt tốt xem. Hiện tại, cũng đổi giọng gọi Trương lão đệ rồi.

Còn có, Chu Trang lão Tô nhà cái kia lão hai phần.

Mỗi lần hần quay về Chu Trang, bang Tô Trần cho bọn hần hơi mang một chút bạc vụn trở về, đem bọn họ mừng rỡ không được, đặc ý ở trước mặt hần khoe có một tại Dực Vương Bang hảo nhi tử, mỗi tháng đều có thể gửi một hai bạc vụn về nhà.

Cũng liền hần Trương Đồ Phu rộng lượng, không đành lòng đi đá kích bọn hần lão hai phần.

Cái kia Tiểu Tô người thật vất vả tiến vào Dực Vương Bang, lăn lộn năm năm cũng không có tiền đồ, cũng chính là Tật Dịch Đường một ít tật dịch, một tháng mới kiếm như vậy một hai bạc vụn, cùng Thiên Ứng khách sạn đại hoá kế không sai biệt lắm, bất quá là hơn nhiều một cái kiếm tiền trưởng thành lao động mà thôi.

Dù sao là làm tật dịch, cái này có vào hay không Dực Vương Bang, có thể có gì khác nhau!

Có cái gì tốt vui cười a hay sao? Có cái gì tốt đặc ý đâu?

Chỉ có giống như con của hần Trương Thiết Ngưu giống nhau, trở thành Hộ Dao Đường đệ tử, tam lưu võ giả, đây mới thực sự là giang hồ hảo thủ, tiền đồ vô lượng, đây mới gọi là đã có đại tiền đồ.

Hiện nay hần tại Thiên Ứng khách sạn, tại đại chưởng quỹ cùng lão hỏa kế trước mặt, cái kia đều là thân thể rất lão thẳng. Mỗi lần trở lại Chu Trang, tại Chu Trang các hương thân trước mặt càng là uy phong cực kỳ, các ngư dân từng cái một hâm mộ phải chết.

Trương Đồ Phu nhìn xem Trương Thiết Ngưu tại ăn thịt, trong lòng thoải mái, vui mừng nói ra: "Hôm nay hàn tiểu thư muốn tại chúng ta Thiên Ứng khách sạn thiết lập một trận long trọng tiệc tối, vô cùng vội vàng, cũng không có thiếu công việc muốn làm. Cha an vị được nghỉ một chút, tán gẫu

vài câu, tùy ý ăn hai phần kể cuối bụng, sẽ không nhiều ăn. Người luyện võ vất vả, ăn nhiều một chút thịt kho tàu móng heo thịt heo, bồi bổ thân thể, lớn lên khỏe mạnh mới có khí lực, trên giang hồ mới lợi hại!"

"Được, cha. Ta một hồi cũng phải quay về trong bang đi làm gặp, tối nay còn có một chuyển nhiệm vụ khẩn cấp, muốn suốt đêm hơn mười xe nặng trĩu hàng hóa đi hơn mười dặm bên ngoài Thái Hồ bên cạnh tư cái trấn. Giống như hòn đá đồ vật, nặng nề phải chết, không biết lấy làm gì đấy. Ta ăn nữa ba đại chén cơm liền đi."

Trương Thiết Ngưu gật đầu, miệng lớn cắn lấy trong tay thịt kho tàu móng heo, miệng đầy chảy mỡ.

Hắn và Trương Đồ Phu chính ăn, đã thấy Thiên Ưng bên ngoài khách sạn đã có động tĩnh.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 75: Dự Tiệc

Lúc chạng vạng tối.

Cái này Ngô quận hào phú đệ nhất thịnh yến mời hào hiệp nhóm, lần lượt đến Thiên Ưng khách sạn, được Vương đại chương quỹ cười nghênh đón tiến vào khách sạn lầu ba.

Lúc này, đã thấy một gã phúc hậu mập mạp hoa phục công tử ca mang theo vài tên đi theo hộ tống, năm hai cái ậm ừ chó đất, nghênh ngang đến Thiên Ưng khách sạn mà tới.

Cái kia phúc hậu hoa phục công tử đi vào Thiên Ưng khách sạn trước, ngạo khí ngang mùa thu nhìn một chút chữ to biển bài, hướng đi theo hỏi: "Ta Ngô quận thanh niên hào hiệp đệ nhất tiệc, chính là chỗ này mà rồi a?"

"Đúng, Đại công tử, tại đây trong!"

Mấy cái đi theo hồ lâu la vội vàng đồng ý, bọn hăn nghe được nhìn thấy tận mắt, Hàn Xu đại tiểu thư bày xuống thịnh yến ngay tại Thiên Ưng khách sạn, không bao lâu liền đem mở chỗ ngồi.

"Vương đại công tử?"

Đứng ở khách sạn cửa lớn đón khách Vương đại chương quỹ, chứng kiến vị công tử này một bộ đến đây dự tiệc ý tứ, lập tức có chút mộng.

Cái này Huyện lệnh nhà Đại công tử Vương Phú Hào làm sao tới rồi, đêm nay tiệc khách trên danh sách không có tên của hân a!

Vương đại chương quỹ sợ hãi bước lên phía trước, ngăn đón Vương đại công tử, khuôn mặt vẻ lấy lòng khuyên nhủ: "Vương đại công tử, đêm nay ta khách sạn bày chính là giang hồ tiệc. Người chính là huyện lệnh công tử quý giá thân thể, là Cô Tô thế gia đệ tử, cũng không phải là người trong giang hồ, cái này thân phận không thích hợp!"

"Ồ hồn trưởng, mù mắt chó của người. Bản Đại công tử chính là cái này Cô Tô thành đệ nhất đẳng một đại hào hiệp, hoan hỷ nhất kết giao bát phương đại hào khách, Ngô quận trên giang hồ cái nào hào khách thấy bản Đại công tử không tán dương vài phần lợi hại. Đêm nay cái này Ngô quận thanh niên hào hiệp đệ nhất tiệc, làm sao có thể không có bốn công tử chỗ ngồi? Liền coi như các người thiếu môn chủ Hàn đại tiểu thư, nàng. . . Nàng cũng là thừa nhận bản Đại công tử đại hào hiệp thân phận. Còn dám kêu gào, cắt ngang người cái này không có mắt chân chó. Cút!"

Vương Phú Hào trừng mắt, một cái tát tai hướng gần trước tới Vương đại chương quỹ trên mặt cánh qua, nổi giận quát nói. Thật đầy tay không, bắt Vương đại chương quỹ đánh đến văng đầu mất phương hướng.

Mấy cái lâu la đi theo hộ tống một tay lấy Vương đại chương quỹ cùng mấy cái đại hoạ kế đẩy ra, vây quanh Vương Phú Hào, trực tiếp đến Thiên Ưng khách sạn lầu ba mà đi.

Thiên Ưng khách sạn trong ngoài chúng giang hồ khách nhóm, chứng kiến bộ dạng này ngoài ý muốn tình cảnh, không khỏi một hồi kinh ngạc. Còn là Cô Tô thành tiếng tăm lừng lẫy quần áo lụa là Vương Phú Hào Vương đại công tử lợi hại, rõ ràng không mời mà tới. Đối thành người bên ngoài, thật đúng là không có phần này dũng khí.

Vương đại chương quỹ ôm bị quạt hồng mặt mo, thật sự là khóc không ra nước mắt, không dám lại đi ngăn đón.

Trên đời này tại sao có thể có loại này người dần đầu? Đêm nay tiệc khách trong danh sách, căn bản cũng không có vị này Cô Tô Huyện lệnh Lão thái gia nhà Đại công tử chuyện gì. Thế nhưng là Vương đại công tử làm càn nói thành mình là Ngô quận nhất đẳng thanh niên hào hiệp, không mời mà tới, phải muốn ngồi vào vị trí cái này Ngô quận thanh niên đệ nhất tiệc.

Hắn một cái khách sạn nhỏ chương quỹ, cũng ngăn không được a!

Trừ phi Hàn Xu đại tiểu thư tự mình ra mặt, mới trấn được vị này, nếu không người nào lại dám ngăn đón vị này Cô Tô Huyện lệnh đại lão gia Đại công tử.

...

Tô Trần cùng a Sửu tại trong huyện thành đi dạo đến trưa, thấy sắc trời dần dần muộn xuống dưới, trong bụng có vài phần đói bụng, liền tiến về trước Thiên Ưng khách sạn dự tiệc.

"Trần ca nhi, người nói đợi chút nữa Vương đại chương quỹ chứng kiến hai chúng ta đi ra chỗ ngồi cái này thịnh yến, sẽ là cái gì thần sắc?"

A Sửu cười to nói.

"Hặc hặc, đoán chừng là một bộ kỳ lạ, cả đời khó quên đi!"

Tô Trần vô vị cười nhạt nói.

Bọn hắn hai gã thanh niên cao thủ, hưởng Thiên Ưng khách sạn mà tới.

Thiên Ưng khách sạn bên trong chúng người trong giang hồ không khỏi trông mong nhìn quanh, suy đoán hai vị này là tới tham gia náo nhiệt đấy,

còn là tiệc tối được mời khách quý?

Vương đại chương quỹ mang theo đại hoả kế, tại cửa lớn một mực cung kính đang chờ, chứng kiến cái này hai gã người thanh niên xa xa tới đây, trên mặt hẳn một đồng thịt mỡ, bắt đầu không ngừng tại rất nhỏ run rẩy.

Hai vị này, thật đúng là đã đến!

Hắn đã sớm lấy được đêm nay yến thỉnh thanh niên hào hiệp danh sách, sớm thấy được hai tên quen thuộc.

Tô Trần, Dực Vương Bang khách quý.

A Sừ, Thiên Ưng Môn khách quý.

Vừa bắt được phần này hơn hai mươi vị thanh niên hào hiệp danh sách, chứng kiến tại danh sách chót nhất đuôi hai người này, Vương đại chương quỹ cũng là một hồi ghen hòng nhìn trân trối, không cách nào tin.

Hai người này, hẳn đều biết a, năm sáu năm trước nhìn xem cái này hai tiểu tử lớn lên.

Tô Trần là Chu Trang ngư dân tiểu tử, trước kia thường xuyên theo hẳn cha tới Thiên Ưng khách sạn bán cá. Về sau nghe nói cái này nhỏ ngư dân rồi đi Dực Vương Bang lăn lộn, từ đó liền chưa từng thấy tiểu tử này xuất hiện qua.

A Sừ, quen thuộc hơn rồi, theo sáu bảy tuổi chính là Thiên Ưng khách sạn tiểu hỏa kế, chịu qua hẳn không biết bao nhiêu cái tát tai cùng mắng to. Nghe khách sạn lão hỏa kế mà nói, a Sừ đầu óc không biết trúng cái gì gió, huyết nóng lên, đầu nhập Thiên Ưng Môn rồi đi.

Vương đại chương quỹ đối với cái này, luôn luôn là xì mũi coi thường, căn bản không cho là đúng.

Giang hồ, há lại tốt như vậy lẫn lộn hay sao?

Các triều đại đổi thay có bao nhiêu người chạy giang hồ con nước lớn rồi đi, liền cái pha cũng không có xuất hiện, liền luân tại tầm thường bên trong, triệt để yên lặng im ắng. Thậm chí tham gia bang phái chém giết, chết ở dã ngoại hoang vu, bị đói hồ đồ Dã Lang, Dã Cầu ngậm trong mồm đi ăn.

Nhoáng một cái bốn năm năm qua, hăn quả nhiên lại chưa từng nghe qua hai người này tin tức, hơn phân nửa là không có lẫn lộn ra cái chym dạng tới.

Thế nhưng là, đột nhiên, Tô Trần, a Sừ cái này tên của hai người, rõ ràng xuất hiện lần nữa, hơn nữa còn là cùng lúc xuất hiện tại đêm nay đại tiểu thư Ngô quận đệ nhất thanh niên hào hiệp thịnh yến mời trên danh sách.

Vương đại chương quỹ bắt được phần danh sách này, lại không dám đến hỏi Thiên Ứng Môn cao tăng quản sự, đây là có chuyện gì.

Hăn rất không tin, suy đoán có thể là trên giang hồ trùng tên trùng họ nhân.

Thế nhưng là, Vương đại chương quỹ hiện tại chân thực gặp được hai vị này một bộ vẻ mặt hưng phấn, khí vũ hiên gương cao người thanh niên xuất hiện, hướng Thiên Ứng khách sạn bước đi tới, cũng không kiềm được hăn không tin rồi.

"Ai nha, Sừ gia, Tô gia! Tiểu nhân tiếp lão gia nhị vị thăm hỏi!"

Vương đại chương quỹ cứ vậy mà làm một cái trăm vị cùng đến phức tạp tâm tư, vội vàng chông chất lên khuôn mặt tươi cười, bước nhanh nghênh đón tiếp lấy.

"Ôi!!!, đây không phải Vương đại chương quỹ sao, nhiều năm không thấy, nào dám làm cho lão gia thăm hỏi a! Lão gia đừng đuổi ta đây tiểu hỏa kể đi, ta liền cảm thấy mỹ mãn."

A Sừu thần thái sáng láng, cười nói.

Vương đại chương quỹ toàn bộ mặt đều vắn vẹo, một mạch cảm thấy nóng rất đấy.

Nhưng hắn xem không dám lộ ra không chút nào đầy tâm tình, vẫn là một bộ tất cung tất kính, cúi đầu khom lưng, cười làm lạnh nịnh nọt nói: "Sừu gia, nhìn người lời này nói, người năm đó là cá vây khốn cạn ao, ở nơi này khách sạn ủ rượu ẩn nấu. Hôm nay lên như điều gặp gió, đã là một triều hóa thành ở trên trời phi long. Tiểu nhân hôm nay, cũng liền bán phân phổi người làm đá kê chân!"

A Sừu có chút đặc ý, hướng Tô Trần nói: "Trần ca nhi, nhìn thấy chưa! Năm đó ngày ấy ly khai khách sạn, ta đã nói, nhất định phải làm cho Vương đại chương quỹ gọi ta một tiếng Sừu gia! Nhìn, quả nhiên kêu đi!"

"Dạ dạ, đương nhiên phải gọi ngài Sừu gia!"

Vương đại chương quỹ rút cười mặt đều cứng, rồi lại lại không dám không cùng cười.

Phần này hơn hai mươi người thanh niên hào hiệp tiệc khách trong danh sách, tùy tiện gánh một ra tới, cũng đều là Ngô quận tứ đại bang bang chủ, Đường chủ, Đại hộ pháp cùng tầng cao nhất đệ tử.

A Sừu thậm chí có tư cách dự thính cái này Ngô quận bang phái cao cấp nhất thanh niên một đời cao thủ tiệc tối, cùng chúng hào hiệp nhóm đặt song song, đã sớm xưa đâu bằng nay, nghiễm nhiên đã thành Thiên Ưng Môn tân quý, đó là thăng chức rất nhanh rõ ràng dấu hiệu, tương lai tiền đồ không thể hạn lượng.

Hắn một cái Thiên Ưng khách sạn chường quầy, nào dám chút nào lãnh đạm đặc tội.

Huống hồ, con của hắn cũng ở đây Thiên Ưng Môn, chỉ ở ngoại đường cái đem làm một gã bảo hộ đao khách, xa không bằng a Sửu hiện nay cái này hiển hách địa vị.

Hắn hiện tại cũng không trông chờ con mình có thể có bao nhiêu tiền đồ, tại Thiên Ưng Môn ngoại đường cái nếu lẫn lộn không tốt, trở về có thể tiếp chường cái này Thiên Ưng khách sạn đại chường quỹ vị trí cũng không tệ rồi.

Vương đại chường quỹ bây giờ là một tí cũng không dám đặc tội a Sửu, vạn nhất a Sửu về sau đã thành Thiên Ưng Môn cao tằng, nhớ tới năm đó ở khách sạn chịu nhiều như vậy ủy khuất, trong lòng một người trong không thống khoái, cầm hắn tại ngoại đường cái nhử tử hủ giận, vậy hắn có thể đã kêu cha gọi mẹ, hối hận ruột đều muốn đứt gãy.

"Được rồi, lời ông tiếng ve không cần nói thêm! Hôm nay đại tiểu thư tại chúng ta Thiên Ưng khách sạn tổ chức thịnh yến, người có được bắt chúng ta trong khách sạn tốt nhất rượu ngon, món ngon, tất cả đều bưng lên, tốt sinh hầu hạ, đừng thay ta tiết kiệm bạc, càng không thể bị mất ta Thiên Ưng khách sạn thể diện."

A Sửu cười hắc hắc, hướng Vương đại chường quỹ phân phó nói.

Hắn từ nhỏ tại khách sạn làm việc lật vật làm việc, không chút nào đem làm mình là ngoại nhân, trở lại cái này Thiên Ưng khách sạn, quả thực cùng về nhà giống nhau quen thuộc lại thân thiết.

"Đó là tự nhiên, đều là khách sạn sở trường chiêu bài đồ ăn, tuyệt đối hầu hạ tốt đại tiểu thư cùng các vị gia. Sửu gia, Tô gia, nhị vị trên lầu mời! Lầu ba yến hội chỗ ngồi đã chuẩn bị xong, sẽ chờ hai vị lên lầu liền tòa."

Vương đại chương quỹ chùi đồ mờ hôi, trên mặt co rút cười, một bộ lúng túng dáng tươi cười. Người bên ngoài không biết, còn tưởng rằng a Sửu mới là khách sạn đại chương quỹ, hẳn là cái đại hoạ kế.

...

Thiên Ưng khách sạn, lầu một trong đại sảnh sớm đã là khách đến rất đông.

Lầu một sau cùng trong góc một bàn, Trương Thiết Ngưu cùng cha hẳn Trương Đồ Phu chính ăn cơm, hai người chính tán gẫu được lời ong tiếng ve, trong lúc lơ đãng ngẩng đầu, hướng khách sạn cửa lớn nhìn một cái.

"Ô, Ô Trần sư đệ, còn có cái kia a Sửu! Vương đại chương quỹ đây là thế nào, tự mình nghênh đón hai người bọn họ lên lầu. Chẳng lẽ. . . Hai người bọn họ phải đi phó cái này Ngô quận thanh niên đệ nhất tiệc tối?"

Trương Thiết Ngưu rồi lại thấy được hẳn suốt đời khó quên một màn, kinh ngạc ở, chất đầy móng heo thịt miệng, khiếp sợ hoàn toàn không cách nào nhắm lại, liền tay trong hẳn yêu nhất thịt kho tàu móng heo, thất thủ đi trên bàn, đều hồn nhiên vô cảm thấy.

Trương Đồ Phu cũng chứng kiến, a Sửu, Ô Trần bị Vương đại chương quỹ tự mình mang đến Thiên Ưng khách sạn lầu hai, không khỏi cũng kinh ngạc nửa ngày, đột nhiên tức giận vỗ Trương Thiết Ngưu cái ót một cái tát, "Xú tiểu tử, ngươi không phải nói Tiểu Ô người tại Dục Vương Bang làm tạp dịch sao? Ngươi mắt mù rồi, trong nơi này giống như tạp dịch? Sớm biết như vậy, ngươi nên cùng hẳn làm tốt đồng môn quan hệ!"

Trương Đồ Phu rất sớm liền nghe Trương Thiết Ngưu, nói cái gì Ô Trần bị sư phụ đào thải, rồi đi Tạp Dịch Đường đã thành tạp dịch, không có gì tiền đồ các loại lời nói, một mực tin là thật.

Không nghĩ tới, hẳn rõ ràng chứng kiến Tô Trần đi đến đêm nay đại tiểu thư bày xuống thịnh yến.

Đây là có quá mức đui mù a!

Trương Thiết Ngưu cùng Tô Trần thế nhưng là bá cùng một sư phụ, chính thức ý nghĩa đồng môn sư huynh đệ a! Nếu như mấy năm trước Trương Thiết Ngưu có thể cùng theo Tô Trần làm tốt đồng môn quan hệ, không chừng hôm nay cũng có thể trèo lên cành cây cao, trên giang hồ lăn lộn làm ra một bộ đại mạc đại dạng tới.

Trương Đồ Phu nghĩ tới những thứ này, đều nhanh bị Trương Thiết Ngưu cái này gỗ mục phiền phức ý thức, tiếp tức điên rồi.

"Cha. . . Cái này, ta cũng không biết là thế nào chuyện a, mấy năm này cùng hẳn cũng không có gì liên hệ. Hai người bọn họ không phải là tới ăn chực a? Cha người nhìn đi, bọn hẳn nhất định là tới ăn chực đấy!"

Trương Thiết Ngưu vuốt cái ót, khóc không ra nước mắt. Trên đời này, không nên đến như vậy quá mức sớm biết a.

Đùng!

Hẳn lại bị đánh Trương Đồ Phu một cái cái ót người.

"Ăn chực người đại đầu quý, người cũng đi lên lầu ba đi ăn một cái! Nhìn xem đại chương quỹ có thể hay không cắt đứt chân chó của người!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 76: Gặp Lại Hà Tất Quen Biết

Thiên Ứng khách sạn lầu một đại sảnh, tất cả đều là bàn lớn, đã sớm chật ních, đầy người mờ mờ hazy giữa hồ các hán tử chen lấn một chen lấn, một bàn cũng có thể ngồi xuống cái tám chín đầu hán tử, tại trong khách sạn tiếp cận một cái náo nhiệt.

Mà lên lầu hai, lại lớn quá mức đều là ba bốn người một bàn chỗ lịch sự. Chỗ ngồi nếu so với một Lâu Thiếu hơn phân nửa, vị trí tự nhiên so với lầu một càng khấn trương.

Đêm nay Ngô quận thanh niên hào hiệp thịnh yến lúc này tổ chức, có thể tại Thiên Ứng khách sạn lầu hai chiếm một cái đẳng trước chỗ lịch sự dính thơm lây, cái kia tuyệt đối cần tại Ngô quận trên giang hồ có đầy đủ thể diện nhân vật mới được.

Bình thường giang hồ nhị tam lưu hán tử, đó là ngay cả đi lên lầu hai tư cách đều không có. Nhất định phải nhất lưu giang hồ thân phận, mới có khả năng.

Lý Khôi mang theo Vương Phú Quý cùng Lý Kiều, tại Cô Tô nội thành khắp nơi tiếp các bang phái tiền bối Túc lão, thừa lúc giang hồ đại hội náo nhiệt, bang hai cái ái đồ tại giang hồ lẫn lộn cái quen mặt.

Hắn trong lúc vô tình dò xét đã có Thiên Ứng Môn đệ tử nhắc đến, Hàn Xu đại tiểu thư tại Thiên Ứng khách sạn bày xuống thanh niên hào hiệp đệ nhất tiệc, lần mời thanh niên một đời đứng đầu hào hiệp, lấy được tin tức lập tức mang theo hai đồ đệ đi đến Thiên Ứng khách sạn chiếm được một cái tốt bàn vị trí, làm cho hai người cũng tiếp kiến cái này đại việc đời.

Lấy Lý Khôi vị này Được Vương Bang thâm niên Được Sư kiêm cao thủ nhất lưu, tại Ngô quận giang hồ coi như là nổi tiếng lão tiền bối phần, tự nhiên là có tư cách tại khách sạn lâu hai chiếm được một chỗ chỗ lịch sự.

Hơn nữa bọn hắn tới được sớm, chiếm chính là tới gần thông hướng lâu ba lối đi nhỏ, vị trí vô cùng tốt chỗ lịch sự.

Lý Khôi đây cũng là một phần khổ tâm, đối với Vương Phú Quý cùng Lý Kiều, nhiều lần dặn dò nói rõ nói:

"Thiên Ưng Môn Thiếu chủ Hàn Xu đại tiểu thư đêm nay bày xuống yến hội, chính là Ngô quận thanh niên hào hiệp đệ nhất đại thịnh tiệc. Chúng người trong giang hồ chạy theo như vịt, sớm canh giữ ở cái này Thiên Ưng khách sạn.

Này tiệc tuyệt không phải bình thường, nơi mời chi thanh niên hào hiệp tân khách, mỗi một vị đều có thể tại ngày sau trở thành Ngô quận các đại nhỏ bang phái người cầm quyền, bọn hắn đại biểu cho Ngô quận giang hồ tương lai hai ba mươi năm tình hình chung.

Hai người các người tuy rằng không có tư cách dự thính trong đó, nhưng là phải ở chỗ này nhìn trúng nhìn lên, sớm nhận ra một cái những thứ này trên giang hồ thanh niên nhân tài kiệt xuất nhân vật, đưa bọn chúng khuôn mặt ghi chép lao. Ngày sau tại giang hồ gặp gỡ, vạn không thể đắc tội, muốn tìm cách kết giao trong đó một hai vị.

Trên giang hồ lăn lộn, còn là cần dựa vào như vậy tân quý dẫn, mới có thể nhanh hơn đuổi theo tùy bọn hắn đi ra đầu. Hai người các người đều còn trẻ, mới mười bảy mười tám tuổi, muốn toàn lực bắt lấy cái này một lớp giang hồ con nước lớn, mới có thể một triều quật khởi.

Nếu không, bỏ lỡ cái này một lớp cơ hội, bên cạnh bọn họ đều đầy áp người, còn muốn cùng những thứ này tân quý kết giao liên khó khăn. Chờ thêm niên kỷ, vậy cũng chỉ có thể giống như sư phụ giống nhau chịu khổ

lai lịch, năm sáu chục tuổi mới có thể tại Ngô quận trên giang hồ lẫn lộn ra một cái lão tiền bối địa vị."

"Đúng, sư phụ nói, những câu lời vàng ngọc! Đề tử ghi nhớ tại trong lòng."

Vương Phú Quý nghiêm túc gật đầu.

Hắn nhiều lần bị đả kích, cũng nhận thức đến tình thế nghiêm trọng tính.

Buổi sáng võ đài đã thua bởi Thiên Ứng Môn cái kia đàn ông xấu xí, có thể thấy được tại cao thủ xuất hiện lớp lớp Ngô quận trên giang hồ, muốn bằng vào võ kỹ xuất đầu tuyệt không phải chuyện dễ.

Được cách khác lối tắt, kết bạn đêm nay dự tiệc một hai vị thanh niên hào hiệp, mới có mong tại Ngô quận trên giang hồ hết khổ tới.

"Dạ!"

Lý Kiều cũng ngênh hợp với, nhưng không tập trung.

Nàng vốn là nhà giàu nữ, gia thế bình thường, cũng không có bao nhiêu dã tâm muốn trên giang hồ thành danh.

Hiện nay, nàng tại Dục Vương Bang Luyện Dục Đường đã là một gã dục tượng, đối với hiện trạng thật là thỏa mãn. Đợi một thời gian, có thể trở thành Lý Khôi sư phụ giống nhau thâm niên Dục Sư, trên giang hồ cũng xem là tốt địa vị.

Lý Khôi Dục Sư tiếp tục hướng hai người truyền thụ đủ loại phân biệt cao nhân, kết giao tân quý tâm đắc. Bọn hắn sư phụ ba người đang tại cái này lầu hai đại sảnh chỗ lịch sự, thấp giọng nói chuyện với nhau ở giữa.

Lúc này, Vương đại chương quỹ tự mình dẫn hai vị trẻ tuổi khách quý, lên lầu hai, mang đi lầu ba mà đi.

Vương Phú Quý nghe được thang lầu vang, vội vàng hướng đầu bậc thang nhìn lại. Cái này nhìn qua phía dưới, hẳn một bộ gấp quỳ rồi giống nhau thần sắc, đóng mở được miệng, nói không ra lời.

Bọn hẳn cái này một chỗ lịch sự là cố ý chọn lựa một bàn, khoảng cách đầu bậc thang gần nhất, mặt hướng thang lầu, vừa dễ dàng đuổi kịp lầu người theo đi lên một mặt, lẫn lộn cái quen mặt.

"Làm sao vậy?"

Lý Khôi chứng kiến Vương Phú Quý bộ dạng này gấp quỳ rồi sắc mặt đại kinh, lập tức có chút bất mãn. Gặp được chút chuyện liền một bộ thiếu kiên nhẫn bộ dáng, lúc nào mới có thể trở thành chính thức giang hồ đại hào khách!

Lý Khôi hướng đầu bậc thang nhìn lại, liếc nhìn một gã quen thuộc thanh niên.

Tô Trần!

Lý Khôi không khỏi ngạc nhiên.

Tô Trần cùng a Sửu chính theo Vương đại chương quỳ lên lầu, cũng không nghĩ tới tại lầu hai đầu bậc thang bên cạnh chỗ lịch sự, lại đột nhiên vừa ý Lý Khôi, Vương Phú Quý, Lý Kiều và ba người, không khỏi ngừng lại.

"Sư tôn!"

Tô Trần hướng Lý Khôi, cung kính được rồi một cái lễ. Hẳn lại hướng hai người khác hơi lễ: "Vương sư huynh, Lý sư tỷ!"

"Khục, nguyên lai là Tô Trần đồ nhi a! Người đây là tới đi đến tiệc tối? . . . Thật là tinh xảo a! Vì sư vừa mới đi ngang qua nơi đây, ở chỗ này dừng

bữa!"

Lý Khôi Được Sư theo thần sắc trong lúc khiếp sợ phục hồi tinh thần lại, trên mặt nung đỏ, lên tiếng.

Cái này bị hăn nơi không thích, cái thứ nhất đào thải đệ tử ngoại môn, rõ ràng bị Vương đại chương quỹ nghênh đón, đang muốn đến lâu ba mà đi.

Khách sạn lâu ba đều bị Thiên Ứng Môn đặt bao hết, được Thiên Ứng Môn đệ tử trấn giữ, không quan hệ người không có phận sự là không thể đi lên. Có thể đi lên, tự nhiên là tham gia Hàn Xu tiểu thư mời dự tiệc thanh niên hào hiệp.

Mà hăn vị này Được Vương Bang thâm niên Được Sư, sau cùng thưởng thức nội môn đệ tử Vương Phú Quý, Lý Kiều, nhưng căn bản vô duyên trận này Ngô quận tăng cao nhất thanh niên thịnh yến tụ hội, chỉ có thể ở cái này lâu hai đã đoạt một chỗ lịch sự, trông mong nhìn quanh, hăm mộ.

Cái này tính là cái gì? Là hăn có mắt không trông, sai lầm bắt kim ngọc đem làm ngoạn thạch, sai lầm bắt gỗ mục đem làm gối bảo sao?

Lý Khôi trong lòng bốc lên, trăm vị đan vào, không biết là cái gì tư vị.

Tô Trần một câu sư tôn.

Càng là bắt Lý Khôi sắc mặt, đốt một hồi đỏ bừng, không nhin được.

Nhưng là muốn đến năm đó, hăn đem Tô Trần đào thải đến tạp dịch viện đủ loại tính toán, dưới móng đất lập tức như giống như lửa thiêu,

"A ~, vi sư đột nhiên nhớ tới, trong bang còn có chút chuyện quan trọng hơn muốn vội vàng, đi trước một bước."

Lý Khôi là một khắc cũng không vẻ mặt tại đây Thiên Ứng khách sạn chờ xuống dưới, lưu lại một câu nói, kêu lên mất hồn giống nhau Vương

Phú Quý, còn có Lý Kiều hai người, vội vàng ra Thiên Ưng khách sạn.

Vương đại chương quỹ dẫn Tô Trần cùng a Sửu đã đến lầu hai, hẳn nhìn thấy Lý Khôi lửa vội vã rời đi, vô cùng buồn bực: "Ai, Lý gia, người ba vị đồ ăn còn chưa có đi lên này. . . Này làm sao đã đi? Dạ tiệc này còn chưa mở chỗ ngồi đâu rồi, cái này lầu hai chỗ lịch sự nhưng hút hàng vô cùng, lão gia không ngồi, cái kia người bên ngoài có thể gặp chiếm được!"

Lý Kiều phương trên mặt một mảnh mờ mịt.

Nàng không làm rõ được bất thành linh tình huống. . . Đây là cái gì tình huống? Tô sư đệ làm sao sẽ đến đây dự tiệc, sư phụ cái này một bộ hỏa thiêu bờ mông giống nhau, lại là thế nào.

Tô Trần không kịp rồi hãy nói một đôi lời, liền chứng kiến chặt vật Lý Khôi cùng một bộ thất hồn lạc phách Vương Phú Quý, mờ mịt Lý Kiều đám người, vội vàng rời đi thân ảnh, không khỏi sửng sò, nhưng là lắc đầu thở dài.

Kỳ thật, hẳn là thật không có oán qua Lý Khôi.

Năm đó trận kia đào thải, Lý Khôi sư phụ đuổi hẳn đi Tạp Dịch Đường thời điểm, giáo huấn Tô Trần, "Giang hồ hiểm ác, người không thích hợp giang hồ!"

Tô Trần đem nửa câu đầu nhớ kỹ trong lòng, lấy đó mà làm gương. Trên giang hồ cẩn thận từng li từng tí, mới lão đảo đi tới hôm nay.

Nếu là không có sư phụ giúp hẳn lần này sâu sắc giáo huấn, bản thân vô cùng khinh thường người trong giang hồ mà nói, chỉ sợ sẽ trên giang hồ thua bởi càng lớn té ngã.

...

Tại Vương đại chương quỹ dẫn đường bên dưới, Tô Trần cùng a Sữu, lên Thiên Ưng khách sạn lầu ba.

Lầu ba trong đại sảnh xếp đặt bảy tám bàn lớn chỗ ngồi, đã có hơn mười vị Ngô quận giang hồ thanh niên hào hiệp trình diện.

Tô Trần cùng a Sữu hai người, được an bài trong đại sảnh ranh giới vắng vẻ một cái bàn chỗ ngồi chỗ ngồi xuống. Điều này hiển nhiên là đi qua tận lực an bài, không muốn hai người chiếm tại để làm người khác chú ý tốt vị trí.

Trước đại sảnh trước mặt cùng chính giữa vị trí tốt nhất, không thể nghi ngờ là chuẩn bị tiếp Hàn Xu đám người nhập tọa đây.

Nhưng mà điều này cũng không có gì, Tô Trần không thêm để ý, a Sữu đang ngồi chỗ ngồi phương diện cũng là sơ ý, hồn nhiên vô cảm thấy. Bọn hắn chỉ là tới đi đến cái này thịnh yến, mở mang tầm mắt, ngồi chỗ đó cũng không muốn nhanh.

"Ai nha, vị này. . . Chẳng lẽ là Phong Lôi Môn 'Bôn Lôi đao dương hưng' ngưỡng mộ đã lâu huynh đài đại danh, rồi lại chưa gặp được đọc được!"

"YAA.A.A., vị này chắc hẳn chính là Mã Bang Ô Thanh huynh! Ngưỡng mộ đã lâu các hạ 'Vô ảnh tiên' Ô Thanh đại danh, hôm nay phương hướng được đọc được, quả nhiên là bất phàm!"

Liên tiếp, lại có một chút thanh niên hào hiệp tân khách trình diện, lẫn nhau nhiệt tình chào hỏi, xưng hô lẫn nhau giang hồ tục danh, lầu ba trong đại sảnh, càng phát ra náo nhiệt lên.

Tô Trần cùng a Sữu lúc tiến vào, tự nhiên là không ai cùng hai người bọn họ lưu tâm.

Căn bản không có người nào nhận ra bọn hăn, cho dù là ngẫu nhiên được Được Vương Bang cùng Thiên Ứng Môn thanh niên hào hiệp xuất hiện, cùng hai người bọn họ cũng hoàn toàn không quen.

Tô Trần nhìn xem cái này náo nhiệt tình cảnh, có chút thú vị.

Chỗ này trong đại sảnh hơn mười người bên trong, chính thức nhất lưu cao thủ đứng đầu, có thể đếm được trên đầu ngón tay. Giống như a Sừ giống nhau có thể cùng thể hệ độ sức cầm xuống lôi đài năm thẳng liên tiếp, đoán chừng cũng liền một hai người.

Những thứ khác thanh niên cao thủ, càng nhiều nữa còn là Ngô quận tất cả đại bang phái hạch tâm cao tầng đệ tử, có hùng hậu bối cảnh hậu trường thanh niên hào hiệp.

Hơn nữa, cái này yến hội trừ hăn ra cùng a Sừ không quá được hoan nghênh bên ngoài, còn có một vị không mời mà tới khách không mời mà đến, đó chính là Vương Huyện lệnh Vương đại công tử Vương Phú Hào.

Vương Phú Hào một bộ ra vẻ được mình cũng là thanh niên hào hiệp bộ dáng, từ trước đến nay quen thuộc cùng mọi người dạn dè.

Đáng tiếc, chúng thanh niên hào hiệp không ai phản ứng đến hăn.

Cái này Cô Tô Huyện lệnh Đại công tử thân phận, cũng chỉ có thể tại Vương đại chương quỹ trước mặt phô bày giàu sang khí, khi bọn hăn bọn này chính thức Ngô quận giang hồ bang phái cao tầng quyền quý đệ tử trong mắt, cũng liền bình thường mà thôi.

Nếu không phải xem tại Cô Tô Vương Huyện lệnh, là bản địa quan phụ mẫu trên mặt mũi, sợ là đã sớm đuổi hăn đi ra.

Lại qua gần nửa canh giờ, bị mời đến hơn hai mươi tên thanh niên hào hiệp tân khách hầu như tất cả đều trình diện rồi.

Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ Hàn Xu, phụng bồi một gã tướng mạo uy nghiêm áo bào trắng lão giả, tại rất nhiều Thiên Ưng Môn tinh nhuệ hộ vệ túm tụm bên dưới, rốt cuộc xuất hiện ở tiệc tối hội trường đi lên.

"Ra mắt Liễu Đại tổng quản!"

"Tại hạ cùng, ra mắt Liễu Đại tổng quản! Ra mắt Hàn Xu tiểu thư!"

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm nhao nhao đứng dậy, thần tình trở nên cung kính.

Thiên Ưng Môn Liễu Đại tổng quản, cái kia nhưng là chân chính ngũ đại bang thế hệ trước thực Quyền đại nhân vật, trên giang hồ quyền thế ngập trời, đi theo Thiên Ưng Môn chủ nhất đại tông sư Hàn Nha, đánh rớt xuống Thiên Ưng Môn to như vậy giang sơn.

Theo chân bọn họ những thứ này thanh niên vẫn bối, giang hồ địa vị tự nhiên là hoàn toàn bất đồng.

Liễu Đại tổng quản cùng Hàn Xu tại cấp cao nhất ngời xuống, chúng thanh niên hào hiệp lúc này mới dám nhao nhao ngời xuống.

"Hôm nay vốn là các người người tuổi trẻ tụ họp tiệc, vốn không nên có ngoại nhân. Lão phu đây là mày dạn mặt dày, tự mình thêm một bộ bát đĩa! Mọi người không cần có băn khoăn, lão hủ cũng chính là tới đây ngời một chút, cùng các người người tuổi trẻ nói đầu đầu nói đầu đầu vài câu.

Hôm nay còn là của các người sân nhà, làm như ta là bình thường lão nhân gia là được rồi. Về sau cái này Ngô quận giang hồ, sớm muộn cũng sẽ là thiên hạ của các người, hôm nay đại tiểu thư tổ chức trận này tiệc tối, mục đích cũng chính là vì để cho chúng ta Ngô quận xuất sắc nhất một đám thanh niên hào hiệp, lẫn nhau kết giao một phen, ngày sau trên giang hồ cũng tốt có một lẫn nhau chiếu ứng."

Liễu Đại tổng quản cười nói.

"Hôm nay Ngô quận thanh niên hào hiệp thịnh yến, chính là Ngô quận nhất đẳng đại sự, tự nhiên muốn mở một cái tốt trước. Lão phu là cuộc thịnh yến này đang ngồi thanh niên hào hiệp nhóm, chuẩn bị một phần sâu sắc kinh hỉ, mời tới một vị tại Cô Tô thành, thậm chí tại toàn bộ Ngô quận giang hồ đều rất có nổi danh thần bí khách quý, là đêm nay thịnh yến mở màn."

Lâu ba trong đại sảnh, lập tức chịu yên lặng.

Hàn Xu trong lòng không khỏi buồn bực, nàng trước đó cũng không biết Liễu thúc an bài cái này thần bí khách quý mở màn khâu, đúng là cái không lớn không nhỏ "Kinh hỉ" .

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm đều có chút hiếu kỳ, trông mong lấy trông mong, đến tột cùng là vị nào thần bí khách quý, có thể được Liễu Đại tổng quản thận trọng như thế chuyện lạ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 77: Túy Ngư Văn Xướng

Tại Thiên Ưng khách sạn lâu ba đại sảnh, bên cạnh cách bức rèm che mạn phân bố một tòa nhã phòng.

Một khúc cổ kính đàn cổ danh khúc, lắng yên dựng lên.

Mọi người dường như cách nhìn, tại mặt trời chiều ngã về tây Ngô quận Giang Nam vùng sông nước, được một ngư phụ chèo thuyền du ngoạn Tùng Giang, sa vào rượu chè say ca khúc, thuyền đánh cá hát muện, vang nghèo bành lái chi tân.

Tiếng đàn này vền vện lên một cái điệu, liền làm cho người nhập thần.

"Cái này. . . Tiếng đàn này tốt quen tai!"

Thanh niên hào hiệp bên trong, không ít người toát ra vẻ kinh ngạc. Thậm chí có người bỗng nhiên đứng lên, kinh hỉ hướng cái kia nhã phòng phương hướng trông mong nhìn quanh.

"Cái này ~, đây không phải A Nô tiểu thư tiếng đàn sao? !"

"Đúng vậy, cái này là của nàng tiếng đàn! Ta từng nghe qua một lần!"

"Đương kim Ngô quận giang hồ, chỉ có A Nô tiểu thư mới có thể khảy đàn ra như thế, phảng phất người lạc vào cảnh giới kỳ lạ tiếng đàn. Chỉ là, nàng là Yên Vũ Lâu nhất đẳng đỉnh cấp trình nữ, cho tới bây giờ chỉ ở Yên Vũ Lâu bên trong một mình là khách nhân khảy đàn khúc, hầu như rất ít ly khai Yên Vũ Lâu ra ngoài xã giao. Không nghĩ tới Liễu Đại tổng quản đem

nàng tiếp mời tới, là đêm nay thịnh yến trợ lực, cái này quả nhiên là một cái kinh hỉ lớn!"

"Khó trách, vừa rồi ta dưới lầu, còn chứng kiến vài tên Yên Vũ Lâu cao thủ nhất lưu, điều khiển một cỗ Yên Vũ Lâu xe ngựa xuất hiện! Ta còn buồn bực ai vậy đã đến, nguyên lai bọn họ là hộ tống A Nô tiểu thư, đến đây Thiên Ưng khách sạn."

Trong đại sảnh, chúng thanh niên hào hiệp nhóm, đều lộ ra kinh hỉ phần khởi sắc mặt.

"Yên tĩnh, chớ lên tiếng! Nghe xong A Nô tiểu thư cái này một đầu, bàn lại lời ông tiếng ve!"

"Đúng đúng, nhất quyết không thể phụ lòng A Nô tiểu thư tiếng đàn!"

Trong sảnh chúng thanh niên hào hiệp nhóm vội vàng ngồi nghiêm chỉnh, tự giác bế ngôn, lắng nghe cái kia thoát tục xuất trần khúc đàn.

...

Hàn Xu nghe thế tiếng đàn khảy đàn vừa vang lên, lập tức sắc mặt thay đổi, thầm nói một tiếng không ổn, "Lại là nàng. . . Liễu thúc hồ đồ a, như thế nào đem nàng mời tới!"

Tối nay là nàng tử mĩ thiết lập thịnh yến, trợ bản thân tăng lên một khoảng lớn giang hồ uy vọng.

Nàng mới là tiệc tối đi lên sao quanh trăng sáng, hào quang không hai người.

Thế nhưng là không muốn, Liễu thúc vì tiếp cuộc thịnh yến này thêm tình cảnh, tiếp chúng thanh niên hào hiệp nhóm một cái kinh hỉ lớn, rõ ràng thỉnh cầu Cô Tô nội thành một vị khác nghệ tình cảnh song tuyệt mỹ nhân.

Liễu thúc buổi sáng mà nói muốn thay nàng xử lý trận này long trọng tiệc tối, nàng một cao hứng phía dưới, cũng sẽ không có tiếp qua hỏi an bài chi tiết, vội vàng mời khắp nơi thanh niên hào hiệp rồi đi.

Liễu thúc cũng không có thời gian nói với nàng, liền trực tiếp mời tới cái kia trên giang hồ tiếng tăm lừng lẫy trinh nữ A Nô, đến đây đánh đàn trợ hứng.

Sớm biết như thế, nàng sẽ không nên hoàn toàn giao cho Liễu thúc xử lý này tiệc, làm ra điều này làm cho nàng trở tay không kịp ngoài ý muốn "Kính hỉ" .

Hàn Xu nhất thời trong lòng hối hận vô cùng.

Thế nhưng là việc đã đến nước này, không cách nào vãn hồi, chỉ có thể ở chờ một chút trên yến tiệc, tận lực biểu hiện mình, đền bù quay về một ít hào quang.

...

A Sữu nghe xong cái này đàn cổ tiếng vang lên, lập tức giật mình, vênh tai.

Rất nhanh, trên mặt hắc đỏ bừng, kích động dao động Tô Trần cổ tay nói: "Trần ca nhi, người nhanh nghe. Đã đến, nàng cũng tới! Trước đó ta nói đấy, có một không hai Ngô quận, không người không biết hai đại mỹ nhân một trong, ngoại trừ Hàn đại tiểu thư bên ngoài, mặt khác một vị đang tại sát vách nhà trong phòng khảm đàn!"

Tô Trần thần tình giật mình.

Hắn tại tiếng đàn này vang lên trong tích tắc, cũng nghe được, cái kia khảm đàn người là ai.

Sớm tại hán còn là tam lưu võ giả thời điểm, đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán, tại Yên Vũ Lâu chờ đợi một canh giờ, liền nghe qua cái này thanh nhã như vốn thể tiếng đàn.

Nhưng mà, ngày ấy, tiếng đàn này còn có một chút không lưu loát.

Mà bây giờ ba năm qua đi, đàn thuật dĩ nhiên là đi vào huy hoàng đại thành cảnh giới, như nước chảy mây trôi, đại châu tiểu châu rơi khay ngọc bình thường trôi chảy, không có chút nào ngây ngô cảm giác.

...

Một đám mịt mù mịt mù nổi bật tiếng đàn, thanh tịnh, vô vị vốn thể, sâu thẳm. Nương theo lấy đàn cổ chi thanh âm, một cô thiếu nữ uyển chuyển thanh xướng.

"Trăng sáng thái hư cùng một theo, sống rày đây mai đó kị hồ đồ hiểu;

Mắt say lời đờ lạnh xem hướng thành phố náo;

Khói sóng lão, ai có thể nhắm trúng rảnh rồi phiền não;

Tiểu ngạo yên vân, cơn say hàm đẹp;

Vò gôm trong Càn Khôn đại, trong bầu nhật nguyệt dài;

Hoàng hôn bao la mờ mịt bên trong, bộ pháp lão đảo, chèo thuyền du ngoạn say như chết lão ngư ông;

Bóng người lướt quanh, tiếng ca thỉnh thoảng;

Ánh nắng chiều sắc sỡ, ngư ca nổi lên bốn phía, thu hoạch lớn mùa thu hoạch, vui vẻ trông nom việc nhà thuộc về. . . Vui vẻ quản gia quy."

Tiếng đàn này, tiên âm mịt mù mịt mù.

Cái này ca hát, như mộng như ảo.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Ưng khách sạn trong ngoài, liền lâu hai, lâu một, vô số giang hồ bọn đại hán đều dừng lại trong tay bát đĩa động tác, đắm chìm tại mật mù mật mù đàn, ca khúc đàn hát bên trong.

...

"Bóng người lượn quanh. . . Ánh nắng chiều sắc sỡ, ngư ca nổi lên bốn phía, thu hoạch lớn mùa thu hoạch, vui vẻ quần gia còn quy. . ."

Tô Trần nghe đàn cổ ca khúc thanh âm, thấp giọng nỉ non lấy.

Trong chốc lát, trên mặt hần trắng bệch như tuyết, tựa như lâm vào cử chỉ điên rồ giống như thất thần, đau lòng như đao xoắn, mười ngón nhanh túm vào thịt ở bên trong, đau nhức thông nội tâm.

"YAA.A.A.. Nha ~. . Vui vẻ. . . Quần gia quy a ~!"

A Sứu chính nghe si say, niềm vui, chợt thấy bên cạnh Tô Trần sắc mặt khác thường, không khỏi kinh ngạc, thấp giọng hỏi: "Ồ, Trần ca nhi, người cái này sắc mặt làm sao rồi hả?"

"Không có gì."

Tô Trần nhắm mắt, than nhẹ.

Nhàn nhạt lắc đầu.

Sau nửa ngày, dần dần buông lỏng ra mười ngón chặt nắm hai tay.

....

Cái này một khúc ngư dân ẩn lưu chi đàn cổ thanh âm, dường như đình trệ ánh nắng chiều ở dưới thời gian, giữ lại ngư trong tiếng ca năm tháng.

Cũng không biết trải qua bao lâu.

Yên tĩnh im ắng lâu ba trong sảnh, chúng thanh niên hào hiệp nhóm mới đột nhiên bừng tỉnh, phát hiện tiếng đàn đã sớm biến mất thật lâu, lập tức trong lòng vắng vẻ đấy, dường như ít một điểm gì đó.

"Tốt! Tốt một đầu 《 Túy ngư xưởng văn 》 , tốt một đầu 'Hoàng hôn bao la mờ mịt bên trong, bộ pháp lão đảo, chèo thuyền du ngoạn say như chết lão ngư ông' ! Lão phu sớm nghe nói A Nô tiểu thư nổi danh quan Ngô quận, đàn ca khúc vô song. Một mực không thể có cơ hội nhìn thấy, hôm nay phước hưởng được cơ hội vừa nghe, quả nhiên là danh bất hư truyền.

Như thế tiên âm, phảng phất đưa thân vào hồng trần thế ngoại, không phải chúng ta bụi bặm bôn tẩu, sơ ý lơ lửng ở khí thế hệ, có khả năng lĩnh kia thú vị đấy! Tại A Nô tiểu thư tiên âm trước mặt, chúng ta đều là tầm thường nhân a!"

Liễu Đại tổng quản toát ra kinh hãi, tán thán nói.

Một đầu 《 Túy ngư xưởng văn 》 , kinh diễm bốn tòa.

"A Nô tiểu thư!"

"Chúng ta có thể hữu duyên gặp một lần?"

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm hầu như đều thần tình kích động đứng lên, nhiệt tình vỗ tay, nhao nhao hướng đại sảnh sát vách nhả phòng, trông mong lấy trông mong nhìn qua.

Giang Nam vùng sông nước, Ngô quận đệ tử quá mức phong lưu, ai không ái mộ mỹ nhân tuyệt sắc? !

Đáng tiếc, một chỗ ngồi âm u mảnh vải, đã cách trở đại sảnh cùng phòng cao thượng, nhìn không tới nàng kia hình dáng.

Cô Tô mười vạn hộ, Ngô quận càng là gần trăm vạn, các triều đại đổi thay đến nay Giang Nam vùng sông nước đẹp vô số người.

Nhưng muốn lấy được "Có một không hai Ngô quận" hai đại mỹ nữ danh xưng là số, vậy cũng cũng không phải dài xinh đẹp là được. Cho dù là Hàn Xu, như nàng không có nhất đại tông sư huynh trưởng, không phải là Thiên Ưng Môn thiếu môn chủ, được chúng thanh niên hào hiệp nhiệt liệt truy cầu, cũng không chiếm được có một không hai Ngô quận hai đại mỹ nữ một trong danh hiệu.

Không phải danh chấn Ngô quận giang hồ mỹ nhân, không cách nào được như thế quá lớn tên.

Có thể cùng Hàn Xu tiểu thư nổi danh, cũng chỉ có Cô Tô thành phụ nữ và trẻ em đều biết Yên Vũ Lâu A Nô tiểu thư!

Ngô quận giang hồ thịnh truyền, A Nô tiểu thư ưa đàn địch, thi họa, ca múa, đàn sáo chi nhạc, trồng xen kẽ thi từ, bác thông cổ kim. Tại Yên Vũ Lâu tỉ mỉ học nghệ ba năm. Từ xuất đạo đến nay, lấy một tay xuất thần nhập hóa đàn thuật, nghệ quan Ngô quận. Nàng tại giang hồ nổi danh, vẫn còn Hàn Xu ở trên.

Ngô quận giang hồ rất nhiều bang phái giang hồ đệ tử, đều là của nàng túm tụm, muốn đọc được mà không được, chỉ cầu có thể chính tai nghe được nàng đàn đi lên một khúc.

Nhất là, gần nhất một hai năm tới, A Nô hôm nay đã là Yên Vũ Lâu giá trị con người cao nhất thanh quan người, trở thành Yên Vũ Lâu có danh khí nhất trụ cột, Mã Bang dao động tiền kim thụ.

Nàng một ngày tối đa chỉ bán một khúc, một khúc một trăm lượng bạc.

Cái này tại là Yên Vũ Lâu, thậm chí toàn bộ Cô Tô thành, đều là cao cấp nhất giá vị.

Nhưng vẫn như cũ được rất nhiều đại phú thương, phú gia công tử, giang hồ đại hào khách, nguyện ý đào cái này một trăm lượng bạc, chỉ vì nghe nàng một mình là bản thân khảm một bản.

Nhưng phàm là nghe qua A Nô tiểu thư khảm đàn phú thương, phú gia công tử, giang hồ đại hào khách, đều là nghe như si mê như say sưa, trở thành A Nô tiểu thư kiên định vây quanh.

Rất nhiều giang hồ đệ tử đều lấy có thể tại Yên Vũ Lâu bên trong, nghe nàng một mình là bản thân đàn đi lên một khúc vẻ vang. Chỉ là, phần lớn người trả không nổi cái này kinh người giá tiền.

Dù là cần phải lên, cũng phải sắp xếp ngày, đến phiên mới có thể may mắn nghe. Rất nhiều đại phú thương sau khi nghe xong, muốn nghe nữa một lần, lại phát hiện ngày hôm nay thời kỳ đã sắp xếp đã đến một tháng sau đó, trong thời gian ngắn cũng không còn cơ hội, hối hận không thôi.

Mặt khác si mê chỉ người không thể tiến dần từng bước, chỉ có thể ở bên ngoài thơm lây, nghe một chút đã ghiền.

A Nô tiểu thư cực ít ra ngoài xã giao. Mỗi lần đi ra ngoài, tất có Mã Bang cao thủ nhất lưu, khung xe ngựa hộ vệ đi theo. Nàng như xuất hiện cái này Cô Tô đầu đường, sợ là muôn người đều đổ xô ra đường!

Hôm nay, nàng có thể đến đây đi đến cái này Ngô quận thanh niên hào hiệp thịnh yến, đó là cực kỳ hiếm thấy trường hợp đặc biệt.

"Tốt, êm tai! A Nô tiểu thư đàn thuật quá xuất sắc rồi, ta thấy yêu tiếc a!"

Huyện lệnh nhà Vương Phú Hào Vương đại công tử, vẻ mặt tràn đầy hồng nhuận phơn phớt, hưng phấn mà liều mệnh vỗ tay. Hiển nhiên, hẳn cũng là A Nô sau cùng cuồng nhiệt tùm tùm một trong. Hẳn vốn là tới trên yến hội tiếp cận một phần náo nhiệt, không nghĩ tới còn có như thế ngoài ý muốn kinh hi.

"Liễu Đại tổng quản, kính xin A Nô cô nương hân hạnh diện, ngồi vào vị trí đêm nay quá lớn tiệc!"

"Nếu như đã đến một chuyển, cũng không thể đàn xong một khúc, đã đi đi? !"

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm đều rất là kinh hỉ, nhao nhao nói.

Một bên Hàn Xu, nhưng là không nói ra được trong lòng phiền muộn.

Cái này rõ ràng chính là nàng sân nhà, làm sao lại biến thành A Nô thịnh yến đâu? ! Đây không phải đã đoạt nàng hào quang này!

Hàn Xu biết rõ Liễu Đại tổng quản là xuất từ một phần hảo tâm, giúp nàng tiệc tối thêm tình cảnh, nhưng hảo tâm làm chuyện xấu.

"Chư vị an tâm một chút chờ vội, yến hội sắp bắt đầu, A Nô tiểu thư từ sẽ ra ngoài nhập tiệc."

Liễu Đại tổng quản chìm đắm trong trong , nhất thời cũng không có lưu ý đến Hàn Xu sắc mặt có chút không nhanh, đưa tay an ủi chúng thanh niên hào hiệp nhóm, cười nói.

Hắn là người từng trải, tự nhiên biết rõ chúng thanh niên hào hiệp yêu thích. Mời như vậy danh gia xuất hiện, mới có thể để cho tiệc tối bầu không khí nóng nảy bắt đầu.

Rất nhanh, Yên Vũ Lô vài tên cao thủ nhất lưu hộ vệ cùng hai gã nha hoàn, cùng nhau che chở một gã đáng người thướt tha thiếu nữ, theo phòng cao thượng đi ra.

Cái kia nổi bật thiếu nữ năm phương mười sáu mười bảy trái phải, cặp môi đỏ mọng răng trắng, da thịt sơn móng tay như tuyết, vô vị nhuộm Nga

Mi, đôi mắt đẹp bốn trông mong. Tuy là thiếu nữ, cũng đã là mỹ mạo tuyệt luân.

Đúng là Yên Vũ Lâu, A Nô tiểu thư.

"A Nô tiểu thư đàn thuật quả nhiên danh bất hư truyền, làm cho người say mê! Lão phu chỉ nghe người trong giang hồ xưng tiểu thư A Nô, lại không biết A Nô tiểu thư cao tính đại danh?"

Liễu Đại tổng quản cười hỏi.

"Hồi Đại tổng quản, ta bản Cô Tô thành cô nhi, cũng không cái tính danh. Huống hồ, thanh lâu nữ tử, kỹ nữ, vui cười, đều là quan nha đăng ký trong danh sách ti tiện tịch. Nếu không tiêu thụ cái này ti tiện tịch, phóng mắt thiên hạ to lớn, cũng chỉ có nho nhỏ thanh lâu góc chi địa có thể gửi thân, cũng không cần cái gì cao tính đại danh. Liễu Đại tổng quản đầu gọi ta nữ danh A Nô cũng được."

A Nô cười nhạt nói.

"Ài ~, A Nô tiểu thư như thế cầm thuật, quả thật ta Ngô quận tài nghệ chi có một không hai, rồi lại không có dòng họ, như thế làm cho người có chút tiếc nuôi."

Liễu Đại tổng quản không khỏi có chút tiếc nuôi.

Cái kia Yên Vũ Lâu là Mã Bang sản nghiệp, hẳn cũng không tốt nhiều chuyện.

Liễu Đại tổng quản cũng không tại vấn đề này đi lên xoắn xuýt, phân phó tại phụ cận hầu hạ bốn môn đệ tử nói: "Người tới, là A Nô tiểu thư dâng bạc trắng hai trăm lượng! Đây là lão phu thêm vào tặng cho A Nô tiểu thư đấy, không tính tại người lần này dự họp yến hội phí tổn đi lên."

Rất nhanh, liền có Thiên Ưng Môn đệ tử, bưng lên một bàn nặng trĩu hai mươi khối mười lượng một thỏi bạc trắng tiền thưởng.

"Đa tạ Liễu Đại tổng quản ban thưởng."

A Nô cười nhạt, khẽ khom người, cho là tạ ơn.

Tại nàng ý bảo bên dưới, bên cạnh một vị nha hoàn, giúp nàng tiếp nhận cái kia một bàn đầy kín thỏi bạc, lui xuống.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 78: Khai Tiệc, Mang Thức Ăn Lên!

"A Nô tiểu thư chớ lấy bản thân thấp kém thân tịch, tự coi nhẹ mình! Ta chúng giang hồ đệ tử, bất luận đã từng xuất thân từ tam giáo cửu lưu, một khi vào bang phái, liền tính toán thoát ly quan phủ quản hạt, đã không thuộc về dân chúng, cũng không thân tịch giá cả thế nào vừa nói, từ trước đến nay đầu nên mới hoa cùng giang hồ địa vị luận anh hùng.

A Nô tiểu thư dù chưa thoát thân tịch, chịu lấy quan phủ quản thúc. Nhưng người chi tuyệt nghệ tại ta Ngô quận giang hồ, tính toán tới đó cũng là thuộc về nữ trung hào kiệt! A Nô tiểu thư, mời vào chỗ đi! Các vị thanh niên hào hiệp, đối với người thế nhưng là trông mong lấy trông mong a!"

Liễu Đại tổng quản cười mở cười to nói.

"Ai, A Nô muội muội, nghe lời người khảy đàn giống như tiên âm tại tai, cái này cầm thuật một đạo, ta Ngô quận bên trong sợ là không có vị nào nhạc công có thể đuổi theo người rồi. Không bằng ngồi ta đây tiệc, tỷ tỷ cũng tốt cùng muội muội tự đi lên một tự, tại đàn thuật đi lên thỉnh giáo một ít!"

Hàn Xu cười nói.

Vị này A Nô tiểu thư đến một lần dự tiệc, chúng thanh niên hào hiệp đều khoảng cách hồn giống nhau ánh mắt không có ở đây trên người nàng, nàng sáng rọi bị phân rời đi hơn phân nửa, âm đạm rất nhiều.

Trong nội tâm nàng mặc dù đổ kị, nhưng cũng không có thể biểu hiện ra ngoài, ngược lại hết sức bề ngoài hiện phong độ của mình, tìm cách bắt dự

tiệc chúng thanh niên hào hiệp ánh mắt kéo về đến trên người nàng tới mới được.

"Tạ Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu tử tử tán dương, thật sự là quá khen! A Nô cũng liền hiểu sơ đàn thuật, so ra kém tử tử cùng chư vị hào hiệp võ nghệ mới có thể, đều là Ngô quận trên giang hồ nhất đẳng cao thủ đứng đầu, làm cho người hâm mộ."

A Nô hơi hơi thi lễ, cười nói.

"A Nô tiểu thư, đã lâu không thấy, kính xin bên này ngồi vào vị trí!"

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm nhóm nhao nhao lên tòng, nhiệt tình vô cùng, mời A Nô qua bọn hắc chỗ bàn tiệc. Có thể cùng rất có nổi danh A Nô tiểu thư cùng bàn, đó là thật lớn vinh hạnh đặc biệt.

A Nô ánh mắt đảo qua chúng tiệc, chính là muốn chọn một tòng vị ngồi vào vị trí. Rồi lại ngoài ý muốn chứng kiến tại đây đại sảnh ranh giới một tòng, a Sữu cùng Tô Trần hai người lẻ loi trợ trợ ngồi, nàng trong mắt đẹp không khỏi nổi lên vài phần vẻ kinh ngạc.

Tô Trần cùng a Sữu tại Ngô quận trên giang hồ từ trước đến nay là không có danh khí gì, dù là a Sữu đánh cho lôi đài sau vừa vừa có một chút danh khí, khi bọn hắc bọn này bang phái hào phú đệ tử trong mắt cũng không đáng giá nhắc tới.

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm đều là tòng năm tòng ba kết bạn mà tới, lẫn nhau quen biết nghe qua kỳ danh, tự nhiên cũng không ai nguyện ý cùng cũng không nhận ra Tô Trần cùng a Sữu ngồi một bàn.

"Chư vị hào hiệp không cần đa lễ. Bên kia vừa vặn có chút ghế trống, ta liền ngồi bên kia đi!"

A Nô cười nói qua, trực tiếp đến Tô Trần cùng a Sữu một bàn này đi tới.

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm mắt thấy A Nô qua đã ngồi Tô Trần, Tô Trần một bàn này chỗ ngồi, lập tức toát ra vô cùng thất vọng cùng hối hận.

"Cái này hai tiểu tử ngược lại là gặp vận may, lại có may mắn cùng A Nô cô nương cùng một bàn!"

"Chỉ sợ là A Nô tiểu thư không thích quá náo nhiệt, bên kia vừa vặn thanh tĩnh không người, mới có thể ngồi vào bên kia. Nếu không, bằng hai người bọn họ, người nào nhận thức bọn hắn a!"

"Biết sớm như vậy, sẽ không nên trống không bên kia chỗ ngồi. Nếu không, cũng có thể cùng A Nô tiểu thư cùng bàn rồi."

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm trong lòng phiền muộn, phúc phỉ.

Hàn Xu nhìn bọn hắn cái kia phù hợp thất vọng thần sắc, càng là trong lòng như lo âu đốt.

Nhưng cũng may, đoạn này nhỏ sự việc xen giữa qua đi rất nhanh, Ngô quận thanh niên hào hiệp đệ nhất thịnh yến sắp bắt đầu.

...

"A Nô tiểu thư, mời ~, mời ngồi!"

A Sữu khuôn mặt hưng phấn, vội vàng giúp nàng kéo cái ghế, hắn vỗ đầu một cái, "A. . . Nhìn ta đây trí nhớ, đã quên giới thiệu một cái. Tại hạ Thiên Ưng Môn a Sữu, hữu lễ!"

"Cảm ơn rồi! Thiên Ưng Môn a Sữu! Nhìn người có phần còn trẻ, lại cũng có thể vào tiệc cái này Ngô quận hào hiệp tiệc, ngày sau chắc chắn có thể tại giang hồ được một phen đại thành tựu. Kêu tiểu thư quá xa lạ, không bằng gọi ta A Nô tử tử liền tốt rồi."

A Nô mặt mày mỉm cười, khẽ gật đầu.

"Ài, được, A Nô tỷ tỷ! Còn có, vị này chính là ta huynh trưởng. . ."

A Sữu liên tục hưng phấn gật đầu.

Ngồi xuống sau đó, A Nô rồi lại hướng Tô Trần trừng mắt nhìn, thật là có chút vui vẻ, tự nhiên cười nói thấp giọng nói: "Không nghĩ tới Tô công tử cũng tới! Sớm biết người cũng tới đi đến cái này tiệc, ta cũng không cần như vậy khó xử, lo lắng không có người quen."

Nàng là Yên Vũ Lâu đỉnh cấp trình nữ, chưa lấy chồng.

Yên Vũ Lâu vì giờ lên thân thể của nàng giá, cũng không cho nàng tùy ý ra ngoài xã giao, để tránh lưu truyền ra không tiện chuyện xấu, không cần thận hồng mất Cô Tô thành giá vị cao nhất trình nữ giá trị con người.

Nàng vốn không cần tham gia loại này trên giang hồ xã giao yến hội.

Nhưng lần này là Thiên Ưng Môn Liễu Đại tổng quản tự mình mời, nói là thiếu môn chủ Hàn Xu tiểu thư muốn làm Ngô quận thanh niên hào hiệp đệ nhất yến hội, ngồi vào vị trí tất cả đều là tất cả đại bang phái hào phú quyền quý đệ tử.

Liễu Đại tổng quản tự mình hứa hẹn cam đoan, A Nô tiểu thư sẽ không ra bất luận cái gì ngoài ý muốn.

Yên Vũ Lâu cũng không tốt đắc tội những thứ này Ngô quận nhiều bang phái tương lai người cầm quyền, lúc này mới đồng ý, làm cho Yên Vũ Lâu vài tên cao thủ nhất lưu cùng hai gã nha hoàn, hộ tống nàng đến đây Thiên Ưng khách sạn dự tiệc.

A Nô trong lòng không vui, cũng không khỏi không tới.

Làm cho hần có chút kinh ngạc lại mừng rỡ đấy, nhưng là tại đây thịnh yến đi lên, ngoài ý muốn gặp Tô Trần.

Còn có người so với nàng kinh ngạc hơn.

A Sửu nghe được A Nô lời này, cái kia lần thay Tô Trần giới thiệu mà nói lập tức im bất mà dừng, không khỏi lộ ra vẻ khiếp sợ, há to miệng một bộ bất khả tư nghị nhìn nhìn Tô Trần, lại nhìn một chút A Nô, giật mình nói: "Trần ca nhi, A Nô tỷ tỷ. Cái này rõ ràng không tề a, hai người các người. . . Lúc nào quen biết? Ta thế nào cũng không biết gì đây?"

Một cái ẩn sâu Cô Tô thành thanh lâu hương khuê, một vị quanh năm tại Dục Vương sơn trang tu luyện hoặc là ra ngoài tạp dịch bốn ba, căn bản không có giao tiếp a!

A Nô không khỏi khẽ cười nói: "Ai, cái này nói rất dài dòng rồi. Ba năm trước đây, Yên Vũ Lâu bồi dưỡng ta học thành đàn thuật, xuất đạo là chuyên ty đánh đàn trình nữ, định giá khá cao, trọn vẹn một lượng bạc. Thế nhưng lúc ta tên không nổi danh, cũng không có khách nhân nguyện ý tiêu cái này một bạc tới nghe mấy ca khúc đàn.

Ngày ấy Tô công tử đi ngang qua Yên Vũ Lâu, chẳng biết tại sao muốn nghe đàn, Lý mục liền giới thiệu hần đã thành của ta vị thứ nhất khách nhân, rút một lượng bạc nghe ta mấy đầu ca khúc mà.

Tô công tử là ta xuất đạo tiếp đãi vị thứ nhất nghe đàn khách nhân, tự nhiên là nhớ kỹ thập phần rõ ràng. Từ lúc vậy sau này, nghe đàn khách nhân liền dần dần nhiều hơn. Tính toán ra, Tô công tử nhưng là của ta quý nhân!"

Ngắn ngủn ba năm biến hóa rất nhiều, hôm nay thanh danh của nàng cùng giá trị con người cũng là có một không hai Ngô quận, đàn một bản khúc đã là trăm lượng bạc giá trị con người, đã sớm xưa đâu bằng nay.

Tại Yên Vũ Lâu các loại đái ngộ cũng càng cao, đã có nhiều cái theo bên mình nha hoàn hầu hạ, thậm chí đi ra ngoài tất có cao thủ nhất lưu hộ tống đi theo.

A Sửu rút cuộc minh bạch cái này là chuyện gì xảy ra.

Nhưng hắn ngược lại đối giật mình mở to hai mắt nhìn, nhìn qua Tô Trần, một bộ khó có thể tin thần sắc nói: "Không thể nào! Ta nhớ được ba năm trước đây khi đó, Trần ca nhi tại Duyệt Vương Bang cũng chính là cấp thấp tạp dịch, trên thân không có kiếm đến bao nhiêu đồng tiền a! Hắn ngày thường hận không thể một cái tiền đồng bẻ ra đảm đương hai cái tới dùng, dạo phố cho tới bây giờ chỉ mua một văn đồng tiền đậu hủ hoa cùng bánh nướng áp chảo, tiết kiệm tiền vô cùng.

Hắn rõ ràng cam lòng móc ra trọn vẹn một lượng bạc, một nghìn cái đại đồng tiền nghe A Nô tỷ tỷ mấy thủ khúc, tại tỷ tỷ trước mặt tiêu tiền như nước, quả thực không thể tưởng tượng a!"

"Ngày ấy đi ngang qua, chỉ là muốn mở mang tầm mắt, nhìn một cái thanh lâu là cái gì bộ dáng. Ta cũng không nghĩ tới, ba năm sau tại đây thịnh yến đi lên, có thể vô tình gặp được A Nô tiểu thư, thật sự là rất ngoài ý muốn!"

Tô Trần lúng túng mà cười cười nói.

Hắn đó cũng là vì đêm dò xét Hàn Sơn đạo quán làm chuẩn bị, tại trong huyện thành dự đoán lưu lại tốt một cái đường lui. Mượn nhờ Yên Vũ Lâu là yểm hộ, đúng gặp gỡ mới xuất đạo A Nô tiểu thư, nghe xong nàng bắn ba ngày đàn.

Hắn lấy đi Hàn Sơn đạo quán một cuốn tiên thư, Cô Tô thành ba ngày phong thành sau khi giải trừ, liền trở về sơn trang, lại không có đi qua Yên Vũ Lâu.

Vấn đề này, nói đến có chút làm cho người ý nghĩ kỳ quái, hẳn không có ý định cùng a Sửu nhắc đến, a Sửu tự nhiên là không biết.

Tô Trần cũng chưa từng nghĩ, cái kia vừa mới xuất đạo danh khí không hiện A Nô, đã là Cô Tô thành rất có nổi danh đại nhạc công, có một không hai Ngô quận hai vị mỹ nhân một trong.

Cái này nhoáng một cái ba năm qua đi, hẳn lại như cũ là trí nhớ như mới.

...

Ngô quận thanh niên hào hiệp long trọng tiệc tối, đã bắt đầu.

Rất nhanh, Thiên Ưng khách sạn đại hoà kế nhóm, đang cầm một bàn bàn các màu món ngon, bưng lên yến hội bàn dài.

Thịt kho tàu móng heo, bí mật chế tạo quái thịt bò, dê nướng nguyên con, rất nhiều các màu sơn trân hải vị vân... vân món chính lại không xách, chỉ là Ngô quận Thái Hồ nổi danh tam đại trân phẩm, tuyết hoa thạch cá, ngân tích đao cá, hồng đuôi đại hà các loại quý hiếm món ngon, thì có bảy tám chục bàn nhiều.

"Đã đến, chết đói ta, rốt cuộc dọn thức ăn lên! Không nói chuyện phiếm, khai tiệc!"

A Sửu vì đợi buổi tối trận này long trọng yến hội, tận lực không có ăn ăn trưa, trong bụng đã sớm bụng đói kêu vang, xem một mạch chảy nước miếng, vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

"Cái này bàn ngân tích đao cá, thế nhưng là chúng ta Thiên Ưng khách sạn chiêu bài đồ ăn, Trương Đồ Phu đao thuật, đầu bếp dùng độc môn bí mật chế tạo thủ pháp, tăng thêm các loại hương liệu, dùng dầu lửa mạnh xào lăn, sắc hương vị đều đủ, vô cùng thêm người.

Cái này một bàn một cân nặng ngân tích đao cá, chính là mười lượng bạc giá trên trời, đây chính là liên thị trấn phú hộ đều rất ít cam lòng tiêu tiền tới ăn ngon đồ vật. Tới, Trần ca nhi, A Nô tỷ tỷ, mau ăn! Hôm nay là đại tiểu thư mời khách, có tiền, không dùng chúng ta bỏ tiền, khỏi phải khách khí!"

A Sữu mặt mày hớn hở, hướng Tô Trần cùng A Nô giới thiệu, nói ra.

Hắn tại Thiên Ưng khách sạn đem làm tiểu nhị nhiều đầu năm, mỗi ngày rửa chén đĩa mang thức ăn lên, đối với mấy cái này sắc hương vị đều đủ món ngon tự nhiên là thuộc như lòng bàn tay bình thường quen thuộc.

Chỉ là, trước kia hắn chưa từng có cơ hội nếm thử, chỉ thấy qua những cái kia giang hồ đại hào khách, đại các phú thương nếm qua những thứ này món ngon mỹ vị.

Hiện tại hắn rốt cuộc có cơ hội ngồi trên bàn, hảo hảo nhắm nháp một cái vẻ đẹp của bọn nó vị rồi.

Trong đại sảnh, từng cái bàn tiệc, chúng thanh niên hào hiệp nhóm một mực ở lưu ý A Nô tiểu thư một bàn này. Bọn hắn nghe thấy a Sữu tại khoác lác cái này món ngon như xuất sắc gì, nhao nhao lắc đầu, không khỏi toát ra khinh thường.

Chính là thêm vài bản Thái Hồ trân phẩm mà thôi, bọn hắn đã sớm chán ăn rồi, đều lười xuống được nữa, có cái gì đáng giá ghi lại việc quan trọng khoe đấy.

Cái này a Sữu cũng không biết là cái gì xuất thân lai lịch, đã có tư cách ngồi vào vị trí cái này Ngô quận tằng cao nhất hào hiệp tiệc tối, còn như thế đi giá trị con người, ánh mắt toàn bộ đặt ở cái này thêm vài bản trong thức ăn.

Trên yến tiệc, a Sửu cắt một khối sau cùng mập mạp ngon thịt kho tàu đầu heo thịt, kẹp tiếp A Nô, nói: "A Nô tỷ tỷ, người xem người thật sự là quá gầy. Đây là Trương Đồ Tử kỹ thuật xắt rau chuyên gánh sau cùng mập hái, đầu bếp xào tay nghề, vô cùng nhất mập đầu ngon! Người ăn nhiều một ít, béo lên chút ít. Những cái kia gầy thịt không có gì chất béo, ta liền ăn!"

A Nô cười, đẩy trở về nói ra: "Tỷ tỷ khẩu vị nhỏ, ăn không hết nhiều như vậy. A Sửu người ăn, chính phát triển thân thể luyện võ thời điểm, ăn nhiều chút ít thịt mỡ, được chất béo, mới khí lực lớn."

...

Ngân tích đao cá!

Tô Trần xem lên trước mặt một bàn mùi thơm xông vào mũi, ngon ngân tích đao cá, trầm mặc thật lâu, sững sờ không nhúc nhích chiếc đũa.

Năm năm trước hẳn tại Chu Trang quê quán, còn là mười hai tuổi ngây thơ ngây thơ thiếu niên thời điểm, trời chưa sáng đã đi xuống sông bắt cá, liền từng tại trong dòng sông nhỏ gặp được qua một cái bảy tám hai trọng ngân tích đao cá.

Nó tại trong sông, giống như một đám linh động tơ bạc ánh sáng, nổi lên mặt nước muốn ăn hẳn đầu nhập ở dưới mỗi câu, bị bè trúc đi lên treo ngọn đèn ánh lửa một theo, trong bóng đêm sáng chói động lòng người.

Bắt cái này ngân tích đao cá, cần lòng yên tĩnh, dồn khí, mắt chuẩn, nhanh tay! Vô cùng khảo nghiệm một cái ngư dân công lực.

Nếu như cái kia lúc, vớt đến cái kia bảy tám hai trọng ngân tích đao cá, bán cho Thiên Ứng khách sạn, ít nói cũng có thể bán đi lên bảy tám trăm văn đồng tiền.

Có lẽ, những thứ này đồng tiền liền có thể giảm bớt trong nhà túng quẫn vậy khốn. Thậm chí khả năng làm cho cha mẹ, bỏ đi đưa hản bán đi thị trấn gia đình giàu có ý niệm trong đầu.

Cái này trong mâm một cái nhỏ nhỏ ngân tích đao cá, đủ để cải biến hản này sinh vận mệnh.

Đáng tiếc!

Bị cái kia thối quạ đen tiếp kêu to một tiếng dọa chạy.

Hản đúng là vẫn còn không thể bắt được con cá kia.

Cũng cuối cùng, cái gì cũng không có cải biến.

Trời đưa đất đẩy, hản lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ) đã đến Cô Tô thị trấn, cùng a Sửu riêng phần mình tìm nơi nương tựa Được Vương Bang cùng Thiên Ưng Môn, từ nay về sau bước chân vào giang hồ đã thành một đời cao thủ.

Tô Trần trong lòng cảm thán.

Thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, gần gần năm năm đã biến hóa quá nhiều.

A Sửu không có chú ý tới Tô Trần thần sắc, từng ngậm từng ngậm ăn một bàn ngân tích đao cá món ngon mỹ vị, đều muốn bổ hồi ngày xưa tại Thiên Ưng khách sạn đem làm tiểu hỏa kế, mỗi ngày bị mắng, rồi lại chưa từng có cơ hội nếm qua những thứ này mỹ vị tiếc nuối.

A Nô vội vàng khuyên nhủ: "A Sửu, người ăn từ từ, cẩn thận bị xương cá nghẹn được! Con cá này muốn nhai từ từ chậm nuốt, mới có thể lấy ra xương cá."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 79: Mời Săn Bắn Ở Khung Lung Sơn

Tô Trần chứng kiến a Sửu miệng lớn nuốt nhai tươg ăn, không khỏi cười khỗ.

Hôm nay đi đến dạ tiệc này, coi như là mở một cái tiêu bạc như nước chảy tầm mắt.

Cái này một cân nặng ngân tích đao cá, ngư dân bán tại Thiên Ưng khách sạn là một nghìn văn. Đầu bếp xào thành món ngon, bưng lên bàn lập tức lật ra gấp mười lần, đã thành mười lượng bạc.

Đừng nói những thứ này một bàn một bàn nước chảy giống nhau đưa lên Thái Hồ ba quý, ít nhất mười lượng một bàn. Khác tùy tiện một bàn tinh xảo thức ăn, không có một hai lượng bạc cũng là lên không nổi mặt bàn. Mấy trăm hộ bình dân người ta bận rộn một năm, kiếm không đến trên bàn những thứ này món ngon bạc.

Khác đủ loại chi tiêu, cũng không nhắc lại.

Chỉ là theo Yên Vũ Lâu mời đến Ngô quận giang hồ thịnh minh A Nô dự tiệc, không có hơn mấy trăm nghìn lượng bạc, có thể mời động?

Thậm chí, cái này còn không phải tiền có thể mời động.

Cũng không đủ cao giang hồ địa vị đại nhân vật ra mặt, như Liễu Đại tổng quản vị này Thiên Ưng Môn cao tầng, Yên Vũ Lâu căn bản sẽ không để cho A Nô tiểu thư ra ngoài xã giao.

Bữa này thịnh yến xuống, ít nói được mấy ngàn lượng bạc tiêu dùng.

Nhưng mà, đối với Thiên Ưng Môn như vậy Ngô quận tài hùng hậu thế lớn bang phái, môn hạ sản nghiệp không biết bao nhiêu, bữa này tiệc tối cũng là chưa nói tới xa xỉ, chỉ có thể coi là phù hợp Thiên Ưng Môn giang hồ địa vị đi.

Tô Trần trong lòng than nhỏ.

Người lấy người, quả nhiên còn là bất đồng đấy.

Những cái kia dự tiệc thanh niên hào hiệp nhóm, bọn hắn thật là tới đi đến hào phú thịnh yến đấy, kết giao khắp nơi bang phái quyền quý, nói chuyện với nhau thảo luận đều là ngày sau chấp chưởng giang hồ tất cả đại bang phái, là ngày sau phân chia Ngô quận giang hồ thế lực địa bàn sớm trải đường.

Mà hắn và a Sừu hai huynh đệ, rồi lại thật sự chỉ là tới lẫn lộn một bữa cơm ăn, nghĩ đến chính là cái này hương cá thịt heo mùi vị như thế nào ngon, hoàn toàn không có kết giao mặt khác thanh niên hào hiệp ý tứ.

"Tô công tử, như thế nào cái này Thiên Ưng khách sạn thức ăn, không hợp khẩu vị sao?"

A Nô dạn dò a Sừu ăn từ từ, quay đầu rồi lại chứng kiến Tô Trần chậm chạp không dưới đũa, không khỏi ngạc nhiên nói.

"Đây cũng không phải."

Tô Trần cười nhạt lắc đầu, thở dài: "Chỉ là trong lòng có chút cảm khái, làm cho A Nô tiểu thư chê cười. Trước kia, lúc nhỏ, nhà nghèo, không có gạo lúc cơm ăn, chỉ có thể xuống sông uống nước, mỗi ngày ăn cái kia mặt trời trong vắt ven hồ Cua Đồng sống qua ngày.

Trong hồ cua nhiều, cái đại lại ngốc, dễ dàng bắt. Mỡ thịt mỡ hương, mùi vị ngon, một cân một cái đặc biệt to béo. Nếu là mảnh liệt dầu lửa xào được ăn, cũng là một đạo mỹ vị. Nhưng nếu chỉ là thủy nấu ăn, thịt lạnh, không dầu, lại càng không chống đói.

Mỗi ngày là cá, cua, tôm, thêm một chút gạo nấu thành cháo, lại thêm một chút cải trắng lá, hàng tháng như thế, có rất ít muối dầu tương dấm chua. Không ăn được, muốn ném, nhưng là trong bụng đói sợ hãi a. Chỉ có thể nhịn suy nghĩ lẹ, kiên quyết cua lớn chân đến trong miệng nhét.

Không nghĩ tới tại giang hồ lăn lộn vài năm, rồi lại ăn được Thiên Ưng khách sạn đầu bếp tay nghề, sắc hương vị đều đủ, làm cho người ta thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) . Nhất thời trong nội tâm xúc động thật lâu, không có cầm đũa."

Giang Nam vùng sông nước sản phẩm ngư nghiệp nhiều.

Cua tính hàn, muốn dùng khác trong đồ ăn nhiệt khí đến hoạt động hòa. Không ăn cơm cùng chất béo trước lấp no bụng bụng, ăn nhiều thủy nấu con cua, trong bụng thật sự khó chịu.

Có thể đem cua bốc hơi, nấu, trước mặt kéo, say rượu cùng, ngẫu nhiên ăn ăn vẫn là tốt, đều là mỹ vị. Nhưng cua tôm lạnh, người giàu có có thể ăn, người nghèo không thích hợp ăn.

Thịt cá hơi chờ một ít, nhưng cũng cần cá lớn mới được, vì vậy các ngư dân trong hồ đánh bắt cá lớn mới bán đi lên giá tiền, tôm tép nhãi nhép không đáng giá mấy đồng tiền.

A Nô nghe Tô Trần cái này buổi nói chuyện, trong mắt không khỏi thật sâu đồng tình sắc mặt, nói: "Tô công tử lúc nhỏ thật đáng thương a! Mỗi ngày ăn những cái kia úc ngô ao cua, liền cơm đều không kịp ăn! Chân thực không cách nào tưởng tượng đó là như thế nào bị thảm sinh hoạt!"

"Dạ, đúng vậy ta khi còn bé tuy là Thiên Ưng khách sạn tiểu hỏa kế, bình thường bị đánh bị mắng, nhưng mỗi ngày cũng có thể ăn được trong khách sạn cơm thừa miếng cháy, cũng không ăn những cái kia ngốc đại của đồng, hạnh phúc hơn nhiều!"

A Sừ miệng lớn nhai lấy thịt, liên tục gật đầu đồng ý.

Ba người bọn họ một bàn, tán gẫu ngày.

"Đúng rồi! Hôm nay cùng Tô công tử, a Sừ đệ đệ hai vị nói chuyện có chút hợp ý, mới quen đã thân, cũng không có gì lễ vật mà khi lễ gặp mặt.

Trước đó vài ngày trong lúc rảnh rỗi, ta tự tay thêu một cái tơ vàng túi thơm. Đáng tiếc liền cứ thêu một cái, liền đem cái này túi thơm, trước tặng cho a Sừ đệ đệ. Ngày sau nếu là có cơ hội, lại tặng một cái tiếp Tô công tử."

A Nô lướt qua mấy miệng món ngon, đột nhiên nghĩ đến cái gì, từ hông đang lúc dây thắt lưng lấy kế tiếp tùy thân tơ vàng túi thơm, nhét tại a Sừ trong tay.

"Cái này tại sao có thể, A Nô tỷ tỷ vật tùy thân, còn là tơ vàng bện đấy, giá so với nghìn vàng, sao có thể đưa cho ta này!"

A Sừ không khỏi lộ ra kinh hãi, vội vàng thả tay xuống bên trong chiếc đĩa, khoát tay.

Nhưng A Nô thần tình có chút kiên định, không dung hãn cự tuyệt.

A Sừ chỉ có nhận lấy cái này túi thơm, nghĩ đến mình ở trên lôi đài kiếm đến một trăm lượng bạc, vội vàng móc ra, cấp cho A Nô, "A Nô tỷ tỷ, ta chỗ này được trăm lượng bạc, cũng không nhiều, coi như là cùng A Nô tỷ tỷ đổi cái này túi thơm."

"Thật khờ!"

A Nô cười lắc đầu, đem bạc đẩy trở về, nói: "Tỷ tỷ lại không thiếu người điểm ấy ngân lượng. Bản thân lưu lại dùng, luyện võ không phải là đòi tiền mua tôi thể bổ khí được liệu này, như vậy mới có thể trở thành cao thủ chân chính!"

"Úc ~. . . !"

A Sửu vuốt tơ vàng túi thơm cùng trong tay một trăm lượng bạc, nghĩ đến điểm này bạc đối với A Nô mà nói xác thực không có gì dùng, có chút thương cảm, cuối cùng chỉ có thể nhẹ gật đầu.

Trong đại sảnh, lập tức yên tĩnh im ắng.

Tại khác bàn đang tại nói chuyện với nhau chúng thanh niên hào hiệp nhóm, lúc này tất cả đều không nói, quay đầu nhìn lại, trơ mắt thấy A Nô tiểu thư tặng một cái túi thơm tiếp a Sửu, không do từng cái trong lòng nhét bi thương, hay là trong lòng đốt như lửa đốt.

Bọn hăn hận không thể ngửa mặt lên trời thở dài.

Nhớ hăn nhóm nhiều như vậy Ngô quận nổi danh thanh niên hào hiệp, không một có thể được A Nô tiểu thư chiếu cố.

Hết lần này tới lần khác cái này a Sửu dài như vậy một bộ thanh sọc mặt xấu, lại không biết nào đến như vậy đại phúc khí, cùng A Nô tiểu thư ngồi cùng bàn ăn một bữa cơm mà thôi, rõ ràng có thể được A Nô tiểu thư đưa tặng một cái tự tay khâu tơ vàng túi thơm.

Nhất định là vậy sửu nhân miệng ngọt, gặp nói tốt, lấy được A Nô tiểu thư niềm vui.

. . .

Trận này long trọng tiệc tối đi lên, đương nhiên không là chỉ có đại sảnh ranh giới một bàn Tô Trần, A Nô cùng a Sửu ba người đang thấp giọng xì xào bàn tán, tán gẫu ngày.

Sân nhà, vẫn là Hàn Xu đại tiểu thư thịnh yến.

Hàn Xu mời chúng thanh niên hào hiệp nhóm lẫn nhau giới thiệu, quen thuộc một phen, hẹn nhau ngày sau lẫn nhau là trợ giúp, tại Ngô quận giang hồ cũng tốt chiếu ứng một hai.

Ngô quận mười ba huyện trong vòng ngàn dặm khá lớn, theo mặt phía bắc Trường Giang cái Khúc A huyện, Đan Đồ huyện, đến mặt phía nam sông Tiền Đường dư hàng huyện, huyện Tiền Đường, phía đông muối biển huyện, đến phía tây mặt trời ao ước huyện, đem sóng xanh nhộn nhạo Thái Hồ bao tại nhiều trong huyện.

Chúng lớn nhỏ bang phái rải tại Ngô quận bất đồng thị trấn.

Có một chút giang hồ có chút nổi danh thanh niên hào hiệp, chỉ nghe nghe thấy kỳ danh, lẫn nhau cũng chưa gặp qua.

Lần này bởi vì Hàn Sơn chân nhân, Vương Huyện lệnh hiệu triệu tổ chức Ngô quận giang hồ đại hội, chúng bang phái đệ tử tề tụ Cô Tô thành, này mới khiến bọn hã đã có tề tụ một đường quý giá cơ hội.

"Cổ huynh, ngưỡng mộ đã lâu các hạ 《 cô độc kiếm pháp 》 đại danh, chính là Hải Diêm huyện đệ nhất thanh niên cao thủ! Ngày sau có cơ hội, nhiều chỉ giáo!"

"Tại hạ Độc Cô kiếm khách Cổ Cửu Phong, Hải Diêm huyện Hải Diêm bang Thiếu bang chủ, lần này tỉ lệ bản bang tình nguyện đệ tử ba trăm người trước đó tới tham gia giang hồ đại hội. Ngày sau hành tẩu giang hồ, còn dựa vào chúng các huynh đệ nhiều hơn dẫn!"

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm, phần lớn đều có được riêng phần mình giang hồ tên hiệu, như "Độc Cô kiếm khách Cổ Cửu Phong", "Vô ảnh tiên Ô Thanh", "Dốc sức liều mạng Chu Tam Lang", "Khoát Cự Kiếm Hàn Vân" .

Tại đây trển yến tiệc, nhao nhao ngưỡng mộ đã lâu, mượn cơ hội thối phòng một phen lẫn nhau giang hồ địa vị, đây cũng là trận này long trọng tiệc tối hạch tâm một trong những mục đích.

"Chư vị, ngày sau Ngô quận giang hồ, là ta trẻ tuổi hào hiệp giang hồ! Chư vị đang ngồi đều có mong chấp chương nhất bang nhất môn, mọi người chèn chén này chén, ngày sau cái này giang hồ, chúng ta đem làm cùng tiến thối!"

Hàn Xu cùng tất cả mọi người giới thiệu một lần, vừa rồi nâng chén, cười dịu dàng nói.

Nàng đối với cuộc thịnh yến này, vẫn có chút thoả mãn.

Đương nhiên, cũng là có một ít nho nhỏ tiếc nuối.

Cái này nguyên bản long trọng nghiêm túc thanh niên hào hiệp trển yến tiệc, hơn nhiều như vậy hai ba cái thật giả lẫn lộn thế hệ, có chút chương mắt.

Ví dụ như, Cô Tô Huyện lệnh lão gia Vương đại công tử Vương Phú Hào, vị này không hề có tự giác quần áo lụa là, liếm láp mặt cùng mặt khác thanh niên hào hiệp lôi kéo làm quen, cười đùa tí từng làm càn ra vẻ mình cũng là đại hào hiệp. Chỉ là e ngại cha hấn Vương Huyện lệnh phân thượng, không tiện đuổi hấn đi ra ngoài.

Còn có, đại sảnh ranh giới trong góc cái kia hai cái a Sữu cùng Dực Vương Bang đệ tử, dựa vào Liễu thúc mặt mũi mới trà trộn vào tới.

Hàn Xu không nhìn thẳng hai người, cũng không có mời hai người bọn họ trước mặt mọi người giới thiệu một phen.

Trừ lần đó ra, những người khác đều coi như là Ngô quận chính thức thanh niên hào hiệp, đêm nay trận này yến hội coi như là thành công. Yên Vũ Lâu A Nô tiểu thư xuất hiện tuy rằng phân ra không ít sáng rọi, nhưng nàng cuối cùng không phải là người trong giang hồ.

"Hàn Xu tiểu thư nói rất là! Ngô quận giang hồ, mắt thấy sắp sửa gió lớn lên này mây bay lên. Chúng ta hào hiệp thế hệ, tự nhiên thuận gió dựng lên đi lên mây xanh! Làm đi!"

Ô Thanh giờ lên chén rượu uống thả cửa cạn sạch, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, mạnh miệng cười nói.

"Ô huynh hào khí ngất trời, tất có mãnh liệt là!"

Chúng thanh niên hào hiệp môn nghe vậy, lập tức đại khen.

Trên yến tiệc, chúng thanh niên hào hiệp nhóm lẫn nhau thối phòng một phen, sau đó lại nói cùng ngày mai Tịch Bát, ban ngày Khung Lung Sơn săn bắn, buổi tối giang hồ đại hội.

Tịch Bát ngày hôm nay, là cả Ngô quận giang hồ đại hội tiết mục cuối cùng, sắp xếp thời gian gấp vô cùng tiếp cận.

Sáng sớm, Vương Huyện lệnh tự mình dẫn đầu huyện nha quan viên cùng dân chúng trong thành, tại Cô Tô thị trấn cửa cử hành Tịch Bát tế tự, nghi thức long trọng, có thể xem xem náo nhiệt.

Lúc ban ngày, chúng lớn nhỏ bang đệ tử đem tiến về trước ngoại ô ngoài mấy chục dặm Khung Lung Sơn, tiến hành một trận phong tục săn bắn, đi săn dã thú, lấy cầu nguyện năm sau Ngô quận mùa thu hoạch lớn.

Đến buổi tối thời điểm, thì tại Khung Lung Sơn dưới chân, Thái Hồ bên cạnh một cái trấn nhỏ "Tư khẩu trấn", tổ chức lần thứ nhất giang hồ đại hội.

Đây là Ngô quận trên giang hồ trăm năm khó gặp thịnh hội, không thể không có tham dự.

Nhưng mà, chính thức tham gia trận này giang hồ đại hội chính là các đại nhỏ bang bang chủ cấp cao tăng, còn lại bang phái đệ tử cũng chính là tại phụ cận tham gia náo nhiệt, cử hành đồng lửa tiệc tối mà thôi.

Chúng thanh niên hào hiệp nhóm nói điểm sự tình, không khỏi nhao nhao lẫn nhau mời, hẹn rồi ngày mai sáng sớm, Tịch Bát tế tự sau đó, cùng đi Khung Lung Sơn săn bắn, buổi tối thì tại tư cái trấn tiến hành đồng lửa đồ nướng tiệc tối.

"Ngày mai, tại Khung Lung Sơn có một trận đại săn bắn?"

A Nô nghe được mọi người đang đàm luận việc này, không khỏi có phần cảm thấy hứng thú.

Gần nhất một hai năm tới, nàng dù sao vẫn là dừng lại ở Yên Vũ Lâu, Lý mụ lo lắng nàng an toàn, cũng không cho nàng tùy ý đi ra ngoài.

Mặc dù ngẫu nhiên đi ra ngoài, cũng có rất nhiều hộ vệ, nha hoàn cùng theo, chỉ có thể ngồi xe ngựa tại Cô Tô thành trên đường tùy ý đi một chút, nếu không bị người vây xem, có chút không được tự nhiên.

Ngày mai là Tịch Bát chi đoạn, lại có Khung Lung Sơn săn bắn thịnh hội, nàng chính dễ dàng được thoải mái du sơn ngoạn thủy, đi rừng sâu núi thẳm bên trong thấu thấu không khí trong lành.

"Tô công tử, a Sửu, các người đi sao? Không bằng chúng ta cùng nhau đi Khung Lung Sơn săn bắn, đi dạo một vòng, cũng tốt được đồng bạn!"

A Nô cũng muốn đi Khung Lung Sơn xem náo nhiệt, hỏi.

Tô Trần trước kia bình thường đi ngang qua Khung Lung Sơn.

Cô Tô thành đến tây hơn mười dặm chính là một mảnh liên miên Khung Lung Sơn mạch, núi như vòm trời cao lớn mà sâu, phóng qua Khung Lung Sơn mạch, xa hơn tây không xa thì là ngàn dặm phạm vi sóng xanh nhộn nhạo Thái Hồ.

Rất nhiều năm trước, hắn tại trong núi lớn còn bị kịch độc Kim Hoàn độc xà cắn qua một lần, biết rõ rừng sâu núi thẳm không có gì hay đi dạo đấy.

Tô Trần không phải rất muốn đi ngoài mấy chục dặm Khung Lung Sơn, tiếp cận cái này náo nhiệt, có chút khó xử nói: "Ngày mai chúng bang phái đệ tử tụ tập tại Khung Lung Sơn săn bắn, nhiều người lộn xộn, chỉ sợ dễ dàng ngộ thương. A Nô tiểu thư chưa từng học qua võ nghệ. . . Sợ là không ổn!"

"Ta luyện qua một ít võ nghệ, cũng là có tam lưu thực lực! Rồi hãy nói, Tô công tử cùng a Sửu không phải là hai vị giang hồ đứng đầu cao thủ này? Được Tô công tử cùng a Sửu tại, còn có Yên Vũ Lâu nhất lưu hộ vệ cao thủ, có thể được nguy hiểm gì."

A Nô cười nói.

A Sửu liền vội vàng gật đầu, cũng lập tức khuyên bảo: "Trần ca nhi, dù sao người đang ở đây Được Vương sơn trang cũng chờ đợi hơn mấy tháng cũng buồn bức, lần này đi ra chính là giải sầu, hai ngày này cũng là tại thị trấn rảnh rồi bơi, chúng ta liền đi Khung Lung Sơn đi dạo một vòng đi."

"Vậy được rồi, ngày mai chúng ta liền cùng đi Khung Lung Sơn dạo chơi!"

Tô Trần gặp a Sửu cùng A Nô tiểu thư hai người thậm chí nghĩ đi, không lay chuyển được, đành phải đáp ứng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 80: Ba Đại Tông Sư

Thiên Ưng khách sạn, các vị thanh niên hào hiệp nhóm giao bôi đối chén nhỏ, đang náo nhiệt, bàn về ngày mai Khung Lung Sơn sẵn bữa cùng buổi tối giang hồ đại hội đủ loại an bài.

A Nô, Tô Trần, a Sữu cũng đang thương lượng được cùng nhau đi Khung Lung Sơn sẵn bữa du ngoạn.

Lúc này, tại lầu ba đại sảnh một bên kia xa xa, một gian xa hoa trong rạp, có khác ba gã Ngô quận bang phái cao tăng đại nhân vật, ngồi vây quanh được một tờ bàn rượu tại nói chuyện phiếm.

Bàn rượu bên trong ngồi một vị mặc Dực Vương cẩm bào hòa ái lão giả, tuổi chừng bảy tám chục tuổi rồi lại tinh thần sáng ngời, râu bạc trắng bông bành, bên hông treo một đầu bát quái hồ lô, có chút nho nhã xuất trần.

Bàn rượu bên trái là một gã khuôn mặt lạnh lùng, dáng người khô ngo thon dài đại hào khách. Phía sau là một cây trượng hai tủy ngân thương, một bộ liệt phong bảo cung cùng một túi xuyên giáp thiết mũi tên lông vũ túi.

Phía bên phải rồi lại là một gã tao nhã, hòa khí đôn hậu trung niên nam tử, bên cạnh thân để đó một thanh trầm trọng thép rồng kiếm.

Cẩm bào lão giả cầm trong tay Lưu Ly cái chén nhỏ, thưởng thức một con rượu ngon, cười cảm thán nói: "Giang hồ biến đổi nhiều, một đời người mới thay người cũ. Xem đêm nay trận này trên yến tiệc, hơn hai mươi tên thanh niên hào hiệp họp gặp một đường náo nhiệt vô cùng, giống như

chúng ta năm đó hăng hái tới đây, thường thường tụ họp tiệc, kết giao các lộ hào hiệp.

Cái này nháy mắt, năm đó lão hữu cũng chỉ còn lại có chúng ta cái này rải rác mấy người. Chỉ là Hàn Nha gia hỏa này, đều năm sáu chục tuổi lão đầu, vẫn còn mỗi ngày bế quan tu luyện, một mình khổ tu. Dù thế nào tu luyện, hẳn còn có thể đột phá cái này nhất đại tông sư cảnh giới hay sao? Cái này Tịch Bát đoạn thời gian, cũng không đi ra theo chúng ta những thứ này lão hữu uống một chén. Về sau Ngô quận liền là bọn hắn những năm này thanh người thiên hạ, chúng ta không phục lão cũng không được a!"

"Đời ta sự nghiệp có người kế tục, cũng là đáng được ăn mừng sự tình. Hàn Nha huynh đừng nói hắn, không đuổi theo Hàn Sơn chân nhân thực lực, sợ hắn phải không cam chịu bỏ qua."

Trung niên kia đôn hậu nam tử không khỏi gật đầu, cảm khái nói.

"Đương kim Ngô quận tất cả đại bang phái mười sáu mười bảy tuổi trở lên đến ba mươi tuổi trở xuống thanh niên nổi bật thế hệ, có lẽ đều ở đây đêm nay trận này trên yến tiệc xuất hiện. Lấy lão phu quan sát, trong đó chân chính có tiềm lực đấy, vẹn vẹn tại năm người số lượng!"

Cái kia cầm bào lão giả cười nhạt, có chút tự tin nói.

"A, Tôn lão chìm đắm giang hồ năm sáu chục năm, ánh mắt luôn luôn cực kỳ chuẩn xác, lại không biết dạ tiệc này đi đâu năm người vào người pháp nhãn?"

Trung niên đôn hậu nam tử không khỏi hiếu kỳ hỏi.

Nếu bàn về Ngô quận giang hồ lai lịch người nào già nhất, toàn bộ Ngô quận sắp xếp xuống, chỉ sợ cũng là cầm bào lão giả số một số hai.

"Thiên Ưng Môn Hàn Nha muội muội Hàn Xu, nàng tuy là nữ tử, võ đạo thiên phú nhưng là cực cao, mười bảy tuổi chính là nhất đẳng cao thủ đứng đầu. Tại đây cả sảnh đường thanh niên hào hiệp bên trong, võ kỹ có thể bằng người của nàng, không vượt qua hai ba người."

"Thiên Ưng Môn a Sư, kẻ này xuất thân cơ cực, cực kỳ có thể chịu được cực khổ, có một cỗ quyết liều mạng tinh thần. Tiếp qua hai mươi năm, tu vi cùng võ kỹ đạt tới đỉnh cao sau đó, chỉ sợ không ai dám hấn một trận chiến, tiềm lực vẫn còn tại Hàn Xu ở trên."

"Mã Bang vô ảnh tiên Ô Thanh, hào khí ngất trời, đầu hơi có vẻ nóng vội táo bạo. Nếu có thể trầm xuống trong lòng tới đánh bóng một phen, cũng có thể thành châu báu."

"Thiết Kiếm Môn Hàn Vân, kế thừa Hàn lão đệ đại khí thuần hậu."

"Này bốn đứa, hai mươi năm sau đó đều có thể thành châu báu, được một phen với tư cách."

Cầm bào lão giả nói ra cuối cùng, có chút trầm ngâm, triệt được râu bạc trắng nói: "Nhưng mà, người cuối cùng, lão phu còn là nhìn không thấu. Kẻ này có chút kỳ quái, hấn mặc dù ngồi ở đây náo nhiệt tiệc tối trong hành lang, rồi lại dường như thân khác hấn hậu thế bên ngoài, và những người khác hơi có chút không hợp nhau."

"A, cái này trên giang hồ còn có Tôn lão cũng nhìn không thấu người thanh niên? Như thế kỳ lạ quý hiếm!"

Trung niên đôn hậu nam tử không khỏi cười nói.

"Kẻ này nội gia chân khí chi tinh thuần thâm hậu, khí tức chi trầm ổn, vẫn còn tại bốn vị khác ở trên. Nhưng hấn tại thanh niên này hào hiệp bữa tiệc, không chút nào không nói chuyện giang hồ sự tình, tựa hồ cũng không mưu cầu danh lợi."

Cấm bào lão giả trầm ngâm nói.

"A Nô tiểu thư là Ngô quận rất có nổi danh hai đại mỹ nhân một trong, tâm tư của hã đoán chừng đều ở bên cạnh vị này A Nô cô nương trên thân đi?"

Trung niên đôn hậu nam tử ngạc nhiên nói.

"Bằng không thì, hã hơn phân nửa thời gian tâm thần trôi nổi, tựa hồ khác có tâm sự. Chỉ là ngẫu nhiên cùng Thiên Ưng Môn a Sư, còn có Yên Vũ Lâu A Nô cô nương rảnh rỗi phiếm vài câu chuyện phiếm ngắn, nông thôn đồng ruộng tôm cua các loại sinh hoạt việc nhỏ.

Có thể thấy được, kia tâm chí không trong giang hồ, mà tại sơn thủy ở giữa. Chỉ sợ đối với vị này A Nô tiểu thư cũng không có để tâm. Lão phu xem người, từ trước đến nay có thể đoán cái tám chín phần mười, nhưng kẻ này lại sâu hời khó lường, có chút nhìn không thấu."

Cấm bào lão giả còn là lắc đầu.

"Liên Tôn lão đều nhìn không thấu nhân vật, chỉ sợ cũng không phải là phạm tặc thế hệ! Chúng ta ở chỗ này đoán mò cũng vô dụng, không bằng gọi hã tới đây, chúng ta từng nhìn một cái là bực nào phong thái người thanh niên vật!"

Cái kia khôi ngô phóng khoáng thương khách, dứt khoát nói ra.

"Cũng tốt! Làm cho Liễu tổng quản dẫn hã tới đây đi."

Cấm bào lão giả khẽ gật đầu, trong miệng khẽ nhếch, tựa hồ hướng bên ngoài rạp trước mặt nói mấy câu, rồi lại không có bất kỳ thanh âm xuất hiện.

...

Trên yến tiệc, chúng trẻ tuổi hào hiệp nhóm tại cùng nhau nói chuyện thối phồng được.

Đang cùng Hàn Xu nói chuyện phiếm Liễu Đại tổng quản đột nhiên dừng lại, lỗ tai hơi bỗng nhúc nhích, tựa hồ như muốn nghe cái gì.

Tô Trần trong lúc vô tình lờm Liễu Đại tổng quản liếc, phát hiện Liễu Đại tổng quản lỗ tai khê nhúc nhích, tựa hồ như muốn nghe cái gì. Hắn không khỏi nhướng mày.

Hắn là tông sư, Liễu Đại tổng quản chỉ là nhất lưu cao thủ đứng đầu.

Dưới tình huống bình thường, hắn đều nghe không được cái gì dị thường động tĩnh mà nói, cái kia Liễu Đại tổng quản càng không khả năng nghe được.

Tô Trần đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, lập tức biến sắc.

"Truyền âm nhập mật!"

Tông sư cảnh cấp kỹ pháp!

Cái này kỹ pháp bản thân cũng không có thâm ảo bí mật, chỉ là lấy rất cường đại mà chuẩn xác lực khống chế, làm cổ họng bộ vị rung động lắc lư phát ra tiếng, dùng chân khí đem thanh âm này ngưng tụ thành một cái dây nhỏ, chuẩn xác truyền tới tầm hơn mười trượng trong phạm vi một loại trong tai người, làm chung quanh gần trong gang tấc những người khác cũng không cách nào nghe được thanh âm này.

Nó đối với cổ họng bộ vị cơ bắp khống chế tinh chuẩn, đối với chân khí Truyền Tống thanh âm yêu cầu rất cao, thế cho nên liền cao thủ nhất lưu đều thi triển không đi ra đấy.

Đây là tông sư cảnh cấp cao thủ, mới có thể luyện thành độc môn kỹ pháp.

Tô Trần ngày thường luyện một luyện, khống chế cổ họng bộ vị phát ra tiếng, cũng có thể làm được truyền âm nhập mật.

Chung quanh đây được tông sư cảnh cấp cao thủ xuất hiện, tại cùng Liễu Đại tổng quản nói chuyện?

Tô Trần trong lòng chấn động, hắn vậy mà không thể trước đó phát giác ra được.

Rất nhanh, Liễu Đại tổng quản tựa hồ đạt được chỉ thị, thần tình trở nên nghiêm nghị bắt đầu.

"Tô tiểu huynh đệ, tới đây một chút!"

Liễu Đại tổng quản rất nhanh đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía trong đại sảnh sau cùng một góc vắng vẻ bàn tiệc, trực tiếp đưa tay hướng Tô Trần mời đến.

Tô Trần tự nhiên cũng là nghi hoặc, cũng không biết Liễu Đại tổng quản đột nhiên gọi mình một mình đi ra ngoài là vì cái gì. Chẳng lẽ vừa rồi Liễu Đại tổng quản nghe được truyền âm nhập mật, cùng bản thân có quan hệ?

Hắn đứng dậy, cùng theo Liễu Đại tổng quản, tiến về trước đại sảnh sát vách, khoảng cách có chút xa một tòa ghế lô.

Trên yến tiệc, chúng thanh niên hào hiệp đều là một hồi kinh ngạc khó hiểu.

Liễu Đại tổng quản từ ngời vào vị trí đến nay, ngoại trừ vừa mới bắt đầu cùng A Nô tiểu thư, Hàn Xu đại tiểu thư cùng quá mức hàn huyên vài câu, cũng không có cùng mặt khác thanh niên hào hiệp một mình tán gẫu qua.

Đột nhiên kêu Tô Trần qua, làm cái gì vậy?

"Tô tiểu huynh đệ, nơi này có ba vị Ngô quận giang hồ đức cao vọng trọng lão tiền bối, tại trong rạp muốn gặp người. Đợi chút nữa bọn hăn hỏi cái gì, người đáp cái gì. Nhớ lấy không muốn lung tung mở miệng, đối không nên hỏi nhiều."

Liễu Đại tổng quản đi ở phía trước, thần tình nghiêm túc, quay đầu lại thấp giọng hướng theo ở phía sau Tô Trần dặn dò. Hăn cũng không biết là chuyện gì xảy ra, đầu là dựa theo Dưộc Vương Bang Tôn bang chủ phân phó làm việc.

Tô Trần khẽ gật đầu, trong lòng nhưng là chấn động.

Ba vị lão tiền bối?

Liễu Đại tổng quản là Thiên Ứng Môn Đại tổng quản, vèn vèn tại môn chủ Hàn Nha phía dưới, Thiên Ứng Môn bên trong cửa lớn nhỏ sự vụ hầu như đều là hăn định đoạt.

Lấy Liễu Đại tổng quản tại Thiên Ứng Môn tôn quý như thế thân phận, đề cập ba vị lão tiền bối, rõ ràng còn cung kính như thế.

Còn muốn đến vừa rồi "Truyền âm nhập mật" chi thuật.

Hăn đã đoán được, bản thân giờ phút này muốn đi gặp ba vị lão tiền bối bên trong, chí ít có một vị, thậm chí quá mức vị là Đại Tông Sư.

Điều này làm cho Tô Trần trong lòng không khỏi rất là lo lắng.

Tuy rằng mấy năm qua này thực lực của hăn trưởng thành nhanh chóng, nhất lưu cao thủ đứng đầu sớm đã không phải là đối thủ của hăn. Nhưng hăn vẫn như cũ ẩn nhẫn ít xuất hiện, không dám triển lộ ra bản thân.

Hắn biết rõ, cái này Ngô quận giang hồ ít nhất còn có bảy vị vượt qua thực lực của hắn tông sư cảnh cao thủ tồn tại. Bao gồm Ngô quận đệ nhất thế ngoại cao nhân Hàn Sơn chân nhân, Ngô quận năm đại bang phái bang chủ, cùng với cực ít lộ diện Bạch Liên giáo giáo chủ.

Tô Trần cũng đã là tông sư.

Nhưng tông sư ở giữa, vẫn như cũ có rõ ràng cao thấp phân chia. Tông sư càng mạnh, cảm giác lực cũng là càng phát ra nhạy cảm.

Bọn hắn ba vị cảm giác lực, sợ là trên mình.

Tô Trần trong tiềm thức, vẫn bài xích gặp được khác tông sư cảnh cao thủ, để tránh bọn hắn phát hiện cái gì, uy hiếp được an toàn của mình.

Tô Trần cũng không nghĩ tới, Thiên Ứng khách sạn trận này thanh niên hào hiệp tụ họp tiệc, rõ ràng cũng sẽ có tông sư cảnh cao thủ cảm thấy hứng thú, tại cách đó không xa nghe động tĩnh.

Sớm biết như thế, hắn chắc chắn sẽ không đã đến.

Tô Trần thần sắc có chút lo lắng. . . Đương nhiên, cũng không sợ.

Tông sư cảm giác lực dị thường nhạy cảm, quan sát năng lực siêu cường. Nhưng là chỉ giới hạn ở này rồi, cũng không có nghĩa là người khác ẩn sâu bí mật đều có thể phát hiện.

Rõ ràng nhất ví dụ, hắn buổi sáng tại đầu đường tiệm đậu hũ, một cái liền phát hiện nhất đại tông sư Hàn Nha, là vì Hàn Nha xuất hiện khí tràng quá cường liệt rồi, hơn nữa đi đường từng cái bộ pháp, hồn nhiên thiên thành(tự nhiên hình thành chính thể) , mang theo mãnh liệt say mê hấp dẫn.

Nhưng Hàn Nha cũng không nhận ra Tô Trần là tông sư, đó là bởi vì Tô Trần vừa mới thành tông sư không lâu, trên thân chưa hình thành thuộc về

mình đặc biệt tông sư cảnh cao thủ khí tràng, cũng không có bất kỳ biểu hiện thực lực động tác, hẳn đầu đem làm Tô Trần là bình thường nhất lưu giang hồ cao thủ.

Hàn Nha cảm giác lực cường đại trở lại, cũng không cách nào trực tiếp tiến vào Tô Trần trong đầu, được biết đến nhận chức gì bí mật. Trước hết muốn Tô Trần bản thân thể hiện ra nhất đại tông sư chỗ cao minh tới, mới có thể bị Hàn Nha cảm giác lực quan sát được.

Lại ví dụ như hiện tại, Tô Trần cũng thông qua phát hiện, Liễu Đại tổng quản tiếp thu "Truyền âm nhập mật", cùng với Liễu Đại tổng quản một bộ một mực cung kính thần sắc, mới giật mình như thế suy đoán cái này Thiên Ưng khách sạn, được những thứ khác Đại Tông Sư đã đến.

Nếu không, không thấy đến người, cũng không có cảm giác đến dị thường, căn bản không thể nào biết được.

Tô Trần nghĩ tới đây, trấn định lại.

Hơn nữa.

Coi như là bị ba vị này tiền bối phát hiện mình là một gã tông sư, thì phải làm thế nào đây? !

Cũng không có thể như thế nào.

Ngô quận trên giang hồ mỗi một vị tông sư đều là tại cơ duyên xảo hợp, thiên nhiên sinh ra đấy. Cái này đầu có thể đại biểu, bản thân cơ duyên cực cao, bọn hắn không cách nào dưới đây phỏng đoán ra những vật khác.

Bọn hắn đã đoán không được Thanh Thạch lệ, cũng đoán không ra Linh sơn, cái này là người ngoại không cách nào tưởng tượng bí mật.

Dù là, vạn nhất bị bọn hăn cưỡng ép truy vấn. Bản thân không thể không bắt trở thành một tên tông sư một bộ phận cụ thể trải qua, mấy năm trước tại Khung Lung Sơn trong Kim Hoàn Xà độc, bị cá lớn quai dị nuốt, bước vào thượng đan điền trải qua đầu đuôi gốc ngọn nói ra.

Trước giấu giếm bên dưới mấu chốt nhất bộ phận.

Bọn hăn ngoại trừ có thể sợ hãi thán phục một tiếng bên ngoài, cũng cái gì đều không chiếm được. Loại này thành tựu tông sư trải qua thì không cách nào phục chế đấy, ý đồ phục chế kết quả thường thường là tử vong.

Liễu Đại tổng quản triệu hoán hăn, hăn cũng không có thể rút rè không đi. Nếu không, bị người gấp bội lòng nghi ngờ, chỉ sợ tình huống càng hỏng bét.

...

Liễu Đại tổng quản mang theo Tô Trần đã đến đại sảnh nơi xa một tòa ghế lô, mở cửa, làm cho Tô Trần một mình đi vào.

Tô Trần trầm tĩnh lại, tiến vào rạp nhỏ, liền chứng kiến một vị cầm bào nho nhã lão giả, một vị dáng người khôi ngô tú tài hào khách, một gã ôn hòa trung niên nhân, vây tụ họp một bàn tại chước được nhỏ uống rượu.

Tô Trần nhìn lướt qua, tối thờ dài một hơi.

Ít nhất, cái này trong rạp không có Hàn Sơn chân nhân. Hăn cùng trước mắt ba vị này tông sư, cũng không nhận ra, cũng không có gì trực tiếp lợi hại xung đột.

Vị này nho nhã lão giả một thân Dực Vương bào trang phục, sắc mặt có chút hòa ái, hiển nhiên không là người khác, đúng là Ngô quận người giang hồ tôn xưng là "Dực Vương" Dực Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng.

Tô Trần trước đây chưa thấy qua, nhưng liếc mắt nhìn, liền đoán ra tám chín phần tới.

Về phần mặt khác nhị vị, cùng Tôn Bạch Hồng ngồi cùng bàn mà ngồi nhân. Tô Trần giống nhau chưa thấy qua, nhưng từng nghe người khác nói lên qua hai vị đại nhân này vật dung mạo.

Bọn hấn hai vị tướng mạo uy nghiêm, khí vũ phi phàm, vền vẹn xem hai người bọn họ uy thế, cũng biết tất nhiên là lâu quân giang hồ bang phái quyền hành Đại Tông Sư.

Vị này bên cạnh để đó một cây tôi ngân thương cùng một bộ bảo cung khôì ngô con người sắt đá, toàn thân một cỗ kinh người phóng khoáng sa trường chiến tướng khí khái, hấn là Mã Bang bang chủ Lý Sóc.

Mà một vị khác ôn hòa đôn hậu trung niên trưởng lão, khí thế sâu sâu như biển không lường được, phụ cận nghiêng dựa vào một thanh thép rồng trọng kiếm, tất nhiên là Thiết Kiếm Môn môn chủ Hàn Bình Sơn.

Tô Trần trong lòng chấn động lợi hại.

Ngô quận cảnh nội, uy chấn giang hồ bảy Đại Tông Sư, cái này Thiên Ưng khách sạn nhỏ bên trong phòng liền tụ tập trong đó ba vị nhiều. Hơn nữa buổi sáng gặp được Hàn Nha, một ngày này liền gặp được bốn vị nhiều.

Ba vị tiền bối tông sư khí tràng đồng dạng dị thường mãnh liệt, uy nghiêm như núi ánh mắt, cùng nhau rơi vào Tô Trần trên thân, làm cho Tô Trần cảm thấy nghìn cân áp đỉnh, hầu như thở không nổi tới.

Tô Trần không dám lãnh đạm, lập tức hướng Dực Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng chấp đệ tử chi lễ, nói: "Dực Vương Bang chấp sự Tô Trần, tham kiến Tôn bang chủ! Ra mắt hai vị tiền bối!"

Hoàn toàn chớ để không rõ ràng lắm, ba vị này tông sư đột nhiên triệu kiến ý đồ của hãn, tâm hãn khó lúc đầu miễn có chút tâm thần bất định cùng câu nệ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 81: Trưởng Lão Ban Thường

Dược Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, từ đầu đến chân cẩn thận dò xét Tô Trần một phen, sắc mặt lộ ra vẻ kinh ngạc.

"Không cần khẩn trương, lão phu chiêu người tới cũng không có cái mục đích gì, vừa rồi nghe người tại trên yến tiệc đàm bạc không sợ hãi, ta và ba người đối với người có vài phần hiếu kỳ, nguyên do gọi người tới đây nhìn một cái.

Không muốn là ta Dược Vương Bang chấp sự đệ tử. Không tồi tiểu tử, tinh táo ổn trọng, tuy là Tạp Dịch Đường đệ tử, thực sự siêu quần bạt tụy!

Xem ra ta Dược Vương Bang, vẫn có thể sinh ra nhân tài a. Dược Vương Bang giống như này thanh niên tài tuấn, lão phu đám này chủ vậy mà không phát hiện, thật sự là thất trách a. Chỉ là cái này hai ba ngày bang vụ thập phần bận rộn, co rút không được rảnh rỗi. Chờ thêm đi lên vài ngày, lão phu rảnh rỗi, sẽ tìm người mạnh khỏe tốt nói đầu đầu một cái."

Tôn Bạch Hồng không khỏi triệt râu bạc trắng, tươi cười rạng rỡ, càng xem càng hài lòng khen.

Hắn thân là tông sư, chìm nổi Ngô quận giang hồ năm sáu chục dư năm, duyệt vô số người, tự nhiên liếc cũng có thể thấy được, một gã giang hồ đệ tử tính tình cùng thực lực.

Bình thường giang hồ vũ phu, cho dù là cao thủ nhất lưu, khi bọn hắn ba Đại Tông Sư cảnh cao thủ uy nghiêm khí thế trọng áp trước mặt, chỉ sợ tại chỗ sẽ bị chấn nhiếp tâm thần thất thủ, quỳ phác trên mặt đất.

Nhưng tiểu tử này rõ ràng thần tình không biến, có thể kháng trụ ba vị Đại Tông Sư ngấp trời uy áp, bình tĩnh, đủ thấy tâm tính chi trầm tĩnh ổn trọng.

Tại tông sư trước mặt cũng có thể bảo trì bình thản, gánh vác được uy áp, cái này là một khối làm đại sự tốt nhân tài.

Hơn nữa như thế trẻ tuổi, còn có rất lớn trưởng thành tiềm lực, nhất định là tiền đồ vô lượng.

"Đúng rồi, hai vị này là Mã Bang Lý bang chủ, Thiết Kiếm Môn Hàn môn chủ, đều là Ngô quận Thái Sơn Bắc Đẩu bình thường cấp quan trọng nhân vật. Người cùng hai vị tiền bối nhận thức một cái, ngày sau hành tẩu giang hồ, có thể được bọn hắn hai vị tiền bối chiếu ứng một hai, sẽ thêm có thể nhiều phương tiện."

Tôn Bạch Hồng cười giới thiệu nói.

"Dược Vương Bang đệ tử Tô Trần, ra mắt Lý tiền bối, Hàn tiền bối!"

Tô Trần lần nữa hướng hai người thi lễ.

"Ừ, tốt rồi, tìm người cũng không có chuyện gì. Người đi về trước đi, chờ mấy ngày nữa rảnh rồi, lão phu sẽ cùng người nói chuyện một cái! Lấy thiên phú của người, dừng lại ở Tạp Dịch Đường quá lãng phí."

Tôn Bạch Hồng tìm Tô Trần tới đây, cũng chỉ là nhất thời hào hứng cho phép, cũng không có cái gì đặc biệt sự tình.

Thấy sau đó, hắn có chút thoả mãn, cũng là có trong lòng tài bồi một cái Tô Trần, đề bạt đến Chấn Kiếm Đường, hoặc là Luyện Dược Đường đi rèn luyện một phen.

Chỉ là, ngày mai lập tức chính là Ngô quận giang hồ đại hội, hắn được rất nhiều đại chuyện bận rộn lục, nhất thời nửa khắc cũng không thể phân thân, chỉ có thể cùng ngày sau hãy nói rồi.

"Vâng, đệ tử cáo từ!"

Tô Trần không khỏi tối buông lỏng một hơi.

Xem ra hắn hoàn toàn là sợ bóng sợ gió một trận, ba vị tông sư vền vẹn có vài phần hiếu kỳ mà thôi, cũng không có tại hắn trên thân nhìn ra đặc biệt gì địa phương.

Nếu như ba người tìm hắn không có chuyện gì, hắn cũng không muốn chờ lâu, lập tức liền hướng ba vị trưởng lão cáo từ, quay người ly khai.

"Chậm đã!"

Hàn Bình Sơn đột nhiên nói.

Tô Trần đang muốn rời đi, đột nhiên bị hô ở, trong lòng cả kinh, không khỏi dừng lại.

Vị này Thiết Kiếm Môn môn chủ gọi lại hắn, đây cũng muốn làm gì? Chẳng lẽ là hắn xem xảy ra điều gì?

Tô Trần tâm thần trong nháy mắt khẩn trương lên, cổ nén tay vào trong ngực bóp nát một tờ kim giáp lực sĩ Linh phù xúc động.

"Cùng Tô tiểu hữu lần đầu gặp mặt, khó được duyên phận, cũng không có gì lễ vật đem tặng."

Hàn Bình Sơn cười nhạt, từ trong lòng lấy ra một quả màu đỏ đá lửa, nói ra: "Đây là ta trước đây ít năm tại lửa Vân Sơn du ngoạn, ngẫu nhiên được một khối Xích Hỏa thạch, nhưng xưa đuổi lạnh, vào đông thả tại trên thân thể có chút ấm áp, ngang được mặc vào một kiện dày đặc lông chồn nhung

áo, coi như là có chút hiểm có bảo ngọc, ta thấy vật ấy không tệ, bình thường mang tại trên thân thể. Coi như là nho nhỏ lễ gặp mặt lễ vật, tặng cùng vị tiểu huynh đệ này!"

Tôn Bạch Hồng thấy thế, không khỏi lắp bắp kinh hãi, cười mắng: "Tốt người Hàn Bình Sơn, ta lần trước hỏi người đòi hỏi cái này Xích Hỏa thạch, người mọi cách từ chối không cho, hôm nay rồi lại lấy ra đem làm nhân tình!"

Hàn Bình Sơn cười nói: "Tôn lão, trong tay người bảo vật có thể so với ta còn nhiều, hà tất nhớ kỹ ta đây khối Xích Hỏa tảng đá! Tặng cho người cái này si mê với luyện chế đan dược Dược Vương, người khẳng định cầm nó tới mài thành bột đá, nghiên cứu kỳ kỳ quái quái đan dược cách điều chế, không công lãng phí ta một khối tốt nhất Xích Hỏa thạch! Không bằng tặng cho tiểu hữu, lưu lại cái kỉ niệm."

Tôn Bạch Hồng lắc đầu, hướng Tô Trần nói: "Trưởng lão ban tặng, không thể từ. Nếu là Hàn tiền bối lễ vật, người liền nhận lấy đi. Chúng ta vị này Hàn bang chủ dù sao vẫn là không đổi được dẫn văn bối thói quen, nhìn thấy ưa thích văn bối, tiện tay liền đưa lên cái này giá trị liền thành bảo vật. Thật ra khiến ta đây Dược Vương Bang bang chủ hổ thẹn rồi, trên thân cũng không mang cái gì giống như dạng thứ tốt, lần sau cho người thêm một kiện thứ tốt đi."

"Đa tạ Hàn tiền bối, Tạ bang chủ!"

Tô Trần trong lòng nhưng là cảm động, hai tay một mực cung kính tiếp nhận này cái Xích Hỏa thạch.

Hắn hoàn toàn không nghĩ tới, ba vị tông sư triệu kiến hắn, rõ ràng ngoài ý muốn thu được nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn đưa tặng một kiện bảo vật.

Từ hắn đi vào Cô Tô thành, tại Dược Vương Bang học nghệ mấy năm, bước vào giang hồ cái này vài năm đã qua, còn chưa từng có người nào như

thế lễ đãi qua hân.

Vị này Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, không chỉ có tướng mạo ôn hòa đôn hậu, khí độ càng là phi phàm, đối đãi hân cái này thì một cái vốn không quen biết giang hồ văn bối, cũng như vậy hậu đãi lễ ngộ.

Tô Trần tối cảm giác hồ thẹn, vừa rồi bản thân có chút lấy lòng tiểu nhân, độ quân tử chi bụng rồi.

...

Tô Trần hướng ba vị tiền bối cáo từ, đã đi ra gian phòng này xa hoa ghê lô, trở lại yến hội đại sảnh.

Tôn Bạch Hồng ba người tiếp tục tại trong rạp uống rượu, chuyện phiếm một phen.

Bọn hân thấy tận mắt Tô Trần, vốn lấy bọn hân ba vị tông sư siêu phàm cảm giác lực, cũng không quan sát ra Tô Trần trên thân có cái gì đặc biệt xuất chúng địa phương, chẳng qua là cảm thấy Tô Trần tâm tính trầm ổn, rất có tiềm lực cùng tiền đồ.

Bọn hân nhỏ nói chuyện một phen, liền cũng không thể lại chú ý việc này.

Dù sao, đây chỉ là việc nhỏ.

Còn có một kiện khác đủ để ảnh hưởng Ngô quận giang hồ tương lai trăm năm đại sự, lửa sém lông mày, còn đợi bọn hân ba vị này tông sư đi thương thảo.

"Đêm mai Tịch Bát, Hàn Sơn chân nhân cùng Vương Huyện lệnh cùng một chỗ chủ trì tổ chức trận này Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, hai vị lão đệ là như thế nào ý tưởng?"

Tôn Bạch Hồng trầm ngâm, nhìn qua hai vị tông sư nói.

Lý Sóc lộ ra một vòng hàn quang, âm thanh lạnh lùng nói: "Mấy tháng trước, Cự Kinh bang cướp sạch một đồng chuyển đến phương bắc quan lương, vua và dân cao thấp rất là chấn động. Tiền nhiệm Thái Thú vây quét Thái Hồ thủy phỉ không được, đã bị cách chức điều tra. Tân nhiệm Thái Thú sắp đến nhận chức.

Ta Ngô quận những năm này càng phát ra rung chuyển bất an, chỉ sợ ngày phải có đại biến rồi. Trận này giang hồ đại hội, tất có yêu nghiệt xuất thế, mây mưa thất thường, gây sóng gió. Chúng ta chỉ để ý chậm đợi kỳ biến, nhìn xem cái này yêu nghiệt có thể nhảy ra một cái gì thiên lai!"

Hàn Bình Sơn thản nhiên nói: "Ta Ngô quận chúng bang phái, hao phí một hai trăm năm đánh rớt xuống giang sơn cơ nghiệp, há lại cho rơi vào tay người khác! Chính như Lý lão đệ nói, ngày mai trận này trò hay, chúng ta cứ yên tĩnh xem là được.

Cái này Ngô quận là chúng ta tứ đại bang Ngô quận, trước ta Dưộc Vương Bang, Mã Bang, Thiết Kiếm Môn, còn có Hàn Nha huynh Thiên Ưng Môn, ta Ngô quận bạch đạo bốn đại bang phái đồng lòng hợp lực, lấy chúng ta hùng hậu thực lực, xem xem ai có thể theo chúng ta trong tay cướp đi Ngô quận!"

"Hàn Nha lão đệ cùng chúng ta mấy chục năm giao tình, hãn mặc dù quanh năm bế quan, nhưng theo chúng ta nhất định là người một đường. Đêm mai trận này giang hồ đại hội, có lẽ có thể săn ra mấy cái ẩn sâu đáy nước cá lớn tới!"

Dưộc Vương Tôn Bạch Hồng tràn đầy tự tin, vuốt râu mà cười, nâng chén ra sức uống nói: "Từ xưa giang hồ chinh chiến, da ngựa bọc thây, còn giả không nhiều lắm. Hai vị lão đệ cẩn thận, chờ trận này đại chiến sau đó, mấy người chúng ta lão huynh đệ lại tụ họp tụ lại, nâng cốc ngôn hoan!"

...

Lúc đêm khuya, Thiên Ưng khách sạn trận này long trọng yến hội cuối cùng kết thúc, thanh niên hào hiệp nhóm cơm nước no nê riêng phần mình say như chết tản đi. Thiên Ưng trong khách sạn tụ tập chúng người trong giang hồ cũng nhao nhao rời đi, tìm kiếm leo lên các vị thanh niên hào hiệp cơ hội.

A Nô tiểu thư tại vài tên cao thủ nhất lưu hộ tống bên dưới, cùng Tô Trần, a Sữu tạm biệt, thừa lúc ngồi xe ngựa phản hồi Yên Vũ Lâu.

Tô Trần cùng a Sữu, bước chậm tại Cô Tô thị trấn, phồn hoa chợ đêm.

Cô Tô chợ đêm giờ mới bắt đầu, phi thường náo nhiệt, bên đường cửa hàng, lầu các, dân trạch dưới mái hiên, một chiếc chén nhỏ đèn lồng màu đỏ treo trên cao, đèn đuốc sáng trưng.

Đầy tớ gánh vác buôn bán, du khách như dật.

A Sữu đi đến cuộc thịnh yến này lúc, có chút vui vẻ, chỉ muốn mở mang tầm mắt. Ly khai thời điểm, rồi lại lưu luyến, lại có chút ít tâm tình sa sút. Trong màn đêm, lộ ra cô đơn.

Tô Trần nhớ kỹ, trước kia a Sữu gặp được sự tình gì, giấu không được tâm tư, hoặc là khóc lớn một trận, sau đó đau khổ chính giữa mua vui, thoải mái cười to một trận. Hoặc là hăng hái, tổng nói mình sớm muộn muốn trở thành Ngô quận giang hồ đại hào khách, đại anh hùng, người nào khuyên hãn cùng với gấp.

Ít thấy hãn như vậy trầm mặc, sa sút, mờ mịt.

Trong vòng một đêm, dường như dài lớn hơn rất nhiều.

Tô Trần nhìn ra được a Sữu có tâm sự, trong lòng hít một tiếng.

Người trưởng thành phiền não sự tình cũng biến nhiều, trong lòng dù sao vẫn là được một ít chuyện giấu ở đáy lòng ở chỗ sâu trong, không muốn đi đụng vào.

Đại vui mừng, buồn phiền, đại hỉ, đại thống thời điểm, bất tri bất giác ít dần. Còn dư lại, chỉ là thân hình trầm trọng, đi lại lảo đảo, trong lòng bàng hoàng.

A Sữu chưa nói, Tô Trần không có đi hỏi.

Người dù sao vẫn là cần bản thân đi gánh chịu một ít. . . Một ít làm cho mình từ từ trầm trọng sự tình.

...

A Sữu trở về Thiên Ưng Môn.

Bởi vì ngày kế tiếp sáng sớm muốn tiến đến Khung Lung Sơn, Tô Trần cũng không hồi ngoại năm dặm Được Vương sơn trang, trực tiếp tại Cô Tô thị trấn tìm một gian tiệm nghỉ khách sạn tạm thời ở một đêm.

Hắn móc ra Hàn Bình Sơn đưa tự mình cái kia khối Xích Hỏa đá lửa, cầm trong tay, dùng cảm giác lực cẩn thận dò xét.

Cái này khối đá lửa vừa mới vào tay, Tô Trần liền cảm giác được vật ấy cũng vật phi phàm, tuyệt đối là một kiện Linh tài liệu.

Chẳng qua là khi lúc ba vị tông sư ở đây, trên yến tiệc chúng thanh niên hào hiệp cũng nhiều, hắn cũng không tiện lấy ra nhìn kỹ.

Thẳng đến trở lại khách sạn, Tô Trần mới có nhàn rồi, dùng siêu phàm cảm giác lực dò xét.

Cái này Xích Hỏa thạch bên trong, rõ ràng ẩn chứa nồng đậm Hỏa Linh khí.

"Hỏa hệ Linh Thạch, thứ tốt a!"

Tô Trần không khỏi kinh hãi.

Nếu như nghiền nát thành phần vụn tinh tế mặt sau đó, hoàn toàn có thể dùng đảm đương một phương hỏa mộc để dùng.

Hắn trước đây ít năm, đã vụn vật lẻ tẻ gộp nhặt hai trường lửa giấy ráp cùng một chi lửa phù bút, một khối Hỏa Nham nghiền mộc, đều thiếu một phương lửa mộc, thành một bộ chế tạo phù khí cụ.

Hiện tại đạt được cái này khối lửa mộc, hắn liền chẳng khác gì là gộp đủ thứ hai bộ 《 hỏa cầu phù 》 phù lục tài liệu, là một loại đại uy lực hỏa hệ Linh phù.

Hắn hiện tại thiếu sót nhất đấy, đúng là loại này cường lực chuyên công kích phương pháp.

Hơn nữa bản thân Kim giáp lực sĩ phù, cái này một công một thủ đủ, liền có hai loại cường đại Linh phù, thực lực không thể nghi ngờ đem lần nữa tăng vọt một mảng lớn.

Tô Trần không khỏi mừng rỡ.

Hàn Bình Sơn tiền bối không muốn đem cái này Xích Hỏa thạch đưa cho Dược Vương Tôn Bạch Hồng, là sợ bị Tôn Bạch Hồng cầm lấy đi thí nghiệm luyện chế đan dược, mới tặng đưa cho hắn vị này văn bối. Nhưng mà Hàn Bình Sơn tiền bối khẳng định không nghĩ tới, hắn cũng sẽ đem Xích Hỏa thạch lấy ra chế tác Linh phù. Nếu là biết rõ, không biết biết làm gì cảm khái.

Thế nhưng chút ít chế tạo phù tài liệu, đều đặt ở Dược Vương sơn trang nhà ở trong. Dược Vương sơn trang trong đêm cấm đi lại ban đêm, cũng không tiện ra vào.

Chế tác một phần Linh phù, rất là tiêu hao thời gian cùng tinh lực, cùng mình sau hai ngày có rảnh rồi lại đến chế tạo ra hỏa cầu phù.

Tô Trần suy nghĩ một chút, nằm ngủ nghỉ ngơi. Ngày mai sáng sớm hẳn liền muốn tiến đến Khung Lung Sơn săn bắn, buổi tối cũng không tiện qua lại giày vò, hao phí tinh lực đi làm việc này.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 82: Chuyển Đi Khung Lung Sơn

Tịch Bát.

Sáng sớm thời gian, Cô Tô thị trấn đã phi thường náo nhiệt, trong thành đường đi giăng đèn kết hoa, dân chúng từng nhà đều dậy thật sớm giết dê bò súc vật, tế tự Tổ Tiên cùng Thần Linh, khẩn cầu năm sau mùa thu hoạch cùng điềm tốt.

Tịch giả, cùng sẵn. Ý chỉ đi săn thu hoạch cầm thú, tế tổ tế thần.

Vì vậy Tịch Bát ngày hôm nay, dân gian từ xưa đến nay, liền có tiến về trước vùng đồng nội trong núi sâu săn bắn, săn bắt cầm thú tới tế tự Tổ Tiên, Thần Linh phong tục truyền thống.

Nhưng mà, trước kia Cô Tô thành săn bắn quy mô cũng không lớn, chỉ có một chút thợ săn cùng oai hùng thanh niên gặp tượng trưng tiến về trước thâm sơn sâu bản. Dù sao Giang Nam vùng sông nước dân chúng, đã sớm lấy nông thôn mà sống, có thể quản cung săn tại sơn dã săn bắn đã rất ít rồi.

Năm nay Cô Tô thành, đem tổ chức Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, tự nhiên là cùng những năm qua bất đồng.

Vương Huyện lệnh tự mình dẫn nha môn quan lại cùng Cô Tô thành thân hào nông thôn dân chúng, tự tại thị trấn tây trên cổng thành, lên giọng chủ trì Tịch Bát tế tự nghi thức, cùng toàn thành dân chúng giống nhau vui cười.

Tế tự sau khi chấm dứt, hân tuyên bố tất cả đại bang phái các đệ tử tiến về trước Khung Lung Sơn sẵn bản, lấy ăn mừng năm nay Tịch Bát khánh tiết.

Buổi tối, tức thì trực tiếp tại Khung Lung Sơn dưới chân Tư Khâu trấn, tổ chức lửa trại tiệc tối, hưởng thụ sẵn đến mỹ vị.

Đã sớm tập kết tại Cô Tô cửa thành phía Tây bốn đại bang phái cùng chúng nhỏ bang phái, lấy ngàn mà tính giang hồ các đệ tử, như mở áp thả ra mãnh liệt thủy triều bình thường, nhao nhao bay nhanh, giơ lên trong vòng hơn mười dặm bụi mù, chạy đến Cô Tô Thành Tây ngoại ô ước hẹn ngoài mấy chục dặm Khung Lung Sơn mạch, tiến hành sẵn bản.

Đương nhiên, chỉ có ước chừng mấy trăm tên thanh niên hào hiệp cười ngựa. Mà mặt khác đại đa số bình thường giang hồ đệ tử không có ngựa con, ngựa cũng cười không hơn, tự nhiên cũng chưa nói tới giang hồ hào hiệp thân phận, bọn hân chỉ có thể đi đường đuổi qua.

...

Tô Trần, a Sữu, cùng A Nô tiểu thư hẹn cùng nhau đi tới Khung Lung Sơn sẵn bản, sớm liền tại cửa thành phía Tây cái tụ hợp, xem xong rồi Huyện lệnh chủ trì trận này long trọng Tịch Bát tế tự.

"Tô công tử, a Sữu đệ đệ, chúng ta cũng lên đường đi!"

A Nô tiểu thư một thân nhẹ nhàng khoan khoái áo trắng trang phục, cỡi một thớt có chút thần mã Bạch Đề Ô Câu, xinh đẹp cười nói.

Làm cho Tô Trần cùng a Sữu có chút lúng túng chính là, cái khác thanh niên hào hiệp đều cưỡi con ngựa cao to, hai người bọn họ không có cưỡi ngựa.

Cô Tô thành ngựa thành phố ngựa có phần quý, tùy tiện một thốt bình thường ngựa đều muốn ba bốn mươi lượng bạc trở lên, chờ một chút tuần mã tức thì càng là một trăm lượng trở lên.

A Nô tựa hồ sớm biết như thế, phân phó hai gã cao thủ nhất lưu hộ vệ, dắt tới hai con chuẩn bị cho tốt Thanh Tông Mã. Trên lưng ngựa còn có túi nhỏ nướng thịt rừng đồ gia vị túi vải. Vì Tịch Bát lần này Khung Lung Sơn chi bơi, nàng chuẩn bị xong không ít đồ vật.

"Đa tạ A Nô tiểu thư. Nhưng mà, chúng ta. . . Không biết cưỡi ngựa!"

"Mấy thốt ngựa này đều là huấn luyện qua đây, tính tình dịu dàng ngoan ngoãn. Hai vị đều là cao thủ nhất lưu, thân thủ lại tốt, rất dễ dàng liền có thể khống chế chúng nó. Cỡi ngoài mấy chục dặm đến Khung Lung Sơn, không sai biệt lắm có thể học xong."

"Cũng tốt, cái kia thử xem đi."

A Sửu nhảy lên một thốt Thanh Tông Mã, phí hết một phen khí lực mới khống chế được nó.

"Trần ca nhi, A Nô tỷ tỷ, hai người các người thế nào cũng là ra ngoài rảnh rồi đi chơi đây, cũng không phải là vì săn bắn, liền một đường chậm rãi du sơn ngoạn thủy đi qua đi. Ta trước đi đến Khung Lung Sơn, đánh mấy cái thỏ rừng, ngoài đồng gà rừng trở về, buổi tối chúng ta tại Tư Khẩu trấn, nướng món ăn dân dã ăn!"

A Sửu hướng Tô Trần nháy mắt ra hiệu, lại hướng A Nô đánh cho một tiếng mời đến, liền cưỡi Thanh Tông Mã, một đường vui vẻ chạy trước, đuổi theo Thiên Ứng Môn Hàn Xu một đám thanh niên những cao thủ, đến Khung Lung Sơn mà đi.

Tô Trần đạp trên bàn đạp, cỡi một thốt Thanh Tông Mã.

Hắn cảm giác lực vô cùng tốt, có thể quan sát được Thanh Tông Mã là bất luận cái gì động tĩnh. Tuy là lần đầu cưỡi ngựa, lôi kéo ngựa dây cương đi đến hơn mười bước, liền thích ứng.

Hắn và A Nô tất cả cưỡi một đồng tuần mã, không nhanh không chậm tiến về trước Khung Lung Sơn mà đi.

Phía sau bọn họ còn có Yên Vũ Lâu hai gã cao thủ nhất lưu hộ vệ, cưỡi ngựa không nhanh không chậm theo sau, gánh vác hộ vệ A Nô tiểu thư an toàn trách nhiệm. Nhưng mà, cái kia hai gã cao thủ hộ vệ thừa lúc cưỡi chính là bình thường ngựa.

Có điều là, bọn họ cùng ngoài nói là đi săn bắn, không bằng nói là thừa dịp Tịch Bát khó được nhàn hạ, cưỡi ngựa đi Khung Lung Sơn du sơn ngoạn thủy, buông lỏng một chút.

...

Một canh giờ sau đó, hai người liền đã tới Khung Lung Sơn dưới chân.

Khung Lung Sơn mạch, ở vào Cô Tô tây ngoại ô, vâng Thái Hồ bờ đông dãy núi chi quan. Thiên hình khung lung, kia tình cảnh bạc phơ, cao lớn mà sâu.

Đã đến Khung Lung Sơn mạch, phóng nhãn nhìn lại, vâng một mảnh núi lớn trùng điệp. Vô số đường hẹp quanh co, tại núi lớn trùng điệp bên trong lan tràn, đến tất cả ngọn núi mà đi.

Con đường nhỏ hai bên trong núi phần lớn là rừng rậm.

Núi lớn chỗ sâu con mồi nhiều một ít, dễ dàng bắt được cỡ lớn dã thú lợn rừng, con nai, linh dương, thậm chí thẳng ngu này, hổ báo sài lang vân... vân.

"Tô công tử, cái kia hai hộ vệ cùng theo quá chương mắt, vứt bỏ bọn hắn, tự chúng ta tại trong núi lớn đi một bước."

A Nô hướng Tô Trần nói khẽ.

Tô Trần gật đầu.

Hai người lập tức tại trong núi đường hẹp quanh co, phóng ngựa chạy như bay chạy gấp.

Tọa kỵ của bọn hắn vâng nhất đẳng tuần mã, một khi chạy như bay tốc độ cực nhanh, so với cao cấp nhất khinh công cao thủ.

Hơn nữa cái này dương trăng con đường nhỏ địa hình phức tạp, đường rẽ rất nhiều, hơi không cẩn thận liền xóa nói từ biệt trên đường nhỏ rồi đi. Nếu muốn lại rẽ trở về, cái kia được phế rất lớn công phu.

Hai người rất nhanh liền đem cái kia hai gã nhất lưu hộ vệ tiếp rất xa bỏ xuống rồi, tức giận bọn hắn rất xa chửi ầm lên, rồi lại đuổi không kịp.

Hai người một hơi giục ngựa chạy ra trong vòng hơn mười dặm bên ngoài, bỏ rơi hộ vệ, thoải mái cười vui, mới dần dần chậm lại.

Hiện trong núi tham dự săn bắn giang hồ đệ tử rất nhiều, dễ dàng có ngộ thương.

Tô Trần vì lý do an toàn, cũng không đi vào núi lớn ở chỗ sâu trong, chỉ là cùng A Nô tại Khung Lung Sơn mạch bên ngoài chân núi đường hẹp quanh co, rừng cây cùng mang đi một bước, thuận tiện nhìn xem đánh con vịt nước, núi tước gì gì đó, đơn giản là tới Tịch Bát săn bắn một chuyến.

"Tô công tử, cái này trong núi rừng thật nhiều cây nấm a! Thu thập một ít trở về, buổi tối đến Tư Khẩu trấn, nấu súp nấm uống. Món ăn dân dã tăng thêm súp nấm, không còn gì tốt hơn."

A Nô thấy kia đầy khắp núi đồi cây nấm, không khỏi sắc mặt vui mừng nói.

"Tốt! Đừng ngắt lấy những cái kia màu sắc tươi đẹp, mùi tinh thích cây nấm, bình thường đều được đọc."

Tô Trần lập tức nói ra.

Bất tri bất giác, hai người cưỡi ngựa đã đến một rừng cây nhỏ.

A Nô vui sướng xuống ngựa, tại ướm át núi rừng ranh giới, dùng túi vải trang phục thu thập hái xuống cây nấm.

Tô Trần cũng xuống ngựa, hỗ trợ nhặt cây nấm. Hắn cùng Lý Khôi sư phụ học Được Thuật, học qua cây nấm phân biệt, những cái kia không có thể ăn cây nấm đều ném hết.

A Nô ngắt lấy được cây nấm, trong lòng tựa hồ nghĩ đến một kiện cái gì tâm sự, muốn nói lại thôi. Suy tính một hồi lâu, nàng cuối cùng cố lấy dũng khí, nói: "Tô công tử, mấy ngày nữa tại Yên Vũ Lô, gặp tổ chức Cô Tô thành hoa khôi đại hội. . . Người có thể tới xem sao?"

"Ặc, hoa khôi. . . ?"

Tô Trần thói quen lưu lại vừa phân tâm thần, cảnh giác động tĩnh chung quanh.

Đột nhiên, lỗ tai hắn bỗng nhúc nhích, mơ hồ nghe được bên ngoài hơn mười trượng trong rừng cây nhỏ, có hai người nói chuyện thanh âm, nghe lại có vài phần quen thuộc.

Nghe được hai cái có chút thanh âm quen thuộc, hắn lông mày nhảy dựng.

"Xuyt!"

Tô Trần thò tay chỉ, làm cho A Nô chớ có lên tiếng.

Hắn lại dựng thẳng tai lắng nghe.

"Đình Thập Tam, việc này quan hệ trọng đại, không thể ra bất luận cái gì phễu, nếu không bốn đạo gia không tha cho người."

"Đạo gia yên tâm, vấn đề này ta khẳng định làm thỏa thỏa đấy! Cùng làm xong vụ này, tám đời tiền tài đều có thể kiếm được, về sau rút cuộc không cần lo âu không có bạc bỏ ra."

Hai người kia tại trong rừng thấp giọng trò chuyện với nhau.

Tô Trần không khỏi lông mày ngưng trọng, hắn cũng không biết cái này khu rừng nhỏ hai người tại mật đàm thương lượng sự tình gì.

Nhưng mà, hắn nghe được cái này hai thanh âm, đúng là Thanh Hà đạo trưởng cùng Đình Thập Tam.

Tô Trần không khỏi giật mình.

Hắn trước kia tại Hàn Sơn đạo quán phát hiện hai người cấu kết, cướp bóc mưu đồ thị trấn buôn gạo Lý thị tiền tài. Lần này rõ ràng lại gặp được Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phỉ Đình Thập Tam tại.

Đây thật là đúng dịp, hai người này cũng không biết lại tại đây Khung Lung Sơn dưới chân mưu đồ bí mật, làm một ít gì nhận không ra người hoạt động, muốn cướp nào một gia đình tiền tài? !

Tô Trần dựng thẳng tai lắng nghe, muốn nghe nhiều một ít hai người nói chuyện, xem bọn hắn đang nói cái gì.

A Nô cũng ở đây lắng nghe, nhưng nàng không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, nhưng trong lòng thì có chút nghi hoặc. Trong lúc vô tình dẫm lên

rừng cây trên mặt đất một đoạn cành khô, phát ra "Rắc rắc" âm thanh nhẹ vang lên.

Cái này cành khô bẻ gãy thanh âm có chút thanh thúy, lập tức kinh động đến trong rừng rậm mật đàm hai người.

"Người nào?"

"Người nào!"

Theo một tiếng quát chói tai, một gã Thanh y đại pháo cao gầy lão đạo sĩ theo trong rừng, mang theo một hồi phần phật cuồng phong bắn ra.

Hắn bên trái cánh tay ống tay áo trống trơn, thiếu đi một tay, bên hông mang theo một thanh gió mát bảo kiếm, hai con ngươi hết sạch lộ ra, huyết Thái Dương cao cao nhô lên, hiển nhiên là nhất lưu đứng đầu nội gia cao thủ.

Theo sát phía sau, tức thì là một gã bừa hăn trung niên thủy phi thân ảnh, cầm trong tay Phân Thủy Đao, theo trong rừng cây nhỏ đột nhiên nhảy lên đi ra.

Tô Trần liếc liền nhận ra, hai người này không là người khác, đúng là Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phi thủ lĩnh Đình Thập Tam.

Thanh Hà đạo trưởng lao ra khu rừng nhỏ, chứng kiến một gã ăn mặc Được Vương Bang quần áo và trang sức thanh niên đệ tử cùng một gã áo trắng nữ tử, tại cánh rừng ranh giới nhân nhã ngắt lấy cây nấm.

A Nô lại càng hoảng sợ, cuống quít trốn đến Tô Trần sau lưng hai con tuấn mã bên cạnh, kinh nghi nhìn qua theo trong rừng cây lao tới hai người này.

Nếu là tình huống không đúng, nàng cũng tốt lập tức thừa lúc ngựa đào tẩu. Tô Trần vâng nhất lưu cao thủ đứng đầu, nhưng nàng chỉ là tam lưu mà thôi. Vạn vừa đánh nhau, nàng không chạy xa chút, dễ dàng liên lụy đến Tô Trần.

Thanh Hà đạo trưởng nhíu mày, cũng không biết trước mắt hai người này, có hay không nghe được vừa rồi hãn và Đinh Thập Tam nói chuyện.

"Đạo gia, nếu như chúng ta bị hai người này gặp được, đáng đời bọn hãn không may. Cái này trong lúc mấu chốt cũng không thể để lộ bất luận cái gì tiếng gió, thà rằng giết nhầm, không thể buông tha."

Đinh Thập Tam lộ ra hung hãn vẻ dữ tợn, âm tàn kêu gào nói.

"Đinh Thập Tam, người đừng lúc này trì hoãn, mau trở về đi. Chính là hai cái tiểu nhi, có bản gì chinh đốn bọn hãn là được rồi. Nếu là người lại bị mặt khác đi ngang qua người trong giang hồ nhìn thấy, cái kia bốn đạo gia cái này một thân nước bẩn, nhảy Thái Hồ cũng rửa không sạch."

Thanh Hà lãnh đạm nói.

"Cũng tốt, vậy thì do Đạo gia đưa hai người bọn họ ra đi. Ta hồi đi làm việc, cáo từ!"

Đinh Thập Tam hung hăng nhìn chăm chăm Tô Trần, A Nô hai người liếc, quay người liền chui vào khu rừng nhỏ, chạy vội đến Thái Hồ phương hướng mà đi.

Hãn không lo lắng chút nào.

Thanh Hà đạo trưởng chính là Ngô quận trên giang hồ nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong thâm niên cao thủ, giết hai cái thanh niên diệt khẩu, đó là bóp chết con sâu cái kiến giống như, một bữa ăn sáng.

Cái gọi là nhất lưu hậu kỳ cảnh giới đỉnh phong, chỉ trung đan điền đã đến cảnh giới cao nhất, tu vô nhưng tu.

Cái gọi là thâm niên, có nghĩa là đạt tới này tu vi cảnh giới đã hai ba mươi mấy năm. Tại võ kỹ thành thạo, cùng kinh nghiệm chiến đấu đi lên, vô cùng thuần thực.

Cho dù là ngang nhau nhất lưu đỉnh phong cao thủ, thiếu võ kỹ thành thạo cùng kinh nghiệm chiến đấu, cũng chưa hẳn là Thanh Hà đạo trưởng đối thủ.

Tại Ngô quận bảy Đại Tông Sư phía dưới, Thanh Hà đạo trưởng chính là trên giang hồ cao cấp nhất cấp bậc cao thủ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 83: Cắt Cổ

Tô Trần liếc qua Thanh Hà đạo trưởng cánh tay trái, ống tay áo văng về đây, hiển nhiên đứt gãy một cái cánh tay, chỉ còn cánh tay phải hoàn hảo.

Lấy Thanh Hà đạo trưởng thân thủ, tông sư cảnh giới phía dưới độ cao tay, đều muốn trăm hãn một tay hầu như không có khả năng.

Ngô quận trên giang hồ cũng không có gì đồn đại, mà nói Hàn Sơn đạo quán Quán chủ từng theo máu người chiến trọng thương qua. Như vậy xem ra, chỉ sợ hãn là vì đánh mất tiên thư, bị Hàn Sơn chân nhân trừng phạt chém một tay.

Điểm ấy trừng phạt, cùng cấu kết thủy phỉ chi tội so với, đương nhiên xa xa chưa đủ.

Tô Trần mấy năm trước còn muốn được, như thế nào mới có thể làm cho cái này Thanh Hà lão đạo đã bị nghiêm khắc trừng phạt, thậm chí muốn tìm ra thông phỉ chứng cứ phạm tội, dày đưa đến Cô Tô huyện nha, làm cho huyện nha bắt Thanh Hà lão đạo đi chém đầu.

Nhưng mà, hiện tại không cần như vậy tổn sức rồi.

Về phần cùng Thanh Hà đạo trưởng cấu kết thủy phỉ thủ lĩnh Đinh Thập Tam, càng là chết trăm lần không đủ.

Tô Trần hướng Đinh Thập Tam nhìn lại, vô vị nói: "Đinh Thập Tam, hà tất đi vội vã. Ba năm trước đây tại Cô Tô sông lớn đi lên, bị người may

mấn nhảy sông tự vận tránh được một kiếp, hôm nay nếu như gặp được, vậy cùng một chỗ ở lại đây đi!"

"Ba năm trước đây? . . . Người nhận ra bản gia?"

Đinh Thập Tam chính chui vào trong rừng cây muốn đi, nghe Tô Trần vừa nói, không khỏi kinh nghi kinh ngạc dừng lại, thần sắc biến đổi.

Hắn quanh năm mang theo thủy phi tại sông lớn đi lên ăn cướp thuyền hàng, mỗi hồi ra tay đều vô cùng cẩn thận, trước dò xét nghe rõ ràng đội thuyền tình báo mới xuống tay, khi thất thủ không nhiều lắm.

Nhưng mà ước chừng tại ba năm trước đây, hắn mang theo một đám hơn mười tên thủy phi ăn cướp Lý thị buôn gạo thời điểm, gặp được qua một gã thần bí Thanh y tạp dịch, đã tào ngộ hắn thảm nhất đau thất bại, thủ hạ chính là thủy phi các huynh đệ một trận chiến tổn thất hầu như không còn.

Nếu không có hắn có một tay "Sóng trong trăng cá" trong nước trốn chạy để khỏi chết tuyệt kỹ, thoát được nhanh chóng, chỉ sợ cũng tại chỗ bị cái kia Thanh y tạp dịch một đao cắt cổ, chết tại sông lớn trong rồi.

"Năm đó ta tại sông lớn gặp phải cái kia thần bí Thanh Vân tạp dịch chính là người?"

Đinh Thập Tam đột nhiên hồi tưởng lại, người này thanh âm cùng tên kia Thanh y tạp dịch quả nhiên rất giống, hoảng sợ ngược lại lùi lại mấy bước, thiếu chút nữa sợ tới mức hồn phi phách tán, chạy đi đã nghĩ trốn.

Nhưng hắn lại tỉnh ngộ, Thanh Hà đạo trưởng vị này Ngô quận bên trong nhất lưu đỉnh phong cao thủ liền ở một bên, hắn căn bản không cần sợ Tô Trần.

Đinh Thập Tam vội vàng hướng Thanh Hà đạo trưởng nói: "Đạo gia, ba năm trước đây hồng mắt ta ăn cướp Lý gia thuyền hàng chuyện tốt, chính là

chỗ này Thanh y tạp dịch tiểu tử! Kính xin Đạo gia ra tay, giết hẳn đi, lấy tuyết chúng ta mỗi hận trong lòng!"

"Nguyên lai người chính là cái kia Thanh y nhỏ tạp dịch, hỏng mất Đinh Thập Tam ăn cướp Lý thị một chuyện, nhường đường gia không công bị mất mấy ngàn lượng bạc."

Thanh Hà đạo trưởng nguyên bản buông xuống mí mắt, đột nhiên đột nhiên mở ra, một đám ánh mắt oán độc, theo hắc lười biếng trong mắt bắn đi ra, đánh giá Tô Trần một phen, "Đã như vậy, hôm nay bốn đạo gia liền tự mình đến đưa người ra đi!"

Hắn theo Tô Trần trên thân cũng xem cũng không được gì, nếu như ba năm trước đây đều đuổi theo giết không chết Đinh Thập Tam, khi đó cũng chính là nhị lưu hảo thủ, so với Đinh Thập Tam mạnh hơn một chút. Tu luyện tới đến nay, hoặc là còn là nhị lưu, nhiều nhất cũng chính là bình thường cao thủ nhất lưu.

"Cái kia phải xem đạo trưởng có hay không cái này bốn sự!"

Tô Trần cười nhạt nói.

"Chính là tiểu nhi, cũng dám kiến cang lay cây, không biết tự lượng sức mình!"

Thanh Hà đạo trưởng hừ lạnh một tiếng, bá một tiếng, tay phải rút ra bên hông gió mát bảo kiếm, hướng khu rừng nhỏ bên ngoài cạnh Tô Trần sải bước đi tới.

"Đinh Thập Tam, người còn không mau rút đi, đợi ở chỗ này, nếu là lại bị người phát hiện, ngay cả ta người cùng một chỗ làm thịt!"

"Đi, cái này liền đi!"

Đình Thập Tam lại càng hoảng sợ.

Nếu như mặt khác người trong giang hồ đi ngang qua nơi đây, Thanh Hà đạo trưởng vì rửa sạch bản thân thông phỉ hiềm nghi, nói không chừng lập tức bắt cái kia tạp dịch cùng hắn cùng một chỗ giết, đã nói gặp được có người cùng thủy phỉ cấu kết.

Loại chuyện này, Thanh Hà đạo trưởng khẳng định làm được.

Đình Thập Tam không dám lưu lại, cuống quýt nhảy lên vào trong rừng rậm, hướng Thái Hồ chạy gấp mà đi.

Tô Trần lờm rừng cây phương hướng liếc, thần tình lạnh lùng, không chút sốt mề. Trước thu thập Thanh Hà đạo trưởng, lại đuổi theo giết cái kia Đình Thập Tam cũng không muộn.

"Tô công tử, đạo kia dài vâng Hàn Sơn đạo quán thay chủ trì Thanh Hà đạo trưởng, vâng giang hồ tiếng tăm lừng lẫy cao thủ nhất lưu. Chúng ta không phải là đối thủ, nhanh lên ngựa, tranh thủ thời gian trốn!"

A Nô thần tình bối rối, nhảy lên nhảy lên Bạch Đề Ô Câu, gấp giọng nói.

Nàng nhận ra Thanh Hà đạo trưởng.

Nhưng cái khác rời đi trung niên bưu hán, tuy rằng không nhận biết, nhưng hiển nhiên là một gã hung hãn Thái Hồ thủy phỉ, có chút lợi hại.

Nàng cùng Tô Trần trong lúc vô tình phá vỡ Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phỉ cấu kết chuyện tốt, Thanh Hà đạo trưởng há có thể thả hai người còn sống ly khai.

"Lui ra phía sau ba bước, nhắm mắt!"

Tô Trần bình tĩnh hướng A Nô nói.

A Nô gặp Tô Trần không có chút nào ly khai ý niệm trong đầu, không khỏi sắc mặt thảm đạm, bổ nhiệm nhắm lại tú mục, không đành lòng xem tình hình chiến đấu.

Nàng võ kỹ thấp kém, tại trận chiến đấu này đi lên không thể giúp bất luận cái gì vội vàng, có thể không thêm phiền cũng không tệ rồi.

Nàng từng nghe a Sưu nhắc đến qua, Tô Trần có nhất lưu cảnh giới đỉnh phong thực lực, tại thanh niên trong đồng lứa phi thường không tồi.

Thế nhưng là, Thanh Hà đạo trưởng càng là nhất lưu đỉnh phong thâm niên cao thủ, trà trộn giang hồ hai ba mươi... nhiều năm, trên giang hồ phân biệt đối xử vền vẹn tại tông sư phía dưới.

Mặc dù đều là cao thủ nhất lưu, nhưng Tô Trần như thế nào là Thanh Hà đạo trưởng vị này người từng trải đối thủ?

Trong nội tâm nàng hoàn toàn không có nắm chắc, không có bao nhiêu tin tưởng.

...

Thanh Hà đạo trưởng cười lạnh một tiếng, một tay cầm một thanh sáng như tuyết gió mát bảo kiếm, thân thể trong nháy mắt triển khai.

Hắn mũi chân trên mặt đất một chút, mặt đất tắc nứt ra. Đột nhiên theo tại chỗ nổ bắn ra dựng lên, quanh thân bộc phát ra mạnh mẽ luồng khí xoáy, toàn bộ người hóa thành một đạo cuồng liệt gió lốc.

Thanh Hà đạo trưởng kêu to một tiếng, hùng hậu đầy vô cùng chân khí quán chú vào gió mát bảo kiếm bên trong, trong tay bảo kiếm biến ảo một vòng tuyết tình cảnh kiếm quang, "Một Kiếm Phi Hồng quán nhật thán" .

Chói mắt Kiếm Khí phóng ra ngoài phun ra nuốt vào, dài đến một xích, như chói mắt mặt trời nhóm lên, không thể ngăn cản đâm về Tô Trần.

Cái này cầu vòng một kiếm, trút xuống hấn suốt đời tinh hoa, chân khí hùng hồn cường hãn, đủ để trăm kim gọt thiết, trong nháy mắt chém giết một gã nhất lưu chính giữa hậu kỳ cao thủ.

Tô Trần thần sắc như thường, tại chỗ bất động.

Đặt ở ba năm trước đây, hấn vừa mới đạt tới nhị lưu cảnh giới, chính diện tao ngộ đi lên Thanh Hà lão đạo vị này nhất lưu đứng đầu thâm niên cao thủ, chỉ sợ là trốn chạy để khỏi chết đều chưa hấn có thể chạy thoát.

Nhưng thả cho tới hôm nay, Thanh Hà lão đạo còn chưa đủ nhìn.

Thanh Hà lão đạo không muốn lưu lại xuống tính mạng của hấn, hấn còn không có ý định buông tha hai người này.

Ngay tại Thanh Hà đạo trưởng kiếm chiêu đâm về Tô Trần trong nháy mắt.

Tô Trần triển khai, trong tay áo nháy ra một thanh bình thường hái thuốc cây đao, nắm trong tay, rút vào mạnh mẽ chân khí.

"Xùy ~!"

Hái thuốc cây đao hướng phía trước hết thảy, như một đuôi linh động ngân tích đao cá, ở trong nước đi chơi dắt. Toàn bộ thiên địa, trong chốc lát đang lúc, dường như chỉ còn lại có cái này linh động một đao quỹ tích, hoàn toàn chút tại Thanh Phong kiếm nghiêng trên lưỡi kiếm.

Như một viên nho nhỏ sao băng, đánh lên hào quang chói mắt Liệt Dương.

Nhưng thần kỳ chính là, Thanh Hà đạo trưởng cái này quán chú hùng hồn bành trướng chân khí cầu vòng một kiếm, lại bị hái thuốc cây đao nhẹ nhàng linh hoạt đụng một cái, cái biến phương hướng, hướng Tô Trần bên cạnh thân đi vòng quanh.

Hái thuốc cây đao rồi lại kiên cố, không chút sút mẻ, vẫn như cũ tại kiên định đi về phía trước, lướt qua Thanh Hà đạo trưởng gió mát bảo kiếm, xảo trá hướng Thanh Hà đạo trưởng, càng ngày càng gần.

Thanh Hà đạo trưởng đồng tử mở to, lộ ra kinh ngạc sắc mặt, gấp vội rút thân muốn lui.

"Phốc xuy!"

Hái thuốc cây đao nhưng trong nháy mắt gia tốc, đuổi theo muốn quay ngược lại Thanh Hà đạo trưởng, theo Thanh Hà đạo trưởng cổ họng nhẹ nhàng lướt qua, đâm rách cổ họng hộ thể chân khí, trên cổ nhiều hơn một đạo dài vài tấc rất nhỏ vết máu.

Thanh Hà đạo trưởng lão đảo ngã xuống mấy bước, trừng lớn hai mắt người, không dám tin che cổ. Chân khí của hắn hộ thể, rõ ràng bị áp đặt ra

Hắn là Ngô quận cao cấp nhất nhất lưu đỉnh phong cao thủ, toàn lực ra tay, rõ ràng không phải là đối thủ một chiêu chi địch.

"Người. . . Vâng Ngô quận. . . Thứ tám vị. . . ?"

Thanh Hà đạo trưởng dần dần tan rã trong con mắt, nhìn về phía trước mắt mơ hồ Tô Trần, đều là kinh hãi. Cho đến chết trước đó trong nháy mắt, hắn mới hoàn toàn kinh sợ ngộ.

Cổ họng của hắn ồ ồ tiết lộ được khí, nói không ra lời.

Thứ tám vị. . . Trẻ tuổi nhất tông sư?

...

"Phốc ——!"

Bên rừng cây nhỏ cạnh, vang lên một tiếng vang nhỏ.

A Nô bổ nhiệm nhắm mắt lại, nhưng mà cũng không nghe được Tô Trần bị giết tiếng kêu thảm thiết.

Nàng không khỏi kinh ngạc mở mắt ra.

Lập tức sợ ngây người.

Chỉ thấy, Thanh Hà đạo trưởng cổ họng bị một đao phong cổ họng, chậm rãi nghiêng vào tại một thân cây bên cạnh, trong tay gió mát bảo kiếm rơi xuống trên mặt đất. Kinh hãi trừng mắt một đôi mắt, không dám tin, dĩ nhiên tắt thở bỏ mình.

Tô Trần hờ hững đứng ở một bên, liếc qua, trong tay hơn nhiều một thanh ngắn nhỏ hái thuốc cây đao.

Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ, danh chấn giang hồ nhất lưu thâm niên cao thủ, Thanh Hà đạo trưởng.

Đã chết!

A Nô khiếp sợ nhìn về phía Tô Trần.

Nàng có chút không thể giải thích vì sao, Tô Trần thân là cao thủ nhất lưu, vì cái gì có thể bá đạo đến trình độ như vậy, thoáng qua ở giữa, một gã nhất lưu thâm niên cao thủ liền bị mất mạng tại chỗ.

...

Tô Trần cũng không có nhìn nhiều cái kia Thanh Hà đạo trưởng, lập tức nhảy lên, bắn vào trong rừng cây nhỏ, đuổi theo Đinh Thập Tam.

Đuổi theo ra không xa, lại phát hiện Đinh Thập Tam đã ra khu rừng nhỏ, nhảy vào phía trước Thái Hồ bên trong, chìm vào trong hồ không biết tung tích.

Hắn không khỏi ngưng lông mày, gầm bực.

Cái này Đinh Thập Tam chân thực không phải bình thường mạng lớn, hôm nay lại gặp gỡ, không nghĩ tới vẫn bị hắn trượt.

Tô Trần loáng thoáng nghe đến phương xa truyền đến một đám khoái mã chạy vội đại địa chấn động thanh âm, tựa hồ có một đám người hướng bên này tới đây.

"Mà thôi!"

Tô Trần cũng không cố đi lên xâm nhập Thái Hồ, đuổi giết đuổi theo Đinh Thập Tam, chiết thân phản hồi.

"Đi, có người hướng bên này đã tới, này mà không thể lưu lại!"

Tô Trần phi thân lên ngựa, cùng thần tình kinh ngạc A Nô, tất cả cỡi tuần mã chạy vội ly khai cái này "Giang hồ giết người đại án" hiện trường.

Khung Lung Sơn phạm vi trong vòng trăm dặm, hiện tại tụ tập không ít người trong giang hồ tại săn bắn, nếu là bị mặt khác người trong giang hồ chứng kiến Thanh Hà lão đạo chết ở chỗ này, hắn không thể nào giải thích, nhất định sẽ đưa tới một trận phiên toái.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 84: Giang Hồ Đại Thảm Án

A Nô thừa lúc cười Bạch Đề Ô Câu, theo sát tại Tô Trần Thanh Tông Mã đằng sau, tại Khung Lung Sơn dưới chân đường hẹp quanh co một đường chạy như điên.

Nàng khuôn mặt nhỏ nhắn đều đặn trắng bệch, khẩn trương hỏi: "Tô công tử, Thanh Hà đạo trưởng vâng Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ, còn là Hàn Sơn chân nhân Đại đệ tử. Chúng ta đem hãn đã giết, có thể hay không bị Hàn Sơn đạo quán phát hiện, lọt vào toàn bộ người trong giang hồ đuổi giết a?"

"Trừ người ra, không có những người khác tận mắt thấy là ta ra tay. Muốn biết là ai giết đây, không dễ dàng như vậy."

Tô Trần lắc đầu.

Giết Thanh Hà đạo trưởng, hãn cũng không quá để ý.

Trước kia đem Hàn Sơn đạo quán một cuốn tiên thư đều trộm rời đi, đồn ép Thanh Hà lão đạo bị sư phụ hãn Hàn Sơn chân nhân trừng phạt chặt đứt một tay. Lại đã ẩn tàng ba năm, Hàn Sơn đạo quán đến nay cũng truy xét không đi ra.

Hiện tại hãn há lại sẽ quan tâm giết cái này Thanh Hà lão đạo.

"Thế nhưng thủy phỉ làm sao bây giờ? Hãn đã từng gặp chúng ta, còn chạy trốn tới trong Thái Hồ đi rồi!"

"Thấy được cũng không có thể chứng minh cái gì, hắn đã không biết người tên gì, cũng không biết ta tên gì, chỉ biết là ta Được Vương Bang tạt dịch mà thôi.

Huống hồ, hắn đã sớm lên vào Thái Hồ hồi Cự Kinh bang tổng đà, cũng không chứng kiến Thanh Hà lão đạo vâng chết như thế nào. Huống hồ, hắn thời điểm ra đi một bộ tin tưởng tràn đầy, cảm thấy chúng ta tại Thanh Hà lão đạo trong tay hắn phải chết không thể nghi ngờ.

Thanh Hà đạo trưởng tin người chết, tất nhiên cũng chỉ có thể là người khác nói cho hắn biết. Cái kia thủy phi, hắn sẽ tin tưởng, là chúng ta giết Thanh Hà đạo trưởng?"

"Chỉ sợ. . . Cái kia thủy phi cũng chưa chắc tin đi."

A Nô bị hỏi sửng sốt.

Nếu như nàng không có thấy tận mắt đến, dù là người khác nói Tô Trần giết Thanh Hà đạo trưởng, nàng cũng là quả quyết không tin.

Nàng chỉ biết là Tô Trần là cao thủ nhất lưu.

Nhưng Thanh Hà đạo trưởng càng là giang hồ thành danh đã lâu, nhất lưu thâm niên tiền bối cao thủ. Nếu dễ dàng như vậy bị giết, há có hôm nay như vậy cao giang hồ địa vị.

Cái kia thủy phi Đinh Thập Tam đi sớm, cũng không có tận mắt thấy Thanh Hà đạo trưởng như thế nào chết. Hắn nếu như nghe được Thanh Hà đạo trưởng tin người chết, chỉ sợ so với nàng còn đổi kinh ngạc phát mộng, không thể giải thích vì sao đây là vì cái gì.

Bởi vì toàn bộ "Giết người đại án", có một cái sau cùng chỗ mấu chốt, cái kia chính là người nào có bản lĩnh lớn như vậy, giết được Thanh Hà đạo trưởng? !

A Nô tận mắt thấy rồi, nhưng vẫn là không rõ Tô Trần vâng làm sao làm được.

Hôm nay tại Khung Lung Sơn sẵn bản người trong giang hồ mấy trên vạn chi chúng, đi ngang qua nơi này khu rừng nhỏ nhưng tuyệt không chỉ có hai người bọn họ. Vừa không có tận mắt nhìn thấy nhân chứng, muốn biết người nào ra tay giết Thanh Hà đạo trưởng, nhất định phải có một cái đầy đủ sức thuyết phục chứng cứ.

Nếu như giải thích không rõ ràng lắm "Người nào có bốn sự này giết chết Thanh Hà đạo trưởng", như vậy tất cả thuyết pháp đều thành lời đồn đãi chuyện nhảm, căn bản không có sức thuyết phục.

"Cái này thủy phi mình cũng không tin Thanh Hà đạo trưởng sẽ chết, chỉ có thể dựa vào được người khác nói cho hẳn biết Thanh Hà đạo trưởng tin người chết, người khác ngược lại còn có thể đảo lại tin lỗi nói của hẳn? Rồi hãy nói, hẳn là hắc đạo thủy phi, bạch đạo đi lên căn bản không có người tin hẳn.

Hẳn một cái hắc đạo thượng thủy phi, được trước hết để cho bạch đạo người trên tin lỗi nói của hẳn.

Đều muốn điều tra, còn phải trước theo Dực Vương Bang cao thấp điều tra một lần, hao phí ít nhất nửa tháng.

Trước mặt kệ hẳn, tối nay Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, Tứ Khẩu trấn khảng định rất náo nhiệt. Qua đêm nay, quay đầu lại ta liền đi tìm cơ hội đuổi theo giết hẳn, tiêu trừ cái này tai hoạ ngầm."

Tô Trần vô vị nói.

...

Khoảng chừng Tô Trần cùng A Nô giục ngựa rời đi, qua hơn mười cái hô hấp công phu sau đó, chỉ thấy sáu bảy đạo giang hồ cao thủ, khoái mã bay nhanh, một hồi "Oanh long long!" Tiếng vó ngựa, theo bên rừng cây nhỏ cạnh chạy vội mà qua.

Cái này sáu bảy vị đại hào khách, tại Ngô quận trên giang hồ có phần có danh tiếng, đều là tiền bối cao thủ.

Đến từ Đan Đồ huyện "Bôn lôi chân" Đinh Đại Cước, lấy một đôi so với thường nhân to số ba chân to có tiếng giang hồ, tu luyện bôn lôi cước pháp, trên đùi công phu dị thường rất cao minh.

Dư Hàng tam quái Phương thị tam huynh đệ, tính tình cổ quái, nhưng vô cùng hào sảng, tại giang hồ kết giao rất rộng.

Dương Tiệp huyện Phích Lịch Môn môn chủ Lôi Bột, là Ngô quận một cái vài trăm còn nhỏ bang phái thủ lĩnh, tự nhiên rất có danh vọng.

Tiền Đường huyện nha thâm niên bộ khoái chủ đầu Tần thiên, tên hiệu "Phi Thiên bộ khoái", là huyện nha đầu lĩnh bên trong hiểm thấy cao thủ nhất lưu, cùng người trong giang hồ kết giao rất rộng.

Bọn hãn nhóm người này đại hào khách, tùy tiện một người lộ ra tới, tại Ngô quận giang hồ cũng là lừng lẫy nổi danh tiền bối, cao thủ nhất lưu.

Bọn hãn chuẩn bị tiến về trước Thái Hồ bên cạnh thị trấn nhỏ Tư Khẩu trấn, đi đến đêm nay Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, chính giục ngựa chạy vội qua khu rừng nhỏ thời điểm, đột nhiên chứng kiến rừng cây ranh giới vết máu, có một gã Thanh y đại bào cao gầy lão đạo sĩ nghiêng dựa vào đại thụ, ngã vào trong vũng máu.

Bọn hãn không khỏi sắc mặt kinh biến, nhao nhao vội vàng ghìm ngựa dừng lại.

"Không tốt, là Thanh Hà đạo trưởng!"

Bôn lôi chân Đinh Đại Cước chứng kiến Thanh Hà đạo trưởng bên người, trên mặt đất cái kia trôi vết máu, lập tức biết rõ có đại sự xảy ra, nhảy xuống ngựa tới, bước nhanh đi lên mặt Thanh Hà đạo trưởng hơi thở.

Đã chết!

"Hắn cổ họng bộ có một đạo vết cắt, bị người một đao phong cổ họng! Ai vậy lớn mật như thế, lại dám giết Hàn Sơn đạo quán Thanh Hà đạo trưởng?!"

Đinh Đại Cước hoảng sợ bị hù ngược lại lùi lại mấy bước, khó có thể tin.

Thanh Hà đạo trưởng nhưng không phải là cái gì trên giang hồ tiểu nhân vật.

Thân là Hàn Sơn đạo quán thay Quán chủ, tại Cô Tô thị trấn trong dân chúng, cái kia là có thêm thật lớn dân chúng uy vọng.

Tại Ngô quận trên giang hồ, đây chính là một phát dặm chân liền có thể chấn động một phương đại nhân vật, giang hồ uy vọng tại hắn nhóm cái này sáu bảy người ở trên.

Những thứ này cũng còn không coi vào đâu.

Đáng sợ nhất là, Thanh Hà đạo trưởng còn có một vị cường đại làm cho người hít thở không thông đích sư tôn, đây chính là toàn bộ Ngô quận giang hồ đệ nhất thế ngoại cao nhân, là Ngô quận mấy vạn giang hồ đệ tử lãnh tụ tinh thần.

Cái này Thanh Hà đạo trưởng đột nhiên không hiểu thấu chết yếu ở Khung Lung Sơn dưới chân khu rừng nhỏ, chỉ sợ toàn bộ Ngô quận giang hồ đều rất là chấn động.

"Thanh Hà đạo trưởng gặp chuyện không may, đây là giang hồ đại biến hiện ra a!"

Dư Hàng tam quái Phương thị lão đại khó khăn nuốt xuống một cái nước miếng.

"Tần huynh, người thế nhưng là Tiền Đường huyện nha đứng đầu xử lý án lâu năm tay nghề, kinh nghiệm rất phong phú. Người nhìn kỹ một chút, có thể hay không ra cái gì trò?"

Bôn lôi chân Đinh Đại Cước hướng Tần thiên đạo.

Tiền Đường huyện nha bộ khoái đầu lĩnh Tần thiên, sắc mặt nặng nề nhẹ gật đầu, vòng quanh Thanh Hà đạo trưởng cái vị này thi thể, cẩn thận khám nghiệm một phen Thanh Hà đạo trưởng miệng vết thương, con người.

"Thi thể không có di chuyển dấu vết, chung quanh mặt đất lá cây, vết máu sạch sẽ, không lồi kéo dấu hiệu. Nơi này là đệ nhất hung án hiện trường!"

"Cổ họng bộ vị miệng vết thương dài ba tấc, sâu một tấc, hái đoạn khí quản cùng mạch máu, một đao toi mạng! Theo trên vết thương, không cách nào phán đoán cụ thể binh khí, hẳn là rất nhỏ binh khí cắt ra tới đây."

"Miệng vết thương vẫn còn cốt huyết, nhiệt độ cơ thể còn là nóng đấy, như thường người, hiển nhiên là vừa mới chết không lâu, tại một nén nhang thời gian ở trong."

"Đồng tử mở lớn, trước khi chết rất kinh ngạc. Cái trán, gương mặt không có mồ hôi dấu hiệu, hiển nhiên là căn bản không có kịch liệt chém giết. Trong thời gian cực ngắn toi mạng, rất có thể cũng liền một hai chiêu!"

"Hắn Thanh Phong trường kiếm ra khỏi vỏ, đi rơi ở bên người, lại là cổ họng bộ vị. Cái này chứng minh hắn không phải là bị người nào đánh lén giết chết, mà là chính diện cường ép bị giết. Cái này ra tay nhân, tất nhiên rất vượt quá dự liệu của hắn, mới sẽ như thế kinh ngạc!"

"Hiện trường lưu lại dấu vết quá ít, không thể nào phán đoán là ai giết đây. Thanh Hà đạo trưởng chính là ta Ngô quận tiếng tăm lừng lẫy cao thủ nhất lưu, duy nhất có thể kết luận chỉ có một chút, cái kia chính là có thể tại một hai chiêu ở trong đánh chết Thanh Hà đạo trưởng, chỉ có nhất đại tông sư có thể làm đến! Bắt lấy điểm ấy, truy xét xuống dưới, mới có thể biết hung phạm."

Tần thiên khám nghiệm xong thi thể sau đó, sắc mặt ngược lại trở nên càng gia tăng trầm trọng.

Lấy hắn mấy chục năm bộ khoái đuổi bắt giết người đại án kinh nghiệm, cũng cảm thấy vô cùng khó giải quyết.

Quan phủ đương nhiên sẽ không đi quản cái này trên giang hồ giết người đại án, chuyện trên giang hồ, chỉ có thể trên giang hồ tự hành giải quyết.

Có thể một đao phong cổ họng, trong nháy mắt giết chết nhất lưu thâm niên cao thủ Thanh Hà đạo trưởng đây, không thể nghi ngờ là một vị Đại Tông Sư.

Đây là rất đơn giản suy luận.

Nhưng vấn đề đã đến, Ngô quận trên giang hồ có bảy Đại Tông Sư, cuối cùng là vị nào làm? Loại này giết người huyết án, dính đến tông sư cao thủ, tuyệt đối là kinh Thiên động Địa đại án. Muốn điều tra tông sư? Nào có dễ dàng như vậy.

Đương nhiên, còn có khác lần nhất cấp manh mối.

Ví dụ như bên rừng cây nhỏ cạnh dấu vó ngựa gì gì đó, chỉ là Ngô quận bên trong ngựa đâu chỉ mấy nghìn chi chúng, lần lượt đi thăm dò nghiêm đối lập, được điều tra tới khi nào.

Thế nhưng chút ít giang hồ đại hào khách, đại bang phái tăng cao nhất, thậm chí tông sư cao thủ tọa kỵ ngựa, cũng không phải là ai ngờ điều tra có thể điều tra đấy.

Hơn nữa những thứ này đều là bằng chứng, không phải là trực tiếp giết người chứng cứ, cũng không đủ sức thuyết phục.

Bởi vì hoàn toàn có thể là trước đó đi ngang qua, lưu lại đấy.

"Thanh Hà đạo trưởng, là bị tông sư giết chết?"

Ở đây còn lại mọi người, hai mặt nhìn nhau, đều bị lộ ra vẻ khiếp sợ.

Các cao thủ nhóm trong lòng không khỏi sinh ra một cỗ tâm nghiêm hàn ý, lạnh thấu nội tâm.

Phải biết rằng, đêm nay ngay tại Tư Khẩu trấn tổ chức Ngô quận giang hồ đại hội, từ Hàn Sơn chân nhân cùng Vương Huyện lệnh tự mình chủ trì, đây là giang hồ lực ảnh hưởng thật lớn thịnh hội.

Thế nhưng là, rồi lại tại nơi này trong lúc mấu chốt, Hàn Sơn chân nhân đứng đầu học trò lại bị giết.

Đây không phải vội vàng tiếp Hàn Sơn chân nhân một hạ mã uy sao! ?

Là vị nào tông sư, tại cùng Hàn Sơn chân nhân âm thầm phân cao thấp, diệt trừ kia môn bên dưới Đại đệ tử?

"Ngô quận bên trong vị nào tông sư gặp giết Thanh Hà đạo trưởng?"

"Ngô quận bốn Đại bang chủ? Khả năng rất nhỏ, bọn họ đều là bạch đạo bên trên tông sư, cùng Hàn Sơn đạo quán cùng thuộc tại bạch đạo, không có địa bàn lợi ích chi tranh, nước giếng không phạm nước sông, sẽ không đi đơn giản đắc tội Hàn Sơn chân nhân!"

"Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên giáo chủ? Bạch Liên giáo cùng Hàn Sơn đạo quán, thuộc về bất đồng giáo phái, có chút xung đột. Nhưng hãn hầu như không ly khai lâu huyện Điển Sơn hồ Bạch Liên giáo Tổng đường, chỉ là trông coi lâu huyện, cũng không cuốn vào giang hồ thị phi, không đáng đi giết Thanh Hà đạo trưởng."

"Chẳng lẽ là hắc đạo Cự Kinh bang bang chủ bạch diện thư sinh Lưu Hồng, hãn đã giết Thanh Hà đạo trưởng, mượn này hưởng Ngô quận bạch đạo đi lên giang hồ lĩnh tụ Hàn Sơn chân nhân thị uy? Hãn có phần này thực lực, cũng có cái này động cơ, tại giang hồ đại hội trước đó công nhiên khiêu khích Hàn Sơn chân nhân!"

"Cự Kinh bang là Ngô quận đệ nhất đại bang phái, bang nội đệ tử cùng thủy phi mấy nghìn gần vạn, hoành phách tất cả đầu Thủy Hệ Đại Vận Hà cùng ngàn dặm Thái Hồ, thế lực thật lớn. Không lâu trước đó càn là ngang nhiên cướp sạch hơn mười đầu quan phủ lương thuyền, trữ hàng rất nhiều lương thảo, đã có khí thôn sơn hà, xưng bá Ngô quận xu thế. Hiện tại liên Ngô quận phủ Thái Thú, tất cả huyện nha môn đều treu chọc không nổi bọn họ."

"Hàn Sơn chân nhân là Ngô quận đệ nhất tông sư cảnh cao thủ, Ngô quận giang hồ không thể nghi ngờ uy vọng lĩnh tụ, lúc này tổ chức cái này Ngô quận giang hồ đại hội, hiển nhiên có lĩnh tụ Ngô quận giang hồ quần hùng ý đồ."

Cái này hắc bạch hai đại phe phái tất nhiên lên xung đột, nếu kịch liệt chém giết, Ngô quận bên trong cũng sẽ máu chảy thành sông, tử thi đầy đất!"

Ở đây sáu bảy vị giang hồ tiền bối cao thủ, nghĩ đến đây, đều bị khiếp sợ trong lòng sợ.

Chỉ sợ, đêm nay Tư Khẩu trấn giang hồ đại hội, sẽ sanh ra kinh người đại biến mấy.

Ngô quận thay đổi bất ngờ, muốn thời tiết thay đổi.

Thanh Hà đạo trưởng chỉ là chết tại phía trước nhất, đại biến trước giờ một cái nhỏ dấu hiệu mà thôi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 85: Giáp Sĩ Phục Binh

Tô Trần cùng A Nô phóng ngựa ly khai khu rừng nhỏ mười dặm bên ngoài, rời Khung Lung Sơn trước mắt, đi tới Thái Hồ vùng ven đi tới. Tại Thái Hồ giáp ranh, cũng không cần phải lo lắng lại bị người hoài nghi đi lên, mới dần dần làm cho hai con tuần mã chậm lại.

Tô Trần cảm giác hôm nay có chút xúi quẩy.

Tới đây Khung Lung Sơn vốn là giải sầu hít thở không khí, không nghĩ tới lại gặp được Thanh Hà đạo trưởng cùng Đinh Thập Tam tại thông đồng cái gì chuyện bí ẩn tình, hồng mất hào hứng.

Nhưng mà, lần này giết Thanh Hà đạo trưởng, coi như là giải quyết xong hẳn một cọc chuyện cũ năm xưa.

Rút cuộc không cần lo lắng Thanh Hà đạo trưởng thông phi bằng chứng.

"Khung Lung Sơn có chút nguy hiểm, chúng ta ngay tại Thái Hồ bên cạnh dạo chơi, bên này thủy thảo um tùm, cảnh sắc không tệ, người cũng ít, thích hợp rảnh rỗi du ngoạn. Cùng sắc trời chậm chút, đi dạo mệt mỏi, liền đánh mấy cái con vịt nước đi Tư Khẩu trấn tìm a Sửu, đồng lửa nấu cơm dã ngoại!"

Tô Trần nghĩ đến hiện tại đi Tư Khẩu trấn còn là quá sớm, liền hướng A Nô nói ra.

"Cũng tốt!"

A Nô tiểu thư nhẹ nhàng linh hoạt gật đầu.

Khung Lung Sơn kỳ thật khoảng cách Thái Hồ cũng không xa, phía tây chân núi liền được hàng xóm Thái Hồ.

Mà đại Sơn Nam trước mặt dưới chân, thì là một cái trấn nhỏ Tư Khẩu trấn, là lân cận Thái Hồ phần hoa thôn trấn, cư trú được rất nhiều lấy đánh cá mà sống ngư dân.

Hai người cười ngựa, tại Thái Hồ bên cạnh bước chậm.

Xa xa sóng xanh nhộn nhạo Thái Hồ bờ, bụi cỏ lau từng liên miên hơn mười dặm, ngẫu nhiên có một hai con con vịt nước vượt tươi đẹp cánh theo cỏ lau chỗ kín bay lên.

Càng đi về phía trước, chung quanh yên tĩnh im ắng, có chút đẹp và tĩnh mịch.

Hai người cười tuần mã ở bên hồ con đường nhỏ đi bộ được.

A Nô đi ở phía sau, đôi mắt đẹp thỉnh thoảng lóe vẻ do dự, nghĩ đến có nên hay không cùng Tô Trần nhắc lại một cái trước đó nàng muốn nói Cô Tô thành hoa khôi đại hội sự tình.

Bởi vì lúc trước tại khu rừng nhỏ thời điểm, lời của nàng mới nói ra một nửa, kết quả bị Thanh Hà đạo trưởng, Đinh Thập Tam một chuyện tiếp quấy rầy, cũng không kịp nói tí mĩ.

Nàng đang muốn mở miệng.

Tô Trần đột nhiên lộ ra cảnh giác sắc mặt, một tay ghì chặt dây cương, làm cho ngựa dừng lại, hướng A Nô hơi hơi đưa tay, làm cho tuần mã đình chỉ đi về phía trước.

Không đúng!

Vùng này bụi cỏ lau trong thủy thảo dày đặc, tôm tép nhái nhép phong phú, là vệt trời thích nhất kiếm ăn chi địa, làm sao sẽ như thế yên tĩnh?

Ngoại trừ tiếng gió cùng con ếch thanh âm, dường như thiên địa đều tĩnh mịch bình thường, không thấy một cái con vệt nước tại ven hồ đi chơi dật.

Tô Trần lập tức nhạy cảm cảm thấy, tại phía trước trên trăm trượng bên ngoài, một mảnh rậm rạp bụi cỏ lau ở chỗ sâu trong, có một cổ mãnh liệt uy thắt chặt sát phạt chi khí.

Tô Trần thần sắc lập tức biến đổi.

Áp lực này cũng không phải là giang hồ tông sư cao thủ lăng lệ ác liệt áp lực.

Mà là cuồn cuộn như mây, bốc lên như nước thủy triều, vô cùng phạm vi lớn nghiêm túc sát khí ngưng tụ thành đoàn, bao phủ phía trước vài dặm phạm vi bụi cỏ lau.

Có cái gì kinh khủng đồ vật, ẩn thân tại bụi cỏ lau bên trong?

Tô Trần sắc mặt kinh hãi, đánh cho một cái chó có lên tiếng thủ thế, làm cho A Nô tại nguyên chỗ dừng lại, bản thân một mình cười Thanh Tông Mã, chậm rãi đến bụi cỏ lau phương hướng hơi chút nhích tới gần một ít.

Hắn buông ra cảm giác của mình lực lượng, hướng tầm hơn mười trượng chỗ sâu cỏ lau ở chỗ sâu trong tìm kiếm.

Cái này tìm tòi phía dưới, cả kinh hắn hít một hơi lạnh khí, thiếu chút nữa đã nghĩ thúc ngựa liền đi.

Hắn mơ hồ có thể cảm giác đến, thành mảnh thành mảnh người mặc sáng rõ áo giáp, đao trong tay cung súng ống tinh nhuệ giáp sĩ, tại cỏ lau ở chỗ

sâu trong khoanh chân mà ngồi, hoặc cương mãnh uy vũ, hoặc bừa hãn lạnh lùng, lạnh lẽo xơ xác tiêu điều, gác giáo chờ địch.

Cái mảnh này vài dặm phạm vi bụi cỏ lau ở chỗ sâu trong, lặng ngắt như tờ.

Ít nhất không dưới mấy Thiên Giáp sĩ, hồn nhiên lặng im, như ẩn núp hồ báo mãnh thú, tản ra tầm mắt không cách nào thấy xơ xác tiêu điều sát khí. Không có bất kỳ con vịt nước, chim Tước, có can đảm tới gần nơi này mảnh bụi cỏ lau.

"Tinh nhuệ giáp sĩ, triều đình quan binh? !"

Tô Trần trong đầu, hiện lên một đạo kinh người ý niệm trong đầu.

Mấy nghìn tên giáp sĩ im hơi lặng tiếng tiềm phục tại Thái Hồ bên cạnh bụi cỏ lau bên trong, ngoại trừ tinh nhuệ triều đình quan binh, những người khác tuyệt không pháp làm được.

Cho dù là Ngô quận bốn đại bang phái tinh nhuệ nhị lưu đệ tử, mặc dù cá nhân võ lực cường đại, nhưng từ trước đến nay tản mạn, làm không được như thế trăm mặc cùng kỷ luật sâm nghiêm.

Càng không phải là Cô Tô thị trấn những cái kia tản mạn nha dịch, thành dinh có thể làm được, bọn hãn cái kia phù hợp cả lơ phất phơ xấu du côn dạng, không thể so với thổ phỉ kỷ luật mạnh bao nhiêu, nhiều lắm là ức hiếp một cái bình dân dân chúng.

Loại này triều đình tinh nhuệ giáp sĩ, dù là chỉ vện vện có là một nghìn số lượng, trang bị áo giáp cùng đao thuẫn cường cung, cũng đủ làm cho một cái không hề có chuẩn bị trung đẳng bang phái, trong vòng một đêm triệt để bị diệt.

Cái này ba Thiên Giáp sĩ tinh binh, đủ để cùng Ngô quận tứ đại bang thực lực đánh đồng.

Thế nhưng là, Tô Trần trước đó chỉ nghe mà nói Khung Lung Sơn có một trận Tịch Bát đoạn sẵn sẵn cùng giang hồ đại hội, cũng không nghe được bất cứ tin tức gì, mà nói sẽ có một nhóm lớn tinh nhuệ quan binh tham dự trận này giang hồ đại hội.

"Tiền nhiệm Ngô quận Thái Thú, tại vây quét Cự Kinh bang thời điểm chiến bại, tổn thất Ngô quận bên trong đại lượng quan binh, Ngô quận bên trong binh lực đã sớm hư không, đã sớm co rút không xuất binh lực lượng đã đến."

"Cái này ba Thiên Giáp sĩ tinh binh đột nhiên xuất hiện ở nơi đây, chỉ sợ là bí mật theo bên ngoài quận điều tới đây, tất nhiên là tới chấp hành nhiệm vụ bí mật."

"Giang hồ hơn mười các đại tiểu phái tại Khung Lung Sơn Tịch Bát sẵn sẵn. Mà tại cái này Khung Lung Sơn dưới chân Thái Hồ bên cạnh, đã có lấy ngàn mà tính quan binh ẩn núp, bọn hã muốn làm gì? ! Chẳng lẽ, đêm nay, sắp có một trận đại chiến muốn bộc phát? !"

Tô Trần hiện lên một Đạo Niệm đầu, toàn bộ người đều kinh hãi bắt đầu.

Hắn trước kia cảm giác, trận này Ngô quận giang hồ đại hội tổ chức có chút kỳ quặc, nhưng không biết vấn đề ra ở nơi nào.

Bởi vì Ngô quận tại qua trên trăm năm đều không có gì giang hồ đại hội, toàn bộ giang hồ bang phái chia rẽ, riêng phần mình tranh đấu không ngớt, chưa bao giờ hợp lực.

Nhưng lúc này đây, rồi lại vô duyên vô cớ đấy, từ Hàn Sơn chân nhân cùng Cô Tô huyện Vương Huyện lệnh liên thủ, cùng một chỗ hiệu triệu tổ chức cái này lần thứ nhất giang hồ đại hội.

Mà cái này giang hồ đại hội địa điểm đặt ở Khung Lung Sơn dưới chân Tư Khẩu trấn.

Ý vị này, mượn nhờ trận này Khung Lung Sơn sẵn sẵn cùng giang hồ đại hội danh nghĩa, tại không làm cho hoài nghi dưới tình huống, đã nhẹ nhõm đem trọn cái Ngô quận giang hồ hơn mười lớn nhỏ bang phái hơn vạn tên tinh nhuệ đệ tử, tất cả đều điều binh khiển tướng, tập kết đã đến Thái Hồ bên cạnh Tư Khẩu trấn khu vực.

Đồng thời, nơi đây lại điều động mấy nghìn triều đình quan binh, im hơi lặng tiếng ở giữa, mai phục tại Thái Hồ bên cạnh.

Cái này rõ ràng chính là tại minh tu sạn đạo (*giả bộ đã sửa xong con đường đang bị hư) hoạt động ngầm, chuẩn bị đánh một trận đại chiến!

"Cái này ba Thiên Giáp sĩ tinh binh, mai phục ở nơi này đều muốn đối phó người nào? Những thứ này quan binh, sẽ đối tham gia Ngô quận giang hồ đại hội tất cả đại bang phái động thủ?"

Tô Trần đầu óc nhanh chóng gấp suy nghĩ.

Nhưng cẩn thận phân tích xuống, cái này cũng không đúng.

Nơi đây mai phục ước chừng ba Thiên Giáp sĩ quan binh mặc dù không ít, nhưng muốn muốn diệt sạch Tư Khẩu trấn hơn vạn tên giang hồ đệ tử, vậy cũng tuyệt đối làm không được.

Thái Hồ xung quanh vùng này trong núi rừng, địa hình phức tạp, bất lợi với đại quy mô tác chiến, ba Thiên Giáp sĩ tinh binh cũng không chiếm diện tích lợi chi ưu, ngược lại thích hợp giang hồ đệ tử chém giết.

Huống hồ, quan binh cũng không đủ lý do, đối với Ngô quận đại Tiểu Giang hồ bang phái ra tay.

Ngày hôm nay bên dưới thế cục rung chuyển, lưu dân nổi lên bốn phía, triều đình đối với địa phương quản điều trị dần dần không còn chút sức lực nào. Quan địa phương phủ thậm chí vội vàng cần giang hồ bang phái lực lượng, tới bảo vệ địa phương trị an.

Thậm chí Ngô quận bốn đại bang phái một trong Thiên Ưng Môn, chính là triều đình quan phủ nâng đỡ bắt đầu nhanh vượt, tại Ngô quận bên trong hiệp trợ quan phủ ngăn được trên giang hồ thế lực khắp nơi.

Vì vậy triều đình quan phủ cùng Ngô quận giang hồ tất cả đại bang phái, luôn luôn chủ động giao hảo, gần nhất mấy chục năm cũng là bình an vô sự, lẫn nhau ở giữa không có lý do gì khai chiến.

Như vậy như thế điều binh khiển tướng, muốn đánh người nào?

Duy nhất hạ thủ mục tiêu, miêu tả sinh động!

Chiếm giữ tại Thái Hồ bên trong Ngô quận đệ nhất thủy phi đại bang phái "Cự Kinh bang", từ trước đến nay không phục quan phủ quản thúc, thậm chí cả gan làm loạn cướp bóc quan lương. Hắc đạo cùng bạch đạo đi lên bang phái, vì tranh đoạt tất cả huyện địa bàn, cũng từng sơi có xung đột.

Bất luận là triều đình quan phủ, còn là trên giang hồ bạch đạo bang phái, đều có đầy đủ lý do hướng Cự Kinh bang khai chiến, mượn nhờ lần này giang hồ đại hội cơ hội, tiêu diệt Cự Kinh bang!

Bọn này bí mật phái tới đây giáp sĩ, là tới vây quét Cự Kinh bang đấy.

Tô Trần nghĩ tới đây, không khỏi tâm thần chấn động, ghì Thanh Tông Mã, từ từ lui về phía sau, để tránh kinh động bên ngoài hơn mười trượng bụi cỏ lau bên trong giáp sĩ.

Cự Kinh bang chiếm giữ Thái Hồ đã lâu, tụ tập hơn vạn chỉ chúng thủy phi, sau cùng ưa thủy chiến, thực lực dị thường hùng hậu.

Trận chiến này một mở, nhất định là một trận huyết chiến, chỉ sợ Thái Hồ phạm vi mấy trong vòng trăm dặm, máu chảy thành sông.

A Nô cũng hiển nhiên cũng phát hiện Tô Trần sắc mặt không đúng.

Trên mặt của hắn rõ ràng lộ ra vẻ sợ hãi. Cho dù là trước đó, gặp được Thanh Hà đạo trưởng vị này nhất lưu thâm niên cao thủ thời điểm, cũng chưa từng từng có như thế vẻ khiếp sợ.

"Tô công tử, làm sao vậy?"

A Nô giảm thấp xuống thanh âm, thất kinh hỏi.

"Bụi cỏ lau trong có mấy ngàn tinh binh ẩn núp. Đi, nơi đây không thể lưu lại!"

Tô Trần thấp giọng nói, quay lại đầu ngựa liền đi.

A Nô sắc mặt lập tức trắng bệch, sợ tới mức không nhẹ, cưỡi ngựa theo sát ở phía sau.

Bọn hắn sợ tiếng vó ngựa quá mau, sẽ kinh động những cái kia tinh nhuệ giáp sĩ, cũng không dám đi vội, chỉ là từ bước rời xa.

Nàng đều kinh sợ bối rối, chân trước tại Khung Lung Sơn khu rừng nhỏ gặp được Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phỉ, chân sau tại Thái Hồ bên cạnh gặp được mấy ngàn quan binh ẩn núp. Cuối cùng làm sao vậy?

"Tô Trần ca ca, những thứ này quan binh là chuẩn bị muốn vây quét tại Tư Khẩu trấn trong tập kết giang hồ đệ tử sao?"

Nàng lo lắng hỏi.

Tô Trần lắc đầu, trầm giọng nói: "Không! Triều đình quan phủ thực lực bây giờ suy yếu, sẽ không theo Ngô quận bên trong bạch đạo bang phái trở

mặt. Thiên Ưng Môn chính là triều đình nâng đỡ bắt đầu nanh vuốt, có rất nhiều Thiên Ưng Môn đệ tử trên chân núi, quan binh sẽ không gây chiến.

Ba Thiên Giáp sĩ tại Thái Hồ bên cạnh ẩn núp, các đại nhỏ bang phái gần vạn tên đệ tử đêm nay tại Tư Khẩu trấn tập kết. Tư Khẩu trấn lân cận Thái Hồ, là tiến về trước Thái Hồ một cái trọng yếu bến đò. Quan phủ cùng giang hồ tất cả đại bang phái, đây là muốn liên thủ đối phó chiếm giữ tại Thái Hồ Cự Kinh bang!

Trước đó vài ngày, a Sửu mà nói, Cự Kinh bang cướp một đồng theo phía nam chuyển đến phương bắc quan lương, cái này rõ ràng chính là tạo phản. Chỉ sợ sẽ là chuyện này chọc giận triều đình, chuẩn bị điều binh khiển tướng, đồng thời liên thủ Ngô quận tất cả đại bang phái, cùng một chỗ tiêu diệt cái này cổ làm hại Ngô quận mấy chục năm thủy phi họa lớn."

Tô Trần đem gần nhất phát sinh một ít chuyện liên tưởng tới tới, suy đoán nói ra. Chỉ có cái này phỏng đoán, mới có thể đem trước mắt loại loại tình huống, nói được thông.

"Đây chẳng phải là muốn đánh một trận đại chiến?"

A Nô sắc mặt trắng bệch.

"Không sai! Những thứ này quan binh mai phục tại trong bụi lau sậy, nơi đây ẩm ướt nặng, bọn hãn không có khả năng ở chỗ này ẩn núp quá lâu. Sớm nhất đêm nay, chậm nhất nhưng mà ngày mai rạng sáng, nhất định cùng Cự Kinh bang phát động một trận tập kích cuộc chiến.

Nơi đây đã vô cùng không an toàn, ta trước hộ tống người hồi Cô Tô thị trấn! Cô Tô thị trấn cách đây Thái Hồ xa một chút, có nha dịch trông coi thành trì, càng thêm an toàn. Người hồi Cô Tô thị trấn, chiến sự dấy loạn trước đó, nghìn không được ra lại thành!"

Tô Trần trầm giọng nói.

Hai người khoảng cách Thái Hồ xa xôi rồi, lúc này mới tại trên quan đạo giục ngựa chạy vội, chạy tới Cô Tô thị trấn.

Tô Trần đưa A Nô đoạn đường, chạy đi hơn hai mươi dặm đã đến một cái chủ trên quan đạo, mắt thấy phương xa vài dặm chính là Cô Tô thị trấn, đã vô cùng an toàn rồi.

"A Sửu còn trên chân núi đâu rồi, tranh thủ thời gian gọi hản trở về!"

A Nô tiểu thư gật đầu, vội vàng nói.

"Không sao, ta một hồi trở về tìm hản, khuyên hản trở về!"

Tô Trần làm cho A Nô tự hành trở về thành, lúc này mới quay đầu, giục ngựa chạy vội chạy tới Khung Lung Sơn. A Sửu theo sau Hàn Xu cùng chúng Thiên Ứng Môn đệ tử, giờ phút này đang tại Khung Lung Sơn sẵn bản, chỉ là không biết người ở nơi nào.

Gió giật trước lúc bão về, một mảnh nồng đậm mây đen, đã dọc theo Khung Lung Sơn, Tư Khẩu trấn khu vực, vây quanh Thái Hồ, hiện lên áp đỉnh xu thế.

Tô Trần thần sắc ngưng trọng, hản căn bản không cách nào dự đoán, trận này sắp bộc phát mây đen áp đỉnh giang hồ đại phong bạo, người nào nắm chắc thắng lợi trong tay, người nào sẽ thất bại thảm hại.

Nhưng mà a Sửu là hản duy nhất hảo huynh đệ, nhưng là không có khả năng gặp chuyện không may!

NGÃ THỊ TIÊN PHẠM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 86: Khuyên Bảo Không Được

Tô Trần giục ngựa chạy như bay, tìm lần toàn bộ Khung Lung Sơn mạch đi tìm a Sửu.

Nhưng mà Khung Lung Sơn mạch phạm vi mấy trăm dặm, sơn lĩnh đường hẹp quanh co vô số, chạy đã hơn nửa ngày tìm không thấy a Sửu, Hàn Xu cùng chúng Thiên Ưng Môn thanh niên cao thủ bóng dáng.

Tô Trần mắt thấy đã nhanh sắc trời dần dần ảm đạm xuống, đã nhanh lúc chạng vạng tối, không thể không buông tha cho trong núi tìm tòi.

Vốn là tại Khung Lung Sơn đi lên săn bắn Ngô quận tất cả đại bang phái các đệ tử đều lần lượt bắt đầu xuống núi, tiến về trước Thái Hồ bờ Tư Khẩu trấn tập kết, chuẩn bị tại đó đóng quân một đêm.

Tô Trần nghĩ đến có thể tại Tư Khẩu trấn bên trong tìm được a Sửu, liền đến thị trấn nhỏ mà đi.

Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, đêm nay lúc này đang tại Tư Khẩu trấn tổ chức.

Đương nhiên, chính thức dự thính trận này giang hồ đại hội đấy, chỉ có Vương Huyện lệnh, Hàn Sơn chân nhân, cùng với Ngô quận lớn nhỏ bang phái bang chủ, rất nhiều cao tăng nhân vật đầu não.

Còn lại chúng bang phái tinh nhuệ các đệ tử thì tại Tư Khẩu trấn bên trong, riêng phần mình bang phái nơi đóng quân, tổ chức đồng lửa tiệc tối, đồ nướng thu hoạch con mồi, ăn mừng Tịch Bát.

Tô Trần đi đến Tư Khẩu trấn, nghe ngóng Thiên Ưng Môn đệ tử nơi ở tạm thời. Các bang phái đệ tử đều là tại trong tiểu trấn tách ra đóng quân, tụ tập cùng một chỗ, phi thường náo nhiệt.

Tô Trần rất nhanh thăm dò được tin tức, trong trấn vài toà thấp bé nhà nông đất viển dân trạch, đúng là Thiên Ưng Môn nơi ở tạm thời.

...

Thiên Ưng Môn nơi ở tạm thời.

Liễu Đại tổng quản, thiếu môn chủ Hàn Xu, a Sừu, cùng với mấy trăm tên Thiên Ưng Môn tinh nhuệ đệ tử, chính vây quanh vài toà đồng lửa chuyện trò vui vẻ, đồ nướng được thịt heo.

A Sừu tại trong núi lớn săn giết một đầu con nai cùng mấy cái thỏ rừng, gà rừng, thu hoạch tương đối khá.

Hắn từ theo được Hàn Xu mời tham gia hôm qua tiệc tối sau đó, tại Thiên Ưng Môn coi như là danh khí thanh niên cao thủ, tại chúng thanh niên võ giả túm tụm bên dưới, trong đám người đang lúc ngồi, tại bên cạnh đồng lửa đồ nướng được thịt mỡ, đàm tiếu giang hồ chuyện lý thú.

"Đến, a Sừu, cho người một khối nướng chín lợn rừng chân thịt, hương cháy mỡ rồi, lại xóa sạch một chút hương cay đồ gia vị là được."

Hàn Xu cắt một khối tốt nhất lợn rừng chân, đưa cho a Sừu.

"Tạ đại tiểu thư."

A Sừu cười tiếp nhận cái kia lợn rừng chân thịt heo, nói ra.

Liễu Đại tổng quản ở bên cạnh nhìn xem, cảm thấy vui mừng.

Kỳ thật lôi kéo Môn Nội Đệ Tử nhân tâm, nhất là bản hàn xuất thân tinh anh đệ tử, cũng không khó, nặng tại lấy trong lòng thổ lộ tình cảm.

A Sữu là môn chủ tự mình nhìn trúng, chuẩn bị lưu lại cái Hàn Xu đại tiểu thư với tư cách tâm phúc lực cánh tay thanh niên nhân tài.

Hắn và môn chủ cũng sẽ không đi tận lực lôi kéo a Sữu.

Nhất định phải Hàn Xu vị này thiếu môn chủ tự mình đi lôi kéo, gia tăng ân huệ, mới có thể trở thành nàng tay của mình lực lượng, thậm chí là tâm phúc tử sĩ.

Hàn Xu đại tiểu thư coi như là lĩnh ngộ nhanh, một khối thịt nướng nhìn qua không có ý nghĩa, nhưng lôi kéo nhân tâm chính là như một phương pháp, lâu ngày dần dần đắc nhân tâm. Hay không bên dưới môn hạ đệ tử không chịu bán mạng, dù có nhiều hơn nữa cao thủ nhất lưu, tại thời điểm mấu chốt cũng là công dã tràng.

A Sữu chính đại cà lăm được thơm ngào ngạt chảy mỡ nướng lợn rừng thịt, đột nhiên thoáng nhìn, Tô Trần xuất hiện ở đất viện cửa ra vào, vội vàng mừng rỡ lớn tiếng mời đến Tô Trần, quá khứ cùng mọi người ăn thịt nướng.

Đã thấy, Tô Trần hướng hắn dùng một cái ánh mắt.

A Sữu sững sờ, biết rõ Tô Trần có chuyện tìm hắn, vội vàng đứng lên, cùng theo Tô Trần đi vào đất ngoài viện, vắng vẻ góc tối không người.

Tô Trần cảm giác lực dò xét một cái chung quanh, cũng không có người tại phụ cận nghe trộm, lúc này mới thần tình ngưng trọng thấp giọng nói: "A Sữu, đêm nay xảy ra đại sự, Thái Hồ phụ cận lập tức muốn đánh trận chiến rồi, chúng ta trước rút về thị trấn, tránh đi cái này trận phong bạo."

"Khai chiến? Ai muốn khai chiến. . . Bây giờ không phải là tại qua Tịch Bát, tổ chức giang hồ đại hội sao?"

A Sửu nghe xong có chút kinh ngạc, hướng bốn phía nhìn quanh.

Tư Khẩu trấn tụ tập Ngô quận lớn nhỏ bang phái hơn vạn tên giang hồ đệ tử, tùy ý có thể thấy được đồng lửa trùng trùng điệp điệp, vui chơi bầu không khí. Chúng bang phái các đệ tử tại Khung Lung Sơn sẵn bản thu hoạch không nhỏ, chính vui vẻ tổ chức đồng lửa tiệc tối, nướng thịt nướng ăn.

Huống hồ hôm nay còn là Tịch Bát đoạn, là trọng đại khánh tiết. Bất kể là Cô Tô thị trấn, còn là cái này Tư Khẩu trấn, đều là nhất phái tường hòa náo nhiệt, không có chút nào bất luận cái gì muốn khai chiến không khí khẩn trương.

"Cái này nói rất dài dòng rồi. . ."

Tô Trần bất đắc dĩ, đành phải đưa hân cùng A Nô tại Khung Lung Sơn dưới chân khu rừng nhỏ đi dạo, rồi lại gặp được Thanh Hà đạo trưởng cùng thủy phi Đinh Thập Tam. Không bao lâu, lại tại Thái Hồ bờ phát hiện mấy nghìn tên ẩn núp triều đình tinh nhuệ giáp sĩ, nói ngắn gọn, cùng a Sửu nói một lần.

Trận này Ngô quận giang hồ đại hội mục đích, bị Tịch Bát vui mừng bầu không khí, che giấu vô cùng tốt.

Nhưng mà Thái Hồ bên cạnh bụi cỏ lau bên trong ẩn núp mấy nghìn tên giáp sĩ, cái này dấu hiệu cường thịnh trở lại mãnh liệt nhưng mà, có nghĩa là lấy Ngô quận tứ đại bang cầm đầu giang hồ bang phái cùng triều đình quan phủ, thừa cơ sắp đối với Cự Kinh bang phát động một trận tập kích cuộc chiến.

Hơn nữa, lấy Tô Trần phỏng đoán, trận chiến này thời gian đã vô cùng gần, có lẽ ngay tại đêm nay sẽ triển khai hành động, mượn nhờ Tịch Bát đoạn che giấu, trình độ lớn nhất giảm xuống Cự Kinh bang tính cảnh giác.

A Sữu ngậy người nửa ngày, giờ mới hiểu được tới đây.

A Sữu không sợ hãi chút nào, ngược lại trong mắt hết sạch đại phóng, máu nóng đều tại sôi trào, lôi kéo Tô Trần cánh tay, kích động nói:

"Nói như vậy, chúng ta đêm nay muốn cùng Cự Kinh bang những cái kia thủy phi khai chiến? Cự Kinh bang thủy phi làm nhiều việc ác, đây chẳng phải là giết bọn hăn thời cơ tốt nhất sao? !

Trần ca nhi, cái này đúng là chúng ta huynh đệ tại Ngô quận giang hồ, dương danh lập vạn cơ hội thật tốt a. Chỉ bằng huynh đệ chúng ta hai người nhất lưu thân thủ, đấu tranh anh dũng, ít nhất có thể chém giết mấy trăm thủy phi! Mỗi giết một cái thủy phi, đây chính là đều có thể bắt được quan phủ tuyệt bút phần thưởng ngân đấy.

Nếu có thể ở trận chiến này lập nhiều công lao lớn, nói không chừng còn có thể một lần hành động tấn chức bang phái chính giữa cao tầng, trở thành toàn bộ Ngô quận tiếng tăm lừng lẫy đại hào khách."

Tô Trần không khỏi cười khở.

Bang phái đại quy mô chém giết dùng binh khí đánh nhau, đây cũng không phải là trên giang hồ một chọi một đơn đả độc đấu, trước đánh thắng một hai cái coi như là thắng.

Tại vô biên vô hạn trên chiến trường, ngàn vạn quan binh, giang hồ đệ tử, đám thủy phi chém giết hỗn chiến, đao kiếm mũi tên không có mắt, cá nhân võ lực có thể triển khai chỗ trống rất nhỏ.

Cho dù là giết năm cái, mười cái cường địch, một khi bản thân chân khí kiệt lực cũng sẽ bị giết lại, tất cả công lao cùng chiến tích chính là công dã tràng.

Càng lớn đến, tại phô thiên cái địa loạn thương, loạn dưới tên, cao thủ nhất lưu cũng chưa chắc so với nhị tam lưu võ giả tốt hơn chỗ nào, đều bị bắn thành tổ ong vò vẽ.

Hay hoặc là, lâm vào địch quân hơn mấy trăm ngàn tính trọng binh trong vòng vây, xung phong liều chết không xuất ra đi, hao hết một thân chân khí mà chết.

Tại loại này đại quy mô trên chiến trường, chết phương thức nhiều lắm, thậm chí cả nghĩ cũng nghĩ không đi ra, cái chết làm cho người khó có thể tin.

Mà so với những thứ này, càng thêm kinh khủng là, tùy thời có thể sẽ gặp được Ngô quận bảy Đại Tông Sư cảnh cao thủ. Bị nhất đại tông sư nhìn chăm chăm vào, giết chết, có tính không là một loại vinh hạnh?

Đây cũng là sau cùng làm Tô Trần cảm thấy lo lắng lo lắng một loại chết kiểu này.

Tô Trần cũng không cảm thấy, mình ở đối mặt bảy Đại Tông Sư thời điểm, có bao nhiêu phần thắng.

Thực lực của hắn bây giờ, nhiều lắm là xếp hạng bảy Đại Tông Sư cuối cùng.

"A Sừ, trận này quét sạch toàn bộ Ngô quận đại chiến, dị thường nguy hiểm. Ngô quận hết thảy lớn nhỏ bang phái, triều đình quan phủ, Cự Kinh bang, thậm chí ngay cả từ trước đến nay không hỏi qua giang hồ thị phi Hàn Sơn đạo quán, tất cả đều cuốn tiến trận này đại phong bạo trong đã

đến. Không có ta và người trong tưởng tượng đơn giản như vậy, không cần thận, chính là đã chết!"

Tô Trần nghĩ đến Thái Hồ bên cạnh bụi cỏ lau, những cái kia ẩn núp tình nhuệ giáp sĩ, đến nay lòng còn sợ hãi.

"Ta biết rõ! Những thứ này ta toàn bộ cũng biết!"

A Sữu hốc mắt đỏ bừng, thần tình không nói ra được kích động, nói: "Thế nhưng là! Trần ca nhi người đã quên sao? !"

"Năm đó lạnh đông lạnh tháng chạp, chúng ta đói khổ lạnh lẽo, nghèo rớt mùng tơi, tại củi lửa phòng ăn trong khách sạn những cái kia canh thừa lạnh cơm, tại cây lúa trong bụi cỏ đông lạnh phát run, theo cái kia nóc nhà lỗ thủng nhìn qua đêm khuya tình không, chúng ta đã nói những gì?"

Ngày đó trong đêm, chúng ta cũng đã nói, tuyệt không nếu khách qua đường đường xếp bằng gỗ tiểu hỏa kế như vậy mỗi ngày bị đánh bị mắng, thấp kém sinh hoạt. Muốn trên giang hồ hợp lại ra một cái trở nên nổi bật, tươi đẹp Phú Quý tiền đồ! Mặc kệ quá mức đau khổ, rất khó, đều muốn tôi luyện ra một cái đầu tới.

Ngày đó, chúng ta dứt khoát ly khai Thiên Ưng khách sạn, ôm vô cùng khát vọng cùng chờ mong, đi tìm nơi nương tựa Dực Vương Bang, Thiên Ưng Môn. Trên đường thời điểm, lại là nói như thế nào?

Người quên ước định của chúng ta sao? !

Chúng ta đã từng nói qua, muốn cùng một chỗ kết bạn mới bước chân vào giang hồ, thống khoái uống rượu miệng lớn ăn thịt, muốn danh dương thiên hạ, trở thành danh chấn thiên hạ đại anh hùng!

Chiến tranh đương nhiên là có nguy hiểm, nhưng mà Phú Quý cho tới bây giờ hiểm chính giữa cầu. Những năm này, ta mỗi ngày dốc sức liều

mạng khổ tu bốn năm canh giờ, chờ đợi chính là như vậy một ngày đã đến. Coi như là tại Thiên Ưng Môn, mỗi ngày đi gánh phân làm khổ dịch, mỗi ngày chịu đựng Vương thiếu chương quây đánh, ta cũng cắn răng không chịu đi.

Hiện tại, thực lực của chúng ta đã là giang hồ nhất lưu cao thủ đứng đầu, so với khách sạn tiểu hỏa kế mạnh mẽ gấp trăm ngàn lần, thời điểm này ngược lại sợ đầu sợ đuôi, không dám lại đi đánh một trận? !

Ta cũng không bắt buộc, người cùng đi với ta trên chiến trường mạo hiểm.

Những năm này, ta mỗi ngày trong đêm đều tại khát vọng, đều tại mong mỗi ngày hôm nay. Cái này giang hồ, liền là của ta hành trình, cũng là ta a Sữu kết cục.

Ta a Sữu đã từng nhìn trời phát qua thề, nhất định phải trở thành đại hào hiệp, đại anh hùng, nếu không ta chết không nhắm mắt. Đầu có trở thành danh chấn thiên hạ đại anh hùng, ta mới có thể kiếm được rất nhiều bạc. . . Đủ nhiều bạc!"

A Sữu kích động nói qua, trong mắt bắt đầu khởi động được kỳ quang, vô cùng kiên định.

Tô Trần trầm mặc nhìn xem a Sữu.

Hắn lại thế nào quên mất rồi, cái kia lạnh đông lạnh tinh không. Lại thế nào quên được rồi, ngày ấy tìm nơi nương tựa giang hồ lúc ước định.

Chỉ là, mấy năm qua này, tâm tư của hắn đều tại cái kia cuốn thần bí 《Tiêu Diêu Du》 ngọc giản tiên trên sách, tu luyện 《Phù Du Thiên》 tiên huyền, thu thập các loại rải rác Linh tài liệu, muốn vạch trần cái kia thần kỳ tân thế giới cái khăn che mặt.

Tự nhiên, hắn đối với Ngô quận trên giang hồ danh vọng cũng không lớn mưu cầu danh lợi, vô tâm đi lẫn vào giang hồ phân tranh, đối không muốn bốc lên đi lên nguy hiểm tính mạng tham dự trận này giang hồ đại chiến.

Nếu không phải bởi vì hai ngày này là Tịch Bát, Dưộc Vương trong sơn trang phi thường náo nhiệt, hắn mắt thấy phía dưới, nhớ nhà người, trong lòng thương cảm, mới đến đây Cô Tô thị trấn náo nhiệt trong đám người giải sầu.

Chỉ sợ đêm nay, hắn chỉ sợ căn bản sẽ không xuất hiện tại Thái Hồ bờ.

A Sừu có giấc mộng của mình, tín niệm cùng kiên trì, làm sao có thể khuyên được hồi tâm chuyển ý!

Tô Trần thở dài một hơi, gặp a Sừu bộ dạng này sắc mặt kích động đỏ bừng thần tình, biết rõ khuyên không được.

"Ta chỉ hỏi người một câu cuối cùng. . . . Từ xưa chinh chiến, ít có có thể còn. Nếu như người chết trận, chị của người làm sao bây giờ?"

Tô Trần nhìn xem a Sừu ánh mắt, chăm chú hỏi.

Hắn không ở a Sừu trước mặt, đi xách việc này.

Đó là a Sừu từ nhỏ đến nay, khó khăn nhất qua cực kỳ bi ai chuyện thương tâm.

Nhưng mà lần này, hắn phải hỏi.

A Sừu nghe vậy, thần tình cứng đờ, thân thể tại hơi hơi run rẩy, trong ánh mắt toát ra khó nén đau buồn tình cảnh cùng mê mang, không biết nên làm sao bây giờ.

"Trần ca nhi, thanh lâu vô cùng quá mức quy củ, người không biết. Chỗ kia tiến vào, liền ra không được. Trinh nữ xuất hiện ở các trước đó, chỉ có

một lần cơ hội, có thể chuộc thân. Cái kia chính là tại nàng muốn lấy chồng đêm hôm đó, tại nàng sau cùng cũng nổi danh cái ngày đó. . . Đi theo tất cả mọi người tranh, dùng cao nhất giá tiền, đem nàng chuộc đi ra. Nếu bỏ lỡ, sẽ thấy cũng không có cơ hội rồi.

Ba ngày sau, tại Cô Tô thành có một trận tụ tập Ngô quận hơn một trăm nhà thanh lâu long trọng hoa khôi đại hội, hết thảy muốn lấy chồng trinh nữ, cũng sẽ ở cái kia hoa khôi trên đại hội xuất hiện. Mấy ngày nay, đã là ta cuối cùng thời gian cơ hội. Thế nhưng là, ta bây giờ còn là không có tiền.

Nếu như ta trước đây, không thành được danh chấn giang hồ đại hào khách, đại anh hùng, một lần kiếm chưa đủ cái này một số lớn bạc, cuối cùng cũng chuộc không xuất ra nàng. . . Cái kia, chết cũng không chết, có cái gì khác nhau chứ?"

A Sừ nói qua, trắng bệch bờ môi đang run rẩy, bi thương ánh mắt nhìn qua Tô Trần hỏi.

Tô Trần trong lòng chấn động, đóng mở được miệng, lại nói không nên lời nửa cái khuyên chữ tới.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 87: Song Phù Nơi Tay

A Sửu trong lòng ý đã quyết, khuyên không quay đầu rồi.

Tô Trần cũng không nói thêm lời khuyên hăn trở về lời nói, dùng sức vỗ a Sửu đầu vai, từ trong lòng đào làm ra một bộ được tán bao, nhét tại hăn trong tay.

"A Sửu, đây là 'Tụ Công Tán' ! Vốn là một mặt phụ tá cường hóa chân khí được đi bộ, ba tháng ở trong chia làm mười lần phục dụng, nhưng là cường hóa nhất lưu cảnh giới tu vi. Ta tại Dược Vương sơn trang tìm đến một phần đơn thuốc, suy nghĩ cho người nhanh hơn tăng lên tu vi. Nhưng hiện tại xem ra, sợ là không còn kịp rồi.

Dược này đi bộ còn có cái khác đặc thù cách dùng, nếu như duy nhất một lần phục dụng xuống dưới, có thể tại mười hai canh giờ ở trong, làm cho nội công tăng nhiều năm thành!

Người đã là nhất lưu trung kỳ cảnh giới cao thủ. Ăn vào dược này đi bộ, nội lực có thể thời gian ngắn tăng nhiều bức, đủ để so ra mà vượt những cái kia đứng đầu nhất lưu hậu kỳ cao thủ. Trước người đừng gặp được tông sư cao thủ, có lẽ là tự nhiên bảo vệ lực lượng.

Nhưng mà mạnh như vậy ăn vào, cũng sẽ có cái tác dụng phụ, qua mười hai canh giờ sau đó, Tụ Công Tán dược lực qua, nữa sẽ lâm vào suy yếu, tu vi tại trong mấy ngày rớt xuống hơn năm thành.

Vì vậy, người đang ở đây khai chiến trước đó, uống nữa nước ăn vào này Tụ Công Tán. Một khi qua tám chín canh giờ, nghìn vạn không được mạnh

mẽ chống đỡ, lập tức rời xa chiến trường, chờ suy yếu qua."

Tô Trần dặn dò.

"Tốt, ta nhớ kỹ rồi!"

A Sừu thu lại tâm tình, thận trọng gật đầu, đem bộ dạng này tụ họp thuật được đi bộ nhận lấy, nói: "Trần ca nhi, cái này được tán sớ là rất quý. Những năm này, cũng nhiều thiếu người giúp ta pha chế những phương thuốc kia, ta mới tu luyện cho tới bây giờ thực lực này. Ta thiếu nợ người nhiều lắm!"

"Đừng nói như vậy, chúng ta là huynh đệ! Nếu không phải người tiếp tế ta một chút, ta chỉ sợ chết đói đầu đường. Lúc trước hẹn ước, ta học Được Thuật, người tu võ kỹ, huynh đệ chúng ta cùng một chỗ mới bước chân vào giang hồ, dương danh thiên hạ. . . . Nhưng hôm nay, ta rồi lại vô tâm tại giang hồ, là ta không có thể làm được ước định."

Tô Trần lắc đầu nói.

A Sừu không khỏi nhếch miệng, cũng không ngại, nói: "Ta nhìn ra được, Trần ca nhi mấy năm này cũng là tâm chí không trên giang hồ, tất cả đều bận rộn chuyện của mình người, cũng không muốn đi tranh danh đoạt lợi. Trên giang hồ sự tình, người cũng không để tâm. Nhưng mà ta với người không giống nhau, ta a Sừu chính là một cái giang hồ tục nhân, chỉ muốn dương danh thiên hạ, kiếm được rất nhiều rất nhiều bạc, đi thực phát hiện mình tâm nguyện!"

A Sừu một đôi kiên định trong mắt, lóng lánh quang huy, vô cùng khát vọng.

Hắn khát vọng giang hồ thành danh, đi thực hiện hãn mớ ước lúc còn nhỏ cùng nguyện vọng. Tại trong mắt người khác khả năng không đáng giá nhắc tới, nhưng mà với hắn mà nói, đây là suốt đời tâm nguyện.

Hắn mới như thế chờ mong, có thể tại đây trận sắp bộc phát đại chiến ở bên trong, trở thành Ngô quận giang hồ vạn chúng chú mục chính là anh hùng.

Tô Trần nhìn xem a Sữu trong ánh mắt khát vọng, nhẹ gật đầu.

Hắn suy nghĩ một chút, cảm thấy một bộ "Tụ Công Tán" cũng không thể bảo vệ a Sữu chu toàn, vẫn chưa được. Vạn nhất a Sữu lâm vào Cự Kinh bang lớp lớp vòng vây quả bất địch chúng, lấy nhất lưu hậu kỳ thân thủ, cũng giống nhau hung hiểm dị thường.

Tô Trần lại từ trong lòng lấy ra một tờ kim giáp lực sĩ Linh phù tới, nhét tại a Sữu trong tay, thấp giọng nói: "A Sữu, đạo này bùa hộ mệnh, người tàng trong ngực. Một khi không cẩn thận lâm vào nặng vây khốn, gặp được hắn phải chết cuộc chiến mà nói, lập tức xé mở này Linh phù. Có này Linh phù hộ thân, nhưng là giúp người giết ra lớp lớp vòng vây, bỏ trốn mất dạng!"

"Đây là vật gì, Hàn Sơn đạo quán bùa hộ mệnh? Đạo quán bùa hộ mệnh thế nhưng là rất quý, vài hai mới có thể mua được một tờ, hơn nữa cũng vô dụng. Người như thế nào cam lòng tiêu cái này tiền tiêu uống phí mua cái này? . . . Không phải là người ba năm trong đêm, theo đạo quán thuận tay lấy ra a? !"

A Sữu cầm lấy cái này ngó màu vàng phù lục, tò mò mở ra.

Hắn cũng không tin Hàn Sơn trong đạo quán bùa hộ mệnh có tác dụng gì, cũng liền lên một chút an ủi hiệu quả, căn bản không có gì dùng.

Nhưng hắn nhìn kỹ một cái, thần tình kinh ngạc bắt đầu, phát hiện cái này cái phù cùng Hàn Sơn trong đạo quán đạo sĩ phù lục, mơ hồ có chút bất đồng, cũng không nói lên được.

"Đừng hỏi nhiều, theo bên mình giấu kỹ, tận lực đừng để bên ngoài Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ chứng kiến trong tay người cái này ngó bùa hộ mệnh! Nhất định nhớ kỹ, gặp được lo lắng tính mạng thời điểm mới có thể xé mở, toàn lực đào tẩu, trước giữ được tính mạng quan trọng hơn!"

Tô Trần trầm giọng nói.

"Ân!"

A Sữu theo bên mình giấu kỹ bùa hộ mệnh, dùng sức gặt đầu.

Hắn cũng không biết cái này bùa hộ mệnh là vật gì, nhưng mà nếu như Tô Trần như vậy thận trọng nói rõ, hắn tự nhiên tin.

"Tốt rồi, a Sữu, ta có một cái chuyện trọng yếu phi thường, lập tức muốn đi làm. Đêm nay không biết lúc nào sẽ gặp chuyện không may, người ngàn vạn cẩn thận, gặp được chiến sự đừng xúc động! Hết thấy chờ ta trở lại tìm người."

Tô Trần dặn dò.

"Không có vấn đề! Ta lại không ngốc, còn sống mới có thể đem làm đại anh hùng, đã chết được kêu là anh linh. Ta đời này thật vất vả lăn lộn thành cao thủ nhất lưu, còn chưa có sống đủ!"

A Sữu vỗ bộ ngực, cười nói.

Tô Trần dặn dò xong, quả quyết xoay người mà đi. Dưới bóng đêm, hắn cười Thanh Tông Mã, theo Tư Khẩu trấn chạy vội đến hai mươi dặm bên ngoài Dược Vương sơn trang, đi làm một kiện quan trọng hơn sự tình.

...

Tô Trần đi đến Dược Vương sơn trang, trở lại Tạp Dịch Đường bản thân cư trú phòng nhỏ, lấy ra giấu ở xà ngang đi lên cất giấu hết thấy Linh tài

liệu, chuẩn bị đi suốt đêm chế tạo ra hoả phù.

Hắn hôm qua được Thiết Kiếm Môn Hàn Bình Sơn tặng cho một khối Xích Hỏa thạch, đã trù liệu đủ một bộ hỏa cầu phù Linh tài liệu.

Vốn hắn suy nghĩ Tịch Bát cũng không có gì chuyện quan trọng hơn, cũng không nóng nảy luyện chế ra hỏa cầu phù.

Nhưng mà hiện tại, phải lập tức nắm chặt thời gian luyện chế ra đã đến.

Tô Trần tại trong phòng nhỏ, trên bàn sách, đem bốn loại Linh tài liệu bày đặt chỉnh tề. Hai trương hoả sa Linh phù giấy, một chi hoả phù bút, một phương độ lửa nghiên mực.

Cùng với hôm qua tiệc tối đi lên, một Đại Tông Sư Hàn Bình Sơn triệu kiến hắn lúc, tặng đưa cho hắn một khối Xích Hỏa thạch.

Hắn đã trù đủ trọn vẹn bốn kiện hỏa hệ Linh phù tài liệu.

Tô Trần lúc này đem Xích Hỏa thạch, tại nghiên mực bên trong, cẩn thận nghiền nát chế thành Xích Hỏa tình cảnh chất lỏng.

Trong tay hắn đã có Kim giáp lực sĩ phù, có thể cung cấp cường đại lực phòng ngự. Cho dù là tông sư cảnh cao thủ, đều muốn phá vỡ lực phòng ngự, cũng là phi thường khó khăn.

Nhưng mà, hắn còn khuyết thiếu một loại để như trở bàn tay, không thể ngăn cản, đủ để uy hiếp được mặt khác tông sư tính mạng thủ đoạn công kích.

Tô Trần lần này hấp thu lần trước vẽ Kim giáp lực sĩ phù nhiều lần thất bại kinh nghiệm giáo huấn, trước dùng một bộ bình thường tre bương phù giấy bút ngó, chiếu theo ngọc giản bên trong ghi chép đấy, hỏa cầu Linh phù bộ dáng, luyện một luyện tập cảm giác.

Hội chế trọn vẹn trên trăm ngó, chờ hẩn thành thạo đến có thể làm liền một mạch sau đó, cái này mới bắt đầu cầm lấy chính thức hoả phù bút, tại hoả giấy ráp đi lên, theo hồ lô vẽ cái muôi, thử vẽ hỏa cầu Linh phù.

Hẩn không có biện pháp đang bình thường trên trang giấy, đi vẽ chính thức Linh phù tới luyện tay nghề.

Bởi vì hoả phù ngòi bút vừa chạm vào cùng bình thường trang giấy, bình thường trang giấy căn bản không cách nào thừa nhận Xích Hỏa Thạch Mặc nước Hỏa Linh khí, rất nhanh liền đốt...mà bắt đầu.

Tô Trần hết sức chăm chú, cổ tay vững vàng như bàn thạch, bắt đầu vẽ tờ thứ nhất Hỏa Linh phù. Hỏa Linh phù khí tức dị thường cực nóng cùng tảo bạo, như là tại vẽ một đóa chập chờn thiêu đốt hỏa diễm, khổng chế lại có chút mất công.

Làm cho hẩn cảm giác hài lòng là, quả nhiên làm liền một mạch.

Tô Trần nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ sau nửa ngày, điều dưỡng tinh thần, cái này mới bắt đầu vẽ tờ hai ngó hỏa cầu Linh phù.

Rất nhanh, lần nữa thành công.

"Đã thành! May mắn!"

Điều này làm cho Tô Trần có chút kinh hỉ, thở một hơi dài nhẹ nhõm.

Hẩn cũng không rõ ràng lắm, loại này chế tạo phù xác xuất thành công, có tính không rất cao. Hay hoặc giả là, loại này Linh phù bản thân là so sánh chế thành đi ra đơn giản Linh phù.

Đáng tiếc, cứ như vậy hai trương hỏa cầu Linh phù. Nếu như một tờ Linh phù có thể đối phó một vị tông sư mà nói, như vậy hẩn chỉ ít có năm chắc có thể đối phó hai vị tông sư.

Trên tay hoá sa linh giấy tài liệu chưa đủ, không cách nào quá mức vẽ mấy tấm.

Trước kia, Tô Trần sở dĩ không muốn cuốn vào trận này sắp bộc phát đại chiến, đi lẫn vào cái này sóng quý mây quyết trên giang hồ phân tranh. Tuy có một bộ phận bởi vì là, tâm hấn chí tại tiên thư, không có ở đây giang hồ, đã sớm không nóng trung truy đuổi giang hồ danh lợi địa vị.

Nhưng kỳ thật, cái này còn không phải chân chính mấu chốt.

Tô Trần mặc dù vô tâm giang hồ danh lợi, nhưng mà cái này không chút nào ảnh hưởng hấn ra tay giúp a Sữu, trợ a Sữu thực hiện suốt đời tâm nguyện.

Chính thức vẫn đề ở chỗ, Tô Trần cũng không đủ nắm chắc, đi đối mặt Ngô quận trên giang hồ bảy vị tông sư cảnh cao thủ.

Người trong giang hồ tung bay, sợ nhất chịu đựng Hắc Dao.

Giang hồ hiểm ác, nhiều khi, đang không có đến xốc lên đáy bàn cuối cùng một khắc, căn bản không cách nào nhìn ra, những cái kia mới là sâu núp trong bóng tối chính thức địch nhân, những cái kia mới là can đảm lấy theo bạn bè.

Liền cái kia Hàn Sơn trong đạo quán có chút đức cao vọng trọng Thanh Hà đạo trưởng, rõ ràng đều có thể cấu kết thông đồng thủy phỉ, cướp bóc Cô Tô huyện phú thương. Người đó lại dám cam đoan, khác tất cả lớn nhỏ giang hồ bang phái bên trong tự cũng không có giấu giếm thông phỉ chi địch?

Tô Trần là Ngô quận thứ tám vị trẻ tuổi nhất tông sư, bài vị chót nhất. Có tư cách trở thành hấn địch nhân, cũng chỉ có Ngô quận trước đó bảy vị tông sư.

Nhưng mà Tô Trần tuổi tác nhỏ nhất, thực lực yếu nhất.

Dù sao, mặt khác bảy vị tông sư cảnh trong cao thủ, trẻ tuổi nhất Mã Bang bang chủ Lý Sóc cũng so với hãn sớm mười năm trở thành một đời tông sư. Những người khác tức thì sớm hơn lâu, hai ba mươi năm tấn chức, đối với tông sư cảnh giới cảm ngộ cùng thủ đoạn, so với hãn lý giải càng thêm thấu triệt, còn tu luyện rất nhiều cường lực cao cấp võ kỹ.

Hàn Sơn chân nhân không rõ ràng lắm tuổi, nhưng mà từ hai mươi năm trước tại Ngô quận xuất hiện, tiếp chương Hàn Sơn đạo quán, liền một mực là Ngô quận đệ nhất cao người.

Thiên Ứng Môn Hàn Nha, người xưng Ngô quận thứ hai tông sư cao thủ, tuyệt thể thích khách.

Mã Bang Lý Sóc, được xưng sa trường Chiến Thần.

Thiết Kiếm Môn Hàn Bình Sơn, trọng kiếm Vô Phong.

Dược Vương Tôn Bạch Hồng bảy tám chục tuổi, từ lúc ba bốn mươi năm trước liền trở thành một đời tông sư, Ngô quận người giang hồ xưng "Dược Vương", đức cao vọng trọng.

Cự Kinh bang bạch diện thư sinh Lưu Hồng, sau cùng ưa thủy chiến.

Còn có cái kia Bạch Liên giáo Mao giáo chủ, cũng là tu đạo xuất thân, trên giang hồ tương truyền hãn có phần sở trường phù lục chi thuật, cũng có chút yêu dị, thần bí khó lường.

Những thứ này quyền cao chức trọng kinh nghiệm sóng gió tông sư cảnh cao thủ, bao nhiêu cái là dễ trâu hay sao?

Tô Trần không thể phân biệt, bảy Đại Tông Sư bên trong, nào mấy vị cuối cùng gặp trở thành địch nhân của mình, hãn cũng không muốn đi phân

biệt.

Hắn duy nhất có thể làm đấy, là làm ác liệt nhất ý định. Mặc kệ gặp được bất luận cái gì một vị tông sư, thậm chí quá mức vị tông sư cường địch, đều có thể kích mà thắng chi.

Tăng cường tông sư cảnh giới tu vi, cần dài dòng buồn chán thời gian tích lũy, thời gian ngăn cản bản vô vọng bạo tăng.

Tô Trần hao hết tâm tư sưu tập Linh tài liệu, tu luyện cái này Tiên gia thủ đoạn, chính là vì làm cho mình trở nên cường đại hơn.

Không lâu trước đó, hắn vẽ ra Kim giáp lực sĩ phù, nhưng mà này phù còn là để phòng ngự là chủ yếu, làm Tô Trần có lòng tin, đối mặt tông sư cảnh cao thủ, bản thân bất bại. Đáng tiếc đây cũng không phải là cường lực thủ đoạn công kích, hắn còn thì không cách nào chính diện đánh bại mặt khác Đại Tông Sư.

Mạo muội cuốn vào trận này vây quét Cự Kinh bang cuộc chiến, có nghĩa là không cách nào dự đoán mạo hiểm.

Cự Kinh bang bang chủ "Bạch diện thư sinh Lưu Hồng", là một cái rất thần bí tông sư cảnh cao thủ, trên nước vô địch, trong bang cao thủ nhiều như mây.

Nếu như Cự Kinh bang dễ dàng đối phó như vậy, sớm đã bị quan phủ, bị những bang phái khác tiếp tiêu diệt không biết bao nhiêu lần.

Tại Ngô quận quan phủ cùng Ngô quận giang hồ bốn đại bang phái nghèo đuổi theo vòng vây phía dưới, Cự Kinh bang ngăn ngừa mấy chục năm bên trong chẳng những không có bị diệt, ngược lại cường thế quật khởi trở thành Ngô quận đệ nhất đại bang phái, tuyệt đối có kia chỗ hơn người.

Tô Trần tự nhiên là như thế nào cẩn thận cũng không đủ.

Tô Trần vẽ hoàn thành hai phần hỏa cầu Linh phù, có một loại thật sâu cảm giác thỏa mãn.

Hắn dùng cảm giác lực dò xét, cái này hai trương hỏa cầu Linh phù bên trong tràn đầy được rừng rực cuồng bạo Hỏa Linh khí, trước đem nó bóp nát, liền lập tức sẽ có hỏa diễm, bạo phun phát ra tới.

Cái này dường như hai phần hiểm thấy trên bảo, tại trong tay của mình sinh ra.

Tô Trần cũng không có đi thử nghiệm cái này hỏa cầu Linh phù uy lực.

Trong tay hắn hỏa cầu phù số lượng quá ít, dùng một cái ít một cái, trực tiếp thí nghiệm dùng xong quá lãng phí.

Huống hồ, có phía trước lần kia kim giáp lực sĩ Linh phù thí nghiệm, đủ để chứng minh Linh phù uy lực chi cực lớn, cho dù là tông sư cảnh cao thủ, cũng khó có thể phá hủy kim giáp lực sĩ Linh phù lực phòng ngự.

Cái này hỏa cầu Linh phù hủy diệt tính mạnh, vô cùng kinh người.

Tô Trần hiện trong tay hai trương nguyên vẹn 《 hỏa cầu phù 》 , hơn nữa trong ngực còn dư lại một tờ loại kém, một tờ nguyên vẹn 《 Kim giáp lực sĩ phù 》 , trên tay tổng cộng có bốn tờ có thể dùng Linh phù.

Cái này bốn tờ linh phù, không thể nghi ngờ trên diện rộng tăng cường thực lực của mình, làm chính mình đuổi theo bình này chút ít mấy chục năm kinh nghiệm thế hệ trước tông sư cảnh cao thủ, ít nhất có thể xếp ở ba vị trí đầu vị ở trong.

Có loại này cường hãn Tiên gia thủ đoạn, Tô Trần có lòng tin, có đủ thực lực cùng lực lượng, đi cùng Ngô quận bên trong chư vị tông sư tiến hành

chống lại.

Đương nhiên, Hàn Sơn chân nhân quá mức thần bí, cũng không biết cuối cùng nhiều bao nhiêu nội tình.

Tô Trần trong nội tâm đối với Hàn Sơn chân nhân, tràn đầy kính sợ.

Hàn Sơn chân nhân tại hắc trước đó, liền đã từng có được 《 Tiêu Diêu Du 》 tiên thư, cũng không biết phá giải trong đó bao nhiêu bí mật, chế tạo ra vài loại Linh phù?

Tô Trần hạ quyết tâm, tránh cùng Hàn Sơn chân nhân đối mặt.

Giang hồ hiểm ác, một nước đi không cẩn thận cả bàn cờ đều thua.

Tô Trần cố nhiên là từ nhỏ kính ngưỡng Hàn Sơn chân nhân.

Thế nhưng là, Hàn Sơn chân nhân đối với hắc lại sẽ là một cái gì thái độ?

Tựa như Tô Trần một mực rất kính trọng Lý Khôi sư phụ, mỗi lần thấy, nhất định tất cung tất kính chấp lễ. Nhưng mà Lý Khôi sư phụ rồi lại đối với hắc từ trước đến nay là thập phần lạnh lùng, thậm chí không hiểu địch ý.

Điều này làm cho Tô Trần có chút thất lạc, địch ý đến từ phương hướng nào, căn bản không thể nào đoán trước.

Ngược lại là vị kia Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, ôn hòa đôn hậu lão tiền bối, đợi hắc có chút thân mật, lần đầu gặp mặt liền tặng cho hắc một khối trân quý Xích Hỏa thạch.

Tô Trần đã chuẩn bị tâm lý thật tốt, mặc kệ gặp phải đối thủ là người nào, cũng phải có tất thắng nắm chắc mới sẽ ra tay. Như vậy, mới có thể tại đây giang hồ hiểm ác sống sót.

Tô Trần chế thành hai trường Hỏa Linh phù, cũng không trì hoãn, lập tức theo Được Vương sơn trang, giục ngựa chạy tới Thái Hồ bờ.

Ánh trăng chiếu chói lọi bên dưới, năm nào thanh hơi có vẻ trầm tĩnh khuôn mặt, thần sắc vẫn như cũ trầm trọng.

"Nhưng mà, bốn tờ linh phù, xem chừng tối đa sẽ khiến ta theo tám Đại Tông Sư cuối cùng, tăng lên tới ba thứ hạng đầu trái phải. . . Cái này vẫn như cũ còn là chưa đủ, như là đồng thời gặp được hai đến hơn ba gã có mãnh liệt địch ý tông sư, chỉ sợ vẫn như cũ kết cục không ổn! Phải trở nên cường đại mới được! Thế nhưng là, bây giờ còn có có thể biện pháp gì, có thể trong thời gian ngắn nhất tăng thực lực lên?"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 88: Tu Luyện Dưới Đáy Hồ

Tô Trần giục ngựa đến Thái Hồ phương hướng chạy như bay mà đi, thần sắc băng lãnh như nước, tâm tư ngưng trọng như một khối chì bùn, đặt ở tại trong lòng.

Hắn lên vào Thanh Hà lão đạo sương phòng, tại trên bàn sách ra mắt một tờ Hỏa Linh phù, về sau lại đi lại chẳng biết đi đâu.

Ý vị này, Hàn Sơn chân nhân nhất định luyện chế ra qua Linh phù. Hàn Sơn chân nhân trở thành một đời tông sư đã hai ba mươi... nhiều năm, đây đủ thời gian đi sưu tập rất nhiều Linh tài liệu.

Nếu như Hàn Sơn chân nhân đối với chính mình có địch ý mà nói, cái kia kết cục trên căn bản là không cần đi suy nghĩ.

"Giang hồ hiểm ác, bằng hữu, thắng bại, cũng khó khăn lấy đoán trước. Cự Kinh bang bang chủ bạch diện thư sinh Lưu Hồng, ẩn núp mấy chục năm tiểu đả tiểu nháo. Dám can đảm hôm nay công nhiên cướp bóc quan lương, khiêu khích triều đình, bộc lộ ra kia dã tâm, nhất định chuẩn bị đầy đủ, là trận chiến này cường địch.

Nhưng mà Hàn Sơn chân nhân vị này Ngô quận đệ nhất cao người có thể hay không địch nhân là của ta một trong? Những thứ khác năm vị tông sư, lại là đứng ở nào một bên?

Trước đó lần thứ nhất, ta cùng Lý Khôi sư phụ, bốn vị sư huynh đệ đánh bạc một lần, thua cũng tốt, thắng cũng tốt, nhiều nhất cũng không quá đáng

là bị loại bỏ đến Tọa Dịch Đường mà thôi. Ta mà nói, đó là không quan hệ đau khổ, cũng liền bất luận cái gì kết quả của nó rồi.

A Sứ vì hãn hành trình, giấc mộng của hãn, không chịu rời đi. Ta lần này tiến đến cứu hãn, nếu như thua cuộc, vậy giúp lên hết thủy! Chẳng những cứu không quay đầu a Sứ, liền tính mạng của mình cũng giúp đi lên."

Dạ Lan sao thừa, tình không thâm sâu, trong màn đêm chỉ vện vện có bảy tám khối chói mắt nhất tinh, tại hào quang lập loè, tranh nhau chói mắt.

Xa xa, là Tư Khẩu trấn.

Trong tiểu trấn một mảnh tường hòa bầu không khí, từng tòa đồng lửa, xa xa liền có thể nghe được giang hồ đệ tử vui chơi thanh âm, không có chút nào hiển lộ ra một trận đại phong bạo sắp xảy ra dấu hiệu.

Trận này đại phong bạo, chỉ sợ vẫn còn Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội công tác chuẩn bị bên trong, không bị giang hồ tầng dưới chót đệ tử phát hiện.

Tô Trần cười ngựa đi vào Thái Hồ bên cạnh, nhìn qua nơi xa Tư Khẩu trấn, trong lòng suy nghĩ.

Còn có cuối cùng mấy canh giờ, lưu cho hãn làm ra sinh tử lựa chọn!

Tô Trần bởi vì Thanh Thạch lệ quái bệnh, bị ép rời nhà trốn đi, tại Cô Tô thành lang bạc kỳ hồ (sống đầu đường xó chợ), tại Thái Hồ cá lớn quái dị trong miệng suýt nữa trải qua sinh tử, trên giang hồ nhin đến đến nay, cũng không muốn một cái xúc động, liền đem mình thật vất vả nhặt về mạng nhỏ, tiếp góp đi vào. Dù là chỉ là một phần trăm khả năng, hãn cũng không muốn.

Tuần mã dần dần chậm lại, càng chạy càng chậm, tại Thái Hồ bên cạnh ngừng lại.

Giờ khắc này, Tô Trần tâm thần, thần kỳ yên lặng.

Sâu trong đáy lòng, dường như một hồi kỳ quái rung động, có một cỗ không hiểu mãnh liệt xúc động, tại đây dưới trời sao, cảm giác lực tại triều phương xa kéo dài, cảm giác được Linh khí trong Thiên Địa.

Thái Hồ ba vạn sáu nghìn khoảnh, bờ hồ dài dằng dặc, trong hồ hòn đảo rất nhiều. Thái Hồ bên cạnh bụi cỏ lau yên tĩnh, chỉ có con dế mèn tiếng kêu. Ngẫu nhiên có mấy đuôi cá trích lộ ra mặt nước, phun ra mấy cái bong bóng, quấy đuôi lại nhanh chóng lặn vào thủy trong cỏ, miễn cho bị trên mặt nước Thủy Diệu hung ác ánh mắt nhạy cảm nhìn chăm chăm vào.

Tô Trần xuất hiện ở Thái Hồ bên cạnh, một nhảy xuống ngựa. Vô tuần mã, khiến nó đến Cô Tô thành mà đi. Đại chiến sắp tới, ngựa này mà cũng không cố lên, khiến nó tự hành hồi Cô Tô thị trấn Yên Vũ Lâu đi, bót rơi vào thủy phi tay.

Hắn một mình ở bên hồ khắp nơi đi.

Tại một chỗ vô cùng yên lặng, chút nào vô nhân khí ven hồ, ngừng lại.

"Võ đạo căn cơ, ở chỗ bên dưới, ở bên trong, đi lên tam đại đan điền, theo thứ tự tiến hành theo chất lượng tu luyện. Dưới mặt ta, trung đan điền đã viên mãn, không cách nào tăng lên nữa.

"Chỉ có thượng đan điền, đã từng lấy một đám ý niệm lén vào qua một lần, nhìn thấy Nguyên Thần cùng linh đài, đã lấy được siêu phàm cảm giác lực, lúc này mới một lần hành động bước vào tông sư cảnh giới!"

"Ta tu luyện 《Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên》 đã ba năm, thượng đan điền bên trong Nguyên Thần không có chút nào động tĩnh truyền tới,

cũng không biết Nguyên Thần tăng cường bao nhiêu!"

"Nếu như ta lại mạo hiểm một lần, tiến vào thượng đan điền nhìn xem, có thể hay không có cái gì thêm vào thu hoạch?"

"Có lẽ, cần phải. . . Thử một lần!"

Tô Trần suy tính một hồi lâu, dứt khoát hạ quyết tâm.

Chỉ là, muốn đi vào thượng đan điền, cũng không phải là chuyện dễ dàng.

Tương truyền, cho dù là tông sư cảnh cao thủ, cũng là cơ duyên xảo hợp ngẫu nhiên xảy ra thượng đan điền một lần, đều muốn lại tiến, vậy cũng hầu như là không thể nào.

Tô Trần nhớ kỹ thập phần rõ ràng, trên mình một lần tiến vào thượng đan điền, bốc lên cực lớn nguy hiểm tính mạng.

Trên chân núi bị Kim Hoàn độc xà Vương cắn một cái, sự khó thở, toàn thân gần như tê liệt. Tại ven hồ rõ ràng miệng vết thương độc dịch, bị thương phía dưới nhỏ xuống Thanh Thạch lệ.

Sau đó, hắc hôn mê chìm vào đáy hồ, thậm chí còn bị một đầu cá lớn quái dị nuốt vào bong bóng cá bên trong. Cái này mới hoàn toàn phong bế bản thân sáu cảm giác, tiến nhập thượng đan điền bên trong.

Cái này rất nhiều điều kiện bên trong, cuối cùng nào một nguyên nhân mới là làm cho hắc tiến vào thượng đan điền, không thể nào phỏng đoán.

Tô Trần đi vào trong hồ bụi cỏ lau bên trong rậm rạp chỗ, thủy dần dần sâu, băng lãnh hồ nước dần dần bao trùm đầu gối của hắc, đùi, kích thước lưng áo. . . .

"Hô!"

Tô Trần hít sâu một hơi, chìm vào mây trượng khắc sâu trong nước.

Hắn không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể từng bước một thử lặp lại ngày đó tình huống, thử lại hiện ra "Phong bế lục thức, nhất niệm vào Linh sơn" .

Theo đơn giản nhất một bước bắt đầu, mượn nhờ mây trượng khắc sâu hồ nước bao bọc, đem bản thân sáu cảm giác cùng ngoại giới khí tức ngăn cách.

Tô Trần khoanh chân ngồi trên sâu trong nước, phía trên bị chung quanh rậm rạp bụi cỏ lau, tùy ý bản thân đắm chìm tại băng lãnh hồ nước trong, bị rậm rạp thủy thảo nơi che giấu.

Trong lòng của hắn lặng yên chuyển 《 Quy Tức Quyết 》 , ánh mắt yên tĩnh.

Nhắm mắt, nín thở, tập trung tư tưởng suy nghĩ, phong bế lục thức giác quan, toàn tâm đi ngưng tụ bản thân siêu phàm cảm giác lực.

Đi thử lần nữa tiến vào thượng đan điền, nhìn xem thượng đan điền bên trong Nguyên Thần, đến tột cùng là một cái tình huống gì.

Nếu như như vậy còn không cách nào tiến vào thức hải mà nói, vậy hắn liền không thể không tiếp tục mạo hiểm, đi bắt một cái Kim Hoàn độc xà tới, như ba năm trước đây giống nhau phụ tá 《 Quy Tức Quyết 》 phong bế lục thức.

Đương nhiên, Kim Hoàn Xà độc dịch rất hung hiểm, đó là bị bắt đặc dĩ mới có thể sử dụng hạ sách. Độc này dịch thể vô cùng lợi hại cùng bá đạo, rất dễ dàng đến chết.

Nếu như như vậy còn không cách nào tiến vào thức hải linh đài, vậy hắn cuối cùng một cái biện pháp chỉ sợ chỉ có đi tìm ra đầu kia cá lớn quái dị,

khiến nó lại đem bản thân nuốt vào trong bụng, tái hiện ngày đó chi tình cảnh.

Nhưng mà nói như vậy, hầu như cùng muốn chết không có bao nhiêu khác nhau rồi.

Tô Trần hít sâu một hơi, bắt đầu ở trong hồ ngồi xuống.

Ở trong nước, hơi thở của hắn dĩ nhiên đoạn tuyệt, không cách nào hô hấp.

Một nén nhang công phu sau đó, ngay sau đó, những thứ khác giác quan cũng dần dần phong bế, trong Thiên Địa lâm vào một mảnh trong bóng tối.

Tô Trần toàn bộ người, như là hóa thành một khối bàn thạch, trầm tĩnh đánh ngồi ở đây mảnh vắng vẻ hoang vu bụi cỏ lau phía dưới, mấy trượng ở chỗ sâu trong, thủy thảo bao trùm. Lục thức hậu thể ngăn cách, dần dần đã không có bất luận cái gì tiếng động.

Thái Hồ bờ bụi cỏ lau bên trong, một mảnh tĩnh lặng, chỉ có con ếch tất thanh âm từng trận, cá bơi tại phụ cận chơi đùa nô pha, con vịt nước ở trên mặt hồ đi chơi dật.

...

Khung Lung Sơn dưới chân, lân cận Thái Hồ.

Tư Khẩu trấn nhỏ.

Lúc đêm khuya, tính bằng đơn vị hàng nghìn Ngô quận các bang phái đệ tử đều tại Tư Khẩu bên trong, phân đất viện đóng quân. Chúng đệ tử phát lên đồng lửa, nướng lợn rừng thịt phân ra ăn, rất là náo nhiệt.

Trong trấn có một tòa có chút xa hoa đại trạch viện.

Vốn là thị trấn nhỏ đại địa chủ sân nhỏ, lúc này đã bị Cô Tô huyện nha quan phủ, tạm thời trưng dụng, dùng để tổ chức lần này Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội.

Đại trạch viện người bên ngoài, ba tầng trong ba tầng ngoài, đứng đây từng dãy tất cả đại bang phái mấy trăm tính các màu quần áo và trang sức áo quần cứng cáp cấm phục đại hán, đem sân nhỏ vây quanh một vòng, tại cảnh giới hộ vệ.

Bọn hăn từng cái một trong mắt thần quang nội liễm, rõ ràng là các bang bừa hăn tinh nhuệ, thuần một sắc các bang nhất lưu nhị lưu cao thủ.

Từng đạo ngọn lửa cùng bó đuốc, đem chỗ này đại trạch viện chiếu rọi đèn đuốc sáng trưng.

Trận này Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, mặc dù là Cô Tô quan phủ cùng giang hồ lĩnh tụ Hàn Sơn chân nhân hiệu triệu phía dưới liên thủ tổ chức. Nhưng mà các bang phái thủ lĩnh đều là người từng trải, thói quen tại đề phòng, đương nhiên sẽ không quá yên tâm để cho người khác làm hộ vệ.

Vì vậy tất cả lớn nhỏ bang phái, đều an bài hai ba mươi tên tinh nhuệ cao thủ tại phụ cận tuần tra đề phòng, để ngừa đại hội sinh biến.

Đại trạch viện ở bên trong, có một tòa trên trăm trượng đình viện.

Hội trường bên trên, đã sớm an bài tốt hơn mười phù hợp thái sư chỗ ngồi, cung cấp chúng bang chủ đám người cao tăng ngồi vào vị trí.

Đã đến trong đêm, trước hết nhất đi đến chính là rất nhiều nhỏ bang phái bang chủ cùng môn chủ, bọn hăn đến đại trạch viện, nhao nhao lẫn nhau đập vào hàn huyền mời đến, riêng phần mình ở phía sau ngồi xuống, trong sân rộng không khỏi dần dần náo nhiệt.

Những thứ này nhỏ bang phái các biết rõ giang hồ quy củ.

Phía trước một loạt, là bốn đại bang phái, tông sư lĩnh tụ chỗ ngồi.

Địa vị càng cao người, mới có tư cách xuất hiện trễ nhất.

Bọn hãn những thứ này tiểu bang phái chủ, khẳng định không thể để cho Ngô quận bốn đại bang phái bang chủ ở chỗ này làm chờ bọn hãn, vì vậy sớm liền chạy đến, trước ở chỗ này chờ.

Ngô quận trên giang hồ ngàn dặm trong phạm vi, năm đại bang phái cùng hơn mười cái nhỏ bang phái phân chia có một cái rõ ràng tiêu chí, cái kia chính là địa bàn phạm vi.

Năm đại bang phái hầu như tại quận bên trong hết thấy Ngô quận mười ba thị trấn đều sắp đặt phân đà, chiếm được một mảnh đất bàn, bang nội đệ tử ít nhất mấy nghìn chỉ chúng.

Mà chúng nhỏ bang phái khoảng chừng một mấy huyện thành, thậm chí là vùi ở cái nào đó ven sông trong tiểu trấn, nhỏ nhất bang phái đệ tử cũng chỉ có chưa đủ một trăm.

Đương nhiên, Ngô quận mười ba trong huyện thành chỉ vện vện có một cái ngoại lệ, cái kia chính là lâu huyện.

Này thị trấn bị Bạch Liên giáo chiếm giữ, bị Bạch Liên giáo bọn đạo sĩ kinh doanh phòng thủ kiên cố, thủy giới không tiến, không có bất kỳ bang phái có thể ở chỗ này đặt chân.

Liền Ngô quận ngũ đại bang, bao gồm Cự Kinh bang ở bên trong, đều không thể tại nho nhỏ này lâu huyện cắm rễ đặt chân, thành lập lên một cái phân đà.

Cái này Bạch Liên giáo cũng là rất hiếm thấy giang hồ thế lực, lọt vào triều đình quan phủ xa lánh cùng chèn ép, vô cùng ít xuất hiện, cực ít tham dự giang hồ phân tranh. Hàn Sơn đạo quán cùng Bạch Liên giáo phân thuộc hai cái giáo phái, cũng không hợp.

Tự nhiên, Bạch Liên giáo giáo chủ cũng không thu được mời, tới tham gia cái này Ngô quận giang hồ đại hội.

Dựa theo địa bàn làm tiêu chuẩn, Ngô quận bên trong có tư cách được xưng là cỡ lớn bang phái chỉ vện vện có năm cái, theo thứ tự là Cự Kinh bang, Thiên Ưng Môn, Mã Bang, Thiết Kiếm Môn, Dược Vương Bang.

Cái này Cự Kinh bang tuy là Ngô quận đệ nhất mạnh mẽ đại bang phái, nhưng là rất nhiều thủy phỉ tụ tập mà thành, là lọt vào quan phủ truy nã hắc đạo thế lực, tự nhiên cũng không có ở đây lần này giang hồ đại hội mời liệt kê.

Còn lại hơn mười bang phái, giống như Dương Tiễn huyện Phích Lịch Môn, Hải Diêm huyện Hải Diêm bang vân... vân chi lưu, đều là thuộc về nhỏ bang phái.

"Dược Vương Bang bang chủ, 'Dược Vương' Tôn Bạch Hồng tông sư, đến!"

Đứng ở đại trạch viện cửa ra vào một vị tiếp khách đại hán, đột nhiên hưng phấn cất cao thanh âm, lớn tiếng hét to.

Một gã lão giả râu bạc trắng, đang mặc một bộ đại khí tư vàng thêu bên cạnh cầm y đại bào, bên hông treo một cái bát quái hồ lô, mang theo nồng đậm mùi thuốc, sắc mặt hồng nhuận phơn phớt, đi nhanh nhập viện bên trong.

Đây là vị thứ nhất đến hội trường Đại bang chủ, nhất đại tông sư.

"Ai ôi!!!, Dược Vương, lão gia rút cuộc đã tới!"

"Tôn lão, thật nhiều năm không thấy, có thể tưởng tượng chết ta đây. Cùng nơi đây chuyện, chúng ta nhưng là nhất định phải hảo hảo uống vài chén, tự ôn chuyện."

Mười mấy tên nhỏ bang phái bang chủ nhóm nhao nhao khuôn mặt tươi cười nghênh đón, nhìn thấy Tôn Bạch Hồng vô cùng nóng bỏng, quả thực so với nhìn thấy thân nhân còn thân hơn hái.

"Dược Vương" Tôn Bạch Hồng, tại Ngô quận trên giang hồ danh vọng cùng địa vị cực cao, bảy tám chục tuổi tuổi, coi như là ở đây rất nhiều bang chủ lão tiền bối. Một tay xuất thần nhập hóa Dược Thuật càng là vô cùng cao minh, cứu vô số người, cùng Ngô quận hết thầy lớn nhỏ bang phái đều quan hệ hòa hợp.

Giang hồ hào khách nhóm bình thường trên giang hồ lẫn lộn, sao có thể không bị chém.

Dược Vương Bang kinh doanh dược nghiệp, đệ tử tinh thông nhất Dược Thuật, trữ hàng có đại lượng thuốc chữa thương cùng tỳ thể tu luyện thảo dược, lũng đoạn toàn bộ Ngô quận bên trong tuyệt đại bộ phận tiệm bán thuốc.

Ngô quận đại bang phái bởi vì có chính mình nhập hàng con đường, có thể theo khác phương xa quận huyện nhập hàng, cũng không cần hoàn toàn ý lại tại Dược Vương Bang.

Nhưng mà bốn địa rất nhiều nhỏ bang phái, không có cái này tài lực đi bên ngoài quận mua sắm, phải dựa vào bốn địa Dược Vương Bang trong tay dược liệu tới chữa bệnh cứu mạng, không thể nghi ngờ là rất nhiều nhỏ bang phái nịnh nọt đối tượng.

"Chư vị bang chủ, Tôn mỗ đến chậm một bước!"

Tôn Bạch Hồng hướng rất nhiều nhỏ bang chủ nhóm chấp tay, cười nhạt mời đến một phen, tại đại viện hàng phía trước ghế bành liền tòa.

Đại trạch viện bên trong thoáng bình tĩnh trở lại, chúng bang chủ nhóm trông mong lấy trông mong, cùng đợi mặt khác đại bang phái thủ lĩnh lần lượt đã đến.

Xem cái này đen tối sắc trời, đã không còn sớm.

Hàn Nha, Hàn Bình Sơn, Lý Sóc cùng ba vị Đại bang chủ, sẽ phải theo sát Dực Vương Tôn Bạch Hồng sau đó vào bàn. Còn có trong truyền thuyết thần long thấy đầu không thấy đuôi, các vị nhỏ bang chủ nhóm cũng cực ít nhìn thấy đích thực Ngô quận thế ngoại cao nhân, tông sư lĩnh tụ Hàn Sơn chân nhân, ước chừng cũng sắp xuất hiện.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 89: Ngô Quận Phong Vân Đại Hội

"Mã Bang bang chủ, 'Thiết kỵ ngân thương' Lý Sóc tông sư đến!"

Rất nhanh, cửa ra vào tiếp khách đại hán, lại là một tiếng hô to thét to.

Rất nhiều nhỏ bang phái bang chủ nhóm nhao nhao hướng phía cửa nhìn lại.

Chỉ thấy, một gã dáng người khôi ngô màu da như đồng xanh bình thường con người sắt đá, mặc một bộ màu bạc Tỏa Tử Giáp, cầm trong tay một cây trượng hai xuyên giáp ngân thương, trên lưng ngựa mang theo một bộ năm đá nứt phong bảo cung cùng mấy túi thiết vũ xuyên giáp mũi tên, ngời một thốt thần mã khỏe mạnh cực phẩm tuần mã "Truy Phong Câu", chậm rãi tiến vào đại trạch viện bên trong.

Hắn cái này một thân áo giáp thiết kỵ chiến tướng trang phục, ngời ngay ngắn con ngựa cao to đi lên, toàn thân sát khí, trên mặt lạnh lùng nghiêm túc, giống như con sắp chinh chiến sa trường Chiến Thần.

Rất nhiều nhỏ bang phái bang chủ nhóm ngẩng đầu nhìn qua Lý Sóc, đều mặt lộ vẻ kinh hãi, tràn ngập kính sợ.

Theo giang hồ đồn đại, Mã Bang bang chủ Lý Sóc lúc tuổi còn trẻ đã từng là Tây Vực biên tái một thành viên tướng lãnh, chỉ là đắc tội đồng liêu, lọt vào xa lánh, giận dữ vứt bỏ quan mà đi, từ nay về sau quy ẩn Giang Nam khu vực giang hồ.

Lý Sóc quy ẩn Ngô quận giang hồ sau đó, công lực tăng mạnh, trở thành Ngô quận nhất đại tông sư cảnh cao thủ.

Nhưng mà vẫn như cũ bảo lưu lại ngày xưa chiến trường tác phong, mỗi gặp giang hồ chém giết, hăn dù sao vẫn là người mặc Tỏa Tử Giáp ngồi cười Truy Phong Câu xuất chiến, xung phong đi đầu, dẫn đầu Mã Bang đệ tử tại Ngô quận đánh rớt xuống một mảnh địa bàn.

Ngô quận mười ba huyện lá trà, tơ lụa cùng phong phú lợi nhuận hàng hóa, hầu như đều là Mã Bang tại làm, những bang phái khác cũng không dám nhúng tay.

"Lý bang chủ!"

Lúc này đây, chúng nhỏ bang chủ nhóm lộ ra kính sợ thần sắc, không có như vậy nóng bỏng. Chỉ là đứng tại nguyên chỗ, nhao nhao khách khí hướng Lý Sóc chấp tay mời đến, ngược lại không dám tiến lên đi nghênh đón.

Lý Sóc bộ dạng này chiến tướng áo giáp trang phục, uy sát quá nặng, dựa vào là quá gần sẽ làm để cho bọn hăn cảm thấy không thoải mái.

Lý Sóc lạnh nghiêm túc mặt nhăn nhó, nhàn nhạt hướng chúng nhỏ bang chủ gật đầu, sau khi xuống ngựa, từ trong bang đệ tử đem ngựa cái chốt tại trong nội viện, sau đó tại Dực Vương Tôn Bạch Hồng bên cạnh ghế bành ngồi xuống.

"Thiết Kiếm Môn môn chủ, 'Trọng kiếm Vô Phong' Hàn Bình Sơn tông sư, đến!"

Lại nghe tiếp khách đại hán cao giọng gọi vào.

Mọi người đã thấy, một gã khôi ngô đôn hậu trung niên nam nhân, trên lưng một thanh trầm trọng thép ròng đại kiếm, trầm ổn như núi, đi vào đại

trạch viện bên trong.

"Hàn huynh trưởng đã đến, mời vào chỗ!"

Chúng nhỏ bang chủ nhóm nhìn thấy vị này đôn hậu nam tử, không ít người lập tức miệng nói Hàn huynh trưởng, cười nghênh đón tiếp lấy. Hiển nhiên, Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn trên giang hồ, nếu so với Lý Sóc càng hoan nghênh.

Thiết Kiếm Môn là Ngô quận cầm rảnh mấy trăm năm bang phái lâu đời, kinh doanh chủ yếu bảo vệ tiêu, ngân hàng cùng ngành sản xuất, quanh năm đi giang hồ, vì vậy cùng đa số lớn nhỏ bang phái đều được giao tình tốt.

Hơn nữa Hàn Bình Sơn làm người ôn hòa đôn hậu, thường thường giúp người, giang hồ phong bình luận thật tốt, Ngô quận người trong giang hồ đều cam tâm tình nguyện cùng hắn kết giao.

"Thiên Ưng Môn, Liễu Đại tổng quản, thiếu môn chủ Hàn Xu tiểu thư, đến!"

Tiếp khách đại hán một tiếng hét to, nhưng mà cửa điều hiển nhiên so với phía trước ba vị Đại bang chủ, thấp thêm vài phần.

Liễu Đại tổng quản cùng một thân áo đỏ Hàn Xu, tiến vào trong đại viện.

"Đây là có chuyện gì? Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha như thế nào không có tới, rõ ràng phái một cái quản sự cùng thiếu môn chủ, đây cũng quá qua loa chúng ta đi?"

"Giang hồ đại sẽ như thế việc trọng đại, mặt khác tông sư đều tự mình dự họp. Hàn Nha cái này có phải hay không xem thường chúng ta, khinh thường cùng bọn ta làm bạn a? !"

Trong đại viện, chúng nhỏ bang phái các nghe tiếng lập tức bất mãn hết sức. Thậm chí tánh khí táo bạo bang chủ, trực tiếp chửi ầm lên mà bắt đầu, đem Liễu Đại tổng quản mắng một máu chó phun đầy đầu.

Hôm nay trận này giang hồ đại hội, là Ngô quận trên giang hồ trăm năm qua lớn nhất một lần bang phái cao tăng tụ hội.

Nhưng mà Thiên Ưng Môn môn chủ Hàn Nha rõ ràng không có tới, vèn vèn chỉ phái một cái Đại tổng quản cùng một cái thiếu môn chủ tới xuất hiện hội nghị, đâu chỉ không chỉ là không cho bọn hăn mặt mũi, cũng là không cho tổ chức trận này đại hội Hàn Sơn chân nhân mặt mũi.

Đổi thành ngày thường, Liễu Đại tổng quản thay Hàn Nha chấp chương được Thiên Ưng Môn, tay cầm quyền cao, không có bất kỳ một vị nhỏ bang chủ sẽ như thế lạnh đời hăn. Nhưng mà hôm nay, lại bất đồng.

Liễu Đại tổng quản tiến vào đại trạch viện, lập tức nghênh đón chúng bang bang chủ nhóm bất mãn cùng chửi rủa.

Trong lòng của hăn tự nhiên là có mấy, nước bọt từ làm, khuôn mặt tươi cười đón chào, liên tục chấp tay hướng chúng bang chủ nhóm cười làm lành tạ lỗi: "Chư vị bang chủ, môn chủ, rộng lòng tha thứ! Tại hạ sợ để lỡ chánh sự liền cùng thiếu môn chủ trước một bước tới, nhưng mà môn chủ Hàn Nha rất nhanh cũng sẽ chạy đến, tuyệt sẽ không bỏ lỡ đêm nay đại sự."

Hàn Xu luôn luôn ngang ngược ương ngạnh, nhưng ở trước mắt cái này chúng hơn mười vị nắm quyền, uy nghiêm bang phái thủ lĩnh trước mặt, cũng không dám nói nhiều, chỉ là trung thực cúi đầu đi theo Liễu Đại tổng quản đằng sau.

Chúng nhỏ bang chủ nhóm mắng một thông, bất mãn quy bất mãn, thực sự không có biện pháp.

Liễu Đại tổng quản cái này người từng trải, da mặt dày, bị chửi thành như vậy cũng một bộ khuôn mặt tươi cười đối với bọn hắn.

Hơn nữa Thiên Ưng Môn dù sao cũng là Ngô quận bốn đại bang phái một trong, hơn nữa cùng triều đình quan phủ luôn luôn nguồn gốc thâm hậu, những bang phái khác cũng không có thể thế nào.

...

Lại đợi một lát.

Ngoài viện truyền đến tiếng động lớn náo âm thanh.

Các vị bang chủ nhóm lại lần nữa bạo động bắt đầu.

Chỉ thấy, lần này giang hồ đại hội kẻ chủ trì, Vương Huyện lệnh cùng Hàn Sơn chân nhân, tại Hàn Sơn đạo quán Thanh Sơn đạo trưởng cùng tứ đại đệ tử thân truyền cầm đầu nhất lưu bọn đạo sĩ túm tụm bên dưới, rốt cuộc cùng một chỗ dặt tay nhau xuất hiện đại viện ngoài cửa.

Vương Huyện lệnh tự nhiên không cần nói thêm, tại Cô Tô thành thường xuyên có thể nhìn thấy, mặc một bộ rộng thùng thình Huyện thái gia áo lục quan phục, bụng phệ, mặt tròn mập đầu chi giống như.

Có đạo là "Phá nhà Huyện lệnh, diệt môn Tri Phủ", tại Cô Tô thành dân chúng trong mắt, Vương Huyện lệnh tự nhiên là làm cho người trông đã khiếp sợ đại quan lão gia.

Nhưng mà cái này Cô Tô Huyện lệnh không quản được Ngô quận chuyện trên giang hồ, huyện nha bọn nha dịch càng là nhìn thấy giang hồ hào khách liền tránh, không muốn trêu chọc.

Gần nhất những năm này, quan địa phương phủ từ từ sự suy thoái, thì càng đừng nói nữa.

Vì vậy tại chúng lớn nhỏ bang phái thủ lĩnh trong mắt, cái này Huyện lệnh cũng liền lơ lửng bình thường, cũng sẽ không quá làm một hồi sự tình. Bọn hắn không gây quan phủ, quan phủ cũng đừng đến trêu chọc bọn hắn, tất cả đi một con đường riêng là được rồi.

Chính thức làm tất cả giang hồ hào khách, chúng bang chủ nhóm đều kính sợ có phép đây, chỉ có Hàn Sơn chân nhân.

Trong bọn họ không ít bang phái bang chủ, còn là lần đầu tiên nhìn thấy vị này Ngô quận đệ nhất cao người.

Hàn Sơn chân nhân một thân phong trần mệt mỏi màu trắng đạo bào, có phần có vài phần tiên phong đạo cốt khí thế, lông mi trắng đang lúc tràn đầy trải qua hồng trần thế tục tang thương cảm giác, một đôi thâm trầm đôi mắt thần quang như điện, ánh mắt nơi đến chỗ, thấm nhuần tâm thần, tựa hồ liên tâm lá gan đều bị nhìn thấu.

Hắn tại Hàn Sơn đạo quán chúng đạo sĩ những cao thủ túm tụm bên dưới, một bước vào đại viện, toàn bộ đại viện lập tức có vẻ vang cho kẻ hèn này cảm giác.

Chúng bang chủ nhóm vừa nhìn Hàn Sơn chân nhân, tâm thần chấn động, không dám đối mặt, không khỏi tâm phục.

Bực này thoát khỏi hể là xuất trần, bồng bênh như tiên Đạo Gia cao nhân, quả nhiên không phải là bọn hắn bực này giang hồ hạng người lỗ mãng có thể so sánh.

Vương Huyện lệnh bước nhanh chạy phía trước tiến vào đại đình viện, vượt lên trước vài bước đi vào thủ tọa chỗ ngồi trước, dùng khăn sạch sẽ quan bào ống tay áo cẩn thận xoa xoa chỗ ngồi, ý cười đầy mặt hướng Hàn Sơn chân thực có người nói: "Chân nhân, mời! Mời ngồi! Xin mời ngồi!"

Đại viện đi lên đầu, chỉ ven ven có hai cái ghế bàn chỗ ngồi.

"Ân!"

Hàn Sơn chân nhân tầm mắt sụp xuống, lạnh nhạt gật đầu, tại thủ tọa hai cái ghế bành chỉ ngồi xuống.

Hắn ngồi tại thủ tọa, mọi người tại đây tự nhiên là không người không phục.

Nhưng mà đặt song song một cái khác tòa trống không, ở đây chỉ chúng bang chủ nhóm, không ai có tư cách kề vai sát cánh ngồi. Cô Tô vương lệnh còn chưa có cái này tư cách, cũng không có cái này lá gan.

Đại viện hai bên trái phải, hai hàng chỗ ngồi kéo dài xuống dưới.

Xếp hạng phía trước nhất tự nhiên là Ngô quận ba vị đại bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, Hàn Bình Sơn, Lý Sóc, ba vị này nhất đại tông sư.

Kế tiếp chỗ ngồi, mới đến phiên Cô Tô thành Vương Huyện lệnh chỗ ngồi, Thiên Ứng Môn Liễu Đại tổng quản cùng Hàn Xu chỗ ngồi, sau đó mới đến phiên hơn mười vị nhỏ bang phái bang chủ thủ lĩnh.

Cái này trong đại viện chỗ ngồi, lấy quan trường cùng giang hồ thân phận, bối phận, lai lịch nhập tọa, cũng là trật tự ngay ngắn.

Vương Huyện lệnh gặp trong đại viện, hơn mười vị lớn nhỏ bang chủ nhóm tụ tập dưới một mái nhà, mơ hồ kiểm lại một chút nhân số, lần này giang hồ đại hội được mời nhân, ngoại trừ Thiên Ứng Môn chủ Hàn Nha không có tới, mặt khác bang chủ cao tăng tất cả đều đến đông đủ.

Vương Huyện lệnh hướng chúng lớn nhỏ bang chủ đám người cao tăng chấp tay, mập dầy trên mặt tràn đầy vui vẻ, nói ra: "Đêm nay trận này Ngô quận lần thứ nhất giang hồ đại hội, tại Hàn Sơn chân nhân cực lớn ảnh hưởng tới phía dưới thuận lợi tổ chức, từ bốn quan vị này huyện nhỏ làm mày dạn mặt dày, thay chủ trì!"

Chư vị bang chủ nhất định sẽ kỳ quái, cái này nếu là một trận Ngô quận giang hồ đại hội, có Hàn Sơn chân nhân tự mình chủ trì liền đủ để. Vì sao bốn quan, thân là triều đình quan phủ nhân, hết lần này tới lần khác muốn lẫn vào tiến cái này giang hồ đại hội trong tới? Lần này tổ chức đại hội chi mục đích, đoán chừng chư vị trong lòng cũng có nơi suy đoán rồi!"

Chúng lớn nhỏ bang chủ nhóm đều lặng im, nhìn xem Vương Huyện lệnh.

Vì cái gì tổ chức trận này giang hồ đại hội, bọn hã trong lòng tự nhiên là có mấy.

Mấy tháng trước Cự Kinh bang cướp một đồng triều đình quan lương, tiền nhiệm Thái Thú trong cơn giận dữ điều quân bên trong tỉnh bình, xuất binh tiêu diệt, kết quả thảm bại mà về, liền mũ cánh chuồn (quan tước) đều không bảo vệ được.

Thời điểm này Vương Huyện lệnh cùng Hàn Sơn chân nhân cùng nhau tổ chức trận này giang hồ đại hội, có thể không có gì trò? !

Chỉ là, mọi người lòng dạ biết rõ, không nói ra tới mà thôi.

Vấn đề này quá lớn, gây chuyện không tốt Ngô quận trên giang hồ, một mảnh gió tanh mưa máu, máu chảy thành sông.

"Không sai! Chư vị trong nội tâm đều minh bạch, bốn quan cũng không cần phải vòng quanh. Tổ chức trận này giang hồ đại hội mục đích thực sự, chính là hy vọng mượn nhờ trận này giang hồ đại hội, tập kết ta Ngô quận hết thầy lớn nhỏ giang hồ bang phái, cùng nhau phát binh vây quét Cự Kinh bang. Ta hơn vạn tên giang hồ tinh nhuệ đệ tử, nhất định có thể dễ như trở bàn tay bình thường, triệt để diệt trừ cái này cổ tai họa Ngô quận giang hồ Cự Kinh bang thủy quái, tạo phúc một phương dân chúng!"

Vương Huyện lệnh mập đầu trên mặt, thần tình vô cùng phấn khởi, hai tay nắm chặt nắm đấm vung tay hô to, ý đồ cổ động hội trường đi lên chúng đại nhỏ bang chủ đám bọn chúng tâm tình.

Thế nhưng là, toàn bộ đại trạch viện bên trong tĩnh lặng, chỉ có chung quanh ngọn lửa chập chờn, củi lửa ti thử âm thanh.

Ngô quận mười mấy tên bang chủ, thần tình đều là một mảnh đăm đăm, không ai nói chuyện, cũng không có ai đáp lại thanh âm, chỉ là nhìn xem thủ tọa Hàn Sơn chân nhân.

Vương Huyện lệnh một phen miệng lưỡi, nước bọt vầy ra, lại phát hiện hẳn một thân một mình tại hát kịch một vai, không có một người hưởng ứng, không khỏi lâm vào vô cùng lúng túng bên trong, quay đầu lại quan sát ngồi tại đại viện thủ tọa, vị kia mặt trầm như biển, nhắm mắt dưỡng thần Hàn Sơn chân nhân.

Vương Huyện lệnh không khỏi trong lòng buồn bã.

Trận này Ngô quận chúng bang chủ tề tụ giang hồ trên đại hội, vẫn phải là dựa vào thực lực nói chuyện. Hẳn cái này Cô Tô Huyện lệnh dưới tay chỉ có một đám trong nha môn lưỡi nhác nha dịch cùng thành đinh bọn lính mất chỉ huy, chuyện gì tình cũng không làm được, nói chuyện tự nhiên không có gì trọng lượng, được Hàn Sơn chân nhân lên tiếng mới được.

"Chân nhân, người cảm thấy thế nào?"

Vương Huyện lệnh vội vàng thả thấp thân thể, vẻ mặt tràn đầy tươi cười mà hỏi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 90: Phong Vân Đột Biến

Hàn Sơn chân nhân theo Tứ đệ người Thanh Thạch đạo trưởng trong tay tiếp nhận một chiếc trà, uống một ngụm, thản nhiên nói, "Chư vị giang hồ đồng đạo, đối với Vương Huyện lệnh chi đề nghị, thấy thế nào?"

Trong đại viện, chúng đại nhỏ bang chủ nhóm rớt cuộc đã có động tĩnh, lên nghị luận thanh âm.

"Chúng ta tứ đại bang, hơn mười nhỏ bang phái liên thủ, hơn vạn đệ tử, biểu hiện ra xác thực thanh thế to lớn! Nếu là lục chiến tác chiến, chúng ta bang phái liên thủ, nhất định một lần hành động tiêu diệt Cự Kinh bang."

Nhưng mà vấn đề là, Cự Kinh bang tổng đà tại Thái Hồ chỗ sâu tây Động Đình đảo. Chúng ta muốn vây quét Cự Kinh bang, nhất định phải xâm nhập Thái Hồ, nhất định sẽ cùng Cự Kinh bang bộc phát một trận thủy chiến!"

"Muốn nói thủy chiến thứ nhất, ai dám cùng Cự Kinh bang dám thủy phi so với? Bọn hãn thuyền nhiều, đều là thuyền tốc độ, hơn nữa thủy phi thường xuyên tại trong Thái Hồ thao luyện, tinh thông thủy chiến."

"Chúng ta những bang phái này, cũng không bằng Cự Kinh bang giống nhau thiện trường thủy chiến a!"

"Thái Hồ thủy thảo rậm rạp, cùng mê cung giống nhau, lại là Cự Kinh bang địa bàn cùng hang ổ. Chúng ta chúng bang phái, mạo muội tiến binh vây quét, đây không phải là chịu chết sao!"

"Cự Kinh bang bang chủ bạch diện thư sinh Lưu Hồng, đây chính là tàn nhẫn nhân vật, là dễ trêu sao? Người này cực kỳ âm hiểm cùng xảo trá, mưu trí xuất chúng. Lưu Hồng đã tâm bưng bưng, gần mất hơn mười năm bên trong liên trăm phương ngàn kế tóm thâu Ngô quận bên trong tất cả đại nhỏ thủy phi, chiếm lấy Thái Hồ, nam bắc Đại Vận Hà, trong nước căn bản không có đối thủ, lúc này mới làm Cự Kinh bang nhảy lên trở thành Ngô quận bên trong cường thế nhất đại bang phái, thậm chí hô lên "Thiên thu vạn tải, nhất thống giang hồ " khiêu khích ta toàn bộ Ngô quận giang hồ hết thủy bang phái đại nghịch bất đạo khẩu hiệu."

"Mấy tháng trước, Cự Kinh bang đột nhiên ra tay cướp rất nhiều quan lương. Lưu Hồng lại không ngu, há lại không biết triều đình trong cơn giận dữ gặp trả thù? Hẳn nếu như dám vào lúc này, hưởng triều đình vén lên khai chiến, chính là sớm có tương đối cao năm chắc cùng dựa vào, mới dám làm cái này khiếp sợ tiến hành! Hẳn đã sớm chuẩn bị đủ lương thảo, thủy phi tinh nhuệ, chuẩn bị tạo phản."

Rất nhiều nhỏ bang chủ nhóm nhao nhao lắc đầu, căn bản nhìn không tốt.

Cũng không phải là bọn hắn không muốn vây quét Cự Kinh bang.

Cự Kinh bang tại Ngô quận trên giang hồ chiếm được rất một khối to địa bàn, nhất là chiếm đoạt tối đa chất béo nam bắc sông lớn chuyển, tất cả đầu đường thủy, đối với nam lai bắc vắng thương nhân ăn cầm kệt muốn, hoành hành ngang ngược.

Những bang phái khác nhìn xem mắt nóng, đã sớm muốn từ chính giữa chia cắt một khối thịt mỡ.

Nhưng mà mấu chốt ở chỗ, ai cũng không làm gì được Cự Kinh bang.

Tuy nói cái này Tư Khẩu trấn bên trong, đã tập kết Ngô quận bốn đại bang phái cùng rất nhiều nhỏ bang phái, hơn vạn tính tinh nhuệ giang hồ đệ

tử.

Mặt ngoài nhìn qua rất là cường thế, nhưng chỉ giới hạn trong trên đất bằng, một khi vào Thái Hồ, tại trên nước chiến đấu thực lực, chỉ sợ triển khai không xuất ra ba bốn thành.

Chỉ sợ bọn họ thuyền mới bên dưới Thái Hồ, tại nửa đường đã bị Cự Kinh bang Thủy Quỷ nhóm đục thuyền làm cho trầm rồi. Bọn hăn từng cái trong bang phái không ít đệ tử đều là vịt lên cạn, đừng nói tại dưới nước run rồi, rút xuống trong nước sẽ chết đuối.

Đương nhiên, bọn hăn cũng có ưu thế.

Bọn hăn cái này một phương ưu thế lớn nhất, chính là tông sư cảnh giới cao thủ rất nhiều.

Ngô quận đệ nhất cao người Hàn Sơn chân nhân, Ngô quận đệ nhất thích khách khách Hàn Nha, "Kỵ binh ngân thương" Lý Sóc, "Trọng kiếm Vô Phong" Hàn Bình Sơn, "Dược Vương" Tôn Bạch Hồng, trọn vẹn năm vị Đại Tông Sư.

Mà Cự Kinh bang chỉ vẹn vẹn có một vị nhất đại tông sư Lưu Hồng, đối lập cực kỳ cách xa.

Thế nhưng là, đây là bang phái đại chiến, không là cá nhân đấu võ.

Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng co đầu rút cổ tại tây Động Đình núi tổng đà trong, không đi ra một so một đấu pháp. Bọn hăn phải công đi lên, mới thấy đến Lưu Hồng.

Song phương Tổng binh lực lượng ít nhất cao tới hai vạn người trở lên, lớn như thế quy mô chiến đấu, chú ý điều binh khiển tướng, bài binh bố trận. Thời điểm này đã không phải là cá nhân vũ dũng có thể chắc chắn thắng bại.

Nếu như không có nắm chắc thắng lợi trong tay mà nói, không quan tâm đến Thái Hồ giết đi qua, thắng cũng là thắng thảm, chúng bang phái ít nhất phải chết mất hơn phân nửa.

Vương Huyện lệnh gặp chúng đại nhỏ bang chủ nhóm rõ ràng không một người đồng ý xuất binh, không khỏi có chút luống cuống, vội vàng nói: "Chư vị! Chư vị bang chủ an tâm một chút chớ vội, triều đình của ta đình quan phủ bên này, cũng đã điều tập một chi vô cùng giỏi về thủy chiến tinh nhuệ quan binh, cùng một chỗ hiệp trợ chư vị đánh Cự Kinh bang. Lần này cam đoan, tuyệt đối có thể bắt lại Cự Kinh bang."

"Hặc hặc!"

"Vương Huyện lệnh, người không phải là nói đùa sao, còn dám cho các người Ngô quận bọn quan binh đi tiêu diệt?"

Lập tức, trong đại viện, chúng bang chủ nhóm tuôn ra một hồi cười vang.

"Nhớ kỹ trước đó lần thứ nhất, các người tiền nhiệm Thái Thú thế nhưng là phái qua nghìn thủy quân tinh binh đi Thái Hồ tiêu diệt, thế nhưng là đại bại mà về, toàn quân bị diệt, lại chỉ giết chính là mấy trăm thủy phi. Liền các người tiền nhiệm Thái Thú cái kia đình mũ quan đều bị mất. Run đánh đến như vậy uất ức, còn dám lại phái binh đi tiêu diệt?"

Chúng bang chủ nhóm đã sớm không đúng triều đình quan binh ôm có hi vọng rồi.

Hiện tại Ngô quận mười ba huyện, từng cái thị trấn nha dịch, thành đình, già yếu binh lính nhóm, đều là kinh hãi khiếp sợ tử thủ được tất cả tòa thị trấn, căn bản không dám ra thành, sợ bị thủy phi giết chết, càng sợ Cự Kinh bang đột nhiên tới công thành.

Nếu không phải Cự Kinh bang dám thủy phi đối với Ngô quận khác bốn đại bang phái còn có chút kính sợ, những bang phái này tổng đà ngay tại tất

cả tòa thị trấn phụ cận.

Cự Kinh bang dám thủy phỉ lo lắng lên bờ sau đó, cùng tất cả đại nhỏ bang phái phát sinh trên địa bàn xung đột, chỉ sợ sớm đã lên bờ, đánh Ngô quận mười ba tòa thị trấn rồi đi.

Nếu Ngô quận quan binh có ích, nơi nào sẽ làm cho Cự Kinh bang thủy phỉ phát triển an toàn cho tới hôm nay tình trạng này, gần như về công mở tạo phản ranh giới rồi.

"Cái này. . . Trước khác nay khác a! Lần này tới tinh binh, cùng lần trước bất đồng."

Vương Huyện lệnh bị chúng bang chủ nhóm cái này một thông trắng trợn trào phúng, nói mặt đỏ tới mang tai, nhất thời ừ ừ, không biết nên như thế nào phản bác.

Hắn cũng là chột dạ.

Tiền nhiệm Ngô quận Thái Thú chính là bởi vì tiêu diệt thất bại, mà bị mất quan, bị triều đình hỏi tội.

Mà hãn vị này Cô Tô thành Vương Huyện lệnh, bởi vì nhát gan, một mực co đầu rút cổ tại Cô Tô thị trấn trù bị lương thảo, chưa cùng đi theo tiền nhiệm Thái Thú đi tiêu diệt, ngược lại bởi vì "Lão luyện ổn trọng, không liều lĩnh" có công, may mắn bảo vệ mũ cánh chuồn (quan tước).

Cái này nếu quan binh lại thất bại một lần, sợ là hãn cái này chống mũ cánh chuồn cũng khó giữ được rồi.

"Chư vị an tâm một chút chớ vội! Bản đạo nói vài lời câu."

Hàn Sơn chân nhân xem chúng bang chủ nhóm không lưu tình chút nào trước mặt, trào phúng quá đáng, nhìn không được rồi, đưa tay, làm cho

trong đại viện mọi người an tĩnh lại.

Trong đại viện chúng bang chủ nhóm rồi mới từ tiếng động lớn náo cưỡi nhạo bên trong, yên tĩnh trở lại. Bọn hãn tham gia lần này đại hội, liền là hướng về phía Hàn Sơn chân nhân vị này Ngô quận lãnh tụ tinh thần mặt mũi mà đến.

Nếu không một cái Cô Tô Vương Huyện lệnh, bọn hãn đều lười được tới.

Bọn hãn tới nơi này, cũng là muốn nhìn xem Hàn Sơn chân nhân là một cái có ý tứ gì. Hãn phải hay không phải muốn đánh, có phải hay không chuẩn bị tự mình lĩnh cái này đầu, đi đấu tranh anh dũng đánh Cự Kinh bang.

Hàn Sơn chân nhân tự mình ra tay, bọn hãn có lẽ còn có thể chứng kiến một phần chiến thắng Cự Kinh bang hy vọng.

"Đang nói chính sự trước đó, trước tiên là nói về một chuyện nhỏ đi."

Hàn Sơn chân nhân làm cho chúng bang chủ nhóm an tĩnh lại, nhưng là cũng không có nói đánh Cự Kinh bang, mà là nói đến một chuyện khác, "Bản đạo phía trước tới Thái Hồ bên cạnh trên đường, biết được một cái tin dữ!"

Hãn đạm mạc tang thương trên mặt, lộ ra vài phần bi thương sắc mặt, nói: "Ta Đại đệ tử Thanh Hà, hôm nay tại Thái Hồ bờ khu rừng nhỏ, bất hạnh ngộ hại."

Chúng tiểu bang chủ nhóm lập tức trong lòng xiết chặt, trong lòng nghiêm nghị.

Vấn đề này, nhưng là cũng không phải chân nhân trong miệng nói cái gì việc nhỏ, đây là một cái giang hồ đại án.

Bọn hản cũng tại xế chiều đến Tư Khẩu trấn thời điểm, đã được biết đến tin tức này.

Thanh Hà đạo trưởng coi như là Ngô quận trên giang hồ một vị đại nhân vật, không nghĩ tới không hiểu chết ở Thái Hồ bờ khu rừng nhỏ, cũng không ai biết rõ duyên cớ, cái chết như vậy không đáng.

Thanh Hà đạo trưởng ngộ hại một án, hiện tại đã sớm truyền khắp Tư Khẩu trấn bên trong hết thầy đại nhỏ bang phái, khiếp sợ nhất thời, không ít người đều tại lén lút nghị luận lúc này, nhưng mà không dám công khai đàm luận.

Bởi vì Thanh Hà đạo trưởng là Hàn Sơn cái này chân nhân đứng đầu học trò.

Bởi vì đây là một cọc vụ án không đầu mối, không biết nguyên nhân cái chết, tìm không thấy hung thủ. Duy nhất có thể phỏng đoán đấy, Thanh Hà đạo trưởng bị một chiêu toi mạng, cái này nhất định là nhất đại tông sư cảnh cao thủ, đối với Thanh Hà đạo trưởng đã hạ thủ!

Đây nhất định là Ngô quận một vị nhất đại tông sư, tự cấp chủ trì trận này giang hồ đại hội Hàn Sơn chân nhân một hạ mã uy.

Chúng bang chủ nhóm cũng không nghĩ tới, Hàn Sơn chân nhân ngược lại chủ động nói tới việc này.

Liên Dực Vương Tôn Bạch Hồng, Lý Sóc, Hàn Bình Sơn ba vị này tông sư, cũng đều sắc mặt khế biến thành hơi biến. Tuy nói người bình thường cũng sẽ không hoài nghi đến trên người bọn họ, nhưng mà không có tìm ra hung phạm trước đó, bọn hản thân là tông sư, cũng khó có thể thoát khỏi vài phần hiểm nghi, dù sao vẫn là rất không được tự nhiên.

Hàn Sơn chân nhân nhìn qua chúng bang chủ, trong mắt thương cảm, thần sắc bi thương thở dài một tiếng nói:

"Ngô quận trên giang hồ có rất nhiều lời đồn đãi, đang nghị luận Thanh Hà nguyên nhân cái chết, tại sao lại tại khu rừng nhỏ ly kỳ tử vong? ! Kỳ thật, sự tình từ đầu đến cuối, cũng chỉ có bản đạo mới rõ ràng.

Ước chừng tại mười năm trước, bản đạo liền phát hiện cái này Cự Kinh bang Lưu Hồng đã tâm bưng bưng, sớm muộn thành ta Ngô quận hạng nhất họa lớn. Vì vậy, liền sớm phái môn hạ của ta mấy vị đệ tử thân truyền, âm thầm lấy số tiền lớn hối lộ, thu mua Cự Kinh bang đầu mục lớn nhỏ, lấy lợi dụng bọn hắn tới thu thập Cự Kinh bang tình báo nội bộ.

Chuẩn bị tương lai bất cứ tình huống nào, ngày sau có lẽ cần dùng đến.

Cho đến ngày nay, cái này Cự Kinh bang quả nhiên lộ ra đã tâm bưng bưng, cướp bóc triều đình quan lương, thậm chí hô lên 'Nhất thống giang hồ' đại nghịch khẩu hiệu.

Hôm nay, ta đồn nhi Thanh Hà chính là tại khu rừng nhỏ, bí mật hội kiến một gã thủy phi thủ lĩnh, lấy truyền lại Cự Kinh bang nội bộ tình báo mới nhất.

Không nghĩ tới. . . Không tưởng a ~, ta đây bên cạnh chưa tới kịp đối với Cự Kinh bang động thủ, Đại đệ tử Thanh Hà cũng đã bại lộ, bất hạnh tại khu rừng nhỏ ngộ hại, đã thành trước khi chiến đấu cái thứ nhất vật hi sinh!

Vì vậy, này án rất đơn giản, cũng không cần đi ngờ vực vô căn cứ người nào. Giết chết Thanh Hà đấy, ngoại trừ cái kia Cự Kinh bang trùm thổ phi Lưu Hồng, không có người khác."

Chúng bang chủ nhóm không khỏi tâm thần đại chấn, khó có thể tin.

Hàn Sơn chân nhân rõ ràng tại mười năm trước, Cự Kinh bang còn không có mạnh mẽ như thế thời điểm, liền bắt đầu cảnh giác Cự Kinh bang Lưu Hồng, thậm chí tại đại lượng thu thập Cự Kinh bang nội bộ tình báo.

Hàn Sơn chân nhân không hổ là Ngô quận linh tự, quả nhiên ánh mắt sâu xa, mưu tính sâu xa, mười năm trước mà bắt đầu tại Cự Kinh trong bang bộ bố trí quân cờ ẩn người, không có người thường có thể bằng.

Vương Huyện lệnh vội vàng theo rộng thùng thành quan bào ống tay áo bên dưới, ảo thuật giống nhau, xuất ra một khối hắc làm cho Tư Khẩu trần thợt mộc chế tạo gấp gáp tốt bằng gỗ bài vị, trên đó viết "Thanh Hà đạo trưởng chi linh vị" .

"Thanh Hà đạo trưởng, chính là ta Ngô quận chi anh linh, một đường đi tốt!"

Vương Huyện lệnh đem linh bài thả ở bên cạnh một tòa trên cái bàn, lại đốt một nén nhang, đã bái bái, hung hăng lau một cái lòng chưa xót nước mắt.

"Thanh Hà đạo trưởng đi tốt!"

"Chân nhân nén bi thương!"

"Mong rằng chân nhân nén bi thương, bảo trọng thân thể! Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng thật là đáng chết, hắc rất nhanh sẽ có báo ứng!"

"Thanh Hà đạo trưởng anh linh ở trên, trước chúng ta có thể tiêu diệt Cự Kinh bang, hắc nhất định hết sức vui mừng."

Các vị đại nhỏ bang chủ nhóm nhao nhao theo chỗ ngồi đứng dậy, tràn đầy kính ý, hướng trên bàn Thanh Hà đạo trưởng linh vị thi lễ, xá một cái, đồng thời an ủi Hàn Sơn chân nhân.

Hàn Sơn chân nhân nhịn xuống trên mặt cực kỳ bi ai, lắc đầu thở dài: "Đây cũng là Thanh Hà đồ nhi số mệnh không tốt, nên có kiếp nạn này, không thể sống đến đi theo bản sư tự mình leo lên tây Động Đình núi Phiếu Miếu Phong, quan sát Thái Hồ ngày hôm nay.

Hắn là giang hồ, là đại nghĩa, là đại tranh mà chết, coi như là chết có ý nghĩa rồi! Mà thôi, thời gian không còn sớm, đã là đêm khuya. Đã đến lúc rạng sáng, còn muốn làm một cuộc đại sự. Cũng không cần xách hãn, còn là mà nói một nói chánh sự đi."

Chúng bang chủ nhóm lập tức thu liễm thần tình, nghiêm mặt cung kính nghe.

Bọn hãn trong lòng suy đoán nhao nhao, Hàn Sơn chân nhân rốt cuộc nhắc tới chính sự rồi. Nghe chân nhân lời nói này, hãn đây là muốn tự mình suất lĩnh Ngô quận giang hồ chúng bang phái, đánh Cự Kinh bang?

"Kỳ thật, đêm nay Ngô quận giang hồ đại hội, chính thức phía sau màn người vạch ra, cũng không phải là ta Hàn Sơn chân nhân cùng Cô Tô Vương Huyện lệnh. Triều đình tân nhiệm Thái Thú, đã sớm đã suất lĩnh bốn nghìn triều đình tinh nhuệ thủy quân, bí mật đến Thái Hồ.

Bản đạo lần này, ra mặt tổ chức lần thứ nhất Ngô quận giang hồ đại hội, chính là ra từ lúc vị này tân nhiệm Thái Thú bày mưu đặt kế. Bình minh cuộc chiến, cũng để cho tân nhiệm Thái Thú bày mưu nghĩ kế, quyết thắng thiên lý."

Hàn Sơn chân nhân nghiêm mặt nói.

Lời vừa nói ra, thạch phá động trời.

Ngoại trừ Tôn Bạch Hồng, Lý Sóc cùng Hàn Bình Sơn cùng ba vị tông sư bên ngoài, các vị nhỏ bang chủ nhóm từng cái một chấn sắc mặt kinh hãi, hai mặt nhìn nhau.

Tân nhiệm Thái Thú rõ ràng không một tiếng động theo bên ngoài quận điều tới bốn nghìn tên triều đình thủy quân tinh binh, bí mật đã tới Thái Hồ?

Trọng đại như vậy tình báo quân sự, bị che giấu như thể che giấu. Bọn hăn những thứ này từ trước đến nay giang hồ tin tức linh thông nhỏ bang chủ nhóm, rõ ràng không biết chút nào, không có thu được bất luận cái gì tiếng gió.

Nếu không có Hàn Sơn chân nhân ở chỗ này nói ra, bọn hăn những thứ này nhỏ bang chủ nhóm, cũng đều bị giấu giếm tại trống trong.

"Cho mời, tân nhiệm Ngô quận Thái Thú, Đại Đường Triệu thị danh môn, Triệu Cư Trinh Triệu đại nhân ngồi vào vị trí! Cùng ta Ngô quận giang hồ nhiều bang phái đồng đạo, thương nghị đánh Thái Hồ Cự Kinh bang cuộc chiến!"

Hàn Sơn chân nhân thần tình nghiêm túc, bỗng nhiên đỡ chỗ ngồi đứng dậy, hướng đại viện ngoài cửa thi lễ, chấp tay nói.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 91: Tân Nhiệm Thái Thú

Theo Hàn Sơn chân nhân một tiếng, "Cho mời, Triệu đại nhân! !"

Chúng nhỏ bang chủ nhóm đều bị tâm thần chấn động, trên mặt đều là vẻ khiếp sợ, ào ào triều đình viện đại môn phương hướng, trông mong nhìn lại.

Chỉ thấy một gã đang mặc chính tứ phẩm đỏ thẫm màu đỏ quan bào, eo bội cá bạc túi triều đình quan viên, tại hơn mười tên người mặc áo giáp, eo mang theo bảo nhận chính giữa thanh niên võ tướng giáo úy, cùng với mười mấy tên cao thủ nhất lưu tinh nhuệ trường thương trọng giáp sĩ túm tụm phía dưới, âm âm đi vào đình viện.

Sa trường nghiêm túc sát khí, lập tức tại đại viện mà tràn ra.

"Triệu đại nhân, người nhưng là tính ra rồi! Không có lão gia tại, hạ quan nho nhỏ này Huyện lệnh, thật sự là nhịn không được tình cảnh a."

Vương Huyện lệnh lập tức ánh sáng màu đỏ vẽ mặt tràn đầy, vội vàng dùng tay kia sạch sẽ quan bào ống tay áo, đem thủ tọa mặt khác một tờ thái sư chỗ ngồi chà lau tốt, cong cong thân thể khuôn mặt nịnh nọt dáng tươi cười, chuẩn bị cho tốt làm cho tân nhiệm Ngô quận Thái Thú liền ngồi.

Triệu Cư Trinh tướng mạo đường đường, có nho tướng làn gió, quan uy rất nặng, mặc dù tay không tác sắt, cũng không tập võ nghệ, một thân triều đình địa phương quan to uy nghi nhưng lại làm kẻ khác không cho cự tuyệt.

Hắn hướng Vương Huyện lệnh cùng Hàn Sơn chân nhân khẽ vuốt cằm gật đầu, sau đó quét mắt ở đây chúng bang chủ nhóm liếc, trong mắt thần quang run sợ, chấp tay nói: "Bốn quan Triệu Cư Trinh, tân nhiệm Ngô quận Thái Thú, ra mắt chư vị Ngô quận giang hồ hào kiệt!"

"Triệu Cư Trinh Triệu đại nhân?"

"Đại Đường Triệu thị danh môn, huynh đệ bốn người đều tiến sĩ, bài vị thứ ba Triệu Cư Trinh Triệu đại nhân?"

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm nghĩ đến đương kim Đại Đường một cái truyền kỳ danh môn, thần sắc vô cùng hoảng sợ, trông đã khiếp sợ.

Người này uy vọng cũng là có lớn nhỏ phân chia.

Ví dụ như bọn hắn những thứ này một huyện chỉ địa nhỏ bang chủ, khoảng chừng một thị trấn, một trấn ở trong nổi danh uy vọng, nói một không hai. Nhưng ở Ngô quận mười ba huyện cái này ngàn dặm phạm vi, liền rất bình thường rồi.

Lại như Hàn Sơn chân nhân, Hàn Sơn đạo quán đứng đầu, danh chấn Ngô quận hơn mười năm, chính là Ngô quận giang hồ công nhận đệ nhất thế ngoại cao nhân. Ngô quận bảy Đại Tông Sư, cũng bọn chúng đều là danh chấn Ngô quận đại nhân vật, Ngô quận giang hồ đệ tử đều bị ca ngợi.

Nhưng mà, nếu đem cái này bảy Đại Tông Sư đặt ở Đại Đường thiên hạ hơn một trăm quận một nghìn năm trăm huyện rộng lớn chi địa, vẫn là thiên ở góc chi địa, thanh danh không triển lộ ra. Cho dù là lân cận quận lớn, chỉ sợ là cũng không có nhiều người nhận ra bọn hắn những thứ này Ngô quận tông sư.

Mà cái này Triệu thị danh môn nhưng là hoàn toàn bất đồng, tại Đại Đường triều đình, tại Đại Đường thiên hạ một trăm quận, cái kia đều là tiếng tăm lừng lẫy danh môn thế gia.

Triệu thị danh môn Tứ huynh đệ đều tiến sĩ, có thể văn có thể võ, đặt song song là triều đình đại thần.

Đại huynh Triệu Đông Hi tại triều đình, vì thiên tử khởi thảo chiếu lệnh, tham dự trung khu cơ yếu. Nhị huynh Triệu Hòa Bích, quốc tử tế uống rượu, dạy bảo Quốc Tử Giám nhiều sinh. Lão Tam Triệu Cư Trinh đàm tiếu có học thức uyên thâm, giết người không thấy máu một đời nho tướng, lần này đi thuyền xuôi nam Ngô quận vì Thái Thú, trấn thủ bản địa. Lão đệ Triệu Di Trinh vì An Tây phần lớn bảo vệ, nhận bất kỳ tại nguy nan thời khắc, trấn thủ Tây Vực, quyền chấn một phương.

Mấy năm trước, Tây Vực dân tộc Thổ Phiên Tán Phổ cùng Đột Quyết Thi Tô Lộc Khả Hãn, liên thủ mười vạn thiết kỵ vây công Đại Đường An Tây thành, bị Triệu thị lão tứ Triệu Di Trinh một lần hành động đánh lui, Triệu thị danh môn bởi vậy uy danh lan xa thiên hạ.

Ngô quận mặc dù thiên ở Đại Đường Giang Nam vùng sông nước góc chi địa, lâu hưởng thiên hạ thái bình, nhưng mà các vị đại nhỏ bang chủ nhóm cũng không phải là kiến thức nông cạn thế hệ, biết rõ chuyện thiên hạ.

Triệu thị danh môn, danh chấn Đại Đường thiên hạ. So sánh với tới, bọn hãn những thứ này Ngô quận nhỏ bang chủ nhóm nhà vô ốc một huyện chi địa, chỉ có thể ngẩng đầu nhìn lên hâm mộ cả đời. Không nghĩ tới, bọn hãn rõ ràng có thể nhìn thấy vị này Đại Đường trọng thần.

Cho dù là Ngô quận đệ nhất nhân Hàn Sơn chân nhân, tại vị này tên khắp thiên hạ tân nhiệm Triệu Thái Thú trước mặt, cũng là cung kính khách khí vô cùng, ngọt cùng ghế hạng bét.

Chúng nhỏ bang chủ nhóm không khỏi nóng bỏng, nhìn về phía Triệu Cư Trinh Thái Thú ánh mắt, lộ ra sùng kính ngưỡng mộ sắc mặt.

Bọn hãn những thứ này Ngô quận bang chủ, từ trước đến nay xưng bá từng cái huyện thành nhỏ, cương quyết bướng bỉnh, đối với Hàn Sơn chân nhân cùng tông sư tương đối khách khí, đối với Vương Huyện lệnh vị này Cô Tô thành Huyện thái gia cũng là xem như hạng người bình thường.

Nhưng mà tại vị này danh chấn thiên hạ Ngô quận tân nhiệm Thái Thú trước mặt, rồi lại đều bị sợ đầu sợ đuôi bắt đầu, không dám lỗ mãng.

"Lại là Triệu thị danh môn, Triệu Cư Trinh Triệu đại nhân tới! Triệu đại nhân chính là triều đình nhất đẳng nho tướng, không phải là những cái kia tầm thường quan lại có thể so sánh!"

"Thì ra là thế! Trận chiến này, đang thiếu một vị chỉ huy hơn vạn đại quân tướng tài. Có Triệu đại nhân tại phía sau màn trù hoạch đại cục, trận chiến này phương hướng có hi vọng!"

Chúng nhỏ bang chủ nhóm cùng tán thưởng.

Lần này Ngô quận giang hồ đại hội, trên danh nghĩa là Vương Huyện lệnh cùng Hàn Sơn chân nhân mời tổ chức. Trên thực tế, nhưng là vị này tân nhiệm Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh tại phía sau màn trù hoạch đại cục.

Triệu Cư Trinh Thái Thú quan mới tiền nhiệm, im hơi lặng tiếng ở giữa, lấy Hàn Sơn chân nhân danh tiếng, mượn nhờ trận này Tịch Bát sẵn sẵn cơ hội tốt, đem Ngô quận rất nhiều bang phái đệ tử điều khiển đến Khung Lung Sơn dưới chân.

Hơn nữa, sớm có mấy ngàn tinh thông thủy chiến quan binh, bí mật tiềm phục tại Thái Hồ xung quanh.

Lần này bố trí, tùy thời có thể hướng ẩn sâu tại Thái Hồ tây Động Đình núi, một lần phát động đại quy mô tập kích, đánh Cự Kinh bang một trở tay

không kịp, một lần hành động tiêu diệt cái này cổ làm hại Ngô quận đại thủy phi.

Có như vậy một vị danh môn Thái Thú, đương thời nho tướng tự mình bày mưu tính kế chủ đạo trận chiến này, không giống tiền nhiệm Thái Thú giống nhau đồ vô tích sự, tự nhiên phần thắng tăng nhiều.

Chúng bang chủ nhóm tin tưởng tăng nhiều.

Triệu Cư Trinh ánh mắt thâm trầm, từng cái đảo qua ở đây chúng đại nhỏ bang chủ nhóm, trầm giọng nói: "Mấy tháng trước, chuyển đến phương bắc một đồng quan lại lương bị Cự Kinh bang cướp đi, ảnh hưởng đến Tây Bắc chiến sự, triều đình rất là tức giận.

Bốn quan phụng mệnh đảm nhiệm Ngô quận Thái Thú, đến nhận chức hạng nhất đại sự, chính là tiêu diệt Cự Kinh bang, vì triều đình cùng Ngô quận dân chúng diệt trừ này đại hại.

Từ lúc nửa tháng trước, bốn quan cũng đã đến Ngô quận, nhưng mà giữ kín không nói ra, cùng Hàn Sơn chân nhân, Ngô quận bốn Đại Tông Sư mưu đồ đã lâu. Tinh binh, chiến thuyền, lương thực tiếp tế, các loại vật tư, đều đã bí mật bố trí đúng hạn.

Hơn nữa Ngô quận chúng giúp đỡ vạn đệ tử, tối nay đều tập kết tại Thái Hồ Tư Khẩu trấn, tùy thời có thể xuất phát. Tại không biết chư vị, nhưng là nguyện cùng bốn quan cùng một chỗ, tiêu diệt Cự Kinh bang?"

"Bản đạo Hàn Sơn, thân là Ngô quận giang hồ lĩnh tụ, nguyện tỉ lệ Hàn Sơn đạo quán trên trăm tên đạo sĩ, tất cả đại bang phái giang hồ đệ tử, to lớn tương trợ Thái Thú! Hôn vào Phiếu Miếu Phong, tiêu diệt Cự Kinh bang, chém giết trùm thổ phi Lưu Hồng."

Hàn Sơn chân nhân vung lên áo dài, chấp tay, nghiêm mặt nói.

"Chúng ta chớ vị đang ngồi, nguyện ý nghe theo Triệu đại nhân điều khiển, nguyện ý nghe theo Hàn Sơn chân nhân hiệu lệnh! Cùng nhau tiến binh, tiêu diệt Cự Kinh bang!"

Chúng bang chủ nhóm nhao nhao lớn tiếng cùng vang hưởng ứng, không dám kháng mệnh.

Bọn hãn trước đó hứng thú thiếu thiếu, là vì phần thắng không cao, vạn nhất đánh không thắng, tổn binh hao tướng còn không bằng không đánh. Cũng không là bởi vì bọn hãn không muốn đã diệt Cự Kinh bang.

Cự Kinh bang thủy phủ chiếm đoạt bao gồm Thái Hồ, nam bắc Đại Vận Hà ở bên trong hoàng kim đường thủy địa bàn. Triều đình suy nhược lâu ngày đã lâu, đối với mấy cái này địa bàn từ từ đã mất đi lực khống chế, cần địa phương đi lên bang phái tới duy trì an bình.

Nhiều bang phái một khi liên thủ thành công đã diệt Cự Kinh bang, không xuất đại lượng địa bàn, bị bọn hãn những thứ này đại nhỏ bang phái chia cắt, cái này bản thân chính là một khoản lớn lợi.

Hiện tại có Triệu Cư Trinh Thái Thú ở hậu phương bày mưu nghĩ kế, có Hàn Sơn chân nhân tự mình xuất chiến, nắm chắc thắng lợi trong tay. Bọn hãn tự nhiên là vui cười ra sức đánh Cự Kinh bang này chó rơi xuống nước.

Không có một vị bang chủ dám cự tuyệt tham dự trận chiến này.

Trận chiến này sau đó, triều đình cùng Ngô quận giang hồ liên quân một khi đại thắng, những cái kia không tham dự vây quét Cự Kinh bang giang hồ nhỏ bang phái, chẳng những không cách nào chia cắt địa bàn, chỉ sợ còn có thể lọt vào thu được về tính số, tại Ngô quận không cách nào đặt chân.

"Hạ quan cũng nguyện làm cho Thái Thú đại nhân đấu tranh anh dũng, không chối từ!"

Vương Huyện lệnh bị hiện trường chúng giang hồ đại hào nhóm kích động dâng trào bầu không khí bị nhiễm, kích động sắc mặt đỏ bừng, toàn thân thịt đều tại run.

Triệu Cư Trinh liếc qua vị này đầu bóng mập bụng, đi mấy bước nhanh đều thở Vương Huyện lệnh, không để ý hội.

Hắn trầm tĩnh ánh mắt đảo qua đang ngồi chúng đại nhỏ bang chủ, nói: "Tốt! Hiện tại đã là nửa đêm giờ Tý, đúng là đánh lén ban đêm cơ hội tốt, triều đình của ta đình ba nghìn thuỷ quân tinh binh cùng một vạn Ngô quận giang hồ đệ tử tạo thành liên quân, từ Hàn Sơn chân nhân cùng Lý Sóc, Hàn Bình Sơn, Tôn Bạch Hồng ba vị bang chủ vì liên quân chính phó thủ lĩnh, lập tức xuất chinh, binh phát Thái Hồ tây Động Đình sơn!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 92: Xuất Phát, Tiến Bình Thái Hồ!

Lúc này, chính là đêm khuya giờ Tý, sắc trời đen kịt một mảnh, Dạ Lan sao thưa, khắp nơi tối mịt mờ một mảnh.

Đúng là người kiệt sức, ngựa hết hơi thời khắc, Thái Hồ dám thủy phi đề phòng thả lỏng, là tốt nhất tiến công thời cơ.

Ba nghìn tinh nhuệ thủy quân quan binh cùng Ngô quận tất cả đại nhỏ bang phái hơn vạn tên giang hồ đệ tử, bị các bang phái cao tăng đánh thức, im hơi lặng tiếng bắt đầu hành động, tại Tư Khẩu trấn bến đò lên thuyền, tiến vào Thái Hồ diệt phi.

Đầu năm nay, đại bộ phận bình dân dân chúng đồ ăn thiếu thốn, đều có bệnh quáng gà chứng, ánh sáng mờ mờ liên hoàn toàn thấy không rõ lắm. Chúng bang phái đệ tử ăn đồ ăn đỡ một ít, có trứng gà cùng gan, vền vền chỉ có gần một nửa người có bệnh quáng gà chứng, bị những cái kia thấy rõ người, dùng thật dài dây thừng dẫn dắt đi.

Hiện tại, chỉ là liên quân hướng Thái Hồ xuất phát thời gian.

Chính thức khai chiến lúc nào cũng đang lúc, chắc chắn tại bình minh trước giờ, hùng đông một khắc này.

Nhân số quá nhiều, vạn binh đội thuyền chưa đủ dùng.

Cũng may, Cô Tô huyện nha đã phái người suốt đêm khẩn cấp điều động Thái Hồ xung quanh năm sáu trăm đầu thuyền đánh cá, theo Cô Tô thành

bến tàu các thương nhân điều động năm mươi chiếc cỡ lớn thuyền hàng, còn có bảy tám chiếc triều đình phái tới cỡ lớn thủy quân chiến thuyền.

Thuyền đánh cá mỗi đầu nhưng là sắp xếp hơn mười người, thuyền hàng có thể sắp xếp một trăm người, cỡ lớn chiến thuyền một cái có thể chở nhiều đến bốn năm trăm chi chúng.

Như vậy một chi khổng lồ vận binh đội tàu, cuối cùng miễn cưỡng có thể một lần vận chuyển ba nghìn tên thủy quân tinh binh cùng hơn vạn tên các bang phái giang hồ đệ tử, tiến binh Thái Hồ.

Đi tốt ở đằng trước bảy tám chiếc cỡ lớn chiến thuyền, tạo thành hộ vệ trận hình.

Những thứ này chiến thuyền cao lớn chắc chắn, thủy quân giáp sĩ đều mang theo cung tiễn, dưới cao nhìn xuống có thể dùng mũi tên áp chế Cự Kinh bang thủy phi thuyền tốc độ, thích hợp nhất mở đường.

Phía sau thì là năm mươi chiếc thuyền hàng cùng mấy trăm đầu nhỏ thuyền đánh cá, những thứ này thuyền hàng, thuyền đánh cá tương đối công kênh chậm chạp, không thích hợp trên nước chiến đấu, chỉ có thể dùng để vận chuyển nhân viên, làm trên vạn tên giang hồ bang phái đệ tử lên đất liền tây Động Đình núi, đánh Cự Kinh bang tổng đà.

Cự Kinh bang tổng đà, tại ngàn dặm Thái Hồ trung tâm một tòa "Tây Động Đình núi" hòn đảo đi lên.

Theo Tư Khẩu trấn bến đò đi thuyền xuất phát, ít nhất phải tại hồ lớn bên trên hành tẩu hơn bốn mươi trong, ước chừng một hai canh giờ trái phải, mới có thể đến trong hồ hòn đảo.

Cái này Thái Hồ mặt hồ cũng không phải là mệnh môn bát ngát mặt nước, mà là có thật nhiều hồ, bụi cỏ lau sinh, tựa như một mảnh vô biên vô hạn trên nước ruộng đồng xanh tươi.

Bụi cỏ lau ở giữa, tuyến đường an toàn tung hoành, dường như một tòa cự đại trên nước mê cung.

Nếu như thái bình không có gì, các ngư dân tại hồ chính giữa bắt cá, mặt trời mọc mà làm mặt trời lặn mà thở, đó cũng là vô cùng thích ý.

Thế nhưng là một khi Thái Hồ tụ tập thủy phi, cái này lựa mỏng xanh cỏ lau tựu thành ác mộng.

Từ xưa đến nay, Thái Hồ thủy phi chi họa, chưa bao giờ đoạn tuyệt.

Đây cũng là lịch từ năm đó, triều đình quan phủ phái binh đến đây Thái Hồ tiêu diệt, nhức đầu nhất địa phương.

Đám thủy phi thừa lúc loại nhỏ thuyền tốc độ vãng lai trong bụi lau sậy, tiến thối ung dung, vãng lai thoăn thoắt, hành tung khó lường.

Triều đình bọn quan binh nếu như lấy cỡ lớn chiến thuyền đi vào trong bụi lau sậy tiêu diệt, động lạc đường, thậm chí mắc cạn tại bụi cỏ lau bên trong, đối với những cái kia rất nhanh đào tẩu đám thủy phi không biết làm gì. Thủy phi chỉ là trốn, căn bản không cùng bọn họ giao chiến.

Nếu như quan binh lấy thuyền nhỏ đi vào, tức thì đầu đuôi không thể nhìn nhau, người lại ít, rất dễ dàng bị quen thuộc địa hình đám thủy phi tụ họp chúng vây công, tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Mặc kệ binh lực nhiều ít, tại Thái Hồ tiêu diệt đều là một cái vấn đề khó khăn không nhỏ.

Thế cho nên Ngô quận bọn quan binh vừa nghe đến Thái Hồ tiêu diệt, đều thường thường lắc đầu, co vùi.

Mà Thái Hồ ven bờ các nơi dân chúng, các ngư dân nhắc đến Thái Hồ thủy phi, càng là đều bị biến sắc.

Những thứ này thủy phỉ không chỉ có tại Thái Hồ cùng tất cả đầu kênh đào tuyến đường an toàn đi lên cắt ra thuyền lướt vật, hơn nữa còn xâm nhập đến tất cả huyện, xã vào nhà cướp của, nguy hại thật lớn.

Thái Hồ xung quanh phủ chí, huyện chí, thế gia truyền thư, đều có thủy phỉ làm loạn ghi chép, tất cả Huyện phủ đều muốn thủy phỉ liệt vào đại hại.

Thái Hồ thủy phỉ hầu như chưa bao giờ tuyệt tích qua, chỉ là quy mô có lớn có nhỏ mà thôi.

Thái bình thời kì nhiều lắm là hơn mười người một phe nhỏ cỡ thủy phỉ khắp nơi lên lút, không thành họa lớn.

Nhưng mà gần nhất cái này mấy chục năm, Cự Kinh bang khuếch trương vô cùng lợi hại cường tráng, hầu như phá tan thu nạp Ngô quận bên trong tất cả đại nước nhỏ phỉ, càng thu nạp tất cả huyện lấy ngàn mà tính lưu dân, tụ tập cao tới hơn vạn tên thủy phỉ, chiếm giữ tại Thái Hồ bên trong tây Động Đình núi.

Như thế quy mô thủy phỉ, cái kia là cùng.

Cự Kinh bang chiếm giữ tại Thái Hồ, dọc theo kênh đào cùng tất cả đại nước nhỏ đạo, cướp bóc vãng lai thương nhân cùng hàng hóa, thậm chí cường hãn đến dám hướng triều đình điều đến phương bắc quan lại lương ra tay, đã trở thành Ngô quận bên trong lớn nhất làm loạn ngọn nguồn.

Triều đình ngược lại cũng không phải là không muốn triệu tập trọng binh, đến đây vây quét cái này Cự Kinh bang.

Chỉ là, Tây Bắc Đột Quyết, dân tộc Thổ Phiên nhiều lần xâm chiếm Tây Vực biên cương, chiến sự nặng nề, triều đình tập kết trăm quận hơn mười vạn chủ lực đại quân đóng quân biên cảnh, cùng Đột Quyết cùng dân tộc Thổ Phiên đại quân đánh cho vài thập niên cũng không phân thắng bại, giằng co không dưới, nghiêm trọng tiêu hao Đại Đường quốc lực.

Tây Bắc cuộc chiến, quyết định vận mệnh quốc gia, dân tộc chi sinh tử tồn vong.

So sánh đi xuống, phía nam thủy phỉ nháo sự chỉ là da lông chi họa, nội bộ chi ưu.

Triều đình gần đây danh tướng trọng binh đồn tại Tây Bắc đại mạc. Mà tại Giang Nam rộng lớn chi địa, từ trước rất ít trú binh, thế cho nên binh nhỏ tướng ít, chỉ có tất cả quận Thái Thú dẫn binh trấn thủ địa phương, liền danh tướng đều không có.

Hàng năm đều theo tất cả quận điều binh lực cùng vật tư Bắc thượng, địa phương khó có thể lưu lại càng nhiều nữa binh lực, tới vây quét phía nam vùng sông nước thủy phỉ hại dân hại nước.

Ngô quận nạn trộm cướp nghiêm trọng, nhưng mà xung quanh khác quận, cũng không đều là thái bình.

Tiền nhiệm Ngô quận Thái Thú bắt bản quận chỉ vẹn vẹn có mấy nghìn tinh binh điều tới Thái Hồ vây quét Cự Kinh bang, kết quả đều là tổn binh hao tướng thảm bại mà về, tất cả quan huyện thành viên hầu như đều đánh mất tiêu diệt lòng tin.

Lần này, nếu không phải là tân nhiệm Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh đại nhân tự mình tọa trấn chỉ huy, theo bên ngoài quận miễn cưỡng điều bốn nghìn tinh binh tới đây, cùng với Ngô quận trong giang hồ uy vọng cực cao lĩnh tụ Hàn Sơn chân nhân tự mình ra mặt.

Hai vị đại nhân vật, hợp lực tập kết quan địa phương phủ cùng Ngô quận giang hồ tất cả đại nhỏ bang phái cường đại nhất một cỗ lực lượng, chỉ sợ căn bản không có ai dám một mình đi Thái Hồ, đánh Cự Kinh bang.

...

Dược Vương Bang ngoại trừ lưu thủ Dược Vương sơn trang nhân viên bên ngoài, lần này xuất động trọn vẹn một nghìn tên tinh nhuệ đệ tử, đều là theo tứ đại Phân đường tam lưu cảnh giới trở lên đệ tử điều tới đây.

Trong đó có không ít là nhị lưu hảo thủ, cao thủ nhất lưu, tất cả đường khẩu trung cấp, cao cấp chấp sự, thậm chí còn có Tàng Thư Các khổ tu mười năm như một ngày thủ các người, từ tất cả đường Đường chủ cùng phù hợp Đường chủ dẫn đội.

Lý Kiều, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng bốn gã trẻ tuổi đệ tử, tại cùng một cái thuyền đánh cá đi lên. Trên người bọn họ ngoại trừ riêng phần mình mang theo binh khí bên ngoài, còn vận chuyển mấy miệng trên trăm cân trăm trọng giả vờ tảng đá bao vải to, đặt ở thuyền đánh cá đi lên.

Lý Kiều là Luyện Dược Đường nội môn đệ tử, đã tại tu luyện trung đan điền, là nhị lưu trung kỳ tu vi.

Trương Thiết Ngưu cùng Tần Tuệ Tuệ tiến vào Hộ Dao Đường, Dương Tài Chí tiến vào Nội Vụ Đường, ba người bọn họ trước mắt cũng còn tại tu luyện hạ đan điền, tam lưu trung hậu thời kỳ tu vi.

Bốn người tại Dược Vương Bang bên trong địa vị cách xa, chênh lệch rõ ràng.

Nhưng mà, bọn hăn bá chính là cùng một cái sư phụ Lý Khôi, sư huynh đệ tỷ muội ở giữa lẫn nhau quen thuộc, vì vậy lần này đánh lén ban đêm hành động, được an bài tại cùng một cái trên thuyền nhỏ, lẫn nhau tốt lẫn nhau chiếu ứng.

Lý Kiều thần tình lạnh nhạt, rất có anh tư, áo trắng áo quần cứng cáp phần phật, đứng lặng tại thuyền đánh cá đầu.

Từ lúc mấy năm trước, nàng cùng cha mẹ ngay tại kênh đào đi lên tao ngộ thủy phi Đình Thập Tam tập kích, trải qua một lần cuộc chiến sinh tử, cùng đám thủy phi ra sức chém giết qua, kém một điểm liền cả nhà chết tại sông lớn đi lên.

Mấy năm này nàng thường thường nửa đêm làm ác mộng, mơ tới từng đạo huyết quang chém giết cùng vẻ này đám thủy phi điên cuồng kêu gào, thỉnh thoảng theo trong cơn ác mộng giết mình tỉnh lại.

Vì ngày sau có thể có cơ hội báo thù này, nàng cũng không trong lòng tại nhi nữ tình cảnh, ngày đêm khổ tu võ nghệ.

Có thể nói, tâm lý của nàng thừa nhận năng lực, lâm chiến kinh nghiệm, đã vượt qua Được Vương Bang bên trong cùng tuổi đại bộ phận đệ tử.

Hôm nay nàng đối mặt cái này sắp bộc phát huyết chiến, ngược lại thấy được vô vị.

Trương Thiết Ngưu có chút khôi ngô khỏe mạnh, một đôi lỗ võ hữu lực bàn tay dùng sức nắm một cái thủy mái chèo, ra sức vạch lên thuyền đánh cá.

"Bồ Tát, Tiên Tôn phù hộ. . . Nghìn vạn đừng chết!"

Hắn chống đỡ thuyền mái chèo, thần sắc dị thường khẩn trương, sắc mặt khô khan trắng bệch, trên cổ tay buộc lên một đạo cha hắn Trương Đồ Phu bỏ ra một lượng bạc theo Hàn Sơn đạo quán giúp hắn cầu tới bùa hộ mệnh, trong miệng không ngừng ý nghĩ cầu khẩn, như tại khẩn cầu Tiên Phật phù hộ.

Trương Thiết Ngưu mới gia nhập Được Vương Bang năm năm, gia nhập Hộ Đạo Đường cũng mới ba bốn năm, ngày thường đều tại Được Vương trong sơn trang trông coi sơn môn, làm một ít bình thường nhiệm vụ, cực ít có cơ hội tham dự giang hồ dùng binh khí đánh nhau.

Không nghĩ tới cái này lần đầu tham dự giang hồ tranh đấu, liền gặp được Ngô quận giang hồ gần trăm năm nay, đại quy mô nhất, hơn vạn giang hồ đệ tử tham dự một trận đại chiến.

Cái này chiến đánh xuống, hắn cũng không biết mình có thể không có thể còn sống sót.

Dương Tài Chí cũng ở đây chèo thuyền, duỗi dài cổ, hướng phương xa mặt hồ hết nhìn đông tới nhìn tây,

Bốn phía yên tĩnh mặt hồ, một mảnh tối om, thập phần dọa người. Như thôn phệ người mãnh hổ mở ra bồn máu miệng khổng lồ, vừa giống như có Cự Kinh bang thủy phi tại dòm ngó được, chờ bọn hắn từ đưa vào vò gổm.

Dương Tài Chí trong lòng càng muốn sợ hãi, không dám nhìn tới.

Thế nhưng là, lại không dám không nhìn, vạn nhất thủy phi từ trong bóng tối lao tới đâu? Sớm chút phát hiện, cũng tốt sớm làm phản ứng.

Hắn nhìn quanh thời gian lâu dài, cổ cay mũi, đáng tiếc cũng không thấy được nơi xa mặt hồ có bất cứ động tĩnh dị thường nào.

Dương Tài Chí thở dài một hơi, xem chừng đã đến Thái Hồ ở chỗ sâu trong mới gặp được thủy phi, thấp giọng hướng Trương Thiết Ngưu, Tần Tuệ Tuệ đám người nói: "Các người có hơn điểm nhân lực sức lực, một hồi cùng Cự Kinh bang đánh nhau, nghìn vạn đừng xông lên phía trước nhất, xông lên trước nhất khẳng định thành người khác bia đỡ đạn! Chúng ta gặp tiện nghi liền đi lên, xem tình thế bất thường liền tranh thủ thời gian lui ra phía sau. Chúng ta mạng nhỏ nhưng là cứ như vậy một cái, cũng đừng ngây ngốc chịu chết!"

Lý Kiều nghe được Dương Tài Chí lời này, không khỏi quay đầu lại lườm Dương Tài Chí liếc, nói ra: "Dương Tài Chí, đợi chút nữa đánh nhau, người cũng đừng lâm trận bỏ chạy.

Lên thuyền thời điểm, Chấp Kiếm Đường Đường chủ có thể nói bang quy, lâm trận đào thoát giả chết! Vạn nhất người bị Chấp Kiếm Đường sư huynh bắt được, trở về đây chính là cũng bị chém đầu đấy. Không chết tại thủy phỉ trong tay, lo sợ trốn mà chết, vậy cũng liền mất thể diện."

Dương Tài Chí bị Lý Kiều vừa nói, trên mặt không khỏi hỏa thiêu, lẩm bẩm nói: "Lý sư tỷ, người đừng nhỏ như vậy nhìn ta được không nào, ta đầu gì cũng là lăn lộn vài năm giang hồ anh hùng hảo hán, về phần lâm trận bỏ chạy sao!

Ý của ta là, chúng ta đều cẩn thận khiến cho vạn năm thuyền, muốn xem thế nào tình hình chiến đấu rất xấu, biết tiến thoái... Cái này gọi là quanh co vòng vèo chuyển di, đây không phải trốn! Không phải là trốn!"

Dương Tài Chí nhiều lần cường điệu được, nhưng có chút không tự tin, ủ rũ ngồi ở mũi thuyền.

Lời tuy như thế, nhưng mà trên chiến trường, chuyển di cũng không phải là dễ dàng. Vạn nhất bị đám thủy phỉ bao hết sủi cỏ, lên trời xuống đất không cửa, còn là chỉ còn đường chết.

Cuối cùng có thể hay không tại đây trận đại chiến chính giữa sống sót, căn bản không phải hấn một hai câu, có thể nói được chuẩn.

Những năm này hấn hao hết tâm tư nịnh nọt Lý Khôi sư phụ, lúc này mới có thể trở thành Nội Vụ Đường đệ tử. Kết quả mới vào Nội Vụ Đường vài năm không đến, liền gặp gỡ như vậy một trận đại chiến.

Dương Tài Chí lúc này ủ rũ vô cùng, đột nhiên hâm mộ lên Tô Trần cùng Khổng Tâm Xảo tới.

Tô Trần cùng Khổng Tâm Xảo trước hết nhất bị Lý Khôi sư phụ đào thải, đều gia nhập Tạp Dịch Đường.

Tạp Dịch Đường tuyệt đại bộ phận đệ tử tu vi cùng võ kỹ đều quá thấp, theo như Dưộc Vương Bang lệ cũ, cũng không kêu Tạp Dịch Đường đệ tử tới tham dự giang hồ tranh đấu, bọn hắn chỉ phụ trách lương thảo cung ứng.

Sớm biết có hôm nay cái này đại chiến, Dương Tài Chí cũng muốn không uống phí cái này đại sức lực, đi tranh nhau làm Nội Vụ Đường đệ tử, còn không bằng đi Tạp Dịch Đường an ổn sống qua ngày.

Còn có, Vương Phú Quý sư huynh là Chấp Kiếm Đường đệ tử, nhưng cũng không có tới tham chiến.

Nghe nói là có khác hạng nhất trọng đại nhiệm vụ hộ vệ, bị Đường chủ tiếp phái người tiếp gọi đi, nói là Vương Huyện lệnh cần một gã hiểu Dưộc Thuật nhất lưu thanh niên cao thủ, vì cận vệ, để tránh bị thủy phỉ đánh lén.

Đây mới thực sự là làm cho Dương Tài Chí hâm mộ muốn chết cực phẩm tốt nhiệm vụ a!

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 93: Thủy Quỷ Đột Kích

Dương Tài Chí nghe trong nội đường cao tầng kể, vị này Vương Huyện lệnh cũng không có đi theo chúng quan binh cùng giang hồ đệ tử leo lên chiến thuyền, vậy khẳng định núp ở phía sau phương hướng rất địa phương an toàn.

Vương Phú Quý với tư cách Huyện thái gia cận vệ, tự nhiên cũng không cần mạo hiểm tham gia trận này tàn khốc Thái Hồ huyết chiến, lại có thể không công đạt được một cái "Bảo hộ Vương Huyện lệnh an toàn" công lao lớn.

Đây quả thực là chuyên môn vì Vương Phú Quý sư huynh số lượng thân chế tạo nhiệm vụ.

Ngô quận Vương thị thế gia đệ tử, mỗi đã đến thời điểm máu chốt, luôn có người chiếu cố. Một chút mạo hiểm không có, sau khi chiến đấu công lao rồi lại một bó to, so với người khác liều chết liều sống đều mạnh mẽ.

Đồng dạng là Dưộc Vương Bang nội môn đệ tử Lý Kiều, không có mạnh như vậy lực lượng thế gia hậu trường, liền không cách nào hưởng thụ đãi ngộ tốt như vậy, chỉ có thể đến trên chiến trường đánh một trận, vất công lao.

"Lý Kiều sư tỷ, người thế nhưng là nhị lưu đại cao thủ. Chúng ta mấy vị sư huynh đệ tử muội, có thể hay không tại đây trận đại trong chiến đấu sống sót, toàn bộ nhờ vào người."

Dương Tài Chí một bộ tội nghiệp bộ dạng nhìn qua Lý Kiều.

"Người cứ yên tâm đi, Đường chủ nói, trận chiến này đánh xong, tất cả mọi người luận công ban thưởng, giết một gã thủy phỉ được mười lượng phần thưởng ngân, giết năm tên thủy phỉ ghi công lao một khoản, nhưng là trực tiếp tấn chức nhất giai chức vị. Ngày sau ta tại Luyện Dược Đường lai lịch tấn chức, toàn bộ nhờ một trận rồi. Ta tự nhiên đem hết toàn lực, các người cẩn thận cùng theo ta chính là, nhìn xem có thể hay không cùng theo ta mò được một chút công lao!"

Lý Kiều lạnh nhạt nói.

Dương Tài Chí than thở, liền bọn hắc điểm ấy tam lưu tu vi, có thể mò được bao nhiêu công lao. Trước không chết, giữ được tính mạng cũng đã là vạn hạnh rồi.

Trong lúc vô tình, hắc thoáng nhìn, bọn hắc mang lên thuyền đánh cá mấy miệng túi lớn.

Đây là Dược Vương Bang cao tầng, phân phó bọn hắc mang theo thuyền đánh cá. Chập choạng túi vải bị băng bó bao lấy cực kỳ chặt chẽ, không được phân phó, nghiêm cấm một mình mở ra xem xét.

"Đúng rồi, Thiết Ngưu, đây không phải đem qua các người Hộ Dao Đường đệ tử, dùng xe ngựa theo trong sơn trang áp chở tới đây đồ vật à. Cái này mấy miệng bao vải to nặng như vậy, bên trong chứa là vật gì?"

Dương Tài Chí kỳ quái nói.

"Đường chủ mà nói đều là chút ít màu trắng tảng đá, để cho chúng ta cầm miệng đừng hỏi. Ai biết chúng nó là lấy làm gì đồ vật này!"

Trương Thiết Ngưu lắc đầu.

Bọn hắc những thứ này tầng dưới chót đệ tử, chỉ là nghe lệnh làm việc, cũng không dám hỏi nhiều. Nếu là phía trên cao tầng cho bọn hắc chuẩn bị,

hơn phân nửa là dùng để chiến tranh đồ vật đi.

Trong đêm tối.

Thái Hồ, trên mặt hồ ảm đạm không ánh sáng, phản chiếu được tinh quang cùng ánh trăng, xa hơn một chút liền thấy không rõ lắm tầm mắt.

Mấy trăm chiếc tất cả lớn nhỏ đội thuyền, tại Thái Hồ trên mặt "Rầm Æo" phá sóng, rất nhanh đi vào.

Bảy tám chiếc chiến thuyền, hơn mười chiếc thuyền hàng cùng mấy trăm đầu nhỏ thuyền đánh cá đi lên, ba nghìn thủy quân quan binh cùng hơn vạn tên bang phái các đệ tử cầm mái chèo ra sức chèo thuyền, đại quân im hơi lặng tiếng đi về phía trước.

Chúng quan binh cùng giang hồ các đệ tử cũng dần dần trầm mặc xuống, không nói thêm gì nữa, thần tình ngưng trọng.

Xâm nhập Thái Hồ sau đó, bọn hã đã tùy thời khả năng tao ngộ tiếp nước phi.

Trận này cùng Cự Kinh bang sắp bộc phát đại chiến, chỉ sợ là một trận vô cùng tàn khốc huyết chiến, cũng không biết có giang hồ đệ tử, cuối cùng có thể còn sống về nhà, lại có bao nhiêu quen thuộc huynh đệ đồng môn, gặp trở thành thi hài, ở lại đây mảnh ngàn dặm sóng xanh Thái Hồ bên trong.

...

Khổng lồ đội tàu, theo Tư Khẩu trấn xuất phát, yên tĩnh tại Thái Hồ chèo được rồi hơn hai mươi dặm. Đã đến trong hồ, tiếp cận một tòa tên là con chuột núi đảo nhỏ tự phụ cận, khoảng cách tây Động Đình núi cũng không xa.

Lúc này, chân trời đã lộ ra luồng thứ nhất hơi yếu ánh rạng đông, sắc trời có chút hơi tăng sáng, miễn cưỡng có thể chứng kiến phương xa tình huống.

Liên quân bảy chiếc cỡ lớn chiến thuyền.

Đi tại phía trước một chiếc là chủ chiến thuyền.

Hàn Sơn chân nhân, chúng đại nhỏ bang phái các, toàn bộ đều ở đây chiếc chủ chiến hạm mũi tàu chỗ cao nhất, nhìn chung toàn cục, ở trung chỉ huy.

Triệu Thái Thú tuy có nho tướng thanh danh tốt đẹp, nhưng mà cuối cùng là một thành viên quan văn Thái Thú, không có tu luyện qua võ kỹ, cho nên lưu lại hậu phương lớn bày mưu nghĩ kế, cũng không đi theo liên quân xuất phát.

Từ Hàn Sơn chân nhân cầm đầu, Lý Sóc, Hàn Bình Sơn, Tôn Bạch Hồng ba vị Đại bang chủ vì phù hợp, cùng các vị nhỏ bang phái bang chủ, triều đình giáo úy, dẫn đầu ba nghìn quan binh cùng hơn vạn tên các bang phái đệ tử, cùng nhau tiến binh vây quét Cự Kinh bang.

Chúng quan binh cùng bang phái đệ tử trong lòng đều có chút may mắn.

Vì tệ liệt Cự Kinh bang thủy phi, bọn hãn hành động lần này có chút bí ẩn, thời cơ lựa chọn tại Tịch Bát đêm khuya, ước chừng tại bình minh thời gian có thể đến tây Động Đình núi, đối với Cự Kinh bang phát động một trận tập kích.

Trước mắt xem ra, hết thủy cũng còn tính toán thuận lợi.

Cự Kinh bang dám thủy phi sau cùng ưả thủy trận chiến.

Mà bọn hăn những thứ này giang hồ bang phái đệ tử rất nhiều người là vẹt lên cạn, tại thủy chiến đi lên phải kém rất nhiều, nhưng chỉ cần có thể bình yên vượt qua cái mảnh này hơn mười dặm Thái Hồ, leo lên tây Động Đình núi hòn đảo, phần thắng liền lớn hơn rất nhiều.

"Liên quân rất nhanh sẽ đến tây Động Đình núi, đoán chừng Cự Kinh bang sẽ có phát hiện. Phân phó xuống dưới, chúng đội thuyền cẩn thận đề phòng!"

Hàn Sơn chân nhân nhìn qua phương xa màu đen trùng trùng điệp điệp một hòn đảo núi lớn, nói.

"Đông!"

Đột nhiên, một con thuyền chở hàng phía dưới truyền đến một tiếng trầm đục, tựa hồ là có lợi khí, tại mãnh lực đục đáy thuyền.

"Tùng tùng!"

"Rắc rắc!"

Rất nhanh, rất nhiều thuyền hàng cùng thuyền đánh cá phía dưới, đều vang lên dày đặc tùng tùng âm thanh. Cái này rõ ràng chính là nhóm lớn Thủy Quỷ, tại đục thuyền.

Chúng trên đội thuyền bang phái đệ tử, lập tức bị kinh động.

"Không tiện, Cự Kinh bang Thủy Quỷ đột kích, bọn hăn tại đáy hồ đục thuyền!"

"Chuẩn bị nghênh chiến, xuống nước giết Thủy Quỷ!"

Trên mặt hồ, chúng đại thuyền nhỏ đều lập tức lâm vào một mảnh đại hỗn loạn, nghiêm nghị kêu to.

Chúng bang phái trong hàng đệ tử, có một bộ phận hiểu kỹ năng bơi dấy, cả gan theo trên thuyền nhảy vào trong hồ, cùng trong hồ Thủy Quỷ nhóm chém giết, ý đồ bảo hộ đội thuyền.

Thế nhưng là, bọn này đến đây đục thuyền Thủy Quỷ, đều là Cự Kinh bang tinh thông nhất thủy chiến thủy phi, ngày đêm tại Thái Hồ chính giữa thao luyện thủy chiến chi thuật, cả đàn cả lũ, dưới nước võ kỹ thực lực rất mạnh.

Chúng bang phái các đệ tử dù là biết bơi lội, thế nhưng là rất ít thao luyện dưới nước chiến đấu, như thế nào đánh thắng được cái này nhóm lớn ngày đêm thao luyện Cự Kinh bang Thủy Quỷ!

Trong lúc nhất thời, nhảy vào thủy bang phái đệ tử tử thương trên trăm nhiều, vẫn như cũ ngăn cản không nổi bọn này đáy nước ở dưới Thủy Quỷ nhóm dốc sức liều mạng đục thuyền.

"Các huynh đệ, cho ta đục thùng chúng nó! Tiêu diệt một cái quan binh cùng bang phái đệ tử, phần thưởng ngàn mười một hai! Một trận, chúng ta muốn cho quan binh cùng mặt khác giang hồ bang phái, nếm thử chúng ta Cự Kinh bang Thủy Quỷ đường lợi hại! Để cho bọn hăn hối hận theo trong bụng mẹ sinh ra tới!"

Thủy phi thủ lĩnh Đinh Thập Tam 'Rầm Ào Ào' trời lên mặt nước, mãnh liệt hút vài hơi mới lạ không khí, hưng phấn hướng chung quanh rất nhiều Thủy Quỷ nhóm rống lớn.

Hắn sau cùng ứa thủy trận chiến, tại Cự Kinh bang Thủy Quỷ trong nội đường, cũng là tiếng tăm lừng lẫy một gã thủ lĩnh.

Không ít theo trong nước ló đầu ra để đối tức giận Thủy Quỷ nhóm, hưng phấn rống to kêu to, lập tức lại chui vào xuống nước nằm chắc đi đục thuyền.

Ngắn ngủn thời gian qua một lát, Thủy Quỷ nhóm đã đục thủng vài đầu đại thuyền hàng, cùng hơn mười đầu thuyền đánh cá, hồ nước ồ ồ không ngừng rót vào trong khoang thuyền.

Thuyền hàng đi lên, những cái kia không hiểu kỹ năng bơi đê tử, đao trong tay kiếm, rồi lại dọa đến sắc mặt trắng bệch, toàn thân run rẩy, phát ra kinh hoảng cầu cứu tiếng kêu to.

Còn có một chút nhỏ thuyền đánh cá, thậm chí trực tiếp bị Thủy Quỷ nhóm tại đáy hồ bên dưới dùng sức lật tung, không ít bang phái các đê tử nhao nhao rơi xuống nước, dốc sức liều mạng đến mặt khác trên đội thuyền trốn.

Mặt hồ, duy nhất không đã bị quấy nhiễu chỉ có bảy đầu cỡ lớn chiến thuyền.

Những thứ này chiến thuyền đáy thuyền tấm ván gỗ thật dày, Thủy Quỷ đám bọn chúng đao nhất thời nửa khắc cũng khó có thể đục thủng đáy thuyền. Dù là đục thủng đáy thuyền, những thứ này cỡ lớn chiến thuyền còn có ngăn thủy dày khoang thuyền, không sợ dần dần thủy.

Hàn Sơn chân nhân, cùng với Tôn Bạch Hồng, Lý Sóc, Hàn Bình Sơn cùng bốn Đại Tông Sư cảnh cao thủ, đứng lặng chiến thuyền mũi tàu chỗ cao nhất, thống điều khiển toàn cục.

Lấy bọn họ thâm hậu tu vi cùng cường đại cảm giác lực, tự nhiên đem trọn cái đo đếm trong mặt hồ chiến trường thu hết đập vào mắt nắm chắc.

"Cự Kinh bang Thủy Quỷ đường xuất động, xem ra sợ là có hơn một nghìn tên Thủy Quỷ, bọn hãn như có lẽ đã có chỗ chuẩn bị, tại đây Thái Hồ nửa đường, chặn đánh chúng ta liên quân đội thuyền.

Nếu như không có cách nào nhanh chóng đánh lui bọn này đục thuyền Thủy Quỷ, trận này thủy trận chiến đánh xuống, sợ là ta liên quân muốn đả

thương chết một nửa đệ tử. Chư vị có gì ứng đối chi thượng sách, nhưng là nhanh chóng đánh bại Cự Kinh bang Thủy Quỷ chiến thuật?"

Hàn Sơn chân nhân chấp hai tay sau lưng đứng ở mũi tàu, đăm đăm ánh mắt đảo qua mặt hồ chiến trường, thần sắc bình tĩnh, hướng mấy vị khác tông sư cùng chúng nhỏ bang chủ nhóm dò hỏi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 94: Được Vương Đá Vôi

"Cái này. . . !"

"Đây là Cự Kinh bang tiếng tăm lừng lẫy Thủy Quỷ chiến thuật, chúng ta ngoại trừ phái thông hiểu kỹ năng bơi lội xuống nước nghênh chiến, không còn phương pháp."

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm không khỏi nhìn nhau liếc, đều nhao nhao lắc đầu, một bộ thúc thủ vô sách.

Bọn hãn phần lớn là nhất lưu đỉnh phong cao thủ, võ kỹ cao cường, trên đất bằng tự nhiên là không sợ Cự Kinh bang thủy phi.

Nhưng mà tại đáy nước bên dưới, võ kỹ tu vi bị trên diện rộng suy yếu, triển khai không xuất ra hai ba thành thực lực. Một gã bình thường một, nhị lưu thủy phi, đều có thể theo chân bọn họ những thứ này cao thủ đứng đầu ở trong nước chém giết đánh nhau.

Trừ phi là chuyên môn tu luyện trong nước chiến kỹ, nếu không ai có thể tại đáy hồ, cùng bọn này Thủy Quỷ chém giết!

Thậm chí ngay cả triều đình tinh nhuệ thủy quân, đều nhiều lần tại Cự Kinh bang Thủy Quỷ dưới tay ném qua nhiều thiệt thòi, huống chi bọn hãn những thứ này cũng không am hiểu thủy chiến nhân.

Ngoại trừ xuống nước liều mạng, không còn phương pháp!

Chúng bang chủ nhóm chính bất đắc dĩ thời khắc, đột nhiên nghe được Dưộc Vương Bang bang chủ Tôn Bạch Hồng, một bộ đã tính trước cười nói: "Chư vị chớ sợ hãi, lão phu đối với cái này Cự Kinh bang, đã chuẩn bị tốt phá Thủy Quỷ chi thuật, chư vị liền xem một trận trò hay đi!"

"Tôn lão có thượng sách?"

"Mời Dưộc Vương ra tay!"

Các vị bang chủ không khỏi kinh hãi, nhao nhao mời Tôn Bạch Hồng ra tay.

Tôn Bạch Hồng gật đầu, nhìn về phía sau lưng mấy trăm đầu thuyền hàng cùng thuyền đánh cá, trong miệng ẩn chứa hùng hậu chân khí, hướng chiến trường quát: "Liên quân chúng đệ tử nghe lệnh! Các đệ tử lập tức lên thuyền, không được tại đây nước cùng Thủy Quỷ dây dưa, nếu không hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Khác, lập tức dùng đao cắt đứt ra một con vải bố túi, đem bên trong đá trắng trút xuống vào trong hồ!"

Cái này đạo mệnh lệnh, rõ ràng truyền tới chung quanh vài dặm phạm vi, tất cả đại nhỏ thuyền hàng, thuyền đánh cá.

Nguyên bản những cái kia đã nhảy xuống nước giang hồ các đệ tử, tại đệ tử khác tiếp ứng phía dưới, nhao nhao bò lên trên thuyền hàng cùng thuyền đánh cá.

Chúng bang phái các đệ tử, sau đó nhao nhao nằm lên trên thuyền một con trầm trọng túi lớn, một đao xé mở một cái lỗ hổng lớn, lộ ra bên trong màu trắng cát đá bột phấn cùng hòn đá.

Bọn hãn không kịp nhìn kỹ là vật gì, trực tiếp đem cái này mấy trăm cân trầm trọng bao vải to, theo trên thuyền trút xuống ném tiến trong hồ, hầu như bao trùm vài dặm phạm vi mặt hồ.

Hơn một nghìn cái trong bao bố đá trắng, toàn bộ đổ vào hồ nước.

Chỉ là trong khoảng khắc, chúng đáy thuyền bên dưới, liền "Ọt ọt ọt ọt" toát ra đại lượng nóng hổi bong bóng khí, mãnh liệt nhiệt khí xen lẫn màu trắng bọt biển, theo đáy hồ xông ra, như là thủy nôi sôi trào bình thường.

Mỗi một cái đáy thuyền ở dưới hồ nước đều tại bốc lên pha sôi trào, hồ nước trở nên đục ngầu vô cùng, mặt hồ bốc lên từng đợt khói trắng. Toàn bộ phạm vi vài dặm bên trong mặt hồ, toàn bộ bị những thứ này màu trắng đục ngầu chi sôi trào bọt biển bao trùm, một cỗ cực kỳ đậm đặc gay mũi mùi hôi vị.

"A! Bông chết ta á!"

"Ánh mắt, ánh mắt của ta mù!"

Trong hồ, lập tức vang lên vô số tiếng kêu thảm thiết.

Đình Thập Tam theo đáy nước trôi lên mặt nước, hai mắt đã sớm bị đục ngầu chi thủy tiếp thiêu đốt đui mù, lung tung giãy giụa kêu thảm thiết. Trong hỗn loạn, đã thấy một chút sáng loáng đại đao theo trên thuyền bổ tới, đưa hấn một đao chém chết.

Rất nhanh, thành đàn Thủy Quỷ kêu thảm trôi lên mặt nước, dốc sức liều mạng giãy giụa lấy, đều muốn rời xa những thuyền này đầu, đến vài dặm bên ngoài xa xa bơi đi.

"Giết ——!"

Liên quân trên đội thuyền, chúng giang hồ các đệ tử nhìn thấy Thủy Quỷ theo đáy nước bên dưới ló đầu ra tới, nhao nhao loạn đao bổ chém tới, trường thương đã đâm đi.

Thủy Quỷ đám bọn chúng ánh mắt đau không mở ra được tới, trực tiếp bị nóng hổi nước nóng nấu đui mù, lại bị trên thuyền giang hồ các đệ tử bổ chém, tức thì hoàn toàn không cách nào chạy trốn cái mảnh này hồ vực.

Mặc dù không có bị nước sôi chết cháy, cũng bị chém chết.

Rất nhanh, bọn hãn toàn bộ mặt, tay chân đều bị nóng hổi hồ nước, tiếp nổi lên bọt lửa, như mọc thành phiến thối rữa, giống như mảnh đun sôi cá.

Chỉ có số rất ít, ở ngoại vi không bị liên lụy Thủy Quỷ nhóm không có bị hồ nước chết cháy, bọn hãn không biết cuối cùng xảy ra chuyện gì tình huống, đều bị kinh hãi gần chết, nhao nhao chạy thực mạng cái mảnh này kinh khủng mặt hồ, rời xa liên quân khổng lồ đội tàu.

Dưới hồ nước, hiện lên mảng lớn hơn một nghìn tên Thủy Quỷ thi hài cùng thành đàn như đập choạng cá chết, trắng dã cái bụng.

Dần dần, đáy hồ không còn có bất luận cái gì Thủy Quỷ động tĩnh.

Hơn mười vị đại nhỏ bang chủ nhóm, cùng với thủy quân chiến thuyền đi lên ba nghìn tên Quan binh cùng hơn vạn bang phái các đệ tử, chứng kiến trên mặt hồ tử trạng chi vô cùng thê thảm, hít một hơi lạnh khí, khiếp sợ khiếp sợ.

Thậm chí ngay cả Hàn Sơn chân nhân, còn có Lý Sóc cùng Hàn Bình Sơn, ba vị tông sư đều khó có thể tin kinh nghi ánh mắt, nhìn về phía "Dược Vương" Tôn Bạch Hồng.

Vén vén hô hấp ở giữa, tiêu diệt Cự Kinh giúp một cái Thủy Quỷ đường khẩu hơn ngàn người, đây là bọn hãn cái này ba Đại Tông Sư, cũng làm không được sự tình.

"Cái này đá trắng là vật gì, lại có thể như thế khủng bố."

"Những thứ này là cái gì độc dược. . . . Khủng bố như thế bá đạo? Nhưng là làm hồ nước sôi trào, người thương cá chết! Trong khoảng khắc, Cự Kinh bang hung hãn nhất Thủy Quỷ đường, toàn bộ đường bị diệt."

"Cho tới bây giờ chỉ nghe qua, củi lửa nhưng là nước sôi, chưa từng ra mắt tảng đá nhưng là nước sôi!"

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm khiếp sợ, bọn hãn trà trộn Ngô quận giang hồ hơn mười năm, coi như là kiến thức rộng rãi thế hệ, nhưng là suốt đời chưa bao giờ thấy qua trên đời lại có đáng sợ như thế độc thạch.

"Hặc hặc, lão phu bình sinh hoan hỷ nhất các loại luyện dược luyện đan. Đây là lão phu trên chân núi ngẫu nhiên khai thác đến một loại đá trắng, bản thân cũng không kỳ lạ chỗ. Nhưng mà đi qua lửa bùng nung khô sau đó, nhưng là đạt được một loại sinh thạch dược liệu, vốn là định dùng tới làm thuốc, khu trùng, trừ ẩm ướt vân... vân.

Nhưng mà, về sau lão phu một lần ngẫu nhiên phát hiện, đem nó ném mất ném ở trong nước, lại có thể biết làm nước sôi nhảy, linh cơ khẽ động liền nghĩ ra đây đối với trả giá Thủy Quỷ diệu chiêu.

Hơn nữa này đá trắng sản lượng thật lớn, dùng không bao giờ hết. Lão phu mật lệnh bang trung cao cấp đệ tử, tại trong núi sâu khai thác mấy mươi vạn cân đá trắng, ngày đêm nung khô, hao phí trọn vẹn mấy tháng mới chuẩn bị nhiều như vậy sinh thạch. Vì để tránh cho để lộ bí mật, chưa từng đối với bất kỳ người nào nhắc đến việc này. Quả nhiên một lần hành động có hiệu quả, tiếp Cự Kinh giúp một cái đón đầu thống kích!"

Tôn Bạch Hồng từ trước đến nay trầm ổn, giờ phút này, trên mặt vẫn là nhin không được biểu lộ làm ra một bộ tốt sắc.

Ngô quận giang hồ Đại Tông Sư có bảy vị, võ đạo thành tựu phần lớn tại hãn ở trên, hãn bài danh chói nhất.

Nhưng mà so với việc hản trở thành một tên võ đạo Đại Tông Sư thành tựu, Tôn Bạch Hồng đối đặc ý chính là mình một tay thần kỳ luyện được thủ pháp, luyện chế ra vô số kỳ kỳ quái quái đồ vật, đây mới là làm hản chính thức vượt bậc Ngô quận giang hồ, không người có thể so với tuyệt kỹ.

"Tôn lão, quả thật cái thể Dược Vương đấy!"

Hàn Sơn chân nhân trong mắt thần quang chớp động, hai đầu lông mày khó nén chấn động.

Hản du lịch giang hồ hai ba mươi năm, kết giao kỳ nhân dị sĩ vô số, chưa từng nghe qua có loại này kỳ lạ sinh thạch độc dược.

Tuy rằng đã sớm nghe nói Dược Vương Bang bí mật đã đến trên trăm cỗ xe ngựa tâng đá bao tải, nhưng hản trước đó cũng không biết là vật gì, có tác dụng gì đâu.

"Dược Vương" Tôn Bạch Hồng danh tiếng, danh bất hư truyền.

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm rút cuộc nghe hiểu được, đây là có chuyện gì, đều là một bộ khiếp sợ cùng lòng còn sợ hãi sắc mặt.

Chỉ sợ trận chiến này sau đó, Cự Kinh bang Thủy Quỷ nhóm đều nói nước biển sâu, cũng không dám xuống hồ đục thuyền.

"Trận đầu chiến thắng, Tôn lão có công lớn nhất a! Cái này dược tuy có thể cứu vô số người, nhưng mà giết lên người đến cũng là không uống phí việc binh đao, chết cũng không biết chết như thế nào, làm cho người sợ hãi.

Cự Kinh bang chiêu này Thủy Quỷ chiến thuật, đã từng đã diệt bao nhiêu đến đây Thái Hồ tiểu trừ quan binh cùng giang hồ bang phái! Ta liên quân chỉ sợ cũng phải sâu sắc kia hại, tổn thất mấy nghìn đệ tử mới có thể cưỡng ép lên đất liền hòn đảo.

Tôn lão cũng không phí người nào, lấy cái này mới nghe lần đầu nước sôi sinh thạch, trong nháy mắt đã diệt hơn một nghìn tên Thủy Quỷ, phá Cự Kinh bang danh chấn giang hồ sau cùng hung ác Thủy Quỷ chiến thuật, làm cho Cự Kinh bang đau nhức thông tận xương."

"Chiêu thức ấy quá độc ác! Phương pháp này vừa ra, cái nào Thủy Quỷ còn dám xuống hồ. Ta liên quân tổn thất vền vẹn chưa đủ hơn một trăm người, mà Cự Kinh bang tổn thất hơn một nghìn, trận đầu đại thắng a!"

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm đều bị thán phục.

Tôn Bạch Hồng vuốt râu mà cười nói: "Đâu có đâu có, lão phu cũng liên điểm ấy luyện được bốn sự, coi như lấy được ra tay, nhưng là trợ liên quân leo lên hòn đảo. Chiêu này chỉ có thể diệt tắt một cái Thủy Quỷ uy phong, muốn phải tại đây mảnh Thái Hồ chiến thắng Cự Kinh bang, còn kém xa lắm! Đợi chút nữa sang lên đảo tự sau đó, còn cần dựa vào chư vị, đảm máu chiến đấu hăng hái!"

Hắn có chút khiêm tốn, biết rõ cái này đá trắng hiệu quả có hạn.

Thái Hồ trước mặt rộng rãi nước sâu đạt ngàn dặm, dù là một nghìn cái bao vải to sinh thạch ném xuống dưới, toát ra kịch liệt nhiệt khí cùng độc thủy, cũng chỉ có thể ảnh hưởng lớn số ước lượng bên trong phạm vi nhỏ.

Cũng may Thái Hồ chi thủy là tịnh thủy, gió êm sóng lặng thời điểm, lưu động cũng không nhanh. Vì vậy hơn một nghìn bao tải sinh thạch ném mất ném vào trong nước, hiệu quả hơi chút kéo dài. Không giống nước sông giống nhau tốc độ chảy nhanh, rất nhanh liền đem sinh thạch toát ra nhiệt khí cuốn đi.

Nhất định phải duy nhất một lần ở trong nước đưa vào lớn số lượng sinh thạch, mới đủ đủ làm cho Thủy Quỷ tại đây vài dặm trong phạm vi trong hồ nước, trốn cũng không có cửa, bị nước tươi sống chết cháy.

Phương pháp này chỉ có thể dùng một lần, Cự Kinh bang chịu vô cùng thâm cảm giáo huấn, chắc chắn sẽ không lại đến đục thuyền.

Cự Kinh bang dám thủy phi, hiển nhiên bị cái này một hung ác đấu pháp, tiếp đánh cho hồ đồ, cũng không biết cái kia đá trắng đến tột cùng là vật gì. Cũng không dám nữa tới gần bất luận cái gì một chiếc thuyền đầu, nhiều lắm là ở phía xa theo dõi.

Trận đầu báo cáo thắng lợi, đã không có Thủy Quỷ dám bọn chúng quấy rối, ba nghìn quan binh cùng hơn vạn tên giang hồ bang phái đệ tử nhân tâm đại định, sĩ khí đại chấn, dốc sức liều mạng chèo thuyền, khổng lồ đội tàu gia tốc đến tây Động Đình núi vạch tới.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 95: Lên Đảo Bỏ Thuyền

Bình minh thời gian, trong Thiên Địa dần dần lên sương mù dày đặc, một mảnh sương trắng mênh mông, bao phủ ngàn dặm Thái Hồ.

Thái Hồ đi lên gió êm sóng lặng. Đã diệt Cự Kinh bang Thủy Quỷ sau đó, liên quân đội tàu tiếp tục rất nhanh vượt gấp Thái Hồ, mấy trăm đầu đại thuyền nhỏ đầu phá vụ đi về phía trước.

Đột nhiên, liên quân đội tàu phía trước, xuất hiện ba chiếc cỡ lớn chiến thuyền lắc lư quỷ ảnh, chiến hạm khổng lồ như mãnh thú xuống núi bình thường phá vụ mà ra, đằng đằng sát khí.

"Phía trước mấy chiếc tựa hồ là triều đình cỡ lớn chiến thuyền. Triều đình chẳng lẽ là lại khác phái thủy quân binh mã tới đây, chúng ta như thế nào không biết?"

Chúng bang chủ nhóm chứng kiến ba chiếc thủy quân chiến thuyền, lập tức nghi hoặc.

Khoảng cách song phương nhanh chóng gần hơn, ước chừng trên trăm trượng thời điểm, đã có thể nhìn rõ ràng người đối diện hình ảnh.

Chỉ thấy, đối diện cái này ba chiếc cỡ lớn chiến thuyền cột buồm đi lên, treo trên cao được từng mặt Cự Kinh bang Cự Kinh màu đen chiến kỳ.

Chúng nó phía sau còn theo sau Cự Kinh bang ba bốn trăm đầu thường thấy nhất thuyền tốc độ. Những thứ này thuyền tốc độ hẹp dài, nằm chắc

bẹp, chỉ có thể dung nạp hơn mười người, nhưng mà nước ăn nhẹ, trong nước tốc độ nhanh, sau cùng lợi thủy chiến.

Loại này thuyền tốc độ như là đàn sói giống nhau, thường xuyên tại Thái Hồ cùng Ngô quận tất cả đầu kênh đào đi lên xuất quỷ nhập thần, gặp gỡ thuyền hàng liền nhanh chóng vây công phác căn con mồi. Gặp gỡ thủy quân quan binh cỡ lớn chiến thuyền, tức thì nhanh chóng lui lại, làm quan binh đuổi không kịp, có khóc cũng không làm gì.

Chỉ thấy, tại phía trước một chiếc cỡ lớn chiến thuyền, một gã cầm trong tay thiết quạt xếp, tướng mạo trắng tuấn lỗi lạc áo vải nho sĩ, thần tình ngạo nghễ cười lạnh dựng ở đầu thuyền, cùng đối diện liên quân chiến thuyền chúng thủ lĩnh, bang chủ nhóm đối mặt.

Bên trái của hắn là một vị thân hình có chút bừa hãn Phó bang chủ, phía bên phải là vài tên hung hãn phân Đường chủ, sau lưng tức thì rất nhiều thủy phi thủ lĩnh.

Tại đây ba chiếc cỡ lớn chiến thuyền đi lên, còn có hơn một nghìn tính thủy phi Cung Tiễn Thủ, trường thương tay nghề.

"Không đúng, không phải là triều đình chiến thuyền, là Cự Kinh bang đội thuyền. Tay kia cầm thiết quạt xếp áo vải nho sĩ, đúng là Cự Kinh bang bang chủ bạch diện thư sinh Lưu Hồng!"

"Phía sau hắn cái kia bừa hãn hán tử, là Cự Kinh bang Phó bang chủ Lý Bưu!"

Chúng bang chủ bên trong có người từng thấy qua vị này áo vải nho sĩ, lập tức có người nhận ra.

"Thế nhưng là, Cự Kinh bang ở đâu lấy được ba chiếc cỡ lớn chiến thuyền? Những thứ này không phải là thủy quân quan binh thuyền sao!"

"Nhất định là bọn quan binh tại mấy lần trước diệt phi thất bại, đánh toi bời, bị đám thủy phi cướp đi mấy chiếc cỡ lớn chiến thuyền cùng đao thương áo giáp, không công tiện nghi những thứ này thủy phi."

Không Thiếu bang chủ tức giận nói.

Hàn Sơn chân nhân tại liên quân chiến thuyền, đứng chấp tay, cất giọng nói: "Lưu bang chủ! Bản đạo Hàn Sơn, dẫn đầu Ngô quận liên quân quy mô mà tới, người còn không mau mau đầu hàng!"

"Không nghĩ tới Hàn Sơn chân nhân tự mình dẫn quan binh cùng giang hồ đại quân, đại giá quang lâm ta Cự Kinh bang địa bàn, không có từ xa tiếp đón, chậm trễ! Nhưng mà, muốn tại hạ đầu hàng, chỉ dựa vào miệng mà nói có thể không làm được, ít nhất cũng phải đánh hạ ta Phiếu Miếu Phong tổng đà mới được."

Áo vải nho sĩ trong tay chập chờn thiết quạt xếp, một bộ chỉ điểm giang sơn tư thái, cười nhạt nói: "Ta bạch diện thư sinh Lưu Hồng, từ trước đến nay tự cho mình là mưu lược hơn người, tính toán đều bị ở bên trong, không nghĩ tới trận đầu Thủy Quỷ đường bị diệt, bị các người bắt lại trước trù liệu, coi như là ta thất sách. Bản bang chủ cái này liền tại Phiếu Miếu Phong tổng đà, xin đợi chân nhân, Dực Vương, Lý Sóc lão đệ, Hàn huynh ba vị tông sư cùng chư vị bang chủ đại giá quang lâm!"

Nói chuyện, hẩn lui lại vào nước phi trong đám người, cùng Phó bang chủ Lý Bưu đám người, thừa lúc thuyền tốc độ rời đi, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Cự Kinh bang ba chiếc chiến thuyền, tức thì tiếp tục hướng trước, che chở lấy rất nhiều thuyền tốc độ, theo cánh công kích liên quân khổng lồ đội tàu.

Hàn Sơn chân nhân đương nhiên cũng không có trông chờ một hai câu có thể làm cho bạch diện thư sinh đầu hàng, trận này thủy chiến vẫn phải

tiếp tục đánh.

Bảy chiếc chiến thuyền đi lên triều đình thủy quân ba nghìn tên tinh nhuệ quan binh, cùng Cự Kinh bang chủ lực chiến thuyền, lập tức bộc phát trên nước đại chiến.

Hàn Sơn chân nhân cùng các vị đại nhỏ bang chủ nhóm tọa trấn chiến hạm đầu thuyền, chỉ huy đại chiến.

Loại này thủy chiến, không cách nào mưu lợi, quan binh cùng thủy phi lẫn nhau loạn tiền chém giết, đao thương đánh gần.

Bọn quan binh tại bảy chiếc cỡ lớn chiến thuyền tại số lượng cùng binh lực đi lên chiếm hữu, áp qua đám thủy phi một đầu. Nhưng mà Cự Kinh bang đám thủy phi tại thuyền tốc độ đi lên, chiếm được ưu thế.

Chỉ là, Cự Kinh bang đám thủy phi cũng không dám lại phái người xuống nước đục thuyền, không cách nào gây ra hỗn loạn, không làm gì được cái này chi liên quân đội tàu.

Song phương binh mã, ở trên mặt hồ quần chiến khổ chiến gần nửa canh giờ, kết quả phát hiện chiếm không được tiện nghi.

Thủy phi đội thuyền không thể lại quần chiến, nhanh chóng lui lại mà đi.

"Giặc cùng đường chó đuổi theo, miễn trúng mai phục!"

Hàn Sơn chân nhân thét ra lệnh chúng chiến thuyền chó đuổi theo đuổi những cái kia thuyền tốc độ, đại quân xua binh tiếp tục đánh Cự Kinh bang tổng đà tây Động Đình núi.

...

Liên quân khổng lồ đội tàu, đến tây Động Đình núi hòn đảo, một chỗ được gọi là "Bắc cây lau sậy" bãi bùn chi địa lên đất liền.

Cái này "Bắc cây lau sậy", mà như kỳ danh, là một mảnh bị rậm rạp bụi cỏ lau bao trùm trong vòng hơn mười dặm mênh mông bãi cỏ.

Thái Hồ thủy tại mùa xuân mưa to trưởng thủy chỉ lúc, gặp đem cái mảnh này chỗ trũng chi địa bao phủ, trở thành đầm. Hồ nước lui sau đó lại hiện ra, mùa thu mùa đông đoạn, trở thành đất khô.

Vì vậy nơi đây mọc ra mảng lớn rậm rạp cỏ lau, giống như mảnh ruộng đồng xanh tươi, trên đất liền mê cung giống nhau.

Trong bụi lau sậy có một chút đám thủy phi thường xuyên đi ngang qua, giẫm đạp đi ra đường hẹp quanh co, có thể thông qua.

Nơi này là tiến về trước tây Động Đình núi hòn đảo ngọn núi chính "Phiếu Miếu Phong", cần phải trải qua con đường một trong.

Đương nhiên, còn có khác vài chỗ cũng có thể lên đất liền hòn đảo, chỉ là địa hình đồng dạng hiểm ác, vũng bùn đầm lầy, sơn cốc rừng rậm, cũng không so với cái mảnh này bắc cây lau sậy tốt thông qua.

Liên quân ba nghìn quan binh cùng hơn vạn tên giang hồ các đệ tử, theo bắc cây lau sậy lên bờ, đội thuyền đều lưu lại bên cạnh bờ.

Hàn Sơn chân nhân quay đầu lại liếc qua những thứ này đại thuyền nhỏ đầu, hướng chúng bang chủ nhóm hỏi: "Những thuyền này, các vị thấy thế nào?"

Chúng bang chủ nhóm rất nhanh đã có bất đồng ý kiến.

Có bang chủ yêu cầu lưu lại mấy nghìn binh lực, trông coi những thuyền này đầu, miễn cho bị Cự Kinh bang thừa cơ hủy thuyền, đứt gãy đường lui.

Có bang chủ cảm thấy, này sẽ phân tán binh lực, tiếp Cự Kinh bang chia nhau đánh bại cơ hội. Chủ trương rút tới mặc kệ, tập trung binh lực đánh

hạ đánh Cự Kinh bang tổng đà, hủy diệt Cự Kinh bang lương thảo.

Đây là một cái vô cùng trọng đại vấn đề, đang mang trận chiến này thắng bại, sinh tử cùng đường lui. Song phương cái này cùng một chỗ tranh chấp, đều cảm thấy riêng phần mình có lý, bắt đầu cãi vạ.

Hàn Sơn chân nhân hỏi thăm sau đó, cũng không cần phải nhiều lời nữa, chỉ chờ chúng bang chủ nhóm thương nghị ra một cái kết quả.

Dược Vương Tôn Bạch Hồng xem chúng bang chủ nhóm tranh chấp lợi hại, không khỏi khuyên nhủ, "Chư vị đừng cãi cọ, không bằng lão phu mang ba nghìn giang hồ đệ tử lưu lại trông coi đội thuyền đi! Ta tuy là tông sư, nhưng mà võ kỹ cũng liền bình thường. Đánh Phiếu Miếu Phong, có chân nhân, Hàn lão đệ cùng Lý lão đệ ba Đại Tông Sư đồng loạt ra tay, đủ để đã diệt cái kia bạch diện thư sinh. Phía trước Phiếu Miếu Phong thế núi quá hiểm ác, vạn nhất đánh không đi lên, có những thuyền này tại, chúng ta cũng có đường lui!"

Kỳ thật trừ bọn họ ra mấy Đại Tông Sư bên ngoài, Thiên Ứng Môn chủ hàn nha khẳng định cũng sẽ tham chiến. Chỉ là hàn nha chính là tông sư cảnh đệ nhất thích khách khách, mỗi lần xuất chiến tất nhiên là lẻ loi một mình ra đi, cũng không cùng những người khác đồng hành.

Vì vậy, bọn hắn cũng không biết hàn nha bây giờ đang ở ở đâu.

"Dược Vương không thể!"

Lý Sóc quả quyết phản đối, chém đinh chặt sắt, trầm giọng nói: "Đại quân ta giết tới Thái Hồ, chính là tử chiến đến cùng, sĩ khí như cầu vồng, đại quân phối hợp, giết đi lên Phiếu Miếu Phong, Cự Kinh bang căn bản ngăn cản không nổi. Làm sao có thể vào lúc này chia, làm cho Cự Kinh bang có tiêu diệt từng bộ phận cơ hội?!"

Có bang chủ chất vấn, "Lý bang chủ, Cự Kinh bang tổng đà chỗ Phiếu Miếu Phong thế nhưng là hiểm trở vô cùng, vạn nhất đánh thất bại, mà đội thuyền lại bị Cự Kinh bang đám thủy phi đục trầm. Chúng ta cái này hơn vạn binh mã mang lương thảo không nhiều lắm, toàn bộ vây khốn chết tại đây hòn đảo đi lên. Cái này toàn quân bị diệt trách nhiệm, người gánh chịu?"

Lý Sóc hừ lạnh nói: "Nếu là ta quân chia, lưu thủ nhân bị Cự Kinh bang toàn diệt, đại quân ta bị tiêu diệt từng bộ phận. Trách nhiệm này, người tới gánh chịu?"

Đám kia chủ lập tức nghẹn lời, không dám nói nữa.

Dược Vương lưu thủ, vạn nhất bị Cự Kinh bang quy mô tập kích, chết trận một gã tông sư, hẳn nhận không đảm đương nổi trách nhiệm này. Kỳ thật bất kể là cái nào phương án, đều giống nhau gặp phải mạo hiểm, chiến bại đều muốn gánh chịu trọng đại trách nhiệm.

Hàn Bình Sơn suy nghĩ một chút, nói: "Lý lão đệ lời ấy không sai. Đại quân ta liền một mạch, xông lên Phiếu Miếu Phong, đã diệt Cự Kinh bang hang ổ, trận chiến này liền thắng.

Cái này tây Động Đình núi, trải rộng cây cối. Dù là những thuyền này đều bị thủy phi hủy hết, cũng không sao, ta liên quân cũng có thể đồn cũi vì bè. Đảo này khoảng cách Tư Khẩu trấn ở giữa, cũng không quá đáng là chính là hơn mười dặm Thái Hồ, bình thường bè gỗ có thể qua, không cần quá lo lắng đường lui bị đứt!"

"Tùy ý đi, đội thuyền sẽ không quản chúng nó rồi! Cự Kinh bang như là đã cảnh giác sớm có chuẩn bị, phía trước bắc cây lau sậy, sợ là có một trận cứng rắn chiến phải đánh."

Hàn Sơn chân nhân thân nhiên nói, không cần phải nhiều lời nữa.

Chúng đại nhỏ bang chủ nhóm, không khỏi đều nhao nhao ngừng mắt uy vọng hướng phía trước bắc cây lau sậy, trong vòng hơn mười dặm tĩnh lặng im ắng cỏ lau ruộng đồng xanh tươi.

Cho dù là không hiểu binh pháp người cũng nhìn ra được, nếu như Cự Kinh bang đều muốn chặn đánh liên quân, cái mảnh này bắc cây lau sậy không thể nghi ngờ là một chỗ tốt nhất phục kích chi địa.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 96: Tỉnh Lại, Tô Tiên Nhân!

Mặt trời mới lên ở hướng đông, đã là sáng sớm.

Thái Hồ, sóng xanh nhộn nhạo.

Một cái chỉ có thể dung nạp mấy người cũ nát lâu năm thuyền đánh cá, lung la lung lay xuất hiện ở một mảnh thủy thảo tươi tốt bụi cỏ lau bên trong.

Trên thuyền, một gã năm sáu chục tuổi lâu năm ngư dân cùng lão thái bà, tại nước cạn sóng yên lặng bụi cỏ lau bên trong bắt cá.

Tư Khẩu trấn phụ cận thuyền đánh cá đều bị Cô Tô thành nha dịch trưng dụng, nhưng mà này thuyền hỏng quá cổ xưa, thuyền giáp đi lên từng khối tấm ván gỗ đều rách rưới mục nát, hầu như nhanh mọt rã rời.

Thế cho nên bọn nha dịch đều cảm giác sâu sắc lo lắng, sợ nó rất nhanh gặp trầm xuống thủy, không dám dùng nó tới chuyển giang hồ đệ tử.

"Lão Hán a, đêm qua nhiều như vậy giang hồ hảo hán tại Tư Khẩu trấn qua đêm, còn có nha dịch trưng thu thuyền đánh cá, xem ra lại muốn cùng Cự Kinh bang đám thủy phi đã đánh nhau. Chúng ta sẽ không tránh một chút?"

Lão thái bà trên mặt nhiều nếp nhăn, thập phần lo lắng.

"Tránh gì a! Bọn hăn đánh bọn họ chiến, chúng ta đánh chúng ta cá, tất cả không thể làm chung. Gặp được thủy phi ta liền hiến cá, gặp được giang

hồ hảo hán ta liền đập đầu, bọn hăn nhàn rồi không chuyện gì cũng sẽ không giết ta lão nhân này lão thái đi!

Rồi hãy nói, chúng ta không đánh mấy cái phì ngư, kia buổi tối ăn gì uống gì? Một con canh cá đều uống không lên, chờ chết đói."

Lâu năm ngư dân hơi khê run run chống đỡ cây gậy trúc, lớn tiếng lăm bầm.

"Lão bà tử, tới giúp đưa tay, bắt cái lưới này rải ra."

Bọn hăn hai vợ chồng chèo thuyền, tìm được một chỗ bình tĩnh bụi cỏ lau, liền ngừng lại, bắt đầu đánh bắt tôm cá.

Bởi vì lên niên kỷ, trong Thái Hồ sóng gió đại, thuyền hỏng dễ dàng bị lật tung, bọn hăn cũng không dám đi. Chỉ có thể ở Thái Hồ bên cạnh bụi cỏ lau, gió êm sóng lặng chi địa, vớt một điểm nhỏ tôm cá gạo.

Đột nhiên, lâu năm ngư dân sững sốt, vuốt vuốt mờ lâu năm mắt.

Phát hiện một gã người tuổi trẻ nước chảy bèo trôi lơ lửng ở trên mặt nước, nhắm mắt vẫn không nhúc nhích, tựa hồ còn không có khí tức. Xem cái này người tuổi trẻ mặc xiêm y, hình như là Cô Tô thành Dưộc Vương Bang đệ tử.

"Ài, nghiệp chương a! Cũng không biết là nhà ai hài nhi, chết tại Thái Hồ."

Lâu năm ngư dân lắp bắp kinh hãi, lắc đầu cảm thán.

Gần nhất một ít năm Thái Hồ rất loạn, thường xuyên chứng kiến một ít không biết lai lịch người trong giang hồ, chết yếu ở Thái Hồ bên trong.

Lâu năm ngư dân cũng nghĩ không thông, hảo hảo gia đình tử tế, tại sao phải đi mới bước chân vào giang hồ, hoặc là thành bang phái đệ tử, hoặc là

thành thủy phi, giết tới giết lui, không công bị mất tính mạng.

Lâu năm ngư dân dùng trường cây gậy trúc thọt người tuổi trẻ kia, không phản ứng chút nào, liền chuẩn bị đem này là xác chết trôi vớt lên.

Nếu là cái này người tuổi trẻ người nhà đến tìm kiếm, hẳn cũng tốt còn tại người ta, coi như là tích đức làm việc thiện. Nói không chừng còn có thể thuận tiện thu một khoản kiếm thi thể tiền, cũng coi như nhỏ lợi nhuận một khoản, ngang trên cả đánh vài ngày ngư tiền.

Đột nhiên, người tuổi trẻ kia mở ra một đôi tròng mắt, nhìn lâu năm ngư dân giống nhau.

Đôi mắt của hắn thanh tịnh liền giống bị Thái Hồ linh nước rửa qua giống nhau, rung động lòng người, thần quang lóe lên rồi biến mất tránh, rung động lòng người. Dường như thiên địa linh khí tụ họp tại một thân, thoát khỏi hể là ra tục, không ăn nhân gian khói lửa.

"A! Quỷ a! A không, là Quỷ Tiên tha mạng, tiểu lão đầu mạo phạm!"

Lâu năm ngư dân nào biết được một cỗ "Xác chết trôi" rõ ràng còn gặp trợn mắt.

Hắn lập tức bị cái này linh hoạt kỳ ảo đôi mắt, kinh hãi được vong hồn ứa ra, tưởng rằng Thái Hồ quỷ quái phục sinh, té ngã tại thuyền giáp đi lên, lôi kéo hồ đồ lão bà tử dốc sức liều mạng đập đầu cầu xin tha thứ.

...

Không biết qua bao lâu.

Mặt trời mới lên ở hướng đông, đại địa sống lại thời điểm.

Tô Trần cuối cùng từ ngủ say bên trong, thức tỉnh lại.

Hắn mở hai mắt ra, phát hiện mình theo hồ nước, phiêu đảng tại một mảnh rậm rạp bụi cỏ lau bên trong. Phụ cận còn có một đầu rách rưới nhỏ thuyền đánh cá, lâu năm ngư dân cùng lão bà tử tựa hồ tại khóc lớn hô to được cái gì Quý Tiên.

Tô Trần nhàn nhạt liếc qua cái kia lâu năm ngư dân vợ chồng, rất lạ lẫm, cũng không nhận ra.

Chu Trang vùng sông nước cách đây Thái Hồ có đi lên trăm dặm xa, hắn quen biết các ngư dân sẽ không tới Thái Hồ đánh cá, bình thường chỉ ở Chu Trang lân cận hơi nhỏ trong vạt hồ, trắng hiện hồ, Điện Sơn hồ đánh cá.

Tô Trần không để ý đến đây đối với ngư dân vợ chồng, cũng vô tâm đi nghe bọn hắn đang nói cái gì. Tùy ý bản thân dần dần tại trong hồ nước đi theo sóng trôi, thần sắc như mặt nước thâm trầm yên lặng. Một cỗ thần bí khí tức, làm hắn lộ ra hết sức bất phàm.

Đêm qua, hắn nếm thử tại trong hồ nước nín thở, một bên lặng yên chuyển 《 Quy Tức Quyết 》 , ý đồ phong bế lục thức.

Vốn hắn cũng không ôm lấy kỳ vọng quá lớn.

Dù sao trước đó lần thứ nhất tiến vào thượng đan điền chính là cửu tử nhất sinh, mấy năm này hắn cũng là mỗi ngày đều tu luyện 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 tiên huyền, cũng không lần nữa tiến vào thượng đan điền.

Nhưng mà không nghĩ tới, hắn tại đáy nước mấy trượng ở chỗ sâu trong mượn nhờ cường lực thủy áp, tại nín thở suy ngẫm sau nửa canh giờ, rõ ràng thật sự triệt để phong bế bản thân lục thức, dần dần ngưng kết ra một đám cường đại dị thường cảm giác lực.

Cái này một đám cảm giác lực tại Nê Hoàn cung bên ngoài, không ngừng va đập vào, ý đồ phá tan huyết đạo trở ngại.

Rốt cuộc, tốn thời gian đã lâu, bị nó đung vào đi lên trong đan điền.

Có lẽ là bởi vì cảm giác lực trở nên cường đại, lần này tiến vào thượng đan điền, hiển nhiên so với trước đó lần thứ nhất dễ dàng rất nhiều.

Thượng đan điền bên trong hết thấy như trước, cũng không có quá biến hóa lớn.

Một cái có khe hở Hỗn Động quả trứng khổng lồ, bao vây lấy một tòa Linh sơn.

Khiến nó rất là chấn động cùng kinh hãi chính là, cái này Hỗn Động quả trứng khổng lồ bên trong, nhiều hơn lấy ngàn mà tính rậm rạp chẳng chịt màu xanh khí. Những thứ này từng sợi thanh khí, tại cực lớn Hỗn Động quả trứng khổng lồ bên trong tùy ý nổi lơ lửng.

"Của ta Nguyên Thần, mấy năm này rõ ràng trưởng lớn thêm không ít?"

Tô Trần có chút kinh ngạc, lại có chút ít kinh hãi.

Nguyên bản nó thân là một hạt nho nhỏ "Đậu" người, cắm rễ tại Linh sơn, không thể động đậy mảy may. Trừ phi thanh khí tùy ý phiêu đảng thời điểm, trong lúc vô tình đụng phải nó, bị nó hấp thu, nếu không nó không cách nào chủ động đi "Săn mồi" .

Tô Trần còn phát hiện, gần nhất cái này bốn năm năm xuống, cái kia đoàn đậu nành lớn nhỏ màu xanh nhỏ Nguyên Thần, không chỉ có bên dưới bộ trưởng ra có vài rễ cây, đỉnh đầu bắt đầu dài ra một cái mười tấc dài chồi cành, như nước trong veo hết sức tươi mát động lòng người.

Tô Trần liền không ngừng huy động bản thân cái này chi chồi, đi bắt theo phụ cận "Thối qua" thanh khí,

Đã có cái này chi thật dài chồi cành, nó tương đương với đã có một chi mười tấc dài chạm tay, có thể bắt chung quanh mười tấc trong phạm vi thổi qua thanh khí, so với ban đầu hiệu suất tăng lên mấy chục lần.

Cái này không thể nghi ngờ, khiến nó tốc độ phát triển tăng lên một khoảng lớn.

Thì cứ như vậy, nó duỗi ra chồi cành, tại Linh sơn bên trong không biết mệt mỏi bắt được những cái kia thanh khí, đem hơn một nghìn sợi thanh khí đều ăn sạch.

Cái này một quả đậu nành lớn nhỏ Nguyên Thần không ngừng trưởng thành lớn mạnh, dài ra chồi cành, còn rất dài ra đệ nhất mảnh cực lớn lá cây.

Dài ra lá cây sau đó, nó hấp thu thanh khí tốc độ càng là bạo tăng, đại lá quét ngang qua, chung quanh hơn mười sợi thanh khí liền bị nó hể quét là sạch.

Rất nhanh, Hỗn Độn chi trứng bên trong thanh khí, bị nó đại lá cây càn quét không còn.

Tô Trần tâm thần chấn động.

Hắn nhận ra, đây là một mảnh lá sen hình thức ban đầu, "Ta thượng đan điền Nguyên Thần, là một cây Thanh Liên hình thái?"

...

Tô Trần thần thức theo thượng đan điền lý lui ra ngoài, hướng bầu trời nhìn lại, chỉ thấy toàn bộ thiên địa đều trở nên vô cùng tươi mát, hết sức động lòng người.

Bầu trời mỗi một đám đám mây đều tản ra màu đỏ ráng chiều, sắc thái đầy đặn, như tiên nhân tùy ý hắt vẩy bảy màu thủy mặc, tiên ý dạt dào.

Hồ nước phạm vi trong vòng trăm trượng, rậm rạp bụi cỏ lau sinh cơ dạt dào, vô số cỏ lau tại liễu mạng hấp thu rễ cây chất dinh dưỡng, phồn vinh mạnh mẽ hướng lên sinh trưởng.

Đương nhiên, cũng có một chút cỏ lau tại héo rũ, tàn lụi, mục nát.

Tại phụ cận trong hồ thủy thảo bên trong, tất cả lớn nhỏ tôm cá tại thoải mái bơi lên kiếm ăn thủy thảo, chơi đùa truy đuổi, mỗi một đuôi động tác đều hoàn toàn bất đồng, thiên biến vạn hóa, rất sống động.

Vô số biến hóa, hết thảy vẫn tại trong lòng.

Dù là Tô Trần nhắm lại hai con người, chung quanh trong vòng trăm trượng hết thảy động tĩnh cũng đều rõ ràng bị hắc cảm giác đến, dường như rõ mồn một trước mắt.

Tâm niệm của hắc vừa động, nhẹ nhõm nội thị nhục thể của mình.

Tô Trần kinh ngạc phát hiện, mình đã có thể tùy thời tùy ý ngưng tụ một đám tâm niệm, trôi chảy ra vào Nê Hoàn cung bên trong thượng đan điền, xem xét Linh sơn cùng Nguyên Thần trạng thái, không còn có bất luận cái gì giam cầm.

Ý vị này, hắc từ nay về sau đã không còn cần dùng "Quy Tức Quyết", "Thủy Trung Bế Tức" cùng bất kỳ thủ đoạn nào phong bế lục thức, liền có thể trực tiếp tiến vào thượng đan điền.

Tô Trần nhớ lại trước kia đã từng xem qua hết thảy võ thư, được thư điển tịch, ý đồ phân tích ra, bản thân tu luyện đến bao nhiêu cái giai đoạn.

Đây nhất định không phải là Võ Đạo tông sư cảnh giới.

Võ thư trên diễn tịch mà nói, cho dù là Đại Tông Sư cảnh giới cao thủ, cũng chỉ là đã từng ngẫu nhiên một lần tiến vào thượng đan điền, tuyệt không pháp dựa theo ý nguyện của mình, tùy tâm sở dục lại tiến vào trong đó.

"Ký thần nhận thức tại Linh sơn phía dưới, di tung tích tại trên giang hồ."

"Linh sơn đã được tu chân bí quyết, trần thế không lưu lại ngộ đạo thiên."

Tô Trần nghĩ tới, tại Đạo Gia trên diễn tịch thấy mơ hồ miêu tả.

Đủ loại dấu hiệu đều nói rõ, đây cũng không phải là trên giang hồ võ đạo lý luận có thể giải thích rõ ràng cảnh giới.

Hắn đã đã vượt qua tông sư, bước vào một cái cang gia tăng huyền diệu thần kỳ cảnh giới.

"Ta đây là bước chân vào 《 Tiêu Diêu Du 》 đi lên sở ghi chép đấy, tiên nhân cảnh giới? !"

Tô Trần trong đầu đột nhiên hiện lên một đạo Linh quang, thật sâu rung động ở.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 97: Nguyên Thần, Thần Niệm Cùng Linh Thuật

"Tu luyện hạ đan điền, rèn luyện khí huyết cùng lực đạo, vì tam lưu vô giả. Tu luyện trung đan điền, được hùng hậu nội gia chân khí, nhưng là thành nhị lưu, cao thủ nhất lưu cảnh giới giới."

"Bước vào qua một lần thượng đan điền, đạt được siêu phàm cảm giác lực, mới là nhất đại tông sư."

"Mà 《Tiêu Diêu Du》 tiên cuốn chính giữa ghi chép, trở thành một vị tiên nhân sau đó, trong cơ thể nữa sẽ sinh ra 'Nguyên Thần, Pháp lực, Thần Niệm' cái này ba loại hoàn toàn mới lực lượng. Có được cái này ba loại lực lượng, vậy khẳng định liền là tiên nhân!"

Tô Trần trong lòng suy nghĩ.

Tiên nhân tại thượng đan điền lý dẫn sinh ra một quả Nguyên Thần, cái này là có thể tự chủ tu luyện Nguyên Thần, mà không phải trước kia tông sư như vậy đi vào nghiêng mắt nhìn liếc, sẽ thấy cũng vào không được thượng đan điền, đối đừng đề cập đi tu luyện nó.

Cùng lúc đó, tiên trong cơ thể con người bắt đầu sinh ra Pháp lực, có thể phóng thích Linh thuật.

Tiên nhân lấy Thần Niệm lực lượng, khống chế Linh thuật vân... vân thủ đoạn để chiến đấu.

Tô Trần đã vừa mới xác định, mình có thể tự nhiên ra vào thượng đan điền, tu luyện hần Nguyên Thần.

Hắn nội thị kinh mạch của mình, ngạc nhiên phát hiện, trung đan điền cùng tất cả đầu trong kinh mạch những cái kia sung mãn màu trắng chân khí, đang lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng biến hóa phát sinh biến hóa, thần kỳ chuyển hóa làm một loại khác màu xanh thần bí khí lưu, tại trong kinh mạch chảy xuôi.

Cái này cổ màu xanh khí lưu yếu ớt, rồi lại dị thường cứng cỏi.

Không bao lâu, những thứ này nội gia chân khí bị hoàn toàn chuyển hóa làm màu xanh khí lưu, vô cùng tràn đầy, thậm chí có một bộ phận tại trong kinh mạch dung nạp không dưới, ý đồ tìm xuất khẩu bên ngoài tràn ra tới.

Tô Trần không khỏi duỗi ra đầu ngón tay.

Chỉ thấy, nhẹ nhẹ màu xanh thể khí theo đầu ngón tay khí mạch chính giữa tràn ra, tại đầu ngón tay ba tấc chỗ cao, trôi nổi thành một đoàn linh động phiêu dật thanh khí, mắt thường có thể thấy được, ngưng mà không tán.

Võ giả nội gia chân khí thì không cách nào biến ảo thành cụ thể hình dạng đấy, chỉ có thể kèm theo tại thân thể mặt ngoài cùng bình khí đi lên, hình thành hộ thể khí cương hoặc là lợi hại kiếm quang.

Mà tiên nhân Pháp lực, tức thì có thể thoát khỏi vật thể mà ra, biến ảo vô cùng.

Tô Trần trong lòng khẽ động.

Trong truyền thuyết, Tiên Nhân Pháp lực uy lực cực lớn, hơn nữa biến ảo vô cùng, có thể thoát ly với nhân thể, tại bên ngoài hình thành từng đạo thần kỳ pháp thuật.

"Cái này là được. . . . Trong truyền thuyết đấy, thần uy khó lường Tiên gia Pháp lực? !"

"Khiến nó biến ảo thành cái gì đây?"

"Phù du, ở trong nước khớp nhau sinh, không ăn không uống, sinh cánh chim lấy tự học tô điểm. Kia cánh chim chói lọi nhiều vẻ, sờ sờ như quần áo, thu thập thu thập như trang phục, quật duyệt như tuyết."

"Ta tu chính là 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》, lần đầu thi triển pháp thuật, liền biến ảo thành một cái phù du đi!"

Tô Trần tâm niệm, vẻ bề ngoài một cái phù du bộ dáng.

Chỉ thấy, cái này đoàn màu xanh thể khí, nhanh chóng huyền hóa thành hắc trong tưởng tượng, một cái nhỏ tiểu nhân phù du ấu trùng.

Lập tức, nó nhanh chóng thuế biến, trên lưng sinh ra một đôi màu xanh cánh chim, cái trán một đôi nhu nhược mảnh khảnh râu dài, tinh xảo mềm mại, nhẹ nhàng nhảy múa.

Dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống, phù du như một cái nhỏ trùng hợp Tiên Linh mà, sáng lạn vô cùng, nhẹ nhàng bay múa.

Trong chốc lát lưu lại tại hắc chớp mũi, trong chốc lát vọt tại cỏ lau đầu cành, tại Tô Trần dưới sự khống chế, đến xa xa mặt hồ bay đi.

Cái này đầu phù du ở giữa không trung bay ra gần trăm trượng bên ngoài, qua một lát, bay ra thật xa, vừa rồi tiêu tan vỡ vụn, tại trong Thiên Địa biến mất không thấy gì nữa.

"Tiên gia Pháp lực, biến ảo vô cùng, quả nhiên xảo diệu mà linh động! Trước học trước một môn Linh thuật, mới được thi triển ra chính thức đại uy lực Tiên gia pháp môn!"

Tô Trần thầm nói.

Không biết mình Thần Niệm lực lượng, hiện tại mạnh bao nhiêu.

Tô Trần tâm niệm vừa động, đã thấy hắt trước người trên mặt hồ, một mảnh ở trong nước phiêu lưu đích thực cỏ lau lá cây, thần kỳ bay lên.

Không dựa vào nội gia chân khí.

Không dựa vào tiên nhân Pháp lực.

Thuần túy là hắt trong ý thức Thần Niệm lực lượng, đem cái mảnh này cỏ lau lá cây tiếp lẳng không nâng lên.

Tô Trần khiếp sợ há to miệng ba.

Cái này là Thần Niệm lực lượng, ngưng như thực chất, rồi lại không màu vô hình.

Có thể so sánh hắt thân là tông sư thời điểm siêu phàm cảm giác lực, cường đại nhiều lắm.

Tông sư siêu phàm cảm giác lực nhiều lắm là có thể phát giác được xa vài chục trượng chỗ nhỏ bé động tĩnh, nhưng mà cho dù là một hạt sau cùng hơi nhỏ bụi bặm, cũng là tuyệt không pháp di động nó một phần một chút nào.

Mà cái mảnh này cỏ lau lá cây dính giọt nước, ít nói cũng có gần một tiền nặng, một phần mười hai bộ dạng.

Lấy Thần Niệm lực lượng khống chế một tiền sức nặng, có thể làm gì đó? Có thể điều khiển một mảnh hoa lá, hay hoặc giả là một tờ sơ sài phù lục!

Thần diệu vô cùng!

Tô Trần lại thử mấy lần, ước chừng một tiền nặng trong phạm vi cánh hoa, lá cây, tôm lộc các loại, có thể dùng Thần Niệm lực lượng khiến chúng nó bay lên, mười trượng trong phạm vi tùy ý xuyên thẳng qua.

Nhưng mà là vượt qua một tiền, lại không được. Như nước chính giữa nhất nhị trọng cá con, liền không cách nào nâng nó bay ra mặt nước, nhiều lắm là khiến nó cải biến một cái du động phương hướng.

Tô Trần thò tay tiếp được cái mảnh này cỏ lau lá cây, rót vào một chút màu xanh Pháp lực.

Sau đó, lấy Thần Niệm lực lượng, khống chế cỏ lau lá tiến hành công kích, thử xem uy lực.

"Phốc xuy!"

Cái kia mảnh nhu nhược cỏ lau lá, trong chốc lát hóa thành một đạo lăng lệ ác liệt Phi Diệp khí nhọn hình lưỡi dao, xuyên thủng ngoài mười trượng chính ở trong nước đi chơi dắt một cái thuốc dài Hà Ngư.

Mà cái kia mảnh cỏ lau lá thanh mang, cũng không hao tổn giảm yếu bao nhiêu, vẫn như cũ tản ra lăng lệ ác liệt ánh sáng màu xanh, trên mặt hồ lơ lửng.

"Cường đại như vậy!"

Tô Trần cả kinh ngược lại hít một ngụm khí lạnh.

Cái này Pháp lực chi uy, so với nội gia chân khí còn mạnh hơn đi lên đầu chỉ gấp mười lần.

Nếu như là lấy hùng hậu nội gia chân khí quán chú vào một mảnh cỏ lau lá cây, cũng có thể khiến nó sắc bén như một chuôi phi đao, nhưng mà một chiêu trúng mục tiêu mục tiêu sau đó, chân khí liền tán loạn.

Nguyên Thần, Pháp lực cùng Thần Niệm, ba người đều chuẩn bị, đủ để chứng minh hẳn đã là chính thức Tu Tiên giả.

"Lại không biết, thi triển ra ngọc giản đi lên Linh thuật, uy lực như thế nào?"

Tô Trần nghĩ đến đây, phiêu bạt ở trên mặt hồ, từ trong lòng móc ra một cuốn mười tám miếng ngọc giản tiên thư, tiến hành lật xem.

Ngọc giản Tiên Thư chi trung, tổng cộng ghi chép được tám đạo Linh thuật cùng tám miếng Linh phù.

Trước kia Tô Trần cũng không thành tiên nhân, trong cơ thể không có Pháp lực, không cách nào tu luyện bất luận một loại nào Linh thuật, cho nên mới chỉ có thể đi nghiên cứu cái kia tám miếng Linh phù, hơn nữa hao phí dài đến ba năm thời gian, sưu tập các loại Linh tài liệu, mới chế tạo ra mấy tấm có thể dùng kim giáp lực sĩ Linh phù cùng hỏa cầu Linh phù.

Hiện tại hắn có Pháp lực, rốt cuộc có thể bắt đầu tu luyện uy lực càng mạnh hơn nữa Linh thuật.

Tô Trần thử, tay nghề bóp linh vỡ niệm linh chú, điều động trong cơ thể Pháp lực, muốn thi triển ra ngọc giản đi lên ghi chép một đạo Linh thuật "Ngự phong thuật" .

Ngọc giản này phù văn tự giới thiệu văn tắt mà nói, thi triển ngự phong thuật sau đó, có thể cho Tu Tiên giả người nhẹ như vũ, tăng trời thấp một phóng mắt, một lần bay vút có thể đạt tới xa vài chục trượng, tốc độ cực nhanh, im hơi lặng tiếng, so với trên giang hồ cao minh nhất khinh công còn lợi hại hơn rất nhiều gấp bội.

Chỉ cần hao tổn Pháp lực, không hao tổn thể lực, dù là thời gian dài thi triển sẽ không mỏi mệt. Trước Pháp lực không khô kiệt, tức thì nhưng là liên tục không ngừng thi triển xuống dưới.

Nhưng mà rất nhanh, Tô Trần sắc mặt biến hóa.

Hắn thử thi triển ngự phong thuật, trong cơ thể Pháp lực rõ ràng không phản ứng chút nào.

Đây là vì cái gì?

Chẳng lẽ là tay nghề bóp linh quyết không đúng, còn là niệm linh chú không đúng?

Tô Trần thử đi thử lại mấy lần, xác nhận bản thân linh quyết cùng linh chú không có bất cứ vấn đề gì. Nhưng là trong cơ thể Pháp lực chính là không chút sút mẻ, đối với Linh thuật không có bất kỳ cảm ứng.

"Chẳng lẽ là ta không có tu luyện ngự phong thuật thiên phú?"

Tô Trần trong lòng có chút gấp, nghĩ đến, lập tức lại làm Triển Ngọc giản đi lên ghi chép đạo thứ hai Linh thuật.

Nhưng mà vẫn là không phản ứng chút nào.

Tô Trần không khỏi toát ra mồ hôi lạnh, thần sắc khẩn trương.

"Không có khả năng a, ta có Nguyên Thần, có Pháp lực, có Thần Niệm! Làm sao sẽ tu luyện không được Linh thuật?"

Tô Trần không muốn buông tha cho, đem tám cái Linh thuật lần lượt thi triển một lần.

Rốt cuộc, hắn phát hiện, trong đó một đạo "Mộc Tiễn Thuật" Mộc hệ Linh thuật, có thể học được, phóng xuất ra.

"Mộc Tiễn Thuật!"

Tô Trần hai tay bóp Linh quyết, nhớ kỹ chú ngữ, phải đầu ngón tay rất nhanh toát ra một đạo thanh sắc sợi khí, ở phía trên ngưng kết thành mộc tiễn.

Đạo này mộc tiền mới đầu ước chừng chỉ có lớn bằng ngón cái, càng ngày càng dài, rất nhanh hóa thành một đạo thước dài màu xanh mộc tiền, tản ra tuân tuân ánh sáng màu xanh.

《 ngọc giản 》 trên có này Linh thuật giới thiệu.

Mộc Tiền Thuật, đâm xuyên uy lực lớn, nhưng là mặc đất liệt thạch.

Tô Trần ngón tay xa xa chỉ một cái, mộc tiền sưu kích xạ hướng đáy hồ hơn mười trượng ở chỗ sâu trong, một khối trượng dày nham thạch.

"Phốc!"

Mộc tiền vạch nước mà vào, đâm vào nham thạch bên trong, lập tức hung hăng đâm vào nham thạch, trượng đại nham thạch lập tức từng khúc như rạn nứt, "Oanh" nặng nề một tiếng nổ bung, tại đáy nước hóa thành một đồng đá vụn.

Tô Trần không khỏi rất là thoả mãn.

Cái này mộc tiền thuật uy lực, vượt qua hơn hơn một nghìn cân chi khủng bố, liền một trượng dày đáy hồ nham thạch đều một kích đâm thủng, chỉ sợ liền Kim giáp lực sĩ phù phòng ngự đều chưa hẳn có thể ngăn cản được. Chớ nói chi là bình thường áo giáp, tấm thuẫn, đâm xuyên bắt đầu quả thực như đất gà chó kiếng.

Hơn nữa này Linh thuật phóng thích bắt đầu vô cùng thuận tiện, vẫy tay thì tới, vung chi thì đi, đối không cần giống như Linh phù giống nhau muốn dùng Linh tài liệu chế tạo ra tới.

Chỉ là trong cơ thể hãn Pháp lực có hạn, phóng thích như vậy một cái mộc tiền, cũng đã hao tổn rồi đi hãn gần một phần mười Pháp lực. Toàn bộ Pháp lực, cũng chỉ có thể thi triển ra mười lần trái phải như vậy Linh thuật.

Tô Trần học được một đạo đại uy lực Mộc hệ Linh thuật, liền không trì hoãn nữa.

Nhìn bầu trời tình cảnh, đã là lúc sáng sớm, chỉ sợ Tư Khẩu trấn quan binh cùng giang hồ các đệ tử đã hướng Thái Hồ đi, đã cùng Cự Kinh bang đánh nhau.

Hắn hiện tại cần tiến đến Thái Hồ chiến trường, cũng không dám lãng phí Pháp lực.

"Hô!"

Tô Trần song chưởng vỗ hồ nước, theo mặt hồ một nhảy dựng lên, bay lên hơn mười trượng độ cao, người nhẹ như một lá lông hồng chi vũ, tay áo bông bành, như là tiên nhân hạ phàm, từ từ bay xuống xuống hồ trước mặt.

Pháp lực tại quanh thân chuyển một cái, trên thân lập tức một cỗ mờ mờ hơi nước, nhanh chóng đem ẩm ướt lột xiêm y bốc hơi khô.

Lập tức, mũi chân lướt sóng mà đi.

Hắn tuy rằng không thể học được ngự phong thuật, không cách nào cưỡi gió mà đi, nhưng cũng là người nhẹ như vũ, đủ để lướt sóng, so ra mà vượt giang hồ cao cấp nhất khinh công cao thủ.

Hắn trầm ngưng trong mắt, hiện lên một đám hàn mang thần quang. Lần đi mười dặm bên ngoài tây Động Đình núi hòn đảo, hy vọng tới kịp bắt kịp trận này Ngô quận giang hồ đại chiến.

...

Trong hồ, nham thạch bạo liệt, nhấc lên một cỗ sóng lớn. Vậy đối với lâu năm ngư ông vợ chồng cả kinh lão đảo, quỳ rạp xuống phá thuyền đánh cá

đầu, dốc sức liều mạng đập đầu, sợ làm tức giận cái này chìm nổi tại trong hồ Quỷ Tiên.

Lơ dang ngẩng đầu, đã thấy Tô Trần dang không bay lên, tay áo bỗng bành, lướt sóng nhọn mà đi, giống như Thiên Tiên bình thường, đến Thái Hồ giữa hồ hòn đảo phương hướng mà đi, không khỏi một đôi mờ lâu năm mắt, cũng cả kinh trợn mắt há hốc mồm.

"Cái này. . . Đây là quỷ, hay là tiên a?"

"Nhất định là tiên nhân a, không gặp hẳn ban ngày tại bay sao!"

"Đời này có thể gặp được gặp một vị Chân Tiên người, lão bà tử, đây là hai ta tam sinh tam thế đã tu luyện phúc khí a! Về nhà nhất định phải hảo hảo bái cúi đầu Tiên Tôn, đây là phần mộ tổ tiên đi lên bốc lên khói xanh a!"

Nửa ngày, đây đối với lâu năm ngư ông vợ chồng rất cuộc lấy lại tinh thần, tỉnh ngộ lại, quỳ gối tại thuyền đánh cá đi lên mãnh liệt đập đầu.

Hai vợ chồng người ôm đầu khóc rống, đánh cả đời cá, đã từng nghe qua Ngô quận trong truyền thuyết tiên nhân chuyện xưa, nhưng mà đời này còn là lần đầu tiên tận mắt thấy một vị lãng hư bay lên tiên nhân, đây là mấy sinh mới đã tu luyện phúc khí.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 98: Bắc Lô Đăng, Khởi Yêu Vực!

Hàn Sơn chân nhân cùng Tôn Bạch Hồng, Hàn Bình Sơn, Lý Sóc cùng tông sư, cùng với hơn mười vị giang hồ bang phái thủ lĩnh, dẫn đầu quan binh cùng trên giang hồ vạn đệ tử, tại tây Động Đình núi Bắc Lô Đăng, rời thuyền lên đất liền.

Lý Sóc nhìn thoáng qua cái này Bắc Lô Đăng bên trong cỏ lau cành lá.

Cái này tây Động Đình núi hòn đảo tại Thái Hồ bên trong, ẩm ướt nặng.

Lại đi qua một đêm, cây cỏ cùng trên phiến lá trước mặt tất cả đều là một tầng dày đặc sương lạnh, như bạc tuyết bao trùm. Cái này bụi cỏ lau tuy là thành mảnh khô héo lau sậy, nhưng mà băng sương bao trùm, ẩm ướt đốt không đứng dậy, hỏa công không phải sử dụng đến.

Mọi người thấy cái mảnh này ít nhất trong vòng hơn mười dặm phạm vi Bắc Lô Đăng, sắc mặt không khỏi lộ ra trầm trọng.

Thường xuyên đi giang hồ người cũng biết, gặp rừng thì đừng vào, gặp núi nhanh chóng qua, nếu không sau cùng dễ bị đến phục kích.

Mà cái này một mảng lớn Bắc Lô Đăng, cỏ lau dài hầu như so với người còn cao, rậm rạp cao ngất, che đầy tầm mắt, một khi tiến vào cái mảnh này vô biên vô hạn bụi cỏ lau bên trong, tùy thời khả năng gặp được ẩn núp chi địch.

Cái mảnh này trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đăng, dù là mai phục bố trí mấy trên vạn tên thủy phi, đó cũng là dễ dàng.

Trừ phi là cưỡi con ngựa cao to đi lên, nếu không trên trăm trượng bên ngoài liền nhìn không tới bóng người, chỉ thấy bụi cỏ lau tại chập chờn lắc lư, làm cho người kinh nghi bất định, không biết mai phục bao nhiêu nhân mã.

Hơn nữa bởi vì chuyển vận đội thuyền khẩn trương, chuyên chở không tiện, chỉ có số rất ít bang phái cao tăng, mang theo chiến mã lên thuyền lên đảo.

"Cái này là tây Động Đình sơn hòn đảo, tiếng tăm lừng lẫy Bắc Lô Đãng! Bắc Lô Đãng bên trong, bụi cỏ lau rậm rạp cao ngất, dễ dàng dưới chân phục binh.

Triều đình quan binh nhiều lần phái binh tiểu trừ, cho dù là đột phá Thủy Quỷ chặn đánh, xông qua Thái Hồ, rồi lại đều ở đây mảnh Bắc Lô Đãng bên trong không công mà về, không cách nào công đi lên Cự Kinh bang tại Phiếu Miếu Phong tổng đà. Chư vị bang chủ đối với cái này, có gì cao kiến!"

Hàn Sơn chân nhân thần tình ngưng trọng, nhìn qua phía trước vô biên vô hạn Bắc Lô Đãng, trầm giọng nói.

"Chân nhân, cái mảnh này Bắc Lô Đãng quá hung hiểm rồi, còn có khác con đường, đi thông tổng đà Phiếu Miếu Phong?"

Có nhỏ bang chủ sắc mặt kinh sợ như thế, hỏi.

"Có, tại hòn đảo đông nam phương hướng bốn Long sơn khu vực cũng có thể lên đất liền. Nhưng mà bốn Long sơn phụ cận địa hình dốc đứng, nhiều sơn lĩnh vách đá, dễ dàng tổ chức phục binh, hung hiểm trình độ không chút nào tại Bắc Lô Đãng phía dưới. Còn có Tiểu Tà cổ sơn phụ cận, là một mảnh đầm lầy, có nước chảy qua, nhưng mà gặp trũng xuống người tại vũng bùn. Các người nhưng là nguyện mang một nhóm người ngựa đi thử một lần?"

Hàn Sơn chân nhân thân nhiên nói.

Chúng bang chủ nhóm hai mặt nhìn nhau, không khỏi cảm miệng, không thể lại xách đường vòng sự tình. Đánh Cự Kinh bang tại Phiếu Miếu Phong tổng đà con đường liền như vậy hai ba đầu, nào một cái cũng không tốt đi.

Hàn Sơn chân nhân bỏ ra gần nhiều năm thời gian thu thập cái này tây Động Đình sơn hòn đảo tình báo, có thể nói rõ như lòng bàn tay. Cùng bốn Long sơn vách đá sơn cốc cùng Tiểu Tạ cổ sơn đầm lầy mà so với, thoát nhìn, còn là cái mảnh này Bắc Lô Đãng dễ đi hơn một ít.

Lúc này, đã thấy một gã thủy quân giáo úy, hướng chúng bang phái các nói: "Chư vị bang chủ cũng không cần quá lo lắng! Ta liên quân trọn vẹn năm vị tông sư cảnh cao thủ tọa trấn, Cự Kinh bang nhưng mà chính là bạch diện thư sinh Lưu Hồng cái này một vị tông sư mà thôi, đây là Cự Kinh bang tuyệt không cách nào địch nổi lực lượng. Cho dù là Lưu Hồng, cũng không dám chính diện nghênh chiến quân ta năm Đại Tông Sư.

Chúng ta liên quân ba nghìn thủy quân cùng một vạn giang hồ đệ tử, đại bộ phận đều là tam lưu tiêu chuẩn trở lên tinh nhuệ. Cự Kinh bang được xưng thủy phi hơn vạn, nhưng ít ra có một nửa là mấy năm này mới chiêu mộ lưu dân, mới thao luyện qua một hai năm thủy chiến mà thôi, chính thức tinh nhuệ không nhiều lắm, không đủ gây sợ.

Hơn nữa, ta triều đình quan binh liên tiếp cùng Cự Kinh bang giao thủ, đã sớm thăm dò rõ ràng Cự Kinh bang kho lương chỗ. Chỗ này Thái Hồ mặc dù ngàn dặm to lớn, nhưng chỉ có tây Động Đình sơn Phiếu Miếu Phong, lòng núi có một tòa cỡ lớn hang đá, nhưng với tư cách là trên vạn người ngựa cỡ lớn kho lương.

Còn lại lẻ tẻ đảo nhỏ, chưa đủ một dặm lớn nhỏ, đã vô hiểm mà thủ, cũng ẩm ướt rất nặng, lương thực vô cùng dễ dàng nấm mốc biến đổi, căn

bản không cách nào tích trữ lương thực. Triều đình quan binh đã từng đi qua, không có kết quả mà về.

Thái Thú Triệu đại nhân tại trước khi chiến đấu, chỉ thị rất rõ ràng. Ta quan binh cùng giang hồ liên quân nắm chắc gấp bội chi ưu thế, trước vững vàng đẩy mạnh, đánh hạ Cự Kinh bang tổng đà, hủy diệt bọn họ kho lương, chính là một trận toàn thắng.

Cự Kinh bang dám thủy phi dù là trốn nhảy lên tránh chiến, nhưng bọn hãn kho lương trốn không thoát. Trên vạn người ngựa cho dù là một ngày không có lương thực, cũng sẽ không chiến tự tan, cũng là chỉ còn đường chết."

Chúng nhỏ bang chủ nhóm nghe vậy, không khỏi nhao nhao gật đầu.

Lời nói này nói được có lý, liên quân chiếm năm Đại Tông Sư cùng hơn vạn tinh binh đệ tử ưu thế tuyệt đối, ổn trọng cầu thắng, đủ để một trận chiến định càn khôn.

"Đúng vậy, bên ta có được gấp mấy lần chi ưu thế. Trước làm gì chắc đó, đẩy ngang qua, đủ để chiến thắng Cự Kinh bang! Như vậy đi, tiền trạm một đường đệ tử làm đầu phong, tiến vào Bắc Lô Đãng, nhìn xem bên trong là có phải có phục binh, những người còn lại ngựa ở hậu phương chuẩn bị tiếp ứng. Vị nào bang chủ, nguyện ý lĩnh này trách nhiệm?"

Hàn Sơn chân nhân ánh mắt nhìn quét chúng lớn nhỏ bang chủ.

Chúng lớn nhỏ bang chủ nhóm lập tức nhao nhao quay đầu, ngăm nhìn phương xa.

Trở thành liên quân tiên phong, xâm nhập Bắc Lô Đãng cái mảnh này chỗ hung hiểm dò đường, khẳng định phải bốc lên cực lớn mạo hiểm. Nếu như phía sau chủ lực trợ giúp không kịp, tổn thất mấy trăm tên đệ tử, cái kia đều tương đương với tiêu diệt một cái chính giữa loại nhỏ bang phái.

Bọn hăn vốn là Ngô quận tất cả lớn nhỏ bang phái tạo thành rời rạc liên quân, lẫn nhau không lệ thuộc, tự nhiên không muốn một mình bốc lên cái này cực lớn nguy hiểm.

Hàn Sơn chân nhân ánh mắt từng cái đảo qua chúng bang chủ nhóm, không khỏi lắc đầu, đảo qua Liễu Đại tổng quản cùng Hàn Xu, hơi chút ngừng một chút, hỏi: "Thiên Ứng Môn một nghìn đệ tử, nhưng là nguyện vì đại quân tiên phong?"

Liễu Đại tổng quản khuôn mặt bất đắc dĩ, Thiên Ứng Môn chủ hàn nha một mực không lộ diện, hăn nói chuyện trọng lượng nhẹ, cũng vô lực phản đối Hàn Sơn chân nhân vị này liên quân đại thủ lĩnh chi mệnh, kiên trì, chấp tay nói: "Ta Thiên Ứng Môn một nghìn tinh nhuệ, nguyện vì đại quân tiên phong, tiến về trước Bắc Lô Đãng bên trong dò đường."

A Sữu trốn ở Thiên Ứng Môn đệ tử trong đám người, không dám ngoi đầu lên. Trước kia hăn cùng Tô Trần đi Hàn Sơn trong đạo quán trộm đồ vật, đối với Hàn Sơn chân nhân cùng Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ, có chút chột dạ.

"Ân, tốt. Vậy thì do Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu thiếu môn chủ lĩnh Thiên Ứng Môn một nghìn đệ tử làm đầu phong. Nhưng mà, chỉ là các người còn là quá nguy hiểm. Còn thiếu một vị tông sư thống soái, nếu không các người vạn nhất gặp gỡ bạch diện thư sinh Lưu Hồng, dễ dàng chịu thiệt."

Hàn Sơn chân nhân tán dương gật đầu.

"Ta đi đi!"

Hàn Bình Sơn lạnh nhạt nói, hăn cùng Thiên Ứng Môn chủ hàn nha giao tình rất sâu, cũng không có thể nhìn xem Thiên Ứng Môn chúng đệ tử tự hành đi mạo hiểm.

"Hàn bang chủ phúc hậu trọng nghĩa, không hổ là ta Ngô quận nhất đẳng đại hào hiệp!"

"Hàn huynh thân là Ngô quận nhất đại tông sư, thực lực tuyệt đối đủ mạnh mẽ, một thanh trọng kiếm am hiểu nhất phòng thủ, dù là gặp gỡ Lưu Hồng, thậm chí lọt vào thủy phủ trong vòng vây, cũng có thể thủ vững chờ viện binh, nhất thời nửa khắc cũng sẽ không có nguy hiểm."

Chúng bang chủ nhóm không khỏi nhao nhao đồng ý.

"Đa tạ Hàn thúc thúc!"

Hàn Xu vội vàng nói tạ.

"Nếu như Hàn lão đệ nguyện ý chủ động xin đi giết giặc tiến về trước, liền từ người dẫn theo Thiên Ưng Môn một nghìn đệ tử vì tiên phong, tiến vào Bắc Lô Đãng nhìn một cái có hay không có phục binh."

Nếu là phát hiện phục binh, không cần bối rối. Ta chúng bang phái đệ tử sẽ lập tức đến đây trợ giúp. Nếu như Bắc Lô Đãng bên trong không có quân địch, đại quân ta liền rất nhanh thông qua, đánh Cự Kinh bang tổng đà Phiếu Miếu Phong."

Hàn Sơn chân nhân nói qua, sau đó lại phân phó phía sau hãnh một gã đệ tử thân truyền nói: "Thanh Thạch, người đối với hòn đảo này tình huống quen thuộc, đi theo Hàn môn chủ cùng nhau đi tới, tránh cho mất phương hướng con đường."

"Vâng, sư tôn!"

Tại Hàn Sơn đạo quán một đám nhất lưu đạo sĩ trong cao thủ, lập tức có một người trung niên đạo sĩ đi ra lĩnh mệnh, đúng là còn dư lại bốn vị đệ tử thân truyền một trong Thanh Thạch đạo trưởng.

"Cũng tốt, nếu như Thanh Thạch đạo trưởng quen thuộc hòn đảo đi lên con đường, vậy dễ dàng hơn rồi!"

Hàn Bình Sơn đã trầm mặc một cái, cùng Liễu Như Phong Đại tổng quản, Hàn Xu, cùng với Thanh Thạch đạo trưởng đám người, suất lĩnh hơn một nghìn tên Thiên Ứng Môn đệ tử vì tiên phong, tiến nhập Bắc Lô Đãng bên trong dò đường.

Thiên Ứng Môn một nghìn đệ tử đẩy mạnh có chút thuận lợi.

Bọn hấn một chữ trải rộng ra, đem Bắc Lô Đãng nội địa trải thảm cẩn thận lục soát một bên, bất luận cái gì nơi hẻo lánh đều không có buông tha, nhưng mà cũng không phát hiện bất luận cái gì thủy phi mai phục.

Hàn Bình Sơn dẫn đầu Thiên Ứng Môn một nghìn đệ tử thông qua cái mảnh này trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đãng, liền phái một gã thám tử trở về thông bẩm, báo cho biết Hàn Sơn chân nhân cùng các vị bang chủ, có thể tiếp tục đi tới.

"Kỳ rồi, cái này Bắc Lô Đãng thủy thảo rậm rạp, thích hợp nhất tổ chức phục binh, Cự Kinh bang tại sao không có ở chỗ này sớm mai phục nhân thủ?"

Có chút bang chủ hết sức nghi hoặc.

"Đoán chừng là Cự Kinh bang gặp chúng ta người đông thế mạnh, cao thủ đứng đầu rất nhiều, cảm thấy mai phục cũng chiến bất quá chúng ta. Vì vậy dứt khoát bắt đám thủy phi đều co rút lại đến Phiếu Miếu Phong tổng đà, chuẩn bị theo hiểm, tử thủ sơn môn đi? !"

"Cái này bất chính được không nào, chúng ta chính dễ dàng rất nhanh thông qua cái mảnh này Bắc Lô Đãng hiểm địa."

"Đi, sắc trời đã sáng, chớ trì hoãn thời gian!"

Gặp Bắc Lô Đãng bên trong không có đại quy mô phục binh, chúng bang chủ nhóm cũng an tâm xuống.

Hàn Sơn chân nhân phân phó thám tử, làm Hàn Bình Sơn Đại Tông Sư tiếp tục suất lĩnh một nghìn tên Thiên Ứng Môn đệ tử, tiếp tục trước đó đẩy mạnh, là chủ lực binh sĩ tại phía trước dò đường.

Rồi sau đó liên tiếp chủ lực thì tại chúng tông sư, tất cả lớn nhỏ bang chủ cùng Đường chủ, trưởng lão, cung phụng cùng cao thủ nhất lưu dẫn đội phía dưới, tiến nhập Bắc Lô Đãng, chuẩn bị rất nhanh thông qua cái mảnh này hiểm địa.

...

Lúc này đúng là sáng sớm, sắc trời đã hơi dần dần thả sáng.

Liên quân tiến vào Bắc Lô Đãng, rời đi vài dặm, chính chí trên nửa đường.

"Mau nhìn, đó là cái gì?"

"Vụ, nhiều sương mù! Hướng chúng ta tới bên này!"

Đột nhiên, một mảnh sương mù dày đặc cuồn cuộn cuốn tới, hầu như tại thời gian rất ngắn bao trùm cái mảnh này trong vòng hơn mười dặm phạm vi Bắc Lô Đãng.

Nơi đây sương giá ẩm ướt quá nặng, khẳng định không phải là Bắc Lô Đãng cháy rồi sao, vền vền chỉ là mảng lớn vụ cuồn cuộn mà tới.

Chúng giang hồ đệ tử lập tức rất là bối rối, sương mù dày đặc nước mũi, tất cả mọi người không rõ chuyện gì xảy ra, giật mình ngừng lại, nhìn về phía chúng bang chủ thủ lĩnh, không dám lại đi.

Trước đó, tuy rằng đang ở bụi cỏ lau, nhưng ít ra nhảy dựng lên, còn có thể nhìn rõ ràng phụ cận trăm trượng động tĩnh. Biết rõ ở đâu đã đánh nhau, ở đâu xuất hiện thủy phi quân địch.

Hiện tại đột nhiên lên cái mảnh này quái dị vụ, một hai chục trượng bên ngoài gió thổi cỏ lay đều nhìn không tới rồi, hầu như đã thành mù lòa.

Các vị bang chủ nhóm chính dẫn riêng phần mình bang phái đệ tử, tại đây mảnh trong vòng hơn mười dặm bụi cỏ lau bên trong đi lại, đột nhiên bị cái mảnh này ly kỳ xuất hiện nước mũi sương mù dày đặc sở bao phủ, không khỏi đều có chút hoảng hốt.

"Khục khục, như thế nào đột nhiên nổi lên lớn như vậy rồi! ?"

"Vậy phải làm sao bây giờ?"

"Không đúng, đây là Bạch Liên giáo yêu vụ đại trận! Mấy năm trước, ta mang theo đệ tử, tại lâu huyện phụ cận cùng Bạch Liên giáo đệ tử giao thủ, ngẫu nhiên được chứng kiến này yêu vụ đại trận lợi hại. Nhưng mà cũng chỉ là non nửa bên trong yêu vụ mà thôi, không bằng cái này Bắc Lô Đãng bên trong trong vòng hơn mười dặm yêu vụ rộng!"

Có nhỏ bang chủ đột nhiên cả kinh kêu lên.

"Bạch Liên giáo?"

"Đáng chết, Bạch Liên giáo lúc nào cùng Cự Kinh bang liên thủ rồi hả? ! Có Bạch Liên giáo viện binh, Cự Kinh bang chẳng phải là thực lực tăng nhiều gấp đôi? !"

Rất nhiều nhỏ bang chủ nhóm nghe vậy, không khỏi rất là khiếp sợ, càng gia tăng bối rối.

Bạch Liên giáo cắt cứ lâu huyện, địa bàn rất nhỏ, cực ít tham dự Ngô quận giang hồ phân tranh, cũng không có ở đây Ngô quận năm đại bang phái liệt kê.

Nhưng mà cái này cũng không có nghĩa là Bạch Liên giáo không lợi hại.

Hoàn toàn trái lại, Bạch Liên giáo vô cùng lợi hại, nội tình không cần ngũ đại bang kém, chỉ là mấy chục năm qua đều ít xuất hiện co đầu rút cổ tại lâu huyện không xuất ra đi mà thôi, mới không được công nhận là Ngô quận đại bang phái. Nhưng mà cho dù là Ngô quận ngũ đại bang, đều không thể tại lâu huyện đặt chân cắm rễ, chớ nói chi là những cái kia nhỏ bang phái rồi.

Cái này Bạch Liên giáo nắm giữ rất nhiều bất khả tư nghị "Yêu thuật, yêu trận" . Cái này "Yêu vụ đại trận" chính là trong đó hung hiểm nhất một tòa đại trận một trong. Yêu vụ cùng một chỗ, giấu giếm đậm đặc sát cơ, cũng nổi gót tới.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 99: Xông Yêu Trận

"Bạch Liên giáo tại lâu huyện ẩn thế hơn mười năm, không tranh quyền thế. Không tưởng, còn là nhịn không được nhảy ra ngoài, cuốn vào tiến trận này Ngô quận giang hồ trăm năm đại chiến bên trong!"

"Trận chiến này, sợ là muốn khó khăn rất nhiều, trả giá xa xỉ đại giới."

Tôn Bạch Hồng, Lý Sóc hai vị tông sư nhìn nhau, đều trong lòng chấn động, im lặng không nói.

Cái này Bạch Liên giáo cùng Hàn Sơn đạo quán như vậy chính thống Đạo giáo bất đồng, am hiểu nhất cổ mê hoặc lòng người, khắp nơi tản bộ lời đồn, chế tạo náo động, đối kháng triều đình.

Triều đình cùng quan phủ, đối với cái này Bạch Liên giáo cũng một mực thập phần cảnh giác.

Chỉ là, bởi vì Cự Kinh bang làm hại quá nặng, quan địa phương phủ tỉnh lực cùng đại lượng binh lực đều dùng để đối phó Cự Kinh bang, nhảy không ra tay tới đi đối phó Bạch Liên giáo. Hơn nữa Bạch Liên giáo co đầu rút cổ tại lâu huyện, cũng không ra ngoài, tai họa muốn nhẹ rất nhiều, chỉ có thể tạm thời gác lại ở một bên.

Không nghĩ tới, Bạch Liên giáo gặp quy mô xuất động, ly khai lâu huyện Điển Sơn hồ, đến đây cái này Thái Hồ tây Động Đình sơn trợ trận Cự Kinh bang, đối kháng triều đình quan phủ cùng Ngô quận giang hồ liên quân.

Hơn nữa, xem cái này yêu vụ đại trận bao trùm phạm vi to lớn như thế, bao trùm trong vòng hơn mười dặm phạm vi, Bạch Liên giáo ít nhất tại hai ba ngày trước đó, liền nhận được liên quân muốn tới vây quét Cự Kinh bang cơ mật tin tức, mới có thể tại liên quân đến trước đó, sớm tại Bắc Lô Đăng bố trí xuống chỗ này yêu vụ đại trận.

Trước đó liên quân gặp được Thủy Quỷ, có thể giải thích thành Cự Kinh bang có chỗ phát hiện, quân tình tại đêm qua ngoài ý muốn tiết lộ.

Nhưng mà Bạch Liên giáo sớm tại đây mảnh Bắc Lô Đăng tổ chức yêu vụ đại trận, đây tuyệt đối là sớm mấy ngày chuẩn bị cho tốt đấy.

Thái Thú Triệu Cư Trinh tự mình phía sau màn trù hoạch vây quét Cự Kinh bang một trận chiến, cái này vốn là độ cao cơ mật sự tình, cũng chỉ có số ít tông sư cùng Đại bang chủ sớm biết được, không nghĩ tới lại bị sớm bị để lộ tin tức, bị Bạch Liên giáo cùng Cự Kinh bang đã biết.

Ý vị này, liên trong quân tất nhiên ra nội gian.

Là trực tiếp tham dự mưu đồ tầng cao nhất đại nhân vật? Còn là chịu trách nhiệm chấp hành chuẩn bị chiến đấu chính giữa tầng dưới chót đệ tử, đang chuẩn bị chiến tranh vật tư thời điểm, bị để lộ tình báo?

Sẽ là ai?

Không Thiếu bang chủ nghĩ tới đây, không khỏi đều lộ ra thật sâu vẻ sầu lo.

Bạch Liên giáo tuy bị triều đình chắc chắn vì yêu giáo, nhưng mà vẫn như cũ cùng đạo phật hai giáo có ngàn vạn lần liên hệ, là đạo phật hai giáo dân gian chi nhánh một trong. Đối với Bạch Liên giáo quen thuộc nhất đấy, chỉ sợ không ai qua được Hàn Sơn đạo quán Quán chủ Hàn Sơn chân nhân, hẳn mới là chính thống đạo sĩ.

"Cái này yêu vụ đại trận cùng một chỗ, sợ là Bạch Liên yêu đạo nhóm rất nhanh đem giết tới!"

"Hàn Sơn chân nhân, kính xin đạo quán bọn đạo sĩ ra tay, xua tán cái mảnh này yêu vụ, lợi cho ta liên quân chiến đấu!"

Chúng bang chủ nhóm mong đợi tại Hàn Sơn chân nhân, không khỏi nhao nhao nhìn về phía Hàn Sơn chân nhân, thỉnh cầu nói.

Hàn Sơn chân nhân không nói gì.

Hắn cũng sẽ không hô phong hoán vũ chi thuật, như thế nào xua tán cái này đầy trời khói đặc yêu vụ? !

Hàn Sơn chân nhân rũ xuống lông mày thấp mắt, không khỏi âm thanh lạnh lùng nói: "Vội cái gì, đều là chút ít giả thần giả quỷ thủ đoạn mà thôi! Coi như là Bạch Liên giáo giáo chủ Mao Tử Nguyên đã đến, Cự Kinh bang cũng không quá đáng mới chính là hai vị tông sư mà thôi, so ra mà vượt chúng ta liên quân năm Đại Tông Sư liên thủ này?"

Chỗ này Bạch Liên giáo yêu vụ đại trận, nhân lực khó có thể xua tán, bản đạo cũng không có phá giải kế sách. Bạch Liên giáo cao thủ nhất lưu, người số không nhiều, so với tứ đại bang nhân thủ đều muốn thiếu một ít.

Bạch Liên yêu đạo lớn nhất bốn sự, cũng chính là làm ra một ít yêu vụ, giả thần giả quỷ hù dọa người, thừa dịp nhân tâm đại loạn làm đánh lén mà thôi, không có gì lớn đấy.

Phân phó tất cả lớn nhỏ bang đệ tử, lập tức canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, không thể tại Bắc Lô Đãng nội loạn trốn, tiếp địch thời cơ lợi dụng. Trước giữ vững vị trí đầu trận tuyến, Bạch Liên yêu đạo cũng không làm gì được ta liên quân. Nghỉ ngơi nửa canh giờ, mãnh liệt mặt trời giữa trưa cao chiếu, mặt hồ gió lớn cùng một chỗ, cái này yêu vụ tự nhiên theo gió tản đi."

Chúng bang chủ nhóm gặp Hàn Sơn chân nhân cũng không có phá trận phương pháp, trước đó cũng chưa từng đoán trước Bạch Liên yêu đạo nhóm sẽ ở cái này Bắc Lô Đãng bên trong xuất hiện, rơi vào đường cùng, đầu có thể ra lệnh cho các bang đệ tử, nhanh chóng kết trận tự bảo vệ mình, để ngừa tập kích.

...

Tô Trần tay áo bông bành, tại Thái Hồ mặt nước lướt sóng mà đi, chạy tới giữa hồ tây Động Đình sơn hòn đảo. Xa xa liền chứng kiến, Thái Hồ trên mặt hồ nhóm lên một mảng lớn vài dặm lượn lờ khói trắng, như có lẽ đã sinh đại biến.

Hắn không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Song phương xem ra đã khai chiến.

Chỉ qua một lát, hắn chạy vội đi đến khói trắng nhóm lên địa phương.

Cái này vài dặm phạm vi bên trong mặt hồ, đều bị một mảnh màu trắng khói đặc cùng tanh tươi sở bao phủ, ồ ồ bong bóng khí theo trong nước xông ra.

Trên mặt hồ phiêu linh được hơn một nghìn tính thủy phi thi thể, cùng với chút ít quan binh cùng giang hồ bang phái đệ tử thi hài. Những thứ này thi hài trên thân ngoại trừ trúng tên, vết đao bên ngoài, thậm chí còn có đại diện tích bị phỏng thối rửa dấu vết.

Mặt hồ, tùy ý có thể thấy được, rậm rạp chằng chịt tất cả đều là tôm cá trắng dã cái bụng, hỗn tạp được màu trắng bọt biển, lơ lửng ở trên mặt nước.

Tô Trần ngoài ý muốn chứng kiến, một cái có chút quen thuộc thủy phi thủ lĩnh gương mặt, cái kia gương mặt thần tình hoảng sợ gần chết, trên

thân bị chặt mấy đao, phơi thây trôi nổi tại trên mặt nước, đã nhanh mơ hồ. Chỉ là cầm trong tay một thanh Phân Thủy Đao, cái kia hung hãn say mê hấp dẫn lại tại, miễn cưỡng nhận ra được.

"Đình Thập Tam rõ ràng chết ở chỗ này!"

Tô Trần không khỏi âm thầm lắc đầu.

Cái này Đình Thập Tam tên hiệu "Sóng lý trắng cá", trong nước nhảy chồm có thể lao ra mấy trượng xa, làm cho người đuổi không kịp, không nghĩ tới rõ ràng liền như vậy chết, cùng những cái kia lật cái bụng trắng cá cũng không có gì khác nhau.

Tô Trần cũng không biết cái mảnh này hồ nước cuối cùng đã xảy ra một ít gì, trong hồ mảng lớn tỏa ra cuộn cuộn tanh tươi nhiệt khí cùng màu trắng bọt biển, giống như độc thủy giống nhau, chỉ cảm thấy nhìn thấy mà giật mình.

Xem ra, Ngô quận giang hồ liên quân cùng Cự Kinh bang Thái Hồ cuộc chiến đã bộc phát, đã tại đây mảnh trên hồ đánh cho một trận vô cùng thâm hiểm, song phương tử thương khó có thể tính toán.

Chỉ là trong hồ thủy chiến đã chấm dứt, bốn phía cũng không thấy liên quân đội tàu bóng dáng. Đội tàu có lẽ đến tây Động Đình sơn hòn đảo, bắt đầu đánh Cự Kinh bang chỗ tây Động Đình sơn hòn đảo rồi.

Tô Trần thần sắc không khỏi trở nên càng phát ra trầm trọng, lo lắng a Sừ gặp chuyện không may, tiếp tục đến tây Động Đình sơn tiến đến.

Sau một lát, hắc rớt cuộc tại tây Động Đình Sơn Đông trước mặt Bắc Lô Đãng, đuổi theo đã lên đất liền hòn đảo đại quân.

Đại lượng liên quân chiến thuyền, thuyền hàng cùng thuyền đánh cá, tất cả đều tại chỗ nước cạn cập bờ.

Thủy quân quan binh cùng chúng giang hồ bang phái đệ tử đã sớm rời thuyền, chủ lực đại quân đã tiến vào trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đăng, chỉ còn lại có số rất ít rơi ở phía sau, bọn hắc vẫn còn đem những cái kia bỏ neo trong nước đội thuyền, kéo lên bờ bên cạnh tới, miễn cho bị đám thủy phi làm cho chìm đến trong hồ đi.

Đội thuyền tại trên bờ dù là bị thủy phi xuyên phá rồi, tu bổ cũng dễ dàng. Nhưng mà chìm vào đáy nước, thì phiền toái, rất khó đánh bắt đi lên.

Tô Trần rơi vào hòn đảo bên cạnh bờ, thấy thế không khỏi thở dài một hơi. Hòn đảo đi lên đại chiến còn chưa bộc phát, hắc còn kịp truy cản kịp giang hồ đệ tử đại quân.

Tô Trần tứ phía nhìn ra xa, nhất thời cũng tìm không thấy a Sư ở nơi nào. Nơi đây bang phái trong hàng đệ tử, rất lớn một bộ phận đã tiến nhập trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đăng bên trong, muốn tìm cũng không biết từ đâu tìm được.

"Ồ, Tô Trần sư đệ, người đến đây lúc nào? . . . Bên này, chúng ta ở bên cạnh!"

Đột nhiên, một cái kinh ngạc duyên dáng gọi to thanh âm, hướng Tô Trần gọi.

Tô Trần nghe cái này thanh âm quen thuộc, quay đầu nhìn lại, đã thấy là Lý Kiều sư tỷ bọn người ở tại ven hồ hướng hắc vẫy tay. Nàng bên cạnh còn có Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí cùng Tần Tuệ Tuệ đám người, cùng với Thiết Kiếm Môn, Mã Bang vài tên bang phái đệ tử.

Tô Trần không nghĩ tới gặp được đồng môn sư huynh đệ, liền qua cùng Lý Kiều đám người dạo dò.

Lý Kiều thần sắc rất là kinh ngạc, vừa nghi hoặc: "Tô sư đệ, người đến đây lúc nào? Tạp Dịch Đường đệ tử theo như lệ, là không cần tham dự

giang hồ tranh đấu đấy."

Tô Trần nếu như đến đây, nhất định là tự nguyện tham chiến. Phần này dũng khí đúng là khó được, làm cho hắn có chút bội phục.

Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu, Tần Tuệ Tuệ đám người cũng đều rất là giật mình, bọn hắn trước đó cũng không chứng kiến Tô Trần, không nghĩ tới Tô Trần không biết lúc nào đã đến.

"Các người có từng nhìn thấy Thiên Ưng Môn đệ tử a Sửu?"

Tô Trần hỏi.

"Không có!"

Lý Kiều lắc đầu.

Nàng cũng đã được nghe nói Thiên Ưng Môn mới tú a Sửu, đã tham gia Ngô quận thanh niên đệ nhất tiệc, gần nhất trên giang hồ có chút chút ít danh khí. Hơn nữa Tô Trần cùng a Sửu, nghe nói đánh nhỏ rất có giao tình. Nghe Tô Trần hỏi như vậy, nàng biết rõ Tô Trần hẳn là tìm đến a Sửu đấy.

"Cái này Bắc Lô Đãng đâu chỉ trên vạn người, rối loạn người làm sao tìm được người? Hơn nữa Bắc Lô Đãng bên trong cỏ lau giăng đầy, tùy thời khả năng cùng Cự Kinh bang thủy phi tảo ngộ, nơi đây thập phần nguy hiểm, cũng không thể chạy loạn.

Người cũng không có tu luyện cái gì võ kỹ, thực lực thấp kém, không bằng về trước Dục Vương sơn trang. . . Được rồi, còn là đừng trở về. Lẻ loi một mình đi thuyền xuyên qua hơn mười dặm Thái Hồ, khả năng gặp được Cự Kinh bang thủy phi, chỉ sợ vừa đối mặt đã bị thủy phi tiếp một đao chém. Tô sư đệ, còn là theo chân chúng ta cùng đi, có mấy người chúng ta chiếu ứng, người cũng an toàn hơn một ít!"

"Đi thôi!"

Tô Trần nghe xong lời này, nhưng là cười khỗ.

Tạp Dịch Đường đệ tử võ kỹ thấp kém, từ trước đến nay là Được Vương Bang chúng đường khẩu lý yếu nhất, hẳn cũng không thể nói gì hơn. Chỉ có thể tiên tiến cái mảnh này bụi cỏ lau, đi tìm một chút Thiên Ưng Môn đội ngũ ở nơi nào.

Lý Kiều, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ, còn có những bang phái khác bảy tám tên đệ tử, đều cầm binh khí, tiến vào Bắc Lô Đãng bên trong. Mọi người đang tại bụi cỏ lau bên trong, cẩn thận từng li từng tí mèo bước được cùng theo liên quân đại quân đi về phía trước.

Tô Trần tức thì đang đánh giá người chung quanh đây, có hay không có Thiên Ưng Môn đệ tử.

Đột nhiên một cổ khói đặc nhiều sương mù cuốn tới, mọi người không khỏi tại Bắc Lô Đãng đã bị mất phương hướng phương hướng cảm giác.

Bọn hắn một cái ngậy ngấn cả người, không biết nên đi như thế nào.

Chung quanh mặt khác một ít lớn nhỏ bang phái đệ tử, cũng toàn bộ đều ở đây mảnh khói mù bao phủ bên trong, không thấy bóng dáng.

"Như thế nào đột nhiên nổi lên lớn như vậy? Vạn nhất gặp phải Cự Kinh bang thủy phi phục kích, nhưng là làm sao bây giờ? !"

Lý Kiều phương dung biến sắc.

Tô Trần nhú mày, cảm thấy bất thành linh khói đặc nhiều sương mù, có chút quỷ dị.

Cái mảnh này trong vòng hơn mười dặm phạm vi Bắc Lô Đãng, cỏ lau cao thâm rậm rạp, giang hồ đệ tử hơn vạn chỉ chúng tiến vào bụi cỏ lau bên

trong, vốn là không tiện ở bên trong tìm người. Cái này nhiều sương mù cùng một chỗ, thì càng đừng đề cập, tầm hơn mười trượng phạm vi bên trong đều nhìn không rõ.

Tô Trần không khỏi nhớ tới một ít về Bạch Liên giáo nghe đồn tới, nói: "Những năm này thường xuyên đi Ngô quận tất cả huyện chấp hành nhiệm vụ, từng tại lâu huyện nghe người giang hồ nhắc đến qua Bạch Liên giáo có một loại gọi là 'Yêu vụ đại trận' trận pháp. Cái này cổ quái mù tối quá kỳ hoặc, chỉ sợ là Bạch Liên giáo đạo sĩ tại đây Bắc Lô Đãng, bày ra đại trận."

"Cái gì, là Bạch Liên giáo lão thần tiên đã đến? ! Vậy chúng ta đánh như thế nào thắng những thứ này thần tiên a!"

Dương Tài Chí thất kinh.

"Ta nhớ vào, cái gì thần tiên, một đám không nhập lưu yêu đạo mà thôi! Bọn hãn nếu thật là thần tiên, há có thể căn nhà nhỏ bé tại lâu huyện Điện Sơn hồ mấy chục năm, không dám ra tới. Chúng ta Cô Tô thành Hàn Sơn đạo quán Hàn Sơn chân nhân, đây mới thực sự là lão thần tiên!"

Trương Thiết Ngưu khinh thường nói.

"Coi như là Bạch Liên giáo đều là yêu đạo, cái kia cũng không phải là chúng ta phạm nhân có thể đối phó được! Chúng ta trước hướng sau trước mặt rút lui vừa rút lui, cùng sương mù tản lại đi."

Dương Tài Chí không phục.

"Không được, không thể rút lui! Vạn nhất bị Chấp Kiếm Đường sư huynh phát hiện chúng ta vụng trộm triệt thoái phía sau, nhất định sẽ cầm chúng ta hỏi tội!"

Lý Kiều thần tình kiên định, lắc đầu nói.

Đột nhiên, xa xa bụi cỏ lau bên trong, truyền ra kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí cùng bảy tám người lập tức bị cái này thê lương kêu thảm thiết, hầu như sợ tới mức run lên.

Rất nhanh, phía trước chém giết thanh âm càng lúc càng lớn, kêu trời trách đất tiếng kêu thảm thiết cũng càng lúc càng lớn. Tựa hồ có một cỗ cường hãn Bạch Liên giáo yêu đạo, quét sạch giết tới đây, đánh sâu vào phụ cận một ít nhỏ bang phái đệ tử trận doanh, tan vỡ như núi ngược lại.

Đáng tiếc, nhiều sương mù bao phủ, bọn hãn cái gì cũng nhìn không thấy, không biết đến tột cùng là thế nào lợi hại Bạch Liên giáo yêu đạo xuất hiện, giết tất cả nhỏ bang phái giang hồ đệ tử tan tác.

"Bạch Liên yêu đạo bắt đầu thừa dịp nhiều sương mù, tại đối với chúng ta đại quân động thủ. Bọn hãn nhưng là sẽ yêu pháp a! Lý sư tỷ, chúng ta chuyển di đi! Sẽ không rút lui, không cần chờ Chấp Kiếm Đường Chấp Pháp Đội sư huynh tới, đợi chút nữa chúng ta trực tiếp đã bị đánh thành thi thể rồi! Trước lưu lại tính mạng rồi hãy nói!"

Dương Tài Chí trong tay kiếm một mạch run thoáng, dọa đến sắc mặt trắng bệch, nước tiểu đều nhanh chảy tới đũng quần.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 100: Bạch Liên Lực Sĩ Cồn Đào Trận

Lý Kiều, Dương Tài Chí đám người đang tại tranh luận, bọn hăn một nhóm bảy tám người là rút lui là lưu thời điểm.

Tô Trần lỗ tai khê nhúc nhích, nghe được dày đặc tiếng bước chân, thấp giọng nói: "Phía trước có một đám người đã tới, nhanh tiến vào bên này bụi cỏ lau, đều gục xuống đừng nhúc nhích!"

Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí đám người không nghe thấy có tiếng bước chân, nhưng mà sợ tới mức đau khổ, lập tức nhanh chóng nằm sấp được, cẩu ba thức tiến vào một mảnh rậm rạp bụi cỏ lau bên trong.

Lý Kiều cùng mọi người nằm rạp trên mặt đất, cẩn thận đẩy ra bụi cỏ lau, hướng phía trước nhìn lại.

Chỉ thấy, phía trước mờ lung đại trong sương mù, loáng thoáng xuất hiện một đám ước hẹn ba mươi tên mặc Bạch Liên giáo bào cầm trong tay loan đao Bạch Liên bừa hán.

Bọn hăn khuôn mặt dữ tợn, cánh tay trắng kiện, lỗ võ hữu lực, da thịt thô ráp như đồng như sắt, rõ ràng là đứng đầu ngoại gia khổ luyện cao thủ.

Kỳ dị nhất chính là, bọn hăn ngược tất cả thiếp một tờ màu vàng nhạt phù lục, toàn thân bị một tầng vàng óng ánh hào quang bao phủ, giống như con con sáng lên kim trong vắt trong vắt đồng nhân giống nhau, thần dị vô cùng.

Mà đối diện với của bọn hăn không xa, rõ ràng là một cái gần hơn hai trăm tên đệ tử nhỏ bang phái, tại hăn nhóm bang chủ, các hộ pháp suất lĩnh bên dưới đang tại yêu vụ trong đại trận kết trận phòng ngự, để ngừa bị đánh lén.

"Tiên phù hộ thể, đao thương bất nhập. Giáo Chủ Thần uy, trên đời vô địch! Giết ——!"

Bọn này Bạch Liên bưu hán tại Bắc Lô Đãng bên trong đi nhanh, phát hiện bọn này gần hơn hai trăm người tụ tập nhỏ bang phái, lập tức gầm rú được, trở mình kề sát đất vung đao lẫn tới.

Bọn hăn nghiêm chỉnh huấn luyện, ba mươi người hồn nhiên như một, đều nhịp trên mặt đất thi triển hiểm thấy lẫn đất đao pháp, rất nhanh cuộn cuộn, loan đao trong tay như tuyết tiêu bình thường, đồng loạt hướng đối diện cái kia nhỏ bang phái nghiền ép tới.

Bạch Liên bưu hán đám bọn chúng chiêu thức cực kỳ khó coi, uy lực rồi lại dị thường khủng bố, tựa như cùng một đài cực lớn cối xay thịt, bao trùm hơn mười trượng phạm vi, cuộn cuộn qua chỗ, đao lóng lánh, mảnh giáp không để lại.

"Bạch Liên giáo yêu đạo đã đến, các huynh đệ giết ——! Chém chết bọn hăn!"

Cái này nhỏ bang phái bang chủ cùng vài tên hộ pháp, chính là nhất lưu cao thủ đứng đầu, dốc sức liều mạng xông lên giết đi qua, lảng lệ ác liệt Kiếm Khí kiếm quang bạo đâm vào những cái kia Bạch Liên bưu hán trên người chúng, lại phát hiện bị Bạch Liên bưu hán trên người chúng một đạo yếu ớt ánh sáng màu vàng ngăn cản được, đao kiếm rõ ràng đâm không đi vào.

"Không tốt! Bọn hăn thân có yêu thuật hộ thân, đao thương bất nhập, chém không nổi bọn hăn a!"

"Ngăn cản không nổi, bang chủ chạy mau! Yểm hộ bang chủ!"

Bọn này Bạch Liên đại hán sở lẩn qua chỗ, hơn mười thanh đại đao ngay ngăn hướng cày qua, trong chốc lát huyết nhục văng tung tóe, tiếng kêu thảm thiết một mảnh.

Cái kia nhỏ bang phái các đệ tử kết trận thủ hộ, nhưng căn bản không thể nào ngăn cản, trong chớp mắt đã bị công phá.

Trong chớp mắt, vài tên hộ pháp đã bị đồng loạt bổ chém tới đây tuyết hoa lưỡi đao, trực tiếp xoắn đi vào, bị chặt toàn bộ cắt ra.

Nhỏ bang chủ cũng bị chém vài đao, nhưng mà chân khí của hắn hùng hậu, lấy chân khí bảo vệ quanh thân khí huyết, cường ép quay người mà chạy.

Toàn bộ giúp đỡ bên dưới đã hết rồi.

Khoảng chừng trong khoảnh khắc, cái này gần hai trăm người nhỏ bang phái liền tại lẩn đất đao pháp phía dưới, tử thương gần nửa. Trong bang hộ pháp cao thủ cùng mười mấy tên một nhị lưu tinh nhuệ cao thủ, tại vừa đối mặt ở giữa liền tan thành mây khói.

Còn dư lại trên trăm tên tam lưu các đệ tử chứng kiến cái này thảm trạng, hoàn toàn đánh mất cùng bọn này Bạch Liên bư hán chống lại tin tưởng, đi theo tại hắn nhóm bang chủ sau lưng, quay người dốc sức liều mạng trốn, toàn bộ bang đại tan tác.

Ba mươi tên Bạch Liên bọn đại hán vẫn như cũ trên mặt đất rất nhanh cuộn cuộn, vung lẩn đất đao, đuổi theo đuổi được những cái kia chạy tán loạn nhỏ bang phái đệ tử, đem đao thoát không kịp đệ tử, chém thành thịt nát.

"Kim giáp lực sĩ phù! ?"

Tô Trần tại cách đó không xa cỏ lau trong bụi cỏ, ngừng lông mày nhìn xem cái này máu tanh một màn, trong lòng chấn động.

Bọn này Bạch Liên bừa hán nhất lưu khổ luyện những cao thủ trên thân, rõ ràng tất cả đều dán hồ được Kim giáp lực sĩ phù giống nhau phù lục, bảo vệ quanh thân tất cả chỗ hiểm.

Chỉ là kim quang mang nếu so với hắc Linh phù ảm đạm một ít, rất yếu, tựa hồ là sau cùng loại kém phẩm phù lục.

Tại đây chút ít Kim giáp lực sĩ phù gia trì bên dưới, bọn hắc đã vượt xa quá bình thường cao thủ nhất lưu thực lực, thậm chí vượt qua nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong, đối với đi lên bình thường cao thủ nhất lưu, trực tiếp nghiền ép giống như ưu thế.

Tô Trần trong lòng không khỏi kỳ quái, Bạch Liên giáo tại sao có thể có nhiều như vậy kém phẩm Linh phù, có thể trang bị như vậy một đám hai ba mươi tên Bạch Liên bừa hán? Chẳng lẽ Bạch Liên giáo Mao giáo chủ, cũng hiểu được chế tạo phù chi thuật?

Trốn ở cái mảnh này bụi cỏ lau bên trong Lý Kiều, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng bảy tám tên đệ tử, trơ mắt nhìn cái này hung tàn kinh khủng một màn.

Bọn hắc hoặc là sợ tới mức vẻ mặt tràn đầy hoảng sợ, hàm răng run rẩy khanh khách vang, hoặc là chính là đóng chặt che miệng lại ba không dám phát ra cái gì âm thanh, sợ bị đám kia Bạch Liên bừa hán nhóm phát hiện.

Những thứ này Bạch Liên bừa hán, sức chiến đấu lại có thể như thế khủng bố, chính là ba mươi tên nhất lưu đỉnh phong khổ luyện cao thủ, chỉ dùng hai ba cái hô hấp ở giữa công phu, liền công phá một cái hai trăm người nhỏ bang phái trận hình phòng ngự, đánh đến bọn hắc toàn bộ bang gần như bị diệt.

Mà Bạch Liên bọn đại hán rõ ràng một người cũng không chết, thậm chí một cái phụ bỏ đao kiếm chi thương người đều không có, quả thực chính là nghiền ép kiều đại thắng.

Phải biết rằng, cho dù là hai trăm người nhỏ bang phái, cũng chỉ ít có vài tên nhất lưu hậu kỳ đỉnh phong cao thủ, ít nhất hai mươi tên nhị lưu hảo thủ, còn lại một hai trăm đệ tử cũng phần lớn đều được tam lưu cảnh giới. Phần này thực lực đặt ở Ngô quận trên giang hồ, đó cũng là có chút thực lực loại nhỏ bang phái thế lực.

Lý Kiều, Dương Tài Chí đám người, cũng không quá đáng là nhị lưu trung kỳ, tam lưu trung hậu thời kỳ cảnh giới giang hồ tiểu tốt mà thôi, hợp lại cũng không phải là bất luận cái gì một gã Bạch Liên bừa hán cao thủ đối thủ.

Cũng may, bọn này Bạch Liên tráng hán nhóm chỉ lo điên cuồng đuổi giết đám kia đại tan tác bang phái đệ tử, dốc sức liều mạng chém giết, thật cũng không có chú ý tới năm sắp giấu ở phụ cận bụi cỏ lau bên trong Lý Kiều cái này chi giang hồ tiểu đội bảy tám người.

"Bạch Liên giáo thần tiên, a mi phò phò, đại tiên phù hộ, nghìn vạn đừng nhìn đến chúng ta!"

Dương Tài Chí nằm ở bụi cỏ lau trên mặt đất, sớm bị dọa được mắt trợn trắng, hai cổ sợ run, trong túi quần đột nhiên nóng lên, đi tiểu ngang chảy ra.

Bên cạnh những người khác đều nhanh sợ tới mức hồn phi phách tán, nghe thấy được nước tiểu mùi tanh, cũng không ai lo lắng chê cười hân.

"Lý sư tỷ. . . Ta ~, còn là đi thôi! Chúng ta cùng tiến lên, cũng chưa đủ một cái Bạch Liên yêu đạo chém a! Đối đừng đề cập bọn hân lại có ba mươi người nhiều!"

Trương Thiết Ngưu trên mặt sợ tới mức trắng bệch, cũng không dám nữa mở miệng ngôn chiến.

"Tốt! Chúng ta hướng sau phương hướng rút lui, tìm địa phương an toàn trốn đi. Mọi người bước chân đi nhẹ, đều theo sát đừng đi rời ra. Cần thận đừng lên tiếng kinh động đến đám kia Bạch Liên yêu đạo!"

Lý Kiều phương dung biến sắc, tuy rằng tâm chí kiên định, tự cho mình là dũng khí cũng khá lớn, nhưng mà chứng kiến cái này vô cùng thâm hiểm đầy đất phơi thây một màn, không dám kiên trì nữa không lùi, lập tức mang theo bảy tám tên đệ tử đến Bắc Lô Đãng phía sau lui lại.

Lúc này, đã thấy Tô Trần thân ảnh im hơi lặng tiếng thoát ly cái này chi giang hồ tiểu đội, đuổi kịp này bày hung tàn căn huyết Bạch Liên bưu hán sau lưng.

...

Bắc Lô Đãng bên trong.

Yêu vụ đại trận bao phủ phía dưới, tiếng kêu rung trời, truyền khắp toàn bộ trong vòng hơn mười dặm phạm vi. Khóc hô, thê lương kêu thảm thiết, tan vỡ bốn trốn, càng là khó có thể tính toán.

Chỉ là một lát công phu, liền có mấy cái mấy trăm người nhỏ bang phái, lọt vào cái này một cỗ Bạch Liên bưu hán điên cuồng công kích, nhanh chóng tan tác, tứ tán trốn chạy để khỏi chết.

Những thứ này chạy tán loạn đệ tử, rất nhanh gặp khác một ít giang hồ bang phái, bồi rối đem cái này kinh khủng tin tức truyền ra ngoài.

Không bao lâu, Bắc Lô Đãng bên trong hầu như hết thảy lớn nhỏ bang phái toàn bộ cũng biết, có một cỗ dị thường hung hãn Bạch Liên yêu đạo,

thân thiếp đao thương bất nhập yêu phù, đang tại quét ngang bốn phương, những nơi đi qua vô địch thủ.

Cái này cổ Bạch Liên giáo yêu đạo nhân số cũng không nhiều, chỉ là ba mươi người mà thôi, nhưng thuần một sắc nhất lưu đỉnh phong cao thủ, di động tập kích bất ngờ tốc độ thật nhanh.

Cái này cổ Bạch Liên yêu đạo tựa hồ cũng biết mình một phương nhân số quá ít, cũng không đi trùng kích hơn ngàn người đại bang phái, chuyên gánh vài trăm người nhỏ bang phái ra tay, một trận chiến đánh tan.

Giờ phút này, Bắc Lô Đãng bị phạm vi lớn sương mù dày đặc nơi bao bọc, tất cả lớn nhỏ bang phái đội ngũ đều phân tán ra tới tiến lên, thời gian ngắn đều muốn tập kết nổi lên một cổ tinh nhuệ cao thủ nhất lưu, đi vây quét cái này cổ rất nhanh di động Bạch Liên yêu đạo, hầu như không thể nào làm được.

Chỉ sợ bọn họ những bang phái này cao thủ nhất lưu còn không thể hoàn thành tập kết, cũng đã đã tao ngộ cái này cổ hung hãn Bạch Liên yêu đạo, bị tiêu diệt từng bộ phận.

Thế nhưng là đơn đả độc đấu mà nói, lại có cái nào nhỏ bang phái có thể ngăn cản được cái này cổ cường hãn vô cùng Bạch Liên yêu đạo? ! Trừ phi, đại bang phái, tông sư tự mình ra tay.

...

Liên quân chủ lực đại quân, Hàn Sơn chân nhân, Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng cùng ba vị tông sư, suất lĩnh tất cả đại bang phái các đệ tử đi tại phổ thông ở giữa nhất phía trước, đình chỉ tiến lên.

Mã Bang bang chủ Lý Sóc thần sắc lạnh lẽo xơ xác tiêu điều, khô ngò trên thân khoác một bộ tía sáng trắng Tỏa Tử Giáp, cầm trong tay một cây trượng hai xuyên giáp ngân thương, ghìm ngựa ngồi ngay ngắn ở thần mã

khoẻ mạnh Truy Phong Câu bảo mã(BMW) đi lên, mắt nhìn xung quanh, tai nghe bát phương.

Chung quanh trên trăm trượng ở trong tiếng gọi ầm ỹ, vẫn tại hấn trong tai.

Còn lại Mã Bang tất cả trưởng lão, Đường chủ, hộ pháp, cùng hơn một nghìn tên Mã Bang các đệ tử, đều thần sắc căng thẳng tại Lý Sóc sau lưng, đao trong tay thương, kết trận đề phòng được chung quanh bụi cỏ lau tùy thời khả năng xung phong liều chết đi ra Bạch Liên giáo yêu đạo, trận địa sẵn sàng đón quân địch, cũng không có chút bối rối.

Dù sao, Mã Bang có Lý Sóc vị này Ngô quận nhất đại tông sư tự mình tọa trấn, toàn bộ Ngô quận bên trong có thể rung chuyển cao thủ của hấn, rải rác không có mấy. Cho dù là Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên đích thân đến, cũng chưa chắc có thể tại Lý Sóc trong tay chiếm được chỗ tốt.

Chỉ nghe xa xa, bụi cỏ lau bên trong vang lên mảng lớn tiếng kêu thảm thiết. Hiển nhiên là có nhỏ bang phái bị Bạch Liên yêu đạo tập kích, tổn thất vô cùng nghiêm trọng.

Lý Sóc lông mày khẽ nhúc nhích.

Rất nhanh, tiếng kêu giết thanh âm đang nhanh chóng tiếp cận liên quân chủ lực đại trận.

Một gã nhỏ bang chủ toàn thân là huyết, mang theo hơn mười hơn nhiều tên còn sót lại nhị tam lưu đệ tử, chạy tán loạn đến liên quân chủ lực trước mặt.

"Chân nhân, Lý bang chủ, không tốt, là Bạch Liên lực sĩ, cứu ta bang đệ tử!"

Vị này nhỏ bang phái bang chủ đã sớm thân trúng vài đao, máu me đầy mặt, chưa nói xong, miệng phun được máu tươi, ầm ầm ngã xuống đất.

"Bạch Liên lực sĩ, cái kia cuối cùng cái gì, đáng sợ như vậy? !"

Liên quân chúng đệ tử, chứng kiến ngã xuống đất tên kia nhỏ bang phái bang chủ, không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi.

Lại một cái vài trăm còn nhỏ bang phái tại gần gần trong khoảnh khắc đã bị Bạch Liên yêu đạo đánh đến bị diệt, cái này Bạch Liên giáo thực lực cũng quá mạnh ngang rồi. Vị này nhỏ bang chủ cũng là thành danh giang hồ hơn mười năm nhất lưu đỉnh phong cao thủ, còn có trong bang hơn mười tên cao thủ tương trợ, rõ ràng trong chớp mắt liền tan tác mà chạy, vô pháp dùng lực

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 101: Sơn Hải Gót Sắt Bên Dưới, Phiên Vân Phúc Vũ Không Cát Vàng!

"Bạch Liên lực sĩ?"

Lý Sóc lông mày nhíu lại, trong mắt hiện lên một đạo hàn quang thần mang.

Có rất ít người biết Bạch Liên giáo bên trong nội tình.

Nhưng hẳn rõ ràng.

Cái này Bạch Liên lực sĩ cũng không tầm thường Bạch Liên giáo đạo sĩ, mà là Bạch Liên giáo hộ giáo sau cùng lòng son dạ sắt một đồng tử sĩ, lấy thân hiến giáo, lấy thân hộ giáo.

Bọn hắn phần lớn hơn mười tuổi nhập giáo, không tu nội công, chuyên tâm tại ngoại công tu luyện, tu luyện hai mươi năm xuống thần lực kinh người, trở thành thuần một sắc nhất lưu khổ luyện ngoại gia cao thủ, đem hạ đan điền tu luyện tới đạt tới đỉnh cao tình trạng, phần này thực lực không có ở đây nhất lưu nội gia cao dưới tay.

Bởi vì không quan trọng tiêu hao đắt đỏ cao đẳng bổ khí dược liệu, như vậy ngoại gia khổ luyện cao thủ, bồi dưỡng bắt đầu thành phẩm rẻ tiền.

Nhưng mà loại này ngoại gia khổ luyện cao thủ đỉnh phong trạng thái bảo trì không được quá dài, chỉ có thể duy trì một hai chục năm, đã đến hơn bốn mươi tuổi sau đó khí huyết suy sụp, nữa sẽ thực lực suy yếu, rơi xuống đến nhị tam lưu cảnh giới.

Bạch Liên lực sĩ có một bộ cực kỳ hung tàn đao trận, bị Ngô quận người trong giang hồ xưng là "Cổn Đao Nhục trận pháp" !

Bình thường từ mười tên đến ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ tạo thành, toàn bộ cầm trong tay một thanh đại loan đao, từng dãy bay thẳng đến địch quân cuồn cuộn đi. Ánh đao đồng thời tránh, những nơi đi qua, đều bị bị xoắn thành thịt nát.

Nếu như bọn hăn dán lên Bạch Liên giáo hộ thể Tiên phù, cái kia tăng thêm sự kinh khủng, cầm giữ thần lực nghìn cân, đao thương bất nhập, triệt để đã vượt qua cùng giai nhất lưu đỉnh phong cao thủ.

Ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ thân thiếp Bạch Liên hộ thân Tiên phù, tạo thành Cổn Đao Nhục chiến trận, tại mười dặm bụi cỏ lau bên trong mạnh mẽ đâm tới, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi.

Chúng nhỏ bang phái nhất lưu cao thủ đứng đầu nhóm một khi gặp gỡ, căn bản chống đỡ không được một hiệp, không chết cũng bị thương.

Hàn Sơn chân nhân nhìn qua cái kia đầm máu ngã xuống đất nhỏ bang chủ, hờ hững trầm mặc.

Chúng lớn nhỏ bang chủ nhóm, không một người dám xuất chiến.

"Chính là Bạch Liên yêu đạo, cũng dám tại đại quân ta trước mặt ra vẻ ta đây! Mã Bang hộ pháp thập tam kỵ, nâng ta chiến kỳ, đi theo ta đã diệt cái này cổ Bạch Liên lực sĩ!"

Lý Sóc sắc mặt lạnh lẽo, hừ lạnh một tiếng, tay cầm một cây trượng hai xuyên giáp ngân thương, đột nhiên vỗ dưới háng tọa kỵ Truy Phong Câu, theo Mã Bang trận doanh một nhảy ra.

"Vâng!"

Mã Bang mười ba tên nhất lưu đỉnh phong hộ pháp cao thủ đồng thời ưỡng, giơ lên cao một cây Lý chữ chiến kỳ, theo sát bang chủ Lý Sóc xuất chiến, thúc ngựa hướng Bắc Lô Đãng bên trong Bạch Liên lực sĩ tập kích bất ngờ mà đi.

Oanh long long mười bốn thiết kỵ, tại Bắc Lô Đãng bên trong chạy gấp.

Yêu vụ đại trận bao phủ phía dưới, phía trước một trăm trượng bên ngoài, rõ ràng là ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ tạo thành Cồn Dao Nhục đại trận.

Bạch Liên lực sĩ nhóm nghe được một hồi dồn dập tiếng vó ngựa hướng bọn họ vội vàng chạy tới, lập tức chột quát một tiếng, loan đao trong tay như tuyết, đồng loạt một mảnh hướng tiếng vó ngựa phương hướng cuộn cuộn mà đi.

"A! Sơn biển gót sắt bên dưới, lật tay phủ mưa không cát vàng!"

Lý Sóc căn bản không cần xem, rống to một tiếng, trong tay một cây trượng hai xuyên giáp ngân thương quán chú đầy chân khí, mũi thương một vòng Phong Hàn tia sáng trắng phun ra nuốt vào.

Xuyên giáp ngân thương bay vút ném mà ra, như một đạo tia sáng trắng giao long xuất động, trong chốc lát xuyên qua hai mươi trượng yêu vụ khu vực.

"Phốc!"

Ấn chứa mạnh mẽ chân khí xuyên giáp ngân thương, một thương bắn tại cầm đầu một gã Bạch Liên lực sĩ trên thân.

Người này Bạch Liên lực sĩ trên thân đều được màu vàng vô vị ánh sáng hộ thân, rồi lại thể nào ngăn cản được Đại Tông Sư xuyên giáp ngân

thương, hơn một nghìn cân kinh khủng nổ bắn ra lực lượng, trong nháy mắt kích phá trên người hắc đạo kia màu vàng nhạt vòng bảo hộ.

"Phốc!"

"Phốc!"

Trượng hai xuyên giáp ngân thương trọn vẹn xuyên thủng sau lưng hai gã Bạch Liên lực sĩ, đem ba người bọn họ cùng nhau xuyên thủng trên mặt đất, vừa rồi hao hết chân khí.

Bạch Liên lực sĩ Cồn Đảo Nhục trận trong nháy mắt bỏ mình ba người, bị phá một góc, xuất hiện không trọn vẹn. Nhưng bọn hắc không ngừng chút nào, ánh đao cuồn cuộn hướng Lý Sóc xoay tròn tới đây.

Lý Sóc thần tình lạnh lùng, cũng không ham chiến, giục ngựa liền hồi, hướng sau phương hướng lui lại ra.

Bạch Liên lực sĩ Cồn Đảo Nhục đại trận, cuồn cuộn tiến lên tốc độ cực nhanh. Nhưng mà, bọn hắc mau nữa, cũng đuổi không kịp Lý Sóc dưới háng thần mã bảo mã Truy Phong Câu, trong nháy mắt bị ném ra ngoài xa vài chục trượng.

Lý Sóc chính trở về chạy, đột nhiên hai chân một siết chiến mã, hai tay đột nhiên một tờ, kéo ra một bộ liệt phong cung bảo cung, năm chi đen tình cảnh thiết vũ phá giáp mũi tên, chỉ hướng sau lưng cái kia một mảng lớn mịt mờ sương mù dày đặc.

Liệt phong bảo cung, năm thạch, không phải thần lực không thể kéo ra này.

Mảng lớn trong sương mù dày đặc, mơ hồ có thể thấy được một mảnh mơ hồ tuyệt tình cảnh ánh đao chớp động, không thấy Bạch Liên lực sĩ bóng người, cho dù là tiên thuật cao thủ cũng khó có thể nhắm trúng.

Nhưng đối với nhất đại tông sư mà nói, hãn không cần dựa vào thị lực tới sẵn giết.

"Trên dây mũi tên, nứt ra gió rít, tinh kỳ thư ta tên!"

Lý Sóc mãnh liệt quát một tiếng, liệt phong bảo dây cung đi lên năm chi phá giáp mũi tên, trong nháy mắt bắn một lượt, như sao băng suốt thẳng!

"Phốc xuy!"

Năm đạo lưu quang Quỷ Khốc sói tru, phá vụ mà vào, một mạch chui vào Bạch Liên lực sĩ lẫn đao đao trong trận, xuyên thấu bọn họ vàng nhạt vòng bảo hộ, chui vào Bạch Liên lực sĩ đám bọn chúng lồng ngực trong lòng giọng.

Trong chốc lát, năm âm thanh tiếng kêu thảm thiết, năm cái bóng trắng cuộn cuộn ngã xuống đất kêu rên không thôi.

Lý Sóc phóng ngựa chạy gấp, vòng quanh Bạch Liên lực sĩ đám bọn chúng Cồn Đao Nhục đại trận, lại là năm chi đen tình cảnh mũi tên đuôi lông vũ, chui vào trong sương mù dày đặc. Ngăn ngún mấy hơi thở công phu, hơn mười tên Bạch Liên lực sĩ chết tại hãn thiết vũ xuyên giáp dưới tên.

Đám kia Bạch Liên lực sĩ bỏ mình gần nửa, đều bị hoảng sợ hồn vọt, rốt cuộc hỏng mất.

Tại yêu vụ đại trận yểm hộ phía dưới, tại màu vàng phù lục dưới sự bảo vệ, bọn hãn bọn này Bạch Liên lực sĩ nhóm tạo thành Cồn Đao Nhục đại trận, quét ngang Bắc Lô Đăng hầu như vô địch thủ, giết chúng nhỏ bang phái đánh tới bởi mà chạy.

Thế nhưng là, Lý Sóc vị này Đại Tông Sư đơn thương độc mã xuất chiến, ngược lại giết bọn chúng đi gần hơn phân nửa người, bọn hãn vẫn

lấy làm kiêu ngạo kim giáp bùa hộ mệnh căn bản ngăn cản không nổi thiết vũ xuyên giáp mũi tên nổ bắn ra, bọn hắc nhưng lại ngay cả Lý Sóc góc áo bên cạnh cũng chưa đựng được.

Còn dư lại hơn mười tên Bạch Liên bọn đại hán bị giết khiếp sợ, bỏ quên Cồn Dao Nhục đại trận, hoảng sợ nhanh chân trốn hướng Bắc Lô Đãng ở chỗ sâu trong, tránh đi cái vị này hung hãn sát Thần.

"Mười ba hộ pháp, đi theo ta giết địch ——!"

Lý Sóc mãnh liệt quát một tiếng.

Hắc há gặp khinh địch như vậy thả bọn họ chạy trốn, phóng ngựa mau chóng đuổi, Truy Phong Câu phong trì điện chí, chạy như một đường tên bắn.

Liệt phong bảo cung càng là ngó như trăng tròn, mũi tên như mưa, kích xạ mà ra.

Cho dù là cao cấp nhất giang hồ khinh công cao thủ, cũng chạy không thoát Truy Phong Câu truy kích. Chớ nói chi là những thứ này chuyên luyện ngoại gia ngang luyện công phu, khinh công cũng không là tốt lắm mình Bạch Liên lực sĩ.

Bị Lý Sóc đuổi theo Bạch Liên lực sĩ, nhao nhao sau lưng trúng tên, kêu thảm thiết ngã xuống đất không nổi.

"Sát!"

Đi theo tại Lý Sóc sau lưng mười ba tên nhất lưu hậu kỳ cao thủ Mã Bang hộ pháp, hoan hô, giờ Mã Bang tinh kỳ, chuyên môn bổ đao, đem bị thương Bạch Liên lực sĩ chém giết.

Tại Bắc Lô Đãng bên trong quét ngang vô địch ba mươi tên thân thiếp hộ thân kim phù, nhất lưu khổ luyện cao thủ Bạch Liên lực sĩ, chỉ một lát sau ở giữa, liền bị Lý Sóc đơn thương độc mã, trực tiếp cường sát, một người cũng không có thể đào thoát.

...

"Cái này là nhất đại tông sư Lý Sóc thực lực?"

Tô Trần tại cách đó không xa trong bụi lau sậy, nhìn xem bọn này quét ngang Bắc Lô Đãng Bạch Liên lực sĩ nhóm, liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, ngăn ngụt hơn mười thở, liền bị tông sư Lý Sóc đồ sát không còn, không khỏi trong lòng chấn động.

Không có tận mắt thấy Lý Sóc xuất thủ, hẳn cũng thì không cách nào tưởng tượng, vị này sa trường Chiến Thần là bậc nào phóng khoáng dũng mãnh phi thường. Lý Sóc bước vào Đại Tông Sư cảnh giới mười năm, một thân công lực thâm hậu khó có thể tưởng tượng. Hơn nữa còn có một thốt Truy Phong Câu bảo mã, thắng nhưng là đuổi theo, thất bại có thể trốn, thần tốc vô cùng.

Bạch Liên lực sĩ tao ngộ Lý Sóc như vậy sẵn giết kinh nghiệm cay độc nhất đại tông sư, tính toán bọn hắn không may, liền một tia cơ hội đào tẩu đều không có, hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Tô Trần âm thầm suy nghĩ, nếu tại đêm qua trước đó, hẳn không có ở Thái Hồ đáy hồ đột phá tiên nhân cảnh giới, lấy hắn vừa bước vào không lâu tông sư cảnh giới thực lực, chỉ sợ cũng không phải là Lý Sóc Đại Tông Sư đối thủ.

Lý Sóc tại Ngô quận bảy Đại Tông Sư bên trong, vẹn vẹn sắp xếp ở bên trong, cùng Hàn Bình Sơn thực lực đặt song song. Lại không biết, vị trí thứ hai tuyệt đại thích khách hàn nha, đệ nhất cao người Hàn Sơn chân nhân,

còn có bạch diện thư sinh Lưu Hồng cùng bạch liên giáo chủ Mao giáo chủ, lại có bao nhiêu cường hãn thực lực.

Nếu như cái này cổ Bạch Liên lực sĩ bị diệt, nơi này cũng không cần lưu lại.

Tô Trần quan sát nơi xa Lý Sóc, suy nghĩ một cái, không trì hoãn thời gian, quay người lặng yên biến mất, như một đạo khói nhẹ, đến Bắc Lô Đãng, yêu vụ đại trận ở chỗ sâu trong mà đi.

Cái này phạm vi lớn yêu vụ đại trận, nhất định có Bạch Liên yêu đạo tại làm "Cúng bái hành lễ", mới có thể thoát ra như thế quái dị nhiều sương mù.

...

Lý Sóc đã diệt chúng Bạch Liên lực sĩ, nghe chung quanh Bắc Lô Đãng bên trong không còn có tiếng kêu giết động tĩnh, trong vòng trăm trượng không thấy có vật còn sống, vừa rồi phái người nhật về hãn một trượng hai xuyên giáp ngân thương.

Hắn theo một gã Bạch Liên lực sĩ trên thân, kéo xuống một tờ tàn phá kim quang lập lòe phù lục, nhìn xem đạo này huyền diệu linh dị phù lục, thâm trầm như nước.

Chính là này phù, làm cho bọn này Bạch Liên lực sĩ trở nên dị thường đáng sợ, không phải tông sư không thể địch lại được.

"Bạch Liên giáo yêu phù? Ngô quận bên trong, có thể chế tác loại này thần kỳ phù lục nhân, chỉ sợ là rải rác không có mấy, không vượt qua một hai người số lượng."

Lý Sóc ánh mắt thâm trầm, đem tàn phá phù lục thu hồi, suất lĩnh lấy mười ba tên Mã Bang hộ pháp, ghìm ngựa mà về, trở lại liên quân chủ lực trước trận.

Hắn thần tình lạnh lùng hướng Hàn Sơn chân nhân chấp tay nói: "Chân nhân, Bạch Liên giáo Cồn Đào Nhục đại trận, đã bị diệt! Ta liên quân có thể đi về phía trước rồi!"

"Đã diệt? Cái này một tên cũng không để lại đây. . . Toàn bộ giết sạch rồi?"

Chúng lớn nhỏ bang phái bang chủ, cao tăng cùng các đệ tử, nghe vậy, đều cả kinh hít một hơi lạnh khí, trong lòng rung động.

Lúc này mới một lát mà thôi, thời gian uống cạn chung trà cũng chưa tới.

Cái này là Mã Bang bang chủ, nhất đại tông sư Lý Sóc chiến lực!

Tông sư thương kỵ, một người cỡi ngựa đương quan, nhưng là địch vạn người!

Lấy đơn thương độc mã cuộc chiến lực lượng, đã diệt Bạch Liên giáo ba mươi tên nhất lưu đỉnh phong khổ luyện cao thủ, lấy thần bí yêu phù hộ thân Bạch Liên lực sĩ tạo thành uy chấn giang hồ Cồn Đào Nhục trận pháp.

Xem ra, địch quân tông sư Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên không xuất ra, sợ là không ai có thể là vị này Lý Sóc đối thủ.

"Không hổ là ngày xưa đã từng tung hoành Tây Vực sa trường một đời chiến tướng, 'Sơn biển gót sắt bên dưới, mây mưa thất thường, không cát vàng! Trên đây mũi tên, nứt ra gió rít, tinh kỳ thư ta tên! " như vậy cái thế hào khí, vô địch chi thần dũng, chỉ có Lý Sóc Tướng Quân có thể làm được."

Hàn Sơn chân nhân trong mắt thần nội liễm, biết rõ cái này Lý Sóc từ trước đến nay lãnh ngạo, cũng lơ đãng, thần sắc như thường nói: "Nhưng mà, hay là muốn cẩn thận một ít. Chính là ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ, khiến cho ta liên quân tổn thất nhiều cái bang phái, bỏ mình mấy trăm tên

một nhị lưu hảo thủ. Yêu vụ đại trận chưa tản đi, cái mảnh này Bắc Lô Đãng bên trong cũng không biết mai phục bao nhiêu Bạch Liên yêu đạo, tại tùy thời mà động, không thể mạo muội làm việc. Đợi thêm nữa một lát, mặt trời rất nhanh sẽ nhóm lên, cái này sương mù dày đặc tự nhiên sẽ tản đi, đại quân ta lại tiến lên không muộn."

"Đúng vậy, chân nhân nói cũng đúng, còn là ổn nặng một chút tốt! Lại bị Bạch Liên lực sĩ như vậy đánh lén một lớp, sợ là ta liên quân muốn quân tâm bất ổn."

Chúng nhỏ bang chủ nhóm nhao nhao gật đầu đồng ý, nghĩ đến vừa rồi lọt vào Bạch Liên lực sĩ tập kích, mấy cái nhỏ bang phái bị giết tan vỡ tổn thất vô cùng nghiêm trọng, đều là lòng còn sợ hãi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 102: Phá Yêu Trận Nhãn

Lý Kiều mang theo Trương Thiết Ngưu, Dương Đắc Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng bảy tám tên giang hồ đệ tử, dốc sức liều mạng chạy ra vài dặm, trốn được liên quân chủ lực binh sĩ mặt sau cùng, phát hiện chung quanh chém giết tiếng kêu thảm thiết hoàn toàn biến mất, rốt cuộc ngừng lại.

Lúc này, Lý Kiều đột nhiên phát hiện cái này chỉ bảy tám người nhỏ trong đội ngũ thiếu đi một người.

"Ô Trần đâu? Ô Trần sư đệ đi đâu?"

Nàng liền vội hỏi.

Tiểu đội mặt khác mọi người cái này mới phát hiện, thiếu người, không khỏi mắt mắt nhìn nhau, đều mờ mịt lắc đầu.

Vừa rồi bọn hăn đều cố lấy trốn chạy để khỏi chết, chỉ hận cha mẹ ít tự mình dài quá vài đôi chân, ở đâu còn chú ý được cùng người nào rơi ở phía sau tụt lại phía sau rồi. Bọn hăn cũng không biết, Ô Trần lúc nào không thấy đấy.

"Đã xong, một mình hăn rơi vào Bắc Lô Đãng bên trong, còn không bị Bạch Liên yêu đạo, đám thủy phỉ tiếp hại!"

Lý Kiều không khỏi cấp bách dậm chân.

Nhưng mà bị yêu vụ bao phủ Bắc Lô Đãng, lại đi nơi nào đem người tìm trở về.

. . . .

Tô Trần tại Bắc Lô Đãng ở chỗ sâu trong, rất nhanh tiến lên.

Con mắt của hắn lực lượng tuy rằng không cách nào nhìn thấu cái mảnh này sương mù dày đặc, nhưng mà thính giác không ngại, trăm trượng phạm vi động tĩnh hầu như đều vào trong lòng của hắn.

Hắn muốn tìm Thiên Ứng Môn đội ngũ, nhưng mà Bắc Lô Đãng nhiều sương mù quá nồng, che đầy tầm mắt, không thể nào tìm được.

Chỉ có phá cái này yêu vụ đại trận, mới tốt tìm người.

Phàm là trận thế, tất có mấu chốt mắt trận, dùng để dẫn phát cùng khống chế toàn bộ đại trận, chỗ này yêu vụ đại trận tự nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

"Yêu vụ đại trận mắt trận, gặp ở địa phương nào?"

Tô Trần ngăm nhìn mịt mờ nhiều sương mù Bắc Lô Đãng.

Cho dù là tại bình thường, đều muốn tại đây mảnh rậm rạp Bắc Lô Đãng bên trong tìm ra người đến, đều khó khăn. Huống chi, hiện tại Bắc Lô Đãng còn bị yêu vụ sở bao phủ, hoàn toàn đánh mất tầm mắt.

"Sương mù không phải là lằng không mà tới, nếu là yêu vụ đại trận dẫn phát nồng đậm sương mù. . . Như vậy càng tiếp cận mắt trận địa phương, sương mù có lẽ càng dày đặc!"

Tô Trần cẩn thận phân biệt một cái, đến một phương khác hướng rất nhanh tiến lên.

Nếu như là bình thường nhân, đều muốn phân biệt ra được sương mù đậm đặc cùng vô vị, hiển nhiên là rất khó. Nhưng mà Tô Trần Thần Niệm

lực lượng, có thể rõ ràng phân biệt ra được trăm trượng ở trong sương mù đậm đặc cùng vô vị.

Rất nhanh, Tô Trần truy tìm được sương mù dày đặc phương hướng, đi vào Bắc Lô Đãng ở chỗ sâu trong, một tòa tiểu sơn cốc.

Chỗ này tầm thường tiểu sơn cốc, đúng là Bắc Lô Đãng đầu gió nơi ở.

Tô Trần đánh giá một cái cái này tòa tiểu sơn cốc, phát hiện một gã Bạch Liên giáo thủ lĩnh bộ dáng người, chính thét to chỉ huy ước chừng hơn một trăm tên binh thường Bạch Liên giáo đệ tử tại vận chuyển củi lửa, dùng trâu ngựa phân, phân sói, ẩm ướt củi nhóm lên hơn mười đồng lớn đồng lửa.

Ẩm ướt trâu ngựa phân đẩy lên nồng đậm hun khói lửa, dốc sức liều mạng châm ngòi thổi gió.

Mượn nhờ giữa sơn cốc sức gió, cái này cái này hơn mười chồng chất đồng lửa dâng lên nồng đậm hun khói lửa, cùng Thái Hồ sương sớm cùng một chỗ, đã dẫn phát một trận cuộn cuộn nhiều sương mù, bao phủ trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đãng.

Ngoại trừ cái này một đám vội vàng đồng lửa khói bay vụ Bạch Liên đệ tử bên ngoài.

Đang có mười tên Bạch Liên lực sĩ đều cầm quý đầu đại đao cùng đăng trúc tấm thuẫn, ngực dán một đạo màu vàng kim óng ánh Linh phù, trên thân đồng dạng có một tầng mỏng màu vàng màn hào quang hộ thể, khoanh chân mà ngồi, canh giữ ở cái này tòa tiểu sơn cốc bên trong.

Tô Trần lập tức hiểu được, cái này Bạch Liên giáo tiếng tăm lừng lẫy yêu vụ đại trận, nguyên lai là như vậy một hồi sự tình.

"Hừ, cái gì yêu vụ đại trận, ta còn tưởng rằng là cái gì yêu nhân tại 'Tác pháp' . Nguyên lai bất quá là giả thần giả quỷ trò hề!"

Tô Trần hơi lạnh trào phúng, thân hình một tung bay, như một đạo mỏng khói nhẹ, xuất hiện ở trong sơn cốc một cái lối nhỏ đi lên, đến đồng lửa mà đi.

"Người nào dám xông ta Bạch Liên giáo tiên vụ đại trận!"

"Người xâm nhập, giết không tha!"

Cái kia mười tên Bạch Liên lực sĩ chứng kiến có lạ lắm ngoại nhân xông vào sơn cốc, sững sờ, nhưng mà rất nhanh kịp phản ứng, không khỏi gào thét, cầm đại đao cùng đẳng thuẫn hướng Tô Trần cuộn cuộn xung phong liền chết tới.

Bọn hăn những thứ này Bạch Liên lực sĩ, lúc này sơn cốc chuyên môn chịu trách nhiệm thủ vệ "Tiên vụ đại trận" mắt trận, cho dù là một đám cao thủ nhất lưu ngoài ý muốn xâm nhập tòa sơn cốc này, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của bọn hăn.

Mặt khác một hai trăm tên Bạch Liên giáo tăng dưới chót các đệ tử chính ôm trâu ngựa phân cùng củi lương, chứng kiến ngoại nhân xâm nhập cái này tòa tiểu sơn cốc bên trong, cũng cũng không khỏi kinh sợ sửng sốt.

Tô Trần pháp lực lượng cùng Linh phù đều được hạn, không có tính toán lãng phí quý giá pháp lực lượng, đi đối phó những thứ này Bạch Liên lực sĩ. Hăn trong tay áo hái thuốc cây đao một phen, dưới bàn chân một lướt, tại giữa sơn cốc dạo chơi mà đi, một vòng sắc bén hàn quang xẹt qua.

Cái kia mười tên Bạch Liên lực sĩ điên cuồng hét lên kêu to xông lại, còn không có kịp phản ứng, liền trông thấy một đạo như khói vô vị hình ảnh theo bọn hăn trước người thổi qua, màu vàng nhạt vòng bảo hộ bị đâm

thùng, cảm giác cổ họng một hồi kịch liệt đau nhức, kêu lên một tiếng buồn bực, máu tươi văng khắp nơi, ôm cổ nhao nhao khí tuyệt ngã xuống đất.

Bọn hắn cùng Tô Trần thực lực chênh lệch quá xa, đều là tu luyện ngoại gia ngang luyện công phu cao thủ nhất lưu mà thôi, cho dù là gặp được giang hồ Đại Tông Sư đều chỉ có toi mạng phần.

Huống chi, xui xẻo gặp sớm đã là tiên nhân chi thân Tô Trần.

Những cái kia ôm củi lửa, phân ngựa lên cao khói mù Bạch Liên giáo các đệ tử, chứng kiến mười Danh Dao thương không vào khổ luyện cao thủ Bạch Liên lực sĩ nhóm rõ ràng trong nháy mắt bị nháy mắt giết chết, lập tức sợ hãi đại loạn, kinh hoảng bốn trốn.

Tô Trần đang muốn giết cái kia chút ít phóng hỏa hun khói mù Bạch Liên giáo đệ tử.

Lại nghe thấy, một cái Bạch Liên giáo thủ lĩnh mắt sắc, cuống quýt phù phù một tiếng quỳ rạp xuống đất, hoảng sợ kêu to: "Đại hiệp, tha mạng a! Đại hiệp còn nhớ rõ tiểu nhân sao, Cô Tô thành phía đông Thành Hoàng trong miếu đồ nát chính là cái kia tên ăn mày Chu a! Có nhớ hay không?"

Tô Trần nghe thanh âm quen thuộc, nhìn kỹ, nhận ra, cái này Bạch Liên giáo thủ lĩnh rõ ràng là trước kia tại Cô Tô thành ra mắt hai lần tên ăn mày đầu lĩnh Chu.

Không nghĩ tới tên này tại Cô Tô nội thành lẫn lộn ngoài đời không nổi, biến hóa nhanh chóng đã thành lâu huyện Bạch Liên giáo tầng dưới chót thủ lĩnh.

Tên ăn mày Chu trên mặt đất dập đầu, khóc lớn cầu xin tha thứ: "Đại hiệp, tha mạng a, ta lão Chu đây là đến bước đường cùng, đói khổ lạnh lẽo, mới đầu Bạch Liên giáo! Cũng không dám làm chuyện thương thiên hại lý."

"Bắt trong sơn cốc này đồng lửa khói mù tất cả đều đã diệt, cú!"

Tô Trần thu hái thuốc tiểu đao, quát lạnh.

Những tên khất cái này tuy rằng khi ưa sợ ác, nhưng mà cuối cùng chỉ là một ít chán nản lang thang tên ăn mày, đầu nhập Bạch Liên giáo cũng chỉ là kiếm miếng cơm ăn, cũng không phải là đại tà đại ác thế hệ, hẳn cũng không muốn tùy ý khai sát giới.

"Dạ dạ, nhiều Tạ đại hiệp tha mạng!"

Tên ăn mày Chu mang theo dưới tay hẳn hơn mười hơn nhiều tên huynh đệ, vội vàng đem dùng bùn đất bao trùm, đem những thứ này đồng lửa khói mù tất cả đều đập chết, gặp Tô Trần cũng này có giết ý của bọn hắn, vừa rồi thương hoảng sợ trốn đi sơn cốc.

Tên ăn mày Chu mang theo một đám các huynh đệ chặt vật chạy ra tiểu sơn cốc, nhìn qua sương mù dày đặc bao phủ Bắc Lô Đãng, mờ mịt chung quanh, thê lương thở dài: "Đã xong! Người này thật lợi hại, mười tên đáng sợ Bạch Liên lực sĩ rõ ràng chưa đủ hẳn một chiêu chi địch. Bản bang chủ mỗi lần gặp hắn, tất có tai họa trước mắt. Có cái này ngôi sao tai họa tại Ngô quận, Cự Kinh bang, Bạch Liên giáo sợ không phải là đối thủ, cái này Ngô quận sợ là cũng đợi không thể! Các huynh đệ, chúng ta ly khai Ngô quận, đi Giang Châu, tránh hẳn xa một chút đi!"

...

Yêu vụ đại trận mắt trận vừa vỡ, khói đặc nhiều sương mù dần dần tiêu tán.

Bắc Lô Đãng bên trong rốt cuộc bắt đầu gặp lại ánh sáng mặt trời.

Tô Trần chính phải ly khai sơn cốc, thoáng nhìn mười tên ngã xuống đất Bạch Liên lực sĩ ngực đều dán một tờ lòng bài tay lớn nhỏ màu vàng phù

lục.

Hắn tiện tay vê lên một tờ, Thần Niệm tìm tòi, bên trong ẩn chứa một chút Linh khí, quả nhiên là kém phẩm kim giáp lực sĩ Linh phù.

"Những thứ này kém phẩm kim giáp lực sĩ Linh phù, uy lực chưa đủ chính thức Linh phù một phần năm. Nhưng mà, lực phòng ngự còn là vẫn như cũ so với bình thường áo giáp mạnh hơn vài phần, nhưng là chống cự bình thường đao kiếm bổ chém cùng cung tiễn đâm xuyên!"

Tô Trần tay nghề vê Linh phù, lộ ra nghi ngờ.

Cho dù là hàng thấp nhất Linh phù, cũng không phải là người bình thường có thể chế tạo ra, phải là tông sư trở lên. Hắn còn nhớ rõ, bản thân còn từng tại Thanh Hà đạo trưởng trên bàn sách, đã từng gặp một tờ cùng loại phù lục.

Ngô quận bên trong có thể chế tạo ra cái này Linh phù đấy, đã có chính hắn, Hàn Sơn chân nhân, còn có bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên, ít nhất ba người.

"Những thứ này đều là bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên luyện chế? . . . Nhiều như vậy loại kém phẩm, chẳng lẽ hắn chế tác Linh phù thủ pháp không vượt qua được kiểm tra? !"

Tô Trần không khỏi thầm nói.

Thân thủ của hắn chế tạo phù mấy lần, đã thất bại một hai lần, không sai biệt lắm chính là chính phẩm rồi, cực ít còn có loại kém phẩm. Chỉ là đỉnh đầu khuyết thiếu Linh tài liệu, không có biện pháp nhiều chế tác mà thôi.

Xem ra, dù là đồng dạng là tông sư, chế tác Linh phù tiêu chuẩn cũng chênh lệch thật lớn.

Phá yêu vụ đại trận mắt trận, Tô Trần cũng không trì hoãn, lập tức đi tìm Thiên Ứng Môn đệ tử tung tích.

Sương mù dày đặc dần dần tản đi, lại thấy ánh mặt trời, liên quân chủ lực cũng bắt đầu ở Bắc Lô Đãng bên trong rất nhanh tiến lên.

Tô Trần tại Bắc Lô Đãng phụ cận tìm một vòng, rồi lại kinh ngạc phát hiện, không thấy được Ngô quận tứ đại bang một trong Thiên Ứng Môn đệ tử bóng người.

Hắn buồn bực, ngăn lại đang tại Bắc Lô Đãng bên trong rất nhanh tiến lên giang hồ đệ tử hỏi thăm.

Nhưng mà rất nhiều giang hồ đệ tử đều lắc đầu, bọn hắn đều theo sau riêng phần mình bang phái người đi ở hậu phương, cũng không rõ ràng lắm những bang phái khác tình huống.

Rốt cuộc, có một gã giang hồ đệ tử tựa hồ biết rõ một ít tình huống, nói ra: "Thiên Ứng Môn đội ngũ? Ta nghe nói, Thiên Ứng Môn một đồng đệ tử bị Hàn Sơn chân nhân an bài vì liên quân tiên phong, tại Hàn Bình Sơn tông sư suất lĩnh bên dưới, đã sớm thông qua được cái mảnh này Bắc Lô Đãng. Đằng sau là Hàn Sơn chân nhân suất lĩnh chủ lực binh sĩ, bị cái này yêu vụ đại trận tiếp cản trở, kéo dài có nửa canh giờ đi!"

"Cái gì, nói như vậy, bọn hắn đã ly khai Bắc Lô Đãng, có nửa canh giờ rồi hả?"

Tô Trần không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Bạch Liên giáo tại đây Bắc Lô Đãng, bố trí xuống yêu vụ đại trận, cố ý trước để cho chạy Hàn Bình Sơn suất lĩnh Thiên Ứng Môn cái này cổ tiên phong đội ngũ, trôi chảy thông qua Bắc Lô Đãng. Sau đó, nửa đường lại chặn đánh Hàn Sơn chân nhân suất lĩnh chủ lực binh sĩ.

Cái này hơn nửa canh giờ, ít nhất có thể đi ra một hai chục lý bên ngoài, Thiên Ưng Môn đệ tử thậm chí khả năng đã đến Phiếu Miếu Phong dưới chân, cùng Cự Kinh bang giao phong rồi.

Tô Trần biến sắc, lập tức hướng Phiếu Miếu Phong chân núi phương hướng, tốc độ cao nhất chạy gấp mà đi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 103: Hàn Bình Sơn

Phiếu Miếu Phong, chân núi.

Thanh Thạch đạo trưởng đi tuốt ở đằng trước trên đường núi, vì Thiên Ứng Môn quân tiên phong dẫn đường.

Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn thần sắc trầm ổn, công đeo một thanh thép ròng trộng kiếm, cùng Thiên Ứng Môn Liễu Như Phong Đại tổng quản, thiếu môn chủ Hàn Xu đám người, suất lĩnh một nghìn tên Thiên Ứng Môn đệ tử, theo ở phía sau.

Sơn đạo hai bên là phập phồng thế núi, có chút hẹp hòi. Trên núi rừng cây kỹ càng, bóng đen đồng tử đồng tử, từng đợt Âm Phong lạnh lẽo thổi.

Liễu Đại tổng quản tổng cảm giác phụ cận núi rừng có chút âm trầm, không khỏi lo lắng nói: "Thanh Thạch đạo trưởng, này Địa Sơn đường nhỏ hẹp, chỉ sợ dễ dàng gặp gỡ mai phục!"

Thanh Thạch đạo trưởng quay đầu lại, cười nói: "Cái này tây Động Đình sơn hòn đảo con đường chính là như vậy, rừng rậm nhiều, con đường hẹp. Nhưng mà Liễu Đại tổng quản người yên tâm, chúng ta những năm này đón mua nhiều cái thủy phi thủ lĩnh mật thám, đã sớm nắm rõ ràng rồi cả tòa đảo địa hình, con đường cùng trạm gác chỗ.

Cự Kinh bang đám thủy phi, tại giữa sườn núi một chỗ tên là Lãm Nguyệt sườn dốc hiểm trở yếu địa, xây xong một ngọn núi trại thành lũy, bố trí mấy nghìn trọng binh. Cái kia chỗ địa phương, mới là Phiếu Miếu

Phong khó khăn nhất đánh chỗ. Đánh hạ sơn trại, liền có thể thẳng lên đỉnh núi tổng đà rồi.

Bây giờ chỗ này sơn con đường coi như là bằng phẳng, là duy nhất thông hướng Cự Kinh bang tổng đà Phiếu Miếu Phong đường núi, Liễu Đại tổng quản nếu không phải yên tâm, có thể phái ra thám tử trái phải tìm tòi. Chúng ta liên quân chủ lực liền ở hậu phương không xa, không cần quá lo lắng."

Liễu Đại tổng quản nhẹ gật đầu, còn là cẩn thận phái ra hơn mười tên Thiên Ứng Môn thám tử, tại phía trước trái phải trong núi rừng bốn phía tìm tòi, để ngừa có Cự Kinh bang thủy phỉ mai phục.

Nhưng mà cũng không thu hoạch, vùng này núi rừng không hề có người ở. Theo Bắc Lô Đăng lên đất liền sau đó, cho tới bây giờ, bọn hắn cũng không gặp được Cự Kinh bang thủy phỉ bóng dáng.

Liễu Đại tổng quản đành phải thả lỏng trong lòng chính giữa lo lắng, dẫn đầu Thiên Ứng Môn chúng đệ tử tiếp tục cùng theo Thanh Thạch đạo trưởng chậm rãi đi tới.

Chút bất tri bất giác, đường núi càng phát ra dốc đứng bắt đầu.

Đi đến một chỗ cửa ải, hai bên đường thế núi, đột nhiên cao không ít, có vài chục trượng độ cao.

A Sứ đi theo tại Hàn Xu sau lưng, hắn có chút chột dạ, cẩn thận tránh đi Thanh Thạch đạo trưởng ánh mắt, thấp giọng hướng Hàn Xu đạo, "Đại tiểu thư, còn là chớ đi rồi. . . Chỉ sợ cái này trên núi có mai phục. . ."

Hàn Xu lờm a Sứ liếc, nhú mày.

Cái này quân tiên phong bây giờ là Hàn Bình Sơn suất lĩnh, lại có Liễu Đại tổng quản đồn đốc, còn có Thanh Thạch đạo trưởng vị này lão tiền bối

dẫn đường. Mọi người có đi hay không, cũng không phải là nàng nói có thể tính toán.

A Sừu bất đắc dĩ, Hàn Xu đều không tiện nói câu, hăn thấp cổ bé họng, đổi khuyên bất động mọi người.

"Nơi này như thế nào trở nên như thế dốc đứng. . . !"

Hàn Bình Sơn xem trái phải thế núi phát hiện địa hình không đúng, biến sắc, lập tức nói: "Ngừng, phía trước cửa ải qua, sợ là một cái sơn cốc, không có thể vào! Đừng ở chỗ này lưu lại, hướng sau rút lui vài dặm. . . !"

Hăn lời còn chưa dứt.

Lại nghe "Rắc rắc!", sơn hai bên đường trên đỉnh núi, mấy khối nghê ngời thạch bị đẩy ra. Mấy trăm tên thủy phi tinh nhuệ Cung Tiễn Thủ theo trong động nối đuôi nhau đi ra, một mảnh sắc bén lạnh lẽo mũi tên mang, nhắm ngay phía dưới Thiên Ưng Môn đệ tử.

Cự Kinh bang Phó bang chủ Lý Bưu, cầm trong tay đại đao, trên mặt cười lạnh xuất hiện. Bên cạnh hăn hai bên, trọn vẹn bốn mươi năm mươi tên cao thủ nhất lưu, cầm trong tay nặng cung, trang bị tinh Thiết Lợi mũi tên, nhắm ngay phía dưới Hàn Bình Sơn.

"Không tốt, có mai phục! Rút lui ——!"

Hàn Bình Sơn biến sắc, đem công thép ròng trộng kiếm rút xuống dưới, che ở trước người.

"Rút lui!"

"Tranh thủ thời gian lui về phía sau!"

Liễu Đại tổng quản cùng Hàn Xu đều là thần tình hoảng sợ, vội vàng hét ra lệnh đệ tử hướng sau lui lại.

Thiên Ưng Môn hơn một nghìn tên đệ tử có chút bối rối, vội vàng hướng sau đường lui lại.

"Oanh, Oanh long long ~~~!"

Đã thấy, phía sau bọn họ sơn đạo hai bên, bảy tám gốc che trời đại thụ cùng một chỗ chặn ngang bẻ gãy, đến sơn đạo sụp đổ, áp tại hãn nhóm đi lên trong núi con đường, đem đường lui phá hỏng.

Từ Cự Kinh bang mấy vị Đường chủ suất lĩnh hai ba trăm tên đao trong tay thương tình nhuệ thủy phi, từ trong rừng rậm lao ra, tại đây chút ít che trời đại thụ đằng sau, phá hỏng Thiên Ưng Môn đệ tử đường lui.

Thiên Ưng Môn các đệ tử nhóm sợ hãi, bọn hãn trúng mai phục.

Phía trước là sơn cốc cao thấp, phía trên tất cả đều là Cung Tiễn Thủ. Hai bên hiểm trở thế núi, rừng rậm khó có thể vượt qua. Phía sau bị ngổn ngang lộn xộn che trời Cự Mộc tiếp phá hỏng, đường lui bị ngăn trở.

Còn có mấy trăm tên thủy phi tại chặn đường, đây rõ ràng là muốn đưa bọn chúng bọn này Thiên Ưng Môn tình nhuệ đệ tử tận diệt.

"Hàn Đại tông sư, ta Lý Bưu tiếp nhận thần cơ diệu toán Lưu bang chủ chi mệnh, ở đây đợi người đã lâu. Hôm nay chính là các hạ ngày chết, bản tên —— đã diệt Hàn Bình Sơn cùng Thiên Ưng Môn!"

Lý Bưu cười lạnh, vung đao chỉ một cái.

Trong chốc lát, mấy trăm mũi tên mũi tên như một mảnh mưa to Phi Thiên, phô thiên cái địa hướng Thiên Ưng Môn hơn một nghìn tên đệ tử bao trùm mà tới. Trong đó hơn mười chi tinh Thiết Lợi mũi tên, càng là nổ bắn ra hướng nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn.

"Hừ!"

Hàn Bình Sơn sắc mặt lạnh lẽo, hít sâu một hơi, hùng hồn chân khí tập trung vào trong tay thép ròng trộng kiếm, toàn thân áo bào như trống.

Cái mảnh này từ trên trời giáng xuống mũi tên đuôi lông vũ, một khi rơi xuống đi, Thiên Ưng Môn đệ tử tất nhiên tổn thất vô cùng nghiêm trọng, phải ngang đỡ được.

Hắn đột nhiên nhảy lên bay lên không mấy trượng, một tiếng kêu to, lảng không vùng kiếm!

"Bá bá!"

Thép ròng trộng kiếm bắn ra ra chín đạo không lồ kiếm quang, giăng khắp nơi, bao trùm bầu trời tầm hơn mười trượng phạm vi, càn quét từ phía trên không rơi xuống mấy trăm chi mũi tên nhọn.

Đầy trời như mưa bình thường vọt rơi xuống mấy trăm mũi tên mũi tên, ở trên trời sinh sôi bị cái này chín đạo giăng khắp nơi kiếm quang, xoắn thành vớ nát.

Chỉ có chút ít mũi tên, rơi ở phía xa, đã thương một hai chục dư tên Thiên Ưng Môn đệ tử, thương vong trên diện rộng giảm bớt.

Chúng Thiên Ưng Môn đệ tử đều bị một màn này sợ ngây người, vội vàng nắm chặt thời gian hướng về sau phương hướng bỏ chạy. Có nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn yểm hộ ngăn cản mũi tên, chùng để bảo vệ bọn hắn lui lại.

Hàn Bình Sơn một chiêu đem đầy trời mũi tên đuôi lông vũ chém hết, kiệt lực bay thấp. Hắn cái này đạo Kiếm Khí đại chiêu uy lực cực lớn, nhưng mà hao tổn chân khí cũng kinh người, hầu như hao tổn rồi đi trong cơ thể hắn một phần ba chân khí.

"Hí!"

Đứng ở trên đỉnh núi Cự Kinh bang Phó bang chủ Lý Bưu, chúng đám thủy phi thấy như vậy một màn, cả kinh hít một hơi lạnh khí, tay chân lạnh buốt.

Cái này nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn cũng quá uy mãnh rồi, một chiêu chém hết mấy trăm mũi tên mưa. Nếu như bị hấn xông lên sơn, bọn hấn bọn này thủy phi cao thủ nhất lưu mấy người có thể sống.

"Nhanh, bắt cái này khối cự thạch đẩy xuống, đè chết hấn!"

Lý Bưu có chút kinh hoảng, hét lớn.

Mười tên thủy phi cao thủ nhất lưu vội vàng dùng sức mãnh liệt thúc đẩy, đỉnh núi sớm chuẩn bị cho tốt một khối hai ba nghìn cân cự thạch, đến dưới núi Thiên Ưng nhóm đám người cuồn cuộn rơi xuống.

Hàn Bình Sơn đang muốn đến đỉnh núi phi thân, đi tru sát Lý Bưu cùng chúng thủy phi cao thủ, Cung Tiễn Thủ, yểm hộ Thiên Ưng Môn chúng đệ tử lui lại.

Hấn nghe được thân núi chấn động ngạc nhiên ngẩng đầu, đã thấy đến một khối mấy ngàn cân cự thạch Oanh long long lăn xuống tới, hướng hấn và Thiên Ưng Môn hơn một nghìn đệ tử nghiền ép tới đây.

Cái này mấy ngàn cân cự thạch nếu là thế không thể đỡ áp qua, sợ Thiên Ưng Môn hơn một nghìn đệ tử muốn tiêu diệt vẫn hơn phân nửa.

Hàn Bình Sơn hít sâu một hơi, trán nổi gân xanh lên, quán chú mạnh mẽ chân khí thép ròng trọng kiếm, "A!" Đột nhiên đánh ra một đạo trượng dài chói mắt Kiếm Khí, bổ về phía cái kia mấy ngàn cân cự thạch.

"Oanh!"

Cái kia mấy ngàn cân cự thạch bị đạo này giống như thần uy Kiếm Khí, vừa bổ, tại chỗ bạo liệt ra tới, vỡ thành rất nhiều đá vụn.

Hàn Bình Sơn thở hỗn hển, chân khí trong cơ thể trên diện rộng suy yếu.

Ở nơi này một cái chớp mắt, hơn mười chi đại uy lực tinh Thiết Lợi mũi tên, ẩn chứa mạnh mẽ chân khí, như sao băng bốn nguyệt, xuyên qua đầy trời cát bụi bên trong.

"Xùy!"

"Phốc xuy ~!"

Trong nháy mắt, chui vào Hàn Bình Sơn lồng ngực, tóe lên một mảnh huyết vụ.

Hàn Bình Sơn ngã lúi lại mấy bước, thần tình ngạc nhiên, cúi đầu nhìn xem mặc trên người thấu áo giáp hơn mười chi tinh Thiết Lợi mũi tên, năm thép ròng trộng kiếm tay nghề đang run rẩy, chống đỡ trên mặt đất, từ từ ngã xuống đất.

Toàn bộ núi rừng, tựa hồ yên tĩnh lại.

Hoàn toàn yên tĩnh.

Phía trước đỉnh núi, Cự Kinh bang Lý Bưu cùng mấy trăm tên đám thủy phi, mở to hai mắt nhìn kỹ phía dưới động tĩnh, nhìn mấy ngàn cân cự thạch đập trúng Hàn Bình Sơn không có.

Bọn hăn tỉ mỉ tổ chức trận này mai phục, duy nhất kiêng kỵ đấy, cũng chỉ có Hàn Bình Sơn vị này Đại Tông Sư. Trước Hàn Bình Sơn chết rồi, còn lại Thiên Ưng Môn hơn một nghìn đệ tử tại đây vòng mai phục tuyệt địa ở trong, đều là một đám đội làm thịt cừ non, không đủ gây sợ.

"Hàn thúc thúc. . . Không ~!"

Hàn Xu không nghĩ tới, Hàn Bình Sơn vì yểm hộ bọn hắc nhữg thứ này Thiên Ưng Môn đệ tử, đánh nát lẫn ra đây mấy ngàn cân cự thạch, mà lọt vào loạn tiễn bắn chết, nấp được Hàn Bình Sơn bên cạnh, bị thương gào khóc.

"Khục ~!"

Hàn Bình Sơn phun ra mấy ngụm lớn máu tươi, nhìn qua phương xa Thái Hồ từ từ nhóm lên ánh sáng mặt trời, phai mờ nhưng mà cười.

"Hàn môn chủ, người cũng không thể chết a! Người chết, Thiết Kiếm Môn làm sao bây giờ?"

Liễu Đại tổng quản run rẩy, đỡ lấy Hàn Bình Sơn thân thể, nước mắt tuôn đầy mặt. Hàn Bình Sơn trong miệng không ngừng ho ra máu, tựa hồ muốn nói cái gì, khí huyết vọt lên cổ họng, rồi lại nói không ra lời.

"Hàn thúc thúc, người muốn nói cái gì? !"

Hàn Xu án chặt được Hàn Bình Sơn bị tinh Thiết Lợi mũi tên bắn thủng ngực giáp, cầm y đại bào, mảng lớn Xích Huyết nhuộm đỏ, huyết khí sùng nước hàn thiết giáp cùng áo bông, nhìn hắc đóng mở được miệng, không khỏi thút thít nỉ non nói.

"Hàn môn chủ ~!"

Liễu Đại tổng quản lệ rơi đầy mặt, nghẹn ngào.

Chung quanh, Thiên Ưng Môn hơn một nghìn các đệ tử quỳ lạy trên mặt đất thảm thiết khóc, đều bị bi thương. Hàn môn chủ chết trận, bọn hắc cũng bị vây khốn chết tại đây tuyệt địa, sinh lộ đoạn tuyệt.

Hàn Bình Sơn trong đôi mắt cuối cùng một đám hào quang, dần dần ảm đạm biến mất.

Một lời tông sư máu nóng, mai táng tại đây tây Động Đình sơn, Phiếu Miếu Phong xuống.

A Sứ trốn ở Thiên Ưng Môn đệ tử trong đám người, chứng kiến Hàn Bình Sơn chết rồi, sắc mặt khiếp sợ trắng bệch.

Hắn run rẩy tay nghề, từ hông đang lúc lấy ra ấm nước, ngang đầu đem ấm nước lý chuẩn bị cho tốt Tụ Công Tán chén thuốc mãnh liệt rót vào trong bụng.

Bộ dạng này mãnh dực, có thể cho hắn thời gian ngắn bạo tăng đến nhất lưu cảnh giới đỉnh phong. Lúc trước hắn không dám chuyên dùng, nhưng mà hiện tại đã là sinh tử thời khắc, sẽ không dùng đều không đặc dụng rồi.

Mấy hơi thở công phu, trên mặt của hắn một hồi đỏ lên, mạnh mẽ dực lực bắt đầu tại hắn trong cơ thể kích phát.

A Sứ tại Hàn Xu bên người thấp giọng nói, "Đại tiểu thư, lập tức hạ lệnh chúng đệ tử, xung phong liều chết lớp lớp vòng vây đi ra ngoài! Bằng không Thiên Ưng Môn muốn bị diệt!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 104: A Sửu

Đỉnh núi, hoàn toàn yên tĩnh.

Hết thảy đám thủy phi đều duỗi dài cổ, hướng xuống phương hướng nhìn quanh, muốn xem nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn chết chưa.

Lý Bưu trợn tròn rồi đồng chiêm mắt to, trong lòng bàn tay toát mồ hôi lạnh.

Muốn giết một gã giang hồ Đại Tông Sư, quả thực là cầm theo cổ đi mạo hiểm.

Vì trận này phục kích, hãn bày ra Cự Kinh bang hơn năm mươi tên một ** sắc nhọn cao thủ cùng trọn vẹn năm trăm tên cung thủ, ba bốn trăm Danh Dao tay nghề ngăn chặn đường lui. Nếu không có nơi đây địa hình quá chật, bố trí không dưới thêm nữa người, hãn thậm chí muốn điều thêm nữa Cự Kinh bang đệ tử tới.

Nếu là giết không chết vùng này tông sư, chỉ sợ Cự Kinh bang muốn tử thương vô số.

Lý Bưu chứng kiến dưới núi, Hàn Bình Sơn trên thân hiện đầy loạn tiễn, huyết dần dần áo giáp, ngược lại trong vũng máu. Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu cùng chúng đệ tử vây quanh Hàn Bình Sơn gào khóc thảm thiết khóc.

Hãn không khỏi cuồng hỉ.

Đã chết!

Bọn hăn giết chết một gã tông sư!

Hàn Bình Sơn một chết, còn lại hơn một nghìn tên Thiên Ưng Môn đệ tử chưa đủ sợ hãi.

Tuy rằng trong bọn họ không thiếu đứng đầu cao thủ nhất lưu, đại bộ phận đều là nhị tam lưu hảo thủ. Thế nhưng là tại đây nhỏ hẹp trong sơn đạo bị khốn trụ, vô số mũi tên đuôi lông vũ vây công phía dưới, bọn hăn xung phong liều chết không xuất ra đi.

"Hàn Bình Sơn một chết, Thiên Ưng Môn cái này một nghìn tên tinh nhuệ đệ tử nhất định toàn quân bị diệt! Ngô quận ngũ đại bang một trong Thiên Ưng Môn, muốn gần như diệt môn rồi!"

Lý Bưu không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Thiên Ưng Môn không dưới ba nghìn đệ tử, nhưng mà nơi đây một nghìn mới là tinh nhuệ nhất. Tiêu diệt bọn này tinh nhuệ, Thiên Ưng Môn còn lại cũng không quá đáng là thùng rỗng kêu to.

Cự Kinh bang chúng đám thủy phi, đều phát hiện nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn chết trận, không khỏi bạo phát ra trận trận hoan hô. Bọn hăn hợp lực phía dưới, vậy mà giết chết liên quân một gã tông sư cảnh giới cao thủ, đây quả thực là kỳ tích!

...

Thiên Ưng Môn hơn một nghìn đệ tử, nghe được chung quanh sơn trên truyền lại Cự Kinh bang đám thủy phi tiếng hoan hô, đều bị bi thương tuyệt vọng.

Phía trước, có Cự Kinh bang Phó bang chủ Lý Bưu suất lĩnh nhóm lớn cung binh dưới cao nhìn xuống.

Đường lui bị mấy trăm thủy phỉ tinh nhuệ phá hỏng, bị nhốt chết ở tuyệt địa.

Bọn hãn duy nhất trông chờ chính là Hàn Bình Sơn, hôm nay không có nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn cường lực yểm hộ, bọn hãn như thế nào giết ra cái mảnh này mai phục? !

"Chúng ta còn có thể giết đi ra ngoài sao?"

Hàn Xu hốc mắt đỏ bừng, nghe a Sừu một phen câu, thần sắc mờ mịt.

Bọn hãn đã hãm sâu tuyệt địa, tiến thoái không được, bị hơn một nghìn tính Cự Kinh bang đám thủy phỉ dưới cao nhìn xuống vây quanh, phía trên là mũi tên, đường lui là loạn cây ngăn cản, bị nhốt tại đây mảnh nhỏ hẹp vùng núi bên trong.

Liền Hàn thúc thúc vị này nhất đại tông sư đều chết trận, Liễu Đại tổng quản chiến lực bình thường, bây giờ còn người nào có cái này bản thân có thể xung phong liều chết ra lớp lớp vòng vây đây?

"Đại tiểu thư, đi mau! Trước môn chủ vẫn còn, người vẫn còn, Thiên Ưng Môn tự cũng không diệt!"

A Sừu xem nàng trong mắt hoàn toàn tuyệt vọng, đánh mất ý chí chiến đấu, không khỏi cấp bách nghiêng răng.

"Đại tiểu thư có lệnh! Thiên Ưng Môn chúng đệ tử, đi theo ta a Sừu xung phong liều chết đi ra ngoài!"

Hãn không do dự nữa, hét lớn một tiếng, đem trong ngực một đạo Kim giáp lực sĩ phù bóp nát, hóa thành một đạo kim quang bảo hộ ở toàn thân mình cao thấp.

Chúng Thiên Ưng Môn đệ tử ngạc nhiên, nhìn qua bị một đạo kim quang bao phủ, giống như con kim giáp lực sĩ bình thường a Sữu.

"Đi!"

A Sữu kéo Hàn Xu, một nhảy dựng lên, xách đao hướng sau phương hướng ngăn cản đường lui che trời Cự Mộc phóng đi, phóng qua loạn cây, nhảy vào thủy phi địch bầy.

Đám thủy phi hơn mười bắt loạn đao loạn thương, ngay ngăn hướng hướng hấn bổ tới, bị kim quang vòng bảo hộ ngăn cản, đơn giản chỉ cần không đả thương được mấy may.

"Nhanh, đi theo Phi Hừng Sữu, xung phong liều chết đi ra ngoài!"

Liễu Đại tổng quản hoàn toàn tỉnh ngộ lại, hét to chúng đệ tử theo sát tại a Sữu sau lưng, cầm trong tay lợi kiếm, cùng ngăn cản đường lui đám thủy phi chém giết.

Giờ khắc này, Hàn Xu đi theo tại a Sữu sau lưng, đột nhiên không hiểu cảm thấy an tâm.

A Sữu giờ phút này tựa như nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn, dũng mãnh phi thường vô địch xung phong liều chết tại phía trước nhất, vì Thiên Ưng Môn đệ tử sáng lập ra một con đường sống.

Thiên Ưng Môn mọi người dấy lên một tia hy vọng, nhao nhao đi theo a Sữu cùng Hàn Xu đến ngăn cản đường lui đám thủy phi xông lên giết đi qua.

"Bắn tên, bắn tên! Đừng để cho Thiên Ưng Môn đệ tử chạy!"

Lý Bưu chứng kiến cái này đột biến, không khỏi kinh hãi.

Cái này Thiên Ưng Môn một nghìn đệ tử là đến miệng thịt cá, có thể nào để cho bọn hăn chạy thoát.

Còn có, đột nhiên theo Thiên Ưng Môn chính giữa toát ra một gã kim giáp lực sĩ, là tình huống như thế nào? Người này tại sao có thể có Kim giáp lực sĩ phù? ! Hiện tại hăn cũng không kịp đi muốn những thứ này.

"Bắn!"

"Đã diệt Thiên Ưng Môn!"

"Thiên Ưng Môn tinh nhuệ hầu như toàn bộ ở chỗ này, diệt bọn hăn, Thiên Ưng Môn thì xong rồi! Bắn chết cái kia Kim Giáp Nhân!"

Sơn cốc, mấy trăm mũi tên mũi tên, từ trên trời giáng xuống.

Trên trăm tên Thiên Ưng Môn đệ tử nhao nhao trúng tên, ngã xuống đất.

Một đợt sóng tiếp nối một đợt sóng, dày đặc mũi tên đuôi lông vũ.

Mỗi một lớp mũi tên đuôi lông vũ rơi xuống, đều được trên trăm tên Thiên Ưng Môn đệ tử ngã xuống trong vũng máu. Ngăn ngừa mấy hơi thở công phu, đã có ba bốn trăm tên Thiên Ưng Môn đệ tử bị mũi tên đuôi lông vũ bắn chết.

"Đại tiểu thư! Đừng nên dừng lại, cùng ta xông lên giết đi qua!"

A Sứ gào thét lớn, thân phủ màu vàng quang giáp, thần lực bạo tăng gấp mấy lần, vung vẩy loạn đao xung phong liều chết tại phía trước nhất, cứng rắn giết mặc mấy trăm tên một nhị lưu thủy phi tinh nhuệ tạo thành bản tử đại trận.

Không một thủy phi có thể ngăn cản hăn một chiêu, mũi tên rơi xuống, đều bị kim quang vòng bảo hộ ngăn cản được.

Tại nơi này sống chết trước mắt, hết thầy Thiên Ưng Môn đệ tử đều theo sát a Sữu sau lưng, đâm máu chém giết, lấy cầu theo tử địa đào thoát, sống sót mệnh tới.

A Sữu dùng mãnh phi thường vô cùng, vẻ mặt tràn đầy đều là huyết, xung phong liều chết tại phía trước nhất. Trên người hắt kim quang, không biết lúc nào, tại chúng đám thủy phi vây công phía dưới rách nát rồi.

Thiên Ưng Môn còn lại mấy trăm tên các đệ tử rút cuộc phá tan Cự Kinh bang thủy phi ngăn cản, xung phong liều chết đi ra ngoài, đến chân núi phương hướng lui lại.

A Sữu chạy trước tiên, một hơi xung phong liều chết đến chân núi, nơi lỏng khí, chân mềm nhũn, "Phù phù!" Quỳ rạp xuống đất đi lên.

"A Sữu!"

Hàn Xu quá sợ hãi, vội vàng đỡ lấy hắn.

A Sữu toàn thân mình đầy thương tích, hơn mười đầu đao kiếm, mấy chi tinh Thiết Lợi mũi tên xuyên thủng thân thể của hắn.

"Khục ~!"

A Sữu phun ra một búng máu, đồng tử có chút tan rã, nhìn thoáng qua Hàn Xu, khó khăn nhếch miệng cười thảm một tiếng, "Đại tiểu thư. . . Ta vốn là rất xấu, bị bắn thành gai nhím, cái này đối xấu xí rồi!"

"Không, một chút cũng không xấu xí!"

Hàn Xu khóc thành lệ người.

Tại nàng trong mắt một mực rất xấu a Sữu, hiện tại không xấu xí rồi.

Lý Bưu trơ mắt nhìn cái kia Kim Giáp Nhân dẫn theo còn sót lại mấy trăm tên Thiên Ưng Môn đệ tử, phá tan đám thủy phỉ ngăn cản, lao ra lớp lớp vòng vây, không khỏi oán hận.

"Đáng tiếc, rõ ràng không có toàn diệt đi, tính toán bọn hãn gặp may mắn. Nhưng mà, Hàn Bình Sơn đã chết, nơi này đã bại lộ, đến sườn núi đi. Rút lui!"

...

Tô Trần phá yêu vụ đại trận mắt trận, thăm dò được Thiên Ưng Môn đệ tử đã rời đi Phiếu Miếu Phong chân núi, lập tức đi phía trước đuổi theo, đã đến Phiếu Miếu Phong chân núi.

Xa xa trông thấy, vùng núi đi lên, khắp nơi Thiên Ưng Môn đệ tử cùng đám thủy phỉ thi hài. Mấy trăm tên toàn thân đầm máu chặt vật mà chạy Thiên Ưng Môn, theo chân núi lao tới, đã đến trên đồng cỏ.

A Sừu chính quỳ rạp xuống đất đi lên, máu chảy đầy người, phun huyết.

Hàn Xu bùm lấy a Sừu miệng vết thương, rồi lại như thế nào cũng ngăn không được, chân tay luống cuống khóc.

"A Sừu!"

Tô Trần kinh hãi, vọt bổ nhào qua.

Hắn nhanh chóng tại a Sừu trên thân vỗ vài chục cái, sắp xuất hiện huyết mạch ngừng, nhưng mà điều này cũng vền vền chỉ có thể giảm bớt một cái khí tốc độ mất máu. Hắn móc ra mấy hạt, chữa thương hoàn, nhét vào a Sừu trong miệng.

A Sừu nội thương vô cùng nghiêm trọng, huyết mạch hầu như vỡ vụn.

A Sừu cười thắm, nhìn qua chạy tới Tô Trần, nói: "Trần ca nhi, người đã đến rồi. Ta muốn đi trước một bước, xin lỗi. Năm đó cùng người nói tốt rồi, cùng một chỗ trở thành cao thủ, mới bước chân vào giang hồ. Đời này thì không được rồi, chúng ta kiếp sau làm tiếp huynh đệ!"

"A Sừu! Ta không phải là đã nói với người. . . Xem thời cơ không ổn liền tranh thủ thời gian trốn sao!"

Tô Trần tim như bị đao cắt, nắm chặt a Sừu một đôi dần dần tay lạnh như băng.

A Sừu cười khổ, "Ta một mực mơ ước, trở thành đại anh hùng, trở nên nổi bật. Không nghĩ tới, một câu thành sấm. Chân thực đã thành Thiên Ưng Môn đại anh hùng, rồi lại muốn chết rồi."

A Sừu nhổ ra mấy miệng lớn huyết, trên mặt sáng lạn cười.

Giờ khắc này, hắn đột nhiên nghĩ đến rất nhiều chuyện cũ.

Hắn vốn là Thiên Ưng khách sạn nhỏ tạp dịch, bình thường bị người khi nhục đánh chửi. Từ khi đã có Tô Trần cái này hay huynh đệ, từ nay về sau cải biến vận mệnh, dẫn thân vào Thiên Ưng Môn khổ tu bốn năm năm, lăn lộn đã thành giang hồ cao thủ nhất lưu, cả đời này đáng giá!

Đã từng, hắn và Tô Trần cùng nhau tu luyện võ kỹ, ý chí một lời giang hồ máu nóng, lập chí trở thành Ngô quận giang hồ đại hào khách đại anh hùng.

Thế nhưng là, tàn khốc giang hồ đại chiến, còn là đưa hắn vô tình mang đi, gây kích tại Phiếu Miếu Phong dưới chân.

Hắn cũng không có thiếu nguyện vọng, nhưng mà đã tới không kịp đi hoàn thành rồi.

A Sữu tay phải nắm chặt, nhìn qua nơi xa Cô Tô thành, thần sắc trên mặt cuối cùng bình tĩnh trở lại.

"Trần ca nhi. . . ."

A Sữu khí tức đột nhiên bắt đầu yếu bớt, nhớ tới cái gì, cầm chặt lấy Tô Trần tay nghề.

"Người nói, mặc kệ cái gì, ta đều sẽ giúp người đi làm. Ta sẽ không để cho người lưu lại bất cứ tiếc nuối nào!"

Tô Trần nước nỡ nói.

"Quay về ~ nhà!"

A Sữu lưu lại bên dưới câu nói sau cùng, khí tức đoạn tuyệt, một đám anh linh tại đây Phiếu Miếu Phong bên dưới mất đi.

"A Sữu ——!"

Tô Trần trong lòng cực kỳ bi ai, ngửa mặt lên trời thét dài.

Hắn tới đây, chỉ là hy vọng có thể làm cho a Sữu bình an trở về. A Sữu chết trận, cái này Ngô quận giang hồ, còn có cái gì đáng giá hắn đi lưu niệm.

A Sữu lòng bàn tay dần dần buông ra, một cái túi thơm hiện ra, đây là A Nô tiểu thư tại tiệc tối đi lên đưa cho hắn đấy.

"A Sữu, ta gặp báo thù cho người. Hoàn thành người hết thủy nguyện vọng!"

Tô Trần giật mình trong chốc lát, đem cái này túi thơm tại a Sữu trong ngực theo bên mình cất kỹ, hít sâu một hơi, đem a Sữu tầm mắt khép lại.

Hàn Xu thất hồn lạc phách quỳ, lồm bồm.

Liễu Như Phong Đại tổng quản một tiếng thở dài, "Đại tiểu thư, a Sửu là ta Thiên Ưng Môn anh hùng, tìm một cái lương đấy, đưa hãn chôn cất rồi a!"

...

Không bao lâu.

Hàn Sơn chân nhân, Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng cùng chúng lớn nhỏ bang chủ nhóm, dẫn đầu liên quân quan binh cùng bang phái chúng đệ tử đến Phiếu Miếu Phong dưới chân, đã được biết đến Hàn Bình Sơn bỏ mình, Thiên Ưng Môn tinh nhuệ đệ tử bị diệt gần hơn phân nửa tin tức kinh người.

Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng cùng chúng bang chủ nhóm, thần tình chấn động, khó có thể tin. Lấy Hàn Bình Sơn thân thủ, nếu là một lòng muốn chạy trốn, ai có thể giữ được bên dưới hãn? Sợ là Cự Kinh bang Lưu Hồng ra tay, cũng không có thể đi.

"Hàn lão đệ, còn là quá nhân hậu rồi, dù sao vẫn là nghĩ đến chiều cổ vẫn bối!"

Tôn Bạch Hồng nghe Thiên Ưng Môn đệ tử báo cáo tình huống, không khỏi thốn thức.

Rất nhiều Thiên Ưng Môn đệ tử thi hài, bị vận chuyển xuống dưới, thả ở trên đất bằng.

Ngoại trừ Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn bên ngoài, còn có Thanh Thạch đạo trưởng vị này Hàn Sơn chân nhân Ngũ đệ người, chỉ là khuôn mặt bị chặt huyết nhục mơ hồ, dựa vào trên thân Hàn Sơn đạo quán đạo bào, miễn cưỡng có thể phân biệt vài phần.

Liên quân chúng giang hồ đệ tử cùng bọn quan binh không khỏi mặc niệm, lòng có ưu tư.

"Cha! Người làm sao lại đã chết!"

Thiết Kiếm Môn Hàn Vân Hàn đại công tử, ôm Hàn Bình Sơn thi thể, khóc khóc như mưa.

"Từ xưa giang hồ chinh chiến, mấy người có thể về. Trận chiến này đánh xuống, cũng không biết bao nhiêu người có thể còn sống. Hàn đại công tử, nén bi thương đi. Bây giờ còn không phải là bi thương thời điểm. Đi, tiếp tục đánh Phiếu Miếu Phong, vì Hàn môn chủ báo thù."

Hàn Sơn chân nhân lắc đầu cảm thán, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn qua phía trước Phiếu Miếu Phong chi đỉnh, nói: "Chỉ còn lại có Phiếu Miếu Phong, cuối cùng một trận quyết chiến rồi!"

Liễu Đại tổng quản an ủi Hàn đại công tử vài câu, sau đó trở về Hàn Sơn chân nhân trước mặt, báo cáo Thiên Ưng Môn đệ tử tao ngộ mai phục, tổn thất hơn phân nửa, đã đánh mất sĩ khí, không cách nào nữa đánh cho, đi đầu lui lại.

"Cũng tốt, Thiên Ưng Môn liền ở phía sau đợi đi. Còn lại quan binh, bang phái đệ tử, tiến công Phiếu Miếu Phong."

Hàn Sơn chân nhân nhàn nhạt gật đầu, cũng không giữ lại.

Hắn có chút kỳ quái, chứng kiến chứng kiến một gã Dược Vương Bang đệ tử ôm một gã Thiên Ưng Môn thanh niên đệ tử thi thể rời đi, chứng Thiên Ưng Môn đệ tử như ông sao vây quanh ông trăng bình thường, tin tưởng đi theo mà đi.

Nhưng mà Thiên Ưng Môn đệ tử bầu không khí trầm trọng, hắn nghi hoặc, cũng không hỏi nhiều.

Tô Trần mặt không biểu tình ôm a Sửu, cùng Hàn Sơn chân nhàn sai lầm thân mà qua, đi lại tập tễnh đến Bắc Lô Đãng đi đến.

Hàn Xu cùng bi thương sa sút chúng Thiên Ứng Môn đệ tử, giờ lên chúng đồng môn di hài, đi theo ở phía sau, chuẩn bị đến Bắc Lô Đãng ven hồ, dùng thuyền hàng đem chúng Thiên Ứng Môn đệ tử thi hài chở về Cô Tô thành đi an táng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 105: Triệu Thái Thú

Tây Động Đình sơn hòn đảo, liên quân đang cùng Cự Kinh bang giao chiến.

Lúc này, khoảng cách tây Động Đình sơn đảo vài dặm bên ngoài, một mảnh ẩn nấp Thái Hồ trên mặt nước, hai chiếc cỡ lớn chiến thuyền trong hồ bụi cỏ lau bên trong phiêu đảng.

Ở trong đó một chiếc cỡ lớn chiến thuyền đi lên, ngoại trừ Triệu Cư Trinh vị này tân nhiệm Ngô quận Thái Thú bên ngoài, còn có Cô Tô thành Vương Huyện lệnh, lâu huyện Tưởng Huyện lệnh vân... vân mười ba vị Huyện lệnh, cùng với Ngô quận phủ Thái Thú hơn mười vị tá quan lại, Vương chủ bạc, Lý trưởng lại vân... vân.

Thậm chí ngay cả Vương Phú Quý vị này Vương chủ bạc nhi tử, Vương Huyện lệnh cháu trai, cũng lấy Vương Huyện lệnh cận vệ thân phận, dừng lại ở chiếc này chiến thuyền đi lên, cũng không đi theo Được Vương Bang chúng đệ tử cùng một chỗ tiến về trước Thái Hồ hòn đảo, cùng Cự Kinh bang thủy phỉ chém giết.

Mũi tàu, sắp đặt một bàn.

Giấy và bút mực đều đủ, sớm vì Triệu Cư Trinh Thái Thú đại nhân chuẩn bị cho tốt.

Đại Đường văn nhân đều thơ hay, Triệu Cư Trinh thân là triều đình tiến sĩ cùng quận trưởng Thái Thú, tự nhiên cũng tốt cái này một con.

Nhất là tại vây quét Cự Kinh bang, kiến công lập nghiệp thời điểm, còn muốn viết lên một đầu tán tụng chi thơ, hướng bệ hạ, hướng người trong thiên hạ, ca tụng hần lần này Ngô quận diệt phi công lao to lớn.

Ánh sáng gặp đánh thẳng trận, đó là măng phu Tướng Quân, danh khí không hiện.

Phải gặp làm thơ, truyền khắp thiên hạ, đó mới có thể tên đầy toàn bộ Đại Đường. Cũng tốt làm cho bệ hạ cùng thế nhân cũng biết, hần Triệu Cư Trinh một đời nho tướng danh tiếng.

"Hiếu trèo lên Phiếu Miếu Phong, thẳng lên một nghìn thước!"

Triệu Cư Trinh xem thế nào tây Động Đình sơn hòn đảo đi lên hiểm trở đỉnh núi cao, đại mực múa bút, hạ bút thành văn.

Lần này vây quét Cự Kinh bang cuộc chiến, hần theo hàng xóm quận điều tập bốn nghìn thuỷ quân giáp sĩ, lại từ Ngô quận giang hồ chiêu mộ binh lính hơn vạn đệ tử tinh binh.

Lại có Hàn Sơn chân nhân, hàn nha, Lý Sóc, Hàn Bình Sơn, Tôn Bạch Hồng cái này năm Đại Tông Sư tự mình xuất chinh, thẳng được Cự Kinh bang gặp bốn năm lần thực lực, trước không xuất ra quá nhiều ngoài ý muốn cùng sai lầm, đánh hạ Phiếu Miếu Phong Cự Kinh bang tổng đà, có lẽ cũng chính là nửa ngày ở trong sự tình.

"Thái Thú đại nhân giỏi văn thu thập, lên cao nhìn xa, bút lực gọn gàng! Ty chúc mặc cảm a!"

Vương Huyện lệnh ở một bên đang chờ, mở to hai mắt, chứng kiến Triệu Thái Thú ghi một câu, vôi vàng lớn tiếng tán thưởng.

Triệu Cư Trinh cầm bút suy ngẫm, không khỏi vận lông mày.

Cái này Vương Huyện lệnh bốn sự không có vài phần, đập tu xem ngựa công phu ngược lại là thâm hậu.

Nếu không có Vương thị là Ngô quận thế gia đại tộc, tại Ngô quận mười ba huyện bên trong rễ sâu lá tốt. Hãn cần muốn nhờ Vương thị lực lượng trấn an địa phương thâm hào, nếu không hãn thật muốn làm cho Vương Huyện lệnh lặn xa một chút.

"Biển khơi yên lặng không dao động, mặt mù mình bát ngát cực."

Triệu Cư Trinh không để ý gặp Vương Huyện lệnh, nhìn về phía bao la bao la bát ngát sóng xanh bình tĩnh Thái Hồ, lại nghĩ tới một câu có chút đại khí giống như câu hay, vung bút viết một câu.

"Này câu khí phách, so sánh với một câu còn càng gia tăng to lớn, trong lồng ngực có đôi núi, muôn hình vạn trạng a! Triệu đại nhân lần này chí khí phi phàm, đây là muốn một lần hành động bình định Thái Hồ thủy phi chi họa! Cùng lệnh đệ tại Tây Vực đại phá Đột Quyết dân tộc Thổ Phiên liên quân, hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh! Triệu đại nhân một môn bốn tiến sĩ, trong đó còn có hai vị là tướng tài!"

Vương Huyện lệnh thần kỳ lại mở to vài phần ánh mắt, một bộ khó có thể tin, sợ hãi than nói.

"Câm miệng!"

Triệu Cư Trinh có chút ảo não, quát.

Cái này làm thơ muốn hết sức chăm chú, bị Vương Huyện lệnh cái này cầm xuống miệng ngắt lời vuốt mông ngựa, hãn đều nhanh đã quên bản thân muốn viết cái gì rồi.

Vương Huyện lệnh lập tức bị quát tháo, vội vàng một mực ngậm miệng lại, đầu tiếp tục nở rộng ra ánh mắt, xem Triệu Cư Trinh hạ bút.

Triệu Cư Trinh suy nghĩ đã lâu.

Một mạch sao chép cảnh sắc đã có, đại khí phách cũng có, chần đềm đã đủ rồi, kế tiếp muốn bắt đầu tán tụng.

Hắn lại viết: "Trần đầy ừ duy Thánh chủ, cầu phúc tại Phương bá."

Thánh chủ, đương kim bệ hạ.

Phương bá, cũng chính là chỉ hãn vị này Ngô quận Thái Thú.

Nửa câu đầu tụng bệ hạ ân trạch thiên hạ, nửa câu sau thuận tiện biểu dương mình một chút tạo phúc địa phương công lao.

"Hay, tuyệt không thể tả, vẽ rồng điểm mắt chi bút!"

Vương Huyện lệnh kích động mặt đỏ rần, vỗ tay đại khen.

"Vương Huyện lệnh, nhìn ra hay ở nơi nào?"

Triệu Cư Trinh đối với cái này một câu có chút tự đắc, không khỏi hỏi.

"Triệu đại nhân dẫn đầu chúng ta chúng quan binh tướng sĩ một lần hành động đã diệt Cự Kình bang thủy phỉ, tạo phúc Ngô quận trên trăm vạn hộ dân chúng, cái này bất chính phù hợp câu này thơ sâu ý. Triệu đại nhân câu này thơ, nếu là bị bệ hạ thấy được, nhất định phải bệ hạ khen ngợi. Tốt nhất chi câu!"

Vương Huyện lệnh vội vàng nói.

"Vương đại nhân, người cái này đập tu xem ngựa cảnh giới, cũng là bất phàm a!"

Triệu Cư Trinh đối với cái này vài câu tán tụng chi thơ, cũng cảm thấy đến thoả mãn. Đối với Vương Huyện lệnh cái này đập tu xem ngựa công

lực thâm hậu, là vừa buồn cười, vừa tức giận.

Hắn ghi cái này đầu tán tụng chi thơ, chính là hy vọng có thể làm cho bệ hạ chứng kiến, có thể lúc nào cũng nhớ tới chính mình một phen diệt phi bình định Ngô quận công lao lớn, tiến hành đề bạt.

Không tưởng, Vương Huyện lệnh rõ ràng cũng xem hiểu thâm ý trong đó.

"Thái Thú đại nhân khen nhầm! Nếu để cho hạ quan làm thơ, khẳng định ghi không đến, nhưng mà đánh giá thơ rất xấu, vẫn là có thể phẩm ra vài phần chân tủy mùi vị tới!"

Vương Huyện lệnh da mặt dày, châm chọc hắn cũng không cho là nhục, ngược lại cho rằng quang vinh.

"Báo, Thái Thú đại nhân! Ta liên quân chiến thuyền tại Thái Hồ, đánh bại Cự Kinh bang Thủy Quỷ chặn đường, Tôn Bạch Hồng bang chủ thi triển kỳ kỹ, diệt địch quân Thủy Quỷ một nghìn."

Lính liên lạc đưa tới một phần tin chiến thắng.

Chiến thuyền đi lên, chúng quan lại sắc mặt vui mừng.

"Báo, Thái Thú đại nhân! Ta liên quân lên đất liền tây Động Đình sơn đảo, tại Bắc Lô Đãng gặp được mười dặm yêu vụ đại trận, lọt vào Bạch Liên lực sĩ đánh lén. Lý Sóc đại nhân kích mà phá chi, đại phá yêu vụ đại trận, Bạch Liên giáo tổn thất một đồng tinh nhuệ chủ lực!"

Lính liên lạc liên tiếp đem tiền tuyến tin vui tin chiến thắng truyền đến.

Tiền tuyến chiến sự tuy rằng ngẫu nhiên gặp được một ít ngoài ý muốn phiền toái, ví dụ như trong hồ Cự Kinh bang Thủy Quỷ, Bắc Lô Đãng Bạch

Liên giáo yêu đạo, nhưng đều bị năm Đại Tông Sư từng cái đánh bại, hết thấy thuận lợi.

Liên quân chính sĩ khí như cầu vồng, nhỏ thắng hai trận, đã tới gần Phiếu Miếu Phong chân núi. Dem Cự Kinh bang tổng đà tận diệt, xem ra cũng là nửa ngày ở trong sự tình rồi.

Triệu Thái Thú nghe hỏi, mừng rỡ.

Mỗi được vui vẻ tin tức, hân liên viết lên một đoạn thơ, viết liền nhau vài khúc thơ ca, hăng hái.

Cờ lớn chiến thuyền đi lên, một mảnh sắc mặt vui mừng hoà thuận vui vẻ.

Các vị Huyện lệnh, phủ Thái Thú tá quan lại nhóm không kìm được vui mừng.

"Thái Thú đại nhân, dụng binh như thần đấy!"

"Một đời nho tướng, mình chí thực quy!"

Có Vương Huyện lệnh vị này công lực thâm hậu đập tu xem ngựa thế hệ dẫn đầu thối phòng, chúng Huyện lệnh, phủ Thái Thú chúng tá quan lại nhóm há có thể rút lại phía sau, nhao nhao vội vã hướng Triệu Thái Thú chúc mừng, sớm chúc Thái Thú đại nhân thắng ngay từ trận đầu, tại triều đình hồng đồ như tươi đẹp, ngày sau vị trí hướng lớp, một đời khanh tin tướng.

Vương Phú Quý xem mặt mày hớn hở, trong lòng hâm mộ.

Hắn phát hiện mình tập võ năm năm, mặc dù thành giang hồ nhất lưu thanh niên cao thủ, nhưng mà đáy lòng vẫn như cũ còn là càng ưa thích loại này đàm tiếu như gió quan trường. Triệu Cư Trinh đại nhân đây mới là một

đời nho tướng phong độ, bày mưu nghĩ kế, quyết thắng thiên lý bên ngoài. Không cần tự mình ra trận, đã đem địch nhân đánh đến tan thành mây khói.

Triệu Cư Trinh Thái Thú nghe xong những thứ này chiến báo, mừng rỡ, đối với một ít chi tiết cũng là không cảm thấy ngoài ý muốn.

Triều đình đã sớm muốn tiêu diệt Bạch Liên giáo rồi, chỉ là Cự Kinh bang thủy phỉ phát triển an toàn, quan phủ vội vàng đối phó Cự Kinh bang, co rút không xuất ra không để đối phó Bạch Liên giáo.

Lâu huyện Bạch Liên giáo cùng Thái Hồ Cự Kinh bang cấu kết, tham gia trận chiến này, tuy có chút ít ngoài ý muốn, nhưng mà vẫn là có thể thừa nhận. Dù sao, liên quân có được gấp bốn năm lần ưu thế.

Dù là Bạch Liên giáo cùng Cự Kinh bang cấu kết, liên quân vẫn như cũ có được hai gấp ba ưu thế. Lần này Bạch Liên giáo quy mô đi vào tây Động Đình sơn, vừa vận cùng nhau tiêu diệt.

Không bao lâu, lại có chiến báo truyền đến.

"Báo! Thiên Ưng Môn một nghìn đệ tử vì tiên phong, lâm trúng bẫy rập, lọt vào thủy phỉ vây công. Thiên Ưng Môn tinh nhuệ đệ tử bị diệt một nửa, may mắn chạy trốn ra ngoài, nhưng mà đã đánh mất sĩ khí, không cách nào nữa chiến!"

"Báo ——! Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, vì yểm hộ Thiên Ưng Môn đệ tử rút lui khỏi, lừng lẫy bỏ mình!"

"Báo, Hàn Sơn chân nhân người đã hạ lệnh toàn quân, bắt đầu đánh Phiếu Miếu Phong, vì Hàn môn chủ báo thù! Hôm nay hai quân đang tại Phiếu Miếu Phong, Lãm Nguyệt sườn dốc sơn trại thành lũy lực chiến."

Lính liên lạc cấp báo.

"Cái gì, Hàn Bình Sơn tông sư bỏ mình? !"

Triệu Cư Trinh thần sắc chấn động.

Cái này liên tiếp đột nhiên truyền đến tin dữ tin tức, làm cho Vương Huyện lệnh, Vương chủ bạc, chúng đám quan chức nhất thời đều kinh sợ bối rối, không biết làm sao.

Liên quân tại hai gấp ba ưu thế bên dưới, rõ ràng bỏ mình một gã tông sư, chỉ còn lại có bốn gã tông sư. Hơn nữa Thiên Ứng Môn cái này ngũ đại bang một trong tinh nhuệ, cơ hồ bị tiêu diệt hơn phân nửa, tình hình chiến đấu không ổn.

Bởi như vậy, liên quân vẹn vẹn chỉ còn lại có gấp hai ưu thế đi đánh hiểm trở Phiếu Miếu Phong, tùy thời khả năng bị Cự Kinh bang nghịch chuyển chiến cuộc.

"Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn, Ngô quận bên trong thành danh đã lâu bảy Đại Tông Sư một trong! Nghe đồn hãn thi triển một thanh trọng kiếm, mưa gió không lọt, vạn kiếm không xuyên. Cái này còn chưa tới hai quân quyết chiến một khắc, hãn làm sao lại sớm bỏ mình rồi hả? ! Xuất sư vị tiếp thân tiên tử, trưởng sử dụng anh hùng lệ đầy áo! Hàn Tông sư, đi tốt!"

Vương Huyện lệnh kéo lệ, khóc rống nói.

Vương Phú Quý sắc mặt tái nhợt. Nguyên bản nắm chắc thắng lợi trong tay, một mảnh tốt chiến cuộc, này làm sao đảo mắt mà bắt đầu kịch liệt chuyển biến xấu? !

"Thái Thú đại nhân, tiền tuyến tình hình chiến đấu tựa hồ có điểm gì là lạ! Cái này Thái Hồ là Cự Kinh bang thủy phỉ địa bàn, vạn nhất tiền tuyến chiến bại, chúng ta liền nguy hiểm, chúng ta còn là nhanh chóng rút lui mê hoặc Cô Tô thành, chờ đợi tiền tuyến tin tức."

Vương chủ bạc sắc mặt kinh biến, vội vàng khuyên nhủ.

Triệu Cư Trinh nhìn về phía Ngô quận chúng lớn nhỏ quan lại.

Chúng đám quan chức sắc mặt tái nhợt, vô không hoảng loạn thất thố, nhao nhao khuyên bảo Triệu Thái Thú, trước chuyển dời đến địa phương an toàn đi, xem thế nào chiến cuộc biến hóa.

Triệu Cư Trinh không khỏi đối với chúng quan lại cảm thấy thất vọng.

Hắn thân là Ngô quận cao nhất trưởng quan, làm sao có thể tại thời khắc mấu chốt này, rút lui khỏi Thái Hồ!

Nếu như một trận chiến này thất bại, liên quân ba nghìn thủy quân quan binh cùng Ngô quận tứ đại giúp đỡ vạn đệ tử bị diệt mà nói, Ngô quận đem rút cuộc không người có thể ngăn cản Cự Kinh bang tàn sát bừa bãi.

Cự Kinh bang đám thủy phi có thể đi đánh Ngô quận mười ba tòa thị trấn. Toàn bộ Ngô quận mười ba thị trấn ao tất cả đều là một ít già yếu thành đinh, đều muốn rơi vào Cự Kinh bang tội phạm tay.

Cái này Ngô quận thế nhưng là Giang Nam vận chuyển đường sông trung khu, cá gạo thóc thương.

Ngô quận một khi thối nát, rơi vào thủy phi tay, toàn bộ Giang Nam nhiều quận đều muốn lâm vào rung chuyển.

Tại Tây Bắc cùng Đột Quyết cùng dân tộc Thổ Phiên tác chiến triều đình chủ lực đại quân nếu là lương thảo cung ứng không được, Đại Đường thiên hạ nguy rồi!

Hắn Triệu Cư Trinh đem trở thành triều đình tội nhân, có gì mặt mũi gặp lại bề hạ. Triệu thị danh môn cũng đem vì vậy mà hổ thẹn, bị người trong thiên hạ chửi rủa.

Hắn ngay cả là chết trận sa trường, cũng tuyệt không trốn.

"Không, quyết không thể rút lui! Trận chiến này phải thắng, nếu không bản Thái Thú lúc này lấy chết tạ thiên hạ!"

Triệu Cư Trinh toàn thân lạnh buốt, mặt sắc mặt xanh mét, dứt khoát bỏ bút, "Người tới! Lấy bản Thái Thú chiến giáp, bản Thái Thú thân đi đến Phiếu Miếu Phong, dẫn đầu viện quân, cùng Cự Kinh bang quyết nhất tử chiến!"

"Thái Thú đại nhân, không thể đi mạo hiểm a! Người vạn nhất có một sơ xuất, Ngô quận ai tới tọa trấn?"

Vương Huyện lệnh luống cuống, gấp ôm Triệu Cư Trinh đùi.

"Văn võ quan viên, đều đi theo bản Thái Thú trên chiến trường! Trận chiến này như thất bại, Ngô quận mười ba huyện đều rơi vào tay giặc kẻ trộm tay nghề, các người một cái cũng đừng nghĩ sống một mình!"

Triệu Cư Trinh trên mặt băng lãnh, một cước đem Vương Huyện lệnh đá văng, phủ thêm một bộ sớm bị tốt mới tinh chiến bào.

Hắn phóng mắt là quan văn Thái Thú, cũng sớm chuẩn bị sa trường chịu chết chí quyết tâm.

Hai chiếc cờ lớn chiến hạm, nhanh chóng hướng tây Động Đình sơn hòn đảo cập bờ, rất nhanh tại Bắc Lô Đăng lên đất liền.

Cái này hai chiếc cờ lớn bên trong chiến hạm có giấu tinh nhuệ giáp sĩ cung binh một nghìn, đây là Triệu Cư Trinh lưu lại cuối cùng một cái lực lượng, duy nhất có thể trợ giúp liên quân chủ lực lực lượng.

Thái Hồ tình hình chiến đấu khẩn cấp, liên quân cùng thủy phi thực lực của hai bên chênh lệch bắt đầu trên diện rộng thu nhỏ lại. Phải lập tức dẫn

đầu cái này còn lại binh lực, đưa vào chiến trường lấy thay đổi chiến cuộc, vì triều đình trấn áp Cự Kinh bang phản nghịch.

Triệu Cư Trinh đem người quan lại cùng thủy quân giáp sĩ nhóm rơi xuống chiến thuyền, xuyên qua Bắc Lô Đăng.

Nửa đường đi lên, chính gặp được Thiên Ứng Môn Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu đám người mang theo một đám mấy trăm tên đệ tử tàn binh, từng cái một toàn thân đầm máu, sĩ khí bị thương sa sút, giơ lên rất nhiều đồng môn di thể, chậm rãi rút lui chiến trường, lui đến bên hồ.

Triệu Cư Trinh lắc đầu, Thiên Ứng Môn một nghìn đệ tử chỉ còn lại ba bốn trăm, sĩ khí đã bị đánh, kêu lên bọn hăn cũng vô dụng, liền không rảnh mà để ý gặp, vội vàng suất quân chạy tới Phiếu Miếu Phong trợ giúp liên quân chủ lực.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 106: Xây Mộ Phần, Chờ Tế Phẩm

Tô Trần thần tình đỡ đỡ, ôm a Sửu dần dần lạnh buốt đi hải, xuyên qua trong vòng hơn mười dặm Bắc Lô Đăng, đi vào hòn đảo Thái Hồ bờ, chuẩn bị dùng thuyền chở về Cô Tô thành.

Hàn Xu, Liễu Đại tổng quản cùng ba bốn trăm tên Thiên Ứng Môn đệ tử sĩ khí sa sút, thần tình bi thương, giờ lên rất nhiều đồng môn di thể, một đường tin tưởng đi theo.

Đã đến ven hồ, bọn hãn rồi lại vô cùng kinh ngạc chứng kiến, bảy tám chiếc chiến thuyền, hơn mười chiếc thuyền hàng cùng mấy trăm đầu thuyền đánh cá, hoặc là bị đao thương xuyên phá đáy thuyền, hoặc là bị dầu hỏa đốt hủy, còn có một chút bị đẩy vào trong hồ chìm vào đáy nước.

"Những thứ này Cự Kinh bang dám thủy phi làm? Bọn hãn hủy thuyền, chúng ta như thế nào trở về?"

Chúng Thiên Ứng Môn đệ tử không khỏi thần sắc kinh biến.

Hàn Sơn chân nhân suất lĩnh liên quân chủ lực đại quân mới xuyên qua mười dặm Bắc Lô Đăng, công đến Phiếu Miếu Phong. Lúc này mới khi nào công phu, đám thủy phi liền đem những thuyền này chỉ cấp đều phá hư.

Liên quân nếu đại chiến thắng Cự Kinh bang, đám thủy phi phá hư đội thuyền, đương nhiên là lãng phí nhân lực đi làm những thứ này.

Chúng giang hồ đệ tử có đầy đủ thời gian tới tu bổ đội thuyền lỗ thủng, dù là hao phí một hai ngày thời gian tới đốn củi vì bè, đều tới kịp trở về.

Chỉ có một loại dưới tình huống, cái kia chính là liên quân đại bại, hủy thuyền mới có thể phát huy tác dụng cực lớn. Khi đó đã không có đội thuyền, đừng nói di thể chuyển không quay về, chỉ sợ liền bọn hãn những chuyện lật vật này xuống đệ tử, đều trở về không được.

"Nhanh, đừng lo lắng. Đều đi tu bổ đội thuyền, đuổi tào bè!"

Liễu Đại tổng quản cảm giác sâu sắc lo lắng, vội vàng hạ lệnh chúng Thiên Ưng Môn các đệ tử, tu bổ còn lại số ít còn có thể dùng đội thuyền.

Những thuyền kia năm chắc bị xuyên phá thuyền, miễn cưỡng có thể có ba năm thuyền hàng cùng thuyền đánh cá, tu tu bổ bổ còn có thể dùng, nhưng mà nhiều lắm là năm cái một hai trăm người. Những người khác đều phải chặt cây ở trên đảo mảnh gỗ, cây trúc, chế tạo gấp gáp một đồng bè trúc đi ra.

Tô Trần đạm mạc nhìn thoáng qua bị hủy hết đội thuyền, những thuyền này hủy như vậy sạch sẽ, xem ra Cự Kinh bang thật là có tự tin, đoán chắc có thể tại trận chiến này đại hoạch toàn thắng. Tại hòn đảo này, đem liên quân tận diệt.

Hắn lại nhìn chung quanh non sông tươi đẹp cảnh sắc.

Nơi đây non sông tươi đẹp tú lệ, cảnh sắc di người, hơn nữa thanh tĩnh, nghĩ đến a Sữu cũng sẽ thích.

Tô Trần đem a Sữu buông tới, nói: "Thuyền không còn, cũng không cần chuyển đi trở về. A Sữu nếu như chiến chết tại đây tây Động Đình sơn hòn đảo, nơi đây chính là hãn quy túc, chôn cất tại đây ven hồ đi!"

Hàn Xu còn tại trong bi thương, nghe vậy ngạc nhiên, "Vì cái gì, cái này tây Động Đình đảo là Cự Kinh bang địa bàn, trận chiến này còn chưa phân thắng bại. . . Vạn nhất. . ."

"Nơi này là địa bàn của ai, không quan trọng. Ngay ở chỗ này đào phần mộ, giúp hẩn hạ táng. Chôn cất xong hẩn, ta cũng tốt làm cho chút ít tế phẩm trở về, lấy an ủi hẩn trên trời có linh thiêng!"

Tô Trần lãnh đạm nói.

Cái gì tế phẩm?

Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu bọn người là mộng như thế, không biết Tô Trần lời này là ý gì. Lời này cũng là bình thản, nhưng bọn hẩn nghe, rồi lại không hiểu cảm giác được một cỗ băng lãnh rét lạnh chi ý, theo đáy lòng xuất hiện, làm lòng người kinh hãi.

Tô Trần cũng mặc kệ bọn hẩn, trong bụi lau sậy nhặt được một thanh không biết người nào vứt bỏ thiết kiếm, tại phụ cận tìm một chỗ sườn đất cao điểm, gọt cây vì hòm quan tài, đào đất xây phần mộ, tại đây ven hồ vì a Sữu hạ táng.

Tô Trần động tác cũng không nhanh, không thời gian đang gấp. Cẩn thận chọn lấy một cây tốt nhất gỗ lớn, tạo một tòa tốt nhất quan tài, đem a Sữu di thể cẩn thận để vào trong quan tài, hạ táng.

Hàn Xu yên lặng ở bên cạnh, dốc núi cao điểm, giúp đỡ lên một tòa đại phần mộ.

Tô Trần lại tại phụ cận dốc núi, lấy một khối cứng rắn nham thạch, một kiếm một vết tích khắc lại một khối thạch Mộ Bia.

Phỉ Hưng Sữu chi mộ!

Hẩn thiết kiếm tiện tay vứt trên mặt đất, ngồi tại bên mộ, băng lãnh đạm mạc ánh mắt quan sát sắc trời. Mặt trời dần dần ngã về tây, tiếp qua một hai thời thần nên mặt trời lặn xuống núi.

Phần mộ xây tốt rồi, sẽ chờ tế phẩm đã đến.

...

Liễu Đại tổng quản thỉnh thoảng xem nhìn phương xa Phiếu Miếu Phong, nhìn từ xa chứng kiến ngọn núi dấy lên khói lửa, liên quân cùng Cự Kinh bang đám thủy phi đang tại giao chiến.

Trong lòng của hắn không nói ra được không hiểu lo lắng, thúc giục Thiên Ưng Môn các đệ tử nắm chặt thời gian tại phụ cận núi rừng, đồn cũi tạo bè.

Nhưng mà cái này cũng không dễ dàng, không có tiện tay búa, chỉ dùng đao kiếm chặt cây mà nói lưỡi đao dễ dàng cùn, chặt bỏ một cây đại thụ có phần mất công khí. Bè trúc hơi chút dễ dàng chút ít, chỉ là Bắc Lô Đăng phụ cận phần lớn là cỏ lau, trên núi là rừng cây, ít có rừng trúc.

Cái này bè trúc, bè gỗ không thể so với thuyền thuyền, một cái nhỏ bè đầu thừa lúc ba bốn người, năm không được quá nhiều. Thái Hồ cũng không phải sông nhỏ, ngẫu nhiên gặp được gió lớn sóng, năm hơn nhiều người dễ dàng lật úp.

Nhoáng một cái mấy canh giờ qua.

Bọn hắn rất cuộc tạo ra được hơn ba trăm đầu bè gỗ, miễn cưỡng đủ đem Thiên Ưng Môn bỏ mình đệ tử hơn sáu trăm tên đệ tử thì hài đều thả đi lên, còn có còn sót lại Thiên Ưng Môn đệ tử, chuẩn bị chờ về Cô Tô thành.

Lúc này, đã thấy xa xa Bắc Lô Đăng một mảnh gào khóc thảm thiết, khó có thể tính toán bại binh như loạn con kiến giống nhau, một đường theo Phiếu Miếu Phong, trốn hướng Bắc Lô Đăng ven hồ.

Bọn hắn trốn chí bên hồ, đã thấy đội thuyền đều bị đốt hủy phá hư, vô thuyền có thể dùng.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Liễu Đại tổng quản khiếp sợ biến sắc, liền vội vàng kéo một gã chạy tán loạn nhỏ bang chủ, thất kinh hỏi: "Trên núi đã xảy ra chuyện gì? Thái Thú đại nhân đâu, chư vị tông sư đâu?"

Tên kia nhỏ bang chủ vẻ mặt tràn đầy là huyết, thần tình hoảng sợ nhìn qua Liễu Đại tổng quản, vô lực kêu khóc nói: "Đã xong! Toàn bộ đã xong! Đại quân chúng ta thật vất vả công phá Lâm Nguyệt sườn dốc sơn trại, công lên Phiếu Miếu Phong tổng đà. Mắt thấy, có thể đem Cự Kinh bang trùm thổ phỉ Lưu Hồng, Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên tiêu diệt.

Hàn Sơn chân nhân. . . Hắn đột nhiên trước mặt mọi người phản loạn rồi! Bạch Liên yêu đạo nhóm có thật nhiều yêu phù, bọn hắn từng cái một kim quang kim giáp, đao thương bất nhập, ta đây cao thủ nhất lưu cũng chém bất động bọn hắn. Hắn và Cự Kinh bang trùm thổ phỉ Lưu Hồng, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên tại Phiếu Miếu Phong vẽ trên tay nghề, suất lĩnh Hàn Sơn đạo sĩ, Cự Kinh bang thủy phỉ, Bạch Liên yêu đạo, trắng trợn đồ sát chúng liên quân đệ tử.

Lý Sóc bang chủ, Dực Vương Tôn Bạch Hồng tự biết đánh không lại, gặp tình huống không đúng, yểm hộ Thái Thú Triệu đại nhân trốn đi. Ta liên quân thất bại thảm hại, đang bị bọn hắn bám theo một đoạn đuổi giết."

"Cái gì, Hàn Sơn chân nhân lại là phản đồ!"

Liễu Đại tổng quản sắc mặt trắng bệch, thân thể lay động một cái.

Hàn Sơn chân nhân là Ngô quận giang hồ đệ nhất cao người, bạch đạo công nhận lĩnh tụ, liên quân đại thủ lĩnh danh vọng không hai. Hàn Sơn đạo quán phú giáp một phương, căn bản không thiếu tiền tài. Chân nhân tại sao phải cùng Cự Kinh bang đám thủy phỉ thông đồng làm bậy?

Cho dù là Thiên Ưng Môn trúng mai phục, hẳn cũng chưa từng hoài nghi tới trong đó có lừa dối. Bởi vì ai đều có lý do phản loạn, nhưng mà duy chỉ có vị này thế ngoại cao nhân Hàn Sơn chân nhân, tìm không thấy bất luận cái gì lý do làm như vậy.

...

Phiếu Miếu Phong chiến hỏa, một mực ở đốt.

Tà dương như máu, nhuộm hồng cả Phiếu Miếu Phong, một mực hồng lần đến chân núi.

Cự Kinh bang thủy phi, Bạch Liên yêu đạo, Hàn Sơn bọn đạo sĩ một vạn ba nghìn chi chúng, đuổi theo liên quân hơn vạn bại binh, theo đỉnh núi một mực đuổi giết đến chân núi.

Dọc theo con đường này, tùy ý đều là thi hài, mấy trăm, hơn một nghìn giang hồ đệ tử, từng đám chết trận. Từ nhỏ bang chủ, tất cả Đường chủ, hộ pháp, cho tới bình thường tam lưu đệ tử, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, tử thương vô số.

Lâm nguy thời khắc, Dược Vương Tôn Bạch Hồng tại chân núi, phóng thích sớm chuẩn bị cho tốt đại lượng rắn rết độc trùng, độc vật, lấy ngăn chặn thủy phi đuổi giết.

Nhưng mà, điều này cũng vèn vện đầu có thể ngăn cản nhất thời.

Tại Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng hai vị tông sư yểm hộ phía dưới, liên quân còn lại hơn hai ngàn giáp sĩ, sáu bảy nghìn tên bang phái đệ tử rốt cuộc chạy tán loạn đã đến Bắc Lô Đãng.

Đã thấy, ven hồ đội thuyền đã bị đốt hủy, không đường có thể trốn.

Trên mặt hồ có mấy trăm đầu đơn sơ bè trúc, cũng bị Thiên Ưng Môn đệ tử vận chuyển thi hài cùng tàn binh, bay đi rồi.

Chúng giang hồ đệ tử phù phù quỳ gối ven hồ nước cạn, vô cùng bi thương, đường lui đã mất, đại kiếp nạn tránh khỏi.

Hải Diêm huyện đệ nhất thanh niên cao thủ, Hải Diêm bang Thiếu bang chủ Cổ Cửu Phong, rưng rưng kêu đau: "Đã xong, ta Cổ gia 《 cô độc kiếm pháp 》, như vậy chôn vùi! Ta thẹn với liệt tổ liệt tông a!"

Những cái kia tất cả đại bang phái thanh niên tài俊, vô ảnh tiên Ô Thanh, dốc sức liều mạng Chu Tam Lang, khoát Cự Kiếm Hàn Vân Hàn đại công tử đám người, nhìn nhau, đều là đau buồn từ trong tới, ôm đầu ôm nhau khóc rống.

Khuya ngày hôm trước, bọn hắc vẫn còn Thiên Ưng khách sạn trận kia Ngô quận đệ nhất thanh niên tiệc tối đi lên, khinh thường Ngô quận giang hồ, nghĩ đến ngày sau trở thành bang chủ, Phó bang chủ sau đó đi vào Thanh Vân, lên như điều gặp gió.

Lúc này mới qua hai ngày không đến, bọn họ Thanh Vân mộng đẹp ở nơi này Bắc Lô Đãng bên trong trầm cát gãy kích, sắp đau buồn thúc chết tại đây Thái Hồ.

Lý Kiều, Dương Tài Chí, Trương Thiết Ngưu, Tần Tuệ Tuệ cùng một đám Dược Vương Bang các đệ tử một mực cẩn thận từng li từng tí trốn ở chủ lực đằng sau, phát hiện không đúng, liền dốc sức liều mạng trốn chí bên hồ, chứng kiến trống rỗng mặt hồ, sắc mặt tái nhợt.

Đã xong, đúng là vẫn còn đã xong! Trốn không thoát.

Vương Huyện lệnh trốn chí bên hồ, không đường có thể đi, tại nước cạn đổ chính giữa gào khóc, "Ta còn có mấy phòng ái thiếp, không còn ta, các nàng nhưng là làm sao bây giờ a! Con a, phú hào, phụ thân không thể hồi

tối chiều cổ người rồi! Cơ khổ trẻ con, về sau người qua nên có bao nhiêu đau khổ a!"

Chúng đám quan chức kêu cha gọi mẹ, chỉ hận không dài ra con cá cái đuôi, bơi qua Thái Hồ đi.

Còn thừa lại số ít mấy cái bè gỗ, tựa ở bên cạnh bờ, lọt vào chúng giang hồ đệ tử tranh đoạt.

Nhưng mà, bọn hăn mới tranh đi lên bè gỗ, liền gặp Lý Sóc tông sư giục ngựa tới đây, mãnh liệt khiển trách một tiếng, một thương đem cái này mấy cái bè gỗ đánh nát. Đưa bọn chúng toàn bộ đuổi xuống nước.

Triệu Cư Trinh người mặc một bộ chiến giáp, tại chúng quan viên cùng giáp sĩ tùm tùm bên dưới, thất hồn lạc phách đi vào Thái Hồ bờ, nhìn qua trống rỗng mặt hồ, trên mặt không chút máu, mặt xám như tro.

Phía trước đã không đường có thể trốn, chạy tán loạn đến tận đây mà tám nghìn đệ tử bị nhốt chết tại đây ở trên đảo.

"Lần này chiến bại, vẫn bởi vì ta thất sách mà khiến cho. Ta quan binh, giang hồ đệ tử liên quân, bốn nghìn thủy quân tinh binh, một vạn bang phái đệ tử, đều bỏ mạng tại này! Ngô quận mười ba huyện nhất định bị Hàn Sơn yêu đạo, Cự Kinh bang nghịch tặc, Bạch Liên giáo yêu đạo đánh cướp. Giang Nam rung chuyển, thiên hạ bất an. Ta thẹn với bệ hạ, xấu hổ đối với thiên hạ!"

Triệu Cư Trinh buồn bã nhược tâm chết, đứng ở ven hồ nhắm mắt, rút ra bội kiếm, liền muốn tự vận.

Lý Sóc vội vàng đưa hăn ngăn lại, đoạt đi lợi kiếm nói: "Triệu đại nhân không thể, trận chiến này đại bại, ai cũng không ngờ tới Hàn Sơn chân nhân sẽ là phản đồ, cũng không phải là tất cả người một người chi tội! Còn

cần đại nhân phản hồi thị trấn, thủ vững Ngô quận mười ba huyện nhiều thành, mà đối đãi triều đình viện binh."

"Trở về, làm sao có thể hồi phải đi? !"

Triệu Thái Thú mất bội kiếm, thê lương.

Nếu như có thể đem cái này tất cả quan binh cùng giang hồ đệ tử đều mang về, hẳn vẫn là có hi vọng thủ vững từng cái thị trấn, tiếp tục cùng Cự Kinh bang đàm thủy phi đông dài.

Nhưng mà trở về không được.

Trên đảo này có cây, có thể đốn củi vì thuyền. Nhưng mà cái này ít nhất cần một ngày công phu, mới có thể tạo ra đầy đủ đem tất cả mọi người chuyển trở về bè gỗ.

Thế nhưng là, Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên suất lĩnh Hàn Sơn đạo sĩ, Cự Kinh bang thủy phi, Bạch Liên giáo hơn một vạn ba ngàn truy binh đã rơi xuống Phiếu Miếu Phong, rất nhanh liền quy mô đã tìm đến, bọn hắn ở đâu có thể đào thoát.

Liên quân còn lại bảy tám nghìn bại binh, tất cả đều chen chúc tại Bắc Lô Đãng ven hồ, kêu rên, nhưng là thê lương, không đường có thể trốn.

"Bọn hắn đuổi tới, làm sao bây giờ? !"

"Ta không muốn chết a!"

Chúng quan binh cùng giang hồ các đệ tử, thảm thiết khóc, hoảng sợ hướng về sau phương hướng nhìn lại.

Hoàng hôn phía dưới.

Xa xa nghe thấy, Cự Kinh bang thủy phỉ liên quân hơn vạn nhiều truy binh, tiến nhập mười dặm Bắc Lô Đãng, mảng lớn bụi cỏ lau tại làm rung động.

"Toàn quân bày trận, bồi thủy nghênh chiến!"

Lý Sóc vội vàng phóng ngựa quất chổi tai, thét ra lệnh bảy tám nghìn thủy quân quan binh cùng chúng giang hồ các đệ tử, dựa lưng vào Thái Hồ, đối mặt chúng thủy phỉ truy binh, làm cuối cùng tử chiến đến cùng.

"Các huynh đệ, chúng ta đã không đường lui, cùng Hàn Sơn yêu đạo cái này vô sỉ phản đồ, con chó đẻ mà liều rồi!"

"Đúng vậy, coi như là chết trận, cũng phải kéo cái đẽm lưng! Chúng ta giang hồ hảo hán, chết rồi, cũng không quá đáng bát đại nhất cái sẹo, mười tám năm sau lại là một cái hảo hán!"

Chúng giang hồ các đệ tử, thủy quân giáp sĩ bị thương hoảng sợ, cố lấy cuối cùng dũng khí, xếp xây nghênh chiến đại trận. Mặc dù, đã tuyệt vọng, gặp phải hãn phái chết kết quả, nhưng mà chết cũng muốn làm cuối cùng đánh cược một lần.

...

Tô Trần tại phụ cận sườn đất phần mộ bên cạnh, trong tay khuấy động lấy một mảnh cỏ đuôi chó lá cây, hờ hững nhìn xem liên quân đang chuẩn bị được tử chiến đến cùng, nhìn một cái xa xa, Bắc Lô Đãng chỗ sâu động tĩnh.

Không sai biệt lắm nên đã đến.

"Oa oa!"

Vài con đêm quạ, trong gió lạnh hù dọa, vọt tại Bắc Lô Đãng bầu trời.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 107: Hoàng Hôn, Quạ Khóc Vang Vọng!

Tà dương, mặt trời chiều ngã về tây.

Chẳng biết lúc nào, một gã áo đen áo toại người eo mang theo ba thước thanh phong, im hơi lặng tiếng như U Ảnh xuất hiện ở Mộ Bia bên cạnh, đeo đỉnh đầu nhược nón lá thấy không rõ khuôn mặt, đem một cây màu trắng tiêu đặt ở Phỉ Hưng Sừu trên bia mộ.

Hắn yên lặng nhìn xem Mộ Bia một hồi lâu, không kinh động tại bên mộ hai người, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

"Ca của người đã đến."

Tô Trần ngồi tại Mộ Bia bên cạnh, vân vê cây cỏ, nhìn qua Bắc Lô Đãng động tĩnh.

Ngô quận còn sống sáu Đại Tông Sư, giờ phút này đều đến đông đủ. Người nào gặp trở thành tế phẩm, rất nhanh có thể rõ ràng.

Hàn Xu ngồi tại Mộ Bia một bên khác, trên mặt hiển hiện vẻ nghi hoặc.

Tô Trần làm sao biết anh của nàng đã đến?

Liễu Đại tổng quản mang theo Thiên Ứng Môn còn sót lại đệ tử vận chuyển đồng môn thi hài gặp Cô Tô thành rồi đi, nhưng mà nàng chưa có chạy.

Anh của nàng là Ngô quận đệ nhất thích khách khách, ngày thường làm cái gì chưa bao giờ nói với nàng, cũng không ai biết rõ hành tung của hắn.

Liên Thiên Ứng Môn thiếu chút nữa bị diệt môn, cũng không trông thấy hẳn xuất hiện. Trong nội tâm nàng, bao nhiêu có chút oán khí.

...

Tôn Bạch Hồng vì yểm hộ tan tác liên quân chủ lực theo Phiếu Miếu Phong lui lại, tại chân núi phóng ra rất nhiều độc trùng độc vật, làm cho thủy phi đại quân có phần phí một chút thời gian đi thanh lý chúng nó.

Nhưng mà, đây đều là không ảnh hưởng đại cục việc nhỏ.

Cái này tây Động Đình sơn hòn đảo liền lớn như vậy, đội thuyền đã sớm hủy hoại hầu như không còn, coi như là tặng cho quan phủ liên quân một canh giờ đi trốn, cũng trốn không hơn chỗ nào.

Cự Kinh bang thủy phi một vạn, Bạch Liên giáo ba nghìn đệ tử, Hàn Sơn đạo quán mười mấy tên nhất lưu đạo sĩ cao thủ, khổng lồ thủy phi liên quân tiến vào mười dặm Bắc Lô Đãng.

Hàn Sơn chân nhân trung tâm, giục ngựa chạy chậm chậm.

Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng cùng bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên tất cả cười cười, một trái một phải đem lĩnh phần quan trọng tinh nhuệ Bạch Liên lực sĩ, thủy phi đầu mục lớn nhỏ, bảo vệ xung quanh chính giữa Hàn Sơn chân nhân, tiến vào mười dặm Bắc Lô Đãng.

Lưu Hồng có chút hâm mộ nhìn xem Mao Tử Nguyên dưới tay cái kia mười mấy tên trung thành và tận tâm Bạch Liên lực sĩ, trên thân đều bao trùm lấy một tầng nhàn nhạt ánh sáng màu vàng vòng bảo hộ.

Đây là Hàn Sơn chân nhân bán cho Mao Tử Nguyên kim giáp Linh phù, giá tiền xa xỉ, nhưng mà vô cùng có tác dụng, mỗi một đạo kim giáp Linh phù ít nhất có thể ngăn cản hơn mười lần cao thủ nhất lưu chém. Định nhân

còn không kịp đâm thủng kim giáp, bọn hắc đã sớm đem đôi thủ tiếp chém chết.

Lưu Hồng nhìn xem có chút hâm mộ, đã từng hướng chân nhân cầu mua qua.

Nhưng mà Hàn Sơn chân nhân không muốn bán cho hắc.

Nói là Bạch Liên giáo bị quan phủ cùng giang hồ thế nhân vu oan vì yêu đạo, nếu là yêu đạo, cái kia vẽ ra một ít yêu tà họa chúng "Yêu phù" cũng chẳng có gì lạ.

Nhưng mà Cự Kinh bang như vậy giang hồ bang phái, nếu là cũng có rất nhiều Linh phù, nào liên quá khả nghi rồi, gặp đưa tới suy đoán không cần thiết, lòng nghi ngờ đến hắc Hàn Sơn chân thực trên thân người.

Lưu Hồng nghe xong, Hàn Sơn chân nhân làm việc cẩn thận, cũng là cái này để ý.

Nhưng hắc dù sao vẫn là mơ hồ cảm thấy, chân nhân đối với Mao Tử Nguyên có chênh lệch chút ít trong lòng, đối với hắc có chút cảnh giác, loại này thứ tốt không chịu bán mấy tấm giúp hắc.

Lưu Hồng cũng không dám hiển lộ ra bất luận cái gì bất mãn, Hàn Sơn chân nhân lai lịch thần bí, một thân thực lực cao thâm mịt mịt, trong tay loại này thần kỳ Linh phù có không ít, cũng không dùng lại kim giáp phù, ai cũng không biết có bao nhiêu thần kỳ cổ quái chi Pháp Phù.

Lưu Hồng lấy lòng nói: "Chân nhân, Hàn Bình Sơn đã chết, Lý Sóc đầu am hiểu chinh chiến, Dục Vương Tôn Bạch Hồng lật qua lật lại cũng cũng chỉ có những cái kia độc dược thủ đoạn, hai người không phải chúng ta chi địch. Trận chiến này có lẽ không có bao nhiêu lo lắng rồi!"

Mao Tử Nguyên cũng vội vàng nói: "Cái này đều dựa vào chân nhân thần cơ diệu toán, bày mưu nghĩ kế, đem Ngô quận giang hồ chúng lớn nhỏ bang phái hơn vạn tinh nhuệ, triều đình mấy nghìn quan binh dụ dỗ chí bản đảo, một mẻ hốt gọn. Cái này Ngô quận mười ba huyện không còn có sức phản kháng, rất nhanh liền là thiên hạ của chúng ta."

Tuy có Được Vương Tôn Bạch Hồng thi triển kỳ thuật, tại Thái Hồ diệt Thủy Quỷ đường một nghìn Thủy Quỷ.

Sau có cùng Lý Sóc Chiến Thần tại Bắc Lô Đăng đại phát thần uy, tru sát ba mươi tên thân có kim giáp Bạch Liên lực sĩ.

Nhưng mà những thứ này đều là việc nhỏ, không đủ để nghịch chuyển Hàn Sơn chân nhân hao phí hơn mười năm, đã sớm bố trí tốt đại cục.

Liên thân là tiên phong nhất đại tông sư Hàn Bình Sơn, đều trúng kế chết trận, Thiên Ứng Môn suýt nữa bị diệt môn. Tại đánh Phiếu Miếu Phong thời điểm, triều đình liên quân càng là tổn binh hao tướng, tử thương vô số.

Liên quân đã tan vỡ, trốn chí Bắc Lô Đăng ven hồ, chỉ còn lại có cuối cùng vùng vẫy giãy chết.

Hàn Sơn chân nhân bình thân nói, "Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng hai người, tự nhiên không đáng để lo. Duy nhất nhưng là lo đấy, chỉ còn lại có cái kia hàn nha rồi."

"Không sai!"

"Như thế."

Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên hai người sâu chấp nhận.

Bọn hắn cũng không sợ Lý Sóc cùng Tôn Bạch Hồng, nhưng mà sợ Ngô quận thứ hai tông sư hàn nha vị này thích khách.

Dù sao, ngày phòng đêm phòng, luôn luôn cẩn thận mấy cũng có sơ sót thời điểm. Đồng dạng là tông sư cảnh cao thủ, trước hơi chút sơ sẩy, tiếp theo bị giết chết.

Phiền toái nhất là, Thiên Ưng Môn là trung với triều đình tay sai, Hàn thị một môn là bè lũ ngoan cố. Bất Diệt đi hàn nha, bọn hắc cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an.

"Hàn Nha cái này người cũng trách, các người mà nói chiến tranh trước đó, hắc không lộ diện cũng thì thôi. Thiên Ưng Môn thiếu chút nữa bị diệt môn, hắc rõ ràng cũng nhịn xuống. Phiếu Miếu Phong liên quân đại bại, cuộc chiến này mắt thấy đều nhanh đánh xong, hắc như thế nào còn không xuất hiện? Hắc an vị xem mặt kệ? !"

Lưu Hồng nghi ngờ nói.

"Hàn Nha có thể chịu, chịu đựng bình thường người thường không thể chịu đựng, vì vậy hắc mới là Ngô quận đệ nhất tuyệt đại thích khách, thứ hai tông sư cao thủ. Vẫn còn tại ta và người ở trên!"

Mao Tử Nguyên thở dài.

Hàn Sơn chân nhân trầm mặc thật lâu.

Thích khách, không phải là chiến tướng. Trên chiến trường thắng bại, không phải là thích khách nghĩa vụ. Chính thức thích khách đầu làm một việc, giết người. Giết hắc muốn giết người.

Khác, đều là quấy nhiễu, phải trí chi tại sau lưng, không để ý tới cơ hội

Thậm chí, thích khách theo không lộ diện. Không lộ diện đó là thích khách, lộ diện chính là tử sĩ. Đã định trước, Hàn Nha là một cái cô độc thích khách, khác hắc một người.

Hàn Sơn chân nhân thân nhiên nói: "Mục tiêu của hã, không phải là các người."

"Vậy hã muốn làm gì?"

Lưu Hồng kinh ngạc.

"Hã chỉ muốn giết bản chân nhân mà thôi. Hã nhìn chăm chăm ta đã lâu, chỉ là một mực tìm không thấy của ta kẻ hờ, cũng nhìn không ra bản chân nhân mưu đồ. Bởi vì ta cũng một mực tại chờ đợi hã, đề phòng được hã. Hã cái này người có một cái rất đặc thù háo sắc, ban ngày theo không ra tay, chỉ ở tà dương hoàng hôn, quạ khóc sau đó mới xuống tay."

Hàn Sơn chân nhân nói qua, hiếm thấy lộ ra một tia cười lạnh.

Hàn Nha cái này một hơn hai mươi năm quanh năm bế quan khổ tu, chỉ vì có thể vượt qua hã. Không lộ diện, cũng là tại tìm một sau cùng cơ hội thích hợp, ám sát hã.

Xem sắc trời này, mặt trời chiều ngã về tây chiếu sáng huyết sắc giống như Phiếu Miếu Phong, cũng đến nhìn mặt trời lặn đang lúc hoàng hôn rồi. Cái mảnh này Bắc Lô Đẳng, là không còn gì tốt hơn ám sát chi địa.

Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên thần tình ngạc nhiên.

Nếu như nói Hàn Sơn chân nhân là thần long thấy đầu không thấy đuôi, cái kia Hàn Nha chính là cái bế quan tu luyện cuồng nhân, đồng dạng rất ít trên giang hồ mặt mày rạng rỡ. Bọn hã đối với Hàn Nha chỉ là nghe thấy, biết cực ít.

Càng không có nghĩ tới, Hàn Sơn chân nhân đối với thần bí này Hàn Nha tình báo, nắm giữ như vậy cẩn thận. Khó trách chân nhân mới là Ngô quận đệ nhất cao người, những người khác chỉ có thể nhìn lên, theo không kịp.

"Oa oa ~!"

Phía trước, đột nhiên mấy cái đēm quạ, theo trong bụi lau sậy hù dọa.

"Ngừng!"

Hàn Sơn chân nhân đột nhiên ghìim ngựa, phất tay làm thủy phỉ đại quân dừng lại, lạnh lùng nhìn qua phía trước mênh mông bát ngát bụi cỏ lau.

Tuy rằng, không có bất kỳ dị thường khí tức.

Nhưng mà hãn bản năng cảm giác được, không đúng.

Lưu Hồng ánh mắt hơi mù, trong lòng run sợ, lặng yên lui về phía sau mấy bước khoảng cách Hàn Sơn chân nhân xa hơi có chút. Phó bang chủ Lý Bưu, cùng chúng thủy phỉ thủ lĩnh cao thủ nhất lưu nhóm, nhanh chóng đem bang chủ Lưu Hồng chăm chú hộ vệ ở.

"Nhanh, chúng lực sĩ hộ giá!"

Mao Tử Nguyên nghĩ đến cái kia Hàn Nha, liền có chút ít tim đập nhanh.

Chung quanh một đám hai ba mươi dư tên trên thân hiện ra vàng nhạt tia sáng Bạch Liên lực sĩ, đoàn đoàn đem giáo chủ của bọn hãn hộ vệ ở bên trong, đề phòng động tĩnh chung quanh.

Nhưng mà, phía trước bụi cỏ lau, đēm quạ khóc vài tiếng sau đó, liền không có bất cứ động tĩnh gì.

Hơn vạn thủy phỉ đại quân như vậy giăng co được không dám động, cũng không phải là biện pháp.

Hàn Sơn chân nhân trầm giọng nói: "Thanh Mộc, các người bốn người đến phía trước đi xem là tình huống như thế nào!"

Hắn tiện tay vỗ, đánh ra bốn đạo kém phẩm Linh phù, màu vàng nhạt gia trì tại hắn trên người chúng. Hắn cũng biết cái này vài đạo kém phù, đối mặt tông sư không có nhiều tác dụng, nhưng mà có chút ít còn hơn không đi.

"Là, sư tôn!"

Tứ đại đệ tử thân truyền sắc mặt có hơi trắng bệch, nhưng mà sẽ không dám kháng mệnh, lập tức đều cầm Thanh Phong bảo kiếm, bốn người Bối Bối tin tưởng dựa vào, liên thủ đề phòng, cẩn thận từng li từng tí đi phía trước phương hướng dò đường.

Bốn người bọn họ đi ra xa vài chục trượng.

"Oa oa ~~!"

Đột nhiên, một tiếng quạ vọt đánh trống reo hò.

Phía trước trong bụi lau sậy mơ hồ có thể thấy được, Hắc y nhân, nhược nón lá, áo lạnh, eo mang theo ba thước thanh phong.

"Không tốt, là Hàn~. . . !"

Tứ đại đệ tử thân truyền kinh hãi, vội vàng quay người bỏ chạy.

"BOANG... ——!"

Bóng đen kia trong lúc đó biến mất, thanh phong ra khỏi vỏ, một đạo ô quang lướt qua.

Cỏ lau, gió nhẹ đập chờn.

Thanh Mộc, Thanh Sơn, Thanh Vân, Thanh Thạch chạy như điên chí Hàn Sơn chân nhân tọa giá trước, nhưng là khuôn mặt hoảng sợ hoảng sợ,

cổ một đạo nhẹ nhàng khe hở, "Phốc xuy" toát ra máu, ngay ngắn hướng ngã xuống đất bỏ mình.

Phía sau bọn họ, dĩ nhiên không thấy bất luận cái gì bóng dáng.

Hàn Sơn chân nhân đạm mạc nhìn ngã xuống đất bốn gã đệ tử thân truyền liếc, hắt một ghim ngựa, ly khai thủy phi đại quân, một mình đi phía trước đi lại hơn mười trượng.

"Hàn Nha, xuất hiện đi."

"Người cũng rõ ràng, cũng không phải đối thủ của ta. Thiên hạ các nơi rung chuyển, theo Tây Bắc đến nam thù, khắp nơi lưu dân gió lửa, các nơi đều có nghĩa quân, đã là thời buổi rối loạn. Không bằng ta và người liên thủ, chiếm đoạt Ngô quận mười ba huyện, khởi binh cắt cứ Giang Nam đòi dào hơn mười quận!

Bản chân nhân có Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên tương trợ, đã cướp rất nhiều quan quân lương thảo, trù liệu đủ mấy vạn đại quân khởi binh tạo phản lương thảo, đủ để quét sạch Giang Nam tất cả quận. Chỉ là khổ nỗi dưới tay không có cường lực chi tướng mới! Nếu như người nguyện ý vì ta cống hiến, thiên hạ này cũng có người một phần."

"Ta giết hết người rồi đệ tử thân truyền, người không oán hận?"

Một đám âm u thanh âm, tại bụi cỏ lau bên trong bốn phía phiêu hốt bất định được, vô vị nói.

"Bản chân nhân muốn ý đồ đại sự, há chỉ có phạm là phu khí độ. Ngàn quân dễ có, một tướng khó cầu. Nếu như người nguyện ý quy hàng, bọn hắt năm người vì nghiệp lớn hiến thân, chết có ý nghĩa! . . . Huống hồ, Cự Kinh bang thiếu chút nữa liền tiêu diệt người Thiên Ưng Môn cao thấp, giết muội muội của người, đây cũng không phải là ta bốn ý. Tự lấy mạng của bọn hắt, cho rằng triệt tiêu, đã bình ổn thở người lửa giận. Như thế nào?"

Hàn Sơn chân nhân tầm mắt buông xuống, che trong mắt chi mang, phân biệt rõ được thanh âm phương hướng, thản nhiên nói.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 108: Bội Thủy Đại Quyết Chiến

(*) bội thủy: quay lưng vào sông. Trong trường hợp này nghĩa là không có đường lui

"Hàn Bình Sơn huynh tính mạng, ta Thiên Ưng Môn sáu trăm đệ tử tính mạng. Chỉ xem Thanh Mộc Thanh Thạch cái này mấy cái mệnh, nhưng là xa xa chưa đủ dẹp loạn mối hận trong lòng của ta."

Cái kia phiêu hốt bất định âm u thanh âm nói xong, không vang lên nữa, tại bụi cỏ lau bên trong triệt để yên lặng.

"Oa oa!"

Vài con quạ hù dọa.

Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng cùng Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên đang ngồi cỡi, hỏi rõ bỗng nhiên kinh sợ quay đầu lại, đã thấy tại ngoài hai dặm bụi cỏ lau thủy phi hơn vạn trong đại quân, "Phốc xuy ~!" Hơn mười cái đầu người máu tươi bay lên.

Chung quanh rất nhiều đám thủy phi bị nóng hổi máu nóng tung tóe một thân, đều là vẻ mặt tràn đầy mộng giống như, không biết khi nào Hàn Nha liên tiềm phục tại bọn hắc bên cạnh, kinh hãi ngã tại mặt đất kêu to.

Một gã tông sư cảnh thích khách tại đây một vạn ba nghìn binh mã thủy phi trong đại quân, tin Bộ Du đi, chém giết hơn mười người đầu, như lấy đồ trong túi.

Thủy phi đại quân lập tức đại loạn, lâm vào hoảng sợ bên trong.

Người chết tuy rằng không nhiều lắm, nhưng mà có người tại hãn nhóm hơn vạn thủy phi trong đại quân, tại hãn nhóm bên người, không kiêng nể gì cả khai sát giới, cái này là bức nào làm cho người sợ hãi, người người cảm thấy bất an.

Bọn hãn ngay cả là kết trận gần nhau, cũng phòng bị không được bất thành linh sản giết.

Nếu là ở bình nguyên rộng rãi chi địa, cũng là dễ dàng chứng kiến tung tích địch tiếp cận, bọn hãn ít nhất an tâm một ít.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác cái này một vạn ba nghìn thủy phi liên quân đã tiến nhập cái này trong vòng hơn mười dặm rậm rạp bụi cỏ lau bên trong, chung quanh tầm mắt bên trong tất cả đều là cỏ lau cùng số ít thủy phi, không cách nào chứng kiến nơi xa tình huống.

Quạ khóc một tiếng, tất có hơn mười hơn người đầu vẫy ra, rơi xuống đất, kêu thảm thiết hoảng sợ thanh âm truyền khắp vài dặm phạm vi.

Cái này quạ khóc thanh âm, đã đến làm đám thủy phi nghe thấy chi khiếp sợ trình độ.

"Hỗn đản này!"

Lưu Hồng tay niết thiết quạt xếp, khí xanh cả mặt, toàn thân phát run.

Hàn Nha nếu là tới ám sát hãn, hãn cũng có thể giao thủ sống qua mấy chiêu, ngăn chặn Hàn Nha.

Thế nhưng là hết lần này tới lần khác đối với dưới tay hãn những cái kia thủy phi lâu la nhóm ra tay, tại thủy phi bên trong không kiêng nể gì cả chế tạo đe dọa, tan rã đám thủy phi vừa đánh cho thẳng trận ngẩng cao sĩ khí.

Sau cùng làm người đau đầu chính là, Hàn Nha di động tốc độ quá nhanh, ẩn nấp thân pháp kinh người. Một giết thì bỏ chạy, căn bản không thể nào phát hiện tung tích của hắn.

"Hàn Nha, người coi như là lại có thể giết, lại có thể giết vài trăm người! Một nghìn người sẽ chấm dứt đi? Không cải biến được trận chiến này tình hình chung. Hiện tại người không cùng ta giao thủ, cuối cùng có chân khí hao hết thời điểm, chờ người hao tổn đã xong chân khí, liền cùng bản chân nhân giao thủ tư cách đều không có!"

Hàn Sơn chân nhân nhìn qua Bắc Lô Đãng, băng quát lạnh nói.

"Hàn Nha!"

"Hắn là Ngô quận tông sư cảnh thích khách Hàn Nha ——!"

Thủy phi chúng thủ lĩnh, thủy phi lâu la nhóm, bị một mảnh sợ hãi khí tức sở bao phủ, trước kia đại thắng sĩ khí hầu như sắp mất hết.

Hàn Sơn chân nhân không sợ cái này tông sư thích khách, thậm chí không tiếc lấy bọn hắn những thứ này thủy phi lâu la đám bọn chúng tính mạng, tiếp Hàn Nha cho hả giận.

Nhưng là là bọn hắn sợ a!

Cái mạng nhỏ của bọn hắn chỉ có một cái, ai nguyện ý thì cứ như vậy không minh bạch, sau một khắc đột nhiên đầu người rơi xuống đất.

Hàn Sơn chân nhân chờ giây lát, vẫn như cũ không chờ đến Hàn Nha đáp lại.

Hắn lập tức đột nhiên giận dữ, vũ lưng ngựa, một thân đại bào như hùng ưng bay lên trời, thi triển tuyệt thế khinh công tại bụi cỏ lau, thủy phi đại quân trên đỉnh đầu, phấn khởi mau chóng đuổi, muốn săn giết.

Nhưng mà.

Vẫn như cũ chỉ thấy quạ hình ảnh, không gặp người tung!

Hàn Nha là Ngô quận đỉnh phong nhất thích khách, liễm tức ẩn thân chi thuật, cao minh khó có thể tưởng tượng.

Cái này hơn vạn thủy phi trong đại quân, khắp nơi là khủng hoảng thủy phi, trong vòng hơn mười dặm bụi cỏ lau đập chồn làm rung động, hoảng sợ thét lên, khí tức cực độ hỗn loạn, hầu như hoàn mỹ che lấp Hàn Nha thân ảnh cùng khí tức.

Lúc này mới một lát công phu, thủy phi đã bị chết hai ba trăm tên số lượng, theo thủy phi Đường chủ cấp thủ lĩnh đến tầng dưới chót nhất lâu la, gặp được tức thì chết.

Hàn Sơn chân nhân đuổi theo chỉ chốc lát, không có kết quả, khí mặt sắc mặt xanh mét.

Hàn Nha biết rõ không phải là đối thủ của hắn, căn bản không cùng hắn giao thủ.

Tiếp tục như vậy, thủy phi đại quân liền cái này mười dặm bụi cỏ lau đều đi không qua được, sẽ bị không chỗ nào không có sợ hãi tiếp thôn phệ, mất hết sĩ khí, bại lui hồi Phiếu Miểu Phong.

Hàn Sơn chân nhân không thể lại truy đuổi, mũi chân điểm tại một cây cao cao cỏ lau đi lên, ánh mắt lạnh như băng quét mắt chung quanh mấy trăm trượng phạm vi động tĩnh.

Đột nhiên, hắn thoáng nhìn một vòng ô quang, tại bụi cỏ lau lập loè.

Hàn Sơn chân nhân lập tức cấp tốc bay lên không vọt bổ nhào qua, đồng thời tay niết một đạo chính phẩm độ lửa Linh phù, hất lên mà ra, "Đi!"

"Hô ——!"

Một đạo hỏa cầu Linh phù ở đằng kia mảnh bụi cỏ lau trên không nổ tung, hóa thành một đoàn rào rạt cực nóng Đại Hỏa Cầu, bay thấp xuống dưới nổ bể ra tới, bao trùm một mảnh kia tầm hơn mười trượng phạm vi.

Một cái đại đội trên trăm tên thủy phi bị cái này cổ từ trên trời giáng xuống liệt diễm hỏa cầu nơi bao bọc, hoảng sợ thét lên, đốt huyết nhục mơ hồ, có tiếng kêu thảm thiết cực kỳ bi thảm.

Ngọn lửa này hung hãn dị thường, đốt tận xương thịt, kêu thảm thiết cuồn cuộn.

Chung quanh một ít đám thủy phi, còn muốn đi dập lửa giúp cứu bọn họ, thế nhưng là một dính lên ngọn lửa, liền chính bọn hắn trên thân cũng đốt mà bắt đầu, bị bỏng. Chân khí hùng hậu thủy phi, miễn cưỡng lấy chân khí ngăn cản một chút hỏa thiêu chi hại.

Phụ cận đám thủy phi nhao nhao sợ hãi, vừa lăn vừa bò trốn ở cách xa xa đấy, ngời nhìn được cái này trên trăm tên thủy phi bị chết cháy, không còn có người dám đi cứu giúp.

Hàn Sơn chân nhân bay thấp tại hỏa cầu nổ tung phụ cận, mặt lạnh lùng bàng quét mắt bị đốt trọi mỗi một cổ thi hài, ý đồ phân biệt bên trong có hay không Hàn Nha thi thể.

Nhưng mà toàn bộ đốt mơ hồ, cũng nhìn không ra tới.

Trên mặt đất, rơi xuống một thanh ba thước đen tình cảnh thanh phong, hẳn là Hàn Nha bảo kiếm, nhưng là bị đốt hầu như nhanh hóa.

Mặc kệ Hàn Nha có hay không bị chết cháy.

Bắc Lô Đăng bên trong thủy phủ trong đại quân, kinh hãi rối loạn, cuối cùng là bình tĩnh trở lại.

"Chân nhân, Hàn Nha chết chưa?"

Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng cùng Lý Bưu, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên, suất lĩnh rất nhiều thủy phủ thủ lĩnh cùng Bạch Liên giáo các đầu mục, vội vàng đi đến hiện trường, vừa ý trăm đám thủy phủ bị đốt hài cốt không còn, bị đốt rồi tinh rồi mù.

"Đi thôi! Mặc dù không chết, sợ cũng thương không nhẹ, không còn là uy hiếp. Hiện tại đi đáp trả, Triệu Cư Trinh Triệu đại nhân!"

Hàn Sơn chân nhân lạnh lùng nói.

Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên nhìn qua Hàn Sơn chân nhân cao thâm mặt trầm bóng lưng, đều bị kinh hãi khiếp sợ.

Đáng tiếc, cái này kinh khủng đại uy lực Hỏa Linh phù chỉ có chân thực trong tay người mới có, cũng không bán cho bọn hắn. Mà cái này chỉ là hiển lộ ra thủ đoạn mà thôi, còn có bao nhiêu lợi hại thủ đoạn không có lộ ra, bọn hắn cũng không rõ ràng lắm.

...

Trong vòng hơn mười dặm bụi cỏ lau, vô số cỏ lau tại rối loạn làm rung động, thủy phủ đại quân đã giết Bắc Lô Đăng.

Triệu Cư Trinh Triệu Thái Thú, Lý Sóc bang chủ, Dực Vương Tôn Bạch Hồng, dẫn đầu cùng tám nghìn thủy quân cùng giang hồ bang phái đệ tử, tại ven hồ bồi thủy bày trận mà đối đãi, nín hơi tập trung tư tưởng suy nghĩ, nhìn qua bụi cỏ lau phương hướng động tĩnh.

Nhưng mà, trọn vẹn nửa canh giờ, bọn hăn chậm chạp không thấy thủy phi hơn vạn đại quân xuất hiện.

Nghe được bụi cỏ lau bên trong, mơ hồ truyền đến hoảng sợ kêu thảm thiết.

Không bao lâu, lại nghe đến một tiếng oanh nổ mạnh, một cỗ hỏa diễm phóng lên trời, tựa hồ có thật nhiều người bị chôn công việc chết cháy. Đốt troi khó ngửi mùi, thậm chí bay tới ven hồ bên cạnh.

Rốt cuộc cách nhìn, bụi cỏ lau lắc lư, một cái áo đen mũ rộng vành huyết nhân, lung la lung lay đi ra.

Liên quân chúng giang hồ đệ tử này quá sợ hãi.

Cái này áo đen nhược nón lá huyết nhân, rõ ràng là thật lâu chưa từng lộ diện Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha.

Hăn đi vào trước trận, trong miệng ho ra máu, một gối quỳ gối tại Triệu Cư Trinh trước mặt nói: "Thái Thú đại nhân, Hàn Nha tận lực! Hàn Sơn yêu đạo yêu phù thật là kinh người, không phải sức người nhưng là địch."

Chúng quan binh cùng giang hồ các đệ tử buồn bã tình cảnh, lại tăng rất nhiều.

Liên Thiên Ưng Môn chủ tông sư Hàn Nha, cũng thảm bại tại Hàn Sơn chân thực nhân thủ, trên người có hỏa thiêu qua dấu vết, thoát được nhanh, nếu không thiếu chút nữa bị chết cháy.

Yêu phù!

Lại là yêu phù!

Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng nhìn nhau, đều là kinh hãi. Cũng không biết cái kia Hàn Sơn yêu đạo trong tay, còn có bao nhiêu như vậy yêu phù.

"Hàn tông sư! Không phải người chi qua, là bản Thái Thú tính toán không chu toàn, làm thụt cái này yêu đạo, thế cho nên dẫn sói vào nhà! . . . Sớm biết như thế, bản Thái Thú sẽ không nên trù hoạch trận chiến này, thế cho nên đại quân bị nhốt chết tại đây Thái Hồ tây Động Đình sơn hòn đảo lên!"

Triệu Cư Trinh liền vội vàng tiến lên nâng xây Hàn Nha, trên mặt thê lương.

Lý Sóc vội vàng trầm giọng nói: "Thái Thú đại nhân, không thể đánh mất tin tưởng! Ta tám nghìn đệ tử mặc dù trũng xuống tuyệt địa, nhìn như là hẳn phải chết kết quả. Nhưng mà bởi vì cái gọi là tìm đường sống trong cõi chết, chúng tướng sĩ, giang hồ đệ tử tử chiến đến cùng, làm theo năm đó Tần mạt Chiến Thần Hạng Vũ chỉ hành động vĩ đại. Dù là quân ta chết trận, cũng phải trọng thương thủy phi chủ lực. Chờ dưới triều đình một lần viện quân đã tìm đến, cũng có thể một chút nhiều áp lực."

Triệu Cư Trinh khẽ gật đầu, thu hồi bi thương trong lòng, thét ra lệnh toàn quân chuẩn bị cuối cùng quyết chiến.

Liên quân cao thấp quan binh cùng giang hồ các đệ tử, bất luận là thanh niên những cao thủ, còn là tầng dưới chót tam lưu lâu la đệ tử, từng cái một thần sắc bi thương, cố lấy cuối cùng dũng khí, chuẩn bị tuyệt địa phản kích.

Phía trước nhất cầm thuẫn tinh nhuệ giáp sĩ, chính giữa chúng giang hồ đệ tử, xếp sau viễn trình Cung Tiễn Thủ nhưng là bao trùm trăm trượng chỉ khoảng cách, chăm chú bày trận.

. . .

Bắc Lô Đãng, bụi cỏ lau chập chờn.

Rốt cuộc, thủy phi đại quân theo Bắc Lô Đãng bên trong nối đuôi nhau mà ra tới, đến ven hồ.

Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên, ba vị thủ lĩnh tự mình dẫn Cự Kinh bang thủy phi, Bạch Liên giáo, Hàn Sơn đạo quán đại quân, đi tuốt ở đằng trước.

Khoảng cách Triệu Cư Trinh Thái Thú suất lĩnh liên quân trước trận, vền vền một hai trăm trượng.

Hàn Sơn chân nhân sắc mặt đậm mạc, phía sau hấn đi theo đội ngũ ít nhất, đầu có vài chục tên một nhị lưu Hàn Sơn đạo quán đạo sĩ cao thủ.

Nhưng mà không ai dám chút nào khinh thường. Bất kể là tại quan phủ giang hồ liên quân, vẫn còn là thủy phi liên trong quân, hấn đều là không thể nghi ngờ chủ soái, tại đại quân ở giữa.

Bên trái, là Thiết Phiến khăn chít đầu bạch diện thư sinh Lưu Hồng. Phía sau hấn, là Phó bang chủ Lý Bưu, cùng với rất nhiều sĩ khí sa sút thủy phi thủ lĩnh, gần vạn thủy phi đại quân.

Có lẽ là vừa mới tại Bắc Lô Đãng bên trong gặp sợ hãi, để cho bọn hấn sĩ khí yên xuống rất nhiều.

Phía bên phải, là Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên giáo chủ, cầm trong tay một cây phất trần, một bộ uy nghiêm Thiên Tôn trang nghiêm bộ dáng, sau lưng theo sau Bạch Liên giáo ba nghìn tinh nhuệ đệ tử.

Chúng Bạch Liên giáo đệ tử áo bào đi lên, đều theo Bạch Liên. Thân phận càng cao quý, tức thì hoa sen số lượng càng nhiều.

Tại Bạch Liên giáo trận doanh gần phía trước phương hướng, ước chừng có hai ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ, bọn hấn thành lĩnh từng cái một tất cả đều trên thân hiện ra tia sáng màu vàng, như là người mặc kim giáp, đao thương khó nhập.

"Ai ôi!!!, Triệu đại nhân, Lý Sóc tướng quân, các người không phải là rất có thể trốn đấy sao, theo Phiếu Miếu Phong xuống một hơi chạy trốn tới cái này Bắc Lô Đãng, như thế nào không trốn rồi hả? Tranh thủ thời gian nhảy hồ trốn chạy để khỏi chết, bơi về Cô Tô thành đi a!"

Lưu Hồng cười tuần mã, trong tay đang đưa một chút thiết quạt xếp, chứng kiến đối diện Triệu Cư Trinh Thái Thú, Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng đám người dẫn đầu liên quân một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch bộ dáng, lộ ra một vòng vẻ trào phúng.

Triệu Cư Trinh cũng không xem Lưu Hồng vị này tội ác chồng chất Cự Kinh bang thủy phi đầu lĩnh, hấn ghìm ngựa trước đó ra mười trượng xa, vô cùng đau đớn hướng Hàn Sơn chân nhân cao giọng hô: "Hàn Sơn chân nhân, người thân là Hàn Sơn đạo quán đứng đầu, thế ngoại cao nhân, Ngô quận giang hồ bạch đạo lĩnh tụ, là dân chúng trong lòng thần tiên sống.

Người vì sao phải nổi giáo cho giặc, cùng Cự Kinh bang, Bạch Liên giáo đi đến cùng một chỗ?

Người đây là ý đồ cái gì?

Trước người dừng cương trước bờ vực, trợ bốn quan tiêu diệt Cự Kinh thủy phi cùng Bạch Liên yêu giáo, bốn quan có thể hướng triều đình mời chỉ, phong người vì Hàn Sơn Chân Quân, nhận Ngô quận vạn dân chúng triều bái, được hưởng chi vô cùng ngập trời vinh hoa Phú Quý! Mời chân nhân mở miệng, người muốn cái gì, triều đình cũng có thể có thể cho người!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 109: Thiên Thu Vạn Tái, Thống Nhất Giang Hồ!

Triệu Cư Trinh tại hai quân trước trận, đau buồn mãnh liệt hô to chất vấn.

Cái này không chỉ là hấn trong lòng nghi vấn, càng là chúng lớn nhỏ bang chủ, giang hồ bang phái đệ tử đều thập phần không hiểu nghi hoặc.

Thậm chí, đây cũng là Cự Kinh bang Lưu Hồng, bạch liên giáo chủ cùng chúng thủy phỉ, Bạch Liên giáo các đệ tử ghen tị trong lòng nghi vấn.

"Bản thân nhân ý đồ mấy thứ gì đó?"

Hàn Sơn thân nhân suy nghĩ xuất thần, tựa hồ lâm vào trầm tư.

Giang hồ uy vọng?

Hưởng chi vô cùng tài phú?

Ngập trời quyền thế cùng địa vị?

Hắn là Ngô quận đệ nhất tông sư, Ngô quận giang hồ lĩnh tụ. Dù là phóng nhãn Giang Nam hơn mười quận giang hồ, cũng là cao cấp nhất Đại Tông Sư, chạy tới võ đạo đầu cuối.

Trừ phi cao hơn một bước, bước vào cái kia tha thiết ước mơ tiên giả cảnh giới, mới có uy vọng tại hắn ở trên.

Mà như vậy người tu tiên, tại Giang Nam hơn mười quận là không có đấy, ít nhất hắn cái này mấy chục năm qua chưa từng gặp qua.

Đã từng lưu lại qua một ít truyền thuyết dấu vết tiên giả, cũng sớm rời đi rồi. Cái này hồng trần phạm tục bên trong, không có bọn hắc bức thiết muốn đồ vật, ngưng lại tại phạm tục, thuần túy là lãng phí quý giá tuổi thọ.

Hàn Sơn chân nhân trong lòng tự nhiên là rất rõ ràng những thứ này.

Bạch diện thư sinh Lưu Hồng cùng bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên, quay đầu thoáng nhìn đến Hàn Sơn chân nhân bộ dạng này trầm tư thần sắc, hai người đều là trong lòng lộ bộ một cái, có chút kinh hãi cùng chột dạ.

Cự Kinh bang bốn phía ăn cướp vơ vét tài sản mà sống, nhìn như rất tới tiền tài, nhưng mà cái này công việc là ăn bữa nay không bữa sau, rất không ổn định. Mấy năm này Cự Kinh bang tóm thu Ngô quận rất nhiều nhỏ cổ thủy phi, khuếch trương quá lợi hại, nuôi cái này hơn vạn thủy phi binh mã, mỗi Thiên Nhân ăn ngựa nhai, nào có cái gì tiền tài lương thực còn thừa.

Mấy tháng trước Cự Kinh bang thiếu lương, cùng cực rồi, đám thủy phi có nội loạn nguy hiểm. Lưu Hồng lúc này mới bị bắt đặc dĩ, nghĩ đến đi làm cho một nhóm lớn lương thực trở về.

Chính là có Hàn Sơn chân nhân vị này bạch đạo lĩnh tụ làm núi dựa lớn, hắc mới vừa ngoan tâm, làm một chút đại đấy, bí quá hoá liều cướp Đại Vận Hà triều đình quan lại lương. Nếu không, hắc ần nhẫn mấy chục năm, cũng chỉ là làm một ít vào nhà cướp của công việc mà thôi, không có làm qua gần đây hồ tại khởi binh tạo phản mưu nghịch sự tình.

Bạch Liên giáo thì càng đừng nói nữa, mấy chục năm căn nhà nhỏ bé tại lâu huyện cảnh, trong bang hơn vạn đệ tử toàn bộ là một đám đau khổ hắc hắc cùng khổ nhân hòa lưu dân. Có thể lấp đầy toàn bộ giúp đỡ ở dưới miệng, hàng năm thời kì giáp hạt (*để gây đói kém) thời điểm không đói

bụng, đã là trong giáo cao tầng cùng tầng dưới chót các giáo đồ mong mỗi quá lớn.

Tiền tài cũng tích góp từng tí một một chút, nhưng mà đều bị giáo chủ Mao Tử Nguyên dùng để hướng Hàn Sơn chân nhân mua sắm kim giáp linh phù.

Trên thực tế bọn hắc thân hoàn toàn tài, cũng không có gì hay chỗ có thể tiếp Hàn Sơn chân nhân.

Triều đình nếu là có thể nhịn đau rộng lượng cắt thịt, tiếp Hàn Sơn chân nhân một khoản phong phú chỗ tốt, vàng bạc châu báu nhiều vô số kể, làm rạng rỡ tổ tông vinh quang, nhiều thế hệ kế tục tước vị, so với bọn hắc cái này Cự Kinh bang thủy phi cùng Bạch Liên giáo, mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần.

Hết lần này tới lần khác, vị này Ngô quận danh vọng không hai Hàn Sơn chân thực người lựa chọn một con đường khác. Chủ động tìm tới bọn hắc, mưu đồ làm một cái bắt hai người bọn họ kinh hãi không được kế hoạch lớn, bắt triều đình thủy quân quan binh cùng Ngô quận giang hồ lớn nhỏ bang phái dụ dỗ chí Thái Hồ tây Động Đình sơn hòn đảo, đều chôn giết.

Đây đối với Cự Kinh bang cùng Bạch Liên giáo mà nói, đều là từ trên trời giáng xuống đại hỷ sự, bạo tăng bọn hắc một phương thực lực, thấy được khởi binh tạo phản thành công hy vọng.

Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên trong lòng tự nhiên cũng có đau buồn âm thầm, lo lắng Hàn Sơn chân nhân đột nhiên đổi ý, đem bọn họ lường tiếp hối được.

"Bản chân nhân cũng không muốn như vậy. . . Ta khổ tu 《 Phù Du Quyết 》 hơn mười năm, nếu là có thể tu thành tiên đạo, cái này hồng giữa trần thế phú quý, quyền thế, ta nhập mây bay, vung một phát ống tay áo liền đi.

Đáng tiếc, ta lo lắng hết lòng, tốn sức tâm tư mấy chục năm tìm kiếm cái kia vô thưởng chi phạt, vẫn như cũ không có kết quả, hôm nay sáu bảy mươi tuổi vẫn như cũ nhìn không tới hy vọng, đã tuyệt vọng. Mà thôi, nói với các người những thứ này, các người cũng không hiểu trong nội tâm của ta đau khổ!

Về phần ta hiện tại ý đồ cái gì, cũng không nhọc đến Thái Thú đại nhân phí tâm. Ta nghĩ muốn, thì sẽ lấy, không cần triều đình bố thí!"

Hàn Sơn chân nhân theo trầm tư trong hồi ức, khôi phục lại, nhìn qua đối diện Triệu Thái Thú thản nhiên nói.

Triệu Cư Trinh không khỏi tuyệt vọng.

Dù là hãn lấy triều đình danh tiếng, có thể chi lấy vô số tài phú, quyền thế địa vị, cũng không cách nào làm cho Hàn Sơn chân nhân hồi tâm chuyển ý. Hãn lại cũng không có biện pháp khác rồi, chỉ còn lại có tử chiến đến cùng cái này một đường.

Vương Huyện lệnh tại liên trong quân ló, hô to đau nhức kêu lên: "Hàn Sơn lão yêu, người cái này âm hiểm phản đồ, chôn giết ta Ngô quận hơn vạn giang hồ đệ tử, danh tiếng mất hết, ắt gặp vạn dân chúng chi chửi rủa, đoạn tử tuyệt tôn!"

Bạch diện thư sinh Lưu Hồng trên mặt giết tình cảnh, hiển hiện băng hàn chi ý, vung lên thiết quật xếp chỉ vào Vương Huyện lệnh miệng vỡ mãnh liệt trách mắng, "Câm miệng! Người giá áo túi cơm Vương Huyện lệnh, cho ta Lưu Hồng xách giày cũng không cho xứng, có tư cách gì tại hai quân trước trận nói chuyện!"

Người chó này quan lại, các người Vương gia nhất tộc tai họa bao nhiêu bình dân, còn có mặt mũi mà nói chúng ta, hôm nay bản bang chủ liền lấy chó của người đầu tế cờ!

Còn người nữa, Triệu Cư Trinh. Người không phải là ý vào mình là Triệu thị danh môn tiến sĩ, mới có thể dễ dàng trở thành Ngô quận Thái Thú sao! Hôm nay, liền nhìn xem là người cái này tiến sĩ lợi hại, còn là ta đây tú tài lợi hại!

Trận chiến này chấm dứt, Hàn Sơn chân nhân là cái này Giang Nam Vương, ta Lưu Hồng chính là cái này Ngô quận chi Vương! Mặc dù không thể xưng hoàng xưng đế, nhưng mà cái này Đại Đường Hoàng Triều thiên hạ cũng làm cắt một khối, sẽ khiến ta Lưu Hồng hưởng dụng."

Lưu Hồng tại hai quân trước trận, nghiêm nghị thống mạ.

Hắn Lưu Hồng chính là tú tài chi thân, cũng từng vào kinh thành đi thi, nhưng mà nhiều lần khảo thi không trúng, phần nộ làm phỉ. Bình sinh thống hận nhất đấy, chính là triều đình cử nhân, tiến sĩ.

Hắn đối với thiên hạ cử nhân, tiến sĩ, đều có được không hiểu hận ý.

Những thứ này ngu ngốc thế hệ đều có thể phong quan lại tiến tước, liền phế vật kia Vương thị đều có thể thành Cô Tô thành Huyện lệnh. Dựa vào cái gì hắn Lưu Hồng có trải đời chi tài, đủ để thống trị một châu đất đai một quận, rồi lại hết lần này tới lần khác không thể đậu Cử nhân cùng tiến sĩ, mưu cái một quan lại nửa chức.

Cũng không có thể làm quan, liền giận dữ vì phỉ, trở thành Cự Kinh bang đứng đầu, chuyên cùng quan phủ đối nghịch. Hắn bình sinh thống hận nhất cử nhân tiến sĩ, mà cái này Triệu thị một môn huynh đệ bốn tiến sĩ rõ ràng chạy tới vây quét hắn, cái này gọi là hắn như thế nào nhịn được!

"Chân nhân, chó nhiều lời với bọn chúng, giết đi!"

Lưu Hồng nghe rằng cười, liền vung lên thiết quật xếp, liền muốn giục ngựa tiến về trước trước trận, giết Triệu Cư Trinh tế cờ.

"Chậm đã!"

Hàn Sơn chân nhân rồi lại trầm giọng quát bảo ngừng lại rục rịch Cự Kinh bang trùm thổ phỉ Lưu Hồng, trầm giọng nói: "Triệu Cư Trinh đại nhân, người một môn huynh đệ bốn tiến sĩ, tại trong triều đình bên ngoài cũng coi như rất có danh vọng, khó được trụ cột của quốc gia chi tài. Nếu như người nguyện ý quy hàng ta, ngày sau bản chân nhân quét sạch Giang Nam, phong quan lại tiến tước, tự nhiên không nói chơi!"

Đừng dựa vào nơi hiểm yếu chống lại rồi, đầu hàng đi! Bản chân nhân lưu lại mạng của các người, cũng không phải là nhân từ, chỉ là muốn thu nạp các người những thứ này tàn binh bại tướng mà thôi, nếu không sớm đem bọn người giết sạch. Cũng đừng trách ta không cho các người đầu hàng cơ hội! "

"Hừ! Ta Triệu thị một môn tên khải thiên hạ, trung tâm triều đình, há có thể theo kẻ trộm!"

Triệu Cư Trinh không để ý đến, giục ngựa trở lại liên quân trước trận, cùng Lý Sóc bang chủ, Tôn Bạch Hồng, Hàn Nha đám người đứng sóng vai, quát chói tai: "Toàn quân chuẩn bị khai chiến!"

"Hàn Sơn Chân Quân, thần uy cái thế. Thiên thu vạn tái, nhất thống giang hồ! Tiêu diệt quan binh liên quân, xưng bá Ngô quận, ngay tại hôm nay. Giết ——!"

Cự Kinh bang Lưu Hồng cao gào hét, trong mắt lóe ra cuồng nhiệt hào quang, nâng thiết quạt xếp vung tay vung lên, xua quân tiến lên.

Rống!

Rống!

"Thiên thu vạn tái, thống nhất giang hồ!"

Cự Kinh giúp đỡ vạn thủy phi tại vùng vẫy được đao thương, hơn một nghìn tên thủy phi cầm trong tay cung tiễn, ngay ngắn hướng phát ra gào thét. Bạch Liên giáo ba nghìn đệ tử tại hô to, vùng vẫy được Bạch Liên giáo kỳ, âm thanh Uy Chấn Thiên. Hàn Sơn đạo quán bọn đạo sĩ tại máu nóng sôi trào, kiếm quang hàn mang.

Oanh!

Oanh!

Thủy phi một vạn ba nghìn đại quân sĩ khí tăng vọt, sát khí sôi trào, đi nhanh tiến lên trước, theo hai trăm trượng bên ngoài, từng bước một tới gần liên quân tám nghìn quân trận.

"Trường thương binh dựng thẳng thương, Cung Tiễn Thủ nhắm trúng phía trước một trăm trượng ——! Quân ta tử chiến đến cùng, tám nghìn Ngô quận đệ tử thấy chết không sờn, ai thắng ai thua còn chưa biết được! Trận chiến này không quan hệ sinh tử, chỉ vì thủ hộ Ngô quận vạn dân chúng!"

Lý Sóc hoành thương ghìm ngựa, nghiêm nghị hét to nói.

Tại hãn sau lưng, tám Thiên Giáp sĩ cùng chúng bang phái giang hồ đệ tử khẩn trương nắm binh khí, khuôn mặt đều bị hiển lộ bi tráng sắc mặt. Tử chiến đến cùng, bọn hãn có thể không thể nhìn thấy ngày mai nhóm lên ánh sáng mặt trời, vào thời khắc này.

"Mưu toan chống cự, không biết sống chết! Nếu như không đầu hàng, vậy toàn bộ tru sát!"

Hàn Sơn chân nhân sắc mặt không khỏi chìm xuống tới, phất tay lộ ra năm cái độ lửa Linh phù.

Đi!

Năm đạo độ lửa Linh phù "Sửu! Sửu!" Bắn ra, ở giữa không trung hóa thành năm miếng cuồn cuộn hỏa cầu, nhiệt độ cao liệt diễm hầu như bóp méo bầu trời, vù vù bay về phía liên quân đại trận.

Kinh khủng hỏa diễm khí tức, như lửa ma đến thế gian, lao về phía hướng chúng giang hồ đệ tử.

"Hỏa cầu yêu phù!"

"Liên quân đã xong!"

Hàn Nha nhắm mắt thở dài, hắn mới vừa từ Bắc Lô Đăng bên trong một đạo hỏa cầu phía dưới chạy trốn đi ra, liên quân chính giữa không có người so với hắn rõ ràng hơn cái này hỏa cầu khủng bố. Hỏa cầu rơi xuống, ngay cả là tông sư cao thủ, cũng vô lực chống đỡ. Mặc dù áo giáp, đại thuẫn, cũng ngăn cản không nổi cái này liệt diễm đốt cháy.

Triệu Cư Trinh Thái Thú, Lý Sóc, Hàn Nha, Tôn Bạch Hồng ba vị tông sư, cùng chúng nhỏ bang chủ nhóm, tám Thiên Giáp sĩ cùng giang hồ các đệ tử đao trong tay thương cung tiễn trận địa sẵn sàng đón quân địch thủy phi, rồi lại vô cùng tuyệt vọng chứng kiến.

Trên bầu trời năm miếng Đại Hỏa Cầu không thể ngăn cản đẩy, từ phía trên gào thét hàng, sắp tiếp tám nghìn liên quân mang đến tai họa ngập đầu.

Đột nhiên, đột biến nảy sinh!

Cái này năm miếng Đại Hỏa Cầu tựa hồ bị một cái vô hình đại thủ hư không nắm, ở giữa không trung dừng lại.

Hô!

Năm cái Đại Hỏa Cầu bỗng nhiên hăng hái bay ngược trở về, như hỏa diễm bàn tay đè xuống, ngay ngắn hướng hướng Cự Kinh bang thủy phi,

Bạch Liên giáo, Hàn Sơn đạo quán một vạn ba nghìn đại quân vỗ xuống đi.

Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên cùng chúng thủy phi cùng Bạch Liên giáo đầu lĩnh nhóm ngạc nhiên ngẩng đầu, chứng kiến hỏa cầu theo đỉnh đầu bọn họ, bay ngược trở về.

"Oanh! Oanh! Oanh. . . !"

Bắc Lô Đãng thủy phi trong đại quân, mảng lớn hỏa diễm bay lên trời, cực kỳ bi thảm nhập địa ngục.

NGÃ THỊ TIÊN PHẠM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 110: Tiên Uy Run Sợ Thiên Hạ

Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng, Mao Tử Nguyên cùng chúng thủy phi liên quân các, đều là cổ cứng ngắc, khó khăn quay đầu lại, đến sau lưng Bắc Lô Đãng nhìn lại.

Chỉ thấy, bọn hãn phía sau Cự Kinh bang thủy phi cùng Bạch Liên giáo đệ tử liên quân, bị năm đạo từ trên trời giáng xuống rào rạt Đại Hỏa Cầu đập trúng, lâm vào mảng lớn sóng nhiệt cuộn cuộn trong biển lửa.

Thủy phi liên quân hiện tại sắp xếp được dày đặc công kích trận hình, tùy tiện một cái rơi xuống Đại Hỏa Cầu bắn tung tóe ra, đều có thể dễ dàng lan đến gần vài trăm người.

Cái này năm cái hỏa cầu ngay ngắn hướng rơi xuống, đem một mảng lớn phạm vi toàn bộ bao trùm, trốn cũng trốn không thoát đi. Có nghĩa là ít nhất hơn một nghìn thủy phi tại đây trong chớp mắt, bị Đại Hỏa Cầu bạo viêm bao trùm.

Trong biển lửa, vô số thủy phi, Bạch Liên giáo các đệ tử hóa thân thành từng cái một hỏa nhân, cuộn cuộn đập được trên thân ngọn lửa, gào khóc thảm thiết được, khóc hô hào cầu cứu.

"Cứu mạng a, đốt chết ta á!" Có một chút thủy phi tỏa ra hỏa, dốc sức liều mạng đến Thái Hồ bên cạnh chạy tới, thế nhưng là còn không có chạy ra vài chục bước xa, đã bị hỏa thiêu ngã xuống đất.

"Huynh đệ, cho ta một đao thống khoái đi!"

Một cái toàn thân là hoả bị đốt da tróc thịt bong vẫn còn chưa chết thủy phi, theo trong biển lửa bò lên đi ra, kêu thảm hướng mặt khác thủy phi cầu mãi.

Phụ cận một gã thủy phi cả gan tiến lên, đột nhiên vung đao, đem cái kia thủy phi tiếp chém chết, kết thúc hãn cả đời này thống khổ.

Không ai dám đi cứu, dính vào lửa này không chết cũng bị thương, tất cả thủy phi cùng Bạch Liên các đệ tử đều gan nứt ra trong lòng giật mình, chỉ hận cha mẹ ít tự mình dài quá mấy chân, dốc sức liều mạng cách đây có chút lớn hoả xa một ít.

"Không có bất kỳ vật gì đựng phải hỏa cầu, chúng nó liền bị ngược lại vồ trở về, cái này. . . Đây là có người đang dùng Thần Niệm khống chế?"

Hàn Sơn chân nhân khó khăn nuốt xuống một cái nước bọt, trong lòng một hồi rùng mình.

"Cái này. . . Này sao lại thế này?"

Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên hoàn toàn không rõ là chuyện gì xảy ra, rõ ràng là hướng quan phủ liên quân trên đầu bay đi Hỏa Linh phù, đột nhiên cái này Hỏa Linh phù liền đáp xuống thủy phi liên quân trên đầu, bọn hãn bị thương hầu như nhanh khóc thét đi ra, mềm cả người, trong lòng đều tại run rẩy.

Đây chẳng lẽ là Hàn Sơn chân nhân cùng tân nhiệm Thái Thú Triệu Cư Trinh liên thủ làm cục, muốn diệt sạch Cự Kinh bang cùng Bạch Liên giáo?

Bọn hãn Cự Kinh bang cùng Bạch Liên giáo luôn luôn đối với Hàn Sơn chân nhân cung kính có gia, cũng không đắc tội chân nhân a!

Chân nhân người không đi ra dẫn đầu, bọn hãn tiếp tục vùi ở Thái Hồ cùng lâu huyện, an ổn làm vào nhà cướp của thủy phi cùng Bạch Liên giáo.

Chân nhân người cần gì phải như thế tổn công tổn sức, giết quan binh lại giết thủy phi, làm ra nhiều chuyện như vậy tới.

Triệu Cư Trinh Thái Thú, Lý Sóc cùng chúng bang chủ nhóm suất lĩnh liên quân tám nghìn đệ tử trận doanh, chúng giang hồ các đệ tử càng là từng cái một trợn mắt há hốc mồm.

Bọn hắn đã chuẩn bị cho tốt tử chiến đến cùng, chịu chết, cục diện lại đột nhiên thần kỳ nghịch chuyển đi qua.

Cuối cùng là chuyện gì xảy ra, bọn hắn so với Cự Kinh bang Lưu Hồng, Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên cùng còn hồ đồ, trong đầu hoàn toàn chuyển nhưng mà ngoặt tới.

...

Hàn Sơn chân nhân hít sâu một hơi, làm cho mình một viên lòng run rẩy, tỉnh táo lại, hướng liên quân trận doanh chỗ khả nghi, nhìn lại.

Rốt cuộc, hắn phát hiện không đúng địa phương.

Cách hai quân trận doanh cách đó không xa một tòa sườn đất đi lên, lên một tòa cái ngôi mộ mới, đất là mới bùn, bia là mới mỏm núi đá, hắn là buổi chiều mới vừa vận xây một tòa cái ngôi mộ mới.

Bi văn là Phi Hưng Sứ chi mộ!

Không có người sẽ ở chiến sự đánh đến say sưa mãnh liệt thời điểm, có cái này lòng dạ thanh thản xây như vậy một tòa cái ngôi mộ mới.

Chỗ này Phi Hưng Sứ chi mộ Mộ Bia bên cạnh, một gã Dược Vương Bang thanh y đệ tử ngồi trên mặt đất, đứng dậy, đậm mặc ánh mắt nhìn hắn, Lưu Hồng cùng chúng thủy phi đại quân. . . Cảm giác, tựa như xem một đám người chết giống nhau, hết sức chướng mắt.

Tên kia thần tình đậm mạc Được Vương Bang thanh niên đệ tử đứng dậy, dạo chơi mà đi.

Hai ba bước ở giữa, đã đến hai quân trước trận.

Hàn Sơn chân nhân ánh mắt lạnh co lại.

Hắn đã từng dẫn đầu quan binh liên quân công đến Phiếu Miếu Phong thời điểm, tại chân núi ra mắt người này thanh sam đệ tử một mặt, hắn ôm một gã Thiên Ứng Môn đệ tử thi thể, cùng Liễu Đại tổng quản, Hàn Xu cùng Thiên Ứng Môn chúng đệ tử rời đi, nhưng mà không nhìn ra người này có cái gì đặc thù, cũng hoàn toàn không để ý.

Hiện tại, người này thanh niên lại đứng tại hắn trước mắt, hắn vẫn như cũ chút nào cảm giác không xuất ra tu vi của người này cảnh giới.

Kẻ này có cường đại Thần Niệm, đã cường đại đến hắn hoàn toàn cảm giác không đi ra!

Ý vị này, trước mắt cái này thanh sam thanh niên, thực lực vẫn còn tại hắn cái này võ đạo đỉnh phong tông sư ở trên. . . . Cái này tất nhiên không phải là phạm tặc người trong, là chân chính tiên giả.

Tiên giả, hắn tha thiết ước mơ cảnh giới!

Hàn Sơn chân nhân trong lòng đều tại run rẩy, sắc mặt đã sớm trắng bệch không chút máu, dường như đã trút giận bình thường.

Đối mặt như vậy một vị Tu Tiên giả, Thần Niệm lực khống chế tại phía xa Võ Đạo tông sư ở trên, ngưng như thực chất. Hắn vắng ra hỏa cầu Linh phù càng nhiều, bị cướp lấy, chỉ biết cái chết càng nhanh.

"Nguyên lai ta Ngô quận còn có một vị thiên đạo con cưng, là lão phu mắt vụng về, tự đại. Vừa rồi các hạ vì sao không dứt khoát đánh xuống cái

kia năm đạo hoả phù, giết lão phu! Năm đạo hoả phù vừa rơi xuống, lão phu hài cốt không còn."

Hàn Sơn chân nhân tại trong nháy mắt, dường như già yếu mười tuổi, thở dài.

"Ta còn có vài câu lời còn chưa dứt. Chân nhân có lẽ không nhớ rõ ta đây vô danh tiểu tốt, nhưng mà ta ghi khắc cảm kích chân nhân hơn mười năm. Vì vậy, không thể để cho chân nhân cái chết không minh bạch, chết không nhắm mắt."

"Người là?"

Hàn Sơn chân nhân nghi hoặc.

Tô Trần hướng Hàn Sơn chân nhân, lễ thi lễ nói: "Mười bảy năm trước, người giúp ta xem bệnh, nói cho ta biết cha mẹ một cái phương thuốc cái, mới khiến cho ta được lấy mạng sống. Cái này 'Trần' chữ, còn là lão gia hỗ trợ lấy."

"A, ngư dân cái, Tô Trần."

Hàn Sơn chân nhân giật mình hồi tưởng lại.

Mười bảy năm trước, cái kia bấp bênh đêm lạnh, một đôi ngư ông vợ chồng quỳ gối Hàn Sơn đạo quán ngoài cửa, cầu ba ngày ba đêm.

Những năm kia, hãn vừa mới trở thành Hàn Sơn Quán chủ không mấy năm, vì vậy thường thường dừng lại ở đạo quán chủ trì cục diện.

Cô Tô thành dân chúng nghe nói hãn thần kì, đến nhà muốn nhờ nhân vô số.

Hãn nào có công phu từng cái để ý tới.

Nhưng mà, về sau nghe nói, oa nhi này là mắc phải chảy ra Thanh Thạch lệ kỳ chứng, thật sự ly kỳ, hiếm thấy hiếm thấy, toàn thành đại phu đều xem bệnh không xuất ra nguyên nhân bệnh, lúc này mới cầu đến Hàn Sơn đạo quán, chờ đợi có kỳ tích.

Hắn nhất thời trong lòng kỳ, lúc này mới ra đạo quán nhìn qua.

Xem bệnh một cái, kỳ thật nhìn không ra cái gì trò, chỉ biết đây là trên đời hiếm thấy chết trẻ chứng bệnh, cơ bản sống không được vài năm. Loại này bệnh trời sinh, thiên kì bách quái, đều là chết trẻ chi bệnh, cứu không được.

Hắn cũng không tiện mà nói nhìn không ra, liền lý do mà nói đây là Thiên Hận bệnh, dùng tham dược bổ Nguyên Khí có thể cứu nhất thời. Về phần có thể hay không cứu, cái kia phải xem đi lên ý của trời rồi. Ngư dân nhiều bần hàn, hơn phân nửa cũng không tiền này tài đi mua tham dược. Cứu không công việc, cũng không có thể oán hắn nói chuyện không được.

Cái kia hai hạt Thanh Thạch, hắn còn cẩn thận nghiên cứu qua. Nghiên nát thành phấn, mạng lớn đệ tử Thanh Hà phục dụng, lấy xem kỳ hiệu. Kết quả ngày kế tiếp, Thanh Hà sắc mặt hoá vàng, như là trong vòng một đêm già đi một hai tuổi.

Hắn lòng nghi ngờ cái này Thanh Thạch hẳn là chí bệnh chi thạch, liền không hề nữa đi đựng.

"Nguyên lai là người cái này số khổ ngư dân oa nhi! Đó là chết trẻ chứng bệnh, trị không được, bản chân nhân cũng bất lực. Kỳ thật, ta cũng liền thuận miệng vừa nói, đảm đương không nổi chân thực. Không tưởng mười bảy năm, người còn chưa có chết, nhưng là mạng lớn. Chỉ là bản chân nhân có chút kỳ quái, người đã là bần hàn ngư dân cái, tại sao lại như thế may mắn, đã thành thể nhân vô cùng hâm mộ tiên giả?"

Hàn Sơn chân nhân ngắm nhìn Tô Trần, thở dài.

Tô Trần chấp tay thi lễ, nói: "Nâng chân nhân phúc, mạng lớn không chết. Chân nhân có lẽ là vô tình ý nói như vậy, nhưng đối với ta là ân cứu mạng huệ.

Từ nhỏ năm, ta liền thường thường nghe cha mẹ nhắc đến chân nhân chi ân. Mỗi lần ta đi qua Hàn Sơn đạo quán, muốn được báo ân. Thế nhưng là, tích thủy chi ân, này cũng cũng dễ dàng hồi báo.

Nhưng mà cái này ân cứu mạng, ngược lại càng không biết nên như thế nào báo. Ba năm trước đây, ta trong lúc vô tình phát hiện lệnh đồ Thanh Hà, cùng tội ác chồng chất thủy phi Đình Thập Tam cấu kết. Chân nhân sâu sắc Cô Tô thành dân chúng kính yêu, hẳn đây là ở tiếp chân nhân trên mặt bờ đen. Ta dưới sự giận dữ, lên vào phòng của hắn bên trong thu thập thông phi chi chứng cứ phạm tội, tránh cho hắn làm bẩn chân nhân danh tiếng dự.

Không nghĩ tới, phát hiện một cuốn kỳ thư, nhất thời hiếu kỳ, vốn là muốn được mượn này trừng phạt một cái Thanh Hà đạo trưởng, liền dẫn rời đi. Không tưởng, đó là chân nhân tu luyện chi thư, kết quả Thanh Hà bị chân nhân trừng phạt chém một tay. Ta nhất thời trong lòng sợ, cũng không dám lại đi đạo quán, lại không dám gặp chân nhân.

Để tránh được chân nhân chết không nhắm mắt, đặc biệt báo cho biết chân nhân!"

"Cái kia trộm tiên thư nhân là người? !"

Hàn Sơn chân nhân kinh ngạc, trong lòng phiền muộn thiếu chút nữa thổ huyết.

Khó trách hắn năm cái đệ tử thân truyền, lật lần toàn bộ Ngô quận, tìm khắp không quay đầu cái kia cuốn 《 Tiêu Diêu Du chi Phù Du Quyết 》 . Rõ ràng rơi vào Tô Trần trong tay, khó trách Tô Trần một cái ngư dân cái vô duyên vô cớ, rõ ràng có thể trở thành Tu Tiên giả.

"Nhanh, liên thủ giết hắn đi! Đoạt lại bản chân nhân tổ truyền tiên thư!"

Hàn Sơn chân nhân vội vàng, vỗ tay một tờ chính phẩm Kim giáp lực sĩ phù, đánh vào trên người mình, hóa thân thành một cái kim quang sáng chói kim giáp lực sĩ. Trong tay, bắt lấy mặt khác ba ngó bất đồng Linh phù.

Hắn một người tuyệt không phải Tô Trần đối thủ, chỉ có ba Đại Tông Sư hợp lực, có lẽ có một phần may mắn.

Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên đã sớm kinh nghi bất định, biết rõ trước mắt sự thần bí khó lường này thanh niên, sẽ là bọn hắn địch nhân đáng sợ nhất, chỉ còn chờ Hàn Sơn chân nhân ra lệnh xông lên.

"Chiết Phiến Trảm!"

Lưu Hồng ánh mắt trầm xuống, lập tức trong tay thiết quạt xếp hất lên.

Giống như chuôi nửa vầng trăng chi cung dao, ẩn chứa mạnh mẽ chân khí, "Hô" lượn vòng được hướng Tô Trần xoắn giết qua.

"BOANG...!"

Thiết quạt xếp bay đến nửa đường, đột nhiên phân giải, hóa thành mười tám chuôi ô quang vọt dao, lưỡi dao tất cả đều bọt kích độc, nhập một mảng lớn đen dao lóe lên phong bạo, nhập một cái lưới lớn, xoắn hướng Tô Trần.

"Hộ giáo đệ tử, giết ——!"

Bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên gấp giọng hét lớn, hai ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ lao ra trước trận, vung vẩy đại đao xông về phía Tô Trần.

Tô Trần hừ nhẹ cười lạnh, bàn tay bao trùm một tầng ánh sáng màu xanh, phát tay trước người một trảo.

Mười tám đạo ô quang vọt dao, vào hết trong lòng bàn tay của hắn, ẩn chứa một chút Pháp lực, trở tay hất lên.

Phốc!

Phốc!

Chúng Bạch Liên lực sĩ nhao nhao trúng độc vọt dao, phù phù ngã xuống đất.

Lưu Hồng gặp có một đạo ô quang hướng hắn phóng tới, không khỏi thần tình hoảng hốt, vỗ tay oanh đang ngồi cỡi, đứng dậy bạo lui, rồi lại ngực đau êu thảm một tiếng, cái kia một đạo ô quang bắn thủng bộ ngực của hắn áo giáp cùng hộ thể chân khí, rơi xuống trên mặt đất.

Phó bang chủ Lý Bưu vội vàng ôm lấy Lưu Hồng, cuống quýt móc ra chai thuốc, đến Lưu Hồng trong miệng nuốt mấy viên Giải Độc Hoàn. Kéo lấy Lưu Hồng liền hướng thủy phi hậu quân bỏ chạy.

Tô Trần thần tình lạnh lùng, đi nhanh hướng phía trước đi đến, muốn giết thủy phi liên quân tam đại trùm thổ phi.

"Nhanh, hộ giáo!"

Bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên hét to, lần nữa có vài chục tên Bạch Liên giáo thủ lĩnh cao thủ nhất lưu nhóm, hô to giáo Chủ Thần uy, điên cuồng lao ra trước trận, hướng Tô Trần vây công qua.

"Đi!"

Tô Trần đạm mạc khoát tay, vung lên.

Chung quanh bãi cỏ, mấy mảnh hơi mỏng phiến lá bay lên, mỗi một mảnh ẩn chứa thanh mang, lẳng lẹ ác liệt nhập phi đao xoắn giết qua.

Trong chớp mắt, mười mấy tên nhất lưu đứng đầu thủy phi thủ lĩnh, trong nháy mắt toi mạng, không ngăn cản được hãn mã may.

"A ~, lâm binh đậu giả, đều trận phía trước. Tiên binh hàng lâm, trợ Bốn giáo chủ tru sát yêu nghiệt!"

Bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên gặp Tô Trần tại đi nhanh tới gần, không khỏi luống cuống, vội vàng từ hông đang lúc một cái bố nang cầm ra một bó to binh hạt đậu, hướng thủy phi quân trận trước đó rải ra.

"Bành!"

Thủy phi trước trận, bốc lên một hồi sương mù màu trắng.

Trong sương khói, chỉ thấy mười mấy tên mặt không biểu tình đại lực sĩ bốc lên mà mà sinh, từng cái một tráng kiện lỗ võ, trong mắt thần quang lộ ra, sải bước hướng Tô Trần vây tới đây.

"Ồ, đậu binh? Cái này là yêu thuật gì?"

Tô Trần có chút giật mình, cẩn thận vài phần.

Đây cũng không phải là Hàn Sơn chân nhân Tiên Thư chi trung làm cho ghi chép những cái kia Linh thuật. Chẳng lẽ cái này Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên thủ đoạn, có lai lịch khác? !

Hàn Sơn chân nhân đến hãn trên người mình làm một đạo Kim giáp lực sĩ phù, trong tay mấy đạo Linh phù "Thổ Lao Linh Phù", "Lưu Sa Linh Phù", cùng chúng đại lực sĩ cùng một chỗ, hướng Tô Trần tập kích bất ngờ mà tới.

Hãn không dám dùng Hỏa Linh phù, đó là lý do đáng chết. Võ giả thủ đoạn cũng không đối phó được Tô Trần, chỉ có mong đợi với hãn còn lại Linh phù, có thể khắc chế Tô Trần vị này trước đây không lâu mới được Tu

Tiên giả nhân. Mà cái này mấy tấm Linh phù, cần khoảng cách gần mới có vậy khốn địch hiệu quả.

"Mộc tiền!"

Tô Trần đưa tay, lạnh lùng.

Một đạo đại uy lực cường hãn mộc tiền, căn người lẳng Lê Thanh mang phun ra nuốt vào, ở giữa không trung ngưng kết, hướng năm mươi trượng bên ngoài Hàn Sơn chân nhân bắn tới.

"Người tu thành Linh thuật rồi!"

Hàn Sơn chân nhân kinh hãi ngược lại hít một ngụm khí lạnh.

Linh thuật uy lực, ngược lại cũng không nhất định so với Linh phù mạnh mẽ, nhưng mà không quan trọng giống như một dạng với hãn hao hết mấy chục năm vất vả đi các nơi sưu tập Linh tài liệu, sử dụng đến tự nhiên không dùng đau lòng.

Hãn tránh né không ra, "Phanh" bị mộc tiền đánh bay ra hơn mười trượng có hơn, kim giáp đi lên từng khúc vết rách, rất nhanh vỡ vụn.

Hàn Sơn chân nhân bị mộc tiền cực lớn lực đánh vào chấn sắc mặt trắng bệch, thiếu chút nữa thổ huyết, kinh hãi, vội vàng lại đau lòng phóng thích một tờ Kim giáp lực sĩ phù hộ thân.

"Phanh!"

Hàn Sơn chân nhân lại bị một đạo mộc tiền đánh trúng, Kim giáp lực sĩ phù lần nữa bị đánh nát, bay ngược ra mười trượng có hơn, rơi vỡ tại thủy phi đại quân trước trận, ngụm lớn thổ huyết.

Tô Trần lúc này mới đánh ra không trung, đối phó những cái kia vây quanh tới đây đại lực sĩ.

Một mảnh thanh mang, hướng những thứ này chúng lực sĩ xoắn giết qua. Lại thấy, thanh mang nhập vào cơ thể mà qua, cũng không phí bao nhiêu khí lực liền đánh nát này có chút lớn lực sĩ. Những cái kia đại lực sĩ như bọt biển giống nhau, nhao nhao tiêu tan.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 111: Nay Sinh Như Phù Du, Sớm Sinh Chiều Tử!

Tô Trần thần sắc lạnh lùng nhìn quét qua chung quanh.

Trên mặt đất xác chết khắp nơi, trên trăm hơn Bạch Liên lực sĩ, hộ giáo cao tăng cùng thủy phỉ nhất lưu Đường chủ, Đại đầu mục cao thủ, dũng cảm quên mình xung phong liều chết tới đây, chưa đến gần hãn hai ba mươi trượng chỗ, đã bị mấy mảnh Phi Diệp thanh mang giết chết.

Khói mù tản đi.

Bạch liên giáo chủ vung ra đậu binh, biến ảo thành mười mấy tên đại lực sĩ, đều bị thanh mang đả kích nghiền nát biến mất. Chỉ còn lại có Tô Trần một người đơn độc mà đứng, tại hai quân trong trận ở giữa.

Tô Trần trong lòng có chút nghi hoặc, Mao giáo chủ tu luyện một loại khác độc môn "Vung đậu thành binh" yêu thuật, vì cái gì thi triển đi ra làm sao sẽ yếu như vậy, liên sau cùng loại kém Linh phù uy lực đều không có? !

Nhưng mà Mao Tử Nguyên trốn vào Bạch Liên giáo trong hàng đệ tử, Tô Trần nhất thời cũng không cách nào minh bạch nguyên nhân trong đó.

Hai quân hơn vạn binh trận, tất cả đều bị hãn cái này Tiên Uy run sợ xu thế chấn nhiếp ở, không dám có chỗ khinh động.

...

"Hàn Sơn chân nhân, Mao giáo chủ, Lưu Hồng, cùng một chỗ bại vong rồi hả?"

Triệu Cư Trinh Thái Thú, Lý Sóc, Tôn Bạch Hồng cùng tông sư, chúng nhỏ bang chủ cao tăng, thanh niên hào hiệp, cùng với tám nghìn bi tráng quan binh cùng giang hồ đệ tử, xem trước mắt trận này tiên nhân đấu pháp, đầu vầng mắt hoa, trên mặt đều là rung động, kinh ngạc sắc mặt.

Khoảng chừng trong chốc lát trước đó, cái kia Hàn Sơn chân nhân là bậc nào uy phong, không ai bì nổi.

Hàn Sơn chân nhân tại Phiếu Miếu Phong đỉnh núi công nhiên phản loạn, liên thủ Lưu Hồng cùng Mao Tử Nguyên, dẫn đầu thủy phi đại quân một đường đuổi giết chúng tông sư, giang hồ đệ tử đến Thái Hồ bờ.

Tại Bắc Lô Đãng bên trong, lại lấy một đạo hỏa cầu yêu phù, đem thứ hai tông sư hàn nha đánh đến bị thương thất bại trốn, làm kia không dám tái chiến. Lại tự mình dẫn thủy phi một vạn ba nghìn đại quân cường bức liên quân, mắt thấy năm đạo hỏa cầu, muốn đem bọn hắn tám nghìn đệ tử đánh đến toàn quân bị diệt.

Đột nhiên, cái này sắp bại vong cục diện đã bị nghịch chuyển rồi.

Một gã thần bí Thanh y tiên nhân bỗng bệnh tới, tại hắn nhóm còn lại không kịp hoàn hồn phía dưới, liền đem cái kia năm đạo Đại Hỏa Cầu tiếp lẳng không trung vỗ trở về, oanh thủy phi đại quân kêu thảm thiết liên tục, hơn một nghìn thủy phi tan thành mây khói.

Lại liên tiếp thi triển thần kỳ tiên pháp, thả ra hai đạo ánh sáng màu xanh trong vắt trong vắt một tiền Tiên Thuật, tướng uy phong không ai bì nổi Hàn Sơn chân nhân, đánh không hề có chống đỡ lực lượng, ngã xuống đất trọng thương thổ huyết.

Cự Kinh bang bang chủ Lưu Hồng lấy thiết quạt xếp phóng thích mười tám đạo độc dao tập kích bất ngờ, chẳng những không thấy tác dụng, ngược lại bị độc dao xuyên thủng ngực, rơi trọng thương hôn mê. Cái kia bị xuyên

thùng ngực, vừa lúc trung đan điền vị trí, mặc dù không chết, đan điền bị ép cũng biến thành phế vật.

Phó bang chủ Lý Bưu, thương hoảng sợ kéo lấy Lưu Hồng nước vào phi gần vạn đại quân ở chỗ sâu trong, không dám lại lộ diện.

Bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên vung ra rất nhiều linh đậu hóa thành đại lực sĩ, hiển nhiên cũng là đem ẩn giấu yêu thuật đều thi triển đi ra rồi, thủ đoạn dùng hết, bị vị này thần bí tiên nhân trong chớp mắt đã diệt cái sạch sẽ, trọng thương hoảng sợ lùi bước đã đến Bạch Liên giáo mấy nghìn đệ tử hộ vệ bên trong.

Đây hết thầy biến cố, cũng mới vén vện thời gian uống cạn chung trà không đến mà thôi.

Chiến cuộc nghịch chuyển cực nhanh, cơ hồ khiến liên quân thủ lĩnh, nhỏ bang chủ, chúng đệ tử phản ứng không kịp.

Thẳng đến, Hàn Sơn chân nhân, bạch diện thư sinh Lưu Hồng, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên cái này tam đại trùm thổ phỉ ngay ngắn hướng thất bại bên dưới trận tới, thương hoảng sợ mà chạy, liên quân cái này một phương mới rút cuộc phục hồi tinh thần lại.

Quan phủ cùng giang hồ đệ tử liên quân một phương. . . Giống như. . . Muốn thẳng rồi hả? !

"Đây là, Chân Tiên đến thế gian!"

"Hắn nên chính là trong truyền thuyết tiên nhân, cái thể Tiên Uy, không thể ngăn cản! Lấy Hàn Sơn yêu đạo chi uy, vậy mà cũng không phải là hắn hợp lại chi địch a!"

Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh, Lý Sóc, hàn nha, Dực Vương Tôn Bạch Hồng đều bị ngạc nhiên, suốt đời lần đầu nhìn thấy như thế rung động

tiên nhân đấu pháp chi kỳ quan, đều là khó có thể tin, thần tình động dung.

"Thượng tiên! Cô Tô tiểu quan Vương hanh thông, khấu tạ thượng tiên ân cứu mạng! Tiểu quan vô cho rằng báo, tẩy giường đón chào, cung nghênh Tiên Tôn hạ phàm đến Cô Tô!"

Vương Huyện lệnh phù phù một tiếng quỳ trên mặt đất, kích động gào khóc rơi nước mắt.

"Thế nào lại là hãn!"

"Vị này Tiên Tôn, không phải là cái kia, khuya ngày hôm trước cùng Thiên Ứng Môn a Sứ dự tiệc, còn có A Nô tiểu thư một bàn Được Vương Bang đệ tử. . . . Gọi là cái gì nhỉ, đã quên ghi chép hãn danh hào!"

Vô ảnh tiên Ô Thanh, lớn kiếm bản rộng Hàn Vân Hàn đại công tử, đêm trước đã từng đi đến dạ yến rất nhiều thanh niên hào hiệp nhóm, từng cái một khiếp sợ há to miệng, trong lúc nhất thời trong lòng hư vô so với.

"Chân Tiên đến thế gian!"

"Khấu kiến Tiên Tôn!"

Tám nghìn đệ tử khiếp sợ, kinh hãi, không ít người nhao nhao phù phù quỳ lạy trên mặt đất, hô to tiên nhân.

Đây chính là Ngô quận trong truyền thuyết mới có tiên nhân, chỉ ở quán trà thuyết thư người trong miệng, tại một ít truyền kỳ điển tịch ghi chép bên trong mới có. Bọn hãn đời đời, đều chưa bao giờ gặp được qua.

"Cái này. . . Đây không phải Tô Trần, Tô sư đệ sao? Hãn. . . Hãn khi nào thành Tiên Nhân? !"

"Thế nào lại là Tô Trần sư đệ? . . . Không, Tô thượng tiên!"

Vương Phú Quý, Lý Kiều, Vương Phú Quý, Trương Thiết Ngưu, Dương Tài Chí, Tần Tuệ Tuệ cùng chúng đồng môn đệ tử, khuôn mặt không thể tưởng tượng nổi. Bọn họ là số ít cùng Tô Trần người quen, trong lòng khiếp sợ, tự nhiên là xa hơn quá mức tại người bên ngoài gấp trăm lần.

Bọn hăn thế nhưng là cùng Tô Trần cùng một chỗ bá sư học nghệ hơn nửa năm. Chỉ là, nửa năm sau Tô Trần rời đi Tạp Dịch Đường, bọn hăn cũng liền dần dần đã không có cùng Tô Trần có bao nhiêu liên hệ.

Chưa từng nghĩ, mấy năm sau đó, Tô Trần đã là Tiên Uy run sợ thế hệ một đời tiên nhân, đã sớm thoát ly giang hồ, bước lên bọn hăn không cách nào tưởng tượng thần kỳ cảnh giới.

"Dược Vương. . . Vị này thượng tiên đại nhân, với các người Dược Vương Bang là quan hệ như thế nào? Có vị này Tiên Tôn tọa trấn, chúng ta ở đâu cần e ngại cái kia Hàn Sơn yêu đạo."

Thậm chí có nhỏ bang chủ, nghi hoặc nhìn về phía Dược Vương Tôn Bạch Hồng, vị này thần bí tiên nhân vì sao ăn mặc Dược Vương Bang thanh y đệ tử trang phục, nhìn như địa vị cũng không cao? Đây là cái gì tình huống?

"Cái này. . . Ta cũng không biết a!"

Tôn Bạch Hồng cười khố.

Hắn mắt vụng về rồi. . . Đêm trước tiệc tối đi lên, hắn là thân thấy Tô Trần một mặt. Còn nói cùng một trận đánh xong, dẫn một cái Tô Trần tiến Dược Vương Bang Chấp Kiếm Đường, sừng sốt không nhìn ra Tô Trần dĩ nhiên là tiên nhân chi tôn.

Vì cái gì Tô thượng tiên muốn mai danh ẩn tích tại Dược Vương Bang, hăn một kẻ phạm phu, ở đâu rõ ràng Tiên Nhân trong nội tâm đang suy nghĩ gì.

...

"Khục, phốc ~!"

Hàn Sơn chân nhân liên tiếp nhổ ra mấy miệng lớn khí huyết, lắc lắc đứng lên, sắc mặt càng phát ra trắng bệch, suy sụp, thần tình trong nháy mắt thương già đi rất nhiều, tựa hồ đã đến cúi xuống lão hủ cảnh giới địa phương.

Hắn đã tuyệt vọng.

Võ đạo đỉnh phong, nhất đại tông sư, dù có Linh phù nơi tay, như thế nào một gã chính thức Tu Tiên giả đối thủ!

Triệt để thất bại.

Kỳ thật, khi Tu Tiên giả xuất hiện trong nháy mắt đó, mọi thứ liền hết thấy đều kết thúc. Chỉ là lúc trước hắn lòng mang may mắn, thế nhưng cuối cùng chỉ là may mắn mà thôi.

Hắn biết rõ, đó là một loại hạng gì lực lượng đáng sợ.

Trên thực tế, hắn thì sinh ra ở một cái cổ xưa mà không lồ tu Tiên thế gia. Hắn cũng có người nhà, thậm chí cưới một phòng dung mạo xinh đẹp thê tử, kế thừa gia nghiệp.

Duy chỉ có, hắn tu không được tiên, cái này tại tu Tiên thế gia, đó là cực lớn sỉ nhục. Gia tộc trưởng bối mà nói hắn không được, đời này tu Tiên vô vọng, chỉ có thể làm phàm nhân, vì gia tộc nhiều sinh sôi nảy nở vài tên con nối dõi hậu duệ.

Hắn không cam lòng, không khuất phục.

Đêm tân hôn, hắn bỏ vợ phản bội tộc, lòng mang lấy đối với tu tiên vô tận khát vọng, trộm tổ truyền tiên thư, chạy trốn này tu Tiên chi địa. Từ nay

về sau mai danh ẩn tích tại hồng trần thế tục trong giang hồ, vùi đầu khổ tu.

Tại Ngô quận lấy Hàn Sơn chân nhân danh tiếng, khổ tu hơn mười năm. .
. Sáu bảy mươi tuổi, vẫn là không có kết quả gì.

...

Tô Trần suy nghĩ một chút, đứng chắp tay, đăm mực nhìn qua cách đó không xa Hàn Sơn chân nhân, nói: "Chân nhân mười bảy năm trước cứu ta một mạng, nhưng mà huynh đệ của ta a Sưu rồi lại bỏ mạng tại người tay, ân cừu như vậy chấm dứt! Nhưng mà thiên hạ này, không dung người sống. Người còn có cái gì di ngôn? Nói đi!"

"Ta thua rồi!"

"Ta Hàn Sơn khổ cầu hơn mười năm, trăm phương ngàn kế những năm này, cuối cùng là nhưng là một hồi vô ích. Mười bảy năm trước vô tình ý cứu một ngư dân tiểu nhi, rồi lại ngược lại thành tựu tiên nhân chi đạo. Ài, còn đâu là thiên ý!"

"Thế gian phạm tục đều phù du. Đời ta tông sư, không cách nào bước lên tu Tiên đường lớn, bất quá là hồng trần chính giữa nhỏ bé phù du mà thôi, sớm sinh chiều chết, chỉ cầu mai kia Vũ Hóa huy hoàng, tuyệt không quay đầu lại!"

Hàn Sơn chân nhân giơ thẳng lên trời cười thắm.

Hắn cái này nửa tông sư Bán Tiên nhân, tại Ngô quận giang hồ cố nhiên là kiêu ngạo thế hệ vô song. Nhưng mà gặp gỡ Tô Trần vị này chính thức Tu Tiên giả, đã là không còn lối thoát.

Thủy phi đại quân, liên quân chúng tông sư, bang chủ, nhất lưu giang hồ những cao thủ đều là im lặng.

Hàn Sơn chân nhân chính là Ngô quận đệ nhất tông sư cảnh cao thủ, giang hồ địa vị tôn quý vô cùng, vẫn còn tại Ngô quận ngũ đại bang bang chủ ở trên, siêu phàm tuyệt luân thế hệ. Hắc nói mình là phù du!

Nếu như là mà nói, bọn hắc những người này, chẳng phải là liên phù du cũng không như?

Mọi người tại đây bên trong, chỉ có Tô Trần trong lòng minh bạch, Hàn Sơn chân nhân lúc này bị thương cùng đẳng chất tâm cảnh.

Hàn Sơn chân nhân suốt đời tu luyện là 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 .

Nhân sinh trăm năm, nhìn như có phần dài.

Tại Hàn Sơn chân nhân trong mắt, vậy cũng nhưng mà sớm chiều mà thôi.

Không thành tiên nhân, đều phù du thế hệ.

Đã như vậy, chỉ có oanh oanh liệt liệt một chút, phương hướng không phụ này ngăn ngại cả đời.

Hàn Sơn chân nhân tự giác tiên đạo đã vô vọng, lúc này mới triệt để buông tha cho, ngược lại theo đuổi thế tục vương quyền bá chủ muốn đường. Đáng tiếc, xuất sư không nhanh, gặp được Tô Trần vị này mới sinh ra Tu Tiên giả.

Tô Trần trong lòng cảm khái, cũng không biết là thay Hàn Sơn chân nhân bị thương, còn là tiếc hận. Hàn Sơn chân nhân đã là giang hồ nhất đại tông sư, rồi lại khoảng cách thành Tu Tiên giả cuối cùng là kém non nửa bước, dừng bước tại thế tục.

"Phù du ngủ đông ba tháng thuế biến hóa vũ, một triều vẫn phương hoa. Hường sinh chiều chết, vẫn kia vui cười!"

"Đã sớm sáng tỏ, tịch nhưng là chết đấy!"

"Cũng không nghe thấy tiên đạo, ta Hàn Sơn cả đời làm vẫn vui mừng mà chết!"

"Cái này Thái Hồ cuộc chiến, bình minh bắt đầu, tà dương chung kết. Đây là thiên ý! Nhân sinh trăm năm, vẫn còn như phù du một ngày. Ta thôn trang không hối hận kiếp này, chính là cái kia phù du!"

Hàn Sơn chân nhân đi lại lão đảo đi vào Bắc Lô Đãng ven hồ, mặt mỉm cười, vung lên áo bào ngồi bắc hướng nam.

"Gửi phù du ở thiên địa, mịt mù Thương Hải một trong túc (hạt kê).

Buồn bã ta sinh chi chốc lát, ao ước Trường Giang chi vô cùng.

Mang theo Phi Tiên lấy ngao du, ôm trăng sáng mà trường cuối cùng.

Biết không thể hồ đột nhiên được, nâng di vang tại gió rít. Ta thôn trang không hối hận, này sinh không hối hận, kiếp sau lại tu tiên đạo!"

Hàn Sơn chân nhân ở trên mặt đất ngồi trên ven hồ, bi ca một đầu, đột nhiên thảm thiết khóc, huy chương tự tử.

Nhân sinh như sớm vụ.

Một gặp ánh mặt trời, tan thành mây khói, không để lại chút nào dấu vết.

Tùy ý lại như thế nào đau khổ giã giũa, lại sao thoát khỏi cái này trăm năm thì mục nát thân thể!

Ngô quận đệ nhất thế ngoại cao nhân, Thái Hồ cuộc chiến hung hãn nhất thủ phạm thật phía sau màn cùng trù thổ phỉ, huy chương tự tử tại Thái Hồ Bắc Lô Đăng bờ.

Triệu Cư Trình Thái Thú, một đời thích khách Hàn Nha, sa trường Chiến Thần Lý Sóc, Được Vương Tôn Bạch Hồng tông sư, chúng nhỏ bang chủ nhóm, thanh niên hào hiệp nhóm, tám nghìn thủy quân giáp sĩ cùng chúng giang hồ đệ tử nhìn xem Hàn Sơn chân nhân cái này bi thương hạ màn, trong lòng rung động.

Thật lâu, Thái Hồ bờ, bụi cỏ lau chập chờn, tĩnh mịch im ắng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 112: Mao Giáo Chủ Đầu Hàng 《 Bạch Liên Linh Kinh 》

Thủy phỉ hơn vạn đại quân cầm trong tay đao thương cung tiễn, sợ hãi nhìn qua trước trận vị này thần bí Thanh y tiên nhân, đều bị sợ hãi, từng bước lui về phía sau.

Đây là Tiên Nhân chân chính, cũng không phải là những cái kia giả thần giả quỷ ven sông đạo sĩ.

Bất luận là Hàn Sơn chân nhân vị này "Ngô quận đệ nhất thế ngoại cao nhân", được Ngô quận vạn dân chúng kính ngưỡng. Hay là Bạch Liên giáo Mao giáo chủ yếu dị thủ đoạn, tùy tùng giáo chúng rất nhiều. Nhưng bọn hắn cũng không dám xưng từ tiên nhân.

Vị này thần bí Thanh y tiên nhân vừa ra tay, đối mặt Hàn Sơn chân nhân, Mao Tử Nguyên, Lưu Hồng ba Đại Tông Sư liên thủ vây công, chẳng mấy chốc trong lúc đó đánh đến bọn hắn không chết cũng bị thương, trọng thương hoảng sợ bại lui.

Cái này không phải là Tiên Nhân chân chính, làm sao có thể làm được.

Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng đã sớm trọng thương hôn mê bất tỉnh nhân sự, bị Phó bang chủ Lý Bưu mang theo trốn vào đại quân chỗ sâu, chẳng biết đi đâu. Bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên sợ hãi lùi bước tại Bạch Liên giáo ba nghìn đệ tử trong trận, không dám lộ diện.

Hàn Sơn chân nhân tại Thái Hồ bờ, huy chương tự tử.

Hắn đây vừa chết, Cự Kinh bang gần vạn thủy phi đại quân hi vọng cuối cùng bị diệt rồi, rơi vào bầy phi không đầu trong hỗn loạn, không có hơn vạn đại quân, rồi lại không một tên có đầy đủ uy vọng thủ lĩnh có thể ra lệnh.

"Chân nhân đã chết! Không hi vọng rồi, các huynh đệ riêng phần mình trốn chạy để khỏi chết đi!"

Cự Kinh bang thủy phi trong đại quân, không biết là người nào bị thương hô một tiếng, hơn một vạn thủy phi đại quân quân tâm dao động không chiến tự tan, như bại sập sông bá giống nhau tại mười dặm Bắc Lô Đăng bên trong vỡ trốn, phát triển mạnh mẽ.

Tô Trần im lặng nhìn thoáng qua trên mặt đất Hàn Sơn chân nhân di hài, hăng hái thân ảnh "Sưu" bay vào thủy phi vạn trong quân, truy đuổi trùm thổ phi Lưu Hồng, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên.

"Tiêu diệt Cự Kinh bọn phi, đúng vào lúc này! Tru sát một phi, phần thưởng ngàn mười lượng! Toàn quân giết ——!"

Lý Sóc thấy thủy phi đại quân bắt đầu tan vỡ, lập tức nghiêm nghị thét ra lệnh, xách thương phóng ngựa chạy đi, dẫn đầu tám Thiên Giáp sĩ cùng giang hồ đệ tử đuổi giết Cự Kinh bang, Bạch Liên giáo cùng Hàn Sơn đạo sĩ liên quân.

"Các huynh đệ, giết thủy phi a!"

"Giết ——!"

Chúng giáp sĩ, thanh niên hào hiệp, giang hồ các đệ tử đã sớm nhen lấy một cỗ bi tráng chí khí, lúc này không đuổi giết, còn đợi khi nào.

Lập tức, tại các bang chủ suất lĩnh bên dưới, bọn hắn cầm trong tay đao thương bắt đầu công kích, đầy khắp núi đồi diên cuồng đuổi giết thủy phi

cùng Bạch Liên giáo dư nghiệt.

Tây Động Đình sơn hòn đảo, thủy phủ tử thi đầy đất, trải rộng bụi cỏ lau, Thái Hồ bờ.

...

Tô Trần nhảy vào thủy phủ trong đại quân, bắt được một gã thủy phủ Đường chủ cấp thủ lĩnh, ép hỏi Phó bang chủ Lý Bưu cùng trùm thổ phủ Lưu Hồng ở nơi nào.

Cái kia thủy phủ Đại đầu mục phát hiện mình bị tiên nhân bắt lấy, sợ tới mức thiếu chút nữa hồng mắt, vội vàng dập đầu bái đầu, xác định bang chủ đã trốn vào phía sau Bắc Lô Đãng, chẳng biết đi đâu.

Tô Trần lập tức đuổi theo.

Một lát, không đuổi tới Lưu Hồng, Lý Bưu, rồi lại ngoài ý muốn thấy được tại một đoàn Bạch Liên đệ tử bảo hộ cùng tùm tùm phía dưới, thương hoảng sợ trốn chạy để khỏi chết Bạch Liên giáo chủ Mao Tử Nguyên.

Mao Tử Nguyên mang theo một đám giáo chúng một hơi chạy trốn tới đảo nhỏ bên hồ, vừa quay đầu lại chứng kiến Tô Trần liền đứng tại hãn sau lưng mười trượng xa xa, lập tức bị hù hàm răng khanh khách run rẩy.

"Thượng tiên tha mạng, tha mạng a! Tiểu nhân cũng chính là bị Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng bức bách, mới đến đây trong trợ trận, tuyệt không muốn cùng thượng tiên là địch."

Mao Tử Nguyên nghĩ đến Tô Trần thủ đoạn, tâm như tro tàn, bịch một tiếng quỳ xuống, đầu rạp xuống đất mãnh liệt dập đầu, gào khóc.

Tô Trần ngưng lông mày, vị này Lô huyện tiếng tăm lừng lẫy Bạch Liên giáo chủ, như thế nào không có cốt khí như vậy.

Tô Trần cũng không lập tức giết hấn, có một cái nghi hoặc chưa cởi bỏ, trầm giọng nói: "Người từ đâu học được tà thuật?"

"Bẩm thượng tiên! Những cái kia kim giáp Linh phù, đều là Hàn Sơn chân nhân, cái kia tà đạo bán cho tiểu nhân đây. Tiểu nhân chân chính thông hiểu đây, chỉ có cái này 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 bên trên pháp môn."

Mao Tử Nguyên vội vàng từ hông đang lúc cởi xuống một cái màu xanh túi xách, hai tay giơ cao khỏi đỉnh đầu, hai chân quỳ xuống đất trước đó dâng lên.

Tô Trần lạnh lùng tiếp nhận màu xanh túi xách, "Ở đâu ra?"

"Mấy chục năm trước, tiểu nhân có một lần trong núi tu đạo, ngẫu nhiên phát hiện một bộ tiên nhân hài cốt, nó di thể bên cạnh có cái này màu xanh túi xách. Cái này trong túi chứa một sách tiên thư, còn có một chút linh chủng.

Tiểu nhân được này tiên vật, phát hiện bên trong huyền diệu dị thường, thập phần mừng rỡ. Về sau mượn cái này màu xanh túi tại Lâu huyện giả thần giả quỷ, lẫn lộn đã thành Nhất đại giáo chủ. Nhưng mà tiểu nhân biết bên ngoài lợi hại quá nhiều người, được cái này Bạch Liên tiên thư sau đó, cũng chỉ cẩn thận co đầu rút cổ tại Lâu huyện một lòng tu đạo, không dám đi bên ngoài. Không tưởng tạo phản, cũng chưa từng làm ác. Chỉ là thu nạp một ít lưu dân cùng không nhà để về dân chúng, trước tới ta Bạch Liên giáo, liền có một miếng cơm ăn.

Những bang phái kia thế lực, đều canh phòng nghiêm ngặt tử thủ, không cho bọn hấn tiến Lâu huyện thành lập phân đập mạnh. Lão gia mặc Được Vương Bang đệ tử trang phục, trên giang hồ chờ qua, có lẽ cũng biết, ta cũng không ra Lâu huyện đi tham dự giang hồ đánh đánh giết giết tranh địa bàn.

Thắng đến một năm trước, Hàn Sơn chân nhân cùng Lưu Hồng cùng đi Lâu huyện tìm được ta, mà nói thiên hạ muốn loạn, nhân sinh nhưng mà trăm năm, sao không thống khoái một chút. Chúng ta ba phương hướng liên thủ làm một chuyến đại đấy, trước tiên đem Ngô quận chiếm được, sau đó quét sạch Giang Nam nhiều quận, cắt đất xưng vương. Bọn hãn còn nói, bây giờ Đại Đường thiên tử ngu ngốc Vô Đạo, sớm nên đổi người rồi, dựa vào cái gì bọn hãn không thể xưng vương.

Nếu như không tuân, bọn hãn trước hết liên thủ đã diệt ta đây cô gia Quả Nhân Bạch Liên giáo. Dù sao khác chúng giang hồ bang phái, cùng ta Bạch Liên giáo không hợp, là tuyệt sẽ không đến giúp cứu ta Bạch Liên giáo.

Ta sợ a!

Nhưng mà không phải là tự chính mình sợ chết, ta chết rồi, Bạch Liên giáo cái kia hơn vạn đệ tử cùng già yếu phụ nữ và trẻ em làm sao bây giờ? Có ta ở đây, ít nhất không có giang hồ bang phái, thịt cá Lâu huyện dân chúng!

Hàn Sơn chân nhân vì dụ hoặc ta, còn chủ động bán cho ta một ít kim giáp Linh phù. Ta nhất thời đầu óc nóng lên, phát nhiệt, trong lòng lại e ngại bọn họ đối với ta ra tay, bị hai người bọn họ mê hoặc uy hiếp, lúc này mới khuất phục nhập bọn, lên bọn họ thuyền hải tặc. Cái này không phải ta bản nguyện, thượng tiên nghìn vạn không được giáng tội!"

Mao Tử Nguyên đập đầu khóc rống.

Tô Trần yên lặng nhìn hãn một cái.

Lâu huyện đích xác là Ngô quận ít có thanh tĩnh chi địa, thu nạp lưu dân, không có bất kỳ bang phái có thể tại chỗ đó thịt cá dân chúng. Nhưng mà Bạch Liên giáo bản thân có thể hay không thịt cá dân chúng, hãn không biết trong giáo tình huống, cũng không có thể kết luận.

Thân thể to lớn mà nói, cái này Mao Tử Nguyên không giống Hàn Sơn chân nhân, Lưu Hồng giống nhau là đại gian đại ác thể hệ. Nhưng hấn chịu mê hoặc cưỡng bức, bước ra Lâu huyện, cuốn vào trận này Thái Hồ cuộc chiến, chính là tự chịu diệt vong.

Tô Trần không nói chuyện, mở ra màu xanh túi xách nhìn nhìn, bên trong có một cuốn tiên thư 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 .

"Thuật đầu tiên: Tát đậu thành binh. Linh hoàng đậu, đi qua đặc thù trồng phương pháp, bồi dưỡng trở thành mô phỏng binh đậu, khẩu quyết Lâm binh đậu giả, giai trận liệt tại tiền' !"

"Thuật thứ hai: Tiễn thảo vi mã. Linh cây mã đề, đi qua đặc thù trồng phương pháp, bồi dưỡng trở thành linh Mã Tiên câu thảo.'Linh Mã Tiên câu, đều hàng ngũ phía trước' !"

"Thuật thứ ba: Hồ lô đẳng binh. Một cái linh giàn dây hồ lô, đi qua đặc thù trồng phương pháp, bồi dưỡng làm một chuỗi hồ lô pháp binh. Khẩu quyết vì 'Hồ lô pháp binh, đều hàng ngũ phía trước' !"

Tô Trần lật xem mở đầu vài trang Bạch Liên Linh Kinh, cái này nhìn qua, có chút kinh ngạc.

Cũng không phải là tu Tiên công pháp, mà là một ít ảo diệu Linh thuật. Những thứ này Linh thuật ngược lại là rất có ý tứ, cái này còn vền vẹn chỉ là trong đó ba cái mà thôi, bên trong cũng không có thiếu khác cùng loại Linh thuật.

Quay đầu lại, đợi hấn có rảnh rồi thời điểm, cẩn thận nghiên cứu một cái cái này cuốn 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 .

Tô Trần lại đem màu xanh túi xách lật ra cái úp sấp, phát hiện ngoại trừ tiên thư, bên trong liền cứ chứa một ít màu vàng linh hạt đậu, còn có chút ít Linh thảo hạt giống, hồ lô hạt giống.

Nhưng mà những thứ này linh hạt đậu cả đám đều khô quắt, tản ra cực kỳ thâm đậm Linh khí.

Tô Trần cái này nhìn qua, lập tức mơ hồ hiểu được.

Những thứ này "Mô phỏng binh đậu", rất thiếu Linh khí. Phóng xuất ra, tự nhiên không hề có uy lực đáng nói.

Cái này sách 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 bên trong ghi lại rất nhiều cùng loại Linh thuật, đều cần "Mô phỏng binh đậu, linh cây mã đề, linh hồ lô các loại" các loại Linh vật, mới có thể thi triển đi ra.

Túi vải trong cái này chút ít khô quắt linh hoàng đậu, uy lực cực yếu, chỉ có thể giả thần giả quỷ, hù dọa một cái những cái kia ngu dân chúng. Gặp gỡ hơi chút lợi hại một chút tàn nhẫn nhân vật, dùng những thứ này mô phỏng binh đậu đối địch chính là muốn chết.

"Hàn Sơn chân nhân không biết người có Linh thuật? Hẳn đối với người cái này 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 không có hứng thú này?"

Tô Trần nghi ngờ nói.

Bạch Liên giáo chủ Mao Tử Nguyên vội vàng giải thích nói: "Ta đây 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 bên trong Linh thuật, không cách nào trực tiếp thi triển đi ra, trước hết trồng ra những thứ này mô phỏng binh đậu.

Nhưng mà bình thường địa phương, căn bản trồng không đi ra. Cần linh điền mới được.

Ta thật vất vả mới tại đỉnh sơn hồ hòn đảo trong lòng, tìm được một phương nhỏ linh điền, có thể trồng linh binh đậu. Nhưng mà sản lượng cực thấp. Một năm mới sản một cây, kết xuất mười mấy cái Đậu Đậu. Hơn mười năm tới xuống cũng không quá đáng mấy trăm dư khối như vậy mô phỏng binh đậu mà thôi.

Hàn Sơn chân nhân đã từng hỏi qua ta tu Linh thuật, nhưng hăn phát hiện cái này mô phỏng binh đậu rất khó khăn loại rồi. Hăn có tốt hơn chế tạo Linh phù phương pháp, cũng không tham lam ta đây linh thư.

Tiểu nhân cũng rất nghi hoặc, không biết vì cái gì những thứ này mô phỏng binh đậu không giống tiên trong sách ghi chép lợi hại như vậy, không có gì uy lực, chỉ có thể dùng để hù dọa một ít bình thường vũ phu."

Tô Trần xen lời hăn: "Người đối với Hàn Sơn chân nhân, hiểu rõ bao nhiêu?"

"Nhỏ giải không nhiều lắm, chỉ ở nói chuyện phiếm thời điểm, trong lúc vô tình nghe chân nhân cảm khái nhắc đến qua một lần. Hăn là theo một tòa Triều Ca Tiên Thành tới đây, đó là tiên nhân tụ tập chi địa, cái loại địa phương đó mới là nhân gian Tiên cảnh. Hăn chính là theo Triều Ca Tiên Thành, gián tiếp đi vào Ngô quận."

"Triều Ca Tiên Thành ở nơi nào?"

Tô Trần cả kinh, hỏi.

Mao Tử Nguyên không khỏi nức nở nói: "Đó là tiên nhân tụ tập chi địa, thế ngoại Tiên cảnh, cái này tiểu nhân làm sao biết nó ở nơi nào. Hàn Sơn chân nhân chỉ là thuận miệng cảm khái một câu, cũng không nói tỉ mỉ việc này. Tiểu nhân có mười cái lá gan cũng không dám đến hỏi lai lịch của hăn a!"

Nói qua, hăn cẩn thận từng li từng tí ngẩng đầu lên nói, "Ngài là tiên nhân, không biết sao?"

Tô Trần lạnh lùng trừng mắt liếc hăn một cái.

Nhưng trong lòng thì thất vọng.

Mao Tử Nguyên cũng không phải chân chính Tu Tiên giả, Hàn Sơn cũng chết. Mặc dù mắc phải một cái Triều Ca Tiên Thành mạnh mỗi, nhưng mà thiên hạ này to lớn, cũng không biết từ chỗ nào tìm được.

"Thượng tiên đại nhân, cầu xin tha thứ một mạng!"

Mao Tử Nguyên run lên, biết mình lắm mồm, bái trên mặt đất, dốc sức liều mạng cầu xin tha thứ.

"Người cầu ta cũng vô dụng!"

Tô Trần thu màu xanh túi xách, im lặng nhìn Mao Tử Nguyên liếc, nói: "Người là Thái Hồ cuộc chiến một trong tam đại trùm thổ phỉ, huynh đệ của ta a Sửu bỏ mình tuy không phải người Bạch Liên giáo đã hạ thủ, nhưng là thoát không khỏi liên quan. Triều đình Triệu Thái Thú, giang hồ bang phái Lý Sóc cùng bang chủ, bọn hăn cũng sẽ không tha cho người tính mạng. Tự sát đi!"

Phản nghịch chính là liên lụy cửu tộc tử tội, trên đảo này tham dự trận chiến này ba nghìn Bạch Liên binh, ai cũng trốn không thoát. Về phần Lâu huyện những cái kia Bạch Liên giáo già yếu phụ nữ và trẻ em, thân thiết con cái, ta sẽ cùng Triệu Thái Thú xách nhắc tới, làm cho hăn hạ thủ lưu tình, cho bọn hăn một con đường sống."

"Ài ~. . . Tạ thượng tiên ân điển!"

Mao Tử Nguyên bái trên mặt đất, trốn cũng trốn không thoát, bị thương nhìn qua chung quanh quỳ đầy đất hơn một nghìn Bạch Liên giáo đồ nhi nhóm. Không ai dám phản kháng tiên nhân chi uy lực lượng, phản kháng cũng vô dụng. Đại cục đã thất bại, hăn đúng là vẫn còn tránh không được một chết.

Hăn thở dài một hơi, rút kiếm tự vận, máu tươi ba thước, khí tuyệt mà chết.

"Khẩu tạ tiên nhân đại ân!"

"Giáo chủ! Chúng ta đi theo dưới cửu tuyền!"

Chung quanh hơn một nghìn tên Bạch Liên giáo đồ nhi nhóm lệ rơi đầy mặt, nhao nhao rút đao kiếm tự tuyệt. Triều đình cùng giang hồ liên quân truy binh rất nhanh nữa sẽ chạy đến, bọn hăn bị nhốt ở trên đảo, cũng đều không có đường sống có thể đi.

Tô Trần trầm mặc nhìn xem khắp cả người thi thể, trong lòng than nhẹ, quay người mà đi, tiếp tục đuổi theo giết Lưu Hồng, Lý Bưu bọn chúng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 113: Lễ Tế Cùng Chiến Báo

Mặt trời chiều hạ xuống, huyết sắc nhuộm hồng cả Thái Hồ.

Tây Động Đình sơn đảo nhỏ, đại chiến gần như chấm dứt. Chỉ còn lại có tám nghìn giang hồ đệ tử liên quân đối với Cự Kinh bang tán loạn chạy trốn thủy phi đầy khắp núi đồi triển khai đuổi giết cùng vây quét.

Tô Trần nhanh chóng tìm một lần tây Động Đình sơn hòn đảo chung quanh hồ mặt nước, nhưng không thấy Lưu Hồng cùng Lý Bưu bọn chúng thủy phi đi thuyền trốn đi, nhất thời vậy mà chẳng biết đi đâu.

Hắn không khỏi ngâm bực.

Hòn đảo này nói lớn không lớn, mà nói nhỏ không nhỏ. Hơn mười dặm phạm vi, không nhiều tòa hiểm trở cao sơn đại phong, thành vùng rậm rạp cổ lâm, đầm lầy bãi bùn cùng rậm rạp bụi cỏ lau, muốn tìm ra mấy cái lần trốn nhân cũng không dễ dàng tìm.

Phiền toái nhất chính là, nơi này là Lưu Hồng kinh doanh mấy mươi năm sào huyết, chỉ sợ mở được rất nhiều mật thất ám đạo các loại chỗ ẩn thân, trốn dễ dàng.

Không bao lâu, có một gã Cự Kinh bang thủy phi Đại đầu mục bị thủy quân giáp sĩ nhóm đuổi theo đuổi trốn không nổi, quỳ xuống đất hướng quan binh đầu hàng, chỉ cầu một con đường sống, hơn nữa xác định hẳn biết rõ ở trên đảo một tòa đại kho lương cùng rất nhiều mật đạo, rất có thể bang chủ Lưu Hồng đám người trốn vào này mật đạo.

Chúng giáp sĩ nhóm đạt được cái này tình báo không khỏi đại hỉ, một bên phái người hướng Thái Thú đại nhân bẩm báo, một bên giơ bó đuốc, đi theo cái này thủy phi Đại đầu mục, nhảy vào kho lương trong mật đạo bắt Lưu Hồng.

"Thái Thú đại nhân, đã tìm được!"

"Trong mật đạo có kho lương một tòa, cất giữ lương vô số. Vừa mới xảy ra hoả hoạn, chưa bị đốt hủy, đại hỏa đã bị đập chết."

"Tại Cự Kinh bang trong mật đạo, có một đồng mười mấy tên tự thiêu thi thể, trong đó một cỗ thi thể bên trong có Lưu Hồng một quả dao đen, còn có Lý Bưu binh khí. Nhưng mà thi thể đều bị lửa bùng đốt mờ hồ, cũng nhìn không ra tới."

Tô Trần, Triệu Cư Trinh Thái Thú, Lý Sóc bọn chúng chúng tông sư, nhỏ bang chủ nhóm, nhao nhao đi vào cái kia chỗ kho lương trong mật đạo, kiểm tra những cái kia tự thiêu thi thể.

"Thượng tiên đại nhân, người xem những thi thể này, có thể phân biệt?"

Triệu Cư Trinh hỏi.

"Nhìn không ra. Có lẽ là, cũng có lẽ không phải."

Tô Trần lắc đầu.

Những thi thể này đều đốt thành than rồi, hỏa khí quá nặng, hẳn cũng không thể phân biệt, cái này hai cỗ có phải hay không Lưu Hồng cùng Lý Bưu thi thể.

Có khả năng hai người tự giác chạy trốn vô vọng, thật sự tự thiêu rồi.

Cũng có thể có thể là giả chết thoát thân.

"Thượng tiên có gì chỉ thị?"

Triệu Thái Thú đối với cái này lập lờ nước đôi kết quả, cảm giác có chút khó giải quyết.

"Cái kia Lưu Hồng trung đan điền bị phá, đã là phế đi chó nhà có tang, tung lấy giả chết thoát thân, lại có thể trốn đi nơi nào. Thủy quân phong tỏa chỗ này tây Động Đình sơn hòn đảo. Tiếp tục đuổi giết Lưu Hồng, Lý Bưu, để cho bọn hắn có chạy đằng trời, không có chút nào may mắn cơ hội."

Tô Trần trầm giọng nói.

"Vâng, khẩn Tôn Thượng tiên pháp chỉ! Hạ quan cái này liền phát ra triều đình lệnh truy nã, cũng thông cáo giang hồ, trọng thưởng vạn lượng bạc trắng đuổi giết, ngay cả là đuổi tới chân trời góc biển, cũng phải đuổi tiêu diệt cái này hai tên tặc phạm."

Triệu Thái Thú vội vàng chấp tay.

...

Thái Hồ bờ sườn đất đi lên, Phỉ Hưng Sứ trước mộ.

Tô Trần lấy tam đại trù thổ phỉ thủ cấp, đi vào trước mộ, tế diện a Sứ.

Thiên Ứng Môn chủ Hàn Nha, thiếu môn chủ Hàn Xu, Liễu Đại tổng quản. Cùng với Thiên Ứng Môn lúc này chiến sống sót Đường chủ, trưởng lão, cung phụng tổng số trăm tên tinh nhuệ các đệ tử, đều trở về hòn đảo, nghiêm túc tại trước mộ, cùng nhau long trọng lễ tế Thiên Ứng Môn anh hùng a Sứ, vì tiếp a Sứ tiền đưa.

Thật lâu, Thiên Ứng Môn mọi người vừa rồi rời đi.

Hàn Xu lưu lại cuối cùng, thần sắc trắng bệch, căn môi nứt nở nói, "Thực xin lỗi, a Sứ chết. . . Ta muốn gánh chịu rất nhiều trách nhiệm."

"Hắn vì hấn mộng giang hồ mà chết, trở thành danh chấn Ngô quận giang hồ anh hùng, đây là hấn cả đời tâm nguyện, cùng người bên ngoài không quan hệ. Người không cần tự trách."

Tô Trần lắc đầu nói.

"A Sửu, trước kia chúng ta nghèo rất mừng tơi, đã thành cao thủ cũng chưa kịp hưởng mấy ngày phúc. Chờ người đầu thất (*) thời điểm, ta tới đốt một ít vàng bạc tiền giấy cho người, đã đến phía dưới, cũng đừng giảm đi, tùy ý tiêu đi!"

(*) đầu thất: Trong phong tục tang lễ của người xưa, “đầu thất” là chỉ ngày thứ 7 sau khi người chết tạ thế. Mọi người đều tin rằng vào ngày “đầu thất”, linh hồn người chết sẽ trở về nhà. Người nhà cần chuẩn bị một mâm cơm, sau đó trốn đi trước khi linh hồn người thân trở về (có thể trốn trong chăn, hoặc đi ngủ).

Tô Trần nhìn qua mộ bia, thần sắc bi thương.

Nhớ tới những năm này, hấn và a Sửu tại thị trấn bên ngoài miếu thành hoàng khổ tu võ kỹ, nói giang hồ chuyện lý thú, đang mong đợi ngày sau trên giang hồ dương danh lập vạn.

Nhưng mà hiện tại, cái này to như vậy Ngô quận trên giang hồ, hấn liền một cái có thể nói chuyện huynh đệ đều không có.

Trong lòng buồn khổ, thật lâu không nói gì.

Cái này tây Động Đình sơn hòn đảo cuộc chiến, đã chuyện.

Còn có một cốc a Sửu chưa từng nói ra khỏi miệng nguyện vọng, chưa rõ ràng.

Tô Trần quay người, ly khai Thái Hồ, đến Cô Tô thành mà đi.

...

Cô Tô ngoài thành, Tây Môn bến tàu, Hàn Sơn đạo quán.

Hàn Sơn chân nhân cùng rất nhiều một nhị lưu đạo sĩ cao thủ, đều bỏ mình tại Thái Hồ tây Động Đình sơn hòn đảo. Hôm nay Hàn Sơn trong đạo quán, chỉ còn lại có mười mấy tên nhị tam lưu tiểu đạo sĩ.

Hàn Sơn chân nhân phản loạn, Cự Kinh bang, Bạch Liên giáo cùng Hàn Sơn đại bại tin tức, vừa mới bị Thiên Ứng Môn đệ tử truyền quay lại Cô Tô thành, khiến cho cực lớn khiếp sợ. Tiểu đạo sĩ nhóm đều bị thất kinh, nhao nhao chinh đốn đồ trâu báu nữ trang trốn chạy để khỏi chết.

Tô Trần đi vào đạo quán trước, trong mắt lạnh lùng mà băng hàn, tay nâng được một mồi lửa bó đuốc, phóng hỏa đốt đi Hàn Sơn đạo quán.

...

Chúng quan viên, thủy quân giáp sĩ cùng giang hồ các đệ tử thanh lý tây Động Đình sơn hòn đảo chiến trường, trợn vện giăng co một đêm, bắt rất nhiều thủy phi cùng Bạch Liên giáo đệ tử.

"Triệu đại nhân, tam đại trùm thổ phi đều tội. Hàn Sơn tà đạo tự tử, Mao giáo chủ tại ven hồ vùng kiếm tự vận. Chỉ có Lưu Hồng, Lý Bưu vâng tự thiêu, thi thể không cách nào phân biệt."

Quan viên hướng Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh, bẩm báo Thái Hồ cuộc chiến tình hình chiến đấu, thủy quân giáp sĩ, giang hồ đệ tử cùng với thủy phi thương vong tù binh tình huống.

"Đem trùm thổ phi Hàn Sơn tà đạo, Mao Tử Nguyên thi thể, lấy thảo Hôi Thảo tịch bao bọc, áp giải đến Kinh Thành."

"Mặt khác, Cự Kinh bang hơn vạn thủy phi bị diệt. Cái kia Lưu Hồng mất đi Cự Kinh bang, lọt vào quan phủ truy nã, lại bị giang hồ nhân sĩ đuổi giết, mặc dù giả chết đào tẩu, cũng nhất định mai danh ẩn tích không dám thò đầu ra, không có thành tựu.

Tại đây Thái Hồ hòn đảo, khởi công xây dựng một tòa thủy quân doanh địa, tiếp tục tiêu trừ còn sót lại chạy tứ tán thủy phi, thủ hộ tây Động Đình sơn hòn đảo. Triệt để dứt gãy nơi đây thủy phi chi họa!"

Triệu Cư Trinh phân phó nói.

"Đại nhân, Hàn Sơn tà đạo có một chút di vật, trong đó còn có hơn mười ngọc yêu phù, xử trí như thế nào?"

Cái kia quan viên bầm báo nói.

"Những thứ này đủ mọi màu sắc yêu phù Yêu vật, cũng không biết ra sao công dụng, không thể lung tung đi dụng. Hơi không cẩn thận nữa sẽ xảy ra hoạ hoạn đốt cháy, đều thu tập chứa vào trong hộp, cùng một chỗ giao cho Tô thượng tiên xử trí đi! Hẳn nên biết xử trí như thế nào."

Triệu Cư Trinh nhìn thoáng qua, lòng còn sợ hãi.

Sau đó, còn có một kiện chuyện trọng yếu phi thường, chính là công tác thống kê ra một phần chuẩn xác chiến báo, xác định tham chiến người công lao, cái này trọng yếu phi thường.

Cái này kỹ càng chiến báo bị chúng giáp sĩ, đám quan chức công tác thống kê đi lên, giao từ Triệu Cư Trinh vị này Thái Thú tự mình xem qua, xác định kết quả sau cùng.

Cái này chiến báo muốn lên báo tiếp triều đình, giao từ bộ hạ tự mình xem qua, qua loa không được.

Cự Kinh bang bị tiêu diệt sau đó, Ngô quận tất cả đại Tiểu Giang hồ bang phái còn muốn liên thủ chia cắt Cự Kinh bang địa bàn.

Như thế nào chia cắt? Đương nhiên không thể không có bằng chứng, bên nào cũng cho là mình phải. Cần phải có một phần công nhận chiến báo, dựa theo công lao này lớn nhỏ sắp xếp, tới chia cắt địa bàn cùng chiến lợi phẩm. Nếu không chia cắt không đều, không đủ để làm chúng lớn nhỏ bang phái tâm phục, lại xây vô vị giang hồ phân tranh náo động.

Cá nhân chiến công danh sách.

Tô Trần một tay thất bại Hàn Sơn chân nhân, Bạch Liên giáo chủ Mao Tử Nguyên, Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng. Thái Hồ Cự Kinh bang làm phản loạn, thứ ba Đại Tông Sư trảm thổ phỉ đã chết, ngăn cơn sóng dữ. Tô thượng tiên lập nhiều vây quét Cự Kinh bang đệ nhất chiến công, tự nhiên là không thể tranh cãi.

Mã Bang bang chủ Lý Sóc sắp xếp thứ hai, tại Bắc Lô Đăng bên trong tiêu diệt ba mươi tên Bạch Liên lực sĩ, tránh khỏi liên quân tổn thất nghiêm trọng. Tại Hàn Sơn tà đạo phản loạn sau đó, hấn lại chỉ huy còn lại tám nghìn liên quân đệ tử rút lui khỏi Phiếu Miếu Phong, tại Thái Hồ bờ ổn định đầu trận tuyến tử chiến đến cùng, công lao cực lớn.

Dược Vương Tôn Bạch Hồng xếp thứ ba, tại Thái Hồ lấy kỳ thuật, tiêu diệt Thủy Quỷ đường một nghìn tên Thủy Quỷ, không uống phí một binh một tốt lực lượng trọng thương thủy phỉ.

Thiết Kiếm Môn Hàn Bình Sơn xếp thứ tư, vì tiên phong, tiến về trước Phiếu Miếu Phong chân núi lúc trong xuống chết trận, cũng là duy một một vị nhất đại tông sư, tứ đại bang chủ chi thân bỏ mình, là liên quân bỏ mình trong danh sách địa vị tối cao một vị.

Thiên Ưng Môn chủ Hàn Nha chiến công thứ năm, tại vạn trong quân ám sát mấy trăm tên thủy phỉ, Bạch Liên giáo đệ tử, náo động thủy phỉ quân

tâm, nhưng mà bị Hàn Sơn chân nhân tự mình ra tay, lấy hỏa cầu phù kích thương, không thể toàn bộ công lao.

Chiến công thứ sáu người, được xác định là Thiên Ưng Môn a Sữu, yểm hộ mấy trăm tên Thiên Ưng đệ tử trốn đi, chết trận sa trường. Nhưng hãn chết trận, phần này công lao không người nhận lãnh.

Còn thừa thế hệ công huân tức thì phải nhỏ hơn nhiều, có tất cả chiến công, theo thứ tự sắp xếp.

Chỉ cần giết một gã thủy phi giang hồ đệ tử, đều có thể đạt được ít nhất mười lượng bạc phần thưởng ngân.

Về phần Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh bản thân, cũng không tại đây chiến công trên bảng. Thành công tiêu diệt Cự Kinh bang, cái này bản thân đã là một cái công lớn, trận chiến này báo cáo triều đình, thiên tử tự nhiên sẽ tán thưởng có gia, không cần vẽ rắn thêm chân tăng thêm đi.

"Ô thượng tiên hiện tại người đâu?"

"Không biết. . . Có người chứng kiến hãn và Thiên Ưng Môn đệ tử tế điện xong a Sữu sau đó, liền rời đi Thái Hồ, đến Cô Tô thị trấn phương hướng rồi đi, cũng không biết đi làm cái gì."

"Nhanh chóng phái người đi tìm! Cái này Thái Hồ diệt phi đệ nhất tác dụng, triều đình sẽ có trọng thưởng ngân lượng, sợ là có mấy vạn hai, bốn quan còn muốn tự tay giao cho hãn."

"Vâng, đại nhân."

Vương Huyện lệnh vội vàng phân phó dưới tay đi Cô Tô thành tìm người.

Thiết Kiếm Môn Hàn đại công tử chờ thêm bên dưới bảy tám trăm người, tạm thời tạo một bộ quan tài, giơ lên Hàn Bình Sơn hòm quan tài, chờ về Cô Tô thành đi.

Lý Sóc an ủi Hàn đại công tử vài câu, vịn quan tài lạnh như băng, trong lòng lạc tịch, im ắng thở dài. Từ xưa giang hồ chinh chiến, mấy người còn. Đánh xong một trận, lại rời đi một vị mấy chục năm lão huynh đệ. Cái này trên giang hồ, có thể cùng một chỗ nói chuyện trời đất uống rượu đây, càng ngày càng ít.

Triệu Cư Trinh trông thấy Lý Sóc lạc tịch bóng lưng, vội vàng nói: "Lý Sóc tướng quân, mà lại lưu lại một bước."

Lý Sóc hơi chấn động, lạnh nhạt nói: "Triệu đại nhân, Lý mỗi một kẻ thảo dân, không phải là tướng quân."

Triệu Cư Trinh thành khẩn nói: "Lý tướng quân năm đó ở Tây Vực chịu xa lánh cùng ủy khuất, phần mà rời đi, trong lòng có oán khí, Triệu mỗi lý giải."

Nhưng mà người đang ở đây giang hồ, cố nhiên là nhất đại tông sư, lại cũng chỉ có thể thi triển ra một người cái dũng của thất phu, suốt đời sở học chinh chiến sa trường vạn người địch bốn sự, thập phần dùng không xuất ra một hai phần. Tại giang hồ chỉ là trầm luân, mai một hào quang.

Thiên hạ hôm nay thế cục tan vỡ, triều đình khó khăn, chính trực lúc dùng người. Bệ hạ những năm này cũng già đi, rất là tưởng niệm người cũ, tưởng niệm tướng quân.

Tướng quân mỗi gặp chiến, nhất định mặc giáp công cung, ngân thương kỵ binh, có thể thấy được chưa từng một ngày quên sa trường. Người có tất cả thiên mệnh, Lý tướng quân quy túc, không ở giang hồ. Sao không hồi Tây Vực đi đi, sa trường mới là người quy túc. Tại trên sử sách lưu lại muôn đời tên tuổi anh hùng, người trong thiên hạ kính ngưỡng!"

Lý Sóc tay run, thở dài một hơi, im lặng giục ngựa, lĩnh Mã Bang chúng đệ tử rời đi.

Trong lòng chi tích tụ phần hận, nếu là dễ dàng như vậy đi, hẳn gì về phần rời xa Tây Vực chi địa, lưu lạc Ngô quận giang hồ hơn mười những năm cuối.

Triệu Cư Trinh nhìn xem hắc dật Mã Viễn đi, im ắng thở dài, xem ra chỉ có thể chậm rãi chờ hắc đánh tan cái này khúc mắc rồi.

"Báo! Thái Thú đại nhân, triều đình khâm sai đặc sứ Vương Thủ Trừng đại nhân đến rồi. Đồng hành đấy, còn có một vị Giang Châu Bạch đại nhân."

Đột nhiên, có một người mang tin tức vội vàng báo lại.

Triệu Cư Trinh trong lòng rung mình, không khỏi hừ một tiếng.

Cái này khâm sai đặc sứ chỉ sợ sớm đã đến Ngô quận, lấy xem diệt phi cuộc chiến, chỉ ở xa xa xem thế nào trận chiến này kết quả. Xem cái này Thái Hồ cuộc chiến đánh thắng, lập tức liền không thể chờ đợi được đi ra, nhìn xem có hay không chỗ tốt mà kiếm.

Chỉ là, cái này khâm sai là thiên tử bên người thái giám hoạn quan, bình thường tại thiên tử bên người góp lời, hẳn cũng không dám đắc tội.

"Đi, đi nghênh đón khâm sai Vương đại nhân!"

Triệu Cư Trinh mang theo chủ bạc, Vương Huyện lệnh bọn chúng Ngô quận quan liêu, đi nghênh đón khâm sai đại nhân.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 114: Tiểu Khâm Sai Cùng Đại Tư Mã

Triệu Cư Trinh cùng phủ Thái Thú tá quan lại, cùng với Ngô quận hơn mười vị quan viên địa phương nhóm vội vàng đi đến ven hồ bến đò.

Đã thấy một chiếc ít xuất hiện không hề kéo dài lộ ra thuyền lớn đã cập bờ.

Triều đình này khâm sai đặc sứ cười quan lại thuyền, nhưng lại không giương ra triều đình khâm sai cờ hiệu. Hiển nhiên, cũng là sợ tại đây Thái Hồ mặt hồ, gặp được thủy phi ăn cướp.

Triệu Cư Trinh trong lòng suy đoán vị này khâm sai đại nhân lần này ý đồ đến, sợ là muốn kiếm một khoản công lao, trong lòng cũng không thoải mái, chỉ là không tiện đắc tội, theo như lệ cũ phân phó chúng lớn nhỏ đám quan chức ở bên hồ xếp thành hàng nghênh đón.

Chiếc này trên thuyền lớn, kẻ vai sát cánh đàm tiếu đi xuống hai vị quan viên, mặc quan lại bào cái vị kia là khâm sai đặc sứ Vương Thủ Trường đại nhân, một vị khác thì là trung niên thanh sam thư sinh, Giang Châu Tư Mã.

Còn lại tùy tùng, tùy tùng, hộ vệ mười mấy tên, theo đuôi ở phía sau.

Triệu Cư Trinh cùng Ngô quận chúng đám quan chức thấy như vậy một màn, đều nghi hoặc khó hiểu, khâm sai Vương đại nhân là bệ hạ trước mặt người tâm phúc, cái kia Giang Châu Tư Mã tất nhiên phương hướng tiểu quan, như thế nào kẻ vai sát cánh đi cùng nhau?

"Triệu đại nhân! Chúc mừng a, bản khâm sai tiếp nhận bệ hạ chi mệnh tới thị sát diệt phi tình huống, lúc này mới vừa đuổi tới, liền đã nghe được tiêu diệt Cự Kinh bang thủy phi tin vui, đặc biệt chạy đến chúc mừng!"

Vương Khâm kém cười to nói.

Triệu Cư Trinh thi lễ, cười nói: "Vương đại nhân một đường tàu xe mệt nhọc, khổ cực rồi!"

"Đúng rồi, vị này chính là bị bệ hạ giáng chức đến Giang Châu Bạch đại nhân. Hắn nghe nói Ngô quận bên này thủy phi náo loạn, đúng lúc bản khâm sai đi sứ Ngô quận, liền cùng nhau xuôi nam, tới đây nhìn một cái Ngô quận nạn trộm cướp, nghiêm trọng đến gì bọn chúng trình độ."

Vương Khâm kém chỉ chỉ bên cạnh vị này thanh sam thư sinh, cười vì song phương giới thiệu nói."Vị này chính là Triệu thị một môn huynh đệ bốn tiến sĩ, lão Tam Triệu Cư Trinh đại nhân!"

"Ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, thuận tiện nhìn xem phi tình. Ít ngày nữa, liền muốn đi thuyền xuôi theo Trường Giang tiến về trước Giang Châu nhậm chức, Triệu đại nhân không cần chú ý."

Thanh sam thư sinh cười cười, sớm Triệu Cư Trinh khẽ gật đầu. Hắn chức quan so với Triệu Cư Trinh Thái Thú thấp vài cấp bậc, nhưng mà thần tình ngữ khí cũng rất đậm bạc, nghe xong Triệu thị danh môn Triệu Cư Trinh tên tuổi, cũng vẫn như cũ bắt Triệu Cư Trinh xem thành là bình thường thế hệ.

Hắn theo thành Trường An mà tới, tiến về trước Giang Châu đi nhậm chức Tư Mã trên đường, cũng không mặc quan phục.

Giang Châu tại Ngô quận thượng du sông Trường Giang Giang Tây cảnh nội, quản hạt ba tòa thị trấn. Ngô quận Cự Kinh bang thủy phi chi loạn một khi lan tràn, quét sạch toàn bộ Ngô quận ngàn dặm phạm vi mà nói, tất

nhiên thông hiểu uy hiếp được thượng du cũng không xa Giang Châu khu vực.

Vì vậy, hãn thuận đường cùng khâm sai cùng một chỗ xuôi nam đi vào Ngô quận, muốn tận mắt nhìn xem Ngô quận nạn trộm cướp nghiêm trọng đến trình độ nào, rồi đi Giang Châu đi nhậm chức sau đó, cũng tốt sớm làm thủy quân diệt phi chuẩn bị.

"Bạch đại nhân?"

Triệu Cư Trinh đối với cái kia thanh sam thư sinh có chút lạ mắt, trong lòng càng là nghi hoặc khó hiểu, bệ hạ trước mặt khâm sai đại nhân, như thế nào cùng một cái bị bệ hạ giáng chức Giang Châu Tư Mã đi cùng một chỗ.

Giang Châu Tư Mã, là Giang Châu thích sử cao cấp liêu tá, là chính lục phẩm cấp, bổng lộc cũng coi như khá cao, nhưng mà cũng không bao nhiêu thực quyền. Thường thường là bị triều đình giáng chức đại thần, đã bị chức vụ và quân hàm đải ngộ.

So với hãn cái này chính tứ phẩm Thái Thú muốn thấp vài cấp bậc, chớ nói chi là cùng triều đình khâm sai đại nhân so sánh.

Nhưng mà vị này Vương khâm sai giới thiệu xây Bạch đại nhân tới, giống như rất vui vẻ, cũng không tránh kiêng kị. Thậm chí cảm thấy được bị giáng chức cũng Giang Châu không phải là chuyện xấu, mà là đáng giá khoe cao hứng chuyện tốt.

Khâm sai không sợ việc này truyền tới Kinh Thành, rước lấy bệ hạ tức giận? !

"Triệu đại nhân, người còn chưa có đoán ra ta vị này Bạch đại nhân là ai?"

Vương khâm sai thấy Triệu Cự Trinh khuôn mặt vẻ nghi hoặc, không khỏi cười to nói: "Còn có thể là ai! Đương nhiên là ta tên đầy Đại Đường, mới nhạc phủ thi đàn lĩnh tụ Bạch Cự Dị Bạch đại thi nhân."

Đoạn thời gian trước, chúng ta vị này Bạch đại nhân nói thẳng bên trên can gián, lại chọc cho bệ hạ không vui, mà nói "Tiểu tử này, là trẫm đề bạt đi lên, mới ngồi trên quan lớn vị trí, rồi lại cuối cùng làm cho trẫm không vui, trẫm thật sự chịu không nổi hấn. Đi, đến Giang Châu ăn được mấy ngày giang phong, thanh tỉnh thanh tỉnh." . Liền đem chúng ta vị này sâu sắc Đế sủng trắng đại tài cái, đuổi đến Giang Châu rồi đi."

Khâm sai đại nhân nói đến đoạn này truyền khắp thành Trường An chê cười, ôm bụng cười cười to, thật sự vui vẻ không thôi.

Bạch Cự Dị!

Hai thiên 《 Trường Hận Ca 》 , 《 Mại Thán Ông 》 , danh chấn Đại Đường Bạch đại nhân!

Triệu Cự Trinh sắc mặt kinh biến, vội vàng bước nhanh về phía trước đón chào, nắm chặt Bạch Cự Dị tay nghề, cực kỳ kích động nói: "Ai ~ nha nha ~~ , Bạch Cự Dị Bạch đại nhân! Triệu mỡ mắt vụng về, ngưỡng mộ đã lâu a! Ngày đêm tiếp nhận đọc Bạch đại nhân danh tác, thường thường đêm khuya cảm hoài khóc không ra tiếng lệ, chỉ hận không thể cùng đại nhân thân nói."

Đại Đường một đời thi nhân siêu cấp văn nhân, rõ ràng thì cứ như vậy đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hấn, kinh hãi hấn cái này Thái Thú trong lúc nhất thời chân tay luống cuống.

Cái này thật sự là việc vui liên tục.

Chân trước mới tiêu diệt Cự Kinh bang thủy phi, chân sau liền gặp gỡ Đại Đường một đời văn nhân.

Hắn nhỏ nhỏ này Ngô quận Thái Thú tứ phẩm quan lại, căn bản không vào được bộ hạ mắt. Cùng vị này trước mặt bộ hạ người tâm phúc, trắng sáng giống như Đại Đường một đời thi nhân so với, quả thực chính là ánh sáng đom đóm, âm đạm không màu.

"Bách đại nhân cái kia một thiên 《 Trường Hận Ca 》 , 'Dương Gia có nữ sắp trưởng thành, dưỡng tại khuê phòng người không nhận thức. Thiên sinh lệ chất khó không có chí tiến thủ, một triều chọn tại quân vương nghiêng. Ngoái đầu nhìn lại nhất tiểu bách mị sinh, lục cung phần đại vô nhan sắc. . . . Tại thiên nguyện làm chim liền cánh, trên mặt đất nguyện vì tình vợ chồng. Thiên trường địa cửu có khi vẫn, hận này liên tục vô tuyệt thời kỳ. " rất được bộ hạ thưởng thức, chiêu tại ngự tiền nghe dùng.

Lại một thiên 《 Mại Thán Ông 》 , 'Đầy mặt bụi bặm khói lửa tình cảnh, hai tóc mai bạc phơ mười ngón màu đen. Bán than được tiền chỗ nào doanh? Trên thân xiêm y trong miệng ăn. Đáng thương trên thân quần áo chính đan, trong lòng ưu than ti tiện nguyện Thiên Hàn. Hôm qua ngoài thành một xích tuyết, hiểu giá than xe triển băng triệt.' ghi lấy hết dân chúng chi khó khăn, được thiên hạ sĩ tử rơi lệ quy tâm!"

Triệu Cư Trinh nhất thời kích động chân tay luống cuống, nắm chặt Bạch Cư Dị tay nghề, ngẩng đầu nhìn lên được Bạch Cư Dị, sùng mộ đạo: "Bách đại nhân tạm thời giải sầu, bộ hạ cũng chỉ là nhất thời phiền muộn người nói thẳng đi lên can gián, mới có thể cố ý giáng chức người đi Giang Châu.

Chờ người lại làm đi lên một thiên tác phẩm xuất sắc chi thơ, bộ hạ nghĩ đến người tốt, chỉ sợ lại thông hiểu tám trăm dặm kịch liệt chiêu người hội trường an. Tiền đồ như tươi đẹp, vẫn còn tại ta đây tiểu Tiểu Tứ phẩm Thái Thú ở trên."

"Đi, đi Cô Tô thành, Triệu mỗ vì Bách đại nhân cùng khâm sai đại nhân mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần!"

Triệu Cư Trinh vội vàng lại sớm sau lưng Vương Huyện lệnh phân phó nói, "Vương Huyện lệnh, người nhanh đi Cô Tô thành, tự mình an bài mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần yến hội!"

Cái này mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần tiệc, đương nhiên muốn phải đứng đầu đập tu xem ngựa Vương Huyện lệnh xuất mã, mới có thể làm xinh đẹp, làm cho hai vị đại nhân thoả mãn.

Triệu Cư Trinh cũng không tưởng, bản thân rõ ràng còn có trọng dụng đến Vương Huyện lệnh thời điểm.

Vương Huyện lệnh đỏ bừng cả khuôn mặt, kích động liên tục gật đầu nói: "Dạ dạ! Hạ quan nhất định an bài tốt! Tại Cô Tô thành gánh một náo nhiệt nhất, chỗ tốt nhất, vì Bạch đại nhân, vì khâm sai đại nhân mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần! Làm cho ba vị đại nhân thoả mãn!"

Vương Huyện lệnh khuôn mặt sùng bái cùng ngưỡng mộ, cái kia kích động phấn khởi, vậy đơn giản so với nhìn thấy khâm sai còn phấn khởi gấp trăm lần.

Đại Đường người đọc sách, ai không biết văn đàn lĩnh tụ Bạch Cư Dị!

Đây chính là hãn cái này huyện nhỏ làm thần tượng, không nghĩ tới rõ ràng đại giá quang lâm Cô Tô thành. Hãn cái này Cô Tô Huyện lệnh, này sẽ nhất định phải thi triển ra suốt đời thủ đoạn tới lấy lòng vị này thi đàn lĩnh tụ mới được.

Nói không chừng Bạch đại nhân vui vẻ, thuận tay đem hãn ghi vào trong thơ, vậy hãn Vương hanh thông có thể đã danh truyền thiên cổ rồi.

"Có!"

Vương Huyện lệnh đầu óc nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên hưng phấn vỗ đùi, nghĩ đến một chỗ tuyệt diệu địa phương.

Cô Tô thành Yên Vũ Lâu, sắp tổ chức một trận hoa khôi đại hội, náo nhiệt vui mừng lại phồn hoa, chúng các hoa khôi trang điểm xinh đẹp. Thích hợp nhất làm cho này vị Bạch Cư Dị Bạch đại nhân, còn có khâm sai Vương đại nhân, mời khách từ phương xa đến dùng cơm tẩy trần.

Đúng!

Liên Yên Vũ Lâu lâu ba, tổ chức một bàn yến hội, xem xét cái này Ngô quận lớn nhất hoa khôi thịnh hội, đáng tin có thể làm cho ba vị đại nhân thoả mãn vô cùng.

...

Triệu Cư Trinh đem cái này tây Động Đình sơn hòn đảo còn dư lại diệt phi sự tình làm cho thuỷ quân giáo úy nhóm đi xử lý, đón Giang Châu Tư Mã Bạch Cư Dị cùng khâm sai Vương đại nhân, liền đi thuyền tiến về trước Cô Tô thành.

Trên đường đi, ba vị đại nhân nói diệt phi tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

Triệu Cư Trinh nói cùng, tại tiêu diệt Cự Kinh bang cuộc chiến ở bên trong, quan phủ liên quân thiếu chút nữa bị Hàn Sơn tà đạo, bạch diện thư sinh Lưu Hồng, Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên tam đại trùm thổ phi đánh đến bị diệt, xuất hiện một vị Tô thượng tiên, lúc này mới một lần hành động thay đổi Càn Khôn, chuyển bại thành thắng.

"Chúng ta Đại Đường. . . Thật sự có người tu tiên?"

Bạch Cư Dị cùng Vương khâm sai nghe vậy, đều là cảm giác sâu sắc khiếp sợ, có chút khó có thể tin. Trong truyền thuyết tiên nhân chuyện xưa, bọn hắn cũng là nghe thấy qua, không tưởng rõ ràng ra hiện tại hắn đám bọn chúng trong sinh hoạt.

"Nếu không có thân cách nhìn, ta cũng không tin."

Triệu Cư Trinh cảm thán.

Nửa đường, Triệu Cư Trinh đột nhiên nhận đến dưới tay quan viên báo tới một cộc Cô Tô ngoài thành phóng hỏa án. Phóng hỏa việc nhỏ, nhưng bởi vì dính đến Hàn Sơn đạo quán, phải bẩm báo đến Thái Thú chỗ.

"Thái Thú đại nhân, Hàn Sơn đạo quán bị người một mối lửa đốt đi, những cái kia lưu lại đạo quán tiểu đạo sĩ nhóm như chim tán. Có người chứng kiến, là một gã Dưộc Vương Bang một gã thanh sam đệ tử phóng hỏa đốt đấy. Cái này Hàn Sơn đạo quán vốn phải là quan phủ tới cửa niêm phong đấy, chỉ là đã chậm một bước, không nghĩ tới bị người một mối lửa đốt đi. Hỏi này án nên xử trí như thế nào?"

Cái kia quan viên hỏi thăm.

Triệu Cư Trinh ngạc nhiên, có vài phần tiếc hận nói: "Hàn Sơn đạo quán là Hàn Sơn tà đạo hang ổ. Cái này một mối lửa đốt đi Hàn Sơn đạo quán, việc này cũng chính là Tô thượng tiên làm được. . . Theo hã đi đi, coi như là bình thường cháy án xử trí, phân phó đi lấy nước ty nhóm nắm chặt cứu hoả!"

Cái này Hàn Sơn đạo quán là bốn năm trăm năm cổ quán, Cô Tô Thành Tây ngoài cửa danh thắng chi địa, có thật nhiều Đại Đường nổi tiếng thi nhân tại trong đạo quán lưu lại qua bản vẽ đẹp di tích cổ. Cái kia Hàn Sơn chân nhân kỳ thật chỉ là gần nhất vài thập niên mới được vì Quán chủ, đốt đi không khỏi đáng tiếc.

Nhưng mà, đốt đi liền đốt đi đi, người nào lại còn dám đi quản Tô thượng tiên muốn làm gì. Hã cái này tứ phẩm Thái Thú, tại Tô thượng tiên trước mặt cũng phải tất cung tất kính, nói không chừng ngày sau còn có dựa vào Tô thượng tiên chỗ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 115: Cô Tô Hoa Khôi Hội

Hai ngày sau, Cô Tô thành lại náo nhiệt.

Thái Hồ vây quét Cự Kinh bang cuộc chiến chấm dứt, giang hồ chúng bang phái đệ tử lần lượt phản hồi Cô Tô thành.

Cô Tô thành đã từng tạm thời đóng cửa thành để ngựa thủy phi chạy trốn thành kính bên trong, làm cho dân chúng khủng hoảng, đều tại lo lắng một trận chiến này kết quả. Cũng may, Cô Tô thành rời xa Thái Hồ, trong thành dân chúng cũng không đã bị Thái Hồ chiến hỏa ảnh hưởng đến.

Lo lắng hãi hùng hai ngày sau đó, được quan phủ cùng giang hồ liên quân đại thắng Cự Kinh bang thủy phi tin tức, toàn bộ Cô Tô thành dân chúng đều vui sướng hơn hờ, rất nhanh khôi phục một như trước kia náo nhiệt, trên thị trường một mảnh ca múa mừng cảnh thái bình.

"Ai nha, Bôn lô thôi Đinh Đại Cước, người còn chưa có chết?"

"Hặc hặc, Phích Lịch Môn lô Đại bang chủ, người cái này sáng choang đầu vẫn là tại trên cổ a!"

"Đi, hai ta đi uống mấy chén nước lớn uống rượu, chúc mừng một cái chúng ta Thái Hồ cuộc chiến tìm được đường sống trong chỗ chết! May mắn được Tô thượng tiên cứu giúp, chúng ta vậy cũng là đánh lên đại vận, đã hết cơn khổ, đến ngày sung sướng."

"Còn uống gì, tranh thủ thời gian đi Yên Vũ Lâu xem hoa khôi đại hội đi. Đêm nay Yên Vũ Lâu chỗ ngồi cũng không phải là theo như bàn tính

toán, đó là một tòa khó cầu a, bọn chúng trong lầu kín người rồi, người ở phía ngoài chen lấn đều chen lấn không đi vào!"

"Đúng, thiếu chút nữa đã quên rồi cái này chính sự, đi nhanh lên! Sớm làm gánh hai tốt chỗ ngồi."

Hai vị giang hồ đại hào khách lão hữu tại đầu đường gặp lại, ôm nhau cười to, kết bạn giục ngựa tiến về trước Yên Vũ Lâu.

...

Dưới bóng đêm.

Yên Vũ Lâu, đồ thảm đèn lồng cao cao treo, khắp nơi giăng đèn kết hoa, chiếu rọi được trong lầu son phấn mê say, bốn phía tràn đầy vui mừng bầu không khí.

Ngô quận hoa khôi đại hội đêm nay sắp tại Yên Vũ Lâu tổ chức, hơn mười tòa đỉnh cấp thanh lâu bồi dưỡng một đám trên trăm tên xuất sắc nhất trình nữ, đem tề tụ Yên Vũ Lâu, tranh đoạt hoa này khôi chi có một không hai Ngô quận danh hiệu.

Đương nhiên, không hề chỉ chỉ là các nàng tranh hoa khôi.

Các nàng còn đem tại tối nay lấy chồng, từ chúng giang hồ hào khách nhóm ra giá tranh đoạt các nàng đầu đêm quyền, từ nay về sau cáo biệt thân trinh nữ.

Trước phố, ngựa xe như nước, dòng người nối liền không dứt.

Yên Vũ Lâu, đông như trẩy hội.

Nam lai bắc vãng đại thương gia giàu có, hào phú quyền quý công tử ca, các bang phái cao tăng cùng trẻ tuổi hào kiệt, đều tại màn đêm trước đó,

nhao nhao ngồi xe ngựa, cỗ kiệu, tuần mã đi đến Yên Vũ Lâu, vui chơi cổ động trận này hoa khôi thịnh hội.

Giang hồ chinh chiến, mấy người còn.

Thái Hồ vây quét Cự Kinh bang trận này huyết chiến vừa mới chấm dứt, người chết khó có thể tính toán.

Giang hồ bang phái đệ tử trải qua đều là đầu đao thè lưỡi ra liếm huyết thời gian, đêm qua đầu còn treo trên cổ, nói không chừng sáng mai sẽ không còn. Vì vậy giang hồ đệ tử từ trước đến nay tôn trọng hành lạc làm kịp thời, tối nay cần toàn bộ vui mừng.

Thậm chí chúng bang phái bang chủ, Đường chủ cấp cao tầng, phần lớn cũng tới đến hoa khôi đại hội, tham gia náo nhiệt.

Chúng thanh niên hào hiệp cùng cao thủ tài俊, đánh xong một trận, bắt được một khoản ném đầu lâu rải máu nóng, chém giết thủy phi kiếm trở về quan phủ cùng bang phái cho phong phú tiền thưởng, liền tới Yên Vũ Lâu hưởng thụ một cái ngợp trong vàng son sung sướng.

Nhìn xem đêm nay vị nào chị gái và em gái có thể đoạt được cái này Cô Tô hoa khôi, xem ai có thể tranh đoạt đến hoa này khôi đầu đêm quyền lấy chồng.

Đương nhiên, đại bộ phận người tự biết vô vọng đoạt được hoa này khôi đầu đêm quyền lấy chồng, cuối cùng chỉ có một người có cái này bốn sự bắt lại. Những người khác cũng liền xem náo nhiệt, nhìn xem có hay không kia nàng xem trúng hài lòng trình nữ.

Yên Vũ Lâu trong ngoài, có rất nhiều Mã Bang một nhị lưu cao thủ, người vạm vỡ đang nhìn sà diễn. Tránh cho có khách người đang hội trường đi lên say rượu nháo sự, hỏng mất lần này hoa khôi đại hội.

Yên Vũ Lâu trong ngoài đã sớm trang trí đổi mới hoàn toàn, các cô nương đều tề tựu chuẩn bị đêm nay hoa khôi thịnh hội, vô cùng náo nhiệt.

Yên Vũ Lâu cửa ra vào, Lý mụ cùng rất nhiều các cô nương đang tại cười nghênh đón các lộ giang hồ hào khách, nhìn thấy Đinh Đại Cước cùng Lô bang chủ hai vị đại hào khách giục ngựa mà tới, nàng vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

Đinh Đại Cước xuống ngựa, cười to nói: "Lý mụ, các người Yên Vũ Lâu thật là biết làm sinh ý, chuyên chọn loại này mọi người trong tay có tiền thời điểm, tại đây Cô Tô thành làm một trận hoa khôi đại hội, đây là muốn anh em kết nghĩa đám bọn chúng cốt tủy đều hút khô a!"

Lý mụ vung hương khăn, cười nói: "Ở đâu, nhìn ngài Đinh lão lời này nói. Nghìn vàng tan hết còn khôi phục tới, lão gia thân thể này tẩm khỏe mạnh cùng con ghé tựa như, nào hút cạn a!"

"Tranh thủ thời gian tiếp chúng ta hai lão ca chuẩn bị hai tòa!"

"Được, người khác không tòa, ngài Đinh lão, Lô bang chủ hai vị còn có thể không có chỗ trống? Mời, lâu một nhập tọa!"

..

Vương Huyện lệnh nhà Đại công tử Vương Phú Hào, tại mấy tên Cô Tô thành quan gia đệ tử hồ bằng cầu hữu cùng tùy tùng túm tụm phía dưới, ưỡn được bụng, đóng đưa quạt giấy, nằm chớ dờ, nghênh ngang đến Yên Vũ Lâu mà tới.

Hai ngày trước, chiếm giữ tại Thái Hồ tây Động Đình sơn Cự Kinh bang bị liên quân tiêu diệt, Hàn Sơn chân nhân vị này từng đã là bạch đạo linh tú cũng cùng nhau bị diệt, Ngô quận giang hồ chúng bang phái phần lớn tổn thất nghiêm trọng.

Hôm nay Ngô quận giang hồ bang phái, thực lực lớn bức suy giảm không ít, Được Vương Tôn Bạch Hồng già bảy tám mươi tuổi quá già rồi không căng được vài năm, Lý Sóc lại quá trẻ tuổi lãnh ngạo không thích sống chung, lực ngưng tụ không cao.

Giang hồ các bang phái thực lực bị thương, hư nhược rồi không ít, quan địa phương phủ uy vọng tự nhiên trên diện rộng đề cao rất nhiều.

Bọn nha dịch cũng dám ly khai thị trấn, xuống nông thôn khắp nơi loạn nhảy lên.

Vương Phú Hào vị này Cô Tô thành Vương Huyện lệnh Vương đại công tử, tự nhiên cũng uy phong run lên, chuẩn bị đủ rất nhiều ngân phiếu, đi đến cái kia Yên Vũ Lâu, chuẩn bị tranh đoạt hoa khôi đầu đêm quyền.

"Tối nay hoa khôi hội, hoa này khôi trình nữ đầu đêm quyền lấy chồng, ai không thềm chảy nước miếng a!"

"Nhưng mà, lần này chúng ta Vương đại công tử khẳng định có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi! Ta Cô Tô nội thành, ai dám cùng hăn so với xa hoa a! Tăng thêm huynh đệ chúng ta hỗ trợ, tiếp cận chút ít ngân phiếu, đáng tin bắt lại!"

Vương Phú Hào một đám đám bạn xấu, hào khí ngất trời thổi phồng được.

Trên nửa đường, Vương Phú Hào ngoài ý muốn gặp phải hăn đường đệ Vương Phú Quý, chính đến Yên Vũ Lâu mà đi, nhân tình sáng lên ngăn lại nói: "Đường đệ, người đây là đi Yên Vũ Lâu? Người cũng đừng cùng ca ca tranh cái kia hoa khôi, nếu không đừng trách ca ca trở mặt."

"Đường huynh, ta nào có cái này tâm tư, chỉ là đi Yên Vũ Lâu giải sầu!"

Vương Phú Quý nhú mày.

"Cái kia không còn gì tốt hơn rồi, đường đệ trên thân dẫn theo ngân phiếu?"

"Có hai trăm lượng ngân phiếu tùy thân ứng phó nhu cầu bức thiết đấy, người muốn làm gì?"

"Mượn trước chút ít ngân phiếu tiếp ca ca dùng dùng chứ, chốc nữa ca có tiền liền trả lại người. Ca đêm nay muốn đi Yên Vũ Lâu, phần thưởng cái kia hoa khôi đại hội, đi tranh hoa khôi mỹ nhân đầu đêm lấy chồng chi quyền, đã trù liệu một số lớn ngân phiếu, chỉ sợ chưa đủ dùng.

Người ngày thường chi tiêu không lớn, bắt cái kia hai trăm lượng bạc tiếp ca ca ứng phó nhu cầu bức thiết! Đêm nay ai dám cùng bốn công tử tranh, ta dùng ngân phiếu đập phá hấn đầu chó!"

Vương Phú Hào đại hỉ, liền vội vàng kéo Vương Phú Quý, đưa hấn trong túi quần hai trăm lượng ngân phiếu tiếp đoạt mất.

"Đường huynh, ta đây mấy trăm lượng bạc cũng chưa đủ người tiêu. Rồi hãy nói, hoa này khôi hội đi lên nam lai bắc vãng đại phú thương, giang hồ bang phái đại hào khách như mây, có quyền thế đếm không hết. Sợ là rất khó tranh đi lên, còn là đừng đi tranh cho thỏa đáng!"

Vương Phú Quý cũng không ngăn đón, chỉ là nhúu mày.

Những năm này hấn mới bước chân vào giang hồ, đã trải qua mấy trận sóng to gió lớn, tăng không ít kiến thức. Biết rõ trên giang hồ người tài ba dị sĩ quá nhiều, bản thân cân lượng có hạn, thiếu đi khoa trương, cũng trầm ổn rất nhiều.

Hai người cùng là Ngô quận Vương thị thế gia đệ tử, hấn chí khí đại. Nhưng mà hấn cái này đường huynh quần áo lụa là không chịu nổi, cùng hấn kém không chỉ là nửa lần hay một lần, đối với cái này quần áo lụa là đường huynh, hấn từ trước đến nay là trốn tránh.

Chỉ là, phụ thân của hắn là Ngô quận Thái Thú bên người chủ bạc, quận phủ tá quan lại. So với Vương Phú Hào phụ thân Vương Huyện lệnh chủ tay nắm một tòa Cô Tô thị trấn, địa vị phải kém đi lên một đoạn.

"Ta đường đường Huyện lệnh Đại công tử, Cô Tô thành cái mảnh này trên địa đầu, cha ta nói lớn nhất! Cái kia Yên Vũ Lâu mỹ nhân, dựa vào cái gì người khác tranh đấu, ta liền tranh không được! Đêm nay ta sẽ cầm bạc nện xuống hoa này khô, ai dám cùng ta tranh, ta làm cho hắn không xảy ra Cô Tô thành, ta Vương đại công tử cũng không phải là ăn chay lẫn lộn đại đấy!"

Wang Phú Hào lập tức cả giận nói.

Hắn vỗ mấy cái tiểu đệ, "Đi, đem tam ban bộ khoái, nha dịch đầu lĩnh nhóm tất cả đều kêu lên. Ai dám cùng ta tranh, ta làm cho nha dịch đầu lĩnh, trực tiếp bắt lại! Hừ, liền Ngô quận đệ nhất bang Cự Kinh bang cái kia hơn vạn tội phạm đều bị quan phủ thu thập hết rồi, mặt khác đại phú thương, giang hồ hào khách tính là cái gì. Ta cũng muốn nhìn xem, cái này Cô Tô nội thành, ai có thể so với ta cha cái này Huyện lệnh đại lão gia đối uy phong!"

...

Yên Vũ Lâu bên trong đã sớm đám biến người như thủy triều chen chúc, trên lầu ghế lô tự nhiên là đầy khách, liền rộng nhất mở lầu một đại sảnh đều nhanh không ngồi được người.

Lầu ba.

Một gian xa hoa ghế lô.

Vén vén ngồi một gã cô độc quanh quẽ nam tử, nhìn qua Yên Vũ Lâu bên trong phi thường náo nhiệt.

Liễu Đại tổng quản tiến vào trong rạp, hồ thẹn thấp giọng nói:

"Bẩm môn chủ, thuộc hạ lại đi đã điều tra a Sửu xuất thân!"

"Điều tra ra sao?"

"Thuộc hạ vô năng, trước đó tại Thiên Ứng khách sạn điều tra một lần Phỉ Hưng Sửu thân thuộc, tại khách sạn Vương chương quỹ chỗ đó biết được đạo cha hân mẹ là khách sạn tiểu nhị, đều đã mất sớm, có một tỷ tỷ bảy tuổi bán tại một gia đình.

Lúc ấy tưởng rằng bình thường gia đình giàu có nha hoàn, lấy a Sửu cái này cao thủ nhất lưu thực lực kiếm cái trăm tám mươi bạc thay tỷ tỷ của hân chuộc thân đó là hoàn toàn không có vấn đề, liền không lại điều tra lần sau.

Lần này cần tiếp a Sửu tỷ tỷ một khoản bỏ mình trợ cấp tiền bạc cùng công lao phần thưởng ngân, ở đẳng kia gia đình giàu có chỗ tìm không thấy người, nói là mười năm trước liền bị thanh lâu tú bà mua rời đi.

Thuộc hạ liền tự mình tiến về trước Cô Tô nha môn, tại nô tịch, Nhạc kỹ tịch sách đi lên, cẩn thận tra xét một cái Phỉ Hưng Sửu chi tỷ Phỉ thị tung tích. Lúc này mới phát hiện, Phỉ Hưng Sửu tỷ tỷ lúc ấy rất nhanh lại bị cái kia gia đình giàu có bán trao tay chỉ Yên Vũ Lâu, rõ ràng đúng là cái này Yên Vũ Lâu tên đứng đầu bảng thanh quan người A Nô tiểu thư. Nhạc kỹ tịch đi lên ghi chép nhìn thấy tận mắt, xác nhận không sai.

Tầng này quan hệ huyết thống quan hệ, người giang hồ không người biết được. Ta lần trước tại tiệc tối gặp bọn họ, cũng chưa từng gặp bọn họ quen biết nhau, A Nô tiểu thư cũng không muốn nói nàng dòng họ. Hơn nữa hai người cái này dung mạo chênh lệch quá xa, người bên ngoài căn bản sẽ không đi phỏng đoán. . . Thuộc hạ mắt vụng về, cũng là hoàn toàn không nhìn ra cái gì tới!

Lạnh quạ trầm mặc nửa ngày, nói: "A Nô tiểu thư nếu không muốn ngoại nhân biết rõ các nàng tăng này quan hệ, tự nhiên là có các nàng bản thân bảo khoản. Việc này, không được đích truyền người thứ ba miệng, tránh cho trên giang hồ những thứ kia không phải thế hệ loạn tước cái lưỡi, dơ a Sừu thanh danh."

"Hiếu được!"

Liễu Đại tổng quản gật đầu.

Lạnh quạ trầm ngâm đã lâu, "A Sừu thi cốt không lạnh, tỷ tỷ đến nay lưu lạc tại thanh lâu, không thể sẽ khiến ta Thiên Ưng Môn anh hùng chết không nhắm mắt. Đi trừ liệu bút tiền bạc, đem A Nô theo Yên Vũ Lâu chuộc đi ra, thu xếp tốt."

Liễu Đại tổng quản do dự một chút, nói: "Môn chủ, có thể hay không trực tiếp cùng Lý bang chủ nói một tiếng, làm cho Mã Bang trực tiếp thả người?"

"Lý Sóc huynh đệ mặc dù ta là bạn cũ, giao tình thâm hậu. Bình thường nữ tử cũng thế mà thôi rồi, nhưng mà cái này A Nô tiểu thư hôm nay tại Cô Tô thành giá trị con người chính là giá trên trời, dính đến cực lớn bang phái lợi ích, như vậy sẽ để cho hãn khó có thể cùng Mã Bang mấy nghìn đệ tử nói rõ.

Còn là dựa theo giang hồ quy củ tới, kiếm đủ một khoản ngân lượng chuộc thân tiền, giúp nàng chuộc thân xuất hiện đi. Cũng tránh cho lại thiếu nợ một khoản còn không xong nhân tình."

Hàn Nha lắc đầu nói.

Liễu Đại tổng quản rất là phát sầu, hãn trông coi Thiên Ưng Môn sổ sách vụ, biết rõ môn phái chi tiết, nói: "Môn chủ, a Sừu đối với ta cũng là ân cứu mạng, không phải là thuộc hạ keo kiệt không muốn đi trừ liệu tiền bạc.

Nhưng mà vây quét Cự Kinh bang đánh một trận, ta Thiên Ưng Môn đệ tử bỏ mình nhiều đến sáu trăm, bị thương cũng nhiều, chỉ là tiền trợ cấp cùng tiền thưởng liền chi tiêu hơn mười vạn lượng bạc trắng.

Môn chủ trước đó lại phân phó, đến Thiết Kiếm Môn chủ bên kia đưa mười vạn lượng bạc trắng qua, tế điện Hàn bang chủ. Trong kho phòng bạc toàn bộ chuyển trống rỗng, thật sự quá thiếu bạc.

Hàn Nha trong mắt hàn mang, đột nhiên giận dữ, vỗ mạnh một cái án mấy. Rồi lại tác động nội thương, ho máu liệt ra vài tơ máu.

"Khúc ~, ta Hàn Nha suốt đời không nợ nhân tình! Hàn huynh cái kia phần tình nghĩa phải trả, có ta một ngày tại, Hàn gia cao thấp liền không việc gì. A Sữu tình nghĩa cũng không cần?

A Sữu chết rồi, ta như thế nào đi còn hắc! A Sữu hy sinh hắc tính mạng mình, cứu Hàn Xu, cứu được Thiên Ưng Môn mấy trăm tên nòng cốt đệ tử, bảo tồn bên dưới Thiên Ưng Môn ruột thịt, phần nhân tình này nghĩa há lại vạn lượng bạc có thể đổi lấy.

A Nô tiểu thư hôm nay danh chấn Ngô quận, người ái mộ nhiều như sang sông chi khanh, Mã Bang những năm này năm đêm nàng làm cây rụng tiền, chỉ là năm trước liền từ trên người nàng kiếm đâu chỉ năm ngàn lượng bạc trắng. Coi hắc bây giờ giá trị con người, tại Ngô quận trinh nữ trúng không ai bằng.

Chỉ là đêm nay cái này đầu đêm quyền lấy chồng, rất nhiều ái mộ nàng đại hào nhóm ra tay xa xỉ, sợ là ít nhất có thể đấu giá ra năm ngàn lượng trở lên. Chuộc thân tiền, ít nhất phải lúc này ở trên lật mấy chục lần, dù là mấy vạn lượng bạc đều là ngại ít, chúng ta nhất thời cũng cầm không xuất ra nhiều bạc như vậy tới.

Ta theo bốn môn danh nghĩa tất cả cửa hàng, sản nghiệp trong kẽ răng chen lẫn bạc, nhưng mà nhất thời cũng nhiều lắm là bài trừ đi ra một cái

bảy tám ngàn lượng bạc trái phải, khoảng cách chuộc thân tiền xa xa chưa đủ."

"Câm miệng! Đi xoay sở tiền!"

Không thể để cho hăn thì cứ như vậy thương tiếc mà đi. Cho ta đi xoay sở bạc! Thế chấp lên trong bang vài cái đáng giá sản nghiệp, Thiên Ưng khách sạn, nội thành hơn mười gian cửa hàng khế thư, đến hỏi ngân hàng chi mượn năm vạn lượng ngân phiếu trở về! Nếu là còn chưa đủ, cũng chỉ dùng tốt ta đây tấm mặt mo này, đi theo Lý huynh đệ nói một tiếng rồi."

"Vâng, môn chủ! . . . Thuộc hạ cái này đi ngân hàng thế chấp khế thư, cầm mượn một khoản ngân lượng trở về!"

Liễu Đại tổng quản trong lòng giật mình, biết rõ môn chủ nổi giận ý, tâm ý đã quyết, không dám nhiều lời, lập tức vội vàng ly khai ghế lô mà đi.

Hàn Nha ngồi một mình ở trong rạp, nhìn qua Yên Vũ Lâu bên trong náo nhiệt ồn ào náo động, sắc mặt thâm trầm.

A Sửu chết, đau nhất trong lòng không ai qua được hăn cái cửa này chủ.

Hăn rất xem trọng a Sửu tiền đồ, a Sửu tu luyện vô cùng dốc sức liều mạng, nếm trải trong khổ đau mới là người trên người, tuổi còn trẻ liền thành nhất lưu trung kỳ cao thủ, xuất thân bản hàn đích thanh bạch đệ tử, nhất định tiền đồ vô lượng.

Trước Hàn Xu thêm chút lời kéo, liền có thể trở thành nàng trợ thủ đắc lực, hiệp trợ nàng chương quản Thiên Ưng Môn, đem Thiên Ưng Môn phát dương quang đại.

Thế nhưng là, a Sửu tráng niên mất sớm, sớm chết trận.

Thiên Ưng Môn thiếu đi một người tuổi còn trẻ trụ cột chi tài.

Thiên Ưng Môn nhà lớn nghiệp lớn, trong môn đệ tử nhiều, cần dùng gấp tiền địa phương cũng nhiều. Bỏ mình đệ tử tiền trợ cấp bắt Thiên Ưng Môn cái này mấy chục năm tích góp từng tí một kho ngân đều đào trống rỗng, nhất thời cũng vô cùng quần bách.

Chỉ có bán của cải lấy tiền mặt môn hạ sản nghiệp, mới có thể miễn cưỡng kiếm đủ cái này tuyệt bút bạc.

Đánh hạ Cự Kinh bang tổng đà, thủy phi tổng đà trong căn bản không có bao nhiêu ngân lượng, những năm này Cự Kinh bang khuếch trương lợi hại, tiền tài cũng đều tống ra rồi. Qua phân Cự Kinh bang khống chế kênh đào địa bàn, thời gian lâu dài cũng có thể kiếm không ít tiền, chỉ là không kịp.

Nhưng mà bất kể như thế nào thiếu tiền, vẫn phải A Nô tiểu thư chuộc thân, coi như là vì trên đường hoàng tuyền Thiên Ưng Môn anh hùng Phi Hưng Sữu một cái công đạo.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 116: Soi Gương Đồng, Chải Lược Đỏ

Yên Vũ Lâu.

Màn đêm vừa lộ ra, mang theo vài phần lạnh.

A Nô đang tại lầu ba hương khuê phòng chỉ ở bên trong, ôm cửa phía tây bên cạnh, nhìn ra xa Cô Tô thành xa xa một chiếc chén nhỏ đỏ thắm đèn lồng treo trên cao, hỏa đăng lơ lửng trên phố.

Chích trông mong, có thể chứng kiến cái kia hai cái thân ảnh quen thuộc, đắc thắng trở về.

Ngày hôm trước Thái Hồ, giang hồ bang phái cùng Cự Kinh bang thủy phi đánh nhau. A Sửu cùng Tô công tử rồi đi Khung Lung Sơn, đến nay chưa về, xa ngút ngàn dặm vô tin tức.

Hai ngày này, nàng mặt trời đã cao tây lâu uy vọng ba mươi lần. Nghe được đi nhận tới cũng, dừng ở xuân tiêu viện. Nghe được âm thanh ngựa hí, trông mong đứt Thùy Dương tuyến. Không trung tích trữ được cố nhân thư, không thấy thiếu người trước mặt.

Nàng trong lòng trúng tinh thần không yên, chỉ có thể nén được tâm tư.

Bàn đọc sách án mấy, bàn tay như ngọc trắng chấp bút son, mực nhuộm vốn thể thư, lấp một thủ danh tên điệu 《Bạc Toán Tử》.

Hai ngày này, Lý mụ vì để cho nàng tĩnh tâm luyện múa, đàn đàn cổ, tấu Tỳ Bà, chuẩn bị tham gia trận này hoa khôi thịnh hội, để tránh bị quấy rầy,

Lý mục tự mình chăm sóc, hầu như không thấy được ngoại nhân, chỉ là tại đây đại khuê phòng trúng một chỗ.

Thằng đến lúc chạng vạng tối, vì để cho nàng trang phục lộng lẫy một phen, mới cho phép hai gã nha hoàn tiến đến hầu hạ, đắm chìm thay quần áo rửa mặt.

"Người có nghe nói hay không, trận này chiến đánh thắng! Từng cái bang phái đệ tử đều lần lượt trở về, ca của người trở về rồi sao?"

"Đã trở về. . . Nhờ Tô thượng tiên phúc khí, ca của ta vận khí tốt nhất về một cái mạng tới. Cha mẹ ta đều nói cấp cho Tô thượng tiên đứng Trường Sinh bài, ngày ngày kỳ bái."

Hai gã nha hoàn đang thấp giọng nghị luận hai ngày này mới chấm dứt Thái Hồ cuộc chiến.

Thanh lâu vốn là tin tức linh thông chi địa, trên giang hồ các loại tin tức rất dễ dàng liền có thể thăm dò được.

"Trận chiến đánh thắng!"

A Nô kinh hỉ mà hỏi.

"Đúng vậy a, tiểu thư, đánh thắng."

"Nghe nói Cự Kinh bang bị đánh cho hoa rơi nước chảy, còn có, cái kia Hàn Sơn chân nhân lại là phía sau màn kẻ chủ mưu! Nghe nói cái này tà đạo sớm mấy năm còn dung túng đạo sĩ cấu kết thủy phi, tối trúng tai họa lương dân phú thương. Lần này phản loạn, lại hại chết rất nhiều giang hồ đệ tử, thật là xấu thối rồi."

"Ông t...r...ờ...i..., người nào từng muốn đến, chúng ta Ngô quận đệ nhất thế ngoại cao nhân, lại là Cự Kinh bang đại hậu trường. Tốt tại hãn rốt cuộc

bản thân nhảy ra, bại lộ bộ mặt thật, nếu không ai biết rõ hẳn là đại ác tà đạo. Hơn nữa còn bị chúng ta Tô thượng tiên tiếp một lần hành động tru sát!"

Bọn nha hoàn liên tục gật đầu.

"Tô thượng tiên? Là ai?"

"Được Vương Bang Tô Trần Tô thượng tiên, khởi điểm chẳng ai ngờ rằng vị này Được Vương Bang chấp sự, lại có thể như thế lợi hại cùng ít xuất hiện. Hẳn ra tay, dồn ép Hàn Sơn chân nhân tự tử, Bạch Liên giáo Mao giáo chủ tự vận, Cự Kinh bang chủ Lưu Hồng tự thiêu."

"Tô công tử. . . Như thế nào đã thành thượng tiên? !"

A Nô khiếp sợ.

Nhưng mà mặc kệ như thế nào, nàng vẫn là tràn đầy vui mừng.

Hắn có thể trở về tới thật tốt quá!

"Đúng rồi, vậy các người nghe được Thiên Ưng Môn tin tức không có?"

"Thiên Ưng Môn? Ài, nghe nói tất cả đại tiểu bang phái trong, liền thuộc Thiên Ưng Môn đệ tử tử thương thảm trọng nhất, thiếu chút nữa bị diệt môn. Bọn họ là tiên phong, kết quả nửa đường trong thủy phủ mai phục, đã chết hơn phân nửa.

Mới may mắn Thiên Ưng Môn anh hùng a Sửu ra tay, hy sinh chính hắn, dốc sức liều mạng cứu trở về còn dư lại những người khác. Nếu không, Thiên Ưng Môn lần này chỉ sợ cũng bị diệt môn."

"Loảng xoảng lang!"

A Nô thân thể nhoáng một cái, đụng phải bàn đọc sách, sắc mặt trong chốc lát trắng bệch một mảnh.

A Sửu, chết trận ~, đã chết? !

Không, sẽ không!

Tại sao có thể như vậy.

"A Nô tiểu thư, người làm sao vậy!"

Hai nha hoàn sắc mặt đại biến, vội vàng nâng nàng.

A Nô khuôn mặt trắng bệch, vô lực miễn cưỡng đứng đấy.

Trong lòng trúng một hồi quặn đau.

Cha mẹ qua đời sớm, nàng so với đệ đệ lớn tuổi một tuổi. Đánh khi còn bé, hai tỷ muội tại Thiên Ưng khách sạn sống nương tựa lẫn nhau, trưởng tử vì mẹ, lời kéo được đệ đệ lớn lên.

Năm đó, a Sửu mắc phải bệnh ho, không tiền bạc mua thảo dược, mắt thấy nhanh tới luyện không nổi.

Nàng vì xoay sở tiền bạc, bị ép từ bán trong huyện thành gia đình giàu có làm tỳ nữ, chỉ cầu có thể mua thuốc cứu đệ đệ một mạng. Chưa từng nghĩ, cái kia gia đình giàu có nữ chủ nhân trong lòng đổ kị, qua tay lại đem nàng qua tay Lý mục bán vào Yên Vũ Lâu.

Nàng tại thanh lâu học ca múa tài đánh đàn cái kia vài năm. A Sửu mỗi gặp rảnh rỗi, liền hội vụng trộm tới Yên Vũ Lâu cửa sau, lặng lẽ gặp mặt một lần, nói với nàng chút ít tri tâm câu.

Có một lần, hẳn rất vui vẻ, mà nói làm quen một cái huynh đệ Tô Trần, hai ý hợp tâm đầu, quyết định tìm nơi nương tựa Dục Vương Bang cùng

Thiên Ưng Môn lưu lạc giang hồ, ngày sau muốn trở thành trên giang hồ cao thủ nhất lưu.

A Sừu kể, cuối cùng có một ngày, hắc hội trở thành giang hồ đại hào khách, kiếm khá lớn bút chuộc thân tiền bạc. Đợi nàng lấy chồng vào cái ngày đó, nở mày nở mặt đem nàng theo Yên Vũ Lâu trong chuộc đi ra, làm cho cái này Cô Tô thành rút cuộc không ai dám xem thường bọn hắc.

Đệ đệ tìm nơi nương tựa Thiên Ưng Môn, ngày ngày cần tu khổ luyện, được Tô Trần tương trợ, bình thường cùng một chỗ luận bàn võ kỹ, thực lực trưởng nhanh chóng.

Những năm kia bình thường nghe a Sừu trò chuyện xây Tô Trần, nàng đáy lòng cũng không tự giác cũng nhiều một cái Chu Trang ngư dân đệ tử đơn bạc thân ảnh.

Đoạn thời gian kia, nàng đáy lòng không biết cao hứng biết bao nhiêu, vì a Sừu khen tiền mua được tài, cũng vì bọn hắc cảm thấy cao hứng cùng kiêu ngạo.

Ba năm trước đây, nàng học thành đàn thuật vừa mới tại Yên Vũ Lâu xuất đạo thời điểm, chưa từng nghĩ vị thứ nhất khách nhân lại chính là Dược Vương Bang đệ tử Tô Trần, nàng còn bị lại càng hoảng sợ. Chỉ là, nàng cũng không dám nói gì.

Những năm này, nàng không muốn làm cho người giang hồ biết rõ, a Sừu có một tại thanh lâu tử tử. Sợ chậm trễ đệ đệ trên giang hồ tiền đồ, đưa tới giang hồ thị phi thế hệ ở sau lưng chửi bới, loạn tước cái lưỡi.

Về sau, nàng đã thành Yên Vũ Lâu trụ cột, lén lút tiếp tế đi một tí ngân lượng tiếp a Sừu tu luyện võ đạo. Nhưng mà Yên Vũ Lâu nhìn chặt, cùng đệ đệ gặp mặt cơ hội dần dần thiếu đi, gần nhất một năm càng là chưa từng lén lút gặp nhau tán gẫu qua thiên.

Tỷ đệ hai người chỉ có thể ở cái này cửa phía tây đài cùng bên đường phố, nhìn xa hơn mấy mắt, biết rõ lẫn nhau hết thủy mạnh khỏe.

Dù là tại đầu đường gặp phải, nàng cũng không dám cùng đệ đệ quen biết nhau, chỉ ở trong lòng trúng lo lắng.

Mấy ngày trước đây, nàng được mời tiến về trước Thiên Ứng khách sạn thanh niên dạ yến, ngoài ý muốn gặp được a Sửu, lần nữa nhìn thấy Tô công tử. Đó là nàng cái này một hai năm vui vẻ nhất thời điểm.

Rốt cuộc có thể danh chính ngôn thuận đấy, cùng a Sửu, lâu không gặp lại Tô công tử ngồi cùng bàn ăn được một bữa cơm, kẹp hơn mấy mảnh món ngon, đó chính là nàng hạnh phúc nhất một khắc.

Không nghĩ tới, ngăn ngụt hai ngày, chỉ chớp mắt, người và vật không còn không trung bi thiết. Đệ đệ quả thật đã thành Thiên Ứng Môn anh hùng, rồi lại chết trận tại Thái Hồ trên chiến trường.

Đệ, tỷ tỷ kỳ thật cũng không cầu người có thể thành cái kia cái thể anh hùng.

Chích trông mong, người có thể bình an trở về!

A Nô bao phủ hai mắt, nhếch được cặp môi đỏ mọng, thân thể mềm mại khẽ run.

Thế nhưng là, dù là a Sửu chết trận, nàng cũng không dám trước mặt mọi người vì hấn khóc tang. Nếu là, người trong giang hồ biết rõ a Sửu có một cái tại thanh lâu tỷ tỷ, đã chết cũng bị người sau lưng phỉ nghị, tổn hại cùng hấn tại thiên chi anh linh.

"Không phải là muốn phong trần, giống bị tiền duyên lằm. Hoa nở hoa tàn đều có lúc, tổng lại Đông quân chú ý. Đi cũng cuối cùng tu đi, ở cũng

như thế nào ở! Như được hoa trên núi khắp nơi đầu cành, Mạc Vãn nô quy chỗ. . . !"

A Nô cúi đầu, chứng kiến trang đài, hồng trên giấy lấp cái này đầu tên điệu.

Tàn phế từ đứt, lệ lã chã.

Chữ chữ tru tâm, những câu khắp huyết.

. . .

Hương trong khuê phòng, hương đài khói xanh lượn lờ.

A Nô chờ dẫn tinh tọa tại trang trước đài, mặc cho nha hoàn cho nàng trang điểm trang điểm.

Gương đồng ở bên trong, phản chiếu ra một tờ tuyệt mỹ khuôn mặt, như kiều như lạnh lẽo.

Mười sáu mười bảy tuổi, đúng là thiếu nữ sau cùng xinh đẹp động lòng người thời điểm.

Cái này ngó quen thuộc khuôn mặt, là Cô Tô nội thành đêm nay sau cùng xinh đẹp, sang quý nhất khuôn mặt. Cô Tô nội thành vô số đại hào khách đại phú thương, vung tiền như rác chỉ vì đêm nay vui mừng say.

Đệ, tỷ tỷ muốn lấy chồng rồi.

Trở về xem tỷ tỷ liếc, được chứ?

A Nô trong lòng trúng thê lương, con mắt vành mắt hai hàng màu xanh lệ, im ắng chảy xuôi.

Hai cái nha hoàn luống cuống, vội vàng cho nàng chà lau nước mắt, quỳ gối mà cầu mãi, "A Nô tiểu thư, tối nay hoa khôi đại hội, thế nhưng là ngài lấy chồng lẽ lớn, cũng không thể khóc a. Trang dung bỏ ra, ma ma hội đánh chết chúng ta đấy!"

A Nô nhưng là ngăn không được trong lòng cực kỳ bi ai, lệ như sợi dây hạt châu, đứt từng khúc tâm địa.

Các nàng khuyên không được, vội vàng đi ra ngoài tìm Lý mục tới khuyên.

"Làm sao vậy?"

Rất nhanh, Lý mục lo lắng vẫy tay khăn, chạy đến A Nô hương khuê phòng. Nàng thế nhưng là đang mong đợi A Nô có thể đoạt được đêm nay cái này Ngô quận hoa khôi. Nếu là khóc hồng mắt trang, bỏ lỡ hoa khôi hội, vậy cũng xảy ra chuyện lớn, nàng cũng đảm đương không nổi.

Nàng thấy A Nô khóc thương tâm, cũng không rõ ràng cho lắm, chỉ cho là A Nô là sợ hãi lấy chồng, vội vàng tốt ngôn an ủi nói.

"A Nô, lấy chồng là chuyện sớm hay muộn, đây là chúng ta thanh lâu trình nữ đều muốn qua cái này một đạo坎. Ta mặc dù không giống bình thường nữ tử lấy chồng lập gia đình vì phụ, nhưng mà tốt xấu có thể được một số lớn bạc, đầy đủ nửa đời dùng vô cùng. Chúng ta thanh lâu nữ tử, không người nào là mệnh trong như thế."

A Nô lau đi lệ, miễn cưỡng cười vui, nói khẽ: "Mẹ, ta biết rõ, đây là A Nô bạc mệnh. Là được. . . Nhịn không được. . . Rất nhanh rồi cũng sẽ tốt thôi."

Lý mục lập tức nở nụ cười, nói: "Mẹ sẽ biết rõ A Nô luôn luôn nhu thuận hiểu chuyện, từ trước đến nay Yên Vũ Lâu liên từ không ngỗ nghịch mẹ, làm cho mẹ khó xử."

"Đến, Lý mụ hôm nay tự mình làm người chải đầu."

Lý mụ sớm cái kia hai nha hoàn phân phó nói: "Hai người các người tiểu nha đầu đi chứa nước, tiếp A Nô tẩy một cái trang dung, một lần nữa đi lên trang!"

"Vâng, mụ mụ!"

Hai vị nha hoàn vội vàng thay A Nô rửa mặt trang điểm, bổ sung trang dung.

"A Nô a, hôm nay là người lấy chồng ngày vui, tựa như xuất giá giống nhau, muốn nở mày nở mặt, muốn vui vẻ một ít. Chúng ta thanh lâu nữ tử, đời này đều sẽ có như vậy một lần.

Muốn cái kia thành Trường An tên khắp thiên hạ tên kỹ nữ tạ A Man, Ngư Ấu Vi, bỗng nhiên Tiểu Ngọc, các nàng cũng bất quá chỉ như vậy. Chúng ta Ngô quận A Nô ca múa, cũng không thể so với các nàng bất luận cái gì một vị kém."

Lý mụ nói liên miên nói qua, giúp nàng chải đầu trang nói: "Hai năm qua, người đang ở đây Ngô quận giang hồ danh khí cũng đã rất lớn rồi. Đã đến mười bảy tuổi, đúng là phương hoa chính rậm rạp tuổi. Lấy chồng kiếm tiền bạc, so với những bang phái kia hào hiệp trên giang hồ dốc sức liều mạng kiếm cả đời đều nhiều hơn. Sẽ không lấy chồng, ngày sau cái này giá trị con người sẽ chậm rãi giảm xuống!"

"Ân!"

A Nô đoan trang ngồi tại trước gương đồng, nhìn xem gương đồng trùng lạ lẫm lượn quanh khuôn mặt, nghe Yên Vũ Lâu bên trong ồn ào náo động náo nhiệt, nhất thời con mắt vụt mịt mờ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 117: Đón Gió Tây Trần

Yên Vũ Lâu.

Đèn lồng đỏ thắm chiếu rọi bên trong lầu bên ngoài từ từ chiếu sáng.

Lầu ba khách quý trong rạp đã sớm không còn chỗ ngồi, toàn bộ bị khắp nơi đường về thần bí khách nhân bao xuống, đầu bậc thang tất cả đều là cao thủ nhất lưu hộ vệ, ngoại nhân căn bản không người biết được lầu ba đều được người nào.

Lầu hai cùng lầu một đại sảnh tức thì chen lấn chật ních, Ngô quận tất cả đại bang phái rất nhiều giang hồ đại hào, cùng với nam lai bắc vãng đại phú thương, Ngô quận bốn địa quyền quý, hào phú bọn, hơn ngàn người chúng tụ họp một đường, hào bằng hữu ngồi đầy, lẫn nhau mời đến hàn huyên được, bàn về đêm nay hoa khôi tên rơi nhà ai, ồn ào náo động náo nhiệt vô cùng.

Mã Bang đen Phó bang chủ tự mình tọa trấn lầu hai, đem người Mã Bang những cao thủ coi chừng sà diễn, để ngừa hỗn loạn.

Đối với đêm nay trận này hoa khôi đại hội, Mã Bang cao thấp tương đối coi trọng.

Tại Thái Hồ cùng cùng Cự Kinh bang thủy phỉ một trận chiến này, Mã Bang tình nguyện đệ tử bỏ mình gần hơn ba trăm người, thương không dưới một hai trăm, chỉ là tiền trợ cấp chính là một khoản cực lớn chi tiêu. Hơn nữa tiếp tham chiến đệ tử công lao tiền thưởng, chi tiêu như nước chảy bình thường.

Đêm nay trận này hoa khôi đại hội, có không ít trinh nữ sắp lấy chồng, chỉ là đầu đêm quyền lấy chồng đấu giá, liền có thể thay Mã Bang hấp lại không ít tiền tài, giảm bớt một cái áp lực.

Đen Phó bang chủ tự mình tọa trấn, lấy bảo vệ đêm nay trận này thịnh hội không sơ hở tý nào.

Ngô quận hoa khôi thịnh hội, rốt cuộc mở màn.

Lầu một giữa đại sảnh, một tòa cực lớn vũ đài, cung cấp ca múa.

Đến từ Ngô quận hơn mười tòa thanh lâu trinh nữ nhóm lần lượt gặt hái, một trận tiếp một trận tranh nhau khoe sắc, thi triển ra bản thân sở học mười tám giống như ca múa tài đánh đàn.

"Tốt!"

"Lại đến một bài!"

Suốt đêm suốt đêm, mấy cái canh giờ, một mực tiếp tục lúc đêm khuya. Bởi vì cái gọi là đêm xuân một đêm gặt nghìn vàng, thanh lâu không say đêm không thuộc về.

Tự nhiên, áp trực dù sao vẫn là xếp hạng mặt sau cùng.

Chúng giang hồ hào khách nhóm xem kích động, chờ mong nhiệt tình càng ngày càng tăng vọt.

Lý mụ đi đến vũ đài, nhiệt tình nói: "Cho mời, đêm nay áp trực chi trận, Yên Vũ Lâu Phỉ thị, A Nô tiểu thư! Tiếp mọi người mang đến một khúc Nghê Thường Vũ Y Vũ!"

Yên Vũ Lâu chỗ giữa vũ đài, bị từng đạo mông lung phấn trắng sa mỏng làm cho bao phủ.

Giống như một tòa hư vô mờ mịt nguyệt cung Tiên cảnh, sa mỏng phiêu hốt, mộng ảo trùng trùng điệp điệp.

Yên Vũ Lâu vũ đài chỗ giữa, có một vị kỹ thuật nhảy lượn quanh tinh xảo tiên nữ, cầm trong tay một thanh nhẹ nhàng linh hoạt Tỳ Bà, vẫn còn ôm Tỳ Bà nửa che trước mặt đi ra, nhẹ khép lại chậm về. Bộ dạng phụng từng tiện tay liên tiếp liên tiếp đàn, tựa hồ tại tự nói qua trong lòng trúng vô hạn sự tình.

Như đại châu tiểu châu từng chuỗi thanh thúy rơi xuống khay ngọc, như bình bạc đánh vỡ thủy tương văng khắp nơi, thiết kỵ xông ra đao thương kêu.

Đàn được nghe thường ca khúc, vũ động Vũ Y múa, như mộng như ảo.

Một lát, Yên Vũ Lâu ở bên trong, chúng hào tân các quý khách dần dần xem say mê, mê ly.

Thỉnh thoảng bộc phát cả sảnh đường reo hò khen hay.

A Nô tại vũ đài chỗ giữa vũ động nổi bật dáng người, nhìn xem đám người đứng ngoài xem tân khách hoan hô, nhưng không thấy cái kia đã từng thân ảnh quen thuộc, chưa phát giác ra trong lòng trúng khó tả bi thương tại mãnh liệt.

Bất tri bất giác, cái kia tiếng tỳ bà dần dần bi thương bắt đầu, băng suốt lạnh chát dây cung ngưng tuyệt.

"BOANG... ~——!"

Tứ huyền một tiếng như nứt ra tơ lụa, Tỳ Bà tiếng đàn dây cung đứt.

A Nô cuối cùng khó nén trong lòng bi thương, té ngã tại trên vũ đài ngã, xinh đẹp xinh đẹp khuôn mặt, hai hàng rõ ràng lệ im ắng chảy xuống.

Một khúc nghệ thường, múa đứt ruột!

Yên Vũ Lâu bên trong cả sảnh đường tân khách, nhất thời tĩnh mịch, im ắng.

...

Lầu ba.

Một gian xa hoa bao lớn mái che bên trong.

Giang Châu Tư Mã Bạch Cư Dị, Vương Thủ Trường khâm sai đặc sứ cùng Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh, ba vị đại nhân ngồi chủ bàn.

Ngô quận chư vị Huyện lệnh làm cùng ghế hạng bét, còn lại đại tiểu quan lại nhóm đều xin đợi đứng ở một bên.

Vương Thủ Trường khâm sai nhìn ra thanh âm, thật lâu mới thở dài nói: "Ta đi theo tại bệ hạ trước mặt nhiều năm, được chứng kiến Trường An tên kỹ nữ bỗng nhiên Tiểu Ngọc cái kia giọng hát, cũng xem qua cung đình múa kiếm Công Tôn đại nương 《Kiếm Khí Vũ》, thưởng thức qua Kim Lăng tên kỹ nữ Đỗ Thu mẹ tên múa 《Kim Lũ Y》! Không tưởng, cái này Ngô quận vậy mà cũng có A Nô tiểu thư, một khúc Nghệ Thường Vũ Y Vũ, như thế xuất chúng."

Bạch đại nhân trưởng như thất thần, sợ run một hồi lâu, phía bên trái phải hỏi: "Đúng rồi, nàng tên gì tên?"

Vương Huyện lệnh vội vàng nói: "Cái này thật đúng là không rõ ràng lắm, vừa rồi chỉ nghe mà nói Phỉ thị A Nô. Nhưng mà, huyện nha có chỗ có trong danh sách Nhạc kỹ quê quán, phía trên ghi lại tên đầy đủ, cần phải hạ quan đi thăm dò một điều tra?"

"Đi thăm dò một chút đi."

Triệu Cư Trinh phân phó Vương Huyện lệnh.

"Vâng!"

Wương Huyện lệnh vợi vàng gặt đầu, mang theo vài tên nha dịch chạy vợi đến huyện nha.

Không bao lâu, Vương Huyện lệnh liền vợi vàng trở về, sắc mặt tựa hồ có chút chịu kinh hãi, trắng bệch vô huyết, hướng ba vị đại nhân thấp giọng bẩm báo nói:

"Ba vị đại nhân, tra được. Cô Tô Yên Vũ Lâu Nhạ kỹ Phỉ thị, Phỉ Hưng Nô, mười bảy tuổi. Cô nhi, chín tuổi từ bán kia thân, một tháng sau, bị chủ nhà nữ chủ nhân bán tại Yên Vũ Lâu đến nay. Có một đệ, tên Hưng Sửu, ít một tuổi, còn lại ghi chép không rõ."

Wương Thủ Trừng khâm sai không khỏi khen: "Tên rất hay, đủ để cùng bỗng nhiên Tiểu Ngọc, Đỗ Thu nương ngang hàng đặt song song! Phỉ, nổi bật. Hưng, hưng quang vinh. Nô, thấp kém đấy! Nàng xây tại thấp kém, rồi lại hưng hưng hướng quang vinh, nổi bật hậu thế tốt dấu hiệu!"

"Phỉ Hưng Nô, người cũng như tên!"

Bách đại nhân cũng gặt đầu hơi khen.

Wương Huyện lệnh mặt mũi trắng bệch, chẳng quan tâm lau mồ hôi trên mặt, cuống quýt ngắt lời nói ra: "Ba vị đại nhân, cửa này khóa không có ở đây nàng tên có dễ nghe hay không a! Cái này Phỉ Hưng Nô là Phỉ Hưng Sửu tỷ tỷ. Mà Phỉ Hưng Sửu, không phải là Thiên Ứng Môn anh hùng a Sửu sao? Nghe nói, cái này a Sửu cùng Tô thượng tiên giao tình, nhưng là không phải bình thường thâm hậu, là đánh tiểu nhân mạc nghịch chi giao.

Nhưng mà A Nô là tám chín năm trước bán mình, nàng cùng a Sửu quan hệ trên giang hồ rồi lại thần kỳ cực ít người biết rõ, căn bản không ai nghe

nói. Nếu là bị Tô thượng tiên biết được, sợ là xảy ra đại sự. Triệu đại nhân, hạ quan sợ gặp chuyện không may, vội vàng bắt Nhạc kỹ tịch sách cũng đã mang đến."

Hắn vội vàng đưa lên cái kia sách Nhạc kỹ tịch sách.

Triệu Cư Trinh thần sắc biến đổi, tiếp nhận cái kia Nhạc kỹ tịch sách nhìn một chút, thần tình lập tức trầm trọng: "Ân, việc này người làm không sai. Hơi không cẩn thận, liền xảy ra đại sự a!"

Mặt khác hai vị đại nhân nghe xong, lúc này mới chú ý tới cái này một chi tiết, tất cả giật mình.

"Nếu không, hạ quan mau để cho Mã Bang đem Phỉ Hưng Nô văn tự bán mình giao ra đây, bắt quan lại sách đi lên Nhạc kỹ tịch tiêu thụ rồi, tránh cho Tô thượng tiên sau khi biết giáng tội? !"

Vương Huyện lệnh cẩn thận nói.

"Không!"

Triệu Cư Trinh thần sắc trầm ngưng, khoát tay nói: "Không được như thế!"

"Cái này. . . Đây là vì sao?"

Vương Huyện lệnh kinh ngạc đến ngây người.

"Cái này A Nô là a Sứ tử tử, a Sứ cùng Tô thượng tiên là từ tiểu nhân giao tình thâm hậu. Tô thượng tiên vì a Sứ, nhất định hội cứu A Nô. Nhưng mà nếu như người là vượt lên trước một bước, ra mặt bắt người cứu, liền chẳng khác gì là làm cho Tô thượng tiên thiếu người một cái nhân tình!"

Ta bọn chúng người thế tục, còn lại không nguyện đơn giản thiếu nhân tình. Tiên nhân, chỉ sợ càng gia tăng kiêng kỵ việc này, cái nào tiên nhân sẽ

cam tâm tình nguyện bản thân vô duyên vô cớ lại nhiều hơn một phần nợ nhân tình?

Người làm trên tiên thiếu người một khoản nhân tình, vậy là người ý định làm trên tiên như thế nào trả lại người nhân tình này, mỗi ngày lo lắng người? Là ngại chán sống phải không? !"

Triệu Cư Trinh trầm giọng nói.

Vương Huyện lệnh lập tức nghĩ thấu thông điểm này, thần tình vẻ sợ hãi, lắc đầu liên tục nói: "Không dám! Hạ quan có tài đức gì, dám để cho thượng tiên thiếu nhân tình."

"Việc này, còn phải cẩn thận cân nhắc!"

Chúng đại tiểu quan viên môn trái lo phải nghĩ, vấn đề này không phải bình thường khó giải quyết.

Lấy Tô thượng tiên danh tiếng, làm cho Mã Bang lập tức giao văn tự bán mình thả người, đây là chuyện dễ dàng.

Nhưng mà người nào lại dám đi bao biện làm thay, đoạt tại Tô thượng tiên trước đó, đi làm chuyện này. Biến tướng làm cho Tô thượng tiên chịu một phần nhân tình.

Tình cảm thứ này, vô cùng nhất vi diệu.

Nợ nhân tình, bút bút nhân tình đều là khoản nợ, vì vậy trọng tình nghĩa nhân, cũng không muốn thiếu nợ nhân tình. Thiếu, nhất định nghĩ đến mau chóng còn.

Nhưng nếu là cả hai thân phận cách xa đến cách biệt một trời một vực, địa vị cao giả thiếu hèn mọn giả một phần nợ nhân tình, cái này sợ là so với dao găm còn lợi hại hơn.

Ngay cả là Mã Bang cao tăng, một khi phát hiện cái tăng quan hệ này, sợ là cũng phải thế khó xử vô cùng đau đầu, không biết nên làm như thế nào, mới có thể thả người, lại không làm Tô thượng tiên, thiếu Mã Bang một phần nhân tình.

Cô Tô Huyền lệnh đảm đương không nổi, bọn hắc Mã Bang làm sao có thể đảm đương Ra!

Làm cho Tô thượng tiên thiếu nợ bọn hắc một cái nhân tình, sợ là toàn bộ bang cao thấp đều muốn cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an rồi.

"Tô thượng tiên không có tới trước đó. . . Cái gì cũng không thể làm. Chờ hắc tự mình đến, đem người chuộc đi thôi."

"Thế nhưng là, Tô thượng tiên có biết hay không cái này Phi Hưng Nô là a Sừ tử tử? Hai ngày này Tô thượng tiên chẳng biết đi đâu. Hắc sẽ xuất hiện sao? Vạn một Tô thượng tiên căn bản cũng không biết cái tăng quan hệ này. . . Không thể đến đây mà nói. . . Chỉ sợ cũng không ổn."

Trong lòng mọi người đều nặng trĩu đấy.

Triệu Cư Trinh trầm ngâm đã lâu, nói: "Không sao, ta chỗ này còn có cuối cùng một sách. Tô thượng tiên còn có diệt phi được một khoản mấy vạn lượng bạc triều đình phần thưởng ngân, chưa nhận lấy. Nếu như hoa khôi đại hội kết thúc, Tô thượng tiên vẫn như cũ không thể đích thân đến, cái kia chỉ có thể lấy Tô thượng tiên danh nghĩa tiêu hết cái này bút bạc, đem nàng chuộc xuống, còn nàng thân tự do. . . Như vậy, nàng vẫn như cũ coi như là Tô thượng tiên cứu giúp rồi, mà không phải là người bên ngoài cứu. Cái này bút nhân tình, không đến mức ghi chép tại cái gì đầu người đi lên."

Vương khâm sai gật đầu đồng ý: "Cũng chỉ có thể như thế, trước chờ, nhìn xem Tô thượng tiên đêm nay sẽ tới hay không đi."

Mọi người chỉ có thể chờ.

Bạch Cư Dị lòng có đăm chiêu, nói: "Người tới, văn chương hầu hạ!"

Tùy tùng của hãn, lập tức ở bàn đài, trải lên giấy và bút mực đài.

Bạch Cư Dị hơi một suy nghĩ, xách bút vung mực hắt vẩy.

Thiên hô vạn hoán thủy xuất lai, do bão tỳ bà bán già diện.

Khinh long mạn niệp mạt phục thiêu, sơ vi nghệ thường hậu lục yêu.

Tào tào thiết thiết thác tạp đạn, đại châu tiểu châu lạc ngọc bàn.

Ngũ lãng niên thiếu tranh triển đầu, nhất khúc hồng tiêu bất tri số.

Kim niên hoan tiểu phục minh niên, thu nguyệt xuân phong đẳng nhàn độ.

Đệ tẩu tông quân a di tử, mộ khứ triêu lai nhan sắc cố.

Thê thê bất tự hướng tiền thanh, mẫn tọa trọng văn giai yếm khắp.

(Thiên hô vạn hoán bắt đầu đi ra, vẫn còn ôm Tỳ Bà nửa che trước mặt.

Nhẹ khép lại chậm về xóa sạch khô phục chọn, ban đầu vì nghệ thường sau sáu yêu.

Tiếng chói tai nhất thiết lẫn lộn đàn, đại châu tiểu châu rơi khay ngọc.

Năm lãng còn trẻ tranh lựa quần đầu, một khúc lựa đỏ không biết mấy.

Năm nay cười vui hồi phục thị lực năm, Thu Nguyệt gió xuân bình thường độ.

Đệ đi tông quân a di chết, chiều đi sớm tới màu sắc nguyên do.

Lạnh lẽo lạnh lẽo không giống về phía trước thanh âm, ngồi đây nặng nghe thấy đều dấu khóc không ra tiếng.)

..."

Hạ xuống cuối cùng một bút, Bạch Cư Dị vẫn còn như lâm vào cử chỉ điên rồ chỉ ở bên trong, hơi âm thanh thở dài.

Triệu Cư Trinh Thái Thú, khâm sai Vương đại nhân ở bên quan sát.

Vương Huyện lệnh, Vương chủ bạc các loại chúng đại tiểu quan thành viên, đều trông mong lấy trông mong.

Bạch đại nhân chính là Đại Đường thiên hạ đệ nhất ngang hàng tài tử, bệ hạ trước mặt người tâm phúc. Có thể thấy tận mắt hẳn viết làm thơ, vậy đơn giản là vô cùng may mắn.

Triệu Cư Trinh mặc niệm, thán vì Quan Chỉ, khen: "Bạch đại nhân tài cao. Ta xem Phỉ Hưng Nô chi Nghệ Thường Vũ Y Vũ, trong lòng trúng tuy có đâm chiêu, rồi lại cái gì cũng không viết ra được tới. Cái này một bài 《Tỳ Bà Hành》, thúc người rơi lệ, nhất định là thiên cổ chi có một không hai, làm tại hạ sợ hãi thán phục!"

Bạch Cư Dị lắc đầu, lạnh nhạt nói: "Ta vắn vắn chỉ là tả thực, viết Phỉ Hưng Nô chi bình sanh, không tăng một phần, cũng không giảm một màu. Ngô quận hành trình, vô tình gặp được Phỉ Hưng Nô tiểu thư, chính là ta Bạch lỡ may mắn, được này thơ, chuyển này cũng coi như viên mãn."

Triệu Cư Trinh nhưng là cảm thán hâm mộ nói: "Ta Triệu thị danh môn huynh đệ bốn tiến sĩ, qua cái đo đếm mười năm về sau, liền bị thế nhân quên đi. Bạch huynh này thơ, chính là lưu danh thiên cổ chi có một không hai. Cái này đầu 《Tỳ Bà Hành》, sợ là trăm ngàn năm sau, thế nhân vẫn như cũ cái truyền miệng tụng. Nàng so với ta cái này Thái Thú, còn càng có tên, đổi may mắn."

"Triệu đại nhân lời ấy sai rồi ~!"

Bạch Cư Dị lắc đầu, nói: "Trước có nàng Phỉ Hưng Nô, Bạch mới mới có thể viết xuống cái này thiên 《 Tỳ Bà Hành 》 . Cũng không phải là ta thành tựu nàng Phỉ Hưng Nô. Hơn nữa, Triệu đại nhân cùng Phỉ Hưng Nô tiểu thư, cũng không so sánh được.

Triệu đại nhân là ở kiếp này hiển quý, hưởng thụ suốt đời vinh hoa. . . Chỉ là đời sau thanh danh không hiện.

Mà nàng Phỉ Hưng Nô, sợ là chịu lấy kiếp này nỗi khổ, mới lưu lại sau lưng nghìn năm lưu danh tên."

"Ta ngang hàng thế tục phạm nhân, nhân sinh cũng liền gần ngàn trăm năm, ai không muốn lưu danh thiên cổ! Ta không phải là không muốn tại trên sử sách ghi nhớ một khoản."

Triệu Cư Trinh vẫn như cũ hâm mộ: "Bạch đại nhân, không như cũng bang tại hạ ghi một bài? Tùy tiện ghi một bài là được, ngày sau thế nhân nhắc đến Bạch đại nhân thơ, cũng hội thuận tiện nhớ tới tại hạ."

Chính hắn cũng hội làm thơ, nhưng mà ghi không thể nào tốt, thường thức người không nhiều lắm. Chỉ có Bạch Cư Dị vị này Đại Đường một ngang hàng tài tử thơ, mới hội thế nhân tranh nhau tán dương.

"Ghi người? Viết cái gì?"

Bạch Cư Dị kinh ngạc.

"Ta làm quan một phương, đã diệt Cự Kinh bang a!"

Triệu Cư Trinh vội vàng nói.

Bạch Cư Dị cười mà không nói.

Triệu Cư Trinh không khỏi liền vội vàng hỏi: "Như thế nào, cái này tiêu diệt Cự Kinh bang, trấn thủ Ngô quận công lao, chưa đủ ghi vào thơ?"

Vương khâm sai không khỏi cười to, vỗ Triệu Cư Trinh bả vai nói: "Triệu đại nhân, người cũng đừng nghĩ rồi. Bệ hạ nghĩ đến hẳn một bài tán tụng chi thơ, ám chỉ mấy lần, còn tạm thời không chiếm được, bị hẳn tức giận đến không nhẹ. Ta và người thế hệ, nào có lớn như vậy phúc khí.

Đừng nhìn ta và người đang ngồi hơn mười quan viên, đêm nay Yên Vũ Lâu bên trong cả sảnh đường hào kiệt anh hùng, giống như từng cái danh khí đại, nhiều không kể xiết. Nhưng mà mấy chục năm thoáng qua một cái, tất cả đều yên lặng biến mất tại đây cuộn cuộn hồng trần thế tục chi ở bên trong, nhắc lên không nổi nửa mảnh sóng hoa.

Cái này cả sảnh đường hơn một nghìn chi chúng, chính thức có thể lưu danh thiên cổ đấy, chỉ có Bạch đại nhân cùng hẳn dưới ngòi bút 《Tỳ Bà Hành》 bên trong vị này Phỉ Hưng Nô tiểu thư."

Triệu Cư Trinh đương nhiên cũng biết điểm này, vẻ mặt tràn đầy u oán, thở dài: "Ài, ta ngang hàng tầm thường thế hệ, cũng chỉ có thể đi tranh cái này trước mắt mấy chục năm hưng suy vinh nhục rồi!"

"Chỉ là, Phỉ Hưng Nô, ở kiếp này mệnh trùng nháp nhô a!"

Bạch Cư Dị đem bút buông, đột nhiên thở dài một hơi.

Vương khâm sai cười nói: "Bạch đại nhân không cần cảm khái. Từ xưa đến nay, vị nào danh truyền thiên hạ một đời tên kỹ nữ, không phải là chịu một đời một thế đau khổ? Mặc dù nàng có thể chạy thoát được cái này nho nhỏ thanh lâu, chạy ra cái này nho nhỏ Ngô quận. Thế nhưng là, nàng có thể đào thoát cái kia cả đời hồng nhan bạc mệnh? Cho dù là Đế Vương ái phi, muôn vàn sủng ái, hơn mười năm sau có thể có chết già?"

Chúng quan viên im lặng.

Nhận hết Đế Vương tất cả súng ái Dương quý phi chết, vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

Trên đời ai có thể so với Đế Vương hiển quý?

Đế Vương còn tạm thời che chở hẳn không được nữ nhân yêu mến, ai có thể sửa cái kia số mệnh.

Vương khâm sai lắc đầu nói: "Hong nhan bạc mệnh, chính là ông trời chú định rồi. Nô tịch, chỉ là trên giấy vận mệnh mà thôi, tiêu thụ không tiêu thụ, kỳ thật đều đối bất động thiên mệnh. Đừng nói chúng ta những thứ này tiểu quan, cho dù là Đế Vương chiếu cố, thu ở bên cạnh, cũng không đổi được cái kia hong nhan bạc mệnh số mệnh. . . . Thiên mệnh này, chỉ có tiên nhân nhưng là đổi. Cái này Ngô quận tiên, chỉ có Tô thượng tiên. Chỉ là không biết, Tô thượng tiên có nguyện ý hay không đổi nàng này sinh hong nhan bạc mệnh."

"Đúng vậy a! Thiên mệnh khó đổi, duy tiên cải mệnh. Thế nhân, ai không hâm mộ Chân Tiên!"

Bạch Cư Dị mấy phần trưởng thán, đứng dậy, rồi tiệp nói: "Ta chuyến này đi Giang Châu tiền nhiệm, nửa đường tới một chuyến Cô Tô, vô tình gặp được Phỉ Hưng Nô tiểu thư, được một thiên 《 Tỳ Bà Hành 》 , tâm nguyện đã tròn.

Phỉ Hưng Nô quăng đời còn lại, chỉ nhìn mạng của nàng mấy đi. Nơi đây còn dư lại dư sự tình, liền bái nhờ hai vị đại nhân chăm sóc Phỉ Hưng Nô một thứ hai. Vương khâm sai, Triệu đại nhân, cáo từ!"

"Bạch đại nhân đi tốt, một đường đi tốt! Ngày sau hữu duyên lại hội!"

Hai vị đại nhân vội vàng đứng dậy đưa tiễn, phân phó một đội quan sai, hộ tống Bạch đại nhân ly khai Ngô quận.

PS: Dù sao vẫn là có người phàn nàn, ta viết đã chết a Sửu.

Ta cũng không muốn a.

Muốn phàn nàn, liền oán Bạch đại nhân đi. Hửn tại sao phải tại 《 Tỳ Bà Hành 》 trong ghi câu này: 'Đệ đi tòng quân a di chết ' (đệ đệ chết trận, cha mẹ mất sớm).

《 Ngã Thị Tiên Phàm 》 khúc dạo đầu trước đó bốn chương, là chiếu theo 《 Dạ Bạc Phong Kiều 》 "Mặt trăng lặn đen khóc sương đầy trời, Giang Phong đèn trên thuyền chài đối với lo âu ngủ. Cô Tô ngoài thành Hàn Sơn tự, nửa đêm tiếng chuông đến khách thuyền." Mà thành.

Dựa theo câu đầu tiên, mặt trăng lặn đen khóc sương đầy trời, viết xuống một cái ngư dân cái Tô Trần đánh cá hình tượng.

Dựa theo câu thứ hai, Giang Phong đèn trên thuyền chài đối với lo âu ngủ, viết xuống Tô lão cha, Tô lão mẹ hai cái này sầu khổ nhân vật.

Dựa theo thứ ba, bốn câu, tức thì phân biệt viết xuống Hàn Sơn đạo quán chuyện xưa tình cảnh, cùng Lý Kiều cùng nàng cha mẹ buôn gạo hình tượng.

Có người cảm thấy, đây không phải là chân thật đấy, hoàn toàn một cái hư cấu đi ra tu Tiên thế giới, đó là ngay cả khúc dạo đầu bốn chương cũng không có xem hiểu. Bên trong nhân vật chính xuất thân điển cố, chính là đến từ Đại Đường danh thi.

Có người cảm thấy Bạch Cư Dị vị này thi nhân xuất hiện quá đột ngột. Nhưng mà cái này Phỉ Hưng Nô cùng Phỉ Hưng Sửu hai tỷ muội, là tuân theo 《 Tỳ Bà Hành 》 nguyên tác nhân vật bên trong một câu, "Đệ đi tòng quân a di chết", cha mẹ mất sớm, đệ đã chết tại chinh chiến.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 118: Vương Thị Thế Gia

Yên Vũ Lâu.

Chúng hào khách nhóm, đại phú thương, bọn nhìn qua vũ đài chỗ giữa, vừa mới múa kia một khúc Nghệ Thường Vũ Y Vũ A Nô tiểu thư ngã tại trên võ đài, dây đàn đứt màu xanh rơi lệ, bọn hăn không tự giác cũng là gương mặt nước mắt, xem ngây dại.

Đầy trên lầu nghìn tân khách, chính một mảnh tĩnh mịch im ắng.

Đột nhiên, lầu một truyền đến một tiếng thô tục vô cùng kích động kêu to, phá vỡ Yên Vũ Lâu tạm thời tĩnh lặng.

"A Nô tiểu thư, ta là Vương Phú Hào, ta là Cô Tô Huyện lệnh Đại công tử, người còn nhận ra ta đi! Lần trước yến hội, chúng ta còn gặp một lần. Nhà ta có quyền thế, có ta bảo kê người không ai dám khi dễ người, gả cho ta làm tiểu thiếp đi!"

Ngồi tại lầu một đại sảnh phía trước nhất Cô Tô Huyện lệnh nhà Vương Phú Hào Vương đại công tử khuôn mặt kích động đỏ bừng kêu to, giống ma sợ run bình thường kích động nhảy dựng lên, đến vũ đài chỗ giữa phóng đi.

Hăn là Yên Vũ Lâu khách quen, đối với cái này A Nô tiểu thư có thể nói là mong nhớ ngày đêm, thần hồn điên đảo.

E ngại Ngô quận tứ đại bang chi một Mã Bang mạnh mẽ thế lực, một mực cầu A Nô mà không được. Hiện tại Mã Bang rốt cuộc cam lòng đem

cái này cây rụng tiền, lấy ra lấy chồng đầu giá.

Hắn sớm chuẩn bị xong rất nhiều ngân phiếu, chuẩn bị cùng chúng đại hào phú đám thương gia tranh đoạt cái này đầu đêm quyền. Nhưng mà, tốt nhất còn là đoạt lại huyện nha đi, để giải nỗi khổ tương tư.

"Vương công tử, mời theo như Yên Vũ Lâu cùng giang hồ quy củ tới!"

"Ngài đêm nay ra giá cao nhất, A Nô đêm nay chính là ngài đấy!"

"Nếu là có thể tại giá cao nhất càng thêm gấp mấy chục, A Nô tiểu thư vẫn tự bán mình, liền quy ngài!"

Lập tức có vài tên Mã Bang hộ vệ cao thủ, vọt tới, một chút bao lấy cánh tay gắt gao ngăn lại vị này Huyện lệnh Vương công tử, tránh cho hắn xông lên vũ đài, quấy nhiễu hoa này khô đầu giá.

"Các người những thứ này chó đẻ, đừng cản được ta! A Nô tiểu thư là ta đấy, ai dám cùng ta tranh!"

Vương Phú Hào mồm heo giống nhau kích động rộng to kêu to, lại đá lại cản, chỉ là giãy giụa không thoát khỏi cái này mấy cái hộ vệ ngăn trở.

Hắn nhìn đến trên võ đài cái kia xinh đẹp thướt tha kỹ thuật nhảy, quả thực liền hồn đều say, trong lòng đều xộp giòn rồi. Đã gặp nàng ngã sấp xuống tại trên võ đài khóc không ra tiếng lệ, toàn thân đều tại kích động phát run.

Hết thấy các tân khách đều đắm chìm tại một cỗ không hiểu bi thiết chi ở bên trong, trì hoãn không đến.

Bị Vương Phú Hào vị này Cô Tô huyện đệ nhất ăn chơi thiếu gia, tiếng giết heo kêu sợ hãi tiếp bưng tỉnh.

Thật sự là sát phong cảnh.

Nhưng mà tốt hơn, lấy Mã Bang thế lực, cũng trấn được vị này Vương đại công tử.

"Tốt!"

"Tốt một khúc Nghê Thường Vũ Y Vũ!"

"A Nô tiểu thư!"

"Ngô quận hoa khôi!"

Đầy lâu chúng tân khách rối cuộc xoay người lại, nhao nhao vỗ tay hét lớn, sôi trào lên, tiếng vỗ tay rung trời, đều tại hô to A Nô tên.

Không hề nghi ngờ, A Nô danh khí quá lớn, trở thành đêm nay Cô Tô thành hoàn toàn xứng đáng hoa khôi.

Lý mục vung hương khăn, uốn éo uốn éo chạy đi lên vũ đài, trên mặt đều cười đã thành một đoàn tiêu.

Như vậy nhiệt liệt nhận nâng, A Nô đêm nay lấy chồng đầu đêm quyền, giá đấu giá tiền khăng định bay lên trời, trở thành Yên Vũ Lâu từ trước tới nay bán đi giá cao nhất.

Nàng sớm dưới đài gần nhất Vương Phú Hào nói: "Ai nha, Vương đại công tử, tỉnh táo ~, tỉnh táo a! Tối nay là A Nô tiểu thư lấy chồng đại hỉ đêm, nếu như người trở ra lên giá, nàng đêm nay tự nhiên là người đấy. Người muốn muốn người theo Yên Vũ Lâu chuộc đi, về nhà làm tiểu thiếp, cái kia giá tiền có thể đã không phải bình thường quý rồi! Cũng không biết Vương đại công tử có hay không mang bạc đủ tuổi hai a!

Đang tiến hành Cô Tô hoa khôi không hề có tranh luận, không phải A Nô không ai có thể hơn. Tối nay cũng chính là A Nô tiểu thư muốn lấy chồng ngày vui. Có thể nói là song hỷ lâm môn! Lời ong tiếng ve không

nói nhiều, A Nô tiểu thư đầu đêm quyền đấu giá, chính thức bắt đầu! Một ngàn lượng bạc trắng trở lên, mỗi lần tăng giá ít nhất một trăm lượng!"

Lý mụ thừa dịp cái này cổ nóng hồi sức lực, chúng đại hào khách đại phú đám thương gia đều đang chìm dần dần tại cuồng nhiệt bầu không khí chi ở bên trong, vội vàng tuyên bố cái này đầu đêm quyền lấy chồng, bắt đầu đấu giá.

"Ta, một nghìn năm trăm hai!"

"Một nghìn chín trăm lượng!"

"Hai nghìn ba trăm hai!"

"Ba nghìn, ba nghìn!"

Chúng trẻ tuổi cao thủ, đại phú hào nhóm, giật mình tỉnh lại, nhao nhao xuất tiền cướp đoạt.

"Câm miệng, lão tử năm ngàn lượng! Nàng là của ta Vương Phú Hào, ai dám cùng ta tranh! Tam ban nha dịch hầu hạ, làm cho hãn không ra được Cô Tô thành."

Vương Phú Hào ánh mắt đều đỏ, hét lớn một tiếng, trong ngực móc ra một chồng dày đặc ngân phiếu, nện ở cái kia trên võ đài.

Trong nháy mắt, giá đấu giá tiêu thăng đến nghen họng nhìn trần trời năm ngàn lượng bạc trắng giá cao.

Năm ngàn lượng bạc trắng, vền vền chỉ là vì tranh đoạt một đêm này phong lưu! Cái này đầu đêm quyền lấy chồng đấu giá giá vị tăng vọt tốc độ cực nhanh, quả thực khó có thể tưởng tượng.

Vương Phú Hào Vương đại công tử cái này đột nhiên tăng lên gấp đôi giá trên trời, lập tức bắt không ít thanh niên hào khách tiếp kinh sợ đến, làm

cho rất nhiều có lòng tham dự đấu giá các phú thương cũng do dự.

Đến một lần cái này giá vị xác thực đã cực cao, không phải bình thường đắt đỏ. Thứ hai cái này Vương Phú Hào Vương Huyện lệnh Đại công tử gấp đỏ mắt, tranh không thắng, sợ là sẽ không từ bỏ ý đồ mang nha dịch tìm việc, là một cái không lớn không nhỏ phiền toái. Đấu giá được cái giá này, không ít người đã nhao nhao lựa chọn buông tha cho cướp đoạt.

Vương Phú Hào một chút áp đảo Yên Vũ Lâu bên trong rất nhiều đấu giá thanh âm, nhất thời gấp khó dẫn nổi, chờ không được tú bà Lý mụ tuyên bố kết quả sau cùng, liền nghĩ muốn bò lên trên vũ đài, cao giọng la hét, "A Nô, tâm can của ta a, ta tới rồi!"

May mắn có Mã Bang vài tên những cao thủ kịp thời ngăn chặn hẳn, nếu không hẳn có thể trực tiếp bò lên trên trên võ đài đi.

...

Yên Vũ Lâu lâu ba, một tòa xa hoa bao lớn mái che.

Bạch đại nhân rời đi, chỉ còn lại có Vương khâm sai, Triệu Thái Thú cùng chúng đại tiểu quan thành viên, đang chờ xem hoa này khôi hội cuối cùng kết quả, xem Tô thượng tiên hội sẽ không xuất hiện.

Triệu Cư Trinh ngồi tại trên ghế, đối xử lạnh nhạt nhìn lâu một Vương Phú Hào cái kia phù hợp trò hề, nói: "Vương Hanh Thông, lệnh công tử thật đúng là uy phong a, năm ngàn lượng ngân phiếu như cặn bã, tại đây chúng tân khách thương gia giàu có trúng lực lượng áp đầu xoay sở!"

Bản Thái Thú lúc này tiếp đãi triều đình khâm sai Vương đại nhân, Bạch đại nhân, cũng không quá đáng hao tổn mấy trăm lượng ngân tửu thủy tiền mà thôi. Lệnh công tử đây là bầu trời lấy ở đâu một hồi gió lớn thổi tới ngân phiếu, mới có thể tại đây mất hồn kim quật, tiêu tiền như nước! Lấy

người cái này Huyện lệnh bổng lộc, như thế nào cung cấp được rất tốt lệnh công tử tiêu xài. Giải thích một chút đi?"

"Cái này. . ."

Vương Huyện lệnh sắc mặt thất kinh, sợ tới mức khuôn mặt mồ hôi.

Hắn lần này cùng khâm sai đại nhân, Triệu Thái Thú tới Yên Vũ Lâu ngắm hoa khôi hội, là lạng lẽ lén lút an bài tiến đến. Vì để cho ba vị đại nhân cùng dân chúng giống nhau vui cười, cũng vì lý do an toàn, tự nhiên cũng không đối ngoại lộ ra.

Hắn đương nhiên biết mình nhi tử là một cái cái gì đức hạnh, đánh chặn nhỏ hắn Đại phu nhân tiếp làm hư rồi, đánh không thể chửi không được, đã thành một cái ăn chơi đàng điếm ăn chơi thiếu gia.

Vương Huyện lệnh thân là Cô Tô huyện lớn nhất quan phụ mẫu, trong huyện thành hẳn định đoạt, con lớn nhất thường thường trong thành nơi bướm hoa tiểu đả tiểu nháo, có hẳn chiếu ứng cũng ra không được cái gì đại sự, vì vậy hắn như thường ngày cũng lười đi quản thúc.

Chỉ là hôm nay đặc thù, Triệu Thái Thú cùng khâm sai Vương đại nhân cùng một chỗ giá lâm. Tại đây Cô Tô trong huyện thành, hắn cái này Huyện lệnh ngược lại biến thành sau cùng tiểu nhân quan tép riu rồi.

Vương Huyện lệnh nào biết được, con của hắn Vương Phú Hào ngày thường ăn chơi đàng điếm cũng liền mà thôi, đêm nay rõ ràng hội cầm nhiều như vậy ngân phiếu tới Yên Vũ Lâu tranh cái này đầu đêm quyền lấy chồng.

Đừng nói Tô thượng tiên bên kia sự tình. Chỉ là đang tại Triệu Thái Thú cùng khâm sai Vương đại nhân trước mặt, tiêu tiền như nước, đây đã là chộc tới đại phiền toái.

Vương Huyện lệnh hận không thể lao ra một cục gạch chụp chết cái hăm kia cha hàng hoá.

"Đại nhân, Vương gia chúng ta là Ngô quận thế gia đại tộc, tại Ngô quận hơi có một chút bạc tài tích góp, cái kia Vương Phú Hào thật sự là ngu dốt hồ đồ, làm cho hai vị đại nhân chê cười."

Vương chủ bạc thấy Vương Huyện lệnh rối loạn một tắc vuông, nhanh không ứng phó qua nổi, vội vàng giúp đỡ giải thích.

"Vâng là, Vương gia chúng ta là Ngô quận thế gia đầu các loại đại tộc, ruộng tốt vạn khoảnh. Hạ quan cũng hơi có tích góp, cũng không dám thu hết mồ hôi nước mắt nhân dân. Tiểu nhi cái kia năm ngàn lượng ngân phiếu, là ta phụ nhân theo nhà trúng tích góp trong cho."

Vương Huyện lệnh bối rối trúng cũng tỉnh ngộ lại, vội vàng giải thích nói.

Triệu Cư Trinh trên mặt càng là lộ ra vẻ trào phúng, nói: "A, vậy các người Vương gia lại là giáp Ngô quận dân chúng bao nhiêu ruộng tốt, mới có cái này ruộng tốt vạn khoảnh (*)."!

(*) khoảnh: rộng 100 mẫu Trung Quốc, chừng 6,6667 hec-ta

"Đại nhân! Hạ quan miệng ti tiện. . . Chỉ là tin cái vừa nói, đảm đương không nổi chân thực. Kỳ thật nhà trúng ruộng đất không nhiều lắm. . . Không phải là. . . Hơi có ruộng đất!"

Vương Huyện lệnh sợ tới mức toàn thân phát run, phù phù quỳ xuống, tâm loạn như ma không biết nên như thế nào giải thích. Nhưng mà điền sản ruộng đất không nhiều lắm mà nói, Vương Phú Hào cái kia tùy ý tiêu xài năm ngàn lượng ngân phiếu lại là cho tới bây giờ hay sao? Thu hết mồ hôi nước mắt nhân dân? Không tốt giải thích a!

"Đại nhân!"

Vương chủ bạc cả kinh, phù phù một tiếng bái té trên mặt đất. Biết rõ nói sai, không dám nói thêm nữa.

Cái này Triệu Thái Thú một môn bốn tiến sĩ, tại triều đình hiển quý đó là có thể đi lên hiệu thiên thánh, không tiện ứng phó.

Triệu Cư Trinh hừ lạnh, nhìn xem Vương Huyện lệnh, Vương chủ bạc đám người, ánh mắt băng hàn: "Hừ, một cái Vương thị hào phú liền nuốt trôi vạn nghiêng chi ruộng. Chỉ cần chính là hơn mười hộ các người như vậy thế gia, liền đủ để chia cắt vẫn cái này to như vậy Ngô quận."

Người nghèo không mảnh đất cắm dùi, bọn hăn làm sao có thể không thành lưu dân, bán mà bán nữa làm nô tỳ! Phàm là có một miếng cơm ăn, người nào hội rời nhà bôn tẩu giang hồ!

Những cái kia Được Vương Bang, Mã Bang các loại giang hồ đại tiểu bang phái tầng dưới chót đệ tử, có bao nhiêu là trong nhà bần hàn, mới bị bức bách dẫn thân vào bang phái. Thậm chí không thể không vào rừng làm cướp là giặc, tụ họp chúng làm thủy phi! Trận này Ngô quận Cự Kinh bang họa loạn, thiếu chút nữa quét sạch toàn bộ Ngô quận, đối với người nhóm Vương thị nghiệp chương trước đây, há lại sẽ bằng khi không mà hàng, dẫn phát cái này ngập trời họa? !"

Vương Huyện lệnh, Vương chủ bạc quỳ trên mặt đất, sợ tới mức hai cổ sợ run, lưng phát lạnh.

Triệu Thái Thú nếu là bắt cái này dẫn phát Cự Kinh bang tội, thêm tại Vương thị nhất tộc trên đầu, triều đình truy cứu xây phi loạn căn nguyên, muốn chinh đốn bọn hăn Ngô quận Vương gia, sợ là tiếp Vương gia đưa tới tai họa ngập đầu.

Chúng đại tiểu quan viên môn càng là câm như hến, không dám giúp đỡ nói câu. Bọn hăn. . . Có bao nhiêu là Ngô quận thế gia đệ tử, danh môn quyền quý xuất thân.

Triệu Cư Trinh cười lạnh nói: "Các người trong nội tâm đừng tưởng rằng, là ta Triệu Cư Trinh muốn tiêu diệt các người Ngô quận thế gia.

Cự Kinh bang cái thanh này hoả là tạm thời dập tắt, nhưng mà còn có Lâu huyện Bạch Liên giáo hơn vạn giáo dân. Bạch Liên giáo coi như là dập tắt, phía sau bọn họ còn có đầy đường vô số lưu dân cùng tên ăn mày.

Các người nhóm người này thứ không biết chết sống, bản thân đã sớm không thể chờ đợi được đào tốt rồi một tòa đại hỏa vũng hồ, sớm muộn đem các người thế gia lâu năm tiểu nhân mệnh tất cả đều mai táng đi vào, không cần bản Thái Thú động thủ.

Bản Thái Thú tại Ngô quận làm quan mấy năm liền đi, cũng liền quản được rồi trước mắt vài năm. Các người gieo xuống mầm tai hoạ, cuối cùng vẫn còn phải tự mình đi nhận."

Triệu Cư Trinh thần sắc lạnh lùng.

Hăn biết rõ những thứ này thế gia đại tộc đệ tử, căn bản là không chịu nghe lời của hăn, chỉ cho là gió thoảng bên tai. Đêm nay sau đó, nên như thế nào còn là như thế nào, có thể kiếm bao nhiêu tính toán bao nhiêu.

Hăn cũng không ý định thực sự truy cứu.

Đảm nhiệm Ngô quận Thái Thú, làm vài năm quan lại liền đi, chỉ có thể bảo vệ lúc này trước mắt mấy năm, cũng không cần biết quá dài xa sự tình. Tiêu diệt Cự Kinh bang sau đó, Ngô quận xây dựng lại, quận bên trong rất nhiều chuyện, trước mắt cần Vương gia như vậy thế gia ra tài xuất lực.

Vương khâm sai không khỏi cười, vỗ vỗ Vương Huyện lệnh đầu vai, an ủi: "Triệu đại nhân, nhìn người cái thanh này Vương đại nhân sợ tới mức, nước tiểu đều nhanh dọa đi ra.

Đừng hoảng hốt, trước mắt đây không phải có Triệu Thái Thú đỡ đòn sao, ít nhất tại hãn bất luận cái gì bên trong vài năm, còn có thể che chở được Ngô quận dân chúng chu toàn! Đêm nay hoa khôi hội kết quả đã xuất, cũng là nơi đó để ý Phỉ Hưng Nô tiểu thư chuộc thân chính sự rồi! Xem trước một chút, vậy Tô thượng tiên lại sẽ không xuất hiện."

Hãn còn chưa thấy tận mắt qua người tu tiên, đối với cái kia Ngô quận Tô thượng tiên có chút chờ mong.

PS. Hôm nay thứ ba, còn có hai chương viết xong thay A Nô chuộc thân nội dung cốt truyện. Cuối tuần này ngày 31, cuối cùng một đoạn Tô Trần về quê, vừa vặn viết xong quyển sách cuốn một võ giả thiên.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 119: Sứ Chữ Đồng Tiền Hồn Quay Về

"Vương đại công tử hiện nay ra giá cao nhất, còn có vị nào đại gia, công tử còn muốn tiếp tục ra giá hay sao? Năm ngàn lượng lần thứ nhất, . . . !"

Lý mục trên mặt cười nở hoa, chuẩn bị cuối cùng lần hai hô giá, sau đó đánh nhịp định ra cái này đầu đêm quyền lấy chồng.

Vũ đài bên cạnh, Vương Phú Hào Đại công tử đã sớm hưng phấn toàn thân phát run, một bộ gấp khó dẫn nổi.

Hắn ở đâu nghĩ đến, cha hắn Vương Huyện lệnh đang tại lầu ba bao lớn mái che bên trong Triệu Thái Thú trước mặt lưng phát lạnh quỳ, hận không thể một cái tát cánh giết hắn cái này chộc họa nhi tử.

Triệu Cư Trinh Thái Thú không để ý tới hội quỳ trên mặt đất Vương Huyện lệnh, Vương chủ bạc, hắn và Vương Thủ Trừng khâm sai, chính trông mong lấy trông mong nhìn qua Yên Vũ Lâu đại môn, trong lòng lo nghĩ chờ, tính toán cuối cùng thời gian.

Hoa khôi kết quả đã đi ra, thời gian còn lại không nhiều lắm.

Thật sự không được, hắn chỉ có thể phái người dùng cái kia mấy vạn hai triệu đình diệt phi công lao phần thưởng bạc, mua xuống Mã Bang trong tay cái kia phần văn tự bán mình.

. . .

Cô Tô thành đường đi, đen kịt một mảnh.

Nội thành tuyệt đại bộ phận dân chúng đã sớm tắt đèn tắt lửa, sớm ngủ, sáng mai mới tốt bắt đầu làm việc.

Mà Yên Vũ Lâu chung quanh đèn lồng đỏ thắm như trước, suốt đêm suốt đêm, vô số hào khách, phú thương, công tử ca nhóm vẫn như cũ tại ồn ào náo động náo nhiệt, trắng đêm không ngủ.

"Oanh!"

Đột nhiên, Yên Vũ Lâu đã sớm đóng chặt đại môn, bị cường ép đẩy ra.

Một hồi hàn phong gào thét, rót vào cái này ấm áp Yên Vũ Lâu bên trong.

Toàn bộ Yên Vũ Lâu đại hào khách, các phú thương, còn có những cái kia xem sà diễn bọn hộ vệ đều cảm giác toàn thân lạnh lẽo, tựa hồ bị đông lạnh thanh tịnh vài phần, kinh ngạc đến ngoài cửa nhìn lại.

Ngoài cửa lớn, mơ hồ đứng đấy một gã Thanh y nhược nón lá người thân ảnh.

Phía sau hăn ngoài cửa lớn màn đêm chi ở bên trong, một cái mặt đen khuân vác đầu lĩnh tại xin đợi được, còn có hơn ba mươi tên chọn năm ăn mặn trọng trách, không kịp thở khuân vác.

Xem điệu bộ này, tựa hồ là vào Nam ra Bắc vân du bốn phương hàng hoá thương, mang theo rất nhiều hàng hóa tới đây.

"Người nào!"

"Người nào!"

Mã Bang xem sà diễn một ít bọn hộ vệ lập tức quát hỏi.

Cái này Cô Tô nội thành có tư cách ngồi vào vị trí hào khách đại thương, cũng đã tại trong lâu rồi. Mà những cái kia tiểu phú, giang hồ hạng người vô danh, là căn bản không tư cách vào tới đây.

"A Nô tiểu thư là cái gì giá bán người? !"

Cái kia Thanh y mũ rộng vành người, mang theo một cỗ hàn phong, theo cửa ra vào đi đến, nhìn qua vũ đài chỗ giữa A Nô, bình thản nói.

Yên Vũ Lâu trong không ít phú thương, lập tức kinh ngạc nhận ra, cái kia mặt đen khuôn vác là Tây Môn bến tàu lão Hắc đầu, chuyên môn tiếp nam lai bắc vắng khách thương, chọn chuyển hàng hóa khuôn vác đầu lĩnh.

Bọn hắn hơn ba mươi tên khuôn vác, sáu người cùng một chỗ tất cả giơ lên một con nặng trĩu đồng xanh đại khóa nặng rương hòm, cũng không biết bên trong là vật gì.

Dùng cái này đoán câu, cái này mũ rộng vành người thân phận tựa hồ là một vị xa đồ tới hàng hoá thương, tới Cô Tô thành buôn bán hàng hóa.

Nhưng hắn như thế nào khiến cái này thô tục khuôn vác nhóm, chọn rương lớn hàng hóa tới Yên Vũ Lâu rồi hả?

Nơi đây cũng không phải là bán tạp hoá địa phương!

Những cái kia xem sà diễn rất nhiều Mã Bang các đệ tử, chính chất vấn cái này phá cửa xâm nhập mũ rộng vành người áo xanh. Nhưng là thấy hắn cũng không phải là tới quấy rối, mà là hỏi thăm báo giá, bọn hắn không khỏi dừng lại, chốc nữa nhìn về phía đen Phó bang chủ.

"Theo quan phủ luật, thanh lâu quy củ, người trả giá cao được! A Nô tiểu thư đầu đêm quyền lấy chồng, bây giờ là năm ngàn lượng."

Ô phó bang chủ lông mày nhảy một cái, bình tĩnh trầm, nói ra.

Yên Vũ Lâu tổ chức trận này hoa khôi đại hội, đấu giá trình nữ quyền lấy chồng. Theo như quy củ, người nào cao người nào được, đương nhiên giá tiền đương nhiên là càng cao càng tốt, Mã Bang cũng sẽ không theo tiền không qua được. Coi như là Huyện lệnh Vương công tử, cũng không đủ lấy làm cho Mã Bang đổi quy củ.

Nhưng mà, Lý Sóc bang chủ phân phó. Đêm nay, khả năng sẽ có một vị khách quý. . . Thậm chí không chỉ một vị khách quý tới chuộc người, cần thận ứng đối. Thật sự ứng phó không được, chỉ có thể Lý Sóc tự mình ra mặt.

Vương Phú Hào lập tức kích động phần nộ nhảy dựng lên, rõ ràng còn có vân du bốn phương chạy con buôn không có mắt, dám ra giá cùng hăn tranh, "Người đầy tớ con buôn, không biết cái này Yên Vũ Lâu là địa phương nào sao? Bốn công tử là Cô Tô Huyện thái gia chi tử, năm ngàn lượng bạc mua đầu đêm quyền! Người dám tìm việc, lão tử làm cho người không xuất ra Cô Tô thành!"

Thanh y nhược nón lá người im lặng.

Hăn hỏi chính là chuộc thân giá, không phải là cái gì lấy chồng tiền.

Đang lúc chúng hào khách nhóm đều cho là hăn biết khó mà lui thời điểm.

"Được rồi, cái này một con rương hòm đồ vật, chính các người lấy đi!"

Thanh y nhược nón lá không muốn hỏi nhiều, chẳng muốn mở miệng.

Giá bao nhiêu, hăn cũng không sao cả rồi.

Hăn vỗ vỗ tay.

Chỉ thấy, Yên Vũ Lâu bên ngoài mặt đen khuôn vác dưới sự dẫn dắt, hơn ba mươi tên mình trần đản huỳnh khuôn vác trắng hán, cực kỳ cố hết sức cùng một chỗ dùng đại cây, chọn cái kia năm ăn mặn nặng đồng xanh đại khoá vòng rương, tiến vào Yên Vũ Lâu đại đường.

"Phanh, phanh, phanh. . . !"

Cái này năm ăn mặn nặng bảo rương liên tiếp rơi xuống đất, chấn mặt đất đều tại run rẩy, mặt đất hất bụi bay lên.

Yên Vũ Lâu lầu một đại sảnh, lầu trên lầu dưới hơn một nghìn tên hào khách, đại phú thương, công tử ca nhóm, đều sợ ngây người.

Bọn hăn cũng đều là với kiến thức rộng rãi người, biết rõ bình thường hàng hóa căn bản không có nhiều sức nặng.

Cái này năm miệng rương trong là vật gì, lại có thể như thế trầm trọng như vậy? Lại để cho sáu gã thô nhất cường tráng khuôn vác, mới miễn cưỡng chọn được rất tốt một con tới!

"Gia, ngài hàng hoá đều ở đây trong!"

Mặt đen khuôn vác cung được eo, cực kỳ khiêm tốn.

Hăn không biết vị này Thanh y mũ rộng vành người là cái gì người nào, cũng không biết cái này bảo trong rương giả bộ cái gì, nhưng mà vị gia này tiện tay ném cho hăn một thỏi mấy lượng nặng thỏi vàng, hăn đời này còn là lần đầu gặp được như vậy kim hào gia.

"Xem hàng hoá!"

Lầu hai, Ô phó bang chủ mắt trúng hết sạch chớp động, hai tay nắm chặt, trầm giọng nói.

Mã Bang một gã cao thủ nhất lưu lập tức tiến lên một đao chém tới, bổ ra rương hòm đồng xanh đại khoá vòng, "Keng" mở ra rương hòm.

Trong nháy mắt, một mảnh kim quang sáng chói, phục trang đẹp để bắn ra bốn phía, hầu như đâm liền ánh mắt người nọ đều không mở ra được. Cái kia cao thủ nhất lưu kinh hãi ngược lại lui lại mấy bước, mới dừng lại.

"Hí!"

"Thỏi vàng! Châu báu, bảo thạch!"

Yên Vũ Lâu đầy lâu chúng hào khách đại phú đám thương gia, đều tốt kỳ kinh sợ uy vọng, khiếp sợ ngược lại hít một hơi khí lạnh, khó khăn nuốt nước miếng.

Cho dù là đại phú đại hào, cũng ít có người thấy tận mắt qua, nhiều như vậy thỏi vàng đặt ở một con trong rương. Quả thực làm cho lòng người nhảy điên cuồng gia tốc, sắp nhảy ra lồng ngực bên ngoài.

"Kiểm kê số lượng!"

Ô phó bang chủ áp chế trong lòng kinh hoàng, biết rõ tối nay tới một vị khó có thể tưởng tượng đại hào khách, nói.

Mã Bang hơn mười tên xem sà diễn cao thủ nhất lưu nhóm liền vội vàng tiến lên cẩn thận kiểm kê, kiểm tra thật giả, thành linh phát hiện tất cả đều là mười lượng một khối vàng ròng con suốt, còn có đại lượng đất đỏ vô cùng châu báu.

Mã Bang chúng cao thủ nhất lưu nhóm rất nhanh kiểm kê hoàng kim cùng châu báu số lượng, bởi vì tất cả đều là cả khối hoàn hảo thoi vàng, một suy nghĩ sẽ biết rõ trọng lượng. Không có vỡ kim, không quan trọng qua kim xác định, tính toán tới rất nhanh.

Một gã cao thủ nhất lưu run rẩy, bấm báo nói: "Ô phó bang chủ, hoàng kim tăng thêm châu báu, ít nhất là hoàng kim một vạn lượng! !"

"Một vạn lượng hoàng kim!"

Ô phó bang chủ cùng Yên Vũ Lâu chúng hào khách, các phú thương, đều bị cứng rần chấn nhiếp ở.

Tùy thân mang theo một con rương hòm một vạn lượng thỏi vàng hàng hiện có, cùng tùy thân mang một vạn lượng hoàng kim Đại Ngạch kim phiếu, là hoàn toàn bất đồng ý nghĩa.

Ngân phiếu an toàn, dù là bị đánh cướp rồi, cuối cùng còn muốn thông qua ngân hàng mới có thể đổi ra chân kim bạc trắng.

Tiểu ngạch ngân phiếu dễ dàng xách hiện, nhưng mà Đại Ngạch ngân phiếu không phải là dễ dàng như vậy bị đoái đi ra đấy. Một trăm lượng trở lên ngân phiếu đều là thực tên ký sổ, mỗi lần giao dịch muốn thực tên giao hàng. Ngân hàng còn muốn kiểm chứng xác minh, mới hội thực hiện chân kim bạc trắng, không cần quá lo lắng ngân phiếu mất đi an toàn.

Vì vậy người trong giang hồ, hơn mấy trăm ngàn lượng bạc đều là dùng ngân phiếu, để ngừa tổn thất.

Nhưng mà đầu năm nay rối loạn, đen trắng điên đảo, ai dám mang ketch xù bạc trắng hoàng kim đi ra ngoài? !

Cho dù là Mã Bang như vậy Ngô quận tứ đại bang phái chi một, nếu như muốn một con rương hòm một vạn lượng hoàng kim đi ra ngoài, nhất định là bang chủ Lý Sóc tự thân xuất mã, mang Đường chủ các loại mườì mấy tên nhất lưu nhị lưu cao thủ đứng đầu tự mình áp tiêu, mới dám đi ra ngoài vận chuyển.

Nếu không, nửa đường đi lên bị người đánh cướp, tổn thất chi vô cùng nghiêm trọng, bất kỳ một cái nào bang phái đều hội đại thương Nguyên Khí.

Nếu là dám hiển lộ ra tiền tài đến.

Chỉ sợ ra Cô Tô thành mười dặm bên ngoài, đi theo phía sau cái môn che mặt bọn cướp hung đồ, liền như thủy triều bình thường sóng cả mãnh liệt mà tới. Cho dù là bạch đạo đệ tử, đều hội nhin không được dụ hoặc mang theo một bộ mê đầu che đậy tham dự tiến đến.

Còn lại còn có bốn cái giống như đúc trầm trọng bảo rương, cũng không mở ra.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bên trong chỉ sợ cũng hoàng kim, đó chính là trọn vẹn năm ~ năm vạn lượng hoàng kim!

Vị này thần bí Thanh y nhược nón lá người, một người mang theo ba mươi tên bến tàu tráng kiện khuân vác, sẽ đem năm cái trọn vẹn năm vạn lượng hoàng kim rương hòm dời qua đã đến.

Đây là gì các loại to gan lớn mật, căn bản không có đem trọn cái Ngô quận người trong giang hồ để vào mắt!

Không phải là mãnh liệt nhưng mà sông lớn, không có Đại Tông Sư cùng toàn bộ bang mấy trăm tên tinh nhuệ cao thủ, dám người nào thân mang năm vạn lượng hoàng kim ra đi.

Không ai dám.

Một người ba mươi khuân vác, mang năm vạn lượng hoàng kim ra đi.

Đây là gì các loại sinh mãnh liệt thế hệ!

Cái này, vị này cuối cùng là người nào?

Tông sư cũng không dám làm như thế.

Yên Vũ Lô bên trong, cả sảnh đường hơn một nghìn tên giang hồ đại hào khách, phú hào công tử, tú bà cùng rất nhiều thanh lâu nữ tử, đều là khiếp sợ.

"Tôn giá cái này là. . . Muốn chuộc người? !"

Ô phó bang chủ sắc mặt cũng thay đổi, khó có thể tin nhìn qua cái kia Thanh y mũ rộng vành người. Hắn trà trộn giang hồ mấy chục năm, chưa bao giờ thấy qua như vậy nhân vật thần kỳ.

Cái này người đến tột cùng là người nào?

Chẳng lẽ. . . Là đã diệt Cự Kinh bang cái vị kia. . . Tô thượng tiên? !

Toàn bộ Yên Vũ Lô, chúng hào khách nhóm đều mộng đấy, kinh hãi khiếp sợ.

Nhưng mà, không biết vì sao. Tô thượng tiên muốn dẫn được một bộ mũ rộng vành, cũng không lộ ra mặt mũi của hắn.

Thanh y mũ rộng vành người lạnh lùng, không có tái mở miệng.

Ô phó bang chủ trong lòng đều tại run rẩy.

Đây tuyệt đối là một vị đắc tội nhân vật rất giỏi, Ngô quận không ai có thể được tội này lên

Ô phó bang chủ vội vàng tất cung tất kính nói: "Vị gia này, cái này một con bảo rương vàng, đủ để thay A Nô tiểu thư chuộc thân rồi. Tiểu nhân cái này liền lấy văn tự bán mình tới đây."

Vương Phú Hào Vương đại công tử nhìn xem cái kia một con đầy rương hòm vạn lượng hoàng kim, thần sắc hoảng sợ, nhìn qua cái kia Thanh y mũ

rộng vành người, đột nhiên nghĩ đến cái gì, sợ hãi hoảng sợ, cuống quýt chui vào dưới đáy bàn, tàng ở hẳn to mọng thân thể.

Trọn vẹn năm cái năm vạn lượng hoàng kim bảo rương cái.

Đừng nói hẳn, đem hẳn cha Vương Huyện lệnh bán đi thân, cũng không biết cái giá tiền này.

Thần bí này Thanh y mũ rộng vành người, quả thực là bắt hoàng kim làm cặn bã, căn bản không có bắt ở đây hơn một nghìn giang hồ đại hào khách để vào mắt.

Toàn bộ Yên Vũ Lâu đại hào khách, tại vị này người thần bí trong mắt, căn bản không có ý nghĩa.

Phần này hùng hậu như núi tài lực, sau lưng là khó có thể tưởng tượng khủng bố thực lực.

Vương Phú Hào Đại công tử giấu ở dưới đáy bàn, toàn thân thịt mỡ đều tại run rẩy, sợ tới mức hai cổ run rẩy, sợ bị cái kia người áo xanh lại nhìn liếc. Hẳn là quần áo lụa là, nhưng mà không ngốc, chọc tới một vị không thể gây nhân vật.

Thanh y mũ rộng vành lạnh lùng nhìn thoáng qua, dưới đáy bàn Vương Phú Hào.

"Gia. . . Ngài khế thư!"

Lúc này, đã thấy Ô phó bang chủ nhanh chóng mang tới A Nô tiểu thư một tờ văn tự bán mình, hai tay khẽ run, cung kính cúi đầu dâng.

"Cái này một con rương hòm, một vạn lượng hoàng kim đổi phần này khế thư. Cho các người Lý bang chủ, tự mình đi một chuyến quan phủ, đem A Nô tiểu thư vui cười tịch gạch bỏ!"

Thanh y mũ rộng vành người đậm mặc tiếp nhận khế thư, yên lặng nhìn lướt qua.

"Vâng!"

Ô phó bang chủ liên tục gật đầu, không dám nhiều lời.

Thanh y mũ rộng vành người nói qua theo hoài ở bên trong, móc ra một quả đồng tiền, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn thoáng qua.

Đây là a Sửu năm năm trước ngày đó sáng sớm, cùng hắc cùng một chỗ tìm nơi nương tựa giang hồ lúc tặng cho hắc cái kia miếng đồng tiền, trợ giúp hắc bước vào Dược Vương Bang. Nay cái đồng tiền tình nghĩa, hắc một mực chưa từng có cơ hội hội hoàn lại.

Tâm hắc đầu than nhỏ.

Thế gian này, không ai có tư cách cứu A Nô, hắc cũng không được. Có thể cứu A Nô thoát ly khổ hải đấy, chỉ có a Sửu. Dùng hắc này sinh tâm nguyện, đi đổi về A Nô thân tự do.

Nay cái đồng tiền, theo lòng bàn tay của hắc ở bên trong, lẳng khi không bay lên, không nhanh không chậm bay thấp tại vũ đài chỗ giữa, rơi vào A Nô một đôi ngọc chương trong lòng trúng.

A Nô ngã ngồi tại trên vũ đài, thần tình mê mang, con mắt trúng vụ mông lung, tiếp nhận này cái bay đến trong tay nàng đồng tiền.

Phía trên dùng sắc nhọn thạch, khắc lại một cái "Sửu" chữ.

Cái này xiêu xiêu vẹo vẹo "Sửu" chữ, tựa như a Sửu cái kia Sửu Sửu khuôn mặt, mang theo một bộ thoải mái vui mừng đáng tươi cười, thật sâu nhìn qua nàng.

"A Sửu!"

A Nô cặp môi đỏ mọng run rẩy, hai con người bịt kín một tầng màn lệ, trong lòng bàn tay khấn dặt lấy này cái "Sửu" chữ đồng tiền, trong chốc lát nước mắt rơi như mưa.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 120: Chuyện Giang Hồ Rũ Áo Mà Đi

Lầu ba bao lớn mái che bên trong.

Triệu Cư Trinh Thái Thú chứng kiến cái kia Thanh y mũ rộng vành người xuất hiện, không khỏi thở dài một hơi. Thượng tiên tự mình ra mặt, lấy hoàng kim chuộc đi Phi Hưng Nô kế thư, hẳn cũng không cần lại vẽ rắn thêm chân rồi.

Hắn cũng không nói chuyện, chỉ lấy chỉ dính chút nước trà, trên bàn nước bút đã viết "Tô thượng tiên" ba chữ, liền lập tức xóa đi.

Khâm sai Vương đại nhân nhìn, lập tức hiểu được.

Nguyên lai vị này thần bí Thanh y mũ rộng vành người, chính là cái kia vị trí tại Thái Hồ tây Động Đình sơn hòn đảo, đồn ép Hàn Sơn chân nhân tự tử, Mao Tử Nguyên tự vận, Lưu Hồng tự thiêu, hủy thủy phi hơn vạn đại quân Tô thượng tiên.

Đừng nói Cô Tô huyện nha cùng Ngô quận phủ Thái Thú, cho dù là hơn nữa Ngô quận tứ đại bang, chúng tiểu bang phái, thậm chí còn có bị tiêu diệt Cự Kinh bang, Bạch Liên giáo cùng Hàn Sơn đạo quán chung vào một chỗ, cũng trừu chọc không nổi vị này thần thông khó lường tiên nhân, chỉ có thể đứng xa mà trông.

Khâm sai Vương đại nhân thần tình nhưng là khác thường kích động lên, "Hắn đây là . . Trong truyền thuyết tiên nhân?"

Tiên nhân rời xa hồng trần thế tục, từ trước đến nay cùng phàm nhân rất xa. Hẳn cũng là lần đầu, khoảng cách tiên nhân gần như vậy.

"Đúng vậy. Ta đang chuẩn bị ghi một phần chiến báo tấu chương, hướng bệ hạ báo cáo Thái Hồ cuộc chiến chi tiết, trần thuật thượng tiên công lao."

Triệu Cư Trinh gật đầu.

"Không không!"

Vương khâm sai vội vàng khoát tay.

"Như thế nào?"

Triệu Cư Trinh không khỏi kinh ngạc khó hiểu.

Hẳn thậm chí có chút lo lắng, Vương Thủ Trừng là không phải là muốn lén lút nuốt vào cái này bút công lao.

Vị này Tô thượng tiên đánh giặc xong sau đó, hai ngày này liền không thấy bóng dáng, cũng không muốn triều đình phần thưởng ngân, đoán chừng là căn bản không có ý định muốn phần này triều đình thiên đại công lao.

Vương khâm sai nhưng là mê liếc tròn mắt, thấp giọng cười nói: "Triệu lão đệ, người cho rằng đã diệt Cự Kinh bang, liền có thể vào thiên tử mắt? Thần tử vì triều đình diệt phi phạm ưu, đó là bản phận, không coi là cái gì. Người thế nhưng là bắt một phần khác thiên đại kỳ công, theo giữa kẽ tay chạy đi a."

"Cái này, ta có chút không rõ, như thế nào là đại công? Như thế nào thăng quan tiến chức? Mời Vương đại nhân nói tỉ mỉ!"

Triệu Cư Trinh sửng sờ, đổi nghi ngờ.

Đối với bộ hạ tâm tư hiểu rõ, hẳn đương nhiên không như vị này bộ hạ trước mặt khâm sai hoạn quan.

Tuy rằng hẳn Triệu Cư Trinh khinh thường tại chuyên doanh, nhưng hẳn cũng sẽ không theo thăng quan tiến tước không qua được.

Muốn tại triều đình mở ra khát vọng, phải trở thành trên triều đình quan lớn đại thần. Mà hết thầy này, còn phải trước bị bộ hạ thưởng thức, để ý mới được.

"Chỉ có biết bộ hạ trong lòng ấm lạnh, mới có thể giản tại Đế trong lòng a!

Người không có ở đây Trường An, không biết tình huống. Bộ hạ những năm này, dần dần già đi, quốc sự nhờ tại chư vị đại thần. Không còn làm cho tốt, duy một lòng được cái kia Trường Sinh đường mà thôi.

Bộ hạ liền lén lút chính miệng lộ ra, hẳn có tìm tiên hỏi chi ý, chỉ khổ nỗi không có tiên nhân dẫn đường.

Bộ hạ như biết rõ Ngô quận xuất hiện một vị Tô thượng tiên, sẽ là gì các loại kinh hỉ! Nếu như có thể mời Tô thượng tiên vào Trường An, bộ hạ chắc chắn hội bá là quốc sư!

Ta và người mời tiên nhân vào Trường An, lập nhiều một cái công lớn, lo gì bộ hạ không trong lòng cực kỳ vui mừng!

Có bộ hạ long nhan cực kỳ vui mừng, có Tô thượng tiên chiếu cố, ta và người đám người lẫn nhau chiếu ứng, lo gì ta và người không thăng quan tiến chức! Đến lúc đó, hơn phân nửa triều đình, đều là người, ta, Tô thượng tiên, chúng ta định đoạt, đó là gì các loại uy phong!

Triệu lão đệ a, đây mới là một phần thiên đại kỳ công, đủ để cho ta và người cùng một chỗ chính thức thăng quan tiến chức!"

"Bệ hạ, hội bái Tô thượng tiên là quốc sư? !"

Triệu Thái Thú nghe vậy, khiếp sợ.

Bệ hạ những năm này, không như trước kia sáng suốt thần võ, làm việc thường thường có hoang đường tiến hành, ngôn quan lại từ can gián cũng khuyên không được. Liền sâu sắc sủng Bạch đại nhân, bởi vì khuyên can gián hơn nhiều, đều bị bệ hạ không thích, bị giáng chức đi Giang Châu.

Nguyên lai, bệ hạ những năm này là si mê tìm tiên hỏi, rõ ràng đã đến trình độ như vậy.

Nhưng mà, hần cũng không ngăn cản được việc này.

Triệu Cư Trinh im lặng, trong lòng có khác tâm tư.

Bệ hạ cái này tìm tiên tâm tư đã sinh, muốn ngăn cản, hầu như không có khả năng.

Tô thượng tiên đã quét sạch Ngô quận yêu nghiệt, sao không dứt khoát biết thời biết thế, dẫn Tô thượng tiên người vào Trường An. Trảm trừ chiếm giữ tại triều trên đường gian tà, lo gì thiên hạ không yên ổn? !

Tô thượng tiên mà nói, tất nhiên có thể so sánh ngôn quan lại còn có tác dụng, hoặc có thể khuyên can gián bệ hạ một ít hoang đường hành vi.

Đến lúc đó, hần Triệu Cư Chân cũng là trung hưng chi thần, công lao tại thiên thu!

"Khâm sai đại nhân hay quá! Chính có lẽ như thế làm! Liền theo khâm sai chi ý, đi mời Tô thượng tiên tới mật nghị một phen. Hỏi một chút hần là có phải có tiến về trước Trường An, đảm nhiệm quốc sư chi ý."

Triệu Cư Trinh quyết định tâm niệm, cười nói. Lập tức đưa tới vài tên tiểu quan lại, phân phó chuẩn bị đi lén lút mời Tô Trần tới đây.

Hai người đều có tâm tư, nhìn nhau, đều là vui mừng.

...

Yên Vũ Lô chúng đại hào khách, đại phú thương, quyền quý bọn, đều mở to hai mắt nhìn, nhìn qua cái kia miếng đồng tiền tại khi không trúng từ Từ Phi qua, rơi vào A Nô trong tay.

Mọi người đại khí cũng không dám thở gấp một cái.

Đây không phải tông sư chân khí.

Là Tiên Nhân thần kỳ lực lượng.

Bọn hấn lại một lần nữa tận mắt thấy, Tô thượng tiên thi triển lực lượng thần bí.

Tuy là một quả nho nhỏ tiền đồng, vền vẹn chưa đủ một tiền nặng, nhưng mà không dựa vào bất luận cái gì chân khí lực lượng, liền có thể lẳng khi không lơ lửng, cái này đã xa xa đã vượt qua người trong giang hồ năng lực, thuộc về thần tiên lực lượng phạm vi.

"Tô. . . Thượng tiên!"

"Hấn quả nhiên là Tô thượng tiên. . . Hấn đã đến!"

Rất nhiều giang hồ đại hào khách nhóm kích động toàn thân sợ run, tựa hồ lần nữa cảm nhận được, ngày đó tại Thái Hồ Bắc Lô Đãng ven hồ, cái loại này tiên nhân phủ xuống khủng bố uy áp.

Tiên Tôn Thiên uy khó lường, chấp chưởng chúng sinh.

Sợ run!

Đó là đối với cái loại này lực lượng, bản năng sợ hãi.

Kích động!

Cái kia là bởi vì bọn hắc lần nữa gặp được vị kia, tại Bắc Lô Đăng quan phủ cùng giang hồ liên quân hầu như bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ, thi triển thần uy Tiên Thuật, một lần hành động nghịch chuyển chiến cuộc Tô thượng tiên.

"Tô thượng tiên!"

"Hắc thật là Tô tiên nhân, Thúy nhi, ta là đang nằm mơ sao?"

"Tô thượng tiên. . . Là hắc, hắc đã cứu ta ca ca tính mạng! A, ta rõ ràng tận mắt thấy hắc."

Rất nhiều Yên Vũ Lô các cô nương, mơ hồ đoán được, vị này người thần bí thân phận.

Thậm chí, có cô nương hét rầm lên, hạnh phúc hầu như sắp té xỉu.

Từ Thái Hồ đánh một trận xong, toàn bộ Cô Tô trong thành dân chúng, đều bị tại tán dương, vị này tại giang hồ đại quân bại vong thời khắc, ngăn cơn sóng dữ, một lần hành động đánh tan Cự Kinh thủy phi liên quân tam đại trùm thổ phi Tô thượng tiên.

Hắc không chỉ có cứu Ngô quận chúng bang phái mấy nghìn tên giang hồ tinh nhuệ đệ tử, càng là triệt để tiêu diệt làm hại Ngô quận trên trăm năm Cự Kinh bang, trợ bọn quan binh triệt để diệt trừ Thái Hồ thủy phi, còn Ngô quận một cái thái bình.

Hắc còn tru sát Cự Kinh bang hậu trường, từng đã là Ngô quận đệ nhất thế ngoại cao nhân, Hàn Sơn tà đạo.

Bất kể là Cô Tô thành bình dân dân chúng, còn là triều đình quan phủ, còn là giang hồ bang phái, thậm chí còn các nàng những thứ này thanh lâu

nữ tử, đều bị đối với vị này còn trẻ Tô thượng tiên, vô cùng sùng bái cùng ngưỡng mộ.

Thế nhưng là Tô thượng tiên hành tung mờ mịt, từ Thái Hồ đánh một trận về sau, mấy ngày nay liền không thấy, chưa từng tại Cô Tô thành, Ngô quận trên giang hồ lộ diện.

...

Thanh y nhược nón lá người không lại nhìn Yên Vũ Lâu bên trong, vô cùng kích động chúng đại hào khách, đại phú thương, những cái kia sùng bái thanh lâu nữ tử, trực tiếp lại phẩy tay.

Còn lại bốn rương bảo rương, bị cùng một chỗ mở ra.

Hoàng kim!

Tất cả đều là kim quang trong vắt trong vắt, chói mắt chói mắt hoàng kim.

Bốn cái giả bộ đầy kín hoàng kim bảo rương.

"Vừa rồi cái kia cái là mua khế thư tiên. Còn lại bốn cái bảo rương, kia trúng một con vạn lượng hoàng kim châu báu, tồn tại Cô Tô ngân hàng, từ A Nô tiểu thư tự mình chi phối.

Mặt khác hai phần lại Dực Vương Bang, Mã Bang, Thiết Kiếm Môn, Thiên Ưng Môn, tất cả một nửa. Cuối cùng một cái do Ngô quận còn lại hơn mười tiểu bang phái đều chia đều. Những thứ này tam đại miện rương hoàng kim, là với tư cách bảo vệ phí giao cho các người, bảo hộ A Nô tiểu thư kiếp này an bình phí tổn."

Thanh y nhược nón lá người nhìn một cái, Yên Vũ Lâu bên trong chúng kích động bang phái hào khách, ngữ khí băng hàn nói: "An toàn của nàng,

liền từ người nhóm tứ đại bang cùng chúng tiểu bang phái cùng một chỗ chịu trách nhiệm. Làm làm đại giới, nếu là nàng xảy ra chuyện, các người tứ đại bang cùng Ngô quận giang hồ đại tiểu bang phái, cùng một chỗ cho nàng chôn cùng!"

Yên Vũ Lâu chúng giang hồ hào khách nhóm, kinh hãi hít một hơi lãnh khí.

Dùng thứ ba cái ba vạn hai hoàng kim làm cho cả Ngô quận giang hồ tứ đại bang cùng đại tiểu bang phái, cùng một chỗ liên bảo vệ A Nô kiếp này.

Nếu là gặp chuyện không may, tức thì tiếp A Nô chôn cùng.

Ngô quận trên giang hồ tông sư cảnh giới cao thủ liền có ba vị nhiều, còn lại tầng dưới chót đệ tử đâu chỉ một hai vạn chi chúng. Giang hồ bao nhiêu người tính mạng, đặt ở A Nô tiểu thư trên thân.

Như nàng gặp chuyện không may, Ngô quận hết thầy bang phái, chính là chó gà không tha!

Rất nhiều trẻ tuổi hào kiệt, nghe hãi hùng khiếp vía, cái trán huyết mạch đều tại nhịp đập, khắp cả người phát lạnh. Không một người dám nói lời phản đối.

"Thượng tiên có mệnh, chớ để dám không theo!"

"Cẩn thận tuân thượng tiên pháp chỉ!"

Yên Vũ Lâu bên trong, Lý Sóc, Hàn Nha, Dực Vương Tôn Bạch Hồng thứ ba Đại Tông Sư, tất cả theo trong rạp đi ra, tất cung tất kính chấp tay thi lễ, lấy bang chủ chi thân phận tự mình tiếp nhận phần này phiếu bảo hành.

Thanh y nhược nón lá người xử lý xong những chuyện này, mới liếc qua chui vào dưới đáy bàn Vương Phú Hào, con mắt trúng lạnh lùng.

Không cần thận, đập Vương Phú Hào bàn tay một cước.

"Ai nha, đau chết ta á! Thượng tiên, tiểu nhân có mắt không trông, đừng giết ta! Ta không biết đó là lão gia vừa ý nữ nhân. Phú quý biểu đệ ~, cha ~, nhanh cứu ta a ~~ , ta phải gió à! Ai tới cứu ta a!"

Vương Phú Hào Vương đại công tử ẩn thân chui vào tại dưới đáy bàn, bị đập một tay xương cốt đều đứt gãy, liên tục đang run thừng run rẩy, giống như mỡ heo giống nhau thê lương kêu thảm thiết.

Yên Vũ Lâu cái này cả sảnh đường hào khách nhóm, tất cả đều tĩnh mịch im ắng, người nào lại dám cứu hần!

Vương Huyện lệnh sắc mặt tái nhợt theo lần ba trong rạp chạy đến, hai cổ run rẩy run rẩy, phù phù một tiếng quỳ gối quỳ xuống, dập đầu nói: "Thượng tiên, tiểu nhân quản giáo vô phương, khẩn cầu thượng tiên tha tiểu nhi một mạng! Từ nay về sau tiểu nhân nhốt tại hần cả đời, tuyệt không dám ... nữa thả ra gây chuyện không phải."

Vương Phú Quý sắc mặt trắng bệch, quỳ xuống đất, dập đầu nói: "Tô sư. . . Cầu thượng tiên, tha cho tại hạ đường huynh một mạng!"

Tô Trần hờ hững nhìn hần một cái.

Vương Huyện lệnh giúp hần nhi tử cầu xin tha thứ cũng liền mà thôi. Vương Phú Quý như vậy ngông nghênh một người, rõ ràng nguyện vì cứu hần đường huynh mệnh một quỳ.

Cái này Cô Tô Vương thị vận số, xem ra nhất thời nửa hội, còn ngược lại không được.

"Cút đi!"

"Tạ thượng tiên!"

Vương Phú Quý trong lòng buồn vui hỗn hợp, không nghĩ tới Tô thượng tiên rõ ràng sẽ cho hắn một cái chút tình mọn, lại dập đầu.

Tô Trần xử lý xong Yên Vũ Lâu sự tình, đi ra khỏi Yên Vũ Lâu bên ngoài, đến tô sông phương hướng sai bước mà đi.

Cái này Ngô quận giang hồ, là a Sửu mộng trúng giang hồ, cũng là Hàn Bình Sơn, Hàn Nha, Dược Vương Tôn Bạch Hồng, Lý Sóc bọn hắn hao hết cả đời giang hồ.

Giang hồ xa dần, hắn đã không thể lại thuộc về cái này Ngô quận giang hồ thế giới.

Ở đây chuyện giang hồ rồi, cần phải trở về.

...

Yên Vũ Lâu bên trong, chúng hào khách, tiểu bang phái bang chủ nhóm đều nóng nảy, bọn hắn đã sớm muốn cầu kiến Tô thượng tiên, chỉ là hai ngày trước không thấy được bóng người, không cơ hội mà thôi.

"Tô thượng tiên, chậm đã đi! Tại hạ Phi Ứng môn chủ, muốn bái thượng tiên vi sư, mời Tiên Tôn thu lưu!"

"Tô thượng tiên, người chính là ta ân nhân cứu mạng, từ nay về sau lời của người chính là thiên mệnh, so với Hoàng Đế lão nhị còn có tác dụng, trên giang hồ ai dám khó xử A Nô tiểu thư, ta Lý Thiết áo vải đưa hắn cắt thành tám khúc!"

Một gã thô hào con người sắt đá nhảy ra, rống to.

"Đúng!"

"Tại hạ Hắc Cửu Bang bang chủ Hắc Cửu, người nào cùng tiên nhân làm khó dễ, chính là cùng ta chó điên gây khó dễ!"

"Tô thượng tiên, ta Hắc Hùng bang bang chủ hộ giá đến chậm, ta từ nay về sau chính là Tô thượng tiên tòa trước đó Hắc Hùng vệ. Vương Phú Hào tiểu tử này, dám cùng Tô thượng tiên đoạt nữ nhân, còn dám đi ra rêu rao, lão tử lần tới thấy một cái tát cánh giết hẳn!"

Trước đó còn yên tĩnh kinh hãi chúng giang hồ hào khách nhóm, thoáng cái tất cả đều chạy đến, vội vàng đuổi theo Tô Trần thân ảnh, muốn một cái đi theo cống hiến cơ cơ hội

Phủ Thái Thú những cái kia tiểu quan lại vội vàng mà đi, sau một lát rồi lại sắc mặt bụi đất trở lại sương phòng, bẩm báo: "Đại nhân, Tô thượng tiên rời đi, hẳn đi quá là nhanh, ta các loại đuổi theo ra đi, hẳn dĩ nhiên chẳng biết đi đâu!"

"Cái gì, tranh thủ thời gian đi tìm a!"

Triệu Cư Trinh lập tức nóng nảy.

Tô thượng tiên trên thân, gửi nâng giấc mộng của hẳn. Nếu như Tô thượng tiên nguyện ý cùng hẳn liên thủ đi Trường An, được bề hạ tín nhiệm, không thể lại tín nhiệm những cái kia gian nịnh tiểu nhân, hẳn Triệu Cư Trinh có lẽ có uy vọng trở thành Đại Đường trung hưng chí thần.

Trong lòng hẳn sợ nhất chính là, Tô thượng tiên căn bản chương mắt những cái kia phạm tặc thế gian phú quý, để ý cũng không nguyện phản ứng việc này.

"Cái này, thuộc hạ không biết từ đâu tìm được a!"

Những cái kia tiểu quan lại hoảng loạn nói.

"Một đám phế vật."

Triệu Cư Trinh khẩn trương: "Thần tiên cũng không phải là theo tảng đá trong khe bỗng xuất hiện đấy. Ngô quận mười ba huyện liền lớn như vậy, tìm không thấy một cái thần tiên, các người phải những thứ này giá áo túi cơm làm gì! Vương Huyện lệnh, đi đem các người Cô Tô nha môn nha dịch, tráng đinh, đều phái đi ra tìm! Trước hăn vẫn còn Ngô quận ở trong, có thể tìm ra!"

...

Chúng Ngô quận quan viên, giang hồ đại hào khách nhóm, không tưởng Tô Trần nói đi là đi, không khỏi nóng vội đuổi theo ra.

Nhưng mà đuổi theo ra Yên Vũ Lâu bên ngoài, nhưng là hoảng sợ. Cho dù là Lý Sóc, Hàn Nha các loại tông sư cao thủ, cũng liền Tô thượng tiên bóng dáng, đều đuổi không kịp.

Tới đột ngột, đi cũng dứt khoát.

Bọn hăn mới đuổi theo ra tới, đã thấy Cô Tô thành yên tĩnh hắc ám trên đường phố, trống rỗng đấy, sớm không thấy bất luận cái gì bóng dáng, dường như thế gian chưa từng có người này xuất hiện qua.

Chỉ ở Yên Vũ Lâu bên trong, lưu lại năm cái kim quang sáng chói bảo rương cùng một đám mười mấy tên thô lậu khuân vác, chứng minh Tô thượng tiên đã từng tới qua một chuyến.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 121: Áo Vải Về Quê

Bến tàu ngoài cửa Tây thành Cô Tô, thừa lúc bè thuận theo sóng xanh nhộn nhạo Tô hà mà xuống, hai bờ sông đều là thanh sơn tú thủy, đồng ruộng đều hiu. Ước chừng đi hơn trăm dặm đường thủy, chính là Chu Trang thủy hương.

Tô Trần ngồi giữa một cái bè trúc, xuôi dòng hưởng Chu Trang thủy hương phương hướng mà đi.

Trên bè trúc, còn có hũn tại Cô Tô thành phân bố cửa hàng trong cất bỏ vải thốt vải mới, còn có giày vải.

Ngày mồng tám tháng chạp vừa qua khỏi, không lâu chính là năm mới, có thể cho cha mẹ cùng đệ muội đặt mua mấy thân quần áo mới. Ngoài ra, còn có mấy cân mặt trắng cùng bữa tốt thịt heo nhân bánh, một ít dầu muối tương dấm chua hạt vừng các loại gia vị, dùng để làm văn thẩn, nguyên tiêu nấu chè trôi nước.

Bè rời đi hồi lâu.

Sáng sớm vụ mông mông, gió lạnh lạnh rung, mơ hồ có thể thấy được phương xa một tòa vùng sông nước mông lung hình dáng.

Đã thấy, đáy sông ở chỗ sâu trong, một đám hơi yếu ngân quang lóng lánh, giống như một đường linh động sợi bạc, sáng chói động lòng người.

Nếu là bình thường chi ngư dân từ trong sông qua, hiển nhiên sẽ xem nhẹ qua. Ngay cả là có người phát hiện, cũng chỉ có thể oán thán, vớt

không được.

Ồ!

Tô Trần kinh ngạc, nhú mào.

Thò tay, tại mặt nước nhẹ nhàng vồ.

"Phốc!"

Mặt nước hơi chấn động một chút, lay động một mảnh rung động, một cổ lực chấn động truyền đến mấy trượng đáy sông.

Này đang tại đáy sông vui sướng bơi lên nửa cân nặng ngân tích đao ngư, bị sinh sôi đánh ngất, đảo cái bụng nổi lên mặt nước.

Tô Trần trên mặt không khỏi lộ ra một vòng nụ cười nhàn nhạt, mò lên này ngân tích đao ngư, dùng một cái giây cỏ một đầu mặc vào mang cá một đầu buộc lên cái đuôi, cầm theo cái này trên phẩm cá đặt ở mào trên.

Không bao lâu, liền tới đến Chu Trang thủy hương đường sông.

...

Chu Trang rời xa huyên náo Cô Tô thị trấn cùng kênh đào đường nước chảy, chỗ vắng vẻ bề tắc vùng sông nước, trong trấn đa số ngư dân, cầu nhỏ nước chảy người ta, ngày thường rất là an bình.

Lúc sáng sớm, khói bếp thướt tha.

Chu Trang từng nhà đang sinh lửa nấu cơm, hoặc là chuẩn bị xuống ruộng làm việc, hoặc là xuống hồ bắt cá.

Một gốc cây con quạ bên cây, dây thừng hệ đỡ lấy một chiếc cổ xưa lão thuyền đánh cá.

Tô gia nhiều thế hệ đánh cá mà sống, trên đất bằng không ruộng không phòng, chỉ có một chiếc cũ nát lão thuyền đánh cá mới có thể trên sông sinh sống.

Thuyền đánh cá đầu bếp lò một cái lão trong cái hũ, Tô lão nương đang tại trước bếp lò thổi củi nhóm lửa, ráng chịu đi một ít nồi cháo loãng. Cháo không nhiều lắm, miễn cưỡng ăn mấy miếng, xuống hồ đánh cá mới có sức lực.

Tô lão đa khắp khuôn mặt là nếp gấp, ngồi xổm bếp lò một bên, cầm lấy một cây hàn yên đầu tại bếp lò trong lửa đốt hàn yên, cộp cộp nặng nề yên lạng rút ra. Không cầm quyền địa lý hái lão hàn yên lá, rất là khô mảnh liệt.

"Phụ thân, ca ca năm nay liệu có trở về không?"

Nhị đệ bưng lấy một cái bát, liếm láp môi khô khốc, cùng Tam muội cùng một chỗ trông mong chờ húp cháo.

Năm nào nhỏ ngây thơ, chỉ mơ hồ nhớ kỹ có người ca ca. Những năm này, hẳn cũng thường nghe cha mẹ nói, ca ca đi Cô Tô Được Vương bang, đã rất nhiều năm.

Tô lão đa, Tô lão nương nhìn nhau không nói gì.

Năm đó, bởi vì bọn họ thương lượng đem đại oa bán đi nội thành gia đình giàu có một chuyện, đã thương đại oa trái tim.

Đại oa mặc dù không từng có câu oán hận.

Nhưng mà những năm này, cuối cùng không chịu hồi hương lại gặp nhau.

"Ài, cũng có thể lắm! Nhị Oa uống xong cháo, mang theo tam oa đi bờ sông chơi đi!"

...

Tô Trần theo bè trúc tại trong lòng sông đi tới, chứng kiến cái kia quen thuộc lão thuyền đánh cá.

Còn có hai cái mặt mày có chút quen thuộc, tướng mạo lại có chút xa lạ bảy tám tuổi bé con, tại lão thuyền đánh cá phụ cận trên bờ sông chơi đùa.

Nhị đệ, Tam muội?

Tô Trần trong lòng không khỏi xiết lại, tại lão thuyền đánh cá bên ngoài do dự một chút, xốc lên vải rách mảnh vải, gặp được mấy năm chưa từng thấy Tô lão đa cùng Tô lão nương.

Cha mẹ vẫn đang ở tại nơi này đầu trúc rạp bùn lão thuyền đánh cá trong, trên giường là mấy cái phá bông vải chỗ ngồi, khó khăn lắm có thể ngăn cản được đám người gió lạnh.

Bên giường còn một đôi đánh vô số miếng vá trên giày, dính đầy dày đặc mấy tầng bùn.

Tô lão đa cùng Tô lão nương đang tại bếp lò bên cạnh sưởi ấm, uống vào cháo, thương lượng trong chốc lát đi nơi nào đánh cá. Đột nhiên, chứng kiến một người thanh niên áo vải xốc lên vải rách rèm, đứng ở lão thuyền đánh cá bên ngoài.

"Cha, mẹ, ta đã trở về!"

Tô Trần cầm theo mấy cái bao lớn bao nhỏ, một thân áo vải, đứng ở lão thuyền đánh cá cửa ra vào.

"Đại... đại oa!"

Tô lão đa sững sờ, nhất thời chân tay luống cuống, lão Thuốc đầu run rẩy, không biết nên để chỗ nào. Liền tranh thủ trong thuyền một cái xựa cũ

ghế dời đi ra, vổ tới bụi bặm, làm cho Tô Trần ngồi.

"Cha, hôm nay đừng đánh cá rồi."

Tô Trần cười nói: "Ta trong thành giật lấy vài súc vãi, còn có mấy cân mặt trắng, thịt heo nhân bánh, buổi tối bao khượng lại sủi cải ăn đi. Còn có con cá này, trên đường trở về mò được đấy. Trong chốc lát nấu canh, làm cho Nhị đệ Tam muội cũng uống chung."

"Trở về là tốt rồi, mẹ cho người bao khượng lại sủi cải! Hài tử cha hăn, thất thần làm gì, còn không mau đi đào cá."

Tô lão nường cao hứng nước mắt đều chảy ra, mang lý mang ngoại, nấu nước nấu cơm, cho Tô Trần nấu canh cá.

Tô lão đa thất thần không nhúc nhích, yên lặng nhìn một chút con cá kia, Thái Hồ ba trân một trong ngân tích đao ngư! Nửa cân nặng, bán được thị trấn khách sạn, ít nhất cũng đáng cái năm sáu trăm đồng tiền.

Hăn đánh cho cả đời cá, chưa bao giờ hưởng qua con cá này là tư vị gì. Như vậy thứ đáng giá, cái nào cam lòng ăn a! Thật sự là phá sản!

Hăn thung lũng xoay bất quá, đúng là vẫn còn đi đào cá.

Tô Trần thừa dịp của bọn hăn tại nhóm lửa, nấu canh cá, lặng lẽ bỏ thêm mấy chi ôn bổ thân thể tốt nhất được liệu.

Tô Trần một lần nữa ở giường bên giường ngồi.

Rất nhanh, Nhị đệ Tam muội tiến đến.

Nhoáng một cái năm năm, bọn chúng đã phát triển tám, chín tuổi bộ dáng, trốn ở bếp lò một bên, nhìn hăn mà ánh mắt sợ hãi rụt rè, trông hăn mà như người là xa lạ.

Tô lão nướng cẩn thận đem nóng hồi canh cá thổi lạnh chút ít, lúc này mới bưng cho Tô Trần."Đại oa, đây là người thích ăn nhất sủi cải, quanh năm suốt tháng khó được ăn một hồi! Cùng canh cá ăn, chớ mắc nghẹn!"

"Được, các người cũng uống một chén. Nhị đệ Tam muội đến đây, để bọn chúng cũng uống mấy bát."

Tô Trần lòng chua xót, uống một ít bát ấm áp canh cá.

Tô Trần lúc này mới có chút tùy ý mà hỏi: "Cha, mẹ. Ta những năm này tại Dực Vương bang, từng bốn năm năm cũng lần lượt nhờ Trương thúc gửi về nhà không ít ngân lượng, cũng có gần trăm lượng. Không lẽ, Trương thúc không rảnh gửi cho các người?"

Bắt đầu chỉ nhờ Trương đồ phụ tiện thể non nửa hai. Về sau hẳn đã thành Dực Vương bang tạp dịch nhà trung cấp chấp sự, liền gia tăng đã đến một chút hai.

Thế đạo này nhập lại không yên ổn, người nhà cha mẹ đã tuổi già, đệ, muội còn tuổi nhỏ, trong nhà không có tráng niên trông coi, nên không dám giữ nhiều tiền.

Hẳn lo sợ rước lấy họa ngầm, nên không dám nhờ Trương đồ phụ gửi người nhà nhiều hơn ngân lượng, sợ người lạ chú ý.

Chu Trang ngư dân cực ít chi tiêu, ngoại trừ mỗi tháng hàng năm tuyệt bút tiền thuế, Cự Kinh bang cân phí bên ngoài, ngày thường ăn cơm tiêu dùng kỳ thật rất nhỏ.

Hẳn mấy năm này liên tiếp gửi trở về gần trăm ngân lượng, đối với Chu Trang ngư dân mà nói, đây cũng không phải là món tiền nhỏ.

Hơn nữa cha mỗi năm đánh cá thu nhập. Sau khi nộp thuế đầy đủ, thậm chí vẫn còn có thể đổi một cái mới thuyền đánh cá, trên đất bằng xây một

căn nhà. Lý ra không đến mức, như năm đó vậy bần hàn.

"Người Trương thúc gửi rồi, mấy năm này hàng tháng một hai lượng bạc, cũng chưa từng thiếu!"

Tô lão đa lắc đầu, thở dài.

"Ài, năm đó tháng chạp đánh không đến bao nhiêu cá... Trong nhà thật sự là khó khăn, Cụ Kinh bang cân phí giao nộp không hơn, nấu không đi xuống.

Đêm hôm đó, thôn trang Chu lão gia chống quái trượng cầm lấy một bình ít rượu, tìm ta ăn nhậu, uống rượu lúc Chu lão gia nói, ta biết chuyện nhà của người không có tiền bạc giao cân phí. Ngày mai người tới nhà của ta cầm ít bạc đi, thuận tiện mang một ít gạo lúc trở về, không thể để cho hài tử bị đói a.

Cha cũng không muốn đi mượn hần Chu lão gia nhà cho vay nặng lãi. Nhưng mà không mượn lại không có cách nào, không mượn liền không giao hơn thuế, không mượn liền phải chết đói người.

Đi mượn, còn có thể chịu đựng qua năm nay, còn có thể kỳ vọng sang năm có thể có cái thu hoạch tốt. Thì cứ như vậy, cha đi một chuyến Chu lão gia nhà, xin mượn mấy lượng bạc vụn cùng một túi cám, chấp nhận lấy ăn đi.

Nhưng cái này tiền bạc lãi cao, hàng tháng tính lãi, qua không hơn mấy tháng tăng lên gấp đôi. Những năm này lãi mẹ đẻ lãi con, vậy mà vẫn là trả không hết.

May mắn người đang ở thị trấn kiếm tiền bạc, luôn luôn nhờ Trương thúc gửi mang về, người nhà vay mượn khắp nơi rồi mới miễn cưỡng ứng phó, chẳng qua là thời gian một mực trôi qua căng thẳng."

Tô lão nương còng lưng eo, từ bếp lò phía dưới, run rẩy móc ra hũ cần thận ẩ núp đi mười lượng bạc, vỗ tới màu xám tro nói ra.

"Mẹ những năm này, thật vất vả cũng tồn tại hơi có chút tiền bạc, cũng không dám tốn. Người Nhị đệ chín tuổi, mắt thấy tiếp qua vài năm muốn kết hôn thân, không có mười lượng bạc ở đâu cưới được trên vợ. Người Tam muội cùng theo phải ra khỏi gả, muốn chuẩn bị đồ cưới tiền, tiết kiệm hũ gả đi nhà chồng chịu khổ.

Chỗ này chỗ chỉ dùng để nhiều tiền địa phương, thật vất vả để dành mười lượng bạc, có thể ứng phó một cái cái này hai chuyện lớn. Chờ tiếp qua vài năm, thời gian sẽ khá hơn một chút.

Trước đây ít năm những thủy phi đó náo đến lợi hại, thường xuyên bốn phía ăn cướp. Chúng ta có chút tích góp cũng không dám tốn, sợ lộ ra phú, bị những cường nhân đó theo dõi cướp đi.

Như thường ngày, người nhà mấy bát rau củ cháo, chấp nhận đối phó qua là được rồi, những năm này không đều như vậy vượt qua!"

"Như vậy a..."

Tô Trần im lặng than thở, giờ mới hiểu được tới đây, nguyên lai là như vậy.

Khó trách cái này năm năm trôi qua, người nhà vẫn là hũ năm đó rời đi tình cảnh. Bất quá, hiện tại hũ đã trở về, những chuyện này cũng đều không phải là cái gì đại sự. Chỉ cần người nhà hết thủy bình an, là không sao rồi.

"Nhị đệ Tam muội chuyện đón dâu cưới gả, ta sẽ tìm cách xử lý, các người không cần quan tâm những thứ này. Thủy phi cũng bị quan phủ tiêu diệt. Mấy năm này ta tại Dực Vương bang kiếm ít bạc, hai ngày này tại thôn trang tìm một mảnh đất, xây một căn nhà!"

Bọn hắn đang nói chuyện.

"Tô gia thăm tử... Còn chưa có xuống hồ đi đánh cá a!"

Đã thấy, một gã thôn phụ hô hào, vén rèm lên, tiến lão trong khoang thuyền.

"Lý thăm!"

Tô Trần thấy kia thôn phụ, một cái nhận ra được.

Hắn liền vội vàng đứng lên, đem có chừng một cái băng ngồi, cho cái kia thôn phụ nhảy cái địa phương ngồi, cười nói: "Bên trong ngồi, trong thuyền chỗ quá nhỏ, chỉ có thể trước đem liền một cái."

Cái kia thôn phụ nhìn trước mắt thanh niên này một thân áo vải, có chút đáng vẻ là người trong huyện thành, không giống như là Chu Trang thủy hương người, kỳ quái nói: "Tô gia thím, có bà con xa đến nhà người...?"

Hắn nhìn Tô Trần có vài phần nhìn quen mắt.

Đột nhiên nhớ tới, vỗ đùi kinh hãi, "Đây không phải Tô gia đại lang đấy sao, Lý thăm nhìn xem người lớn lên, nhìn trí nhớ này, thiếu chút nữa không nhận ra được! Thường nghe cha mẹ người nói, người đang theo Cô Tô thành Dực Vương bang học nghệ?"

"Đúng vậy a, mấy năm này tại Dực Vương bang học chút tay nghề. Lý thăm tìm ta mẹ đây là...?"

Tô Trần cười gật đầu.

"Cũng không có chuyện gì, chính là bên trong ruộng dài quá chút ít cây rau ngọn cỏ lâu năm, ném đi đáng tiếc. Đi ngang qua, liền hỏi hỏi người mẹ mấy ngày nay có thiếu rau cỏ không."

Lý thẩm đại hỉ, "Đúng rồi, người là Dược Vương bang người, vậy người sẽ xem bệnh rồi? Có thể giúp đỡ thẩm thẩm nhìn cái này eo? Gần nhất luôn lưng đau."

"Đương nhiên, hiểu sơ một chút."

Tô Trần cười, thay Lý thẩm giữ một cái tay mạch, rất mau liền nói: "Bên hông vất vả mà sinh bệnh, khí huyết không thông, không phải là cái gì thói xấu lớn. Ta giúp người ghi một bộ phương thuốc, đến thị trấn tiệm bán thuốc theo như đơn thuốc bốc thuốc. Phía trên đều là một chút lợi lộc dược liệu, chỉ cần mấy chục tiền đồng có thể mua được một bộ. Không muốn cải biến phương thuốc, ăn được mấy phù hợp, một tháng thì tốt rồi."

"Tô gia đại oa, đa tạ người rồi. Cái này xem bệnh phí thu bao nhiêu đồng tiền a?"

"Không thu, đều là hương thân hương lý thôi mà. Những năm này cũng may mắn nhờ có Lý thẩm thường xuyên tiếp tế, bằng không người nhà cũng không có rau cỏ để ăn. Mấy ngày nay nhàn rồi vô sự, ta giúp đỡ các hương thân chữa bệnh từ thiện một cái. Nhưng dược liệu này, còn đến chính các người đi thị trấn tiệm bán thuốc tự mua."

Tô Trần cười nói.

Chu Trang thủy hương chúng dân trong trấn đình đầu không có tiền dư, trên người có ốm đau cũng không nỡ bỏ đi nội thành nhìn. Hắn về đến nhà cũng không có việc gì, chỉ trong nhà ở lại một đoạn thời gian, hầu hạ song thân.

Hắn từng là Dược Vương bang đệ tử, cũng coi như nửa cái lang trung. Thuận tiện tại lão thuyền đánh cá trước, xếp đặt một cái băng ghế, giúp đỡ phụ cận hàng xóm láng giềng đám miễn phí nhìn một cái bệnh, cũng coi như hồi báo một chút các bạn hàng xóm đối Tô gia chiếu cố chi ân.

"Cũng liền bên trong ruộng lâu một chút rau cỏ lá cây, trong đất cũng không đáng tiền. Người đang ở đây Được Vương bang học được cái này xem bệnh tay nghề, đây chính là rất đáng giá tiền, so với đánh cá có tiền đồ nhiều. Tô lão đa, Tô gia thím, có người cái này thì một cái con trai của tài giỏi, những năm này cuối cùng hết khổ rồi!"

Lý thẩm vui vẻ nói.

...

Buổi trưa, Tô gia lão thuyền đánh cá trước, náo nhiệt. Có chút hàng xóm láng giềng nghe nói Tô gia đại lang từ Cô Tô thị trấn Được Vương bang trở về, học được một số được thuật tay nghề, giúp đỡ các hương thân chữa bệnh từ thiện, liền nhao nhao đuổi đến xem thử bệnh.

Ngắn ngủn một hai canh giờ, lão thuyền đánh cá phụ cận tụ tập mười mấy tên ngư dân cùng thôn phụ, chính náo nhiệt giữa.

Đã thấy, Tô lão nương lòng như lửa đốt mời Chu Trang một cái bà mỗi trở về, thu xếp cho Tô Trần giới thiệu một số hôn sự.

Sau lưng còn mang đến hai vị cô nương, một nữ là nhà nông nữ, cử động thô kệch tay chân, tính tình hơi có chút tùy tiện. Một nữ hơi chút xinh đẹp chút ít, nhưng là tiểu quả phụ, trên mặt lấy ngượng ngùng.

Tô Trần bối rối, không nghĩ tới sẽ có cái này vừa ra, dờ khóc dờ cười, liên tục từ chối nói: "Mẹ, không cần thay ta quan tâm, ta đã có chủ trương."

Cái kia bà mỗi khuyên nhủ: "Tô gia đại lang, người đã mười bảy mười tám tuổi rồi, chắc là ánh mắt rất cao! Người nhìn Chu Trang những cùng tuổi đó tiểu tử, phần lớn mười lăm mười sáu tuổi là được hôn! Người tuổi đời này lớn như vậy rồi, chừng hai năm nữa cũng không có người nguyện ý gả người rồi."

"Đúng vậy! Tô đại lang, đến tranh thủ thời gian lập gia đình a. Năm này tuổi lại không thành hôn, liền già rồi. Bất hiếu có ba, vô hậu vi đại a!"

"Nhìn người nữ oa này, thân thể cánh tay có sức lực, làm việc nhà nông một tay hảo thủ! Người đang ở đây thị trấn sống lâu rồi, nếu như không nhìn trúng làm ruộng người thô kệch, còn có vị này xinh đẹp quả phụ, nhiều thủy nộn."

"Tô gia đại lang, người tùy ý chọn một cái, dứt khoát hôm nay kết hôn, đêm nay vào động phòng được!"

Chung quanh hàng xóm láng giềng bảy bà tám thăm đám, thậm chí những các đó, cũng là nhao nhao mở miệng khuyên bảo.

"Không, không phải là, mọi người hãy nghe ta nói... Ta chỉ là về nhà nhìn cha mẹ, giúp đỡ chư vị thúc thúc, thăm thăm nhìn xem bệnh... Hôn sự này, thiết tình không nóng nảy!"

Tô Trần người nghe hàng xóm láng giềng đánh trống reo hò, vội vàng giải thích, lại bị hơn mười vị hàng xóm láng giềng thanh âm của bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đè xuống, hoàn toàn chống đỡ không được mọi người nhiệt tình.

Chuyện này... Hẳn chẳng qua là từ thị trấn trở về thăm người thân, dàn xếp tốt người nhà cha mẹ cùng Nhị đệ, Tam muội chuyện tình, rồi mới yên lòng đi tìm tiên.

Cái này chẳng phải là đem chính hắc cho dàn xếp nữa a!

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 122: Bái Tiên Như Nước Thủy Triều Tuôn Ra

Cô Tô huyện nha môn, nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia mang theo một đám hơn mười tên nha dịch, nghênh ngang xuống nông thôn tới.

Gần nhất huyện nha bọn nha dịch bề bộn nhiều việc.

Hai tháng trước, Cự Kinh bang đám thủy phỉ tạo phản làm loạn, huyện náo thật lợi hại. Thủy phỉ hung ác không sợ quan sai, bọn nha dịch đều dừng lại ở thị trấn, không dám xuống nông thôn thu thuế. Mắt thấy đã đến cửa ải cuối năm, năm nay rất nhiều xa xôi hương trấn tiền thuế cũng còn không thể thu được.

Cự Kinh bang đám thủy phỉ tại Thái Hồ đánh một trận bị tiêu diệt, thủy phỉ triệt để dẹp loạn, Cô Tô thị trấn thuận lợi khôi phục đối với xa xôi tất cả hương trấn quản hạt.

Bọn nha dịch rốt cuộc thờ dài một hơi, rốt cuộc dám ra khỏi thành đi thu thuế. Thuận tiện tại hương trấn, đánh một trận nha tế, ăn uống thả cửa một phen.

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia nhận được thu thuế nhiệm vụ, dẫn theo một đám nha dịch phô trương tư thế, đi vào Chu Trang thôn trấn thu thuế.

Ngô quận mười ba thị trấn phía dưới, sắp đặt trong chính chức. Lấy Bách hộ vì một dặm, mỗi trong đưa trong chính một người. Năm dặm vì một xã, thiết lập xã chính một người.

Bọn nha dịch xuống nông thôn tới thu thuế, Chu Trang vùng sông nước xã chính giữa, phố chính giữa nhóm tự nhiên phải cẩn thận hầu hạ bồi theo, từng nhà tới cửa đi thu năm nay chưa giao nộp quái niệm tiền thuế.

Cái này nha dịch một cái xã, từ trước đến nay là náo toàn bộ thôn trấn một hồi gà bay chó chạy. Không thể không hao hết tâm tư nịnh nọt, để tránh lọt vào nha dịch đầu lĩnh làm khó dễ.

Xã chính giữa cong xuống eo, cẩn thận hầu hạ, đầu khố nói: "Trương nhị gia, mấy tháng trước Thái Hồ những cái kia thủy phi mỗi ngày tới Chu Trang tổng tiền, cơ hồ đem từng nhà đều thu hết một cái sạch sẽ. Hương chúng ta dân chúng trong tay không có dư tài, năm nay thật sự là gian nan! Có thể hay không hướng Huyện thái gia cầu cái tình, tha thứ một ít? !"

"Các người những thứ này lớp người quê mùa, thật sự là không biết tốt xấu! Không có chúng ta những thứ này nha dịch bọn quan binh ném đầu lâu rải máu nóng, trên chiến trường đánh bạc mệnh đi đánh giặc, có thể đem Cự Kinh bang tiếp tiêu diệt sao?"

Triều đình vì đánh một trận, hao phí bao nhiêu bạc, cho các người tính toán qua sao?

Cự Kinh bang thủy phi cân phí, từ nay về sau sẽ không còn. Quan phủ cái này cho các người Chu Trang ngư dân giảm đi bao nhiêu bạc! Các người không thể cảm ơn, lo lắng một ít tốt? !

Đừng cho ta xả những thứ vô dụng kia không liên quan, dù thế nào cầu cũng không có dùng. Các người Chu Trang trong trấn năm nay tiền thuế, phải hai ngày bên trong cho ta hết thả giao nộp đủ!"

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia sớm xã chính giữa vừa tròng mắt, phá vỡ mắng: "Ừ, người bây giờ đi trước chuẩn bị làm ra điểm tươi sốt đấy, tiếp nhị gia ta mở mang dạ dày! Nhị gia ta trong thành mỗi ngày gạo trắng mặt trắng, đều chán ăn rồi, thay đổi khẩu vị."

"Đúng, đúng!"

Xã chính giữa vội vàng cúi đầu khom lưng, phân phó người lấy ra một ít thủy tiên đại cua đồng, chuẩn bị chiêu đãi nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia cùng bọn nha dịch.

"Các người Chu Trang điều dân, vẫn cầm những thứ này ngốc đại con cua ứng phó, đuổi tên ăn mày a? ! Cầm nó cho chó ăn, chó cũng không cam tâm tình nguyện ăn này! Tiếp gia thống khoái chút ít, hiếu kính mấy cái trân phẩm ngân tích đao cá, tuyết hoa thạch cá, một giỏ hồng đuôi đại hà cũng được!"

Trương nhị gia liếc qua cái kia đầy giỏ đại cua đồng, lập tức trừng mắt, mắng to.

"Nhị gia, cái này mấy thứ quá hiếm có. . . Có thể hay không đánh tới hoàn toàn xem vận khí, như thường ngày không có."

"Thật sự không được, vậy làm cho một ít gạo trắng mặt trắng cũng thích hợp."

Xã chính giữa khuôn mặt đau khổ bức, "Nhị gia, cái này gạo trắng mặt trắng là lễ mừng năm mới đoạn mới hội trừ bị những thứ này thứ tốt, dưới mắt lúc này đoạn, thời kì giáp hạt (*dễ gây đói kém), mọi nhà hộ đều không có tiền đặt mua a! Chỉ có một chút bình thường thủy sản."

"Hả?"

Trương nhị gia sắc mặt không khỏi trầm xuống.

Con mẹ nó, một chút chất béo đều thôi không đi ra.

Đây không phải làm cho hấn một chuyến tay không sao! ?

Phía sau hắt hơn mười đầu nha dịch bọn đại hán, lập tức từng cái một như lang như hổ, cầm theo côn bổng hung ác nhìn chăm chăm vào xã đang cùng chúng phố chính giữa.

Xã chính giữa lập tức luống cuống, vội vàng nói: "Nhị gia bớt giận, ta đi tất cả nhà tất cả hộ tìm một chút, có lẽ có thể tìm tới một chút." Không có cách, chỉ có thể tận lực tìm một chút đi ra, ứng phó một cái.

Trương nhị gia lúc này mới thoả mãn gật đầu, chính giữa mang theo một đám bọn nha dịch đi tại bờ sông.

Đã thấy phía trước một gốc cây con quạ thụ thuyền đánh cá bên cạnh, tụ tập hơn mười nhiều hương dân, dị thường náo nhiệt cùng vui mừng.

"Đây là đâu một gia đình, đang làm việc vui?"

Trương nhị gia thần sắc trầm xuống, chỉ vào phía trước hỏi.

Xã chính giữa ngẩng nhìn một cái, vội vàng nói: "Đó là lão Tô nhà thuyền đánh cá. Nhà hắt từ trước đến nay nghèo, cũng không biết là làm việc vui gì. Chẳng lẽ là tại thân cận? !"

"Hừ, quả nhiên là một đám điều dân, ! Các người có tiền làm việc vui, rõ ràng không có tiền nộp thuế? Đây là làm như ta Cô Tô huyện nha là trang trí sao! Năm nay thuyền thuế, liền từ hắt Tô gia bắt đầu thu hồi!"

Trương nhị gia không khỏi hừ lạnh, nghênh ngang mang theo hơn mười tên nha dịch, ngang ngược sớm bờ sông lâu năm thuyền đánh cá mà tới.

Xã chính giữa đầu đầy mồ hôi, sợ gặp chuyện không may, vội vàng theo sát lấy.

...

"Không tốt! Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia tới, lại đây thu thuế!"

Rất xa, có nhà bên đũa chẵn trâu chứng kiến xã chính giữa phụng bồi một đám nha dịch, sớm Tô gia lâu năm thuyền đánh cá tới bên này, vội vàng chen vào náo nhiệt thân cận đám người, bối rối nói.

Đám người chi ở bên trong, Tô lão cha, Tô lão mẹ trông thấy xã chính giữa phụng bồi một đám như lang như hổ nha dịch tới đây, lập tức có chút kinh hoảng.

"Cái này ~, vậy phải làm sao bây giờ?"

Bọn hần suy nghĩ, trong tay đang có mười lượng bạc tiền nhàn rồi, trước tiên đem đại lang cái này sốt ruột hôn sự tiếp làm. Không nghĩ tới nha môn tới thu năm nay tiền thuế, đến lúc này mà nói, đỉnh đầu ngân lượng sợ là chưa đủ làm hôn sự.

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia chính giữa ngang ngược càn rỡ đấy, đem người bọn nha dịch, đến bên ngoài hơn mười trượng con quạ thụ thuyền đánh cá mà tới.

Đột nhiên, hần thần tình trì trệ, dưới chân trầm trọng như chì.

Trương nhị gia kinh ngạc chứng kiến, một gã thần tình đậm bạc áo vải thanh niên người, đang tại náo nhiệt ngư dân đám người chi ở bên trong, lạnh lùng sớm phương hướng của hần nhìn thoáng qua.

"Tô. . . Tô thượng tiên?"

Trương nhị gia sợ tới mức hai cổ phát run, thiếu chút nữa không có thân thể mềm nhũn.

Hần cái này nha dịch đầu lĩnh từng theo đi theo Vương Huyện lệnh cùng một chỗ, chứng kiến Thái Hồ cuộc chiến, từng tại Thái Hồ ra mắt vị này tô đại tiên hình dáng, Tiên Uy đến thế gian, một lần hành động đã diệt Cự Kinh bang.

Cái này, đây là Tô thượng tiên nhà? . . . Má ơi, mẹ của ta a! Như thế nào đánh lên vị này đại tiên rồi!

Mặt khác nha dịch còn không có kịp phản ứng.

Nha dịch đầu lĩnh Trương nhị gia sắc mặt một mảnh trắng bệch, sợ tới mức giảm chó đớp cứt, vừa lăn vừa bò, nhanh chân đến Cô Tô thành phương hướng chạy tới, chạy so với con thỏ còn nhanh chạy.

Mặt khác bọn nha dịch đều là vẻ mặt mộng dạng, không rõ đầu lĩnh như thế nào đột nhiên liền bối rối chạy. Bọn hăn mặc không đến ý nghĩ, vội vàng đuổi theo Trương nhị gia mà đi.

"Đầu lĩnh, lão gia làm sao vậy?"

"Nhanh, đi thị trấn bẩm báo Huyện thái lão gia. . . Ta Trương Nhị Cầu tại Chu Trang gặp được Tô thượng tiên rồi, tranh thủ thời gian báo lão gia! Cấp tốc!"

Trương nhị gia khí đều nhanh thở không được tới, lại là hoảng sợ, lại là cuồn hỉ.

Huyện thái lão gia tới lúc gấp rút được tìm tiên nhân tung tích, đây chính là một cái công lớn.

Hăn vẻ mặt tràn đầy cuồn hỉ, càng chạy càng nhanh, hai chân như vòng, tám mắt sinh phong. Hơn mười tên bọn nha dịch theo ở phía sau, đau khổ đuổi theo không kịp.

. . .

"Cái này. . . Động chuyện quan trọng a? Trương nhị gia một đám bọn nha dịch không phải là muốn thu thuế sao, như thế nào vội vội vàng vàng nhanh chân liền toàn bộ chạy?"

Chu Trang xã chính giữa, phố chính giữa nhóm, còn có rất nhiều thần tình khẩn trương thôn phụ, các ngư dân đều sửng sốt, hoàn toàn mặc không đến ý nghĩ, không rõ ràng cho lắm.

Bên này, một đám bọn nha dịch vừa mới chạy đi.

Đã thấy, Trương Đồ Phu mang theo hắc bà nương, hai người vội vàng một cỗ xe lừa, chạy vội đến Tô gia lâu năm thuyền đánh cá.

"Ai nha nha, Tô lão ca. . . Không, Tô lão thúc! Tiểu chất đến xem lão gia tới. Ngài nhìn ta nhiều năm như vậy, quê nhà hương thân đây, cũng không có tới không lấy cái gì lễ vật tới bái phỏng qua lão gia, thật sự là bản khoản a!

Hôm nay Tô ca mà thật vất vả hồi hương một chuyến, ta bang ngài làm một trận đại tiệc rượu, ăn mừng một cái Tô ca mà hồi hương!"

Trương Đồ Phu nhìn thấy Tô Trần cùng Tô lão cha Tô lão mẹ đều ở đây, vội vàng sốt ruột lớn tiếng kêu la.

Nói qua, hắc theo xe lừa đi lên nhảy xuống, đỡ xuống hai bộ nặng trĩu đại trọng trách.

Con của hắc Trương Thiết Ngưu da mặt mỏng, không dám trèo cái này đã từng là sư huynh đệ, hôm nay là Tô thượng tiên quan hệ.

Nhưng hắc Trương Đồ Phu da mặt dày, mà tạm thời hắc cùng Tô Trần mỗi tháng đều thường xuyên gặp mặt một lần, bang Tô Trần tiện thể điểm ngân lượng hồi Chu Trang quê quán.

Toàn bộ Cô Tô nội thành, người nào cùng Tô thượng tiên đi người thân nhất? Đương nhiên là hắc Trương Đồ Phu. Chính thức biết rõ Tô thượng tiên quê quán ở nơi nào hay sao? Chỉ có hắc Trương Đồ Phu rồi.

Trên đời này, còn có ai có thể so sánh hẳn Trương Đồ Phu, hiểu rõ hơn Tô gia tình huống.

Trương Đồ Phu cân nhắc vài ngày, đã từng lo lắng trực tiếp tới cửa trèo quan hệ quá rõ ràng, nhưng lại cảm thấy đây là khó được cơ hội, vẫn phải là leo lên một cái. Rốt cuộc hạ quyết tâm, mua một đồng lớn lễ vật, suốt đêm vội vàng chạy đến Chu Trang, chạy tới.

Hai bộ nặng trĩu trọng trách phở, kia trúng một bộ là mấy trăm cân thịt heo cùng rượu nhạt.

Mà đổi thành một bộ trọng trách phở, càng là phẩm dạng đầy đủ hết, cái gì gạo trắng trước mặt, bánh bao màn thầu, chao, thịt vịt nướng, thịt nướng, hoa quế bánh ngọt, mì trường thọ, rượu gạo, làm một trận yến hội việc vui đồ vật, đầy đủ mọi thứ.

"Lâu năm thúc, lâu năm thăm! Rất tưởng niệm chết tiểu chất nhi rồi, hôm nay cái này ăn mừng Tô ca mà hồi hương tiệc rượu, tiểu chất bang lão gia làm!"

Trương Đồ Phu nhìn thấy Tô lão cha cùng Tô lão mẹ, cái kia trên mặt quả thực chính là so với cha ruột mẹ còn thân hơn.

Chu Trang xã đang cùng chúng các hương thân, đều từng cái một kinh ngạc, tất cả đều là vẻ mặt mộng.

Cái này Trương Đồ Phu nhi tử tại Dực Vương Bang Hộ Dao Đường, tại Chu Trang vùng sông nước cũng rất có vài phần địa vị, mỗi trở lại Chu Trang thăm viếng, đi đường đều ngẩng lên cổ, mà tạm thời từ trước đến nay keo kiệt lố bịch đấy.

Hắn đây là như thế nào? Rõ ràng dầy như vậy nghiêm mặt, đi nịnh nọt Tô gia Nhị lão.

Tô lão cha cùng Tô lão mẹ cũng là không hiểu ra sao, nhi tử tuy nói mấy năm mới hồi một chuyến nhà, không cần phải tiêu phí nhiều như vậy, cố ý làm yến hội nghênh đón đi. Bọn hần cùng Trương Đồ Phu cũng không quen thuộc đến loại trình độ này.

Trước kia, bọn hần cũng chưa từng thấy Trương Đồ Phu như vậy nóng bỏng a!

"Đến, mọi người chớ ngu thất thần rồi! Tô ca mà thật vất vả hồi một chuyến nhà, đây chính là áo gấm về nhà, cần long trọng tổ chức một trận a!

Ta Trương Đồ Phu tự tay lo liệu lúc này xã yến hội, chúng ta hảo hảo ăn mừng một cái! Tất cả mọi người nhanh nhẹn một chút, làm bắt đầu cuộc sống, đợi chút nữa cho dù miễn phí ăn, miễn phí uống!"

Trương Đồ Phu cùng hần bà nương cũng mặc kệ chúng các hương thân nghĩ như thế nào, vội vàng tại Tô gia lâu năm thuyền đánh cá bên cạnh bờ, hướng chúng gia mượn tới bàn ghế, xếp đặt yến hội, chiêu đãi hàng xóm láng giềng.

Tô Trần chỉ là yên lặng đấy, nhìn bọn họ đi xử lý lúc này xã yến hội.

Hần thật không bỏ đi mà nói cái này Trương Đồ Phu, dù sao đã từng giúp mang hộ ngân lượng. Sự tình không lớn, nhưng là coi như là giúp mình không ít bề bộn.

Hần hôm nay sáng sớm vừa mới trở về hai canh giờ không đến, cái này Trương Đồ Phu chân sau đã đến. Cái kia Trương đầu lĩnh lại chạy tới Cô Tô thành, tin tức là giấu giếm không được. Ài, xem ra muốn thanh tỉnh trong chốc lát, bình tĩnh cùng người trong nhà ở một chỗ, sợ là không có cơ hội.

...

Một đạo tin tức kinh người, tại Cô Tô thành, trên giang hồ nhanh chóng truyền.

Mảnh đại quan trên đường, đã là chúng ngựa lao nhanh, rất nhiều bang phái giang hồ đại hào khách nhóm nhận được tin tức, chỉ dốc sức liều mạng thúc ngựa đến Chu Trang chạy vội, chỉ hận không được mọc ra hai cánh bay qua đi.

...

"Đông!"

"BOANG... ~!"

"Huyện thái gia giá lâm, người rảnh rồi tránh lui!"

Khua chiêng gõ trống, đồng chiêng vang vọng!

Một cái Cô Tô huyện nha đại quan thuyền, tại Chu Trang từ từ cập bờ.

Ba mươi tên nha dịch giơ lên cao kỳ bài, năm mươi tên nha dịch khua chiêng gõ trống, trên trăm tên từng cái một khoác lụa hồng nhuộm máu đào, khiêng hai khối cực lớn "Ngô quận Chân Tiên", "Ân trạch vạn dân chúng" biển bài, đi xuống thuyền tới.

Cô Tô Vương Huyện lệnh thần sắc vội vàng, suất lĩnh lấy tam ban bọn nha dịch nhóm, bước nhanh đi xuống quan lại thuyền.

Theo sát phía sau, là trên trăm tên chọn đại trọng trách khuân vác nhóm, bên trong các màu tiền tài, thịt khô hàng hoá, cơ hồ là nhét đầy ắp.

"Ai nha, Huyện thái gia tới!"

Xã đang cùng phố chính giữa nhóm quá sợ hãi, vội vàng chạy mau qua, nghênh đón Huyện lệnh đại lão gia, đại giá quang lâm Chu Trang vùng

sông nước. Vị này Cô Tô Huyện thái gia từ tiền nhiệm đến nay, trước kia thế nhưng là chưa bao giờ tới qua Chu Trang.

Vương Huyện lệnh đi vội vàng, nào có công phu đi phản ứng đến hăn nhóm, phất tay làm cho xã chính giữa mấy người tránh ra một bên, tại nhà dịch đầu lĩnh Trương Nhị Cầu dẫn đường bên dưới, lo lắng đến lâu năm thuyền đánh cá phương hướng mà tới.

Hăn đuổi dài cổ, hô to nói: "Ô thượng tiên, thượng tiên ở nơi nào? . . . Tiểu quan đến chậm một bước, không thể thích đáng nghênh tiếp tiên long trọng về quê, quả thật tội lớn quá a! Tiểu quan trước chạy đến một bước, sau đó khâm sai Vương đại nhân, Thái Thú Triệu đại nhân theo sau liền đến. Thượng tiên thứ tội!"

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 123: Công Danh Phú Quý Ngập Trời

Cô Tô Vương Huyện lệnh quan thuyền khê dựa bờ, trên trăm hơn nhiều tên khoác lụa hồng nhuộm máu đào khua chiêng gõ trống bọn nha dịch giơ lên biển bài, trên trăm tên khuân vác trọng trách theo sát tới.

Chu Trang thủy hương một cái náo nhiệt lên.

Nhiều người thôn phụ, các, Trương Đồ Phu vợ chồng, còn có bà mỗi, tiểu quả phụ đợi một tý, nhao nhao cuống quít né tránh tại hai bên đường, bá kiến Huyện lệnh đại lão gia.

Tô lão đa cùng Tô lão nương thất kinh, cũng muốn chạy đến bên đường đi lễ bá Huyện lệnh, lại bị Tô Trần hai tay nhấn một cái. Nhị lão đều vững vững vàng vàng ngồi ở bàn trên ghế, không năng động mảy may.

"Tiểu quan, khấu kiến Tô thượng tiên đại nhân!"

Vương Huyện lệnh chứng kiến tiệc rượu chính giữa đang ngồi Tô Trần, trên mặt lộ ra vẻ kích động, bước nhanh về phía trước, Tô Trần gật đầu trả lễ.

Có thể an ổn ngồi ở một bên đấy, đương nhiên chỉ có Tô thượng tiên lão phụ lão mẹ rồi.

"Khấu kiến hai vị tiên phụ, tiên mẹ đại nhân!"

Vương Huyện lệnh lại tranh thủ thời gian hướng Tô Trần bên cạnh Tô lão đa, Tô lão nương sâu đậm cung người thi lễ.

Tô lão đa cùng Tô lão nương từ lúc Trương Đồ Phu sau khi đến, cả người liền có chút mộng, không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Nhìn thấy Vương Huyện lệnh hướng nhi tử, rồi lại hướng hai người bọn họ lễ bái, vậy càng là cảm giác trời đất quay cuồng, đần độn.

Bọn hãn Tô gia nhiều thế hệ đánh cá, chịu cả đời nghèo khổ, cả đời này đã gặp quan lớn nhất cũng bất quá chỉ là hương hay nha dịch lớp trưởng thôi. Chưa bao giờ thấy qua tôn quý Cô Tô Huyện lệnh đại lão gia, chớ nói chi là Huyện lệnh đại lão gia rõ ràng hướng bọn hãn hành đại lễ.

Đương nhiên, cũng không ai dám nói bọn hãn Nhị lão thất lễ. Bọn hãn cũng không cần làm một chuyện gì, chỉ cần tiếp nhận Huyện lệnh lão gia bái kiến là được rồi.

"Vương Huyện lệnh, người cái này phó trận trưởng, là làm gì?"

Tô Trần nhìn xem Vương Huyện lệnh, thản nhiên nói.

Hãn lần này lạng lẽ trở về gặp cha mẹ, chính là sợ động tĩnh quá lớn, cũng tốt thanh tĩnh cùng cha mẹ, Nhị đệ Tam muội chỗ vài ngày.

Nhưng cái này Vương Huyện lệnh lại như thế giống trống khua chiêng, cái này Chu Trang sợ là không tiếp tục một lát thanh tĩnh được nữa.

Vương Huyện lệnh vội vàng lộ ra nịnh nọt chi sắc, lấy lòng nói: "Tô thượng tiên, cũng không phải tiểu quan muốn làm phiền thượng tiên thanh tĩnh! Thế nhưng người đã vây quét Cự Kinh bang một trận chiến, vì triều đình quan phủ, vì Ngô quận dân chúng, vì Ngô quận giang hồ đệ tử, dựng lên thiên đại kỳ công a!

Phần này tiêu diệt Cự Kinh bang thủy phi hạng nhất đại công, người không nhận lãnh, cũng không ai dám nhận lãnh a! Cô Tô trong thành phú thương, đám dân chúng, từ nay về sau có thể an tâm đi tại tất cả con sông lên, đều mãnh liệt hy vọng được dâng lên thượng tiên một phần lễ mọn.

Người nhìn cái kia khuôn vác đám bọn chúng trên trăm trọng trách thượng đẳng tơ lụa, đồ sứ tiền hàng, đó cũng không phải là tiểu quan đưa, đó là toàn bộ Cô Tô thành đám dân chúng cùng một chỗ tiễn đưa ngài lão đầy.

Người đánh xong một trận, liền im hơi lặng tiếng biến mất. Tại Yên Vũ lâu lộ diện một lần rồi biến mất, khiến cho chúng ta cao thấp tìm tốt vất vả a!

Ta đây vừa đạt được Trương đầu lĩnh tin tức, liền vội đem sớm đã chuẩn bị xong đồ vật mang đến, tới trước một bước bái kiến thượng tiên, đến Chu Trang thoáng bố trí một phen.

Rất nhanh, khâm sai Vương đại nhân, Thái Thú Triệu đại nhân, còn có thể mang đến triều đình cho công lao khảo thưởng. Thậm chí còn có những giang hồ đó bang phái, Dược Vương bang Tôn lão, Thiên Ưng môn Hàn Nha, Mã bang Lý Sóc đám tông sư, cũng sẽ dẫn đầu đệ tử chạy đến Chu Trang, bái kiến thượng tiên, lấy khấu tạ thượng tiên tại Thái Hồ cuộc chiến đại ân cứu mạng!"

Tô Trần im lặng.

Nếu người ta đã đến, thôi thì cũng đành vậy.

Vương Huyện lệnh vội vàng phân phó tam ban bọn nha dịch, đem trong trấn lớn nhất một tòa nhà, Chu Hương thân một nhà già trẻ đưa ra khỏi cửa, khiến biệt thự lớn để trống. Chuẩn bị tốt một cái thể diện địa phương, đến chiêu đãi Ngô quận Thái Thú Triệu đại nhân, triều đình khâm sai Vương đại nhân, cũng thuận tiện đám người bái kiến thượng tiên.

...

Cô Tô thị trấn hướng Chu Trang thủy đạo tiến lên, ba chiếc to lớn quan thuyền chính đang chậm rãi đi tới, chở nhóm lớn tiền hàng tiến về trước

Chu Trang.

Triệu Cư Trinh biết được Tô thượng tiên xuất hiện ở Chu Trang tin tức, thập phần nóng vội, lập tức mang theo nhiều người phủ Thái Thú đám quan chức chạy tới Chu Trang.

Hắn phái người tìm Tô Trần bấy lâu, nhưng mà một mực tìm không thấy.

Hiện tại rốt cuộc nhận được tin tức, Tô Trần xuất hiện ở Chu Trang, hắn sợ Tô Trần lại biến mất mà đi, vội vàng cùng khâm sai Vương đại nhân đi gấp chạy đến.

Triệu Cư Trinh sợ Tô Trần lại lần nữa rời đi, hắn lại rơi xuống một cái không.

"Nhanh, đừng trì hoãn! Tranh thủ thời gian, chạy mau mau!"

Ngại đi thuyền quá chậm, sốt ruột phía dưới, hắn đổi lên kiệu, thúc giục tám gã nha dịch tâng bốc chạy vội.

"Triệu Thái Thủ giá lâm!"

"Khâm sai Vương đại nhân giá lâm!"

Mười mấy tên nha dịch giơ lên hai bộ cỗ kiệu bước đi như bay, đằng sau còn theo sau ba bốn trăm tên quan binh một đường chạy mau.

Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh mang theo ngô quận mười ba huyện lớn nhỏ quan lại giá lâm, trước trước sau sau ít nhất gần ngàn người.

Ngoài ra, Ngô quận giang hồ các đại nhỏ bang phái bang chủ đám người cao tăng, càng là thành đàn giục ngựa mà đến, đến Chu Trang tiếp Tô thượng tiên.

...

Triệu Thái Thủ, khâm sai Vương đại nhân, cùng với Ngô quận nhiều bang phái giang hồ, đám người vây quanh Tô thượng tiên, Tô thị Nhị lão cùng đệ muội, tụ tập tại Chu Trang một tòa biệt thự lớn.

Tô Trần đi đến đại đường, chỗ ngồi chính giữa ngồi xuống, nhìn Triệu Cư Trinh, khâm sai đám đám người liếc mắt, thần sắc đậm mặt nói: "Triệu đại nhân lần này đến Chu Trang, không biết là có chuyện gì?"

"Hạ quan Triệu Cư Trinh, bái kiến Tô thượng tiên! Việc này bái kiến thượng tiên, có hai chuyện. Thứ nhất là Hàn Sơn yêu đạo lưu lại đi một tí phù lục cùng mấy thứ tạp vật. Mong thượng tiên xử trí. Ngoài ra, triều đình có phát một khoản diệt phi phần thưởng ngân quang cùng tiền hàng, cũng cần hạ quan tự mình giao cho thượng tiên. Thứ hai, thì là quan hệ đến dương kim thiên tử."

Ngô quận Thái Thủ Triệu Cư Trinh vội vàng hướng Tô Trần làm một đại lễ.

Thân là triều đình tứ phẩm mệnh quan, tọa trấn nhất phương Thái Thủ, ngoại trừ trên triều đình lễ bái đại Đường thiên tử, trong nhà lễ bái cha mẹ cùng tổ tiên bên ngoài, là tuyệt không hướng người khác quỳ xuống chỉ khả năng.

Đương nhiên, tiên nhân là vô cùng đặc thù ngoại lệ. Tiên nhân, tức là trời! Bái tiên nhân, chính là hướng lên trời lễ bái chi ý.

Triệu Cư Trinh bái kiến Tô Trần, nói rõ hân ý đồ đến.

Rất nhanh, liền có viên quan tiến đến đưa một cái hộp gỗ, trong chứa Hàn Sơn chân nhân còn sót lại một ít phù lục cùng một ít tạp vật. Có viên quan khác, đặt lên mấy miện nặng nề rương lớn, bên trong nặng trĩch mấy vạn lượng bạc.

Tô Trần cũng không cự tuyệt.

"Đương kim thiên tử vốn có tâm tâm tiên học đạo, nguyện lấy quốc sư chi lễ mà đối đãi thượng tiên, hy vọng thượng tiên có thể di giá đến thủ đô Trường An."

Triệu Cư Trinh lúc này mới tiếp tục nói.

Trong đại đình viện, đám người bang chủ bang phái giang hồ hào khách đều thấp giọng kinh hô.

Thiên tử tâm tiên vẫn đạo, triều đình ban thưởng vị trí quốc sư, vậy cũng có nghĩa là quyền thế ngập trời, hưởng tài phú vô tận. So với ở lại nhỏ nhỏ này Ngô quận, không biết mạnh bao nhiêu gấp bội.

"Không biết Tô tiên nhân, liệu có nguyện tiến về Trường An làm Hộ quốc tiên sư?"

Triệu Cư Trinh cung kính, cẩn thận dò hỏi.

"Ta vô tình ý với giang hồ và triều đình... Cái ta muốn, các người không cho được. Cái các người cho được, lại không phải là điều ta mong cầu. Thái Thú đại nhân xin trở về đi."

Tô Trần đạm mạc nói.

Hắn đối những tặng phẩm đó, cũng không cự tuyệt, chẳng qua là đạm bạc nhận lấy.

Thiên tử tuy muốn tâm tiên học đạo nhưng tu tiên chi đạo, chính hắn cũng chỉ là mới sơ khuy một chút, còn không biết bước tiếp theo nên làm như thế nào. Làm sao có năng lực để chỉ điểm cho đương kim thiên tử.

"Chuyện này..."

Triệu Cư Trinh Thái Thú đại nhân, Vương khâm sai, cùng đám người đại tiểu bang chủ hai mặt nhìn nhau.

Cái này là dứt khoát cự tuyệt?!

Tô thượng tiên một lòng tiên đạo, phú quý ngập trời của thế tục xem không vừa mắt, đây cũng không khó lý giải. Hồng trần giữa vô tận phồn hoa, vô thượng công danh lợi lộc, chỉ có ích đối với bọn họ những tục nhân này.

Tô Trần đem qua đem kia năm vạn lượng hoàng kim đều rải ra, có thể thấy được ngập trời phú quý trong mắt hắn, chỉ như căn bã bình thường dễ tiệt. Thứ mà tiên nhân muốn trong tâm, bọn hắn căn bản là không có. Chỉ ít, bọn hắn cũng chưa từng chân chính bài kiến qua vị tiên nhân nào mà lưu luyện hồng trần thế tục đấy.

Vương khâm sai, Triệu Cư Trinh Thái Thú nhìn nhau.

Bọn hắn sớm có mặt khác chuẩn bị, để nịnh nọt thượng tiên. Nếu như thượng tiên không muốn, người nhà thượng tiên dù sao cũng cần những thứ này đi. Nếu được Tiên nhân nhìn vừa mắt, ít nhiều cũng được chỗ tốt.

Khâm sai Vương đại nhân vẻ mặt tươi cười, hỏi Tô gia nhị lang, nói: "Tiểu huynh đệ, người muốn cái gì? Làm tướng quân, đương triều đình đại quan?"

Tô Nhị đệ mờ mịt, không hiểu cái gì là tướng quân, nói: "Ta muốn ăn thịt."

Triệu Cư Trinh vội vàng chọc vào miệng hỏi: "Tiểu đệ, người muốn đọc sách không?"

Tô Nhị đệ suy nghĩ một chút, lần này rất nghiêm túc gật đầu nói: "Muốn, cha nói, người đọc sách về sau sẽ có bản sự."

Triệu Cư Trinh mừng lớn nói: "Ta chính là đương triều tiến sĩ, cái này Tô nhị lang thầy giáo vỡ lòng, không phải ta Triệu Cư Trinh còn ai có thể hơn!

Người đâu, sửa Tô gia con út là Ngô quận đệ nhất đẳng lương gia tử, bản Thái Thú là hãn thân truyền chi sự."

Vương khâm sai lập tức tâm ghen lòng ghen đến thổ huyết.

Cái này Triệu Thái Thủ quá sẽ khoét góc tường, nhìn người Triệu thị danh môn đích thị đương triều tiến sĩ, thế mà lại làm vỡ lòng thân truyền lão sư cho tám chín tuổi hài đồng, người còn mặt mũi sao!

Vương khâm sai vội vàng hướng Tô tam muội nói: "Tô tiểu muội, người muốn cái gì?"

Tô tam muội sợ hãi trốn đến cha phía sau mẹ.

"Tô lão đa, Tô lão nương, Nhị lão người có gì nguyện vọng?"

Vương khâm sai bất đắc dĩ, chỉ có thể hỏi Nhị lão.

Tô lão đa suy nghĩ một hồi lâu, run rẩy nói: "Lão hủ cả đời đánh cá, không quen việc khác. Một hai năm nay chỉ nghĩ suy, có thể đổi một cái thuyền lớn để hảo hảo xuống hồ mà đánh cá!"

Lập tức, cả sảnh đường nhiều người quan viên, số lớn khách giang hồ đều là ồn ào cười to.

Vị này có Tô thượng tiên là con trai, nửa đời sau còn cần xuống hồ đánh cá sao? Chỉ sợ cá đều sẽ giành nhau nhảy đến trong túi quần đến!

"Tô lão đa chờ một chút! Người đâu, cầm nha môn ruộng, đất, núi, hồ khế sách đến!"

Triệu Cư Trinh vội vàng nói.

Hắn đỡ Tô lão đa, đem người đám quan chức ra biệt thự lớn, chỉ vào phương xa một tòa ven hồ phân phó nói: "Tô lão đa, nhìn này tòa hồ! Cắt

hồ năm mươi dặm, từ mặt hồ đến trong hồ cá, đến dưới hồ một cây thủy thảo, từ nay về sau thuộc về các người Tô gia nhiều thế hệ, đổi tên Tô Tiên hồ."

Hắn chỉ vào cách đó không xa một mảnh đất, nói: "Từ nơi đây, cắt ra một trăm mẫu, dựng lên Tô gia đại trạch một tòa, làm Tô Tiên phủ!"

Hắn chỉ vào phương xa ruộng tốt nói: "Cắt của Chu Trang ruộng tốt trăm khoảnh một vạn mẫu, thuộc về Tô gia!"

Hắn lại chỉ vào cách đó không xa một ngọn núi nói: "Cắt Chu Trang núi rừng trăm khoảnh một vạn mẫu, đổi tên là Tô Tiên sơn, thuộc về Tô gia!"

"Cứ thế mỗi một loại này, lập các hồ khế, đất khế, núi rừng khế, khế ước mua bán nhà, tất cả một phần, lấy tạ ơn Tô thượng tiên đã vì triều đình, vì Ngô quận dân chúng, vì Ngô quận giang hồ, lập nên cái thế kỳ công!"

Ở một bên Cô Tô thành Vương Huyện lệnh nghe xong, trong lòng đau đến thổ huyết.

Trong huyện Cô Tô, căn bản không có dư thừa vô chủ ruộng tốt, những thứ này muốn hết từ trong Vương gia tộc sản mà cắt kéo ra.

Triệu Thái Thủ trước đó từng nói với hắn, "Cắt cho Tô gia ruộng đồng núi rừng, đều muốn từ các người Vương gia mà ra. Lần này Cự Kinh bang họa, trước hết buông tha các người Vương thị, nếu không, lần này Cự Kinh bang họa nguyên, chính là các người Vương gia phải gánh."

Vương Huyện lệnh đau lòng vô cùng, nhưng lại không thể không đáp ứng. Bằng không, triều đình phạt cây roi đánh xuống, Vương gia sợ là đau hơn.

"Chuyện này... Đây là bao nhiêu a?"

Tô lão đa cùng Tô lão nương, hốt hoảng, toàn bộ người như đang ở trong mộng.

Bọn hần nhiều thế hệ đánh cá, cả đời ở tại nơi này một chiếc cũ kỹ ngư thuyền nhỏ vền vẹn để dung thân, tại trên bờ không một tấc đất để sống. Hoàn toàn không biết, năm mươi dặm hồ nước, trăm mẫu đại trạch, một trăm khoảnh ruộng tốt, một trăm khoảnh núi rừng là bao nhiêu.

Ở bên cạnh Trương Đồ Phu, vội vàng cười nịnh nói: "Tô lão thúc, ngài lão ánh mắt nhìn sang bên kia, chỉ cần có thể thấy ruộng tốt, về sau đều là ruộng của Tô gia! Chỉ cần có thể thấy hồ, vậy cũng là hồ của gia đình người. Cái kia nghiêm chỉnh chỗ ngồi núi lớn, so nhanh so mà vượt một tòa Dực Vương sơn, đó là núi của gia đình người. Các ngài một trăm mẫu tòa nhà nhiều đến bao nhiêu? Xem chừng có thể ở cái hơn ngàn người đi. Ngài lão cả đời này... Tổ tôn năm ba đời đều không cần lo nghĩ!"

Lúc này quan phủ triều đình bên này, cuối cùng là xong việc.

Rất nhanh, Ngô quận bốn đại bang phái cùng nhiều người nhỏ bang phái, nhao nhao dâng lên bọn hần sớm chuẩn bị xong các loại đại lễ.

Còn lại một ít giang hồ hào khách đám nhao nhao tiến lên, lễ bái, cắn nát ngón tay, nhỏ máu thề. Bọn hần cũng không dám đi cầu Tô thượng tiên, chỉ có thể đi cầu Tô lão đa Tô lão nương.

"Chúng ta tại Thái Hồ một trận chiến, tất cả đều hưởng thượng tiên đại ân cứu mạng. Ngày sau lấy Tô lão đa là ta Ngô quận giang hồ bang phái công nhận tổ sư gia, về sau Tô gia sự chính là của chúng ta sự tình. Chỉ cần chúng ta còn một hơi, đừng hòng động đến một sợi lông của Ngô quận Tô gia."

"Tô lão đa ở trên, đồ tử đồ tôn khấu kiến tổ sư gia! Khấp huyết vì thề, tuyệt không dám đổi ý."

"Chúng ta nguyện đời đời vì Tô gia dốc sức, hộ vệ Tô gia!"

Tô lão đa đều luống cuống, nào dám thụ bọn hãn như vậy quỳ lạy, vội vàng đỡ bọn hãn đứng lên.

Tô Trần nhìn xem, lặng yên thán.

Một cái chớp mắt ấy, Tô gia đã thành trước mắt kinh thành đại thế, thuộc về Ngô quận chờ một chút cường hào môn khách vô số, so với những Ngô quận thế gia đó còn hung hăng.

Cái này trên giang hồ những người dựa thế, như sang sông chi khanh, đuổi cũng không đi.

Biết rõ không khuyên nổi bọn hãn, chỉ có thể mặc kệ rồi.

Trong ngày, Chu Trang Tô gia trên trăm mẫu biệt thự lớn bắt đầu khởi công, Cô Tô thành tới tính ra hàng trăm thợ thủ công cùng hơn một nghìn tên hỗn tạp công đám, tại đây cần cối hương đã chi địa, lãng không tạo lên một tòa gạch xanh ngói đen sẫm lớn chỗ ở.

Tô phủ cửa chính lên, treo trên cao "Tô Tiên phủ" ba chữ to biển bài.

Hai bên, thì là cái kia hai bộ "Ngô quận Chân Tiên", "Ân trạch vạn dân" chữ vàng tấm bảng lớn bài. Có khác hai tòa đá xanh lớn sư tử, mười mấy tên tráng hán dùng thuyền từ Cô Tô thành chuyển chở tới, trấn thủ cửa chỗ ở.

...

Trong đêm.

Thừa dịp ít người, thanh tĩnh thời điểm.

Tô Trần tìm Tô lão đa, Tô lão nương Nhị lão diện kiến, đem một cái túi gấm phong kín, giao cho Nhị lão.

"Cái này túi gấm, bên trong ghi lại năm miệng ruộng nơi chôn dấu, không nên mở ra. Đệ đệ hôm nay bá sứ Triệu Thái Thủ, ngày sau chờ hãn thi đậu cử nhân, tiến sĩ, ba mươi tuổi sau thành tựu một phen nghiệp lớn, làm việc ổn trọng thời điểm, lại đem cái này túi gấm giao cho hãn. Khiến hãn lấy lên cái này năm miệng ruộng."

"Về phần Tam muội, để hãn bá sứ Thiên Ưng môn chủ Hàn Nha, nghiên cứu võ đạo. Ngày sau lưu lại các người bên người, chăm sóc các người. Việc này ta đã cùng Hàn Môn chủ lén lút phân phó, các người cũng không cần quan tâm. Bọn hãn tứ đại bang đều chịu ta ân huệ, những năm này cũng sẽ chăm sóc một chút."

Tô Trần thận trọng nói rõ.

Hãn không cách nào ở lại nhà một mực chăm sóc.

Sau khi đi, cũng không khác lo lắng. Nhị lão tầm mắt nhỏ, Nhị đệ Tam muội lại quá tuổi nhỏ, chỉ sợ đột nhiên phú phía dưới bị người mê hoặc cầm giữ không được, tùy ý tiêu xài, núi vàng núi bạc cũng sẽ ở hơn mười năm bên trong tiêu xài hết sạch.

Trước mắt nhiều hơn nữa địa sản cùng tiền hàng, nếu là thủ không được, kết quả là cũng là công dã tràng.

Nhưng chỉ cần Nhị đệ cùng theo Triệu Cư Trình Thái Thủ, sau khi thành niên có thể học một thân bốn sự, lưu lại cái kia năm miệng to ruộng hòm, Tô gia cũng có thể Đông Sơn tái khởi.

Tô lão đa cùng Tô lão nương liên tục gật đầu, cẩn thận giấu kỹ.

Một hai ngày sau, Tô Trần lại lần lượt xử lý một chút việc vặt vãnh. Hãn đem Hàn Sơn chân nhân luyện chế mấy phần Kim giáp lực sĩ phù, giao cho Triệu Thái Thủ cùng khâm sai Vương đại nhân, còn có mấy vị Đại bang chủ, cũng coi như cho bọn hãn một ít hồi báo. Khác phù lục bọn hãn cũng sẽ không dùng, chỉ có đây là loại hình phòng ngự phù lục, có thể dùng đến phòng thân.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 124: Tâm Không Ràng Buộc, Thả Câu Thái Hồ

Từ khi Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh, triều đình khâm sai Vương đại nhân đám dẫn đầu Ngô quận mười ba huyện nhiều người đám quan chức đến nhà bái phỏng, còn lại nhiều người đại tiểu bang phái đám người cao tăng theo nhau mà tới.

Thậm chí Ngô quận bên trong tất cả huyện hào khách, phú thương, thân hào càng là chạy theo như vịt, nhao nhao đến đây Chu Trang bái yết Tô Tiên phủ, nhìn qua có thể chiêm ngưỡng tiên nhân diện mạo, dánh dánh tiên khí.

Thậm chí ngay cả Chu Trang rất nhiều hàng xóm láng giềng ngư dân, đều mỗi ngày ắt tới bái tiên nhân. Ngay cả là vào không được Tô Tiên phủ, cũng muốn ở xa xa ngoài cửa cúi đầu nhất bái , cầu xin cầu phúc, đến tiên nhân phù hộ.

Nguyên bản thanh tĩnh an bình xa xôi Chu Trang thủy hương, ngăn ngùn mấy ngày đã trở nên rộn rộn ràng ràng, trên đường xe ngựa như rồng, Tô Tiên phủ đông như trẩy hội, như là Cô Tô thị trấn phồn hoa phố xá sầm uất.

Tô Trần không chịu nổi sự nhiễu loạn này. Tại Chu Trang trong Tô phủ không ở lại được. Nhưng nhất thời lại chưa nghĩ ra nơi đi.

Hắn dứt khoát trốn đến ngàn dặm sóng xanh Thái Hồ, chèo thuyền du ngoạn trên hồ, mưu cầu một cái thanh tĩnh.

...

Một chiếc thuyền con, tùy ý phiêu đảng tại sóng xanh chập chờn ngàn dặm trên mặt hồ. Tô Trần ngồi ở trên thuyền, một người một cần câu, chèo thuyền du ngoạn thả câu.

Bụi cỏ lau, quá mức ít có người đi qua, cuối cùng an bình lại.

Ngoại trừ ngẫu nhiên có một hai chiếc thuyền đánh cá tại phụ cận xuất hiện, nhưng là không có ngư dân biết hẩn, tự nhiên cũng không ai đã quấy rầy.

Hẩn tâm luôn phẳng lặng, đạm bạc bình tĩnh.

Mượn phần này thanh nhàn cùng yên lặng, cũng tốt suy nghĩ một chút, ngày sau tự mình đi nơi nào, làm một ít gì.

Cái này phàm trần thế tục.

Bao nhiêu hào hiệp tiên y nô mã, trên giang hồ lang thang thời gian.

Bao nhiêu người truy cầu công danh lợi lộc, nơi nào là đầu cuối.

Mắt thấy hẩn lên cao lâu, mắt thấy hẩn tiệc khách mới, mắt thấy hẩn lâu sụp.

Vô số âm mưu quỷ kế, biến ảo khôn lường, trong khoảnh khắc binh bại như núi đổ. Thế sự vô thường, nhân thế dựng lên, nhân thế mà đi... Hồng trần cuộn cuộn như nước chảy, ngăn cản không nổi sự ăn mòn của tháng năm.

Triều đình hiển hách, thế tục quyền quý, hẩn vô tâm chiếu cố.

Giang hồ chi lộ, đã tới đường cùng.

Những thứ này đều không phải là cỗi đi về của mình, vậy hẩn nên đi hướng phương nào?

Tô Trần trong lòng cảm thán.

Tay hắn cầm một cuốn "Tiêu Dao du", nguyên thần đã thành, đã một chân bước vào cổng của tu tiên đại đạo, chỉ muốn vén bức màn che của thế giới tu tiên này, không muốn ở chỗ này phí hoài tháng năm xuống dưới.

Nhưng lại có chút mông muội.

Phía trước, đường ở nơi nào?

Tô Trần từ trong lòng ngực lấy ra một phần trong bản đồ địa hình của Đại Đường trung thổ, liếc nhìn, tinh tế cân nhắc tỉ mỉ.

Phần này Đại Đường sông núi địa đồ, đây là hắn tại hỏa thiêu Hàn Sơn Đạo Quán thời điểm, tại Hàn Sơn Chân Nhân ở trong sương phòng tìm được.

Hàn Sơn Chân Nhân thường thường thần long kiến thủ bất kiến vĩ, nghe nói ưa thích đi thăm danh sơn đại xuyên, đi các nơi kết giao cao nhân. Có một phần Đại Đường sông núi địa đồ, cái này chẳng có gì lạ.

Nhưng mà, cái này tựa hồ vẻn vẹn chẳng qua là một phần thông thường trong Đại Đường thổ địa ý đồ, phía trên ghi không ít danh sơn đại xuyên. Có vài chỗ, bị dùng bút mực vòng rồi, đánh dấu xưng này phát hiện qua Linh tài nguyên liệu, hoặc là có dị tượng xuất hiện.

Tô Trần suy nghĩ, đây là Hàn Sơn Chân Nhân dùng địa đồ, những bị đó hắn vòng trôi qua địa phương, tất nhiên là hắn tự mình đi trôi qua địa phương... Tìm tòi các loại chế tác Linh phù Linh tài nguyên liệu, hoặc là muốn tìm kiếm cái gì.

Bạch Liên giáo Mao Tử Nguyên trước khi chết đã từng đề cập qua, Hàn Sơn Chân Nhân là từ một tòa tên là Triều Ca Tiên Thành nơi tiên nhân tụ tập đi ra ngoài.

Đáng tiếc là, miếng bản đồ này trên cũng không ghi rõ Triều Ca Tiên Thành vị trí.

Miếng bản đồ này đã nghiên cứu mấy ngày, cũng không che giấu chỗ, không nhìn ra cái gì mặt mũi.

Tô Trần muốn từ trong tìm được Triều Ca Tiên Thành, rồi lại cũng không biết nên từ chỗ nào tìm được.

"Thật sự hết cách rồi, chỉ có thể dọc theo Hàn Sơn Chân Nhân đã từng đi qua một ít danh sơn đại xuyên, nhìn xem có thể hay không phát hiện một ít gì manh mối! Ngô quận không có tiên duyên, vốn lấy sự bao la của Đại Đường, cũng thường nghe kể chuyện người đang tán dương tiên nhân sự tích. Thế gian này, nhất định có tiên nhân nơi tụ tập."

Tô Trần trong nội tâm, âm thầm suy nghĩ.

...

Cách đó không xa, có mấy cái thuyền đánh cá kết bạn từ bụi cỏ lau thuyền nhỏ phụ cận trải qua.

Cái này mấy cái thuyền đánh cá trên một ít các, một bên tung lưới đánh cá, một bên đang nghị luận Chu Trang xuất hiện Tô thượng tiên. Nói lên vị này thần bí Tô thượng tiên, bọn hắn cả đám đều lộ ra kính sợ, thần sắc cảm kích.

Tô thượng tiên trợ quan phủ cùng giang hồ các đệ tử tiêu diệt Cự Kinh bang, bọn hắn đi tất cả thị trấn bán cá lại cũng không cần giao nạp Cự Kinh bang cân phí, các liên thiếu một phần nặng nề gánh nặng.

Nghe nói, Triệu Thái Thú, Huyện lệnh đám đều đi Chu Trang báiiết, liền đương kim thiên tử đều kinh động, đều muốn tầm tiên tiên học đạo, thỉnh thượng tiên đi Trường An đảm nhiệm quốc sư.

Mấy ngày nay, các loại không thể tưởng tượng tin tức nho nhỏ, ở mảnh này Giang Nam vùng sông nước cả vùng đất truyền lưu. Càn truyền càng thay đổi chút ít, càng ngày càng mơ hồ.

Tô Trần rất xa nghe đến mấy cái này các nghị luận, chẳng qua là cười khỗ. May mà, người bá kiến hần ít, nếu không tại đây ngàn dặm Thái Hồ nơi yên tĩnh, cũng không có một lát an bình.

Đột nhiên.

Hắn thả câu cần câu, lưỡi câu triển khai vài cái.

Tô Trần thoáng nhìn, chỉ thấy thuyền phía dưới mặt hồ, một cổ sóng ngầm bắt đầu khởi động.

Dưới hồ một mảnh trượng lớn khổng lồ bóng mờ tại du động, tựa hồ có một con bàng nhiên cự vật, cắn lên lưỡi câu.

"Ồ! Thật là đúng dịp a!"

Tô Trần trong lòng khê động, bắt lấy cần câu, rút vào một chút Pháp lực.

Lập tức, dây câu phát ra thanh mang ánh sáng, căng thẳng như một đường dây thép, cứng cỏi vô cùng. Tùy ý cái kia bàng nhiên cự vật kéo lấy thuyền nhỏ trong hồ trườn, cũng kéo không ngừng dây câu.

Dưới hồ, cái kia cự vật tựa hồ phát hiện mình bị móc câu ở, hiển nhiên nổi giận, bắt đầu ở trong hồ sôi trào. Sóng lớn cuồn cuộn, liền thuyền nhỏ trên mặt hồ đều tròn trành nghiêng ngã.

Cách đó không xa mấy chiếc kia thuyền đánh cá, bọn ngư dân nhìn thấy hồ này năm chắc dị trạng, lập tức hoảng hốt, sợ tới mức hồn phi phách tán.

"Không được, là đại ngư quái!"

"Ngư quái đi ra làm loạn rồi, nhanh chèo thuyền đi!"

"Người tuổi trẻ, đó là Thái Hồ ngư quái, nhanh buông tay, tranh thủ thời gian chạy a!"

Những cái này lão ngư dân đều là kinh nghiệm cực kỳ phong phú, chứng kiến hồ này trong quý dị chi giống như, lập tức biết rõ đầu kia đáng sợ đại ngư quái đi ra, trên mặt đại biển, hướng đang tại vòng xoáy trung gian một cái trên thuyền nhỏ Tô Trần, lớn tiếng la lên.

Cái này Thái Hồ đại ngư quái là Thái Hồ trong truyền kỳ vậy hung vật.

Thái Hồ ngư dân, không có người biết đầu này đại ngư quái cụ thể sống bao lâu.

Theo bọn ngư dân truyền miệng, trước đó thế hệ tổ tông truyền cho tổ tông, đầu này đại ngư quái tại Thái Hồ ít nhất hoành hành bốn năm trăm năm. Thú vật này thân thể vô cùng khổng lồ, lực lớn vô cùng, nếu như không cẩn thận bị bọn ngư dân bao phủ, nó có thể kéo thuyền đánh cá lớn trong hồ đi ngược, xé rách lớn lưới đánh cá.

Nếu như chỉ là như vậy, ngược lại cũng thôi.

Nhưng sau cùng gần trăm năm, nó biến đến đáng sợ chính là, dĩ nhiên đã thành một đầu Thủy yêu, có thể trong hồ thi triển ra yêu pháp, yêu pháp vô biên, đem thuyền đánh cá trực tiếp chìm đến đáy hồ.

Hầu như cách mỗi vài năm, nó đều sẽ ra ngoài làm loạn, làm cho chìm một hai chiếc thuyền đánh cá, làm cho cửa nát nhà tan.

Bọn ngư dân gặp được ngư quái, nhẹ thì thuyền lật tổn thất nặng nề, nghiêm trọng sẽ bị ngư quái nuốt. Bọn ngư dân thấy đến đại ngư quái, đều bị nghe tiếng biển sắc.

Mặc dù tinh thông kỹ năng bơi giang hồ cao thủ nhất lưu, thậm chí Cự Kinh bang thủy phi đảm, cũng không làm gì được nó.

Đã từng có một số cao thủ, chuyên môn đến Thái Hồ ý đồ bắt giết này ngư quái. Nhưng nó xuất quỷ nhập thần, thường xuyên từ Thái Hồ biến mất không thấy gì nữa, chẳng biết đi đâu. Thậm chí tại những khác hơn mười dặm, hơn trăm dặm bên ngoài trong hồ nước xuất hiện. Qua hơn nửa năm, lại tại Thái Hồ xuất hiện.

Ngẫu nhiên có cao thủ gặp gỡ, cũng đều không phải là đối thủ của nó.

Ngô quận các nơi ngư dân đảm vô cùng kính sợ, mỗi năm đều muốn tại các hồ lớn nhỏ cạnh biên, tiến hành tế tự, cầu nguyện đại ngư quái không muốn xảy ra đến làm loạn, năm nay có một thu hoạch tốt.

Lúc này, dưới hồ đã xuất hiện một cái hơn mười trượng vòng xoáy khổng lồ, điên cuồng hút lấy nước hồ.

Thuyền nhỏ đã hãm sâu tại vòng xoáy khổng lồ bên trong, mắt thấy cũng bị cái này lớn vòng xoáy, nuốt chửng lấy cuốn vào dưới hồ đi.

"Đây là... Thủy hệ yêu pháp? !"

Tô Trần trong mắt đông lạnh, tại trên thuyền nhỏ đứng đấy, đôi tay nắm lấy nỏ rọ thanh mang câu cá can, không cho nó thoát đi.

Đây là một chi rất thông thường cần câu cùng dây câu, dây câu bình thường dưới tình huống khó có thể chịu đựng mấy chục cân trở lên lực đạo.

Bất quá, hãn dùng pháp lực bảo vệ dây câu, dây câu lập tức như dây thép giống nhau cứng cỏi, dù là mấy ngàn cân lực lượng cũng khó đoạn. Hơn nữa thả tuyến thủ pháp xảo diệu lời nói, ngược lại cũng sẽ không dễ dàng bị kéo đứt tuyến.

Bốn, năm năm trước, hắn đã từng tại Khung Lung Sơn Cước ở dưới hồ nước, được chứng kiến một lần đầu này đại ngư quái phóng thích Thủy hệ yêu pháp.

Tô Trần dứt khoát bỏ quên thuyền nhỏ, trên mặt hồ lướt sóng mà đi.

Hắn thả câu thủ pháp cực kỳ cao minh, chọt lỏng chọt nhanh.

Đầu kia dưới hồ ngư quái không có mấy ngàn cân chi cật mạnh, rồi lại giãy giụa không ngừng lười câu. Một khi nó nổi lỏng lực đạo, rồi lại bị Tô Trần cho kéo căng, lại bị tiêu tan lực đạo, giãy giụa không thoát khỏi.

"Chuyện này... Đây là tiên nhân a!"

"Chẳng lẽ hắn chính là Tô thượng tiên?"

Xa xa mấy cái thuyền đánh cá trên nhiều người bọn ngư dân, đều trợn mắt hốc mồm chứng kiến, một gã trong hồ lướt sóng mà đi thanh niên tiên nhân, đang cùng đầu kia đại ngư quái đấu pháp.

Sau một canh giờ, tuyết lổm đổm ngư quái khí lực trên diện rộng suy giảm, rốt cuộc kiệt lực.

"Oanh ——!"

Tô Trần thấy thời cơ đã đến, đột nhiên thi lực lượng, mũi chân ở trên mặt hồ lướt sóng mà đi, man lực đem đầu kia khổng lồ đại ngư quái từ trong nước trong nước xoáy lôi ra, ở trên mặt hồ bị bắt lấy đi.

Hắn một hơi chạy vội ra vài dặm, nhảy lên ven hồ bên cạnh bờ.

Lười câu hất lên.

"Ầm!"

Đầu kia tuyết lổm đổm đại ngư quái khổng lồ cá thân thể, bị ném ngã trên bờ. Chợt đập xuống đất, đập nó đầu vầng mắt hoa, thất điên bát đảo.

"Đại ngư quái, lại nói tiếp chúng ta cũng thật là có duyên! Lần trước người đem ta nuốt vào trong bụng, thiếu chút nữa đem ta liền thành đồ ăn của cá rồi. Không nghĩ tới, người rõ ràng mắc câu rồi! Lần này, giờ đến phiên ta thưởng thường người đầu này đại ngư quái thịt, là tư vị gì. Là nướng nổi tiếng vị đậm đặc, hay là hầm cách thủy lấy ăn càng bổ dưỡng đây?"

Tô Trần lấy ra một chút hái thuốc cây đao, đi nhanh hướng nó đi đến.

Đại ngư quái lộ ra vẻ sợ hãi.

Nó tại Ngô quận lớn hồ nước nhỏ, hoành hành mấy trăm năm, chưa từng gặp qua như vậy hùng hổ chính là nhân vật. Sinh sôi bắt nó cái này hơn một nghìn cân khổng lồ cá thân thể cho túm ra mặt hồ, một cái vật ngã cho lên bờ.

Cái này vừa lên bờ, nước của nó hệ yếu pháp uy lực giảm nhiều, càng không phải là đối thủ của người mạnh mẽ này.

Nó không ngừng chuyển lấy cá thân thể, sợ hãi lui về phía sau, to lớn đầu cá chợt hướng Tô Trần đập đầu cầu xin tha thứ.

Đại ngư quái không được cầu xin tha thứ, đã thấy cái này chút nào không thể thay đổi Tô Trần giết nó chí tâm, rốt cuộc hỏng mất, "Oa" nôn ra một quả to bằng trứng ngỗng, màu xanh lam như nước trong veo linh châu.

Nó đem cái này linh châu đẩy lên phía trước, hiến cho Tô Trần, không ngừng mãnh liệt đập đầu, cầu hãn tha tự mình một mạng.

Tô Trần thấy kia xanh lam linh châu, không khỏi kinh ngạc, đem linh châu nhặt lên.

Cái này đại ngư quái lại có chút ít Linh tính, một bộ đầu khổ về cầu khẩn, còn hiểu đến hồi lộ cầu xin tha thứ.

"Đây là cái gì? Dùng làm gì?"

Cái này linh châu vền vẹn to bằng trứng ngỗng, hiện ra nhàn nhạt u lam ánh sáng, óng ánh thanh tịnh sáng. Cái này linh châu vừa đến tay, hần lập tức cảm thấy dị thường nồng đậm thủy linh khí, gần như sắp yếu dật xuất lai.

Cái này châu bên trong thủy linh khí độ dày đặc, đã vượt xa hần trước kia, thu tập được rất nhiều các loại Linh tài nguyên liệu.

Thủy hệ linh châu?

Tô Trần mơ hồ đã minh bạch một ít gì.

Đầu này đại ngư quái sống mấy trăm năm, sớm đã không phải là một đầu thông thường tuyệt lổm đổm đá cá.

Cái này Thủy Linh Ngọc, sợ là đầu này đại ngư quái Pháp lực chi nguồn suối, hao phí mấy trăm năm tu luyện ra được đồ vật. Bỏ vào này linh châu, lúc này mới có thể thi triển ra thủy hệ yêu pháp.

Nó dưới mắt không tiếc dâng ra vật ấy, lại là vì mạng sống.

Tô Trần cầm lấy này cái Thủy Linh Ngọc, được cái này linh châu, hần cũng không tốt mới hạ thủ đi giết nó. Suy nghĩ một chút, đúng là vẫn còn tha nó một mạng."Cũng được, tha cho người một mạng! Không muốn trở ra làm ác, nếu không sớm muộn sẽ bị giết một ngày."

Đại ngư quái sợ vội vàng gật đầu, mãnh liệt đập đầu vài cái đầu, lắc lắc cồng kênh cá thân thể, giật giật đẩy, lăn xuống Thái Hồ, vội vàng chui vào đáy hồ biến mất không thấy.

Đã mất đi cái này Thủy Linh Ngọc, nó không còn yêu lực, cũng được một đầu bình thường cá lớn.

"Tuyết này lổm đổm đá cá, trong hồ sống mấy trăm năm, rõ ràng đã thành một thủy quái, tu luyện ra một quả thần kỳ Thủy Linh Ngọc. Thế gian này, quả nhiên có một chút thần dị thứ tốt."

Tô Trần vuốt ve trong tay này cái trứng ngỗng một kích cỡ tương đương Thủy Linh Ngọc.

Nhưng mà nhất thời cũng không biết, Tu tiên giả có thể cầm cái này Thủy Linh Ngọc dùng tới làm cái gì.

Linh khí như thế, tất nhiên là đồ tốt.

Đây mới là đối tiên nhân, chân chính hữu dụng đồ vật.

Hắn nguyên bản suy nghĩ, mấy ngày nay suy nghĩ cẩn thận sau đó, chờ qua A Sứ đầu bảy, tế điện đốt xong tiền giấy, liền lên đường ly khai Ngô quận, đi tìm tiên duyên.

Không nghĩ, trước khi rời đi, còn có thể từ đại ngư quái nơi đây đến một kiện thủy hệ bảo vật.

PS: Quyển 1, Võ giả thiên, chỉ còn một chương cuối cùng thôi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 125: Một Bước Đi Ba Lần Ngoảnh Lại, Duyên Hồng Trần Kết Thúc Từ Đây

Thái Hồ.

Sáng sớm, sắc trời xám mờ, chính rơi xuống tích tích lịch lịch mưa lất phất, như một tầng màn sương, mưa nhẹ mờ lung bao phủ Thái Hồ.

Sóng xanh nhộn nhạo, lau lách theo sóng đập chờn.

Xa xa, có hai ba chiếc ngư thuyền đang đánh cá, mặt hồ khắp nơi trống trải mà cô tịch.

Hôm nay là thất đầu của A Sửu, Tô Trần xách ra một rổ vàng bạc đồng tiền giấy, một châu phong phú rượu nhạt món ngon. Đi đến Thái Hồ tây Động Đình núi hòn đảo, ven hồ sườn đất lên, cho A Sửu đốt một ít tiền giấy cùng tế phẩm.

"A Sửu, ta phải đi, đi tìm cái kia mờ ảo tiên duyên. Chuyến đi này không biết bao nhiêu năm tháng. . . Về sau cũng không biết còn có thể hay không quay về Ngô quận."

Tô Trần ngồi ở mộ bia bên cạnh, đốt tiền giấy, yên lặng nói một ít lời. Tại đây Ngô quận giang hồ, hẳn có thể trò chuyện, cũng chỉ có A Sửu. Hẳn đi lần này, liền người có thể nói chuyện cũng đều không có.

Đã ngồi một canh giờ.

Tô Trần thở dài một tiếng mới đứng dậy, đang muốn chuẩn bị rời đi, lên đường ly khai Ngô quận.

Đột nhiên, Tô Trần mơ hồ phát hiện cái gì, quay đầu lại nhìn lại.

Đã thấy, một cái thuyền nhỏ xuất hiện trên mặt hồ ở nơi xa, hướng tây Động Đình sơn đảo mà tới. Thuyền nhỏ bỏ neo tại mưa bụi mông mông ven hồ.

Một cái màu trắng nhạt bạch y nữ tử, chống một cây dù giấy, cầm theo một ít tế phẩm, hướng A Sứ trước mộ mà tới.

A Nô!

Tô Trần trong lòng khẽ động, không khỏi dừng lại.

A Nô chính cầm cây dù giấy, bước xuống thuyền nhỏ, mang theo một đĩa tiền giấy cùng rổ đồ ăn, đi đến sườn đất trước mộ tế điện A Sứ.

Hắn không nghĩ tới Tô Trần sẽ ở A Sứ trước mộ tế điện, không khỏi thần tình hơi ngạc nhiên, vội vàng thi lễ: "A Nô, bái kiến Tô thượng tiên!"

Tô Trần thấy A Nô sửa lại xưng hô, trong lòng không khỏi cười khở.

Đúng vậy a, tất cả chung quy cải biến rất nhiều.

Từ Tô công tử đã thành Tô thượng tiên. Nho nhỏ này xưng hô, trong lúc vô hình, làm cho người ta biến thành xa hơn một ít.

"Người cứ như trước, gọi ta là Tô công tử đi."

Tô Trần nói.

A Nô do dự một chút, còn là kính cẩn nghe lời, cảm kích thi lễ nói: "Đa tạ Tô công tử, còn lo nghĩ đến A Sứ."

"Thế gian này, vẫn như cũ nhớ kỹ thất đầu của A Sửu, sợ là chỉ có vên vện hai ba người. Hôm nay A Sửu thất đầu, tế diện xong, ta liền rời đi Ngô quận, đi tìm tiên duyên. . . Tiên lộ dài đằng đẵng, cũng không biết lúc nào mới có cơ hội trở lại."

Tô Trần lắc đầu nói.

Tô Tiên phủ hôm nay đã là Ngô quận cường thịnh danh môn, cha mẹ tuổi già không lo. Nhị đệ bá sư Triệu Thái Thú, Tam muội bá sư tông sư Hàn Nha, đều là tiền đồ giống nhau tươi đẹp, ba đời không phải ưu phiền.

Chẳng qua là, A Nô không biết tương lai như thế nào. Nếu là A Nô có tâm nguyện gì, hẳn có khả năng cũng sẽ giúp nàng đạt thành.

Hắn suy nghĩ một chút, hỏi: "A Nô, người có dự định gì không?"

A Nô nghe nói Tô Trần sẽ phải ly khai Ngô quận, thần tình không khỏi có vài phần ảm đạm cùng thất lạc, khẽ thở dài: "Khi còn bé, cha mẹ mất sớm, ta cùng A Sửu tại Cô Tô thị trấn Thiên Ứng khách sạn ăn nhờ ở đậu, thường chịu đói, bị đánh chửi. Khi đó mỗi ngày chỉ mong lấy có một tòa phòng nhỏ cho riêng mình, có thể trải qua những ngày đông không bị đói rét cơ hàn đau khổ, liền đủ hài lòng.

Nhờ Tô công tử phúc khí, A Nô cầm lại thân thể, trở thành bình dân chi thân. Ba năm này, A Nô tự mình cũng gom được mấy trăm lạng bạc ròng tích góp, ý định Cô Tô thành mua thêm một gian nhà ngói, mua mấy chục mẫu đất cằn, bình lặn vượt qua quãng đời còn lại."

Mua mấy chục mẫu đất cằn, mong trải tiểu phú nhân gia thời gian, đây cũng là hẳn cho tới nay tâm nguyện, hôm nay cũng coi như đạt được ước muốn.

"Cũng tốt!"

Tô Trần khẽ gật đầu.

Người có chí riêng, có người cầu phú quý, có người hy vọng sinh hoạt bình thản một ít.

Đương nhiên, A Nô ngày sau nếu là muốn phú quý sinh hoạt, hẳn lưu lại Cô Tô tiền trang một cái hoàng kim rương hòm, cũng đầy đủ dùng.

A Nô thời gian dần qua đốt tiền giấy, sau nửa canh giờ mới tể diện xong A Sửu. Cổ Tay phải của nàng ở giữa, mơ hồ lộ ra một đạo dây đỏ biên thành cổ tay kết, vừa vặn buộc lên cái kia miếng Sửu chữ đồng tiền.

Nàng do dự hồi lâu, mới bái biệt Tô Trần.

"Tô công tử. . . A Nô cáo từ! Mong ngày sau hết thấy mạnh khỏe!"

Nàng cầm dù giấy đi đến ven hồ, chuẩn bị lên thuyền, phản hồi Cô Tô thành.

Nhìn không được, quay đầu nhìn xa trên sườn núi, nhìn thân ảnh áo vải kia.

Nhìn thân ảnh mờ lung của Tô Trần, nàng đôi mắt mê ly, nhớ lại những năm này nhiều chuyện cũ, trong lòng tổn thương thấm thiết.

"Tô công tử, người cũng đã biết, với người mà nói ta chỉ là vô tình gặp được hai ba lần nữ tử."

"Nhưng với ta mà nói, đúng là công tử không thể quen thuộc hơn được. . . Biết rõ người và A Sửu những năm này trải qua."

"Từ lúc sáu, bảy năm trước, ta tại Yên Vũ lâu học đàn nghệ, A Sửu một mình lưu lại khách sạn làm người giúp việc, dù sao vẫn là rầu rĩ không vui."

"Về sau, hắn làm quen công tử. Các người tại kho củi nói chuyện trong đêm, cùng một chỗ có lời mời, dẫn thân vào giang hồ bang phái, tu luyện võ kỹ. Đó là A Sửu vui vẻ nhất thời điểm. Hắn mỗi lần lặng lẽ đến Yên Vũ lâu thấy ta, kể một ít lời nói, đều hưng phấn đề cập người và hắn từng ly từng tý."

"A Sửu mỗi một kiện chuyện vui, mỗi một lần khó quên sự tình, đều có được thân ảnh của Tô công tử."

A Nô trông nhìn nơi xa thân ảnh, si ngốc nhớ lại.

Những năm này, A Sửu mỗi lần chuyện phiếm đều nhắc đến Tô Trần, thế nên trong nội tâm nàng, bất tri bất giác, liền gieo thân ảnh của một vị Cô Tô ngư dân thiếu niên. Trong lòng vẫn thường nghĩ đến A Sửu cùng công tử cùng nhau cười vui, tu luyện tình cảnh.

Thân ảnh rất lạnh nhạt mà cứng cỏi.

Cảm giác, tựa như cùng một vị quen biết, hiểu nhau nhiều năm người cũ. Hắn đối Tô Trần quen thuộc, hầu như cùng A Sửu giống nhau nhiều, so với người bên ngoài tưởng tượng phải nhiều.

Về sau, Tô Trần và A Sửu đã thành giang hồ cao thủ nhất lưu.

Trong nội tâm nàng dấy lên hy vọng, đã từng cũng nghĩ qua, nếu là có cơ hội may mắn, từ trong thanh lâu chuộc thân đi ra. Dù là Tô Trần trở thành Ngô quận một đại tông sư, dù là nàng có làm thiếp làm tỳ, nếu là một ngày kia có thể đi theo hầu hạ Tô công tử, cũng là vui vẻ chịu đựng.

Nàng sợ bỏ lỡ vị này quen biết hiểu nhau nhiều năm thiếu niên lang, Ngô quận giang hồ to lớn, ngày sau không biết nơi nào là nơi trở về của nàng.

Thế nhưng là, nàng rốt cuộc vẫn còn vô duyên.

Tô Trần không phải là Ngô quận tông sư, mà lại thành tiên nhân.

Nàng vẫn là một người phạm tục, cả đời chỉ có thể phiêu linh giang hồ, không cách nào hi vọng tiên nhân cuộc sống.

Tiên Phạm khác đường, Trời Người mãi cách.

Ở thế tục trong truyền thuyết, tiên nhân dung nhan vĩnh viễn dừng lại, tuổi thọ đếm không hết.

Nàng tự biết, cuộc đời này là vô vọng.

Nàng không dám mở miệng, cầu đi theo.

Nàng như muốn nhờ, đi theo Tô công tử, sớm muộn trở thành Tô công tử liên lụy.

Một ngày hai ngày tự nhiên không coi vào đâu, đợi nàng một hai mươi năm sau, tuổi tác phát triển dung nhan già yếu, mà Tô công tử rồi lại tiên nhan vĩnh viễn dừng lại. Đến lúc đó, Tô công tử nếu là chịu không nổi phiền chán. Trong nội tâm nàng thê lương, như thế nào tự xử?

Cho là Tô công tử không chê, nhưng tiên nhân dung nhan bất lão, còn nàng phạm nhân nữ tử dung nhan già yếu, cũng sẽ tự ti, không còn mặt mũi đối Tô công tử, lâu dài xuống cuối cùng lẫn nhau gian nan.

Thà rằng như vậy, không bằng cùng Tô công tử cá quay về nước, quên chuyện trên bờ đi, tại Tô công tử trong lòng lưu lại một đạo tốt đẹp nhất bóng hình xinh đẹp.

Thế nhưng là.

Chuyến đi này, chính là vĩnh biệt.

Chuyến đi này, liền không hề thấy.

Mặc dù hữu duyên gặp nhau, đã là trăm năm thân, không bằng không thấy.

A Nô mím chặt cặp môi đỏ mọng, si ngốc quay đầu nhìn nhau, hốc mắt ướt át, khó nhin trong lòng khoảng cách chua xót khác cùng dứt bỏ.

...

Tô Trần nhìn xem A Nô đi ven hồ, chuẩn bị lên thuyền quay về Cô Tô thành đi, than nhẹ một tiếng.

Hắn biết rõ, A Nô là cô nương tốt. Hắn đối A Nô cũng một mực rất có hảo cảm, cũng hy vọng nàng tuổi già có thể trôi qua tốt.

Hắn biết rõ, không nên giữ lại.

Tiên Phàm khác đường!

Bốn chữ này không phải là thuận miệng nói một chút, mà là một cái hiện thực rất tàn khốc.

Hồng trần trong thế tục, sớm có vô số truyền thuyết điển tịch, ghi lại tiên nhân sự tích.

Thế nhân đều nói, làm Thần Tiên rất tốt, tự nhiên là có duyên cớ.

Trừ ra thần thông quảng đại, pháp lực vô biên bên ngoài, tiên nhân dung nhan không suy, tuổi thọ dài dằng dặc, những thứ này trên thế gian lưu truyền rộng rãi.

Chỉ riêng thọ nguyên mà nói, phàm nhân vắn vện trăm tuổi thọ, khó tránh khỏi sinh bệnh cũ đau nhức, dung nhan dần dần suy. Có thể Vô Bệnh vô tai thọ tấn nhi chung, liền là nhân sinh một chuyện may lớn. Mà tiên nhân theo tu vi dần dần phát triển, có thể thọ nguyên trăm năm cất bước, thậm chí mấy trăm, hơn một nghìn năm.

Đây là một đường hào rộng thiên nhiên ngăn cách chính giữa tiên phàm.

Hắn đã ngưng kết nguyên thần, bước chân vào tiên đạo cánh cửa, rốt cuộc không còn là thể tục phàm nhân.

Tiên, có tiên nhân chi đồ.

Phàm, có phàm nhân mệnh số.

Cái gọi là chỉ ao ước yên ương không ao ước tiên. Thế gian thần tiên quyền lực, không ai qua được bạch đầu giai lão. Nhưng nếu như không thể bạch đầu giai lão, một người thanh thôn vĩnh trú, một người tuổi già sắc suy, đây đối với quyền lực mà nói, đó là bức nào tàn khốc.

Năm tháng dần dần trôi qua, ngày sau thì như thế nào ở chung!

Mặc dù Tô Trần không ngại, thủy chung đối đãi nàng như lúc ban đầu. Nhưng năm tháng thúc giục người ta già yếu, đây đối với A Nô mà nói là thống khổ bức nào cùng tra tấn, nường theo càng lâu, thống khổ này càng sâu.

Cường ép giữ lại, chẳng qua là hại nàng cả đời.

Thế nhưng là, Tô Trần trong lòng lại có vài phần do dự.

Từ xưa đến nay, hồng nhan bạc mệnh, nhiều kiếp nhiều tai họa, còn đây là thiên định chi mệnh mấy. Cho dù là Đại Đường thiên tử sủng ái, Thành quý phi thành ái thiếp, lại có mấy cái tuyệt đại giai nhân cuối cùng có thể được chết già! ?

A Nô mệnh định cả đời, là hồng nhan bạc mệnh.

Mệnh này, tại đây hồng trần thế gian, sợ là không tốt đẹp được. Dù rằng hắn lưu lại nhiều an bài cùng bố trí, trong giang hồ người người trùng trùng điệp điệp thủ hộ, lại có thể so với Đại Đường đế vương sánh bằng sao?!

Nếu là không người che chở nàng cuộc đời này. . . Nàng cả đời này hồng nhan bạc mệnh, không biết còn sẽ nhận hết bao nhiêu đau khổ.

Trừ phi, có thể thay đổi thiên mệnh của nàng.

Phàm nhân không đổi được mệnh.

Thế gian này, chỉ có tiên nhân, có thể sửa mình thiên mệnh.

Hắn chuyến này, muốn đi tìm Triều Ca Tiên Thành, tìm kiếm con đường tu tiên. Hoặc có một tia sợi hy vọng. . . Trọ A Nô tìm được tiên duyên.

Tô Trần trong lòng do dự, đúng là vẫn còn nhịn không được, quay đầu nhìn lại, nhặt tiếng nói: "A Nô. . . Có nguyện, theo ta cùng nhau đi tìm cái kia mờ mịt tiên duyên, cải thiên mệnh?!"

". . ."

A Nô nghe vậy, trong lòng run lên.

Trong chốc lát, trong mắt, rơi xuống hai hàng màu xanh nước mắt đến.

Hắn cả đời này nhấp nhô vận mệnh, rốt cuộc vẫn còn sửa lại thay đổi phương hướng. Chỉ cần chuyển lệch kém một ít, đời này vận mệnh, liền hoàn toàn bất đồng.

A Nô trở lại làm một lễ thật sâu, nói: "A Nô nguyện đi theo công tử, tìm tiên duyên, cải thiên mệnh!"

"Tiên mệnh, chính là thiên mệnh!"

"Mệnh ta do ta, không do trời."

"Ta mặc dù mang người lên đường, tìm kiếm tiên duyên. Nhưng chính thức có thể cải mệnh, chỉ có chính người. Nếu người có thể trở thành tu tiên

giả, thì mới có thể thay đổi cái này một đời hồng trần thế tục chi mệnh."

"Được năm ba năm, không tìm được tiên duyên, không cải sửa được thiên mệnh... Ta chỉ có thể đưa người quay về Cô Tô. Con đường tu tiên này, cũng chưa chắc đã dễ đi hơn so với con đường hồng trần thế tục."

Tô Trần trông nhìn cái kia sóng xanh mênh mang Thái Hồ, mịt mờ vô biên phía chân trời, khê thở dài.

Như thế nào mới có thể thành tiên, hẳn cũng không hiểu.

Trong tay hẳn tuy có một cuốn 《tiêu diêu du chi phù du thiên》, nhưng cũng là trước kia đánh bậy đánh bạ, mới miễn cưỡng bước vào tu tiên chi đạo, so với những người thế tục cũng chỉ mạnh mẽ hơn ít. Không thể nào dạy nàng như thế nào tu tiên.

Nếu như có thể có cơ hội, tìm được trong truyền thuyết Triều Ca tiên duyên thành, có lẽ còn có thể tại đó, tìm được tu tiên phương pháp, giúp cho A Nô cũng bước lên tu tiên chi đạo.

Nhưng cơ hội này cũng không lớn.

Dù là Hàn Sơn Chân Nhân vốn là Triều Ca Tiên Thành người trong, tại Ngô quận tu luyện mấy chục năm 《tiêu dao du》, cũng chưa từng gặp hẳn tu luyện thành tiên. Có thể thấy được, cũng không phải là chuyện dễ.

Nếu như trong vòng năm ba năm, A Nô đặt không thành tiên. . . Vậy hẳn cũng không thể cứu vãn. Chỉ đành tiễn đưa A Nô quay về Cô Tô, để tránh lỡ cả đời nàng.

"Tạ công tử. Đây là việc vui, ta như thế nào còn khóc rồi. Dù là có một tia cơ hội cải mệnh, đây cũng là A Nô suốt đời may mắn. A Nô nguyện đi theo hầu hạ công tử trên dưới, tìm cái kia tiên duyên!"

A Nô nhếch cặp môi đỏ mọng, lau đi nước mắt, cười nói.

"Đi thôi, thượng lộ!"

Tô Trần đi nhanh hướng ven hồ mà đi.

Hồng trần mênh mông, ai muốn đem tuổi xuân cầm đổi. Người cũng tốt, hồn cũng được, không thành được chân tiên, cuối cùng cũng chỉ là bóng ảnh hồ sen, chờ ngày từ trần.

PS: Ách, quyển 1 lại còn chương kết thúc 126 giống như thế này. Cuối chiều dâng lên.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 126: Hồng Trần Thế Ngoại

Triệu Cư Trinh Thái Thú một đám quan viên tại Tô Tiên phủ, ở lại mấy ngày, chờ đợi Tô Trần có thể hồi tâm chuyển ý, tiến về trước Trường An đảm nhiệm quốc sự.

Nhưng thủy chung không thấy Tô Trần lại lộ diện.

Bọn hăn biết rõ Tô thượng tiên đã quyết định đi, sẽ không tìm đến bọn họ, không khỏi thất vọng mất mát, chỉ có thể tiếc than mà rời khỏi Chu Trang thủy hương.

Vương khâm sai bất đắc dĩ, thị sát xong Ngô quận bên trong sự tình giặc phi, liền quay về Trường An phục mệnh.

Triệu Cư Trinh tìm kiếm Tô thượng tiên không được, thật lòng hướng Đại Đường thiên tử, viết một phong bẩm báo.

"Khởi bẩm bệ hạ, thần đem chúng quan binh cùng giang hồ đệ tử, cùng Cự Kinh bang thủy phi tại Thái Hồ một trận chiến, thế sắp thành mà lại bại, không địch lại ba đại trùm thổ phi thống suất quân phi, tử thương vô cùng nghiêm trọng. Nguy nan tới ranh giới, Tô tiên nhân hàng lâm, tru sát tại chỗ ba đại trùm thổ phi, ngăn cơn sóng dữ.

Thần biết bệ hạ có tâm tâm tiên học đạo, nhiều lần bái yết Tô tiên nhân, hướng hăn bẩm rõ bệ hạ thành tâm thành ý, khẩn cầu hăn vào Trường An, như thế Tô tiên nhân tuyệt không có ý lưu luyến thế tục hồng trần.

Vi thần khổ sức lưu lại mấy ngày, Tô thượng tiên thể nhưng là tiên tung mật mờ, chẳng biết đi đâu, trên phố nghe đồn đã phi tiên đi rồi. Thần vô năng, không thể giữ lại Tô tiên nhân, cầu xin bệ hạ xá tội."

Triệu Cư Trinh đem chúng quan viên đi thuyền tiến về trước Cô Tô thị trấn, Vương Huyện lệnh các quan đi theo.

Khổng lồ đội tàu đến cửa Tây bến tàu, các quan lớn nhỏ vây quanh Triệu Cư Trinh cưỡi một chiếc xe ngựa sang trọng, đi ngang qua tòa Hàn Sơn Đạo Quán từng bị lửa bùng đốt hủy.

"Ngừng!"

Triệu Cư Trinh ở trên xe ngựa, chứng kiến chỗ này bị lửa đốt Hàn Sơn cổ quán, khắp nơi đều là hỏa thiêu sau đó tàn phế vách tường cung điện, phế tích gạch ngói vụn, trong lòng nhất thời cảm thán.

Cái này Hàn Sơn Đạo Quán chính là một tòa mấy trăm năm cổ quán, là Cô Tô thành tây ngoài cửa danh thắng chi địa. Nhất là bia hành lang bên trong danh thắng rất nhiều, có bia đá khắc thơ của Trương Kế đại nhân, một bài "Phong Kiều Dạ Bạc", vô cùng trân quý.

Chẳng qua, mấy chục năm gần đây, đạo quán bị Hàn Sơn yêu đạo trộm chiếm, mới trở thành sào huyệt của phỉ tặc.

Nhưng đạo quán bị biến thành phế tích như vậy, cũng có chút đáng tiếc.

Vương Huyện lệnh thấy Triệu Cư Trinh thương cảm, vội vàng khuyên lớn: "Thái Thú đại nhân không cần cảm thán, cái này Hàn Sơn Đạo Quán mấy trăm năm qua, cũng không phải lần đầu tiên bị binh họa hoả tai. Lúc trước liên gặp qua binh tai họa cháy, bị đốt qua nhiều lần, nhiều lần tang thương nhiều lần tai họa nhiều lần xây dựng. Chỉ cần sửa chữa một phen, lại là một tòa mới tinh đạo quán."

Triệu Cư Trinh chằm chước hồi lâu, phân phó Cô Tô thành Vương Huyện lệnh nói: "Đã như vậy, vậy phái người thu thập một chút phế tích gạch ngói vụn, từ các người Cô Tô huyện nha xây dựng lại. Bất quá, Hàn Sơn yêu đạo ảnh hưởng quá nhiều, xây dựng lại đạo quán, sợ là triều đình không đồng ý, những yêu đạo đó bọn đồ tử đồ tôn lại ngóc đầu trở lại sinh mầm tai vạ. Hay là đổi thành... Hàn Sơn tự đi, chấm dứt tai hoạ ngầm!"

"Dạ dạ, đại nhân cân nhắc chu đáo cẩn thận, hạ quan nhớ kĩ."

Vương Huyện lệnh liên tục gật đầu.

Triệu Cư Trinh xuống xe ngựa, đi bộ đến bên trong đạo quán, một vùng phế tích bìa hành lang trước, nhìn thấy trong đó một tấm bia đá bên trên có khắc Trương Kế đại nhân tấm bài thơ 《Phong Kiều Dạ Bạc》:

"Nguyệt lạc ô đề sương mãn thiên,

Giang phong ngư hỏa đối sầu miên.

Cô Tô thành ngoại Hàn Sơn quan ***,

Dạ bán chung thanh đáo khách thuyền!"

*** converter: nguyên tác của Trương Kế là "Hàn Sơn tự". Tác giả sửa thành "Hàn Sơn quan" rồi chấm mút ở đoạn dưới.

Đỗ thuyền đêm trên bến Phong Kiều

Trăng tà chiếc quạ kêu sương

Lửa chài cây bến sầu vương giấc hồ

Thuyền ai đậu bến Cô Tô

Nửa đêm nghe tiếng chuông chùa Hàn San

(Dịch thơ Nguyễn Hàm Ninh)

Triệu Cư Trinh nhìn xem tấm bia đá, đứng chấp tay, suy nghĩ một chút.

Nếu là đem chỗ này đạo quán, xây dựng lại làm một chỗ ngôi chùa miếu, Trương Kế đại nhân cái này đầu 《Phong Kiều Dạ Bạc》 cũng không ổn, cần phải sửa lại một chút mới phải.

Hắn phân phó dưới tay, mang tới văn chương, bút lớn vung lên một cái.

Đem trên tấm bia đá vốn khắc chữ "Quan" sửa thành chữ "Tự". Sai người tìm Cô Tô thành nổi danh thợ đá, một lần nữa điều khắc tấm bia đá.

Như vậy, Hàn Sơn Đạo Quán đổi tên là Hàn Sơn tự.

Triệu Cư Trinh nghĩ đến, Tô thượng tiên từng theo hắn quan hệ một cái dặn dò, thu xếp thích đáng Lô huyện Bạch Liên giáo còn sót lại xuống một đám người già trẻ em giáo dân.

Hắn liền lại phân phó nhiều người Huyện lệnh, tại Ngô quận bên trong tìm một mảnh thổ địa, khởi công xây dựng một tòa mới thị trấn, chuyên môn chịu trách nhiệm thu xếp rất nhiều trôi giạt khắp nơi lưu dân.

Đời sau.

Ngô quận phủ chí ghi chép: "Ngô quận Thái Thú Triệu Cư Trinh, cắt Lô huyện nam cảnh, Gia Hưng huyện đông cảnh, muối biển huyện bắc cảnh, tại Tùng Giang khu vực đưa hoa đình huyện, thu xếp rất nhiều lưu dân, trừ khử nạn trộm cướp."

Cô Tô huyện chí ghi chép: "Đại Đường trong thời kỳ, Cự Kinh bang trùu thổ phỉ lưu đại nhân Hồng, tụ họp hơn vạn chi nhiều người vì phỉ, làm hại quận huyện hơn mười năm. Cô Tô Chu Trang ngư dân con Tô Trần, ít có dị tượng, lưu lạc Ngô quận giang hồ bảy, tám năm, được thành tiên đạo, trăm ba đại trùu thổ phỉ, hàng phục Thái Hồ ngư quái, đắc đạo phi tiên mà đi."

Hàn Sơn tự ghi chép: "Đại Đường trong thời kỳ, yêu đạo chiếm giữ Hàn Sơn cổ quán, cháy đốt hủy. Sau xây dựng lại, biến danh thành Hàn Sơn tự."

Chu Trang Tô thị thế gia gia phổ ghi chép: "Ngô quận Chu Trang, Tô Tiên phủ Tô thị thế gia, hưng thịnh ba trăm năm. Tổ tiên phi tiên mà đi."

.....

《 Ngã thị tiên phàm 》 Quyển 1 chính thức hoàn tất. Chương kết: Hồng trần thế ngoại.

Converter: Bên dưới là thơ lược thuật lại nội dung quyển 1 của tác giả. Tại hạ xin giữ nguyên Hán Việt bởi convert thơ sẽ chẳng ra cái gì hết!

Nguyệt lạc ô đề sương mãn thiên, lãnh vụ mông mông nha sào hàn.

Chu trang thiếu niên tô gia lang, phát hiệu bộ ngư băng hà thượng.

Ngư hà mãn lâu hỉ mi sao, hoan hoan hỉ hỉ bả gia quy.

Hốt văn đa nương dục mại nhi, ngư hỏa sầm miên thương đoạn tràng.

Thiếu tiểu ly gia bôn cô tô, huynh đệ dạ đàm sinh khát vọng.

Đầu bôn bang phái sầm thiên hạ, thử khứ giang hồ bất hồi đầu.

Thiết tác hàn kiều giáo nha quá, thiếu niên nhất tâm vũ đạo tu.

Tam đại đan điền các bất đồng, tam lưu khởi bộ chí tông sư.
Thiên đăng dạ độc được thư mang, quy tức quyết lý tàng linh sơn.
Phạm phu bất khả nội linh sơn, linh sơn thông thiên lâm trung dã.
Dục tâm linh sơn phong lục thức, nhất lữ thần niệm để tử phủ.
Độc thượng khung long tâm kim hoàn, chích vi nhất triều thuế tiên
phàm.
Linh sơn liệt, nguyên khí tiết, ngã hữu thanh thạch lệ lưỡng hành.
Kim hoàn xà độc nhân dục tử, vạn ngữ tranh được đoạt linh lệ.
Ngân tích đao ngữ thiểm như đao, tuyết ban ngữ quái thôn nhập phúc.
Phong bế lục thức kiến linh sơn, nguyên thần trát căn linh sơn thượng.
Đào thái xuất cục tạp dịch đường, thanh trọc linh thủy chủng được mang.
Thượng đan điền cảm tri siêu phạm, thần kỳ nội thị tự thối thể.
Khổ tu nhất niên thành hào hiệp, thành hoàng miếu lý thiết tha cường.
Đại hà ngẫu ngộ thủy phỉ kiếp, hàn sơn đạo quan tàng tiên quyết.
Ngã dục tâm đắc tu tiên quyết, học đắc phù du vong giang hồ.
Hốt văn cự kình kiếp quan lương, triều đình chấn nộ giang hồ hoảng.
Chúng bang vân tập cô tô thành, niên thanh nhi lang tề tụ yến.
A nô cầm thuật cái ngô quận, nhất khúc túy ngữ mê ly hồn.
Cô tô thành ngoại tịch nguyệt tế, khung long sơn thượng tề thú liệt.

Giang hồ đại hội phong vân khởi, ngô quận thái thủ mang điểm binh.

Thiên quân vạn thuyền bốn thái hồ, huyết lưu phiêu bạc mãn hồ hồng.

Dược vương sát nhân bất dụng đao, bạch thạch nhập thủy phí ngư phiêu.

Bắc lô đăng lý khởi yêu vụ, sơn hải thiết đề truy phong câu.

Huyền thượng tiến liệt bi phong đảm, tinh kỳ thư ngô chiến thần danh.

(chú: Thái dụng 《 quân lâm thiên hạ 》 số cú ca từ.)

Khí ngã tích thì huy mặc bút, thiên quân trứ ngã chiến thì cầm.

Phiêu miểu phong thượng cự kinh thủ, bạch diện thư sinh thị lưu hồng.

Sát sắc phù đồ hàn ứng lý, nhất chỉ chiết phiến đa thiếu hận.

Vong nha bất độ hàn đàm dạ, cụ ngã giáng y cộng tuyết trần.

Tam xích thanh phong, thí liễu đa thiếu bất quy nhân, hoán lai thân hậu danh.

Lưỡng quân huyết chiến phiếu miểu phong, lạc nhật như huyết nhiễm thiên nhai.

Tô chân tiên nhân tông thiên hàng, cái thế tiên uy nhân đảm hàn.

Bắc lô đăng nội phá kỳ vụ, thái hồ bạn tru tam phỉ thủ.

Bi tông trung lai huynh đệ vong, giang hồ nhi nữ kỷ nhân hoàn.

Huynh đệ di nguyện vị hoàn liễu, hỏa thiêu hàn sơn đạo quan cư.

Đệ đệ chiến tử tả xuất các, a nô lệ nhan cường hoan tiếu.

Tân khách mãn lâu tề hát thái, nghệ thường vũ y vũ đoạn hồn.
Ngũ vạn hoàng kim thực thân hoàn, sửu tự đồng tiền hồn quy lai.
Thiếu tiêu ly gia lão đại hồi, đa nương lưỡng tấn bạch phát sương.
Bãi yến thiết tửu môi bà chí, đa nương thao lao tổng tâm mang.
Thái thủ đăng môn cầu tầm phóng, thiên tử tâm thiết bá quốc sư.
Thao thiên quyền quý phi ngã dục, thùy điều thái hồ đắc linh châu.
Linh sơn dĩ đắc tu chân quyết, trần thế không lưu ngộ đạo thiên.
Phù du dã khả sinh thái y, tiên phạm thù đồ đạo bất đồng.
Thử sinh trần duyên tảo dĩ tận, ngã bản trần thế nhất phạm tiên.
Khởi vu vi mặt ngạo hồng trần, tu đắc phù du vong giang hồ.

PS:

Viết xong chương trước, cảm thấy một quyển này thiếu chút gì đó. Nên thêm một chương kết này, coi như là tu bổ cuối cùng một cái hố Hàn Sơn Đạo Quán, nội dung cốt truyện hoàn chỉnh.

Đến đây, 《 Ngã thị tiên phạm 》 Quyển thứ nhất "Hồng Trần Thế Ngoại" đã chấm dứt.

Tiếp tục hai tháng, tổng cộng đổi mới 400 ngàn chữ, cộng 1 Chương 26: Miễn phí chương tiết.

Tại tháng này không lên khung (vào VIP) nhiều người mới trong sách, đổi mới miễn phí tổng số từ xếp số một, tổng cất chứa sắp xếp thứ hai.

Hôm nay là 2017 năm ngày 30 tháng 12.

Còn có một ngày, ngày mai trong đêm, hãy tiến vào năm 2018 rồi.

Ta hai tháng này một mực, chỗ ở người nhà viết chữ, cũng không để trống một chuyến cửa. Đều nhanh không biết ngoài cửa là năm nào tháng rồi. Cái này quyền thứ nhất chấm dứt, cuối cùng lỏng một cái. Đi bộ một vòng, trước đổi chút không khí mới mẻ đến.

Ngày mai ban ngày không càng.

Muốn sửa sang một chút quyền 2 điểm chính, trả không hết thiện, tận lực bổ sung một cái.

Đến ngày mai trong đêm, cũng chính là năm 2018 năm mới ngày đầu tiên ngày mừng 1 tháng 1 0: 00 phút:điểm thời điểm, bắt đầu 《 Ngã thị Tiên Phàm 》 Quyền 2: "Triêu Ca tiên đồ", chính thức lên khung vào VIP.

Tết nguyên đán ngày mừng 1 tháng 1 0 điểm, chính thức bước lên đặt tiên đường lớn, mở ra Tô Trần con đường tu tiên.

Trăm dặm, lần nữa sớm chúc mừng toàn bộ thư hữu, tại năm 2018 năm mới, lớn đi vận may.

Cũng mong ước, mình quyền sách, tại năm mới có một dấu hiệu tốt, hồng hồng hòa hòa!

Lên khung (vào VIP) báo trước: 《 Ngã thị Tiên Phàm 》 Quyền 2: Triêu Ca Tiên Đồ, tại trời tối ngày mai, năm 2018 ngày mừng 1 tháng 1 - 0:00 điểm, bắt đầu VIP lên khung (vào VIP) đổi mới.

Kính thỉnh chờ mong!!!

《Ngã Thị Tiên Phàm》 Quyền 2: Triêu Ca Tiên Đồ

Báo trước:

Di tung tích tại trên giang hồ, nhưng hướng Triều Ca cầu tiên duyên.

Triều đình đêm dây cung năm mươi dặm, tám trăm chư hầu hướng Linh sơn.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 127: Chèo Thuyền Du Ngoạn Tìm Tiên Duyên

Một chiếc mui thuyền màu đen, ở mây mù mịt mờ trong sông lớn, trôi nổi lầy.

Hai bờ sông non sông tươi đẹp, nước trong lơ mờ hình chiếu, ảnh ngược lấy xanh tươi kỳ phong, chèo thuyền du ngoạn ngang qua, đẹp như chấm chặm vẽ ra một bộ thần tiên họa quyển.

Một năm qua này, Tô Trần cùng A Nô phiêu phiêu荡荡 lưu lạc thiên hạ, tìm kiếm Tiên gia duyên pháp.

Men theo cái kia phần Đại Đường sông núi bản đồ địa hình, đi khắp trăm sông ngàn núi.

Kiến thức phần hoa như gấm Đại Đường thành trì, tiếng người huyên náo Trà Mã Cổ Đạo, đi qua yên tĩnh xa xôi cũ xưa nông thôn, hiếm có dấu người đến thâm sơn di tích cổ, tìm kiếm Triều Ca Tiên Thành tung tích, nghe ngóng lấy Tiên Nhân tung tích.

Đáng tiếc, thăm dò được dân gian truyền lưu tiên nhân chuyện xưa có không ít, đã từng tìm được qua mặt khác người tu tiên còn sót lại dấu vết.

Nhưng mà vừa hỏi xung quanh dân chúng, tiên tung tích hôm nay ở nơi nào, cũng là mọi người đều mờ mịt không biết.

Tô Trần dựa vào Hàn Sơn chân nhân lưu lại Đại Đường Trung thổ Sơn Xuyên Địa Hình Đồ bản đồ, tiến về trước các nơi danh sơn sông rộng, đau khổ tìm kiếm, phí thời gian một năm, nhưng mà không thể có phát hiện.

Chỉ chớp mắt, Tô Trần đã đi qua Đại Đường địa đồ trong gần hai phần ba địa phương.

Những này nhân khẩu dày đặc thế tục phồn hoa thành trì, trên cơ bản bị bài trừ, không thể nào là Triều Ca Tiên Thành chỗ tồn tại. Chỉ có ít ai lui tới thâm sơn sông rộng, hoặc có một chút dấu vết có thể tìm ra, cất giấu này tòa mờ ảo Triều Ca Tiên Thành.

Tìm tiên chi lộ, khó như lên trời.

Tiên đồ mờ ảo, không đâu có thể tìm kiếm.

Đêm qua, bỗng nhiên một trận gió bão mưa to, sông lớn nước lên không ít. Mũi thuyền đen dây thừng buộc lại đỗ tại bờ sông bên cạnh trên cây, tránh né sóng gió.

Đã đến hôm nay sáng sớm, rốt cuộc trời trong xanh lên, trời xanh vạn dặm không mây.

Trước thuyền bếp nhỏ lò lên, nấu chín lấy cháo, bên cạnh hâm nóng lấy một bình thanh đạm rượu gạo.

A Nô cầm trong tay một cây cần câu, đang buông xuống sông câu cá, chuẩn bị đồ ăn sáng. Ăn xong đồ ăn sáng, cũng nên xuất phát.

Tìm tiên chi đồ dài đằng đẳng, mặc dù có thể xem xét một đường phong cảnh sắc đẹp, rất có tình thơ ý hoạ, nhưng giống nhau hết sức vất vả.

Không nói đến nàng là thế tục phàm nhân, vẫn như cũ phải ăn mặc ngủ nghỉ. Cho dù là Tô Trần dạng này Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả, không cách nào ích cốc, gạt bỏ bụi đất, cũng giống nhau tránh không khỏi những thứ này.

Đường đi phồn hoa thành trì thời điểm, thật cũng không cái gì, tiêu tốn một chút ngân lượng là có thể đem ăn mặc ngủ nghỉ chờ hết thấy làm thỏa đáng, không cần tự mình vất vả.

Nhưng tại ít ai lui tới nơi hoang dã, điều kiện phải kém rất nhiều, hết thấy chỉ có thể dựa vào mình lo liệu.

Chẻ củi, nhóm lửa, nấu cơm, giặt quần áo, mọi thứ không thể thiếu.

Củi gạo dầu muối tương dấm những thứ này đều dễ làm, tại ven đường nội thành mua, tại trên mui thuyền nhỏ chuẩn bị được rất nhiều. Nhưng thức ăn tươi sống không cách nào dự trữ lâu dài, chỉ có thể trên đường đánh cá, hoặc là tại trên bờ ngắt lấy cây nấm, hoa quả núi, bắt gà rừng, thỏ rừng các loại.

Dọc theo con đường này, nàng hết lòng chăm sóc xử lý Tô Trần ăn uống sinh hoạt thường ngày.

Tô Trần xuất thân ngư dân đệ tử, xây dựng thói quen nhỏ sự tình gì đều mình làm, tự nhiên không quen A Nô dạng này tinh tế hiếu lòng chăm sóc.

Hắn không cho phép A Nô đi làm những thứ này.

Nhưng nàng không chịu.

Nàng từ khi còn bé chính là cô nhi, nhận lấy hết khó khăn, tự nhiên cũng sẽ không sợ vất vả.

Chỉ là, tại Yên Vũ Lô cái này bảy tám năm, Lý mục vì dưỡng ra nàng khí chất quý phái, không để cho nàng làm bất luận cái gì sinh hoạt, đều là bọn nha hoàn hầu hạ bắt đầu cuộc sống và ăn uống hàng ngày, cơ hồ là một giọt nước lạnh không dính. Nàng có rất nhiều năm chưa từng tự mình dính qua nước lạnh, giặt giũ xiêm y, mười ngón tay mềm mại mảnh khảnh.

Hôm nay đi theo Tô Trần đi tìm tiên, đoạn đường này công việc tạp vụ, đều là để nàng làm.

"Đánh cá, giặt quần áo, nhóm lửa nấu cơm, những thứ này đều là người bình thường mỗi ngày làm sự tình, A Nô tự nhiên cũng có thể làm."

"A Nô đi theo công tử đi tìm Tiên Duyên, điểm ấy nho nhỏ vất vả, không coi vào đâu."

A Nô mỗi ngày hoa thiếu đồng ý thời gian, làm xong những chuyện lật vật này.

Nhàn rồi vô sự, ngẫu nhiên ở đầu thuyền trong gảy một khúc đàn cổ, trống trải thanh tịnh và đẹp dễ tiếng đàn quanh quẩn tại giữa sơn cốc, chèo thuyền du ngoạn sông ngòi lúc giữa, nhưng cũng là thản nhiên tự tại.

Tô Trần khuyên mấy lần, khuyên không được, cũng chỉ có thể để tùy.

Bên trong mũi thuyền nhỏ.

Tô Trần mỗi ngày phải tốn mấy canh giờ nhập định tu luyện 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 . Thời gian khác, thì hơn phân nửa dùng nghiên cứu lúc trước hãn Linh thuật Linh phù, 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 , cùng những cái kia Linh vật bên trên.

Tô Trần lúc tu luyện, một cái hô hấp thổ nạp, liền đem chung quanh mấy trượng phạm vi bên trong hơn mười khối mắt thường không thể nhận ra phù du linh khí phân tử, hút vào trong cơ thể mình, tu luyện thành Nguyên Khí, bồi dưỡng cường tráng đại Nguyên Thần.

Hãn một năm nay đi qua không ít địa phương, phát hiện tại sông núi sông lớn ít ai lui tới địa phương, linh khí độ dày, nếu so với phồn hoa náo nhiệt thành trì cao hơn ít nhất gấp ba bốn lần.

Mà tại một ít hiểm trở danh sơn trùng điệp, mây mù lượn quanh địa phương, thậm chí có thể cao hơn gấp hơn mười lần. Quanh năm tại chỗ như thể tu luyện, hiệu suất cao hơn nơi gấp mười lần.

Khó trách, Tu Tiên giả càng ưa thích danh sơn sông rộng, mà không nguyện ở lại tại phồn hoa thành trì phố xá sầm uất bên trong.

Tô Trần còn phát hiện, đồng dạng một chỗ, Linh khí trong Thiên Địa cũng sẽ theo nhật nguyệt biến hóa, mà sinh ra cực kỳ rõ ràng biến hóa.

Tại giữa trưa mãnh liệt ánh sáng mặt trời chiếu rọi đại địa thời điểm, dương linh khí đại thịnh, vượt qua bình thường mấy chục lần cao.

Tô Trần cảm giác được cái này linh khí lúc mặt trời chói chang nồng đậm, liền thử đi hấp thu, khẽ hấp nhập vào cơ thể bên trong, tựa như một cỗ mặt trời lửa tại đốt thiêu đốt, thiếu chút nữa bị cái này linh khí cho đốt thiêu đốt tổn thương.

Mà tại mỗi ngày nửa đêm, nhất là mỗi tháng đêm trăng tròn, lúc này linh khí có vẻ dị thường âm hàn, cũng là phi thường nồng đậm.

Hắn thử đối với trăng tròn, thêm chút hấp thu linh khí, lập tức cảm giác mình một hồi âm hàn kéo tới. Chỉ một lát, liền toàn thân nhập vào cơ thể lạnh buốt, lạnh run.

Hai cái này thời gian thiên địa linh khí đều vô cùng tràn đầy, nhưng tựa hồ một cái dương khí quá mãnh liệt, một cái âm khí quá lạnh, đều không thích hợp hấp thu dùng để tu luyện. Hơi chút thử qua mấy lần sau đó, hắn cũng không dám nữa tại hai cái này thời gian, đi hấp thu Linh khí trong Thiên Địa.

Chỉ có tại sáng sớm cùng lúc chạng vạng tối, không có liệt dương cực nóng, không có nguyệt âm âm hàn, mới có thể đi hấp thu. Lúc này, trong Thiên Địa phù du linh khí có vẻ ôn hòa.

Tô Trần tu luyện một năm 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 , đối với cái này Luyện Khí kỳ cảnh giới cùng tu Tiên công pháp cũng có càng sâu lĩnh ngộ. Luyện Khí kỳ cảnh giới có thể đại khái thô sơ giản lược phân chia làm sớm trung hậu thời kỳ. Đương nhiên, cũng có thể càng cẩn thận chia làm chín tầng.

《 Phù Du Thiên 》 tổng cộng chỉ có ba tầng pháp quyết: Đệ nhất quyết "Chập Phục Quyết", đệ nhị quyết "Thuế Biến Quyết", đệ tam quyết "Vũ Hóa Quyết" .

Có thể dùng cho hằng ngày tu luyện công pháp, chỉ có đệ nhất quyết "Chập Phục Quyết" . Trong thiên địa ở giữa hấp thu trôi nổi linh khí, một bộ phận dùng để tu luyện Nguyên Thần, một bộ phận khác thì súc tích trong người.

Đằng sau hai đạo pháp quyết, cũng không phải tu luyện phương pháp, mà là một loại sử dụng phương pháp.

Thuế Biến Quyết, đem dự trữ trong người Nguyên Khí, tiến hành chủ động kích phát. Một khi kích phát, tức sẽ cho phép Tu Tiên giả nhanh chóng tiến hành lột xác tăng lên cảnh giới.

Mỗi khi lột xác một lần, thì thực lực lớn bức tăng vọt một tầng nhỏ cảnh giới tu vi.

Tu luyện xong Luyện Khí kỳ ba tầng thời điểm, có thể lột xác một lần, thời gian ngắn tăng lên tới Luyện Khí kỳ tầng bốn.

Luyện Khí kỳ tầng sáu thời điểm, có thể lột xác hai lần, tăng lên tới Luyện Khí kỳ tám tầng.

Luyện Khí kỳ chín tầng thời điểm, có thể lột xác ba lượt, tăng lên tới hiếm thấy Luyện Khí kỳ tầng mười hai.

Nói cách khác, theo tu vi tăng lên, cái này Thuế Biến Quyết cao nhất có thể lột xác ba lượt, đạt tới Luyện Khí kỳ cảnh giới tận cùng.

Đương nhiên, lột xác hay không lột xác, cái này hoàn toàn bản thân quyết định. Không lột xác cũng được.

Tại hoàn thành lần thứ ba lột xác sau đó, còn có thể kích phát "Vũ Hóa Quyết" . Một khi Vũ Hóa, tại thời gian cực ngắn bên trong, tu vi cảnh giới lần nữa đạt được trên diện rộng nhảy lên.

Đương nhiên, quá trình này phải không có thể nghịch chuyển, tu luyện 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Quyết 》 Tu Tiên giả, cả đời chỉ có thể thi triển một lần này.

Tô Trần chỉ là nhìn 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 giữa đối với cái này tam đạo pháp quyết giới thiệu, liền trong lòng chấn động, biết phía sau hai đạo pháp quyết có lẽ rất là lợi hại.

Nhưng làm người đầu đầu chính là, đệ nhất quyết "Chập Phục Quyết" .

Chập Phục Quyết, sở dĩ được gọi là "Chập Phục (*)", ngụ ý cảnh giới tăng lên sẽ phi thường chậm chạp. Ngày thường tu luyện ra được Nguyên Khí chỉ có một bộ phận được Nguyên Thần hấp thu, mà còn lại Nguyên Khí đều bị dự trữ trong thân thể.

(*) Chập Phục: ở ẩn

Tô Trần từ bước vào Luyện Khí kỳ tu Tiên cảnh giới sau đó, tu luyện 《 Phù Du Thiên 》 đã có gần một năm thời gian.

Một năm nay, Linh sơn bên trong chính là cái kia "Thanh Liên Nguyên Thần" vẫn như cũ biến hóa không lớn, hay vẫn là Luyện Khí kỳ tăng một cảnh giới, thứ nhất phiến Nguyên Thần lá cây ước chừng tăng lên một phần mười hình dạng.

Chiều theo hẵn bấy giờ tốc độ tu luyện, xem chừng ít nhất cần mười năm, mới có thể tu luyện xong Luyện Khí kỳ tầng thứ nhất cảnh giới, dài ra đệ nhị phiến Nguyên Thần lá cây.

Đằng sau Luyện Khí kỳ cảnh giới, cũng là càng ngày càng khó tu luyện tăng lên.

Tiếp tục như vậy, chỉ sợ hẵn hao phí cả đời, sợ là cũng chỉ có thể tăng lên tới Luyện Khí kỳ tầng ba, nhiều nhất tầng bốn tu vi.

"Cái này tu luyện cũng quá chậm, dưới tình huống bình thường sợ là đời này nhiều lắm là đến luyện khí trung kỳ, căn bản tu luyện không đến Luyện Khí kỳ cảnh giới tầng thứ chín, không biết mặt khác Tu Tiên giả là tu luyện như thế nào hay sao?"

Cái này khiến Tô Trần có chút phiền não.

Nhưng hẵn đối với tu tiên các loại thường thức, biết rõ đấy quá ít.

Hay vẫn là cần phải nhanh một chút tìm được Triều Ca Tiên Thành, nhìn một chút cái khác Tu Tiên giả như thế nào tu luyện, tiến hành tham khảo, mới có thể có biện pháp giải quyết vấn đề này.

Tô Trần lúc sáng sớm, nhắm mắt nhập định tu luyện hai canh giờ, phát hiện ngoài mui thuyền, A Nô là đang nhóm lửa nấu cơm động tĩnh, trong lòng khê động.

Một năm nay hai người ở các nơi tìm kiếm, dù chưa có thể tìm tới mặt khác Tiên Nhân tung tích, cũng không phát hiện Triều Ca Tiên Thành tung tích.

Nhưng cũng có một chút thu hoạch.

Tô Trần đối với tu Tiên công pháp nắm giữ, không thể nghi ngờ mạnh mẽ rất nhiều.

Hắn có rảnh lúc, liền giúp đỡ A Nô bào chế tôi thể tu luyện bổ huyết, bổ khí dược liệu, năm sáu ngày phục dụng một bộ.

Lấy hắn hôm nay Luyện Khí kỳ tu vi cảnh giới, Thần Niệm mạnh, vượt xa quá trước kia. Bào chế những thứ này thể tục người dùng dược liệu, đã sớm đạt tới đẳng phong tạo cực cảnh giới, chuyên môn lượng người phối trí, mỗi khi một phần dược lực đều có thể đối với A Nô đan điền tu luyện phát ra nổi lớn nhất hiệu quả.

A Nô cũng có tiến bộ không ít.

A Nô cũng theo dưới đan điền tam lưu võ giả, ngăn ngừa một năm, tu luyện đạt đến trong đan điền nhất lưu sơ kỳ cảnh giới. Thể tục võ giả bên trong, coi như là tương đối cao tu vi.

Một khi đan điền cảnh giới tăng lên rồi, chân khí cường đại, giờ tay nhắc chân tầm đó đều là uy lực, hái hoa phóng lá cũng có thể đả thương địch thủ.

A Nô là đang chế củi nhóm lửa, lượm lật thời điểm, không cần thận bị củi khô cây đâm một chút một cái tay, đâm ra một hạt nhỏ máu điểm, thở nhẹ một tiếng, cau mày lên, hà hơi thổi bàn tay nhỏ bé.

Nhóm xong lửa, nàng đem lưới câu đến cá mồi bào rửa rấy sạch sẽ, để vào trong nồi, rắc một chút dầu muối hương đồ gia vị, hầm cách thủy một nồi cá tươi nước canh.

Sau đó, nàng lấy vài cái tấm rửa xiêm y, tại băng hàn rét thấu xương nước sông kì cọ, dùng cây gỗ đánh được, mềm mại bàn tay nhỏ bé trong nước đông lạnh màu đỏ bừng.

Không bao lâu, Tô Trần vén rèm lên, đi vào mũi thuyền bên ngoài.

"Công tử, người đã tỉnh, canh cá nấu sắp được rồi!"

A Nô thấy hân tỉnh lại, không khỏi cười nói.

Tô Trần lấy cái muỗng múc một chén canh, nếm thử một miếng, mùi thơm ngát trong mang theo trong veo ngon mùi vị, không khỏi khen: "Mùi vị kia càng ngày hương thuần, xem ra người còn có nấu nướng thiên phú!"

"Công tử khen thật rồi!"

A Nô không khỏi đầy trong lòng vui mừng, "Hôm nay chúng ta xuất phát đi nơi nào?"

"Ta nhìn một chút!"

Tô Trần từ trong lòng lấy ra cái kia phần Đại Đường Sơn Xuyên Địa Hình Đồ, lại nhìn nhìn qua chỗ xa xa, rồi trên bản đồ gần nhất chỗ này bị ngọn bút phác hoạ địa phương, một tòa tên là "Mãng Sơn" sương mù mịt mờ núi cao.

Cái kia núi lớn nhìn xem gần, nhưng ít ra còn có mấy trăm dặm đường sông, nếu như sông lớn uốn lượn mà nói, sợ là xa hơn.

"Đợi lát nữa ăn xong đồ ăn sáng, chúng ta liền xuất phát, trước hướng mặt trước này tòa Mãng Sơn! Ta một lát còn phải tu luyện, đợi chút nữa người tới lái thuyền, dọc theo đường sông đi hai ba ngày, ước chừng có thể tới rồi."

"Được!"

A Nô gật đầu.

p:

2018 năm tháng 1 ngày 1. Nguyên Đán năm mới đến, hồng hồng hỏa hỏa chúc mừng năm mới! 《 Ngã Thị Tiên Phàm 》 cuốn hai triệu đình tiên đồ, đệ nhất canh đến.

Chúc mọi người 2018 năm, vận may đã đến.

《 Ngã Thị Tiên Phàm 》 xuất ra đầu tiên khởi điểm Trung văn pp. Hy vọng có điều kiện đấy, có thể ưu tiên tại khởi điểm đặt mua. Khác con đường, nếu bị khấu trừ rất nhiều cù đạo phí.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 128: Linh Sơn Trồng Linh Đậu

Sông lớn cuộn cuộn, nhiều sương mù mờ lung.

Mũi thuyền nhỏ dọc theo đường sông mà đi, rời phương xa này tòa Mãng Sơn, ước chừng còn có mấy ngày lộ trình.

Tô Trần uống một chén cá tươi nước canh, trở lại mũi thuyền, tiếp tục nghiên cứu cái kia chút ít Linh vật.

Hắn một đám Thần Niệm, chui vào Linh sơn.

Linh đài Phương Thốn Sơn bên trên, hắn Thanh Liên Nguyên Thần vẫn là như cũ, cảm rễ sinh trưởng tại Linh sơn bên trên, chỉ là cái kia phiến lá sen so với một năm trước thoáng lớn hơn một phần mười.

Ngoài ra, Linh sơn bên trong nhiều hơn một quả màu vàng nhạt linh đậu, sớm nảy mầm mọc rễ, trưởng thành một cây linh hoàng đậu.

Đây là Tô Trần tại một lần vô tình ý ở giữa, lấy ra tay nải màu xanh trong túi một hạt sắp khô quắt bình đậu, tại trong lòng bàn tay chơi đùa thời điểm, phát hiện một cái huyền bí.

Hắn chỉ cần Thần Niệm khẽ động, liền có thể đem Linh vật bỗng dưng di chuyển vào thức hải Linh sơn bên trong.

Đương nhiên, giới hạn cho không đáng sức nặng tương đối nhẹ thật nhỏ Linh vật. Nếu như không phải Linh vật, hoặc là quá nặng cân nặng, đều không thể được thu lấy vào bên trong.

Cái này khiến hần có chút kinh ngạc cùng tò mò.

Tô Trần thử mấy lần, phát hiện mỗi một lần lấy ra lấy vào, đều tiêu hao chút ít Thần Niệm. Mà hao tổn Thần Niệm, sẽ khiến mình rất mệt mỏi.

Một năm nay, hần thử tại Linh sơn bên trong trồng cái kia linh đậu.

Cái này đến bình đậu, là linh hoàng đậu.

Chỉ là tại gieo trồng lúc trước, liền phải tại hạt đậu mặt ngoài, khắc lên 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 pháp quyết. Chờ nó trưởng thành sau đó, kết xuất từng hột linh hạt đậu, liền có thể trở thành đến bình đậu.

Tại đây Linh sơn bên trong, linh đậu sinh trưởng tốc độ, quyết định bởi tại nó hấp thu màu xanh Nguyên Khí.

Nếu như hấp thu nhiều, nó liền lớn lên thật nhanh, một ngày có thể sinh trưởng một mảng lớn. Nhanh nhất, một đêm sinh trưởng ra một năm hiệu quả.

Nhưng nếu như không có màu xanh Nguyên Khí có thể hấp thu mà nói, nó cái kia liền hoàn toàn sinh trưởng đình trệ xuống.

Tô Trần cũng không vội thời gian, thử tại Linh sơn bên trong trồng một cây, nhìn một chút cái này đến bình đậu sinh trưởng cùng uy lực, không nên nhiều loại. Tùy ý nó tại Linh sơn bên trong chút ít hấp thu màu xanh Nguyên Khí, chậm rì rì sinh trưởng.

Linh đậu bình thường thời kì sinh trưởng là một năm. Gần nhất, cái này một cây linh đậu đã đến thành thực kỳ, kết xuất một ít đến bình quả đậu được.

Có lẽ, là vì Linh sơn bên trong màu xanh Nguyên Khí sung túc, cái này linh đậu lớn lên vô cùng sung mãn. Một cây bên trên, kết xuất hơn mười

trộn vụn đầy quả đậu, từng quả đậu bên trong đều có hai ba hạt đến binh đậu.

Hắn Thanh Liên Nguyên Thần bản thân liền cần hấp thu màu xanh Nguyên Khí để trưởng thành, đương nhiên không thể lãng phí tại đây đến binh đậu bên trên.

Tô Trần Thần Niệm, theo Linh sơn bên trong đi ra.

Lúc này, trong tay của hắn, đã nhiều hơn một cái hiện ra màu xanh linh quang đến binh quả đậu. Tròn trịa đấy, linh khí sung mãn mà đầy đủ, hơn xa qua tại bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên những cái kia khô quắt khô héo linh hoàng đậu.

"Đến binh đậu giả, đều hàng ngũ phía trước!"

Tô Trần miệng niệm ra "Tung ra đậu thành binh" pháp quyết, tiện tay ném đi.

Đến quả đậu rơi xuống đất, vỡ ra.

"Phốc!"

Trong nháy mắt ở giữa, ba cái gần thất thước cao lớn yêu viên cánh tay thô lỗ vô man lực Bạch Liên lực sĩ, từ linh đậu biến ảo mà ra, xuất hiện tại Tô Trần trước mặt.

Chúng nó mặt không biểu tình, tay không tắc sắt, gầm nhẹ một tiếng, yên tĩnh dịu dàng ngoan ngoãn nằm rạp xuống tại Tô Trần trước mặt, không hề có động tĩnh gì.

Cái này đến binh đậu, ai niệm miệng quyết phóng xuất ra đến, chúng nó liền nghe theo người đó phân phó.

Không có Tô Trần mệnh lệnh, chúng nó không biết làm bất cứ chuyện gì.

Cái này cũng không quá rộng mở mũi thuyền bên trong, hầu như nhanh bị chúng nó ba cái to lớn thân hình cho chật ních.

"Công tử, đã xảy ra chuyện gì?"

A Nô chính ở bên ngoài hoa lộng lấy thuyền mái chèo, nghe được mũi thuyền bên trong thanh âm kỳ quái, không khỏi cả kinh, vội vàng phi thân tránh tiến đến. Rồi lại chứng kiến, nhiều hơn ba cái Bạch Liên lực sĩ, nằm rạp xuống trên mặt đất.

"Ba người bọn họ nơi nào đến hay sao?"

"Không có việc gì, đây là 'Tát Đậ Thành Bình' thuật, từ ba hạt linh đậ huyền hóa ra đến Bạch Liên lực sĩ! Ta lúc trước phải hơi có chút linh đậ, đột nhiên nhớ tới đến, lấy ra thử một lần uy lực của bọn nó."

Tô Trần cười nói.

"Tát Đậ Thành Bình đây là trong truyền thuyết tiên pháp!"

A Nô hết sức ngạc nhiên, cẩn thận hướng chúng nó khuôn mặt nhìn lại.

Quả nhiên, chúng nó từng cái một biểu lộ đông cứng, ánh mắt trống rỗng, cũng không phải là chân nhân, không có linh trí, hoàn toàn là huyền hóa ra đến đến binh đậ chiến đấu Khôi Lỗi.

Mũi thuyền bên trong quá hẹp hòi, Tô Trần mang theo chúng nó ra khoang thuyền, đến đi ra bên ngoài rộng rãi địa phương, thử một lần thực lực của bọn nó.

"Ta tới thử xem!"

A Nô nhất thời hiếu kỳ, tay không tắc sắt, muốn cùng chúng nó luận bàn một phen.

"Rống!"

Một cái Bạch Liên lực sĩ gào thét một tiếng, hướng A Nô vùng quyền công qua.

A Nô kinh ngạc phát hiện, nàng vậy mà đánh không lại nó. Nàng chỉ có thể bằng vào linh hoạt đáng người, tiến hành du đấu. Một khi chính diện giao phong, Bạch Liên lực sĩ khí lực đủ để đem nàng đánh bay ra ngoài.

Bạch Liên lực sĩ quyền cước lực đạo đều vô cùng hung mãnh, nhất quyền nhất cước cao tới bảy tám trăm cân, lực lớn vô cùng. Hơn nữa chúng nó vô cùng chịu đựng đánh, chịu đánh, không sợ bất luận cái gì tàn tật. Chúng nó tất cả đều là linh đạo huyền hóa ra đến, nhận không chế chiến đấu Khô Lỗi, đây mới thực sự là "Hung hãn không sợ chết", đến chết mới thôi.

Trừ phi là một đao chí mạng, đem đầu lâu của bọn nó đánh nát, hoặc là trái tim đánh nát, mới có thể khiến chúng nó biến mất.

Cái này ba cái Bạch Liên lực sĩ, thực lực vậy mà toàn bộ tại nhất lưu hậu kỳ cảnh giới đỉnh cao, so với A Nô cái này nhất lưu sơ kỳ cao thủ mạnh hơn một ít.

Lúc trước, bạch liên giáo chủ Mao Tử Nguyên những cái kia sắp khô quắt binh đao, vẹn vẹn chỉ đạt tới nhất lưu sơ kỳ.

"A Nô cẩn thận, nó khí lực quá lớn, không nên cùng nó chính diện lực lượng chống chọi! Nó giống như không phải quá linh hoạt, có thể vây quanh từ sau sườn công kích nó."

Tô Trần nhìn A Nô cùng một cái Bạch Liên lực sĩ luận bàn, quan sát đến A Nô cùng cái này Bạch Liên lực sĩ Khô Lỗi thực lực.

Hắn đối với thực lực của bọn nó có chút thoả mãn, rồi lại có một chút bất mãn.

Cái này đến binh đậu huyển hóa ra đến Bạch Liên lực sĩ, cũng không phải là một gã giang hồ tông sư đối thủ, chớ nói chi là một gã Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả rồi, có thể trực tiếp thuận sát.

Chúng nó cũng so ra kém Linh phù uy lực.

Bất quá, đến binh đậu ưu thế lớn nhất, tại khổng lồ số lượng, hầu như chút nào không hạn chế. Nếu như một cái tức giận tung ra ra hơn mười, thậm chí mấy trăm hạt đến binh đậu, hay vẫn là sẽ cho đối thủ lọt vào một ít phiền toái không nhỏ.

A Nô ở đầu thuyền di động, cùng Bạch Liên lực sĩ du đấu một phen, phát hiện đánh không thắng nó, chỉ có thể từ bỏ.

Ba cái Bạch Liên lực sĩ một lần nữa trên thuyền ngồi cạnh, lặng im im ắng xuống.

Tô Trần hết sức kinh ngạc, chúng nó đi qua một trận kịch liệt đánh nhau, rõ ràng còn có thể tiếp tục tồn tại.

Hắn trước kia vừa mới được rồi cái này miệng tay nải màu xanh túi, đã từng thử qua một lần, dùng sắp khô quắt binh đậu huyển hóa ra một cái Bạch Liên lực sĩ. Nhưng huyển hóa ra đến mới một canh giờ, liền linh khí chưa đủ, tự động tán loạn rồi. Nếu như tiến hành một cuộc chiến đấu mà nói, cho dù là tiếp tục thời gian ngắn hơn.

Không nghĩ, lần này huyển hóa ra đến linh khí sung mãn đến binh đậu, đánh nhau luận bàn một trận sau đó, còn có thể tiếp tục tồn tại.

Tô Trần suy đoán, có lẽ là bởi vì linh đậu bên trong linh khí quá sung mãn sung túc, có thể chi trì chúng nó tồn tại thật dài một đoạn thời gian đi.

Tại linh khí hao hết lúc trước, đều tồn lấy.

Cái này đến binh đậu là duy nhất một lần biến ảo phẩm cấp, một khi huyền hóa ra đến, liền không cách nào phản hồi linh đậu trạng thái, chỉ có thể một mực tiếp tục đến nó linh khí triệt để hao hết, mới sẽ tự động mai một.

Tô Trần suy nghĩ.

Thí nghiệm đã xong thực lực của bọn nó, dứt khoát đem cái này ba cái Bạch Liên lực sĩ giao cho A Nô, để cho nàng đi sai khiến.

A Nô không khỏi thập phần lải trong lòng, khiến chúng nó cái này ba cái đại lực sĩ một cái đi chèo thuyền, một cái đi câu cá, giặt quần áo, thừa kế tiếp đi đánh củi nhóm lửa nấu cơm.

Chúng nó rõ ràng cũng làm hết sức nhanh nhẹn.

Lấy cái này chiến đấu Khôi Lỗi đến làm một ít làm việc lật vật sinh hoạt, xem ra cũng rất tốt sử dụng đấy. Chính là quá lãng phí cái này linh đậu rồi, số lượng có hạn, bình thường cũng dùng không nổi.

Tô Trần cười cười, cũng không để ý tới nữa chúng nó.

Hắn quay về mũi thuyền bên trong đi, tiếp tục suy nghĩ cái khác Thủy Linh Châu, cùng một ít chế tạo phù Linh tài chăm sóc.

Hắn chính là cái kia tay nải màu xanh trong túi, còn có chút ít linh cây mã đề hạt giống, linh hồ lô hạt giống, có thể trồng ra linh Mã Tiên câu, hồ lô pháp binh.

Nhưng cái này linh Mã Tiên câu cùng hồ lô pháp binh đều rất lớn cái, đều muốn trồng đi ra, xa so với một hạt nho nhỏ đến binh đậu, còn canh ăn màu xanh Nguyên Khí.

《 Bạch Liên Linh Kinh 》 phía trên giới thiệu, chỉ là cái này linh giàn dây hồ lô, một chuỗi bình thường có thể kết xuất bảy tám cái hồ lô, cái điểm đầu tiên lại lớn vô cùng, cần hấp thu rất nhiều linh khí mới có thể trồng đi ra.

Nếu như tại Linh sơn bên trong trồng, tiêu hao màu xanh Nguyên Khí, chỉ sợ muốn vượt qua đến bình độ hơn mười, hơn trăm lần.

Tô Trần mặc dù hiểu kỳ chúng nó tác dụng, nhưng mình quá thiếu màu xanh Nguyên Khí, nhất thời cũng không muốn đi trồng chúng nó. Chỉ có thể về sau chờ mình có điều kiện, lại đi ném thử trồng một loại.

Tô Trần đối với tu Tiên, có quá nhiều nghi hoặc cùng không biết, đều muốn lời giải.

Hắn ở đằng kia cuốn ngọc giản chi thư 《 Tiêu Diêu Du Chi Phù Du Thiên 》 bên trong, chỉ thấy "Luyện Khí kỳ, Nguyên Thần, linh khí" các loại chữ. Cái này cuốn tiên thư, hoàn toàn không có đề cập cái gọi là Linh sơn, canh không nói Linh sơn tác dụng.

Không biết cái khác Tu Tiên giả, có phải hay không cùng một dạng với hắn, cũng là Nguyên Thần cắm rễ ở Linh sơn bên trong?

Ba cái kia huyền hóa ra đến Bạch Liên lực sĩ, linh khí quá đủ, Sinh Mệnh lực cực kỳ ngoan cường, rõ ràng một mực không có tự động tán loạn hết.

A Nô chỉ huy chúng nó cái này ba cái đại lực sĩ mái chèo lái thuyền, tốc độ hiển nhiên nhanh đi một tí.

Hai ngày sau lúc sáng sớm.

Mũi thuyền đen dọc theo con sông lớn này, đến một mảnh bao la mờ mịt Sùng Sơn trùng điệp trước, liên miên sơn mạch trông không đến đâu cuối.

Nơi này tại Đại Đường sông núi địa đồ ghi chép, tên là Mãng Sơn.

Cũng không phải rất có danh tiếng, nếu không có tại Đại Đường sông núi địa đồ bên trong ghi chép được, chỉ sợ Tô Trần hai người đi ngang qua nơi đây, cũng sẽ không biết quá đi lưu ý.

Cái này Mãng Sơn chân núi, xa xa có thể thấy được có một tòa phong cách cổ xưa thôn nhỏ.

Mông lung sông lớn sương mù, đem cái mảnh này thôn nhỏ bao phủ, nhìn không rõ lắm.

Theo Sơn Bàng Thủy, làm ruộng mà sống.

Thôn nhỏ bên trong từng tòa một nhà gỗ như ẩn như hiện, sợ là ở có gần mấy trăm nhiều gia đình. Chỉ xa xa nghe thấy gà gáy cùng chó sủa thanh âm, lượn lờ khói bếp bay lên, đại đa số nông hộ có lẽ lên làm ruộng, chuẩn bị làm việc tay chân rồi.

"Công tử, tới rồi!"

A Nô thanh thúy thanh âm, từ bên ngoài truyền đến.

Tô Trần khoanh chân nhắm mắt, mở hai mắt ra ngồi dậy, xốc lên thuyền mảnh vải đi ra ngoài.

Mặt sông hàn phong có chút lạnh.

Đã thấy thuyền giáp trên mặt, hiện đầy như tuyết sương trắng. A Nô dấu giày bước lên đi, lưu lại một nhẹ nhàng tinh xảo dấu vết, lịch sự tao nhã cùng hứng thú trên đời.

"Đi, đi nhìn một chút!"

Tô Trần, A Nô xuống mui thuyền đen, tại bên cạnh bờ buộc lại, mang theo ba cái Bạch Liên lực sĩ, tiến về trước cái kia phong cách cổ xưa tiểu sơn thôn nhìn một chút.

Cái này thôn nhỏ không lớn, gà chó lẫn nhau nghe thấy. Có người xa lạ vào thôn, trong thôn dưỡng hơn mười đầu chó đất đám nhao nhao chó sủa chạy đi.

Thế nhưng là chúng nó vừa thấy Tô Trần, A Nô hai người cùng ba cái lỗ võ Bạch Liên lực sĩ, tựa hồ người được cái gì đáng sợ khí tức, lập tức hành quân lặng lẽ, sợ hãi rút trở về.

Tô Trần tiến vào cái này cổ trong thôn, hướng trong thôn các lão nhân nghe ngóng, có hay không nghe qua vùng này có tiên nhân qua lại, hoặc là thần dị sự tình.

Hắn cũng không báo hy vọng quá lớn, lúc trước đi tìm rất nhiều danh sơn di tích cổ cùng cổ thôn, đều cũng không phát hiện cái gì dị thường người xuất hiện.

Trong thôn lão nhân, phụ nữ và trẻ em đám nghe vậy, quả nhiên đều là lắc đầu.

"Ta cái này thôn nhỏ mấy trăm năm, chưa từng nghe qua có cái gì tiên nhân."

"Bất quá, chỗ này Mãng Sơn, là một tòa Thần Sơn, khó có thể trèo vượt qua. Nghe nói bay qua núi này, là núi lớn đầm lầy, rừng thiêng nước độc. Thường có hổ báo sài lang qua lại. Không có cái nào thợ săn dám vào đi, đi vào tám chín phần mười đều ra không được."

"Bất quá, cũng vẫn có người dám đi đấy. Tại thôn trại chân núi một góc, có một hộ tiểu phu, này nhân gia họ Ngô. Cái này Ngô tiểu phu, liền

thường tiến trong núi lớn đốn củi chặt cây, mỗi khi qua một ít thời điểm nhất định đốn một cây gỗ mà về.

Thần kỳ nhất chính là, vài chục năm nay, hẳn rõ ràng chưa từng bị sài lang cắn qua. Nhưng, cái này Ngô tiều phu tính tình quái gở, ngoại trừ lên núi đốn củi bên ngoài, rất ít cùng trong thôn người cùng lứa tiếp xúc."

Tô Trần không khỏi lông mày nhướng lên, có chút mừng rỡ cùng ngạc nhiên.

Cái này họ Ngô tiều phu nếu như có thể tự nhiên tiến vào nguy hiểm núi lớn, hiển nhiên cũng có chút bổn sự, sợ là ẩn cư ở chỗ này cao thủ nhất lưu, thậm chí có thể là tông sư.

Dạng này người tài ba dị sĩ, đương nhiên so với dân chúng bình thường sẽ biết nhiều hơn. Nếu như cái này Mãng Sơn có cái gì thần dị sự tình, cũng khẳng định so với người khác rõ ràng tình huống.

Tô Trần cùng A Nô nhìn nhau, lập tức tiến về trước đi chân núi, tìm kiếm cái kia hộ họ Ngô tiều phu.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 129: Tiều Trung Tiên

Tô Trần cùng A Nô, mang theo Bạch Liên lực sĩ đi vào chân núi, khuất nẻo cảm giác một cái, tìm đến đó hộ họ Ngô tiều phu nhà.

Đã thấy, tại đây tòa nhà gỗ có một gã tuổi có gần trăm tuổi, vẻ mặt tràn đầy nếp nhăn hiền lành bà lão, là đang trước nhà bếp lò nấu chín được sớm cháo.

Nàng tuổi mặc dù già, cũng là tai thính mắt tinh, gặp có hai người nơi khác đến khách nhân đến nhà tới chơi, vội vàng nhiệt tình chiêu đãi đám bọn hăn vào nhà đến ngồi.

Ngọn núi này chân thôn nhỏ có rất ít bên ngoài người tới thăm, nếu là có người đến nhà, thôn dân đều là phi thường nhiệt tình.

Tô Trần tiến lên hỏi thăm, mới biết được, thì ra cái này tướng mạo tường hòa bà lão đúng là cái kia Ngô tiều phu mẹ già. Chồng của nàng sớm đã qua đời, chỉ cùng nhi tử một mình sống ở tại nơi này chân núi.

Tô Trần một chút cảm giác, cái này bà lão chỉ là bình thường lão phu nhân, thân thể kiện khang, nhưng cũng không kỳ lạ chỗ, chưa từng tu luyện qua võ đạo.

Bà lão từ nói, nàng nhi tử ngày hôm trước cũng đeo búa lên núi đốn củi đi, cũng không biết còn phải mấy ngày mới có thể rời núi. Thường ngày, ngắn thì ba năm ngày, dài thì phải một tháng, mới có thể theo rừng sâu núi thẳm bên trong đi ra.

Tô Trần trong phòng tùy ý nhìn sang.

Ngoại trừ chứng kiến mấy phù hợp sẵn giết hổ báo, sói da gấu lông bên ngoài, ngoài ý muốn chứng kiến góc tường chõng chất được một ít có linh khí củi, nhưng mà bị chõng chất tại góc tường, bị bà lão trở thành bếp lò nấu cơm củi đến đốt.

Còn có một chút chén gỗ, xới cơm cái chén gỗ, chiếc đũa, rõ ràng tất cả đều là dùng linh mộc đánh tạo thành. Thậm chí, ngay cả bên trong nhà gỗ, bà lão ngủ một bộ tấm ván gỗ giường, đều là dùng cả khối linh mộc chế tạo mà thành.

Tô Trần dò xét đến cái kia giường gỗ, không khỏi trong lòng chấn động.

Những thứ này linh mộc bên trong linh khí tuy rằng yếu ớt, người bình thường nhìn không ra đến. Nếu như thả tại phồn hoa thành trì, cái kia chính là trên nhất phẩm cấp vật liệu gỗ, có thể bán đi cực cao giá tiền. Thì cứ như vậy đem làm củi lửa đốt, cũng thật sự là quá lãng phí.

Hắn càng phát ra cảm giác vị này Ngô tiều phu, cũng không tầm thường thế hệ. Đây là hắn ở các nơi tìm tiên hoi, du lịch một năm đã qua, gặp phải sau cùng thần dị người.

Ý vị này hai chuyện.

Cái này Ngô tiều phu hết sức ít nhất là một vị có siêu phàm cảm giác lực Võ Đạo tông thầy, thậm chí có thể là người tu tiên, ẩn cư ở chỗ này. Bởi vì chỉ có tông sư trở lên cảm giác lực, mới có thể phát hiện đây là linh mộc, cùng sử dụng chúng nó đến chế thành linh mộc khí cụ.

Hơn nữa, cái này Mãng Sơn bên trong, có lẽ có cả gốc cây khổng lồ linh mộc, phương hướng có khả năng chế tạo ra dạng này giường bộ. Cái này tại khác núi lớn sông rộng, là cực kỳ hiếm thấy. Ít nhất Tô Trần cũng không tại

địa phương khác nhìn thấy qua, chỉ phát hiện một ít rất nhỏ vụn vặt Linh tài chăm sóc.

"Ta tiến cái này Mãng Sơn đi nhìn một chút, chờ một chút liền quay về."

Tô Trần quyết định tự mình đi nhìn một chút tình huống, ra nhà gỗ, đem mấy phần phòng thân Linh phù cùng một chút đến binh đậu giao cho A Nô, thấp giọng khai báo một phen, quyết định đi Mãng Sơn bên trong tìm một chút.

A Nô gật đầu, mang theo ba cái kia Bạch Liên lực sĩ, tại đây chân núi nhà gỗ chờ Tô Trần trở về.

Mãng Sơn, cao lớn mà hiểm trở, rừng sâu mà cây cỏ dày.

Đều muốn vượt qua ngọn núi lớn này, cho dù là cực kỳ có kinh nghiệm thợ săn, dùng dây thừng phi câu, cũng cực kỳ khó khăn, ít nhất hao phí mấy ngày công phu.

Ánh sáng mặt trời mọc lên ở phương đông dựng lên.

Tô Trần Thanh y thân ảnh nghênh đón kim quang xán lạn ánh sáng mặt trời, tại ngọn núi lớn này bên trong đi nhanh như phóng, như giẫm trên đất bằng, không bao lâu liền vượt qua qua.

Bay qua chỗ này Mãng Sơn, phương xa là một mảnh liên miên không dứt núi lớn, một tòa một tòa liên miên, nhìn không thấy bờ ranh giới.

Tô Trần không biết làm gì, khó trách cái kia thôn nhỏ các thôn dân đối với Mãng Sơn trông đã khiếp sợ. Cái này không biên bờ sơn mạch, bình thường phạm phu căn bản không qua được.

Tô Trần tiếp tục tại trong núi lớn này, tìm kiếm khắp nơi.

Trong núi lớn này, tùy ý có thể thấy được sâu khe, vách đá dựng đứng cùng treo mồm núi đá.

Phía trước một tòa đại thác nước, đối chiều treo sông.

Thác nước sơn thủy, theo cao ngàn trượng ngọn núi rơi xuống nước hạ xuống, sờ đá vẩy ra, sơn thủy thấm châu, phóng bọt ngàn vạn, dưới ánh mặt trời sau đó, trời trong xanh tể sạch sẽ mà ánh thất sắc, hóa mưa móc mà tụ hợp cam tuyền.

Tô Trần qua thác nước.

Đột nhiên, nghe được đối diện một tòa núi lớn chi đỉnh, truyền tới một vang dội tiếng ca.

Tô Trần không khỏi chấn động, tìm tiếng ca mà trông đi.

Cái này tiếng ca to rõ hùng hồn, thô kịch mà phóng khoáng, tại núi lớn sông lớn ở giữa lượn lờ, truyền lên núi lớn xa xôi bên ngoài.

Tô Trần leo núi mà lên, trông thấy vài dặm bên ngoài đỉnh núi chỗ.

"U ~! Quan kỳ kha lạn, phạt mộc đỉnh đỉnh, vân biên cốc khẩu từ hành. Mai tân cô tửu, cuồng tiểu tự đào tình. Thương kính thu cao, đối nguyệt chấm từng căn, nhất giác thiên minh.

Nhận cự lâm, đăng nhai quá lĩnh, trì phủ đoạn khô đẳng. Thu lai thành nhất đam, hành ca thị thượng, dịch mễ tam thăng. Canh vô ta tử tranh cạnh, thì giới bình bình. Bất hội cơ mưu xảo toán, một vinh nhục, diễm đam diên sinh. Tương phùng xử, phi tiên tức đạo, tĩnh tọa giảng 《hoàng đình》."

("Ôi!!! ~! Xem chơi cờ cán rìu nát, chặt cây chan chát, mây bên cạnh cốc khẩu chậm chậm đi. Bán củi mua rượu, cuồng tiểu tự vui sướng. Xanh biếc kính cuối thu, đối với trăng gối lỏng cái, một giấc trời sáng.

Nhận thức xưa cũ rừng, trèo lên sườn dốc qua dãy núi, cầm búa đoạn Khô Đăng. Thu được thành một gánh, đi bài hát trên chợ, dễ dàng mẽ ba lít. Càng không một tý tranh đua, thời giá bình thường. Không biết cơ mưu trùng hợp tính toán, không có vinh nhục, không màng danh lợi sống lâu. Gặp lại chỗ, không phải tiên nói ngay, tĩnh tọa giảng 《Hoàng Đình》.")

Lại thấy, có một gã tráng niên tiều phu đại hán, dưới lưng da hổ áo, bằng phẳng ngực mình trần, hai tay cầm một thanh Cự Phủ, cất giọng ca vàng, tại chặt cây được một cây Cự Mộc.

Ánh sáng mặt trời mọc lên ở phương đông, ánh vàng rực rỡ ánh mặt trời chiếu sáng tại vị này tráng niên tiều phu trên thân, giống như con toàn thân nở rộ thần quang Thiên Thần một loại, chói mắt chói mắt.

Chuôi này Cự Phủ chừng nửa trượng dài, như đồng như sắt, trầm trọng vô cùng.

Phách trăm tầm đó, tiếng gió gào thét, đâu chỉ hơn một nghìn cân nặng.

"Hô, oanh!"

Một búa xuống dưới, Cự Mộc rạn nứt, núi đá chấn động.

Thử!

Tô Trần kinh hãi ngã hít một ngụm khí lạnh.

Cho dù là một đại tông sư cảnh cao thủ, có được nghìn cân bạo phát sức mạnh, nhưng bình thường dùng binh khí cũng sẽ không vượt qua một trăm cân. Hơn một nghìn cân cái kia là cực hạn lực lượng, vung vẩy mấy lần, sẽ kiệt lực.

Cho dù là hãn dạng này Tu Tiên giả, đánh ra vài chục lần hơn một nghìn cân lực đạo hết sức dễ dàng. Nhưng mà không ngừng huy động cái kia hơn

một nghìn cân Cự Phủ, đi chặt cây cái kia cây cối, rồi lại làm không được.

Cái này tiều phu, rõ ràng liền là một gã Tu Tiên giả, hơn nữa tuyệt đối là trời sinh Thần lực Tu Tiên giả. Phương hướng mới có thể nhiều lần huy động Cự Phủ, trăm ngàn lần bổ chặt cây.

"Tốt một vị Ngô tiều tiên (*)!"

"tiều" trong "tiều phu", tiên đồn củi nên gọi là "tiều tiên"

Tô Trần nhất thời nhìn xem kinh ngạc đến ngây người tại chỗ.

Vị này đồn củi đại hán, hẳn là các thôn dân trong miệng Ngô tiều phu. Cái kia thô kệch phóng khoáng tiếng ca, ý cảnh xa xưa, càng là làm cho người như si mê như say sưa.

Tô Trần nghe xong non nửa vang lên, mới hồi phục tinh thần lại.

Đây là hẳn đi khắp trăm sông ngàn núi, tìm lần hầu như hé mở Đại Đường sông núi địa hình địa đồ, gặp phải vị thứ nhất chính thức Tu Tiên giả.

Tô Trần cũng không tùy tiện qua, mà là tại vài dặm bên ngoài xem thế nào vị này Ngô tiều phu.

Vị này Ngô tiều phu cầm trong tay nghìn cân Cự Phủ đồn củi, vẫn là hạ bút thành văn, không có chút cảm giác nào mỏi mệt. Say đắm ở đồn củi, hoàn toàn đứng ngoài giới tình huống không thêm để ý tới. Mạnh như thế hung hãn Thần lực, khẳng định tại hẳn phía trên.

Tô Trần lắng nghe tiều phu tiếng ca.

Tiếng ca phóng khoáng hùng tráng, như sáng sớm thanh âm chiều trống. Tại khe núi lòng chảo sông quanh quẩn, rung động hơn mười dặm sông núi. Thả ở thế tục phàm trần tâm đó, đây tuyệt đối là nhất đẳng hào kiệt, so với

kia tông sư Lý Sóc cùng Hàn Bình Sơn, cường hãn không biết gấp bao nhiêu lần.

Bực này thế hệ ở giữa hiếm thấy phóng khoáng nhân vật, ẩn cư cái này sơn dã thôn nhỏ, say trong lòng tại đem làm một gã tiểu phu, hãn là tâm tính cực kỳ thuần khiết người, không phải tâm tính tà ác thế hệ.

Tô Trần suy nghĩ một cái, cái này mới quyết định tiến lên bắt chuyện một phen, hỏi thăm hãn có biết hay không Triều Ca Tiên Thành nơi đi. Cái này dù sao cũng là hãn một năm nay, gặp được qua một vị duy nhất Tu Tiên giả. Nếu là bỏ qua, còn không biết năm nào cái nào trăng mới có thể gặp được những thứ khác Tu Tiên giả.

Hãn vượt qua vách núi, đi vào đỉnh núi, hướng Ngô tiểu phu ôm quyền thi lễ, hỏi: "Vị đại ca kia, thế nhưng là dưới núi dân chúng được xưng Ngô tiểu tiên?"

Cái kia tiểu phu hán tử chính say trong lòng tại đồn củi, không nghĩ lại có người lên núi, chuyên môn tìm hãn, không khỏi sửng sốt.

Tiểu phu đại hán lấy khăn tay lau trán một cái mồ hôi, đánh giá Tô Trần một cái, cười mở miệng nói: "Núi lớn này ác chướng trùng trùng điệp điệp, thường có sài lang hổ báo qua lại, hạng người bình thường không cách nào tới đây địa phương. Tiểu huynh đệ có thể độc thân tới đây mà, cũng không phải phạm phu tục tử! Trong thôn không ai gọi ta Ngô tiểu tiên, cũng gọi ta Ngô tiểu phu. Tiểu huynh đệ lên núi tới tìm ta, không biết có chuyện gì?"

Tô Trần vội vàng nói: "Tại hạ Tô Trần, theo Giang Nam khu vực mà đến, tìm kiếm tu Tiên đồng đạo. Ngẫu nhiên ở giữa đi ngang qua dưới núi thôn nhỏ, nghe nói Ngô đại ca thần dị, liền tìm đi qua. Không biết Ngô đại ca xưng hô như thế nào?"

"Ta họ Ngô, nhiều thế hệ đều lấy đánh củi đồn củi mà sống, sơn dã thôn phu, dân trong thôn, cũng không có gì tên tuổi. Nhờ cái lớn, Tô tiểu huynh

đệ người kêu ta Ngô đại ca, hoặc là gọi thẳng Ngô tiểu phu cũng được. Đây đều là việc nhỏ, không quan trọng!"

Ngô tiểu phu lắc đầu nói.

Tô Trần ngạc nhiên.

Vị này Tu Tiên giả, lại là nhiều thế hệ lấy đốn củi mà sống. Hơn nữa rõ ràng chỉ có họ, không có tên.

Hắn cũng không tiện nhiều hơn nữa, đành phải nói: "Nguyên lai là Ngô đại ca. Tiểu đệ bốn phía tìm kiếm danh sơn sông rộng, định phải tìm tu Tiên đồng đạo tụ tập địa phương. Ta từng nghe người khác nói, có một tòa tên là 'Triều Ca Tiên Thành' địa phương. Ngô đại ca cũng biết, Triều Ca Tiên Thành ở nơi nào?"

Ngô cười, chỉ chỉ một cái phương xa nói: "Người thật đúng là đã tìm đúng địa phương. Triều Ca Tiên Thành đã không xa, từ nơi đây qua, bay qua mấy trăm mười tòa núi lớn, đi cái mấy ngàn dặm liền đến rồi. Đối với chúng ta người tu tiên, trèo non lội suối là bình thường việc nhỏ."

Tô Trần không khỏi rất là kinh hãi.

Hắn và A Nô tìm một năm, một mực đang tìm Triều Ca Tiên Thành tung tích, hôm nay rút cuộc tìm được Triều Ca Tiên Thành tin tức. Chỉ cần biết rằng là tại đây phiến rộng núi lớn bên trong, kế tiếp cũng rất dễ dàng rồi.

Tô Trần cùng Ngô tiểu phu bắt chuyện lấy.

Ở đằng kia phiến sơn mạch bên trong, có một tòa to lớn núi lớn, tên là Triều Ca Linh sơn.

Cái này Linh sơn, chính là một cái trời Địa Linh Mạch chỗ tại, linh khí hội tụ.

Trăm ngàn năm qua, vô số đám tu tiên giả tìm kiếm ở đây, thấy vậy chỗ linh khí vô cùng nồng đậm, liền kinh hãi ở chỗ này xây nhà mà sống.

Dù là không có bất kỳ Linh vật, vèn vèn chỉ là ở chỗ này định cư, tốc độ tu luyện cũng vượt xa quá địa phương khác.

Huống hồ, cái này Triều Ca Linh sơn khu vực Linh vật rất nhiều.

Nơi đây đã thành rất nhiều đám tu tiên giả tụ tập địa phương, dần dà, hình thành một tòa Tiên Linh chi thành. Đã thành một tòa vô cùng thích hợp Tu Tiên giả trường kỳ định cư Tiên Thành.

"Ngô đại ca thân dị kinh người, tất nhiên cũng là một vị Tu Tiên giả. Không bằng, chúng ta cùng đi Triều Ca?"

Tô Trần vui vẻ nói.

"Nhà có trăm tuổi lão mẫu, phụ thân sớm tang, mẫu thân ở goá. Không có huynh đệ tỷ muội, chỉ một mình ta. Phàm nhân trăm tuổi mà chết, gia mẫu chỉ sợ thọ nguyên không nhiều, cần phải có người ở bên cạnh chăm sóc.

Ta làm cái này đồn củi nghề nghiệp, tại trong thôn có thể đổi mấy văn tiền, đóng mấy thăng mễ, tự nấu nướng tự thu hoạch, an bài chút ít cơm nước, cung cấp nuôi dưỡng mẹ già. Triều Ca Tiên Thành tuy là đồn củi nơi để đi, nhưng ta cũng đi không được, qua chút ít năm rồi nói sau.

Tiểu huynh đệ muốn đi tìm Triều Ca Tiên Thành, tự hành tiến đến là xong rồi. Chỉ cần hướng trong núi lớn tìm đi, cũng không khó tìm."

Ngô tiểu phụ lắc đầu.

"Thì ra là thế, đã như vậy, tiểu đệ cũng không bắt buộc!"

Tô Trần giờ mới hiểu được, vì sao Ngô tiều phu đã là Tu Tiên giả, lại như cũ tại đây chân núi thôn nhỏ ẩn cư chiếu cố trăm tuổi lão mẫu, chính là đi hiểu thuận chi tử, trong lòng không khỏi khâm phục.

"Tô tiều huynh đệ nếu như tìm đến, cũng là duyên phận. Chờ ta đốn hạ xuống cái này gốc cự linh cây, mang nó trở về, huynh đệ đến nhà ta đi ngồi trên ngai xuống, uống hai chén rượu nóng."

Ngô tiều phu nhiệt tình nói.

"Tốt!"

Tô Trần gật đầu.

Hắn cũng đang muốn cùng cái này Ngô tiều phu nhiều nhờ một chút, cũng nên biết rõ thêm nữa tu Tiên, còn có Triều Ca Tiên Thành sự tình.

"Chờ một chút một lát!"

Ngô tiều phu tại hai tay nhổ nước miếng, sử dụng dáng vẻ chà xát, khiến Tô Trần đi xa một chút. Sau đó hắn nhanh cầm ở trong tay một cây Cự Phủ, hướng trước mắt cái này khóa che trời đại thụ chém tới.

"Oanh ~!"

Tô Trần lúc trước phát hiện Ngô tiều phu là một gã Tu Tiên giả, quá kinh hỉ cùng phấn khởi, thế cho nên vậy mà không để ý đến trước mắt cây to này bất phàm.

Hắn lúc này mới khiếp sợ phát hiện, Ngô tiều phu chặt cây cái này khóa đỉnh núi Cự Mộc, là một cây quế hoa đại thụ, cây eo có rộng một trượng, thân dị phi phàm.

Ngô tiều phu cái này một búa man lực bổ chém đi xuống, vền vền chỉ chém vào đi trọn vền non nửa thước sâu.

Nhưng mà hần một tướng búa rút sau khi đi ra, cái này quế hoa linh cây miệng vết thương tràn ra một ít màu ngà sữa chất lỏng, rõ ràng lấy mắt thường có thể thấy được nhanh chóng khôi phục như lúc ban đầu, vậy mà chém không đứt.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 130: Lên Đường, Đi Triều Ca!

"Cái này đây là linh mộc?"

Tô Trần mở to hai mắt nhìn, không khỏi khiếp sợ.

Cái này Quế Hoa Thụ khôi phục lực lượng, rõ ràng cường đại như thế. Hẳn chưa bao giờ thấy qua, trên đời có thần kỳ như vậy linh thụ.

"Đây là một cây có nghìn năm quế hoa linh thụ, lại tên tuổi 'Hồi Xuân Mộc' . Đốn mà tái sinh, cực kỳ thần kì, chính là trời sinh khôi phục linh mộc. Nó là chế tác Mộc hệ Linh Khí tốt nhất tài liệu.

Ta quanh năm tại chung quanh đây trong núi lớn đốn củi, phát hiện cái này gốc linh mộc đã có hơn mười năm trước. Nhưng mà những năm trước đây khí lực quá yếu, chặt cây không nổi. Mấy năm này khí lực lớn rất nhiều, liền lại đến thử một lần."

"Ngô đại ca đốn nó, là vì chế tác Linh Khí?"

"Đây cũng không phải, ta một cái tiêu phu nhiều thế hệ đốn củi, ở đâu hiểu được chế tác Linh Khí. Vật ấy không chỉ là có thể làm Linh Khí, đối với người phạm tặc mà nói, có thể kéo dài tuổi thọ, trừ bỏ bệnh trừ họa.

Gia mẫu hôm nay trăm tuổi đại thọ, ta chuẩn bị đốn hạ xuống cái này linh mộc mang về, cho mẹ già chúc thọ. Dùng cái này quế hoa mảnh gỗ vụn pha trà uống, có thể tiêu tan bách bệnh, đối với thể cốt có rất nhiều chỗ tốt. Đợi ta chặt bỏ nó được, trở về tặng người một ít quế hoa cành, chúng ta người tu tiên uống cái này linh trà cũng rất không tồi."

Ngô tiều phu cười mở mà cười cười giải thích.

Lấy thần lực của hắn, bình thường che trời Cự Mộc sớm đã bị hắn ba Ngũ Phủ trước cho chém đứt rồi. Cái này khóa quế hoa linh mộc quá mức thần dị, đồn mà tái sinh, dù sao vẫn là chém không đứt. Hay không thì, hắn đã sớm đem cái này khóa Cự Mộc cho chém đứt rồi.

"Thì ra là thế!"

Tô Trần cảm giác sâu sắc khiếp sợ.

Nếu như Ngô tiều phu muốn chặt bỏ cái này gốc quế hoa linh thụ đến mang về, đành phải ở một bên nhìn xem, chờ hắn chặt đi xuống.

Tô Trần tại bên cạnh chờ, tại Ngô tiều phu nghỉ ngơi thời điểm, ngẫu nhiên mong muốn hướng Ngô tiều phu vị này "Tiền bối", thỉnh giáo một ít tu tiên vấn đề.

Tu Tiên giả tu luyện công pháp vô cùng chậm chạp, không biết có biện pháp nào, có thể tu luyện nhanh hơn một ít?

Ngô tiều trên mặt biểu lộ làm ra một bộ vẻ khó khăn.

Tô Trần vấn đề, hắn trên cơ bản đáp không được.

Hỏi gì cũng không biết.

Tô Trần mới đầu, còn tưởng rằng Ngô tiều phu không muốn nói với hắn phương diện tu luyện sự tình.

"Ô huynh đệ, người lấy những thứ này tới hỏi ta, đây chính là làm khó dễ người lão ca ta. Ta đời này cũng không có tu qua tiên, làm sao biết nên như thế nào tu đấy!"

Ngô tiều phu lấy khăn mặt lau một thanh mồ hôi, thở dài.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc, ngạc nhiên nói: "Cái này, Ngô đại ca người không phải là Tu Tiên giả sao?"

"Ta là tiên giả, nhưng ta không tu Tiên."

Ngô tiểu phu buông Cự Phủ, cười khổ nói: "Cái này nguyên nhân, nói rất dài dòng ta Ngô gia nhiều thế hệ sống ở tại nơi này thôn nhỏ, lấy đồn củi mà sống. Ta từ nhỏ tự nhiên cũng là một gã tiểu phu, chỉ tại đây trong núi sâu đồn củi, chưa từng đi qua Triều Ca. Theo cũng không hiểu cái gì là tu luyện, cũng chưa từng một ngày tu luyện qua."

Bất quá, về sau ta vô tình ý ở giữa gặp được một vị Lữ lão ca, hắn nhìn thấy ta hết sức ngạc nhiên, nói ta đã thành tiên giả. Ta cũng là được kinh ngạc, ta như thế nào vô duyên vô cớ liền biến thành tiên nhân đấy.

Thế nhưng Lữ lão ca là Triều Ca Tiên Thành thâm niên Tu Tiên giả, đối với tu Tiên mọi thứ tinh thông, không gì không biết, so với ta lợi hại hơn. Hắn nói ta là tiên giả, cái kia liền tự nhiên là được. Lữ lão ca cũng từng mời ta đi Triều Ca Tiên Thành, chỉ là của ta nhà có mẹ già cần hầu hạ, liền xin miễn rồi."

Cái này vị này Ngô đại ca, phải không Tu Tiên giả tiên nhân?

Tô Trần chấn trợn mắt há hốc mồm.

Giờ mới hiểu được tới đây, thì ra trên đời này, còn có không tu luyện tiên pháp, liền có thể thành tiên nhân người.

Hắn là Tu Tiên giả, cùng Ngô tiểu phu vị này tiên giả, hoàn toàn không là một chuyện.

Ngô tiểu phu tại tu Tiên phương diện này, so với hắn vị này Tu Tiên giới người mới, hiểu được còn ít.

"Bất quá Tô huynh đệ cũng không cần gấp, quay đầu lại ta giới thiệu người đi gặp một cái vị kia Triều Ca Lữ lão ca. Hẳn là quan hệ Tu Tiên giả, hẳn khẳng định biết rõ người toàn bộ nghi vấn!"

Ngô tiểu phu nhiệt tình nói.

Ngô tiểu phu cái này một chặt, trọn vẹn chính là nửa canh giờ.

Thế nhưng là, cái này khóa quế hoa linh mộc đã trúng hẳn mấy trăm búa, vẫn như cũ như lúc ban đầu. Cái này quế hoa linh mộc khôi phục quá mạnh mẽ, căn bản chém không đứt.

Tô Trần nhin không được nói: "Ngô đại ca cái này quế hoa linh mộc thân cây có một trượng, người mỗi lần chỉ có thể chém vào non nửa thước, rút ra đến nó lại khôi phục nguyên dạng. Cái này nửa canh giờ đều chặt không nổi, sợ là chém không đứt nó."

Ngô tiểu phu mệt mỏi thở hồng hộc, ngừng lại.

Mỗi khi huy động cái này nghìn cân Cự Phủ, bổ chặt một lần, đều vô cùng hao tổn khí lực.

Hắn thở dài nói: "Ta đây đâu chỉ là nửa canh giờ. Người trước khi đến, đã đồn ba ngày rồi. Này cây một hơi là chém không đứt đấy, phải hao hết nó khôi phục lực lượng, mới có thể chém đứt. Nhưng vẫn là cái này như cũ, sợ là rất khó chém đứt rồi. Bất quá, so với mấy năm trước hay vẫn là mạnh mẽ một ít, trước kia ngay cả ta da ngoài của nó đều chặt không thủng."

"Đồn ba ngày?"

Tô Trần nghe đơ mặt ra ngạc nhiên.

Ngô tiểu phu đây cũng quá có nghị lực rồi. Lấy hẳn như vậy Thần lực, ba ngày mà không đứt, cái này gốc quế hoa linh thụ cũng không phải bình

thường cường hãn.

"Ngô đại ca, cho ta mượn búa dùng một lát!"

Tô Trần nhất thời trong lòng ngứa, hướng Ngô tiểu phu mượn tới chuôi này Cự Phủ, định thử một lần thực lực của mình có thể chém vào bao sâu đi vào.

Hắn đem Cự Phủ cầm ở trong tay, suy nghĩ một cái sức nặng, phát hiện xong rồi vừa lúc là nghìn cân nặng.

Tô Trần dùng sức vừa bố.

"Keng ~~!"

Cái này Cự Phủ bố chặt tại quế hoa linh mộc bên trên, như là chặt tại một khối Tinh Cương đồng thiết bên trên một loại, thậm chí ngay cả quế hoa linh mộc vỏ bọc đều không thể chặt phá, trực tiếp bị bắn ngược trở về.

Tô Trần hai tay bị phản chấn tay trong lòng run lên, thần tình ngạc nhiên.

Hắn cái này Luyện Khí kỳ tăng một, thậm chí ngay cả cái này khóa quế hoa linh mộc vỏ bọc, đều chặt không thủng.

"Tô huynh đệ, người coi như xong, luyện khí sơ kỳ người mới là chặt không nổi nó đấy. Đây là nhất giai thượng phẩm linh mộc, ít nói cũng phải luyện khí trung kỳ, mới miễn cưỡng có thể phá nó vỏ cây."

Ngô tiểu phu không khỏi cười to.

"Mà thôi. Nếu như chém không đứt cái này một cây linh mộc, cái kia liền chặt hai đoạn nhánh cây, mang về pha trà, cái này linh trà có thể một chút tăng cường tu vi. Tặng Tô huynh đệ một nhánh, người lấy ra pha trà, hoặc là mang đến Triều Ca Tiên Thành cũng được. Ta không có đi qua

Triều Ca, cũng không biết này cây tại Triều Ca giá trị bao nhiêu Linh Thạch ít nhất cũng đáng một hai khối Linh Thạch đi."

Ngô tiều rốt cục vẫn phải buông tha cho chặt bỏ cái này một cây trượng thô Cự Mộc.

Vén vẹn chỉ là chặt bỏ vài cọng quế hoa cành, thì dễ dàng nhiều hơn.

Hắn vung Cự Phủ, Thần lực sau đó, hai búa liền đánh xuống hai chi quế hoa linh cành, một đoạn mang về sơn thôn đi cho mẹ già pha trà uống. Mặt khác chém một đoạn, tiễn cho Tô Trần.

"Đa tạ Ngô đại ca!"

Tô Trần ngay cả vội vàng nói một tiếng cảm ơn, cất vào đến.

Dạng này một đoạn quế hoa linh mộc, so với hắn trước kia ở các nơi du lịch, thu tập được Linh tài chăm sóc đều mạnh hơn nhiều lắm. Dùng để pha linh trà, tăng lên tu vi, không thể tốt hơn.

"Đi, đi uống rượu!"

Ngô tiều phu cười, mời Tô Trần đi nhà hắn uống nước rượu.

Tô Trần tự nhiên là gật đầu.

Ngô đại ca tính tình này hào sảng, đáng giá kết giao một phen.

Chặt bỏ hai nhánh quế hoa linh cành, hai người liền trèo đèo lội suối, hướng Mãng Sơn thôn nhỏ mà đi.

Hai người hạ sơn, trở lại chân núi thôn nhỏ.

Trên nửa đường, thuận đường săn một cái gà rừng, trở về hầm cách thủy nước canh.

Lúc này, Ngô lão mẹ là đang một hồi dệt vải cơ trước, đan xen vải mịn. A Nô cùng Ngô lão mẫu nói chuyện, hỗ trợ nhóm lửa, nấu cơm. Nàng nhìn thấy Tô Trần trở về, không khỏi mừng rỡ.

Ngô tiểu phu tại bờ sông đem cái kia gà rừng giết, rửa sạch, thả một chút linh quế hoa đi vào, chuẩn bị nấu gà rừng nước canh uống.

"Con a, người cái này đều bốn mươi tuổi rồi, còn không tìm được vợ, trong thôn cũng không ai nguyện ý gả tiến ta Ngô gia đây. Đây đều là lão nương liên lụy người a! Mẹ cũng không có gì tâm nguyện, chỉ trông mong người có thể sớm chút kết hôn."

Ngô lão mẹ uống canh gà, thở dài.

"Mẹ, người đừng nói mò. Hai nhĩ trẻ tuổi, chỉ nguyện hầu hạ ngài lão, không muốn điều đó."

Ngô tiểu phu vội vàng nói.

Qua gần nửa canh giờ, nấu tốt gà rừng nước canh, Ngô tiểu phu liền bưng một chén cho Ngô lão mẹ tiến đưa, làm mẹ già chúc mừng cái kia trăm tuổi thọ thần sinh nhật.

Ngô tiểu phu rất ít cùng cùng thôn người lui tới, cái này đại thọ cũng là đơn giản xử lý.

Tô Trần, A Nô hai người đứng lúc tại, liền cũng cùng nhau chúc mừng Ngô lão mẹ trăm tuổi đại thọ.

Sau đó, Tô Trần cùng Ngô tiểu phu tại trước phòng, uống rượu sướng trò chuyện.

Mãi đến lúc chiều tà.

Đã thấy, trăm tuổi Ngô lão mẫu ngồi tại dệt vải cơ bên cạnh, đã lặng yên trăm tuổi thọ toàn bộ mà đi về cõi tiên.

Ngô tiều phu kinh hãi, phù phù một tiếng quỳ tại Ngô lão mẫu trước, lớn tiếng thảm thiết khóc.

Tô Trần cùng A Nô ngây người hồi lâu.

Tô Trần an ủi nói: "Ngô đại ca, bá mẫu không bệnh vô tai, trăm tuổi thọ tận, chính là đi về cõi tiên."

Ngô tiều phu cũng biết, đây là đi về cõi tiên. Cái này thế hệ ở giữa phàm nhân, trăm tuổi cạn sạch, là thiên đạo. Tùy ý thiên đại khả năng, cũng không cách nào vẫn lưu.

Chỉ là, hăn nhịn không được thảm thiết khóc một phen.

Ngô tiều phu tại trong núi lớn tìm một linh khí địa phương, an táng đi về cõi tiên Ngô lão mẫu, giữ đạo hiếu bảy ngày.

Sau đó, hăn bái biệt mẹ già, lúc này mới trên lưng bọc hành lý, lên đường ly khai chân núi thôn nhỏ, cùng Tô Trần, A Nô cùng nhau trước phó Triều Ca Tiên Thành.

Ngô tiều phu sớm đã là luyện khí trung kỳ cảnh giới giới.

Lúc trước không đi Triều Ca thành, cũng là vì ở nhà hầu hạ trăm tuổi mẹ già. Hôm nay mẹ già trăm tuổi đi về cõi tiên, hăn một thân một mình, cũng là không lo lắng, tiến về trước Triều Ca Tiên Thành.

Mấy trăm mười tòa núi lớn, mấy ngàn dặm hiểm trở vô cùng núi lớn, đối với phàm nhân mà nói trông đã khiếp sợ.

Nhưng, Tô Trần là Tu Tiên giả, Ngô tiều phu là tiên giả, tự nhiên không nói chơi. A Nô cũng là cao thủ nhất lưu, tuy rằng thoáng vất vả, nhưng trèo

non lỗi tuổi cũng vẫn là có thể làm được.

Gần nửa tháng sau đó.

Ba người bọn họ khoảng cách Triều Ca Linh sơn, ước chừng chỉ còn lại có hơn một trăm bên trong lộ trình, địa hình cũng đột nhiên trở nên bằng phẳng lên, phía trước là một mảnh bình nguyên.

"Phía trước có một tòa thôn trang, là Triều Ca Tiên Thành tu Tiên gia tộc địa phương. Cái kia trong trang, ngoại trừ Tu Tiên giả, còn tại chỗ của bọn hắn một ít phạm nhân hậu duệ, hỗn tạp cư trú.

Chúng ta đi trước thôn trang, trong trang có bán nước trà rượu thịt tiểu điểm, có thể nghỉ một chút chân. Vị kia Lữ lão ca liền tại chỗ tại trong trang, hắn là lão luyện Tu Tiên giả, thường xuyên đi Triều Ca thành. Chúng ta đi tiếp một cái hắn, xem hắn có hay không đi Triều Ca thành!"

Ngô tiều phu nói ra.

Tô Trần tự nhiên đồng ý.

Hắn đối với tu Tiên biết rõ đấy cực ít, mà Ngô tiều phu cũng là quanh năm tại trong núi sâu đồn củi, đối với tu Tiên chi pháp dốt đặc cán mai. Đi Triều Ca Tiên Thành, hay vẫn là nhiều kết bạn mấy vị kinh nghiệm phong phú Tu Tiên giả, cũng có thể biết Triều Ca trong thành càng nhiều nữa tình huống.

p: 2018 năm tháng 1 ngày 1 Nguyên Đán, thích đón nhận khung, đêm nay thứ tư canh. Cầu toàn đặt mua.

Đêm nay liền 4 chương rồi.

Trưa mai, buổi chiều tiếp tục thay mới, cầu đặt mua, cầu vé tháng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 131: Bi Thương, Chảy Ngược Thành Sông!

Tô Trần, A Nô cùng Ngô tiều phu ba người tiến về trước Triều Ca Tiên Thành, không bao lâu đi vào trên đường một tòa tu Tiên gia tộc dựng lên trang trại. Một vòng Thanh Thạch xây thành mấy trượng cao tường che, xung quanh vài dặm phạm vi địa phương.

Giống như vậy thôn trang nhân khẩu không nhiều lắm, ước chừng hơn ngàn người, phần lớn đều là đồng tộc cùng họ. Trang trong trại chỉ có chút ít người tu tiên, còn lại đại bộ phận hay vẫn là Tu Tiên giả hậu duệ, một ít phàm nhân tại trong trang cư trú.

Tô Trần cùng A Nô hai người thế mới biết, thì ra cái này Triều Ca Tiên Thành chung quanh phạm vi mấy trong vòng trăm dặm, dạng này trang trại số lượng cũng thật nhiều, phàm nhân nhân khẩu thậm chí muốn vượt xa quá trong Tiên Thành Tu Tiên giả.

Bọn hần phần lớn đều là là tu Tiên Nhân hậu duệ, nhiều thế hệ định cư tại Triều Ca Tiên Thành phụ cận trang trại, cực ít sẽ rời đi đi Đại Đường thế tục thành trì sinh hoạt.

Trang trại cửa ra vào, có một bán rượu thịt trà nước cửa hàng, vén vén một vị phàm nhân chủ tiệm đang bận rộn.

Tô Trần ba người tại trong núi lớn rời đi gần nửa tháng, chuẩn bị trước tại đây từ thủy cửa hàng nghỉ một chút chân, ăn được mấy chén canh trước mặt, liền đi trang trong trại tìm Ngô tiều phu nói tới vị kia Lữ lão phu tử.

Đường này bên trên, Ngô tiều nói lên vị này Lữ lão tiên bồi thần kỳ chỗ.

"Vị này Lữ lão ca tại Triều Ca Tiên Thành, là tiếng tăm lừng lẫy lão tiên bồi, hẳn tu chính là cực kỳ hiếm thấy 'Thiên Cơ Thuật' . Đây là một môn Thượng Cổ lưu truyền xuống Thần Thuật trắc thiên đoán mệnh. Hẳn trên thông thiên văn, dưới tường địa lý, đọc sách mấy vạn quyển, làm qua đạo chơi đạo sĩ, vượt sơ lược cực kỳ rộng lớn, không gì làm không được.

Đạo bước cũng biết mệnh số người, bóp tay có thể tính toán thiên mệnh. Thiên hạ này sự tình, không có gì hẳn không biết."

"Cùng Lữ lão ca so với đến, ta chính là một cái kiến thức nông cạn sơ dã tiều phu, không có ý nghĩa. Tô huynh đệ nếu là có thể được hẳn chiếu cố, đi triều đình trong thành, khẳng định không có vấn đề."

Ngô tiều phu mặt mày bay lên, nước bọt bắn ngang. Tại trong lời nói, hiển nhiên là đối với vị này thần thông quảng đại Lữ lão tiên bồi, cực kỳ tôn kính.

"Lợi hại như vậy!"

Tô Trần không khỏi nghe rất hiếu kỳ, muốn phải kiến thức vị này Lữ tiên bồi cao nhân.

Ba người đang uống nước trà.

Đột nhiên, chứng kiến trang trong trại một gã hơn bảy mươi tuổi tóc trắng lộn xộn lão đầu, mang theo một gã mười lăm mười sáu tuổi nhỏ đi theo theo tùy tùng, công đeo bọc hành lý chật vật theo hàng rào bên trong chạy ra đến.

Một gã bốn mươi năm mươi tuổi đánh đá phu nhân, cầm lấy một thanh cái chổi đuổi theo tại lão già khom khem đằng sau, chửi ầm lên: "Lữ phu tử, người kẻ bất lực, đi triều đình làm chuyển sinh ý, lại thua lỗ bốn năm

trăm khối Linh Thạch, người phải trông nom việc nhà bên trong Linh Thạch đều thất bại hết sạch có phải hay không!"

Cái kia lão già khom khem chính vùi đầu chật vật chạy trước, bị phụ nhân kia mắng kẻ bất lực, không khỏi trong lòng hỏa khí, không khỏi quay đầu lại nổi giận mắng: "Oanh! Người đàn bà con gái thế hệ, cũng dám nhục mạ trượng phu!"

Cái kia đánh đá phụ người nhất thời đổ ập xuống, hướng lão già khom khem nhổ ra một miếng, phun mắng: "Người không có tác dụng đâu giá áo túi cơm, người việc buôn bán thua lỗ tiền vốn, còn trái lại oán ta!"

Lão già khom khem đỏ mặt, giải thích: "Việc buôn bán lỗ tiền vốn, đó là vận khí không tốt. Việc buôn bán, tròn và khuyết đều là chuyện thường xảy ra, người điều này có thể toàn bộ oán ta? !"

Phụ nhân mắng to: "Người Tống lão ca cho người đi triều đình trong thành trông coi cửa thành, không sợ lỗ vốn tiền. Một tháng tốt xấu ỗn kiếm hơn mười khối Linh Thạch, người vì sao không đi?"

Lão già khom khem lập tức bị kích thích, nổi trận lôi đình: "Ta Lữ Phu Tử đường đường nam nhi bảy thước, làm sao có thể làm một cái chó canh cửa! Lão tử đi lưu lạc chân trời xa xăm, cũng không bị cái này phần tức giận."

"Cút! Cút cho ta ra trang trại, không bao giờ nữa muốn trở về hiếu chưa!"

Phụ nhân kia cầm lấy cây chổi liền đánh lại đi.

Lão già khom khem cũng không dám đánh trả, chỉ là mọi nơi chật vật chạy thục mạng, trang trại không khỏi một hồi gà bay chó chạy.

Trang hàng rào không ít phàm nhân, đều tại tự trước cửa nhà chế giễu, hướng cái kia lão già khom khem chỉ trỏ. Hiển nhiên, vấn đề này không phải một hai lần, thường xuyên phát sinh.

Cái kia lão già khom khem là một gã Tu Tiên giả, nhưng bọn hắn chút nào cũng không úy kỵ, bọn hắn những thứ này tộc nhân mới là chỗ này trang trại chủ nhân. Mà cái kia lão già khom khem bất quá là một cái tới cửa ở rể tới đây Tu Tiên giả, hết lần này tới lần khác hay vẫn là một cái làm gì cũng không được kẻ bất lực, tự nhiên tại trang trong trại không có địa vị gì.

"Lữ Lữ lão ca hắn đây là thế nào?!"

Ngô tiều phu chứng kiến trang trong trại bộ dạng này gà bay chó chạy tình cảnh, cũng là kinh ngạc đến ngây người.

Cái này lão già khom khem không là người khác, đúng là hắn cực kỳ tôn kính cùng ngưỡng mộ Triều Ca Tiên Thành Lữ tiên bối, Lữ lão phu tử.

Hôm nay, hắn mang theo Tô Trần, A Nô hai người đến đây tìm Lữ lão tiên bối, chính là muốn khiến vị này kinh nghiệm phong phú Lữ tiên bối làm hai người dẫn đường, dẫn một chút. Không nghĩ rõ ràng chứng kiến Lữ lão phu tử bị nhà hắn đánh đá bà nương đuổi đánh, bộ dạng này chật vật không chịu nổi tình cảnh.

"Hắn chính là Lữ tiên bối?"

Tô Trần nghe thế vị chính là Lữ tiên bối, thiếu chút nữa một miệng nước trà phun ra ngoài đến.

Ngô đại ca trong miệng vị kia sáng suốt thần võ Lữ tiên bối, thì ra bộ dạng này hình dạng.

Hắn và A Nô, một hồi hai mặt nhìn nhau. Bọn hắn không có thấy cái gì kỳ nhân, chỉ thấy một cái bị phu nhân đuổi theo đuổi đi trên nhảy dưới tránh (*né đòn) chặt vật tóc trắng lão già khom khem.

A Nô trong mắt thần sắc, lập tức độ cao cảnh giác lên, hướng Tô Trần nháy mắt một cái.

Công tử, lão nhân này không phải là một cái bọn bịp bợm giang hồ đi?

Ngô đại ca quanh năm tại sơn thôn ẩn cư, ở nhà hầu hạ mẹ già, căn bản không có đi qua Triều Ca Tiên Thành. Cũng rất ít cùng ở ngoài Tu Tiên giả tiếp xúc, tính tình khờ khạo ngây ngô, sợ là rất khó phân biệt dạng này bọn bịp bợm giang hồ.

Một năm nay nhiều đến, nàng cùng Tô Trần tìm tiên hời, kiến thức không ít, sớm có ăn ý.

Một ánh mắt, liền có thể nhìn ra tâm tư của đối phương.

"Ừ, chúng ta cẩn thận một chút là được."

Tô Trần sâu chấp nhận gật đầu.

Cái này lão già khom khem bộ dạng này bần hàn lại chặt vật hình dạng, một nhìn chính là một cái trên giang hồ ăn uống miễn phí thể hệ.

Trên giang hồ loại người này, am hiểu nhất đúng là trên miệng khoe khoang biển thối, trên trời dưới đất duy chỉ có lão tử nguời bức nhất. Nhưng trên thực tế, bốn sự thấp kém rồi tinh rồi mù.

Hết lần này tới lần khác còn thích đến chỗ ăn quýt, lăn lộn húp, chuyên môn đi lừa gạt những cái kia khờ khạo ngây ngô người thành thật. Giống như Ngô tiểu phu dạng này ẩn cư sơn thôn, tâm tư thuần khiết tiên giả, dễ dàng nhất bị loại này bọn bịp bợm giang hồ cho lừa gạt rồi.

Xem ra không chỉ là giang hồ, ngay cả Tu Tiên giới bên trong, cũng không thiếu loại này ăn uống miễn phí lừa đảo.

Nhưng Ngô tiểu phu dù sao đối với cái này Lữ lão phu tử cực kỳ sùng bái.

Tô Trần nhìn tại Ngô đại ca trên mặt mũi, cũng không tiện trực tiếp vạch trần lão nhân này nội tình, miễn cho Ngô tiểu trên mặt cũng khó nhìn.

Cái kia Lữ lão phu tử tại trang hàng rào bên trong đông tránh tây nhảy lên, mãi đến cái kia người đàn bà chanh chua có vẻ mà đi, mới cuối cùng là tránh được một kiếp.

Hắn ử rữ mang theo tên kia nhỏ tùy tùng, công đeo bọc hành lý hướng trang trại bên ngoài mà đi, chuẩn bị ly khai thôn trang.

Đường đi thôn trang cửa tửu thủy cửa hàng, hắn ngoài ý muốn chứng kiến Ngô tiểu phu, Tô Trần cùng A Nô và ba người tại uống trà nước, không khỏi kinh hãi.

"Ngô lão đệ, sao ngươi lại tới đây?"

Lữ lão phu tử ngã cũng không chút nào lúng túng, cùng Ngô tiểu phu ba người bọn họ tại một bàn ngồi xuống.

"Tại hạ tiểu Trương, ba vị tốt!"

Cái kia người trẻ tuổi nhỏ tùy tùng, hướng ba người cười cười, cũng lập tức ở bên cạnh, nhu thuận ngồi.

Tô Trần lông mày hơi hơi nhảy dựng.

Hắn lúc này mới lơ đãng phát hiện, không chỉ có Lữ lão phu tử là Tu Tiên giả, hắn vị này tầm thường mười lăm mười sáu tuổi tùy tùng đi theo theo, cũng là một gã trẻ tuổi Tu Tiên giả.

"Lữ lão ca người cùng chị dâu vừa rồi đây là?"

Ngô tiều phu ngược lại đứng ngồi không yên.

"Ài ~, một chút buồn phiền việc nhà. Ta chỉ là tại triều đình việc buôn bán, thua lỗ mấy trăm đồng tiền Linh Thạch tiền vốn mà thôi, cái này bà nương một mực chết nín lấy không tha, mỗi ngày chửi mẹ! Việc này đừng vội đi nói."

Lữ lão phu tử khoát tay, thần tình có chút thất lạc.

Hắn mặc dù tu luyện thiên cơ Tiên Thuật, sớm liền thành một gã Tu Tiên giả.

Tại triều đình nội thành tu Tiên, cần ăn linh cốc, mua Linh Đan tăng lên tu vi, muốn tu luyện Linh thuật, phải mua pháp quyết bí kíp, Linh Khí, Linh phù, ăn mặc ngủ nghỉ, mọi thứ địa phương đều thiếu không ngớt Linh Thạch.

Không thì, tu vi tăng lên chậm chạp, thực lực nhấc không đi lên.

Hắn cái này hơn phân nửa sinh đi làm các loại nghề nghiệp kiếm tiền, kẻ vô tích sự, không có giống nhau làm tốt đấy. Tại Triều Ca Tiên Thành mặc kệ làm cái gì sinh ý, cho tới bây giờ là chỉ thua thiệt không lợi nhuận Linh Thạch. Cái này tu Tiên tu hắn bần hàn chán nản, rất là không được như ý.

"Cái này thôn trang ta là thực tại lưu lại không nổi nữa, chỉ có thể đi. Đúng rồi, Ngô lão đệ sao người lại tới đây?"

"Ta quen bạn mới một vị mới tới Tu Tiên giả, định để lão ca giúp đỡ một chút."

Ngô tiều phu không hề nhắc việc này, hướng Lữ lão phu tử giới thiệu một chút Tô Trần cùng A Nô, bọn họ là theo Giang Nam khu vực đến Tu

Tiên giả, ý định đi Triều Ca Tiên Thành tu Tiên.

"Dễ nói! Trên việc tu luyện có cái gì không hiểu, chỉ để ý hỏi ta!"

Lữ lão phu tử gật đầu, hô to một tiếng, "Chủ quán, đến năm bát canh thịt trước mặt, thêm linh thịt thỏ! Chúng ta vừa ăn bên cạnh chậm rãi trò chuyện, ăn no rồi liền đi triều đình."

Rượu kia nước cửa hàng chủ quán, rất nhanh cho bọn hắn năm người bùng lên năm bát canh thịt trước mặt.

Lữ lão phu tử nhíu mày, lấy chiếc đĩa tại trước mặt trong bát chớp chớp.

Lại phát hiện, duy chỉ có hắn trong bát linh thịt thỏ vừa nhỏ vừa mỏng.

Rõ ràng so với Tô Trần, Ngô tiểu phu, A Nô, thậm chí cái kia nhỏ tùy tùng cái kia bốn bát canh thịt trong mì thịt, muốn thiếu đi mấy mảng lớn.

"Chủ quán, người đây là ý gì?"

Lữ lão phu tử vỗ bàn một cái, không khỏi giận dữ, hướng chủ quán kia mắng.

"Không bỏ thiếu, người chén kia thịt hòa tan thành nước canh mà thôi!"

Chủ quán chường quầy cũng là thôn trang người, ngày thường đối với Lữ lão phu tử vị này kẻ bất lực con rể tới nhà có chút khinh thường, cố ý tại hắn trong bát bỏ thiếu mấy khối thịt.

"Người phạm nhân, cũng dám khi nhục ta Lữ Phu Tử chẳng lẽ ý vào người là trong trang người, ta cũng không dám chinh đốn người hay sao!"

Lữ lão phu tử nhìn ra đến, chủ quán kia cố ý lừa gạt hắn, không khỏi tức giận toàn thân phát run.

Hắn chửi ầm lên, nước bọt bắn ngang. Tiệm này nhà ở đâu là Lữ lão phu tử đối thủ, không ngừng đem chủ quán mắng không dám mở miệng.

"Ta người!"

Đột nhiên, Lữ lão phu tử chỉ vào chủ quán kia, càng nói càng kích động, đột nhiên đang cầm canh thịt trước mặt bát, gào khóc lên.

Lệ rơi đầy mặt, nước mắt tuôn đầy mặt.

Ngô tiểu phu sợ ngây người, vội vàng đem mình trong bát khối lớn thịt, kẹp cho Lữ lão phu tử đạo nói: "Lữ lão ca, bất quá chính là một chén thịt mà thôi, không đến mức như thế. Đến, ta đây trong bát thịt giúp người!"

Tô Trần cùng A Nô kinh ngạc, cũng là vội vàng đem thịt kẹp cho Lữ lão phu tử.

Lữ lão phu tử cũng là nhìn cũng không nhìn, chỉ khóc tê tâm liệt phế.

"Ta khóc không phải thịt! Ta khổ sở a! Ta Lữ Phu Tử bảy mươi tuổi, tu Tiên hơn nửa đời người. Làm chuyện gì cũng không được, làm một kiện thất bại một kiện. Trong thành làm điểm mua bán nhỏ, rõ ràng thua thiệt ra mấy trăm khối Linh Thạch, thua thiệt rồi tình rồi mệnh, vốn ban đầu đều thực hết sạch.

Ta hiện tại rõ ràng luân lạc tới, vì cái này một ít bát thịt, đi theo một phạm nhân tính toán chi li cãi lộn!

Ta có thể không chính là một cái kẻ bất lực sao!

Ta đời này tính toán tu cái gì tiên a, cũng chỉ còn lại hai ba mươi năm mệnh, đời này sợ là thì cứ như vậy đã xong! Cái này căn bản không phải ta muốn sống tạm đời người a!"

Lập tức, tửu thủy cửa hàng bên trong mọi người, đột nhiên nghe được Lữ lão phu tử lần này gào khóc, đều lâm vào tĩnh mịch một loại trầm mặc.

Lữ lão phu tử cái này hơn nửa đời người, là sống cỡ nào cầu thả cùng đau buồn thúc giục, Thất lão Bát lão rồi, còn khóc dạng này tê tâm liệt phế.

Bi thương, lại ngược dòng thành sông!

"Lữ tiên bối!"

Tô Trần trong lòng đột nhiên chấn động, nhìn qua Lữ lão phu tử.

Im lặng.

Chưa bao lâu, hẳn tại Cô Tô trong thành sống đầu đường xó chợ, không phải là không dạng này, bị chó dữ đuổi theo đuổi, bị tên ăn mày khi nhục, chỉ vì một chén cơm thừa nước canh no bụng, bẽ lũ xu nịnh còn sống.

Trên đời người, có bao nhiêu người, có phải hay không qua cuộc sống như thế.

Thường thường trong đêm khuya một thân một mình, bỗng nhiên đau buồn từ trong đến, thấm thiết khóc rơi lệ. Trong lòng đau khổ, không người kể ra, nghiền răng nuốt vào vùi tị trong bụng, cũng không dám khiến bất luận kẻ nào biết được.

Mỗi ngày, liều chết liều sống làm việc, nhưng vẫn là nghèo rớt mồng tơi.

Tô Trần thở dài, lòng có thể lương.

Hắn còn trẻ tuổi, thật cũng không có Lữ lão phu tử cái này bảy tám chục tuổi, một bó to niên kỷ lại như cũ qua khổn cùng chán nản, dần dần.

Đến Lữ lão phu tử cái này một bó to niên kỷ, hay vẫn là bình thường tu Tiên thế hệ, kẻ vô tích sự, cái loại này trong lòng tuyệt vọng cùng bi

thương, cũng không phải người bên ngoài có thể nhận thức đấy.

Lữ lão phu tử khóc thét rất lâu, khóc lão trong mắt nước mắt đều chảy không ra đến, rốt cuộc thở bình thường lại, nắm Ngô tiều phu cùng Tô Trần tay, nói: "Hai vị lão đệ, lão ca bộ dạng này chật vật, cho các người chê cười.

Các người còn trẻ tuổi, ngàn vạn đừng cảm thấy thời gian còn rất nhiều, chúng ta Luyện Khí kỳ tu sĩ kỳ thật cũng chính là một trăm năm tuổi thọ. Chỉ tranh sớm chiều, nắm chặt hết thầy biện pháp, nhiều kiếm Linh Thạch đến tu luyện, tăng lên tu vi!

Lại không trích phần trăm làm Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, bái nhập năm tiên tông, những cái kia xa xôi sự tình. Ít nhất, cũng phải tu luyện tới luyện khí hậu kỳ, muốn tại đây Triều Ca Tiên Thành, tranh giành đến một phần có thể diện địa vị đi.

Đừng giống như lão ca giống nhau già rồi già rồi, tu vi hay vẫn là bình thường luyện khí trung kỳ, muốn làm điểm mua bán cũng kiếm không đến Linh Thạch, kẻ vô tích sự, bị người xem nhẹ.

Mặc dù trong lòng nhiều hơn nữa bi thương, hối tiếc không kịp, có thể thì phải làm thế nào đây? ! Ta cũng không có vài năm mệnh, nước mắt tuôn đầy mặt, cũng chỉ là đồ làm cho người bên ngoài, vừa ý một trận chê cười mà thôi! Hai vị lão đệ, chớ có dẫm lên vết xe đổ của ta."

Ngô tiều phu cùng Tô Trần, đều là trịnh trọng gật đầu.

Cái này Lữ lão phu tử cái này hơn nửa đời người, qua vô cùng uất ức, cũng là một cái đáng thương lão tiền bối tu sĩ. Nhưng hẳn ít nhất là thật sự liều mạng qua, chỉ là nhân sinh thất ý, mới sẽ bi thương như vậy cùng tuyệt vọng.

p:

Nguyễn Đán!

2018 năm tháng 1 ngày 1.

Chỉ muốn đối với chính mình nói, từ hôm nay, theo mỗi một ngày lên nỗ lực! Không cần chờ đến ngày mai.

Chớ có giống như Lữ lão phu tử một loại, già rồi, lại phát hiện thời gian đã qua đời đi, tóc trắng sinh ra sớm. Chỉ có thể vền vện đấy, làm cái kia vài miếng trước mặt trong bát thịt, lên tranh chấp. Bi thương, chảy ngược thành sông!

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 132: Thiên Cơ Thuật Cùng Linh Tủy

"Cái này thôn trang là không tiếp tục đối đãi được nữa rồi."

"Lần đi Triều Ca Tiên Thành, một chút mệnh già bỏ đi không đếm xỉa gì, sẽ không trở lại. Lăn lộn không xuất ra cái bộ dáng, liền chết già ở bên ngoài."

"Ta cái kia bà nương mới bốn mươi năm mươi tuổi, so với ta lão già này, phong nhã hào hoa. Mà thôi, không liên lụy nàng!"

Lữ lão phu tử nắm lên rượu trên bàn nước, ực mạnh mấy miện, dứt khoát đã viết một phong thư bỏ vợ, ném cho chủ quán kia nói: "Thư bỏ vợ một phong, cho các người nhà đại tiểu thư, ta Lữ phu tử cùng cái kia bà nương cùng khoảng cách! Về sau, từ biệt hai rộng, riêng phần mình mạnh khỏe, không gặp nhau nữa!"

Tô Trần, Ngô tiểu phu, A Nô đám người, giữ im lặng.

Việc nhà của người khác sự tình, bọn hắn tự nhiên cũng không tốt nhiều lời.

Theo lý, khuyên hòa chứ không khuyên ly.

Nhưng là bọn hắn cũng tận mắt thôn trang cao thấp đối Lữ lão phu tử, cửa hàng rượu trong một cái bán tửu thủy phàm nhân chủ tiệm cũng dám cho Lữ lão phu tử sắc mặt nhìn, có thể thấy được Lữ lão phu tử tại trong trang địa vị thấp xuống, cũng thật sự không tiếp tục đối đãi được nữa.

"Ta cùng hai vị lão đệ cùng nhau đi triều đình thành đi, đi!"

Lữ lão phu tử vứt bỏ hai khối linh thạch canh thít tiền mì, nhấp lên bọc hành lý, kêu lên hân tên kia nhỏ tùy tùng, chào hỏi đến Tô Trần, Ngô tiều phu, A Nô và ba người.

Năm người đã đi ra trang trại, hướng Triều Ca Tiên Thành mà đi.

Phía trước là một mảnh lớn bình nguyên, lại đi bảy tám chục dặm, chính là một tòa ngàn trượng to lớn Triều Ca Linh Sơn. Cái này linh sơn chiếm cứ một chỗ linh mạch hạch tâm, Linh khí dị thường nồng đậm.

Mà này tòa Tu tiên giả tụ tập Triều Ca Tiên Thành, ở tại đỉnh Triều Ca Linh Sơn, mảng lớn Linh Vụ lượn lờ chi địa.

"Đúng rồi, Ngô lão đệ. Lần trước ta mời người đi Triều Ca thành, người không có đáp ứng. Như thế nào lần này rồi lại đã đến?"

Lữ lão phu tử hỏi.

"Gia mẫu trăm tuổi thọ toàn bộ, trước đây không lâu dĩ nhiên đi về cõi tiên! Vừa đúng làm quen vị này tu tiên người mới Tô tiểu huynh đệ, có chút tìm đến thú, liền cùng đi Triều Ca. Đi ngang qua cái này thôn trang, thuận đường đến xem Lữ lão ca."

Ngô Tiều thần sắc âm đạm.

"Yên tâm, về sau Lữ lão ca dẫn các người ra đi, tu tiên đường lớn!"

Lữ lão phu tử an ủi vài câu, nói.

Hắn tại Triều Ca Tiên Thành là có tuổi đời Tu tiên giả, có thể nói càng già càng lão luyện. Đối Triều Ca Tiên Thành quen thuộc, tu tiên kinh nghiệm, so với sơn thôn tới Ngô tiều phu cùng phương xa tới người mới Tô Trần hai người, phong phú không biết bao nhiêu gấp bội.

Với hần chỉ điểm, có thể ít đi rất nhiều đường quanh co.

"Tô tiểu huynh đệ, người thế nhưng là cảm thấy ta đây giống như uất ức, nhất định rất không có bốn sự, không thể dẫn các người tu tiên? Cùng hần ta cho các người dẫn đường, còn không bằng chính các người đi lưu lạc Triều Ca Tiên Thành?"

Lữ lão phu tử nhìn về phía Tô Trần, ý vị thâm trường cười hỏi.

"Cái này..."

Tô Trần không khỏi lúng túng.

Hần là có một chút, cảm thấy Lữ lão phu tử tại Triều Ca Tiên Thành lẫn vào không được tốt. Nhưng lời này, làm sao nói ra được đây.

"Kỳ thật người nghĩ sai! Ta luân lạc tới hôm nay bộ dạng này nghèo kiệt hủ lậu chán nản, nhập lại không phải là bởi vì ta bốn sự kém!"

Ta sinh ra Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia một trong Cửu gia. Triều Ca Tiên Thành có tám trăm cái tất cả lớn nhỏ gia tộc, Cửu gia đó là đứng đầu nhất thế gia một trong.

Ta thuở nhỏ sửa lại là Cơ thị thế gia, xưa nhất một số 'Thiên Cơ thuật' tiên đạo. Có thể xem bói, dự đoán Tu tiên giả thiên mệnh, dự đoán làm việc hung may mắn.

Ta cho người khác tính thiên mệnh, đó là tính toán một cái chính xác. Nhưng nói trở lại, cái này coi bói cho người khác tính hơn nhiều. Mình số mệnh liền trôi mất, trở nên rất không may, thế cho nên làm chuyện gì cũng không được. Hơn nữa, này toán mệnh, cho tới bây giờ chỉ có thể coi là người khác, không thể tính toán mệnh của chính mình."

Lữ lão phu tử lắc đầu thờ dài.

Tô Trần, A Nô dám người tò mò nghe Lữ lão phu tử kể rõ, thế mới biết.

Trước kia, Lữ lão phu tử nhập lại không tầm thường tán tu, hoặc là là nhỏ con em gia tộc. Rồi lại mà là Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, chính nhi bát kinh đại tộc đệ tử, xuất thân có chút hiển quý.

Cừu gia tiên thuật không ít. Mà hôm nay cơ thuật, là trong gia tộc khó tu luyện nhất một số tiên thuật. Cừu gia rất ít người đi tu luyện, này thuật tu luyện cao minh nhất đấy, chính là Lữ phu tử.

Lữ phu tử trẻ tuổi thời điểm, Thiên Cơ thuật tu luyện thành công, tại Cừu gia trẻ tuổi trong đồng lứa là người nổi bật, có chút tự đắc. Vì kiếm linh thạch, tại Triều Ca Tiên Thành mở qua một quán xem mệnh, chuyên môn cho người tu tiên tính thiên mệnh, xem hung cát để hành sự.

Mỗi tính nhất định chính xác.

Lúc ấy danh khí rất lớn.

Tùy tiện xem một bói, ít nhất phải thu trên trăm khối linh thạch phí tổn. Hẳn kiếm linh thạch, đều lấy ra dùng để tu luyện.

Nhưng mới mở không đến một năm, liền không dám mở tiếp nữa. Nếu như toán mệnh không đúng, cái kia ngược lại cũng thôi. Hoàn toàn bởi vì hẳn tính toán quá chính xác, làm cho hẳn số mệnh mất đi quá nhanh, tất nhiên gặp sự tình không may.

Vài thập niên sau, Lữ lão phu tử miễn cưỡng nhịn đến luyện khí trung kỳ, đổi nghề làm các loại kia việc buôn bán của nó mua bán đi kiếm linh thạch. Nhưng mà vận rủi một mực cao chiểu, như thế nào cũng ném không thoát khỏi trước kia lưu lại suy vận, đem trước kia kiếm được linh thạch toàn bộ thua thiệt sạch rồi.

Triều Ca Tiên Thành đám tu tiên giả phần lớn nhận thức Lữ lão phu tử. Nếu bàn về triều đình nội thành vị kia Tu tiên giả vận rủi mạnh nhất, không phải hẳn Lữ phu tử không ai có thể hơn.

"Tô tiểu huynh đệ, gặp lại tức là hữu duyên. Ta sẽ dùng Thiên Cơ thuật, tính toán của người thiên mệnh tiên duyên!"

Lữ lão phu tử nói.

"Đây không phải sẽ để cho người giảm vận sao?"

Tô Trần kinh ngạc.

"Không sao, chẳng qua là tùy tiện giúp người nhìn một cái Linh Tủy mà thôi. Ta đây Thiên Cơ thuật xem bói, chỉ có sửa lại vận mệnh của người, mới có thể giảm của ta số mệnh. Chỉ cần ta không thử nghiệm lấy sửa mệnh của người, tự cũng không giảm của ta vận."

Lữ lão phu tử cười nói.

Người tu tiên, Linh Tủy liền là quan trọng nhất thiên mệnh. Hẳn chủ yếu là muốn nhìn một chút, Tô Trần Linh Tủy tiềm lực trưởng thành.

Tô Trần lúc này mới đồng ý.

Lữ lão phu tử thi triển ra thiên cơ nhãn pháp quyết, chỗ mi tâm của hắn dường như hiện lên con mắt thứ ba, một đường hơi yếu linh mang hiện lên quét mắt Tô Trần xương sống bộ vị liếc mắt.

Phát hiện có rất đậm bạc thanh khí, quanh quẩn tại Tô Trần xương sống trên.

"Người cái này Mộc hệ Linh Tủy cũng là bình thường tại nhiều tán tu Tu tiên giả bên trong, có lẽ thuộc về trung phẩm đi! Người ngày sau tu tiên tiền đồ, ta cũng khó nói ra được. Mấy trăm mấy nghìn tên bình thường tán

tu bên trong, dù sao vẫn có số ít người nổi bật. Tô lão đệ hảo hảo tu luyện, vẫn có hy vọng có thể tại Triều Ca Tiên Thành cất đầu dậy."

Lữ lão phu tử cười nhạt nói.

"Lữ lão ca, cái này Linh Tủy là cái gì, dùng làm gì?"

Tô Trần kinh ngạc hỏi thăm.

"Cái này Linh Tủy, là Tu tiên giả trong cơ thể một ít đoạn rất có linh tính cốt tủy, cũng là tu tiên căn bản. Người mặc kệ tu luyện bất luận cái gì một môn công pháp, hoặc là ăn vào Linh vật, đều là từ ngoại giới hấp thu Linh khí tiến trong cơ thể.

Linh khí này, trước muốn thông qua của người căn này Linh Tủy, chuyển hóa làm nguyên khí, mới có thể bị nguyên thần hấp thu, lớn mạnh nguyên thần của mình, tăng lên tu vi của mình cảnh giới.

Mà cái này Linh Tủy phẩm chất cao thấp, trực tiếp quyết định rồi Linh khí chuyển hóa làm nguyên khí hiệu suất. Dù là người mỗi ngày đều ăn đại bổ linh đan, nhưng Linh Tủy cái này vô cùng cấp thấp lời nói, những thứ này dư thừa Linh khí cũng sẽ hết thảy lãng phí hết, căn bản hút không thu được.

Bình thường tu sĩ không thấy mình Linh Tủy. Phải dùng đặc thù đo lường tính toán thiên mệnh thủ pháp, mới nhìn đến Tu tiên giả Linh Tủy, đã biết rõ người này tiềm lực trưởng thành cao bao nhiêu. Linh Tủy phẩm cấp cao Tu tiên giả, tại Triều Ca Tiên Thành rất được hoan nghênh!"

Lữ lão phu tử biết rõ Tô Trần là tán tu người mới, dốt đặc cán mai rất nhiều thường thức, nên kỹ càng giới thiệu nói.

Tô Trần ngẩn ngơ, hẳn là trung phẩm Mộc hệ Linh Tủy, tu luyện bình thường.

Này cũng cũng không phải là không thể tiếp nhận.

Dù sao, hãn cũng chính là từ Giang Nam vùng sông nước đi ra ngoài một gã bình thường người tu tiên. Bị "Thanh thạch lệ" chết trẻ chỉ bệnh, vốn là đã sớm chết rồi.

Nếu không có tại Khung Lung sơn, âm soa dương thác bị đại ngư quái nuốt vào bụng, dưới cơ duyên xảo hợp phong bế lục thức, tiến nhập thức hải linh sơn, chỉ sợ đời này cũng chưa chắc có thể bước lên cái này tu tiên đường lớn.

Về sau hãn tiến vào giang hồ, cũng là đánh bậy đánh bạ. Hơi có một bước sai lầm, liền vô duyên tiên đồ, càng có khả năng vạn kiếp bất phục. Có thể tu tiên, cái này với hãn mà nói, đã là vô cùng may mắn sự tình rồi.

Với hãn đoạn này khúc chiết hung hiểm giang hồ trải qua so với. Lữ lão phu tử là Triều Ca Tiên Thành Cơ thị tu tiên tộc hậu duệ. Ngô tiêu phu hơn nửa đời cũng trôi qua vô cùng bình thản, trong lúc vô tình bước lên con đường tu tiên.

"Lữ lão ca, chính người Linh Tủy như thế nào?"

"Xem bói thầy tướng số người, không thể đi đo lường tính toán mình Linh Tủy! Bất quá, ta trẻ tuổi thời điểm, không có giảm vận lúc trước, tu luyện nguyên thần tốc độ thật nhanh. Không chỉ là nguyên thần, Linh thuật cũng tu luyện thật nhanh.

Ta đây Linh Tủy, đánh giá có lẽ ít nhất coi như là thượng phẩm đi. Chẳng qua là về sau giảm quá nhiều số mệnh, tu luyện liền trở nên vô cùng chậm chạp, gần nhất hơn mười năm càng là trì trệ không tiến."

Lữ lão phu tử lắc đầu.

"Cái nào Ngô đại ca Linh Tủy, phẩm cấp như thế nào?"

Tô Trần không khỏi hỏi.

"Không cần không cần! Không cần cho ta đo lường tính toán, ta không tin cái này."

Ngô tiều phu vội vàng khoát tay chối từ.

"Ha ha, Ngô lão đệ là ta Lữ phu tử đời này, phát hiện qua thần kỳ nhất tiên giả, toàn bộ Triều Ca Tiên Thành là hẩn như vậy một vị.

Toàn bộ Triều Ca Tiên Thành, toàn bộ Tu tiên giả đều phải chiếu theo lấy tiền nhân lưu lại công pháp đến tu luyện. Duy chỉ có hẩn, không dùng bất luận cái gì tu tiên công pháp, không cần phục linh đan, ăn linh cốc. Mỗi ngày đốn củi, chính là tại tu luyện hẩn tiên đạo.

Khả năng này có quan hệ với hẩn trời sinh huyết mạch thể chất, hẩn chỉ cần vung lên búa, toàn thân huyết mạch liền kích phát, cả người liền như cùng là một cái tại tự động tu luyện lò luyện.

Ngô lão đệ cái này tiên đạo, người bên ngoài hâm mộ không được. Ta cũng không dám cho hẩn thầy tướng số, hẩn mệnh này quá lợi hại. Cho hẩn thầy tướng số, ta nào chỉ là số con rệp, sợ là sẽ phải trực tiếp giảm thọ!"

Lữ lão phu tử cười to nói.

"Lữ lão ca, người cái này nói quá tán dương. Ta bốn mươi tuổi, cũng mới Luyện Khí trung kỳ mà thôi, tại Triều Ca Tiên Thành một trảo rất nhiều, cũng liền."

Ngô tiều phu bị Lữ phu tử như vậy khoe, chỉ ngượng ngùng cười.

"Không! Người cái này cũng không kêu giống như vậy, người là không có tu luyện qua bất luận một loại nào công pháp, cũng chưa từng ăn linh đan gì, linh cốc các loại. Bốn mươi tuổi liền đến Luyện Khí trung kỳ, vậy

tuyệt đối không phải bình thường cường hãn. Của người Linh Túy tiềm lực quá mạnh mẽ. Đối thành người khác, cả đời cũng không có khả năng đạt tới luyện khí trung kỳ."

Lữ phu tử lắc đầu liên tục.

Tô Trần hướng A Nô nhìn thoáng qua, hỏi: "Lữ lão ca, có thể hay không giúp đỡ A Nô cũng trắc một trắc của nàng Linh Túy? Nhìn nàng một cái tu tiên tiềm chất như thế nào?"

Lữ lão phu tử nhìn thoáng qua A Nô, lắc đầu nói: "Nhìn không tới. Hãn là phạm nhân, Luyện Khí Kỳ nguyên thần còn không có ngưng kết, trong cơ thể còn không có ra đời Linh Túy. Hãn nhất định phải thành Tu tiên giả trước đã, nguyên thần và Linh Túy mới cùng lúc trong người xuất hiện. Bất quá, có rất nhiều phạm nhân là không có Linh Túy, vĩnh viễn không bao giờ có thể tu tiên. Hãn có thể hay không tu tiên, đến thử qua sau đó mới biết được, cái này thực không ai dám nói."

"Nhìn không ra có thể hay không tu tiên?! Cái kia, có biện pháp nào có thể làm cho một phạm nhân, bước lên con đường tu tiên?"

Tô Trần sửng sờ.

Hãn và A Nô hơn một năm nay, đi liên trăm sông ngàn núi, tìm tiên văn đạo, rốt cuộc tìm được cái này Triều Ca Tiên Thành, thứ nhất là vì giải quyết chính hãn tu tiên gặp phải vấn đề, thứ hai cũng nhìn xem có thể hay không làm cho A Nô tìm được tiên duyên, cải thiên mệnh.

A Nô không khỏi cũng thần tình khẩn trương lên, chuyện này quan hệ đến nàng có thể hay không lưu lại Triều Ca Tiên Thành tu tiên.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 133: Triều Ca Dạ Huyền Ngũ Thập Lý

Lữ phu tử, Tô Trần, A Nô, Ngô tiểu phu, Lữ phu tử tùy tùng Trương tiểu đệ năm người một nhóm, hướng bảy tám chục dặm bên ngoài Triều Ca Linh Sơn mà đi.

Bọn hăn đi cũng không nhanh, không bao lâu cũng đã trông thấy phương xa một tòa cao vút trong mây linh sơn.

Bầu trời, chợt có vài con bay hạc lướt qua linh sơn chi đỉnh mây mù giữa, linh hoạt kỳ ảo mà u nhã.

"Tô lão đệ, chớ gấp! Lão phu mang bọn người đi Triều Ca Tiên Thành mở mang tầm mắt, hết thấy tự nhiên sẽ hiểu. Vừa tới Triều Ca Tiên Thành người mới tán tu sĩ, hoặc là xâm nhập nơi đây tầm tiên phàm nhân, cũng khó khăn miễn hiểu ý cắt.

Chờ người đã đến Triều Ca Tiên Thành, người sẽ phát hiện chỉ cần trong tay có linh thạch, bất luận là phàm nhân thành Tiên, tiên nhân tu luyện, Luyện Khí Kỳ tu tiên dùng đồ vật đều có. Linh thạch có thể giải quyết phần lớn vấn đề. Đương nhiên, nếu như phàm nhân không có linh tủy, vậy không có biện pháp rồi."

Lữ lão phu tử nhưng là cười cười, bắt đầu bán chỗ hấp dẫn.

Tô Trần cùng A Nô nhìn nhau, chỉ có thể nén được tính tình, chuẩn bị đi Triều Ca Tiên Thành va chạm xã hội.

Đội bọn hấn tới gần Triều Ca Linh Sơn thời gian, đã là chạng vạng tối, sắc trời dần dần ảm đạm xuống.

Một cái thẳng tắp con đường thông hướng phương xa to lớn linh sơn, lần lượt có thể thấy được một ít tu tiên giả thừa lúc cười thần tuần linh câu, chạy tới Triều Ca Tiên Thành, hoặc là từ Triều Ca Tiên Thành đi sắc thông thông rời đi.

Khoảng cách Triều Ca Linh Sơn ước chừng còn có năm mươi dặm, Tô Trần phát hiện trong không khí Linh khí bắt đầu rõ rệt bay lên.

Từ nay về sau chỗ hướng Triều Ca, không còn là đất hoang bình nguyên, bắt đầu phần hoa.

Chỉ thấy, hai bên đường hơn nhiều như mọc thành phiến ruộng lúa, kim hoàng xán xán hạt kê từng hột mọc sung mãn hết sức mê người, con ếch âm thanh từng trận. Một bộ "Cây lúa hương hoa thảo luận năm được mùa, nghe con ếch âm thanh một mảnh" Giang Nam vùng sông nước mỹ cảnh.

Có một vài bức cỡ lớn guồng nước, từ linh sơn chảy xuống trong khe nước lấy nước, đổ vào nước kênh mương hai bên linh điền. Có vài đầu lão linh ngư, tại đồng ruộng nước kênh mương bên cạnh nghịch nước.

Xa xa đồng ruộng, còn có một chút "Nông phu" sờ người như vậy, tựa hồ đang làm việc tay chân.

Nhưng mà, bọn hấn cũng không phải dùng cái cuộc, mà là đang thi triển Linh thuật.

Ngưng tụ ra mảnh nhỏ Linh khí nồng nặc mưa linh, bao trùm tại đồng ruộng hơn mười trượng phía trên, "Rầm rầm" mưa linh rơi xuống, kim hoàng xán xán hạt kê mọc khả quan.

"Đây là có Linh khí hạt kê?"

Tô Trần nhìn xem giạt mình.

Đây không phải một ít đem linh cốc, mà là nối liền không dứt năm mươi dặm linh điền, dĩ thường đồ sộ.

Tâm hấn đầu khê động, mơ hồ minh bạch qua một ít đến.

Cái này linh cốc nhất định là cung ứng cho đám tu tiên giả dùng ăn đấy, chỉ sợ đối tu tiên giả có rất nhiều chỗ tốt.

"Khoảng cách Triều Ca Linh Sơn nằm trong vòng mười dặm, Linh khí đầy đủ, có thể mở ra linh điền đến gieo trồng linh cốc. Khoảng cách linh sơn quá địa phương xa, Linh khí chưa đủ, thì không được.

Bất quá, những thứ này tất cả đều là Triều Ca Tiên Thành trong tám trăm tu tiên gia tộc linh điền sản nghiệp, bình thường tán tu là không có đấy. Sau cùng tới gần dưới chân linh sơn, Linh khí đủ nhất, đó là thượng đẳng linh điền, sản lượng cực cao, tất cả đều là Triều Ca mười đại thế gia linh điền rồi."

Lữ phu tử giải thích nói.

Tô Trần, A Nô, Ngô tiểu phu đám người nhìn, đều là một bộ mới lạ. Lần đầu đến Triều Ca Tiên Thành, đối với nơi này hết thảy đều rất mới lạ.

Xuyên việt qua hơn mười dặm linh điền, đã đến Triều Ca Linh Sơn dưới chân.

Này thông hướng linh sơn chi đỉnh rộng lớn đại lộ, hai bên tùy ý có thể thấy được dựa vào núi dựng nhà gỗ, tốp năm tốp ba, chiều cao chẳng chịt, có chút rất khác biệt.

Có thể nhìn thấy một ít Luyện Khí Kỳ tu tiên giả định cư nơi đây, thậm chí cũng không có thiếu phạm nhân, rõ ràng náo nhiệt phần hoa. Lúc chạng

vạng tối, đèn đuốc sáng trưng, phồn hoa như gấm, giống như một tòa dựa vào núi tiên ép.

"Từ nơi này chân núi đến sườn núi, là rất nhiều tán tu, phàm nhân dựng lư mà ở địa phương."

"Không cần kỳ quái vì cái gì có nhiều như vậy phàm nhân. Cái này người tu tiên cũng có thất tình lục dục, sẽ kết hôn sinh con. Sanh ra được hài tử đều là phàm nhân, bọn hã ngày sau chưa hã đều có thể tu tiên, liền ở ngoài thành ở ở lại. Dần dà, cái này linh sơn ngoài thành, là được tán tu cùng thế tục phàm nhân hỗn tạp chỗ cư trú.

Thậm chí một ít tu tiên đại gia tộc, trong tộc phàm trần quá nhiều người, chỉ có thể dời đến xa vài chỗ, dựng lên trang trại, cung cấp tộc nhân cư trú.

Ngoại giới một ít phàm nhân cũng tới này tầm tiên văn đạo. Bọn hã không có tu tiên thiên chất, thế nhưng là lại không chịu rời đi, liền ở phụ cận đây cư trú, dính hơi dính tiên khí, đều muốn thử thời vận."

"Về phần Triều Ca Tiên Thành bên trong, giá phòng quá đắt, một gian phòng ốc đến hao phí trăm năm lực lượng mới kiếm được những linh thạch đó, tu sĩ tầm thường là **. Có thể trong thành định cư đây, ít nhất cũng là Triều Ca thành tám trăm tu tiên gia tộc."

Lữ phu tử cười khản lấy, cho mấy người bọn họ đem một ít Triều Ca Tiên Thành bản địa phong tục.

Vào buổi tối.

Bọn hã một nhóm năm người lên linh sơn, đến linh sơn chi đỉnh, một số gần như mây mù lượn quanh chi địa, rồi lại thấy phía trước một tòa to lớn đồ sộ tiên thành đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Cái này linh sơn bên trong tòa tiên thành bên ngoài, nhất phái tiên linh thịnh thế cảnh tượng, thảo mộc đều có Linh khí, tiên linh khí dạt dào.

Mơ hồ có nổi bật tiếng ca, từ đỉnh núi tiên thành xa xa truyền đến , khiến cho người vui vẻ thoải mái.

Trên đường thảnh thơi có thể thấy được, một ít uống rượu cười vui, uống say huân huân tu tiên giả, chính ly khai Triều Ca Tiên Thành về nhà, say rượu hát vang, đi lại lảo đảo, ngã trái ngã phải.

Tiên cửa thành ngay phía trên, treo trên cao lấy "Triều Ca Tiên Thành" màu vàng biến bài.

Cửa ra vào hai bên đứng đầy hơn mười tên cầm trong tay sắc bén linh thương, mặc linh khải giáp, ước chừng Luyện Khí sơ kỳ tu tiên giả thủ vệ, ánh mắt lợi hại đảo qua từng cái ra vào Triều Ca Tiên Thành người.

Cái này Triều Ca Tiên Thành nhập lại không cấm chỉ tiên nhân, phàm nhân xuất nhập. Chẳng qua là, có một chút lọt vào truy nã, tội ác chồng chất tà đặng, là không cho phép tiến vào Triều Ca Tiên Thành.

"Ai ôi!!!, lão phu tử lại tới nữa! Người lần trước thiếu không ít tiền vốn, trở lại thôn trang có hay không bị người bà nương thống mạ? Lúc này đến tiên thành, là ý định làm cái gì sinh ý a?"

Cái kia cửa thành thủ vệ đội nhìn kỹ thấy Lữ lão phu tử một nhóm, không khỏi cười nói.

Lữ lão phu tử hừ một tiếng, không để ý đến thủ vệ kia đội trưởng chính là trêu chọc, trực tiếp vào trong thành. Hẳn tại Triều Ca Tiên Thành là có tuổi đời tiền bối, tùy ý đều có người tu tiên nhận ra hẳn.

Tô Trần đám người mọi nơi xem thế nào, cái này Triều Ca Tiên Thành bên trong càng là phồn hoa, hơn xa phàm trần thế gian thành trì.

Vào thành mới đi mấy bước, giương mắt đã thấy, phía trước có một tòa hơn mười tầng linh lâu tên các "Túy tiên lâu" .

Bên trong hỏa đăng sáng chói, truyền đến từng trận tiên âm mê ly tiếng ca, có nữ tu sĩ tại khay lá lướt tiên uốn khúc, giống như có một chút mộng mộng lượn quanh nổi bật tiên hình ảnh, tại linh lâu tiên trong các vừa múa vừa hát, cười vui.

Trước kia bọn hắn lúc vào thành nghe được tiếng ca, bắt đầu từ nơi đây truyền ra.

Cái này tiên âm ca múa, tựa hồ có một loại ma lực thần kỳ, hấp dẫn vắng lai người đi đường không kiềm hãm được muốn muốn đi vào, đánh giá cuối cùng.

Tô Trần một chút hoảng thần, đột nhiên giật mình tỉnh lại.

Tâm hắn đầu hơi chấn động, tự mình vừa rồi thiếu chút nữa bị cái này cái này lá lướt tiên âm cho mê hoặc. Nơi này là đang làm gì, như thế nào tiếng đàn nhập ma bình thường?

"Hừ! Thanh lâu!"

A Nô bàn tay như ngọc trắng giữ chặt Tô Trần góc áo, cảnh giác nhìn chăm chăm vào chỗ này Túy tiên lâu, tràn đầy căm thù.

Cho rằng tại Triều Ca Tiên Thành thay hình đổi dạng, trở nên cao cao đường rồi, hắn cũng không nhận ra sao! Liếc mắt một cái liền nhìn ra.

"A Nô cô nương, cái này thật là Triều Ca Tiên Thành nổi danh nhất thanh lâu "Túy tiên lâu " cùng thế tục thanh lâu cũng không khác nhau nhiều.

Nhưng các nàng chuyên tu luyện tiên uốn khúc, Ma Âm các loại công pháp. Cầm càng là linh khí, rất dễ dàng làm cho người tu tiên cũng mất hồn, say mê mê ly trong đó, không cách nào tự kìm chế. Đây chính là nỗi danh động tiêu tiên, ngày phí mấy trăm, hơn một nghìn khối linh thạch cũng là dễ dàng, hết sạch linh thạch cũng không tự biết."

Lữ lão phu tử không khỏi cười to.

Tô Trần kinh sợ chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người. Rõ ràng còn có chuyên môn tu luyện ca múa cầm thuật tu tiên giả, khó trách tiếng đàn này tiếng ca như thế mê mê hoặc lòng người, mãnh liệt mê say hiệu quả.

"Đây là Triều Ca mười đại thế gia, Trang thị thế gia sản nghiệp. Mới tới tán tu nếu không phải cẩn thận bị mê chặt, đi vào bên trong liền không thoát thân được, vậy chỉ có thể cho Túy tiên lâu làm trâu làm ngựa hơn mười năm, mới có thể đi ra ngoài."

Lữ phu tử nói ra.

Trang thị thế gia?

Tô Trần trong lòng hơi động một chút, ghi nhớ tại trong lòng.

Hắn nhớ kỹ, Hàn Sơn Chân Nhân chính là xuất từ Triều Ca Tiên Thành Trang thị, tên là Trang Vô Hối. Cũng không biết, có phải hay không cái này Trang thị thế gia đại tộc đệ tử, hay hoặc giả là cùng họ tiểu môn hộ xuất thân. Chẳng qua là không biết, tại trong tộc địa vị như thế nào. Phạm nhân có lẽ địa vị sẽ không quá cao.

Hắn chỉ cần cẩn thận một chút là được.

"Bất quá, các nàng tu luyện tiên uốn khúc Ma Âm phẩm giai quá thấp, cũng chỉ có thể mê hoặc một ít không hề phòng bị mới tới tán tu. Hơi có đề

phòng, liền không dễ dàng mê muội. Các người cẩn thận một chút, chớ tới gần là được.

Đi, ta mang bọn người đi Triều Ca Tiên Thành thành nam lớn nhất phường thị coi trộm một chút náo nhiệt. Hiện tại mới vừa vào đêm, phường thị trên náo nhiệt nhất. Chỗ đó Linh vật rất nhiều, bất luận là muốn mua linh vật gì, hoặc là việc buôn bán tránh linh thạch, đều là tại đó."

Ps : Chúc mừng nhị vị Minh chủ.

Ngày mừng 1 tháng 1 ra đời vị thứ nhất mới Minh chủ "Mưa sáng sớm tiểu khả ái" . Ngày mừng 2 tháng 1 ra đời vị thứ hai sách cũ bạn bè Minh chủ "Núi Hạ Lan hồn" .

Đa tạ hai vị Minh chủ, còn có Chương môn thư hữu 20170803190130726, hộ pháp hoàng hôn khô lâu, chư vị đường chủ, đà chủ đám, chấp sự, đệ tử, học đồ to lớn ủng hộ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 134: Chợ Đêm Linh Cốc Cùng Tây Tủy Đan

Đêm đến thời gian.

Triều Ca Tiên Thành bên trong trăng đêm đèn đuốc sáng trưng, từng tòa một linh lầu tiên các phục trang đẹp đẽ lóng lánh, càng phát ra có vẻ ồn ào náo động cùng náo nhiệt.

Tiên Thành bên trong hai bên đường đều là tất cả lớn nhỏ cửa hàng, phần lớn là nhiều người tu Tiên gia tộc sản nghiệp. Bên trong mua bán các màu Linh Khí, Linh Đan, tu Tiên công pháp vân... vân, bình thường tương đối đắt đỏ.

Lữ lão phu tử mang theo Tô Trần đám người đi trong thành nam chợ đêm bên trên dạo chơi được thêm kiến thức, một bên theo chân bọn họ nói chợ đêm tình huống.

Trong thành nam chợ đêm là một tòa cỡ lớn quảng trường.

Đám tu tiên giả mỗi khi đến vào đêm, liền tự phát tụ tập lên bày quầy bán hàng, bán một ít rải rác nhỏ hàng địa phương.

Không có cửa hàng, giá tiền tự nhiên muốn hơi chút tiện nghi một ít. Rất nhiều đám tu tiên giả liền ưa thích thừa dịp trong đêm náo nhiệt thời gian, tới đây trong thành nam đi dạo, nhìn một chút có thể không tìm được mình tu luyện cần Linh vật.

Có một chút Tu Tiên giả ở phương xa săn bắn đánh tới Yêu thú da lông tài liệu, hoặc là tìm được kỳ lạ quý hiếm Linh Bảo chi vật, đều tại chợ đêm

bên trên bán.

Nếu ánh mắt tốt, có thể lựa nhặt đến tiện nghi thứ tốt, cái kia có thể nhỏ phát một khoản.

Cái này chợ đêm quán nhỏ người bán hàng rong rất nhiều, trên mặt đất bày đầy rực rỡ muôn màu hàng hóa, người đi đường chỉ có thể từ trong ở giữa đi ngang qua.

Lữ lão phu tử không có dẫn bọn hắn đi nhìn chút ít quý trọng Linh Khí, tu Tiên công pháp, Linh thuật bí kíp những vật này phẩm cấp, trong túi quần căn bản không có Linh Thạch, nhìn cũng là trắng nhìn.

Chỉ đang bán các màu tiện nghi linh hàng khu vực, chuyển chuyển một cái.

"Linh cốc, bán linh cốc rồi! Vị này Tiểu ca, thượng phẩm linh cốc, chỉ cần một hai linh cốc chỉ bán một khối Linh Thạch! Ăn muốn người tiết kiệm mười ngày khổ tu. Người ném hai hạt thử xem!"

Người bán hàng rong con gặp Tô Trần, Ngô tiểu phu đám người một nhóm có chút mặt sinh, vội vàng gọi lại.

Tô Trần chưa từng ăn, tò mò vê thành hai hạt linh thóc, tại trong miệng nhai nhai.

Linh khí có chút nồng đậm.

Ăn cái này linh cốc lược đi ra cơm, sợ là nếu so với tu luyện tu Tiên công pháp, phải nhanh hơn hơn mười gấp bội.

Nhưng hắn đối với cái này Triều Ca Tiên Thành giá hàng chưa quen thuộc.

Cũng không biết nói, một khối Linh Thạch một hai, là quý hay vẫn là tiện nghi? !

Lữ lão phu tử chấp hai tay sau lưng, từ phía sau liếc mắt nhìn túi gạo con, cũng là hừ lạnh một tiếng nói, "Tiểu tử, lừa ai đó! Cái túi này bên trong linh thóc màu cao thấp không đều, trộn lẫn bao nhiêu hạt hư đi vào?"

"Lão phu tử, mấy vị này là người bằng hữu cũ? Mấy vị như vậy lạ mặt là mới tới Tiên Thành tán tu? Cái kia hơi chút tiện nghi một chút bán cho các người, bốn khối Linh Thạch năm lượng linh cốc như thế nào? !"

Cái kia người bán hàng rong con sừng sờ.

Hắn nhìn thấy Tô Trần bên cạnh A Nô là một gã phàm nhân nữ tử, không khỏi vội vàng còn nói thêm: "Phàm nhân ăn cái này linh cốc, có hi vọng có thể ngưng tụ Nguyên Thần, tu luyện thành tiên! Nếu không, mua mấy lượng trở về thử thời vận?"

"Không cần!"

Lữ Phu Tử hừ hai tiếng, vội đến Tô Trần, Ngô tiều phu đám người, nghênh ngang ly khai.

"Cái này Triều Ca Tiên Thành giá hàng, này đây một hai thượng phẩm linh cốc trao đổi một khối Linh Thạch làm cơ sở chuẩn, cũng chính là triều đình mười đại thế gia những cái kia bên trong linh điền trồng ra linh cốc. Những thứ này linh ruộng tại chân núi, khoảng cách Linh sơn gần nhất, linh khí dồi dào nhất, mới đáng giá một khối Linh Thạch.

Khoảng cách Linh sơn càng xa, trồng đi ra linh cốc càng phát ra không đáng tiền. Hắn cái này túi loại kém Linh Mễ, đều là ba bốn mươi dặm bên ngoài linh ruộng, miễn cưỡng dính một chút linh khí. Một khối Linh Thạch ít nhất có thể mua được ba bốn hai hạt hư linh cốc!"

Lữ lão phu tử hướng Tô Trần nói ra.

Hắn sở dĩ mang Tô Trần đến nhìn chợ đêm bên trong thường thấy nhất linh cốc, cũng là quen thuộc giá hàng, miễn cho bị lừa bị lừa. Ngày sau tại đây Triều Ca Tiên Thành định cư tu luyện, thường xuyên muốn cùng những thứ này Linh vật con buôn giao tiếp, hơi không cẩn thận cũng sẽ bị bịt kín làm.

Hắn tại đây Triều Ca Tiên Thành làm mấy mươi năm mua bán, cũng không ít nhận quá.

Ngô tiểu phu chỉ đốn củi, cũng không có mở cửa, không tu Tiên. Cùng tại hắn đám đống sau, chỉ là nhìn xem náo nhiệt.

"Lữ lão ca, phạm nhân ăn linh cốc, có thể thành Tiên?"

"Đúng vậy, đây là bình thường nhất đường đi! Tất cả tu Tiên gia tộc, đều là làm như vậy đấy."

Lữ lão phu tử, Tô Trần mấy người một bên đi dạo, một bên trò chuyện.

Không bao lâu, Tô Trần hiểu được, lời giải rất nhiều nghi hoặc.

Hắn từ mình tu luyện tiến triển chậm rãi vấn đề, còn có A Nô thân là phạm nhân, như thế nào mới có thể bước vào tiên đồ.

Lữ Phu Tử cái này vừa nói, Tô Trần lúc này mới kinh ngạc phát hiện, hai vấn đề này rõ ràng đều là dùng đồng dạng phương pháp đi giải quyết —— dùng ăn Linh vật.

Luyện Khí kỳ đám tu tiên giả bất kể là dùng cái gì tu Tiên công pháp, bản chất đều là từ chung quanh thiên địa ở giữa, hấp thu linh khí, thông qua linh tủy chuyển hóa làm Nguyên Khí.

Mà trong không khí linh khí mỏng manh, mấy trượng phạm vi nhiều lắm là nổi lơ lửng mấy Bách Vi không thể nhận ra linh khí phân tử. Tu Tiên công pháp càng lợi hại, có thể trong thiên địa không gian hấp thu linh khí đó cũng là vô cùng có hạn.

Cho dù là triều đình Linh sơn dạng này một tòa trời Địa Linh Mạch địa phương, linh khí vượt xa quá thế tục khu vực hơn mười, hơn trăm lần, nhưng mà nơi đây tụ tập lấy tám trăm tu Tiên gia tộc cầm đầu khổng lồ tu Tiên bầy, người người đều tại tu luyện, cái này thiên địa linh khí căn bản chưa đủ điểm.

Tu Tiên công pháp mang đến hiệu quả, thập phần có hạn, không đủ để rất nhanh tăng lên luyện khí tu sĩ cảnh giới.

Các tu sĩ vì tu luyện nhanh hơn, không thể không chọn dùng những biện pháp khác.

Phương pháp tốt nhất, chính là dùng ăn "Linh cốc, linh đậu, linh đào, linh trà, các loại Linh Thú thịt" các loại đẳng bên trong, hết thấy giàu có linh tính đồ ăn, do đó thu lấy thêm nữa linh khí.

Tại đây Triều Ca Tiên Thành, tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều lấy linh cốc làm chủ.

Một hai thượng phẩm linh cốc đại khái là một khối Linh Thạch giá tiền, đây là rẻ nhất một loại giàu có linh khí đồ ăn.

Trong tay có tiền dư tu sĩ, thường xuyên ăn một bữa linh thóc cơm, nhàn rỗi pha lên một ly linh trà.

Cái này linh cốc, linh trà ăn chứa phong phú linh khí, hiệu quả thay thế lên được tu Tiên công pháp khổ tu hơn mười ngày. Cái này tốc độ tu luyện một cái liền tăng lên đi lên.

Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả ăn tăng lên Nguyên Thần tu vi, mà phàm nhân thì có nhất định được tỷ lệ có thể ngưng tụ ra Nguyên Thần, do đó hóa phàm thành tiên.

Linh khí tại trong cơ thể phàm nhân tích góp từng tí một nhiều hơn, sẽ hình thành một cỗ cường đại Linh lực, đột phá Nê Hoàn cung bình chương, từ đó một đám Niệm lực tiến vào trong thức hải. Nếu như này trong cơ thể phàm nhân có linh tủy, đem linh khí chuyển hóa làm Nguyên Khí. Dạng này phàm nhân có thể trong người ra đời Nguyên Thần, thuận lợi bước vào Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả cảnh giới.

Tại Triều Ca Tiên Thành, toàn bộ mới ra sinh sơ sinh đều là phàm nhân, cũng không có người nào sinh hạ đến thì có Nguyên Thần cùng linh tủy là tiên nhân, đều dựa vào ngày sau dùng ăn linh cốc linh khí, mới có thể thành Tu Tiên giả.

Triều Ca Tiên Thành tám trăm đại tiểu gia tộc, đều hướng bốn gia tộc trẻ tuổi thành viên con nối dõi, cung ứng linh cốc.

Mỗi khi một vị gia tộc thành viên, mỗi khi trăng đều có thể dẫn tới mấy lượng linh cốc. Lâu dài xuống, gia tộc thành viên bên trong, sẽ tự động đàn sinh ra mới Tu Tiên giả đến.

Những cái kia vượt qua hai ba mươi tuổi còn vô vọng thành Tiên đấy, cũng sẽ bị gia tộc "Cạn lương thực", không hề cung ứng linh cốc.

Đối với tu Tiên gia tộc mà nói, bọn hãn còn dư lại tác dụng duy nhất, sợ là vì gia tộc sinh sôi nảy nở đời sau rồi. Nhưng bọn hãn cũng bỏ không được rời đi Triều Ca Tiên Thành, mình tuy rằng không được, nhưng không chừng bọn họ hậu thế, vẫn có nhìn qua thành Tiên đấy.

Tô Trần nghe vậy, không khỏi dấy lên hy vọng.

Chỉ phải tìm được giải quyết phương pháp, kế tiếp chỉ cần kiếm đến Linh Thạch, nhiều mua một ít linh cốt là được.

"Lữ lão ca, đại khái bao nhiêu linh cốt, phàm nhân mới có hi vọng có thể thành Tiên?"

"Cái này muốn nhìn phàm nhân tu Tiên tiềm lực. Linh tủy tiềm chất rất mạnh, mười cân thượng phẩm linh cốt là đủ rồi. Kém mà nói, một trăm cân linh cốt. Tuyệt đại bộ phận phàm nhân cũng trong này ở giữa. Nếu như vượt qua một trăm cân linh cốt còn không được, cái kia đã nói lên người này không có linh tủy, nhất định là tu Tiên vô vọng."

Lữ lão phu tử thân nhiên nói.

Hắn có chút lo lắng nhìn Tô Trần một cái.

Tu Tiên gia tộc nếu như muốn đem một gã phàm nhân bồi dưỡng thành một gã Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả, thành phẩm ước chừng tại một trăm khối Linh Thạch đến một nghìn khối Linh Thạch tầm đó bất định.

Cái này có một cái cực lớn mạo hiểm, nếu như vị này phàm nhân không có linh tủy, sớm như vậy thời kỳ đưa vào trên trăm đến hơn một nghìn khối Linh Thạch, toàn bộ uổng phí.

Tán tu rất khó kiếm đến Linh Thạch, bình thường là không biết lãng phí cực lớn tinh lực, đi bồi dưỡng một gã phàm nhân đấy.

Chỉ có Triều Ca Tiên Thành tám trăm tương đương tu Tiên gia tộc, trường kỳ tích lũy, mới có cái này tài lực đem hậu duệ của mình con nối dõi bồi dưỡng thành một gã Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả.

"Cũng chính là, một trăm khối Linh Thạch đến một nghìn khối Linh Thạch, có thể lột xác phàm nhân thành Tiên."

Tô Trần không khỏi suy nghĩ.

Xem ra, mình tại đây Triều Ca Tiên Thành, chuyện thứ nhất sẽ phải tìm cách nhiều kiếm một ít Linh Thạch.

"Đây cũng không phải là chuyện dễ dàng!"

Lữ lão phu tử cười nói, "Giống như Tô lão đệ người dạng này luyện khí sơ kỳ người mới tán tu, tại Triều Ca Tiên Thành bên trong cửa hàng, tác phường tìm một cái phần việc để hoạt động, ước chừng một tháng có thể kiếm đến ba, năm khối Linh Thạch.

Nếu mình bày quầy bán hàng buôn bán, kinh thương buôn bán, cái kia liền nói không chính xác rồi. Nhìn ánh mắt người, kiếm nhỏ một khoản, hoặc là thua thiệt rồi tình rồi mù, tròn và khuyết đều là chuyện thường xảy ra.

Hoặc là đi xa phương hướng săn giết cấp thấp Linh Thú, một lần kiếm cái đo đếm mười trên trăm khối Linh Thạch. Nhưng quá hung hiểm, người vừa mới đến Triều Ca, cũng không có học được cái gì hộ thân Linh thuật, đừng đi mạo hiểm."

"Thấp như vậy? !"

Tô Trần không khỏi thần tình kinh ngạc.

Luyện khí sơ kỳ tân thủ, tại cửa hàng tác phường làm việc một tháng, mới kiếm cái ba năm khối Linh Thạch. Một năm tối đa năm mươi khối Linh Thạch.

Cái này ít nhất cũng hai ba năm, mới có thể tích góp từng tí một đến thấp nhất một trăm khối Linh Thạch. Đây vẫn chỉ là thấp nhất linh cốc hạn độ, nếu như cần một nghìn khối Linh Thạch mà nói, cái kia chính là vài thập niên chuyện sau đó.

A Nô trong đôi mắt vừa mới dấy lên mấy phần hy vọng, cũng âm thầm rồi xuống.

Cái này quá khó khăn hy vọng xa vời.

Huống hồ, cái này vẫn không thể cam đoan tuyệt đối thành Tiên. Vạn nhất nàng không có linh tủy, thất bại cái kia liền toàn bộ thua lỗ, còn có thể liên lụy Tô Trần tu Tiên.

"Từ từ sẽ đến đi, không nóng nảy. Cái này Triều Ca Tiên Thành khu vực vô cùng nhiều phạm nhân, đều ở tại chỗ này không chịu rời đi, chính là muốn tìm vận may. Không chừng ngày nào đó ăn xong một chén linh cốc, tựu thành Luyện Khí kỳ người tu tiên rồi."

Lữ lão phu tử xem bọn hắn lưỡng sắc mặt cũng thay đổi, không khỏi an ủi.

Năm người tại chợ đêm bên trong, tiếp tục đi dạo.

Ngoại trừ linh cốc cái này món chính bên ngoài, còn có linh đào cũng rất được hoan nghênh. Ngay cả luộc đều không cần, rửa trực tiếp ăn, thuận tiện vô cùng. Một viên linh đào giá tiền cùng một hai linh cốc xong rồi.

Tô Trần chứng kiến, có một gã áo xám tu sĩ ngồi một mình bày quầy bán hàng.

Cùng cái khác bán hàng rong con rục rở muôn màu xếp đặt đại lượng hàng bất đồng. Hắn trước người chỉ có một rất nhỏ cái hộp, trong hộp thừa lúc để đó một quả linh khí bốn phía Linh Đan.

Ngẫu nhiên có luyện khí tu sĩ đi ngang qua, tò mò hỏi thăm một cái.

"Tây Tủy Đan! Một nghìn Linh Thạch, khái không nói giá!"

Áo xám tu sĩ lãnh đạm báo giá, đưa bọn chúng lại càng hoảng sợ.

Đây cũng quá mắc, mua không nổi.

Cái này Triều Ca chợ đêm bên trên, đại bộ phận bán hàng rong con bán đều là một hai khối Linh Thạch linh hàng, bên trên một trăm khối Linh Thạch đều cực ít rồi. Chớ nói chi là loại này hơn một nghìn khối Linh Thạch đồ vật, ai mua được a.

"Tấy Tủy Đan!"

Lữ lão phu tử chứng kiến cái kia miếng Linh Đan, lộ ra vài phần kinh hãi. Hẳn tại Triều Ca Tiên Thành những năm này, rất ít nhìn thấy loại này Linh Đan bán. Cũng không biết cái này áo xám tu sĩ, từ đâu có được.

"Lấy làm gì hay sao?"

Tô Trần kinh ngạc.

"Tấy Tủy Đan, là Tu Tiên giả cải thiện mình linh tủy phẩm chất một loại hiếm thấy Linh Đan, đem hạ phẩm linh tủy tấy lại thêm tốt hơn một chút. Tấy nhiều mấy lần, nói không chừng có thể đem hạ phẩm, tấy thành trung phẩm, thậm chí thượng phẩm linh tủy.

Đan này vô cùng hiếm thấy, giá cả cũng là quý nhân không hợp thói thường, hơn một nghìn khối Linh Thạch một hạt là bình thường giá tiền. Tấy nhiều mấy lần trước, một cái thượng phẩm linh tủy liền đi ra.

Nó còn có cái khác đặc thù nhỏ tác dụng, cho phàm nhân ăn vào có thể trực tiếp một lần tấy ra hần linh tủy, trở thành Luyện Khí kỳ tu sĩ nếu như tấy không ra đến, nói như vậy thì minh người này không có linh tủy. Ăn nhiều hơn nữa Linh vật cũng vô dụng."

"Linh tủy còn có thể sửa đổi, dùng Tấy Tủy Đan đến tấy? !"

Tô Trần khiếp sợ.

Cái này là đồ tốt a, cho dù là linh tủy phẩm cấp kém Tu Tiên giả, ăn vào một hạt đều có thể cải thiện không ít. Bất kể là hãn tự mình tẩy tủy, hay là A Nô có thể hay không thành Tiên, một hạt có thể giải quyết!

Bất quá, trên người hãn một khối Linh Thạch đều không có, cũng chỉ có thể thềm muốn.

Tô Trần không khỏi trong lòng cấp bách, cuối cùng hay vẫn là nghĩ biện pháp, kiếm nhiều đến Linh Thạch. Trong tay không có Linh Thạch, vật gì tốt mua không nổi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 135: Tiên Thành Khó Ngụ

Lữ phu tử, Tô Trần một nhóm năm người, tại tiếng người huyên náo Triều Ca chợ đêm, đi dạo mấy canh giờ.

Tô Trần tại bán hàng rong chỗ, lại phát hiện một ít, làm cho hấn cảm giác hứng thú đồ vật.

Có tu sĩ bán đủ thứ ngũ hành cấp thấp linh châu, một quả cấp thấp ngũ hệ linh châu ước chừng trị giá hơn ba mươi khối linh thạch. Bên trong ẩn chứa các loại Linh khí, tay cầm linh châu, có thể thi triển ra các hệ cấp thấp pháp thuật. Nhưng cấp thấp linh châu bên trong chứa đựng Linh khí có hạn, thi pháp hai ba lần sẽ không còn.

Tô Trần đem chính mình từ đại ngư quái chỗ đó có được cái viên này Thủy Linh Ngọc, đổi lập một cái, cùng linh châu của người bán lớn nhỏ phẩm cấp không sai biệt lắm, cũng đáng cái ba mươi khối linh thạch trái phải.

Còn có tiểu thương bán các loại cấp thấp Linh phù, rẻ nhất ngũ hành cấp thấp Linh phù, ước chừng là hai ba khối linh thạch một trương.

Ngoài ra, còn có quán bán các loại cấp thấp Linh thuật ngọc giản, một cái ngọc giản ghi lại một đường Linh thuật, như Hỏa Cầu thuật đời một tỷ, ước chừng là ba mươi khối linh thạch một quả.

Tô Trần đổi lập một cái chợ đêm này bán hàng rong giá hàng, cuối cùng là đem của cải của mình, cho nằm rõ ràng rồi.

Hắn từ Hàn Sơn Chân Nhân Trang Vô Hối trong tay, chiếm được một cuốn 《 tiêu dao du 》 tu tiên công pháp, tám miếng Linh thuật ngọc giản, tám miếng phù lục ngọc giản, năm, sáu tấm cấp thấp Linh phù cùng rải rác chế phù tài liệu.

Chỉ là cái này tám miếng Linh thuật ngọc giản cùng tám tấm linh phù, chỉ đáng giá cái mấy trăm khối linh thạch.

Đương nhiên, Tô Trần cũng không dám cầm Hàn Sơn Chân Nhân những ngọc giản này đi bán, thứ nhất dễ dàng bị phát hiện sẽ xảy ra chuyện, thứ hai hắn còn muốn tu luyện những thứ này Linh thuật cùng Linh phù.

Mà 《 Tiêu Diêu Du chi Phù Du Thiên 》 này cái tu tiên công pháp ngọc giản, sợ là càng thêm đắt đỏ.

Môn này tu tiên công pháp, tại chợ đêm trên căn bản không có bán. Trên thị trường tu tiên công pháp, đều là bình thường đại chúng công pháp, "Phần Hỏa tiên huyền", "Huyền băng quyết", "Hậu thổ chân quyết" các loại.

Tô Trần cũng không dám đi tùy ý nghe ngóng cái này cuốn công pháp lai lịch, cái này 《 Tiêu Dao Du 》 có phải hay không Trang gia tổ truyền tu tiên công pháp.

Ngoài ra, hắn cũng không phát hiện có bán 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 , hắn là một số so sánh thiên môn Linh thuật sách vở.

Thủy Linh Ngọc đáng giá ba mươi thạch khối linh thạch, nhưng chỗ hữu dụng với hắn mà nói, cũng không thể bán.

Về phần hắn trước kia thu thập tới số ít vụn vặt Linh tài nguyên liệu, mua không hơn giá tiền, chỉ có chế thành cấp thấp Linh phù, mới có thể bán hơn mấy khối linh thạch.

Ngô tiều phu chặt đi xuống cái kia một đoạn hoa quế linh cành, có thể dùng đến ngâm linh trà, nhưng là rất giá rẻ, ước chừng đáng giá hai, ba khối linh thạch trái phải.

Kiểm kê xong, Tô Trần có chút phát sầu.

Cứ tính toán như thế, gia sản của hắn thập phần mỏng, thứ đáng giá lại không thể lấy ra đổi thành linh thạch.

Chỉ có số ít mấy tấm cấp thấp Linh phù, tạm thời không có tác dụng gì, có thể bán đi đổi hơn mười khối linh thạch trở về dùng một chút.

Lữ lão phu tử nhìn ra Tô Trần có chút buồn, không khỏi cười nói: "Tô lão đệ không được ủ rũ, người là người mới, thiếu linh thạch đó là bình thường! Ta tại Triều Ca lăn lộn sáu bảy mươi năm, va va chạm chạm mới nấu đến Luyện Khí trung kỳ, một thân gia sản còn lại chưa đủ mấy trăm khối linh thạch. Nếu muốn tại Triều Ca thành cất đầu dậy, cũng không phải là dễ dàng như vậy! Từng bước một đến đây đi!"

Bất tri bất giác, bọn hắn năm người tại chợ đêm trên đi dạo mấy canh giờ, phát triển không ít kiến thức. Mắt thấy cảnh ban đêm đã qua, nhanh lúc tờ mờ sáng, chợ đêm trên tu tiên giả ít dần.

Tô Trần đối con đường tu tiên của mình, trong nội tâm đã có vài phần tính ra.

Lữ lão phu tử nhìn một chút sắc trời, không sai biệt lắm cũng nên ly khai chợ đêm, hơi có vẻ vài phần lúng túng nói: "Tòa tiên thành này bên trong giá hàng cao, khách sạn quá đắt, một khối linh thạch một đêm. Ta tại Triều Ca Tiên Thành bên trong cũng không cư trú chỗ, không có cách nào khác chiêu đãi hai vị huynh đệ. Chúng ta hay là giống các tán tu khác ở ngoài thành, dựng nhà mà ở."

Triêu Ca Tiên Thành bên trong có thủ vệ, trị an rất tốt, không ai dám nháo sự. Ngoài thành xây nhà mà ở, trị an tự nhiên muốn kém chút ít, trong tu tiên giả cũng có trộm vặt móc túi hạng người.

Đương nhiên, cái này Triêu Ca Linh Sơn tụ cư Luyện Khí Kỳ tu tiên giả rất nhiều, ai cũng muốn cư trú chỗ sống yên ổn bình tĩnh. Cũng không ai dám phạm nhiều người tức giận, tại đây Triêu Ca Linh Sơn nháo sự.

Ở ngoài thành chỗ tốt đẹp nhất là, không lấy tiền.

Tô Trần, Ngô tiều phu bọn người xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, đương nhiên nhao nhao đồng ý, tại Triêu Ca Linh Sơn tìm một cái chỗ non xanh nước biếc địa phương, định cư lại.

"Cái này Triêu Ca Linh Sơn trên linh mộc đều có chủ, không thể đi chinh phạt. Đi, chúng ta đi bên ngoài một trăm dặm trong núi rừng chém một ít trở về, ta đi mượn một chiếc xe ngựa lớn, kéo mảnh gỗ trở về."

"Đốn củi giao cho ta."

Ngô tiều phu đã có đất dụng võ, lập tức vỗ ngực nói.

Trong năm người bọn họ có bốn người là tu tiên giả, nhất là Ngô tiều phu thiện đốn củi, chém mấy xe ngựa to mảnh gỗ kéo về Triêu Ca Linh Sơn, dựng lư mà ở, cũng là chuyện dễ dàng.

Cái nhà này yêu cầu không cao, bình thường chắc chắn rắn chắc mảnh gỗ như vậy đủ rồi.

Chỉ dùng hai, ba ngày, bọn hăn liền tại Triêu Ca Linh Sơn, mở ra một chỗ đất bằng, dựng lên ba tòa nhà gỗ.

Tô Trần cùng A Nô một tòa, Lữ lão phu tử cùng hăn nhỏ tùy tùng Trương tiểu đệ một tòa, Ngô tiều phu một mình một tòa. Liền nhau mà ở,

có việc cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau.

Dựng thành lập xong được định cư nhà gỗ, mấy người bọn họ liền riêng phần mình đi Triều Ca Tiên Thành tìm việc để hoạt động.

Ngô tiểu phu vẫn theo nghiệp của hã.

Triều Ca Tiên Thành có chút luyện đan tác phường, luyện khí tác phường, cần đại lượng cấp thấp linh mộc, chế thành linh than đến đốt. Lửa mãnh liệt, nhin đốt.

Đừng nhìn cái này chinh phạt linh mộc đơn giản, nhưng cũng không phải là ai cũng có thể chém di chuyển.

Linh mộc vỏ cây cứng rắn như sắt, bình thường Luyện Khí Kỳ tu tiên giả chưa hã đã chặt nổi, cho dù là chém nổi, cũng tận kiệt tiêu hao hết Linh khí, tốn thời gian thật dài. Nhất giai hạ phẩm linh mộc đốt than, đáng giá hơn mười khối linh thạch. Nhất giai thượng phẩm linh mộc càng đáng giá, nhưng mà rất khó khăn chém di chuyển.

Công việc này vô cùng vất vả, chính là khổ lực.

Ngô tiểu phu cũng không tu công pháp, không tu linh thuật, không thích làm những chuyện khác, cả ngày lên núi đi đốn cây, đem linh mộc vận chuyển quay về Triều Ca Tiên Thành.

Đốn cây đối với hã mà nói, chính là tốt nhất tu luyện. Nếu như có thể chém quay về một gốc cây cấp thấp linh mộc, tầm mười khối linh thạch đổi thành một hai cân linh cốc, liền đầy đủ hã ăn hết.

Lữ lão phu tử tức thì có vẻ hơi mặt mày ủ rũ. Hã tại Triều Ca Tiên Thành lăn lộn sáu bảy mươi năm, kinh nghiệm lão đạo, ánh mắt cũng là tuyệt đối sắc bén, nhìn người nhìn vật rất chính xác.

Nhưng vấn đề là hãn số mệnh quá bị, một làm việc liền đụng với các loại xui xẻo sự tình, việc buôn bán tám chín phần mười là lỗ vốn.

Cái này rất là làm hãn rất phát sầu.

Cũng mặc kệ gian nan thế nào, hay là muốn đi làm. Hãn mang theo nhỏ tùy tùng, mỗi ngày đi Triều Ca Tiên Thành trong tìm kiếm mấu chốt buôn bán. Triều Ca Tiên Thành chợ đêm cạnh tranh kịch liệt, buôn bán lợi nhuận rất thấp, chính thức có thể kiếm đến linh thạch tu tiên giả không nhiều lắm.

Thật sự không được, hãn tại Triều Ca có một ít quan hệ, đi tìm một chút công việc để làm.

Tô Trần vốn muốn đi kinh thương, nhưng trong tay khuyết thiếu buôn bán tiền vốn, liền tại Triều Ca Tiên Thành, tìm ba ngày, muốn nhìn một chút có hay không thích hợp công việc, trước làm hơn mấy tháng, tìm chút tiền vốn để kinh doanh.

Nhưng cái này tìm kiếm kết quả, làm cho hãn rất là thất vọng.

"Ừ, đến ta Tổng gia linh dược vườn, chăm sóc Linh dược, ba khối linh thạch một tháng!" Cái kia Tổng thị thế gia một gã quản sự, thấy Tô Trần là mới tới tân tu, một bộ phận thưởng hãn một phần việc, ra dáng như bố thí.

Tô Trần nhìn quản sự ngạo khí hoành thu sắc mặt, liền quay đầu đi.

Tìm vài ngày, quả nhiên như Lữ phu tử từng nói, Luyện Khí sơ kỳ người mới tân tu tại cửa hàng, tác phường, dược viên tìm việc để hoạt động, một tháng nhiều lắm là được năm ba khối linh thạch, ngay cả mình tu luyện tiêu dùng, đều rất khó tránh đến.

Tô Trần triệt để thất vọng, tự nhiên không cam lòng bị những thứ này Triều Ca Tiên Thành tu tiên gia tộc như thế bóc lột.

Còn lại duy nhất chi đồ, chỉ có thể là giống như Lữ phu tử, đi làm tiểu thương phiến, bày quầy bán hàng làm một điểm nhỏ mua bán sinh ý.

Nhưng sinh ý cần nhất định được tiền vốn, nếu không cũng không cách nào làm.

Ngày hôm đó, Tô Trần trở lại ở nhà gỗ, A Nô chính đã làm xong đồ ăn, chờ hân trở về.

Cơm này đồ ăn đều là bình thường phàm nhân cơm rau quả, dùng bạc có thể mua được.

Dù sao khu vực Triều Ca Tiên Thành rất nhiều phàm nhân không có linh thạch, ăn không nổi linh cốc. Dù là Luyện Khí Kỳ tu tiên giả, cũng không có khả năng bữa bữa đều là linh cốc, linh nhục.

Luyện Khí Kỳ tu sĩ, cách năm ba ngày, ngẫu nhiên ăn xong một bữa linh cốc, cái kia cũng đã là rất tốt.

A Nô nhìn Tô Trần một bộ trầm mặc ít nói, hiển nhiên là hôm nay cũng không thể tìm được thích hợp việc để làm.

"Công tử, đây là ta tân học nấu nướng thức ăn, nếm thử mùi vị!"

Trong nội tâm nàng cũng có chút ưu sầu, vì Tô Trần thêm đồ ăn.

Tô Trần cơm nước xong xuôi, cười cười, an ủi nàng nói: "Đừng lo lắng, chắc chắn sẽ có biện pháp đấy. Hôm nay ta liền không ra khỏi cửa rồi, tại trong phòng bế quan."

Tô Trần tại nhà gỗ, phòng ngủ của mình bên trong một mình ngồi xếp bằng, suy nghĩ nên làm như thế nào.

Hắn tại Triều Ca Tiên Thành những ngày gần đây, cũng không nghe Lữ phu tử và những người khác nhắc lên linh sơn. Điều này làm cho hắn rất là

nghi hoặc, nhưng chỉ có thể nắc nghẹn tại trong bụng, ngày sau sẽ chậm chậm tìm cơ hội nghiên cứu.

Không có tiền vốn, muốn kinh thương cũng rất khó khăn.

Hắn đem Hàn Sơn Chân Nhân lưu lại mấy tấm cấp thấp Linh phù, tại chợ đêm trên giá rẻ bán đi, đổi lại mười khối linh thạch. Chút linh thạch này đủ làm gì? ! Kinh thương khẳng định không đủ dùng.

Tô Trần suy nghĩ, nghĩ tới của mình đan điền thức hải linh sơn một tắc vuông núi, mua một hai linh cốc, trở về làm thí nghiệm.

Lúc trước, hắn đến Triều Ca Tiên Thành trên đường, từng tại linh sơn bên trong trồng qua một lần linh đậu. Linh đậu rất ít tu sĩ thích ăn, đại đa số tu sĩ đều ăn linh cốc.

Nếu như linh đậu có thể trồng, cái này linh cốc tự nhiên cũng có thể trồng ra đến.

Duy nhất cần suy tính, là tiêu phí bao nhiêu thành phẩm vấn đề.

Tô Trần nghĩ tới đây, đem mấy hạt linh cốc hạt giống, thu lấy tiến mình linh trong núi. Muốn thử một lần, trồng linh cốc có thể mang đến bao nhiêu tiền lời.

Nhưng ngoại trừ linh cốc bên ngoài, còn cần Linh khí ngoại giới nơi phát ra, mới có thể để cho nó sinh trưởng.

Tô Trần không nỡ dùng tự mình tu luyện ra được nguyên khí màu xanh, đi tài bồi linh cốc.

Sau đó, hắn lại lấy ra một khối linh thạch, linh thạch nằm ở trong tay, có thể cảm giác được rõ ràng có một cỗ linh khí nồng nặc tại linh trong đá.

Nhưng mà, linh thạch này trong Linh khí rất khó lấy ra, muốn đem linh thạch bên trong Linh khí rút lấy ra, đến hao phí dài đến một hai canh giờ lâu. Cũng không cách nào giống như linh cốc trực tiếp dùng ăn.

Tu tiên giả chỉ có đang khôi phục Pháp lực thời điểm, mới có thể dùng tới nó, mượn nhờ linh thạch bổ sung thi triển Pháp lực sau đó tiêu hao Pháp lực.

So sánh dưới, Thủy Linh Ngọc bên trong chứa đựng Linh khí, tức thì có thể trong nháy mắt phóng xuất ra, điều động Linh khí tốc độ muốn vượt xa quá linh thạch vạn gấp bội. Mượn nhờ Thủy Linh Ngọc, dù là hẳn không phải là thủy hệ tu tiên giả, cũng giống vậy có thể thi triển ra cấp thấp thủy hệ Linh thuật.

Tô Trần đem khối linh thạch này, dùng sức nắm chặt, trong nháy mắt tan thành phần vụn.

Sau đó hấp thu tiến vào linh sơn, đều đều rơi tại mấy hạt linh cốc phụ cận, làm cho cái này mấy hạt linh cốc hạt giống đi hấp thu linh thạch Linh khí.

Tô Trần lập tức chăm chú quan sát cẩn thận mấy hạt giống linh cốc này sinh trưởng tình huống.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 136: Buôn Bán Ít Thấy Gạo

Tô Trần tại nhà gỗ trong phòng khoanh chân nhắm mắt mà ngồi, một đám thần niệm lên vào phương thốn linh sơn, cẩn thận quan sát đến, Linh cốc hạt giống hấp thu linh thạch bột phấn Linh khí sau đó, sinh trưởng trạng thái.

Linh thạch bột phấn, chính đang thông thả hướng ngoại giới tiêu tán ra Linh khí. Linh thạch dạng bột phấn so với nghiêm chỉnh khối linh thạch, Linh khí tiêu tán tốc độ muốn mau một chút, nhưng vẫn như cũ có hạn, đến hơn nửa canh giờ mới tan hết Linh khí, hóa thành một chồng chất đá trắng bột phấn.

Tại đây phương thốn linh sơn bên trong, chỉ cần Linh khí sung túc, Linh vật sinh trưởng tốc độ liền thật nhanh, một ngày hầu như chống đỡ lên một năm. Nhưng nhìn chăm chăm, cái này mười hai canh giờ vẫn như cũ lộ ra quá dài đằng đặc rồi.

Tô Trần chăm chăm hơn nửa canh giờ, phát hiện cái này mấy hạt Linh cốc mới vừa vụn nảy mầm, khoảng cách kết xuất Linh cốc bông lúa còn kém thật xa.

Hắn bất đắc dĩ, chỉ có thể trước từ phương thốn linh sơn bên trong rời khỏi, trước tiên ngồi xuống tu luyện công pháp, để mặc Linh cốc hạt giống thời gian dần qua sinh trưởng.

Qua mấy canh giờ sau đó, hắn phát hiện Linh khí bên trong Linh sơn không đủ, liền lại đi đến trước mặt bỏ thêm một khối linh thạch bột phấn.

Sau một ngày.

Tô Trần lần nữa lên vào phương thốn linh sơn, ngạc nhiên phát hiện, mấy hạt Linh cốc cây đã kết xuất số lớn bông lúa, kim hoàng xán xán Linh cốc rủ xuống đeo đầy.

Mỗi một hạt Linh cốc đều lộ ra sung mãn cường tráng, vỏ ngoài bóng loáng, Linh khí bốn phía, hoa lúa mùi thơm nức mũi mà tới.

Tô Trần hao tổn ba ngày, tiến hành ba lượt lặp lại thí nghiệm. Để tránh cho bởi vì một lần thí nghiệm mà tạo thành tính toán không chính xác.

Rốt cuộc, hẳn khảo thí ra một cái vô cùng chính xác kết quả làm cho người vừa lòng.

"Linh khí của một khối linh thạch, có thể trồng ra hai cây thành thực Linh cốc. Linh khí của một khối linh thạch và hai cây Linh cốc là bằng nhau."

"Mỗi một gốc Linh cốc kết xuất trên trăm hạt Linh cốc, cân nặng sau đó ước chừng là một hai Linh cốc phân lượng, thị trường giá bán một khối linh thạch. Nói cách khác, đem một khối linh thạch trồng Linh cốc, có thể đạt được trọn vẹn gấp đôi lợi nhuận."

"Mà của ta Linh đài Phương thốn sơn, địa phương có hạn. Một lần chỉ có thể gieo xuống mười hạt Linh cốc hạt giống, một ngày thành thực mười cây Linh cốc, một cân bán mười khối linh thạch, lãi ròng năm khối linh thạch!"

Tô Trần khó có thể ức chế trong lòng cuồng hỉ.

Cái này chỉ là một ngày thuần lợi nhuận, một tháng ba mươi ngày xuống, chính là trọn vẹn một trăm năm mươi khối linh thạch.

Đại phú tuy rằng chưa nói tới.

Nhưng tiểu phú là tuyệt đối chắc rồi.

Hắn thế nhưng là nghe qua, cái này tại Triều Ca Tiên Thành ra công kiếm tiền mà nói, Luyện Khí trung kỳ tu sĩ ước chừng một tháng kiếm mấy chục khối linh thạch, Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ mới có hi vọng một tháng có thể ổn định tìm hơn một trăm khối linh thạch.

Xong rồi!

Tự mình trồng Linh cốc đi bán.

Tô Trần hưng phấn.

Đương nhiên, hiện tại hắn còn cần tìm cho mình một cái thân phận thích hợp để che giấu, tránh người ngoài phát hiện hắn Linh cốc nguồn gốc dị thường.

Đi làm một cái Linh cốc con buôn, tiểu thương buôn gạo kê!

Tự mình một bên buôn bán mua bán Linh cốc, mỗi ngày tự mình trồng ra một ít Linh cốc đến bán, hắn nhỏ như vậy con buôn, Triều Ca Tiên Thành trong tùy ý có thể thấy được, như vậy ngoại nhân căn bản sẽ không phát hiện mình Linh cốc nguồn gốc vấn đề.

Tô Trần để A Nô trong nhà tu luyện võ đạo, hắn tức thì đi ra ngoài, đi Triều Ca Tiên Thành bên ngoài nông trường, mua một cân Linh cốc, như thế sau lưng đeo cái này một túi nhỏ, tại Triều Ca thành chợ đêm bán.

Mua bán Linh cốc gạo con buôn nhiều cạnh tranh lớn, cái này sinh ý nhập lại không tốt lắm làm.

Tô Trần cẩn thận tính một chút, đơn thuần làm người bán hàng rong con mua bán Linh cốc, bán đi một trăm lượng Linh cốc, lợi nhuận cũng chỉ là một khối linh thạch.

Chính là bởi vì lợi nhuận thấp, mới có một chút gạo con buôn trộn lẫn loại kém linh mẽ đi vào, lừa gạt một ít không nhìn ra người mới tán tu.

Tô Trần cũng không phải là quá để ý điểm ấy không quan trọng lợi nhuận, dựa vào cái này một tháng qua căn bản tìm không đến linh thạch.

Vẫn phải là tại phương thốn linh sơn trồng Linh cốc, lợi nhuận mới có thể tăng gấp đôi.

Hắn tại phương thốn linh sơn trong trồng ra Linh cốc, thành sắc tức, ánh vàng rực rỡ viên bi sung mãn, tất cả đều là sau cùng thượng phẩm Linh cốc, mua được một hai Linh cốc một khối linh thạch giá tiền.

Nhoáng một cái chính là một tháng qua.

Hắn này sinh ý buôn bán gạo chưa từng người hỏi thăm, đến dần dần đã có khởi sắc.

Tô Trần mỗi ngày công đeo Linh cốc cái túi cũng dần dần phong phú, tích lũy khoảng năm cân Linh cốc, trong tay còn có gần trăm khối linh thạch.

Hắn mỗi ngày tại Triều Ca chợ đêm trên bày quầy bán hàng một hai canh giờ, bán đi một cân Linh cốc liền quay về, cũng không nhiều trì hoãn thời gian. Dù sao hắn mỗi ngày trồng ra Linh cốc cũng mới một cân, hơn nhiều cũng không có.

Ngày hôm đó, Tô Trần bán xong Linh cốc, về đến trong nhà nhà gỗ, liền đối với A Nô cười nói: "A Nô, đem cái này hai lượng Linh cốc nấu! Đêm nay ăn một bữa Linh cốc cơm, ném thử tư vị!"

Hắn từ đi đến Triều Ca Tiên Thành một tháng, ngoại trừ lúc trước tại trang trại thời điểm, Lữ lão phu tử mời khách đám người ăn hết một ít bát linh thịt thỏ tô mì bên ngoài, liền chưa từng ăn qua chân chính linh thực.

Hiện trong tay tích góp từng tí một đi một tí Linh cốc, rốt cuộc có thể bắt đầu thêm đồ ăn rồi.

"Công tử, người mới vừa mới bắt đầu làm mẽ thương sinh ý, chính là tích góp từng tí một tiền vốn thời điểm. Hiện tại đem Linh cốc ăn tươi mà nói, tiền vốn thiếu, không tốt làm ăn lớn!"

A Nô có chút lo lắng.

"Không sao, ta đây con buôn gạo vốn chính là một số bán lẻ, một ngày bán cái một hai cân, rất khó kêu ngạo đấy. Bên trong tòa tiên thành những gạo đó cửa hàng, tất cả đều là những tu tiên đó thế gia sản nghiệp, muốn làm lớn cũng làm không đứng dậy.

Tháng này ta tại tiên thành mua bán Linh cốc, nhỏ kiếm hơn mười khối linh thạch. Tiền cái nào tránh xong, muốn bắt đầu chăm chỉ tu luyện rồi, tu luyện mới là căn bản. Ngẫu nhiên ăn một hai món Linh cốc, cũng không ảnh hưởng sinh ý."

Tô Trần cười nói.

Hắn sớm biết như vậy A Nô sẽ không đồng ý. Trì hoãn một tháng, lợi nhuận không ít tiền vốn, mới chuẩn bị bắt đầu ăn Linh cốc.

"Được rồi, ta đi vo gạo nấu cơm."

A Nô suy nghĩ một cái, nhìn Tô Trần mỗi ngày đi ra ngoài đều sắc mặt vui mừng mà về, so với vừa tới Triều Ca Tiên Thành mấy ngày nay tốt hơn nhiều, cái này Linh cốc sinh ý phải làm coi như cũng được, ngẫu nhiên ăn một bữa Linh cốc cơm không có ảnh hưởng quá lớn, lúc này mới gật đầu.

Một hai Linh cốc, có thể nấu ra một ít bát thơm ngào ngạt linh mẽ cơm đến. Một ít bát phân lượng không nhiều lắm, nhưng Linh khí túc, là vật đại bổ, hơn xa với thế tục trăm năm nhân sâm, tuyết liên tử.

Nhà gỗ trước, A Nô tại bếp lò nấu cơm.

Hai chén linh mễ cơm dần dần nấu xong, một hồi cực hương Linh khí từ bên trong tràn ra tới, hương linh khí xông vào mũi, cực kỳ mê người.

Tô Trần dọn xong cái bàn, đang chờ ăn cơm.

"Tô đại ca, các người tại nấu cái gì a, thơm như vậy a! Chẳng lẽ là linh mễ cơm? Tiểu đệ rất lâu chưa từng ăn linh mễ cơm có thể làm cho tiểu đệ cũng nếm một ngụm nhỏ!"

Đã thấy sát vách Lữ phu tử ở nhà gỗ cột ketch mở ra, Trương tiểu đệ ngạc nhiên nhô đầu ra, ngửi được cái này thơm ngào ngạt linh mễ mùi thơm, nuốt xuống một cái nước miếng, vội vàng chạy tới, khuôn mặt thèm thuồng.

A Nô chứa tốt một chén thơm ngào ngạt linh mễ cơm, chính cho Tô Trần bùng lên.

"Ăn có thể, nhưng thân huynh đệ rõ tính số, ta đây linh mễ cơm tất cả đều là thượng phẩm linh mễ, tiền vốn rất cao! Một khối linh thạch một chén linh mễ cơm. Người muốn thường xuyên ăn mà nói, nể mặt Lữ phu tử bớt cho người, chín bát tặng một bát, như thế nào? !"

Tô Trần vội vàng bảo vệ bát, nghiêm mặt nói.

"Đi! Tô đại ca giúp ta nhớ kỹ Hàaa...!"

Trương tiểu đệ do dự một chút.

Hắn mỗi tháng tìm linh thạch rất ít, muốn tích lũy tiền mua Linh thuật, ngày thường không nỡ bỏ vào Triều Ca thành khách sạn ăn linh mễ cơm, quá mắc.

Chín bát đưa tặng một bát, cái này ưu đãi đã là rất cao, Triều Ca Tiên Thành trong tầm không thấy cái này giá ưu đãi.

Hiện tại người được cái mũi chén kia linh mễ cơm, thật sự là bụng xì xào kêu, nhìn không được, lập tức móc ra một khối linh thạch kín đáo đưa cho Tô Trần, đem A Nô cho Tô Trần bưng lên một chén thơm ngào ngạt Linh cốc cơm, đoạt mất.

Tô Trần xem ở cái này một khối linh thạch phần lớn, làm cho hắn ăn hết. Làm cho A Nô một lần nữa lại nấu một chén linh mễ cơm.

"Đúng rồi! Trương tiểu đệ, hôm nay chỉ người một người, như thế nào không thấy Lữ phu tử đây?"

Tô Trần kỳ quái.

"Hắn những ngày này tìm một cái việc để kiếm tiền, đi Tổng thành chủ nhà đào viên hỗ trợ hái thu quả đào. Ta nhàn rồi, liền ở nhà tu luyện."

Trương tiểu đệ ăn như hổ đói, vừa ăn linh mễ cơm vừa nói.

"Tổng thành chủ? Cái này là vị nào?"

Tô Trần kinh ngạc.

"Hừm, Triều Ca mười đại thế gia, thay nhau đảm nhiệm chức thành chủ của Triều Ca Tiên Thành. Lần này đến phiên Tống gia ra Nhâm thành chủ. Lữ phu tử trẻ tuổi thời điểm, đó cũng là Triều Ca thanh niên đồng lứa nhân vật phong vân, cùng thập đại thế gia tử đệ giao tình không cạn. Cái này Tống thành chủ cùng lão phu tử càng là từ nhỏ huynh đệ."

Bất quá, Tống thành chủ về sau một đường phát đạt, vốn là đã thành Tống gia đứng đầu, về sau đã thành thành chủ. Mà Lữ phu tử một mực rất

chán nản, càng lẫn lộn càng cùng quẫn. Tổng thành chủ làm người hào hiệp, thường xuyên tiếp tế Lữ phu tử, nhưng tổng không thấy khởi sắc."

Trương tiểu đệ ăn linh mễ cơm, hàm hồ nói ra.

Tô Trần nhớ tới.

Lúc trước Lữ phu tử bà nương nhắc qua, vị này Tổng lão ca giới thiệu một phần trông coi cửa thành việc cho Lữ phu tử, một tháng cũng có hơn mấy chục linh thạch. Nhưng Lữ phu tử sĩ diện hảo, không muốn thủ cửa thành, cự tuyệt.

Nguyên lai vị này Tổng lão ca, lại là Triều Ca Tiên Thành thành chủ, tại Triều Ca Tiên Thành cái kia nhưng không phải nhân vật bình thường.

"A Nô tử, người tay nghề này thật sự là quá lợi hại, sắc hương vị đều đủ! Chính là quá tốn linh thạch, nếu không thật muốn mỗi ngày đến ăn chực ăn. Đi, không nói nữa, vừa ăn no khựng lại, ta phải trở về chăm chỉ tu luyện một phen, đem cơm này bên trong Linh khí tiêu hóa hết, không thể lãng phí!"

Trương tiểu đệ lang thôn hồ yết đem cái này Linh cốc cơm ăn xong, đáy chén đều liếm sạch sẽ, một hạt không dư thừa, chảy lộ ra một bộ vô cùng thỏa mãn là cảm giác hạnh phúc.

Tô Trần dở khóc dở cười, phất tay làm cho Trương tiểu đệ đi nhanh lên người trở về tu luyện.

Ở lại Trương tiểu đệ sau khi trở về, A Nô một lần nữa lại nấu một chén Linh cốc cơm.

Tô Trần cùng A Nô tất cả ăn hết một chén.

Mặc dù không có thức ăn, nhưng cái này Linh cốc cơm quá thơm, một hạt đều không nỡ bỏ lãng phí, so với thể tục những sơn trâm hải vị đó không biết mạnh bao nhiêu gấp bội.

"Ách!"

Tô Trần ăn hết cái này một ít bát linh mễ cơm, rõ ràng cảm thấy trong bụng một cỗ sung mãn. Đây là hắc đã hơn một năm đến nay, chỗ không có thật sâu cảm giác thỏa mãn.

Đây mới là tu tiên giả có lẽ ăn đồ ăn!

Bên trong ản chứa đầy đủ Linh khí, có thể chính thức cho tu tiên giả thỏa mãn.

Thể tục giới sơn trâm hải vị, nhìn như sắc hương vị đều đủ, nhưng mà không hề Linh khí, chỉ có thể hơi chút lót tạm một cái đói bụng đói, nhưng là căn bản là không có cách làm cho tu tiên giả chính thức cảm thấy thỏa mãn.

Chỉ là chỗ này linh mễ quá đắt, một khối linh thạch mới nấu ra một ít bát. Triều Ca Tiên Thành tu tiên giả, cũng cực ít có người có thể mỗi ngày đủ tiền trả.

Tô Trần ăn xong một chén linh mễ cơm, liền lập tức trở về nhà gỗ ngồi xuống luyện công, tiêu hóa hấp thu linh mễ trong cơm Linh khí.

Chưa tới nửa giờ sau, linh mễ cơm bị luyện hóa hết sạch.

Tô Trần ngạc nhiên phát hiện.

Cái này linh mễ cơm Linh khí vô cùng đầy đủ, hơn nữa Linh khí ôn hòa, so với trong không khí phù du Linh khí hạt, còn là phi thường thích hợp để

tu tiên giả hấp thu một loại Linh khí. Linh khí này trải qua linh tủy chuyển hóa, trở thành nguyên khí sắc xanh, bị nguyên thần của mình hấp thu.

Vén vén ăn bữa tiệc này linh mẽ cơm, hầu như bù đắp được hơn mười ngày tu luyện tiên công hiệu quả.

Hắn tu luyện, lúc đầu vốn cần đem gần mười năm mới có thể tu luyện mãn Luyện Khí Kỳ một tầng, càng đi về phía sau tu luyện càng chậm. Nếu là một ngày một bữa Linh cốc mà nói, sợ là một năm liền đầy đủ tu luyện mãn Luyện Khí Kỳ một tầng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 137: Bình Cảnh Linh Tuỷ

Tô Trần phát hiện Linh Mễ cơm mang đến cực lớn chỗ tốt, không khỏi thần tình phấn khởi, trong lòng suy nghĩ: "Một ngày một bữa linh cốc, chỉ cần một năm liền có thể tu viên mãn Luyện Khí kỳ tăng một."

Lời nói như vậy, hẳn đến tiếp sau tu luyện cũng sẽ trên diện rộng giảm bớt rất nhiều. Chỉ là không biết, Luyện Khí kỳ đằng sau tu luyện độ khó lớn đến bao nhiêu.

Vì biết rõ ràng theo Luyện Khí kỳ tăng một tu luyện tới Luyện Khí kỳ chín tầng tổng thời gian.

Tô Trần đợi Lữ lão phu tử theo Linh Đào Viên hái linh quả đào trở về, cố ý đi thỉnh giáo.

Lữ lão phu tử tại Tổng gia Linh Đào Viên kiếm một ít Linh Thạch, hừ phát điệu hát dân gian, nhìn qua thần sắc có chút hài lòng, liền làm hẳn khó hiểu một chút nghi hoặc.

Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả, bởi vì linh tuỷ cùng tu luyện công pháp không giống nhau, lúc tu luyện ở giữa cũng không tuyệt đối.

Nhưng đại khái mà nói, Nguyên Thần tu vi, theo Luyện Khí kỳ đẳng cấp mà thêm vào tăng lên.

Nói cách khác, Luyện Khí kỳ tăng thứ nhất cần một năm sửa xong mà nói, tăng thứ hai bình thường cần tu luyện hai năm, đệ tam tăng cần tu luyện ba năm Đệ Cửu tăng cần chín năm, như vậy theo thứ tự suy ra.

Một mỗi như vậy tính toán xuống, cần bốn mươi lăm năm mới có thể tu luyện tới Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong. Đạt tới luyện khí hậu kỳ đỉnh phong sau đó, liền có thể đi trùng kích cường đại hơn Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Đương nhiên, Trúc Cơ Cảnh giới không có tốt như vậy bước vào đi vào. Trúc Cơ là một cái đại bình cảnh.

Con đường tu tiên dài đằng đằng, Luyện Khí kỳ vẹn vẹn chỉ là ban đầu đạp tu Tiên chi đạo, rất nhiều tu Tiên phương pháp vừa mới bắt đầu tiếp xúc, các phương diện hiểu sơ một ít.

Trúc Cơ Kỳ cảnh giới mới xem như chính thức tiên đạo bắt đầu, cũng là Thần Châu Đại Lục ngũ đại tiên tông thu lấy đệ tử chính thức một cánh cửa hạm.

Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả vẫn là một trăm tuổi thọ chung, cũng không so với phàm nhân cao hơn. Nhưng đột phá bình cảnh, bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới sau đó lại lớn bức gia tăng đã thành hai trăm tuổi, hơn nữa Linh thuật, Thần Niệm vân... vân các phương diện cũng trên diện rộng gia tăng.

Đương nhiên, nếu như một gã Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả mười năm mới tu luyện xong tầng thứ nhất mà nói, như vậy trăm tuổi thọ chung lúc trước, nhiều lắm là Luyện Khí kỳ ba bốn tầng tầm đó, ngay cả đụng chạm đến Trúc Cơ đường lớn biên giới đều không thể nào làm được.

"Cần dài như vậy thời gian mới có thể đạt tới luyện khí hậu kỳ?"

Tô Trần nghe xong, có chút ngây người.

Hắn hôm nay đã mười tám tuổi, cho dù là một ngày một bữa linh cốc, cũng chính là tu luyện tới ước chừng sáu mươi ba tuổi giống như Lữ lão phu tử dạng này niên kỷ, mới có hi vọng đạt tới Luyện Khí kỳ chín tầng.

Điều này hiển nhiên rất chậm a!

Hơn nữa khi đó, dù là mình tu luyện tới Luyện Khí kỳ chín tầng, còn có một đạo khó khăn đại môn hạm muốn lướt qua, muốn hao phí đại lượng thời gian, mới có một tia hy vọng có thể thành Trúc Cơ. Nếu như dậm bất quá, sợ là Luyện Khí kỳ cảnh giới, liền chung kết mình vừa mới bắt đầu con đường tu tiên.

Về phần Thần Châu ngũ đại tiên tông gì gì đó, chỉ có thể xa suy nghĩ xa nghĩ đều có vẻ quá xa xỉ. Lấy chính mình điểm luyện khí sơ kỳ thực lực, khoảng cách quá xa.

Tô Trần chấp tay tạ ơn Lữ lão phu tử giải thích nghi hoặc, quay lại tìm suy nghĩ một phen, cắn răng một cái.

Thêm đồ ăn!

Mỗi ngày một bữa Linh Mễ cơm hay vẫn là quá chậm, cái kia liền đổi thành ba bữa cơm! Dem đạt tới Luyện Khí kỳ chín tầng thời gian, rút ngắn đến mười lăm năm.

Hắn hiện tại Linh sơn trồng linh cốc, mỗi ngày có thể kiếm năm khối Linh Thạch, dù là một ngày ba bữa linh cốc cũng ăn được lên.

Tô Trần trong lòng gấp gáp cảm giác tự nhiên sinh ra, thử một ngày ăn hai bữa, thậm chí ba bữa linh Mễ cơm. Lấy trình độ lớn nhất, rút ngắn mình Luyện Khí kỳ lúc tu luyện ở giữa.

Nhưng hắn tại một ngày thử ăn ba bữa Linh Mễ cơm về sau.

Tô Trần phát hiện một vấn đề nghiêm trọng, phiền muộn hắn đều muốn thổ huyết.

Hắn khiếp sợ phát hiện, mình linh tủy hấp thu không ngớt ba bát Linh Mễ cơm linh khí, không cách nào chuyển hóa làm Nguyên Khí.

Dù là hai chén đều không được, bắt đầu hấp thu không ngớt, linh khí sẽ trực tiếp lãng phí chạy tản mất, không cách nào thông qua linh tủy chuyển hóa làm Nguyên Khí, chớ nói chi là ba bát rồi. Một ngày một bữa Linh Mễ cơm, vừa vặn có thể được hấp thu sử dụng.

Tô Trần cái này mới phát hiện, mình linh tủy thật sự hết sức bình thường, trực tiếp nghiêm trọng hạn chế hắn đối với linh khí hấp thu.

Về phần phạm nhân, đối với Linh Mễ cơm hấp thu càng thêm yếu, ước chừng năm ba ngày mới có thể tiêu tan hóa một chén Linh Mễ cơm. Ăn nhiều một chén trực tiếp không cần thiết hao tổn, phát triển bụng khó chịu.

Đạo này linh tủy bình cảnh, trực tiếp khóa cứng Luyện Khí kỳ tu sĩ dốc sức liều mạng ăn Linh Mễ cơm, đột nhiên tăng mạnh khả năng.

"Cái này là thiên mệnh?"

Tô Trần có chút ngờ ngàng.

Linh tủy không sửa đổi, hắn cái này con đường tu luyện sợ là khó khăn.

Từ khi ăn đệ nhất bữa ăn Linh Mễ cơm sau đó, tiếp sau số lần liền dần dần nhiều hơn. Từ một tháng mới bắt đầu ăn một bữa, biến thành mười ngày một bữa, ba năm ngày một bữa, mãi đến một ngày một bữa.

Tô Trần vẫn như cũ tại Triều Ca Tiên Thành làm hắn Tiểu Mễ con buôn, mỗi ngày đi Triều Ca chợ đêm bán mễ hai canh giờ, sau đó tại chợ đêm bên trong các nơi đi dạo một vòng, nhìn một chút là có phải có người bán Tây Tủy Đan, liền về nhà.

Cùng với trong nhà tích trữ linh ngũ cốc một cái bình lớn, một ngày một ngày tăng nhiều phong phú. Ngăn ngừa nửa năm trôi qua, ngũ cốc trong bình thậm chí tích góp lên hơn năm mươi cân linh ngũ cốc.

Chỉ thấy nhiều không thấy ít, không hề nữa cần phải vì linh ngũ cốc phát sâu, A Nô liền cũng an tâm xuống.

Nhưng mà nàng kỳ quái phát hiện, Tô Trần thần sắc rồi lại yên lặng xuống, tựa hồ tâm sự nặng nề, lo lắng lấy cái gì. Nàng khó hiểu trong đó duyên cớ, không biết nên như thế nào an ủi.

Nàng mới nhất lưu cảnh giới đỉnh phong, chưa lột xác phàm thành Tiên, đối với Linh vật cảm giác lực đều không có, có thể giúp đỡ bên trên vội vàng quá ít. Ngay cả việc buôn bán mua bán, đều không thể hỗ trợ.

Chỉ có nhàn hạ thời điểm, đánh đàn và tấu, vì công tử gây lên một bài khúc đàn, giải sầu lo âu tình cảnh.

Tô Trần không thiếu khuyết sự nhẫn nại, minh bạch dứt tốc bất đạt đạo lý.

Mình vừa tới Triều Ca Tiên Thành cái này non nửa năm, ở chỗ này vèn vèn chỉ làm quen Lữ lão phu tử, Ngô tiểu phu, Trương tiểu đệ mấy vị tu Tiên đồng đạo.

Trồng linh ngũ cốc làm Tiểu Mễ con buôn, tại Triều Ca chợ đêm bày quầy bán hàng nửa năm, cũng mới vừa lăn lộn một cái quen mặt mà thôi. Việc buôn bán mua bán, đột nhiên phú hết sức dễ dàng bị bên cạnh người đỏ mắt nhìn chăm chăm vào.

Linh đài Phương Thốn Sơn có thể trồng linh đậu, trồng linh cốc.

Đương nhiên cũng có thể trồng lại thêm thứ đáng giá, ví dụ như cấp thấp Linh dược vật liệu "Chín hương Linh Trùng Thảo, Linh Chi Thảo, Tử Đan

La Quả" vân... vân, có thể dùng cho luyện chế Linh Đan.

Những thứ này cấp thấp Linh dược gieo trồng chu kỳ mười năm, thậm chí mấy chục năm. Bởi vì Dược Viên sản lượng thấp, không ít là đám tu tiên giả từ xa xôi địa phương ngắt lấy trở về, giá cả động hơn mười khối Linh Thạch cất bước, lợi nhuận phải vượt xa linh cốc.

Tô Trần tại một tắc vuông Linh sơn bên trong, đem mua được Linh dược hạt giống gieo xuống, vượt qua hơn mười ngày liền thu hoạch.

Tô Trần đem mình linh cốc sinh ý, cẩn thận mở rộng đến chiều cỡ dược liệu mua bán, tại Triều Ca chợ đêm các nơi lưu động buôn bán. Cách một đoạn ngắn thời gian, gia tăng một hai dạng cấp thấp Linh dược.

Trong lúc bất tri bất giác, hắc cái này hơn nửa năm tích lũy xuống Linh Thạch, đã trở nên hết sức khả quan, khoảng chừng hai nghìn miếng nhiều.

Tô Trần tại Triều Ca Tiên Thành mấy nhà luyện đan các đạo qua một vòng, phát hiện các màu trong cấp thấp Linh Đan không ít, nhưng mà đều không có Tẩy Tủy Đan bán ra.

Cái này Tẩy Tủy Đan mua người quá ít, cũng rất ít có luyện đan tượng bản xứ, luyện đan sư có thể luyện chế thành công, Triều Ca Tiên Thành bên trong thường thường thiếu hàng. Nếu như muốn mua, chỉ có thể đặt hàng, từ hết sức xa xôi đại tiên tông nhập hàng, phải đợi hơn mấy tháng.

Tô Trần thường tại chợ đêm đi dạo, ngày hôm đó, rốt cuộc lại một lần gặp đến đó vị đã từng bán qua Tẩy Tủy Đan áo xám tu sĩ, là đang bày quầy bán hàng, bán lấy một ít da thú các loại tạp hoá.

"Vị huynh đài này, các hạ lần trước bán Tẩy Tủy Đan, nhưng còn có?"

Tô Trần không khỏi tiến lên hỏi thăm.

"Tẩy Tủy Đan? !"

Áo xám tu sĩ nghe Tô Trần hỏi thăm, không khỏi sửng sờ.

Cái kia miếng Tẩy Tủy Đan, là hãn nửa năm trước tại một chỗ hung địa trải qua nguy hiểm ở bên trong, trong lúc vô tình từ một gã tu Tiên tiền bối đi hài chỗ, bình thuốc trúng phải đến.

Hãn mừng rỡ như điên, liền tại Triều Ca Tiên Thành chợ đêm bên trong bán. Nhưng mà bán đi mười ngày gần nửa tháng, chỉ nhìn một cách đơn thuần miếng Tẩy Tủy Đan, giá tiền thật sự là quá cao, rõ ràng không ai mua.

Cái này Tẩy Tủy Đan mặc dù tốt, nhưng tuyệt đại đa số tu sĩ luyện khí trung kỳ từ lâu ngày thường đều ăn không nổi một ngày một bữa linh cốc, căn bản không dùng được cái này Tẩy Tủy Đan.

Linh tủy cho dù tốt, cũng phải có đầy đủ linh cốc đến ăn mới được a!

Bình thường chỉ có luyện khí hậu kỳ cao cấp tu sĩ, tích góp từng tí một tuyệt bút tài lực, mới có thể một hơi lấy ra hơn một nghìn khối Linh Thạch đến. Nhưng bọn hãn sớm liền luyện khí hậu kỳ, cường hóa linh tủy đã không phải là chuyện khẩn yếu nhất, đột phá Trúc Cơ bình cảnh mới là lửa sém lông mày.

Áo xám tu sĩ không muốn trên diện rộng hạ giá bán đi này cái trân quý Tẩy Tủy Đan, lại không nỡ bỏ mình ăn tươi. Chỉ có thể ảm đạm ly khai, đi giết vài đầu Linh Thú, da lông tài liệu, ngẫu nhiên đến chợ đêm bày quầy bán hàng, trước kiểm điểm Linh Thạch dùng dùng một lát.

"Còn ở đây!"

Áo xám tu sĩ từ trong lòng móc ra một cái Linh Đan hộp báu. Đan này quá lâu không người hỏi thăm, hãn đều lười phải lấy ra ra bán rồi.

Tô Trần dò xét một phen, hay vẫn là lần trước cái kia miếng linh hết sạch bốn phía tẩy tủy Linh Đan.

Lần trước, Lữ lão phu tử cũng xem qua, biết rõ đây là thật hàng. Chỉ là thèm muốn, mua không nổi mà thôi.

"Tiện nghi một chút, ta liền mua."

"Cũng được người nếu là thật sự trong lòng đều muốn, chín trăm năm mươi khối Linh Thạch giúp người."

Áo xám tu sĩ này cái Tẩy Tủy Đan cầm ở trong tay cũng có non nửa năm, thực tại bán không được, hơi chút giảm mấy chục khối Linh Thạch, cũng có thể tiếp nhận.

"Được, ta muốn!"

Tô Trần cắn răng một cái, mua.

Không nỡ bỏ Linh Thạch, cường hóa không được linh tủy.

Hắn mới luyện khí sơ kỳ, linh cốc hơn ăn không hết, đang cần cái này Tẩy Tủy Đan đến cải thiện linh tủy.

"Một nghìn khối!"

Tô Trần móc ra năm trăm khối Linh Thạch cùng năm mươi cân thượng phẩm linh cốc. Một hai thượng phẩm linh cốc cùng một khối Linh Thạch là đọi giá trị, tại đây Triều Ca Tiên Thành, là có thể làm Linh Thạch đến dùng.

Áo xám tu sĩ kiểm lại một chút Linh Thạch con số cùng linh cốc phẩm chất, có chút thoả mãn, có chút giật mình nói: "Tại hạ Bỉ thị thế gia đệ tử Bỉ Phương. Huynh đài xưng hô như thế nào? Kết cái thiện duyên, ngày sau

hữu duyên, hoặc có thể cùng một chỗ lưu lạc Triều Ca. Ngày sau có cái gì mua bán, cũng có thể lẫn nhau chiếu cố một cái!"

Như vậy có quyết đoán luyện khí sơ kỳ tu sĩ, ngược lại cũng ít gặp.

Ngay cả hãn dạng này thế gia đệ tử, đều không nỡ dùng cái này Tẩy Tủy Đan. Hãn đã vượt qua ba bốn mươi tuổi, vừa tới luyện khí trung kỳ cảnh giới, gia tộc mỗi tháng cung ứng linh cốc cực ít, toàn bộ nhờ hãn từ mình đi bên ngoài giết Linh Thú đến kiếm Linh Thạch.

"Tại hạ họ Tô, ngày sau hữu duyên rồi hãy nói."

Tô Trần cười cười, cũng không nhiều lời, cáo từ liền đi.

Nghe Lữ lão phu tử nói qua, cái này Bỉ thị thế gia, là Triều Ca Tiên Thành một trong mười đại thế gia, thế lực rất mạnh. Hãn không phải là quá hi vọng cùng những thứ này Triều Ca thế gia đệ tử giao tiếp.

Tô Trần tại chợ đêm vòng mấy cái vòng luân quần, tại bán các loại tiên điển thư tịch gian hàng bên trên, bày ra một phần chuyên môn giải thích linh tủy thư tịch, một khối Linh Thạch một quyển.

Tô Trần quan sát sau lưng một phen, lặng yên không một tiếng động ly khai, trở lại Triều Ca ngoài thành giữa sườn núi nhà gỗ.

Hãn cũng không ăn A Nô vừa nấu xong cơm tối, trước tiên đi bế quan, chuẩn bị cẩn thận lật nhìn một chút cái này giải thích linh tủy tiên điển tịch, hơn nữa phục dụng này cái Tẩy Tủy Đan.

Lần trước Lữ lão phu tử đề cập qua, Tẩy Tủy Đan có thể cải thiện linh tủy. Nhưng hiệu quả cuối cùng bao nhiêu, Lữ Phu Tử bản thân cũng chưa từng ăn, đều là nghe người khác nói nói mà thôi.

Hắn muốn đích thân thử một lần, cái này nện xuống gần một nghìn khối Linh Thạch mua về Tây Tủy Đan, cuối cùng có thể nảy sinh bao nhiêu cải thiện tác dụng.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 138: Vừa Vào Tẩy Tủy Sâu Tựa Như Biển

Tô Trần lật nhìn một chút cái kia sách từ chợ đêm bên trong mua được linh tủy thư tịch.

Cái này linh tủy thư điển bên trong, cần kẻ ghi lại Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả linh tủy phân loại cùng phẩm cấp phân chia.

Luyện Khí kỳ linh tủy, là Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả phần cổ cột sống bên trên đệ nhất đoạn nhỏ linh tính cốt tủy, dùng để đem thiên địa linh khí, chuyển hóa làm Tu Tiên giả Nguyên Thần có thể hấp thu Nguyên Khí, quán chú vào trong Nê Hoàn cung.

Thường thấy nhất chính là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ Ngũ Hành linh tủy, cùng với hơi chút ít thấy Băng Phong Lôi các loại. Linh tủy có thể là đơn hệ thuộc tính, nhưng cũng có thể đa hệ thuộc tính.

Còn có lại thêm hiếm thấy hi hữu linh tủy, mà lại nghìn tên Tu Tiên giả ở giữa cũng khó gặp một cái. Ngược lại cũng không phải là nói hi hữu linh tủy liền cường đại, mà là tác dụng đặc thù, làm cho người không thể tưởng tượng.

Linh tủy cường đại trợ lực hay không, chủ yếu còn phải xem nó phẩm cấp, thô sơ giản lược chia làm thượng, trung, hạ Tam phẩm.

Nếu như tinh tế tiến hành phân chia, như vậy chính là một điểm đến một trăm điểm ở giữa tiềm chất.

Một đến chín điểm, không tại dưới phẩm cấp liệt kê, thuộc về tàn phế phẩm cấp linh tủy. Vận khí tốt, có thể trở thành một tên Luyện Khí kỳ tu sĩ, nhưng cả đời này nhưng cũng liền tại Luyện Khí kỳ một hai tầng chân chừ, ngay cả luyện khí trung kỳ cũng không có hi vọng.

Mười điểm đến hai mươi chín điểm, là hạ phẩm linh tủy. Độ chênh lệch, đời này hy vọng chính là tại luyện khí trung kỳ tu sĩ bên trong hết khổ.

Ba mươi điểm đến năm mươi chín điểm, đều là trung phẩm linh tủy. Có thể hay không hết khổ, toàn bộ nhờ dốc sức liều mạng cùng một đường tu tiên cơ duyên.

Sáu mươi điểm đến bảy mươi chín điểm, là thượng phẩm. Có được thượng phẩm linh tủy Tu Tiên giả, tu luyện tương đối nhanh, dưới tình huống bình thường có thể tu luyện đạt tới luyện khí hậu kỳ. Về phần có thể hay không Trúc Cơ, thì phải xem cơ duyên.

Mà tám mươi điểm trở lên là cực phẩm, tại Tu Tiên giả ở giữa vô cùng hiếm thấy. Toàn bộ Triều Ca Tiên Thành, một đời Tu Tiên giả bên trong cũng chưa chắc có thể nhìn thấy một cái, đều là bình thường sự tình.

Linh tủy phẩm cấp trực tiếp hạn chế Tu Tiên giả đối với linh khí chuyển hóa Nguyên Khí hiệu suất, vì vậy lại được gọi là linh tủy bình cảnh.

Cực phẩm linh tủy Tu Tiên giả, cho dù là Luyện Khí kỳ, Thần Châu ngũ đại tiên tông cũng sẽ trực tiếp thu ghi làm đệ tử chính thức.

Cái này chỉ là Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả cây thứ nhất linh tủy.

Tại trở thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sau đó, xương cốt cây thứ hai tủy sống cũng sẽ đột phá biến thành linh tủy càng cao giai Tu Tiên giả, xương sống biến thành linh tủy càng nhiều.

Tu Tiên giới có truyền thuyết lâu đời, nghe nói đạt tới phi tiên cảnh giới, có thể đem chinh lại đầu cột sống ba mươi ba cây xương sống, đồng thời hóa thành linh tủy, cường đại làm cho người khó có thể tin.

Lữ Phu Tử lúc trước cùng Tô Trần nói linh tủy chia làm thượng trung hạ phẩm cấp, vô cùng không rõ ràng thô sơ giản lược. Có lẽ là hắn thấy Tô Trần cái kia nền móng linh tủy là trung phẩm, cũng không có cần thận đi nhiều lời.

Linh tủy tiềm chất xem xét, cần đặc thù xem xét Linh thuật, mới có thể xem xét đi ra.

Nếu như không có xem xét phương pháp, đều muốn biết mình linh tủy phẩm cấp tốt xấu, cũng có một cái đơn giản biện pháp. Cái kia chính là nhìn mình siêng ăn mấy bát Linh Mễ cơm, hấp thu hiệu suất cao hay không, lập tức liền rõ ràng linh tủy tốt xấu rồi.

Luyện Khí kỳ tu sĩ, lấy linh tủy ba mươi điểm làm cất bước, một ngày có thể tiêu hóa hết một hai linh cốc nấu thành một chén Linh Mễ cơm.

Từ nay về sau mỗi khi tăng lên năm điểm linh tủy, có thể hấp thụ nhiều một chén Linh Mễ cơm linh khí. Một ngày ba bữa bảy bát Linh Mễ cơm bụng lớn nam tử, linh tủy tư chất tại sáu mươi điểm trở lên, là thượng phẩm linh tủy.

Đều muốn cải biến linh tủy tiềm chất, duy nhất phương pháp, là phục dụng Tẩy Tủy Đan.

Chính là Thượng Cổ Tu Tiên giả nghiên cứu ra đến bí pháp, thu thập thâm sơn Linh thảo dược luyện chế, tẩy tủy Luyện Cốt, có thể hồ quán đỉnh hiệu quả, có thể cải biến tu sĩ linh tủy bình cảnh.

Tô Trần lật xem hết linh tủy thư, rất là giật mình, đại khái minh bạch linh tủy tình huống.

"Thì ra Luyện Khí kỳ tu sĩ, chỉ vện vện có một cây linh tủy! Mà Trúc Cơ sau đó, còn có thể hóa ra cây thứ hai linh tủy nếu là chỉnh lại đầu xương sống ba mươi ba cây đều hóa thành linh tủy sau đó, đó là hạng gì cường đại! Chỉ sợ phun ra nuốt vào tầm đó, vớ vết nước sông bình thường linh khí đều có thể trong nháy mắt ở giữa hóa thành Nguyên Khí."

Tô Trần xem thế là đủ rồi.

Hắn khoanh chân mà ngồi, nhập định một lát điều chỉnh tốt trạng thái, sau đó há miệng nuốt xuống này cái kim quang lập lòe óng ánh sáng long lanh Tẩy Tủy Đan.

Không bao lâu, Tẩy Tủy Đan tại trong bụng, hoà tan thành một cỗ màu vàng nước thuốc lực lượng, trong người lưu động, cuối cùng hoàn toàn hút vào xương cổ cây thứ nhất xương sống trụ bên trên, đem linh tủy hiển hiện ra đến.

Tô Trần cái này mới nhìn rõ ràng.

Cây này, chính là Luyện Khí kỳ tu sĩ linh tủy, cũng là trước mắt duy nhất một cây linh tủy.

Hắn là Mộc hệ đơn linh tủy.

Nhánh này bên trong linh tủy, tại mệnh môn Tẩy Tủy Đan được lực sau đó, bắt đầu thanh trừ bên trong linh tủy tạp chất, cải thiện của nó hấp thu chuyển hóa linh khí hiệu suất.

Tẩy tủy quá trình, có chút khó chịu.

Như hàng vạn con kiến cắn xương, từng điểm từng điểm gặm cắn thanh trừ lấy bên trong linh tủy tạp chất, đem nó luyện lại thêm tinh khiết một chút.

Tô Trần nhắm mắt nhập định, toàn thân một hồi nóng hồi đốt thiêu đốt, đột nhiên lại băng hàn run rẩy, lúc lạnh lúc nóng.

Một canh giờ sau đó, này cái Tẩy Tủy Đan được lực mới hoàn toàn hao hết.

Rốt cuộc tẩy tủy đã xong.

Tô Trần đã sớm mệt mỏi gần như kiệt sức, toàn thân mồ hôi đầm đìa, xiêm y nính bùn ướt đầm, da thịt mặt ngoài trên thân nhiều hơn tầng một hơi mỏng một chút ngăm đen màu cặn bã.

Cái kia cây linh tủy tựa hồ ít đi một chút tạp chất, sạch sẽ đi một tí.

Tô Trần lại nghỉ tạm gần nửa canh giờ, từ tẩy tủy tới giữa lấy lại sức lực, thở phào một hơi, từ trong phòng ngủ đi ra.

A Nô gặp Tô Trần xuất quan, vừa tu luyện xong, toàn thân đổ mồ hôi trạch cùng dơ bẩn, vội vàng đốt đi một lớn cây chậu nước ấm.

Tô Trần tranh thủ thời gian nấu nước nóng tại trong chậu gỗ tẩy rửa tắm một cái, đem trên thân dơ bẩn rửa ráy sạch sẽ, thay đổi một kiện sạch sẽ nhẹ nhàng khoan khoái quần áo.

Sau đó, hăn lúc này mới bắt đầu ăn bữa tối, một bữa linh cốc cơm.

Tô Trần ăn rất chậm, nhai từ từ chậm nấc nghẹn, nhìn một chút tẩy tủy xong sau, mình đối với linh cốc hấp thu tăng lên bao nhiêu.

Bỏ ra gần một canh giờ mới ăn xong bữa này cơm tối, chậm rãi tiêu hóa hết.

Hăn trong lòng đều đang phát run, khóc không ra nước mắt.

Hôm nay, hăn nhưng cũng là hơn tiêu hóa non nửa bát Linh Mễ mà thôi.

Ý vị này, hẳn hao tổn chín trăm năm mươi khối Linh Thạch mua về một quả Tẩy Tủy Đan, cải thiện linh tủy hiệu quả, tăng lên ước chừng hai điểm trái phải.

Năm cái điểm mới gia tăng một chén Linh Mễ cơm.

Hẳn ít nhất phải tẩy hai ba lượt linh tủy, mới có thể gia tăng một chén Linh Mễ cơm số lượng.

Hiển nhiên không hề giống Lữ Phu Tử nói như vậy nhẹ nhõm, tẩy mấy lần hạ phẩm liền biến thành trung phẩm, thậm chí thượng phẩm.

Nửa năm tích góp từng tí một hai nghìn Linh Thạch, tiêu phí một nửa mua cái này Tẩy Tủy Đan, chỉ tăng lên hai điểm.

"Vừa vào tẩy tủy sâu tựa như biển, cái này hố cũng quá sâu, sâu không thấy đáy a!"

Tô Trần khó nén buồn bã màu.

Khó trách cái kia áo xám tu sĩ Bỉ thị thể gia đệ tử, cũng không có nghĩ đến tự mình dùng, chỉ là lấy ra bán.

Tẩy Tủy Đan mà lại là đồ tốt, nhưng một quả tẩy tủy hiệu quả không rõ ràng. Cái này phải tẩy bên trên bao nhiêu lần, mới có thể tẩy ra một cây sáu mươi điểm trở lên thượng phẩm linh tủy đi ra?

Tô Trần thử một lần tẩy tủy, có chút thất vọng, rồi lại hết sức không cam lòng.

Hẳn ném đến tẩy tủy tư vị đối với linh tủy cải thiện hiệu quả có một chút. Từ một chén linh cốc tăng lên tới một chén nửa linh cốc.

Nhưng khiến hẳn như vậy từ bỏ tẩy tủy, nhưng cũng không có khả năng.

Nếu như không tẩy tủy, tốc độ tu luyện của hắn quá chậm. Khiến hắn nấu bên trên ba bốn mươi năm, mới được làm một tên luyện khí hậu kỳ tu sĩ, cái này quá chậm chạp.

Một viên Tẩy Tủy Đan không được, cái kia liền hai viên, ba viên năm viên mười viên, tổng có thể từ từ tăng lên.

Tô Trần âm thầm nghĩ rằng, hạ xuống quyết tâm.

Hắn hiện tại thiếu nhất không phải linh cốt, nhưng cũng không quá thiếu Linh Thạch. Cái này linh tủy bình cảnh, gặt gao hạn chế hắn đối với linh khí hấp thu, nhất định phải đột phá đạo này cửa ải khó.

Triều Ca Tiên Thành chợ đêm bên trên, đã tìm không thấy buôn bán Tẩy Tủy Đan thương nhân.

Tô Trần không thể không lần nữa đi vào nội thành lớn nhất một tòa Linh Đan các.

Muốn lại mua Tẩy Tủy Đan, chỉ có trong Triều Ca thành cỡ lớn Linh Đan các mới có thể mua được.

Nội thành lớn nhất một nhà, là "Chu thị đan các", Luyện Khí kỳ Linh Đan mặt hàng đầy đủ hết, nguồn cung cấp sung túc. Dù là số ít hi hữu Linh Đan, là không có hàng có sẵn, cũng có con đường nhập hàng.

"Vị đạo hữu này, hạ quyết tâm rồi, đặt hàng một hạt Tẩy Tủy Đan?"

Một gã Chu gia chương quỳ cười nói.

Đây là Chu thị thế gia gia tộc sản nghiệp, hắn cái này chương quỳ tự nhiên cũng là Chu thị tộc nhân.

Hôm qua buổi tối, Tô Trần đến hắn cái này Linh Đan các xem qua, muốn Tẩy Tủy Đan.

Nhưng Tẩy Tủy Đan mua người quá ít, trong các tạm thời nhưng cũng không có hàng, nếu như muốn đặt hàng, cần các loại hai ba tháng, từ ngũ đại Tiên Tông bên kia nhập hàng tới đây.

Tô Trần hôm qua chờ không được, không có đặt, tại Triều Ca chợ đêm gặp gỡ áo xám tu sĩ, liền từ chỗ của hắn trực tiếp mua một hạt Tẩy Tủy Đan.

"Chưởng quầy, có thể hay không tiện nghi một chút?"

"Thực tiện nghi không được, cái này Tẩy Tủy Đan là từ Tiên Tông bên kia nhập hàng, một nghìn khối Linh Thạch giá bán cũng là ngũ đại Tiên Tông bên kia định. Chúng ta Linh Đan các bán một hạt, nhưng cũng liền kiếm mấy chục khối Linh Thạch chênh lệch giá mà thôi. Người trước giao hai trăm khối Linh Thạch tiền đặt cọc, ta đã giúp người đặt hàng một viên đem về."

Chu thị chưởng quầy lắc đầu.

Tô Trần có phần khó có thể hạ quyết tâm.

Trong tay hắn chỉ còn lại một nghìn khối Linh Thạch tiền vốn rồi, tuy nói tự mình kiếm Linh Thạch tương đối nhanh, nhưng cũng là hơn nửa năm vất vả, mỗi ngày đi bán linh cốc cùng Linh dược có được.

Mua lấy một viên Tẩy Tủy Đan, mấy tháng vất vả liền làm không công rồi. Mua lấy mười hạt, hai năm liền làm không công rồi.

Vô tình ở giữa, Tô Trần chứng kiến đại sảnh nơi hẻo lánh một cái trong quầy, trưng bày lấy mấy miếng cổ xưa thuật luyện đan ngọc giản, cùng với một ít Linh Đan dược phương phổ.

Thuật luyện đan!

Tô Trần không khỏi sửng sờ.

Hắn đột nhiên nghĩ đến một việc, không nhất định sẽ phải mua có sẵn Linh Đan, có lẽ cũng có thể tự mình học, tu luyện một môn thuật luyện đan.

Bất kể là tự mình luyện đan tự mình dùng, hay vẫn là luyện ra Linh Đan sau đó cầm lấy đi bán, đây đều là một môn sinh ý tốt. Linh Đan lợi nhuận, nếu so với linh cốt, Linh dược vật liệu, còn cao ra một mảng lớn.

"Chưởng quầy, đem cái này mấy sách luyện đan thư cho ta nhìn một chút!"

"Tiểu huynh đệ này hẳn là mới tới Tiên Thành tán tu đi, cái này luyện đan thư đối với người không có gì dùng. Trong tay người cũng không có Linh dược vật liệu, không có lò luyện đan, cũng không có cùng theo luyện đan sư học qua thuật luyện đan tân thủ mua cái này luyện đan thư, thuần túy là lãng phí Linh Thạch."

Chu chương quỹ cười, khuyên nhủ.

Nhưng hắn vẫn là đem luyện đan ngọc giản, từ trong quầy lấy ra, cho Tô Trần nhìn một chút.

Cái này mấy miếng luyện đan ngọc giản, bản thân cũng không phải trân quý.

Chính thức đắt tiền là hao phí hơn mười, trên trăm năm trở lên trồng đất đỏ Linh dược vật liệu, cùng với luyện đan sư thầy trò truyền thụ quý giá luyện đan kinh nghiệm thực tiễn. Đó cũng không phải là tùy tiện Tu Tiên giả, mua một quyển luyện đan ngọc giản thư, có thể trở thành Luyện Đan Sĩ.

Tô Trần tay cầm luyện đan ngọc giản, Thần Niệm nhìn lướt qua, bên trong ghi lại một ít thuật luyện đan.

Trong quầy, còn có mấy tờ luyện đan dược phương.

Tô Trần suy nghĩ, tâm tư động dậy lên.

Dù sao, ta có thể tự mình dùng hạt giống, trồng ra Linh dược vật liệu.

Tự mình luyện đan.

Tự mình phục dụng.

Ăn không hết, còn có thể lấy ra bán, còn có thể kiếm đến không ít Linh Thạch.

Tại sao không tự mình học một môn thuật luyện đan?

Dạng này, Linh Đan thành phẩm mới có thể áp đến thấp nhất, đoán chừng nhiều lắm là hai ba thành thành phẩm, có thể luyện ra Linh Đan.

Vô cùng có lợi nhất!

"Ta muốn này cái luyện đan ngọc giản, còn có cái này ba tờ 'Linh Lộ Đan ' 'Linh Chi Đan ' 'Thanh Phong Ngọc Lộ Đan' cấp thấp Linh dược cách điều chế. Chường quầy, người có hay không Tây Tủy Đan cách điều chế?"

"Này cái luyện đan ngọc giản năm trăm khối, ba tờ cấp thấp Linh Đan cách điều chế tất cả hai trăm khối Linh Thạch. Tây Tủy Đan phối phương, ta chỗ này không có. Cực ít có Luyện Đan Sĩ sẽ đi luyện chế cái này độ khó cao Linh Đan.

Bất quá ta biết rõ Triều Ca Tiên Thành bên trong có một vị luyện đan sư, học qua Tây Tủy Đan phối phương. Nếu như người muốn mua, ta giúp người hỏi một chút. Xem hắn có nguyện ý hay không đem phối phương bán cho người, giá tiền đoán chừng sẽ có chút cao."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 139: Tiểu Luyện Đan Phường

Tô Trần mua luyện đan thuật ngọc giản, cùng với ba tờ cấp thấp luyện đan dược phương, có đi chợ đêm bên trên tìm một chút Linh Lộ Thảo cây cỏ, Linh Chi Thảo, Thanh Phong Linh thảo các loại Linh dược vật liệu hạt giống, trở về thử trồng.

Hiện tại duy nhất thiếu chính là, luyện đan yêu cầu một phòng luyện đan tác phường, có lò luyện đan và trống trải sân bãi, để tránh người quấy rầy.

Tô Trần ý định tại Triều Ca Tiên Thành, tìm một cái chỗ có thể giúp hắn luyện đan địa phương.

Hắn tìm Lữ lão phu tử, lão phu tử biết rõ Triều Ca Tiên Thành, biện pháp cũng nhiều.

Lữ lão phu tử nghe Tô Trần nghĩ học luyện đan, lại càng hoảng sợ, rất là kinh ngạc.

"Luyện đan cái nghề này, cánh cửa thế nhưng là cực cao. Triều Ca Tiên Thành được xưng tám trăm tu Tiên gia tộc, nhưng chính thức có thể nuôi dưỡng được luyện đan tượng, luyện đan sư đấy, cũng chỉ có thập đại thế gia, hơn mười nhà hào phú gia tộc, bọn hắn mới phải làm đến, chuyên môn bồi dưỡng vài tên Luyện Đan Sĩ, chuyển chức làm luyện đan cái này một nhóm nghề.

Mỗi khi một lò Linh Đan, đều muốn hao phí hơn mười, thậm chí trên trăm khối Linh Thạch Linh dược. Luyện phế một lò Linh Đan, trực tiếp lỗ lỗ rồi, bình thường tu sĩ căn bản chịu không được dạng này hao tổn.

Những cái kia tiêu tu Tiên gia tộc, tài lực nội tình mỏng, mạo hiểm rất cao, đại bộ phận cũng không dám đi đụng cái này một nhóm nghề. Bình thường kinh doanh một nhà linh ruộng nông trường, trồng chút ít linh cốc, tích góp từng tí một tài lực. Về phần tán tu lại thêm đừng nói nữa, toàn bộ tích góp góp đi vào, nhưng cũng chưa đủ lấp cái này hố.

Tô lão đệ, trước người làm mễ thương nhân, không phải sinh ý rất tốt sao? Nhưng cũng kiếm không ít Linh Thạch!"

Lữ lão phu tử vội vàng khuyên nhủ.

"Phu tử, ta chính là định học, ta nhưng cũng sẽ không tùy ý đi luyện đan."

Tô Trần cười nói.

Hắn đương nhiên biết rõ luyện đan cái này một nhóm mạo hiểm độ cao, xài tiền như nước, xa so với linh điền cày cấy mạo hiểm cao hơn.

Chỉ là, hắn không nghĩ cả đời coi như một cái buôn bán linh cốc, một hai hạt kê kiếm một khối Linh Thạch hạt thương nhân.

Hắn có Linh sơn, tự trồng thảo dược. Có điều kiện này, cũng nên học được một môn cao cấp chút ít tay nghề đến. Đừng nói Tẩy Tủy Đan có thể hay không luyện thành, dù là không thể luyện ra đến, học được một môn luyện đan thuật đó cũng là vô cùng có lợi nhất sự tình.

"Người nếu như chỉ là nghĩ tại luyện đan phường làm một cái luyện đan học đồ, hỗ trợ cho luyện đan tượng người trợ thủ, mỗi tháng kiếm chút ít Linh Thạch. Chỉ cần không tự mình luyện đan, như thế không có bao nhiêu mạo hiểm.

Như vậy đi, ta nhận thức một vị lão hữu, tiêu tu Tiên gia tộc xuất thân. Hắn mở một nhà loại nhỏ luyện đan tác phường. Ta mang người nhìn một

chút!"

Lữ lão phu tử mà lại cho rằng Tô Trần chỉ là nghĩ học kiếm tiền tay nghề, cũng không phải tự mình luyện đan. Hắn suy nghĩ một chút, nghĩ đến một cái cửa đường.

Tu Tiên thế gia cùng hào phú gia tộc cũng có cỡ lớn luyện đan phường, nhưng mà bọn hắn chỉ từ trong gia tộc nhận người, không thu ngoại nhân học đồ.

Chỉ có loại nhỏ luyện đan phường, ngẫu nhiên thiếu nhân thủ, mới có thể tuyển mấy cái lập tức thủ đả hỗn tạp học đồ.

Lữ Phu Tử cùng Tô Trần hai người, chính đi vào Triều Ca Tiên Thành bên trong một cái cái hẻm nhỏ.

Tùy ý có thể thấy được gạch xanh ngói lưu ly phòng ốc trong hẻm nhỏ, có một tòa cỡ nhỏ luyện đan phường, nhưng đã đình công.

Đã thấy, cái này luyện đan tác phường một người trung niên phường chủ, chính khuôn mặt thần sắc sâu khổ, phân phát vài tên học đồ cùng hỗn tạp công, đem cái này luyện đan phường đóng cửa.

Mặc cho ai một nhìn liền biết rõ, cái này tiểu luyện đan tác phường kinh doanh không đi xuống, đây là đóng cửa phá sản rồi.

"Lý lão đệ, người làm sao "

Lữ Phu Tử kinh ngạc nói.

Hắn biết rõ vị này Lý phường chủ trước kia bá sư một vị lão luyện đan sư, học nghệ mười năm trở về, chuẩn bị tự lập môn hộ xây dựng luyện đan phường, tiến vào luyện đan ngành sản xuất.

Chỗ này tiểu luyện đan phòng vừa mới khai trương nửa năm đấy, mắt thấy cũng là đóng cửa, kinh doanh không đi lên.

"Ài, Lữ lão ca, ta đây luyện đan thuật còn không có học đến nơi đến chốn. Hiện tại kinh doanh không đi lên, chuẩn bị đóng, đem tác phòng bàn thuê. Đổi nghề làm chút ít mua bán.

Sớm biết như vậy, mười năm trước nên nghe người một câu khuyên, không đi học cái gì luyện đan thuật. Hiện trong gia tộc tích góp đều trống rỗng, chỉ còn lại có hơn mười mẫu mỏng linh điền, có thể miễn cưỡng chèo chống một chút, không đến mức đứt gãy lương thực."

Cái kia thần sắc sâu khổ Lý thị luyện đan tượng người, chứng kiến Lữ lão phu tử, không khỏi thở dài nói.

Hắn chính là chỗ tiểu tu Tiên gia tộc gia chủ.

Cả nhà bọn họ đời thứ ba tu Tiên, tích góp từng tí một đi một tí tiền vốn. Vì gia tộc lâu dài cân nhắc, học được cửa luyện đan thuật, ý định thu đánh cược một lần tiền đồ.

Hắn quá tự tin rồi, tại luyện đan thuật bên trên hơi có làm cho thành, liền mở luyện đan phòng, muốn mang lĩnh hắn cái này tiểu tu Tiên gia tộc đi về hướng lại thêm hưng thịnh cường đại kế hoạch.

Mở cái này loại nhỏ luyện đan phòng, đầu một chút nghìn khối Linh Thạch. Cái này hơn nửa năm đến lỗ lỗ nghiêm trọng, thành đan tỉ lệ quá thấp, ném một nghìn thua thiệt năm trăm, căn bản kiếm không trở về tiền vốn.

"Lý lão đệ, nhiều tích góp từng tí một chút ít Linh Thạch, qua chút ít năm làm lại từ đầu trở lại đi! Tốt xấu nhà của người cũng là đời thứ ba tu Tiên, vẫn có hy vọng chấn hưng lên."

Lữ Phu Tử không khỏi thốn thức, an ủi vài câu.

Triều Ca Tiên Thành được xưng có tám trăm tu Tiên gia tộc. Muốn đạt tới 'Tu Tiên gia tộc' điều kiện, phải đời thứ ba ở trong đều ra đời Tu Tiên giả. Một đời cắt đứt, đều bị tước đoạt tu Tiên gia tộc danh xưng.

Tiểu tu Tiên gia tộc, kỳ thật nhưng cũng liền so với những tán tu kia, tình cảnh hơi chút tốt hơn một chút.

Nhưng chỉ cần một đời xuất hiện phá sản đệ tử, hoặc là kinh doanh hơi không cẩn thận, sẽ gặp suy bại xuống dưới, gia tộc nhưng cũng dễ dàng tan rã.

Mỗi năm đều có hơn mười nhà trở lên tiểu tu Tiên gia tộc, rời khỏi tám trăm tu Tiên gia tộc hàng ngũ.

Đương nhiên, cũng có mới tu Tiên gia tộc bay ra đến, tiến vào Triều Ca tám trăm gia tộc hành trình xếp.

Tô Trần không khỏi cảm giác sâu sắc đồng tình.

Hắn nhìn cái này loại nhỏ luyện đan phòng, sân nhỏ tuy nhỏ, nhưng mà yên tĩnh độc tòa nhà.

Lò luyện đan, kho củi, giếng nước các loại phương tiện đầy đủ mọi thứ.

Trong nội viện này, còn thiết trí có một tòa cờ nhỏ "Cách màn" trận pháp, có thể che đậy trong ngoài giới khí tức. Để ngừa ngoài chặn giới Thần Niệm, nhìn trộm, quấy nhiễu.

Hơn nữa nơi này tại Triều Ca nội thành, so với ngoài thành an toàn nhiều hơn, luyện đan thời điểm không dễ dàng bị quấy nhiễu, ra ngoài ý muốn.

"Lý phòng chủ, người cái này luyện đan phòng, tiền thuê bao nhiêu tiền?"

Tô Trần không khỏi hỏi.

"Một ngày một khối Linh Thạch, một tháng ba mươi, nhưng cũng không đắt. Cái này tác phường tuy nhỏ, nhưng mà lấy ra làm nhà kho các loại, hay vẫn là rất hợp thích đấy."

Lý phường chủ dò xét Tô Trần một cái, là niên kỷ có lẽ mới tới tán tu.

Hắn đương nhiên không biết cho rằng Tô Trần nghĩ luyện đan, chỉ cho là Tô Trần nghĩ thuê xuống nơi này, buôn bán, kinh doanh độn hàng các loại. Một ngày này một khối Linh Thạch giá tiền, liền tương đương với tại Triều Ca Tiên Thành bên trong thuê tại chỗ một gian khách đường xếp bằng gỗ giá tiền.

Hắn đem luyện đan tác phường thuê, một tháng cũng có thể quay về cái ba mươi khối Linh Thạch, cũng có thể đền bù một cái gia dụng.

"Thành! Cái kia liền thuê xuống cái này tác phường!"

Tô Trần lập tức nói.

Hắn đến tiền thuê, cái kia Lý phường chủ liền cho đại môn chìa khoá, gặp tác phường thuê cho Tô Trần dùng.

"Tô lão đệ, sự tình xong xuôi. Có cái gì cần giúp rồi hãy nói, lão ca ta gấp đi trước."

Lữ lão phu tử nhưng cũng không có nhiều nghĩ, liền đi.

Cái này luyện đan tác phường đã đóng cửa, Tô Trần khẳng định học không thành cái gì luyện đan thuật. Thuê cái nhà kho, việc buôn bán các loại, cũng tịnh không cái gì không ổn.

Hắn cũng biết, Tô Trần gần nhất hơn nửa năm, linh cốt sinh ý làm không tệ, trong nhà hầu như mỗi ngày đều có thể ăn được linh cốt, thậm chí buôn

bán một ít linh thảo được tại buôn bán.

Tô Trần thuê xuống cái này phòng loại nhỏ luyện đan tác phường, đóng cửa lại để tránh ngoại nhân đã quấy rầy. Che đây ngoại giới nhìn trộm cỡ nhỏ trận pháp, chỉ cần tại trận pháp bàn thả bên trên một khối Linh Thạch, liền có thể khởi động.

Hắn lấy ra một viên đến bình đậu, Tát Đậu Thành Bình.

"Phốc ~!"

Huyền hóa ra một cái Bạch Liên lực sĩ, đem cái này đình viện nhỏ quét sạch sẽ, chẻ củi, nhóm lửa, thanh lý xỉ than, gánh nước, làm các loại hỗn tạp công sống.

Luyện đan cần đốt than, cần rất nhiều cấp thấp linh mộc.

Ngô tiều phu thường xuyên tại thâm sơn đồn linh mộc, sau đó đem linh mộc đưa đến Triều Ca Tiên Thành, bán cho từng cái tác phường. Nhưng hắn vừa tới Triều Ca nhưng cũng không bao lâu, thiếu khuyết khách hàng cũ. Lại bất thiện ngôn từ, mỗi lần bán linh mộc đều có chút đau đầu.

Tô Trần trực tiếp đem Ngô tiều phu chặt đốt than linh mộc mua lại.

Ngô tiều phu cũng không cần lại vì bán linh mộc sâu muộn, chém linh mộc, hưởng cái này luyện đan tác phường tiền tới đây là được.

Tô Trần có Bạch Liên lực sĩ làm việc lật vật, cũng không cần tự mình lo liệu làm vụn vạt việc nhỏ.

Hắn chỉ cần chuyên trong lòng nhìn chăm chăm vào hỏa hầu, toàn bộ trong lòng khai lò, luyện chế Linh Đan là được rồi.

Từ cấp thấp nhất nhất giai hạ phẩm "Linh Lộ Đan" khởi đầu.

Muốn nghiên cứu luyện đan thuật, trong tay tự nhiên trước phải có một đồng Linh dược.

Giống như Linh Lộ Thảo cây cỏ giá thị trường, cần ba khối Linh Thạch một cây. Tự mình trồng Linh Lộ Thảo cây cỏ mà nói, thành phẩm cũng rất là rẻ tiền, một khối Linh Thạch một cây là đủ rồi.

Luyện chế thành "Linh Lộ Đan" dạng này cấp thấp nhất nhất giai hạ phẩm Linh Đan, cũng là Luyện Khí kỳ Tu Tiên giả dùng để tu luyện Linh Đan, giá thị trường bán mười khối Linh Thạch.

Linh Lộ Thảo cây cỏ là Tô Trần tự mình trồng đấy, thành phẩm cực thấp. Luyện đã thất bại một lò, lỗ lỗ mấy khối Linh Thạch, nhưng cũng không đau lòng. Mà mười trong lò chỉ cần luyện thành một lò, liền có thể kiếm quay về tiền vốn.

Đổi thành mặt khác Luyện Đan Sĩ, thấp như vậy thành đan tỉ lệ, sớm liền thua thiệt học máu, không dám làm xuống dưới.

Bởi vì thành phẩm rẻ tiền, Tô Trần có thể thừa nhận gấp ba trở lên luyện đan thất bại tỉ lệ.

Cùng với hẳn luyện đan kinh nghiệm phong phú, luyện đan thuật chậm chạp tăng lên đi lên, luyện ra chính phẩm Linh Đan dần dần nhiều, dù là vụn vụn hai thành thành đan tỉ lệ, đều có thể kiếm đến cao tới gấp đôi lợi nhuận.

Loại này thành phẩm bên trên cực lớn ưu thế, là mặt khác Luyện Đan Sĩ mong muốn không thể mặc dù đấy.

Lý phường chủ tướng chỗ này luyện đan phường thuê cho Tô Trần, cho rằng Tô Trần chỉ là lấy ra độn hàng, liền rất ít hỏi đến.

Ngẫu nhiên có một lần, hắn đi ngang qua cái này luyện đan phòng, mà lại từ ngoài viện, ngoài ý muốn phát hiện trong tiểu viện lò đan bay lên khói lửa, lửa hết sạch lập loè, tựa hồ tại khai lò.

Luyện đan tác phòng bên trong mở ra cỡ nhỏ ngăn cách trận pháp, không cách nào dùng Thần Niệm đi dò xét tình huống. Mặc dù trông thấy lửa hết sạch, nhưng không cách nào chứng kiến thêm nữa.

"Tiểu tử này, không phải là đang luyện đan đi?"

Lý phòng chủ trương nhìn vài cái, ăn kinh sợ.

Rất nhanh, hắn lộ ra một bộ thật sâu đồng tình cùng vẻ thương hại.

Cái này năm trắng, người mới tán tu, thật đúng là không biết trời cao đất rộng!

Hắn cái này tiểu tu Tiên gia tộc, nhiều năm luyện đan học đồ, đều thua thiệt rồi tình rồi mù, luyện đan tác phòng suy bại xuống dưới, hầu như không còn trở mình tiền vốn.

Tô Trần như vậy một cái mới tới tán tu, vậy mà cũng dám đi đụng luyện đan thuật!

Sợ là thuê cái một hai trắng, sẽ phải đầy bụi đất xéo đi.

Bất quá, Lý phòng chủ cũng sẽ không đi nói cái gì.

Dầu gì cũng là một tháng ba mươi khối Linh Thạch tiền thuê.

Cái này loại nhỏ luyện đan phòng rất khó thuê, những cái kia thế gia, mạnh mẽ hào gia tộc, sớm đã có bọn hắn tự mình cỡ lớn luyện đan phòng. Những thứ khác tiểu tu Tiên gia tộc, cũng chưa chắc nguyện ý thuê hắn tác phòng, chỉ có thể làm nhà kho tại chỗ đi ra ngoài.

"Người mới tán tu, không thiết thời, phải không biết rõ luyện đan thuật khó khăn!"

Lý phường chủ lắc đầu rời đi.

Cái này nhoáng một cái, chính là hơn nửa năm qua.

Hắn mỗi tháng đều tới một lần, tìm Tô Trần thu lấy tiền thuê.

Tô Trần trên mặt quả thực đầy bụi đất, thế nhưng lúc luyện đan đốt than bụi bặm, thậm chí nổ lò, làm cho một thân than bụi.

Lý phường chủ nghi ngờ trong lòng, đợi lâu như vậy, mà lại chung quy không thấy Tô Trần đầy bụi đất cuộn gói rời đi, Tô Trần cuối cùng ở bên trong mân mê một chút gì đó.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 140: Khai Lò, Luyện Tẩy Tủy Đan

Triều Ca Tiên Thành bên trong, đường nhỏ đường tắt.

Một tòa vị trí vắng vẻ nhỏ luyện đan phòng.

Trong tiểu viện một lò luyện đan cả ngày ít nhàn rỗi, thỉnh thoảng được thêm vào linh mộc than, lò lửa đốt rào rạt. Một canh giờ ra một lò, mỗi ngày ít nhất phải luyện ra mười lô cấp thấp linh đan.

Cái này nhoáng một cái, chính là một năm qua đi.

Tô Trần thuật luyện đan, nhờ ngày qua ngày luyện nhiều đến mười lô bên trong, tăng lên nhanh chóng.

Tu sĩ khác tu luyện thuật luyện đan này, bình thường là từ một gã luyện đan học đồ cất bước, thời điểm này chẳng qua là giúp đỡ sư phụ trợ thủ làm ít chuyện vặt, nhìn sư phụ luyện đan, chứ không được thao tác, ít nhất phải theo Luyện Đan Sư chịu đựng trên năm đến mười năm mới có thể thao tác lò đan.

Chịu đựng qua dài dòng buồn chán thời kỳ học đồ, mới được cho phép độc lập khai lò luyện đan. Nhưng số lần có hạn, thường thường là mười ngày, non nửa tháng mới có cơ hội luyện một lần linh đan. Lại cần năm năm, mới trở thành một tên luyện đan thợ, tự mình thử luyện đan.

Chờ kinh nghiệm đầy đủ phong phú, một hai chục năm sau đó, mới có thể trở thành là một gã chân chính Luyện Đan Sư, có thể thu luyện đan đồ đệ.

Tô Trần nhảy vọt qua dài đẳng đặc vô cùng luyện đan thời kỳ học đồ, mua một phần luyện đan ngọc giản cùng cấp thấp linh đan cách điều chế trở về, liền trực tiếp động thủ luyện đan.

Ngắn ngủi này một năm, hắn luyện đan số lần thậm chí muốn vượt qua một ít Luyện Đan Sư. Vừa mới bắt đầu tỉ lệ thất bại cực cao, nhưng cấp thấp linh đan thành phẩm cực thấp, hắn cũng thiếu lên.

Thời gian một năm này, Tô Trần ra đan xác xuất thành công, cũng từ lúc ban đầu mười lô thành một lò, biến thành hai lô, thẳng đến gần nhất ba, bốn lô.

Hắn cũng từ cấp thấp nhất nhất giai hạ phẩm Linh Lộ đan, bắt đầu luyện một ít hơi chút khó khăn nhất giai thượng phẩm linh đan.

Mười lô có thể luyện thành công ba lô, bốn lô trở lên, đây đã là một gã tiêu chuẩn tương đối cao luyện đan thợ thực lực. Cái này vẫn như cũ không có thể bảo chứng luyện đan thợ có thể kiếm đến linh thạch, vẫn là sẽ thiếu.

Một năm nay qua, Tô Trần tu vi cũng đạt tới Luyện Khí Kỳ tầng hai. Bởi vì là Luyện Khí sơ kỳ, tu luyện tăng lên vẫn tính là nhanh chóng, Thanh Liên nguyên thần trong Linh sơn dài ra mảnh thứ hai lá sen.

Vì có thể chuyên tâm luyện đan.

Nửa năm qua này, Tô Trần cũng không tiếp tục quản chuyện làm ăn của Linh cốc, Linh dược cùng Linh đan.

Hắn chẳng qua là ngẫu nhiên ly khai một chuyến Triều Ca Linh Sơn, đi chân núi Linh cốc nông trường đi dạo một vòng, sau đó nhập hàng mua về một ít Linh cốc. Hơn nữa đem chính mình trồng ra Linh cốc, cũng hỗn tạp ở trong đó, tăng lên rất nhiều lợi nhuận.

Thần không biết quý không hay, ai cũng không biết lảng không nhiều ra một ít Linh cốt.

Phần này số lượng không nhiều lắm, liền A Nô đều không thể phát hiện, chớ nói chi là người khác.

Chính hắc trông ra Linh cốt, cùng với chút ít Linh dược vật liệu, luyện chế ra cấp thấp linh đan, đều giao cho A Nô đi Triều Ca chợ đêm trên bán, đổi về linh thạch.

A Nô còn là phạm nhân, một thân một mình làm nghề này an toàn không lớn.

Trương tiểu đệ thường xuyên lúc chạng vạng tối ở nhà nhàn rỗi, liền do hắc và A Nô cùng đi chợ đêm lên, hỗ trợ bày quầy bán chút ít Linh cốt, linh đan, cũng có thể thuận tiện tránh chút linh thạch.

Tô Trần dùng trọn vẹn đã hơn một năm thời gian, để dành đến gần vạn khối linh thạch nhiều.

Khoản này linh thạch nếu như đi mua sắm Tây Tủy Đan mà nói, mua lấy mười hạt liền xài hết, vẫn như cũ không đạt được hắc muốn mục tiêu.

Tô Trần không có ý định mua, quyết định tự mình luyện.

Hắc từ Chu thị Linh Đan Các chưởng quầy chỗ đó, giá cao mua một phần cấp thấp Tây Tủy Đan Linh dược cách điều chế.

Sau đó, hắc đem chính mình một năm nay lợi nhuận kiếm được đại bộ phận linh thạch, toàn bộ đều dùng đến trồng cấp thấp Tây Tủy Đan cần có ba mươi loại nhất giai Linh dược.

Những linh dược này vật liệu niên kỉ rất cao, động mấy chục năm, trên mấy trăm năm. Nội việc tại Linh sơn trong những linh dược này vật liệu,

liền hao phí hẳn gần hơn nửa năm.

Trên thị trường Tẩy Tủy Đan, chi như vậy đắt đỏ. Rất lớn một bộ phận nguyên nhân, là vì cần thiết mấy chục vị Linh dược vật liệu thời kì sinh trưởng, dài đến mấy chục, trên trăm năm dài. Như vậy Linh dược vật liệu, dù là tại Triều Ca Tiên Thành tu tiên thế gia dược viên trong, cũng ít vô cùng thấy.

Một phương diện cần thuê tu tiên giả đến tài bồi những linh dược này, bên này là một số lớn trường kỳ tiêu phí.

Linh dược bồi dưỡng được, còn cần có một gã tư thâm Luyện Đan Sư, đem những linh dược này luyện chế thành linh đan. Luyện Đan Sư ít nhất phải cầm đi ba thành lợi nhuận.

Sau đó, cái này Tẩy Tủy Đan tại Linh Đan Các bán, sẽ bị đan các kiếm đi một phần nhỏ lợi nhuận.

Tẩy Tủy Đan chân chính dược liệu thành phẩm, có lẽ tại khoảng một phân trăm, thậm chí khả năng thấp hơn.

Tô Trần tự mình dùng linh thạch đi chợ đêm, Linh dược vườn mua về linh dược hạt giống, sau đó dùng linh thạch gia tăng Linh khí, tại phương thốn linh sơn trồng đi ra, hao phí thành phẩm không đến giá bán một phần mười.

Tô Trần đạt được một phần cấp thấp Tẩy Tủy Đan cách điều chế, đem một năm nay kiếm đến đại bộ phận linh thạch, tuyệt đại bộ phận đều dùng đến bồi dưỡng Tẩy Tủy Đan mấy chục vị Linh dược.

"Một năm rồi, cuối cùng chuẩn bị thỏa đáng!"

Tô Trần thở dài một hơi.

Hắn một năm nay, một thân một mình nghiên cứu cái này luyện đan bên trong ngọc giản thuật luyện đan, luyện không dưới hơn một nghìn lô linh đan, ăn đủ các loại đau khổ.

Hỏa hầu quá mạnh, nổ lô, phun ra lô dịch thể, lúc đó có phát sinh.

Trong lò luyện đan Linh được bị đốt trụi, hoặc là không thể kết đan, đây càng là chuyện thường xảy ra.

Đối với hỏa hầu nắm giữ, ra đan thời cơ, đây là trong quá trình luyện đan khó khăn nhất không chế chuyện tình. Điều này cần rất nhiều luyện đan kinh nghiệm, mới có thể quen tay hay việc.

Tô vừa luyện chế Tẩy Tủy Đan Linh được vật liệu, bày phóng xuất.

Bỏ ra hơn vạn khối linh thạch, trồng ra tổng cộng một trăm phần Linh được vật liệu, thành phẩm chỉ là một trăm khối linh đan. Có thể dùng đến luyện một trăm lô Tẩy Tủy Đan.

Nếu như thành công, mỗi một lô có thể luyện ra một quả Tẩy Tủy Đan. Đương nhiên, không thành công lời nói, chính là được đốt đan hủy.

Đây đã là toàn bộ của hắn gia sản.

Kỳ thật linh đan, cũng có thể đem mười phần linh đan được vật liệu gộp chung một chỗ luyện, một lần ra lò mười viên linh đan, tiết kiệm được một đoạn thời gian. Nhưng cái này phải vô cùng cao minh thuật luyện đan mới được, Tô Trần vì giảm bớt mạo hiểm, một lần chỉ luyện một phần Linh được vật liệu linh đan.

"Hủy!"

"Lại hủy!"

Tô Trần vui đầu tại nhỏ lò luyện đan trước mặt, cẩn thận thêm linh than, nhìn chăm chăm lò lửa, nắm trong tay hỏa hầu. Một ngày luyện mười lô, ngoại trừ ngủ nghỉ ngơi một hai canh giờ bên ngoài, đều tại toàn thân tập trung vào luyện linh đan.

Vừa bắt đầu luyện mười lô toàn bộ hủy, một lò cũng không có luyện ra, làm cho Tô Trần rất là đau lòng.

Vén vén một ngày, liền ném đi một nghìn khối linh thạch đi, toàn bộ là nước dội lá khoai rôi. Cái này nếu bình thường luyện đan thợ, đã sớm thiếu của cải, đến lai quần cũng đều không còn rồi, hận không thể đi nhảy sông tự vận.

Bất quá, thấp như vậy ra đan tỷ lệ, kỳ thật cũng là bình thường hiện tượng.

Tô Trần mới vừa mới bắt đầu thử luyện Tẩy Tủy Đan.

Cho dù là Luyện Đan Sư, vừa mới bắt đầu luyện một loại hoàn toàn mới linh đan, chưa quen thuộc thảo dược dược tính, luyện hủy xác suất đều là thật lớn, mười lô, thậm chí mấy chục lô không cũng không ra được linh đan.

Tô Trần luyện cái này Tẩy Tủy Đan qua nhiều lần thất bại, phát hiện nơi nào sẽ xảy ra vấn đề, liền tránh ra, dần dần cũng nắm giữ một chút then chốt Tô Trần.

Tại hai mươi lô sau đó, hăn nắm chặt hỏa hầu, rốt cuộc luyện ra quả thứ nhất Tẩy Tủy Đan.

Sau bốn ngày, Tô Trần một hơi luyện bốn mươi lô, rốt cuộc triệt để nắm giữ Tẩy Tủy Đan dược liệu dược tính, bắt đầu luyện vô cùng thuận tay.

Hắn tỉ lệ thành đan bắt đầu tăng vọt, nhanh chóng tăng lên tới khoảng bốn phần mười.

Mười ngày, tất cả Tây Tủy Đan Linh được vật liệu dùng hết, lửa trong lò luyện đan cuộc dập tắt.

Tô Trần đầy mặt đầy người đều là tro than xám xịt, sắc mặt có chút đen thui, nhưng mà không dấu được ánh mắt vui mừng phấn khởi. Hắn linh đan ** bên trong, trợn vện nhiều hơn ba mươi lăm hạt Tây Tủy Đan, không kìm được vui mừng.

Từng miếng kim quang lập lòe, óng ánh sáng long lanh Tây Tủy Đan, tản ra vô cùng mùi thơm mê người, tựa hồ đang khoe khoang chúng nó thân là linh đan chi bảo giá trị.

"Tây Tủy Đan thành!"

Tô Trần vô cùng phấn khởi, khổ cực rồi trợn vện một năm, không biết ngày đêm trồng thuốc, tu luyện thuật luyện đan, rốt cuộc ra cái này cái thật lớn thành quả.

Hắn đã sớm chờ không được, rất muốn lần nữa tẩy tủy, đem chính mình linh tủy bình cảnh đánh vỡ.

Tô Trần trực tiếp tại chỗ luyện đan tác phường, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, điều tức một canh giờ.

Sau đó, một hạt Tây Tủy Đan ném vào trong miệng mình.

Trượt vào trong bụng, hòa tan thành kim quang lập lòe nước thuốc, trong người thấm vào, bám vào hắn cái kia linh tủy trên. Những thứ này Tây Tủy Đan được lực thấm thấu vào linh tủy ở chỗ sâu trong, không ngừng tẩy giặt Linh tủy.

Tẩy Linh tẩy quá trình, như hàng vạn con kiến cắn xương, khá khó thừa nhận.

Sau nửa canh giờ, Linh tẩy bên trong một chút tạp chất cùng dơ bẩn bị giặt sạch đi ra, hiệu quả còn là rất rõ ràng.

Tốt, tẩy tẩy hiệu quả không tệ.

Tiếp tục!

Lại đến một viên!

Tô Trần nghỉ một lát mà, lại nuốt một viên tại trong mồm, tiếp tục tẩy tẩy.

Sau một canh giờ.

Lại đến!

Tô Trần không ngừng một viên tiếp nối một viên.

Bất tri bất giác, hai ngày thoáng một cái đã qua.

Cái này Tẩy Tủy Đan ** bên trong Tẩy Tủy Đan đan, lấy mắt thấy tốc độ, tại giảm bớt.

Tô Trần đã liên tục uống mười lăm hạt Tẩy Tủy Đan, đem linh tẩy tạp chất rửa đi rất lớn một bộ phận, trở nên tinh khiết rất nhiều.

Lúc này.

Tô Trần kinh ngạc phát hiện, tuy rằng đồng dạng Tẩy Tủy Đan, nhưng tẩy tẩy hiệu quả lại bắt đầu đang thông thả biến yếu. Khi hắn ăn vào mười sáu hạt thời điểm, đã hoàn toàn không còn tẩy tẩy tác dụng.

"Đây là có chuyện gì? Không thể tiếp tục tẩy tẩy được nữa hay sao?"

"Một hạt Tây Tựu Đan tấy hai điểm mà nói, của ta linh tủy, xem chừng cũng mới vừa vắn đến sáu mươi điểm. Vừa mới đến thượng phẩm linh tủy bên cạnh, khoảng cách bảy tám chục điểm vẫn còn xa đây."

Tô Trần nghi hoặc khó hiểu, đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Kháng được tính!

Chẳng lẽ là nguyên nhân này?

Thuật luyện đan trên cũng từng đề cập qua vấn đề này. Loại này kháng được tính, bình thường phát sinh ở linh đan trên. Chúng nó được tính phi thường cường liệt, tu sĩ dùng lâu dài, dễ dàng sinh ra kháng được tính.

Linh cốc, Linh đào các loại đồ ăn, ngược lại không tồn tại cái gọi là kháng được tính.

Tô Trần không khỏi ảo não.

Hắn mới phục dụng mười lăm miếng Tây Tựu Đan, vậy mà đã sinh ra mãnh liệt kháng được tính. Lại nuốt vào một hạt cũng không thấy chút nào tác dụng, lãng phí một cách vô ích hai hạt Tây Tựu Đan, vậy là hắn không cách nào lại tấy rửa được nữa rồi.

"Thôi được, đành vậy thôi!"

Tô Trần đem còn dư lại mười chín hạt Tây Tựu Đan thu vào, dờ khóc dờ cười.

Cho dù có tấy thêm nữa cũng chẳng được gì, nhưng đối với lần này tấy tủy hiệu quả, hắn cũng vẫn tính là phi thường hài lòng.

Hắn một hơi, cuối cùng đem mình căn linh tủy này tấy đã đến gần sáu mươi điểm.

Nếu như vậy, hẳn thường xuyên ăn linh mễ cơm, Luyện Khí Kỳ cảnh giới tốc độ tu luyện, trên diện rộng bạo tăng.

Từ hơn bốn mươi năm rút ngắn đến chỉ cần năm năm, tự mình ước chừng hai mươi lăm tuổi thời điểm, liền có thể tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng chín.

Như vậy tu luyện tiến triển, hẳn là có thể tiếp nhận.

"Tây Tủy Đan đã luyện thành. Cái này linh tủy cũng tây đã đến cực hạn, là cần phải trở về! Để cho A Nô cũng tây một cái, xem nàng có thể hay không đột phá Luyện Khí cảnh giới."

Tô Trần lần này khổ tu thuật luyện đan, trực tiếp nhất mục đích chính là cho mình tây tủy, đột phá linh tủy bình cảnh.

Tô Trần tại giếng nước trong viện, mức nước rửa ráy sạch sẽ. Đẩy cửa, ra nhỏ luyện đan phòng, khóa lại luyện khí phòng đại môn, chuẩn bị về nhà một chuyến.

Lý phòng chủ gần nhất cách tam soa ngũ, liền tại luyện đan phòng bên ngoài đi dạo.

Cái này nho nhỏ này luyện đan phòng, một năm trôi qua rõ ràng không có đóng cửa, như thế nào một bộ khí thể ngất trời, thoát nhìn giống như có chút hưng quang vinh!

Hắn rất là nghi hoặc khó hiểu, nhanh chóng vò đầu bứt tai, rồi lại nghĩ mãi mà không rõ.

Đột nhiên, luyện đan phòng viện cửa mở, Tô Trần một bộ thần thanh khí爽 bộ dạng đi ra.

"Ô huỳnh đệ, người gần nhất đây là ở luyện cái gì đan? Tại hạ cũng là hiểu sơ thuật luyện đan, chúng ta có thể hợp tác mở cái này luyện đan phường? Hoặc là cùng một chỗ kinh doanh."

Lý phường chủ liền vội vàng tiến lên, khuôn mặt tươi cười ý, chấp tay dò hỏi.

"Luyện mấy lô cấp thấp linh đan mà thôi, luôn nỗ lực, xem ra ta còn là không có luyện đan thiên phú gì a! Cố nhẫn vài năm, sợ là cũng phải đóng cửa. Còn có chút sự tình, đi trước một bước."

Tô Trần cười cười, chấp tay, nghênh ngang rời đi.

"Cái này "

Lý phường chủ rất là kinh ngạc.

Luyện đan không được, còn có thể chịu đựng được vài năm? Hẳn mở cái này luyện đan phường, thế nhưng là liền nửa năm đều không chịu đựng nổi.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 141: Lộ Xác Phàm Thành Tiên

Tô Trần ra Triều Ca Tiên Thành, trở lại chỗ giữa sườn núi phòng nhỏ chỗ ở.

A Nô vừa nấu xong Linh mẽ cơm, đang chuẩn bị dùng rổ trang hảo mấy chén cơm đồ ăn, định đưa qua Tô Trần đang tại luyện đan trong phòng luyện chế linh đan. Một năm qua này, Tô Trần vì muốn tiết kiệm thời gian để luyện đan, đều rất ít về nhà ăn cơm.

"Công tử, hôm nay không luyện đan?"

A Nô chứng kiến Tô Trần một bộ thần thanh khí爽 trở về, không khỏi hơi kinh ngạc.

"Mấy ngày nay, ta đem Linh dược vật liệu tất cả đều luyện đã xong, tạm thời không luyện nữa, trở về nghỉ một chút. Người lại đi nhiều nấu ba bát linh mẽ, cái này một hai bát chưa đủ ăn."

Tô Trần cười nói.

A Nô hơi nghi hoặc một chút, cho rằng Tô Trần mời Lữ phu tử, Ngô tiêu phu bọn họ chạy tới ăn một bữa cơm, liền lại đi gạo bình mức mấy thìa, nhiều nấu mấy bát linh mẽ, bỏ thêm chút thức ăn đồ ăn.

Hai người khó được trong nhà ăn một bữa cơm.

A Nô chính đang suy nghĩ lấy Lữ phu tử bọn hắn lúc nào trở về, rồi lại thần tình kinh ngạc chứng kiến, Tô Trần gió cuốn mây tan giống như vậy,

một hơi càn quét trên bàn đấy, ăn xong bốn năm bát linh mễ cơm.

Tô Trần trong bụng rớt cuộc sung mãn, vô cùng thỏa mãn.

Lần này hăn hao phí mười lăm mười sáu hạt Tẩy Tủy Đan, hoàn thành tẩy tủy sau đó, một ngày linh mễ lượng cơm ăn gia tăng đến trọn vẹn bảy bát. Cùng hôm qua so sánh với, quả thực là long trời lở đất biến hóa cực lớn.

"Công tử lượng cơm ăn của người như thế nào gia tăng lên nhiều như vậy?"

A Nô nhìn xem Tô Trần ăn như hổ đói bình thường quét sạch, chấn kinh rồi.

Hăn tại Triều Ca Tiên Thành sống lâu rồi, đối tu tiên thường thức cũng biết không ít, tự nhiên cũng biết một gã Luyện Khí Kỳ tu tiên giả linh mễ lượng cơm ăn tăng nhiều, điều này có ý vị gì.

Ý vị này Linh tủy đạt được rất lớn cường hóa, đối với linh khí hấp thu hiệu suất tăng nhiều.

Mà chỉ có Tẩy Tủy Đan, mới có thể rõ ràng cường hóa Linh tủy.

Hăn biết rõ, mấy ngày gần đây Tô Trần đang chuẩn bị luyện chế Tẩy Tủy Đan.

Nhưng có thể thành công hay không, cái này khó mà nói, hăn nghe Lữ phu tử nói loại linh đan này độ khó rất cao. Triều Ca Tiên Thành bản địa đều không có vị nào Luyện Đan Sư có thể luyện chế ra, phải từ ngũ đại tiên tông nhập hàng, Linh Đan Các mới có bán.

"Công tử, của người Tẩy Tủy Đan đã luyện thành?"

A Nô kinh hãi.

"Ừm! Không tệ, rốt cuộc đã luyện thành!"

Tô Trần không khỏi nụ cười nhạt nhòa.

Từ khi hắn và A Nô đi đến Triều Ca Tiên Thành, lúc ban đầu làm Linh cốc người bán hàng rong nửa năm, hơn nữa hắn chui luyện đan một năm nay, đã nhoáng một cái đã qua một năm rưỡi.

A Nô luôn luôn đã ở ăn Linh cốc cơm, đã ăn hết hơn một trăm lần, từng điểm từng điểm tích lũy Linh khí. Tổng không thấy có thể luyện thành nguyên thần. A Nô cũng là chuẩn bị thụ dày vò, mỗi ngày đều đang mong đợi, tiếp theo có thể ra đời nguyên thần.

Nhưng nàng đến nay vẫn là chưa có lột xác phàm thành Tiên dấu hiệu, tiếp tục như vậy, chỉ sợ còn phải dày vò không biết bao lâu.

Tô Trần trong tay hiện tại có mười chín hạt Tây Tựu Đan, hắn quyết định không đợi thêm nữa, trực tiếp làm cho A Nô ăn vào Tây Tựu Đan. Có thể thành hay không vì Luyện Khí Kỳ tu sĩ, liền nhìn lúc này đây kết quả.

"A Nô, người ăn vào một hạt thử một lần."

Tô Trần trong tay nhoáng một cái, lấy ra một hạt kim quang lập lòe Tây Tựu Đan đi ra, giao cho A Nô.

"Công tử, cái này đây là Tây Tựu Đan?"

A Nô chấn kinh, trên mặt khó có thể ức chế kinh hỉ.

Hắn từng tại chợ đêm thăm một lần cái kia áo xám tu sĩ bày quầy bán hàng bán một quả Tây Tựu Đan, tự nhiên nhớ kỹ nó bộ dáng. Đây chính là Triều Ca Tiên Thành luyện đan thợ, thậm chí Luyện Đan Sư, đều khó mà luyện chế ra hiếm có linh đan.

"Đan này nhưng không phải bình thường đắt đỏ, mà vượt ngàn khối linh thạch."

"Tự mình luyện đan luyện được, giá thành tiện nghi hơn. Hơn nữa, ta có thể luyện ra Tây Tủy Đan, ngày sau còn sợ thiếu linh thạch không thành. Người hãy ăn ngay bây giờ để xem hiệu quả."

Tô Trần cười nói.

Hắn cũng không tính cầm những thứ này Tây Tủy Đan đi bán.

Đan này đắt đỏ mà hiếm có, hơn nữa giá tiền cao tới một nghìn khối linh thạch, cũng không tốt bán, bình thường tán tu, tiểu gia tộc các tu sĩ căn bản mua không nổi.

Cũng chỉ có rất ít Triều Ca mười đại thế gia, mấy chục cường hào gia tộc, có thể sẽ cho gia tộc sau cùng đệ tử hạch tâm mua mấy hạt bên ngoài, tu sĩ khác căn bản vô duyên Đan này.

Tây Tủy Đan nếu là đại lượng xuất hiện ở Triều Ca Tiên Thành, sợ là sẽ khiến cho Triều Ca Tiên Thành những luyện đan đó thế gia chú ý.

Những thứ này Tây Tủy Đan chỉ có thể hắn và A Nô dùng xong, hoặc là lưu lại một ít, nhìn xem về sau có chỗ hữu dụng hay không.

Hắn coi như là không bán cái này Tây Tủy Đan, chỉ trồng một ít Linh cốt, cấp thấp đại chúng thảo dược, bán cấp thấp Linh Lộ đan các loại, cũng đầy đủ ngày thường tu luyện chi tiêu dùng.

"Ừm!"

A Nô tiếp nhận Tây Tủy Đan, hưng phấn đỏ bừng cả khuôn mặt gật đầu, trở lại phòng ngủ ngồi xuống ăn vào cái này trân quý Tây Tủy Đan.

Tô Trần tức thì ở bên ngoài nhà gỗ trong sảnh chờ, một bên ngồi xuống tu luyện tiêu hóa trong bụng linh mễ cơm, một bên chờ A Nô tẩy tủy sau tin tức.

Hắn không lo khác, chẳng qua là lo lắng A Nô có hay không linh tủy. Cái này quyết định rồi hắn có thể hay không bước lên con đường tu tiên, cải biến vận mệnh của mình, không còn là thế gian nữ tử.

Sau một canh giờ.

A Nô từ trong nhà gỗ đi ra, xinh đẹp khuôn mặt đẹp trên mang theo thanh lệ.

"Sao thế? Không có ra đời nguyên thần?"

Tô Trần sửng sờ, có chút kinh ngạc.

"Không! Công tử, ta phát hiện thức hải, ra đời nguyên thần rồi! Ta đây là thật cao hứng, rốt cuộc có thể tu luyện nguyên thần rồi."

A Nô vui đến phát khóc, lau nước mắt tổn nói ra.

"Thật tốt quá!"

Tô Trần đại hỉ.

Hắn và A Nô tầm tiên một năm, tại Triều Ca Tiên Thành cũng khổ cực rồi một năm rưỡi, dù sao vẫn là lo lắng không cách nào tu luyện, hôm nay rốt cuộc có kết quả.

A Nô phát hiện mình trên người có chút ít dơ bẩn, đi đâu đi tẩy trừ đảm chùi một phen, lại thay đổi một bộ bộ đồ mới trở ra.

"Đêm nay không bày sạp rồi, chúng ta đi đi dạo chợ đêm, giúp người chọn một bộ tu tiên công pháp, còn có tu luyện Linh thuật. Từ nay về sau,

người liền bước vào tu tiên đại đạo, có thể chính thức bắt đầu tu luyện công pháp cùng Linh thuật."

Tô Trần cười nói.

Hắn còn có mười tám hạt Tẩy Tủy Đan, còn có thể cho A Nô phục dụng, tẩy một cái linh tủy, tăng lên A Nô Luyện Khí Kỳ tốc độ tu luyện. Bất quá đây không phải là gấp nhất thời, từ từ sẽ đến.

Tô Trần tự mình dùng hơn mười hạt Tẩy Tủy Đan đem linh tủy tẩy không cách nào tăng lên nữa, giải quyết xong tu luyện chậm chạp vấn đề, cũng không dùng được những thứ này Tẩy Tủy Đan.

"Ừm!"

A Nô mừng rỡ gật đầu.

Hắn có chút chờ mong, vẫn muốn học một số tu tiên công pháp, cùng với Linh thuật. Lúc trước thân là phạm nhân, hắn cũng không cách nào tu luyện tu tiên công pháp.

Ăn cơm tối xong, hai người liền đi Triều Ca Tiên Thành, đi dạo náo nhiệt chợ đêm.

Tiên thành chợ đêm lên, hồi hả, đông đảo đám người bán hàng rong đang nhiệt tình bán lấy các loại Linh vật.

Dạo phố chọn lựa tu tiên công pháp thời điểm, Tô Trần cẩn thận hỏi thăm A Nô tẩy tủy cùng đột phá luyện thành nguyên thần quá trình.

A Nô từng cái nói tỉ mỉ.

Trong cơ thể nàng đản sanh nguyên khí, là màu đen nguyên khí, tựa hồ là Lôi hệ tu tiên giả.

Hơn nữa, nguyên thần của nàng mang hình dạng một cây đàn cổ

Tô Trần hơi kinh ngạc.

Tu tiên giả nguyên thần, không có cùng chủng loại với nhau.

Khá thường gặp chính là một quả trứng trạng thái nguyên thần.

Hơi chút đặc thù một chút đấy, thì là đủ loại nguyên thần mang hình thái như thế gian vạn vật.

Tô Trần nguyên thần của mình là một cây Thanh Liên nguyên thần, rất mộc mạc tự nhiên, rồi lại bền dẻo mười phần, không ngừng phát triển.

Ngô tiêu phu là kim hệ tu sĩ, một thanh búa vàng nguyên thần, kim quang lập lòe, vô cùng uy mãnh.

Lữ phu tử là một quả xem bói cổ đồng Tiền Nguyên thần, thần bí mà huyền diệu khí tức.

Vì sao nguyên thần sẽ là loại này bộ dáng, đám tu tiên giả cũng có chút nghi hoặc, có lẽ là cùng tu tiên trước một ít sinh hoạt tập quán có quan hệ.

Tu tiên lúc trước, trong lòng nếu là cứ nghĩ đến vật nào đó, rất có thể nguyên thần chủng loại liền trưởng thành bộ dạng như vật đó.

Nếu là không có đặc thù ý muốn, chính là trưởng thành thường thấy nhất trứng trạng nguyên thần.

Bất đồng nguyên thần phẩm tương, tự nhiên quyết định rồi tu tiên giả am hiểu bất đồng con đường tu tiên, cần tu luyện bất đồng công pháp.

Bất đồng phương pháp tu luyện, chênh lệch thật lớn, không cách nào rập khuôn.

Hơn nữa, Tô Trần còn phát hiện một chuyện.

A Nô tại trong thức hải của nàng, lại không nhìn thấy một tòa linh sơn, chẳng qua là chứng kiến vô biên vô hạn một mảnh hỗn độn, của nàng đàn cổ nguyên thần liền tại mảnh hỗn độn này bên trong ra đời.

Tô Trần cũng không có nghe Lữ phu tử, Ngô tiểu phu dám người đề cập tới linh sơn.

Điều này làm cho Tô Trần càng thêm nghi hoặc khó hiểu.

Vì cái gì trong biến ý thức của chính mình, sẽ có một tòa phương thốn Linh sơn tồn tại?

Hơn nữa phương thốn linh sơn còn bị một cái thật lớn hỗn độn trứng trứng, bao vây lấy. Nếu không có hỗn độn trứng vỏ trứng ngoài có một đạo trời sanh khe hở, hẳn cũng không vào bên trong này Linh sơn, làm cho Thanh Liên nguyên thần tại linh sơn trên lạc địa sinh căn, nảy mầm, dài lá.

Như vậy tiếp tục nữa, nếu có may mắn đủ Trúc Cơ mà nói, sợ là cái này Thanh Liên nguyên thần có thể khai ra một đóa hoa sen đến.

A Nô hiện tại đã trở thành một gã Luyện Khí Kỳ tu tiên giả, quan trọng nhất tự nhiên chính là chọn một số tu tiên công pháp, tu luyện tiên công Linh pháp, cái này liền coi như là chính thức bước lên con đường tu tiên.

Tô Trần mang A Nô tại chợ đêm lên, chọn lựa công pháp, Linh Khí.

Chợ đêm lên, có khu chuyên môn bán tu tiên công pháp, có gần trăm tên tán tu, gia tộc tu sĩ, tại bày quầy bán hàng bán các loại tu tiên công pháp, Linh thuật cùng phù lục, sạp hàng trên rực rỡ muôn màu.

" 《 Phần Hòa công 》 "

" 《 Diễm Linh công pháp 》 , 《 Phong Viêm quyết 》 , 《 Đại Dịch công pháp 》 "

" 《 Thần Lôi quyết 》 !"

Những thứ này tu tiên công pháp cấp bậc khá thấp, cũng không quá đắt, phần lớn chẳng qua là một hai trăm khối linh thạch trái phải. Hơi đỡ một ít đấy, cũng liền ba bốn trăm khối linh thạch trái phải.

A Nô tại các nơi bán tu tiên công pháp bán hàng rong, chọn lấy hồi lâu, đối với mấy cái này bình thường tu tiên công pháp không phải là rất ưa thích. Nàng nhìn thấy nhiều tu tiên công pháp, nhất thời nổi lòng lộn xộn, lại càng không biết nên như thế nào chọn lựa.

"Cái này công pháp tu luyện không ít, lại không biết làm như thế nào chọn lựa."

A Nô sầm muện nói.

Cái này tu tiên công pháp sẽ không tùy ý thay đổi, tối thiểu nhất Luyện Khí Kỳ cảnh giới ở trong, chỉ biết tu luyện một môn công pháp.

Chọn loại nào công pháp, có chút thận trọng.

"Người là lòi hệ tu tiên giả, theo lý tự nhiên là lòi hệ công pháp ưu tiên."

Tô Trần nhớ đến Triều Ca Tiên Thành Túy tiên lâu, có nữ tu tiên giả tu qua cầm hệ, không khỏi nói ra: "Bất quá, nếu như người là muốn chọn của mình thích, cái kia tự nhiên thuận chọn một môn tu luyện Cầm Đạo tu tiên công pháp!"

"Hừm, ta am hiểu nhất là đàn, muốn tu Cầm thuật tiên đạo."

A Nô mừng rỡ gật đầu.

Trong chợ đêm phần lớn đều là bình thường công pháp, không có thể tìm tới A Nô muốn Cầm hệ công pháp.

Bọn hăn lại đi Triều Ca Tiên Thành đường đi, chuyên môn bán công pháp bí kíp tu tiên công pháp cửa hàng.

Những thứ này cỡ lớn cửa hàng công pháp bí kíp, cực kỳ đầy đủ hết. Liền cực kỳ thiên môn Cầm hệ tu tiên giả công pháp bí kíp, đều có thể tìm tới.

"Tại đây quyển 《 Thiên Tiên phối 》 tu tiên công pháp đi, là Cầm hệ tu tiên giả chuyên dụng!"

A Nô đã tìm được một quả ngọc giản chuyên môn thích hợp Cầm tu công pháp 《 Thiên Tiên phối 》, lật xem một cái, không khỏi cực kỳ vui mừng. Đây là hăn thích nhất một loại công pháp.

"Vị tiểu thư này, người đây là muốn đặt Cầm đạo công pháp?"

Bí kíp cửa hàng một vị chương quỳ, đánh giá hai người bọn họ liếc mắt, cười nói: "Mặc dù đang xuống bán cái này tu tiên công pháp, bất quá vẫn là phải nhắc nhở một cái hai vị, Triều Ca Tiên Thành trong chủ tu cầm đạo tu tiên giả, thật đúng là không thấy nhiều.

Người tu này Cầm chi tiên đạo, như vậy sử dụng Linh Khí, tất nhiên cũng là Cầm hệ Linh Khí. Linh thuật, cũng là các loại tiên âm chi phổ.

Linh cầm là thuộc về Âm Công Linh Khí, cái này liên lụy phạm vi tuy lớn, thậm chí có thể trực tiếp công kích dao động đối phương thần niệm, nguyên thần.

Nhưng một người tính công kích cũng không mạnh mẽ. Nếu như người là cùng một tên kiếm tu, đạo tu, đơn đả độc đấu, đó là tuyệt đánh không lại

đấy. Người mua cái này bí kíp, ngày sau cũng không nên oán tại hạ chưa từng nhắc nhở."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 142: Tiêu Vĩ Linh Cầm Và Phong Lôĩ Dẫn

"Xin hỏi một tiếng, tiểu thư là loại nào linh tủy tu sĩ?"

Bí kíp cửa hàng chưởng quỹ kia hỏi.

"Lôi tu."

A Nô nói.

"Lôi tu! Đây chính là ít có thật là tốt hệ a, tại ngũ hành 'Kim mộc thủy hỏa thổ' cùng Tam Kỳ 'Băng sấm gió' cái này tám hệ trong, khó khăn nhất đản sanh một cái hệ chính là lôi hệ rồi.

Ở trên trăm tên tu tiên giả bên trong, cũng khó cho ra hiện một vị lôi hệ tu tiên giả. Cái này lôi tu là một mình công kích hệ bên trong, mạnh nhất một cái hệ, so với kim, lửa còn mạnh hơn không ít.

Tiểu thư có như thế thiên phú tốt, vì sao không chuyên môn chọn một phần lôi hệ tu tiên công pháp? Bất kể là lấy lôi hệ linh kiếm vì Linh Khí lôi kiếm tu sĩ, còn là lôi hệ Linh thuật làm chủ lôi pháp tu sĩ, cái này đều so với cầm hệ tu sĩ chiến lực mạnh hơn quá nhiều."

Chưởng quầy không khỏi kinh ngạc, khuyên.

Hắn tuy rằng tu vi không cao, cũng mới Luyện Khí sơ kỳ. Nhưng mà kinh doanh cái này tu tiên công pháp cửa hàng hơn mười năm, thấy hơn nhiều Triệu Ca Tiên Thành người mới tu tiên giả, lôi hệ cũng ít khi thấy.

Hắn làm cái này bí kíp sinh ý đương nhiên muốn đẩy tiến tốt nhất tu tiên công pháp, lưu lại một tốt danh tiếng. Miễn cho khách nhân nhậ hậu tu luyện một lần, cảm thấy không có tác dụng gì, trở về mắg hắg lung tung việc buôn bán.

Bí kíp cửa hàng chương quỹ lần này khuyên nhủ lời nói, làm cho A Nô lần nữa do dự.

Hắn yêu thích cầm đạo, mới nghĩ đến tu một số cầm hệ tiên đạo.

Nhưng Luyện Khí Kỳ tu tiên giả yêu thích tuy trọng yếu, sức chiến đấu không thể nghi ngờ càng trọng yếu hơn.

Nếu là chiến lực không mạnh, ngoại trừ dừng lại ở Triều Ca Tiên Thành bên trong tương đối an toàn bên ngoài, ly khai Triều Ca Linh Sơn, liền khó có thể bảo đảm an toàn của mình.

Lữ lão phu tử cùng hắg tùy tùng Trương tiểu đệ thỉnh thoảng sẽ đi Triều Ca chung quanh một ít hoang dã chỗ hung hiểm, như Vân Mộng trạch núi sâu đầm lớn bên trong, đi săn giết Yêu thú, kiếm một chút linh thạch dùng để tu luyện.

Trương tiểu đệ liền từng theo hắg nói về, tại loại này dã ngoại chỗ hung hiểm, ẩn núp Yêu thú rất là nguy hiểm. Nhưng so với chúng nó càng nguy hiểm hơn chính là tu sĩ, gặp được mặt khác tu tiên giả muốn gấp đôi đề phòng, để ngừa lọt vào tà sửa đánh lén cùng ám toán.

Đám tu tiên giả vì tranh đoạt thiên địa linh bảo, chém giết càng là cũng không hiếm thấy.

Cái này tu tiên giới cũng không an toàn, sức tự vệ trọng yếu phi thường.

Hắg cũng hy vọng mình có thể mạnh hơn một chút, không trở thành Tô Trần liên lụy.

Lôi hệ, là cường công hình, bất luận là lôi kiếm tu, còn là lôi pháp tu, đấu pháp uy lực đều lớn.

Mà cầm tu, lấy thần niệm Âm Công làm chủ, công kích thần niệm cùng nguyên thần, tức thì hiển nhiên muốn yếu một ít, càng thiên hướng tại phụ tá hình tu sĩ.

"Công tử theo người thì sao?"

A Nô không khỏi lần nữa do dự, nhìn về phía Tô Trần.

Tô Trần cũng là trầm mặc.

Tu tiên công pháp lựa chọn rất thận trọng, nếu là chọn sai tu tiên công pháp, chờ sau này phát hiện khó dùng, lại đi tu mới mà nói, ít nhất cũng sẽ ảnh hưởng trì hoãn mất đã nhiều năm.

Có lôi hệ thiên phú mà không tu, đây là một cái rất lớn lãng phí.

Nhưng A Nô nguyên thần chủng dạng, là một bộ đàn cổ nguyên thần, đây cũng là của nàng cái khác thiên phú ưu thế.

Ý vị này, hẳn lấy cầm vì Linh Khí, là sở trường nhất một loại Linh Khí, có thể so sánh tu tiên giả khác dùng rất tốt, điều này cũng không thể đơn giản lãng phí.

Tốt nhất, là có thể đồng thời chiêu cố lôi, cầm hai phương diện.

"Có biện pháp nào không, có thể chiêu cố lôi hệ, cầm đạo?"

Tô Trần suy nghĩ một hồi lâu, mới hướng chương quỹ kia hỏi.

Cửa hàng chương quỹ có chút hơi khó, nói: "Đây cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào, nhưng độ khó khăn không thể nghi ngờ sẽ cao hơn một mảng lớn. Muốn tuyển chọn một số cùng lôi hệ, cầm hệ có

liên quan tu tiên công pháp mà nói, có một phần 'Phong Lôi Dẫn' công pháp có phần là thích hợp.

Nhưng mà, người còn cần có một bộ lôi linh mộc chế tạo linh cầm tất cả phương diện, đều phải lôi, cầm kết hợp, mới có thể xứng thành một bộ chiếu cố lôi hệ cùng cầm đạo."

Cầm hệ tu tiên giả so sánh thiên môn, chỉ là cầm Linh Khí cũng rất ít thấy. Nếu muốn xứng đến một bộ lôi cầm cùng lôi cầm công pháp, độ khó khăn định so với lôi kiếm tu sĩ cao rất nhiều.

Nếu như nói lôi tu, là trăm tên tu sĩ trong mới có một vị. Như vậy lôi cầm tu sĩ, chỉ sợ hơn vạn tên tu sĩ trong cũng chưa chắc có thể có một người.

"Trước tiên cần phải đi tìm đến một bộ thích hợp linh cầm. Vạn nhất không có thích hợp linh cầm, chỉ là tu luyện công pháp, nhưng không có linh cầm có thể dùng."

Tô Trần nghĩ đến vấn đề này, không khỏi cùng A Nô nhìn nhau, ly khai cái này bí kíp cửa hàng, lại đi nội thành các nơi tìm kiếm cầm Linh Khí.

Hai người bọn họ tìm khắp toàn bộ Triều Ca Tiên Thành, tại một lối đi một góc vắng vẻ, phát hiện một nhà loại nhỏ cầm Linh Khí cửa hàng, chuyên môn bán nhạc khí hình Linh Khí.

Cửa hàng chủ là một người trung niên nhạc công, đang tại cửa hàng bên trong đánh bóng một kiện linh cầm.

Tô Trần cùng A Nô tiến vào nhà này linh cầm cửa hàng nhỏ.

A Nô liếc mắt liền chứng kiến treo treo trên vách tường một bộ cháy đen than hoá linh cầm, tựa hồ bị đốt cháy qua, toàn thân cháy đen, tản ra mơ hồ lôi Linh khí hơi thở.

Nhưng bị bụi bặm bao trùm lấy, tựa hồ bị long đông đã lâu.

"Chủ tiệm, đem bộ dạng này linh cầm lấy đến xem!"

A Nô kinh ngạc.

Trung niên kia nhạc công ngẩng đầu, thấy có khách nhân đến nhìn cầm, không khỏi đem cái kia phù hợp treo ở trên vách đá linh cầm lấy xuống.

Tô Trần nhìn thoáng qua, quả nhiên là một bộ phẩm giai thật tốt lời hệ linh cầm.

"Này cầm còn có danh hào?"

"Tiểu thư tốt ánh mắt! Này cầm tên là 'Tiêu Vĩ' này đây đặc sắc phương pháp chế thành. Trước lấy một gốc cây nhất giai thượng phẩm ngô đồng linh mộc, đem để đặt tại đỉnh núi.

Chờ đợi cơn dông thời điểm, hàng hạ thiên lời chi hỏa bổ trúng này linh mộc, lời hỏa đốt cháy ngô đồng linh mộc thân cây ba ngày ba đêm lâu. Rồi sau đó, này ngô đồng linh mộc thân cây đại bộ phận bị đốt hủy, vụn vụn chỉ còn lại có một đoạn nhỏ sau cùng nhện thiên lời chi hỏa đốt cháy linh mộc.

Trải qua thiên lời chi hỏa đốt cháy, cái này cắt ra cháy đen linh mộc bổ sung lấy mãnh liệt lời Linh khí hơi thở, là được chế thành linh cầm bên trong danh phẩm 'Tiêu Vĩ'.

Dùng cái này thiên lời hỏa phần đốt ngô đồng cây phương pháp chế thành linh cầm, cũng có thể đặt tên là Tiêu Vĩ. Cái này Tiêu Vĩ linh cầm, tại thập đại tên cầm bên trong, là thuộc về cấp cao nhất danh khí, nhưng cần lời tu mới thích hợp khảy đàn này cầm. Tiếc nuối là, lời tu bên trong nguyện ý lấy linh cầm vì khí cực ít. Ta chế tạo tên này cầm hơn mười năm, cũng không có người hỏi thăm."

Cầm phường nhạc công đem bộ dạng này linh cầm đặt lên bàn, không không tiếc nuối nói.

Bình thường tu tiên giả bên trong, nguyện ý lấy linh cầm vì Linh Khí rất ít, chớ nói chi là lời tu rồi.

"Tiêu Vĩ linh cầm!"

A Nô ngọc tay sờ xoạng lấy bộ dạng này Tiêu Vĩ linh cầm, cảm nhận được linh dây đàn bên trong ẩn chứa lời Linh khí hơi thở, rất đúng yêu thích, hỏi: "Ta có thể thử một lần cái này Tiêu Vĩ cầm?"

"Ta xem cô nương hẳn là cầm thuật cao thủ, xin mời!"

Nhạc công nói.

A Nô ngón tay ngọc nhẹ nhàng vẽ một cái, tại linh trên đàn, gãy ngón tay hơi đàn.

"BOANG... ~!"

Một đường tắc dài lời hồ ánh sáng, tại dây đàn trên nhảy lên, lóe ra hào quang.

A Nô nhanh chóng một nhóm.

Trong chốc lát, một hồi mơ hồ tiếng sấm, bao phủ toàn bộ linh cầm cửa hàng, thậm chí đường đi trăm trượng phạm vi.

Tiếng sấm ù ù, tiếng gió rền vang, còn có muốn ngừng mà không được xu thế.

Trong nháy mắt, lời hồ từ Tiêu Vĩ cầm bên trong nhảy nhảy ra, vờn quanh tại A Nô quanh thân, hình thành một đường phạm vi lớn lời hồ , khiến cho người khó có thể tới gần.

Tô Trần ở bên nghe, linh cầm thanh âm vừa vang lên, tinh thần của hắn cũng theo đó một hồi chấn động, khó có thể bình tĩnh.

Hắn không khỏi thất kinh.

Cái này linh cầm thanh âm, đối Luyện Khí Kỳ tu sĩ tâm thần ảnh hưởng quá lớn.

Cái này vền vẹn chẳng qua là tùy ý sờ chút vài cái, nếu là thi triển ra chuyên môn cầm bí quyết Linh pháp, sợ là uy lực càng lớn.

"Cái này linh cầm, vốn là phạm vi lớn thế công Linh Khí, so với phạm vi lớn trận pháp thi triển ra nhanh chóng hơn cùng mau lẹ. Tiếng đàn cùng một chỗ, sóng âm phạm vi bao phủ ở trong, đều muốn chịu ảnh hưởng.

Nếu như có thể có thích hợp cầm đạo công pháp, linh cầm phổ phối hợp, uy lực kia càng mạnh hơn nữa! Bốn điểm nơi đây còn có một phần 《Phong Lôi Dẫn》 linh cầm phổ, thích hợp nhất này linh cầm."

Nhạc công cười nói.

A Nô lật xem một lượt, cái này 《Phong Lôi Dẫn》 linh cầm phổ, có tứ trọng khải đàn bí quyết.

Đệ nhất tấu "Tiên Âm Ba " phóng thích Tiên Âm Ba, quét sạch bốn phía phạm vi lớn. Thứ hai tấu "Tiên Âm Bạo" - lấy Tiên Âm Ba tập trung lại, bạo phá nổ vang.

Thứ ba tấu "Phong Cấp Vũ Sậu " nhưng là cần phong hệ, thủy hệ mới có thể phóng thích.

Mà thứ tư tấu "Lôi Vân Phong Bạo " độ khó cao nhất, cần lôi, gió, nước cái này tam hệ đồng thời thi pháp, ở trên trời ngưng tụ ra mảng lớn lôi vân, rơi xuống đất nổ tung, uy lực đáng sợ nhất.

"Cái này 《 Phong Lôi Dẫn 》 linh cầm phổ, nhưng thật ra là sấm gió nước tam hệ kết hợp, có rất ít cái này tam hệ tu sĩ, cần linh châu đến phụ trợ.

Cô nương là lẻ loi hệ, nếu có một quả Phong linh châu, một quả Thủy linh châu mà nói, khảy đàn này cầm, liền có thể phóng xuất ra thứ ba tấu, thứ tư khảy đàn bí quyết."

Nhạc công giải thích nói ra.

"Này Tiêu Vĩ linh cầm, 《 Phong Lôi Dẫn 》 cầm phổ, ra sao giá?"

A Nô đối cái này linh cầm cùng cầm phổ rất là yêu thích.

"Tiêu Vĩ cầm, là nhất giai thượng phẩm linh cầm chế tạo, phẩm cấp cao, làm đứng lên rất khó, muốn tám trăm khối linh thạch, hơi có chút quý. 《 Phong Lôi Dẫn 》 cầm phổ tiện nghi, chỉ cần năm mươi khối linh thạch."

Nhạc công nói.

A Nô lắp bắp kinh hãi, cái này Tiêu Vĩ linh cầm không phải bình thường đắt đỏ.

"Ta không mang đủ tiền mặt, lấy một trăm linh thạch đặt trước, qua ba năm mặt trời liền tới lấy."

Tô Trần suy nghĩ một chút, nói.

Trong tay hắn hiện tại chỉ có hơn mười miếng Tây Tủy Đan, linh thạch còn lại không nhiều lắm, hiển nhiên chưa đủ một mua lại. Mấy ngày nay hắn trước nghĩ biện pháp kiếm chút ít linh thạch trở về, mua cái này Tiêu Vĩ linh cầm.

"Không sao, lôi hệ cầm tu sĩ cực ít, này cầm giúp đỡ hai vị lưu lại."

Nhạc công đem bộ dạng này Tiêu Vĩ linh cầm để vào linh trong hộp gỗ, gửi đứng lên, cười nói.

Tô Trần đặt hàng xuống bộ dạng này Tiêu Vĩ linh cầm, cùng A Nô lại đi một chuyến tu tiên công pháp cửa hàng, ở bên kia tuyển một số 《 Thiên Tiên Phối 》 cầm đạo tu luyện công pháp.

A Nô rất cuộc xoay sở đủ một bộ tu tiên công pháp, lôi hệ linh cầm cùng 《 Phong Lôi Dẫn 》 cầm phổ.

Về phần phụ trợ dùng Thủy linh châu cùng Phong linh châu, giá tiền cũng không rất cao, phẩm chất thấp chỉ cần hai ba mươi khối linh thạch mà thôi. Cho dù là cao phẩm, cũng không cao hơn một hai trăm khối linh thạch.

"Công tử, người còn không Linh Khí! Nếu không, chúng ta lại đi xem linh binh?"

A Nô nói.

"Ta?"

Tô Trần không khỏi cười khổ, "Không phải là không muốn, chẳng qua là một mực không tìm được thích hợp. Chọn trúng hài lòng Linh Khí, cũng phải nhìn cơ duyên."

Hắn là Mộc hệ tu sĩ, cũng chỉ thích hợp dùng Mộc hệ Linh Khí.

Nhưng là bất kể chỉ dùng để Mộc hệ linh kiếm, Linh đao, bình thường chất liệu Linh Khí, uy lực đều chuyển lệch yếu, kém xa kim hệ, hỏa hệ đao kiếm uy lực.

Hơn một năm nay, hắn cũng thường xuyên tại Triều Ca Tiên Thành chợ đêm cùng Linh Binh các tìm kiếm, nếu muốn thích hợp Linh Khí. Nhưng

mà một mực không có có thể tìm tới thích hợp linh binh.

Hắn qua đã hơn một năm chủ yếu vẫn là suy nghĩ giải quyết tốc độ tu luyện vấn đề, chỉ có thể trước chậm rãi tìm được linh binh, dám có hay không có cơ duyên tốt, vì chính mình thu được một thanh đầy đủ uy lực thượng phẩm Linh Khí.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 143: Đột Nhiên Tăng Mạnh

Nô mặc kệ, lôi kéo Tô Trần đi Linh Binh Các chọn lựa tiện tay linh binh.

Tô Trần ao nữu bất quá, chỉ có thể đến Triều Ca Linh Khí các cùng chợ đêm lại rời đi một vòng. Mộc hệ nhất giai linh binh cũng có một chút, như Đào Mộc Pháp Kiếm, Thanh Phong Linh Kiếm, Thanh Bích Linh Mộc Cung, còn có pháp tu dùng Liên Hoa Linh Đăng, linh lung linh tán các loại Linh Khí.

Giá tiền nhập lại không là cái vấn đề lớn gì, nhưng mà Tô Trần cũng không vừa ý một kiện làm cho mình vừa lòng đẹp ý Linh Khí, cảm giác, cảm thấy kém đi một tí.

Tô Trần một lòng tu luyện, tạm thời cũng không hề có ý rời đi Triều Ca Tiên Thành, cũng không dùng được linh binh, mua sắm linh binh chuyện tình liền trước buông.

Ngồi mài đao cũng không làm mất kỹ thuật đốn củi(*), vì tu luyện thuật luyện đan cùng luyện chế ra Tẩy Tủy Đan, Tô Trần trọn vẹn hao phí trọn vẹn một... nhiều năm.

Nhưng hồi báo cũng vô cùng kinh người.

Tô Trần đem chính mình linh tủy tẩy đến sáu mươi điểm, một số gần như thượng phẩm linh tủy tư chất. Hơn nữa hãn kiếm đến không ít linh thạch, một ngày bảy bát thóc cơm không ngừng, tốc độ tu luyện của hãn thoáng cái đề thăng lên đi lên.

Chỉ dùng ngần ngừn ba cái đột phá Luyện Khí Kỳ tầng ba, lại dùng năm tháng liền bước chân vào Luyện Khí Kỳ tầng bốn.

Tô Trần coi như là chính thức bước chân vào Luyện Khí trung kỳ, cái này tại Triều Ca Tiên Thành rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ bên trong coi như là trung đẳng tu vi.

Tô Trần đem dư thừa mười tám miếng Tẩy Tủy Đan, làm cho A Nô lần lượt phục dụng tẩy tủy, tăng cường linh tủy đối với linh khí hấp thu.

A Nô chỉ dùng mười hạt, cũng liền đã đến tẩy tủy cực hạn, linh tủy tiềm chất tiếp cận sáu mươi lăm chút. Cho dù là lại phục dụng, cũng là không có hiệu quả.

Tô Trần lúc này mới phát hiện, cái này cấp thấp Tẩy Tủy Đan tẩy tủy hiệu quả, cùng tu sĩ bản thân cũng có quan hệ. Linh tủy càng cao tu sĩ phục dụng sau đó, tẩy tủy hiệu quả suy giảm lợi hại.

Cái này tám tháng đến nay, Tô Trần vẫn là phần lớn thời gian dùng tại tu luyện, cùng với luyện cấp thấp linh đan, kiếm linh thạch trên.

Tô Trần chuyên môn chịu trách nhiệm nhập hàng, cung hóa.

Mà A Nô tức thì đem Linh thảo cùng cấp thấp linh đan các loại, cầm lấy đi chợ đêm trên bày quầy bán.

Trương tiểu đệ có rảnh liền tới giúp đỡ Tô Trần cầm hàng đi bày quầy bán, giúp đỡ bán, mỗi lần cũng có thể lợi nhuận cái một khối linh thạch tiền công, so với hần cùng theo Lữ phu tử chân chạy còn kiếm tiền.

Tô Trần hiện tại bắt đầu rất ít trồng Linh cốc, chủ yếu làm lợi nhuận cao hơn nhất giai trung phẩm Linh thảo dược cùng cấp thấp linh đan. Một tháng qua, kiếm cái một nghìn khối linh thạch.

Kiểm một ít linh thạch, Tô Trần liền đi linh cầm cửa hàng, đem cái kia Tiêu Vĩ linh cầm cùng 《 Phong Lô Dẫn 》 cầm phổ mua trở về, làm cho A Nô có Linh Khí để tu luyện .

Tô Trần tuy là Luyện Khí Kỳ tăng bốn.

Nhưng hẩn tu luyện là 《 Tiêu Diêu Du chi Phù Du Thiên 》 , "Chập Phục Quyết" sẽ vào ngày thường tích góp từng tí một lên dư thừa nguyên khí, tồn tại trong người.

Một khi Tô Trần thi triển ra "Thuế Biến Quyết", hẩn trên thực tế có thể trong nháy mắt bước vào luyện khí tăng năm. Cái này tại Triều Ca Tiên Thành nhiều người Luyện Khí Kỳ tu tiên giả bên trong, đã thuộc về đã trên trung đẳng tu vi.

Dù sao Luyện Khí sơ kỳ người tu sĩ tối đa, tu vi càng cao tu sĩ, nhân số càng ít.

Đạt tới Luyện Khí hậu kỳ đã là số ít, tại Triều Ca Tiên Thành là thuộc về đứng đầu tiêu chuẩn.

Mà Trúc Cơ Kỳ tu sĩ mà nói, đây là Thần Châu ngũ đại tiên tông chính thức nhập môn đệ tử tiêu chuẩn.

Nhưng cái này quá khó khăn, trừ phi linh túy đạt tới cực phẩm, nếu không cực ít có Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể dựa vào bản thân lực lượng thuận lợi đột phá Trúc Cơ.

Bình thường, Luyện Khí Kỳ tu sĩ đều là trước tìm kiếm mọi cách bái nhập ngũ đại tiên tông. Sau đó tại ngũ đại tiên tông tu luyện, đạt được vật tư cần thiết đột phá cảnh giới, tìm cách đột phá Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Điều này cũng có nghĩa là, bất kỳ tu sĩ nào chỉ cần đạt tới Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, không cần thêm vào điều kiện, cũng có thể trực tiếp bái nhập ngũ

đại tiên tông môn xuống, hưởng thụ tiên tông đệ tử rất nhiều chỗ tốt.

Ngũ đại tiên tông chiếm cứ Thần Châu năm cái chủ linh mạch vắt ngang đại địa, Linh khí hơn xa Triều Ca Linh Sơn cái này cô linh linh một tòa mô hình nhỏ linh sơn. Tu sĩ Trúc Cơ cần thiết các loại linh đan, pháp khí những vật này tư, cũng càng vì dồi dào.

Tự nhiên cũng không có Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, nguyện ý buông tha cho tốt tông môn đãi ngộ, ở lại ở tòa này Triều Ca Tiên Thành.

Triều Ca Tiên Thành bên trong, hầu như đều là tám trăm tu tiên gia tộc Luyện Khí Kỳ tu sĩ cùng phàm nhân làm chủ. Thịnh thoảng sẽ có ngũ đại tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đến đây, nhưng cũng sẽ không lưu lại quá lâu.

Tô Trần không có vừa ý hài lòng linh binh.

Nhưng trong tay hắn còn có tám miếng các hệ Linh thuật ngọc giản, tám miếng phù lục ngọc giản.

Linh thuật, là pháp tu dùng thủ đoạn.

Bởi vì Luyện Khí Kỳ tu sĩ thần niệm quá yếu, vèn vèn chỉ có thể lơ lửng vài đồng tiền sức nặng vật thể, không cách nào khu động "Phi kiếm" các loại lớn uy lực pháp khí, mấy bên ngoài trăm trượng lấy địch thủ cấp.

Tự nhiên, đại bộ phận Luyện Khí Kỳ tu sĩ đều khuyết thiếu đánh xa thủ đoạn.

Kiểm tu đao tu các loại, phần lớn đều là cận chiến tu sĩ.

Có một chút Luyện Khí Kỳ tu tiên giả buông tha cho linh kiếm, Linh đao các loại cận thân chiến đấu, chuyên môn học một ít Linh thuật, có thể từ trên mấy chục trăm trượng xa chỗ tiến công.

Mà phù lục, thì là ai cũng có thể dùng, một chút miếng linh thạch một trượng. Bình thường Luyện Khí Kỳ tu sĩ phần lớn cũng tùy thân chuẩn bị trên hơn mười tờ, chuẩn bị bất cứ tình huống nào. Vạn nhất Pháp lực hao hết, cũng có thể lấy ra phòng thân.

Đương nhiên, nếu như đại lượng dùng mà nói, cái này thuần túy chính là đốt linh thạch, có thể thiêu sạch khởi linh phù đều cũng có tiền thế gia đệ tử.

Tô Trần 《Bạch Liên Linh Kinh》 lên, cũng không có thiếu Kỳ Môn dị thuật, có phần làm hấn kinh ngạc.

Tô Trần đến binh đậu, hồ lô pháp đăng, linh mã đề liên, linh mao thảo, linh đăng giáp, phệ sài mộc... các loại 《Bạch Liên Linh Kinh》 trên ghi lại Linh vật, tất cả đều trồng lên, tại màu xanh túi trong túi trữ hàng không ít hàng, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

Gặp binh đậu thực lực quá yếu, một khối linh thạch bồi dưỡng một cây linh đậu, nhưng kết xuất hơn mười hạt linh đậu, từng cái chỉ là cao thủ nhất lưu tiêu chuẩn.

Nhưng Hồ Lô Đăng Binh thì lại khác, đủ để cùng tu tiên giả chống lại.

Một cái nhất giai pháp đăng có thể sinh trưởng bảy tám cái hồ lô pháp binh, bình thường muốn sinh trưởng mười... nhiều năm. Tại linh sơn trong ít nhất cũng cần sinh trưởng mười ngày, hấp thu gần bảy tám chục khối linh thạch đại lượng Linh khí mới có thể trồng ra một cái đến.

Vén vẹn một cái linh hồ lô liền cần tiêu hao mười khối linh thạch thành phẩm, đây là so với gặp binh đậu còn cường đại hơn, chính thức ý nghĩa linh binh, sức chiến đấu có thể so với Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ.

Chỗ thiếu hụt là tuổi thọ của bọn nó không dài, chỉ có thể duy trì thời gian ngắn chiến đấu, dùng một lần liền hao tổn mất. Chúng nó cùng Linh

phù phù lục tác dụng không sai biệt lắm.

Lúc trước, Tô Trần cũng không có điều kiện này, hiện tại kiếm rất nhiều linh thạch tự nhiên cũng không tiếc tiền vốn. Một hơi trồng mười cái giàn dây hồ lô binh đi ra, đồn không ít hàng.

Mà linh cây mã đề, bồi dưỡng một cây cũng cần ba năm khối linh thạch.

Thi triển pháp quyết phóng thích sau đó, nhưng huyền hóa thành một thốt linh mã, ở trên mặt đất chạy vội tốc độ cực nhanh, thậm chí so với Phong hệ Luyện Khí Kỳ tu sĩ ngự gió thuật còn nhanh vài phần.

Tô Trần đã là Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, dù chưa học lớn uy lực Linh thuật, cũng không có nhìn trúng tốt Linh Khí. Vậy do mượn trong tay bây giờ những thủ pháp này, thực lực xét ra cũng không nhỏ.

Ngày hôm đó, Lữ lão phu tử mang theo tùy tùng Trương tiểu đệ, từ Tống gia linh đào viên trở về.

Tô Trần mời hân đến nhà mình nhà gỗ trước, xếp đặt một bàn, A Nô xào mấy cái nhắm rượu điểm tâm, cầm một bình từ Triều Ca nội thành mua về Hầu nhi Linh tửu.

Bốn người một bàn, uống chung lấy Hầu nhi Linh tửu.

"Cái này hầu nhi tửu không tệ, người đây là từ Tống gia tửu trang mua về chứ? ! Tống gia hơn vạn mẫu linh đào, hàng năm sản lượng quá nhiều, cái này vừa đến mùa thu hoạch thời điểm linh đào thường xuyên bán không hết, lại không muốn giá bán rẻ. Cái này linh đào không thể so với Linh cốc, có thể gửi nhiều năm. Hái xuống không ăn, nửa vầng trăng sẽ gặp nát mất.

Bất quá, ta cái kia Tống lão ca cũng là có bốn sự, bán không được linh đào toàn bộ gây thành Linh tửu, ngược lại đem Tống thị tửu trang sinh ý cho kinh doanh lớn hơn, đã thành Triều Ca Tiên Thành lớn nhất tửu trang."

Lữ lão phu tử uống vài chiếc Linh tửu, sắc mặt hồng nhuận, chặc chặc khen vài câu.

Tô Trần biết rõ, gần nhất Lữ lão phu tử tại Tống gia linh đào viên trở thành viên trưởng, chịu trách nhiệm trông giữ cái kia hơn vạn gốc linh đào lớn vườn, mỗi tháng có thể ổn kiếm một món linh thạch tiền công.

Trong tay đã có linh thạch, tu luyện tự nhiên cũng có không nhỏ tiến triển, Lữ phu tử tâm tình tự nhiên cũng có chút vui sướng.

"Tô lão đệ, người cái này vô sự mà ân cần, tất có sở cầu. Nói đi!"

Lữ phu tử buông ly rượu, cười nói.

"Hồi lâu không cùng lão ca uống mấy chén, hôm nay chính rảnh rồi, liền mời lão ca tới đây. Muốn thỉnh giáo ngũ đại tiên tông sự tình, Triều Ca Tiên Thành tu sĩ, như thế nào mới có thể vào ngũ đại tiên tông? Lữ lão ca nhất định vô cùng rõ ràng."

Tô Trần không khỏi cười hỏi.

"Tô lão đệ, muốn báii tiên môn?"

Lữ lão phu tử sững sờ, trầm mặc xuống.

Nói về cái này tiên tông, thần sắc của hắn có chút ảm đạm, tựa hồ nhớ tới không ít chuyện cũ.

"Trước kia vừa tới Triều Ca Tiên Thành, thực lực quá thấp, cũng không dám suy nghĩ nhiều. Bất quá hai năm qua kinh thương, cũng kiếm một ít linh thạch, tu vi tăng lên đi lên. Thỉnh thoảng nghe người nhắc lên, ngũ đại tiên tông là Triều Ca Tiên Thành chúng tu sĩ trông mong hướng tới địa phương. Cho nên muốn thử một lần, chẳng qua là không biết nên làm như thế nào, mới có hi vọng báii nhập ngũ đại tiên tông? !"

Tô Trần hỏi.

"Thần Châu ngũ đại tiên tông, cách mỗi mười năm, sẽ ở Triều Ca Tiên Thành ban bố một đạo gia nhập tiên tông nhiệm vụ. Thông qua nhiệm vụ đến tuyển chọn một đồng đứng đầu Luyện Khí Kỳ đệ tử.

Trong đó tuyển nhận đệ tử chính thức mười tên, mỗi người có được một quả Trúc Cơ Đan làm khen thưởng. Mặc kệ Trúc Cơ hay không, cũng có thể dài hạn lưu lại ngũ đại tiên tông.

Có khác thu nhận sử dụng ký danh đệ tử bốn mươi tên, trở thành ngũ đại tiên tông ngoại môn ký danh đệ tử. Nhưng mà cũng không Trúc Cơ Đan ban thưởng, phải tại trong tông môn tự mình nghĩ cách đổi lấy Đan này. Trong vòng hai mươi năm nếu như không có cách nào hoàn thành Trúc Cơ, tất bị trục xuất khỏi tông môn, trở lại cố hương của mình."

"Nhiệm vụ này tuyển chọn địa điểm, bình thường đặt ở cách Triều Ca Tiên Thành xa một nghìn dặm, một mảnh tên là 'Vân Mộng trạch' đầm lầy bên trong. Cái chỗ kia, Yêu thú qua lại, vô cùng hung hiểm. Cũng không đặc thù yêu cầu, Luyện Khí trung kỳ trở lên tu sĩ đều có thể tham gia."

"Mỗi mười năm một lần tuyển chọn, đều là Triều Ca Tiên Thành tu sĩ đám, cạnh tranh kịch liệt nhất thời điểm. Đương nhiên, Luyện Khí trung kỳ tu sĩ cơ bản vô vọng, chỉ có Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, mới có thể hoàn thành ngũ đại tiên tông ban bố nhiệm vụ."

Lữ phu tử lắc đầu nói ra.

Ta tuổi trẻ thời điểm, rất sớm đã đạt đến Luyện Khí trung kỳ.

Đã từng đã tham gia nhiều đến bốn lần ngũ đại tiên tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ, nhưng thực lực yếu, cuối cùng đều là thất bại, hoàn toàn không tranh được với những Luyện Khí đó hậu kỳ đứng đầu tu sĩ.

Những năm này, hãn cũng thất vọng. Đối bá nhập ngũ đại tiên tông, ít lại ôm hy vọng.

"Đây cũng không phải là vậy khó. Nói như vậy. Tối thiểu nhất đạt tới luyện khí kỳ bảy tám tầng, người mới có một hồi hy vọng. Cho dù là xâm nhập Luyện Khí hậu kỳ, cũng muốn so đấu sức chiến đấu.

Chiến lực mạnh nhất mười cái, mới có hi vọng có thể trở thành là ngũ đại tiên tông đệ tử chính thức, đến ban thưởng Trúc Cơ Đan. Còn lại bốn mươi tên ký danh đệ tử, tiến vào ngũ đại tiên tông sau đó, tức thì nhìn cơ duyên của bọn hãn rồi."

Tô Trần không khỏi sửng sốt, nói: "Mười năm, mới tuyển nhận năm mươi tên Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ. Cái này Triều Ca Tiên Thành đâu chỉ hơn vạn tu sĩ, chẳng phải là tuyệt đại bộ phận tu sĩ đều không hề hy vọng vào tiên tông?"

Lữ phu tử lắc đầu cười nói: "Ngũ đại tiên tông chiêu thu đệ tử nghiêm khắc nhất, chiêu đệ tử ít chút ít, bất quá, còn có vài chục trung tiểu tiên tông. Mỗi mười năm cũng sẽ tuyển nhận một hai trăm tên Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, nếu như không phải là một lòng muốn vào ngũ đại tiên tông mà nói, vẫn là có thể vào tiểu tiên tông để tu luyện."

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 144: Tửu Quán Kết Nhóm

Lữ lão phu tử uống chút rượu, nhớ lại ngày xưa trải qua, cùng Tô Trần nói hăn qua ba bốn mươi năm trong, bốn lần tại Vân Mộng trạch tham gia Ngũ đại Tiên tông tuyển chọn tiên tông đệ tử một ít kinh nghiệm quý báu.

Hầu như mỗi một lần tiên tông tuyển chọn, đều toát ra vài tên Luyện Khí hậu kỳ cao thủ đứng đầu, mang tiểu đội tại Vân Mộng trạch giết tiến xông ra, đem còn lại nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ áp chế không thở nổi.

Lữ lão phu tử tuy rằng lỗ chiến lỗ bại, không thể hoàn thành báỉ nhập năm tiên tông nhiệm vụ, nhưng tích lũy được những thứ này kinh nghiệm thực chiến, vượt xa bên trong tòa tiên thành tu sĩ bình thường, vẫn rất có giá trị.

Tô Trần cùng Lữ lão phu tử hàn huyên hai canh giờ, mới biết Thần Châu Ngũ đại Tiên tông tại Triều Ca Tiên Thành tuyển chọn đệ tử rất nhiều chi tiết.

Ngoại trừ tu sĩ Trúc Cơ, linh tùy cực phẩm Luyện Khí tu sĩ, có thể vô điều kiện báỉ nhập Ngũ đại Tiên tông bên ngoài. Còn lại Luyện Khí Kỳ đệ tử, chỉ có dựa vào hoàn thành cái này Ngũ đại Tiên tông ban bố nhiệm vụ mới được.

Báỉ nhập Thần Châu Ngũ đại Tiên tông, bất kể là đệ tử chính thức, hay là ký danh đệ tử, đây đều là Triều Ca Tiên Thành vô số Luyện Khí Kỳ đám tu tiên giả tha thiết ước mơ chuyện tình.

Mỗi một lần Ngũ đại Tiên tông tuyển chọn, chỉ cần điều kiện phù hợp tu sĩ, hầu như đều tham gia, nhiều đến hơn một nghìn tên Luyện Khí trung hậu kỳ tu tiên giả tham dự.

Phải một đường chém giết ra, hoàn thành ngũ đại tiên môn nhiệm vụ, trở thành mười người đứng đầu, hoặc năm mươi thứ hạng đầu, thì mới có thể mong bá nhập Ngũ đại Tiên tông.

Như vậy Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, không thể nghi ngờ đều là trăm trong chọn một, cao thủ trong cao thủ.

Như vậy đứng đầu Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, không chỉ là tu vi cao hơn, mà còn sức chiến đấu cũng phải rất mạnh, mới mong mở một đường máu, từ rất nhiều tiên thành tu sĩ bên trong trổ hết tài năng.

"Tại Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia cùng hào cường gia tộc, có một chút tu sĩ trẻ tuổi thiên phú cao, từ lúc hai ba mươi tuổi thì đến được Luyện Khí Kỳ tầng chín cảnh giới đỉnh cao. Nhưng bọn hắn cũng không vội ở tham gia tiên tông tuyển chọn, mà là hao phí hơn mười năm, khổ tu sức chiến đấu. Lúc này mới tại mười năm một lần Ngũ đại Tiên tông tuyển chọn trên đột nhiên ra tay, một lần hành động bắt lại nhiệm vụ mười người đứng đầu, trở thành tiên tông đệ tử chính thức."

"Cái này lần trước Ngũ đại Tiên tông đến Triều Ca Tiên Thành tiến hành nhiệm vụ tuyển chọn đệ tử, vẫn còn là năm năm trước. Khoảng cách tiếp theo bá nhập tiên môn, ước chừng còn có thời gian năm năm. Bỏ lỡ mà nói, vậy thì phải đợi đến lúc mười lăm năm sau."

Lữ lão phu tử nói xong, thở dài nói.

Hắn cũng đã hơn sáu mươi tuổi, những năm này còn là đình trệ tại Luyện Khí Kỳ tầng sáu, còn dư lại thọ nguyên không nhiều. Cũng không biết năm, sáu năm sau lần này bá nhập tiên môn, có hay không có hi vọng bá nhập Ngũ đại Tiên tông.

Như vẫn chưa được, đợi đến lúc mười lăm năm sau đó, sợ là tuổi thọ của hắc còn thừa không có mấy, cũng không cần phải đi tranh giành cái này Bái tiên tông danh ngạch rồi.

"Ô lão đệ, người bây giờ tuổi còn xanh, tại tiên tông tuyển chọn lên, thất bại một hai lần vẫn là có cơ hội lại đến. Nhưng cũng phải bắt nhanh, năm tháng không tha người, bỏ qua một lần chính là phí thời gian mười năm trôi qua. Tăng cao tu vi cùng chiến lược trọng yếu nhất, sinh ý mua bán kiếm linh thạch chỉ cần đủ tu luyện là được, không thể đem thời gian đều lãng phí ở việc buôn bán trên."

"Hừm, đa tạ phu tử chỉ điểm!"

Tô Trần yên lặng gật đầu.

Nếu như vậy, hắc còn ước chừng năm năm tả hữu thời gian, làm các loại chuẩn bị.

Lấy mình bây giờ tốc độ tu luyện, trong vòng năm năm đạt tới Luyện Khí Kỳ ** tầng hắc không phải là vấn đề.

Hắc thiếu sót nhất đấy, chính là chiến lược.

Trên thực tế, từ khi bước vào tu tiên chi đạo, tìm kiếm tiên duyên, đến Triều Ca Tiên Thành đến nay. Tinh lực của hắc đều đặt ở tu vi lên, dừng lại ở Triều Ca việc buôn bán mua bán, cực ít đi tu luyện chiến lược.

Xem ra trong bốn năm năm tiếp, phải nghĩ hết biện pháp, tăng lên chiến lược.

Còn có một mấu chốt nhân tố, cái kia chính là đối Vân Mộng trạch quen thuộc trình độ.

Dù là chiến lược đạt tới tốt cùng Luyện Khí tăng chín tu sĩ, nhưng mà đối với Vân Mộng Trạch không quen, không cách nào thích ứng ở bên trong kịch đấu, tại tiên môn tuyển chọn thời điểm, nhất định sẽ vô cùng chịu thiệt.

Tô Trần hướng Lữ lão phu tử hỏi thăm một chút Vân Mộng Trạch tình huống.

Vân Mộng Trạch là Triều Ca Tiên Thành gần nhất, cũng là lớn nhất một mảnh Linh khí chi địa, phạm vi mấy vạn dặm bao la.

Vân Mộng Trạch quanh năm khí vụ bốc hơi, mây khói lượn lờ, Linh khí so với Triều Ca Linh Sơn còn càng dày đặc, địa vực so với Triều Ca Linh Sơn vốn chỉ là năm mươi dặm phạm vi, cũng còn bao la hơn gấp trăm lần.

Nhưng mà, chỗ đó cũng không thích hợp tu sĩ cư trú.

Sông núi, dòng sông rất nhiều, rừng cây cỏ rậm rạp, hồ nước Thủy Trạch rất nhiều, tùy ý có thể thấy được trùng xuống người đầm lầy, còn có ác lệ khí độc chi khí.

Bởi vì Linh khí vô cùng nồng đậm, tại hồ nước Thủy Trạch, hiểm trở, rừng rậm chi địa, sinh trưởng không ít cấp thấp Linh thảo dược. Hiểm ác chi địa, còn có thể phát hiện nhất giai thượng phẩm, thậm chí cấp hai Linh thảo.

Càng có đông đảo Yêu thú, tại Vân Mộng đầm lầy ở trong qua lại trong đó.

Vân Mộng Trạch bên trong quanh năm bị mông mông Linh Vụ mây khói bao phủ, hung hiểm dị thường, thế cho nên Luyện Khí Kỳ tu sĩ khó có thể ở trong đó mỗi mòn chờ đợi.

Chỉ có Triều Ca Linh Sơn chỗ như thế, Linh khí chân, không có ác chướng, mới thích hợp đám tu tiên giả trường kỳ cư trú.

Tô Trần đã là Luyện Khí trung kỳ, có sức tự vệ.

Hắn liền ý định đi Vân Mộng trạch nhìn xem, tại Vân Mộng trạch tu luyện một phen thực chiến lực lượng, thuận tiện quen thuộc Vân Mộng trạch hoàn cảnh.

"Tô lão đệ, người nếu là muốn đi Vân Mộng trạch kiến thức một phen, tốt nhất là tại Triều Ca Tiên Thành tìm được ba năm tên tu sĩ, kết bè kết đảng cùng đi. Nếu không lạc đàn, không cẩn thận là trúng độc chướng, hoặc là bị Yêu thú đánh lén, rất dễ xảy ra nguy hiểm."

Lữ lão phu tử nhắc nhở.

"Lữ lão ca, người còn đi không?"

Tô Trần hỏi.

Lữ phu tử nhưng là lắc đầu, "Cái này đi một chuyến Vân Mộng trạch, đến tổn gần non nửa tháng, ta còn phải trông coi Tổng gia linh đào viên, không có thời gian đi. Rồi hãy nói, ta đối Vân Mộng trạch rất quen thuộc, đi cũng là lãng phí thời gian. Tại Triều Ca thành thành nam, có một nhà 'Vân Mộng trạch' tửu quán. Chỗ đó thường có một chút tu sĩ, kết bạn đi Vân Mộng trạch. Người có thể tới đó thử xem!"

"Tô huynh, hay là ta cùng người đi Vân Mộng trạch săn giết Yêu thú?"

Trương tiểu đệ một bộ kích động, muốn cùng Tô Trần đi Vân Mộng trạch rèn luyện một phen. Hắn vẫn thường muốn Vân Mộng trạch rèn luyện, nhưng Lữ lão phu tử rất ít đưa hắn đi.

Lữ phu tử đứng dậy cáo từ, trừng mắt liếc hắt một cái. Trương tiểu đệ không khỏi ngượng ngùng, lúc này mới nhớ tới hắt là Lữ phu tử tùy tùng tiểu đệ, còn muốn đi theo đến trông coi linh đào viên.

Vào buổi tối.

Tô Trần đợi Ngô tiểu phu trở về, hỏi hắt có đi không.

Ngô tiểu phu mỗi ngày phải vào núi sâu đốn cây, đối sự tình khác nhưng là không có hứng thú, không tính đi Vân Mộng trạch săn yêu thú.

A Nô ngược lại là có rảnh, có thể cùng Tô Trần cùng đi.

Tô Trần suy nghĩ một phen, hắt đi Vân Mộng trạch, chỉ sợ phải ở lại một đoạn thời gian, ít thì nửa tháng, nhiều thì một tháng mới có thể trở về một chuyến.

Hắt tại Vân Mộng trạch, vẫn như cũ có thể tại linh sơn trong trồng Linh dược vật liệu. Những linh dược này, cần người tin cần đi bày quầy bán hàng bán. Nếu không có người bán Linh thảo dược, rất nhanh sẽ mất nguồn thu nhập.

Tô Trần suy nghĩ hồi lâu, hay là tự mình đi Vân Mộng trạch.

A Nô lưu lại Triều Ca Tiên Thành buôn bán Linh thảo cùng đan dược. Chờ hắt quen thuộc Vân Mộng trạch tình huống bên kia, lại mang A Nô cũng qua rèn luyện một phen.

Tô Trần bỏ ra bốn năm ngày, tại chợ đêm trên mua sắm, chuẩn bị Vân Mộng trạch cần thiết chi vật.

Mua sắm mấy viên tu luyện Mộc hệ Linh thuật ngọc giản, mấy viên Tị Chướng hoàn, Giải Độc Hoàn cùng chữa thương linh đan vân vân. Không

có có thích hợp Linh Khí, chỉ có thể mua trước một thanh nhất giai trung phẩm Thanh Mộc linh kiếm để dùng.

Về phần khác các loại cấp thấp phù lục, tu luyện dùng cấp thấp Linh Lộ đan, tự nhiên cũng chuẩn bị không ít.

Tại dã ngoại tu luyện, không giống tại Triều Ca Tiên Thành giống nhau thuận tiện nấu linh mễ để ăn, để không chậm trễ tu luyện, vì vậy tốt nhất là mang theo có thể trực tiếp phục dụng cấp thấp linh đan. Chỉ cần một hạt cấp thấp linh đan, là được bù đắp được năm bát linh mễ cơm Linh khí.

Tô Trần vui mừng chính là, hắn tại chợ đêm lên, ngoài ý muốn đã tìm được một phần 《 Vân Mộng trạch bản đồ địa hình 》. Hơn nữa còn là mới nhất phiên bản, trong địa đồ ghi chép Vân Mộng trạch mấy vạn dặm phạm vi địa hình, những địa phương nào hung hiểm, thậm chí một ít khả nghi Yêu thú qua lại chi địa.

Hắn bỏ ra hơn mười khối linh thạch, mua miếng bản đồ này.

Triều Ca Tiên Thành.

Thành Nam.

Rời thành Nam trên cửa chính trăm trượng khoảng cách, có một tòa tầng ba lầu các "Vân Mộng trạch" tửu quán, địa phương khá lớn, cũng tương đối náo nhiệt.

Triều Ca Tiên Thành trong, thường xuyên có tu tiên giả muốn đi Vân Mộng trạch thử thời vận, hoặc là tìm kiếm Linh thảo, hoặc là săn giết Yêu thú, kiếm chút linh thạch đến tu luyện. Nhưng mà, khổ nổi, thường xuyên nhân thủ không đủ.

Luyện Khí trung sơ kỳ tu sĩ ít nhất cũng phải năm người trở lên, Luyện Khí trung, hậu kỳ cũng cần ba người, có đầy đủ sức tự vệ, mới dám đi Vân

Mộng Trạch bên trong mạo hiểm rèn luyện.

Mà thành Nam cửa ra vào chỗ này "Vân Mộng Trạch" tửu quán, là được Triều Ca Tiên Thành những Luyện Khí tu sĩ muốn mạo hiểm đi Vân Mộng Trạch tụ tập cùng xuất phát địa phương.

Trong tửu quán này mỗi ngày đều tụ tập rải rác ba mươi, năm mươi tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, mời gọi kết bè kết đảng cùng đi.

Tô Trần đang mặc một bộ Thanh y, eo mang theo một thanh linh kiếm, một mình tại lầu một đã ngồi một bàn, mút lấy ít rượu.

Hắn tại tửu quán này ở lại hơn nửa ngày, lưu ý nghe trong lầu đông đảo Luyện Khí Kỳ tu sĩ nói chuyện với nhau, ý định tìm kiếm hai ba tên thích hợp đồng lõa, cùng đi Vân Mộng Trạch.

Không thể là đã sớm cố định tiểu đội, mà phải là đơn độc tản ra nhân tu sĩ.

Nếu không hắn là người ở thành ngoại, tại đây đội ngũ nhỏ trong nhất định dễ dàng lọt vào ngoài sáng trong tối xa lánh.

Những Luyện Khí trung hậu kỳ tu sĩ thường xuyên đi Vân Mộng Trạch đó, kinh nghiệm mặc dù phong phú, nhưng Tô Trần cũng không quá tin bọn hắn. Không chừng, liền bị bọn hắn lợi dụng.

"Vị huynh đài này, thế nhưng là ý định đi Vân Mộng Trạch?! Chúng ta bên này có ba người, đang muốn kết bạn cùng đi. Không bằng cùng nhau đi tới?"

Ngẫu nhiên có Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, thậm chí là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ thấy Tô Trần ngồi một mình, nhìn qua tu vi cũng khá cao, liền tới đây nhiệt tình mời, hỏi thăm hắn là một thân một mình hay không, muốn đi Vân Mộng Trạch, không bằng kết bạn cùng đi.

Tô Trần đều từ chối nhã nhặn, không có đáp ứng.

Hắn chờ. Thà rằng cùng những Luyện Khí đó sơ kỳ, tu vi thấp kém một ít, kinh nghiệm không nhiều lắm tu sĩ, cùng đi Vân Mộng trạch.

Tô Trần tại tửu quán này gần nửa ngày, đã lưu ý đến hai gã tại trong tửu quán ngồi một mình Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, một gã công tử áo gấm ca bộ dáng áo trắng tán tu, còn có một tên man phục áo quần cứng cáp ăn mặc tráng hán.

Chẳng qua là, tu vi của bọn hắn xác thực thấp đi một tí, mới Luyện Khí một hai tầng mà thôi, căn bản không có Luyện Khí trung kỳ tu sĩ có tuổi đời nào nguyện ý mời bọn họ cùng đi Vân Mộng trạch mạo hiểm.

Bọn hắn mới vừa bước vào tu tiên không lâu, thực lực thấp kém.

Tại Triều Ca Tiên Thành tìm một cái việc để làm mà nói, nhiều lắm là kiếm cái năm ba khối linh thạch, bọn hắn không cam tâm. Muốn đi Vân Mộng trạch mạo hiểm, tùy tiện ngắt lấy một gốc linh thảo trở về, cũng bù đắp được năm khối linh thạch.

Hai người bọn họ tại trong tửu quán làm đã ngồi gần nửa ngày, cầu gia nhập những lão luyện đó rèn luyện đội ngũ, nhưng đều bị cự tuyệt, sắc mặt lộ ra chút lo lắng.

Tô Trần nhìn hồi lâu, suy nghĩ, hai người này cũng đều là tán tu người mới, có lẽ có thể dựng cái kết nhóm. Thực lực thấp kém một chút cũng không sao, dù sao chẳng qua là ở Vân Mộng trạch đi một vòng, cũng không có ý định đi săn giết yêu thú lợi hại gì.

Chỉ là, nhóm hai người này, còn chưa đủ nhân thủ. Nhiều hơn nữa, một hai người, nhìn xem có mặt khác tán tu hay không, ý định đi Vân Mộng trạch.

Ps : Chúc mừng mới Minh chủ ra đời. Đang bận lấy con ngựa bản thảo, không nghĩ qua là hơn nhiều một vị Minh chủ "Thư hữu 20170517202523563" .

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 145: Tiểu Đội Xuất Phát

Tô Trần một mình tĩnh tọa thường thức chút rượu, nhìn xem trong tửu quán tu sĩ chúng ra ra vào vào, ba năm kết bạn, hướng Vân Mộng trạch phương hướng mà đi.

Cái kia áo trắng hoa phục công tử, cầm trong tay một thanh bạch ngọc quạt xếp, thỉnh cầu nhiều cái có Luyện Khí trung hậu kỳ cao thủ đội ngũ, nhưng là người khác không nhìn trúng hãn điểm ấy Luyện Khí Kỳ một tầng tu vi nhỏ bé, không muốn dẫn hãn.

Qua gần nửa ngày, hãn thần tình không khỏi có chút lo nghĩ.

Lại nói tiếp, hãn tại Đại Đường thế tục giới đó cũng là gia đình đại phú đại quý, sinh ra ở phần hoa tươi đẹp thành Trường An Tiết phủ, tên Tiết Mộ Hiền, từ nhỏ phú quý không lo, được sắc phong An Nhạc Hầu. Vốn cả đời này tại Trường An, làm cái ăn chơi thiếu gia cũng chỉ qua.

Hết lần này tới lần khác hãn không yên ổn, mười bảy mười tám tuổi liền ra ngoài du sơn ngoạn thủy. Du lịch sơn thủy hơn mười năm, rõ ràng may mắn đụng phải một việc tiên duyên, mang theo vài phần dần dần, u mê bước lên tu tiên đại đạo, tìm được Triều Ca tiên thành.

Nhưng đã đến Triều Ca tiên thành, hãn mới phát hiện nhiều thế hệ Tu tiên giả không thiếu nó mấy, hãn như vậy vận khí tốt đúng được tiên duyên đấy, cũng chính là một tên nhỏ tán tu mà thôi, không coi là cái gì.

Nếu là như vậy rồi đi, hãn lại không nỡ bỏ cái này khó được tiên duyên.

Cái này Triều Ca tiên thành khắp nơi đều muốn linh thạch, tu luyện công pháp, Linh thuật, Linh Khí, linh đan, linh cốc, bên nào đều không thể thiếu linh thạch chi tiêu.

Nhưng trong thành kiếm linh thạch rất khó khăn.

Tiết công tử ở đâu chịu được cửa hàng tác phường cái kia chút ít làm việc vất vả, suy nghĩ đi Vân Mộng trạch sẵn giết một đầu Yêu thú, hoặc là tìm một chút gốc linh thảo, cũng giống nhau có thể kiếm chút ít tiền.

Chỉ là, nghe đồn Vân Mộng đại trạch Yêu thú có chút lợi hại, Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ một mình tiến về trước dễ dàng ném đi tính mạng.

Ít nhất cũng muốn một vị Luyện Khí trung kỳ tu sĩ dẫn đội, mới có thể hơi chút an toàn một chút.

Tiết Mộ Hiền cũng lưu ý trong tửu quán Tô Trần cũng có một hồi lâu, eo mang theo một thanh màu xanh Mộc Linh kiếm. Có thể mua lên một thanh trung phẩm linh kiếm, cái này nhưng cũng không phải mới tới Tiên Thành tán tu có thể làm được, chỉ sợ là một vị có chút thực lực Luyện Khí ba bốn tầng tu sĩ.

Chỉ là, hắn nhìn Tô Trần sắc mặt lạnh lùng, cự tuyệt không ít đội ngũ mời, tựa hồ đang đợi người, cho nên một mực không dám tiến lên bắt chuyện.

Tiết Mộ Hiền đợi hai canh giờ, cũng không thấy Tô Trần có động tĩnh động tĩnh, lúc này mới khua lên dừng khí tiến lên vỗ tay nói: "Vị huynh đài này, thế nhưng là ý định đi Vân Mộng trạch ? Có thể dẫn tiểu đệ một chút ?"

Tô Trần rồi lại khoát tay, chỉ chỉ trong tửu quán nói: "Hai người chưa đủ, bên kia còn có hai vị, cái kia Man tử, còn có nữ tử mang kiếm. Người đi hỏi hỏi bọn hắn có đi không!"

"A ~ đa tạ huynh đài!"

Tiết Mộ Hiền sững sờ, còn tưởng rằng Tô Trần muốn cự tuyệt, đột nhiên kịp phản ứng, trên mặt lập tức một hồi cuồn hỉ.

Hắn lập tức đi mời Tô Trần ngón tay cái kia hai gã Luyện Khí sơ kỳ.

Một vị là người mặc báo bào man phu, cùng một dạng với hắn, từ lúc trong tửu quán nôn nóng đợi đã lâu.

Một vị khác nhưng là một thân thể tục hiệp nữ áo quần cứng cáp cách ăn mặc lục y nữ tử, vừa tới đến Vân Mộng trạch tửu quán, muốn tìm người kết bè kết đảng cùng đi Vân Mộng trạch.

Hai người bọn họ nghe Tiết Mộ Hiền nói, có vị Luyện Khí trung kỳ tu sĩ nguyện ý dẫn bọn hắn cùng đi Vân Mộng trạch, không khỏi kinh hỉ, vội vàng đáp ứng.

Nguyện ý cùng Luyện Khí một hai tầng tu sĩ kết nhóm, cùng đi Vân Mộng trạch Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, thực không thấy nhiều.

Rất nhanh, tại Tiết Mộ Hiền mời phía dưới, bọn hắn ba gã Luyện Khí tu sĩ đều ngồi vào Tô Trần một bàn này, lẫn nhau giới thiệu một phen thực lực.

Bốn người cái này vừa vào chỗ ngồi, mới phát hiện Tô Trần trẻ tuổi nhất, mới hai mươi hai một tuổi bộ dáng.

Còn lại Tiết Mộ Hiền, lục y nữ tử cũng đã hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, mà cái kia báo bào man hán càng là hơn ba mươi tuổi.

Nhưng Tô Trần tu vi cao nhất, bọn hắn ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ cũng không dám bất kính chút nào.

"Tại hạ tự giới thiệu một cái, Tiết Mộ Hiền, người thành Trường An. Năm trước vừa tu luyện, mới Luyện Khí Kỳ một tầng! Ngày sau mong rằng mấy vị huynh đài dẫn dắt nhiều hơn!"

Tiết Mộ Hiền cười nói.

"Tại hạ Ba Lặc, vốn là Nam Cương một tên tông sư. Ngẫu nhiên đạt được tiên duyên đã thành Luyện Khí tu sĩ, tìm đến Triều Ca tiên thành một lòng cầu tiên đạo, ở chỗ này cũng chịu đựng bốn năm năm, thấy chút việc đời, Luyện Khí Kỳ tầng hai tu vi."

Cái kia đang mặc báo bào eo mang theo loan đao man hán tử, thô kệch âm thanh nói.

"Tại hạ Thục Trung kiếm khách Lý Phi Hà, vừa bước lên Luyện Khí Kỳ một tầng cảnh giới, tìm đến Triều Ca tiên thành chưa tới nửa năm. ."

Lục y nữ tử kia chính là kiếm khách xuất thân, rất có vài phần khí khái hào hùng, mặt mũi nhìn quanh, cười nói.

Nàng trong thành tìm một đoạn thời gian sinh hoạt, phát hiện tránh không đến linh thạch, lúc này mới ý định đi Vân Mộng trạch thử thời vận.

Tô Trần nghe bọn hắn giới thiệu, hỏi thăm bọn họ lúc trước có thể đi qua Vân Mộng trạch.

Tiết Mộ Hiền cùng Lý Phi Hà đều lắc đầu, chỉ có Ba Lặc đã từng đi qua một lần, tại Vân Mộng trạch bên ngoài dạo qua một vòng. Nhưng mà hắn tu vi quá thấp, cũng không có cái gì thu hoạch, tay không mà về.

Tô Trần trầm ngâm một phen.

Như vậy bốn người tiểu đội tu vi hơi thấp, thực lực cũng yếu, kinh nghiệm có thể được cho không có. Sợ là chỉ có thể ở Vân Mộng trạch bên

ngoài, tìm kiếm tình huống.

Chi đội ngũ này lớn nhất chỗ tốt là, ít nhất hẳn không cần quá lo lắng mặt khác vài tên Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ sẽ ở sau lưng động tâm suy nghĩ, không có nỗi lo về sau.

"Ta tên Tô Trần. Đến Triều Ca cũng chưa lâu, xem ra tất cả mọi người là vừa tới Tiên Thành tán tu người mới. Nếu như kết bạn thành tiểu đội đi Vân Mộng trạch rèn luyện, coi như là một trận duyên phận.

Ta đây cũng là đầu một đi mạo hiểm, cũng không có nhiều kinh nghiệm! Bất quá, ta lĩnh đội mà nói, còn là hy vọng ba vị có thể nghe theo sắp xếp của ta, để tránh tại Vân Mộng trạch gặp chuyện không may.

Nếu là có thể tại Vân Mộng trạch tìm được Linh thảo, hoặc là săn giết một chút đầu Yêu thú, theo như tu vi đến phân phối. Ta lấy bốn phần, còn lại Ba Lạc cầm hai phần, các người tất cả một phần."

Tô Trần hướng bọn họ nghiêm mặt nói.

Những chuyện này hay là muốn trước thỏa đàm, miễn cho tiểu đội bên trong có người bất mãn.

"Có thể!"

"Được, việc này hết thảy nghe theo Tô huynh!"

Còn lại ba người đều gật đầu, như vậy mạo hiểm rèn luyện chi đội đội, từ trước đến nay là tu vi cao nhất tu sĩ đầu lĩnh.

Về phần thu hoạch phân phối, theo như mọi người tu vi đến phân, đó là công bình nhất.

Lúc này, một tên áo xám tu sĩ mang theo hai gã hai mươi mấy tuổi nam nữ trẻ tuổi tu sĩ, trước khi xuất phát vội vàng đi vào thành nam phụ cận

đường đi, hướng Vân Mộng trạch tửu quán mà đến.

Bọn hãn chuẩn bị tiến về trước Vân Mộng trạch, sẵn giết một đầu Đào Thụ Yêu, chỉ là còn thiếu nhân thủ.

"Bỉ huynh, lấy người Luyện Khí Kỳ tăng năm thực lực, hơn nữa hai người chúng ta đều là Luyện Khí tăng ba, phần này thực lực có lẽ đủ đối phó Đào Thụ Yêu kia rồi. Lại mời người, giết cái kia thụ yêu, được chỗ tốt cũng chưa đủ phân."

Tên kia nam tử trẻ tuổi nói.

"Không được. Chỉ bằng ba người chúng ta, bắt không được cái kia hai trăm năm tu vi Đào Thụ Yêu, còn phải sẽ tìm một hai cái giúp đỡ. Vạn vừa sẩy tay, bị nó đào tẩu, sợ là khó hơn nữa tìm được tung tích của nó.

Nếu là chúng ta bị thương, đều chậm trễ non nửa năm thời gian. Việc này còn cần cần thận một ít, ít nhất lại mời một tên Luyện Khí trung kỳ tu sĩ cùng đi."

Cái kia áo xám tu sĩ trầm giọng nói.

Năm năm sau đó, chính là ngũ đại tiên tông bá tiên môn đệ tử tuyển chọn, hãn muốn tại năm năm này bên trong bước vào Luyện Khí Kỳ tăng bảy, cũng không muốn trên đường xuất ra bất cứ vấn đề gì, này sẽ lãng phí hãn đại lượng thời gian.

Ba người bọn họ bên trong, cũng chỉ chính hãn Luyện Khí trung kỳ thực lực mạnh nhất một ít. Hai người khác đều là Luyện Khí sơ kỳ, kém không ít.

Nói thật, nếu không có hãn cần vài tên giúp đỡ, muốn cầm sẵn giết Đào Thụ Yêu lớn nhất chỗ tốt, hãn cũng không nghĩ tới mang Quách Thạch,

Đường Tử Yên cái này hai gã Luyện Khí tầng ba tu sĩ đi Vân Mộng trạch săn giết Đào Thụ Yêu.

Cây Đào Thụ Yêu kia mặc dù vên vẹn hai trăm năm tu vi, nhưng là sinh trưởng ở Vân Mộng trạch Linh khí nồng đậm chi địa, thực lực đã tương đối đáng sợ, một số gần như tại Luyện Khí hậu kỳ thực lực.

Mặc dù có thể thành công săn giết đầu kia thụ yêu, đều là hãn xuất lực, hao tổn khí lực cũng quá lớn, tính không ra. Thà rằng một lần ít tránh một ít, tìm một cái hai tên Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, chia sẻ một ít áp lực.

Áo xám tu sĩ ba người chính thấp giọng trò chuyện với nhau, khoảng cách Vân Mộng trạch tửu quán tới gần, liền không nói thêm lời.

Áo xám tu sĩ tại tửu quán cửa ra vào mọi nơi nhìn quanh, ý định tìm một tên biết Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, gia nhập bọn hãn chi đội ngũ này.

Hắn trong lúc vô tình chứng kiến trong tửu quán Tô Trần, nhưng là sững sờ, nói: "Tô đạo hữu!"

"Bỉ huynh?"

Tô Trần đang chuẩn bị cùng Ba Lặc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà các loại ba gã tu sĩ xuất phát, thấy kia áo xám tu sĩ tiến vào tửu quán, nhận ra được.

Hai năm trước cái kia bán đi hãn một hạt Tẩy Tủy Đan áo xám tu sĩ, Triều Ca tiên thành so với thị thế gia đệ tử Bỉ Phương. Gần đây hai năm không gặp, Bỉ Phương tựa hồ so với trước kia thực lực tăng cường rất nhiều, hình như có Luyện Khí tầng năm thực lực.

Hắn hai năm qua không có đi chợ đêm bày quầy bán hàng, cũng rất ít đi chợ đêm, không có gặp lại cái này áo xám tu sĩ.

"Hai năm không thấy, không ngờ ở đây gặp được Tô đạo hữu! Ta đang chuẩn bị đi một chuyến Vân Mộng trạch, làm một việc mua bán, muốn mời một vị đồng lõa, Tô đạo hữu không biết có nguyện ý cùng nhau đây?"

Áo xám tu sĩ lập tức cười nói.

"Ta vừa mời vài tên đồng lõa kết đội, đang chuẩn bị xuất phát. Đa tạ Bì đạo hữu có lời mời, ngày sau có cơ hội lại nhìn đi."

Tô Trần nhìn một chút bên cạnh, thần tình biến thành khẩn trương Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà ba người, lắc đầu.

Hắn đã có tiểu đội, mà Bì Phương cũng dẫn theo hai người, bất tiện đi cùng một chỗ.

Áo xám tu sĩ nhìn Tiết Mộ Hiền ba người bọn họ liếc, đều là Luyện Khí sơ kỳ một hai tầng tu sĩ, tiểu đội như vậy vô cùng yếu, không khỏi có vài phần nghi hoặc.

Nhưng hắn cũng không tiện hỏi thăm.

Tô Trần hướng Bì Phương chấp tay cáo từ, liền cùng tiểu đội ba người rời đi, ra thành nam tiên môn, hướng Vân Mộng trạch mà đi.

"Ài "

Bì Phương nhìn Tô Trần rời đi, không khỏi lộ ra vô cùng vẻ tiếc nuối.

Hắn là muốn cùng Tô Trần vị này tán tu kết giao.

Chỉ là không khéo, mỗi lần gặp gỡ đều vội vàng mà đi, hầu như không có cơ hội kết bạn.

Phía sau hắn Quách Thạch, Đường Tử Yên hai người, đánh giá Tô Trần một phen, nhìn Tô Trần tuổi cùng hai người bọn họ không sai biệt lắm, đều

nghi hoặc khó hiểu.

Triều Ca tiên thành thập đại thế gia, hơn mười hào phú gia tộc, bọn hắn đại đa số đều biết.

Nhưng mà cũng không nhận ra Tô Trần, hắn là một tên tán tu.

"Bỉ huynh, người như thế nào đối một kẻ tán tu khách khí như thế ? Khí tức của hắn, tựa hồ cũng mới Luyện Khí tầng bốn đi, tại Triều Ca tiên thành cũng là tùy ý có thể thấy được."

Quách Thạch nghi ngờ nói.

Tu tiên giả nếu như không chủ động thu liễm khí tức của mình mà nói, đều có Linh áp phóng ra ngoài. Càng mạnh tu sĩ, Linh áp càng mạnh. Tô Trần linh áp khí tức, cũng chỉ so với hắn hơi mạnh mẽ một ít.

"Đúng vậy a, mới Luyện Khí tầng bốn "

Bỉ Phương lắc đầu cười khố.

Hắn thở dài, không nhiều lời.

Phải biết rằng, hai năm trước hắn gặp Tô Trần, Tô Trần cũng mới Luyện Khí một hai tầng trái phải mà thôi, liền tiêu phí chín trăm năm mươi khối linh thạch mua hắn một hạt Tây Tựu Đan. Lúc này mới qua bao lâu, liền Luyện Khí Kỳ tầng bốn rồi.

Hắn bán ra cái kia miếng Tây Tựu Đan, được một khoản thêm vào phong phú linh thạch thu nhập. Lại thêm là hai năm qua kiếm thêm một ít, tu vi cũng là nhanh chóng tăng lên tới Luyện Khí Kỳ tầng năm, tăng cường không ít.

Không chừng, qua vài năm, Tô Trần đem hắn không hề để tâm rồi.

Tán tu tài lực xa không bằng thế gia đệ tử nội tình phong phú.

Nhưng mà tán tu nhân số không ít, đều là từ gian nan nhất bên trong chịu khổ đi ra, tính bền dẻo thần kỳ mạnh mẽ. Từ xưa đến nay, Triều Ca tiên thành tán tu bên trong, nhiều lần ra đời qua số rất ít nhân vật lợi hại.

Có thể đứng tại tán tu quần thể chi đỉnh, đó cũng là đại lão cấp nhân vật, có thể so với đại tu Tiên gia tộc xuất sắc nhất thế hệ.

"Các người ngày sau nhìn thấy người này, khách khí một ít. Tận lực kết giao!"

Bỉ Phương dặn dò.

Quách Thạch, Đường Tử Yên gặp Bỉ Phương như thế, thần sắc rồi lại hơi có chút không cho là đúng.

Người này lại không phải là cái gì tán tu đại lão cấp nhân vật, có cần phải sao! Bỉ Phương huynh như thế nào đối một vị tán tu coi trọng như vậy.

Bỉ Phương xem bọn hắn thần sắc, thở dài một hơi, không nói thêm lời.

Qua nửa canh giờ, Bỉ Phương mời một vị Luyện Khí trung kỳ người quen.

Một chuyến năm người kết bạn ly khai Triều Ca tiên thành, hướng ở ngoài ngàn dặm Vân Mộng trạch bên trong, săn giết cây Đào Thụ Yêu kia.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 146: Phệ Sài Mộc

Tô Trần tiểu đội bốn người ra Triều Ca Tiên Thành, rơi xuống Triều Ca Linh Sơn.

Bọn họ đều là Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả, tốc độ tự nhiên là cực nhanh, một bước mấy trượng, bước như Lưu Tinh, chỉ một ngày một đêm liền xuyên qua hơn ngàn dặm Đại Hoang lúc đầu, tiếp cận Triều Ca Tiên Thành các tu sĩ sau cùng thường đi săn giết Yêu thú Lịch Luyện chi địa "Vân Mộng Trạch" .

Tô Trần xa xa trông thấy Vân Mộng Trạch, không khỏi lộ ra rung động thần sắc.

Chỉ thấy, phía trước trong vòng hơn mười dặm trong Thiên Địa, hơi nước mây mù tại đây mảnh đầm lầy bên trong bốc lên, giống như huyễn không phải huyễn sương mù, tràn ngập bao phủ cái mảnh này mấy vạn dặm thần bí Thủy Trạch đại địa.

Trải rộng lớn hồ nước nhỏ, bị nước mây khói sương mù làm cho bao phủ, mờ lung nhìn không rõ. Thình thoảng mấy tiếng linh nhận vang lên, trong hồ nước hù dọa một đám xinh đẹp chim, mới phát hiện bên trong sinh hoạt đại lượng hiếm quý dị thú.

Vân Mộng đầm lầy, tương truyền là một mảnh Thượng Cổ Thần Trạch. Đã từng bao phủ quá mười vạn dặm đại địa, chiếm cứ tương đối bao la một mảnh bình nguyên, trong Thiên Địa một mảnh Thủy Trạch Thần quốc.

Về sau trải qua trên vạn năm khí vụ bốc hơi, dần dần co lại nhỏ đi rất nhiều, chỉ còn lại có trước mắt điều này mấy vạn dặm linh nước đầm lầy.

Mặc dù như thế, cái mảnh này Vân Mộng Trạch đối với Triều Ca Tiên Thành tu sĩ mà nói, vẫn là một mảnh mệnh môn như khói nhìn không thấy bờ ranh giới linh trạch.

Tô Trần mới gặp gỡ Vân Mộng Trạch mệnh môn, khó có thể che giấu bản thân rung động chi sắc.

Hắn và Ba Lặc và ba người đến gần, đến Vân Mộng Trạch biên giới.

Mới phát hiện, điều này bốc hơi linh khói mù khí nhạt đi một tí, có thể nhìn rõ ràng Thủy Trạch bên trong ba năm trong phạm vi ở trong tình huống.

Nhưng mà hướng xa hơn chỗ nhìn ra xa mà nói, vẫn là một mảnh sương mù mịt mờ, mười dặm bên ngoài, mắt thường hoàn toàn không cách nào trông thấy bất luận cái gì tình huống.

Luyện Khí Kỳ tu sĩ Thần Niệm dò xét khoảng cách, cũng có chút có hạn, vền vền tại một hai trăm trượng ở trong, ước chừng một dặm chỉ khoảng cách.

Khí này trong sương mù Linh khí vô cùng nồng đậm, không chút nào thua kém Triều Ca Linh Sơn.

Vân Mộng Trạch bên trong phần lớn là nước cạn hồ nước, đầm lầy khu vực.

Đương nhiên, cũng có Kiền Hạn đích lục địa, chiều dài rừng rậm, mạnh mẽ hữu lực dây leo quấn quanh lấy một cây gốc mấy trăm năm dày đặc lục cổ thụ, giống như mảnh dữ tợn Cổ mãng xà Cự Xà, dòm ngó lấy qua đường tu sĩ.

Trên mặt đất, thường xuyên có thể thấy được một ít kỳ hoa dị thảo, sẵn mồi yêu thảo, cực lớn đóa hoa cùng dây leo quấn chặt lấy qua lại chim thỏ tiểu thú. Còn có kịch độc bông hoa thảo, tản ra từng đoàn từng đoàn hắc lam sắc khói độc, da thịt vừa chạm vào tức thì thối rữa.

Linh trạch hồ nước bên trong, các màu thủy thảo rậm rạp sinh trưởng, gợn sóng không sợ hãi nước, róc rách lưu động, không biết đã bao nhiêu Thủy yêu thú tại đáy hồ ẩn núp, cùng đợi con mồi theo ven hồ trải qua.

Ngẫu nhiên thế nhưng tại Vân Mộng đầm lầy bên trong chứng kiến sơn lĩnh cùng đột ngột kỳ phong, quái thạch đá lởm chởm, lục địa Yêu thú qua lại trong lúc, tại sơn lĩnh bên trong trúc yêu tổ thú huyết.

Triều Ca Tiên Thành thường xuyên hội có một chút tu sĩ tiểu đội, tốp năm tốp ba, mạo hiểm tiến về trước Vân Mộng Trạch săn giết Yêu thú.

Nhìn như tới nơi này Tu Tiên giả có không ít.

Nhưng mà, Tô Trần đám người chính thức tới nơi này Vân Mộng Trạch, lại phát hiện căn bản nhìn không thấy những tiểu đội khác bóng người, tầm mắt ở trong chỉ có bọn họ bốn người này.

Cái mảnh này mấy vạn dặm Linh Vụ Thủy Trạch địa vực quá mệnh mông bao la rồi.

Cho dù là hơn mấy trăm nghìn danh săn giết Yêu thú Tu Tiên giả đi vào, cũng như một ít đem hạt vừng vung tiến vào mấy vạn dặm đầm lầy bên trong, rất nhanh liền Ảnh Tử đều nhìn không thấy.

"Ta lúc trước đã tới một lần, cái mảnh này Vân Mộng Trạch bên trong sương mù biến hóa thật lớn. Giữa trưa thời điểm, ánh mặt trời mạnh nhất, còn hơi chút đỡ một ít, sương mù tương đối nhạt, có thể nhìn rõ ràng trong vòng ba bốn dặm phạm vi.

Nhưng sáng sớm sương mù quá lớn, chỉ có thể nhìn rõ Sở một trăm trượng ở trong, hung hiểm nhất. Đã đến trong đêm, lại có Yêu thú qua lại, lại trở nên thập phần nguy hiểm."

Ba Lạc nhìn qua phía trước Vân Mộng Trạch, bốc hơi mây khói sương mù, thần tình vô cùng kính sợ.

Trước đó lần thứ nhất hẳn, là cùng vài tên Luyện Khí sơ kỳ đạo hữu, thực lực yếu không dám tiến vào Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong. Ở ngoại vi bồi hồi gần nửa tháng, cũng không có kết quả gì, chỉ có thể tay không mà về.

Dám ở Vân Mộng Trạch trong mỗi mòn chờ đợi đấy, ít nhất cũng phải Luyện Khí trung kỳ tu vi mới được. Hơn nữa vèn vèn chỉ có thể ở bên ngoài lưu lại, không dám xâm nhập linh trạch ở chỗ sâu trong.

"Cái mảnh này mây khói sương mù bao phủ, nhưng là phiền toái!"

Tô Trần thận trọng nhìn qua cái mảnh này mệnh mông cuộn cuộn Vân Mộng Trạch, nhẹ gật đầu, "Chúng ta ở nơi này Vân Mộng Trạch biên giới ngàn dặm trong phạm vi hoạt động."

Tô Trần trong tay mở ra một cuốn theo chợ đêm bên trên mua được 《 Vân Mộng Trạch bản đồ địa hình 》 , xem điều tra địa hình.

Vân Mộng Trạch bên ngoài một nghìn dặm phạm vi, hơi chút an toàn một ít.

Ngẫu nhiên có Yêu thú qua lại, nhưng cũng là nhất giai hạ phẩm Yêu thú, cùng Luyện Khí sơ trung thời kỳ tu sĩ không sai biệt lắm, sẽ không quá lợi hại.

Lấy tu vi của hẳn thực lực, vẫn là có thể đối phó đấy.

Nhưng mà xâm nhập bên trong hai nghìn dặm, rồi lại đánh dấu có rất nhiều Yêu thú sào huyệt. Càng đi ở chỗ sâu trong, Yêu thú phẩm giai càng cao, kia hoàn toàn không phải Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ có khả năng ứng đối.

Đương nhiên, Vân Mộng Trạch bên trong có thể tìm được chỗ tốt tự nhiên cũng nhiều, có một chút quý hiếm cao cấp Linh thảo dược, sinh trưởng tại Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong.

"Các người nói, phía trước như vậy như vậy một tòa đầm lầy hồ nước, có thể gặp được đến Yêu thú sao?"

Tiết Mộ Hiền chỉ vào phía trước, một tòa đầm lầy nước cạnh hồ nước, cười nói.

Bọn họ đã tại Vân Mộng Trạch biên giới.

Mà phía trước, chính là một tòa trong vòng hơn mười dặm lớn nhỏ Thủy Trạch hồ nước, bị mỏng mây khói làm cho bao phủ.

"Cái này khó nói, Vân Mộng Trạch trong rất nhiều địa phương đều ẩn núp Yêu thú, nhất là hồ nước bên trong nhiều nhất. Rồi hãy nói, Yêu thú đều bốn phía chạy trốn, sẽ không tổng chờ một chỗ."

Ba Lặc lắc đầu nói.

"Cái mảnh này Vân Mộng đầm lầy, nguy hiểm không ít. Nhất là trong ao đầm, thường xuyên ẩn núp một ít Thủy yêu thú. Còn là cẩn thận một chút thì tốt hơn!"

Tô Trần ngừng chân, hướng phía trước chỗ này Thủy Trạch hồ nước xem thể nào trong chốc lát, nhưng cũng nhìn không ra cái gì dị thường. Hắn suy nghĩ một chút, theo Thanh túi trong túi lấy ra một đoạn Phệ Sài Mộc.

Tiết Mộ Hiền chờ ba gã tu sĩ thấy thể, đều là thần tình kinh ngạc.

Củi?

Làm cái gì vậy dùng hay sao?

"Lập sai vi khuyến!"

Tô Trần tay kháp một đạo pháp quyết, đem điều này cắt ra Phệ Sài Mộc ném ra ngoài. Phệ Sài Mộc dựng đứng rơi xuống đất, "Phốc!" một tiếng, huyền hóa ra một đầu Linh khuyến đến.

Đây là hắc 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 bên trong, có được một đạo Tiểu pháp môn. Dùng một đoạn Phệ Sài Linh Mộc, biến ảo Linh khuyến. Làm cho hao phí cũng bất quá là một khối Linh Thạch.

Điều này Linh khuyến phẩm giai cực thấp, so với Bạch Liên lực sĩ lợi hại hơn gấp bội, nhưng đối với Tu Tiên giả mà nói, kỳ thật cũng không có bao nhiêu sức chiến đấu. Dùng để dò đường, canh cổng, người địch, còn là vô cùng tốt đấy.

Điều này đầu Linh khuyến có chút lằng lằng đầu lằng não, "Hặc hặc" lè lưỡi, ngoắt ngoắt cái đuôi quay đầu lại xem xét Tô Trần liếc nhìn.

Được Tô Trần dò đường chỉ thị, sau đó nó mới bắt đầu hướng đầm lầy phía trước mà đi. Vừa đi vừa ngửi, dò xét phía trước trong ao đầm, có hay không ẩn núp có Yêu thú.

Tiểu đội bốn người, tức thì tò mò nhìn.

Linh khuyến mới đi hai dặm, tại đầm lầy mà biên giới dò đường.

"Xoạt!"

Đột nhiên, nguyên bản gợn sóng bình tĩnh đầm lầy vũng bùn bên trong, đột nhiên nháy lên ra một đầu tiềm phục tại Thủy Trạch trong Cự Yêu Ngạc, huyết bồn cự khẩu, một cái cắn xé hướng Linh khuyến.

"Ngao ô!"

Linh khuyển bị cắn ở bên trong, bị ai kêu thảm một tiếng, lập tức đánh mất Linh khí, hóa thành một tiết kiên mộc.

Kia Cự Yêu Ngạc một cái "Răng rắc" cắn nát Linh khuyển, đều muốn nuốt, rồi lại ngạc nhiên phát hiện trong miệng là một đoạn củi khô, không có nửa phần vị thịt.

Cự Yêu Ngạc tức giận vứt bỏ củi khô, hung lệ trừng mắt đứng ở vài dặm nơi xa Tô Trần chờ tu sĩ liếc nhìn, sau đó chậm rãi chui vào đầm lầy vũng bùn ở chỗ sâu trong, biến mất tại trong hồ nước.

"Thủy Yêu Ngạc!"

Tiểu đội mọi người một hồi kinh hãi khiếp sợ, hai mặt nhìn nhau.

Đầu kia mấy trưởng chi cực lớn Thủy yêu Cự Ngạc, sợ là có nhất giai Thượng phẩm thực lực đi. Ít nhất cũng phải là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ mới dám đi đối phó nó.

Bọn họ cũng không dám đuổi theo.

Tại đây đầm lầy bến nước trong, Cự Yêu Ngạc chiếm cứ rõ ràng địa lợi, cho dù là bọn họ toàn bộ đều bên trên cũng không phải là đối thủ. Điều này Cự Yêu Ngạc một thân da dày thịt tháo, lực phòng ngự rất mạnh.

Coi như là bốn người bọn họ liên thủ thực lực, có thể kích thương điều này đầu Cự Yêu Ngạc. Nhưng rời hồ nước quá gần, nó hướng nước sâu trong vừa trốn, liền không cách nào Truy sát.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 147: Nhiệt Yêu Hương

"Chớ tới gần những thứ này Thủy Trạch hồ nước đi Kiền lục địa!"

Tô Trần sắc mặt biến hóa, thận trọng nói.

Tiểu đội bốn người đường vòng, từ từ tiến vào Vân Mộng Trạch bên trong, chuyên môn chọn khô cứng rắn mặt đất đi, tránh đi đầm lầy cùng hồ nước, rồi đi ước chừng bốn năm trăm trong.

Tô Trần tại một chỗ sơn lĩnh ngừng lại, đánh giá chung quanh một phen.

Điều này sơn lĩnh chung quanh hơn mười dặm đều là khô ráo lục địa, rời xa những cái kia nguy hiểm Thủy Trạch cùng hồ nước.

"Điều này gần nửa tháng, chúng ta ở nơi này ngọn núi lĩnh đóng quân đi! Lấy ngọn núi này lĩnh làm trung tâm, ở chung quanh mấy trăm dặm phạm vi tìm tòi Linh thảo dược cùng Yêu thú."

Mọi người tản ra, cách xa nhau vài dặm tìm kiếm Linh thảo, như vậy hiệu quả đối đỡ một ít! Không thể đi quá xa, để tránh mất phương hướng phương hướng.

Không nên tới gần ven hồ cùng đầm lầy địa phương. Nếu là phát hiện lục địa cấp thấp Yêu thú tung tích, không cần kinh động. Triệu tập đại gia hỏa cùng đi săn giết!"

Tô Trần cố ý chọn lựa ngọn núi này lĩnh, sơn lĩnh có chút thấp bé bụi cỏ, nhưng ít có cao thâm cổ thụ Cự Mộc vì là che đậy. Như vậy không dễ dàng

lọt vào Yêu thú tập kích.

"Mặc kệ có không thu hoạch, hai canh giờ bên trong phản hồi!"

Tô Trần lại nhìn một chút sắc trời, không sai biệt lắm tiếp qua hai canh giờ, sẽ phải trời tối. Trước khi trời tối, tiểu đội phải một lần nữa tụ tập cùng một chỗ, lấy bảo an toàn bộ đều.

Hắn đem mấy hạt Lâm Bình Đậu, cho ba người.

Điều này Lâm Bình Đậu một khối Linh Thạch có thể loại ra hơn mười hạt, cũng không đáng tiền. Vạn nhất gặp phải Yêu thú, lập tức ném ra Lâm Bình Đậu biến ảo một cái Bạch Liên lực sĩ, đi hấp dẫn Yêu thú, cũng thật an toàn thoát thân.

"Đi!"

Ba Lạc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà và ba người gật đầu, riêng phần mình bay đi, dọc theo sơn lĩnh phụ cận tìm tòi.

Bọn họ cũng không học qua Linh thảo dược phân biệt, cũng chia không rõ các loại Linh thảo có thể lấy làm gì đồ. Nhưng Linh thảo dược còn là rất dễ dàng bị phát hiện đấy, Linh khí nồng đậm, rất dễ dàng bị tu sĩ Thần Niệm dò xét đến.

Đương nhiên, có Linh khí kỳ hoa dị thảo, cũng không có nghĩa là cũng có thể làm thuốc luyện đan.

Ngắt lấy đến Linh thảo dược, còn muốn mang về Triều Ca Tiên Thành đi tìm Linh dược cửa hàng xem xét, xem có hay không có làm thuốc giá trị. Tựa như rất nhiều linh mộc, có Linh khí, nhưng mà trừ bỏ bị trở thành than đốt bên ngoài, không có đặc thù công dụng.

Đại bộ phận Linh thảo dược, nhưng thật ra là theo thể gian thảo dược mà đến, như linh sâm, linh chi, linh hoàng kì, linh liên tử đợi một tý, hấp thu Linh khí sinh trưởng.

Mặt khác một bộ phận, thì là Tu Tiên giới đặt thù luyện đan dùng Linh thảo dược. Điều này cần Linh Dược Sư, Luyện Đan Sĩ mới có thể đi phân biệt.

Tô Trần cũng không đi tìm Linh thảo dược, mà là ăn vào một hạt linh biểu lộ đan, tại sơn lĩnh bên trên ngồi xuống luyện hóa Linh khí.

Tu luyện xong 《Phù Du Thiên》 tu tiên công pháp, còn muốn tu luyện các loại Mộc hệ Linh thuật, "Mộc tiến thuật, thuật trối buộc" đợi một tý.

Tô Trần đi tới nơi này Vân Mộng Trạch bên trong mạo hiểm rèn luyện, bình thường cấp thấp Linh thảo đối với hẩn ý nghĩa không lớn. Vẫn như cũ phải nắm chặt thời gian tăng lên tu vi, tu luyện Linh thuật, một ngày cũng không có thể trì hoãn.

Chỉ có tại tiểu đội săn giết Yêu thú thời điểm, mới cần hẩn tự mình động thủ.

Nhoáng một cái, non nửa tháng qua.

Tô Trần tiểu đội bốn gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ trú đóng ở một ngọn núi lĩnh, lấy động quật vì là ở, tại Vân Mộng Trạch bên ngoài ngàn dặm phạm vi bên trong tìm tòi Linh thảo dược cùng Yêu thú.

Sáng sớm Linh Vụ quá lớn, Âm Dạ thời gian lại quá đen tối, bọn họ chỉ là tại sơn lĩnh tu luyện, cũng không dám tùy ý đi đi lại lại.

Chỉ có chờ đến vào lúc giữa trưa, sương mù mỏng, tầm mắt rõ ràng, bọn họ mới đi ra ngoài tìm tòi.

Mỗi ngày hắc thời gian, sắc trời ảm đạm xuống, mới đường cũ phản hồi.

"Ô huynh, người xem điều này vài cọng, có phải là thật hay không chính Linh thảo?"

Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà và ba người liền trở về, tại đóng quân sơn lĩnh tụ hợp. Bọn họ phần lớn ngắt lấy vài cọng có Linh khí thảo trở về, chỉ cần là không cách nào phân biệt chúng nó có thể hay không làm thuốc.

"Không phải rất giống, mang về Tiên Thành đi tìm Linh Dược Sư xem xét một chút đi."

Tô Trần nhìn kỹ một chút, nhưng là lắc đầu.

Hắn là Dược Vương giúp đỡ đệ tử xuất thân, nhớ kỹ mấy lấy nghìn loại thể gian dược liệu. Trong tay bọn họ điều này vài cọng có Linh khí thảo, là linh thảo dược khả năng rất thấp.

Tiết Mộ Hiền ba người bọn họ không khỏi thần sắc ảm đạm.

Điều này nhoáng một cái non nửa tháng rồi, tổng cộng vền vện chỉ cần tìm được ba gốc phân biệt nhận ra cấp thấp Linh dược vật liệu, một cây ước chừng gặp năm khối tả hữu Linh Thạch.

Tô Trần không cần những thứ này cấp thấp Linh thảo dược, ba người bọn họ phân một phần, cũng liền phân đến mấy khối Linh Thạch mà thôi.

Tuy rằng so với tại Tiên Thành làm việc muốn nhiều kiếm một chút, nhưng mà theo chân bọn họ đến Vân Mộng Trạch tỏa ra tính mạng mạo hiểm tìm tòi Linh dược so với, sẽ không đáng giá.

Ba Lặc có chút lo lắng.

Hắn cũng biết, quanh năm đều có Tu Tiên giả theo Vân Mộng Trạch bên ngoài trải qua, tại đây Vân Mộng Trạch bên ngoài tìm được bỏ sót Linh

thảo được cơ hội rất thấp.

Thế nhưng là Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong lại không dám đi.

Tiếp tục như vậy, sợ là bọn hăn một tháng xuống cũng kiếm không đến bao nhiêu Linh Thạch.

Ba Lặc do dự hồi lâu, không khỏi đề nghị: "Vùng này sợ là sớm đã bị tu sĩ khác tìm tòi qua, khó có thể tìm được càng nhiều nữa Linh được. Không bằng, chúng ta liền ở chỗ này tìm được Yêu thú đến săn giết, một đầu ít nhất có thể kiếm cái ba năm mười khối Linh Thạch!"

"Chung quanh đây có đất liền Yêu thú qua lại? Mong huynh, người tìm được manh mối rồi hử?"

Tiết Mộ Hiền không khỏi cả kinh, vội vàng kinh hỉ hỏi.

Vân Mộng Trạch bên trong Thủy Trạch hồ nước Yêu thú quá lợi hại, thực lực bọn hăn thấp, cũng không dám đơn giản đi. Duy có đất liền Yêu thú, hơi chút dễ ứng phó một ít.

"Điều này thật không có. Bất quá, ta có non nửa cắt ra nhất giai Nhiếp Yêu Hương, đây là một vị tiền bối vô dụng thôi xong, liền đưa cho ta đấy, thế nhưng dụ hoặc một ít cấp thấp Yêu thú đi ra!

Cứ như vậy nghiêm chỉnh chi mà nói, sẽ phải mười khối Linh Thạch. Còn dư lại điểm ấy, cũng đáng một khối Linh Thạch. Chỉ cần hai ba mươi dặm trong phạm vi có cấp thấp Yêu thú trải qua, cũng sẽ bị dụ hoặc tới đây!"

Ba Lặc nhưng là nhếch miệng cười cười, từ trong lòng móc ra chỉ còn lại có một phần mười trụ Nhiếp Yêu Hương.

"Này hương có như vậy thần hiệu?"

Tô Trần kinh ngạc.

Hắn ngẫu nhiên đi đi dạo Triều Ca chợ đêm, rồi lại chưa từng lưu ý đến đây vật. Điều này Nhiếp Yêu Hương hẳn là thuộc về tạp hoá một loại, cũng không phải là tu luyện đồ dùng, không lớn thu hút. Không đến Vân Mộng Trạch mà nói, sẽ rất ít có người sẽ đi mua thứ này.

Hắn nhưng là không biết, điều này Nhiếp Yêu Hương chính là dùng Nhiếp Yêu Thảo nghiền nát thành bụi phấn hong khô chế thành đốt hương. Nhiếp Yêu Thảo có kỳ dị rất nhỏ mùi hương thoang thoảng, dù hoặc hiệu quả rất nhỏ. Nhưng chế thành hương lúc sau, nồng đậm gấp trăm lần, mãnh liệt dù hoặc hiệu quả quả.

Chỉ là, điều này Nhiếp Yêu Thảo cũng không phải là luyện đan dùng Linh thảo dược, đều là dã ngoại ngắt lấy mà đến, sản lượng cực thấp, tại Triều Ca Tiên Thành tự nhiên cũng cực ít.

"Nếu như mong huynh có như vậy đồ tốt, vậy thử xem!"

"Nếu là có thể dụ dỗ đến Yêu thú, nhiều chia một ít cho mong huynh!"

Tiết Mộ Hiền cùng Lý Phi Hà không nghĩ tới Ba Lặc có một món đồ như vậy thứ tốt, lập tức đều đồng ý.

Ba Lặc đem điều này một đoạn nhỏ Nhiếp Yêu Hương đốt, chọc ở nham thạch trên mặt đất.

Sau đó, bọn họ một nhóm bốn người, thối lui đến hai trăm trượng có hơn trốn.

Lượn lơ khói xanh, phiêu tán ra, phiêu hướng nơi xa Thủy Trạch hoang dã.

Tô Trần quả nhiên ngửi được một hồi kỳ dị mùi thơm, điều này hương nghe, làm cho hẳn có một loại phập phồng không yên, tựa hồ khí huyết cũng hơi hơi khô nóng đứng lên, có một loại khó có thể nhịn xuống xúc động.

Quả nhiên không phải hể là hương.

Tô Trần vội vàng nín hơi, không đi hút điều này mùi thơm lạ lùng.

Điều này một đoạn nhỏ Nhiếp Yêu Hương, đốt đi gần nửa canh giờ.

Mắt thấy, điều này Nhiếp Yêu Hương đã muốn cháy hết, thế nhưng là, cũng không chứng kiến Yêu thú tung tích.

"Chung quanh đây, sợ là không có Yêu thú qua lại?"

Tô Trần dám người không khỏi thất vọng.

Ba Lặc cũng sửng sốt, lúng túng gãi gãi đầu. Cũng không rõ ràng lắm là điều này đoạn nhỏ Nhiếp Yêu Hương hiệu quả không tốt, còn là hơn mười dặm bên trong không có Yêu thú qua lại.

"Đến rồi!"

Tô Trần đột nhiên thấp giọng nói.

Ba người nhất thời rùng mình, nhao nhao tại dưới mặt đá, nấp thấp thân hình.

Đã thấy vài dặm xa bên ngoài sơn lĩnh phía dưới, một thốt toàn thân màu lam bộ lông Yêu Lang, lang chừng đậm thịt mềm mại, im hơi lặng tiếng chạy trên mặt đất.

Nó rất cảnh giác xem thế nào lấy xa xa sơn lĩnh trên mặt đá động tĩnh, ngửi ngửi trong không khí kia một đám mùi thơm.

Điều này mùi thơm lạ lùng có mãnh liệt dụ hoặc, làm cho trong cơ thể nó sinh ra một cổ khô nóng chi khí. Nó nhịn không được dụ hoặc, hướng sơn lĩnh nam thạch tới gần, muốn xem xem đến tột cùng là cái gì hương, như thế dụ hoặc nó.

Tô Trần cũng ở đây cẩn thận đánh giá đầu kia Yêu Lang.

Hắn từng tại Thái Hồ, gặp được qua một đầu ngư quái. Thế nhưng đầu lớn ngư quái vô cùng yếu, nho nhỏ nghĩ đến, sợ là liền Luyện Khí một tầng thực lực cũng không bằng.

Trước mắt điều này đầu Yêu Lang, như u linh đồng dạng qua lại, có chút hung hãn, xem chừng hẳn là nhất giai hạ phẩm Yêu thú.

Điều này đầu Yêu Lang là đầu đất liền thú, nếu so với đầu kia có thể lên vào hồ nước Thủy yêu Cự Ngạc muốn dễ đối phó.

Chờ đầu kia Yêu Lang càng đi về phía trước một chút trong, tiếp cận sơn lĩnh thời điểm.

Tô Trần hướng tiểu đội còn lại ba người, đánh cho một cái từ sau phương hướng bọc đánh thủ thế.

Ba Lạc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà ba người thần tình hưng phấn, khẽ gạt đầu, im hơi lặng tiếng hạ sơn lĩnh, đều cầm bảo kiếm, loan đao, hướng bên ngoài một dặm đầu kia Yêu Lang bọc đánh tới.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 148: Lạc Phách Tà Tu Ăn Cướp

Ba Lặc ba người bọn họ lên trước, chộp đường lui vây quanh, mê hoặc điều này đầu Yêu Lang.

Tô Trần tức thì theo chính diện xuất thủ, tìm cơ hội tập kích điều này đầu Yêu Lang.

Kia màu xanh lam Yêu Lang chứng kiến ba đạo tu sĩ thân ảnh theo sơn lĩnh phân nhánh hiện, lượn quanh hướng phía sau của nó, không khỏi cả kinh.

"Nhanh, hai người các người theo bên kia vây quanh nó! Ta cường công."

Ba Lặc cầm bảo nhận loan đao, hướng Yêu Lang bay bổ nhào qua, rống to một tiếng, loan đao trong tay rút vào màu vàng Pháp lực, thoáng hiện một vòng màu vàng lẳng lẽ ác liệt hào quang.

Lý Phi Hà cùng Tiết Mộ Hiền tức thì đều cầm lợi kiếm, quạt xếp, theo một bên kia hướng băng lang vây công qua.

Bọn họ không có Linh Binh, chỉ có thể tục rèn chế tạo bảo nhận, bảo kiếm.

Cũng không phải không nghĩ mua, chỉ là bọn hắn xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, Triêu Ca Tiên Thành trong động một hai trăm khối Linh Thạch mới có thể mua được một thanh nhất giai hạ phẩm Linh Binh, thật sự mua không nổi. Bất quá, cho dù là thế tục bảo nhận, một khi rút vào Pháp lực

lúc sau, cũng vẫn có thật tốt uy lực, miễn cưỡng có thể dùng bên trên dùng một lát.

Yêu Lang cẩn thận lui ra phía sau mấy trượng, muốn chạy trốn, nhưng nó rất nhanh phát hiện điều này ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ thực lực thấp kém, cũng bất quá chỉ như vậy mà thôi, không khỏi lộ ra khinh thường.

Nó chính đói khát khó nhịn, vừa vận sẵn giết điều này vài tên tu sĩ đến ăn.

Yêu Lang lập tức lớn hé miệng, một đạo xanh thăm màu tĩnh mạch thủy tiên, liền tạt trong miệng ngưng tụ mà thành.

"Sưu!"

Đạo kia một xích tiếp nước mũi tên, tản ra màu xanh lam hàn quang, nổ bắn ra mà ra, hướng Ba Lặc vọt tới.

Ba Lặc cả kinh, loan đao trong tay tuôn ra một lớn đoàn uy mãnh kim quang, hướng thủy tiên bổ tới.

"Keng ~!"

Ba Lặc một đao đem kéo tới thủy tiên bổ nước, bị đẩy lui mấy trượng.

Hắn kinh hãi phát hiện, trong tay bảo nhận loan đao bên trên xuất hiện tỉ mỉ vết rách, có rạn nứt dấu hiệu. Sợ là lại ngăn cản một cái thủy tiên, sẽ phải phế bỏ.

Lý Phi Hà theo bên cạnh xông đến, trong tay bảo kiếm mang theo ánh lửa cực nóng chi khí, một cái bay trăm, đâm vào yêu trên lưng sói da lông bên trên.

"Keng!"

Bảo kiếm như bổ chém vào cứng cối như sắt bộ lông lên, vền vền chém xuống hơn mười lông hút phát, lưu lại một đạo cặn vết tích, đâm không ăn da ngoài của nó nhục chi trong.

Yêu Lang giận dữ, hướng Lý Phi Hà bổ nhào qua.

"Băng tiễn thuật!"

Tiết Mộ Hiền thần tình có vài phần kinh hoảng, biết rõ hễ là Binh không gây thương tổn nó, vội vàng tay kháp một đạo Băng Hệ Linh quyết, lẳng không phóng xuất ra một đạo thước dài băng tiễn, hướng Yêu Lang tập kích mà đi.

"Phanh!"

Băng tiễn oanh tại Yêu Lang trên thân, lập tức đánh nó một cái lão đảo, toàn thân lang thân thể phủ thêm một tầng hàn băng lẳng.

Yêu Lang tức giận quay đầu lại hướng Tiết Mộ Hiền nhìn lại, phần nộ tiến lên.

"Nhanh, liên thủ ngăn cản được nó!"

Ba Lặc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà ba gã Luyện Khí Kỳ sơ kỳ một hai tầng tu sĩ, dốc sức liều mạng liên thủ vây công điều này đầu Thủy Hệ Yêu Lang, nhưng mà khuyết thiếu cường lực thủ đoạn công kích, lộ ra vô cùng chật vật.

Tô Trần xem nhíu mày.

Điều này đầu Thủy Hệ Yêu Lang thực lực đồng dạng, xem chừng nhất giai hạ phẩm, có thể so với Luyện Khí ba tầng tu sĩ.

Nhưng Ba Lặc ba người bọn họ so với điều này Yêu Lang yếu hơn, tại Triều Ca Tiên Thành thời gian ngắn ngủi.

Ba Lặc đoán chừng là đem kiếm đến Linh Thạch đều dùng vào tu luyện, không nỡ bỏ mua Linh Binh.

Mà Tiết Mộ Hiền tức thì chỉ tới kịp tu luyện một môn bằng tiền thuật Linh thuật.

Lý Phi Hà mới đến Triều Ca Tiên Thành mấy tháng, càng ngay cả Linh thuật cũng còn không có học, chỉ có thể lấy hỏa hệ Pháp lực rót vào bảo kiếm, tăng cường uy lực.

Bọn họ ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ thực lực quá yếu, tiếp tục như vậy đừng nói giết chết điều này đầu Yêu Lang, sợ là sẽ phải bị giết lại.

"Thuật trói buộc!"

Tô Trần lập tức vừa bấm Mộc hệ pháp quyết, một đạo ánh sáng màu xanh lóe lên hóa thành một đạo màu xanh dây leo, bắn về phía Yêu Lang.

Điều này đạo thanh sắc dây leo, hóa thành một đạo Linh xà, nhanh chóng quấn quanh Yêu Lang chân trước, đem Yêu Lang một đôi trước chừng trói buộc.

Kia Yêu Lang đang cùng ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ quần chiến, không nghĩ tới còn có một danh Tu Tiên giả tiềm phục tại nơi xa sơn lĩnh, hướng nó đánh lén, khốn trói ở hai chân, lập tức kinh hoảng căn xé, đều muốn từ nơi này màu xanh dây leo trong giây giụa thoát thân.

Thế nhưng là, điều này được phí chút ít công phu, nó đã không còn kịp rồi.

"Oanh!"

Một đạo lớn uy lực hỏa cầu phù theo sát tới, nện ở Yêu Lang trên mặt, bắt nó bộ mặt nổ da tróc thịt bong, hoàn toàn không cách nào nhìn rõ ràng

bất kỳ vật gì.

Tô Trần thân ảnh nhoáng một cái, theo sơn lĩnh xông đến, Thanh Mộc linh kiếm tuôn ra một đạo trường dài lằng lể ác liệt thanh mang, chém về phía Yêu Lang cổ họng.

"Phốc xuy!"

Sắc bén Thanh Mộc linh kiếm, trong nháy mắt cắt ra cứng rắn da sói, đâm vào cổ họng của nó năm tấc sâu, chặt đứt khí quản cùng huyết mạch.

Yêu Lang diên cuồng vùng vẫy mấy cái ngã xuống đất, máu chảy một nơi, rất nhanh không còn động tĩnh.

Một kích chém giết!

Tô Trần thu kiếm.

Ba Lặc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, lui ra phía sau mấy trường xa, kinh hồn bất định.

Bọn họ cùng điều này đầu Yêu Lang kịch đấu một trận, hầu như thoát khỏi hư nhược, nhao nhao tại nguyên chỗ ngồi xuống khôi phục thể lực cùng Pháp lực. Lấy ba người bọn họ thực lực, căn bản làm không được điều này đầu cấp thấp Yêu Lang.

Quả nhiên, còn phải ít nhất một gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ xuất thủ mới được.

"Ô huynh, vẫn phải là dựa vào người xuất thủ mới được!"

Tiết công tử thần sắc vô cùng hưng phấn nói: "Điều này đầu Thủy Lang da lông nguyên vẹn, nói không chừng còn có một miếng cấp thấp Nội Đan, còn có trên trăm cân Thủy Lang thịt, đây chính là ít nhất có thể bán được

hơn một trăm khối Linh Thạch. Điều này Linh Lang Nhục Linh Khí Túc, đại bố!"

"Một trận coi như cũng được. Nếu không có các người ngăn chặn nó, ta cũng không cách nào nhẹ nhõm một kích chém giết. Trước tiên đem nó kéo dài tới sơn lĩnh đi lên, đêm nay nướng thịt sói ăn. Quay đầu lại đem da lông bán đi đổi Linh Thạch, các người kiếm đủ rồi Linh Thạch, được đi trước đổi một thanh Linh Binh, nhiều học một hai đạo Linh thuật. Bằng không giết một đầu cấp thấp Yêu thú đều quá sức!"

Tô Trần thu Thanh Mộc linh kiếm, bình thản nói.

Hắn dò xét sơn lĩnh bốn phía liếc nhìn.

Vừa rồi kịch chiến Yêu Lang, động tĩnh không nổi. Săn giết xong, mới khôi phục yên lặng.

Vân Mộng Trạch đêm khuya, hết sức yên tĩnh.

Ám Dạ phía dưới, cũng xem không xa, khắp nơi yên tĩnh im ắng.

Ba người bọn họ hưng phấn đem Thủy Lang kéo dài tới sơn lĩnh, một chỗ bồi lõm ngủ ngoài trời chi địa, nhật củi, bay lên một đồng đồng lửa, cắt lấy một bộ màu xanh lam da sói lông, sau đó nướng Linh Lang Nhục ăn.

Linh Lang Nhục cũng có thể bán Linh Thạch, nhưng không bằng bản thân ăn tươi, còn có thể tăng cường tu vi. Bán Linh Lang Nhục được Linh Thạch, còn phải đi mua linh cốc, phiên toái.

Bốn người ăn xong ngừng lại một trận nướng Linh Lang Nhục, liền tại dưới mặt đá một tòa lỗ nhỏ quật, tìm sạch sẽ chi địa, riêng phần mình nghỉ ngơi.

Tô Trần nghi hoặc liếc qua nơi xa trong đêm tối.

Trong đêm tối nhìn không thấy.

Nhưng mà hắc ần ần cảm giác, tựa hồ có một loại bị cái gì dòm ngó cảm giác.

Tô Trần theo Thanh túi trong túi móc ra hai hạt Lâm Bình Đậu, lại lấy ra một đoạn Phệ Sài Mộc, hướng động quạt phụ cận dưới mặt đá xa xa một ném

Vân Mộng Trạch.

Một gã tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi, quần áo tả tơi Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, hữu khí vô lực một mình đi tại đầm lầy bên trong. Có chút rất trông có vẻ già, tóc xám trắng, chòm râu kéo cận bã, trên thân không ít dơ bẩn.

Nghĩ tới những thứ này năm, tại Vân Mộng Trạch trải qua bốn phía ẩn núp thời gian, mã nhữ mới cũng rất hối hận, sớm biết như thế, sẽ không nên nhất thời sinh tham niệm, đi cướp giết tu sĩ khác.

Không tệ, hắc là tà tu. Hơn nữa còn xui xẻo bại lộ thân phận, tại Triều Ca Tiên Thành truy nã trên bảng, cúp danh hào tà tu.

Đây cũng không phải nói hắc tu luyện tà môn công pháp, mà là bởi vì hắc bởi vì tham lam Linh Thạch tiền tài hàng, cướp giết qua Triều Ca Tiên Thành tu sĩ khác.

Tu Tiên giả thông qua bình thường cách kiếm Linh Thạch, quá mức gian nan. Tự nhiên sẽ có tu sĩ sinh ra tà niệm, hơn chút lo lắng tu sĩ khác tiền tài hàng, cướp bóc tu sĩ khác, một đêm phát nhanh.

Nhưng mà, trong này cũng cực lớn mạo hiểm.

Không bị phát hiện cũng thì thôi, quả thật có thể kiếm một khoản tiền của phi nghĩa. Nhưng một khi loại này hành vi bại lộ, kia cả đời này sẽ phá

hủy.

Triều Ca Tiên Thành thế gia đại tộc tu sĩ thống hận nhất loại này ăn cướp hành vi, tất nhiên sẽ phát ra Truy sát lệnh truy nã. Từ đó không cách nào nữa tiến vào Triều Ca Tiên Thành, thậm chí ngay cả tiếp cận Tiên Thành cũng không dám.

Tiên Thành vệ sẽ đối với tà tu tiến hành Truy sát. Bình thường tu sĩ cũng sẽ đuổi giết hãn đám, chỉ cần giết truy nã trên bảng tà tu, có thể tại Phủ Thành chủ bắt được một khoản mấy trăm khối Linh Thạch, thậm chí hơn một nghìn khối Linh Thạch có chút phong phú tiền thưởng.

Hơn nữa, tà tu bá nhập các đại tiên tông đường cũng triệt để đứt gãy.

Chỉ cần lên Triều Ca Tiên Thành truy nã danh sách, các tiên tông lớn nhỏ đều một mực không nhận tội thu. Từ nay về sau tiên lộ đoạn tuyệt, đã thành Tu Tiên giới cô hồn dã quỷ, chỉ có thể xa Ly tiên thành.

Chính là vì loại này cực lớn mạo hiểm, hơi chút có một chút lý trí tu sĩ, cũng sẽ không làm loại này tự đoạn tiền đồ sự tình.

Triều Ca Tiên Thành những cái kia một lòng đều muốn bá nhập tiên môn Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, đối kiên kị việc này.

Mã nhữ mới vốn cũng không muốn khô điều này ăn cướp sự tình.

Chỉ là hãn trước đây ít năm, tu luyện quá thiếu Linh Thạch, từng điểm từng điểm kiếm Linh Thạch gian nan. Hãn nghĩ đến mình ở Vân Mộng Trạch cướp giết mặt khác Tu Tiên giả sẽ không bị phát hiện, trong lòng còn có may mắn, khô hơn mấy phiếu kiếm chút ít Linh Thạch, liền thu tay lại mặc kệ.

Kết quả, làm một lần nếm đến ngon ngọt, liền rút cuộc dừng không được đến.

Qua nửa năm, hắn tại Vân Mộng Trạch trong một lần vô ý thất thủ, bị đánh cướp đối tượng đào tẩu, trốn về Triều Ca Tiên Thành hướng Phủ Thành chủ cử báo.

Triều Ca Tiên Thành lập tức phát ra lệnh truy nã, yêu cầu hắn trở về cùng người bị hại đối chất nhau.

Trên tay hắn dính mấy danh Tu Tiên giả máu, nào dám trở về. Bị đối chất thăm vắn phía dưới, một khi lộ ra chân tướng, kia đó là một con đường chết.

Hắn từ nay về sau không dám ở Triều Ca Tiên Thành thò đầu ra, chỉ có thể trốn ở cái mảnh này không giới hạn Vân Mộng Trạch bên trong, dần dần sống.

Không có linh cốt, không có Linh Đan, không có bất kỳ tiếp tế, Linh Khí cũng không cách nào tu bổ, quần áo phá cũng không cách nào đổi không còn có cái gì, chỉ có Yêu thú cùng chướng khí, so với cô hồn dã quỷ còn bi thảm.

Mã nhữ mới thậm chí không dám đơn giản cùng mặt khác Triều Ca Tiên Thành tu sĩ đối mặt.

Một khi bị Luyện Khí trong hậu kỳ cao thủ nhận ra, chính là không đến không ngừng Truy sát. Đầu của hắn tại truy nã trên bảng, ít nhất gặp năm sáu trăm khối Linh Thạch, so với nhất giai trung phẩm Yêu thú còn đối đáng giá.

Hắn đều muốn tu luyện, chỉ có một đường, tiếp tục tại Vân Mộng Trạch bên trong, cướp bóc mặt khác cấp thấp tu sĩ, đạt được Linh Đan các loại tài nguyên.

Chỉ là, điều này rất khó.

Đại bộ phận tiến vào Vân Mộng Trạch đội ngũ, đều có ít nhất một chút danh Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, thậm chí Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ lĩnh đội. Ăn cướp bọn họ liền là muốn chết.

Hắn tại Vân Mộng Trạch bên ngoài, đã lưu lạc hai tháng, không có tí thu hoạch nào.

Đột nhiên.

Mã nhữ mới nghe thấy được trong không khí phiêu tán một đám mùi thơm lạ lùng, không khỏi dùng sức hít hà, biến sắc.

Nhiếp Yêu Hương!

Có Nhiếp Yêu Hương mùi, khẳng định có tiểu đội tu sĩ tại phụ cận hơn mười dặm bên trong săn giết Yêu thú!

Điều này Nhiếp Yêu Hương mười khối Linh Thạch một đống, Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ căn bản dùng không nổi. Chỉ sợ là Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ, tại săn giết Yêu thú.

Như vậy thực lực tu sĩ tiểu đội, hẳn là không có thực lực đi cướp giết đấy.

Mã nhữ mới do dự một cái.

Có muốn hay không trở về, kêu xảo quyết lão đại, Triệu lão nhị hai người bọn họ tới đây? !

Hai người này cũng là tà tu, Luyện Khí trung kỳ thực lực rất mạnh, bị Triêu Ca Tiên Thành tu sĩ đám truy sát đã nhiều năm, không thể không tại trốn ở Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong, ba người ôm đoàn muốn sống.

Nhưng đường trở về trình có chút xa, muốn chậm trễ không nhỏ công phu. Chờ hắn trở về tìm người tới đây, chỉ sợ điều này săn giết tiểu đội mọi

người rời đi.

"Hãy đi trước nhìn xem tình huống đi, vạn nhất là rất mạnh tiểu đội, chỉ có thể buông tha cho."

Mã nhữ mới thâm nghĩ, nhanh chóng ẩn nấp đi tới.

Không bao lâu, nghe được sói tru cùng vài tên tu sĩ kịch đấu thanh âm.

Cách xa nhau vài dặm bên ngoài, hắc tại dưới bóng đêm, chứng kiến ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ tại vây sẵn một đầu Thủy Hệ Yêu Lang.

Ba cái phế vật!

Mã nhữ mới trong lòng khinh thường hừ lạnh, rồi lại là kinh hi.

Hắn đơn độc một người, tự nhiên là không dám hưởng thực lực hùng hậu tiểu đội ra tay. Nhưng điều này ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ thực lực bạc nhược yếu kém, nhưng là thích hợp nhất bất quá.

Hắn vừa vắn cướp sạch, đoạt một ít tiếp tế, còn có tu luyện cần thiết tài liệu.

Mã nhữ mới đang chờ điều này ba gã Luyện Khí tu sĩ cùng Yêu Lang đều tất cả lưỡng bại câu thương, hắc hảo đi ra ngoài kiếm tiện nghi.

Đột nhiên, sơn lĩnh bên trong ẩn núp còn có một danh Thanh y tu sĩ xuất thủ, một lần hành động đánh chết đầu kia Thủy Hệ Yêu Lang.

Mã nhữ mới thần tình trầm ngưng, tại vài dặm bên ngoài xem chừng hồi lâu, điều này chi tiểu đội nguyên lai có một gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ cùng ba gã Luyện Khí một hai tầng tu sĩ.

Bất quá, còn là chuyển lệch yếu.

Hắn duy nhất cần muốn đối phó đấy, chính là kia Luyện Khí trung kỳ tu sĩ.

Lấy hắn Luyện Khí tầng bốn tu vi, không thể chính diện cứng rắn công, phải đánh lén mới được. Chỉ cần đánh lén sát người này, mặt khác ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ không đủ gây sợ.

Ba cái Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, một gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ cùng một đầu Thủy Hệ Yêu Lang, đây chính là một khoản tiền của phi nghĩa. Đủ hắn dùng hơn mấy tháng

Đêm khuya.

Mã nhữ mới kiên nhẫn tại đầm lầy địa lý ẩn núp mấy canh giờ, thẳng đến tiếp cận bình minh thời gian, nổi lên mây khói nhiều sương mù, tầm mắt chỉ có một trăm trượng xa, hắn rồi mới từ trong ngực lấy ra một quả ẩn hơi thở linh châu.

Đây là nhất giai trung phẩm Thận Linh Châu, đây là pháp huyền Thận Châu, có thật tốt huyền pháp ẩn thân hiệu quả quả.

Này cái Thận Châu chạy tràn ra một đoàn hơi mỏng sương mù đưa hắn bao phủ, toàn thân như bao trùm trong suốt nước Lưu Ly, hầu như mỏng không thể nhận ra, liên khí tức của hắn cũng hoàn toàn bị thận vụ che đậy.

Trong tay hắn nhiều ra một chút Thổ Hệ Linh đao, lặng yên không một tiếng động lên núi lĩnh tới gần, chuẩn bị thừa dịp cảnh ban đêm đánh lén.

Mã nhữ mới leo lên núi lĩnh, chuyển qua một mảnh nham thạch, chạm tới Tô Trần đám người nghỉ ngơi động quật bên cạnh.

Vừa tới động quật miệng, hắn rồi lại trông thấy, có hai gã yêu viên cánh tay thô khô ngô Bạch Liên lực sĩ, tròn tròn rồi một đôi đồng cái chiêng ánh mắt, như là hai cái môn thần, cây sừng sờ đứng ở động quật miệng thủ vệ.

Còn có một đầu Linh khuyến, lưỡi biếng nằm rạp trên mặt đất.

Nó đột nhiên kinh hãi đứng lên, nhìn chăm chăm vào phía trước trống trải chi địa, dùng sức hít hà. Cũng không thấy cái gì đồ vật xuất hiện, nhưng mà nó nhạy cảm vô cùng cái mũi, người được dị thường mùi.

Mã nhữ mới dừng lại, thần tình ngạc nhiên, trên mặt khó có thể tin.

Linh khuyến?

Đây là nơi nào xuất hiện? !

Hắn chưa bao giờ thấy qua có Tu Tiên giả, nuôi dưỡng Linh khuyến đấy. Huống chi, rõ ràng còn đưa đến Vân Mộng Trạch loại này hung hiểm địa phương. Chẳng lẽ bọn họ không chê điều này Linh khuyến vướng bận sao? !

"Ô ~!"

Linh khuyến sủa kêu gào rú một tiếng, tê răng khóe miệng, mãnh liệt một nhảy dựng lên, hướng phía trước một mảnh trống trải chi địa phốc cấn qua đi.

Mã nhữ mới thâm giận.

Đáng chết, hảo hảo một trận đánh lén, đơn giản chỉ cần bị điều này Linh khuyến làm hỏng!

Đánh lén không được, đành phải công mạnh!

Trước hết giết điều này chết tiệt Linh khuyến!

Mã nhữ mới một đao bổ về phía phốc cấn tới đây Linh khuyến, màu vàng ánh đao lóe lên, "Răng rắc" một đao hai đoạn, đã thấy chém đứt một đoạn củi.

Cây ~, củi?

Hắn thần tình kinh ngạc như thế, phiên muộn đều muốn thổ huyết. Đây là cái gì chết tiệt huyền thuật!

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 149: Tà Tu Hang Ổ

Tô Trần cảm giác, cảm thấy có chút không thích hợp, trong lòng của hắn đau buồn âm thầm, một đêm chưa ngủ, một tay cầm Thanh Mộc linh kiếm, một tay thủ sẵn mấy tấm hỏa cầu phù cùng hàn băng phù, cẩn thận nhìn chăm chăm vào động quật bên ngoài.

Mấy cái thời thần trôi qua rồi, không có bất cứ động tĩnh gì, nhưng là bị người dòm ngó cảm giác rồi lại thủy chung chưa tiêu thất.

Tô Trần kiên nhẫn đợi đến lúc lúc sáng sớm.

Sáng sớm, Vân Mộng Trạch nhiều sương mù càng dày đặc, động quật bên ngoài một đám mây khói lửa nhiều sương mù, trăm trượng phạm vi khó có thể nhìn.

Hắn nhìn bằng mắt thường không đến xa xa, Thần Niệm phóng ra ngoài, cũng cảm giác không đến bất kỳ vật gì.

Đột nhiên.

Nằm rạp trên mặt đất Linh khuyển kinh hãi, đứng lên, chó sủa một tiếng, hướng động quật trước một chỗ trống trải chi địa, bay bổ nhào qua.

Tô Trần lông mày nhảy dựng.

Lập tức liền cách nhìn, lẳng không một đạo hoàng quang lóe lên, Linh khuyển bị một đao hai đoạn, hóa thành hai đoạn Phệ Sài Mộc rơi trên mặt đất.

Một gã lam lũ tu sĩ thân ảnh, cũng tùy theo nổi lên.

"Không tốt, có người đánh lén!"

"Là tà tu! Nhanh, nghênh chiến!"

Tiết công tử, Ba Lạc, Lý Phi Hà ba người nhất thời bị bừng tỉnh, thấy được động quật đừng nói nhiều một đạo quần áo tả tơi tu sĩ thân ảnh.

Tại Triều Ca Tiên Thành khu vực, không có ai sẽ lén lén lút lút đánh lén cái khác Tu Tiên giả, chỉ có tà tu mới có thể làm như vậy. Tà tu từ trước đến nay cực kỳ hung tàn, không chỉ có giựt tiền, còn đoạt mệnh, một khi gặp gỡ, không phải người chết, chính là ta sống.

Mã Nhữ Tài gặp chém giết chính là một đoạn củi, phục hồi tinh thần lại, tức giận vô cùng. Lại bị điều này một đoạn phá mảnh gỗ, lãng phí một cách vô ích một cái thừa dịp nhiều sương mù đánh lén cơ hội thật tốt, đánh lén biến thành cường công.

Trong tay hắt ánh sáng màu vàng Linh đao nhoáng một cái, hướng trong động quật Tô Trần bổ tới.

"Tà tu? !"

Tô Trần cười lạnh, trong tay trái bóp hai đạo Linh phù hất lên mà ra.

"Hô!"

Một đoàn rào rạt nhiệt độ cao hỏa cầu, hoàn toàn ngăn cản Mã Nhữ Tài tiến công lộ tuyến, hướng Mã Nhữ Tài trước mặt vọt tới.

Mã Nhữ Tài chẳng quan tâm đi công kích Tô Trần, vội vàng vung đao, một đao đánh bay này cái rào rạt liệt diễm hỏa cầu.

Hắn vừa mới đánh bay cái này hỏa cầu.

Rồi lại cách nhìn, một quả hàn băng phù "Oanh" nhô lên cao nổi bung.

Một đoàn cực độ băng hàn cấp đông khí, hướng Mã Nhữ Tài bao trùm qua. Điều này nếu như bị đông cứng, sợ hơn phân nửa thân thể đều đông thành tượng băng.

Mã Nhữ Tài cả kinh, toàn thân Pháp lực chuyển một cái, tại quanh thân gắn kết thành một đạo hoàng quang hộ giáp, ngăn cản điều này Hàn Băng chi khí cấp đông.

Trong nháy mắt đã thấy, một đạo lăng lệ ác liệt vô cùng màu xanh kiếm quang, theo mặt đất bỗng nhiên đâm tới, góc độ cực kỳ xảo trá. Hơi không cẩn thận, đã bị điều này màu xanh kiếm quang đánh trúng.

"Keng ~!"

"Keng!"

Mã Nhữ Tài vội vàng vùng đao chống đỡ, trong nháy mắt cùng Tô Trần giao thủ hơn mười tuyến đao kiếm.

Hắn cũng là Luyện Khí Kỳ tầng bốn, tu vi không thể so với Tô Trần kém, kinh nghiệm chiến đấu thậm chí phong phú hơn một ít. Nhưng mà hắn không có ngờ tới Tô Trần vừa đối mặt liền ném ra ngoài hai trường cấp thấp Linh phù. Bị Tô Trần điều này có chuẩn bị mà đến liên tiếp tấn công mạnh, đánh chính là chỉ có chống đỡ lực lượng, không gây lực lượng phản kích.

Lúc này, tiểu đội ba người khác cũng hóa thành ba đạo thân ảnh, cùng nhau hướng Mã Nhữ Tài nhào tới.

"Oanh ~! Xem đao!"

Ba Lặc chợt quát một tiếng, bảo nhận loan đao hóa thành một đoàn kim quang, phách trăm qua.

Tiết Mộ Hiền một đạo Băng Tiễn Thuật hướng Mã Nhữ Tài ngực oanh tới.

Mã Nhữ Tài tức giận thổ huyết, song quyền nan địch tứ thủ, như thế nào ngăn cản tới đây điều này một đợt sóng tiếp nổi một đợt sóng vây công.

"Đáng chết! Không được, đấu bất quá bọn hăn bốn người liên thủ, được rút lui!"

Mã Nhữ Tài vung đao ngăn cản được Tô Trần màu xanh kiếm quang, lại ỷ vào màu vàng quang giáp bảo hộ, cứng rắn chống đỡ Ba Lặc ánh đao cùng Tiết Mộ Hiền một đạo băng tiễn.

Đình đình đang đang, hăn màu vàng hộ thân quang giáp bị đánh đích một hồi lay động, mắt thấy sẽ phải phá vỡ màu vàng quang giáp.

Bọn họ hai tên Luyện Khí Kỳ sơ kỳ một hai tầng lực công kích yếu, một lớp còn phá không vỡ hăn ánh sáng màu vàng hộ giáp, ít nhất phải hai sóng mới được.

Nhưng mà Tô Trần Thanh Mộc linh kiếm, cũng rất muốn chết, không dám dùng hộ thể quang giáp đi ngăn cản.

Lý Phi Hà trong tay bảo kiếm nhoáng một cái, một chiêu phi kiếm thuật rời khỏi tay, hóa thành độ lửa kiếm quang đâm về Mã Nhữ Tài.

Mã Nhữ Tài màu vàng quang giáp bị Lý Phi Hà một chiêu phi kiếm thuật đánh chính là bạo liệt.

Lúc này, hăn một chương đột nhiên chụp địa phương.

"Thổ tường thuật, Ra!"

Trong nháy mắt, hần trước người một đạo nửa xích dài bề rộng dài vài trượng nam thạch linh bức tường, đột ngột từ mặt đất mọc lên, đem động quật miệng phong bế.

Mã Nhữ Tài ngăn chặn đường lui, quay người gấp trốn, nhảy vào sơn lĩnh ở dưới mây khói lớn trong sương mù.

"Oanh ~!"

Trong chớp mắt, Tô Trần, Ba Lạc chờ bốn gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ liên thủ công phá tường đất, lao ra động quật bên ngoài.

Đã thấy bên ngoài, vô biên vô hạn mây mù tràn ngập, bao phủ toàn bộ Vân Mộng Trạch đại địa. Lúc sáng sớm, đúng là Vân Mộng Trạch sương mù lớn nhất, cũng dễ dàng nhất mất phương hướng phương hướng thời điểm.

"Bị hần chạy thoát?"

Tiết Mộ Hiền vọt ra, tức giận vô cùng.

"Đuổi theo không đuổi theo?"

Lý Phi Hà nhặt lên bảo kiếm, hướng Tô Trần hỏi.

"Chạy không xa, ngay tại một hai trăm trượng bên ngoài!"

Tô Trần nhìn thoáng qua trên mặt đất, có vài giọt vừa mới lưu lại mới lạ vết máu.

Kia tà tu bị Lý Phi Hà một chiêu rời tay phi kiếm thuật đâm bị thương, bị thương nhẹ.

"Muốn chạy trốn, không có cửa đâu!"

Tô Trần hừ lạnh một tiếng, ném ra ngoài ba cắt ra Phệ Sài Mộc, đứng đứng trên mặt đất, tay kết pháp quyết.

"Lập sài vi khuyển!"

Chúng nó lập tức huyền hóa thành ba đầu Linh khuyển, ngửi một cái trên mặt đất vết máu, đồ chó sủa lấy, Triều Vân khói lửa trong sương mù đuổi theo. Lực chiến đấu của bọn nó mặc dù yếu, nhưng mà ngửi địch, đuổi theo đuổi tuyệt đối là hảo thủ.

Nhiều đến ba đầu Linh khuyển, kia tà tu coi như là lại có thể trốn, cũng tuyệt không thoát được thân.

"Có đi không tùy các người. Đảm nhiệm hay không đảm nhiệm chức vụ đuổi kịp Linh khuyển, đuổi theo!"

Tô Trần quát một tiếng, đuổi kịp ba đầu Linh khuyển, hướng tràn ngập trong sương mù phóng đi.

"Kia tà tu như thế hung tàn, nhất định là Triều Ca Tiên Thành bị truy nã tội phạm quan trọng, một người bình thường tà tu đầu người tại Triều Ca Tiên Thành Phủ Thành chủ lĩnh thưởng, ít nhất năm sáu trăm khối Linh Thạch, so với săn giết một đầu nhất giai trung phẩm Yêu thú còn đáng giá! Đuổi theo!"

Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà và ba người nhìn nhau, cũng gấp vội vàng theo sát Tô Trần xông đi vào.

Điều này ba đầu Linh khuyển không ngừng đồ chó sủa, thanh âm truyền xa, bọn họ chỉ cần cùng ở Linh khuyển, liền không lo lắng tại trong sương mù mất đi phương hướng.

Tô Trần dám người rất nhanh chứng kiến, ba đầu Linh khuyển tựa hồ ở phía trước một hai trăm trượng xa chỗ, đuổi theo một cái như ẩn như hiện

thân ảnh.

Mã Nhữ Tài chật vật nhảy vào một hai trăm trượng bên ngoài mây khói trong sương mù, không khỏi thầm nói một tiếng may mắn.

Cho dù là rất yếu tu sĩ tiểu đội, hẳn một cái Luyện Khí Kỳ tầng bốn tu sĩ cũng hoàn toàn không thể chịu được sức lực. Một khi đánh lén thất bại, chính diện cường công căn bản lấy không đến chỗ tốt.

May mắn chạy nhanh, nếu không lần này ăn cướp, liền thua bởi ở chỗ này.

Bất quá cũng may, điều này Vân Mộng Trạch chính là cái này chỗ tốt, sáng sớm Linh Vụ mây khói dày vô cùng. Đánh lén không thành, chỉ cần trốn vào mây khói trong sương mù, đối thủ liền không biết làm gì, đuổi không kịp.

Chạy ra hai ba trăm trượng bên ngoài, bóng người liền hoàn toàn không thấy.

Cho dù là Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, đều muốn tại đây mảnh đậm đặc Vân lớn trong sương mù đuổi theo người, tầm mắt chế ngự, Thần Niệm cũng dò xét tra không được một hai trăm trượng bên ngoài khoảng cách, cũng là cực kỳ khó khăn.

Đột nhiên, Mã Nhữ Tài nghe được sau lưng truyền đến điên cuồng chó sủa thanh âm.

"Đáng chết! Tại sao lại chạy ra ba đầu đã đến, giết không hết này? !"

Hắn quay đầu lại vừa nhìn, lập tức kinh sợ đến sắc mặt đại biến.

Chỉ thấy, khoảng chừng ba đầu Linh khuyến theo trong mây mù lao ra, đuổi theo đuổi lấy phương hướng của hắn, dồn sức tới đây. Chúng nó hung

hắn không sợ chết không, chúng nó chính là ba căn rách rưới củi, nơi nào sẽ sợ chết!

Ba đầu Linh khuyển điên cuồng sủa kêu, tốc độ của bọn nó cực nhanh, đuổi theo đuổi lấy Mã Nhữ Tài bờ mông, không ngừng gặm cắn. Hắn vung lên đao trở lại bổ tới, kia ba đầu Linh khuyển vội vàng nhảy ra tránh né, thủy chung không thoát khỏi được chúng nó.

Mã Nhữ Tài không dám cùng điều này ba đầu Linh khuyển dây dưa, muốn toàn lực chém giết điều này ba đầu Linh khuyển, hẳn được phí mấy đao công phu.

Phiền toái nhất chính là, coi như là sát điều này ba đầu Linh khuyển, nói không chừng kia tiểu đội Thanh y tu sĩ lại triệu hoán vài đầu đi ra, giết tới vô cùng.

Nhưng chỉ cần hơi chút trì hoãn một cái, chi tiểu đội kia bốn gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ liền đuổi theo tới. Bị đuổi kịp, đó là hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Không có cái nào Triệu Ca Tiên Thành tu sĩ, hội đối với bọn họ những thứ này tà tu hạ thủ lưu tình.

Mã Nhữ Tài sử dụng đủ toàn bộ sức mạnh, dốc sức liều mạng chạy như điên.

Chỉ cần trốn về động quật hang ổ đi, tìm được Điều lão đại, Triệu lão nhị cầu viện, là hẳn có thể mạng sống, thậm chí khả năng giết lại.

Vân Mộng Trạch hai nghìn dặm ở chỗ sâu trong.

Một chỗ tầm thường trong rừng rậm.

Có một tảng đá lớn, cự thạch bên cạnh phía dưới là một tòa ẩn nấp động quật, xâm nhập tầm hơn mười trượng. Bị rậm rạp lùm cây làm cho che lấp, bình thường tu sĩ dù là đi ngang qua, cũng khó có thể phát hiện.

Tại nơi này u ám phía dưới trong huyết động, chỉ có một tòa thạch thất.

Vách tường đỉnh treo một hạt Dạ Minh Châu, tản ra từ từ ánh sáng âm u, không phải sáng quá, nhưng đủ để thấy vật.

Phương tiện có chút đơn sơ, chỉ ven ven có tài công bậc ba giường đá, một bàn đá.

Hai gã có chút Lạp Thập Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, tất cả ngồi ở phiến đá trên giường.

Trên mặt đất để đặt lấy một ít da thú, chưa ăn xong thịt thú vật. Đây là bọn hãn tại Vân Mộng Trạch bên trong, duy nhất có thể ăn đồ ăn.

Còn có một chút rách rưới Linh Khí, đều là bọn hãn ăn cướp trở về. Về phần Linh Đan gì gì đó, sớm đã dùng hết. Bọn họ đã có một đoạn thời gian, không thể ăn cướp đến thứ tốt rồi.

Hai người bọn họ, đúng là tà tu tiểu đội lão đại Điều Nhất Luân, lão nhị Triệu Khánh.

Lão Tam Mã Nhữ Tài mấy ngày trước đây đi ra ngoài "Đi săn" rồi, vài ngày chưa về, cũng không biết đang làm gì đó.

Điều Nhất Luân khoanh chân ngồi xuống, tu luyện giả công pháp.

Triệu Khánh gặm một khối khô quắt thịt thú vật cốt nhục, ăn vào vô vị bỏ thì lại tiếc, thở dài, "Lão đại, điều này Vân Mộng Trạch trong thật sự gian nan nếu không chúng ta đi thôi, đi thế gian."

Điều Nhất Luân hừ lạnh một tiếng, nói: "Đi thế gian làm gì? Người là muốn đi làm một cái Tiểu dân chúng? Hay là đi mưu một trận ngấp trời quyền quý?"

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, phân cư ngũ phương, Tây Côn Lôn, bắc Dao Trì, trong Thục Sơn, nam Phổ Đà, phía đông Bồng Lai, điều này Ngũ đại Tiên Tông chiếm cứ trong Đại Đường đất, không có gì bỏ sót chỗ tu luyện. Cho dù có, cũng sớm bị những cái kia Tiểu tông môn cho nắm giữ rồi. Người đang ở đây thế gian, liền một khối giống như vậy linh điền đều tìm không thấy!

Phàm nhân giữa tranh quyền đấu thế, những thứ này tiên tông cũng sẽ không nhúng tay đi quản. Nhưng nếu là Tu Tiên giả muốn đi thế gian mây mưa thất thường, kia nhưng là tuyệt không khả năng. Hàng năm đều có Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ Cảnh Tuần Sát Sứ, tại Trung thổ qua lại dò xét một lần, nghiêm cấm Tu Tiên giả làm loạn thế gian.

Điều này Đại Đường thiên hạ là Lý gia thiên hạ, trên có Chân Tiên che chở, dưới có Ngũ đại Tiên Tông lúc nào cũng nhìn chăm chăm vào, không ai cũng có thể thay đổi triều đại.

Chúng ta đi thế gian, nếu là làm cái Tiểu dân chúng, nội thành làm cái ông nhà giàu, cũng là thì thôi, những cái kia tiên tông sẽ không điều tra như vậy cẩn thận. Nhưng một khi làm ra hơi lớn sóng gió đi ra, hành tung bị Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ Kỳ đệ tử phát hiện, cái chết nhanh hơn.

Triệu lão nhị, người đi thế tục hể là giới, là muốn làm một dân chúng, còn là một cái ông nhà giàu, nhận những cái kia quan lão gia đám bọn chúng quản thúc? Còn là mưu kia thế gian quyền thế, mây mưa thất thường một phen, thoải mái một chút sẽ chết? ! Người muốn đi, ta không ngăn cản người!"

Điêu Nhất Luân chậm chọc nói.

Mỗi một năm, Ngũ đại Tiên Tông đều đối với trong Đại Đường đất thế tục giới, đều sẽ phái ra một lớp Trúc Cơ tu sĩ dò xét, để ngừa yêu tà thế hệ tại thế gian phạm loạn làm bậy.

Cho dù là bọn họ đã thành Trúc Cơ tu sĩ, tại thế gian cũng không dám có bất kỳ cử động.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử phía trên, còn có càng thêm kinh khủng Kim Đan Trưởng lão. Bọn họ có bao nhiêu bốn sự, đi chống lại kinh khủng tiên tông nội tình.

Hắn còn không có sống đủ, không muốn đánh lên những cái kia Trúc Cơ Cảnh giới dò xét đệ tử, đi tìm chết.

"Ài!"

Triệu Khánh trầm mặc xuống, cũng không có động tĩnh.

Qua đời tục thế gian làm một dân chúng, hay là một cái đại phú ông, từ nay về sau mai danh ẩn tích, đây cũng không phải là việc khó. Nhưng không có một thân Luyện Khí trung kỳ bốn sự không cách nào thi triển đi ra. Thế gian không có tu luyện cần thiết Linh vật, tu luyện cũng không thể nào luyện lên, đời này cũng chỉ còn lại ngồi ăn rồi chờ chết rồi.

Về phần đi phạm loạn, lẫn lộn cái ngấp trời quyền quý. Vừa nghĩ tới Ngũ đại Tiên Tông những cái kia Trúc Cơ tu sĩ đáng sợ, năm khôi phục một năm tuần tra, tâm hắn đều chính là một hồi tuyệt vọng.

Điều này Triều Ca Tiên Thành là bản địa lấy mười đại thế gia, tám trăm tu Tiên gia tộc đang quản hạt, cũng không phải Ngũ đại Tiên Tông địa bàn, ngược lại mà không có Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ tu sĩ dò xét.

Vân Mộng Trạch tuy rằng ác liệt, nhưng ít ra cũng có thể đạt được một ít Linh vật nơi phát ra.

"Điều lão đại, cứu mạng!"

Xa xa nghe được động quật bên ngoài, phương xa kêu cứu, tiếng kêu thảm thiết truyền đến.

Điêu Nhất Luân sắc mặt lập tức biến đổi, "Đáng chết, Mã Nhữ Tài hỗn đản này, gia hỏa này không phải là đem tu sĩ khác đưa tới đi! Xem ta không chém hẳn!"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 150: Triều Ca Tam Vị Đại Lão

Vân Mộng Trạch.

Một mảnh cổ thụ dây leo lâu năm rùng, Mã Nhữ Tài chết không nhắm mắt ngã vào một gốc cây dưới cây cổ thụ, hắc rớt cuộc loạn đao đem kia ba đầu đuổi theo đuổi Linh khuyến cho bố chết rồi, nhưng mà hậu tâm hắc cũng bị một quả băng tiễn xuyên thủng.

Băng tiễn băng hàn khí đông, tại trên người hắc lan tràn, hầu như đem hơn phân nửa thân thể đông cứng.

Tô Trần rất nhanh tiến lên, tại trên người hắc lật ra một cái.

Người này tà tu thân bên trên có lẽ có một cái có thể ẩn tàng thân hình bảo vật, nếu không lúc trước tại sơn lĩnh động quật, bản thân sẽ không nhìn không thấy điều này tà tu, suýt nữa lọt vào đánh lén.

Rất nhanh, Tô Trần nhảy ra một quả nhất giai trung phẩm pháp huyền Thận Châu, trừ lần đó ra điều này tà tu thân bên trên không còn vật khác.

Ba Lạc theo trên mặt đất nhật lên một thanh màu vàng Thổ Linh đao, vui mừng lộ rõ trên nét mặt. Tuy rằng không phải kim hệ, nhưng cũng là Linh đao, phẩm chất so với hể là Bình bảo nhận mạnh mẽ quá nhiều. Tiểu đội những người khác đều không cần đao, chỉ có hắc tu đao pháp. Dù là khác da sói, Linh thảo các loại không cần, quang được cái thanh này Thổ Hệ Linh đao liền kiếm lời.

Tiết công tử, Lý Phi Hà hai người không khỏi xem hâm mộ.

"Các người còn không đi nhanh lên, điều này tà tu một đường trốn chạy để khỏi chết cũng không hô cứu mạng, hết lần này tới lần khác trốn đến nơi đây mới hô, tất có đồng lõa! Hắn yêu cầu cứu chi nhân, có lẽ không xa."

Tô Trần trầm giọng nói.

Ba Lạc, Tiết Mộ Hiền, Lý Phi Hà và ba người lại càng hoảng sợ, không dám lưu lại, vội vàng rút lui hướng bốn năm dặm bên ngoài che giấu. Giết một cái Luyện Khí trung kỳ tà tu cũng đã như thế khó khăn, vạn nhất hắn đồng lõa lợi hại hơn, hoặc là có mấy cái, bọn họ chẳng phải là chịu không nổi.

Tô Trần thân ảnh lóe lên, cũng không đi xa, lưu lại một hai trăm trượng bên ngoài trong rừng rậm, nhìn chăm chăm vào nơi này động tĩnh.

Hắn thử lấy Pháp lực rót vào pháp huyền Thận Châu bên trong, thử xem tác dụng.

Thận Châu rất nhanh tản mát ra một đoàn sương mù, đưa hắn bao trùm.

Tô Trần kinh ngạc phát hiện, bản thân quanh thân tựa hồ nhiều một tầng nước màng giống nhau Lưu Ly cái chụp, thân ảnh ẩn vào Vân Mộng Trạch mây khói trong sương mù, với ngoại giới khí tức ngăn cách.

Điều này Thận Châu huyền thuật hiệu quả không sai.

Tà tu trong động quật, Điều Nhất Luân cùng Triệu Khánh nghe được Mã Nhữ Tài tiếng kêu thảm thiết, đều là biến sắc, vội vàng phi thân lao ra động quật, hướng tiếng kêu thảm thiết phương hướng cẩn thận tìm kiếm.

Sưu!

Sưu!

Không bao lâu lúc sau, bọn họ hai đạo Lạp Tháp tu sĩ thân ảnh, tại một mảnh cách bọn họ động quật bốn năm dặm cổ thụ dây leo lâu năm rùng, đã tìm được một cổ băng hàn thi thể.

Mã Nhữ Tài bị một đạo băng tiễn, cho đóng đinh dưới cây, nửa bên thân thể đều bị hàn băng cho đông cứng.

"Mã lão tam đã chết!"

Điêu Nhất Luân ánh mắt phát lạnh, lập tức sờ Mã Nhữ Tài trên thân, tìm tòi cái gì.

Rồi lại không có tìm được pháp huyễn Thận Châu.

Pháp huyễn Thận Châu rõ ràng cũng ném đi!

"Đáng chết, sớm biết như vậy sẽ không nên đem điều này Thận Châu cho Mã lão tam dùng! Không công ném đi một kiện Tiểu Linh bảo."

Điêu Nhất Luân khí phần nộ, đây chính là ba người bọn họ tại Vân Mộng Trạch một tòa hồ nước ở chỗ sâu trong, phí hết hơn mấy tháng công phu tại đáy hồ phát hiện một đầu Thận Yêu Thú, mới có được một quả Tiểu Linh bảo, là điều tra, đánh lén lợi khí.

Không nghĩ tới Mã lão tam người đã chết, Tiểu Linh bảo cũng ném đi.

Điêu Nhất Luân hướng Cổ Lâm chung quanh nhìn lại, một hai trăm trượng bên ngoài tất cả đều là mây khói Linh Vụ, căn bản không thấy kẻ đuổi giết bóng dáng. Đều muốn đuổi theo cũng không biết nên từ chỗ nào đuổi theo lên.

Hướng hồ, bọn họ lại nào dám đuổi theo.

Căn bản không biết là ai đã giết Mã lão tam, là một gã Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, còn là gặp gỡ được săn bắn tiểu đội?

Điêu Nhất Luân cùng Triệu Khánh nhìn nhau, trong lòng đều là khiếp sợ.

"Triệu lão nhị, rút lui! Chỗ này chỗ ẩn thân, sợ là bại lộ, không thể lại chờ đợi!"

Điêu Nhất Luân khiến một cái ánh mắt.

"Điêu lão đại, trong động quật còn có vài cái Linh Khí, quay về đi thu thập một cái, tranh thủ thời gian chuyển di."

Hai người bọn họ không chút do dự, lập tức xoay người rời đi.

Tô Trần ẩn nấp tại hơn một trăm trượng bên ngoài rừng rậm, nhìn xem Điêu Nhất Luân cùng Triệu Khánh hai người rời đi, không có bất cứ động tĩnh gì.

Điều này Điêu lão đại ít nhất là Luyện Khí Kỳ tăng năm, mà Triệu lão nhị chỉ sợ cũng có Luyện Khí Kỳ tăng bốn, đều là lão kinh nghiệm tà tu, không dễ dàng đối phó. Tuy nói sát điều này hai gã tà tu, có thể tại triều ca khúc thành dẫn tới hơn một nghìn khối Linh Thạch tiền thưởng.

Nhưng mình một người đều muốn đơn đả độc đấu, giết chết hai gã Luyện Khí trung kỳ tà tu, quá mức bốc lên mạo hiểm rồi.

Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc ba người bọn họ vẹn vẹn Luyện Khí một hai tầng tu vi, quá thấp, cũng không trông cậy được vào. Ít nhất phải ba gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, mới dám động thủ vây quét điều này hai gã tà tu.

Tô Trần chính suy nghĩ, nên làm thế nào mới tốt.

Đột nhiên, dị biến đột khởi.

Một vòng chói mắt thanh mang, theo mấy trăm trượng bên ngoài, bùng lên tới.

"Phốc xuy!"

Điêu Nhất Luân, Triệu Khánh hai tên tà tu còn không có kịp phản ứng, đầu lâu liền bị đao kia thanh mang lướt qua, khí huyết vấy ra mà lên.

Một gã ngoài năm mươi tuổi chữ bào tu sĩ cầm trong tay một thanh ánh sáng màu xanh trong suốt trong suốt Thanh kiếm, như Đại Bàng bay thấp, hăn cái trán rộng lớn, tướng mạo uy nghiêm lạnh lùng. Theo sát phía sau chính là bốn gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, cùng nhau tới.

Rõ ràng là một chi thuần một sắc Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, đứng đầu cấp sẵn thú đội ngũ. Bọn họ cũng không mặc Triều Ca mười đại thế gia đệ tử quần áo và trang sức, xiêm y khác nhau, ngược lại là có vài phần giống tán tu cao thủ đối thủ, chỉ cần cũng nhìn không ra là lai lịch thế nào.

"Vương lão đại. Hai người này là Điêu Nhất Luân, Triệu Khánh, còn có Mã Nhữ Tài! Là Triều Ca truy nã trên bảng tà tu, lần trốn bốn năm năm, không nghĩ tới rõ ràng ở chỗ này gặp gỡ."

Một gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ kiểm tra một chút kia mấy cổ thi thể, nói.

"Đem người Điêu Nhất Luân, Triệu Khánh thi hài tiễn đưa Triều Ca. Mã Nhữ Tài thi thể lưu lại, những người còn lại theo ta đi."

Kia chữ bào tu sĩ lờm phụ cận rừng cây, dậm dậm nói.

Hắn chỉ là khu vực tiểu đội đi ngang qua, nghe ở đây có tiếng kêu thảm thiết vang mới sang đây xem liếc nhìn, lại phát hiện là Điêu Nhất Luân, Triệu Khánh điều này hai tên tà tu. Cũng không phải là chuyên vì giết hai người này mà đến, khác có chuyện quan trọng muốn làm.

"Đúng, lão đại!"

Một gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cũng không vấn đề nguyên nhân, trực tiếp đem Điều Nhất Luân, Triệu Khánh hai cỗ thi thể công lên, tiễn đưa Triều Ca Tiên Thành, nhưng Mã Nhữ Tài thi thể rồi lại tại chỗ không chờ động.

Rất nhanh, điều này chi Luyện Khí hậu kỳ tiểu đội năm người ly khai, hướng phía trước phương hướng một tòa núi lớn mà đi.

Thật lâu, cổ thụ rừng lại không cái gì động tĩnh.

Tô Trần chỉ cảm thấy trên thân một hồi băng lãnh, tâm đều lạnh buốt.

Vừa rồi chi kia săn thú tiểu đội tu sĩ, đều là những người nào? Lại có thể như thế lợi hại. Nhất là kia họ Vương tiểu đội thủ lĩnh, một kiếm bay chém Điều Nhất Luân cùng Triệu Khánh điều này hai gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, đối với điều này hai gã tà tu, liền nhìn đều lười nhiều lắm nhìn liếc nhìn.

Bản thân Luyện Khí tăng bốn tu sĩ, đừng nói một kiếm, chỉ sợ là nửa kiếm đều ngăn cản không nổi.

Tô Trần khiếp sợ ngoài, trong lòng có vài phần đắng chát.

Vốn cho là, tại triều ca khúc tu luyện hai năm, tu vi cũng là đột nhiên tăng mạnh đã đến Luyện Khí trung kỳ, có lẽ coi như là có chút thực lực. Không nghĩ tới Triều Ca Tiên Thành nhân vật lợi hại không ít.

Năm năm!

Còn thừa lại năm năm chính là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đệ tử tuyển chọn rồi.

Còn thừa thời gian không nhiều lắm.

Nếu tham gia Ngũ đại Tiên Tông đệ tử tranh đoạt người, đại bộ phận đều là loại này Luyện Khí hậu kỳ, chiến lực kỳ mạnh tàn nhẫn nhân vật.

Bản thân có thể tranh giành thắng sao?

Tô Trần đợi nửa canh giờ, đã đến vào lúc giữa trưa.

Liệt Dương cao chiếu, Vân Mộng Trạch sương mù rất cuộc nhạt xuống dưới, tầm mắt có thể đạt tới năm dặm, rõ ràng rất nhiều.

Sáng sớm Truy sát Mã Nhữ Tài đến nơi này, Tô Trần cũng không rõ ràng lắm mình bây giờ là ở địa phương nào, không dám tùy ý đi loạn, lấy ra 《 Vân Mộng Trạch bản đồ địa hình 》 , lại quan sát một cái hoàn cảnh chung quanh. Tựa hồ tại Vân Mộng Trạch hai nghìn dặm ở chỗ sâu trong, vùng này đã là thuộc về khu vực nguy hiểm.

Tô Trần mơ hồ chứng kiến, tựa hồ có mấy chi mơ hồ tiểu đội bóng người, xem ra thực lực đều là Luyện Khí trung kỳ trở lên, theo phụ cận trải qua, thần thái trước khi xuất phát vội vàng đuổi hướng mặt trước một tòa núi lớn phương hướng mà đi.

Lúc trước, họ Vương tu sĩ cũng là dẫn đội hướng bên kia phương hướng đi.

Tô Trần không khỏi kỳ quái, điều tra nhìn một chút 《 Vân Mộng Trạch địa đồ 》 , lại phát hiện trên bản đồ ghi chú, ngọn núi lớn kia có một tòa cờ lớn yêu xà quật, thuộc về khu nguy hiểm mức cao vực.

Hắn không khỏi nghi hoặc. Những thứ này tiểu đội tiến đến yêu xà quật, đây là muốn làm gì.

Rất nhanh, Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà chờ ba gã Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, tại vài dặm xa xa ẩn núp rất nhiều, nhưng mà không gặp lớn động tĩnh, lại vòng quay lại.

"Các người đi về trước đi, đem Mã Nhữ Tài thi thể, còn có đầu kia Yêu Lang cũng mang về. Mới có thể kiếm cái bảy tám trăm khối Linh Thạch.

Các người ba người trở về vừa vặn đôi vại thanh Linh đao, học vài đạo Linh thuật."

Tô Trần nói.

"Tô huynh, người thì sao?"

Tiết công tử vội vàng nói.

"Ta qua ngọn núi lớn kia bên kia nhìn xem là tình huống như thế nào, các người ba người Luyện Khí sơ kỳ tu vi quá thấp, cũng đừng đi."

Tô Trần trầm giọng nói.

"Tô huynh, chúng ta làm sao tìm được người, đem kia một nửa Linh Thạch cho người?"

"Quay đầu lại có rãnh, tại Vân Mộng Trạch tửu quán gặp đi, ta đi vào trong đó tìm các người."

"Vậy được rồi Tô huynh, chúng ta tại tửu quán chờ người!"

Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà ba người có chút không muốn, lại cũng chỉ hảo cáo từ, đi đầu quay về Triều Ca Tiên Thành.

Lần này Vân Mộng Trạch hành trình mặc dù mới gần gần nửa tháng, nhưng bọn hắn ba gã Luyện Khí sơ kỳ một hai tầng tu sĩ, mỗi người đều kiếm đến hơn một trăm khối Linh Thạch, điều này đã vượt xa quá bọn họ dĩ vãng hơn một năm thu nhập. Nếu không có Tô Trần mang theo bọn hắn, chỉ sợ bọn họ liền cái này số lẻ đều kiếm không đến.

Tô Trần độc thân tiến về trước hơn một trăm dặm bên ngoài ngọn núi lớn kia.

Rời núi lớn càng gần, hắn thấy tu sĩ tiểu đội càng nhiều.

Chờ đến chân núi, hăn kinh sợ như thế phát hiện, nơi đây đã tập kết nhiều đến hai ba mươi chi săn thú tiểu đội, hầu như tất cả đều là Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, tốp năm tốp ba ngồi.

Thậm chí, còn có năm sáu chi Luyện Khí hậu kỳ, thực lực hùng hậu tu sĩ tiểu đội.

Tô Trần lúc trước gặp qua đây, kia họ Vương tu sĩ một đám cũng ở đây.

"Tô đạo hữu!"

Một gã áo xám tu sĩ chính ngồi dưới đất, thần tình kinh ngạc, vội vàng hướng Tô Trần vẫy tay.

"Bỉ huynh!"

Tô Trần nhìn qua, không khỏi kinh ngạc, nhưng là Bỉ Phương.

Bỉ Phương cũng dẫn theo một chi tiểu đội tại đây chân núi, nhưng hăn tiểu đội rất yếu, vẻn vẹn ba gã Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, còn có hai vị Luyện Khí sơ kỳ ba tầng thế gia đệ tử.

"Bỉ huynh, nơi đây tụ tập nhiều người như vậy, đây là muốn làm gì?"

Tô Trần đi tới, ngồi xuống.

"Ừ, Triều Ca Tiên Thành ba vị đại lão tự mình dẫn đội, chuẩn bị vây quét chỗ này cỡ lớn yêu xà quật, điều này Xà Quật trong chiếm cứ lớn nhỏ mấy trăm đầu con rắn thú, chỉ là nhất giai Thượng phẩm Yêu thú cấp liền có hơn hai mươi đầu, bất kỳ một cái nào tiểu đội cũng không chịu đựng nổi. Chúng ta những tu sĩ này tiểu đội tự nhiên là cùng theo, đến đích điểm chỗ tốt."

Bỉ Phương cười chỉ chỉ xa xa, đám kia Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, nói ra.

"Ba vị đại lão, người nào?"

Tô Trần kinh ngạc, nhìn lại.

Đã thấy, Bĩ Phương chỉ chính là đám kia Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ bên trong, ba gã đứng đầu Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ.

Tên kia năm mươi tuổi chứ bào họ Vương tu sĩ, một gã ba mươi tuổi thanh niên thế gia tu sĩ, cùng với một vị hai mươi mấy tuổi tuyệt mỹ nữ tử, bọn họ tại đây rất nhiều săn bắn tiểu đội trong cao thủ, rất có hạc giữa bầy gà cảm giác.

"Tán tu đại lão Vương Thiện, Luyện Khí Kỳ tầng mười hai, Luyện Khí Kỳ siêu cấp cao thủ. Tu sĩ khác bình thường cũng liền tu luyện tới Luyện Khí tầng chín, liền đình chỉ, không cách nào nữa tu luyện, chỉ có thể tìm cách đột phá Trúc Cơ Kỳ cảnh giới. Duy chỉ có hãn tu đến Luyện Khí tầng mười hai. Triều Ca Tiên Thành Luyện Khí tu sĩ trong thứ nhất ngưu nhân! Chúng ta Triều Ca Tiên Thành mấy nghìn tính tán tu bên trong đầu đám nhân vật, tán tu dẫn đầu đại ca. Hãn kiêm tu mấy cửa tu tiên công pháp, sở học Linh thuật khó có thể tính toán, một thân thực lực cao thâm mật trắc.

Chu thị thế gia Chu Bao Tự, Băng Linh tùy cao tới hơn chín mươi, hai mươi tuổi Luyện Khí Kỳ tầng chín. Nàng là Chu gia cũng là cả Triều Ca Tiên Thành điều này một trăm năm, linh tùy cao nhất một vị tu sĩ. Dù là nàng Trúc Cơ lúc sau, ra đời đệ nhị cây linh tùy tiềm chất đồng dạng, nàng cũng đủ để khinh thường tuyệt đại bộ phận cùng thế hệ tu sĩ.

Trang công tử Trang Bất Phàm, Luyện Khí Kỳ tầng chín, Trang thị thế gia thanh niên trong hàng đệ tử, một người duy nhất đem nhà cái tổ truyền 《Tiêu Dao Du》 tu luyện xong đứng đầu thế gia đệ tử."

Bĩ Phương nhìn về phía kia ba vị đại lão cấp tu sĩ, khuôn mặt vẻ hâm mộ.

Ba vị này Luyện Khí đỉnh phong đại lão, bất luận cái gì một vị tại Triều Ca Tiên Thành, đều là đủ để cho người cảm thấy run rẩy đỉnh cấp nhân vật.

Tô Trần trong lòng hơi chấn động.

Tán tu đại lão Vương Thiện, Chu thị Chu Bao Tự, thậm chí có Luyện Khí tầng mười hai tu vi, cực phẩm Băng Linh tử. Còn có kia Trang Bất Phàm cùng 《 Tiêu Dao Du 》 , Luyện Khí tầng chín, vì sao cũng có thể vị trí đại lão cấp?

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 151: Thắng Lợi Trở Về

Tô Trần đối với kìa Trang Bất Phàm cùng Trang thị gia tộc 《Tiêu Dao Du》 rất cảm thấy hứng thú. Nhưng từ trước đến nay Triều Ca Tiên Thành, hẳn cũng không có dám tùy ý đi nghe ngóng Trang thị thế gia tình huống.

Hắn cùng áo xám tu sĩ Bĩ Phương, vốn là trò chuyện nổi lên tán tu đại lão Vương Thiện tình huống.

Wương Thiện là tu luyện như thế nào đến Luyện Khí Kỳ tầng mười hai hay sao?

Bĩ Phương cùng hắn giải thích cặn kẽ một phen.

Luyện Khí Kỳ cảnh giới, bình thường tu luyện kỳ thật cũng cũng chỉ có tầng chín.

Luyện Khí Kỳ tầng chín mà bắt đầu trùng kích cao hơn Trúc Cơ Kỳ cảnh giới. Nếu là không có Trúc Cơ Đan mà nói, một vạn danh Luyện Khí Kỳ chín thành tu sĩ cũng khó có một người có thể thuận lợi bước vào Trúc Cơ.

Luyện Khí chín thành tu sĩ nếu là trùng kích Trúc Cơ thất bại, tức thì phân hai loại tình huống. Chín thành chín Luyện Khí tu sĩ cảnh giới bình thường hội sứt hai ba tầng, trở lại Luyện Khí bảy tám tầng. Mà còn có số rất ít Luyện Khí Kỳ, tức thì sẽ tiếp tục phát triển Luyện Khí Kỳ một tầng cảnh giới.

Vị này tán tu đại lão Vương Thiện, làm cho cả Triều Ca Tiên Thành tu sĩ đều bội phục đầu rạp xuống đất chính là, hắc đơn giản chỉ cần không cần Trúc Cơ Đan liền vọt lên ba lượt Trúc Cơ. Đương nhiên không có kết quả. Nhưng thần kỳ chính là, tu vi của hắc không có sụt xuống dưới, ngược lại một mực tăng tới Luyện Khí Kỳ tầng mười hai.

Triều Ca Tiên Thành mấy trăm năm đến nay, chỉ có hắc một người đạt tới thần kỳ như thế cảnh giới. Vương Thiện tự thành vì là tán tu đệ nhất nhân lúc sau, mười năm này dẫn không ít tán tu đồng đạo.

Rất nhiều Luyện Khí tám chín tầng tán tu đều nhận qua hắc ân huệ, đều bái hắc vì là lão đại.

Tán tu đại lão Vương Thiện bên người chỉ là Luyện Khí tám chín tầng cao thủ không dưới hơn mười vị nhiều, thế lực của hắc cường đại, tại Triều Ca Tiên Thành thậm chí có thể so với mười đại thế gia.

Tô Trần giật mình, thì ra là thế.

Hắc sáng sớm thời điểm gặp được qua vị này tán tu đại lão Vương Thiện, khí độ xác thực phi phàm.

Tán tu không thể so với thế gia đệ tử có gia tộc nội tình chống đỡ, tu tiên chi đạo luôn luôn gian nan.

Điều này Vương Thiện một kiểm sát tà tu Điều lão đại cùng Triệu lão nhị, chỉ là đem hai cái này tà tu thi thể lấy đi. Mã Nhữ Tài thi thể liền ở bên cạnh, gặp năm sáu trăm khối Linh Thạch tiền thưởng. Vương Thiện cũng không cầm lấy đi, không chiếm người khác chút nào tiện nghi, cho dù là chút nào không thể làm chung lạ lẫn tu sĩ.

Chỉ là một chút như vậy việc nhỏ, liền đủ để nhìn ra kia làm việc chi quang minh.

Cũng khó trách nhiều như vậy Luyện Khí tám chín tầng tán tu, đều nguyện ý bái hãn vì là lão đại, đi theo với hãn.

Tô Trần đối với vị này Vương Thiện đại lão cũng có chút bội phục, tự nhiên nguyện ý cùng như vậy tán tu kết giao. Chỉ là, tu vi của hãn mới Luyện Khí trung kỳ, vị này tán tu đại lão Vương Thiện chưa hãn nguyện ý để ý tới hãn.

Lập tức, Bì Phương lại nói đến Chu Bao Tự.

Chu Bao Tự chính là Chu thị cô nhi, mười hai mười ba tuổi lúc trước còn thiên phú không hiện, chuẩn bị nhận gia tộc vắng vẻ. Có một lần Chu gia một vị trưởng bối thấy nàng đáng thương, thưởng nàng một chén Linh Mễ Phạn. Sau đó liền một phát không thể vận hồi rồi. Bằng kia một chén Linh Mễ Phạn, nàng trực tiếp trở thành Luyện Khí tu sĩ.

Chu thị thế gia tất cả đều khiếp sợ, cho nàng trắc linh tủy, phát hiện là hiếm thấy cực phẩm linh tủy, cao tới chín mươi điểm, hơn nữa còn là vô cùng trân quý Băng Hệ. Triều Ca Tiên Thành điều này một trăm năm ở trong, luận Linh Tủy thiên phú, không người có thể đưa ra phải.

Từ nay về sau nàng liền biến thành vòng quanh thế gia tộc bảo bối phiền phức khó chịu. Chỉ dùng năm bốn, nàng liền tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng chín. Liền nàng điều này cực phẩm Băng Linh tủy, Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông bắt luận cái gì nàng chọn.

Cái khác Luyện Khí tu sĩ đều lo lắng tiền đồ của mình, có thể hay không Trúc Cơ. Nhưng nàng trở thành Trúc Cơ tu sĩ, kia là tuyệt đối chuyện sự tình tất nhiên. Dù là Ngũ đại Tiên Tông, cũng sẽ không tiếc Trúc Cơ Đan, đi giúp nàng Trúc Cơ.

Coi hãn tương lai tiền đồ, khó có thể số lượng có hạn, so với tán tu đại lão Vương Thiện hoàn hảo, tự nhiên là người người nịnh bợ, dù là Chu gia tộc trưởng cũng không dám đắc tội nàng. Nàng tự nhiên cũng là Triều Ca

Tiên Thành đại lão một trong. Bất quá, có lẽ là thuở nhỏ chịu quá nhiều vắng vẻ. Nàng điều này người cũng không cười, Triều Ca thành mọi người nói rằng nàng vì là băng sơn mỹ nhân.

"Đây là Linh Túy thiên phú, đồ có hâm mộ phần a!"

Bỉ Phương thở dài nói.

Đừng nói hăn, chung quanh mấy chi tiểu đội mọi người nghe xong đều nhao nhao gật đầu, đây là hâm mộ không đến đây.

Tô Trần khẽ gật đầu.

Hăn đã trầm mặc một cái, cuối cùng mới cẩn thận mà hỏi: "Trang công tử Trang Bất Phàm, hăn mới Luyện Khí tầng chín, lại là dựa vào cái gì trở thành đại lão?"

Bỉ Phương thấp giọng nói: "Đây chính là hăn nhà cái tổ truyền 《 Tiêu Dao Du 》 tu tiên công pháp có quan hệ. Công pháp này thiên thứ nhất sửa xong, có thể làm cho tu sĩ liền đột phá ba cái đẳng cấp, hơn nữa sẽ không thất bại.

Trang công tử tuy là Luyện Khí Kỳ tầng chín, nhưng người người cũng biết, hăn có thể trong nháy mắt đạt tới Vương Thiện Luyện Khí Kỳ tầng mười hai thực lực. Thực lực của hăn đỉnh phong, chính là tán tu đại lão Vương Thiện cảnh giới.

Triều Ca mười đại thế gia đều có một chút tổ truyền cổ xưa tu tiên công pháp, nhưng phổ biến rất khó tu luyện. Liền bốn tộc đệ tử đều buông tha cho, lựa chọn đi tu luyện những cái kia đại chúng công pháp.

Giống Cơ gia độc môn 《 Thiên Cơ Thuật 》, có thể đo lường tính toán thiên cơ, nhưng Cơ gia hầu như không ai đi học. Lữ phu tử là Cơ thị gia tộc thiên phú cao nhất một cái, học được điều này 《 Thiên Cơ Thuật 》 đo

lường tính toán thiên cơ rất chuẩn, nhưng xui xẻo vài thập niên. Không cần nó, liền tương đương học uổng công, dùng một lát liền bản thân không may, đây là tu luyện 《 Thiên Cơ Thuật 》 khó giải khó khăn đề.

Điều này Trang thị 《 Tiêu Dao Du 》 tu tiên công pháp cũng giống như vậy, thần kỳ khó tu luyện, so với khác công pháp muốn chậm gấp đôi, Trang thị đệ tử cũng không nguyện đi tu luyện. Trang Bất Phàm là nhà cái hiện tại một vị duy nhất năm gần ba mươi tuổi, dựa vào 《 Tiêu Dao Du 》 tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng chín tu sĩ."

Bỉ Phương nói đến đây, nhưng là khê thở dài: "Bất quá, vị này Trang công tử chính thức làm cho người bội phục, nhưng là thân thể của hắn. Khác ngược lại thứ yếu."

"Cái gì thân thể?"

Tô Trần ngạc nhiên nói.

Bỉ Phương không dám khiến người khác nghe được, mật ngữ truyền âm nói: "Trang công tử chi phụ, chính là Trang thị trưởng tử, rồi lại là một gã không có linh tủy phạm nhân, ba mươi tuổi cũng tu không thành tiên, tại đêm tân hôn, buồn giận phản bội gia tộc mà đi, từ nay về sau tung tích không rõ. Điều này tại triều ca khúc đã thành mọi người trò cười.

Trang công tử như vậy xuất thân, tự nhiên tại nhà cái nhận hết vô số tộc nhân xem thường cùng khi dễ. Bất quá hắn cũng thật sự là có bản lĩnh, thuở nhỏ sinh tồn hoàn cảnh như thế ác liệt, rồi lại đơn giản chỉ cần lật người, đã thành Trang thị thế gia tiếng tăm lừng lẫy đệ nhất cao thủ, hơn nữa là trẻ tuổi nhất Trang thị tộc trưởng, tại Triều Ca Tiên Thành cũng là đứng đầu liệt kê, không ai dám ở trước mặt hắn nhắc lại việc này.

Hắn rất biết làm người, khí độ thật tốt, lôi kéo tất cả đại thế gia một nhóm lớn Luyện Khí hậu kỳ cao thủ. Mười đại thế gia đệ tử đứng đầu, không phải hắn Trang công tử không ai có thể hơn."

Tô Trần bộ dạng phục tùng rũ xuống mắt, khó nén trong lòng chấn động.

Hắn một mực chờ đợi lo lắng, cũng không dám đi nghe ngóng xác nhận một việc.

Na Hàn Sơn chân nhân trang không hối hận, xem ra đúng là xuất từ Triều Ca Tiên Thành Trang thị thế gia, nếu không không có khả năng có tổ truyền công pháp 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》.

Hơn nữa Trang công tử Trang Bất Phàm, chỉ sợ hơn phân nửa chính là chỗ này vị trang không hối hận chi tử rồi.

Bỉ Phương cũng không lưu ý đến Tô Trần trong đôi mắt chấn động.

Bỉ Phương thở dài: "Triều Ca Tiên Thành, đạt tới Luyện Khí Kỳ tầng chín tu sĩ chỉ ít có hai ba mươi vị nhiều, mặt khác Luyện Khí tám tầng cao thủ cũng không thiếu kia mấy. Nhưng Triều Ca nội thành, có tư cách được xưng là đại lão, cũng liền vẹn vẹn bốn vị mà thôi.

Còn có một vị là tổng thành chủ, Triều Ca Tiên Thành lão đại ca. Hắn theo không tham gia tiên tông đệ tử nhiệm vụ tuyển chọn. Hơn nữa tuổi của hắn lớn hơn, mắt thấy đều tám mươi tuổi đại thọ. Tiếp theo nhiệm vụ tuyển chọn, có lẽ cũng sẽ không đến.

Trẻ tuổi đại lão, cũng liền trước mắt ba vị!

Bọn họ ba vị này đại lão thực lực, liền chiếm được Ngũ đại Tiên Tông ba cái đệ tử chính thức, mười hai cái ký danh đệ tử danh ngạch. Những người khác chỉ có thể đi tranh giành còn dư lại danh ngạch rồi."

"Bọn họ ba vị này xác thực quá mạnh mẽ không tranh hơn."

Tô Trần sâu chấp nhận.

Điều này báỉ nhập Ngũ đại Tiên Tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ, đều là tiểu đội tiến vào Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong, mới có thể hoàn thành.

Ba vị này đại lão, không chỉ là chính bọn hấn lợi hại.

Liên bọn họ đội viên đồng dạng lợi hại, chỉ là đều bị ba vị này đại lão che đậy danh tiếng mà thôi. Tại ba người bọn hấn lợi hại vô cùng Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ dẫn đội phía dưới, trong đội ngũ những người khác giống nhau thu hoạch cực lớn, rất dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ.

"Nếu là có cơ hội, đuổi kịp một vị đại lão thì tốt rồi!"

Bỉ Phương cũng là so với thị thế gia đệ tử, nhưng mà thực lực của hấn cùng những thứ này Luyện Khí hậu kỳ đứng đầu tu sĩ mà nói, rồi lại muốn yếu rất nhiều.

Hấn cũng không có trở thành đại lão tâm tư. Lớn nhất chờ mong, cũng bất quá là theo sát bên trên một vị đại lão bộ pháp. Nếu như may mắn đuổi kịp một vị đại lão, có lẽ có nhìn qua tại năm trẻ trước mười tuổi, báỉ nhập Ngũ đại Tiên Tông, vì là tông môn ký danh đệ tử.

Nghĩ tới đây, Bỉ Phương không khỏi chờ mong nhìn Tô Trần liếc nhìn.

Hấn đối với Tô Trần vị này tán tu, có chút xem trọng. Chỉ là Tô Trần hiện tại Luyện Khí Kỳ tầng bốn, còn là yếu đi điểm, không biết có hay không phần này tiềm lực, có thể tại mười lăm năm sau trở thành mới tán tu đại lão cấp nhân vật.

Tô Trần tâm sự nặng nề, lặng yên nghĩ đến sự tình, hoàn toàn không có chú ý tới Bỉ Phương điều này chờ mong ánh mắt.

"Đúng rồi, Tô huynh đệ, ta lúc trước săn giết Đào Thụ Yêu, ngoài ý muốn được một cái vô cùng hiếm thấy cây đào tinh linh! Ta chính muốn hỏi một chút người có muốn hay không mua nó."

Bỉ Phương vỗ vỗ bên hông một cái lòng bài tay lớn nhỏ luồng túi túi. Vật ấy giá tiền, so với Tẩy Tủy Đan còn đắt hơn, bình thường tu sĩ mua không nổi. Bất quá, hẳn biết rõ Tô Trần có tiền, có lẽ mua nổi.

Bỉ Phương thần bí cười, mật ngữ truyền âm nói: "Nhiều người ở đây, không thể làm cho người bên ngoài chứng kiến. Ta còn là trở về thành cho người thêm nhìn một cái."

Cây đào tinh linh?

Tô Trần kinh ngạc nhìn một chút kia luồng túi túi, trong túi tựa hồ có cái gì triển khai khe động, nhẹ gật đầu.

Nhiều người săn bắn tiểu đội tại lớn chân núi, đợi một hai canh giờ. Nhân số gần một hai trăm nhiều, tuyệt đại bộ phận đều là Luyện Khí trung hậu thời kỳ, không sai biệt lắm đầy đủ, vây quét ngọn núi lớn này bên trong cỡ lớn Xà Quạt rồi.

Tại Vương Thiện, Chu Bao Tự, Trang Bất Phàm Trang công tử ba vị Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ tự mình dưới sự dẫn dắt, nhiều người săn bắn tiểu đội bắt đầu đối với Xà Quạt tiến hành vây công tiêu diệt toàn bộ, một đầu xà yêu thú cũng không buông tha.

Đối với săn bắn tiểu đội mà nói, đây quả thực là một trận phong phú đại tiệc, tiêu diệt như vậy một tòa cỡ lớn Yêu thú quạt, thu hoạch cực lớn.

Ngoại trừ rất nhiều xà yêu thú bên ngoài, Xà Quạt bên trong còn rất dài có thật nhiều sinh trưởng mấy chục năm Linh thảo dược, đều vô cùng đáng giá.

Tô Trần cũng cùng theo Bỉ Phương đội ngũ, đi vào mê cung giống nhau Xà Quạt trong nhìn một cái.

Ngược lại không phải là vì săn giết xà yêu thú, mà là đi nhìn xem Triều Ca Tiên Thành ba vị này đại lão, thực lực tốt cùng mạnh mẽ tới trình độ nào.

Điều này nhìn qua phía dưới, làm cho Tô Trần sâu sắc rung động.

Tán tu đại lão Vương Thiện những nơi đi qua gặp phải xà yêu thú, không khỏi là Thanh kiếm một kiếm chém giết. Dù là nhất giai Thượng phẩm đỉnh phong xà yêu thú, cũng chạy không thoát hãn ba năm kiếm giết chóc.

Cái khác Luyện Khí tu sĩ tiểu đội, đi theo phía sau hãn, chỉ có nhật xà yêu thú phần, thậm chí nhật không đến.

Chu Bao Tự tiện tay một đạo Hàn Băng chưởng đánh ra, chung quanh như rơi vào hầm băng, đóng băng dài chừng mười trượng trong động quật mảng lớn xà yêu thú, căn bản không có xà yêu thú có thể dựa vào gần nòng phạm vi mười trượng.

Trang công tử Trang Bất Phàm tu luyện cũng là một môn linh kiếm kỹ, danh tiếng hơi thua vài phần, nhưng tiêu diệt toàn bộ xà yêu thú tốc độ đồng dạng rất nhanh.

Tô Trần đi theo ở phía sau, xem bọn hãn mang theo nhiều người săn thú tiểu đội, trắng trợn đồ sát ngọn núi lớn này bên trong cỡ lớn Xà Quật, không khỏi rất cảm thấy áp lực.

Năm năm!

Thời gian không nhiều lắm.

Một ngày sau, hai ba mươi chi săn bắn tiểu đội đem trọn đại sơn cùng Xà Quật càn quét không còn, xà yêu thú cùng các màu Linh thảo được rất nhiều, thắng lợi trở về, thu đội quay về Triều Ca Tiên Thành.

Tô Trần không có đi săn giết những cái kia xà yêu thú, thân rắn quá nặng đi, không tốt cầm. Mà là đi theo nhiều người đội ngũ đằng sau, tại Xà Quật bên trong nhặt một ít linh thảo được.

Để cho nhất hân ngoài ý muốn chính là, rõ ràng ngắt lấy đã đến vài cọng hoang dại cấp thấp Nhiếp Yêu Thảo, không khỏi có chút mừng rỡ, chính dễ dàng chúng tại một tấc vuông linh trong núi.

Tô Trần cùng Bì Phương hẹn rồi, tại Triều Ca Tiên Thành gặp nhau, nhìn xem cây đào kia tình.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 152: Đào Hoa Tinh Linh

Tô Trần theo Vân Mộng Trạch núi lớn Xà Quật săn bắn tới đây, trở lại Triều Ca Tiên Thành, đi trước một chuyến Vân Mộng Trạch tửu quán, tìm được Tiết Mộ Hiền, Ba Lặc, Lý Phi Hà và ba người.

Yêu Lang da lông cùng Nội Đan bán đi gần một trăm khối Linh Thạch, rải rác cấp thấp Linh thảo hơn mười khối, hơn nữa chém giết tà tu Mã Nhữ Tài tại Phủ Thành chủ được sáu trăm khối Linh Thạch tiền thưởng, cùng với một thanh Thổ Hệ Linh đao giá trị ước hẹn tại một trăm khối Linh Thạch tả hữu.

Tô Trần chiếm được một nửa, phân ra bốn trăm khối Linh Thạch. Tiểu đội mặt khác ba gã tu sĩ tức thì đem còn lại thu hoạch qua phân.

"Ô huynh, khi nào có rảnh, có thể lại kết bè kết đảng đi Vân Mộng Trạch?"

Tiết Mộ Hiền gặp Tô Trần muốn đi, vội vàng hỏi.

Ba người bọn họ Luyện Khí sơ kỳ một hai tầng tu vi, tại Vân Mộng Trạch rất khó lăn lộn xuống dưới, nhất định phải có Luyện Khí trung hậu thời kỳ cao thủ mang theo mới được.

"Tạm thời không đi. Mấy người các người đi trước đối vài thanh Linh Khí, học vài môn Linh thuật tu luyện một phen, về sau hữu duyên lại nhìn đi."

Tô Trần cười nói, rất nhanh rời đi.

Tô Trần trong thành vòng một cái, đi vào Triều Ca Tiên Thành bên trong một cái khách sạn.

Bỉ Phương đã sớm tại khách sạn trong phòng chờ rồi, nhìn thấy Tô Trần đã đến, không khỏi mừng rỡ.

"Tô huynh đệ, đến xem ta đây săn giết Đào Thụ Yêu, lấy được thứ tốt."

Bỉ Phương đóng cửa lại, lấy ra một cái luồng túi pháp cái túi, cẩn thận từng li từng tí mở ra một góc, thần bí nói.

Tô Trần nhìn qua.

Đã thấy, túi trong túi là một cái lòng bài tay lớn nhỏ Đào Thụ Tinh Linh.

Nó lớn lên cùng một gốc cây đào bộ dáng không sai biệt lắm, liền là phi thường nhỏ, thuần túy là một đoàn Nguyên Khí ngưng kết mà thành. Có hai cái đào cành tay, hai cái đào cành chân, đỉnh đầu đào cành còn rất dài một mảnh màu xanh biếc Đào Diệp, Nguyên Khí nồng đậm. Đào Diệp phụ cận, còn rất dài một đoá kiêu diễm hơi Tiểu Đào Hoa.

"Cái này là Đào Thụ Tinh Linh? Nó như thế nào tu luyện ra được?"

Tô Trần ngạc nhiên.

"Tinh linh bên trong thường thấy nhất chính là Mộc Tinh thạch quái dị, cây đào tinh là Mộc Tinh bên trong một loại."

"Tuyệt đại đa số linh mộc, vĩnh viễn cũng chỉ là một gốc linh mộc, không cách nào thành yêu. Chỉ có cực kỳ số ít linh mộc, có thể tu luyện thành linh mộc yêu."

Điều này rất nhiều linh mộc bên trong, lại lấy cây đào dễ dàng nhất thành Đào Thụ Yêu. Bất quá, Đào Thụ Yêu vẫn như cũ vô cùng hiếm thấy, mười vạn khóa linh rừng đào cũng chưa chắc gặp một cây Đào Thụ Yêu cho dù

là tại Vân Mộng Trạch mấy vạn dặm sơn linh Thủy Trạch bên trong, mấy chục năm cũng chưa chắc có thể phát hiện một đầu Thụ Yêu.

Đào Thụ Yêu, cùng cây đào tinh có khác nhau. Thụ Yêu là chỉ một gốc nguyên vẹn thành yêu cây đào, ta khu vực tiểu đội đi giết cây đào kia yêu, theo Đào Thụ Yêu thân trúng lúc giữa mở mạnh, chính là điều này Đào Thụ Tinh Linh. Nó tương đương với Nhân tộc Tu Tiên giả Nguyên Thần, là Đào Thụ Yêu tu luyện ra được tinh hoa."

"Nó đỉnh đầu cái mảnh này màu xanh biếc cây đào lá, là Nguyên Khí ngưng kết mà thành, đây là tu vi của nó, một cái lá cây tương đương với không sai biệt lắm Luyện Khí Kỳ một tầng, tu luyện một trăm năm mới có thể dài ra một mảnh Luyện Khí Nguyên Khí phiến lá.

Đây không phải Linh khí ngưng kết, là cây đào tinh tu luyện Nguyên Khí. Cái mảnh này Nguyên Khí lá cây hái xuống có thể ăn, không cần trải qua linh đi theo luyện hóa. Bất quá, không có thể ăn hết nó lá cây, nếu không nó liền đánh mất Nguyên Khí, rất nhanh sẽ chết."

Bỉ Phương gặp Tô Trần đối với tinh linh biết rất ít, liền kỹ càng đích thực giải thích nói.

Tô Trần gật đầu, hiểu được.

Điều này chỉ cần Đào Thụ Tinh Linh chỉ có một mảnh Nguyên Khí lá cây, cũng chính là tương đương với Luyện Khí một tầng tinh linh, thực lực có lẽ rất yếu.

"Nó điều này đoá Tiểu Đào Hoa là đang làm gì?"

Tô Trần hỏi.

Bỉ Phương lập tức nói ra: "Đào Thụ Tinh Linh chỉ dùng để hoa đào đến phóng thích nó Linh thuật. Trên người nó mỗi một đoá hoa đào, cũng có thể

phóng thích một cái Linh thuật. Vì vậy hoa đào này, lại bị trở thành Linh thuật hoa đào.

Tu Tiên giả cũng có thể hái xuống, thi triển hoa đào Linh thuật. Ước chừng một năm, nó liền có thể dài ra một đóa hoa đào. Cây đào tinh có thể nắm giữ vài loại Linh thuật, điều này muốn xem thiên phú của nó, bình thường tại vừa đến ba loại Linh thuật tả hữu."

Tô Trần không khỏi cảm thấy thần kỳ.

Cây đào tinh còn có thể dùng hoa đào thi triển Linh thuật, đây cũng là có chút lợi hại.

Bỉ Phương lại thêm mắt thêm muối, tiếp tục nói: "Điều này còn không dừng lại, truyền thuyết nó còn có thể kết xuất Nguyên Khí Đào, ước chừng một ngàn năm kết một quả cấp thấp nhất Nguyên Khí Đào, đây mới thực sự là thứ tốt, đại bổ Nguyên Khí a! Nghe nói có thể trực tiếp bạo tăng một tầng Luyện Khí Kỳ tu vi.

Đây là cấp thấp nhất Nguyên Khí Đào, nếu như nó có thể sinh trưởng càng lâu, còn có thể kết xuất tốt hơn Nguyên Khí Đào.

Nhưng muốn một ngàn năm lâu mới có một quả, cho dù là Trúc Cơ, tu sĩ Kim Đan cũng sống không được lâu như vậy, là hoàn toàn không có trông chờ rồi. Chỉ có Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, mới có thể nuôi dưỡng một chút cây đào tinh, chờ được rất tốt nghìn năm dài dòng buồn chán năm tháng."

Nói ví dụ lên điều này Nguyên Khí Đào, không khỏi toát ra tiếc nuối. Lấy Luyện Khí Kỳ tu sĩ ngắn ngủn trăm năm thọ nguyên, là hoàn toàn không thấy được loại này cực phẩm Linh Bảo.

"Nguyên Khí Đào? Tăng một tầng Luyện Khí Kỳ tu vi?"

Tô Trần nghe kinh ngạc nửa ngày.

Bất quá một ngàn năm mới kết xuất một quả Nguyên Khí linh đào, đây cũng quá dài đằng đặc rồi.

"Điều này chỉ cần cây đào tinh bao nhiêu Linh Thạch?"

"Điều này Đào Đào thụ tinh so với Tẩy Tủy Đan còn hiếm thấy, ta cũng không ra hư nhượng giá, liền hai nghìn khối Linh Thạch đi! Ta vì săn giết đầu kia Đào Thụ Yêu, phí hết bốn trăm khối Linh Thạch, mời hai vị Luyện Khí trung kỳ tu sĩ hỗ trợ, mang hoạt gần nửa tháng mới bắt lấy điều này tinh linh, còn hao tổn không ít Linh phù, Linh Đan. Khấu trừ những thứ này, kỳ thật ta cũng liền được một nghìn bốn năm trăm khối Linh Thạch."

Nói ví dụ nói.

"Thế nhưng là, ta mua điều này Đào Thụ Tinh Linh, có thể cầm nó tới làm cái gì đâu? Trên người nó chỉ có một mảnh Nguyên Khí lá cây, một đoá Linh thuật hoa đào đối với ta cũng không nhiều lắm tác dụng a!"

Tô Trần trên mặt lộ ra vẻ do dự.

Hắn là có chút động tâm, muốn mua lại, chuẩn bị tại chính mình một tắc vuông Linh sơn trong nuôi dưỡng bên trên một nuôi dưỡng, nhìn xem tốt cùng có phần lớn hiệu quả.

Nhưng đây là tinh linh, không là linh thảo dược.

Hắn cũng không biết, điều này Đào Thụ Tinh Linh tại linh trong núi, có thể hay không giống Linh thảo dược giống nhau gia tốc trưởng thành.

Vạn nhất không được, vậy hắn mua về, liền thực không nhiều lắm tác dụng.

"Có thể ăn, nó toàn thân đều là Nguyên Khí, có thể bổ sung Nguyên Khí."

Bỉ Phương vội vàng nói.

"Nếu như đại bổ, người vì sao không bản thân ăn nó đi?"

Tô Trần có chút kỳ quái.

Bỉ Phương không khỏi sắc mặt lúng túng, nói: "Nó mới Luyện Khí một tầng, Nguyên Khí quá yếu một ít, ăn cũng bổ sung không có bao nhiêu Nguyên Khí, còn không bằng hai nghìn Linh Thạch đối với ta hữu dụng. Nếu không, ta thật muốn bản thân ăn nó đi."

Một hệ tu sĩ bên trong, có người ưa thích nuôi dưỡng Mộc Tinh. Thời gian ngắn không có nhiều hiệu quả, nhưng nuôi dưỡng lâu rồi, nó hội bản thân hấp thu nhật nguyệt tinh hoa tu luyện. Nếu như người có dư thừa linh ăn, cũng có thể nuôi nấng nó, khiến nó lớn lên nhanh hơn.

Điều này mấy chục năm, trên trăm năm trôi qua, cũng tương đương với người đang ở đây dự trữ thêm vào Nguyên Khí, cũng không cần bản thân tu luyện. Chờ mình cần thời điểm, trực tiếp ăn nó đi."

Tô Trần trầm ngâm hồi lâu.

Cũng được!

Điều này giá tiền cũng là không tính quá đắt.

Tô Trần suy nghĩ một phen, cũng không cùng Bỉ Phương cò kè mặc cả, đem điều này Đào Thụ Tinh Linh mua lại.

Bỉ Phương không khỏi mừng rỡ, được điều này hai nghìn khối Linh Thạch, hẳn có thể tu luyện hồi lâu, trong vòng một năm có hy vọng đột phá Luyện Khí Kỳ tầng sáu.

"Ô huỳnh đệ, cây đào này tinh am hiểu nhất trốn chạy để khỏi chết, hơn nữa nó còn có thể một môn 'Bỏ trốn mất dạng' bỏ chạy Linh thuật. Người thế nhưng ngàn vạn nhìn kỹ, đừng để cho nó theo luồng túi pháp trong túi đi ra, không để ý cho bỏ trốn mất dạng rồi!

Tốt nhất bắt nó hoa đào hái xuống, như vậy nó liền không cách nào thi triển ra Linh thuật, chạy trốn."

Hắn cẩn thận dặn dò.

Tô Trần đem luồng túi pháp túi chứa cầm lên, từ biệt Bì Phương, quay về Triều Ca Linh Sơn giữa sườn núi nhà gỗ trong nhà.

Về đến nhà, Tô Trần lại phát hiện, trong nhà gỗ nhiều một cuốn cuốn cấp thấp linh tơ tằm, còn có cấp thấp áo cà sa.

A Nô đang tại dùng linh tơ tằm bện lấy cái gì.

"Công tử, người đã trở về?"

A Nô gặp Tô Trần theo Vân Mộng Trạch quay lại, không khỏi mừng rỡ, vội vàng thả tay xuống bên trong sống.

"Những thứ này linh tơ tằm là làm cái gì?"

Tô Trần kỳ quái.

"Công tử, ta mỗi ngày tu luyện cầm thuật ba canh giờ, bày quầy bán hàng cũng chỉ cần hai canh giờ, còn có mấy canh giờ nhàn rỗi. Ta nhìn thấy nội thành có một nhà dùng linh sợi bện nội giáp cửa hàng, liền nghĩ lấy, học thượng một môn bện áo cà sa, nội giáp tay nghề, cũng có thể kiếm một ít linh thạch, phụ cấp một chút gia dụng."

A Nô dí dỏm le lưỡi.

Điều này gần nửa tháng Tô Trần đi Vân Mộng Trạch, cũng không cần mỗi ngày đi Tiểu luyện đan phòng đưa cơm, nàng nhàn rỗi thời gian so với ngày thường còn nhiều. Vừa mới bắt gặp kia cửa hàng, động tâm phía dưới, liền đi học được tay nghề này.

Điều này áo cà sa, nội giáp chỉ dùng để các loại linh sợi biên chế mà thành, có chống cự các loại Linh thuật công kích hiệu quả.

Tô Trần cười nói, "Học một môn kiếm tiền tay nghề, điều này đương nhiên là chuyện tốt!"

Tô Trần đem luồng túi pháp túi đặt lên bàn.

Lại từ một cái Thanh túi trong túi, đem hơn mười gốc hơn mười năm phần Linh thảo được lấy đi ra. Bên trong có hãn theo Xà Quật ngắt lấy đấy, cũng có một nửa là hãn tại linh trong núi trồng đi ra đấy. Cầm lấy đi chợ đêm bên trên bán, rất là đáng giá.

A Nô thấy kia luồng túi pháp túi không ngừng tại động, tò mò ngắt một cái.

"Hét!"

Túi trong túi Đào Thụ Tinh Linh lập tức la hoảng lên, kịch liệt giãy giụa lấy.

"Đây là cái gì?"

A Nô lại càng hoảng sợ.

"Đây là một cái Đào Thụ Tinh Linh, vừa mua về, ta chuẩn bị nuôi dưỡng một nuôi dưỡng, nhìn xem có cái gì không hiệu quả."

Tô Trần cười, mở túi ra, làm cho A Nô nhìn một cái.

Cái này lòng bài tay lớn nhỏ Tiểu Đào thụ tinh, tại luồng túi pháp trong túi rút lại, nhiếp nhiếp phát run, sợ Tô Trần hai người hội ăn nó đi.

"Đây là tinh linh? Nó đỉnh đầu còn có một cái lá cây cùng một đóa hoa đào? !"

A Nô ngạc nhiên, cẩn thận vươn tay, vuốt ve đùa nó một phen.

"Lá cây đừng nhúc nhích, cầm đóa hoa đào ngược lại là có thể hái xuống."

Tô Trần lắc đầu, thò tay đem nó đỉnh đầu hoa đào rút xuống dưới.

Hoa đào này một năm mới trường một đóa.

Sau đó, lúc này mới đem nó thả ra luồng túi túi. Không còn hoa đào này, nó cái gì Linh thuật cũng thi triển không đi ra, tự nhiên chạy không thoát.

"Hét!"

Đào Thụ Tinh Linh sợ tới mức toàn thân phát run, khóc không ra nước mắt.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 153: Luyện Khí Tầng Tám!

Lúc này đúng là buổi trưa, Thái Dương chính mãnh liệt.

Đào Hoa Tinh là hấp thu nhật nguyệt Linh khí đến tiến hành tu luyện, mỗi ngày ít nhất hai canh giờ là xong, buổi trưa đúng là mặt trời Linh khí tối thịnh thời điểm.

Tô Trần đem đặt ở nhà gỗ cửa ra vào phơi nắng.

A Nô chăm sóc lấy nó.

Đào Hoa Tinh Linh gãi đầu đỉnh kia đóa hơi nhỏ hoa đào không thấy, phát hiện bản thân trốn không thoát, tựa hồ cũng nhụt chí rồi, bổ nhiệm phơi nắng lấy Thái Dương.

Một lát sau, nó bị Thái Dương phơi nắng ấm áp áp áp đẩy, liền chính đối mặt với Thái Dương, tựa hồ đã bắt đầu tu luyện.

...

Tô Trần cầm lấy hoa đào, trở lại bên trong nhà gỗ, khoanh chân mà ngồi.

Hồi tưởng lại chính mình non nửa tháng kinh nghiệm, sắc mặt của hắn có vài phần ngưng trọng.

Tại Vân Mộng Trạch săn thú, gặp gỡ vài tên Luyện Khí trung kỳ tà tu, thực lực cùng hắn tiếp cận, cũng là không có cảm giác gì. Về sau gặp gỡ Triêu Ca Tiên thôn ba vị tu sĩ đại lão mang theo nhiều người săn bắn đội

ngũ, trên trăm danh Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ tiêu diệt toàn bộ cỡ lớn Xà Quật, lại làm cho hấn sâu sắc chấn động.

Tại đây bày Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ chính giữa, thực lực của hấn cũng liền kể cuối phần.

Lấy bản thân trước mắt Luyện Khí Kỳ tăng bốn tu vi cùng sức chiến đấu, phỏng chừng tại Triều Ca Tiên Thành Tu Tiên giả bên trong, có thể xếp tại hai nghìn danh lúc sau đi.

Nhưng Ngũ đại Tiên Tông mỗi mười năm trước đến Triều Ca Tiên Thành tuyển chọn một lần Luyện Khí Kỳ đệ tử, vền vẹn chỉ thu mười tên đệ tử chính thức cùng bốn mươi tên ký danh đệ tử. Đều là lấy năm người tiểu đội hình thức đi hoàn thành nhiệm vụ, nếu như không cách nào xâm nhập bắt lại mười thứ hạng đầu danh đệ tử chính thức, như vậy liền ký danh đệ tử cũng không có khả năng.

Cái này độ khó không thể nghi ngờ vô cùng độ cao.

Được muốn hết mọi biện pháp, đem chiến lực tăng lên mới được.

Nhưng như thế nào mới có thể làm được, Tô Trần có chút đau đầu.

Tô Trần cầm trong tay một đóa hơi nhỏ hoa đào, vuốt vuốt, nghĩ đến cái này tâm sự, không khỏi suy nghĩ xuất thần.

"Đào chi Yêu Yêu!"

Tô Trần thuận miệng niệm một cái pháp quyết, đem hoa đào bấm tay bắn ra, thử một lần hoa đào này Linh thuật tác dụng.

"Hô!"

Kia đóa hoa đào ở giữa không trung, hoa biện tán ra, rơi xuống đất thời điểm, nó đã biến thành cái khác huyền hóa ra đến "Tô Trần" . Cái này "Tô

Trần" Luyện Khí Kỳ tăng bốn khí tức, hơi có vẻ thanh tú dung mạo, bình tĩnh thần thái, đều cùng chân nhân giống như đúc, thậm chí còn có thể mở miệng nói chuyện, giống như đúc.

Tô Trần tại trên giường khoan chân mà ngồi, phát hiện thân ảnh của mình nhanh chóng trở thành nhạt, cho đến hoàn toàn biến mất.

Bản thể tại chỗ ẩn nấp rồi, trong nhà gỗ nhiều hơn một cái huyền thuật người giả.

Bất quá, điều này "Tô Trần" cuối cùng chỉ là một cái huyền thuật người giả, thân thể của hắn vô cùng yếu ớt, cũng không cách nào thi triển ra Linh thuật. Dùng đao kiếm một đâm, hắn liền tan vỡ.

Điều này huyền con tất một cái, Tô Trần bản thể cũng tùy theo hiện lên đi ra, không hề ẩn nấp.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc.

Cái này là Đào Hoa Tinh Linh thuật "Đào chi Yêu Yêu" ?

Huyền hóa ra một cái giả dối đến mê hoặc ở địch nhân, mà bản thể tức thì thừa cơ đào tẩu.

Như thế một môn thật tốt bỏ chạy chi thuật, gặp được thời gian nguy hiểm, có thể dùng đến đào thoát bảo vệ tính mạng. Chờ địch nhân phát hiện tình huống không đúng, bản thể sớm liền chạy mất dạng, chẳng biết đi đâu.

Tô Trần không khỏi cảm thấy thoả mãn, hai nghìn khối Linh Thạch cũng không có bạch hoa.

Chỉ là hoa đào đạo này bỏ chạy Linh thuật, liền vô cùng đáng giá. Chỉ là, Đào Thụ Tinh Linh muốn một năm mới dài ra một đóa hoa đào, có chút

chậm chạp. Cũng không biết, tại linh trong núi có thể hay không sinh trưởng mau một chút.

• • •

Qua một canh giờ, Đào Thụ Tinh Linh phơi nắng đã xong Thái Dương, tu luyện xong thành.

Tô Trần liền đem nó thu quay lại, đem nó thu nhập bản thân một tấc
vuông linh trong núi.

Đào Thụ Tinh Linh bỗng nhiên phát hiện, nó đã đến một cái vô cùng địa phương xa lạ. Toàn bộ trong Thiên Địa, chỉ còn lại có một tòa lẻ loi lơ lửng màu xám đảo nhỏ tự. Thiên địa bị một đạo mái vòm vòm trời làm cho bao phủ, ra không được.

Mảnh không gian này, trên bầu trời còn nổi lơ lửng đại lượng quang mang màu xanh.

Nhưng nó vốn là hoang dã bên trong sinh trường tinh linh, đối với như vậy yên tĩnh hoàn cảnh, rất nhanh liền thích ứng.

Đào Thụ Tinh Linh tò mò ăn màu xanh Nguyên Khí.

Phát hiện, những thứ này màu xanh Nguyên Khí có thể rất nhanh khiến nó trưởng thành, không khỏi vui mừng quá đỗi. Nơi đây quả thực chính là một cái tu luyện Đông Thiên Phúc Địa a!

Đào Thu Tinh Linh lại đang trên đảo nhỏ bốn phía vui sướng đi bộ.

Điều này Tiểu trong đảo đất bằng, trồng lấy chín khóa cấp thấp Linh được hạt giống, chúng nó đang tại hấp thu lấy chung quanh Linh Thạch bột phần chạy tràn ra đến Linh khí, rất nhanh mọc rễ nảy mầm.

Cây đào tinh phát hiện hòn đảo trên mặt đá còn rất dài một cây khá lớn Thanh Liên, nó không khỏi tò mò đứng lên tiến đến, muốn nhìn một chút điều này Thanh Liên có phải hay không thành tinh.

Thanh Liên đột nhiên mở ra "Mắt", cực lớn lá sen tử đột nhiên một cái tát cánh qua.

"Đùng!"

Đào Thụ Tinh Linh bị lớn lá sen quạt một cái tát, đánh bay ra thật xa.

Nó lập tức kinh hoảng dùng đào cành bùm mặt, lẫn mất rất xa.

"Ta là chủ nhân nơi này, người qua một bên tu luyện đi. Tất cả màu xanh Nguyên Khí không thể động. . . Linh khí tùy ý. Nhiệm vụ của người chính là đánh cho ta để ý điều này Tiểu được viên, chúng nó Linh khí không đủ, liền thêm Linh Thạch cho chúng nó! Chính người cũng có thể dùng, tham ăn Linh khí bao nhiêu tùy ý."

Thanh Liên lãnh đạm nói.

Điều này hoang đại Đào Thụ Tinh Linh, cần phải đi qua trường kỳ thuần hóa, mới có thể triệt để phục tòng mệnh lệnh, trở thành một chỉ cần linh người hầu.

"Hét ~!"

Đào Thụ Tinh Linh dọa phát sợ rồi, ủy khuất liên tục gật đầu.

Nguyên lai chỗ này thần kỳ Động Thiên Phúc Địa, sớm có chủ nhân. Hơn nữa điều này "Thanh Liên Mộc Tinh" rõ ràng tu luyện đến có thể miệng phun tiếng người cảnh giới, điều này tại tinh quái giới, đây chính là đại năng cấp Linh tu. So với nó điều này miệng không thể nói Tiểu tinh linh, cường đại không biết đã bao nhiêu gấp bội.

Đào Thụ Tinh Linh vô cùng dịu dàng ngoan ngoãn phục tùng, ngoan ngoãn đi vào Linh dược phổ, chăm sóc kia chín gốc Linh dược.

Linh dược phổ bên cạnh còn có khối nhỏ Linh Thạch, tùy thời có thể hưởng Linh dược phổ Ri-ga Linh khí.

Lấy chi vô cùng, dùng vô cùng. Mỗi lần nhanh dùng hết rồi, lẳng không lại hội toát ra một đồng Linh Thạch đến.

Nó kinh hỉ phát hiện, nơi đây Linh khí quá nồng úc làm cho, hấp thu đến tu luyện đều dùng không hết.

Nơi đây quả nhiên là Động Thiên Phúc Địa, không có bất kỳ Tu Tiên giả, Yêu thú đã quấy rầy, so với nó tại Vân Mộng Trạch mỗi ngày lo lắng hãi hùng thời gian, quả thực hảo vô số lần, quá mỹ diệu.

...

Ngày kế tiếp.

Tô Trần trong nhà tu luyện một đêm, buổi sáng tỉnh lại, kinh hỉ phát hiện cây đào tinh trên đỉnh đầu, lại dài ra một đóa Tiểu Đào Hoa.

Ý vị này, Đào Thụ Tinh Linh có thể giống khác Linh thảo dược giống nhau, tại một tắc vuông linh trong núi, hấp thu Linh Thạch Linh khí kiếp sau dài. Một ngày đêm, liền chống đỡ mà vượt tại bên ngoài tu luyện một... nhiều năm.

Nó còn không có hoàn toàn thuần hóa thần phục, vì để ngừa nó "Tạo phản", Tô Trần trực tiếp bắt nó hoa đào cho hái thu lấy rồi.

Không có điều này thi triển Linh thuật hoa đào, Đào Thụ Tinh Linh tại một tắc vuông linh trong núi chỉ có thể tu luyện, khác cái gì cũng không làm được.

"Đào Hoa Tinh Linh mỗi một trăm năm có thể tu luyện tăng lên một tầng Luyện Khí Kỳ tu vi, chín trăm năm về sau liền tu luyện tương đương với Luyện Khí Kỳ tầng chín. Linh trong núi, một ngày một năm, cũng chính là chín trăm thiên, nó có thể tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng chín cảnh giới đỉnh phong. Sau đó. . .!"

Tô Trần âm thầm suy nghĩ.

Đột nhiên, hắn trong mắt hào quang lóe lên, trong lòng hơi chấn động.

Hắn nghĩ đến một kiện, chuyện trọng yếu phi thường.

Nhân tộc Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả đều muốn đột phá Trúc Cơ, cần Trúc Cơ Đan đến phụ trợ, nếu không vạn trong không một người có thể.

Nhưng mà Mộc Tinh thạch quái dị các loại hoang đại tinh linh, là không cần gì phụ trợ đấy.

Linh tộc là dựa vào lấy hơn một nghìn năm lắng đọng, tự hành đột phá Luyện Khí Kỳ, đạt tới Trúc Cơ Cảnh giới. Tại bước vào Kim Đan Kỳ lúc trước, chúng nó mấy ngày liền cướp cũng sẽ không gặp gỡ.

Lời nói như vậy, chỉ cần ước chừng hai ba năm, bản thân chẳng phải là có được một cái Trúc Cơ Kỳ cường đại linh người hầu?

Tuy rằng không biết cấp hai Trúc Cơ Kỳ cảnh giới Đào Hoa Tinh Linh, sức chiến đấu mạnh bao nhiêu. Nhưng lại nhỏ yếu Trúc Cơ Kỳ Linh tộc, thực lực của nó, cũng là nếu so với Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cường đại!

Tô Trần trong lòng lập tức tuôn ra một hồi khó có thể ức chế kích động.

Ý vị này, hắn sắp có được tên sát thủ thứ nhất giản, đủ để cùng Triều Ca Tiên Thành các đại lão chống lại lợi khí.

...

Nhoáng một cái năm bốn, năm tháng chậm chạp trôi qua.

Tô Trần đã theo Luyện Khí trung kỳ, nhanh chóng tu luyện đến Luyện Khí Kỳ tầng tám cảnh giới.

Hắn trước sau như một tại Triều Ca Tiên Thành tu luyện, hắn tại linh trong núi không hề gieo trồng linh cốc cùng cấp thấp Linh thảo dược, chỉ cần loại ba mươi, năm mươi năm phần nhất giai trung phẩm Linh thảo dược, như vậy Linh thảo dược lợi nhuận vô cùng cao, bán cho Triều Ca Tiên Thành bên trong Luyện Đan Sư, một cây liền có thể bán được gần hai trăm khối Linh Thạch.

Lấy Tô Trần Luyện Khí hậu kỳ cảnh giới, đủ loại cổ kị cũng thiếu rất nhiều. Dù là hắn thường xuyên cầm Linh thảo dược đi bán, bình thường tu sĩ cũng không dám đắc tội với hắn, tìm hắn gây phiền phức.

Có một cái Đào Hoa Tinh Linh tại linh trong núi chăm sóc hắn Linh dược phổ, cũng bớt việc rất nhiều, không cần thường xuyên nhìn chăm chăm vào, sợ chúng nó thiếu Linh khí.

A Nô linh tùy đạt tới sáu mươi lăm điểm, vừa mới đạt tới Thượng phẩm linh tùy yêu cầu, so với Tô Trần còn mạnh hơn một ít. Mỗi ngày đều có đầy đủ linh thóc cơm, tu luyện của nàng cũng tiến triển thần tốc, chỉ dùng ba năm tu luyện đến Luyện Khí Kỳ bảy tầng, đuổi theo Tô Trần cảnh giới tu luyện.

Nàng mỗi ngày tu luyện xong cầm thuật, liền đi học bện áo cà sa linh tơ tằm giáp thuật. Bởi vì không thiếu Linh Thạch, nàng học tay nghề này cũng bất đồ kiếm bao nhiêu tiền, chỉ là cẩn thận tu luyện cái này dệt giáp tay nghề.

Ngắn ngủn ba năm, đem cái này tay nghề tu luyện đến vô cùng cao cảnh giới.

Trước kia tại Cô Tô thành Yên Vũ Lâu thời điểm, A Nô liền thường nghĩ đến, ngày sau có thể được vài mẫu đất cày, ngày thường ở nhà dệt vải, nhàn hạ lúc đan đánh đàn, chính là tuy đẹp hảo cũng bất quá không màng danh lợi sinh hoạt.

Chưa từng nghĩ, đã đến Triều Ca Tiên Thành, rồi lại thực hiện nguyện vọng này.

Nàng cũng biết, rất nhanh liền đem gặp phải Ngũ đại Tiên Tông đệ tử nhiệm vụ tuyển chọn. Như vậy diễm tĩnh năm tháng tuy rằng ngắn ngủi, nhưng là đủ để dư vị vô cùng.

Tô Trần luôn luôn, thường xuyên đi Vân Mộng Trạch săn giết Yêu thú, tu luyện một môn Đan Thanh Kiếm pháp cùng bảy tám cửa Mộc hệ Linh thuật, tăng lên bản thân thực chiến năng lực.

Đang quen thuộc Vân Mộng Trạch hoàn cảnh lúc sau, hắc bình thường đều là đơn độc tiến về trước, không hề mang theo tiểu đội.

Lấy hắc hôm nay tu vi, hơn nữa Bạch Liên lực sĩ, Linh khuyến chờ phụ trợ, không có Yêu thú có thể đánh lén đến hắc.

...

Sưu!

Một đạo Thanh y thân ảnh mang theo hai ba đầu Linh khuyến, tại Vân Mộng đầm lầy ba bốn nghìn dặm ở chỗ sâu trong, bay vút mà qua.

Nơi đây Yêu thú, hầu như đều là nhất giai Thượng phẩm lợi hại Yêu thú. Triều Ca Tiên Thành Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, không tạo thành năm người tiểu đội, cũng không dám đơn giản đi tới nơi này loại hung hiểm địa phương.

Thanh ảnh bay thấp tại một tòa núi nhỏ lĩnh, cảnh giác ánh mắt nhìn quét qua chung quanh.

Ba đầu Linh khuyến, tại sơn lĩnh chung quanh hặc hặc cảnh giới lấy, ngửi ngửi các nơi khí tức.

Mười dặm ở trong, cũng không dị thường.

Thanh ảnh lúc này mới tại một khối bàn thạch bên trên khoanh chân mà ngồi, Thần Niệm khẽ động, trong lòng bàn tay hẩn nhiều hơn một cái lòng bài tay lớn nhỏ, dịu dàng ngoan ngoãn Đào Thụ Tinh Linh.

Đào Thụ Tinh Linh lớn nhỏ biến hóa không lớn, nhưng mà trên đỉnh đầu rồi lại nhiều hơn chín mảnh phỉ thúy đồng dạng Nguyên Khí lá cây, Linh khí vô cùng nồng đậm. Nhưng nó vẫn như cũ còn là Luyện Khí Kỳ tầng chín!

Tuy nói vượt qua một ngàn năm, liền đầy đủ cây đào tinh đạt tới Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Nhưng Tô Trần suy tính hồi lâu, lo lắng cho mình Luyện Khí trung kỳ tu vi quá thấp, chán nản không nổi điều này chỉ cần cấp hai cây đào tinh, không có nóng lòng khiến nó đột phá cấp hai Trúc Cơ Kỳ cảnh giới. Bốn... nhiều năm, vẫn như cũ khiến nó một mực lưu lại tại Luyện Khí Kỳ tầng chín.

Năm bốn lúc sau hôm nay, hẩn hôm nay cũng tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng tám, rồi Luyện Khí Kỳ tầng chín cũng không xa. Rốt cục vẫn phải quyết định thử một lần, làm cho cây đào này tinh đột phá Trúc Cơ Kỳ, nhìn xem thực lực của nó.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 154: Đào Yêu Trúc Cơ!

Tô Trần đem Đào Thụ Tinh Linh theo linh trong núi lấy ra, đặt ở trên mặt đá, tùy ý nó tự hành chờ tại bên người.

Hắn tức thì khoanh chân ngồi ở bàn thạch lên, theo Thanh túi trong túi tìm ra một ít Đào Thụ Tinh bình thường thích ăn Linh vật, chuẩn bị khiến nó bổ sung Linh khí, trùng kích Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Đào Thụ Tinh đứng ở trên mặt đá, nhìn ra xa bốn phía sơn lĩnh, đầm lầy.

Nó đột nhiên kinh hãi nhận ra được, nơi này chính là nó đã từng sinh trưởng địa phương, Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong Thủy Trạch.

Từ lúc một trăm năm trước, nó mới từ một gốc linh cây đào tu luyện thành vì là ngậy thơ Tiểu Đào Thụ Yêu, liên thường xuyên phát hiện có Nhân tộc Tu Tiên giả đều muốn săn giết nó, còn có Yêu thú nhìn chăm chăm vào nó kết xuất linh đào.

Nó không thể không trốn chạy khắp nơi ẩn núp, nguy trang thành một cây bình thường linh cây đào, để ngừa bị nhìn chăm chăm vào. Nhưng cuối cùng có một lần, bị vài tên Nhân tộc tu sĩ công phá nó Thụ Yêu thân thể, bắt được nó.

Nó rốt cuộc lại đã trở về!

Đào Thụ Tinh Linh kích động muôn phần, cẩn thận từng li từng tí di chuyển phía dưới cành, hướng xa xa chuyển đi.

Kia ba đầu ở chung quanh canh gác Linh khuyển, đột nhiên nâng cao đầu, cảnh giác nhìn qua nó. Nó lập tức dọa sững sờ, không dám hành động thiếu suy nghĩ.

"Đào yêu! Người điều này là muốn đi đâu trong?"

Tô Trần theo Thanh túi trong túi lấy ra mấy thứ Linh vật, lườm nó liếc nhìn, đạm mạc nói.

Đây là hắc cho điều này Đào Thụ Tinh Linh lên danh.

Đào yêu một cái giật mình, mộng thần trong chốc lát, đột nhiên mơ hồ đầu, tỉnh ngộ lại.

Nha, đúng vậy!

Cùng theo chủ nhân, có ăn có uống.

Nó chạy trở về Vân Mộng Trạch làm gì?

Bị Tu Tiên giả vô tận Truy sát, vẫn bị Vân Mộng Trạch đắm yêu thú thỉnh thoảng thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) , quanh năm trắng đêm khó thở? ! Nghĩ đến lấy trước kia trên trăm năm bị thảm năm tháng, nó liền một hồi rùng mình.

"Hét!"

Đào yêu liên tục vui vẻ chuyển trở lại Tô Trần bên người, một bộ giật mình giác ngộ chi sắc. Vẫn còn là chủ nhân bên người hảo, có ăn có uống còn an toàn.

Tô Trần lật ra một cái liếc mắt, lấy ra một bình linh sương sớm, đây là Đào yêu thích nhất một loại linh ăn.

Mỗi lần thả nó đi ra, nó dù sao vẫn là nhện không được đều muốn chạy đi, mơ hồ tật xấu không đổi được. May mắn nó không có phóng thích Linh thuật hoa đào, nếu không một cái bỏ trốn mất dạng Linh thuật, sớm chạy không biết đã bao nhiêu lần.

Đào yêu mừng rỡ nằm lên kia ẩm linh biểu lộ, liền xì xào uống cái hết sạch.

Tô Trần lại lấy một ít linh thạch, khiến nó hấp thu Linh khí.

Đào Thụ Tinh Linh thông qua dài dòng buồn chán năm tháng đến tự hành trưởng thành, nhưng cần có Linh khí vô cùng khổng lồ. Nếu như không có đầy đủ Linh khí, lại lớn lên năm tháng cũng chưa trưởng thành.

Điều này năm bốn, hẩn hao phí không dưới một vạn khối Linh Thạch cùng các loại Linh khí đồ ăn, tới đứt nuôi dưỡng Đào yêu, mới đưa nó nuôi nấng đến nhất giai Thượng phẩm Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong.

Cái này ăn tiền nhà giàu, so với hẩn cùng A Nô ngày thường tu luyện ăn xong thêm nữa, đều đem hẩn mau ăn nghèo.

May mắn Tô Trần mấy năm này kiếm cũng nhiều, nếu không Linh khí cung ứng không được, nuôi dưỡng cây đào này tinh cũng nuôi không nổi.

Đào yêu ăn xong uống xong, liền tại sơn lĩnh trên mặt đá tu luyện.

Mãnh liệt giữa trưa hấp thu một canh giờ Thái Dương Chân Linh, trắng tròn thời gian hấp thu một canh giờ Thái Âm Chân Linh. Điều này hai loại Linh khí, Nhân tộc tu sĩ hút không thu được, nhưng đối với Đào Thụ Tinh rất nhanh sinh trưởng vô cùng hữu ích.

Còn lại thời gian, nó tức thì trở lại Tô Trần Linh sơn trong tu luyện.

Như thế như vậy dốc sức liều mạng hấp thu Linh khí, giằng co gần gần nửa tháng, tương đương với nó vừa nhanh học cấp tốc dài quá hơn mười năm.

Ngày hôm đó, Đào yêu chính nằm ở trên mặt đá, đối với Thái Dương hấp thu Thái Dương Chân Linh thời điểm, đột nhiên toàn thân toát ra một hồi chói mắt sáng chói màu hồng phấn hào quang, hào quang tiết ra ngoài mấy trăm trượng, như một khối ngói bảo hiện thế.

Muốn Trúc Cơ rồi!

Tô Trần không khỏi tinh thần chấn động, kinh hỉ nhìn xem.

Một lát sau, hào quang mới tản đi.

Đào yêu lòng bài tay lớn nhỏ thân thể biến lớn một vòng, trở thành một gốc nghìn năm Đào Thụ Tinh, thiếu đi mấy phần non nớt chi khí. Nó đỉnh đầu chín mảnh phỉ thúy Tiểu Diệp Tử biến mất, ngưng kết thành một mảnh càng lớn Phỉ Thúy Diệp tử.

Trúc Cơ thành công!

Không biết Đào yêu Trúc Cơ lúc sau, thực lực của nó như thế nào?

Tô Trần rất là mừng rỡ cùng phấn khởi, hao phí dài đến bốn... nhiều năm, tiêu hết một vạn khối nhiều Linh Thạch, lần này vất vả rồi cuộc đã có hồi báo.

Đào yêu đỉnh đầu nhanh chóng toát ra một đóa càng lớn màu hồng phấn hoa đào, Linh hoa mùi thơm bốn phía, đây là cấp hai hoa đào. Điều này đóa cấp hai hoa đào theo nở rộ, đến héo tàn, đến kết quả, Tiểu sau một lát kết xuất một quả lớn chừng ngón cái Nguyên Khí Đào.

"Cái này là một ngàn năm kết xuất một quả Nguyên Khí Đào? !"

Tô Trần trong lòng khẽ động, đem điều này Nguyên Khí Đào tử lấy xuống.

Điều này quả đào thế nhưng là cực phẩm Linh Bảo, điều này một quả đầy đủ hần Luyện Khí hậu kỳ bạo tăng một tầng tu vi, trực tiếp theo Luyện Khí tầng tám đạt tới Luyện Khí Kỳ tầng chín cảnh giới.

Do đó tiết kiệm tiếp theo nhiều năm thời gian tu luyện, đây cũng là hần vì cái gì Luyện Khí Kỳ tầng tám, liền quyết định làm cho Đào yêu Trúc Cơ nguyên nhân.

Đào yêu sờ lên lại trọc đỉnh đầu, đáng thương nhìn qua Tô Trần trong tay tháo xuống Nguyên Khí Đào tử.

Đột nhiên, ba đầu Linh khuyến đứng lên, cảnh giác nhìn chăm chăm vào sơn lĩnh phương xa.

Tựa hồ có tu sĩ hướng bên này tới đây!

Tô Trần nhướng mày, lập tức mang theo Đào yêu cùng ba đầu Linh khuyến nhanh chóng ly khai cái mảnh này sơn lĩnh, hướng Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong mà đi.

Sau một lúc lâu, mấy chi Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ săn bắn đội ngũ, xuyên qua hơn mười dặm mây khói Linh Vụ, chạy gấp đến ngọn núi này lĩnh. Bọn họ thần sắc vội vàng đánh giá chung quanh.

Không lâu lúc trước, bọn họ từ đằng xa đột nhiên phát hiện cái mảnh này sơn lĩnh, một hồi chói mắt hào quang nở rộ, liền hơn mười dặm bên ngoài đều có thể chứng kiến cái mảnh này hào quang.

Điều này tất nhiên là có một cái Tiểu cực phẩm thiên địa linh bảo hiện thế, mới có như thế dị tượng. Hoặc là Linh hoa dị thảo kết xuất trái cây, hoặc là cái gì Yêu thú đã có đột phá.

"Kỳ quái, vừa rồi nơi đây không phải một mảnh hào quang, tựa hồ có thiên tài địa bảo xuất thế sao!"

"Như thế nào không thấy bóng dáng?"

Nhiều người Luyện Khí hậu kỳ các tu sĩ ở chung quanh trong vòng hơn mười dặm, cẩn thận tìm tòi một lần, nhưng lại không phát hiện gì, không khỏi thật sâu thất vọng cùng nghi hoặc, lần lượt tản đi.

Tô Trần mang theo Đào yêu cùng ba đầu Linh khuyển, rời đi mấy trăm dặm, tại Vân Mộng Trạch bên trong tiếp tục tu luyện.

Hắn muốn nhìn Đào yêu Trúc Cơ lúc sau thực lực.

Đào Thụ Tinh Linh phương thức chiến đấu rất kỳ lạ, bởi vì nó là một cái Nguyên Khí tinh linh, tựa như một nhân tộc Tu Tiên giả Nguyên Thần. Dù là nó hoàn thành Trúc Cơ, Nguyên Khí tinh linh bản thân kỳ thật không có gì sức chiến đấu.

Nó chiến đấu có hai loại hình thức.

Thứ nhất chỉ dùng để hoa đào phóng xuất ra hai loại Linh thuật, bỏ chạy chi thuật "Đào chi Yêu Yêu", hỏa phần chi thuật "Đào Chi Chước Chước" . Hai cái này Linh thuật là nó thiên phú trốn chạy để khỏi chết thuật cùng duy nhất hội công kích Linh thuật.

Chỉ là, Đào yêu hoa đào dù sao vẫn là bị Tô Trần thu lấy, cũng thi triển không xuất ra điều này hai đạo Linh thuật.

Mặt khác thì là gửi thân tại một cây mấy trượng cực lớn linh cây đào, Nguyên Khí tinh linh cùng linh thụ hợp nhất, hóa thân trở thành một chỉ cần cường đại Đào Thụ Yêu. Lúc này, nó bằng vào cường đại cây đào thân thể, linh thụ da rất mạnh phòng ngự, rất nhiều cứng cỏi cây đào cành, có được vô cùng kinh khủng cận chiến lực lượng.

Nếu như Đào yêu còn có được đại lượng đào hoa, bình thường mấy tên cùng giai tu sĩ, cũng chưa hẳn là đối thủ của nó.

Tô Trần lại đang linh trong núi, nuôi Đào yêu một tháng, tích góp từng tí một hoa đào.

Hắn phát hiện, Đào yêu Trúc Cơ lúc sau, sinh trưởng ra cấp hai hoa đào tốc độ cũng thay đổi chậm. Mỗi mười năm, cũng chính là linh trong núi mười ngày, mới có thể dài ra một đóa hoa đào, tích góp từng tí một một tháng cũng mới ba đóa.

Ngày hôm đó, Tô Trần mang theo Đào yêu, đi vào Vân Mộng Trạch chỗ sâu một tòa Thủy Trạch hồ nước lớn trước.

Hơn mười đầu Cự Yêu Ngạc đang tại cái mảnh này hồ nước lớn nước cạn bãi trong nghỉ lại, chúng nó phần lớn nhất giai Thượng phẩm, tương đương với có Luyện Khí Kỳ bảy tám tầng tu sĩ trở lên thực lực.

Lũ yêu ngạc đám chứng kiến một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ đi vào ven hồ, cũng không khỏi kinh ngạc, chúng nó còn chưa thấy qua lớn mật như thế tu sĩ cùng Yêu thú, dám nghênh ngang đi vào ven hồ, xâm nhập lãnh địa của bọn nó.

Lập tức, nhiều người Cự Yêu Ngạc bơi dắt lấy, bốn phương tám hướng hướng Tô Trần vây quanh tới đây.

"Đào Chi Chúc Chúc!"

Tô Trần cầm trong tay một đóa cấp hai hoa đào, miệng niệm linh quyết, cong ngón búng ra.

Điều này đóa cấp hai hoa đào lẳng không bay ra, ở giữa không trung hóa thành bảy tám tầng mảnh từ từ thiêu đốt hoa nhỏ múi, bay thấp ở trong đó một đầu Cự Yêu Ngạc trên thân.

Cự Yêu Ngạc căn bản không có đem điều này yếu đuối hoa đào mũi làm một sự việc, nhưng bị hoa đào này mũi cho dính vào, cứng cỏi như giáp yêu ngạc da rồi lại ngăn cản không nổi Đào Chi Chúc Chúc chí mạng đốt thiêu đốt, bị thiêu cháy ra từng cái một lỗ máu.

Nó kêu thê lương thảm thiết một tiếng, chắc chắn yêu ngạc da bị đốt ra nhiều cái lỗ máu, lộ ra bên trong rậm rạp bạch cốt. Nó tại nước cạn bãi cuồn cuộn, thật lâu mới dừng lại xuống, nội tạng bị đốt mặc, bị kia đóa cấp hai hoa đào cho tươi sống đốt chết rồi.

Nhiều người Cự Yêu Ngạc đám đều bị hoảng sợ, nhao nhao quay đầu liền chui vào hồ nước bên trong, không dám lại ngoi đầu lên...

"Điều này cấp hai hoa đào chi hỏa tuy nhỏ đốt thiêu đốt uy so với Hỏa Cầu Thuật, cường đại hơn không dưới gấp mười lần. Sợ là Linh đao, Linh giáp, cũng nhịn không được đốt thiêu đốt."

Tô Trần cảm thấy giật mình.

Lấy hẳn hiện tại Luyện Khí Kỳ tầng tám thực lực, muốn đối phó một đầu Luyện Khí Kỳ bảy tám tầng Cự Yêu Ngạc, cũng là khó có thể công phá nó bóng loáng ngạc giáp. Nếu muốn săn giết, là phi thường khó khăn.

Không hổ là Trúc Cơ Kỳ cấp hai hoa đào, uy lực chi khủng bố, đã không phải là Luyện Khí tu sĩ cùng nhất giai Yêu thú có thể chống lại.

Bất quá, điều này Đào Chi Chúc Chúc đốt thiêu đốt uy lực đủ mạnh mẽ.

Nhưng khuyết điểm cũng rõ lộ ra.

Đó chính là hẳn đem hoa đào đánh bay ra ngoài, hoa đào này tốc độ phi hành quá chậm. Gặp được nào bén nhạy Yêu thú, đuổi không kịp tốc độ

của bọn nó. Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ nếu như muốn tránh, cũng là có thể tránh thoát đến.

Duy nhất đèn bù cái này khuyết điểm phương pháp xử lý, chỉ có bung ra một mảng lớn cấp hai hoa đào, bay múa đầy trời, bao trùm tầm hơn mười trượng phạm vi, mới có thể để cho đối thủ không chỗ bỏ chạy, không có né tránh không gian.

Lời nói như vậy, bản thân được tích góp từng tí một nhiều một ít cấp hai hoa đào, lưu lại Ngũ đại Tiên Tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ thời điểm đến dùng.

"Xem ra, chỉ có thể đem điều này cấp hai hoa đào cho rằng đòn sát thủ, không thể đơn giản dùng."

Tô Trần trong lòng âm thầm suy nghĩ nói.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 155: Uy Mạnh Trúc Cơ Đào Thụ Yêu

Tô Trần thử qua cấp hai hoa đào uy lực, tất nhiên là cảm thấy thoải mái.

Điều này Linh thuật "Đào Chi Chước Chước" tuy có tốc độ công kích chậm nhược điểm, nhưng bị bỏng uy lực còn là rất mạnh đấy, so với hỏa hệ Trúc Cơ Kỳ tu sĩ không chút nào kém.

Chỉ cần hoa tốn một năm thời gian, đem hơn mười đóa cấp hai hoa đào tích góp từng tí một đứng lên, cái này chính là một cái uy lực cực lớn đòn sát thủ.

Tô Trần tiếp tục thử xem Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu uy lực.

Hắn tại Vân Mộng Trạch chỗ rừng sâu, tìm mấy ngày, mới rút cuộc tìm được một cây cấp hai linh cây đào, chuẩn bị cho Đào yêu làm "Yêu Thụ Khu" .

Như vậy một viên linh cây đào, ít nhất phải sinh trưởng nghìn... nhiều năm, mới có thể trở thành cấp hai linh mộc. Cấp hai linh cây đào đối với Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả mà nói, đã là vô cùng đẳng cấp cao linh mộc.

Gốc cây già da dày đạt ba tấc, tại mấy vạn dặm Vân Mộng Trạch, trải qua gió thổi, dầm mưa, ngày phơi nắng, ăn mòn đạt nghìn năm, tại đây dài dằng dặc năm tháng chìm đắm phía dưới, rèn luyện có thể so với Linh giáp còn cứng cỏi.

Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ dùng tới phẩm linh kiếm đi chém, như trăm ngàn tủy Tinh Cương sắt, chém bất động nó cứng cỏi gốc cây già da, nhiều lắm

là lưu lại một đạo màu xám trắng dấu vết.

Triều Ca Tiên Thành tu sĩ đám mặc dù chứng kiến này linh thụ, cũng không thể tránh được.

Trúc Cơ tu sĩ mới có thể dùng để loại này cấp hai linh đào chi cây, chế tác gỗ đào phi kiếm.

Tô Trần thử một cái, đương nhiên cũng chém không động này gốc nghìn năm linh cây đào. Lấy hãn Luyện Khí Kỳ tầng tám tu vi, một thanh Thượng phẩm đan Thanh Linh Kiếm, chỉ có thể chém ra một đạo dấu vết.

Tô Trần đem đã Trúc Cơ Đào yêu thả ra.

Đào yêu chứng kiến trước mắt điều này gốc cao tới năm trượng, cành lá tươi tốt cấp hai cây đào linh mộc, không khỏi kinh hãi, chớp quay đầu lại nhìn Tô Trần liếc nhìn.

"Đi đi, đây là ta cho người lựa chọn Yêu Thụ Khu!"

Tô Trần thản nhiên nói.

Một cái cấp hai Đào Thụ Tinh Linh, chỉ có cùng một gốc cấp hai linh cây đào Hợp Thể, mới có thể trở thành một cường đại Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu.

Đào yêu đạt được Tô Trần đồng ý, lập tức mừng rỡ rất nhanh "Chui vào" vào điều này gốc cấp hai linh cây đào thân cây thân thể bên trong, đem điều này linh cây đào hóa thành một khóa yêu cây.

Điều này khóa cấp hai cây đào toàn thân run lên, hoa đào cành kịch liệt đong đưa, phảng phất từ nghìn năm trong lúc ngủ say sống lại, rất nhanh liền biến thành một cái Trúc Cơ Kỳ cảnh giới cấp hai Đào Thụ Yêu.

"Đào yêu, đi săn giết mấy đầu Yêu thú, thử xem thực lực của người."

Tô Trần phi thân đứng ở trăm trượng bên ngoài, nói ra.

"Xôn xao ~!"

Đào Thụ Yêu đem bản thân hơn mười đầu **, một mảnh dài hẹp theo nước bùn dưới nền đất rút lên. Mỗi một cái căn đều dài hơn đạt ba bốn trượng, như cứng rắn roi thép, ném một cái vù vù rung động.

Điều này gốc cao tới năm trượng, cầm giữ có vài chục căn hoa đào cành cùng rất nhiều trường căn Đào Thụ Yêu, tại Vân Mộng Trạch bên trong giống như cái di động quái vật khổng lồ.

Hơn mười dặm phạm vi, kịch liệt chấn động.

Vân Mộng Trạch phụ cận sơn lĩnh, không ít cấp thấp yêu thú, yêu xà chờ Yêu thú kinh ngạc theo động quật trong đất bùn chui ra, ngẩng đầu hướng bốn phía nhìn quanh, chứng kiến kia gốc bàng nhiên cự vật giống như Đào Thụ Yêu, đều kinh sợ bối rối.

Một đầu Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu!

Chúng nó cả kinh toàn thân run rẩy, cuống quýt chui vào phía dưới trốn.

Đừng nói những thứ này cấp thấp Yêu thú, cho dù là nhất giai trung thượng phẩm Yêu Lang, yêu ngạc, thấy được khổng lồ như thế Đào Thụ Yêu tại bên tấu, cảm giác được nguy hiểm khí tức, cũng cuống quýt trốn nhảy lên, hoặc trốn rừng rậm ở chỗ sâu trong, hoặc là lén vào đáy hồ xuống dưới.

Đừng nói đi trêu chọc nó, cho dù là liên đối mặt cũng không dám.

Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu, tại Vân Mộng Trạch ba bốn nghìn dặm ở chỗ sâu trong, chung quanh đại đa số nhất giai Yêu thú bên trong, tựa như cùng một cái bá chủ đồng dạng, có không thể chống lại uy thế.

Vân Mộng Trạch chỗ sâu nhất, đương nhiên cũng tồn tại số ít cấp hai Trúc Cơ Kỳ Yêu thú. Nhưng mà chúng nó cực ít lộ diện, đều giấu ở sâu hố, động quật hang ổ bên trong.

"Yêu yêu ~!"

Đào yêu hưng phấn vô cùng, tại Vân Mộng Trạch không kiêng nể gì cả hoành hành lấy, vung vẩy lấy bản thân toàn thân hơn mười đầu hoa đào cành cùng nhiều người rễ cây, nó chưa bao giờ cảm nhận được cường đại như vậy.

Trước kia nó còn là trăm năm hoa đào cây nhỏ yêu thời điểm, Vân Mộng Trạch trong tùy tiện một đầu cấp thấp Yêu Lang đều dám khi dễ nó, thậm chí đuổi theo đuổi nó khắp nơi chạy thực mạng.

Nhưng là bây giờ, ai dám tới gần nó may mắn? !

Đào yêu tại Vân Mộng Trạch trong chậm rãi đi tới, càng chạy càng nhanh, hơn mười đầu rễ cây chạy như bay, quả thực như một thốt linh ngựa tại Vân Mộng Trạch cả vùng đất chạy vội.

Nó muốn tìm mấy đầu Yêu thú tới giết, thế nhưng là những cái kia đám yêu thú nghe được mặt đất rung động lắc lư thanh âm, trông thấy nó kia bàng nhiên yêu thân thể, liền bối rối tìm huyết động núp vào.

"Thử Yêu thú! Trước kia các người dám khi dễ ta, cắn ta cắn, xem ta như thế nào chinh đốn các người!"

Đào yêu chưa đủ nghiền, tại sơn lĩnh trong tìm được một hạng trung Thử Yêu thú huyết động, hơn mười đầu trường rễ cây tựa như thép súng đồng dạng đâm vào đi vào, đem hơn mười đầu Thử Yêu thú xuyên thủng.

Những cái kia tứ tán mà chạy Thử Yêu thú, bị nó vung vẩy hoa đào cành một roi tử rút xuống dưới, đánh chính là chia năm xẻ bảy. Một trên tổ trăm

đầu cấp thấp Thử Yêu thú, vậy mà không có một đầu có thể đào tẩu.

Đào yêu không kiêng nể gì cả tại Vân Mộng Trạch bên trong làm loạn, vừa thấy được Yêu thú sào huyệt, liền không quan tâm sát đi vào.

Nhất giai Yêu thú căn bản căn không phá nó gốc cây già giáp da.

Lấy nó hơn mười căn cành cùng rễ cây, như là hơn mười chi cấp hai Linh Binh cùng nhau vũ động, chung quanh mấy ngàn dặm Vân Mộng Trạch bên trong ai có thể là đối thủ của nó!

"Nơi đây làm sao sẽ đột nhiên xuất hiện một cái nghìn năm Đào Thụ Yêu?"

"Chớ trêu chọc nó, chạy mau!"

Ngẫu nhiên, Đào yêu cũng gặp phải một ít Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ săn bắn tiểu đội, đuổi theo đuổi bọn họ chạy loạn.

Những cái kia Luyện Khí hậu kỳ săn bắn tiểu đội, từng cái một thần sắc bối rối, chỉ là trốn, cũng không dám tiến lên đối với Đào yêu điều này đầu Trúc Cơ Đào Thụ Yêu xuất thủ.

Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tiểu đội là không dám đi vây săn Vân Mộng Trạch bên trong Trúc Cơ Kỳ Yêu thú đấy, dù là người đông thể mạnh cũng không dám.

Đừng nói có thể hay không đánh thắng được, dù là có thể đối phó, trả giá cao cũng là cực kỳ vô cùng nghiêm trọng.

Triều Ca Tiên Thành có hạng nặng thủ thành khí giới, phá giáp cự linh nỏ, mới có thể ngăn cản Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, Thụ Yêu tập kích.

Mặt khác, cách mỗi mười năm, Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đang tiến hành đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ thời điểm, cũng sẽ có một ít Trúc Cơ Kỳ tu

sĩ đến đây, trợ giúp Triều Ca Tiên Thành tu sĩ đám, tiêu diệt Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong một ít tính nguy hại thật lớn Trúc Cơ Kỳ Yêu thú. Đương nhiên, những cái kia Trúc Cơ Yêu thú nếu là trung thực dừng lại ở hang ổ, ngược lại cũng sẽ không đi động chúng nó, lưu lại làm tiên tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ.

Tô Trần không nhanh không chậm đi theo Đào yêu đằng sau, cầm trong tay linh kiếm, yên lặng đem những cái kia bị tàn sát Yêu thú yêu thân thể đâm rách, nhìn xem bên trong là có phải có Yêu Đan.

Có Yêu thú luyện ra Yêu Đan, nhưng có một chút tức thì không có.

Nếu có thật tốt Yêu thú da tài liệu, cũng cắt bỏ.

Về phần những cái kia thịt Yêu thú, nhiều lắm. Tương đối giá rẻ, cầm không được, chỉ có thể đầu khí.

Hắn nhìn Đào yêu tại Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong tàn sát bừa bãi, đáy lòng có chút lo lắng, lo lắng Đào yêu đã có được cấp hai Trúc Cơ Kỳ thực lực lúc sau không khống chế được, lưu luyện điều này Vân Mộng Trạch, không chịu trở về.

Xem ra, vẫn không thể làm cho Đào yêu tùy ý có được Đào Thụ Yêu thân thể, nếu không nó hưng phấn lên liền xằng bậy, kêu nó dừng lại, nó cũng không để ý tới.

Mấy ngày sau, Đào yêu đem ngàn dặm phạm vi Yêu thú tổ đều giăng co một lần, rốt cuộc mệt mỏi, không hề bốn phía làm loạn.

"Không sai biệt lắm, nên đi ra đi!"

Tô Trần trong tay chơi lấy hai đóa cấp hai hoa đào, thản nhiên nói.

Đào yêu nhìn chăm chăm vào Tô Trần trong tay cấp hai hoa đào, tựa hồ đã minh bạch một ít gì, do dự trong chốc lát, còn là ngoan ngoãn từ nơi này gốc cấp hai linh cây đào bên trên trượt xuống dưới, nhảy trở lại Tô Trần trong lòng bàn tay.

Nó tại Đào Thụ Yêu thân thể bên trong, cũng không sợ Tô Trần. Nhưng lại sợ trong tay hắn điều này hai đóa cấp hai hoa đào.

Điều này hơn bốn năm, Tô Trần ngoại trừ ngẫu nhiên dạy nó như thế nào kính sợ chủ nhân bên ngoài, cũng không có tận lực đi ngược đãi nó.

Nhưng nó đáy lòng còn là rất sợ hãi chủ nhân này.

Dù sao vẫn là bất động thanh sắc lưu lại chuẩn bị ở sau, khiến nó cảm thấy kinh sợ khiếp sợ, không biết làm thế nào.

Đào Thụ Yêu là linh mộc, sợ nhất lửa, lôi.

Đào yêu cũng không sợ những cái kia cấp thấp hỏa cầu, nhưng mà điều này cấp hai hoa đào bị bóng uy lực rất mạnh, một đóa liền đầy đủ đem cho Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu yêu thân thể, cho rào rạt bốc cháy lên.

Nó nếu là chết sống lại ở bên trong không đi ra, vạn nhất Tô Trần vừa ngoan tâm, bắt nó Đào Thụ Yêu thân thể cho một mối lửa đốt đi, vậy nó có thể đã thảm rồi.

Tô Trần mấy ngày nay xuống, nhặt được hơn mười miếng cấp thấp Yêu Đan, cũng chính thức biết rõ một cái Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu thực lực mạnh cỡ bao nhiêu.

Cấp hai hoa đào uy lực rất không tồi, tích góp từng tí một một ít khẳng định có tác dụng.

Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu uy lực quả thực quét ngang một mảng lớn, nhưng không nghe mệnh lệnh của hắn.

Không phải vạn bất đắc dĩ, vẫn không thể đem Đào yêu phóng xuất, khiến nó hóa thân thành một cái Đào Thụ Yêu.

Một khi như thế, điều này Đào yêu cảm giác nó so với chính hắn một chủ nhân còn lợi hại hơn, liền bành trướng, tùy ý làm bậy, không muốn nghe theo hắn điều này Luyện Khí Kỳ chủ nhân mệnh lệnh.

Tô Trần cũng rất bất đắc dĩ.

Điều này Đào yêu vừa thành tinh không lâu, linh trí không ra, còn có chút ngu xuẩn nảy sinh.

Trừ phi chủ nhân so với nó mạnh mẽ, nó mới có thể hơi chút lý trí một chút.

Hắn cầm trong tay điều này hai đóa hoa đào đã lâu như vậy, nó mới đột nhiên minh bạch đây là ý gì, ngoan ngoãn theo Đào Thụ Yêu thân thể trong đi ra.

Tô Trần đem Đào yêu thu nhập linh trong núi, tại Vân Mộng Trạch một tòa núi nhỏ lĩnh ở bên trong, tìm một chỗ thanh tĩnh địa phương, mở ra một cái hố quật, ở chỗ này tu luyện.

Hắn lấy ra vài đoạn Phệ Sài Mộc, thi triển "Lập Sài Vi Khuyển" Linh thuật, thả ra ba đầu Linh khuyển ở chung quanh vài dặm bên trong để phòng canh gác.

Tô Trần theo Thanh túi trong túi, lấy ra một quả Nguyên Khí lập lòe Nguyên Khí Đào.

Kỳ thật Yêu thú Yêu Đan bên trong, cũng có đại lượng Nguyên Khí. Nhưng mà tạp chất nhiều lắm, hoặc là thuộc tính âm hàn, hoặc là khô mãnh liệt, thậm chí không ít Yêu Đan có độc, không thể bị nhân tộc tu sĩ trực tiếp dùng ăn.

Một ít cao minh Luyện Đan Sư dám dùng Yêu Đan luyện chế ra Nguyên Khí đan dược, khu trừ kia tạp chất cùng lạnh khô chi khí, để tu sĩ phục dụng. Mặc dù như thế, loại đan dược này vẫn như cũ có rõ ràng tác dụng phụ, nhiều phục mấy lần, sẽ gặp cảm giác thân thể chột lạnh chột nóng, khó có thể hấp thu.

Mà điều này nghìn năm một kết Nguyên Khí Đào, tức thì là chân chính chút nào không tác dụng phụ cực phẩm thiên tài địa bảo, số rất ít có thể trực tiếp dùng ăn Nguyên Khí Linh Bảo.

Tô Trần nhìn thoáng qua, ngửi ngửi Nguyên Khí Đào phát ra vô cùng mê người mùi thơm ngát, cảm thấy một hồi say mê.

Nhưng mà, hắn không có trực tiếp ăn vào, mà là tiếp tục tu luyện, hao tổn gần nửa tháng, đem tu vi của mình tăng lên tới Luyện Khí Kỳ tầng tám cảnh giới đỉnh phong.

Lúc đầu tu luyện, thời gian ngắn, tu luyện dễ dàng.

Chờ mình Luyện Khí Kỳ tầng tám đỉnh phong, hắn ăn vào này cái Nguyên Khí Đào, liền có thể đạt tới Luyện Khí tầng chín đỉnh phong, bước vào Luyện Khí Kỳ tối đỉnh phong tu vi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 156: Luyện Cửu Đỉnh Phong

Vân Mộng Trạch.

Đỉnh núi.

Một đám ánh sáng mặt trời chiếu sáng tuyết trắng xóa ngọn núi, mây khói Linh Vụ tại trong núi lượn lờ, tuyết màu bên trong hiện ra ánh sáng mặt trời hào quang, như mộng như ảo.

Tô Trần lưng đeo một thanh Đan Thanh Linh Kiếm, cô ngồi trên đỉnh núi một khối trải qua vô số năm gió thổi ngày phơi nắng màu xám trên mặt đá. Bỏ ra non nửa tháng, hẳn đã tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng tám đỉnh phong cảnh giới.

Tô Trần lúc này mới lấy ra Đào yêu nghìn năm mới kết một quả Tiểu Nguyên Khí Đào, ăn vào.

Trần ngập tiên linh khí nguyên đào, tản ra vô cùng mê người mùi thơm ngát, vào miệng mặc dù hóa, nồng đậm Nguyên Khí tại trong bụng tan ra, theo kinh mạch mà động, không thông qua linh tủy tẩy luyện, trực tiếp tiến nhập Nê Hoàn cung bên trong, bị hắc Thanh Liên Nguyên Thần hấp thu.

Thanh Liên Nguyên Thần nhanh chóng hấp thu những thứ này Nguyên Khí, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ, nhanh chóng dài ra Đệ Cửu mảnh chồi, thẳng đến biến thành một mảnh nguyên vẹn lá sen.

"Luyện Cửu Đỉnh Phong!"

Tô Trần mừng rỡ.

Tại gần gần một lát giữa, tấn chức Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong, đạt tới Luyện Khí hậu kỳ cảnh giới cao nhất.

Này cái Nguyên Khí Đào, giúp hẩn tiết kiệm dài đến một năm linh ba tháng, nếu không lấy bình thường tốc độ tu luyện đến tính, hẩn tại tiên tông nhiệm vụ lúc trước, cũng liền vừa bước vào Luyện Khí Kỳ tầng chín không lâu.

Tô Trần tiếp tục ngồi xuống, tu luyện 《Phù Du Thiên》 thứ nhất bí quyết Chập Phục Quyết, phun ra nuốt vào lấy Vân Mộng Trạch Linh khí trong Thiên Địa.

Hẩn phát hiện mình Thanh Liên Nguyên Thần chín mảnh lá sen, thu nạp Nguyên Khí đã đến cực hạn.

Nếu như tiếp tục hấp thu Nguyên Khí mà nói, cái kia chính là tại trùng kích Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Không có Trúc Cơ Đan phụ trợ, chưa đủ một phần vạn cơ hội Trúc Cơ thành công, có chín thành chín khả năng hội sứt hai ba tầng tu vi, còn có cực ít có thể sẽ đột phá tiến vào Luyện Khí Kỳ mười tầng.

Tô Trần chỉ có thể ngừng lại, không đi bốc lên điều này cực lớn mạo hiểm.

"Lấy ta hôm nay Luyện Khí Kỳ tầng chín tu vi đỉnh cao, có lẽ có thể thi triển ra 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》 thứ hai bí quyết "Thuế Biến Quyết", lột xác ba lượt."

Tô Trần thầm nói.

Thi triển Thuế Biển Quyết, Luyện Khí tầng chín nhiều nhất có thể lột xác ba lượt, do đó một hơi đột phá đạt tới Luyện Khí Kỳ tầng mười hai.

Lời nói như vậy, hẳn Luyện Khí Kỳ tu vi so với tán tu đại lão Vương Thiện, Trang công tử Trang Bất Phàm cũng sẽ không kém, tại Triều Ca Tiên Thành Luyện Khí Kỳ tu sĩ bên trong, có thể bước vào mười thứ hạng đầu cường giả liệt kê.

Kia miếng ngọc giản bên trên giới thiệu, 《 Phù Du Thiên 》 ngoại trừ thứ hai bí quyết "Thuế Biển Quyết" bên ngoài, còn có thứ ba bí quyết "Hóa Vũ Quyết" .

Thi triển "Hóa Vũ Quyết" lúc sau, có thể cho lột xác ba lượt lúc sau Luyện Khí Kỳ tu sĩ, lần nữa bước vào cao hơn cảnh giới.

Hóa Vũ Quyết, giống như phù du hóa vũ, một triều giữa, sau lưng mọc lên ra vẻ yếu kém cánh, nở rộ sáng chói, bộc phát ra khó có thể tin lực lượng.

"Điều này bước vào cao hơn là cảnh giới gì?"

Điều này làm cho Tô Trần trong lòng nho nhỏ suy nghĩ, thần tình chấn động.

"Luyện Khí Kỳ tầng mười hai phía trên, cũng không nghe nói qua Luyện Khí mười ba tầng lời nói lại hướng lên, chẳng lẽ là bước vào Trúc Cơ Kỳ!"

"Nhưng mà, Trang Bất Phàm đã tu luyện 《 Phù Du Thiên 》 đến Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong rồi, thế nhưng không gặp hẳn thi triển điều này 'Hóa Vũ Quyết' trực tiếp bước vào Trúc Cơ Kỳ.

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ có thể trực tiếp trở thành Ngũ đại Tiên Tông đệ tử chính thức, cũng không cần nhiệm vụ tuyển chọn. Hẳn vì sao không trực tiếp hóa vũ?"

Tô Trần trong lòng có chút nghi hoặc.

Chẳng lẽ, điều này 《 Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên 》 công pháp bên trong còn cất giấu một ít không muốn người biết bí mật? Chỉ sợ là Trang thị thế gia chỉ có bí mật, liền điều này tu tiên công pháp ngọc giản bên trên đều không có ghi chép.

Nếu như Trang Bất Phàm vị này nhà cái thiếu gia chủ đều không đi dùng Hóa Vũ Quyết, Tô Trần đương nhiên cũng sẽ không mạo muội đi dùng.

"Thu ~!"

Vân Mộng Trạch đỉnh núi, một đầu Luyện Khí bảy tám tầng yêu ưng ở trên ngàn trượng trên bầu trời xoay quanh, tại mệnh môn bên trong Vân Mộng Trạch tìm kiếm lấy con mồi.

Nó kim quang lóng lánh ửng trong mắt, chứng kiến ngọn núi trên mặt đá có một cái tu sĩ bóng người, lập tức cúi vọt xuống tới, ý đồ tiến hành đánh giết.

"Keng!"

Tô Trần liếc qua, khẽ vỗ sau lưng vỏ kiếm.

Đan Thanh Linh Kiếm ra khỏi vỏ, nổ bắn ra một đạo ba trượng lớn lên lừng lẹ ác liệt thanh mang, giống như Linh xà phá không.

"Phốc xuy!"

Yêu ưng chưa phốc đến, đột nhiên bị thanh mang đột kích, hoảng sợ, tránh né không kịp, bị điều này đoàn nổ bắn ra mà ra màu xanh kiếm quang một kiếm chém thành hai đoạn, máu rơi vãi trời cao.

Lấy hấn hiện tại Luyện Khí tầng chín đỉnh phong thực lực, bình thường Luyện Khí Yêu thú, nhịn không được một kiếm chém giết.

Tô Trần hiện tại tu luyện chính là một môn tên là Đan Thanh Kiếm pháp linh kiếm thuật.

Cái này kiếm pháp thuộc về Thượng phẩm kiếm pháp, từ thể tục kiếm pháp diễn biến mà đến, có chút phù hợp tiêu chuẩn. Rót vào Pháp lực lúc sau, uy lực trở nên vô cùng cường hãn.

Bất quá, cũng không sao cả rồi.

Tô Trần biết rõ, một khi bái nhập tiên môn, trở thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ lúc sau, tu luyện là phi kiếm thuật.

Cái này linh kiếm thuật, chỉ là mấy năm này Luyện Khí Kỳ thời điểm dùng dùng một lát.

Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong tu sĩ một cái thật lớn ưu thế, chính là trong cơ thể trong kinh mạch có thể chứa đựng Pháp lực, muốn xa so với sơ kỳ, trung kỳ cao hơn rất nhiều gấp bội.

Bất kể là thi triển linh kiếm thuật, còn là phóng thích Linh thuật, số lần tự nhiên cũng nhiều hơn, uy lực cũng là thắng được Luyện Khí ban đầu, trung kỳ tu sĩ rất nhiều.

Tô Trần đợi đến lúc vào lúc giữa trưa, Vân Mộng Trạch nhiều sương mù dần dần nhạt rất nhiều, vừa rồi hạ sơn ngọn núi, tại hơn vạn dặm Vân Mộng đầm lầy bên trong rèn luyện mạo hiểm.

"Mê Tiên hạp cốc "

Tô Trần mở ra trong tay một bộ 《 Vân Mộng Trạch bản đồ địa hình 》 , Ngưng Thần nhìn chăm chăm vào phía trước một tòa gần nghìn trượng, sâu không lường được, bị sương mù bao phủ u ám đại hạp cốc.

Trên bản đồ ghi chú, Mê Tiên hạp cốc bên trong, thường xuyên có Trúc Cơ Yêu thú qua lại, cẩn thận khi đi vào!

Tô Trần điều này vài năm đã qua, đã trường kiếm đi khắp Vân Mộng Trạch bên trong gần chín thành địa phương, đã sớm quen thuộc Vân Mộng Trạch hoàn cảnh.

Nhưng mà, còn thừa lại hơn mười chỗ chỗ hung hiểm, hắn cũng không dám tùy ý đi.

Giống trước mắt chỗ này Mê Tiên hạp cốc, còn có nước động âm u động, lòng đất Hỏa Nham động quật chờ này địa phương, hoặc là có cỡ lớn Yêu thú sào huyết, hoặc là chính là một ít cực lớn tinh mạch sâu khe hạp cốc, các loại Yêu thú rất nhiều.

Thậm chí, có Trúc Cơ Kỳ Yêu thú che giấu trong đó, làm Triều Ca Tiên Thành Luyện Khí Kỳ tu sĩ cảm thấy sợ hãi.

Đương nhiên, Trúc Cơ Yêu thú cũng không phải là tổng chờ ở bên trong, ngẫu nhiên cũng sẽ rời đi, tiến về trước nó chỗ kiếm ăn.

Tô Trần đang tại Mê Tiên hạp cốc bên ngoài, nghĩ đến có muốn hay không cách dùng Huyền Thận Châu che giấu thân hình của mình, đi vào Mê Tiên hạp cốc trong tìm kiếm tình huống.

Có lẽ, hiện tại trong hạp cốc chưa hẳn có Trúc Cơ Yêu thú.

Tô Trần rời lại ngoài ý muốn nhìn thấy, tán tu đại lão Vương Thiện cùng hẳn bốn gã Luyện Khí Kỳ tăng chín đồng đội, một nhóm năm người, đang từ Mê Tiên hạp cốc bên trong thần sắc bối rối đi ra.

Điều này Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong, Mê Tiên hạp cốc phụ cận khu vực, cực ít có tu sĩ có thể tới, chỉ có hẳn, tán tu đại lão Vương Thiện,

Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự chờ số ít Luyện Khí tăng chín đỉnh phong đội ngũ dám tới nơi này.

Gần đây điều này một hai năm, Tô Trần tại đây Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong, cũng không ít gặp phải qua Vương Thiện, coi như là có vài lần gặp mặt.

"Tô lão đệ, người đây là muốn đi Mê Tiên hạ cốc bên trong nhìn xem tình huống? Đáng tiếc người không có sớm đến một bước, nếu không ngược lại là có thể cùng nhau phía dưới đi dò thám tình huống!"

Vương Thiện nhìn thấy Tô Trần đang tại Mê Tiên hạ cốc ngoại trạm lấy, không khỏi kinh ngạc nói.

"Vương huynh, không biết phía dưới tình huống như thế nào!"

Tô Trần chấp tay, khách khí nói.

"Điều này hạ trong cốc sương mù dày đặc quá lớn, người lẻ loi một mình, còn là chớ đi vào. Chúng ta mấy người cũng là đi vào mấy trăm trượng sâu nhìn nhìn, phát hiện quá hung hiểm, lo lắng gặp gỡ cái kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, liền đi ra."

Vương Thiện lắc đầu.

"Kim Phượng Yêu Điệp ở bên trong?"

Tô Trần kinh ngạc.

Có chút Trúc Cơ Kỳ Yêu thú hành tung cũng không cố định, thường xuyên tại Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong di chuyển.

Giống điều này Mê Tiên hạ cốc, bên trong cách làm thông thường phát hiện cao cấp Linh hoa dị thảo, chính là Trúc Cơ Yêu thú có chút ưa thích xuất nhập địa phương.

"Đúng vậy, ta tại hạ cốc bên trong mặt đất, phát hiện một ít màu vàng bột phấn, là từ cái kia Kim Phượng Yêu Điệp trên thân thoát khỏi rơi xuống. Cái kia Kim Phượng Yêu Điệp có lẽ ở nơi này Mê Tiên hạ cốc bên trong. Một khi gặp gỡ, sợ là lạnh ít dữ nhiều!"

Vương Thiện khuyên nhủ.

"Cũng được, đa tạ!"

Tô Trần nói một tiếng cảm ơn, tiếc nuối rời đi, đi địa phương khác đi dạo.

Vương Thiện chờ năm người, nhìn xem Tô Trần rời đi, sau đó cũng nhanh chóng rời đi Mê Tiên hạ cốc.

Vương Thiện bốn gã Luyện Khí Kỳ tăng chín đồng đội, đều có chút kỳ quái.

Tán tu đại lão Vương Thiện, thân là Triều Ca Tiên Thành tán tu đứng đầu, sẽ rất ít đối với tu sĩ khác như thế khách sáo.

"Lão đại, người này mấy năm trước còn không lưu ý. Gần đây hai ba năm thực lực tăng vọt lợi hại, sợ là có Luyện Khí Kỳ tăng chín rồi! Có thể hay không đối với chúng ta tạo thành uy hiếp?"

Một người tu sĩ hỏi.

"Không sao! Hắn lẻ loi một mình, mặc dù cường thịnh trở lại, cũng đối với chúng ta không tạo thành uy hiếp."

Vương Thiện lắc đầu: "Hắn đến nay không chờ có thể tìm tới bốn gã đầy đủ cường lực đồng đội, chỉ sợ sang năm thì không cách nào hoàn thành Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ tuyển chọn rồi. Bất quá, tại ta lúc sau, Triều

Ca Tiên Thành tán tu, sợ là muốn lấy hãn vi tôn! Mười một năm lúc sau, hãn có hi vọng trở thành Ngũ đại Tiên Tông đệ tử chính thức."

Tiểu đội bên trong, còn lại bốn người Luyện Khí Kỳ tán tu đều là sắc mặt khiếp sợ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 157: Phi Kiểm Pháp Khí

Tô Trần đạt tới Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong lúc sau, lại đang Vân Mộng Trạch chờ đợi mấy tháng. Có thể đi dò xét hiểm địa, hẳn đều tự mình đi dò xét một lần. Chỉ còn lại có hơn mười chỗ không dám đi hiểm địa, đã rất khó lại cái gì thu hoạch.

Hắn lúc này mới mang theo trên đây một túi các màu yêu đạo, da thú chờ tài liệu săn bắn thu hoạch, phản hồi Triều Ca Tiên Thành.

Lúc này, rời Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ tuyển chọn, còn lại chỉ vện vện có ngăn ngụt nửa năm.

Cũng là nên chuẩn bị một chút, tại Triều Ca Tiên Thành làm cho đều năm tên Luyện Khí Kỳ tám chín tầng tu sĩ tạo thành một tiểu đội, ứng phó Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ tuyển chọn.

Nếu như không có cách nào trừ đồng thời như vậy một chi cường lực tiểu đội, một người cường thịnh trở lại cũng khó có thể hoàn thành nhiệm vụ.

Triều Ca Tiên Thành.

Theo Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông mười năm một lần đệ tử nhiệm vụ tuyển chọn tới gần, Tiên Thành bên trong cũng càng phát ra náo nhiệt lên.

Tất cả đều muốn tham gia nhiệm vụ lần này Luyện Khí trung hậu thời kỳ các tu sĩ, đều tại tử mĩ làm chuẩn bị.

Toàn bộ Triều Ca Tiên Thành chỉ ít có hơn hai nghìn danh tu sĩ đạt tới Luyện Khí ở bên trong, hậu kỳ.

Bất luận là Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, hơn mười ngàn ngược gia tộc, tám trăm Tiểu tu Tiên gia tộc, hay hoặc giả là số lượng to lớn lớn tán tu bày bên trong, đều có rất nhiều tu sĩ chuẩn bị tham gia đệ tử tuyển chọn.

Bọn họ trung gian, tuyệt đại bộ phận Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, đều không có hy vọng có thể hoàn thành tiên tông nhiệm vụ.

Nhưng mà, vẫn như cũ cũng sẽ tham gia.

Nói không chừng vận khí bộc phát, nhặt được lớn quặng, hoặc là kiếm bên trên một khoản Linh Thạch.

Lần này dù là không được, cũng có thể vì là mười năm lúc sau lần nữa tham gia tiên tông nhiệm vụ, tích góp từng tí một một ít quý giá kinh nghiệm.

Gần đây đã qua một năm, nội thành giá hàng rõ ràng bắt đầu dâng lên.

Tích chương Linh Đan, chữa thương đan dược, những thứ này thiết yếu chi vật từ không cần nhiều lời, hầu như mỗi một vị tu sĩ đều mua lấy một chút bình đồ dự bị.

Về phần các màu nhất giai Thượng phẩm Linh Khí, tu tiên pháp phục, Linh giáp, càng là đã thành hút hàng hàng.

Ngày thường vì tu luyện tăng lên tu vi, các tu sĩ kiếm Linh Thạch phần lớn đều dùng tại mua sắm linh cốc lên, hôm nay vì lần này tiên tông nhiệm vụ, vì tăng cường sức chiến đấu, cũng nghiêng răng mua.

Chu thị luyện đan các, Triều Ca Tiên Thành lớn nhất một tòa Linh Đan các.

Lúc này, đan trong các chính náo nhiệt, có hơn mười danh Triều Ca thế gia Luyện Khí trung kỳ các tu sĩ kết bạn thành hỏa, đi vào đan trong các chọn mua một ít chữa thương dùng huyết đan. Chọn mua nhiều người, một lần hoa hai ba nghìn khối Linh Thạch, mua hơn mười bình chữa thương huyết đan, Linh Đan các cũng có một chút Tiểu ưu đãi.

Chu chương quỹ cùng vài tên đan các người hầu, chính đang cho hẳn đám giới thiệu các màu Linh Đan.

Đột nhiên, Chu chương quỹ chứng kiến một gã Thanh y tán tu mang theo một cái túi lớn, tiến vào Linh Đan các.

Hắn không khỏi lộ ra kinh hỉ màu, chẳng quan tâm kia hơn mười danh thế gia đệ tử, làm cho kia vài tên người hầu chiêu đãi những cái kia thế gia đệ tử, vội vàng bước nhanh qua chiêu đãi danh thanh niên kia tán tu.

"Ô huynh, ngài đã tới, lần này không biết có bao nhiêu hàng tốt? !"

Chu chương quỹ chứng kiến Tô Trần trong tay phình túi lớn, cười không ngậm miệng được.

"Không ít, điểm phía dưới hàng đi!"

Thanh niên kia tán tu nhàn nhạt nhẹ gật đầu.

Những cái kia một đám hơn mười danh thế gia đệ tử thấy thế cũng không khỏi sững sờ, điều này Chu chương quỹ cũng quá không hiểu chuyện rồi a, thả của bọn hắn nhóm người này thế gia đệ tử mặc kệ, đi mời đến một gã tán tu?

Những cái kia thế gia đệ tử đang muốn mở miệng phát tiết bất mãn, chứng kiến kia tán tu vật trong tay, lại đột nhiên kinh ngạc cầm miệng.

Chỉ thấy, tên thanh niên kia tu sĩ theo bao vải to trong một quả Yêu Đan đặt ở trên quầy.

"Chu chương quỹ, người xem này cái, gặp bao nhiêu Linh Thạch?"

"Nhất giai trung phẩm mãng xà Yêu thú Yêu Đan, mặt hàng không tệ, gặp hai trăm khối Linh Thạch."

Chu chương quỹ cẩn thận dò xét một cái, thích gật đầu nói.

Điều này Yêu Đan là Luyện Đan Sư thường dùng luyện đan tài liệu một trong, Linh Đan các tuy rằng lấy bán đan làm chủ, nhưng là thường xuyên hội thu mua những thứ này luyện đan tài liệu, bổ sung nguồn cung cấp.

Mấy năm gần đây, Tô Trần là Chu thị Linh Đan các "Khách quen" .

Bất quá hẳn không mua Linh Đan, chuyên môn cho quanh thân Linh Đan các "Cung cấp hàng", cách mỗi mấy tháng đều có một nhóm lớn Yêu Đan, Linh được vật liệu, hầu như nhanh theo kịp Linh Đan các một cái nhà cung cấp hàng rồi.

Tô Trần rất nhanh lại lấy ra từng miếng khác nhau Yêu Đan, lần lượt tính giá tiền.

"Nhất giai Thượng phẩm bạo hùng Yêu Đan, gặp ba trăm khối Linh Thạch!"

"Nhất giai Thượng phẩm Yêu Lang Yêu Đan, 250 khối Linh Thạch!"

Chu chương quỹ chứng kiến mặt hàng phẩm giai vô cùng cao, không khỏi kinh ngạc, nhanh chóng khai ra báo giá.

Rất nhanh, trên quầy xếp đặt hơn mười cái tất cả lớn nhỏ hình dạng màu sắc khác nhau Yêu Đan, tản ra đậm đặc yêu sát khí, Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ thậm chí không dám tới gần. Cấp thấp nhất, đó cũng là nhất giai trung phẩm Yêu Đan, không có so với đây càng thấp được rồi.

Tô Trần đem điều này bao vải to trống rỗng, lại "Rầm" đổ ra hơn mười gốc trân quý nhất giai Thượng phẩm Linh dược vật liệu, tất cả đều là năm sáu chục mỗi năm trở lên hảo Linh dược vật liệu. Dù là tại Vân Mộng Trạch, cũng không dễ dàng ngắt lấy nói.

Kia hơn mười danh thế gia đệ tử lúc này nhìn về phía Tô Trần ánh mắt, thay đổi hoàn toàn, không khỏi là hoảng sợ, vẻ sợ hãi.

Mỗi một cái nhất giai Thượng phẩm Yêu Đan, đều có nghĩa là một đầu Luyện Khí hậu kỳ Yêu thú bị chém giết.

Điều này được tại Vân Mộng Trạch săn giết bao nhiêu đầu Luyện Khí hậu kỳ Yêu thú, mới có thể cắt lấy nhiều đến hơn mười miếng Yêu Đan? !

Hơn nữa những thứ này tất cả đều là đáng giá nhất Yêu Đan, còn lại tài liệu lấy không được, chỉ sợ đều bị vứt bỏ tại Vân Mộng Trạch rồi, cũng không biết lãng phí bao nhiêu.

Tán tu trong cao cấp nhất cấp cao thủ, mới có lớn như thế thủ bút.

Lúc này, Linh Đan trong các rất nhiều tu sĩ khách nhân, người hầu đám, đều khiếp sợ nhìn qua trên quầy Yêu Đan, nhìn về phía người này tại Triều Ca Tiên Thành cũng không bao nhiêu danh khí tán tu, không biết hẳn là lai lịch thế nào.

"Điều này sợ là gấp hơn hai vạn khối Linh Thạch đi!"

Chu chương quỹ kiểm kê đến đằng sau, đều xem kinh ngạc đến ngây người, chết lặng.

Tuy rằng Tô Trần luôn luôn sẽ đến bán hàng, chào hàng một ít Yêu Đan cùng Linh thảo dược, nhưng mà lúc này đây bán nhiều như thế, hẳn cũng là lần đầu nhìn thấy.

Hắn là Luyện Khí sơ kỳ, cũng nhìn không ra Tô Trần hôm nay tu vi. Nhưng Tô Trần có thể săn giết nhiều như vậy Yêu thú, lần này thực lực tại Triều Ca Tiên Thành, chỉ sợ đã đi vào cao cấp nhất Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ cấp độ.

"Những thứ này hàng, toàn bộ cộng lại hai vạn ba nghìn khối Linh Thạch! Gần đây Tiên Thành luyện đan Linh tài nguyên liệu đều tăng mấy thành, ta cũng không nhiều coi như người đấy."

Tô Trần thản nhiên nói.

Bản thân hắn là Linh Dược Sư, Luyện Đan Sư, đối với trên thị trường tài liệu giá thị trường rõ ràng, gần đây Tiên Thành Linh tài nguyên liệu giá tiền đều tại dâng lên, Chu chương quỹ đều muốn tại tăng giá tiền lừa gạt hắn đương nhiên là không thể nào.

Toàn bộ hơn mười miếng Yêu Đan cùng Linh thảo dược liệu nguyên liệu, từng cái kiểm kê xong, tổng cộng là hai vạn hơn ba nghìn khối Linh Thạch. Nếu như tại chợ đêm đi lên tản ra bán, còn có thể bán cao hơn một chút thành giá tiền, nhưng mà quá phí thời gian, ít nhất một hai tháng mới có thể bán xong.

Tô Trần hiện tại thời gian không nhiều lắm, trở về liền muốn tìm đủ nhân thủ chuẩn bị tiên tông nhiệm vụ, cũng lười lãng phí chính hắn cùng A Nô thời gian đi bày quầy bán hàng, trực tiếp đem nhóm này hàng đều bán cho tài đại khí thô Chu thị Linh Đan các.

Chu chương quỹ cũng biết cái giá tiền này không cao, không có cò kè mặc cả, dựa theo cái giá tiền này cho Tô Trần thanh toán xong.

"Ô huynh, đi thông thả! Ngày sau còn có như vậy nhất giai Thượng phẩm tài liệu, nhất định phải nhớ kỹ đến chiếu cổ ta Chu thị Linh Đan các, ta Chu thị Linh Đan các đều có thể nhận lấy!"

Chu chương quỹ vẻ mặt tươi cười, khách khí vô cùng cung kính Tô Trần tới cửa, đưa mắt nhìn hắn rời đi.

Đưa đến Tô Trần, hắn lúc này mới quay đầu lại đi làm kia hơn mười vị thể gia đệ tử sinh ý. Toàn bộ quá trình, bọn họ tất cả đều xem kinh ngạc tại nơi đó, còn vẫn chưa xong bọn họ giao dịch.

Tô Trần bán xong nhóm này tài liệu, liền rời đi Chu thị Linh Đan các.

Hắn thói quen đến Triều Ca Tiên Thành bên trong tất cả cửa hàng đường đi, chợ đêm, các nơi đi lòng vòng, nhìn xem có hay không có cái gì tốt hàng, có thể mua.

Hiện tại vừa vặn có một khoản phong phú Linh Thạch, có thể chọn mua một ít cần thiết chi vật.

Triều Ca Tiên Thành chợ đêm lên, giống nhau thường ngày náo nhiệt.

Tô Trần kinh ngạc chứng kiến, có một chỗ bày hàng vỉa hè quầy hàng nhưng là người vây xem rất nhiều, thập phần chen chúc. Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ vây quanh mấy tầng, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đánh trống reo hò lấy, tựa hồ tranh chấp kịch liệt.

Điều này chợ đêm bên trên nếu như không có cực kỳ đặc thù hàng hóa, chắc là sẽ không hấp dẫn nhiều người như vậy vây xem đấy.

Tô Trần có chút tò mò, xâm nhập nhiều người vây xem Luyện Khí Kỳ trong đám người.

Lại phát hiện, có một gã quần áo chán nản trung niên tu sĩ khoanh chân mà ngồi, hẳn muốn bán hàng cũng không nhiều, vèn vèn một kiện, trước người bày đặt một cái lòng bài tay lớn nhỏ linh hộp gỗ.

Điều này miệng linh mộc hộp báu, để đặt lấy một thanh dài ba tấc, màu sắc ảm đạm tiểu kiếm. Sức nặng xem chừng, chỉ có nhất nhị trọng, vô cùng nhẹ.

"Đây là cái gì?"

Tô Trần sửng sờ.

Điều này lưỡi tiểu kiếm cũng quá tầm thường, sáng bóng liền một thanh Linh Khí cũng không bằng. Hơn nữa cũng quá nhỏ, như một thanh Tiểu phi kiếm ám khí, cái nào Luyện Khí tu sĩ hội dùng nhỏ như vậy phi kiếm? Không có lực sát thương a!

Chung quanh nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ, rồi lại có không ít người nhận thức chủ quán, cũng biết hàng, kích động bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận đều nghị luận.

Tô Trần rất nhanh nghe hiểu được.

Điều này có phải hay không Linh Khí.

Là một chuôi Phi Kiếm Pháp Khí!

Trúc Cơ Kỳ, Kim Đan Kỳ tu sĩ mới có thể dùng Pháp Khí.

Này Phi Kiếm Pháp Khí, tên là "Ám Ảnh" .

"Có người bán Trúc Cơ tu sĩ Phi Kiếm Pháp Khí?"

Tô Trần trong lòng chấn động, từ trước đến nay Triều Ca Tiên Thành, hẳn cũng là lần đầu nhìn thấy Trúc Cơ Kỳ tu sĩ dùng Pháp Khí. Điều này

Phi Kiếm Pháp Khí, lại có thể như thế nhỏ, mới chưa đủ nhất nhị trọng sức nặng.

Rất nhiều Luyện Khí Kỳ các tu sĩ chấn động, không chút nào tại Tô Trần phía dưới.

Có người nhận ra.

Vị này bày quầy bán hàng chán nản tu sĩ, là Triều Ca Tiên Thành từng đã là một hộ tào thị ngang ngược gia tộc hậu duệ. Nhưng mà điều này tào thị ngang ngược gia tộc tại mấy chục năm trước tao ngộ biến cố, suy sụp rồi, lưu lạc đã thành Tiểu tu Tiên gia tộc.

Đến nơi này Nhất Đại, càng là chỉ còn lại có hãn điều này một cây dòng độc đinh. Nếu là hãn hậu bối bên trong, không có để lại Tu Tiên giả hậu duệ, sợ là liền điều này Tiểu tu Tiên gia tộc danh phận đều không bảo vệ được, cũng bị xoá tên.

"Tại Ngũ đại Tiên Tông, bình thường Phi Kiếm Pháp Khí giá bán là một vạn khối Linh Thạch. Ta đây thanh phi kiếm, vẹn vẹn giá bán bảy nghìn khối Linh Thạch, chắc giá! Ai muốn?"

Kia chán nản trung niên tu sĩ ánh mắt lạnh lùng quét mắt liếc nhìn chung quanh nhiều người Luyện Khí tu sĩ, nói.

"Người điều này cũng bán quá mắc đi! Chúng ta Triều Ca Tiên Thành đều là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, một hai trăm khối Linh Thạch mua một thanh linh kiếm Linh đao cũng không tệ rồi. Người điều này Trúc Cơ Kỳ tu sĩ dùng phi kiếm, hơn nữa cao tới bảy nghìn khối Linh Thạch, có thể bán cho ai a?"

Lập tức có một chút Luyện Khí Kỳ tu sĩ cười nhạo nói.

Bọn họ mua không nổi, nhưng mà điều này không ngại bọn họ tiếp cận điều này náo nhiệt.

"Ta Tào Gia mặc dù chán nản, nhưng tổ tiên đã từng rộng rãi qua, đã từng ra đời qua hai gã Trúc Cơ tu sĩ, điều này 'Ám Ảnh' phi kiếm là tổ tiên lưu lại Pháp Khí!

Triều Ca Tiên Thành rất nhanh liền có không ít người thông qua nhiệm vụ tuyển chọn, bá nhập các đại tiên tông trở thành Trúc Cơ tu sĩ. Đương nhiên là có người mua được điều này Phi Kiếm Pháp Khí rồi!"

Kia quần áo chán nản trung niên tu sĩ, thực sự có vài phần lãnh ngạo.

"Những cái kia trúng cử tiên tông đệ tử, bá nhập tiên tông lúc sau, trực tiếp tại Ngũ đại Tiên Tông trong mua mới phi kiếm, hà tất mua người cái này đã dùng qua thứ đẳng mặt hàng!"

Chúng tu sĩ đám một hồi cười to.

Kia chán nản trung niên tu sĩ nhất thời thần sắc ảm đạm xuống, trầm mặc không nói gì.

Nếu như là tại Ngũ đại Tiên Tông, chỗ đó Trúc Cơ Kỳ tu sĩ nhiều hơn. Hẳn giá bán tiện nghi một chút, cũng là có thể bán đi. Nhưng ở điều này Triều Ca Tiên Thành, rồi lại là phi thường không tốt bán. Hẳn ở chỗ này bày quầy bán hàng nửa vầng trăng lâu, liền một cái chính thức hỏi thăm người đều không có.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 158: Trù Tổ Tiểu Đội

Cái kia nghèo túng trung niên tu sĩ chịu đựng đông đảo Luyện Khí tu sĩ trào phúng, ở chợ đêm bên trên bày quầy bán hàng, bán lấy hắc Tào thị tổ truyền "Ám Ảnh" phi kiếm Pháp khí, ngồi bất động mấy canh giờ.

Nhưng là như nửa tháng đến nay, một ngày này vẫn là không có kết quả gì.

Những cái kia có nhìn đoạt lấy sang năm năm đại tiên tông nhiệm vụ Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ, cũng không một người tìm hắc hỏi giá. Bọn hắc là khả năng nhất Trúc Cơ một nhóm Luyện Khí kỳ, nhưng là bọn hắc tựa hồ cũng không có người muốn.

Mà Triều Ca Tiên thành cái khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ thì càng khỏi phải nói, cả đời khả năng đều không có hi vọng có thể khống chế thanh phi kiếm này.

Nghèo túng trung niên tu sĩ đợi đến gần hừng đông thời gian, thần sắc càng phát âm đạm, thu hồi bay Kiếm Mộc Hộp, đứng dậy rời đi bóng người này đã thừa thốt chợ đêm, hướng trong nhà mà đi.

Bán đi phi kiếm hi vọng, mười phần xa vời.

Phi kiếm này Pháp khí phẩm giai, vượt xa đông đảo Linh khí, nhưng ở cái này Triều Ca Tiên thành Luyện Khí kỳ các tu sĩ thực lực khống chế không được.

Lấy hãn Luyện Khí trung kỳ tu sĩ thân phận, hiển nhiên là không đi được Thần Châu năm đại tiên tông, hướng về chúng Trúc Cơ các tu sĩ bán phi kiếm này Pháp khí.

Nghèo túng tu sĩ trở lại Tào thị tổ trạch, cái này tổ trạch ở tắc đất tắc Linh Thạch Triều Ca bên trong tòa tiên thành, chiếm một khối hai mẫu lớn nhỏ đất, cũng coi là xa xỉ.

Chỉ là, tổ trạch bên trong đã sớm nhà nghèo bốn vách tường, có thể bán đồ vật, toàn bộ bị mua sạch.

Tào thị đã từng là Triều Ca Tiên thành mấy chục đại hào mạnh gia tộc một trong, nhưng là đời trước năm tên tộc nhân bên trong, không thể ra một vị thiên tư hạng người, tất cả đều là Linh tủy không đủ ba mươi tám thường.

Truyền thừa đến hãn thế hệ này, chỉ còn lại hãn một cây tu sĩ dòng độc đinh, nhưng Linh tủy tiềm chất y nguyên rất thấp. Vì tu luyện, hãn đem gia tộc còn lại gia sản bán thành tiền không sai biệt lắm, thế nhưng là y nguyên vẹn vẹn chỉ tu luyện đến Luyện Khí trung kỳ.

Bất đắc dĩ, chỉ có thể đánh lên cái này tổ truyền phi kiếm Pháp khí chủ ý, muốn mua cái giá tốt, đổi về một số lớn Linh Thạch tới tu luyện.

"Đông!"

Cửa lớn đột nhiên bị gõ thoáng một phát.

Họ Tào tu sĩ sững sờ, tự Tào thị gia tộc những năm này suy sụp sau đó, liền không có thân thích, người cũ đến nhà bái phỏng qua, không khỏi là tránh không kịp, sợ hãn sẽ hướng về bọn hãn vay tiền.

Mở cửa vừa nhìn, lại là một tên mang theo mũ rộng vành, che cản đại bộ phận khuôn mặt áo xanh tu sĩ.

"Nghe nói, các hạ có phi kiếm Pháp khí muốn bán?"

Áo xanh tu sĩ đứng là Tô Trần.

Hắn không nghĩ ở chợ đêm trước mặt mọi người, mua món kia phi kiếm Pháp khí, để tránh gây nên chợ đêm bên trên đông đảo Luyện Khí tu sĩ chú ý đàm phán hoà bình luận.

"Vâng, huynh đài mời đến!"

Họ Tào tu sĩ ngăn chặn trong lòng cuồng hỉ, chờ hồi lâu, cuối cùng đợi đến có người tới cửa đến mua kiếm, vội vàng mời hắn vào trao đổi.

Hai người ở phòng khách ngồi xuống.

Tô Trần quan sát một chút nhà này nghèo bốn vách tường Tào gia đại trạch, quả nhiên là chỉ còn lại có một tòa trống không tổ trạch, mới có thể luân lạc tới bán tổ truyền Pháp khí tình trạng.

Hắn hướng nghèo túng tu sĩ nói: "Có thể để tại hạ nhìn kỹ thoáng một phát phi kiếm?"

"Đương nhiên! Đây phi kiếm tên là 'Ám Ảnh', một khi điều khiển điều động đến, tốc độ cực nhanh, như một đạo bóng đen bay lượn."

Họ Tào tu sĩ liền tranh thủ hắn tổ truyền phi kiếm Pháp khí lấy ra, để Tô Trần nhìn kỹ một cái.

Tô Trần hiếu kì lấy trong tay ước lượng thoáng một phát, thanh phi kiếm này có chút cũ, toàn thân u ám màu sắc, phân lượng rất nhẹ, ước chừng cũng liền một lượng hơn cân nặng.

Hắn đem pháp lực của mình rót vào trong phi kiếm. Phi kiếm này rót vào lượng lớn pháp lực sau đó, lập tức hiện hiện ra một tầng mịn mờ chi quang, linh tính mười phần.

Tô Trần thử lấy thần niệm điều khiển, đã thấy phi kiếm khẽ run, tựa hồ bị hấn thần niệm nhắc động một chút, nhưng thủy chung không bay lên được.

Luyện Khí kỳ một tầng tu sĩ thần niệm, có thể khu động một tiền nặng vật thể. Đến Luyện Khí kỳ chín tầng tăng lên rất nhiều, ước chừng có thể khu động chín tiền nặng nhưng là cách một lượng nhiều, y nguyên kém một chút.

"Luyện Khí chín tầng đỉnh phong, cho dù là Luyện Khí mười một, mười hai tầng, cũng chỉ có thể để phi kiếm này Pháp khí động một chút, không có cách gì khống chế nó, nhất định phải Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ thần niệm, mới đủ đủ điều khiển tự nhiên. Phi kiếm này Pháp khí, nhưng thật ra là có thể biến hóa lớn nhỏ, nhưng cần phi thường pháp lực khống lồ."

Họ Tào tu sĩ nhện không được nói.

Tô Trần cười cười, không tiếp tục thử nghiệm nữa. Chỉ cần đây là một chuôi phi kiếm Pháp khí là được, hấn Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong tu vi, mua được nhất thời cũng không dùng đến, chỉ là để phòng vạn nhất.

Nếu như thi triển ra « Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên » thứ ba quyết "Hóa Vũ quyết", có thể làm cho chính mình bước vào cảnh giới càng cao hơn, nói không chừng có thể cần dùng đến phi kiếm này.

Tự tính từ đầu đến cuối không có thể sử dụng bên trên, giá thấp mua xuống phi kiếm này cũng không lỗ.

Tô Trần cùng họ Tào tu sĩ thương lượng một chút giá tiền, họ Tào tu sĩ cũng không kiên trì, chủ động giảm năm trăm khối Linh Thạch, lấy 6,500 khối Linh Thạch thành giao.

Triều Ca Tiên thành nguyện ý mua phi kiếm Luyện Khí tu sĩ quá ít, phi kiếm này ở họ Tào tu sĩ trong tay mình cũng không có chỗ dùng, còn không

bằng đổi về một món linh thạch tới tu luyện.

Tô Trần mua xuống thanh phi kiếm này, liền rời đi Tào thị trạch viện.

Tào thị tu sĩ giấu trong lòng Linh Thạch, nhìn qua Tô Trần bóng lưng rời đi, nghĩ đến cuối cùng một kiện tổ truyền Pháp khí đã bán ra, không khỏi thở dài.

Đây là hãn cuối cùng một bút gia sản. Nếu là khoản này Linh Thạch còn chưa đủ hãn tu luyện tới Luyện Khí hậu kỳ, mười năm sau bá nhập năm đại tiên tông, vậy thì chỉ còn lại có toà này tổ trạch có thể bán đi.

Tô Trần mua hàng phi kiếm Pháp khí, giấu kỹ trong người, trở lại Triều Ca Linh sơn giữa sườn núi nhà gỗ.

A Nô đang chuyên tâm bện lấy một kiện nhanh hoàn thành Thượng phẩm linh tằm nội giáp, nhìn thấy Tô Trần theo Vân Mộng Trạch trở về, không khỏi vui vẻ, "Công tử, người trở về."

"A Nô, tiếp qua gần nửa năm chính là tiên tông nhiệm vụ, mấy tháng này tu luyện của người tiến triển như thế nào?"

Tô Trần gật đầu, cười hỏi.

Lần này năm đại tiên tông nhiệm vụ, không chỉ có là hãn muốn đi, A Nô tự nhiên cũng muốn tham gia. Hai người bọn họ tu vi tiến triển không sai biệt lắm, đều đã là Luyện Khí hậu kỳ.

A Nô thiếu hụt, chỉ là năng lực cận chiến.

Bất quá, A Nô tu luyện chính là cầm đạo chi thuật, ở trong đội ngũ thuộc về phụ tá công kích, ở phía sau bị tiểu đội thành viên bảo vệ, cũng không cùng đối thủ trực tiếp đọ sức. Nàng cận thân chiến đấu kém một chút cũng không quan hệ.

"Công tử yên tâm, A Nô cũng không có lười biếng, đã Luyện Khí tầng tám đỉnh phong, đoán chừng tiếp qua một, hai tháng có thể Luyện Khí kỳ chín tầng. Công tử, người nhìn cái này Tam Kỳ linh nội giáp như thế nào? Đến lúc đó người mặc cái này linh nội giáp, đi tham gia tiên tông nhiệm vụ."

A Nô cười, đem Linh giáp đưa cho Tô Trần.

Tô Trần sờ soạng thoáng một phát trong lúc này giáp chất liệu, khen: "Bằng Tầm tơ, Lôi Tầm tơ, Phong Tầm tơ, ba loại thuộc tính tơ tầm pha trộn nội giáp, bện lên đến độ khó không nhỏ đi!"

"Ân, cấp này Thượng phẩm Tam Kỳ linh tơ tầm nội giáp, bện lên đến độ khó rất lớn. Bất quá, nó tính chất mềm mại, có thể ngăn cản phòng ngự ba loại pháp thuật công kích, ta bỏ ra hơn hai năm thời gian mới bện thành món này! Công tử mặc vào cái này nội giáp tham gia tiên tông đệ tử tuyển chọn, cũng an toàn rất nhiều."

A Nô cười nói.

Loại này Tam Kỳ tơ tầm Linh giáp ở Triều Ca Tiên thành cũng ít khi thấy, bện kỹ thuật phức tạp không nói đến, mẫu chốt thời gian hao phí quá dài. Hao phí hơn hai năm mới có thể bện hết một kiện dạng này Thượng phẩm tơ tầm nội giáp, mang ý nghĩa bện giả ở rất lâu bên trong đều không có bất kỳ cái gì thu nhập.

Tô Trần vui mừng nhẹ gật đầu, có như vậy một kiện tơ tầm nội giáp, gồm cả ba loại Linh thuật phòng ngự, an toàn tăng nhiều không ít. Lại thêm A Nô trước đó còn bện một kiện bên ngoài mặc Ngũ Hành pháp y, đã đầy đủ hết.

Hai người ăn xong điểm tâm, thương nghị nổi lên tiên tông nhiệm vụ chuyện.

"Lần này năm đại tiên tông nhiệm vụ, hai người chúng ta còn chưa đủ, còn cần lại tìm đến ba tên Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, kết bạn cùng đi. Lữ phu tử, Ngô đại ca, hai người bọn họ hẳn là đến Luyện Khí hậu kỳ."

Tô Trần nói.

Kết bạn đi hoàn thành tiên tông nhiệm vụ, muốn thực lực tu vi đầy đủ, còn nhất định phải đầy đủ tín nhiệm. Nếu không có chút sai lầm phân tranh, liền sẽ ra nội loạn.

Từ lúc đến Triều Ca Tiên thành, Tô Trần vẫn bận tu luyện, cũng rất ít cùng cái khác tu tiên giả lui tới, có thể tín nhiệm tu sĩ, cũng chỉ có Lữ lão phu tử, Ngô tiểu phu các loại rất ít mấy người.

"Lữ lão phu tử gần nhất gần nửa năm đều ở vườn đào bận rộn, tựa hồ là vội vàng hái Linh đào, nhường Linh tửu, rất ít gặp hẳn cùng Trương tiểu đệ bóng người. Ngô đại ca đi tới trong núi sâu chốn củi, cũng có gần nửa tháng, không có trở về bên này."

"Ân, một hồi đi tìm bọn họ thoáng một phát!"

Tô Trần cùng A Nô cơm nước xong xuôi, cùng nhau đi tìm Lữ lão phu tử, Ngô tiểu phu, thương lượng tham gia năm đại tiên tông nhiệm vụ sự tình.

Tổng thị vườn đào, cách Triều Ca Linh sơn ước chừng hơn ba mươi dặm vùng đất, chiếm cứ một mảnh lớn như vậy đất đai, trong vườn đào cây Linh Đào nhiều đến hơn vạn cây nhiều.

Tô Trần cùng A Nô đi vào vườn đào.

Đông đảo Tổng thị phàm nhân người làm vườn đều ở tròn bên trong bận rộn, hái cái kia đếm mãi không hết Linh đào, còn có không ít người làm vườn ở sản xuất Linh tửu.

Đã thấy thân là viên trưởng Lữ lão phu tử ở một gốc đại cây đào bên trên năm nghiêng, tay cầm một cái hồ lô rượu, chính uống say mềm.

Trương tiểu đệ một bộ buồn bực ngán ngấm, giám sát đông đảo người làm vườn làm việc.

"Ô huynh, A Nô tử, các người thế nào có rảnh tới, mau tới nếm thử Linh đào!"

Trương tiểu đệ nhìn thấy Tô Trần cùng A Nô hai người đến đây, không khỏi đại hỉ, vội vàng thăm hỏi hai người, phân phó người làm vườn bưng tới mấy bàn Linh đào chiêu đãi.

Tô Trần nhìn Trương tiểu đệ một chút, lại là thầm than.

Đây cũng không phải hẳn không nguyện ý mang, chỉ là Trương tiểu đệ Luyện Khí kỳ bốn tầng, lúc này mới mới vừa tu luyện tới Luyện Khí trung kỳ, kém rất xa.

"Lữ phu tử! Nửa năm sau tiên tông tuyển chọn đệ tử nhiệm vụ, người có tính toán đi?"

Tô Trần đi vào cây đào già xuống, nhìn về phía Lữ lão phu tử, cười nói.

Lữ lão phu tử mắt say lơ đãng, nhìn kỹ một chút trước mắt tên tu sĩ này Luyện Khí kỳ chín tầng, còn cao hơn hẳn một chút, tựa hồ có chút quen thuộc.

Đột nhiên, hẳn một cái giật mình đánh thức, dọa đến kém chút lật rơi xuống cây đào.

Lữ lão phu tử trừng lớn một đôi mắt, không thể tưởng tượng nổi nhìn qua Tô Trần, cả kinh nói: "Ô lão đệ, người người chừng nào thì tu luyện tới Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong rồi? Đây cũng quá nhanh đi!"

Hắn kém chút một thanh lão huyết phun ra.

Lúc trước hắn cùng Tô Trần, Ngô tiểu phu cùng đi Triều Ca Tiên thành, lúc này mới qua năm sáu năm mà thôi. Tô Trần đã tu luyện đến Luyện Khí kỳ đỉnh phong cảnh giới.

Mà hắn mấy năm này, vận khí tốt không ít.

Ở Tổng thị vườn đào làm viên trưởng, mặc dù bổng lộc không cao lắm. Nhưng là Tổng thành chủ là hắn tự nhỏ thành anh em kết bái huynh đệ, cho phép hắn ở cái này trong vườn đào tùy tiện ăn uống.

Hắn thường xuyên ăn Linh đào, mỗi ngày không thiếu Linh tửu, mấy năm này tu luyện tự nhiên là cũng tiến triển thần tốc, nhưng cũng chỉ mới Luyện Khí kỳ tầng tám mà thôi, cách Luyện Khí chín tầng cũng còn không kém thiếu.

Thế nhưng là nhìn xem Tô Trần, nhìn nhìn lại A Nô, hắn đều nhanh không mặt mũi thấy người.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 159: Thần Hổ Năm Người Tố

Lữ lão phu tử cầm rượu hồ lô, theo cây đào già xoay người xuống tới.

Hắn say rượu mơ hồ đầu óc, sau khi ăn xong giật mình sau đó, hơi thanh tỉnh một chút, "Ô lão đệ, người vừa rồi tìm ta nói cái gì ấy nhỉ? Tiên tông nhiệm vụ? Đến Triều Ca nháo một cái năm sáu năm, nhanh như vậy lại đến năm đại tiên tông tuyển chọn đệ tử ngày!"

"Năm sau tiên tông nhiệm vụ, ta, A Nô, Lữ phu tử người, còn có Ngô đại ca, chúng ta bốn người đều có Luyện Khí tầng tám trở lên. Sau đó lại tìm một vị, liền có thể xoay sở đủ năm người này đội ngũ."

Tô Trần dò hỏi.

"Đi, ta đương nhiên đi. Ta cái này tuổi đã cao, mắt thấy nhanh chạy bảy mươi lăm sáu tuổi, cũng không có nhiều năm tốt sống. Lại bất liễu mạng giành được một cái, cái này nửa thân thể liền chôn đất vàng bên trong. Bất quá, cái này tiểu đội, ta hi vọng có thể đem Trương tiểu đệ cũng coi là."

Lữ lão phu tử cảm thán.

"Hắn mới Luyện Khí kỳ bốn tầng không phải là ta không nguyện ý, chỉ là như vậy, đội ngũ chúng ta liền ít đi một cái cường lực tu sĩ."

Tô Trần nhìn thoáng qua cách đó không xa Trương tiểu đệ.

Trương tiểu đệ chính nhiệt tình lấy một chút mới mẻ, lớn cái như nước trong veo Linh đào, đang chiêu đãi A Nô.

Tô Trần có chút không hiểu.

Hắn những năm này một mực nghi hoặc, vì sao Lữ lão phu tử chính mình lặn vào không như ý, còn muốn mang theo một tiểu đệ, chỉ là không tiện hỏi thăm.

"Lão ca biết người nghi hoặc. Trong này nguyên nhân nói rất dài dòng, ta tinh thông Thiên Cơ thuật, nhìn người sách mệnh kia là không một không cho phép, ở Triều Ca Tiên Thành, gặp người vô số, giống như Triều Ca Tiên Thành bên trong Vương Thiện, Chu Bao Tự, Trang Bất Phàm như thế nhân vật phong vân, ta cái này sáu bảy mươi hàng năm đến cũng đã gặp tầm mười vị.

Nhưng có hai vị kỳ nhân, lại là ta cuộc đời ít thấy. Ngô tiểu phu lão đệ là một vị, hắn là trời sinh tiên giả, không đi chúng ta những này bình thường tu tiên giả chi đạo, tiên lộ hậu kinh chi mạnh khó có người bì được. Cái này một vị khác, chính là cái này Trương tiểu đệ, nếu không ta cũng sẽ không một mực mang theo hắn."

Lữ phu tử cười hắc hắc nói.

"Trương tiểu đệ Linh tủy thiên phú cao?"

Tô Trần nhíu mày, kinh ngạc suy đoán.

Nhưng mà thôi không đúng!

Trương tiểu đệ đi vào Triều Ca Tiên Thành những năm này, đến nay mới tu luyện đến Luyện Khí tầng bốn, hiển nhiên cũng không phải cái gì Linh tủy tư chất kỳ giai hạng người.

"Không. Trương tiểu đệ Linh tủy thiên phú, thấp rồi tinh rồi mù, quả thực không cách nào tưởng tượng. Hắn xuất thân cũng thật đáng thương, thuở nhỏ phụ mẫu đều mất, một thân một mình ở Triều Ca Tiên Thành lặn

lộn lớn. Về sau lão phu một lần ngẫu nhiên gặp gỡ hãn, mới phát hiện hãn chỗ kỳ lạ.

Hãn có một cái cực mạnh chỗ, người bên ngoài cũng không sánh bằng. Nguyên do trong đó, thiên cơ bất khả lộ! Ta chỉ có thể nói, mang theo hãn chỗ tốt, tuyệt đối bù đắp được một tên Luyện Khí chín tầng đỉnh phong tu sĩ."

Lữ phu tử lắc đầu.

Tô Trần chấn động trong lòng.

Linh tủy thấp đủ cho rồi tinh rồi mù? Như vậy chỉ sợ thấp hơn mười cái điểm đi, thấp đến như thế trình độ, thế mà cũng có thể đạp vào con đường tu tiên? Còn tuổi còn trẻ tu luyện đến Luyện Khí kỳ bốn tầng!

Tô Trần cũng sẽ không hoài nghi Lữ lão phu tử lời nói này.

Lữ phu tử là Triều Ca Tiên Thành mạnh nhất Thiên Cơ thuật sư, không có cái thứ hai. Nếu không phải hãn Thiên Cơ thuật thật cao minh, tính toán quá chuẩn, tiết lộ không ít Thiên Cơ, cũng không đến mức xui xẻo năm sáu mươi năm, lật người không nổi.

Bất quá mấy năm gần đây, Lữ lão phu tử tựa hồ không có xui xẻo như vậy.

Lữ lão phu tử cũng lại không có đi làm cái gì sinh ý, đợi ở cái này Tổng thị Linh đào trong viên an tâm làm hãn viên trưởng, qua có chút thoải mái.

Cái này Tổng thị vườn đào hơn vạn cây cây đào, kết Linh đào nhiều ăn không hết, chỉ có thể cầm đi cất rượu, thậm chí rất nhiều sẽ hư thối hư mất. Hãn cùng Trương tiểu đệ ở cái này vườn đào tùy tiện ăn uống, thuận gió xuôi Thủy tu luyện đến Luyện Khí kỳ tám tầng cùng Luyện Khí tầng bốn.

Hắn là chuyên vận rồi? !

Tô Trần sửng sốt một hồi lâu, nhìn về phía cái kia Trương tiểu đệ.

Xem ra Lữ phu tử thu cái này Trương tiểu đệ ở bên người, thật là có nguyên nhân. Lữ lão phu tử đã nói mang lên Trương tiểu đệ chỗ tốt nhiều, vậy thì mang lên đi.

"Được, coi như hắn một cái!"

Tô Trần do dự một chút, hạ quyết tâm.

Chỉ là, cái này Trương tiểu đệ Luyện Khí tầng bốn, sức chiến đấu cũng rất yếu, tiểu đội cái khác bốn tên Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ áp lực không thể nghi ngờ sẽ tăng lớn rất nhiều.

Tô Trần, A Nô ở Tổng thị vườn đào tìm tới Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ, sau đó lại cùng nhau đi núi sâu tìm Ngô tiều phu.

Lữ phu tử biết Triều Ca Tiên Thành phụ cận phạm vi mấy trăm dặm, cái nào mảnh trong núi sâu có hoang đại Linh mộc có thể chặt cây.

Quả nhiên, ở trong đó một dãy núi, tìm được thân ngực mình trần Ngô tiều phu, đang ở mồ hôi đầm đìa quơ một chuôi cùn búa lớn, hát vang lấy "Xem cờ kha nát" đốn cây chi ca, ra sức đốn củi.

"Oanh!"

Bảy tám lưỡi búa xuống dưới, chính là một tiếng vang thật lớn, một gốc nhất giai Thượng phẩm Linh mộc ầm vang ngã xuống đất, chấn động trong sơn dã vô số chim thú.

Ngô tiều phu đem Linh mộc cành lá đều chặt xuống, đem Linh mộc thân cây chồng chất vào.

Tô Trần các loại bốn tên tu tiên giả bay lên sơn lĩnh.

"Lữ lão ca, Tô lão đệ các người thế nào tìm tới rồi?"

Ngô tiều phu không khỏi kinh ngạc, kỳ quái bọn họ bốn người thế nào cùng một chỗ tìm tới nơi này. Cái này hoang sơn dã lĩnh, bốn người cùng nhau mà đến, khẳng định là có cái gì chuyện quan trọng tìm hẩn.

Tô Trần nói với hẩn, nửa năm sau chính là tiên tông đệ tử nhiệm vụ, bọn hẩn chuẩn bị cùng đi làm cái này tiên tông nhiệm vụ, mời Ngô tiều phu cùng một chỗ cùng đi.

Ngô tiều phu nghe vậy, lại là lắc đầu, không hề hứng thú.

Hẩn luôn luôn là chính mình một mình tu luyện, ở rừng sâu núi thẳm bên trong vô câu vô thức, chặt Linh mộc có thể đi Triều Ca Tiên Thành đổi Linh cốc ăn, tự cấp tự túc, nhiều thống khoái! Hẩn lại không tu luyện cái gì Tu Tiên công pháp, cũng không cần cái gì Linh thuật.

Mấy trăm khối Linh Thạch đủ hẩn tiêu tốn một, hai tháng, cái gì cũng không thiếu, đối cái gì Thần Châu năm đại tiên tông căn bản không có gì hứng thú.

Năm đại tiên trong tông cũng không có vật hẩn muốn. Hơn nữa, báii nhập năm đại tiên tông, khẳng định còn muốn bị tiên tông ước thúc, cái này quá phiền toái.

Lữ lão phu tử sớm biết là kết quả này, lập tức để Tô Trần thối lui đến một bên, hẩn tự mình đi khuyên, "Ngô lão đệ, cái này Triều Ca Tiên Thành nhất giai Linh mộc có cái gì tốt chặt, tìm nửa ngày cũng chưa chắc phát hiện một gốc Linh mộc!"

Người là không biết, năm đại tiên tông chiếm cứ Thần Châu năm đại chủ Linh Mạch, cái kia tiên trong tông bên trong dãy núi mấy ngàn, trên vạn

năm đã ngoài Linh mộc mới gọi nhiều. Liên miên vô tận Linh sơn bên trên tất cả đều là, người căn bản chặt không nổi."

Ngô tiều phu nghe lại là sửng sốt.

Thần Châu năm đại tiên tông, Linh Thụ đếm mãi không hết!

Hắn ở Triều Ca Tiên Thành phụ cận số Bách Lý Sơn rừng, thường xuyên vì tìm kiếm Linh mộc mà phát sầu. Thường xuyên đã vài ngày, thậm chí nửa tháng, mới có thể tìm được một gốc không tị Linh mộc.

Đã năm đại tiên tông Linh mộc nhiều như vậy, dứt khoát bái nhập tiên trong tông đi đốn củi được.

Ngô tiều phu vỗ đùi.

Hành, cùng đi làm cái này năm đại tiên tông nhiệm vụ!

Năm người đã quyết định cùng nhau kết bạn đi làm cái này tiên tông nhiệm vụ, ở thâm lâm ngồi vây quanh một vòng, thương lượng làm như thế nào mới có thể đoạt lấy cái này năm đại tiên tông đệ tử danh ngạch.

Còn thừa lại gần nửa năm, mọi người phải thừa dịp lấy cái này còn thừa không có mấy thời gian mấy tháng, lẫn nhau làm quen một chút phương thức chiến đấu, mới tốt phối hợp cầm xuống nhiệm vụ này.

Mọi người riêng phần mình nói một phen chính mình am hiểu, cùng sở học qua Linh kỹ, Linh thuật.

Tô Trần nghe xong, cảm giác sâu sắc áp lực nặng nề.

Hắn chính mình là Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong, Mộc hệ kiếm tu. Mặc dù Mộc hệ là chúng hệ bên trong chiến lực lại yếu một cái hệ, nhưng không có cách, những người khác so với hắn đều yếu. Hắn học qua một

môn đan thanh kiếm kỹ, còn có bảy tám môn Mộc hệ Linh thuật, là trong đội ngũ này mạnh nhất một cái, là đội ngũ hạch tâm chủ lực.

A Nô trước mắt là Luyện Khí kỳ tầng tám, ở qua mấy tháng liền có thể bước vào Luyện Khí chín tầng, cầm đạo tu sĩ. Đan hệ là phụ trợ, dựa theo cầm phổ « Phong Lô Dẫn » bốn tầng tấu, đến phát động từng đợt từng đợt thể công, công kích tiết tấu chậm, đan tấu đến phía sau cùng đệ tứ trọng "Lôi Vân Phong Bạo" lúc uy lực mới cực mạnh.

Ngô tiều phu Luyện Khí kỳ tầng tám, búa vàng tu sĩ. Theo lý là trong đội ngũ chủ lực một trong.

Nhưng là, hẳn không có tu luyện qua bất luận cái gì Linh kỹ, bất kỳ cái gì Linh thuật.

Ngô tiều phu mấy chục năm xuống tới tu luyện duy nhất một chiêu, chính là "Khai Sơn phách". Cùng hẳn nói đây là một môn Linh kỹ chiêu thức, không bằng nói hẳn chính là ở chỗ củi.

Một chiêu này chỗ củi kỹ, tu luyện mấy chục năm, thiên chuy bách luyện, đã đạt tới kinh quỹ thần, hóa mục nát thành thần kỳ chi cảnh địa phương.

Ngô tiều phu chính là trời sinh thần lực, một chiêu "Khai Sơn phách" uy lực không gì sánh được cường hẳn, Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tuyệt đối không có cách gì chính diện ngăn cản hẳn một búa.

Nhưng liền một chiêu này, khuyết thiếu biến hóa, cái khác Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ một khi xem thấu, nghĩ đến đối sách, sợ là phiền phức.

Điều này cũng làm cho Tô Trần có chút sầu lo.

Lữ lão phu tử Luyện Khí kỳ tầng tám, Thiên Cơ thuật tu sĩ. Hẳn am hiểu nhất cùng tinh thông Thiên Cơ thuật, có thể xem bói, dự báo. Nhưng không

phải đến trước mắt, cũng không dám tùy ý dùng.

Cho tới phương diện khác, Lữ phu tử thế mà sở học mười phần tạp nham, thuở nhỏ đạt được Cơ thị thế gia hun đúc, thiên văn địa lý không chỗ không học, các loại bản sự, các loại Linh kỹ, Linh thuật càng là học không dưới mấy chục môn, tất cả đều là Cơ thị tổ truyền xuống.

Như thế để Tô Trần cảm thấy ngoài ý muốn kinh hỉ, nhìn như vậy đến Lữ lão phu tử thực lực, cũng không kéo tiểu đội chân sau, hay vẫn là rất cường hãn.

Vị cuối cùng là Trương tiểu đệ, Luyện Khí kỳ bốn tầng, học qua mấy môn Linh thuật, nhưng gặp gỡ Luyện Khí hậu kỳ cao thủ, điểm ấy chiến lực cơ hồ có thể không cần tính. Duy nhất mong đợi, hẳn có thể cho tiểu đội mang đến một tốt hơn vận khí.

Tô Trần tính toán một phen, không khỏi cảm thấy có chút đau đầu.

Bọn hắn như thế một chi năm người Luyện Khí hậu kỳ tiểu đội, ở Triều Ca Tiên Thành đông đảo cạnh tranh tiên tông nhiệm vụ trong đội ngũ, sợ là có chênh lệch chút ít yếu.

Chỉ có mười tiểu đội, có thể đoạt được năm đại tiên tông mười vị đệ tử chính thức, bốn mươi vị ký danh đệ tử danh ngạch.

Phải biết, trừ ra Vương Thiện, Chu Bao Tự, Trang Bất Phàm ba vị này dẫn đội thuần một sắc Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong cao thủ, tạo thành cường hãn tiểu đội không nói, nơi này liền chiếm ba cái tiểu đội danh ngạch.

Chu Bao Tự thiên phú, vốn là có thể trực tiếp bá nhập năm đại tiên tông, nhưng Triều Ca Tiên Thành bên trong có tin tức nói, nàng y nguyên sẽ mang mấy tên Chu thị thế gia đệ tử tham gia nhiệm vụ lần này tuyển chọn.

Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, mấy chục hào cường gia tộc, khổng lồ tán tu quần thể bên trong, còn có không dưới mấy chục tên Luyện Khí kỳ chín tầng cao thủ, cùng càng nhiều Luyện Khí tầng tám cao thủ, chỉ ít có hai ba mươi tiểu đội thực lực mạnh phi thường.

Hẳn hơn tiểu đội tu sĩ, hoặc là lựa chọn bá nhập một vài điều kiện cũng không hà khắc mấy chục cái tiểu tiên tông, hoặc là lựa chọn mười năm sau đó lại đến làm cái này năm đại tiên tông nhiệm vụ.

Tô Trần đối với mình tiểu đội thành viên thực lực, cũng cảm giác sâu sắc bất đắc dĩ.

Nhưng việc đã đến nước này, cũng không có thích hợp Luyện Khí tầng tám chín cao thủ có thể tới thay thế, cũng chỉ có toàn lực ứng phó, lợi dụng cái này còn sót lại gần nửa năm, rèn luyện thoáng một phát tiểu đội năm người chiến thuật phối hợp, tranh thủ đoạt lấy mười hạng đầu, xông vào năm đại tiên tông.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử
www.dtv-ebook.com

Chương 160: Tiên Tông Nhiệm Vụ

Non nửa năm thời gian, thoáng một cái đã qua.

Tô Trần, Lữ lão phu tử các loại năm người, tại Triều Ca Tiên Thành bên ngoài thâm sơn vắng vẻ chi địa, khổ tu nửa năm chiến đấu phối hợp, thử các loại chiến thuật.

Bọn họ đuổi tại tiên tông nhiệm vụ tuyên bố lúc trước, về tới Triều Ca Tiên Thành.

Lúc này, Triều Ca Tiên Thành đã sớm tiếng người huyên náo, toàn thành Luyện Khí Kỳ đám tu tiên giả đều tại kích động cùng đợi Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ.

Tại Triều Ca Tiên Thành ngoài cửa đông, đến từ Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, hơn mười cường hào gia tộc, tám trăm gia tộc và đám tán tu, mặc kệ tham gia hay không tham gia nhiệm vụ, đều tụ tập ở chỗ này xem náo nhiệt, tiền đưa gia tộc bọn họ đệ tử xuất phát.

Tất cả chuẩn bị tham gia nhiệm vụ Luyện Khí trung hậu thời kỳ các tu sĩ, tự nhiên là đã sớm lúc này mà chờ rồi.

Tô Trần, Lữ lão phu tử các loại năm người đi đến cửa Đông thời điểm, nơi đây đã sớm người ta tấp nập, nhiều người hầu như chen lấn không dưới.

Một ít Luyện Khí tu sĩ chứng kiến Lữ lão phu tử xuất hiện, không khỏi cười khàn, "Ai ôi!!!, thầy đồ, người năm nay vừa chuẩn chuẩn bị tham gia tiên tông tuyển chọn nhiệm vụ? Đây là lần thứ mấy tham gia?"

"Hừ ~!"

Lữ lão phu tử hừ hừ vài tiếng, trong lòng không nhanh, cũng không để ý bọn họ.

Lữ lão phu tử tại Triều Ca Tiên Thành là thuộc về lão lai lịch tiền bối, cùng Triều Ca Tiên Thành Tổng thành chủ là cùng một lai lịch Tu Tiên giả. Kết giao rộng khắp, nhận thức hãn thế gia đệ tử, tán tu hầu như tùy ý có thể thấy được.

Nhưng Lữ lão phu tử tại triều ca khúc lặn lội không được khá, cũng không bao nhiêu người đối với hãn kính sợ, trêu chọc cười nhạo hãn Luyện Khí hậu bối tu sĩ không ít.

Rất nhiều đã sớm tại cửa Đông chờ tu sĩ tiểu đội, chứng kiến Lữ lão phu tử một chuyến này năm người chui vào, đều cảm thấy có chút kỳ quái.

Tô Trần cùng A Nô hai gã Luyện Khí Kỳ tám chín tầng tán tu, hai người gương mặt đều thật là có chút lạ lẫm, chỉ có tại chợ đêm bày quầy bán hàng địa phương hội kiến đến, hầu như không có mấy người nhận thức hai vị này tán tu trong Luyện Khí hậu kỳ cao thủ.

Lữ lão phu tử thì càng không bình thường, hãn là Triều Ca Tiên Thành số một thẳng xui xẻo, trước kia từ trước đến nay là không có người nguyện ý cùng hãn kết nhóm. Ngoại trừ những cái kia tự giác không hề hy vọng Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, thật sự tìm không thấy người khác, mới có thể cố mà làm cùng lữ phu tử cùng nhau đi Vân Mộng Trạch.

Mà Ngô tiểu phu, nội thành không ít luyện đan phường, luyện khí phường thường xuyên tìm hãn mua linh mộc, có một chút tu sĩ nhận thức hãn, biết rõ đây là người chính thức "Tiêu phu" .

Về phần cái kia Luyện Khí Kỳ tầng bốn tiểu tử, tại đội ngũ trong làm gì, chẳng lẽ là thật sự tìm không thấy người, vì kiếm đủ năm người mấy?

Thần Châu tiên tông đệ tử tuyển chọn, đây là Triều Ca Tiên Thành mười năm một lần sau cùng long trọng sự tình.

Tuổi gần tám mươi tuổi một bộ lão hủ thái độ Tổng thành chủ, tự mình dẫn đầu Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, hơn mười cường hào cùng tám trăm tu Tiên gia tộc, tại phía đông ngoài cửa thành, thiết lập một tòa đài cao tế đàn, vì là nhiều người tham gia tiên tông tuyển chọn các đệ tử cầu phúc, cũng cung nghênh Thần Châu các tiên tông lớn nhỏ đặc sứ giá lâm Triều Ca.

Lúc sáng sớm.

"Sưu!"

Phía chân trời, hơn mười đạo hỏa sắc lưu quang, kiếm quang Phi Hồng, bay vút tới, rơi vào Triều Ca Tiên Thành ngoài cửa đông.

Hơn mười tên Côn Luân tiên tông, Thục Sơn tiên tông, Dao Trì tiên tông, Phổ Đà tiên tông cùng Bồng Lai tiên tông các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, đều tới Triều Ca Tiên Thành, rơi xuống đất thu phi kiếm.

Sau đó, lại có vài chục đạo phi kiếm, lần lượt đến Triều Ca Tiên Thành bên ngoài, đúng là rất nhiều Tiểu tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

Một cổ cường đại Trúc Cơ Cảnh giới Linh áp, cũng chấn nhiếp rồi cửa Đông phụ cận hơn vạn tính Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Một màn này, làm cho Triều Ca Tiên Thành rất nhiều Luyện Khí Kỳ các tu sĩ, hâm mộ vô cùng.

Ngự Kiếm Thuật!

Ngự kiếm phi hành!

Đây là Trúc Cơ Kỳ tu sĩ mới có thể nắm giữ cường đại pháp thuật một trong, ngự không phi hành, mấy trăm trượng bên ngoài lấy địch đứng đầu cấp. So với Luyện Khí Kỳ tu sĩ linh kiếm cùng Linh thuật, mạnh mẽ không biết đã bao nhiêu gấp bội.

"Tổng mỗ dẫn đầu Triều Ca Tiên Thành chúng tu sĩ, cung nghênh Ngũ đại Tiên Tông đặc sứ!"

Tổng thành chủ dẫn đầu chúng gia tộc tu sĩ cung nghênh.

"Tổng thành chủ khách khí."

"Tổng thể thúc gần đây tốt chứ?"

Những cái kia Trúc Cơ tu sĩ, cùng Tổng thành chủ có chút quen thuộc cùng khách sáo.

Bọn họ là chúng tiên tông đặc sứ.

Nhưng còn có một thân phận khác, đó chính là bọn họ tại hơn mười năm trước, kia cũng đều là xuất thân Triều Ca Tiên Thành, là nhiều người thế gia đại tộc tu sĩ.

Tổng thành chủ tại Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia trong bối phận cao, đặt ở mấy chục năm, bọn họ những người này không chờ Trúc Cơ lúc trước, thấy Tổng thành chủ còn muốn đi văn bối chi lễ.

Ngắn ngủn một canh giờ ở trong.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông Côn Luân tiên tông, Thục Sơn tiên tông, Dao Trì tiên tông, Phổ Đà tiên tông, ngoài ra, còn có Tử Tiêu tông, Thuần Dương tông đợi một tý hơn mười Tiểu tiên tông Trúc Cơ tu sĩ đặc sứ, đều lần lượt tới đúng lúc Triều Ca Tiên Thành.

Mười năm này một lần đệ tử nhiệm vụ tuyển chọn, là các tiên tông lớn nhỏ cùng nhau ước định, theo từng cái Tiên Thành tuyển chọn đệ tử phương pháp.

"Lời ông tiếng ve lại không nhiều trò chuyện, trước công bố năm nay nhiệm vụ văn thư đi."

Tổng thành chủ cùng chúng tiên tông Trúc Cơ tu sĩ đặc sứ đám, cùng nhau tại triều ca khúc cửa Đông một khối cự tấm bia đá lớn lên, dán hồ công bố ra một phần nhiệm vụ văn thư bảng cáo thị.

Đã sớm tụ tập tại cửa Đông nhiều người tiểu đội các tu sĩ, nhao nhao trông mong lấy trông mong, nhìn về phía phần này nhiệm vụ văn thư.

Văn thư bên trên viết: Thần Châu các tiên tông lớn nhỏ đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ, lập tức bắt đầu.

Nhiệm vụ địa điểm ở vào Vân Mộng Trạch.

Vì là cổ vũ tiên tông đệ tử chi đoàn kết, tất cả tham dự nhiệm vụ đệ tử cần kết năm người tiểu đội tiến về trước Vân Mộng Trạch, lấy bày ra cùng tiến thối.

Quy tắc như sau:

Một. Căn cứ tất cả tiên tông yêu cầu, thu thập chỉ định Linh thảo dược, săn giết chỉ định Yêu thú.

Nhiệm vụ một: Ngắt lấy đến phía dưới tùy ý một loại mới lạ quý hiếm Linh thảo dược, mặc dù hoàn thành nhiệm vụ. Một cây nghìn năm phần trở lên Tây Linh Hoa, ba gốc năm trăm năm trở lên Long Nha Linh thảo. Chỉ có thể dùng mới lạ dược liệu, cấm dùng xưa cũ dược liệu.

Nhiệm vụ hai: Ngắt lấy phía dưới mười loại mới lạ quý hiếm Linh thảo dược, mặc dù hoàn thành nhiệm vụ. Một cây một trăm năm phần trở lên Tẩy Linh Hoa, ba gốc một trăm năm phần trở lên Long Nha Linh thảo. Chỉ có thể dùng mới lạ dược liệu, cấm dùng xưa cũ dược liệu.

Nhiệm vụ ba: Săn giết tùy ý một đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, mặc dù hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ bốn: Săn giết phía dưới mười loại Yêu thú, nhất giai Thượng phẩm bạc Vân Báo, nhất giai Thượng phẩm tuyết đen khắc đới, là được hoàn thành nhiệm vụ.

Nhiệm vụ này văn thư bên trên ghi nhiệm vụ, nhiều đến bảy tám cái nhiều, bản thân tùy ý chọn lựa. Chỉ cần hoàn thành trong đó tùy ý một cái, đều coi như là hoàn thành đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ.

Hai. Đội trưởng đạt được đệ tử chính thức, bốn gã đội viên vì là ký danh đệ tử ngày quy định mười ngày, trước kẻ hoàn thành nhiệm vụ phản hồi Triều Ca Tiên Thành người, mặc dù bá nhập tiên tông, danh ngạch đây mới thôi.

Tô Trần chen lẫn tại triều ca khúc nhiều người Luyện Khí tu sĩ trong đám người, nhanh chóng nhìn nhiệm vụ văn thư bảng danh sách.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông độ khó cao nhất, đều chỉ định thu thập đồng dạng mười loại nhất giai Thượng phẩm Linh thảo dược cùng năm loại nhất giai Thượng phẩm Yêu thú.

Khác Tiểu tông môn yêu cầu thấp một ít, bị Ngũ đại Tiên Tông không trúng cử tu sĩ, chính là bọn họ chiêu nạp mục tiêu.

"Bên trong có một mặt cấp thấp Tẩy Tủy Đan chủ Linh dược vật liệu 'Tẩy Linh Hoa'."

Tô Trần nhìn những linh thảo này được danh sách, không khỏi cả kinh.

Hắn chỉ nhận ra điều này một mặt Linh thảo được công dụng, những thứ khác không nhìn ra.

Xem ra, những linh thảo này được không phải tùy tiện chọn đấy, đều là luyện chế hi hữu Linh Đan cực phẩm được liệu.

Hơn nữa, nhiệm vụ văn trên sách nói chỉ có thể dùng mới lạ được liệu, cấm dùng xưa cũ được liệu, để ngừa ăn gian.

Tô Trần cũng không có cách, ngay cả là Linh sơn trong có thể tài bồi ra những linh thảo này được, nhưng mà ngăn ngừa mười ngày thời gian cũng hoàn toàn không kịp. Hắn trừ phi là dự biết tiên tri là nào Linh thảo được, nếu không cũng không có biện pháp sớm chuẩn bị.

Đều muốn sớm làm chuẩn bị, ăn gian hầu như không có khả năng.

Nhiệm vụ này vật phẩm là chúng tiên tông đặc sứ cùng nhau định ra, mỗi vị tiên tông đặc sứ tất cả ra một loại Linh dược vật liệu, Yêu thú. Trừ phi có ai có thể mua được tất cả tiên tông đặc sứ, nếu không không cách nào sớm biết trước trong nhiệm vụ dung.

"Nhanh, ta đã nhớ kỹ nhiệm vụ, mau ra phát!"

"Đi!"

Phần này chúng tiên tông cùng nhau định ra nhiệm vụ văn thư một khi công bố, Triều Ca Tiên Thành nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ xem hết văn thư, ghi nhớ văn trong sách ghi chép thảo dược, Yêu thú, lập tức như một mảnh trút Hồng thủy triều giống nhau, toàn thư hướng ở ngoài ngàn dặm Vân Mộng Trạch chạy như bay.

Chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ văn thư bên trên nhiệm vụ, có thể bái nhập Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông.

Nếu như hoàn thành nhiệm vụ, lại phát hiện tu sĩ khác tiểu đội đã vượt lên trước một bước, làm sao bây giờ?

Ngũ đại Tiên Tông không thu, tự nhiên có khác Tiểu tiên tông muốn đoạt lấy người.

Điều này một nghìn dặm, đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ mà nói không xa, nhưng là tuyệt không tính tới gần.

Nhưng dù là tốc độ cao nhất chạy vội, tuyệt đại bộ phận tu sĩ cũng muốn hao phí dài đến mười hai canh giờ lâu.

Dù là Phong Hệ Tu Tiên giả tu luyện qua cười gió chi thuật, ít nhất cũng phải sáu canh giờ. Hơn nữa Luyện Khí Kỳ tu sĩ Pháp lực có hạn, liên tục thi triển sáu canh giờ ngự gió thuật, chỉ sợ đi đến Vân Mộng Trạch thời điểm, Pháp lực đã hao phí gần nửa, chỉ là khôi phục lại sẽ phải mấy canh giờ.

"Oanh long long!"

Xông vào trước nhất phương hướng đấy, là một đám cười linh mã đứng đầu Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ.

Những cái kia tiền tài lực hùng hậu thế gia đại tộc, cường hào gia tộc Luyện Khí hậu kỳ các tu sĩ, sớm liền chuẩn bị xong linh mã, khoái mã chạy băng băng.

Điều này linh mã tốc độ, so ra mà vượt nhanh nhất ngự gió thuật. Hơn nữa không cần thiết hao tổn pháp lực của mình, điều này so với ngự gió thuật thế nhưng mạnh hơn nhiều.

Đương nhiên, điều này linh mã không phải ai đều có thể nuôi nấng lên, ngày thường ăn linh đậu, chi tiêu rất lớn, so ra mà vượt cung cấp nuôi dưỡng một gã Tu Tiên giả hao tổn.

Chỉ có những cái gia thế gia cùng cường hào gia tộc mới có thể tại ngày thường, nuôi vì là số không nhiều linh mã, vào thời điểm mấu chốt này dùng tới.

Triều Ca Tiên Thành linh mã rất có hạn, không cao hơn trăm con, không ít có tiền tu sĩ muốn mua cũng mua không được.

Có thể vượt lên trước sáu canh giờ đi đến Vân Mộng Trạch, tự nhiên có thể so sánh người khác vượt lên trước một bước đi làm thu thập, săn giết nhiệm vụ, cũng ít đại lượng người cạnh tranh.

"Đi!"

"Nhanh, bên trên linh mã!"

Tô Trần xem hết Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ văn thư, lập tức tức thì phóng đến năm đóa nhất giai linh cây mã đề, thi triển ra linh mã tiên câu chi thuật.

"Hô!"

Điều này năm đóa nhất giai linh cây mã đề vừa rơi xuống đất, lập tức hóa thành năm con nhất giai Thượng phẩm linh mã.

"Tô lão đệ, không nghĩ tới người còn có tay này tuyệt chiêu đặc biệt! Đây là cái gì Linh thuật, có thể Linh hoa biến ảo linh mã tọa kỵ, thần kỳ như vậy?"

Lữ lão phu tử đám người rất là kinh hỉ, tiểu đội năm người nhao nhao lên ngựa, chạy tới ngàn dặm bên ngoài Vân Mộng Trạch.

Đã có điều này năm con linh mã thay đi bộ, bọn họ không dám nói vượt lên trước một bước, ít nhất sẽ không so với kia hơn mười chi cao cấp nhất tu sĩ tiểu đội kém hơn năm sáu canh giờ.

Bọn họ cũng có thể xâm nhập thê đội thứ nhất.

"Đó là tự nhiên, ta còn có mấy thứ ẩn giấu tuyệt chiêu đặc biệt đây!"

Tô Trần phi thân bên trên linh mã, cười hắc hắc.

Đạo này 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 Linh thuật, thời điểm chiến đấu không dùng được, vì vậy hẳn một mực chưa bao giờ dùng qua. Nhưng dùng để chạy đi còn là phi thường thuận tiện đấy.

Năm người tất cả kỵ binh linh mã, tại ngàn dặm cánh đồng hoang vu bên trên hăng hái chạy vội, đuổi theo kia hơn mười chi Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong đứng đầu tu sĩ đội ngũ.

Rất nhanh, bọn họ điều này hơn mười chi đứng đầu Luyện Khí hậu kỳ cầm đầu tiểu đội, bỏ rơi đằng sau dốc sức liều mạng chạy như điên mấy nghìn danh Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ, ngăn ngừa năm sáu canh giờ liền đến Vân Mộng Trạch.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 161: Xâm Nhập Mê Tiên Hạp Cốc

"Oanh long long!"

Hơn mười chi tinh nhuệ tu sĩ tiểu đội, cộng lại chừng hơn một trăm danh Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, kỵ binh linh mã đã vượt qua Đại Hoang Nguyên, năm sáu canh giờ lúc sau đã tới mây khói sương mù tràn ngập Vân Mộng Trạch biên giới.

Cầm đầu rõ ràng là Triều Ca tán tu thủ lĩnh Vương Thiện, Trang công tử Trang Bất Phàm, băng sơn mỹ nhân Chu Bao Tự đợi, ba vị này tại Triều Ca Tiên Thành danh chấn nhất thời Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ.

Tô Trần, Lữ lão phu tử điều này chi tiểu đội năm người tại như vậy một đám Luyện Khí Kỳ tăng chín trong cao thủ, cũng tầm thường.

Nhiều người Luyện Khí các tu sĩ tại Vân Mộng Trạch biên giới ghìm ngựa dừng lại, nhìn tả hữu mọi người liếc nhìn, đều là cẩn thận cùng kiêng kị.

Bọn họ cũng đều biết, cướp lấy năm nay Ngũ đại Tiên Tông năm mươi thứ hạng đầu cái danh ngạch cường lực người cạnh tranh, trên cơ bản tất cả ở chỗ này.

Lấy thực lực của bọn hắn, vượt lên đầu mặt khác chúng tu sĩ năm sáu canh giờ, đầy đủ làm rất nhiều chuyện. Cho dù là bọn họ không trúng cử Ngũ đại Tiên Tông, tiến các tiên tông lớn nhỏ, cũng là rất chuyện dễ dàng.

Về phần mặt khác mấy nghìn danh Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ vẫn còn Đại Hoang Nguyên bên trên chạy như điên, chờ bọn hăn đi đến Vân Mộng Trạch, đã là năm sáu canh giờ chuyện sau đó.

Bọn họ chạy đến cũng chỉ có uống canh phần.

Nếu như vận khí tốt, tìm được một cây nhiệm vụ Linh thảo, hoặc là săn giết một đầu nhiệm vụ Linh Thú, bán tại những cái kia thiếu mẫu như vậy vật phẩm tu sĩ tiểu đội, liền có thể lớn kiếm một khoản Linh Thạch.

Nhưng bọn hăn báỉ nhập các đại Tiểu tiên môn là khó có trông chờ rồi.

Tiến nhập Vân Mộng Trạch, tại mây khói sương mù phía dưới, điều này hơn mười chi tu sĩ đội ngũ nhanh chóng tại đây hơn vạn dặm đầm lầy tản ra, tất cả chạy mục tiêu của mình mà đi.

Hoặc là đi tìm "Tây Linh Hoa, Long Nha Linh thảo" các loại mười loại Linh dược, hoặc là đi săn giết "Bạc Vân Báo, đen khắc" các loại Yêu thú.

Bọn họ phần lớn đều là Vân Mộng Trạch lão khách quen rồi, thường xuyên tại Vân Mộng Trạch trong săn bắn, đương nhiên biết rõ nào địa phương có có thể tìm được Linh thảo dược, nào địa phương gặp được bọn họ muốn Yêu thú.

Về phần tìm được một cây nghìn năm Linh dược cùng săn giết một đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, loại nhiệm vụ này trên cơ bản thuộc về không thể hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ cũng sẽ không ngại đi khiêu chiến loại này độ khó cao.

Mấy trăm năm qua, còn không có cái nào chi Luyện Khí tiểu đội thành công qua.

Tô Trần, Lữ lão phu tử các loại năm người tiểu đội, cũng không lập tức tiến vào Vân Mộng Trạch.

"Công tử, chúng ta là lấy tìm mười loại linh dược trân quý làm chủ, còn là sẵn giết chỉ định mười đầu nhất giai Yêu thú làm chủ?"

A Nô không khỏi hỏi.

Tô Trần nhìn qua Vân Mộng Trạch, thần sắc trầm ngưng.

Hắn dọc theo con đường này, cũng ở đây tính toán vấn đề này.

Nếu bàn về đối với Vân Mộng Trạch quen thuộc, trong năm người tự nhiên là hắn quen thuộc nhất, Luyện Khí Kỳ tăng chín đỉnh phong hầu như đi khắp Vân Mộng Trạch chín thành trở lên hiểm địa.

Còn lại một thành, đều là rất nhiều Thủy yêu thú chiếm giữ nước sâu hồ nước, không phải Thủy Hệ Tu Tiên giả, sẽ không dám xuống nước đấy. Cờ lớn Yêu thú động quật sào huyết bộ, tại tiêu diệt lúc trước, cũng không dám xâm nhập. Cuối cùng thì là Vân Mộng Trạch thập đại chỗ hung hiểm các loại này địa phương.

Đã liên Lữ lão phu tử, những năm này rất ít đến Vân Mộng Trạch, cũng đã xa không bằng hắn.

Ngắt lấy Linh thảo dược, cùng sẵn giết Yêu thú, đây là hai cái phương hướng.

Vân Mộng Trạch bên trong Linh dược vật liệu, đều dài hơn tại địa phương cố định, sẽ không di động.

Tuyệt đại bộ phận dễ dàng ngắt lấy Linh dược địa phương, sớm đã bị các tu sĩ cho nhiều lần điều tra qua, sớm lấy ánh sáng rồi, dù là có bỏ sót, cũng là dược tuổi rất nhẹ Linh dược.

Những cái kia một hai trăm mỗi năm Linh dược vật liệu, tự nhiên là sinh trưởng ở những cái kia Luyện Khí các tu sĩ không dám đơn giản đặt chân

chỗ hung hiểm, như Mê Tiên hạp cốc, nước đọng âm u động này địa phương.

Về phần Vân Mộng Trạch Yêu thú, tức thì phân bố địa vực rộng hơn. Có thể hay không làm cho đều điều này mười loại Yêu thú, rất lớn trình độ bên trên muốn tìm vận may.

Lấy năm người tiểu đội thực lực, săn giết mười đầu nhất giai Thượng phẩm Yêu thú tự nhiên không là vấn đề. Chỉ là tìm tòi rất tốn thời gian lúc giữa. Thực lực có mạnh hơn nữa, nhưng mà tìm không thấy những cái kia Yêu thú ở nơi nào, đó cũng là giương mắt nhìn.

"Đi Mê Tiên hạp cốc!"

Tô Trần trầm giọng làm quyết định.

Mọi người cũng không dị nghị, lập tức chạy tới Mê Tiên hạp cốc.

Mê Tiên hạp cốc, Vân Mộng Trạch chỗ sâu thập đại hiểm địa một trong, dễ dàng ở bên trong gặp gỡ Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, cho dù là một chi năm người Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong tiểu đội cũng không đủ nắm chắc, cũng không dám đơn giản tiến vào.

Chỗ này hạp cốc xâm nhập ngàn trượng, phi thường to lớn hẹp dài, đạt bảy tám trăm trượng, quanh năm bị Linh khí sương mù dày đặc làm cho bao phủ, liền Tu Tiên giả cũng khó có thể quan sát đo đạc hạp cốc tình huống, tên cổ "Mê Tiên hạp cốc" . Bên trong chiếm cứ rất nhiều nhất giai Thượng phẩm Yêu thú, càng có vô số Linh thảo dược.

Cái chỗ này Linh thảo dược, Yêu thú đều rất tập trung, không đến mức giống địa phương khác giống nhau tìm cả buổi tìm không thấy Ảnh Tử. Nhưng mà, đây là đại hung chi địa.

Mấy canh giờ lúc sau, Tô Trần một nhóm năm người đến Mê Tiên hạp cốc.

Chỗ này Mê Tiên hạp cốc biên giới, đột ngột sinh trưởng một cây cành lá rậm rạp phồn thịnh nghìn năm linh cây đào, ít nhất là cấp hai linh mộc.

Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ tiểu đội lại tới đây, chứng kiến điều này gốc nghìn năm lão linh cây đào, đều rất nghi hoặc.

Trước kia những tu sĩ này tiểu đội ngẫu nhiên, cũng không từng thấy qua cây đào này. Cũng chẳng biết tại sao, nửa năm lúc trước, hạp cốc miệng đột nhiên liền toát ra điều này gốc cấp hai linh cây đào.

Nhưng bọn hần cẩn thận kiểm tra, chính là một cây bình thường linh cây đào, cũng không thành yêu, cũng không dị thường. Chém cũng chém bất động, chỉ có thể mặc cho từ nó tại hạp cốc miệng phụ cận.

Vấn đề này, sợ là ngoại trừ Tô Trần, rút cuộc không ai biết rõ.

Tô Trần cẩn thận điều tra nhìn một chút mặt đất, phát hiện hạp cốc miệng phụ cận, có không ít lộn xộn dấu chân dấu vết.

Lấy Luyện Khí Kỳ tu sĩ tu vi, tự nhiên có thể làm được mũi chân chạm đất như nhẹ vũ, không để lại dấu vết. Nhưng điều này Vân Mộng Trạch bên trong sương mù ẩm ướt, trải rộng sương sớm, chỉ cần một dính mặt đất sẽ tại sương sớm bên trên lưu lại lưu lại vết tích.

Sợ là chỉ ít có bốn chi tiểu đội, khi bọn hần phía trước đã tiến nhập chỗ này Mê Tiên hạp cốc. Chỉ là không biết cụ thể là kia mấy chi đội đội.

Khẳng định đều là một đám lão kinh nghiệm thợ săn!

Đều muốn thời gian ngắn nhất bên trong thu tập được nhiệm vụ mục tiêu, điều này Mê Tiên hạp cốc không thể nghi ngờ là một cái rất tốt mục

tiêu, bao gồm chính mình chi mà nói, chí ít có năm chi tiểu đội lựa chọn Mê Tiên hạp cốc làm vì là mục tiêu thứ nhất.

Tô Trần thầm nghĩ trong lòng, đang muốn dẫn đầu tiểu đội tiến vào Mê Tiên hạp cốc bên trong.

"Tô lão đệ, chậm đã! Ta trắc một cái hung may mắn!"

Lữ lão phu tử đột nhiên nói ra.

Hắn theo trong tay áo cẩn thận lấy ra ba miếng đồng vào ổ vàng màu sáng bóng xem bói đồng tiền Linh Khí, cong ngón búng ra hướng lãng không, thì triển ra hắn Thiên Cơ Thuật đo lường tính toán thiên cơ.

Xem bói đồng tiền ở giữa không trung, rơi trong tay hắn, liền chiếm sáu lần.

Lục bác xem bói!

Đây là Thiên Cơ Thuật bên trong một môn xu cát tị hung (thích hên tránh xấu) chi thuật, tranh giành đối với một sự kiện sách hung may mắn, vô cùng linh nghiệm nhưng mà mỗi dùng một lần, đều hơi chút tổn hại cùng ngày đó sau khí vận, những năm gần đây này hắn cũng không dám tùy ý dùng.

"Hung!"

Lữ lão phu tử nhìn xem bói chi kết quả, xem bói đồng tiền bên trên biểu hiện chính là triệu chứng xấu, sắc mặt lập tức thay đổi.

Dĩ vãng hắn xem bói chỉ cần là hung, khẳng định đều sẽ phát sinh một ít chuyện không tốt.

"Điều này Mê Tiên hạp cốc bên trong, sợ là sẽ phải gặp được một ít nguy hiểm, lấy thực lực của chúng ta không cách nào chống lại."

Lữ lão phu tử lộ ra vẻ lo lắng.

"Điều này Mê Tiên hạp cốc vốn là hung địa, dù thế nào trắc đều là hung. Con đường tu tiên cho tới nay đều là hiểm trong cầu, sao có thể mọi chuyện đại cát. Mặc kệ, đi, tiến hạp cốc!"

Tô Trần thần sắc thâm trầm nói.

Hắn nhìn Mê Tiên hạp cốc miệng kia gốc linh cây đào liếc nhìn. Vạn nhất Mê Tiên hạp cốc bên trong có thay đổi, bọn họ chỉ cần kịp thời rút lui khỏi đến điều này hạp cốc miệng, vẫn là có thể bảo đảm an toàn.

Lấy Đào yêu điều này cấp hai tinh linh thực lực, một khi chui vào linh cây đào bên trong hóa thân thành một cái Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Yêu, mặc dù có một đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu thú Truy sát đi ra, cũng đủ để ngăn cản nhất thời.

Tô Trần lại lấy Lập Sài Vi Khuyển chi thuật, thả ra ba đầu Linh khuyển, khiến chúng nó tại phía trước cẩn thận từng li từng tí dò đường. Vạn nhất gặp phải hung hiểm, cũng có đầy đủ thời gian phản ứng.

Rồi hãy nói, phía trước đã có bốn chi tiểu đội đã tiến vào Mê Tiên hạp cốc rồi, vạn nhất gặp phải đại hung sự tình, khẳng định cũng là bọn hắn trước gặp gỡ.

Ba đầu Linh khuyển phân tán ra, tại mặt đất ngửi ngửi các loại dị thường mùi, dọc theo hạp cốc bên trên một đạo hiểm trở vách đá đường mòn, xuống phương hướng mà đi.

Chúng nó khứu giác linh mẫn, ngoại trừ Yêu thú khí tức bên ngoài, tìm kiếm Linh thảo cũng có chút sở trường.

Tô Trần một tay cầm Đan Thanh Linh Kiếm, một tay cầm mất tờ linh phù, cẩn thận đi theo tại chúng nó hơn hai mươi trượng đằng sau.

Trong hạp cốc Linh Vụ chi khí rất nặng, hơn nữa u ám, lại xa mà nói, liền thấy không rõ lắm rồi.

Năm người tiểu đội, Lữ lão phu tử theo sát bên cạnh hẳn, để phối hợp tác chiến.

A Nô cùng Trương tiểu đệ thực lực yếu, cầm trong tay không ít Linh phù, trung tâm.

Mà Ngô tiểu phu tức thì người mặc một bộ trầm trọng linh khôi giáp, nắm chặt lấy một thanh màu vàng Cự Phủ đầu, đi tại đội ngũ mặt sau cùng, để ngừa lọt vào Yêu thú đánh lén.

Không bao lâu, bọn họ một đoàn người tiến vào Mê Tiên hạp cốc bên trong.

A Nô, Trương tiểu đệ đám người lần đầu tới, kinh ngạc phát hiện, chỗ này Mê Tiên hạp cốc ở chỗ sâu trong cũng không phải là một mảnh đen kịt.

Chung quanh hết thấy tại trong sương mù, lộ ra như mộng như ảo.

Thậm chí, trên vách đá có phát ra màu đỏ ánh sáng như một chiếc chén nhỏ đèn lồng đèn lồng bắt ăn cỏ, tản ra gần như yêu dị ánh sáng màu đỏ. Leo lên người một mảnh dài hẹp dài quá óng ánh bong bóng Thanh Đằng, ánh sáng màu xanh óng ánh giống như mảnh Linh Bảo.

Hạp cốc ở chỗ sâu trong, một ít giống phù du đồng dạng bay múa màu sắc rực rỡ sắc sỡ độc con bướm bướm, phần bụng tản ra huỳnh quang, hơi yếu hào quang làm cho chỗ này dưới mặt đất hạp cốc cũng không lộ vẻ đen kịt tĩnh mịch.

A Nô không khỏi sợ hãi thán phục.

Điều này Mê Tiên hạp cốc bên trong, rõ ràng còn rất phiêu lượng, như tiên cốc cảnh giới, không giống nàng tưởng tượng xấu như vậy lâu.

"Đèn lồng màu đỏ giống nhau chính là Yêu thú bắt ăn đèn lồng thảo, hội phun ra kịch độc chi dịch thể!"

"Kia Thanh Đăng, là Liệp Thực Đăng!"

"Cẩn thận Thái Nga có độc, không nên tới gần!"

Tô Trần cảnh giác đối với điều này Mê Tiên hạp cốc bên trong, đủ loại kỳ hoa dị thảo thuộc như lòng bàn tay. Hắn cũng là lần đầu tiên đến, nhưng ở Triều Ca Tiên Thành lật ra đại lượng điển tịch ghi chép, đối với điều này Mê Tiên hạp cốc bên trong Yêu vật biết không ít.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 162: Cấp Hai Yêu Trùng Noãn

Mê Tiên hạp cốc.

Tô Trần, Lữ lão phu tử năm người dọc theo trên vách đá đường mòn, đến ngàn trượng sâu đáy cốc.

Vách đá sơn cốc giữa, thỉnh thoảng có thể thấy được một ít sáng rọi sặc sỡ kỳ hoa dị thảo, nở rộ vô cùng sức hấp dẫn màu đỏ lam đẹp dễ ánh sáng, hấp dẫn lấy phi trùng cùng tiểu thú qua.

Còn có cấp thấp độc phi trùng, chập chờn Thanh hào quang màu tím, tại không trung bơi dật bay qua.

Mà trong hạp cốc mặt đất, nham thạch cùng trong bụi cỏ một ít tầm thường nơi hẻo lánh, đã thấy xương trắng chất đống, cũng không biết đã bao nhiêu Yêu thú cùng nhân tộc tu sĩ tại đây tòa trong hạp cốc bỏ mạng tại này.

Ba đầu Linh khuyến khứu giác có chút linh mẫn, khắp nơi loạn lật, ngăn ngừa nửa canh giờ, liền tại trong hạp cốc lộn xộn lùm cây ở chỗ sâu trong, đã tìm được hơn mười gốc các màu trong cấp thấp Linh thảo dược.

Tô Trần cẩn thận phân biệt, kinh hỉ phát hiện trong đó có một cây là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ chỉ định mười gốc quý hiếm Linh thảo dược một trong "Ngân dực Linh thảo" .

Tiểu đội bên trong mặt khác mọi người cũng có chút vui vẻ, điều này ba đầu Khôi Lỗi Linh khuyến dùng tốt phi thường, khiến chúng nó đi tìm Linh

thảo dược tốc độ nhanh, cũng không sợ tao ngộ nguy hiểm.

Nếu như không gặp đến nguy hiểm mà nói, sợ là hai ba ngày bên trong có thể hoàn thành Linh thảo dược thu thập nhiệm vụ.

Bất quá, hiện tại rời hoàn thành nhiệm vụ còn kém xa, tiếp tục tìm tòi.

Trên đường, ngẫu nhiên gặp phải mấy đầu Yêu thú thi thể, tựa hồ là phía trước tu sĩ tiêu đội săn giết đấy.

Mê Tiên hạp cốc, ba bốn mươi trong ở chỗ sâu trong.

Một gã mặt trắng như ngọc thanh niên tu sĩ, mặc một bộ đẹp đẽ áo cà sa, eo mang theo linh kiếm, chắp hai tay sau lưng, chậm rãi đi tại ẩm ướt mềm mại trái rộng lá rụng trên mặt đất.

Hắn lạnh nhạt trong mắt ẩn chứa khiếp người hào quang, nhưng thần tình nhẹ nhõm, không thấy chút nào đặt chân chỗ hung hiểm khẩn trương cảm giác.

Còn lại bốn gã Luyện Khí Kỳ đỉnh phong tu sĩ, nhưng là cẩn thận đều cầm Linh Binh, đi theo tại phía sau của hắn, đề phòng cảnh giác động tĩnh chung quanh.

Tại hạp cốc cách đó không xa trong rừng đá, như ẩn như hiện mấy đầu Yêu thú Ảnh Tử.

"Trang công tử, tựa hồ bảy tám đầu Yêu thú theo dõi chúng ta!"

"Chính là vài đầu nhất giai Yêu thú, không đủ gây sợ. Đầu kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, dưới mắt tựa hồ không có ở đây chỗ này Mê Tiên hạp cốc bên trong. Đã là như thế, chỗ này Mê Tiên hạp cốc Yêu thú tuy nhiều, cũng không có gì là đối thủ của chúng ta."

Trang Bất Phàm thản nhiên nói.

Lấy bọn họ tiểu đội năm tên Luyện Khí tầng chín đỉnh phong tu sĩ thực lực, trừ phi là gặp được Trúc Cơ Yêu thú, nếu không ngay cả là bị hơn mười đầu Yêu thú vây công, vấn đề cũng không lớn.

Rồi hãy nói, ngay cả là có Trúc Cơ Yêu thú, Trang Bất Phàm cũng không phải là quá dễ ở trong lòng.

Gặp được tính mạng chi hiểm thời điểm, lấy hãn tổ truyền tuyệt học, cũng hoàn toàn có cùng Trúc Cơ Yêu thú sức đánh một trận.

Bọn họ là tiên tiến nhất vào chỗ này mê tiên đại hạp cốc tu sĩ tiểu đội, tại trong hạp cốc rời đi hơn mười dặm, cũng săn giết không dưới năm sáu đầu ý đồ đánh lén Yêu thú.

"Phía sau chúng ta có lẽ còn có mấy chi tiểu đội. Các loại bọn họ chạy tới, cùng nhau càn quét chỗ này bảy tám trăm trong Mê Tiên hạp cốc, lần này tiên tông nhiệm vụ liền hoàn thành không sai biệt lắm."

Trang Bất Phàm ngừng lại.

Tiểu đội mặt khác vài tên tu sĩ cũng không ý kiến, ngừng lại.

Bọn họ điều này chi tiểu đội đi tuốt ở đằng trước, mạo hiểm lớn nhất. Mà những tiểu đội khác theo ở phía sau, không thể nghi ngờ là chiếm tiện nghi.

Sau một lúc lâu, đã thấy một gã mặc tuyết màu tu sĩ trang phục đích tuyệt mỹ nữ tử theo Linh Vụ trong đi ra, mang theo một chi Chu thị thể gia tu sĩ tiểu đội xuất hiện.

Nàng nhìn thấy Trang Bất Phàm một nhóm năm người đứng tại phía trước tại chỗ bất đồng, không khỏi lông mày ngừng lại.

"Nha, không nghĩ tới Chu tiểu thư cũng tới Mê Tiên hạp cốc, xem ra thật sự là chứng kiến gần giống nhau! Không biết Ngũ đại Tiên Tông, người

tính toán vào cái nào một tiên tông? Nếu là báỉ nhập đồng nhất tiên tông, ngày sau nói không chừng còn phải đổi giọng nói rằng sư muội rồi!"

Trang Bất Phàm vẫn nhĩ cười cười.

"Trang công tử, người như vậy nhàn hạ thoải mái, sẽ không sợ mười thứ hạng đầu danh bị người khác cướp đi? !"

Chu Bao Tự sắc mặt lạnh như băng nói.

"Trước tam thứ hạng chưa hẳn dám nói, nhưng mười thứ hạng đầu còn là trốn không thoát. Trang mỗ đang nghĩ ngơi chờ lâu mấy đội đạo hữu, trực tiếp liên thủ quét ngang chỗ này Mê Tiên hạp cốc, đây là nhanh chóng nhất hoàn thành nhiệm vụ biện pháp. Chu tiểu thư nghĩ như thế nào?"

Trang Bất Phàm ha ha cười cười, đã tính trước.

Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ trước vừa cùng mười thứ hạng đầu danh giữa không có nhiều cái gì khác nhau, đều là trở thành năm tiên tông đệ tử chính thức. Hẳn tự nhiên cũng sẽ không vô vị đi tranh giành điều này đệ nhất danh.

Chu Bao Tự hờ hững, nhưng là cũng không phản đối.

Chỗ này Mê Tiên hạp cốc so với Vân Mộng Trạch trong bất luận cái gì một tòa Yêu thú quật đều càng thêm cực lớn, Yêu thú cùng Linh thảo được rất nhiều. Lấy một hai chi tiểu đội là ăn không vô đấy, cần nhiều mấy chi cường lực Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong tiểu đội liên thủ.

Rất nhanh, lần lượt lại có hai chi Luyện Khí đỉnh phong đội ngũ theo trong mây mù đi ra, theo chân bọn họ một nhóm tụ hợp đã đến cùng nhau.

"Nhân số không sai biệt lắm!"

Hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ bắt đầu liên thủ càn quét chỗ này hẹp dài Mê Tiên hạp cốc, sẵn giết trong hạp cốc gặp phải Yêu thú.

Tô Trần tiểu đội năm người, tại trong hạp cốc, rời đi một hơn hai mươi dặm.

Có lẽ là Yêu thú đều bị phía trước tiểu đội cho hấp dẫn rời đi, bọn họ tiến lên có chút thuận lợi, rời đi hồi lâu rõ ràng không có gặp được Yêu thú đánh lén.

Mọi người cũng hơi chút buông lỏng xuống.

Trương tiểu đệ hết nhìn đông tới nhìn tây, đột nhiên phát hiện một cây cổ xưa mệnh mang lớn trên cành cây, bị rậm rạp lá cây vật che chắn chỗ, có một chút kim quang lập lòe trứng.

"Đây là cái gì?"

Hắn kinh ngạc hỏi.

Tô Trần, Lữ lão phu tử đám người ngẩng đầu nhìn lên, phát hiện từng khỏa kim quang sáng chói dần trứng, treo ở một cây trên cây.

Mỗi một cái dần trứng ước chừng đều có trứng bồ câu lớn nhỏ, có hai ba mươi miếng nhiều.

"Những thứ này hẳn là Yêu Trùng chi noãn đi!"

Lữ lão phu tử kỳ quái lấy tiếp theo miếng, không cẩn thận "Răng rắc" một cái bóp nát một quả, điều này Yêu Trùng Noãn bên trong mờ dịch thể chảy ra, tản ra nồng đậm hương vị ngọt ngào Nguyên Khí.

Không chờ ấp trứng Yêu Trùng Noãn là không có độc đấy, hơn nữa dinh dưỡng phong phú, có thể ăn.

Lữ lão phu tử vội vàng một cái toát điều này Yêu Trùng Noãn, nuốt vào trong bụng, rất nhanh cảm giác được trong bụng một cỗ ấm áp cảm giác, Nguyên Khí cực kỳ dồi dào.

Điều này một quả nho nhỏ kim trứng bên trong Nguyên Khí, ít nhất có thể chống đỡ mà vượt hẳn hơn mấy tháng khổ tu.

Lữ lão phu tử không khỏi kinh hãi, hướng những người khác vội vàng nói: "Nguyên Khí chừng, đây chính là tăng cường tu vi thứ tốt a, hẳn là Yêu Trùng Noãn!, mỗi người phân mấy miếng, mang về ăn."

Những kim quang này lập lòe Yêu Trùng Noãn, bên trong đều là tinh khiết nhất Nguyên Khí, so với Yêu thú Yêu Đan muốn tinh khiết rất nhiều, thế nhưng trực tiếp dùng ăn.

Đại đa số Yêu thú, Yêu Trùng đàn trứng, cũng đều là như thế, là bổ sung Nguyên Khí cực phẩm hảo linh ăn.

"Đây là cấp hai Yêu Trùng đàn trứng? !!"

Tô Trần đánh giá một cái, kinh ngạc.

Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, thần sắc ngưng kết.

Cấp hai Yêu Trùng Noãn nửa năm trước, hẳn nhìn đến một đầu Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp xuất nhập chỗ này Mê Tiên hạp cốc.

Chẳng lẽ là đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp ở chỗ này nghỉ lại, sinh hạ đàn trứng?

Điều này Kim Phượng Yêu Điệp là Linh trùng bên trong, cấp bậc khá cao một loại Yêu Trùng. Kim Phượng Yêu Điệp vừa ra đời chính là Luyện Khí Kỳ, tu luyện trăm năm về sau có thể đạt tới Trúc Cơ Kỳ, chúng nó mạnh nhất có thể trưởng thành đến Kim Đan Kỳ khủng bố thực lực.

Cũng không biết đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp còn ở đó hay không chỗ này trong hạp cốc, nó nếu như ở chỗ này đẻ trứng, chỉ sợ nó sẽ không ly khai quá xa đi.

"Đi, điều này sợ là một đầu Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp trứng, chỉ sợ nó vẫn còn hạp cốc trong, tranh thủ thời gian ly khai nơi đây!"

Tô Trần thầm nghĩ trong lòng một tiếng không ổn, vội vàng thu hồi mấy miếng Yêu Trùng Noãn, nói.

"Cái gì, đây là Trúc Cơ Kim Phượng Yêu Điệp sinh ra trứng?!"

Lữ lão phu tử sửng sờ, kinh hãi.

Vội vàng liếm sạch sẽ trên tay kề cận Nguyên Khí mỡ dịch thể, rồi lại bôi rối bi ai phát hiện, trên tay hấn kề cận mùi rõ ràng đi không hết, tản ra nồng đậm Nguyên Khí chi hương.

Tiểu đội trong năm người, chỉ có hấn một người ăn điều này yêu trứng.

Cái khác cấp thấp Yêu Trùng cũng thì thôi, nhưng một đầu Trúc Cơ Kỳ khủng bố Yêu Điệp, hấn không thể trêu vào a!

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 163: Họa Thủy Đông Dẫn

"Rút lui!"

Tô Trần biết rõ Lữ lão phu tử là cử chi vô tâm, nhưng việc đã đến nước này không thể vãn hồi, quyết đoán làm quyết định, "Tranh thủ thời gian ly khai Mê Tiên hạp cốc, không thể lưu lại!"

Tiểu đội mọi người vẻ mặt đều có chút bối rối, án lấy đường cũ, vội vàng rút lui hướng Mê Tiên hạp cốc bên ngoài.

Bọn họ nguyên bản kế hoạch, chỉ là tại đây Mê Tiên hạp cốc bên trong ngắt lấy tiên tông nhiệm vụ chỉ định mười gốc linh thảo dược, hoặc là săn giết mười đầu Yêu thú. Trêu chọc Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, cái này cũng không khi bọn hắn tưởng tượng ở trong.

Nhưng hiện tại Lữ lão phu tử ăn một quả Yêu Trùng Noãn, kia Nguyên Khí mờ dịch thể mùi dẫu không lẫn át được, nhất định sẽ chọc giận đầu kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, kế hoạch ban đầu đều làm rối loạn.

Bọn họ cũng không biết kia Kim Phượng Yêu Điệp lúc này ở ở đâu, tại đây tòa Mê Tiên hạp cốc trong cảm thấy mãnh liệt bất an.

Chạy trước ra chỗ này hạp cốc rồi hãy nói.

Tại Vân Mộng Trạch khác tìm một mạo hiểm chi địa, tiếp tục đi hoàn thành Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ, bọn họ cũng không phải là không nên tại đây Mê Tiên hạp cốc, chết đập đầu đến cùng.

Trương tiểu đệ bị kia Trúc Cơ Yêu Diệp bị hù hoảng hồn, rối loạn phương hướng, rõ ràng loạn đầu ruồi giống nhau liền hướng hạp cốc ở chỗ sâu trong chạy.

"Đuổi kịp, đừng đi rời ra!"

Tô Trần tay mắt lanh lẹ, một phát bắt được chạy sai phương hướng Trương tiểu đệ, mang theo hãn hướng Mê Tiên hạp cốc chạy.

Ba đầu Linh khuyển tại mệnh lệnh của hãn phía dưới, tại mặt trước đội ngũ tầm hơn mười trượng chạy như điên, làm báo động trước.

Đột nhiên, chúng nó tựa hồ phát hiện phía trước trong mây mù có cái gì, mãnh liệt dừng lại, không ngừng hướng phía trước đồ chó sủa.

Khứu giác của bọn họ vô cùng linh mẫn, đối với Yêu thú khí tức cảm giác lực cũng rất mạnh. Gặp gỡ kinh khủng Yêu thú, phản ứng đầu tiên chính là đồ chó sủa.

Chỉ thấy, phía trước hạp cốc miệng phương hướng, một cái cực lớn màu vàng Yêu Diệp bóng ma bay vào tiến đến, tại trong hạp cốc tầng trời thấp trong từ từ kích động cánh.

Nó chứng kiến mặt đất ba đầu cấp thấp Linh khuyển lại dám hướng nó đồ chó sủa, không khỏi một phiến muộn, kích động cực lớn màu vàng màu cánh.

Hơn mười đạo dài nửa xích Phong Nhận, trong chốc lát bình đi lên, như một mảnh đồng loạt thu hoạch sắc bén liên mang bao trùm mấy trượng phạm vi, những nơi đi qua, cây đoạn đá nứt.

"Đùng ~!"

Kia ba đầu cấp thấp Linh khuyến liên cấp thấp Yêu thú đều đánh không lại, như thế nào chống đỡ được như thế mãnh liệt tập kích, tại đây một hồi mạnh mẽ Phong Nhận phía dưới, cùng nhau bạo liệt nổ thành gỗ vụn.

"Đầu kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp? Nó như thế nào tại hạp cốc miệng? !"

Trốn tại phía trước nhất Lữ lão phu tử, thấy như vậy một màn, thần sắc hoảng sợ.

Hắn vô cùng bối rối, quay đầu liền hướng trong hạp cốc chạy. Trên người hắn có Yêu Trùng Noãn mờ dịch thể khí tức, nào dám tới gần nơi này đầu Kim Phượng Yêu Điệp may mắn.

A Nô cùng Ngô tiểu phu cũng chứng kiến giữa không trung kia cái thật lớn màu vàng bóng ma, không dám lên tiếng, cùng theo Lữ lão phu tử liền hướng quay về chạy.

Hạp cốc miệng bị điều này đầu Kim Phượng Yêu Điệp cho ngăn chặn!

Ra không được, đương nhiên là hướng Mê Tiên hạp cốc bên trong trốn!

Điều này hạp cốc bảy tám trăm trong hẹp dài, vận khí tốt mà nói, có lẽ có thể tìm tới địa phương ẩn thân, tránh thoát Kim Phượng Yêu Điệp điều này một lớp nổi giận.

Tô Trần xa xa chứng kiến đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp, sắc mặt ngạc nhiên, đột nhiên hiểu được, Trương tiểu đệ trốn chạy để khỏi chết phương hướng mới là rất đúng, chỉ có hướng trong hạp cốc chạy.

Hắn yên lặng cầm theo Trương tiểu đệ, cùng mấy người khác tốc độ cao nhất chạy vội.

Trương tiểu đệ Luyện Khí Kỳ tăng bốn tu vi quá thấp, thoát được không đủ nhanh, rất dễ dàng bị Kim Phượng Yêu Diệp đuổi theo.

Điều này chỉ cần trượng lớn Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng yêu nga, theo hạp cốc bên ngoài thu thập Thực Linh hoa chi biểu lộ, linh mật quay lại, tại Mê Tiên hạp cốc bên trong bay lên.

Trong hạp cốc cấp thấp Yêu thú nghe được động tĩnh, đã sớm nằm rạp xuống trốn, không dám thò đầu ra.

Bầu trời, những cái kia nhiều người cấp thấp phần bụng phát ra Thanh lam tử quang yêu nga đám, càng là nhao nhao tứ tán trốn tránh, không dám tới gần nó. Nó nhất thời cũng không có lưu ý, mặt đất có năm tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ chính đang điên cuồng trốn chạy để khỏi chết, tận lực rời nó rất xa.

Kim Phượng Yêu Diệp kích động lấy một đôi như Kim Phượng sắc sỡ cánh chim, uy thế run sợ hàng lâm tại trong hạp cốc một cây cổ xưa trên đại thụ. . .

Nơi này có nó trứng.

Nó cách mỗi hơn mười năm mới có thể sản một lần trứng, số lượng cũng không nhiều. Vì bảo hộ trứng an toàn, nó điều này hơn nửa năm đều nghỉ lại ở chỗ này, không có rời đi Mê Tiên hạp cốc, mãi cho đến trứng tan ra.

Chỉ là điều này Mê Tiên hạp cốc bên trong linh biểu lộ cùng linh mật nhanh bị ăn hết sạch rồi, nó ngẫu nhiên không thể không bay đến chỗ xa hơn đi thu thập ăn.

Đột nhiên, Kim Phượng Yêu Diệp ngạc nhiên phát hiện, cổ thụ bên trên hơn hai mươi miếng ánh vàng rực rỡ Yêu Trùng Noãn không thấy.

Nó tìm lần cổ thụ cao thấp, cũng không thể tìm ra nó sinh hạ những cái kia Yêu Trùng Noãn, không khỏi tức giận.

Người nào đánh cắp Yêu Trùng Noãn?

"Hô!"

Chung quanh mảng lớn cổ thụ linh mộc xé rách thành mảnh vỡ, tại Phong Nhận điên cuồng tập kích phía dưới ngã xuống đất.

Lập tức, Kim Phượng Yêu Điệp tại trong hạp cốc điên cuồng tìm kiếm những cái kia mất tích Yêu Trùng Noãn, đồ sát bất luận cái gì phát hiện Yêu thú.

Chẳng biết lúc nào, nó ẩn ẩn ngửi được trong không khí có một tia nguyên khí mờ dịch thể khí tức, lập tức giật mình tỉnh lại. Đây là nó sinh hạ trứng dịch thể mùi!

Sưu!

Nó phản nộ dọc theo Mê Tiên hạp cốc, hướng trong cốc ở chỗ sâu trong bay nhanh mà đi.

Lữ lão phu tử thỉnh thoảng quay đầu lại kinh sợ nhìn qua, lại nghe đến một hồi khùng bố cánh vù vù thanh âm, ở hậu phương trong hạp cốc quanh quẩn.

Hắn dùng sức lau khô sạch rãnh tay bên trên Yêu Trùng Noãn Nguyên Khí mờ dịch thể, rồi lại thủy chung chà xát không hết trên tay vế này mờ dịch thể mùi, không khỏi nóng vội, tức giận đau khổ, hận không thể đem tay của mình cho chặt xuống.

Hắn bất quá chính là Vô Tâm bóp nát cái Yêu Trùng Noãn, mới ăn tươi, về phần chết như vậy đuổi theo không tha!

Tô Trần, Lữ lão phu tử tiểu đội một nhóm năm tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, tại Mê Tiên hạp cốc bên trong thoát được nhanh chóng, không bao lâu liền chạy vội ra trong vòng hơn mười dặm.

Chỉ nghe thấy phía trước truyền đến Yêu thú tiếng gào thét, cùng với mấy chi Luyện Khí Kỳ đỉnh phong tiểu đội các tu sĩ cùng Yêu thú kịch chiến thanh âm.

"Phía trước có tu sĩ khác tại sẵn giết Yêu thú, chúng ta trực tiếp tiến lên."

Tô Trần trầm giọng nói.

"Hào!"

Lữ lão phu tử gật đầu, biết rõ Tô Trần tại đánh cái gì chủ ý, mừng thầm.

Xem ra hẳn cũng không phải là rất không may, chí ít có rất nhiều tiểu đội có thể ngăn cản một cái đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp, chia sẻ một chút hẳn bị đuổi giết áp lực.

Kim Phượng Yêu Điệp chắc có lẽ không chỉ nhìn chăm chăm một mình hẳn không tha đi. Chỉ cần Kim Phượng Yêu Điệp lực chú ý bị dời đi, có lẽ liền có cơ hội chạy đi.

Tô Trần đám người rất nhanh chứng kiến phía trước, Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự đám người suất lĩnh bốn chi tiểu đội hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ, đang tại sẵn giết trong hạp cốc một đám Yêu thú, kịch chiến say sưa.

Bọn họ tại sẵn thú, mà những cái kia Yêu thú cũng muốn giết chết những thứ này xâm nhập Mê Tiên hạp cốc tu sĩ.

Trang Bất Phàm nhìn thấy lại có một chi tiểu đội theo linh trong sương mù lao đến rồi, lập tức mời đến, mời bọn họ cùng đi sẵn giết trong hạp cốc

Yêu thú.

Điều này Mê Tiên hạp cốc Yêu thú rất nhiều, bọn họ nhất thời cũng cũng thanh lý không hết.

Tiểu đội càng nhiều, tiêu diệt toàn bộ đứng lên càng nhanh, đối với bọn họ cũng là có chỗ tốt.

Trang Bất Phàm đã dẫn đầu tiểu đội săn giết tiên tông nhiệm vụ chỉ định hai đầu nhất giai Yêu thú, đoạt tại phía trước, cũng không lo lắng về sau tiểu đội hội ngược lại vượt qua.

Tô Trần cùng Lữ lão phu tử một nhóm năm người để ý cũng không có để ý, chỉ là chạy, một cái liền vọt tới, hướng hạp cốc ở chỗ sâu trong mà đi.

"Không có việc gì chạy cái gì a!"

"Nơi đây liền có không ít Yêu thú."

"Cùng chúng ta cùng nhau săn yêu không phải rất tốt sao lại không có xa lánh các người!"

"Người nọ không phải lữ phu tử sao hãn như thế nào cũng tiến vào Mê Tiên hạp cốc?"

Đang tại săn giết Yêu thú nhiều người Luyện Khí Kỳ đỉnh phong tu sĩ, thần tình đều là kinh ngạc kinh ngạc.

Đột nhiên!

Phía sau truyền đến hét thảm một tiếng.

Trước kia tụ tập thành đoàn cùng chúng tu sĩ đám chém giết đám yêu thú, nhao nhao hoảng sợ tứ tán.

Chu Bao Tự các loại nhiều người Luyện Khí đỉnh phong các tu sĩ thần sắc tất cả giật mình, hướng tiếng kêu thảm thiết phương hướng nhìn lại.

Đã thấy, một cái thật lớn màu vàng bóng ma tại hạp cốc tầng trời thấp bay qua. Chính đang điên cuồng nổi giận bên trong, một cổ kinh khủng Trúc Cơ Cảnh giới Linh áp khí tức chột mà đến.

Tên kia Luyện Khí Kỳ tầng chín tu sĩ quá không may, bị nó trực tiếp đánh lên, mảng lớn Phong Nhận quét sạch mà qua, liền Linh giáp cũng ngăn cản không nổi Phong Nhận xé rách, bạo thành một đoàn huyết vụ.

"Không tốt, là đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp!"

"Chạy mau!"

Nhiều người Luyện Khí đỉnh phong các tu sĩ lập tức sợ hãi kêu lên một cái, vội vàng bỏ rơi những cái kia Yêu thú liền hướng trong hạp cốc trốn chạy để khỏi chết. Ai cũng không dám đi chính diện ngạnh kháng đầu kia Kim Phượng Yêu Điệp.

"Người nào trêu chọc điều này đầu Trúc Cơ Kim Phượng Yêu Điệp, nó lại có thể như thế điên cuồng nổi giận? Chẳng lẽ là vừa rồi chi tiểu đội kia trêu chọc phải hay sao? !"

Trang Bất Phàm thân ảnh nhanh trốn, mặt sắc mặt xanh mét.

Đáng chết!

Trêu chọc Kim Phượng Yêu Điệp, rõ ràng để cho bọn họ tới cùng nhau bồi điều này miệng nổi đen.

Nhưng đây cũng không phải là chuyện trọng yếu nhất rồi, quan trọng là ... Như thế nào từ nơi này chỉ cần cuồng bạo Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp trong đuổi giết đào thoát.

Nó hiện tại đã điên cuồng bạo loạn đến đã mất đi hết thủy lý trí, cho là bọn họ những thứ này Tu Tiên giả là một phe, gặp kẻ nào giết kẻ đó.

Mê Tiên hạp cốc bên trong, năm chi tiểu đội Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ đám đều tại liều mạng trốn, trong lúc nhất thời, có người chửi ầm lên, có người nổi giận bùng bùng, hỗn loạn vô cùng.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 164: Hạp Cốc Tuyệt Cảnh

Mê Tiên hạp cốc bên trong.

Năm tiểu đội mười tám mười chín tên Luyện Khí đỉnh phong các tu sĩ, không dám đi chống lại cái kia Trúc Cơ kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, chật vật mà chạy.

Thế nhưng là, cái này Mê Tiên hạp cốc chính là một đầu rộng vài dặm, mấy trăm dặm hẹp dài hạp cốc, cổ thụ rừng rậm không ít, nhưng là chân chính có thể chỗ ẩn thân cũng không nhiều.

Lấy đầu này Trúc Cơ kỳ Kim Phượng Yêu Điệp niệm lực cường đại, muốn tìm ra bọn hắn đến rất dễ dàng. Cổ thụ rừng cây, hang động nhỏ, cũng không an toàn.

Hạp cốc hai bên trên vách đá mọc đầy trắng kiện phệ yêu dây leo, lóe ra thanh oánh chi quang, cứng cỏi khó chơi, sẽ thôn phệ yêu thú, liền mạnh mẽ hầu yêu thú đều không thể xuyên qua những này dây leo mạn, theo trên vách đá leo lên ra ngoài.

Nếu là không có những này kinh khủng dây leo, bọn hắn cũng có thể trực tiếp theo trên vách đá leo ra cốc bên ngoài đi.

Dọc theo con đường này, nổi giận Kim Phượng Yêu Điệp gặp kẻ nào giết kẻ đó, cuồng bạo phong nhận không thể ngăn cản, đầy trời màu vàng kim bột phấn bay múa, liền những cái kia vô tội yêu thú cũng đều gặp nạn, phơi thây khắp cốc.

Chúng Luyện Khí kỳ các tu sĩ bị đánh một trở tay không kịp, trên đường đi chỉ lo hướng hạp cốc chỗ sâu đào mệnh, thần sắc kinh hoàng không gì sánh được.

Rơi vào phía sau thẳng xui xẻo, thành kìm chân đầu này Kim Phượng Yêu Điệp tốt nhất mỗi nhử.

"Như thế trốn xuống dưới, cũng không phải biện pháp, chúng ta sớm muộn muốn bị cái này Kim Phượng Yêu Điệp xua đuổi đến đáy cốc tuyệt địa, bị nó giết chết. Nhất định phải phản kích mới được!"

"Chúng ta cùng một chỗ hợp lực, sẵn giết cái này Kim Phượng Yêu Điệp!"

Chúng tu sĩ nhao nhao vội la lên.

Thế nhưng là, ai đến lĩnh cái này đầu?

Trang Bất Phàm cùng Chu Bao Tự hai người thực lực mạnh nhất, nhất định phải hai người bọn họ lĩnh đầu này mới được, người khác đều không được.

Chỉ là, cùng một đầu Trúc Cơ kỳ yêu thú đối cứng, bọn hắn phải bỏ ra một cái giá lớn sợ là phi thường thảm trọng. Cho dù là bọn họ năm tiểu đội cùng một chỗ vây công cái này Trúc Cơ kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, không gây tổn hại gần non nửa thành thành viên, sợ cũng giết không được nó.

Tô Trần, Lữ lão phu tử các loại năm người trốn nhanh nhất, ở năm tiểu đội phía trước nhất, tạm thời tới nói tự nhiên cũng là an toàn nhất.

Chu Bao Tự mặt băng sương, mấy cái phi thân nhảy vọt, đuổi kịp trốn ở phía trước Lữ lão phu tử, thấp giọng hỏi: "Lữ thế thúc, cái này họa đều là người rước lấy?"

"Cái này Chu thể chất nữ, việc này nói rất dài dòng."

Lữ lão phu tử nhất thời không biết giải thích như thế nào, mặt già bên trên kìm nén đến đỏ lên, không nhin được.

Hắn không muốn đi trêu chọc Kim Phượng Yêu Điệp, cũng chính là vô tâm ăn cỗ thụ bên trên không biết lai lịch một cái trứng yêu trùng mà thôi, cái này có thể gọi chủ động trêu chọc sao!

Hắn là bị động trêu chọc.

Lại nói, hắn vào Mê Tiên hạp cốc trước đó dùng đồng tiền Linh khí coi một quẻ, là điềm dữ. Có thể thấy được không quản hắn có ăn hay không, cái này họa là sớm muộn muốn tới, né tránh không được vấn đề.

Chu Bao Tự nhìn Lữ lão phu tử bộ này xấu hổ mặt đỏ lên sắc, liền đoán được mấy phần, cái này Kim Phượng Yêu Điệp bị chọc giận một chuyện cùng Lữ lão phu tử thoát không khỏi liên quan.

Trước khi đi, Chu thị thể gia tộc trưởng còn dặn dò nàng một phen, ở Vân Mộng Trạch không muốn gặp được Lữ lão phu tử, tận lực tách ra hắn.

Mặc dù không biết tộc trưởng là duyên cớ gì. Nhưng nghĩ đến, đây cũng là lão thành kinh nghiệm lời tuyên bố.

Mê Tiên hạp cốc chỗ sâu nhất, là một tòa cao lớn một ngàn trượng to lớn thác nước, thác nước vạn tấn bay lưu thẳng xuống dưới, tóe lên vô số bọt nước, oanh minh điếc tai.

Dưới thác nước là một thanh to lớn đầm sâu, sâu không thấy đáy. Một chút cấp thấp nước Xà yêu thú, cự yêu cá sấu, chiếm cứ ở đầm sâu biên giới.

Tô Trần dừng lại, bất đắc dĩ nhìn qua trước mắt tòa này to lớn thác nước.

Nơi này, chính là Mê Tiên hạp cốc cuối cùng.

Chúng Luyện Khí các tu sĩ trốn đến đáy cốc, nhìn qua toà này to lớn thác nước, không khỏi bi ai. Cái này trên thác nước không có phệ yêu dây leo mạn, thế nhưng là thác nước dòng nước quá mau, bọn hã cũng không bay qua được.

Cái này Mê Tiên hạp cốc là tuyệt lộ, căn bản không trốn thoát được.

Bọn hã trốn đến nơi này, cũng chỉ là lợi dụng địa hình cùng trong hạp cốc lũ yêu thú, hơi trì hoãn một ít thời gian mà thôi, y nguyên đến đối mặt sau lưng cái kia phát điên, chết đuối theo không thả Kim Phượng Yêu Điệp.

"Phía trước không đường có thể trốn! Làm sao bây giờ?"

Chúng Luyện Khí các tu sĩ trên mặt đều là vẻ tuyệt vọng.

"Trang công tử, nghe nói người tổ truyền 《 Tiêu Dao Du 》 có thể trong nháy mắt đột phá ba tầng, đạt tới Luyện Khí kỳ mười hai tầng. Có thể hay không đối phó cái này Kim Phượng Yêu Điệp?"

"Không sai, Trang công tử xuất thủ dù là chỉ cần kiềm chế lại nó, mọi người có lẽ có cơ hội phản sát nó!"

Chúng tu sĩ ôm lấy một chút hi vọng, nhao nhao nhìn về phía Trang Bất Phàm.

Trang thị Tu Tiên công pháp tác dụng, ở Triều Ca Tiên thành cũng không phải là bí mật. Luyện Khí kỳ mười hai tầng thực lực, mặc dù kém Trúc Cơ kỳ yêu thú, nhưng cũng vượt xa quá ở đây sở hữu Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong tu sĩ, cơ hồ bù đắp được gần phân nửa Trúc Cơ kỳ tu sĩ.

Ở ý nghĩa này đi lên nói, Trang Bất Phàm so Chu Bao Tự thực lực mạnh hơn rất nhiều, hoàn toàn có thể cùng Vương Thiện so sánh.

"..."

Trang Bất Phàm bị chúng tu sĩ sốt ruột chờ đợi nhìn qua, tâm bên trong buồn bực muốn chết.

Cái này lại không phải hấn trâu chọc tới họa.

Tất cả mọi người bộ này ánh mắt nhìn xem hấn làm gì?

Các người tại sao không đi hỏi một chút Lữ phu tử, nên thu xếp làm sao hấn trâu chọc cái này cục diện rồi rắm? !

Chẳng lẽ bởi vì hấn Trang Bất Phàm thực lực mạnh nhất, cho nên liền nên đi thay Lữ phu tử khiêng cái này khẩu oan ức? !

Không sai, « Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên » tầng thứ hai pháp quyết "Thuế Biến quyết", có thể để hấn Luyện Khí chín tầng lột xác ba lần, trong nháy mắt tăng vọt đến Luyện Khí kỳ mười hai tầng. Thực lực mạnh mẽ nhất thời, Luyện Khí kỳ cảnh giới không người có thể địch.

Nhưng là, tác dụng phụ cũng là dị thường to lớn.

Mỗi đột phá một lần, vì kích phát công pháp, tuổi thọ giảm phân nửa.

Lấy hấn hiện tại ba mươi tuổi, một trăm tuổi thọ chung để tính, lột xác ba lần sau đó trở thành Luyện Khí kỳ mười hai tầng tu sĩ, liên tục giảm thọ ba lần, hấn liền chỉ còn lại có không đủ mười năm chi mệnh.

Trang thị thế gia vì giữ bí mật, chấn nhiếp gia tộc khác, đương nhiên chỉ tuyên dương nhà mình công pháp cường đại, mà sẽ không bại lộ hấn thiếu hụt.

Cái này tác dụng phụ cũng không bị ghi chép ở ngọc giản công pháp bên trên, ngoại giới cũng cực ít có người biết được, đều là Trang thị thế gia đệ tử thế hệ tương truyền, không cáo tri người ngoài.

Cho nên tuyệt phần lớn Trang thị đệ tử cũng không nguyện ý tu môn này tiên công.

Dù là tu luyện, cũng sẽ không dễ dàng đi dùng cái này thứ hai quyết.

Đây là dùng để bảo mệnh tuyệt kỹ, không phải đến khẩn yếu nhất trước mắt, là không thể thi triển đi ra.

Hắn Trang Bất Phàm cũng không có dự định vì làm một lần ngăn cơn sóng dữ anh hùng, liền đem tuổi thọ của mình cho ngành sinh sinh giảm đến còn sót lại mười năm.

Cái này giá quá lớn, hiện tại cũng không có bị buộc đến trình độ kia.

Trang Bất Phàm thấy chúng tu sĩ đều một bộ vội vàng mong đợi nhìn lấy mình, trong nội tâm đương nhiên buồn bực muốn chết, lại không thể nào giải thích, thật muốn về một câu, 'Lữ lão phu tử trên ra họa, hẳn chính mình vì cái gì không đi khiêng? !'

Hắn nguyên bản kế hoạch tốt một hồi săn giết yêu thú, đã bị Lữ lão phu tử chi tiêu đội này làm hỏng, tức sôi ruột, hiện tại thế mà còn muốn hắn tới cứu tràng!

Nhưng hắn không thể nói như vậy

Hắn bởi vì lão cha phản bội quan hệ của gia tộc, thuở nhỏ xuất thân không tốt, rất bị người khinh thường. Ở Trang thị thế gia chịu nhục, hao phí ba mươi năm, đối trưởng bối cung kính, đối cùng thế hệ khiêm cung lễ nhượng. Vì để cho tất cả mọi người tán thưởng hắn, hắn những năm này cơ hồ chưa từng đắc tội với người.

Hắn phí hết tâm huyết, mới dựng lên một cái "Ung dung rộng lượng, ôn tồn lễ độ" Trang công tử hình tượng, được đến chúng thế gia, đám tử đệ đủ miệng nói khen tốt đẹp thanh danh.

Triều Ca Tiên thành người người đều biết, hãn Trang công tử không chỉ tu vi cao, nhân phẩm càng là đỉnh tiêm, chính là nhân trung long phượng đời thứ nhất tuần kiệt, tiền đồ vô lượng. Há có thể như thế bụng dạ hẹp hòi, cùng Lữ phu tử cái này Triều Ca Tiên thành số một thẳng xui xẻo so đo!

Người khác có thể buột miệng thống mạ Lữ lão phu tử trêu chọc đại họa, nhưng là hãn Trang công tử chửi không được. Hãn cũng không muốn trong cơn tức giận, đem chính mình mấy chục năm dựng đứng công tử văn nhã hình tượng, đều hủy hoại chỉ trong chốc lát.

Trang Bất Phàm tâm bên trong oán thầm mắng vô số câu, nhưng hay vẫn là bất đắc dĩ nói: "Chư vị, không phải là ta không muốn, Luyện Khí mười hai tầng y nguyên không phải là đối thủ của nó trận đánh này đánh xuống, chúng ta cái này năm chi Luyện Khí đỉnh phong tiểu đội, có bao nhiêu người có thể về Triều Ca Tiên thành? Mặt thấy hoàn thành lần này tiên tông nhiệm vụ, chúng ta tất cả mọi người có nhìn có thể bái nhập năm đại tiên tông, ở thời điểm này chết chẳng phải là rất oan?"

"Không chiến, vậy làm sao bây giờ? Chúng ta có đường có thể trốn sao?"

Chúng tu sĩ tới lúc gấp rút cắt thương lượng.

Phía trước là Kim Phượng Yêu Điệp, đằng sau là ngàn trượng thác nước, đầm sâu, không chỗ có thể trốn.

Chỉ nghe thấy, ở bên ngoài mấy dặm, đám yêu thú tiếng kêu thảm thiết liên tục, lộn xộn đầu loạn toan, bị cái kia Kim Phượng Yêu Điệp điên cuồng giết hại, phát tiết lửa giận.

"Không được! Kim Phượng Yêu Điệp lập tức liền giết tới!"

"Trang công tử, Chu tiểu thư, làm sao bây giờ? Không chiến đó là một con đường chết, hai vị tốc độ làm quyết định a!"

Chúng tu sĩ sắc mặt đại biến.

Quần Long Vô Thủ không được, nhất định phải có người dẫn đầu chỉ huy, mới không còn loạn thành một bầy.

"Chiến ——!"

Chu Bao Tự quát ra bên hông một chuỗi Băng Hệ Linh kiếm, băng lãnh thanh âm, dứt khoát nói: "Không chiến chính là một con đường chết! Ta đến dẫn đầu, ở giữa dụ địch.

Trang công tử, Lữ phu tử, hai người các người tiểu đội bên phải bên cạnh nham thạch chỗ mai phục. Tống Vân huynh, Đường Trường Tùng huynh, các người dẫn đầu hai chi tiểu đội ở bên trái rừng cây chỗ mai phục. Chờ nó xông lại, ba mặt giáp công!"

"Tốt!"

Chúng tu sĩ tiểu đội lập tức mừng rỡ, riêng phần mình tại trong hạp cốc mai phục.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 165: Tiên Âm Ba Nghênh Chiến Đại Phong Nhận (Chúc Mừng Vị Thứ Tư Minh Chủ)

Trang Bất Phàm cùng Tô Trần tiểu đội chung mười tên Luyện Khí kỳ tu sĩ, mai phục tại hạp cốc phía bên phải một đồng loạn tảng đá sau đó, chuẩn bị đánh lén cái kia sắp đến Kim Phượng Yêu Điệp.

"Riêng phần mình làm chuẩn bị , chờ Kim Phượng Yêu Điệp bị Chu tiểu thư hấp dẫn sau đó, tiếp tục công kích!"

Tô Trần thần sắc trầm ngưng, đối tiểu đội mấy người khác phân phó nói.

Lữ lão phu tử sắc mặt tái nhợt, khẩn trương nhìn qua nơi xa, mặt mũi sương mù, trong mồm không ngừng lăm bẫm cái gì.

A Nô tại mọi người phía sau cùng, đỡ đàn mà ngồi, nhắm mắt nín hơi điều trị khẩn trương hô hấp, tùy thời chuẩn bị đàn tấu Linh Cầm, thi triển « Phong Lôi Dẫn », đến công kích cái kia bướm yêu.

Nàng tiếng đàn công kích khoảng cách rất xa, dù là cách một hai trăm trượng xa cũng y nguyên có rất mạnh lực sát thương. Nhưng là liên sợ nửa đường bị Kim Phượng Yêu Điệp cắt đứt, cho nên cần cái khác Luyện Khí tu sĩ ở phía trước, vì nàng làm yểm hộ.

Ngô tiểu phu người khoác một bộ nặng nề linh khải giáp, ngồi trên mặt đất, thần sắc thản nhiên, cầm trong tay một khối lớn chừng bàn tay mài đá, cạo lấy cái kia chuôi nặng đến ngàn cân màu vàng sậm búa lớn đầu, để nó càng thêm sắc bén một chút.

Trương tiểu đệ trong tay bắt lấy mấy trương Linh phù lục, sắc mặt tái nhợt, khẩn trương muốn chết. Lấy hãn Luyện Khí tầng bốn thực lực, trận đánh này hãn lẫn vào không được, chỉ có thể ở nơi xa đứng ngoài quan sát, hay là xa xa ném Linh phù lục.

Trận chiến này như bại, chỉ sợ cũng muốn mất mạng ở cái này mê tiên cốc bên trong.

Trương tiểu đệ nhìn thấy Ngô tiều phu lúc này, thế mà dù bận vẫn ung dung cạo xát lấy búa vàng đầu, không khỏi ngạc nhiên nói: "Ngô đại ca, người thế nào một chút không sốt sắng?"

"Ha ha, thiên hạ này sự tình, đều có thể dùng một búa giải quyết. Một búa không giải quyết được, vậy thì hai lưỡi búa. Còn không giải quyết được, chỉ sợ cũng đến phiên ta chết đi. Sợ chết cũng vô dụng thôi!"

Ngô tiều phu cười nói.

Hãn sẽ chỉ "Khai Sơn phách" một chiêu này, đừng Linh kỹ, Linh thuật cũng sẽ không. Định chết ta vong, cũng liền một chiêu thấy rõ ràng chuyện.

Trương tiểu đệ không gì sánh được khâm phục, phần này thần nhiên chi tâm, không phải người thường có thể bằng.

Trang Bất Phàm cũng mang theo tiểu đội của hãn chúng thành viên, ở bên cạnh một tảng đá lớn chỗ mai phục, đều cầm Linh binh, tùy thời chuẩn bị nhảy ra, cường sát Kim Phượng Yêu Diệp.

Tô Trần nhìn vị này phong độ nhẹ nhàng Trang Bất Phàm Trang công tử một chút, đột nhiên cười hỏi: "Trang công tử, người cái kia Tu Tiên công pháp, thế nhưng là có rất lớn tác dụng phụ?"

Trang Bất Phàm không khỏi đánh giá Tô Trần một chút.

Cùng Lữ lão phu tử cùng một chỗ chi này tu sĩ tiểu đội rất kỳ quái.

Trừ Lữ lão phu tử là Triều Ca mười đại con em thế gia bên ngoài, cái khác bốn tên đều là không có danh tiếng gì tán tu.

Một tên Mộc hệ tu sĩ, một tên chiến lực lại yếu nhạc công, một tên búa lớn tu sĩ, một tên Luyện Khí tầng bốn góp đủ số tu sĩ, cái này hoàn toàn không giống như là một chi đảng hoàng tham gia tiên tông tuyển chọn đội ngũ.

Cũng chỉ có những này không có nhiều tiền đồ tán tu, mới có thể cùng Lữ lão phu tử vị này Triều Ca xui xẻo nhất tu sĩ dựng thành một chi tiểu đội, tham gia cái này nghiêm túc tiên tông nhiệm vụ tuyển chọn.

Trang Bất Phàm nguyên lai tưởng rằng Lữ lão phu tử là bọn hăn năm người đội trưởng.

Nhưng hiện tại xem ra, cái này Luyện Khí kỳ chín tầng đỉnh phong tán tu mới là đội trưởng. Xem ra, vị này tán tu vẫn là rất có mấy phần thực lực, để Lữ lão phu tử vị này Triều Ca có tư lịch tiền bối, cũng cam nguyện là đội viên.

"Các hạ dựa vào cái gì hỏi như thế?"

Trang Bất Phàm khóe miệng một vệt cười nhạt, hỏi.

"Nếu là không có tác dụng phụ, Trang công tử nghĩ đến cũng sẽ không như thế do dự, không nguyện ý thi triển đi ra, nhảy lên trở thành cường đại Luyện Khí kỳ mười hai tầng tu sĩ."

Tô Trần cười nói.

"Hơi có một chút đi, dùng sau đó sẽ có một chút phiền toái. Không phải bất đắc dĩ, ta cũng không muốn đi dùng. Đợi lát nữa đầu kia Kim Phượng

Yêu Diệp đánh tới, người ta liên thủ hợp công."

Trang Bất Phàm cười nhạt một tiếng, thừa nhận.

Cái này Trang thị thế gia Tu Tiên công pháp uy lực quá mạnh, tác dụng phụ tự nhiên là có, cái này rất dễ dàng bị người khác đoán được. Nhưng cụ thể chi tiết, là Trang thị thế gia bí mật, đương nhiên sẽ không tiết lộ cho người ngoài.

"Tốt!"

Tô Trần trong mắt khẽ nhúc nhích, trong lòng càng xác nhận.

Cái này « Phù Du Thiên » ba quyết, mỗi một quyết đều có vấn đề.

Thứ nhất quyết "Ẩn Núp quyết" tu luyện quá chậm, gần một nửa nguyên khí bị tồn trữ lên. Thứ hai "Thuế Biến quyết", thứ ba quyết "Hóa Vũ quyết" có không rõ tai hoạ ngầm, đến mức không dám tùy tiện thi triển.

Nhưng đến tột cùng có cái gì tai hoạ ngầm, hẳn không xác định.

"Hô!"

Một cái to lớn màu vàng kim bóng ma, từ đằng xa trong sương mù xuất hiện, đuổi tới thác nước lớn phía trước, Chu Bao Tự các loại mây tên Luyện Khí kỳ tu sĩ.

Nó toàn thân Huyết Sát Chi Khí cực nặng, ở phía trước hạp cốc tru diệt đông đảo vô tội xui xẻo đề giai yêu thú, nhưng cái này y nguyên không có cách gì dập tắt nó căm giận ngút trời.

Nó từ khi bước vào Trúc Cơ kỳ cảnh giới, chính là mảnh này Vân Mộng Trạch bên trong mạnh nhất yêu trùng một trong. Hơn mười năm qua, mảnh này mây vạn dặm Vân Mộng Trạch bên trong, không có ai dám đến trêu chọc nó.

Dù là cái khác Trúc Cơ yêu thú ngữ được khí tức của nó, cũng sẽ tách ra.

Thế nhưng là hôm nay, lại có thể có người tiến lên cướp đi nó sở hữu trứng yêu trùng.

Đây là nghiêm khắc khiêu khích!

Kim Phượng Yêu Điệp ngữ được trong không khí một chút như có như không nguyên khí cao dịch mùi, lập tức nổi giận. Chính là trước mắt bọn này Nhân tộc tu tiên giả, ngang nhiên cướp đi nó sinh hạ trứng yêu trùng.

Giết!

Một tên cũng không để lại!

Kim Phượng Yêu Điệp ở giữa không trung, ở trên cao nhìn xuống, một đôi to lớn màu vàng kim màu cánh đột nhiên vỡ một cái, một trăm trượng bên ngoài phóng xuất ra tảng lớn phong nhận, hướng Chu Bao Tự các loại năm tên Luyện Khí tu sĩ phát động điên cuồng công kích.

Chu Bao Tự tiểu đội năm tên tu sĩ đã sớm trận địa sẵn sàng đón quân địch, đứng tại chỗ sáng dụ địch, tự nhiên gánh chịu Kim Phượng Yêu Điệp lửa giận cùng đợt tập kích thứ nhất.

"Toàn lực phòng ngự!"

"Tường băng! !"

Chu Bao Tự cô đơn kiết đứng, đứng tại tiểu đội phía trước nhất.

Giờ phút này, nàng đại mi cau lại, tuyệt mỹ gương mặt thần sắc trang nghiêm, ngọc chưởng vỡ một cái.

Một tòa cao mấy trượng, nửa thước dày to lớn tường bằng, bốc lên thâm hàn chi khí đông, kiên quyết ngoi lên dựng thẳng lên, bảo hộ ở nàng cùng tiểu đội năm người trước đó. Tòa này tường bằng chậm chậm sinh huy, óng ánh sáng long lanh giống như mặt kính, nở rộ xanh thắm chi quang.

Nó cứng rắn không gì sánh được, đủ để ngăn chặn mấy ngàn cân lực đạo cường lực tập kích. Luyện Khí kỳ tu sĩ muốn công phá đạo này kiên cố tường bằng, muốn hao phí một phen công phu.

"Thổ Tường thuật! Lên ——!"

"Gió Xoáy thuật!"

"Đại Địa Chi Lao! Lên!"

"Kim Giáp Hộ Thuần thuật!"

Phía sau nàng, hẳn hơn bốn tên Luyện Khí kỳ chín tầng tu sĩ cũng không chậm trễ, nhao nhao riêng phần mình thi triển phòng Ngự Linh thuật, tăng cường tiểu đội năm người phòng ngự.

Lấy Luyện Khí kỳ tu sĩ nhục thân, là tuyệt gánh không được cái này Kim Phượng Yêu Điệp một kích, chỉ có thể dùng Linh thuật chế tạo ra lượng lớn chướng ngại, đi chống cự Kim Phượng Yêu Điệp tập kích.

Nhưng mà, Kim Phượng Yêu Điệp thi triển ra tảng lớn phong nhận, cỡ nào cuồng bạo.

Một mảng lớn phong nhận chà sát tới, "Lộp bộp" trực tiếp đem tường bằng chẻ thành đầy trời vụn bằng mảnh vỡ, ngay sau đó đụng phải đạo thứ hai thật dày tường đất, dễ như trở bàn tay tầm thường xé rách đạo này tường đất, tiếp tục hướng bọn họ tiểu đội năm người đánh tới.

Chu Bao Tự tiểu đội năm người sắc mặt đại biến.

Cái này Kim Phượng Yêu Điệp Đại Phong Nhận quá cường hãn, bọn hãn cấp thấp Linh thuật căn bản ngăn cản không nổi.

Trong tay bọn họ đã sớm chuẩn bị xong hơn mười trường cấp thấp "Trường đất" các loại phòng Ngự Linh Phù lục, phảng phất dốc vốn đồng dạng văng ra ngoài, ngăn cản đột kích Đại Phong Nhận.

Linh thuật thi triển, cần một chút thời gian mới có thể phóng xuất ra, bọn hãn không kịp phóng ra đạo thứ hai Linh thuật.

Nhưng là Linh phù lục không cần, Linh phù vãi ra là được rồi, liền là phi thường tiêu hao Linh Thạch, bình thường tu sĩ cũng liền mang mười mấy tấm phóng trên người dự bị.

Nhưng bọn hãn không quan hệ, đều là Triều Ca mười đại thế gia đệ tử tinh anh, trong gia tộc có tiền.

"Giết!"

"Đồng loạt ra tay!"

Hạp cốc hai bên, loạn thạch cùng rừng cây bụi rậm bên trong, đồng thời vang lên hơn mười tên các tu sĩ quát lớn, nhao nhao hướng chỗ bí mật nhảy ra, bốn phương tám hướng vây công hướng về Kim Phượng Yêu Điệp.

Kim Phượng Yêu Điệp hướng Chu Bao Tự tiểu đội xuất thủ, đúng là bọn họ tập kích thời cơ tốt nhất.

Nhưng là, Kim Phượng Yêu Điệp ở cao trăm trượng giữa không trung.

Nó thân là Trúc Cơ kỳ yêu trùng, yêu thuật sát thương phạm vi xa, không cần gần gũi quá địch nhân liền có thể giết địch.

Luyện Khí kỳ cận chiến tu sĩ muốn làm bị thương nó, kia là hoàn toàn không có khả năng, nhảy không đến cao như vậy, phóng thích ra kiếm khí

cũng không có xa như vậy.

Chỉ có Linh cung, cùng Linh thuật, có thể cự ly xa công kích đến giữa không trung Kim Phượng Yêu Diệp.

Trong chốc lát, gần hơn hai mươi đạo thanh quang sáng chói mũi tên gỗ, đại hỏa cầu, băng tiễn, gai đất, thủy tiễn các loại, tề oanh hướng về giữa không trung Kim Phượng Yêu Diệp.

Cái này hơn hai mươi đạo Linh thuật tề oanh, nếu là trúng đích, cho dù là Trúc Cơ kỳ yêu trùng, cũng thấy không dễ chịu, phải bị thương.

Kim Phượng Yêu Diệp kinh sợ.

Bọn này Nhân tộc tu sĩ cấp thấp, thế mà còn dám thiết hạ cạm bẫy phục kích nó!

Nó hai cánh đột nhiên chấn động, tảng lớn cuồng bạo phong nhận ở giữa không trung trống rỗng xuất hiện, lượn vòng, trong nháy mắt đem sở hữu đánh tới hơn hai mươi đạo mũi tên gỗ, hỏa cầu các loại Linh thuật, toàn bộ ở giữa không trung đánh nát, hóa thành tro tàn.

Chúng Luyện Khí kỳ chín tầng các tu sĩ một đợt tề công phía dưới, quả thực là không có bất kỳ cái gì một đạo Linh thuật có thể đột phá phong nhận ngăn cản, có thể thương tổn được nó một phân một hào.

Ở chỗ này mai phục hơn hai mươi tên Luyện Khí kỳ các tu sĩ thấy cảnh này, đều là một hồi kinh ngạc, khắp cả người phát lạnh cùng sợ hãi.

Xong!

Bọn hãn Linh thuật, căn bản là không có cách làm bị thương trăm trượng giữa không trung, cứ cao lâm hạ Kim Phượng Yêu Diệp.

Bọn hãn chỉ có bị đánh phần.

Trận đánh này còn thế nào đánh? Chỉ có thể bị đánh, không có cách gì phản kích, cái này tình thế chắc chắn phải chết!

"Đụng ~!"

Chúng Luyện Khí kỳ tu sĩ đang lúc tuyệt vọng thời khắc, thậm chí có người nghĩ đến muốn hay không lâm trận bỏ chạy. Lúc này lại đột nhiên nghe. Một đạo sâu kín tiếng đàn, tại trong hạp cốc loạn thạch sau đó, vang lên.

Một hồi vô hình vô sắc Tiên Âm sóng âm, ở trong hạp cốc vang vọng, theo im ắng dần dần mạnh lên.

Hai bên dốc đứng hạp vách tường, cổ này sóng âm đi tới đi lui chấn động, mỗi chấn động một lần, liền tăng cường mấy phần sóng âm uy lực.

Phảng phất có một hồi đông tố, sắp xảy ra.

« Phong Lô Dẫn » đệ nhất trọng tấu "Tiên Âm Ba", phóng ra Tiên Âm Ba, quét sạch vài dặm phạm vi. Tiếng đàn tác động đến chỗ, Tiên Âm Ba ở khắp mọi nơi.

Đột nhiên, tiếng đàn một biến, chỉ hướng giữa không trung Kim Phượng Yêu Diệp.

"Ầm!"

Ở trăm trượng bầu trời Kim Phượng Yêu Diệp nghe tiếng đàn cũng là sửng sờ, đột nhiên chịu một kích Tiên Âm Ba oanh kích. Không thể làm bị thương nó, lại chấn nó kịch liệt lắc lư một cái.

Đáng chết!

Kim Phượng Yêu Diệp kinh sợ, cái này Tiên Âm Ba nhẹ nhõm đột phá nó tảng lớn phong nhận ngăn cản, đánh trúng trên người nó. Một kích này

uy lực mặc dù yếu, nhưng cũng là đánh trúng nó.

--

Chúc mừng « ta là tiên phạm » vị thứ tư Minh chủ "Thư hữu 20170803190130726" .

Xấu hổ thoáng một phát, lúc đầu hai ngày này hẳn là là mới Minh chủ tặng thêm.

Ngày mai muốn xuất phát đi Trường Sa, tham gia duyệt văn hợp hằng năm, phi thường vội vàng. Chính giữa muốn mở tốt mấy trận sẽ, chuyển không ngừng. Từ hôm nay ngày 17 đến 20 ngày trở về, hơn phân nửa thời gian đang ngồi máy bay, xe lửa, ô tô cùng hợp.

Hiện tại mục tiêu duy nhất, chính là bảo đảm đổi mới.

Chỉ là, đổi mới thời gian sẽ có chút không ổn định, khả năng không còn là 1 2 giờ cùng 1 8 giờ, sẽ có trì hoãn.

Các loại theo Trường Sa trở về sau đó, lại vì "Thư hữu 20170803190130726" Minh chủ tặng thêm, cảm tạ hỗ trợ!

Cảm tạ chúng các bạn đọc toàn lực ủng hộ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 166: Đào Vong

Mê Tiên hạp cốc.

Một đám linh hoạt kỳ ảo linh Cầm Tiên thanh âm, tại tĩnh mạch đại hạp cốc lúc giữa quanh quẩn.

Kim Phượng Yêu Điệp lọt vào một đạo vô hình vô sắc Tiên Âm Ba trùng kích, cực lớn cánh chấn run lên một cái. Dù chưa bị thương, nhưng cũng là tại hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tu sĩ vây công phía dưới, lần thứ nhất chính thức lọt vào công kích.

"Linh Cầm Sư!"

Chu Bao Tự, Trang Bất Phàm, Tống Vân, Đường Trung Tùng các loại tiểu đội trưởng cùng các vị Luyện Khí Kỳ các tu sĩ lập tức cả kinh, ngay sau đó đại hỉ.

Bọn họ đột nhiên nhớ tới, Tô Trần tiểu đội năm tên tu sĩ bên trong có một vị rất chênh lệch Linh Cầm Sư.

Cực ít có Tu Tiên giả hội chủ tu linh cầm, các nàng từ trước đến nay tầm thường, phổ biến không bị coi trọng.

Rất trọng yếu nguyên nhân là Linh Cầm Sư chiến đấu tiết tấu quá chậm.

Linh Cầm Sư cần chiếu theo một đầu nguyên vẹn linh cầm phổ, mới có thể khảm đàn ra liên miên không dứt có uy lực công kích. Theo lên điều, đến cao trào, cần không ngừng súc tích năng lượng.

Chỉ là linh cầm phổ lên một cái điều phải kể là mười hơi thở công phu, đạn xong một đầu nguyên vẹn phổ nhạc ngắn nhất cũng cần một nén nhang công phu.

Mà Luyện Khí Kỳ đàm tu tiên giả bởi vì Pháp lực ít, tuyệt đại bộ phận chiến đấu đều truy cầu tại nhanh nhất trong thời gian giải quyết đối thủ, chiến đấu bộc phát cực kỳ ngắn ngủi mà dữ dội, hầu như tại mấy hơi thở đến hơn mười hơi thở giữa giải quyết chiến đấu.

Trong chớp mắt sinh tử lập tức hành quyết!

Các loại Linh Cầm Sư khải đàn đến linh cầm phổ uy lực lớn bộc phát thời điểm, chỉ sợ mười cuộc chiến đấu đều chấm dứt, người đi trà lạnh đã sớm tản đi, ở đâu còn cần các nàng xuất thủ.

Tại Vân Mộng Trạch trong, chưa từng có chi kia sẵn sẵn tiểu đội, nguyện ý mang theo một vị Linh Cầm Sư.

Thế cho nên tuyệt đại bộ phận Linh Cầm Sư đất dụng võ, chỉ có thể đành phải tại Triều Ca Tiên Thành "Túy Tiên lâu" các loại thanh lâu chi địa, vì là những cái kia đến đây mãi say Tu Tiên giả diễn tấu.

Nhưng mà, điều này cũng không có nghĩa là Linh Cầm Sư nhỏ yếu.

Linh Cầm Sư là số rất ít có thể làm được vượt qua viễn trình, toàn bộ đều phạm vi công kích tu sĩ.

Công kích của các nàng khoảng cách xa, toàn bộ đều phạm vi không góc chết công kích, vượt xa quá bất luận một loại nào Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể nắm giữ Linh thuật, thậm chí Trúc Cơ Kỳ tu sĩ phi kiếm đều vô pháp đạt đến như thế xa.

Linh Khí tiếng đàn truyền bá rất xa, đó là trong vòng đến tính toán, mà không phải bình thường Luyện Khí tu sĩ chính là trăm trượng. ?

Trận Pháp Sư đều muốn bố trí xuống một tòa trận pháp, còn cần sớm động thủ, hao phí mấy canh giờ, thậm chí mấy ngày mấy tháng lâu, mới có thể bố trí hảo một tòa cỡ lớn trận pháp cạm bẫy.

Nhưng Linh Cầm Sư tiếng đàn cùng nhau, vài dặm phạm vi, đều tại kia linh Cầm Tiên thanh âm bao phủ phía dưới. Ngoại trừ toàn bộ công kích tiết tấu quá chậm bên ngoài, còn lại đều là ưu điểm.

Khổng lồ như vậy hậu kỳ ưu thế, là mặt khác Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả hoàn toàn không cách nào làm được.

"Nhanh, bảo hộ Linh Cầm Sư!"

Chu Bao Tự gấp uống, phi thân nhảy lên, đi vào loạn thạch bày trước, vỗ tay đánh ra một đạo tường băng, lấy ngăn cản Kim Phượng Yêu Điệp phóng xuất ra Đại Phong Nhận.

?

Tường đất!

Từng đạo phòng ngự, tại phía trước nhanh chóng đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Nhiều người Luyện Khí tầng chín các tu sĩ đều kinh nghiệm lão luyện, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đã tất cả đều tập trung ở loạn thạch từng trước kết trận. Tất cả tu sĩ trên thân đều khoác kim quang hộ giáp, tầng tầng lớp lớp, toàn lực phòng ngự trong mọi người bảo hộ duy nhất Linh Cầm Sư.

Cũng không trông chờ một gã Luyện Khí Kỳ Linh Cầm Sư, có thể đánh chết điều này chỉ cần Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp.

Nhưng mà, Linh Cầm Sư bây giờ là nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ trong duy nhất có thể tổn thương đến đến Kim Phượng Yêu Điệp tu sĩ. Có lẽ có thể chọc giận nó, khiến nó bay thấp tới gần một ít.

Như vậy, bọn họ mới có cơ hội liên thủ sát nó.

Kim Phượng Yêu Điệp kinh sợ, hai cánh cánh chấn động, trong chốc lát chính là thành từng mảnh Đại Phong Nhận, thổi hướng loạn thạch từng trước nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ, ý đồ phá hủy bọn họ giây giụa ngoan cố chống lại.

Tô Trần, Ngô tiểu phu đám người đứng ở chúng tu sĩ hộ vệ sau cùng bên trong một tầng, bất kể đại giới ném ra phòng Ngự Linh Phù phù lục, toàn lực ngăn cản được Kim Phượng Yêu Điệp Phong Nhận tập kích, không để lại bất luận cái gì khe hở tổn thương đến A Nô.

A Nô nhấp nhẹ lấy cặp môi đỏ mọng, như thông ngón tay ngọc khuấy động lấy cháy đuôi linh cầm, hết sức chăm chú chờ đánh đàn tấu lấy một khúc 《 Phong Lôi Dẫn 》. Cháy đuôi linh trên đàn khảm nạm lấy ba miếng nhất giai Thượng phẩm Phong linh châu, Thủy Linh Châu cùng Lôi linh châu, dùng để phụ trợ tăng cường Linh lực.

Nàng biết rõ tình hình chiến đấu dị thường khẩn trương, cũng không nhìn chiến trường, chỉ nhìn chăm chăm cao trăm trượng trống không Kim Phượng Yêu Điệp.

Đệ nhất trọng tấu, Tiên Âm Ba!

Đầu ngón tay của nàng xẹt qua dây đàn, từng đạo Tiên Âm Ba coi hằn làm trung tâm tứ tán ra, mượn nhờ hai vách tường bất ngờ hạp cốc, qua lại chấn động, súc tích lấy uy thế.

Tiên Âm Ba phạm vi rất rộng, nhưng mà uy lực quá yếu, có thể chấn tổn thương Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ, nhưng mà không gây thương tổn Luyện Khí

trung hậu thời kỳ tu sĩ, chớ nói chi là Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp rồi.

Đệ nhị trọng tấu, Tiên Âm Bạo!

Trong lúc đó, bảy tám đạo đạo Tiên Âm Ba đột nhiên chồng chung vào một chỗ, nổ tung tại Kim Phượng Yêu Điệp bên trên.

Điều này Tiên Âm Ba bạo không sợ Đại Phong Nhận ngăn cản, trực tiếp xuyên thấu hết thầy chương ngại, trực tiếp oanh tại Kim Phượng Yêu Điệp trên thân.

Tiên Âm Bạo chồng lên lúc sau, uy lực đại tăng bảy tám gấp bội, bình thường Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ cũng không dám chính diện đi ngăn cản.

Nhưng Kim Phượng Yêu Điệp sinh sôi khiêng rơi xuống một kích Tiên Âm Bạo, nó là Trúc Cơ chi yêu thân thể, cứng cỏi dị thường, Tiên Âm Bạo oanh chấn nó yêu thân thể ở giữa không trung kịch liệt lay động, lại như cũ không gây thương tổn nó.

Ngược lại khiến nó càng thêm chọc giận, điên cuồng công kích nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Thế nhưng là, ở chỗ này hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ thực lực cũng không thể khinh thường. Bọn họ ngưng tụ thành một đoàn, toàn lực phòng ngự mà nói, Trúc Cơ Yêu thú trong lúc nhất thời cũng công không được.

Đệ tam trọng tấu, gió mưa nặng hạt đột nhiên!

Hạ cốc trên bầu trời, chẳng biết lúc nào ngưng tụ ra một đám mây đen. Cuồng phong vòng quanh mây đen tới, nhiều người Phong Nhận ở giữa không trung cuồng loạn nhảy múa, vô số mưa linh như mũi tên, bắn về phía Kim Phượng Yêu Điệp.

Đều bị Kim Phượng Yêu Điệp hộ thân Đại Phong Nhận, cho thiết cắt không còn, không cách nào cận thân.

Đệ tứ trọng tấu, lôi vân phong bạo!

A Nô sắc mặt tái nhợt, hăng hái kích thích lấy dây đàn.

Đây là uy lực lớn nhất nhất trọng tấu, cũng là nàng hy vọng cuối cùng.

Không dài vài tắc lôi hồ ánh sáng, tại nàng linh dây đàn bên trên nhảy lên, lóe ra đen sắc quang mang, dẫn động thiên địa Lôi Linh khí.

Đột ngột giữa, một hồi ầm ầm tiếng sấm, bao phủ vài dặm hạ cốc. Tiếng sấm ừ ừ, mưa cuồng phong mãnh liệt, muốn ngừng mà không được xu thế.

Đầy trời mây đen, răng rắc bổ ra một đạo lại một đạo cánh tay thô oanh lôi tia chớp.

Hơn mười đạo sét đánh, ngay lập tức đánh xuống, nổ ở giữa không trung Kim Phượng Yêu Điệp trên thân.

Trong chốc lát, Kim Phượng Yêu Điệp trên thân toát ra mảng lớn khói đen, bị mãnh liệt sét đánh, đốt cháy nó cánh. Điều này sét đánh oanh nó kịch liệt đau nhức.

Kim Phượng Yêu Điệp yêu thân thể, nếu so với cùng giai Yêu thú, yếu hơn rất nhiều. Điều này Luyện Khí Kỳ Linh Cầm Sư công kích, chưa hẳn có thể bị trọng thương Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, rồi lại đả thương nặng Kim Phượng Yêu Điệp.

"Rốt cuộc kích thương nó!"

Nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ toàn lực ngăn cản Kim Phượng Yêu Điệp một vòng một vòng Đại Phong Nhận, hầu như sắp nhìn không được, thấy thế không khỏi đại hỉ.

"Đùng!"

Cháy đuôi linh cầm một cây dây đàn, đứt gãy.

A Nô đạn xong 《 Phong Lô Dẫn 》 cuối cùng nhất trọng tấu, trong cơ thể Pháp lực hầu như hoàn toàn hao hết, cháy đuôi linh trên đàn khảm nạm ba miếng Thủy Linh Châu bên trong Linh khí cũng rút ra không còn.

Nàng thân mình lay động một số gần như thoát khỏi hư nhược.

Kim Phượng Yêu Điệp lọt vào oanh lôi trọng kích, hăng hái hạ xuống, hầu như sắp hạ xuống một nửa, rốt cuộc ổn định thân hình. Dập tắt yêu thân thể bên trên Lôi Hỏa.

Nếu là đổi thành Luyện Khí Kỳ tu sĩ, sợ là sớm ở nơi này hơn mười đạo oanh lôi bên trong, cho bị oanh tan thành mây khói.

Nó còn chưa có chết!

Chỉ là bị thương nặng mà thôi.

Kim Phượng Yêu Điệp nhìn chăm chăm vào phía dưới một đám người tộc tu sĩ, tràn đầy hận ý.

Đã xong!

Nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ thần tình đều bị hoảng sợ, nhìn nhau liếc nhìn, đều bị tuyệt vọng.

Bọn họ giữ vững được một lát, các loại phòng Ngự Linh Phù bất kể đại giới điên cuồng ném ra bên ngoài, lúc này mới ngăn cản được điều này Kim Phượng Yêu Điệp. Nhưng mà hiện tại, Linh phù đã hao hết, trong cơ thể Pháp lực càng là hao tổn đi hơn phân nửa, đã vô lực lại đi liên thủ ngăn cản điều này đâu Kim Phượng Yêu Điệp rồi.

Nếu như Linh Cầm Sư có thể lại thi triển một lần Phong Lôi Dẫn, có lẽ có thể đánh chết nó.

Thế nhưng là, bọn họ không có cơ hội thứ hai rồi.

Trốn!

Nhiều người Luyện Khí các tu sĩ biết rõ đã vô vọng, lại cũng không cách nào đồng lòng đi chống lại nó, chỉ muốn bản thân thừa dịp loạn dốc sức liều mạng đào thoát đi ra ngoài. Chỉ cần Kim Phượng Yêu Điệp đuổi theo giết người khác, bọn họ vẫn có hy vọng, một nhóm người trước chạy đi đấy.

Trương tiểu đệ đã sớm dọa được sắc mặt tái nhợt, thần sắc sợ hãi, trong đám người bối rối mà chạy, đột nhiên trượt chân vừa trượt, rơi vỡ hướng lớn thác nước trước này tòa hồ sâu.

Tô Trần ánh mắt thoáng nhìn Trương tiểu đệ rơi xuống hướng hồ sâu, trong lòng của hắn không khỏi khê động.

Cái hướng kia, có lẽ mới là chạy trốn đường!

"Nhanh, nhảy hồ sâu!"

Tô Trần lập tức một chút đỡ lấy thoát khỏi hư nhượt A Nô, mang theo nàng phi thân nhảy vào hồ sâu, hướng Lữ lão phu tử cùng Ngô tiều phu hai người hô to.

Lữ lão phu tử cùng Ngô tiều phu hai người gặp Trương tiểu đệ, Tô Trần, A Nô đám người nhảy hướng hồ sâu, đương nhiên cũng không chút do dự, cùng theo nhảy xuống.

"A!"

"Cứu ta!"

Lúc này, mấy đạo có tiếng kêu thảm thiết, tại trong hạp cốc vang lên.

Có hai ba danh tu sĩ ý đồ thừa dịp đại loạn, trốn nhảy lên hướng cốc bên ngoài.

Thế nhưng là, Kim Phượng Yêu Điệp chính là một cái Trúc Cơ Yêu Trùng, linh trí của nó mặc dù không bằng người tộc Luyện Khí tu sĩ, nhưng là sớm cũng không phải là cấp thấp Yêu Trùng có thể so sánh.

Nó từ đầu tới đuôi cũng biết, chỗ này Mê Tiên hạp cốc là tuyệt địa, một khi bị vây khốn ở bên trong liền trốn không thoát đi.

Vì vậy, nó không ngại Nhân tộc tu sĩ trốn hướng trong cốc, cuối cùng đều bị nó đuổi tận giết tuyệt. Nhưng mà tuyệt không để cho chịu đựng bất kỳ một cái nào địch nhân trốn hướng cốc bên ngoài.

Nó lập tức bỏ quên tu sĩ khác, Truy sát kia vài tên trốn hướng cốc bên ngoài Tu Tiên giả.

Kia hai ba danh lạc đàn Luyện Khí tu sĩ, như thế nào nhanh đến qua một cái Trúc Cơ Kỳ Yêu Trùng, cơ hồ là thời gian nháy con mắt liền bị đuổi kịp, trong nháy mắt bị phong nhận đánh giết.

Còn lại chúng tu sĩ dám thấy như vậy một màn, vô cùng hoảng sợ.

Điều này chỉ cần Kim Phượng Yêu Điệp quá độc ác, rõ ràng là muốn đem bọn họ tất cả tu sĩ đều săn giết tại đây trong hạp cốc, không để cho bọn họ đào thoát.

Bọn họ bị dồn đến tuyệt lộ.

"Trốn!"

Trang Bất Phàm sắc mặt âm tình bất định.

Hiện tại cái cục diện này rất nguy hiểm, nhưng mà, vẫn chưa tới cuối cùng tuyệt cảnh. Hắc còn không có hạ quyết tâm, đi thi triển ra hắc tổ truyền tuyệt học 《Phù Du Thiên》 phân nhị tam trọng pháp quyết.

Điều này đại giới với hắc mà nói quá lớn, mà lấy được chỗ tốt, rồi lại cực kỳ bé nhỏ. Hắc cũng không cần thông qua săn giết một đầu Trúc Cơ Yêu thú, đến đạt được Ngũ đại Tiên Tông một cái chính thức danh ngạch. Săn giết nhất giai Yêu thú liền đủ để.

Bất đắc dĩ, chúng tu sĩ dám cùng theo Tô Trần tiểu đội mọi người, nhao nhao nhảy hướng hồ sâu.

Điều này miệng đầm sâu đậm, ít nhất Kim Phượng Yêu Điệp thì không cách nào tiến vào tầm hơn mười trượng sâu trong nước, đến đuổi giết hắc đám. Nhân tộc Tu Tiên giả có thể nín thở, tại nước sâu trong chờ một ngày trở lên, cũng không nhiều lắm vấn đề. Dù là chỉ có thể thoát được nhất thời, cũng so với lập tức bị giết mạnh hơn.

Có lẽ Kim Phượng Yêu Điệp tìm không thấy bọn họ, hội giận lây sang Yêu thú cùng cốc bên ngoài tu sĩ, do đó bị hấp dẫn đi.

"Phù phù!"

"Phù phù!"

Hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ các tu sĩ rơi vào đường cùng, nhao nhao nhảy xuống.

Tô Trần chìm vào hồ sâu mấy trượng, một tay cầm lấy A Nô cánh tay, đang muốn tìm đến Trương tiểu đệ chỗ. Đột nhiên, hồ sâu trong phảng phất có một cổ cực lớn vòng xoáy gợn sóng, vô tận lực hấp dẫn, đưa hắc dốc sức liều mạng xuống phương hướng cấp.

"Không tốt!"

Tô Trần thầm nói một tiếng không ổn, hẫng từ nhỏ tại sông trong hồ lớn lên, biết rõ kỹ năng bơi. Biết có vòng xoáy hấp lực mà nói, lòng đất tất nhiên có một cái cực lớn gợn sóng, hội đem người hút đến không biết bao sâu địa phương đi.

Điều này hồ sâu trong có thầm nói!

Thế nhưng là, hẫng ở trong nước không mượn lực chỗ, hoàn toàn không cách nào chống lại điều này cỡ vô cùng cường đại lực hấp dẫn.

Trong nháy mắt, bọn họ hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ toàn bộ cho cuốn vào vòng xoáy bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

""Rầm!""

Tô Trần thở hổn hển, đột nhiên theo gợn sóng trong thoát khỏi đi ra, ôm thoát khỏi hư nhược mềm yếu vô lực A Nô, nổi lên mặt nước.

Hẫng vịn A Nô, dọc theo nước cạn, đi lên bờ.

Ngay sau đó, Trương tiểu đệ, Lữ lão phu tử, Ngô tiểu phu đám người, cũng từng cái một trời lên mặt nước, thần tình chưa tỉnh hồn, trong lúc nhất thời không biết bản thân người ở chỗ nào.

Bọn họ hướng bốn phía nhìn lại, đã thấy hướng trên đỉnh đầu cao vài chục trượng chỗ, là một mảnh đối chiều thạch nhũ. Những thứ này thạch nhũ, tản ra hơi hơi màu trắng Linh quang, tản ra hương linh khí.

Có một chút tản ra huỳnh quang phi trùng, tại chậm rãi bay động lên, rơi vào vách đá lên, sinh trưởng một ít kỳ hoa dị thảo bên trên.

Nơi đây, tựa hồ là sâu trong lòng đất.

Một tòa cự đại lòng đất hang động đá vôi?

"Nơi đây Linh khí, thật nồng đậm! Chẳng lẽ, là Vân Mộng Trạch lòng đất Linh Mạch chỗ?"

Lữ lão phu tử hít sâu một hơi, cảm giác trong không khí toàn bộ đều là linh khí vi hạt, cả kinh nói.

'Rầm!

Rất nhanh, Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự, Tống Vân, Đường Trung Tùng một đám Luyện Khí Kỳ các tu sĩ, cũng nhao nhao theo trong nước xông ra. Bọn họ nhìn về phía chung quanh hang động đá vôi, đều bị kinh ngạc. ——

Ps : Mấy ngày nay tại Trường Sa mở hợp hăng năm, mãi cho đến 20 hào, Cập nhật lúc sẽ phi thường không cố định. Thứ lỗi! ! Tận lực cam đoan mỗi ngày 2 đổi, như có thiếu, cũng sẽ bổ sung.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 167: Thần Bí Hung Hiểm Hang Động Đá Vôi

"Một cây nghìn năm Tây Linh Hoa!"

Tô Trần không khỏi kinh sợ nhìn qua tới.

Hắn đã từng hao tổn đã nhiều năm thời gian, tại mấy vạn dặm Vân Mộng Trạch các nơi mạo hiểm.

Tự nhiên là rất rõ ràng, cho dù là tại Vân Mộng Trạch thập đại hung hiểm đấy, cũng cực ít phát hiện có ba trăm năm lấy Linh thảo dược.

Triều Ca Tiên Thành mỗi mười năm một lần tiên tông nhiệm vụ, dồn ép những cái kia Luyện Khí đỉnh phong các tu sĩ, tại rộng lớn Vân Mộng Trạch bên trong thu hết ba thước, mạo hiểm đi hết thấy khả năng địa phương đi tìm tòi một trăm năm lấy Linh thảo dược.

Cho dù là tại một ít nước sâu hồ nước, rất nhiều nhất giai Yêu thú chiếm giữ chi địa, có thể sinh trưởng đến hai ba trăm năm Linh thảo dược, cũng vô cùng hiếm thấy. Luôn luôn số ít Luyện Khí đỉnh phong cao thủ, có thể tìm được những cái kia giấu ở chỗ sâu Linh thảo dược.

Thế nhưng là, chỗ này thần bí dưới mặt đất trong động đá vôi, rõ ràng mọc ra nghìn năm phần Linh thảo dược.

Ý vị này, chí ít có một ngàn năm, không ai tiến vào qua nơi này.

Ai không đỏ mắt? !

Đừng nói Tô Trần như vậy tán tu.

Cho dù là Triều Ca mười đại thế gia dòng chính đệ tử, Chu Bao Tự, Trang Bất Phàm, Tống Vân, Đường Trung Tùng các loại rất nhiều thế gia tu sĩ, cũng chưa từng gặp qua dù là một cây sinh trưởng nghìn năm Linh thảo dược.

"Điều này "

Chúng tu sĩ đám nhất thời khiếp sợ kinh ngạc, đều bị hít sâu một cái, ngừng lại thần sắc.

Bọn họ tại rung động ngoài,

Đồng thời, đáy lòng có một cỗ không mãnh liệt chiếm hữu dục vọng, đang điên cuồng lan tràn.

Điều này lòng đất thần bí hang động đá vôi, Linh khí Vân Mộng Trạch cùng Triều Ca Linh Sơn còn nồng đậm.

Hơn nữa này hang động đá vôi phi thường to lớn, bọn họ thấy mới một góc của bằng sơn mà thôi.

Nếu như tại đây cửa động, liền phát hiện sinh trưởng một cây, kia hang động đá vôi ở chỗ sâu trong có khả năng trường thứ hai gốc, thứ ba gốc dù là một hơi phát hiện hơn mười gốc, cũng không chút nào quái dị.

Đừng nói Triều Ca Tiên Thành, cho dù là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, cũng thiếu khuyết một ngàn năm lấy Linh thảo dược.

Tùy tiện một cây nghìn năm Linh thảo dược, cũng có thể bán đi mấy nghìn khối Linh Thạch. Chỗ này không biết thần bí trong động đá vôi, rất có thể ẩn chứa ngấp trời tu tiên tài nguyên, làm cho một gã Trúc Cơ Kỳ tu sĩ dùng không kiệt!

Nơi đây nghìn năm Linh thảo được, không chỉ có thể hoàn thành tiên tông nhiệm vụ, để cho bọn họ thuận lợi báỉ nhập ngũ đại tiên môn. Cũng có thể, để cho bọn họ tại Trúc Cơ lúc sau, vẫn như cũ tu luyện Vô Ưu thẳng đến thuận lợi Vãn Đỉnh Kim Đan đại đạo, xâm nhập ngũ đại tiên môn cao tầng Trưởng lão liệt kê.

Khi đó, bọn họ đâu chỉ là nhận Triều Ca Tiên Thành hâm mộ Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử. Dù là tại Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, cũng giống nhau là nhiều người Trúc Cơ tu sĩ nhìn lên kim Đan tiền bối.

Vấn đề là, nơi đây khoảng chừng hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tu sĩ!

Mỗi người chia đều một cái, rơi xuống mỗi người trong tay tài nguyên, cũng còn thừa không có mấy rồi. Có lẽ đủ bọn họ báỉ nhập Ngũ đại Tiên Tông. Nhưng mà, muốn từ Trúc Cơ tu luyện tới kim đan lời nói, nhất định là không đủ.

Điều này làm cho mỗi một người bọn hắn, tâm cũng như cào ngựa giống nhau, vừa đau vừa hận

Trang Bất Phàm ngưng mắt nhìn qua Linh Trì kia gốc nghìn năm Tây Linh Hoa, sắc mặt âm tình biến ảo, thon dài bàn tay nổi gân xanh, không tự chủ được nắm chặt bên hông linh kiếm.

"Giết sạch tất cả mọi người, nuốt chỗ này lòng đất trong động đá vôi tất cả tu luyện tài nguyên?"

Đáy lòng của hắn có không dục vọng mãnh liệt.

Chỉ là, từ nhỏ tại Trang thị gia tộc đã bị trào phúng cùng khuất nhục, làm cho hắn học xong che giấu dục vọng của mình. Hắn dùng hơn mười năm, mới đeo lên một tấm, làm cho chính hắn đều buồn nôn "Ôn nhã ung dung rộng lượng Trang công tử" gương mặt, đem thuở nhỏ gặp trào phúng cùng khuất nhục tất cả đều tẩy trắng.

Trừ phi có đầy đủ lớn dự hoặc, mới đáng giá hấn đi mạo hiểm xé rách gương mặt này da. Mà chỗ này lòng đất hang động đá vôi tiềm ẩn tài nguyên, đã làm cho hấn cái này Trang thị thế gia trẻ tuổi nhất tộc trưởng tìm đập kịch liệt gia tộc, đáng giá đi mạo hiểm.

Muốn nói thực lực, hấn Trang Bất Phàm đương nhiên là có đủ thực lực, có thể một lần hành động giết sạch nơi đây tất cả Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ. Bao gồm Chu Bao Tự cái này Bằng Hệ linh tử Luyện Khí tăng chín thiên kiều, cũng không cách nào cùng hấn chống lại.

Bởi vì, Trang thị tổ truyền 《Phù Du Thiên》 thứ hai pháp quyết "Thuế Biến Quyết" có thể cho hấn đột phá Luyện Khí Kỳ tăng mười hai, khinh thường chúng tu sĩ.

Mà kinh khủng hơn thứ ba pháp quyết "Hóa Vũ Quyết", kích phát tất cả Nguyên Khí cùng thọ nguyên, trực tiếp hơn làm cho hấn một bước bước vào "Giả Trúc Cơ" .

"Giả Trúc Cơ" cũng không phải chân chính Trúc Cơ.

Chỉ là Hóa Vũ Quyết kích phát toàn bộ tiềm lực, đem cuối cùng mười năm tuổi thọ hầu như cháy hết, đạt tới Trúc Cơ tu sĩ thực lực. Nhưng chỉ còn lại có một trăm ngày mệnh thể nhưng sống, cho nên mới bỏ thêm một cái "Giả" chữ.

Duy nhất phá giải phương pháp, đó là phải tại đây ngăn ngừa trong vòng một trăm ngày, ăn vào Trúc Cơ Đan bước vào chính thức Trúc Cơ, mới có thể phá giải điều này trăm ngày chi mệnh đấy. Nếu không, giống như phù du giống nhau, trăm ngày thoáng qua một cái, một hồi không sáng lạn sau đó, đứng chết.

Cũng may, đây cũng không phải là vấn đề lớn. Ngũ đại Tiên Tông đệ tử chính thức, đều được ban cho cho một quả Trúc Cơ Đan.

Giả Trúc Cơ cùng Trúc Cơ tu sĩ thực lực là giống nhau, nơi đây hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ, toàn bộ đều chung vào một chỗ cũng không phải là đối thủ của hắn!

Trang Bất Phàm cũng dám giết người.

Người nào trở ngại hắn, hắn dám giết người nào. Hai mươi năm trước hắn còn là mười tuổi thiếu niên thời điểm, dùng ba... nhiều năm, hao tổn tâm cơ đem Trang thị thế gia trưởng tử cho hại chết, làm cẩn thận chặt chẽ. Đến nay không ai biết là hắn đã hạ thủ, hôm nay hắn mới từ trong gia tộc nhiều người người cạnh tranh trở hết tài năng, trở thành Chu thị thế gia trẻ tuổi nhất tộc trưởng, nếu không tộc trưởng này sợ là cũng không tới phiên hắn để làm.

Duy nhất đáng giá bản khoản là, năm chi tiểu đội tất cả Luyện Khí tăng chín tu sĩ đều chết hết, duy chỉ có hắn sống sót.

Điều này rất khả nghi.

Hắn sau khi trở về, như thế nào cùng Triều Ca Tiên Thành nhiều người thế gia giải thích?

Nơi đây hơn hai mươi danh Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, phần lớn đều là Triều Ca thế gia đại tộc dòng chính đệ tử. Một hơi đã chết nhiều như vậy Luyện Khí Kỳ đệ tử, khiếp sợ Triều Ca Tiên Thành, gia tộc của bọn hắn tất nhiên sẽ phát điên giống nhau điều tra việc này.

Triều Ca Tiên Thành hiện tại có các tiên tông lớn nhỏ đặc sứ đám hơn mười người nhiều, bọn họ tất cả đều là xuất thân từng cái thế gia Trúc Cơ tu sĩ. Bọn họ một khi nhúng tay điều tra, phát hiện dấu vết để lại, nghi hắn mà nói, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

'Không được!'

Trang Bất Phàm hít sâu một hơi, đơn giản chỉ cần đem mình giết sạch tất cả mọi người, độc chiếm chỗ này lòng đất hang động đá vôi điên cuồng dục vọng cho ép xuống.

Trừ phi, hắn có thể tìm tới một cái không lộ ra bất luận cái gì chân tướng phương pháp xử lý, nếu không quyết không thể dám đông đều giết sạch nhiều lắm là, tìm thích hợp lấy cớ, giết chết một bộ phận, giảm thiểu một ít người đến chia của

Không chỉ là Trang Bất Phàm sát tâm nổi lên.

Chúng tu sĩ dám tâm đều tại cấp tốc suy nghĩ, vạn nhất nếu là có người động thủ tranh đoạt điều này trong động đá vôi nghìn năm Linh thảo, giết hay là không giết? Có thể hay không giết thẳng?

Chúng nhân tâm có chút kiêng kị, sắc mặt đều là âm tình bất định.

Tống Vân, Đường Trung Tùng hai vị này tiểu đội trưởng, phân biệt xuất từ Tống thị thế gia, Đường thị thế gia, tuổi trẻ tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong, tổ truyền tuyệt học cũng không yếu, chỉ là danh khí muốn Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự thua kém một ít.

"Sưu!"

Đột nhiên, một gã cầm y tu sĩ dưới bàn chân một chút, thân ảnh hóa thành một đạo U Ảnh trong nháy mắt hướng Linh Trì vọt tới, đều muốn đem kia gốc nghìn năm Tây Linh Hoa Linh thảo được đoạt trong tay.

Xoát!

Một đạo màu vàng Lệ Mang bùng lên, chém về phía hắn sau lưng.

Kia cầm y tu sĩ hoảng hốt, vội vàng buông tha cho chém giết Tây Linh Hoa, nhảy ra mấy trượng, rút linh kiếm quay đầu trốn mắt nhìn một gã hạt

quần áo tu sĩ nói: "Trử Lập, người muốn làm gì? Nếu như người dám giết ta, Triều Ca thành truy nã danh sách tất có đại danh của người!"

Nhiều người tiểu đội lập tức nhao nhao rút ra Linh Binh, giương cung bạt kiếm, nhao nhao cảnh giác nhìn chăm chăm vào những tiểu đội khác tu sĩ. Nếu là động thủ đánh nhau, bọn họ nhất định là trước giúp mình người.

Tô Trần hướng Ngô tiểu phu cùng Lữ lão phu tử khiến một cái ánh mắt, bất động thanh sắc lui ra phía sau vài bước, ngăn tại Pháp lực suy yếu A Nô cùng Trương tiểu đệ phía trước.

Chúng tu sĩ như là vì tranh đoạt mà một ỗ loạn chiến đánh nhau, chỉ có trước cầu tự bảo vệ mình, mà đối đãi thời cơ.

"Hừ, đó cũng là người động thủ cướp đoạt trước đây."

Kia hạt quần áo tu sĩ cũng không tiếp tục xuất thủ, thu hồi Kim Linh đao, âm thanh lạnh lùng nói: "Điều này dọa nghìn năm Linh hoa là tất cả mọi người cùng nhau thấy, Vương huynh vội vã như vậy bức bách đều muốn một người độc đắc hay sao? Dựa theo tới trước trước phải quy củ, đó cũng là người khác trước chứng kiến, không tới phiên người đi cầm! Nếu là gặp người có phần, đó cũng là chỗ tốt đều dính!"

Kia họ Vương tu sĩ tựa hồ cũng biết mình có chút đuối lý, mạnh mẽ giải thích: "Điều này hang động đá vôi to lớn như thế, khẳng định cũng không có thiếu nghìn năm Linh dược. Các người cũng có thể tiếp tục đi tìm a, hà tất không nên cùng ta tranh giành."

Chu Bao Tự quét mắt hai người liếc nhìn, trầm giọng cả giận nói: "Hai vị, đều trốn chạy để khỏi chết luân lạc tới cái này hoàn cảnh, các người còn có tâm tư tranh đoạt Linh thảo!"

Không suy nghĩ một chút, chúng ta bị gợn sóng hút vào điều này lòng đất hang động đá vôi chi, đường cũ căn bản ra không được. Nếu là không

có những thứ khác ra khỏi miệng đi ra ngoài, bị triệt để vây ở chỗ này làm sao bây giờ? Các người tính cướp được rất nhiều nghìn năm Tây Linh Hoa, lại có thể cầm nó tới làm gì, ở chỗ này luyện đan Tây tủy hay sao?"

Nhiều người tiểu đội tu sĩ đám không khỏi sửng sờ, ngay sau đó thì là trầm mặc, không khí khẩn trương hơi chút hòa hoãn một cái.

Chu Bao Tự lời này không sai.

Bọn họ còn không có dò xét qua điều này tòa cự đại dưới mặt đất hang động đá vôi.

Hay là trước tìm được ly khai đường, bàn lại khác.

Nếu không, không có đường ra mà nói, bọn họ muốn bị triệt để vây khốn chết tại đây lòng đất hang động đá vôi chi. Căn bản nói không hoàn thành tiên tông nhiệm vụ, chớ nói chi là trở thành Trúc Cơ tu sĩ.

"Nhìn xem Chu tiểu thư, nhìn lại một chút các người! Điều rộng lượng một chút, đừng giống chưa thấy qua việc đời tán tu giống nhau như vậy không có tiền đồ! Đi thôi, đi xem điều này hang động đá vôi có bao nhiêu thiên tài địa bảo."

Trang Bất Phàm thân nhiên nói, chấp tay đi ở phía trước.

Chúng tu sĩ đám yên lặng hướng chỗ này hang động đá vôi ở chỗ sâu trong đi đến, vền vền rời đi hơn một dặm xa. Quả nhiên, điều này tòa cự đại hang động đá vôi vách đá, linh cái ao nước, tùy ý có thể thấy được hoa dị thảo, kia có không ít là Linh dược vật liệu, điều này trong chốc lát công phu liền thấy được năm gốc nghìn năm Linh thảo dược, còn không còn có hơn mười gốc mấy trăm năm Linh thảo dược.

Nhưng mà, bọn họ giờ phút này đã không có chút nào hưng phấn, ngược lại cảm thấy một hồi sồn hết cả gai ốc.

Bọn họ phát hiện, hang động đá vôi đầy, có vô số cổ hài cốt, hoặc nằm, hoặc ngồi. Hoặc là bị linh kiếm Linh đao giết chết, hoặc là nguyên nhân cái chết không rõ, mền tơ Yêu thú giết chết.

Những này nhân tộc tu sĩ hài cốt, cũng không hoàn toàn mất đi hết. Có rất nhiều mấy trăm năm trước kia còn sót lại đây, cũng có sau cùng gần một trăm năm ở trong mới hài cốt.

Tống Vân chứng kiến một cổ ăn mặc Tống thị tộc trang phục đích di hài nằm nghiêng tại vách đá, không khỏi cả kinh, bước nhanh trước, theo hài cốt nhảy ra một mặt tộc bài, ngây người hồi lâu, mới thương cảm nói: "Đây là nhà ta một vị thúc tổ bảy mươi năm trước, hắn tại Vân Mộng Trạch biến mất không thấy gì nữa, không có bất kỳ tin tức. Không muốn, lại là ở chỗ này ném đi tính mạng!"

Chúng tu sĩ đám tâm buồn bã, bọn họ đột nhiên phát hiện, bản thân xa xa đánh giá thấp tiến vào chỗ này lòng đất hang động đá vôi Nhân tộc Tu Tiên giả số lượng.

Điều này một trong vòng ngàn năm, sợ là xa không chỉ có hắc đám những tu sĩ này, đã từng tiến vào qua chỗ này lòng đất hang động đá vôi.

Nhưng mà, những thứ này đến từ Triều Ca thành Tu Tiên giả, tất cả đều đã thành mà xương khô, không ai đi ra ngoài qua.

Chúng tu sĩ đám nhìn qua phía trước hang động đá vôi, sờn hết cả gai ốc ngoài, càng là đáy lòng phát lạnh. Ngoại giới, một mực không ai biết rõ chỗ này thần bí lòng đất hang động đá vôi, cuối cùng ý vị như thế nào?

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 168: Ngã Rẽ, Sát Cơ Bắt Đầu

Chúng Luyện Khí tu sĩ chứng kiến trăm ngàn năm qua lưu lại một vài bộ hài cốt mà lưng không khỏi tỏa ra hàn khí, cẩn thận từng li từng tí tiếp tục trong động đá vôi dò xét đường ra.

Thế nhưng là, chỗ này thần bí khổng lồ động đá vôi trong lòng đất kéo dài, tựa hồ sâu không thấy đáy.

Bọn hăn tìm kiếm một hồi lâu, trong động đá vôi hoàn toàn là nham thạch dày bích, nhìn không tới bất luận cái gì đường ra. Lúc này ít nhất là mấy trăm trượng sâu trong lòng đất, ai cũng không có bốn sự cứng rắn đào mở nham thạch, đào động đi ra ngoài.

"Những thứ này Triều Ca tiên thành các tiền bối toàn bộ chết ở trong động đá vôi, theo không có người đem cái này lòng đất động đá vôi tin tức mang đi ra ngoài qua chúng ta sợ là không ra được."

Có tu sĩ kinh nghi, sợ hãi nói.

"Tiền nhân làm không được, cũng không có nghĩa là chúng ta làm không được."

Trang Bất Phàm hừ lạnh nói.

Hắn tay nắm lấy bên hông linh kiếm chuôi, thần tình trấn định, thông dong đi tuốt ở đằng trước, nhưng mà hai mắt nhú lại rất là cảnh giác. Phần là tại đề phòng được tu sĩ khác, phần là tại đề phòng được trong động đá vôi khả năng xuất hiện Yêu thú.

Trong động đá vôi có chút tiền bối tu sĩ hài cốt, có kỳ quái vết cắn. Không phải là bị thần bí Yêu thú giết chết, chính là bọn họ sau khi chết, đã từng bị Yêu thú gặm ăn qua di hài. Cái này đều có nghĩa là, cái này trong động đá vôi có ăn thịt Yêu thú.

Bọn hắn tiếp tục đi lên phía trước.

Cái này lòng đất trong động đá vôi, thiên tài địa bảo không ít.

Linh thảo dược cũng không phải có thể vô hạn sinh trưởng, cực hạn của bọn nó năm tuổi, cùng Linh thảo bản thân phẩm giai có quan hệ. Giống như linh cốt là sống một năm linh thực, dù có trồng lâu hơn nữa, nó cũng chính là vòng đi vòng lại kết bông lúa, tử vong.

Tuyệt đại bộ phận Linh thảo dược, sinh trưởng mấy chục năm, trăm năm liền là cực hạn. Kế tiếp chính là nở hoa, kết quả cùng tử vong. Giống như Tây Linh Hoa như vậy thời kì sinh trưởng đạt tới một ngàn năm Linh thảo dược, kỳ thật vô cùng hiếm thấy.

Trừ chúng ra, hầu như tùy ý có thể thấy được bên trong linh thủy trì, bình thường nước ngầm trường kỳ chìm đắm Linh khí, đã trở thành linh thủy. Thủy linh khí vô cùng nồng đậm, nếu là lấy ra đổ vào Triều Ca Linh sơn ở dưới linh điền, nhất định là mỗi năm mùa thu hoạch lớn.

Bên trong Linh Trì, còn có một mảnh dài hẹp hiếm thấy Băng Linh ngư, chưa đủ một hai lượng nặng, ăn phù du hơi Linh vật mà sinh, giá trị nhưng là đắt đỏ, tại Triều Ca tiên thành tiên các khách sạn muốn bán gần trăm khối Linh Thạch một cái.

Chớ nói chi là động đá vôi bích chướng linh thạch nhũ cùng trên mặt đất măng đá, trời sinh thạch hệ Linh tài, đây là Thổ Hệ các tu sĩ tha thiết ước mơ, chế tác Linh Bảo tài liệu.

Chỉ là, trong động đá vôi những cái kia trăm ngàn từ năm đó lưu lại Tu Tiên giả hài cốt, để cho bọn hắc bọn này Luyện Khí kỳ các tu sĩ trầm mặc mà hoảng sợ, về phần vô tâm đi nghĩ đến những thiên tài địa bảo kia.

Âm trầm kinh khủng nguy cơ, bao phủ mỗi một người bọn hắc.

Đối với bọn họ bọn này tiền đồ vô lượng, một lòng muốn bá nhập Ngũ đại Tiên tông Triều Ca tiên thành thế gia đệ tử mà nói, nhưng vừa nghĩ qua, bản thân có khả năng cả đời này cũng không thể ly khai chỗ này u ám lòng đất động đá vôi, chỉ có thể ở trong này chờ chết, loại cảm giác này hầu như làm cho người hít thở không thông.

Chết già trong động?

Không!

Căn bản sợ đợi không được cái ngày chết già đó.

Nếu thật là bị nhốt trong lòng đất, chỉ là thu hoạch đồ ăn chính là phiền toái cực lớn, bọn hắc rất nhanh hội bởi vì đồ ăn thiếu thốn mà chết.

Nếu như tâm lý sức chống cự kém một chút, tại đây tối tăm không mặt trời không có đường ra lòng đất trong động đá vôi, sẽ đến mức nổi điên.

Hoặc là chịu không được cái này lòng đất động đá vôi cô tịch, đánh mất hy vọng, tự sát mà chết.

Hoặc là tâm tư xoay khúc.

Nếu như bị nhốt tử địa năm chắc, cái này trong đã không có đến từ Triều Ca tiên thành ước thúc, mà triệt để trở nên phát rồ, điên cuồng đi giết người khác, cướp đoạt hết thảy đồ ăn cùng tu luyện vật tư, mưu đồ lùi lại tính mạng của mình.

Tựa như nghìn trăm năm trước những cái kia hãm sâu tại đây tòa lòng đất trong động đá vôi Tu Tiên giả giống nhau, hơn phân nửa đều là tự giết lẫn nhau, chết tại tu sĩ khác tay trong.

"Công tử, điều này làm sao bây giờ?"

A Nô đã theo trước đó khảy đàn linh cầm, hao hết pháp lực thoát khỏi hư nhược chỉ trong hơi chút chậm lại, nàng nghĩ đến tại đây trong động đá vôi đủ loại đáng sợ khả năng, không khỏi vô cùng lo lắng nhìn về phía Tô Trần.

"Đi một bước nhìn một bước đi!"

Tô Trần thần sắc trầm trọng, lắc đầu thâm than.

Trước mắt tình huống này, ai cũng không biết kế tiếp sẽ phát sinh một ít gì.

Tốt nhất là có thể tìm được đi ra ngoài cửa ra vào, nếu không tai nạn tính hậu quả, sớm muộn sẽ bạo phát không thể ức chế, ai cũng không ngăn cản được.

Hắn không được, Trang Bất Phàm cùng Chu Bao Tự cũng không được.

Tại trong động đá vôi tìm kiếm ước chừng hai dặm nhiều.

Chúng tu sĩ nhóm đột nhiên dừng lại, ngạc nhiên nhìn qua phía trước.

Cái này tòa cự đại lòng đất động đá vôi phía trước, rõ ràng ra mấy cái chỗ rẽ động đá vôi thông đạo, thông đi phương hướng bất đồng.

Chúng tu sĩ nhóm nhìn qua những thứ này chỗ rẽ, tất cả đều trầm mặc, tựa hồ đang suy nghĩ gì, người nào cũng không có mở miệng nói chuyện.

"Liệu có nên tách ra để dò tìm?"

Không biết là người nào, thì thầm một tiếng.

"Tách ra đi, cái chủ ý này không sai! Như vậy cũng có thể mau chóng tìm được đường ra, có thể từ nơi này lòng đất ra ngoài."

"Ân, ta cũng thấy như thế."

Lập tức, có vài tên tu sĩ tỏ vẻ đồng ý.

Bọn hắn đương nhiên rõ ràng, làm như vậy chưa hẳn có thể tìm tới chỗ ra.

Nhưng ít ra có một chỗ tốt, đó chính là bọn họ tìm được cực phẩm Linh vật, cũng không cần lại lo lắng có những tiểu đội khác thành viên hội đỏ mắt ngăn cản.

Tổng so với mọi người đi cùng một chỗ kiểm chế lẫn nhau, lấy lẫn nhau cố kỵ, người nào cũng không có thể đi ngắt lấy những linh thảo kia được mạnh hơn.

Hoặc là đồng ý, hoặc là trầm mặc.

Trang Bất Phàm, Tống Vân, Đường Trường Tùng ba vị đội trưởng không có mở miệng, tựa hồ chấp nhận xuống.

Điều này cũng có nghĩa là, không có bất kỳ một cái tiểu đội nào phản đối.

Chu Bao Tự nghe bọn hắn lời nói, sắc mặt biến hóa, há miệng muốn nói gì đó. Nhưng mà cuối cùng vẫn còn không nói, nàng chỉ là một cái tiểu đội trưởng, không ngăn cản được những tiểu đội khác muốn làm gì.

Rất nhanh, tất cả chi tiểu đội, đến động đá vôi phương hướng bất đồng mà đi.

Tô Trần mang theo A Nô, Lữ lão phu tử, Ngô Tiều Phu cùng Trương tiểu đệ đám người, tiến vào kia trong một cái động đá vôi lối rẽ. Đây động đá vôi thông đạo, chỉ có bọn hăn năm người, không có những tiểu đệ khác.

"Nhanh, đuổi kịp!"

Tô Trần đi trong chốc lát, đột nhiên quát khê, gia tốc tại đây đầu trong động đá vôi chạy vội.

A Nô mấy người này đều là biến sắc, theo sát lấy Tô Trần.

Tô Trần sắc mặt trầm ngưng, không có trả lời.

Rất nhanh, hăn tại này âm u sâu không thấy đáy động đá vôi, thành động chỗ, đã tìm được một vài mười trượng lỗm động.

Năm người nhanh chóng tiến vào lỗm trong động.

Tô Trần lấy ra một quả pháp Huyền Thận châu, đặt tại lối ra của lỗm động, rót vào pháp lực.

Rất nhanh, pháp Huyền Thận châu tràn ra một mảnh mịt mờ Linh Vụ, đem lỗm cửa động bao phủ. Cái này lỗm động cùng bốn vách tường hòa làm một thể, dường như biến mất bình thường, đem trong ngoài khí tức ngăn cách.

"Công tử, làm sao vậy?"

A Nô kinh nghi, không rõ Tô Trần làm cái gì vậy.

"Cái này động đá vôi, sợ là rất khó tìm được ra khỏi miệng!"

"Dù là có, cũng không có khả năng đơn giản tìm được. Nếu không, trăm ngàn năm qua rơi vào lòng đất động đá vôi Triều Ca thành tu sĩ, sớm liền đi

ra ngoài, đem tin tức mang ra đến bên ngoài. Cái này trong động đá vôi, làm sao có thể hội lưu lại nhiều như vậy nghìn năm Linh thảo được?"

"Sống được càng lâu, mới có đi ra ngoài hy vọng."

"Muốn sinh hoạt lâu, đương nhiên là cái này lòng đất trong động đá vôi lưu lại người càng ít càng tốt, trong động đá vôi có hạn đồ ăn mới có thể ăn càng lâu."

Tô Trần sắc mặt thâm trầm nói.

Theo bọn hắn toàn bộ ngầm thừa nhận, cùng một chỗ tản ra, hắn liền lập tức đoán được bọn hắn làm như vậy ý đồ. Bọn hắn đã mất đi niềm tin đi ra khỏi động đá vôi, bắt đầu nổi lên sát cơ! Lợi dụng tách ra đường rẽ, tận lực giảm bớt đối thủ, giảm bớt quấy nhiễu, gia tăng phần thắng.

Ai có thể sống đến cuối cùng?

Tô Trần không dám khẳng định.

Nhưng mà là trong đám tu sĩ này, có bốn chi là thế gia tu sĩ tiểu đội, chỉ vốn vẹn có bọn hắn là một tiểu đội tán tu. Ai sẽ là bị xem là mục tiêu sẵn giết đầu tiên, đó là sự tình vừa nhìn qua cũng hiểu.

Như vậy, biện pháp tốt nhất, chính là làm cho mình cái này tiểu đội lập tức "Biến mất". Bọn hắn muốn làm ai làm người nào đi, nhìn xem bốn chi luôn luôn giao tình thâm hậu thế gia tiểu đội, sẽ như thế nào yêu nhau giết nhau!

Tô Trần cười lạnh.

A Nô, Ngô Tiều Phu, Trương tiểu đệ đám người sắc mặt đều là hoảng sợ.

Lữ lão phu tử sắc mặt ảm đạm, thở dài.

Loại này tương tàn tương sát, hắc đời này thấy đã không ít, cũng không thấy lạ. Bọn hắc bị Kim Phượng yêu điệp bức phải nhảy vào hồ sâu, luân lạc tới bộ dạng này thê thảm hoàn cảnh, mấy người có thể còn sống sót, hắc cũng không còn bao nhiêu hy vọng.

Ps : Đến Trường Sa rồi, bận rộn một ngày. Ngày mai muốn mở hội, tham gia Hồ Nam vệ xem tiết mục, cái này hai ba ngày đổi mới vẫn như cũ sẽ rất không ổn định, chỉ có thể tận lực co rút thời gian viết chữ.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 169: Ẩn Núp, Âm Sát

Tô Trần, A Nô các loại năm người trong lòng đất hang động đá vôi một chỗ lõm trong động, cẩn thận ẩn thân, dùng Pháp Huyền Thận Châu ẩn nấp, tạm lánh phía ngoài danh tiếng.

Nhưng Pháp Huyền Thận Châu cũng không tuyệt đối an toàn, nếu có khắc chế ẩn thân Linh thuật, cũng vẫn là có thể bị phát hiện.

Tô Trần cùng Ngô tiều phu đều cầm linh kiếm cùng Kim Linh Cự Phủ, mai phục tại lõm cửa động phụ cận, để ngừa ẩn nấp chỗ bị khám phá, tùy thời chuẩn bị xung phong liều chết đi ra ngoài.

Tô Trần mang theo Linh phù phù lục, lúc trước đối chiến cái kia Trúc Cơ Kim Phượng Yêu Điệp thời điểm, đại bộ phận đều bị hao hết sạch, còn thừa không có mấy. Một khi đánh nhau, cũng chỉ có thể dựa vào Linh Khí để chiến đấu.

Trong động đá vôi, âm đạm không ánh sáng.

Chỉ vịn vịn có chút ít tản ra huỳnh quang Tiểu phi trùng, tại thành động cùng linh trong ao bơi dật, hơi yếu hào quang chiếu sáng điều này u ám hang động đá vôi.

"Sửu!"

Bên ngoài, mấy đạo quần áo phần phật kinh phong thanh âm, bỗng nhiên vang lên.

Có một chi tu sĩ tiểu đội đột nhiên quay đầu, xông vào Tô Trần các loại năm người tiến vào trong động đá vôi.

Nhưng là bọn hắc tại trong động đá vôi đuổi theo trong chốc lát, rồi lại ngạc nhiên phát hiện, không có tìm được đến bất luận bóng người nào. Chi tiểu đội kia năm người tiến vào hang động đá vôi, liền phảng phất hư không tiêu thất giống nhau.

"Kỳ rồi, chi kia tán tu tiểu đội như thế nào không thấy? Vừa rồi rõ ràng chứng kiến bọn họ tiến đến này hang động đá vôi thông đạo, bọn họ có lẽ chưa có chạy xa a!"

"Vân huynh, chúng ta động thủ giết bọn hắc, sợ là sẽ phải có hậu họa đi? ! Không bằng làm cho những tiểu đội khác động thủ? Chúng ta sống chết mặc bay."

"Hừ, vài tên tán tu mà thôi, chỉ cần muốn mọi người chúng ta một mực chắc chắn bọn họ chết ở Yêu thú trong tay. Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia, người nào hội cho bọn hắc xuất đầu. Về phần Lữ phu tử cái kia thăng xui xẻo, lâu như vậy còn chưa có chết cũng là kỳ tích, hắc lần này chết ở Vân Mộng Trạch cũng không ai cảm thấy ngoài ý muốn."

Bọn họ điều này chi tán tu tiểu đội yếu nhất, một cái Linh Cầm Sư, một cái Luyện Khí Kỳ tăng bốn, còn có Lữ phu tử cái này thăng quỷ không may, còn lại hai cái tán tu cũng không đủ gây sợ, trên người bọn họ có lẽ có một ít có thể dùng Linh Khí, thích hợp nhất ra tay. Nếu là rơi vào những tiểu đội khác trong tay, đều muốn đoạt lấy đến liền khó khăn!"

Vài tên tu sĩ thanh âm, thấp giọng nghị luận.

Tại phụ cận tìm trong chốc lát, không tìm được, bọn họ dần dần từng bước đi đến, tựa hồ tiến vào hang động đá vôi ở chỗ sâu trong.

"Tổng Vân hồn đản này!"

Tại bị Pháp Huyền Thận Châu che đậy lờm trong động, Lữ lão phu tử nghe xong bọn họ một đoàn người dần dần tiêu tán nói chuyện với nhau thanh âm, khí sắc mặt xanh mét.

Vừa rồi lĩnh đội đấy, lại là Tống Vân cái này tên khốn khiếp, thiếu tiểu tử này còn là Tống thị thế gia dòng chính đệ tử, ngày thường thấy bản thân, còn một bộ tất cung tất kính chi sắc.

Hắn Lữ phu tử cùng Tống thành chủ thế nhưng là thuở nhỏ cùng nhau lớn lên, thành anh em kết bái hảo huynh đệ, điều này Tống gia nhóc con rõ ràng cũng dám đối với hắn nổi sát tâm, quay đầu lại không phải làm thịt điều này thẳng ranh con không thể!

Tô Trần nghe bọn hắn đi xa, cũng không phát hiện thành động có một nơi ẩn nấp chi địa, không khỏi tối thở dài một hơi. Trước hết nhất tìm đến rõ ràng không phải Trang Bất Phàm, làm cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Đột nhiên, cũng không biết là cái nào một cái hang động đá vôi, bỗng nhiên vang lên một tiếng kêu thê lương thảm thiết, truyền tới cực xa.

Ngay sau đó, cực lớn trong động đá vôi khôi phục giống như chết yên lặng, không hề có động tĩnh gì. Tất cả tiểu đội, tựa hồ lại ẩn núp lên.

"Chết chết người đi được?"

Trương tiểu đệ sợ tới mức toàn thân run lên, mà Lữ phu tử, Ngô tiểu phu dám người cũng là hai mặt nhìn nhau, cũng không biết bên ngoài chuyện gì xảy ra, đến tột cùng là cái nào một chi tiểu đội đã chết người, bị người nào đánh lén.

"Chỉ cần vang lên một tiếng liền yên tĩnh, sợ là hai chi không cần thận tao ngộ lên, đột nhiên xuất thủ, một kích mặc dù lui, cũng không tính toán tử chiến đến cùng."

Tô Trần thăm nghĩ, có chút tiếc nuối.

Dưới mắt, bọn họ cũng không dám ra đi điều tra.

Ẩn giấu ở chỗ này, chờ mặt khác mấy chi tiểu đội tự giết lẫn nhau, giết đỏ cả mắt rồi liền lại cũng không cố bên trên bọn họ, đây là tự bảo vệ mình thượng sách.

"Công tử, chúng ta nếu là một mực dừng lại ở điều này lỡ trong động, cũng không có đồ ăn! Hang động đá vôi linh trong ao có thể tìm được một chút Băng Linh cá các loại đồ ăn, chỉ sợ đều bị bọn họ cho lấy đi. Cho chúng ta còn dư lại liền không nhiều lắm!"

A Nô sầu lo nói.

Luyện Khí Kỳ tu sĩ cũng muốn ăn cơm, hơn nữa tiêu hao lớn, khẩu vị không nhỏ. Thế tục đồ ăn không đỉnh đối, chỉ có linh cốc, thịt Yêu thú các loại linh đồ ăn mới có thể bền bỉ no bụng.

Một ngày này không ăn, liền đói đến hoảng.

Ích Cốc các loại thuyết pháp, vậy ít nhất là Trúc Cơ Kỳ, Kim Đan Kỳ tu sĩ, hơn nữa còn mỗi tháng cần phục dụng Ích Cốc Linh Đan.

Bọn họ chuyển này đến Vân Mộng Trạch chấp hành Ngũ đại Tiên Tông tuyển chọn nhiệm vụ, cũng không khu vực bất luận cái gì đồ ăn, chỉ dẫn theo chút ít đồ gia vị. Bởi vì Vân Mộng Trạch trong có Yêu thú, bọn họ tùy tiện săn giết một đầu đều đủ ăn được lâu.

Hoàn toàn không nghĩ tới, sẽ bị vây ở điều này lòng đất trong động đá vôi, ra không được.

"Không cần lo lắng, ta sớm có dẫn theo không ít linh cốc, đầy đủ ăn."

Tô Trần cười nhạt một tiếng.

Hắn có phương pháp tắc Linh sơn, thế nhưng loại linh cốc, linh đậu, duy nhất cần chỉ là Linh Thạch.

Bất quá, điều này lòng đất trong động đá vôi có ích chi không kiệt Linh Trì nước, lấy linh nước đổ vào, hẳn liền Linh Thạch đều không cần. Điều này Linh Trì nước lấy chi không kiệt, tại Linh sơn loại linh cốc, bọn họ tự nhiên là vĩnh viễn không đói chết. Nhiều lắm là chết già điều này lòng đất hang động đá vôi.

Đương nhiên, Tô Trần cũng không có ý định vẫn giấu kín tại đây lổm trong động.

Mặt khác bốn chi tiểu đội so với bọn hắn đối khuyết thiếu đồ ăn, nhất định sẽ sốt ruột bốn phía thu thập đồ ăn, do đó chém giết. Các loại giết đồ cả mất rồi, tự nhiên cũng không có rảnh lại đến tìm tòi bọn họ điều này chi tán tu tiểu đội, tìm phiền phức của bọn hắn.

Không cần mấy ngày, hẳn liền có thể đi ra ngoài đục nước béo cò.

Còn lại bốn người nghe vậy, không khỏi đại hỉ. Chỉ cần có linh cốc là thức ăn, liền có thể bình yên vượt qua trước mắt trận này lửa sém lông mày nguy cơ.

Rất nhanh, hai ngày qua.

Hai ngày này, Tô Trần các loại năm người ẩn thân tại lổm trong động tu luyện.

Tu tiên công pháp mỗi ngày cũng liền tu luyện hai ba canh giờ cũng đã đến cực hạn, không cách nào nữa tu xuống dưới. Còn lại thời gian, chỉ có thể ngủ, hoặc là yên lặng chờ đợi.

Tại đây tối tăm không mặt trời lòng đất trong động đá vôi, không có bất kỳ sự tình thế nhưng khô, quả thực sống một ngày bằng một năm, so với

ngồi xồm đại lao còn khó chịu hơn.

Trong động đá vôi tình thế, cũng ở đây kịch liệt chuyển biến xấu.

Tô Trần đám người thường thường đang ngủ thời điểm, đột nhiên nghe được trong động đá vôi bỗng nhiên vang lên một chút cái tiếng kêu thảm thiết, Linh Bình cùng đến thanh âm, giật mình tỉnh lại.

Hai ngày này, sợ là đánh cho không dưới bảy tám trận đòn đập dữ dằn chiến đấu, tử thương người cũng số lượng cũng không ít.

Lữ lão phu tử, Ngô tiều phu đám người, tại đây Tiểu lõm trong động nghẹn nóng lòng. Đừng nói chết đói, sớm muộn cũng bị nghẹn điên.

"Đi, ra đi xem tình huống!"

Tô Trần gặp bọn họ thần sắc, không có ý định chờ đợi thêm nữa.

Trông chờ bọn họ toàn bộ đều tự giết lẫn nhau không còn, điều này cũng không thực tế.

Trong động đá vôi tuy rằng đồ ăn thiếu thốn, nhưng mà mặt khác bốn chi tiểu đội cầm Băng Linh cá, thế nhưng trực tiếp dùng ăn Linh thảo Linh hoa các loại đỡ đói, chịu lên mấy tháng còn là dễ dàng. Nếu như ít người mà nói, thậm chí nấu hơn mấy năm cũng có khả năng.

Hắn thu hồi Pháp Huyền Thận Châu, mang theo tiểu đội mọi người tiến vào hang động đá vôi trong thông đạo.

Tô Trần phân biệt một cái phương hướng, lấy Phệ Sài Mộc hóa thành một đầu Linh khuyến phía trước dò đường, năm người cùng nhau cẩn thận từng li từng tí hướng này hang động đá vôi ngoài thông đạo mà đi.

Mới đi nửa dặm, liền phát hiện trên mặt đất nhiều một cỗ thi thể còn mới thân thể, sau lưng trúng một kiếm. Hắn Linh Bình cũng sớm đã bị người

lấy đi.

Mọi người thất kinh.

"Ai vậy?"

Tô Trần không biết.

"Quách thị thế gia đệ tử, hắn cùng Tống Vân là một đội đấy. Sợ là bọn hắn từ nơi này đầu trong động đá vôi đi ra thời điểm, gặp những tiểu đội khác phục kích."

Lữ lão phu tử nhíu mày. Điều này Tống Vân tiểu đội cũng đủ xui xẻo, vốn định lấy đến săn giết bọn hắn điều này chi tán tu tiểu đội, không nghĩ tới chính bọn hắn cũng đã thành bị thú con mồi.

"Mặc kệ, đi ngắt lấy vài cọng một ngàn năm Linh thảo dược, là được hoàn thành tiên tông nhiệm vụ. Sau đó tìm kiếm đường ra!"

Tô Trần nhìn về phía Trương tiểu đệ, "Người dẫn đường, tùy tiện chọn một đầu đi!"

A Nô cùng Ngô tiểu phu đều kinh ngạc nhìn về phía Tô Trần, không rõ tại sao phải Trương tiểu đệ dẫn đường.

Ngoại trừ lòng dạ biết rõ Lữ phu tử cùng đoán được vài phần Tô Trần, những người khác đều không rõ ràng lắm nguyên do trong đó. Đã liên Trương tiểu đệ bản thân cũng không biết, Lữ phu tử dẫn hắn tu tiên, nhưng lại chưa bao giờ cùng hắn đề cập qua nguyên nhân.

"Tô huynh, thực lực của ta yếu nhất, các người thế nhưng phải cẩn thận bảo hộ ta!"

Trương tiểu đệ ngạc nhiên, vẻ mặt buồn rười rượi, mang theo bi tráng, kinh hãi lạnh mình đi phía trước.

Hắn biết rõ, chính mình điếm không quan trọng thực lực, linh đi theo tư chất lại, căn bản không có tư cách gia nhập bất luận cái gì một chi tiên tông tuyển chọn tiểu đội, điều này hoàn toàn là những người khác tại dẫn hắn.

Hắn sinh ra bình thường, nếu không có Lữ phu tử dẫn hắn, hắn liền con đường tu tiên cũng đập không hơn.

Hiện tại, hắn là thời điểm hiến thân, chịu chết để báo đáp mọi người ơn tri ngộ rồi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 170: Bểng Ti

Tô Trần tiểu đội năm người theo động chìm bên trong đi ra, chuẩn bị tìm kiếm đường ra.

Trương tiểu đệ phía trước dẫn đường, hắn tại cái này lò mờ dưới mặt đất bên trong động đá vôi, không có chút nào phương hướng cảm giác, cũng không biết nên đi bên nào, đầu óc một đoàn mơ hồ, dẫn mọi người đang trong động đá vôi tùy ý đi loạn.

Thế nhưng, tìm kiếm gần nửa canh giờ, nhiều lần tiến vào động đá vôi ngõ cụt, không đường có thể đi, chỉ có thể lui ra ngoài đi trở về.

Mà tạm thời, bọn hắn cũng không có gặp được những tiểu đội khác, tựa hồ đã biến mất tại chỗ này vốn không dưới năm sáu chục dặm cự đại đáy động đá vôi.

Tô Trần nhú mày, cảm giác sâu sắc sầu lo.

Trương tiểu đệ vớ vẫn đi loanh quanh, thậm chí giống nhau một chỗ đối tới đối lui, hắn dần dần, u mê cũng không rõ ràng, cùng một chỗ đã từng đi qua nhiều lần.

Tô Trần trong lòng không khỏi thầm nghĩ không ổn.

Trương tiểu đệ lối đi, hắn là sinh lộ.

Nhưng mà, Trương tiểu đệ lại như cũ tại trong động đá vôi vòng vo, tìm không thấy bất luận cái gì đường ra. Chẳng lẽ nói, chỗ này lòng đất trong

động đá vôi căn bản không có ra khỏi miệng?

Tô Trần nghi hoặc nhìn một cái Lũ lão phu tử.

Lũ lão phu tử cũng là buồn bực, loại tình huống này rất ít xuất hiện. Chẳng lẽ là hần tiên Mê Tiên hạp cốc thời điểm thi triển một lần xem bói thuật, là hung quẻ. Nay xui xẻo hồng vận khí, đã áp cả Trương tiểu đệ may mắn?

Lòng đất trong động đá vôi, khoảng cách Tô Trần đám người hơn mười dặm bên ngoài.

Chu Bao Tự tiểu đội dọc theo một dưới lòng đất động đá vôi đi thẳng, có lẽ đây là chủ động đá vôi, một đoàn người đã đi rất xa, cũng không đến đầu cuối.

Vừa đi tới, Chu Bao Tự đột nhiên nghe được bọt nước ồ ồ phun ra thanh âm.

Nàng kinh ngạc phát hiện, trên thạch bích tối om, đang có một miệng suối phun ra trượng cao Linh tuyến. Phía trước động đá vôi đều là thạch bích niêm kín chảy ra một chút nước chảy, cũng chưa bao giờ thấy qua lớn như vậy số lượng phun ra Linh tuyến.

Chu Bao Tự sửng sờ, đột nhiên nghĩ đến cái gì, lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, phi thân qua.

Nàng phát hiện, cái này miệng phun suối con suối ước chừng có năm dặm lớn nhỏ, thông hướng thạch bích bên trong ở chỗ sâu trong. Nàng lập tức rút ra linh kiếm, hướng con suối đào móc.

"Chu tiểu thư, làm gì thế?"

Tiểu đội bên trong, mặt khác vài tên tu sĩ đều là nghi hoặc. Một con Linh tuyền mà thôi, đào nó làm gì?

"Cái này cái Linh tuyền đại lượng phun ra, rất có thể là thông hướng một cái mạch nước ngầm. Từ nơi này Linh tuyền đào xuống dưới, nếu như có thể tìm được một cái mạch nước ngầm, có lẽ chúng ta có thể dọc theo sông ngầm đi ra ngoài."

Chu Bao Tự kinh hỉ nói.

"Mạch nước ngầm? Không tệ, cái này Linh tuyền thực sự có khả năng liên thông đến mạch nước ngầm!"

Tiểu đội lập tức mọi người đều phản ứng, vội vàng kinh hỉ dùng Linh đao linh kiếm, đào móc cái này Linh tuyền.

Cái này cái Linh tuyền cũng chỉ có năm đấm lớn nhỏ, thân người hiển nhiên không cách nào đi vào.

Chỉ có đào mở một xích rộng, mới có thể để cho người thông qua.

Nhưng mà, nửa canh giờ qua.

Chu Bao Tự năm người đào móc mỗi một, pháp lực hao tổn đi hơn phân nửa, rồi lại tuyệt vọng phát hiện, cái này lòng đất nham thạch quá cứng rắn rồi.

Đây là trải qua vô số năm Địa Hỏa rèn luyện cứng rắn nham thạch, bọn hắc dùng linh kiếm trong tay, dốc sức liều mạng đào nửa canh giờ, cũng mới đào ra hơn mười khối lớn chừng quả đấm đá vụn mà thôi.

Thậm chí ngay cả bọn hắc trong tay Linh đao linh kiếm, mũi lưỡi cũng bắt đầu cùn cuốn.

Cái này cái nhỏ nhỏ Linh tuyền, căn bản không cách nào giúp bọn hăn chạy trốn đi ra ngoài.

Làm sao bây giờ?

Chu Bao Tự tiểu đội mọi người tuyệt vọng.

Lòng đất trong động đá vôi, một cái động đá vôi chỗ rẽ.

Trang Bất Phàm mang theo tiểu đội năm người, cẩn thận từng li từng tí chạy tại đây đầu động đá vôi thông đạo bên trong.

Mấy ngày nay, bọn hăn ngẫu nhiên cùng những tiểu đội khác từng có tao ngộ, thậm chí bộc phát qua xung đột, chém giết qua một người. Nhưng mà, bọn kia rất nhanh đào tẩu, Trang Bất Phàm cũng không vội ở đuổi tận giết tuyệt.

Bọn hăn đang tại này trong động đá vôi dò xét được.

Rất nhanh phát hiện, này động đá vôi đầu cuối là một tòa mấy trăm trượng rộng linh thủy trì, đỉnh động thạch nhũ nhỏ xuống từng giọt linh thủy. Bên trong linh thủy trì, một cây tản ra nồng đậm mùi hương nghìn năm thủy liên tử.

Cái này đóa linh liên đã kết hạt sen, bị một mảnh hồng nhật mờ mịt chi khí bao phủ, vô cùng mê người.

Cái này thủy liên tử cũng không phải là Ngũ đại Tiên tông nhiệm vụ cần thiết chi linh thảo dược, nhưng là một loại có thể các tu sĩ trực tiếp dùng ăn linh liên tử, đối với rèn luyện thân thể vô cùng hữu ích.

Nhưng mà làm cho Trang Bất Phàm các loại năm người cảm thấy khiếp sợ chính là, cái này linh thủy trì bên cạnh năm ngang ba bộ mới thi thể.

Một người tu sĩ phi thân qua, khiếp sợ quay đầu, hướng Trang Bất Phàm nói ra: "Lão đại, là Đường Trường Tùng bọn hắc tiểu đội chỉ còn lại ba người, toàn bộ chết trong đây!"

"Chẳng lẽ bọn hắc đã xảy ra nội đấu? Nhưng mà cũng không phải a, bọn hắc mới ba người, chia cắt cái này gốc nghìn năm thủy liên tử không được sao! Không đến mức lòng tham đến một người muốn nuốt một mình chứ?"

"Coi như là người nào muốn nuốt một mình, ít nhất cũng nên sống sót một người chứ!"

Tiểu đội mọi người đều kinh sợ.

Tuy rằng tất cả chi Luyện Khí tiểu đội ở giữa, cũng không tín nhiệm. Nhưng mà tiểu đội bên trong thường thường là đã hợp tác mấy năm rồi, thậm chí hơn mười năm đồng lõa tu sĩ, lẫn nhau còn là rất tín nhiệm đấy.

Trang Bất Phàm lạnh lẽo ánh mắt, lạnh lùng đánh giá Đường Trường Tùng đám ba gã tu sĩ thi thể.

Miệng vết thương vừa mới ngưng kết không lâu, đoán chừng chết tại một hai canh giờ bên trong.

Trên người bọn họ không có Linh đao, linh kiếm lưu lại miệng vết thương, cũng không có mãnh liệt đánh nhau dấu vết, hoàn toàn không phải là tự giết lẫn nhau.

Thậm chí cũng không có Yêu thú vết cắn.

Mà là một đạo kỳ quái hình thành miệng vết thương, chính tề chặt đứt bọn hắc thân thể, dẫn đến bỏ mình.

Bọn hắc trước khi chết, tất cả đều mở to đồng tử, dường như không dám tin bản thân sẽ chết.

Cái chết vô cùng quý dị.

"Đường Trường Tòng thực lực cũng coi như không tệ, hắn như thế nào không có lực phản kháng, liền chết rồi?"

Tiểu đội mọi người cẩn thận điều tra một phen, đều cảm thấy toàn thân lạnh buốt.

"Đừng đi đụng thi thể cùng cái kia gốc nghìn năm thủy liên tử, mau lui ra ngoài! Nơi đây quý dị, không nên ở lâu!"

Trang Bất Phàm trong lòng toát ra hàn ý, sắc mặt thâm trầm, chậm rãi lui ra phía sau, quay người liền đi.

Hắn lo lắng, cái này gốc nghìn năm thủy liên tử bên cạnh tồn tại nào đó cạm bẫy.

Không biết là người, hay là Yêu thú thiết lập.

"Đi mau!"

Tiểu đội tất cả mọi người sinh ra sợ hãi, thần sắc bối rối, vội vàng hướng này động đá vội ngoài thông đạo thối lui.

Đột nhiên, đi tuốt ở đằng trước một gã Luyện Khí kỳ tăng chín tu sĩ đội viên đầu lâu, im hơi lặng tiếng băng băng đảo lộn rơi xuống, khí huyết văng tung tóe.

Hắn không hề có cảm giác đau, cho đến khi phát hiện mình đầu lâu rơi xuống đất, cùng thân thể tách ra, mới khinh khủng phát hiện không đúng, ý đồ đỡ lấy đầu của mình. Nhưng mà thì đã trễ, đầu lâu cùng thân thể đã sớm tách ra.

"Người nào!"

"Không tốt, có đánh lén!"

Trang Bất Phàm tiểu đội chúng tu sĩ tất cả đều hoảng sợ, nhao nhao rút ra Linh đao linh kiếm đối mặt bốn phương trong động đá vôi, không dám chút nào nhúc nhích.

Bọn hăn hoàn toàn kinh sợ bối rối, bốn đôi cánh giác ánh mắt, quét về phía bốn phía chỗ khả nghi.

Nhìn không tới bất luận cái gì cạm bẫy, cũng không có phát hiện kẻ tập kích.

Nhưng mà, bọn hăn tiểu đội bên trong, một gã Luyện Khí kỳ tăng chín tu sĩ, thì cứ như vậy không một tiếng động chút nào đã chết!

"Thiết cắt mà chết?"

"Chẳng lẽ!"

Trang Bất Phàm xanh cả mặt, tay hăn cầm linh kiếm, thần Niệm Lực hoàn toàn phóng ra ngoài, cẩn thận từng li từng tí chậm rãi đi vào tên kia đội viên tử vong chỗ, hăn nhìn chăm chăm lợi hại ánh mắt, đánh giá cẩn thận phía trước, trong lòng tựa hồ có chỗ suy đoán.

Rốt cuộc, hăn nhìn sát vào, rồi mới hoảng sợ phát hiện, chỗ khoảng cách cánh mũi phía trước vền vền năm tấc, tồn tại một cái gần như hoàn toàn trong suốt sợi tơ, nối liền với hai bên thành động.

Đây là một đạo băng ti, đứng ở chỗ xa xa, mắt thường liền hoàn toàn không thể nhận ra, nhưng lại sắc bén như dao, cắt thịt như bùn.

Đúng là đạo này trong suốt băng ti, khiến hăn tiểu đội một gã thành viên nhanh chóng chạy ra ngoài bị thiết cắt chết rồi.

Trang Bất Phàm trên sống lưng toát mồ hôi lạnh, thò tay nhẹ nhàng nhón lấy căn này bằng ti, nhẹ nhàng bóp, dù là trên ngón tay ẩn chứa pháp lực, cũng hoàn toàn bóp đứt đạo này cứng cỏi sợi tơ.

Hắn dùng một thanh linh kiếm đi nếm thử chặt đứt nó, bằng ti ngược lại như cắt bùn một loại, cắt vào linh kiếm bên trong.

Cấp hai bằng ti, trong suốt, cứng cỏi, sắc bén! Liên Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ thần Niệm Lực quét nhìn, cũng khó khăn phát hiện được sự hiện hữu của nó.

Đây tuyệt đối là một đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, nôn ra cấp hai bằng ti!

Cái này trong động đá vôi có một đầu thần bí Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, theo dõi bọn hắn cái này tiểu đội, đang săn đuổi bọn hắn!

Trang Bất Phàm kinh hãi ngược lại hít một ngụm khí lạnh, lưng toát ra một cổ hàn khí.

Chết tiệt, đây là ép buộc hắn xuất ra giấu kỹ bốn sự!

Ps : Buổi sáng 7 giờ đi xe lửa, tàu điện ngầm, máy bay, trên đường không ngừng đổi xe, một mạch đến xế chiều 17 điểm mới đến nhà. Mấy năm này thân thể một mực không được tốt, mỗi lần ngồi xe lửa, ngồi phi cơ đều hội chóng mặt nôn, đi ra ngoài một chuyến chính là tại giày vò bản thân. Trở về chẳng quan tâm nghỉ ngơi, trước chòng một chương đi ra. Thật có lỗi, làm cho mọi người đợi lâu!

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 171: Không Dính Máu Giết Chóc

Trang Bất Phàm bị điều này căn cấp hai băng tơ, kinh hãi toàn thân băng lãnh, chính đang do dự có muốn hay không thi triển 《Phù Du Thiên》 tầng thứ hai pháp quyết "Thuế Biến Quyết".

Mấy ngày lúc trước tại Mê Tiên hạp cốc bên trong, cho dù là bọn họ năm chi Luyện Khí hậu kỳ tiểu đội, bị đầu kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Diệp Truy sát, hãn thà rằng cùng chúng tu sĩ cùng nhau chận vật trốn chạy để khỏi chết, cũng không muốn thi triển ra pháp quyết này.

Bởi vì trả giá cao quá lớn, mỗi lột xác một lần tăng vọt một tầng tu vi, nhưng mà thọ nguyên trực tiếp giảm phân nửa. Liên tục lột xác ba lượt lúc sau, liền chỉ còn lại có chưa đủ mười năm thế nhưng sống.

Mà như thế trầm trọng đại giới, đạt được chỗ tốt rồi lại rải rác không có mấy, hãn cũng không cần dựa vào sẵn giết một đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu thú đến đạt được tiên tông đệ tử chính thức danh ngạch.

Trong lúc đó, lại nghe tiểu đội bên trong lần nữa vang lên hét thảm một tiếng.

"Phốc ~!"

Tiểu đội lại một danh Luyện Khí tầng chín tu sĩ đầu lâu, bị một đạo thấy không rõ băng tơ bay lượn quanh chận đứt, tại chỗ máu tươi ba thước.

"Hỗn đản, người nào tại đánh lén, có bản lĩnh lăn ra đây!"

Tiểu đội còn dư lại kia hai gã tu sĩ dọa phát sợ rồi, run rẩy run rẩy phát run, trong tay Linh Bình điên cuồng hướng bốn phía vung vẩy, điên cuồng gầm rú lấy. Bọn họ hoàn toàn thấy không rõ đột kích phương hướng, không biết nên như thế nào ngăn cản. Bản năng sợ hãi, để cho bọn họ lâm vào cuồng loạn điên cuồng bên trong.

Bọn họ điên cuồng rống lên một tiếng, hiển nhiên hấp dẫn đầu kia thần bí Yêu thú lực chú ý.

"Cũng được, không thể do dự nữa xuống dưới!"

Trang Bất Phàm thần tình hoảng hốt, cảm thấy lửa sém lông mày khủng bố nguy cơ, mặt sắc mặt xanh mét, không khỏi nghiến răng thầm nói.

Hắn cần đổi lực lượng cường đại, mới có thể đối kháng điều này đầu Trúc Cơ Kỳ thần bí Yêu thú.

Hơn nữa, lúc trước hai ngày, hắn đã thô sơ giản lược đánh giá qua, chỗ này lòng đất trong động đá vôi phong phú tài nguyên, có lẽ đầy đủ hắn tu luyện xong cả người Trúc Cơ Kỳ, thẳng đến Kim Đan sơ kỳ, trở thành Ngũ đại Tiên Tông tiền bối, Trưởng lão một trong.

Phần này cực lớn chỗ tốt, đủ để đền bù hắn làm cho trả giá thọ nguyên đại giới.

"《Phù Du Thiên》Thuế Biến Quyết chi tam liên lộ xác!"

Trang Bất Phàm xanh mét trên mặt vô cùng dữ tợn, gầm nhẹ một tiếng, kích phát pháp quyết, âm hàn hai con người tuôn ra khiếp người chi mang, thon dài cao ngất thân thể đột nhiên chấn động.

Chỉ nghe, toàn thân cốt cách ùng ùng không dứt rung động, giống như trận thanh thúy sấm sét.

Hắn Luyện Khí tầng chín đỉnh phong Linh áp cùng khí thể, không ngừng liên tiếp kéo lên.

Toàn thân cơ bắp phình, nổi gân xanh, huyết mạch kịch liệt sôi trào, giống như một đầu bị chọc giận đầu thú.

"Phanh!"

Cơ hồ là tại trong lúc hô hấp, Trang Bất Phàm Nguyên Thần tu vi đột nhiên tăng vọt trọn vẹn ba tầng Tiểu cảnh giới, bước vào Luyện Khí Kỳ tầng mười hai.

Một gã Luyện Khí Kỳ tầng mười hai tu sĩ, Pháp lực trở nên càng phát ra hùng hậu, Thần Niệm Lực tăng vọt một mảng lớn, phần này thực đủ sức để so sánh mười tên Luyện Khí Kỳ tầng chín đỉnh phong tu sĩ.

Trang Bất Phàm Thần Niệm nhìn quét trong động đá vôi bốn phía, tầm hơn mười trượng phạm vi, vẫn như cũ không cách nào phát hiện đầu kia thần bí Yêu thú tung tích.

"Đáng chết, Luyện Khí Kỳ tầng mười hai thực lực, quả nhiên còn là chưa đủ!"

Trang Bất Phàm trong lòng thầm hận.

Xem ra, hắn không thể không thi triển ra cuối cùng thực lực.

"Hóa Vũ Quyết!"

Trang Bất Phàm quả quyết kích phát Luyện Khí quyền sách 《Phù Du Thiên》 tầng thứ ba, cũng là đệ nhất pháp quyết.

"Oanh!"

Trang Bất Phàm theo Luyện Khí Kỳ tầng mười hai, âm âm bước chân vào "Giả Trúc Cơ tu sĩ" cảnh giới.

Hắn uy áp khí thể lập tức đã có chất biến hóa, tại tu tiên chi đạo trên có chính thức tiến dần từng bước cảm giác, không còn là tầng dưới chót Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Bất luận là uy áp, Pháp lực cùng Thần Niệm, đều tăng vọt một mảng lớn.

Rốt cuộc, Trang Bất Phàm Thần Niệm nhìn quét, tại trăm trượng bên ngoài trên vách động, bắt được một cái cực kỳ hơi yếu nhạt hình ảnh.

Cái kia nhạt hình ảnh rõ ràng là một cái yêu thân thể dài đến một xích Bằng Tầm, nó hầu như hoàn toàn trong suốt, ẩn nấp trùng thân thể, treo ở trên vách động, trong miệng thốt ra từng đám cây sắc bén băng tơ.

Ngắn ngủn mấy cái trong lúc hô hấp, nó đã lại lần nữa phun ra hai cây băng tơ, giết chết, bị thương nặng kia hai gã lâm vào điên cuồng bên trong tu sĩ.

Nếu không có Trang Bất Phàm Thần Niệm Lực tăng nhiều, hắn hoàn toàn không thể nhận ra cảm giác trăm trượng bên ngoài hang động đá vôi trên đỉnh, cất giấu một cái Bằng Tầm.

"Một cái Trúc Cơ Kỳ Bằng Linh Tầm?"

Trang Bất Phàm trong lòng chấn động, cảm thấy khó có thể tin.

Phải biết rằng, linh tầm thuộc về "Yêu Trùng" .

Dựa theo thời kì sinh trưởng mà nói, trứng, tầm, kén, điệp, bốn cái sinh trưởng giai đoạn, tầm còn là thuộc về ấu sinh thời kỳ.

Tất cả tầm sớm muộn hội kết kén vì là kén, cuối cùng phá kén hóa vũ vì là điệp.

Điều này chỉ cần Băng Tầm bây giờ còn là Trúc Cơ Kỳ, kia chẳng nó hóa bướm thời điểm, chẳng phải là muốn trở thành một chỉ cần Kim Đan Kỳ Yêu Trùng? Điều này có thể so sánh Mê Tiên hạp cốc cái kia Kim Phượng Yêu Điệp, còn muốn lợi hại hơn rất nhiều.

Huyết mạch của nó thiên phú cũng quá mạnh rồi a.

Trang Bất Phàm nhanh chóng từ trong lòng lấy ra một cái chưa đủ chưởng đại Tiểu hộp gỗ, trong hộp gỗ một thanh tấc trường trong suốt đơn bạc phi kiếm, Phong Hệ Pháp Khí, đây chính là Trang thị tổ truyền Trúc Cơ Kỳ cấp thấp Pháp Khí 'Phi Vũ ' hãn khu vực tại trên thân thể lấy phòng ngừa vạn nhất.

"Nhanh!"

Trang Bất Phàm cổ tay phi kiếm, rót vào Pháp lực, lập tức quát lạnh một tiếng.

Chuôi này tấc dài phi kiếm nguyên bản ảm đạm không ánh sáng, rót vào Pháp lực lúc sau trong nháy mắt trở nên chói mắt, nó đột nhiên bay lên giữa không trung.

Tại Trang Bất Phàm Thần Niệm điều khiển phía dưới, nó linh động quay tít một vòng, nổ bắn ra mà ra, hóa thành một xóa sạch trượng dài Lệ Mang, chém về phía bên ngoài hơn mười trượng trên vách động đầu kia Băng Tầm.

"Phốc xuy!"

Cái kia Băng Tầm trong lòng đất trong động đá vôi hoành hành trên trăm năm chưa gặp được địch thủ, không nghĩ tới Trang Bất Phàm rõ ràng có thể phát hiện vị trí của nó, hoảng sợ, vội vàng há miệng nôn bắn ra một đạo tơ tằm, ý đồ thiết cắt phi kiếm.

Thế nhưng là, phi kiếm Lệ Mang muốn thắng được Băng Tầm Ti chi lợi.

Phốc!

Phi kiếm chặt đứt tơ tằm, tại Băng Linh Tầm Yêu Trùng thân thể lên, bay chém một kiếm.

Nó lập tức phun tung toé ra một mảnh băng màu nhợt nhạt thể, "Chi" kêu thảm một tiếng. Nó vừa đau vừa sợ, nhanh chóng hướng hang động đá vôi chạy tháo chạy mà đi, trong chớp mắt trốn không thấy.

Trang Bất Phàm gặp nó đào tẩu, cũng không có vội vã đuổi theo.

Lòng đất hang động đá vôi nếu như không có ra khỏi miệng, nó trốn không đi nơi nào.

Huống hồ, nó còn có một trọng dụng chỗ.

Bên cạnh, một gã Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ bị cắt đứt hai cái đùi, trên mặt đất thống khổ cuộn cuộn, kêu rên kêu thảm thiết, "Lão đại, cứu ta! Giúp ta đón chân ta túi trong túi có một phần quý hiếm nhị phẩm 'Liên tiếp xương linh mờ' có thể bơi lên đi lên!"

Trang Bất Phàm lạnh lùng quan sát người này liếc nhìn, thờ ơ.

"Một đám phế vật, cứu người làm gì!"

Trang Bất Phàm nhàn nhạt lấy.

Tu sĩ kia sợ hãi nhìn qua Trang Bất Phàm, hẩn đi theo Trang Bất Phàm chỉ ít có bốn năm năm trở lên, đi theo làm tùy tùng cống hiến sức lực nhiều năm như vậy. Khó có thể tin, Trang Bất Phàm trong miệng lại có thể biết nói ra lần này lãnh khốc vô tình mà nói đến.

Tu sĩ kia đuổi ra Huyết Thủ, điên cuồng chụp vào Trang Bất Phàm giày, ý đồ đem máu của mình bôi ở Trang Bất Phàm trên thân.

"Ta cũng không dính máu. Các người, hoặc là đã chết tại tự giết lẫn nhau, hoặc là đã chết tại Băng Tầm tay, cùng ta Trang Bất Phàm có quan hệ gì đâu!"

"Bất quá yên tâm, chờ ta sau khi ra ngoài, ta sẽ giúp các người hậu táng đấy."

"Lão đệ, nghỉ ngơi đi!"

Trang Bất Phàm trên mặt khinh bỉ cười cười, toàn bộ là khinh thường.

Chờ hãn chạy ra nơi đây lúc sau, Triều Ca thế gia đám chứng kiến cái chết của bọn hãn hình dáng, cũng không thể nói gì hơn.

Trang Bất Phàm nhìn xem kia đồng lõa thống khổ kêu thảm, rất nhanh chảy hết máu mà chết. Điều này mới đứng dậy, không nhanh không chậm hướng ngoài động mà đi.

Đầu kia Băng Tầm đã chạy đi ra.

Nó dùng không được bao lâu, sẽ đem vào động Luyện Khí Kỳ tu sĩ từng cái săn giết. Lấy Luyện Khí tu sĩ thực lực, là tuyệt đối chống lại không được điều này Trúc Cơ Kỳ Yêu thú đấy.

Điều này lòng đất trong động đá vôi, có Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, bọn họ bọn này Luyện Khí Kỳ tu sĩ tử vong là chuyện sớm hay muộn.

Tại Mê Tiên hạp cốc thời điểm, một đám hơn hai mươi danh Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ liên thủ, đều đấu không lại một đầu Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp. Tại đây lòng đất trong động đá vôi, đối đừng hy vọng.

Chống cự, cũng bất quá là vùng vẫy giãy chết mà thôi.

Nhất là giống Băng Tầm như vậy ẩn giấu ở vô hình Yêu thú, chết cũng không biết chết như thế nào.

Điều này tòa cự đại lòng đất hang động đá vôi, cũng không có thiếu còn sống Luyện Khí Kỳ tu sĩ, hẳn chính cần xua đuổi lấy điều này đầu Băng Tầm Yêu thú, đi săn giết bọn hắn. Như vậy, hẳn cũng không cần dính vào bất cứ người nào máu, có thể độc chiếm cả tòa lòng đất hang động đá vôi.

Chỗ này lòng đất hang động đá vôi, là hẳn Trang Bất Phàm đấy, bất luận kẻ nào cũng không có thể nhúng chân!

Trong vòng một ngày, điều này lòng đất trong động đá vôi tất cả mọi người phải chết.

Mặc kệ bọn hắn giấu ở nơi nào, đều đào thoát bất quá hẳn xua đuổi điều này chỉ cần Băng Tầm Truy sát.

Trang Bất Phàm cẩn thận từng li từng tí đem mấy cây băng tơ thu tập, khoe miệng một vòng âm lãnh vui vẻ.

Điều này cấp hai băng tơ, thuộc về tài liệu.

Mặc dù không bằng Trúc Cơ tu sĩ dùng cấp thấp Pháp Khí, nhưng nếu so với Luyện Khí tu sĩ dùng thượng phẩm Linh Khí, cũng mạnh hơn rất nhiều. Dùng làm âm thầm, thật sự là cực đồ tốt.

Còn lại vài ngày, hẳn tìm kiếm ly khai lòng đất hang động đá vôi đường ra.

Chờ hẳn tiến vào Ngũ đại Tiên Tông, có lẽ còn có thể phái bên trên công dụng. ——

Ps : Tháng 1 ngày 21 Canh [2], rốt cuộc suốt đêm con ngựa đi ra. Mấy ngày kế tiếp, ta sẽ tận lực đem lúc trước bổ sung.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 172: Bểng Linh Tầm

Trương tiểu đệ mang theo tiểu đội mọi người đang lòng đất trong động đá vôi lung tung mò mẫm chuyển, chính là tìm không thấy lối ra.

Tô Trần không khỏi bất đắc dĩ, chỉ có thể tự mình dẫn đội.

Lữ lão phu tử khi bọn hắn điều này chỉ năm người Tiểu trong đội, tự nhiên là kinh nghiệm già nhất cay cùng phong phú một vị, nhưng mà hắn không dám dẫn đội, thậm chí không dám nói nhiều, sợ đem tiểu đội tất cả mọi người cho hướng trong hầm khu vực.

Ngô tiểu phu cũng không được, tâm hắn suy nghĩ thuần phác, đối với cạm bẫy khuyết thiếu phân biệt.

Tô Trần mang theo tiểu đội ly khai này hang động đá vôi, phân biệt một cái phương hướng, dọc theo một cái lớn nhất hang động đá vôi đi.

Một cái Phệ Sài Linh Khuyển đi khi bọn hắn tiểu đội phía trước xa vài chục trượng, đi một chút ngửi ngửi, để ngừa gặp được những tiểu đội khác phục kích.

Đột nhiên, Phệ Sài Linh Khuyển vểnh tai, ngẩng đầu cảnh giác nhìn qua phía trước.

Tô Trần phát hiện dị thường, lập tức đưa tay làm cho mọi người dừng lại, tại trong động đá vôi một bên mai phục, dùng Pháp Huyền Thận Châu đám đông ẩn nặc.

Chỉ thấy, phía trước một hồi bối rối tiếng bước chân dồn dập, Tống Vân cùng hãn tiểu đội một gã Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ hướng trong động đá vôi lao đến, hai người trên mặt đều là sợ hãi chật vật chi sắc.

Lại là Tống Vân!

Giết hãn đi!

Tô Trần hướng tiểu đội những người khác ánh mắt ý bảo, mọi người đều gật đầu. Tống Vân tiểu đội thế nhưng là trước kia trước hết nhất ý đồ Truy sát Tô Trần năm người tiểu đội, không thể lưu lại bọn họ đường sống.

"Cút!"

Tống Vân kinh ngạc chứng kiến một cái cấp thấp Linh khuyển, một mình ngăn tại trong động đá vôi con đường chính giữa, không khỏi chột quát một tiếng, vung kiếm chém tới.

"Oanh!"

Ngô tiều phu theo mai phục chỗ mãnh liệt nhảy ra, bạo rống một tiếng, một thanh kim quang lập lòe cực lớn kim phủ, hướng Tống Vân tràn tới.

"Phanh!"

Tống Vân vội vàng vung linh kiếm điên cuồng chém, cùng Ngô tiều phu kiếm búa tấn công đánh.

Hãn trong nháy mắt chỉ cảm thấy đánh lên một tòa di động tiểu sơn, bị một cổ khó có thể tin cường bạo man lực, cho đánh bay ra bảy tám trượng bên ngoài, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

Tống Vân thần tình hoảng hốt, lấy hãn Luyện Khí Kỳ tăng chín đỉnh phong thực lực, rõ ràng ngăn không được một gã Luyện Khí tăng tám tu sĩ một búa.

Tô Trần cùng Lữ lão phu tử lập tức nhảy ra, đang chuẩn bị vùng kiếm sát hai người này.

Tống Vân té ngã trên đất trở mình đứng lên, ngạc nhiên phát hiện là Tô Trần, Lữ phu tử điều này chỉ tán tu tiểu đội, lập tức giống phát hiện cứu tinh giống nhau, "Phù phù" một tiếng quỳ trên mặt đất, ném trong tay linh kiếm, khóc rống chảy nước mắt đập đầu, hét lớn: "Lữ thế thúc, Tô huynh, chư vị cứu ta!

Tiểu đội chúng ta tại nửa canh giờ lúc trước, không biết gặp cái gì đối thủ, liên tiếp quý dị đã chết hai người. Thế nhưng là, ngay cả ta địch nhân là cái dạng gì nữa đây cũng không thấy, chỉ có thể vong mệnh mà chạy."

Tô Trần nhất thời kinh ngạc, không nghĩ tới Tống Vân vị này tiểu đội trưởng hội như vậy dứt khoát quỳ xuống đất cầu xin tha thứ không, cầu cứu.

"Hừ! Tống Vân, người cái này thẳng ranh con, lúc trước còn muốn giết lão phu, người nào cứu người! !"

Lữ phu tử phát hiện là Tống Vân, không khỏi tức giận giận dữ, chửi ầm lên.

"Phốc!"

Đúng vào lúc này, đã thấy Tống Vân sau lưng tên kia đồng lõa tu sĩ, thân thể bị một cỗ lực lượng sinh sôi cắt thành hai nửa, máu tươi tại chỗ.

"Đã đến, nó lại Truy sát đến rồi!"

Tống Vân quay đầu lại nhìn lại, sợ tới mức hoảng sợ giật mình kêu, trên mặt đất vừa lăn vừa bò.

"Cái gì? Không phải người "

Tô Trần kinh ngạc, hướng phương xa hang động đá vôi nhìn lại. Một mảnh u ám, cái gì cũng nhìn không thấy. Thần Niệm lực lượng không ngừng dò xét, cũng cái gì đều không phát hiện được.

"Này sẽ là người nào giết hay sao?"

Lữ phu tử đáy lòng toát ra hàn khí, nói: "Sẽ không xui xẻo như vậy, điều này lòng đất trong động đá vôi cũng có Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, tinh quái đi?"

Tống Vân đột nhiên kêu thảm một tiếng, đồng tử hoảng sợ phần nộ trợn, trên thân xuất hiện một đạo trợn nhãn vết cắt, đưa hãn chia làm hai nửa, chậm rãi té trên mặt đất.

Trong chớp nhoáng này, tất cả mọi người đáy lòng đều sờn hết cả gai ốc.

Lữ lão phu tử trên mặt vô cùng cứng ngắt.

Rất có thể, thật là một cái thần bí đáng sợ này Yêu thú, giết chết Tống Vân hai người.

"Nhanh lui về phía sau!"

Tô Trần đột nhiên gầm nhẹ một tiếng, ném ra ngoài một chút hơn mười hạt Lâm Bình Đậu hóa thành một bầy mười mấy tên Bạch Liên lực sĩ, khiến chúng nó hướng hướng phía trước phương hướng hang động đá vôi hấp dẫn kia cái thần bí Yêu thú lực chú ý, tận lực kéo dài thời gian.

Bạch Liên lực sĩ đám rống giận vọt tới trước, như mọc thành phiến ngã xuống.

Tô Trần che chở lấy tiểu đội năm người, thương hoảng sợ lui về phía sau.

Điều này lòng đất hang động đá vôi, đào thoát không được, đã là tuyệt cảnh.

Tô Trần tâm tư nhanh quay ngược trở lại.

Hiện tại, đã không có những biện pháp khác. Chỉ có 《Phù Du Thiên》 sau hai đạo pháp quyết, có thể cho hãn trong nháy mắt bước vào Trúc Cơ Kỳ, thực lực kịch liệt trên diện rộng bạo tăng, lấy nghênh đón địch.

Tuy rằng khả năng tồn tại cực lớn tác dụng phụ, nhưng sống chết trước mắt cũng không rảnh đi bận tâm những thứ này.

Tô Trần không khỏi đau nhức hạ quyết tâm, thi triển ra đạo thứ hai pháp quyết "Thuế Biến Quyết" .

"《Phù Du Thiên》 trung kỳ 'Thuế Biến Quyết' tam liên loạt xác!"

Hãn toàn thân rung mạnh, cốt cách một hồi khanh khách rung động, tu vi đột nhiên cực uất cao, theo Luyện Khí Kỳ tăng chín một đường bão táp tiến mạnh đột phá đi vào Luyện Khí Kỳ tăng mười hai.

"《Phù Du Thiên》 hậu kỳ 'Hóa Vũ Quyết' ! Phá!"

Tô Trần hít sâu một hơi, tại Luyện Khí Kỳ tăng mười hai trên cơ sở, lại lần nữa đột phá một cái đại cấp bậc, âm âm bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

"Phù du, nảy sinh tại không quan trọng đấy!"

"Lột xác ba lượt, sau lưng mọc lên màu cánh, một triệu cháy hết phương hoa!"

Tô Trần nội thị bản thân một tắc vuông Linh sơn.

Chỉ thấy, hãn Thanh Liên Nguyên Thần tới lúc gấp rút kịch nổ rộ một đóa hoa cái vồ.

Thanh Liên Nguyên Thần ký kết nộ hoa, chính là bước chân vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới biểu tượng!

Nhưng mà, khác đại biểu Luyện Khí Kỳ tăng mười hai tu vi mười hai mảnh Thanh Liên Nguyên Khí lá cây, tựa hồ trở nên có chút uể oải không phấn chấn, cũng không vì một lần hành động bước vào Trúc Cơ Kỳ mà vinh quang toả sáng, phảng phất ảm đạm khô héo thêm vài phần, sắp tàn lụi.

Tô Trần ngạc nhiên, cảm giác mình đang tại rất nhanh mất đi một ít gì.

Tựa hồ, tiêu hao rất trọng yếu đồ vật.

Nhưng mà, hẳn rồi lại nói không nên lời bản thân đã mất đi mấy thứ gì đó.

Tô Trần đến nay cũng không rõ ràng lắm, 《 Phù Du Thiên 》 thứ hai bí quyết "Thuế Biến Quyết " thứ ba bí quyết "Hóa Vũ Quyết" tác dụng phụ đến tột cùng là cái gì.

Tiểu đội còn lại bốn người đều kinh ngạc, nhìn về phía Tô Trần.

Tô Trần trẻ tuổi gương mặt lên, tựa hồ nhiều năm tháng trôi qua tang thương, gương mặt đã từng nhu hòa đường cong, cũng như trải qua hồi lâu gian nan vất vả giống nhau nguội lạnh thêm vài phần.

Trúc Cơ! ?

Bốn người bọn họ hoảng hốt, thân là Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ, rõ ràng vô cùng tại Tô Trần trên thân cảm nhận được cường đại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ mới có uy áp. Khoảng cách lại gần như thế, làm bốn người bọn họ hầu như không thở nổi!

Tô Trần tại ngăn ngùn hai cái trong lúc hô hấp, tu vi liên tiếp kéo lên Luyện Khí Kỳ tầng mười hai, một bước cuối cùng nhảy lên tiến vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

"Công tử điều này là làm sao làm được?"

A Nô kinh sợ như thế.

"Tô lão đệ tu luyện, không phải là Thượng Cổ tu tiên công pháp 《Tiêu Dao Du》 đi? Chỉ có này tu tiên pháp bí quyết, mới sẽ như thế thần dị, một bước bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới! Lúc trước chỉ biết là Trang Bất Phàm tu luyện này tu tiên pháp bí quyết, không nghĩ tới Tô lão đệ cũng sẽ!"

Lữ lão phu tử tựa hồ nghĩ tới điều gì, khó có thể tin.

"Lúc này Lại nói đến."

Điều này sống chết trước mắt, Tô Trần không dúi đi theo chân bọn họ giải thích, toàn lực phóng thích bản thân cường đại rồi mấy chục lần Thần Niệm Lực, ngưng mắt nhìn lại.

Quả nhiên, phát hiện một cái thuốc dài Băng Linh Tầm, chính trốn ở đỉnh động thạch nhũ phụ cận. Nó gần như hoàn toàn băng tinh trong suốt, Luyện Khí Kỳ tu sĩ Thần Niệm đảo qua cũng xuyên qua nó Yêu Trùng thân thể, không bị Thần Niệm dò xét.

Nếu không có Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cường đại Thần Niệm, căn bản nhìn không thấy nó ẩn thân chỗ.

"Là một cái ấu sinh thời kỳ Trúc Cơ Cảnh Băng Linh Tầm!"

Tô Trần trong lòng chấn động, khó có thể tin nói.

Điều này chỉ cần Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tầm, rõ ràng so với Mê Tiên hạp cốc cái kia Kim Phượng Yêu Điệp, còn muốn lợi hại hơn rất nhiều.

Nếu là nó kết kén hóa bướm chẳng phải là thành một cái Kim Đan linh điệp?

"Thật là một cái cấp hai Băng Tầm? Đây chính là đạt được cấp hai linh sớ hảo tài liệu a. Triều Ca Tiên Thành liền có không ít đệ phường nuôi dưỡng linh tầm, nhưng đều là cấp thấp nhất nhất giai hạ phẩm linh tầm, tư tầm tài liệu phẩm giai cũng không cao. Điều này cấp hai Băng Linh Tầm, tại triều ca khúc căn bản tìm không thấy. Công tử, lấy người bây giờ Trúc Cơ Kỳ thực lực, có thể bắt ở nó sao?"

A Nô ánh mắt lóe sáng, hưng phấn kinh hỉ.

"Có thể thử một lần!"

Tô Trần trong mắt hết sạch lóe lên, tâm niệm đại động.

Muốn bắt điều này Trúc Cơ Băng Linh Tầm, quang hãn còn không được, còn cần một cái cường đại trợ thủ Đào yêu. Nếu là có thể bắt lấy điều này chỉ cần Băng Linh Tầm, vậy cũng so với một cây nghìn năm Linh thảo được, còn lớn hơn kiếm đặc biệt kiếm.

Đã trưởng thành hoang đại Yêu thú, Yêu Trùng, thì không cách nào bị thuần hóa đấy.

Nhưng mà, tại ấu sinh thời kỳ Yêu thú, Yêu Trùng cùng tinh quái, cũng có thể bị Tu Tiên giả thuần hóa vì là Linh Thú, trở thành Tu Tiên giả tọa kỵ, chiến đấu Linh Thú.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 173: Bắt Được

Ở nơi này mấy cái thời gian nháy con mắt, hơn mười cái Lâm Bình Đậu hóa thành Bạch Liên lực sĩ đều bị cái kia cấp hai Băng Linh Tầm nhả ra bắn ra băng tơ giết sạch.

"Đào yêu, đi ra!"

Tô Trần lập tức đem bản thân cái kia cường lực Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Tinh phóng ra, hơn nữa theo Thanh túi trong túi đem chứa đựng hơn mười đóa cấp hai hoa đào, cũng cùng nhau cho nó.

Lúc trước hẳn còn là một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ, thực lực so với linh người hầu Đào yêu còn yếu, lo lắng Đào yêu không tuân mệnh lệnh, mới đưa nó đỉnh đầu mọc ra từ pháp thuật hoa đào toàn bộ hái sạch, không cho nó tạo phản có cơ hội.

Hiện tại, Tô Trần bản thân bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, tự nhiên không hề lo lắng điểm này.

Đào yêu đang tại Linh sơn bên trong bồi dưỡng Linh hoa Linh thảo, đột nhiên rơi vào Tô Trần trong lòng bàn tay.

Nó chứng kiến Tô Trần bàn tay có rất nhiều cấp hai hoa đào, liền tranh thủ hoa đào tất cả đều nhận lấy, nó trên đỉnh đầu nhánh cây lập tức nhiều mười đóa điểm lệ hoa đào, không khỏi mừng rỡ hưng phấn nhảy dựng lên.

Nó là cấp hai Đào Thụ Tinh, bản thân thực lực rất mạnh, chỉ là thiếu khuyết hoa đào đến thi pháp. Hiện tại đã có những thứ này cấp hai hoa đào,

có thể phóng xuất ra mười lần cường đại uy lực pháp thuật.

Hặc hặc, hiện tại nó còn sợ ai a!

Đã liên chủ nhân cũng không cách nào ngăn trở nó tới một lần điên cuồng!

Đào yêu trong lòng nghĩ đến, kiêu ngạo ngang đầu ngoái đầu nhìn lại liếc qua Tô Trần.

Đột nhiên, nó sững sốt, trong đầu có chút phát mộng.

Ách ~!

Chủ nhân lúc nào đã thành một gã Trúc Cơ tu sĩ?

Như thế nào trước đó không hề dấu hiệu a!

Đào yêu lại càng hoảng sợ, khiếp sợ cảm nhận được, Tô Trần trên thân một cỗ mãnh liệt Linh áp uy thế, không chút nào tại nó phía dưới. Lấy chủ nhân bốn sự, chinh đốn nó đó là lật tay chuyện giữa.

Nó lập tức thu liễm nảy sinh bản thân thân là một cái Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Tinh kiêu ngạo, ngoan ngoãn nằm rạp xuống tại Tô Trần trong lòng bàn tay, chờ đợi chủ nhân phân phó.

"Thất thần làm gì, làm việc. Ngăn chặn cái kia Băng Linh Tầm đường lui, đừng để cho nó chạy thoát. Ta và người liên thủ bắt nó!"

Tô Trần trong tay nhiều ra một thanh Âm Ảnh Phi Kiếm Pháp Khí, mặt lạnh lờm Đào yêu liếc nhìn, đem Đào yêu tiện tay ném ra ngoài.

Được rồi!

Lại đến làm việc thời gian.

Đào yêu vẻ mặt đau khổ, đối với Tô Trần cao thâm mặt trắc thực lực rất là suy nhược, lắc lắc tập tễnh thụ tinh thân thể, thành thành thật thật hướng xa xa cái kia Băng Linh Tầm đi đến.

Đột nhiên, thành động trên đỉnh, một đạo băng tơ hướng Đào Thụ Tinh, bạo tập kích mà đến.

Đào yêu nhếch miệng cười cười, đỉnh đầu một đóa hoa đào nở rộ hào quang, thi triển ra một cái "Đào chi Yêu Yêu" độn thuật, theo tại chỗ hư không tiêu thất không thấy.

"Đùng!"

Một cây băng tơ bay vút tại hang động đá vôi trên đất trống, thật sâu đâm vào nham thạch vài tấc.

Đào yêu thân ảnh xuất hiện lần nữa thời điểm, đã là hai trăm trượng bên ngoài chỗ động khẩu, ngăn chặn Băng Linh Tầm đường lui.

Đào yêu không khỏi nhếch miệng cười to.

Điều này chỉ cần cấp hai Băng Linh Tầm linh trí quá thấp, so với nó còn ngu xuẩn, không biết nó Đào Thụ Tinh lớn nhất bốn sự chính là phi thiên độn địa chạy trốn này! Muốn đánh nhau trong nó, ha ha, kia là nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Lữ phu tử, Ngô tiều phu, Trương tiểu đệ đám người chứng kiến Tô Trần tiện tay lại ném ra bên ngoài một cái cấp hai Đào Thụ Tinh, đều trực tiếp kinh sợ bối rối.

Một cái Trúc Cơ Kỳ Đào Thụ Tinh? !

Tô Trần mình ở trong lúc hô hấp bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, bọn họ rất là rung động, nhưng nghĩ đến Tô Trần hẳn là tu luyện Thượng Cổ tiên

huyền 《 Tiêu Dao Du 》 , ngược lại cũng có thể tiếp nhận.

Nhưng mà, điều này chỉ cần cấp hai Đào Thụ Tinh lại là nơi nào bỗng xuất hiện hay sao?

Nó tựa hồ là Tô Trần linh người hầu?

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, kinh hãi phát hiện, Tô Trần đứng đầu cấp đòn sát thủ tựa hồ hơi nhiều. Đối với điều này tiên tông nhiệm vụ có chuẩn bị mà đến, sợ là nhất định phải có.

A Nô lúc trước là gặp qua điều này chỉ cần Đào Thụ Tinh "Đào yêu", biết rõ nó là Tô Trần tại mấy năm trước mua về một cái Mộc Tinh Linh người hầu.

Nhưng nàng đối với tinh quái hiểu rõ không nhiều lắm, cũng nghi hoặc khó hiểu, vì cái gì điều này chỉ cần Đào Thụ Tinh trưởng thành thần kỳ nhanh, ngăn ngừa mấy năm đã là một cái Trúc Cơ Kỳ Mộc Tinh.

"Đào yêu, cùng nhau giáp công Băng Linh Tầm!"

Tô Trần hướng Đào yêu quát khế nói, một trước một sau, liên thủ đem cái kia Băng Linh Tầm cho ngăn ở hang động đá vôi chính giữa, không cho nó đào thoát.

Tô Trần trong tay hướng chuôi này "Ám Ảnh" phi kiếm, nhanh chóng quán chú đại lượng Pháp lực.

"Sưu!"

Nguyên bản âm đậm phi kiếm, trong chốc lát hào quang tỏa sáng, tại Tô Trần Thần Niệm điều khiển phía dưới, trong nháy mắt bay lên, hóa thành một đạo hăng hái bay vút kiếm quang, hướng cái kia Băng Linh Tầm tiêu diệt giết đi qua.

Đào yêu cũng đồng thời thi pháp, bay vút ra một đóa cấp hai hoa đào, hóa thành bảy tám múi cực nóng thiêu đốt hoa đào, theo một phương hướng khác bay về phía Băng Linh Tằm.

Băng Linh Tằm lọt vào giáp công, bị hù hoảng hốt.

Trong miệng nó dốc sức liều mạng phun ra từng đám cây băng hàn sắc bén Băng Tằm Ti, hướng hai bên đột kích công kích ngăn cản qua.

Thế nhưng là, những cái kia hoa đào múi đựng phải Băng Tằm Ti, vừa chạm vào mặc dù đốt, đem phóng tới băng tơ đốt hủy.

Phi kiếm cũng đem nó băng tơ, hơi thở mấy chặt đứt.

Băng Linh Tằm kinh hãi, bối rối thất thố.

Nó lúc trước lọt vào một gã biết bay kiếm thuật Trúc Cơ tu sĩ Truy sát, lúc này mới chạy trốn tới bên này, đánh lén những cái kia Luyện Khí Kỳ tu sĩ phát tiết nó lửa giận.

Không nghĩ tới, nơi đây rõ ràng xuất hiện một gã khác Trúc Cơ tu sĩ cùng một cái cấp hai Đào Thụ Tinh, điều này so với trước kia tu sĩ kia còn khó đối phó gấp mấy lần.

Băng Linh Tằm ở đâu đấu qua một gã Trúc Cơ tu sĩ cùng một cái Trúc Cơ Đào Thụ Tinh liên thủ, vội vàng muốn trốn.

Thế nhưng là, tại trong động đá vôi bị Đào yêu đánh ra thành từng mảnh tủa ra cực nóng hỏa diễm hoa đào, cùng Tô Trần linh động phi kiếm, đem nó cho phủ kín tại trong động đá vôi. Nó lại có thể trốn, cũng chạy không thoát Đào yêu pháp thuật truy kích.

Nó đã từng sở trường tuyệt chiêu đặc biệt băng tơ, đối mặt Đào yêu cùng phi kiếm, cũng không tốt sử dụng.

Mỗi một cây Băng Tầm Ti, đều là nó tu luyện ra được tinh hoa chỗ. Nó muốn hao phí rất nhiều ngày, mới có thể tu luyện một cây đi ra.

Nó dốc sức liều mạng khô nhả ra, rút cuộc nhả không ra bất luận cái gì băng tơ đến.

Nhả ra nó toàn thân tái nhợt run rẩy, bụng đều nhanh chóng khô quắt xuống dưới, nghiêm trọng tiêu hao Linh lực, theo trên vách động "Phù phù!" Ngã xuống đất, như băng tinh đồng dạng trong suốt trùng thân thể trở nên cứng ngắt.

Nó còn là ấu sinh thời kỳ, duy nhất bốn sự chính là chỗ này sắc bén như dao băng tơ cùng băng ẩn chi thuật. Một khi hai cái này thủ đoạn không đối phó được địch nhân, còn chạy không thoát mà nói, vậy bi thảm rồi.

"Nhanh!"

Tô Trần tay kháp vài đạo Mộc hệ thuật trói buộc linh quyết, dùng mấy đạo thanh sắc dây leo, nhanh chóng đem điều này chỉ cần băng tơ hao hết tiêu hao Linh lực cấp hai Băng Linh Tầm, một mực khốn trói ở.

Điều này chỉ cần hoang đại ấu sinh thời kỳ Yêu Trùng, đều muốn thuần hóa nó, muốn tốn thời gian rất dài, thời gian ngắn thì không cách nào làm được. Chỉ có thể trước dùng luồng túi pháp túi giam lại, ngày sau có rảnh rồi lại đến chậm rãi thuần hóa nó.

"Công tử, quá tốt! Đã có điều này chỉ cần cấp hai Băng Tầm, có thể dệt ra một kiện cực phẩm cấp hai áo cà sa Pháp Khí."

A Nô chứng kiến Tô Trần bắt sống điều này chỉ cần Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tầm, hưng phấn trên mặt đỏ bừng.

Đây chính là một cái cấp hai Băng Linh Tầm, toàn bộ Triều Ca Tiên Thành cũng không thấy được hi hữu linh tầm.

Nếu như nó có thể phun ra đại lượng băng tơ, đây chính là luyện chế đẳng cấp cao áo cà sa cùng áo giáp tơ tằm, không thể tốt hơn cấp hai tài liệu.

"Ta tu luyện công pháp đích xác là 《 Tiêu Dao Du 》. Lữ lão ca, người cũng đã biết 《 Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên 》 tác dụng phụ?"

Tô Trần bắt được Băng Linh Tằm, lúc này mới có rảnh rỗi, cùng Lữ lão phu tử hỏi như vậy tu tiên công pháp sự tình.

Như là đã thi triển đi ra môn công pháp này, cũng không cần lại đối với tiểu đội những người khác giữ bí mật.

"Theo ta được biết, điều này 《 Phù Du Quyết 》 Thuế Biến Quyết một khi thi triển, hội tổn thương cắt giảm thọ nguyên, hơn nữa là giảm vô cùng lợi hại, thành nửa thành nửa giảm bớt. Hóa Vũ Quyết giảm lợi hại hơn. Vì vậy Trang thị tộc nhân không muốn đi tu nó, ngược lại đi tu luyện những cái kia thông thường tu tiên công pháp."

Lữ lão phu tử trầm ngâm nói, đồng tình nhìn qua Tô Trần.

Hắn thân là mười đại thế gia đệ tử, khi còn trẻ tuổi đợi cùng Trang thị thế gia một ít dòng chính đệ tử giao tình tâm đầu ý hợp, đối với Trang thị công pháp bí mật, biết rõ đáy so với những người khác muốn nhiều hơn.

Lấy Tô Trần liên tục "Lột xác" ba lượt đến Luyện Khí Kỳ tầng mười hai, ba lượt thọ nguyên giảm phân nửa, còn lại chưa đủ hai mươi năm thọ nguyên.

Lại thi triển "Hóa Vũ Quyết" một bước lên trời bước vào "Giả Trúc Cơ Kỳ" cảnh giới, tuổi thọ lần nữa bạo giảm, hơn nữa cắt giảm so với "Thuế Biến Quyết" còn lợi hại hơn, sợ là chưa đủ trăm ngày chi mệnh.

Đây tuyệt đối là sống không lâu rồi.

Lấy thọ nguyên làm đại giới, điều này có thể so sánh Cơ thị Thiên Cơ Thuật trả giá khí vận làm đại giới, còn càng lớn.

A Nô nghe vậy, xinh đẹp xinh đẹp khuôn mặt không khỏi tái nhợt, vô cùng lo lắng nhìn qua Tô Trần.

Ngô tiêu phu cùng Trương tiểu đệ đều là hai mặt nhìn nhau, không nghĩ tới thế gia có như vậy nghịch thiên tu tiên công pháp, lấy tiêu hao thọ nguyên làm đại giới cường ép tăng lên tu vi.

"Nguyên lai tác dụng phụ, dĩ nhiên là giảm thọ!"

Tô Trần sắc mặt âm đạm, hít sâu một hơi.

Khó trách hần tổng ần ần cảm thấy, bản thân mười hai mảnh Thanh Liên lá cây tại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ héo rũ, năm tháng phảng phất tại lấy gấp trăm lần tốc độ trôi qua.

Xem ra chính mình thời gian còn lại không nhiều lắm, được mau chóng nắm chặt thời gian.

"Còn có, cái này 《 Tiêu Dao Du 》 tiên huyền là ta trong lúc vô tình được đến. Nếu là bị Trang thị biết rõ, có thể hay không đối với ta bái nhập Ngũ đại Tiên Tông có ảnh hưởng?"

Tô Trần vẫn như cũ có một chút lo lắng.

"Này cũng không đến mức. Theo tiên điển ghi chép, Trang thị lão tổ tại trở thành Chân Tiên lúc trước, đã từng thu quá nhiều đệ tử hơn mười vị đệ tử truyền thừa y bát, cái này tiên pháp cũng không phải Trang thị thế gia độc môn tiên huyền.

Chỉ là Triều Ca Tiên Thành phần lớn tán tu, không ai có thể học được Trang thị công pháp mà thôi, vì vậy điều này Triều Ca Tiên Thành chỉ có

Trang thị đệ tử tài học Tiêu Dao Du.

Nhưng ở Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, kỳ thật đều có Trang Lão tổ môn đồ đem 《 Tiêu Dao Du 》 công pháp lưu truyền tới nay, cung cấp trong môn đệ tử tu luyện. Chỉ cần thì nguyện ý tu luyện pháp quyết này tu sĩ quá ít, cực kỳ hiếm thấy mà thôi.

Mặc dù biết rõ người tu luyện 《 Tiêu Dao Du 》 , người hôm nay đã đã thành giả Trúc Cơ tu sĩ, thực lực cùng cấp Trúc Cơ. Thế nhưng báỉ nhập Ngũ đại Tiên Tông, trang thế gia tộc cũng không dám nói gì.

Bất quá, người vẫn phải là mau chóng báỉ nhập Ngũ đại Tiên Tông, theo tùy ý một vị tiên tông đặc sứ trong tay đạt được một quả Trúc Cơ Đan. Tại trong vòng trăm ngày chính thức Trúc Cơ, mới có thể sống mệnh. Nếu không cháy hết phương hoa, trăm ngày thọ toàn bộ, đây là 《 Phù Du Thiên 》 cuối cùng chi dày."

Lữ lão phu tử lắc đầu thờ dài.

"Trăm ngày thọ toàn bộ! Đây là đem một trăm năm thọ nguyên, rút ngắn làm một trăm ngày."

Tô Trần thần sắc trở nên vô cùng trầm trọng, khẽ gật đầu, lấy hăn bây giờ Trúc Cơ Kỳ thực lực, Triều Ca Tiên Thành Trang thị thế gia nhưng là cũng không có tiền vốn đến làm khó dễ bản thân.

Phải mau chóng trong lòng đất trong động đá vôi tìm được đường ra, bản thân muốn đi ra ngoài, cũng muốn khu vực A Nô, Lữ lão phu tử, Ngô tiều phu cùng Trương tiểu đệ bọn họ đi ra ngoài, một ngày cũng trì hoãn không được.

"Đi, tìm Hoa Xuất Khẩu đi!"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 174: Trở Mặt

Chu Bao Tự cầm trong tay một thanh Băng Linh kiếm, lẻ loi một mình tại trong động đá vôi chạy gấp, vong mệnh mà chạy, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn về phía sau lưng u ám hang động đá vôi, sắc mặt tái nhợt, trong đôi mắt đẹp dịu dàng đều là vẻ hoảng sợ.

Nàng chưa bao giờ gặp được qua như thế quý dị cùng đáng sợ giết chóc.

Không lâu lúc trước, nàng chính mang theo bản thân điều này chi tiểu đội tính toán ly khai này hang động đá vôi, thay đường ra. Lại đột nhiên bị thần bí tập kích, ngăn ngụt mấy hơi thở ở trong, liên tiếp đã chết bốn gã thành viên.

Lấy bọn họ Luyện Khí Kỳ tăng chín tu vi, vậy mà không phải hợp lại chi địch, cũng không cách nào phát hiện địch nhân tung tích.

Nàng đang chạy trốn chết trên nửa đường, ngoài ý muốn gặp gỡ được Tổng Vân tiểu đội. Thần bí kia người thợ săn, tựa hồ quay đầu Truy sát Tổng Vân một đám tu sĩ đi, cũng không tiếp tục đuổi giết nàng.

Nàng mới có thể đào thoát, hôm nay lẻ loi một mình tại đây trong động đá vôi trốn chết.

"Tiếp tục như vậy, sớm muộn còn là chỉ còn đường chết! Mặt khác năm chi tiểu đội gặp được con thú này, chỉ sợ cũng lành ít dữ nhiều! Không được, được mau chóng tìm được trong động đá vôi kia hãn người sống, nếu không lẻ loi một mình bị yêu thú kia săn giết, khẳng định sống không nổi."

Chu Bao Tự trong nội tâm vô cùng tuyệt vọng.

Nàng suy nghĩ trong chốc lát, nhếch lấy cặp môi đỏ mọng, dứt khoát quay người hướng hang động đá vôi bên ngoài mà đi.

Lòng đất hang động đá vôi, đoạn giữa.

Trang Bất Phàm tại trong động đá vôi bơi đình dạo chơi, giống như du khách đồng dạng, thưởng thức ven đường hang động đá vôi kỳ quang khác cảnh.

Không bao lâu, hẩn nhìn đến phía trước ngồn ngang lộn xộn chạy đến năm sáu cỗ thi thể, đúng là Chu Bao Tự tiểu đội viên cùng Tống Vân tiểu đội vài tên thành viên.

Trang Bất Phàm tiến lên liếc nhìn Chu Bao Tự tiểu đội cùng Tống Vân tiểu đội năm sáu danh Luyện Khí tu sĩ thi thể có hay không triệt để tắt thở.

Bọn họ trước khi chết các loại hoảng sợ cùng giãy giụa thần sắc, tất cả đều là bị cái kia Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tầm băng tơ giết chết.

Tính toán ra, Băng Linh Tầm đã giết chết vượt qua hơn mười tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, trong động đá vôi còn lại tu sĩ đã không nhiều lắm.

"Đường Trung Tòng tiểu đội chết hết."

"Chu Bao Tự tiểu đội đã chết bốn người chỉ còn lại nàng một người rồi! Nàng thế nhưng là ta Triều Ca Tiên Thành tiếng tăm lừng lẫy băng sơn mỹ nhân, băng Linh Tủy thiên phú cực phẩm, thật tốt song tu đạo lộ, nếu là chết ở chỗ này, vậy đáng tiếc.

Nàng hiện tại bị Băng Tầm Truy sát, tất nhiên cực kỳ hoảng sợ, như nguyện ý thần phục, ở chỗ này đem băng rõ ràng thân thể ủy thân cho ta, ngược lại là có thể cân nhắc cứu nàng một mạng. Nếu không hừ ~!"

"Tổng Vân tiểu đội còn thừa lại hai người Tổng Vân phải chết."

"Ô Trần tiểu đội năm người đến nay không gặp tung tích của bọn hăn, sợ là chạy trốn tới chỗ đầu hang động đá vôi ở chỗ sâu trong, tìm địa phương trốn không dám lộ diện một đám người nhát gan. Nhưng mà trốn cũng vô dụng, điều này lòng đất hang động đá vôi không chỗ có thể trốn. Rất nhanh, không vượt qua một ngày, các người đều chết hết! Chỉ còn lại có ta Trang Bất Phàm, còn có thần phục với của ta Chu Bao Tự, còn sống đi ra ngoài."

Trang Bất Phàm tính toán một cái, khoe miệng lộ ra một vòng hài lòng âm lãnh vui vẻ.

Điều này chỉ cần bị thương Bằng Linh Tầm, tại hăn xua đuổi phía dưới, quả nhiên rất tốt hoàn thành hăn "Kỳ vọng cao", thay hăn giết chết những tiểu đội khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Hăn không dính nhuộm một giọt vết máu, liền có thể độc chiếm chỗ này tu luyện tài nguyên phong phú lòng đất hang động đá vôi.

Xem ra, chỉ cần tiếp qua một chút ngày, hăn liền có thể thu thập tất cả nghìn năm, mấy trăm năm Linh thảo dược, ly khai chỗ này lòng đất hang động đá vôi, bá nhập Ngũ đại Tiên Tông. Dù là Ngũ đại Tiên Tông đặc sứ dám tiến vào trong động đá vôi dò xét, cũng tìm không ra bất luận cái gì chỗ khả nghi.

Kết quả này, với hăn mà nói quả thực hoàn mỹ không tỳ vết, không có may mắn tai họa ngầm cùng kẻ hở.

Triều Ca thành thế nhân chỉ biết tán dương hăn Trang công tử, thân trúng xuống tuyệt địa đứt khoát thi triển tổ truyền tuyệt học, cứu được mỹ nhân thoát hiểm, lưu lại một Đoàn truyền kỳ giai thoại.

Mà hãn Trang Bất Phàm đã có những thứ này phong phú tu tiên tài nguyên, tại Ngũ đại Tiên Tông cần tu khổ luyện, Vấn Đỉnh Kim Đan đại đạo đường cũng chính là một mảnh đường bằng phẳng. Hãn và băng sơn mỹ nhân đôi túc song phi, ai không hâm mộ? !

Đột nhiên, phía trước một cái trong động đá vôi, truyền đến một hồi rất nhỏ tiếng bước chân, có bốn năm người nhiều.

Trang Bất Phàm chính ảo tưởng ngày sau tại tiên tông tốt đẹp tiền đồ, nghe tiếng không khỏi nhướng mày, ngẩng đầu nhìn lại. Chính trông thấy Lữ lão phu tử, Tô Trần, Ngô tiểu phu đẳng tiểu đội một đám năm người, theo trong động đá vôi nối đuôi nhau mà ra.

Ách!

Bọn họ bốn năm cái tán tu rõ ràng còn dám xuất hiện, quả nhiên là không sợ chết.

Trang Bất Phàm trong ánh mắt đầy là khinh thường, nhưng đột nhiên nghĩ đến cái gì, ần ần tuyệt đúng hay không.

Không đúng!

Băng Linh Tầm rõ ràng đuổi theo Tống Vân đám người, tiến vào này hang động đá vôi, bọn họ năm người lại thế nào từ nơi này đầu trong động đá vôi còn sống đi ra hay sao?

Tống Vân đám người đâu rồi, cái kia Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tầm đâu?

Trang Bất Phàm kinh ngạc quét mắt liếc nhìn năm người này.

Đột nhiên, Trang Bất Phàm chứng kiến Tô Trần, ánh mắt đều trừng thẳng.

Những người khác thật cũng không cái gì, điều này tiểu đội trưởng Tô Trần, vậy mà bước chân vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, trên thân tản ra một cỗ mãnh liệt Trúc Cơ Cảnh giới uy áp.

Trang Bất Phàm trong lòng nhất thời kinh hãi, hoàn toàn khó có thể tin.

Điều này lòng đất trong động đá vôi, trừ hẳn ra Trang Bất Phàm bên ngoài, vậy mà xuất hiện tên thứ hai Trúc Cơ Kỳ tu sĩ!

Điều này quá hoang đường, điều này sao có thể?

Hẳn thế nhưng là tu luyện Trang thị tổ truyền 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》 công pháp, phương hướng mới có thể tại thời gian cực ngắn bên trong, theo Luyện Khí Kỳ tầng chín một lần hành động bước vào giả Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, có được mạnh mẽ đại chiến lực.

Tô Trần lại là làm sao làm được chẳng lẽ cũng là tu luyện 《Phù Du Thiên》 công pháp?

Nhưng Tô Trần tu luyện công pháp gì, đây cũng không phải là mấu chốt. Mấu chốt là Tô Trần đã trở thành một danh Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, tất nhiên sẽ cùng hẳn tranh đoạt chỗ này lòng đất hang động đá vôi tu tiên tài nguyên.

Một núi không thể chứa hai hổ, điều này lòng đất hang động đá vôi phong phú tu luyện tài nguyên, chỉ đủ một người tu luyện tới Kim Đan Kỳ. Lại làm sao có thể bị hai gã Trúc Cơ Kỳ tu sĩ chia cắt!

Trang Bất Phàm trong nháy mắt này, tâm tư nhanh quay ngược trở lại, trong lòng đại hận.

"Phải sát Tô Trần!"

"Nếu không phải giết người này, điều này trong động đá vôi Linh vật ít nhất phải bị hẳn chia cắt đi một nửa, tất nhiên không cách nào một người

độc chiếm!"

Trang Bất Phàm hít lại ánh mắt âm lãnh, nhìn qua Tô Trần, sắc mặt âm trầm bất định, trong tay khấu chặt lấy một thanh "Phi Vũ" Phi Kiếm Pháp Khí.

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ kỳ thật cũng không đáng sợ.

Đáng sợ chính là đã có được Pháp Khí Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, ít nhất phải có được một thanh cấp thấp Phi Kiếm Pháp Khí, mới có thể bộc phát ra cực lớn sát thương uy lực. Nếu không không có một thân tu vi, cũng bất quá là một bộ cái thùng rỗng mà thôi, chiến lực vẫn như cũ rất có hạn.

Trang Bất Phàm có đầy đủ tự tin, lấy phi kiếm của hắn, giết chết một gã không có Pháp Khí Trúc Cơ tu sĩ, chỉ cần giết Tô Trần. Như vậy tru sát toàn bộ Lữ lão phu tử, A Nô đẳng Luyện Khí Kỳ tu sĩ, chút nào không là vấn đề.

Trang Bất Phàm đang muốn động thủ, rồi lại ngoài ý muốn thoáng nhìn Tô Trần trong tay, vậy mà đồng dạng nắm một thanh hào quang sáng chói Phi Kiếm Pháp Khí.

Phi kiếm!

Trang Bất Phàm đôi mắt nhảy dựng, tức giận thiếu chút nữa phun ra một miệng máu.

Điều này Tô Trần chỉ là chính là một kẻ tán tu, không chỉ có giống hắn Trang Bất Phàm giống nhau bước vào Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, còn có được một thanh giá tiền sáu bảy nghìn khối Linh Thạch trở lên mới có thể mua đến Phi Kiếm Pháp Khí!

Tại Triều Ca Tiên Thành, hầu như không ai bán Pháp Khí, chỉ có tất cả đại thế gia, mạnh mẽ hào gia tộc mới có tổ truyền Pháp Khí truyền thừa.

Điều này Tô Trần lại là nơi nào lấy được một thanh phi kiếm!

Trang Bất Phàm hít sâu một hơi, đè xuống trong lòng đậm đặc sát tâm.

Hai người đều là có được phi kiếm giả Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, thực lực tại trọng bá giữa. Một khi giết đứng lên, thắng bại là năm năm số lượng, người nào đều không có chắc thắng lực lượng.

Hơi không cẩn thận, giết tới không thành, cái chết chính là hãn Trang Bất Phàm rồi. Hãn tiền đồ một mảnh tốt, không lâu là được bá nhập Ngũ đại Tiên Tông. Cũng không muốn tại nơi này mấu chốt Sơn, bởi vì làm một cái ngoài ý muốn mà thân vẫn đạo tiêu thụ.

Tô Trần đã Trúc Cơ Kỳ, hãn muốn lợi dụng Băng Linh Tầm, giết hết những tu sĩ này, đã không có khả năng.

Dù là hãn tự mình xuất thủ, cũng không có nắm chắc thắng dễ dàng giết chết Tô Trần, liền còn lại một đường, chỉ có thể hợp tác.

Tô Trần đi tại tiểu đội mọi người phía trước, ánh mắt cảnh giác đánh giá phía trước Trang Bất Phàm liếc nhìn.

Hãn đối với Trang Bất Phàm không có giao tình, cũng cũng không có gì thành kiến.

Chỉ là bởi vì Trang Bất Phàm là Hàn Sơn chân nhân trang không hối hận chi tử, hãn đối với vị này Trang Bất Phàm Trang công tử, bản năng có chút đề phòng cùng cảnh giác.

Trang Bất Phàm trên thân Linh áp dị thường mãnh liệt, hãn là thi triển "Hóa Vũ Quyết" bước chân vào "Giả Trúc Cơ Kỳ", đã thành một gã Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, trong tay còn có một chuỗi Phi Kiếm Pháp Khí, sợ là Trang thị tổ truyền Pháp Khí.

Đồng dạng giả Trúc Cơ Kỳ tu vi thực lực, hơn nữa có được phi kiếm, Tô Trần tự nhiên là chút nào cũng không sợ Trang Bất Phàm. Ai chết ai sống, đánh cho mới biết được. Hẳn một cái có Trúc Cơ Kỳ Đào yêu tương trợ, phần thắng có lẽ có bảy tám phần trở lên.

Chỉ là, Tô Trần có chút sợ ném chuột vỡ bình.

Nếu là mình một người, hẳn sẽ không để ý cùng vị này Trang công tử đánh một trận. Nhưng bên người A Nô, Lữ phu tử, Ngô tiểu phu, Trương tiểu đệ bọn bốn người đều là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, cực yếu.

Mình nếu là cùng Trang Bất Phàm đánh nhau, sợ bọn họ sẽ gặp đến ảnh hưởng đến.

Trang Bất Phàm cũng không phải là linh trí cực thấp cấp hai Băng Tầm, dễ đối phó như vậy. Hẳn mặc dù không đối phó được bản thân, nhưng tạm thời trước đựng một cái, lấy phi kiếm giết mấy cái Luyện Khí Kỳ tu sĩ, nhưng vẫn là cực kỳ dễ dàng làm tốt đấy.

"Trang công tử, những ngừng người này chết như thế nào?"

Tô Trần nhìn xem năm sáu cổ thi thể, hỏi.

"Tô huynh đài, đừng hiếu lắm!"

Trang Bất Phàm ánh mắt âm lãnh lập tức biến mất, cẩn thận thu liễm náy sinh sát ý trong lòng, trong nháy mắt biểu lộ làm ra một bộ sáng sủa ôn hòa thế gia công tử đáng tươi cười, làm cho người cảm thấy như tắm gió xuân, hòa ái thân thiết.

Hẳn hướng Tô Trần, Lữ phu tử đám người lắc đầu, khẽ thở dài: "Bọn họ thế nhưng không phải ta giết. Ta nguyên bản khu vực tiểu đội đang tìm đường ra, rồi lại lọt vào một cái Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tầm đánh lén, nó sát của ta vài tên huynh đệ.

Ta trong cơn giận dữ, bị ép thi triển ra tổ truyền tuyệt học, bước vào Trúc Cơ cảnh giới. Đang muốn Truy sát nó, lại bị nó chạy thoát. Ta truy tung đến tận đây đây, phát hiện điều này năm sáu cỗ thi thể. Chính tiếp tục đuổi kia Băng Linh Tầm, muốn thay bọn họ báo thù!"

Tô Trần liếc qua những cái kia thi thể.

Trên thi thể trên thân trơn nhẵn nguyên vẹn vết thương, cũng không phi kiểm vết kiểm, hoàn toàn chính xác cái kia Băng Tầm băng tơ giết chết.

Ít nhất, Trang Bất Phàm chưa từng đối với những tu sĩ này ra tay.

"Chư vị thể huynh, nghỉ ngơi đi, ta Trang Bất Phàm nhất định sẽ vì các người báo thù!"

Trang Bất Phàm ôn hòa khuôn mặt anh tuấn, lộ ra mấy phần vẻ phần nộ, nghiêng răng nghiêng lợi, phất tay đem kia mấy cỗ thi thể chết không nhắm mắt tầm mắt khép lại.

Sau đó, hắn lúc này mới nhìn qua Tô Trần tiểu đội năm người, chân thành dò hỏi: "Tô huynh đệ, lẽ thể thúc, các người có từng gặp phải đến cái kia Băng Linh Tầm? Ta đi đem nó sát, miễn cho nó hại...nữa người!"

"Không cần, cái kia Băng Linh Tầm sát Tống Vân hai người, đã bị ta tại chỗ tru sát!"

Tô Trần nhàn nhạt nhìn xem Trang Bất Phàm nói.

Hắn có chút hoài nghi Trang Bất Phàm có phải hay không ở trong đó triển khai cái gì tay chân, phóng túng kia Băng Linh Tầm sát những thứ này Luyện Khí tu sĩ. Nhưng mà, việc này không có bằng chứng, cũng không thể tin miệng dòng sông tan băng (Khai Hà).

Trang Bất Phàm nghe được Bạng Linh Tầm chết rồi, không không tiếc nuối, khẽ gật đầu nói: "Đã như vậy, chúng ta đây liền mau chóng đi tìm đường ra đi. Trong động đá vôi còn sống sót tu sĩ, có lẽ đều ở nơi này. Ta cũng không phát hiện Chu tiểu thư, có lẽ nàng còn sống, nhìn xem có thể hay không tìm được nàng. Tiên tông nhiệm vụ đã qua ba bốn ngày lâu, chúng ta còn lại thời gian không nhiều lắm, mau chóng tìm được đường ra mới phải."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 175: Phân Chia Linh Thảo Được

Tô Trần tiểu đội năm người cùng Trang Bất Phàm, dọc theo một cái hang động đá vôi thông đạo mà đi, tìm kiếm Chu Bao Tự tung tích.

Không bao lâu, Tô Trần phát hiện một cái bóng hình xinh đẹp cẩn thận từng li từng tí tại trong động đá vôi, thi triển băng ấn Linh thuật bí mật đi lấy, đúng là thần sắc kinh hoàng Chu Bao Tự.

Điều này Luyện Khí Kỳ khả năng tàng hình cấp quá thấp, rất khó giấu giếm qua Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cường đại Thần Niệm dò xét.

Chu Bao Tự một thân một mình bí mật đi lấy, nàng cũng không khiếp đảm, thế nhưng là mặc cho ai một thân một mình hành tẩu tại đây u ám tĩnh mịch trong động đá vôi, thời khắc lo lắng đến thần bí kia kinh khủng Yêu thú xuất hiện, cũng sẽ giống như người hành tẩu tại luyện trong ngục, nội tâm hoàn toàn bị sợ hãi làm cho thôn phệ.

Trong động đá vôi hơi có bất kỳ động tĩnh gì, kỳ quái Ảnh Tử hiển hiện, đều sợ tới mức nàng trong lòng sợ hãi, hầu như sắp tan vỡ.

"Lữ thế thúc! Các người không có sao chứ, có từng gặp được đầu kia đáng sợ Yêu thú?"

Chu Bao Tự chứng kiến Lữ lão phu tử, A Nô một nhóm sáu bảy tên tu sĩ xuất hiện, không khỏi vui đến phát khóc, lúc này mới dám hiện thân đi ra, cùng mọi người gặp qua.

"Chu tử tử, không sao! Đó là một cái cấp hai Băng Tằm, đã bị công tử nhà ta sát. Công tử nhà ta cùng Trang công tử, cũng đã bước chân vào giả Trúc Cơ cảnh giới."

A Nô vội vàng an ủi nói.

Chu Bao Tự thế mới biết, săn giết bọn hắc chính là một cái Trúc Cơ Kỳ Băng Linh Tằm. Nàng càng thêm kinh ngạc chính là, Trang Bất Phàm cùng Tô Trần hai người đã bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ xa so với Luyện Khí Kỳ tu sĩ cường đại hơn rất nhiều, cho dù là có Trúc Cơ Yêu thú xuất hiện cũng không đủ gây sợ.

Chu Bao Tự rất cuộc an toàn tâm đến.

Mấy ngày trước tiến vào điều này lòng đất hang động đá vôi năm chi tiểu đội, hôm nay chỉ còn lại có bọn họ bảy người còn sống. Những người còn lại không phải tự giết lẫn nhau, chính là bị Băng Linh Tằm giết chết.

Mọi người tụ họp cùng một chỗ, thương nghị lấy nên như thế nào mới có thể ly khai.

Chu Bao Tự nói nàng đã tìm được một cái Tiểu Linh suối, hư hư thực thực thông hướng mạch nước ngầm. Chỉ là con suối quá nhỏ, chỉ vịn vịn có lớn nhỏ cỡ nắm tay, khó có thể đào mở.

Phát hiện này, không khỏi để cho bọn họ mọi người không khỏi kinh hỉ, đây có lẽ là một cái có thể ly khai chỗ này lòng đất hang động đá vôi chạy trốn đường.

...

Không bao lâu, bọn họ liền tới đến Chu Bao Tự phát hiện Linh Tuyền sở tại chi xử.

Quả nhiên trong động đá vôi, có một cái phun ra trượng cao Linh Tuyền, bên trong nước chảy chảy xiết, rất có thể có mạch nước ngầm nói.

"Ta tới thử xem, xem có thể hay không đào mở!"

Tô Trần ném ra ngoài Âm Ảnh phi kiếm, hướng điều này miệng con suối cắt tới, đào móc nham thạch.

Điều này nham thạch dị thường cứng rắn, dù là lấy Phi Kiếm Pháp Khí chi sắc bén, mỗi lần cũng vền vện chỉ cần cắt xuống lòng bài tay lớn nhỏ một ít khối. Tốn thời gian một lát, vền vện đào một xích dư sâu.

Đây đã là tốt vô cùng, Chu Bao Tự tiểu đội lúc trước hao phí mấy canh giờ, mới đào ra mấy khối tắc đại đá vụn mà thôi.

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm hai tên Trúc Cơ tu sĩ, lấy Phi Kiếm Pháp Khí thay nhau đào móc tốc độ tăng nhiều, tại một chút trong ngày đào thông điều này miệng con suối hy vọng rất lớn.

"Tô lão đệ, điều này Linh Tuyền nếu là thông hướng một cái mạch nước ngầm, chúng ta mọi người hiệp lực chạy trốn đi ra ngoài không khó lắm. Bất quá, còn có một việc còn chờ giải quyết.

Tại trước khi đi, chỗ này trong động đá vôi rất nhiều Linh thảo dược, tự nhiên cũng muốn toàn bộ vơ vét mang đi. Nhưng như thế nào phân phối, đó là một vấn đề. Tại hạ có một đề nghị, điều này lòng đất trong động đá vôi nghìn năm Linh thảo dược, ta và người tất cả phân một nửa, như thế nào?"

Trang Bất Phàm lấy Thần Niệm điều khiển phi kiếm, cắt lấy con suối nham thạch, rú xuống lòng mào thấp mắt, cười nhạt đề nghị nói ra.

Hắn đây là đem mặt khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ tất cả đều bỏ qua một bên một bên, từ hắn và Tô Trần điều này hai gã Trúc Cơ tu sĩ phân chia.

Làm như vậy mặc dù có chút không có phúc hậu, cùng hăn dĩ vãng ôn nhuận công tử hình tượng có chút không hợp. Nhưng cực lớn lợi ích tại trước mắt, hăn cũng không khỏi không công nhiên mà dạn mặt dày, tận lực nhiều chiếm chỗ tốt.

Lúc đầu vốn có thể từ hăn một người độc chiếm lòng đất hang động đá vôi, đơn giản chỉ cần bị Tô Trần cái này đột nhiên xuất hiện giả Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cho phân ròi đi một nửa, lòng của hăn đều tại thống khổ khắp huyết.

Còn lại một nửa Linh thảo dược, chỉ sợ chỉ đủ một gã Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tu luyện tới Trúc Cơ trung kỳ, nhiều lắm là Trúc Cơ hậu kỳ.

Về phần tu luyện tới Kim Đan Kỳ, sợ là hoàn toàn vô vọng. Ngày đó sau bái nhập tiên tông, vẫn phải là hao hết năm tháng cùng vất vả, đi kiếm Linh Thạch, dùng cho Trúc Cơ Kỳ tu luyện.

Trang Bất Phàm lời vừa nói ra.

Lữ lão phu tử, Chu Bao Tự đám người nghe vậy, lập tức trong lòng mát lạnh, rồi lại lại không dám mở miệng phản đối, chỉ là buồn bã lặng yên.

Bọn họ thấy tận mắt điều này trong động đá vôi phong phú tu luyện tài nguyên, đương nhiên cũng muốn phân được một chút chỗ tốt. Ngày để vào tiên tông, đó cũng là cần đại lượng tu tiên tài nguyên đến tu luyện.

Vốn lấy bọn họ Luyện Khí Kỳ tăng chín thực lực, hoàn toàn không cách nào cùng Trang Bất Phàm cùng Tô Trần hai vị này Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tranh giành.

Điều này lòng đất trong động đá vôi phong phú tu luyện tài nguyên, còn không phải hai vị Trúc Cơ Kỳ tu sĩ nói làm sao chia liền làm sao chia. Bọn họ cho dù là một chút xíu chỗ tốt đều phân không đến, đối với chuyện này là không biết làm thế nào.

Trang Bất Phàm căn bản là không có xem bọn hăn năm tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ liếc nhìn, chỉ là hỏi thăm Tô Trần, đủ thấy đốm.

"A. . ."

Tô Trần ánh mắt khẽ nhúc nhích, nhanh chóng suy nghĩ.

Điều này nghìn năm Linh thảo được tuy rằng trân quý, nhưng mà hăn có phương pháp tặc Linh sơn, ba năm là được trồng ra một ngàn năm phần Linh thảo được. Linh thảo này được với hăn mà nói, cũng không phải là độc nhất vô nhị chi vật.

Nhưng mà, hăn không muốn làm cho Trang Bất Phàm đạt được nhiều như vậy chỗ tốt.

Tuy rằng Trang Bất Phàm cũng không biết cha hăn mai danh ẩn tích, hóa thân thành Hàn Sơn chân nhân, trà trộn trong Đại Đường đất thế gian, ý đồ mưu phản loạn, kết quả bị hăn hồng mất chuyện tốt, tại Thái Hồ bờ từ đánh chết bỏ mình.

Tô Trần dù sao vẫn là ần ần cảm thấy, điều này Trang Bất Phàm ngày sau đối với chính mình sẽ có chút ít uy hiếp. Tự nhiên không thể để cho vị này Trang công tử, thuận lợi đạt được rất nhiều tu luyện vật tư.

"Trang huynh, lời ấy sai rồi. Ly khai nơi đây lúc sau, chúng ta bảy người đều có thể lấy bái nhập Ngũ đại Tiên Tông, ngày sau tại tiên tông lợi dụng sư huynh đệ tỷ muội tương xứng, có lẽ đều thế nhưng thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

Nếu như tất cả mọi người là Ngũ đại Tiên Tông sư huynh đệ, địa vị bằng nhau, điều này trong động đá vôi thiên tài địa bảo đương nhiên có lẽ chia đều, mỗi người tất cả một phần!"

Tô Trần suy nghĩ một cái, cười nhạt nói.

Như vậy một đều phần xuống, tất cả mọi người số định mức đều trở nên nhỏ nhất. Trang Bất Phàm đạt được tự nhiên cũng là cực ít.

"Người!"

Trang Bất Phàm khó có thể tin mở to hai mắt nhìn.

Hắn nguyên bản suy đoán, Tô Trần ý vào hắn bên này nhiều người, có thể sẽ muốn đa phần một cây nghìn năm Linh thảo được. Hắn nhìn một chút, còn chưa tính.

Thế nhưng Tô Trần làm sao lại nghĩ đến bảy người chia đều?

Dựa vào cái gì hắn cùng với nhiều người Luyện Khí tu sĩ chia đều?

Chẳng lẽ Tô Trần là muốn coi đây là lấy cớ, từ hắn tiểu đội bắt được năm phần. Cuối cùng Tô Trần ngầm chiếm hắn tiểu đội bốn người số định mức, độc chiếm bảy phần chi năm?

Điều này là tuyệt đối không được! Hắn Trang Bất Phàm tài trí một phần bảy, so với Tô Trần kém gấp năm lần!

Trang Bất Phàm trong lòng nghĩ đến một cái khả năng, ánh mắt lạnh lẽo, tức giận toàn thân phát run.

"Điều này. . . Tô huynh quá công đạo!"

"Tô lão đệ, lời ấy đại thiện!"

Nhưng mà mặt khác mọi người, nghe xong Tô Trần phân phối phương án, Chu Bao Tự, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ, Ngô tiểu phu đám người nhưng là lộ ra ngoài ý muốn kinh hỉ màu.

Dù là giống Ngô tiểu phu thành thật như vậy phúc hậu chi nhân, cũng không tham tài, nhưng hắn cũng không có ngốc đến hội cự tuyệt nghìn năm

Linh thảo được. Điều này thế nhưng chống đỡ mà vượt hẳn chém một trăm năm linh mộc.

"Ô huynh, người muốn bận tâm mọi người thầy tình huynh đệ, phần này khí độ làm cho phía dưới bội phục. Nhưng mà chia đều thì không được. Như vậy đi, tổng cộng chia làm ba phần, ta và người tất cả được một phần. Còn lại một phần, từ còn lại năm người chia đều. Đây là của ta điểm mấu chốt, nếu không ta và người mỗi người đi một ngã, theo như nhu cầu!"

Trang Bất Phàm bắt buộc bản thân bình tĩnh lại, trầm giọng nói.

Hắn thật đau muốn chết.

Cho dù là như vậy phân, hắn tổn thất cũng thật lớn. Theo một nửa, giảm bớt đến một phần ba. Phân tới tay tài nguyên, sợ là chỉ đủ hắn tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ ba bốn tầng tả hữu.

"Cũng tốt, liền như thế đi!"

Tô Trần suy nghĩ một chút, xem chừng đây là Trang Bất Phàm có thể chịu được cực hạn, đồng ý.

Hắn cũng không muốn bức chi quá mau, Trang Bất Phàm trong cơn tức giận trở mặt, lại sinh ra khác biến cố ngoài ý muốn.

Hiện tại trong động đá vôi, yếu nhất đều là hắn điều này chi tiêu đội Luyện Khí Kỳ tu sĩ, bất luận đã chết bao nhiêu cái, cũng không tốt. Còn là nắm chặt thời gian ly khai điều này hang động đá vôi, phản hồi mặt đất, mới an toàn.

...

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm hai người lưu lại, đào móc điều này miệng Linh Tuyền mắt.

Chu Bao Tự, Lữ lão phu tử đẳng năm người kết bạn, tiến đến lòng đất trong động đá vôi thu thập Linh thảo dược.

Chỉ dùng gần gần một ngày công phu, bọn họ đem trong động đá vôi một trăm năm trở lên Linh thảo dược tất cả đều ngắt lấy không còn. Về phần trăm năm trở xuống, dược lực quá thấp, đối với bọn họ Trúc Cơ tu luyện cũng không bao nhiêu chỗ tốt, liền lưu lại một chút cho Triều Ca Tiên Thành hậu bối tu sĩ.

Hai tên Trúc Cơ tu sĩ tất cả một đều, còn lại năm người chia đều một phần, cùng nhau qua phân những linh thảo này dược.

Trang Bất Phàm dược năm gốc nghìn năm Linh thảo dược, hơn mười gốc một trăm năm đến tám chín trăm mỗi năm không chờ Linh thảo dược.

Hắn có chút cuồng hỉ, lại không có so với tiếc hận.

Như hắn đoán trước đồng dạng, những linh thảo này dược tại tiên tông bán đi, đổi thành rất nhiều Linh Thạch, ít nhất đủ hắn dùng bên trên một hai chục những năm cuối, vô ưu vô lự một mực tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ bốn năm tầng trở lên rồi.

Đáng tiếc, bị Tô Trần cho hỏng mất sự tình, không thể một mình trong động đá vôi tất cả Linh thảo dược, nếu không tu luyện tới Kim Đan lúc trước, cũng đủ rồi.

Trang Bất Phàm, Tô Trần đám người đã từng xem qua ven đường đại bộ phận Linh thảo dược, có không thiếu, tự nhiên là trong lòng hiểu rõ.

Hao phí một ngày công phu, nguyên bản chỉ có năm đấm lớn Linh Tuyền mắt, bị đào mở một cái thước rộng động lớn, đi thông dưới mặt đất ở chỗ sâu trong.

Tô Trần dùng phi kiếm đào đã thông một cái Linh Tuyền mắt, đánh ra một cái một xích dư rộng, bảy tám trượng sâu vách đá.

"Đi!"

Mọi người nối đuôi nhau mà vào, nhao nhao xuyên qua điều này miệng con suối, tiến vào một cái tĩnh mạch mạch nước ngầm.

Dưới đất này sông sâu đậm.

Bọn họ dưới mặt đất trong sông, nín thở bơi một canh giờ, tìm kiếm khắp nơi đường ra, đột nhiên nhìn thấy một đạo lại mặt đất khe hở, có mãnh liệt ánh sáng ném rọi vào.

Là ra khỏi miệng!

Mọi người kinh hãi, vội vàng hưởng ánh sáng phương hướng rất nhanh bơi đi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 176: Trở Về Thành

"Rầm!"

Tô Trần một đám bảy tên tu sĩ theo kia mặt đất ánh sáng khe hở chui ra ngoài, trời lên mây trắng trượng mặt nước.

Tô Trần hướng bốn phía nhìn lại, phát hiện rời Mê Tiên hạp cốc kỳ thật cũng không xa, xuất hiện ở vài dặm bên ngoài hạ du một cái chảy xiết đường sông bên trong.

Lúc này, phương xa Mê Tiên hạp cốc tiếng người huyên náo, tụ tập nhiều đến mấy trăm chỉ nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ, đang không ngừng ồn ào cao giọng gào thét, chứng kiến rào rạt hỏa cầu bay bắn đi ra, tựa hồ tại vây săn lấy cái gì.

"Chẳng lẽ là cái kia Kim Phượng Yêu Diệp? !"

Tô Trần không khỏi trong lòng khẽ động.

Bọn họ năm chi tiểu đội tu sĩ mấy ngày trước tiến vào Mê Tiên hạp cốc bên trong, cùng cái kia Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Diệp đánh cho một trận, bị nó điên cuồng đuổi giết, bất đắc dĩ nhảy vào hồ sâu bên trong muốn sống.

Xem ra kia Kim Phượng Yêu Diệp còn sống, đang tại Mê Tiên hạp cốc phụ cận, lọt vào nhiều người Luyện Khí tu sĩ tiểu đội vây quét.

"Năm tiên tông trong nhiệm vụ, trong đó có một cái là săn giết Trúc Cơ Yêu thú. Chỉ cần săn giết cái kia Kim Phượng Yêu Điệp, có thể tiết kiệm một cây nghìn năm Linh thảo dược. Đây cái Yêu Đan thuộc về ta, ta trả cho người một nửa giá trị Linh thảo dược, như thế nào? !"

Trang Bất Phàm cười nói.

"Cũng tốt, Trang huynh mời!"

Tô Trần thần nhiên nói. Điều này một cái Kim Phượng Yêu Điệp cũng không có gì hay tranh giành đấy, chia đều là được.

Vài dặm bên ngoài, Mê Tiên hạp cốc.

Nơi đây đã tụ tập một hai trăm chi Triều Ca Tiên Thành Luyện Khí Kỳ tu sĩ tiểu đội, cao tới năm sáu trăm người chi nhiều người.

"Cẩn thận, đừng để bên ngoài nó Phong Nhận làm bị thương rồi!"

"Chư vị vây quanh khe hở, bắt nó buồn ngủ chết tại đây tòa hạp cốc trong, đừng để cho nó chạy đi!"

Nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ tiểu đội đám vây quanh ở hạp cốc bên ngoài, không ngừng đánh ra các màu hỏa cầu, băng trùy đẳng Linh thuật, thậm chí còn có linh công tu sĩ không ngừng bắn ra linh mũi tên, vây công lấy mấy trăm trượng xa xa cái kia bị trọng thương Kim Phượng Yêu Điệp.

Bọn họ trong lòng cuồng hỉ, lại là sợ hãi.

Nhiều người Luyện Khí các tu sĩ phát hiện điều này chỉ cần bị thương Trúc Cơ Kim Phượng Yêu Điệp, đã có ba bốn ngày lâu. Ngày nay, nhiều người Luyện Khí các tu sĩ một mực ở nghĩ hết biện pháp săn giết điều này chỉ cần Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, ngăn cản nó trốn đi.

Kim Phượng Yêu Điệp hiển nhiên cũng phát hiện cực lớn nguy cơ, ý đồ lao ra chúng tu sĩ đám bọn chúng lớp lớp vòng vây, trốn hướng Vân Mộng Trạch ở chỗ sâu trong. Điều này Mê Tiên hạp cốc mặc dù có vài chục trong sâu, nhưng là tử địa, không đủ để che chở an toàn của nó.

Nó một bên cánh tại trước kia trong chiến đấu bị Lôi Hỏa đốt cháy, thương thế có chút nghiêm trọng, thậm chí không cách nào bay cao, chỉ có thể ở bốn mươi năm mươi trượng tầng trời thấp lường lự. Thậm chí cần rơi xuống đất nghỉ ngơi, khôi phục yêu lực.

Mấy ngày nay xuống, nghe tiếng chạy tới Luyện Khí Kỳ tu sĩ tiểu đội càng ngày càng nhiều.

Điều này chỉ cần Kim Phượng Yêu Điệp vô cùng lợi hại, nguyên bản Luyện Khí Kỳ tu sĩ căn bản không đối phó được. Nhưng mà nó không biết như thế nào bị trọng thương, lại không ngừng bị chúng tu sĩ đám quấy rối tập kích, càng phát ra không chịu nổi, xem ra sợ là chống đỡ không được bao lâu.

Phát hiện này, làm cho nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ đều cực kỳ kích động.

Lấy bọn họ bọn này Luyện Khí trung hậu thời kỳ tu sĩ thực lực, dưới tình huống bình thường, đều muốn xâm nhập tiên tông nhiệm vụ mười thứ hạng đầu danh, điều này quá khó khăn.

Mỗi mười năm một lần tiên tông tuyển chọn, thường thường chỉ có cao cấp nhất một năm Luyện Khí đỉnh phong tu sĩ, mới có nhìn qua có thể hoàn thành Ngũ đại Tiên Tông nhiệm vụ.

Nhưng mà hiện tại không giống nhau, bọn họ chỉ cần sẵn giết trước mắt điều này chỉ cần bị trọng thương Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, hoàn thành sẵn giết một cái Trúc Cơ Yêu thú gian nan nhiệm vụ, liền lập tức có thể bái nhập trở thành Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đệ tử.

Đây chính là trăm năm cũng khó được nhất ngộ cơ hội thật tốt.

Mấy trăm danh Luyện Khí tu sĩ tự nhiên tử thủ tại đây Mê Tiên hạp cốc khu vực, rục rịch, không ngừng thay nhau tập kích Kim Phượng Yêu Điệp, chuẩn bị tùy thời sẵn giết điều này chỉ cần bị trọng thương Kim Phượng Yêu Điệp.

Kim Phượng Yêu Điệp mặc dù cũng phần khởi phản kích, sát không ít Luyện Khí tu sĩ, nhưng mà cuối cùng hiệu quả có hạn. Nó cánh bị trọng thương, lại bị điều này trên trăm chi Luyện Khí tu sĩ tiểu đội nhiều lần công kích quấy nhiễu, một lát cũng không cách nào nghỉ ngơi, đã sớm nghiêm trọng tiêu hao, vô cùng mệt mỏi, không còn nữa ba ngày trước dũng mãnh phi thường.

Nó theo hạp cốc miệng nhiều lần ra bên ngoài hướng, thậm chí ngay cả uy lực cường đại Đại Phong Nhận cũng khó mà thi triển ra được, chỉ có thể miễn cưỡng tự bảo vệ mình, đánh rơi đột kích hỏa cầu đẳng Linh thuật cùng linh mũi tên.

"Nhanh, dùng linh mũi tên bắn chết nó! Nó lập tức muốn không chịu nổi!"

Linh cong tầm bắn nếu so với Linh thuật xa rất nhiều gấp bội, bắn chết hai trăm trượng khoảng cách bên ngoài Yêu thú, cũng không nói chơi.

Nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ kích động đồng tử đều đỏ bừng rồi, thậm chí không ít người đã bắt đầu âm thầm chuẩn bị sẵn sàng. Một khi điều này chỉ cần Kim Phượng Yêu Điệp bị chúng tu sĩ sẵn giết, liền lập tức toàn lực cướp đoạt nó Yêu Đan.

Dù sao, vây tụ hạp ở chỗ này Luyện Khí tu sĩ quá nhiều.

Điều này Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp rồi lại cũng chỉ có một cái, cũng chỉ có một chi may mắn tiểu đội, có thể bá nhập Ngũ đại Tiên Tông.

Lúc này, nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ tiểu đội rồi lại hoàn toàn không biết, lại có một ít bầy tu sĩ chính chạy tới.

"Vèo!"

Đột nhiên, chỉ thấy bầu trời một đạo chói mắt cầu vồng bay vút mà qua, trường dài kiếm quang từ trên trời giáng xuống, chém về phía cái kia Kim Phượng Yêu Điệp.

Kim Phượng Yêu Điệp tại nhiều người Luyện Khí tu sĩ vây công phía dưới cũng đã mệt mỏi ứng phó, như thế nào ngăn cản được bất thành linh, kinh người uy lực bay trên trời một kiếm.

"Phốc!"

Kim Phượng Yêu Điệp bị Thiên Ngoại bay tới một kiếm trực tiếp chém giết, một đôi cực lớn cánh đứt gãy, rơi xuống tại hạp cốc miệng trên mặt đất.

Phi kiếm!

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ! Trúc Cơ tu sĩ làm sao tới rồi hả? !

Vây tụ hợp tại hạp cốc miệng mấy trăm danh Luyện Khí các tu sĩ cả kinh ngược lại hít một ngụm khí lạnh, đều bị rung động, nhao nhao quay đầu lại nhìn lại.

Đã thấy một chi tiểu đội từ đằng xa mà đến.

Một người trong đó, đúng là Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia đệ tử, công tử văn nhã có tư thế, tuần mắt tu mỹ Trang công tử Trang Bất Phàm. Hắn vẫy tay thu hồi uy phong lẫm lẫm phi kiếm, thành linh đã bước vào Trúc Cơ Cảnh giới.

"Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự lại là đám người bọn họ."

"Trang công tử đã Trúc Cơ rồi hả?"

Chúng tu sĩ đám khó có thể tin, không không lộ ra một bộ kinh sợ ao ước về kính sợ, nhưng trong lòng lại là vô cùng thất lạc.

Mắt thấy sắp tới tay một cái Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp, lại bị Trang Bất Phàm một kiếm cho cướp đi. Nếu như Trang Bất Phàm chưa Trúc Cơ, bọn họ vì điều này tiên tông đệ tử danh ngạch, có lẽ còn dám nhúc nhích tranh đoạt ý niệm trong đầu.

Thế nhưng là, Trang Bất Phàm bước chân vào Trúc Cơ cảnh giới, bọn họ liền một tranh giành chi tâm cũng không dám phát lên.

"Chư vị không có ý tứ, này Yêu Điệp Yêu Đan, tại hạ lấy đi rồi!"

Trang Bất Phàm hướng nhiều người Luyện Khí các tu sĩ cười cười, theo Kim Phượng Yêu Điệp Yêu Trùng thân thể bên trong cắt lấy một quả cũng không lớn Yêu Đan.

Hắn đem một cây bảy trăm năm phần thảo dược, cho Tô Trần, coi như là chống đỡ điều này Yêu Đan một nửa làm cho gập.

Sau đó, tiểu đội mọi người hướng Triều Ca Tiên Thành phương hướng nghênh ngang rời đi, đi giao Ngũ đại Tiên Tông tuyển chọn nhiệm vụ.

Về phần Kim Phượng Yêu Điệp trên thân tài liệu khác, cũng đáng một ít linh thạch, sẽ để lại cho nhiều người Luyện Khí các tu sĩ qua phân.

"Ồ, cùng Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự đồng hành chi nhân, còn có một người tu sĩ cũng là Trúc Cơ Kỳ tu vi! Người này là ai?"

"Không đúng, bọn họ trong bảy người, còn có Lữ phu tử cùng có mấy cái người xa lạ! Trang công tử như thế nào cùng bọn họ đi cùng nhau?"

Tại hạp cốc chung quanh mấy trăm danh Luyện Khí Kỳ các tu sĩ, lúc này mới ngạc nhiên phát hiện, Trang Bất Phàm đồng hành tiểu đội trong, vẫn còn có một gã lạ lẫm Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

"Ô huynh hửn như thế nào cũng Trúc Cơ rồi hả?"

Tại nhiều người Luyện Khí tu sĩ trong đám người, một gã so với thị gia tộc áo xám tu sĩ khó có thể tin.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 177: Bái Nhập Bồng Lai Tiên Tông

Tại Mê Tiên hạp cốc nhiều người Luyện Khí tu sĩ bên trong, có chút lưu ý đến Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự hai vị này đội trưởng đều là lẻ loi một mình quay về Tiên Thành, thành viên khác vậy mà toàn bộ đều cũng không trông thấy.

Chẳng lẽ là đã chết? Lời nói như vậy, chẳng phải là trống ra một ít ký danh đệ tử danh ngạch.

Nhiều người thế gia đệ tử khiếp sợ ngoài, không khỏi lòng nghi ngờ, âm âm động tâm.

Bọn họ liền vội vàng đi theo chạy về Triều Ca Tiên Thành, làm cho riêng phần mình gia tộc ra số tiền lớn đi tiếp trang, chu điều này hai đại thế gia, nhìn xem có thể hay không làm cho mình gia nhập trang, thứ ba người đội ngũ.

Dựa theo các đại tiên tông tuyển chọn quy củ, mỗi chi tiểu đội đủ quân số năm người, một gã đệ tử chính thức khu vực bốn gã ký danh đệ tử cùng nhau bái nhập tiên tông.

Nếu như Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự hai vị đội trưởng chính là các đội viên đều tử vong mà nói, điều này liền thiếu trọn vẹn tám cái ký danh đệ tử danh ngạch, điều này liền cho những người khác tu sĩ xâm nhập danh ngạch một cái đại cơ hội tốt.

"Ô huynh đệ, Chu tiểu thư, hai vị trở về nhất định là tiên tông đệ tử chính thức, không biết hai vị quay về Triều Ca Tiên Thành lúc sau tính toán

bái nhập bao nhiêu cái tiên tông? Nếu là chúng ta Bái nhập đồng nhất tiên tông, ngày sau Thành sư huynh đệ tử muội, có lẽ còn có thể lẫn nhau trông nom một chút!"

Trang Bất Phàm nhặt cười hỏi.

Tô Trần nhưng là trầm mặc, hẳn đối với Ngũ đại Tiên Tông làm cho đến rất ít, chỉ vụn vụn có một chút cũng chỉ là lời truyền miệng. Như thế nào chọn một thích hợp tông môn, trong lòng của hắn cũng không có nắm chắc.

"Trở về xem tình huống rồi nói sau, chúng ta ở chỗ này hao phí năm ngày lâu, hiện tại chạy trở về đã tính đã muộn. Từng tiên tông chỉ vụn vụn có hai cái đệ tử chính thức danh ngạch cùng tám cái ký danh đệ tử danh ngạch. Khả năng đều muốn Bái nhập tông môn, đã đủ quân số, không thu người."

Chu Bao Tự có chút lo lắng nói.

Mọi người khẽ gật đầu, không hề nói nhiều, hăng hái hướng Triều Ca Tiên Thành mà đi.

Cũng không biết bây giờ có mấy chi tiểu đội hoàn thành nhiệm vụ, nếu là Ngũ đại Tiên Tông tuyển đầy người, kia thì phiền toái.

Triều Ca Tiên Thành.

Ngoài cửa thành rộn ràng nhốn nháo, tiếng người huyên náo.

Điều này bốn năm ban ngày đến đây, Triều Ca tất cả đại thế gia, hơn mười cường hào gia tộc và tám trăm Tiểu tu Tiên gia tộc, cùng với rất nhiều tán tu các thân thuộc đều tại ngày đêm tại đây ngoài cửa thành, trông mong lấy trông mong, mong mỗi tiến về trước Vân Mộng Trạch tiểu đội các tu sĩ có thể nhanh chóng chiến thắng trở về trở về.

Mỗi mười năm một lần các đại tiên tông nhiệm vụ tuyển chọn, quyết định rồi nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ có thể hay không báỉ nhập Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, cải biến chính bọn hần cùng gia tộc vận mệnh, ký thác phía sau bọn họ gia tộc nóng bỏng hy vọng.

Những cái kia bần hàn xuất thân đám tán tu, huống chi đem trận này tiên tông tuyển chọn, xem vì chính mình cả đời sau cùng cơ hội quý giá.

Mỗi lần tiên tông nhiệm vụ tuyển chọn thời điểm này, Triều Ca Tiên Thành rất nhiều mọi người cả đêm thủ ở cửa thành, mãi cho đến tiên tông tuyển chọn chấm dứt.

Mỗi chứng kiến một chi tu sĩ tiểu đội trở về, đều có người ảm đạm thất vọng, càng có người thoải mái cuồng hỉ, đuổi qua nghênh đón.

Mấy ngày nay xuống, ngoại trừ Vương Thiện tiểu đội trước tiên hoàn thành nhiệm vụ trở về bên ngoài, còn lại tiểu đội vẹn vẹn lần lượt đã trở về năm chi hoàn thành nhiệm vụ, còn kém bốn chi tiểu đội số lượng.

Trước hoàn thành tiên tông nhiệm vụ trở về tiểu đội, tự nhiên là ưu tiên báỉ nhập ngũ đại tiên môn.

Một khi danh ngạch đầy lúc sau, còn dư lại những tiểu đội khác, cũng chỉ có thể cân nhắc hơn mười cái Tiểu tiên tông. Hoặc là, lại đợi thêm mười năm lúc sau tiếp theo tuyển chọn.

Rất nhiều thế gia các đệ tử đều lo nghĩ, bị Triều Ca Tiên Thành nhiều người thế gia ký thác kỳ vọng Trang Bất Phàm tiểu đội, Chu Bao Tự tiểu đội, còn có Tống Vân, Đường Trung Tùng đám người, chậm chạp không thấy bóng dáng.

"Oanh long long!"

Bảy con tuần mã tại cánh đồng hoang vu thượng chạy băng băng, giơ lên một mảnh bụi mù, Triều Ca Tiên Thành mà đến.

"Mau nhìn! Trang công tử quay lại! Còn có Chu Bao Tự tiểu thư quay lại! Bọn họ nhất định là hoàn thành tiên tông nhiệm vụ!"

Có mắt nhọn tu sĩ nhận ra được, kinh hỉ nói.

Cửa thành phụ cận Trang thị thế gia cùng Chu thị thế gia mấy trăm cái tên đệ, đều bị hoan hô vui vẻ, ăn mừng bọn họ trở về.

Tóc trắng xoá Tống thành chủ đã qua tuổi tám tuần, vẫn như cũ mỗi ngày ở cửa thành trông coi, chờ rất nhiều tham gia nhiệm vụ các tu sĩ theo Vân Mộng Trạch trở về.

Tô Trần, Trang Bất Phàm, Chu Bao Tự đẳng tiểu đội các tu sĩ đến Triều Ca Tiên Thành, chạy vội đến náo nhiệt cửa thành. Sớm tại bậc này đợi chúng tu sĩ đám, nhao nhao nhiệt tình nghênh đón tiếp lấy.

"Lữ lão đệ, các người cũng hoàn thành tiên tông nhiệm vụ?!"

Tống thành chủ chứng kiến Lữ phu tử cũng ở trong đó, không khỏi cười to.

"Đúng vậy, năm nay rốt cuộc coi như là hoàn thành! Tống lão ca, đa tạ người điều này mấy chục năm qua chăm sóc, nếu không có lão ca chiếu cố, ta sợ là không có hôm nay."

Lữ phu tử kích động mặt đỏ bừng, bước nhanh về phía trước.

Hắn cùng Tống thành chủ đó là thuở nhỏ thân như huynh đệ anh em kết nghĩa, điều này mấy chục năm hắn rời đi vận rủi, càng là nhiều lần được Tống thành chủ trông nom, mới không còn trầm luân chán nản.

"Sao lại nói như vậy, người huynh đệ của ta một trận, hôm nay có thể gặp người bái nhập tiên tông, lão ca ta cũng là hiểu rõ một việc tâm sự. Các người nhanh chóng đi tham kiến tiên tông đặc sứ đi, còn có bốn cái tiểu đội danh ngạch. Ta ở chỗ này chờ Tống Vân bọn họ quay lại, cũng không biết bọn họ lúc nào mới có thể trở về!"

Tống thành chủ thoải mái vui mừng nói.

"Tống thế chất, còn có Đường gia thế chất ra ngoài ý muốn bọn họ không về được."

Lữ lão phu tử thở dài, đem Mê Tiên hạp cốc gặp gỡ Kim Phượng Yêu Diệp, lại trong lòng đất trong động đá vôi gặp gỡ một cái Trúc Cơ Bằng Tầm bao gồm nhiều chuyện tình, đại khái nói ra.

"Đã chết? Ài, đây là Vân nhi số mệnh không tốt a."

Tống thành chủ ngây người, toát ra vài phần than thở chi sắc.

Phụ cận, tống, đường hai đại thế gia mọi người biết được tin tức này, đều bị sắc mặt đại biến, các thân thuộc càng là cực kỳ bi ai gần chết.

Tống Vân, Đường Trung Tùng hai người đều là Luyện Khí Kỳ tăng chín đỉnh phong, tại hai đại thế gia trẻ tuổi trong đồng lứa, là có hi vọng nhất hoàn thành tiên tông nhiệm vụ đệ tử, có hi vọng có thể tại năm nay chiếm được hai cái đệ tử chính thức danh ngạch.

Không nghĩ tới, hai người vậy mà đều tại Vân Mộng Trạch thân vẫn.

Nhiều người lớn nhỏ tiên tông hơn mười vị Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đặc sứ đám, lúc này cũng đều ở cửa thành phụ cận đợi chờ chúng tu sĩ tiểu đội trở về, hảo để cho bọn họ bái nhập tiên tông.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, theo thứ tự là Tây Bộ Thần Sơn Côn Luân tiên tông, phía bắc Thiên Trì Dao Trì tiên tông, Tây Nam Thục Sơn tiên tông, Nam Hải chi tân Phổ Đà tiên tông, Đông Hải chi tân Bồng Lai tiên tông.

Côn Luân tiên tông là Ngũ đại Tiên Tông đứng đầu, Trung thổ xưa nhất hùng hồn tiên tông, ở vào Vạn Sơn chi tổ Côn Luân Thần Sơn, luôn luôn là nhiều người Luyện Khí tu sĩ bá tiên môn thứ nhất suy tính tiên tông.

Tiếp theo, thì là lấy kiếm đạo làm chủ Thục Sơn tiên tông, chiến lực rất mạnh, cũng là đứng đầu.

Nhưng mà Côn Luân, Thục Sơn điều này hai đại tiên tông, đã sớm đủ số, bị trước trở về Vương Thiện đẳng mấy chi tu sĩ tiểu đội cho chọn.

Chỉ còn lại có Dao Trì, Phổ Đà mỗi cái một cái đệ tử chính thức danh ngạch, Bồng Lai tiên tông còn thừa lại có hai cái đệ tử chính thức danh ngạch.

Chu Bao Tự lập tức chọn Dao Trì tiên tông, Dao Trì tiên tông tại phương bắc Tuyết Vực, chỗ đó thích hợp nhất nòng vị này Băng Hệ tu sĩ tu luyện.

Trang Bất Phàm thấy thế, thầm nói một tiếng đáng tiếc.

Hắn là có lòng tính toán Chu Bao Tự chọn cùng một tông môn, ngày sau cũng tốt có cơ hội "Yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu" . Nhưng Dao Trì tiên tông danh ngạch đầy, hắn chọn không được.

Tô Trần suy nghĩ một cái, còn lại Phổ Đà, Bồng Lai điều này hai đại tiên tông là Ngũ Tông cuối cùng, chẳng phân biệt được cao thấp, tất cả tại Nam Hải chi tân cùng Đông Hải chi tân.

Tô Trần cũng không có gì có thể chọn, hắn đối với Đông Hải chi tân hoàn cảnh quen thuộc hơn một ít, tự nhiên là chọn Đông Hải chi tân Bồng

Lai tiên tông.

"Tại hạ Tô Trần, gặp qua hai vị Bồng Lai tiên tông đặc sứ!"

Tô Trần nói ra, hướng Bồng Lai tiên tông hai vị đặc sứ, trình một cây quý hiếm nghìn năm Tây Linh Hoa, hoàn thành Bồng Lai tiên tông đệ tử tuyển chọn nhiệm vụ.

Trong đó một người trung niên Trúc Cơ tu sĩ, tiếp nhận Tô Trần điều này gốc một ngàn năm phần Tây Linh Hoa, cảm thấy ngoài ý muốn dò xét Tô Trần liếc nhìn, cười nhạt nói:

"Tô sư đệ không cần khách khí như thế, bái nhập Bồng Lai lúc sau, ta và người liền là đồng môn sư huynh đệ rồi. Người tu luyện cũng là Thượng Cổ công pháp 《Phù Du Thiên》 đi? Người đã là giả Trúc Cơ Cảnh giới, coi như là nửa người Trúc Cơ chi nhân. Tại các đại tiên tông, cùng giai tu vi đều lấy sư huynh đệ tương xứng, ta danh cơ nguyên chính, người nói rằng ta Cơ sư huynh là xong rồi.

Hắn chỉ một cái bên cạnh một vị khác Trúc Cơ tu sĩ đặc sứ, "Còn có vị này chính là Trang Bách, Trang sư huynh. Hai người chúng ta đều là xuất thân Triều Ca mười đại thế gia, ngày sau đã đến Bồng Lai, tự nhiên sẽ nhiều hơn trông nom các người."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 178: Đến Tông Môn

Ngày đó Chạng Vạng, lại một chi tu sĩ tiểu đội theo Vân Mộng Trạch phản hồi, Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đến tận đây tuyển chọn đây mười chi tiểu đội, chiêu mộ điều này một đồng tất cả chính thức cùng ký danh đệ tử.

Ngày kế tiếp, hơn mười chiếc Linh câu mã xa, chở các vị tiên sứ cùng đám đệ tử mới, ly khai Triều Ca Tiên Thành, lao tới xa xôi Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông.

Triều Ca Tiên Thành nhiều người đại tiểu gia tộc các tu sĩ nhao nhao đưa tiễn năm mươi dặm, mong đợi lấy người mới đám ký danh đệ tử bọn họ có thể tại tiên tông tiên vận thông minh, trở thành đệ tử chính thức.

Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tiên sứ đám đều có thể ngự kiếm phi hành, thậm chí mang theo một người.

Nhưng nhiều người thì không được, lấy bọn họ Thần Niệm khu động phi kiếm, cũng năm bất động hơn một nghìn cân chi vật. Bái nhập tiên môn người mới đệ tử rất nhiều, chỉ có thể cưỡi Linh mã xa mà đi.

Tô Trần cùng A Nô ngồi chung ngồi ở một cỗ Linh mã xa mái hiên bên trong, hần vén rèm lên, quay đầu lại nhìn một cái dần dần đi xa Triều Ca Tiên Thành cùng nguy nga hùng vĩ Triều Ca Linh Sơn.

Hần nhớ kỹ mình và A Nô trăm sông ngàn núi tìm kiếm Tiên Duyên, vừa đến Triều Ca Tiên Thành thời điểm, mới mười tám tuổi. Làm quen Ngô tiêu phu, Lữ lão phu tử đám người, cùng nhau kết bạn tại triều ca khúc tu hành.

Vừa tới Triều Ca có chút quần bách, dựa vào tại Linh sơn loại linh cốc đến đây duy trì tu luyện, về sau lại luyện ra cấp thấp Tẩy Tủy Đan, trên diện rộng cải thiện tu luyện tư chất. Tại Vân Mộng Trạch tu luyện bốn... nhiều năm, mới vừa đạt tới Luyện Khí tầng chín chỉ đỉnh.

Tại Triều Ca Tiên Thành tu luyện nhìn như ngắn ngủi, điều này nhoáng một cái đã là tám... nhiều năm, thậm chí muốn vượt qua hắc tại Cô Tô thành chờ thời gian.

Chỉ là, hắc tại Triều Ca phần lớn thời gian bề bộn nhiều việc tu luyện, vì có thể kịp thời bái nhập tiên tông, tại bên trong Vân Mộng Trạch mấy năm như một ngày khổ tu.

Thế cho nên, hắc đối với Triều Ca Tiên Thành quen thuộc, còn chưa kịp này tòa xa xôi thế tục Cô Tô thị trấn cùng Chu Trang vùng sông nước.

Điều này tám năm trong, hắc theo ngẫu thơ ngu ngốc Luyện Khí sơ kỳ tu sĩ chính thức bước vào con đường tu luyện, nhảy lên bước chân vào giả Trúc Cơ Cảnh giới, thậm chí bái nhập thần châu Ngũ đại Tiên Tông.

Tô Trần buông thùng xe mảnh vải, trong lòng than nhẹ.

Điều này Triều Ca Tiên Thành, là hắc bước vào Tu Tiên giới khởi điểm. Bất tri bất giác vậy mà ở chỗ này vượt qua tám năm năm tháng, thế nhưng hắc đối với Triều Ca trí nhớ, rồi lại rải rác không có mấy, rất là mơ hồ.

Hắc làm cho nhận thức chi nhân, bất quá hai chương số lượng.

Có lẽ, cái này là người tu tiên "Trong núi không năm tháng, lạnh toàn bộ không biết năm" .

Vì có thể bái nhập Ngũ đại Tiên Tông, hắc một lát cũng không dám lãng phí cùng lãnh đạm, xa rời không biết tám năm năm tháng đã qua.

"Công tử, ngày ấy Lữ phu tử nói, người thi triển Hóa Vũ Quyết bước vào giả Trúc Cơ lúc sau, liền chỉ còn lại có cuối cùng một trăm ngày thọ. Điều này ngăn ngừa một trăm ngày, có thể hoàn thành thực Trúc Cơ sao? !"

A Nô xem Tô Trần có chút tang thương sắc mặt, có vài phần lo lắng.

Thực Trúc Cơ tu sĩ có hai trăm năm thọ nguyên, khấu trừ ra "Hóa Vũ Quyết" hao tổn một trăm năm tuổi thọ, cũng còn có dài đến một trăm năm mệnh.

"Không sao, người xem kia Trang Bất Phàm ngày ngày chuyện trò vui vẻ, cũng không hồn nhiên không có chuyện gì đâu người giống nhau sao! Đẳng chúng ta đã đến Bồng Lai tiên tông, đạt được Trúc Cơ Đan, tự nhiên có thể hoàn thành Trúc Cơ."

Tô Trần cười nhạt.

A Nô nhẹ nhàng gật đầu, tại Tô Trần ngồi bên cạnh.

Trang Bất Phàm ở phía trước một cổ Linh mã xa, hắt tai nhọn, nghe được Tô Trần lời này, không khỏi cười to nói: "Tô huynh lời này không tệ, ta và người bá nhập Bồng Lai tiên tông làm đệ tử chính thức, có thể thấy được chính là thiên mệnh sở quy, tiên vận thông minh. Há có thể dễ dàng như vậy sẽ chết! Tô huynh lấy tán tu chi thân phần trở thành Bồng Lai tiên tông đệ tử chính thức, thật sự là phi phàm thế hệ, ngày sau tại Bồng Lai tiên tông, còn muốn mời Tô huynh nhiều hơn chỉ giáo!"

"Không dám, ngày sau nhìn qua Bất Phàm huynh nhiều chỉ giáo!"

Tô Trần thản nhiên nói, nhếch miệng.

Người tốt sống không lâu, tai họa di nghìn năm.

Lời này hắt Tín.

Bồng Lai tiên tông đặc sứ Cơ Chính Nguyên cùng Trang Bách hai gã Trúc Cơ tu sĩ, là Triều Ca Tiên Thành mười đại thế gia cơ, trang xuất thân, cho nên mới bị phái tới Triều Ca tiếp ứng đang tiến hành người mới đệ tử tiến về trước tiên tông.

Trang Bất Phàm bởi vì Bồng Lai tiên tông tiên sứ Trang Bách duyên cớ, cuối cùng cũng lựa chọn bái nhập Bồng Lai tiên tông.

Mặc dù là đồng tộc, nhưng thế gia đại tộc nhân khẩu rất nhiều, lẫn nhau cũng chưa nói tới thân thiết. Chỉ cần là đồng tộc chi nhân, bởi vì cùng chung lợi ích của gia tộc, lẫn nhau hội chiếu cố.

Bồng Lai tiên tông bên trong, có rất nhiều cổ xưa thế gia.

Giống Lữ phu tử, Trang Bất Phàm như vậy Triều Ca Tiên Thành truyền thừa cổ xưa mười đại thế gia đệ tử, tại các đại tiên tông đều có thế gia đồng tộc thân bạn cũ bạn bè, đồng khí liên chi, đương nhiên sẽ không cố ý làm cho người trong nhà chịu thiệt.

Cơ Nguyên Chính, Trang Bách hai vị này Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ sư huynh, cùng Lữ phu tử cùng Trang Bất Phàm là thế gia đồng tộc đệ tử, đối với bọn họ một nhóm mười người tự nhiên có chút chiếu cố.

Nhiều người chiếc Linh mã xa trèo non lợi suối, hai vị tiên sứ biết rõ Trang Bất Phàm, Tô Trần tuổi thọ không nhiều, vì thời gian đang gấp ngày đêm đi gấp chạy tới Bồng Lai tiên tông, mỗi ngày chỉ cần ngừng chưa đủ một canh giờ làm cho linh mã làm sơ nghỉ ngơi.

Người mới đệ tử đã đến Bồng Lai tiên tông, chính thức tiến hành bái sư lúc sau, mới có thể đạt được Trúc Cơ Đan ban thưởng.

Mấy chiếc Linh mã xa tại trên vùng quê chạy vội, lắc lư sơn đạo, vẫn như cũ như giẫm trên đất bằng.

Trong xe, A Nô bất tri bất giác, nghiêng dựa vào Tô Trần bên cạnh dần dần ngủ say, cổ xe rất nhỏ lắc lư, nàng nhẹ mềm như sợi thô thân mình run rẩy nha run rẩy, bộ ngực hai luồng nhu hòa đan kéo dài, làm lòng người thần tùy theo nhộn nhạo.

Những năm này, có lẽ là bởi vì tu tiên duyên cố, nàng dung nhan càng phát ra xinh đẹp, da trắng nõn nà. Không màng danh lợi ôn nhu khuôn mặt, ngũ quan hình dáng tươi sáng rõ nét, lông mày cau lại, mang theo một đám thần sắc lo lắng.

Tô Trần nhìn xem nàng tinh xảo khuôn mặt, than nhẹ.

Tâm tình của hắn trầm trọng, nhắm mắt nội thị Linh sơn Nguyên Thần.

Ngoài miệng cùng A Nô nói không cần phải lo lắng, nhưng trong lòng chính thức dày vò cùng lo nghĩ, chỉ có chính hắn rõ ràng nhất. 《Phù Du Thiên》 Hóa Vũ Quyết, cưỡng ép đem Luyện Khí Kỳ tăng chín cấp cao đến giả Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, làm cho trả giá cao quá lớn.

Linh sơn thượng kia một cây Thanh Liên Nguyên Thần, mười hai mảnh Nguyên Khí lá sen, mỗi ngày đều lấy mất thường có thể thấy được tốc độ trở nên khô héo, hào quang âm đạm, thậm chí uế oải xuống dưới, phảng phất cùng đợi thọ toàn bộ héo tàn.

Điều này nháy mắt đã qua vài ngày.

Mỗi qua một ngày, chính là một năm.

Cái gọi là sống một ngày bằng một năm, cũng bất quá chỉ như vậy rồi.

Đã đến Bồng Lai tiên tông lúc sau, mỗi một vị đệ tử chính thức đều bị tông môn ban cho một quả Trúc Cơ Đan.

Nhưng mà, Trúc Cơ Đan tuy có thể trên diện rộng đề cao Trúc Cơ xác xuất thành công, kỳ thật cũng không bảo đảm tuyệt đối Trúc Cơ thành công.

Điều này hoàn toàn bởi vì người mà khác, có tu sĩ thiên phú thượng giai, chỉ cần một quả liên bước vào Trúc Cơ.

Mà có Luyện Khí tầng chín tu sĩ, liền phục ba bốn miếng Trúc Cơ Đan cũng là vẫn như cũ không có kết quả.

Tô Trần tự nhiên cũng không dám xác định, điều này một quả Trúc Cơ Đan có thể hay không làm cho mình bước lên thực Trúc Cơ Kỳ cảnh giới. Như là một quả Trúc Cơ Đan chưa đủ, hẳn cũng không biết nên đi nơi nào lại làm cho Trúc Cơ Đan đến cứu mạng.

Chỉ là, Tô Trần cũng không muốn làm cho A Nô quá lo lắng cho mình, chỉ có thể đàm tiếu an ủi.

Một tháng lúc sau, nhiều người chiếc Linh mã xa chạy vội đến Đông Hải chi tân, trong truyền thuyết Bồng Lai tiên tông.

Bồng Lai tiên tông, ở vào trong Đại Đường đất Đông Hải chi tân Bồng Lai bán đảo.

Toàn bộ bán đảo vắt ngang nước cờ đầu Linh sơn đại mạch, Bồng Lai tiên tông chính là thành lập tại đây Linh sơn đại mạch bên trong, trở thành truyền thừa trên vạn năm cổ xưa tiên tông đại môn.

Một mảnh vô biên vô hạn linh khói lửa Linh Vụ, từ trên biển tràn ngập bay tới, như khói khóa Linh sơn, bao phủ điều này mấy vạn dặm xinh đẹp tuyệt trần linh vận Tiên cảnh chi địa, chiếm diện tích cực kỳ bao la.

Phàm nhân như đến tận đây đây, tại trong sương khói mê mang không biết phương hướng, tiên tung không thể tìm kiếm. Trong núi sâu, càng có

mãnh hổ, Yêu thú vô số, không thể bôn ba.

Cơ Nguyên Chính thúc đẩy xe ngựa đến sơn tiền, tại một mảnh mật mờ Linh Vụ lúc trước, cầm trong tay một khối Bồng Lai tiên tông đệ tử lệnh bài, hướng hộ sơn trận pháp vung lên.

Đã thấy điều này nồng đậm Linh Vụ vừa chạm vào mặc dù tản ra, hiển lộ ra một cái năm trượng rộng mấy trăm dặm xa thẳng tắp đá xanh đại đạo, thông hướng mật mù mật mù linh trong núi.

Nhiều người chiếc Linh mã xa tại đây đại đạo bên trong chạy gấp, một canh giờ lúc sau, vừa rồi đến một tòa dài đến mười dặm cầu treo bằng dây cáp, cầu kia là thượng đẳng lạnh tinh chi làm bằng sắt tạo, cứng cõi dị thường, thế nhưng chống cự mấy trăm năm lệ phong thổi thổi, kéo dài qua vài tòa rãnh trời ngọn núi.

Cầu treo bằng dây cáp dựng thẳng lấy một khối tầm hơn mười trượng cực lớn nham thạch cự bi, dằng thư bốn cái sừng rồng tù chữ to, "Rãnh trời lạnh cầu" .

Chỗ này lạnh cầu là tiến vào Bồng Lai tiên tông môn hộ, không phải Tu Tiên giả không thể thông qua.

"Gặp qua Cơ sư thúc, Trang sư thúc!"

Có mười tên mặc Bồng Lai tiên tông thanh y đệ tử trang phục đích Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ đang tại lạnh cạnh cầu gặp thủ, gặp Cơ Nguyên Chính, Trang Bách đẳng hai gã Trúc Cơ tu sĩ, vội vàng chấp tay cung kính thi lễ.

Cơ Nguyên Chính xuống xe ngựa, sắc mặt đậm mạc, chỉ là hướng bọn họ hơi hơi gật đầu, mang theo Tô Trần, Trang Bất Phàm, Lữ lão phu tử đẳng mười tên người mới đệ tử cùng nhau xuống xe ngựa, hướng lạnh trên cầu treo mà đi.

"Năm nay mới nhập môn mười tên đệ tử như thế nào kỳ quái như thế, khác biệt cực lớn. Có hai gã người mới là Trúc Cơ tu sĩ, còn có Luyện Khí tầng tám hơn bảy mươi tuổi lão đầu, rõ ràng còn có một gã Luyện Khí tầng bốn tu sĩ!"

Những cái kia gặp thủ Luyện Khí tu sĩ trông thấy năm nay người mới đệ tử, đều thập phần kinh ngạc, thấp giọng vỡ lời nói. Nhưng kỳ quái thuộc về kỳ quái, bọn họ cũng không dám nói thêm cái gì.

Tô Trần bước lên rãnh trời lạnh cầu, lập tức cảm thấy gió mạnh kéo tới, không khỏi lấy Pháp lực hộ thân.

Hôm nay hố xích sắt chi cầu hai tòa ngàn trượng trên đỉnh núi cao, dưới đỉnh hầu như sâu không thấy đáy. Tiếp giáp Đông Hải, không trung gió biển Cương Khí thập phần kịch liệt, ngày ngày thổi thổi như đao.

Cho dù là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, sức chân kinh người, tại trên cầu cũng bị thổi lung lay khó có thể đứng vững, cần nắm chặt hàn thiết thường mới có thể đi về phía trước.

Như là phàm nhân thượng cầu kia, sợ là một trận cuồng phong gào thét tới đây, tựa như giống như tơ liễu bị thổi thổi vô tung hình ảnh.

Tô Trần thân là Trúc Cơ tu sĩ, lấy Pháp lực hộ thân lúc sau, ngược lại là không có quá nhiều cảm giác, đi tại A Nô phía trước thay nàng vật che chắn ở gió mạnh.

Trương tiểu đệ tu vi quá yếu, kinh hãi hai cổ run rẩy run rẩy, bị Lữ lão phu tử cùng Ngô tiên phu hai người lôi kéo, cùng theo hai vị tiên sư cùng Tô Trần, Trang Bất Phàm đẳng chúng nhân, hướng cầu đối diện một tòa Linh sơn đại phong mà đi.

"Đối diện Linh sơn đại phong, danh viết 'Yên Đào Phong' . Có một tòa người mới đệ tử điện thờ, tất cả tầng dưới chót Luyện Khí đệ tử đều tụ cư

nơi đây, tu luyện, nhận lấy nhiệm vụ chi địa.

Các người trong mười người, có tám gã Luyện Khí Kỳ ký danh đệ tử, đem an bài tại nơi đó tu luyện, chờ đợi nhiệm vụ phân công. Thẳng đến trở thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

Về phần Tô Trần sư đệ, Trang Bất Phàm sư đệ, hai người các người thân là đệ tử chính thức kiêm Trúc Cơ tu sĩ, có khác tốt hơn cư trú chỗ tu luyện.

Đệ tử chính thức có không ít chỗ tốt, mỗi tháng có một ít bút cổ định bổng lộc, phức tạp sự tình không cần bản thân vất vả. Phân phó ký danh đệ tử đi làm là xong rồi.

Đợi lát nữa các người tại đệ tử điện thờ đăng ký xong đệ tử thân phận, tông môn sẽ gặp phát hạ một quả Trúc Cơ Đan, các người liền thử mau chóng Trúc Cơ đi, cầu chúc hai vị tiên vận hanh thông, thuận lợi Trúc Cơ.

Còn có, tại tiên tông bên trong dừng lung tung đi đi lại lại. Ta tiên tông nội tình thâm hậu, Kim Đan tiền bối số lượng cũng không ít. Có không ít địa phương là Kim Đan tiền bối chỗ ở, mạo muội xâm nhập, hội bị phạt đấy. Ngày sau các người đối với tiên tông quen thuộc, cũng hiểu được."

Cơ Nguyên Chính vừa đi vừa giải thích lấy.

Trong lòng của hắn âm thầm lắc đầu, đối với Tô Trần cùng Trang Bất Phàm hai người không phải quá lạc quan.

Hai vị này Triều Ca hậu bối, rõ ràng đều trên việc tu luyện Cổ công pháp 《 Tiêu Dao Du chi Phù Du Quyết 》, hơn nữa còn dám đi sử dụng, hắn coi như là mở một lần tầm mắt.

Trông chờ một quả Trúc Cơ Đan liền có thể đột phá Trúc Cơ, xác suất này cũng không rất cao, vậy thì thật là đem mạng nhỏ làm tiền đặt cược đến đây hào đánh bạc.

Giống Trang Bách, cùng với Bồng Lai tiên tông bên trong không ít Trang thị tu sĩ, phần lớn cũng không tu luyện 《 Tiêu Dao Du 》 . Thậm chí tu luyện đây, về sau cũng buông tha cho, sửa tu khác công pháp, miễn cho trong đó rất nhiều hậu hoạn vô cùng.

"Đa tạ Cơ sư huynh chỉ điểm!"

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm đi theo ở phía sau, đều là chấp tay.

Mau chóng hoàn thành Trúc Cơ, điều này đối với bọn họ hai làm tuổi thọ không nhiều giả Trúc Cơ tu sĩ mà nói, mới đại sự hàng đầu, khác đều muốn xếp hạng ở phía sau.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 179: Đệ Tử Điện

Tiên sử Cơ Nguyên Chính dẫn Tô Trần, Trang Bất Phàm đám người đệ tử mới một nhóm, vượt qua dốc đứng Thiên Tiệm Hàn Kiêu, đến tới đối diện này tòa "Yên Đào Phong" Linh sơn.

Đối diện là Linh sơn giữa sườn núi, trước mắt một tòa từ tầng khối trượng rộng đá xanh xây thành ngàn trượng khổng lồ quảng trường, lập tức náo nhiệt lên.

Trên quảng trường có vài chục tên mặc Thanh y Bồng Lai tiên tông Luyện Khí kỳ đệ tử tại quầy bán hàng bày bán hàng hóa, còn có nối liền không dứt Luyện Khí kỳ các đệ tử, ra vào Đệ Tử Điện nhận lấy nhiệm vụ, tại tiên tông tất cả ngọn núi ở giữa bốn ba bận rộn.

Tô Trần trên đường, từng nghe Cơ Nguyên Chính sư huynh nhắc đến qua. Giống như Ngũ đại Tiên tông như vậy truyền thừa trên vạn năm cổ xưa tông môn, bên trong cửa nhiều thế hệ truyền thừa, sớm đã có đại lượng Tu Tiên giả.

Đại bộ phận đều là trước đây tu sĩ lưu lại hậu duệ, chỉ có số ít là mỗi mười năm một lần tuyển chọn, theo các nơi Tiên Thành chọn lựa ra ưu dị thế hệ, tiến vào từng cái tiên tông, vì tông môn bổ sung một ít mới lạ huyết dịch.

Qua chỗ này ngàn trượng khổng lồ Thanh Thạch quảng trường, chính là một tòa cỡ lớn cung điện "Đệ Tử Điện" .

Mới bái nhập Bồng Lai tiên tông đệ tử chính thức cùng ký danh đệ tử, đều phải ở chỗ này nhận lấy một quả thân phận lệnh bài cùng với quần áo, đồ dùng các loại. Ngoài ra, đám ký danh đệ tử bọn họ nhận lấy nhiệm vụ cũng là trong này.

Cực lớn Đệ Tử Điện bên trong, có mười tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đang tại bận rộn, vì rất nhiều Luyện Khí kỳ đệ tử phân công nhiệm vụ.

Đệ Tử Điện quản sự nhân, là một gã Trúc Cơ Kỳ hậu kỳ cầm y lão giả, hắn nhìn đến Cơ Nguyên Chính dẫn Tô Trần đám người mới đệ tử tới đây đăng ký, không khỏi lộ ra vẻ kinh nghi.

"Cơ sư đệ, năm nay đệ tử chính thức, như thế nào là hai gã Trúc Cơ tu sĩ?"

"Chu sư huynh, việc này nói rất dài dòng. Hai người bọn họ đều là tu luyện, tại tiên tông tuyển chọn thời điểm gặp được Trúc Cơ Yêu Trùng, bắt đắc dĩ thi triển 'Hóa Vũ Quyết' bước vào giả Trúc Cơ Cảnh giới, tìm cách tự bảo vệ mình."

"Giả Trúc Cơ ài, xem vận mệnh của bọn hắn đi."

Họ Chu cầm y lão giả không khỏi lắc đầu, nếu là không qua được cửa ải trước mắt này mà chết đi, cái kia có thể đã lãng phí một cách vô ích hai cái danh ngạch đệ tử chính thức cùng hai quả Trúc Cơ Đan.

Hắn thay Tô Trần, Trang Bất Phàm hai người làm ra hai khối đã viết tên Trúc Cơ Kỳ đệ tử chính thức lệnh bài, phát mỗi người một bộ đẹp đẽ Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cầm y hoa phục.

Đồng thời, Tô Trần, Trang Bất Phàm hai người đạt được một cái Linh Đan Bảo Bình, bên trong một quả trứng bồ câu lớn nhỏ Trúc Cơ Đan, vì bái nhập Bồng Lai tiên tông ban thưởng.

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm nhận được lệnh bài, bởi vậy chính thức trở thành Bồng Lai tiên tông đệ tử.

Hai người bọn họ đều không có bá sư nghi thức.

"Tô Trần sư đệ, Trang Bất Phàm sư đệ, hai người hiện tại chính là ta Bồng Lai tiên tông đệ tử chính thức, ngày thường chủ yếu vẫn là tự học. Đợi chút nữa Cơ sư huynh, dẫn các người đi chọn lựa một tòa riêng mình chỗ ở.

Nhàn hạ thời điểm, có thể đi bốn môn 'Thính Đào Phong' 'Thính Đào Tàng Thư Các ' bên trong có đại lượng tiên điển tàng thư.

Mỗi ngày có một vị Kim Đan tiền bối sẽ ở Thính Đào Thư Các bắt đầu bài giảng, thụ nghiệp giải thích nghi hoặc. Rất nhiều Trúc Cơ sư huynh đệ đều sẽ đi nghe giảng, có thể lẫn nhau luận bàn trao đổi tu tiên tâm đắc.

Bốn môn Trúc Cơ tu sĩ, đại bộ phận đều không có chính thức sư phụ. Trừ phi, các người có thể được Bồng Lai tiên tông một vị Kim Đan tiền bối tán thưởng ưu ái, trở thành quan môn đệ tử, mới có thể bá sư học nghệ.

Thân là Bồng Lai tiên tông đệ tử chính thức, mỗi tháng đều được một bút không nhiều lắm bổng lộc, ước chừng năm mươi khối Linh Thạch, cả đời có thể lưu lại trong tiên tông tu luyện. Chỉ cần không phạm môn quy giới luật, đều không phải lo lắng sẽ bị khu trục."

Chu quản sự hướng hai người cẩn thận dặn dò.

"Vâng, sư huynh!"

Tô Trần hai người vội vàng chấp tay.

Sau đó, Chu quản sự tiếp Lữ lão phu tử, Ngô Tiều Phu, A Nô, Trương tiểu đệ bọn họ tám gã ký danh đệ tử tiến hành thân phận đăng ký, thái

độ rõ ràng đậm đặc đi rất nhiều.

Đãi ngộ của ký danh đệ tử so với đệ tử chính thức là hoàn toàn bất đồng, hầu như có thể nói không có.

Nói trắng ra là, tất cả đại tiểu tiên tông đều là lấy đệ tử chính thức trở thành chân chính đệ tử tới bồi dưỡng.

Nhưng mà ký danh đệ tử không tính là đệ tử, chỉ là tới tiên tông làm việc, vì tiên tông làm "Cống hiến" đấy. Chỉ có tích lũy đủ cao tiên tông cống hiến, mới có thể có hi vọng đạt được một quả Trúc Cơ Đan. Về phần có thể hay không bước vào Trúc Cơ Kỳ, thì phải xem tiên vận đi.

Nếu như ký danh đệ tử trong vòng hai mươi năm không cách nào Trúc Cơ, tức thì phải phản hồi nguyên quán.

Vì vậy, Ngũ đại Tiên tông đối với đệ tử chính thức tuyển nhận rất nghiêm khắc, nếu như không phải là cực phẩm Linh tủy, Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, hoặc là lĩnh đội hoàn thành một cái độ khó cao tiên tông nhiệm vụ, căn bản là không thể trở thành tiên tông đệ tử chính thức.

Nhưng đối với ký danh đệ tử tuyển nhận so sánh thư giãn. Cho dù là đi cửa sau trà trộn vào tới, tiên tông hơn phân nửa cũng là mở một con mắt nhắm một con mắt, sẽ không đi tính toán.

Ký danh đệ tử không hưởng thụ tiên tông chỗ tốt gì, hết thảy chi tiêu chi phí, đều phải dựa vào chính mình đi làm việc kiếm Linh Thạch, cũng tạm thời tích lũy cống hiến.

Đương nhiên, Bồng Lai tiên tông ký danh đệ tử tình cảnh, hay là muốn so với Triều Ca tiên thành Luyện Khí kỳ đệ tử tốt quá nhiều.

Bởi vì Bồng Lai tiên tông Linh sơn rất nhiều, tài nguyên lại càng dễ thu hoạch. Đang ở Bồng Lai tiên tông, rất dễ dàng mua được một ít phẩm chất

cao Linh Đan các loại tu luyện vật tử, nhất là Trúc Cơ Đan như vậy cực phẩm Linh Đan, cái này tại Triều Ca tiên thành cho dù là có tuyệt bút Linh Thạch cũng không mua được. Phải trong tiên tông, hoàn thành đủ cống hiến, mới có hy vọng đạt được.

Chúng ký danh đệ tử đăng ký xong thân phận, liền có thể nhận lấy tiên tông nhiệm vụ.

Ngô Tiêu Phu trực tiếp nhận lấy một phần hỏa thiện phòng công việc tới làm.

Hỏa thiện phòng cần đại lượng mảnh gỗ, trong tâm hẩn một mực lo nghĩ tại Bồng Lai tiên tông đồn củi, biết được hỏa thiện phòng cần nhân thủ làm việc, lập tức liền nhận được nhiệm vụ trước đó đi làm việc.

Lữ phu tử, A Nô, Trương tiểu đệ và ba người tạm thời tại đây tòa Yên Đào Phong dàn xếp xuống. Cái này Yên Đào Phong là chúng Luyện Khí kỳ đệ tử tu luyện cùng cư trú chỗ.

Tô Trần cùng mấy người bọn họ một một dạo dừng.

"Công tử, A Nô về sau sợ là không thể thường xuyên gặp người rồi."

A Nô hốc mắt ửng đỏ, nhấp nhẹ cái này cặp môi đỏ mọng.

"Nha đầu ngọc, chờ ta Trúc Cơ sau đó, trở lại thăm người."

Tô Trần cười nói.

Hắn cũng không phải là quá lo lắng, dù sao tại cùng một tông môn, chỉ cách nhau mấy ngọn núi, hắn tùy thời có thể tới đây Yên Đào Phong nhìn xem A Nô bọn hắn. Trong Bồng Lai tiên tông có tuần tra sơn môn duy trì trị an đệ tử, có hình luật đường, cũng rất an toàn.

Chờ hẵn Trúc Cơ sau đó, suy nghĩ tiếp biện pháp, giúp đỡ A Nô Trúc Cơ.

Sau đó, Tô Trần đi theo Cơ Nguyên Chính tiến về trước Trúc Cơ tu sĩ cư trú ngọn núi, chọn lựa chỗ ở.

Trang Bất Phàm tức thì đi theo Trang Bách, đi chọn chỗ ở.

Bồng Lai tiên trong tông, chỉ là Linh sơn chủ mạch thì có bảy tám mảnh nhiều, kéo dài hơn vạn lý. Chính là Thần Châu cao cấp nhất khổng lồ tiên môn.

Đại tiểu ngọn núi đâu chỉ mấy nghìn tòa nhiều, Linh khí nồng đậm ngọn núi vượt qua hơn một nghìn tòa.

Nhưng mà, chỉ có tu sĩ tu vi Kim Đan trở lên mới có thể độc chiếm một tòa nhỏ ngọn núi.

Còn lại Trúc Cơ đệ tử lại phải chen chúc cùng mặt khác hơn mười vị Trúc Cơ tu sĩ cộng chiếm một tòa Tiểu Linh sơn.

Đương nhiên, một gã Trúc Cơ đệ tử có được một tòa riêng đại biệt viện vẫn là có thể làm được. Mỗi tòa riêng biệt đại viện bên cạnh ít nhất mở ra vài mẫu linh điền, có thể trồng một năm linh cốc, linh đậu, hoặc là mấy chục năm thời kì sinh trưởng Linh thảo dược.

Trên Linh sơn Linh khí nồng đậm, những thứ này linh điền đều là nhất giai thượng phẩm linh điền. Hàng năm chỉ là thu hoạch linh cốc, liền khoảng chừng mấy ngàn lượng linh cốc.

Đài ngộ này, đó là vượt xa quá rất nhiều ký danh Luyện Khí đệ tử.

Tô Trần tại kia trong một tòa gần biển Tiểu Linh sơn, tuyển một tòa đơn độc trạch viện. Bị một tòa cỡ nhỏ phòng ngự trận pháp màn hào quang làm

cho bao phủ, duy có chủ nhân mới có thể ra vào.

Cơ Nguyên Chính nói cho hẳn biết cách sử dụng cái này tòa trạch pháp, dùng thân phận lệnh bài của mình tại trạch pháp trên bàn lưu lại một ấn ký, trạch pháp này màn hào quang cũng chỉ có thể bằng vào lệnh bài ra vào.

Nếu là bị người mạnh mẽ xâm nhập, khẳng định sẽ phá hư trạch pháp, do đó khiến cho cảnh giác.

"Ô sư đệ, nếu đã tại trong tông môn dàn xếp tốt, ta đây liền cáo từ. Nếu là có cái gì cần, có thể đến Đệ Tử Điện tìm Chu quản sự. Hoặc là xem biển Thính Đào các, ta thường xuyên sẽ đi cái kia trong nghe Kim Đan trưởng lão truyền thụ tiên đạo."

Cơ Nguyên Chính nói.

"Tiền Cơ sư huynh!"

Tô Trần vừa chấp tay, đưa mắt nhìn Cơ Nguyên Chính ngự kiếm hóa thành một đạo Phi Hồng, đến phương xa ngọn núi mà đi

Tô Trần cầm một khối màu đen hàn thiết đệ tử lệnh bài, tại trạch viện phòng ngự trên màn hào quang nhấn một cái, sóng ánh sáng lẫn lẫn màn hào quang lộ ra một cái trượng đại vào miêng.

Hắn sau khi tiến vào, rất nhanh lại khép lại.

Đây là một tòa gạch độc tòa nhà đại trạch viện, đẩy ra cửa sổ, chính là mặt hướng khói sóng mơ hồ Đông Hải, thanh phong thổi mát.

Trong trạch viện bên ngoài đã sớm được dọn dẹp sạch sẽ, các loại dụng cụ đầy đủ mọi thứ. Phòng ngủ, thư phòng, phòng tu luyện, dưới mặt đất bể quan phòng càng là đủ.

Cái này tòa trạch viện cùng trên núi mặt khác Trúc Cơ tu sĩ chỗ ở, xa cách rất xa, cũng không lo lắng có người quấy rầy.

Tô Trần tại dương thai mộ tháp thượng, khoan chân mà ngồi.

Lấy ra cái kia chứa một quả Trúc Cơ Đan bảo bình, mở ra nhìn qua, bên trong một quả hiện ra vàng óng sáng bóng, nguyên khí cực kỳ nồng đậm nguyên khí đan. Như là tuyệt thế ngổn bảo, làm cho người ta trông mà thèm vô cùng.

"Cái này là Trúc Cơ Đan? !"

Tô Trần hít sâu một hơi, cảm giác toàn bộ phổi đều là một hồi mùi thơm, chỉ là nghe cái mùi này, liền dường như ăn Nhân Sâm Quả giống nhau toàn thân sáng khoái.

Hắn trầm ngâm đã lâu.

Lại đem Bảo Bình đóng lại, thu nhập hoài trong.

Ăn vào cái này Trúc Cơ Đan, là rất lớn mạo hiểm. Chỉ có thiên phú thượng giai tu sĩ, mới có thể dùng một quả Trúc Cơ Đan mà thành công Trúc Cơ. Lấy hắn bình thường thiên phú, duy nhất một lần Trúc Cơ xác suất cũng không cao. Một khi trùng kích Trúc Cơ không thành công, cái kia chỉ sợ không có hi vọng.

Tô Trần không có ý định mạo hiểm, nhất định phải duy nhất một lần Trúc Cơ thành công. Nếu không hắn tại Cô Tô thành hơn mười năm, tại Triều Ca tiên thành hơn tám năm vất vả, liền một triều hóa thành tro tàn.

Hắn ước chừng còn thừa lại gần bảy mươi ngày, còn thời gian để tính toán làm một chút gì đó.

Tìm đến mấy khóa Trúc Cơ Đan trở về, nhiều Trúc Cơ Đan cùng một chỗ ăn vào.

Đây là bảo đảm nhất cách làm!

Trên đường, hắn từng nghe Cơ Nguyên Chính sư huynh nhắc đến qua, nhiều miếng Trúc Cơ Đan, xác suất Trúc Cơ thành công nếu so với một miếng cao hơn không ít.

Trong Bồng Lai tiên tông, có một chút bối cảnh thâm hậu Luyện Khí đệ tử, liền là theo cách này làm đấy, tích góp từng tí một ba khóa Trúc Cơ Đan, trên cơ bản có chín thành chín tu sĩ cũng có thể Trúc Cơ.

Chỉ có số rất ít thằng xui xẻo, mới hội ba miếng Trúc Cơ Đan cũng vẫn như cũ chưa đủ, cần thêm nữa. Mạng lưới

Tô Trần không tin mình sẽ xui xẻo như vậy, nhưng mà ba miếng Trúc Cơ Đan vẫn phải chuẩn bị cho tốt.

"Nhưng mà, làm sao mới có thể kiếm thêm hai miếng Trúc Cơ Đan? !"

Tô Trần trong lòng âm thầm suy nghĩ, trong mắt hơi mang chớp động.

Bồng Lai tiên tông, khẳng định cũng không thiếu Trúc Cơ Đan, đang trong tay các tu sĩ khác.

Trong tay hắn còn có bốn gốc nghìn năm Linh thảo dược cộng mười gốc mấy trăm năm Linh thảo dược, trị giá không ít Linh Thạch.

Nhưng mà là muốn quăng tiền lớn để mua mà nói, trên cơ bản là không có khả năng. Không ai ngốc đến nỗi đem trong tay mình trân quý vô cùng Trúc Cơ Đan bán ra.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 180: Kim Đan Thụ Nghiệp

Tô Trần ngồi trên gác lửng bằng cây khoanh chân ngay ngắn, suy nghĩ xem có biện pháp nào có thể kiếm được hai quả Trúc Cơ Đan.

Mua sợ là không mua được.

Biện pháp tốt nhất, không ai qua được mình chính là mở lô luyện đan, luyện chế ra Trúc Cơ Đan. Như vậy hẳn cũng không cần phải lo lắng không đủ dùng, thậm chí còn có dư Trúc Cơ Đan.

Vả lại, thuật luyện đan chính là một nghề tốt để Tu Tiên giả đặt chân tại Tu Tiên giới, cùng gieo trồng thuật, luyện khí thuật, ngự thú thuật, chế phù thuật các loại đặt ngang hàng, đều là sốt dẻo nhất kiếm tiền kỹ nghệ.

Theo lâu dài ý định mà nói, hẳn cũng không có thể đem cái này có tiền đồ kỹ nghệ bị mất. Một ít quý hiếm cực phẩm Linh Đan, thường thường giá cả kỳ quý, thậm chí muốn mua cũng không được.

Bản thân có Linh sơn có thể rất nhanh gieo trồng nhẹ vốn Linh thảo dược, đây là ưu thế thật lớn, cũng khiến cho hẳn so với những Luyện Đan Sĩ khác mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng mà, trước hết phải tìm được một phần Trúc Cơ Đan cách điều chế, hơ nữa cũng phải gom đủ cần thiết linh thảo dược trong luyện chế Trúc Cơ Đan cách điều chế mới được, nếu không, muốn luyện đan cũng luyện không được.

Bồng Lai tiên tông có luyện đan cao thủ biết luyện chế Trúc Cơ Đan, có lẽ có thể tìm được cách điều chế.

"Ta còn có gần bảy mươi ngày tuổi thọ, muốn tận lực nếm thử các loại biện pháp! Dù có thất bại, kết quả cũng sẽ không thể hỏng bét hơn so với hiện tại."

Tô Trần nghĩ thầm.

...

Ngày kế tiếp.

Đông Hải chi tân, mặt trời mới lên ở hướng đông. Bồng Lai tiên tông dãy núi vạn khe, được biển rộng hướng đông vạn trượng hà quang bao phủ, thiên không mây mù lượn quanh, giống như Tiên Tử nhảy múa, như mộng như ảo.

Thoáng nhìn, tiên tông bên trong từng đạo màu xanh, hỏa hồng sắc các loại kiếm quang như cầu vồng, kéo ráng chiều thành đuôi, tại thiên không xuyên qua, đó là Trúc Cơ tu sĩ tại ngự kiếm mà đi.

Cũng có hiếm quý dị thú, phi điều linh cầm chờ đẳng cấp cao tu sĩ, bay đi phương xa. Nhưng mà cái này cũng ít thấy, nuôi dưỡng một đầu Trúc Cơ Kỳ Linh cầm, hao phí linh cốc không thua kém chút nào so với dưỡng một gã Trúc Cơ tu sĩ. Trừ phi là chủ tu ngự thú Trúc Cơ tu sĩ, mới có thể nuôi dưỡng Linh cầm vì tọa kỵ cùng chiến sủng.

Ngọn núi khói nhẹ lượn lơ, sáng sớm Luyện Khí kỳ các đệ tử đang tại làm điểm tâm.

Tô Trần dậy thật sớm, tiến về trước "Quan Hải Thính Đào Tàng Thư Các" nghe giảng bài.

Đây là Bồng Lai tiên tông bên trong không lồ nhất một tòa không lồ Tàng Thư Các, cũng là Kim Đan tiền bối tu sĩ đối với Trúc Cơ Kỳ tu sĩ thụ nghiệp giải thích những chỗ nghi hoặc.

Hắn ý định đi Tàng Thư Các nhìn xem, có hay không luyện đan phương diện thư tịch. Hoặc có thể có tu sĩ Kim Đan trong đó thụ nghiệp, hẳn chưa từng nghe qua tu sĩ Kim Đan giảng tiên đạo, cũng có thể dự thính một cái.

...

Bồng Lai tiên tông sơn môn cực lớn, mấy vạn dặm phạm vi, Linh sơn không dưới mấy nghìn tòa.

Luyện Khí tu sĩ không cách nào ngự kiếm phi hành, tại sơn môn trong chỉ có thể đi bộ.

Nhưng Trúc Cơ tu sĩ khẳng định không thể dựa vào chân để đi, như vậy quá tốn thời gian lại mất công, dùng phi kiếm thay đi bộ, thiên không phi hành tốc độ cực nhanh.

"Ngự Kiếm Thuật" cũng không khó học, Trúc Cơ Kỳ tu sĩ chỉ cần có một thanh phi kiếm Pháp Khí, rót vào pháp lực, lấy Thần Niệm đem ra khu sử nó cao tốc phi hành là được.

Nhưng mà muốn cho phi kiếm chở một người trăm cân nặng phi hành trên không trung, cũng cần có chút vài phần kỹ xảo.

Tô Trần đem Âm Ảnh Phi Kiếm ném ra ngoài, hóa thành một thanh trượng dài phi kiếm, khiến nó cao tốc phi hành. Sau đó hắn phóng lên, nhảy lên thân kiếm, chở mình ở tầng thấp phi hành.

Tô Trần đối với ngự kiếm phi hành thuật cũng không thuần thực, gió núi thay đổi liên tục, một khi đón gió, phi kiếm bỗng nhiên kịch liệt lắc lư, bay vọt lung la lung lay.

Hắn không dám bay cao, sợ một cái sơ sẩy theo phi kiếm té xuống. Cẩn thận từng li từng tí đạp trên phi kiếm thả chậm tốc độ, trên đường đi lung la lung lay như ngồi lắc lư thuyền nhỏ một loại, non nửa ngày mới bay đến chân núi.

Trên đường có vài tên Luyện Khí tu sĩ đang quét sạch Linh sơn cầu thang cùng hỗn tạp cây, thấy như vậy một màn, thiếu chút nữa cười phun. Rõ ràng còn có không biết phi hành thuật Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

"Đệ tử ra mắt sư thúc!"

Nhưng mà là bọn hắn lập tức nghiêng đứng hai bên đường, ra vẻ một bộ vô cùng cung kính, khom người thi lễ.

Rất nhiều Trúc Cơ Kỳ sư thúc cũng không dễ nói chuyện, bọn hắn ký danh đệ tử hơi có bất kính liền sẽ gặp phải trách cứ. Nếu là bị Trúc Cơ Kỳ sư thúc nhìn gặp bọn họ thần sắc vô lễ, nhận trách phạt, cái kia thì phiền toái.

"Ân, miễn lễ!"

Tô Trần trên mặt ửng đỏ, ho nhẹ một tiếng, vội vàng thu phi kiếm, ngẩng đầu chấp hai tay sau lưng, một bộ xem ven đường cảnh sắc tư thái thế nào, bước mười bước.

Những thứ này ký danh Luyện Khí kỳ đệ tử vô cùng gian khổ, tại tiên tông mỗi ngày muốn phải liều mạng làm các loại nhiệm vụ công việc, đoán chừng muốn mười lăm năm đến hai mươi năm trái phải, mới có thể tích lũy đầy đủ tông môn cống hiến đổi được một quả Trúc Cơ Đan. Nếu như ăn xong Trúc Cơ Đan còn không cách nào Trúc Cơ, vậy cũng chỉ có thể phản hồi nguyên quán con đường này rồi.

Tô Trần đương nhiên cũng sẽ không vô cớ đi làm khó dễ bọn hắn.

Qua một đoạn đường này, thấy không ai, Tô Trần lúc này mới lại ném ra phi kiếm, tiếp tục thử chút vụng về ngự kiếm phi hành thuật.

...

Hai canh giờ sau đó, Tô Trần rốt cuộc ngự kiếm phi hành, n được Quan Hải Thánh Đào Linh Phong một tòa cự đại Tàng Thư Các.

Chỗ này Tàng Thư Các to lớn cực lớn, chiếm diện tích hơn mười mẫu, cao đến mười tám tầng, giống như một tòa bảo điện. Lầu các tất cả đều là cấp hai trở lên các loại Tử Đàn linh mộc, ngũ đồng linh mộc tạo thành, tản ra nhàn nhạt hương linh khí.

Tàng Thư Các tầng một là một tòa đại giảng sảnh, cũng là Bồng Lai tiên tông Kim Đan các vị tiền bối vì Trúc Cơ Kỳ tu sĩ truyền đạo thụ nghiệp giải thích các chỗ nghi hoặc.

Mỗi ngày lúc buổi sáng, đều sẽ có một gã Kim Đan tiền bối tu sĩ chỗ này truyền thụ các loại tiên đạo chi thuật, bao gồm tu tiên công pháp, pháp thuật, luyện đan luyện khí đủ loại. Cũng mặc kệ Trúc Cơ Kỳ các đệ tử có nghe hay không hiểu được, chỉ nói tâm đắc tu luyện của bọn hắn.

Tiên tông bên trong các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, có thể tới nghe, cũng có thể không nghe. Tự tập ở chỗ này, hỏi thăm tu luyện nghi hoặc, trao đổi tu luyện tâm đắc.

Bồng Lai tiên tông tu tiên công pháp rất nhiều, chỉ là tiên điển tàng thư sẽ không dưới hơn mười vạn sách. Các tu sĩ tu luyện pháp môn không một, tu sĩ Kim Đan kỳ thật cũng khó có thể cụ thể một chỉ điểm một chút. Chỉ có Trúc Cơ các tu sĩ lẫn nhau trao đổi, để từ đó suy ra mà biết.

Chỗ tốt là, tu sĩ Kim Đan thụ nghiệp tu tiên chi đạo vô cùng tạp nham, trong này có thể nghe được các loại thần kỳ chi thuật.

...

Tô Trần đến được Tàng Thư Các, tiến vào lầu một đại sảnh, phát hiện lúc này trong đại sảnh đang có bốn năm mươi tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, tốp năm tốp ba trên bồ đoàn ngồi trên mặt đất, thấp giọng trò chuyện với nhau.

Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ rất nhiều.

Nhưng mà hôm nay tới đây nhân số hiển nhiên không nhiều lắm, trước mắt vền vền chỉ rải rác mười mấy tên Trúc Cơ tu sĩ, mà tạm thời rất nhiều người ăn mặc Luyện Đan Sĩ trang phục.

Trong đám ấy, có tóc trắng xoá lão già khom khem, râu quai nón đại hán, xiêm y sáng rõ nữ tử, cũng có số ít hăng hái tuổi gần mười bảy mười tám tuổi người trẻ tuổi, tốp năm tốp ba một đám.

Hôm nay thụ nghiệp Kim Đan Kỳ tiền bối, tựa hồ chưa xuất hiện.

"Như thế nào nhiều như vậy Luyện Đan Sĩ? Chẳng lẽ hôm nay thụ nghiệp, cùng đan đạo có quan hệ?"

Tô Trần trong lòng khẽ động, tùy ý tìm một cái bồ đoàn trống ngồi xuống.

Bên cạnh là một gã sáu bảy mươi tuổi râu xám lão đầu.

Râu xám lão đầu lẻ loi trơ trọi một người ngồi một mình, cũng không thích sống chung, trên thân một bộ quần áo như vậy lầy dính than củi đen xám đan trang phục đạo bào, thỉnh thoảng nhìn quanh Tàng Thư Các bên ngoài, tựa hồ tại mong mọi cái gì, đáng tiếc rất là thất vọng, đợi một hai canh giờ, còn chưa nhìn thấy vị kia Kim Đan trưởng lão xuất hiện.

"Vị sư huynh này cao tính đại danh? Hôm nay là truyền thụ cái gì?"

Tô Trần hiếu kỳ, hướng cái kia râu xám lão đầu hỏi.

Râu xám lão đầu không khỏi nhú mày, liếc qua Tô Trần rất lạ mặt đấy, tức giận nói: "Lão phu Vương Thu. Trước kia như thế nào chưa thấy qua người, người là mới Trúc Cơ đệ tử? Chuẩn bị học thuật luyện đan? Thuật luyện đan đó cũng không phải là bình thường khó học, lão phu mấy chục năm khổ tu, đến nay cũng không quá đáng một gã luyện đan đại sư mà thôi."

Lại nói như thế, nhưng mà râu xám lão giả trên mặt rõ ràng có vài phần kiêu ngạo sắc mặt.

Luyện đan đại sư đó cũng không phải là bình thường Luyện Đan Sĩ có thể đạt tới tiêu chuẩn, cái này đầy sảnh bốn mươi năm mươi tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ chỉ ở bên trong, có thể đạt tới cái này tiêu chuẩn không cao hơn ba người mà thôi, còn lại đại bộ phận đều là Luyện Đan Sư, thậm chí luyện đan thợ mà thôi.

Đáng tiếc, hẳn phần này kiêu ngạo dùng sai rồi đối tượng.

Tô Trần đối với Luyện Đan Sư, luyện đan đại sư khác nhau cũng không hiểu rõ. Nhưng mà, hẳn muốn nhận thức một ít Luyện Đan Sĩ, đối với chính mình luyện đan có lẽ sẽ có trợ giúp.

"Tại hạ Tô Trần, theo Triều Ca tiên thành mà tới, vừa mới bái nhập tiên tông. Đối với Bồng Lai tiên tông sự vụ dốt đặc cán mai, cũng không chân chính bái sư học qua luyện đan phương pháp, dĩ vãng đều là mình đui mù cân nhắc, mong rằng sư huynh nhiều hơn chỉ giáo!"

Tô Trần vội vàng cười nói.

"A, thì ra là thế. Người tiêu chuẩn, hẳn là mới nhập môn một gã luyện đan học đồ đi. Dễ nói, Tô sư đệ ngày sau nếu là học đan thời điểm, gặp được khó hiểu chỗ, có thể hỏi thăm vi huynh!"

Râu xám lão đầu giật mình, hơi khẽ cười, sắc mặt hoà nhã rất nhiều.

Hai người thấp giọng bắt chuyện.

Nguyên lai, vị này Vương Thu cũng là một gã tán tu, nhưng là theo Cổ Lộc Tiên Thành mà tới. Bái nhập Bồng Lai tiên tông sau đó, cần cù ba bốn mươi năm, một mực khổ tu luyện đan chi thuật.

Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ Kỳ đệ tử chỉ ở bên trong, cũng là phân chia rất nhiều đại đại tiểu tiểu những vòng lẫn lộn.

Những cái kia tu sĩ Kim Đan hậu duệ, là Trúc Cơ tu sĩ hạch tâm vòng tròn luân quần, xem thường mặt khác Trúc Cơ tu sĩ. Mà bình thường tiên tông sinh ra Trúc Cơ đệ tử, cùng với có liên hệ máu mủ thế gia đệ tử, thì là bên ngoài.

Tán tu tu sĩ từ bên ngoài đến, tại Bồng Lai tiên tông bên trong thế đơn lực bạc, tự nhiên không phải là quá dễ dàng cùng mặt khác tiên tông sinh ra đệ tử, cùng với những cái kia thế gia đệ tử có giao tình, vô hình trong sẽ bị xa lánh.

Muốn chân chính dung nhập Bồng Lai tiên tông, cái kia chỉ có một cách, bái một vị Kim Đan trưởng lão sư phụ. Nhưng mà cái này cũng không dễ dàng, tu sĩ Kim Đan cực ít thu đồ đệ.

Vị này Vương Thu đã là như thế, bái nhập Bồng Lai tiên tông mấy chục năm, nhưng mà cũng không có bao nhiêu tiên tông Trúc Cơ tu sĩ cùng hẳn kết giao. Chỉ có tán tu xuất thân đệ tử ở giữa, mới sẽ lẫn nhau thân cận.

Vương Thu tại Bồng Lai tiên tông bên trong nhiều lần bị xa lánh, trong cơn tức giận cũng không để ý tới mặt khác tông môn Trúc Cơ tu sĩ, chỉ là một mình trong đầu buồn bực luyện đan, mong cầu trở thành một gã luyện đan tông sư, tại Bồng Lai tiên tông hết khổ, nhận cùng thế hệ tu sĩ kính ngưỡng.

Hôm nay lại có một vị tán tu xuất thân Trúc Cơ tu sĩ bá nhập Bồng Lai tiên tông, học cái này luyện đan chi thuật, Vương Thu sắc mặt lập tức tốt lên rất nhiều.

Tô Trần cùng Vương Thu một phen nói chuyện với nhau, cái này mới rõ ràng.

Trước mắt cái này một tiểu bầy Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, đều là Bồng Lai tiên tông bên trong lấy thuật luyện đan là chủ nghiệp Trúc Cơ tu sĩ, chuẩn bị nghe tu sĩ Kim Đan giảng giải thuật luyện đan.

Mỗi gặp tại tu sĩ Kim Đan nhập học trước đó, bọn hãn hội sớm một hai canh giờ tụ tập trong này, lẫn nhau trao đổi thuật luyện đan, cũng tạm thời trao đổi một ít cần có Linh thảo dược.

Nếu là đổi một vị am hiểu luyện khí, ngự thú Kim Đan trưởng lão, bọn hãn bọn này Luyện Đan Sĩ nhóm liền sẽ không tới. Bởi vì cùng bọn họ chủ nghiệp không hợp.

Chúng Trúc Cơ các tu sĩ một bên chờ vị kia Kim Đan trưởng lão, một bên đang thấp giọng trao đổi luận bàn thuật luyện đan, mặt mày hớn hở, có chút tự đắc.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 181: Nghìn Năm Ngọc Túy Chi Cùng Trúc Cơ Đan Phương

"Không biết vị nào sư huynh đệ có năm trăm năm huyền Băng Linh Thảo? Ta đang chuẩn bị luyện một bộ Huyền Băng Đan, có trấn thần trừ bỏ ma hiệu quả, thế nhưng phòng ngừa tẩu hỏa nhập ma. Nhưng còn thiếu một mặt Linh dược vật liệu, không biết vị nào sư huynh đệ có dược này, ta nguyện lấy một cây năm trăm năm xích Hỏa Linh Thảo trao đổi."

"Trương Trác sư huynh, điều này Huyền Băng Đan thế nhưng là tam giai Linh Đan. Một khi luyện thành, liền bước chân vào luyện đan đại sư chi cảnh giới! Sớm cầu chúc Trương đạo hữu luyện đan thành công!"

Chúng tu sĩ đám quần tam tụ ngũ nóng bỏng trò chuyện với nhau, không ít người nhìn về phía Trương trác, trong thần sắc xen lẫn vẻ hâm mộ.

Đừng nói thử đi trùng kích luyện đan đại sư cảnh giới, bọn họ rất nhiều người liền một bộ tam giai Linh dược vật liệu đều tiếp cận không đủ, ít nhất phải hao phí hơn mười năm công phu.

Tô Trần nghe trong đại sảnh hơn mười vị Luyện Đan Sĩ đám nói náo nhiệt, không khỏi vểnh tai, muốn nghe xem bọn họ cũng đang thảo luận một ít gì.

"Vương sư huynh, trở thành Luyện Đan Sư có yêu cầu gì?"

Tô Trần trầm ngâm trong chốc lát, hướng Vương Thu hỏi.

"Chỉ cần có thể luyện chế ra tùy ý một loại cấp hai Linh Đan, liền có thể Luyện Đan Sư tự cho mình là rồi. Nếu như muốn trở thành luyện đan đại

sư, kia phải luyện chế ra một loại tam giai Linh Đan mới được. Đều muốn luyện thành tam giai Linh Đan, nói dễ vậy sao!"

Râu xám lão đầu Vương Thu đối với trong đại sảnh nhiều người Luyện Đan Sĩ đám, thần sắc rõ ràng khinh thường.

Đã từng, hắn cũng đứng Bồng Lai tiên tông cùng thế hệ Trúc Cơ các tu sĩ mọi cách nịnh nọt, nhưng mà không có cái nào tiểu đoàn thể nguyện ý tiếp nhận hắn, ngoài sáng ngảm bị xa lánh.

Hôm nay, hắn sắc ba bốn mươi năm khổ tu đã trở thành một gã luyện đan đại sư, tại Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ bên trong cũng coi như có chút nhân vật lợi hại, cũng khinh thường tại phản ứng trong tông môn một đám Luyện Đan Sư.

Vương Thu cùng Tô Trần giảng giải.

Luyện đan cảnh giới cùng Linh Đan phân chia là liên hệ đấy.

Có thể luyện ra nhất giai Linh Đan được xưng là Luyện Đan Tượng, cấp này Linh Đan chủ yếu là cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ hằng ngày tu luyện sử dụng. Mà Luyện Đan Sư tức thì lấy luyện chế cấp hai Linh Đan làm chủ, cung ứng cho Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sử dụng.

Luyện đan đại sư tức thì có thể luyện chế số ít tam giai Linh Đan, đây là tu sĩ Kim Đan dùng Linh Đan.

Kỳ thật, Vương Thu đến nay cũng chỉ nắm giữ một loại tam giai Linh Đan "Long Lực Đan" luyện chế thuật, ra đan dẫn đầu cũng không cao, nhưng là cũng coi là một gã luyện đan đại sư.

Đây là đại khái phân chia. Cũng không có nghĩa là luyện đan đại sư, có thể luyện chế tất cả cấp hai, nhất giai Linh Đan. Trên thực tế một gã luyện

đan đại sư, cũng sẽ luyện chế hơn mười loại thông thường cấp hai Linh Đan.

"Kia Trúc Cơ Đan thuộc về mấy giai Linh Đan? Lấy Vương sư huynh luyện đan đại sư thực lực, có thể luyện chế ra đến đây?"

Tô Trần mang theo vài phần vế tò mò, hỏi.

"Khục ~!"

Vương Thu thiếu chút nữa sặc đến nước miếng.

Phụ cận mấy danh Luyện Đan Sĩ nghe vậy, đều nhìn lại, đều bị mắt trợn trắng ghé mắt.

Hỏi ra loại vấn đề này rõ ràng cho thấy một vị thuật luyện đan người mới, hơi có một chút thường thức đấy, cũng sẽ không dám đi xách Trúc Cơ Đan.

"Điều này Trúc Cơ Đan, là Luyện Khí Kỳ tu sĩ đột phá Trúc Cơ dùng đan dược, tại luyện đan trên lý luận thuộc về cấp hai cực phẩm Linh Đan. Nhưng dù là luyện đan đại sư cũng không có biện pháp luyện.

Bởi vì Trúc Cơ Đan cách điều chế trong, có một mặt chủ dược, là một ngàn năm dược liệu 'Ngọc Tủy Chi' . Loại này nghìn năm phần dược liệu, chỉ có tiên Tông Tài có thực lực hùng hậu tài bồi đi ra, Kim Đan Trưởng lão mới có thể bắt được như vậy dược liệu dùng cho luyện đan.

Chúng ta những thứ này Trúc Cơ đệ tử, là vô duyên tiếp xúc đấy. Vì vậy cũng không cần đi suy nghĩ nhiều."

Vương Thu khô ho khan vài tiếng, bất đắc dĩ.

Tại dã ngoại Linh sơn sông rộng thám hiểm, ngẫu nhiên cũng có thể phát hiện một ngàn năm phần Linh dược vật liệu, nhưng mà loại này tỷ lệ quá

thấp, cung cấp hàng vô cùng không ổn định.

Vì vậy Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, đều là mình tại tiên môn linh điền bên trong tài bồi, tốn thời gian dài đến nghìn năm mới loại đi ra, có được ổn định Linh dược vật liệu nguồn cung cấp. Nghìn năm lúc sau liền bắt đầu thu hoạch, năm khô phục một năm ra đời mới Trúc Cơ tu sĩ.

Mà những cái kia mới phát Tiểu tiên tông không có thời gian nghìn năm tích lũy, căn bản không cách nào luyện chế Trúc Cơ Đan, không cách nào ổn định bồi dưỡng được một đồng một đồng Trúc Cơ đệ tử.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông đều là truyền thừa vạn năm cổ xưa tông môn, thậm chí còn có mấy ngàn năm, trên vạn năm trước gieo xuống tuyệt thế quý linh, dùng cho bồi dưỡng tu sĩ Kim Đan. Ngũ đại Tiên Tông bên trong hùng hậu nội tình, tuyệt không phải tiểu môn tiểu phái có thể so sánh.

"Nghìn năm Ngọc Tủy Chi!"

Tô Trần thần sắc chấn động, trong lòng nhưng là đại hi.

Trong tay hắn có năm gốc nghìn năm Linh dược vật liệu tổng số mười gốc mấy trăm năm Linh dược vật liệu, trong đó một cây chính là nghìn năm Ngọc Tủy Chi. Luyện chế Trúc Cơ Đan chủ dược.

"Vương huynh cũng biết, ở đâu có Trúc Cơ Đan cách điều chế?"

"Chỗ này Tàng Thư Các là Bồng Lai tiên tông lớn nhất thư khố, giấu liền có rất nhiều luyện đan cách điều chế, có chút Kim Đan Trường lão nghiên cứu ra mới cách điều chế, đều tồn tại điều này Tàng Thư Các. Bất quá, những người khác muốn xem mà nói, cần hoa tuyết bút Linh Thạch mua sắm mới được. Bên trong có lẽ có Trúc Cơ Đan cách điều chế."

Vương Thu suy nghĩ một chút, nói ra. Bởi vì biết mình không dùng được, hắn cũng chưa bao giờ đi tìm qua Trúc Cơ Đan cách điều chế.

Tô Trần âm thầm gật đầu, xem ra lần này là tới đúng. Tại đây Tàng Thư Các quả nhiên có đại lượng luyện đan cách điều chế, có lẽ có thể tìm được Trúc Cơ Đan đan phương.

"Đúng rồi, hôm nay thụ nghiệp là vị nào Kim Đan Trưởng lão?"

"Ta Bồng Lai tiên tông chỉ vẹn vẹn có ba vị Kim Đan Trưởng lão, kiêm cấp cao nhất luyện đan Tông sư một trong 'Tôn Chân'. Đây lão thuật luyện đan kinh người, nhưng tính khí là nổi danh vừa thối lại vừa cứng, ai cũng khó vào mắt của hắn."

Vương Thu trên mặt sầu khổ, một tiếng thở dài.

Điều này mấy chục năm, mỗi lần Tôn trưởng lão bắt đầu bài giảng thụ nghiệp, hắn đều tất nhiên sẽ đến đây nghe, hơn nữa tìm cơ hội thân cận Tôn trưởng lão, kỳ vọng lấy một ngày kia bị vị này Kim Đan Trưởng lão vừa ý, trở thành nhập thất đệ tử. Nhưng mà, Tôn trưởng lão chương mắt hắn, nhiều năm như vậy cũng bái không vào vị này Tôn trưởng lão môn hạ.

Toàn bộ Bồng Lai tiên tông, cũng không có ai có thể vào vị này Tôn trưởng lão pháp nhãn, đến nay chưa từng thu đồ đệ.

Tô Trần cùng Vương Thu chuyện phiếm tới ranh giới.

Liên tiếp, lại có mấy danh Trúc Cơ tu sĩ tiến vào Tàng Thư Các, chọn mà mà ngồi.

Tô Trần thoáng nhìn Trang Bất Phàm cũng tiến đến.

Thẳng đến tiếp cận buổi trưa, nhiều người Luyện Đan Sĩ dám chờ đợi đã lâu Kim Đan Trưởng lão Tôn Chân rút cuộc đã tới.

"Hô!"

Một đầu khổng lồ song đầu cừu Linh Thú gào thét tới, bay thấp tại Tầng Thư Các bên ngoài.

Tôn Chân Trưởng lão theo tọa kỵ xuống, đi vào thư các đại sảnh.

Hắn dung mạo uy nghiêm, ước chừng là bốn mươi năm mươi tuổi trung niên, nhưng thực tế đã vượt qua hơn hai trăm tuổi. Tu sĩ Kim Đan có được dài đến năm trăm năm thọ nguyên, dung nhan già yếu thật chậm.

Chỉ sợ mọi người đang ngồi Trúc Cơ các tu sĩ một hai trăm năm sau tất cả đều chết già, hắn vẫn là bộ dạng này trung niên dung mạo.

"Đệ tử bái kiến Tôn sư thúc!"

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nhao nhao theo đoàn Bồ thượng đứng dậy, thần tình ngưỡng mộ, cung nghênh Tôn Chân Trưởng lão.

Tôn Chân Trưởng lão nhàn nhạt gật đầu, trực tiếp bắt đầu bài giảng.

Hắn thụ nghiệp có chút tùy ý, nghĩ chỗ nào nói chỗ nào, cũng mặc kệ chúng tu sĩ dám có thể hay không nghe hiểu.

"Luyện đan chi thuật! Thường thấy nhất chính là lửa pháp luyện đan, lấy Linh Thán, Địa Hỏa, dầu hỏa đợi một tý làm luyện đan môi lửa. Nhưng kỳ thật, còn có Thiên Lôi, Hàn Thủy, Âm Phong, Thổ Mai pháp luyện đan, thậm chí lấy Thái Dương Chân Hỏa, Thái Âm Chân Hỏa luyện đan, uy lực cực lớn. Bất quá, chỉ có số rất ít luyện đan Tông sư có thể nắm giữ!"

Hôm nay, vốn Trưởng lão liền cho mọi người nói một chút các loại luyện đan pháp môn ảo diệu chỗ. Thiên Lôi luyện đan cực kỳ bá đạo, thế nhưng trong nháy mắt thành đẳng cấp cao Linh Đan, nhưng hơi không cẩn thận liền lô hủy được đốt, chỉ thích hợp số rất ít được liệu. Mà Thổ Mai luyện đan phương pháp, thường thường hao phí mấy... nhiều năm, mới có thể thành đan."

Tôn Chân truyền thụ luyện đan chi thuật, một nói chính là một canh giờ.

Tô Trần nghe khiếp sợ, như si mê như say sưa.

Hắn còn là lần đầu biết rõ, luyện đan nguyên lai còn có như thế pháp môn. Thiên Lô, Địa Hỏa, Âm Phong, Thái Dương Chân Hỏa đều có thể dùng cho luyện đan.

Trang Bất Phàm nghe xong trong một giây lát, liền đứng ngồi không yên.

Hắn nghe Trang Bách sư huynh nói nơi này có tu sĩ Kim Đan tại thụ nghiệp, không khỏi hưng phấn mà đến, muốn nghe xem tu sĩ Kim Đan tu luyện kinh nghiệm. Kết quả lại là nói luyện đan chi thuật, cũng không phải là tiên đạo.

Hắn chỉ tu luyện tiên đạo, chiến kỹ cùng Linh thuật, cũng không tu thuật luyện đan các loại pháp môn.

Loại này tiên đạo cuối cùng thủ đoạn, giao cho Luyện Đan Sư là được rồi.

Hắn nếu là tu luyện thành Kim Đan Trưởng lão, tiên tông cao tăng, lo gì không có Linh Đan có thể dùng.

Hắn không khỏi hối hận, thời điểm này ở chỗ này nghe thuật luyện đan, còn không bằng đi tiếp một cái Bồng Lai tiên tông Trang thị thế gia các tiền bối, tìm cách lại làm ra hai miếng Trúc Cơ Đan.

Trang Bất Phàm liếc qua cách đó không xa Tô Trần, trong lòng buồn bực, "Tô Trần gia hỏa này, nghe mùi ngon. Hắn không phải là muốn đi luyện đan đi? Giả Trúc Cơ phiền toái chưa giải quyết, hắn rõ ràng còn có tâm tư đi nghiên cứu thuật luyện đan! Tạm thời nước tới chân mới nhảy cũng không kịp a!"

Hắn không khỏi trong lòng một tiếng cười lạnh.

Nếu là ở trong vòng bảy mươi ngày, Trúc Cơ không thành, đã chết mà nói, hết thầy đều dừng.

Hắn thế nhưng là biết rõ, Tô Trần trên thân chỉ ít có năm gốc nghìn năm Linh thảo được tổng số mười gốc mấy trăm năm Linh thảo được. Tô Trần nếu là nhịn không quá điều này ngăn ngừn hơn mười ngày, chết rồi, những thứ này giá trị xa xỉ Linh vật, cũng không thể tiện nghi người khác.

Một canh giờ lúc sau, Tôn Chân Trưởng lão thụ nghiệp rốt cuộc nói.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nhao nhao nhiệt tình tiến lên, hướng Tôn trưởng lão lĩnh giáo thuật luyện đan thượng nghi hoặc, nhìn qua được giải thích nghi hoặc.

"Người điều này một thân bẩn bụi, cũng không thu thập lại đến nghe giảng bài. Bị bốn môn mặt khác Kim Đan các Trưởng lão trông thấy, cho rằng Luyện Đan Sĩ cũng như người đồng dạng Lạp Thập. Còn thể thống gì!"

Tôn Chân ánh mắt đảo qua mọi người, đột nhiên nhíu mày nhìn chăm chăm vào Vương Thu, trầm giọng quát tháo.

Vương Thu vội vàng sợ hãi ngã xuống đất liền bái, vội la lên: "Tôn sư thúc, đệ tử Vương Thu, điều này mấy tháng đến nay đắm chìm ở luyện đan, không biết gian ngoài năm tháng. Sáng nay đột nhiên nhớ tới, Tôn sư thúc hôm nay giảng bài thuật luyện đan, đệ tử sợ bỏ qua, chẳng quan tâm thay quần áo đắm chìm, liền vội vàng chạy đến. Nhìn qua sư thúc chuộc tội!"

"A! Trở về đổi một thân sạch sẽ luyện đan phục, không thể ném ta Luyện Đan Sĩ thể diện!"

Tôn Chân sắc mặt rốt cuộc khá hơn một chút.

Hắn cũng không để ý tới mọi người, trực tiếp thừa lúc song đầu cửu bay mất.

"Đúng, đệ tử Vương Thu ghi nhớ dạy bảo, tiễn đưa Tôn sư thúc!"

Vương Thu nhưng là khuôn mặt sắc mặt vui mừng, cung kính Tôn Chân đi xa.

Tuy rằng đã trúng ngừng lại một trận quát tháo, nhưng nhiều người Luyện Đan Sĩ bên trong, hắn là duy nhất một vị cùng Tôn trưởng lão nhiều nói mấy câu đệ tử, có thể tại Tôn trưởng lão trong lòng lưu lại vài phần ấn tượng.

Tô Trần xem cả kinh trợn mắt há hốc mồm, còn có như vậy biện pháp, cùng Kim Đan Trưởng lão lôi kéo làm quen.

Vương Thu sư huynh từ lúc bắt đầu bài giảng hai canh giờ trước đã đến, rõ ràng cho thấy cố ý lưu lại điều này một thân xiêm y bắn than bụi, ngóng trông bị Tôn trưởng lão răn dạy một phen.

Kim Đan Trưởng lão giảng bài sau khi chấm dứt, nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nhao nhao tốp năm tốp ba kết bạn ly khai xem biến nghe sóng to Tàng Thư Các.

Tô Trần nhưng là giữ lại, lên Tàng Thư Các lần hai, muốn tìm đến Trúc Cơ Đan cách điều chế.

Tại Tàng Thư Các tầng thứ bảy, tồn phóng đại lượng đan phương. Tất cả đan phương, đều là công khai ghi giá.

Tô Trần quả nhiên tìm được một phần viết "Trúc Cơ Đan" đan phương, nhưng mà bị một tờ phong ấn làm cho bịt lại. Trên giấy ghi chú, Đan này phương hướng chính là một vị tiền bối tu sĩ Kim Đan lưu lại. Cần tiền trả trọn vẹn hai nghìn khối Linh Thạch, mới có thể lấy đi đan phương.

Tô Trần xem giá tiền này, thiếu chút nữa không có thổ huyết.

Cho dù là Trúc Cơ tu sĩ, cũng phải vất vả đã nhiều năm, mới có thể kiếm đến hai nghìn khối Linh Thạch.

Nhưng hẳn bất đắc dĩ, lấy điều này Trúc Cơ Đan đan phương, hướng trông coi Tàng Thư Các đệ tử, trả giá điều này một khoản mua sắm đan phương Linh Thạch.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 182: Tàng Thư Các Đại Mua Sắm

Chỗ này nghe đào Tàng Thư Các là Bồng Lai tiên tông truyền thừa trọng địa, giấu có vài chục vạn cuốn truyền lưu thiên cổ Tiên gia điển tịch, ngoại trừ thư các trong ngoài bố trí xuống cấp độ phòng ngự trận pháp bên ngoài, mỗi một tầng đều có mấy danh Trúc Cơ tu sĩ phụng mệnh trông coi, chịu trách nhiệm sửa sang lại sách cổ tiên điển, thác ấn phó bản, phòng cháy bảo vệ.

Đây là Trúc Cơ tu sĩ có thể nhận lấy sứ mệnh nhiệm vụ một trong, trách nhiệm trọng đại, không có khả năng giao cho ký danh Luyện Khí đệ tử đi làm.

Nghe nói, còn có Kim Đan Trưởng lão tọa trấn tại lầu các tầng cao nhất bế quan tu luyện, để phòng bất trắc.

Cùng đi Tô Trần chọn lựa đan phương đấy, là một gã bạch y nho nhã trung niên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

Hắn nhìn đến Tô Trần vị này tướng mạo lạ lẫm người mới sư đệ, trực tiếp chọn một phần giá trị xa xỉ Trúc Cơ đan phương, rất là kinh ngạc. Hắn tại Tàng Thư Các trông coi mười năm, chưa từng có cái nào người Trúc Cơ Kỳ luyện đan tu sĩ trực tiếp mua Trúc Cơ Đan cách điều chế đấy.

Trừ phi một ngày kia trở thành tu sĩ Kim Đan, hơn nữa còn muốn trở thành một gã luyện đan Tông sư, mới có nhìn qua có thể theo Bồng Lai tiên tông đạt được nghìn năm Linh dược vật liệu dùng cho luyện chế Trúc Cơ Đan, nếu không tiêu phí hai nghìn khối Linh Thạch mua đan phương cũng chẳng khác gì là bạch hoa.

'Cũng không biết là vị nào Kim Đan Trưởng lão con nổi dõi, mới Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, lại có thể như thế tài đại khí thô!'

Trung niên tu sĩ thầm nói.

Bồng Lai tiên tông Luyện Khí Kỳ đệ tử quá nhiều, ở phân tán tại tất cả ngọn núi, cho dù là nhiều người Kim Đan Trưởng lão hậu duệ con nổi dõi, cũng rất khó nhận thức toàn bộ đều.

Hắn suy nghĩ, có thể là một vị Kim Đan Trưởng lão được sủng ái con nổi dõi, Trúc Cơ sau khi thành công được một số lớn Linh Thạch ban thưởng, dùng để trắng trợn mua sắm tu tiên công pháp, pháp thuật, Pháp Khí đời một tỷ tu luyện vật phẩm.

Tô Trần cũng không quản bạch y trung niên tu sĩ trong lòng như thế nào muốn, thanh toán mua Trúc Cơ Đan đan phương Linh Thạch lúc sau, liền lập tức đem phần này Trúc Cơ Đan đan phương phong ấn xé toang, mở ra xem.

"Trúc Cơ Đan cách điều chế: Chủ dược, một cây nghìn năm Linh dược 'Ngọc Tủy Chi' . Năm gốc năm trăm năm 'Thiên Linh Quả, Băng Tuyết Liên, Xà Thoát Hoa' đời một tỷ. Hai mươi gốc hai trăm năm Linh thảo 'Huyết Tinh Thảo, Địa Hỏa Liên' . Đây phương hướng, thế nhưng ra một lò Trúc Cơ Đan, cộng mười miếng.

Luyện chế Đan này phương pháp: Trước đưa vào Thiên Linh Quả, Băng Tuyết Liên, vỏ rắn lột hoa đăng ba vị dược tài, lấy Tam Muội chân hỏa mãnh liệt đốt lò đan nửa canh giờ, đem hòa tan làm nước thuốc. Nghe được mùi thuốc, phía sau, lại đưa vào "

Tô Trần thu về đan phương, nhanh chóng tính toán một cái, trong tay mình có một mặt chủ dược nghìn năm phần Ngọc Tủy Chi, còn có sáu trăm năm Băng Tuyết Liên, Địa Hỏa Liên đời một tỷ, ước chừng không đến một phần mười. Khác đại bộ phận Linh dược, mình cũng không có.

Ngoại trừ một ngàn năm phần Linh dược quá làm khó, căn bản không có chỗ nào bán. Chỉ có Bồng Lai tiên tông điền công, mới trồng có như thế Linh dược vật liệu, không phải tông chủ chi cho phép, không ai có thể tiếp xúc đến những cái kia nghìn năm thảo dược.

Nhưng mà, khác mấy trăm năm phần dược liệu, vẫn có rất nhiều biện pháp thu tập dược đấy.

Bồng Lai tiên tông Kim Đan các Trưởng lão tại chính mình riêng bên trong ruộng hội trồng, một trăm năm đến năm trăm năm đều có. Ngoại trừ luyện đan Kim Đan Trưởng lão bản thân dùng bên ngoài, mặt khác Kim Đan Trưởng lão loại Linh dược đều là lấy ra bán đổi Linh Thạch.

Thậm chí có chút ít đệ tử tại dã ngoại Linh sơn thám hiểm, ngoài ý muốn ngắt lấy đến mấy trăm năm Linh dược vật liệu.

Tô Trần tại Vân Mộng Trạch lòng đất trong động đá vôi được rất nhiều Linh dược, trong tay có một chút bản thân không dùng được mấy trăm năm dược liệu, có thể đi theo chân bọn họ trao đổi.

Tô Trần nhìn Trúc Cơ Đan đan phương, như vậy một phần nguyên vật liệu thế nhưng luyện chế một lò, cộng luyện mười khối Trúc Cơ Đan.

Đương nhiên, đem phần này nguyên vật liệu chia làm mười phần nhỏ, mỗi lần luyện một hạt, vậy cũng là cũng được.

Tô Trần trong lòng lập tức đã có so đo.

"Vị sư đệ này, người đây là tính toán lấy luyện đan làm chủ nghiệp? Nếu như người là chủ tu luyện đan mà nói, còn là chọn một ít thông thường đan phương, có thể cần dùng đến. Điều này Trúc Cơ Đan không phải rất thích hợp sơ học người sử dụng."

Bạch y nho nhã trung niên tu sĩ hiếu kỳ, hần thễ nhưng không cảm thấy, một vị người mới Trúc Cơ Kỳ sư đệ có cơ hội dùng tới phần này Trúc Cơ Đan đan phương, chỉ là Trúc Cơ Đan nghìn năm dược liệu liên căn bản không chỗ có thể tìm ra.

Cho dù là Kim Đan Trưởng lão con nối dõi, cũng tiếp xúc không đến những thứ này nghìn năm dược liệu.

"Chỉ là hiếu kỳ, muốn nhìn một chút."

Tô Trần cười cười, cũng không nhiều lời, đem Trúc Cơ đan phương nhét vào trong ngực.

Hắn lại từ giá sách rất nhiều đan phương trong, tìm mấy thứ thông thường cấp hai đan phương, đều ra mua.

Thân là một gã Luyện Đan Sĩ, đương nhiên không thể chỉ biết luyện Trúc Cơ Đan, Tẩy Tủy Đan đợi một tý một chút loại Linh Đan, ít nhất ba năm loại thường dùng đan dược cần biết luyện chế. Nếu như chuyên môn đi luyện đan lộ tuyến, thậm chí phải học được hơn mười loại Linh Đan luyện chế phương pháp.

Tịch Cốc đan: Tu sĩ phục dụng lúc sau, một tháng ở trong không cần ăn uống. Một trăm khối Linh Thạch một phần đan phương.

Tụ Linh Đan: Cấp hai Linh Đan, thích hợp Trúc Cơ Kỳ tu sĩ phục dụng, tăng lên tu vi linh đan diệu dược. Ba trăm khối Linh Thạch một phần đan phương.

Sinh Cơ Tục Cốt Đan: Cấp hai Linh Đan, thích hợp tu sĩ nhận đao kiếm ngoại thương, sinh da liên tiếp xương chi dụng. Bốn trăm khối Linh Thạch một phần đan phương

Điều này mấy thứ Linh Đan là Trúc Cơ tu sĩ thường dùng nhất thượng đan dược, nhu cầu số lượng nhiều, hơn nữa luyện đan Linh dược vật liệu đều là mấy chục năm đến một trăm năm phân tả hữu, dễ dàng đạt được, luyện chế cũng tương đối dễ dàng.

Tô Trần tại tầng này trong Tàng Thư các khắp nơi rời đi một lần, kinh ngạc phát hiện, ngoại trừ những thứ này đan phương bên ngoài, còn có luyện khí phương hướng, cất rượu phương hướng, linh ăn nấu nướng phương hướng đợi một tý rất nhiều có ích chi vật.

Như 《 cấp hai Hưu Nhi Tửu 》 sản xuất cách điều chế, lấy cấp hai linh đào làm cất rượu nguyên vật liệu, cất tạo nên Linh tửu có thể có được tu luyện, cũng có thể rất nhanh bổ sung Pháp lực tiêu hao. Điều này cất rượu đơn thuốc chỉ cần một trăm khối Linh Thạch.

Tô Trần suy nghĩ Đào yêu là một cái Đào Thụ Tinh Linh, có thể sinh linh đào, khả năng cần dùng đến, liền mua một phần, chuẩn bị bất cứ tình huống nào.

"Đúng rồi, sư huynh, người cũng biết ở đâu có 《 Tiêu Dao Du 》 tu tiên công pháp?"

Tô Trần đã đến một chuyến Tàng Thư Các, suy nghĩ dứt khoát đem vật mình cần đều mua đầy đủ hết. Trong tay hắn 《 Tiêu Dao Du 》 chỉ có Luyện Khí Kỳ 《 Phù Du Thiên 》, cũng không Trúc Cơ Kỳ công pháp.

Tàng Thư Các tu tiên công pháp nhiều đến mấy vạn, chủng loại pháp nhiều, trung niên nho nhã tu sĩ cũng không nghe qua, suy nghĩ một hồi lâu, mới hồi tưởng lại, "Đây là một môn Thượng Cổ tu tiên công pháp, tại lầu mười tầng chuyên môn chứa đựng có một chút Thượng Cổ tiên pháp, có lẽ có thể tìm được."

Hắn mang theo Tô Trần, đi vào Tàng Thư Các lầu mười tầng.

Nơi này tồn tại không dưới gần nghìn loại Thượng Cổ tu tiên công pháp, nhưng mà hầu như đều đặt ở trên giá sách tích bụi bặm, Bồng Lai tiên tông bên trong tu luyện chúng nó tu sĩ rải rác không có mấy.

Bách y trung niên tu sĩ tìm kiếm một hồi lâu, cuối cùng từ một đồng phong bụi ngọc giản trong, tìm ra một quả cổ xưa ngọc giản.

"《 Tiêu Dao Du 》 Quyển 2: Trúc Cơ Cảnh giới tu tiên công pháp 《 Hóa Diệt Thiên 》, yết giá là năm nghìn khối. Đây là trọn vẹn tu tiên công pháp. Tại Tầng Thứ Các tầng cao nhất mới có thể tìm được 《 Tiêu Dao Du 》 cảnh giới Kim Đan công pháp, bất quá cất bước giá ít nhất là hai vạn khối Linh Thạch, ngày sau sư đệ nếu là có thể kim đan lời nói, có thể tới nơi đây mua Kim Đan công pháp!"

Hắn phui nhẹ ngọc giản thượng bụi bặm, cười nói.

"Liên mua điều này 《 Hóa Diệt Thiên 》 đi!"

Tô Trần nghe điều này giá tiền, cảm thấy lú lờ.

Hắn mua sắm công pháp này, đan phương cùng tửu phương hướng lúc sau, trước kia tại Triều Ca Tiên Thành tu luyện tích góp từng tí một xuống tuyệt bút Linh Thạch, hầu như nhanh tiêu hết, còn thừa lại chưa đủ năm nghìn khối Linh Thạch. Thế nhưng mua không nổi cảnh giới Kim Đan công pháp, chỉ có thể ngày sau hãy nói rồi.

Hắn mới giả Trúc Cơ Kỳ, liền thực Trúc Cơ Cảnh giới cũng chưa đạt tới, rồi cảnh giới Kim Đan còn rất xa.

Tô Trần tại Tầng Thứ Các trắng trơn mua sắm xong, liền rời đi Tầng Thứ Các, ném ra ngoài phi kiếm, hóa thành một đạo Phi Hồng lưu quang tiến về trước Bồng Lai tiên tông nhiều người tầng dưới chót các đệ tử thích nhất tụ tập chi địa đệ tử trước điện đại quảng trường.

Đệ tử điện thờ là Bồng Lai tiên tông tuyên bố nhiệm vụ địa phương, tất cả ký danh Luyện Khí Kỳ đệ tử, đệ tử chính thức, Trúc Cơ Kỳ đệ tử cũng có thể lúc này điện thờ tuyên bố nhiệm vụ, nhận lấy các loại nhiệm vụ, đến đây kiểm Linh Thạch, tích lũy tiên tông công hiến.

Bởi vì qua lại tông môn đệ tử rất nhiều, vì vậy tại đây trước điện trên quảng trường bày quầy bán hàng bán các loại hàng hóa tông môn Luyện Khí đệ tử, tự nhiên cũng rất nhiều, thường xuyên cũng có thể chứng kiến Trúc Cơ tu sĩ ở chỗ này xuất nhập.

Tô Trần tới nơi này nhìn một cái, có thể hay không tìm được luyện chế Trúc Cơ Đan rất nhiều Linh thảo dược.

Nhưng làm cho Tô Trần thoáng có chút thất vọng chính là, hắn chuyển lần quảng trường nhiều người sập hàng, trông mấy canh giờ, vền vền chỉ cần tìm được một cây hai trăm phần Linh thảo dược "Huyết Tinh Thảo", hắn lập tức tổn linh thạch ra mua. Nhưng còn lại lỗ hổng vẫn như cũ cực lớn, ít nhất còn kém hơn mười gốc các màu Linh dược.

Xem ra, đều muốn trừ đồng thời điều này Trúc Cơ Đan tất cả Linh dược, không phải một sớm một chiều có thể làm được sự tình.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 183: Tu Di Giới Cùng Tiểu Thương Phiến

Tô Trần suy nghĩ hảo một lát, chính mình như vậy tại trên quảng trường tìm được cần Linh dược vật liệu, hao thời hao lực quá phiền toái. Chỉ sợ mấy tháng xuống, cũng chưa chắc có thể trù đồng thời một bộ Trúc Cơ Đan phương thuốc.

Hắn liền tại qua lại náo nhiệt đệ tử trước điện quảng trường, nhiều người bán hàng rong bên trong, xếp đặt một ít Linh thảo dược gian hàng. Gian hàng thượng dùng một khối biển gỗ viết lên:

"Thu mua Linh dược vật liệu! Như sau Linh thảo dược: Năm trăm năm Long căn linh thảo, hai trăm năm phần Nghê Thường Thảo. Thế nhưng đổi cùng giai mỗi năm Linh thảo dược, hoặc là Linh Thạch."

Đồng thời, Tô Trần đem mình không cần cấp thấp Linh thảo, linh kiếm, lấy ra bày quầy bán hàng bán đổi về một chút Linh Thạch.

Như vậy, tu sĩ khác đi qua đi ngang qua, thấy cũng nhiều hơn.

Tại Tô Trần bên cạnh, một gã bày quầy bán hàng hơi mập tu sĩ vội vàng dọn ra đi một tí vị trí, trên mặt biểu lộ làm ra một bộ vẻ lấy lòng nói: "Sư thúc, người cũng bày quầy bán hàng a! Người như vậy tu vi, còn bày quầy bán hàng cũng ít khi thấy."

Tô Trần liếc qua điều này hơi mập tu sĩ, là Luyện Khí tám chín tầng tu sĩ, người này gian hàng thượng các màu hàng cấp thấp vật không ít, rực rỡ muôn màu nhiều đến hơn mười kiện, Kim Linh Dao, Thủy Hệ tu tiên bí

kíp, cấp thấp Linh thảo dược đời một tý có chút lộn xộn, ít nhất giá trị hơn hai nghìn.

"Sinh ý không sai a?"

Tô Trần thuận miệng cười nói.

Một gã Luyện Khí hậu kỳ con buôn, có thể tích góp từng tí một phía dưới giá trị hơn hai nghìn hàng hóa, vậy cũng không dễ dàng.

Phải biết rằng tu luyện bản thân liền vô cùng tốn linh thạch, nếu như mỗi ngày ăn linh cốc mà nói một ngày sẽ phải động tiêu hết tám chín khối Linh Thạch, hơn nữa tu luyện những thứ khác chi tiêu, nhiều hơn nữa Linh Thạch đều lấp bất mãn cái này lừa bịp. Một gã Luyện Khí tu sĩ tại tu luyện đồng thời, còn có thể tích góp từng tí một phía dưới mấy nghìn tiền tài hàng, đó cũng không phải là người bình thường có thể làm được.

Kia hơi mập tu sĩ đại hỉ, gặp được một vị nguyện ý phản ứng đến hân đảm những thứ này cấp thấp Luyện Khí tu sĩ Trúc Cơ sư thúc thể nhưng không dễ dàng, hân vội vàng lấy lòng cười nói: "Đâu có! Đệ tử Thẩm Đông, đánh Tiểu buôn bán các loại mua bán, tại tiên tông đã làm hơn hai mươi năm mua bán, tại từng cái đỉnh núi chạy khắp nơi, cũng kiếm không đến bao nhiêu Linh Thạch. Không so sánh được sư thúc những thứ này giá trị xa xỉ Linh thảo dược!"

Hắn nhìn lấy Tô Trần tiện tay lấy ra vài cọng hai ba trăm năm cấp hai Linh thảo dược, ánh mắt đều thẳng, không ngừng hâm mộ, liền vội vàng hỏi, "Không biết sư thúc xưng hô như thế nào?"

"Họ Tô."

Tô Trần thản nhiên nói.

"Nguyên lai là Tô sư thúc!"

Béo tu sĩ vội vàng cúi đầu, ngẩng đầu xem xét Tô Trần ngón tay, lộ ra vẻ kinh ngạc nói: "Sư thúc, người tựa hồ còn không có Tu Di nạp vật giới, chẳng lẽ dùng chính là túi trữ vật?"

Điều này túi trữ vật thả trong ngực, kỳ thật không có mang trên ngón tay thượng Tu Di giới thuận tiện. Người muốn, vạn nhất gặp phải chiến đấu, người là trực tiếp vấy tay tế ra một thanh phi kiếm, hay là trước từ trong lòng ngực bắt được túi trữ vật dễ dàng hơn? !"

"Tu Di giới, túi trữ vật?"

Tô Trần không khỏi sửng sờ.

Vừa đến Triều Ca Tiên Thành thời điểm, hắn và Lữ phu tử đẳng chúng nhân dạo phố, đã từng tại Linh Khí trong các, đã từng gặp Tu Di giới cùng túi trữ vật các loại, có thể dùng đến đây chứa đựng vật phẩm.

Chỉ là giá tiền cực kỳ quý, cấp thấp nhất nhất giai túi trữ vật sáu trăm khối, mà nhất giai Tu Di giới tức thì một nghìn khối.

Lúc ấy trên người hắn không có Linh Thạch, tự nhiên cũng không có cái tâm tư này.

Về sau, hắn Linh vật hơi nhiều, không được tốt mang theo, thường xuyên đều nhét vào Phương Thốn Linh sơn trên mặt đá. Muốn dùng thời điểm, tức thì trực tiếp từ bên trong lấy ra, cùng túi trữ vật tác dụng không sai biệt lắm. Hắn cũng liền không có đi mua một cái Tu Di giới quay lại.

Phỏng chừng người bên ngoài khả năng cho là hắn có một cái túi đựng đồ dùng để gửi Linh vật, cũng không có ngờ vực vô căn cứ.

Tô Trần nhưng trong lòng thì không khỏi tối run sợ.

Đó cũng không phải cái gì tốt thói quen, không thể thường xuyên làm như vậy, cần phải mua một cái Tu Di giới che giấu một cái.

Kia hơi mập tu sĩ gặp Tô Trần trầm ngâm động tâm thần sắc, vội vàng hiến bảo giống nhau lấy ra một quả Tu Di giới đến đây nói: "Đệ tử nơi đây đang có một quả xưa cũ Tiểu Tu Di giới, ước chừng có một trượng lớn nhỏ. Người xem xem!"

" Bao nhiêu Linh Thạch?"

"Như vậy nhất giai Tu Di giới, giá thị trường là một nghìn khối! Bất quá này cái là một vị tiền bối dùng hơn mười năm, hẳn chịu không nổi không gian quá nhỏ, liền 90% giảm giá giá bán mất. Đệ tử thêm giờ qua tay giá tiền bán cho người, chín trăm ba mươi khối như thế nào?"

Tô Trần đem Thẩm Đông trong tay này cái Tiểu Tu Di giới lấy trong tay, Thần Niệm dò xét một cái.

Kỳ thật bên trong không gian chưa đủ một trượng, yếu lược nhỏ một chút. Loại này cấp thấp Tu Di giới chính là như vậy, bên trong sáng lập không gian chưa vững chắc, mỗi qua một năm liền sẽ từ từ nhỏ đi, không dùng được trăm năm sẽ gặp yên diệt.

Tô Trần thử đem đồ vật bỏ vào, lại lấy ra, vô cùng thuận tiện. Chỉ cần Thần Niệm khẽ động, đồ vật bên trong liền sẽ xuất hiện tại trong lòng bàn tay, có chút diệu dụng.

Tô Trần cảm thấy điều này Tu Di giới giá tiền không sai biệt lắm, liền đem cấp này Tu Di giới ra mua. Có thể gửi một ít Linh vật. Ngày sau hẳn theo Linh sơn trong lấy ra đồ vật, người bên ngoài cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái.

"Đúng rồi, Tô sư thúc, người muốn thu mua những thứ này hai ba trăm năm Linh thảo dược luyện đan? Điều này thế nhưng không dễ dàng a, dù là

Trúc Cơ sư thúc trong tay cũng rất ít có. Chỉ có các vị Kim Đan sư thúc tổ đám bọn chúng Dược Viên trong, mới dễ dàng tìm được điều này hai ba trăm năm trở lên người có tuổi phần Linh thảo dược.

Đệ tử có không ít quen thuộc sư huynh đệ, tại tông môn một ít có Kim Đan sư thúc tổ đám bọn chúng dược trong vườn làm việc, có thể đã từng gặp rất nhiều Linh dược vật liệu. Không bằng, đệ tử giúp ngài hướng Dược Viên tử chạy vài chuyến, nhìn Kim Đan sư thúc tổ đám có thể hay không bán những linh thảo này dược? !"

Thẩm Đông nhìn thoáng qua Tô Trần đánh ra thu mua Linh dược vật liệu mộc bài, muốn thu mua số lượng rất nhiều Linh thảo dược, không khỏi hiểu kỳ hỏi.

"Người cùng bốn tông nhiều người Kim Đan tiền bối đám quen thuộc?"

Tô Trần nhưng là cảm thấy ngoài ý muốn.

Hắn phát hiện điều này Thẩm Đông thật là có một ít kinh thương thiên phú, đầu óc sống, bên này vừa mới chào hàng một cái Tiểu Tu Di giới, trong nháy mắt lại đã tìm được mới mẫu chốt buôn bán.

"Hắc, đệ tử một cái nho nhỏ Luyện Khí Kỳ tu sĩ, có thể cùng các sư thúc nói mấy câu đã là phúc khí, ở đâu có thể vào Kim Đan sư thúc tổ pháp nhãn.

Nhưng mà, đệ tử thường xuyên tại tiên trong tông chạy thương lượng, các vị Kim Đan Trưởng lão Luyện Khí Kỳ hậu duệ trước mặt cũng coi như lẫn lộn cái quen mặt, có thể thông qua quan hệ của bọn hắn đi Kim Đan tiền bối Dược Viên tử mua được Linh thảo dược. Chỉ cần giá tiền thích hợp, nhất định có thể đem tới tay."

Thẩm Đông không khỏi nhếch miệng cười cười.

Hắn thân làm một cái chạy thương lượng kiếm tiền tu sĩ, cái khác chưa hẳn thành thạo, nhưng mà khéo léo, kết giao rộng khắp, đó là nhất định. Hắn kinh thương hơn hai mươi năm, điều này to như vậy Bồng Lai tiên tông, có cái nào cái địa phương chưa quen thuộc.

"Được, chỉ cần người có thể làm ta đem phần này tờ đơn thượng Linh dược vật liệu làm ra, ta cho người cao hơn giá thị trường một thành lợi nhuận! Đúng rồi, còn có những linh thảo này dược hạt giống, tốt nhất cũng cùng nhau giúp ta mua điểm quay lại."

Tô Trần không khỏi cười, vỗ vỗ Thẩm Đông bả vai nói.

Chính hắn liên tu sĩ Kim Đan Dược Viên tử ở nơi nào đều không rõ ràng lắm.

Mà điều này Thẩm Đông là Bồng Lai tiên tông sinh ra tu sĩ, đối với trong tông môn hết thầy rất quen thuộc, quen việc dễ làm. Tìm được những linh dược này đến đây, khẳng định so với hắn tốc độ nhanh hơn.

Bản thân còn lại gần hai tháng gấp gáp, đương nhiên là càng nhanh, càng bớt việc càng tốt.

"Đa tạ Tô sư thúc tín nhiệm, đệ tử điều này liền giúp người tìm đi! Không dám nói phần này danh sách trong tất cả Linh dược vật liệu đều có thể tìm tới, nhưng ít ra tám chín thành Linh dược vật liệu, có thể giúp người tìm đến! Trong vòng mười ngày, nhất định cho trả lời thuyết phục."

Thẩm Đông thiếu chút nữa kinh hỉ nhảy dựng lên.

Đây chính là một khoản đại mua bán, tổng giá trị đâu chỉ mấy vạn Linh Thạch, chống đỡ mà vượt hẳn vất vả kinh thương thật nhiều năm.

Hắn hỏi rõ ràng Tô Trần chỗ ở lúc sau, dứt khoát cũng không lay động quán rồi, thu gian hàng, liền đi Kim Đan các Trưởng lão cư trú tất cả tòa

Linh sơn Dược Viên tử. Đi tìm bốn tông tu sĩ Kim Đan Luyện Khí hậu duệ, thông qua bọn họ đáp cầu dặt mối, mua sắm Tô Trần xếp ra kia phần danh sách trong, cần có rất nhiều Linh thảo dược.

Tô Trần cũng không nghĩ tới mình ở quảng trường này bày cái quán, gặp gỡ Thẩm Đông cái này khéo léo Luyện Khí Kỳ đệ tử tiểu thương, giải quyết xong hẳn một cái đại phiền toái.

Hắn không khỏi thở dài một hơi, cảm giác sáng khoái tinh thần.

Cái này Thẩm Đông ít nhất có thể giúp hắn giải quyết hết tám chín thành Linh thảo dược nơi phát ra, trừ đồng thời Linh dược vật liệu áp lực sâu sắc giảm bớt, trong một tháng có lẽ có hi vọng có thể trừ đồng thời cách điều chế thượng Linh dược vật liệu.

Tô Trần bày quầy bán hàng đã ngồi nửa canh giờ, có lẽ là buổi trưa trên quảng trường người ít, cũng không có bao nhiêu sinh ý, có chút thanh đạm, liền cũng thu gian hàng.

Hắn ngự kiếm phản hồi bản thân cư trú Linh Phong, trở lại chỗ ở, lấy ra kia miếng cổ xưa ngọc giản 《Tiêu Dao Du chi Hóa Diệp Thiên》.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 184: Thần Kỳ 《Hóa Diệp Thiên》 Tam Quyết!

Tô Trần trong tay cầm này cái nho nhỏ Trúc Cơ Kỳ 《Hóa Diệp Thiên》 ngọc giản, ngọc giản lộ ra một tia lạnh buốt, hắc không khỏi nghĩ đến một ít chuyện.

Luyện Khí Kỳ 《Phù Du Thiên》 ba đạo pháp quyết, theo thứ tự là "Tảo kỳ (giai đoạn đầu) - Chập Phục Quyết", "Trung kỳ - Thuế Biến Quyết", cuối cùng một đạo pháp quyết thì là "Hậu kỳ - Hóa Vũ Quyết".

Mà linh diệp, hoàn toàn là hóa vũ lúc sau một loại cao cấp trạng thái.

Chẳng lẽ, Luyện Khí Kỳ 《Phù Du Thiên》 công pháp cùng Trúc Cơ Kỳ 《Hóa Diệp Thiên》 công pháp, có cái gì ở bên trong liên hệ chỗ!

Nhất tại xem điều này hai bên ngọc giản tên, cũng rất dễ dàng có thể nghĩ đến, 《Hóa Diệp Thiên》 có lẽ nếu so với 《Phù Du Thiên》 cao cấp hơn, là tiến giai quyển sách, mạnh hơn rất nhiều.

"《Phù Du Thiên》 tuy có rất nhiều nhược điểm cùng tai hại, 'Chập Phục' thời kỳ tu luyện quá mức chậm chạp, mà 'Thuế Biến' cùng 'Hóa vũ' cực lớn bức tiêu hao thọ nguyên, nhưng kỳ thật uy lực của nó đã phi thường cường đại rồi. Nếu không có Hóa Vũ Quyết, ta tại Vân Mộng Trạch lòng đất hang động đá vôi, cũng không đối phó được Trúc Cơ Kỳ cấp hai Băng Tầm.

《điều này Hóa Diệp Thiên》 tại 《Phù Du Thiên》 phía trên, nghĩ đến có lẽ càng tốt hơn."

Tô Trần nghĩ tới đây, không khỏi lòng tràn đầy chờ mong.

Hắn hướng này cái 《 Hóa Diệp 》 ngọc giản bên trong rót vào một chút Pháp lực, làm cho Tiên Quyết hiển hóa đi ra.

Rất nhanh, cổ xưa ngọc giản toả sáng từng đợt chói mắt bạch sắc quang mang, bên trong hiện ra rất nhiều thật nhỏ ruồi muỗi chữ viết, hầu như rất nhỏ không thể nhận ra.

Tô Trần lấy Thần Niệm quan sát ngọc giản, đối với bên trong chữ viết vừa xem hiểu ngay.

"Thượng Cổ Phi Thiên tiên quyết 《 Tiêu Dao Du 》 , tục truyền có tám quyển sách truyền cho thế hệ, như thế phần lớn mất đi không biết tung tích. Vốn cuốn ghi chép trong đó thần thứ hai Trúc Cơ Kỳ công pháp 《 Hóa Diệp Thiên 》 ."

" 《 Tiêu Dao Du chi Hóa Diệp Thiên 》 Tổng tiên quyết."

"Ta ngủ say tại nước sơn công viên, chợt như một đêm mộng đến đây, hóa thành sinh động như thế hồ điệp vậy. Thích ý sung sướng bay lượn thiên địa, tiêu dao tại vũ nội, không biết chu đấy! Thức tỉnh, mới biết ta làm chu vậy. Không phải điệp vậy. Buồn vô cớ như thất."

"Điệp Giả, Tiêu Dao Du thiên địa. Chúng ta, khốn tại trần tục!"

"Trang Chu Mộng Diệp, cũng hoặc Diệp Mộng Trang Chu? Ta là Trang Chu Hồ, ta là Diệp Hồ? Dần dần cảm giác thân không phải ta, mê mang điệp với chu."

"Đồn rằng: Thiên địa cùng ta cũng sinh, vạn vật cùng ta làm một, còn đây là Thiên Nhân Hợp Nhất đấy! Ta chi đại đạo, tại Tiêu Dao Du thiên địa, tìm tiên đạo chi cứu cực."

"《Hóa Diệp Thiên》 phân ba tầng pháp quyết: Theo thứ tự là: 'Hóa Diệp Quyết, hồn thuộc về bí quyết, diệp khí bí quyết'. Tiên Quyết như sau, thứ nhất Hóa Diệp quyết. Thứ hai hồn thuộc về bí quyết. Thứ ba diệp khí bí quyết."

Tô Trần nho nhỏ thể ngộ, điều này quyển sách 《Hóa Diệp Thiên》 tổng quyết áo nghĩa.

《Hóa Diệp Thiên》 pháp quyết, ghi chép chính là vị kia thượng Cổ tiên bối ngủ say Mộng Diệp một đoạn cảm khái. Mê hoặc tại đến tột cùng là người mơ tới diệp, còn là Diệp Mộng đã đến người?

Nhưng này ai có thể phân được rõ ràng.

Nhưng mà, diệp Tiêu Dao Du ở thiên địa, không suy nghĩ không niệm, vô câu vô thức.

Mà người rồi lại khốn khổ tại trong trần thế, tục vụ quần thân, làm quan, làm thương lượng, bao nhiêu tranh danh đoạt lợi, mọi cách bất đắc dĩ.

Cái gọi là tu tiên, không phải là truy cầu diệp đồng dạng, tại trong trời đất Tiêu Dao Du, Đại Tự Tại.

Cuối cùng vị tiên bối này bưng tỉnh đại ngộ, chỉ có thiên địa cùng ta cũng sinh, vạn vật cùng ta làm một, mới có thể siêu thoát tại câu thức, còn đây là 《Tiêu Dao Du》 tu Tiên Quyết chi chân lý áo nghĩa.

"Tiêu Dao Du Đại Tự Tại! Đây là vị tiên bối này cuối cùng truy cầu, mới viết xuống 《Tiêu Dao Du》 điều này bộ tu tiên công pháp!"

Tô Trần trầm ngâm hồi lâu, cũng là trong lòng cảm khái.

Hắn Cô Tô huyện thể tục hồng trần trong trải qua mười tám năm. Tu tiên lúc sau, cũng có gần mười năm, Tu Tiên giả so với thể tục hồng trần phạm

nhân mạnh mẽ quá nhiều, nhưng là vừa chưa từng một ngày siêu thoát thiên địa?

Người tu tiên, giống nhau vì một ngày ba bữa linh cốc mà bốn ba, vì có thể được tu tiên tài nguyên mà đi mạo hiểm cùng chém giết, vì tăng lên tu vi mà ngày đêm đau khổ tu luyện.

Ai có thể dễ dàng đạt được siêu thoát.

Cũng không biết tu luyện tới cảnh giới gì, mới có thể làm được "Tiêu Dao Du, Đại Tự Tại" trình độ.

Cảm khái thuộc về cảm khái, nhưng mà hiện thực cực kỳ nghiêm trọng.

Tại trong vòng hai tháng nếu như không có cách nào Trúc Cơ, hẳn sẽ phải gặp phải thọ toàn bộ mà chết nguy cơ. Người chết giống như hỏa đăng diệt, đến lúc đó cũng chưa nói tới người nào Mộng Điệp, Điệp Mộng người.

Tô Trần buông phần này tâm tư, tiếp tục xem 《Hóa Điệp Thiên》 cụ thể sử dụng Tiên Quyết.

"Thứ nhất, Hóa Điệp Quyết: Người làm phép đem bản thân Thần Niệm phân ra một đám, diệt linh điệp chi thần nhận thức, ký thác linh điệp thân thể. Lấy người chi thần niệm ngự điệp, mượn điệp thân thể mà bay lượn thiên địa. Thế nhưng làm linh điệp thu thập linh biểu lộ, mật hoa, dùng cho người làm phép tu luyện, đủ loại diệu dụng vô cùng."

"Thứ hai, hồn thuộc về bí quyết: Ký thác linh điệp thân thể một đám Thần Niệm, buông tha cho linh điệp thân thể, trở về Bản Nguyên, thế nhưng trên diện rộng cường hóa Bản Nguyên Thần Niệm. Nhớ lấy, linh điệp một khi ngoài ý muốn tử vong, ký thác linh điệp một đám Thần Niệm không thể kịp thời hồn thuộc về, đem tùy theo biến mất. Cần tại điệp chết lúc trước, đem Thần Niệm trở về."

"Thứ ba, điệp khí bí quyết: Đem điệp thân thể, luyện hóa làm điệp loại Pháp Khí, làm tu tiên thân thể kéo dài, có thể thi triển điệp chi linh thuật. Còn đây là luyện khí chi thuật."

Tô Trần nhanh chóng nhìn điều này ba đạo pháp quyết giới thiệu, nhỏ nhỏ thưởng thức, cảm thấy ảo diệu trong đó vô cùng.

Điều này thứ nhất bí quyết Hóa Điệp Quyết, là đem chính hắc Thần Niệm tróc bong ra một ít sợi, cưỡng ép xóa đi linh điệp Linh thức, do đó chiếm cứ linh điệp Yêu Trùng thân thể.

Linh điệp là một loại thấp linh trí Linh trùng, đầu óc nhỏ nhất, chúng nó tự chủ Linh thức vô cùng yếu.

Đây cũng là Tu Tiên giả có thể xóa đi kia Linh thức, một đám Thần Niệm sống nhờ tại điệp thân thể nguyên nhân.

Nếu là Yêu thú các loại thì không được, chúng nó nào cùng Linh thức phi thường cường đại, điều này "Hóa Điệp Quyết" là làm không được nguyên vẹn xóa đi Linh thức đấy. Cường ép đi chiếm cứ Yêu thú đầu lâu, diệt kia Linh thức, dễ dàng lọt vào cắn trả.

"Không chế một cái linh điệp, khiến nó đi thu thập linh biểu lộ, Linh hoa mật. Không cần tốn linh thạch mua linh cốc đến đây cung cấp bản thân dùng ăn, như thế một người tu luyện tiết kiệm tiền biện pháp tốt. Vị tiền bối này, thật sự là có thể ý nghĩ hảo huyền!"

Tô Trần vui vẻ.

Hắn không khỏi nhỏ nhỏ suy nghĩ đứng lên.

Trong tay mình, có mấy miếng Kim Phượng Yêu Điệp trứng trùng, có thể ấp trứng ra ấu trùng tằm, bồi dưỡng được Trúc Cơ Kỳ linh điệp.

Còn có, cái kia cấp hai Băng Tầm, nếu như xóa đi kia Linh thức mà nói, liền có thể hoàn mỹ khống chế hành vi của nó.

Đột nhiên.

Tô Trần thần sắc khẽ giật mình, nghĩ đến một chuyện.

Điều này Băng Tầm bây giờ là cấp hai, một khi nó kết kén Hóa Điệp, rất có thể hội tấn thăng làm một cái Kim Đan Kỳ băng điệp. Dưới tình huống bình thường, đẳng cấp cao Linh Thú thật là không muốn nghe theo cấp thấp tu sĩ mệnh lệnh, thậm chí hội đào tẩu.

Đào yêu cái này cấp hai Đào Thụ Tinh, trước kia tại hãn còn là Luyện Khí Kỳ tu sĩ thời điểm, lại luôn là cố ý phản kháng mệnh lệnh của hãn, tùy ý làm bậy. Chỉ là bị hãn hái rời đi tất cả pháp thuật hoa đào, không cách nào đào tẩu mà thôi.

Thăng đến hãn trở thành giả Trúc Cơ tu sĩ lúc sau, Đào yêu mới trung thực xuống, không dám la lối nữa sự tình giày vò.

Có thể tưởng tượng, một khi điều này chỉ cần Trúc Cơ Kỳ Băng Tầm tiến hóa làm một cái Kim Đan băng điệp, lấy nó mạnh mẽ không có bên cạnh thực lực, là tuyệt không chịu khuất phục với mình điều này Trúc Cơ tu sĩ mệnh lệnh.

Nhưng mà, bản thân dùng Hóa Điệp Quyết, xóa đi kia Linh thức, đem triệt để khống chế lời nói, tức thì hoàn toàn bất đồng rồi.

Điều này chỉ cần Kim Đan Kỳ băng điệp, trực tiếp đã thành bản thân phần thứ hai thân, căn bản đừng lo nó liên tục mệnh lệnh.

Chẳng phải là có nghĩa là, hãn Trúc Cơ Kỳ tu vi, liền có thể trực tiếp có được Kim Đan Kỳ băng điệp mạnh mẽ sức chiến đấu! ?

"Hóa Điệp Quyết, có thể trực tiếp xóa đi cấp hai Băng Tầm Linh thức. Của chính ta một đám Thần Niệm mà chuyển biến thành, đối với nó tiến hành xong xinh đẹp không chế! Đẳng nó kết kén, tấn chức tam giai Kim Đan Kỳ!"

Tô Trần nghĩ tới đây, toàn thân kích động sợ run.

Điều này 《 Hóa Điệp Thiên 》 quả nhiên là thần kỳ vô cùng. Chỉ cần dùng hảo, ý nghĩ hảo huyền, diệu dụng vô cùng.

Nhưng mà rất nhanh, Tô Trần nghĩ đến một cái khó khăn chỗ, rồi lại ánh mắt yên tĩnh xuống.

Hắn không biết điều này cấp hai Trúc Cơ Kỳ Băng Tầm, còn bao lâu nữa mới hóa thành một chỉ cần tam giai Kim Đan Kỳ băng điệp.

Mười năm?

Còn là trăm năm về sau?

Hắn đã từng đem Băng Tầm để vào Phương Thốn linh trong núi, nhìn xem nó có thể hay không giống Đào yêu giống nhau rất nhanh trưởng thành, một ngày trưởng thành một năm.

Nhưng mà kết quả cũng không như ý.

Đào yêu là Mộc Tinh Linh, tại Linh sơn trong có thể như Linh thảo giống nhau, một ngày như một năm.

Mà điều này chỉ cần Băng Tầm không được, vẫn như cũ như ngoại giới giống nhau chậm chạp.

Nếu như là một hai trăm năm về sau, Băng Tầm mới kết kén hóa thành Kim Đan Kỳ băng điệp mà nói, hắn cũng chính là thực Trúc Cơ tu sĩ, cũng

chưa chắc sống lâu như vậy, vậy đối với hắn cũng có tác dụng không nhiều lắm.

"Chậm đã ta còn có 《Phù Du Thiên》 Tiên Quyết!"

Tô Trần cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên ánh mắt sáng ngời, lại nghĩ tới một cái khác diệu dụng.

"Của ta Thần Niệm ký thác một cái linh tằm, cái này phân thân, không biết có thể hay không thi triển ra 《Phù Du Quyết》 'Chập Phục, Thuế Biến, Hóa Vũ Quyết' Tiên Quyết?"

Nếu như có thể mà nói, nhất giai Luyện Khí Kỳ linh tằm hóa vũ lúc sau, tăng vọt làm cấp hai Trúc Cơ Kỳ linh điệp, chẳng phải là cũng thực lực bạo tăng rất nhiều!"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 185: Liệt Thần Thuật Cùng Mua Linh Được

Tô Trần nghĩ đến 《 Hó hóa Diệp Thiên 》 đủ loại diệu dụng, trong lòng không kìm được vui mừng.

Nghĩ đến liền làm, hăng liền đi cầm linh tằm tới thử nghiệm một phen.

Nhưng Tô Trần rất nhanh phát hiện một vấn đề, bản thân Thần Niệm cũng chỉ có một đạo. 《 Hó hóa Diệp Thiên 》 trong chỉ nói Tu Tiên giả có thể phân một đám Thần Niệm, gửi đến linh diệp trên thân, nhưng lại không chờ cụ thể nói như thế nào mới có thể làm cho mình có bao nhiêu đạo Thần Niệm.

Tô Trần nhiều lần thử nghiệm, đều không thể đem bản thân Thần Niệm phân cắt đi ra. Xem ra, mỗi một gã Tu Tiên giả tình huống bình thường chỉ cần có một đạo Thần Niệm, đều muốn làm cho Thần Niệm tách ra, còn cần tu luyện chuyên môn Tiên Quyết.

Tô Trần sau khi nghi hoặc, lại đi một chuyến Tàng Thư Các, tại bạch y trung niên sư huynh giới thiệu, tìm một môn tu luyện Thần Niệm Tiên Quyết 《 Liệt Thần Thuật 》. Giá tiền cũng không quá quý, một nghìn năm trăm khối Linh Thạch.

Cái gọi là 《 Liệt Thần Thuật 》, chính là lấy bí pháp đem bản thân Thần Niệm cưỡng ép phân cắt đi ra. Mỗi thi triển một lần, có thể phân chia ra một đạo Thần Niệm.

Tô Trần tay kết pháp quyết, trước người ngưng tụ một đạo hơi mỏng màu xanh quang nhận, ngưng tụ bản thân Thần Niệm, theo quang nhận

cưỡng ép dừng qua.

Đem bản thân Thần Niệm bác ly (tách từng mảng) quá trình, cảm thấy đau đầu như cắt, thân thể từng đợt kịch liệt lạnh run. Như là đao cắt giống nhau, đem bản thân tan vỡ bác ly (tách từng mảng) ra, một phân thành hai.

Điều này nứt ra thần phương pháp cũng không khó, nhưng cần rất mạnh mà cứng cỏi lực ý chí, chịu được loại này không thuộc mình thống khổ.

Tô Trần đem bản thân Thần Niệm nứt ra một lần, toàn thân đổ mồ hôi trạch đầm đìa như theo trong nước lao ra giống nhau, tu dưỡng mấy canh giờ mới lấy lại sức lực. Đối với điều này 《 Liệt Thần Thuật 》 đánh đay lòng cảm thấy một hồi sợ hãi, ít nhất trong vòng mấy tháng không có ý định lại đi thử nghiệm.

Bồng Lai tiên tông mấy vạn dặm Linh sơn sông rộng, ngoại trừ tông môn cùng các tu sĩ nuôi dưỡng Linh Thú bên ngoài, cũng không hoang đại đẳng cấp cao Yêu thú qua lại. Những cái kia có nguy hại cường đại yêu thú, Yêu Trùng, sớm đã bị Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ các tu sĩ cho gạt bỏ.

Nhưng mà các loại tiểu yêu thú, cấp thấp linh điệt, Linh Phong các loại Linh trùng, tại Linh sơn đại địa từ sinh, cho tới nay cũng sẽ không ít thấy.

Những thứ này cũng chỉ có nhất giai hạ phẩm Luyện Khí Kỳ linh điệt, Linh Phong, ngày thường tại núi rừng, vườn trái cây, Dược Viên thu thập linh biểu lộ cùng mật hoa là thức ăn, chúng nó tính tình dịu dàng ngoan ngoãn. Chỉ cần không chủ động trêu chọc chúng nó, chúng nó cũng sẽ không tập kích Tu Tiên giả.

Cấp thấp linh điệt thực lực vô cùng yếu, Luyện Khí Kỳ đệ tử đủ để chinh đồn chúng nó.

Tại Bồng Lai trong tông môn, thậm chí có đệ tử chuyên môn nuôi dưỡng linh tằm nhả tơ đến đây dệt áo cà sa, nuôi dưỡng Linh Phong thu thập linh

mật.

Tô Trần sửa xong Liệt Thần Thuật, lúc này mới ra bản thân cư trú độc tòa nhà sân nhỏ, tại đây tòa Linh sơn trong tầm tay, sau một lát đã tóm được một cái nhất giai hạ phẩm hoang đại linh tằm Tiểu ấu trùng, ước chừng lớn nhỏ cỡ nắm tay. Kỳ thật thực lực, miễn cưỡng tương đương với Luyện Khí Kỳ một tầng tả hữu, thực lực vô cùng yếu.

Hắn trước lấy "Hóa Điệp Quyết" xóa đi điều này hoang đại cấp thấp linh tằm Linh thức. Điều này chỉ cần cấp thấp linh tằm hầu như không có lực phản kháng, bị Tô Trần cưỡng ép xóa đi Linh thức, nhỏ nhỏ trong đầu liền trở nên trống rỗng, ngu ngơ tại nguyên chỗ vẫn không nhúc nhích.

Tô Trần trực tiếp đem bản thân một đám Thần Niệm bác ly (tách từng mảng) đi ra, ký thác điều này chỉ cần nhỏ tằm trong cơ thể, đem không chế.

Hắn chỉ là vì làm một lần thí nghiệm, chứng minh là đúng bản thân đối với công pháp tác dụng phỏng đoán, cũng không tính nuôi dưỡng điều này chỉ cần tiềm lực cấp thấp nhỏ linh tằm.

Điều này một đám Thần Niệm gửi tại linh tằm trên thân, cảm giác vô cùng kỳ diệu. Tựa hồ hắn biến thành một cái nhỏ tiểu nhân linh tằm, nhìn quanh toàn bộ thế giới.

"Thuế Biến Quyết! Tam liên Thuế Biến!"

Tô Trần lấy điều này một đám phân thân Thần Niệm, thi triển ra 《 Phù Du Thiên 》 Thuế Biến Quyết.

Quả nhiên, điều này chỉ cần ấu trùng bắt đầu Thuế Biến.

Nó mập mạp to mọng trong cơ thể, trữ hàng đại lượng mỡ dịch thể, dự trữ lấy Nguyên Khí, nhanh chóng kích phát ra đến đây. Không chỉ trong

chốc lát, nó mập mạp thân mình gãy xuống dưới, tu vi rồi lại bạo đã tăng tới Luyện Khí Kỳ tầng bốn, mới ngừng lại được.

"Hóa Vũ Quyết!"

Tô Trần lại thi triển ra Hóa Vũ Quyết.

Điều này chỉ cần linh tằm ấu trùng, vậy mà bản năng bắt đầu nhả tơ kết kén, chưa tới nửa giờ sau kết xuất một cái cánh tay thô đại kén, đem chính nó bao vây lại.

Lại qua nửa canh giờ, nó phá kén mà ra.

"Hô ~!"

Điều này chỉ cần hoang đại cấp thấp Tiểu Linh tằm, hóa thành một chỉ cần bảy màu sắc sỡ lam linh điệp, chậm rãi bay lên. Nó lại tăng một tầng tu vi, đạt tới nhất giai trung phẩm Luyện Khí Kỳ tầng năm thực lực.

Nhưng mà, nó toàn bộ Yêu Trùng trở nên vô cùng uế oải, rủ xuống kéo cái đầu cùng râu, tựa hồ nghiêm trọng tiêu hao Sinh Mệnh lực, sợ là không thể sống mấy ngày rồi.

Đương nhiên, không thể dùng "Nó" để hình dung.

Nó lúc này chính là "Tô Trần" sống nhờ một đám Thần Niệm phân thân.

Ánh mắt nó thấy hết thấy, thân thể cảm nhận được hết thấy, Tô Trần cũng như tận mắt nhìn thấy, cảm động lây.

"Điều này chỉ cần linh tằm cất bước quá thấp, lấy Luyện Khí Kỳ một tầng thực lực, 'Hóa Vũ Quyết' lúc sau cũng nhiều lắm là liền Luyện Khí Kỳ tầng năm, cũng bao nhiêu sức chiến đấu. Hơn nữa, nó hiện tại thọ nguyên trên diện rộng bạo giảm, cũng chỉ có thể sống mấy ngày, sẽ gặp chết."

Tô Trần thầm nói.

Tô Trần khiến nó đập rung cánh, bay lên, tại to như vậy Bồng Lai tiên tông bay khắp nơi bay liệng, bay đến xa xa một ít Linh sơn Linh quả công viên cùng Linh dược viên trong đi thu thập linh mật.

Tô Trần thần kỳ phát hiện, bản thân phân liệt ra một đám Thần Niệm đối với điều này chỉ cần linh điệp khổng chế, cũng không khoảng cách hạn chế.

Dù là điều này chỉ cần linh điệp bay ra vài dặm, thậm chí hơn mười dặm bên ngoài.

Hắn vẫn như cũ người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, hai đạo Thần Niệm giữa, lẫn nhau nghĩ thông suốt, tâm niệm chớp mắt là tới.

Những cái kia chịu trách nhiệm trông coi Luyện Khí cùng Trúc Cơ các tu sĩ, thấy được một cái linh điệp bay vào Linh quả công viên, không có phát hiện có cái gì dị thường chỗ, cũng không để ý tới hội.

Linh điệp thu thập Linh hoa mật, đối với Linh quả cùng Linh dược viên tăng gia sản xuất mới có lợi. Chỉ cần chúng nó không phá hư Linh quả cùng Linh dược vật liệu là được rồi.

Tô Trần điều khiển lấy nó tại Bồng Lai tiên tông bên trong bốn phía đi dạo, cũng không dám xằng bậy, đi trộm Linh quả cùng Linh dược, cách...này chút ít trông coi môn rất xa.

Điều này chỉ cần linh điệp thực lực cực yếu, vạn nhất chộc giận những thứ này trông coi tu sĩ, cực kỳ dễ dàng bị một kiếm trong nháy mắt gạt bỏ.

Càng là cao cấp vườn trái cây cùng Linh dược viên tử, trông coi chi nhân tu vi càng cao. Tu sĩ Kim Đan cao cấp Dược Viên tử, đều thuê có Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đang tại bảo vệ, tự nhiên là cực kỳ nghiêm mật.

Tông môn điền công Dực Viên, thậm chí có bố trí đại uy lực trận pháp.

Nếu là hành động thiếu suy nghĩ, bản thân kia quý giá một đám Thần Niệm, cũng sẽ tùy theo linh điệp "Bỏ mình", khẳng định tính không ra.

Tô Trần làm cho lam linh điệp tại phụ cận hơn mười dặm bay đi một vòng, bỏ ra hai canh giờ tại sơn dã trong thu thập hơi có chút dã linh mật, lo lắng bị mặt khác Luyện Khí đệ tử trong lúc vô tình giết đi, liền khiến nó quay lại.

Nó tuổi thọ không nhiều, hay vẫn là gốc tại bên người cho thỏa đáng, tùy thời đem điều này một đám phân đi ra Thần Niệm thu hồi lại.

Lần này thí nghiệm hay vẫn là cực kỳ thành công, xác nhận 《Phù Du Thiên》 cùng 《Hóa Diệp Thiên》 điều này hai đạo Tiên Quyết, có thể dùng bản thân Thần Niệm phân thân thi triển đi ra.

Tô Trần thưởng thức một cái lam linh điệp thu thập trở về dã linh mật, điểm này điểm số số lượng không nhiều lắm, nhưng mà cũng chống đỡ mà vượt một ít bát Linh Mễ Phạn Linh khí.

Hắn lấy ra bản thân tại Vân Mộng Trạch Mê Tiên hạp cốc có được mấy miếng Kim Phượng Yêu Diệp trứng, tại chỗ ở nuôi dưỡng lên, chuẩn bị ngày sau chỗ cần.

Những thứ này Kim Phượng Yêu Diệp trứng là Trúc Cơ Yêu Trùng trứng, trưởng thành tiềm lực tương đối cao, ít nhất có thể đạt tới nhất giai trung phẩm trở lên, vượt xa quá những cái kia hoang đại cấp thấp linh tằm.

Bất quá, khiến chúng nó lớn lên, điều này cần cần rất nhiều thời gian.

Tô Trần làm cho Đào yêu điều này chỉ cần Mộc Tinh, đi chăm sóc những thứ này linh trứng.

Tô Trần cũng không hề phân tâm tại những chuyện này, đợi ngày sau có rảnh rồi lại đi cân nhắc 《 Hóa Diệp Thiên 》 đổi dùng cho nhiều việc. Điều này hai tháng, tạm thời đều đặt ở thu thập Trúc Cơ Đan Linh dược vật liệu thượng.

Nhoáng một cái, chính là một tháng trôi qua.

Điều này hơn một tháng trong thời gian, Thẩm Đông tại Bồng Lai tiên tông nhiều người Kim Đan các Trưởng lão Linh dược viên hồi hải ngược xuôi, giúp đỡ Tô Trần tìm kiếm cần có rất nhiều Linh dược vật liệu.

Tô Trần đem mình nguyên lai là những cái kia hơn mười gốc mấy trăm năm phần Linh thảo dược, cũng tận số bán đi, hoặc là cùng mặt khác Tu Tiên giả trao đổi. Thậm chí đem một cây nghìn năm phần Linh dược vật liệu, cũng nhịn đau bỏ những thứ yêu thích, cùng tu sĩ Kim Đan thay đổi bốn gốc năm trăm năm dược liệu quay lại.

Hao phí hơn tháng, hăn rốt cuộc đem một bộ luyện chế Trúc Cơ Đan Linh dược vật liệu, tất cả đều trừ đồng thời. ——

Ps : Đêm hôm khuya khoắt đột nhiên mất điện, đứt gãy Internet, suy nghĩ cả nửa ngày mới truyền thượng điều này chương đến đây.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 186: Đồng Lư Sơn Luyện Đan

Tô Trần trong tay đã xoay sở đủ một cái phù hợp Trúc Cơ Đan Linh được vật liệu, nhưng còn cần có một tòa Kim Đan cấp bậc lò luyện đan, cùng nhiệt độ cực kỳ cao lò lửa.

Bộ dạng này Trúc Cơ Đan được liệu bên trong có một mặt nghìn năm Linh được vật liệu. Như vậy phẩm cấp cao được liệu, dựa vào cấp thấp Luyện Khí tu sĩ hóa điểm, thậm chí Trúc Cơ tu sĩ Chân Hỏa cũng thì không cách nào luyện hóa, phải là tam giai trở lên Chân Hỏa mới được. Tốt nhất là thuần chánh Tam Muội chân hỏa, đến đây luyện chế được này.

Mà Tam Muội chân hỏa chỉ có hỏa hệ tu sĩ Kim Đan mới có thể phóng xuất ra, thân là tu sĩ Kim Đan bọn họ cũng sẽ không lãng phí thời gian giúp đỡ Trúc Cơ tu sĩ luyện đan, chỉ có thể Trúc Cơ tu sĩ tự nghĩ biện pháp giải quyết.

Bất quá, Tô Trần biết rõ bậc thầy luyện đan Vương Thu đã từng luyện chế qua Kim Đan cấp bậc tam giai Linh Đan, nếu như Vương Thu thân là Trúc Cơ tu sĩ có thể làm được, vậy khẳng định có biện pháp giải quyết hai vấn đề này.

Hắn ngự kiếm đến Vương Thu nơi ở, đến nhà bái phỏng, hướng Vương Thu hư tâm thỉnh giáo như thế nào giải quyết nhiệt độ cao lò hỏa vấn đề.

Vương Thu ngày thường cực ít tại đồng môn Trúc Cơ tu sĩ lui tới, đối với cùng là tán tu bái nhập tiên tông Tô Trần, hơi có mấy phần hảo cảm.

"Tô sư đệ, tại chúng ta Bồng Lai tiên tông luyện chế Linh Đan, chưa bao giờ làm hỏa nguyên phát sầu, có chuyên môn cỡ lớn Luyện Đan Thất có thể luyện chế các loại phẩm giai Linh Đan.

Ta mấy tháng này chuẩn bị một bộ tam giai dược liệu cùng ba phù hợp cấp hai dược liệu, đang định muốn đi luyện đan, người cùng đi với ta đi. Ta dẫn người đi chúng ta Bồng Lai tiên tông luyện đan, luyện khí Thánh Địa Đồng Lư Sơn."

Hắn và Tô Trần cùng đi ra cửa, ngự kiếm tiến về trước Đồng Lư Sơn.

"Đúng rồi, Tô sư đệ, người bây giờ là cái gì tiêu chuẩn luyện đan? Nếu là luyện đan học đồ mà nói, tốt nhất là tìm một cái danh Luyện Đan Sư bá sư học nghệ. Lấy Trúc Cơ tu sĩ Thần Niệm cùng điều khiển lực lượng, chỉ cần một năm có thể vượt qua học đồ thời kỳ. Luyện đến Luyện Đan Tượng, vừa rồi xuất sư, thế nhưng độc lập luyện đan."

"Trước kia tại Triều Ca Thành, ta đã từng luyện chế qua một ít cấp thấp nhất nhất giai linh lộ đan, nên tính là Luyện Đan Tượng đi."

Tô Trần suy nghĩ một chút, nói ra.

Hắn không có nói tự mình luyện chế qua cấp thấp Tẩy Tủy Đan, loại đan dược này cực kỳ hi hữu, gần với Trúc Cơ Đan.

Điều này Tẩy Tủy Đan không có đạt tới luyện đan cảnh giới của đại sư lúc trước, căn bản không Luyện Đan Sĩ dám đi đụng.

Không phải không luyện chế được, mà là thường thường tiêu hao thành phẩm, cao hơn nhiều tiền lời. Dù là luyện chế cấp thấp nhất Tẩy Tủy Đan, cũng phải tiêu hao đại lượng đắt đỏ dược liệu, hơi có sơ xuất, liền táng gia bại sản.

Tô Trần tự biết mình, thuật luyện đan của hắn chưa nói tới có bao nhiêu cao minh, hoàn toàn dựa vào cùng với chính mình tại Linh sơn trồng ra thành phẩm cực kỳ rẻ tiền Linh dược vật liệu, không tiếc thành phẩm, mới luyện chế ra chút ít cấp thấp Tẩy Tủy Đan.

Dựa theo phỏng chừng, hắn có lẽ cao hơn đại đa số Luyện Đan Tượng, không sai biệt lắm là luyện đan sư trình độ. Bất quá, hay vẫn là khiêm tốn ít xuất hiện một ít, lấy Luyện Đan Tượng tự cho mình là.

"Nếu là một gã Luyện Đan Tượng, có thể trực tiếp khai lò luyện đan! Thuật luyện đan không có nó, nhiều tổn cân nhắc, quen tay hay việc mà thôi. Lão phu cũng không có gì thiên phú luyện đan, ngày đêm đắm chìm trong đó, thường xuyên là cơm nước không vào, ngày đêm điên đảo. Nhưng ba bốn mươi năm trôi qua, cũng đơn giản chỉ cần đã thành một gã bậc thầy luyện đan!"

Vương Thu hồi hột, rất có một bộ luyện đan phong phạm cao thủ, chỉ điểm Tô Trần nói.

Nhưng hắn biết rõ, tu luyện thuật luyện đan có bao nhiêu khó khăn.

Thuật luyện đan tăng lên, khó khăn nhất chỗ ở chỗ "Hao tổn Linh Thạch". Luyện hồng một cái lô Linh tài nguyên liệu, động mấy trăm khối, hơn một nghìn khối linh thạch liền tan thành mây khói.

Phần lớn Luyện Đan Sư, tinh lực đều dùng đang thu thập linh trong tài liệu, thường thường một, hai tháng, mới có cơ hội động thủ luyện một lò Linh Đan.

Linh Đan nghề nghiệp lợi nhuận, coi như là khá cao.

Nhưng Luyện Đan Tượng, các luyện đan sư trình độ không đủ, dù sao vẫn là thua thiệt nhiều, kiếm ít. Luyện Đan Tượng nhất định sẽ thiếu, mà Luyện Đan Sư cũng chỉ là miễn cưỡng có thể không lời không lỗ.

Gặp gỡ Luyện Đan Sư khóc than, đây tuyệt đối là bình thường sự tình.

Chỉ có đã đến luyện đan cảnh giới của đại sư, mới có thể chân chính buông lỏng một hơi, bắt đầu tiến vào đại kiếm linh thạch thời điểm. Đường nhiên, điều này là chỉ luyện chế những cái kia cấp thấp một hai giai Linh Đan.

Nếu như bậc thầy luyện đan đi luyện chế tam giai Linh Đan, vẫn là thua thiệt thổ huyết. Luyện một bộ tam giai đan, thiếu rơi Linh Thạch, ít nhất nửa năm hít thở không thông.

Vương Thu mang theo Tô Trần, tại Bồng Lai tiên tông bên trong ngự kiếm phi hành.

Lấy Trúc Cơ tu sĩ ngự kiếm tốc độ cực nhanh, hai người bọn họ vẫn như cũ hao tổn trọn vẹn gần nửa canh giờ, vừa rồi đến một tòa chung quanh mấy trăm dặm đều trụi lủi, không hề cây cối màu đỏ thắm ngọn núi.

Tô Trần chứng kiến này tòa đỏ thắm ngọn núi, lập tức kinh ngạc.

Lại là một tòa cuộn cuộn hỏa diễm ngọn núi, miệng hỏa sơn phun trào lấy khói đặc, dung nham cùng hỏa diễm. Khắp nơi đều có lưu huỳnh thạch, hỏa thạch.

"Đây là núi lửa?"

Tô Trần giật mình.

Hắn lập tức có chút hiểu được, vì cái gì Vương Thu muốn tới cái chỗ này.

"Núi này thật là một ngọn núi lửa, danh viết Đồng Lư Sơn. Đây là ta Bồng Lai tiên tông bên trong duy nhất một ngọn núi lửa, đúng là núi này, đại đại phương tiện chúng ta luyện đan, Luyện Khí tu sĩ, không cần làm

hỏa nguyên phát sâu. Thậm chí một ít hỏa hệ tu sĩ, mỗi ngày ngốc ở chỗ này tu luyện, hấp thụ nồng nặc hỏa linh khí!"

Vương Thu chứng kiến hãn khiếp sợ, không khỏi cười to.

Ban đầu tới nơi đây tu sĩ, chứng kiến như vậy một tòa bốc lửa núi lớn, cũng khó khăn miễn hội cảm thấy khiếp sợ.

Hai người ngự kiếm, bay thấp tại Đồng Lư Sơn trên đỉnh.

Đã thấy, trong ngọn núi ương một cái vòng tròn lõm xuống to lớn huyết động, xâm nhập mấy ngàn trượng, tỏa ra hung hung Địa Hỏa.

Toàn bộ Đồng Lư Sơn, tựa như cùng trong thiên địa một tòa thiêu đốt khổng lồ bếp đồng, chỗ sâu dung nham, như một lớn nồi sôi trào đồng trấp, nhiệt độ của ngọn lửa cực cao, thậm chí so với Tam Muội chân hỏa còn thuần khiết.

Tô Trần đứng ở ngọn núi miệng, liền cảm thấy một dòng nóng ấm hỏa diễm chi khí, đập vào mặt, sóng nhiệt hầu như có thể cầm quần áo đều bốc cháy lên.

Vây quanh miệng núi lửa này, rất nhiều Luyện Khí Kỳ các đệ tử nhắc lên từng ngọn lò luyện đan, Luyện Khí lô, dẫn dắt đến hừng hực Địa Hỏa, đốt lò luyện đan cùng Luyện Khí lô.

Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tráng hán quơ một thanh cự thiết chùy, cao giọng hét lớn, nện các màu Linh đao, linh kiếm Linh Khí, hở ngực lộ vú, mồ hôi đầm đìa.

"Đất này hỏa độ nóng vô cùng ổn định, không cần tiêu phí nhân lực đi chặt cây linh mộc, tiêu hao lớn lượng linh than tài nguyên, cuồn cuộn không dứt.

Bất quá, chỗ này Đồng Lư Sơn là tiên tông sản nghiệp, phải bỏ tiền. Phía ngoài nhất mấy trăm lúc giữa lò luyện đan cùng Luyện Khí lô, Địa Hỏa độ nóng khá thấp. Thuê một tòa nhất giai luyện đan Luyện Khí lô, chỉ cần một khối linh thạch một ngày."

Vương Thu nói.

"Một khối một ngày, cũng là tiện nghi."

Tô Trần gật đầu.

Trước kia hẳn tại Triều Ca Tiên Thành luyện đan, mỗi ngày linh than tiêu hao cũng không chỉ một khối linh thạch.

Miệng hỏa sơn bên trong, còn có sáng lập ra thêm đá, có thể đi vào chỗ sâu.

Phía dưới tựa hồ còn có cao cấp hơn độc lập Luyện Đan Thất cùng Luyện Khí Thất. Càng đi ở chỗ sâu trong, tiếp cận với lòng đất, tự nhiên độ nóng càng là cực nóng khó nhịn.

"Phía dưới, là cấp hai Luyện Đan Thất cùng Luyện Khí Thất, cần mười khối linh thạch thuê một ngày. Tốt hơn này còn có tam giai Luyện Đan Thất cùng Luyện Khí Thất, nhưng mà cao tới một trăm khối linh thạch thuê một ngày, đây cũng không phải là ai cũng hoa lên. Bốn tiên tông, cũng chỉ có Kim Đan các Trưởng lão mới thường xuyên dùng tam giai lò sưởi."

Vương Thu hâm mộ nói.

Hắn tuy là bậc thầy luyện đan, nhưng rất ít có thể xoay sở đủ tam giai dược liệu, một năm nhiều lắm là luyện cái hai, ba lần mà thôi. Ngày thường luyện chế càng nhiều nữa đan dược, đều là luyện một hai giai Linh Đan, dùng cái này kiếm linh thạch.

Vương Thu dẫn Tô Trần hướng miệng hỏa sơn phía dưới mà đi.

Phía dưới, hỏa diễm như gió.

Tô Trần không thể không phóng thích hộ thân che đây, lấy chống cự mãnh liệt hỏa diễm chi khí.

Rơi xuống mấy trăm trượng sâu, liền chỉ thấy được Trúc Cơ tu sĩ đang luyện đan cùng Luyện Khí. Luyện Khí Kỳ tu sĩ tu vi ở phía dưới, hoàn toàn đợi không được.

"Vương đại sư!"

Đi xuống trên đường, ngẫu nhiên có hạng nhất hạng nhì Luyện Đan Sư xuất hiện, cùng Vương Thu dặn dò.

Vương Thu chỉ là nhàn nhạt gật đầu.

Hắn là bậc thầy luyện đan, tại Bồng Lai tiên tông Luyện Đan Sĩ ở bên trong, địa vị tương đối cao, gần với ba vị Kim Đan Kỳ tông sư luyện đan.

"Tô sư đệ, nơi này rất nhiều một hai giai Luyện Đan Thất tùy ý chọn. Ta đi trước tam giai Luyện Đan Thất, luyện một bộ Linh Đan, các loại sau khi đi ra, chúng ta lại trao đổi một chút thuật luyện đan!"

Vương Thu trong tay có một phần tam giai dược liệu cùng mấy phần cấp hai Linh dược vật liệu, có hai tháng chưa chạm lò luyện đan, không thể chờ đợi được đều muốn đi luyện đan.

Hắn hướng một gã trông coi Đồng Lư Sơn Trúc Cơ tu sĩ nộp một trăm khối linh thạch tiền thuê, mượn một gian tam giai Luyện Đan Thất, liền vào đi luyện đan.

"Hảo!"

Tô Trần hướng Vương Thu chấp tay nói dừng.

Sau đó, hắn mới móc ra năm trăm khối linh thạch, hướng tên kia coi núi tu sĩ nói: "Giúp ta một gian tam giai Luyện Đan Thất, trước thuê năm ngày đi! Như là vượt qua, chờ ta đi ra trả lại."

"Tam giai, năm ngày?"

Coi núi Trúc Cơ tu sĩ nhìn xem Tô Trần trong tay năm trăm khối linh thạch, thần sắc kinh ngạc, thiếu chút nữa nghi ngờ lỗ tai của mình có nghe lầm hay không. Nhưng hắn vẫn mang theo Tô Trần, mở một gian luyện đan thất.

Đồng Lư Sơn tầng dưới chót nhất tam giai Luyện Đan Thất, tổng cộng chỉ có ba gian.

Bởi vì ngày thường, điều này tam giai Luyện Đan Thất kỳ thật cũng không thường có tu sĩ đến đây dùng, ba gian là hoàn toàn đầy đủ dùng. Cho dù là Kim Đan các Trưởng lão, quanh năm suốt tháng cũng khó dùng mười lần điều này Luyện Đan Thất.

Trong đó một gian, có một vị Kim Đan Trưởng lão đã tại bên trong luyện đan nhiều ngày, phỏng chừng muốn gần nửa tháng mới ra ngoài.

Mà Vương Thu bậc thầy luyện đan chiếm được một gian, cái này cũng không cái gì.

Vị này chưa từng thấy qua lạ lắm Trúc Cơ sư đệ, trực tiếp chiếm được một gian, làm cho thủ sơn tu sĩ có chút không sờ được đầu. ——

ps toàn bộ phiên khu đại mất điện, đốt mất một cái cột điện máy biến thế, ta nguyên lai tưởng rằng dừng một chút lập tức thì sẽ khôi phục, bản bút ký nguồn điện đều dùng hết, kết quả đến ban đêm cũng không còn nữa điểm động tĩnh, lãng phí đã hơn nửa ngày, buồn bực thổ huyết.

Bất đắc dĩ, chạy đến địa phương khác mở một cái phòng, cuối cùng mã xuất đã đến chương một.

Tiếp tục làm, buổi tối tận lực đem chương sau cũng viết ra.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 187: Bế Quan Luyện Đan

Tô Trần muốn một gian tam giai Luyện Đan Thất, đẩy ra một đạo vừa dày vừa nặng cửa đá, đi vào trong thạch thất.

Trong phòng có một đạo xích sắt cơ quan, thế nhưng khóa trái ở cửa đá, để tránh ngoài chần giỡn quấy nhiễu.

Chỗ này Luyện Đan Thất chừng có vài chục trượng lớn nhỏ, tường thế là thước dày đen bóng nham thạch, cũng không biết là tài liệu gì chế tạo, ngăn cách ngoại giới hỏa diễm nhiệt khí, trong phòng rõ ràng còn quanh quẽ hơn một ít.

Trong thạch thất lúc giữa, một tòa khắc hoa đẹp đẽ tam giai lò luyện đan, ước chừng một xích lớn nhỏ. Đáy lò phía dưới có một cái có thể đóng cửa cùng mở ra đường ống, liên thông Đồng Lư Sơn lòng đất dung nham, hô hô ngọn lửa màu vàng óng không ngừng dâng trào ra ngoài mà ra.

Sử dụng Địa Hỏa làm hỏa nguyên, luyện đan người không cần thời khắc tăng thêm Linh Mộc Thán, chỉ cần khống chế đường ống van đến đây khống chế hỏa lực lớn nhỏ, bớt rất nhiều tinh lực.

Tô Trần cũng không lập tức đi độ khó luyện chế cực cao Trúc Cơ Đan.

Từ lần trước luyện chế cấp thấp Tẩy Tủy Đan lúc sau, hắn đã có một đoạn thời gian rất dài không chờ luyện đan, trên tay có chút lạnh nhạt.

Hắn theo Tu Di giới nội, lấy ra một phần cấp hai Tụ Linh Đan đan phương cùng năm mươi phần nhỏ chuẩn bị xong Linh dược vật liệu, mỗi

một phần nhỏ thế nhưng ra một hạt Tụ Linh Đan.

Chuẩn bị dùng để làm quen một chút lâu không dùng thuật luyện đan, cũng thuận tiện thói quen một cái chỗ này tam giai lò luyện đan cùng Địa Hỏa uy lực.

Lấy tam giai lò luyện đan cùng Địa Hỏa đến đây luyện chế cấp hai Linh Đan, thành đan tốc độ cực nhanh, ước chừng vèn vèn nửa canh giờ, liền có thể luyện chế ra một lò đan được.

Mỗi ngày ngoại trừ nghỉ ngơi ngồi xuống khôi phục hai canh giờ bên ngoài, thời gian còn lại không ngừng nghỉ luyện đan, thế nhưng luyện chế hai mươi lần.

Chính giữa dừng lại cân nhắc thuật luyện đan, tức thì muốn dừng lại chậm một chút.

Vừa mới bắt đầu hơn mười lô, hoặc là hỏa hầu quá mạnh, Linh được vật liệu đốt trọi. Hoặc là khai lò quá sớm, chưa Ngưng Đan, hầu như tất cả đều là phế đan. Nhưng mà luyện đến đẳng sau.

Ngắn ngủn hai ngày sau, Tô Trần rõ ràng mừng rỡ cảm giác được, bản thân thuật luyện đan đang nhanh chóng tinh tiến.

Mở đầu mười lô hủy hết, chính giữa hai ba mươi lô ra đan dẫn đầu không ngừng theo một, hai phần mười tăng lên, cuối cùng thập phần Tụ Linh Đan cơ hồ là làm liền một mạch, cao tới năm thành ra đan dẫn đầu.

Luyện xong điều này năm mươi phần nhỏ Linh được vật liệu, Tô Trần được mười lăm hạt Tụ Linh Đan. Nếu là lấy giá thị trường mà tính Linh được vật liệu cùng Tụ Linh Đan giá tiền, hẳn hai ngày này muốn thiếu bên trên không ít Linh Thạch.

Nhưng đây không phải Tô Trần mục đích, chỉ là dùng điều này năm mươi phần nhỏ Tụ Linh Đan đến đây luyện một chút cảm giác, quen thuộc tam giai lò luyện đan cùng Địa Hỏa uy lực.

Tô Trần đã khôi phục đỉnh phong luyện đan trạng thái, lúc này mới bắt đầu luyện chế Trúc Cơ Đan.

Tô Trần không năm chắc một lần luyện thành, đem điều này một bộ Trúc Cơ Đan Linh dược vật liệu, bình quân thiết cắt chia làm thấp nhất mười phần nhỏ, phân mười lần đến đây luyện.

Tô Trần lặp đi lặp lại nhìn hơn mười lần Trúc Cơ Đan cách điều chế cùng luyện đan phương pháp, nhớ cho kỹ.

Chủ dược, một cây nghìn năm Linh dược 'Ngọc Tủy Chi'. Đây chủ dược ẩn chứa cực cao Nguyên Khí, thế nhưng triệt để kích phát Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ thần hồn lực lượng, làm Luyện Khí Kỳ Nguyên Thần sinh ra biến hóa về chất, một lần hành động bước vào Trúc Cơ Cảnh giới.

Năm cây năm trăm năm 'Thiên Linh Quả, Băng Tuyết Liên, Xà Thoát Hoa' làm phụ dược, thuộc tính tác dụng có bất đồng riêng.

Thiên Linh Quả, bảo vệ não sọ Thiên Linh Cái, để tránh gặp Nguyên Khí cường lực trùng kích. Băng Tuyết Liên, trấn thủ khí lực cùng tâm thần, để tránh tà ma xâm lấn. Xà Thuế Hoa, phong bế tu sĩ toàn thân da thịt huyết, để ngừa Nguyên Khí tiết ra ngoài.

Khác cộng hai mươi gốc hai trăm năm Linh thảo 'Huyết Tinh Thảo, Địa Hỏa Liên' làm tá dược, có bất đồng riêng chi tác dụng.

Luyện Đan Sĩ đối với mỗi một chủng Linh dược vật liệu dược tính lý giải, trọng yếu phi thường. Bởi vì vì chúng nó dược tính lẫn nhau tương khắc, vững chắc, dịch thể, ngưng giao, bột phấn các loại bất đồng trạng thái, đều đối với quá trình luyện đan mang đến ảnh hưởng to lớn.

Này phương hướng, thế nhưng ra một lò Trúc Cơ Đan, cộng mười miếng.

Luyện chế Đan này phương pháp: Trước theo thứ tự đưa vào Thiên Linh Quả, Băng Tuyết Liên, Xà Thuế Hoa các loại ngũ vị thuốc phụ vật liệu, lấy Tam Muội chân hỏa mãnh liệt đốt lò đan nửa canh giờ, đem hòa tan làm nước thuốc. Nghe được mùi thuốc, phía sau, lại đưa vào

"Trước đem thuốc phụ vào lò hóa dịch thể, nghe thấy mùi thuốc."

Tô Trần đem phần thứ nhất Trúc Cơ Đan Linh dược vật liệu, cẩn thận theo thứ tự vào trong lò, lấy Thần Niệm tử quan sát kỹ lấy trong lò luyện đan nước thuốc trạng thái.

Đồng Lư Sơn.

Một đạo phi kiếm cầu vồng, "Sư" rơi vào ngọn núi, hiện ra một người trung niên Trúc Cơ Kỳ luyện đan sư thân ảnh.

"Đệ tử, bái kiến Trương Trác sư thúc!"

Tại Đồng Lư Sơn rất nhiều luyện đan học đồ cùng Luyện Đan Tượng môn nhìn thấy hần xuất hiện, không khỏi nhao nhao cung kính thi lễ.

Trương Trác nhàn nhạt gật đầu, lơ đãng.

Hần trở thành Luyện Đan Sư đã vượt qua hai mươi năm lâu, tại Bồng Lai tiên tông hơn mười vị Trúc Cơ Kỳ cảnh Luyện Đan Sư bên trong, coi như là thâm niên Giáo Giáo thế hệ.

Nhưng mà hần đã sớm bất mãn với luyện đan sư địa vị, đều muốn bước lên bậc thầy luyện đan chi cảnh, đây mới là hần tha thiết ước mơ cảnh giới.

Mấy tháng trước, hần hao phí không ít tâm huyết, rốt cuộc xoay sở đủ một cái phù hợp tam giai Huyền Băng Đan dược liệu.

Điều này Huyền Băng Đan là tam giai Linh dược, chuyên môn cung cấp tu sĩ Kim Đan phục dụng. Có thật tốt trấn thần trừ bỏ Ma chi hiệu quả, thế nhưng phòng ngừa tu luyện cùng đột phá cảnh giới thời điểm, tẩu hỏa nhập ma.

Một khi luyện chế thành công ra Huyền Băng Đan, chỉ cần ra đan dẫn đầu đủ để không lời không lỗ, không lỗ tiền. Như vậy hẳn đem thuận lợi tấn thăng làm Bồng Lai tiên tông vị thứ tư bậc thầy luyện đan, có thể cùng tu sĩ Kim Đan việc buôn bán.

Khi đó, liền bốn môn Kim Đan các Trưởng lão đều sẽ chủ động tới tìm hẳn, mua sắm Huyền Băng Đan.

Hắn tại Bồng Lai tiên tông địa vị, không thể nghi ngờ hội trên diện rộng bay lên, nhảy lên vượt qua nhiều người Luyện Đan Sư, trở thành tiên tông huy nhất bốn gã bậc thầy luyện đan một trong.

Vì ngày hôm nay, hắn đã tỉ mỉ chuẩn bị trọn vẹn một năm.

"Ngô sư đệ, giúp ta mở một gian tam giai Luyện Đan Thất!"

Trương Trác mang trên mặt một vòng nhàn nhạt tự tin, bình tĩnh đáng tươi cười, mười bậc mà xuống, đi vào miệng hỏa sơn ở chỗ sâu trong, tam giai Luyện Đan Thất trước.

Vị kia chịu trách nhiệm trông coi Đồng Lư Sơn họ Ngô tu sĩ sững sờ, vội vàng chấp tay thi lễ, xin lỗi nói: "Trương sư huynh, không còn!"

"Không còn? Không phải có ba gian sao? Làm sao sẽ không còn!"

Trương Trác không khỏi kinh ngạc.

Hắn nhớ kỹ, gian phòng này tam giai Luyện Đan Thất, ngày thường đều là rất trống rảnh rồi.

Bồng Lai tiên tông cũng liền bốn vị Kim Đan tông sư luyện đan, ba vị bậc thầy luyện đan mà thôi.

Tông sư luyện đan một khi chiếm được vị trí, thường thường mười ngày nửa tháng mới ra đến. Nhưng bậc thầy luyện đan đều là mau vào mau ra, vền vẹn một hai ngày là đủ rồi. Dù sao, một trăm khối linh thạch một ngày phí tổn, đó là tại đốt Linh Thạch, không phải ai đều trả nổi.

Trừ bọn họ ra mấy vị thỉnh thoảng sẽ dùng một chút bên ngoài, ai sẽ cho thuê tam giai Luyện Đan Thất? Ba gian tam giai Luyện Đan Thất cùng nhau bị cho thuê, đây cũng quá hiếm thấy đi.

"Sử Thiên Lô Kim Đan Trưởng lão chiếm được một gian, hẳn đã luyện có chừng mười ngày. Vương Thu bậc thầy luyện đan vừa tới, chiếm được một gian, thanh toán một ngày tiền thuê, phỏng chừng rất nhanh sẽ ra ngoài. Còn có một vị, ta không biết hẳn người nào, tựa hồ là mới tới Luyện Đan Sĩ, nhưng hẳn thanh toán năm ngày tiền thuê, sợ là nhất thời nửa khắc sẽ không ra được."

Ngô trông coi vội vàng nói.

Trương Trác sửng sốt, sâu đậm nhăn lông mày.

Xa lạ người mới Luyện Đan Sĩ?

Sẽ là ai?

Hừ, Bồng Lai tiên tông bên trong, hơi có chút bản lãnh Luyện Đan Sư, cái kia cái không nhận biết! Người này sợ là giả vờ giả vịt, cố ý làm cho người ta chú ý mà thôi, cũng thật cam lòng hoa điều này số lớn linh thạch.

Hắn cũng chỉ có thể dẫn lòng được, chờ ở bên ngoài lấy.

Vương Thu vị luyện đan đại sư này đã hơn nửa ngày, đoán chừng là tại luyện một bộ tam giai Linh Đan, cũng nhanh đi ra.

Hắn cùng Vương Thu không sai biệt lắm là đồng thời tu luyện thuật luyện đan, sớm vào mấy chục năm trước liền luôn luôn không đối phó, ai cũng không so với ai khác cao mình. Gần đây những năm này, Vương Thu trận chiến cùng với chính mình đi trước một bước trở thành bậc thầy luyện đan, ở trước mặt hắn một bộ ngạo khí ngang mùa thu.

Chờ hắn cũng được bậc thầy luyện đan, nhìn Vương Thu còn có cái gì hảo ngạo khí.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 188: Trúc Cơ Đan Thành! (Chúc Mừng 'Tam Sinh Duyên Đâm Thiên Đế Minh Chủ)

Trương Trác tại tam giai Luyện Đan Thất bên ngoài, chịu đựng lấy núi lửa đáy động cực nóng hỏa khí , trong lòng có chút bức bối, không thể không kiên nhẫn đợi mấy canh giờ.

Làm một danh sắp theo Luyện Đan Sư bước vào bậc thầy luyện đan cảnh giới Trúc Cơ tu sĩ mà nói, tại trước mặt tu sĩ khác bảo trì đầy đủ kiên nhẫn cùng ưu nhã phong độ, là nhất định không thể thiếu đấy.

Qua hồi lâu, rốt cuộc có một gian luyện đan thất hậu trọng cửa đá Oanh long long bị đẩy ra.

Một gã râu xám lão đầu theo tam giai Luyện Đan Thất bên trong đi ra, đầy người luyện đan phục đều dính màu xám đen được cặn bã, quần áo lôi thôi lếch thếch, chòm râu có chút Lạp Thập, nhưng trên mặt dày rồi lại là một bộ vui rạo rực chi sắc.

Lần này hẳn lại đã luyện thành hơn mười hạt tam giai Linh Đan, xem ra bậc thầy luyện đan cảnh giới vẫn tương đối củng cố.

Điều này hơn mười hạt tam giai Linh Đan khấu trừ các loại thành phẩm, ít nhất có thể thay hẳn kiếm đến năm sáu trăm khối linh thạch bởi vì linh đan cao cấp ra đan dẫn đầu rất thấp, kiếm Linh Thạch không nhiều lắm, miễn cưỡng cũng liền so với không lời không lỗ cao hơn một chút. Nhưng tam giai linh đan luyện chế thành công, không lỗ vốn, tượng trưng cho bậc thầy luyện đan địa vị, có thể cho hẳn tại tiên tông bên trong mang đến danh vọng to lớn.

Hắn chính thức kiếm tiền thuật luyện đan, hay vẫn là dựa vào luyện chế đại lượng cấp hai Linh Đan.

"Ai ôi!!!, Vương sư huynh khí sắc hồng nhuận phơn phớt, xem ra vận khí không tệ a!"

Trương Trác chấp hai tay sau lưng, bình tĩnh thông dong nói.

Vương Thu chứng kiến Trương Trác một bộ ung dung tự tin thần sắc, đứng ở tam giai Luyện Đan Thất bên ngoài, rất là kinh ngạc.

Hắn và Trương Trác mấy chục năm qua lần nhau manh mối khác, mỗi lần gặp gỡ, tránh không được đều muốn châm chọc khiêu khích đấu mấy lần trước miêng.

Nhưng gần đây một hai năm nhiều, hắn đi trước một bước trở thành bậc thầy luyện đan lúc sau, Trương Trác không còn lực lượng, cũng không dám ở trước mặt hắn đơn giản mặt mày rạng rỡ.

Như thế nào lúc này, Trương Trác lại ở đâu ra lực lượng ở trước mặt hắn xuất hiện!

Vương Thu đột nhiên nghĩ đến cái gì, không khỏi thần tình ngưng kết.

Tờ này trác đi tới nơi này tam giai Luyện Đan Thất ngoài cửa, cố ý chờ hắn đi ra, chẳng lẽ là chuẩn bị trùng kích bậc thầy luyện đan cảnh giới, sớm khoe khoang một phen?

Nếu là Trương Trác cũng tấn chức đã thành bậc thầy luyện đan, vậy hắn thật vất vả đang luyện đan thuật bên trên giàn trước một bước ưu thế, đảo mắt lại muốn mất đi.

Vương Thu trong lòng lập tức không nhanh.

Tờ này trác thủ tại chỗ này chờ hăn đi ra, xem ra là chuyên môn thị uy đã đến.

Hăn không khỏi lạnh nhạt nói: "Trương sư đệ điều này là chuẩn bị luyện tam giai linh đan? Vậy cũng được muôn vàn cẩn thận a, điều này tam giai lô lửa uy lực cực kỳ mạnh, không phải dựa vào vận khí có thể nắm chắc đúng mực, hơi không cẩn thận sẽ đốt hủy! Có được lãng phí hơn nửa năm đi trừ bị một bộ tam giai dược liệu."

"Đa tạ Vương sư huynh nhắc nhở, ta tự nhiên tiết kiệm! Lần này luyện đan nếu là có thành, ngày sau còn muốn cùng Vương sư huynh luận bàn một chút!"

Hai người vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười giao phong một phen, cũng biết đối phương trong bụng tại phúc phỉ đối phương.

Trương Trác đột nhiên nghĩ đến một chuyện, phong khinh vân đạm dò hỏi: "Đúng rồi, Vương sư huynh. Cùng người cùng đi vị kia người mới sư đệ, chẳng lẽ cũng là bậc thầy luyện đan?"

"Không đúng vậy a, hăn nói hăn liền là một gã Luyện Đan Tượng, nhiều lắm là cũng liền tiếp cận với luyện đan sư cảnh giới."

Vương Thu thần tình sửng sờ, kỳ quái Trương Trác tại sao hỏi như vậy.

"Vậy thì kỳ quái, hăn một gã Luyện Đan Tượng có lẽ dùng đỉnh núi nhất giai Luyện Đan Thất. Vậy vì sao hăn tiến vào tầng dưới chót nhất tam giai Luyện Đan Thất?"

Trương Trác càng phát buồn bực.

"A? Tô sư đệ cũng tiến vào tam giai Luyện Đan Thất? !"

Vương Thu nghe vậy , trên mặt kinh ngạc chi sắc, không chút nào tại Trương Trác phía dưới.

Hắn mang theo Tô Trần đến đây Đồng Lư Sơn nhìn một cái tình huống, liền trước vào tam giai Luyện Đan Thất, suy nghĩ Tô Trần thì sẽ đi nhất giai Luyện Đan Thất, cũng không cần hắn dẫn đường.

Hắn căn bản không biết rõ, Tô Trần về sau hội tiến tam giai Luyện Đan Thất.

Rồi hãy nói, hắn cùng Tô Trần biết thời gian mặc dù ngắn, nhưng cảm giác Tô Trần người này điều thấp khiêm tốn, cũng không cảm thấy Tô Trần là khoe khoang khoa trương thể hệ.

Điều này tam giai Luyện Đan Thất nghỉ ngơi một ngày, liền cần trộn vụn một trăm khối linh thạch, tiền thuê dị thường đắt đỏ. Cũng không phải là nhất giai Luyện Đan Thất một ngày một Linh Thạch có thể so sánh.

Đồng Lư Sơn phía dưới tổng cộng liền ba gian tam giai Luyện Đan Thất, có một vị Kim Đan Trưởng lão chiếm được một gian, hắn chiếm được một gian, Tô Trần chiếm được còn dư lại cuối cùng một gian.

Khó trách Trương Trác không được không ở bên ngoài chờ.

Trương Trác lắc đầu, tiến vào tam giai Luyện Đan Thất, chuẩn bị luyện chế tam giai Huyền Băng Đan.

Nhưng mà, trong lòng của hắn luôn luôn nghi hoặc không giải được.

Vừa nghĩ tới tên kia mới nhân tu sĩ tiến vào tam giai Luyện Đan Thất, còn có Vương Thu bộ kia không hề che giấu kinh ngạc chi sắc. Điều này nói rõ Vương Thu không biết chút nào.

Người nọ tốt cùng là chuyện gì xảy ra?

Chẳng lẽ Bồng Lai tiên tông, đã đến một vị người mới bậc thầy luyện đan?

Đây là tuyệt đối không thể sự tình, ngoại giới nào Tiên thành nhỏ súc tích nhỏ bé, Linh dược vật liệu số lượng ít, ra đời một gã Luyện Đan Sư đều cực kỳ khó khăn.

Chỉ có giống Bồng Lai tiên tông như vậy vạn năm tiên tông, Linh dược vật liệu vật tư phong phú, lại có Đồng Lư Sơn điều này ngọn núi lửa cung cấp vô tận hỏa nguyên, mới có điều kiện ra đời Luyện Đan Sư, thậm chí cả bậc thầy luyện đan.

Mà tiên bên trong tông Luyện Đan Sĩ môn, tất cả đều là theo luyện đan học đồ, Luyện Đan Tượng từng bước một, hao phí nhiều hơn mười năm mới tu luyện tăng lên đi lên. Không có chịu khổ ba bốn mươi năm, hơn nữa đầy đủ thiên phú và một chút may mắn, căn bản không thành được bậc thầy luyện đan.

Không có người nào có thể vừa sai bước càng nhiều như vậy đẳng cấp, trực tiếp trở thành bậc thầy luyện đan.

Trương Trác tâm thần có chút không tập trung, nhắm mắt ngồi xuống nửa canh giờ, ý đồ làm cho mình trầm tĩnh lại.

Thế nhưng là, trong lòng hay vẫn là táo bạo, càng nghĩ càng không đúng.

Luyện đan thời điểm, kiêng kỵ nhất đúng là thất thần phân tâm.

"Tâm thần bất định, một khi bộ dạng này Huyền Băng Đan bị thiêu hủy, nửa năm này vất vả thu thập Linh dược vật liệu liền uổng phí. Lại phải hao phí một năm nửa năm đi sưu tập tam giai Linh tài nguyên liệu. Mà thôi, hay là chờ nổi lòng bình phục, qua gần nửa tháng lại luyện đi. Hết thầy còn cần ổn trọng làm việc, không thể liều lĩnh!"

Trương Trác suy nghĩ hồi lâu, vẫn là quyết định nhịn đau buồn tha cho luyện chế tam giai Huyền Băng Đan.

Cùng hăn mạo hiểm thử một lần, còn không bằng ổn định chút, dù sao cũng hơn lãng phí điều này giá trị hai nghìn khối linh thạch tam giai Huyền Băng Đan Linh tài nguyên liệu tốt.

"Nhưng cũng không có thể lãng phí điều này một trăm khối linh thạch tiền thuê. Lưu lại chừng một ngày, trước luyện mấy bộ cấp hai Linh Đan lại đi, kiếm về một chút tiền vốn lợi nhuận đến đây!"

Ngày kế tiếp.

Trương Trác đẩy cửa đá ra, theo tam giai Luyện Đan Thất đi ra, trầm mặt không buồn không vui.

Vương Thu cũng không ly khai, mà là ở bên ngoài vừa tu luyện một vừa chờ Tô Trần đi ra, muốn hiểu rõ là chuyện gì xảy ra. Hăn gặp Trương Trác điều này bộ dáng trong lòng không khỏi kỳ quái, "Trương sư đệ, người đây là đã luyện thành, vẫn bị thất bại?"

Tờ này trác là đã luyện thành tam giai Linh Đan, nhất định mừng rỡ như điên, hận không thể đây tiên tông người đều biết rõ. Nếu là luyện đã thất bại, khẳng định vẻ mặt tối nghĩa ủ rũ, khó tránh khỏi tức giận. Nhưng này một bộ không buồn không vui, giống như chuyện gì đều không có phát sinh, đây là có chuyện gì?

"Ách, ta cảm giác gần nhất luyện đan trạng thái không chờ đạt tới đỉnh phong, quyết định điều chỉnh một chút trạng thái, ngày khác lại luyện!"

Trương Trác thoáng có chút lúng túng, liếc qua Tô Trần Luyện Đan Thất, vẫn như cũ đại môn đóng chặt, "Như thế nào, vị này Tô sư đệ còn chưa có đi ra? Vương sư huynh đây là ở chờ hăn? !"

"Ta hẹn hẩn luyện xong đan lúc sau luận bàn thuật luyện đan, tại bậc này hẩn, dù sao cũng liền ba lượng ngày mà thôi, không vội."

Vương Thu lắc đầu, một bụng nghi hoặc, đều muốn hỏi cho rõ.

"Đã có luyện đan cao thủ vào ta Bồng Lai tiên tông, ta cũng gặp lại vị này Tô sư đệ! Xem hẩn tốt cùng là nhân vật bậc nào!"

Trương Trác mày dạn mặt dày đặt mộng ngồi xuống.

Gần đây vô sự, trong lòng của hẩn sự nghi ngờ này không giải khai, khó tránh khỏi cố tình ngăn cách, thậm chí lâu ngày cố tình Ma. Đang mở ra sự nghi ngờ này lúc trước, hẩn là không định luyện chế tam giai Huyền Băng Đan, để tránh phân thần thất thủ.

Nhoáng một cái, lại là ba ngày trôi qua.

Tô Trần ở trong luyện đan thất toàn lực bế quan luyện đan, hoàn toàn không biết ngoại giới có người bởi vì hẩn mà tâm thần có chút không tập trung.

Bếp đồng lên, trong đó một gian tam giai Luyện Đan Thất bên trong, một tòa tam giai lò luyện đan đang tại phốc phốc tỏa ra linh hương chi khí, nóng rực màu vàng kim óng ánh Địa Hỏa không ngừng phún ra ngoài, đem chỗ này lò luyện đan đốt màu đỏ bừng.

Tô Trần thần sắc ngưng trọng, nhìn chăm chăm lô lửa cùng trong lò luyện đan động tĩnh. Trong tay cầm lấy một chút Linh dược vật liệu, nhìn hỏa hầu, tùy thời ném vào trong lò.

Hẩn luyện chế Trúc Cơ Đan tốc độ cũng không nhanh, mỗi gần nửa ngày một lò.

Trước mặt năm lô toàn bộ đều luyện hỏng, đều là tại bất đồng chi tiết xảy ra vấn đề.

Luyện xong một lò, tuy rằng thất bại, cũng vẫn như cũ phải hao phí một hai canh giờ đi nhiều lần dư vị cùng cân nhắc toàn bộ quá trình luyện chế, hiểu rõ thất bại nguyên do.

Không ngừng thất bại, đối với bất luận cái gì một gã Luyện Đan Sư đều là áp lực nặng nề.

Tô Trần trong tay chỉ có điều này mười phần nhỏ Linh dược vật liệu, nếu là toàn bộ dùng hết đều luyện không đi ra, vậy ra đại sự. Hắn chỉ sợ không thể không cầm ra của mình toàn bộ gia sản, bao gồm còn dư lại ba cây dị thường trân quý nghìn năm Linh dược, đi cầu bốn tông Kim Đan Trưởng lão đổi lấy một hạt Trúc Cơ Đan.

Cái này đã thứ sáu lô, cũng may điều này lô có chút thuận lợi, liền sắp tiếp cận đan thành.

Nhưng càng là thời điểm này, Tô Trần càng cảm thấy áp lực cực lớn. Toàn bộ luyện đan nhiều đến hơn mười cái khâu, bên trong bất kỳ một cái nào khâu ra sai, đều dẫn đến sắp thành lại bại.

Đột nhiên, trong lò luyện đan Linh dược dịch thể, rất nhanh co rút lại làm một đoàn nhỏ, quang mang dần sáng, sắp đan thành.

Tô Trần ánh mắt lăm liệt.

"Khai lò!"

Lò luyện đan ra

"Hô!"

Một viên hoàng xán xán Linh Đan từ trong lò luyện đan phun ra, tản mát ra thắm người nội tâm, đầy trời linh hương khí tức.

Tô Trần tay khê vẩy, đưa nó gấp không thu tới.

Bắt tay điều này viên trúc cơ đan, sắc trạch cùng linh hương chi khí, cùng lúc trước hẩn bái nhập tiên tông thời điểm lấy được kia viên trúc cơ đan giống như đúc.

"Trúc Cơ Đan! Rốt cuộc luyện chế ra một quả đến rồi!"

Tô Trần đại hỉ.

Còn thừa lại tứ phần Linh tài nguyên liệu, tiếp tục luyện!

Nhoáng một cái lại là hai ngày trôi qua, thập phần Linh dược vật liệu, cuối cùng chỉ cần thành công đã luyện thành hai quả, ra đan dẫn đầu vền vện hai thành.

Tô Trần trong tay nhiều hai viên trúc cơ đan, tăng thêm nguyên lai một hạt, cộng ba hạt. Lấy Bồng Lai tiên tông từ trước tới nay ghi chép, ba miếng Trúc Cơ hi vọng thành công là 99%, chỉ có số rất ít Luyện Khí Kỳ tăng chín tu sĩ không cách nào đột phá.

"Ta bây giờ là giả Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, lấy thiên phú của ta, cũng không đến nỗi quá không may!"

Đột nhiên, Tô Trần trong lúc vô tình thoáng nhìn, bản thân sỏa vai tóc đen rõ ràng dần dần biến thành màu xám nhạt rồi, đây là thân thể tương biến dấu hiệu.

"Nếu là lấy thực tế thọ nguyên tính, điều này đi qua gần gần bốn mươi năm mươi ngày liền mất đi bốn mươi năm mươi tuổi thọ nguyên, ta bây giờ tuổi thọ chỉ sợ đã là sáu bảy chục tuổi lão ông rồi!"

Tô Trần ngây người một lát, không khỏi than nhẹ.

Đột phá Trúc Cơ Kỳ, còn còn cần tiêu phí không ít thời gian.

Hắn còn thừa thời gian không nhiều lắm, lập tức ăn vào điều này ba viên trúc cơ đan, mau chóng trùng kích Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 189: Linh Sơn Thay Đổi, Đào Nguyên Hiện !

Tô Trần luyện ra hai quả Trúc Cơ Đan lúc sau, cũng không chọn địa phương, tính toán trực tiếp tại đây tam giai Luyện Đan Thất bên trong Trúc Cơ.

Chỗ này tam giai Luyện Đan Thất cũng không biết là tài liệu gì chế tạo thành đấy, cứng rắn còn hơn tam giai tinh thiết, dùng có thể so với Tam Muội chân hỏa Địa Hỏa ngày đêm đốt cũng đốt không thay đổi, so với thông thường phòng bế quan an toàn quá nhiều.

Tô Trần đối với chỗ như thế tự nhiên cảm thấy hài lòng, hắn đem ba miếng hoàng xán xán Trúc Cơ Đan thả ở bên cạnh, khoanh chân ngồi tĩnh tọa, nội thị Phương Thốn Linh sơn cùng Nguyên Thần.

Hắn đem Đào yêu tinh linh, tạm thời theo Linh sơn bên trong lấy ra, để vào luồng túi trong túi, miễn cho nó quấy rối quấy nhiễu bản thân Trúc Cơ.

Tô Trần chứng kiến, mình Thanh Liên Nguyên Thần tại Linh sơn bên trong cảm rễ sinh trưởng, bảy tám đầu rễ cây đã sâu đậm đâm vào Linh sơn ở chỗ sâu trong.

Nguyên bản xanh tươi ướt át Nguyên Thần diệt tử, giờ phút này đã sớm âm đạm không ánh sáng, lá sen cùng nụ hoa hầu như mất tinh thần lồi kéo, một bộ uế oải không phấn chấn tựa hồ muốn héo tàn đồng dạng.

Chuẩn xác mà nói, hắn Thanh Liên Nguyên Thần cũng còn là Luyện Khí Kỳ tầng mười hai Nguyên Thần.

Nguyên Thần tổng cộng dài quá mười hai mảnh lá sen, đại biểu Luyện Khí Kỳ tầng mười hai tu vi.

Một chi cọng sen bên trên mở một đóa liên bao, đây là sắp trúc cơ biểu tượng, nhưng mà hàm mà không phát, cũng không mở ra, nói rõ Trúc Cơ còn vẫn chưa xong.

Chỉ là bởi vì "Hóa Vũ Quyết" kích phát trong cơ thể hắc cốt giữ Nguyên Khí cùng phần lớn thọ nguyên, thân thể của hắc sớm tiến nhập "Giả Trúc Cơ" trạng thái, Pháp lực cùng Thần Niệm đợi một tý khắc mọi mặt thực lực lớn bức tăng vọt, cùng bình thường Trúc Cơ Kỳ tu sĩ không khác nhau gì cả.

Hóa vũ lúc sau trong vòng trăm ngày nếu không phải bước vào chân chính Trúc Cơ, tức thì rất nhanh hao tổn hết mọi sinh cơ, bỏ mình đạo tiêu thụ.

Tô Trần điều tức nửa canh giờ thân thể, đạt tới trạng thái tốt nhất, sau đó lúc này mới ăn vào một quả trứng bồ câu một kích cỡ Trúc Cơ Đan. Trúc Cơ Đan vào bụng, chậm rãi tan ra, ở trong bụng hóa thành nhè nhẹ cam thuần Nguyên Khí chảy, hương thuần lại thơm ngọt, hiểu được vô cùng.

Tô Trần cảm thấy cực kỳ thoải mái, phảng phất ăn một quả cấp thấp Nguyên Khí Đào đồng dạng, hương thuần lại thơm ngọt, hiểu được vô cùng.

Nhưng mà, cái cảm giác tốt đẹp này rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Trúc Cơ Đan được lực muốn vượt xa tầm thường Linh Đan mấy chục lần khoảng cách, hơn nữa xuất kỳ bá đạo.

Rất nhanh, theo sức thuốc không ngừng hòa tan, Tô Trần cảm giác trong bụng của chính mình tựa hồ nhiều hơn một tòa cỡ nhỏ Nguyên Khí bếp lò,

rào rạt được lực bạo tạc nổ tung đồng dạng phún ra ngoài.

Này cổ Nguyên Khí được lực quá mạnh mẽ, hơn nữa không bị câu thúc, thủy triều giống nhau không ngừng đánh thẳng vào kinh mạch của hãn, cốt tủy, thân thể, vô khổng bất nhập hướng cốt tủy ở chỗ sâu trong chui vào, tựa hồ đang kích phát thân thể tiềm năng, loại trừ bên trong thân thể dơ bẩn.

Da thịt của hãn bị cổ được lực này tẩy rửa, chảy ra một chút màu đen dơ bẩn chất lỏng, đều là trong cơ thể ngày thường để dành dơ bẩn, một mực không cách nào bài trừ.

Tô Trần cảm giác mình bắt thịt và trong xương tủy, vô số đạo được lực chảy tại bốn phía loạn thoan, như hàng vạn con kiến tại căn xương, đao xoắn róc thịt giống như khó nhịn.

Sắc mặt hãn trắng bệch, toàn thân từng đạo nổi gân xanh, thân thể run rẩy, mồ hôi lạnh như hạt đậu đồng dạng lăn xuống, nhưng mà lập tức bị Luyện Đan Thất bên trong nhiệt khí cho nhanh chóng bốc hơi.

Trọn vẹn ba sau bốn canh giờ, quả thứ nhất Trúc Cơ Đan được lực dần dần biến mất lui xuống đi.

Nhưng còn vẫn chưa xong Trúc Cơ, nó chỉ là đối với trong thân thể tất cả bộ vị, đều tiến hành cường hóa cải tạo mà thôi, trước kia tu luyện không thể chạm đến bộ phận, cũng bị này cổ bốn phía chui loạn được lực làm cho cường hóa.

Hãn hiện tại thân thể mới thật sự là đạt đến Luyện Khí Kỳ tầng mười hai đỉnh phong vô thượng chi cảnh, rời Trúc Cơ Kỳ cảnh giới vẹn vẹn một bước ngắn.

Tô Trần lúc này mới hiểu, vì sao có Luyện Khí Kỳ tầng chín Tu Tiên giả một hạt Trúc Cơ Đan đã đột phá, mà có Tu Tiên giả lại cần mấy hạt mới

được, một hạt Trúc Cơ Đan căn bản không đủ hoàn thành Trúc Cơ.

Luyện Khí Kỳ tăng chín Tu Tiên giả phải hao phí cực đại khí lực, đem chính mình toàn thân mỗi một chỗ bộ vị muốn tu luyện đến cực hạn, sẽ không tiêu hao cùng lãng phí Trúc Cơ Đan được lực.

Tô Trần lập tức ăn vào quả thứ hai Trúc Cơ Đan.

Hắn đã có kinh nghiệm của lần trước, tự nhiên cũng có chuẩn bị tâm lý, ứng phó một lần nữa tra tấn.

Trúc Cơ Đan được lực chậm rãi hòa tan, giống như quả thứ nhất đồng dạng, mệnh môn Nguyên Khí được lực phún ra ngoài. Nhưng lần này, chúng nó thông sướng không trở ngại, tất cả kinh mạch thông đạo, sớm đã bị bên trên một quả Trúc Cơ Đan được lực làm cho mở ra.

Rất nhanh, Nguyên Khí được lực đã tìm được bọn họ mục tiêu mới cột sống, đệ nhị cây cốt tủy.

Chúng nó tất cả đều dốc sức liều mạng hướng giá căn cốt tủy bên trong chui vào, đem bên trong khí huyết, cặn bã tủy, thậm chí ngay cả xương cốt, toàn bộ đều tẩy rửa luyện hóa không còn.

Tô Trần nghiêng răng gượng chống lấy, khanh khách rung động.

Mỗi một vị Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả, chỉ vẹn vẹn có một cây linh tủy. Nhưng mà mỗi đột phá một cái đại đẳng cấp, cột sống khác phạm nhân cốt tủy sẽ bị chuyển hóa làm mới linh tủy, Trúc Cơ Kỳ tu sĩ có hai cây, tu sĩ Kim Đan có bốn cái.

Truyền thuyết, làm Tu Tiên giả tu luyện tới phi thăng Chân Tiên cảnh giới, toàn bộ cột sống ba mươi ba cùng cốt tủy đều cùng nhau hóa thành một đầu hoàn chỉnh linh tủy hình rồng cột sống, hình rồng linh tủy cường đại, thôn thiên nhả ra đấy, khó có thể tưởng tượng.

Điều này đệ nhị cây linh tủy đản sanh thống khổ, quả thực có thể so với thiên đao vạn quả lăng trì.

Trúc Cơ Đan nguyên khí cường đại được lực, cứng rắn, đem chính mình một cây hể là xương tẩy rửa đã thành dịch thấu trong suốt linh tủy chi xương, tản ra Thanh trong vắt trong vắt Linh quang.

Cũng không biết trải qua bao lâu, điều này đệ nhị cây linh tủy mới ra đời. Điều này đệ nhị cây linh tủy phẩm chất phỏng chừng cũng liền đồng dạng, cũng không so với đệ nhất cây tốt hơn chỗ nào.

Dược lực hầu như hao hết, vẫn như cũ không thể hoàn thành Trúc Cơ.

Tô Trần thoáng nghỉ ngơi một lát, hít sâu một hơi, lại ăn vào quả thứ ba Trúc Cơ Đan.

Đây là một quả cuối cùng rồi.

Có thể hay không Trúc Cơ, tại hành động này!

Lúc này đây, thân thể của hắn cuối cùng không có lại tiếp nhận một phen tẩy rửa thống khổ.

Đã thấy, quả thứ ba Trúc Cơ Đan dược lực như hồng thủy đồng dạng, một lần hành động xông vào trong nê hoàn cung. Theo Hỗn Độn quả trứng khổng lồ trên cái khe, rót vào đến Phương Thốn Linh sơn, Thanh Liên Nguyên Thần sở tại chi xứ.

Thanh Liên Nguyên Thần giống như đói, đang liều mạng hấp thu hồng thủy này giống như vọt tới Nguyên Khí.

Trước kia, Thanh Liên Nguyên Thần là một cây "Khí Vụ Trạng" Nguyên Thần, rất là mỏng.

Nhưng mà tại hấp thu đại lượng Trúc Cơ Đan Nguyên Khí lúc sau, nó nhanh chóng chuyển hóa làm trạng thái dịch hình dáng.

Thanh Liên Nguyên Thần nhanh chóng theo uế oải không phần chấn bên trong, đổi thành sinh cơ bừng bừng, lần nữa trở nên xanh tươi ướt át. Kia một đóa hoa bao rớt cuộc hé mở, triển lộ mở nó mảnh thứ nhất mật mờ thánh khiết ánh sáng rực rỡ hoa biện.

"Thanh Liên Nguyên Thần, Trúc Cơ!"

Tô Trần kinh hỉ, cũng thở phào nhẹ nhõm.

Ba miếng Trúc Cơ Đan, hoàn thành Trúc Cơ.

Hắn mặc dù không cách nào tính toán bản thân cụ thể còn có bao nhiêu thọ nguyên, nhưng mà trong chỗ u minh tựa hồ cảm giác được, bản thân tăng lên rất nhiều thọ nguyên, ít nhất một trăm năm ở trong là không cần lo lắng thọ chung đi ngủ.

Ngay tại Tô Trần Thanh Liên Nguyên Thần, hoàn thành Trúc Cơ Cảnh giới đột phá trong một sát na.

Tô Trần tâm thần chấn động, khó tin chứng kiến, Hỗn Độn quả trứng khổng lồ bên trong phát sinh kịch liệt biến hóa.

"Oanh!"

Phương Thốn Linh sơn kịch liệt rung động lắc lư, biên giới nhô lên một tòa cỡ nhỏ tiểu sơn, không ngừng phun ra màu xám tro trần vụ. Những thứ này trần vụ phân tán bốn phía, tại Linh sơn giáp ranh khu vực trầm tích, ngưng kết thành mới lục địa.

Nguyên bản cũng không lớn Phương Thốn Linh sơn, lục địa bắt đầu hướng tứ phía lan tràn khuếch trương.

Phảng phất trải qua năm tháng khá dài.

Cũng không biết trải qua bao lâu, Linh sơn bên trong tạo đất liền, long trời lở đất biến hóa lớn mới dần dần ngưng xuống, khuếch trương đến khoảng chừng khoảng một mẫu.

Liền phía ngoài Hồn Độn quả trứng khổng lồ, cũng bị Linh sơn cưỡng ép chống đỡ lớn hơn rất nhiều. Cự trên vỏ trứng một đạo tế vi vết rách, cũng bị no căng một chút, chỉ ít có một tắc khe hở lớn nhỏ.

Tô Trần kinh ngạc đến ngây người ở.

Nguyên bản Phương Thốn Linh sơn hòn đảo trung ương một mảnh đất bằng quá nhỏ, chỉ có thể loại mười cây cỡ nhỏ Linh thảo dược, liền đầy. Xung quanh nhô ra Hôi Sơn Khâu không thích hợp trồng linh thực.

Đào yêu chỉ là tại Linh sơn loại Linh dược vật liệu, địa phương liền xếp hàng tràn đầy, không dưới cách dùng khác.

Hắn cũng không có đi suy nghĩ nhiều điều này Linh sơn có thể làm một ít chuyện gì khác.

Hôm nay, điều này Linh sơn hóa thành trọn vẹn khoảng một mẫu, dài rộng ước chừng khoảng bảy, tám trượng, có thể trồng Linh thảo dược số lượng không thể nghĩ ngờ tăng lên rất nhiều.

Thậm chí còn có thể kéo lê dư thừa địa phương, an bài cách dùng khác.

Tô Trần động lòng, suy nghĩ lớn như vậy một mảnh đất da, có thể làm những thứ gì.

Có lẽ, có thể trồng càng thêm cỡ lớn cây đào các loại linh mộc, thu xếp một cái nhà gỗ nhỏ, để đặt càng nhiều nữa các màu Linh vật.

Nếu là làm ra một ít linh thủy, hình thành một giòng suối nhỏ chảy lời nói.

Điều này đây rõ ràng có thể chế tạo thành một tòa mô hình nhỏ thế ngoại đào nguyên.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 190: Trồng Dược, Xuất Quan

Tô Trần đối với Linh sơn nghiêng trời lệch đất tạo Sơn, cảm thấy khiếp sợ, rồi lại lòng tràn đầy vui sướng.

Trước kia hắn đã cảm thấy Phương Thốn Linh sơn quá nhỏ, trồng vài cọng linh cốc liền không cách nào loại Linh thảo dược, khó có thể chiếu cố, không thể không hao phí đại lượng thời gian đến đây chờ đợi.

Chỗ này Linh sơn trải qua một phen huyền diệu thần kỳ biến hóa, mở rộng đến chừng một mẫu đất, có nghĩa là hắn có thể đủ trồng Linh thảo dược số lượng lớn tăng.

Tô Trần không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt, trong mắt thần quang rạng rỡ, tươi cười rạng rỡ, phảng phất trẻ tuổi rất nhiều. Nguyên bốn đã bắt đầu xám nhạt búi tóc, cũng khôi phục màu đen tuyền trạch, ẩn chứa nhân nhật Linh quang.

Tô Trần tiện tay đem cấp hai đào Mộc Tinh Linh Đào yêu theo thúc nang trong túi phóng xuất, thu nhập Linh sơn bên trong, là nên khiến nó cày cấy rồi.

Đào yêu trong nháy mắt trở lại Linh sơn, đang muốn chiếu theo chủ nhân phân phó trồng Linh dược, tả hữu chung quanh, nhưng là lập tức bối rối.

Kỳ thật thường xuyên ra vào Linh sơn thời gian lâu dài, Đào yêu cũng dần dần đã minh bạch một ít. Nó ngày thường ở thần bí Linh sơn, tựa hồ là một mảnh không gian độc lập thế ngoại chi địa. Cùng Triều Ca Tiên Thành, Vân Mộng Trạch các loại địa phương hoàn toàn bất đồng.

Ở tòa này Linh sơn thế ngoại chi địa, không có bất kỳ khác ngoại vật có thể quấy rầy, hoàn toàn chính là chủ nhân là lão đại quân thiên, nó là lão nhị quân trông trọng.

Nhưng trước mắt nơi này thập phần lạ lẫm.

Trước kia Linh sơn như một khối chầu nhỏ tử, vền vẹn chỉ đủ loại mười gốc linh thảo được, còn lại chỗ đặt chân đều ngại chen lấn.

Nhưng bây giờ chỉ ít có một mẫu phạm vi, to lớn như thế, nó cũng có thể ở chỗ này đi bộ xoay quanh rồi.

Ách, giống như đi nhầm cửa!

Đào yêu quay người muốn cùng Tô Trần nói, phải không nói tiến lên chỗ. Đột nhiên, nó thoáng nhìn thấy trước xa chỗ một cây Thanh mịch mờ ánh sáng rực rỡ Thanh Liên Nguyên Thần, lần nữa sửng sốt.

Ách, chủ nhân Thanh Liên Nguyên Thần ngay ở chỗ này.

Hơn nữa, Thanh Liên Nguyên Thần theo khí vụ thái biến thành trạng thái dịch, tựa hồ khí tức biến thành cường đại hơn rất nhiều, mười hai mảnh Thanh Liên Nguyên Khí lá cây dày đặc mà hữu lực, kia một đóa hoa sen quang mang bốn phía, mở ra mảnh thứ nhất hoa biện.

Thanh Liên Nguyên Thần vốn là một bộ ỉu xù quá xá, nửa chết nửa sống bộ dáng. Đột nhiên một cái lại lần nữa toả ra sự sống, bị một cỗ nhàn nhạt khí trời đất hòa hợp bao phủ.

Nơi này chính là ban đầu này tòa Tiểu Linh Sơn, rõ ràng biến thành lớn như vậy.

Cái này là chủ nhân thực lực! Quả thật là thần bí đáng sợ!

Đào yêu giật mình nháy mắt, cảm thấy khiếp sợ và thần kỳ, vô cùng ôn thuận đi bộ đến Thanh Liên Nguyên Thần trước mặt, chờ đợi chủ nhân phân phó.

"Đem những này mấy trăm hạt Linh dược hạt giống, tất cả đều trồng lên."

Tô Trần thản nhiên nói, theo Tu Di giới nội, lấy ra một bó to các màu linh dược hạt giống, phân phó Đào yêu ở trong linh điền đưa chúng nó trồng đứng lên.

Những thứ này là Thẩm Đông theo Bồng Lai tiên tông thảo dược vườn trong, giúp hắn tìm đến Trúc Cơ Đan nguyên vật liệu hạt giống.

Tại Bồng Lai tiên tông, một trăm năm phần trở lên Linh dược không dễ kiếm, cần năm tháng rất dài lắng đọng, giá cả cực đắt.

Nhưng mà hạt giống cũng chưa đủ mấy tháng cây non, tại tu sĩ Kim Đan Dược Viên tử trong tùy ý có thể thấy được, thập phần giá rẻ. Cũng không phí cái gì tiền, hơn mười khối linh thạch có thể có được một xấp đầy Linh dược hạt giống, bao gồm linh tủy chi cây non.

Tô Trần tự nhiên là không khách khí, thu mua một bó to quay lại.

Tại Linh sơn bên trong, Linh thảo dược hấp thu linh thạch sinh trưởng, sinh trưởng thần tốc, một ngày một năm. Ước chừng chỉ cần ba năm, linh tủy chi liền có thể trưởng thành là một ngàn năm Linh dược.

Đương nhiên, tiêu hao Linh Thạch cũng thật nhiều, loại một cây nghìn năm linh tủy chi đi ra đoán chừng phải muốn một nghìn khối linh thạch. Nhưng mà, vẫn như cũ hết sức có lợi nhất.

Trúc Cơ Đan thứ này, có tiền mà không mua được.

Tô Trần chuẩn bị sau ba năm, các loại Linh sơn bên trong Ngọc Tủy Chi thành thực, giúp đỡ A Nô cũng luyện chế ba miếng Trúc Cơ Đan đi ra, trợ nàng bước lên Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Về phần hắc tại Triều Ca Tiên Thành làm quen Lữ phu tử Lữ lão ca, Trương tiểu đệ cùng Ngô tiều phu Ngô đại ca, tám năm giao tình coi như là sâu.

Tô Trần cũng không quá lo lắng.

Bọn họ ba vị tất cả có chính mình tiên vận bên người, cũng không cần hắc đi quan tâm.

Ngô đại ca chính là thế gian hiếm thấy trời sinh Tu Tiên giả, tiềm lực độ cao không phải hạng người tầm thường có thể bằng, có lẽ khả năng cũng không cần Trúc Cơ Đan, liền đủ để bước vào Trúc Cơ chi cảnh.

Mà Lữ phu tử cùng Trương tiểu đệ cũng không phải hạng người tầm thường, tiên vận nên không dừng lại tại Luyện Khí Kỳ cảnh giới.

Ký danh đệ tử có ở Bồng Lai tiên tông nghỉ ngơi hai mươi năm, hết thời hạn không cách nào Trúc Cơ tức thì sơi râu ly khai tiên tông. Nếu là hai mươi năm kỳ hạn, bọn họ còn không cách nào Trúc Cơ, hắc lại ra tay, giúp bọn hắc một chút tay cũng không muộn.

Dù sao Lữ phu tử hiện tại mới bảy mươi mấy tuổi, nhất thời nửa khắc cũng không có một cái thọ chung ngày, Trúc Cơ lúc sau lại có trăm năm việc làm tốt.

Tô Trần không có ý định ngày sau luyện chế Trúc Cơ Đan đi bán.

Dược này liên lụy quá lớn, đỏ mắt rất nhiều, hội đưa tới phiền toái.

Ngoại trừ Trúc Cơ Đan được liệu bên ngoài, Tô Trần lại đang Linh sơn loại đi một tí tầm thường cấp hai "Tụ Linh Đan" các loại linh thảo được hạt giống, tính toán bản thân tu luyện dùng, hơn nữa bằng vào thuật luyện đan đến đây kiểm linh thạch.

Thuật luyện đan là đồ tốt, có nó làm yểm hộ, hẳn mới có thể thần không biết quỷ không hay kiểm đến đáng kể Linh Thạch, dùng cho tu luyện. Nếu không, lãng không vô cơ xuất thủ xa xỉ, dễ dàng gây người ta nghi ngờ.

Tô Trần đem Kim Phượng Yêu Điệp kia sáu miếng trứng bồ câu lớn nhỏ Yêu Trùng nguyên trứng, cũng để vào Linh sơn bên trong.

Điều này sáu miếng Yêu Trùng Noãn phẩm chất, muốn vượt xa tầm thường cấp thấp trùng noãn. Điều này cũng có nghĩa là, chúng nó sinh ra làm nhỏ tầm thời điểm, rất có thể là Luyện Khí trung hậu kỳ thực lực, mà kết kén Hóa Điệp tức thì thể nhưng thuận lợi bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Đối với Yêu Trùng nhất tộc mà nói, Trúc Cơ Kỳ đã là tương đối khá thực lực.

Đương nhiên, tuổi thọ của bọn nó cũng không phải rất dài, cuối cùng trưởng thành cực hạn cũng chính là Trúc Cơ trung kỳ tả hữu, mấy chục năm sẽ chết chết.

Đào yêu chăm sóc những thứ này trùng noãn chậm rãi phụ hóa(trứng nở), khiến chúng nó tại đây Linh sơn một mẫu trong ruộng thuốc trưởng thành, ngày sau thu thập Linh hoa mật các loại.

Về phần cái kia cấp hai Băng Tầm, tức thì còn phải cần một khoảng thời gian thuần hóa, chờ nó hoàn toàn phục theo, mới có thể tiến nhập Linh sơn trong.

Ngoài ra, hần cần cho mình Thanh Liên Nguyên Thần, làm cho một cái vòng bảo hộ, miễn cho Linh trùng tới làm nhiễu nó tu luyện.

Tô Trần xử lý mấy chuyện này thỏa đáng.

Lại đem tất cả luyện Trúc Cơ Đan căn bản nguyên vật liệu, toàn bộ đều đổ vào dung nham đường ống bên trong, "Hủy thi diệt tích", miễn cho bị người khác trông thấy.

Phất ống tay áo một cái, Luyện Đan Thất bên trong mùi thuốc chi khí bị một cuốn, rót vào đường ống bên trong. Đốt lên một chi cấp thấp Linh thảo đốt hương, che giấu Luyện Đan Thất bên trong Trúc Cơ Đan mùi thuốc mùi.

Hần lấy một quả Thủy Linh Châu đi ra, dùng thủy linh khí hóa thành một mảnh mưa linh, đem toàn thân mình dơ bẩn rõ ràng tắm một cái, lấy Pháp lực một bốc hơi, trở nên khô mát mà sạch sẽ.

Tô Trần lúc này mới chuyển động cơ quan, mở ra cửa đá, ra tam giai Luyện Đan Thất.

Vương Thu bậc thầy luyện đan cùng Trương Trác Luyện Đan Sư, hai người tại Đồng Lư Sơn tầng dưới chót tu luyện, ngày đêm canh giữ ở tam giai Luyện Đan Thất bên ngoài, chờ Tô Trần xuất quan.

Các loại chính bọn họ nóng lòng , trong lòng liên tục ngờ vực vô căn cứ.

Tô Trần tại tam giai Luyện Đan Thất bên trong đã chờ đợi trọn vẹn năm ngày, đây là đang làm gì đó? Cho dù là luyện mấy bộ đan dược, một ngày là đủ.

Điều này tam giai Luyện Đan Thất tiền thuê cần phải một trăm khối linh thạch một ngày, cho dù có Linh Thạch cũng không có thể như vậy tiêu xài a!

Bọn họ theo lúc ban đầu, có ý định phải không Tín, Tô Trần hội ở bên trong luyện chế tam giai đan.

Thế nhưng là, từ lâu rồi, ý nghĩ của bọn hắn rồi lại điên đảo.

Bọn họ ngược lại nghiêm trọng hoài nghi, Tô Trần phải là đang luyện chế tam giai Linh Đan. Nếu không, đây cũng quá không hợp lý rồi. Hơi chút bình thường một chút nhân, cũng sẽ không như thế tiêu xài Linh Thạch.

Nếu là như vậy, Tô Trần vị này người mới có thể đã nhảy lên trở thành Bồng Lai tiên tông vị thứ tư bậc thầy luyện đan, danh tiếng thậm chí muốn vượt trên Trương Trác vị này mười mấy năm thâm niên Luyện Đan Sư.

Đây chính là đủ để khiếp sợ Bồng Lai tiên tông luyện đan trong giới hạn tất cả Luyện Đan Sĩ đại sự, chỉ sợ liền bốn môn ba vị Kim Đan Kỳ tông sư luyện đan đều bị kinh động.

Điều này thiên phú luyện đan quá mạnh mẽ!

"Oanh!"

Một ngày này, hai người rốt cuộc nhìn thấy một cánh cửa đá mở ra, thần thanh khí爽 Tô Trần theo tam giai Luyện Đan Thất bên trong đi ra.

Chỉ thấy, Tô Trần một bộ tươi cười rạng rỡ, thần thái dịch như thế. Trên mặt mang theo phát từ đáy lòng vui vẻ, ước chế không nổi kia cảm thấy mỹ mãn, theo tam giai Luyện Đan Thất đi ra.

"Tô sư đệ, người đây là ở luyện chế tam giai Linh Đan? Là cái gì tam giai đan được, có thể làm cho sư huynh đánh giá?"

Vương Thu không khỏi vội vàng đứng lên, thậm chí đi vào tam giai Luyện Đan Thất bên trong nhìn quanh.

Trương Trác càng là vội vàng, ở trong luyện đan thất dùng sức hít hà trong không khí Linh dược mùi, ý đồ muốn nhìn được nghe thấy ra một điểm gì đó đến đây. Nếu là luyện chế được tam giai Linh Đan, tất nhiên sẽ lưu lại tam giai linh đan mùi.

Thế nhưng là, làm cho hắn thất vọng, điều này tam giai Luyện Đan Thất bị vô cùng tỉ mỉ thanh lý qua.

Hơn nữa, Tô Trần thanh trừ cực kỳ triệt để, không có có một tia một hào dược căn bã lưu lại, đều bị dọn dẹp sạch. Cũng không mùi thuốc mùi, chỉ có cấp thấp Linh dược thiêu đốt qua mùi.

Trương Trác khí đau khổ, đây không phải rõ ràng tại che giấu cái gì, giấu đầu hở đuôi sao!

Tô Trần sững sờ, hắn chỉ là lấy phòng giữa vạn nhất mà thôi. Thật không nghĩ đến Vương Thu bậc thầy luyện đan, còn có Trương Trác Luyện Đan Sư, rõ ràng thủ ở phòng luyện đan cửa ra vào, chờ hắn đi ra.

Hắn vội vàng thu liễm lại bộ kia nụ cười thỏa mãn, hướng hai vị sư huynh chấp tay, nghiêm mặt, thề thốt phủ nhận nói: "Chưa, chưa! Hai vị sư huynh đã hiểu lầm! Ta cũng liền luyện mấy bộ cấp thấp đan dược mà thôi."

"Điều này sao có thể, người đang ở đây tam giai Luyện Đan Thất trong luyện cấp thấp Linh Đan? Ai mà tin a! Tô sư đệ, người có phải hay không có cái gì phát hiện mới, tại tam giai Luyện Đan Thất luyện đan, có đặc thù gì độc môn luyện đan kỹ xảo? Nếu có, nhất định phải cùng sư huynh luận bàn trao đổi một chút a! Như vậy, sư huynh tốn linh thạch, mua người độc môn bí quyết, như thế nào?"

Vương Thu nhanh chóng dựng râu trềng mắt, vội vàng nói.

"Chưa, tuyệt đối không có! Ta chẳng qua là cảm thấy, điều này tam giai Luyện Đan Thất lô hỏa nếu so với cấp hai cao cấp, liền nghĩ thử một lần có

thể hay không đề cao cấp hai linh đan ra đan xác xuất thành công. Nhưng một phen thí nghiệm lúc sau, phát hiện cũng đồng dạng, luyện một chút cấp hai Linh Đan đi ra."

Tô Trần không thể không kiên trì, giải thích nói.

Vương Thu cùng Trương Trác sắc mặt hai người mờ mịt.

Bọn họ như thế nào từ trước giờ không cảm thấy, dùng tam giai lô hỏa luyện chế cấp hai linh đan hiệu quả, có thể so với cấp hai lô hỏa hảo?

Tam giai lô hỏa luyện cấp hai Linh Đan, này sẽ dẫn đến hỏa lực quá mạnh, ngược lại dễ dàng hủy đan. Kỳ thật cũng không đề cao ra đan dẫn đầu, ngược lại sẽ giảm xuống.

Nhưng mà, không tệ a!

Tô Trần vừa mới đi ra thời điểm, rõ ràng là một bộ tươi cười rạng rỡ sắc mặt vui mừng, phần kia có ý định đặc ý, quả thực so với ăn Nhân Sâm Quả còn ngọt vài phần.

Hắn tại tam giai Luyện Đan Thất bên trong, nhất định có đại thu hoạch, mới sẽ như thế vui rạo rức!

Hai người bọn họ thủ tại chỗ này, cũng không có sớm thông báo Tô Trần. Đây tuyệt đối là Tô Trần không trong nội tâm, lộ ra thần sắc.

Vương Thu thế nhưng là thấu hiểu rất rõ, mình ban đầu trở thành bậc thầy luyện đan thời điểm, bộ kia vui bộ đáng, so với Tô Trần còn mừng rỡ như điên.

Này rõ ràng chính là được nhiều chỗ tốt, mới sẽ như thế toàn thân sáng khoái, nhịn không được vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Hơn nữa, Tô Trần ra tam giai Luyện Đan Thất, vừa thấy được hai người bọn họ ở cửa, sắc mặt rồi lại lập tức thay đổi, quyết nhiên phủ nhận hẳn luyện tam giai Linh Đan.

Đây rõ ràng khẳng định có bí mật gì, tại che giấu lấy bọn họ.

Không phải luyện ra tam giai Linh Đan, chính là nhất định tại tam giai Luyện Đan Thất bên trong, nghiên cứu ra cái gì độc môn luyện đan bí quyết!

Nếu không, giải thích không thông, Tô Trần vì sao tại tam giai Luyện Đan Thất chờ đợi lâu như vậy. Hơn nữa đi ra thời điểm, bộ kia vẻ thoải mái.

Vương Thu tách tình nóng nảy, lòng như lửa đốt.

Trương Trác trong nội tâm càng là cào ngứa, như Cửu Vĩ trốn ở gãi.

Thế nhưng là Tô Trần chết sống không thể nói, tại tam giai Luyện Đan Thất bên trong tốt cùng làm những gì.

Bọn họ cũng nghĩ không ra được.

"Cột kẹt..t..tttt!"

Đã thấy, căn thứ ba tam giai Luyện Đan Thất thạch cửa mở ra.

Một kẻ kim đan tu sĩ bình tĩnh mặt mo, đi ra.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 191: Tiểu Đan Hội, Phó Hội

Vương Thu cùng Trương Trác hai người chính vội vàng cùng Tô Trần nói qua, đột nhiên chứng kiến cuối cùng một gian tam giai Luyện Đan Thất khai môn, lập tức lại càng hoảng sợ, không nghĩ tới Kim Đan Trưởng lão đột nhiên xuất quan.

Vị này tu sĩ Kim Đan đúng là Bồng Lai tiên tông ba vị tông sư luyện đan một trong Sử Thiên Lô, tại tiên tông luyện đan giới địa vị, gần với Tôn Chân vị này cấp cao nhất tông sư luyện đan.

"Đệ tử Vương Thu, Trương Trác, bái kiến Sử sư thúc!"

Hai người vội vàng chấp tay thi lễ, không dám chậm trễ chút nào.

Tô Trần là lần đầu nhìn thấy vị này Kim Đan Trưởng lão, cũng liền vội vàng đi theo hai người cùng nhau thi lễ, tò mò đánh giá một vị vị này Kim Đan Trưởng lão.

"Mấy người các người tại đây Luyện Đan Thất trước cửa bảy môn tám mở chỗ vào, như phu nhân đồng dạng khóc kể, còn thể thống gì đây! Không biết điều này Luyện Đan Thất, chính là thanh tịnh chi địa?!"

Sử Thiên Lô sắc mặt thâm trầm, nguyên bốn đã tâm tình hồng бет càng là không vui, trầm giọng hướng hai người quát tháo.

Vương Thu, Trương Trác hai người vô cớ Bạch Bạch bị chửi một chặp khiến trách, rồi lại tượng chuột thấy mèo, thần sắc khiêm cung cúi thấp đầu, không dám chút nào giải thích.

Bọn họ không cần xem nhiều vị này Kim Đan Trường lão sắc mặt âm trầm, liền biết chắc là luyện đan thất bại, này sẽ chính đang bực bội lên, bắt được người nào huấn người nào, ai dám tranh luận giải thích!

Sử trưởng lão liếc qua Tô Trần, không có bất kỳ ấn tượng, đoán chừng là Trúc Cơ Kỳ người mới, cũng chẳng biết tại sao xuất hiện ở đây tam giai Luyện Đan Thất bên ngoài, cùng Vương, Trương hai người nói chuyện khí thế ngất trời. Bất quá, hẳn cũng không có hứng thú biết rõ một gã vô danh Trúc Cơ tu sĩ ở chỗ này làm gì.

Sử Thiên Lô nhìn chăm chăm ba người bọn họ liếc nhìn, hừ lạnh một tiếng, không để ý tới nữa, ly khai Đồng Lư Sơn, ngự kiếm hướng phương xa một tòa Tiểu Linh Sơn mà đi.

Vương Thu, Trương Trác hai người một mực cung kính khom người, đưa mắt nhìn Sử trưởng lão đi xa, mới thở dài một hơi.

Vị này Sử trưởng lão tánh khí táo bạo, cũng không hay hầu hạ, may mắn không phải hăn đệ tử thân truyền, nếu không mỗi ngày đều muốn nơm nớp run run sống qua ngày.

Trương Trác gặp Sử trưởng lão đi rồi, vội vàng đi vào kia lúc giữa tam giai Luyện Đan Thất, hít hà trong không khí có chút cháy mùi, lại phát hiện lò luyện đan có một chút được căn bã, bên trong có tứ giai Linh Lung Thảo thành phần, cũng không biết là luyện linh đan diệu dược gì.

"Tứ giai Linh Lung Thảo, thua lỗ ít nói có năm nghìn khối linh thạch. Khó trách Sử trưởng lão điều này vẻ mặt kém như vậy, tu sĩ Kim Đan mặc dù không kém những linh thạch này, nhưng là hội đau lòng cực kỳ!"

Trương Trác trong nội tâm hơi có chút nhìn có chút hả hê, âm thầm may mắn bản thân lúc trước ở trong luyện đan thất làm việc ổn trọng, phát hiện tâm thần có chút không tập trung, liền lập tức dừng lại luyện chế tam giai

Huyền Băng Đan. Nếu không một khi đan hủy, hiện đang sợ là so với Sử trưởng lão còn muốn hỗn hển.

Vương Thu cũng không để ý Sử trưởng lão luyện đã thất bại đan, hay vẫn là quần quít lấy Tô Trần, muốn hỏi thăm ra một đến tột cùng đến đây. Hắn là một cái luyện đan si, gặp được nghi hoặc vấn đề nếu không phải giải quyết, cơm nước không vào, chỉ sợ hơn nửa tháng đều ngủ không yên.

Tô Trần bất đắc dĩ, không thể không theo Tu Di giới nội lấy ra một lọ cấp hai Tụ Linh Đan làm cho Vương Thu nhìn xem, bản thân thật là tại tam giai Luyện Đan Thất nội luyện chế tạo những thứ này cấp hai Linh Đan.

Những thứ này là hắn vì luyện chế ra Trúc Cơ Đan, mới cầm những thứ này Tụ Linh Đan đến đây luyện một chút tay, làm quen một chút hồi lâu không dùng thuật luyện đan.

Nếu không, còn thật bất hảo giải thích mình ở tam giai Luyện Đan Thất trong làm những gì.

Vương Thu xem xét cẩn thận một cái chai này cấp hai Tụ Linh Đan, tất cả đều là mới ra lò Linh Đan, độ nóng còn rất cao, một cổ còn sót lại nồng đậm hỏa khí tiêu tán đi ra.

Hắn không khỏi kinh ngạc, những thứ này là cấp hai Tụ Linh Đan, hơn nữa phẩm chất coi như không tệ, không có tàn thứ phẩm.

Nhưng này chỉ có thể chứng minh Tô Trần là một gã Luyện Đan Sư. Không thể chứng minh Tô Trần tại tam giai Luyện Đan Thất trong làm những gì, khẳng định còn có khác cái gì tuyệt mật sự tình, lén gạt đi bọn họ.

Trương Trác nhưng là ánh mắt chuyển một cái , trong lòng có một ý kiến, cười nói:

"Tô sư đệ, người có thể luyện chế ra nhiều như vậy cấp hai Tụ Linh Đan, đã xác nhận không sai là luyện đan sư trình độ. Lấy người cái này tuổi tấn chức Luyện Đan Sư, đây chính là ít thấy."

Đây là thật đáng mừng sự tình a, ta chuẩn bị mời Bồng Lai tiên tông nhiều người vị luyện đan sư, ba vị bậc thầy luyện đan, tổ chức một trận 'Tiểu Đan Hội' tụ hội. Đến một lần mọi người trao đổi luận bàn một cái thuật luyện đan, thuận tiện giao dịch các loại Linh dược cùng Tiểu cực phẩm bảo vật. Thứ hai coi như là chúc mừng Tô sư đệ tấn chức Luyện Đan Sư, như thế nào?"

Tại Bồng Lai tiên tông, Luyện Đan Sĩ môn thường xuyên hội tổ chức nhỏ như vậy tụ hội, lẫn nhau trao đổi luận bàn, hơn nữa giao dịch các loại luyện đan Linh dược cùng Tiểu Bảo vật.

Tự nhiên, đây cũng là một cái khoe khoang nhiều người Luyện Đan Sĩ thực lực tụ hội, lộ ra các loại Tiểu cực phẩm bảo vật ganh đua sắc đẹp, nổi bật thực lực của mình cùng địa vị.

Nếu như Tô Trần không chịu lộ ra tại tam giai Luyện Đan Thất bên trong bí mật, vậy hẳn hay dùng điều này Tiểu Đan Hội, đến xò xét một cái Tô Trần sâu cạn, có lẽ có thể phát hiện một ít gì.

Tại Bồng Lai tiên tông, có thể đạt tới Luyện Đan Sư cảnh giới tu sĩ, đã không nhiều lắm, vèn vèn năm sáu chục vị mà thôi. Cách mỗi vài năm, mới thỉnh thoảng sẽ có một vị tân tấn Luyện Đan Sư xuất hiện.

Mà bậc thầy luyện đan ít hơn, trước mắt cũng liền ba vị.

Tuyệt đại bộ phận Luyện Đan Sư đều là nhịn đến ba bốn mươi tuổi thành Luyện Đan Tượng, đến sáu bảy chục tuổi trở lên mới trở thành Luyện Đan Sư. Vương Thu vị luyện đan đại sư này càng là hơn một trăm tuổi.

Giống Tô Trần như vậy tuổi còn trẻ chưa đủ ba mươi tuổi, liền nhảy lên trở thành luyện đan sư, ít thấy vô cùng.

"Trưởng sư đệ chủ ý này không sai! Lần này Tiểu Đan Hội, ta cũng tham gia!"

Vương Thu lập tức nói.

Hắn cực kỳ ít tham gia Luyện Đan Sư ở giữa Tiểu tụ hội, không muốn lãng phí thời gian đi ganh đua so sánh, đang luyện đan trong hội có chút cao ngạo.

Nhưng mà lần này nếu là chúc mừng Tô Trần tấn chức Luyện Đan Sư, hắn không muốn xem lấy Tô Trần vị này rất có "Thiên phú luyện đan" thanh niên sư đệ, bị Trương Trác cho lời kéo qua, cũng quyết định tham gia lần tụ hội này.

"Điều này cũng a! Vậy liền đi đi!"

Tô Trần cười khổ, miễn vi kỳ nan (găng gượng) đáp ứng.

Vương Thu là bậc thầy luyện đan, Trương Trác coi như là thâm niên Luyện Đan Sư. Đều muốn tại Bồng Lai tiên tông luyện đan quyền đặt chân, đương nhiên không thể quá cô lập.

Hai người bọn họ thịnh tình mời, không thể không đi.

Nếu không so với Vương Thu còn không thích sống chung, tại Bồng Lai tiên tông luyện đan quyền sợ là không dễ giả mạo. Ngày sau bản thân đi luyện đan con đường này, lọt vào nhiều người luyện đan sư xa lánh, cũng sẽ mọi cách không trôi chảy.

Hơn nữa, như vậy tụ hội, bản thân cũng có một chút chỗ tốt.

Hắn dù sao cũng là một gã người mới, đối với linh vật tích lũy còn thấp. Nói không chừng, có thể theo mặt khác lớn tuổi luyện đan sư trong tay, đào đến một chút cực phẩm Tiểu Bảo vật.

Ba người thương lượng xong thời gian cùng địa điểm, quyết định ba ngày sau tại Bồng Lai tiên tông "Hỏi tiên tửu lâu", tổ chức các luyện đan sư Tiểu Đan Hội, liền tất cả tự rời đi.

Trương Trác rời đi trước, hắn giao hữu rất rộng, mời nhiều người Luyện Đan Sư đi.

Vương Thu cùng Tô Trần tức thì kết bạn mà đi, trở lại quay về chỗ ở.

Tô Trần có chút tò mò, loại này Tiểu Đan Hội có thể mời một ít tu sĩ gì tới tham gia, có cái gì không so sánh nhân vật lợi hại?

Vương Thu lắc đầu, nhưng là thở dài một tiếng.

"Bồng Lai tiên tông chính là vạn cổ truyền thừa tông môn, đời đời phồn diễn sinh sống. Các loại cái vòng nhỏ hẹp, đã sớm thâm căn cố đế, ngoại nhân rất khó tiến vào. Muốn chân chánh dung nhập Bồng Lai tiên tông hạch tâm tầng, nói dễ vậy sao.

Bốn tông chân chính hạch tâm là tu sĩ Kim Đan vòng tròn luân quần. Độc chiếm một tòa Tiểu Linh Sơn, đầy khắp núi đồi đều là linh điền, Linh dược viên cùng vườn trái cây, liên tục không ngừng đại lượng tài nguyên tu luyện cùng tài lực. Bọn họ căn bản không cần phải phân tâm đi làm bất cứ chuyện gì, một lòng tu luyện là được.

Tiếp theo là hạch tâm bên ngoài vòng tròn luân quần, là tu sĩ Kim Đan được cưng chiều dòng chính con nối dõi cùng đệ tử thân truyền. Dòng chính con nối dõi hơi chút theo trường bối trong tay phân đến một chút chỗ tốt, liền đủ để dùng để tu luyện. Đệ tử thân truyền môn cầm giữ trên tông môn ở dưới quyền lực, tùy tiện đều có thể được đại lượng chỗ tốt.

Giống chúng ta những thầy luyện đan này vòng tròn luân quần, nhưng thật ra là biên giới vòng tròn luân quần. Đại đa số cũng chính là một ít hơi có tiền nhân rồi Trúc Cơ tu sĩ mà thôi, địa vị trung đẳng, chỉ có dựa vào lấy vất vả nghiên cứu thuật luyện đan, kiếm điểm Linh Thạch đến đây ứng phó tu luyện chi tiêu. Luyện Đan Sư bên trong, may mắn đột phá Kim Đan Kỳ, mới sẽ tiếp tục lấy luyện đan làm nghiệp.

Chúng ta những thầy luyện đan này tốt nhất tiền đồ, không ai qua được bá sư một vị Kim Đan Kỳ tông sư luyện đan làm sư phụ, mới có thể chân chính tiến vào Bồng Lai tiên tông cao tầng vòng tròn luân quần. Nếu không giống ta, Trương Trác thế hệ, bất quá là làm tông môn hiệu quả cu li mà thôi. Thành Kim Đan quá gian nan, đời này phỏng chừng cũng chính là như vậy."

Tô Trần im lặng.

Bồng Lai tiên tông chiếm cứ Đông Hải chi tân Linh sơn chủ Mạch, phạm vi mấy vạn dặm, Linh sơn không dưới nghìn tòa, trong tông môn tu luyện vật tư nhiều vô số kể.

Luyện Khí Kỳ đệ tử đâu chỉ mười vạn chi nhiều người, thân là đệ tử chính thức Trúc Cơ tu sĩ cũng vượt qua mấy nghìn danh.

Tu sĩ Kim Đan ước hẹn trên trăm vị, độc chiếm một tòa Tiểu Linh Sơn. Không trở thành một kẻ kim đan tu sĩ, tự nhiên là vô duyên Bồng Lai tiên tông hạch tâm. Mà không bá sư tu sĩ Kim Đan mà nói, hạch tâm vòng bên cạnh đều không dính nổi.

Bất quá, Vương Thu tuy nói Luyện Đan Sư vòng tròn luân quần là tiên tông biên giới, nhưng kỳ thật Luyện Đan Sư điều này vòng tròn nhỏ cũng không tốt tiến.

Phần lớn tầng dưới chót Luyện Khí tu sĩ, thậm chí rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ, chỉ có thể khó thể thực hiện. Bởi vì luyện đan một chuyến này quá đốt

tiền rồi, không có đầy đủ tài lực tích lũy, muốn luyện đan cũng không có cái này tiền vốn.

Thân cho người tu tiên, trong tay muốn có "Tiền nhàn rồi" đến đây ủng hộ luyện đan, đó cũng là phải có bản lĩnh thật sự mới được.

Nửa đường lên, hai người tạm biệt.

Tô Trần trở lại ngọn núi mình tiểu biệt viện, đem trước kia vật phẩm lấy ra hết, tỉ mỉ chọn lựa một phen.

Điều này Tiểu Đan Hội, có lẽ có thể theo những luyện đan sư khác, bậc thầy luyện đan trong tay đào được một ít Tiểu cực phẩm bảo vật.

Nhưng chính hắn cũng phải chuẩn bị đầy đủ phân lượng đồ vật, nếu không ai nguyện ý với hắn đổi.

Tô Trần lục soát một phen, nhưng là cười khổ.

Trong tay hắn một mực cũng không có vật gì tốt, cũng liền thanh nang túi, phù lục ngọc giản, cấp thấp linh châu, một thanh cấp thấp Phi Kiếm Pháp Khí đời một tỷ, không lấy ra được.

Nghĩ tại Linh sơn trồng ra một điểm gì đó, hao tổn phí thời gian phải rất lâu, cũng không kịp.

Trong tay hắn chân chính có phân lượng, chỉ có Vân Mộng Trạch lòng đất hang động đá vôi có được linh dược cấp cao vật liệu. Một cây nghìn năm Ngọc Túy Chi luyện đan dùng hết, còn có một gốc nghìn năm Linh dược cầm lấy đi thay đổi Trúc Cơ Đan khác Linh dược vật liệu.

Chỉ còn lại ba cây nghìn năm quý hiếm vô cùng Linh thảo dược, cùng với năm cây sáu bảy trăm thời hạn Linh thảo dược.

Bất quá, cao như vậy thời hạn Linh dược, đối với những thứ khác Luyện Đan Sư mà nói, cũng là vô cùng có lực hấp dẫn kỳ bảo rồi. Vượt qua năm trăm năm dược tuổi, dù là tu sĩ Kim Đan trong tay cũng hãn hữu. Chỉ có Bồng Lai tiên tông tông môn đại dược công viên, mới có như thế người có tuổi phần chi linh vật.

Ba ngày thoáng một cái đã qua.

Chuẩn bị thỏa đáng, Tô Trần lúc này mới phó hội, ngự kiếm bay đi Bồng Lai tiên tông một cái ngọn núi.

Ngọn núi này trải rộng quỳnh lâu ngọc vũ, có đông đảo cỡ lớn cửa hàng, lầu các, quán rượu, chuyên môn bán hàng cao đẳng vật, không giống đệ tử điện thờ quảng trường những cái kia bày sạp giống nhau, phần lớn đều là đề đoan rải rác hàng.

Tô Trần rơi vào ngọn núi giữa sườn núi, hẩn trông thấy một tòa "Hỏi tiên tửu lầu" linh các, trước cửa đang đứng hơn mười danh dung mạo xinh đẹp thị nữ tiếp khách khách.

"Tô lão đệ, thế nhưng tính ra! Đã có hơn mười vị luyện đan sư môn đã đến!"

Đã thấy Trương Trác cười ra đón.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 192: Đa Bảo Hồ Lô

Tô Trần theo thâm niên Luyện Đan Sư Trương Trác, đi vào Vãn Tiên tửu lầu lầu ba.

Vãn Tiên tửu lầu là tửu lầu sang trọng, Tiên Đài lầu các, điêu lan bình họa, tràn đầy cổ điển tiên vận hương vị. Chỗ ngồi bày biện, bố trí đoan trang thở mạnh.

Lúc này, lầu ba trong đại sảnh, chính có vài chục danh mặc luyện đan bào tu sĩ môn tại tụ ba tụ năm trò chuyện với nhau cái gì. Có tư cách tham gia trận này "Tiểu Đan Hội" đấy, đều là Luyện Đan Sư cùng bậc thầy luyện đan.

"Vị này chính là Tô Trần sư đệ, mấy tháng trước vừa mới bái nhập chúng ta Bồng Lai tiên tông, mấy ngày trước đây mới làm Luyện Đan Sư! Ngày sau hẳn liền là chúng ta Luyện Đan Sư trong một thành viên, ngày sau mọi người chiếu cố lẫn nhau, luận bàn luyện đan kỹ nghệ."

Trương Trác thay Tô Trần, giới thiệu cho mọi người nói.

Tô Trần hướng nhiều người các luyện đan sư chấp tay chào, ghi nhớ nhiều người các luyện đan sư dung mạo.

Mọi người ngay ngắn hướng hướng Tô Trần vị này người mới Luyện Đan Sư nhìn lại, nghe Trương Trác giới thiệu một phen, không khỏi thần sắc khác nhau. Tô Trần tuổi trẻ trở thành Luyện Đan Sư, xem ra điều này thiên phú luyện đan không tệ, để cho bọn họ không ít người đều cảm thấy áp lực.

Tại chỗ đại bộ phận Luyện Đan Sư đều là trung niên nhân, cùng với giống Vương Thu giống nhau lão giả. Nói không chừng tiếp qua một hai chục năm, Tô Trần đột phá bậc thầy luyện đan cảnh giới, sẽ phải đuổi kịp và vượt qua đến bọn họ phần lớn người trước mặt.

Đương nhiên, trong mọi người cũng có một gã phi thường trẻ tuổi Luyện Đan Sư Sử Ngọc, hai mươi mấy tuổi so với Tô Trần còn trẻ. Bất quá, hẳn là Sử Thiên Lô Kim Đan trưởng lão cháu ruột, kế thừa tổ truyền thuật luyện đan tay nghề, không thể cùng Tô Trần như vậy mới báỉ nhập Bồng Lai tiên tông, tự mình tu luyện thành tài Luyện Đan Sư so sánh với.

Mời nhiều người Luyện Đan Sư, không sai biệt lắm đến đông đủ.

Điều này Tiểu Đan Hội mục đích, một là mọi người nhận thức một chút Tô Trần vị này người mới Luyện Đan Sư, làm cho hẳn gia nhập nhiều người luyện đan sư vòng tròn luân quần. Thứ hai cũng là thừa cơ hội này đấu bảo, lẫn nhau trao đổi một ít hiếm bảo vật.

"Chúng ta Tiểu Đan Hội, từ trước đến nay có lấy kỳ bảo 'Tranh kỳ đấu diễm' truyền thống, nếu là có lẫn nhau cần thiết thiếu chi vật, cũng dễ dàng cho mọi người trao đổi. Sư huynh ta nhờ cái đại, coi như là thả con tép, bắt con tôm rồi!

Nửa năm trước ta đi một chuyến Dao Trì tiên tông, báỉ phỏng mấy người bạn già, ngẫu nhiên được một kiện Băng Hệ tam giai Tiểu cực phẩm bảo vật, nhiều vị sư huynh đệ đánh giá một chút!"

Chúng tu sĩ bên trong, một vị bậc thầy luyện đan nhàn nhạp nói qua, lấy ra một cái hộp gỗ nhỏ.

Không nhanh không chậm mở ra, một khối Băng Phách đồng dạng trong suốt kem đường, tản mát ra cao nhã bền bỉ, hương thơm thông suốt, mang theo một chút khí băng hàn.

"Mùi thơm này chẳng lẽ là tam giai băng xạ hương? !"

"Vật ấy quá mức làm khó!"

Nhiều người các luyện đan sư nghe thấy được điều này nồng đậm hương thơm xạ hương chi khí, có người biết hàng, lập tức vang lên một hồi chặc chặc vẻ ngạc nhiên.

Đây là luyện chế Băng Hệ linh dược tam giai Tiểu cực phẩm nguyên liệu, luyện chế Trấn Thần Đan, thông suốt tinh ngộ cực phẩm dược liệu.

Vật ấy lấy từ Bắc Vực Dao Trì tiên tông đặc sản Linh Thú băng xạ túi thơm, dựa vào linh điền loại không đi ra, vì vậy Bồng Lai tiên tông bên trong căn bản không có.

Nhưng vật ấy tại Dao Trì tiên tông cũng hiếm thấy, thường thường cũng chỉ có Dao Trì tiên tông bậc thầy luyện đan môn trong tay mới có đẳng cấp cao băng xạ hương. Nếu là cùng Dao Trì tiên tông bậc thầy luyện đan không có giao tình, không phải ai nghĩ đến có thể có được.

"Nếu như Chu tử thụ đại sư dẫn theo đầu, ta đây cũng bêu xấu! Mấy tháng trước tại Đồng Lư Sơn chân núi tu luyện, trong lúc vô tình phát hiện một cái kỳ trùng 'Hỏa diễm ' đồ chơi nhỏ chính là trời sinh hỏa hệ Linh trùng, có chút hiếm thấy. Hỏa hệ tu sĩ có thể thuần hóa làm hỏa hệ Linh trùng sủng, hoặc là dùng để phụ tá luyện chế hỏa hệ Linh Đan."

"Hỏa Diễm Trùng? Ta tại Đồng Lư Sơn trông ba tháng, cũng chưa từng nhìn thấy một cái."

"Tại hạ có ba trăm năm kỳ cây 'Liệt Phong Trúc' một cây, cung cấp nhiều vị sư huynh đệ đánh giá!"

Rất nhanh, nhiều người bậc thầy luyện đan cùng các luyện đan sư nhao nhao lấy ra một hai như vậy Trân Phẩm, hoặc là kỳ bảo đi ra, cộng mọi

người đánh giá thưởng thức, trong đại sảnh lập tức náo nhiệt lên.

Điều này "Đấu bảo", chính là có dư tài lực biểu tượng.

Chính bọn hắn cần dùng đến chân chính cực phẩm, đương nhiên sẽ không lấy ra "Sáng bảo". Chỉ có chính mình không dùng được thứ tốt, mới có thể bày ra.

Bọn họ tùy thời chuẩn bị cầm những thứ này bày ra Tiểu cực phẩm bảo vật, đi cùng những luyện đan sư khác đối bọn họ lẫn nhau vật cần.

Luyện Đan Sư hoàn toàn là cần khá nhiều có dư tài lực chống đỡ hành nghiệp, mới có thể thường xuyên tu luyện thuật luyện đan, đi xa hơn. Nhìn như đấu bảo, nhưng thật ra là đang so hợp lại luyện đan giới địa vị.

Mọi người đồng dạng đều là Luyện Đan Sư, hoặc là bậc thầy luyện đan thân phận, người nào cũng không tốt mình nói mình so với người khác càng mạnh hơn nữa. Nhưng mà lộ ra một chút như vậy Tiểu cực phẩm đi ra, mọi người thực lực sai biệt, lẫn nhau liền lòng dạ biết rõ.

Ngẫu nhiên, cũng có Luyện Đan Sư ánh mắt liếc nhìn Tô Trần vị này người mới Luyện Đan Sư, muốn nhìn một chút hắn có cái gì bảo.

Nhưng là bọn hắn có chút thất vọng, Tô Trần chỉ là tại xem náo nhiệt, đối với mọi người bảo vật tán thưởng, rồi lại không có chút nào lộ ra một hai kiện bảo vật đến đây "Đấu bảo" ý tứ.

Bất quá, bọn họ suy nghĩ một chút, điều này cũng bình thường.

Một gã tân tấn Trúc Cơ tu sĩ, vốn là phải hao phí đại lượng tài lực đắp lên. Lại là người mới Luyện Đan Sư, khẳng định đem tất cả tài lực đều dùng tại tăng lên phương diện luyện đan, ở đâu còn có dư lực đi vơ vét bảo vật gì. Cho dù có, cũng sẽ tranh thủ thời gian bán đi, đổi thành Linh dược đan phương đến đề thăng thuật luyện đan.

Điều này Tiểu Đan Hội đã tiến hành non nửa trận, nhiều người các luyện đan sư dần dần cũng liên không còn quan tâm Tô Trần.

Vén vén từ một điểm này liền đó có thể thấy được, vị này người mới sợ là một vị "Căn cốt" Luyện Đan Sư!

Lấy Tô Trần tài lực cùng thực lực, có lẽ rất nhiều Luyện Đan Sư trong kế cuối, thuật luyện đan sợ là rất khó tiếp tục tăng lên. Ít nhất phải muốn một hai chục năm, mới có thể tích lũy nảy sinh một ít dư tiền tài, tham dự Tiểu Đan Hội đấu bảo. Mà bậc thầy luyện đan địa vị sợ là sẽ không bao giờ, trên dưới một trăm năm chuyện sau đó rồi.

Tô Trần không để ý nhiều người Luyện Đan Sư ngẫu nhiên dò xét tới đây ánh mắt, đại đa số thời gian đều là đang nhìn mọi người đấu bảo náo nhiệt.

Hắn chuyển này, cũng không phải là đến đây "Đấu" bảo, mà là đến đây "Đào" bảo.

Hắn đã sớm chuẩn bị xong vài cọng sáu bảy trăm thời hạn Linh dược vật liệu. Loại năm này phần dược liệu, bình thường tu sĩ Kim Đan Linh dược viên tử trong cũng khó có. Tùy tiện lấy ra một cây, chưa nói tới khiếp sợ bốn tòa, nhưng là tuyệt đối là mặt mũi, sẽ không chút nào hết hắn luyện đan sư thân phận.

Nhưng hắn không phải đến đây khoe khoang, mà là muốn từ nhiều người luyện đan sư trong tay đào một điểm nhỏ cực phẩm, tăng cường thực lực của mình.

Tô Trần sờ dĩ vẫn không có xuất thủ, chỉ là không có nhìn đến bất luận một cái nào làm hắn động tâm, muốn cùng người khác đổi bảo vật mà thôi.

Trương Trác gặp Tô Trần không có phản ứng gì, hơi có vài phần thất vọng. Xem ra vị này Tô sư đệ, tài lực quả thực có hạn.

Trương Trác đột nhiên nhìn về phía Vương Thu, cười nói: "Vương Thu đại sư, người thân là tiền bối, còn chưa sáng bảo đây! Những năm này Tiểu Đan Hội cũng không tham gia, chắc hẳn lén lút tích trữ không ít Tiểu cực phẩm đi."

"Khục!"

Vương Thu ho khan một cái, nhìn hồi lâu những người khác đấu bảo. Hẳn điều này huy nhất ba vị bậc thầy luyện đan một trong rồi lại thờ ơ, sắc mặt khó tránh khỏi có vài phần lúng túng.

Hắn sờ dĩ mấy chục năm không chờ tham gia Tiểu Đan Hội, ngoại trừ bởi vì cùng những luyện đan sư khác có chút ngăn cách bên ngoài. Còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là "Cùng" . Đem đại lượng tài lực đều dùng ở trên việc luyện đan, trên tay chỉ có một chút giá rẻ Linh vật cùng đan dược.

Lấy ra như vậy một ít không bao nhiêu tiền, không thuộc về Tiểu cực phẩm bảo vật đi ra, khó tránh khỏi sẽ gặp phải những luyện đan sư khác cười nhạo và chế ngạo.

Hắn đã từng bị Trương Trác cho chế ngạo qua, bị trào phúng giận, về sau cũng sẽ không tham gia điều này Tiểu Đan Hội.

Bất quá, mấy năm gần đây hắn khổ tâm tu luyện thành làm bậc thầy luyện đan lúc sau, quả thực kiếm không ít Linh Thạch. Trên tay rộng rãi không ít, cũng biết chút ít cực phẩm bảo vật quay lại.

Hắn lúc này mới có để khí, tham gia lần này Tiểu Đan Hội.

"Ta đi năm được một kiện Tiểu cực phẩm 'Đa Bảo hồ lô ' có chút yêu thích, thường xuyên lấy ra mèo khen mèo dài đuôi. Hôm nay cơ hội khó được, liền do nhiều người nhiều vị sư huynh đệ, cùng nhau đánh giá một cái."

Vương Thu mang theo thông dong bình tĩnh chi sắc, bình thần nhìn quét chúng nhân nói. Hắn lấy ra một cái giả vờ Đa Bảo hồ lô pháp túi, nhưng lại không chờ lập tức mở ra, tựa hồ đang nhìn mọi người phản ứng.

"Đa Bảo hồ lô? !"

Trong sảnh, nhiều người các luyện đan sư, khác hai vị bậc thầy luyện đan, trong chốc lát yên tĩnh trở lại, nín hơi Ngưng Thần, từng cái một lộ ra vẻ kinh nghi.

Linh hồ lô, là Tu Tiên giới thường gặp một loại Luyện Khí nguyên vật liệu, chế thành Linh Khí cùng Pháp Khí, công dụng rộng khắp.

Hồ lô Pháp Khí, bụng lớn có thể chứa, bên trong có thể dung nạp cực nhiều đồ vật.

Thế nhưng luyện chế thành hồ lô tính công kích Pháp Khí, ví dụ như hỏa hệ hồ lô. Bởi vì có thể hướng trong hồ lô tăng thêm dầu hỏa, phun ra ngoài lửa, lại bền bỉ, uy lực lại chừng. Thế nhưng so với bình thường hỏa hệ tu sĩ Hỏa Linh thuật, hỏa kiếm, còn lợi hại hơn.

Thế nhưng thừa lúc kỵ binh ngự giá Phong Hệ hồ lô, miệng hồ lô phun trào ra bầu không khí đến đây phi hành, tốc độ nhanh không thể tưởng tượng nổi, liền phi kiếm cũng so ra kém.

Lại như hệ "nước" hồ lô, thế nhưng luyện chế thành trữ vật khí, chứa đựng tửu, nước, Linh Đan đợi một tý. Những cái kia thích rượu tu sĩ, một cái hồ lô nhỏ trong liền giả bộ một lớn vạc Linh tửu, có thể quất hơn mấy tháng.

Ngoài ra, còn có kim, cây, băng các loại khác hệ linh hồ lô.

Bình thường, linh hồ lô đều là đơn hệ Linh vật, cũng chính là một cái giàn dây hồ lô bên trên chỉ biết kết xuất một loại khác hệ linh hồ lô. Dưới

tình huống bình thường, thông qua bồi dưỡng, đơn hệ hồ lô cũng có thể bồi dưỡng ra.

Nhưng là có hiếm thấy trường hợp đặc biệt, ví dụ như Đa Bảo hồ lô.

Mà "Đa Bảo hồ lô" ý tứ, chính là chỉ một cây dây leo bên trên dài ra bất đồng khác hệ hồ lô, đây là cực kỳ hiếm biến dị linh chủng. Dưới tình huống bình thường, thì không cách nào mọc ra từ.

Như loại này một dây leo dài ra Đa Bảo hồ lô, bởi vì chính là đồng căn sinh, cái nào sợ chúng nó thuộc tính hoàn toàn bất đồng, cũng sẽ không lẫn nhau bài xích, có thể mang như vậy đồng căn sinh hồ lô luyện chế thành hiếm thấy một bộ tổ hợp loại Pháp Khí.

Tại tu tiên giới rất nhiều Linh vật trong, cực ít có giống biến dị Đa Bảo hồ lô như vậy có thể dài ra một chuỗi bất đồng hệ Linh vật. Nguyên nhân chính là như thế, Đa Bảo hồ lô tại Tu Tiên giới cực kỳ hãn hữu.

"Vương sư huynh, người điều này Đa Bảo hồ lô, là kỷ bảo?"

Trương Trác chấn động trong lòng, cẩn thận hỏi.

Vương Thu bậc thầy luyện đan có vài chục năm không chờ tham gia Tiểu Đan Hội, lần này "Tái nhậm chức" dẫn theo Đa Bảo hồ lô đến đây sáng bảo, chẳng lẽ là rửa sạch sỉ nhục trước kia đã đến? !

Khó trách mấy ngày trước hắn đề nghị tổ chức một trận Tiểu Đan Hội, Vương Thu thống khoái như vậy, liền quyết định tới tham gia lần này Tiểu Đan Hội, quả nhiên đến có chuẩn bị.

Đa Bảo hồ lô giá trị, quyết định bởi tại phẩm cấp của nó cùng kỷ bảo. Tại bình thường linh hồ lô về giá cả, mỗi lần nhiều nhất một bảo, giá trị tăng gấp đôi, mỗi cao hơn một giai giá trị lật một phen.

Vì vậy điều này Đa Bảo hồ lô giá trị, có thể tương đối rẻ tiền, cũng có thể cao dọa người, làm cho người chỉ có thể hi vọng không thể làm được. Trước hỏi rõ ràng kỷ bảo, cái này vô cùng trọng yếu.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 193: Linh Bảo Trao Đổi

"Chư vị mời xem!"

Vương Thu nhưng là cười cười, từ từ tiết lộ pháp đại một góc.

Trong chốc lát, pháp đại bên trong một mảnh mật mờ hào quang tiết ra ngoài. Hỏa sắc hào quang, màu xanh hào quang, hào quang màu vàng, màu vàng hào quang, màu lam hào quang, xanh thẫm hào quang, xanh nhạt hào quang, trọn vẹn lộ ra thất sắc hào quang.

Điều này thất sắc hào quang hoà lẫn, trong lúc nhất thời chiếu sáng lâu ba đại sảnh quang hoa sáng lạn.

"Thất Bảo hồ lô? !"

"Làm sao sẽ nhiều như thế!"

Nhiều người các luyện đan sư nhìn qua pháp đại bên trong tiết ra nhiều như vậy màu hào quang, đều bị thần sắc hoảng hốt. Đã liền ổn trọng nhất hai gã bậc thầy luyện đan, đều là khuôn mặt kinh hãi, khó có thể tin.

Ở trong tu tiên giới, Đa Bảo hồ lô chính là biến dị loại, bản thân cũng rất hiếm thấy. Mà "Đa Bảo" số lượng càng nhiều, tự nhiên là hiếm thấy trong hiếm thấy. Dù là vẹn vẹn chỉ là tam bảo, tứ bảo, đều đủ để làm cho người khiếp sợ.

Lại là Thất Bảo hồ lô!

Dựa theo Đa Bảo hồ lô giá thị trường quy củ, mỗi lần nhiều nhất một bảo, giá tiền đảo lộn một phen.

Ý vị này, tại linh hồ lô giá gốc bên trên muốn đảo lộn trọn vẹn thất phiên. Cái kia chính là trọn vẹn một trăm hai mươi tám gấp bội, điều này giá tiền quả thực là nghịch thiên.

"Điều này sao có thể!"

Trương Trác ánh mắt chờ đợi, tay đều run rẩy.

Vương Thu bậc thầy luyện đan đây là nơi nào có được như thế hi thế chi bảo.

Nếu như điều này Thất Bảo hồ lô phẩm giai cũng không tệ, đạt tới cấp hai Thượng phẩm Linh vật, hoặc là tam giai linh vật lời nói. Chỉ sợ Vương Thu thân giá, trực tiếp vượt qua bọn họ trong đại sảnh bất luận cái gì một vị luyện đan sư cùng bậc thầy luyện đan, trong đại sảnh này không người có thể cùng.

Tô Trần nhìn ngạc nhiên, hắn mặc dù đối với Đa Bảo hồ lô hiếm có trình độ không hiểu nhiều.

Nhưng mà Bồng Lai tiên tông nhiều người Luyện Đan Sư, bậc thầy luyện đan môn đều là kiến thức rộng rãi thế hệ, đã thấy rất nhiều các loại Tiểu cực phẩm bảo vật, bọn họ khiếp sợ như vậy chi sắc, điều này Thất Bảo hồ lô sợ là vô cùng hiếm thấy.

Tô Trần không khỏi nghĩ đến thanh nang túi 《Bạch Liên Linh Kinh》 trong ghi lại một đạo "Hồ Lô đẳng bình" Linh thuật, điều này hiếm Thất Bảo hồ lô, có lẽ có thật tốt tác dụng.

"Vương sư huynh, điều này, người điều này Thất Bảo hồ lô là mấy mấy cấp?"

Trương Trác thanh âm run rẩy nói.

Linh hồ lô tài liệu, ở trên thị trường giá tiền, chiếu theo phẩm giai có bất đồng riêng.

Nhất giai là linh khí cấp tài liệu, luyện chế được cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ dùng. Nhất giai hạ phẩm là một trăm khối linh thạch, trung phẩm hai trăm, Thượng phẩm ba trăm.

Cấp hai là Pháp Khí cấp tài liệu, luyện chế được là Trúc Cơ tu sĩ dùng Pháp Khí. Cấp hai hạ phẩm là một nghìn khối linh thạch, cứ thế mà suy ra.

Tam giai cũng là Pháp Khí cấp tài liệu, luyện chế được là tu sĩ Kim Đan dùng Pháp Khí. Tam giai hạ phẩm cất bước cao giá đạt 1 vạn tệ Linh Thạch.

Trở lên linh mẫn tài liệu giá tiền, cũng không phải là Pháp Khí.

Chỉ cần điều này Thất Bảo hồ lô đạt tới cấp hai Thượng phẩm, giá cả chi cao tới làm cho người biển sắc, sợ là Vương Thu tiên vận muốn triệt để trở mình,

Vương Thu nhìn nhiều người các luyện đan sư khuôn mặt rung động thần sắc, có chút ít cảm thấy khoái ý. Như thế bị nhiều người các luyện đan sư kinh tiệt, đây chính là chuyện chưa từng có.

Nhưng hỏi phẩm giai, hẳn vẫn không khỏi lộ ra vẻ tiếc nuối, "Đáng tiếc, này Thất Bảo hồ lô phẩm giai quá thấp một chút, mới nhất giai hạ phẩm."

Vương Thu tương pháp đại hoàn toàn mở ra, từ bên trong lấy ra một cái Hồ lô linh đăng.

Chỉ thấy, cái này cao vài trượng màu xanh Linh đăng thượng, kết bảy cái nở rộ hoàn toàn bất đồng sáng mờ linh hồ lô. Có lẽ là thời gian có hơi lâu

rồi, này Linh đang thượng lá cây cũng đã gần héo rũ.

Nhiều người các luyện đan sư nhao nhao tiến lên, khoảng cách gần giám định và thường thức căn này hiếm thấy Thất Bảo hồ lô.

Tô Trần cũng ở trong đó, hần tò mò sờ lên căn này Thanh Đăng, điều tra nó sinh cơ. Nhưng mà phát hiện này Linh đang sinh cơ ảm đạm, đã khô héo, xem ra muốn chết.

Hần không khỏi tối cảm thấy tiếc hận, không biết có thể hay không cứu sống nó.

"Nhất giai hạ phẩm Linh Khí cấp tài liệu!"

Bên trong phòng khách nhiều người các luyện đan sư thần sắc khẩn trương lập tức nổi lòng, nhìn nhau liếc nhìn, lộ ra sợ bóng sợ gió một trận thần sắc.

Trong lòng mọi người nhanh chóng tính một chút, nhất giai hạ phẩm lấy một trăm khối linh thạch cất bước, coi như là đảo lộn một trăm hai mươi tám gấp bội, cái kia chính là giá trị 12,000 tám trăm khối linh thạch.

Bởi vì phẩm giai quá thấp, cất bước giá cũng thấp, dù là lật ra nhiều như thế gấp bội, tổng giá trị vẫn như cũ vẫn là rất thấp. Đây cũng chính là một kiện cấp hai trung phẩm pháp khí giá tiền.

Chỉ có thể coi là một kiện Tiểu Linh bảo.

"Điều này Thất Bảo hồ lô hái quá sớm, nếu để cho nó thêm phần trường mấy trăm mùa màng làm cấp hai, thậm chí trường cá nghìn năm trở thành tam giai Linh Bảo mà nói, này Linh Bảo vừa xuất thế, chỉ sợ toàn bộ Bồng Lai tiên tông đều phải kinh sợ."

"Đúng vậy, này Linh Bảo phẩm cấp hay vẫn là quá thấp, muốn lớn lên mới thật sự là cực phẩm a!"

Thậm chí có Luyện Đan Sư tiếc cho.

Bất quá, lời này nói cách khác nói mà thôi. Dù là điều này Thất Bảo hồ lô là của bọn hắc, bọn họ cũng sẽ không loại mấy trăm năm hơn một nghìn năm, đến lúc đó bọn họ đã sớm chết rồi, điều này Thất Bảo hồ lô có thể trưởng thành là mấy cấp, lại có quan hệ gì tới bọn hắc? !

"Như thế hoang đại Linh Bảo, có thể sinh trưởng đến nhất giai, đã là thập phần không dễ. Muốn nuôi dưỡng đến mấy trăm, hơn một nghìn năm, nói dễ vậy sao!"

Vương Thu lắc đầu.

Này Thất Bảo hồ lô cũng không phải là chính hắc phát hiện hái xuống đấy, mà là Bồng Lai tiên tông một gã Luyện Khí Kỳ luyện đan học đồ, cách Bồng Lai tiên tông mấy ngàn dặm bên ngoài một tòa thâm sơn dã lĩnh, ngắt lấy hoang đại Linh dược, vô tình ý phát hiện một cây hoang đại biến dị linh hồ lô.

Kia luyện đan học đồ phát hiện này hoang đại linh hồ lô, mừng rỡ như điên, ở đâu quản nó phẩm giai thấp, đương nhiên là lập tức hái xuống chiếm thành của mình.

Hôm nay sinh địa trường chi vật, hắc không lập tức hái xuống, một khi bị cái khác Tu Tiên giả phát hiện, vậy là đồ của người khác rồi, không có ai sẽ theo hắc giảng đạo lý.

Nhưng vị này Luyện Khí Kỳ luyện đan học đồ, cũng không có cầm bảo vật này tại đệ tử trước điện trên quảng trường bày quầy bán hàng bán.

Vật này là nhất giai Linh vật, chỉ thích hợp cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ làm Linh Khí dùng. Nhưng mà hết lần này tới lần khác Thất Bảo hồ lô giá cả, theo như lệ cũ này đây nhiều một bảo đảo lộn khê đảo đến đây tính toán, giá tiền cao không hợp thói thường, rồi lại căn bản không phải Luyện Khí tu sĩ dùng nổi đến.

Đối với sức tự vệ cực thấp Luyện Khí Kỳ tu sĩ mà nói, trong tay có một cái giá trị hơn vạn khối linh thạch Linh Bảo, đó cũng không phải là phúc sự tình. Làm không tốt mặt khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ đỏ mắt phía dưới, giết người đoạt bảo, cũng không nói chơi.

Kia Luyện Khí Kỳ đệ tử được này Thất Bảo hồ lô, ngược lại ngày đêm sợ hãi, ai cũng không dám lộ ra. Hắn càng nghĩ, quyết định bán cho một vị tin được Trúc Cơ tu sĩ, ổn thỏa nhất.

Nhưng hắn tiếp xúc Trúc Cơ tu sĩ không nhiều lắm, chỉ có cùng Vương Thu bậc thầy luyện đan có nguồn gốc. Hắn là Vương Thu một vị Luyện Đan Tượng đồ đệ đồ đệ, cũng coi là đồ tôn.

Kia Luyện Đan Tượng căn bản không có dư tiền tài, mua không nổi điều này giá trị hơn vạn khối linh thạch Thất Bảo hồ lô. Luyện đan học đồ liền trực tiếp tìm được Vương Thu vị sư tổ này.

Vương Thu gặp điều này đồ tôn cầm này hiếm thấy Linh Bảo đến đây bán kiến bản thân, trong lúc nhất thời cũng khiếp sợ mừng rỡ, cuối cùng vền vền chỉ dùng sáu nghìn khối linh thạch nửa giá, mua phía dưới này Thất Bảo Hồ lô linh đăng.

Giá tiền tuy thấp một nửa, thế nhưng luyện đan học đồ cũng hết sức hài lòng rồi. Có thể an toàn đem đặt như vậy Linh Bảo xuất thủ, được thu nhập, đầy đủ một gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ tu luyện tới hậu kỳ đỉnh phong.

Vương Thu mừng được này hiếm thấy hiếm có Thất Bảo Hồ lô linh đăng, yêu thích không buông tay. Toàn bộ Bồng Lai tiên tông, cũng chỉ có

trong tay hẳn duy nhất cái này Thất Bảo hồ lô.

Nhưng ở trận này nhiệt tình sau đó, cuối cùng vẫn còn phát hiện, vật ấy cố nhiên là "Hiếm thấy hiếm thấy", rồi lại có chút "Gân gà" .

Bởi vì này căn Thất Bảo hồ lô phẩm giai quá thấp, mới là nhất giai nguyên vật liệu.

Về phần gieo nó trong đất, tiếp tục nuôi lớn? !

Đem Đa Bảo hồ lô theo nhất giai nuôi dưỡng đến cấp hai, ít nói cũng phải tiêu hao mấy trăm năm tâm huyết. Trong lúc này, còn phải tốn đại lượng tinh lực đến đây chăm sóc nó.

Vương Thu thế nhưng không cảm thấy, mình có thể sống đến ngày đó.

Vương Thu cũng đã là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, bản thân căn bản không dùng được.

Tầm thường Luyện Khí Kỳ tu sĩ liền mấy trăm linh thạch đều không nỡ bỏ hoa, ở đâu mua được đắt như thế chi vật.

Kim Đan lão tổ đám bọn chúng cháu ruột môn, Luyện Khí Kỳ thời điểm, căn rằng một cái cũng là mua được. Nhưng là bọn hắn chẳng mấy chốc sẽ trở thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, mua tới làm gì đâu?

Tiêu phí đắt như vậy Linh Khí, chỗ dùng lớn nhất ngược lại là lấy ra khoe khoang, ngoài ra cũng không có tác dụng gì.

Vương Thu càng nghĩ, cũng chỉ có đem điều này hiếm thấy Thất Bảo hồ lô, tại Tiểu Đan Hội "Sáng bảo", trở thành là lấy le vốn liếng. Nhìn xem có cái nào vị luyện đan sư ưa thích, cũng có thể cầm Tiểu cực phẩm Linh Bảo, với hắn trao đổi.

"Vương đại sư này Thất Bảo hồ lô, không phải các loại tầm thường."

"Đúng vậy, chính là phẩm giai hơi thấp, nếu là cấp hai, dù là táng gia bại sản cũng cần mua vọng động."

Nhiều người các luyện đan sư đánh giá một phen, có chút hâm mộ.

Nhưng mà nói đến trao đổi, cũng không người muốn đổi.

Điều này Thất Bảo hồ lô là hãn thế hiếm hoi tài liệu luyện khí, nhưng không phải tài liệu luyện đan, bọn họ không cách nào tự quyết luyện chế. Không dùng được, chỉ có thể lấy ra làm khoe khoang phẩm. Dùng không sai biệt lắm 1 vạn tệ linh thạch Tiểu cực phẩm Linh Bảo, đổi này Thất Bảo hồ lô, bọn họ vẫn là rất không nỡ bỏ.

Tô Trần trong lòng chần chờ, có muốn hay không cầm ba cây sáu trăm năm phân Linh dược, đi theo Vương Thu đại sư đổi điều này Đa Bảo hồ lô Linh Bảo.

Này nhất giai hạ phẩm Thất Bảo Hồ lô linh đẳng quá thấp, đổi lấy cũng không có tác dụng gì.

Trừ phi, có thể cứu sống!

Đem nó nuôi dưỡng đến cấp hai, mới đáng giá.

Chỉ là, này Linh đẳng sinh cơ âm đạm, đã khô héo, xem ra muốn chết. Hẳn trước kia chỉ ở Linh sơn trong loại qua hạt giống, cũng không biết như vậy gần chết Hồ lô linh đẳng, có thể hay không cứu sống.

Nếu là có thể cứu sống này Thất Bảo hồ lô, vậy kiếm lớn hơn.

Tô Trần không khỏi cắn răng một cái.

Mà thôi, thử một lần đi. Coi như là thua lỗ, ba cây sáu trăm năm phân Linh dược, đối với chính mình cũng không phải là tổn thất rất lớn.

"Vương sư huynh, người xem điều này ba cây linh dược, đổi cho người này Thất Bảo hồ lô như thế nào?"

Tô Trần theo Tu Di giới nội, lấy ra ba gốc linh thảo dược.

"Sáu trăm năm để trần dược, Huyền Nguyệt Linh Thảo, lưu ánh sáng Linh thảo?"

Vương Thu thần sắc trên mặt trì trệ, khó có thể tin.

Điều này ba cây sáu trăm năm Linh dược, giá trị cũng là hoàn toàn đáng giá hơn một vạn Linh Thạch. Đây cũng không phải là bình thường Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Đan Sư, cầm ra ngoài tài lực.

Tô Trần rõ ràng chịu tổn phí nhiều như thế, đổi hãn này có chút gân gà nhất giai Thất Bảo hồ lô? !

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 194: Cứu Chữa Thất Bảo Hồ Lô

Trận này Tiểu Đan Hội đã tiến hành non nửa trận, Tô Trần một mực không có động tĩnh gì.

Nhiều người bậc thầy luyện đan, các luyện đan sư đều cho rằng Tô Trần là người mới Luyện Đan Sư, có dư tài lực có hạn, vì vậy không dám "Lượng Bảo", miễn cho tại những luyện đan sư khác trước mặt mất mặt.

Thế nhưng là vạn không nghĩ tới, Vương Thu đại sư biểu hiện ra điều này gốc rễ Thất Bảo Hồ lô linh đẳng lúc sau, Tô Trần đột nhiên hiển lộ ra nồng đậm hứng thú, không nói tiếng nào liền lấy ra ba cây sáu trăm năm phần Linh dược, đều muốn đổi Vương Thu trong tay điều này tiêu diệt triệt để thế hệ hiếm hoi nhất giai Thất Bảo Hồ lô linh đẳng.

"Tô sư đệ đã có như thế phẩm chất cao Linh dược, đương nhiên có thể đổi!"

Wang Thu khiếp sợ kinh ngạc lúc sau, đại hi, tại chỗ đem điều này gốc rễ Thất Bảo Hồ lô linh đẳng cùng Tô Trần thay đổi ba cây sáu trăm năm Linh dược.

Hắn lấy sáu nghìn linh thạch giá thấp mua được điều này Thất Bảo Hồ lô linh đẳng, nhưng trong tay một mực không có gì đặc biệt tác dụng. Điều này chuyển tay một cái chính là giá trị hơn vạn khối linh thạch ba cây sáu trăm năm Linh thảo dược, giá tiền tăng lên gấp đôi, tổn nửa tính cũng nhất.

Đã có điều này ba cây sáu trăm năm Linh dược làm chủ dược, thêm...nữa thêm một ít cấp thấp phụ Linh dược, hẳn ít nhất có thể thử luyện chế luyện

chế tam phó tam giai Linh Đan, trong vòng một, hai năm không cần lại vì chủ được phát sầu.

Tô Trần thay đổi điều này gốc rễ nở rộ khí sắc sáng mờ nhất giai Thất Bảo Hồ lô linh đăng, thu nhập Tu Di giới nội , trên mặt bình tĩnh như thường, thì cũng chẳng có gì sắc mặt vui mừng.

Hắn chuẩn bị đi trở về lúc sau, ở trong linh sơn thử một lần, có thể hay không cứu sống điều này gốc rễ khô héo nhất giai Thất Bảo Hồ lô linh đăng. Chỉ có cứu sống, nuôi dưỡng đến cấp hai, tam giai trở lên Thất Bảo hồ lô, kia mới tính là chân chánh vượt qua cực phẩm Linh Bảo, chỉ sợ liên tu sĩ Kim Đan đều kinh tiệp không thôi.

Đến ở hiện tại, kết quả không chờ ra, còn khó nói.

Trong đại sảnh, nhiều người các luyện đan sư hai mặt nhìn nhau, âm mộ ngoài, trong lòng càng nhiều hơn là khiếp sợ.

Rất nhanh, nhiều người các luyện đan sư đều xì xào bàn tán, thấp giọng nghị luận lên.

Đồng dạng đạt tới sáu trăm năm phân Linh dược vật liệu, bình thường đều thuộc về tam giai Linh dược, đã là hiếm có. Cũng không phải là ai ngờ loại có thể trồng ra đến.

Chỉ có Bồng Lai tiên tông tông môn Linh dược viên mới so với khá thường gặp.

Cho dù là tu sĩ Kim Đan Linh dược viên tử trong cũng cực kỳ ít thấy. Bậc thầy luyện đan môn đều muốn luyện tam giai Linh Đan, phải lấy giá cao hướng Kim Đan các Trưởng lão mua sắm Linh dược.

Bất luận cái gì năm sáu trăm năm Linh dược, đối với bậc thầy luyện đan, hoặc là thâm niên Luyện Đan Sư mà nói, đều là vô cùng có lực hấp dẫn.

Nhiều người các luyện đan sư khiếp sợ phát hiện, xa xa đánh giá thấp vị này người mới luyện đan sư tài lực, chỉ sợ Tô Trần có dư tài lực hùng hậu trình độ, thậm chí so ra mà vượt giữa bọn họ một ít thâm niên Luyện Đan Sư.

Trương Trác vị này thâm niên Luyện Đan Sư rất là chấn động.

Hắn đương nhiên cũng biết Vương Thu cấp này Thất Bảo Hồ lô linh đẳng, chính là tuyệt thế trân quý đồ vật, khó có thể tìm lại được kiện thứ hai ra ngoài.

Nhưng mà đang ngồi hơn mười vị luyện đan sư cùng đại sư, không có bất kỳ một vị nguyện ý vậy mình Tiểu cực phẩm bảo vật đi đổi.

Nguyên nhân không có nó, cấp này Thất Bảo hồ lô đối với Luyện Đan Sư không có bao nhiêu tác dụng, không thể dùng để luyện đan, chỉ có thể làm hiếm xa xỉ phẩm đến khoe khoang mà thôi.

Thế nhưng Tô Trần làm sao như thế cam lòng, cầm ba cây sáu trăm năm Linh dược đi đổi điều này có chút gâ gà nhất giai Thất Bảo hồ lô?

Trương Trác hoàn toàn không cách nào phỏng đoán ra Tô Trần cử động lần này ý đồ.

Lại liên tưởng đến ba ngày trước, Tô Trần tại Đồng Lư Sơn tam giai Luyện Đan Thất bế quan năm ngày thần bí động tác, càng làm cho Trương Trác cảm giác được Tô Trần có chút thần bí khó lường.

Chu Tử Thụy, Trần Dương Phong hai vị này bậc thầy luyện đan chấn động trong lòng, nhìn nhau liếc nhìn, trong nháy mắt trao đổi cái nhìn.

'Kẻ này niên kỷ màu xanh, có thiên phú, có sung túc có dư tài lực, luyện đan tăng lên tiềm lực rất mạnh!'

'Sợ là hai mươi ba mươi năm, là được tấn chức bậc thầy luyện đan!'

'Phải áp chế xuống mới được!'

Một gã có được cường đại tài lực Luyện Đan Sư, muốn so với một gã nghèo khổ thiên phú Luyện Đan Sư, còn đáng sợ hơn gấp trăm lần. Bọn họ không hy vọng chứng kiến có vị thứ tư bậc thầy luyện đan xuất hiện, thực tế không phải là bọn hắn người một nhà.

Tại Bồng Lai tiên tông Luyện Đan Sư vòng tròn luân quần ở trong, có một cái vô cùng bí ẩn đồng minh, đồng thời điều khiển linh đan cao cấp giá tiền.

Tiên tông bên trong mỗi lần nhiều nhất một vị bậc thầy luyện đan xuất hiện, đều suy yếu hai người bọn họ tên bậc thầy luyện đan ở trong tông môn địa vị, phá hư bọn họ lũng đoạn linh đan cao cấp giá tiền năng lực.

Kia những Trúc Cơ tu sĩ nếu có một ít gấp thiếu hiếm thấy đan dược cao cấp muốn mua, nếu như chê bọn họ ra giá quá đắt, sẽ gặp ngược lại đi cầu mặt khác bậc thầy luyện đan.

Lâu dài xuống, tổn thất của bọn họ có thể nghĩ.

Có một cái Vương Thu bậc thầy luyện đan không phải là bọn hắn người bên trong, đã để cho bọn họ rất là nhức đầu, cũng không muốn lại nhìn...nữa một cái bậc thầy luyện đan quật khởi.

Nhưng như thế nào, mới có thể đem Tô Trần áp chế xuống?

Dùng sức mạnh, khẳng định không được.

Tô Trần là Bồng Lai tiên tông đệ tử chính thức, hơn nữa là Trúc Cơ Cảnh giới tu vi. Không phải so với cái kia tầng dưới chót Luyện Khí đệ tử có thể

so sánh, đã khó đối phó, một khi đã xảy ra chuyện gì, cũng sẽ đưa tới Bồng Lai tiên tông Kim Đan cao tăng nghiêm tra.

Cũng may, bọn họ thân là bậc thầy luyện đan nhiều năm, đã sớm tổng kết ra một ít đối phó một ít xuất sắc Luyện Đan Sư hậu bối mềm tuyến cái kia chính là, dụ dỗ khiến cho dùng hao hết có dư tài lực, khiến cho luyện đan đến tiếp sau không còn chút sức lực nào!

Nhưng kẻ này không thích tầm thường Tiểu cực phẩm, rất nhiều bảo vật cũng không nhìn liếc nhìn.

Lại cứ chuyển lệch duy chỉ có ham mê 'Thất Bảo hồ lô' như vậy hiếm thấy vật hiếm thấy. Đều muốn dụ dỗ vị này người mới Luyện Đan Sư hao hết tài lực, như vậy nhất định cần lấy ra có thể cùng Thất Bảo hồ lô đánh đồng chi vật.

Nhưng như vậy hiếm thấy cực phẩm, ở đâu dễ dàng như vậy tìm được!

Nhất thời nửa khắc, bọn họ cũng không có cách nào vơ vét đến đây các loại hiếm vật phẩm.

Sau khi trở về nghĩ một chút biện pháp, các loại một năm nửa năm phía sau lần sau Tiểu Đan Hội hơn nữa. Dù sao lần này Tô Trần ra "Đại huyết", một hơi nện xuống giá trị hơn vạn khối linh thạch ba cây sáu trăm năm phần Linh dược, cũng nghèo, nhất thời nửa khắc chỉ sợ cũng khôi phục bất quá Nguyên Khí.

Đợi lần sau Tiểu Đan Hội, bọn họ sẽ mê ra mấy thứ hiếm thấy cực phẩm, đem Tô Trần cho gắt gao kéo đang luyện đan thầy cảnh giới.

Lại qua gần nửa canh giờ.

Nhiều người các luyện đan sư riêng phần mình trao đổi một ít cần chi vật, trận này Tiểu Đan Hội cuối cùng kết thúc, ai đi đường nấy. Lần này

Tiểu Đan Hội có chút mở một lần tầm mắt, so với trước kia náo nhiệt nhiều.

Tô Trần được điều này gốc rễ nhất giai Thất Bảo Hồ lô linh đăng, trực tiếp ngự kiếm trở lại trở về ngọn núi chỗ ở.

Tại Tiểu Đan Hội trên trận, hẳn là một bộ bất động thanh sắc, nhưng trong lòng đã sớm có phần gấp, chờ sau khi tan họp quay về cứu giúp điều này Thất Bảo hồ lô.

Trở lại mình độc tòa trạch viện, hẳn lập tức bế quan, đem điều này gốc rễ sắp khô héo Thất Bảo Hồ lô linh đăng thu nhập mình Linh sơn bên trong, thử nuôi dưỡng đứng lên.

Điều này gốc rễ Thất Bảo Hồ lô linh đăng rễ cây, cây, lá, hồ lô đều đủ, cũng không bất kỳ tổn thương gì. Chỉ là quá lâu không có dính đất, mới có thể rễ cây cành lá dần dần héo rũ.

Kia luyện đan học đồ tại hái thời điểm, là đem điều này Thất Bảo hồ lô hoàn chỉnh cả gốc đều đào lên. Bởi vì hẳn không xác định cái khác tu sĩ cấp cao mua đi là trực tiếp Luyện Khí, vẫn là có ý định tiếp tục trồng. Dù sao hoàn chỉnh đào xuống tới cũng không khó khăn, giá trị cũng cao nhất.

Nhưng rơi vào Vương Thu đại sư trong tay lúc sau, hẳn ngại khó khăn cũng không còn đi loại, chỉ là thu xem xét.

Tô Trần tại Linh sơn một mẫu bên trong linh điền, chuyên môn bỏ ra một khối trượng đại đất, phân phó Đào yêu dùng thượng hạng linh thổ trồng nó lên, xốc lại một cái dàn bầu, lại dùng linh thủy đổ vào rễ cây.

Chỉ là, qua rất lâu, điều này Thất Bảo Hồ lô linh đăng còn là một bộ khô úu xìu bộ dáng, phảng phất lại phải chết đồng dạng, không có động tĩnh gì, đối với điều này linh thổ linh thủy cũng không hấp thu.

Tô Trần không khỏi có chút gấp, đây nếu là cứu không sống, uống phí mình ba cây linh dược cấp cao không nói, đổi lãng phí một món đồ như vậy Tiểu cực phẩm Linh Bảo.

Như thế nào mới có thể để cho nó sống lại?

Tô Trần đột nhiên nghĩ đến mình màu xanh Lệ Thạch, trong tay hắn còn thừa lại hơn mười hạt màu xanh Lệ Thạch, đã lâu không có đi dùng qua bọn họ. Cũng không biết, có thể hay không có hiệu lực quả.

Nhưng mặc kệ như thế nào, vẫn là chết ngựa mà nên ngựa sống y, thử một lần.

Tô Trần lập tức đem một hạt màu xanh Lệ Thạch nghiền nát thành phấn, gia nhập linh thủy hóa thành một bát đục ngầu Thanh Trọc dịch. Hắn đem chén này Thanh Trọc dịch, ngã vào Thất Bảo Hồ lô linh đăng rồi cây linh thổ lên.

Tô Trần làm xong điều này những, cũng không còn những biện pháp khác có thể dùng, chỉ có thể thời gian dần qua chờ.

Không biết qua mấy canh giờ, Thất Bảo Hồ lô linh đăng tựa hồ đang hấp thu điều này những Thanh Trọc dịch, toả sáng nổi lên một tia sinh khí. Nguyên bản héo rũ không dao động lá cây, chậm rãi giãn ra, hơi linh hà ánh sáng.

"Sống lại, thật tốt quá!"

Tô Trần không khỏi phấn khởi đại hi.

Chỉ cần Thất Bảo Hồ lô linh đăng có thể sống lại, có thể tiếp tục sinh trưởng. Theo nhất giai trưởng thành đến cấp hai, tam giai trở lên. Cấp hai thể nhưng luyện thành Trúc Cơ tu sĩ Pháp Khí, tam giai thì là Kim Đan cấp Pháp Khí.

Tại Linh sơn, thời gian trôi qua nhanh, một ngày một năm. Một trăm ngày đã đủ trưởng thành đến cấp hai. Trưởng thành đến tam giai một ngàn năm phần, cũng bất quá chỉ cần gần gũi ba năm mà thôi.

Chỉ là không biết, sinh trưởng của nó cực hạn có thể trưởng thành đến mấy cấp.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 195: Một Năm, Trúc Cơ Tầng Hai!

"Nếu như sống lại, kế tiếp chính là chờ đợi chúng nó chậm rãi lớn lên. Thẳng đến chúng nó xuất thế, danh chấn tu tiên giới kia một ngày!"

Tô Trần nhìn xem giá gốc uế oải không dao động Thất Bảo Hồ lô linh đăng, tại màu xanh nước đục sau khi tưới nước, lại sống lại, không khỏi hi thượng mi sao.

Tại đây Hồ Lô Đăng trên kệ treo bảy cái linh hồ lô nở rộ thất sắc hào quang, chiếu rọi cả tòa Linh sơn đều trở nên bảy màu rực rỡ.

Cấp hai Mộc Tinh Đào yêu cũng là vui mừng không tự kiềm chế, hoa chân múa tay vui sướng.

Nó thích nhất chăm sóc giá những Linh Thực Vật.

Cảm giác mình chính là nhiều người Linh hoa linh thảo lão đại ca, dùng Linh Thạch cho nhiều người bọn đệ đệ bổ sung Nguyên Khí, khiến chúng nó dài vừa thô vừa to.

Trước kia chỉ có một chút Linh thảo dược, đều là rất nhỏ Linh vật. Hiện tại có một cây Thất Bảo Hồ lô linh đăng, chỉ là đánh nhau Hồ Lô Đăng cái giá liền chiếm được trọn vẹn một trượng phương viên địa phương, so với khác Linh thảo dược khổng lồ hơn nhiều.

Tô Trần tử quan sát kỹ cùng tính toán một chút, giá gốc Thất Bảo Hồ lô linh đăng "Sức ăn" phi thường lớn, tại Linh sơn một ngày có thể hấp thụ hết trọn vẹn bốn mươi năm mươi khối linh thạch Linh khí, mới đủ ăn, muốn

liên tục ăn được mấy trăm thiên tài đủ tấn chức cấp hai. Như là không có đầy đủ Linh khí, chúng nó hội đình chỉ sinh trưởng.

Điều này làm cho Tô Trần cảm thấy áp lực thật lớn, cấp này Hồ lô linh đăng quả thực so với một gã Trúc Cơ Kỳ tu sĩ còn có thể ăn.

Bất quá, cùng giá Thất Bảo hồ lô cực lớn giá trị so với, chính là hơn mười khối linh thạch đều là chuyện nhỏ. Hẳn bất kể là tại bên trong linh điền loại Linh dược, hay là luyện đan ra bán, cũng có thể kiếm đến đầy đủ Linh Thạch đến bồi dưỡng nó.

Tô Trần nghĩ đến một cái khác vấn đề trọng yếu nhất.

Bản thân muốn từ lúc nào, ngắt lấy giá bảy cái Linh Bảo hồ lô? !

Nếu như mình đều muốn một bộ Trúc Cơ Kỳ cấp hai linh hồ lô Pháp Khí, một khi đưa nó môn hái xuống luyện chế thành pháp khí, sau này bản thân vạn nhất thành tu sĩ Kim Đan, chẳng phải là sẽ không có đối pháp khí tốt sao? !

Nếu như bắt bọn nó lưu lại đến Kim Đan Kỳ, sẽ luyện chế thành một bộ tam giai Pháp Khí, vậy mình tại Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, sẽ không có cường đại Pháp Khí có thể dùng.

Đây là một cái làm cho người phiền não vấn đề.

Tô Trần khổ não suy tư hai ngày, cũng không nghĩ ra nên như thế nào giải quyết.

Tô Trần phát hiện, bản thân đối với linh hồ lô hiểu quá ít.

Bất quá, trên đời này có một loại người đối với linh hồ lô tách ra rất nhiều, cái kia chính là linh nông.

Tô Trần cố ý đi một chuyến nghe sóng to Tàng Thư Các, chuyên môn tìm được linh nông tiên sách điển tịch, tra tìm về linh hồ lô trồng tư liệu.

Tại Thần Châu Tu Tiên giới, linh nông chuyên môn chịu trách nhiệm trồng Linh vật, là một cái rất trọng yếu chức nghiệp, cùng Linh Dược Sư, linh khoáng công phu, Luyện Đan Sĩ, Luyện Khí Sĩ, Ngự Thú Sĩ, Phù Lục Sĩ đợi một tý đều nặng nề.

Linh nông cái gì cũng biết trồng, linh đậu, linh cốc, các loại linh quả các loại. Hồ lô là thường gặp một loại dùng để luyện khí Linh vật, tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Giá tra một cái phía dưới, Tô Trần quả nhiên kinh ngạc đã tìm được một ít về như thế nào trồng linh hồ lô tư liệu.

Cấp thấp nhất Mộc Linh hồ lô, thuần túy Mộc hệ, thời kì sinh trưởng ước hẹn mấy trăm năm giữa. Mặc kệ thu thập không ngắt lấy, cây hồ lô sinh trưởng đến nhất giai, cấp hai chấm dứt.

Mộc Linh hồ lô tại hoàn cảnh đặc thù phía dưới kết trái hồ lô, sẽ phát sinh tỷ lệ nhất định biến dị. Linh đẳng là sẽ không thay đổi khác đấy, biến dị chỉ là kết trái hồ lô.

Loại này hồ lô biến dị lại chia làm đan hệ biến dị, nhiều buộc lại biến dị.

Đan hệ biến dị kết quả, tự nhiên là kết xuất đan hệ linh hồ lô, như một cây Linh đẳng kết bảy tám cái Kim Linh hồ lô, tất cả đều là thuần một sắc cùng buộc lại. Kia trưởng thành kỳ thế nhưng dài đến một đã ngoài ngàn năm đến ba nghìn năm.

Mà nhiều buộc lại biến dị kết quả, chính là đàn sinh ra càng thêm quý hiếm hiếm thấy "Đa Bảo hồ lô", một cây Linh đẳng kết xuất bất đồng hệ linh hồ lô, đồng căn sanh Đa Bảo hồ lô có thể luyện thành một bộ hoàn

chính Pháp Khí. Đa Bảo hồ lô trưởng thành kỳ dị thường dài dằng dặc, không có cố định số lượng.

Nhưng có một cái vô cùng chỗ kỳ diệu, Đa Bảo hồ lô hạt đều là đan hệ. Bởi vì này những hạt giống, tại một cái hồ lô trong bụng, cùng hồ lô thuộc tính giống nhau.

Thất Bảo hồ lô bảy quả hồ lô hoàn toàn bất đồng thuộc tính, vì vậy từng cái linh trong hồ lô hồ lô hạt giống, đều là đan hệ đấy.

Đem Đa Bảo hồ lô hạt phía dưới lúc sau, tất cả đều sẽ trở thành đan hệ linh hồ lô.

"Cái này nói là, đan hệ biến dị là có thể ổn định di truyền. Mà nhiều buộc lại biến dị phải không thể nhưng di truyền, gieo xuống lúc sau toàn bộ đều thành đan hệ di truyền giá thì phiền toái! Chỉ có thể thông qua nhiều buộc lại biến dị, đến đạt được Đa Bảo hồ lô!"

Tô Trần liếc nhìn linh nông bảo điển, thập phần kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Điều này cũng có nghĩa là, hẳn không có biện pháp thông qua gieo hạt bọn họ hạt giống, lần nữa đạt được một bộ Thất Bảo hồ lô.

Đây chính là vì cái gì Đa Bảo hồ lô như thế thưa thớt hiếm thấy, mỗi lần nhiều nhất một bảo, cũng có thể giá cả lục lợi.

Hắn lại tra tìm một cái, linh hồ lô biến dị phương pháp cùng xác suất.

Bồng Lai tiên tông chính là vạn năm tông môn, tự nhiên có một chút nhiều thế hệ linh nông thông qua Nhất Đại lại thay trồng linh hồ lô, tổng kết ra linh hồ lô biến dị kinh nghiệm cùng xác suất.

Không cầm quyền sinh dưới trạng thái, dẫn đến linh hồ lô biến dị nhân tố rất nhiều, không cách nào chuẩn xác dự đoán biến dị xác suất.

Nhưng ở linh điền trồng dưới tình huống, có thể thông qua tại đất đai gốc dưới chôn bất đồng Linh khí chi vật, có thể trên diện rộng kích phát linh hồ lô biến dị.

Linh hồ lô một lần biến dị là một phần mười, mà lần thứ hai biến dị là một phần trăm, ba lượt biến dị dẫn đầu là một phần ngàn.

Thế nhưng đừng tưởng rằng xác suất này tựa hồ rất cao, liền cảm giác trông ra Đa Bảo hồ lô là một chuyện rất dễ dàng.

Bởi vì linh nông môn đem linh hồ lô hạt giống gieo xuống lúc sau, căn bản nhìn không ra có hay không biến dị, cần các loại mười năm lúc sau, linh hồ lô mới sẽ bắt đầu kết cái thứ nhất hồ lô nhỏ, đó có thể thấy được nó là hay không một lần biến dị.

Lại qua mười năm mới kết thứ hai hồ lô nhỏ, thời điểm này mới có thể nhìn ra được nó là hay không lần thứ hai biến dị. Lại qua mười năm, như thế một mực tiếp tục đến tất cả bảy tám cái hồ lô đều dài ra, mới biết được chúng nó có hay không có biến khác.

Linh nông môn dùng loại này "Biện pháp dần dần", một lần thử nghiệm liền muốn tiếp tục bảy tám chục năm, mới có thể biết giá một cây linh Hồ lô linh đẳng sẽ thành khác mấy lần.

Ý vị này, ít nhất phải lặp lại loại một nghìn lần mới có thể được một cái tam bảo hồ lô, một vạn lần mới được một cái tứ bảo hồ lô.

Chỉ dựa vào một gã linh nông là loại không ra được, cần tại không lồ nông trường, phô thiên cái địa gieo xuống mấy vạn kế linh hồ lô, mới có khả năng đạt được tứ bảo trở lên hồ lô.

Thế nhưng là, không lồ như thế thí nghiệm, tiêu hao các loại thành phẩm, đã xa cao hơn nhiều chính là một cái tam bảo hồ lô thu nhập, căn bản không linh nông sẽ làm như vậy.

Giá sách linh nông tiên điển lên, cũng chỉ ghi lại ba lượt biến dị xác suất.

"Xem ra, giá chỉ sợ là thế gian duy nhất một cái Thất Bảo hồ lô. Đều muốn tái được một đứa bảo hồ lô, kia là căn bản vô vọng!"

Tô Trần nhìn đến đây, trực tiếp khiếp sợ ở.

Hắn tại Linh sơn bên trong, thí nghiệm một lần trồng biến dị linh hồ lô, có thể mang vài thập niên rút ngắn đến hơn mười thiên. Nhưng vẫn như cũ cũng muốn dài dòng buồn chán thí nghiệm, mới khả năng có được tam bảo hồ lô.

Mà tái được một cây Thất Bảo hồ lô, quả thực chỉ có thể hi vọng không thể làm được.

Tô Trần cân nhắc hồi lâu, đột nhiên sững sờ, rất nhanh nghĩ tới một biện pháp điều hòa. Bản thân đi vào một cái lùm lẩn, kỳ thật hắn cũng không phải không nên dùng Thất Bảo hồ lô.

"Ta hiện tại tu vi là Trúc Cơ Cảnh giới, tu vi thấp, trước tiên có thể thử tại Linh sơn trong, trồng ra một cái tam bảo hồ lô luyện chế thành một bộ cấp hai Pháp Khí, dùng trước, như vậy cũng không tệ. Dù là một ngày kia, ta đã thành tu sĩ Kim Đan, dùng tam bảo, tứ bảo hồ lô, kỳ thật cũng không kém a.

Về phần giá gốc rẻ Thất Bảo hồ lô, khiến cho nó trước gieo đi, nhìn xem nó có thể trưởng thành đến bao nhiêu giai mới thôi."

Tô Trần nghĩ tới đây, không khỏi vui mừng.

Cuối cùng giải quyết xong một cái làm cho mình phiền não vấn đề.

Thời gian, trôi qua từng ngày.

Tô Trần tại Bồng Lai tiên tông thời gian cũng nhẹ nhõm, ở trong linh sơn loại Linh dược, ngẫu nhiên đi luyện đan. Luyện ra Linh Đan, một bộ phận bản thân dùng, một bộ phận bán đi đổi thành Linh Thạch.

Hắn đi một chuyến Đệ Tử Phong, dò xét nhìn một cái A Nô, nói cho nàng biết bản thân Trúc Cơ thành công, đừng lo. Cũng nhìn nàng một cái có hay không có gì cần, thế nhưng thiếu Linh Thạch.

A Nô biết được Tô Trần bước lên chính thức Trúc Cơ Cảnh giới, tự nhiên vô cùng mừng rỡ.

Nàng giá hai tháng tại Đệ Tử Phong tu luyện, tại tiên tông chế tạo Giáp phượng, tìm một phần nuôi dưỡng linh tằm, chế tác pháp y cùng tơ tằm áo giáp bất kỳ sống.

Nàng tại Triều Ca Tiên Thành chuyên tâm học qua vài năm, kỹ nghệ đã có chút xuất sắc, tiếp cận với một gã chế tạo Giáp thợ tiêu chuẩn. Nàng mỗi tháng Linh Thạch thu nhập, so với mặt khác Luyện Khí Kỳ đệ tử mạnh hơn không ít.

Hơn nữa, nàng đã là Luyện Khí Kỳ tăng chín, sẽ tu luyện thế nào cũng không khả năng đột phá Trúc Cơ Cảnh giới, tự nhiên hoa Linh Thạch cũng rất ít, ngày thường kiếm Linh Thạch đều tồn.

Hơn nữa, A Nô lúc trước trong lòng đất hang động đá vôi, còn chia được một những cao cấp Linh thảo dược, có giá trị không nhỏ. Hắn hiện tại không thiếu Linh Thạch, chỉ là ít Trúc Cơ Đan.

Đều muốn theo Bồng Lai tiên tông đạt được Trúc Cơ Đan, độ khó thật lớn. Hoặc là tích lũy tông môn cống hiến, hoặc là mỗi lần ba năm một lần tông môn tỷ thí, hoặc là làm ra đặc thù cống hiến to lớn, mới có nhìn qua đạt được một quả, chỉ có thể chậm rãi các loại.

Nàng hai tháng này, chỉ là thường xuyên lo lắng Tô Trần có thể hay không Trúc Cơ thành công. Hôm nay biết được Tô Trần Trúc Cơ thành công, cuối cùng buông xuống một tảng đá.

Tô Trần có biện pháp luyện chế ra Trúc Cơ Đan, bất quá cái này cần ba năm lúc sau, cũng gấp không được.

Hắn lại đi tìm Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ cùng Ngô tiều phu đàm người.

Bọn họ mấy vị tại Bồng Lai tiên tông, trôi qua cũng cũng không tệ lắm.

Lữ lão phu tử chính là càng già càng lão luyện tu sĩ bình thường, tinh thông mọi thứ, mang theo Trương tiểu đệ, tại tiên tông Luyện Khí Kỳ trong hàng đệ tử lần vào ra bởi vì không thiếu Linh Thạch, tu luyện thuận buồm xuôi gió.

Mà Ngô tiều phu tại hỏa phòng ăn làm việc, mỗi ngày chỉ là đi vào núi chinh phạt tiều mà thôi, căn bản Vô Tâm hết thấy phạm tặc ngoại sự, càng là qua tiêu điều tự tại.

Tô Trần gặp bọn họ tại Bồng Lai tiên tông hết thấy không việc gì, liền cũng an tâm, trở lại chỗ mình ở tu luyện. Mỗi tháng ngẫu nhiên vấn an bọn họ một cái.

Nhoáng một cái, chính là đã hơn một năm qua, Tô Trần dốc lòng tu luyện, trong lúc vô tình đã bước vào Trúc Cơ Kỳ tầng hai cảnh giới.

Trong lúc này, Trang Bất Phàm chủ động tới Tô Trần nơi ở bái phỏng qua một lần, "Thăm viếng" Tô Trần tình huống.

Tô Trần rất kỳ quái, Trang Bất Phàm rõ ràng còn còn sống.

Nhưng mà, hẳn nghĩ tới Trang thị thế gia tại Bồng Lai tiên tông cũng là một cái đại tộc, thậm chí còn có Trang thị tu sĩ Kim Đan. Trang Bất Phàm trong tay có năm cây nghìn năm Linh dược, tìm cách lấy tới một chút hạt Trúc Cơ Đan, ngược lại cũng chẳng có gì lạ.

Trang Bất Phàm nhìn thấy Tô Trần sống cho thật tốt đấy, một bộ tươi cười rạng rỡ chi sắc, càng là ngạc nhiên khó hiểu, trong lòng phiền muộn. Hẳn có quan hệ lộ tử, có thể theo Kim Đan Trưởng lão nơi đây lấy tới Trúc Cơ Đan. Nhưng mà Tô Trần như thế nào cũng thực Trúc Cơ rồi, chẳng lẽ đem vài cọng nghìn năm Linh dược đều dùng đi ra?

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 196: Bất Vụ Chính Nghiệp* Luyện Đan Sư

* Không làm việc đàng hoàng

Tô Trần đối với Trang Bất Phàm xưa nay không có qua lại gì, cũng chưa nói tới yêu ghét, chỉ là không muốn cùng vị này Trang công tử đi được gần.

Ban đầu ở Vân Mộng Trạch lòng đất động rộng rãi, tình hình vô cùng hiểm ác, nhưng bởi vì Tô Trần cùng Trang Bất Phàm gần như cùng lúc đó bước vào giả Trúc Cơ Cảnh giới, lẫn nhau cố kỵ phía dưới, cũng chưa từng từng có chân chính đấu pháp xung đột, chia đều trong động đá vôi phong phú Linh dược.

Trang Bất Phàm ở trước mặt mọi người đều là một bộ tao nhã đáng tươi cười, có chút thân thiết khách khí, làm cho người khó có thể cự tuyệt chỉ ở ngoài ngàn dặm. Tục ngữ nói, thò tay không đánh người mặt tươi cười, Trang Bất Phàm lấy đồng môn sư huynh đệ thân phận chủ động tới bái phỏng, Tô Trần cũng không tốt không cho hản đến.

Lưu lại Trang Bất Phàm đi rồi, Tô Trần luôn cảm giác mình nơi ở không quá an toàn, chỉ là một cái trận pháp nhỏ quang tráo uy lực không lớn. Chỉ có thể phòng tiểu tặc, vô pháp ngăn cản mặt khác Trúc Cơ tu sĩ cường ép phá che đậy mà vào.

Tô Trần liền lập tức tìm Ngô tiêu phu hỗ trợ, tiến về trước Bồng Lai tiên tông rừng sâu núi thẳm, tìm một cây hoang đại cấp hai thượng phẩm hoa đào linh mộc.

Này cấp hai Thượng phẩm linh mộc vỏ cây vô cùng cứng rắn, dù là Tô Trần lấy phi kiếm đi đánh chém, cũng chỉ có thể tổn thương kia vỏ cây nửa tấc mà thôi.

Tô Trần cùng Ngô tiểu phu đưa nó hoàn chỉnh đào lên, bàn hồi đến di chuyển thua bởi trong sân của hắc ường.

Lúc không có chuyện gì làm, Tô Trần liền làm cho Đào yêu cái này Mộc Tinh ở tại nơi này gốc linh đào thụ trong, cho rằng "Khán Môn Thụ Yêu" .

Đào yêu cũng không phải là tổng dừng lại ở Linh sơn, mỗi ngày trời nắng chang chang cùng trong đêm trăng tròn thời điểm, đều sẽ ra ngoài hấp thu nhật nguyệt tinh hoa.

Tô Trần lúc tu luyện, hoặc là ngăn ngủi lúc rời đi, liền khiến nó ở tại nơi này một cây cấp hai cây đào trong, trấn thủ trạch viện.

Vạn nhất có người tự tiện xông vào sân nhỏ, nó hóa thân Đào Thụ Yêu, cũng có thể kịp thời phát hiện ngăn cản. Lấy giá gốc cấp hai Đào Thụ Yêu thực lực, bình thường Trúc Cơ tu sĩ cũng khó có thể thời gian ngăn thủ thắng.

Đêm khuya có này gốc Đào Thụ Yêu canh cổng, không thể nghỉ ngơi an toàn tăng nhiều.

Tại Bồng Lai tiên tông hơn một năm nay xuống, Tô Trần cũng rất ít đi ra ngoài, ngoại trừ cách mỗi một hai chục ngày ngẫu nhiên đi Đồng Lư Sơn luyện đan bên ngoài, thời gian còn lại đều tại tiểu viện trong nhà đóng cửa tu luyện.

Tô Trần tấn chức Trúc Cơ Kỳ tầng hai lúc sau, phát hiện mình Thanh Liên nguyên thần kia một đóa hoa bao, cũng mở ra thứ hai múi hoa biện.

Xem chừng, giá đóa Thanh Liên Hoa chín cánh hoa toàn bộ triển khai, chính là Trúc Cơ Kỳ tầng chín.

"Nếu là ta một ngày kia, đột phá Kim Đan Kỳ cảnh giới Thanh Liên Nguyên Thần chẳng lẽ hội ký kết ra một hạt sen? Kim Đan cùng hạt sen, ngược lại cũng rất có chỗ tương tự."

Tô Trần không khỏi trong lòng âm thầm suy nghĩ. Nghĩ đến chỗ này, hẳn không khỏi buồn cười.

Ngoại trừ tu luyện cùng luyện đan, còn lại tinh lực tự nhiên tại Linh sơn trong loại Linh hồ lô.

Linh sơn một mẫu linh điền, dài rộng ước hẹn tất cả 8 trượng.

Trong đó, buổi cây kia Thất Bảo Hồ lô linh đẳng, Trúc Cơ Đan một đồng linh dược cấp cao, cùng với luyện chế linh đan bình thường dùng rất nhiều cấp thấp Linh dược vật liệu, chiếm được một mẫu linh điền một nửa địa phương.

Tô Trần tìm còn lại một nửa địa phương, giao cho Đào yêu đi thử nghiệm trồng biến dị Linh hồ lô.

Hồ lô linh đẳng phi thường lớn, một cái Linh hồ lô khung muốn trọn vẹn chiếm diện tích một trượng, một lần có thể trồng ba mươi hai gốc Hồ lô linh đẳng cây non. Như vậy có thể tăng lên một khoảng lớn đạt được Đa Bảo hồ lô hiệu suất.

Ngắn ngủn đã hơn một năm hơn bốn trăm ngày kế tiếp, tổng cộng thí nghiệm bốn tốp Linh hồ lô, mỗi đám loại ba mươi hai gốc. Mỗi mười ngày hội kết xuất một đồng Tiểu Linh hồ lô.

Làm cho Tô Trần tiếc nuối là, thất thu phía dưới, đến nay chưa từng có một cây đồng căn sanh tam bảo hồ lô xuất hiện.

Bất quá, nhị bảo hồ lô ngược lại là xuất hiện ba lượt.

Điều này làm cho Tô Trần cũng trò chuyện lấy **.

Chỉ là, trong đó hai cây có chứa cây, nước, đất hồ lô, là yếu thuộc tính, luyện thành pháp khí sau chiến lược hơi yếu.

Tô Trần chỉ để lại một bụi khác nhị bảo hồ lô, sinh trưởng trạng thái có chút hài lòng, hơn nữa là "Cây, kim" nhị bảo. Vàng này buộc lại uy lực chừng, chính dễ dàng đền bù hãn chiến lược chưa đủ chỗ thiếu hụt.

Về phần chỉ nhìn một cách đơn thuần bảo hồ lô thu hoạch tự nhiên thêm nữa, như băng, gió hồ lô đợi một tý.

Nhưng Tô Trần là Mộc hệ Tu Tiên giả, pháp lực của hãn là màu xanh mộc khí, chỉ cần có thể sử dụng Mộc hệ Pháp Khí. Vô pháp sử dụng hệ khác băng, gió Pháp Khí.

Chỉ có Đa Bảo hồ lô là ngoại lệ, giống "Cây, kim" nhị bảo hồ lô, chính là đồng căn sinh một bộ Pháp Khí.

Hãn chỉ cần thúc đẩy sử dụng một cái trong đó, liền tự động đồng thời thúc đẩy sử dụng một cái khác.

Tô Trần đem chỉ nhìn một cách đơn thuần bảo hồ lô toàn bộ vứt đi, cùng kia những thí nghiệm thất bại linh Hồ lô linh đẳng đồng thời xúc đi, tại bên trong linh điền làm phân bón, miễn cho lãng phí bọn họ Linh khí.

Đào yêu tiếp tục tại Linh sơn trong trồng Linh hồ lô, nhìn xem có thể hay không trồng ra tam bảo trở lên hồ lô.

Tô Trần không có lấy Đa Bảo hồ lô đi bán.

Giá Đa Bảo hồ lô vốn là trân quý đồ vật, nếu như ở trên thị trường nhiều ra hiện mấy cái, rất dễ dàng khiến cho kinh ngạc cùng hoài nghi.

Rồi hãy nói, giá Đa Bảo hồ lô tự có là được rồi, hà tất để những người khác Trúc Cơ tu sĩ cũng có được. Tô Trần cũng không muốn mình ở tiên tông đi lang thang thời điểm, gặp được tu sĩ khác cũng bên hông treo mấy cái nhị bảo, tam bảo hồ lô.

Hắn vèn vện chỉ để lại một cây nhị bảo hồ lô, khiến nó tại bên trong linh điền tiếp tục sinh trưởng, tiếp tục kết xuất thêm nữa hồ lô nhỏ, hơn nữa tăng lên phẩm giai. Chờ nó trưởng thành đến cấp hai Thượng phẩm, sẽ luyện chế thành một bộ Trúc Cơ Kỳ cấp hai Tiểu cực phẩm Pháp Khí.

Linh sơn bên trong, ngoại trừ trồng đầy Linh thảo dược cùng Hồ lô linh đẳng bên ngoài, cũng nhiều sáu đầu Luyện Khí Kỳ Kim Phượng điệp nhất giai trung phẩm ấu trùng, còn có một chỉ cần cấp hai Băng Tầm.

Kia sáu đầu Kim Phượng ấu tằm từ trong trứng ấp ra, vừa ra đời liền bị Tô Trần nuôi dưỡng, rất dễ dàng đã bị thuần hóa làm Linh trùng.

Mà Băng Tầm không giống nhau, nó là hoang dại, có phản kháng mãnh liệt ý thức.

Tô Trần trọn vẹn dùng đã hơn một năm thời gian, mới thuần phục cái kia hoang dại cấp hai Băng Tầm.

Con này cấp hai Băng Tầm cùng Đào yêu so với, tuy rằng lộ ra ngu xuẩn, nhưng kỳ thật nó đã có cấp thấp linh trí, có chút sợ chết.

Hao tổn mấy tháng, nó đói nóng nảy, mới miễn vi kỳ nan (găng gượng) đã tiếp nhận Tô Trần "Tìm đến ăn", ăn một chút linh lộ nước cùng linh mật.

Đây là hoang dại Yêu Trùng chuyển hóa làm thuần hóa Linh trùng mẫu chốt một bước. Nếu là nó tuyệt thực, có nghĩa là hoàn toàn không cách nào thuần hóa, chỉ cần có thể giết nướng ăn tươi.

Tô Trần thường xuyên bị đói nó, chờ nó đói nóng nãy, liền đối với nó tiến hành thuần hóa, chỉ có nghe lời mới cho một chút xiu đồ ăn.

Tô Trần lại dùng hơn nửa năm, đem nó thuần hóa nghe lời, phục tùng mệnh lệnh. Thẳng đến nó triệt để dịu dàng ngoan ngoãn thuần phục, mới đặt nó vào Linh sơn bên trong, giao cho Đào yêu đi tiếp tục huấn luyện.

Tô Trần cũng không biết giá con băng tằm, còn bao lâu nữa mới có thể kết kén Hóa Điệp, bước vào Kim Đan Kỳ cảnh giới.

Đào yêu mỗi ngày cầm đào cành huấn nó, buộc nó cách mỗi mấy ngày nhả ra một cây thật dài bằng tơ. Phòng ngừa nó dự trữ thực lực, đồng thời cũng có thể thu được có chút trân quý cấp hai băng tơ tài liệu.

Giá băng tơ tài liệu tác dụng rất nhiều, có thật tốt "Thần Niệm xuyên thấu, thị lực xuyên thấu" hiệu quả, là luyện chế "Ẩn thân" pháp khí đứng đầu tài liệu.

Tô Trần thu thập những băng này sợi nguyên liệu, chuẩn bị số lượng cũng đủ lúc sau, luyện chế thành một kiện ẩn thân pháp khí. Bất quá, điều này cũng muốn dài đằng đẳng thời gian mới được.

Tô Trần không chỉ ở Linh sơn trong loại Linh hồ lô, vẫn còn nhà mình trong sân bên ngoài, chung quanh linh điền, cũng như mọc thành phiến trồng lên Linh hồ lô.

Hắn đi một chuyến Bồng Lai tiên tông cỡ lớn nông trường, tốn linh thạch quay về mua được một ít đã trồng một hai chục năm Linh hồ lô dây leo, trực tiếp di chuyển thua bởi đến trong sân.

Như vậy không cần bao lâu, Hồ lô linh đẳng liền có thể kết xuất Tiểu Linh hồ lô, cũng tiết kiệm hẳn không ít thời gian.

Đương nhiên, hắc cũng không còn trông chờ có thể ở loại địa phương này, trông ra Đa Bảo hồ lô, chủ yếu vẫn là vì che dấu tai mắt người. Làm cho người khác biết hắc loại Linh hồ lô nhiều, ngày sau gặp hắc dùng nhị bảo tam bảo hồ lô Pháp Khí, cũng sẽ không cảm thấy quá kỳ quái.

Giá những Linh hồ lô tại chưa biến chất lúc trước, ngoại trừ dùng để luyện chế Linh hồ lô Pháp Khí lúc trước, kỳ thật cũng là có thể ăn, giống linh cốt giống nhau, kia Linh khí có thể bị Tu Tiên giả sở hấp thu.

Tô Trần ngẫu nhiên thua bởi mấy cái Linh hồ lô xuống, xào thành một mảnh linh thái món ngon, cùng linh cốt cơm đồng thời dùng ăn.

Tô Trần ở ngọn núi sơn nhỏ, mặc dù chỗ vắng vẻ, nhưng cũng là thường xuyên có người đi lên cửa bái phỏng.

Một năm nay xuống, chủ động đến đây ghép nhà tu sĩ, rất có nổi liền không dứt xu thế.

Thẩm Đông người này Luyện Khí hậu kỳ Tiểu thương phiến, buôn bán đầu óc có chút lung lay, từ lần trước kiếm không ít Linh Thạch, liền thường xuyên chạy tới Tô Trần nơi đây tìm mấu chốt buôn bán.

Tô Trần cũng cần Thẩm Đông cái này đối với Bồng Lai tiên tông rất quen Luyện Khí Kỳ tu sĩ, hỗ trợ tầm được vật liệu. Hắc đem tự mình luyện chế ra cấp hai Linh Đan bán cho Thẩm Đông, lúc sau Thẩm Đông đi qua tay bán đi, tình không ít sự tình.

Ngoại trừ Thẩm Đông bên ngoài, thêm nữa tự nhiên là Bồng Lai tiên tông nhiều người Luyện Đan Sư.

Như Trương Trác thâm niên Luyện Đan Sư, Vương Thu bậc thầy luyện đan đám người.

Vương Thu đại sư tại Bồng Lai tiên tông bằng hữu rất ít, khó được kết giao Tô Trần như vậy một vị đồng dạng tán tu xuất thân đồng môn sư huynh đệ, cũng có phần thuận mắt, liền luôn luôn liền thường đến Tô Trần ghé nhà, nói ra cho oai luận bàn, trao đổi thuật luyện đan, kỳ thật chính là ăn uống miễn phí, thuận tiện đuổi luyện đan ngoài thời gian nhàn hạ.

Tô Trần hồi hồi đều lấy Linh hồ lô thức ăn, chiêu đãi Vương Thu.

Giá linh thái món ngon đương nhiên mỹ vị.

Nhưng ăn nhiều lần, khó tránh khỏi vẫn sẽ chán ngấy.

Vương Thu trong lòng khó tránh khỏi suy nhược, âm thầm suy nghĩ: Chẳng lẽ Tô sư đệ phát hiện nhất giai Thất Bảo hồ lô tác dụng không lớn, mới hồi hồi xào giá Linh hồ lô thức ăn đến ám chỉ bất mãn ta của hắn? Nhưng hắn nếu muốn đổi lại, đó là tuyệt đối không thể đổi!

Thật vất vả mới đưa nhất giai Thất Bảo hồ lô rời tay, hắn cũng không muốn thu hồi lại đi.

Cũng may, Tô Trần căn bản không có xách việc này, làm cho Vương Thu lo lắng vô ích hồi lâu.

Ngày hôm đó, Vương Thu cùng Tô Trần ở trong viện một cây cây đào ngồi xuống lấy, cơm nước xong xuôi, thưởng thức chút rượu.

Vương Thu chứng kiến Tô Trần trong sân bên ngoài, khắp nơi đều trồng vào Linh hồ lô dây leo, rất là buồn bực nói: "Kỳ quái, Tô sư đệ, như thế nào bỗng nhiên đối với mấy cái này Linh hồ lô cảm thấy hứng thú như vậy rồi hả? Như thế nào đầy sân đều trồng Linh hồ lô?"

"A, Vương sư huynh có điều không biết. Ta gần đây tính toán làm Linh Nông, thử nghiệm loại Đa Bảo hồ lô. Chỉ là độ khó có chút cao, nhất thời nửa khắc loại không đi ra."

Tô Trần bưng lên cái chén nhỏ nếm lấy chút rượu, thản nhiên nói.

"Linh Nông, ngươi là tính toán làm một cái bất vụ chính nghiệp (không làm việc làng hoàng) Luyện Đan Sư sao? !"

Vương Thu thiếu chút nữa một cái Linh tửu phun ra ngoài.

Luyện Đan Sư kiêm Linh Dược Sư, so với khá thường gặp. Dù sao, đều cùng Linh dược vật liệu giao tiếp, loại một loại Linh dược cũng không sao.

Nhưng mà Luyện Đan Sư kiêm Linh Nông, đây chính là căn bản không có người làm như vậy.

Bất quá, Tô Trần nếu thật là tính toán như vậy, chỉ sợ Bồng Lai tiên tông các luyện đan sư đều muốn thử phào một cái.

Linh Nông một chuyển này nhìn như đơn giản, tùy tiện một gã Luyện Khí đệ tử cũng có thể khô. Nhưng là chân chính xâm nhập xuống dưới, trở thành Linh Nông thầy, đại sư, khó khăn kia không chút nào đang luyện đan thầy, bậc thầy luyện đan phía dưới, hao phí tinh lực cùng thời gian cũng là thật lớn.

Tô Trần phân tâm nhìn nàng, thuật luyện đan này cảnh giới tăng lên chỉ sợ cũng muốn cực kỳ chậm chạp, có lẽ khả năng cả đời cũng vô pháp trở thành một tên bậc thầy luyện đan.

Giá Tô sư đệ quả nhiên là ý tưởng khác hẳn với thường nhân.

Bất quá, đều muốn trồng ra Đa Bảo hồ lô, độ khó cực cao, đó cũng không phải là tầm thường Linh Nông có thể làm được.

Ít nhất cũng là một gã kinh nghiệm phong phú Linh Nông thầy, hao phí hơn trăm năm, mới có chút ít hy vọng trồng ra tam bảo hồ lô.

"Tô sư đệ, loại Đa Bảo hồ lô, phải trở thành Linh Nông thầy. Người Luyện Đan Sư kiêm Linh Nông thầy, giải quyết được à."

Vương Thu giật mình nói.

"Hoàn hảo, lúc rồi rãnh đủ loại, cũng không khó khăn!"

Tô Trần cười nhạt một tiếng.

Linh sơn bên trong Linh hồ lô là Đào yêu đang xử lý, làm các loại biến dị thí nghiệm, hẳn cũng không phí cái gì thần.

Mà sân nhỏ chỗ ở mảng lớn linh Hồ lô linh đẳng, che dấu tai mắt người mà thôi, chân chính cũng không ích lợi gì. Đợi ngày sau bản thân trồng ra Đa Bảo hồ lô, Bồng Lai tiên tông mọi người cũng sẽ không cảm thấy quá kỳ quái.

Hắn cần chính là Linh Nông một cái như vậy thân phận.

Tô Trần chính thức muốn thân lực thân vi đi làm đấy, nhưng thật ra là một chuyện khác, Luyện Khí.

Đây là hắn nghĩ sâu tính kỹ phía sau tính toán.

Giá Đa Bảo hồ lô loại sau khi đi ra, cần luyện chế, mới có thể thành pháp khí.

Nếu là có một ngày, hắn muốn đem nuôi dưỡng đến cao cấp Thất Bảo hồ lô hái xuống, luyện chế thành một bộ cực phẩm Pháp Khí, giá hiếm thấy Pháp Khí vừa ra, nhất định sẽ nhắc lên nhắc lên như thế sóng lớn.

Ai không đỏ mắt? Ai không muốn cướp đi? Bồng Lai tiên tông Kim Đan các Trưởng lão chỉ sợ cũng ngồi không yên.

Hắn cảm thấy, còn là mình luyện Thất Bảo hồ lô càng đáng tin.

Hiện tại liên học được một môn Luyện khí thuật, tự nhiên lo trước khỏi
hoạ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 197: Tiên Tông Bí Ẩn

Tô Trần cười, còn nói thêm: "Ta là Mộc hệ Tu Tiên giả, chỉ cần có thể sử dụng Mộc hệ Pháp Khí. Mà Mộc hệ uy lực của pháp khí phổ biến hơi yếu, ngày sau cùng cái khác kim hệ, hỏa hệ tu sĩ đấu pháp, có chút chịu thiệt."

Ta đi Tàng Thư Các cẩn thận tìm đọc qua tiên điển, phát hiện 'Đa Bảo hồ lô' Pháp Khí, là hiếm thấy có thể lấy một thúc đẩy hơn Pháp Khí. Chỉ cần một cái trong đó là Mộc hệ Pháp Khí, có thể sử dụng trọn vẹn thuộc tính khác nhau hồ lô Pháp Khí. Kể từ đó, ta đây chỉ nhìn một cách đơn thuần Mộc hệ sức chiến đấu, cũng sẽ không là nhược điểm.

Cho nên mới manh động làm một gã Linh Nông thầy, loại 'Đa Bảo hồ lô' ý niệm trong đầu. Rồi hãy nói, ta đây Linh Nông cũng không phải là cái gì đều loại, chỉ chuyên tinh thông Linh hồ lô giá một loại Linh vật mà thôi. Thất thu, cấp thấp hồ lô nhỏ có thể đem ra ăn, cao cấp Đa Bảo hồ lô có thể luyện chế thành pháp khí, một lần hành động rất hiếm có, cũng rất không tệ.

Ta cái ý nghĩ này, cũng là may mắn mà có Vương sư huynh cái kia Thất Bảo hồ lô dẫn dắt! Về sau ta như may mắn trồng ra nhị bảo tam bảo hồ lô, luyện chế thành cực phẩm Pháp Khí, nhất định mời Vương sư huynh uống vài chén."

"Linh Nông loại Linh hồ lô luyện Linh hồ lô Pháp Khí! Đây không chỉ là Linh Nông, đang chuẩn bị tẩu Luyện Khí Sư con đường a! Giá bất vụ chính nghiệp (không làm việc đàn hoàng) Luyện Đan Sư trên đường, triệt để không quay đầu lại rồi."

Vương Thu nghe có chút mộng.

Hắn lúc này mới có chút hiểu được.

Tô Trần loại Linh hồ lô cái ý nghĩ này, không phải nhất thời vọng động, mà là vì tăng lên sức chiến đấu lâu dài cân nhắc.

Luyện Đan Sĩ trong không ít người là Mộc hệ tu sĩ, chiến lực hơi yếu, cho nên mới sở trường tại thuật luyện đan. Nhưng có can đảm phân tâm chiếu cố Linh Nông, thậm chí còn tính toán đi Luyện Khí đến tăng cường chiến lực, đó là tuyệt đối không có.

Bất luận cái gì một gã Trúc Cơ tu sĩ tài lực cùng tinh lực có hạn, người nào dám làm như thế? Mọi thứ đều làm, sơ sót một cái, tất cả đều là tài nghệ thấp, cuối cùng cái gì đều kiếm không đến.

Như thế kỳ tương, cũng liền Tô Trần như vậy ghé con mới để không sợ hổ mới nhân tu sĩ, mới làm ra được.

"Tô sư đệ!, mời người một chén rượu, chúc người thành công!"

Vương Thu thở dài thở ngắn, giơ chén lên chén nhỏ buồn bực một miệng lớn.

Những năm này hắn tại Bồng Lai tiên tông, cũng rất phiến muộn. Thuật luyện đan là tu luyện tới đứng đầu tiêu chuẩn, nhưng hắn cũng liền Trúc Cơ trung kỳ tu vi, sức chiến đấu càng là đồng dạng.

Tô Trần cùng Vương Thu hai người ở trong viện thường xuyên qua lại, uống không dưới bốn năm chén.

Vương Thu đại sư tửu lượng không được, hết lần này tới lần khác thích uống, uống hai ba chén Linh tửu liền mùi rượu hương não liền một bộ say

khướt, đầu óc choáng, đầu lưỡi phát cuốn, hơn nữa còn đặc biệt ưa thích cầu nhàu, một bụng nước đặng đổ ra ngoài.

Tô Trần thật cũng không chú ý.

Bởi vì Vương Thu đại sư một ít bức tức lời nói, cũng làm cho hẩn hiếu không ít Bồng Lai tiên tông bí ẩn.

Những chuyện này, không phải Vương Thu vị này tại Bồng Lai tông môn lẫn lộn bốn mươi năm mươi năm bậc thầy luyện đan nói ra, hẩn là rất khó tiếp xúc được.

"Tô sư đệ, người mới vừa vào tông môn không bao lâu, cũng không còn người đề cập với người, có một việc khả năng còn không biết."

Vương Thu uống say say rượu say rượu, nghĩ đến hẩn những năm này buồn khổ, lại bức tức đứng lên.

"A, chuyện gì?"

Tô Trần hiếu kỳ.

"Ta hao phí bốn mươi năm mươi năm tâm huyết, đã thành một gã bậc thầy luyện đan. Bằng vào ta bây giờ cấp đại sư thuật luyện đan, báí không báí một vị Kim Đan Kỳ tông sư luyện đan làm sư phụ, căn bản không bao nhiêu khác nhau, dù là tông sư luyện đan cũng không chỉ điểm được cái gì.

Thế nhưng là, vì sao ta còn một lòng muốn báí một vị Kim Đan Trưởng lão làm sư phụ? Vót đầu cho nhọn, hưởng Kim Đan các trưởng lão bên người gần sát đây?"

Vương Thu mắt say lơ đờ sương mù nói.

"Giá là vì sao?"

Tô Trần cũng có chút kỳ quái.

"Ta cho người biết Bồng Lai tiên tông một chuyện bí mật đương nhiên, kỳ thật cũng không tính cơ mật, hạch tâm vòng Trúc Cơ tu sĩ cũng biết, chỉ có tầng dưới chót đệ tử không biết mà thôi.

Ta Bồng Lai tiên tông trên một ngọn núi, có một cây thần bí linh thụ, kết Linh quả có thể trợ Trúc Cơ tầng chín tu sĩ ký kết ra Kim Đan. Đây linh thụ có ta tông Nguyên Anh lão tổ tự mình tọa trấn, người bên ngoài liền với núi ngọn núi đều không được đến gần, căn bản dòm ngó không được.

Cách mỗi mười năm, lão tổ hội ban thưởng mười miếng Linh quả, có thể giúp bốn tông Trúc Cơ tu sĩ bước vào Kim Đan đại đạo cảnh giới. Ta tông Trúc Cơ tu sĩ nhiều đến mấy nghìn tên, nhưng Linh quả chỉ có chính là mười miếng mà thôi, mấy trăm bên trong chọn một. Người nói, Linh quả cho ai?"

Vương Thu buồn khổ nói.

Tại lớn như vậy Tu Tiên giới, có lẽ còn có những biện pháp khác có thể kết thành Kim Đan. Nhưng mà tại Bồng Lai tiên tông, đây là duy nhất chính đồ. Gần vạn năm tới tu sĩ Kim Đan, vậy không bằng này bởi vậy cách thành tu sĩ Kim Đan.

"Thần bí Linh quả, thế nhưng kết Kim Đan?"

Tô Trần trong lòng không khỏi chấn động.

Hắn chỉ biết là Trúc Cơ Đan có thể cho Luyện Khí đệ tử Trúc Cơ.

Nhưng vẫn là lần đầu, Trúc Cơ tu sĩ như thế nào ký kết kim đan tin tức. Cái này quan hệ đến hắn ngày sau như thế nào trở thành tu sĩ Kim Đan, không thể nghi ngờ là tin tức rất quan trọng.

Vương Thu chỉ là phàn nàn tố khổ, tự nhiên cũng không còn trông chờ Tô Trần có thể nói ra đáp án.

"Mấy trăm bên trong chọn một, tranh đoạt kịch liệt, có thể nghĩ. Đều muốn cạnh tranh giá Linh quả, đầu thứ nhất, chính là trước bị một vị tu sĩ Kim Đan tiến cử đi lên.

Ta Bồng Lai tiên tông vạn cổ tông môn, phi thường chú trọng đời đời truyền thừa. Mỗi một vị Kim Đan Trưởng lão cũng có thể tiến cử một người, tổng cộng tiến cử ra hai trăm vị Trúc Cơ tu sĩ. Giá những Trúc Cơ tu sĩ, hoặc là Kim Đan các trưởng lão dòng chính hậu duệ, hoặc là kia đệ tử thân truyền, chưa từng ngoại nhân bị tiến cử.

Chỉ có giá hai loại người bị tiến cử, mới có thể tiếp tục đi tranh đoạt mười người đứng đầu, phương hướng có một tia hy vọng đi đến lão tổ ban thưởng mười miếng Linh quả. Mà còn dư lại mấy nghìn Trúc Cơ tu sĩ, liền tham gia tranh đoạt tư cách đều không có. Chỉ có thể trơ mắt nhìn, không biết làm thế nào."

Vương Thu buồn khổ vô cùng gãi đầu, thở dài nói.

Đây chính là vì cái gì hăn đau khổ tu luyện thuật luyện đan mấy chục năm, một mực trông chờ báỉ nhập Tôn Chân Kim Đan Trưởng lão môn hạ nguyên nhân. Mỗi một vị tu sĩ Kim Đan, đều trong tay nắm giữ một cái tiến cử danh ngạch.

"Khó như vậy "

Tô Trần không khỏi ngây người.

Vương Thu vất vả mấy chục năm, vẫn như cũ vô pháp báỉ bất luận cái gì một vị tu sĩ Kim Đan làm sư phụ.

Nói như vậy, giống hần như vậy tán tu xuất thân Trúc Cơ tu sĩ, vậy cơ hồ là một tia hi vọng cũng không có.

"Giống ta các loại Luyện Đan Sĩ, mặt khác Kim Đan Trưởng lão căn bản chướng mắt. Chỉ có báii ba vị Kim Đan Kỳ tông sư luyện đan, phương hướng có hi vọng.

Chỉ là, đều muốn bị ba vị tông sư luyện đan hợp nhãn, thu làm đệ tử, vô cùng khó. Ta đau khổ đã báii Tôn Chân Trưởng lão mấy chục năm, nhưng hần cũng chưa từng đối với ta vài phần kính trọng.

Tô sư đệ còn trẻ tuổi, nếu là sớm bước vào bậc thầy luyện đan cảnh giới, thể hiện ra thiên phú kinh người. Có lẽ ba vị tông sư luyện đan hội vài phần kính trọng, thu làm đệ tử thân truyền. Làm vừa lòng sư tôn niềm vui, không chừng có thể có được một cái tiến cử danh ngạch, đạt được tranh đoạt linh quả cơ hội."

Vương Thu thở dài.

Hần từ biết hy vọng xa vời, nếu có thể báii sư, đã sớm đã báii. Đối với Tô Trần lời nói này nhưng là lời tâm huyết.

"Giá!"

Tô Trần kinh ngạc nửa ngày.

Hần suy nghĩ hồi lâu, vẫn lắc đầu. Cũng không cảm thấy háiii làm giàu đan Trưởng lão làm sư phụ, là một cái thông hướng Kim Đan đại đạo đường.

Hần tự biết mình, dù là thật sự thành công báii sư, mình cũng chưa bao giờ là cái loại này có thể lấy lòng sư phụ, làm cho sư phụ nhìn bằng con mắt khác đệ tử, tính tình của mình rất khó lấy sư phụ ưa thích.

Năm đó hãn tại Cô Tô thị trấn, đó cũng là dốc sức liều mạng khổ tu biểu hiện ra năng lực của mình, không thể so với bốn vị khác đệ tử kém. Nhưng Lý khôi sư phụ cho tới nay không có nhìn tới hãn, cũng chưa từng quan tâm hãn.

Có thể thấy được, năng lực như thế nào, cùng có hay không nhận sư phụ ưa thích, đó là hai việc khác nhau.

Vương Thu đại sư uống nhiều quá Linh tửu, say khướt nói qua một ít lời, lẩm bẩm cầu nhàu mấy canh giờ lúc sau phương hướng mới rời đi. Cũng khó trách hãn như thế buồn khổ, phía trước không đường để đi, trong lòng tự nhiên phiền muộn.

Tô Trần đưa đến Vương Thu đại sư, sắc mặt trầm ngưng rất nhiều.

Nguyên bản, hãn còn trông cậy vào, có thể tại Bồng Lai tiên tông bên trong tìm được một cái Kim Đan đại đạo đường.

Nhưng hiện tại xem ra, đường này là dị thường mong manh.

Mấy nghìn Trúc Cơ tu sĩ, vền vền hai trăm tên đệ tử bị Kim Đan các Trưởng lão tiến cử đi lên, hai mươi dặm chọn một. Giá hai trăm tên trong hàng đệ tử, chỉ vền vền có mười người có thể được thần bí Linh quả, hai mươi dặm đầu một.

Giống hãn như vậy vô thân vô cố Trúc Cơ đệ tử, liền cửa thứ nhất đều không qua được.

Bất quá, mặc kệ ngoại giới tình thế như thế nào. Hãn vẫn phải tiếp tục dựa theo kế hoạch của mình làm việc, mau chóng tăng lên tu vi của mình, đồng thời tăng cường chiến lực của mình.

Mãnh liệt cảm giác cấp bách, tự nhiên sinh ra.

Hắn chỉ có một trăm năm thọ nguyên, nếu so với mặt khác Trúc Cơ tu sĩ thiếu đi gần một nửa.

Dựa vào người không bằng dựa vào mình.

Hắn cũng không trông mong, bái một vị Kim Đan sư phụ trợ bản thân bước lên Kim Đan đại đạo. Hay vẫn là dựa vào bản thân bốn sự, an tâm một ít, dù là con đường này gian nan rất nhiều.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 198: Hai Năm Yên Lặng

Tô Trần cùng Vương Thu đại sư trải qua phen này sau khi say rượu đáy lòng chi đàm, không khỏi cảm nhận được một hồi cảm giác cấp bách, quyết định nhanh hơn tu luyện của mình tiến triển, đem mỗi lần ngày đều dùng chường, để tránh lãng phí.

Trong sân rộng bên ngoài rất nhiều Hồ lô linh đăng gieo xuống lúc sau, mười ngày nửa tháng ngẫu nhiên thì một cái mập là được, cũng không cần hẳn tốn chăm sóc.

Tô Trần mỗi ngày dùng tại tu luyện tu tiên công pháp 《Tiêu Dao Du chi Hóa Diệp Thiên》 thời gian, chỉ cần hai canh giờ, liền vậy là đủ rồi.

Hắn bắt được một cái hoang đại nhất giai Thượng phẩm linh diệp, lấy "Hóa Diệp Quyết" xóa đi kia trong đầu Linh thức, dùng mình một thần niệm chiếm cứ kia diệp não, điều khiển nó đi phụ cận Linh sơn ngắt lấy linh mật.

Thu hồi cái này một thần niệm về sau, con này Dã Sinh Linh Diệp cũng sẽ không chết, chỉ là như chứng mất hồn đồng dạng, chờ dẫn lưu lại trong sân vẫn không nhúc nhích, chờ đợi Tô Trần tiếp theo lấy Thần Niệm đến điều khiển nó.

Con này Dã Sinh Linh Diệp hái linh mật, cho Tô Trần phục dụng, luyện hóa thành Nguyên Khí. Linh mật hiệu quả, không sai biệt lắm bù đắp được một chén Linh Mễ Phạn.

Tô Trần tự nhiên không tồi điểm này linh mật.

Nhưng mà, hắc kinh ngạc phát hiện này Tiên Quyết một cái khác đặc thù chỗ tốt.

Hắc phát hiện, bản thân thường xuyên thi triển "Hóa Điệp Quyết", sau đó dùng "Hồn thuộc về bí quyết" thu hồi cái này một thần niệm. Cái này thần niệm dĩ nhiên tại cực kỳ chậm rãi trở nên mạnh mẽ.

Ngắn ngủn một năm trôi qua, hắc phân đi ra cái này một thần niệm liền cường hóa gần một gấp bội.

Cũng không biết nguyên nhân trong đó là cái gì, chẳng lẽ là linh điệp có dưỡng dục Thần Niệm hiệu quả?

Người tu tiên Thần Niệm vô hình vô sắc, rất khó hình dung nó bộ dáng. Nhưng là muốn khảo thí nó cường độ, thực sự rất đơn giản. Lấy thuần túy Thần Niệm Lực, lắng không nâng lên nhất định sức nặng vật phẩm, có thể trắc ra ngoài.

Luyện Khí Kỳ tu sĩ Thần Niệm Lực, tại "Một tiền đến chín tiền" giữa.

Mà Trúc Cơ Kỳ tu sĩ Thần Niệm, thì tại "Một hai đến chín lượng" giữa, không cao hơn nặng một cân.

Vì vậy, tu tiên giới cấp hai Phi Kiếm Pháp Khí sức nặng, trải qua luyện chế lúc sau đều cực kỳ nhẹ, bình thường cấp hai hạ phẩm Pháp Khí tại "Một hai đến ba lượng" trọng chi gian, cấp hai trung phẩm thì tại "Bốn lượng đến năm lượng trọng chi gian" . Pháp khí hình dạng cũng phi thường nhỏ, ước chừng dài vài tấc.

Phi kiếm tại rút vào cường đại pháp lực lúc sau, hóa thành một thanh trường loại phi kiếm. Tại tốc độ cao phi hành trạng thái, mới có thể lấy tốc độ kéo một gã Trúc Cơ tu sĩ phi hành.

Nếu như phi kiếm cầm chỉ bất động, Trúc Cơ tu sĩ không có biện pháp đơn thuần lấy Thần Niệm Lực làm cho phi kiếm cùng mình lắng không lơ lửng. Nhiều lắm là dụng pháp lực, đem mình tạm thời kéo lên.

Hiện tại, Tô Trần hay vẫn là Trúc Cơ Kỳ tầng hai, nhưng là có thể dùng thần niệm nâng lên ba lượng vật nặng phẩm, Thần Niệm cường độ tiếp cận Trúc Cơ ba tầng tu sĩ tài nghệ.

Tô Trần phát hiện mình Thần Niệm trở nên có chút thú vị, hẳn hiện tại có hai thần niệm. Nếu như tách đi ra đơn độc sử dụng lời nói, trong đó một đám yếu Thần Niệm có thể nâng lên nhất nhị trọng, một cái khác sợi mạnh mẽ Thần Niệm tức thì có thể nâng lên hai lượng nặng.

"Thời kỳ thượng cổ tu tiên hoàn cảnh cùng hiện tại bất đồng, càng gian nan hơn ác liệt, cho nên mới phải làm cho linh điệt hút mật tu luyện. Cái này Thượng Cổ công pháp 《 Hóa Điệt Thiên 》, tại hút mật tu luyện đồng thời, còn kiêm tu luyện thần niệm, nhưng là thập phần không sai! Các loại Thần Niệm thành cường đại, chỗ tốt cũng không hảo!"

Tô Trần thầm nghĩ.

Có được hai thần niệm, có nghĩa là có thể đồng thời điều khiển hai kiện cấp hai Pháp Khí!

Thần Niệm quá yếu, thì không cách nào khu động pháp khí cao cấp đấy.

Xem ra nhiều tu luyện cái này 《 Hóa Điệt Quyết 》 cường hóa Thần Niệm, vẫn đủ có tác dụng.

"Dứt khoát, dùng 'Liệt Thần Thuật' đem Thần Niệm phân liệt thành ba nói hay! Như vậy có thể lưu lại một sợi thủ bản thân, đồng thời làm cho hai cái Dã Sinh Linh Điệt, phân biệt đi hái mật, đồng thời tu luyện mình Thần Niệm."

Tô Trần nghĩ đến liền làm.

Trước đó lần thứ nhất hẩn thi triển Liệt Thần Thuật, đã hơn một năm trước sự tình. Thi triển Liệt Thần Thuật thống khổ trí nhớ, đã giảm đi.

Tô Trần hoa chỉ chốc lát, ngưng tụ ra một đạo thật mỏng màu xanh quang nhận, lần nữa đem chính mình một đám mạnh mẽ Thần Niệm, hết thảy làm hai.

Lại thử một lần rút ra thần thống khổ quá trình, làm cho hẩn hầu như lạnh cả người run rẩy, đổ mồ hôi trạch đầy người. Trong nhà tu dưỡng một ngày, mới lấy lại sức lực, khôi phục bình thường.

Đã có ba thần niệm, hẩn liền có thể làm cho trong đó hai sợi điều khiển hai cái Dĩ Sinh Linh Điệp đi ra ngoài hút mật.

Tô Trần không dám đồng thời làm cho ba thần niệm rời khỏi người, vạn nhất cái này ba con linh điệp ở bên ngoài đồng thời bị người chém giết, hẩn tựu thành chứng mất hồn gốc tử rồi.

Tô Trần mỗi ngày tu luyện công pháp ngoài, còn dư lại thời gian ở không vẫn như cũ rất nhiều.

Hẩn tại Đồng Lữ Sơn, dứt khoát thuê một gian cấp hai Địa Hỏa Luyện Đan Thất, thường xuyên bế quan luyện đan, luyện chế cấp hai "Ích Cốc Đan, Tụ Linh Đan" các loại thường thấy nhất cấp hai Linh Đan, ổn định tăng lên thuật luyện đan của mình trình độ.

Hẩn đã là một gã Luyện Đan Sư, đều muốn tăng lên tới luyện đan cảnh giới của đại sư, cần đại lượng thường xuyên luyện đan kinh nghiệm mới được. Chỉ cần trong tay số lượng linh dược nhiều, luyện đan số lần nhiều, quen tay hay việc, ra đan dẫn đầu cao, thuật luyện đan tự nhiên sẽ tùy theo tăng vọt.

Phổ thông Luyện Đan Sư thường thường một tháng cũng chưa chắc có thể có cơ hội luyện chế một lò cấp hai Linh Đan, nhưng Tô Trần mỗi ngày luyện tốt mấy lô, số lần đâu chỉ cao hơn trăm lần.

Nhất là Ích Cốc Đan, Tụ Linh Đan các loại đan dược, Bồng Lai tiên tông bên trong mỗi tháng mức tiêu hao đều thật lớn, Tô Trần luyện ra Linh Đan căn bản không sâu nguồn tiêu thụ.

Ngoài ra, Tô Trần thuê nhất giai Luyện Khí Thất đến luyện chế hồ lô Linh Khí, ngẫu nhiên cũng bớt thì giờ luyện hồ lô, đem luyện hồ lô trở thành mình nghề phụ.

Tô Trần tại tiên tông Tàng Thư Các tìm một quả Luyện Khí ngọc giản, bên trong chuyên môn giới thiệu như thế nào luyện chế 'Hồ lô' loại hình Linh Khí cùng Pháp Khí.

Hắn cũng không có tìm Luyện Khí Sư phụ, toàn bộ đều là mình một bên cân nhắc một bên thử đem cấp thấp nhất nhất giai Linh hồ lô luyện thành một kiện Linh Khí.

Luyện hồng cũng không quan trọng, chính hắn trông ra Linh hồ lô hai mươi khối linh thạch một cái, thành phẩm rất rẻ. Luyện chế nhiều mấy lần, tự nhiên cũng liền học được luyện chế hồ lô Linh Khí.

Thuộc tính khác nhau Linh hồ lô, phương pháp luyện chế tự nhiên cũng không giống vậy.

Linh hồ lô là cây phẩm chất tài liệu, cùng khoáng thạch tài liệu hoàn toàn khác nhau, không phải lửa bùng đập đến luyện chế.

Cấp thấp nhất hỏa hệ hồ lô Linh Khí, hâm nóng lửa tiếp tục luyện chế hơn mười ngày, là được luyện chế thành bán thành phẩm.

Thủy hồ lô Linh Khí, thì cần muốn ngâm tại linh thủy trong bốn mươi chín ngày.

Phong Hệ hồ lô tức thì muốn treo ở thung lũng Liệt Phong Khẩu, thổi lên mấy tháng lâu, triệt để hong gió.

Linh hồ lô mới bắt đầu luyện chế trình tự so sánh đơn giản, hơi chút xử lý một chút liền biến thành bán thành phẩm.

Đổi gian khổ một bước, thì là cần tại bán thành phẩm Linh hồ lô trong, bố trí ra một cái cỡ nhỏ không gian trận pháp, làm cho cái này hồ lô nho nhỏ bụng, có thể giống túi trữ vật, Tu Di giới giống nhau dung nạp xuống một trượng lấy thượng không gian đại lượng vật phẩm.

Linh hồ lô bụng bên trong không gian đại, bụng lớn có thể chứa, diệu dụng vô cùng, đây mới là hồ lô loại pháp khí sau cùng đồ dùng điển hình. Mà linh kiếm, Linh đao các loại, là không có cái này công dụng.

Không gian trận pháp là một môn độ khó cực cao chức nghiệp, cũng không phải tu sĩ tầm thường có khả năng nắm giữ. Phải là Phong Hệ tu sĩ, đạt tới Trúc Cơ Kỳ mới có thể nghiên cứu. Tưởng muốn đại thành, ít nhất cũng là tu sĩ Kim Đan rồi.

Tô Trần không phải gió buộc lại tu sĩ, nắm giữ không qua không gian trận pháp.

Nhưng hẳn không cần mình làm, Bồng Lai tiên tông bên trong đầy hứa hẹn mấy không ít Phong Hệ không gian Trận Pháp Sư.

Tô Trần trực tiếp tìm Bồng Lai tiên tông nắm giữ không gian trận pháp Trúc Cơ tu sĩ, mua về một cái chế thành cỡ nhỏ không gian trận pháp là được, sau đó đưa nó lắp đặt tại hồ lô linh khí trong bụng, một cái cấp thấp hồ lô Linh Khí liền coi như chính thức chế thành.

Tô Trần cũng không luyện cái khác Linh Khí, chuyên môn liền luyện chế đan hệ hồ lô Linh Khí.

Luyện chế được cấp thấp Linh hồ lô, liền cầm lấy đi bán. Hẳn luyện chế được hồ lô Linh Khí, tiện nghi lại lợi ích thực tế, chuyên môn bán cho Luyện Khí Kỳ tu sĩ.

Bồng Lai tiên tông mười vạn Luyện Khí Kỳ đệ tử, lấy hồ lô làm chiến đấu linh khí không nhiều lắm, ước chừng một phần trăm, chưa đủ ngàn người, là tiểu nhiều người loại chiến đấu Linh Khí.

Đương nhiên, hồ lô không chỉ có chỉ dùng để chiến đấu. Cách dùng khác nhiều, đặc biệt là dùng để thịnh bỏ vào thứ kia, thay thế cấp thấp túi đựng đồ tác dụng.

Rất nhiều Luyện Khí hậu kỳ Tu Tiên giả ưa thích cầm cấp thấp hồ lô Linh Khí đến thịnh Linh tửu, hoặc là thịnh linh thủy, bên hông buộc một cái đăng trước Linh hồ lô, một cổ bông bành dục tiên Tu Tiên giả khí tức tự nhiên sinh ra.

Vì vậy, Bồng Lai tiên bên trong tông Linh hồ lô lượng tiêu thụ cũng khá lớn, một năm ít nói có thể bán đi gần năm sáu trăm cái nhất giai hồ lô Linh Khí.

Dù là Tô Trần không ngừng luyện chế nhất giai Linh hồ lô, cũng căn bản không thỏa mãn được toàn bộ Bồng Lai tiên tông nhất giai hồ lô linh khí lượng tiêu thụ một phần mười.

Tô Trần luyện chế không nhanh, một năm cũng liền luyện chế hai ba mươi đến nhất giai hồ lô Linh Khí.

Ngắn ngủn một năm, Tô Trần Luyện Khí nghề phụ, liền từ một gã Luyện Khí học đồ tấn thăng làm một gã Luyện Khí thợ.

Chỉ là, hãn vị này Luyện Khí thợ sẽ không luyện cái khác Pháp Khí, chỉ là sở trường tại hồ lô Linh Khí, có thể luyện chế ra nhất giai thượng phẩm cấp thấp hồ lô Linh Khí.

Đương nhiên, đây chỉ là Tô Trần nghề phụ mà thôi, trọng tâm vẫn còn là thuật luyện đan.

Cái này nhoáng một cái, tuế nguyệt trôi qua, chính là trọn vẹn quá khứ hai năm.

Tô Trần tại Đồng Lư Sơn cũng yên lặng trọn vẹn hai năm, ngoại trừ tu luyện, còn lại tuyệt phần lớn thời gian luyện đan, số ít thời gian Luyện Khí, vô cùng ít tại bên ngoài xuất hiện, cũng rất ít lại theo Bồng Lai tiên tông các luyện đan sư giao tiếp.

Hãn Trúc Cơ Kỳ tầng hai tu vi chỉ cần tăng lên hơn phân nửa, rồi Trúc Cơ Kỳ ba tầng không xa. Mà thuật luyện đan trình độ càng là đột nhiên tăng mạnh tăng vọt, thẳng hướng bậc thầy luyện đan cảnh giới.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 199: Tấn Chức Luyện Đan Đại Sư

Tô Trần thường xuyên tại Đồng Lư Sơn, dốc lòng tu luyện cùng luyện đan, cũng sẽ không tận lực suy nghĩ thời gian trải qua bao lâu.

Đột nhiên có một ngày, hắn phát hiện mình tại Linh sơn trong trồng kia phù hợp luyện chế Trúc Cơ Đan Linh dược, đã lần lượt đại bộ phận thành thực, có thể gặt hái được. Chỉ cần còn thừa lại cuối cùng một cây Ngọc Tủy Chi, còn thiếu một chút đạt tới nghìn năm dược lực.

Khác một ít năm sáu trăm thời hạn Linh dược, càng là có không ít.

Hắn không khỏi giật mình tỉnh lại, tính toán thời gian, ngạc nhiên phát hiện mình bái nhập Bồng Lai tiên tông, đột phá Trúc Cơ Cảnh giới không sai biệt lắm quá khứ ba năm rồi.

Tô Trần lại đợi hơn mười ngày, các loại cái này gốc Ngọc Tủy Chi triệt để thành thực lúc sau, vừa rồi hái xuống.

Sau đó, hắn liền tại Đồng Lư Sơn thuê một gian cao cấp hơn tam giai Luyện Đan Thất, chuẩn bị đem cái này một bộ Trúc Cơ Đan luyện ra. Đã có bộ dạng này Trúc Cơ Đan, A Nô trúc cơ vấn đề liền giải quyết xong.

Hắn hai năm qua hầu như mỗi ngày luyện đan, bây giờ thuật luyện đan đã sớm xưa đâu bằng nay, so với ba năm trước đây mạnh mẽ quá nhiều. Cũng không lo lắng hội thất thủ, chỉ là ra đan số lượng nhiều ít mà thôi.

Bất quá, Trúc Cơ Đan người nào cũng sẽ không ngại ít. Hắn chuẩn bị lấy trước mấy phần tam giai năm sáu trăm thời hạn Linh dược đến trước thử

một chút tay, sau đó lại luyện Trúc Cơ Đan, tận lực tăng lên Trúc Cơ Đan ra đan tỉ lệ.

Hai năm qua, Tô Trần đắm chìm trong tu luyện cùng luyện trong nội đan, có thể nói tại Bồng Lai tiên tông có chút ít xuất hiện, tại mấy nghìn tên Trúc Cơ Kỳ trong hàng đệ tử không có tiếng tăm gì.

Nhưng mà, chú ý người của hắn không ít.

Nhất là Bồng Lai tiên tông Luyện Đan Sư cái này vòng tròn nhỏ.

Cái vòng này cũng không lớn, cũng liền bốn mươi năm mươi tên Trúc Cơ Kỳ Luyện Đan Sư mà thôi. Nhưng cạnh tranh rồi lại dị thường kịch liệt, tranh đấu gay gắt càng là nhìn quen lắm rồi.

Từ khi Tô Trần chừng hai năm trước trở thành Luyện Đan Sư, hơn nữa mua phía dưới Vương Thu đại sư trong tay một cây nhất giai Thất Bảo hồ lô biểu hiện ra ra tài lực phong hậu phú, liền làm cho nhiều người các luyện đan sư không ít người cảnh giác Tô Trần thực lực, lo lắng Tô Trần khả năng ở trong khoảng thời gian ngắn tấn thăng làm mới Luyện Đan Đại Sư, uy hiếp được địa vị của bọn hắn.

Hai năm qua Tô Trần thường xuyên dừng lại ở Đồng Lữ Sơn luyện đan, càng là mọi người bất an.

Trương Trác vị này thâm niên Luyện Đan Sư, cho Đồng Lữ Sơn trông coi Luyện Đan Thất chịu trách nhiệm thu lệ phí Ngô tu sĩ nhét một vài chỗ tốt, dặn dò có bất kỳ Luyện Đan Sư tiến tam giai Luyện Đan Thất tin tức, đều kịp thời truyền tin hắn.

Ngô tu sĩ tại Tô Trần tiến vào tam giai Luyện Đan Thất lúc sau, liền lập tức cho Trương Trác phát một đạo cấp thấp Truyền Âm Phù, truyền lại tin tức.

Trương Trác được Ngô tu sĩ Truyền Âm Phù, không khỏi giật mình ngạc nhiên, rất là khẩn trương lên đến.

Hai năm trước hắn thử luyện chế một bộ tam giai Huyền Băng Đan, đã thất bại. Hai năm qua lại thử qua hai lần, tuy nhiên cũng lấy thất bại mà kết thúc.

Hắn rời Luyện Đan Đại Sư cảnh giới, bắt đầu cuối cùng kém một bước. Tự nhiên là vô cùng không muốn nhìn thấy, có những luyện đan sư khác ở trước mặt hắn luyện ra tam giai Linh Đan, trở thành Bồng Lai tiên tông vị thứ tư Luyện Đan Đại Sư.

Trương Trác lập tức ngự kiếm, vội vàng bay chống đỡ Đồng Lữ Sơn, muốn tận mắt nhìn xem tình huống.

Lúc này, Đồng Lữ Sơn nắm chắc tam giai Luyện Đan Thất phụ cận, chính tụ tập mấy tên Luyện Đan Sư, bọn họ gần đây cũng ở đây Đồng Lữ Sơn luyện đan.

Nhiều người các luyện đan sư biết được Tô Trần tiến vào tam giai Luyện Đan Thất, nguyên một đám thần sắc thay đổi đến vô cùng ngưng trọng, chứng kiến Trương Trác vị này thâm niên Luyện Đan Sư đã đến, không khỏi nhao nhao chào.

"Trương sư huynh, người cũng tới rồi!"

"Nhiều vị sư đệ cũng ở đây! Tình huống như thế nào, Tô sư đệ có lẽ tam giai Luyện Đan Thất bên trong ra ngoài?"

"Còn không có, hắn đi vào nhanh có một ngày rồi. Bất quá, hắn hai năm qua vẫn luôn là tại cấp hai Luyện Đan Thất luyện đan hôm nay không biết sao, đột nhiên tiến vào tam giai Luyện Đan Thất, sợ là có chỗ càm a!"

"Tô sư đệ tự thành làm Luyện Đan Sư, đến nay cũng mới bất quá ba năm mà thôi, nếu là một lần hành động trở thành Luyện Đan Đại Sư sợ là ta tông tiến triển sau cùng thần tốc Luyện Đan Đại Sư. Sẽ kinh động không ít người!"

Nhiều người các luyện đan sư rớt rít nói, thần sắc lo lắng càng lớn.

Bọn họ bọn này Luyện Đan Sư phần lớn năm sáu chục tuổi trở lên, vị nào không phải mấy chục năm luyện đan mới nấu ra ngoài đây, thế nhưng là đến nay cũng vô vọng luyện đan cảnh giới của đại sư.

Tô Trần như là trở thành Luyện Đan Đại Sư, liền một lần hành động tấn chức tông môn vị thứ tư đại sư, tuổi trẻ liền tại hãn môn chúng nhân chi thượng. Gần như chỉ ở ba vị Kim Đan Kỳ luyện đan Tông sư phía dưới.

Cái này, còn không phải mẫu chốt!

Trương Trác thật sâu sầu lo một vấn đề càng trọng yếu Bồng Lai tiên tông ba vị Luyện Đan Đại Sư trong Chu Tử Thụy cùng Trần Dương Phong, hai vị này đều thành công bái bốn tông hai vị luyện đan Tông sư làm sư phụ.

Chỉ có Vương Thu Luyện Đan Đại Sư, có lẽ là bởi vì tuổi tác quá lớn, thiên phú luyện đan đồng dạng, không thể bị bất luận cái gì một vị luyện đan Tông sư hợp nhãn.

Nếu như Tô Trần cũng tấn chức Luyện Đan Đại Sư, lấy hãn mới ba mươi mấy tuổi như thế tuổi trẻ tuổi, chỉ sợ bất luận cái gì một vị Kim Đan Trưởng lão đều nguyện ý thu hồi làm đệ tử.

Qua mấy canh giờ, liên tiếp lại có một chút Luyện Đan Sư, thu được Truyền Âm Phù, đi đến Đồng Lư Sơn đến xem tình huống.

Thậm chí, liền Vương Thu vị luyện đan đại sư này cũng không biết ở đâu nhận được tin tức, nghe tiếng chạy đến, khuôn mặt hưng phấn.

Hắn là không để ý chút nào nhìn thấy Tô Trần tấn chức Luyện Đan Đại Sư, chuyện này với hắn ảnh hưởng không lớn. Hắn đang luyện đan trong hội luôn luôn nhận xa lánh, tự nhiên hy vọng nhiều một vị có giao tình Luyện Đan Đại Sư.

"Răng rắc!"

Tam giai Luyện Đan Thất cửa đá chậm rãi đẩy ra.

Tô Trần bế quan sau một ngày, cuối cùng từ trong phòng ra ngoài, trên thân nhiều nong nặc Linh dược hương thơm, chỉ là sắc mặt phong khinh vân đạm (gió nhẹ mây bay), cũng không cái gì buồn vui.

Tô Trần gặp Luyện Đan Thất bên ngoài tự Vương Thu đại sư, Trương Trác các loại hơn mười tên Luyện Đan Sư, không khỏi kinh ngạc.

Nhiều người các luyện đan sư không khỏi nhao nhao kinh nghi thấp thỏm nhìn qua Tô Trần, đáng tiếc theo Tô Trần sắc mặt lên nhìn không ra, có hay không luyện đan thành công.

"Tô sư đệ, thế nhưng luyện ra tam giai Linh Đan đến?"

Vương Thu vội vàng vội la lên.

"Ừm!"

Tô Trần cười cười, hướng Vương Thu đại sư nhẹ gật đầu, trong tay lấy ra một cái cao cấp Linh Đan bình. Hắn lần này là bước lên Luyện Đan Đại Sư cảnh giới, vốn không có ý định giấu giếm, tự nhiên sẽ không để ý nhiều người các luyện đan sư biết rõ.

"Tử Hỏa Đan, tam giai Tử Hỏa Đan! Lấy năm trăm năm Địa Hỏa Liên Tử làm chủ dược, phụ chi lấy Hỏa Tinh Tảo, Tử Huyết Linh Chi các loại hơn mười vị trăm năm Linh dược luyện chế mà thành, có mãnh liệt thôi phát khí huyết hiệu quả! Những linh đan này tỉ lệ phi thường không tồi, thuần chánh màu đỏ tím, xem ra ra đan tỉ lệ cũng không tệ đi? !"

Vương Thu đại sư tiếp nhận cái này bình thuốc, hướng bên trong hơn mười hạt nở rộ Tử Hỏa sắc sáng mờ đan dược nhìn kỹ, ánh mắt lập tức tỏa sáng, hít hà nồng nặc hỏa khí hơi thở, không khỏi tán thưởng.

"Ra đan tỉ lệ ba thành!"

Tô Trần gật đầu, cười nói.

Cũng không phải nói luyện chế ra tam giai Linh Đan liền coi như Luyện Đan Đại Sư, mà là phải đạt tới nhất định được ra đan tỉ lệ mới tính. Trên nguyên tắc, phải ra đan tỉ lệ đạt tới ba thành trở lên, cam đoan luyện một lò Linh Đan xuống không lỗ vốn, mới xem như một gã chân chính Luyện Đan Đại Sư. Nếu không, dù là may mắn luyện thành mấy hạt tam giai đan dược, nhưng ra đan tỉ lệ chưa đủ, vẫn là một gã Luyện Đan Sư.

Không có cái gì một vị luyện đan sư dám tại trên loại vấn đề này làm giả, cố ý khoe tam giai linh đan ra đan tỉ lệ, giả mạo một vị Luyện Đan Đại Sư.

Bởi vì này tam giai Linh Đan là cho Kim Đan các Trưởng lão dùng, một gã Luyện Đan Đại Sư có thể luyện chế Đan này lúc sau, sẽ gặp thông báo cho bốn môn tất cả Kim Đan Trưởng lão.

Kim Đan các Trưởng lão về sau một khi có nhu cầu này Linh Đan, sẽ gặp lấy thấp nhất không lời không lỗ giá, hướng vị luyện đan đại sư này phía dưới đơn đặt hàng, làm cho Luyện Đan Đại Sư luyện chế ra loại này tam giai Tử Hỏa Đan.

Nếu như xuất hiện ở đan tử lệ lên làm giả, thua thiệt hộc máu sẽ chỉ là Luyện Đan Sư bản thân. Luyện thêm hơn mấy lô, liền trực tiếp táng gia bại sản.

"Tôn sư đệ, chúc mừng tấn chức Luyện Đan Đại Sư! Ngăn ngủn ba năm bước vào Luyện Đan Đại Sư chi cảnh, tiền đồ vô lượng a!"

Vương Thu lập tức cười to, chúc mừng.

Mặt khác nhiều người các luyện đan sư nhưng là sắc mặt đại chấn, đều bị khó có thể tin. Tô Trần, rõ ràng thật sự đã luyện thành tam giai Linh Đan, tấn chức Luyện Đan Đại Sư cảnh giới!

Tin tức này, thật nhanh truyền khắp Bồng Lai tiên tông toàn bộ luyện đan quyển.

Mới ra đời một vị Luyện Đan Đại Sư, đây đối với luyện đan trong vòng các tu sĩ mà nói, thế nhưng là một đại sự.

Nhất là, vị này mới Luyện Đan Đại Sư còn hiếm thấy trẻ tuổi.

Vén vén sau một lúc lâu, từ ba vị luyện đan Tông sư, trung gian rất nhiều Luyện Đan Sư, thậm chí ngay cả số lượng khổng lồ hơn Luyện Đan Tượng môn cũng thông qua Truyền Âm Phù, đã nhận được tin tức này.

"Sư!"

Một đạo phi kiếm màu vàng óng ánh sáng, bay thấp Đồng Lư Sơn.

Bồng Lai tiên tông cấp cao nhất luyện đan Tông sư Tôn Chân tu sĩ Kim Đan chi đích trưởng tôn, tôn Thanh yên tĩnh xuất hiện ở Đồng Lư Sơn.

"Tôn sư đệ!"

"Tôn sư huynh!"

Vương Thu cùng Trương Trác các loại nhiều người các luyện đan sư vội vàng chấp tay khách khí chào, nhưng trong lòng kinh ngạc. Tôn trưởng lão đích trưởng tôn, như thế nào cũng tới?

Tôn Thanh yên tĩnh tuổi chừng hơn bốn mươi tuổi, cũng là một vị luyện đan sư, nhưng mà địa vị rõ ràng nếu so với Vương Thu cái này Luyện Đan Đại Sư, cùng với Trương Trác các loại nhiều người Luyện Đan Sư đều cao hơn nhiều.

Hắn là tu sĩ Kim Đan dòng chính hậu duệ, Bồng Lai tiên tông tiếp cận nhất Kim Đan Trưởng lão hạch tâm quyền tu sĩ.

Hắn thần tình đậm mạc, đánh giá Tô Trần một phen, nói: "Truyền cho ta tổ phụ khẩu dụ: 'Ngày mai, Tô Trần đến Ngã Linh Phong bái sư học nghệ!'"

"Cái gì!"

"Tôn trưởng lão muốn thu đồ rồi!"

Đồng Lữ Sơn nhiều người các luyện đan sư thần tình chấn động, tin tức này quá đột ngột.

Bọn họ chuyện lo lắng nhất, rốt cục vẫn phải đã phát sinh!

Bồng Lai tiên tông cấp cao nhất luyện đan Tông sư, đến nay không có một vị đệ tử thân truyền Tôn Chân Trưởng lão, rốt cuộc phải chủ động thu đồ đệ rồi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 200: Bái Sư Kim Đan

Tại Đồng Lữ Sơn tụ tập hơn mười tên Luyện Đan Sư, nghe được Tôn Thanh Ninh dùng tiền thay thế đan Trường lão truyền tới cái này đạo khẩu dụ, không do từng cái thần sắc rung động, không không quay đầu lại nhìn qua hướng Tô Trần.

Bọn họ dị thường ánh mắt phức tạp ở bên trong, mang theo ghen ghét, hoặc là lòng chua xót, xen lẫn một ít thuyết bất thanh đạo bất minh thế lương hương vị.

Mọi người khi trung niên tuổi cao nhất một vị có chân rết Luyện Đan Sư, đã có gần hơn một trăm năm mươi tuổi, mắt thấy đi vào lão già lưng còng tuổi già, cũng không có nhiều năm sống khỏe.

Mà hơn trăm tuổi Luyện Đan Sư có mấy vị, Trúc Cơ tu sĩ nhân sinh đã qua một nửa. Mà còn dư lại mấy vị cũng đều là sáu bảy chục tuổi Luyện Đan Sư, miễn cưỡng cũng tính "Trẻ tuổi" thế hệ.

Bọn họ tại Bồng Lai tiên tông vất vả khổ cực gom góp Linh dược vật liệu đến luyện đan, luyện ra Linh Đan cầm lấy đi bán đi đổi về Linh Thạch mua dược tài, vòng đi vòng lại, luyện gần cả đời Linh Đan, đến nay vô duyên Luyện Đan Đại Sư chỉ cảnh.

Bồng Lai tiên tông bên trong, đến nay cũng cũng chỉ có Vương Thu, Chu Tử Thụy, Trần Dương Phong các loại ba vị Luyện Đan Đại Sư mà thôi, và lại đều là một trăm tuổi trở lên thành Luyện Đan Đại Sư.

Thế nhưng là, Tô Trần đâu?

Hắn tuổi còn trẻ, mới không đến ba mươi tuổi mà thôi. Theo Luyện Đan Sư đến bước vào Luyện Đan Đại Sư, tốn thời gian ba năm mà thôi.

Trong thời gian ngắn ngủi như thế, liên tiếp bước qua hai đạo cửa lớn. Một lần hành động bước vào Luyện Đan Đại Sư cảnh giới, đổi là trở thành tu sĩ Kim Đan đệ tử thân truyền.

Trong này bất luận cái gì một ngưỡng cửa, bọn họ bọn này Luyện Đan Sư đều phải bỏ ra tâm huyết cả đời, đau khổ truy tìm, lại như cũ xa không thể chạm.

Tô Trần làm mất đi một vị với hắn môn ngòi ngang hàng Luyện Đan Sư, đột nhiên biến thành nhìn theo bóng lưng, Ngoài tầm với Kim Đan Trưởng lão đệ tử thân truyền.

Bọn họ bọn này các luyện đan sư trong lòng thời khắc này lòng chua xót cùng khó chịu, so đao xoắn còn đau nhức.

Trương Trác thâm niên Luyện Đan Sư thần tình ngu ngơ, đóng mở lấy khô nứt mang theo khổ sở miệng, khôn kể xiết thê lương, một câu cũng nói không nên lời.

Hắn những năm này dốc sức liều mạng đều muốn truy cản kịp Vương Thu đại sư, tấn chức Luyện Đan Đại Sư vị trí, tranh thủ có thể bá một vị Kim Đan Kỳ luyện đan Tông sư làm sư phụ.

Bồng Lai tiên tông ba vị luyện đan Tông sư vô cùng thiếu thu đồ, khác hai vị đã tất cả thu một vị Luyện Đan Đại Sư, chỉ còn lại cấp cao nhất luyện đan Tông sư Tôn Chân Trưởng lão chưa thu đồ đệ.

Nhưng là bây giờ, mộng "Răng rắc" một cái nát. Kim Đan các Trưởng lão trong thời gian ngắn không có khả năng sẽ thu đệ tử.

Tô Trần nghe được Tôn Thanh Ninh lời nói này, không khỏi giật mình.

Trong lòng chấn động, không thể so với những luyện đan sư khác ít.

Hắn hai năm qua đại lượng luyện đan, chỉ là muốn làm cho một cái Luyện Đan Đại Sư thân phận, làm ngụy trang mà thôi. Như vậy hắn kiếm Linh Thạch nhiều, tu vi tăng lên nhanh, cũng có thể rất tốt bị Luyện Đan Đại Sư thân phận làm cho che giấu đi.

Hắn từ vừa mới bắt đầu liền định bản thân vùi đầu làm chuyện của mình, căn bản không có tính toán bái một vị Linh Đan Tông sư vi sư ý niệm trong đầu.

Bị bắt đồ, với hắn mà nói cũng rất là đột ngột.

Phảng phất đột nhiên, liền vượt qua Bồng Lai tiên bên trong tông vô hình bình chương, theo một gã ranh giới Trúc Cơ Kỳ đệ tử, tiến vào tiếp cận Bồng Lai tiên tông nồng cốt vòng tròn luân quần. Tu sĩ Kim Đan dòng chính hậu duệ cùng đệ tử thân truyền, đây là Bồng Lai tiên tông bên trong, tiếp cận nhất hạch tâm tầng một đám tu sĩ.

Mặt khác phần lớn Trúc Cơ tu sĩ, tại tiên tông bên trong là thuộc về bữa bãi vô danh, yên lặng làm việc nhân vật. Cho dù là Vương Thu như vậy Luyện Đan Đại Sư, giống nhau không có cao bao nhiêu địa vị.

"Tô sư đệ, người trở về chuẩn bị thật tốt một cái, ngày mai đến Ngã Linh Phong, ta sẽ dẫn người Linh sơn bái sư, không được mất lễ nghi. . ."

Tôn Thanh Ninh nhàn nhạt phân phó xong, cũng không còn các loại Tô Trần nói chút gì đó, trực tiếp ngự kiếm bay lên không, hoa cầu vòng mà đi.

Tô Trần chứng kiến Tôn Thanh Ninh thái độ lãnh đạm, không khỏi muốn nói lại thôi, chung quy không nói gì, chỉ là chấp tay: "Tiễn đưa Tôn sư huynh!"

Cự tuyệt bái sư?

Bồng Lai tiên tông giống như còn chưa có xuất hiện qua tiền lệ, vô cùng kinh thế hãi tục. Chỉ có Kim Đan trưởng lão đệ tử thân truyền, mới có tư cách tham dự tranh đoạt thần bí Linh quả, nếu như không bái sư, này bằng với là tự động buông tha cho Kim Đan đường.

Tô Trần đương nhiên sẽ không như thế sĩ diện cãi láo, chỉ có thể tới đâu hay tới đó.

"Chúc mừng Tô sư đệ, song hỷ lâm môn!"

"Ngày sau mong rằng nhiều hơn dẫn!"

Đồng Lữ Sơn một đám các luyện đan sư nhao nhao hướng Tô Trần chúc mừng, ngữ khí có chút chua chát, mang theo một chút vẻ u oán.

Nhưng mà lấy Tô Trần hôm nay thân phận, bọn họ ai cũng không dám đắc tội Tô Trần.

"Tô sư đệ, chúc mừng, tiên vận vào đầu! Các loại bái sư xong, nhất định phải mời lão ca uống vài chén, chúc mừng một phen."

Vương Thu đại sư từ Tôn Thanh Ninh xuất hiện lúc trước, tâm tình sẽ không tốt, lúc này cũng là một bộ buồn khổ cùng vẻ u oán, không thể so với Trương Trác tốt bao nhiêu.

Hắn thế nhưng là đau khổ khổ cầu Tôn trưởng lão mấy chục năm, phí hết tâm tư muốn bái sư. Thế nhưng Tôn trưởng lão chướng mắt, hắn cũng có khóc cũng không làm gì, đến nay vẫn như cũ không được cửa mà vào.

Nhưng Tô Trần thế nhưng là một lần đều không có cầu qua, làm sao lại một bước tiến dần từng bước rồi hả? !

"Đi!"

Tô Trần biết rõ nhiều người các luyện đan sư trong lòng trăm vị cùng đến, chỉ có cười khố.

Tô Trần hướng nhiều người các luyện đan sư chấp tay cáo từ, trở lại ngọn núi chỗ ở.

Dâng hương đả chìm, tẩy đi một thân luyện đan sau mùi, đổi lại một bộ mới tinh Luyện Đan Đại Sư áo bào, chuẩn bị một phen.

Hắn cũng không biết nên chuẩn bị cái gì, như bình thường cũng được.

Ngày kế tiếp, sáng sớm liền đứng lên, Tô Trần ngự kiếm đi vào Bồng Lai tiên tông Tôn Chân Trưởng lão ở một tòa Tiểu Linh Sơn, tại chân núi bay rơi xuống.

Tu sĩ Kim Đan độc chiếm một tòa Tiểu Linh Sơn, cả tòa Tiểu Linh Sơn bị hơi mỏng quang tráo bao phủ lấy, ngoại nhân không được tự tiện xâm nhập, nếu không sẽ phát động trận pháp cảnh báo. Phải có người mở ra quang tráo, dẫn đường mới được.

Tiểu Linh đỉnh núi bị bình định, là tu sĩ Kim Đan chỗ cư trụ.

Đây lại một tòa khoáng đạt cung điện giống như Tôn thị phủ đệ, vàng son lộng lẫy, Linh khí dạt dào.

Tiền viện là như mọc thành phiến Tiên Đài lầu các, điêu lan điện ngọc, đều dùng hai ba giai linh mộc cùng phương chính khổng lồ Thanh Nham kiến tạo mà thành.

Hậu viện một tòa hoa viên, từng tòa một đẹp đẽ rất khác biệt nhà trên mặt nước ban công, linh cầu nước chảy, Linh hoa Linh thảo sắc màu rực rỡ, linh trong ao gieo kiêu diễm linh liên, nuôi từng con cá linh ngư.

Giữa sườn núi thì là Linh quả công viên cùng Linh dược viên, chân núi bằng phẳng chi địa còn có một chút nông trường cùng linh điền, có rất nhiều Luyện Khí Kỳ Linh Nông tại canh tác.

Tu sĩ Kim Đan mặc dù "Độc chiếm một tòa Linh sơn, nhưng kỳ thật cũng không phải là ở một mình, dòng chính hậu duệ cùng Kim Đan các Trưởng lão là ở ở một tòa Linh sơn, nhân khẩu rất nhiều. Chỉ có kia những huyết thống đời thứ ba sau chi nhánh cùng chi thứ, mới có thể dần dần tróc từng mảng rời đi, tại Bồng Lai tiên tông bên trong khác chọn chỗ ở.

Tô Trần dưới chân núi đợi chừng một canh giờ, Tôn Thanh Ninh vị này đích trưởng tôn mới tha thướt đến trễ xuất hiện, tiếp dẫn hần tiến vào Linh sơn bên trong.

"Tô sư đệ, các loại hội kiến ta tổ phụ, hần nếu không hỏi, người không cần nói nhiều. Ta sẽ nói rõ người như thế nào bá sư, rất nhiều lễ nghi."

Tôn Thanh Ninh giao phó một ít lời, thần sắc có chút lãnh đạm, cũng không thân thiết.

"Vâng!"

Tô Trần khẽ gật đầu, cũng không nhiều lời.

Sau một lát, hai người tới đỉnh núi, đi vào một tòa cung điện màu vàng óng bên trong.

Kim Đan Trưởng lão kiêm cấp cao nhất luyện đan Tông sư Tôn Chân, sắc mặt lãnh đạm ngồi cao ở trên điện bảo tọa. Bên cạnh thì là ngồi ở một vị mỹ mạo đoan trang phu nhân phượng lông mày đan con mắt, cao nhã quý khí.

Điện thờ bên trong dưới tay, còn có năm tên Trúc Cơ tu sĩ.

Trong đó hai gã là Tôn thị thế gia dòng chính Nhất Đại tử hậu duệ, là Tôn Chân rất nhiều thân tử trong xuất sắc nhất hai vị. Khác ba gã là thế hệ thứ hai tôn thế hệ hậu duệ, là trong tôn bối kiêu kiêu người. Năm người đứng trong điện hai bên, khoanh tay cung kính đứng lặng.

Tôn thị thế gia nhất mạch sinh sôi tộc nhân rất nhiều, Trúc Cơ cùng Luyện Khí tu sĩ đâu chỉ mấy trăm vị nhiều. Nhưng là bọn hắn không phải Tôn thị hạch tâm tu sĩ.

Nhưng thực chính hạch tâm hậu duệ, bao gồm Tôn Thanh Ninh ở bên trong vền vền sáu người, con trai thứ hai bốn tôn.

Tại hướng ngoài điện, vẫn là Tôn thị mười mấy tên hậu duệ, nhưng cũng không phải là hạch tâm hậu duệ, cùng với thành đoàn Luyện Khí tu sĩ người hầu.

Bọn họ mọi người nhìn thấy Tôn Thanh Ninh dẫn Tô Trần vào điện thờ bái sư, đều bị hâm mộ. Một khi Tô Trần bái sư thành làm đệ tử thân truyền, địa vị gần với sáu gã Tôn thị hạch tâm hậu duệ, so với bọn hắn cái này những Tôn thị không phải hạch tâm hậu duệ còn cao.

Tôn Thanh Ninh dẫn Tô Trần đi vào Chủ Điện khấu kiến Tôn Chân, phân phó Tô Trần theo khuôn phép cũ, đi bái Bồng Lai tiên tông một bộ phức tạp sư lễ.

Sau đó, Tô Trần hướng sư phụ, sư mẫu hành lễ, cung kính tất cả dâng lên một ly linh trà.

Tôn Chân tiếp nhận một chiếc linh trà, lúc này mới con mắt đánh giá Tô Trần một phen.

Tô Trần tướng mạo coi như thanh tú, thần tình trầm tĩnh, mang theo một chút lạnh lùng, hơi có chút đồng ý cửu kinh lịch luyện say mê hấp dẫn.

Lại nói, Tôn Chân trước đây đối với Tô Trần không hề ấn tượng, đến bây giờ nghi thức bái sư, cũng mới chính thức nhìn rõ ràng vị này đệ tử thân truyền tướng mạo.

Hắn hôm qua phái người đi đệ tử điện thờ tra xét Tô Trần tư liệu, Tô Trần là tán tu xuất thân, theo Triều Ca Tiên Thành bái nhập Bồng Lai tiên tông vẹn vẹn ba năm. Cực kỳ trẻ tuổi, ba năm trước đây thành Luyện Đan Sư, ba mươi tuổi không đến liền bước lên Luyện Đan Đại Sư cảnh giới.

Có thể từ vô số Luyện Khí tu sĩ bên trong bước lên Trúc Cơ Cảnh giới, lại từ mấy nghìn Trúc Cơ tu sĩ trong trở hết tài năng, trở thành Luyện Đan Đại Sư, cái này tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

Phàm là có thể làm được như thế, không khỏi là Tu Tiên giới khó được trẻ tuổi tài tuấn.

Như thế đệ tử, thu làm môn hạ, ngược lại cũng không thiếu.

Tôn Chân đánh giá Tô Trần một phen, nhàn nhạt gật đầu. Quay đầu nhìn về phía hướng điện thờ bên trong còn lại sáu gã đích hệ tử tôn hậu duệ, nhưng là sắc mặt băng lạnh xuống.

Cùng Tô Trần so với, cái này những bất thành khí tử tôn, làm cho hắn rất là thất vọng.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 201: Bái Sư Lễ Cùng Tiến Cử Danh Ngạch

"Lấy tán tu chi thân bái nhập Bồng Lai tiên tông, ba mươi tuổi không đến liền tu luyện thành Luyện Đan Đại Sư. Có thể thấy được thiên hạ này tu sĩ bên trong, mới có thể xuất hiện lớp lớp người không thiếu kỳ số!"

Tôn Chân nhẹ gật đầu, tiếp linh trà.

Hắn quay đầu, nhưng là băng mặt lạnh lấy sắc, hướng điện thờ bên trong vài tên tử tôn hậu duệ trầm giọng răn dạy, "Mấy người các ngươi, về sau phải cực kỳ hướng Tô sư đệ học. Siêng năng tu luyện, không được hoang phế!"

Hôm nay có "Ngoại nhân" ở đây, hắn cho bọn hắn lưu lại điểm thể diện, cũng không trực tiếp đau nhức mắng bọn hắn ngừng lại một trận. Nhưng bất mãn hết sức trong giọng nói, ý tứ rồi lại hiển lộ không thể nghi ngờ.

Các ngươi thuở nhỏ ngồi mát ăn bát vàng, hao phí hắn bao nhiêu tài lực, rồi lại làm ra điểm thành quả gì đã đến?

Đích trưởng tôn đã hơn bốn mươi tuổi, trưởng tử càng là hơn bảy mươi tuổi, thế nhưng toàn bộ đều đều hay là luyện đan thầy, tu vi phần lớn cũng mới Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ mà thôi, cao nhất một cái trưởng tử chỉ là Trúc Cơ tầng sáu!

Tài luyện đan còn không bằng một gã theo ngoại giới Tiên Thành bái nhập Bồng Lai tiên tông, không có bao nhiêu căn cơ tán tu xuất sắc. Tu vi tuy rằng cao hơn một chút, nhưng chỉ sợ không bao lâu cũng sẽ bị đuổi theo.

Điện thờ bên trong, sáu gã Tôn thị tử tôn hậu duệ trên mặt đều là khó chịu nổi, khoanh tay cúi đầu không dám nói gì, nhưng mà liếc nhìn Tô Trần ánh mắt đều bị ngấm bực hận.

Nếu không phải Tô Trần cái này "Đệ tử thân truyền" đột nhiên xuất hiện, bọn họ làm sao sẽ bị lấy ra làm so sánh, người vô tội chịu lên cái này quở mắng một trận.

Tô Trần cảm giác được bọn họ oán hận ánh mắt, trong lòng không khỏi lộp bộp một cái.

Tôn Chân lời này quá đâm người, bắt hấn đến nhục nhã Tôn thị tử tôn. Cái này những Tôn thị tử tôn, sợ là bắt hấn cho oán hận lên.

Tô Trần trước kia cũng không biết rõ, vì cái gì Tôn Chân Trưởng lão một mực chưa từng thu đồ đệ, biết mình thành Luyện Đan Đại Sư lúc sau, trước mặt cũng không gặp rồi lại lập tức muốn thu bản thân làm đồ đệ.

Nhưng mà trong chớp nhoáng này, trong lòng của hắn lại đột nhiên hiểu được. Đây rõ ràng là coi mình như đá mài dao, kích thích cùng đánh bóng cái này những Tôn thị tử tôn hậu duệ dùng.

Nếu là đổi thành Vương Thu các loại tuổi rất cao Luyện Đan Đại Sư, bọn họ niên kỷ lão hủ, không thể so với Tôn thị đệ tử mạnh mẽ, là không được cái này cái kích thích hiệu quả.

"Kính trà lễ nghi! Hiến ~, bái sư lễ ——!"

Tôn Thanh Ninh ở một bên, mặt không chút thay đổi nói.

Trúc Cơ tu sĩ bái tu sĩ Kim Đan vi sư cái cuối cùng khâu, dâng lên một phần vừa đầy vừa nặng bái sư lễ, với tư cách đối với sư phụ tạ ơn.

Bởi vậy, danh phận thầy trò xác định.

Bái sư lễ! ?

Tô Trần nghe vậy không khỏi sửng sờ.

Hắn cũng đã được nghe nói, phàm là học đồ bái sư học nghệ, đều cần dâng lên một phần có phần dày bái sư lễ, với tư cách học nghệ "Tư phí", đây là tập tục. Thế tục phàm trần vậy không bằng này, Tu Tiên giới cũng hẳn là chuyên tập loại quy củ này.

Thế nhưng là, Tô Trần từ gia nhập Cô Tô thị trấn Được Vương giúp đỡ bái sư học nghệ, sẽ không có hướng sư phụ hiến qua cái gì bái sư lễ, thế cho nên đã quên chuẩn bị bái sư lễ.

Khó trách hôm qua Tôn Thanh Ninh cố ý lặp đi lặp lại dặn dò, "Trở về chuẩn bị thật tốt một phen, không được thất lễ!"

Nguyên bản hắn còn tưởng rằng là lễ tiết, không muốn cái này "Lễ" nguyên lai là chỉ "Bái sư lễ vật" .

Tô Trần nhanh chóng suy nghĩ một chút , trên mặt lộ ra mấy phần vẻ do dự, nghiêng rằng theo Tu Di giới nội lấy ra ba cây ba trăm năm Linh dược, cung kính dâng lên. Hắn cảm thấy, lễ này không nặng không nhẹ, có lẽ coi như thỏa đáng.

Tôn Chân chứng kiến cái này ba cây ba trăm năm phần Linh dược, nhìn về phía Tô Trần ánh mắt, lại một lần lạnh không ít.

Bồng Lai tiên tông lệ cũ, Trúc Cơ đệ tử hám làm giàu đan làm sư phụ, từ trước đến nay là dâng lên hậu lễ! Ít nhất cũng là bốn một phần năm gia sản.

Ba cây ba trăm năm Linh dược cũng đáng ít tiền, nhưng rời Luyện Đan Đại Sư thân giá kém quá xa.

Một cái Luyện Đan Đại Sư bái sư học nghệ, liền hiến điểm ấy bái sư lễ?

Ngày hôm trước, Tô Trần vừa mới luyện ra một lò tam giai tím hỏa linh đan, rõ ràng cũng không còn cam lòng dâng lên. Xem ra kẻ này có chút keo kiệt tài vật, ánh mắt cũng không thể nào được a!

'Hừ, chờ người về sau lòng nóng như lửa đốt, đều muốn tìm một cái Kim Đan đại đạo, xin làm sư phụ cho một cái tiến cử danh ngạch thời điểm, nhìn người như thế nào dâng lên cả đời tích góp!'

Tôn Chân trong lòng tối trào phúng, cũng không ở ý, về sau có Tô Trần lúc gặp.

"Để đó đi, về sau mỗi tháng đến thỉnh an một lần là được!"

Tôn Chân thần tình đạm mạc, hướng điện thờ bên trong mọi người, phân phó nói: "Ta Bồng Lai tiên tông, ước chừng mỗi lần mười năm có một lần trọng yếu Trúc Cơ tu sĩ Linh quả chi tranh, toàn tông bên trong tham dự danh ngạch vẹn vẹn hai trăm tên Trúc Cơ đệ tử. Ta chỗ này chỉ có một tiến cử danh ngạch.

Bây giờ cách lần kế tranh đoạt, còn có tám năm. Các người các loại bảy người làm đem hết toàn lực tu luyện. Tám năm sau, ta sẽ theo trong các người, chọn ưu tú chọn một người đi. Đều lui ra đi!"

"Đúng, sư tôn!"

"Đúng, phụ thân đại nhân, tổ phụ đại nhân!"

Tô Trần buông bái sư lễ, cùng sáu gã Tôn thị đệ tử hạch tâm đồng thời cáo lui, ly khai bảo điện.

Tô Trần trong lòng đối với Tôn Chân lời nói kia không cho là đúng, theo bọn họ trong bảy người chọn ưu tú chọn một người, lời này cũng hãy nói một chút mà thôi, lấy ra kích thích Tôn thị đệ tử tiến tới.

Hắn cũng không cảm giác, Tôn Chân hội như thế hào phóng, dễ như trở bàn tay làm cho mình đạt được cái kia quý báu tiến cử danh ngạch.

Ngoài điện nhiều người Tôn thị tộc nhân cũng nhao nhao tản đi.

...

Cái này tòa trong bảo điện, vắng vẻ vắng lạnh xuống. Chỉ còn lại có Kim Đan Trưởng lão Tôn Chân cùng Tôn phu nhân hai người, lưu lại trong điện, bầu không khí lạnh túc.

"Phu quân. . ."

Tôn phu nhân ngẩng đầu nhìn lên liếc nhìn thần tình lạnh như băng Tôn Chân, lộ ra vẻ ưu sầu, muốn nói lại thôi.

Nguyên bản cái này duy nhất tiến cử danh ngạch, chỉ là Tôn thị đệ tử bên trong chi tranh. Rơi ở trên đầu ai, cũng đều là của nàng con trai trưởng cháu ruột, nước phù sa không dễ chảy ra ruộng người ngoài.

Thế nhưng hôm nay Tôn Chân thu một vị đệ tử thân truyền, hết lần này tới lần khác còn rất có những bốn sự.

Có một cái như thế tiên minh so sánh, chỉ sợ Tôn Chân hội đối với con cháu của mình môn, càng ngày càng nhìn không vừa mắt.

Dưới mắt, Tôn Chân khả năng chỉ là nghĩ thầm diễn một trận giả đùa giỡn, dùng cái này xuất sắc đệ tử thân truyền, bức bọn tử tôn dốc sức liều mạng một chút.

Nhưng tám năm phía sau tình huống có ai nói chuẩn, Tôn Chân đối với các vị tử tôn cực kỳ thất vọng phía dưới, rồi hướng Tô Trần ngược lại tán thưởng có gia, biến thành "Bõn quá hoá thật" ? !

Nàng sợ ngày sau con cháu của mình chịu thiệt, ném đi huy nhất một cái bị tiến cử tranh đoạt linh quả danh ngạch. Kể từ đó, Tôn thị tử tôn rất có thể đứt gãy Kim Đan đường.

"Phu nhân cảm thấy lòng ta tàn nhẫn? Không để ý con cháu của mình, ngược lại dẫn ngoại nhân?"

Tôn Chân biết rõ nàng muốn nói gì, thần tình đậm nhạt, nói: "Người cho rằng ta không cho bọn hãn cơ hội? Ta cho bọn hãn quá nhiều cơ hội!"

Mỗi lần mười năm một lần Linh quả chi tranh, lúc trước đã để cho bọn họ đi bao nhiêu lần? Thế nhưng là, bọn họ trong sáu người, đến nay không có người nào có thể tranh giành đến một quả Linh quả!"

Hãn những năm này rất thất vọng.

Hãn đương nhiên hy vọng bản thân tử tôn có thể có tiền đồ.

Thế nhưng là, Tôn gia chúng đệ tử bên trong, không ai có thể vén lên Tôn gia cái xà nhà lớn.

Hãn không muốn chờ sau khi mình chết, không người đến kế thừa cái này lớn như vậy Tôn thị tổ nghiệp.

Nếu như Tôn gia trong hậu duệ không tu sĩ Kim Đan mà nói, chỗ này Tiểu Linh Sơn là phải bị tông môn thu hồi.

Một khi hãn đã chết, cây đổ khi tan.

Toàn bộ Tôn thị gia tộc sẽ gặp hóa thành chia rẽ, tứ tán phiêu linh!

Nếu là tử tôn vô pháp phó thác, vậy chỉ có phó thác một gã cũng đủ xuất sắc đệ tử thân truyền!

Đây là hãn dự lưu lại đường lui, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Có một gã xuất sắc đệ tử thân truyền tấn thăng làm tu sĩ Kim Đan, bao nhiêu cũng sẽ trông nom một cái Tôn thị hậu duệ, dù sao cũng hơn Tôn gia triệt để ngã hảo.

"Đao, bất ma bất lợi. Hãn chỉ cần là một cục đá mài đao, hi vọng bọn họ có thể tranh giành điểm khí."

Tôn Chân thần tình lãnh túc nói.

Tôn phu nhân đối với con cháu của mình tự biết mình, "Kia tám năm lúc sau. . . Người chuẩn bị làm cho người nào đây?"

"Đến lúc đó lại nhìn đi!"

Tôn Chân âm thanh lạnh lùng nói.

Hãn biết rõ phu nhân mao bệnh, mềm lòng, không thể gặp con cháu của mình môn chịu khổ.

Nhưng nếu là hãn không đến một chút ngoan, tôn gia tử tôn môn nguyên một đám ngồi hưởng kia phúc, ở đâu còn có động lực lên trên tiến.

...

Bái sư lễ chấm dứt, nhiều người Tôn thị đệ tử cách bảo điện, riêng phần mình trở lại quay về chỗ ở.

Tôn gia con trai trưởng Tôn Hoàn cùng thứ tử Tôn Bình, hai người huynh đệ đồng thời kết bạn mà đi, thần sắc ưu sầu.

Bọn họ đều là Tôn gia đời thứ nhất xuất sắc thế hệ, mặc dù không là thiên tài thế hệ, nhưng cũng không phải là phế vật.

Chỉ là, Bồng Lai tiên tông mười năm chi tranh, quá khó khăn.

Bồng Lai tiên tông tiến cử ra ngoài hai trăm Trúc Cơ tu sĩ, mỗi cái đều là tu sĩ Kim Đan hậu duệ cùng đệ tử thân truyền, cái nào là kẻ vớ vẩn?

Hai trăm tên trong chọn mười người!

Tôn gia những năm này không tranh được Linh quả, cái này không phải chuyện rất bình thường này!

"Đại ca, người nói phụ thân đây là ở tính toán cái gì?"

"Phụ thân đại nhân lần này cố ý đang tại Tô sư đệ, đề cập Linh quả một chuyện, rất có thể là đối với chúng ta nghiêm khắc cảnh cáo!"

"Mỗi lần mười năm một lần Linh quả chi tranh, chúng ta Tôn gia chỉ có một người có thể tiến cử đi lên. Lấy Tô sư đệ kinh người tiềm lực, hẳn lại là Luyện Đan Đại Sư, không thiếu tài nguyên tu luyện, tu vi tăng lên nhất định rất nhanh. Tám năm lúc sau, hẳn sợ là Trúc Cơ trung kỳ tu vi, đã có tư cách đi tranh giành linh quả."

"Nếu là trong vài năm này không thay đổi phụ thân đại nhân cái nhìn, phụ thân rất có thể thật sự sẽ phái hẳn đi tranh giành Linh quả! Cái này duy nhất tiến cử danh ngạch, liền rơi vào hẳn người ngoài này trên đầu."

Hai người bọn họ đều là sầu lo.

Tôn Chân chuyện này với bọn họ thất vọng, mới lại đột nhiên thu cái này này một người thân truyền đệ tử.

Thế nhưng là, như thế nào mới có thể ngăn cản?

Hoặc là, bọn họ phải thể hiện ra so với Tô Trần thực lực mạnh hơn mới được. Chỉ là, cái này quá khó, bọn họ nếu là có bản lĩnh này, đã sớm bày ra.

"Hoặc là tìm cách, làm cho phụ thân đại nhân chán ghét Tô Trần?"

"Khó! Phụ thân đại nhân há lại dễ gạt như vậy, ánh mắt của hãn luôn luôn là động xem như lửa. Liền Tô sư đệ hiển báí sư lễ như thế chi kém, rõ ràng cũng không có nổi giận.

Có thể thấy được phụ thân đại nhân vốn không có để ý Tô sư đệ biểu hiện như thế nào không xong, mặc dù chán ghét Tô sư đệ, cũng sẽ không thay đổi quyết định của hãn.

Hãn để ý, chỉ là chúng ta cái này những Tôn thị con em biểu hiện. Chúng ta những năm này một mực không thể đoạt lại Linh quả, biểu hiện quá kém cỏi, làm cho hãn bất mãn hết sức."

Tôn Hoành lắc đầu thở dài.

Hai người bọn họ càng nghĩ, chuyện này không phải bình thường khó giải quyết.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 202: Sư Mẫu Cho Mời

Tôn Thanh Ninh cùng Tô Trần rời khỏi bảo điện, dẫn Tô Trần tại Tôn thị Linh sơn hậu viện đi khắp nơi vừa đi, mở mang kiến thức một chút này Tiểu Linh sơn như huyền như tiên tươi đẹp cảnh sắc.

Đồng thời cũng gặp một cái mặt khác vài tên Tôn thị hạch tâm con nối dõi, cùng với Tôn phủ từ trên xuống dưới mấy trăm miệng tộc nhân, đều nhận thức một chút. Miễn cho ở bên ngoài nhận không ra, gây ra chê cười.

Tô Trần gặp không ít Tôn thị đệ tử, nhưng mà nhiều người Tôn thị dám đệ tử thái độ đối với hắn đều có chút lạnh lùng, chỉ là e ngại hắn thân là Tôn Chân "Đệ tử thân truyền" thân phận hiển hách, mới không thể không khách khí mời đến một cái.

Tô Trần đối với cái này lòng dạ biết rõ, cũng không kỳ quái.

Tôn phủ cao thấp chúng đệ tử đáy lòng không chào đón hắn, kia cũng bình thường.

Tôn phủ trong tu sĩ Kim Đan hậu duệ bọn tử tôn, vốn nhân số liền rất nhiều, có thể phân chia tài nguyên vốn là không đủ dùng.

Lại đến hắn cái này này một người thân truyền đệ tử, không hề quan hệ chi nhân tiến đến cùng sáu vị hạch tâm con nối dõi đặt song song. Nhiều người tựa ít đi một phần tài nguyên. Không chừng lúc nào Tôn Chân Trưởng lão đầu óc nóng lên, sẽ đem kia duy nhất tiến cử danh ngạch cho hắn cái này người thân truyền đệ tử, Kim Đan hậu duệ người nào sẽ thích hắn? !

"Tô sư đệ, người đã bái sư, định đứng lên liền là người mình. Sắc trời hơi muộn, không bằng đi chỗ ở của ta, ăn bữa cơm tối?"

Tôn Thanh Ninh bình thản nói, mời Tô Trần đi trong nhà hăn ngồi một chút.

"Ách "

Tô Trần có chút do dự muốn không nên đáp ứng, bởi vì hăn không làm rõ được, đây chỉ là Tôn Thanh Ninh một câu lời khách sáo, hay là thật muốn mời hăn đi ăn một bữa cơm tối.

So sánh với Tôn phủ những người khác băng lãnh thái độ, Tôn Thanh Ninh vẫn tính là tốt.

Chỉ là, Tôn Thanh Ninh hai ngày này thái độ đối với hăn một mực ôn hoà, theo lý không nên sẽ chủ động thân cận, nghĩ như thế nào đến họp mời bản thân đi trong nhà hăn làm khách?

Tôn Thanh Ninh chứng kiến Tô Trần sắc mặt hiện lên một chút do dự, không khỏi thản nhiên nói: "Tô sư đệ khả năng cảm thấy, chúng ta Tôn phủ cao thấp không được tốt ở chung, đối với người cái này đệ tử thân truyền có chút lãnh đạm? !

Kỳ thật người nghĩ xấu. Cái này không phải chuyên môn tranh giành đối với người, bên trong gia tộc chúng ta tất cả chi tất cả Mạch, lẫn nhau cũng rất lãnh đạm, oán khí rất sâu.

Mỗi một lần mười năm Linh quả chi tranh, chúng ta từ trên xuống dưới nhà họ Tôn, tất cả chi tất cả Mạch đều tranh túi bụi. Cha ta, thúc phụ, nhiều người đường giữa huynh đệ, vì theo tổ phụ cái này đạt được đến danh ngạch này, năm nào không phải tranh đấu gay gắt, huynh đệ tranh chấp, cha cùng con tranh giành, quan hệ có thể tốt hơn chỗ nào?

Nhiều lắm là cũng chính là ngoài mặt hòa nhã mà trong lòng không hòa mà thôi. Nếu không có phía trên có tổ phụ, tổ mẫu còn tại, tất cả chi tất cả Mạch không dám xằng bậy, sợ là đã sớm nhất phách lương tán rồi.

Bồng Lai tiên tông rất nhiều tu sĩ Kim Đan gia tộc, biểu hiện ra tươi đẹp sáng chói, phú quý đường hoàng. Nhưng vì cái này huy nhất một cái tiến cử danh ngạch, huynh đệ bất hòa, số lượng cũng không ít.

Thế nhưng trên thực tế, cái này tiến cử danh ngạch cho ai, kết quả đều giống nhau. Cha ta đi hai lần, thúc phụ đi hai lần, thậm chí ta cũng đi qua một lần, đều là đầy bụi đất quay lại, liền năm mươi thứ hạng đầu đều không chen vào được, càng đừng xa xỉ nói cướp được Linh quả.

Nói trắng ra là, tất cả đều là lo sợ không đâu. Chúng ta từ trên xuống dưới nhà họ Tôn những mầm mống này đệ từng cái bình thường, căn bản không bản lãnh này, chung quy lại là trong lòng nghĩ lầm lẫn, tiếp theo có thể đem Linh quả tranh giành tới tay."

Tôn Thanh Ninh nói lên việc này, đều là cười lạnh.

Hắn biết mình bốn sự đồng dạng, những năm này cũng là đã thấy ra, cũng lười lại đi cùng phụ thân, thúc phụ, ba vị đường huynh đệ tranh giành cái này tiến cử danh ngạch.

Bồng Lai tiên tông rất nhiều Kim Đan gia tộc, một khi tu sĩ Kim Đan qua đời, vừa không có kế thừa tu sĩ Kim Đan mà nói. Toàn cả gia tộc liền trong khoảnh khắc sụp đổ, tất cả chi mạch ở riêng sống, thậm chí phụ tử không hợp, đây đều là Tư Không thường gặp sự tình. Bởi vì trước kia vì tranh giành danh sách này, oán hận chất chứa quá sâu, phía trên không có tu sĩ Kim Đan trấn, ai cũng không phục người nào.

Có lẽ có tu sĩ cảm thấy, nếu như tu sĩ Kim Đan sinh nhiều như vậy con nối dõi ra ngoài giảng co, vậy dứt khoát liền sinh một cái tốt rồi, tiến cử danh ngạch liền cho hắn, không cần cãi.

Nhưng là như thế này làm, thường thường chỉ biết càn hồng bát.

Tu sĩ Kim Đan nhi tử, người nào dám cam đoan có thể thành Kim Đan?

Khả năng cái này một rễ một mầm, liền linh tủy đều không nhất định có, Luyện Khí Kỳ đều không nhất định có thể thành, từ nhỏ là một gã phạm nhân.

Cái nào sợ không phải phạm nhân, hạng người bình thường xác suất cũng cực cao, thiên tài chỉ là số rất ít.

Đem làm cho có hi vọng đều ký thác vào một con nổi dỗi lên, mạo hiểm cao hơn, có trực tiếp chặt đứt hương hỏa truyền thừa khả năng. Sinh một đồng tử tôn ra ngoài, tuy rằng nội đấu không thôi, nhưng ít ra còn có nhiều người trúng tuyển ưu cơ hội.

"Chỉ là bởi vì tổ phụ thu phục người cái này người thân truyền đệ tử, thậm chí ám chỉ, người cũng khả năng có được cái này tiến cử danh ngạch. Vì vậy Tôn phủ cao thấp cảm nhận được nguy cơ, tạm thời mũi nhọn đều hướng về phía người mà thôi. Người cũng không cần quá để ý, cái này rất bình thường."

Tôn Thanh Ninh nhạt nói.

Tô Trần nghe xong Tôn Thanh Ninh lời nói này, không khỏi ghen hòng nhìn trần trối.

Kim đan tu sĩ này gia tộc ở trong, rõ ràng cũng như vậy nhiều tranh đấu.

Hắn lúc này mới hiểu, vì cái gì hắn theo nhìn thấy Tôn Thanh Ninh vị này Tôn phủ đích trưởng tôn, đến đi vào Tôn phủ lúc sau, luôn cảm giác bốn phía tất cả mọi người là lãnh đạm ánh mắt đối với mình.

Nguyên lai mình không chỉ có bị sử tôn trở thành đá mài đao, còn có thể tạo được hóa giải Tôn phủ nội đấu, nhất trí đối ngoại tác dụng.

Khó trách Bồng Lai tiên tông nhiều người tu sĩ Kim Đan môn, phần lớn hội thu như vậy một chút người thân truyền đệ tử, tác dụng nhiều hơn.

Tô Trần suy nghĩ một chút, nói: "Cũng tốt, vậy cung kính không bằng tuân mệnh!"

Hắn tại Tôn phủ cao thấp không có giao tình gì, cùng vị này đích trưởng tôn làm cho hảo một chút quan hệ, cũng là chuyện tốt. Miễn cho khắp nơi bị Tôn phủ nhân làm khó dễ.

Hai người tới Tôn Thanh Ninh nơi ở.

Tại Tiểu Linh sơn phía sau núi, một tòa cực kỳ cao nhã đình viện.

Thân là Tôn phủ đích trưởng tôn, Tôn Thanh Ninh đãi ngộ nếu so với Tôn thị tộc nhân cao gấp bội, so với Bồng Lai tiên tông tuyệt đại bộ phận phổ thông Trúc Cơ tu sĩ muốn tốt hơn nhiều.

Đương nhiên, cũng không phải là cao quá bất hợp lí.

Tu sĩ Kim Đan tử tôn đều muốn dùng mãi không hết tài nguyên, đó là tuyệt đối không thể đấy.

Dù sao, tu sĩ Kim Đan còn nghĩ tấn chức Nguyên Anh được một ngàn năm chi thọ, hưởng thụ dài hơn tiên vận. Bọn họ bản thân tu luyện cũng sẽ không thả, hao tổn phí tài nguyên so với Trúc Cơ tu sĩ khổng lồ.

Tôn Chân còn lại chút ít một ít tài nguyên, lại phải cho Tôn phủ hạch tâm tử tôn hậu duệ con trai thứ hai bốn tôn tu luyện sử dụng, chia đều một cái, mỗi người đoạt được cũng không nhiều.

Tôn Thanh Ninh làm cho vợ hăn tự tay đuổi việc mấy cái linh thái, chiêu đãi Tô Trần vị này Kim Đan đệ tử thân truyền.

Muộn trên ghế, Tôn Thanh Ninh cũng không cùng Tô Trần nói chuyện trọng yếu gì, chỉ là rảnh rồi tán gẫu mấy câu trong phủ sự tình. Tổ phụ Tôn Chân thường ngày một ít kiêng kị, làm cho Tô Trần không được mạo phạm.

Sử dụng hết bữa tối, Tôn Thanh Ninh rốt cuộc nói ra xin hăn tới mục đích, nghiêm mặt nói: "Tô sư đệ, kỳ thật lần này cũng không ta mời người, là có người muốn mượn ta chỗ này, gặp người một lần. Việc này, không thể bị ta tổ phụ cùng mặt khác thúc bá, đường huynh đệ biết rõ. Người ta biết là được."

Nói xong, Tôn Thanh Ninh chấp tay rời khỏi phòng khách, chỉ để lại Tô Trần.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc, tại đây Tôn phủ bên trong người nào muốn gặp mình, còn cần như thế bí ẩn! Không khiến người khác biết rõ.

Đã thấy, một gã mỹ mạo đoan trang phu nhân, theo phòng khách một bên ra ngoài.

Rõ ràng là ung dung hoa quý, tướng mạo đẹp điểm lệ Tôn Chân phu nhân.

Tôn phu nhân sau lưng còn cùng theo ba tên thiếp thân thị nữ, đều cầm một cái thuần kim sắc linh bàn, mền tử che phủ, giáp ranh ẩn ẩn tản ra dị sắc hào quang. Vén vén nhìn mãnh liệt này hào quang, liền biết tuyệt vật không tầm thường.

"Đệ tử bá kiến sư mẫu, không biết sư mẫu có chuyện gì triệu kiến? !"

Tô Trần lắp bắp kinh hãi, không dám thờ ơ, liền vội vàng khom người thi lễ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 203: Sư Nương Lễ Gặp Mặt

Tôn phu nhân đi vào trong sảnh chủ tọa, chân thành ngồi xuống, một cặp mắt phượng, mỉm cười đánh giá Tô Trần một phen. Cùng Tôn phủ người khác so với, nụ cười của nàng, quả thực làm cho người ta một loại như một xuân phong cảm giác.

Tô Trần chỉ cần liếc qua, liền ngay cả vội cúi đầu, không nhìn thêm.

Vị này Tôn phu nhân là Trúc Cơ trung hậu kỳ tu vi, bên ngoài dung nhan lại như cũ như ba bốn mươi tuổi mỹ phụ đồng dạng trẻ tuổi. Số tuổi thật sự nhìn không ra, nhưng kỳ trường tử đều hơn bảy mươi tuổi, nàng chỉ sợ ít nhất cũng là hơn một trăm tuổi rồi. Theo lý, tuổi tác như vậy cũng hiển lộ ra một ít lão thái rồi.

Tô Trần trong lòng âm thầm phỏng đoán, hẳn nhớ kỹ có một loại tên là "Trú Nhan Đan" Linh Đan có thể dung mạo vĩnh viễn dừng lại, chẳng lẽ vị này Tôn phu nhân chỉ sợ là phục dụng loại này Linh Đan, mới không thấy chút nào sương gió của tháng năm!

Bất quá, hẳn đối kỳ quái chính là, sư nương lén lút tìm hẳn nói chuyện gì sự tình?

"Sư phụ người người này từ trước đến nay nghiêm khắc hà khắc, dù là đối với hẳn con cháu của mình cũng là như thế, không dễ thân thiện, nhiều người con nổi dỗi môn đều rất sợ hãi. Hẳn đối với người đồ đệ này cũng là nghiêm khắc một ít, lộ ra quá sanh phân rồi. Chỉ có ta người sư nương này, từ đó hòa hợp tròn một chút, giúp các người hòa hoãn một cái. Dù sao thầy trò một trận, như thế xa lạ cũng không tốt."

Tôn phu nhân cười nhạt nói.

Tôn Chân chỉ là muốn thu cái có tiềm lực đồ đệ, kích thích một cái con cháu của hãn hậu duệ, buộc bọn họ tiến tới. Cũng không để ý hãn và Tô Trần quan hệ như thế nào.

Tô Trần cũng không để ý, bá sư lúc sau chỉ là nhiều hơn một cái danh phận sư đồ. Huống hồ hãn sẽ rất ít đến Tôn phủ, khác đối với hãn ảnh hưởng không lớn.

Hai người bọn họ theo như nhu cầu, căn bản không chú ý loại này thầy trò giữa xa lạ.

Nhưng mà Tôn phu nhân rồi lại không muốn gặp lại như thế, dù sao ngày sau còn có trên trăm năm, cũng không thể một mực chỉ có danh phận sư đồ, nhưng thủy chung quan hệ lãnh đạm như vậy.

"Không dám! Sư phụ nghiêm khắc, là cần phải vậy."

Tô Trần vội vàng nói.

"Hôm nay ban đầu lần gặp gỡ, sư nương mang cho người ba cái lễ gặp mặt. Sư phụ người thường xuyên đi Thần Châu tất cả chỗ hung hiểm rèn luyện, ngày thường vợ vết có không ít thần kỳ thứ tốt, như cái gì cao cấp bảo vật, công pháp, pháp thuật các loại đều là Tư Không thông thường, chỉ là đều thả ở trong bảo khố không nỡ bỏ lấy ra. Chính hãn Pháp Khí nhiều, rất nhiều thứ đều phải không hơn tác dụng, chỉ có thể thả ở trong bảo khố tích bụi.

Ta biết người là Mộc hệ tu sĩ, Luyện Đan Đại Sư, hơn nữa còn là một gã Linh Nông. Liên từ hãn trong bảo khố trong cố ý chọn lấy cái này ba loại Linh Bảo ra ngoài, coi như là sư phụ, sư nương tặng cho người lễ gặp mặt."

Tôn phu nhân cười nói, phẩy tay.

Ba tên thiếp thân thị nữ, lập tức tất cả bưng một cái màu vàng chén đĩa, đi tới trước.

Vị thứ nhất thị nữ tại Tô Trần trước mặt tiết lộ chén đĩa, chỉ thấy trên mâm đặt vào một phần cổ kính thẻ ngọc màu xanh, nở rộ màu xanh hào quang.

"Một quả này là Mộc hệ cao cấp kiếm quyết, là sư phụ người theo một tòa thượng cổ di tích chi địa có được. Bất quá, nó cần Phi Kiếm Pháp Khí phối hợp. Pháp Khí chỉ có thể chính người đi nghĩ biện pháp rồi."

Tôn phu nhân cười giới thiệu nói.

Kiếm quyết khá là rẻ, bởi vì có thể phục chế. Phục chế một phần cầm lấy đi đưa tặng người, cũng không có tổn thất gì. Nhưng mà Pháp Khí tức thì không được, động mấy nghìn, hơn vạn khối linh thạch.

Nàng luôn luôn cần kiệm công việc quản gia, cũng không hào phóng như vậy tiêu xài.

Vị thứ hai thị nữ đem mâm vàng, mở ra, đã thấy bên trong chứa một hạt thần thái bốn phía hạt giống. Loại này tử cùng tầm thường Linh vật hạt giống, hiển nhiên khác nhau rất lớn.

Tô Trần lắp bắp kinh hãi.

Không phải chỉ nhìn một cách đơn thuần sắc hạt giống, lại là nhiều màu sắc. Đây là cái gì hạt giống?

Tu tiên giới hạt giống đâu chỉ hàng trăm vạn nhiều, bề ngoài đều không khác mấy, rất khó phân biệt ra nó là cái gì linh thực.

"Cái này là một quả dị chủng, là sư phụ người theo một chỗ Cổ mà mang về. Sư phụ người từng nghiên cứu qua, nhưng không có nghiên cứu ra

được. Cầm lấy đi loại, thế nhưng chẳng biết tại sao, nó cũng một mực không nảy mầm. Nhưng nó bên trong có sinh cơ, cũng không còn chết. Về sau liền một mực thả ở trong nhà kho. Sư nương ta cũng không biết đây là cái gì hạt giống, người đã là Linh Nông, có thể thử loại một loại."

Tôn phu nhân nói.

Tô Trần trong lòng không khỏi cảm động.

Tôn sư nương chọn lựa món lễ vật này, khẳng định phí không ít tâm tư. Nếu không cũng sẽ không biết, hẳn thử làm một gã Linh Nông.

Cuối cùng thị nữ, bưng lên một bàn, bên trong thì là mười hạt hạt gạo kích cỡ Dị Trùng Noãn.

"Cái này mười hạt là Dị Trùng Noãn, trùng noãn đều dài hơn vô cùng giống. Ta cũng không biết chúng nó là cái gì trùng noãn, bất quá sư phụ người nếu như thận trọng chuyện lạ cất chứa tại bảo khố trong tầng, nghĩ đến cũng đúng thứ tốt đi."

Tôn phu nhân cười nhạt nói.

Tổng quát mà nói, cái này ba loại phẩm giai đều rất cao, nhưng giá tiền không cao lắm.

Hoặc là, cũng đánh giá không ra giá tiền.

Mấy dạng này Linh Bảo, lưu lại ở trong bảo khố ít nói đã mấy chục năm, trên trăm năm, nhưng một mực cũng không dùng được, nàng dứt khoát lấy ra coi là người tình.

Vật ấy đối với tu sĩ Kim Đan dễ dàng, đi một ít hung hiểm mạo hiểm chi địa rèn luyện, thuận tiện thu thập trở về. Nhưng đối với tuyệt đại bộ phận

Trúc Cơ tu sĩ, vẫn là rất khó lấy được, dù sao lấy thực lực của bọn hăn, không đi được tu sĩ Kim Đan địa phương có thể đi.

"Đương nhiên, đây cũng không phải là tùy ý tặng cho người, người phải đáp ứng sư nương một cái nhỏ nhỏ điều kiện."

Tôn phu nhân nói.

"Sư nương nói điều kiện, thế nhưng là tiến cử danh ngạch?"

Tô Trần động lòng, hỏi.

Tôn Chân sư phụ thu đồ đệ chỉ là coi hăn như đá mài đao, hăn vốn cũng không có lòng đi theo Tôn phủ con nối dõi, tranh giành cái này duy nhất tiến cử danh ngạch.

Sư nương nếu là mở miệng lấy cái này những làm điều kiện, làm cho hăn không tranh giành cái kia tiến cử danh ngạch, hăn đáp ứng là được.

"Việc này, từ sư phụ người quyết định, sư nương sẽ không can thiệp."

Tôn sư nương rồi lại lắc đầu.

Nàng ngược lại là rất muốn, thế nhưng cũng chỉ có thể tưởng tượng mà thôi.

Việc này Tôn Chân từ trước đến nay là tự hăn nói tính, chọn người nào chính là người nào, sẽ không nghe ý kiến của nàng. Tôn Chân nếu là điểm danh Tô Trần đi, Tô Trần dám cự tuyệt không đi?

Tô Trần sửng sờ.

Nếu như không phải tiến cử danh ngạch, vậy thì càng không phải là lấy cái kia thần bí Linh quả làm điều kiện.

Lấy sư nương sáng suốt, chắc có lẽ không cảm thấy, cái này ba cái lễ gặp mặt có thể bù đắp được một quả Kim Đan Linh quả.

Linh quả đang mang Kim Đan đại đạo, ai sẽ cầm tới làm giao dịch đây! Được linh quả Trúc Cơ tu sĩ bản thân ăn vào, trở thành Kim Đan hết thấy đều có, trực tiếp đi vào Bồng Lai tiên tông hạch tâm tầng.

Trúc Cơ đệ tử đã thành tu sĩ Kim Đan, cùng sư phụ địa vị ngang nhau. Ai sẽ cầm lấy đi làm giao dịch, ai mà thêm những pháp khí kia, Pháp bảo? !

Dù là trước đó có ước định, nhưng đổi ý cũng chính là nhất niệm chuyển dời. Hết thấy hứa hẹn và ràng buộc, tại Trúc Cơ tu sĩ đạt được linh quả một khắc, đều bội ước.

Tô Trần cũng không yêu cầu xa vời cái kia tiến cử danh ngạch, nhưng hẳn nếu có được đến một quả Linh quả, chắc chắn sẽ không cầm tới làm giao dịch.

"Mời sư nương chỉ rõ?"

Tô Trần nghi hoặc, hỏi.

Tôn phu nhân nhưng là mỉm cười, nhìn qua Tô Trần, nói ra: "Nghe nói, người chưa lập gia đình? Cháu ta thị nhất tộc, trẻ tuổi tướng mạo đẹp, tài mạo song toàn nữ tử không ít, người không bằng theo Tôn phủ chọn một vị?"

Nói thí dụ như, ta cháu ruột nữ tôn như hương, cũng là Tôn Thanh Ninh muội muội, năm phương hơn hai mươi, tài mạo cực kỳ xuất sắc. Nếu như người thấy, tất nhiên thoả mãn.

Nếu là tôn tô hai họ quan hệ thông gia, người cùng chúng ta Tôn thị chính là thân càng thêm thân. Như thế, sư phụ người cũng sẽ yên tâm hơn, thậm chí ngày sau thực tiến cử người đi tranh đoạt Linh quả cũng không

nhất định. Chuyện này đối với người, thế nhưng là một vốn bốn lời, chỉ cần mới có lợi, chút nào không chỗ xấu!"

"Cái này "

Tô Trần lắp bắp kinh hãi, vẻ mặt tràn đầy ngạc nhiên, nhất thời làm trở tay không kịp, cũng không biết nên như thế nào từ chối.

Quan hệ thông gia loại chuyện này, quan hệ đến hai người cả đời chung thân đại sự, vậy cũng so với một cái tiến cử danh ngạch sự tình còn lớn hơn.

"Nhìn dọa người được! Sư nương không phải không nói lý người, há có thể cho người loạn điểm uyên ương phổ! Việc này, vẫn còn cần người chọn trúng mới được."

Tôn phu nhân chứng kiến Tô Trần bị hù mất hồn mất vía, không khỏi cười thân thể run rẩy nói.

"Cái này ba loại là đưa cho người lễ gặp mặt, cũng không có điều kiện gì."

Nàng bình tĩnh trở lại, lại nói: "Bất quá, ngày sau người nếu là thật sự có ý tưởng này, nguyện ý quan hệ thông gia, nhìn trúng cháu ta phủ tùy ý một vị chưa hôn phối thiếu nữ, chỉ cần cùng sư nương ta nói một tiếng. Sư nương làm cho người chủ, giúp người chủ hôn!"

"Đa tạ sư nương, ta thì sẽ thận trọng cân nhắc!"

Tô Trần sắc mặt hơi tái, nhận lấy sư nương cái này ba phần lễ vật.

Không bao lâu, hễ liền cáo từ, từ Tôn Thanh Ninh mang theo hễ ra Tiểu Linh Sơn.

Tô Trần ra khỏi sơn môn, lúc này mới phát hiện, trên lưng mình không biết lúc nào xuất mồ hôi lạnh cả người. Vị sư nương này nhìn như nhu nhược, nhưng mà lời kéo lòng người cố tay, so với sư tôn Tôn Chân nhưng là lợi hại hơn.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 204, 205: A Nô Trúc Cơ, Nghiên Cứu Linh Vật

Tôn Thanh Ninh tiễn đưa Tô Trần ra Tiểu Linh Sơn sơn môn, tạm biệt thời điểm, lần nữa thấp giọng dặn dò: "Tô sư đệ, ta tổ mẫu lén lút gặp người sự tình, ta và ba người biết rõ là được. Vả lại không được cùng người bên ngoài xách, bao gồm ta tổ phụ. Nếu không, lại sẽ sanh ra không ít chuyện bưng."

Tô Trần thần sắc khó hiểu.

Tôn sư nương triệu kiến hần, coi hần cùng Tôn Chân sư phụ danh nghĩa, đưa cho đệ tử thân truyền mấy phần lễ gặp mặt, cái này cũng không phải là chuyện người không thấy được, ai dám loạn nói luyên thuyên? !

Tôn Thanh Ninh gặp Tô Trần cái này nghi hoặc thần sắc, lắc đầu thở dài: "Người có điều không biết, thế gia đại tộc việc vặt nhiều hơn. Ta tổ phụ thân là tu sĩ Kim Đan đã bốn trăm tuổi, khi còn trẻ tuổi vợ cả Đại phu nhân đã sớm qua đời, sinh ra ba đứa con. Trong đó hai tử đã sớm qua đời, còn sót lại con út Tôn Bình. Đại phu nhân cái này một phòng, con nối dõi rất nhiều.

Ta tổ mẫu chính là về sau tái giá Nhị phu nhân, sinh hai tử. Con trai trưởng cho ta phụ Tôn Hoàn, thứ tử là một người phạm tục, tu không được tiên.

Tôn phủ tử thế hệ ở bên trong, chỉ có hai vị còn tại. Cha ta Tôn Hoàn lại lấy hai vị phu nhân, tất cả sinh không ít con nối dõi. Ta cùng muội ta Tôn Nhược Hương, chính là đích tôn sinh ra.

Tổ mẫu đưa người ba món lễ vật, còn nói muốn đem ta thân muội muội giới thiệu cho người. Việc này như bị mặt khác phòng biết được, nhất định ghen ghét ngờ vực vô căn cứ trong đó có hay không có giao dịch, đến tai tổ phụ nơi nào đây, nói tổ mẫu bất công thiên vị nàng đích trưởng tử trưởng tôn. Cái này lần qua lần lại, ít nhất vài năm không được an bình."

Tô Trần nghe sững sờ.

Cái này Tôn thị trong gia tộc quan hệ, cũng quá rắc rối phức tạp.

Hắn còn tưởng rằng Tôn phu nhân là vợ cả, nhiều người tử tôn đều là nàng sở sanh. Không muốn phía trước còn có một vị qua đời Đại phu nhân, để lại rất nhiều con nối dõi.

Trúc Cơ tu sĩ vền vẹn hai trăm năm tuổi thọ, sống không được Kim Đan Trưởng lão như vậy sống lâu, vợ cả Đại phu nhân đã chết điều này cũng đúng bình thường.

Khó trách, lấy Tôn phu nhân như vậy khôn khéo mượt mà cổ tay, cũng vẫn như cũ khó có thể dọn dẹp Tôn phủ bên trong phân tranh.

Anh em cùng mẹ còn hội tranh túi bụi, huống chi còn không phải một mái sinh ra. Dù là Tôn phu nhân một chén nước bưng ngang, cũng sẽ bị mặt khác phòng đoán kị.

Huống hồ, chén nước này còn bưng bất bình.

Giống hẳn cái này Tôn Chân mới thu "Đệ tử thân truyền", Tôn phu nhân cố ý thân càng thêm thân, liền cố ý đề cập Tôn Thanh Ninh muội muội Tôn Nhược Hương, rồi biến mất xách mặt khác phòng nữ tử tử tự.

Mà thôi, Tôn phu nhân phần tâm ý này, hẳn nhận được.

Nhưng Tôn gia nội vụ, hay vẫn là ít chộn rộn thì tốt hơn.

Còn có, Tôn Chân thân là tu sĩ Kim Đan, đã niên du bốn trăm tuổi, cũng liền còn sót lại một trăm năm tuổi thọ, nhiều lắm là còn có mười lần tiến cử danh ngạch. Mà mỗi lần tiến cử, có thể cướp được linh quả tỷ lệ đều cực thấp, xem ra cũng nâng cao gấp Tôn thị gia tộc không người kế tục. Ngày sau, cái này Tôn gia đấu tranh nội bộ, chỉ biết kịch liệt hơn.

Tô Trần cáo từ, ngự kiếm ly khai.

Tôn Thanh Ninh phản hồi đình viện chỗ ở, bá kiến chưa rời đi Tôn phu nhân, có chút lo lắng nói: "Tổ mẫu, Tôn nhi một chuyện khó hiểu. Tô sư đệ nếu là cưới như hương, hẳn tự nhiên là người chúng ta, lại cho hẳn ba loại Linh Bảo cũng không muộn. Nhưng Tô sư đệ nếu là đúng muội muội vô tình ý, chẳng phải là thì cứ như vậy Bạch tặng không ba loại kỳ bảo cho hẳn?"

"Thanh Ninh, hành đại sự giả, chớ muốn ánh mắt thiên cận. Cái này ba loại Linh Bảo là tổ mẫu tỉ mỉ chọn lựa ra, phẩm giai cũng không tệ, nhưng người tổ phụ nghiên cứu mấy chục năm cũng không có thu hoạch, chỉ cần ở trong bảo khố sinh bụi bặm, chỉ sợ sớm đã quên chúng nó. Phần nhân tình này, hẳn nhất định sẽ tâm lĩnh.

Bất quá, cái này ba kiện linh bảo đều muốn phát huy ra tác dụng, nhất định phải hao phí cực đại tài lực cùng tâm huyết, ít nhất hao phí thời gian mười năm cùng tâm huyết, tu vi tự nhiên tăng trưởng quá chậm. Tám năm lúc sau, lần sau tiến cử danh ngạch thời điểm, Tô Trần không thể tới thời gian bước vào Trúc Cơ trung kỳ mà nói, người tổ phụ chỉ sợ sẽ không làm cho hẳn đi tranh đoạt Linh quả. Hy vọng của người lớn nhất.

Nhưng cái này ba loại Linh Bảo, cũng liền giúp người kéo dài nhất thời, tác dụng không phải quá lớn. Các người nếu không phải không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), tổ phụ cuối cùng chỉ có thể làm cho hẳn đi thử một lần, có một cái Kim Đan Kỳ tu vi đồ đệ, dù sao cũng hơn không có hảo."

Tôn phu nhân nói qua, hỏi: "Muội muội của người bên kia như thế nào? Người thế nhưng nói với nàng chuyện đàm hởi?"

"Hôm qua ta khuyên qua nàng, nhưng nàng còn không chịu đáp ứng. Hơn nữa tổ phụ thu đồ đệ sự tình tới so sánh đột nhiên, Tôn nhi còn cần bỏ chút thời gian khuyên nhủ nàng."

Tôn Thanh Ninh đối với cái này bức đồng muội muội có chút đau đầu.

Muội muội của hần thuở nhỏ kiêu sinh quán dưỡng (nuông chiều từ bé), luôn luôn tự do buông tuồng đã quen, nghe được tổ mẫu phải giúp nàng chọn rể, tâm tình phản kháng thập phần kịch liệt, vì vậy hần cũng không dám làm cho hần tới gặp Tô Trần.

"Vậy khuyên nữa khuyên đi, nếu là còn không chịu hừ."

Tôn phu nhân sắc mặt cũng lạnh xuống, trên mặt sương lạnh.

Kim Đan đại tộc đệ tử, hưởng thụ lấy gia tộc mang tới vinh hoa phú quý cùng tài nguyên, một khi cần, liền tùy thời làm lợi ích của gia tộc hi sinh bản thân, há có thể cho phép nàng kén cá chọn canh, phát tính tiểu thư.

Tô Trần ly khai Tôn phủ Tiểu Linh Sơn.

Hần chuẩn bị đi trở về, cẩn thận nghiên cứu một chút sư nương đưa cho hần ba kiện linh bảo.

Bất quá, việc này không vội, hần đã luyện chế ra Trúc Cơ Đan, hay là trước đem A Nô bước vào trúc cơ sự tình xử lý xong.

Tô Trần đi trước một chuyến Đệ Tử Phong nhiều người Luyện Khí Kỳ đệ tử chỗ ở, muốn tìm A Nô, chuẩn bị đem luyện chế xong Trúc Cơ Đan cho nàng, trợ nàng đột phá Trúc Cơ, nhưng mà không có gặp người.

Có vài tên Luyện Khí Kỳ nữ đệ tử nhìn thấy Tô Trần vị này Trúc Cơ tu sĩ tìm đến A Nô, trong lòng hâm mộ lại ghen ghét. Thân là Luyện Khí Kỳ đệ tử, người nào không muốn có một gã Trúc Cơ tu sĩ làm chỗ dựa.

Thế nhưng là, các nàng không có.

Nhưng A Nô có, nàng không chỉ có mỹ mạo, hơn nữa một vào sơn môn liền có một gã đệ tử chính thức làm chỗ dựa. Vì vậy ở chung quanh nhiều người Luyện Khí Kỳ tu sĩ bên trong, thật đúng là không ai đi dám đắc tội A Nô.

Trong lòng các nàng hâm mộ, nhưng cũng không dám thờ ơ, vội vàng nói với Tô Trần, A Nô những ngày này thường xuyên tại Đông Hải chi tân một tòa trăng non vách núi, tu luyện cầm đạo Linh thuật.

Tô Trần nói cảm ơn, liền tiến về trước vách núi mà đi.

Xa xa trông thấy, một gã mặc màu xanh thẫm quần sam bóng hình xinh đẹp, ngồi một mình vách núi, đánh đàn mà tấu. Gió mát từ từ thổi, tay áo bông bành, phảng phất nhẹ Linh tiên tử đồng dạng xuất trần.

A Nô chăm chú tại khảm đàn, cái cổ chỗ lộ ra một vòng da như tuyết da ngọc, lông mi thật dài nhụy hoa giống như rủ xuống, một đôi Bạch vách tường không rãnh đầu ngón tay gầy nhẹ lấy cháy vĩ cầm, dây đàn kích thích.

Từng đạo rất nhỏ lôi hồ tại nàng đầu ngón tay lập lòe.

Một mảnh mộng mộng lôi hồ Linh khí, ở chung quanh nàng quanh quẩn.

Tiên âm nổi bật, tiếng sấm réo vang, ở trong thiên địa linh hoạt kỳ ảo quanh quẩn. Tại Tiên Âm Ba thúc đẩy phía dưới, chung quanh vài dặm sóng biển, tựa hồ cũng đi theo tiếng đàn phập phồng chấn động, thủy triều trùng trùng điệp điệp, hàm ẩn bành trướng lực lượng, uy lực rất mạnh.

Cảnh ban đêm đã lặn,tối, mặt biển lân lân kim sóng, một đám linh âu ở phương xa sóng biển trong lướt nước bay lượn, kiếm ăn lấy trong nước bị Tiên Âm Ba chấn động linh ngư.

Có chút Luyện Khí Kỳ đệ tử theo phụ cận đi ngang qua, nghe thể linh Cầm Tiên thanh âm, không khỏi đều ngừng chân, kinh thán không thôi.

A Nô đã là Luyện Khí Kỳ tầng chín, đạt tới luyện khí đỉnh phong chi cảnh. Ngoại trừ Trúc Cơ tu sĩ bên ngoài, tại Luyện Khí Kỳ bên trong coi như là cao cấp nhất một ít đoàn người rồi.

Tô Trần ở phía xa ngừng chân mà đứng, nghe trong chốc lát.

Nghe cầm biết thanh âm.

Trong tựa hồ có một chút vẻ mờ mịt.

A Nô tựa hồ có chút tâm sự?

Tô Trần buồn bực, chẳng lẽ là cầm đạo tu luyện không được như ý? Hoặc là lo lắng Trúc Cơ sự tình.

Hắn hơn ba năm, vội vàng tu luyện cùng tăng lên thuật luyện đan, tuy rằng thành thạo sẽ thăm viếng, nhưng đối với A Nô ân cần không nhiều lắm.

Nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ đột nhiên nhìn thấy một gã mặc Luyện Đan Đại Sư trang phục đích Trúc Cơ tu sĩ xuất hiện ở trắng non sườn dốc phụ cận, không khỏi lập tức cả kinh, vội vàng nhao nhao ly khai.

A Nô đàn xong một khúc cầm phổ.

Tô Trần vừa rồi tiến lên, đi vào trắng non trên bờ núi.

A Nô nghe được tiếng bước chân, ngẩng đầu nhìn lên là thân ảnh quen thuộc, không khỏi kinh hỉ, "Công tử, người như thế nào có rảnh đã đến? !"

"Ừm, mấy ngày nay hơi chút rảnh rồi một ít, liền đến xem. A Nô, người có tâm sự?"

Tô Trần đến đến cạnh vách núi, ở trên mặt đất ngồi xuống, nhặt cười hỏi.

A Nô khẽ cúi đầu, nhưng là không đáp.

Nàng có tâm sự, chỉ là không biết nói như thế nào.

"Thế nhưng nhớ kỹ, ta dẫn người tìm tiên, đã nói? Ta mang người ra đi tìm kiếm Tiên Duyên, nhưng chính thức có thể thay đổi mệnh, chỉ có chính người. Mỗi người, đều chỉ có thể quyết định vận mệnh của mình."

Tô Trần cũng không có hỏi tới, nhìn qua phương xa sóng cả vạn khoảnh biển rộng màn đêm, nói.

Hắn từ trước đến nay chỉ là làm chuyện của mình, rất ít mạnh mẽ cầu người khác, can thiệp cải biến vận mệnh của người khác.

Bởi vì loại sửa đổi này chỉ là tạm thời, sửa được nhất thời. Nhưng hắn luôn luôn lúc rời đi, không có khả năng không giây phút nào đều cùng một chỗ.

Mỗi người, đều có cuộc sống của mình, chỉ cần sống lúc này đây. Lúc này đây sống sáng chói cũng tốt, sống bình thường cũng tốt, dù ai cũng không cách nào thay thế người khác đi sống thêm một lần.

Huy nhất mấy lần ngoại lệ, là xuất thủ trợ huynh đệ a Sừ tu luyện thành cao thủ nhất lưu.

Mặt khác một lần, chính là khu vực A Nô bước lên cải biến vận mạng tìm Tiên chi đường.

Nguyên bản, Tô Trần đã an bài tốt nàng tại Cô Tô thành sinh hoạt, cũng không nhúc nhích ý nghĩ này, mang nàng đồng thời tìm tiên.

Chỉ là ở trên đảo, hắc tế điện a Sưu đầu thất thời điểm, A Nô đứng lúc cũng tới dâng hương.

Trước khi hắc đi, trong chớp mắt ấy trong lòng không đành lòng, chung quy mang nàng đi tìm Tiên Duyên, cải biến nàng tại hồng trần thế tục vận mệnh.

"Lời của công tử, A Nô nhớ kỹ, một khắc cũng chưa từng quên."

A Nô gật đầu, nói khẽ.

"Phạm nhân đường, trăm năm mà chết. Năm đó Hàn Sơn chân nhân tự biết tu tiên vô vọng, oanh oanh liệt liệt một chút tạo phản, như phù du hóa vũ một triều cháy hết phương hoa. Hắc làm như vậy, cũng có chút ít không thể.

Nhưng bước lên Tu Tiên giả đường, cũng không phải là có thể an hưởng tiên vận. Luyện Khí Kỳ cũng bất quá trăm năm mà thôi, dù là Trúc Cơ cũng vẹn vẹn hai trăm chi thọ. Ta còn sót lại trăm năm chi mệnh, hơi có lòng lười biếng, liền dừng bước tại này. Ta muốn tìm Tiên Duyên đại đạo sẽ không dừng lại, các loại bất luận kẻ nào."

Tô Trần hai con người xuất kỳ kiên nghị, nhìn qua vô biên vô tận Đông Hải, nói khẽ.

A Nô run lên trong lòng, hốc mắt ửng đỏ, nhấp nhẹ lấy cặp môi đỏ mọng.

Nàng đương nhiên biết rõ, cái này bất luận kẻ nào, bao gồm nàng.

Tô Trần tu luyện tiến triển thần tốc, nàng nếu là không đuổi kịp kết quả kia, chính là càng ngày càng xa.

Thế nhưng là, hãn hiện tại còn chưa Trúc Cơ, Tô Trần cũng đã là Trúc Cơ Kỳ tầng hai.

Thậm chí hôm qua, có rất nhiều tầng dưới chót Luyện Khí Kỳ đệ tử đồn đại, nói tiên tông bên trong ra đời một vị kêu Tô Trần niên kỉ Thanh Luyện Đan Đại Sư, hám làm giàu đan Trường lão làm sư phụ.

Nàng thay Tô Trần cảm thấy vô cùng mừng rỡ, rồi lại vì chính mình mà tuyệt vọng.

Hai mươi năm lúc sau, nàng có lẽ có nhìn qua có thể ở trong tông môn hoàn thành kếch xù tông môn cống hiến, kiếm được một quả Trúc Cơ Đan, nhưng cái này cũng không dám hứa chắc nàng có thể Trúc Cơ.

Nếu như không có cách nào Trúc Cơ, vậy cũng chỉ có ly khai Bồng Lai tiên tông một đường.

Khi đó, Tô Trần đã Trúc Cơ hậu kỳ chỉ sợ bước lên Kim Đan, cũng chưa chắc không có khả năng.

Nàng một cái nho nhỏ Luyện Khí tu sĩ, sống không quá trăm tuổi. Cùng Tô Trần, chỉ có thể là lướt qua nhau, đem càng thêm xa xa không thể chạm.

A Nô nghĩ tới đây, cắn môi, hốc mắt ửng đỏ, đau lòng như đao xoắn.

Thế nhưng là, nàng cực kỳ mờ mịt mất định hướng , không biết nên làm như thế nào có thể thay đổi đây hết thảy.

"Đừng khóc nhè rồi!"

Tô Trần đột nhiên cười cười, theo bên trong nhẫn trữ vật lấy ra một cái Tiểu Đan bình, "Ừ, đây là ba miếng Trúc Cơ Đan. Hao phí ba năm, thành

Luyện Đan Đại Sư, mới mẻ xuất hiện, vừa mới luyện chế được."

A Nô mở to hai mắt, khó tin kinh hãi, "Công tử, đây là người luyện được? Thế nhưng là, người như thế nào có luyện Trúc Cơ Đan được liệu?"

Nàng tiến vào Bồng Lai tiên tông đã mấy năm, thế nhưng là thập phần rõ ràng.

Trừ phi số rất ít thiên phú thể hệ, nếu không khó có thể tự hành Trúc Cơ. Mặt khác Luyện Khí Kỳ tu sĩ đều muốn Trúc Cơ, đều cần Trúc Cơ Đan.

Luyện Khí Kỳ đệ tử đều muốn đạt được một quả Trúc Cơ Đan, quá khó khăn. Nhẹ thì hao phí hai mươi năm khổ tâm, dốc sức liều mạng hoàn thành kịch xù tông môn cống hiến, phương hướng có một tia hy vọng.

Chỉ có Kim Đan trường lão trong tay, mới có chút ít dư thừa Trúc Cơ Đan, nhưng ngoại nhân cũng khó có thể đạt được.

Tầng dưới chót tu sĩ đều muốn tự mình luyện chế Trúc Cơ Đan, ít khả năng. Không nói đến thuật luyện đan có bao nhiêu khó khăn rồi, nhất tại là cái này Trúc Cơ Đan chủ dược, nghìn năm Linh dược, sẽ không biết chạy đi đâu làm cho.

"Trước ta trong lòng đất động rộng rãi lấy được Linh dược, có một mặt là nghìn năm Ngọc Tủy Chi, về sau đi Tàng Thư Các tra một cái, mới biết được đây là cái này Trúc Cơ Đan chủ dược. Ta nói mang người tìm Tiên Duyên, đương nhiên sẽ không nửa đường vứt bỏ bỏ qua. Đi thôi, đi bế quan, dành thời gian tu luyện, người đã rơi ở phía sau ba năm rồi."

Tô Trần cười nhạt nói.

"Ừm!"

A Nô phá khóc mà cười, gật đầu.

Nàng phát hiện, Tô Trần lúc trước lời nói kia, liền là cố ý dọa khóc nàng.

Tô Trần khu vực A Nô đến hẳn đại viện chỗ ở.

Có một tòa an toàn lòng đất phòng bế quan, làm cho A Nô an tâm ăn vào Trúc Cơ Đan, đột phá Trúc Cơ cảnh giới.

Ngày kế tiếp.

A Nô theo phòng bế quan bên trong đi ra gặp Tô Trần, mắt xinh sáng ngời, thần quang lẫm lẫm, một thân tu vi đã theo Luyện Khí Kỳ tầng chín, nhảy lên chính thức bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, khí chất cũng càng phát xuất chúng.

Tô Trần cùng đi A Nô đi một chuyến đệ tử điện thờ, tìm đệ tử điện vòng quanh chấp sự, sửa đổi thân phận.

Phàm là tiên tông bên trong ký danh Luyện Khí Kỳ đệ tử bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới, tức thì tự động tấn thăng làm tiên tông đệ tử chính thức, thay đổi lệnh bài thân phận, hơn nữa đạt được một tòa độc lập đại viện cùng linh điền.

Vòng quanh chấp sự thần sắc kinh ngạc, một bụng nghi hoặc.

Hắn trí nhớ rất tốt, thế nhưng là mười phân nhớ rõ, chưa bao giờ cấp cho Trúc Cơ Đan cho A Nô người này mấy tên đệ tử. A Nô làm sao lại đột nhiên Trúc Cơ rồi hả?

Cực phẩm Linh Tủy thiên phú, tự động đột phá Trúc Cơ Kỳ cảnh giới? Kia cũng không đúng a, nếu thật là cực phẩm linh tủy, nàng đã sớm là đệ tử chính thức rồi.

Bất quá, vòng quanh chấp sự chứng kiến Tô Trần vị luyện đan đại sư này, Bồng Lai tiên tông cấp cao nhất luyện đan Tông sư mới nhận lấy đệ tử

thân truyền, liền thức thời ngậm miệng lại.

Đối với luyện đan Tông sư mấy viên Trúc Cơ Đan cũng không phải việc khó, rất có thể là Tô Trần giúp nàng lấy được.

Vòng quanh chấp sự người đệ tử này điện chấp sự, cũng bất quá là một gã Kim Đan Trưởng lão đệ tử thân truyền mà thôi, đương nhiên không dám đi khó xử Tô Trần, A Nô hai người. Hắn không hỏi nhiều, giúp đỡ A Nô làm tốt một khối Trúc Cơ đệ tử lệnh bài thân phận, hơn nữa an bài tại Linh Phong đơn độc một tòa độc lập đại viện.

Trúc Cơ Kỳ đệ tử chính thức đãi ngộ cao rất nhiều, không hề giống Luyện Khí Kỳ đệ tử giống nhau rất nhiều người ở một tòa nhà các.

Vòng quanh chấp sự an bài một gã Trúc Cơ tu sĩ, mang theo mới đệ tử chính thức A Nô đi tất cả tòa linh phong, chọn lựa chỗ ở mới. Vừa tấn chức Trúc Cơ, cũng không có thiếu sự tình phải xử lý, nhất thời cũng bận bịu không xong.

Tô Trần cùng A Nô khác hẹn thời gian lại tụ họp, hăn tức thì trước tiên quay lại chỗ ở mình Linh Phong nơi ở.

Hắn cái này mới có rãnh, đem sư nương tặng đưa cho hắn ba cái cực phẩm Linh vật lấy ra ngoài, chuẩn bị nghiên cứu tỉ mỉ một phen.

Một quả cao cấp kiếm quyết, chỉ có kiếm quyết, không đồng bộ Pháp Khí.

Một quả màu sắc rực rỡ linh chủng, nhưng Tôn Chân cũng không còn trông sống nó.

Hơn mười hạt Dị Trùng Noãn, cũng không biết là cái gì Yêu Trùng.

Tô Trần rất là tò mò, Tôn Chân thu thập được mấy dạng này kỳ vật tốt cùng là vật gì. ——

Ps : Hôm nay Chương 1: Con ngựa hơi trễ, dứt khoát đem phía sau viết xong. Hai chương hợp nhất, đồng thời phát.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 206: Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết

"Lại không biết, cái này là một quả cái gì kiếm quyết!"

Tô Trần đánh giá ba cái Linh vật một phen, lấy trước bắt đầu trong đó một quả màu xanh kiếm quyết ngọc giản, trong lòng hiếu kỳ, chuẩn bị nghiên cứu một chút.

Hắn bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới đến nay, chỉ có một thanh cấp thấp Phi Kiếm Pháp Khí, mặc dù có thể dùng thần niệm cùng Pháp lực điều khiển phi kiếm, nhưng cũng không tu luyện qua chân chính kiếm quyết.

Thi triển kiếm quyết, có thể rõ rệt tăng lên pháp khí chiến đấu uy lực.

Mà đây cũng chính là Tô Trần cần.

Hắn tấn thăng làm Luyện Đan Đại Sư lúc sau, có thể luyện chế cấp hai Linh Đan dùng cho tu luyện, phục dụng linh đan hiệu quả so với ăn linh cốc hoàn hảo, bây giờ tốc độ tu luyện không tính chậm.

Vén vẹn một năm đột phá Trúc Cơ Kỳ tầng hai, lại tốn hai năm, rồi Trúc Cơ ba tầng cũng không xa.

Nhưng lực chiến đấu của hắn rồi lại hầu như trì trệ không tiến, cơ hồ không có tăng lên.

Tô Trần lấy Pháp lực rót vào mai ngọc giản này bên trong.

Rất nhanh, ngọc giản hiện ra một mảnh rậm rạp chằng chịt kiếm quyết chữ viết, có nguyên văn, thậm chí còn có tiền bối tổng kết kinh nghiệm,

nhiều đến mấy vạn chữ.

" 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 , công chúng nhiều Phi Kiếm Pháp Khí, nấp trong Linh hồ lô Pháp Khí bên trong, ân cần săn sóc thành một bộ Pháp Khí. Đưa vào đại lượng Linh Thạch, làm nhiều người phi kiếm tại trong hồ lô ngày đêm ân cần săn sóc, hấp thu dư thừa Linh khí. Một khi gặp địch, kết kiếm quyết vỡ hồ lô, nhiều người phi kiếm đổ xuống mà ra, tạo thành kiếm trận giảo sát cường địch.

Bởi vì nhiều người phi kiếm một mực ở trong hồ lô ân cần săn sóc, hấp thu trong hồ lô Linh khí, lúc này thúc đẩy sử dụng rất nhiều phi kiếm, không cần tiêu hao tu sĩ bản thân Pháp lực. Trong một tích tắc xuất kích, uy lực cực kỳ mạnh mẽ."

Tô Trần thật nhanh đảo qua kiếm quyết văn tự giới thiệu, lập tức thần tình chấn động, sắc mặt hiển hiện vẻ kích động.

Môn này kiếm quyết, cần một quả hồ lô Pháp Khí cùng rất nhiều Phi Kiếm Pháp Khí, mới có thể thi triển đi ra!

Đây quả thực, chính là cho hãn lượng thân thất phối kiếm quyết!

Chẳng lẽ là tôn sư nương biết rõ hãn mua Vương Thu đại sư nhất giai Thất Bảo Hồ lô linh đăng, hơn nữa lại trong sân bên ngoài trồng rất nhiều Hồ lô linh đăng, đối với hồ lô Pháp Khí cảm thấy rất hứng thú. Nàng lúc này mới cố ý, từ sư tôn bảo khố rất nhiều kiếm quyết trong ngọc giản, lấy ra như vậy một đạo kiếm quyết?

Tô Trần chứng kiến kiếm quyết này, liền âm âm động tâm. Đây kiếm quyết chính thích hợp hãn ngày sau luyện chế Đa Bảo hồ lô Pháp Khí, nhất định là muốn bắt đến dùng.

Tôn sư nương chọn lễ vật này, thật đúng là phí không ít tâm tư, cho hãn một cái kinh hỉ lớn. Phần nhân tình này, sợ là thiếu sâu.

Tô Trần rất nhanh trầm tĩnh tâm tư, nhìn kỹ kiếm quyết tình hình cụ thể và tỉ mỉ.

"《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 cộng phân sớm, ở bên trong, sau tầng chín kiếm quyết. Ba tầng trước làm Trúc Cơ Kỳ kiếm quyết, trong ba tầng là kim đan kiếm quyết, sau ba tầng làm Nguyên Anh kỳ kiếm quyết. Đương nhiên, dù là vượt qua Nguyên Anh kỳ, cũng không phải là pháp quyết này khó dùng, chỉ là phải tăng lên phi kiếm cùng hồ lô phẩm giai, giống nhau uy lực rất mạnh."

"Tầng thứ nhất kiếm quyết cần một thanh phi kiếm, tầng thứ hai kiếm quyết cần bốn thanh phi kiếm, tầng thứ ba kiếm quyết cần chín thanh phi kiếm. Tầng thứ tư kiếm quyết cần mười sáu thanh phi kiếm tầng thứ chín kiếm quyết cần tám mươi một chuỗi Phi Kiếm Pháp Khí."

"Này kiếm quyết, chú ý thuận lúc giữa xuất kích, uy lực cực lớn. Bất quá, đều muốn triển khai uy lực lớn nhất, còn cần luyện chế ra tốt nhất Phi Kiếm Pháp Khí, phối hợp kiếm quyết. Phi kiếm phẩm giai càng mạnh số lượng càng nhiều, kia kiếm quyết uy lực tự nhiên càng mạnh. Nếu là phi kiếm quá kém, cái này hồ lô Trảm Tiên kiếm quyết cũng không phát huy ra uy lực."

"Ngoài ra, này bộ kiếm quyết chỉ thích hợp trong vòng nhất chiêu thuận lúc giữa diệt địch, không thể ham chiến. Nếu là nhiều đến hơn mười thanh phi kiếm hao hết Linh khí, lấy tu sĩ bản thân có hạn Pháp lực, căn bản là không có cách bổ sung nhiều người phi kiếm chi tiêu hao. Chỉ có thể đem phi kiếm thu hồi hồ lô Pháp Khí bên trong, lấy Linh Thạch, tiếp tục ân cần săn sóc Linh khí. Lưu lại bổ sung đầy đủ Linh khí lúc sau, mới có thể lần nữa thi triển kiếm quyết."

Tô Trần rất là giật mình, cái này kiếm quyết lại có thể điều khiển nhiều như vậy Phi Kiếm Pháp Khí.

Bình thường nhất Trúc Cơ Tu Tiên giả, cũng bất quá một đạo Thần Niệm, điều khiển một kiện pháp khí mà thôi.

Dù là hãn tu luyện Liệt Thần Thuật, đến nay cũng bất quá ba đạo Thần Niệm, đồng thời điều khiển ba kiện pháp khí. Phân liệt Thần Niệm quá trình, cực kỳ thống khổ, một lần so với một lần càng khó khăn chịu được, cần tăng gấp bội thời gian đến.

Tô Trần hiện tại chỉ có thể thi triển 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》 tầng thứ nhất kiếm quyết, mà tầng thứ hai kiếm quyết đồng thời muốn điều khiển bốn thanh phi kiếm, không thi triển được.

"Xem ra, phải đi luyện chế ra một đồng phi kiếm. Nhưng mà, hệ nào phi kiếm cho phải đây?"

Tô Trần suy nghĩ.

Cái này bộ kiếm quyết cũng không nói, phải là hệ nào phi kiếm, cũng chính là bất kỳ một cái nào hệ phi kiếm, chỉ cần cùng hồ lô Pháp Khí nguyên bộ, cũng có thể thi triển ra cái này 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》.

Hơn nữa, bởi vì này cửa kiếm quyết tu luyện tới trung hậu kỳ, một lần thao túng phi kiếm số lượng quá nhiều, mỗi lần thi triển thời điểm, chỉ có thể dùng một lần. Hao hết phi kiếm Linh khí lúc sau liền đem nhiều người phi kiếm thu hồi trong hồ lô, chậm rãi hấp thu Linh khí. Trong thời gian ngắn vô pháp lập lại sử dụng.

Tô Trần bỏ ra mấy canh giờ, nho nhỏ cân nhắc các loại chi tiết.

Hắn ba năm này, tại Linh sơn bên trong lập đi lập lại thí nghiệm trồng Linh hồ lô. Đã trồng ra một bộ làm cho hắn cảm thấy hết sức hài lòng cấp hai thượng phẩm "Cây, kim, gió" tam bảo hồ lô, thế nhưng luyện chế ra một bộ tam bảo hồ lô cấp hai Pháp Khí.

Cây là bốn mạng của hãn pháp hệ, hãn chỉ có thể điều khiển Mộc hệ Pháp Khí, khác Pháp Khí không dùng được.

Mà Đa Bảo hồ lô có đồng căn sinh bất phân khiến trách thuộc tính đặc biệt, hãn chỉ cần có thể thúc đẩy sử dụng một cái trong đó cây hồ lô, có thể đồng thời khu động mặt khác hai cái kim, Phong Hồ Lô. Kim, gió hai buộc lại pháp khí lực công kích mạnh nhất, có thể cực đại đền bù hãn sức chiến đấu chỗ thiếu hụt.

《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 cần đem đại lượng phi kiếm chứa vào một quả hồ lô trong, kéo dài ân cần săn sóc, cuối cùng đồng hóa làm một kiện pháp khí.

"Đã như vậy, đó chính là lấy 'Phong Hồ Lô, Phong Hệ phi kiếm' luyện thành một kiện pháp khí, tu luyện cái này 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 thích hợp nhất! Phong Hệ phi kiếm tập kích tốc độ nhanh nhất, thích hợp thuận lúc giữa giết địch. Một chiêu giết không được, đã tiêu hao hết phi kiếm Linh khí, vậy cũng chỉ có thể chạy trốn đây!"

Tô Trần nhiều lần cân nhắc lấy chi tiết, tránh cho có chỗ sơ hở.

Tô Trần tại chỗ ở của mình, chính nghiên cứu 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 ngọc giản, đem cái này mấy vạn chữ kiếm quyết, đều nhớ kỹ trong lòng, nhiều lần cân nhắc cân nhắc.

Tô Trần ở ngọn núi này, hơn mười căn biệt viện đã trụ đầy Trúc Cơ Kỳ tu sĩ đệ tử, không có ở không dư sân nhỏ.

A Nô chỉ có thể ở phụ cận không xa Linh Phong, chọn lấy một tòa độc căn biệt viện, tốn vài canh giờ bố trí ổn thỏa. Sau đó, nàng liền tới tìm Tô Trần.

Chỉ là, nàng không có Phi Kiếm Pháp Khí vô pháp phi hành, chỉ có thể vô ích bước trèo đèo lội suối mà đến, có chút tốn thời gian.

"Công tử! Ta tới rồi, chúng ta đi đánh bay kiếm đi."

A Nô mừng rỡ đi tới Tô Trần ngoài viện, hôm nay nàng đổi lại một thân Trúc Cơ tu sĩ tươi đẹp sắc quần áo đệ tử, tại tiên bên trong tông thân phận địa vị hoàn toàn bất đồng.

Trên đường đi, gặp phải kia những ở trong sơn môn khô tạp dịch bất kỳ sống Luyện Khí Kỳ tu sĩ, đều hâm mộ lại cung kính.

Phi kiếm các loại phi hành Pháp Khí, là Trúc Cơ tu sĩ thiết yếu chi vật.

Nàng còn không Phi Kiếm Pháp Khí, liền ngự kiếm phi hành đều làm không được đến, vô cùng bất tiện. Nếu là có phi kiếm thay đi bộ, vài tòa hiểm trở cao lớn ngọn núi, đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, cũng chính là mấy hơi thở giữa liền bay đến.

Nàng tại Bồng Lai tiên tông ba năm này, ít xài như thế nào phí Linh Thạch dùng cho tu luyện, trong tay tích góp từng tí một có không ít Linh Thạch, thậm chí còn có lòng đất động rộng rãi còn có lúc trước lấy được một ít nhóm trân quý Linh thảo dược, đủ để mua được giá trị đắt giá cấp hai Phi Kiếm Pháp Khí. Chỉ là nàng đối với Phi Kiếm Pháp Khí chưa quen thuộc, làm cho Tô Trần giúp nàng tham khảo một chút.

"Ừm. Tẩu, ta cùng người đi chọn một chuôi lôi hệ phi kiếm."

Tô Trần thu hồi kiếm quyết trong tay ngọc giản, lập tức đứng dậy, ra sân nhỏ.

Hắn cùng đi A Nô, đi vào Bồng Lai tiên tông một tòa cực kỳ náo nhiệt có đông đảo cỡ lớn cửa hàng, lầu các, tửu lầu, chuyên môn bán hàng cao đẳng vật ngọn núi.

Chuẩn bị tìm một gian Pháp Khí cửa hàng, giúp đỡ A Nô chọn một chuôi thích hợp lôi hệ phi kiếm.

Không chỉ là A Nô, chính hắn cũng đang cần muốn tuyển chọn một ít Phong Hệ phi kiếm, cùng Phong Hệ Hồ Lô đồng thời, tu luyện mới chiếm được 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 207: Đặt Làm Phi Kiếm

Tô Trần cùng A Nô tại náo nhiệt Linh Phong lên đi dạo một vòng, chọn lấy người một nhà khí có chút náo nhiệt Pháp Khí thương lượng các "Tiên binh các", đi vào bên trong đại sảnh.

Bên trong đại sảnh quầy hàng, bày đặt rực rỡ muôn màu các màu Luyện Khí Kỳ tu sĩ Linh Khí, chủng loại đa dạng, Linh đao, linh kiếm, linh thương, dao, luân, xích, móng vuốt, Trượng, hồ lô đợi một tý đầu chỉ mấy trăm loại kiểu dáng.

Đương nhiên, Trúc Cơ tu sĩ dùng Pháp Khí cũng không ít, dùng càng thêm đẹp để Pháp Khí hộp báu, đơn độc chứa.

Đại đa số pháp khí nguyên vật liệu, kỳ thật cùng Linh Khí không sai biệt lắm, đều là tinh thiết, Huyền đồng đợi một tý khoáng thạch, linh mộc luyện chế mà thành. Nhưng mà trải qua Luyện Khí Sư môn qua muôn ngàn thử thách lúc sau, tạp chất hầu như đều bị luyện đi, nặng mấy trăm cân nguyên vật liệu chỉ cần rèn luyện còn lại vụn vụn mấy lạng nặng vô cùng ít tinh hoa, trên diện rộng co lại nhỏ rất nhiều.

Chính có một chút Luyện Khí Kỳ đệ tử tại quầy hàng chọn lựa Linh Khí.

Tại Luyện Khí thương lượng các đứng ở cửa mấy tên Luyện Khí Kỳ bọn thị nữ, ánh mắt có chút bắt bẻ, vậy Luyện Khí Kỳ đệ tử các nàng cũng sẽ không nhiệt tình tiến lên chiêu đãi, đều là một hai trăm khối linh thạch sinh ý, kiếm vô cùng ít.

Nhưng nhìn đến Trúc Cơ tu sĩ tiến đến, các nàng liền lập tức khuôn mặt tươi cười nghênh đón tiếp lấy. Ít thì mấy nghìn, nhiều thì hơn vạn khối linh thạch một món Pháp Khí, các nàng chỉ là quất tiền thuê liền bù đắp được đau khổ khô một tháng sống.

Tô Trần cùng A Nô cái này hai gã tuổi trẻ Trúc Cơ tu sĩ vừa vào thương lượng các, lập tức có một gã thị nữ lĩnh ban ánh mắt sáng ngời, nhiệt tình tiến lên, vì bọn họ giới thiệu Pháp Khí.

Bồng Lai tiên tông không phải Triều Ca Tiên Thành thấp như vậy cấp Luyện Khí tu sĩ chi địa, liền dáng dấp giống như Pháp Khí cũng không dễ tìm. Tiên bên trong tông Trúc Cơ tu sĩ rất nhiều, có sẵn luyện chế Pháp Khí rất nhiều.

"Còn có lôi hệ Phi Kiếm Pháp Khí?"

Tô Trần đạm thanh nói.

"Vị sư thúc này là Lôi Tu, đây chính là ít thấy, trong trăm không có một! Lôi hệ phi kiếm khó luyện, số lượng vô cùng ít, hơn nữa giá tiền nếu so với cùng giai phi kiếm quý ba thành."

Thị nữ không khỏi mừng rỡ, vội vàng hướng Tô Trần cùng A Nô hai người giới thiệu các loại lôi hệ Pháp Khí.

Trong đại sảnh, tuyệt đại bộ phận đều là Ngũ Hành hệ Pháp Khí, băng, gió hai buộc lại phải thiếu rất nhiều, lôi hệ tự nhiên càng hiếm thấy.

Vén vén có một cái rất nhỏ quầy hàng, chuyên môn bán lôi hệ Pháp Khí.

Bên trong trưng bày năm cái bất đồng lôi hệ Pháp Khí, có thể cung cấp chọn lựa chỗ trống rất nhỏ. Trong đó chỉ có một thanh lôi hệ phi kiếm "Lôi minh (sấm sét)", còn lại là pháp đao, pháp súng đợ một tý.

"Như thế nào ít như vậy?"

Tô Trần nhúu mày, mới một kiện Phi Kiếm Pháp Khí, hần liền chọn lựa chỗ trống đều không có.

"Sư thúc, Bồng Lai tiên bên trong tông Trúc Cơ Kỳ Lôi Tu vốn lại ít, không cao hơn mười mấy tên mà thôi. Hơn nữa một kiện pháp khí sử dụng thời kỳ rất dài, mấy chục năm cũng chưa chắc hội thay đổi. Cái này lôi hệ Pháp Khí thường xuyên là một năm cũng không bán được một kiện.

Người như cảm thấy cái này vài cái không lớn thoả mãn, vậy chỉ có tìm bốn tông Luyện Khí Đại Sư chuyên môn đặt làm một kiện, lôi hệ nguyên vật liệu cùng kiểu dáng chính ngài chọn, hoặc là chính ngài có tốt hơn lôi hệ nguyên vật liệu cũng được. Đương nhiên, đặt làm phí tổn cao hơn hai thành."

Thị nữ kia vội vàng nói.

"Thôi, tại đây kiện đi. Chuyên môn đặt làm một kiện lôi hệ phi kiếm, tổn hao Linh Thạch quá nhiều, hơn nữa chưa chắc có thể so với cái này chuôi Lôi minh (sấm sét) kiếm tốt bao nhiêu."

A Nô lắc đầu.

Nàng chọn chuôi này "Lôi minh (sấm sét)" Phi Kiếm Pháp Khí, hướng trong kiếm hơi chút rót vào Pháp lực, phi kiếm lập tức phun ra nuốt vào ra một đạo thước dài ngón cái to mãnh liệt đen sắc lôi hồ, mãnh liệt Lôi Đình uy lực.

Tô Trần nhẹ gật đầu, cảm thấy cũng coi như cũng được.

A Nô liền đem chuôi này Lôi minh (sấm sét) phi kiếm ra mua, tổng cộng bỏ ra hơn một vạn Linh Thạch. Khoản này Linh Thạch tương đối đắt đỏ, bất quá, đối với một chút Trúc Cơ tu sĩ mà nói, một chuôi Phi Kiếm

Pháp Khí đủ để dùng nhiều hơn mười năm. Bình quân một năm trôi qua cũng liền mấy trăm khối linh thạch mà thôi, kỳ thật ở trên pháp khí tiêu phí, so với hoa tại dùng tu luyện Linh Đan lên Linh Thạch muốn giảm rất nhiều.

Hai người bọn họ chính đang chọn.

Lúc này, đã thấy một đám hơn mười tên khí độ ung dung, xiêm y đắt tiền Trúc Cơ sơ kỳ nam nữ tu sĩ môn, đi vào luyện khí các bên trong.

Bọn họ đàm tiếu, tựa hồ lẫn nhau hẹn nhau, chuẩn bị mấy ngày nữa tiến về trước Đông Hải chi tân, săn bắn hải yêu thú.

Bất quá, trong bọn họ có người Pháp Khí hư hại.

Trước khi đi, chuẩn bị đến thay đổi vài cái khá một chút Pháp Khí.

Luyện Khí thương lượng các nhiều người bọn thị nữ chứng kiến đám người kia xuất hiện, không khỏi đại hỉ.

"Cát sự thúc, các người đều muốn chọn pháp khí gì?"

Các nàng nhận ra, bọn này Trúc Cơ tu sĩ, có mấy vị là tu sĩ Kim Đan tử tôn, rất là tài đại khí thô. Các nàng liền vội vàng tiến lên mời đến, vì bọn họ giới thiệu Pháp Khí.

"Của ta chuỗi này Phi Sương Kiếm dùng hơn phân nửa năm, có chút cùn rồi, săn giết hải yêu dù sao vẫn là không thoải mái, vô pháp một kiếm chí mạng. Dem các người trong các tốt nhất cấp hai hạ phẩm Băng Hệ phi kiếm, lấy đến xem!"

Một tên trong đó đáng người dài thường thợt, mặt như quan ngọc Trúc Cơ Kỳ nam tử, thần sắc thản nhiên nói. Thay đổi một thanh đắt giá phi kiếm, đối với hân vị này Kim Đan hạch tâm hậu duệ mà nói, bất quá là bình thường việc nhỏ.

Bên cạnh vài tên Trúc Cơ nữ tu sĩ nhìn qua hướng ánh mắt của hân, đều có chút ngưỡng mộ. Cát thị thế gia tại toàn bộ Bồng Lai tiên tông, đó cũng là trước hai ba mươi tên Kim Đan thế gia.

Nhưng trong đám người, trong đó có một gã trẻ tuổi tướng mạo đẹp, kiêu diễm làm người hài lòng hồng y nữ tử, nhưng có chút khuôn mặt u sầu.

"Như hương sư muội, người hai ngày này như thế nào thần sắc lo lắng lo lắng, mất hồn mất vía?"

Trong bọn họ có người kỳ quái hỏi.

Hồng y nữ tử kia bĩu môi, bất đắc dĩ nói: "Ngày hôm trước, ca của ta nói với ta muốn giúp ta thân cận, giới thiệu một người tu sĩ. Nếu là hân giới thiệu trong tông môn vị nào Kim Đan trưởng lão hậu duệ, ta đây cũng không thể nói được gì, cũng nên cho hân chút mặt mũi gặp một cái. Thế nhưng là, lại là theo tiên tông bên ngoài tới tán tu, ta tổ phụ mới thu một người học trò!"

"Cái gì, còn có bức này ly kỳ sự tình?"

"Từ bên ngoài bá nhập chúng ta Bồng Lai tiên môn tán tu? Kia những không có từng va chạm xã hội đồ nhà quê, rõ ràng cũng giới thiệu cho người? Ngay cả là người tổ phụ đệ tử mới thu, đó cũng là hân cho các người nhà dốc sức. Còn cần cho người đi làm hân vui lòng? Ca của người thật sự là hồ đồ, chẳng phân biệt được tôn ti!"

Cát họ tu sĩ không khỏi lãnh trào đạo.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nghe vậy, một hồi âm âm cười to, "Như hương sư muội, lấy dung mạo của người, lấy người Tôn thị thế gia truyền thừa hơn một nghìn năm thực lực, tổ phụ lại là đường đường Kim Đan Trưởng lão kiêm cấp cao nhất luyện đan Tông sư, truy cầu người của người nhiều như quá giang chi tức (cá diếc sang sông * người mù quáng chạy

theo một)! Chúng ta Bồng Lai tiên tông niên kỉ Thanh Tuấn Kiệt, đó cũng là nhiều vô số kể. Chẳng lẽ hẳn cảm thấy, người xấu đến không gả ra được trình độ?"

"Rảnh rồi quan tâm chứ sao."

Hồng y nữ tử biau môi nói.

Nàng để ý cũng không muốn để ý, nhưng nàng ca rõ ràng uy hiếp nàng, nếu không phải chịu đáp ứng, liền đi mời tổ mẫu ra mặt.

Hai ngày này, nàng nhanh buồn bức muốn chết.

Tô Trần không khỏi nhường mày, hướng cách đó không xa kia một đám hơn mười tên Trúc Cơ liếc qua. Nhưng chỉ là nhìn thoáng qua, hẳn liền quay đầu lại, không để ý.

A Nô phát hiện hẳn nhú mày một cái, có chút kỳ quái, "Công tử, như thế nào? Gặp được người quen?"

"Không biết. Đi thôi, đi chọn vài cái Phong Hệ phi kiếm."

Tô Trần nhàn nhạt lắc đầu.

Hai người bọn họ đã đến Phong Hệ pháp khí trước quầy. Phong Hệ pháp khí số lượng, hiển nhiên nếu so với lôi hệ nhiều hơn gấp bốn năm lần. Chỉ là phi kiếm kiểu dáng, thì có ba cái bất đồng phi kiếm.

Thị nữ lĩnh ban không muốn đến hai người bọn họ còn muốn mua kia phi kiếm của nó Pháp Khí, vội vàng mừng rỡ đi theo.

"Cái này những đều không được, không có ta cần."

Tô Trần chỉ là nhìn lướt qua trong quầy phi kiếm, liền trực tiếp lắc đầu.

Cái quầy này bên trong, đều là đan kiện phi kiếm, không có cùng khoản.

Nhưng hẳn cần chính là nhiều kiện cùng khoản phi kiếm, mà không phải đơn độc một kiện.

Thị nữ nghe vậy, sắc mặt không khỏi ảm đạm xuống, cái này một chỉ nhìn một cách đơn thuần sợ là làm không được.

"Sợ là chỉ có thể đặt làm."

Tô Trần suy nghĩ một chút, đến nhà khác luyện khí các hơn phân nửa cũng giống vậy tìm không thấy, liền nói.

"Sư thúc, người cần gì nguyên vật liệu, kiểu dáng? Ta giúp ngài tìm chúng ta luyện khí các một vị Luyện Khí Đại Sư, bảo đảm ngài thoả mãn!"

Thị nữ lần nữa đẩy lên một tia hi vọng.

"Đồng nhất khoản phi kiếm, cấp hai Thượng phẩm, vật liệu tính chất cùng kiểu dáng muốn giống như đúc, ta cũng cần đặt làm chín cái."

"Cấp hai Thượng phẩm, chín ~, chín cái?"

Thị nữ lĩnh ban ngạc nhiên.

Nửa ngày, nàng mới phản ứng tới, thiếu chút nữa ngạc nhiên cắn làn môi rồi, nói chuyện đều có chút không lưu loát.

Cái này đơn đặt hàng quá lớn, nàng theo ở nhà này luyện khí các bán hàng đến nay, còn không có bán qua lớn như vậy đơn đặt hàng. Cái này một chỉ nhìn một cách đơn thuần sinh ý, đủ để bù đắp được luyện khí các gần gần nửa tháng Pháp Khí lượng giao dịch.

Nếu như tính luôn phi kiếm cấp hai thượng phẩm phẩm giai, vậy thì càng đắt đỏ, nhà này luyện khí các mấy tháng cũng khó kiếm đến nhiều linh

thạch như vậy.

"Vị sư thúc này ~ phía bên ngài mời, lâu ba chỗ lịch sự chờ chốc lát. Ta đi đem chúng ta đại chương quỹ gọi tới. Hẳn là một gã tư thâm Luyện Khí Đại Sư, tối hiệu ngài cần, tự mình cùng người nói chuyện."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 208: Thần Kỳ Thiểm Thước Thạch

Tô Trần gật đầu, cùng A Nô đồng thời, theo thị nữ lĩnh ban lên lầu ba, đi vào một gian phòng thất nghỉ ngơi.

Cái này tựa hồ không phải một gian thông thường chiêu đãi khách nhân nhả phòng, mà là chuyên môn chiêu đãi đặt làm pháp khí khách nhân dùng cỡ lớn phòng khách.

Cái này gian phòng thất tầm hơn mười trượng to lớn, hai bên có đại lượng cao lớn Linh Mộc Quý, bên trong bày đặt nhiều đến mấy nghìn loại bất đồng vụn vật khối nhỏ Luyện Khí nguyên vật liệu, thuận tiện đặt làm pháp khí khách nhân chọn lựa nguyên vật liệu.

Dù sao, không phải Luyện Khí Sư mà nói, bình thường Trúc Cơ tu sĩ cũng rất ít tiếp xúc các loại tài liệu luyện khí. Đều muốn đặt làm Pháp Khí, tự nhiên cũng không biết, nên dùng tài liệu gì.

Có cái này những hàng hiện có nguyên vật liệu, khách nhân nhìn qua thì biết rõ thuộc tính, lại càng dễ thỏa mãn, thì biết rõ luyện chế thành pháp khí lúc sau hội là dạng gì.

Thị nữ lĩnh ban cực kỳ nhiệt tình chiêu đãi đám bọn hắc hai gã Trúc Cơ tu sĩ, dùng lên một chiếc linh trà, nàng mặc dù đối với đặt làm Pháp Khí không hiểu nhiều, nhưng là tuyệt đối nhiệt tình.

Tô Trần có phần có chút tò mò, đi vào Linh Mộc Quý nhìn đằng trước mấy nghìn loại tài liệu luyện khí.

Tài liệu luyện khí lấy khoáng thạch chiếm đa số, tinh thiết, Huyền đồng, huyền thiết, Huyền kim, Băng Phách, ít nhất chiếm được gần một nửa.

Nhưng mà khác như các loại linh mộc, linh càn, Linh căn, cũng không phải số ít.

Mà rất nhiều yêu thú xác, da, lân, móng vuốt, vũ, tơ tằm, chắc chắn, sắc bén, nhẹ nhàng tài liệu, giống nhau là luyện khí thông thường nguyên vật liệu.

Tô Trần cũng tổn hao một ít thời gian đi cân nhắc qua Luyện Khí, bất quá hẳn chỉ chuyên tinh thông Linh hồ lô cái này một loại nguyên vật liệu mà thôi. Sở trường một loại, tự nhiên dễ dàng ra thành quả.

Nếu như trước mắt làm cho có mấy ngàn loại Linh tài dự đoán đều đi nghiên cứu một phen lời nói, chỉ sợ hẳn mấy trăm năm cũng không đủ dùng.

Lăng Vân Tiên binh các, một tầng đại sảnh.

Đám kia hơn mười tên Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đương nhiên đã nghe được Tô Trần lời nói kia, kinh ngạc sững sờ nửa ngày, thần tình khác nhau đi ra.

Cát Vân sắc mặt có chút đỏ, mắt hờn mắt vía ra Tiên binh các.

Hắn là Bồng Lai tiên tông Kim Đan con em của thế gia, cũng tính tài đại khí thô, vùng Linh Thạch như đất Trúc Cơ tu sĩ. Thế nhưng là, chưa từng thấy qua một lần đặt làm chín chuỗi cấp hai Thượng phẩm cùng khoản phi kiếm tu sĩ.

Hắn vốn là muốn nhiều người các sư đệ sư muội trước mặt khiêm tốn huyền một chút thực lực của mình. Thế nhưng là, không muốn đến gặp được tiên tông mặt khác Trúc Cơ tu sĩ.

Cấp hai Thượng phẩm phi kiếm, đặt làm chín cái! Vén vén một thanh phi kiếm cũng đã đắt kinh khủng, huống chi đặt hàng chín chuôi giống nhau như đúc cấp hai Phi Kiếm Pháp Khí.

Lăng Vân Tiên binh các Tiên Như Thiết đại chương quỹ, chính là một gã tư thâm Luyện Khí Đại Sư, phần lớn thời gian tại Đồng Lư Sơn Luyện Khí.

Hắn đột nhiên thu được Tiên binh các truyền tới một lá truyền âm phù, nghe đã đi đến một vị khách quý, có một khoản "Chín cái cấp hai Thượng phẩm Phong Hệ phi kiếm" đại đơn đặt hàng, không khỏi đại hỉ.

Trúc Cơ tu sĩ dùng Pháp Khí, sử dụng thời kỳ rất dài, vì vậy đơn đặt hàng cho tới nay đều không quá nhiều hơn. Pháp khí quá trình luyện chế rất dài, thường xuyên là tốn thời gian mấy tháng mới luyện chế ra một kiện đến.

Chín cái cấp hai Thượng phẩm phi kiếm, chỉ sợ hắn đã nhiều năm cũng tiếp không đến nhiều như vậy Pháp Khí đơn đặt hàng.

Vừa nghe đến như vậy một số lớn đơn đặt hàng, vị này tiền đại sư chẳng quan tâm công việc trên tay, ném cho hắn nhiều người đồ đệ, vội vàng theo Đồng Lư Sơn, mừng như điên ngự kiếm chạy trở về Lăng Vân Tiên binh các.

"Tiền đại chương quỹ, vị này Tô sư thúc đều muốn đặt hàng chín kiện Phi Kiếm Pháp Khí!"

Nhưng mà, tiền đại sư đi đến khách quý chiêu đãi phòng, thị nữ lĩnh ban nói rằng đơn đặt hàng đúng là vị thanh niên này tu sĩ Tô Trần.

Tiền đại sư đánh giá Tô Trần một phen, nhưng là lộ bộ một cái, tâm đều lạnh.

Tiền đại sư liếc mắt liền nhìn ra, Tô Trần trên người có mãnh liệt Mộc hệ khí tức cùng nhàn nhạt đan dược mùi, rõ ràng là một gã Mộc hệ Trúc Cơ tu sĩ kiêm Luyện Đan Sĩ.

Không nói đến Tô Trần như vậy tuổi trẻ Trúc Cơ tu sĩ, có thể hay không lấy ra nhiều như vậy Linh Thạch đến đặt hàng cấp hai Thượng phẩm phi kiếm. Chỉ là cái này Mộc hệ thân phận tu sĩ, đương nhiên là dùng Mộc hệ Pháp Khí, làm sao sẽ hạ phong buộc lại phi kiếm đơn đặt hàng?

Cái này không phải trêu chọc hăn đi!

"Ta chính là Lăng Vân Tiên binh các đại chương quỹ cùng Luyện Đan Đại Sư Tiền Như Thiết, nhìn các hạ có chút trẻ tuổi, ta lớn tuổi trăm tuổi, nhờ cái đại, nói rằng các hạ làm Tô sư đệ người rồi là Mộc hệ tu sĩ, nghĩ như thế nào đến đặt hàng chín cái Phong Hệ phi kiếm?"

Tiền đại sư cẩn thận hỏi.

Tô Trần nhìn một chút vị này tiền đại sư, đánh giá có 120 ba mươi tuổi, người mặc cổ xưa màu xám Luyện Khí Đại Sư bào, hai tóc mai đã sớm tóc trắng xoá, đôi bàn tay cực kỳ thô ráp, hăn là phong trần mệt mỏi mới từ Luyện Khí Thất gấp trở về.

"Tiền sư huynh! Ta đặt hàng Phong Hệ phi kiếm đồ dùng làm gì, người đây liền đừng quản nhiều. Ta sẽ trả trước một khoản đặt mua phí tổn, người luyện tốt lúc sau, ta sẽ trả cho người còn lại Linh Thạch.

Ta đối với Phong Hệ cấp hai Thượng phẩm phi kiếm không hiểu nhiều, nhưng phải tận lực tốt nhất tài liệu. Không biết Tiền sư huynh còn có tốt tài liệu, giới thiệu một chút? !"

Tô Trần hơi vừa chấp tay, cười nói.

Tiền đại sư cái này mới yên tâm lại, chỉ cần không phải cố ý trêu đùa hí lộng hăn, sớm trả giá một khoản tiền đặt cọc mà nói, cái này đơn đặt hàng hăn đương nhiên hội tiếp, người nào cũng sẽ không cùng đáng kể Linh Thạch không qua được.

"Phong Hệ cấp hai Thượng phẩm tài liệu, ta chỗ này chỉ ít có mười loại, khoáng thạch buộc lại, vật liệu gỗ buộc lại, thú vật liệu buộc lại đều có. Giống cái này cấp hai Thượng phẩm gió tinh thạch, cấp hai Thượng phẩm Phong Linh trúc, cấp hai thượng phẩm linh hạc chi vũ. Cái này những cũng có thể luyện thành cấp hai phi kiếm!"

Tiền đại sư đi vào trong đó một tòa Linh Mộc Quỹ trước, lấy ra mấy thứ Phong Hệ nguyên vật liệu làm cho Tô Trần xem qua, giới thiệu luyện thành phi kiếm phía sau thuộc tính cùng công dụng.

Tô Trần tiếp nhận cái này những nguyên vật liệu đến cảm giác một cái, từng cái xem qua, trầm ngâm không nói.

Mấy dạng này Phong Hệ cấp hai tài liệu, cũng coi như cũng được.

Nhưng cảm giác, cảm thấy, còn thiếu một chút.

Nếu như hao phí lớn như thế bút Linh Thạch đặt hàng chín thanh phi kiếm, gió êm dịu buộc lại Đa Bảo hồ lô thành nguyên bộ. Vậy dĩ nhiên là muốn luyện chế ra tốt nhất, làm chính mình hài lòng nhất Phong Hệ phi kiếm ra ngoài.

Ít nhất, bản thân Trúc Cơ sơ kỳ đến Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới bên trong cái này trong một trăm năm, có thể không cần sẽ thường xuyên đổi phi kiếm.

Hăn thế nhưng không có ý định Trúc Cơ Kỳ cảnh giới ở trong, lại hao phí đáng kể Linh Thạch, sẽ thay đổi kia phi kiếm của nó.

Tiền đại sư nhìn Tô Trần trầm ngâm, sắc mặt nhìn qua tựa hồ không rất hài lòng, hắn đoán được vài phần, không khỏi lập tức nói:

"Tô sư đệ một lần đặt hàng nhiều như vậy phi kiếm, nghĩ đến người nên cũng không thiếu Linh Thạch. Nếu như người đối với mấy cái này nguyên vật liệu còn không hài lòng, ta chỗ này còn có một loại Phong Hệ cấp hai cực phẩm tài liệu, càng tại cấp hai tài liệu phía trên.

Chính là loại này khoáng thạch nguyên vật liệu số lượng quá rất hiếm, chỉ đủ luyện chế mấy thanh phi kiếm. Người một lần đặt hàng chín chuôi, ta nhất thời nửa khắc cũng thu thập không đến, được hao phí vài năm công phu mới được."

"A, tài liệu gì?"

Tô Trần hiểu kỳ.

Tầm thường Phong Hệ tài liệu, hắn cũng không để vào mắt.

"Tô sư đệ mời xem qua!"

Tiền đại sư cười thần bí, theo một cái bí mật trong tủ, lấy ra một cái bảo rương, bên trong đặt một khối to bằng đầu nắm tay Linh quang lóe lên khoáng thạch.

Tô Trần cùng A Nô không khỏi tò mò hướng trong hòm báu nhìn lại.

Chỉ thấy, khối này Linh quang bảo khí khoáng thạch lóe lên một cái sau đó di động đến trong hòm báu góc trái trên cùng rơi đi rồi. Một lát sau, nó lại loé lên một cái, lại đã bên dưới hòm báu phương nơi hẻo lánh đi.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc, "Nó sẽ tự mình động?"

"Thế gian này thần dị vật, thiên kì bách quái, không thiếu cái lạ. Còn đây là Phong Hệ cấp hai cực phẩm "Thiểm Thước Thạch " vền vẹn sinh ra từ

Côn Lôn Sơn một tòa Cổ Thần mặt trong hồ. Nó không phải từ lòng đất đào lên, mà là đang mặt hồ mặt ngoài dần sanh.

Đá này cực kỳ thần dị, không gió mà bay, kèm theo thiểm thước hiệu quả, mỗi lần chớp lên một cái sẽ gặp di động một xích khoảng cách rời. Một năm trôi qua, có thể theo khô mặt hồ một mặt, dời đến đầu khác. Đá này sản lượng rất thấp, một khối cấp hai Thiểm Thước Thạch muốn mấy trăm năm mới có thể hình thành.

Luyện chế thành phi kiếm lúc sau, nó cũng giống vậy hội 'Thiểm thước' . Đừng nhìn vẻ vẻ di động nho nhỏ một xích, nhưng địch nhân kế không tính được tới cái này một xích, cái kia chính là lấy địch thủ cấp lợi khí."

Tiền đại chương quỹ có chút cười đắc ý nói.

Này khoáng thạch có thể được cấp hai cực phẩm phẩm giai, tự nhiên là không giống bình thường. Đương nhiên, luyện phi kiếm giá cả cũng là cực đắt, thông thường Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ cũng mua không nổi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 209: Năm Năm Kỳ Hạn

Tô Trần âm âm động tâm.

Côn Luân Sơn Cổ Thần mặt hồ, rõ ràng sản có như vậy Phong Hệ Thạch kỳ lạ, thiên hạ rộng lớn, không thiếu cái lạ.

Lấy cái này Thiểm Thước Thạch làm nguyên vật liệu, luyện chế thành chín chuôi cấp hai cực phẩm Phong Hệ phi kiếm, tự nhiên là không thể tốt hơn nữa.

Hắn có thể tu luyện tới 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》 tầng thứ ba, lấy hồ lô đồng thời điều khiển chín thanh phi kiếm, uy lực nhất định rất mạnh.

" Bao nhiêu Linh Thạch?"

Tô Trần bình tĩnh nói.

"Luyện chế như vậy một thanh cấp hai cực phẩm phi kiếm, muốn bốn chục ngàn khối linh thạch một thanh! Trong tay của ta cứ như vậy một khối nhỏ cấp hai cực phẩm Thiểm Thước Thạch, đều muốn luyện chế kiếm này, phải theo xa xôi Côn Luân tiên tông nhập hàng. Chỉ là nhập hàng giá, liền chiếm được đại bộ phận."

Tiền đại sư thật nhanh tính một chút, cũng không dám mở quá cao giá.

Lăng Vân Tiên binh các mấy chục năm, cũng chưa chắc có một gã Phong Hệ Trúc Cơ tu sĩ hội đặt hàng loại này Thiểm Thước Thạch tài liệu

luyện chế phi kiếm.

Không phải cái này cực phẩm tài liệu không tốt.

Mà là không có vài tên Trúc Cơ tu sĩ mua được. Kim Đan Trưởng lão ngược lại là mua được, cũng không cần cấp hai nguyên vật liệu luyện chế phi kiếm, đều là dùng tam giai tài liệu luyện chế mạnh hơn phi kiếm.

Cấp hai hạ phẩm Pháp Khí lấy 1 vạn tệ Linh Thạch khởi điểm, tăng lên một phẩm cấp liền nhiều chục nghìn 1 vạn tệ, cực phẩm Pháp Khí ít nhất phải bốn chục ngàn khối linh thạch. Chuyên môn đặt làm Pháp Khí bình thường quý hơn một, hai phần mười, bất quá Tô Trần một cái đặt hàng chín chuôi, tiền đại sư lấy thấp nhất giá gốc đến kể giá.

Mặc dù như thế, cái này tổng giá trị tiền vẫn là cao lú lười.

Tô Trần âm thầm nghiên răng.

Đắt nữa cũng phải mua!

Đây là tăng lên chiến lực cực phẩm lợi khí.

Hắn vào ba năm trước bước vào chính thức Trúc Cơ Cảnh giới, cũng lại trở thành một gã Luyện Đan Sư, tại Linh sơn trồng ra không ít Linh dược, thường xuyên luyện chế cấp hai Linh Đan.

Khẩu trừ ra tu luyện, thí nghiệm trồng biến dị hồ lô các phương diện rất nhiều tiêu dùng, mỗi tháng đều có thể kiếm đến tịnh lợi nhuận mấy nghìn khối linh thạch, trong tay tồn hạ 10 vạn đồng Linh Thạch.

Cái này một số lớn Linh Thạch, ít nhất tiền đặt cọc vậy là đủ rồi.

Hơn nữa, tiền đại sư muốn đem chín chuôi cấp hai cực phẩm phi kiếm luyện ra, chỉ sợ cũng được đã nhiều năm công phu.

Tô Trần hiện tại đã là Luyện Đan Đại Sư, sẽ hoa một thời gian hai năm luyện chế hai ba giai Linh Đan, cũng đủ thanh toán tiền còn dư lại phần tiền còn lại.

Tô Trần hướng Lăng Vân Tiên binh các hạ rồi một khoản phi kiếm đơn đặt hàng, ký một phần đặt làm luyện khí hợp đồng, "Ta trước phía dưới đơn đặt hàng, luyện thành một thanh ta liền tới lấy một thanh phi kiếm, lấy hàng thời điểm trả giá còn dư lại Linh Thạch. Cái này những phi kiếm tốt nhất tại trong vòng một hai năm luyện chế được."

"Yên tâm, chúng ta Lăng Vân Tiên binh các Luyện Khí thực lực thập phần hùng hậu, tại Bồng Lai tiên tông là ba thứ hạng đầu đại pháp khí các, ngoại trừ ta cũng không có thiếu Luyện Khí Sư, hơn nữa mặt trên còn có Kim Đan Kỳ Luyện Khí Tông sư. Ta mau chóng đi Côn Luân tiên tông mua sắm Thiểm Thước Thạch nguyên vật liệu, trong vòng hai năm vì người đem những này phi kiếm luyện thành!"

Tiền đại sư nhận lấy tiền đặt cọc, mừng rỡ như điên, vỗ bộ ngực cam đoan.

Sau đó, Tô Trần cùng A Nô liền rời đi Lăng Vân Tiên binh các.

Tô Trần trở về ngọn núi chỗ ở, lại khôi phục những ngày qua thanh tĩnh, mỗi ngày tĩnh tâm tu luyện, trong sân bên ngoài loại Linh hồ lô, cùng với luyện chế các loại hai ba giai Linh Đan.

Lúc rồi rãnh, nghiên cứu một chút sư nương đưa mặt khác hai kiện Linh vật, một quả màu sắc rực rỡ hạt giống cùng hơn mười hạt Dị Trùng Noãn.

A Nô Trúc Cơ Kỳ tu luyện cũng bước lên quỹ đạo, nàng tại chính mình ở sân nhỏ nuôi dưỡng đi một tí linh tằm, trồng lên đại lượng linh cây dâu, luyện chế pháp y cùng tơ tằm áo giáp, cũng có thể kiếm một ít linh thạch, miễn cưỡng cũng tu luyện của mình chi dụng.

Tô Trần thường xuyên luyện chế cấp hai Tụ Linh Đan, ngẫu nhiên cũng tiền đưa mấy chai linh đan cho nàng, trợ nàng tu luyện. Trúc Cơ sơ kỳ đúng là tích lũy lên, vạn sự khởi đầu nan, trong khoảng thời gian này kiếm linh thạch tương đối khó khăn.

Tô Trần trở thành Luyện Đan Đại Sư lúc sau, cùng với là Bồng Lai tiên tông huy nhất bốn vị Luyện Đan Đại Sư một trong, địa vị cũng rõ lộ ra cao rất nhiều. Thường có Kim Đan trưởng lão phái khiến môn hạ đệ tử, đến đây đặt hàng tam giai Tử Hỏa Đan đổi một tỷ Linh Đan. Kiếm Linh Thạch cũng so với trước kia thêm nữa.

Cái này nhoáng một cái, lại là gần một năm trôi qua.

Tô Trần nhiều hơn một cái sự tình, mỗi tháng đi một chuyến Tôn phủ, hướng Tôn Chân sư phụ cùng sư nương thỉnh an. Nếu là tu luyện cùng quá trình luyện đan có cái gì nghi hoặc, cũng có thể hướng sư tôn thỉnh giáo.

Tại Tôn phủ, hẳn khó tránh khỏi gặp được Tôn Thanh Ninh cùng muội muội của hắn Tôn Nhược Hương.

Tôn Nhược Hương hoàn toàn không có ngày ấy tại Lăng Vân luyện khí các kiêu ngạo thần sắc, trong nhà ngược lại giống như là con gái ngoan ngoãn giống nhau, dịu dàng ngoan ngoãn nhu thuận.

Tôn sư nương hỏi Tô Trần, đối với Tôn Nhược Hương ấn tượng như thế nào?

Tô Trần chỉ là bình thản uyển chuyển lắc đầu, Tôn Nhược Hương sư muội tướng mạo xinh đẹp, gia cảnh cũng tốt. Chỉ là hắn vội vàng luyện đan cùng tu luyện, không dười phân tâm, việc này hay vẫn là ngày sau hãy nói.

Tôn phu nhân hơi có chút thất vọng, nhìn ra được Tô Trần Vô Tâm tại Tôn Nhược Hương, nhưng cũng không có miễn cưỡng. Tô Trần nếu nhìn trúng, có thể thành nhân duyên tự nhiên là tốt nhất, nếu không thành cũng

miễn cưỡng không được. Chỉ có thể nhìn ngày sau có hay không có cơ duyên, làm cho Tô Trần đổi cái nhìn.

Ngày hôm đó, Tôn Thanh Ninh tiễn đưa Tô Trần rời khai sơn môn, dò hỏi: "Tô sư đệ, người vào tông môn đã sắp năm bốn, năm năm kỳ hạn nhanh đến, người thế nhưng có tính toán gì không?"

"Năm năm kỳ hạn?"

Tô Trần sửng sờ.

Tôn Thanh Ninh biết rõ hãn tiên tông không lâu, đối với khả năng này không biết.

"Bốn tông Trúc Cơ Kỳ trở lên tu vi đệ tử, là không thể một mực dừng lại ở sơn môn đóng cửa tu luyện."

"Cách mỗi năm năm phải xuống núi đi một chuyến, rèn luyện một phen. Ngắn thì nửa năm, lâu là mấy năm, mới có thể phản hồi tông môn. Về phần đi làm cái gì, cái này nhìn người ý nghĩ của mình rồi."

"Chúng ta Bồng Lai tiên tông thường xuyên sẽ phái khiến tuần tiên sứ, dò xét Thần Châu Trung thổ Đông Phương khu vực, chém giết ở nhân gian làm hại yêu thú và tinh quái, phòng ngừa thế gian có Tà sư chữa và chế tạo ngược lại làm loạn, cấm chỉ bất kỳ người tu tiên nào cướp thế tục quân quyền. Người có thể lĩnh một cái Bồng Lai tuần tiên sứ phân công, đến Trung thổ các nơi đi một chuyến. Cái chức này ngậm cũng rất tùy ý, không có gì cụ thể yêu cầu.

Hoặc là, người không muốn làm những điều này lời nói, cũng có thể đi báỉ phỏng mặt khác Ngũ đại Tiên Tông Côn Luân, Dao Trì, Thục Sơn, Phổ Đà tiên tông đồng đạo, nhiều kết giao các tiên tông lớn nhỏ một ít bạn bè.

Tóm lại, năm năm hết thời hạn, mặc kệ người đi ra ngoài làm chút gì đó, liền không thể dù sao vẫn là một mực dừng lại ở tiên tông sơn môn ở trong, để tránh trở thành chỉ biết tu luyện ngốc tử. Các loại sang năm, năm năm kỳ hạn vừa đến, nếu như người không chủ động rời núi lịch luyện lời nói, đệ tử điện thờ liền sẽ chủ động phái người đến đưa người sai phái ra đi rèn luyện. Vì vậy, người tốt nhất sớm kíp chuẩn bị, miễn cho trở tay không kịp."

Tôn Thanh Ninh cặn kẽ nói ra.

"A, thì ra là thế!"

Tô Trần lúc này mới hiểu.

Tiên trong núi tu luyện không biết tuế nguyệt, bốn năm năm cũng bất quá cảm giác trong nháy mắt, nhưng ngoại giới thế gian rồi lại biến hóa cực nhanh.

Bồng Lai tiên tông bên trong trên có Nguyên Anh lão tổ cùng Kim Đan tông chủ và tất cả trưởng lão tọa trấn, hơn một nghìn năm hầu như sóng nước chẳng xao, gió êm sóng lặng, Trúc Cơ tu sĩ ở trong sơn môn thời gian tự nhiên qua thập phần An Dật.

Tiên tông cao tăng sợ nhiều người Trúc Cơ các đệ tử quá mức An Dật, ở cảnh không suy nghĩ nguy, không biết ngoại giới sự vụ, mới đánh phát nhiều người Trúc Cơ Kỳ đệ tử mỗi lần năm năm phải ra ngoài một chuyến, hiểu rõ thế sự biến hóa.

"Đa tạ Thanh Ninh sư huynh nhắc nhở!"

Tô Trần gật đầu.

Trong lòng hơi động một chút.

Hắn ly khai Cô Tô thị trấn, bước lên tìm Tiên chi đường, nhoáng một cái đã hơn mười hai, mười ba năm rồi. Cũng không biết cha mẹ cùng Nhị đệ, Tam muội bọn họ tình huống như thế nào.

Lần này xuống núi, có phi kiếm chạy đi tốc độ nhanh, vừa vận hồi hương đi thăm viếng một phen.

Bất quá, như thế, hắn còn có còn có ước chừng thời gian một năm, chuẩn bị cho tốt bản thân vật cần.

Thời gian hơi có chút khẩn trương.

Hắn việc cần phải làm còn có thật nhiều, rời Trúc Cơ Kỳ ba tầng đã không xa, nhưng mà vẫn không có thể xông lên.

Tam bảo hồ lô vẫn còn nuôi, cũng chưa luyện chế thành pháp khí.

Một năm nay, đặt mua cấp hai cực phẩm Phong Hệ phi kiếm, cũng chỉ thu được bốn chuỗi.

Còn có, hắn theo thầy mẹ kia đạt được đến hơn mười hạt Dị Trùng Noãn đã phu hóa(trứng nở) ra ngoài, đang quan sát bọn họ sinh trưởng biến hóa, tựa hồ có hướng một cái sào huyết phát triển xu thế.

Cái này những đều phải nhanh một chút xử lý mới được, Tô Trần không khỏi cảm thấy có chút đau đầu.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 210: Phệ Linh Phi Nghĩ Cùng Kim Sắc Nghĩ Hậu

Tô Trần hướng sư tôn thỉnh an lúc sau, liền ngự kiếm ly khai Tôn phủ.

"Khoảng cách năm năm kỳ hạn, còn lại phía dưới đã hơn một năm!"

Hắn suy nghĩ một cái, bản thân còn dư lại thời gian chuẩn bị không nhiều lắm, phải nắm chặt. Trở về đem tam bảo hồ lô luyện chế được, chuẩn bị cho tốt một bộ có thể dùng Pháp Khí.

Tô Trần phi kiếm rẽ ngang, đi một chuyến Đồng Lư Sơn, tìm được tại Đồng Lư Sơn Luyện Khí Thất luyện khí tiền đại sư, nói rằng bản thân vội vã muốn dùng, thúc giục hắn mau chóng đem còn lại năm thanh phi kiếm luyện chế được.

Tiền đại sư lúc này cam đoan, đi mời hắn sư tôn Luyện Khí Tông sư xuất thủ, hãy mau đem còn dư lại phi kiếm luyện ra.

Tô Trần ngự kiếm trở lại ngọn núi biệt viện, nhìn một chút bản thân nuôi một tổ dị trùng.

Sư nương tiễn đưa hắn hơn mười hạt Dị Trùng Noãn, đã sớm phủ hóa(trứng nở) ra ngoài.

Tô Trần đưa nó môn nuôi dưỡng dưới mặt đất phòng bế quan phòng, dùng một cái một trượng to lớn phong bế Linh Ngọc khí bên trong, đưa nó môn phong ấn tại trong đó, miễn cho chạy trốn, nuôi nhanh trọn vẹn một năm.

Lúc ban đầu, chúng nó theo trùng noãn trong phu hóa(trứng nở) ra ngoài, tất cả đều chỉ có hắc chùng hạt gạo, mới vừa sinh ra thời điểm, chúng nó tựa như hơn mười chỉ cần Hắc Linh Nghĩ giống nhau, vô cùng nhỏ yếu, toàn bộ đều cộng lại đều còn không bằng một cái nhất giai hạ phẩm linh điệp cường đại.

Tô Trần chứng kiến chúng nó đen thui hạt gạo nhỏ vậy nhỏ yếu bộ dáng, vốn cho là là một ít thông thường Hắc Linh Nghĩ, hơi có chút thất vọng.

Hắc Linh Nghĩ tại Tu Tiên giới rất là thông thường, là một mặt linh con kiến loại cấp thấp được liệu, bình thường bị cầm tới làm cấp thấp nhất bổ dưỡng Linh dược "Linh Nghĩ Hoàn", hữu ích khí cường thân hiệu quả, cấp thấp Luyện Khí Kỳ tu sĩ phục dụng rất có lợi.

Hắc Linh Nghĩ quá thông thường, tùy tiện một tòa Linh sơn lên liền có thể tìm tới. Hắc hoa một khối linh thạch làm cho Luyện Khí Kỳ đệ tử đi đào linh ỗ kiến, có thể mua được một tổ.

Nhưng mà Tô Trần nghĩ đến, Tôn Chân thân là một kẻ Kim Đan tu sĩ, theo mạo hiểm chi mà mang về Dị Trùng Noãn, chắc có lẽ không là cấp thấp như vậy Hắc Linh Nghĩ. Tôn Chân là luyện đan Tông sư, khẳng định đối với Hắc Linh Nghĩ vị dược liệu này cũng hết sức quen thuộc, cũng không đến nỗi nhận không ra.

Tô Trần nhẫn nại tính tình, đưa nó môn phu hóa(trứng nở) sau khi đi ra, tiếp tục nuôi tiếp.

Tô Trần ngạc nhiên phát hiện, chúng nó cái gì đều ăn, thực tế ưa thích Linh vật, thịt Yêu thú cùng linh mộc.

Tô Trần có một lần thậm chí thử qua, đem một khối bỏ hoang Linh đao, ném cho chúng nó. Rõ ràng cũng bị chúng nó bỏ ra mấy ngày, từng điểm từng điểm cho gặm ăn hết.

Đưa vào một ít có Linh khí khoáng thạch, cũng bị chúng nó trực tiếp ăn tươi.

Bất kể là đất khoáng thạch, lửa khoáng thạch, hay vẫn là Băng Hệ khoáng thạch, chúng nó hết thảy không kỵ, dốc sức liều mạng khai cắt. Trừ phi, có thể trực tiếp đem chúng nó chết cứng, chết cháy, chúng nó mới không ăn.

Một khi đói nóng nãy, liền trang phục thịnh bọn họ Linh Ngọc khí đều gặm ăn, không cần một canh giờ, có thể gặm ra một cái lỗ thùng nhỏ đến.

"Năng lực của bọn nó là phê linh?"

Tô Trần kinh hãi ngoài, thậm chí có một tia sợ hãi.

Đây cũng không phải là phổ thông Hắc Linh Nghĩ có thể có được năng lực, bình thường Hắc Linh Nghĩ khẩu vị không có lớn như vậy, hơn nữa chỉ ăn thịt.

Vạn nhất bị chúng nó đi ra ngoài, lấy chúng nó vị này miệng, chẳng phải là liền một tòa Linh sơn, linh mộc tất cả đều sẽ bị chúng nó gặm ăn hết?

Hoàn hảo, bọn họ thân thể thực lực quá yếu, bóp một cái sẽ chết.

Tô Trần tính toán tiếp tục nuôi dưỡng một nuôi dưỡng, quan sát đi.

Vì phòng ngừa chúng nó chạy trốn ngoài ý muốn, hẳn lại đang Linh Ngọc khí bên ngoài dày hơn kiên cố trượng sâu nham thạch, miễn cho chúng nó đem Linh Ngọc Bích ăn mặc.

Thậm chí, hẳn còn mua về một cái nhất giai trung phẩm Xuyên Sơn Giáp Linh Thú ở bên cạnh nuôi, vạn nhất chúng nó chui ra động trốn tới, làm cho cái này Xuyên Sơn Giáp Linh Thú ăn mau hết chúng nó.

Đương nhiên, phê linh con kiến môn thích nhất còn là linh thú thịt.

Chỉ cần cho đại lượng Linh Thú thịt, chúng nó dốc sức liều mạng ăn Linh Thú thịt, không ăn những vật khác. Hơn nữa ăn Linh Thú thịt, tốc độ sinh trưởng nếu so với ăn khác Linh vật nhanh.

Tô Trần vì cho nó ăn no môn, miễn cho chúng nó gặm ăn Linh Ngọc khí, không thể không thường xuyên đi Đông Hải chi tân, săn giết thú thân thể khá lớn nhất giai hải yêu cá, cho ăn cho chúng nó.

Một đầu nặng ngàn cân hải ngư, chúng nó hơn mười con linh kiến, một tháng liền ăn một cái hết sạch.

Như thế như vậy điên cuồng ăn biển ăn, vền vền chỉ dùng một tháng, chúng nó liền dài ra Tiểu cánh, biến thành hơn mười chỉ cần màu đen Phi Nghĩ.

Linh Phi Nghĩ, đương nhiên so với thông thường linh con kiến mạnh hơn rất nhiều. Thực lực của bọn nó cũng phát triển không ít, mười con hắc Phi Nghĩ, đủ để cùng một cái nhất giai hạ phẩm linh điệp so sánh với.

Điều này làm cho Tô Trần trong lòng kinh sợ lo lắng ngoài, bao nhiêu cũng sinh ra một ít chờ mong, muốn nhìn một chút chúng nó có thể trưởng thành đến mức nào.

Phệ Linh Phi Nghĩ sinh trưởng ra bay cánh lúc sau, liền "Trưởng thành", bắt đầu đã có được sinh sôi nảy nở đời sau năng lực.

Sáu công bốn mẹ, mỗi lần chỉ cần mẫu nghĩ một lần có thể sinh ra một cái nhỏ trứng.

Hơn nữa bọn họ sinh sôi nảy nở cùng thời kì sinh trưởng tựa hồ cũng không cố định, hoàn toàn quyết định bởi tại linh thức ăn nhiều ít. Đồ ăn càng nhiều, điên cuồng đẻ trứng, tộc quần sinh sôi nảy nở tốc độ liền càng nhanh.

Tại dư thừa linh thực vật phía dưới, nguyên bản mười con màu vàng Phi Nghĩ, chỉ dùng một năm không ngừng đẻ trứng, liền sinh sôi nảy nở đã thành một tổ nhiều đến hai ba trăm chỉ cần màu đen Phi Nghĩ bày Linh Nghĩ.

Chúng nó tại ngọc khí ở bên trong, dùng các loại Linh Thạch cặn bã, mảnh xương vụn, xây dựng nổi lên một tòa màu đen Phi Nghĩ sào huyết. Mỗi ngày dựa vào Tô Trần tìm đến ăn, không ngừng sinh sôi nảy nở lớn mạnh.

Tô Trần thường xuyên đi săn giết Đại Yêu cá, nuôi dưỡng chúng nó.

Nhưng trong lòng của hắn mờ mịt, không biết mình có thể cầm cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ tới làm cái gì.

Làm thuốc?

Hắn Linh sơn trong gieo nhiều Linh dược vật liệu, căn bản không cần phí tinh này lực lượng đi nuôi dưỡng một tổ như thế tham ăn Phi Linh con kiến đến làm thuốc.

Thúc đẩy Phi Nghĩ chiến đấu?

Cái này một tổ Phi Nghĩ Quần, có lẽ có một ít sức chiến đấu.

Nhưng Tô Trần nhức đầu là, hắn không cách nào khống chế cái này linh Phi Nghĩ Quần.

Linh trí của bọn nó quá thấp, so với linh điệp còn thấp, rất dễ dàng khống chế trong đó một cái. Nhưng số lượng rồi lại hơn làm cho hắn thúc thủ vô sách, không biết làm thế nào.

Tô Trần có thể xóa đi linh điệp Linh thức, lấy Hóa Điệp Quyết đến khống chế linh điệp, hút mật, chiến đấu đợi một tý.

Nhưng mà, như thế mấy trăm con linh Phi Nghĩ, lấy Tô Trần Thần Niệm căn bản là không có cách phân ra nhiều như vậy đến khổng chế. Bất luận cái gì một người tu sĩ cũng làm không được, dù là tu sĩ Kim Đan cũng không được.

Tô Trần nuôi chúng nó gần một năm, tính toán hồi lâu, cũng không còn phát hiện mình có thể mang chúng nó dùng tới làm gì.

Hắn thậm chí suy nghĩ, quá lãng phí tinh lực. Hơn nữa qua một năm nữa, hắn sẽ phải rời khỏi Bồng Lai tiên tông xuống núi rèn luyện. Nếu như không có tác dụng gì mà nói, hắn chỉ cần có khả năng đem ổ linh Phi Nghĩ toàn bộ giết chết.

Vạn nhất bị chúng nó đi ra ngoài, lấy chúng nó cái gì đều ăn bốn sự, đào núi ăn Sơn, chỉ sợ hội tai họa toàn bộ Bồng Lai tiên tông. Đến lúc đó hắn tự thành Bồng Lai tiên tông tội nhân.

Ngày hôm đó, Tô Trần quan sát một cái Phệ Linh Phi Nghĩ tổ.

Cường đại Thần Niệm, trực tiếp xuyên thấu Linh Ngọc khí bên trong cái này Phệ Linh Phi Nghĩ sào huyết.

Từ khi Phệ Linh Phi Nghĩ môn xây dựng nổi lên cái này sào huyết lúc sau, cái này bày Linh Nghĩ tựa hồ đã bắt đầu mới tinh tiến hóa. Phân ra công phu Phi Nghĩ cùng Binh Phi Nghĩ, công phu Phi Nghĩ nhỏ gầy nhanh nhẹn, vẫn là màu đen. Binh Phi Nghĩ tức thì đầu lâu cự đại, dần dần biến thành đồng sắc.

"Ồ!"

Tô Trần đột nhiên lắp bắp kinh hãi.

Hắn kinh ngạc phát hiện, sào huyết chỗ sâu nhất, rõ ràng thêm một con thân thể mập mạp bành to như năm đấm mẫu nghĩ, nằm ở bên trong.

Nó ước chừng nhất giai trung kỳ thực lực, tương đương với luyện khí trung kỳ tu sĩ.

Toàn thân kim quang lập lòe, trên lưng mọc ra một đôi ngấn nhỏ màu vàng cánh. Chỉ là chiếc cánh này quá nhỏ, nó hoàn toàn không bay nổi. Nó cũng không cần động, chỉ là không ngừng ăn, sau đó không ngừng đẻ trứng.

Nó bản thân phẩm giai thực lực cũng đang không ngừng tăng cường.

Mười mấy con kiến thợ đứng xếp hàng, cắn khối nhỏ thịt nát, cho con này mẫu nghĩ cho ăn Linh Thú thịt. Còn có mấy số lượng đông đảo Bình linh con kiến, bảo vệ con này nghĩ hậu, Truy sát sào huyết khác mẫu nghĩ.

Con này mẫu nghĩ hiển nhiên đang khống chế toàn bộ sào huyết, muốn đem những thứ khác mẫu nghĩ tất cả đều giết chết. Kia những tử vong mẫu nghĩ, đều bị kiến thợ môn ném ra sào huyết.

Nhiều người mẫu nghĩ bên trong, ra đời một cái kim phê linh nghĩ hậu? !

Tô Trần hết sức kinh ngạc.

Ra đời một cái nhất giai trung phẩm linh nghĩ hậu, cái này là chân chánh linh Phi Nghĩ sào huyết. Lấy nghĩ hậu đẻ trứng năng lực, cái này ồ Phê Linh Phi Nghĩ, quả thực có thể lấy bộc phát thức tốc độ bành trướng.

Tô Trần đột nhiên nghĩ đến cái gì, động lòng, lộ ra vẻ vui mừng.

Hắn rốt cuộc nghĩ đến một biện pháp, đến khống chế cái này căn bản Linh Nghĩ

Màu vàng phê linh nghĩ hậu đang tại ăn Linh Thú thịt, đột nhiên nó sừng sốt, tựa hồ một đạo đồ vật châm đâm giống nhau chui vào trong đầu của nó.

Nó trong đầu kịch liệt đau nhức, lập tức khủng hoảng, kịch liệt giãy giụa vặn vẹo lên trùng thân thể, chống cự này cố ý niệm xâm lấn.

Nhất thời lúc giữa, phệ linh con kiến sào huyết, nhiều người con kiến đại loạn.

Chúng nó cảm giác được, nghĩ hậu sóng ý niệm đã phát sinh hỗn loạn, đối với chúng phát ra các loại hỗn loạn mệnh lệnh, chống cự ngoại địch xâm lấn. Chúng nó có cảm giác nguy hiểm mãnh liệt kéo tới, lại không biết kẻ thù bên ngoài đến từ đâu.

Trợn vện qua một lát, nghĩ hậu mới dừng lại kịch liệt giãy giụa vặn vẹo.

Nó khôi phục lại bình tĩnh, lãnh đạm quét mắt nhiều người Phi Nghĩ, tiếp tục gặm ăn Linh Thú thịt cùng đẻ trứng.

Nhiều người Kiến Lính cùng con kiến môn cũng dừng lại, thần tình hết sức mờ mịt, không biết đạo vừa rồi tột cùng phát sinh cái gì.

Cũng may, chúng nó nào sợ Linh thức cũng không ủng hộ chúng nó suy nghĩ, suy nghĩ cho tới nay đều là nghĩ hậu sự tình. Chúng nó rất nhanh tiếp tục công việc lu bù lên, thu thập linh thực vật

Tô Trần dưới mặt đất phòng bế quan bên trong, ngồi xếp bằng, trên trán toát ra tầng mồ hôi mịn, thở phào một hơi.

Vừa rồi rõ ràng khinh địch, thiếu chút nữa thì không có thể sử dụng đem con này màu vàng phệ linh nghĩ hậu Linh thức biến mất.

Con này màu vàng phệ linh nghĩ hậu Linh thức, rõ ràng xuất kỳ cường đại, so với linh điệp mạnh mẽ rất nhiều. Phòng chừng theo chân nó khổng chế toàn bộ phệ linh tổ kiến có quan hệ. Vén vện nhất giai trung kỳ thực lực, nó Linh thức rồi lại hầu như đuổi kịp một gã Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ Thần Niệm Lực.

Cũng may, Tô Trần tu luyện hồi lâu, hắc Thần Niệm sớm cũng không phải là bình thường Trúc Cơ tu sĩ có thể so sánh.

Hắn vừa phát hiện không đúng, lập tức ba cỗ Thần Niệm đồng loạt xông lên, cường ép tàn phá phệ linh nghĩ hậu Linh thức.

Nếu như chờ nó trưởng thành đến Trúc Cơ Kỳ, nó Linh thức trở nên cực kỳ mạnh mẽ.

Chỉ sợ bản thân căn bản mạt sát không được nó Linh thức, chỉ có thể trực tiếp giết chết nhục thể của nó đến tiêu diệt nó.

Tô Trần lúc này một thần niệm, đã chiếm cứ phệ linh nghĩ hậu não sọ, đã khống chế hành động của nó.

Tô Trần có một loại cực kỳ cảm giác huyền diệu, phảng phất lúc này, chiếm cứ nghĩ hậu não sọ một đám mình Thần Niệm, cùng toàn bộ phệ linh tổ kiến mỗi một con kiến thợ, Kiến Lính đều đã có một tia như có như không liên hệ.

Hắn có thể dùng nghĩ hậu Thần Niệm lực lượng, tùy ý hiệu lệnh bất luận cái gì một cái Phệ Linh Phi Nghĩ, mà tuyệt đối sẽ không lọt vào bọn họ phản kháng.

Tô Trần rốt cuộc an tâm lại, chỉ cần đã khống chế phệ linh nghĩ hậu, tùy thời nắm giữ phệ linh tổ kiến nhất cử nhất động. Cái này ỗ Phệ Linh Phi Nghĩ liền tương đối an toàn, ít nhất không cần lo lắng chúng nó đột nhiên tạo phản.

Cái này một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ, rốt cuộc có thể bị hắn khống chế.

Chờ hắn đem tam bảo hồ lô luyện chế được, đem cái này một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ, đều bỏ vào hồ lô vàng trong đi mang theo bên mình lấy ly

khai Bồng Lai tiên tông, nhìn thấy bọn nó có thể trưởng thành tới trình độ nào.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 211: Luyện Thành Tam Bảo Hồ Lô Và Thần Dị Hạt Giống

Tô Trần lấy 《 Hóa Diệp Quyết 》 cường ép xóa đi phệ linh nghĩ hậu Linh thức, lấy một thần niệm chiếm cứ, triệt để đã khống chế chỗ này Phệ Linh Phi Nghĩ tố.

Sau đó, hắn mới an tâm lại, nội thị trong thức hải của mình Linh sơn, nhìn một cái Đa Bảo hồ lô sinh trưởng thế nào.

Ý thức hải, Hỗn Độn quả trứng khổng lồ bên trong, một tòa Linh sơn hư không trôi lơ lửng ở bên trong.

Hôm nay Linh sơn đã đại biến dạng, giống như nho nhỏ thế ngoại đào nguyên Tiên cảnh, tùy ý có thể thấy được linh thụ cùng khắp nơi Linh hoa thảo, Linh khí nồng đậm dạt dào.

Tại Linh sơn giáp ranh nhô ra nham thạch chỗ, Tô Trần theo ngoại giới di chuyển bại một cây to lớn cấp hai đào hoa thụ (cây hoa đào), với tư cách Đào yêu Mộc Tinh nơi đặt chân.

Cái này cấp hai đào hoa thụ (cây hoa đào) tại Linh sơn trong hấp thu Linh khí, ước chừng mỗi mười ngày là có thể kết xuất một nhóm cấp hai linh đào, cái này những cấp hai linh đào Trúc Cơ tu sĩ thế nhưng trực tiếp dùng ăn, nhanh chóng bổ sung Linh khí.

Cái này linh đào Linh khí vô cùng ôn hòa, như là thông qua linh tủy hấp thu, tức thì chuyển hóa làm Nguyên Thần có thể hấp thu Nguyên Khí. Như là linh khí lưu lại tu sĩ trong kinh mạch, tức thì trở thành tu sĩ có thể thi

triển pháp thuật Pháp lực. Dùng ăn linh đào đối với tu sĩ khôi phục Pháp lực vô cùng có ích, so với từ trong linh thạch hấp thu nhanh hơn.

Tô Trần dùng cấp hai Thượng phẩm linh mộc, tại Linh sơn trong dựng xây lên một gian cổ kính tiểu mộc ốc, để cho mình Thanh Liên Nguyên Thần "Cư trú", ở trong nhà gỗ nhỏ bố trí một tòa trận pháp bình chương, miễn cho bị linh trong núi Linh trùng, linh điệp môn quấy rầy.

Trong nhà gỗ nhỏ, một cây thanh liên Nguyên Thần mười hai mảnh lá sen tản ra mịt mờ thanh quang, một đóa Thanh Liên Hoa bao đã mở ra hai bên hoa biện, sắp nở rộ thứ ba múi.

Linh sơn chính giữa đất bằng, là một mẫu Linh Dược điền, trong ruộng thuốc trồng đầy mấy trăm loại Linh dược vật liệu cùng Linh hồ lô.

Mảng lớn Linh dược mọc hài lòng, Linh hoa mùi thơm lạ lùng xông vào mũi, sáu đầu nhất giai thượng phẩm Kim Phượng linh tằm tại Linh dược trong buổi rậm thu thập linh mật. Cái kia cấp hai Thượng phẩm Băng Tằm, cũng thường xuyên ở trong dược điền, tìm kiếm phấn hoa linh mật.

Chúng nó sớm đã thành thói quen chỗ này Linh sơn, có ăn có uống, không chút nào dùng làm Linh khí đồ ăn mà phát sầu.

Dược Điền một bên, gieo không ít cao lớn Hồ lô linh đẳng khung.

Tô Trần thích nhất một cây Thất Bảo Hồ lô linh đẳng, lá xanh óng ánh sáng chói, Linh đẳng thượng treo bảy quả hồ lô, thất sắc hào quang chói mắt. Ngăn ngủi này ba năm, một buổi này tuyệt thế trân quý Thất Bảo hồ lô đã trưởng thành đến nghìn năm, đạt tới tam giai phẩm cấp.

Tam giai hồ lô, có thể luyện chế thành tu sĩ Kim Đan dùng Pháp Khí.

Nếu là cái này gốc tuyệt thế trân quý Thất Bảo hồ lô xuất thế, chỉ sợ toàn bộ Bồng Lai tiên tông Kim Đan các Trưởng lão đều hội diên cuồng. Đây

cũng không phải là Linh Thạch có thể mua được thiên địa kỳ bảo, có tiền cũng mua không được.

Tô Trần chuẩn bị đem cái này gốc Thất Bảo hồ lô một mực nuôi tiếp, nhìn xem có thể trưởng thành đến cái gì phẩm giai.

Chỉ là, trở thành tam giai Linh hồ lô đây leo lúc sau, Thất Bảo hồ lô sinh trưởng cần Linh khí càng thêm khổng lồ. Dù là một nghìn khối linh thạch cũng không đủ chúng nó một ngày hấp thu.

Tô Trần có chút không chịu đựng nổi, khắp mọi mặt chi tiêu đại, cung ứng không được nhiều như vậy Linh Thạch, mỗi ngày chỉ có thể cung ứng một trăm khối linh thạch. Thất Bảo hồ lô mọc, chậm lại.

Tô Trần cũng chỉ có thể khiến chúng nó chậm rãi sinh trưởng.

Tại đây Thất Bảo Hồ lô linh đẳng giá bên cạnh, còn gieo một bụi khác mọc tốt đẹp chính là tam bảo hồ lô.

Cái này gốc tam bảo Hồ lô linh đẳng lên, treo màu xanh, màu vàng, màu xanh nhạt hào quang hồ lô, theo thứ tự là cây, kim, Phong Hồ Lô. Đã là cấp hai cực phẩm Linh hồ lô, nếu như tiếp tục sinh trưởng xuống dưới, chỉ sợ qua không được bao lâu liền muốn thành cấp ba.

"Cái này tam bảo hồ lô phẩm giai đã đủ rồi!"

Tô Trần lộ ra nét mừng, đem này tam bảo Hồ lô linh đẳng thu thập lấy xuống, cầm lấy đi luyện chế thành cấp hai cực phẩm Pháp Khí.

Tô Trần ba năm này thường xuyên luyện chế Linh hồ lô, đối với luyện chế loại này Pháp Khí đã tương đối sở trường.

Hắn hoa hơn nửa năm, phân biệt dùng luyện chế Linh hồ lô cây luyện thuật, gió luyện thuật, Kim Luyện thuật, đem cái này tam bảo hồ lô luyện

chế thành bán thành phẩm cấp hai Pháp Khí.

Luyện chế thành nửa sản phẩm Pháp Khí lúc sau, cái này tam bảo hồ lô có thể lớn có thể nhỏ, thay đổi rất lớn làm một trạng khoảng cách, cũng có thể thu nhỏ lại làm lòng bài tay lớn nhỏ.

Tô Trần tìm Bồng Lai tiên tông không gian Trận Pháp đại sư, bỏ ra một khoản ba vạn khối linh thạch không rẻ giá tiền, mua ba cái không gian trữ vật trận pháp. Không gian này trữ vật trận pháp, lấy ba mươi sáu miếng không gian trận pháp thiên thạch tạo thành, thế nhưng mở ra một cái độc lập cỡ nhỏ không gian.

Mỗi lần cái không gian trận pháp có năm to khoảng mười trượng, đây là Trúc Cơ Kỳ Trận Pháp đại sư có khả năng đạt tới cực hạn.

Năm mươi trượng không gian đối với cấp hai Pháp Khí mà nói, đã coi như là khá lớn, cũng đủ dùng.

Hắn đem cái này ba tòa không gian trận pháp, khảm nạm bố trí tại tam bảo hồ lô thành trong, làm tam bảo hồ lô có được không gian thật lớn trữ vật năng lực.

Bởi vậy, cái này cấp hai cực phẩm tam bảo hồ lô, coi như là chính thức luyện chế thành công.

Tô Trần đem cái này Thanh Hà ánh sáng, hào quang màu vàng, màu xanh nhạt sáng mờ tam bảo hồ lô lơ lửng ở lòng bàn tay, rót vào Pháp lực, chúng nó lúc lớn lúc nhỏ, biến hóa thất thường, làm lòng người vui mừng không thôi.

Nửa năm sau, Lăng Vân Tiên binh các đại chương quỹ tiền đại sư rốt cuộc tại hãn sư tôn xuất thủ tương trợ phía dưới, đem còn dư lại năm chuôi cấp hai cực phẩm thiểm thức phi kiếm, đồng thời luyện chế xong, cho Tô Trần đưa tới.

Tô Trần mừng rỡ, đem chín thanh phi kiếm, đều chứa vào Phong Hồ Lô bên trong.

Hơn nữa đưa vào đại lượng Linh Thạch, lấy Linh Thạch nhàn hạ tản ra Linh khí, làm cái mảnh này không gian nho nhỏ bên trong, Linh khí vô cùng nồng đậm, dùng cái này đến ân cần săn sóc phi kiếm.

Loại làm này, được xưng là "Hồ lô dưỡng khí thuật" . Nuôi thời gian càng lâu, Phong Hồ Lô Pháp Khí cùng chín chuỗi Phi Kiếm Pháp Khí liền có hội Linh tính tương thông, một khối.

Cái này Phong Hồ Lô cái này chín chuỗi thiểm thức phi kiếm, cũng đủ làm cho Tô Trần đem 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 tu luyện tầng thứ nhất đến tầng thứ ba kiếm quyết. Cử kiếm vừa ra, chỉ sợ không có mấy người Trúc Cơ Kỳ tu sĩ có thể tiếp được hãn một chiêu.

Tô Trần lại đem dưới mặt đất phòng bế quan bên trong toàn bộ Phệ Linh Phi Nghĩ sào huyết, đều chứa vào kim trong hồ lô. Về sau liền tại hồ lô vàng bên trong ta nhà, thuận tiện hãn tùy thân chăm sóc cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ.

Tô Trần cảm giác sâu sắc thoả mãn, đem tam bảo hồ lô thu vào trong tay áo.

Thừa kế tiếp cấp hai cực phẩm cây hồ lô, tạm thời không có xác định rõ công dụng.

Hồ lô Pháp Khí, bản thể là một cái "Dung Khí Hình Pháp Khí" . Không phải trực tiếp dùng để cận thân chiến đấu, không hề giống Phi Kiếm Pháp Khí giống nhau trực tiếp chém giết đối thủ.

Cái này hồ lô pháp khí công dụng, hơn nữa là quyết định bởi tại trong bụng của nó, chứa là cái gì.

Nếu là lấy ở đầu trang phục Linh tửu, chính là một cái linh hồ lô rượu.

Như là đựng dầu hỏa thế nhưng phóng hỏa, chính là lửa hồ lô.

Giả vờ Phi Kiếm Pháp Khí, chính là một cái phi kiếm hồ lô. Trang phục phi đao Pháp Khí, chính là phi đao hồ lô. Trang phục pháp phiên Pháp Khí, chính là pháp phiên hồ lô.

Có thể nói, hồ lô pháp khí công dụng thiên biến vạn hóa. Lấy hồ lô Pháp Khí, đến ân cần săn sóc các loại Pháp Khí, chỉ là thường thấy nhất công dụng. Thậm chí, dùng để nuôi dưỡng Yêu thú, nuôi dưỡng Yêu Trùng, cũng không nói chơi.

Tô Trần tam bảo hồ lô, trong đó gió, kim hai quả hồ lô đã có tác dụng. Một cái nuôi chín chuôi thiểm thước phi kiếm, một cái nuôi một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ.

Tô Trần đối với chính mình Trúc Cơ Kỳ sức chiến đấu, hay vẫn là có lòng tin. Chỉ là một cái cấp hai cực phẩm Phong Hồ Lô cùng 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》, chỉ sợ ít có Trúc Cơ Kỳ tu sĩ có thể với hãn đấu pháp.

Hơn nữa hồ lô vàng bên trong Phệ Linh Phi Nghĩ. Nghĩ hậu đã là nhất giai trung phẩm, khác Kiến Lính còn đang lớn lên, nói không chừng còn có thể có kinh hỉ.

Chỉ còn lại có một cái cây hồ lô, tạm thời không muốn đến tác dụng, ngày sau nhìn cơ duyên.

Tô Trần đối với chính mình mới luyện thành tam bảo hồ lô Pháp Khí, hết sức vui mừng, không có có bất mãn.

Duy chỉ có có một việc, đến nay không kết quả, canh cánh trong lòng.

Hắn tại Linh sơn bên trong một mảnh đất nhỏ, trồng tôn sư nương cho hắn cái viên này thần dị màu sắc rực rỡ hạt giống. Có thể cảm giác được rõ ràng, hạt giống bên trong có bành trướng mãnh liệt sinh cơ, nhưng chẳng biết tại sao, nó cũng không nảy mầm.

Tô Trần thử, dùng thanh thạch nước mắt nghiền nát thành Thanh nước đục, rót một chén đi lên.

Rất nhanh, Thanh nước đục đều bị này cái thần dị hạt giống hấp thu.

Nhưng mà mấy ngày trôi qua, tình hình vẫn như cũ như trước.

Tô Trần buồn bực khó hiểu, suy nghĩ có thể là Thanh nước đục chưa đủ, liền lại dùng ba hạt thanh thạch nước mắt hóa thành Thanh nước đục. Này cái thần dị hạt giống hấp thu đại lượng Thanh nước đục, trở nên càng thêm sung mãn cùng say mê hấp dẫn đi một tí.

Kết quả rồi lại có chút thất vọng, nó còn không nảy mầm.

Tô Trần lúc đầu vốn cho là mình Thanh nước đục, cũng có thể khiến nó phá xác mà ra, không muốn đến vẫn không thể. Liền nhiều như vậy Thanh nước đục rõ ràng cũng không có thể thúc mầm, hắn có chút thúc thủ vô sách.

"《 Linh Nông tiên điển 》 lên ghi chép, có một chút kỳ dị hạt giống sinh trưởng điều kiện đặc thù, phải tại cực kỳ hiếm thấy dưới điều kiện, mới có thể sinh trưởng."

Tô Trần hoang mang.

Cũng không biết, cần muốn như thế nào sinh trưởng hoàn cảnh, mới có thể để cho này cái thần dị hạt giống nảy mầm.

Tô Trần nhớ kỹ tôn sư nương đã từng nói qua, Tôn Chân sư tôn nghiên cứu này cái thần dị hạt giống mấy chục năm, thủy chung không có kết quả gì, liền quyết đoán buông tha cho.

Tô Trần đối với cái này cũng có thể hiểu được, càng tốt linh chủng, thành thực thời gian hao phí càng dài.

Chỉ là Trúc Cơ Đan chủ được vật liệu Ngọc Tủy Chi, sẽ phải trồng lên một ngàn năm. Dù là đây là Tiên Linh chi cây, tu sĩ Kim Đan cũng không còn dài như vậy mệnh, có thể sống đến ngày đó.

Huống chi, nó còn không nảy mầm.

Tô Trần không có lãng phí nữa bản thân còn thừa không nhiều Thanh Lệ Thạch, chỉ có thể để đó này cái thần dị màu sắc rực rỡ hạt giống tại bên trong linh điền, tạm thời mặc kệ nó.

Hắn lại tốn thời gian mấy tháng, tại Đồng Lữ Sơn Luyện Đan Thất, luyện chế ra một ít cấp hai Ích Cốc Đan, Tụ Linh Đan ra ngoài, miễn cho ra ngoài sau khi xuống núi, bất tiện luyện đan.

...

ps: Khó cv thế

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 212: Phụng Mệnh Xuống Núi

Sáng sớm, sắc trời sáng sớm tinh mơ, ánh sáng mặt trời theo Đông Hải bay lên, lộ ra vạn trượng hào quang, theo lần Bồng Lai tiên tông dãy núi.

Trong dãy núi, một tòa phổ thông Linh sơn ngọn núi, một ngôi biệt viện.

Tô Trần từ chỗ khác viện phòng bế quan tu luyện một tháng phương hướng mới ra ngoài, chứng kiến bích hải lam thiên, trời quang vạn dặm, mặt mũi bình tĩnh không khỏi lộ ra cười yếu ớt, cảm giác sảng khoái tinh thần, toàn thân khoan khoái dễ chịu.

"Rốt cuộc Trúc Cơ Kỳ tăng ba!"

Tô Trần đều muốn rời đi sơn môn lúc trước, xông lên Trúc Cơ Kỳ tăng ba, liền bế quan suốt cả một tháng, phục dụng Ích Cốc Đan cùng Tụ Linh Đan tu luyện.

Thẳng đến đêm qua, hắc thức hải Linh sơn bên trong một cây thanh liên Nguyên Thần, mảnh thứ ba hoa biện từ từ mở ra, rốt cuộc bước vào Trúc Cơ Kỳ tăng ba cảnh giới, bước vào Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới đỉnh phong.

Tô Trần mừng rỡ ngoài, thực sự rõ ràng cảm giác, chính mình lần tấn chức Trúc Cơ Kỳ tăng ba, so với trước kia Trúc Cơ một hai tầng tu luyện phải gian nan rất nhiều.

Theo một tầng tu luyện tới tầng hai chỉ dùng đã hơn một năm, nhưng lần tu luyện này đến tầng ba rồi lại dùng gần ba bốn... nhiều năm, lật ra trọn vẹn gấp ba có hơn.

Cho dù là hẩn dùng là cấp hai Tự Linh Đan, vô cùng lợi cho linh tủy hấp thu cùng tu luyện, nhưng tốc độ tu luyện cũng không thể tránh khỏi chậm lại.

"Có lẽ, cái này là linh tủy tiềm chất so sánh bình thường, dẫn đến tu luyện chậm chạp đi. Trúc Cơ ở bên trong, hậu kỳ, tu luyện tăng lên sợ là càng khó khăn."

Tô Trần hít sâu một hơi.

Tại Bồng Lai tiên tông, hẩn như vậy trung phẩm linh tủy tư chất tu sĩ cũng không hiếm thấy. Đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ đều tại sơ kỳ, trung kỳ chịu khổ, chật vật nhịn đến hậu kỳ.

Giống Vương Thu Luyện Đan Đại Sư như vậy, trong tay có bó lớn Linh Đan có thể tu luyện, nhưng linh tủy rất bình thường, hơn một trăm tuổi cũng mới bắt quá Trúc Cơ trung kỳ mà thôi, sợ là hai trăm năm thọ toàn bộ, mới miễn cưỡng có thể bước vào Trúc Cơ hậu kỳ.

Tô Trần bàn tính một chút bản thân còn lại chưa đủ bảy mươi năm thọ nguyên, có chút lo lắng. Vén vện năm năm liền Trúc Cơ Kỳ tăng ba, nhìn như rất nhanh. Nhưng mà tu luyện tiến triển hội một năm so với một năm chậm chạp, cái này những thọ nguyên có đủ hay không bản thân tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ tăng chín, cái này cũng khó mà nói.

Sưu!

Tô Trần nhúu mày, đã thấy một vệt kim quang theo xa xôi lướt qua, bay vụt đến biệt viện, xuyên qua hộ viện quang tráo. Hiện ra một vệt kim quang lập lòe Truyền Âm Phù, lơ lửng ở trong viện.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc, giơ tay vỗ một cái, đạo này trăm dặm Truyền Âm Phù rơi vào trong tay.

Loại này cấp thấp Truyền Âm Phù có khả năng gửi đi khoảng cách không cao hơn mấy trăm dặm, bình thường dùng ở tiên trong tông môn truyền lại tin tức.

Hắn nghe xong, nhưng là tu sĩ Kim Đan Tôn Chân sư phụ gởi tới một lá truyền âm phù, làm cho hắn mấy ngày nay có rảnh đi Tôn phủ một chuyến, có việc phân phó.

Tô Trần có chút ngoài ý muốn, mấy năm này đều là hắn đi Tôn phủ thỉnh an, sư phụ chưa bao giờ chủ động đi tìm hắn. Cũng không biết sư tôn đột nhiên tìm hắn làm cái gì.

Tô Trần ném ra ngoài Âm Ảnh phi kiếm, hóa thành một trượng hồng quang, tại Bồng Lai tiên tông Vạn Sơn trong đám xuyên toa. Không nhiều lắm một lát, đi vào Tôn phủ bên ngoài sơn môn bay thấp, cầu kiến sư tôn.

Rất nhanh, có một gã Tôn thị tộc nhân trước tới tiếp ứng hắn, đi vào đình núi Tôn phủ bảo điện.

Tô Trần đi vào Tôn phủ Chủ Điện, gặp Tôn Chân cùng Tôn phu nhân đang thấp giọng trò chuyện với nhau cái gì, trưởng tử Tôn Hoàn, đích trưởng tôn Tôn Thanh Ninh bọn người ở tại.

Thân mặc một bộ hồng sam Tôn Nhược Hương cũng ở đây, nàng thùy lông mày cúi đầu đứng lặng một bên, chứng kiến Tô Trần đã đến, không khỏi cong lên cái miệng anh đào nhỏ nhắn, một bộ rất là buồn bực không vui thần tình.

"Đệ tử bái kiến sư tôn, sư nương. Không biết sư tôn tuyển đệ tử chuyện gì?"

Tô Trần trong điện đứng lại, hướng Tôn Chân cùng Tôn phu nhân chấp tay thi lễ.

Tôn Chân gặp hân đã đến, nhìn thoáng qua, không khỏi có chút giật mình, "Người Trúc Cơ Kỳ tăng ba?"

Hân và Tôn phu nhân nhìn nhau, đều là vẻ kinh ngạc.

Từ Tô Trần bái nhập tiên môn, bước vào Trúc Cơ Cảnh giới, cũng bất quá mới vừa vận đến năm năm mà thôi. Như thế trong thời gian ngắn bước vào Trúc Cơ sơ kỳ đỉnh phong, cái này sợ rằng phải một ngày không rảnh rồi ngày đêm khổ tu, mới có thể đạt tới. Hơi có lười biếng, liền chậm chạp không tiến.

Hơn nữa, Tô Trần còn kiêm tu Luyện Đan Đại Sư, Linh Nông Sư, tại hai phương diện này cũng đồng dạng tu luyện vô cùng xuất sắc. Có thể thấy được, kẻ này tiêu phí tại phương diện tu luyện tinh lực rất nhiều, phần này nghị lực cũng là kinh người.

"Đúng, đệ tử tháng trước bế quan, vừa vừa bước vào Trúc Cơ tăng ba!"

Tô Trần khiêm cung bậm báo nói.

"Ừm, rất không tồi!"

Tôn Chân gật đầu, lộ ra vẻ tán thành, nói: "Thanh Ninh lúc trước có lẽ đã nói với người, Trúc Cơ đệ tử năm năm cần rời núi một chuyến sự tình. Nghĩ đến, người nên chuẩn bị không sai biệt lắm đi?!"

Mấy năm này có lẽ là bởi vì tôn sư nương từ đó không câu nệ duyên cớ, Tôn Chân cùng Tô Trần cái này thầy trò lãnh đạm quan hệ, rõ ràng có chỗ cải thiện.

Tuy rằng chưa nói tới chân chính y bát tương truyền sư đồ, nhưng là thân thiết rất nhiều.

"Đúng, đệ tử cái này một hai năm đã chuẩn bị thỏa đáng, đang chuẩn bị cách sơn tiền, hướng sư phụ, sư nương báo cho biết một tiếng."

Tô Trần vội vàng nói.

Tôn Chân khẽ gật đầu, nói: "Người lần đầu xuống núi lịch lãm, tốt nhất là kết bạn mà đi, cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau. Ta đây cháu gái Nhược Hương, nàng Trúc Cơ cũng không kém năm năm, cũng nên rời núi một chuyến. Chỉ là tu vi còn thấp, vừa mới Trúc Cơ Kỳ tầng hai không lâu.

Hơn nữa nàng trước đây chưa bao giờ xuất hiện sơn môn, sư mẫu của người không quá yên tâm, suy nghĩ giúp nàng tìm mấy người kết bạn mà đi, lẫn nhau cũng tốt có một cái chiếu cố.

Người là theo thể tục giới bá nhập ta Bồng Lai tiên môn, đối với ngoại giới hiểu nhiều hơn. Liền suy nghĩ, làm cho người mang nàng đi các nơi rèn luyện một phen, được thêm kiến thức."

"Ách, ta mang nàng rèn luyện?"

Tô Trần nghe vậy không khỏi ngạc nhiên.

Hắn vốn là tính toán một mình xuống núi lịch lãm, thừa cơ hội này thuận tiện cũng trở về Cô Tô huyện Chu Trang quê quán thăm viếng một phen.

Sư tôn nghĩ như thế nào đến làm cho Tôn Nhược Hương theo hắn đồng hành?

Hắn hơi suy nghĩ, cái này sợ là sư nương chủ ý, cho hắn cùng Tôn Nhược Hương sáng tạo một cái đơn độc chung đụng cơ hội.

Tô Trần không khỏi trong lòng cười khổ.

Trong lòng của hắn vô tình ý, Tôn Nhược Hương vị này Tôn phủ đích tôn nữ thần sắc hiển nhiên cũng không thích. Cái này không phải cứng rắn

sáp lại gần sao? ! Cái này xuống núi lịch lãm, sợ là không có kết quả gì tốt.

Nhưng Tôn Chân hiển nhiên không thèm để ý cái này những, hẳn chỉ để ý kết quả.

Tôn phu nhân từng đề cập với hẳn, muốn tác hợp một cái Tô Trần vị này đệ tử thân truyền cùng cháu gái Nhược Hương, nhìn xem có thể hay không thân càng thêm thân. Tô Trần tiềm lực vẫn không tệ, vạn nhất đồ đệ này về sau có hi vọng bước lên Kim Đan đại đạo. Tôn thị thế gia chỉ cần trả giá một gã cháu gái liền có thể lôi kéo, cái này dù sao vẫn là có lợi thật lớn.

Cái này dĩ nhiên cần cấp hai người bọn họ sáng tạo cơ hội thích hợp, ví dụ như cái này đồng thời xuống núi lịch lãm, lẫn nhau nâng đỡ, chính là cơ hội thích hợp nhất.

"Xuống núi lịch lãm, cũng không thể tùy ý buông tuồng du ngoạn. Hai người các ngươi thân là Bồng Lai tiên tông chính thức Trúc Cơ đệ tử, hưởng thụ lấy tiên tông đãi ngộ ưu đãi, cũng phải vì tiên tông làm ra cống hiến.

Hai người các ngươi đi một chuyến đệ tử điện thờ, dẫn lên một phần tiên tông phân công, sẽ xuống núi lịch lãm. Mặt khác, tuy là xuống núi mạo hiểm rèn luyện, nhưng mà tu luyện cũng không thể có trì hoãn. Tô Trần làm sư phụ là yên tâm, tất nhiên không có làm cho lười biếng. Nhưng mà Nhược Hương, người chơi tâm quá nặng, đợi người trở về, tổ phụ thi toàn quốc trường học tu luyện của người tiến triển!"

Tôn Chân hướng Tô Trần cùng Tôn Nhược Hương hai người phân phó nói.

"Đúng, cháu gái tuân mệnh, sau khi xuống núi nhất định sẽ hảo hảo tu luyện!"

Tôn Nhược Hương trên mặt lộ ra một bộ nhu thuận chi sắc nói.

Tô Trần chối từ không được, cũng chỉ đành vâng mệnh.

Tô Trần, Tôn Nhược Hương hai người cùng rời đi Tôn phủ, ngự kiếm hướng đệ tử điện thờ bay đi, chuẩn bị lĩnh một phần tiên tông phân công, sẽ xuống núi lịch lãm.

Tô Trần bá sư Tôn Chân đã có vài năm, nhưng mà cùng Tôn Nhược Hương hầu như chưa từng cùng xuất hiện, tự nhiên là một đường không nói chuyện.

Rất nhanh, bọn họ đã đến đệ tử điện thờ, tìm được vòng quanh chấp sự, nhận lấy một phần xuống núi phân công.

Kia vòng quanh chấp sự nhìn thấy bọn họ hai tên Trúc Cơ tu sĩ đến lĩnh phân công, không khỏi đại hỉ.

"Hai vị sư đệ, sư muội tới thật đúng lúc.

Mấy ngày trước đây, tại Bồng Lai tiên tông bắc, vùng đất lạnh giá có một tòa Thanh Ô Tiên Thành, bên kia tụ cư đông đảo tán tu sĩ! Nay Tiên Thành từ trước đến nay tiếp nhận ta Bồng Lai tiên tông che chở, nhưng mà ngày gần đây truyền đến tin tức, bên kia ra một trận nhiễu loạn lớn. Nhu cầu cấp bách ta tông phái ra vài tên Trúc Cơ tu sĩ, chạy tới viện trợ.

Phía bên ta đã có ba người Cơ Chính Nguyên, Trang Bất Phàm, Cát Vân Lĩnh Mệnh, nhưng còn kém ít nhân thủ, đang rầu không đủ nhân viên. Hai vị tới thật đúng lúc, năm người một đạo xuống núi, đi Thanh Ô Tiên Thành nhìn một cái tình huống!"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 213: Hồi Hương

Tô Trần nghe được Chu chấp sự nhắc tới cái này ba cái danh tự quen thuộc, không khỏi lông mày hơi nháy vài cái.

Cái này ba gã Trúc Cơ tu sĩ, hẳn hoặc là đều nhận ra, ít nhất cũng gặp qua một lần.

Trang Bất Phàm Trang công tử, Triều Ca Tiên Thành người quen cũ, đồng thời theo Vân Mộng Trạch lòng đất trong động đá vôi tuôn ra, bái nhập Bồng Lai tiên tông.

Hôm nay Trang Bất Phàm bước vào Trúc Cơ Kỳ đã năm năm, cũng chính là xuống núi thời điểm, vừa đúng được an bài cùng một cái tiên tông phân công, cũng là bình thường.

Cơ Nguyên Chính, là lúc trước theo Triều Ca Tiên Thành tiếp dẫn hẳn và Trang Bất Phàm đồng thời nhập môn sư huynh, là Lữ lão phu tử đồng tộc, người này phẩm tính coi như cũng được. Năm năm trước Cơ sư huynh chấp hành qua một lần bất kỳ, lại đến lúc đó lúc giữa nên xuống núi đi một chuyến thời điểm.

Vị cuối cùng Cát Vân.

Tô Trần tại Lăng Vân Tiên binh các đặt hàng pháp khí thời điểm, bái kiến người này một lần. Người này có chút cao ngạo, chính là Bồng Lai tiên tông một vị Kim Đan trưởng lão cháu ruột, cùng Tôn Nhược Hương rất quen thuộc.

"Hai vị ý như thế nào?"

Chu chấp sự ánh mắt mong chờ nhìn qua Tô Trần, Tôn Nhược Hương hai người, hi vọng bọn họ có thể tiếp được cái này khẩn cấp phân công.

Trừ phi Kim Đan cao tăng tự mình hạ lệnh sai khiến, nếu không Trúc Cơ đệ tử tại đệ tử điện thờ tiếp nhận tồi đều là từ nguyện, nếu không phải muốn, cũng vô pháp miễn cưỡng.

"Ừm!"

Tô Trần khẽ gật đầu, không có chối từ. Dù sao đều là xuống núi lịch lãm, đi khô chẳng có cái gì cả khác nhau.

Tôn Nhược Hương nghe nói trong đó có Cát Vân vị này quen thuộc Kim Đan thế gia đệ tử, không khỏi hết ý kinh hỉ, liên tục gật đầu nói: "Cát sư huynh cũng cùng đi? Thật tốt quá, chuyến này xuống núi lịch lãm, cuối cùng sẽ không quá nhàm chán."

Nàng bị người nhà các trưởng bối an bài, cùng theo Tô Trần vị này kỳ mạo xấu xí, hơn nữa còn tính tình chất phác trầm mặc, không thích lời nói tu sĩ ra ngoài đi rèn luyện, đã sớm buồn bực muốn chết, rồi lại cự tuyệt không được.

Nàng không muốn đến gặp gỡ Cát Vân sư huynh, quả thực thật là vui.

Chu chấp sự thấy hai người đồng ý, lập tức cho Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm, Cát Vân ba người phát ra một lá truyền âm phù, để cho bọn họ lập tức đến đây đệ tử điện thờ tụ hợp, chuẩn bị xuất phát. Ba người bọn họ đã sớm nhận được phần này phân công, chỉ cần là nhân thủ không đủ, còn phải lại các loại hai gã Trúc Cơ tu sĩ mà thôi.

Không bao lâu, ba người bọn họ liền ngự kiếm lần lượt đến đệ tử điện thờ, cùng Tô Trần, Tôn Nhược Hương hai người tập hợp.

"Bái kiến Cơ sư huynh, Trang huynh!"

"Tô sư đệ, mấy năm không thấy, tu luyện tiến triển thần tốc a, đều sắp đuổi kịp ta!"

Mọi người lẫn nhau bái kiến.

Trong năm người bọn họ, lấy Cơ Nguyên Chính nhiều tuổi nhất tu vi cũng là cao nhất, mười mấy năm trước Trúc Cơ, năm năm trước đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ tầng ba.

Tô Trần vừa vừa bước vào Trúc Cơ Kỳ tầng ba.

Còn lại ba người tức thì hơn một chút, đều là Trúc Cơ tầng hai.

Chu chấp sự cho bọn hắn mỗi người một khối Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ lệnh bài, để cho bọn họ cẩn thận giữ gìn kỹ chớ mất đi.

Trang Bất Phàm chú ý đến Tô Trần tu vi, trong lòng không khỏi chấn động, "Trúc Cơ tầng ba, thật nhanh tu luyện tiến triển!"

Hắn mấy năm này tự giác tu luyện không được tính chậm, hai năm trước Trúc Cơ Kỳ tầng hai, trước mắt cũng khoảng cách Trúc Cơ tầng ba cũng không xa. Không muốn Tô Trần rõ ràng so với hắn còn trước một bước bước vào Trúc Cơ Kỳ tầng ba, tốc độ này quả thực làm hắn khiếp sợ.

Hơn nữa, lúc trước hắn trong lòng đất trong động đá vôi có được phong phú Linh dược vật liệu đều đổi thành dùng tu luyện đan dược, nhiều lắm là dùng đến Trúc Cơ tầng ba, đã sắp hao hết. Về sau hắn muốn kiếm linh thạch tu luyện, nhất định sẽ chậm lại.

Tô Trần rời đi sơn môn lúc trước, đi cùng A Nô nói một cái dừng, cho nàng lưu lại mấy chai Tụ Linh Đan. Những linh đan này có thể giúp nàng vượt qua gian nan nhất Trúc Cơ sơ kỳ.

A Nô có chút không muốn, nhưng nàng vừa vừa bước vào Trúc Cơ sơ kỳ, chính cần lưu lại tiên môn tu luyện tăng thực lực lên, trong vòng năm năm sẽ không rời đi sơn môn.

Hắn lần xuống núi này, ngắn thì nửa năm lâu là mấy năm liền quay lại, chắc có lẽ không quá lâu.

Tô Trần ngự kiếm, bay đi Bồng Lai tiên tông sơn môn ra khỏi miệng "Rãnh trời lạnh cầu" .

Bốn người khác đã tại cây cầu kia đầu chờ.

Mọi người thông qua chỗ này hơn mười dặm rãnh trời lạnh cầu, lấy tuần tiên lệnh bài mở ra hộ tông trận pháp, xuyên qua một đạo môn môn mây khói con đường bằng đá, rời đi Bồng Lai tiên tông sơn môn.

Bọn họ năm tên Trúc Cơ tu sĩ ra khỏi sơn môn, lập tức có một loại thoải mái không diễn tả được cùng thích ý.

Tại đây Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông bên trong, trên có rất nhiều Kim Đan các Trưởng lão cùng vô cùng thâm nghiêm cấp bậc quy củ trật tự, gia tộc trưởng thế hệ cùng tiên tông tiền bối thỉnh thoảng ân cần dạy bảo, hết thấy làm việc đều theo khuôn phép cũ, không dám chút nào vượt qua, trên người có áp lực vô hình.

Nhưng mà khoảng cách khai sơn môn lúc sau, cái này những áp lực vô hình lập tức đều biến mất.

Cho dù là nghiêm túc Cơ Nguyên Chính sư huynh, cũng lộ ra một bộ nhẹ nhõm chi ý.

"Ô Thanh Tiên Thành chính là một tòa mô hình nhỏ Tiên Thành, ở chếch phương bắc nghèo nàn nhất góc chi địa, cũng không có gì trân quý tài nguyên tu luyện. Nhiều lắm thì mấy cái Tà tu, hoặc là Yêu thú làm loạn.

Chúng ta năm tên Trúc Cơ tu sĩ xuất thủ, tất nhiên là dễ như trở bàn tay, không cần nửa tháng liền có thể xử lý xong. Không bằng sau đó, chúng ta đi báỉ phỏng một cái Ngũ đại Tiên Tông? Một đường đi dạo, xem xét các mặt của xã hội!"

Cát Vân cười nói.

"Ngũ đại Tiên Tông có gì vui, tại trên địa bàn của bọn hãỉ lại muốn thu ước thúc. Còn không bằng đi mạo hiểm chi địa, mạo hiểm lại kích thích!"

Tôn Nhược Hương vội vàng nói.

"A, ở đâu?"

Mọi người rất cảm thấy hứng thú, thương lượng lần này lịch luyện hành trình. Bồng Lai tiên tông phân công tự nhiên phải đi hoàn thành, bất quá khó được xuống núi một chuyến, thuận tiện làm chút sự tình khác cũng là cũng được.

"Cơ sư huynh, nhiều vị sư huynh đệ. Ta có chuyện riêng muốn đi làm một cái, trong vòng ba ngày phản hồi."

Tô Trần đột nhiên hướng bọn họ chấp tay nói.

Hãỉ ly hương đã gần mười ba năm, lần này xuống núi, về trước Chu Trang một chuyến thăm viếng cha mẹ. Nếu không bỏ qua lần này, tiếp theo, hãỉ còn không biết năm nào tháng nào mới có cơ hội.

"Được, chúng ta bốn người đi phía bắc, chắc có lẽ không tẩu quá nhanh. Người ba ngày sau nếu là không đuổi kịp chúng ta, kia liền trực tiếp tại Ô Thanh Tiên Thành tụ hợp."

Cơ Nguyên Chính khẽ gật đầu, tựa hồ đoán được Tô Trần muốn đi làm cái gì, khuyên nhủ: "Tô sư đệ, người như là đã là Tu Tiên giả, hay vẫn là

không được quá thấp thỏm nhớ mong thế gian cho thỏa đáng. Nếu không, sợ là sẽ phải thất vọng."

"Ừm!"

Tô Trần gật đầu cùng bốn người nói dừng, hẹn ba ngày sau cách nhìn, liền ngự kiếm hăng hái đi Tây Phương mà đi. Bay đi gần nửa ngày, hăn cảnh giác mọi nơi dò xét, thấy khắp nơi không người theo dõi, lúc này mới gây đạo xuôi nam, đi Giang Nam thủy hương ngô quận.

Rất nhiều người biết rõ hăn là tán tu xuất thân, nhưng mà không ai biết hăn quê quán ở nơi nào.

Người tu tiên ân oán, sẽ rất ít dính đến phàm nhân.

Nhưng hăn không thể không phòng.

"Sư!"

Trúc Cơ tu sĩ ngự kiếm tốc độ phi hành cực nhanh, một đạo hồng quang lướt qua mấy trăm trượng bầu trời.

Vén vẹn một ngày, Tô Trần liền bay vào ngô quận khu vực bên trong.

Hăn đứng lặng trên phi kiếm, hướng mặt đất nhìn quanh, nhưng là lấp bấp kinh hãi.

Chỉ thấy, ngô quận nội hà đạo khô héo, khắp nơi hoang vu, mảng lớn lương điền khô nứt, còn có một chút thôn trấn đốt hung hung Yên Hỏa.

Hăn bay đến Cô Tô thị trấn khu vực, mới miễn cưỡng nhìn đến trong huyện thành có chút phồn hoa nhân khí.

Nhưng kỳ thật đã so với trí nhớ trước kia lực lượng, tiêu điều quá nhiều, đường sông nước cạn, đông đảo thương thuyền, thuyền đánh cá đều mắc

cạn ở trong hà đạo. Vận chuyển đường sông vừa đứt, Cô Tô thành tự nhiên cũng tiêu điều vô cùng.

"Đây là nạn hạn hán!"

Tô Trần trong lòng lộp bộp một cái, nói thầm một tiếng không tốt.

Giang Nam thủy hương chi địa, nhân khẩu rất nhiều, toàn bộ nhờ ruộng, dựa vào nước ăn cơm. Bình dân bách tính ngày thường đã cực kỳ gian khổ, sợ nhất là các loại tai hoạ. Bất kể là nạn hạn hán, hay vẫn là thủy tai lũ lụt, đều ra đại sự, sinh linh đồ thán.

Tô Trần vừa thu lại phi kiếm, bay thấp ở ngoài thành vùng đồng nội chi địa.

Sau đó, hần tiến vào Cô Tô Tiên Thành, tẩu ở trên ngã tư đường.

Mấy trăm trượng bên trong phương viên, nhiều người tửu quán, trà lâu, giang hồ hào khách, các bình dân nói nhỏ tiếng nghị luận, vào hết trong tai của hần.

Tô Trần nghe rất nhiều tiếng nghị luận, sắc mặt soạt trắng như tuyết.

Triệu ở trình Thái Thú tọa trấn ngô quận năm năm, nghiêm khắc đả kích cường hào, chuyển nhà rất nhiều lưu dân đến hoa đình huyện an cư lạc nghiệp, ngăn ngừa phồn vinh mấy năm.

Nhưng mà hần đã sớm rời chức, thay đổi mặc cho mới Thái Thú, cùng các nơi Huyện lệnh đồng thời nuốt hết lương điền, ngô quận lại trở nên chướng khí mù mịt một mảnh.

Cô Tô Huyện lệnh Vương hừ Thông Huyện lệnh rời chức, cũng thay đổi một vị mới Huyện lệnh, nhưng vẫn là Vương thị thế gia chi nhân. Vương

thị thế gia tại ngô quận căn cơ quá sâu, gia tộc lương điền đâu chỉ vạn khoảnh, có thể nói số một cường hào gia tộc.

Ngô quận đã liên tục hạn hai năm, mấy năm này toàn bộ đều quận nhiều hơn thập vạn lưu dân, Bạch Liên giáo đăng cao nhất hô lập tức một triều sóng gió nổi lên, lôi cuốn mười vạn lưu dân, công giao đấu hơn tòa huyện thành, cướp đoạt lương thực.

Bạch Liên giáo một lần hành động công hãm Vương thế gia tộc chỗ ở Gia Hưng thị trấn, Vương hanh thông Vương thị toàn tộc cao thấp đều bị treo cổ ở trên đầu thành. Từng cường thịnh nhất thời ngô quận cường hào gia tộc, trong vòng một đêm tan thành mây khói. Chỉ có số ít Vương thị đệ tử không có ở đây Gia Hưng, có thể đào thoát.

Mặt khác bị Bạch Liên giáo diệt hết cường hào đại tộc, đối là vô số kể.

Giống như Triệu ở trình năm đó nói, tự gây nghiệt, không thể sống. Hãn Bất Diệt ngô quận cường hào, cường hào cuối cùng phải chết tại chính bọn hãn tay.

Nhất thời lúc giữa ngô quận bên trong khói lửa bốn bề, Cô Tô thị trấn dù chưa lọt vào công kích, nhưng mà trong huyện thành đã sớm lòng người bàng hoàng, loạn thành một đồng.

Phổ phường đồn đại, Cô Tô huyện thành quan phủ kho lương cũng trống rỗng, mắt thấy không có lương thực, trận này nạn hạn hán rồi lại chưa kết thúc, kế tiếp thời gian cực kỳ gian nan.

Ngô quận bốn đại bang phái, đồng dạng không dễ chịu.

Đoàn ngựa thồ Lý sóc Tông sư đã ly khai, viễn phó Tây Vực chiến trường. Không có vị tông sư này bang chủ suất lĩnh, bang chủ mới nhậm chức chỉ huy vô lực, đoàn ngựa thồ mấy năm này đã không được.

Dược Vương giúp đỡ Dược Vương tôn Bạch hồng còn tại, nhưng đã là gần chín mươi tuổi lão nhân, đã sớm mặc kệ bang vụ. Dược Vương giúp đỡ không người kế tục, vì chức Bang Chủ đấu tranh nội bộ không ngớt, kịch liệt suy sụp.

Thiết Kiếm Môn chủ Hàn Bình Sơn chết sớm hơn mười năm, Thiếu chủ vào chỗ, thế nhưng là không chống đỡ nổi bề ngoài, cũng là mỗi một ngày suy sụp.

Chỉ có Thiên Ứng Môn môn chủ một đại tông sư lạnh quạ, hãy còn trẻ tuổi.

Nhưng mà hãn năm đó ở bắc cây lau sậy một trận chiến, chịu một quả hỏa cầu bỏng, những năm này thương thế không ngừng phát tác, mười mấy năm qua bị hỏa độc cho hành hạ hầu như không thành hình người.

Hàn Sơn chân nhân hỏa phù, mặc dù không sốt chết vị này một đại tông sư, rồi lại lưu lại tàn khốc hỏa độc, lấy chân khí căn bản khu trừ trừ không sạch sẽ.

Ngô quận tứ đại giúp đỡ chỉ còn lại duy nhất một tên một đại tông sư, hôm nay là bản thân khó bảo toàn, cụt một tay khó chống, chỉ có thể trở mắt nhìn Bạch Liên giáo những năm này hùng hực khí thế vấy dốt lẫn ngô quận, nhưng không có sức phản kháng.

Bốn đại bang phái gặp phải Bạch Liên giáo uy hiếp, không thể không tập kết tất cả mọi người ngựa, hợp lực co đầu rút cổ đến Cô Tô thị trấn, bảo trụ cái này ngô quận bên trong trọng yếu địa bàn.

Vốn lấy bốn bang phái lớn hợp lực, cũng chỉ là miễn cưỡng bảo trụ Cô Tô thị trấn, không bị Bạch Liên giáo hơn trăm ngàn lưu dân làm cho trùng kích.

Tô Trần đi qua Cô Tô huyện thành đường đi, một nén nhang không tới công phu, nghe nhiều người tiếng nghị luận, liền đối với toàn bộ ngô quận tình thế, rõ như lòng bàn tay.

Hắn đã minh bạch, những năm này ngô quận bên trong phát sinh mấy thứ gì đó.

Tô Trần đi bộ tới đến trong huyện thành Thiên Ứng Môn nơi đóng quân, dưới bàn chân nhoáng một cái, hiện lên trong đình viện rất nhiều một chút chảy thủ vệ, đi vào lạnh quạ sương phòng bên ngoài.

Năm đó hắn lúc rời đi, từng an bài Tam muội báii lạnh quạ làm sư phụ, cũng không có thể ngồi nhìn bỏ qua.

Thiên Ứng Môn chủ lạnh quạ lúc này bị bệnh liệt giường, lạnh lùng khuôn mặt gầy gò như khô, thần quang âm đạm. Hắn tựa hồ hỏa độc tại phát tác, nghiêng răng lấy hàm răng, trán nổi gân xanh lên, rồi lại sửng sốt không nói tiếng nào.

Lửa này phù chi hỏa độc, liền Dược Vương tôn Bạch hồng cũng thúc thủ vô sách, ngô quận bên trong không ai điều trị thật tốt, chỉ có thể cứng rắn chịu đựng. Dựa vào còn sót lại chân khí, đi chống cự hỏa độc xâm lấn.

Tô Trần chứng kiến năm đó một đại tông sư lạnh quạ, đã bị hỏa độc tra tấn thành như thế bộ dáng, không khỏi khẽ than thở một tiếng.

Hắn theo Tu Di giới nội, lấy ra một quả cấp thấp giải độc Linh Đan, cong ngón búng ra, phá cửa giấy bắn vào trong phòng.

"Các ~ các hạ người phương nào?"

Lạnh quạ trong tay tiếp được một quả như nước trong veo Linh Đan, không khỏi khiếp sợ ở. Thiên Ứng Môn trong ngoài hơn mười đạo phòng tuyến, ai có thể vô thanh vô tức xông tới?

"Ăn đi, này Linh Đan thế nhưng tách ra người hỏa độc."

Tô Trần bình tĩnh nói.

"Tạ ơn Tô Thượng Tiên!"

Lạnh quạ nghe được là Tô Trần thanh âm, thanh âm này hẳn là vĩnh viễn không quên được , trên mặt lúc thì đỏ trào lưu, khó có thể tin. Hắn nhìn qua lấy trong tay một viên linh đan, giãy giụa lấy từ trên giường bệnh đứng lên, cửa trước bên ngoài lễ bái.

Tô Trần sắc mặt thâm trầm, nhảy lên bay lên không, ngự kiếm hướng lên ngoài trăm dặm Chu Trang mà đi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 214: Rời Đi

Tô Trần ly khai Cô Tô thị trấn, không bao lâu liền bay chống đỡ ngoài trăm dặm Chu Trang.

Hắn vừa tiến vào Chu Trang cảnh nội, rồi lại kinh ngạc phát hiện bây giờ trang thôn trấn một mảnh tường hòa bầu không khí, không có chút nào trải qua đại tai nạn thảm trạng.

Tô Trần hơi nghi hoặc một chút, không biết duyên cớ.

Nhưng là hơi an tâm xuống.

Hắn đến Chu Trang một con sông bên Tô tiên phủ.

Tô tiên phủ chiếm diện tích trên trăm mẫu, cao lớn thật dày gạch xanh tường vây như một tòa mô hình nhỏ tòa thành, trong phủ lớn nhỏ lầu các đình viện khó có thể tính toán. Cửa phủ hai khối "Ngô quận Chân Tiên", "Ân trạch vạn dân" chữ vàng tấm bảng lớn bài, vẫn như cũ kim quang lập lòe, từ từ chiếu sáng.

Trong phủ, nhiều đến mấy trăm tên cao thủ môn khách tại Tô tiên phủ trong ngoài tuần tra thủ vệ, cái này những môn khách là năm đó một ít bang phái nhỏ cao thủ giang hồ, tại Thái Hồ cuộc chiến sống sót, cảm động và nhớ nhung Tô Trần ân cứu mạng, đầu nhập vào Tô tiên phủ trở thành môn khách.

Giang hồ mặc dù tự tại, nhưng mà vết đao liếm máu, không bằng tại cường hào nhà giàu gia sản môn khách an ổn, dưới bóng đại thụ chỗ nào

cũng mát, tuổi già cũng tính lẫn vào một cái tốt quy túc.

Tô tiên phủ môn khách môn biết bên ngoài Bạch Liên giáo nháo đến lợi hại, lo lắng Bạch Liên giáo sẽ đến phạm Chu Trang cảnh nội, tại Tô tiên phủ trong ngoài dò xét, thần tình rất là khẩn trương, ngày đêm cả thương đợi sáng.

Tô Trần Thần Niệm quét qua, tướng phủ nội tình hướng toàn bộ vào trong lòng, biết hết thầy bình yên vô sự.

Tô tiên phủ bên trong bốn tòa cỡ lớn kho lương, lương thực bình bên trong độn đầy những năm này để dành lương thực, cũng đủ dùng mấy năm chi dụng. Trong phủ còn có một tòa tiền thương, vàng bạc rất nhiều, từng chuỗi đồng tiền chồng chất đầy mấy trăm đại giỏ, đồng dây thùng đều nhanh hư thối, vô số kể.

Tô tiên phủ danh nghĩa có lương điền trăm khoảnh, núi rừng trăm khoảnh, hồ nước năm mươi dặm, còn có mới mua sắm sản nghiệp. Tô lão cha, Tô lão nương Nhị lão đều là cực kỳ tiết kiệm chi nhân, căn bản không nở bỏ bỏ tiền.

Đại đa số phú quý gia tộc, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng các trưởng bối biết rõ kiếm tiền vất vả, là vô cùng ít phá sản. Bình thường đều là bất tài hậu bối, tiền tài có được dễ dàng, mới tùy ý tiêu xài gia sản.

Nhưng Tô tiên phủ còn không có ra đời rất nhiều tử tôn hậu duệ, chưa nói tới phá sản. Tô Nhị đệ vừa mới hai mươi mấy tuổi, đi theo Triệu ở trình đại nhân đi Trường An học ở trường, đi vào con đường làm quan. Tô Tam muội bá sứ lạnh quạ, đã là Thiên Ưng Môn cao thủ nhất lưu. Bọn họ khi còn bé nếm qua đau khổ, lại có trưởng bối nghiêm khắc đốc giáo, cũng không có cơ hội này phá sản.

Cái này mười ba năm, Tô tiên phủ tiền lương là càng tích càng nhiều, từ từ phú quý. Nhiều người môn khách môn cũng có chút an phận, có chút

trung tâm.

"Các người nói, Bạch Liên giáo sẽ tới hay không phạm Chu Trang?"

"Yên tâm đi, Bạch Liên giáo tân giáo chủ mấy năm trước khởi sự thời điểm đã nói rồi, Tô Thượng Tiên năm đó đối với Bạch Liên giáo phụ nữ và trẻ em có ân không giết, bọn họ tuyệt không đặt chân Chu Trang cảnh nội, càng sẽ không đến mạo phạm Tô tiên phủ."

"Hừ, nói thật dễ nghe mà thôi, ở nơi này là tạ ơn ân không giết! Tô Thượng Tiên rời đi thời điểm mới mười bảy mươi tám tuổi, hôm nay cũng liền ba mươi tuổi mà thôi, thần tiên sống một ít trăm năm là buông lỏng sự tình.

Bọn họ chỉ là sợ Tô Thượng Tiên một ngày kia đột nhiên quay lại, phát hiện Tô tiên phủ xảy ra chuyện, dưới sự giận dữ lấy bọn họ Bạch Liên giáo trên dưới mạng chó, mới không dám đến mạo phạm. Nhớ năm đó, Hàn Sơn yêu đạo, bạch liên giáo chủ, Cự kinh bang chủ bạch diện thư sinh Tam Đại Tông Sư liên thủ, tinh binh mấy vạn tạo phản, uy phong bậc nào, thiếu chút nữa đem Triệu Thái Thú cùng ngô quận tứ đại giúp đỡ cho tận diệt rồi! Kết quả, Tam Đại Tông Sư cộng lại, cũng không đủ Tô Thượng Tiên một người treo lên đánh, Tam Đại Tông Sư bị buộc chết ở tây Động Đình Sơn trên đảo.

Lúc này mới qua mười ba năm mà thôi, trên giang hồ lão nhân đều tại, còn không có quên việc này. Bạch Liên giáo mười vạn lưu dân tạo phản, kia cũng là bởi vì đại hạn bất đắc dĩ mới khởi binh, nhìn như khí thế hung hăng, nhưng liền một cái Tông sư đều không có, so với năm đó Hàn Sơn yêu đạo các loại Tam Đại Tông Sư tạo phản thế nhưng kém xa. Nếu không phải Hàn Môn chủ bệnh nặng không nổi, Dực Vương quá già rồi, Lý bang chủ viễn phó Tây Vực, ngô quận các huyện quan binh không chịu nổi một kích, cái nào cho phép Bạch Liên giáo lớn lối như thế!"

"Nghe nói có đạo sĩ đến Tô tiên phủ nhìn qua quá khí, nói Tô tiên phủ có Thanh Vân bao phủ, chỉ ít có mấy trăm năm khí vận bên người. Nói cái này mấy trăm năm ở trong, Tô tiên phủ chỉ cần cường thịnh không hư nhược. Chúng ta đời này an tâm trông coi Tô tiên phủ chính là, ngày sau già rồi cũng có an ổn an hưởng tuổi già."

"Đây cũng là thật sự, Bạch Liên giáo tại ngô quận bên trong náo loạn tung trời, bao nhiêu cường hào đại tộc bị bọn họ tiêu diệt. Nhưng cũng không dám tiến Chu Trang cảnh nội. Các loại lần này Bạch Liên giáo tai họa lớn quá khứ, chỉ sợ ngô quận bên trong chỉ còn lại có Tô tiên phủ bình yên vô sự rồi, lưu lại nhị thiếu gia khai chi tán diệt, Tô tiên phủ khẳng định có mấy trăm năm ngày sống dễ chịu."

Một ít môn khách môn tự chung một chỗ là, thấp giọng nghị luận ngô quận bên trong thế cục.

"Có Thanh Vân bao phủ Tô tiên phủ?"

Tô Trần nghe bọn họ xì xào bàn tán, buồn bực nhìn bầu trời một chút. Lấy hãn Trúc Cơ Kỳ người tu tiên nhãn lực cùng Thần Niệm, cũng vị chứng kiến có cái gì Thanh Vân bao phủ Tô tiên phủ. Cũng không biết là cái nào vị đạo sĩ tốt như vậy nhãn lực, sừng sốt đã nhìn ra.

Hắn đi theo đi vào Tô tiên phủ nội viện, xuyên qua nhiều người môn khách môn bày ra tuần tra tia.

Nội viện, Tô lão cha cùng Tô lão nương chính phơi một tấm lưới đánh cá, chuẩn bị đi xuống hồ đánh cá.

Tô tiên phủ có được lớn như vậy sản nghiệp, bọn họ Nhị lão đương nhiên ngồi hưởng phúc là xong rồi, hết thấy việc nặng đều có lão mục tử, nha hoàn hầu hạ, không cần làm gì vất vả sống.

Kia những quản lý Điền Trang, hồ nước sản nghiệp các loại kỹ thuật sống, bọn họ Nhị lão không biết chữ một cái, cũng hoàn toàn không hiểu, đều có Thiên Ưng Môn phái tới phòng thu chi, quản gia môn thay quản lý. Nhị lão tuy rằng cái gì cũng không hiểu, nhưng có Thiên Ưng Môn chủ nhìn chăm chăm vào, Tô tiên phủ hết thầy hoạt động tự nhiên.

Những năm này, Nhị lão thời gian qua thanh nhàn phú quý.

Thế nhưng là thanh nhàn lâu rồi, Tô lão cha rồi rãnh sợ, toàn thân không được tự nhiên, liền nghĩ tìm một ít chuyện khô. Hẳn đời này chỉ hiểu đánh cá, liền mua một chiếc mới thuyền đánh cá, không có việc gì liền thao thuyền, tại bản thân trong hồ đánh những cá quay lại ăn, tươi sống gân cốt.

Một gã trẻ tuổi bạch y nữ tử ở bên đau khổ khuyên, "Cha, mẹ. Tháng này Bạch Liên giáo huyền náo quá lợi hại, chúng ta hay là đi Cô Tô thị tránh một chút đi. Thị trấn có tứ đại giúp cao thủ, bọn họ không dám vào phạm, so với nho nhỏ này Chu Trang an toàn."

Tô Trần xa xa yên lặng nhìn xem cha mẹ, sợ run hồi lâu. Nhoáng một cái mười ba năm, cha mẹ lại già đi rất nhiều, tóc trắng xóa, tràn đầy nếp nhăn.

Hắn lại nhìn cô gái trẻ kia, mặt mày lờ mờ có vài phần nhìn quen mắt, đúng là Tô Tam muội.

Tô lão cha rút một cây thuốc lá rời, lắc đầu, nhưng là nói cái gì cũng không chịu, "Cha người đời này đều tại Chu Trang, đi ra ngoài còn có thể cùng hàng xóm hương thân tán gẫu một cái, tại thị trấn người nào cũng không nhận thức, ở không quen. Hiện tại cha già rồi, cũng hưởng hơn mười năm phúc, đời này cũng đủ rồi.

Cái mảnh này thôn trang là đại ca người lưu lại, như thế nào cũng phải nhìn xem. Ta còn chưa già lắm lắm, ta ở chỗ này, Bạch Liên giáo đám kia cường nhân sợ ta bộ xương già này chết ở trong tay bọn họ, không dám tới. Ta muốn vừa đi, bây giờ trang khẳng định bị bọn họ đoạt cái không còn."

Tô lão cha không đi, Tô lão nương tự nhiên cũng không đi.

Tô Tam muội không khuyên nổi bọn họ Nhị lão, thần tình vội vàng. Bạch Liên giáo sợ hãi đại ca tên tuổi, sẽ không dám đến mạo phạm. Nhưng mà nàng chỉ sợ có cái vạn nhất, không có sợ chết lưu dân đến trùng kích Chu Trang cướp đoạt lương thực. Cực đói rồi, chết còn không sợ, làm sao sợ hãi cái gì Thượng Tiên.

Tô tiên phủ vền vẹn mấy trăm hào nhị lưu môn khách, cao thủ nhất lưu chưa đủ mười người, thực lực quá yếu, thế nhưng ngăn cản không nổi mấy trên vạn lưu dân trùng kích. Đại ca như ở đây, mới có thể khuyên động. Nhị ca lại đi Trường An, người nhà chỉ có nàng.

Tô Trần ở chỗ không xa, yên lặng nhìn xem.

Cha mẹ cả đời này tại Chu Trang đánh cá, thói quen Chu Trang từng cọng cây ngọn cỏ, đối với Cô Tô huyện thành sinh hoạt chưa quen thuộc, không chịu xa xứ mà đi.

Hắn ra mặt, thế nhưng khuyên Nhị lão đi Cô Tô thị trấn tạm lánh phong ba.

Nhưng, cái này không giải quyết được lâu dài.

Hắn lần này xuống núi, tại chỉ có thể ở Chu Trang lưu lại một chút ngày, liền phải chạy về cùng Cơ sư huynh đám người hiệp.

Tô Trần đi vào Tô tiên phủ hỏa phòng ăn, chỉ thấy hơn mười tên tiểu nhị, chính đang chuẩn bị toàn phủ trên dưới bữa tối.

Trong đó có một cái bếp lò, chuyên môn làm Tô lão cha Tô lão nương, Tô Tam muội đám người chuẩn bị. Nhóm bếp nấu thơm ngát cơm trắng, ráng chịu đi gà ác nước canh.

Tô Trần lấy ra một hạt cấp thấp linh khí đan, bóp nát làm bột phấn, dung nhập trong thức ăn. Cho dù là cấp thấp nhất linh khí đan, đối với hể là thân thể người cũng vô cùng hữu ích.

Hắn không dám dùng Tẩy Tủy Đan, Tẩy Tủy Đan được lực cực kỳ mạnh, có thể cho phạm nhân Tẩy tủy, để xác định phạm nhân có hay không có linh tủy.

Tẩy tủy quá trình cực kỳ thống khổ, dù là Tu Tiên giả cũng thống khổ khó nhin. Phải là cao thủ nhất lưu cường tráng thân thể, tốt nhất là cảnh giới tông sư cao thủ phục dụng, mới có thể chịu được.

Chưa từng tu luyện qua khí lực, nếu là phục dụng Tẩy Tủy Đan, sẽ chịu không nổi cái này cổ cường đại được lực. Thân thể già yếu chi nhân, đối thiết tưởng không chịu nổi.

Cho dù là linh khí đan, cũng chỉ có thể mấy tháng phục dụng một lần, chậm chạp cải thiện thân thể.

Bữa tối thời điểm, Tô Trần nhìn tận mắt Tô lão cha Tô lão nương cùng Tam muội, ăn chung xong cơm cùng gà ác nước canh, mới yên tâm lại.

Đêm đó.

Tô Tam muội chính trong giấc mộng, chợt thấy cái trán nóng lên, một thần niệm, bơi vào trong thức hải.

Ngày kế tiếp, nàng tỉnh lại, khiếp sợ phát hiện, toàn bộ thể giới tựa hồ rõ ràng rất nhiều, nàng đột phá cao thủ nhất lưu cảnh giới, bước vào cảnh giới tông sư.

Nàng nhìn thấy trước bàn, nhiều hơn một cái giả vờ mười viên linh đan Tiểu Đan bình cùng một tấm Tô Trần lưu lại tờ giấy.

Trên tờ giấy nói, hần theo tiên môn xuống núi lịch lãm, cách Chu Trang quay về tới thăm, dặn dò nàng hảo sinh chăm sóc cha mẹ, Đan này bình theo bên mình bảo quản, không thể bị người phát hiện ngấp nghé. Linh khí đan không thể trực tiếp phục dụng, cần nấu canh hòa tan uống nữa. Mỗi lần ba tháng cùng cha mẹ phục dụng một hạt linh khí đan, có cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ hiệu quả.

"Đại ca!"

Tô Tam muội thể mới biết, đại ca Tô Trần hôm qua đã trở lại. Lấy Tiên gia Linh Đan lực lượng, trợ nàng ngưng tụ một thần niệm, một bước bước vào một đại tông sư cảnh giới.

Nàng vội vàng lao ra bên ngoài, dĩ nhiên đã không thấy Tô Trần bóng dáng.

Lạnh quạ hỏa độc đã trị hết, Tô Tam muội bước vào Tông sư chi cảnh, có cái này thầy trò hai gã Tông sư tọa trấn, Bạch Liên giáo lật trời không được. Một đại tông sư cảnh giới cao thủ, không phải dựa vào nhiều người có thể thủ thắng.

Tô Trần lưu lại Linh Đan, ly khai Chu Trang, ngự kiếm hướng phương bắc hăng hái bay đi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 215: Hàn Khổ Chi Địa

* Hàn Khổ là Nghèo khổ

Mấy ngày sau, Tô Trần ngự kiếm đuổi theo đang chạy về bắc phương Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm các loại bốn gã Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ.

Cơ Nguyên Chính nhìn Tô Trần một bộ tâm tình trọng thần sắc, tựa hồ có chút tâm sự, không khỏi nói: "Tô sư đệ, đây là đi thế gian thăm viếng người cũ?"

"Đi thế gian nhìn nhìn."

Tô Trần khẽ gật đầu.

"Đã kinh đã thành Tu Tiên giả, cũng không cần vô cùng tưởng nhớ phàm trần. Chúng ta tu sĩ nhoáng một cái chính là vài năm trôi qua, mà thế gian phàm tục cũng đã là long trời lở đất, người và vật không còn. Tung là tiên nhân, cũng vô lực cải biến cái này thế tục nước lũ."

Cơ Nguyên Chính nhàn nhạt lắc đầu, khuyên giải nói.

Tô Trần đối với cái này cũng là tràn đầy cảm xúc, mười ba năm trước đây hãn trợ Triệu Thái Thú đã diệt ngô quận Cự kinh bang làm phản loạn, chỉ là bình tĩnh mấy năm mà thôi. Nhưng ngăn ngụt mười ba năm lúc sau, một trận lớn hơn họa hàng lâm ngô quận. Nên tới làm loạn, chung quy đã đến, chỉ là đổi một cái phương thức.

"Cơ sư huynh tựa hồ đối với thế gian biết sơ lược?"

Tô Trần có chút kỳ quái.

"Ta là Triều Ca Tiên Thành xuất thân tu sĩ, Cơ thị thế gia hậu duệ. Bất quá, trước kia gia tộc xảy ra chút nhiễu loạn, vì vậy lúc còn tằm bé bị mang đến thế gian tránh nạn, tại thế gian lưu lại qua hơn mười năm, kiến thức không ít phàm trần sự vụ.

Vừa bước vào tu tiên đoạn thời gian kia, đã từng như người thường xuyên tưởng nhớ thế tục người cũ chỉ là ngăn ngừa hai mươi ba mươi năm lúc sau chính là thế sự xoay vần, hết thay đổi là cảnh còn người mất, quá khứ cũng chỉ có thể lưu lại ở trong ký ức."

Cơ Nguyên Chính lạnh nhạt nói.

Tô Trần lúc này mới hiểu, khó trách hẳn cảm giác, cảm thấy vị này Cơ sư huynh không giống lắm Triều Ca Tiên Thành thế gia đệ tử, có phần có một loại cửu kinh lịch luyện cảm giác.

Tại thế gian trưởng thành một đường tu luyện ra Tu Tiên giả, một đường vượt mọi chông gai không biết nấu qua bao nhiêu cửa ải khó, am hiểu sâu ít xuất hiện chi đạo. Cùng Trang Bất Phàm vị này Trang thị đệ tử, cùng với Cát Vân, Tôn Nhược Hương hai vị này sinh ra ở Bồng Lai tiên tông Tu Tiên giả, khí chất khác nhau còn là rất rõ ràng.

Tôn Nhược Hương thuở nhỏ tại Bồng Lai tiên tông tu luyện, đây là lần đầu rời núi cửa, đối với thế gian rất là tò mò. Nàng cũng không đoái hoài tới nàng cùng Tô Trần ở giữa lạnh nhạt, liền vội vàng hỏi: "Tô sư huynh lần này đi thế gian, hãy nhìn đến có gì vui?"

Nàng lúc trước hỏi qua Cát Vân, Trang Bất Phàm hai người, nhưng bọn hắn cũng không tại thế gian lưu lại qua, chỉ cần quen thuộc Triều Ca Tiên

Thành cùng Bồng Lai tiên tông, đối với thế gian Sự Vụ Sở biết rất ít, cũng không nói lên được.

Nàng hỏi Cơ Nguyên Chính, Cơ sư huynh lại không muốn nhiều lời, đành phải tới hỏi Tô Trần rồi.

"Thế gian ở đâu có gì vui. Ta đi một chuyến, chỉ thấy mǎng lớn nạn hạn hán, vô số lưu dân có lẽ Đại Đường thành Trường An như vậy phồn hoa chi địa, so sánh náo nhiệt những đi."

Tô Trần thở dài.

"Nạn hạn hán?"

Tôn Nhược Hương không khỏi ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, "Ta ở trong sách nhìn thấy qua, phàm trần nạn hạn hán hình như là thời gian dài không mưa. Nhưng chưa bao giờ thấy tận mắt, cũng không biết nạn hạn hán là cái gì bộ dáng. Nhưng trong sông không phải có nước này, bọn họ tại sao không đi lấy nước?"

Bồng Lai tiên tông Linh khí sung túc, lên từ ngàn năm nay cũng là mưa thuận gió hoà, căn bản không có nạn hạn hán vừa nói. Mặc dù thời gian dài không mưa, Thủy Hệ tu sĩ tự nhiên có thể thi triển Linh thuật pháp thuật mưa xuống, đối với linh cốc linh thực sinh trưởng cũng không bị ảnh hưởng.

Tôn Nhược Hương từ nhỏ chưa bao giờ xuất hiện sơn môn, tai mắt thẩm chỉ là Bồng Lai tiên tông thịnh thế cảnh tượng, chưa từng có thể nghiệm qua phàm trần đủ loại tự nhiên tai hoạ.

Tu Tiên giả đoạt thiên mà tạo hóa, đương nhiên sẽ không có dân gian rất nhiều khó khăn.

Tu Tiên giả dối với mình như thế tai nạn ẩn tượng, chỉ có tu sĩ Kim Đan tai kiếp, cùng với ngẫu nhiên phát sinh qua linh khoáng nguy cơ sự kiện. Chỉ có linh quang mạch khô kiệt, thiếu Linh Thạch cung ứng, đối với Tu Tiên giới tất cả đại tông môn mới là đại nguy cơ.

So với cái này lớn hơn Tu Tiên giới cướp Binh tai ương, phỏng chừng hơn một nghìn năm mới gặp trước đó lần thứ nhất. Đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ suốt đời cũng sẽ không gặp gỡ.

"Nước sông cũng là còn lại tiếp theo điểm, chỉ đủ nhân hòa súc vật quát."

Tô Trần không khỏi cười khố.

Cái này những nói rất dài dòng, nếu như không có cực tốt tưới tiêu thiết thi lời nói, coi như là trong sông có một chút nước, mực nước rất thấp, dựa vào nhân lực gánh nước cũng khó có thể tưới tiêu vô số khô hạn ruộng đồng.

"Đúng rồi, người không phải gặp được rất nhiều lưu dân sao? Chúng ta thân là Bồng Lai tiên tông xuống núi tuần tiên sứ, muốn trấn áp Trung thổ phản loạn. Tô sư huynh, người có hay không đem kia những lưu dân giết tất cả?"

Tôn Nhược Hương lòng hiếu kỳ rất nặng, lại hưng phấn mà hỏi.

"Lưu dân, bất quá một đám dân đói mà thôi, giết bọn hăn làm gì."

Tô Trần tức giận nói.

"Các lưu dân (dân lưu lạc) thường xuyên tạo phản, không đáng chết này? Chúng ta cái này những tuần tiên sứ, không phải muốn thay phàm trần Hoàng Đế dò xét hăn giang sơn, bình tức phản loạn này!"

Tôn Nhược Hương không khỏi kinh ngạc.

"Đại Đường Lý thị, đều có đại khí vận bên người, đối quan hệ đến Trung thổ nhân tộc khí vận. Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, bao gồm chúng ta Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ, cũng bất quá là phụng mệnh thượng giới chỉ mệnh dò xét thiên hạ này, phòng ngừa có yêu tà soán đoạt giang sơn mà thôi. Chúng ta tuần tiên sứ, chỉ cần trừ yêu Tà làm loạn, không can thiệp thế gian sự vụ. Thượng giới chỉ thị, không được tùy ý nghị luận!"

Cơ Nguyên Chính nhàn nhạt dựng thẳng chỉ, chỉ chỉ phía trên.

Tôn Nhược Hương ngẩng đầu nhìn trời một cái, thức thời câm miệng.

Bồng Lai tiên tông là vạn cổ đại tông, là Thần Châu Trung thổ đứng đầu nhất tu tiên một trong những thế lực, nhưng mà đây cũng không phải là con đường tu tiên đầu cuối.

Không ít Tu Tiên giả cũng biết, trong truyền thuyết tại Bồng Lai tiên tông phía trên, còn có càng thêm thần bí thượng giới. Chỉ là bọn hắn cái này những Trúc Cơ Kỳ đệ tử tiếp xúc không đến mà thôi, có lẽ Nguyên Anh lão tổ tăng thứ này, mới có biết một ít.

Cát Vân nhưng là nhanh nhẹn cười cười, nói ra: "Nhược Hương sư muội, người đã như vậy hiếu kỳ, không bằng các loại lần này Thanh Ô Tiên Thành hành trình chấm dứt, ta cùng người đi thế gian thành trì lớn nhất Trường An nhìn xem náo nhiệt, du lãm trong truyền thuyết Trường An Phố mười dặm hoa đăng. Phòng chừng thế gian đủ loại, cũng có chút thú vị."

"Tốt!"

Tôn Nhược Hương liên tục hưng phấn một chút đầu.

"Sắp tới!"

Bồng Lai tiên tông một nhóm năm tên Trúc Cơ tu sĩ, lúc trước hơi chút chậm trễ mấy ngày, năm người hội tụ lúc sau, liền gia tốc hướng phương bắc chạy đi, bay đi gần gần nửa tháng.

Đại địa điều hiu, khí hậu cũng từ từ lạnh lên.

Nơi đây đã là tiếp cận phương bắc, nghèo nàn hoang vu chi địa.

Cả vùng đất vô cùng ít Lục Âm, đều là vắng lặng nham thạch vùng núi, liên miên gò núi tại đại địa vắt ngang pháp phòng, một mảnh tối tăm mờ mịt chi sắc.

Phàm nhân dân chúng vô cùng ít có thể ở mảnh này vùng đất lạnh giá sinh hoạt, nông sản vật vô cùng ít, phần lớn nghèo khổ.

Tu Tiên giả tự nhiên cũng có chút thừa thớt.

Bất quá, nơi đây các loại linh khoáng cũng không ít, hấp dẫn một ít cấp thấp Luyện Khí Kỳ tu sĩ tại đây nghèo nàn hoang vu chi địa đóng quân, đào quáng kiếm linh thạch mà sống.

Nếu như may mắn đào ra một cái mỏ linh thạch, vậy càng là phát đạt, nhất định chính là từ dưới đất đào tiền.

Thanh Ô Tiên Thành chính là một tòa bởi vì khoáng thạch mà cao hứng Tiên Thành. Nơi đây không có bao nhiêu Linh khí, cũng không có linh điền, chỉ có lấy quặng cái này duy nhất chủ nghiệp.

Thanh Ô Tiên Thành, cùng Triều Ca Tiên Thành hoàn toàn bất đồng.

Cùng hẳn nói nơi này là một tọa tiên thành, không bằng nói là biên tái thành trấn, bởi vì sản vật căn cỗi, tu sĩ nhân khẩu rõ ràng giảm rất nhiều, chỉ cần có mấy ngàn tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ tụ cư.

Thanh Ô Tiên Thành là một ít tu tiên gia tộc và rất nhiều tán tu tụ tập chi địa, không thuộc về bất luận cái gì tiên tông. Nhưng bởi vì khoảng cách Bồng Lai tiên tông gần đây, khoáng thạch phần lớn bán cho Bồng Lai tiên tông, vì vậy tiếp nhận Bồng Lai tiên tông che chở. Một khi gặp được phiền toái, sẽ gặp hưởng Bồng Lai tiên tông cầu viện.

Gần đây Thanh Ô Tiên Thành cũng không biết tại sao, quặng mỏ trong đột nhiên chết đi một tí đào quáng Luyện Khí Kỳ tu sĩ, Thanh Ô Tiên Thành điều tra không xuất ra là nguyên nhân gì, lòng người bàng hoàng, vội vàng mời Bồng Lai tiên tông phái Trúc Cơ tu sĩ, đến đây điều tra tình huống.

Cát Vân, Tôn Nhược Hương đối với chuyện này là cũng không quá để ý, chỉ là số ít Luyện Khí Kỳ tu sĩ đã chết mà thôi, đây cũng không phải là cái đại sự gì.

Cơ Nguyên Chính, Tô Trần, Trang Bất Phàm các loại năm người, ngự kiếm bay chống đỡ Thanh Ô Tiên Thành trên không.

Nơi đây nhiều vách núi thẳng đứng, một tòa Thanh Ô tòa thành xây dựa vào núi, tất cả đều là màu xanh nham thạch dựng lên pháo đài vững chắc. Tiên Thành mặt ngoài nhìn không thấy kiến trúc gì, tất cả đều là sáng lập trong vách núi bộ, đào ra một tòa cỡ lớn sơn động làm Tiên Thành cư trú chỗ.

Hàn phong gào thét, trên bầu trời Trúc Cơ tu sĩ cũng cảm thấy mấy phần lãnh ý.

Tôn Nhược Hương, Cát Vân đám người nhìn qua Thanh Ô Tiên Thành bộ dạng này xám xịt căn cỗi bộ dáng, vô cùng thất vọng. Nguyên bản còn lấy có thể chơi bơi một phen, xem ra là không được.

Năm người ở ngoài thành hạ xuống.

Cơ Nguyên Chính tay lấy ra màu vàng Truyền Âm Phù, hướng Thanh Ô Tiên Thành đánh ra ngoài.

Không bao lâu, liền gặp một gã Trúc Cơ Cảnh giới Hôi bào lão giả, suất lĩnh rất nhiều Thanh Ô thành Luyện Khí Kỳ tu sĩ ra khỏi cửa thành, thần sắc vội vàng hướng bọn họ đón.

"Thành chủ này, như thế nào một gã Trúc Cơ tu sĩ?"

Trang Bất Phàm vừa xem thấy, thập phần kinh ngạc.

Trúc Cơ tu sĩ có thể bá nhập bất kỳ một cái nào lớn nhỏ tiên tông, trở thành đệ tử chính thức, hưởng thụ các loại chỗ tốt. Ngay cả là Triều Ca Tiên Thành lớn như vậy thành, thành chủ cũng chỉ là Luyện Khí tu sĩ mà thôi.

Thanh Ô Tiên Thành là Tiên thành nhỏ, ngược lại có một vị Trúc Cơ Kỳ cảnh giới thành chủ.

Cơ Nguyên Chính khẽ gật đầu, "Thành chủ này là bản địa đại gia tộc tu sĩ, trước kia bỏ ra giá thật lớn, may mắn đạt được một quả Trúc Cơ Đan, tu thành Trúc Cơ Cảnh giới. Nhưng hãn không có đi Ngũ đại Tiên Tông, mà là ở lại đây Thanh Ô Tiên Thành."

Trước khi tới, hãn liền từ Chu chấp sự chỗ đó, nắm giữ Thanh Ô Tiên Thành không ít tình báo. Bất quá rất nhiều tình báo đều là kéo dài lúc, phải tự mình tiến vào Thanh Ô Tiên Thành xem xét một phen, mới có thể có kết luận.

Trang Bất Phàm vẫn như cũ buồn bực, "Trúc Cơ Đan thế nhưng là Kim Đan cấp luyện đan Tông sư mới có thể luyện chế được, chỉ có đoạt được Ngũ đại Tiên Tông đệ tử chính thức danh ngạch mới được Trúc Cơ Đan, bọn họ ngoại giới tán tu là như thế nào đạt được Trúc Cơ Đan hay sao?"

Nhớ ngày đó, hần Trang Bất Phàm, Tô Trần các loại Triều Ca Tiên Thành tu sĩ, đều là mỗi lần mười năm một lần Ngũ đại Tiên Tông đệ tử bất kỳ tuyển chọn, trổ hết tài năng, mới đạt được một quả Trúc Cơ Đan ban thưởng.

Có thể nghĩ, phải lấy được các đại tiên tông trong tay luyện chế Trúc Cơ Đan, độ khó không thể nghĩ ngờ cực cao.

Cơ Nguyên Chính nhưng là lặng yên mà không đáp, nơi đây dính đến tiên tông một ít bí ẩn, không thể nói.

Tô Trần nhưng là trong nháy mắt minh bạch, cái này Thanh Ô bên trong tòa tiên thành hơn phân nửa có từng cái tiên tông nhúng tay, muốn mượn bản địa tu sĩ tay đến khống chế chỗ này Thanh Ô Tiên Thành.

Cái này Thanh Ô Tiên Thành thành chủ lấy được Trúc Cơ Đan nói không chừng khả năng chính là Bồng Lai tiên tông cấp. Nếu không, thành chủ cũng sẽ không thân cận Bồng Lai tiên tông.

Nhưng vị thành chủ này nếu là một gã Trúc Cơ tu sĩ, như thế nào không có tra ra kia những Luyện Khí Kỳ tu sĩ nguyên nhân cái chết?

Tô Trần trong lòng thêm mấy phần cảnh giác, chuyện này sợ không phải đơn giản như vậy.

Năm người gặp Thanh Ô Tiên Thành một đám người tới đây, liền không nghị luận nữa.

"Lão hủ Thanh Ô thành chủ Tương Chấn, cung nghênh năm vị Bồng Lai tuần tiên sứ! Lão hủ đợi lâu chư vị đã lâu, chư vị một đường chạy đến vất vả, mau mau nội thành mời." Kia Hôi bào lão giả chứng kiến Bồng Lai tiên tông đã đến trọn vẹn năm tên Trúc Cơ tu sĩ, không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt, vội vàng chấp tay nói.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 216: Tiểu Tiên Tông Cùng Tán Tu

"Năm vị tuần tiên sứ một đường vất vả, ta đã tại Phủ Thành chủ hơi chuẩn bị rượu nhạt (lạt), làm chư vị đón gió tẩy trần. Mặt khác còn hơi chuẩn bị lễ mọn, dĩ tạ chư vị tiên sứ viện thủ nghĩa."

"Tưởng thành chủ khách khí, chúng ta tiếp nhận tiên tông chi mệnh mà đến, không cần như thế!"

"Ở đâu, nên phải đấy!"

Cơ Nguyên Chính các loại Bồng Lai tiên tông năm tên tuần tiên sứ, đi theo nhiệt tình Tương Chấn lão thành chủ đám người, tiến vào Thanh Ô bên trong tòa tiên thành.

Tô Trần dò xét trước mắt tòa tiên thành này.

Thanh Ô Tiên Thành ở vào trong vách núi cheo leo mở ra ngoài một tòa hang thành, thông qua một tòa "Cửa thành", tiến vào trong thành. Đã thấy bên trong là một tòa mười dặm to lớn huyết động.

Nơi này là Tiên Thành quảng trường, các tu sĩ tụ tập chi địa.

Chỗ này vách đá hang lớn hướng phương hướng khác nhau, lại dọc theo hơn mười đầu con đường bằng đá, thâm sâu kéo dài, là Thanh Ô thành đường phố chính. Tuy rằng thâm sâu, rồi lại tuyệt không làm cho người cảm thấy lờ mờ, hang vách tường trên đỉnh nam vô số Dạ Minh Châu, bảo thạch.

Tại thế gian giá trị liên thành trứng bồ câu vậy Dạ Minh Châu, tại đây Thanh Ô bên trong tòa tiên thành tùy ý có thể thấy được, dùng để làm đẹp chiếu sáng. Chỉ là không có Linh khí, không chút nào gặp Linh Thạch. Cái này những phục trang đẹp để Thạch Đầu, đem trợn tòa Thanh Ô Tiên Thành, chiếu sáng sắc sở loá mắt, quý khí mười phần.

Bồng Lai tiên tông chúng tu sĩ rất nhanh cùng Tượng lão thành chủ đến Phủ Thành chủ, đi vào Phủ Thành chủ vàng son lộng lẫy trong đại sảnh.

Có chút rộng rãi sang trọng trong đại sảnh, chính có một chút Luyện Khí Kỳ ăn mặc hoa chi chiêu triển Vũ Cơ môn tại oanh ca yến hát, Linh Cầm Sư khảy tà âm.

Mà tả hữu hai bên trên bàn tiệc, ngồi ngay thẳng bảy tên quần áo và trang sức khác nhau Trúc Cơ tu sĩ, đang tại tam tam lưỡng lưỡng uống rượu cười vui, phần thưởng lấy nhiều người Vũ Cơ đám bọn chúng ca múa.

Trong đó ba gã mặc thanh nhất sắc Linh Thú bào Trúc Cơ tu sĩ đã ngồi một bên chỗ ngồi, ở giữa là một gã gầy lạnh lùng thanh niên, hai bên thì là hai gã khôi ngô hung hãn tráng hán.

Bọn họ bên hông giắt một chuỗi bạch cốt chế pháp bộ, rõ ràng là Vạn Thú tiên tông Trúc Cơ đệ tử. Vạn Thú tông đệ tử có một cái thói quen, săn giết Yêu thú, thậm chí địch nhân lúc sau, đều lấy thứ nhất cắt ra xương cốt luyện chế thành tiểu khí kiện, treo bên hông khoe khoang.

Kia gầy lạnh lùng thanh niên, bên hông treo một chuỗi dài các màu răng nanh, Thanh Vũ, linh tủy các loại Cốt Khí, không không biểu hiện lấy hân chiến công hiển hách.

Một bên kia trên bàn tiệc bốn gã Trúc Cơ tu sĩ, quần áo và trang sức trang điểm nhưng là có bất đồng riêng.

Một gã tản ra bơi lão đạo sĩ, người mặc cũ nát trắng hếu đạo bào, cầm trong tay phất trần cúi đầu ngồi một mình, không nói một lời nói thầm đạo kinh. Cái này thân rõ ràng làm trang điểm, hiển nhiên là không cửa không tông, từ tu đích đạo sĩ.

Một vị đẹp dễ thiếu phụ, màu đỏ lục y váy, ăn mặc làm dáng rõ ràng, giữa lông mày rất có phong tình vạn chủng phong độ tư thái, cũng không biết là lai lịch ra sao.

Còn có một đối với vợ chồng bộ dáng nam nữ tu sĩ, trên mặt quần áo có song tu tiên tông đích tiêu chí, xì xào bàn tán đàm tiếu cái gì.

Bọn họ tựa hồ là không cùng đi lịch môn phái nhỏ tu sĩ cùng tán tu sĩ.

Tô Trần chứng kiến có mặt khác tiên tông tu sĩ cùng tán tu sĩ ở đây, không khỏi ngưng lông mày. Một chuyện không nhọc hai chủ, thành chủ này phủ như thế nào có mặt khác tiên tông tu sĩ xuất hiện?

Bên trong đại sảnh bảy tên Trúc Cơ tu sĩ chứng kiến nhiều người Bồng Lai tiên tông đệ tử xuất hiện, cũng không khỏi sắc mặt biến hóa. Bọn họ tựa hồ thật không ngờ, Bồng Lai tiên tông nhân đột nhiên xuất hiện, hơn nữa có năm người nhiều.

Trong đại sảnh lập tức yên lặng, bầu không khí ngưng trọng.

"Cái này năm vị là Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ Cừu huynh đám người, ba vị này là Vạn Thú tiên tông tuần tiên sứ Vệ huynh đám người, vị này chính là tán tu Cát đạo trưởng, Phương đạo hữu, cùng với song tu tiên tông Trần thị vợ chồng!"

Tướng lão thành chủ thấy tình cảnh có chút cứng ngắc, vội vàng làm chúng tu sĩ lẫn nhau giới thiệu.

Cơ Nguyên Chính, Tô Trần các loại năm người sắc mặt thâm trầm, chỉ có thể trong đại sảnh một bên trên bàn tiệc ngồi xuống. Lúc này có quá nhiều người ở đây, bọn họ cũng không tốt hỏi thăm mặt khác tiên tông người làm sao cũng sẽ xuất hiện.

"A, tại hạ Vạn Thú tiên tông vệ trác, bái kiến Bồng Lai tiên tông chư vị đạo huynh! Xem ra thật sự là trùng hợp a!"

Kia gây lạnh lòng tu sĩ uống một chiếc Linh tửu, nhàn nhạt cười lạnh.

Cơ Nguyên Chính chấp tay bình thân đáp lễ.

"Đến, mọi người uống rượu, đừng ngồi không! Vệ huynh, lâu Văn huynh đài đại danh, mời người một ly!"

Chúng tu sĩ môn rất nhanh thối phòng lên, kia đẹp dễ thiếu phụ và kia vợ chồng liên tiếp hướng Vạn Thú tông gây tu sĩ mời rượu. So sánh dưới, bọn họ đối với Bồng Lai tiên tông chúng tu sĩ thái độ rồi lại rất bình thường.

Tô Trần nghe bọn hăn nói thế mới biết, Vạn Thú tiên tông vị này Trúc Cơ tu sĩ rõ ràng có phần có lai lịch, là Kim Đan tông chủ chi tử, chúng tu sĩ như thế cung duy thái độ, tựa hồ có chút lợi hại.

Tường lão thành chủ vội vàng lại nói, thập phần cảm tạ các vị các tu sĩ tại đi ra ngoài lịch luyện thời điểm, đi ngang qua nơi đây nghe nói Thanh Ô Tiên Thành gặp phải phiền toái, lưu lại hỗ trợ.

Tường lão thành chủ lập tức lại hướng Bồng Lai tiên tông năm người tất cả đưa lên một phần lễ vật, mỗi người một cái rượu trái qua sơ bộ rèn luyện chiết xuất phía sau cấp hai hạ phẩm tinh thiết tài liệu.

Phẩm giai mặc dù bình thường, nhưng là trị giá hai nghìn khối linh thạch.

Bồng Lai tiên tông các loại năm người tự nhiên có chút thoả mãn, vị này Tưởng thành chủ gặp mặt trước đưa lên một phần lễ, rất biết làm người. Bọn họ tuy là Bồng Lai tiên tông phái tới, nhưng mà lén lút cho một vài chỗ tốt, tự nhiên cũng càng tận tâm.

Về phần mặt khác Vạn Thú tiên tông các loại Trúc Cơ tu sĩ, Tưởng thành chủ đã đưa qua lễ, rồi lại là không có lại cho.

"Tưởng thành chủ, không biết quý thành xảy ra điều gì tình huống?"

Cơ Nguyên Chính đem sự tình khác để một bên, hỏi.

"Việc này nói rất dài dòng."

Tưởng lão thành chủ không khỏi mặt mày ủ rũ, đưa tới một người thanh niên thợ mỏ. Kia thợ mỏ là đương thời duy nhất người sống sót.

Kia thanh niên thợ mỏ đem tình huống lúc đó, cẩn thận giảng thuật một phen, thần sắc như trước cực kỳ sợ hãi, "Chúng ta đang đào một cái đồng tình quặng mỏ, tối hôm ấy lên đột nhiên từ đằng xa đường hầm trong mỏ trong truyền đến tiếng kêu thảm thiết, còn có kỳ quái căn xé âm thanh. Tựa hồ là có Yêu vật xuất hiện! Ta lúc ấy dọa bối rối, cũng không dám quay đầu lại, chỉ lo liều mạng trốn. Thật vất vả lao ra quặng mỏ, chạy về."

Thanh niên thợ mỏ sau đó mới biết được, hẳn là duy một trốn ra được thợ mỏ.

Mặt khác mười mấy tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, chết hết ở trong quặng mỏ rồi.

Tưởng thành chủ cũng là gật đầu, lòng vẫn còn sợ hãi nói: "Lúc ấy này trong hầm mỏ có vài chục tên Luyện Khí Kỳ thợ mỏ đang đào mỏ, cũng chỉ có một mình hắn chạy ra. Ta biết tình huống, lập tức tiến vào nhìn một chút, không có để lại người sống. Nhưng mà không biết là cái gì Yêu vật

đang làm loạn, có thể một hơi nhanh chóng giết chết nhiều như vậy Luyện Khí tu sĩ, tuyệt không phải bình thường Yêu vật, sợ là có Trúc Cơ Cảnh giới trở lên.

Một mình ta lực lượng mỏng, cũng không dám lưu lại cẩn thận điều tra. Liền tranh thủ thời gian phong kín cửa động, miễn cho bên trong Yêu vật lao tới. Mong rằng chư vị đồng đạo, có thể đồng thời thi tăng cứu viện, theo ta vào quặng mỏ tìm tòi kết quả."

Phòng khách nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ, nhao nhao nhìn về phía Bồng Lai tiên tông năm người.

Bọn họ đã sớm biết những tình huống này, vẫn muốn tiến quặng mỏ điều tra tình huống, giúp đỡ Thanh Ô thành giải quyết này họa.

Nhưng mà Tường lão thành chủ mọi cách kiểm soát, từ chối lùi lại, một mực đợi đến lúc Bồng Lai tiên tông năm tên Trúc Cơ tu sĩ đã đến, lúc này mới lên tiếng nói muốn đi vào quặng mỏ.

Cơ Nguyên Chính ngưng lông mày trầm tư, một hồi lâu mới nói: "Chúng ta một nhóm đuổi hơn phân nửa tháng đường, hôm nay sắc trời đã tối, vừa tới trước ngưỡng lại. Ngày mai lại đi đi!"

"Cũng tốt! Ngày mai khai thác mỏ, ta các loại đi vào chung nhìn xem."

Tường thành chủ liền vội vàng đứng lên, tiễn đưa Bồng Lai tiên tông các loại năm người đi nghỉ ngơi.

Mọi người nhao nhao cáo từ, ly khai Phủ Thành chủ.

Tường lão thành chủ tại Thanh Ô nội thành an bài một tòa xa hoa khách sạn, làm cho Bồng Lai tiên tông năm tên tuấn tiên sứ một nhóm nghỉ ngơi.

"Tưởng thành chủ, Vạn Thú tiên tông, song tu tiên tông bọn họ cái này những người làm sao sẽ xuất hiện?"

Cơ Nguyên Chính hướng Tưởng thành chủ hỏi thăm bình tĩnh nói.

Tưởng lão thành chủ khuôn mặt đăng chất, vội vàng nói: "Từ lúc quặng mỏ xảy ra chuyện, ta liền vội vàng hướng quý tông cầu viện. Nhưng mà không có mấy ngày nữa, Vạn Thú tiên tông cùng kia vài tên tán tu cũng không biết cái nào trong nhận được tin tức, liền không mời mà tới. Bọn họ tự xưng đi ra ngoài lịch luyện, đi ngang qua Thanh Ô thành nghe nói nơi này có đại sự xảy ra, đều muốn đến giúp đỡ.

Ta cũng không còn vô pháp đuổi bọn họ đi, chính lo lắng đây. Những ngày này một mực trì hoãn thời gian, không chịu mở ra phong bế quặng mỏ. May mắn các người hôm nay tới, nếu không một mình ta, thực kéo dài không được mấy ngày!"

"Thì ra là thế! Kia ngày mai đồng thời tiến quặng mỏ đi."

Cơ Nguyên Chính khẽ gật đầu.

"Đi! Ta cáo từ trước, ngày mai lại đến tìm chư vị đồng thời phía dưới quặng mỏ!"

Tưởng lão thành chủ rất nhanh cáo từ rời đi.

Bồng Lai tiên tông năm người tụ ở một gian sương phòng bên trong, thương lượng việc này nên làm như thế nào.

Cơ Nguyên Chính đi thông thả bước chân, tựa hồ đang suy nghĩ lấy cái gì.

Sắc mặt hẩn trầm ngưng, hướng Tô Trần, Trang Bất Phàm các loại có người nói: "Chư vị thấy thế nào?"

Trang Bất Phàm cười hắc hắc, đóng cửa cây quạt nói: "Cái này một ít tiên tông, tán tu, từ trước đến nay là không có lợi không dậy sớm, bọn họ giống như nghe mùi tanh mèο giống nhau tới đây, đó nhất định là tại Thanh Ô thành phát hiện cái gì. Tưởng thành chủ chính là vốn địa đầu xà, nhưng là một chữ cũng không nói, khẳng định đối với chúng ta che giấu cái gì."

Tô Trần cũng hiểu được Tưởng thành chủ có chút vấn đề, trầm ngâm nói, "Cơ sư huynh, cái này Tưởng thành chủ theo chúng ta Bồng Lai tiên tông tột cùng là quan hệ như thế nào? Hẳn là chúng ta tiên tông nhân?"

"Không được đầy đủ tính!"

Cơ Nguyên Chính lắc đầu, thở dài: "Thần Châu nhiều người lớn nhỏ tiên tông, vì để tránh cho bên trong phát sinh qua hơn máu tanh xung đột, rất sớm liền từng phân chia qua địa bàn, tiên tông trực thuộc thế lực giới hạn tại sơn môn ở trong.

Mà tất cả lớn nhỏ Tiên Thành, đều thuộc về bản địa gia tộc thế lực cùng thiên hạ tán tu, cũng làm cho đám tán tu có một cái phát triển không gian.

Đương nhiên, tổng có một chút tiên tông sẽ không tuân theo quy củ, lén lút nâng đỡ đệ tử, lấy Tiểu tu tiên gia tộc danh nghĩa, đi chiếm cứ ngoại giới địa bàn. Bồng Lai tiên tông không thể độc thân tự khiết, tự nhiên cũng chỉ có thể đi theo đại lưu.

Cờ lớn Tiên Thành không dễ khống chế, tất cả đại tông môn đều sắp xếp nâng đỡ đệ tử, đồng dạng thái độ trung lập. Như Triều Ca Tiên Thành lớn như vậy thành, sẽ không thiên hướng bất kỳ tông môn nào. Loại nhỏ Tiên Thành nhân khẩu ít, bầm đen thành như vậy tức thì tương đối dễ dàng đắc thủ.

Vị này Tưởng thành chủ chính là ta tông nâng đỡ lên tiểu gia tộc tu sĩ, tính nửa cái Bồng Lai tiên tông chi nhân đi. Từ hẳn lên Nhâm thành chủ lúc

sau, Thanh Ô Tiên Thành đào lên các loại linh khoáng, có tám phần cũng chờ hướng ta Bồng Lai tiên tông.

Bất quá, cái này lên trăm năm qua, Tường thành chủ một mực cấm rể tại Thanh Ô Tiên Thành, ở chỗ này khai chi tán diệp, mà không có ở đây Bồng Lai Tiên Thành, khó tránh khỏi sẽ có tư tâm. Hẳn nếu là đúng chúng ta có chỗ giấu giếm, hơn phân nửa cũng xuất từ tư tâm.

Hơn nữa, Thanh Ô thành khẳng định xa không chỉ chúng ta Bồng Lai tiên tông trong bóng tối nâng đỡ. Mặt khác tiên tông cũng chôn xuống thăm tử, nếu không sẽ không vẹn vẹn mấy ngày, Vạn Thú tông liền nghe gió đuổi đến đến.

Cái này Vạn Thú tiên tông là hơn mười cái Tiểu tông một trong, nhưng mà sơn môn cách nơi này mà gần, mấy ngày liền đến. Về phần song tu tông cách nơi này mà khá xa, vậy đối với Trần thị vợ chồng rất có thể là thật sự đi ngang qua nơi đây, muốn dính một chút chỗ tốt. Về phần tán tu có chút tiên tông chuyện người không thấy được, thường xuyên nâng đỡ một ít tán tu đi làm, lấy trích thanh bản thân. Cũng không người nào biết bọn họ là lai lịch thế nào."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 217: Chuẩn Bị Thỏa Đáng

Cát Vân có phần không cho là đúng: "Chúng ta Bồng Lai tiên tông chính là truyền thừa vạn cổ ngũ đại danh môn chính tông, Vạn Thú tiên tông, song tu tiên tông, bất quá là mấy nghìn năm bất nhập lưu môn phái nhỏ mà thôi. Coi như là bọn hăn đang giở trò, cũng chỉ là sau lưng mà thôi, không dám thả đến ngoài sáng đến."

"Cát sư đệ, không thể khinh thường!"

Cơ Nguyên Chính dạo bước, lắc đầu.

Kia trong hầm mỏ đến tột cùng là gì Yêu vật sát mười mấy tên lấy quặng thợ mỏ? Là một trận ngoài ý muốn, hay là có người cố ý bố trí xuống âm mưu? !

Tưởng lão thành chủ che giấu cái gì?

Vạn Thú tông cùng kia vài tên tán tu, lại ở trong đó động tay chân gì?

Việc này thiên đầu vạn tự, lại khuyết thiếu bằng chứng, hăn cũng phân tích không xuất ra, "Tóm lại, việc này từ vừa mới bắt đầu liền có gì đó quái lạ. Chú ý nhiều một chút, tổng không có chỗ xấu. Mọi người đi đầu trở về nghỉ ngơi đi, ngày mai tiến quặng mỏ tìm tòi kết quả, tự nhiên sẽ biết."

Mọi người tản đi, chuẩn bị trở về riêng phần mình sương phòng nghỉ ngơi.

Tôn Nhược Hương tính toán đi Thanh Ô bên trong tòa tiên thành đi dạo, nhìn xem trên chợ, có hay không có chuyện gì ngạc nhiên đồ vật.

Tuy nói cái này Thanh Ô Tiên Thành cùng Bồng Lai tiên tông so với, chính là thâm sơn cùng cốc chi địa. Nhưng nếu đã tới một chuyến, liền nhìn xung quanh, cũng tính không có đi một chuyến uống công.

"Thanh Ô Tiên Thành tình huống không rõ, tốt nhất không nên hành động đơn độc!"

Cơ Nguyên Chính lập tức nói.

"Sư muội, ta cùng đi với người đi."

Cát Vân lập tức cười nói.

Cơ Nguyên Chính bất đắc dĩ, cũng không tốt khuyên nhiều, "Các người cẩn thận, buổi tối về sớm một chút nghỉ ngơi, không được làm hại ngày mai sự tình!"

Tô Trần bình tĩnh trở lại mình sương phòng. Trong hầm mỏ Yêu vật làm loạn một chuyện, chỉ có thể ngày mai tiến vào trong hầm mỏ, tự nhiên có thể thấy rõ ràng, hắn cũng không cần đi suy nghĩ nhiều.

Có một chuyện trọng yếu hơn, cần phải lập tức đi làm.

Tô Trần quan sát một chút phát hiện, phát hiện cái này xa hoa khách sạn phòng tiếp khách, từ xứng một cái loại nhỏ trận pháp bàn, có thể trong phòng hình thành vòng bảo hộ, che đậy ngoại giới dò xét.

Tô Trần lấy ra một khối linh thạch chọc ở trận pháp trên bàn, khởi động cái này loại nhỏ trận pháp bàn, lập tức hình thành một màn ánh sáng bình chướng.

Sau đó, hắn ngồi xếp bằng, lấy ra hồ lô vàng.

Hồ lô vàng bên trong, một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ trở nên cực kỳ nôn nóng. Chúng nó cái này gần nửa tháng hầu như chưa từng ăn linh vật gì, chỉ cần gặm qua mấy gốc rễ linh mộc cùng mấy khối linh khoáng thạch, sắp đói điên rồi.

Tô Trần cũng rất bất đắc dĩ, cái này non nửa tháng đều tại chạy đi, cũng không có thời gian đi săn giết một chút yêu thú cấp thấp cho chúng nó dùng ăn. Rồi hãy nói, nơi này là đất liền, rất ít Yêu thú qua lại, cũng không phải Đông Hải, có thể đơn giản bị bắt được thú thân thể khổng lồ hải yêu cá.

Chúng nó rất có thể ăn, giống linh thảo các loại Tiểu Linh thú, còn chưa đủ chúng nó một hai ngày lạnh kẻ răng.

Tô Trần đã sớm khống chế màu vàng phệ linh nghĩ hậu, phí hết cực đại khí lực, cường ép đình chỉ nó đẻ trứng bản năng.

Hắn cảm giác Phệ Linh Phi Nghĩ quá nhiều, căn bản nuôi nuôi không nổi. Hồ lô vàng bên trong trước mắt chỉ lưu lại ước chừng 1,000 con Phệ Linh Phi Nghĩ, chỉ những thứ này, đã làm cho hắn cảm giác nuôi dưỡng đứng lên áp lực lớn.

Tô Trần những ngày này dùng Kim Sắc Nghĩ Hậu ý niệm đến áp chế bọn họ muốn ăn, một mực lo lắng chúng nó đói nóng nảy muốn "Tạo phản" .

Chúng nó đương nhiên sẽ không đi tạo Kim Sắc Nghĩ Hậu ngược lại, Kim Sắc Nghĩ Hậu là chúng nó cái tộc quần này còn dư lại duy nhất một chỉ cần mẫu nghĩ, hơn nữa nghĩ hậu phẩm giai cao nhất, quan hệ đến tộc quần sống còn, chúng nó hội không tiếc hết thủy bảo hộ Kim Sắc Nghĩ Hậu.

Nhưng chúng nó đói nóng nảy, một khi không khống chế được, sẽ đi gặm cắn trang phục lông lấy Phệ Linh Phi Nghĩ tổ hồ lô vàng pháp khí thành trong, đem cấp hai cực phẩm hồ lô vàng cho cắn xấu, kia có thể gặp phiền toái.

Tô Trần suy nghĩ, theo Tu Di giới nội chọn một điểm gì đó Linh vật đến cho chúng nó ăn, ăn lót bụng.

Hắn đột nhiên chứng kiến, Tưởng thành chủ đưa cho Bồng Lai tiên tông mọi người lễ gặp mặt, trộn vụn một cái rương lớn chết cấp hai hạ phẩm tinh thiết tài liệu, hơn mười khối trăm điện điện tinh thiết.

Cấp hai tinh thiết, thường gặp Luyện Khí nguyên vật liệu một trong, Linh tính sung túc. Như vậy một miệng rương, gặp một ít thiên khối linh thạch, cũng tính không rẻ rồi.

Nhưng vật ấy đối với Tô Trần không có tác dụng gì, hắn cũng không cần tinh thiết đến Luyện Khí, dứt khoát lấy ra cho ăn cái này những cực đối Phệ Linh Phi Nghĩ.

Tô Trần lập tức đem một hộp này rương hòm tinh thiết, thu nhập hồ lô vàng bên trong, cho một ổ đói gào khóc đòi ăn Phệ Linh Phi Nghĩ môn cho ăn.

Hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ môn chính đói nôn nóng vô cùng, đột nhiên nghe thấy được một miệng rương tinh thiết Linh khí hương vị, bỗng nhiên lúc hưng phấn điên cuồng, một mảnh đen kịt bay nhào tới, kèm theo ở trên rương, trong chớp mắt đem một cái linh rương hòm cắn xé thành mảnh vỡ, sau đó dốc sức liều mạng cắn xé kia những cấp hai Tiểu tinh thiết.

Cái này cấp hai tinh thiết không phải quặng thô, là sơ bộ rèn luyện chế biến bán thành phẩm tài liệu, so với nhất giai Linh Khí cứng rắn, nhưng so với Pháp Khí còn hơi kém hơn quá nhiều.

Phệ Linh Phi Nghĩ môn tuổi vô cùng tốt, rõ ràng miễn cưỡng có thể cắn động một chút so với hạt vừng còn nhỏ mảnh vỡ, nuốt vào bụng. Tinh thiết không thể so với thịt thú vật hảo tiêu hóa, chỉ một điểm này điểm tinh thiết, tại chúng nó trong bụng muốn tiêu hóa có phần lâu.

Tô Trần nhìn xem cái này khiến người da đầu tê dại một màn, khiếp sợ lại mừng rỡ, một hộp này rường cấp hai tinh thiết nhìn qua nhin ăn. Lấy chúng nó như vậy tốc độ ăn, phỏng chừng đủ chúng nó gặm ăn non nửa năm, tạm thời không cần làm thức ăn của bọn họ phát ra.

Cuối cùng đem bọn này đói điên rồi Phệ Linh Phi Nghĩ môn, cho làm yên lòng rồi.

Tô Trần đánh giá tổ kiến bên trong, Kim Sắc Nghĩ Hậu một phen.

Trong khoảng thời gian này, hấn bỏ ra cực đại tâm thần, mới không chế được con này nhất giai trung phẩm Kim Sắc Nghĩ Hậu để trứng bản năng vọng động, tránh cho nó không hề tiết tấu điên cuồng mở rộng tộc quần.

Hấn kinh ngạc phát hiện một hiện tượng thần kỳ.

Nếu như Kim Sắc Nghĩ Hậu đẻ trứng mà nói, nó nhai nuốt linh vật Linh khí, một chút xiu cũng sẽ không lưu lại, tất cả đều hội chuyển hóa làm từng miếng phệ linh trứng kiến.

Nhưng nếu như Kim Sắc Nghĩ Hậu không đẻ trứng lúc sau, nó làm cho ăn thực vật Linh khí tất cả thuộc về bản thân, phẩm giai tăng lên rất nhanh. Tại Linh vật sung túc dưới tình huống, nó ngăn ngừa non nửa năm liền từ nhất giai trung phẩm tấn thăng đến nhất giai Thượng phẩm, tương đương với Nhân tộc Tu Tiên giả Luyện Khí hậu kỳ thực lực, tốc độ này quả thực nghe rợn cả người.

Chỉ sợ cái này Kim Sắc Nghĩ Hậu tại cấp hai lúc sau, cũng là thế như chẻ tre.

Điên cuồng như vậy tốc độ phát triển, làm Tô Trần cảm thấy tim đập nhanh. Hấn lúc trước thế nhưng là bỏ ra thời gian bốn, năm năm, mới từ luyện khí trung kỳ đi vào Luyện Khí hậu kỳ.

Hảo ngay trước mắt con này Kim Sắc Nghĩ Hậu, đã bị hấn lấy 《 Hóa Điệp Quyết 》 triệt để xóa đi tự chủ Linh thức, hoàn toàn khống chế tại, cũng không có hậu hoạn chi ưu sầu.

Tô Trần đem khống chế Kim Sắc Nghĩ Hậu một thần niệm, lấy "Hồn thuộc về bí quyết" thu hồi bản thân trong biến ý thức. Cái này một thần niệm tại nghĩ hậu sống nhờ một năm, trưởng thành trọn vẹn gấp hai có hơn, là nên nứt ra.

Hấn kéo ra cái này một thần niệm lúc sau, Kim Sắc Nghĩ Hậu tại linh tổ kiến bên trong, thần tình si ngốc lấy vẫn không nhúc nhích, không ăn không uống.

Sau một canh giờ.

Tô Trần toàn thân quần áo đổ mồ hôi trạch ướt đầm, tinh thần vô cùng mỏi mệt, một số gần như tại cõi hư nhược.

Hấn đem cái này một thần niệm, lần nữa lấy 《 Liệt Thần Thuật 》 xé vỡ thành hai mảnh, cắn răng gắng gượng qua đến. Đêm nay nghỉ ngơi một đêm, ngày mai không sai biệt lắm có thể khôi phục lại.

Hiện tại hấn tổng cộng có được bốn thần niệm, rốt cuộc có thể khống chế 《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 tầng thứ hai, đồng thời thao tác bốn thanh phi kiếm, bố trí xuống Trảm Tiên phi kiếm trận.

Tô Trần tiện tay lấy ra một cái nở rộ màu xanh nhạt hào quang, bàn tay tiểu nhân Phong Hồ Lô Pháp Khí, lơ lửng trên lòng bàn tay hấn phương hướng, vỡ.

"Sưu", thuận lúc giữa bay ra bốn chuôi quang mang chớp nhấp nháy cấp hai cực phẩm phi kiếm.

Cái này bốn chuôi tấc dài phi kiếm, đã tại Phong Hồ Lô bên trong nồng độ cao Linh khí phía dưới, ôn dưỡng đã hơn một năm, hút đã no đầy đủ Linh khí, toàn thân Linh khí bốn phía, phun ra nuốt vào lấy như ẩn như hiện phong mang.

Chúng nó lấy hoàn toàn quỹ tích khác nhau, hoặc vòng tròn, hoặc nghịch chuyển, hoặc lằng không đánh nhau, như loại nhỏ kiếm trận, tại quanh người hần hăng hái bay vòng vòng.

Cách mỗi trong một giây lát, trong đó một thanh phi kiếm, liền đột nhiên thiểm thước một cái, xuất kỳ bất ý lằng không xuất hiện ở phía trước một xích bên ngoài.

Cái này bốn chuôi cấp hai cực phẩm phi kiếm, đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ cảnh giới cực hạn, mỗi một chuôi uy lực đều cực kì khủng bố.

Tô Trần trên mặt cũng không mừng rỡ, hiện ra một vòng nhàn nhạt tự tin, hần đã chuẩn bị xong. Ngày mai quặng mỏ chuyển đi, nhìn xem ai có thể đỡ được cái này bốn kiếm chi uy.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 218: Ma Sát Minh, Chương 219: Yêu Vật Đột Kích

Tưởng Chấn lão thành chủ thu xếp ổn thỏa Bồng Lai tiên tông năm tên tuần tiên sứ lúc sau, liền cáo từ ly khai xa hoa khách sạn phản hồi Phủ Thành chủ, trên mặt thần sắc lo lắng lo lắng.

Vài tên Tưởng thị gia tộc trẻ tuổi Luyện Khí Kỳ tu sĩ, đi theo ở phía sau, sầu vẻ mặt đau khổ, tâm tình sa sút.

Lần này quặng mỏ người chết sự kiện, bỗng chốc chết mười mấy tên Luyện Khí Kỳ thợ mỏ, là gần đây mấy chục năm nghiêm trọng nhất ác tính tử thương sự kiện, nhưng đến nay vị tra ra nguyên nhân. Chỉ biết là là lợi hại Yêu vật tập kích, lại không biết là yêu vật kia là vật gì, đến từ đâu.

Toàn bộ Thanh Ô Tiên Thành chúng tu sĩ môn đều là lòng người bàng hoàng, không dám phía dưới quặng mỏ đi hái quặng mỏ. Cái này nháo trò dọn, hầu như bảy tám phần quặng mỏ đều ngừng lại, thợ mỏ các tu sĩ đều lưu lại trong thành xem thế nào.

Phải biết rằng, Thanh Ô Tiên Thành ở vào Hàn Khố chi địa, chính là một tòa lấy quặng Tiên Thành, hầu như tất cả tu sĩ đều tới nay linh khoáng, luyện quặng mỏ mà sống, đình chỉ đào quặng, đối với Tiên Thành các tu sĩ thu nhập cùng sinh kế ảnh hưởng thật lớn.

Thậm chí nội thành một ít Tiểu tu tiên gia tộc thừa cơ kêu gào, rải lời đồn, nói trận này tai họa đều Tưởng thị rước lấy, Tưởng thị không xứng ngồi ở thành chủ trên vị trí, yêu cầu đổi thành chủ.

Chuyện này nếu là không mau chóng giải quyết, làm một tra ra manh mối, cho toàn thành các tu sĩ một cái công đạo, Tưởng thị gia tộc khổ tâm kinh doanh mười mấy năm chức thành chủ, sẽ bị bức bách chấp tay thoái vị rồi.

"Cha, chúng ta Thanh Ô Tiên Thành chưa từng có lợi hại Yêu vật xuất hiện qua, lần này hung vật, tới quá kỳ hoặc. Người cảm thấy, lần này là người nào ở trong tối hại chúng ta?"

Kia tên theo quặng mỏ trốn sinh ra thanh niên tu sĩ, thần tình uể oải nói.

Tưởng lão thành chủ trầm mặt, lắc đầu nói: "Bồng Lai tiên tông chính là chúng ta chỗ dựa, chúng ta hái quặng mỏ có tám phần vận chuyển về Bồng Lai tiên tông, bọn họ từ trước đến nay thoả mãn, tự nhiên không có lý do gì tìm chúng ta phiền toái. Còn có một thành vận chuyển về Vạn Thú tiên tông, cuối cùng một thành vận chuyển về mặt phía bắc. Ngoại trừ Bồng Lai tiên tông, về phần người khác từng cái cũng có thể nghi!"

"Việc này có phải hay không là Vạn Thú tiên tông nhân khô hay sao? Bọn họ ngại quá ít, muốn nhiều hơn một chút quặng mỏ, vì vậy khơi mào sự việc, muốn đem chúng ta Tưởng gia làm cho xuống dưới, đổi bọn họ nâng đỡ gia tộc làm thành chủ?"

Thanh niên tu sĩ thấp giọng nói.

"Cái này Thanh Ô Tiên Thành thành chủ vị trí không tốt ngồi a! Bồng Lai tiên tông số lượng không thể động, nếu không không có tiên tông chỗ dựa, như thế nào ngồi yên. Chỉ là Vạn Thú tiên tông lại cách chúng ta Thanh Ô thành rất gần, cũng đặc tội không nổi ài."

Tưởng lão thành chủ lắc đầu, tràn đầy bất đắc dĩ.

Cái này Thanh Ô chức thành chủ, như lửa thiêu mông, nhiều người lang nhìn chung quanh. Đôi khi hăn thật muốn vung tay mặc kệ.

Nhưng mà, này xảy ra chuyện trong hầm mỏ có một chút thứ tốt, vô cùng hiếm hoi quặng mỏ loại, có thể giúp đỡ Tưởng thị đổi lấy mấy trăm năm tiên vận. Hắc vẫn muốn bảo trụ này bí quặng mỏ, từ Tưởng thị tộc nhân vụng trộm đào bới, không cho bên ngoài người biết được.

Nhưng đột nhiên gây ra hơn mười cái mạng người, làm cho hắc sứt đầu mẻ trán, sợ là cái này trong hầm mỏ bí quặng mỏ, là muốn bảo vệ cũng không giữ được.

Nhưng mà hắc chỉ có thể khu lang nuốt hổ.

Một đêm vô sự.

Sáng sớm ngày kế tiếp, chúng tu sĩ môn hện gặp tại Phủ Thành chủ tập hợp, Tưởng lão thành chủ đã sớm tại phủ thành chủ cửa ra vào, lo lắng đợi chờ đã lâu, nghênh đón trước mọi người đến.

Tô Trần thức dậy sớm, gặp Cơ Nguyên Chính đã không có ở đây sương phòng, mà Tôn Nhược Hương, Cát Vân đám người chưa đứng lên, hắc liền tới trước đến Phủ Thành chủ trong đại sảnh, lại phát hiện Bằng Lai tiên tông chỉ có một mình hắc tới trước.

Vạn Thú tiên tông ba người tu sĩ cũng chưa đến, chỉ có tán tu cát lão đạo sĩ, đẹp đẽ thiếu phụ cái này hai gã tán tu, tại Phủ Thành chủ trong đại sảnh riêng phần mình đang ngồi.

Hai vị này đều là Trúc Cơ sơ kỳ tu vi, so với Tô Trần không sai biệt lắm. Cũng không biết là lai lịch gì, hội vào lúc này xuất hiện ở Thanh Ô Tiên Thành.

Lấy tán tu chi thân có thể đạt tới Trúc Cơ Cảnh giới, đã là vô cùng không dễ.

Tô Trần đối với hai cái vị này tán tu có chút bội phục, hướng hai người hơi vừa vỗ tay, "Tại hạ họ Tô, bá kiến Cát đạo hữu, Phương đạo hữu!"

Kia vân du bốn phương cát lão đạo sĩ đang ngồi, nâng lên rũ xuống tầm mắt, lãnh đạm nhìn Tô Trần liếc nhìn, đáp lễ lại nói: "Tô đạo hữu khách khí!" Liền không nói thêm nữa.

Kia đẹp dễ thiếu phụ đá lông nheo, nhưng là rất nhiệt tình nói: "Tô tiểu ca thân là Bồng Lai đệ tử, lại như thế trẻ tuổi, lại nhưng đã Trúc Cơ sơ kỳ tầng ba, thật là làm tỷ tỷ hâm mộ nhanh! Giống tỷ tỷ ta liền khổ cực rồi, bản thân vớ vẫn suy nghĩ con đường tu luyện, vội vàng hơn nửa đời người cũng mới Trúc Cơ không lâu. Tỷ tỷ ta tại Tu Tiên giới lưu lạc, chưa từng thấy qua Tô tiểu ca như vậy hòa khí đại tông đệ tử, ngược lại là hữu duyên, hy vọng hy vọng có thể cùng Tô tiểu ca thân cận hơn một chút, luận bàn trao đổi tu tiên chi đạo."

Tô Trần âm thầm cười cười, nàng lời này là một chữ cũng không dám tin. Tán tu Trúc Cơ kia muốn bỏ ra cái giá khổng lồ, ai biết nàng là lai lịch thế nào.

Hắn cười nhạt, "Phương đạo hữu khách khí, hai vị cũng làm tại hạ cảm giác sâu sắc khâm phục. Đúng rồi, những người khác đâu, còn chưa tới?"

"Ai biết được! Vạn Thú tiên tông vị kia Thiếu tông chủ cũng không biết là duyên cớ gì, biết rõ cái này Thanh Ô Tiên Thành với các người Bồng Lai tiên tông đi được gần, rõ ràng còn đã tới đến lần vào một cước."

Đẹp dễ thiếu phụ lắc đầu, nói qua, nàng thấp giọng nói: "Đêm qua ta liền gặp bọn họ nửa đêm đi ra ngoài, một mực vị quay về khách sạn, hơn phân nửa là gặp người nào đi. Không chừng, liền sự tình là bọn hắn trong âm thầm giở trò, muốn mượn cơ hội khơi mào sự việc! Tỷ tỷ cùng Tô lão đệ mới quen đã thân, thế nhưng muốn dài bao nhiêu điểm tâm nhãn, đề phòng bọn họ một ít."

"Phương đạo hữu, cẩn thận họa là từ ở miệng mà ra chúng ta tán tu các nơi du lịch, kiếm chút linh thạch tu luyện, dính điểm chỗ tốt mà thôi. Không cần phải đi đắc tội người, Vạn Thú tiên tông cũng không phải là chúng ta trêu chọc được."

Cát lão đạo sĩ đột nhiên mở mắt ra mảnh vải, thần nhiên nói.

"Cát huynh lời này cũng là! Giúp đỡ Tưởng thành chủ giải quyết việc này, lấy tiền tiền tài liền đi. Các người tiên tông sự tình, cũng không dám nhiều lần vào!"

Đẹp dễ thiếu phụ cười cười, tựa hồ cũng có kiêng kị, liền không hề nói việc này. Rảnh rỗi nhắc tới một ít Tu Tiên giới gặp phải chuyện lý thú, thỉnh thoảng cười duyên trang điểm xinh đẹp.

Tô Trần nhàn nhạt gật đầu, bên cạnh chỗ ngồi ngồi xuống.

Hắn tự nhiên là nghe được, cái này Cát lão đạo, đẹp dễ thiếu phụ lời nói chứa đầy hàm ý, chỉ hướng Vạn Thú tiên tông. Hắn cùng hai người bọn họ câu được câu không rảnh rỗi trò chuyện.

Mấy người bọn họ uống vài chiếc linh trà, đợi gần một canh giờ, mới gặp Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm các loại chúng tu sĩ môn lần lượt đến, Vạn Thú tiên tông vệ trác các loại ba vị tu sĩ càng là tha thướt đến trễ.

Giữa trưa.

Hơn mười tên Trúc Cơ các tu sĩ ly khai Thanh Ô Tiên Thành, điều khiển Kiếm Phi Hồng, rời đi Tiên Thành phương bắc ngoài mấy trăm dặm, mảng lớn quặng mỏ khu vực.

Cái này một mảnh khoáng thạch khu vực, càng phát nghèo khổ cùng hoang vu, gò núi tất cả đều là quang ngốc ngốc nham thạch, cây cối không nhiều lắm.

Tô Trần đứng lặng trên phi kiếm, hướng phương bắc nhìn lại.

Cái mảnh này Hàn Khố chi địa, trong Thiên Địa tựa hồ không có giới hạn, tối tăm mờ mịt một mảnh, làm cho người ta vô biên mệnh mông cảm giác.

Hắn từng xem qua trong Đại Đường đất địa đồ, giống như cái này Thanh Ô Tiên Thành phụ cận chính là lớn đường biên giới, trên bản đồ cũng không đánh dấu ngoại giới là địa phương nào.

Thiên hạ này ở to lớn như thế, vượt qua biên cảnh, vẫn như cũ vô cùng mệnh mông, làm cho Tô Trần cảm thấy khiếp sợ.

Hắn chính muốn hỏi một chút, phương Bắc là địa phương nào.

Tôn Nhược Hương đã giành trước một bước, vô cùng ngạc nhiên hỏi, "Cơ sư huynh, nơi đây một đường hướng bắc là địa phương nào, còn có đầu cuối? Chờ thêm chút thời gian, chúng ta đi xem!"

Cơ Nguyên Chính biến sắc, vội vàng nói: "Không thể! Chỗ này Thanh Ô Tiên Thành đã là trong Đại Đường đất cảnh nội, Đông Bắc giáp ranh khu vực tí ngoài rìa Tiên Thành rồi.

Xa hơn bắc bên ngoài tấu, thì là vùng thiếu văn minh chi địa, khí hậu so với cái này trong còn rét lạnh khô hạn. Chỉ có một chút bắc di bộ lạc cư trú, cái này những bắc di bộ lạc, so với Hung Nô còn lạc hậu nguyên thủy bộ tộc, thờ phụng man di chi thần, tu luyện là man thuật, không phải ta Đại Đường con dân. Ta tu sĩ trung thổ tiến vào bắc di chi địa, gặp gỡ man tu, thì phiền toái."

"Cái này vùng thiếu văn minh bắc di chi địa, chính là Thần Châu vùng đất đầu cuối?"

Tôn Nhược Hương dường như làm cho suy nghĩ, hiểu kỳ nói.

Cơ Nguyên Chính chần chờ, lắc đầu nói: "Đây cũng không phải. Theo đã nói bắc di bộ lạc vô biên hoang vu chi địa, một mực hướng bắc, còn có thể đạt một mảnh băng hải."

Sẽ lướt qua cái này vô tận băng hải, thì là tiên điển ghi chép trong truyền thuyết Bắc Minh chi địa. Đừng suy nghĩ nhiều, băng vào ta các loại thực lực, không đi được bên kia."

Hắn cũng không phải là quá rõ ràng, chỉ là tại tiên điển lên, trong lúc vô tình đã từng gặp.

Tưởng thành chủ nghe vậy, ha ha cười nói: "Tôn tiểu thư, đừng nói Bắc Minh chi địa. Coi như là là trước mắt cái mảnh này bắc di vùng thiếu văn minh chi địa, người cũng đi qua không."

"Cái này là vì sao?"

"Tại chúng ta Thanh Ô Tiên Thành cùng bắc di bộ lạc biên cảnh trung gian, có một tòa tên là thiên phong hạp chi địa, là song phương giao giới chi địa. Ngày đó gió hạp địa thế vô cùng hiểm yếu, bầu trời thổi mạnh lẫm liệt ác liệt gió cương, vô pháp ngự kiếm phi hành. Dưới mặt đất sâu hơn hơn vạn trượng, đi nhầm một bước, sẽ rơi vào vực sâu không đáy, bị đáy cốc Yêu thú thôn phệ.

Nơi đây bị một cái tên là ma sát minh tà ma tu sĩ chiếm cứ lấy. Bọn họ tất cả đều là ở trung thổ phạm liễu sự, lẫn lộn ngoài đời không nổi tà đạo tu sĩ, chạy trốn tới cái này nghèo khổ vùng thiếu văn minh đất kẻ hở giáp ranh, ở trung thổ cùng bắc di trung gian, giãy giụa muốn sống.

Thiên Sát minh khó vào khó ra, khí hậu khô ráo, quanh năm bão cát, hoàn cảnh dị thường ác liệt. Yêu thú vô số. Đúng là có chỗ này cực kỳ hiểm trở hạp cốc che chở, lại tới gần bắc di chi địa.

Thần Châu các đại tiên tông khó có thể đánh, cũng không muốn khiến cho bắc di Man tộc tu sĩ kịch liệt phản đối, cái này ma sát minh mới miễn cưỡng sống sót.

Thần Châu các đại tiên tông cùng cái này ma sát minh từ trước đến nay thù hận, không có đạo lý gì thế nhưng nói, một khi gặp gỡ chính là chém giết. Vì vậy ma sát minh tu sĩ phần lớn dừng lại ở thiên phong hạp, rất ít dám lướt qua hạp cốc trở lại Trung thổ khu vực. Chúng ta tự nhiên cũng không dám tùy ý quá khứ.

Chúng ta rất khó lướt qua ma sát minh, tiến vào bắc di bộ lạc khu vực. Chỉ cần bọn họ không ăn vào Trung thổ cảnh nội, Ngũ đại Tiên Tông cũng liền mặc kệ bọn hắn rồi."

"Ma sát minh theo chúng ta chính đạo tiên tông căm thù, sẽ không đánh Thanh Ô Tiên Thành này?"

Tôn Nhược Hương cực kỳ là tò mò, phải biết rằng cái này Thanh Ô Tiên Thành phần lớn đều là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, thực lực rất yếu.

"Bọn họ đánh hạ, cũng đứng không vững địa bàn này. Bồng Lai tiên tông tu sĩ Kim Đan thứ nhất, bọn họ trốn so với cháu trai còn nhanh, lại lúi về thiên phong hạp bên trong. Bồng Lai tiên tông cũng không tốt vì phạm quá khứ, khiến cho cùng Man tộc tu sĩ phân tranh."

Tường lão thành chủ cười khỗ.

Huống hồ, Thanh Ô Tiên Thành khai thác ra ngoài một ít khoáng hoá thạch, chảy hướng phương bắc ma sát minh. Bán một ít khoáng thạch cho bọn hắn, cũng đổi được an bình, miễn cho ma sát minh tu sĩ nhớ mãi cái địa phương này. Dần dà, Bồng Lai tiên tông đối với cái này cũng là mở một con mắt, nhắm một con mắt.

Những chuyện này, Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ các tu sĩ rất ít chú ý, đều chưa hẳn biết rõ. Hẳn cái này Thanh Ô thành chủ, sống nơi đây, rồi lại cũng rõ ràng là gì.

Tô Trần nghe bọn họ những lời này, trong lòng nhưng là kinh ngạc.

Cái này Thanh Ô Tiên Thành vùng đất lạnh giá, chung quanh tình thế rõ ràng cũng phức tạp như vậy. Nam có ngũ đại tông một trong Bồng Lai tiên tông, tây có Vạn Thú tiên tông, mặt phía bắc còn có ma sát minh cùng bắc di bộ lạc man tu.

Cái này Thanh Ô Tiên Thành thực lực yếu ớt, hết lần này tới lần khác kẹt ở giữa, sợ là thật không dễ chịu.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ ngự kiếm đến khu vực khai thác mỏ, liền bay rơi xuống suy sụp.

Xảy ra chuyện đường hầm trong mỏ, là trong đó một tòa đồng tinh quặng mỏ.

Chỗ này đường hầm trong mỏ động quật vào miệng, bị một khối hơn mười nghìn cân cự đại núi đá phong bế.

Có Thanh Ô Tiên Thành hơn mười tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, ngày đêm tâm kinh đảm chiến canh giữ ở cửa động này, để tránh Yêu vật từ bên trong lao ra. Bọn họ đều là thợ mỏ, theo mặt khác quặng mỏ điều khiển tới đây.

"Nơi đây tình huống như thế nào?"

Tường thành chủ trầm giọng hướng những thợ đào mỏ hỏi.

"Bẩm thành chủ, quặng mỏ chặn sau khi chết, chưa từng động tới. Yêu vật chắc còn ở bên trong!"

Luyện Khí thợ mỏ liền vội cung kính bẩm báo.

Tường thành chủ gật đầu, mọi người đẩy ra cự thạch, mở ra quặng mỏ cửa động, làm cho nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ tiên tiến quặng mỏ đi dò đường.

Hắn và nhiều người Trúc Cơ tu sĩ, tức thì cùng theo những thợ đào mỏ đi vào.

"Mời!"

"Bồng Lai tiên tông đạo hữu thực lực mạnh, trước hết mời!"

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ lẫn nhau khiêm nhượng. Thực lực của bọn hắn tuy mạnh mẽ, nhưng mà tại đường hầm trong mỏ hẹp hòi chi địa, đối mặt nguy hiểm không biết, đi ở phía trước vẫn như cũ hội rất nguy hiểm.

Tường thành chủ cũng biết, nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ người nào cũng sẽ không nguyện ý tại phía trước nhất, chỉ có thể làm cho Thanh Ô Tiên Thành Luyện Khí Kỳ những thợ đào mỏ dẫn đường.

Tường thành chủ tiên tiến, mặt khác hơn mười tên Trúc Cơ các tu sĩ khiêm nhượng một phen, lúc này mới nối đuôi nhau vào, kết bạn tiến vào này thâm thúy quặng mỏ, đi kiểm tra tình huống bên trong.

Tô Trần tiến trong hầm mỏ, liền cảm giác lạnh buốt, hình như có Âm Phong quán thể.

Theo cửa động đi vào không xa, đã đến quặng mỏ vài dặm ở chỗ sâu trong, tùy ý có thể thấy được một ít Luyện Khí Kỳ những thợ đào mỏ thi thể.

Những thi thể này tất cả đều băng lãnh cứng ngắc, toàn thân tản ra một đoàn màu xanh đen trạch khí vụ, còn có mùi hôi thối, nhưng mà cũng không hủ hóa.

Nhiều người Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ nhìn qua trên thi thể tất cả đều là nòng nặc độc, không khỏi đều sắc mặt trắng bệch, liên tục lui về phía sau, liền thi thể cũng không dám đi thăm dò khám.

Trong hầm mỏ có cấp hai Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, cái này không đáng sợ. Lấy bọn họ hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ, sẵn giết dễ dàng.

Nhưng mà độc này cực kỳ bá đạo, vô cùng phiền toái.

Bởi vì không biết là độc gì, chưa chắc có thích hợp chuyên dụng Giải Độc Đan. Vạn nhất nhiễm lên độc, tầm thường Giải Độc Đan giải không được lời nói, phải trở về rất xa xôi tiên tông sơn môn mới có biện pháp. Đến không kịp về sơn môn, đi đời nhà ma, vậy chết oan.

Tường thành chủ lộ ra hồ thẹn, hướng chúng tu sĩ nói: "Lần trước ta tiến quặng mỏ, phát hiện trên thi thể có độc, liền tranh thủ thời gian lui ra. Ta đối với độc tách ra vô cùng ít, nhìn không ra là cái gì độc. Chư vị, còn có ai đúng độc tách ra?"

Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ vệ trác nhàn nhạt lắc đầu, hần chỉ nghiên cứu Linh Thú, không biết độc.

Mặt khác nhiều người Trúc Cơ tu sĩ cũng là hai mặt nhìn nhau, đối với cái này không hiểu nhiều.

"Đúng rồi, Tô sư huynh, người là Luyện Đan Đại Sư, đối với độc có lẽ hiểu rõ một chút đi! Đáng tiếc, ta mới Luyện Đan Tượng tiêu chuẩn, đối với Độc hệ hiểu rõ vô cùng ít."

Tôn Nhược Hương nói.

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ ánh mắt, lập tức nhao nhao rơi vào Tô Trần trên thân, rất là khiếp sợ. Hiển nhiên không muốn đến, trong mọi người còn

có một vị Luyện Đan Đại Sư.

"Tô huynh đệ lại là Luyện Đan Đại Sư, kính xin Tô huynh đệ điều tra một phen!"

Tường thành chủ vội vàng nói.

Tô Trần bất đắc dĩ. Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ cũng đều không hiểu độc, hẳn cái này Luyện Đan Đại Sư thường xuyên tiếp xúc các loại Linh dược, đối với độc cũng có biết một ít, chỉ có thể hẳn đến xem xét.

Tô Trần dùng một thanh cấp thấp quặng mở cái xeng, đem một gã thợ mỏ thi thể mở ra, cẩn thận kiểm tra toàn thân, phát hiện sau lưng có một cái miệng vết thương, "Độc này nhìn không ra miệng vết thương là đầu ngón tay lớn nhỏ một cái lỗ kim, hẳn là bị kích độc phi châm làm cho giết bằng thuốc độc. Nhưng không thấy phi châm rất có thể hòa tan tại trong thi thể."

"Yêu vật kia hội phóng thích độc châm."

"Tẩu, vào động bên trong nhìn một cái, nhìn xem ra sao Yêu vật!"

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ sắc mặt trầm ngưng, riêng phần mình cầm trong tay Pháp Khí, gia trì các loại hộ thân che đậy, nhiều vẻ đề phòng. Tốp năm tốp ba lần nhau che chở lấy, tiếp tục hướng đường hầm trong mỏ ở chỗ sâu trong mà đi.

Tô Trần một tay cầm Phong Hồ Lô, một tay cầm lấy cấp hai hoa đào, cùng Cơ Nguyên Chính sư huynh đồng hành.

Chỗ này đồng tình đường hầm trong mỏ rất là hẹp hòi, hơn một trượng rộng, vền vền có thể chứa hai ba tên Trúc Cơ tu sĩ thông qua.

Cái này đường hầm trong mỏ vô cùng phức tạp, quẹo trái quẹo phải, đường rẽ rất nhiều, cũng không biết đi bao lâu rồi.

Đột nhiên, trước mặt nhất Luyện Khí Kỳ thợ mỏ kêu thảm một tiếng, lọt vào tập kích. Một đạo tốc độ nhanh vô cùng kim ảnh, hướng chúng tu sĩ môn lao đến.

"Nhanh, Yêu vật ra ngoài rồi, chư vị xuất thủ!"

Tưởng thành chủ rộng to , trong tay một thanh cấp hai Thổ Hệ phi kiếm, bộc phát ra một hồi hoàng sắc quang mang, bắn ra, nhưng là không thể đâm trúng đạo kia kim ảnh.

Một đạo màu vàng bóng châm kéo tới.

"Phốc!"

Tưởng thành chủ hoảng sợ kịch liệt đau nhức, hãn hộ thể che đậy không chịu nổi một kích, liền pháp y cùng nội giáp cũng đỡ không nổi, thuận lúc giữa bị đạo kim quang này xuyên thủng, đâm trúng lồng ngực của hãn.

Trên vách động, bỗng nhiên bò một đầu trượng đại màu vàng Yêu Hạt tử, khoác Kim Hạt Giáp, lạnh như băng trông mắt nhìn qua chúng tu sĩ. Cái đuôi run lên, bắn ra một quả đuôi bò cặp kim châm, đâm vào Tưởng thành chủ trong lồng ngực.

Tưởng thành chủ mềm mại vô lực nghiêng vào tại đường hầm trong mỏ thạch bích, phun ra một ngụm máu lớn, đã thấy máu đã biến thành màu xanh đen.

"Không tốt, là Trúc Cơ hậu kỳ kim Yêu Hạt!"

"Nhanh, liên thủ tru sát nó!"

"Sát!"

Đi theo ở Tưởng thành chủ sau lưng nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ, chứng kiến cái kia màu vàng Yêu Hạt, đều bị hoảng sợ, nhao nhao tể ra các

màu Pháp Khí vậy công tới.

Bọn họ tất cả mọi người là Trúc Cơ sơ kỳ, cao nhất cũng liền Trúc Cơ Kỳ tầng ba mà thôi. Tuy rằng người đông thế mạnh, nhưng cùng Trúc Cơ hậu kỳ yêu thú chênh lệch tương đối lớn.

Một thanh cấp hai hạ phẩm phi kiếm đâm trúng màu vàng Yêu Hạt, "Keng" đánh vào nó kim giáp lên, một ánh lửa.

Màu vàng Yêu Hạt tại đường hầm trong mỏ tốc độ bò cực nhanh, đuôi bò cạp run lên vài cái, lại là mấy đạo kim châm, hướng nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nổ bắn ra.

Lại là hét thảm một tiếng, một gã Vạn Thú tiên tông Trúc Cơ Đại hán, chết không nhắm mắt mở to hai mắt nhìn. Hắn mặc khôi giáp thật dày, còn có hộ thân che đậy, rõ ràng ngăn không được kim châm đâm một cái.

"Không tốt, kim châm phá giáp, ngăn không được!"

"Chạy mau!"

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ sợ tới mức hồn phi phách tán, thời gian nháy con mắt chết mất hai cái, ở đâu còn dám đi theo nó liều mạng, quay người liền trốn mất dép.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 220 Quặng Mỏ Sát Khí, Chương 221 Thần Bí Ngân Khoáng

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ bị cái kia Kim Yêu Hạt cho kinh hãi chạy trời chết, nhưng mà bị người phía sau ngăn chặn, bối rối phía dưới, muốn chạy trốn cũng không phải là dễ dàng như vậy.

"Cấp hai Thượng phẩm kim giáp Yêu Hạt! Đáng chết, như thế nào loại này Yêu thú!"

Cát lão đạo sĩ trông thấy Tường thành chủ, Vạn Thú Tông tu sĩ liên tiếp bị cái kia Kim Sắc Yêu Hạt quăng ra bá đạo kim độc châm bắn chết, không khỏi mặt mày sắc run một cái, hoảng sợ kinh biến.

Chết đạo hữu chứ không chết bần đạo, đặc tội!

Hắn nghiêng rằng, đưa tay liền đánh ra hai trường đã sớm chuẩn bị xong cấp hai hạ phẩm phù lục một tấm cấp hai tường đất phù lục, một tấm cấp hai Ngự Phong Phù Lục.

Một đạo thật dày tường đất, lập tức theo cát lão đạo chân sau gốc rễ đột ngột từ mặt đất mọc lên.

Tường đất phù lục dùng để ngăn cản cái kia Kim Sắc Yêu Hạt kim độc châm, chưa chắc có thể ngăn cản được kinh khủng kia kim độc châm, nhưng mà lùi lại một cái cũng tốt.

Ngự Phong Phù Lục làm cho Cát lão đạo sĩ nhanh chóng, gia tốc lao ra ba mươi bốn mươi trượng bên ngoài, trốn tại phía trước nhất.

Tô Trần chứng kiến đầu kia Kim Sắc Yêu Hạt, nói thầm một tiếng không ổn.

Đầu này Kim Sắc Yêu Hạt dĩ nhiên là một cái Trúc Cơ hậu kỳ Yêu thú, luân đơn đả độc đấu thực lực, muốn vượt qua bọn họ trung gian bất luận cái gì một gã Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ.

Bọn họ bên này chừng mười ba tên Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, theo lý, chúng tu sĩ cùng lên lấy rất nhiều Pháp Khí đồng thời vây công con này Kim Yêu Hạt, nhưng thật ra là hoàn toàn có thể làm được tru sát đầu này Kim Sắc Yêu Hạt.

Nhưng cái này quặng mỏ vền vền hơn một trượng rộng, trực tiếp đối mặt Kim Yêu Hạt thú vền vền hai ba tên Trúc Cơ tu sĩ không đến, không chứa nổi nhiều người Trúc Cơ tu sĩ đồng thời hợp lực xuất thủ, Pháp Khí đều không có biện pháp thi triển ra.

Tại trước mặt nhất Tưởng lão thành chủ, Vạn Thú Tông một gã Trúc Cơ tu sĩ một chết, những thứ khác chúng tu sĩ môn đều kinh hoàng vô cùng, sĩ khí đều không có, ở đâu có thể đấu qua con này hung hãn Kim Yêu Hạt.

Tô Trần quay người liền chạy.

Thế nhưng là, hẩn nhìn đến phía sau một bức tường đột ngột từ mặt đất mọc lên, một cái kinh ngạc.

Tên khốn này Cát lão đạo, rõ ràng hướng dưới lòng bàn chân đánh ra một bức tường đất phù, đem hẩn, song tu cửa Trần thị vợ chồng, Cơ Nguyên Chính các loại gần một nửa tu sĩ, đều cho vây ở một đạo thật dày tường đất đằng sau, ngăn cản Kim Yêu Hạt truy kích.

Chỉ dựa vào bốn người bọn họ, muốn giết cái này cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt, tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

"Bỏ trốn mất dạng!"

Tô Trần lập tức bóp nát một đóa cấp hai hoa đào.

Thuần lúc giữa, hấn theo biến mất tại chỗ, độn địa không thấy.

Cơ Nguyên Chính chứng kiến cái này lấp kín tường đất, tức thiếu chút nữa một miệng máu nhổ ra, chửi ầm lên, lập tức tay bấm một thanh phi kiếm, hướng tường đất toàn lực ầm."Oanh" một kiếm, ở trên tường đất vỡ ra một khe nhỏ khe hở, nhưng mà còn chưa đủ đi ra ngoài.

Song tu cửa Trần thị vợ chồng rơi ở tuốt phía sau, đều cầm một thanh pháp đao cùng pháp kiếm, đối mặt cái này tường đất mặt nhìn nhau.

Mắt thấy, Kim Yêu Hạt theo đuổi theo phía sau, bọn họ đều muốn tường đổ mà chạy, cũng không kịp rồi.

"Đao kiếm kết hợp, Long Phượng giao sát!"

Trần thị vợ chồng sắc mặt bi phần, tâm ăn ý, rống to một tiếng quay người, tất cả ném ra ngoài nhất Đao nhất Kiếm, hỏa diễm đao Sáng cùng kiếm khí màu xanh tăng vọt, vây công Kim Yêu Hạt tử.

Ngọn lửa này ánh đao cùng kiếm khí màu xanh nhất thời lúc giữa đại thịnh, như một đoàn rừng rực chi hỏa long cùng bay lượn Thanh Phượng, dây dưa cùng nhau lấy, quét sạch tiên Kim Yêu Hạt.

Pháp đao pháp kiếm hợp bích, uy lực cực kì khủng bố.

Kim Yêu Hạt tốc độ cực nhanh rút lui về sau, tránh né cái này đoàn ánh đao kiếm quang giao sát, căn bản không cho hai người quần chiến.

Nó cái đuôi run lên, chính là hai quả kim độc châm quang ảnh lóe lên, nổ bắn ra mà ra.

"Phốc ~ xùy ~!"

Trần thị vợ chồng né tránh không kịp, lại là hai tiếng hét thảm, không địch lại con này Kim Yêu Hạt, trong khoảnh khắc trúng độc bỏ mình. Pháp đạo pháp kiếm mất đi Thần Niệm không chế, rơi xuống trên mặt đất.

Cơ Nguyên Chính lúc này tường đổ mà ra, hốt hoảng đuổi theo nhiều người Trúc Cơ tu sĩ, toàn lực trốn chạy để khỏi chết.

Trúc Cơ các tu sĩ tại trong hầm mỏ, đều bị chặt vật chạy thực mạng.

Cái này đường hầm trong mỏ cực kỳ phức tạp, mọi người bối rối phía dưới, phân tán bốn phía, chạy vào tất cả cái ngã ba bên trong.

Kim Sắc Yêu Hạt một đôi bò cạp đồng tử vô cùng băng lãnh, nó cũng không đuổi theo giết mổ người Trúc Cơ tu sĩ, mà là một đường chạy như điên, vọt thẳng đến động quật ra khỏi miệng phụ cận.

Nó tại cửa động nhìn một chút, có phát hiện không người chạy đi, lúc này mới dừng lại, thúc đẩy phụ cận một tảng đá lớn, ngăn chặn ra khỏi miệng.

Lại quay lại trong hầm mỏ, chuẩn bị đi săn giết nhiều người Trúc Cơ tu sĩ, sẽ tiến vào trong động nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ tận diệt.

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ tại tất cả đầu đường hầm trong mỏ bên trong, phân tán bốn phía, tạm thời tránh được Yêu Hạt Truy sát.

Rất nhanh, chỗ này thâm thúy trong hầm mỏ, tĩnh mịch xuống.

Cơ Nguyên Chính đuổi theo Trang Bất Phàm, Cát Vân cùng Tôn Nhược Hương ba người, đồng thời trốn vào một cái thâm thúy đường hầm trong mỏ.

Bọn họ chạy ra trong vòng hơn mười dặm, không thấy Kim Sắc Yêu Hạt không có đuổi theo, không khỏi thở dài một hơi , trên mặt đều là chưa tỉnh hồn.

"Cái này trong hầm mỏ, làm sao sẽ lợi hại như vậy Kim Yêu Hạt? Linh trí của nó tựa hồ cực cao, biết rõ như thế nào Truy sát tu sĩ nó tựa hồ hướng cửa động phương hướng đi rồi!"

Cát Vân sắc mặt tràn đầy thần sắc, lòng còn sợ hãi.

"Không phải nó linh trí cao, mà rõ ràng nhất trải qua tu sĩ huấn luyện, biết rõ như thế nào đối phó tu sĩ nhân tộc. Nếu như là hoang đại Yêu thú, toàn bằng bản năng chiến đấu chém giết, căn bản sẽ không giáo hoạt như vậy! Hơn nữa hoang đại Yêu thú rất ít chủ động theo nhân tộc xung đột, trừ phi là tại trên địa bàn của bọn nó, mới sẽ liều mạng chém giết. Cái này đường hầm trong mỏ, cũng không phải là địa bàn của nó, là bị người dẫn dụ đến đây."

Cơ Nguyên Chính sắc mặt âm trầm, tức giận vô cùng.

Đầu này Kim Sắc Yêu Hạt không chỉ có phẩm giai cực cao, hơn nữa còn có mạnh hơn tu sĩ ở phía sau màn điều khiển.

Còn có tán tu kìa hồn đản Cát lão đạo, chạy bỏ chạy đi, rõ ràng còn vung ra một bức tường đất phù cản phía sau, đem Trần thị vợ chồng gài bẫy, thiếu chút nữa còn bắt hãm cho lừa bịp chết rồi.

"Vạn Thú tiên tông am hiểu nhất nuôi dưỡng Linh Thú, chớ để không phải là bọn hãn đang giở trò? ! Bọn họ dùng con này Kim Sắc Yêu Hạt hại chết Tướng thành chủ, mưu đồ nâng đỡ người đến của bọn họ khổng chế Thanh Ô Tiên Thành, đây hoàn toàn nói xuôi được."

Trang Bất Phàm hận nghiêng răng nghiêng lợi, bọn họ Bồng Lai tiên tông năm người tu sĩ, chỉ cần hơi không cẩn thận, chính là toàn thể bị diệt.

"Vạn Thú Tông nhân, xác thực cực kỳ khả nghi!"

Cơ Nguyên Chính sắc mặt thâm trầm, khẽ gật đầu.

Tưởng lão thành chủ cái này một chết, Thanh Ô Tiên Thành đổi một gã thành trì mới chủ, chưa chắc đứng tại Bồng Lai tiên tông bên này. Vạn Thú Tông tuy rằng đã chết một người, nhưng chuyện này cũng không hề có thể tẩy thoát hiềm nghi của bọn họ.

"Đúng rồi, Tô sư huynh đâu? Hẳn tựa hồ rơi vào đằng sau, không phải là bị Kim Yêu Hạt giết chết đi!"

Tôn Nhược Hương kỳ quái nói, vừa nghĩ tới Tô Trần có lẽ đã chết rồi, nàng sắc mặt liền thắt chặt biến trắng.

Nàng mặc dù đối với Tô Trần chướng mắt, nhưng Tô Trần là tổ phụ đệ tử thân truyền, chết ở chỗ này, nàng trở về cũng không hay nói rõ.

Cơ Nguyên Chính nhưng là lắc đầu, "Hẳn không có việc gì! Hẳn dùng một loại kỳ quái Mộc hệ độn thuật, trong nháy mắt liền biến mất, so với ta trốn còn nhanh. Chỉ là không biết đạo độn đi nơi nào. Một thân một mình tại đây trong hầm mỏ, sợ là rất nguy hiểm ài!"

Hẳn chính là bất đắc dĩ.

Cũng không có thể tùy ý đi tìm, hiện tại cái này trong hầm mỏ Kim Sắc Yêu Hạt vẫn còn bốn phía du duệ, tìm tìm bọn hắn chúng tu sĩ tung tích. Vạn nhất gặp gỡ, lại phải xui xẻo.

Hơn nữa, còn có ẩn núp đối thủ, lúc nào cũng có thể ra tay với bọn họ.

Trang Bất Phàm ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị, khóe miệng vênh lên.

Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác cùng một gã vạn thú môn bưu hán tu sĩ, trốn một cái trong hầm mỏ, tạm lánh phong ba.

Kia bưu hán cầm theo một thanh pháp đao , trên mặt hỗn hển, "Thiếu chủ, đầu kia Kim Sắc Yêu Hạt có cái gì rất không đúng! Nó chỉ sợ là tu sĩ khác nuôi dưỡng sủng thú, hại chết lão nhì!"

Lúc trước cái chết một gã vạn thú môn tu sĩ, là huynh đệ kết nghĩa của hắn, không muốn đến bị kia Kim Yêu Hạt hại chết.

"Hừ, sớm nhìn ra! Rõ ràng tại chúng ta Vạn Thú Tông không coi vào đâu, chơi chiêu thức ấy trò hề!"

Vệ Trác gầy lạnh lùng khuôn mặt, thêm mấy phần vẻ dữ tợn, cười lạnh.

Vạn Thú Tông am hiểu nhất nuôi dưỡng các loại Linh Thú, biết rõ các loại linh thú lợi hại cùng nhược điểm. Yêu Hạt tử là thường gặp một loại Yêu Trùng, không ít Vạn Thú tiên tông đệ tử đều nuôi dưỡng, chỉ là phẩm giai khá thấp mà thôi.

Con này cấp hai Thượng phẩm Kim Sắc Yêu Hạt tử rất lợi hại.

Nhưng hắn cũng không phải là không có biện pháp đối phó con này Kim Sắc Yêu Hạt. Hắn trước khi tới, hướng cha hắn cho mượn một kiện tam giai bản mệnh pháp bảo, đủ để săn giết đầu này Kim Yêu Hạt.

Nhưng mà, hắn nhìn xuống, không có xuất thủ.

Hắn còn muốn nhìn một chút, tốt cùng người nào tại trong quảng mả này giở trò, đem con này Trúc Cơ hậu kỳ Yêu Hạt tử phóng xuất hại người.

"Thiếu chủ, có phải hay không là Bồng Lai tiên tông nhân?"

Kia bưu hán nói.

Vệ Trác lắc đầu, "Bọn họ không có nhất định muốn làm như thế, Tưởng thành chủ đã chết đối với bọn họ không có gì hay chỗ ngược lại là kia hai cái tán tu, lão đạo sĩ cùng kia đẹp đẽ thiếu phụ, hai người này xuất hiện cực

kỳ kỳ quặc, vô cùng khả nghi. Chỉ là, lấy thực lực của bọn hắn cũng nuôi không nổi con này cấp hai Kim Yêu Hạt. Sau lưng bọn họ không biết là người nào tại chỗ dựa, mưu đồ mấy thứ gì đó!

Bất quá. Tưởng thành chủ đã chết, có thể lợi dụng cơ hội này, tại Thanh Ô Tiên Thành nâng đỡ một cái mới gia tộc thượng vị. Chỉ cần lấy một chút miếng Trúc Cơ Đan làm thù, có rất nhiều tiểu gia tộc nguyện ý sẵn sàng góp sức ta Vạn Thú tiên tông!"

"Bồng Lai tiên tông bên kia làm sao bây giờ?"

"Không sao, chỉ cần thành trì mới chủ trạm đến chúng ta, bọn họ Bồng Lai tiên tông thì phải làm thế nào đây. Ta Vạn Thú tiên tông cách nơi này mà gần, bọn họ ngoài tầm tay với."

Vệ Trác cười lạnh.

Kỳ thật Thanh Ô thành chủ chi vị (chức thành chủ), đó cũng không phải lần này tới Thanh Ô Tiên Thành mục đích chủ yếu.

Hắn tại hơn nửa tháng trước, nhận đến Vạn Thú Tông xếp vào tại Thanh Ô Tiên Thành thám tử đưa tới một phần tuyệt mật mật báo. Nói rằng Thanh Ô thành Tưởng thành chủ, ở một tòa đồng tinh trong hầm mỏ, phát hiện một loại thần bí xen lẫn quặng mỏ. Tưởng thành chủ một mực giữ kín không nói ra, không muốn làm cho ngoại nhân biết.

Cái này xen lẫn quặng mỏ là quặng hiếm thấy, sản lượng vô cùng ít, nhưng mà giá trị cực cao. Nghe nói có xu hướng lực lượng, đối với loại này quặng mỏ cảm thấy hứng thú, nguyện ý hoa không rẻ đại giới thu mua. Tưởng lão thành chủ muốn cầm cái này quặng hiếm thấy giấu, đi đổi một cái thông hướng Kim Đan đại đạo đường.

Vệ Trác được tin tức, lúc này mới dẫn theo hai gã Vạn Thú tiên tông đệ tử, chạy đến Thanh Ô Tiên Thành nhìn xem tình huống.

Tưởng thành chủ đã chết cũng tốt, cái này dễ dàng hơn hẳn làm việc.

"Sưu!"

Tô Trần thân ảnh, tại một cái đầu khác trong hầm mộ trốn hiện.

Hắn đánh giá chung quanh, tứ phía trống rỗng không có bất kỳ người nào, nhất thời lúc giữa ngạc nhiên.

Hắn vừa rồi phóng ra một đóa cấp hai hoa đào, thi triển "Đào chi yêu yêu" pháp thuật. Chạy trốn đường hầm trong mộ, để tránh trở thành Kim Yêu Hạt mục tiêu công kích.

Nhưng mà, trước mắt này đường hầm trong mộ, u ám thanh tĩnh.

Hết thấy tiếng đánh nhau đều biến mất.

"Chẳng lẽ ta theo mới vừa đường hầm trong mộ, chui đến mặt khác một cái đường hầm trong mộ?"

Tô Trần thần tình kinh ngạc.

Chỗ này đồng tĩnh đường hầm trong mộ, cực kỳ phức tạp, lên xuống trái phải đều có đại lượng đường hầm trong mộ phân bố. Chưa quen thuộc cái này quặng mỏ động, muốn tìm được ra khỏi miệng, cũng không dễ dàng.

Bốn phía im ắng một mảnh, chỉ có trên vách động linh khoáng thạch lóng lánh ánh sáng nhạt.

Tô Trần đánh giá bốn phía liếc nhìn, ngược lại cũng không sợ.

Hắn thanh nang trong túi còn có bó lớn cấp hai hoa đào, coi như là lẻ loi một mình, gặp được cái kia cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt, cũng đủ để bỏ chạy mà đi.

Tô Trần suy nghĩ như thế nào ly khai này đường hầm trong mỏ, đi tìm đến Bồng Lai tiên tông mấy người sư huynh đệ.

Hắn suy nghĩ một chút, như vậy tẩu, không an toàn.

Vạn nhất gặp phải cái kia cấp hai hạ phẩm Kim Yêu Hạt, tốc độ của nó cực nhanh, thực lực lại mạnh. Chỉ sợ bản thân còn không có phản ứng, liền bị độc châm của nó làm cho đâm trúng.

Tô Trần cũng không dám khẳng định, mình cấp hai cực phẩm thiểm thức phi kiếm, có hay không có thể đâm rách Kim Yêu Hạt vỏ ngoài kim giáp.

Hắn đem hồ lô vàng bên trong hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ đổ ra, khiến chúng nó tại quặng mỏ trong vòng mấy trăm trượng tản ra, hình thành mảng lớn Phệ Linh Phi Nghĩ vòng phòng hộ.

Vạn nhất có người nào đó hoặc là Yêu thú xuất hiện ở mấy trăm trượng ở trong, thậm chí tại ẩn nấp ẩn núp, cũng sẽ trước kinh động chúng nó, do đó khiến cho hắn cảnh giác.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn theo hồ lô vàng trong ra ngoài, lộ ra thập phần phấn khởi.

Chúng nó lập tức phân tán bốn phía, nhào vào quặng mỏ trên thạch bích, khắp nơi kiếm ăn, gặm cắn đồng tinh linh khoáng. Bọn họ muốn ăn quá cường liệt, lại đói quá lâu, không giây phút nào không nghĩ ăn.

Không bao lâu, một cái phệ linh con kiến rồi lại cắn một hạt màu bạc ánh sáng hạt, hướng Tô Trần trong tay hồ lô vàng bay tới, nhanh chóng chui vào trong hồ lô, cho Kim Sắc Nghĩ Hậu "Hiến ăn" .

Đối với Yêu Nghĩ tộc quần mà nói, phát hiện tốt nhất "Linh tính đồ ăn", cho tới nay đều là cho Kim Sắc Nghĩ Hậu hưởng dụng. Khác linh con kiến

chỉ ăn hạng kém đồ ăn.

Dù là nghệ hậu tạm thời không ăn, cũng đều tại tổ kiến bên trong trữ hàng lấy, làm kiến Hậu và Thái Tử chuẩn bị tốt linh thực.

Tô Trần đem một cái Phệ Linh Phi Nghĩ bắt lấy, muốn muốn đem nó trong miệng ngậm một hạt màu bạc ánh sáng hạt lấy xuống.

Nhưng nó hung ác ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tô Trần, rồi lại chết cấn không chịu nhả ra.

Tô Trần trong tay Pháp lực chấn động, đưa nó chấn ngất đi, phương hướng lấy xuống.

"Đây là cái gì quặng mỏ? Chỗ này không phải đồng tinh quặng mỏ sao?"

Tô Trần chi tiết lấy cái này một hạt hơi nhỏ thần bí ngân quang hạt, rất là ngạc nhiên. Thân là một gã sở trường tại Linh hồ lô Luyện Khí Sư, hẳn đối số số lượng phức tạp nhiều đến mấy nghìn loại khoáng vật tài liệu, hiểu rất ít.

Hắn tại Lăng Vân Tiên binh các đặt hàng pháp khí thời điểm, được chứng kiến tiền đại sư rất nhiều khoáng thạch tài liệu, nhưng trong đó cũng chưa từng thấy qua cái này màu bạc khoáng thạch tài liệu.

Nhưng Phệ Linh Phi Nghĩ khừu giác, cho tới nay đều là nhạy cảm vô cùng, không là đồ tốt, sẽ không hiến cho Kim Sắc Nghĩ Hậu dùng ăn.

"Cái này màu bạc quặng mỏ hạt, có lẽ đồng tinh quặng mỏ xen lẫn quặng mỏ đi chẳng lẽ là cao cấp hiếm hoi quặng mỏ loại?"

Tô Trần trầm ngâm một hồi lâu.

Bên ngoài có cái kia Kim Yêu Hạt ở đây, chúng tu sĩ môn rất khó giết chết nó, sợ rằng phải hao phí không ít tinh lực.

Tại Kim Yêu Hạt sát trước khi chết, hăn nhất thời nửa khắc, sợ cũng vô pháp ly khai chỗ này quặng mỏ.

Không bằng thừa dịp điểm ấy công phu, làm cho Phệ Linh Phi Nghĩ môn tại đây trong hầm mỏ, tìm một chút cái này những màu bạc quặng mỏ hạt. Thu thập nhiều một ít, ngày sau có lẽ thế nhưng có thể sử dụng lên.

"Tìm kiếm màu bạc ánh sáng hạt, mang về tổ kiến!"

Tô Trần động lòng.

Hăn lập tức thông qua nghĩ hậu, hướng hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ môn hạ lệnh.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn lập tức đình chỉ kiếm ăn đồng tình quặng mỏ, nhao nhao tại trong hầm mỏ tìm kiếm kia những thừa thốt màu bạc ánh sáng hạt.

Trọn vẹn sau nửa canh giờ, hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ, cũng chỉ theo quặng mỏ trên thạch bích thu tập được một khối nhỏ lớn chừng ngón tay cái màu bạc quặng mỏ hạt.

Tô Trần chứng kiến chỉ có ngón cái một chút màu bạc quặng mỏ hạt, có chút thất vọng.

Quá ít, quặng thô luyện chế đậm đặc co rúm người lại dùng để luyện Pháp Khí, thường thường sẽ bị cô đọng thành một phần trăm, thậm chí thiên, một phần vạn.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 222: Vô Pháp Rèn Luyện Bí Khoáng Chương 223: Khu Yêu Linh

Tô Trần cũng không buông tha cho khai thác loại này thần bí ngân khoáng hạt.

Hắn lấy Kim Sắc Nghĩ Hậu Thần Niệm truyền đạt chỉ lệnh, thúc đẩy sử dụng cái này hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ bay đi càng xa xăm, ở chung quanh ngàn trượng phạm vi mấy cái trong hầm mỏ, tìm tòi thần bí ngân khoáng.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn cảm ứng được Kim Sắc Nghĩ Hậu mệnh lệnh, ông ông bay múa, phân tán bốn phía, tiến về trước xa xa thu thập màu bạc quặng mỏ hạt.

Tô Trần thì tại trong hầm mỏ, tùy ý đi tới.

Có cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ ở đây, bất kỳ yêu thú gì hoặc là tu sĩ, vô pháp tới gần ngàn trượng trong phạm vi, mà không làm cho hắn cảnh giác.

Không bao lâu, hắn đã thấy có trên trăm con Phệ Linh Phi Nghĩ, vây quanh ở một cái bờ hoang trong hầm mỏ. Hướng đường hầm trong mỏ thành động, dốc sức liều mạng gặm cắn, tựa hồ bên trong có đồ vật gì đó.

Tô Trần thấy thế, lập tức dùng phi kiếm, ở trên vách động đâm một cái thước sâu lỗ nhỏ ra ngoài, bên trong lộ ra một mảnh hào quang màu bạc.

"Cái này có khối lớn thần bí ngân khoáng?"

Tô Trần không khỏi có chút kinh ngạc.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn nhao nhao bay tới, dọc theo cái hang nhỏ này chui vào đi vào, thường xuyên ra vào , trong miệng căn từng hột màu bạc viên bi bay ra, chui vào hồ lô vàng bên trong trữ hàng đứng lên.

Chúng nó "Khai thác" tốc độ cực nhanh, tuy rằng mỗi một con đều vẫn chưa tới cấp một thực lực, nhưng mà thu thập cái này những màu bạc linh khoáng tốc độ, ít nhất bù đắp được mười mấy tên Luyện Khí Kỳ thợ mỏ.

Đều muốn toàn bộ đào xong, phỏng chừng muốn mấy giờ thời gian.

Tô Trần dứt khoát tại đây đầu vút đi trong hầm mỏ lưu lại, dùng một quả Pháp Huyền Thận Châu, phong bế này vút đi đường hầm trong mỏ cửa động, ngụy trang một phen, miễn cho bị người khác phát hiện.

Sau đó, hẩn ăn vào một quả cấp hai Tụ Linh Đan, lợi dụng Phệ Linh Phi Nghĩ môn khai thác thần bí Ngân quặng mỏ lúc này, đến ngồi xuống tu luyện, hai không lằm.

Mặt khác chúng tu sĩ môn khả năng vẫn còn trong hầm mỏ, cùng cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt quần chiến.

Cái kia Kim Yêu Hạt thực lực tuy mạnh, nhưng nhiều người Trúc Cơ tu sĩ cũng sẽ không ngồi chờ chết, giấu ở cái này lòng đất đường hầm trong mỏ các nơi, lực phản kích vẫn phải có.

Chỉ sợ nhất thời nửa khắc, cũng không có kết quả. Ít nhất cũng phải một hai ngày, mới có thể đấu ra kết quả. Hơn nữa trước mắt cái cục diện này, vô cùng hỗn loạn, là địch là bạn khó mà phân biệt.

Tô Trần hiện đang thẳng thắn tránh đi bọn họ, các loại chúng tu sĩ cùng Kim Yêu Hạt đấu một phen, hao hết khí lực, tử thương không sai biệt lắm,

hắn lại đi, nhìn xem có hay không có cơ hội chinh đốn cái này tàn cuộc.

Tô Trần bỏ ra hai canh giờ, vừa rồi ngồi xuống tu luyện xong.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn đã khai thác ra một cái lớn chừng quả đấm thần bí ngân khoáng, nhưng mà bên trong tạp chất rất nhiều.

"Hô!"

Tô Trần suy nghĩ một chút, lấy ra một khối cấp hai Linh Mộc Thán, dẫn hỏa thành một đoàn nhiệt độ cao hỏa diễm.

Hắn đem khối này thần bí ngân khoáng, thử dùng cấp hai linh than chi hỏa, đến rèn luyện chiết xuất một phen. Dem quặng thô rèn luyện, xóa tạp chất, chế thành bán thành phẩm lúc sau, có thể đại phúc giảm bớt chiếm không gian.

Tô Trần lúc này lại kỳ dị phát hiện, lấy cấp hai Linh Mộc Thán hỏa diễm đi thiêu, cái này đoàn lớn thần bí bạc quặng thô ở trong lửa cháy mạnh, rõ ràng không có có mấy may hòa tan dấu vết. Thậm chí, cái này quặng thô không hấp nhiệt, hay vẫn là lạnh lạnh độ nóng.

"Cấp hai liệt diễm, đối với nó không có hiệu quả?"

Tô Trần buồn bực khó hiểu, còn tưởng rằng là ngọn lửa vấn đề.

Hắn tiện tay, từ trên thạch bích lấy một khối đồng tinh quặng thô, rèn luyện lấy ra. Rất nhanh, khối lớn đồng tinh quặng thô tại liệt diễm dưới nhiệt độ, hòa tan làm một đoàn nhỏ đồng ** thân thể, cùng đại lượng quặng thô tạp chất tách ra.

"Ngọn lửa này có ích a!"

Tô Trần lần nữa lấy cái này Linh Mộc Thán lửa đi thiêu cái này đoàn thần bí ngân khoáng, này cổ rừng rực nhiệt độ hỏa diễm, tựa hồ tránh được

thần bí này ngân khoáng, hoàn toàn đốt không đến nó.

"Kỳ quái quặng mỏ loại!"

Tô Trần nghi hoặc khó hiểu, nếu như vô pháp chiết xuất, đành phải đem thần bí này bạc quặng thô thu hồi á.

Sâu đậm trong hầm mỏ.

Cát lão đạo một thân một mình, sắc mặt lạnh lùng, thận trọng đi lại.

Thân là một gã tán tu, sớm đã thành thói quen độc hành.

Dù là tại đây vô cùng hung hiểm trong hầm mỏ, lúc nào cũng có thể gặp gỡ cái kia hung tàn Kim Yêu Hạt, cũng không sợ hãi chút nào chi ý.

Đột nhiên, hẩn dừng lại, mơ hồ phát giác được một tia khí tức nguy hiểm. Thân là cửu kinh lịch luyện lão tán tu, hẩn đối với nguy hiểm trực giác, nếu so với tu sĩ bình thường mạnh mẽ không ít.

Có cái gì tiềm phục tại phía trước.

Cát lão đạo không có tiếp tục hướng phía trước lại đi, lập tức tay lấy ra cấp hai Thiên nhãn phù, tay bấm một đạo pháp quyết, dán tại cái trán.

Hẩn hai hàng lông mày trán trung gian, phảng phất mở một cái Thiên nhãn.

Hôm nay con mắt kim quang lóng lánh, bén nhọn Linh quang đảo qua phía trước đường hầm trong mỏ, ẩn ẩn chứng kiến, cất giấu một cô gái thân ảnh ẩn thân tại ao động chỗ.

Cát lão đạo không khỏi cười lạnh nói: "Phương đạo hữu, điểm ấy chút tài mọn cũng dám đem ra mất mặt, xuất hiện đi!"

Một gã yêu diễm thiếu phụ theo thạch bích ao động bên trong thân ảnh lóe lên, hiện ra lồi lõm tuyệt diệu thân hình, giẫm phải a na bộ pháp đi về hướng Cát lão đạo, quyến rũ cười duyên nói: "Ai ôi!!!, Cát lão ca ánh mắt thật độc a! Thiếp thân giấu bí ẩn như vậy, cư nhiên bị liếc nhìn khám phá.

Thiếp thân cũng không phải là muốn phục kích người, chỉ là của ta một thân một mình, đối với cái kia Kim Yêu Hạt cực sợ, mới nơm nớp run run trốn ở cái này ao động bên trong. Hiện tại thật vất vả gặp được Cát lão ca, không bằng chúng ta kết bạn đồng hành, như vậy an toàn những."

"Ít cho ta dùng bài này mị thuật, lão đạo ta thanh tâm quả dục, một lòng chỉ cầu vô thượng tiên đạo, đối với nữ sắc không có hứng thú chút nào!"

Cát lão đạo nhưng là hí mắt đánh giá yêu diễm thiếu phụ và phía sau nàng, thập phần cảnh giác, trong tay bóp mấy tấm cấp hai phù lục.

Hắn tại phụ cận một dãy tán tu bên trong, hơi có mấy phần danh khí.

Nhưng cái này yêu diễm thiếu phụ vô danh, lai lịch khó lường.

Hắn đối với cái này yêu diễm thiếu phụ lai lịch chi tiết, hoàn toàn không biết gì cả, kẻ đàn mới có thể tin nàng.

Yêu diễm thiếu phụ gặp cái này Cát lão đạo mặt mày không ăn, thủy chung đề phòng nàng, không khỏi dừng lại, sắc mặt cũng lạnh xuống, khẽ nói: "Cát lão đạo, người đang ở đây biên cảnh một dãy tán tu bên trong cũng có chút danh khí, coi như là lão tư cách tán tu.

Chẳng lẽ liền nhìn không ra, cái này Thanh Ô Tiên Thành đang nổi lên gió trong mắt, có đại sự muốn phát sinh. Người chính là một kẻ Tiểu tán tu, lẫn vào vào để làm gì? Sẽ không ngại sống lâu?"

"Hắc, lão đạo ta sống hơn một trăm năm, cũng không phải là bị sợ đại, còn không có người nào cầm đi ta đây cái mạng nhỏ. Ngoại trừ Ngũ đại

Tiên Tông Bồng Lai tiên tông cùng môn phái nhỏ Vạn Thú tiên tông, nhìn chăm chăm vào chỗ này Thanh Ô Tiên Thành quặng mỏ bên ngoài, cũng chỉ có phía bắc ma sát minh đang dòm ngó nơi này quặng mỏ. Người hiển nhiên không phải Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông nhân, kia cũng chỉ còn lại có một cái khả năng rồi."

Cát lão đạo đột nhiên lạnh nhạt nói, "Các hạ là ma sát minh nhân đi?"

Cái này yêu diễm thiếu phụ nhiều lắm là cũng chính là ma sát minh một cái lâu la mà thôi, còn không dọa được hẳn.

"Muốn chết!"

Yêu diễm thiếu phụ bị bóc nội tình, không khỏi phương biến sắc, tể ra nhất khẩu phi kiếm, liền muốn sát cái này Cát lão nói. Để tránh cái này Cát lão đạo hỏng mất chuyện tốt của nàng.

Cát lão đạo đầu co rút lại, quay người muốn đào tẩu, đánh ra phù lục cản phía sau.

Hắn quanh năm tại Tu Tiên giới các nơi du lịch, đánh nhau chưa chắc rất mạnh, nhưng mà công phu chạy trốn chết rồi lại cao minh vô cùng.

"Chậm đã!"

Yêu diễm thiếu phụ đột nhiên thu tay lại, gọi lại Cát lão đạo, trầm giọng nói: "Cát lão đạo, người một kẻ tán tu ở các nơi du lịch, cũng không thể lực, toan tính bất quá là tiền tài mà thôi.

Người tới đây Thanh Ô Tiên Thành, vô pháp là muốn lấy Tưởng thành chủ cho người chỗ tốt hơn. Nhưng Tưởng thành chủ đã bị chết, hẳn cũng không cho được người chỗ tốt gì. Không bằng lưu lại giúp ta, sát Bồng Lai tiên tông năm người cùng Vạn Thú tiên tông còn lại hai gã Trúc Cơ tu sĩ, sau khi chuyện thành công, cho người bó lớn chỗ tốt."

"Hừ, Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông Trúc Cơ tu sĩ nội tình thâm hậu, rất có thể người mang bí bảo, cũng không phải là dễ dàng đối phó như vậy. Người liền có nắm chắc như vậy, lực lượng một người, có thể giết sạch bọn họ bảy tám người?"

Cát lão đạo dừng lại, cười lạnh.

"Người nhìn đây là cái gì?"

Yêu diễm thiếu phụ tự tin cười cười, đưa tay , trong tay nhiều hơn một cái xinh xắn kim quang lập lòe linh đang Pháp Khí, phát ra thanh thúy tiếng chuông.

"Khu Yêu Linh? ! Ngự thú tu sĩ dùng Khu Yêu Linh? Nói như vậy, người có thể thúc đẩy sử dụng cái kia cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt!"

Cát lão đạo trầm tư một chút, liên tưởng đến cái kia rõ ràng cho thấy thuần hóa qua Kim Yêu Hạt, thần tình không khỏi chấn động.

Ngự thú tu sĩ tại thuần hóa linh thú thời điểm, thường xuyên biết sử dụng một cái chuyên môn linh đang Pháp Khí đến phụ trợ thuần hóa, khiến cho nghe lệnh làm việc.

Cái này Khu Yêu Linh không chỉ là ngự thú tu sĩ có thể dùng, còn có thể để cho người khác dùng, thuận tiện linh thú mua bán giao dịch. Tu sĩ khác mua cái này Khu Yêu Linh, liền có thể thúc đẩy sử dụng cái này con linh thú.

Lấy yêu diễm thiếu phụ Trúc Cơ sơ kỳ thực lực, hiển nhiên không phải con này cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt chân chính chủ nhân. Nhưng trong tay nàng có cái này Khu Yêu Linh, đủ để mệnh lệnh cái kia Kim Yêu Hạt rồi.

Yêu thú cũng không đáng sợ, dù là nó phẩm giai cao hơn, nhưng mà linh trí hơi thấp, vô pháp cùng tinh thông tính toán tu sĩ nhân tộc chống lại.

Nhưng mà sau lưng nó, có người không chế lời nói, vậy hoàn toàn bất đồng.

Yêu diễm thiếu phụ và cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt hợp lực, tru sát kia Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông Trúc Cơ đệ tử, chí ít có năm sáu thành phần thắng.

Cát lão đạo do dự một chút, muốn không nên ra tay giúp đỡ cái này yêu diễm thiếu phụ. Nếu như hơn nữa hăn mà nói, phỏng chừng có bảy thành phần thắng.

"Các người làm như vậy không sợ đưa tới Bồng Lai tiên tông trả thù?"

Cát lão đạo như trước nghi kị nói.

Ma sát minh ở trung thổ biên giới bên ngoài, cùng bắc di bộ lạc giáp giới, cho nên mới có thể ở trong khe hẹp tự bảo vệ mình. Luận thực lực, ma sát minh nhiều lắm là tiếp cận với Vạn Thú tiên tông, nhưng so với Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông thế nhưng kém xa.

Hăn thế nhưng không cảm thấy, ma sát minh có tư cách đi khiêu chiến Bồng Lai tiên tông.

"Yên tâm, cái này bố cục ta ma sát minh cao tầng bày ra, đã sớm thiết kế xong. Chúng ta vận dụng một quả bí ẩn quân cờ, dẫn Vạn Thú tiên tông Thiếu tông chủ đến đây.

Chúng ta có thể bố trí biểu hiện giả dối, Bồng Lai tiên tông đệ tử cùng Vạn Thú tiên tông đệ tử đồng quy vu tận. Bồng Lai tiên tông năm tên đệ tử bị Kim Yêu Hạt giết chết, Bồng Lai tiên tông chỉ biết hoài nghi Vạn Thú tiên tông ra tay.

Ta có Khu Yêu Linh, có thể thúc đẩy sử dụng cái kia cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt. Hơn nữa người, ta hai người liên thủ, hoàn toàn có cơ hội đem còn dư lại tu sĩ một mẻ hốt gọn."

"Người trước một lưới bắt hết bọn họ, cuối cùng sẽ chinh đồn lão đạo ta?"

Cát lão đạo lãnh đạm đạo, cũng không mắc mưu nàng.

"Cát huynh nói đùa, người đoán nghi ta, cái này cũng bình thường. Nhưng phải biết rằng, mục đích của ta cũng không phải là vì giết người, nếu không ta trực tiếp làm cho Kim Yêu Hạt đi Thanh Ô Tiên Thành đại khai sát giới cũng được, trốn ở cái này đường hầm trong mỏ trong làm gì?"

Mục đích chuyến này của ta, chế tạo ra một cái giả tình cảnh, vén lên Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú môn chém giết tranh đấu mà thôi, hao tổn thực lực của bọn hắn. Như thế, sẽ khiến ta ma sát mình có cơ hội có thể lợi dụng. Về phần người, chỉ cần người thay ta ma sát mình dốc sức, ta chỉ biết lôi kéo người, giết người làm gì! Chúng ta ma sát mình hoan nghênh tất cả tán tu đến đây sẵn sàng góp sức, nhất là cát huynh như vậy lâu năm kinh nghiệm tán tu!

Chỉ cần người chịu giúp ta giết bọn chúng đi, trên người bọn họ tài vật tất cả thuộc về người, như thế nào? Phải biết rằng, Bồng Lai tiên tông năm người, Vạn Thú tiên tông ba người, còn có song tu của vợ chồng, trên người bọn họ tài vật, ít nhất đủ người liêu cái hơn nửa đời người trở lên. Người liên không có chút nào động tâm?"

Yêu diễm thiếu phụ cười nói.

"Vậy còn người, sẽ không bức vẽ chút gì đó?"

"Ta chỉ muốn nâng lên Vạn Thú tiên tông cùng Bồng Lai tiên tông tranh đấu, lập nhiều kỳ công này, ma sát mình cao tăng thì sẽ trùng trùng điệp

điệp ban thưởng ta! Không cần những chỗ tốt này!"

"Hào! Trên người bọn họ tất cả tài vật tất cả thuộc về ta!"

Cát lão tia ánh mắt chớp động, suy nghĩ một hồi lâu. Hắn lo lắng cái này có cạm bẫy, nhưng chung quy tham niệm chiếm được thượng phong, không khỏi gật đầu.

Ngựa không lén ăn cỏ ban đêm thì không mập.

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ trên thân phong phú tài vật dụ hoặc, đối với một gã tán tu mà nói là vô cùng có sức dụ dỗ, cuối cùng làm cho hắn quyết định mạo hiểm.

"Cát huynh, coi như người thức thời! Nếu không, hừ!"

Yêu diễm thiếu phụ không khỏi khanh khách một tiếng, nhẹ nhàng hơi lay động một chút trong tay con này Khu Yêu Linh Pháp Khí.

Chỉ thấy, một cái Kim Sắc Yêu Hạt rõ ràng, xuất hiện ở đây đầu trong hầm mỏ, ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm vào Cát lão nói.

Nếu là vừa rồi Cát lão đạo không chịu đáp ứng liên thủ với nàng Truy sát chúng tu sĩ, như vậy nàng ra lệnh một tiếng, Kim Yêu Hạt cái thứ nhất đuổi giết mục tiêu, chính là cái này cát lão đạo.

Cát lão đạo không khỏi người đổ mồ hôi lạnh, không muốn đến yêu diễm thiếu phụ đã sớm triệu hoán Kim Yêu Hạt, làm Kim Yêu Hạt lưu lại ở chỗ không xa đợi mệnh.

Yêu diễm thiếu phụ nhẹ nhàng lay động một cái Khu Yêu Linh, thúc đẩy sử dụng Kim Yêu Hạt đi săn giết trong hầm mỏ tu sĩ khác.

Kim Yêu Hạt quay người mà đi.

Yêu điểm thiếu phụ và Cát lão đạo hai người, kẻ trước người sau theo sau Kim Yêu Hạt, hướng khác động quật tìm kiếm.

Trong hầm mỏ, khôi phục tỉnh mạch.

Vạn Thú tiên tông Thiếu tông chủ Vệ Trác, cùng còn sót lại một gã bừa hán, tại đường hầm trong mỏ trong động quật cẩn thận đi lại, tìm kiếm lấy Kim Yêu Hạt và những người khác tung tích, hai người bọn họ chuẩn bị đơn độc đi bắt giết Kim Yêu Hạt.

Vạn Thú tiên tông đệ tử mỗi ngày cùng Linh Thú giao tiếp, quen thuộc nhất linh thú ưu điểm cùng nhược điểm, đối phó Yêu thú từ có một bộ biện pháp.

Cái kia Kim Yêu Hạt rất mạnh, nhưng cũng không phải là không có nhược điểm. Ngoại trừ đuôi bò cạp kim châm, kim giáp lợi hại bên ngoài, còn lại bộ vị nhược điểm không ít.

Hơn nữa, đại bộ phận Yêu Hạt đều sợ lửa mạnh.

Vệ Trác trong tay thủ sẵn một tấm hỏa hệ pháp võng Pháp Khí, chuẩn bị bắt giết cái kia cấp hai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt.

Lúc trước nhiều người hỗn tạp, tất cả đấu riêng pháp, lẫn nhau trở ngại, ngược lại cũng bất tiện bọn họ động thủ, rất dễ dàng bị lừa bịp.

"Thiếu chủ, liền hai người chúng ta, có thể đấu được cái kia Kim Yêu Hạt sao?"

Bừa hán trong tay cũng cầm lấy một tấm lưới lửa Pháp Khí, nghi kỵ.

"Yên tâm đi!"

Vệ Trác lãnh đạm đạo, hắn chuẩn bị thủ đoạn cũng không chỉ trước mắt điểm này. Hắn chính thức đòn sát thủ lợi hại một khi thi triển đi ra, đủ để

sát cái kia Kim Yêu Hạt.

Vứt đi trong hầm mỏ.

Nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn hướng trong lỗ nhỏ chui vào, hướng ở chỗ sâu trong đào một trượng có hơn, chỉ dùng mấy canh giờ, liền đem bên trong ước chừng một trượng thần bí ngân khoáng cho hết đào hết, chuyển chở về hồ lô vàng bên trong.

Tô Trần tu luyện xong, gặp này vứt đi trong hầm mỏ đã không đào được thần bí ngân khoáng rồi, liền thu hồi Phệ Linh Phi Nghĩ, khiến chúng nó đi khác đường hầm trong mỏ.

Hắn rút lui tại quặng mỏ cửa động Pháp Huyền Thận Châu, tiếp tục đi tìm tiếp theo đầu đường hầm trong mỏ.

Tìm không biết bao lâu.

Đột nhiên, một cô gái áo đỏ thần sắc hốt hoảng khóc, tại trong hầm mỏ hốt hoảng chạy trốn.

Tô Trần trong lòng rung mình, đang muốn làm Phệ Linh Phi Nghĩ môn vậy công, đột nhiên cảm giác được Tôn Nhược Hương khí tức quen thuộc, vội vàng làm nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ tản ra, không được công kích.

"Tô sư huynh!"

Hồng y nữ tử kia tại trong hầm mỏ hốt hoảng thất thố trốn chạy để khỏi chết, đột nhiên nhìn thấy Tô Trần xuất hiện ở phía trước, như là gặp được cứu tinh, phốc vào trong ngực hắn, khóc rống lên.

Tô Trần phản ứng không kịp nữa, liền bị nàng phốc một cái nhuyễn hương vào lòng, mùi thơm nức mũi, không khỏi vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc.

Tôn Nhược Hương đây là có chuyện gì? Nàng gần đây không phải là đối với hăn cực kỳ không cho là đúng sao!

Qua một hồi lâu, Tôn Nhược Hương mới từ khóc lóc thảm thiết trong hơi chút chậm lại, gặp Tô Trần, nàng cuối cùng cảm thấy một ít an toàn, không còn là một thân một mình.

Nàng đột nhiên phát hiện bản thân núp ở Tô Trần trong ngực sợ hãi khóc rất lâu, không khỏi vội vàng buông tay thối lui, khuôn mặt một mảnh ửng hồng chi sắc.

"Tôn sư muội, làm sao vậy?"

Tô Trần bình tĩnh hỏi.

"Cát sư huynh, hăn hăn đã chết!"

Tôn Nhược Hương mang theo tiếng khóc nức nở, đem nửa canh giờ lúc trước gặp phải đáng sợ một màn, nói ra.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 224: Cát Vân Chi Tử, Chương 225: Biến Đổi Liên Tục

"Cát Vân đã chết?"

Tô Trần nghe xong Tôn Nhược Hương giảng thuật, thần sắc không khỏi hơi chấn động.

Thế mới biết, từ hăn lấy cấp hai hoa đào "Bỏ trốn mất dạng" trốn sau khi đi, Cơ Nguyên Chính cũng phá vỡ tường đất đào tẩu, rất nhanh cùng Trang Bất Phàm, Tôn Nhược Hương, Cát Vân bọn họ vùi tên Bồng Lai tiên tông đệ tử đi cùng một chỗ, đã phát sinh rất nhiều sự tình.

Bốn người bọn họ trốn vào một cái trong hầm mỏ, đối với chỗ này đồng tình quặng mỏ chưa quen thuộc, bốn phía lung tung đi đi lại lại rất dễ dàng chịu thiệt, liên tục cùng một chỗ thương lượng đối sách.

Bọn họ không cam lòng ngồi chờ chết, quyết định tại đường hầm trong mỏ nơi cửa phân bố kế tiếp sẵn giết cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt cạm bẫy.

Kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt kim giáp lực phòng ngự vô cùng lợi hại, trừ phi là cấp hai cực phẩm kim hệ phi kiếm, nếu không tầm thường cấp hai đao kiếm Pháp Khí, không phá được nó kim giáp, không gây thương tổn mấy may.

Vì vậy tầm thường Phi Kiếm Pháp Khí hầu như không có tác dụng gì.

Bất quá, bốn người khác Pháp Khí cũng không có thiếu, Cơ Nguyên Chính có một cây cấp hai trung phẩm trói buộc yêu thường Pháp Khí, thích

hợp nhất khốn trời địch nhân, đối với kia Kim Yêu Hạt cũng có thể khốn trời.

Mà Tôn Nhược Hương có một cái Bách Hoa túi thơm Pháp Khí, có thể phóng xuất ra mảng lớn Bách Hoa hương vụ, bao phủ trăm trượng phương viên đường hầm trong mỏ, tu sĩ, được thuật hút vào lúc sau, đều sinh ra mãnh liệt Mê Huyền hiệu quả.

Cát Vân cũng có một cái cấp hai trung phẩm Pháp Khí, Càn Khôn pháp đại, có thể dùng đến bắt Yêu thú.

Cái bấy này thiết trí hảo về sau, bốn người liền kiên nhẫn chờ đợi Kim Yêu Hạt đến đây.

Cái kia Kim Yêu Hạt tại trong hầm mỏ bốn phía tìm tòi mọi người tung tích, nó sớm muộn hội tiến vào này đường hầm trong mỏ, bước vào bọn họ dự cảm bấy thiết lập bên trong.

Bọn họ đợi hai canh giờ, quả nhiên thấy Kim Yêu Hạt tiến vào vòng phục kích, tiến vào Bách Hoa hương trong sương mù.

Nhưng mà bị kích là, cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt thực lực quá cường hãn. Bách Hoa hương vụ đối với nó căn bản không có tác dụng, cái kia trời buộc yêu thường cũng được, Càn Khôn pháp đại cũng được, chúng nó phẩm giai chưa đủ, căn bản trời không ở kia chỉ cần Kim Yêu Hạt.

Bọn họ đồng thời lại lấy phi kiếm vây công, nhưng mà không phá được Kim Yêu Hạt kim giáp.

Bốn người không từ tuyệt vọng, vừa không có khác thủ đoạn có thể săn giết cái này Kim Yêu Hạt, bị ép lần nữa trốn chạy để khỏi chết.

Kim Yêu Hạt kìm đứt gãy cái kia cấp hai trời buộc yêu thường, lại đâm rách Càn Khôn pháp đại, xông qua Bách Hoa hương vụ, Truy sát Bồng Lai

tiên tông bốn người, cực kỳ nhanh đuổi theo Cát Vân, mọi người nghe được Cát Vân kêu thê lương thảm thiết âm thanh.

Sau đó, Tôn Nhược Hương bối rối phía dưới chạy sai rồi đường hầm trong mỏ, cùng mặt khác Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm hai người thất lạc, cũng không biết bọn họ thời khắc này tung tích.

Tôn Nhược Hương một thân một mình tại đây đen kịt thâm thúy trong hầm mỏ, tìm không đến đường ra, lại sợ gặp lại Kim Yêu Hạt, trong lòng sợ hãi vô cùng, thẳng đến trong lúc vô tình gặp được Tô Trần, thất thố phía dưới nhào tới, mới cảm thấy một ít an toàn.

"Chúng ta qua xem một chút đi!"

Tô Trần trầm tư hồi lâu.

Tôn Nhược Hương không khỏi dọa đến sắc mặt trắng bệch, sợ hãi lắc đầu, đau khổ nói: "Tô sư huynh, ta cùng Cơ sư huynh bốn người bọn họ liên thủ bố trí mai phục đều không đối phó được cái kia Kim Yêu Hạt, hiện tại liền hai người chúng ta, càng không phải là Kim Yêu Hạt đối thủ. Không bằng chúng ta tìm cách, chạy ra cái này đường hầm trong mỏ, tranh thủ thời gian quay về Bồng Lai tiên tông đi? !"

Nàng gặp được Tô Trần tuy rằng cảm giác an toàn một ít, nhưng đối với Tô Trần thực lực không hề tin tưởng.

Dù sao Tô Trần cũng liền Trúc Cơ Kỳ tầng ba tu vi mà thôi, bước vào Trúc Cơ Cảnh giới cũng mới năm năm mà thôi. Tu vi cùng Cơ Nguyên Chính sư huynh không sai biệt lắm, nhưng thiếu đi hơn mười năm tích lũy, không có khả năng vượt qua Cơ Nguyên Chính sư huynh thực lực.

"Người không đi, vậy ở tại chỗ này!"

Tô Trần thản nhiên nói, không để ý sự phản đối của nàng.

Kim Yêu Hạt tại trong hầm mỏ Truy sát nhiều người Trúc Cơ tu sĩ, đem Bồng Lai tiên tông tất cả mọi người đánh chính là tán loạn, sớm muộn hội tìm tới tận cửa rồi. Chỗ này đồng tình quặng mỏ không phải quá lớn, tránh được một ngày, làm sao có thể tránh được năm ba ngày, chung quy muốn đi đổi mặt.

Tôn Nhược Hương gặp hãn không lưu tình chút nào, quay người liền đi, không khỏi tức giận giậm chân một cái, "Ngốc tử không có chút nào thương hương tiếc ngọc!"

Thế nhưng là, nàng một thân một mình ở lại đây trong hầm mỏ sợ hơn, gặp gỡ Kim Yêu Hạt liền cứu mạng người đều không có, nhiều người an toàn hơn, chỉ có thể thật chắc đi theo ở Tô Trần đằng sau.

Tô Trần lấy ra Pháp Huyền Thận Châu, phóng xuất ra một đoàn sương mù bao phủ ẩn nấp thân hình của mình, tiến về trước trong hầm mỏ, đã tìm được lúc trước Cơ Nguyên Chính bốn bốn người thiết lập cạm bẫy chỗ.

Hãn đối với Kim Yêu Hạt thực lực không hiểu nhiều, chỉ biết là nó kim giáp có thể chống cự phi kiếm, kim độc châm cực kỳ bá đạo. Tại đây huyết chiến sau hiện trường, đó có thể thấy được rất nhiều thứ, có lẽ có thể đối với Kim Yêu Hạt hiểu nhiều hơn.

Tôn Nhược Hương thận trọng đi theo Tô Trần đằng sau, nàng nhìn không thấy ẩn nấp phía sau Tô Trần, chỉ có thể dựa vào Tô Trần thanh âm cho nàng tại phía trước dẫn đường.

Tô Trần điều tra một cái hiện trường, rất là khiếp sợ.

Trên mặt đất có một cái cao vài trượng gầy lìa cấp hai trung phẩm trói buộc yêu thường Pháp Khí, cùng một kiện phá toái cấp hai trung phẩm Càn Khôn pháp đại, quang mang ảm đạm. Con này Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt lực lượng xuất kỳ cường đại, trực tiếp đem cái này hai kiện cấp hai Pháp Khí xé nát.

Có thể thấy được, Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ hầu như căn bản là không có cách chính diện đối chiến con này cấp hai Kim Yêu Hạt, phần thắng cực thấp.

"Xem ra không thể cùng Kim Yêu Hạt liều mạng Phong Hồ Lô phi kiếm cũng chưa chắc có nắm chắc có thể giết nó!"

Tô Trần trong nội tâm âm thầm suy nghĩ, rất nhanh vừa tìm được Cát Vân thi thể.

Hắn kiểm tra thi thể, rồi lại ngoài ý muốn phát hiện, có một cây cứng cỏi trong suốt cấp hai Băng Tầm Ti quần lấy Cát Vân chân, kẹt trên chân hắn một cái pháp giày.

Cát Vân vị có thể tránh thoát, sau trong lòng một quả kịch độc Kim Hạt độc châm, ngã xuống đất độc phát thân vong.

"Cát sư huynh trên đui, làm sao còn có một cây băng tơ?"

Tôn Nhược Hương chứng kiến cái này gốc rễ Băng Tầm Ti, cũng rất là kinh ngạc.

Lúc ấy nàng và mọi người trốn thời điểm ra đi vô cùng sợ hãi, chỉ lo trốn chạy để khỏi chết, hiển nhiên không có lưu ý đến cái này gốc rễ Băng Tầm Ti quần lấy Cát Vân.

Tô Trần không khỏi nhú mày.

Cái này Băng Tầm Ti khí tức, hắn rất quen thuộc, chính là hắn trong lòng đất trong động đá vôi bắt được cấp hai Băng Tầm, phun ra băng tơ.

Vật ấy trừ hắn ra, cũng chỉ có Trang Bất Phàm trong tay khả năng có.

Là Trang Bất Phàm đem Cát Vân gài bẫy?

Điều này làm cho hắn có chút kỳ quái, Trang Bất Phàm cùng Cát Vân lúc nào kết cừ oán?

Ngay tại Tô Trần tiến về trước điều tra Bồng Lai tiên tông bốn người tan tác tình huống thời điểm.

Tại đồng tình đường hầm trong mỏ ở chỗ sâu trong, một cái đầu khác trong hầm mỏ, lại bạo phát một trận kịch chiến.

Yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo hai người tu sĩ, khu sử Kim Yêu Hạt tại tất cả đầu trong hầm mỏ, tìm tòi mặt khác Trúc Cơ tu sĩ tung tích.

Kim Yêu Hạt đang tại đường hầm trong mỏ thành động thật nhanh bò, tìm kiếm khắp nơi tu sĩ tung tích. Nó đột nhiên chứng kiến một gã Vạn Thú tiên tông tu sĩ bừa hán thân ảnh tại quý quý túy túy đi lại, không khỏi lộ hung quang.

Kia bừa hán đột nhiên nhìn thấy Kim Yêu Hạt, không khỏi sợ tới mức vẻ mặt tràn đầy kinh hãi, quay người liền hướng qua một cái quẹo vào, trốn hướng khác đường hầm trong mỏ.

Kim Yêu Hạt đột nhiên hăng hái dồn sức, nó vừa mới đi qua cái kia đường rẽ.

"Hô!"

Đã thấy một bộ cấp hai trung phẩm pháp võng theo vách tường đỉnh hạ xuống, một cái bao phủ quá khứ, đem xông lại Kim Yêu Hạt phốc một cái chánh.

Bộ dạng này hỏa hệ pháp võng, khí thế to lớn rừng rực hỏa diễm đang kịch liệt thiêu đốt.

Pháp võng lên, còn có mấy hơn mười chuỗi loại nhỏ kim móc câu gai ngược, đem Kim Yêu Hạt toàn thân gắt gao ôm lấy, làm không cách nào giãy giụa pháp võng.

Đây là chuyên môn săn giết Yêu thú dùng "Lưới lửa kim móc câu" Pháp Khí, cực kỳ hung tàn, tầm thường Yêu thú một khi trong mạng lưới, không chết cũng tàn phế.

Kia lực sát thương, thế nhưng so cái gì trời buộc yêu thường, Càn Khôn pháp đại các loại, khuyết thiếu sát thương, chỉ cần có thể dùng cho giam cầm Pháp Khí, lợi hại hơn.

Kim Yêu Hạt bị lửa này mạng lưới kim móc câu hoàn toàn bao phủ, hung hung hỏa diễm đốt nó điên cuồng thê lương thét lên.

Nó kim giáp tuy không sợ phi kiếm lưới dao sắc bén Pháp Khí, nhưng lại không chịu nổi lửa mạnh điên cuồng đốt. Một khi lửa này đốt thủng kim giáp, chính là tử kỳ của nó.

Kim Yêu Hạt trên mặt đất cuồn cuộn, ở đâu còn nhớ được đuổi theo giết kia bư hán, chỉ là liều mạng xé rách bộ dạng này pháp võng, ý đồ từ bên trong tránh thoát được.

"Hừ!"

Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác thân ảnh, một bộ lạnh lùng khuôn mặt, tại góc xuất hiện, mắt lạnh nhìn trong pháp võng, tại trong hầm mộ điên cuồng giãy giụa cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt.

Trên đời này chưa từng có vô địch Tu Tiên giả, hoặc là Yêu thú.

Yêu thú cấp cao tuy cường đại, nhưng bất kỳ yêu thú gì đều có nhược điểm.

Cái này Kim Yêu Hạt nhược điểm lớn nhất chính là sợ lửa, hỏa diễm sẽ để cho nó lâm vào vô cùng sợ hãi.

Nhưng mà tầm thường hỏa hệ Pháp Khí, tầm thường hỏa diễm đao Pháp Khí cũng khó có thể làm bị thương nó, bởi vì Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt tốc độ cực nhanh, phi kiếm vô pháp tiếp tục bổ trúng nó.

Chỉ có cái này trải rộng kim móc câu lưới lửa Pháp Khí, kéo chặt lấy nó, làm cho tốc độ của nó ưu thế hoàn toàn đánh mất, mới là nó chí mạng khắc tinh.

Dù là Kim Yêu Hạt dùng bò cạp cái kim, vỡ ra tờ này pháp võng, nhưng mà pháp võng lên có vài chục nghìn tiểu Kim móc câu, phá toái pháp võng vẫn như cũ hội gặt gao ôm lấy nó toàn thân, tại trên người nó tiếp tục thiêu đốt, thẳng đến đem nó chết cháy.

"Cái này Kim Yêu Hạt quả nhiên ngốc, một cái liền trúng kế!"

Một gã khác bừa hán cũng theo đó xuất hiện, đắc ý cười to, hoàn toàn không có lúc trước kia phù hợp vẻ sợ hãi.

"Một tấm kim móc câu lưới lửa chưa đủ, người tấm kia cũng dùng!"

Vệ Trác âm thanh lạnh lùng nói.

Bừa hán lại càng hoảng sợ, trong tay hắn cũng có một bộ cấp hai hạ phẩm lưới lửa Pháp Khí, vội vàng rất nhanh đánh ra ngoài, lại đang Kim Yêu Hạt trên thân bọc một tầng kim móc câu hỏa diễm pháp võng.

Bọn họ mang vàng này móc câu lưới lửa không nhiều lắm, cũng liền cái này hai trương mà thôi.

Bất quá, nghĩ đến hắn đủ dùng, chỉ cần trong một giây lát công phu, liền đủ để đốt thùng con này Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt kim giáp, liền để

dàng giết chết nó.

Yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo theo đuôi tại Kim Yêu Hạt phía sau tầm hơn mười trượng chỗ, chuẩn bị đi theo nó sẵn giết trong hầm mỏ chúng tu sĩ. Bọn họ chứng kiến Kim Yêu Hạt xông qua đường rẽ, thuận lúc giữa bị một bộ kim móc câu lưới lửa cho cuốn lấy, không thoát thân nổi, không khỏi sắc mặt kinh biến.

Yêu diễm thiếu phụ không muốn đến, Vạn Thú tiên tông đối phó Yêu thú, kinh nghiệm già như vậy nói.

Con này Kim Yêu Hạt nếu là chết, ma sát minh tại đây trong hầm mỏ tru sát Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông đệ tử, vén lên hai tông xung đột kế hoạch, liền toàn bộ đã xong.

Huống hồ, con này Kim Yêu Hạt thế nhưng không phải là của nàng Linh Thú, mà là ma sát minh Minh chủ áo lục lão quái tự tay nuôi hơn hai trăm năm Linh Thú, đem Khu Yêu Linh cấp cho nàng, làm cho hấn đến thi hành nhiệm vụ.

Áo lục lão quái cũng không phải là hạng người lương thiện.

Yêu diễm thiếu phụ vừa nghĩ tới hậu quả sự nghiêm trọng, không khỏi toàn thân phát lạnh.

"Động thủ!"

Yêu diễm thiếu phụ khẩn trương, vội vàng ném ra ngoài một thanh phi kiếm, nhưng là đánh về phía Kim Yêu Hạt, ý đồ đem cuốn lấy nó hai tấm lưới lửa toàn bộ đều chém vỡ, trợ nó thoát khỏi.

Phi kiếm khê quăn, thuận lúc giữa đem hai trượng kim móc câu lưới lửa cho cắt thành hai nửa.

Kim Yêu Hạt dốc sức liều mạng cắn xé, sắp từ trong lưới lửa thoát khốn mà ra. Một khi bị nó từ đó giãy giụa, liền sẽ không có biện pháp bao vây nó.

"Đáng chết, cái này Kim Yêu Hạt quả nhiên là có người ở phía sau màn điều khiển! Nhanh, ngăn cản nàg!"

Vệ Trác chứng kiến đột nhiên xa xa bay tới một thanh phi kiếm tới cứu Kim Yêu Hạt, sắc mặt lập tức đại biến, vội vàng ném ra ngoài một thanh phi kiếm, chém về phía yêu diễm thiếu phụ, ý đồ buộc nàng tự cứu, rút về Phi Kiếm Pháp Khí.

Yêu diễm thiếu phụ bất đắc dĩ, chỉ có thể quay về kiếm phòng thủ, ngăn cản Vệ Trác phi kiếm.

Bên kia, kia bưu hán cùng Cát lão đạo cũng kích đấu.

Kia bưu hán thao túng một thanh pháp đao, chém về phía Cát lão nói.

Cát lão đạo có chút am hiểu phù lục chi thuật, mấy đạo phù lục đánh ra, cùng kia bưu hán đấu một ngang sức ngang tài.

Tô Trần điều tra xong Cát Vân sinh tử hiện trường, rất nhanh hẩn và Tôn Nhược Hương ly khai, tiếp tục tiến về trước từng cái đường hầm trong mỏ tìm kiếm Kim Yêu Hạt tung tích.

Hẩn đột nhiên nghe được nơi xa trong hầm mỏ, truyền đến yêu thú thể lương tiếng thét chói tai, phi kiếm kịch đấu thanh âm, "Bên kia đã đánh nhau, tẩu, qua xem thử xem!"

Tôn Nhược Hương sợ tới mức phương dung trắng bệch, nghĩ đến cái kia Kim Yêu Hạt đáng sợ, nhưng là lắc đầu, như thế nào cũng không dám quá khứ.

"Cũng được, người lưu ở nơi đây không nên đi lung tung! Ta qua xem thử xem tình huống!"

Tô Trần bất đắc dĩ, chỉ cần có thể làm cho nàng lưu lại.

Hắn một mình lấy Pháp Huyền Thận Châu ẩn nấp thân hình, thả ra mười mấy con Phệ Linh Phi Nghi bay phía trước tầm hơn mười trượng dò đường, lập tức hướng cái hướng kia mà đi, xuyên qua có vài đường hầm trong mỏ, tiếp cận đấu pháp hiện trường.

Tô Trần rất nhanh liền chứng kiến, Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác cùng một gã bưu hán, đang cùng tán tu Cát lão đạo, yêu diễm thiếu phụ hai người kịch chiến đấu pháp, nhất thời lúc giữa chính khó phân thắng bại.

Hơn nữa, Kim Yêu Hạt cũng ở một bên, bị hai trượng kim móc câu lưới lửa cho cuốn lấy, đốt nó dốc sức liều mạng cắn xé pháp võng, kêu thê lương thảm thiết không thôi.

Bất quá, xem ra nó liền nhanh muốn đem pháp võng hoàn toàn cắn, từ đó đã thoát khỏi.

"Cái này hai gã tán tu như thế nào cùng Vạn Thú tiên tông nhân đã đánh nhau?"

Tô Trần lắp bắp kinh hãi, có chút khó hiểu.

Hắn rất nhanh chú ý đến, yêu diễm thiếu phụ trên cổ tay, treo một cái Khu Yêu Linh Pháp Khí, đang tại dồn dập không ngừng chuông lắc, thúc giục Kim Yêu Hạt.

Con này Kim Yêu Hạt rõ ràng nhận nàng khổng chế, xem ra cái này đường hầm trong mỏ người chết sự tình, cùng cái này yêu diễm thiếu phụ liên quan sâu đậm.

Tô Trần không khỏi ngưng lông mày, suy nghĩ trơ cái nào một bên cạnh, trước hết giết người nào.

Cát lão đạo?

Yêu diễm thiếu phụ?

Hay vẫn là uy hiếp lớn nhất Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt?

Lúc trước hãn thiếu chút nữa bị Cát lão đạo gài bẫy một chút, khẳng định phải sát. Yêu diễm thiếu phụ và Kim Yêu Hạt nếu là một đám, cũng phải chết.

Bất quá nói đi cũng phải nói lại, cái này hai gã tán tu mặc dù là tử địch, nhưng một phe khác Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác cũng không phải là Bồng Lai tiên tông minh hữu, đồng dạng là ẩn bên trong đối thủ.

Có lẽ, chờ bọn hãn đấu cái lưỡng bại câu thương, hãn sẽ đi ra thu thập tàn cuộc, đây là không còn gì tốt hơn.

Cát lão đạo trên trán vẫn như cũ dán một tấm Thiên nhãn phù, có thể khám phá ẩn thuật, hãn trong lúc vô tình nhếch lên, đột nhiên chứng kiến một đoàn mờ mờ sương mù từ đối diện đường hầm trong mỏ đang đến gần. Trong sương mù, bao phủ một gã Trúc Cơ tu sĩ mơ hồ thân ảnh.

Cái này trong hầm mỏ, còn sống Trúc Cơ tu sĩ, cũng cũng chỉ còn lại có đến Bồng Lai tiên tông nhân rồi.

"Không tốt, Bồng Lai tiên tông nhân theo bên kia đã tới, Phương đạo hữu cẩn thận!"

Cát lão đạo sĩ kinh hãi, vội vàng hướng yêu diễm thiếu phụ cảnh báo, để tránh nàng lọt vào đánh lén.

Người này Bồng Lai tu sĩ dùng huyền thuật ẩn nặc thân hình, tu sĩ tầm thường cũng nhìn không thấy.

Hôm nay Kim Yêu Hạt chưa thoát khỏi ra ngoài, đang liều mạng tự cứu. Bồng Lai tiên tông nhân đã tới, vạn nhất nếu là xuất thủ tương trợ Vạn Thú tiên tông tu sĩ, hãn và yêu diễm thiếu phụ liên tình cảnh không ổn!

Cát lão đạo kê một tiếng này, lập tức đem yêu diễm thiếu phụ và Vạn Thú tiên tông Vệ Trác bọn người kinh ngạc nháy dưng, trong lòng vô cùng nóng nảy, muốn mau sớm đem đối thủ bắt lại.

Bọn họ cùng Bồng Lai tiên tông quan hệ, đều không được tốt lắm. Ai biết, người này hội thừa cơ hướng người nào chọc dao găm.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 226: Săn Giết Kim Yêu Hạt, Chương 227: Chiêu Yêu Phiên

Cát lão đạo dùng Thiên Nhân Phù phát hiện một gã Bồng Lai tiên tông đệ tử, lấy ảo thuật ẩn nấp ở xa xa đường hầm trong mỏ, không khỏi hướng yêu điểm thiếu phụ hô một tiếng, để cho đề phòng một chút.

Hắn cái này vừa phân tâm, rồi lại lập tức bị Vạn Thú tiên tông kia tên bư hán bắt lấy công kích cơ hội.

Giữa không trung một thanh hỏa diễm Pháp Dao chui chỗ trống, nhanh chóng một đao thuận lúc giữa đánh xuống, bổ trúng Cát lão đạo trên người kim quang che đậy. Kim quang che đậy lập tức vỡ vụn thành từng mảnh vỡ vụn.

Cát lão đạo né tránh không kịp, bị Pháp Dao bổ một đao, phía sau lưng huyết quang văng khắp nơi, cắt một đạo thước dài lưỡi dao, không khỏi đau kêu thảm một tiếng.

Cũng may, kim quang che đậy ngăn cản Pháp Dao đại bộ phận uy lực, Cát lão đạo trên người cấp thấp pháp y lại nạo Pháp Dao vài phần lực đạo, một đao kia cũng không bổ sâu, thương mà không chết.

Pháp Dao đã cùng Cát lão đạo quần chiến hồi lâu, dài nửa trượng quang mang ảm đạm, đã tiêu hao hết Pháp lực thu nhỏ lại đến dài vài tấc, đã vô lực Truy sát Cát lão nói.

Bư hán nói thầm một tiếng đáng tiếc, vội vàng vẫy tay thu hồi Pháp Dao, hướng Pháp Khí bên trong quán chú Pháp lực, chuẩn bị tái chiến.

"Ngũ lôi pháp chú, hét lên điện nhanh chóng đình, nghe thấy hô liền tới, lập tức tuân lệnh!"

Cát lão đạo ở đâu còn dám lưu thủ, nghiêng rằng đem chính mình một tấm phẩm giai cao nhất ẩn giấu cấp hai Thượng phẩm ngũ lôi chú Pháp Phù lấy ra, hướng kia tên Vạn Thú tiên tông bừa hán đánh ra ngoài.

Ngũ lôi chú Pháp Phù ở giữa không trung trong hóa thành năm miếng to bằng cái bát đen lôi quang cầu, lôi quang hiển hách, uy thế vô cùng kinh người.

Tờ này cấp hai Thượng phẩm Ngũ Lôi phù chế tác độ khó cực cao, hao phí Cát lão đạo hơn ba năm thời gian mới chế ra. Nếu không có tình thế cấp bách bảo vệ tính mạng, hẳn là tuyệt đối không nỡ bỏ lấy ra dùng.

Bừa hán thấy kia năm miếng đen lôi uy thế khủng bố, hoảng hốt, hẳn không kịp lần nữa tế ra Pháp Dao công kích Cát lão đạo, quay người liền trốn.

"Răng rắc ~, oanh!"

Liên cách nhìn, năm đạo đen lôi thoáng qua giữa đánh xuống, bổ ra xa vài chục trượng, kia bừa hán không kịp chạy thực mạng đến xa xa, lập tức bị năm đạo ngũ lôi đánh toàn thân cháy đen, huyết nhục nổ tung, cầm đầu ngã quỵ trên mặt đất, khí tuyệt mà chết.

Cát lão đạo lấy ngũ lôi chú Pháp Phù đánh chết Vạn Thú tiên tông kia tên bừa hán, chịu đựng sau lưng miệng vết thương kịch liệt đau nhức, Thần Niệm điều khiển bừa hán thất lạc Pháp Dao, đánh về phía Kim Yêu Hạt, thiết cắt kia hai trượng Kim Câu Hỏa Vồng, cứu Kim Yêu Hạt ra ngoài.

Kim Yêu Hạt chiến lực rất mạnh, chỉ cần cứu ra Kim Yêu Hạt, hẳn và yêu diễm thiếu phụ liền có cực đại phần thắng, toàn diệt trong hầm mộ tất cả Vạn Thú tiên môn tu sĩ cùng Bồng Lai tiên tông tu sĩ.

Tại cát lão đạo Pháp Dao dưới sự tương trợ, nhanh chóng cắt pháp võng, Kim Yêu Hạt theo Kim Câu Hỏa Võng bên trong thoát khốn.

Nó toàn thân kim giáp bị lửa bùng cháy sạch cháy đen một mảnh, thậm chí có nhiều chỗ máu thịt be bét, nhưng con này vót nhọn nó một, hai phần mười sức chiến đấu mà thôi, không ngại nó tiếp tục chiến đấu.

"Phương đạo hữu, nhanh, làm cho Kim Yêu Hạt đi giết này cái ẩn nấp ở xa xa Bồng Lai tiên tông tu sĩ! Ta và người liên thủ đối phó Vạn Thú Tông Thiếu chủ!"

Cát lão đạo tình gấp quất.

Hắn và yêu diễm thiếu phụ liên thủ vây công Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác, chỉ cần một lát có thể bắt lại.

Tại nơi này thời điểm mấu chốt, quyết không thể làm cho kia Bồng Lai tu sĩ thừa lúc vắng mà vào, nhặt một món hời lớn.

Yêu diễm thiếu phụ thần sắc đồng dạng khẩn trương, cổ tay mãnh liệt lay động Khu Yêu Linh Pháp Khí, thúc giục Kim Yêu Hạt đi giết xa xa ẩn thân Tô Trần.

Tô Trần một mực ở đường hầm trong mỏ xa xa, tỉnh táo xem thế nào chiến cuộc, không vội ở tham chiến.

Loại cục diện này, làm cho vạn thú môn Thiếu chủ cùng yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo đám người kịch đấu. Ngao cò tranh nhau, hắn ngồi thu ngư ông đắc lợi, không thể nghi ngờ là thượng sách.

Trừ phi, trong đó một phương chiếm được thượng phong, hắn mới cần phải lập tức xuất thủ áp chế.

Rất nhanh, Cát lão đạo lấy ngũ lôi chú Pháp Phù, tru sát vạn thú môn kia tên bư hán, lại cách dùng đao cứu ra Kim Câu Hỏa Vồng trong bị nhốt Kim Yêu Hạt, chỉ còn lại có Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác cái này một cái đối thủ, đã rõ ràng chiếm cứ thượng phong.

"Đi, ăn Kim Yêu Hạt!"

Tô Trần trong mắt lãnh mang khê động, biết mình nên xuất thủ, liền lập tức động thủ, hướng không trung ném ra ngoài một cái kim quang lập lòe hồ lô vàng, thả ra một mảnh thành đoàn Phệ Linh Phi Nghĩ, lấy phệ linh nghĩ hậu mệnh lệnh, khiến chúng nó hướng Kim Yêu Hạt đánh tới.

"Ông ông ~!"

Hồ lô vàng nhanh chóng phun ra hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ, một mảnh đen kịt, hầu như trải rộng toàn bộ đường hầm trong mỏ, phóng tới Kim Yêu Hạt. Phệ Linh Phi Nghĩ môn cái gì đều ăn, Linh khí càng mạnh càng thích, đặc biệt yêu thích Linh Thú thịt.

Kia Kim Yêu Hạt chưa tới gần Tô Trần trăm trượng ở trong, liền bị Phệ Linh Phi Nghĩ vây vây công. Kim Yêu Hạt chứng kiến thành đoàn Phệ Linh Phi Nghĩ, không khỏi hoảng sợ, quay người liền muốn chạy trốn. Nó bản năng cảm giác được, bọn này Phệ Linh Phi Nghĩ vô cùng khủng bố.

Thế nhưng là đã muộn, Phệ Linh Phi Nghĩ môn một cái đem cái kia xông lại Kim Yêu Hạt hoàn toàn bao trùm, bám vào nó yêu thân thể lên, điên cuồng cắn xé Kim Yêu Hạt.

Chúng nó rất khó cắn thủng Kim Yêu Hạt kia phù hợp thật dày kim giáp, Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt kim giáp quá đã kiên cố. Dù là có thể cắn động, cũng phải hao phí vô cùng lâu thời gian.

Nhưng mà, Kim Yêu Hạt trên người có không ít địa phương không bị kim giáp bao trùm, ánh mắt của nó, phần đuôi bài tiết miệng, thậm chí còn

có đốt cháy vết thương nhỏ.

Tô Trần trực tiếp mệnh làm chúng nó theo Kim Yêu Hạt yếu kém nhất chỗ cần xé.

Lập tức, liền có trên trăm con Phệ Linh Phi Nghĩ theo Kim Yêu Hạt bài tiết miệng chui vào, điên cuồng gặm khai ra một cái hố, theo phần đuôi chui vào trong bụng của nó.

Kim Yêu Hạt tử chưa từng gặp được đối thủ như vậy, phần đuôi xiết chặt. Hàng vạn con kiến gặm ăn, một hồi chua thoải mái khó nhin, khó có thể tưởng tượng kịch liệt đau nhức, đau nó lăn lộn đầy đất, điên cuồng cắn xé quặng mỏ thạch bích, thậm chí hận không thể đem chính nó vỡ ra đến.

Loại thống khổ này quả thực khó có thể tưởng tượng, so với Kim Câu Hỏa Vồng còn thống khổ gấp mười gấp trăm lần, hơn nữa nó hoàn toàn không lực lượng chống đỡ, vô pháp xua đuổi khắp người Phệ Linh Phi Nghĩ.

Lấy Kim Yêu Hạt Trúc Cơ hậu kỳ thực lực, đối phó một gã Trúc Cơ Kỳ cường đại Tu Tiên giả hoặc là Yêu thú, bằng vào nó kim độc châm, đó là mọi việc đều thuận lợi.

Nhưng mà đối mặt hàng ngàn con phệ linh con kiến, Kim Yêu Hạt nhưng không có biện pháp gì, sợ hãi chỉ cần muốn chạy trốn.

Nó kim độc châm, căn bản bản không trúng Phệ Linh Phi Nghĩ. Mặc dù bản trúng, giết chết một cái Phệ Linh Phi Nghĩ, đối mặt khổng lồ Phệ Linh Phi Nghĩ bày, cũng không có hiệu quả chút nào.

Kim Yêu Hạt phần đuôi kịch liệt đau nhức, đau đầy đất cuồn cuộn, nghiền dè chết không ít Phệ Linh Phi Nghĩ.

Nhưng mà thêm nữa Phệ Linh Phi Nghĩ, theo Kim Yêu Hạt trên thân phần đuôi lỗ nhỏ, chui vào Kim Yêu Hạt trong cơ thể, tươi sống đem Kim Yêu Hạt lợi tức giáp xác bên trong phần đuôi, gặm ăn ra một lỗ máu lớn.

Mới ngăn ngừa trong một giây lát công phu, Kim Yêu Hạt liền yếm yếm nhất tức ngã vào trong hầm mỏ, liền giây giũa cũng không đủ sức vùng vẫy, tùy ý Phệ Linh Phi Nghĩ bày tại thân thể của nó bên trong điên cuồng gặm ăn.

Tô Trần trong tay bóp một đóa cấp hai hoa đào, gặp Kim Yêu Hạt vô pháp đối kháng Phệ Linh Phi Nghĩ bày, không khỏi thầm thở phào nhẹ nhõm.

Cái này Phệ Linh Phi Nghĩ bày quả nhiên khủng bố, một lần hành động bắt lại cái kia cường đại Kim Yêu Hạt.

Nếu là Phệ Linh Phi Nghĩ không có thể đối phó Kim Yêu Hạt, hẳn cũng chỉ có lập tức thi triển hoa đào pháp thuật "Bỏ trốn mất dạng", trốn hướng khác đường hầm trong mỏ, cách đây chỉ cần Kim Yêu Hạt rất xa.

Yêu diễm thiếu phụ lấy Khu Yêu Linh, làm Kim Yêu Hạt đi đối phó Tô Trần, liền yên tâm lại, cùng Cát lão đạo liên thủ vây công Vạn Thú tiên tông Thiểu chủ Vệ Trác, ẩn ẩn chiếm được thượng phong.

Kim Yêu Hạt thực lực cường hãn, đối phó một gã Bồng Lai tiên tông đệ tử bình thường, đó là chuyện dễ như trở bàn tay.

Kim Yêu Hạt trước hết giết kia cản trở Bồng Lai tiên tông đệ tử, sẽ quay đầu giúp bọn hắn sát Vệ Trác, liền có đầy đủ nắm chắc lấy được thắng lợi.

Nhưng mà, yêu diễm thiếu phụ phát hiện Vệ Trác thực lực tại phía xa kia bư hán phía trên, thậm chí còn có giữ lại. Hai người bọn họ liên thủ vây mà chậm chạp công chi không dưới, không khỏi lo lắng.

Đột nhiên, yêu diễm thiếu phụ nghe được Kim Yêu Hạt kêu thê lương thảm thiết, không khỏi quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy Kim Yêu Hạt bị một đoàn tối om bay lên thân bí bầy Linh Nghĩ vây công, căn bản không có sức phản kháng.

Kim Yêu Hạt bị bầy Linh Nghĩ vây công, trên mặt đất vùng vẫy giãy chết lấy, hầu như muốn chết.

"Đó là cái gì Linh Nghĩ, lợi hại như thế? !"

Yêu diễm thiếu phụ không khỏi thần tình hoảng hốt.

Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác có chút lợi hại, cũng cho qua.

Vì sao cái này Bồng Lai tiên tông đệ tử bình thường cũng lợi hại như vậy? Rõ ràng phóng xuất ra bầy Linh Nghĩ, nhanh như vậy liền sát Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt.

Thủ đoạn này, có thể so sánh Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác, còn có phần hơn mà không kịp!

Vệ Trác sắc mặt âm trầm, đều đầu vào đấy chống đỡ yêu diễm thiếu phụ và cát lão đạo liên thủ vây công.

Trên thực tế, hẳn là bảo lưu lại thực lực, cố ý yếu thế.

Kể từ đó, yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo một khi chiếm được thượng phong, nhất định sẽ trước phân ra một phần lực lượng, cùng kia Bồng Lai tiên tông tranh đấu.

Cuối cùng, hẳn sẽ ra tay toàn lực, chinh đồn tàn cuộc.

Vệ Trác rất nhanh nghe được Kim Yêu Hạt kêu thảm thiết, không khỏi dành thời gian liếc qua Kim Yêu Hạt cùng kia Bồng Lai tiên tông tu sĩ.

Hắn kinh ngạc phát hiện, Kim Yêu Hạt tử cư nhiên bị kia Bồng Lai tiên tông đệ tử phóng thích ra một đám linh Phi Nghĩ, cho tươi sống giết chết, không khỏi vô cùng giật mình.

Cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt tử, thế nhưng không phải bình thường khó đối phó. Bình thường Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ gặp gỡ nó, chỉ có chạy trốn chết phần, thậm chí khả năng trốn không thoát.

Dù là hắn bắt giết Yêu thú chuyên dụng Kim Câu Hỏa Vồng, cũng không có thể có hiệu lực.

Kia bầy Linh Nghĩ, như thế nào lợi hại như thế? !

Vệ Trác chú ý đến đám kia Phi Nghĩ, vốn lấy kiến thức của hắn, cũng không nhìn ra, đó là cái gì Linh Nghĩ, lại có thể như thế hung tàn.

Hắn sắc mặt biến hóa, không giữ lại thực lực nữa, đều muốn triệt để bắt lại đối thủ.

"Chiêu Yêu Phiên!"

Vệ Trác lập tức há miệng , trong miệng nhả ra làm ra một bộ tắc dài loại nhỏ phiên kỳ Pháp Khí.

Kiện pháp khí này cùng Trúc Cơ tu sĩ cấp hai Pháp Khí hoàn toàn bất đồng. Tầm thường cấp hai Pháp Khí tuy có rất mạnh Linh khí, nhưng vẫn là tử vật một kiện.

Nhưng mà cái này phiên kỳ, rồi lại Linh tính rất mạnh, phảng phất một kiện hoạt vật đồng dạng, đã thành tu sĩ thân thể một bộ phận.

Đây là Vạn Thú tiên tông tông chủ, tặng cho hắn hộ thân Nguyên Thần Pháp Khí, uy lực cực lớn.

Cái này phiên kỳ không gió từ phát triển, hóa thành trượng dài huyết sắc pháp phiên.

Pháp trên lá cờ, có một con lớn chừng bàn tay cấp hai hỏa diễm yêu hùng đồ văn, còn có một chỉ cần cấp hai yêu ưng đồ văn, trông rất sống động, giống như vật sống.

Cái này phiên kỳ vừa ra, lập tức gió yêu ma từng trận, phảng phất có thể nhiếp hồn đoạt phách.

"Nguyên Thần Pháp Khí? !"

Yêu diễm thiếu phụ lập tức sắc mặt kinh biến, thiếu chút nữa sợ tới mức hồn phi phách tán.

Có hay không, Nguyên Thần Pháp Khí liếc nhìn có thể nhận ra.

Trúc Cơ tu sĩ dùng cấp hai Pháp Khí, là không thể thu vào trong thân thể tu sĩ đấy.

Chỉ có Nguyên Thần Pháp Khí có thể thu vào trong thân thể tu sĩ.

Cái này Nguyên Thần Pháp Khí, thông qua hao tổn tu sĩ quý báu Nguyên Khí, đến ân cần săn sóc Pháp Khí. Trải qua nguyên khí dài đằng dặc ân cần săn sóc, uy lực của nó so với tầm thường Pháp Khí cường đại.

Huống hồ, cái này Nguyên Thần Pháp Khí phải đi qua cực kỳ đặc thù phương pháp luyện chế, hao phí cự đại tài lực, trên cơ bản chỉ có tu sĩ Kim Đan mới có thể có được một món đồ như vậy, vì vậy bình thường là càng thêm quý báu tam giai tài liệu luyện chế mà thành, uy lực thường thường xa siêu nhị giai Pháp Khí gấp mười lần.

Tu sĩ Kim Đan có được năm trăm năm dài dòng buồn chán tuổi thọ, nếu là đúng Nguyên Anh cảnh giới vô vọng, sẽ gặp đem một bộ phận dư thừa

Nguyên Khí, dùng cho nuôi dưỡng khí.

Loại này Nguyên Thần Pháp Khí, uy lực cường đại dị thường.

Đối với tuyệt đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ mà nói, đều muốn bản thân đạt được một kiện Nguyên Thần Pháp Khí, kia gần như là chuyện không thể nào. Trừ phi có tu sĩ Kim Đan, nguyện ý ban cho một kiện.

Nàng và Cát lão đạo nhìn nhau, đều là vẻ hoảng sợ.

Cái này Nguyên Thần Pháp Khí tam giai Chiêu Yêu Phiên uy lực, so với Trúc Cơ hậu kỳ Yêu Hạt còn lợi hại hơn, đây mới là Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác chính thức đòn sát thủ lợi hại.

Cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt, đã bị Bồng Lai tu sĩ giết chết, hai người bọn họ đã mất đi chỗ dựa lớn nhất.

Vệ Trác lại tế ra một kiện tam giai Nguyên Thần Pháp Khí, càng là làm hai người bọn họ tuyệt vọng.

Yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo hai người tự biết không tiếp tục hy vọng chiến thắng, lập tức riêng phần mình thi triển thủ đoạn cản phía sau, điên cuồng hướng nơi xa đường hầm trong mỏ chạy thực mạng.

"Hừ, một hồi sẽ đến thu thập các người!"

Vệ Trác mắt nhìn bọn họ hai người đào tẩu, rồi lại cũng không vội mở ra đối với hai người bọn họ Truy sát, chỉ là tế ra Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, nhanh chóng quét sạch hướng gần chết Kim Yêu Hạt.

Hắn đối với cái kia sắp chết Kim Yêu Hạt tử, càng thêm để trong lòng.

Hắn cái này Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên tu luyện, cần thu lấy yêu thú Nguyên Thần, càng mạnh càng tốt.

Kim Yêu Hạt nếu không chết, tự nhiên là khó có thể thu lấy nguyên thần của nó. Nhưng nó mặc dù đem tử vong, suy yếu nhất thời điểm, đúng là thu lấy nguyên thần thời cơ tốt.

Chỉ thấy Chiêu Yêu Phiên bay đến Kim Yêu Hạt trên đầu, toàn lực một cuốn, chỉ thấy một cổ cường đại hấp thu lực lượng, bao phủ bao lại gần chết Kim Yêu Hạt.

Cường ép theo kim bò cạp yêu thể xác bên trong, lấy lấy ra một con bò cạp Nguyên Thần.

Kim Yêu Hạt Nguyên Thần chỉ lớn chừng bàn tay, như một cái cỡ nhỏ Kim Hạt tử, nó giương nanh múa vuốt dốc sức liều mạng giãy giụa lấy, rồi lại chống cự không được Chiêu Yêu Phiên cường đại hấp thu lực lượng.

"Sưu!"

Chiêu Yêu Phiên đem Kim Yêu Hạt Nguyên Thần, hoàn toàn hấp thu vào.

Ngay sau đó, phiên kỳ hiện lên một cái Kim Yêu Hạt Nguyên Thần đồ án.

Đây là Chiêu Yêu Phiên lên cái thứ ba đồ văn.

Chiêu Yêu Phiên thu thập được Yêu thú Nguyên Thần càng nhiều, uy lực liền càng cường đại. Một khi thu thập đủ mười con Trúc Cơ Yêu thú, phiên kỳ uy lực tăng vọt gấp đôi.

Chiêu Yêu Phiên một khi thu thập 100 con Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, Trúc Cơ Kỳ cảnh giới bên trong vô địch. Thậm chí có thể chấn nhiếp hoang đại Yêu thú, vô điều kiện lệnh cường chế kia phục tùng, thành Yêu thú đứng đầu.

Vệ Trác lấy Chiêu Yêu Phiên nhiếp thủ con này Trác Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạc Nguyên Thần, không khỏi vui mừng lộ rõ trên nét mặt.

Tùy ý yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo cùng Bồng Lai tiên tông mọi người mọi cách tính toán, cuối cùng người thắng hay là hãn cái này Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ.

Tô Trần làm Phệ Linh Phi Nghĩ quần sát Kim Yêu Hạc, lại không nghĩ rằng Vệ Trác tể làm ra một bộ Chiêu Yêu Phiên, cưỡng ép cướp đi Kim Yêu Hạc một đoàn Nguyên Thần.

Hắn còn không có tìm vị này Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác phiên toái, Vệ Trác rõ ràng giành với hắn đoạt Kim Yêu Hạc.

Tô Trần ngẫm bực, ánh mắt phát lạnh, lập tức vỗ Phong Hồ Lô, bỗng nhiên bắn ra bốn chi thiểm thức phi kiếm, "《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 ! Đi!"

Sửu, sửu, sửu, sửu!

Bốn chuôi cấp hai cực phẩm thiểm thức phi kiếm, đón gió căng phồng lên, hóa thành bốn thanh phi kiếm bố trí xuống kiếm trận, vỗ giết về phía Vệ Trác.

"Cấp hai cực phẩm phi kiếm? Hừ, không biết tự lượng sức mình, lưu lại Bốn thiếu chủ thu phi kiếm của ngươi!"

Vệ Trác cười lớn một tiếng, giữa không trung Chiêu Yêu Phiên đại lực một cuốn, quét sạch hướng Tô Trần bốn chi phi kiếm.

Lấy hãn chuôi này tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên uy lực, ngay cả là cấp hai cực phẩm phi kiếm, cũng căn bản đâm không thủng, ngược lại có thể thu lấy Tô Trần phi kiếm.

Đã thấy, trong đó một thanh phi kiếm lóe lên một cái, thuận lúc giữa di chuyển về phía trước một xích, thoát ly Chiêu Yêu Phiên quét sạch phạm vi.

"Phốc ~!"

Thiểm thức phi kiếm đâm vào Vệ Trác trong lòng.

Vệ Trác ngực kịch liệt đau nhức, kinh ngạc cúi đầu nhìn qua, đã thấy ngực Linh giáp bị cấp hai cực phẩm bay kiếm xuyên thủng, nhiều hơn một lỗ máu, chết không nhắm mắt cắm đầu ngã quy trên mặt đất. ——

Ps : Ngày hôm qua đi nhà thân thích làm khách, làm trễ nải, thật có lỗi. Hôm nay đổi 4 Chương. Giữa trưa đổi mới 2 Chương, buổi tối sẽ đổi mới 2 Chương.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 228: Chinh Đồn Tàn Cuộc, Chương 229: Phong Khoáng

Cơ Nguyên Chính cùng Trang Bất Phàm hai người đang tại trong hầm mỏ, thần sắc mỗi một không chịu nổi đi lại.

Mới vừa gia nhập khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) thời điểm Bồng Lai tiên tông năm người tu sĩ, Tô Trần không thấy tăm hơi, Cát Vân đã chết, Tôn Nhược Hương thất lạc, hiện tại chỉ còn lại có hai người bọn họ còn đi cùng một chỗ.

Cơ Nguyên Chính trong lòng rất là lo lắng.

Hơn nữa, Vạn Thú tiên tông đệ tử cùng kia hai gã tán tu cũng không rõ hướng như thế nào.

Kim Yêu Hạt uy hiếp, nhưng thủy chung treo ở trên đỉnh đầu, làm cho hãn cảm thấy vô cùng khó giải quyết, không biết nên như thế nào mới có thể giết chết nó hoặc có lẽ là, như thế nào mới có thể tại nó dưới sự đuổi giết, giữ được tính mạng.

Trang Bất Phàm cảm thấy mình trong khoảng thời gian này cực kỳ không may, đến Thanh Ô Tiên Thành chấp hành một chuyến Bồng Lai tiên tông phái bất kỳ, vốn là muốn thừa cơ hội này nhiều kiếm một ít linh thạch, cũng tốt dùng cho tu luyện. Kết quả Linh Thạch không có kiếm đến, ngược lại bị một cái Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt đuổi giết chặt vật mà chạy.

Bốn gã Trúc Cơ tu sĩ bố trí xuống cạm bẫy, liên thủ cũng không phải là cái kia Kim Yêu Hạt đối thủ, bị nó Truy sát. Nếu không phải hãn kịp thời

dùng một cây Băng Tầm Ti, giữ chặt Cát Vân đệm lưng, chỉ sợ bị Kim Yêu Hạt giết chết chính là hăn.

Trang Bất Phàm cực kỳ lo lắng việc này tiết lộ ra ngoài, bị Bồng Lai tiên tông tra ra, là hăn âm thầm lừa được Cát Vân.

Bất quá, không ai biết trong tay hăn có Băng Tầm Ti, sẽ không hoài nghi đến trên người hăn Tô Trần có lẽ biết rõ, nhưng hăn một thân một mình tại đây trong hầm mỏ, tứ cố vô thân, chỉ sợ sớm đã chết a.

Đột nhiên, hai người bọn họ nghe được xa xa khoáng đạo (đường hầm trong mỏ), truyền đến liên tục kịch đấu thanh âm, tựa hồ có mấy người tu sĩ tại đấu pháp, không khỏi thần tình ngạc nhiên, nhìn nhau.

Cơ Nguyên Chính lộ ra một chút vẻ do dự, có người ở trong hầm mỏ đấu pháp, chưa chắc là chuyện gì tốt. Cái này trong hầm mỏ cục diện quý dị, một khi gặp gỡ, không phải người chết chính là ta sống.

Bất quá, hai người bọn họ vẫn là quyết định qua xem thử xem tình huống.

Vạn nhất trong đó một phương là người mình, cũng tốt xuất thủ tương trợ. Coi như là kịch chiến song phương đều không phải người của mình, nếu như gặp phải cái kia Kim Yêu Hạt đang đuổi giết mặt khác Trúc Cơ tu sĩ, bọn họ cũng có thể ra tay giúp một chút.

Hiện tại hai người bọn họ lực lượng đã vô cùng yếu, phải tận lực nhiều tìm một chút một ít giúp đỡ.

Cơ Nguyên Chính cùng Trang Bất Phàm hai người vội vàng theo trong hầm mỏ ra ngoài, hướng phương hướng âm thanh truyền tới nhanh chạy tới. Chính đến nửa đường, rồi lại ngoài ý muốn nhìn thấy một gã thần sắc bàng hoàng nữ tử, chính là trước kia thất lạc Tôn Nhược Hương.

"Tôn sư muội, người tại sao lại ở chỗ này!"

Cơ Nguyên Chính gặp được Tôn Nhược Hương, kinh ngạc, có chút kinh hãi.

Tôn Nhược Hương thực lực quá yếu.

Hắn còn tưởng rằng Tôn Nhược Hương thất lạc lúc sau, một thân một mình, đã sớm gặp bất hạnh.

Tôn Nhược Hương tại nguyên chỗ bồi hồi, cắn chặt nhếch cặp môi đỏ mọng, sắc mặt tái nhợt, không biết nên không nên đi Tô Trần bên kia hỗ trợ. Thế nhưng là, vừa nghĩ tới cái kia đáng sợ Kim Yêu Hạt, nàng liền kinh hãi run rẩy, không dám quá khứ.

Nàng đột nhiên nhìn thấy đồng tông Cơ Nguyên Chính cùng Trang Bất Phàm hai vị sư huynh xuất hiện, không khỏi mừng rỡ, nghĩ đến cái gì, lo lắng chỉ chỉ phía trước một cái khoáng đạo (đường hầm trong mỏ), nói ra: "Cơ sư huynh, vừa rồi Tô sư huynh nghe được thanh âm đánh nhau, đi sang bên kia rồi! Ta khuyên hắn đừng đi, hắn cũng không nghe. Các người thế nhưng muốn qua đi giúp hắn?"

"Tô sư đệ tại chỗ nào? Không tốt, nhanh qua xem thử xem tình huống!"

Cơ Nguyên Chính biến sắc, vội vàng kêu lên Trang Bất Phàm, hướng Tôn Nhược Hương chỉ khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) phương hướng phóng đi.

Tôn Nhược Hương cũng vội vàng đuổi theo.

Hiện tại nhiều người như vậy, lá gan của nàng cũng lớn một ít, không hề cảm thấy sợ hãi.

Thật vất vả một lần nữa gặp gỡ hai vị sư huynh, nếu là sẽ theo mất rồi, một thân một mình tại đây trong hầm mỏ, lúc nào cũng có thể bỏ mạng.

Tô Trần lãnh đạm nhìn thoáng qua, ngã vào trong vũng máu Vạn Thú tiên tông Thiếu tông chủ Vệ Trác.

Vệ Trác hung giáp bị một kiếm xuyên thủng, đâm thủng trái tim, đã không còn bất kỳ khí tức gì. Hẳn quá khinh địch rồi, cho là có một cây Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, đủ để đối phó tầm thường cấp hai Pháp Khí, liền nắm chắc thắng lợi trong tay, thế cho nên đánh giá thấp bốn chuôi thiểm thước uy lực của phi kiếm.

Nhưng Trúc Cơ tu sĩ đấu pháp, thắng bại hoàn toàn trong một sát na.

Mà không hoàn toàn là Pháp Khí phẩm giai cao liền có thể thủ thắng Pháp Khí cường đại tuy có được ưu thế thật lớn. Nhưng hơi có sơ xuất, chính là chí mạng.

Vệ Trác không thể đoán trước thiểm thước phi kiếm, có thể lảng không nhảy tới phía trước nhanh một xích, không thể dùng Chiêu Yêu Phiên đem bốn thanh phi kiếm toàn bộ đều ngăn trở, kết quả bỏ mạng.

Tô Trần không có xen vào nữa hẳn, mà là nhìn về phía giữa không trung Chiêu Yêu Phiên.

Kia cán Chiêu Yêu Phiên, Linh tính cực cao. Chủ nhân đã chết, nó còn vẫn còn đang giữa không trung điều võ dương oai, bao bọc lấy ba thanh cấp hai cực phẩm thiểm thước phi kiếm.

Nhưng là không có tu sĩ Thần Niệm chủ động khống chế, nó ở giữa không trung trong cũng không biết bước tiếp theo nên làm gì.

"Cái này Chiêu Yêu Phiên, chính là tu sĩ Kim Đan dùng Nguyên Thần Pháp Khí?!"

Tô Trần ngạc nhiên.

Hắn đã từng tại Bồng Lai tiên tông nghe qua loại này Pháp Khí, rất là lợi hại, chỉ có tu sĩ Kim Đan mới có được Nguyên Thần Pháp Khí, phẩm giai đều là cực cao, thường thường này đây tam giai tài liệu, đặc thù phương pháp luyện chế mà thành.

Tô Trần trước đây chưa bao giờ thấy qua Nguyên Thần Pháp Khí, đây là lần đầu gặp gỡ.

Hắn tay khê vậy, đem cái này Chiêu Yêu Phiên từ giữa không trung, cường ép thu lấy trong tay. Đem cái này Chiêu Yêu Phiên bao quanh ba thanh thiểm thức phi kiếm, lấy xuống.

Bình thường Trúc Cơ tu sĩ cấp hai Pháp Khí, cũng không chủ nhân vừa nói, người nào cầm ở trong tay rót vào Pháp lực lúc sau cũng có thể dùng thần niệm đến khống chế, thay đổi người sử dụng là một kiện không có vấn đề gì cả sự tình.

Vì vậy Trúc Cơ tu sĩ vào lúc chiến đấu, cướp đoạt đối thủ Pháp Khí, cũng cũng không hiếm thấy.

Nhưng cái này Nguyên Thần Pháp Khí tựa hồ cực kỳ không giống nhau, Tô Trần thu lấy cái này Chiêu Yêu Phiên, nó rõ ràng cực kỳ kịch liệt phản kháng, không chút nào nguyện nhận hắn thúc đẩy sử dụng.

Tô Trần đem Chiêu Yêu Phiên nắm trong tay, ý đồ cường ép rót vào Pháp lực, vậy mà cũng tập trung không vào được.

Chiêu Yêu Phiên vậy mà bài xích tiếp nhận pháp lực của hắn cùng Thần Niệm.

"Nguyên Thần Pháp Khí còn có loại tác dụng này? Chẳng lẽ nó chỉ có thể nguyện chủ nhân là sử dụng? Đây cũng là có chút phiền phức!"

Tô Trần không khỏi cau mày.

Hắn đối với Nguyên Thần pháp khí thuộc tính, hiểu rõ rất ít.

Suy nghĩ một chút, hắn đem Chiêu Yêu Phiên thu nhập trống không cây trong hồ lô.

Hắn tam bảo trong hồ lô, hồ lô vàng trang phục một cái Phệ Linh Phi Nghĩ sào huyết, Phong Hồ Lô giả bộ thiểm thước phi kiếm, chỉ còn lại có một cái cây hồ lô tạm thời không có chứa đồ vật.

Chờ mình ngày sau có rảnh rồi, lại đến nghiên cứu một chút như thế nào khống chế cái này Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí.

Hiện tại hắn còn có tàn cuộc muốn thu thập, không có rảnh đến cân nhắc cái này những.

Tô Trần tỉnh táo ánh mắt nhìn qua hướng nơi xa khoáng đạo (đường hầm trong mỏ), tại Vệ Trác tế ra Chiêu Yêu Phiên lúc sau, yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo hai người liền hốt hoảng thoát được không thấy tăm hơi.

Nếu như có thể đuổi theo hai người này, diệt trừ hậu hoạn, tự nhiên là tốt nhất.

Nhưng bây giờ muốn đuổi theo, cũng không biết hai người trốn vào cái nào một đầu khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) trong đi, chỉ sợ chưa được mấy canh giờ tìm tòi, cũng đuổi không kịp.

Cũng được, chỉ có thể lại tìm cơ hội rồi.

Trước tiên đem nơi này tàn cuộc, thu thập xong!

Tô Trần lập tức tế ra hồ lô vàng cùng Phong Hồ Lô, đem Phệ Linh Phi Nghĩ cùng thiểm thước phi kiếm thu hồi lại.

Phệ Linh Phi Nghĩ môn đang tại Kim Yêu Hạt trong bụng, gặm ăn Kim Yêu Hạt cốt nhục, nghe được Tô Trần triệu hoán, rồi lại chết sống không chịu ra ngoài.

Chúng nó đã có gần nửa tháng không có ăn chay, một mực ở gặm Linh Thạch cùng tinh thiết, thật vất vả ăn xong một bữa ngon vô cùng đẳng cấp cao Linh Thú thịt, đâu chịu nhả ra, chỉ coi không nghe thấy.

Tô Trần bất đắc dĩ, chỉ có thể đem trộn cái Kim Yêu Hạt di hài, đều chứa vào hồ lô vàng bên trong. Khiến chúng nó tại hồ lô vàng bên trong không gian, tiếp tục ăn Yêu Hạt thịt thú vật.

Bất quá, Kim Yêu Hạt bộ dạng này kim giáp vỏ ngoài, hãn vẫn muốn lưu lại, không thể bị Phệ Linh Phi Nghĩ môn ăn.

Chính là phi thường cấp hai thượng phẩm kim hệ thú Giáp tài liệu, dùng để luyện chế thành cấp hai Thượng phẩm kim giáp Pháp Khí, lực phòng ngự có lẽ phi thường không tồi. Loại này cấp hai Thượng phẩm thú buộc lại tài liệu, cực kỳ khó được, ở trên thị trường chỉ sợ muốn mua cũng mua không được.

Bất quá, có phần làm cho Tô Trần cảm thấy đau lòng là, bọn này Phệ Linh Phi Nghĩ cũng đã chết hơn 100 con, còn lại ước chừng chín trăm con tả hữu.

Chúng nó không phải là bị hạ độc chết, mà là bị Kim Yêu Hạt tại trong hầm mỏ cuộn cuộn giãy giụa thời điểm, cho tươi sống đè chết.

Tô Trần tiện tay ném ra một tấm cấp thấp hỏa phù, đem Vệ Trác di hài đốt cái thần hồn tiêu diệt, theo phương thiên địa này lúc giữa hoàn toàn biến mất, để tránh bị người phát hiện là hãn giết chết.

Vệ Trác trên người có những vô pháp thiêu hủy Pháp Khí, Tu Di giới, thì bị Tô Trần tất cả đều thu vào.

Dù sao Vệ Trác Vạn Thú tiên tông Thiếu tông chủ, cái thân phận này có phần quá làm Tô Trần kiêng kỵ.

Nếu là bị người biết rõ Vệ Trác chết ở trong tay hắn, chỉ sợ Bồng Lai tiên tông đều không bảo vệ được hắn.

Về phần yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo cái này hai gã tán tu, bọn họ cũng không tận mắt nhìn đến Vệ Trác đã chết. Chỉ sợ bọn họ trước khi đi, thậm chí cảm thấy được Vệ Trác nắm chắc thắng lợi trong tay, người chết là mình.

Bọn họ giờ phút này cũng không biết Vệ Trác sống hay chết, vô pháp chứng minh là đúng cái gì.

Rồi hãy nói, yêu diễm thiếu phụ trong tay thậm chí có một cái Khu Yêu Linh có thể khống chế Kim Yêu Hạt, cái thân phận này cực kỳ khả nghi, hơn phân nửa là muốn muốn làm loạn Thanh Ô Tiên Thành Tà tu. Yêu diễm thiếu phụ và cát lão đạo thân phận cùng mục đích, đều đáng giá hoài nghi.

Chỉ cần một mực chắc chắn, yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo thúc đẩy sử dụng cái kia Kim Yêu Hạt, vậy công Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác.

Như vậy bất kể là Bồng Lai tiên tông, hay vẫn là Vạn Thú tiên tông, chỉ sợ đều hoài nghi kia yêu diễm thiếu phụ lai lịch. Mặc dù nàng tiếng người không phải nàng giết, đó cũng là hết đường chối cãi.

Tô Trần thu hồi tất cả chết đi Phệ Linh Phi Nghĩ, xóa đi dấu vết của bọn nó.

Kia những xử lý không tốt dấu vết, hắn dứt khoát đánh cho mấy tấm hỏa cầu phù đi lên, đốt thành cháy đen một mảnh. Hỏa phù là không cách nào phân biệt chủ nhân, ai đánh đi lên.

Về phần yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo cùng Vạn Thú tiên tông Vệ Trác, bừa hán chiến đấu qua kịch liệt dấu vết, kia tên bị Cát lão đạo giết chết bừa hán di thể, tự nhiên muốn bảo lưu lấy, đây là bọn hăn hai người vây công Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác "Bằng chứng" .

Tô Trần đưa hăn tru sát Kim Yêu Hạt, Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác dấu vết lưu lại, toàn bộ đều che giấu, hoặc là xóa đi.

Không bao lâu, đã thấy ba người tu sĩ thân ảnh, nhảy vào khoáng đạo (đường hầm trong mỏ).

Tô Trần ánh mắt phát lạnh, hướng ba người đến phương hướng nhìn lại, đã thấy là Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm cùng Tôn Nhược Hương các loại ba vị Bồng Lai tiên tông đệ tử đã tới.

Hăn lạnh lẽo ánh mắt không khỏi thu liễm, khôi phục lại bình tĩnh chỉ sắc.

"Tô sư đệ, người không có việc gì? Thật tốt quá, không phải mới vừa có người ở đánh nhau sao? Là tình huống như thế nào, người nào đang đánh nhau?"

Cơ Nguyên Chính nhìn thấy Tô Trần bình yên vô sự, không khỏi vui vẻ. Nhưng mà hăn không nhìn thấy tu sĩ khác, không khỏi rất là nghi hoặc.

"Vừa rồi họ Phương yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo hai người, lấy Khu Yêu Linh thúc đẩy sử dụng cái kia Kim Yêu Hạt, đang cùng Vạn Thú tiên tông Vệ Trác hai người kịch chiến.

Vạn Thú tiên tông đã chết một người tu sĩ, Cát lão đạo bị trọng thương. Vệ Trác đào tẩu, phương hướng yêu phụ cùng Cát lão đạo đuổi giết hăn đi, cũng không biết tiến vào đâu nào khoáng đạo (đường hầm trong mỏ). Ta vừa rồi núp ở phía xa đang xem cuộc chiến, không dám lên tiến! Bọn họ rời đi lúc sau, mới tới đây xem xét tình huống."

Tô Trần lắc đầu, sắc mặt bình tĩnh, đem tình huống vừa rồi nói một lần.

Trên đại thể, tại hãn không có trước khi đến, cơ bản cũng chính là như vậy một cái bấy trước mặt.

Chỉ là về sau, hãn tham chiến lúc sau, kết quả là trở nên hoàn toàn bất đồng.

Đương nhiên, bộ phận này hãn không nói.

Cơ Nguyên Chính cẩn thận kiểm tra một hồi kia tên Vạn Thú tiên tông bưu hán thi thể, cùng với trong hãm mộ lưu lại rất nhiều xóc xếch dấu pháp dấu vết.

Trên cơ bản cùng Tô Trần nói không sai biệt lắm.

Này khoáng đạo (đường hãm trong mộ) hiện trường, để lại yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo, Kim Yêu Hạt, cùng với Vệ Trác cùng bưu hán dấu pháp dấu vết, Kim Câu Hỏa Vồng mảnh vỡ.

"Vấn đề này trở nên phức tạp hơn . Trước kia đến Thanh Ô Tiên Thành tu sĩ, tu sĩ khác hoặc là chết rồi, hoặc là chạy thoát, chỉ còn lại có chúng ta Bồng Lai tiên tông bốn tên đệ tử còn sống.

Thanh Ô thành Tường thành chủ chết rồi, Bồng Lai tiên tông đã chết Cát Vân, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông đều chết hết Trúc Cơ tu sĩ, vấn đề này một khi truyền quay lại từng cái tông môn, nhất định sẽ dẫn phát nhắc lên như thế sóng lớn."

Cơ Nguyên Chính trầm giọng nói.

Tô Trần bất động thanh sắc.

Trang Bất Phàm, Tôn Nhược Hương đám người thì là gạt đầu, đều là cảm giác sâu sắc lo lắng.

Nếu như là tán tu cũng cho qua, đã chết cũng không còn nhân để ý.

Nhưng Cát Vân là Bồng Lai tiên tông một vị Kim Đan trưởng lão dòng chính hậu duệ.

Mà kia Vạn Thú tiên tông Vệ Trác cũng là đến lịch bất phạm, giờ phút này lại bị yêu diễm thiếu phụ và Kim Yêu Hạt Truy sát, hiện tại chẳng biết đi đâu.

Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông đều chết hết Trúc Cơ Kỳ đệ tử, nhất định sẽ kinh động từng cái tiên tông cao tầng, phái người đến điều tra nguyên nhân cái chết.

Nếu là xử lý không tốt, thậm chí sẽ khiến tiên tông ở giữa mâu thuẫn.

"Tẩu, đi khắp nơi lục soát một cái! Nhìn xem có thể hay không tìm được Vạn Thú tiên tông Vệ Trác!"

Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phạm, Tô Trần, tôn như bay bốn người, tại trong hầm mỏ tìm tòi.

Bởi vì lo lắng gặp được mai phục, vì vậy lục soát tương đối chậm. Hao phí mấy canh giờ, mới đưa quặng mỏ lục soát qua một lần.

Nhưng mà lục soát khắp toàn bộ quặng mỏ, bọn họ rồi lại không có tìm được bất luận cái gì người sống.

Kia yêu diễm thiếu phụ và Cát đạo sĩ đã không thấy tăm hơi, mà Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác đồng dạng "Chẳng biết đi đâu" .

Quặng mỏ cửa động tảng đá lớn, bị đẩy ra.

Yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo hạnh dấu vết bại lộ, đào tẩu cũng cho qua.

Nhưng Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác lại đi đâu?

Cái này khiến Cơ Nguyên Chính nghi hoặc khó hiểu.

"Cơ sư huynh, chúng ta tiếp theo nên làm gì? Thanh Ô Tiên Thành Tướng thành chủ cũng đã chết, Tiên Thành sợ là không ai quản sự."

Tôn Nhược Hương lo lắng nói.

"Trước phong bế chỗ này quặng mỏ, để tránh có người phá hư hiện trường. Việc này ta cũng không làm chủ được, chỉ có thể đem nơi này tình huống, đều bẩm báo Bồng Lai tiên tông cao tăng, làm cho tông môn cao tăng đến định đoạt!

Về phần mặt khác Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông hai cái này tiên tông, cũng muốn phái người đi thông báo một chút. Bất quá, kéo dài mấy ngày rồi hãy nói, trước các loại Bồng Lai tiên tông tu sĩ chạy tới không chế cục diện."

Cơ Nguyên Chính suy nghĩ hồi lâu, việc này hẳn cũng vô pháp làm chủ.

Mấy người còn lại đều là gậy đầu, bọn họ cũng không có xử lý chuyện này kinh nghiệm.

Tướng thành chủ, Bồng Lai tiên tông đệ tử Cát Vân, cùng với Vạn Thú tiên tông hai gã Trúc Cơ tu sĩ đệ tử, Song Tu tiên tông Trần thị vợ chồng di thể, vẫn như cũ lưu lại khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) tại chỗ.

Ba cái tiên tông phải phái người đến điều tra nguyên nhân cái chết mà nói, di thể tự nhiên trọng yếu phi thường, không thể đi động.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 230: Chấn Động Bồng Lai Tiên Tông

Bồng Lai tiên tông bốn tên đệ tử, tại trong hầm mỏ hao phí mấy canh giờ, cẩn thận tìm tòi Vạn Thú tiên tông Vệ Trác, yêu điểm thiếu phụ đám người tung tích.

Tô Trần không nhanh không chậm tẩu ở tuốt phía sau.

Thừa dịp phía trước ba người không có chú ý, hắn bắt động thanh sắc dùng phi kiếm, tại một cái bờ hoang khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) trên vách động, đào mở một cái thước sâu lỗ thủng, làm cho kia những ăn uống no đủ Linh Thú thịt Phệ Linh Phi Nghĩ môn chui vào, trốn núp ở bên trong đào quáng.

Hắn mỗi ngày nuôi cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ, cực kỳ hao phí tài lực.

Chỗ này trong hầm mỏ nếu như sản đồng tinh linh khoáng, hắn suy nghĩ, dứt khoát liền chúng nó ở tòa này đồng tinh trong hầm mỏ lấy linh khoáng là thức ăn, thả khai khẩu vị tùy tiện ăn.

Dù sao cái này những linh khoáng cũng không hoa tiền của hắn, ăn chùa thì ngu sao mà không ăn.

Hơn nữa, Phệ Linh Phi Nghĩ môn sau khi ăn xong, còn có thể thuận tiện đi hái tập thần bí ngân khoáng, đem cống hiến cho Kim Sắc Nghĩ Hậu, coi như là hắn một bút thu hoạch ngoài ý muốn.

Tô Trần trong tay có con này Phệ Linh Nghĩ về sau, tùy thời có thể cảm ứng cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ môn đang làm cái gì, khống chế hành vi của bọn nó.

Hơn nữa, chúng nó tất cả đều là công con kiến, vô pháp tự hành sinh sôi nảy nở tộc quần. Duy nhất mẫu nghĩ chỉ còn lại có trong tay hãn con này Kim Sắc Nghĩ Hậu, thế nhưng bảo đảm chúng nó sẽ không thoát ly tổ kiến khống chế.

Sau khi làm xong những việc này, Tô Trần cùng theo Cơ Nguyên Chính đám người ra quặng mỏ.

Bồng Lai tiên tông bốn người rất mau ra quặng mỏ, thần tình trọng thương nghị một phen, đem quặng mỏ vào miệng phong bế.

Cơ Nguyên Chính quyết định quay về một chuyến Bồng Lai tiên tông, tự mình hướng tông môn cao tầng, bẩm báo Thanh Ô Tiên Thành phát sinh rất nhiều tình huống khẩn cấp.

Ví dụ như, Tưởng lão thành chủ, Cát Vân, Song Tu tiên tông Trần thị vợ chồng chi tử (chết), Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ mất tích, còn có tán tu điều khiển Kim Yêu Hạt ý đồ quấy rối Thanh Ô Tiên Thành đời một tỷ, trong này sợ là có âm mưu gì.

Đương nhiên, còn có một so với cái này những đều quan trọng hơn tình cho biết, cái kia chính là Cơ Nguyên Chính tại khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) trên vách động, phát hiện số ít thần bí ngân khoáng vỡ hạt.

Cơ Nguyên Chính tại quặng mỏ ở chỗ sâu trong điều tra thời điểm, trong lúc vô tình phát hiện mấy hạt thần bí ngân khoáng vỡ hạt.

Hãn kinh ngạc vô cùng, cũng không xác định, cái này có phải hay không trong truyền thuyết một loại thần bí quặng mỏ loại, chuẩn bị mang về, cho tông môn Kim Đan Luyện Khí Tông sư nhìn một cái.

Tôn Nhược Hương bị cái này trong hầm mỏ chuyện đã xảy ra cho dọa cho sợ rồi, không muốn dừng lại ở cái này nguy hiểm Thanh Ô Tiên Thành, tính toán cùng theo Cơ Nguyên Chính đồng thời quay về Bồng Lai tiên tông.

Chỉ còn lại có Tô Trần, Trang Bất Phàm cái này hai tên Trúc Cơ tu sĩ, tạm thời lưu lại Thanh Ô Tiên Thành chủ trì cục diện.

Thanh Ô Tiên Thành Tưởng thành chủ chết rồi, cần phải có Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ ở chỗ này trấn trụ tình cảnh, bảo đảm không hề sai lầm.

Nửa tháng sau, Cơ Nguyên Chính bay chống đỡ Bồng Lai tiên tông, đem Thanh Ô Tiên Thành rất nhiều tin tức cùng tình báo mang về tông môn, thượng bẩm cho tông chủ.

Bồng Lai tiên tông chủ lập tức mở một lần Kim Đan hội nghị trưởng lão, thương nghị xử trí như thế nào Thanh Ô Tiên Thành sự tình.

Việc này, nói lớn không lớn, nói nhỏ không nhỏ.

Dù sao, đối với Trúc Cơ Kỳ đệ tử nhân số khổng lồ Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông mà nói, lần này Thanh Ô Tiên Thành bất kỳ, chỉ cần là chết một gã Trúc Cơ Kỳ đệ tử chính thức, tự nhiên là vi bất túc đạo việc nhỏ.

Bồng Lai tiên tông mỗi năm đều có rất nhiều đệ tử đi ra ngoài lịch luyện, mỗi năm đều sẽ có không dưới mấy tên Trúc Cơ đệ tử tại đi ra ngoài lịch luyện thời điểm, chết ngoài ý muốn, hoặc là mất tích, theo này tin tức đều không có.

Tại Tu Tiên giới, rèn luyện vốn là tồn tại mạo hiểm, điều này thật sự là bình thường sự tình. Dù là Cát Vân là tông môn một vị Kim Đan trưởng lão

cháu ruột, cái này cũng không có thể bảo chứng là hẳn có thể bên ngoài bình yên vô sự.

Theo thương vong nhân số điểm này mà nói, có thể nói việc này rất nhỏ, thậm chí không đáng vì thế gọi mở một lần Kim Đan hội nghị trưởng lão.

Chỉ có Cát Vân chỗ ở Cát thị thế gia cao thấp cực kỳ phần nộ cùng kích động, Cát thị một vị Kim Đan Trưởng lão nói rằng muốn tra rõ việc này, tra ra hung phạm, làm Cát Vân báo thù.

Bất quá, nói lớn, việc này dính đến Thanh Ô Tiên Thành quặng mỏ, việc này lại có vẻ có phần làm trọng yếu.

Gần đây mấy trăm năm qua, Thanh Ô Tiên Thành một mực tiếp tục hưởng Bồng Lai tiên tông cung ứng các loại linh khoáng thạch, Bồng Lai tiên tông ước chừng có một phần mười trong cấp thấp khoáng vật đến từ Thanh Ô Tiên Thành quặng mỏ, là Bồng Lai tiên tông tại bắc phương trọng yếu khu vực khai thác mỏ một trong.

Nhưng Bồng Lai tiên tông đối với Thanh Ô Tiên Thành, khuyết thiếu đầy đủ lực khống chế.

Bởi vì, Thanh Ô Tiên Thành chỗ phương bắc vùng đất lạnh giá, khoảng cách bắc di bộ lạc biên giới khu vực rất gần, khoảng cách ma sát minh chỗ ở thiên phong hạp, vền vền một ngày phi hành lộ trình.

Thanh Ô Tiên Thành khoảng cách người gần nhất môn phái nhỏ Vạn Thú tiên tông, cũng vền vền hai ba ngày phi hành lộ trình mà thôi.

Thế nhưng là so sánh dưới, theo Bồng Lai tiên tông đi Thanh Ô Tiên Thành, ngự kiếm phi hành rồi lại chừng nửa vầng trăng xa, đến một lần một hồi chính là một tháng lâu, vượt xa Vạn Thú tiên tông cùng bắc di biên cảnh.

Một tháng có thể phát sinh cái gì?

Dù là toàn bộ Thanh Ô Tiên Thành bị bắt di man tu đã diệt, Bồng Lai tiên tông cũng cần nửa tháng sau mới có thể nhận được tin tức, một tháng sau mới có thể viện binh đến.

Thời gian khá dài như vậy, chờ bọn hãn chạy tới, gái trinh nữ đã thành đàn bà rồi.

Hơn nữa, Thanh Ô Tiên Thành rất nhiều khoáng vật cực kỳ trầm trọng, vô pháp thông qua tu sĩ phi hành vận chuyển, chỉ có thể theo mặt đất vận chuyển hội Bồng Lai tiên tông, một chuyến ít nhất phải hơn nửa năm trở lên.

Thậm chí ngẫu nhiên phát sinh, vận chuyển khoáng vật đoàn xe bị Tà tu đánh cướp sự kiện, vì vậy mỗi một lần Bồng Lai tiên tông đều muốn điều động hàng loạt nhân thủ, hộ tống linh khoáng đoàn xe phản hồi Bồng Lai tiên tông.

Vô cùng khoảng cách rất xa, làm cho Bồng Lai tiên tông đối với Thanh Ô Tiên Thành khuyết thiếu đầy đủ lực khống chế, một mực có chút đau đầu, cảm giác sâu sắc ngoài tầm tay với, như là gân gà đồng dạng, ăn vào vô vị bỏ thì lại tiếc.

Vạn Thú tiên tông vẫn đối với Thanh Ô Tiên Thành thù tiên tam xích (*thèm chảy nước miếng) , chỉ là kiêng kỵ Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông uy danh, không dám tùy tiện ra tay cướp đoạt.

Bồng Lai tiên tông thậm chí một lần đều muốn buông tha cho Thanh Ô Tiên Thành quyền khống chế, dứt khoát đưa nó làm cho "Bán" cho Vạn Thú tiên tông. Chỉ cần Vạn Thú tiên tông ra giá nổi tiền, Bồng Lai tiên tông nhất định là nguyện ý bán.

Nhưng Vạn Thú tiên tông súc tích nhỏ bé, trả không nổi đầy đủ giá tiền đến trao đổi cái này Thanh Ô Tiên Thành quyền khống chế, chỉ là trông cậy vào Bồng Lai tiên tông tự động buông tha cho Thanh Ô Tiên Thành.

Bồng Lai tiên tông tự nhiên là không muốn không hề thu hoạch liên buông tha Thanh Ô Tiên Thành, vì vậy thường xuyên sẽ phái đệ tử bản tông, tiến về trước Thanh Ô Tiên Thành dò xét một phen.

Nhưng mà, Cơ Nguyên Chính lần này theo Thanh Ô Tiên Thành mang về mấy hạt hư hư thực thực "Bí Ngân Ích Pháp Khoáng" thần bí ngân khoáng hạt nhỏ, làm cho Bồng Lai tiên tông tông chủ, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão đều mừng rỡ như điên.

Bí Ngân Ích Pháp Khoáng, tên gọi tắt bí ngân.

Kia tác dụng vô cùng đặc thù, vậy tích pháp, thế nhưng tích Vạn Pháp.

Dù là chỉ là tại trong pháp khí, trộn lẫn vô cùng số ít bí ngân, cũng sẽ đối với pháp khí phát ra nổi bất khả tư nghị hiệu quả thần kỳ.

Bí Ngân quặng mỏ trình độ hiếm hoi, có thể so với nguyên anh tu sĩ ở trung thổ tu tiên giới hi hữu.

Có thể nói, đây là trong tin đồn quặng mỏ loại, tại Tu Tiên giới đếm lấy vạn chủng quặng hiếm thấy loại bên trong đủ để xếp vào mười thứ hạng đầu Giáp, hầu như không có Luyện Khí Sư thấy tận mắt.

Dù là Bồng Lai tiên tông nhiều người tu sĩ Kim Đan, cũng không còn người sử dụng bí ngân luyện chế Pháp Khí, bởi vì bọn họ cũng không có bí ngân quặng thạch tài liệu.

Nếu có người nào, cầm lấy chiết xuất qua một cân bí ngân tài liệu đi tìm Ngũ đại Tiên Tông, chỉ sợ đều nguyện ý lấy một quả có cơ hội làm cho

Trúc Cơ tăng chín tu sĩ bước lên Kim Đan đại đạo thần bí Linh quả, với tư cách trao đổi.

Mấy vị Kim Đan Kỳ Luyện Khí các bậc tông sư tự mình xem xét, dùng Tam Muội Chân Hỏa Mãnh Thiêu, Hàn Băng Lãnh Động, U Thủy Tầm Phao, Lôi Kích, bao gồm nhiều pháp thuật đi tinh luyện cái này mấy hạt ngân khoáng hạt nhỏ, nhưng không có hiệu quả chút nào.

Bọn họ rất nhanh liền xác nhận, Cơ Nguyên Chính mang về mấy hạt thần bí bạc hạt, đúng là trong truyền thuyết "Bí Ngân Ích Pháp Khoáng" .

Tuy rằng không biết tại sao, sẽ ở Thanh Ô Tiên Thành một tòa đồng tinh trong hầm mỏ phát hiện vô cùng số ít bí ngân hạt nhỏ. Nhưng nếu như phát hiện, khẳng định phải toàn lực khai thác ra.

Bồng Lai tiên tông tông chủ, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão vô cùng phấn khởi, lập tức quyết định, sai phái ra từ Kim Đan Trưởng lão suất lĩnh một đồng tu sĩ tiến về trước Thanh Ô Tiên Thành, đem chỗ này Thanh Ô Tiên Thành một mực nắm giữ ở trong tay của mình.

Cũng đối với chỗ này Bí Ngân Ích Pháp Khoáng tiến hành toàn lực khai thác, tận khả năng đem thêm nữa bí ngân quặng mỏ mang về Bồng Lai tiên tông. ——

Ps : Đêm nay tại đây 1 chương. Ngày mai bổ sung, 3 đổi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 231: Ma Sát Minh Cùng Bắc Di Man Tu

Yêu diễm thiếu phụ và Cát lão đạo hốt hoảng chạy ra quặng mỏ, ra đến bên ngoài hoang vu núi cao chi địa, nhìn nhau liếc nhìn.

Vốn cho là bọn họ trong tay có một con cường đại Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt tương trợ, liền đủ để đối với trong hầm mỏ tất cả tiên tông Trúc Cơ tu sĩ một mẻ hết gọn.

Yêu diễm thiếu phụ có thể thuận lợi hoàn thành Ma Sát Minh bất kỳ, tạo ra hai tông đệ tử lẫn nhau giết biểu hiện giả dối, do đó đạt tới châm ngòi Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông tranh đấu mục đích, trở lại Ma Sát Minh lúc sau nhất định trùng trùng điệp điệp có phần thưởng.

Mà Cát lão đạo cũng có thể thu hoạch hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ trên thân tài vật, đại phát một phen phát tài.

Hai người theo như nhu cầu, tất cả đều vui vẻ.

Lại không nghĩ rằng, kia tên Bồng Lai tiên tông đệ tử vậy mà dùng một đám thần bí Phi Nghĩ, giết chết bọn họ dựa vào Kim Yêu Hạt.

Kia Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ cũng đồng dạng không dễ trêu chọc, tối hậu quan đầu sử dụng một kiện Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên. Không có vàng Yêu Hạt cái này cường lực dựa, bọn họ cái nào dám lưu lại, sợ tới mức hồn phi phách tán, bị ép trốn chạy để khỏi chết.

Cát lão đạo khuôn mặt vẻ uể oải, chỗ tốt không có mò được, tổn thất lại không nhỏ, trộm gà không được còn mất nắm gạo.

Bất quá so sánh dưới, yêu điểm thiếu phụ càng lộ vẻ thể lương một ít. Cái kia Kim Yêu Hạt thể nhưng không phải là của nàng Linh Thú, mà là Ma Sát Minh áo lục lão quái cấp cho nàng dùng.

"Cát đạo hữu, thể nhưng nguyện theo ta đi thiên phong hấp đầu nhập vào Ma Sát Minh? Người đắc tội Bồ Đề Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông đệ tử, chỉ sợ ngày sau ở trung thổ không chỗ dung thân."

Yêu điểm thiếu phụ khuyên nhủ.

"Thiên hạ rộng lớn, đều có Cát mỡ đất dung thân. Phương đạo hữu cũng không cần làm Cát mỡ quan tâm, ta khuyên người chính là đừng trở về cho thỏa đáng."

Cát lão đạo nhưng là lãnh đạm lắc đầu, rất nhanh ngự kiếm mà đi, biến mất ở hoang vu chi địa. Hãn phần lưng chịu vết đao, đau đớn khó nhịn, vội vàng tìm địa phương đi trị liệu.

Hãn tuy là tán tu, nhưng mà đối với uy danh hiển hách Ma Sát Minh cũng có hiểu biết.

Ma Sát Minh là tối gần hơn một trăm năm mới cao hứng thể lực. Nguyên bản thiên phong hấp có rất nhiều tà ma tu sĩ thể lực, kéo bè kết phái, đều không lệ thuộc.

Về sau toát ra một gã có chút thần bí tu sĩ Kim Đan, tự xưng áo lục lão quái. Người này nguyên bốn cũng là thiên phong hấp bừa bãi hạng người vô danh, về sau tại bắc di Man tộc chi mà mạo hiểm, trong lúc vô tình đạt được một cuốn 《 Phệ Hồn ma công 》, bị bắc di rèn luyện trăm năm, không biết sao thành tựu cảnh giới Kim Đan.

Cái này áo lục lão quái tính tình thô bạo vô thường, thực lực tu vi cực kỳ hùng hậu, đem thiên phong hấp rất nhiều tà ma thể lực tụ tập đến cùng một chỗ, hợp thành một cái đồng minh, mới có Ma Sát Minh.

Cái này Ma Sát Minh trong không biết bao nhiêu tội ác chồng chất thế hệ, ăn tươi nuốt sống, đều là bị các đại tiên tông Truy sát, ở trung thổ lẫn lộn ngoài đời không nổi, mới đầu phục thiên phong hạp Ma Sát Minh. Ma Sát Minh trong không có kẻ vớ vẩn, không phải tốt như vậy đợi.

Nhiệm vụ lần này thất bại, yêu diễm thiếu phụ tổn thất cái kia Kim Yêu Hạp, tay không trở lại Ma Sát Minh, còn không biết là kết quả gì.

Hắn há sẽ cùng theo đi thiên phong hạp tự làm mất mặt?

Yêu diễm thiếu phụ nhìn qua mệnh môn bát ngát bao la mờ mịt nghèo nàn đại địa, không khỏi rất cảm thấy thê lương.

Cát lão đạo thân là tán tu tùy thời có thể bứt ra rời đi, nhưng nàng như thế nào đi.

Sau một ngày, nàng lướt qua phương bắc biên giới, trở lại thiên phong hạp.

Thiên phong hạp là một đạo mấy ngàn dặm dài dằng dặc đại hạp cốc, sâu hơn vạn trượng không thấy đáy, phía dưới bên trong có rất nhiều Yêu thú ẩn núp.

Nàng đi bộ xuyên qua gió cường lạnh mãnh liệt dài dằng dặc đại hạp cốc, ven đường trạm gác đề phòng sâu nghiêm, đến thiên phong hạp bên trong vách đá, đi vào một tòa lò mờ to lớn Ma Quật.

Ma Quật bên trong.

U ám hôn mê, thành động treo xương khô, lóe ra hơi yếu ma trời. Một cổ không biết ở đâu nhô ra Âm Phong, như quỷ rít gào đồng dạng, làm cho người không rét mà run.

Một gã toàn thân bị một bộ rộng thùng thình áo lục bao phủ tu sĩ Kim Đan, cô ngồi ở Ma Quật chỗ cao một bộ xương khô trên bảo tọa, lạnh lùng nhìn xem yêu diễm thiếu phụ.

Bên cạnh, còn có Thiên Sát minh rất nhiều tà ma Trưởng lão, đều bị âm lãnh nhìn qua trở về yêu diễm thiếu phụ.

"Nhiệm vụ lần này, hoàn thành ra sao?"

Áo lục lão quái âm lãnh thanh âm hỏi.

"Bẩm báo Minh chủ, đệ tử chuyến này đi Thanh Ô Tiên Thành chấp Hành minh chủ chi mệnh, phí hết tâm tư dẫn dụ Vạn Thú tiên tông cùng Bồng Lai tiên tông đệ tử đến đây, ý đồ một lưới bắt hết bọn họ, cũng vén lên hai tông tranh đấu! Đệ tử sát bao gồm Thanh Ô thành chủ ở bên trong không dưới sáu người, nhưng mà gặp Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông hai gã cường địch, trong tay bọn họ có Nguyên Thần Pháp Khí Kim Yêu Hạt chết trận! Đệ tử đáng chết, muôn lần chết cũng không từ chối!"

Yêu diễm thiếu phụ quỳ xuống đất, tâm kinh đảm chiến hướng áo lục lão quái bẩm báo.

"Kim Yêu Hạt đã chết? Lưu lại người làm gì dùng! Người tới, vứt bỏ nàng hạp cốc đi, dứt ta đầu kia Phi Dực măng xà!"

Áo lục lão quái trong mắt hàn mang lộ ra, trong lòng giận dữ.

Hắn vất vả nuôi hơn một trăm năm Kim Yêu Hạt thú, thật vất vả nuôi dưỡng đến Trúc Cơ hậu kỳ, cấp cho yêu diễm thiếu phụ dùng vền vền một tháng, rõ ràng tự chết rồi.

Mặc dù đem cái này yêu diễm thiếu phụ nghiền xương thành tro, cũng không đủ tiết lộ hãn mồi hận trong lòng.

Lập tức có vài tên Tà tu ra, kéo lấy yêu diễm thiếu phụ liền hướng trời bên ngoài gió hạp cốc mà đi.

"Minh chủ, tha mạng!"

Yêu diễm thiếu phụ sợ tới mức hai cổ run run, hoảng sợ kêu to, "Đệ tử tại Thanh Ô Tiên Thành dò thăm một ít trọng yếu tình báo, đệ tử đi theo chúng tu sĩ môn tiến nhập khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) bên trong điều tra, đã tìm được hư hư thực thực bí ngân tài nguyên khoáng sản. Minh chủ một lần nữa cho đệ tử một cái khu vực công cơ hội chuộc tội, đệ tử nhất định không phụ Minh chủ kỳ vọng!"

"Chậm đã!"

Một tiếng nói già nua ngăn cản nói.

Đã thấy một gã khoác da thú mang theo xương mặt nạ cầm trong tay cốt trượng lão giả, tại hơn mười tên khổng vũ Man tộc tu sĩ hộ tống phía dưới, tiến vào trong động ma.

Ma Quật bên trong nhiều người Ma Sát Minh tu sĩ, nhao nhao hướng lão giả kia cung kính thi lễ.

"Man Tát đại nhân, sao người lại tới đây? !"

Áo lục lão quái ngữ khí hòa hoãn rất nhiều, khách khí nói.

Vị này man tu lão giả đúng là bắc di Man tộc bộ lạc địa vị cực cao Man Tát, đồng đẳng với Trung thổ tu sĩ Kim Đan địa vị. Ma Sát Minh cùng Bắc Di Man Tu đã âm thầm đã đạt thành kết minh, lão giả với tư cách man tộc đặc sứ đi vào Ma Sát Minh, nói chuyện hợp tác sự tình.

Bắc di Man tộc tu sĩ thực lực, tại phía xa Ma Sát Minh phía trên, thậm chí có thể uy hiếp được Thần Châu Trung thổ đại tiên tông. Ma Sát Minh

đều muốn kẻ hở muốn sống, cũng phải dựa cái này những bắc di Man tộc.

Bắc Di Man Tu gần đây kích động, đều muốn lướt qua biên cảnh, xâm lấn Thần Châu Trung thổ cướp đoạt bàn.

Nhưng mà Bắc Di Man Tu đối với Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông gần nhất thực lực không hiểu nhiều, lo lắng một khi vén lên chiến sự, rồi lại đánh không thắng, lọt vào đả kích nặng nề. Liền trước cùng Ma Sát Minh kết minh, làm cho Ma Sát Minh đi dò xét một phen.

Áo lục lão quái tự nhiên không dám tự mình xuất thủ, chỉ là phái ra yêu diễm thiếu phụ, mang theo một con yêu thú Kim Sắc Yêu Hạt, đi làm loạn Thanh Ô Tiên Thành, tranh thủ vén lên Vạn Thú tiên tông cùng Bồng Lai tiên tông tranh đấu.

Bọn họ cũng tốt từ đó mưu lợi bất chính, quan sát Thần Châu các đại tiên tông thực lực.

"Lão phu đối với trong miệng nàng bí ngân quặng mỏ, có phần cảm thấy hứng thú. Ma Sát Minh chúng đệ tử không dám đơn giản đi Thanh Ô thành, sẽ bị chúng tiên tông đệ tử Truy sát, người có thể xài được không nhiều lắm. Nàng tại Thanh Ô thành lưu lại qua một đoạn thời gian, đối với tình huống bên kia thập phần hiểu rõ, hay vẫn là tạm lưu lại nàng một cái mạng, để cho lập công chuộc tội."

Lão kia Man Tát cười nói.

"Nếu như Man Tát đại nhân mở miệng, vậy liền tha nàng lúc này đây."

Áo lục lão quái gật đầu.

Yêu diễm thiếu phụ vội vàng bái mà tạ ơn, từ trong lòng lấy ra mấy hạt hư hư thực thực bí ngân hạt nhỏ hiển ra ngoài, cũng đưa nàng nắm giữ tình báo, đều toàn bộ nói ra, "Trường thành chủ tại khu vực khai thác mỏ phát

hiện một cái khả nghi bí ngân quặng mỏ, từng để cho Tưởng thị tộc nhân lén lút khai thác chỗ này bí ngân quặng thô. Cụ thể có bao nhiêu thu hoạch, cái này chưa nắm giữ."

Lão Man Tát đem kia Bí Ngân Khảo Lạp cầm trong tay xem xét tỉ mỉ , trong mắt lộ ra vẻ mừng rỡ, đây là gần như trong truyền thuyết quặng mỏ, đối với bắc di Man tộc có tác dụng lớn chỗ.

Nhưng mà hắc lặc đầu nói: "Đây chính là bí ngân, nhưng hạt nhỏ quặng thô quá nhỏ vụn rồi, còn chưa đủ để hạt gạo một phần mười. Đều muốn khai thác ra đại lượng, phải hao phí rất lâu, hao phí hai ba năm cũng là bình thường.

Một khi cường công Thanh Ô thành, phải bảo đảm có thể chiếm cứ ba năm trở lên. Nếu không Bồng Lai tiên tông quy mô phản công mà nói, chiếm không ngừng một, hai tháng thất bại lui về, liền phí công rồi. Việc này còn cần thận trọng làm việc."

"Người đang ở đây Thanh Ô Tiên Thành thu mua mật thám, có từng bại lộ?"

Áo lục lão quái hướng yêu diễm thiếu phụ hỏi.

"Không có!"

Yêu diễm thiếu phụ liền vội vàng lắc đầu, nàng bỏ ra cực kỳ tinh lực mới tại Thanh Ô Tiên Thành tài bồi vô cùng trọng yếu mật thám, thu hoạch đến Tưởng thị gia tộc tình báo tuyệt mật.

"Đi cùng mật thám liên hệ, đem càng đa tình cho biết đưa tới! Làm công chiếm Thanh Ô Tiên Thành làm chuẩn bị."

"Vâng!" ——

Ps : Buổi tối 0 điểm trước, còn có 2 Chương.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 232: Chiêu Yêu Phiên Tác Dụng, Chương 233: Giao Dịch

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm trở lại Thanh Ô Tiên Thành, trong thành xa hoa khách sạn ở lại.

Cơ Nguyên Chính cùng Tôn Nhược Hương quay về Bồng Lai tiên tông bẩm báo Thanh Ô Tiên Thành tình huống đi, chỉ còn lại có Tô Trần các loại hai tên Trúc Cơ tu sĩ lưu thủ Thanh Ô Tiên Thành duy trì trật tự, chờ đợi Bồng Lai tiên tông trợ giúp đến đây.

"Trang huynh, ta về phòng trước một chuyến. Cái này Thanh Ô Tiên Thành người trước nhìn xem, có việc gọi ta."

Tô Trần hướng Trang Bất Phàm nói.

"Ừm, Tô huynh tùy ý, ta trong thành khắp nơi đi bộ một chút, vậy cũng không có chuyện gì!"

Trang Bất Phàm cười gật đầu.

Thanh Ô Tiên Thành tuyệt đại bộ phận đều là Luyện Khí Kỳ tu sĩ, thành trong ... nhân khẩu cũng liền hơn mấy ngàn người, hầu như đều là thợ mỏ cùng luyện quặng mỏ thợ. Nội thành sinh hoạt đơn điệu, ngoại trừ tửu quán cùng thanh lâu, cũng không còn chuyện gì khác có thể làm.

Ra Thanh Ô Tiên Thành, càng là một mảnh rộng lớn vắng lặng nghèo nàn vùng núi, chỉ có khu vực khai thác mỏ quặng mỏ hơi có chút nhân khí, có Luyện Khí tu sĩ đang đào mỏ.

Tô Trần trở lại mình sương phòng, khởi động trận pháp quang trảo, khoanh chân ngồi xuống.

Hắn cẩn thận nhớ lại mình một chút tại trong hầm mỏ chiến đấu trải qua. Như vậy kinh nghiệm thực chiến vô cùng quý giá, mỗi lần một trận chiến đấu đều là cuộc chiến sinh tử, hơi có sơ xuất chính là Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác kết cục.

Hắn lấy Phệ Linh Phi Nghĩ đối phó Kim Yêu Hạt, thắng có chút vận khí.

Bởi vì Kim Yêu Hạt là kim hệ Yêu thú, đơn đả độc đấu sức chiến đấu rất mạnh, lại có bá đạo phá giáp kim độc châm, mặt khác nhiều người Trúc Cơ tu sĩ hầu như không phải là đối thủ của nó. Nhưng mà Kim Yêu Hạt không có quần chiến yêu thuật, không biết yêu thuật. Không có cách nào đối phó cái này hàng ngàn con tạo thành khổng lồ Phệ Linh Phi Nghĩ bầy, bị chúng nó chui phần đuôi chỗ trống, ăn trống rỗng phúc tạng.

Phệ Linh Phi Nghĩ có thể sát Kim Yêu Hạt, nhưng chưa chắc có thể đối phó khác Yêu thú.

Trên thực tế chúng nó mỗi một con đều rất yếu, thậm chí so ra kém một gã Luyện Khí Kỳ một tầng tu sĩ, hắn vừa nắm sẽ chết. Hắn từng thí nghiệm qua, hỏa thiêu, đóng băng đợi một tý, cũng có thể đối với Phệ Linh Phi Nghĩ mang đến vết thương trí mệnh.

Nếu như là một cái hỏa hệ Yêu thú, Tô Trần cũng không dám làm cho Phệ Linh Phi Nghĩ đi chịu chết. Lấy hỏa thiêu mà nói, có thể chết cháy một mảng lớn Phệ Linh Phi Nghĩ.

Tô Trần cũng không biết, các loại Phệ Linh Phi Nghĩ tấn cấp lúc sau, có thể hay không trở nên lợi hại hơn một ít. Hắn chuẩn bị dùng nơi này quặng mỏ đến trước nuôi, cũng có thể tiết kiệm thật là nhiều tiền tài.

Tô Trần từ đầu tới đuôi nhớ lại vài lần, trận này trong hầm mỏ kịch chiến quá trình, tổng kết bản thân trong trận chiến đấu này được mất cùng kinh nghiệm giáo huấn. Ngày sau nếu là gặp lại loại này tình hình, cũng có thể trong lòng có tính toán.

Sau đó, hắn đem cây hồ lô lấy ra, từ bên trong đổ ra một cây hào quang rực rỡ Chiêu Yêu Phiên.

Cái này Chiêu Yêu Phiên phiên kỳ phía trên, ẩn một cái hỏa diễm hùng, một cái kim thảo ứng, một cái Kim Yêu Hạt đồ văn, trông rất sống động, giống như vật sống, Linh tính mười phần.

Tô Trần trên mặt không khỏi lộ ra vẻ mừng rỡ.

Đây là hắn tại trong hầm mỏ ba đại thu hoạch Chiêu Yêu Phiên, thần bí ngân khoáng, Kim Yêu Hạt lưu lại nghiêm chỉnh phù hợp kim giáp tài liệu.

Cái này Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí, không thể nghi ngờ là trong đó tối đại thu hoạch.

Vật ấy Trúc Cơ tu sĩ căn bản không luyện chế được, chỉ có Kim Đan Kỳ tu sĩ mới có thể luyện chế được, nhưng không có vị kia Kim Đan trưởng lão hội giúp hắn luyện một kiện.

Nói cách khác, nếu không có hắn theo Vệ Trác cái này đạt được đến này Nguyên Thần Pháp Khí, chỉ sợ hắn tại trở thành tu sĩ Kim Đan lúc trước, đều là vô duyên Nguyên Thần Pháp Khí.

Mà cái kia Trúc Cơ hậu kỳ Kim Yêu Hạt lưu lại một bộ kim giáp nguyên vật liệu, giá trị nếu so với Chiêu Yêu Phiên thấp rất nhiều. Hắn cần tìm một cái vị Luyện Khí Đại Sư đến đem phù hợp Kim Hạt Giáp, luyện chế thành một bộ đồ phòng ngự.

Về phần thần bí ngân khoáng, Tô Trần bây giờ còn chưa phải là quá rõ ràng vật này công dụng, hơn nữa thu thập thần bí ngân khoáng khoáng tạp (viên bi) số lượng lại vô cùng ít, tạm thời cũng không có tác dụng gì.

Chỉ có cái này Chiêu Yêu Phiên là có sẵn Pháp Khí, trong thời gian ngắn có thể dùng lên.

Chỉ là, cái này Chiêu Yêu Phiên đối với hắc Thần Niệm cùng Pháp lực rất là kháng cự, không nghe theo hắc thức đẩy sử dụng.

Hơn nữa Tô Trần đến bây giờ cũng không hiểu cái này Chiêu Yêu Phiên Pháp Khí có cái gì hữu dụng đường đi, cụ thể nên sử dụng như thế nào nó, khiến nó nghe theo bản thân.

Tô Trần nghĩ đến Vệ Trác sau khi chết, còn theo Vệ Trác trên thân lục soát một cái Tu Di giới. Liên tranh thủ kia Tu Di giới tìm kiếm, nhìn xem có thể hay không tìm ra một chút vật hữu dụng.

Rất nhanh, hắc ngạc nhiên đã tìm được một quả 《 Chiêu Yêu Phiên 》 ngọc giản.

Cái này Chiêu Yêu Phiên, là Vạn Thú tiên tông hiện Nhâm Tông chủ, làm ít tông Vệ Trác chuẩn bị một kiện mới Nguyên Thần Pháp Khí, mai ngọc giản này cũng là vì thuận tiện Vệ Trác tu luyện cờ này dùng.

Mai ngọc giản này lên, đối với Chiêu Yêu Phiên tác dụng, điều khiển pháp môn, có rất nhiều giới thiệu cặn kẽ.

Cái này Chiêu Yêu Phiên Pháp Khí có chút thần kỳ, là thiên nhiên trưởng thành loại Pháp Khí. Nó không giống Phi Kiếm Pháp Khí là duy nhất một lần luyện thành Pháp Khí, một khi thành hình uy lực của nó liền cố định.

Chiêu Yêu Phiên, có thể không ngừng hấp thu yêu thú Nguyên Thần, do đó uy lực trở nên cường đại hơn.

Hấp thu yêu thú Nguyên Thần phẩm giai càng cao, số lượng càng nhiều, Chiêu Yêu Phiên uy lực liền càng mạnh, do đó đối với hoang đại Yêu thú, thuần dưỡng Yêu thú mang đến cường đại lực chấn nhiếp, cũng hình thành Chiêu Yêu Phiên tác dụng thứ nhất chiêu yêu.

Một khi thu thập đủ mười con Trúc Cơ Yêu thú, Chiêu Yêu Phiên uy lực tăng vọt gấp đôi, có thể bắt đầu "Chiêu yêu" .

Đương nhiên, lúc này chiêu yêu tỷ lệ thành công không quá cao, muốn xem yêu thú thực lực, cấp thấp Yêu thú dễ dàng bị chiêu hàng.

Cái này Chiêu Yêu Phiên một khi thu thập 100 con Trúc Cơ Kỳ yêu thú Nguyên Thần, đạt tới cái này cán Chiêu Yêu Phiên đỉnh phong uy lực, tức thì có thể chấn nhiếp Trúc Cơ Cảnh giới bên trong hết thảy hoang đại Yêu thú, thuần dưỡng Linh Thú, vô điều kiện lệnh cường chế kia phục tùng Chiêu Yêu Phiên hiệu lệnh, thành Trúc Cơ Kỳ Yêu thú đứng đầu.

Cho dù là hoang đại Yêu thú, thậm chí là địch nhân thuần dưỡng Yêu thú, tu sĩ đều có thể bằng vào cái này Chiêu Yêu Phiên uy lực thu phục, thậm chí khống chế Yêu thú đi ngược lại tổn thương chủ nhân của nó.

Đây là Vạn Thú tiên tông coi là chí bảo một loại độc môn Pháp Khí, uy lực cực lớn. Thường thường chỉ có tu sĩ Kim Đan, mới sẽ đi luyện chế pháp khí này.

Đương nhiên, cũng khó có thể luyện chế thành công.

Đều muốn thu thập một trăm Trúc Cơ yêu thú Nguyên Thần, nói dễ vậy sao. Một đầu Trúc Cơ Yêu thú thường thường mấy trăm năm mới tu luyện mà thành, muốn săn giết một đầu cũng không dễ dàng.

Nếu như cái này Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí một khi gom đủ trăm con Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, pháp phiên vừa ra, yêu diễm thiếu phụ cái kia Kim Yêu Hạt lập tức gặp phiên thần phục, căn bản không cần phải đi bắt, hoặc là đánh chết nó.

Dù là yêu diễm thiếu phụ có Khu Yêu Linh nơi tay, cũng không có sức xoay chuyển trời đất.

Cái này Chiêu Yêu Phiên ngoại trừ "Chiêu yêu" bên ngoài, còn có tác dụng thứ hai "Nguyên Thần bạo oanh (nổ tung)", chính là trực tiếp phóng thích phiên bên trong Yêu thú Nguyên Thần, lấy tự bạo phương thức, bạo oanh (nổ tung) đối thủ.

Một khi Chiêu Yêu Phiên thu thập đại lượng Yêu thú Nguyên Thần, cái này tác dụng không thể nghi ngờ kinh khủng hơn, đối với những khác Trúc Cơ tu sĩ quả thực là nghiêng về đúng một bên tuyệt sát.

Cái nào người Trúc Cơ tu sĩ có thể thừa nhận được nhiều như vậy Yêu thú nguyên thần oanh kích? ! Chỉ sợ tu sĩ Kim Đan, đều nghe mà biến sắc, lẫn mất rất xa.

Nhưng mà, phóng ra yêu thú Nguyên Thần, cái này Chiêu Yêu Phiên cũng không có uy lực, cần một lần nữa thu thập Nguyên Thần. Cái này quá phí thần phí lực rồi.

Vì vậy Chiêu Yêu Phiên đồng dạng chỉ dùng cái thứ nhất chiêu yêu công dụng, mà sẽ không dùng đến cái này tác dụng thứ hai.

Vệ Trác đã dùng cái này Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, sát hai cái Trúc Cơ Kỳ Yêu thú, một cái hỏa diễm yêu hùng, một cái kim thảo ương. Hơn nữa mới thu Kim Yêu Hạt Nguyên Thần, chính là con thứ ba Trúc Cơ Kỳ Yêu thú Nguyên Thần.

Tô Trần xem hết 《 Chiêu Yêu Phiên 》 trên thẻ ngọc đối với cái này Nguyên Thần pháp khí kỹ càng giới thiệu, không khỏi thần tình rung động.

Cái này Chiêu Yêu Phiên tiềm lực trường thành to lớn như thế!

May mắn, Vệ Trác cũng là đạt được này Nguyên Thần Pháp Khí không lâu, chưa đem cái này Chiêu Yêu Phiên tăng lên phẩm giai. Nếu không cái này trong hầm mỏ nhiều người Trúc Cơ tu sĩ cùng Kim Yêu Hạt, còn chưa đủ một mình hăn tới giết.

Trên thẻ ngọc, còn có đối với Nguyên Thần pháp khí sử dụng đơn giản nói rõ.

Nguyên Thần Pháp Khí một khi lưu lại tu sĩ khí huyết, Thần Niệm cùng Pháp lực lạc ấn, sẽ gặp nhận chủ, không giống phổ thông Pháp Khí giống nhau có thể bị tu sĩ khác đơn giản sử dụng.

Đều muốn đổi đổi chủ nhân rất khó.

Duy có một cái biện pháp, cái kia chính là không ngừng dùng mình khí huyết, Thần Niệm cùng Pháp lực đi tẩy trừ, thẳng đến hoàn toàn xóa đi lên một vị tu sĩ dấu vết lưu lại.

Mà phải hao phí so với khá lâu thời gian, ít nhất cũng phải mấy tháng mới có thể có hiệu lực.

"Thì ra là thế!"

Tô Trần khẽ gật đầu, cắn nát ngón tay, tích đi một tí khí huyết tại Chiêu Yêu Phiên lên. Thời gian mấy tháng, với hăn mà nói thì cũng chẳng có gì vấn đề.

"Tùng tùng!"

Mái hiên ngoài phòng vang lên tiếng đập cửa.

Tô Trần dùng cây hồ lô thu Chiêu Yêu Phiên, đứng dậy khai môn, đã thấy là Trang Bất Phàm tới tìm hần.

"Tô huynh, vừa rồi ta tại Thanh Ô nội thành chạy hết một vòng. Phát hiện có một việc nhiều chỗ tốt, không biết có bằng lòng hay không làm một trận?"

Trang Bất Phàm mang theo cười thần bí nói.

"A, chỗ tốt gì?"

Tô Trần không khỏi nghi ngờ nói.

"Thanh Ô thành Tường thành chủ chết rồi, tin tức này giấu diếm không được, đã truyền ra ngoài. Tiên tông Thanh Ô Tiên Thành nhiều người lớn nhỏ tu tiên các gia tộc, đang chuẩn bị chọn một vị thành trì mới chủ ra ngoài. Vì tranh đoạt cái này Thanh Ô thành chủ chi vị (chức thành chủ), chúng gia tộc tranh sáng tranh tối lợi hại.

Ta và người là Thanh Ô bên trong tòa tiên thành chỉ còn lại hai gã Trúc Cơ tu sĩ, lại là Bồng Lai tiên tông đệ tử. Hiện tại chúng ta là nhất ngôn cửu đỉnh, đủ để quyết định Thanh Ô thành cục diện. Chỉ cần thêm chút ám chỉ, người nào cho chỗ tốt đại, liền ủng hộ người nào!"

Trang Bất Phàm không khỏi cười nói.

"Như vậy nhúng tay Thanh Ô Tiên Thành nội vụ, có thể hay không quá rõ ràng, tông môn sẽ đồng ý sao!"

Tô Trần không khỏi khẽ nhíu mày.

Biết rõ Tường thành chủ chết ở quãng mỏ tin tức, chỉ có Bồng Lai tiên tông bốn người. Mà Cơ Nguyên Chính, Tôn Nhược Hương đã đi rồi. Tin tức này, nhất định là Trang Bất Phàm cố ý tiết lộ ra ngoài đấy.

Trang Bất Phàm đây là đập vào Bồng Lai tiên tông đại kỳ, tại đây Thanh Ô Tiên Thành vơ vét một món béo bở.

"Cơ sư huynh quay lại, ít nhất là một tháng sau rồi. Thanh Ô thành đại tiểu gia tộc, đợi không được lâu như vậy, bọn họ vội vã lập tức thượng vị!

Từng tu tiên gia tộc đều có một chuyến, đồng thời đề cử ra mới nhậm chức thành chủ. Bất quá, rất nhiều tiểu gia tộc, đang chờ chúng ta Bồng Lai tiên tông tỏ thái độ. Chúng ta Bồng Lai tiên tông ủng hộ người nào, người nào tự nhiên có thể lên vị.

Phải biết rằng, chúng ta tu luyện chi tiêu đại, không kiếm điểm khoản thu nhập thêm ở đâu đủ, đây chính là được không chỗ tốt, người sẽ không đẩy ra ngoài đi?"

Trang Bất Phàm cười nói.

Tô Trần suy nghĩ một cái, chấp nhận, cũng không phản đối.

Ai làm Thanh Ô thành chủ, Bồng Lai tiên tông cũng không phải là quá để ý, chỉ cần phải thừa nhận Bồng Lai tiên tông đối với Thanh Ô Tiên Thành khống chế, đem nơi này khoáng thạch giá rẻ bán cho Bồng Lai tiên tông là được rồi.

Họ Tương cũng tốt, họ Lý cũng đi, người nào lại đang hồ đây!

Hắn và Trang Bất Phàm quan hệ đồng dạng. Trang Bất Phàm muốn mượn này kiếm được một khoản dùng tu luyện tài nguyên, nếu là ngăn cản hắn, sợ là phải đóng ác. Liền trên mặt nổi hòa khí, đều khó duy trì.

Rất nhanh, liền có Thanh Ô thành gia tộc các tu sĩ nhao nhao đặt chân xa hoa khách sạn, chủ động mang theo lễ vật, đến viếng thăm hai người.

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm hai người thân là Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ, đại biểu tông môn tọa trấn Thanh Ô Tiên Thành. Lớn nhỏ tu tiên gia tộc, muốn trở thành mới nhậm chức Thanh Ô thành chủ, không thâu được Bồng Lai tiên tông gật đầu cùng ủng hộ, vậy căn bản là không có khả năng Thành thành chủ.

Nhiều người lớn nhỏ tu tiên gia tộc nhao nhao đến đây tặng lễ, thậm chí tại khách sạn xếp hàng dài. Bọn họ lẫn nhau nhìn thấy, đều có chút lúng túng, nhưng là vì cái này thành chủ chi vị (chức thành chủ), cũng chỉ có thể mày dạn mặt dày rồi.

Tường thành chủ đích trường tử Tường Vĩnh, ba đứa con Tường buổi trưa cũng đồng thời đến viếng thăm.

Tường Vĩnh mặc áo trắng, đốt giấy để tang, nhún nhường bái kiến Tô Trần, Trang Bất Phàm hai người , trên mặt nhưng là bi phần.

"Thanh Ô thành Tường thị gia tộc, trường tử Tường Vĩnh, đích ba đứa con Tường buổi trưa, bái kiến hai vị Bồng Lai tuần tiên sứ! Kính xin hai vị tiên sứ, cứu ta Tường thị một chút!"

Tường Vĩnh chấp tay, bi thương khẩn cầu.

Tường thị tu tiên gia tộc, là Thanh Ô thành lớn nhất một nhà gia tộc. Nhưng trong khoảng thời gian này, Tường thị gia tộc đã chết quá nhiều tộc nhân . Trước kia, tại trong hầm mộ đã chết không dưới ba bốn mươi tên Tường thị cường tráng tộc nhân.

Còn lần này thảm hại hơn, liền Tường thị gia chủ cũng đã chết.

Không có Tường lão thành chủ cái này trụ cột, Tường thị gia tộc thực lực suy thoái lợi hại. Hôm nay Tường thị gia tộc chỉ còn lại có lão đại Tường Vĩnh, lão Tam Tường buổi trưa cùng số ít tộc nhân đang chống đỡ.

Tương Vĩnh, Tưởng buổi trưa lần này đến bái kiến Tô Trần cùng Trang Bất Phàm, đưa lên một phần hậu lễ, rồi lại là hy vọng Bồng Lai tiên tông có thể tiếp tục nâng đỡ Tưởng thị gia tộc.

Tô Trần nhưng là động lòng, hẳn biết rõ Tưởng thị từng một mình khai thác này tòa đồng tinh quặng mỏ, trong tay cực kỳ có một chút thần bí ngân khoáng.

Lưu lại cái này Tưởng thị huynh đệ ly khai khách sạn lúc sau.

Tô Trần lấy cố ly khai khách sạn, lén lút tìm được Tưởng thị huynh đệ, lộ ra một quả Trúc Cơ Đan, tỏ vẻ nâng đỡ Tương Vĩnh, hơn nữa đồng ý làm cho Tưởng gia tiếp tục làm cái này Thanh Ô thành chủ.

Nhưng mà, Tưởng thị cấp cho hẳn một loại bí ngân quặng mỏ, đổi lấy này cái Trúc Cơ Đan.

Trúc Cơ Đan đối với Luyện Khí Kỳ tu sĩ lực hấp dẫn to lớn, là khó có thể tưởng tượng.

Tương Vĩnh, Tưởng buổi trưa huynh đệ hai người nhìn thấy Trúc Cơ Đan, đều là kích động toàn thân sợ run, thương lượng một phen, lúc này tỏ vẻ nguyện ý lấy thần bí kia khoáng sản với tư cách trao đổi.

Tương Vĩnh vội vàng chạy về nhà, lấy tới một cái hộp gỗ ước chừng mười cân nhỏ vụn bí ngân quặng tinh luyện, đây là Tưởng thị hao phí trọn vẹn mười năm mới để dành tới bí ngân quặng thô, nguyện ý hiến cho Bồng Lai tuần tiên sứ.

Kỳ thật, này cái hộp bí ngân quặng thô giá trị, tại phía xa một quả Trúc Cơ Đan phía trên. Tưởng lão thành chủ một mực cất kỹ, chuẩn bị tiếp cận đủ phân lượng lúc sau, làm chính hẳn đổi một cái Kim Đan đại đạo. Hẳn thậm chí cũng không dám đổi với Tưởng thị tộc nhân, nói vật này giá trị, sợ tộc nhân cũng dòm ngó.

Nếu là Tưởng lão thành chủ còn tại thế, chứng kiến huynh đệ bọn họ hai người như thế giá rẻ liền bán mất thần bí này ngân khoáng, sợ rằng phải tức giận thổ huyết.

Nhưng Tưởng thành chủ chết rồi, Tưởng thị còn lại một đám Luyện Khí Kỳ tu sĩ, căn bản thủ không được khoản tài phú này. Qua tay giữa, liền giá rẻ bán ra.

Tô Trần không khỏi rất là hài lòng, lúc này cho Tương Vĩnh một hạt Trúc Cơ Đan với tư cách trao đổi.

Tưởng gia lão đại Tương Vĩnh thu Trúc Cơ Đan, liền hưng phấn cùng Tưởng buổi trưa quay về Tưởng gia đi. Lại không quản có thể trở thành hay không Thanh Ô thành chủ. Một khi Trúc Cơ, là hẳn có thể khởi động Tưởng gia.

Tưởng lão tam nhà ta Tưởng buổi trưa gặp lão đại Tương Vĩnh dùng gia tộc bí ngân thay đổi một quả Trúc Cơ Đan, không chút nào không đề cập tới hẳn cũng có phần, không khỏi phần hận không thôi.

Nửa đêm, Tưởng buổi trưa lặn ra Thanh Ô Tiên Thành, tại hoang vu chi địa chạy gấp, hướng thiên phong hấp phương hướng mà đi.

"Sưu!"

Một đạo phi kiếm mang đột nhiên từ trời rơi xuống.

Trang Bất Phàm thân ảnh rơi vào gò núi chi đỉnh, mắt lạnh nhìn Tưởng buổi trưa cười lạnh, "Bây giờ muốn đi nơi nào a? Rõ ràng đang tại ta Bồng Lai tiên tông tu sĩ không coi vào đâu giờ trò, làm như ta mắt mù sao?"

"Tuần tiên sứ tha mạng!"

Tưởng thị lão Tam nhìn thấy Bồng Lai tuần tiên sứ nhìn chăm chăm vào hắc, không khỏi sợ tới mức toàn thân run rẩy, phù phù quỳ rạp xuống đất. Hắc run rẩy, đem hắc lén lút khô sự tình, tất cả nói ra.

Phương bắc thiên phong hạp Ma Sát Minh yêu diễm thiếu phụ, với hắc âm thầm liên lạc qua, hắc đem Tưởng gia phát hiện thần bí cứng rắn sự tình, tiết lộ cho yêu diễm thiếu phụ.

Yêu diễm thiếu phụ từng đồng ý, nếu là có thể được bí ngân, hoặc là âm thầm trợ Ma Sát Minh, Ma Sát Minh hứa cho hắc một hạt Trúc Cơ Đan.

Tưởng buổi trưa lúc đầu vốn cũng không nghĩ ra nhà bán hàng tộc.

Tô Trần cho một quả Trúc Cơ Đan, theo Tưởng thị lão đại Tưởng Vĩnh trong tay đổi rời đi một hộp bí ngân quặng thô, lại không phần của hắc. Hắc tức giận bất quá, liền nghĩ đi Ma Sát Minh tìm yêu diễm thiếu phụ.

Trang Bất Phàm nghe được hắc muốn đi Ma Sát Minh, lạnh rên một tiếng, một kiếm đem Tưởng lão tam đầu lâu gọt bay, lấy tính mạng của hắc.

"Kỳ quái, Tô Trần trong tay làm sao còn có một hạt Trúc Cơ Đan? Hắc là Luyện Đan Đại Sư, nhưng là luyện không xuất ra Trúc Cơ Đan chẳng lẽ là Tôn Chân vị này Kim Đan luyện đan Tông sư cho hắc?"

Trang Bất Phàm có chút khó hiểu, ngự kiếm tại Thanh Ô Tiên Thành chung quanh dạo qua một vòng, vị phát hiện dị thường gì, liền trở về Thanh Ô Tiên Thành.

Chỉ là, Tô Trần tu vi tựa hồ càng ngày càng mạnh, hắc cũng không dám đi trêu chọc Tô Trần. Trúc Cơ Đan đối với Trúc Cơ tu sĩ đã không có nhiều tác dụng, hắc cũng không dòm ngó vật ấy.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 234: Tin Tức Oanh Động, Chương 235: Điều Binh Khiển Tướng

Trang Bất Phàm tại Thanh Ô nội thành, cố ý thả ra Tướng thành chủ bỏ mình tin tức cùng nâng đỡ mới thành chủ ám chỉ lúc sau, rất nhiều Thanh Ô Tiên Thành gia tộc tu sĩ vội vàng nịnh bợ hai vị tuần tiên sứ, nhao nhao đến đây tiếp dâng tặng lễ vật.

Trang Bất Phàm tại Thanh Ô Tiên Thành liên tiếp thu hết ba ngày, liền mơ hồ khu vực lửa gặt, đại kiếm một khoản phong phú tài vật, không khỏi trên mặt ánh sáng màu đỏ toả sáng, cảm thấy mỹ mãn.

Đã có cái này một khoản phong phú tài vật, hẳn Trúc Cơ trung kỳ tu luyện áp lực lớn làm giảm bớt. Nếu không, chỉ dựa vào một ít vật và kiếm được Linh Thạch, căn bản không đủ Trúc Cơ tu sĩ tu luyện sử dụng.

Tô Trần thu Tướng thị gia tộc dâng lên một cái hộp thần Bí Ngân Khoáng lúc sau, liền đem nhiều người tiểu gia tộc dâng lên khác rất nhiều chỗ tốt đều nhường cho Trang Bất Phàm.

Nhưng hẳn kiên trì, làm cho Tướng lão thành chủ con trai trưởng Tương Vĩnh kế vị thành chủ, coi như là hoàn thành lời hứa của mình.

Trang Bất Phàm tự nhiên cũng sẽ bắt hòa Tô Trần đối nghịch, đồng ý nâng đỡ Tương Vĩnh thượng vị. Dù sao chỗ tốt hẳn đã thu hết rồi, người nào thượng vị đều ảnh hưởng không lớn.

Tại Tô Trần, Trang Bất Phàm hai vị này Bồng Lai tiên tông sứ giả rõ ràng dưới sự ủng hộ, Thanh Ô thành nhiều người kiến phong sử đà (*) tiểu

gia tộc môn nhao nhao ủng hộ Tương Vĩnh.

Ba ngày sau, Tương Vĩnh liền của mọi người Tiểu ủng hộ của gia tộc phía dưới, được như nguyện kế nhiệm Thanh Ô Tiên Thành thành trì mới chủ. Vị này thành trì mới chủ, vẫn là phụ thuộc vào Bồng Lai tiên tông, khắp nơi làm Bồng Lai tiên tông làm việc.

Nhoáng một cái, qua gần một tháng.

Tuy rằng Tô Trần, Trang Bất Phàm chỉ cần tiết lộ Tương thành chủ chi tử (chết), mà tận lực che giấu đồng tình trong hầm mỏ tu sĩ khác tử vong tin tức.

Nhưng giấy cuối cùng ép không được lửa, trong hầm mỏ đã chết tám chín tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tin tức vẫn bị ngoại giới biết, rất nhanh tại Thanh Ô bên trong tòa tiên thành phạm vi lớn lưu truyền ra.

Đã chết một gã Trúc Cơ tu sĩ, có thể dùng ngoài ý muốn để giải thích, cũng sẽ không khiến cho quá nhiều suy đoán.

Nhưng là chết một đồng Trúc Cơ tu sĩ, đây tuyệt đối là có trọng đại sự biến phát sinh.

Tự nhiên chấn động toàn bộ Thanh Ô Tiên Thành.

Ngoại trừ Tương lão thành chủ bên ngoài, còn có Bồng Lai tiên tông Cát Vân bỏ mình, Vạn Thú tiên tông Thiếu chủ Vệ Trác mất tích, Vạn Thú tiên tông hai tên đệ tử tử vong, Song Tu tiên tông Trần thị phụ phụ bỏ mình, cùng với tán tu Cát lão đạo cùng yêu diễm thiếu phụ mất tích. Cái này căn bản là không có cách lấy chuyện ngoài ý muốn để giải thích.

Nhất thời lúc giữa, Thanh Ô bên trong tòa tiên thành nhiều người Luyện Khí Kỳ các tu sĩ một mảnh khủng hoảng, lòng người rung động bất an.

Bọn họ cũng không biết, cái này khoáng đạo (đường hầm trong mỏ) trong xảy ra chuyện gì, vì sao đã chết nhiều như vậy từng cái tiên tông Trúc Cơ Kỳ tu sĩ.

Thậm chí có những tiểu gia tộc, nghĩ đến có muốn hay không dời ly khai cái này Thanh Ô Tiên Thành, chạy trốn cái này địa phương nguy hiểm.

Nhưng mà rất nhanh, một cái càng thêm kinh bạo tin tức nóng hổi, cũng không biết bị người nào cho thọc ra ngoài, tại Thanh Ô nội thành đại bạo ra ngoài bị mọi người biết, hơn nữa thông qua đám tán tu hướng ngoại giới tiết lộ ra ngoài.

Có tin tức nho nhỏ nói rằng, Thanh Ô Tiên Thành phát hiện một tòa thần Bí Ngân Khoáng, được xưng tích pháp khoáng Vương.

Loại này Bí Ngân Khoáng tại Tu Tiên giới cực kỳ hi hữu, sản lượng cực thấp, hơn một nghìn năm cũng chưa chắc có thể phát hiện một tòa mô hình nhỏ Bí Ngân Khoáng trận. Chỉ cần vô cùng số ít bí ngân, gia nhập Pháp Khí bên trong, có thể rõ ràng tăng cường Pháp Khí chống cự pháp lực năng lực.

"Lý lão huynh, người thế nhưng nghe nói, có tiên tông Trúc Cơ tu sĩ thả ra tin tức. Bất luận kẻ nào chỉ cần cầm mấy cân bí ngân thô quặng mỏ, có thể đổi được một quả Trúc Cơ Đan, tiên tông nguyên ý vô hạn số lượng thu mua!"

"Chắc chắc, đây chính là cơ duyên to lớn! Ta nếu có thể phía dưới quặng mỏ, hái được mấy cân Bí Ngân Khoáng, liền có hi vọng có thể Trúc Cơ rồi!"

"Hừ, cái giá tiền này, vậy cũng là tại mơ hồ người. Mấy cân Bí Ngân Khoáng, đâu chỉ có thể đổi được một quả Trúc Cơ Đan! Ta nghe nói vật ấy có thể đi Ngũ đại Tiên Tông đổi được một cái Kim Đan đại đạo chỉ là

không biết muốn bao nhiêu Bí Ngân Khoáng, mới có thể đi Ngũ đại Tiên Tông đổi lại Kim Đan đại đạo!"

"Tĩnh lại đi, chúng ta Luyện Khí Kỳ tu sĩ, liền Trúc Cơ cũng còn không cái bóng, liền dám đi xa xỉ nói Kim Đan đại đạo, không sợ bị bội thực mà chết! Có thể được một quả Trúc Cơ Đan, ta liền thập phần thỏa mãn."

Thanh Ô Tiên Thành tửu quán, rất nhiều tầng dưới chót Luyện Khí Kỳ tu sĩ đều tại giao bôi cạn ly, uống mặt đỏ tới mang tai, xì xào bàn tán, hưng phấn nghị luận việc này.

Thanh Ô Tiên Thành phổ thông Luyện Khí Kỳ đệ tử, tán tu sĩ có thể có được Trúc Cơ Đan cách quá ít. Dưới tình huống bình thường, Luyện Khí Kỳ sẽ chấm dứt, hầu như không có hy vọng gì đạt được Trúc Cơ Đan, trở thành Trúc Cơ tu sĩ.

Bất luận cái gì có hi vọng có thể đạt được Trúc Cơ Đan phương pháp xử lý, bọn họ đều nguyện ý đi thử nghiệm.

Huống chi, cái này vên vện chỉ là đi quặng mỏ đào Bí Ngân Khoáng mà thôi, bản thân cũng không nguy hiểm, dù là Luyện Khí Kỳ tu sĩ sơ kỳ cũng có thể đi đào quặng, đạt được bí ngân đi đổi Trúc Cơ Đan.

Này oanh động tin tức vừa ra, lập tức có rất nhiều tại phụ cận khu vực lịch luyện các tiên tông lớn nhỏ đệ tử, cùng với đám tán tu nghe thấy theo gió mà đến, trong thành nghe ngóng tin tức.

Tự nhiên, cũng không còn người cam lòng ly khai Thanh Ô Tiên Thành.

Dù là kia những nguyên bản trong lòng còn có sợ hãi tiểu gia tộc, đạt được cái này rung động tin tức lúc sau, cũng không muốn rời đi, đều muốn từ đó mưu được một chút chỗ tốt.

Chạy đến Thanh Ô Tiên Thành các đại Tiểu rèn luyện tu sĩ, thậm chí không biết tên tán tu, ngược lại càng ngày càng nhiều.

Mỗi ngày đều biết trăm kể tu sĩ đi vào Thanh Ô Tiên Thành, bên trong thành khách sạn hầu như chật ních.

Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ ở không được, chỉ có thể ở nội thành xây nhà mà ở. Điều kiện đơn sơ cùng vất vả, nhưng chút nào ngăn cản không được nhiều người các tu sĩ nhiệt tình.

Bất quá, này tòa nghe nói có xen lẫn Bí Ngân Khoáng đồng tình quặng mỏ, đã bị Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ tuần tiên sứ đóng cửa quặng mỏ.

Mỗi ngày đều có tu sĩ đang đi tuần kiểm tra.

Không có Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ cho phép, ai cũng không dám mạo muội mở ra phía dưới quặng mỏ.

Đều muốn vụng trộm lấy quặng, hầu như làm không được.

Bởi vì Bí Ngân Khoáng sa quá nhỏ, rất khó khai thác, một ngày cũng chưa chắc có thể tìm tới mấy hạt. Cần quanh năm suốt tháng dừng lại ở trong hầm mỏ, mới có thể khai thác đến cũng đủ lượng Bí Ngân Khoáng.

Vạn Thú tiên tông tông chủ Vệ Chấn Vũ sau nửa tháng, rốt cuộc nhận được Thiếu tông chủ Vệ Trác mất tích, cùng với hai gã Vạn Thú tiên tông Trúc Cơ đệ tử tại Thanh Ô thành bỏ mình tin tức.

Tông chủ không khỏi rất là tức giận, lập tức điều khiển một vị khác Vệ thị gia tộc tu sĩ Kim Đan vệ văn, và mấy chục tên Trúc Cơ tu sĩ, tiến về trước Thanh Ô Tiên Thành điều tra việc này.

Mà Bồng Lai tiên tông cũng phái cát Trường Phong Kim Đan Trưởng lão mang theo trên trăm tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, đi cả ngày lẫn đêm, vội vàng đến

Thanh Ô Tiên Thành, một mực nắm giữ tòa tiên thành này.

Tô Trần cùng Trang Bất Phàm với tư cách lưu thủ Thanh Ô thành Bồng Lai tu sĩ, ở ngoài cửa thành nghênh đón Cát trưởng lão đến.

"Nội thành tình huống như thế nào?"

Cát trưởng lão mặt âm trầm, đem người đi vào thành, hướng Tô Trần, Trang Bất Phàm hai người hỏi.

"Bẩm Cát trưởng lão, Vạn Thú Tông một đồng tu sĩ hôm qua đã đến Thanh Ô thành. Bọn họ chuẩn bị đi quặng mỏ, đệ tử nói ta Bồng Lai tiên tông Trưởng lão cũng lập tức đi đến, đồng thời phía dưới quặng mỏ, khuyên bọn hắn ở."

Tô Trần vội vàng nói.

"Ừm! Đi truyền tin Vạn Thú tiên tông, cùng lão phu đồng thời phía dưới quặng mỏ."

Cát trưởng lão khẽ gật đầu.

Tuy rằng Bồng Lai tiên tông khoảng cách xa xôi, nhưng bởi vì Cơ Nguyên Chính kịp thời chạy về Bồng Lai tiên tông bẩm báo, tranh thủ thời gian gần một tháng, ngược lại cùng Vạn Thú tiên tông cái này một đồng tu sĩ, không sai biệt lắm đồng thời đến.

Rất nhanh, Song Tu tiên tông các loại cũng phái một vị tu sĩ Kim Đan cùng hơn mười vị Trúc Cơ tu sĩ đến đây Thanh Ô tiên tông, lấy điều tra Trần thị phụ nữ nguyên nhân cái chết danh nghĩa, tham gia Thanh Ô Tiên Thành.

Ba vị tu sĩ Kim Đan liền đồng thời tự mình suất đội, tiến vào chỗ này niêm phong đồng tinh trong hầm mỏ, kiểm tra trong hầm mỏ nhiều người

tử vong Trúc Cơ tu sĩ di hài cùng chiến đấu dấu vết.

Tiên tông mặt khác Trúc Cơ tu sĩ đã chết cũng cho qua, nhưng mà Vệ Trác cùng Cát Vân hai người này phía trên đều có tu sĩ Kim Đan chỗ dựa, nên vì hai người báo thù, nguyên nhân cái chết là phải tra ra.

Vạn Thú tiên tông tu sĩ thường xuyên cùng Yêu Hạt giao tiếp, tự nhiên nhận được đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ đều là chết ở Kim Yêu Hạt kim độc châm phía dưới.

Tô Trần hướng ba vị Kim Đan Trưởng lão bẩm rõ ngày đó tình huống.

Nguyên nhân gây ra, chính là nhiều người Trúc Cơ tu sĩ đã tạo ngộ một cái Kim Yêu Hạt, tại trong hầm mỏ làm loạn.

Về sau Tô Trần phát hiện, kia họ Phương yêu diễm thiếu phụ trong tay có một cái Khu Yêu Linh khổng lồ chế Kim Yêu Hạt, từng đối với Bồng Lai đệ tử, Vạn Thú Tông Thiếu chủ Vệ Trác tiến hành Truy sát.

Ba vị Kim Đan Trưởng lão kiểm tra thực hư trong hầm mỏ hiện trường, có Kim Yêu Hạt, Vạn Thú tiên tông đệ tử lưu lại đại lượng chiến đấu dấu vết, cùng Tô Trần nói hoàn toàn đúng lên.

Kia yêu diễm thiếu phụ hiển nhiên không phải Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông âm thầm nâng đỡ tán tu.

Bọn họ hoài nghi yêu diễm thiếu phụ, Cát lão đạo, rất có thể là Ma Sát Minh âm thầm tài bồi tán tu, cố ý thiết lập một cái như vậy cạm bẫy, muốn phải đồng thời sát Bồng Lai tiên tông cùng Vạn Thú tiên tông đệ tử, chế tạo biểu hiện giả dối, tại Thanh Ô Tiên Thành khơi mào sự việc.

Chỉ là kết quả cũng không lý tưởng, ít nhất còn có bốn vị Bồng Lai đệ tử còn sống.

Cái này sự tình bại lộ lúc sau, kia yêu diễm thiếu phụ chạy thoát, không biết tung tích, rất có thể trốn về đến Ma Sát Minh, bắt không được người.

Vệ Trác mất tích, đến nay chút nào không tin tức, hơn phân nửa là ngộ hại.

Mặt khác, Cát Vân chết cũng là bị Kim Yêu Hạt làm hại. Nhưng mà hãn trên bàn chân bị một cây Băng Tầm Ti quấn quanh lấy, cũng không biết là ai ra tay, có chút khả nghi.

Tô Trần đối với cái này rồi lại trầm mặc xuống, cũng không đem Trang Bất Phàm trong tay có Băng Tầm Ti, có rất lớn hiềm nghi một chuyện nói ra.

Hãn chỉ cần vừa nói, có lẽ có thể nhờ vào đó đem Trang Bất Phàm cho một nâng bắt lại, đã diệt Trang Bất Phàm cái này tai họa ngầm.

Nhưng mà khai ra đồng tông tu sĩ ảnh hưởng hại vô cùng, này sẽ làm cho mình tại Bồng Lai tiên tông thanh danh vô cùng không tốt, thậm chí toàn bộ Thần Châu Tiên giới cũng không dám có người với hãn kết giao.

Trang Bất Phàm cúi đầu, trong lòng khẩn trương, càng là không lên tiếng.

Kim Đan các Trưởng lão vừa hỏi, hãn liền lắc đầu ba không biết.

Chỉ nói mình lúc ấy bị Kim Yêu Hạt Truy sát, trốn hốt hoảng, không thấy đến là ai bỏ xuống tay. Rất có thể là yêu diễm thiếu phụ, hoặc là Cát đạo sĩ hai một người trong, cho ám toán.

Ba vị tu sĩ Kim Đan cũng không có hoài nghi Trang Bất Phàm, chỉ là hỏi tới một phen chi tiết, chứng cứ phạm tội mấu chốt là Kim Yêu Hạt cùng cái này hai gã tán tu.

Nhưng bắt không được yêu điểm thiếu phụ, Cát đạo sĩ đến chứng minh là đúng, khó có thể xâm nhập tra được.

Án này cũng chỉ có thể như thế kết, từ Bồng Lai tiên tông yết bảng toàn bộ Trung thổ Tu Tiên giới, số tiền lớn truy nã hai người này.

Tất cả tiên tông tu sĩ di thể cũng bị vận chuyển ra khoáng đạo (đường hầm trong mỏ), tại bên ngoài an táng.

Rất nhanh, ba vị tu sĩ Kim Đan môn thương lượng bắt đầu Bí Ngân Khoáng sự tình.

Các tiên tông lớn nhỏ chuyển này phái ra tu sĩ Kim Đan cùng rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ, ánh mắt đều nhìn chăm chăm vào chỗ này Bí Ngân Khoáng. Nếu không, cũng sẽ không lao sư động chúng như thế, phái rất nhiều đệ tử đến đây.

Chỗ này Bí Ngân Khoáng thuộc sở hữu quyền, rồi lại sinh ra tranh luận.

Bồng Lai tiên tông thân là Ngũ đại Tiên Tông một trong, tự nhiên là muốn độc chiếm.

Mà Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông các loại tiểu tiên tông, kiên quyết không đồng ý. Thậm chí ngay cả Thanh Ô thành tu tiên gia tộc tu sĩ cùng tán tu, đều mong mỗi có thể từ đó kiếm một chén canh, nhao nhao phản đối Bồng Lai tiên tông tính toán.

Phân chia như thế nào chỗ này Bí Ngân Khoáng, thế lực khắp nơi đều tranh chấp không xong. Vốn là muốn đối với chỗ này Bí Ngân Khoáng đại quy mô khai thác, cũng chỉ có thể tạm thời gác lại xuống.

Bồng Lai tiên tông Cát trưởng lão đề nghị, nhìn trời gió hạp Ma Sát Minh tiến hành vây quét, các tiên tông lớn nhỏ lấy chiến công đến phân chỗ

này Bí Ngân Khoáng. Tất cả đều muốn kiếm một chén canh thế lực, đều muốn bằng vào chiến công đến phân chia cái này Bí Ngân Khoáng giấu.

Mặt khác hai vị tu sĩ Kim Đan miễn cưỡng đồng ý này phương án.

Bất quá việc này quan hệ trọng đại, còn cần báo cáo tiên tông, tất cả cao tăng đồng ý mới được.

Thanh Ô Tiên Thành có Kim Đan Trưởng lão mang theo rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ tiếp nhận, trông coi bên trong tòa tiên thành bên ngoài an toàn.

Tô Trần tự nhiên cũng là rõ ràng rảnh rồi, quặng mỏ bị phong ấn cũng không có thể đi đào quặng, cơ bản không cần làm chuyện gì.

Bất quá, hẳn một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ còn giấu ở tại quặng mỏ chỗ sâu một cái vút đi trong hầm mỏ, đang len lén khai thác Bí Ngân Khoáng, hẳn nhất thời cũng vô pháp ly khai cái này Thanh Ô Tiên Thành.

Tô Trần dứt khoát liền tại Thanh Ô Tiên Thành an tâm chờ đợi, chậm rãi tu luyện.

Hẳn có thể tại chính mình Linh sơn bên trong loại Linh dược, chỉ cần có Linh Thạch, liền không lo không có tu luyện Linh Đan dùng.

Thanh Ô thành nhắc lên một lớp cuồng nhiệt đào quặng con nước lớn, này tòa đã phát hiện Bí Ngân Khoáng động, bị phong ấn nhằm không cho vào đi, nhưng mà Thanh Ô thành chung quanh còn có đại lượng khác quặng mỏ.

Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ tụ tập tại từng cái quặng mỏ, thậm chí còn có Trúc Cơ tu sĩ đều xuống quặng mỏ, ý đồ tìm kiếm được Bí Ngân Khoáng tung tích.

Trọn vẹn trải qua một năm bàn bạc cùng chú tâm chuẩn bị, lấy Bồng Lai tiên tông cầm đầu, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông đợi một tý môn phái nhỏ, liên thủ đánh thiên phong hạp Ma Sát Minh sự tình, rốt cuộc bị định xuống dưới.

Cát trưởng lão toàn lực thúc đẩy việc này, hắc cháu ruột chết tại đây Thanh Ô thành, một cơn lửa giận không có chỗ phát tiết, đều muốn cầm Ma Sát Minh tới khai đao.

Đương nhiên, điều này cũng không hoàn toàn là vì cho biết thù riêng của hắn.

Bồng Lai tiên tông phái ra mật thám, phát hiện Hàn Khổ chi địa Bắc Di Man Tu những năm này cũng ở đây biên cảnh rục rịch, lại đang dòm ngó Thần Châu Trung thổ khu vực.

Man tu sứ giả tựa hồ tiến vào thiên phong hạp, cùng Ma Sát Minh cấu kết, đã kết minh, rất có thể đang chuẩn bị một lần xâm lấn.

Cụ thể tình báo đánh không dò ra, nhưng mà man tu cùng Ma Sát Minh cấu kết đến cùng một chỗ, tuyệt không chuyện tốt.

Lần này quặng mỏ sự kiện, hầu như có thể kết luận, là Ma Sát Minh đối với Trung thổ Tu Tiên giới tiên tông một lần dò xét tiến hành. Nếu là bỏ mặc, Ma Sát Minh nhất định sẽ càng tiến một bước làm ra khiêu khích.

Thân là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông, gánh vác thủ vệ Thần Châu Trung thổ Đông Phương cương vực trách nhiệm, đối với góc đông bắc bắc di Man tộc tu sĩ luôn luôn cực kỳ đề phòng.

Bồng Lai tiên tông tông chủ khương Thần hồng tính toán hồi lâu, tại xin chỉ thị tông môn bề quan Nguyên Anh lão tổ lúc sau, đạt được cho phép lúc

sau, quyết định đi trước một bước ra tay, quăng ra thiên phong hạp Ma Sát Minh, làm mất man xây ở biên giới lô cốt đầu cầu.

Phải biết rằng Ma Sát Minh bản thân liền là xuất thân Thần Châu Trung thổ tà ma tu sĩ, đối với Thần Châu Tu Tiên giới hiểu rõ nhất, biết rõ người tu tiên sở trường cùng nhược điểm.

Ma Sát Minh nếu là làm Bắc Di Man Tu sung làm tiên phong, tự nhiên nguy hại thật lớn.

Cùng hẳn chờ bắc di Man tộc phát động thế công, còn không bằng chủ động xuất thủ.

Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông các loại từng cái tiên tông rất nhiều tu sĩ, bị điều hướng Thanh Ô thành tiến hành tập kết, rất nhiều vật tư cũng liên tục không ngừng điều đi Thanh Ô thành.

Thanh Ô Tiên Thành bầu không khí, thay đổi khẩn trương đứng lên, một cổ mây đen rợp trời xu thế đang không ngừng công tác chuẩn bị.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 236: Yêu Cầu, Chương 237: Chiết Xuất Bí Ngân

Cát Trường Phong Trưởng lão mang theo Bồng Lai tiên tông rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ đã đến Thanh Ô Tiên Thành, thay Bồng Lai tiên tông chủ trì đại cuộc, một mực có chút bận rộn, cùng mặt khác tiên tông đồng thời điều binh khiển tướng, làm đánh thiên phong hạp Ma Sát Minh làm chuẩn bị.

Việc này trải qua một năm chuẩn bị, đã không sai biệt lắm, rốt cuộc hơi chút nhàn rỗi.

Một ngày này, Cát trưởng lão đột nhiên tuyển Tô Trần quá khứ, hỏi thăm Tưởng thị thế gia cùng Bí Ngân Khoáng sự tình.

Cũng không biết hẳn từ đâu lấy được tin tức, nghe nói Tô Trần cùng Tưởng thị gia tộc con trai trưởng Tưởng Vĩnh lén lút từng có một vụ giao dịch, lấy Trúc Cơ Đan đổi đi một tí bí ngân quặng thô.

Cát trưởng lão tại thư phòng triệu kiến Tô Trần, cũng không người ngoài ở tại.

"Tô sư đệ, nghe nói người dùng một hạt Trúc Cơ Đan theo Tưởng thị trong tay đổi được mười cân bí ngân quặng thô? Người không được phủ nhận, việc này lão phu thám thính nhìn thấy tận mắt!

Cái này Bí Ngân Khoáng đối với ta Bồng Lai tiên tông vô cùng cũng nên, có thể luyện chế thành vô cùng đại uy lực thần thông Pháp Khí. Tông chủ đã hạ lệnh phong khoáng, đào móc bí ngân đều muốn mang đến tiên tông.

Người một kẻ Trúc Cơ tu sĩ cũng luyện chế không được Bí Ngân Khoáng, có được toàn bộ đều chỗ vô dụng. Không bằng giao cho sư thúc như thế nào? !"

Cát trưởng lão nhìn chăm chăm vào Tô Trần, vẻ mặt ôn hoà nói.

Hắn cảm thấy như vậy trực tiếp mở miệng yêu cầu, có thất Kim Đan trưởng lão phong độ, lại nói: "Như vậy, sư thúc cũng không bạc đãi người, cho người ba miếng Trúc Cơ Đan với tư cách đền bù tổn thất như thế nào?"

Tại Cát trưởng lão xem ra, Tô Trần chỉ là lãng không bán trao tay một tay, liền tron vẹn lật ra gấp hai lợi nhuận, đã là được lợi ích cực kỳ lớn, nên thỏa mãn.

Tô Trần cung kính nghe, trong lòng không khỏi lộ bộ một cái.

Năm đó Trưởng lão gia tử vì giữ bí mật riêng đào Bí Ngân Khoáng một chuyện, có phần phí hết một phen công phu, chỉ cần có vài chục tên tộc người tham gia đào quáng. Mà kia mười mấy tên tham dự đào Bí Ngân Khoáng Trưởng thị tộc nhân những thợ đào mỏ, năm đó cũng toàn bộ đều đều chết ở trong hầm mỏ, chỉ có lão đại Trưởng Vĩnh trốn sinh ra.

Giao dịch Bí Ngân Khoáng, cũng chỉ có hắn và Trưởng thị lão đại Trưởng Vĩnh, Trưởng thị lão Tam Trưởng buổi trưa huynh đệ hai người biết, liền Trưởng gia còn dư lại đệ tử khác cũng không biết có khoản giao dịch này.

Về sau, Tô Trần còn nghe nói Trưởng buổi trưa không rõ chết ở ngoài thành sa mạc trên ghềnh bãi, cũng không biết nguyên nhân cái chết.

Trưởng Vĩnh Thân làm Trưởng gia gia chủ đương thời, đem Trưởng gia cao quý nhất tài vật, lén lút cầm lấy đi làm chính hắn thay đổi một hạt Trúc Cơ Đan, hơn nữa Tam đệ cũng không rõ chết rồi, đối với chuyện này một mực giữ kín như bưng, cũng là ngậm miệng không nói.

Vấn đề này, toàn bộ Thanh Ô Tiên Thành hẳn không có người khác biết rõ.

Tô Trần nghi hoặc, không biết Cát trường lão là làm thế nào biết giao dịch này. Là Tường Vĩnh nhin không được áp lực, vẫn là rất sớm trước kia theo chết đi Tường buổi trưa kia bên trong biết được?

Cát trường lão lén lút triệu kiến mình, bỏ qua một bên ngoại nhân. Chỉ sợ cũng chưa hẳn là vì Bồng Lai tiên tông, chỉ sợ cũng hẳn muốn bản thân đạt được cái này mười cân Bí Ngân Khoáng.

Bất quá, Tô Trần sớm chuẩn bị ứng đối phương pháp, để ngừa tin tức để lộ sau tu sĩ Kim Đan hướng hẳn yêu cầu cái này những Bí Ngân Khoáng.

Tô Trần không khỏi lộ ra vẻ làm khó, chấp tay bẩm: "Cát sư thúc! Bí Ngân Khoáng động bị niêm phong, trong hầm mỏ hết thấy khoáng vật nộp lên trên tông môn, cũng là hợp lý.

Nhưng vật này là tại phong khoáng động lúc trước, ta bỏ ra một quả Trúc Cơ Đan theo Tường thị trong tay mua được, theo lý không cần nộp lên trên tiên tông. Ta đã viết một lá thư tiễn đưa tông môn, muốn đem vật ấy hiến cho sư tôn Tôn Chân, lấy chúc mừng thứ tư trăm tuổi đại thọ chi dụng.

Sư tôn ta không thiếu Trúc Cơ Đan, ta cũng không thiếu Trúc Cơ Đan. Đồ nhi này của ta cũng không có lễ vật gì thế nhưng hiến, chỉ có vật ấy hi hữu, đem ra được. Nay quặng mỏ nếu là nửa đường giao cho Cát sư thúc, ta khó có thể hướng sư tôn nói rõ, sợ sư tôn tức giận."

"Ách cái này!"

Cát trường lão không khỏi ngưng lông mày, nhất thời ghen lời, trầm ngâm.

Tô Trần viết thư cho Tôn Chân, tính toán lấy Bí Ngân Khoáng làm bốn trăm tuổi thọ lễ. Tô Trần trong tay Bí Ngân Khoáng một chuyện, Tôn Chân đã biết rồi.

Hắn ngược lại cũng không hoài nghi việc này giả bộ.

Dù sao Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cầm trong tay Bí Ngân Khoáng cũng không dùng được, bản thân không dùng được, cuối cùng muốn bắt nó để đổi những thứ khác chỗ tốt. Vì vậy hắn mới cầm ba hạt Trúc Cơ Đan, để đổi Tô Trần Bí Ngân Khoáng.

Tô Trần cầm Bí Ngân Khoáng đi nịnh nọt sư tôn Tôn Chân, theo Tôn Chân chỗ đó đổi khác chỗ tốt, đây không thể nghi ngờ là hợp lý nhất công dụng.

Nếu là hắn cưỡng ép cố gắng Tô Trần trong tay Bí Ngân Khoáng, nhất định sẽ chọc giận Tôn Chân vị này Bồng Lai tiên tông thủ tịch luyện đan Tông sư, tự nhiên là không thỏa đáng.

Hắn nhiều khi còn muốn cầu đến vị này tôn Tông sư giúp hắn luyện chế Linh Đan, nếu là cùng Tôn Chân trở mặt, trong tông môn lằng không liên thụ một lớn địch.

Hơn nữa sự tình nếu là đến tai tông chủ ở đâu, hắn cũng chưa chắc có thể chiếm để ý.

Tông chủ làm dụ, là để cho hắn đem chỗ này Bí Ngân Khoáng động cầm giữ trong tay, đào móc ra đại lượng Bí Ngân Khoáng.

Nhưng cũng không đề cập Tường thị gia tộc trong tay mười cân Bí Ngân Khoáng.

Mười cân Bí Ngân Khoáng số lượng, nhưng thật ra là ít vô cùng, bên trong đại bộ phận là tạp chất, tinh luyện lúc sau còn lại chỉ sợ chỉ có mấy

lượng nặng thuần túy bí ngân, nhiều lắm là đủ đến luyện chế một kiện cực phẩm tam giai Nguyên Thần Pháp Khí, cho một vị tu sĩ Kim Đan dùng.

Nhưng đối với nội tình thâm hậu vạn năm đại tông Bồng Lai tiên tông mà nói, còn con này mười cân bí ngân quặng thô như muối bỏ biển, gốc rễ vốn không có chỗ nào xài.

Căn bản không gặp đến nổi huy động nhân lực, thậm chí vì thế bố trí một trận vây quét thiên phong hạp Ma Sát Minh cuộc chiến, cùng Vạn Thú tiên tông các loại lấy phân phối Bí Ngân Khoáng tất cả.

Ít nhất cũng phải hơn vạn cân trở lên bí ngân quặng thô, thậm chí số lượng thêm nữa, rèn luyện chiết xuất lúc sau mới có thể dùng để luyện chế Tiểu thần thông Pháp Khí, trở thành trấn tông khí.

Cũng chính là Bí Ngân Khoáng tác dụng đại, mấy cân quặng thô mới phát huy được tác dụng. Nếu là đổi thành đồng tinh, huyền thiết quặng mỏ, dù là mấy vạn cân quặng thô, luyện đi cạn bã lúc sau, đều còn chưa đủ luyện một thanh tam giai phi kiếm dùng.

Cát Trường Phong nghĩ đến đây, liền đối với Tô Trần trong tay mười cân Bí Ngân Khoáng đã mất đi hứng thú.

Cũng được!

Các loại lần này đánh hướng thiên phong hạp Ma Sát Minh, mở ra Bí Ngân Khoáng động.

Cái này một tòa quặng mỏ sản lượng phải có không ít. Hẳn tại này chủ trì đào quáng, giống nhau có thể lén lút đạt được không ít Bí Ngân Khoáng, cũng không phải là không phải yêu cầu Tô Trần trong tay không thể, vì thế đi đặc tội Tôn Chân Tông sư.

"Tô hiền chất ngược lại là hiếu tâm có thể khen, nếu như cái này những Bí Ngân Khoáng là vì người sư tôn chúc mừng đại thọ chuẩn bị, vậy người liền giữ đi. Lần này biểu hiện tốt một chút, nói không chừng được sư phụ người tán thưởng, tiến cử người đi tranh đoạt Linh quả, được một cái Kim Đan đại đạo!"

"Đúng, tạ ơn Cát sư thúc thông cảm!"

Tô Trần thở dài một hơi, chấp tay cáo lui.

Tô Trần tâm sự nặng nề tại Thanh Ô bên trong tòa tiên thành đi dạo.

Cát trưởng lão cửa ải này, coi như là tạm thời đi qua. Thanh Ô thành khoảng cách Bồng Lai tiên tông xa xôi, qua lại muốn gần một tháng, nghĩ đến Cát trưởng lão cũng không trở thành viết một lá thư đi chứng thực việc này.

Mặt khác tiên tông tu sĩ Kim Đan, có lẽ cũng không trở thành nhớ kỹ hãn cái này Bồng Lai tiên tông đệ tử trong tay điểm ấy Bí Ngân Khoáng.

Hôm nay Thanh Ô Tiên Thành tùy ý cũng có thể gặp Luyện Khí Kỳ cùng Trúc Cơ tu sĩ, trước tới nơi đây đào quáng, đã náo nhiệt không dưới gấp mấy lần, không giống bọn họ vừa lúc tới lạnh tanh như vậy.

Tô Trần nghĩ đến Bí Ngân Khoáng trong động kia ổ Phệ Linh Phi Nghĩ, đã có mười ngày không có đi xem bọn họ.

Hắn trong thành đi dạo nửa canh giờ, liền ra Thanh Ô Tiên Thành, giả bộ đông du tây đi dạo một phen, nhìn bốn bề vắng lặng. Sau đó, hắn ngự kiếm, bay đi Bí Ngân Khoáng động phương hướng mà đi.

Sưu!

Tô Trần ngự kiếm bay thấp tại Bí Ngân Khoáng cửa động phụ cận.

Lúc này, đang có Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông cùng với Thanh Ô Phủ Thành chủ phái ra mười mấy tên Luyện Khí Kỳ đệ tử, ngày đêm canh giữ ở quặng mỏ bên ngoài.

Liên chỗ này quặng mỏ phạm vi năm mươi dặm ở bên trong, đều bị cấm chỉ khai thác mỏ.

Bốn phe thế lực Luyện Khí đám thủ vệ đồng thời trông coi cái này trên quý Bí Ngân Khoáng tòa, lẫn nhau giám đốc, để ngừa có người một mình tiến vào lấy quặng.

Nơi đây, không chỉ có bọn họ cái này những Luyện Khí Kỳ tu sĩ cố định thủ vệ đang tại bảo vệ.

Mỗi ngày đều có Trúc Cơ Kỳ tuần tiên sứ, hội không định giờ đến đây Bí Ngân Khoáng động, hơn nữa tiến vào trong hầm mỏ bộ xem xét, để ngừa có người mặt khác đào vào miệng tiến vào trong hầm mỏ trộm thu thập Bí Ngân Khoáng.

Kiểm tra nghiêm mật như vậy, bất luận kẻ nào đều muốn trộm quặng mỏ, hầu như vô pháp làm được.

Tô Trần thân là Bồng Lai tiên tông tuần tiên sứ, tự nhiên cũng là có tư cách, tùy thời kiểm tra chỗ này Bí Ngân Khoáng động tình huống.

"Bái kiến sư thúc!"

"Tham kiến tuần tiên sứ!"

Nhiều người Luyện Khí đám thủ vệ nhìn thấy một vị Bồng Lai tuần tiên sứ xuất hiện, vội vàng thi lễ.

Tô Trần chấp hai tay sau lưng, đạm mạc gật đầu nói: "Hôm nay thế nhưng phát hiện có bất cứ dị thường nào?"

"Chưa từng phát hiện!"

Nhiều người thủ vệ liền vội vàng lắc đầu.

"Ừm. Ta tiến trong hầm mỏ dò xét một phen, nửa canh giờ liền ra ngoài."

Tô Trần nói.

"Vâng!"

Nhiều người đám thủ vệ không nghi ngờ gì.

Trúc Cơ tu sĩ ngẩn ngui ra vào quặng mỏ, nhặt mấy hạt Bí Ngân Khoáng sa là có thể, nhưng muốn đào móc đến lượng lớn Bí Ngân Khoáng, căn bản làm không được.

Coi như là tu sĩ Kim Đan đã đến cũng giống vậy, mặc dù có bài sơn đảo hải lực lượng, cũng không có biện pháp. Bởi vì này Bí Ngân Khoáng sa quá nhỏ vụn rồi, rải tại trong hầm mỏ trong nham thạch, tu sĩ Kim Đan vô pháp đem Bí Ngân Khoáng sa theo Nham trong đá tách ra.

Phải là thợ mỏ lâu dài lưu lại ở tòa này trong hầm mỏ, đem đếm lấy vụn cân nặng đồng tinh khoáng thạch nghiền nát, từ đó sàng lọc chọn lựa từng hột Bí Ngân Khoáng sa. Loại chuyện lật vật này, chỉ có thể làm cho Luyện Khí Kỳ thợ mỏ tới làm.

Tô Trần tiến vào Bí Ngân Khoáng động, xuyên qua bảy tám dặm dài phức tạp khoáng đạo (đường hầm trong mỏ).

Sau một lát, liền đến trong đó một cái sâu thẳm vút đi trong hầm mỏ, tầm thường nơi hẻo lánh.

Hắn đem trên vách động, một khối ngón cái to nham thạch rút ra, lộ ra bên trong một cái xâm nhập mười mấy trượng ổ lõm huyết động.

Vì bí ẩn, Tô Trần đều là ở trên vách động mở một cái lỗ hổng nhỏ, khiến chúng nó giấu ở động huyết đi đào quáng.

Đã thấy, bên trong một tổ hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ, đang tại vô thanh vô tức ăn đồng tinh linh khoáng, thu thập bí ngân linh khoáng, đem bên trong vách động căn thiên tàn phế trăm lỗ.

Kia những đồng tinh quặng mỏ bị chúng nó ăn, mà khai thác đến bí ngân linh khoáng thì bị chúng nó lưu lại, trong huyết động xếp thành một đồng nhỏ, chuẩn bị hiến cho Kim Sắc Nghĩ Hậu.

Tô Trần tay khê vậy, đem cái này một đồng nhỏ Bí Ngân Khoáng thu lấy trong tay, diêm lượng một cái, ước chừng có hơn một cân nặng, không khỏi khê nhúu mày thất vọng.

Cái này Bí Ngân Khoáng là xen lẫn quặng mỏ, đồng tinh quặng mỏ hơn địa phương Bí Ngân Khoáng cũng nhiều.

Một năm qua này, bọn này Phệ Linh Phi Nghĩ môn ở tòa này quặng mỏ ở chỗ sâu trong, ăn uống thả cửa, trưởng thành nhanh chóng, toàn bộ đều đều đã trở thành nhất giai Luyện Khí sơ kỳ Phệ Linh Phi Nghĩ, thực lực cường đại không ít.

Chúng nó ăn quặng mỏ cùng lấy quặng tốc độ, tự nhiên cũng là cường hóa gấp mấy lần.

Bất quá, chúng nó đào được Bí Ngân Khoáng sa, nhưng vẫn là thời gian dần trôi qua giảm bớt.

Tô Trần không thể không mỗi lần qua hơn mười ngày, liền tới "Tuần tra" một chuyến, cho chúng nó khác đổi một cái ổ lỗm huyết động. Tại đồng tinh quặng mỏ khá nhiều địa phương, đánh ra một cái lớn bằng ngón cái lỗ nhỏ, thả chúng nó vào bên trong ở chỗ sâu trong ăn quặng mỏ.

Lúc ban đầu, chúng nó mười ngày thậm chí có thể hái được mười cân Bí Ngân Khoáng sa, về sau thay đổi từ từ giảm bớt. Một năm phía sau lúc này đây, mười ngày kế tiếp, chúng nó cũng bắt quá là đào được một cân Bí Ngân Khoáng mà thôi.

"Xem ra chỗ này Bí Ngân Khoáng là cỡ nhỏ quặng mỏ, sản lượng cũng không cao! Ngày sau Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông tiến đến đại quy mô khai thác, chỉ sợ là sẽ đối sản lượng thất vọng rồi."

Tô Trần trong lòng thầm nói.

Bất quá, Phệ Linh Phi Nghĩ môn một năm nay đào được Bí Ngân Khoáng, đã có ước chừng hơn một trăm cân. Đối với hắn như vậy Trúc Cơ Kỳ tu sĩ mà nói, tuyệt đối là đủ rồi.

Nhưng làm cho hắn rất là đau đầu, cái này những Bí Ngân Khoáng nên như thế nào chiết xuất? !

Đem xù xì quặng thô chiết xuất, đã trừ đại lượng cát đá cặn bã, là luyện khí bước đầu tiên.

Nếu như cái này đều làm không được đến, vậy căn bản là không có cách tiến hành bước kế tiếp Luyện Khí, đem bí ngân luyện nóng chảy chế thành Giáp bộ.

Tô Trần từng thử qua các loại biện pháp.

Lần này, hắn đã mang đến mấy khối tam giai Linh Mộc Thán, dẫn hỏa, thiêu đốt ra nhiệt độ cao hỏa diễm, kia hỏa lực có thể so với Tam Muội chân hỏa uy lực, dùng để dung luyện mấy hạt Bí Ngân Khoáng sa, nhìn xem hiệu quả.

Nhưng Tiểu sau một lát, Bí Ngân Khoáng sa không có chút nào nóng chảy cực hạn.

Bí ngân tích pháp, hỏa diễm trực tiếp lách qua cái này những Bí Ngân Khoáng sa, căn bản là không có cách đưa nó môn luyện hóa. Ý vị này, bất luận cái gì hỏa hệ pháp thuật, hệ khác pháp thuật, đều đối với cái này Bí Ngân Khoáng không có hiệu quả.

Một màn này, làm cho Tô Trần cảm thấy thập phần uế oải.

Lấy tam giai than củi làm hỏa nguyên, đây đã là hãn duy nhất có thể nghĩ tới thủ đoạn, cũng không có cái khác thủ đoạn càng mạnh hơn có thể dùng.

Trong tay hãn không có hơn một trăm cân Bí Ngân Khoáng sa, nhưng mà không dùng được, hay là chờ tại trăm vôi vàng một trận.

"Quả nhiên vẫn là vô dụng. Nghe nói cái này bí ngân tinh luyện chi thuật, tại toàn bộ Thần Châu Tu Tiên giới cũng là cực đại bí mật. Dù là tu sĩ Kim Đan cũng làm không được đem Bí Ngân Khoáng chiết xuất, chỉ có Nguyên Anh lão tổ xuất thủ, hoặc có một khả năng nhỏ nhoi nhưng ta cũng không khả năng đi tìm một vị Nguyên Anh lão tổ, nhắc tới thuần túy cái này Bí Ngân Khoáng."

Tô Trần không khỏi lắc đầu, vô cùng thất vọng.

Một năm nay xuống, tỏa ra bị phát hiện mạo hiểm, làm cho Phệ Linh Phi Nghĩ môn tại đây trong hầm mỏ lén lén lút lút thu thập Bí Ngân Khoáng. Một khi bị phát hiện, cái này những Phệ Linh Phi Nghĩ tất cả đều sẽ bị tất cả tiên tông tu sĩ môn giết chết.

Tuy rằng, trong tay hãn có Kim Sắc Nghĩ Hậu, có thể sẽ đẻ trứng bồi dưỡng ra, cũng có thể thừa nhận cái này tổn thất, dám liều lĩnh tràng phiêu lưu này.

Chỉ là Bạch bạch mang đã hơn một năm thu tập được cái này những Bí Ngân Khoáng, vui mừng lâu như vậy, đến cùng nhưng là công dã tràng, loại này thất lạc, làm cho Tô Trần có chút tâm tình phiền muộn.

Đem cái này Bí Ngân Khoáng giao cho mặt khác Kim Đan Luyện Khí Tông sư, thậm chí Nguyên Anh lão tổ môn giúp hẳn Luyện Khí, trên cơ bản này không cần cân nhắc. Đây tuyệt đối là bánh bao đánh chó, có đi không về.

Tô Trần chính suy nghĩ, đã thấy hồ lô vàng bên trong Phệ Linh Nghĩ trong ổ, có mười mấy con thủ vệ sào huyết Phệ Linh Nghĩ Bình, chúng nó từng con một đều thềm nhỏ dài nhìn qua Bí Ngân Khoáng sa.

Chúng nó một mực rất muốn ăn, chỉ là đây là hiến cho Phệ Linh Nghĩ sau đồ ăn, khắc chế mà thôi.

Tô Trần vốn thu thập Bí Ngân Khoáng sa, là chuẩn bị chiết xuất lúc sau dùng để Luyện Khí, đương nhiên sẽ không khiến chúng nó ăn. Nhưng bây giờ một mực không dùng được, hẳn liền tiện tay ném đi mấy hạt Bí Ngân Khoáng sa, làm cho Phệ Linh Nghĩ sau phát ra mệnh lệnh, làm cho Phệ Linh Nghĩ các binh lính tùy ý ăn.

Chúng nó vui mừng quá đổi, thật nhanh nhào tới gặm cắn quặng tinh luyện, đem cái này Tiểu hạt Bí Ngân Khoáng sa ăn vào bụng.

Ăn xong, chúng nó rất nhanh kéo ra một cái đồng nhỏ.

Tô Trần đối với mấy cái này Tiểu người gù, luôn luôn đứng xa mà trông, đều tại trực tiếp dọn dẹp sạch.

Đã thấy, cái này mấy cái Phệ Linh Nghĩ các binh lính thật nhanh tại đây những đồng nhỏ bên trong, lớp bóp lớp bóp vài cái, lại đào ra một viên càng thêm hơi nhỏ tinh khiết bí ngân.

Tiểu người gù bên ngoài bao quanh là một ít xỉ quặng, bên trong thì là lóe sáng sáng chói thuần túy bí ngân.

Chúng nó từng con một đều ngậm cái này một ít vi hạt bí ngân, lần nữa vô cùng cung kính đứng xếp hàng, ánh mắt nóng bỏng nhìn qua nghĩ hậu, ân cần hiến cho Phệ Linh Nghĩ sau dùng ăn.

Tô Trần nhìn xem một màn này, không khỏi khiếp sợ ngạc nhiên.

Bí ngân cùng xỉ quặng, cứ nhiên bị Phệ Linh Phi Nghĩ cho tách ra rồi hả?
!

Cái này, như vậy cũng được?

Còn có, chúng nó đứng xếp hàng dâng lên bí ngân muốn làm gì, làm cho Phệ Linh Nghĩ sau ăn cái này những thuần túy bí ngân sao?

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 238: Bồi Dưỡng Thế Hệ Thứ Hai, Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ!

Tô Trần thấy cái này một màn kinh người, không khỏi ngạc nhiên.

Thân thủ của hắn đem nhiều cái tiểu đà tử lấy trong tay, chà xát đi phía ngoài một tầng dày cặn bã, quả nhiên lộ ra một hạt hơi co lại mấy chục lần bí ngân nhiều hạt nhỏ.

Cái này bí ngân nhiều hạt nhỏ, tản ra thần bí rực rỡ tươi đẹp bí ngân ánh sáng. Độ tinh khiết trở nên cực cao, hơn nữa trở nên thập phần mềm, có thể tùy ý dẫn đo tổ hình.

"Cái này bí ngân độ tinh khiết, cho dù là Luyện Khí tông sư cao siêu tinh luyện thuật, cũng bất quá chỉ như vậy rồi. Cũng có thể bị trực tiếp dùng để dung nhập trong pháp khí, tăng cường pháp khí tích Pháp thuộc tính."

Tô Trần nhìn xem cái này những nhiều hạt nhỏ, sợ hãi thán phục.

Phệ Linh Phi Nghĩ có thể chiết xuất bí ngân, phát hiện này làm cho người khiếp sợ.

Hắn cũng không biết, Thần Châu tu tiên giới Kim Đan Luyện Khí Tông sư, thậm chí Nguyên Anh lão tổ môn, là lấy cái gì thủ đoạn nhắc tới thuần túy bí ngân. Nhưng hiệu quả, chắc có lẽ không so với Phệ Linh Phi Nghĩ rất tốt.

Tô Trần đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Phệ Linh Phi Nghĩ nếu như có thể chiết xuất Bí Ngân Khoáng, đem xỉ quặng cùng bí ngân tách ra. Có lẽ đối với cái khác linh khoáng, cũng có này tác dụng!

Hắn liền tranh thủ kia những Phệ Linh Phi Nghĩ ăn đồng tinh quặng thô lúc sau, kéo ra đại lượng tiểu đà tử, cũng chà xát đi tầng ngoài, mở ra xem. Kinh ngạc phát hiện, bên trong quả nhiên cũng có một cái cái hơi nhỏ đồng tinh khóa lập (viên bi), tất cả đều là tinh khiết đồng tinh.

Cái này những quặng mỏ, chúng nó căn bản tiêu hóa không hấp thu được. Ăn lúc sau, chỉ là hấp thu khoáng thạch bên trong một chút Linh khí, đem xỉ quặng cùng thuần túy quặng mỏ tách ra, liền kéo ra ngoài.

Không chỉ có đối với Bí Ngân Khoáng như thế, đồng tinh quặng mỏ, huyền thiết quặng mỏ đợi một tý rất nhiều quặng mỏ loại cũng là giống nhau.

Tô Trần hôm nay mới biết, nguyên lai Phệ Linh Phi Nghĩ còn có trích linh khoáng cái này thần kỳ tác dụng.

Nói như vậy, trước kia Phệ Linh Phi Nghĩ môn kéo ra kia những tiểu đà tử, bên trong kỳ thật có rất nhiều chiết xuất đồng tinh!

Nhưng lúc trước hắn cũng không biết việc này, đều bị đầu khí.

Cũng may, kia những đồng tinh, huyền thiết quặng mỏ không phải rất đáng tiền, lãng phí ngược lại cũng không phải quá thương tiếc.

Hơn nữa, dùng đồng tinh, huyền thiết các loại tài liệu Luyện Khí, cần số lượng cực kỳ khổng lồ, động mấy ngàn cân, hơn vạn cân tài liệu, dựa vào Phệ Linh Phi Nghĩ môn ăn quặng mỏ nhắc tới luyện, tốc độ quá chậm, còn không bằng bình thường lựa pháp luyện quặng mỏ đến nhanh tốc độ.

Phệ Linh Phi Nghĩ trích phương pháp, cũng chỉ thích hợp Bí Ngân Khoáng các loại quý hiếm tài nguyên khoáng sản, lượng ít, làm cho Phệ Linh Phi Nghĩ đem tách ra như vậy đủ rồi.

"Về sau nếu là có cái gì quá hiếm thấy, bình thường thủ pháp tinh luyện không đi ra, có thể cho Phệ Linh Phi Nghĩ môn đến đưa nó môn tụy lấy ra!"

Tô Trần tại Bí Ngân Khoáng trong động chờ đợi đã có không lâu sau, hẳn cho nhiều người Phệ Linh Phi Nghĩ môn đổi một cái ổ lồm huyết động, khiến chúng nó tiếp tục đào Bí Ngân Khoáng, liền rời đi Bí Ngân Khoáng động.

Thần sắc hẳn như thường, nghiêm mặt dặn dò cửa động rất nhiều Luyện Khí Kỳ đám thủ vệ hảo sinh trông coi chỗ này Bí Ngân Khoáng động, không được lười biếng, làm cho trộm quặng mỏ người có cơ hội có thể lợi dụng.

Nhiều người đám thủ vệ liên tu nói đúng, sau đó cung kính Tô Trần vị này Bồng Lai tuần tiên sứ ngự kiếm rời đi, đều bị hâm mộ.

Bọn họ mong đợi, đơn giản cũng là một ngày như vậy lập nhiều công huân đạt được từng cái tiên tông Trúc Cơ Đan khen thưởng, có thể trở thành một gã phải chịu ngưỡng mộ Trúc Cơ tu sĩ, hãnh diện, ngự kiếm bay lượn trên bầu trời.

Tô Trần phản hồi Thanh Ô Tiên Thành, ở trong khách sạn, tiếp tục quan sát Phệ Linh Nghĩ tổ.

Mười mấy con Phệ Linh Nghĩ các binh lính ăn từng hột Bí Ngân Khoáng sa, đem bí ngân quặng thô bên trong Linh khí đều hấp thu, lại từ nhỏ người gù bên trong lớp bóp ra một hạt thuần túy bí ngân, đứng xếp hàng, hiến bảo giống nhau hiến cho Phệ Linh Nghĩ sau dùng ăn.

Điều này làm cho Tô Trần có chút khó hiểu.

Cái này thuần túy bí ngân đã bị chia lìa tinh luyện một lần, hiển nhiên là không cách nào nữa chiết xuất một lần.

Chúng nó vì sao còn phải dâng lên thuần túy bí ngân, cho Phệ Linh Nghĩ sau dùng ăn?

Tô Trần trong nội tâm mang theo một chút nghi hoặc, làm cho Phệ Linh Nghĩ sau ăn một viên nhiều hạt nhỏ thuần túy bí ngân, hơn nữa buông lỏng đối với Phệ Linh Nghĩ sau khống chế, khiến nó bằng vào bản năng làm việc, muốn nhìn một chút có chỗ lợi gì.

Phệ Linh Nghĩ sau ăn, cũng không đem bí ngân kéo ra ngoài, mà là lưu lại trong bụng.

Nhiều người Phệ Linh Nghĩ các binh lính vội vàng lại đem từng hột thuần túy bí ngân, tranh nhau hưng phấn cho Phệ Linh Nghĩ sau dâng lên.

Phệ Linh Nghĩ sau một hơi ăn gần trăm nhiều thuần túy bí ngân vì hạt, vừa rồi đình chỉ ăn uống.

Sau một canh giờ, Phệ Linh Nghĩ sau kia mập mạp to mập tròn thân thể, cái đuôi một vểnh lên, "Phốc!" Sinh ra một quả mới Phệ Linh Phi Nghĩ đàn trứng.

Tô Trần thấy này cái trứng kiến màu sắc, thần sắc cả kinh.

Này cái con kiến trứng, như trước kia kia những màu đen con kiến trứng hoàn toàn bất đồng.

Nó vỏ trứng lại là bí ngân quang sắc trắng.

Con kiến vỏ trứng bên trong, càng có một đám bí ngân ánh sáng đang chảy xuôi lấy, tản ra huyền lệ thần bí ánh sáng.

Một năm qua này, Phệ Linh Nghĩ sau mỗi ngày không thiếu phong phú linh thực, tốc độ phát triển cực nhanh, đã tấn chức Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới.

Này cái màu bạc trứng kiến, vừa ra đời chính là Luyện Khí Kỳ trứng kiến, phẩm giai rất cao.

Vén vén nửa ngày, này cái màu bạc trứng kiến liền ấp trứng ra ngoài.

Một cái non nớt bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, từ bên trong chui ra, nó vô ngoài hoàn toàn là bí ngân, sau lưng một đôi cánh cũng là bí ngân sáng bóng.

Nó tại Tô Trần trong lòng bàn tay, bò qua bò lại tìm kiếm linh thực, nhất thời vẫn chưa bay lên.

Tô Trần ném đi một khối nhỏ Linh Thú thịt cho nó, nó lập tức ngạc nhiên nhào tới gặm cắn. Ăn Linh Thú thịt, lớn nhanh, cảnh giới tăng lên cũng mau.

"Cái này đây là theo phổ thông Phệ Linh Phi Nghĩ, tấn cấp đã thành bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ?"

Tô Trần trong lòng chấn kinh rồi.

Bí ngân hoàn toàn sáp nhập vào con này ấu tiểu Phệ Linh Phi Nghĩ trong cơ thể, đã thành nó trùng thân thể một bộ phận.

Lời nói như vậy, nó chẳng phải là trời sinh có được tích Pháp thuộc tính?

Tô Trần nghĩ tới đây, có chút kích động, lập tức động thủ tiến hành khảo thí.

Lấy hỏa thiêu, đóng băng đến khảo thí nó đối với pháp lực kháng tính.

Đương nhiên, ấu nghĩ vô cùng yếu, Tô Trần cũng không dám dùng quá ngọn lửa mãnh liệt cùng đóng băng. Chỉ là cấp thấp hỏa cầu Linh phù chế tạo Luyện Khí cấp hỏa diễm, cấp thấp hàn băng phù lục chế tạo lạnh đông lạnh chi khí.

Ấu nghĩ ở trong ngọn lửa bò qua bò lại rõ ràng không có chút nào thêm quan tâm, càng không có bị thương, hỏa diễm gặp được nó liền trực tiếp lách qua.

Lạnh đông lạnh chi khí, cũng vô pháp đông cứng nó.

Tô Trần thấy như vậy một màn, trong lòng một cỗ khó có thể ức chế kinh hãi.

Phổ thông Phệ Linh Phi Nghĩ tuy rằng linh vật gì đều ăn, nhưng đối với hỏa diễm, hàn băng các loại là không có sức đề kháng, đốt một cái sẽ chết, một đông lạnh sẽ chết.

Nhưng tấn thăng làm bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ lúc sau, năng lực của bọn nó mạnh mẽ lớn hơn nhiều lắm.

Ít nhất, Linh thuật, pháp thuật công kích đối với bọn nó tổn thương, hầu như hạ thấp vi hồ kỳ vi trình độ. Dù là vền vẹn chỉ là Luyện Khí Kỳ bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, cũng đủ để chống cự Trúc Cơ Kỳ pháp thuật tập kích.

Nếu ngày sau dùng bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ tới nghênh chiến địch nhân, hẳn ít nhất không cần lo lắng nữa, đối thủ một cái đẳng cấp cao hỏa diễm phù liền chết cháy một mảng lớn Phệ Linh Phi Nghĩ.

Nếu như đối với Phệ Linh Phi Nghĩ tiến hành phân chia lời nói, đây thuộc về hoàn toàn bất đồng đời thứ hai bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ.

Tô Trần hầu như không chút do dự, quyết định đại lượng sản xuất đời thứ hai bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ trứng.

Hắn đem mười cân Bí Ngân Khoáng sa, để vào hồ lô vàng bên trong một cái cỡ lớn Phệ Linh Phi Nghĩ sào huyết, tùy ý sào huyết Phệ Linh Phi Nghĩ môn dùng ăn.

Sào huyết còn lại Phệ Linh Phi Nghĩ môn, lập tức trở nên hưng phấn điên cuồng.

Chúng nó tựa hồ cũng biết, cái này Bí Ngân Khoáng sa là cực kỳ đồ tốt, đối với bọn nó Phệ Linh Phi Nghĩ chủng tộc tấn cấp có không tưởng tượng nổi chỗ tốt to lớn.

Nhưng bí ngân vô pháp thông qua ăn uống đến hấp thu, chỉ có thể thông qua Phệ Linh Nghĩ sau bụng tạo ra đời thứ hai bí ngân trứng kiến, do đó thực hiện tộc quần Đại Tấn giai.

Chúng nó đem mười cân Bí Ngân Khoáng sa, chiết xuất ra mấy vạn kế bí ngân vi hạt, hiến cho Phệ Linh Nghĩ người hiểu biết ít ăn.

Vén vén chỉ dùng mấy ngày, cái này mười cân Bí Ngân Khoáng sa liền hao hết, Phệ Linh Nghĩ sau ăn đại lượng bí ngân vi hạt cùng Linh Thú ăn thịt, liền sản xuất hàng ngàn con mới tinh bí ngân trứng kiến, không ngừng phu hóa(trứng nở) ra bí ngân phệ linh ấu nghĩ đến.

Tô Trần lập tức lần nữa cảm thấy nuôi dưỡng áp lực, không thể không thường xuyên ra ngoài, đến Thanh Ô Tiên Thành phương xa, săn giết yêu thú cấp thấp thịt tới dứt nuôi dưỡng chúng nó ——

Ps : Hôm nay liền một chương này. Ngày mai ba chương.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 239: Đóng Quân Nơi Doanh Địa, Chương 240: Đột Phá Trúc Cơ Trung Kỳ

Tô Trần một mực lưu lại Thanh Ô Thành chờ lệnh, thường xuyên phục dụng Tụ Linh Đan, dốc lòng ở trong tu luyện. Đồng thời làm cho phổ thông Phệ Linh Phi Nghĩ tại Bí Ngân Khoáng trong động đào quáng, hơn nữa nuôi dưỡng lấy hồ lô vàng bên trong nhóm lớn bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ.

Cái này nhoáng một cái, chính là ba... nhiều năm.

Tô Trần vốn cho là, Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông các loại đại tiểu tông môn, điều động vốn tông môn rất nhiều Trúc Cơ Kỳ trở lên tu sĩ, đến đây Thanh Ô Tiên Thành lúc sau, rất nhanh sẽ đối với thiên phong hạ Ma Sát Minh phát động tiến công.

Nhưng làm người bất ngờ chính là, tràng chiến sự này chậm chạp cũng không phát sinh.

Như vậy đại quy mô tiên tông tu sĩ điều động, hơn nữa Thanh Ô Thành có đại lượng tán tu, đối ngoại căn bản giấu diếm không được.

Đương nhiên, Bồng Lai tiên tông cũng không có ý định giấu giếm.

Bồng Lai tiên tông chính là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong, nội tình hùng hậu, đối phó Ma Sát Minh căn bản không cần vận dụng bất luận cái gì kỳ mưu kế sách, chỉ cần thận trọng từng bước, nghiền ép lên đi cũng đủ để đã diệt Ma Sát Minh.

Thế nhưng là, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão cũng không vội tại đánh Ma Sát Minh, mà là vẫn bận tại tạo thủ thành khí giới, điều động hàng loạt nhân lực, tại tăng cường Thanh Ô Tiên Thành bản thân công sự phòng ngự.

Tu Tiên giới tất cả Tiên Thành cũng không phải đơn thuần dùng cho cư trú, càng là một tòa phòng ngự nơi khác xâm lấn thành lũy. Tại Tiên Thành trên tường thành, bình thường hội bố trí cỡ lớn phòng ngự trận pháp, trọng nỏ, hạng nặng linh pháo... Các loại.

Tô Trần cũng là lần đầu kiến thức đến cái này những thủ thành khí giới, rất là ngạc nhiên.

Nguyên bản Thanh Ô Thành giá trị không lớn, bản địa tu tiên gia tộc hoa không nổi ketch xù Linh Thạch, đến cường hóa Tiên Thành phòng ngự. Mà các đại tiên tông cũng không nỡ bỏ đưa vào món tiền khổng lồ đi cường hóa Thanh Ô Thành phòng ngự. Nếu là Tiên Thành bị tà ma cùng man tu công hãm, cùng lắm thì sẽ cướp về là được.

Nhưng Thanh Ô Thành phát hiện một tòa trân quý Bí Ngân Khoáng lúc sau, thành này giá trị đã rõ ràng đề cao, không thể đơn giản vứt bỏ.

Bồng Lai tiên tông phái thậm chí đã đến một gã Kim Đan Kỳ Luyện Khí Tông sư mang theo nhóm lớn Luyện Khí Đại Sư, đi vào Thanh Ô Thành đốc tạo hạng nặng linh pháo.

Chinh tập hơn trăm vạn cân đồng tinh quặng mỏ, hao phí ba năm tạo mười thanh hạng nặng linh pháo, bức cường hóa Thanh Ô Thành phòng ngự.

Cái này hạng nặng linh pháo, lấy Linh Thạch là năng nguyên, thế nhưng thuận lúc giữa nổ bắn ra mạnh mẽ trí mạng đại uy lực đốt thiêu đốt cột sáng, tinh chuẩn tâm bắn đạt năm dặm trở lên.

Một cái hạng nặng linh pháo uy lực, liền đủ để cự ly xa uy hiếp được tu sĩ Kim Đan tính mạng, làm tu sĩ Kim Đan không dám đơn giản tới gần.

Chỗ này Thanh Ô Tiên Thành ở vào một tòa cao ngất vách đá nham thạch ở trong, cửa thành vào miệng nhỏ bé. Bồng Lai tiên tông Kim Đan Luyện Khí Tông sư một hơi tạo mười đài nặng như vậy pháo, phân bố ở cửa thành vào miệng phụ cận. Thanh Ô Thành bị trên diện rộng cải tạo tăng lên lúc sau, ít nhất có thể chống cự mười kẻ Kim Đan tu sĩ công kích, phong kín cửa thành vào miệng.

Về phần những thứ khác phá giáp trọng nỏ các loại, thế nhưng uy hiếp Trúc Cơ tu sĩ tính mạng, càng là nhiều đến bốn mươi năm mươi khung, hầu như trải rộng Thanh Ô Thành cửa ra vào phụ cận mỗi lần một cái góc nhỏ, không có để lại góc chết.

Tô Trần bắt đầu cũng không hiểu, tiên tông vì sao phải hao phí thật lớn như thế, tăng cường Thanh Ô Tiên Thành phòng ngự.

Hưng sư động chúng như vậy, hiển nhiên không chỉ là vì phòng bị Ma Sát Minh đánh lên.

Bất quá, cân nhắc đến Bắc Di Man Tu ngày sau thế nhưng có thể xâm lấn, lần này động tác cũng có thể lý giải.

Ngoài ra, Cát trưởng lão còn thường xuyên phái ra một bộ phận Trúc Cơ tu sĩ, đóng quân đến biên giới thiên phong hợp khu vực, xây lên một tòa doanh trại tạm thời, giám thị đối diện Ma Sát Minh động tĩnh, cũng đồng thời cắt đứt Ma Sát Minh đối với Thanh Ô Thành thâm thấu.

Vùng đất lạnh giá, điều kiện dị thường gian khổ.

Trời đông giá rét thì cũng chẳng có gì, Trúc Cơ tu sĩ có thể chống cự này cổ hàn phong, gian nan cô tịch cùng buồn tẻ.

Thanh Ô Thành đã coi như là miễn cưỡng có chút phồn hoa, nội thành có một chút tửu quán, cửa hàng các loại tiêu khiển chỗ, ngày thường các tu sĩ tu luyện xong, còn có thể đi tửu quán dạo chơi, chọn mua một chút cần tu luyện vật tư.

Nhưng ly khai Thanh Ô Thành, đi vào bên ngoài mấy ngàn dặm một tòa doanh trại tạm thời, tại gò núi sáng lập thạch thất vây lại chỗ. Càng là khắp nơi mệnh mông, một mảnh vô biên vô tận hoang vu chi địa, chút nào không có người ở.

Mờ tối dưới bầu trời, chỉ có cây gỗ khô cùng nham thạch gò núi, không còn muốn sống. Tu sĩ nếu như quanh năm trú đóng ở nơi đây, nhưng là rất làm cho người khác gian nan.

Thanh Ô Thành Trúc Cơ các tu sĩ, đều bị thay nhau phái đến chỗ này doanh trại tạm thời, lưu lại hơn ba tháng, dò xét trông coi biên cảnh.

Tô Trần lĩnh mệnh, cùng từng cái tiên tông hai mươi tên Trúc Cơ các tu sĩ, đồng thời trú đóng ở chỗ này doanh trại tạm thời. Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông cùng Thanh Ô Tiên Thành tán tu, các phái năm tên Trúc Cơ tu sĩ.

Vào buổi tối, doanh trại tạm thời bên trong, bay lên một đồng hung hung đồng lửa, miễn cưỡng xua tán đi vài phần hàn ý.

Có tu sĩ ra ngoài dò xét thời điểm, thuận tiện săn bắn mang về một cái to mập linh giác dương, chúng tu sĩ môn ba năm hét lớn vây tụ ở trước lửa trại, uống rượu thịt nướng, nướng ăn.

Cái này năm tên Bồng Lai tiên tông tu sĩ bên trong, Tô Trần Trúc Cơ Kỳ tăng ba tu vi cảnh giới cao nhất, mặt khác bốn gã đều là Trúc Cơ một hai tầng tu sĩ.

Trong đó hai vị là một đôi tuổi trẻ huynh muội thâm tiệp, thâm văn, Bồng Lai tiên tông thế gia đệ tử, trở thành Trúc Cơ tu sĩ có bốn năm năm, tu vi còn thấp.

Mặt khác tức thì là một ông già lão vĩ, cùng một cô gái trung niên nổi bật hoa lan. Hai người bọn họ nhưng đều là không có gì gia thế, theo Luyện Khí Kỳ ký danh đệ tử, đau khổ nấu đi lên, thành Trúc Cơ tu sĩ đã có hơn mười năm, nhưng vẫn là Trúc Cơ Cảnh tầng hai trì trệ không tiến.

Lần này thủ bên cạnh bất kỳ, Tô Trần tu vi cao nhất, là lĩnh đội.

Tô Trần yên lặng nướng một khối linh thịt dê, đã uống vài ngụm ấm áp Hầu Nhi Tửu, xua tán hàn ý.

Ngẫu nhiên, hắn xem một cái thiên phong hạp, đánh giá động tĩnh.

Doanh trại tạm thời liền trú đóng ở thiên phong hạp giáp ranh, có thể thấy đối diện một mảnh đen nhánh, không hề ánh sáng.

Chỗ này đại hạp cốc trường mấy ngàn dặm, rộng chừng hơn mười dặm.

Bay là bay không qua đây.

Thung lũng bầu trời có cực kỳ mãnh liệt gió cường, Trúc Cơ tu sĩ vô pháp ngự kiếm bay qua chỗ này hạp cốc, nửa đường tiếp theo bị gió dao găm cho đánh chết.

Chỉ có tu sĩ Kim Đan thực lực, có thể mở ra hộ thân che dầy, miễn cưỡng đứng vững cái này gió mạnh mẽ cường. Nhưng tu sĩ Kim Đan đồng dạng cũng sẽ không liều lĩnh tràng phiêu lưu này, tiêu hao Pháp lực, bay sang chỗ này hạp cốc.

Ai cũng không biết, đối diện có hay không Kim Đan Kỳ cường địch đang chờ. Tu sĩ Kim Đan cường ép bay qua, hội hao tổn đại lượng Pháp

lực, rất dễ dàng lọt vào công kích của đối thủ.

Cũng không biết, Ma Sát Minh tu sĩ là từ đâu xuyên qua chỗ này đại hạ cốc, đến trong hạ cốc, ẩn sâu tại một chỗ Ma Quật.

Có lẽ, mỗi vách núi thẳng đứng lên phải có một con đường mòn, có thể dọc theo bên dưới vách đá đi hạ cốc. Sau đó từ trong hẻm núi con đường nhỏ, đến đối diện vách đá.

Ba năm này, Ma Sát Minh vòng ngoài trạm gác, toàn bộ bị từng cái tiên tông tu sĩ Kim Đan suất lĩnh nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ từng cái nhổ đi.

Ma Sát Minh tu sĩ thực lực không đủ, tổn thất chút ít nhân thủ lúc sau, liền bị bức bách con rùa rúc vào thiên phong hạ bên trong, không hề lộ diện.

Tiên tông các tu sĩ trực tiếp tại đây thiên phong hạ giáp ranh, hạ trại kết trại, giám thị đối diện Ma Sát Minh động tĩnh.

Hiện tại chỉ còn lại có ẩn sâu tại trời gió hạ bên trong Ma Sát Minh hang ổ, nhất thời nửa khắc còn vô pháp bị bắt lại.

Thiên phong hạ có thể trở thành Ma Sát Minh nhiều người tà ma tu sĩ hang ổ, kinh doanh dài đến mấy nghìn năm, mà không bị Thần Châu Tu Tiên giới triệt để tiêu diệt, hoặc là bắc di Man tộc đơn giản xâm chiếm, tự nhiên có kia nguyên nhân.

Chúng tu sĩ môn vừa ăn thịt nướng, một bên trò chuyện với nhau.

"Chúng ta tới đây biên cảnh đều nhanh một chút năm. Các người nói, chư vị Kim Đan các Trưởng lão như thế nào còn chưa động thủ, hạ lệnh đánh Ma Sát Minh?"

Có người lo nghĩ nói.

"Gấp cái gì! Theo ta được biết, tại ba trăm năm trước, Bồng Lai tiên tông từng vây quét qua một lần thiên phong hạp tà ma tu sĩ, hao phí mười... nhiều năm, bỏ ra hai kẻ Kim Đan tu sĩ cùng trên trăm tên Trúc Cơ đệ tử tử trận giá thảm trọng, mới đưa nơi này mấy nghìn tên tà ma tu sĩ cho tiêu diệt.

Nhưng mà, ba trăm năm về sau, tro tàn lại cháy, Ma Sát Minh lại đi lên. Ngay cả là ba chúng ta tông môn liên thủ, muốn muốn bắt Ma Sát Minh cũng không dễ dàng, chỉ là trước mắt chỗ này thiên phong hạp, muốn qua, liền khó khăn trùng trùng điệp điệp."

"Chúng ta đây như thế nào mới có thể thông qua hôm nay gió hạp?"

"Đó là chư vị Kim Đan Trưởng lão cần phải đi suy tính sự tình. Một trận cao tăng đã chuẩn bị ba bốn năm, một khi động thủ, nhất định là đem Ma Sát Minh tận diệt."

"Theo ta thấy, khó khăn không là đối phó Ma Sát Minh, càng khó chính là phải đề phòng Ma Sát Minh sau lưng Bắc Di Man Tu. Để ngừa bọn họ cho Ma Sát Minh chỗ dựa.

Tiêu diệt cái này Ma Sát Minh, chỉ cần mười năm là được. Nhưng mà một khi cùng Bắc Di Man Tu khai chiến, động bốn mươi năm mươi năm, cũng chưa chắc có thể chấm dứt tràng chiến sự này."

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nhậ nhệ, hưng phấn nghị luận, đang mong đợi mặc dù sắp đến trận đại chiến này.

Ngày thường, bọn họ chỉ có thể theo từng người tiên tông bắt được số ít bổng lộc, căn bản không đủ tu luyện sử dụng. Tuy rằng phân phối có linh điền, nhưng muốn thu vào, cũng vô cùng chậm chạp.

Chỉ có chiến sự, có thể cho bọn hắn mang đến phong phú chiến lợi phẩm. Đồng thời, tất cả tiên tông còn có thể khai ra tướng thưởng kếch xù.

Sát một gã Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ, bù đắp được bọn họ vất vả kiếm mười năm Linh Thạch.

Tô Trần đại đa số thời điểm, đều là trầm mặc ít nói.

Theo lúc ban đầu đến Thanh Ô Thành tuần tra xem xét quặng mỏ sự kiện, hắn nơi đây đã chờ đợi năm bốn. Bồng Lai tiên tông không ngừng điều binh khiển tướng, cũng tại củng cố Thanh Ô Thành phòng ngự, thủy chung vận sức chờ phát động, vị đối với Ma Sát Minh tiến hành phát động tổng tiến công.

Hắn đã đoán ra, một trận sẽ rất gian nan.

Lấy Bồng Lai tiên tông khổng lồ thực lực, đối với cái này chiến còn như vậy thận trọng cẩn thận, có thể thấy được thực lực của đối thủ không thể khinh thường.

Chỉ sợ sẽ là hắn từ bước lên con đường tu tiên đến nay, gian nan nhất một trận chiến.

Trận chiến này lúc nào đấu võ, cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng một khi khai chiến, nhất định là lấy mãnh hổ xu thế phốc thỏ, đối với địch nhân tiến hành lôi đình một kích.

Mấy canh giờ lúc sau, chúng tu sĩ ăn uống no đủ, đồng lửa dần dần dập tắt. Ngoại trừ lưu lại mấy người thủ trại đề phòng bên ngoài, mọi người còn lại riêng phần mình quay về trong động quật nghỉ ngơi.

Tô Trần trở lại nơi trú quân gò núi, sáng lập ra một gian thạch thất. Ở thạch thất, hắn mở ra một trận pháp đơn giản bàn, che đây ngoại giới Thần Niệm nhìn trộm.

Cùng hắc đi muốn lúc nào cùng Ma Sát Minh khai chiến, còn không bằng muốn muốn như thế nào tăng cường thực lực của mình, bảo trụ tính mạng của mình.

Tô Trần cũng không có sắp bộc phát một trận đại chiến hưng phấn, ngược lại có một loại cảm giác gấp gáp. Mấy năm qua này, một mực ở nghĩ hết biện pháp, tăng cường lực chiến đấu của mình.

Hắc theo cây trong hồ lô, đổ ra một kiện Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí. Thần Niệm khẽ động, cái này Chiêu Yêu Phiên tản ra trong vầng thanh quang, rơi vào trong lòng bàn tay hắc.

Cái này Nguyên Thần Pháp Khí uy lực cự đại, trải qua những năm này hắc không ngừng dùng khí huyết, Pháp lực cùng Thần Niệm tiến hành tẩy trừ, cái này Chiêu Yêu Phiên đã sớm hoàn toàn nhận thức hắc làm chủ, để cho hắc sử dụng.

Bất quá, Chiêu Yêu Phiên bên trong chỉ có ba con Trúc Cơ Kỳ yêu thú Nguyên Thần, uy lực hay vẫn là ít đi một chút. Ngày sau còn muốn thu thập một ít Trúc Cơ Kỳ Yêu thú Nguyên Thần, tăng lên Chiêu Yêu Phiên uy lực.

Cái này Nguyên Thần Pháp Khí, hắc cũng chỉ có thể tại đánh chết đối thủ thời điểm dùng một chút, hơn nữa không thể bị tu sĩ khác phát hiện. . . Nếu bị Vạn Thú tiên tông đệ tử biết rõ, hậu họa vô cùng.

Tô Trần hài lòng thu hồi Chiêu Yêu Phiên, sau đó ở trong thạch thất, bế quan tu luyện.

Từ trước đến nay Thanh Ô Thành cái này ba bốn năm, hắc đã tu luyện xong Trúc Cơ Kỳ tầng ba đỉnh phong. Nhưng mà hắc phía sau tu luyện, lộ ra càng phát ra chậm chạp.

Đột phá Trúc Cơ trung kỳ là một cái bình nhỏ cái cổ, so với tầng nhỏ tu vi phải nhiều hao phí gấp đôi thời gian. Thậm chí có một ít xui xẻo Trúc Cơ tu sĩ, bị kẹt tại nơi này tiểu bình cảnh dài đến nhiều hơn mười năm, vừa rồi vượt qua.

Mặc dù không giống đột phá Trúc Cơ, Kết Đan giống nhau cần Trúc Cơ Đan cùng thần bí linh quả phụ trợ mới có thể đột phá. Nhưng là so với tầm thường Tiểu đẳng cấp tăng lên, phải gian nan rất nhiều.

Hắn chỉ sợ ít nhất còn cần đã nhiều năm tích lũy Nguyên Khí, mới có thể đột phá Trúc Cơ trung kỳ.

Điều này làm cho Tô Trần có chút lo lắng.

Thanh Ô Tiên Thành cùng Ma Sát Minh giữa, mưa gió sắp tới, chuẩn bị chiến đấu mấy năm dài, tùy thời đều có thể khai chiến. Hắn chỉ sợ không có đầy đủ thời gian, chậm rãi tu luyện tới Trúc Cơ trung kỳ.

Lấy tình huống hiện tại, tự nhiên là càng sớm đột phá càng tốt. Như vậy thực lực của hắn cũng có thể rõ ràng tăng mạnh hơn một đoạn, sức tự vệ cường hóa rất nhiều.

"Xem ra, chỉ có thể dùng Đào yêu Nguyên Khí Đào, cường ép tăng cao tu vi rồi!"

Tô Trần suy nghĩ một hồi lâu, tiến vào óc của mình Linh sơn một chuyến.

Đào yêu đang tại Linh sơn bên trong một cây rậm rạp đào hoa thụ (cây hoa đào) phía dưới, "Khoanh chân" tu luyện. Trên đầu nó đào cành, dài quá ba miếng trong vắt trong vắt Nguyên Khí Đào, hết sức chói mắt.

Đào yêu mỗi lần một ngàn năm, tại Linh sơn bên trong ba năm, liền có thể kết một quả Nguyên Khí Đào. Chín năm qua, nó kết thúc ba miếng

Nguyên Khí Đào.

Cái này Nguyên Khí Đào có thể cho Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tăng vọt một tầng tu vi, nhưng đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, hiệu quả hiển nhiên yếu đi rất nhiều, phỏng chừng muốn rất nhiều miếng mới có thể tạo được một chút hiệu quả.

Tô Trần cùng Đào yêu chào hỏi một tiếng, đem cái này ba miếng Nguyên Khí Đào thu thập lấy xuống, trong tay nhiều ba miếng Nguyên Khí Đào.

"Ô ô ~!"

Đào yêu đuổi ra đào canh, sờ lên nó đầu nhả bóng đỉnh, không khỏi lộ ra vẻ uể oải.

Cái này Nguyên Khí Đào, đối với nó mà nói về thực cũng không có tác dụng gì, chính nó lại không thể lấy ra ăn. Đây chẳng qua là nó ngày thường tu luyện, kết trái sản phẩm phụ mà thôi. Đội ở trên đầu, hơn nữa là một loại tư lịch khoe khoang, biểu hiện bản thân tu luyện rất nhiều năm. Nhưng bây giờ bị chủ nhân hái rời đi, nó đáng giá lấy le đồ vật không còn.

Tô Trần trấn an Đào yêu một cái, sau đó lần lượt ăn vào cái này ba miếng Nguyên Khí Đào. Ba miếng Nguyên Khí Đào đồng thời phục dụng, nghĩ đến đối với đột phá Trúc Cơ trung kỳ tiểu bình cảnh, phải có chút tác dụng.

Những nguyên khí này đào vào bụng tức hóa, hóa thành một cỗ tinh khiết Nguyên Khí chảy, bị hãn bụng sở hấp thu, xông qua tất cả đường kinh mạch, tiến vào trong thức hải, bị hãn Thanh Liên Nguyên Thần hấp thu.

Nguyên khí khổng lồ chảy thuận lúc giữa trùng kích phía dưới, hiệu quả hiển nhiên có chút kinh người.

"Hô ~!"

Thanh Liên nguyên thần nộ hoa, thứ tư mùi hoa biện, rốt cuộc cưỡng ép mở ra, hào quang rực rỡ động lòng người.

"Khổ tu năm bốn, rốt cuộc bước vào Trúc Cơ tầng thứ tư! May mắn có Nguyên Khí Đào, mới có thể sớm mấy năm, bước vào Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới!"

Tô Trần không khỏi mừng rỡ.

Hắn rõ ràng cảm giác được, Thanh Liên Nguyên Thần đột phá Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới lúc sau, trong cơ thể mình kinh mạch Pháp lực tăng vọt mấy thành, Thần Niệm cũng thuận lúc giữa tăng vọt một đoạn.

Tu sĩ nguyên thần cường đại, trực tiếp tăng lên Tiên Thiên Pháp lực cùng Thần Niệm.

Tuy rằng thông qua tu luyện các loại tu tiên công pháp các loại, như 《Hóa Điệp Quyết》, cũng có thể tăng cường Thần Niệm Lực, nhưng đây là Hậu Thiên thủ đoạn. Không bằng Nguyên Thần tấn chức lúc sau, trực tiếp tăng lên Tiên Thiên Thần Niệm hiệu quả rõ ràng.

Tô Trần thu công, trong mắt một vòng thần quang chớp động, toàn thân gân cốt một hồi thanh thúy tiếng vang, thần thanh khí sáng đứng lên, đi ra khỏi thạch thất bên ngoài. ——

Ps : 2 Chương hoàn thành. Còn có 1 Chương tại con ngựa, phỏng chừng sẽ rất trễ, ta thức đêm mã xuất đến.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 241: Ma Tu Sĩ

Doanh trại tạm thời thạch thất bên ngoài, khoảng cách lúc tờ mờ sáng còn có một canh giờ.

Tô Trần đi ra khỏi thạch thất, nhìn qua thương mang nghèo nàn bụi trầm đại địa, không khỏi hít sâu một hơi, tươi mát mang theo se lạnh rừng mình khí tức hút vào trong phế phủ, làm cho hân mừng rỡ.

Hắn tại tông môn tu luyện năm năm, tại Thanh Ô Thành lại sắc bốn năm, rốt cuộc bước vào Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới. Tại vô số Trúc Cơ tu sĩ bên trong, vậy cũng là trung đẳng thực lực.

Nơi đây mặc dù không cỡ lớn Linh Mạch, nhưng rải rác phân bố linh khoáng rất nhiều, tu sĩ lại ít, vùng đất Linh khí cũng lộ ra sung túc. Nhất là tới gần sâu hơn vạn trượng thiên phong hạp, Linh khí càng là từ trong hẻm núi sâu trong lòng đất tiêu tán ra ngoài.

Nghe nói hôm nay gió hạp cốc vực sâu vạn trượng phía dưới, động khe vô số, tụ tập Yêu thú rất nhiều, trong đó không thiếu kinh khủng Yêu thú. Ma Sát Minh lựa chọn ở chỗ này làm hang ổ, cũng là nhìn trúng nơi này Linh khí.

Bồng Lai tiên tông tiểu đội năm người, đêm nay đến phiên Bạch Phát Lão Giả Lão Vĩ gác đêm, đang tại doanh trại tạm thời khác một gò núi bên trên nhìn ra xa cảnh giới, đề phòng thiên phong hạp tà ma tu sĩ.

"Lão sư huynh, còn có phát hiện dị thường?"

Tô Trần dậy thật sớm, cùng Lỗ Vĩ giao tiếp cảnh giới.

"Hết thầy như thường, cực kỳ yên tĩnh!"

Lỗ Vĩ cùng Tô Trần giao tiếp, đang chuẩn bị đi về nghỉ một chút, đột nhiên phát hiện cái gì, nhìn kỹ hướng Tô Trần, không khỏi khuôn mặt ngạc nhiên, "Tô sư đệ! Ách người bước vào Trúc Cơ trung kỳ rồi hả?"

Đêm qua bọn họ một đám tu sĩ ăn thịt nướng uống rượu, Tô Trần hay vẫn là Trúc Cơ sơ kỳ, so với hần vền vẹn cao một tầng tu vi.

Lúc này mới qua gần nửa đêm thời gian, đã đột phá một người tu luyện bình cảnh? Cao hơn trọn vẹn hai tầng cảnh giới nhỏ!

"Ừm, vừa mới đột phá!"

Tô Trần gật đầu.

"Chúc mừng Tô sư đệ tu luyện thần tốc!"

Lỗ Vĩ không khỏi thần sắc trăm vị cùng đến, hâm mộ vô cùng.

Hần là Tiên Thành tán tu xuất thân, hơn nửa đời người khổ tu, Luyện Khí Kỳ thời điểm tốc độ tu luyện rất chậm, hơn tám mươi tuổi mới dùng Luyện Khí Kỳ tăng chín ký danh đệ tử thân phận bái nhập tông môn.

Tại Bồng Lai tiên tông những năm này cũng không như ý, một mực dốc sức liều mạng làm tiên tông khô bất kỳ việc làm cống hiến, ở trong nung nấu sống qua ngày.

Đôi khi, hần thiệt tình buồn bã.

Hần không có thiên tư thể hệ, Linh Tủy thiên phú cùng cơ duyên đều rất bình thường.

Cảm thấy, này từ từ tu tiên đại đạo, cũng không thích hợp hẳn, cuộc đời này Luyện Khí Kỳ cảnh giới cũng hết mức.

Hắn thậm chí nghĩ tới muốn thả vứt bỏ tìm kiếm Trúc Cơ.

Nhưng mà, cuối cùng hơn mười năm kiên trì một cái, phía trước rồi lại xuất hiện một tia hi vọng. Hắn tại trăm tuổi thọ toàn bộ lúc trước, được một quả Trúc Cơ Đan, sau khi ăn vào rõ ràng cực kỳ may mắn bước vào Trúc Cơ Cảnh giới.

Nhưng Trúc Cơ là cực hạn rồi, một trăm hơn mười, hai mươi tuổi, cũng mới vừa vận tu luyện đến Trúc Cơ Kỳ tầng hai mà thôi. Phía sau cảnh giới tăng lên càng phát chậm chạp gian nan, động căn tăng gấp bội thời gian, đời này cực hạn cũng chính là Trúc Cơ trung kỳ rồi.

Trúc Cơ trung kỳ là một nấc thang, rất nhiều chuyện nhất định phải đạt tới Trúc Cơ trung kỳ mới có thể làm.

Giống Bồng Lai tiên tông tu sĩ Kim Đan tiến cử danh ngạch, tranh đoạt thần bí Linh quả, không có đạt tới Trúc Cơ trung kỳ là không có tư cách bị tiến cử đấy.

Tô Trần chỉ dùng chín năm liền bước vào Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới, cái này ở đồng môn Trúc Cơ tu sĩ bên trong, tốc độ tu luyện tuyệt đối thuộc về thượng đẳng. Đã có tư cách đạt được tiến cử danh ngạch, chỉ cần có tu sĩ Kim Đan nguyện ý tiến cử, liền có một tia hy vọng đụng chạm đến Kim Đan đại đạo.

Lỗ Vĩ trong lòng ai thán.

Quả nhiên là người so với người thì tức chết người, Tô sư đệ như vậy tu luyện thế như chẻ tre bước vào Trúc Cơ trung kỳ, phương hướng có một tia hy vọng bước vào Kim Đan đại đạo!

Giống hăn như vậy, là thật vô vọng.

Hăn cũng buông tha cho đối với tu tiên đại đạo truy cầu, chỉ cần suy nghĩ nhiều làm chút việc, kiếm một ít linh thạch, làm con nối dõi hậu bối nhiều tích lũy một ít dùng tu luyện tài lực, miễn cho như hăn trên trăm tuổi mới miễn cưỡng chen lên Trúc Cơ Cảnh giới. Mặc dù hơn nửa đời người dốc sức liều mạng khổ tu, tuổi thọ cũng căn bản không đủ dùng.

"Hôm nay đến phiên chúng ta Bồng Lai tiên tông dò xét thiên phong hạ cốc, người đi đem ba người khác cũng gọi lên đi!"

Tô Trần nói.

"Vâng!"

Lỗ Vĩ trở về kêu lên Bồng Lai tiên tông thăm tiệt, thăm văn huynh muội, cùng với một vị khác nữ Trúc Cơ tu sĩ nổi bật hoa lan.

Bọn họ thấy Tô Trần trong vòng một đêm, bước vào Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới, cũng không khỏi cả kinh ngạc nhiên, khiếp sợ không có ở đây Lỗ Vĩ phía dưới.

Tô Trần cùng Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông cùng Thanh Ô Thành tu sĩ chào hỏi một tiếng lúc sau, liền dẫn Bồng Lai tiên tông chi tiêu đội này, dọc theo thiên phong hạ mấy ngàn dặm đại hạ cốc khu vực dò xét.

Từ các đại tiên tông Kim Đan Trưởng lão mang theo chúng tu sĩ quy mô đến đây Thanh Ô Thành lúc sau, quét sạch phạm vi mấy ngàn dặm địa giới Ma Sát Minh sáng tối trạm gác, sát không dưới mười mấy tên tà ma Trúc Cơ Cảnh giới tu sĩ.

Gần nhất một năm, hầu như nhìn không thấy Ma Sát Minh thám tử xuất hiện, đều co đầu rút cổ đến trong hạ cốc đi.

Vì vậy tất cả tiên tông mới vừa đem một tòa doanh trại tạm thời, thiết lập tại hôm nay gió hạp cốc giáp ranh khu vực, khoảng cách gần giám thị Ma Sát Minh hướng đi.

Ma Sát Minh cũng có một chút tu sĩ Kim Đan, nhưng Ma Sát Minh không biết đạo Thanh Ô Thành tu sĩ Kim Đan chi tiết, sợ hãi có tất cả tiên tông mai phục, không dám đơn giản xuất hiện, để tránh tao ngộ tổn thất.

Thiên phong hạp cốc.

Hạp cốc trong vách núi cheo leo, một con đường khúc khuỷu lên, có hơn mười tên Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ đang tại vách đá đi bộ, dò xét thiên phong hạp.

Trong hạp cốc gió cương mãnh liệt như đao.

Cho dù là Trúc Cơ tu sĩ, tại đây thiên phong trong hạp cốc, cũng chỉ có thể đi bộ.

Vi thủ lĩnh đội là một gã khôi ngô to mập ma tu, tay cầm một thanh trầm trọng cự chùy khiêng ở đầu vai, hai con người máu màu đỏ tươi, mặt dữ tợn bàng vụn vụn mà đáng sợ.

Yêu diễm thiếu phụ bỗng nhiên tại trong chi đội ngũ này, ngẫu nhiên ngẩng đầu nhìn đến đi tuốt ở đằng trước một gã ma tu sĩ, nhưng là tâm kinh đảm chiến.

Người này là Ma Sát Minh chủ áo lục lão quái đệ tử thân truyền, là chân chánh ma tu sĩ, tên hiệu Huyết Ma.

Huyết Ma tu luyện thiên tư cực cao, thiên chất dị thường, nghe nói vốn là Bồng Lai tiên tông môn hạ một gã đệ tử xuất sắc, là tiên tông vô cùng tuổi trẻ con cưng, nhưng là bởi vì phạm vào tiên tông giới luật mà bị phế một thân tu vi, trục xuất tông môn.

Hắn oán hận vô cùng, dưới sự giận dữ tìm đến thiên phong hạp Ma Sát Minh, bị áo lục lão quái thu làm đệ tử, tu luyện một môn 《Huyết Ma công》.

Ngắn ngủn mấy chục năm xuống, chẳng những khôi phục công lực, ngược lại so với trước kia càng lợi hại hơn, bước vào Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới. Nhưng nguyên bản tuần tú gương mặt cùng thân thể, thực sự bởi vì tu luyện Huyết Ma công mà trở nên vận vẹo đáng sợ.

Kỳ thật Ma Sát Minh bên trong có không ít là từng cái tiên tông phản đồ, nhưng phần lớn chỉ là tội phạm giết người sự tình, đi đến tà đạo, nhưng là chân chính nguyện ý tu luyện công pháp ma đạo cũng không nhiều.

Ma công cùng bình thường tu tiên công pháp bất đồng, nghịch thiên, trong ngắn hạn thấy hiệu quả cực nhanh, sức chiến đấu vô cùng kinh khủng, nhưng mà khoảng cách tu tiên đại đạo nhưng là càng ngày càng xa.

Chỉ là Kim Đan Kỳ Thiên Kiếp cửa ải này, hội đưa tới cực mạnh sát kiếp, liền vô cùng gian nan, phần lớn ma tu đều không độ được Kim Đan Thiên Kiếp.

Đương nhiên, nếu là Huyết Ma có thể may mắn sống qua Thiên Kiếp, một khi bước lên Kim Đan đại đạo, kỳ thật thực lực sợ là muốn tại áo lục lão quái phía trên, hẳn hữu tu sĩ chính đạo có thể địch.

"Mấy năm này, chúng ta trở mắt nhìn xem Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông phái ra rất nhiều tu sĩ tại Thanh Ô Thành không kiêng nể tạo thành, chúng ta rồi lại co đầu rút cổ tại đây thiên phong hạp, bị bọn họ tiên tông tu sĩ cho gắt gao đè nặng, không dám đi ra ngoài, thật sự là biệt khuất!"

"Theo ta thấy, chúng ta Ma Sát Minh nên trực tiếp quy mô đánh lén ban đêm Thanh Ô Thành! Thừa dịp Bồng Lai tiên tông nhân còn không có đứng vững gót chân lúc trước, liền đem Thanh Ô Thành một lần hành động

phá hủy. Chờ bọn hắc cải tạo đã xong Thanh Ô Thành, chúng ta lại đi đánh khó khăn."

"Minh chủ dù sao vẫn là nói phải nhẫn nại, này rõ ràng chính là làm con rùa đen rút đầu!"

"Đúng rồi! Chúng ta có Bắc Di Man Tu chỗ dựa, thực lực không thể so với Thanh Ô Thành tu sĩ kém bao nhiêu. Minh chủ quá cẩn thận một chút, chỉ là chụp thám tử đi tìm hiểu tin tức, thám tử lại không đặc lực!"

"Huyết Ma huynh, không bằng chúng ta ra hạp cốc, đi trong cánh đồng hoang vu săn giết tiên tông tu sĩ, để cho bọn họ nếm thử lợi hại!"

Trong đội ngũ, vài tên Tà tu thấp giọng oán trách.

Những lời này, bọn họ không dám làm áo lục lão quái đến phàn nàn. Bất quá, tại Huyết Ma trước mặt nói một chút nhưng là không sao. Tuy rằng Huyết Ma là áo lục lão quái đệ tử thân truyền, nhưng đôi thầy trò này quan hệ cũng không hôn.

"Đi ngoài hẻm núi trước mặt nhìn xem!"

Huyết Ma trầm giọng nói, trong hai tròng mắt phệ huyết ánh sáng màu đỏ chớp động. Một trận hắc đã chờ quá lâu, đã sớm khát khao khó nhịn. Hắc tu luyện Huyết Ma công, cần đại lượng Linh huyết đến đổ vào.

Hắc đối với áo lục lão quái những năm này co đầu rút cổ tại trời gió hạp, cũng rất là không kiên nhẫn.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 242: Phục Kích, Chương 243: Thuần Gian Phúc Diệt

Tại Thiên Phong Hạp tuần tra nhiều người tà ma tu sĩ nghe được Huyết Ma đồng ý, đi ra Thiên Phong Hạp cốc, đi bên ngoài "Săn bắn", lập tức hưng phấn lên.

Trải qua mấy năm, bọn họ bị ép lùi bước tại Thiên Phong Hạp bên trong, tức sôi ruột, đã sớm ngứa tay vô cùng muốn gặp máu. Chỉ là Minh chủ lực bào lão quái dưới nghiêm lệnh, không dám tự tiện đi ra Thiên Phong Hạp.

Có Huyết Ma vị này lực bào lão quái đệ tử thân truyền đầu lĩnh, bọn họ lá gan tự nhiên lớn lên.

"Huyết Ma lão đại, chúng ta dứt khoát đi chọn lấy Thiên Phong Hạp kia tòa doanh trại tạm thời!"

Lập tức có một gã Tà tu sĩ phấn khởi nói khích.

Ma Sát Minh nhân đã biết từ lâu Thiên Phong Hạp đối diện, xây lên một tòa doanh trại tạm thời, trú đóng Thanh Ô Thành tới ước chừng hai mươi tên Trúc Cơ tu sĩ, đang giám thị Thiên Phong Hạp trong cốc nhiều người tà ma tu sĩ.

Nhưng mà lực bào lão quái nghiêm lệnh Ma Sát Minh chúng tu sĩ, không phải đến đụng cái này tòa doanh địa.

Bởi vì này tòa doanh trại tạm thời quá rõ ràng rồi, trần truồng dính tại Ma Sát Minh gia tộc miệng, công khai điều vô dương oai. Tựa hồ đang dụ dỗ Ma Sát Minh tu sĩ đi đã diệt doanh trại này.

Này rõ ràng chính là một cái bẫy cùng mồi nhử.

Vạn nhất chỗ này doanh trại tạm thời bên trong, ẩn núp Thanh Ô Thành phục binh, thậm chí có một số tu sĩ Kim Đan cất giấu. Ma Sát Minh không rõ ràng lắm kia chi tiết, mạo muội đi công, chẳng phải là chui đầu vô lưới? !

Lục bào lão quái tự nhiên không lọt vào bẫy này, liên tục cảnh cáo Ma Sát Minh chúng tu sĩ, không phải đến đánh cái này doanh trại tạm thời.

Còn không bằng tử thủ ở Thiên Phong Hạp Ma Quật, chiếm cứ chỗ này nơi hiểm yếu yếu địa, chờ Thanh Ô Thành tu sĩ đến tiến công. Thanh Ô Thành tu sĩ đều muốn lướt qua Thiên Phong Hạp, độ khó cực cao, tất nhiên tử thương vô cùng nghiêm trọng.

Ma Sát Minh chiếm cứ Thiên Phong Hạp địa lợi, tự nhiên càng có phần thắng. Hơn nữa Bắc Di Man Tu ủng hộ mạnh mẽ, đủ để cùng Bồng Lai tiên tông cứng rắn hao tổn mấy chục năm

Cái này vùng đất lạnh giá khuyết thiếu tiếp tế, tất cả tiên tông các tu sĩ hao tổn cự đại, tự nhiên sẽ mỗi một Binh thối lui. Khi đó, mới là Ma Sát Minh cùng Bắc Di Man Tu quy mô đánh vào Thần Châu tu tiên giới thời cơ.

Lục bào lão quái tại bắc di khu vực chịu khổ trên trăm năm, kiên nhẫn luôn luôn cực cao.

Chính vì vậy, chỗ này Thanh Ô Thành doanh trại tạm thời tại Thiên Phong Hạp đối diện Ma Sát Minh không coi vào đâu dài đến đã hơn một năm, cũng bình yên vô sự.

Ma Sát Minh tàng dưới chót tà ma các tu sĩ đối với cái này rồi lại không cho là đúng.

Thời gian dài như vậy trôi qua, chỗ này doanh trại tạm thời coi như là từng mai phục qua tu sĩ Kim Đan, chỉ sợ cũng đã sớm thất vọng rút lui.

Kim Đan các Trưởng lão cũng là lớn vội vàng người, gặp Ma Sát Minh không mắc mưu, dĩ nhiên là rút lui, nào có thời gian rồi thời gian dài dừng lại ở cái này hoang vu chi địa.

Cũng chỉ có kia những không có bối cảnh gì Trúc Cơ tu sĩ, mới có thể bị thay nhau phái trú tại loại này địa phương vắng lặng, tổn hao lấy thời gian.

"Không! Ta quan sát hồi lâu, kia tòa doanh trại tạm thời quanh năm bảo trì hai mươi tên Trúc Cơ tu sĩ quy mô, là một khối xương cứng, bằng vào chúng ta mười người thực lực, chưa chắc có thể chiếm tiện nghi. Chúng ta trước tìm một cái chi tuần tra tiểu đội ra tay, suy yếu cái này doanh trại tạm thời một bộ phận thực lực, lại đi nhổ doanh trại này."

Huyết Ma nhếch miệng nhe răng cười.

"Huyết Ma lão đại nói không sai! Một chi tuần tra tiểu đội cũng liền năm người, chúng ta mười người nhất kích tất sát, đủ để thắng dễ dàng. Trước giết bọn hãn tuần tra tiểu đội, sẽ chọn lấy kia tòa doanh trại tạm thời cũng không muộn!"

Nhiều người tà ma tu sĩ nhao nhao đồng ý.

Cái này những tà ma tu sĩ bên trong, vốn là có không ít là từ từng cái tiên tông phản bội trốn ra được, bọn họ đối với từng cái tiên tông thói quen tự nhiên là rõ như lòng bàn tay.

Từng cái tiên tông ưa thích xuất động linh hoạt năm người tiểu đội, đã không lộ vẻ đội ngũ vương vếu, cũng sẽ không nhân số quá ít.

"Bất quá, kia những tiên tông tuần tra tiểu đội nhất gan, lại rất giáo hoạt! Bọn họ thấy chúng ta nhiều người, biết rõ tất bại, nhất định sẽ lập tức ngự

kiếm đào tẩu, nghĩ đuổi theo kịp cũng khó.

Chúng ta mười người chia làm hai tiểu đội, một trước một sau cách xa nhau mười dặm! Phía trước tiểu đội một khi phát hiện tuần tra tiểu đội, trước cùng bọn họ đánh lên, để ngừa đào thoát. Đằng sau tiểu đội, sau đó liền đi đến, đưa bọn chúng một lần hành động là tiêu diệt."

"Ừm!"

Nhiều người tà ma các tu sĩ khí thế dặt dỏ, tại Huyết Ma dưới sự suất lĩnh, chia làm hai tiểu đội ra Thiên Phong Hạp, một trước một sau hướng doanh trại tạm thời phương hướng sờ soạng, chuẩn bị sẵn giết Thanh Ô Thành tuần tra tiểu đội.

...

Tô Trần mang theo tuần tra tiểu đội bốn người khác, dọc theo Thiên Phong Hạp một bên tuần tra.

Chỗ này Thiên Phong Hạp chính là trong Đại Đường đất cùng bắc di bộ lạc thiên nhiên biên giới, chỉ cần không lướt qua Thiên Phong Hạp, liền không tính xâm lấn. Mà Ma Sát Minh Ma Quật, thì tại Thiên Phong Hạp trên vách đá rất nhiều trong động quật, kẻ hở muốn sống.

Này tuần tra tia, bọn họ mấy tháng này thường xuyên di chuyển.

Vừa mới bắt đầu tới một năm kia, đội tuần tra thường xuyên chờ đợi lo lắng, lo lắng tao ngộ bên trên Ma Sát Minh tu sĩ. Nhưng mà về sau một mực không có gặp gỡ, cũng ung dung xuống.

"Ngừng!"

Tô Trần dẫn đội rời đi mấy canh giờ, đột nhiên cảnh giác dừng lại, đôi mắt đảo qua phía trước trong cánh đồng hoang vu nham thạch bầy.

Mơ hồ cảm thấy một chút tiết lộ ra ngoài sát khí, tại phía trước ẩn núp.

Hắn Thần Niệm không khởi toàn lực phóng ra ngoài, cẩn thận nhìn quét chung quanh mười dặm phương viên khu vực.

Tô Trần tu vi vừa mới Trúc Cơ trung kỳ, thực lực tại đây chỉ Bằng Lai tiên tông tiểu đội trong năm người cao nhất.

Bất quá, không ai biết chính là, hắn Thần Niệm Lực, so với Trúc Cơ trung kỳ cảnh giới cao hơn.

Tô Trần những năm này một mực ở tu luyện mình bốn đạo Thần Niệm, thường xuyên đưa nó môn thay nhau gửi tại Phệ Linh Nghĩ sau trong đầu dưỡng thần niệm, mỗi một đạo Thần Niệm, đều luyện đã đến Trúc Cơ trung kỳ cường độ.

Cái này bốn đạo Thần Niệm tách đi ra, còn có thể cùng cùng giai tu sĩ so sánh với. Một khi mà hợp lại, lập tức liền đạt đến một gã Trúc Cơ Kỳ tăng chín tu sĩ Thần Niệm cường độ.

Mạnh mẽ như vậy Thần Niệm cường độ, tại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ bên trong là phi thường khủng bố cùng hiếm thấy.

Toàn bộ lớn như vậy Bằng Lai tiên tông, Trúc Cơ Kỳ tăng chín tu sĩ có thể nói phượng mao lân giác, còn chưa đủ để một trăm tên, thậm chí so với tu sĩ Kim Đan hai trăm tên nhân số còn thiếu rất nhiều.

Bởi vì Trúc Cơ tu sĩ tuổi thọ ngắn, bị chết so với tu sĩ Kim Đan nhanh.

Tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ tăng chín trên cơ bản cũng liền không sai biệt lắm đã đến hai trăm tuổi thọ toàn bộ thời điểm, không tấn chức thành tu sĩ Kim Đan, chính là rất nhanh thọ toàn bộ. Tu sĩ Kim Đan vượt qua cái này đại hạn, có thể sống dài đến năm trăm tuổi, nhân số ngược lại so với Trúc Cơ Kỳ tăng chín tu sĩ thêm nữa.

Có thể nghĩ, Tô Trần Thần Niệm Lực cường đại, vượt xa quá cùng giai Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ bốn lần.

Bất kể là Thanh Ô Thành, hay vẫn là Ma Sát Minh, tại Thần Niệm cường độ bên trên có thể so sánh với hắc đấy, có thể nói lác đác lơ thơ.

Thần Niệm càng cường đại, dò xét khoảng cách cùng dò xét chuẩn xác, tự nhiên là càng cao. Trúc Cơ Kỳ tăng chín tu sĩ, đủ để ước chừng dò xét mười dặm phương viên tình huống, khoảng cách càng gần dò xét càng rõ ràng.

Tô Trần không khỏi cười lạnh.

Hắc đơn giản liền phát hiện, ước chừng ngoài năm dặm nham thạch, tuy rằng hết sức che dấu hơi thở, nhưng vẫn như cũ có một tia ẩn ẩn tiết lộ ra ngoài sát khí.

Cái này nham thạch đằng sau ước chừng ẩn núp năm người tu sĩ, trong đó đại bộ phận đều là Trúc Cơ sơ kỳ, Thần Niệm so với hắc kém rất xa. Bọn họ còn tưởng rằng, bản thân không thể phát hiện cái này vòng phức kích.

Bồng Lai tiểu đội còn lại bốn người tự nhiên là không biết cái này những, bọn họ cũng không còn phát giác được có bất kỳ chỗ không đúng.

Bất quá, Tô Trần Trúc Cơ trung kỳ tu vi, đủ để chỗ cao bọn họ cái này những Trúc Cơ sơ kỳ các tu sĩ gấp đôi trở lên, sẽ không hoài nghi Tô Trần cảnh giác.

"Tô sư huynh, làm sao vậy?"

Thẩm tiệm không khỏi kinh ngạc, hắc ngó xung quanh đi, trong cánh đồng hoang vu một mảnh điều hui vắng lặng, không có bất kỳ chỗ khác thường.

"Có một tiểu đội năm người tu sĩ tiềm phục tại phía trước năm dặm chi địa, xếp đặt vòng phục kích chờ chúng ta quá khứ. Mọi người làm tốt ứng đối chuẩn bị!"

Tô Trần bình thân nói ra, ánh mắt hiện lên một vòng rét lạnh chi ý.

"Ở chỗ này bố trí mai phục, ngoại trừ Ma Sát Minh tà ma tu sĩ, không có khả năng có người khác rồi."

"Năm người, đối thủ thực lực theo chúng ta không sai biệt lắm. . . . Chúng ta là cùng bọn họ một trận chiến, hay vẫn là lập tức trở về nơi trú quân cầu viện?"

Tiểu đội mọi người thất kinh, nhìn nhau, không khỏi rất là giật mình, thần tình khẩn trương lên đến.

Từ khi thanh trừ Ma Sát Minh bên ngoài cứ điểm lúc sau, Ma Sát Minh hơn một năm nay liền co đầu rút cổ tại Thiên Phong Hạp bên trong không có ra ngoài. Không muốn đến hôm nay rõ ràng gặp gỡ được.

Tiểu đội mọi người có chút do dự, bởi vì song phương đều là năm tên Trúc Cơ tu sĩ, chỉ sợ thực lực kém không nhiều lắm, thắng bại tự nhiên khó liệu.

...

Giờ phút này, đang có năm tên Ma Sát Minh tu sĩ tiềm phục tại một tòa dưới mặt đá, cẩn thận cất giấu khí tức của mình cùng dấu vết hoạt động.

Nhưng bọn hắn chỉ có một gã Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, còn lại bốn người cũng liền Trúc Cơ sơ kỳ, khó tránh khỏi hội tiết lộ một chút khí tức.

Rồi hãy nói, bọn họ càng không nghĩ tới Tô Trần Thần Niệm cường đại như thế, ở ngoài năm dặm liền phát hiện không đúng.

Bọn họ vốn là muốn các loại chi này Bồng Lai tiên tông tuần tra tiểu đội tiến vào vòng phục kích, tái phát động đột nhiên tập kích. Thế nhưng là chi kia Bồng Lai tiên tông tiểu đội, rồi lại ở ngoài năm dặm dừng lại.

"Đáng chết, bọn họ rõ ràng ở ngoài năm dặm dừng lại! Xem ra chi này Bồng Lai tiên tông trong tiểu đội có cao thủ, tu luyện qua phá Ẩn chi thuật, đã nhận ra chúng ta mai phục! Đừng để cho bọn họ chạy thoát, lập tức vây công! Huyết Ma lão đại chẳng mấy chốc sẽ bắt kịp, trợ giúp chúng ta."

Kia tên Trúc Cơ trung kỳ tà ma tu sĩ lạnh nhạt nói, hướng bốn người khác vung tay lên.

Sưu!

Sưu!

"Hét lên! Sát ——!"

Chi tiểu đội này Ma Sát Minh tà ma các tu sĩ khí thế như hồng, đồng thời nhảy ra chỗ ẩn dấu, đột nhiên bay thẳng đến Bồng Lai tiên tông tiểu đội chạy vội vây quanh.

Vì để tránh cho tuần tra tiểu đội sợ hãi phía dưới không đánh mà chạy, cái này đi ở phía trước chi tà ma tu sĩ tiểu đội chinh thể yếu kém, sung làm mồi, Huyết Ma bản thân cũng cũng không tại trong đó.

Bọn họ chỉ cần cuốn lấy tuần tra tiểu đội trong một giây lát công phu, Huyết Ma là được tỉ lệ một cái khác chi tà ma tiểu đội giết tới, xong diệt chi này tuần tra tiểu đội.

...

"Ô sư huynh, bọn họ giết tới rồi, làm sao bây giờ? Chúng ta là chiến là rút lui?"

Thẩm tiệm gặp đối diện một đội tà ma tu sĩ đang nhanh chóng xông lại, không khỏi thần tình khẩn trương.

Tô Trần chính đối xử lạnh nhạt đánh giá xông lại tiểu đội tà ma tu sĩ, là chiến là rút lui, đương nhiên muốn xem thực lực của địch nhân đến quyết định.

Đối diện vền vện một gã Trúc Cơ trung kỳ cùng bốn gã Trúc Cơ sơ kỳ, hẳn là tầm thường Ma Sát Minh tu sĩ, thực lực chưa đủ sợ hãi.

Phải có bảy tám phần năm chắc có thể thắng!

Tô Trần liếc nhìn liền thấy, cái này năm tên Ma Sát Minh Tà tu bên trong có một người đúng là yêu diễm thiếu phụ, không khỏi sắc mặt biến hóa.

Yêu diễm thiếu phụ!

Cái này yêu diễm thiếu phụ và Cát đạo sĩ, từng tại Bí Ngân Khoáng trong động, bá kiến hẳn và Vạn Thú Tông Thiếu chủ Vệ Trác đấu pháp. Vạn Thú tiên tông một mực ở truy nã yêu diễm thiếu phụ, muốn phải bắt được nàng, truy vấn Vệ Trác tung tích.

Trên đường bọn họ hốt hoảng ly khai quặng mỏ, cũng không thấy bản thân sát Vệ Trác. Nhưng mà vạn nhất nàng bị Vạn Thú tiên tông nhân bắt lấy, cung khai ra một điểm gì đó, đều làm cho Vạn Thú tiên tông hoài nghi bên trên hẳn, vậy liền không ổn.

Người này phải chết!

"Chư vị, theo ta nghênh chiến ——!"

Tô Trần quyết định thật nhanh trầm giọng quát, quyết định cường sát, đưa tay tế ra một cái cấp hai cực phẩm Phong Hồ Lô Pháp Khí. Cái này

Phong Hồ Lô Pháp Khí đón gió căng phồng lên, thuận lúc giữa hóa thành một cái một trượng to lớn màu xanh nhạt hồ lô lớn Pháp Khí.

"Đánh đi ——!"

Bạch Phát Lão Giả Lỗ Vĩ nổi giận gầm lên một tiếng, tế ra một thanh cấp thấp hỏa diễm Pháp Dao, chiến ý đều mười phần.

Bồng Lai tiên tông đã sớm hạ giáo sát lệnh, mỗi lần chém giết một gã Ma Sát Minh tà ma tu sĩ, cũng có thể lĩnh một phần chiến công cùng phong phú khen thưởng!

Đối với tu sĩ nghèo sĩ mà nói, đây là kiếm linh thạch tốt nhất cơ hội. Cái này có thể so sánh vất vả làm việc kiếm tiền, kiếm nhiều.

Hắn đời này cảnh giới phỏng chừng cũng liền dừng bước tại Trúc Cơ sơ kỳ, chỉ muốn nhiều kiếm một ít linh thạch, làm cho hậu duệ của mình không lo Linh Thạch tu luyện.

Nổi bật hoa lan có chút ít xuất hiện, đi theo ở Tô Trần cùng Lỗ Vĩ đằng sau, hướng đối diện phóng đi.

Thẩm tiệm cùng thẩm văn hai huynh muội nhìn nhau, có vài phần khiếp ý. Nhưng mà Tô Trần cùng Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan cũng đã lên, bọn họ cũng tốt lắm chiến mà chạy.

Thời gian một cái nháy mắt, Bồng Lai tiên tông tuần tra tiểu đội năm người, liền cùng chi này Ma Sát Minh tuần tra tiểu đội đánh lên, riêng phần mình đối nghịch chém giết tại một chỗ.

"Đến thật tốt!"

Chi kia Ma Sát Minh tiểu đội trưởng thần sắc đại hỉ, bắn ra một đạo hoàng quang Pháp Dao, bay thẳng đến đối diện vị kia Bồng Lai tiên tông

đội tuần tra trường đánh tới.

Chỉ cần mười hơi thở, Huyết Ma đám người là có thể đi đến.

Hắn hầu như có thể nghĩ đến, sau một lát, chỉ này Bồng Lai năm người tiểu đội xong diệt kết cục. Tiếp qua một hai canh giờ, hắn liền có thể đi theo Huyết Ma lão đại, đem kia tòa Thanh Ô Thành doanh trại tạm thời nhỏ, hành diện một chút.

"《 Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 ! Bạo ——!"

Tô Trần quát khẽ, hắn một tay nâng lơ lửng cự đại Phong Hồ Lô, thuận lúc giữa phun ra bốn chiếc màu xanh nhạt thiểm thức phi kiếm.

Mỗi một chuôi đều là cấp hai cực phẩm Phong Hệ phi kiếm, dài đến một trượng, thân kiếm ẩn chứa rất cường liệt Linh khí, uy thế khủng bố kinh người.

Chúng nó tại Phong Hồ Lô bên trong, ngày đêm nhận Linh khí hun đúc, ôn dưỡng trọn vẹn mấy năm dài, vô cùng ít xuất động.

Bốn kiếm bắn một lượt, bộc lộ tài năng!

"Keng ~!"

Tà ma tiểu đội trưởng bay chém ra cấp hai trung phẩm ánh sáng màu vàng Pháp Dao, bị một thanh thiểm thức phi kiếm đánh bay, thân đao trong chốc lát văng tung tóe.

Người tiểu đội trưởng kia vẻ mặt tràn đầy đều là khiếp sợ kinh ngạc, chưa phục hồi tinh thần lại, đầu lâu của hắn bị chuôi thứ hai thiểm thức phi kiếm lướt qua, "Phốc ——" bay thẳng tung tóe cao ba trượng.

Không!

Hắn chỉ cần phải kiên trì mười hơi thở, Huyết Ma liền có thể đem người đi đến.

Bọn họ có thể thắng!

Không, tại sao có thể như vậy!

Tà ma tiểu đội trưởng đầu lâu ở giữa không trung trong lượn vòng, nhìn đến phía dưới một trường giết chóc.

Yêu diễm thiếu phụ và một gã khác tà ma tu sĩ đang cùng Thẩm thị hai huynh muội từng đôi kịch chiến, lại không nghĩ Tô Trần rõ ràng một cái chớp mắt diệt bọn hắn tiểu đội trưởng, còn mà còn có dư lực để đối phó bọn họ.

Lại là hai tiếng âm thùng thanh âm.

"Phốc ~!"

"Phốc ~!"

Bọn họ lồng ngực đồng thời bị hai thanh kiếm thước bay kiếm xuyên thùng ngực, một lỗ máu khổng lồ, đồng thời mới ngã xuống đất.

Kia yêu diễm thiếu phụ khó tin nhìn Tô Trần liếc nhìn, nàng nhận ra Tô Trần đã đến. Thế nhưng là, Vệ Trác ngày đó sử dụng Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, Tô Trần ngày đó chẳng lẽ không có bị giết chết tại quảng mả sao? !

Bồng Lai tiểu đội còn lại bốn người đều khiếp sợ ở, nhất thời lúc giữa rõ ràng sửng sờ tại chỗ. Bọn họ còn đến không kịp chém giết một người, thân là tiểu đội trưởng Tô Trần, một chiêu đã chém đối diện ba gã Trúc Cơ trung kỳ cùng sơ kỳ Tà tu!

Chỉ còn lại hai gã tà ma tu sĩ chưa từng gặp qua như thế một mặt ngược lại tru diệt, đều bị hoảng sợ, sợ tới mức hồn phi phách tán. Hai người bọn họ hăm sâu Bồng Lai tiểu đội năm người trong vòng vây, đó là chắc chắn phải chết a!

"Hét lên ——! Nhanh, đuổi đã đi tiếp viện bọn họ!"

Cách xa mấy dặm chỗ, truyền đến Huyết Ma một tiếng giận dữ rống to, chính tỉ lệ mặt khác bốn gã thực lực khá mạnh tà ma tu sĩ, tốc độ cao nhất chạy tới trợ giúp.

Hắn thấy được mới vừa một màn kia, nhưng mà tin tưởng cách quá xa, không kịp cứu viện. Phía trước chi tiểu đội kia liền hai hơi thở công phu cũng không thể chèo chống, rõ ràng thuận lúc giữa liền hỏng mất, cái này cùng hắn ban đầu dây dưa kế hoạch nghiêm trọng không giống.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 244: Giao Thủ, Chương 245: Huyết Ma Công

Tô Trần lấy Phong Hồ Lô thi triển 《 Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết 》 , một chiêu chém Ma Sát Minh tiểu đội ba gã tà ma tu sĩ, sau đó hần mới ngưng mắt nhìn qua hướng phương xa cánh đồng hoang vu.

Chỉ thấy, bên ngoài bốn, năm dặm, đang có một gã khôi ngô mập mạp thân thể ma tu, khuôn mặt hỗn hển rỗng giập, suất lĩnh một gã Trúc Cơ trung kỳ cùng ba gã Trúc Cơ sơ kỳ tà ma tu sĩ, chính hăng hái hướng chiến trường bên này bay xẹt tới.

Ma này tu ước chừng Trúc Cơ tầng bốn tầng năm tả hữu, cầm trong tay một thanh trầm trọng cự chùy Pháp Khí, toàn thân khoác một bộ thiết tảo liên trọng giáp:giáp nặng hộ giáp, chạy gấp phía dưới như một ngọn núi nhỏ tại âm âm di động.

Chỉ cần năm sáu hơi thở lúc sau, cái này đội tà ma tu sĩ liền có thể đi đến. Thực lực của bọn hần, rõ ràng so với yêu điểm thiếu phụ một đội này mạnh hơn rất nhiều.

Tô Trần ánh mắt trầm ngưng, ngay lập tức hiểu được.

Ma Sát Minh chi này tuần tra tu sĩ có hơn mười người, chỉ là chia làm hai chi tuần tra tiểu đội, một trước một sau tin tưởng cách không xa mà thôi.

Trước đội yếu kém, ở gần đây phục kích, hơn nữa sung làm môi, cuốn lấy đối thủ không làm đào thoát.

Hậu đội khá mạnh tức thì trốn ở càng xa xăm sợ bị Bồng Lai tiên tông đệ tử Thần Niệm phát hiện, nhanh chóng trợ giúp, mười hơi thở ở trong đi đến.

Cái này chiến thuật bản thân cũng không sai, gặp gỡ Thanh Ô Thành khác tuần tra tiểu đội, sợ là đã có hiệu quả.

Nếu như này cổ Ma Sát Minh tu sĩ không phải là chia thành hai chi tiểu đội lời nói, Tô Trần vừa phát hiện khẳng định quay đầu liền đi, trực tiếp mang theo Bồng Lai tiên tông tuần tra tiểu đội rút về doanh trại tạm thời, phỏng chừng một trận cũng đánh không đến.

Chi này Ma Sát Minh tu sĩ duy nhất sai, chính là đánh giá thấp chi này Bồng Lai tiểu đội sức chiến đấu. Tô Trần khoảng chừng một hơi ở trong nhanh chóng giải quyết xong chi này Ma Sát Minh tiểu đội ba gã Trúc Cơ tu sĩ, thế cho nên trước đội ở trong nháy mắt liền tan vỡ, hoàn toàn đánh mất cuốn lấy đối thủ tác dụng.

Đừng nói Ma Sát Minh tu sĩ môn rất là kinh hãi, đã liền Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan cùng Thẩm thị huynh muội các loại Bồng Lai tiên tông các tu sĩ, cũng đều bị một màn này cho rung động ở.

Phía trước bọn họ cũng chưa gặp qua Tô Trần xuất thủ, chỉ biết là Tô Trần Trúc Cơ trung kỳ. Nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới, một gã Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ có thể cường hãn đến loại trình độ này.

Hơn nữa, Tô Trần có được cấp hai cực phẩm phi kiếm, nhiều đến bốn chiếc số lượng, tiền tài lực hùng hậu làm cho người khó có thể tin. Đây là tuyệt đại bộ phận Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ đều không làm được.

Tô Trần gặp Bồng Lai tiểu đội tất cả mọi người bị kinh ngạc ngẩn người ở, nhất thời đã quên xuất thủ, không khỏi trầm giọng hét lên: "Nhanh, giết bọn chúng đi hai cái Tà tu! Đừng để cho bọn họ hai nhóm tụ hợp đồng thời!"

"Sát!"

Lỗ Vĩ không khỏi bị Tô Trần tiếng này quát chói tai, cho giật mình tỉnh lại.

Hắn vội vàng cùng nổi bật hoa lan, cùng với Thẩm thị hai huynh muội liên thủ, riêng phần mình lấy Pháp Khí cùng phù lục, vậy công còn lại hai gã tà ma tu sĩ, lấy đoạt chiến công cùng khen thưởng.

Kia hai gã tà ma tu sĩ sớm bị Tô Trần sợ tới mức hồn phi phách tán, như thế nào bù đắp được ở bọn họ bốn gã Trúc Cơ tu sĩ vậy công, quay người liền dốc sức liều mạng muốn chạy trốn.

Chỉ là, đã không còn kịp rồi, hai người trong vài tức, liền bị Lỗ Vĩ bọn bốn người liên thủ lấy Pháp Dao, phi kiếm, tại chỗ chém giết.

Cái này một chi ở phía trước phục kích Ma Sát Minh tuần tra tiểu đội, triệt để bị diệt. Bao gồm yêu diễm thiếu phụ ở bên trong năm tên tà ma tu sĩ, đều bị tru sát.

Tô Trần đem bốn chiếc thiểm thước phi kiếm thu hồi Phong Hồ Lô bên trong, cũng không tham dự đối với còn thừa hai gã Ma Sát Minh tu sĩ giao sát, lấy tiết kiệm phi kiếm Linh khí.

Hắn Phong Hồ Lô bên trong hiện tại có chín chuỗi thiểm thước phi kiếm, toàn bộ nhờ Phong Hồ Lô chậm rãi ân cần săn sóc đến khôi phục Linh khí. Một khi phi kiếm Linh khí hao hết, lấy hắn Trúc Cơ trung kỳ Pháp lực, cũng chỉ đủ vì kia trong một nửa phi kiếm bổ sung một lần Pháp lực.

Hơn nữa Thần Niệm có hạn, chỉ có thể thi triển 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》 tầng thứ hai kiếm quyết, một lần điều khiển bốn chuỗi. Hắn còn chưa tu luyện tới tầng thứ ba kiếm quyết, vô pháp một lần điều khiển chín thanh phi kiếm.

Cái này kiếm quyết tiêu hao quá lớn, khó có thể đánh lâu dài đấu, dựa vào bản thân Pháp lực căn bản bổ sung không đến.

Chỉ có thể truy cầu tốc chiến tốc thắng.

"Chuẩn bị nghênh chiến!"

Tô Trần cầm trong tay Phong Hồ Lô, ánh mắt lạnh như băng nhìn qua phương xa, hỗn hển đang tại bay chạy tới ma tu tiểu đội.

"Chết!"

Mấy hơi thở lúc sau, Huyết Ma rút cuộc đi đến chiến trường, mặt dữ tợn bành là phần nộ gào thét.

Lúc đầu vốn còn muốn không hề tổn thất toàn diệt chi này Bồng Lai tu sĩ tiểu đội. Không muốn lúc này mới vừa khai chiến, hãn bên này liền tổn thất một tiểu đội năm tên Trúc Cơ tu sĩ, làm cho hãn tính sai, mất mặt lớn, như thế nào có thể không nổi giận.

Huyết Ma Thủ trong cự chùy Pháp Khí đột nhiên hất lên, hóa thành một thanh 2 trượng khổng lồ pháp chùy, bạo phát ra trận trận chói mắt kim quang, như thế thái sơn áp đỉnh tấn công về phía bên ngoài trăm trượng Tô Trần.

"Trảm!"

Tô Trần trong mắt lạnh lẽo, đương nhiên sẽ không sợ hãi, trong tay một chiêu, Phong Hồ Lô bên trong lại là bốn chiếc thiểm thức phi kiếm nổ bắn ra mà ra, hăng hái nghênh chiến chuôi này cự chùy.

Cái này cự chùy Pháp Khí chỉ là một thanh cấp hai Thượng phẩm kim hệ Pháp Khí, cực kỳ to lớn, trầm trọng vô cùng, muốn vượt xa quá cái này bốn chiếc thiểm thức phi kiếm.

Bốn thanh phi kiếm cùng nhau nghênh chiến cự chùy, tại cự chùy bên trên lưu lại một đạo đạo tấc sâu dấu vết, nhưng không gây thương tổn cự chùy, vậy mà cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống đỡ ở giữa không trung đập mạnh xuống cự chùy Pháp Khí, làm không cách nào công kích được Tô Trần.

"Keng ~ keng ~ keng ~ keng ~!"

Một hồi giao phong ngắn ngủi.

Bốn thanh phi kiếm đã tiêu hao hết kiếm trong cơ thể Linh khí, quang mang âm đạm, thu nhỏ lại làm dài vài tấc phi kiếm, không công mà lui lui về Phong Hồ Lô bên trong.

Huyết Ma cũng sắp đã tiêu hao hết pháp lực cự chùy Pháp Khí, thu hồi trong tay rút vào Pháp lực, sau đó lại lần nữa ném ra ngoài đánh tới hướng Tô Trần.

Tô Trần nghiêng răng lại từ Phong Hồ Lô bên trong, mặt khác sẽ tế ra bốn chiếc Linh quang bốn phía phi kiếm, trong đó ba thanh đi chống đỡ ở Huyết Ma cự chùy đột kích.

Mặt khác phân ra nhất khẩu phi kiếm, đi đánh lên Huyết Ma.

Nhưng mà, Huyết Ma khôi ngô to con trên thân, khoác một bộ vừa dày vừa nặng kỹ càng màu vàng trọng giáp:giáp nặng hộ giáp, phẩm giai ít nhất cấp hai Thượng phẩm, cơ hồ đem chỗ yếu hại đều bảo vệ được.

Phi kiếm đều muốn đâm thủng, nói dễ vậy sao.

Phân ra phi kiếm đánh lên, chẳng những không gây thương tổn Huyết Ma, ngược lại chống đỡ không được kia cự chùy đột kích.

Tô Trần bất đắc dĩ, lại đưa nó chiêu quay lại, đồng thời ngăn cản cự chùy.

Huyết Ma rút ra một thanh Pháp Dao nhắc ở trong tay, bảo vệ toàn thân, thấy Tô Trần chặn lại hãn cự chùy, có chút khó có thể tin.

Hãn tuy là Trúc Cơ trung kỳ, nhưng Thần lực kinh người, chiến đấu sức bật cuồng bạo vô cùng.

Dù là bình thường Trúc Cơ trung hậu kỳ tu sĩ, chiến lực hơi kém một chút, cũng phải bị hãn cự chùy đánh cho hoa rơi nước chảy.

Tô Trần nhất thời lúc giữa cầm Huyết Ma không dưới, cầm cự được, nhưng vẫn như cũ còn có mấy phần dư lực, hướng chiến trường những phương hướng khác liếc qua.

Cái này vừa xem thấy, bị hù sắc mặt hãn trắng bệch.

Chỉ thấy, tà ma tu sĩ cùng Bồng Lai tu sĩ mọi người chính từng đôi chém giết bên trong. Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan cùng Thẩm thị huynh muội đám người, thực lực thua kém không ít, bị mặt khác Ma Sát Minh tu sĩ đánh bẹp.

Cái này những Ma Sát Minh trong tu sĩ có một gã Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, đánh chính là Lỗ Vĩ cái này Trúc Cơ tầng hai tu sĩ hầu như không hề có lực hoàn thủ, thực lực rõ ràng sánh vai ra một đoạn.

Lỗ Vĩ sắc mặt tái xanh, dốc sức liều mạng ngăn cản kia Tà sửa thế công, kéo căng hàm răng quyết chống, liên cầu cứu đều không kêu được.

Chỉ sợ Lỗ Vĩ không căng được mười hơi thở công phu, liền muốn thua.

"Không tốt!"

Tô Trần không khỏi lộ bộ một tiếng.

Thực lực của hắn bây giờ, cũng chỉ đủ miễn cưỡng ứng phó Huyết Ma, thủ thắng vô vọng, chỉ là không đến mức bị thua mà thôi.

Nhưng một khi Lỗ Vĩ chiến bại bỏ mình, vậy liền binh bại như núi đổ, những người khác đều sẽ nhanh chóng bại vong. Bản thân lập tức liền sẽ gặp phải bốn năm tên tà ma tu sĩ vây công, vậy chắc chắn phải chết rồi.

Một mình hắn cường thịnh trở lại, cũng không có Ba Đầu Sáu Tay đối phó nhiều như vậy tà ma tu sĩ.

"Tiểu tử, thực lực của ngươi không tệ a, tại Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ trung kỳ trong hàng đệ tử coi như là đứng đầu được rồi! Đáng tiếc, hôm nay gặp gỡ ta, coi như ngươi không may. Chịu chết đi!"

Huyết Ma liếc qua chiến trường, hiển nhiên cũng ý thức được điểm này, không khỏi hưng phấn dữ tợn cười to.

Chỉ cần ngăn chặn Tô Trần, làm hắn vô pháp trợ giúp tu sĩ khác, một trận hắn liền nắm chắc thắng lợi trong tay.

Hắn đã từng là Bồng Lai tiên tông cực kỳ xuất sắc con cưng, năm đó Trúc Cơ Cảnh giới thời điểm, cũng không bằng lúc này Tô Trần thực lực. Nhưng bái nhập Ma Sát Minh, tu luyện một môn 《Huyết Ma Công》 lúc sau, thực lực của hắn ngược lại so với ngày xưa càng tốt hơn.

Tô Trần trong lòng lo lắng, thần sắc khẩn trương, gấp suy nghĩ đối sách.

Hắn tam bảo hồ lô, chỉ có Phong Hồ Lô có thể công khai xuất thủ.

Tình huống bình thường, một cái Phong Hồ Lô bốn chuôi thiểm thước phi kiếm, đủ để giải quyết phần lớn Trúc Cơ Cảnh giới đối thủ.

Nhưng cái này Huyết Ma thực lực quá mạnh mẽ rồi, vậy mà còn ở phía trên hắn, Phong Hồ Lô cũng chiến chi không dưới.

Hắn hồ lô vàng bên trong nuôi một đám hàng ngàn con Luyện Khí Kỳ bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, cây trong hồ lô một cây Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí.

Cái này hai phần hồ lô, so với Phong Hồ Lô còn cường đại hơn, là chân chính bảo vệ tính mạng đòn sát thủ lợi hại.

Nhưng cũng không thể nhưng đơn giản ở trước mắt người đời hiển lộ, nếu không Vạn Thú tiên tông biết rõ Chiêu Yêu Phiên trong tay hắn, nhất định sẽ đến tìm hắn gây phiền phức. Một khi hiển lộ, hắn phải đem nơi đây hết thảy mọi người toàn bộ chém giết, bao gồm Lỗ Vĩ đám người.

"Xem ra, chỉ cần có thể động dụng Linh sơn bên trong nuôi kia mấy cái linh tằm rồi."

Hắn còn có sáu đầu Luyện Khí hậu kỳ Kim Phượng linh tằm cùng một cái Trúc Cơ trung kỳ Băng Tằm, chúng nó trải qua lâu dài thuần hóa, sớm đã trở thành hắn Linh Thú.

Tô Trần không nỡ bỏ dùng Băng Tằm, còn tính toán nuôi nó đến Trúc Cơ hậu kỳ, thậm chí là Kim Đan Kỳ cảnh giới.

Cũng chỉ có Kim Phượng linh tằm có thể dùng một lát rồi.

"Thuế Biến, Hóa Vũ!"

Tô Trần khẽ cắn răng.

Đồng thời, đối với Linh sơn trong ba con Kim Phượng linh tằm cưỡng ép thi triển Thuế Biến Hóa Vũ Quyết, cái này ba con Kim Phượng linh tằm trong khoảnh khắc Hóa Vũ, theo Luyện Khí hậu kỳ bước vào Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới.

Hắn một hơi ném ra ngoài ba con Kim Phượng linh điệp.

Thuần lúc giữa.

Ba con Trúc Cơ sơ kỳ Kim Phượng linh điệp xuất hiện trên chiến trường, đưa vào chiến đấu. Chúng nó chọt vỡ cánh, phóng xuất ra từng đạo cuồng bạo điên cuồng Đại Phong Nhận, vây công hướng Huyết Ma.

Chúng nó Hóa Vũ lúc sau, lấy thọ nguyên cường ép kích phát hết thảy tiềm năng, cũng sống không được bao lâu rồi, đây là cuộc đời này trận chiến cuối cùng, tự nhiên liễu lĩnh.

Huyết Ma thấy Tô Trần ném ra ngoài ba con Trúc Cơ sơ kỳ Kim Phượng linh điệp, tanh đỏ huyết mâu không khỏi chấn động.

Tô Trần thực lực hùng hậu như vậy, rõ ràng còn có bài tẩy, một hơi phóng xuất ra ba con Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng linh điệp.

"《 Huyết Ma Công 》, Huyết Nhiên Thuật!"

Huyết mạch tanh đỏ trong đôi mắt lộ ra vẻ điên cuồng, gào thét một tiếng, hấn toàn thân trong lỗ chân lông tựa hồ đang phun trào ra huyết vụ, phảng phất toàn bộ người bị thuần lúc giữa dẫn hỏa, một tầng huyết sắc hỏa diễm bao phủ.

Khí huyết, ở trong cơ thể hấn điên cuồng thiêu đốt, hóa thành cuồn cuộn khí lưu.

Trong chớp nhoáng này, Huyết Ma thực lực bắt đầu bão táp đột tiến vây điên cuồng bạo tăng.

Hắn vốn không muốn triển khai phép thuật này!

Thuật này giá quá lớn, điên cuồng thiêu đốt lên trong cơ thể hấn khí huyết, một hơi liền đốt đi một phần mười khí huyết. Thuật này chỉ có thể duy trì chín hơi thở mà thôi.

Nếu là hơi không cẩn thận, không thể tại chín hơi thở lúc trước kịp thời dừng lại, liền sẽ trực tiếp đem chính mình đốt cháy đến chết.

Thế nhưng là, hắn như không sử dụng thuật này, liền ngăn cản không nổi Tô Trần cùng ba con Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng Yêu Điệp vây công, mắt thấy muốn chiến thắng chiến cuộc, sẽ gặp bị Tô Trần cho cường ép nghịch chuyển.

"Hét lên!"

Huyết Ma căn bản không quản kia mảng lớn Phong Nhận, chỉ cần lấy trọng giáp:giáp nặng hộ giáp ngăn cản Phong Nhận tập kích, hắn thân ảnh khôi ngô lóe lên liền lao ra tầm hơn mười trượng, một quyền bạo oanh (nổ tung) tại một cái Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng linh điệp điệp thân thể bên trên.

Nó yếu ớt điệp thân thể, như thế nào trải qua ở Huyết Ma quyền kinh bạo oanh (nổ tung).

"Oanh!"

Một cái Kim Phượng linh điệp bị Huyết Ma một quyền đánh bại, thuận lúc giữa bị đánh đích vỡ nát, hóa thành một đám mưa máu.

Ba con Trúc Cơ Kỳ một tầng Kim Phượng linh điệp gia nhập chiến đấu, vền vẹn chỉ cần chống ba hơi thở mà thôi, bị Huyết Ma nhanh như tia chớp ba quyền giải quyết đi.

Tô Trần không khỏi thần sắc hoảng hốt, thân hình hăng hái lui về phía sau, lấy bốn chuôi thiểm thức phi kiếm che ở trước người, cùng Huyết Ma kéo ra đủ khoảng cách an toàn.

Đây là ma công gì?

Vậy mà trong chớp mắt tăng lên gấp đôi chiến lực!

Như thế cuồng liệt bá đạo!

Người nào có thể cùng đánh một trận!

Tô Trần không khỏi khẽ cắn răng, đem còn dư lại mặt khác ba con Kim Phượng linh tằm cũng đồng thời thi triển 《Thuế Biến Hóa Vũ Quyết》 hóa thành linh điệp, nhanh chóng ném ra ngoài, khiến chúng nó đồng thời ngăn chặn Huyết Ma, vì chính mình lui lại tranh thủ một chút thời gian quý giá.

Tô Trần ném ra ba con Kim Phượng linh điệp, thừa dịp Huyết Ma chuôi này cự chùy hao hết Pháp lực thối lui phút chốc, quả quyết quay người liền trốn.

"Tẩu!"

Hắn ném ra ngoài bốn thanh phi kiếm, bức lui kia vài tên Tà tu tu sĩ, hướng Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan đám người khẽ quát một tiếng, lập tức ngự kiếm bay nhanh, hướng doanh trại tạm thời lui lại.

Bồng Lai tiên tông còn lại bốn người cũng là riêng phần mình ngự khí, hốt hoảng theo sát Tô Trần trốn chạy để khỏi chết.

Huyết Ma trong mắt huyết mang lộ ra, liên tục huy quyền bạo oanh (nổ tung) sáu đầu Trúc Cơ Kỳ một tầng Kim Phượng linh điệp, cũng không lập tức đuổi theo Tô Trần đám người, lập tức kết thúc máu đố.

Tô Trần cũng không biết máu của hắn ma công có thể tiếp tục chiến đấu bao lâu, thế nhưng là chính bản thân hắn thập phần rõ ràng. Nếu như Tô Trần có chín con Trúc Cơ Kỳ Kim Phượng linh điệp mà nói, chỉ sợ hắn cũng chỉ có cái chết phân ra.

"Cấp huyết thuật!"

Huyết Ma chẳng quan tâm Truy sát, lúc này đến đến trên đất mấy cổ tà ma tu sĩ trước thi thể, một chưởng cắm vào thi thể lồng ngực, điên cuồng hấp thu trong thi thể chưa làm lạnh ấm áp khí huyết.

Thi triển Huyết Nhiên Thuật lúc sau, tuy có thể trong nháy mắt thực lực cháy bùng, nhưng phải lấy hao tổn máu làm đại giới, ngăn ngừa sáu hơi thở tiêu hao trong cơ thể hãn lực thành khí huyết.

Huyết Ma nguyên bản khô ngô mập mạp thân thể, đều trở nên khô quắt hơn phân nửa, như là khô gầy đồng dạng.

Hắn phải lập tức bổ sung khí huyết, nếu không sẽ lâm vào khí huyết suy kiệt trạng thái, thực lực đại giảm.

Huyết Ma thi triển cấp huyết chi thuật, hắn thi triển máu đốt lúc sau khô quắt đi xuống thân thể, hút đã no đầy đủ khí huyết, lần nữa cổ trướng, toàn bộ người đều ung sừng phồng lên.

Cái này Huyết Ma Công phải lấy nhục thể của hắn làm chứa đựng khí huyết dụng cụ, đối với thân thể cải tạo cự đại, trong cơ thể từng tắc một đều phải tận lực chứa đựng khí huyết. Nguyên nhân chính là như thế, hắn nguyên bản anh tuấn tiêu sái thân hình, cũng biến thành xấu xí không chịu nổi.

Ở bên cạnh bốn gã tà ma các tu sĩ nhìn xem một màn này, đều là im lặng, không dám lên tiếng.

Bọn họ cũng đều biết, Huyết Ma thi triển công pháp muốn cấp máu, dù là những thi thể này là Ma Sát Minh tu sĩ, ai cũng không dám ngăn trở.

"Đuổi theo! Người này tiềm lực rất mạnh, nhưng hắn át chủ bài đã hao hết, phải giết hắn đi, không thể thả hổ về rừng."

Huyết Ma hút đã no đầy đủ khí huyết, cuối cùng từ khí huyết suy kiệt trong chậm lại , trong mắt huyết quang bắn ra bốn phía. Mãnh liệt quát một tiếng, tỉ lệ mấy tên tà ma tu sĩ, hướng Tô Trần đám người mau chóng đuổi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 246: Độc Chiến Quân Ma, Chương 247: Rơi Xuống Vực

Tô Trần cứu Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan, Thăm thị huynh muội các loại bốn gã đồng tông tu sĩ, hóa thành năm đạo Phi Hồng, ngự khí hương Thiên Phong Hạp kia tòa tạm thời doanh phương hướng, hăng hái bay vút.

Bọn họ năm người phần lớn người quá yếu, đấu không lại Huyết Ma tiểu đội nhiều người Tà tu.

Bất quá, doanh trại tạm thời bên kia, còn có hơn mười tên Thanh Ô Thành tất cả tiên tông Trúc Cơ tu sĩ, chỉ cần với hãn môn tụ hợp, liền đủ để giết lại chi này Ma Sát Minh tà ma tiểu đội.

Tô Trần sắc mặt trầm ngưng.

Hắn cực kỳ lo lắng, còn lại bốn gã Trúc Cơ tu sĩ tu vi hơi yếu, bay không đủ nhanh, rất có thể sẽ bị nửa đường Huyết Ma các loại tu sĩ đuổi theo.

"Ca, người cố chống trụ, chúng ta rất nhanh thì có thể trở về!"

Đột nhiên, truyền đến Thăm Văn thất kinh, khóc hô.

Tô Trần không khỏi kinh ngạc quay đầu lại.

Chỉ thấy, Thăm Văn chính dắt díu lấy một cái khác thanh phi kiếm bên trên lưng lay sắp đổ Thăm Tiệm, tốc độ không khỏi chậm lại.

Thăm Tiệm sắc mặt trắng bệch, hai tay ô lấy bụng của mình, vận chuyển Pháp lực ngăn chặn xuất huyết miệng. Bụng của hắn, không biết đạo lúc nào nhiều hơn một đạo thước sâu kiếm thương, sâu đủ thấy xương, nhưng

là nghiêng rằng không nói tiếng nào ngự kiếm mà bay, không muốn ảnh hưởng người khác.

Nếu không có Thẩm Văn phát hiện, chỉ sợ người khác còn không biết hấn bị thương.

Tô Trần thần sắc không khỏi biến đổi.

Thẩm Tiệm bị thương, nếu là hấn có thể kịp thời chạy trở về, trở lên phẩm Linh được cứu chữa, thương thế này tuy nặng, nhưng vậy cũng có thể cứu về mệnh đến.

Nhưng là bị tổn thương, hội ảnh hưởng nghiêm trọng đến ngự kiếm bỏ trốn tốc độ. Bọn họ năm người đều ngự kiếm mà đi, khoảng cách doanh trại tạm thời cũng có gần nửa canh giờ lộ trình.

Chỉ sợ trọng thương Thẩm Tiệm trốn không thoát rất xa, sẽ gặp bị Huyết Ma các loại tu sĩ đuổi theo, nửa đường chặn giết. Thẩm Văn bộ dạng này lo lắng bộ dáng, chỉ sợ cũng không nguyện ý vứt bỏ nàng huynh trưởng mà chạy.

Tô Trần không khỏi hít một tiếng, "Ta lưu lại căn phía sau, các người tẩu!"

"Tô huynh!"

"Người "

Tiểu đội chúng tu sĩ môn không khỏi ngạc nhiên, khiếp sợ khó có thể tin.

Bồng Lai tiên tông tu sĩ tuy là đồng tông, nhưng mà Trúc Cơ Kỳ đệ tử rất nhiều, bọn họ năm người giữa quan hệ chưa nói tới thân cận. Bọn họ năm người, cũng bất quá là lần này đồng thời bị Cát trưởng lão phái, trú đóng ở

doanh trại tạm thời, mới nhận thức mấy tháng, miễn cưỡng có chút quen thuộc mà thôi.

Tô Trần tuổi trẻ cũng đã là Trúc Cơ trung kỳ, thực lực mạnh mẽ, ngày sau tiên đồ, so với mấy người bọn họ đều mạnh hơn nhiều.

Nói thật, Tô Trần coi như là vứt bỏ bọn họ một mình chạy trốn, mấy người bọn họ cũng sẽ không oán hận.

Dù sao ai cũng tích mệnh!

Bốn người bọn họ vô cùng rõ ràng, một trận là đánh không thắng rồi, thậm chí khả năng trốn đều chạy không thoát. Cùng hẳn tất cả mọi người chết, còn không bằng sống sót một, hai người đến.

Thế nhưng là, Tô Trần rõ ràng chủ động nguyện ý lưu lại căn phía sau, làm cho bốn người bọn họ đi đầu đào tẩu, cái này không khỏi làm mấy người bọn họ tâm thần chấn động.

"Tẩu!"

Tô Trần lạnh giọng quát chói tai, quay đầu lại nhìn qua hướng sau lưng xa xa.

Huyết Ma tiểu đội còn tại một bên ngoài hai mươi dặm, sợ là rất nhanh liền có thể đuổi theo.

"Đa tạ Tô huynh!"

Thẩm Văn, Thẩm Tiệm huynh muội vô cùng cảm kích bái tạ Tô Trần, sau đó, bốn người mang theo một cỗ bi phần, dốc sức liều mạng ngự kiếm hướng doanh trại tạm thời bỏ chạy.

Bọn họ mặc dù toàn bộ lưu lại, cũng không có tác dụng gì, bất quá là nhiều mấy người chết mà thôi!

Tô Trần nhìn bọn họ bốn người bay xa rồi, thần sắc ngược lại càng thêm bình tĩnh.

Trong tay hắn còn có hồ lô vàng bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, cùng cây hồ lô Chiêu Yêu Phiên, cái này hai kiện vượt xa quá cấp hai pháp khí siêu giai Pháp Khí có thể dùng, không phải là không thể cùng Huyết Ma tiểu đội một trận chiến.

Chỉ là mấy cái này con ghẻ kí sinh ở chỗ này, không tốt thì triển bản thân đòn sát thủ lợi hại mà thôi. Cũng không thể tại sát Huyết Ma thời điểm, vì bảo thủ bí mật, đem Lỗ Vĩ mấy người bọn hắn cũng đồng thời diệt khẩu đi.

Nếu như Thâm Tiệm bị thương, vừa vặn dùng cái này lưu lại cản phía sau lý do, đem bốn người bọn họ đuổi đi.

Lại không quản một trận chiến này thắng bại như thế nào, coi như là tể ra cái này hai kiện siêu giai Pháp Khí, vẫn như cũ đấu không thắng, trong tay hắn còn có Đào yêu một xấp đầy cấp hai hoa đào có thể thi triển bỏ chạy chi thuật, đủ để chạy ra cực xa.

Một thân một mình, thế nhưng chiến có thể trốn, một trận ngược lại rất tốt đánh.

Tô Trần thu phi kiếm, tay áo bỗng bành, theo tầng trời thấp rơi xuống mặt đất , trong tay nhiều hai phần kim quang lập lòe hồ lô và Thanh trong vắt hồ lô.

Phong Hồ Lô bên trong chín thanh thiểm thức phi kiếm đã hao hết Linh khí, bổ sung Linh khí có chút chậm chạp, trong thời gian ngắn không cách nào nữa dùng.

Huyết Ma theo kia mấy cổ tà ma tu sĩ trên thi thể, hấp thu đại lượng khí huyết, đến khôi phục bản thân. Chậm trễ một lát, rất nhanh, hắn liền tỉ lệ bốn gã tà ma tu sĩ đuổi kịp Tô Trần.

"Kỳ, hẳn như thế nào một thân một mình ở chỗ này?"

"Chẳng lẽ có bầy?"

Tà ma tiểu đội năm người thấy Tô Trần một thân một mình đứng ở phía trước một tòa gò đất nhỏ Sơn, một mình đứng lặng chờ bọn họ, đều bị ngạc nhiên.

Bọn họ vội vàng dừng lại, thậm chí hoài nghi có hay không có mai phục, cẩn thận lấy Thần Niệm toàn lực điều tra chung quanh vài dặm phạm vi, đều muốn tìm ra dấu vết để lại. Một tên trong đó Bồng Lai tu sĩ bị thương, nhất định sẽ tiết lộ ra máu tanh khí tức.

Nhưng không có bất kỳ phát hiện nào, vắng lặng trên vùng quê không có bất kỳ dị thường khí tức.

Thật sự chỉ có Tô Trần vị này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ.

"Người lại dám lưu lại! Bốn người khác đâu?"

Huyết Ma huyết mâu trong hiện lên nghi ngờ, cũng không hành động thiếu suy nghĩ.

"Mấy người bọn hắn quá vướng bận, để cho bọn họ đi về trước. Đối phó các người, một người như vậy đủ rồi."

Tô Trần nhạt đạo, khoát tay, liền từ cây trong hồ lô tế ra một cây Chiêu Yêu Phiên. Ở giữa không trung ở bên trong, không gió mà bay, tăng vọt làm một cán mây trượng to lớn phiên kỳ.

Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí, uy lực tại phía xa cấp hai phía trên.

"Nguyên Thần Pháp Khí?"

Huyết Ma huyết mâu lập tức trợn tròn rồi, liếc nhìn liền nhận ra được, chấn động.

Hắn đã sớm hoài nghi, Tô Trần nội tình trống đầy vô cùng, có được bốn chiếc cấp hai cực phẩm phi kiếm, rất có thể là Bồng Lai tiên tông một vị thực quyền phái Kim Đan trưởng lão dòng chính hậu duệ.

Hôm nay thấy cái này Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí, càng là xác nhận không thể nghi ngờ.

Vật ấy, cho dù là Bồng Lai tiên tông Kim Đan Trưởng lão mình cũng nhiều lắm là một chút kiện mà thôi, cái nào cam lòng cho hậu duệ. Trừ phi là tông chủ, Phó tông chủ đời một tỷ hơn mười vị số ít tu sĩ Kim Đan, mới có như thế tài lực, cho mình Trúc Cơ Cảnh hậu duệ một kiện.

Huyết Ma không khỏi vô cùng ghen ghét.

Hắn cũng đã từng là Bồng Lai tiên tông vẫn lấy làm kiêu ngạo thiên kiều đệ tử, nhưng cũng không có bị Kim Đan Trưởng lão ban cho Nguyên Thần Pháp Khí. Thậm chí còn bởi vì phạm hơi có chút ít sai lầm, điểm ô một gã đồng tông nữ đệ tử, liền bị tông môn Giới Luật đường phế đi một thân Trúc Cơ Kỳ tu vi, trục xuất tiên tông.

Hắn phần nộ mà báỉ nhập Ma Sát Minh, lại bị Lục Bào lão tổ lấy ra thí nghiệm 《Huyết Ma Công》 uy lực, trước kia kia phù hợp anh tuấn tiêu sái tiên Tông công tử mỗi như vậy sẽ cũng không nhìn thấy, theo này luân lạc tới hiện tại bộ dạng này mập mạp thân thể, người không ra người quỷ không ra quỷ xấu xí bộ dáng.

"Hừ, coi như là người có một cái Nguyên Thần Pháp Khí, bị chúng ta năm người vây công, đó cũng là chắc chắn phải chết! Lên!"

Huyết Ma tâm đồ kị vô cùng, mãnh liệt quát một tiếng, vung tay ném ra ngoài cự chùy Pháp Khí, hướng Tô Trần đập tới.

"Gia hỏa này như thế cuồng vọng, các huynh đệ đồng thời kề vai sát cánh lên, làm thịt hắn!"

Còn lại bốn gã tà ma các tu sĩ nhao nhao nhe răng cười, gần như cùng lúc đó hướng Tô Trần túi xách xông tới.

Tô Trần trong mắt hiện lên một vòng lạnh lùng chế giễu hàn quang, lập tức bay vọt ra Chiêu Yêu Phiên, hướng nhiều người tà ma tu sĩ cuốn cuộn cuốn tới. Đã thấy, Chiêu Yêu Phiên bên trong ẩn chứa lấy một lớn đoàn sáng chói ngân quang, trong một sát na, tứ tán nổ bung.

"Oanh!"

Hàng ngàn con luyện khí trung kỳ bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, trắng loá một mảng lớn, phô thiên cái địa bay nhào hướng năm tên tà ma tu sĩ.

Trong đó ước chừng một nửa, hơn 500 con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, vây công Huyết Ma. Mà thừa nửa dưới bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, tức thì phân biệt bốn cổ ngân quang chảy bay, vây công mặt khác bốn gã tà ma tu sĩ.

Chiêu Yêu Phiên phóng thích đoàn lớn bí ngân Phi Nghĩ, lập tức trở về thủ, mấy trượng to lớn phiên kỳ như một bộ đại che dậy, ngăn cản được tới đánh cự chùy Pháp Khí, bảo vệ Tô Trần bản thân.

Huyết Ma tiểu đội không muốn đến hợp có như thế đột ngột biến hóa, nhiều như vậy màu bạc Phi Nghĩ đột nhiên theo Chiêu Yêu Phiên bên trong xuất hiện, đánh úp lại bọn hắn.

Mỗi một con màu bạc Phi Nghĩ đều là luyện khí trung kỳ, tương đối Trúc Cơ tu sĩ mà nói rất yếu, nhưng số lượng nhiều làm cho người run lên.

Nguyên bản, Huyết Ma tiểu đội mọi người vẫn chỉ là kinh ngạc, Tô Trần phóng thích cái này những cái này những cấp thấp màu bạc Phi Nghĩ có thể

làm gì? Bọn họ bồng vào hộ thân che đậy, liền đủ để chống cự cái này đầy trời Luyện Khí Kỳ màu bạc Phi Nghĩ đột kích.

Nhưng là bọn họ quá thấp đánh giá bọn này màu bạc Phi Nghĩ sức chiến đấu.

Bọn này bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, thế nhưng thôn phệ hết thầy Linh khí chi vật. Cho dù là thật đầy Linh khí hộ thân pháp tráo, đối với chúng quả thực là vật đại bổ, thời gian nháy con mắt bị chúng nó sống sờ sờ cắn thủng, bay xuống Huyết Ma tiểu đội nhiều người trên thân người.

Nhiều người tà ma các tu sĩ lập tức đại loạn.

Bọn họ mặc pháp y cùng hộ giáp, cũng có thể ngăn cản bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ cắn xé, nhất thời nửa khắc cũng cắn không xuyên.

Nhưng bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn chỗ nào cũng có, trên người bọn họ Pháp lực cùng hộ giáp chỉ là bảo vệ yếu hại, cũng không bảo vệ toàn bộ bộ vị. Cắn một cái, chính là một khối nhỏ dưới thịt đến. Trên mặt bọn họ, trên cổ, bất luận cái gì bộ vị, thậm chí tròng mắt, đều bị Phệ Linh Phi Nghĩ cho cắn máu thịt be bét.

Tà ma các tu sĩ không khỏi bảo vệ máu thịt be bét gương mặt của, đau kêu thảm thiết.

"Đáng chết, đây là cái gì Linh Nghĩ? Chúng nó rõ ràng có thể cắn nát cương khí hộ thể!"

"Đau chết ta rồi! Nhanh, giết chết chúng nó!"

Tà ma các tu sĩ nhao nhao triệu hồi từng người phi kiếm Pháp Dao, đi đánh chém bọn này cực kỳ linh hoạt bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ.

Thế nhưng là, phi kiếm Pháp Dao sát thương phạm vi nhỏ nhất, thật mỏng đao kiếm ngọn gió, có thể sát mấy cái Phệ Linh Phi Nghĩ! Dù là nhất Dao nhất Kiếm có thể đánh chết hơn mười chỉ cần màu bạc Phệ Linh Phi Nghĩ, cũng đã là cực hạn.

Thậm chí Huyết Ma cự chùy cũng quay đầu hướng Phệ Linh Phi Nghĩ môn nện xuống, cũng bị rất nhiều màu bạc Phi Nghĩ tránh đi, uy lực kinh người cự chùy căn bản không phát huy ra uy lực, bất quá đập chết hơn mười chỉ cần bí ngân Phi Nghĩ mà thôi.

Đối với không lồ bí ngân Phi Nghĩ Quần mà nói, tổn thất quả thực là chín trâu mất sợi lông.

"Nhanh, Pháp Khí tác dụng không lớn, dùng hỏa thiêu chết chúng nó!"

Huyết Ma bảo vệ khuôn mặt, thống khổ, vội vàng la hét.

Huyết Ma trong tiểu đội, có một gã hỏa hệ tu sĩ lập tức phóng xuất ra đoàn lớn hỏa diễm, hướng bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn cháy tới. Hỏa diễm các loại pháp thuật, mới là phạm vi lớn chiến kỹ, so với đao kiếm pháp khí phạm vi công kích đại.

Nhưng mà làm cho nhiều người tà ma các tu sĩ càng khiếp sợ hơn chính là.

Bọn này thần bí màu bạc Phi Nghĩ môn, đối với cái này hung hung hỏa diễm không hề sợ hãi, liền một cái cũng không thể bị chết cháy, vẫn như cũ cả đàn cả lũ ở trong ngọn lửa vây công hướng bọn họ.

"Vô dụng! Chúng nó không sợ lửa!"

"Xem ta hàn băng phù lục!"

Một gã Trúc Cơ tu sĩ đột nhiên một đạo cấp hai phù lục vung ra, mảng lớn hàn băng sương mù, thuận lúc giữa bao phủ tầm hơn mười trượng phạm vi.

Cái này những hàn băng sương mù, thậm chí đông lạnh chính bọn họ bọn này Trúc Cơ tu sĩ nhiếp nhiếp phát run, hầu như khí huyết sắp ngưng đọng. Tầm thường Luyện Khí Kỳ Linh trùng, thuận lúc giữa sẽ đông lạnh đánh chết.

Nhưng mà, Huyết Ma tiểu đội mọi người lại lần nữa cảm thấy tuyệt vọng, đám kia màu bạc Phi Nghĩ không hề sở động đập cánh, hồi hải bay tới bay lui, nhào tới bọn hấn căn. Bọn họ gần như sắp muốn lạnh cóng, chúng nó rồi lại như thường, liều mạng căn xé trên người bọn họ mỗi một chỗ điểm yếu.

"Tại sao có thể như vậy! Không sợ lửa, không sợ hàn băng?"

"Điều đó không có khả năng!"

Vài tên tà ma tu sĩ trên mặt đất cuồn cuộn, kịch liệt đau nhức kêu thảm, hai tay dốc sức liều mạng mãnh kích trên người mình màu bạc Phi Nghĩ, trên mặt đất cuồn cuộn, hận không thể đem huyết nhục đều bắt vớ ra đến.

Chung quanh trên mặt đất, khắp nơi đều là bí ngân Phi Nghĩ thi thể.

Thế nhưng là, thêm nữa bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ đã tại trên người bọn họ cắn ra nguyên một đám lỗ máu, chui vào bọn họ trong cơ thể, gặm ăn kinh mạch của bọn họ cùng cốt tủy. Loại thống khổ này, nơi nào là người làm cho có thể chịu được.

Bọn họ đã hấp hối, không chịu nổi.

Muốn trước khi chết làm chó cùng rút giậu?

Căn bản làm không được.

"Không!"

Mà Huyết Ma gào thét gầm thét, càn là toàn thân đầm máu, đầy người đều là bị màu bạc Phi Linh Phi Nghĩ cho căn ra hơn mười lỗ máu, bị chúng nó chui vào.

Thân thể của hắn so với tu sĩ tầm thường muốn mập mập gấp bảy tám lần, màu bạc Phi Nghĩ chui vào hắn đầy người thịt mỡ ở bên trong, trên nhất thời vị căn được gân cốt.

Nhưng mà, hắn biết rõ, bản thân tuyệt sẽ không so với mặt khác tà ma tu sĩ kết cục rất tốt. Không bao lâu nữa, sẽ gặp bị bọn này điên cuồng màu bạc Phi Nghĩ, cho căn thành một đồng xương khô.

Đã xong!

Cái này những tà ma tu sĩ toàn bộ đều đều phải chết.

Chỉ có trốn về Ma Sát Minh Ma Quật, hướng sư tôn lục bào lão quái cầu cứu, chắc có một con đường ra.

Huyết Ma không từ tuyệt vọng, buông tha cho cùng bọn này màu bạc Phi Nghĩ quần chiến, quay người liền hướng Thiên Phong Hạp bỏ chạy.

Bọn họ chém giết địa phương, ngay tại Thiên Phong Hạp giáp ranh, bất quá mấy trăm trượng mà thôi.

Huyết Ma tung người nhảy vọt, liền nhảy vào Thiên Phong Hạp, hướng vực sâu vạn trượng lao xuống.

"Muốn chạy? !"

Tô Trần cười lạnh, hồ lô vàng một chiêu, gọi về trên đất bốn bộ trên thi thể mấy trăm con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ. Sau đó đột nhiên nhảy lên, đuổi theo Huyết Ma nhảy vào Thiên Phong Hạp cốc.

Ma Sát Minh hang ổ, tại Thiên Phong Hạp cốc hơn mười dặm đối diện, đây chỉ là thẳng tắp khoảng cách. Nhưng trên thực tế trong hạp cốc gió cương quá mãnh liệt, vô pháp ngự kiếm xuyên qua hạp cốc, phải rơi xuống hạp cốc đáy cốc, theo mặt đất đi xuyên qua, ít nhất phải đảo lộn hơn mười gấp bội.

Cho dù là trốn vào Thiên Phong Hạp cốc, Huyết Ma cũng đừng nghĩ sống lấy trốn về Ma Sát Minh đi.

Tô Trần nhảy vào Thiên Phong Hạp cốc, Truy sát Huyết Ma.

Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan cùng Thẩm thị huynh muội bốn người, sau nửa canh giờ, rốt cuộc hết hoảng phản hồi doanh trại tạm thời, hướng Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông cùng Thanh Ô Thành hơn mười tên tản ra các tu sĩ cầu viện, trở về cứu Tô Trần.

Chỉ cần bọn họ chúng tu sĩ xuất thủ, dù là Huyết Ma cũng không đủ gây sợ.

Nhưng doanh trại tạm thời bên trong hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ, rồi lại trong lòng còn có nghi kị, cũng không muốn tiến đến. Cái này trải qua nửa giờ, Tô Trần lưu lại cản phía sau lấy một địch năm, chờ bọn hắn chạy tới, còn muốn nửa canh giờ, ở đâu còn có người sống!

Nói không chừng, Ma Sát Minh tu sĩ còn muốn đầy đủ thời gian bố trí xuống cạm bẫy, dụ dỗ bọn họ chui đầu vô lưới.

Lỗ Vĩ, Thẩm thị huynh muội đám người chính vội vàng khuyên bảo bọn họ.

Lại nghe thấy, đại địa ùng ùng chấn động.

Mọi người không khỏi cả kinh, vội vàng ra doanh trại tạm thời, xem xét tình huống.

Chỉ thấy, theo Thanh Ô Thành phương hướng, đang có một chi vô cùng khổng lồ tu sĩ đội ngũ, không nhanh không chậm hướng Thiên Phong Hạp phương hướng mà đến.

Chi đội ngũ này phía trước nhất, rõ ràng là Bồng Lai Tiên Thành Cát trưởng lão đời một tỷ, hơn mười kẻ Kim Đan tu sĩ lĩnh đội.

Mà đội ngũ trung gian, mấy trăm tên Luyện Khí Kỳ tu sĩ, chính thôi động ba chiếc khổng lồ chiến xa.

Khổng lồ trên chiến xa, dựng lên ba cái hạng nặng linh pháo, mỗi một chiếc thân pháo đều chừng có vài chục nghìn cân chi trầm trọng. Mỗi lần chiếc chiến xa đều biết mười cái bánh xe, nghiền ép lên mặt đất, rung động âm ầm.

Chiến xa chu vi, thì là hơn một nghìn tên Trúc Cơ tu sĩ hộ vệ.

Đội ngũ khổng lồ lướt qua doanh trại tạm thời.

Cát trưởng lão lạnh lùng nhìn trời gió hạp đối diện, vung tay lên, đội ngũ tại Thiên Phong Hạp bên cạnh dừng lại.

Ba chiếc khổng lồ chiến xa đen ngòm hòng pháo, nhắm ngay đối diện vách đá động quật ở trong đó, chính cất giấu Ma Sát Minh hang ổ Ma Quật. Mặc dù có Thiên Phong Hạp đạo này nơi hiểm yếu, cũng ngăn cản không được Bồng Lai tiên tông tiêu diệt Ma Sát Minh chi tâm.

Lỗ Vĩ, nổi bật hoa lan đằng chúng nhân hai mặt nhìn nhau, đều là kinh hãi.

Bồng Lai tiên tông tại Thanh Ô Thành trọn vẹn chuẩn bị bốn... nhiều năm, một mực ẩn nhẫn không nhúc nhích, cái này vừa ra tay, chính là ba chiếc siêu cấp chiến xa hạng nặng linh pháo, rốt cuộc phải đối với Thiên Phong Hạp Ma Sát Minh khai chiến!

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương: 248: Toàn Diện Khai Chiến, Chương 249: Lục Dực Xà Cổ Tổ

Theo Thanh Ô Thành mà đến chi này khổng lồ mấy ngàn người đội ngũ, đi vào Thiên Phong Hạp giáp ranh dừng lại.

Chi đội ngũ này thành viên có chút phức tạp, kia hạch tâm không thể nghi ngờ là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông, ít nhất chiếm được một nửa Trúc Cơ tu sĩ nhân lực. Hơn nữa, kia ba chiếc nhìn qua liền uy lực mười phần hạng nặng linh pháo chiến xa, cũng là từ Bồng Lai tiên tông Kim Đan Luyện Khí Tông sư tự mình đốc tạo.

Còn lại Vạn Thú tiên tông cùng Song Tu tiên tông tu sĩ, thực lực rõ ràng thua kém rất nhiều, tất cả chỉ phái ba kẻ Kim Đan tu sĩ cùng hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ đến đây, riêng phần mình chiếm được hai thành nhân số.

Chót nhất thì là Thanh Ô Thành tán tu sĩ, một đám người ô hợp, ba, năm phần mười hỏa lộn xộn không hề trật tự.

Thanh Ô Thành vốn cũng không có thực lực gì, nhưng mà về sau các nơi rất nhiều tán tu biết được Bí Ngân Khoáng động tin tức lúc sau, nghe tiếng đi vào Thanh Ô Thành định cư. Bọn họ vô pháp gia nhập từng cái tiên tông, chỉ có thể nhao nhao đầu nhập vào gia nhập Thanh Ô Thành, lấy Thanh Ô Thành thân phận tu sĩ tham dự trận chiến này, ngày sau cũng tốt tham dự Bí Ngân Khoáng động đào móc, đại kiếm một khoản.

Tất cả tiên tông tu sĩ cũng không trông mong đám tán tu này có thể thành chuyện gì, hò hét trợ uy, cùng theo đánh thuận gió chiến là được rồi.

Cát trưởng lão chỉ huy đội ngũ chúng tu sĩ, dựng lên ba chiếc chiến xa lên trọng pháo, bị mở rộng đến cạnh vách núi cạnh, chuẩn bị hướng Thiên Phong Hạp đối diện Ma Sát Minh khai chiến.

Tam Đài hạng nặng linh pháo, dài đến mười trượng đồng tình hòng pháo, nhắm ngay đối diện. Rất nhiều Luyện Khí Kỳ tu sĩ ở chung quanh bận rộn, đem vô số Linh Thạch đặt ở linh pháo Linh Thạch trong rãnh, làm linh pháo chậm rãi bổ sung năng lượng.

Cái này Tam Đài hạng nặng linh pháo cần Linh khí cực kỳ khổng lồ, bổ sung năng lượng có chút chậm chạp.

Lỗ Vĩ cùng Thẩm thị huynh muội đám người nhìn thấy đại đội trưởng đã đến, nhưng là vô cùng mừng rỡ, vội vàng cầu kiến Bồng Lai tiên tông Cát trưởng lão, hướng kia báo cáo bọn họ trước đây không lâu đã tạo ngộ một chi Ma Sát Minh tiểu đội, Tô Trần lưu lại ở phía sau căn phía sau, hi mong trưởng lão có thể phái ra một đội người tay, trước đi tìm Tô Trần.

Cát trưởng lão nghe xong, nhưng là nhíu mày.

Tô Trần lại vì cứu đồng tông, mà chủ động cản phía sau.

Điều này làm cho hắn thật bất ngờ.

Thế nhưng đại chiến sắp tới, rất nhiều sự vụ bận rộn.

Hắn là lần này vây quét Ma Sát Minh tổng chỉ huy, ở đâu có thời gian đi quản cái này loại chuyện nhỏ. Tô Trần lọt vào một đám tà ma tu sĩ vây công, sợ là chết sớm đã lâu, phái người đi tìm ý nghĩa không lớn.

Tại Thẩm Tiệm huynh muội đau khổ thỉnh cầu phía dưới, Cát trưởng lão rốt cục vẫn phải đáp ứng, phái ra một đội mười tên Trúc Cơ tu sĩ, cùng Lỗ Vĩ, Thẩm thị huynh muội đám người cùng đi tìm kiếm Tô Trần tung tích.

Lỗ Vĩ một nhóm mười ba mười bốn tên Trúc Cơ tu sĩ, lập tức dọc theo Thiên Phong Hạp, đi Tây Phương gấp bay mà đi.

Sau nửa canh giờ, bọn họ lo lắng đi đến lúc ấy bộc phát huyết chiến địa phương.

Thế nhưng là, ở tòa này bên vách núi, chỉ cần phát hiện bốn bộ máu thịt be bét, liền pháp y đều bị không biết cái gì, cho găm cắn không còn hình dáng, hoàn toàn không cách nào phân biệt là của người nào thi thể. Cẩn thận lật xem một phen, tìm được một ít vật vĩnh lệnh bài thân phận, mới phát hiện bọn họ là Ma Sát Minh tu sĩ.

Nhưng mà Huyết Ma cùng Tô Trần cũng không tại trong đó.

Bọn họ lại ở chung quanh phạm vi mấy trăm dặm bên trong tìm kiếm, mịt mờ nghèo nàn đại địa, không thấy bất luận cái gì bóng dáng.

Khả nghi nhất địa phương, ngược lại là gần trong gang tấc Thiên Phong Hạp cốc. Người chỉ cần rớt xuống cái này vực sâu vạn trượng đi, chính là hủy thi diệt tích, không thể nào tìm kiếm.

Thiên Phong Hạp cốc đáy cốc có Yêu thú qua lại, Trúc Cơ tu sĩ chưa quen thuộc đáy cốc, cũng không dám đơn giản xuống dưới.

"Tô sư đệ chẳng lẽ là cùng Huyết Ma kịch chiến, đồng thời rơi vào đáy vực?"

Lỗ Vĩ suy đoán, không khỏi ai thán nói.

Thậm Tiệm hai huynh muội không khỏi đau buồn, tính mạng của bọn hắn là Tô Trần cứu trở về đây. Thế nhưng là Tô Trần rồi lại mất tích rất có thể tử trận.

Một gã cũng không thân phận đặc thù bối cảnh Trúc Cơ tu sĩ mất tích, cho dù là Bồng Lai tiên tông, cũng vô pháp phái đầy đủ nhân lực đi tìm tòi kỳ hạ lạc.

Tô Trần nếu là một mực không tìm được, sẽ xếp vào Bồng Lai tiên tông mất tích danh sách. Hoặc là trong vòng mấy năm vị tái xuất hiện, đó hơn phân nửa là tử trận

Thiên Phong Hạp vách đá.

Sâu đậm Ma Quật bên trong, Âm Phong từng trận, Quỷ Hỏa thiểm thức.

Lục bào lão quái đang cùng Ma Sát Minh vài tên Kim Đan Trưởng lão, thương nghị gần nhất thể thái.

Thanh Ô Thành tụ tập rất nhiều tất cả tiên tông tu sĩ, tại vì đánh Thiên Phong Hạp làm chuẩn bị, làm cho Ma Sát Minh cao thấp rất cảm thấy áp lực. Ma Sát Minh tuy có bắc di Man tộc ở sau lưng chỗ dựa, nhưng mà cái này những man tu nguyện ý ra bao nhiêu lực lượng, còn khó nói.

Kẹp ở trung thổ Tu Tiên giới cùng Bắc Di Man Tu trung gian Ma Sát Minh, sợ là muốn cái thứ nhất không may.

Nhưng mà Ma Sát Minh phải đi ra ngoài một ít thám tử, gần đây nghe ngóng không được Thanh Ô Thành bất cứ tin tức gì, cái này để cho bọn họ vô pháp nắm giữ Thanh Ô Thành hướng đi.

Đột nhiên.

Lục bào lão quái cảm giác không đúng, có một cỗ vô cùng dữ cảm mãnh liệt, phảng phất Ma Quật bị cái gì nhìn chăm chăm vào, có chuyện đáng sợ sắp phát sinh.

"Chư vị, thế nhưng là cảm giác được cái gì?"

"Đúng vậy, hình như có đại nạn!"

Ma Sát Minh mặt khác mấy kẻ Kim Đan tu sĩ cũng đều hoàn toàn biến sắc.

Tu sĩ Kim Đan lực cảm ứng rất mạnh, hơn xa Trúc Cơ tu sĩ, dường như nguy cơ bộc phát, có thể sớm cảm ứng được một ít dấu hiệu. Chỉ là, bọn họ cũng không nói lên được đến tột cùng là nguy cơ gì.

"Tất, đi xem chuyện gì xảy ra!"

Lục bào lão quái lập tức đứng dậy, sâu trầm mặt tỉ lệ mấy tên Kim Đan trưởng lão và đông đảo tà ma tu sĩ, đi vào Ma Quật miệng, nhìn qua hướng cách xa mấy chục dặm phương hạp cốc đối diện.

Bầu trời mờ mờ phía dưới, hẳn chỉ có thể nhìn được hơn mười dặm đối diện thung lũng một cái hình dáng, trong tầm mắt hoàn toàn mơ hồ, cái gì cũng không nhìn thấy.

Nhưng có Thiên Phong Hạp đạo này nơi hiểm yếu, tu sĩ tầm thường căn bản là không có cách phóng tới, sẽ thực lực cường đại cũng khó mà thi triển ra được. Ngay cả là Bồng Lai tiên tông tu sĩ Kim Đan, cũng không dám mạo hiểm phóng tới.

Thế nhưng là, lục bào lão quái cảm thấy thập phần bất an mãnh liệt.

Hắn đứng ở nơi này tòa Ma Quật bên ngoài, loại cảm giác này càng thêm mãnh liệt. Tựa hồ có một cây uy lực vô cùng trường thương, nhắm ngay Ma Quật, đều muốn bắn tới.

Có Nguyên Anh lão tổ mang theo Tiểu thần thông Pháp Khí đã đến?

Khả năng này không lớn.

Nguyên Anh lão tổ môn hoặc là nhiều năm bế quan, hoặc là đi hiểm địa tìm kiếm bảo vật, không phải quan hệ đến tiên tông sống còn, vô cùng ít sẽ xuất hiện. Căn bản sẽ không lẫn vào Tu Tiên giới loại này tầm thường chinh chiến, chỉ có tu sĩ Kim Đan mới phải xuất hiện.

Tại Ma Quật bên ngoài, đông đảo tà ma Trúc Cơ các tu sĩ cũng đang kỳ quái nhìn quanh. Linh giác của bọn họ trì độ rất nhiều, cũng không cảm giác được có nguy hiểm gì. Chỉ là tu sĩ Kim Đan đám bọn chúng cảnh giác, để cho bọn họ rất là khẩn trương.

"Oanh!"

"Oanh!"

"Oanh!"

Thiên Phong Hạp đối diện trên vách đá, đột nhiên ba tiếng nổ vang, chợt hiện ba đạo cực kỳ sáng chói lượng mang, chiếu sáng bầu trời xám xịt.

Thuấn lúc giữa!

Ba đạo thô đạt mười trượng, con luyện vô cùng hỏa sắc chùm tia sáng, xuyên qua hơn mười dặm hạp cốc, đánh vào Ma Quật miệng trên vách động.

Nhiều đến hai ba mươi tên Trúc Cơ Cảnh tà ma tu sĩ liền kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra, thuấn lúc giữa, liền bị cái này ba đạo con luyện quang thúc mãnh liệt hỏa sắc năng lượng ánh sáng, đánh thành tro tàn.

Thành động đánh ra ba cái trên trăm trượng sâu lỗ hổng.

"Oanh long long!"

Ma Quật bên trong như mọc thành phiến nham thạch sụp xuống, đập trong động Ma Sát Minh các tu sĩ một hồi gào khóc thảm thiết.

Tại Ma Quật lồi vào bên ngoài, Ma Sát Minh cao thấp hao phí hơn trăm năm mới xây cất từng đạo kiên cố phá giáp trọng nỗ, trạm gác ngầm các loại phòng ngự, bị đánh ra to lớn lỗ hổng, thành phiến sụp đổ.

Lục bào lão quái chưa kịp phản ứng, liền bị trong đó một luồng sáng giáp ranh, lau một cái, hấn bị oanh ra mấy bên ngoài hơn mười trượng, nửa người cháy sặc, không khỏi phun thở ra một hơi máu.

Chỉ thiếu một chút, sẽ nghiêng vài thước, hấn liền bị cái này chùm tia sáng cho một pháo phá hủy thân thể.

"Đáng chết, là hạng nặng Linh Năng cự pháo! Cái này Bồng Lai tiên tông như thế tài đại khí thô, bỏ xuống được tiền vốn!"

Trong chớp nhoáng này, lục bào lão quái rốt cuộc kịp phản ứng, khiếp sợ thổ huyết.

Loại này Linh Năng cự pháo, thân pháo mấy trăm ngàn cân nặng, hình thể vô cùng lớn đại, di động chậm chạp, chính là từng cái tiên tông dùng để trấn thủ tiên tông sơn môn cùng cỡ lớn Tiên Thành chi vật, khác thể lực nhỏ căn bản không có.

Tùy tiện lái lên một pháo, liền có thể tiêu hao trăm vạn khối hạ phẩm linh thạch, bình thường thể lực nhỏ không chịu đựng nổi.

Nhưng cái này Linh Năng cự pháo chùm sáng tốc độ công kích quá là nhanh, thuận lúc giữa thế nhưng trúng mục tiêu phạm vi mấy chục dặm bên ngoài, đem địch nhân đánh thành tro tàn, đã liền tu sĩ Kim Đan cũng trốn tránh không khỏi, một khi trúng mục tiêu, chắc chắn phải chết.

Tu sĩ Kim Đan chỉ có thể ở cảm ứng được nguy cơ lúc trước, sớm trốn đi.

Lục Bào lão tổ rút cuộc minh bạch được, Bồng Lai tiên tông tu sĩ trốn ở Thanh Ô Thành chờ đợi bốn... nhiều năm, chậm chạp vị đánh Thiên Phong Hạp, đang làm gì đó.

Chính là trốn ở Thanh Ô Thành bên trong, vận dụng hàng loạt nhân lực cùng lượng lớn đồng tình quặng mỏ, đến tạo cái này những hoàn toàn không thấy Thiên Phong Hạp nơi hiểm yếu Linh Năng đại bào.

Ma Quật bên trong, vô số tà ma tu sĩ sợ tới mức hồn phi phách tán, hoàn toàn đại loạn.

Kia những tà ma tu sĩ chưa từng gặp qua uy lực như vậy Linh Năng cự pháo phát uy, rõ ràng xuyên qua hơn mười dặm Thiên Phong Hạp, đem đạo này nơi hiểm yếu như không có gì, trực tiếp oanh vào động ma bên trong, phá hủy ngoài hang động trước mặt thiết kế phòng ngự, điên cuồng pháo kích Ma Sát Minh hang ổ.

Lục bào lão quái chịu trọng thương, một phát bắt được bên người bối rối chạy tới một gã Tà tu sĩ, một tay Lục sắc móng vuốt đâm vào phía sau não, điên cuồng hấp thu nguyên thần.

Người này xui xẻo Trúc Cơ Kỳ Tà tu, Nguyên Thần bị rút lấy ra ngoài, nguyên khí của nó điên cuồng tiết ra ngoài, bị Lục Bào lão tổ cho hấp thu.

Lục bào lão quái từ nơi này tên Tà sửa trong Nguyên Thần hấp thu đại lượng Nguyên Khí, đến bổ dưỡng mình bị thương, tiện tay vứt bỏ một cỗ thần quang âm đạm khô quắt thi thể.

"Nhanh, tất cả mọi người rút về Ma Quật ở chỗ sâu trong, tại Ma Quật nội ứng đối với Bồng Lai tiên tông tiến công!"

Lục bào lão quái tỉnh lại, đi nhanh phản hồi Ma Quật ở chỗ sâu trong, hướng nhiều người Ma Sát Minh tu sĩ quát lên.

Ma Sát Minh đều nhiều người tu sĩ Kim Đan môn nhao nhao chỉ huy tà ma tu sĩ, tiến Ma Quật ở chỗ sâu trong tránh né.

"Oanh! Oanh! Oanh!"

Sau một lát, lại là ba đạo không thể to lớn con luyện sạch luồng, đánh vào Ma Quật vào miệng, đánh chính là vách đá nhám thạch mảng lớn sụp xuống.

Ma Sát Minh cao thấp bị đánh hộc máu, không hề lực phản kích, chỉ có thể hướng động quật ở chỗ sâu trong tránh né

Thiên Phong Hạp cốc.

Tô Trần nhảy vào vạn trượng Thiên Phong Hạp cốc, Truy sát trong hạp cốc muốn muốn chạy trốn lấy mạng Huyết Ma.

Tuy rằng hai người tại ở gần cao chót vót giáp ranh đến nhảy vào trong hạp cốc, sức gió không mạnh, nhưng vẫn như cũ có đại lượng gió mạnh, như từng đợt dày đặc Phong Nhận, hướng hai người bọn họ thổi đi qua.

Chỉ là uy lực yếu một ít, ước chừng có thể so với Luyện Khí hậu kỳ Phong Nhận mà thôi.

Huyết Ma cương khí hộ thể, bị một đám bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ cản nát, hướng hắc huyết nhục ở chỗ sâu trong chui vào, toàn dựa vào trên thân một bộ hạng nặng áo giáp để ngăn cản trong hạp cốc Phong Nhận tập kích.

Tô Trần thì là Pháp lực ngưng kết một tầng màu xanh hộ thân che đầy, ngăn cản cái này dày đặc Phong Nhận. Nếu là trong hạp cốc này gió cương quá cường liệt, hắc lấy tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, hộ vệ quanh thân, cũng đủ để ngăn chặn Trúc Cơ cấp Đại Phong Nhận.

Hai người ở giữa không trung ở bên trong, cấp tốc hướng vạn trượng đáy cốc rơi xuống.

Hạ cốc sâu đậm, sâu khó gặp năm chắc, ít nhất cũng phải một lát, mới có thể đường đến đáy cốc.

Rơi vào hơn phân nửa thời điểm.

Tô Trần khiếp sợ thấy, trên vách đá nhiều hơn rất nhiều Lục Dực Xà cổ.

Cái này những Dực Xà, đại đa số trường không hơn nửa trượng. Nhưng mà toàn thân khoác màu xanh lá cây cứng rắn lân phiến, nằm sấp ở trên vách đá, một đôi tay xà nhãn lờ lờ phát ra kim quang, phun ra nuốt vào lấy độc xà Tín, ngẫu nhiên phiến động cánh, phát ra xì xào như cổ thanh âm.

Cái này những Lục Dực Xà cổ, rậm rạp chằng chịt, làm cho người thua chạy như cỏ lướt theo ngọn gió, trải rộng một vùng chu vi hạ cốc vách đá.

Không ít Lục Dực Xà cổ bị kinh động, khiếp sợ thấy, hai gã tu sĩ nhân tộc rõ ràng bay xuống như trong hạ cốc, chúng nó không khỏi đột nhiên triển khai hai cánh, nhanh như gió, bay lượn xoay quanh đứng lên, đuổi theo hai người.

Chúng nó quanh năm chiếm giữ tại khu vực này trong hạ cốc, cả đàn cả lũ qua lại cùng săn thức ăn, là cái này hơn mười dặm Thiên Phong Hạ cốc chủ nhân.

Thế nhưng là, Huyết Ma cùng Tô Trần hạ xuống tốc độ quá nhanh, nháy mắt liền rơi xuống qua, làm chúng nó phản ứng không kịp nữa.

Huyết Ma to mọng mập mạp thân thể, bị mười mấy con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ cắn động chui vào, dốc sức liều mạng cắn xé, vô cùng thống khổ.

Hắn đã vô pháp thi triển máu đốt chi thuật, hơi vừa thi triển, cuồng nhiệt máu liền từ thân thể miệng vỡ, tượng suối phun vậy phún ra ngoài, làm cho hắn không chút máu nhanh hơn, vô pháp đẩy lên đến.

"Hặc hặc, tiểu tử người có đủ loại! Lại dám nhảy xuống Thiên Phong Hạp đến truy sát ta, ta Huyết Ma cái này hơn nửa đời người hay vẫn là lần đầu nhìn thấy người điên cuồng như vậy đây.

Vùng này là Lục Dực Xà cổ sào huyết, chiếm cứ vô số Lục Dực Xà cổ. Người mặc dù có thể giết ta, đến cái này đáy cốc cũng giống vậy cũng bị chúng nó giết chết! Người không trốn thoát được đây, cuối cùng muốn theo ta chết!"

Huyết Ma Thủ trong năm cự chùy, cấp tốc hạ xuống, quay đầu lại hướng sau lưng ngoài mấy trăm trượng Tô Trần cười như điên nói.

"Nơi này là Lục Dực Xà cổ sào huyết, vậy thì thế nào! Người khẳng định chết trước tại phía trước ta! Ta chẳng những có thể giết người, còn có thể từ nơi này sống mà đi ra đi. Đáng tiếc người xem không đến ngày đó!"

Tô Trần trong mắt lãnh quang, khinh miệt nói.

Cầm trong tay một thanh phi kiếm, hướng Huyết Ma chém ra một đạo Lệ Mang, lại bị Huyết Ma giờ chùy đập bay.

"Người ~!"

Huyết Ma bị Tô Trần miệt thị, cho tức giận thổ huyết.

Hắn bất luận là trước kia tại Bồng Lai tiên tông, hay vẫn là hôm nay tại Ma Sát Minh bên trong, cũng là tâm cao khí ngạo, dưới mắt không còn ai thể hệ, căn bản không đem cùng giai tu sĩ để vào mắt.

Thế nhưng là hãn phát hiện, Tô Trần bất luận là thực lực, hay là điên cuồng trình độ so với hãn còn càng lớn, như vậy chỗ hung hiểm cũng dám Truy sát tiến đến, không chút nào cho hãn cơ hội chạy thoát.

Mặc kệ hết thảy, chính là muốn giết hãn đi.

Tiếp tục như vậy, dù là đã đến đáy cốc, hãn cũng giống vậy chạy không khỏi Tô Trần Truy sát.

Rất nhanh, hai người bọn họ lúc sắp đến gần vực sâu đáy cốc.

Huyết Ma cầm trong tay cự chùy hướng trên vách đá vẽ một cái, cự chùy lên cái đỉnh ở trên vách đá kéo ra một đạo kịch liệt ma sát đâm sáng hoá tinh, giảm tốc độ xuống, hãn to mập thân thể "Oanh" một tiếng rơi xuống trên mặt đất.

Dù là Trúc Cơ tu sĩ nếu không phải giảm tốc độ, theo cao vạn trượng không sinh sôi rơi xuống trên mặt đất, cũng sẽ nện thành bánh thịt.

Tô Trần vùng kiếm đâm vào vách đá, cũng làm chính mình giảm tốc độ xuống, nhẹ nhàng phi thân rơi vào Thiên Phong Hạp trong cốc. Chân đẩy nhẹ, cầm trong tay phi kiếm cùng Chiêu Yêu Phiên, tốc độ cao nhất Truy sát hướng Huyết Ma.

Hạp cốc ở chỗ sâu trong, khắp nơi đều có các loại hài cốt, đầm lầy cùng khí độc chi khí.

Độc chương này chi khí có chút bá đạo, tu vi thấp Luyện Khí Kỳ tu sĩ nếu không phải thận hút vào một ít vũng bùn độc chương khí, nhẹ thì tứ chi run rẩy, công lực mất hết, nặng thì bị mất mạng tại chỗ.

Đáy cốc nhưng không thấy Lục Dực Xà cổ Ảnh Tử, chúng nó thói quen ăn lông ở lỗ ở trên vách đá, thuận tiện lướt đi, săn giết địch nhân, bình thường cũng ở không có ở đây đáy cốc.

Chúng nó chính từ giữa không trung, ông ông xoay quanh lướt đi lấy, một mảnh đen kịt hướng hai người đuổi theo.

Huyết Ma vừa rơi xuống đất, liền lập tức hướng hấp cốc xa xa lướt đi tầm hơn mười trượng, bay vụt gấp trốn.

Nhưng hãn khí mất máu quá nhanh, sẽ phải không chịu nổi.

Hãn phải mau chóng chạy trốn tới nơi xa một cái hố vách tường đi, nơi đó có thể ẩn núp mật đạo, có thể tránh Lục Dực Xà cổ bầy vây công.

Hãn sở dĩ lựa chọn nơi đây nhảy xuống Thiên Phong Hạp, chính là bởi vì nơi này có Lục Dực Xà cổ có thể uy hiếp được Tô Trần, lại còn có thể mật đạo có thể khiến hãn chạy trốn.

Nhưng tất cả những thứ này điều kiện tiên quyết, là Tô Trần không hề điên cuồng chăm chú đuổi giết hãn.

Nếu không, hãn sợ là no không đến trốn chạy để khỏi chết trở về một khắc này.

Huyết Ma vừa nghĩ tới chết, liền sợ hãi đứng lên. Hãn cũng mới bốn mươi năm mươi tuổi mà thôi, còn có hơn 150 năm việc làm tốt, thậm chí có thể trở thành Kim Đan Kỳ ma tu, còn không muốn chết.

Nếu không như vậy, hãn cũng sẽ không đang bị Bồng Lai tiên tông phế bỏ trục xuất lúc sau, đầu phục Ma Sát Minh, cải tu luyện Huyết Ma Công, tiếp tục tìm kiếm Kim Đan chi đạo.

Huyết Ma không khỏi hướng đuổi theo phía sau Tô Trần, khí cấp bại phôi rống to nói: "Tiểu tử, người tội gì gắt gao truy sát ta! Ta thua rồi, người muốn cái gì ta đều có thể cho người.

Ta là Ma Sát Minh lục bào lão quái đệ tử thân truyền, trong tay có Ma Sát Minh rất nhiều tuyệt mật. Ta biết Thiên Phong Hạp bên trong một mật đạo, có thể mang bọn người sát vào động ma, làm cho người lập nhiều kỳ công một kiện!

Còn có, người không phải Bồng Lai tiên tông đệ tử sao! Ta trước kia cũng là Bồng Lai tiên tông đệ tử, ta biết Bồng Lai tiên tông rất nhiều cơ mật. Người muốn, cũng có thể đồng thời cho người. Người thả ta một mạng!"

Hắn tại Ma Sát Minh lẩn lộn hơn mười năm, thân là lục bào lão quái duy nhất đệ tử thân truyền, tại Ma Sát Minh bên trong địa vị khá cao, cáo mượn oai hùm cũng biết không ít cơ mật.

"A, thật không? !"

Tô Trần đuổi theo tại Huyết Ma sau lưng, ánh mắt khê động.

Huyết Ma gặp Tô Trần ngữ khí tựa hồ có hành động, vội vàng từ trong lòng móc ra một phần địa đồ quyền trục, quăng về phía sau lưng Tô Trần, hét lớn: "Đây là Thiên Phong Hạp địa đồ quyền trục! Không trung không thể bay vọt, đáy cốc càng là tùy ý Yêu thú, khó có thể thông hành. Chỉ có ba mật đạo, có thể xuyên qua Thiên Phong Hạp đáy cốc thông hướng Ma Quật. Người lấy ra cuốn này trục hiển cho Bồng Lai tiên tông, nhất định có thể lập được đại công! Đừng có lại truy sát ta rồi!"

Tô Trần phát tay thu phần kia Thiên Phong Hạp quyền trục, nhưng là cười lạnh, rồi lại bất vi sở động, vẫn còn đang mau chóng đuổi.

Sát Huyết Ma, cái này những tự nhiên đều có, không cần hắn cho.

Hắn sở dĩ bốc lên nguy hiểm to lớn, nhảy xuống cái này Thiên Phong Hạp theo đuổi sát Huyết Ma, cũng không là vì cái gì Thiên Phong Hạp địa đồ quyền trục cùng Ma Sát Minh Ma Quật cơ mật.

Công lao gì gì đó, với hãn mà nói không quan trọng.

Hãn để ý là, Huyết Ma tu luyện cửa kia kỳ lạ máu đốt công pháp, trong nháy mắt có thể đại phúc bạo tăng thực lực. Cái này so với khác, đều trọng yếu nhiều.

Tô Trần công pháp của mình tu luyện, Thượng Cổ Tiên Quyết, tu luyện tiến triển chậm chạp, trên chiến lực cũng hơi chút thiếu sót một chút.

Hãn bây giờ sức chiến đấu đều dựa vào Đa Bảo hồ lô, bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, Chiêu Yêu Phiến các loại Pháp Khí ngoại vật, nhưng bản thân cũng không phải quá mạnh mẽ.

Hãn chính là muốn vì chính mình bổ sung vòng này.

Đây mới là hãn không tiếc mạo hiểm sát nhập Thiên Phong Hạp đáy cốc, cũng muốn giết chết Huyết Ma nguyên nhân.

"Người làm sao còn phải truy sát ta!"

Huyết Ma quay đầu lại, gặp Tô Trần càng đuổi càng gần, không khỏi hỗn hển.

Tô Trần đuổi theo xa vài chục trượng, cũng không nói nhảm, đưa tay chính là hồ lô vàng, phun ra một mảnh ngân quang cuồn cuộn cuốn tới.

Tám chín trăm chỉ cần bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ vây công Huyết Ma, Huyết Ma điên cuồng hét thảm lên, không hề chống đỡ lực lượng. Một cái nháy mắt, hãn liền bị màu bạc Phi Nghĩ nuốt hết, bị gặm ăn không còn, liền xương khô đều bị ăn sạch.

Trên mặt đất, chỉ còn lại có một chiếc búa lớn Pháp Khí cùng một quả Tu Di giới, ma sát lệnh bài các loại vụn vặt chi vật.

Tô Trần phất tay một cuốn, đem trên mặt đất vật phẩm tất cả đều thu nhập mình Tu Di giới nội, dùng hồ lô vàng thu hồi tất cả bí ngân Phi Nghĩ.

Hắn ngẩng đầu nhìn hạp cốc phía trên bầu trời, chỉ thấy một mảng lớn lục màu đen Lục Dực Xà cổ, chúng nó đủ số bên trong Lục Vân đồng dạng, đang tại đang nhanh chóng đè ép xuống.

Đại bộ phận đều là Luyện Khí Cảnh Lục Dực Xà cổ, nhưng là có rất nhiều Trúc Cơ Kỳ lục cánh yêu xà ở trong đó.

Đáng chết!

Đánh khẳng định đánh không thắng, lâm vào Lục Dực Xà bày vây công, mảnh xương vụn cũng sẽ không còn lại.

Tô Trần không khỏi sắc mặt nghiêm túc, cảm thấy áp lực cực lớn, hướng phụ cận vách đá nhìn lại.

Thiên Phong Hạp đáy cốc vách đá, có một chút tất cả lớn nhỏ, rậm rạp chằng chịt động quật. Cái này những động quật tựa hồ nước chảy ăn mòn ra ngoài huyết động thiên nhiên.

Hắn chân đẩy nhẹ, hướng cái này những động quật phương hướng bay đi, để tránh mở cái này thành đoàn Lục Dực Xà cổ.

Tô Trần chui vào vào bên trong đó một tòa rất sâu trong động quật.

Động quật mấy trượng đại, bên trong rất sâu, chiếm cứ cái này chật hẹp địa lợi, phương hướng có thể đối phó lấy khó có thể đếm hết Lục Dực Xà cổ.

"Ông ông!"

Mảng lớn Lục Dực Xà cổ bay rơi xuống, trong chớp mắt, vài dặm phương viên mặt đất, trên vách đá, tất cả đều là từng con một nửa trượng

lớn nhỏ rậm rạp chẳng chịt Lục Dực Xà cổ.

Chúng nó dồn dập phiến động cánh, cơ tròng lộc lộc Lục Dực Xà cổ, phun lưỡi rắn, miệng phun lấy khói độc, điên cuồng chui vào động quật, hướng trong động quật Tô Trần nhào căn quá khứ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 250: Huyết Ma Cùng Chiêu Yêu Phiên, Chương 251: Bị Nhốt Nửa Năm

Huyết Ma cùng Tô Trần rơi xuống một đoạn này Thiên Phong Hạp cốc, là một đám số lượng khổng lồ Lục Dực Xà Cổ hang ổ. Tại vạn trượng trên vách đá, trải rộng rậm rạp chằng chịt sào huyết, tổ bên trong đại lượng trứng rắn.

Nhiều người lục cánh yêu xà sao có thể dung nhẫn ngoại nhân xông vào bên trong đó, uy hiếp được chúng nó sào huyết an toàn. Không giết chết người xâm nhập, chúng nó là tuyệt không chịu bỏ qua.

Tô Trần nhìn qua phô thiên cái địa (ừn ừn kéo đến) Lục Dực Xà Cổ, từng con một xà nhãn tanh màu đỏ, điên cuồng vuốt ngắn nhỏ cánh đuổi theo, lập tức trong lòng biết không ổn.

Hắn chân đẩy nhẹ, phi thân thuận lúc giữa bắn vào đáy cốc một tòa trong động quật.

Động quật này hướng bất quá mấy trượng mà thôi, phía trước nhất chỉ cần có thể chứa vài đầu Lục Dực Xà Cổ, vô pháp đối với Tô Trần hình thành vây công. Chật hẹp địa lợi, mới có thể để cho hắn tránh cho lọt vào Lục Dực Xà yêu vây công.

Lập tức, Tô Trần tế ra hồ lô vàng, đem nhiều người bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ phun ra, rải tại dài mấy trăm trượng động quật trên thạch bích.

Lúc trước vì sát Huyết Ma cùng kia bốn gã tà ma tu sĩ, hàng ngàn con Luyện Khí Kỳ bí ngân Phi Nghĩ tổn thất nặng nề, đã chết chỉ còn lại có

chưa đủ hơn 700 con.

Cũng may, bọn này bí ngân Phi Nghĩ môn tuy rằng tổn thất không ít, nhưng vẫn như cũ có được cự chiến đấu lớn lực lượng.

Thời gian mấy cái nháy mắt, hơn mười chỉ cần Lục Dực Xà Cổ chui vào chật hẹp trong động quật, phun độc lưỡi rắn, đuổi theo Tô Trần không tha.

Nhiều người bí ngân Phi Nghĩ môn lập tức theo thành động bay lên, vây công căn xé.

Bí ngân Phi Nghĩ môn đã có kinh nghiệm chiến đấu phong phú, cũng không tấn công ngay mặt, không đi căn cứng rắn thật dày vảy màu xanh lục, chỉ là chui vào Lục Dực Xà Cổ đuôi bụng, theo yếu ớt nhất chỗ, hung hăng cắn.

Lục Dực Xà Cổ môn ở đâu gặp được đối thủ như vậy, lập tức phần đuôi cây hoa cúc một hồi khó có thể tưởng tượng chua thoải mái kịch liệt đau nhức, yêu xà thân thể căng thẳng, dốc sức liều mạng trên mặt đất cuộn cuộn, quay đầu nuốt bí ngân Phi Nghĩ, ở đâu còn nhớ được công kích Tô Trần.

Cái này những bí ngân Phi Nghĩ môn lớn nhất cũng chỉ có lớn chừng ngón cái, so với nửa trượng to lớn Lục Dực Xà Cổ Tiểu nhiều lắm. Lục Dực Xà Cổ môn vô pháp giống phổ thông Yêu thú giống nhau cắn xé đối thủ, chỉ có thể há miệng nuốt sống bí ngân Phi Nghĩ. Nhưng bí ngân Phi Nghĩ càng thêm hung tàn, tại chúng nó trong miệng cắn xé, cắn Lục Dực Xà Cổ môn miệng đầy máu thịt be bét.

Chỉ dựa vào bí ngân Phi Nghĩ môn giết quá chậm.

Tô Trần cầm trong tay một thanh pháp kiếm, nở rộ trượng dài kiếm quang, nhanh như tia chớp thân ảnh tại Lục Dực Xà Cổ trong đám xung phong liều chết, thừa dịp Lục Dực Xà Cổ đang đau nhức cuộn cuộn chỉ

ranh giới, thuận lúc giữa đêm rách váy rằn, chém xuống đầu lâu của bọn nó.

Trong động quật không gian quá nhỏ, bất tiện ngự kiếm giết địch, hãn dứt khoát trực tiếp lấy tay cầm kiếm, chém giết lũ yêu con rằn.

Cái này những Luyện Khí cấp yêu xà sau khi chết, rất nhanh vài đầu càng thêm hung hãn Trúc Cơ Kỳ Lục Dực Xà Cổ xuất hiện, hung ác ánh mắt nhìn chòng chọc động quật chỗ sâu Tô Trần.

Nhưng mà tại thành đoàn bí ngân Phi Nghĩ quấy rối phía dưới, kết quả của bọn nó cũng không so với cái kia Luyện Khí cấp Lục Dực Xà Cổ rất tốt.

Tô Trần cắn răng, dốc sức liều mạng chém giết trong động quật Lục Dực Xà Cổ. Lạnh lùng khuôn mặt, xiêm y bên trên dính đầy đỏ thắm máu rằn. Âm Ảnh phi kiếm mũi kiếm, trăm rất nhiều Lục Dực Xà Cổ cứng rằn lên, gần như sắp muốn cùn cuốn.

Dài dòng buồn chán chém giết, tay chân của hãn gần như sắp chết lạng.

Tô Trần cùng nhiều người Lục Dực Xà Cổ môn, tại động quật này nấc cụt trọn vẹn chém giết một ngày một đêm, giết lùi Lục Dực Xà Cổ nhất ba hựu nhất ba tiến công.

Một trận huyết chiến, rốt cuộc ngăn ngủi lẳng xuống.

Dài mấy dặm động quật, lưu lại khắp nơi Lục Dực Xà Cổ thi thể, ít nhất hơn mười chỉ cần Trúc Cơ Kỳ và mấy trăm chỉ cần Luyện Khí Kỳ Lục Dực Xà Cổ chết ở trong hang động.

Bảy tám trăm chỉ cần bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn, số lượng lần nữa kịch liệt giảm bớt, chỉ còn lại có gần một nửa. Chúng nó rất nhiều đều là bị Lục Dực Xà Cổ trong miệng vang tung tóe độc dịch cho hạ độc chết.

Điều này làm cho Tô Trần cũng không khỏi kinh hãi.

Bí ngân Phi Nghĩ môn có mãnh liệt tích Pháp thuộc tính, không sợ lửa bùng cùng hàn băng, nhưng nhìn đến đối với độc còn không có sức miễn dịch.

Lục Dực Xà Cổ chui vào động quật cùng Tô Trần chém giết một ngày một đêm, tổn thất nặng nề, tựa hồ có sở kiêng kỵ, ngăn ngại thối lui ra khỏi chỗ này động quật, cải biến chiến thuật, chuẩn bị tại ngoài hang động trước mặt tử thủ.

Tô Trần rốt cuộc đến cơ hội thở dốc.

Hắn ở trong hang động ngồi xuống nghỉ ngơi, theo thức hải Linh sơn cây đào bên trên hái được hai quả như nước trong veo cấp hai linh đào ăn, khôi phục nhanh chóng bản thân hao tổn Pháp lực cùng một số gần như khô kiệt thể lực.

Hắn cũng không biết, Lục Dực Xà Cổ làn sóng tiếp theo hội từ lúc nào phát động.

Ngoài hang động trước mặt Lục Dực Xà Cổ rậm rạp chằng chịt, vô số. Một trận, sợ là nhất thời nửa khắc cũng không kết thúc được.

Cũng may, trong tay hắn có Kim Sắc Nghĩ Hậu, có thể tiếp tục bổ sung tổn thất bí ngân Phi Nghĩ "Nguồn mộ lính" .

Tô Trần tại hồ lô vàng Phệ Linh Nghĩ tổ bên trong, làm cho Kim Sắc Nghĩ Hậu ăn bí ngân cùng Linh Thú thịt, rất nhanh sinh hạ một nhóm lớn mấy trăm con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ trứng.

Cái này những vừa mới phu hóa(trứng nở) ra ngoài bí ngân phệ linh ấu nghĩ, chui vào động quật khắp nơi Lục Dực Xà Cổ trong thi thể gặm ăn, mở khai khẩu vị dốc sức liều mạng ăn, rất nhanh trưởng thành.

Nơi này có thật nhiều Lục Dực Xà Cổ thi thể, làm cho bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn ăn no.

Sau đó, Tô Trần lại tế ra Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, hóa thành một cây thanh quang trong vắt đại phiên cờ, bay đến kia những Trúc Cơ cấp Lục Dực Xà Cổ trên đầu, hấp lực cường đại, rút ra kia trong đầu Nguyên Thần.

Kia những Lục Dực Xà Cổ vừa mới tử vong, yêu Nguyên Thần chưa hồn phi phách tán, nhao nhao bị rút lấy ra ngoài.

Cái này tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên bên trong, rất nhanh nhiều hơn hơn mười chỉ cần Lục Dực Xà Cổ Nguyên Thần, giống như tại giường nanh múa vuốt, vô cùng dữ tợn.

Chiêu Yêu Phiên bên trong yêu sát khí cũng rõ ràng tăng cường, phiên kỳ khê động, một chút yêu sát khí tiết lộ ra ngoài.

Một khi thu thập trăm người Trúc Cơ Kỳ yêu thú Nguyên Thần, bộ dạng này Chiêu Yêu Phiên uy lực đem tăng nhiều, thế nhưng hiệu lệnh trong phạm vi nhất định Trúc Cơ Cảnh Yêu thú.

Tô Trần làm xong cái này những, thu hồi Chiêu Yêu Phiên, làm cho nhóm lớn bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn tại cửa động thủ vệ cảnh giới, hẩn ở trong hang động tìm một chỗ sạch sẽ, ngồi xuống nghỉ ngơi.

Hẩn đem Huyết Ma rơi xuống vật phẩm bên trong tìm kiếm.

Ngoại trừ một cuốn Thiên Phong Hạp địa đồ quyển trục bên ngoài, còn có đại lượng vụn vặt chi vật, Pháp Khí, phù lục, lệnh bài đợi một tý, đều là Huyết Ma bình sinh sử dụng chi vật.

Quả nhiên, làm cho Tô Trần tìm được một quả huyết hồng sắc Linh Ngọc chế thành công pháp ngọc giản.

Bên trong ngọc giản này, lóe ra một mảnh rậm rạp chẳng chịt ruồi muỗi chữ nhỏ, rõ ràng là 《Huyết Ma Công》.

Tô Trần không khỏi nói thầm một tiếng may mắn.

Hắn kỳ thật cũng chính là đánh cuộc một lần, máu trên ma thân có tu luyện công pháp. Nếu là Huyết Ma không có đem phần này tu luyện công pháp mang theo người, vậy hắn bốc lên lần này nguy hiểm to lớn, có thể đã hầu như uống phí.

Bất quá, đại bộ phận tu sĩ đều thói quen đem là quan trọng nhất tu luyện công pháp, Pháp Khí Pháp bảo các loại vật phẩm mang theo mang theo người, thả tại địa phương khác cũng không an lòng, ngược lại lo lắng mất đi.

Hắn coi như là thắng cuộc.

Tô Trần đem thẻ ngọc màu đỏ ngòm bên trong chữ viết, nhanh chóng đảo qua.

Phần này 《Huyết Ma Công》 bên trong, ngoại trừ một phần Huyết hệ tu luyện công pháp bên ngoài, còn bổ sung thêm "Cấp huyết thuật", "Huyết Nhiên Thuật" cái này hai môn chiến kỹ.

Tô Trần trước đem công pháp nhìn qua một lần, nhìn nhìn thấy mà giật mình.

Này môn công pháp tương đối cường hãn, không phải phổ thông Tu Tiên giả lấy Linh khí làm tu luyện đối tượng, mà là lấy khí máu làm tu luyện đối tượng.

"Luyện tinh làm khí, Luyện Khí làm thần."

"Tinh chính là tinh huyết, khí thì là Nguyên Khí, thần tắc làm Nguyên Thần. Lấy tinh, khí, thần làm cơ sở, nhất mạch tương thừa, đặc biệt tu luyện đại đạo."

Tô Trần âm thầm suy nghĩ.

Cái này Huyết Ma Công lý luận, cùng chính thống tu tiên đại đạo, kỳ thật cực kỳ tương tự, có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu.

Chỉ là, Tu Tiên giả lấy tu tiên công pháp, phục Linh Đan, ăn linh cốt đồ ăn các loại các loại phương thức, theo ngoại giới ở giữa thiên địa hấp thu "Tự nhiên Linh khí", thông qua mình linh tủy, luyện hóa thành Nguyên Khí, do đó cường đại nguyên thần của mình.

《 Huyết Ma Công 》 tức thì không dựa vào cái này những, chỉ là "Luyện tinh hóa khí" .

Cái lý này luận bản thân không phải là sai, người tu tiên tinh huyết là tu luyện tới trình độ nhất định, có thể chuyển hóa thăng hoa làm Nguyên Khí.

Nhưng vấn đề là, bản thân máu huyết, đương nhiên còn thiếu rất nhiều tu luyện chuyển hóa làm Nguyên Khí sử dụng.

Cho nên đối với Tu Tiên giả mà nói, con đường này tẩu không thông.

《 Huyết Ma Công 》 tức thì dùng kịch liệt thủ đoạn, hoàn toàn mặc kệ cái này những, máu tươi của mình không đủ dùng, kia liền trực tiếp hấp thu khí huyết, bất kể là mặt khác người tu tiên khí huyết, thậm chí là có độc diên cuồng máu yêu thú.

Hơn nữa dùng cái này ma công làm cơ sở, nghiên cứu ra "Cấp huyết thuật cùng Huyết Nhiên Thuật" cái này hai môn chiến kỹ.

Cấp huyết thuật là từ ngoại giới hấp thu khí huyết, để bù đắp bản thân tình huyết thiếu nghiêm trọng.

Mà Huyết Nhiên Thuật thì là thiêu đốt khí huyết, trong người sinh ra mãnh liệt khí lưu, đạt được siêu cường sức bật.

《 Huyết Ma Công 》 đều muốn uy lực chừng, liền muốn trong người chứa đựng đại lượng khí huyết.

Vì thế, đại phúc cải tạo thân thể của mình, làm thân thể trở nên cực kỳ to lớn cùng mập mạp.

Như huyết ma lớn bằng bức cải tạo nhục thể của mình, so với bình thường người tu tiên thân thể muốn mập mạp gấp bảy tám lần, như thế mới có thể thiêu đốt càng lâu, chiến lực cường đại hơn, đối với tu sĩ khác có ưu thế áp đảo.

"Tu luyện 《 Huyết Ma Công 》 , phải phá hư thân thể?"

Tô Trần nhìn kỹ xong công pháp bên trong làm cho có chữ viết, không khỏi ngừng lông mày.

Nghĩ đến Huyết Ma kia phù hợp vô cùng xấu xí thân thể cùng khuôn mặt dữ tợn, hắn liền cảm thấy không rét mà run. Cái này đã hoàn toàn không là bình thường tu sĩ, trả giá cao quá lớn.

Tu luyện ma công từ lâu rồi, thân thể không chịu được như thế, tâm tính cũng sẽ tùy theo vận vẹo đại biến, trở thành yêu ma quái vật đồng dạng.

Hắn chắc chắn sẽ không làm như thế.

Điều này làm cho Tô Trần không khỏi sinh ra có một loại gân gà cảm giác, không dám đơn giản dùng, ném đi lại đáng tiếc.

"Ồ!"

Tô Trần đột nhiên phát hiện những chữ viết này cuối cùng, còn viết một hàng chữ nhỏ dấu vết.

Chữ viết trên viết, này cái 《Huyết Ma Công》 là quyển hạ. Có khác quyển thượng, tên là 《Phệ Hồn ma công》.

Cái này hai phần công pháp hợp lại, mới là hoàn chỉnh một bộ.

《Phệ Hồn ma công》, đơn thuần từ trên mặt chữ đến xem, cũng hẳn là tương tự ma công, dùng để hấp thu "Hồn" lực lượng. Cái này hồn chính là Nguyên Thần.

"Cái này Huyết Ma tự xưng là lực bào lão quái đồ đệ! 《Phệ Hồn ma công》 có lẽ tại Ma Sát Minh Minh chủ lực bào lão quái trong tay. Đều muốn theo lực bào lão quái kia đạt được đến 《Phệ Hồn ma công》, sợ là làm không được."

Tô Trần âm thầm lắc đầu.

Hắn đối với cái này 《Phệ Hồn ma công》 không ôm hy vọng.

Nhiều lần cân nhắc 《Huyết Ma Công》, nhìn xem có biện pháp hay không, thế nhưng để tránh cho trong đó hại.

Thiên Phong Hạp cốc, không chỉ có Yêu thú.

Càng có trái rộng đầy cốc khí độc chi khí, u ám đen nhánh trong hạp cốc, đầm lầy hư thối, độc xà độc trùng hoành hành. Lực Dực Xà Cổ phun ra nuốt vào giữa, càng là hội phun ra thật mỏng khói độc.

Cái này những chương khí tràn ngập, dần dà, tu vi còn thấp Luyện Khí Kỳ tu sĩ hút vào, rất dễ dàng sẽ gặp trúng độc bỏ mình. Cho dù là Trúc Cơ tu sĩ, cũng không dám ở lâu.

Tô Trần phát hiện độc khí dần dần tràn ngập vào động quật bên trong. Cũng may, hắn khu vực đi một tí Giải Độc Hoàn, vội vàng ăn vào, tránh cho trúng độc khí.

Thời gian trôi qua từng ngày.

Tô Trần bị thành đoàn Lục Dực Xà Cỗ vây ở cái này Thiên Phong Hạp đáy cốc, vô pháp lao ra.

Hắn thậm chí thử lao ra động quật.

Nhưng là đã ra động, hắn cảm thấy càng thêm tuyệt vọng.

Tại phụ cận trên vách đá, rậm rạp chằng chịt một mảng lớn tất cả đều là Lục Dực Xà Cỗ, căn bản số lượng đếm không hết có bao nhiêu. Chúng nó ông ông phiến động cánh, làm cho người cảm thấy một hồi tim đập nhanh.

Một khi lao ra, tại đáy cốc trống trải chỗ lọt vào yêu xà bầy vây công, chắc chắn phải chết. Bằng vào lực lượng một người đều muốn hướng đánh ra, đó là khó như lên trời.

Tô Trần trốn ở trong hang động, dựa địa lợi, còn có thể miễn cưỡng còn sống.

Cũng chính là hắn có một tòa Linh sơn có thể phương tiện đạt được các loại tiếp tế. Nếu là đổi thành tu sĩ khác, chỉ sợ sớm đã đã chết đã không biết bao nhiêu lần.

"Mà thôi, trước tiên ở động quật này đợi đi."

Tô Trần bất đắc dĩ, mượn nhờ bí ngân Phệ Linh Phi Nghi, tử thủ động quật.

Trong tay hắn còn có Linh Thạch, hiện tại cũng không thiếu tu luyện Linh dược.

Lấy bọn này khổng lồ Lục Dực Xà Cỗ, nuôi nấng bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ. Bí ngân Phi Nghĩ là sát không dứt. Chỉ cần hấn không chết, sớm muộn có một ngày có thể hướng đánh ra.

Tô Trần tại động quật này bên trong, ngày qua ngày tu luyện.

Đợi đến lúc hàng ngàn con bí ngân phệ linh ấu nghĩ thành thực, đạt tới Luyện Khí trung hậu kỳ, hấn liền đến cửa động đi săn giết một phen, hấp dẫn Lục Dực Xà Cỗ vào động.

Chém giết điên cuồng dững mãnh vào hang động Phi Dực con rắn cổ bầy, làm cho bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ nuốt Lục Dực Xà Cỗ thi thể, lại dùng tế ra Chiêu Yêu Phiên thu hoạch nguyên thần của bọn nó.

Tại Kim Sắc Nghĩ Hậu siêu cường sức sinh sản phía dưới, bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ cuồn cuộn không dứt ra đời, duy trì lấy chủng quần số lượng.

Chúng nó dựa vào Lục Dực Xà Cỗ thi thể rất nhanh trưởng thành, bổ sung kia những bỏ mình hao tổn Phi Nghĩ.

Hơn nữa bí ngân bản thân, phải không hội hao tổn.

Tô Trần đem kia những mất đi bí ngân Phi Nghĩ thi thể thu tập, chúng nó trong cơ thể bí ngân cũng có thể lần nữa thu về lợi dụng. Cái này khiến Tô Trần cơ hồ không có bất kỳ tổn thất nào.

Bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ tại kinh nghiệm chém giết phía dưới, thay đổi được hung hãn dị thường, thậm chí chỉ cần 100 con liền có thể nhẹ nhõm săn giết chết một cái Trúc Cơ Kỳ Lục Dực Xà Cỗ.

Nhoáng một cái, chính là nửa... nhiều năm.

Ngoài hang động trước mặt Lục Dực Xà Cỗ môn cũng tuyệt vọng.

Người xâm nhập chẳng những không có bị tiêu diệt, bọn họ chủng quần đang nhanh chóng giảm bớt, bị kịch liệt suy yếu.

Bọn họ sinh sôi nảy nở thời kỳ dài đến mấy chục năm trở lên, tử vong lúc sau khó có thể rất nhanh hồi phục tộc quần thực lực. Còn kém rất rất xa Phệ Linh Phi Nghĩ tốc độ sinh sản.

Làm Tô Trần sắc mặt lạnh lùng, mang theo toàn thân đầm máu sát khí, lần nữa đứng ở nơi này tòa cửa động bên ngoài thời điểm.

Chỗ này ngoài hang động trước mặt, đã thành một mảnh Lục Dực Xà Cổ Bạch dày đặc xương chôn cất chi địa, thi thể bị bí ngân Phi Nghĩ môn thôn phệ không còn.

Vén vén chỉ là nửa năm, cái này chiếm đoạt đại hẻm núi cường đại Lục Dực Xà Cổ tộc, còn thừa vén vén trên trăm con mà thôi, đã đến gần như diệt vong giáp ranh.

"Là nên ly khai cái này Thiên Phong Hạp rồi!"

Tô Trần nhìn qua giống như một đạo tuyến hạp cốc, ánh mắt đông lạnh , trong tay cầm lấy một cuốn địa đồ, xem xét toàn bộ Thiên Phong Hạp con đường.

Chỉ ít có ba con đường mòn, có thể đi thông Ma Sát Minh Ma Quật.

Còn lại phía dưới hơn 100 con Lục Dực Xà Cổ môn vẫn như cũ canh giữ ở ngoài hang động trước mặt, nơi này là sào huyệt của bọn nó nơi ở, vô pháp ly khai. Chúng nó thấy cái này người đáng sợ tộc xuất hiện, không khỏi lộ ra vô cùng căm hận phệ huyết điên cuồng ánh mắt.

Đúng là người nam nhân này, hầu như giết chúng nó sắp diệt tộc.

Lục Dực Xà Cổ luôn luôn có thù tất báo, đối với cái này cừu địch không chết không thôi. Chúng nó cánh chấn động, lập tức ông ông rung động, liền nghĩ muốn hưởng Tô Trần bổ nhào qua.

Tô Trần nhìn chúng nó liếc nhìn, không khỏi lãnh đạm lạnh rên một tiếng.

Hắn vung tay lên.

Thanh trong hồ lô phun ra một cây mây trượng to lớn Chiêu Yêu Phiên, không gió mà bay, uy phong lẫm lẫm dựng đứng ở bên cạnh.

Lúc này, Chiêu Yêu Phiên đã gom đủ gần hơn chín mươi con Trúc Cơ yêu thú Nguyên Thần, khoảng cách đầy thu thập đầy một trăm Yêu thú Trúc Cơ Nguyên Thần không xa.

Mặc dù chưa hoàn toàn luyện thành, nhưng uy lực đã vô cùng đáng sợ.

Chiêu Yêu Phiên tản mát ra một cỗ mãnh liệt yêu sát khí, ngưng tụ như thật, quét sạch chung quanh năm trăm trượng phạm vi, như một đầu Yêu Vương đi tuần, chấn nhiếp đàn thú.

Yêu sát khí phạm vi bảo phủ bên trong, yêu thú cấp thấp đều bị chấn nhiếp, nằm rạp xuống thần phục.

Còn sống kia những Lục Dực Xà Cổ môn thấy Tô Trần kia cán Chiêu Yêu Phiên, không khỏi chấn động, tại Chiêu Yêu Phiên yêu sát khí năm trăm trượng trong vòng phạm vi, vô cùng sợ hãi, nằm rạp trên mặt đất.

Mà kia những cách đối xa một chút Lục Dực Xà Cổ, nhao nhao lộ ra vẻ sợ hãi, giương cánh trốn hướng phương xa vách đá, thủ hộ sào huyệt của bọn nó cùng yêu trứng.

Đây đều là một đám Luyện Khí Kỳ Lục Dực Xà Cổ mà thôi.

Tô Trần cũng lười để ý tới chúng nó.

Bất quá, yêu xà trứng ngược lại là đồ tốt, bên trong thường xuyên hội ẩn chứa một ít tinh khiết nhất cùng nguyên khí dồi dào, so với yêu thú khô nóng huyết nhục, linh cốt các loại hảo quá nhiều. Bởi vì yêu xà trứng bên trong là Nguyên Khí, mà không phải Linh khí, không cần trải qua linh tủy rèn luyện.

Tô Trần bay lên vách đá, đem trên vách đá Lục Dực Xà Cốt mấy trăm tòa sào huyết, đào một cái lần.

Trộn vụn lục soát đạt được gần bốn năm trăm miếng nhất giai hạ phẩm lục cánh yêu xà trứng, cơ hồ đem hẳn theo Huyết Ma kia đạt được đến một cái Tu Di giới đều cho nhồi vào.

Các loại cái này những yêu xà trứng nếu là ăn hết tất cả, đối với hẳn Trúc Cơ trung kỳ tu luyện tăng lên vô cùng hữu ích, đột phá Trúc Cơ tầng năm, thậm chí tầng sáu có hi vọng, có thể đạt tới đến Trúc Cơ trung kỳ đỉnh phong.

Kia những Luyện Khí Kỳ Lục Dực Xà Cốt môn, thấy Tô Trần không cố kỵ móc rỗng chúng nó toàn bộ tộc quần trong sào huyết yêu xà trứng, không khỏi vừa nóng vừa giận, thể lương thét lên, vuốt cánh, đầu dồn sức độn vách đá, nhưng cũng không dám phản kháng.

Tô Trần cũng không để ý chúng nó, thường thức một quả yêu xà trứng, mùi thơm vô cùng nồng đậm, thấm người nội tâm, vị hương vị ngược lại cũng không tệ. Vào bụng lúc sau, rất nhanh tan ra, từng tia tinh khiết Nguyên Khí rất nhanh bị hấp thu.

Sau đó, Tô Trần cầm trong tay Chiêu Yêu Phiên, dọc theo Thiên Phong Hạp cốt hung hiểm đầy cốt, hướng Ma Quật phương hướng bay vút.

Cái này Tiểu thời gian nửa năm trong, hẳn thường xuyên loáng thoáng nghe đến, xa xôi trong hạp cốc truyền đến ùng ùng đại địa chấn động thanh âm, nhưng không biết xảy ra chuyện gì tình huống.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 252: Phản Hồi, Chương 253: Ít Xuất Hiện Tham Chiến

Tô Trần thân ảnh tại Thiên Phong Hạp đáy cốc, sải bước, hướng Ma Quật phương hướng mà đi.

Một cây to lớn màu xanh sát khí Chiêu Yêu Phiên, tại phía sau hăn nửa trượng đứng lơ lửng giữa trời, uy phong lẫm lẫm.

Cái này Thiên Phong Hạp hung hiểm dị thường, xa không chỉ Lục Dực Xà Cỗ cái này một loại đàn yêu thú. Hăn ở trên đường, tự nhiên gặp trong hạp cốc khác đàn yêu thú, như không mắt dơi yêu, mắt xanh Kim Điêu đợi một tý.

Tô Trần cũng không khách khí, một khi phát hiện trong đó có Trúc Cơ Yêu thú, liền lập tức xuất thủ săn giết, cũng đem nguyên thần thu hút Chiêu Yêu Phiên nội luyện hóa.

Chỉ cần phí hết ba ngày, Tô Trần rốt cuộc thu thập đủ 100 con Trúc Cơ yêu thú Nguyên Thần, đem Chiêu Yêu Phiên luyện thành.

Chiêu Yêu Phiên cờ một chiêu, thuận lúc giữa nồng đậm Yêu khí ngút trời, đối với chung quanh đàn yêu thú hình thành chấn nhiếp cường đại lực lượng. Cỗ sát khí kia kinh khủng, vượt xa quá phổ thông Kim Đan Yêu thú, giống như một đầu Kim Đan Yêu Vương.

Nhiều người yêu thú cấp thấp môn nhiếp nhiếp phát run nằm rạp trên mặt đất, như là yết kiến Kim Đan Yêu Vương đi tuần đồng dạng.

Trên thực tế, bởi vì Tô Trần cũng không phải tu sĩ Kim Đan, vô pháp phát huy ra cái này tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên toàn bộ uy lực, nhiều lắm là chỉ có thể thi triển một, hai phần mười uy lực mà thôi.

Nhưng hẳn có thể mượn nhờ Chiêu Yêu Phiên tản mát ra Kim Đan cấp sát khí, chấn nhiếp linh trí cấp thấp Yêu thú, làm chúng nó bản năng sợ hãi cùng phục tùng.

Tô Trần đi ngang qua toàn bộ mấy ngàn dặm dài dòng buồn chán Thiên Phong Hạp đáy cốc, hơn nữa cẩn thận so sánh Huyết Ma tẩm kia 《Thiên Phong Hạp địa đồ》 quyển trục.

Hắn phát hiện, tẩm bản đồ này trên quyển trục, đối với Thiên Phong Hạp bên trong các loại đàn yêu thú kỹ càng đánh dấu, vô cùng chuẩn xác.

Trong địa đồ, ngoại trừ ghi chép trong hạp cốc địa hình cận kề bên ngoài, còn đối với mỗi lần một con yêu thú bày, địa bàn phân chia, đàn yêu thú lớn nhỏ cũng đều nhất nhất kỹ càng ghi chép.

Tà ma các tu sĩ tại đây Thiên Phong Hạp chiếm cứ hơn một nghìn năm, đối với chỗ này Thiên Phong Hạp cốc hiểu rõ sâu đậm.

Trong hạp cốc, có hoang đại Kim Đan Yêu thú tồn tại.

Nhưng mà chúng nó vèn vện thuộc về số ít mấy cái yêu thú mạnh mẽ nhất bày, hơn nữa đều giấu tại trong hạp cốc ẩn nấp ở chỗ sâu trong, vô cùng ít xuất hiện.

Một khi Kim Đan Yêu thú xuất hiện, bị Ma Sát Minh phát hiện, rất nhanh sẽ gặp có hơn mười kẻ Kim Đan tu sĩ đồng loạt ra tay sẵn giết, để tránh uy hiếp được Ma Quật cùng Ma Sát Minh tàng dưới chót đệ tử an toàn.

Dần dà, cái này Thiên Phong Hạp Kim Đan Yêu thú cũng học thông minh rồi, đều ẩn núp sâu đậm, tránh đi kia những Ma Sát Minh tu sĩ nhân tộc.

Trừ phi là, có tu sĩ nhân tộc muốn đổi với yêu thú của bọn nó bày diệt tộc, chúng nó mới có thể sẽ ra mặt phản kháng.

Dù là giống Tô Trần như vậy, lưng đeo một cây sát khí mười phần Chiêu Yêu Phiên, uy phong lẫm lẫm tại Thiên Phong Hạp trong cốc đi ngang qua mà qua, chúng nó cảm thấy tiếp cận Kim Đan cấp sát khí tức kinh khủng, nhưng chỉ cần không phải tuyển chọn giết chúng nó, cũng đều làm làm như không thấy.

Tô Trần có Chiêu Yêu Phiên hộ thân, căn bản không có Yêu thú dám đến trêu chọc hấn.

Trừ ra trong hạp cốc đủ loại nguy hiểm không nói chuyện, thiên phong trong hạp cốc, cảnh sắc cực kỳ tráng lệ cùng kiêu diễm.

Tô Trần tại thung lũng trên đường, thấy có một cái mãnh liệt lòng đất hà lưu(dòng sông), vắt ngang đại địa, xuyên qua Thiên Phong Hạp đáy cốc, căn bản trông không đến đâu cuối.

Tô Trần ngạc nhiên phía dưới, nhảy vào này mạch nước ngầm ở bên trong, thuận tiện cũng tẩy đi quá khứ nửa năm tại trên thân thể lưu lại nồng đậm máu đen uế khí. Hắn giật mình phát hiện, thành đoàn cấp thấp màu mờ linh ngư tại hà lưu(dòng sông) trong lao nhanh nhảy lên, như là linh ngư con nước lớn đồng dạng.

Này lòng đất hà lưu(dòng sông) to lớn, chỉ sợ so với Thiên Phong Hạp còn lớn hơn nhiều lần. Cái này mạch nước ngầm phụ cận, trông coi đông đảo Yêu thú, bay xuống dưới đất trong sông đi săn linh ngư.

Tô Trần thấy như vậy một màn, lúc này mới chợt hiểu hiểu được.

Cái mảnh này Hàn Khố chi địa, thập phần căn cỗi, khuyết thiếu đồ ăn, cũng không dễ dàng tìm được yêu thú tung tích. Vì sao cái này Thiên Phong Hạp trong cốc lại có thể tụ tập nhiều như vậy Yêu thú?

Nguyên lai, đám yêu thú liệt thực nơi phát ra, là này sôi trào mãnh liệt dưới mặt đất đại hà.

Tô Trần hao phí năm ngày công phu, vừa rồi đi ngang qua Thiên Phong Hạp cốc, đến Ma Quật phụ cận hơn mười dặm.

《 Thiên Phong Hạp địa đồ 》 trên quyển trục, ghi lại ba con đường mòn, truyền đạt vào động ma bên trong. Thậm chí ghi lại Ma Quật nội bộ địa đồ.

Trong đó một cái là minh đạo, Ma Sát Minh tuần tra tu sĩ muốn thông qua hạp cốc, chính là đi đường này. Đường này, ngay tại Ma Quật chính phía dưới, cũng không khó tìm.

Một cái đầu khác là thâm nghĩ, chỉ có Ma Sát Minh tu sĩ Kim Đan cùng số rất ít đệ tử hạch tâm mới biết.

Một đường cuối cùng, rồi lại gần đây đào ra một cái chạy trốn mật đạo, nhưng là giấu ở trong hang đá, là lục bào lão quái tự mình an bài một đồng Quáng Nô, hao phí bốn mươi năm mươi năm moi ra, đào xong sau liền đem Quáng Nô môn sát. Việc này, Huyết Ma tự mình phụng mệnh sát nhiều người Quáng Nô, cho nên mới biết rõ.

Tô Trần chính suy nghĩ, có muốn đi hay không kiểm tra một chút. Đột nhiên nghe được rung động lắc lư vùng đất pháo oanh thanh âm, không khỏi khiếp sợ ngẩng đầu, chỉ thấy một đạo chói mắt chùm sáng phá không, lướt qua hạp cốc, đánh vào Ma Quật lên, nổ vô số cự thạch rơi xuống.

"Linh pháo hạng nặng?"

Tô Trần kinh ngạc không ngậm miệng được, lập tức thu hồi Chiêu Yêu Phiến, để tránh bị người trông thấy.

Xem ra, Thanh Ô Thành tất cả tiên tông tu sĩ quy mô xuất động, chính đang tấn công Ma Sát Minh.

Tại vách đá trên đỉnh, Bồng Lai tiên tông có Linh Năng trọng pháo nơi tay, oanh kích uy lực vô cùng kinh người, có thể trực tiếp uy hiếp được tu sĩ Kim Đan tính mạng.

Tô Trần từng tại Bồng Lai tiên tông sơn môn, xa xa đã từng gặp chúng nó, không muốn đến uy lực như thế to lớn.

Thiên Phong Hạp trong cốc, truyền đến "Keng bang bang" Pháp Khí giao chiến thanh âm.

Tô Trần lặng lẽ nhích tới gần, rất nhanh liền phát hiện, có một chút Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông, Thanh Ô Thành Trúc Cơ tu sĩ, đang tại đáy cốc đường mòn, cùng Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ chém giết giao chiến.

Cái này con đường mòn, có thể theo hạp cốc một bên, đi thông đối diện Ma Quật vào miệng. Tự nhiên cũng là song phương giao chiến, tranh đoạt chỗ.

Tô Trần ẩn thân ở phía xa, quan sát hồi lâu, không khỏi lắc đầu.

Hai nhóm Trúc Cơ tu sĩ đấu kịch liệt.

Ma Sát Minh tu sĩ sĩ khí rất thấp, hiển nhiên là bị đánh bại.

Nhưng mà Bồng Lai tiên tông cầm đầu tu sĩ, vẫn như cũ khó có thể vượt qua Thiên Phong Hạp đạo này nơi hiểm yếu, công vào trong động ma.

Song phương đều phái ra nhân thủ, tranh đoạt Thiên Phong Hạp đáy cốc cùng trên vách đá đường mòn.

Thiên Phong Hạp đáy cốc, rất nhiều nơi là cở lớn thú tổ, bị Yêu thú làm cho chiếm giữ. Một khi xâm nhập, nhất định sẽ chọc giận đàn yêu thú, không duyên cớ trên chọc một đám cường địch.

Chỉ có số rất ít mà phương có thể an toàn thông hành, những địa phương này quá nhỏ, thi triển không ra. Mỗi lần chỉ có thể phái một hai chục tên Trúc Cơ tu sĩ xuất động.

Tô Trần cũng không rõ ràng lắm, song phương có hay không xuất động qua tu sĩ Kim Đan giao chiến.

Tu sĩ Kim Đan thực lực quá mức khủng bố, một khi động thủ phạm vi mấy chục dặm đều sẽ gặp phải ảnh hưởng đến, Trúc Cơ tu sĩ căn bản không dám tới gần.

Nhưng tu sĩ Kim Đan thế nhưng muốn giết chết đối phương, chỉ sợ cũng tương đối khó khăn.

Ma Sát Minh tu sĩ Kim Đan một khi thất bại, quay người liền có thể lập tức trốn vào sau lưng không xa Ma Quật, tiên tông tu sĩ Kim Đan không biết Ma Quật bên trong sâu cạn, có hay không có trận pháp, cạm bẫy các loại mai phục, cũng không dám dễ dàng Truy sát đi vào.

Mà tiên tông tu sĩ Kim Đan đấu không lại, cũng tùy thời có thể quay người mà chạy, trốn về hạp cốc một bên kia đại bản doanh. Ma Sát Minh tu sĩ ít người, tự nhiên lại không dám đơn giản Truy sát.

Trận này tiêu diệt Ma Sát Minh cuộc chiến, đánh cho trọn vẹn hơn nửa năm rồi, xem ra vẫn là giằng co không nghỉ.

Tô Trần xem thế nào một phen, không biết trong đó bất kỳ người nào, cũng không nhúng tay bọn họ chiến đấu, quyết định về trước đi phục mệnh.

Lúc trước hãn lĩnh một cái đóng quân doanh trại tạm thời tuần tra ba tháng nhiệm vụ, kết quả nhưng bởi vì Truy sát Huyết Ma các loại tu sĩ, rơi vào Thiên Phong Hạp trong cốc, mà "Mất tích" nửa... nhiều năm, một mực không có trở về phục mệnh.

Người khác cũng không biết hãn còn sống, hội nhận định hãn mất tích.

Bồng Lai tiên tông tu sĩ một khi mất tích, quá lâu không có xuất hiện lần nữa mà nói, rất dễ dàng bị phán đoán làm tử vong, sẽ bị xếp vào tử vong danh sách, theo Bồng Lai tiên tông đệ tử danh sách trong xóa bỏ, đệ tử lệnh bài thân phận cũng hết hiệu lực.

Ném đi Bồng Lai tiên tông đệ tử thân phận, vậy coi như phiền toái.

Tô Trần phí hết rất lớn một phen khí lực mới trở thành Bồng Lai đệ tử, thế nhưng không muốn bởi vì tử vong mà tự động xóa tên.

Làm một gã tán tu cố nhiên là tự tại, nhưng là vô dụng tiên tông chỗ dựa, khó có thể đạt được cao cấp hơn tài nguyên tu luyện, đối với con đường tu luyện cũng không là một chuyện tốt.

Thiên Phong Hạp cốc.

Ma Quạt hạp cốc đối diện, mới xây lên một tòa hơn mười dặm cự đại nơi trú quân, cao cao đứng vững lấy Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông các loại tông môn cờ xí, như là quân trưởng đồng dạng, đông đảo tu sĩ bận rộn ra vào.

Tại cửa doanh trường miện, có một chút Trúc Cơ tu sĩ thủ vệ, nghiêm khắc kiểm tra ra vào chi thân phận của người lệnh bài. Bây giờ là thời gian

chiến tranh, kiểm tra cực nghiêm mãnh liệt, để ngừa có Ma Sát Minh thám tử lẫn vào trong đại doanh.

Tô Trần cầm Bồng Lai tiên tông đệ tử lệnh bài, thông qua thủ vệ kiểm tra.

Làm cho hần thoáng buông lỏng một hơi chính là, mình Bồng Lai đệ tử lệnh bài còn hữu dụng, không có bị "Gạch bỏ" .

Hắn đi vào chủ trường, tìm được chủ trì chiến sự Cát Trường Phong Kim Đan Trường lão, giao tiếp nhiệm vụ tuần tra.

Cát trường lão thấy Tô Trần thời gian qua đi nửa năm sau rõ ràng còn sống trở về, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, hỏi thăm một phen Tô Trần khoảng thời gian này hướng đi.

Tô Trần "Chi tiết" trả lời khoảng thời gian này hướng đi.

Hắn vì cứu bị thương Thẩm thị huynh muội đám người, chủ động cản phía sau, dụ dỗ một chi tiểu đội Ma Sát Minh tu sĩ theo đuổi hắn.

Hắn bị đuổi giết, cùng một tên trong đó ma tu đâm máu kịch chiến, rơi xuống đến Thiên Phong Hạp cốc đáy cốc, kết quả bị Yêu thú khốn tại trong hạp cốc động quật nửa... nhiều năm.

Thẳng đến bầy yêu thú kia ly khai, rốt cuộc bị hắn tìm được khe hở, thừa cơ trốn thoát.

Đến vào trong đó rất nhiều chi tiết, tự nhiên bị hắn lược qua không đề cập tới.

"Ừm, được chưa, nếu như còn sống trở về, đi trước nghỉ mấy ngày! Chờ ít ngày nữa, lại đến chờ đợi mệnh lệnh!"

Cát trưởng lão cũng chỉ là kỳ quái Tô Trần mạng lớn, lãnh đạm gật đầu, không có hứng thú đuổi theo hỏi chi tiết trong đó.

Cái này hơn nửa năm thời gian đến nay, Bồng Lai tiên tông đã bị chết đông đảo Trúc Cơ Kỳ đệ tử, đã tử trận ba bốn mươi tên, hầu như cứ vài ngày liền chết một hai cái.

Một hai tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ sinh tử, đều là bình thường việc nhỏ.

Hắn hiện bận điều phái nhân thủ đánh Ma Sát Minh, sứt đầu mẻ trán, làm sao có thời giờ để ý tới một gã Trúc Cơ đệ tử sự tình.

Còn sống trở về, kia tuy là vận khí tốt.

Nói không chừng lần sau làm nhiệm vụ, liền tử trận.

Tô Trần vốn chỉ muốn, có muốn hay không đem theo Huyết Ma Thủ trong có được kia cuốn Thiên Phong Hạp địa đồ quyền trục, giao cho Cát trưởng lão.

Bên trong kỹ càng ghi lại đàn yêu thú phân bố, cùng với ba cái cực ít có người biết được bí mật con đường nhỏ. Có này bí mật bức vẽ tương trợ, đánh Ma Sát Minh tất nhiên sẽ càng thêm thuận lợi một ít, xuất kỳ bất ý đánh lén Ma Sát Minh, ít nhất cũng có thể cho bọn họ mang đến thâm tổn thất.

Nhưng mà, nhìn Cát trưởng lão một bộ vô cùng bận rộn, không dưới để ý tới thần sắc của hắn.

"Đúng, đệ tử cáo lui!"

Tô Trần suy nghĩ một chút, hay vẫn là nhịn xuống, chấp tay thối lui ra khỏi chủ trưởng đại doanh.

Miếng bản đồ này quyền trực trước giữ đi, nói không chừng, hẳn mình còn có thể chỗ hữu dụng.

Cái này tòa nơi trú quân, chia làm khu cư trú, tạm thời khu giao dịch.

Bồng Lai tiên tông mỗi một gã Trúc Cơ đệ tử, đều ở đây tọa doanh địa bên trong, phân phối một cái tạm thời lều nhỏ chỗ ở, tùy thời chuẩn bị chờ đợi xuất chiến nhiệm vụ phái.

Tô Trần trở lại trưởng bồng của mình chỗ ở, chỉnh sửa một chút mình ở Thiên Phong Hạp đáy cốc thu hoạch.

Ngoại trừ 《Huyết Ma Công》, đã luyện thành Chiêu Yêu Phiến, Lục Dực Xà trứng đợi một tý bên ngoài, hẳn còn gặt hái được một ít bản thân không dùng được lẽ tẻ vật phẩm.

Huyết Ma Tu Di giới nội, có vài cái trung thượng phẩm Pháp Khí cùng vạn vật vật phẩm, hẳn cũng không dùng được, có thời gian liền bán đi.

Ngoài ra, Trúc Cơ Kỳ Lục Dực Xà Cổ bén nhọn lân phiến cũng là đồ tốt, bán cho Luyện Khí tu sĩ có thể đổi về không ít Linh Thạch. Số lượng có chút nhiều, Tô Trần chỉ là nhổ xuống chúng nó sắc bén nhất kiên cố đầu rắn lân phiến.

Tô Trần tại khu giao dịch đi dạo đi dạo một vòng, đem kia những bản thân không dùng được Pháp Khí, lục yêu vậy rắn bán đi, đổi về một số lớn mấy vạn khối linh thạch, liền chuẩn bị cho tốt hảo nghỉ ngơi một phen.

Tại Thiên Phong Hạp đáy cốc, tuy có bí ngân Phi Nghĩ với tư cách hộ vệ, nhưng lúc nào cũng có thể cùng Lục Dực Xà Cổ bộc phát chiến đấu, cả ngày chờ đợi lo lắng, chưa từng có chốc lát thư giãn cùng an bình, càng không ngủ qua một giấc an ổn.

Trở lại cái này đại doanh đấy, cuối cùng có thể an tâm nghỉ một chút.

Thẩm Tiệm, Thẩm Văn huynh muội đám người, không biết từ đâu biết được Tô Trần vậy mà sống lại tin tức, nhưng là vô cùng khiếp sợ và đại hỉ, vội vàng dẫn theo một phần hậu lễ tìm đến, hướng Tô Trần cảm tạ hôm đó đại ân cứu mạng.

Tô Trần nhìn nhìn, là mấy chai cấp hai dùng tu luyện Linh Đan, lạnh nhạt xin vui lòng nhận cho.

Hắn cũng không phải là vì bọn họ mới đi cản phía sau sát Huyết Ma, chỉ là vừa đúng mà thôi. Chuyến này thu hoạch to lớn, hoàn toàn không phải Thẩm thị huynh muội cảm tạ có thể so sánh.

Tô Trần trở lại nơi trú quân, cũng không nghỉ ngơi quá lâu.

Vén vén sau năm ngày, hắn liền đã bị tiên tông cao tăng mệnh lệnh, bị sai phái ra đi, cùng mặt khác Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ tiểu đội, tiến về trước Thiên Phong Hạp đáy cốc, cùng Ma Sát Minh đệ tử chém giết.

Tô Trần tự nhiên bảo lưu lại thực lực, cực kỳ ít xuất hiện, mỗi lần chỉ dùng tâm thường Phi Kiếm Pháp Khí cùng thủ đoạn tham chiến, nhìn qua cũng chính là một gã bình thường Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ thực lực.

Bất quá, Tô Trần mỗi lần xuất chiến nhiệm vụ, đều là toàn thân mà lui. Mặc kệ gặp phải Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ, thực lực mạnh bao nhiêu, thậm chí ngay cả bị thương tình huống cũng không từng xuất hiện. Có thể nói là thân kinh bách chiến, cực kỳ lão luyện.

Điều này làm cho hắn và Tô Trần đồng thời tham chiến Bồng Lai Trúc Cơ đệ tử, có chút ngạc nhiên, tối cảm động khâm phục. Thậm chí có không ít Trúc Cơ Kỳ đệ tử, đều nguyện ý chủ động đi theo Tô Trần, để bảo đảm an toàn.

Dần dà, Tô Trần cũng nhìn ra một chút môn đạo.

Cái này một ít trận chiến thắng bại, quyết định không được đại cục.

Loại này thấp độ chấn động, kéo dài chém giết, chỉ là Bồng Lai tiên tông vì hao tổn Ma Sát Minh thực lực, đồng thời làm cho đệ tử bản tông thực chiến rèn luyện một phen, chọn lựa chiến thuật mà thôi.

Đương nhiên, Trúc Cơ tu sĩ thương vong là khó tránh khỏi.

Lấy Bồng Lai tiên tông hùng hậu nội tình, căn bản không chú ý tổn hao như vậy, hoàn toàn là cầm Ma Sát Minh đảm đương đá mài đao đến dùng, phái tông môn đệ tử thay nhau ra trận.

Cái này một đánh, đứt quãng, lại là nửa... nhiều năm. Tho sơ giản lược tính ra, Tô Trần đi tới nơi này Thanh Ô Thành vây quét Ma Sát Minh, đã sắp sỉ năm năm.

Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ, một đông lại một nhóm, bị liên tục không ngừng phái tới đây.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 254: Lại Thấy Sư Tôn

Thiên Phong Hạp, vực sâu vạn trượng, đưa tay không thấy được năm ngón u ám đáy cốc.

Bồng Lai tiên tông cùng Ma Sát Minh tất cả phái mấy tiểu đội, thừa dịp dưới đêm trăng đáy cốc, lặng yên không tiếng động mượn cự thạch yểm hộ, tại dài dòng buồn chán đáy cốc bí mật đi lấy, lấy bất đồng trận hình, che chở lẫn nhau bí mật đi.

Có người hiển lộ khí tức sung làm mỗi, cũng có tu sĩ hầu như hoàn toàn ẩn nặc khí tức, chuẩn bị phục kích.

Tô Trần dẫn theo một chi mười người đội ngũ, Lỗ Vĩ, Thẩm thị huynh muội, Vưu Lan mấy người cũng ở trong đó.

Ngay tại Bồng Lai tu sĩ cùng Ma Sát Minh đệ tử cách xa nhau trăm trượng thời điểm, song phương tu sĩ lập tức bộc phát một trận hỗn loạn đại chiến.

Hơn hai mươi thanh phi kiếm Pháp Dao, tản ra hỏa diễm, kim mang, tất cả sắc quang mang chói mắt, ở giữa không trung trong giao thoa chém giết hướng đối phương.

Song phương đều nhập Trúc Cơ Kỳ tu sĩ nhân số không sai biệt nhiều, ngược lại cũng coi là so sánh công bằng.

Bất quá, Ma Sát Minh nhất phương lĩnh đội, là một gã thực lực rất mạnh Trúc Cơ trung kỳ Tà tu sĩ, thao túng ba thanh quỹ tích yêu dị, tản ra huyết

sắc yêu quang Tà Nguyệt loan đao, uy lực mạnh mẽ, vậy mà lấy một địch ba gã, độc đấu Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ tu sĩ cũng không rơi vào thế hạ phong.

Tô Trần điều khiển Âm Ảnh phi kiếm quan sát đến chiến cuộc, thần sắc ngưng trọng. Hắn lo lắng từ lâu rồi, trận chiến này đối với phe mình chỉ sợ bất lợi, hay là muốn tốc chiến tốc thắng.

Hắn quả quyết thu hồi Âm Ảnh phi kiếm, tể ra một cái Phong Hồ Lô đón gió căng phồng lên, miệng hồ lô nổ bắn ra bốn chuôi thiểm thức phi kiếm, đâm về đối phương lĩnh đội tu sĩ.

"Không tốt! Là Bồng Lai tiên tông hồ lô tu sĩ!"

Kia tên lĩnh đội tà ma tu sĩ vừa thấy được cái này Phong Hồ Lô, lập tức nghĩ đến Bồng Lai tiên tông một gã Trúc Cơ tu sĩ, không khỏi lộ ra vẻ sợ hãi.

Hắn vội vàng thu hồi ba thanh Tà Nguyệt loan đao, hóa thành một mảnh ánh đao chi mạng.

Nhưng vẫn là chống đỡ không được bốn chuôi thiểm thức phi kiếm điên cuồng tấn công, trong đó một thanh thiểm thức phi kiếm thuận lúc giữa xuyên qua đao màn, đưa hắn đâm một lạnh thấu xương, tại chỗ chém giết.

"Nhanh! Lui lại!"

Còn lại Ma Sát Minh tu sĩ cũng nhận ra chiếc kia màu xanh nhạt Phong Hồ Lô, thấy tình thế không ổn, lập tức cuống quýt lui lại.

Hơn nửa năm đó, Ma Sát Minh cùng Bồng Lai tiên tông tu sĩ nhiều lần giao thủ, đánh khá hơn rồi, tự nhiên cũng quen thuộc lẫn nhau trận doanh một ít nhân vật lợi hại.

Bồng Lai tiên tông bên này đứng đầu Trúc Cơ tu sĩ, đang kéo dài trong chinh chiến bộc lộ tài năng.

Có một gã có được Phong Hồ Lô pháp khí tu sĩ rất là lợi hại, là Bồng Lai tiên tông sức chiến đấu xếp hạng thứ năm Trúc Cơ tu sĩ một trong.

Người này xuất thủ lần số cực ít. Hoặc là không ra tay, nhưng một khi xuất thủ, liền có Ma Sát Minh Trúc Cơ Kỳ cường giả tu sĩ chết.

Cho dù là Ma Sát Minh phái ra Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ, cũng vô pháp đánh chết, dù sao vẫn là bị hấn toàn thân mà lui đào tẩu.

Ma Sát Minh tà ma tu sĩ thậm chí tổ chức qua phục kích, đều muốn săn giết người này.

Thế nhưng là, người này Phong Hồ Lô tu sĩ xuất thủ số lần cực thấp, là Bồng Lai rất nhiều chiến lực cường hãn tu sĩ bên trong ít nhất xuất thủ một người, rất khó gặp gỡ.

Ngẫu nhiên gặp gỡ, bình thường Trúc Cơ tu sĩ nhưng là không địch lại người này.

Nhiều người Bồng Lai các tu sĩ gặp Ma Sát Minh đệ tử một cái chạy tán loạn, không khỏi đại hỉ, đang muốn Truy sát.

"Chớ đuổi theo!"

Tô Trần tỉnh táo quát bảo ngưng lại, nhìn xem Ma Sát Minh một đám tu sĩ bối rối lui lại, cũng không tham công Truy sát. Ai biết, phía sau bọn họ sau lưng, sẽ có hay không có thêm nữa tà ma tu sĩ tại mai phục.

Tại đây Thiên Phong Hạp đáy cốc chém giết một phen, chém giết một gã tà ma Trúc Cơ tu sĩ, thu trên mặt đất Tà Nguyệt loan đao các loại chiến lợi phẩm, liền rời đi Thiên Phong Hạp cốc.

Tô Trần rút về đến trên vách núi, mấy phe chủ trưởng đại doanh đấy, hướng Cát trưởng lão đưa lên giao nhiệm vụ.

Mỗi lần chém giết một gã Ma Sát Minh Trúc Cơ đệ tử, Bồng Lai tiên tông còn có thể cho một bút có chút phong phú ban thưởng.

Tô Trần cũng không độc chiếm, đem ban thưởng chia đều cho tham chiến Trúc Cơ tu sĩ. Cử động lần này thâm đắc nhân tâm, rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ đều nguyện ý cùng Tô Trần kết nhóm, cho dù là bọn họ không thể chém giết đầu người, giống nhau có thể phân đến một vài chỗ tốt.

...

Tô Trần tiến vào Cát Trường Phong chủ trưởng đại doanh, ngắm nhìn bốn phía, nhưng là thần sắc chấn động.

Chỉ thấy cái này tòa lều trại chính bên trong, ngoại trừ Cát Trường Phong vị này quen thuộc Kim Đan Trường lão bên ngoài, lại thêm hơn mười tu sĩ Kim Đan, riêng phần mình đang ngồi, chính náo nhiệt trò chuyện với nhau gần đây cùng Ma Sát Minh giao chiến tình hình chiến đấu.

Còn đứng mười mấy tên Trúc Cơ tu sĩ, ở bên cạnh cung kính lắng nghe.

Đại bộ phận tu sĩ Kim Đan đều rất lạ mặt, hẳn là mới vừa từ Bồng Lai tiên tông bên kia tới đây, Tô Trần hay vẫn là lần đầu bái kiến bọn họ.

Bất quá, trong đó một kẻ Kim Đan tu sĩ, Tô Trần nhưng là quen đi nữa tất cũng bất quá rồi, đó là hãn sư tôn Tôn Chân.

Mặt khác, bộ dạng thủy mị trác trác tôn sư nương, cùng với một bộ áo xanh Tôn Thanh Ninh, mặt mày cười chúm chím Tôn Nhược Hương đợi, Tôn thị gia tộc bảy tám tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ cũng đều ở đây, bọn họ là cùng đi.

Mọi người gặp Tô Trần tiến đến, không khỏi ngó hăn đến.

"Đệ tử Tô Trần, bái kiến sư tôn, sư nương!"

Tô Trần không muốn đến Tôn Chân cũng tới, vội vàng chào hai người thình an.

"Ừm!"

Tôn Chân nhẹ gật đầu, hỏi thăm về Tô Trần tình hình gần đây.

Hăn đã có gần năm năm, chưa từng nhìn thấy Tô Trần rồi. Lần này đột nhiên nhìn thấy, phát hiện Tô Trần đã là Trúc Cơ Kỳ tầng bốn, không khỏi lắp bắp kinh hãi.

Theo Tô Trần Trúc Cơ tầng hai thời điểm bái sư, lúc này mới qua bao nhiêu năm. Đã liền phá hai tầng, thậm chí bước qua Trúc Cơ trung kỳ tiểu bình cảnh.

Bình thường Trúc Cơ tu sĩ tại nơi này hạm lên, không có một hai chục năm, căn bản đập không qua. Tô Trần tu luyện tiến triển, có thể nói là thế như chẻ tre.

Tô Trần liền vội vàng nói một phen tình hình gần đây, kia những không tiện nói đầy, tự nhiên là lược qua không đề cập tới.

Cát Trường Phong nhưng là không khỏi cười nói: "Tôn sư huynh, người đệ tử này kỳ mạo xấu xí, thực lực nhưng là rất không bình thường a, chiến tích xếp hạng thứ năm! Hơn nữa, hăn còn vô cùng có tâm. Tại Thanh Ô Thành thật vất vả được trên trăm cân bí ngân quặng thô, nói là chuẩn bị cho làm bốn trăm tuổi đại thọ hạ lễ! Được đồ như thế, thật sự là làm cho người hâm mộ. Sớm biết như vậy, ngày xưa ta nhất định phải đoạt tại Tôn sư huynh phía trước nhận lấy đồ đệ này."

Tuy rằng Tô Trần trong khoảng thời gian này, tận lực ẩn nhẫn, vô cùng ít xuất thủ.

Nhưng mà nửa năm tích lũy lại, xuất chiến nhiều lần, khó tránh khỏi đôi khi gặp được Ma Sát Minh cường địch.

Tô Trần không thể ngồi xem phe mình chiến bại, cũng không thể không ra tay, chém giết gần bảy tám tên tà ma Trúc Cơ Kỳ cao thủ tu sĩ. Hắn tại Bồng Lai tiên tông công huân trên bảng, xếp hạng gần phía trước.

Cát Trường Phong vốn đối với Tô Trần cũng không để bụng đấy, thẳng đến gần nhất nửa năm này, thấy công huân bảng bài danh, mới phát hiện Tô Trần hơi có chút thực lực.

"A, có việc này?"

Tôn Chân trên mặt có những hồ đồ, hắn không biết đạo Tô Trần ở đâu lấy được trên trăm cân trân quý bí ngân quặng thô, chưa từng nghe Tô Trần đã từng nói qua muốn hiến một phần bốn trăm đại thọ hạ lễ một chuyện.

"Như thế nào. . . Hắn không có đề cập với người việc này?"

Cát Trường Phong kinh ngạc, lúc trước Tô Trần thế nhưng là đã nói với hắn, chuẩn bị cầm bí ngân quặng thô hiến cho Tôn Chân kiêu ngạo thọ. Hắn lúc này mới bỏ đi dùng ba miếng Trúc Cơ Đan, đi đổi kia trăm cân bí ngân quặng thô ý niệm trong đầu.

Tô Trần không khỏi lộ bộ một cái, thầm mắng cái này Cát Trường Phong nhiều chuyện.

Vốn việc này chỉ cần không đề cập tới, Tôn Chân cũng căn bản cũng không biết.

Bởi vì Cát Trường Phong một câu nói kia, hăn liền không thể không dâng lên trăm cân bí ngân.

Tô Trần vội vàng chấp tay, cười khổ nói: "Đệ tử tại Thanh Ô Thành mua đi một tí Bí Ngân Khoáng, vốn là chuẩn bị tại sư tôn ngày đại thọ dâng lên, cho sư tôn một cái kinh hỉ lớn. Không muốn Cát sư thúc nói ra, làm cho đệ tử lần này tâm tư uổng phí."

"Tổ phụ, việc này Tô Trần đã từng lén lút nói với ta bắt đầu qua, xác thực tính toán dâng lên một phần Bí Ngân Khoáng, làm tổ phụ chúc thọ!"

Tôn Thanh Ninh ở bên cạnh nhìn mặt mà nói chuyện, hăn xem chừng trong đó còn có khác nội tình. Nhưng cũng vội vàng xen vào một câu, giúp đỡ Tô Trần một chút, miễn cho Tô Trần lọt vào lòng nghi ngờ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 255: Hai Nữ Thương Tâm

"Ừm, có lòng!"

Tôn Chân nghe được Tô Trần cùng Tôn Thanh Ninh nói như thế, không khỏi lộ ra nét mừng, rồi lại là vô cùng hài lòng gật đầu.

Cái này trên trăm cân bí ngân quặng thô, thế nhưng là phi thường quý hiếm, Bồng Lai tiên tông bên trong còn không người cầm giữ có nhiều như vậy quặng thô.

Thanh Ô Thành kia tòa Bí Ngân Khoáng động còn bị bịt lại, chưa mở ra.

Coi như là mở ra, đào ra bí ngân quặng thô cũng phải nộp lên tông môn, từ tông chủ, thậm chí là Nguyên Anh lão tổ tự mình điều hành sử dụng. Tư nhân là rất khó chấm dứt.

Tô Trần đi vào Thanh Ô Thành về sau, rồi lại sớm tỉ mỉ chuẩn bị như thế hậu lễ, có thể thấy được là chăm chỉ.

Tôn Chân suy nghĩ, có lẽ có thể dùng những tài liệu này, luyện chế ra một thanh có được tích pháp thuộc tính tam giai cực phẩm Nguyên Thần Pháp Khí ra ngoài. Kia tại toàn bộ Bồng Lai tiên tông, thế nhưng là phần độc nhất, làm cho hẳn tại tiên tông bên trong vô cùng có mặt mũi.

Tôn Chân một sát na này đối với Tô Trần hảo cảm tăng nhiều, thậm chí nghĩ đến, qua chút năm có lẽ có thể cho Tô Trần một lần tiến cử cơ hội, làm cho hẳn đi tranh đoạt Bồng Lai tiên tông thần bí Linh quả.

Nhiều người tu sĩ Kim Đan tụ tập tại đại doanh chủ trưởng, hiển nhiên là có đại sự cần.

Tô Trần bái kiến xong Tôn Chân sư tôn, cũng không dám trì hoãn nhiều người tu sĩ Kim Đan thời gian, nộp nhiệm vụ liền chủ động cáo từ, lui ra.

Lúc này, bộ dạng thùy mị trác trác tôn sư nương cũng dẫn Tôn Thanh Ninh, Tôn Nhược Hương các loại Tôn thị tộc nhân, ra đại doanh chủ trưởng. Tại doanh trưởng bên ngoài, gọi lại chính muốn ly khai Tô Trần.

"Sư nương không biết có gì phân phó?"

Tô Trần liền vội cung kính nói.

"Còn có thể có chuyện gì, ta đây làm sư nương đương nhiên là vì chung thân của người đại sự quan tâm. Trước đây ít năm, sư nương làm cho người môi một chuyện, người suy tính như thế nào?"

Tôn sư nương nhưng là cười cười, lôi kéo Tôn Nhược Hương bàn tay như ngọc trắng, lần nữa cùng Tô Trần đề cập hôn nhân đại sự.

Nàng bỏ ra hảo thời gian mấy năm mà nói phục Tôn Nhược Hương, Tôn Nhược Hương bên này rốt cuộc coi như là quyết định, đã cam chịu cho phép việc hôn sự này.

Vừa rồi Tô Trần nói muốn tại Tôn Chân đại thọ thời điểm dâng lên trăm cân bí ngân, Tôn Chân một bộ vẻ hài lòng, đối với cái này năm năm không gặp đồ đệ rất là hảo cảm, hiển nhiên cũng là sẽ không ngược lại đối với chuyện này.

Chỉ kém Tô Trần cái này vừa gật đầu, liền có thể thành tựu một chuyện tốt, các loại một trận chiến này đánh xong trở về là được xử lý cái này việc hôn lễ.

Tôn Nhược Hương bị Tôn phu nhân nắm tay, không khỏi khuôn mặt đỏ bừng, nhấp nhẹ cặp môi đỏ mọng, cúi đầu thấp thỏm không dám nhìn Tô Trần.

Nàng mấy năm này đi ra ngoài lịch luyện, trải qua một ít chuyện, thấy tận mắt không ít Trúc Cơ tu sĩ đã chết, tính nết nhưng là đổi cái nhìn rất nhiều, càng thành thực hơn đi một tí, không giống như trước tâm cao khí ngạo, cảm giác, cảm thấy Bồng Lai tiên tông bên trong không có mấy người xứng đôi nàng.

Nàng đối với Tô Trần vị này tiên tông bên ngoài xuất thân đệ tử thông thường, cũng không có khinh thường.

Suy nghĩ kỹ một chút, bình thường cũng có bình thường chỗ tốt. Không giống thế gia đại tộc, nhiều như vậy bè lũ xu nịnh tranh đấu.

Nàng mấy năm qua này Thanh Ô Thành rèn luyện, đối với Tô Trần cũng biết một ít. Tô Trần tuy rằng sinh ra bình thường một ít, nhưng có chút tiềm lực, làm người cũng là an tâm chịu làm, không phải xảo ngôn lệnh sắc chịu không được sóng gió công tử bột.

Nếu là giả cho Tô Trần, Tô Trần nhất định sẽ đối với nàng hảo, qua chút vững vàng thời gian, việc hôn sự này cũng vẫn là có thể.

Nàng vừa nghĩ tới đây, trong lòng không khỏi thành thịch, sắc mặt đỏ bừng.

"Ách. . ."

Tô Trần khuôn mặt ngốc ngạc nhiên, nhìn xem sắc mặt có chút mong đợi tôn sư nương, lại nhìn xem vẻ mặt tràn đầy ngưỡng mộ Tôn Nhược Hương.

Hắn không muốn đến tôn sư nương hội thời điểm này, đột ngột lại nhấp lên việc hôn sự này.

Nói thật, những năm này hắn tại Thanh Ô Thành cùng Thiên Phong Hạp xuất sinh nhập tử, cả ngày vội vàng tu luyện, đã sớm quên vụ này rồi. Không muốn, tôn sư nương còn bần khoản.

Bình tĩnh mà xem xét, Tôn Nhược Hương thì cũng chẳng có gì không tốt.

Tướng mạo xinh đẹp, khí chất hảo, lại là xuất thân Kim Đan thế gia.

Thế gia tiểu thư, khó tránh khỏi sẽ có những tâm cao khí ngạo tiểu tỷ khí. Nhưng mà cái nào thế gia nữ không như vậy? Đây cũng là bình thường sự tình, chẳng có gì lạ.

Chỉ là, Tô Trần đối với Tôn Nhược Hương cũng không gì đặc biệt ý tưởng.

"Đệ tử tại Kim Đan chưa thành lúc trước, chưa định thi lo chung thân đại sự."

Tô Trần mặt hiện lên vẻ xấu hổ, không khỏi vất hết óc, tận lực uyển chuyển cự tuyệt, không bị thương Tôn phu nhân hòa khí, cũng tránh cho tổn thương đến Tôn Nhược Hương mặt mũi.

"Người ~!"

Tôn Nhược Hương nghe vậy, không khỏi kinh ngạc ngẩng đầu.

Nàng không có cự tuyệt nữa gia tộc an bài việc hôn sự này, nghĩ đến, hôn sự này là được.

Thế nhưng là nàng vạn không muốn đến, Tô Trần ngược lại cự tuyệt nàng. Nàng không khỏi tức giận phượng mặt trắng bệch, giậm chân một

cái, mang theo thút thít nỉ non chi giọng, quay người liền chạy vội rời đi.

Đối với một nữ tử mà nói, ở đâu còn có cái gì so ra mà vượt bị người cự hôn, lớn hơn sỉ nhục. Huống chi nàng hay vẫn là Tôn thị thế gia con gái, có rất nhiều truy cầu chi nhân.

Tôn sư nương ngạc nhiên, Tô Trần mặc dù nói uyển chuyển, nhưng phần này từ chối ý tứ nhưng là rõ ràng không sai. Nàng cũng không hiểu Tô Trần tâm tư, chẳng lẽ là ngại Tôn Nhược Hương thế gia nữ tính khí không tốt?

Nàng không khỏi tiếc nuối lắc đầu, mang theo Tôn thị tộc nhân đuổi theo Tôn Nhược Hương, lo lắng nàng làm chuyện điên rồ.

"Tô sư đệ. . . Ài, có chí lớn cố nhiên là chuyện tốt. Nhưng cái này Kim Đan đại đạo, không phải dễ dàng như vậy có thể bước lên đấy. Chẳng lẽ không thành Kim Đan, người cả đời không có ý định lập gia đình? Người không ngại hãy suy nghĩ một chút, ta trở về tận lực khuyên nhủ nàng."

Tôn Thanh Ninh kinh ngạc nửa ngày, cũng đã rời đi.

Nhưng hẳn cũng biết, Tô Trần cái này lời đã ra miệng, Tôn Nhược Hương khẳng định rất bị thương, đã không có khả năng cứu vãn, việc hôn sự này xem ra là thất bại. Tô Trần cùng Tôn gia quan hệ, cũng liền dừng bước tại quan hệ thầy trò rồi.

Tô Trần nhưng là im lặng than nhẹ.

Cự tuyệt Tôn thị việc hôn sự này, chỉ sợ hẳn cùng Tôn thị thế gia quan hệ lại sẽ làm bất hòa rất nhiều. Nhưng đây cũng là bất đắc dĩ sự tình, hẳn đối với Tôn Nhược Hương cũng không có cảm tình gì đặc biệt .

Nếu là hẳn tùy ý đáp ứng, ngược lại làm hại Tôn tiểu thư.

Tô Trần tâm sự nặng nề, quay người lại chính muốn ly khai, rồi lại thấy tại đại doanh cách đó không xa, đang đứng mấy thân ảnh quen thuộc, hẳn không khỏi sửng sờ.

Chỉ thấy, một bộ nhạ trắng thuần váy A Nô, chính đơn độc một mình, đứng tại ngoài doanh trại.

Nàng nhìn qua Tô Trần, nhếch cặp môi đỏ mọng, hai tay nhanh dặt lấy góc áo, thân thể mềm mại run nhè nhẹ, trên mặt đẹp có chút tái nhợt biến sắc.

Vừa rồi Tô Trần cùng Tôn thị gia tộc những lời kia, nàng tự nhiên là đã nghe được.

Trong nội tâm nàng bối rối, buồn cực kỳ.

Nàng không có ghen ghét Tôn Nhược Hương.

Tôn Nhược Hương chính là Bồng Lai tiên tông Kim Đan Tôn thị thế gia đích trưởng nữ, địa vị hiển nhiên so với nàng phổ thông như vậy tu sĩ, tôn quý rất nhiều.

Luận dung mạo và khí chất, Tôn Nhược Hương vị này thế gia nữ khí chất dung mạo, cũng không kém nàng.

Lại có Kim Đan trưởng lão phu nhân tự mình làm mai mối, lẽ ra phải có tám chín mươi phần trăm chắc chắn có thể thành việc hôn sự này.

Thế nhưng là, công tử vậy mà không nhìn trúng Tôn Nhược Hương, trực tiếp liên cự tuyệt.

A Nô trong lòng không khỏi kinh hoàng.

Tôn Nhược Hương tiểu thư tốt như vậy điều kiện, đều không được.

Nàng kia, chẳng phải là đối không có chút nào trông chờ?

Tại A Nô sau lưng, Lữ lão phu tử, Ngô Tiều, Trương tiểu đệ mấy người cũng đều nhìn thấy tình cảnh vừa nãy, không không xấu hổ nhìn bốn phía lấy. Bọn họ tới quá khéo, vừa đúng liền bắt gặp.

"A Nô, Lữ lão ca, Ngô đại ca, Trương tiểu đệ, các người đến đây lúc nào? !"

Tô Trần không khỏi kinh ngạc.

"Công tử, chúng ta mấy người cũng là nhận đến tiên tông chinh phạt Ma Sát Minh mệnh lệnh, hôm nay vừa mới đến cái này Thiên Phong Hạp đại doanh, còn không tới kịp thu xếp ổn thỏa! . . . Ta đi trước dựng doanh trướng, đợi lát nữa lại đến gặp công tử."

A Nô nhưng là cúi đầu xuống, phương dung lộ ra một vòng miễn cưỡng cười vui chi sắc.

"Ừm, vậy người đi trước đi."

Tô Trần nhìn nàng sắc mặt có chút tái nhợt, khẽ gật đầu.

A Nô vội vàng quay người mà đi, tìm doanh trại chấp sự, nhận được doanh trướng, tìm địa phương xây dựng lều vải.

Ngô Tiều gãi đầu, hướng Tô Trần kỳ quái nói: "Lão đệ, A Nô nha đầu kia đang suy nghĩ gì? Người đối với kia Tôn gia nữ cự hôn rồi, nàng chẳng lẽ không phải cao hứng sao? Vì cái gì mặt mày ủ rũ?"

"Ta cũng không biết a!"

Tô Trần đồng dạng là buồn bực, hắn mới vừa rồi còn đang suy nghĩ lấy cùng Tôn gia không thân hậu quả, quay người lại liền gặp được bọn họ một nhóm người.

Ngô Tiêu vò đầu, thở dài: "Xem ra, hay vẫn là đốn củi đơn giản, không cần đi nhiều phiền não."

Lữ lão phu tử đồng dạng buồn bực, lắc đầu nói: "Cũng không biết các người những người tuổi trẻ này nghĩ như thế nào. Ta đi khuyên nhủ nàng, miễn cho nàng nghĩ không ra."

...

Lữ lão phu tử tại đại doanh đi lòng vòng, tìm được tại khu sinh hoạt trên một miếng đất trống, chính bện dựng lều lớn A Nô.

A Nô gặp Lữ lão phu tử, vội vàng xóa đi khóe mắt nước mắt, nhịn không được thương cảm.

"A Nô, Tô lão đệ không có đáp ứng kia việc hôn sự, cái này không phải rất tốt sự tình sao! Quay đầu lại, ta đi cùng Tô lão đệ nói một chút, giúp các người làm môi! Hai người các người là một đạo theo thể gian bước lên con đường tu tiên, một đường nâng đỡ, quan hệ này không thể so với người bên ngoài, Tô lão đệ nhất định sẽ gật đầu."

Lữ lão phu tử vội vàng khuyên lơn.

"Công tử nếu là đáp ứng lấy Tôn tiểu thư, ta mới mở tâm. Hẳn không đáp ứng, ta ngược lại là đổi buồn."

A Nô chỉ là hốc mắt vẫn như cũ phiếm hồng, sắc mặt vô cùng ưu sầu, chán nản nói: "Công tử ngày xưa cứu ta, lại lĩnh ta bước lên con đường tu tiên, chưa từng đối xử lạnh nhạt qua ta. Hẳn từng nói, tiên đồ dài đằng đằng, không thể chỉ cầu một sớm một chiều chi vui thích. Nếu không tựa như phù du đồng dạng, sớm sống chiều chết, không hỏi đại đạo."

Ta chưa bao giờ từng hy vọng xa vời công tử lấy ta làm vợ. Ta lén lút cầu nguyện, cuộc đời này chỉ mong đi theo công tử tả hữu, không rời nửa bước,

liền cảm thấy mỹ mãn. Dù là chỉ là làm thiếp, làm tỳ, hầu hạ tả hữu, cũng vui vẻ chịu đựng.

Ta chính thức lo lắng chính là, liền cái này một điểm nho nhỏ tâm nguyện, cuộc đời này đều làm không được đến. Công tử rất ít ở trước người ngoài, hiển lộ cõi lòng. Hãn cự tuyệt Tôn tiểu thư, có thể thấy được một lòng tìm kiếm Kim Đan đại đạo, căn bản không muốn phân tâm nhi nữ tư tình.

Lữ lão ca ngàn vạn lần chớ đi khuyên bảo công tử. Công tử người này thuở nhỏ độc lập, một hướng mình cầm chủ trương, hãn nếu là muốn làm, thì sẽ đi làm. Không thích người bên ngoài giúp hãn quyết định, hãn như khuyên hãn, hãn ngược lại trong lòng không thích, ngược lại khó hơn."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 256: Đêm Trước Đại Chiến

Tô Trần nghĩ mãi mà không rõ bản thân uyển chuyển cự tuyệt tôn sư nương an bài một mối hôn sự, A Nô vì sao cũng cùng theo thương tâm. . Hắn không dám đi hỏi, đợi nửa canh giờ, mới đi tìm A Nô.

A Nô dựng xong lều lớn, thu thập tâm tình, thương cảm chi sắc đã bình phục lại.

Nàng cũng biết, chúng tu sĩ chuyển này là vì xuất chinh giao nộp Ma Sát Minh mà đến. Thiên Phong Hạp chiến sự chính mãnh liệt, cũng không phải làm nhi nữ tư tình mà phân tâm thời điểm.

Sắc trời dần tàn.

Tiên tông trong đại doanh tụ tập Bồng Lai, Vạn Thú, song tu cùng Thanh Ô Thành gần mười ngàn tu sĩ chi nhiều người, khắp nơi dấy lên hung hung đồng lửa, chúng tu sĩ môn náo nhiệt tiếng động lớn rầm rĩ vô cùng.

Tất cả tiên tông đại quân đóng quân nơi đây, chịu trách nhiệm hậu cần các đệ tử, lấy từng chiếc xe ngựa theo các nơi vận chuyển đã đến đại lượng Linh tửu cùng Linh Thú, phân cho tất cả doanh trưởng các tu sĩ dùng ăn. Hơn vạn đại quân, mỗi ngày người ăn ngựa nhai, hao phí cự đại.

Tô Trần tại lều lớn trước, dâng lên một đồng lửa, hâm nóng bên trên một chiếc rượu nóng.

A Nô yên tĩnh ngồi ở một bên, da trắng như tuyết huỳnh, cầm cành khô trên mặt đất lung tung vẽ lấy. Lung tung trong lòng, uống nhiều mấy hung

Linh tử, liền gương mặt đỏ hồng, môi hơi mỏng cặp môi đỏ mọng ướn ắt.

Lữ lão phu tử, Ngô Tiều cùng Trương tiểu đệ mấy người cũng tây ở bên cạnh đồng lửa, nướng khối lớn Linh Thú thịt, giao bôi cạn ly, uống từng ngụm lớn lấy Linh tử, ôn chuyện nói chuyện phiếm.

Tô Trần hỏi mọi người những năm này tình huống.

A Nô tử bước vào Trúc Cơ Cảnh giới đến nay, cái này bốn năm năm một mực ở sơn môn đóng cửa tu luyện, trên tay có một chút tích góp tu luyện vật tư, tu luyện tiến triển có chút thuận lợi, hôm nay đã là Trúc Cơ Kỳ tăng hai hậu kỳ, tại Bồng Lai tiên tông Trúc Cơ Kỳ trong hàng đệ tử coi như là phù hợp tiêu chuẩn.

Tối làm Tô Trần khiếp sợ, nhưng là Ngô tiều phu.

Ngô tiều phu vốn hữu tính vô danh, hãn tại gia nhập Bồng Lai tiên tông đăng ký đệ tử tên họ thời điểm là lấy "Tiều" chữ làm danh, chính thức đặt tên là Ngô Tiều.

Ngô Tiều này đây theo Triều Ca Tiên Thành tới ký danh đệ tử thân phận tiến vào Bồng Lai tiên tông, tiến vào hỏa phòng ăn làm việc, vốn không chút nào thu hút, cũng hầu như không có nhân để ý.

Hãn tại gia nhập Bồng Lai tiên tông năm thứ sáu, cũng chính là Tô Trần ly khai Bồng Lai tiên tông đến Thanh Ô Thành không lâu, liền một lần hành động đột phá Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Đây là ở không có phục dụng Trúc Cơ Đan dưới tình huống, tấn chức trở thành một tên Trúc Cơ tu sĩ, có thể nói là vạn trung vô nhất thiên phú tu sĩ, tại Bồng Lai tiên tông như vậy Thượng Cổ tiên tông cũng cực kỳ hiếm thấy.

Cái này ở Bồng Lai tiên tông lập tức đưa tới chấn động to lớn, thậm chí ngay cả hiện giữ Bồng Lai tông chủ cũng biết có như vậy một vị thiên phú cực cao Trúc Cơ đệ tử, phái người trắc Ngô Tiều linh tủy, phát hiện là cực phẩm Kim Linh tủy.

Bồng Lai tiên tông không ít Kim Đan Trưởng lão dưới sự kích động, đều muốn thu Ngô Tiều làm đồ đệ.

Nhưng mà Ngô Tiều không có đáp ứng, cực kỳ bướng bỉnh, vẫn như cũ lưu lại Bồng Lai tiên tông hỏa phòng ăn làm việc, mỗi ngày đi chém đẵn cấp cao linh mộc củi lửa. Kim Đan các Trưởng lão không một có thể khuyên bảo, không thể không buông tha cho thu học trò ý niệm trong đầu.

Hôm nay mới qua ngàn năm ba bốn năm mà thôi, Ngô Tiều đã bước lên Trúc Cơ Kỳ tầng ba cảnh giới, thế như chẻ tre ♀ tu luyện tiến triển, so với A Nô còn nhanh, hầu như đuổi theo Tô Trần.

Tô Trần rất sớm thì biết rõ Ngô Tiều thiên phú không tầm thường, nhưng bây giờ tận mắt thấy, vẫn là cảm thấy khiếp sợ sâu sắc. Hắn có chút kinh ngạc hỏi: "Ngô đại ca, vì sao không bá một kẻ Kim Đan tu sĩ làm sư phụ? Có tu sĩ Kim Đan làm sư phụ, có thể được không ít thuận tiện."

Ngô Tiều nhưng là chất phác cười cười, dặt nói: "Ta lại không học công pháp gì cùng Linh thuật, mỗi ngày bất quá là lên núi đốn củi mà thôi, người nào có thể dạy ta đốn củi thuật hay sao? Nhiều sư phụ trông coi, quá không được tự nhiên, còn không bằng bản thân tu luyện; muốn khê huy động búa, ta toàn thân khí huyết sôi trào, như là đang ở lò luyện, so với tu công pháp gì đều có tác dụng."

Tô Trần ngẫm lại cũng là, không khỏi gật đầu.

Ngô Tiều đại ca phương pháp tu luyện, đơn giản xù xì làm cho người khó có thể tin ↓ ngẫu nhiên ăn mấy đốn Linh Mễ Phạn bên ngoài, hầu như cái gì cũng không thiếu, liền Linh Đan đều không cần mua.

Nếu không phải lúc trước Lữ lão phu tử nói, Bồng Lai tiên tông linh mộc phẩm giai cao, số lượng nhiều, chỉ sợ Ngô Tiều cũng không muốn gia nhập Bồng Lai tiên tông.

Ngoại trừ mỗi lần vị tu sĩ Kim Đan cầm giữ âm u một cái tiến cử danh ngạch bên ngoài, bá sự vấn đề này, đối với Ngô Tiều hầu như không có chút ý nghĩa nào.

Ngô Tiều đối với tiến cử danh ngạch cũng không phải là quá để ý.

Chờ hãn tu luyện tới Trúc Cơ hậu kỳ, lấy hãn cực phẩm kim Linh Tủy thiên phú, chỉ sợ Bồng Lai tiên tông tông chủ đều sẽ chủ động cho một cái tiến cử danh ngạch, làm cho hãn đi tranh đoạt Linh quả, tranh thủ trở thành tu sĩ Kim Đan.

Tô Trần hơi xúc động.

Hãn trở thành Trúc Cơ tu sĩ nhiều năm như vậy, những năm này đều tại nghĩ hết biện pháp, đến đề thăng tu vi của mình cảnh giới. Nhưng mà vẫn như cũ cảm giác được, bản thân tu luyện càng phát chậm chạp, mỗi bước khó khăn.

Bây giờ muốn muốn tăng lên một tầng cảnh giới, dưới tình huống bình thường, chỉ sợ ít nhất phải tốn thời gian mười năm trở lên, thậm chí khả năng lâu hơn một chút.

Tô Trần càng phát ra nhận thức, Lữ lão phu tử năm đó cái nhìn.

Ngô Tiều là chân chánh tiên giả, sinh ra đã biết.

Loại thiên phú này, cũng không phải là đơn thuần là chỉ linh tủy tiềm chất cao.

Có được cực phẩm linh tủy Tu Tiên giả cũng có, giống Triều Ca Tiên Thành Chu Bao Tự hơn chín mươi Bể Linh tủy, nhưng mà cũng không phải Ngô Tiều như vậy trời sinh tiên giả.

Mà là, hắc trời sinh đã đi một cái bản thân thích hợp nhất con đường tu luyện.

Dù là Ngô Tiều vền vẹn chỉ cần là một gã tiểu phu, chỉ là một ngày lại một ngày chặt cây linh mộc, cũng đơn giản chỉ cần tu thành Trúc Cơ Kỳ tu sĩ, thậm chí tốc độ tu luyện đang tăng nhanh, vượt qua phần lớn Tu Tiên giả.

Ngô Tiều ẩn nấp liêm cao, tại lớn như vậy Bể Lai tiên tông, chỉ sợ khó có thể sẽ tìm ra người thứ hai đến.

So sánh dưới, Lữ lão phu tử hay vẫn là nửa bước không tiến.

Lữ lão phu tử vẫn là Luyện Khí Kỳ tầng chín, chậm chạp vô pháp bước qua Trúc Cơ Kỳ bình cảnh.

Hắc những năm này kiếm không ít Linh Thạch, đều cho Trương tiểu đệ mua Linh Đan phục dụng v tiểu đệ cũng nhanh chóng tu luyện tới Luyện Khí Kỳ tầng tám, khoảng cách Luyện Khí hậu kỳ đỉnh phong cũng tới gần.

A Nô cùng Ngô tiểu phu thân là Trúc Cơ tu sĩ, là bị Bể Lai tiên tông chiêu mộ binh lính, xuất chiến rèn luyện. Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ hai người lần này tới Thanh Ô Thành, lại là vì muốn có được một quả Trúc Cơ Đan.

Bể Lai tiên tông ban bố thông cáo, thu thập một đồng Luyện Khí Kỳ đệ tử đến Thanh Ô Thành đốc sức.

Luyện Khí Kỳ ký danh đệ tử nếu là lập công lớn, có thể được Trúc Cơ Đan ban thưởng, cho nên bọn họ hai người cũng kích động cùng A Nô,

Ngô Tiều cùng đi.

Tô Trần không khỏi khẽ gật đầu.

Lữ lão phu tử tuổi tác đã lớn, Trúc Cơ một chuyện phỏng chừng không thể lâu kéo. Thật sự không được, khu vực hai người bọn họ đứng mấy phần chiến công, làm cho mấy viên Trúc Cơ Đan ban thưởng.

Hôm nay tại chủ trưởng trong đại doanh gặp được sư tôn Tôn Chân cùng một ít xa lạ tu sĩ Kim Đan, làm cho Tô Trần có một loại dự cảm mãnh liệt, "Lần này lại một đồng tu sĩ Kim Đan đến, phỏng chừng cùng Ma Sát Minh quyết chiến không xa! Các loại khai chiến thời điểm, các người theo ta đi, dĩ sách an toàn."

Theo từng cái tiên tông một đồng tu sĩ Kim Đan cùng nhóm lớn Trúc Cơ Kỳ đệ tử, thậm chí Luyện Khí Kỳ đệ tử cũng liên tục không ngừng đến, Thiên Phong Hạp chỗ này chủ trưởng đại doanh, càng phát ra náo nhiệt lên.

Ma Sát Minh thám tử rất khó lướt qua Thiên Phong Hạp cốc, vô pháp được biết căn kẽ tình báo.

Nhưng mà, tại đêm khuya đại địa đen kịt một màu thời điểm, theo Ma Quật nhìn ra xa đối diện hạp cốc, có thể thấy được tiên tông trong đại doanh cả đêm đèn đuốc sáng trưng, nhân số rõ ràng đang nhanh chóng gia tăng.

Ma Sát Minh cao tầng cùng tầng dưới chót nhiều người Tà tu môn, thấy tiên tông đại doanh bộ dạng này khí thế ngất trời tình cảnh, cảm giác được uy hiếp ngày càng nghiêm trọng, tự nhiên thập phần lo nghĩ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 257: Bắc Di Viện Binh

Ma Quật, mấy ngàn trượng ở chỗ sâu trong.

Một tòa âm trầm trong đại điện, Âm Phong từng trận gào thét, thạch bích Quỷ Hỏa lộc cộc.

Lục bào lão quái ngồi một mình ở Khô Lâu trên bảo tọa, một đôi khô héo Ứng Trảo thủ liên tục run run, khô héo gương mặt của âm trầm, nhìn qua điện thờ bên trong hơn mười tên nhiều thúc thủ vô sách tu sĩ Kim Đan cùng thành đàn mỗi một không chịu nổi Trúc Cơ Tà tu, trong mắt chớp động lên hơi mù chi sắc.

Một năm nay xuống, Ma Sát Minh đã rõ ràng không chịu đựng nổi.

Vốn, Ma Sát Minh cũng chính là một cái nhỏ yếu tiên tông thực lực, thậm chí so ra kém Vạn Thú tiên tông nhỏ như vậy tiên môn.

Bồng Lai tiên tông như vậy quái vật khổng lồ nội tình quá hùng hậu, hơn nữa Vạn Thú tiên tông, Song Tu tiên tông cùng Thanh Ô Thành đám tán tu, đồng thời thay nhau ra trận, bánh xe giống nhau cọ xát lấy Ma Sát Minh thực lực.

Chỉ là sắc một năm, Ma Sát Minh đã tổn hao gần gần một nửa Trúc Cơ Kỳ tu sĩ. Sĩ khí lung lay sắp đổ, hầu như đã đến khó thừa nhận giáp ranh. Quá mức thậm chí đã xuất hiện số ít đào binh, lén lút lẫn trốn ly khai Ma Quật.

Ma Sát Minh vốn chính là Thiên Phong Hạp một đám tà ma tu sĩ thế lực nhỏ, toàn bộ nhờ lực bào lão quái người này Kim Đan hậu kỳ tu sĩ thực lực mạnh mẽ cùng vô thượng uy vọng, nhất thống Thiên Phong Hạp, đem tất cả tà ma tu sĩ đều hiệu lệnh đứng lên.

Hiện tại, Ma Sát Minh cũng tại Bồng Lai tiên tông thế công phía dưới, lại lâm vào tan vỡ xu thế.

Nhiều người tà ma tu sĩ mặc dù đối với lực bào lão quái thập phần kính sợ, nhưng tình thế bất lợi, cũng khó dấu thất vọng.

Lực bào lão quái nhìn qua trong đại diện nhiều người tu sĩ Kim Đan cùng Trúc Cơ tu sĩ, hướng trong đó một kẻ Kim Đan tu sĩ, trầm giọng hỏi: "Lý trưởng lão, Ô Hốt Man Tát thế nhưng quay lại? Bọn họ bắc di Man tộc lúc nào có thể xuất binh đến trợ giúp?"

Ma Sát Minh cô cánh tay khó chống, chỉ có cường đại hơn Bắc Di Man Tu có thể dựa vào.

Bắc di man tộc sứ giả Ô Hốt Man Tát, vào nửa năm trước ly khai, phản hồi bắc di bộ lạc đi, nói là khuyên bảo Bắc Di Man Tu thủ lĩnh, phái binh tới trợ giúp Ma Sát Minh, nhưng đến nay không có tin tức truyền về.

Điều này làm cho lực bào lão quái rất là lo nghĩ.

Lý trưởng lão lắc đầu thở dài: "Còn không tin tức truyền quay lại. Đen chợt thầy pháp tát trước khi đi nói, Bắc Di Man Tu đang tại tập kết. Hẳn hội kịp thời gấp trở về, sẽ khiến ta Ma Sát Minh nhất định chịu đựng."

"Hừ! Tập kết, lại là tập kết! Một năm trước bọn họ đã nói tại tập kết điều binh, này cũng một năm trôi qua đi, nhân ảnh cũng không thấy đến. Bồng Lai tiên tông như vậy theo chúng ta đông dài, không cần hai ba năm, chúng ta tất cả đều sẽ bị dây dưa đến chết!"

"Hừ, theo ta thấy, bọn họ là ước gì chúng ta cùng Bồng Lai tiên tông lẫn nhau hao tổn thực lực. Bọn họ Bắc Di Man Tu cuối cùng xuất thủ, chinh đồn tàn cuộc."

"Đợi không được hai ba năm lúc sau, chỉ sợ Bồng Lai tiên tông gần đây, tiếp theo đối với chúng ta toàn lực ra tay."

Ma Quật bên trong nhiều người tu sĩ Kim Đan môn đều nghị luận, đối với Bắc Di Man Tu hiển nhiên là cực kỳ bất mãn.

Trải qua mấy năm, vẫn luôn là Ma Sát Minh đang cùng Thần Châu tiên tông chống lại. Bắc di Man tộc trong miệng nói trợ giúp, nhưng mà đến nay không gặp người tay, cũng chưa từng điều tu luyện vật tư đến giúp trợ.

Đột nhiên, Ma Quật đại điện bên ngoài rối loạn từng bừng.

Chỉ thấy một đám tà ma tu sĩ đề phòng phía dưới, một đám mấy trăm tên Man tộc tu sĩ cấp cao, vây quanh ba gã cầm trong tay thú cốt pháp trượng thú bào Man Tát cùng một gã thân mặc màu đỏ yêu Giáp thiếu nữ, bước vào động ma đại điện.

Nhiều người Man tộc các tu sĩ quần áo và trang sức cùng Ma Sát Minh tu sĩ hoàn toàn bất đồng, nguyên một đám tinh anh, vênh vào tự đắc, khí thế hiển nhiên so với một mẻ Ma Sát Minh dặt dờ rất nhiều.

"Ô Hốt Man Tát đến rồi!"

"Rốt cuộc cam lòng xuất hiện!"

Nhiều người Ma Sát Minh tu sĩ, đều là trợn mắt nhìn.

"Cho ba vị Man Tát đại nhân cùng vị tiểu thư này ban thưởng ghế ngồi!"

Lục bào lão quái nhìn đến trong đám người ba vị Man Tát cùng một cô thiếu nữ đi sóng vai, trong mắt hết sạch không khỏi khẽ động.

Man Tát tại bắc di man tộc địa vị cực cao, không biết thiếu nữ này là thân phận gì, vậy mà cùng Man Tát địa vị tương đối, thậm chí ẩn ẩn cao hơn một chút.

Nhiều người Man tộc tu sĩ vây quanh ba vị thú bào Man Tát cùng áo giáp màu đỏ thiếu nữ, tại Ma Quật đại điện một bên ngồi xuống.

Một vị trong đó Man Tát, đúng là người quen biết cũ Ô Hốt Man Tát.

Ô Hốt Man Tát có chút lão thái lụ khụ, trên mặt tràn đầy nếp gấp, cầm trong tay cốt trượng mà ngồi, cúi đầu, không thấy hi vọng chi sắc.

Cô gái kia nhưng là cực kỳ thanh xuân đẹp mỹ lệ, thướt tha thần bí, chân dài eo nhỏ, nhìn từ xa hình dáng có lồi có lõm, tại man tu bên trong coi như là tư sắc thật tốt.

"Không biết con phía dưới xưng hô như thế nào?"

Lục bào lão quái đánh giá cô gái kia một phen, nói.

"Vị này chính là ta bắc di đại thủ lĩnh con gái Ô Mẫn Nhi!"

Ô Hốt Man Tát đơn giản giới thiệu một câu, nhưng là tích chữ như vàng, cũng không nhiều lời nói.

Lục bào lão quái giật mình, khó trách thiếu nữ này địa vị như thế cao, có thể cùng Ô Hốt Man Tát đặt song song.

"Ô Hốt Man Tát đại nhân, ta Ma Sát Minh cao thấp đối với bắc di tộc từ trước đến nay kính trọng. Thế nhưng là, các người những năm này quá làm bốn mình thất vọng rồi. Hứa hẹn trợ giúp, một mực không thể thực hiện! Ta Ma Sát Minh nếu là bại vong, đối với các người cũng không có gì hay chỗ!"

Lục bào lão quái mặt không thay đổi trầm giọng nói.

"Vốn chính là các người Ma Sát Minh mời ta bắc di tu sĩ đến tiếp viện, làm sao trước cung kính sau ngạo mạn? !"

Kia Ô Hốt Man Tát thân nhiên nói, đối với lục bào lão quái chỉ trích, không cho là đúng.

Ma Sát Minh chỉ là bắc di tộc cùng Thần Châu bình chương mà thôi, có cố nhiên tốt, không có cũng tổn thất không lớn. Chỉ trích bắc di Man tộc trợ giúp bất lợi? Vậy coi như là có chút thấy không rõ phân lượng của mình rồi.

"Ta bắc di tộc vốn chỉ muốn cầm tòa tiếp theo Thanh Ô Thành, mưu được kia tòa Bí Ngân Khoáng mà thôi. Thật không nghĩ đến Bồng Lai tiên tông phản ứng kịch liệt như thế, phái ra trọng binh trừ hàng Thiên Phong Hạp, uy hiếp được ta bắc di an nguy, cái này khiến ta bắc di đại thủ lĩnh thế khó xử. Chúng ta cũng không tính toán cùng Thần Châu tiên tông quyết chiến, chỉ là muốn được điểm chỗ tốt mà thôi!

Bất quá, ta bắc di nhất tộc cũng sẽ không đối với các người vứt bỏ không thêm. Bắc di đại thủ lĩnh phái con gái hãnh Ô Mẫn Nhi, tự mình dẫn ba gã Man Tát, ba trăm tên tinh thiêu tế tuyển tu sĩ cấp cao đến giúp, bọn họ đều là ta bắc di Man tộc dũng mãnh nhất tu sĩ! Cũng đừng ngại ít, bắc di chính là vùng đất lạnh giá, tu sĩ vốn là không nhiều lắm, điều ba trăm tu sĩ cấp cao đã không dễ."

"Cũng chỉ có cái này những?"

Lục bào lão quái nhưng là sắc mặt một cái trở nên khó coi.

Ba vị Man Tát, ba trăm đẳng cấp cao man tu! ?

Một gã đẳng cấp cao man tu cũng liền miễn cưỡng bù đắp được Trúc Cơ Kỳ tu sĩ mà thôi, như vậy trợ giúp nhìn như không ít, nhưng căn bản cũng không đủ.

Nhất định phải đạt tới "Man Tát" cấp bậc này thực lực, cùng tu sĩ Kim Đan chiến lực tương đối, phương hướng có thể tạo được đầy đủ hiệu quả. Nhưng chỉ đã đến ba gã Man Tát, quá ít.

Mắt thấy Thiên Phong Hạp một trận đại chiến sắp tới, Ma Sát Minh tối gấp thiếu là Kim Đan cấp bậc chiến lực, ngăn cản tiên tông tu sĩ Kim Đan đột kích, đây mới là tính quyết định lực lượng.

Lục bào lão quái đối với Bắc Di Man Tu thực lực đoán không ra, cũng khó mà phân biệt Ô Hốt Man Tát chuyện đó đích thực giả.

Có lẽ bắc di tộc thực lực thật sự có hạn.

Nhưng là có khả năng, bắc di Man tộc còn chuẩn bị lực lượng cường đại hơn, chỉ là không muốn bày ở ngoài sáng mà thôi, muốn cầm Ma Sát Minh làm mồi, đến đánh chết Thần Châu tiên tông tu sĩ Kim Đan.

Nhưng bất kể là bao nhiêu cái tình huống, đây đối với Ma Sát Minh mà nói, đều không là tin tức tốt gì.

Đột nhiên, một gã ở bên ngoài thủ vệ tà ma tu sĩ, khuôn mặt kinh hãi muốn giật mình chi sắc, hướng vào động ma, kêu mãnh liệt: "Không tốt, Minh chủ! Đối diện tiên tông phát động tổng công!"

Bọn họ một hơi phái ra hơn hai mươi kẻ Kim Đan tu sĩ xung phong, tỉ lệ hơn một nghìn Trúc Cơ tu sĩ, đang từ đáy cốc, hướng ta Ma Quật đánh tới. Chúng ta bố trí ở phía trước trạm gác, toàn bộ bị tận diệt."

Ma Quật bên trong, Ma Sát Minh hơn mười kẻ Kim Đan tu sĩ cùng các tu sĩ Trúc Cơ Kỳ, sắc mặt đều bị bỗng nhiên đại biến.

"Nhanh, khởi động Ma Quật hộ vệ trận pháp, nhanh chóng nghênh chiến!"

Lục bào lão quái trong mắt hết sạch bạo khởi, đột nhiên đứng dậy. Nói qua, hăn lập tức đem người Ma Sát Minh tu sĩ lao ra Ma Quật, chủ trì trận pháp.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 258: Mật Đạo

Tô Trần dự cảm, cũng không phạm sai lầm.

Ngay tại Tôn Chân các loại Bồng Lai tiên tông hơn mười kẻ Kim Đan tu sĩ đến Thiên Phong Hạp đêm ấy, Cát trưởng lão cùng nhiều người tu sĩ Kim Đan sau khi thương nghị, vì để tránh cho tin tức tiết lộ, quyết định làm đêm phát động công kích.

Lấy Bồng Lai cầm đầu, Vạn Thú, song tu cùng Thanh Ô Thành các tu sĩ cùng nhau tiến binh, liền một mạch, tiêu diệt đã sớm mỗi một không chịu nổi Ma Sát Minh.

Tô Trần cùng A Nô, Lữ lão phu tử, Ngô Tiều cùng Trương tiểu đệ bọn bốn người, tại doanh trường bên cạnh lên cao đồng lửa ăn thịt nướng cùng uống vào Linh tửu, tán gẫu tất cả loại đề tài.

Toàn bộ Thiên Phong Hạp đại doanh đột nhiên bầu không khí khẩn trương lên đến.

Truyền lệnh tu sĩ hướng tất cả tu sĩ truyền đạt cao tăng mệnh lệnh, lấy Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ làm trung đội trưởng, dẫn đầu ba chi Trúc Cơ Kỳ tu sĩ tiểu đội, đi theo tu sĩ Kim Đan môn cùng nhau xuất chiến.

Cát trưởng lão vì khích lệ nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ chiến ý, tuyên bố phong phú khen thưởng.

Bồng Lai Trúc Cơ tu sĩ lúc này chiến tổng chiến công danh sách xếp hạng thứ ba, có hi vọng đạt được Bồng Lai tiên tông thưởng một

kiện Nguyên Thần Pháp Khí.

Còn lại Trúc Cơ tu sĩ, mỗi lần săn giết một gã tà ma Trúc Cơ tu sĩ, có được ba vạn khối hạ phẩm linh thạch, hoặc là các loại đáng giá Linh Đan, Pháp Khí đời một tỷ.

Mà Luyện Khí Kỳ đệ tử lập chiến công, cao nhất có được Trúc Cơ Đan, lấy cùng cái khác đời một tỷ rất nhiều tu luyện vật tư ban thưởng.

Như thế hậu thưởng, tự nhiên kích thích nhiều người Bồng Lai tiên tông các đệ tử trong mắt huyết quang, gào khóc gầm rú, hận không thể lập tức chém giết tà ma tu sĩ, lập được đại công lao.

Dưới bóng đêm.

Chúng tiên tông một đám tu sĩ Kim Đan cầm đầu, phi thân nhảy vào Thiên Phong Hạp cốc, tại u ám đáy cốc nhanh chóng tiến lên, nhờ Ma Sát Minh tại ven đường bày ra các loại sáng tối đồn biên phòng, sờ về phía Ma Sát Minh chỗ ở Ma Quật.

Mà khổng lồ hơn hơn một nghìn tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ và mấy ngàn tên Luyện Khí Kỳ các tu sĩ, theo sát phía sau, nối đuôi nhau vào Thiên Phong Hạp trong cốc.

Toàn bộ Thiên Phong Hạp đại doanh, tất cả tu sĩ toàn thể xuất động, bỗng nhiên đối với Ma Sát Minh khởi xướng tổng tiến công.

Lục bào lão quái nghe được thám tử báo lại, tất cả tiên tông tu sĩ Kim Đan, hướng Ma Quật khởi xướng quy mô tiến công, không khỏi sắc mặt kịch biến, lập tức tử lệ tu sĩ Kim Đan, tiến về trước Ma Quật chỗ sâu trung khu, chủ trì một tòa cỡ lớn hộ vệ trận pháp.

Ma Quật trải qua tà ma các tu sĩ hơn một nghìn năm kinh doanh, tại Thiên Phong Hạp trong vách núi cheo leo mấy nghìn, hơn vạn trượng sâu

chỗ, moi ra to lớn công sự.

Rậm rạp chẳng chịt đếm không hết động quật trong thông đạo, giấu giếm vô số cạm bẫy, cơ quan cùng mai phục.

Hỏa diễm trực lẫn trận, địa ngục Ma Quật, Lưu Sa cạm bẫy, mao đảm cơ quan, độc xà quật vắt hết óc nghĩ ra được cạm bẫy, đâu chỉ mấy trên vạn loại nhiều.

Mà Ma Sát Minh nhất thống Thiên Phong Hạp tà ma tu sĩ lúc sau, hao phí hơn trăm năm thời gian, đem tất cả công sự Liên thành nhất thể, hơn nửa phân bố tòa tiếp theo hộ vệ Ma Quật siêu cấp cự trận.

Dù là từng cái tiên tông có được thực lực cường hãn, nhưng đều muốn đơn giản công hãm cả tòa Ma Quật, tiêu diệt Ma Sát Minh, vậy cũng là không thể nào đấy, phải trả giá thảm trọng đại giới.

Bồng Lai tiên tông ba vị Linh pháo hạng nặng, uy lực mạnh mẽ, nhưng chỉ là đem Ma Quật cửa vào một mảnh chắc chắn công sự cho nổ sập. Vô pháp tổn thương đến đến nội bộ siêu cấp cự trận.

Ma Sát Minh cao thấp dựa vào cự trận pháp lớn, vẫn như cũ có thủ vững cùng ngoan cố chống lại lực lượng.

Bắc di đại thủ lĩnh con gái Ô Mẫn Nhi, Ô Hốt Man Tát mang đến ba trăm tên đẳng cấp cao man tu cũng không còn nhàn rồi, lập tức gia nhập Ma Quật phòng ngự.

Man sửa tu luyện cùng phương thức chiến đấu, cùng Thần Châu Tu Tiên giới cũng không giống nhau.

Tuy rằng man tu cùng người tu tiên thân thể cấu tạo cũng không khác biệt gì, thậm chí đều có Tội Thể tu luyện, thân thể, Nguyên Thần, Pháp lực, Thần Niệm, pháp thuật đợi một tý.

Tu Tiên giả coi trọng nhất nguyên thần tu luyện, lấy pháp thuật, Thần Niệm ngự khí làm chiến đấu thủ đoạn.

Nhưng mà man tu đi nhưng là một cái đầu khác con đường tu luyện.

Bọn họ cực kỳ trọng thị "Tâm Thể tu luyện", truy cầu thừa hành "Thân thể thành thánh" cao nhất tu luyện pháp tắc, không tiếc hết thủy cưởng hóa thân thể tu luyện, đối với thân thể tiềm lực nghiền ép đã đến đẳng phong tạo cực trình độ.

Trời sinh Thần lực, tại Man tộc là thiên phú cực cao vinh dự.

Tự nhiên mà vậy, bọn họ phương thức chiến đấu cũng truy cầu lực lượng của thân thể bộc phát, cấp hai tinh sắt tạo ra Huyền đao, Huyền súng, chiến công, động mấy vạn cân cuồng bạo lực đao, giống nhau có thể chém giết Trúc Cơ Kỳ Tu Tiên giả.

Ma Quật ở chỗ sâu trong, tất cả trong động quật đại trận pháp nhỏ, cơ quan, cạm bẫy tất cả đều khởi động.

Tiên tông nhiều người tu sĩ Kim Đan suất quân công vào động ma, lập tức đã tạo ngộ Ma Sát Minh tu sĩ kịch liệt nhất chống cự.

Tô Trần là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, dựa theo Kim Đan cao tăng truyền đạt mệnh lệnh, hắn là trung đội trưởng, cần suất lĩnh ba chi Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ tiểu đội, đi theo tu sĩ Kim Đan suất lĩnh đại quân tiến công Ma Quật.

Tô Trần mang theo ba chi Trúc Cơ tu sĩ tiểu đội, tại Thiên Phong Hạp đáy cốc đi theo đại quân, yên lặng tiến lên.

A Nô, Ngô Tiều hai gã Trúc Cơ tu sĩ, cùng với Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ cái này hai gã Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ tạo thành pha trộn tiểu đội, tự nhiên không cần nói nhiều, khẳng định phải đi theo hắn.

Mặt khác, Lỗ Vĩ, Vu Lan cùng Thẩm Tiệm huynh muội, mặt khác sẽ tìm một gã Trúc Cơ tu sĩ đứng lên một tiểu đội, cũng đều là Thanh Ô Thành người quen.

Cuối cùng một tiểu đội, nhưng là lại Cơ Nguyên Chính chủ động sớm tới tìm, cùng Tô Trần kết nhóm, đội viên là Trang Bách, Trang Bất Phàm, Tôn Thanh Ninh, Tôn Nhược Hương bốn vị Trúc Cơ tu sĩ.

Tôn Nhược Hương vẫn còn bị Tô Trần cự hôn tức giận bên trong, vốn không muốn gia nhập Tô Trần cái này trung đội, nhưng mà bị Tôn Thanh Ninh cho cứng rắn kéo đi qua.

"Đây là chinh chiến, đang mang tính mạng, không thể hờn dỗi! Tô sư đệ thực lực, tại ta tông rất nhiều Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ bên trong, cũng là có đếm được cao thủ. Chúng ta không với hãn, cùng với?"

Tôn Thanh Ninh trầm giọng nói.

Tôn Nhược Hương bĩu môi không vui, nhưng là im lặng xuống.

Tô Trần trước mắt tại chiến công trên bảng, xác thực xếp hạng rất cao, hơn nữa chưa từng có nếm qua thất bại chiến, cực kỳ an toàn. Rất nhiều tu sĩ đều muốn cùng Tô Trần kết nhóm, còn chưa hãn có thể bị Tô Trần vừa ý.

Tô Trần cùng quan hệ bọn hãn không phải là nông cạn, cũng không tốt chối từ, làm cho Cơ Nguyên Chính các loại năm người cũng gia nhập.

Bọn họ đi theo ở tu sĩ Kim Đan đằng sau, đi vào Vạn Trượng Hạp cốc vực sâu, Tô Trần lại đột nhiên dừng lại, ngẩng đầu quan sát nơi xa Ma Quật phương hướng, vẫy tay để cho mọi người dừng lại.

Ma Quật lối vào, tiên tông tu sĩ đang cùng Ma Sát Minh tu sĩ, chém giết thảm thiết.

Mấy trăm đạo Pháp Khí quang mang, giăng khắp nơi, dù là tu sĩ Kim Đan cũng không dám cứng rắn hướng.

Đột nhiên, một mảng lớn trên trăm con Huyền súng bắn một lượt, một mảnh dày đặc thương vũ bao trùm, lập tức có một chút tiên tông yếu hơn Trúc Cơ tu sĩ bị trọng thương, rơi xuống rơi đáy cốc bỏ mình.

"Làm sao vậy?"

Cơ Nguyên Chính thấy Tô Trần dừng lại không tiến, không khỏi kinh ngạc.

"Ma Quật lối vào, bố trí trận pháp cường đại công sự phòng ngự, khó khăn nhất đánh. Cho dù là chúng ta tiên tông tu sĩ một phương nhân số chiếm ưu thế, thời gian ngắn cũng khó có thể đánh hạ, hơn nữa thương vong tuyệt không Tiếu! Chúng ta chút người này tay, xông lên cũng bắt đầu không được bao lớn tác dụng."

Tô Trần sắc mặt thâm trầm, nói ra.

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Tẩu, ta biết một cái vô cùng bí ẩn mật đạo, mang bọn người theo mật đạo đi vòng qua."

"Mật đạo? Cái gì mật đạo?"

"Ta nửa năm trước chém giết một gã ma tu, trong lúc vô tình theo trên người hắn lấy được một phần 《 Thiên Phong Hạp địa đồ 》 quyển trục, phát hiện có một cái đầu khác mật đạo, thế nhưng đi thông Ma Quật bên trong, đối với Ma Quật nội bộ tình huống ghi chép có chút kỳ càn."

Hiện tại từng cái tiên tông chính đại nâng tiến công Ma Quật. Ma Sát Minh nhân thủ căng thẳng, nhất định không có quá nhiều nhân thủ đến bắt

tay cái này mật đạo. Bắn vào chúng ta ba tiểu đội hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ thực lực, một lần hành động sát nhập đi vào. Nguy hiểm là có một chút nguy hiểm, nhưng so với chính diện cường công, có lẽ lại càng dễ. Chư vị nghĩ như thế nào?"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 259: Huyết Tế Đại Trận

Tô Trần quay đầu lại, tinh táo hướng mọi người dò xét.

Đặt ở trước kia, hẳn là tuyệt không dám đánh mật đạo chủ ý, theo mật đạo tiến vào trong động ma. Một khi bị Ma Sát Minh tu sĩ phát hiện, bao vây lại, vậy thì phiền toái. Gặp gỡ Kim Đan Tà tu, vậy càng là không may, chỉ sợ ngay cả chạy trốn sinh đều làm không được đến.

Nhưng là bây giờ, tiên tông hơn mười vị tu sĩ Kim Đan môn tự mình tỉ lệ hơn một nghìn Trúc Cơ tu sĩ và mấy ngàn Luyện Khí trên đại quân trận toàn lực tấn công mạnh, Ma Sát Minh ngàn cân treo sợi tóc.

Ma Sát Minh cao tăng tu sĩ chỉ sợ tất cả đều muốn tại tuyến đầu dốc sức liều mạng chống cự, thậm chí chưa chắc ngăn cản được, nào còn có dư lực đi thủ hộ mật đạo.

Tô Trần suy nghĩ, đây là một cái theo mật đạo ẩn nấp vào động ma cơ hội thật tốt.

"Theo Ma Sát Minh mật đạo phía sau sát tiến đi. Bọn họ thủ vệ yếu kém nhất, ngược lại dễ dàng nhất bắt được chiến công! Tô lão đệ cái chủ ý này không sai!"

Lữ lão phu tử ánh mắt sáng ngời, kinh hỉ nói.

"Cũng tốt, đi mật đạo thử xem! Nói không chừng có thu hoạch ngoài ý muốn!"

Cơ Nguyên Chính gật đầu.

Chúng tu sĩ nhìn một chút Thiên Phong Hạp cốc, Ma Quật lối vào mãnh liệt chiến. Chính diện chiến trường trình độ thảm thiết, làm người tê cả da đầu.

Theo mật đạo sát nhập, cũng có một chút mạo hiểm, nhưng chưa chắc so với chính diện chiến trường cao. Tự nhiên, cũng không còn người phản đối Tô Trần cái chủ ý này.

Rất nhanh, bọn họ một nhóm mười lăm tên tu sĩ, lặng yên không tiếng động thoát ly đại quân đội ngũ, tại Thiên Phong Hạp cốc vực sâu vạn trượng đen kịt trong cốc rất nhanh bí mật đi.

Tô Trần từng khiêng Chiêu Yêu Phiên, đi ngang qua qua cả tòa mấy ngàn dặm Thiên Phong Hạp cốc, đối với đáy cốc phức tạp tình hình, đã sớm tìm được đến đây một lần nắm chắc.

Cái này mật đạo đại khái vị trí, hẳn tự nhiên cũng là biết rõ, chỉ là trước kia không dám mở ra đi vào mà thôi.

Tô Trần tránh đi trong hạp cốc ven đường yêu thú sào huyệt, đại sau khoảng nửa canh giờ, cùng mọi người đi tới một chỗ vách đá loạn thạch vách đá.

Cái này vách núi thẳng đứng lơ lửng bình thường, không thấy bất luận cái gì chỗ kỳ lạ. Trước đó nếu là không biết chuyện lời nói, là tuyệt đối không thể tại mấy ngàn dặm Thiên Phong Hạp trong cốc, phát hiện nơi này có một cái nho nhỏ mật đạo.

Tô Trần cầm trong tay 《 Thiên Phong Hạp địa đồ 》 cẩn thận so sánh một phen, mật đạo vào miệng thì ở toà này tầm thường trên vách đá.

Chúng tu sĩ môn tại vách đá tìm tòi tỉ mỉ một phen, phát hiện một cái ngụy trang thành loạn thạch cơ quan cái nút, thúc đẩy loạn thạch.

Trên vách đá, một đạo rộng vài trượng hơn vạn cân hậu trọng cửa đá, vô thanh vô tức mở ra.

Mọi người không khỏi kinh hãi, nối đuôi nhau vào.

Vào miệng cũng không người trông coi, hiển nhiên Ma Sát Minh nhân, cũng hiểu được không có khả năng có ai có thể phát hiện cái này mật đạo.

Bọn họ một nhóm người vuốt này đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón mật đạo, đi ước chừng trong vòng hơn mười dặm, cuối cùng đã tới Ma Quật bên trong ở chỗ sâu trong.

Cùng Ma Quật bên ngoài mấy trên vạn tu sĩ đại chiến chém giết so với, Ma Quật ở chỗ sâu trong lộ ra thập phần yên tĩnh, thậm chí là tĩnh mịch.

Ma Sát Minh nhân thủ hầu như đều điều đi phòng ngự tiền tuyến, Ma Quật chỗ sâu nhất ngược lại không có người nào.

Ma Quật bên trong.

Một tòa tĩnh mịch lờ mờ, tản ra vi khuẩn khí độc động quật thổ lao bên trong, giam giữ hơn một nghìn tên quần áo lam lũ nam nữ Quáng Nô, nguyên một đám thần sắc chết lặng mà tiều tụy, tay chân bị tinh sắt chế tạo tỏa liên xiềng xích lấy.

Bọn họ tất cả đều là theo Thần Châu Tu Tiên giới các nơi bị con buôn chop tới Luyện Khí tu sĩ, buôn bán đến Ma Sát Minh làm Quáng Nô. Tại đây tối tăm không ánh mặt trời Ma Quật, không biết ngày đêm làm việc, đào đất động, xây dựng công sự.

Các loại Quáng Nô môn già rồi, hoặc là tử vong, trực tiếp bị ném xuống đất lửa có sẵn quật bên trong đốt thành tan thành mây khói, phảng phất trên đời chưa bao giờ có người này từng sinh ra giống nhau.

To lớn phòng giam cửa ra vào, chỉ có ba bốn tên Ma Sát Minh Luyện Khí Kỳ Tà tu, đang tại bảo vệ lấy cái này tòa thổ lao.

Cái này vài tên Tà tu bọn đại hán chính vây quanh ở một cái bàn, uống vào mấy ấm thấp kém Linh tửu, nhằm chán chơi lấy một bộ súc sắc, đánh cuộc buổi tối người nào đi tuần tra gác đêm, thua cực kỳ ảo não, hùng hùng hổ hổ vài câu.

Cái này thổ lao kỳ thật cũng không có gì đẹp dễ thủ.

Mặc dù có Quáng Nô chạy ra qua thổ lao, nhưng chưa từng có Quáng Nô có thể còn sống chạy ra chỗ này Ma Quật. Đều là tại nửa đường, lằm trúng bẫy rập bỏ mình, hoặc là bị mặt khác tà ma tu sĩ phát hiện.

Đột nhiên, một gã Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ, sắc mặt thâm trầm đi tới nơi này tòa thổ lao trước.

"Triệu chấp sự! Năm Lão làm sao tới rồi hả?"

Kia vài tên đang tại chắn xúc xắc Luyện Khí Kỳ Tà tu, mắt say lơ đãng nhập nhèm, lập tức cả kinh, vội vàng chỉnh đốn đứng vững, sợ chịu một trận răn dạy.

Kia Trúc Cơ Tà tu sĩ nhưng căn bản không tâm tư để ý tới bọn họ, lạnh giọng quát: "Tiên tông nhân nhanh sát tiến đến. Mấy người các người, lập tức xua đuổi tất cả Quáng Nô, đến huyết tể đại trận, tiến hành huyết tể!"

Kia vài tên Tà tu Đại hán không khỏi dọa đến sắc mặt không chút máu.

Ma Sát Minh chiếm cứ Thiên Phong Hạp nơi hiểm yếu, lại có lực bào lão quái cùng hơn mười tên Kim Đan cấp Tà tu, càng có Bắc Di Man Tu chồ dựa, cường đại như thế, như thế nào nhanh như vậy liền không chịu nổi?

Cái này huyết tể đại trận, là Ma Sát Minh cường đại nhất năm người hộ vệ trận pháp một trong. Cực kỳ hung tàn yêu tà trận pháp, cần lấy đại lượng máu tươi cùng hồn phách đến đổ vào mới có thể khởi động.

Ma Sát Minh ngày thường nuôi cái này hơn một nghìn tên Quáng Nô, dùng để đào lỗ. Một khi Ma Sát Minh gặp được nguy cơ, Quáng Nô môn thì là khởi động huyết tể đại trận tốt nhất tể phẩm.

Tự học trúc xuất huyết tể đại trận đến nay, chưa khởi động qua tòa trận pháp này. Đây là lần đầu, nghe được muốn khởi động huyết tể đại trận, không muốn đến tình hình đã hung hiểm đến trình độ như vậy.

Nhưng mấy người bọn hãn thổ lao Luyện Khí trông coi cũng không dám hỏi nhiều.

"Thế nhưng là, nơi này có hơn một nghìn tên Quáng Nô, đưa bọn chúng tất cả đều huyết tể, chỉ sợ hội kịch liệt phản kháng, mấy người chúng ta ép không được!"

"Không sao, ta sẽ đích thân áp trận. Lập tức chấp hành!"

Trúc Cơ Tà tu trầm giọng quát.

Kia vài tên thổ lao Luyện Khí Tà tu trông coi môn lập tức cầm lấy Hỏa Tiên tử, nhảy vào thổ lao bên trong, điên cuồng quật những mỏ nô này, tương đương ngàn tên tập tễnh mà đi chết lạng Quáng Nô, xua đuổi hướng Ma Quật bên trong một tòa không lồ huyết tể trận pháp tể đàn mà đi.

Huyết tể đại trận ở một tòa mấy trăm trượng huyết sắc động quật, trong động quật một tòa khô héo ao. Ao chính giữa, đứng vững một khối chùng

cao nửa trượng huyết sắc Tinh Thạch.

Khối này huyết sắc Tinh Thạch, phẩm giai cực cao. Tản ra nồng nặc huyết sắc sát khí, làm cho người không dám nhìn thẳng.

Chung quanh của nó, có chút màu xanh khô héo cái ống, phảng phất vùng đất huyết mạch giống nhau, hướng Ma Quật bên trong tất cả cái phương hướng kéo dài.

"Sát!"

Trúc Cơ Tà tu nhìn qua ao, đứng chấp tay, âm thanh lạnh lùng nói.

Kia bốn gã Tà tu trông coi lập tức giơ tay chém xuống, đem nguyên một đám Quáng Nô môn mở rộng đến cạnh ao, một đao chém xuống đi."Phốc xuy", cốt cốt khí huyết, phun tung toé mà ra, hướng khô héo ao giữa dòng chảy quá khứ.

Mấy cái Quáng Nô máu đương nhiên có tác dụng gì, liền thoải mái chỗ này ao đều làm không được đến.

Nhưng mà hơn một nghìn tên Quáng Nô máu, cũng đủ đổ đầy chỗ này ao.

Nguyên bản nguyên một đám thần tình chết lặng, chút nào không hào quang Quáng Nô môn lập tức bùng tỉnh, rốt cuộc biết bọn họ toàn bộ đều đều phải bị chém giết ở chỗ này, nhao nhao hoảng sợ hét rầm lên, dốc sức liều mạng giãy giụa đều muốn đào thoát.

Thế nhưng là, bọn họ tất cả đều đeo trọng xiềng xích, nhiều năm tại Ma Quật đào lỗ, thân thể vốn là cực kỳ suy yếu, muốn chạy trốn, nói dễ vậy sao.

Kia bốn gã Tà tu Đại hán cường tráng khổng vũ, cầm Linh đao hồ gập bầy dê, sát hai tay đều mệt mỏi chết lặng, nhưng là mới sát ba bốn trăm tên Quáng Nô mà thôi, rốt cuộc làm ao tăng dưới chót đầy khí huyết.

Kia Trúc Cơ Tà tu chê bọn họ giết quá chậm, tế ra một thanh phi kiếm, tại Quáng Nô trong đám người bay vút. Lập tức, một mảng lớn đầu lâu rơi xuống đất, huyết quang văng khắp nơi.

Cái này những đở thăm khí huyết, làm ao trên mặt đất kia những khô đét huyết mạch phòng lên, tựa hồ bắt đầu một cốt một cốt nhịp đập.

Kia cao nửa trượng huyết sắc tinh thể tựa hồ cũng sống lại, bắt đầu mãnh liệt hấp thu khí huyết, nở rộ chói mắt huyết quang. Cái này những huyết quang, chiếu rọi khắp nơi trên đất Quáng Nô thì hài bên trên.

Quáng Nô trong cơ thể hồn phách, tựa hồ đang huyết quang dưới sự chỉ dẫn, giãy giụa lấy phải ra khỏi đến.

"Huyết tế đại trận lập tức sẽ sống, mau rời đi nơi đây!"

Trúc Cơ Tà tu không khỏi lộ ra mấy phần vẻ sợ hãi, liền vội vàng xoay người liền đi.

Hơn một nghìn tên Quáng Nô tính mạng đổ vào thành huyết tế đại trận, hình thành oán khí là bức nào cường đại.

Huyết tế đại trận một khi khởi động, Huyết Sát Chi Khí cùng vừa mới chết đi không lâu Quáng Nô oan hồn môn, sẽ hình thành cường đại Huyết Sát oán linh bầy, đem không khác biệt công kích và thôn phệ hết thảy sinh linh, hơn nữa lôi cuốn lấy mới chết đi oán linh, không ngừng mở rộng.

Kia bốn gã Luyện Khí Kỳ Tà tu Đại hán càng là bối rối, không để ý bên trên sẽ đi giết này những còn sống Quáng Nô, đi theo kia Trúc Cơ Tà tu thân về sau, lão đảo chạy trốn.

Lục bào lão quái biết rõ không kiên trì nổi bao lâu, đã quyết định buông tha cho chỗ này Ma Quật rồi.

Nhưng trước đây, muốn động dùng chỗ này huyết tể đại trận ở bên trong rất nhiều trận pháp, cho công vào động ma tiên tông tu sĩ một cái thê thảm đả kích, thậm chí khả năng tiêu diệt phần lớn tiên tông tu sĩ.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 260: Huyết Sát Oán Linh

Tô Trần cùng Ngô Tiều, Cơ Nguyên Chính một đám mười lăm tên Trúc Cơ cùng Luyện Khí tu sĩ, xuyên qua trong vòng hơn mười dặm mật đạo tiến vào ma quật ở chỗ sâu trong, đang tại Ma Quật bên trong thận trọng rất nhanh bí mật đi lấy.

Bởi vì nơi này không phải Ma Quật kẻ thù bên ngoài xâm lấn tiên tuyến phòng ngự trận địa, liên cơ quan cùng cạm bẫy cũng không thấy nhiều.

Ngẫu nhiên có một chút cấp thấp cơ quan cạm bẫy, đều bị Tô Trần có thể so với Trúc Cơ hậu kỳ cường đại Thần Niệm chỗ phát giác, từng cái nhỡ đi, hoặc là tránh đi.

Ma Quật ở chỗ sâu trong im ắng chút nào không một tiếng động, liên nửa cái bóng người cũng không thấy. Có lẽ đều bị hấp dẫn tới Ma Quật tiên tuyến phụ cận, cùng tiên tông đại quân tu sĩ đại chiến đi.

Chỉ là trong động quật nghiêm trọng ẩm ướt cùng dơ bẩn vi khuẩn khí độc hơi thở, nghe làm cho người cực kỳ không thoải mái.

"Xem ra chúng ta vận khí cũng không tệ lắm, trực tiếp đến Ma Quật tối điểm yếu, giết bọn hăn một ngược đẩy lên trời."

Lữ lão phu tử vui vẻ nói.

Lấy bọn họ nhóm người này tu sĩ thực lực, đủ để quét ngang gặp được Ma Quật chỗ sâu rải rác địch nhân. Trong lúc mấu chốt này, Ma Sát Minh

còn giữ lại nhiều đến hơn mười tên trở lên Trúc Cơ tu sĩ tại Ma Quật chỗ sâu khả năng quá thấp.

"Đúng vậy, nói không chừng còn có thể tìm tới Ma Sát Minh cất giấu rất nhiều tài vật bảo vật. Ma Sát Minh khổng lồ như vậy thế lực, khẳng định có nhà kho các loại giấu tài vật địa phương!"

"Nếu như có bảo khố, chúng ta mọi người quét qua phân, kia đã có thể phát tài rồi!"

Tất cả mọi người là gật đầu, đối với cái này đi có chút lạc quan. Coi như là không chiếm được tiên tông chiến công khen thưởng, theo Ma Sát Minh nơi đây cướp bóc một phen, đó cũng là một khoản to lớn tiền của phi nghĩa.

Đột nhiên, đi tuốt ở đằng trước Tô Trần, tựa hồ ngửi được một ít rất kỳ quái máu tanh mùi vị.

Cái mùi này không giống đồng dạng chết đi mới lịa tinh huyết, đổi mang theo mục nát cùng đậm đặc thối chặt mùi, tựa như thối nát mười mấy năm mùi.

Tức giận cái gì vị?

Tô Trần nghi ngờ mọi nơi xem thế nào.

Đột nhiên, hần ngẩng đầu, sợ hãi phát hiện, động quật đỉnh leo lên một cái chùng to bằng cánh tay mạch máu. Nó vẫn còn nhịp đập, tựa hồ như cả vùng đất đột ngột dài ra một cái sống đại huyết Mạch giống nhau, lộ ra cực kỳ dữ tợn, tản ra huyết sắc thối chặt ánh sáng.

Huyết sắc này thối chặt ánh sáng làm cho Tô Trần cảm thấy cực kỳ không thoải mái, nhưng mà cũng không có rõ ràng hại.

"Cái này là thứ quỷ gì?"

Mọi người cũng nhao nhao ngẩng đầu, thấy này quanh co đại địa huyết mạch, đều là khiếp sợ và kinh ngạc.

Bất kể là với kiến thức rộng rãi Lữ lão phu tử, hay vẫn là Cơ Nguyên Chính, Lỗ Vĩ đám người, đều là vẻ mặt mộng nhiên. Bọn họ sống trên trăm năm, mới nghe lần đầu.

Không ai thấy qua.

Tự nhiên cũng không ai biết vật này là cái gì, lại không dám mạo muội đi đụng chạm.

"Nó sát khí rất nặng, sợ không là vật gì tốt! Cũng không biết là quái vật gì. Được rồi, chúng ta hay vẫn là chớ trêu chọc nó, đi mau! Cướp sạch một phen, chúng ta liền từ mật đạo lui ra ngoài!"

Tô Trần cùng mọi người sắc mặt đều là kinh biến, không hề chút nào vẻ nhẹ nhàng, gia tốc hướng Ma Quật bên trong ở chỗ sâu trong đi đến.

Mấy trăm tên bị chém giết Khoáng Nô Môn, bọn họ di thể ngã xuống đất, xông ra máu, liên tục không ngừng chảy về phía chỗ này chỗ trũng bên trong ao máu.

Ở giữa ao máu, khối kia cao nửa trượng huyết tinh thạch thông qua rất nhiều màu xanh mạch máu điên cuồng hấp thu khí huyết, một lát liền hút đã no đầy đủ bên trong ao máu đỏ thẫm khí huyết.

Hung thần vô cùng huyết quang bắn ra bốn phía, giống như miếng to lớn trái tim giống nhau bác động. Ngập trời huyết sắc hung quang, giống như con theo địa ngục ở chỗ sâu trong leo ra ác quỷ, mặc dù sắp xuất thế đồng dạng.

Vô số màu xanh mạch máu liên tiếp này cái "Trái tim", máu tinh thạch mỗi một lần nhịp đập, đều muốn Huyết Sát Chi Khí chuyển vận hướng

càng phương xa động quật.

Giấu ở Ma Quật chỗ sâu chỗ này huyết tể đại trận dĩ nhiên kích hoạt, thông qua một mảnh dài hẹp cốt cốt đại địa huyết mạch, hầu như bao phủ cả tòa Thiên Phong Hạp Ma Quật.

Huyết tể uy lực của đại trận, dọc theo những huyết mạch này, truyền đến Ma Quật tất cả địa phương.

Chỗ này huyết tể đại trận chỉ có một tác dụng, cái kia chính là lấy đại lượng tu sĩ tính mạng, dẫn phát nồng nặc Huyết Sát ánh sáng, do đó làm oán linh ra đời.

Trong huyết trì này cái cao nửa trượng huyết tinh thạch, chính là cả huyết tể đại trận trái tim cùng trong không chế trụ cột.

Một khi đại trận kích hoạt, chẳng phân biệt được bằng hữu, đều là sát.

Kia những chết đi mấy trăm tên Khoáng Nô Môn, khắp nơi di hài đã bị huyết sắc hung quang chiếu xạ, dốc sức liều mạng chui ra từng con một tràn ngập oán khí Tiểu oán linh.

Chúng nó ước chừng chỉ lớn chừng quả dấm, giống như một đoàn nhàn nhạt huyết sắc khói khí nổi lơ lửng, không thân thể vô hình, mơ hồ lộ ra lộ ra một bộ ác quỷ chi tướng.

Rất nhanh, trên huyết trì không, liền phiêu đăng hơn 400 con Tiểu oán linh.

"Quỷ, quỷ a!"

"Là hung thần oán linh, mau đào mạng a!"

Kia những còn sống năm sáu trăm tên Luyện Khí Kỳ quặng mỏ nô, chưa từng gặp qua loại đáng sợ này Quỷ vật, bọn họ chết lặng xơ cứng khô héo

khuôn mặt, dọa đến vô cùng hoảng sợ, sợ hãi kêu, điên cuồng tứ tán trốn chạy để khỏi chết.

Thế nhưng là, bọn họ nguyên một đám trên tay chân mang theo trọng xiềng xích, hơn nữa tốp năm tốp ba cùng tay cùng một chỗ, lẫn nhau kiềm chế lấy, như thế nào có thể đào thoát.

"Chi!"

Cái này những vừa mới đản sanh Tiểu oán linh môn, đột nhiên phát hiện trên đất này một đoàn mỹ thực, bản năng hướng những mỏ nô kia môn đánh tới.

Tiểu oán linh trực tiếp xuyên qua nhục thể của bọn hắn, chui vào quặng mỏ nô não trong đầu, tham lam nuốt chửng Khoáng Nô Môn Nguyên Thần.

Khoáng Nô Môn lập tức hét thảm lên, thành phiến té trên mặt đất giãy giụa lấy, khuôn mặt thống khổ mà vận vẹo.

Một lát, cái này nhóm lớn Tiểu oán linh môn ăn Khoáng Nô Môn Nguyên Thần.

Từ nơi này những chết thảm quặng mỏ nô trong cơ thể, sẽ chui đi ra thời điểm, bọn họ quý thân thể đã lớn mạnh gần một gấp bội, thực lực chột tăng gấp đôi.

Chúng nó tại Huyết Trì phụ cận, chẳng có mục đích phiêu đảng, tiếp tục chim ăn thịt lấy mặt khác quặng mỏ nô.

Nhưng mà Khoáng Nô Môn quá ít, chưa đủ chúng nó thôn phệ, rất nhanh tất cả đều bị săn thức ăn không còn.

Chúng nó đã không có thể nhưng liệt thực mục tiêu.

Trong đó một cái hung thần oán linh, nó phát hiện mình nhiều căn nuốt một gã quặng mỏ nô Nguyên Thần, so với khác oán linh rõ ràng một vòng to, thực lực cường đại rất nhiều. Đột nhiên theo dõi chung quanh khác Tiểu oán linh, mãnh liệt nhào tới.

Trên huyết trì không, mấy trăm con oán linh lập tức đại loạn, nhao nhao điên cuồng lẫn nhau thôn phệ. Cường đại oán linh ngạc nhiên phát hiện, chỉ cần phải chiếm đoạt khác Tiểu oán linh, liền có thể trở nên mạnh mẽ.

Lại sau một lúc lâu, con thứ nhất có thể so với Trúc Cơ Kỳ tu sĩ thực lực oán linh ra đời.

Nó căn nuốt hơn mười chỉ cần Tiểu oán linh, rõ ràng so với khác năm đầm giống như Tiểu oán linh lớn hơn mười mấy lần, giống như một cái đầu lâu lớn nhỏ, hơn nữa huyết sắc hung thần càng thêm nồng đậm.

Con này Trúc Cơ oán linh chỉ là đột nhiên mở rộng miệng, liền trực tiếp căn nuốt phụ cận một cái nhỏ oán linh, điên cuồng lớn mạnh thực lực của mình.

Khác Tiểu oán linh môn đều lộ ra vẻ hoảng sợ, trong bọn họ có không ít rất mạnh oán linh, nhưng là liền Luyện Khí hậu kỳ mà thôi, biết không phải là con này Trúc Cơ oán linh đối thủ, đã nhận ra nguy hiểm, điên cuồng chạy ra khỏi Huyết Trì động quật, hướng nơi xa động quật trốn chạy để khỏi chết.

Huyết tể đại trận uy lực kinh khủng, chính thông qua Huyết Trì liên tiếp một mảnh dài hẹp đại địa huyết mạch, kéo dài hướng Ma Quật các nơi.

Mà tại Ma Quật càng xa xăm, ngàn vạn tên tiên tông tu sĩ đã sát vào động ma bên trong, đang cùng Ma Sát Minh, Bắc Di Man Tu mấy nghìn người tu sĩ môn hung hãn mãnh liệt chém giết, kia những ngã xuống đất tử trận tiên tông tu sĩ cùng Ma Sát Minh tu sĩ, bị huyết sắc thắt chặt chiếu sáng bắn.

Chúng nó thi hài trong cơ thể từng con một Huyết Sát oán linh, vô thanh vô tức chui ra, hướng xung quanh tu sĩ đánh tới.

Dốc sức liều mạng hấp thu song phương bỏ mình tu sĩ huyết khí cùng tử vong hồn phách, giống như thủy triều, nhanh chóng lớn mạnh.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 261: Huyết Tinh Thạch

Tô Trần cùng một nhóm chúng tu sĩ phát hiện trên vách động kỳ quái huyết mạch lúc sau, trầm mặc xuống, tại Ma Quật trong thông đạo yên lặng bí mật đi. Tô Trần tự mình mang tiểu đội đi tuốt ở đằng trước, Lỗ Vĩ đám người tiểu đội đi ở giữa, mà thực lực gần với Tô Trần Cơ Nguyên Chính khu vực tiểu đội tức thì ở tuốt phía sau, để ngừa đằng sau xuất hiện địch nhân.

Tô Trần thỉnh thoảng so sánh trong tay một phần 《 Thiên Phong Hạp địa đồ 》 quyển trục, phân biệt phương hướng.

Miếng bản đồ này quyển trục là lục bào lão quái đệ tử thân truyền Huyết Ma hội chế ra tới, độ chuẩn xác cực cao.

Bất quá, bản đồ này quyển trục đối với Ma Quật bên trong ghi chép cũng không phải quá kỹ càng, chỉ cần ghi lại số ít địa phương trọng yếu, ví dụ như Ma Sát Minh Linh dược, Linh Đan, Linh Thạch các loại nhà kho trọng địa.

Thậm chí, còn đánh dấu có một chút cực kỳ bí ẩn mật thất, nhưng mà vị ghi chép kỳ dụng đường đi. Cũng không biết Huyết Ma ghi chép cái này những, tính toán làm gì.

Tô Trần tính toán dẫn đội lần lượt đi xem, có lẽ sẽ có thu hoạch.

Về phần ven đường có hay không chém giết Ma Sát Minh tu sĩ, tức thì hoàn toàn là xem vận khí.

Đột nhiên, Tô Trần ánh mắt lăm liết, động quật phía trước trăm trượng xa xa, chính đâm đầu đi tới một nhóm năm tên cúi đầu hành tẩu, đi sắc thông thông Ma Sát Minh tu sĩ.

Năm người này chính là trước kia tiếp nhận lục bào lão quái chi mệnh, khởi động huyết tể đại trận kia tên Trúc Cơ Tà tu, cùng bốn gã trông coi thổ lao Luyện Khí Đại hán.

Bọn họ năm người tại Huyết Trì dùng tới ngàn tên quặng mỏ nô tính mạng, đã dẫn phát huyết tể đại trận, không dám lưu lại, thần sắc kinh hoàng vội vàng rút lui khỏi Huyết Trì.

Nói thật, bọn họ cái này những tầng dưới chót đệ tử, cũng không biết chỗ này huyết tể đại trận uy lực chân chính, hội dẫn phát bao nhiêu hậu quả.

Chỉ là, chỗ này huyết tể đại trận là ma quật đệ nhất trận pháp một trong, yêu tà vô cùng. Không phải vạn bất đắc dĩ, lục bào lão quái là tuyệt sẽ không hạ lệnh chạy.

Có lẽ là Ma Quật bên trong tương đối an toàn, bọn họ năm người cũng không quá cảnh giác phía trước, đột nhiên thấy Tô Trần nhất hỏa nhân, không khỏi đều là ngạc nhiên.

Tô Trần các loại hơn mười người tu sĩ người mặc thuần một sắc Bồng Lai tiên tông quần áo và trang sức, Bồng Lai tiên tông đệ tử, vào bằng cách nào?

Không tốt!

Bị Bồng Lai tiên tông tu sĩ cho tấn công vào Ma Quật ở chỗ sâu trong đến rồi!

Kia Trúc Cơ Tà tu lập tức sắc mặt hoảng hốt, quay người liền bay vụt mà chạy.

"Giết bọn chúng đi!"

Tô Trần ánh mắt phát lạnh.

Chúng tu sĩ môn đã sớm tay bấm Phi Kiếm Pháp Khí chuẩn bị đã lâu, khẩn cấp muốn muốn trảm sát Trúc Cơ Tà tu đứng chiến công, há lại cho hấn đào tẩu.

Trong sát na này, năm sáu thanh phi kiếm quang mang bùng lên, hướng kia tên Trúc Cơ Tà tu bay chém tới.

"Phốc xuy!"

Kia Trúc Cơ Tà tu chưa chạy ra tầm hơn mười trượng, ở đâu chống đỡ được nhiều như vậy Trúc Cơ tu sĩ vây công, lập tức bị nhiều người phi kiếm chém giết.

Mặt khác bốn gã thổ lao trông coi tu sĩ, trong nháy mắt đều bị phi kiếm nháy mắt giết.

Nhẹ nhõm chém năm cái Tà tu, gỡ xuống bọn họ mang theo Ma Sát Minh tu sĩ lệnh bài, Lữ lão phu tử, Lỗ Vĩ đẳng chúng nhân cũng là lớn vui mừng. Tình huống như vậy nhiều gặp được mấy lần, nhất định chính là không hề mạo hiểm, bắt lại một khoản bút phong phú chiến công.

Tô Trần đối với điểm ấy chiến công cũng không quá để ý, cùng mọi người đang chuẩn bị tiếp tục tiến về trước nhà kho trọng địa. Tìm được Ma Sát Minh nhà kho tài vật, đó mới kêu thu hoạch phong phú.

Đi tại đội ngũ phía sau nhất Cơ Nguyên Chính lướt qua cái này vài câu thi thể, trong lúc vô tình quay đầu lại liếc về một cái kia mấy cỗ phơi thây trên đất thi thể, nhưng là thần sắc cả kinh, phát hiện có điểm gì là lạ, vội vàng nói: "Chư vị chậm đã, thân thể của bọn hấn giống như đang biến hóa!"

Mọi người không khỏi cả kinh, nhao nhao dừng lại, hướng kia năm thi thể nhìn lại.

Chỉ thấy, kia tên Trúc Cơ Tà sửa thi thể đang bị trên vách động huyết sắc thắt chặt ánh sáng chiếu sáng, trong cơ thể dốc sức liều mạng chui ra một đoàn đầu lâu lớn nhỏ, nhàn nhạt huyết sắc u hồn thứ đồ tầm thường.

Nó nhìn qua không giống người tu tiên Nguyên Thần, mà là nào đó hung thần đồ vật.

Mặt khác bốn bộ Luyện Khí Tà sửa thi thể cũng giống vậy chui ra bốn cái u hồn, chỉ là muốn nhỏ hơn một ít, vền vền lớn nhỏ cỡ nắm tay.

Chúng nó còn chưa hoàn toàn thoát thân ra ngoài, liền hướng Tô Trần đẳng chúng nhân giương nanh múa vuốt, ý đồ công kích chúng tu sĩ, khuôn mặt cực kỳ hung ác vô cùng.

Tô Trần đẳng chúng nhân thần sắc tất cả giật mình, nhao nhao cách chúng nó xa một chút.

"Ca, cái này ~, cái này những là vật gì? Chúng nó không phải là Quỷ Hồn đi?"

Tôn Nhược Hương trốn ở Tôn Thanh Ninh sau lưng, cả kinh nói.

Nàng thành cho người tu tiên nhiều năm, nhưng mà Quỷ vật thật đúng là chưa bao giờ thấy qua.

Mà mảnh Thần Châu ban ngày ban mặt đại địa, Quỷ vật cũng ngẫu nhiên hội ra đời. Thế nhưng chúng nó vừa thấy Thái Dương chiếu một cái liền chết, khó có thể thời gian dài sinh tồn, vô cùng ít có thể còn sống xuống, so với Yêu thú càng thêm khan hiếm cùng hiếm thấy.

Cơ Nguyên Chính nhưng là trừng tròng mắt, nhận ra vài phần, giật mình nói: "Cái này đây cũng là trong truyền thuyết oán linh đi? ! Ta tại 《 Thần Châu Quỷ Tộc Ký 》 bên trong, bái kiến đối với quỷ tộc phân loại.

Vô hình vô sắc đấy, bình thường là u linh, nhưng mà chúng nó người phải sợ hãi, rất ít tới gần người. So với u linh cường đại hơn, chính là oán linh, oán niệm rất nặng người di thể bên trong mới có thể ra đời, vô cùng hung hãn! Hơn nữa chúng nó vô hình không thân thể, am hiểu nhất đối với Nguyên Thần tiến hành công kích, sẽ chủ động công kích bất luận cái gì sinh linh!

Nhưng oán linh rất khó ra đời, trên trăm con thông thường u hồn trong cũng chưa chắc có thể gặp một cái oán linh một hộp này khí, ra đời năm con oán linh, quá không bình thường rồi!"

"Xác thực cực kỳ không bình thường!"

Tô Trần nhẹ gật đầu, không khỏi ngẩng đầu vừa liếc nhìn vách tường trên đỉnh huyết mạch. Ẩn ẩn cảm thấy, cái này những oán linh cùng vách tường trên đỉnh cái này gốc rễ huyết mạch, tản ra huyết sắc thắt chặt chỉ có nhất tại.

"Oán linh? Đây chính là so với thông thường Quỷ Hồn còn kinh khủng hơn!"

Mọi người nghe vậy, đều là hít vào một ngụm khí lạnh, đối với cái này mấy cái vừa mới đàn sanh oán linh, tràn đầy cảnh giác.

Tâm thường Tu Tiên giả đối với quỷ tộc không quen, không rõ ràng lắm bọn họ phương thức chiến đấu. Chúng nó cùng Tu Tiên giả cùng Yêu thú hoàn toàn bất đồng, cũng không thân thể.

Tô Trần cảnh giác đem tam bảo hồ lô đập ở trong ống tay áo.

Cái kia Trúc Cơ oán linh cùng bốn cái Tiểu oán linh từ trong thi thể sau khi chui ra, liền giương nanh múa vuốt, hung hãn đột nhiên hướng chúng tu sĩ môn vọt tới.

"Mau ngăn cản, nó xông lại!"

Trong chốc lát, hơn mười đạo quang mang chói mắt các màu kim hệ, hỏa hệ phi kiếm, Pháp Dao, búa, thuẫn lúc giữa hướng cái kia Trúc Cơ oán linh trăm cùng Tiểu oán linh môn giết đi qua.

Mấy đạo phi kiếm không trở ngại chút nào xuyên thủng qua con này Trúc Cơ oán linh cùng Tiểu oán linh thân thể, lập tức khiến chúng nó đau nhức kịch liệt một cái.

Nhưng mà, loại phi kiếm này trăm đâm mang đến tổn thương hiển nhiên có chút yếu, chỉ là hơi chút suy yếu chúng nó mà thôi. Chúng nó căn bản không quản nhiều người phi kiếm, hướng mọi người bay nhào tới.

Tốc độ của bọn nó cực nhanh, so với phi kiếm cũng không chút thua kém.

"Thiên Lôì chú!"

A Nô nhưng là đưa tay nhất đạo lôì buộc lại pháp thuật đập tới, một đạo cỡ nhỏ đen lôì Trụ hạ xuống, không xiêu không vẹo đánh vào trong bọn họ lúc giữa.

"Răng rắc ~!"

Kia bốn cái Tiểu oán linh lập tức bị đạo này lôì pháp, cho nổ tan thành mây khói.

Mà cái kia Trúc Cơ oán linh sợ hãi né tránh, lọt vào lôì pháp trọng thương, bị lọt bỏ gần hơn phân nửa oán linh lực lượng, lập tức sứt đến

Luyện Khí oán linh cảnh giới. Nó nhưng là chưa chết, phát ra thể lượng thét lên, "Sưu ' một cái, bay ra mấy bên ngoài trăm trượng, trong nháy mắt liền không thấy tung tích.

Cái kia oán linh đào tẩu, mọi người mặt nhìn nhau, cảm thấy kinh hãi.

Tầm thường Phi Kiếm Pháp Khí, đối với oán linh tổn thương rất thấp. Mà đang lúc mọi người Pháp Khí cùng trong pháp thuật, chỉ sợ cũng liền A Nô loi pháp có thể đối với oán linh tạo thành tổn thương to lớn, làm cho oán linh cảm thấy sợ hãi.

"Bình thường tử vong tu sĩ phải không hội ra đời oán linh đấy. Mấy cái này oán linh rồi lại như thường nhanh chóng xuất hiện, việc này quá quỷ dị. Chỉ sợ cùng cái này vách tường đỉnh huyết mạch có quan hệ, cái này huyết mạch tại Ma Quật bên trong kéo dài, phạm vi cực lớn. Chỉ cần bỏ mình, sẽ gặp bị nó chuyển hóa làm oán linh.

Ma Quật bên trong chết nhiều như vậy Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí Kỳ tu sĩ, tuyệt sẽ không vền vẹn ra đời trước mắt mấy cái oán linh, sợ là còn rất nhiều, thậm chí càng ngày càng nhiều!"

Tô Trần trầm giọng nói.

"Làm sao bây giờ? Chúng ta là tiếp tục đi vào, hay vẫn là tranh thủ thời gian rút lui khỏi?"

"Nếu là rút lui khỏi, vậy tiền công tấn khí. Chúng ta thật vất vả đã đến trong động ma, chính là nhân cơ hội thu hết một phen cơ hội tốt! Nếu là gặp được một chút nguy hiểm liền buông tha cho, chúng ta cái nào tu luyện tài nguyên!"

"Kia tiếp tục lưu lại?"

Trong chi đội ngũ này, Lỗ Vĩ đám người toát ra vẻ sợ hãi. Bọn họ cũng không ngờ tới, gặp được như vậy hung hiểm tình huống.

Thế nhưng là, cứ như vậy tay không đến một chuyển, liền rút khỏi đi, bọn họ lại thế nào cam tâm!

Mọi người nhao nhao nhìn qua hướng Tô Trần, hiện tại chỉ có thể Tô Trần cầm chủ ý.

Tô Trần không khỏi trầm mặc xuống.

A Nô lời pháp, đối với quý tộc lực sát thương thật lớn, vượt xa hệ khác tu sĩ. Trúc cơ oán linh, đối với bọn họ một nhóm người không có uy hiếp, trong thời gian ngắn mới có thể bảo an toàn bộ đều.

Tô Trần Ngưng Thần nhìn về phía vách tường trên đỉnh cái kia cánh tay khô huyết mạch, hướng động quật ở chỗ sâu trong kéo dài, trầm giọng nói: "Ma Sát Minh rất có thể là bằng vào cái này huyết mạch, chế tạo ra oán linh! Cái này đường huyết mạch có lẽ thông hướng nó tối bộ vị trọng yếu, chúng ta lập tức dọc theo huyết mạch quá khứ phá đi nó, có lẽ còn kịp!"

Mọi người thận trọng gật đầu, lập tức nhanh chóng đi về phía trước. Cầu phú quý trong nguy hiểm, không bốc lên một chút mạo hiểm, cái nào có thể được chỗ tốt.

Có cái này trên vách động phương hướng huyết mạch với tư cách chỉ dẫn, bọn họ chỉ là thời gian đốt hết một nén hương lúc sau, liền tới đến một tòa Huyết Trì động quật trước.

Càng là tiếp cận ao máu này, bọn họ phát hiện oán linh càng nhiều, hơn nữa phẩm giai cũng là càng cao.

Thậm chí, đã có một đầu Trúc Cơ hậu kỳ u linh tồn tại.

Oán linh môn phát hiện có một đội tu sĩ ý đồ tới gần Huyết Trì, không khỏi nhao nhao tụ tập tới đây, điên cuồng công kích, ý đồ ngăn cản bọn họ tới gần Huyết Trì.

Cũng may, A Nô lô pháp uy lực, đối với oán linh tổn thương cùng nguy hiểm cự đại. Dù là một đạo thông thường Thiên Lô chú pháp thuật, liền có thể bị trọng thương một cái Trúc Cơ oán linh.

Nhiều nhất một cỗ, thậm chí đồng thời xuất hiện mười con Trúc Cơ Kỳ oán linh, nhưng mà trong bọn họ mấy chỉ cần bị A Nô lô pháp làm cho đuổi giết, còn lại kinh hoảng chạy trốn, cũng không cho bọn hắn tạo thành quá lớn trở ngại.

Mọi người rút cuộc một đường tới sát Huyết Trì trước mặt của.

Nhìn đến trước mắt ao máu này, khắp nơi hơn một nghìn kể quặng mỏ nô thi thể, Tô Trần, Cơ Nguyên Chính tất cả mọi người là cả kinh đổ mồ hôi lạnh, cảm thấy tức lộn ruột.

Ma Sát Minh vì cho Huyết Trì đổ đầy máu, vậy mà không tiếc giết chóc nhiều như vậy quặng mỏ nô tính mạng. Khó trách Ma Quật bên trong, hội có nhiều như vậy oán linh ra đời.

Tô Trần liếc nhìn, liền thấy được trong huyết trì lúc giữa khối kia cao nửa trượng huyết sắc Tinh Thạch, tản ra vô cùng nồng nặc huyết sắc thắt chặt ánh sáng. Mấy chục cây huyết mạch, chính quấn chặt lấy huyết sắc Tinh Thạch, hướng động quật phương hướng khác nhau kéo dài đưa tới.

Hiển nhiên, nơi này chính là toàn bộ huyết mạch trung khu chi địa, huyết sắc Tinh Thạch như đồng tâm bắn giống nhau, cho đông đảo huyết mạch truyền máu.

Tô Trần ánh mắt lạnh lẽo, đưa tay liền tế ra một đạo ám ảnh phi kiếm, hướng huyết sắc Tinh Thạch chém xuống, đều muốn hủy diệt nó.

"Keng ~!"

Khối này huyết sắc Tinh Thạch xuất kỳ cứng rắn, cũng không biết làm bằng vật liệu gì, phẩm giai tựa hồ đang tam giai trở lên, Âm Ảnh phi kiếm bị trực tiếp bắn quay lại.

Tô Trần không khỏi lắp bắp kinh hãi, lập tức lấy Âm Ảnh phi kiếm vây quanh huyết sắc Tinh Thạch dạo qua một vòng, cắt đứt tất cả huyết mạch, đem cái này nửa trượng huyết sắc Tinh Thạch, trực tiếp đào.

"Tẩu!"

Tô Trần phất tay, lấy Tu Di giới thu khối này Huyết Tinh Thạch, lập tức liền rút lui khỏi. Nơi đây tụ tập oán linh nhiều lắm, chỉ là Trúc Cơ oán linh chỉ sợ không dưới mười mấy con nhiều, thời gian lâu dài, chỉ sợ A Nô Pháp lực tiêu hao quá lớn, cũng nhịn không được.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 262: Kim Đan Oán Linh Truy Sát

Tô Trần một kiếm đem nửa trượng lớn nhỏ Huyết Tinh Thạch cùng rất nhiều đại địa huyết mạch chặt đứt, theo bên trong ao máu đào hái được ra ngoài, thu nhập Tu Di giới nội.

Khối này Huyết Tinh Thạch rõ ràng cho thấy chỗ này Huyết Trì cùng huyết mạch đầu mỗi then chốt, nó vì sao có thể trở thành cả trận pháp hạch tâm, hơn nữa sinh ra như thế nồng nặc Huyết Sát Chi Khí, Tô Trần cũng không rõ ràng lắm.

Nhưng nếu như không cách nào phá hư mất, vậy chỉ có mang nó đi, miễn cho lại bị Ma Sát Minh lợi dụng.

Tô Trần lập tức mời đến bên trên A Nô các loại hơn mười tên tu sĩ, nhanh chóng rút lui khỏi Huyết Trì.

Chỗ này Huyết Trì lưu lại Huyết Sát Chi Khí quá nồng nặc, đối với oán linh tiềm lực kích phát, có hết sức rõ ràng tăng lên hiệu quả. Liên cấp thấp nhất Tiểu oán linh, đều có thể bộc phát ra gấp đôi sát thương uy lực.

Mọi người lọt vào nhóm lớn Trúc Cơ oán linh cùng Tiểu oán linh vây quanh, chúng nó không có có hình thể, tốc độ công kích cực nhanh, thuận lúc giữa giết tới, phiêu hốt trở ra.

Chỉ có A Nô đánh ra lô hệ pháp thuật, đối với mấy cái này oán linh sát thương hiệu quả cực kỳ rõ ràng, có thể dọa lùi oán linh. Mà mặt khác hơn mười người các loại Pháp Khí cùng rất nhiều pháp thuật, sát thương hiệu quả đều rất yếu ớt, khó có thể trọng thương Tiểu oán linh.

Thậm chí ngay cả Tu Tiên giả thường dùng nhất phòng hộ quang tráo, đối với oán linh sức chống cự đều vô dụng.

Chúng nó vô hình thân thể, có thể trực tiếp xuyên thấu quang tráo, xuyên qua thân thể, làm bị thương tu sĩ Nguyên Thần.

Mà, đúng là làm bất kỳ người tu tiên nào cảm thấy sợ hãi chỗ.

Người tu tiên Nguyên Thần rất là yếu ớt, bị ẩn sâu ở trong đầu lâu trong biến ý thức, đạt được thân thể, vòng phòng hộ, pháp khí bảo hộ nghiêm mật.

Nhưng một khi thân thể các loại không tạo nên phòng ngự tác dụng, Nguyên Thần lọt vào oán linh bị thương, nhẹ thì tổn hại cùng tu vi, linh trí thất thường, thậm chí bị oán linh hoàn toàn thôn phệ.

Chỉ là trong một giây lát công phu, bọn họ đã tại nhiều người oán linh dưới sự vây công lộ ra giật gấu vá vai, nghèo rớt mồng tơi, sắp không chịu nổi.

Tô Trần lao ra Huyết Trì, A Nô lập tức theo sát phía sau, đưa tay chính là một mảnh rậm rạp chẳng chịt lõi điện chi vồng, đem động quật phía trước một đám Tiểu oán linh môn kinh sợ lui, hai người tại phía trước nhất mở đường.

Mọi người một đường cường sát, chạy ra khỏi nhóm lớn oán linh vòng vây, trốn nhập ma quật ở chỗ sâu trong.

"Chúng ta bây giờ đi nơi nào?"

"Đi theo ta!"

Tô Trần mở bản đồ quyền trục nhìn mấy lần, rất nhanh đã chọn cùng một cái phương hướng. Cách nơi này mà ước chừng bảy tám dặm dặm động quật, có

một cái Ma Sát Minh mật khố, đi nơi đó nhìn một chút.

Tô Trần đám người sau khi rời khỏi, chỗ này huyết tể đại trận huyết sắc thắt chặt ánh sáng, rốt cuộc ảm đạm xuống.

Trên vách động hơn mười đầu kéo dài hướng Ma Quật các nơi lớn huyết mạch, đã mất đi Huyết Tinh Thạch nhịp đập cùng Huyết Sát rót vào, bắt đầu uế oải cùng khô cạn, trở nên ảm đạm không ánh sáng.

Nhưng mà, Ma Quật bên trong đã sớm ra đời rất nhiều oán linh.

Tất cả tiên tông cùng Ma Sát Minh rất nhiều tử trận tu sĩ, đều lấy oán linh phương thức lại lần nữa "Phục sinh". Chúng nó tại Ma Quật bên trong tìm kiếm Tu Tiên giả bắt giết, thậm chí kia đòn công kích này, thôn phệ, làm chính mình nhanh chóng trở nên cường đại hơn.

Ma Quật ở chỗ sâu trong, Huyết Trì phụ cận một cái Trúc Cơ hậu kỳ oán linh, liên tục cắn nuốt mấy cái vừa mới đản sinh Trúc Cơ sơ kỳ oán linh lúc sau, đột nhiên đã phát sinh kịch liệt biến hóa.

Nó hình thể đột nhiên chột tăng gấp mấy lần, hóa thân thành một đầu 2 trượng cự đại cuồn cuộn máu đặc cầu, oán khí ngập trời, quét sạch hướng chung quanh động quật.

Bỗng nhiên, là một đầu Kim Đan cấp oán linh ra đời.

"Hét lên!"

Kim Đan oán linh cuồng hỉ, điên cuồng hét lên một tiếng.

Tiếng gầm cuồng quét, chung quanh trong vòng hơn mười dặm Ma Quật ở chỗ sâu trong, đều tại chấn động kịch liệt. Rất nhiều Trúc Cơ oán linh cùng Tiểu oán linh môn, đều tại nó ngập trời uy nghiêm phía dưới, sợ hãi nhiếp nhiếp phát run, hạ đất không dám nhúc nhích.

Nó rung đùi đắc ý, hít hà Huyết Trì phụ cận không khí, ngửi được người lạ mùi. Nó đột nhiên hướng Tô Trần các loại nhiều người rời đi phương hướng, gào thét gầm to, tốc độ cao nhất đuổi theo.

Trên đường, Kim Đan oán linh gặp được khác một ít niếp niếp phát run Trúc Cơ oán linh cùng Tiểu oán linh, đột nhiên há miệng quét ngang mà qua, đưa nó môn tất cả đều thôn phệ tiến nó miệng lớn dính máu bên trong.

Tô Trần nghe thấy một tiếng chấn động Ma Quật gầm rú, không khỏi dưới bàn chân trĩu trệ, thần sắc kinh biến. Khoảng chừng một lát lúc trước, hẳn đều không có nghe được đáng sợ như vậy gào to.

Hắn thậm chí cho là mình xuất hiện nghe nhầm, không khỏi quay đầu nhìn hướng Cơ Nguyên Chính, Lỗ Vĩ các loại rất nhiều tu sĩ.

Mọi người đều nghe được cái này uy nghiêm rống lên một tiếng thanh âm, trên mặt đều là một bộ sợ hãi.

Phía trước bọn họ cùng Trúc Cơ oán linh đã giao thủ, biết rõ Trúc Cơ oán linh cũng không có uy thế như vậy. Cái này thị uy vậy gào thét thanh âm, so với Trúc Cơ oán linh uy nghiêm bá đạo quá nhiều.

"Thanh âm này quá kinh khủng, chẳng lẽ là một đầu Kim Đan cấp oán linh xuất hiện? Nghe thanh âm, nó cách chúng ta chỉ sợ không xa lắm! Đừng tại Ma Quật dừng lại, chúng ta mau trốn đi!"

Cơ Nguyên Chính kinh sợ sắc mặt trắng bệch.

Chúng tu sĩ môn đều là gật đầu đồng ý, nếu là không có Kim Đan cấp uy hiếp tồn tại, bọn họ tiếp tục tại Ma Quật ở chỗ sâu trong tìm tòi tài vật cùng bảo vật, kia cũng không sao.

Thế nhưng là rõ ràng xuất hiện một đầu Kim Đan oán linh, vậy thì không phải là bọn họ bọn này Trúc Cơ tu sĩ làm cho có thể chống đỡ được rồi. Thà rằng tay không đi ra ngoài, cũng không muốn đi đối mặt cái kia Kim Đan oán linh.

Tô Trần cẩn thận lắng nghe một cái, phát hiện đạo kia liên miên gào to, chính đang nhanh chóng tới gần, sắc mặt đại biến, lập tức quát to: "Không còn kịp rồi, nó đã hướng phương hướng của chúng ta tới đây, nhất định sẽ đuổi theo chúng ta. Nhanh, chia làm mấy tiểu đội, hướng phương hướng khác nhau động quật đào tẩu. Tẩu mật đạo, hoặc là đi Ma Quật vào miệng bên kia tìm tiên tông tu sĩ Kim Đan, có thể trốn mấy cái tính mấy cái!"

Cơ Nguyên Chính, Trang Bất Phàm, Tôn Thanh Ninh huynh muội đám người, còn có Lỗ Vĩ, Vu Lan, Thẩm thị huynh muội đẳng chúng nhân nào dám do dự, lập tức phân ra bốn cái phương hướng khác nhau động quật, chia nhau chạy tứ tán.

Tách ra tẩu, kim đan kia oán linh không thể cùng thời gian Truy sát tất cả nhiều tiểu đội, chỉ có trong đó một chi tiểu đội người hội không may, mà mọi người khác có lẽ còn có thể có việc đường.

Nhưng đi chung với nhau lời nói, đây tuyệt đối là chỉ còn đường chết.

Tại Kim Đan oán linh trước mặt, không có người nào có thể chống đỡ.

Trong chớp mắt, tại chỗ chỉ còn lại có Tô Trần, A Nô, Ngô tiểu phu, cùng sâu mi khổ kiếm Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ các loại năm người.

Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ mới Luyện Khí hậu kỳ tu vi, dụng phải Tiểu oán linh đều quá sức, chớ nói chi là Trúc Cơ cùng Kim Đan cấp oán linh. Bọn họ cần cùng Trúc Cơ tu sĩ đồng thời, phương hướng có thể còn sống sót.

Tô Trần lập tức hướng bốn người bọn họ nói: "A Nô, người và Ngô đại ca hộ tống Lữ lão ca cùng Trương tiểu đệ tẩu. Ta đơn độc tẩu mặt khác một con đường, vạn nhất nó đuổi theo ta, các người cũng có cơ hội chạy đi."

"Không, công tử, ta và người đồng thời. Làm cho Ngô đại ca cùng Lữ lão ca, Trương tiểu đệ cùng đi."

A Nô căn môi, kiên định lắc đầu.

Vạn nhất nếu là Tô Trần không thể chạy trốn, nàng không muốn cô linh linh còn sống. Nếu là chết, dứt khoát thì cùng chết tại đây trong động ma.

"Mấy người chúng ta hay vẫn là đồng thời đi, phân tán ra gặp được Trúc Cơ oán linh, chỉ sợ cũng chưa chắc có thể chạy trốn."

Ngô Tiều trầm giọng nói.

"Cũng được!"

Tô Trần bất đắc dĩ, hiện tại cũng không có thời gian đi khuyên bọn họ tẩu, "Trương tiểu đệ, người chọn lựa một con đường!"

"Ách bên kia!"

Trương tiểu đệ sắc mặt tái nhợt gật đầu, mắt ọt ọt hướng bốn phía động quật nhìn một chút, lung tung chỉ một con đường.

"Hảo! Tẩu bên kia!"

Tô Trần gật đầu, lập tức hướng bên kia bay đi.

Ngô Tiều cũng không nhiều lời, nắm chặt trong tay kim phủ đầu, cùng Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ đám người, cùng theo Tô Trần, A Nô trốn chạy để khỏi chết.

Tô Trần mở ra 《 Thiên Phong Hạp địa đồ 》 quyển trục liếc qua, đột nhiên phát hiện, này động quật là đi thông Ma Quật bên trong một tòa mật khố phương hướng.

Chỉ là quyển trục vị miêu tả, cái này mật khố là cái gì công dụng.

Trương tiểu đệ cái này tùy ý chỉ một cái, rõ ràng chỉ đi thông một tòa mật khố động quật.

Thế nhưng là, chạy ra năm sáu dặm, Tô Trần lại nghe được, kia uy nghiêm gào thét gầm rú thanh âm, vậy mà đuổi theo lấy nhóm người mình đi này động quật mà đến, đang đến gần.

Đáng chết, phân ra 4 5 cái tiểu đội, Kim Đan oán linh làm sao lại hết lần này tới lần khác đuổi theo lấy chính hãn một tiểu đội. Trương tiểu đệ thiên phú thất linh rồi hả?

Tô Trần có chút ảo não.

Hắn đột nhiên nghĩ đến cái gì, chẳng lẽ là bản thân thu khối kia thần bí Huyết Tinh Thạch, hấp dẫn kim đan này oán linh chú ý?

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 263: Địa Hỏa Quật Cùng Ô Hốt Man Tát

Tô Trần chính suy nghĩ, có muốn hay không vứt bỏ khối kia Huyết Tinh Thạch, làm cho kim đan kia oán linh không hề đuổi theo đuổi bọn họ một nhóm người.

Đột nhiên, hần ngạc nhiên dừng lại, hít vào một ngụm khí lạnh, khó tin nhìn tiền phương.

Chỉ cần thấy phía trước một tòa mấy ngàn trượng to lớn lửa quật, hoàn toàn lồm lún xuống dưới, chạy suốt sâu trong lòng đất dung nham, theo sâu trong lòng đất toát ra một mảng lớn hung hung Địa Hỏa.

Chỗ này Địa Hỏa Quật giống như đạo hỏa diễm bức tường màn, hoàn toàn ngăn cản đường đi. Phải xuyên qua cái này một tòa mấy ngàn trượng lửa quật, mới có thể tiếp tục tiến lên, đến phía trước một tòa mật khố.

"Cái này tại sao có thể có một tòa Địa Hỏa Quật?"

Năm người tới lửa quật giáp ranh, thấy đập vào mặt khí thế to lớn liệt diễm, không khỏi hai mặt nhìn nhau, sắc mặt đều trở nên cực kỳ khó chịu nổi.

Đằng sau, chính có một con Kim Đan oán linh đang tại đuổi theo, lấy thực lực của bọn hắn thì không cách nào chống lại.

Phía trước rồi lại xuất hiện một tòa Địa Hỏa Quật bình chương, ngăn trở đường đi.

Tô Trần vươn tay, tại lửa quật giáp ranh dò xét một cái hỏa diễm uy lực. Một đoàn nhảy lên lên hỏa diễm, nhanh chóng tiêu hao hẵn cường khí hộ thể, trong chớp mắt liền suy yếu gần một phần mười.

Cái này chỉ là lửa quật ranh giới uy lực.

Nếu như là tại lửa quật trung lúc giữa, chỉ sợ Địa Hỏa ngọn lửa cháy mạnh uy lực, ít nhất cũng là Tam Muội chân hỏa cấp bậc, đủ để tại trong lúc hô hấp, đem một gã Trúc Cơ tu sĩ chết cháy.

Chỗ này tam giai Địa Hỏa Quật, chỉ sợ sẽ là dùng tới bảo vệ phía trước kia tòa Ma Quật bảo khố, ngăn cản có người xông vào bên trong đó.

"Cái này độ nóng, vượt qua Trúc Cơ Kỳ hỏa diễm uy lực. Sợ là tu sĩ Kim Đan mới có thể thông qua!"

Tô Trần không khỏi giật mình.

"Vậy phải làm sao bây giờ? Chúng ta cái này há chẳng phải là chỉ còn đường chết?"

Lữ lão phu tử sợ hãi kêu lên một cái.

Bái nhập Bồng Lai tiên tông những năm này, hẵn một mực thuận buồm xuôi gió, cũng không còn ra cái vấn đề lớn gì. Đột nhiên gặp được phiền toái lớn như vậy, hẵn thậm chí hoài nghi, mình vận rủi lại đã trở về.

Tô Trần thần sắc trầm ngưng.

Xuyên qua chỗ này Địa Hỏa Quật phương pháp xử lý, vẫn phải có. Dù sao, hẵn còn có hai kiện đứng đầu cây hồ lô và hồ lô vàng Pháp Khí vị sử dụng.

Hắn cũng không có thời gian do dự nữa, đem cây trong hồ lô kia cán Chiêu Yêu Phiến tế ra.

Đây là tam giai Nguyên Thần Pháp Khí, phẩm giai cực cao, hơn nữa tu luyện tới cực hạn. Vốn là tu sĩ Kim Đan dùng đẳng cấp cao Pháp Khí, có thể ngăn ngừa cản cực cao uy lực hỏa diễm công kích.

"Ta có một cái đẳng cấp cao Nguyên Thần Pháp Khí, hộ tống các người quá tải quật!"

Tô Trần nói ra.

Hắn tế ra một cây mây trượng to lớn phiên kỳ, nhanh chóng triển khai, Yêu khí ngút trời.

Nhưng phiên kỳ không đủ lớn, chỉ có thể đem Ngô Tiều, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ ba người hướng bên trong một cuốn, hoàn toàn bao vây lấy bọn họ, hướng chỗ này lửa quật đối diện bay đi.

Lửa trong hố hung hung hỏa diễm hoàn toàn cắn nuốt cái này phiên kỳ, nhanh chóng tiêu hao phiên kỳ Linh khí. Cũng may, tam giai Chiêu Yêu Phiên uy lực kinh người, có thể ngăn cản được ngọn lửa này.

"Công tử, chúng ta đây hai?"

A Nô thấy ba người bọn họ an toàn bay đi, quay đầu lại nhìn qua Tô Trần gương mặt của, lộ ra mấy phần vẻ lo lắng.

"Nhắm mắt lại!"

Tô Trần quát khẽ.

A Nô nghi ngờ trong lòng, lập tức ngoan ngoãn nhắm mắt lại. Nàng lập tức cảm thấy bên hông bị một tay đại lực kéo lại, trên mặt không khỏi một mảnh đỏ bừng.

Tô Trần tay trái ôm A Nô bờ eo thon bé bỏng. Tay phải vỗ hồ lô vàng, thành đàn hàng ngàn con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ lập tức bay ra.

Tại Phệ Linh Nghĩ sau ra mệnh lệnh, chúng nó nhanh chóng bay thấp tại Tô Trần cùng A Nô trên thân, rậm rạp chẳng chịt như mặc một thân hộ giáp giống nhau, đem hai người hoàn toàn bao trùm.

Hai người biến hóa nhanh chóng, hóa thành hai cái ngân quang sáng chói bạc người.

A Nô cảm giác mình trên thân, tựa hồ bò đầy một ít kỳ quái ngón cái kích cỡ tiểu đông tây, kề sát tại trên thân thể. Nhưng mà nàng nghe xong Tô Trần mà nói, chịu đựng không có mở mắt ra.

Tô Trần điểm mũi chân một cái, lập tức hóa thành một đạo ánh sáng màu bạc, đi ngang qua qua mấy ngàn trượng khí thế to lớn lửa quật, mười mấy hơi thở giữa, rơi tại đối diện trên mặt đất.

Lửa trong hố nhảy lên mãnh liệt hỏa diễm, hầu như cắn nuốt hết thủy, nhưng mà hỏa diễm vừa gặp phải bọn này bí ngân Phi Nghĩ, lập tức tránh đi.

"Cái này bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, quả nhiên có thể ngăn cản cái này tam giai Địa Hỏa!"

Tô Trần rơi xuống lửa quật đối diện, không khỏi thầm thở phào nhẹ nhõm.

Hắn đã sớm từng suy tưởng qua, lấy bí ngân Phi Nghĩ làm tích pháp hộ giáp, chỉ là vị có cơ hội đến nghiệm chứng một phen. Hiện tại xem ra, hiệu quả này vẫn không tệ.

Cả cái quá trình, ngoại trừ xuyên việt lửa quật trung tâm thời điểm, cảm giác lửa quật độ nóng có chút cao bên ngoài, Địa Diễm cũng không làm bị thương hai người bọn họ may mắn.

Tô Trần vẫy tay một cái, hàng ngàn con bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn nhanh chóng thu hồi hồ lô vàng bên trong, sau đó lại đem kia cán Chiêu Yêu Phiên cũng thu về.

A Nô cảm giác được những vật nhỏ kia biến mất, lúc này mới mở mắt ra, đã gặp nàng đã xuyên qua tam giai Địa Hỏa Quật, không khỏi cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

"Tô lão đệ, ngươi cái này phiên kỳ là pháp khí gì, rõ ràng có thể ngăn cản tam giai Địa Hỏa?"

Ngô Tiều, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ đám người đồng dạng là ghen hòng nhìn trần trời, bọn họ không biết đạo Tô Trần hai người là như thế nào tới đây. Nhưng là ba người bọn họ, bị kia cán phiên kỳ bao vây lấy, rõ ràng không có nhận Địa Hỏa tổn thương.

"Là một kiện Nguyên Thần Pháp Khí, đừng tiết lộ ra ngoài. Đi mau, Kim Đan oán linh nhanh đuổi tới rồi!"

Tô Trần mang theo bọn hắn bốn người, hướng trong động quật chạy đi.

Rất nhanh, năm người tới một tòa mười trượng to lớn Ma Quật mật khố trước cửa.

Chỗ này đại môn, từ đẳng cấp cao đồng tinh chế tạo đại cửa đồng, một khối.

Cái cửa này chỉ là trang trí bộ dạng mà thôi, cũng không có lực phòng ngự. Có thể xuyên qua phía trước kia tòa Địa Hỏa Quật, đến nơi này, chỉ có Ma Sát Minh tôn quý nhất Kim Đan Trường lão.

Ma Quật bên trong.

Ô Hốt Man Tát cầm trong tay một bộ cốt trượng, cùng công đeo một cây đen sắc băng lãnh trường thương Ô Mẫn Nhi hai người, chính ở trong hang động rất nhanh đi về phía trước, hướng mặt khổ phương hướng mà đi.

Thừa dịp các đại tiên tông tu sĩ Kim Đan môn tử lệ đại quân đánh Ma Quật, cùng Ma Sát Minh lục bào lão quái một đám tu sĩ chính đấu khó phân thắng bại chi ranh giới, bọn họ nhưng là lặng yên từ trên chiến trường thoát thân, nhanh chóng đi tới Ma Quật ở chỗ sâu trong.

Bọn họ lần này dẫn theo hai gã Man Tát cùng ba trăm man đã tu luyện Thiên Phong Hạp Ma Quật, ngoại trừ trợ giúp Ma Sát Minh bên ngoài, còn gánh vác một cái khác đặc thù nhiệm vụ.

"Ô Hốt Man Tát, chúng ta đây là muốn tìm bảo vật gì?"

Ô Mẫn Nhi hơi nghi hoặc một chút, nàng cũng là nghe nàng cha bắc di tu sĩ đại thủ lĩnh nói, làm cho hãn cùng Ô Hốt Man Tát đến đây tìm một kiện cực kỳ trọng yếu bảo vật.

Đây là nhiệm vụ bí mật, chỉ có Ô Hốt Man Tát biết rõ, thậm chí ngay cả nàng cũng không có báo cho biết, nàng cũng một mực không rõ ràng lắm chi tiết.

Ô Hốt Man Tát cùng Ô Mẫn Nhi đã đi tới Ma Quật ở chỗ sâu trong, không lo lắng nữa tin tức để lộ, cũng là thời điểm nói cho nàng biết, không khỏi trầm giọng nói:

"Cái này Ma Quật bên trong có một tòa bảo khố, có giấu lục bào lão quái cùng các thời kỳ tà ma tu sĩ thu thập rất nhiều bảo vật. Bảo vật khác cũng không có gì, ta bắc di tộc bảo vật rất nhiều, cũng không quá hiếm lạ. Nhưng duy chỉ có có một cái, đối với ta bắc di tộc tu sĩ vô cùng có ích, có thể tăng nhiều tộc của ta thực lực."

"A, ra sao bảo vật?"

"Chúng ta bắt di tộc từ trước đến nay lấy Luyện Thể vi tôn. Ta mấy năm trước, đi sứ Ma Sát Minh, trong lúc vô tình phát hiện lục bào lão quái có một môn 《Huyết Ma Công》 công pháp.

Lục bào lão quái bản thân không có tu luyện, nhưng mà làm cho đồ đệ của hắn Huyết Ma tu luyện. Đây là thân thể tu luyện siêu cường phương pháp một trong, có thể bạo tăng gấp mấy lần thực lực.

Nếu là bị tộc của ta đạt được, thực lực có thể trong ngắn hạn trực tiếp tăng vọt gấp đôi trở lên.

Ta rất là tò mò, muốn mượn đến đánh giá, nhưng lục bào lão quái nhưng là không chịu. Ta bắt di tộc một mực không thể nghiên cứu ra được, như vậy công pháp là như thế nào tu luyện ra được."

"Về sau, ta lén lút tiếp xúc lục bào lão quái đồ đệ Huyết Ma, âm thầm liên hệ với hắn. Cái này Huyết Ma đối với lục bào lão quái lợi dụng hắn tới thử nghiệm 《Huyết Ma Công》, một mực có chút bất mãn.

Đại thủ lĩnh đồng ý hắn, ngày sau trợ giúp hắn trở thành tu sĩ Kim Đan, nâng đỡ hắn trở thành Ma Sát Minh Minh chủ. Huyết Ma tự nhiên theo chúng ta ăn nhịp với nhau, nguyện ý làm nội ứng. Nhưng Huyết Ma cũng không muốn đơn giản đem 《Huyết Ma Công》 giao cho ta, hắn muốn ta trước trợ giúp hắn thành Kim Đan, mới bằng lòng cho.

Hơn nữa Huyết Ma trong tay cũng chỉ có quyển hạ 《Huyết Ma Công》, tựa hồ có trọng đại chỗ thiếu hụt, đối với thân thể hư hao nghiêm trọng, tu luyện cũng không thuận lợi. Lục bào lão quái trong tay có quyển thượng 《Phệ Hồn ma công》, cần cao thấp quyển 1 bắt đầu tu luyện, như vậy mới là ổn thỏa.

Lần này chúng ta tới Ma Sát Minh, là quan trọng nhất chính là đạt được cái này 《Huyết Ma Công》 cùng 《Phệ Hồn ma công》, làm cho Bắc Di Man Tu đạt được một loại chiến lực cường đại công pháp.

Kia lục bào lão quái thực lực quá mạnh mẽ, là Ma Sát Minh đệ nhất tu sĩ Kim Đan, rất khó theo trong tay hắn đạt được kia cuốn 《 Phệ Hồn ma công 》 .

Ta nghe Huyết Ma nói, tại Ma Quật ở chỗ sâu trong có một tòa bảo khố, nội tàng có bộ công pháp này nguyên vẹn nguyên bản. Ta vốn muốn cho hắn làm nội ứng, đem kia nguyên bản lấy ra.

Chỉ là nửa năm trước, Huyết Ma ra ngoài tuần tra, không biết sao mất tích. Cũng không biết là bị lục bào lão quái phát hiện, còn là xảy ra ngoài ý muốn. Nếu không có hắn ở đây, chúng ta cũng không cần cái này phiền toái, tự mình đến lấy công pháp này."

Ô Hốt Man Tát giải thích cặn kẽ lấy.

Ô Mẫn Nhi không khỏi gật đầu, gật mình hiểu được.

Nàng bốn sự cũng là bắc di tộc Luyện Thể thiên tài tu sĩ, đối với các loại công pháp luyện thể đều cực kỳ cảm thấy hứng thú. Cái này 《 Huyết Ma Công 》 cùng 《 Phệ Hồn ma công 》 , nghe tựa hồ rất có ý tứ.

Hai người bọn họ chính vội vàng hướng Ma Quật bảo khố phương hướng mà đi.

Đột nhiên, hai người bọn họ, nghe được động quật phía trước có một tiếng chấn động Ma Quật gào thét rống lên một tiếng. Cái này thanh âm gầm thét, uy nghiêm khủng bố, như Kim Đan đại năng tại biểu thị công khai uy nghiêm.

"Kim Đan cấp oán linh?"

Ô Hốt Man Tát cầm trong tay cốt trượng, nghe cái này gào to, biến sắc.

Tại đây đầu động quật trên đường, bọn họ đã gặp một ít Tiểu oán linh dây dưa. Đối với Ô Hốt Man Tát cái này kẻ Kim Đan tu sĩ mà nói, cái này một ít oán linh tự nhiên là không chịu nổi một kích, đều bị hấn giải quyết hết.

Thế nhưng là, Kim Đan cấp oán linh, không có dễ dàng đối phó như vậy.

"Nơi đây tại sao có thể có Kim Đan cấp oán linh? Oán linh đột phá Kim Đan, chẳng lẽ sẽ không tạo ngộ Thiên Lô chi kiếp sao?"

Ô Mẫn Nhi xinh đẹp khuôn mặt đẹp lên, không khỏi trở nên trắng bệch.

Nàng đối với loại này Quỷ vật, trời sinh cũng rất sợ hãi. Nhưng nàng biết rõ, Quỷ vật sợ Thiên Lô.

"Thiên hạ bất kỳ sinh linh, một khi đạt tới cảnh giới Kim Đan, đều ắt gặp Thiên Lô chi kiếp tẩy lễ, mới có thể trên thế gian hành tẩu!"

Ô Hốt Man Tát sắc mặt thâm trầm, lắc đầu nói, "Nhưng cũng không phải lập tức hội hàng hạ thiên lô. Dẫn phát Lô Vân Thiên Kiếp điều kiện tiên quyết, là nó muốn gặp được 'Thiên' .

Kim đan này oán linh, ẩn sâu tại mấy ngàn trượng sâu Ma Quật lòng đất, một mực vị tại trước mặt thiên địa lộ diện, Thiên Kiếp vào không được. Nhưng Kim Đan oán linh một khi đi ra Ma Quật, tuyệt ngăn cản không nổi Thiên Lô cướp chi uy, đó là chắc chắn phải chết."

Ô Hốt Man Tát đang đột phá Kim Đan cấp cảnh giới lúc sau, cũng là theo phòng bế quan bên trong ra ngoài, mới gặp được Thiên Lô cướp tẩy lễ, tự nhiên biết Thiên Kiếp là như thế nào sinh ra.

Kim Đan cấp Quỷ vật nếu là một mực ở chỗ sâu trong lòng đất, vĩnh viễn không thấy mặt trời mà nói, phải không sẽ gặp phải Thiên Lô cướp tập kích.

Chính vì vậy, thế gian ban ngày ban mặt, vô cùng ít có thể gặp quý rồi vật hoạt động.

Kia một ít oán linh cũng không dám đi ra ngoài, bị Thái Dương Chân Hỏa Liệt Dương chiếu một cái, liền trực tiếp hồn phi phách tán, cả Thiên Lô chi kiếp cũng không dùng tới.

Tại cái này lòng đất nơi cực sâu, ngẫu nhiên mới có thể nhìn thấy kinh khủng Kim Đan Quỷ vật cùng Tiểu oán linh.

"Ô Hốt Man Tát, người có chắc chắn hay không có thể đối phó kim đan kia oán linh?"

"Khó mà nói, nhìn tình huống đi. Thật sự giết không được lời của nó, ta chỉ có thể tận lực ngăn chặn nó, người một mình tiến Ma Quật trong bảo khố, tìm ra 《Huyết Ma Công》 cùng 《Phệ Hồn ma công》 nguyên bản!"

Ô Hốt Man Tát hít sâu một hơi, sắc mặt nặng nề, kiên trì, cùng Ô Mẫn Nhi tiếp tục hướng Ma Quật bảo khố phương hướng mà đi.

Kia thanh âm gầm thét, đúng là tại hắc môn muốn đi thông Ma Quật bảo khố động quật phương hướng, nhất định phải qua Kim Đan oán linh cửa ải này.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 264: Ma Quật Bảo Khố Sát Khí (Cầu Toàn Đỉnh, Bạo Theo!)

Tô Trần đưa tay, đột nhiên đẩy ra Ma Quật Bảo Khố nặng đến mấy vạn cân cự cửa đồng, cùng A Nô, Ngô Tiều, Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ bọn bốn người, đồng thời đập vào Ma Quật Bảo Khố bên trong.

Trước mắt là một tòa hơn một nghìn trượng khổng lồ động quật, mặt đất phủ lên từng khối mấy trượng to lớn màu xanh nam thạch, mặt đất trống rỗng.

Trên vách động, tất cả đều là các màu dữ tợn ma tu phù điêu, lộ ra uy nghiêm túc mục.

Chỗ này động quật thạch bích, có từng vòng linh mộc khung, cao tới mấy chục tầng, toàn bộ đều bày đầy khó có thể đếm hết các màu bảo rương, có linh mộc rương, ngọc thạch rương, đồng sắc bảo rương, màu vàng bảo rương, đâu chỉ mấy vạn cái bảo rương nhiều.

Cái này những bảo rương quang mang chớp nháy, Linh quang bảo khí mười phần, chiếu sáng toàn bộ Ma Quật Bảo Khố.

Đây cũng là một tòa Ma Sát Minh công khố, dùng để chứa đựng tông minh tài vật.

Hơn nữa mỗi một chiếc trên hòm báu, đều dán hồ lấy nhất trương phù giấy phong ấn, phía trên còn viết trong hòm báu gửi Linh Thạch, khoáng thạch, Linh dược, Linh Đan, bí kíp, Pháp Khí, phù lục một số, nhập kho ngày đợi một tý.

"Cái này nhiều như vậy?"

Tô Trần nhìn qua cái này Ma Quật Bảo Khố bên trong tình cảnh, không khỏi rất là rung động.

Hắn vẫn lần đầu kiến thức, bậc này kích thích khổng lồ bảo khố, Ma Sát Minh hầu như tương đương với một cái tiểu tiên tông, tài lực sự hùng hậu khó có thể tưởng tượng.

Hắn nhớ kỹ trước kia tôn sư nương từng nói, Tôn Chân có một tư nhân Tiểu Bảo kho, gửi đại lượng hắn không dùng được các màu bảo vật. Xem chừng có một cái phòng lớn nhỏ, hắn đối với cái này đã là hâm mộ vô cùng.

Nhưng mà cái này Tiểu Bảo kho, cùng trước mắt chỗ này Ma Quật Bảo Khố so với, quả thực là tiểu vu kiến đại vu, không đáng giá nhắc tới.

Bất quá, nếu như nếu đổi lại là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai tiên tông, bảo khố quy mô so với cái này Ma Quật Bảo Khố, chỉ sợ còn có thể đại gấp mấy chục đi. Vạn năm tiên tông nội tình, không phải Ma Sát Minh có thể so sánh.

Tô Trần dùng bản thân cường đại Thần Niệm, thận trọng dò xét chỗ này Ma Quật Bảo Khố, lo lắng trong bảo khố còn thiết lập có cơ quan.

A Nô, Ngô Tiều, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ đám người, cả đám đều há hốc mồm, rung động khó có thể tin.

Mọi người tu luyện mấy chục năm, vẫn luôn là nghèo rớt mồng tơi, trôi qua căng thẳng. Đột nhiên tiến vào một tòa bảo khố, quả thực giống như là tiến vào mề trong kho con chuột, hạnh phúc phải chết.

"Oa cấp cấp ~! Linh Đan bảo rương, Ma Quật Bảo Khố trong có nhiều linh đan như vậy bảo rương, khẳng định cũng dự trữ Trúc Cơ Đan! Ta tìm

xem, có lẽ có thể tìm tới Trúc Cơ Đan tồn kho. Nếu là có Trúc Cơ Đan, vậy coi như Trúc Cơ có hi vọng rồi!"

Lữ lão phu tử thấy rất nhiều Linh Đan bảo rương, kích động mặt mày đều đang phát run.

Cái này Ma Quật nhà kho bảo rương tử, tùy tiện một cái bảo rương tài vật, phỏng chừng đủ hẩn tu luyện vài thập niên dùng. Mà Trúc Cơ Đan, càng là hẩn sau cùng đồ mong muốn.

Như có thể tìm tới Trúc Cơ Đan, hẩn liền có thể vượt qua tha thiết ước mơ Trúc Cơ Cảnh giới, có được dài đến hai trăm tuổi thọ nguyên.

Lữ lão phu tử sải bước, đi vào phụ cận một cái Linh Đan bảo rương trước, thấy trên đó viết Trúc Cơ Đan mấy chữ, lập tức mừng rỡ đem cái này bảo rương tử phong ấn tiết lộ, liền muốn mở ra bảo rương.

Ngô Tiều cũng đi tại gần xem xét cái này những bảo rương, nhưng là nường mảy, đã nhận ra một tia khí tức nguy hiểm.

"Cẩn thận, chậm đã!"

Ngô Tiều bạo hét lên một tiếng, đẩy ra Lữ lão phu tử , trong tay một thanh trọng màu vàng Cự Phủ, đột nhiên hướng sắp chiếc kia mở ra bảo rương bổ ra.

Cái này Linh Đan bảo rương mở ra, "Phốc xuy", nổ bắn ra một vệt kim quang.

"Keng ~!"

Đạo kim quang này, nhanh như tia chớp bắn ra, nhưng là đâm vào màu vàng Cự Phủ bên trên.

Ngô Tiều đã là Trúc Cơ Kỳ tầng ba, hơn nữa trời sinh kinh khủng Thần lực, cầm trong tay màu vàng Cự Phủ Pháp Khí, rõ ràng cũng ngăn cản không nổi đạo kim quang này, bị sinh sôi chấn rút lui mấy trượng.

Luồng hào quang màu vàng óng kia cũng bị đánh bay, rơi ở ngoài mấy trượng, rớt xuống đất.

Lữ lão phu tử hoảng hốt, bứt ra nhanh chóng thối lui, cách nó rất xa.

Mọi người tập trung nhìn vào, nhưng là một cái thuốc dài Kim Giác Xà.

Này Kim Giác Xà khoác kim quang lập lòe lân phiến, toàn thân vàng óng ánh không hề tỳ vết, thân rắn rất nhỏ, trên đầu trường một cái sắc bén màu vàng sừng nhỏ. Nhưng tu luyện của nó cảnh giới khá cao, đã đạt tới Trúc Cơ trung kỳ.

Nó tức giận phun lưỡi rắn, xà nhãn chính vô cùng hung ác nhìn chăm chăm vào Ngô Tiều, kích động.

"Kim Giác Xà!"

Lữ lão phu tử nhìn rõ ràng cái này con rắn nhỏ, không khỏi sợ tới mức thiếu chút nữa hồn đều bay ra ngoài, thậm chí có một cái Trúc Cơ trung kỳ Kim Giác Xà, giấu ở một cái nguyên bản gửi Trúc Cơ Đan màu vàng trong hòm báu.

Cái này Kim Giác Xà cũng ít khi thấy, coi như là hiếm hoi yêu xà tròng. Độc tính cũng không nặng, nhưng mà trên đầu nó Kim Giác, bén nhọn dị thường, một cái bắn ra, rất dễ dàng trực tiếp xuyên thủng địch thân thể của con người.

Ở nơi này là Linh Đan bảo rương, rõ ràng chính là cạm bẫy.

Ngoại nhân mạo muội xâm nhập chỗ này Ma Quật Bảo Khố, phát hiện nơi này có bản thân gấp thiếu chi vật, thường thường sẽ ở hưng phấn cuồng hỉ phía dưới, không thêm đề phòng mở ra bảo rương, thuận lúc giữa sẽ gặp trúng chiêu.

Cũng chính là Ngô Tiều cũng không tham lam, đối với phần lớn bảo vật đều không quá để trong lòng, mới có thể một mực bảo trì rất cao cảnh giác, kịp thời phát hiện khí tức nguy hiểm.

Mọi người còn lại nhìn xem này Kim Giác Xà, hai mặt nhìn nhau.

Con này Trúc Cơ trung kỳ Yêu thú, khí lực to lớn, hầu như so ra mà vượt Ngô Tiều rồi, vậy mà đấu một ngang sức ngang tài.

Ngô Tiều không khỏi bị khơi dậy chiến ý, nắm chặt trong tay màu vàng Cự Phủ, trầm giọng nói: "Các người trước tiên lui về sau, ta tới giết nó! Cũng không tin, nó có thể đấu qua ta."

"Ngô đại ca chậm đã, lưu lại nó, có lẽ hữu dụng chỗ!"

Tô Trần ánh mắt băng lãnh , trong tay một chiêu, cây trong hồ lô phun ra một cây Chiêu Yêu Phiên.

Chiêu Yêu Phiên lơ lửng Ma Quật Bảo Khố trung ương, tản mát ra một cỗ cực kỳ nồng nặc yêu sát khí.

Chỉ là một cái trong lúc hô hấp, này cỗ nồng nặc yêu sát khí, liền bao trùm chung quanh năm trăm trượng phương viên khoảng cách, cơ hồ đem Ma Quật Bảo Khố đều bao phủ ở bên trong.

Cái này Chiêu Yêu Phiên đã gom đủ 100 con Trúc Cơ Kỳ yêu thú Nguyên Thần, phiên kỳ bên trên đã hiện đầy các màu Yêu thú đồ văn, không cách nào nữa thu nạp thêm nữa Nguyên Thần, uy lực có thể so với tu sĩ Kim Đan.

Chiêu Yêu Phiên tác dụng lớn nhất một trong, mà có thể chấn nhiếp cùng thu phục Trúc Cơ Kỳ trở xuống bất kỳ yêu thú gì, làm Yêu thú phục tùng Chiêu Yêu Phiên chủ nhân hiệu lệnh.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tại Chiêu Yêu Phiên yêu sát khí bao phủ năm phạm vi trăm trượng ở trong, nếu là thoát ly cái phạm vi này, Yêu thú sẽ lập tức chạy trốn.

Đây chỉ là tạm thời chấn nhiếp, cũng không muốn thuần hóa Linh Thú giống nhau, sẽ lâu dài phục tùng tại chủ nhân.

Quả nhiên, tại Chiêu Yêu Phiên mãnh liệt yêu sát khí chấn nhiếp phía dưới, cái kia Kim Giác Xà lộ ra ý sợ hãi, con rắn trong tròng mắt vẻ hung hãn rút đi, nhất thời lúc giữa năm rạp trên mặt đất, không hề di chuyển, tỏ vẻ thần phục.

Mọi người gặp Tô Trần cái này thần bí phiên kỳ Pháp Khí, rõ ràng chấn nhiếp rồi Kim Giác Xà, không khỏi cảm thấy ngạc nhiên.

Bất quá, bọn họ tiến vào Ma Quật Bảo Khố là vì thu hết nơi này bảo vật mà đến, cũng bất kể thời gian đi cái này những việc vặt.

"Làm sao bây giờ, cái này mấy vạn miệng các màu bảo rương, không có khả năng tất cả đều là cạm bẫy đi? Nói không chừng là vận khí ta không tốt, vừa vận dụng một cái đằng trước! Những thứ khác, có lẽ thật là các loại tài vật."

Lữ lão phu tử không khỏi cảm giác sâu sắc lo lắng.

Ngô Tiều trầm giọng hướng Trương tiểu đệ hỏi: "Tiểu đệ, nếu không người đi mở một cái? Không chừng có thể đánh lên vận khí tốt, nửa đời sau Linh Thạch liền đủ xài!"

"Không, ta không dám đi. Vậy thì các người chọn đi."

Trương tiểu đệ lập tức dọa sắc mặt trắng bệch, liền vội vàng lắc đầu, không chịu đi mở cái này những nhìn như để đó rất nhiều tài bảo, lại cất giấu nguy hiểm bảo rương.

Lữ phu tử vừa rồi kém một chút xíu liền bỏ mạng, thực lực của hắn so với Lữ phu tử còn yếu hơn, vạn nhất tái xuất hiện khác cái gì cạm bẫy, trốn cũng không kịp.

Vận khí của hắn cũng không phải là bách phát bách trúng, ngày thường phần lớn thời gian kỳ thật cũng đồng dạng, nếu không cũng sẽ không một mực bình thường, tu luyện vật tư đều muốn dựa vào Lữ phu tử tiếp tế. Chỉ là một năm trôi qua, thịnh thoảng sẽ mấy lần như vậy, số phận hảo đến bù đắp mà thôi.

Loại này quá bất chấp nguy hiểm sự tình, hắn theo không dám đi khô.

Đang lúc Tô Trần, A Nô các loại năm người, tại Ma Quật Bảo Khố bên trong, tìm cách mở bảo rương thời điểm.

Kim Đan oán linh đã truy tung cùng Tô Trần tiểu đội cùng Huyết Tinh Thạch khí tức, phiêu đảng đã đến một tòa lửa quật phụ cận.

Chỗ này lửa quật phun ra mãnh liệt lửa, khiến nó cảm thấy cực kỳ không thoải mái.

Phi kiếm các loại Pháp Khí, đối với thương tổn của nó nhỏ nhất, hầu như thể nhưng không đáng kể.

Nhưng mà pháp thuật tổn thương càng cường liệt một ít, hội hao tổn lực lượng của nó.

Trí mạng nhất thì là lời pháp, không dám tới liều sờ.

Chỗ này tam giai lửa quật đạt tới mấy ngàn trượng phạm vi, hơn nữa là tam giai Địa Hỏa lửa, phải xuyên qua đi, hầu như tương đương với thừa nhận Kim Đan mấy đạo hỏa pháp thuật tập kích.

Này sẽ hao tổn nó khổng lồ quý khí, nó mới vừa vận đạt tới Kim Đan oán linh cảnh giới, thậm chí có ngã xuống quay về Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới nguy hiểm.

Kim Đan oán linh thử, đều muốn bay qua, thế nhưng là mới tiến lửa quật trăm trượng, liền cảm giác oán linh khí đang nhanh chóng xói mòn.

Nó không khỏi vội vàng lui ra ngoài, kinh sợ găm to.

Vô pháp xuyên qua chỗ này lửa quật, nó liền vô pháp tổn thương đến bên trong đám kia tu sĩ.

Đột nhiên, nó bèn nhạy cảm giác được cái gì, đột nhiên quay đầu lại.

Chỉ thấy, đang có một kẻ Kim Đan tu sĩ cùng nữ tu sĩ hướng phương hướng của nó, nhanh chóng vọt tới. ——

Ps : Có rất nhiều thư hữu phản nản, vì sao 《 ta là tiên phạm 》 luôn tại nửa đêm 0 điểm mới đổi mới?

Ài, sinh hoạt không dễ, viết chữ lại càng không dễ dàng a.

Ta toàn bộ ban ngày không có thời gian viết chữ, đều là tại công trường bồi bàn, xây bức tường. Bồi bàn so với viết chữ kiếm thêm nữa, có thể sống tạm. Xây một bình phương tường gạch 65 nguyên, dán một bình phương gạch 20 nguyên, treo bức tường nhất bình 80 khối. Lắp đặt thiết bị xong một phòng nhỏ, chỉ là dán gạch các loại liền một vạn ba, bốn ngàn khối.

Viết chữ mới kiếm vài đồng tiền.

Ta con ngựa một nghìn chữ 0. 03 nguyên, trang web cầm 0. 01 nguyên, ta được 0. 02 nguyên. Một chai nước suối 2 nguyên, là ta con ngựa một nghìn chữ 100 gấp bội. Nói cách khác, quát một lọ nước, ta muốn miêu tả 100 cái một nghìn chữ mới kiếm được.

Thì cứ như vậy, hay vẫn là sách lậu bay đầy trời, đưa tới tay không bao nhiêu tiền. Suy nghĩ một chút, ta đi công trường bồi bàn đi đi.

Ài, chỉ là, vẫn như cũ mang mười năm viết chữ mộng tưởng, không muốn buông tha cho.

Vì vậy ban ngày làm xong việc, đã đến sáu giờ chiều, hiện ra một mỗi thân thể, về trong nhà tiếp tục viết chữ, một mực con ngựa đến đêm khuya 0 điểm đổi mới hai chương.

Ta những năm này viết chữ, ngồi lâu rồi, toàn thân khí huyết không thông, đầu óc đều chậm chạp, cũng không thể ngồi viết chữ, dễ dàng ngất ra. Miêu tả cái này 《ta là tiên phạm》, ta đều là vẫn đứng viết chữ.

Một buổi tối đứng sáu, bảy tiếng, mới mã xuất đến.

Đây chính là vì cái gì, thường xuyên ở trong đêm đổi mới nguyên nhân.

Cái này 《ta là tiên phạm》 tính toán miêu tả ba năm, phỏng chừng ta muốn đứng lên ba năm, miêu tả 6000 cái giờ đồng hồ.

Đáng thương, chức vị chính bồi bàn, kiêm chức viết chữ công phu, cầu toàn đỉnh!

Hiện tại 《ta là tiên phạm》 cất chứa một trăm hai chục ngàn, đều đỉnh là 7 thiên, chỉ cần đạt tới 8 thiên quân đỉnh, ta liền phát ta mấy tấm tại công trường bồi bàn xây tường mồ hôi và máu ảnh chụp ra ngoài.

Có bức vẽ có chân tướng, cái này không là đang gọi đau khổ, ta thật sự là ban ngày đang cực khổ bồi bàn, buổi tối đang nỗ lực viết chữ. Vì mộng tưởng, quyết không buông bỏ.

Nếu bên trên 1 vụn đều dính, bạo trần trường đại chiếu.

(tại Bách Lý Tỷ chính thức nhóm fan QQ này (332804027) trong bạo theo.)

...

psCV: Tặng một tấm nguyệt phiếu

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 265: Mở Ra Bảo Rương

Ô Hốt Man Tát cùng Ô Mẫn Nhi nhảy vào đi thông bảo khố một cái động quật, rời đi lửa quật ước chừng bốn năm trăm trượng thời điểm, thấy một đầu Kim Đan oán linh tại lửa quật giáp ranh lưỡng lự.

Ô Hốt Man Tát không khỏi sầm mặt lại, bỗng nhiên dừng lại. Không cùng đầu này Kim Đan oán linh một trận chiến, đều muốn thuận lợi tiến vào Ma Quật Bảo Khố, vậy cơ hồ là chuyện không thể nào.

Kim đan kia oán linh quay đầu lại, khi thấy Ô Hốt Man Tát cùng Ô Mẫn Nhi hai người xuất hiện, không khỏi hiển hiện vẻ tức giận.

Nó đang tìm khối kia Huyết Tinh Thạch tung tích, khối kia Huyết Tinh Thạch có thể trên diện rộng bạo tăng nó Huyết Sát Chi Khí, đối với tu luyện vô cùng có ích, thậm chí tu luyện thành vì nó một cỗ huyết tinh thân thể, khiến nó có được một bộ huyết tinh Khôi Lỗi "Thân thể" .

Trong lúc mấu chốt này, rồi lại chạy ra hai cái tên kỳ đà đã đến.

Nhưng nó cảm giác được Ô Hốt Man Tát thân là mạnh mẽ đại cảnh giới Kim Đan khí tức, chút nào không kém nó, nó cũng không dám khinh thường.

Kim Đan oán linh đã có mối bắt đầu linh trí, thậm chí hiểu được như thế nào áp dụng cao nhất sách lược, không hề giống kia những không hề linh trí Tiểu oán linh giống nhau, hoàn toàn chỉ biết bản năng tránh hại xu lợi đến hành động.

Kim Đan oán linh cũng không đơn giản xông lên trước công kích, tính toán thăm dò một cái Ô Hốt Man Tát thực lực, đột nhiên một tấm huyết bồn cự khẩu, một cỗ sơn hô hải tiểu vậy oán niệm trùng kích sóng chấn động ra, hướng Ô Hốt Man Tát cùng Ô Mẫn Nhi âm.

Cái này oán niệm sóng xung kích sóng chấn động ra, từng vòng như trọng pháo oanh ra, hầu như làm không khí đều chấn động vụn vụn, chỗ nào cũng có, bao trùm cả cái hang.

Thần Niệm lực lượng hơi yếu tu sĩ, nếu là bị này cổ mãnh liệt sóng chấn động ra cho quét trúng, trực tiếp sẽ gặp bị chấn bất tỉnh đi.

"Quý súc! Muốn chết!"

Ô Hốt Man Tát quát chói tai, cầm trong tay cốt trượng, đột nhiên chọc vào địa phương.

"Oanh!"

Lấp kín cường hãn Thần Niệm bình chương, như là sóng nước, hoàn toàn ngăn cản tại phía trước, đem oán niệm trùng kích sóng chấn động ra ngăn cản trở về.

Chỗ này động quật, rồi lại không chịu nổi hai cỗ tu sĩ Kim Đan Thần Niệm chấn động, như gặp phải đến Linh Năng trọng pháo oanh kích giống nhau, mảng lớn nham thạch sụp xuống rơi xuống, bị cường đại Niệm lực chấn đã thành bột phấn.

Ô Mẫn Nhi cuống quít tránh lui đến xa xa, nhưng vẫn như cũ vẫn bị Ô Hốt Man Tát cùng Kim Đan oán linh Thần Niệm đấu pháp liên lụy đến, trong đầu lập tức một mảnh trống rỗng, hai mắt mơ hồ, xinh đẹp khuôn mặt đẹp thuần lúc giữa trắng bệch.

Nàng qua một hồi lâu, mới hồi phục tinh thần lại, nhìn chăm chú nhìn lại thời điểm. Ô Hốt Man Tát đã cùng đầu này Kim Đan oán linh, quần chiến có một chút thời gian.

Ô Hốt Man Tát cốt trượng bên trong, đánh ra từng đoàn từng đoàn xích màu trắng quỷ ma trời lửa, vây công hướng Kim Đan oán linh, ngọn lửa này uy lực cực kì khủng bố, hơi có đụng chạm liền đốt Kim Đan oán linh tứ tứ (xì xì) rung động.

Kim Đan oán linh tức giận vô cùng, tốc độ cực nhanh, trái xông phải hướng, đang tìm công kích Ô Hốt Man Tát cơ hội. Một khi bị nó bắt được cơ hội, liền tiến lên hung hăng móng vuốt một chút.

Nó cự móng vuốt lớn, tản ra nồng đặc Huyết Sát chi sắc, không bị thương thân thể, rồi lại hội làm tu sĩ Nguyên Thần cảm thấy kịch liệt đau nhức.

Đáng tiếc, Ô Hốt Man Tát cực kỳ lão luyện, cũng không cho nó cơ hội đắc thủ.

"Đầu này Kim Đan oán linh ở chỗ này quá vương bận, ta đưa nó xua đuổi tẩu! Người trước tiến Ma Quật Bảo Khố, tìm công pháp kia. Qua một lúc sau, ta sẽ tới tiếp ứng người."

Ô Hốt Man Tát trầm giọng nói.

Biện pháp tốt nhất, là đem Kim Đan oán linh đánh chết. Nhưng muốn giết chết một đầu Kim Đan oán linh, cũng không phải là dễ làm như vậy đến sự tình. Hẳn cùng kim đan này oán linh quần chiến một hồi lâu, cũng không có thể được tay.

Ô Hốt Man Tát lập tức huy động cốt trượng, tuôn ra mấy đoàn khí thể to lớn bạch diễm, đem đầu kia Kim Đan oán linh hướng ngoài hang động bức tới.

"Hào!"

Ô Mẫn Nhi gật đầu.

Nàng vội vàng thừa cơ thả người vọt tới lửa quật giáp ranh, lập tức cảm thấy chỗ này tam giai lửa quật mãnh liệt lửa, đập vào mặt, vô cùng kinh người.

Bất quá, Huyết Ma từng theo Ô Hốt Man Tát đã từng nói qua, cái này Ma Quật Bảo Khố có tòa tam giai lửa quật bình chướng, bình thường Trúc Cơ tu sĩ không qua được, hẳn cũng trộm không lấy được sư tôn lưu lại.

Nàng tự nhiên là sớm có chuẩn bị, xinh xắn thân thể mềm mại, thay đổi một bộ tam giai băng lân hộ giáp.

Nàng một cái bay vọt, nhảy vào cuộn cuộn Địa Hỏa, xuyên qua chỗ này lửa quật mấy ngàn trượng đấy, bay thấp tại Ma Quật Bảo Khố cửa ra vào.

Tô Trần, A Nô các loại người biết trong hòm báu có cạm bẫy lúc sau, không dám tự mình động thủ đi mở bảo rương.

Ma Sát Minh vì phòng ngừa ngoại nhân đến đây trộm cướp, đoán chừng là bày rất nhiều cạm bẫy, nhưng mà không biết đạo bẫy rập quy luật, nào bảo rương là thật sự, nào là giả bảo rương.

"Không sao, chúng ta có một cái Kim Giác Xà Yêu thú bị thu phục, có thể cho nó làm thay. Chư vị riêng phần mình đi chọn lựa bảo rương, sau khi chọn xong, khiến nó mở ra!"

Tô Trần nói ra.

A Nô, Ngô Tiều, Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ bọn bốn người tự nhiên mừng rỡ gật đầu, riêng phần mình tại Ma Quật Bảo Khố bên trong, chọn lựa bản thân cần thiết chi vật.

A Nô đã đem trước kia Linh Đan dùng hết rồi, nhu cầu cấp bách một ít dùng tu luyện Linh Đan, chọn lấy một cái Linh Đan bảo rương. Ngô Tiều tức thì chỉ cần thiếu tiện tay đăng cấp cao Pháp Khí.

Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ cái gì đều thiếu, chỉ cần chọn có giá trị nhất bảo rương, cho dù là bọn họ không dùng được, lấy về bán Linh Thạch cũng giống vậy thu hoạch phong phú.

Tô Trần ánh mắt quét về phía Ma Quật Bảo Khố bên trong, đông đảo bảo rương.

Chính hắn thế nhưng Linh sơn trồng được luyện linh đan, tự nhiên không cần Linh Đan. Trong tay có không ít cực phẩm Pháp Khí, cũng không quá thiếu. Nhưng duy chỉ có công pháp chiến kỹ một khối này, hay vẫn là quá thiếu.

Hắn nhìn đến đông đảo bí kíp công pháp bên trong, trong đó một cái trên hòm báu, dùng phù chỉ (lá bùa) dán "Ma công bí kíp" mấy chữ. Ma công pháp môn tu luyện không nhiều lắm, cho dù là Ma Sát Minh cũng không nhiều.

Tô Trần không khỏi động lòng. Trong tay hắn có Huyết Ma một phần 《Huyết Ma Công》, nhưng đây chỉ là quyển hạ. Cũng không biết có thể hay không tìm được quyển thượng 《Phệ Hồn ma công》.

A Nô dám người mỗi người chọn một cái bảo rương.

Tô Trần lập tức lay động Chiêu Yêu Phiên, làm kia Kim Giác Xà đi mở ra kia những bảo rương.

Kim Giác Xà hành động nhanh chóng, "Oạch", đi vào kia năm thanh bảo rương trước mặt, lần lượt chui ra một cái đại lỗ thủng, đem bảo rương mở ra.

Tô Trần chọn lựa chiếc kia ma công trong hòm báu, không có có cơ quan cạm bẫy, có vài chục chủng ma công pháp cửa ngọc giản, Sách cổ đợi một tý. Trong đó còn hai khối màu vàng mai rùa, mỗi năm cổ xưa xa xưa, có chút dễ làm người khác chú ý.

Tô Trần nghi ngờ lật xem một lượt, thu chúng nó lên. Chuẩn bị đi trở về lúc sau, nghiên cứu một chút.

"Răng rắc!"

Kim Giác Xà liền mở Tô Trần, A Nô cùng Trương tiểu đệ ba miệng bảo rương, bên trong theo thứ tự là mười môn ma công bí kíp, một rương các màu Linh Đan, còn có một miệng có giá trị không nhỏ tài vật, đều là Ma Sát Minh trữ hàng tài vật.

Kim Giác Xà tại mở thứ tư miệng Lữ phu tử chọn trúng một cái bảo rương thời điểm, trong hòm báu "Phốc!" Phun tung toé ra một cỗ nồng nặc Lục sắc tanh hôi độc dịch.

Kim Giác Xà bắn tung toé một thân độc dịch, bị mãnh liệt ăn mòn, cuộn cuộn trên mặt đất kịch liệt đau nhức.

Thời gian nháy con mắt, liền trông thấy Kim Giác Xà bị ăn mòn ra từng đoạn từng đoạn bạch cốt âm u, trên mặt đất không thể động đậy, thoi thóp.

Mọi người thấy Kim Giác Xà cái chết thảm liệt như vậy, không khỏi cả kinh thần sắc hoảng sợ.

Kịch độc cạm bẫy!

Cái này Ma Quật Bảo Khố trong hòm báu cạm bẫy, xem ra chủng loại còn thật nhiều.

"Cái này Ma Quật bảo rương cơ quan cạm bẫy quá nhiều, được rồi, chúng ta hay là chớ mở, thấy tốt thì lấy, có thể được cái này ba miệng bảo rương là được rồi. Ai biết, lại sẽ chạy ra vật gì đáng sợ đến!"

Lữ lão phu tử nuốt một cái nước bọt, lắc đầu nói ra.

Những người còn lại lòng vẫn còn sợ hãi gật đầu.

Chỗ này Ma Quật Bảo Khố, tài phú ngập trời, là không thể nào bị bọn họ năm người dời đi, lấy vài cái liền đi nhanh lên.

Nếu không dừng nói Ma Sát Minh tu sĩ hội đuổi giết hắc môn, chỉ sợ liên tiên tông đều nhìn không được, hội buộc bọn họ nhổ ra. Đến lúc đó, ngược lại rơi công dã tràng.

Chỉ sợ không bao lâu nữa, Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông các loại chúng tu sĩ đều sát vào động ma.

"Ngô đại ca chọn chiếc kia bảo rương, cũng mở ra xem một chút đi."

Tô Trần nói ra, bắn ra một thanh Âm Ảnh phi kiếm, rất xa đem kia bảo rương mở ra.

"Oanh!"

Bảo rương bạo liệt mở ra, một cái tinh thiết luyện chế cấp hai trung phẩm bộ máy con rối Cự Lang, cột kết..t..tttt đứng lên. Toàn thân khoác tinh thiết áo giáp, trên bàn chân lộ ra sắc bén gai xương cùng móng vuốt sắc bén.

Mắt của nó lộ bên trong, là một đôi màu đỏ Tinh Thạch, phóng lấy chói mắt ánh sáng màu đỏ. Quay đầu trông thấy Tô Trần đám người, lập tức lộ ra lạnh như băng hung sắc.

Trong giây lát, nó triển khai, một hồi một cơn lốc hướng mọi người vọt tới.

"Đáng chết! Là một con rối cơ quan thú! Nhanh, sát nó!"

Ngô Tiều đột nhiên xông lên, cầm trong tay màu vàng Cự Phủ, cùng vị kia bộ máy con rối Cự Lang kích đánh nhau.

A Nô khẽ quát một tiếng, giơ chưởng thi pháp, một đạo ô lôi chú pháp đánh tới.

Cái kia bộ máy con rối Cự Lang bị Tiểu đen sét đánh trúng, chỉ là toàn thân điện quang thiểm thước, run một cái, vẫn như cũ không hề thể mà thay đổi, hướng Ngô Tiều cắn xé quá khứ.

Tô Trần chính phải ra tay tế ra phi kiếm, trợ Ngô Tiều chém giết đầu kia bộ máy con rối Cự Lang, lại đột nhiên trong lòng rùng mình, quay đầu lại hướng Ma Quật Bảo Khố cửa phương hướng nhìn lại.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 266: Ô Mẫn Nhi

"Hô!"

Một gã dáng người nhẹ nhàng tuổi dậy thì thiếu nữ, thân thể mềm mại ăn mặc một bộ tam giai băng lân giáp, cõng đeo một cây đen nhánh trường thương, phi thân phóng qua lửa quật, nhẹ nhàng rơi vào Ma Quật Bảo Khố trước cổng chính.

Ô Mẫn Nhi đang chuẩn bị đi nhanh tiến vào chỗ này Ma Quật Bảo Khố, nhưng là thần sắc kinh ngạc.

Thấy, Ma Quật Bảo Khố bên trong, lại có ba gã Trúc Cơ tu sĩ cùng hai kẻ luyện khí tu sĩ, bọn họ đã mở ra một ít bảo rương, đang cùng một đầu bộ máy con rối Cự Lang chém giết.

Bọn họ đều người mặc Bồng Lai tiên tông tu sĩ phục, hiển nhiên là tiên tông đệ tử.

Ô Mẫn Nhi căn bản không nghĩ tới, nàng sẽ ở đây Ma Quật Bảo Khố bên trong, gặp được cái này những Bồng Lai tiên tông đệ tử.

Bọn họ là như thế nào xuyên qua Ma Sát Minh tại Ma Quật bên trong bày trùng trùng điệp điệp nghiêm mật phòng tuyến, trực tiếp đã tới chỗ sâu nhất một tòa Ma Quật Bảo Khố?

Ô Mẫn Nhi mắt hạnh kinh ngạc, khó có thể tin.

Nàng liếc nhìn, liền thấy rõ Ma Quật Bảo Khố bên trong tình thế.

Một gã cầm kim phủ đại hán khô ngô, cùng một gã sở sở yếu điệu nữ tử, đang cùng một đầu bộ máy con rối Cự Lang kịch chiến, đánh thắng khó phân thắng bại.

Bên cạnh hai gã Luyện Khí Kỳ tu sĩ, xa xa trốn ở một bên, căn bản không xen tay vào được. Thực lực của bọn hắc vô lực đối phó cơ quan này Cự Lang, hơi có lau đục, không chết cũng bị thương.

Nhưng còn có một người thanh niên tu sĩ vị xuất thủ, khí tức trầm ổn lạnh lùng, nhìn qua khá khó xử đối phó, đứng ở bên cạnh lướt chiến.

"Giết hắc đi!"

Ô Mẫn Nhi thuận lúc giữa đã có quyết định. Hiện tại chỉ có thanh niên này tu sĩ một địch nhân, các loại hai gã khác Trúc Cơ tu sĩ đã diệt kia bộ máy con rối Cự Lang, ba người hợp lực, nàng chỉ sợ khó có thể dùng lực.

Tô Trần chính phải ra tay trợ Ngô Tiều cùng A Nô chém giết kia bộ máy con rối Cự Lang, rồi lại thần sắc run sợ, quay đầu lại hướng Ma Quật Bảo Khố cửa vào nhìn lại, thấy một gã nhẹ nhàng kiện tráng thiếu nữ vượt qua lửa quật, rơi vào cửa lớn.

Thiếu nữ này tu vi nhiều lắm là Trúc Cơ trung kỳ, nhưng mà ăn mặc một bộ có thể chống cự tam giai Địa Hỏa băng lân giáp, rõ ràng không phải tu sĩ bình thường.

Tóc của nàng trang sức trang điểm cũng cùng Thần Châu tu sĩ hoàn toàn bất đồng, đeo rất nhiều lông lánh linh vật phẩm trang sức, rất có bắc di tu sĩ làn gió.

"Bắc Di Tộc tu sĩ?"

Tô Trần lông mày nhảy dựng, trong mắt hiện lên vẻ hàn quang.

Bắc Di Man Tu cùng Ma Sát Minh đã kết minh, cũng chính là Bồng Lai tiên tông địch nhân. Hẳn mặc dù không biết đạo nàng này tới đây Ma Quật Bảo Khố muốn làm gì. Nhưng gặp gỡ, chính là đánh!

Tô Trần võ Phong Hồ Lô, bốn chuôi thiểm thức phi kiếm liên nổ bắn ra mà ra, hướng Ô Mẫn Nhi xoắn giết đi qua.

Ô Mẫn Nhi lấp bắp kinh hãi, nàng cùng Thần Châu tu sĩ cũng thường xuyên giao thủ, nhưng mà có thể đồng thời điều khiển bốn thanh phi kiếm Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, ít thấy vô cùng.

"Nguyệt Quang Bảo Luân!"

Ô Mẫn Nhi theo cổ tay của mình, ném ra ngoài một cái hình tròn lớn chừng bàn tay thủ trạc (*vòng tay) Pháp Khí.

Vòng tay này Pháp Khí ở giữa không trung trong kịch liệt xoay tròn, thuấn lúc giữa dài ra hơn mười mảnh thước dài lưỡi đao, hóa thành một đạo mây trượng đại hình cung trăng tròn, hướng bốn chuôi thiểm thức phi kiếm cản lại.

Cái này Nguyệt Quang Bảo Luân phẩm giai cũng là cực cao, không chút nào đang lóe lên dưới phi kiếm.

Ô Mẫn Nhi ngọc tay nắm lấy một cây mây trượng đen băng thương, mũi chân tại Thanh nham thạch mặt đất đột nhiên một chút.

Cứng rắn Thanh nham thạch, từng khúc muốn nổ tung lên, lồm một cái rười xích lửa bập.

Nàng hóa thành một đạo phiêu hốt chớp động băng ánh sáng màu hình ảnh, cầm trong tay đen băng thương, hướng Tô Trần bắn tới. Bùng nổ tốc độ cực nhanh, thậm chí sắp đuổi kịp phi kiếm tốc độ.

Nàng thể pháp kiêm tu, nhưng am hiểu nhất hay vẫn là cận chiến bộc phát.

Ô Mẫn Nhi biết rõ rất nhiều Tu Tiên giả chuyên dùng phi kiếm cự ly xa công kích, nhưng mà cũng không am hiểu cận chiến, một khi bị theo bên mình đến mấy trượng bên trong, sẽ gặp lâm vào cực độ bối rối.

Tô Trần có chút giật mình cái này man nữ chiến thuật, to lớn Chiêu Yêu Phiên vung lên, gào thét lên hướng đen băng thương bao phủ tới, trực tiếp đem đen băng thương gắt gao bao trùm, làm nàng vô pháp thi triển ra cận chiến thương thuật.

Kia đen băng thương tựa hồ cũng là tam giai binh khí, nhưng thì không cách nào đâm rách Chiêu Yêu Phiên.

Hắn biết rõ Bắc Di Man Tu cực kỳ trọng thị thân thể tu luyện, cận chiến rất mạnh. Bị nàng toàn lực thi triển đi ra, chỉ sợ chưa chắc chống đỡ được.

Tô Trần đang nghĩ ngợi, có muốn hay không phóng xuất ra bí ngân Phệ Linh Phi Nghĩ.

Ô Mẫn Nhi nhưng là khiếp sợ, phát hiện không chiếm được chút nào tiện nghi, thuận lúc giữa quả quyết nhảy ra, rơi xuống mấy bên ngoài hơn mười trượng.

Nàng vội vàng nói: "Chậm đã! Các người là vì đánh cắp Ma Quật Bảo Khố tài vật mà đến đây đi? Ta cũng chỉ là muốn tìm một chút thứ đáng giá mà thôi.

Chúng ta tất cả lấy riêng, lấy liền đi, miễn cho ở chỗ này chậm trễ canh giờ! Vạn nhất Ma Sát Minh tu sĩ Kim Đan cũng tới, chúng ta đều trốn không thoát."

"Kỳ, các người Bắc Di Tộc tu sĩ không phải Ma Sát Minh minh hữu sao? Như thế nào người cũng tới Ma Quật Bảo Khố, đánh cắp Ma Sát Minh tài vật?"

Tô Trần âm thanh lạnh lùng nói.

"Bắc di tu sĩ muốn tu luyện, cũng thiếu tu luyện vật tư a! Cái này Ma Sát Minh một khi bị các người tiên tông công chiếm, trong bảo khố tài vật sớm muộn đều rơi vào các người tiên tông trong tay.

Ta gì không dứt khoát tới lấy một ít, lưu lại cùng với chính mình dùng! Mà thôi, không nói nhiều, trì hoãn tiếp nữa, còn không biết sẽ có người nào tới đây tâu Ma Quật Bảo Khố. Đến lúc đó phiền toái càng lớn!"

Ô Mẫn Nhi lộ ra một bộ cười khố, lập tức đem Nguyệt Quang Bảo Luân rút về.

Tô Trần ánh mắt lạnh như băng đề phòng Ô Mẫn Nhi, đem thiểm thước phi kiếm rút về, điều khiển phi kiếm đem kia bộ máy con rối Cự Lang phá huỷ.

Cái này bắc di man nữ muốn đánh cắp Ma Quật Bảo Khố tài vật, chỉ cần không đối nghịch với hãn, hãn cũng không muốn ở trên người nàng lãng phí thời gian. Nơi đây quá nguy hiểm, lúc nào cũng có thể có Ma Sát Minh nhân tới đây.

Bọn họ lại ở trong bảo khố, lấy mấy miệng bảo rương tử.

Cái này những bảo rương tử, rất nhiều đều có nửa trượng, thậm chí một trượng lớn nhỏ. Trúc Cơ tu sĩ Tu Di giới, giá cả xa xỉ, lớn nhỏ bình thường cũng sẽ không vượt qua một trượng. Dùng để chở bảo rương, cũng liền nhét tiến một hai cái.

Chỉ có Tô Trần trong tay có ba cái Tu Di giới, Ngô Tiều cùng A Nô tất cả có một cái, còn lại hai người đều không có.

Tô Trần đem một cái Tu Di giới cho Lữ lão phu tử.

Bọn họ một nhóm năm người thu mấy miệng bảo rương, chuẩn bị khu vực sau khi trở về, mở lại cái này những bảo rương. Liền cũng không nguyện ý tại đây Ma Quạt Bảo Khố bên trong dừng lại lâu, nhanh chóng xuyên qua lửa quạt, hướng mặt khác động quạt mà đi.

"Tẩu!"

Tô Trần dùng biện pháp cũ, cùng năm người đồng thời xuyên qua cái này tòa lửa quạt, trở lại đối diện động quạt thông đạo.

Ô Mẫn Nhi xem bọn hăn năm người rời đi, vẻ cười khổ lập tức thu liễm, thật nhanh đi vào Ma Quạt Bảo Khố bên trong đi tìm kiếm, mở ra kia những tồn phóng bí kíp công pháp bảo rương.

Nàng thật nhanh mở ra kia những gửi bí kíp bảo rương.

"Không có!"

"Rõ ràng cũng không trông thấy."

"《Huyết Ma Công》 cùng 《Phệ Hồn ma công》 có lẽ ngay ở chỗ này."

"Chẳng lẽ, bị mấy người bọn hăn cho lấy đi rồi hả? ! Bọn họ Bồng Lai tiên tông đệ tử, cầm đi ma công làm gì?"

Ô Mẫn Nhi liền mở ba bốn miệng gửi bí kíp bảo rương, cũng không tìm tới ma công bí kíp bóng dáng, không khỏi tức giận.

Đột nhiên, một cái bí kíp trong hòm báu phun tung toé ra một mảnh màu xanh lá cây độc dịch.

Ô Mẫn Nhi thần sắc hoảng sợ, vội vàng đánh ra Nguyệt Quang Bảo Luân, hóa thành bảo luân pháp thuận, ngăn cản trước người.

"Ô ~ tư tư (xì xì)!"

Vẻ này màu xanh sẫm độc dịch đánh vào Nguyệt Quang Bảo Luân Pháp Khí lên, lập tức xuất hiện mảng lớn bị ăn mòn điểm lấm tấm, trở nên khó coi.

Ô Mẫn Nhi thấy bản thân yêu thích nhất Nguyệt Quang Bảo Luân, bị ăn mòn bị hao tổn, sợ rằng phải phế bỏ, không khỏi tức giận dậm chân.

"Hừ! Nhất định là bị bọn họ cho lấy đi rồi. Sớm biết như vậy, sẽ không nên thả hãn đi. Ô Hốt Man Tát hiện tại cũng không biết ở nơi nào, giết chết đầu kia Kim Đan oán linh không có! Nếu như bị Ô Hốt Man Tát đụng thấy các người, có các người khỏe nhìn."

Nàng chính phải ly khai Ma Quật Bảo Khố, nhưng mà ngấm lại không cam lòng, Bạch mất không một kiện cực phẩm Nguyệt Quang Bảo Luân, dùng Tu Di giới tùy ý thu mấy miệng khả năng đáng tiền tài vật bảo rương, cái này mới rời khỏi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 267: Hám Địa Đại Trận

Đang lúc Tô Trần, A Nô bọn người ở tại Ma Quật Bảo Khố bên trong mở ra rất nhiều bảo rương thu hết tài vật, gặp được Ô Mẫn Nhi xuất hiện thời điểm.

Ma Quật bên trong, Ma Sát Minh hao phí hơn trăm năm chế tạo chắc chắn phòng ngự đại trận, bị Bồng Lai, Vạn Thú các loại tiên tông hơn mười kẻ Kim Đan tu sĩ, hơn một nghìn tên Trúc Cơ tu sĩ cùng hơn vạn Luyện Khí Kỳ các tu sĩ liên thủ công phá.

Lục bào lão quái tại mấy kẻ Kim Đan tu sĩ vây công phía dưới, bị trọng thương, ngực bị đánh ra một lỗ máu. Hắn thấy tình thế không ổn, lập tức vứt bỏ trận mà chạy, mang theo một đám mười mấy tên thân tín trốn vào động ma ở chỗ sâu trong.

Ma Sát Minh không khỏi bị đại bại, bốn năm tên Kim Đan Tà tu bị tại chỗ chém giết, tăng dưới chót mấy nghìn mệnh tà ma các tu sĩ càng là tử thương vô số, còn lại tà ma tu sĩ chỉ có thể hốt hoảng trốn chạy để khỏi chết, bị tiên tông tu sĩ Truy sát.

Lục bào lão quái chính ở trong hang động gấp trốn, thấy trên vách hang động một cái cánh tay thô huyết mạch, lại làn nữa héo rũ, không khỏi sắc mặt khó chịu nổi, "Đáng chết, Huyết Tế đại trận như thế nào ngừng?"

Lúc trước hắn, mệnh lệnh một gã thân tín đi giết hơn một nghìn Quáng Nô, khởi động Huyết Tế đại trận.

Coi như là chiến bại, kia những tử trận tu sĩ hội ra đời trở thành oán linh, cho từng cái tiên tông tu sĩ mang đến phiền toái cực lớn, làm cho còn dư lại Ma Sát Minh đệ tử có đầy đủ thời gian đến đào tẩu.

Thế nhưng là nguyên bốn đã chạy Huyết Tế đại trận, vừa mới bắt đầu một chút hiệu quả, rồi lại lần nữa uế oải xuống dưới.

Một lát, lục bào lão quái mang theo nhiều người các thân tín đi vào Huyết Trì, nhìn đến trong ao máu khối kia cao nửa trượng Huyết Tinh Thạch, dĩ nhiên mất đi tung tích.

"Huyết Tinh Thạch cư nhiên bị người cho đào rời đi, khó trách Huyết Tế đại trận bỏ dở nửa chừng! Đây là cái tên hỗn đản làm chuyện tốt!"

Lục bào lão quái không khỏi đại phiền muộn, tức giận phun ra búng máu to.

Khối này Huyết Tinh Thạch là hẩn trước kia, tại bắc di nghèo khổ đất man hoang, một chỗ hung hiểm cổ địa đào tới máu tủy Cổ Thạch, rất có thể là Thượng Cổ Yêu thú một đoạn cốt tủy hóa đá kết quả.

Lớn như thế khối Huyết Tinh Thạch vô cùng hiếm thấy, bị hẩn dùng đến tại Ma Quật bên trong bố trí một tòa không lồ tà ma Huyết Tế đại trận, vào thời điểm mấu chốt nhất cho địch nhân mang đến đại hỗn loạn.

Thế nhưng này Huyết Tinh Thạch bị đào tẩu, uống phí hẩn một phen khổ tâm.

"Minh chủ, mau trốn đi! Tiên tông tu sĩ chẳng mấy chốc sẽ đuổi theo, bị bọn họ đuổi theo, có thể đã không trốn thoát!"

Lục bào lão quái trên mặt tái nhợt, khí mất máu nghiêm trọng. Chung quanh đều là một đám cống hiến mấy chục năm trở lên, trung thành cảnh cảnh tà ma tu sĩ, nhao nhao lo lắng đau khổ khuyên nhủ.

Lục bào lão quái biết rõ đại thế đã mất, thở dài một hơi, mang theo cái này nhóm nhỏ thân tín tu sĩ, theo một mật đạo trốn hướng Ma Quật phía sau núi, có thể trốn chết bắc di vùng đất lạnh giá, hoặc là đường vòng tiến về trước Thần Châu đại địa.

Ma Quật có ba mật đạo, mà là trong đó an toàn nhất một cái.

"Đáng hận, Bồng Lai tiên tông diệt ta Ma Sát Minh! Thù này, ta sớm muộn phải gấp trăm ngàn lần trả thù lại! Khởi động 'Hám Địa đại trận' hủy Ma Quật."

Lục bào lão quái chạy trốn tới ra khỏi miệng, quay đầu lại ánh mắt cừu hận, nhìn một cái thâm thúy Ma Quật thông đạo. Hắn ra lệnh thủ hạ chính là thân tín, đem thu xếp tại cái lối đi này bên trong một cái cực kỳ kín đáo trận pháp cơ quan mở ra.

Đây là hắn bố trí cái cuối cùng đại trận, "Hám Địa đại trận" .

Phá hủy toàn bộ Ma Quật, ngọc nát đá tan, cho công vào động ma bên trong từng cái tiên tông tu sĩ mang đến sự đả kích mang tính chất hủy diệt.

"Oanh long long!"

Ma Quật ở chỗ sâu trong, phát sinh một cái mãnh liệt bạo tạc.

Sớm đã bị chôn hỏa thạch cùng thùng dầu, bị Hám Địa đại trận không ngừng làm nổ, oanh đập Ma Quật bên trong mẫu chốt vách đá chống đỡ. Ngay sau đó, dẫn phát phạm vi lớn hơn sụp xuống.

Ma Quật chấn động kịch liệt, đất rung núi chuyển, nham thạch động quật mảng lớn sụp xuống.

Đang tại Ma Quật bên trong chạy trốn chết Ma Sát Minh tu sĩ, cùng với chính tại đuổi giết bọn hắn chúng tiên tông các tu sĩ, không ngờ tới như thế

kịch biến, đều là sắc mặt hoảng hốt.

Tô Trần đi tuốt ở đằng trước, mang theo A Nô, Ngô Tiều, Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ đám người, chính dọc theo một mật đạo, hướng Thiên Phong Hạp cốc phương hướng mà đi, chuẩn bị rút lui khỏi Ma Quật.

Bọn họ theo Ma Quật Bảo Khố bên trong cầm mấy miệng bảo rương, mỗi người đều có một hai ngum, thu hoạch phong phú. Lo lắng gặp lại đầu kia Kim Đan oán linh cùng Ma Sát Minh tu sĩ, bọn họ tự nhiên là trốn là thượng sách.

Đột nhiên, Tô Trần cảm giác được đại địa tại chấn động kịch liệt, trước mắt động quật mãnh liệt lay động, không rõ xảy ra tình huống gì.

"Răng rắc ~!"

Một khối gần mười vạn cân cự thạch bị rung chuyển, theo trên vách động rớt xuống, hướng tiểu đội phía sau Ngô Tiều, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ và ba người đập xuống.

Cái này cự thạch nện xuống, Luyện Khí Kỳ tu sĩ cũng phải bị nện thành bánh thịt.

Ngô Tiều đột nhiên ngẩng đầu, chột quát một tiếng, hai tay nổi gân xanh, bộc phát kinh người Thần lực, chĩa vào khối này phía trên sụp xuống một khối mười vạn cân cự thạch.

Sức trùng kích to lớn, chấn hấn phun ra một ngum máu lớn đến.

"Nhanh, tiến lên!"

Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ hoảng hốt, vội vàng xông qua đoạn này không ngừng rơi xuống cự thạch động quật.

Phía trước trăm trượng nơi xa một đoạn động quật, cũng đã than sụp xuống, không qua được.

Ngô Tiều bỏ quên khối kia mười vạn cân cự thạch, cũng chạy trốn tới phía trước. Toàn thân tay chân run rẩy, trên mặt đất ngồi xuống.

Cự thạch trùng kích, đem hấn rung ra nội thương.

"Ngô lão đệ bị thương, nhanh, có hay không thượng hạng Chỉ Huyết đan? !"

Lữ lão phu tử thần sắc lo lắng.

Mọi người gặp Ngô Tiều bị thương, không khỏi bối rối.

"Ta chỗ này có mấy hạt cấp hai Thượng phẩm Chỉ Huyết đan, trước cho hấn phục dụng."

Tô Trần theo bình thuốc bên trong tìm ra hai hạt cấp hai thượng phẩm chữa thương Chỉ Huyết đan, cho Ngô Tiều ăn vào.

Hấn giúp đỡ Ngô Tiều giữ một cái huyết mạch khí tức, hơi chút yên tâm lại, "Ngô đại ca là bị cự thạch chấn thương huyết mạch, ăn vào Chỉ Huyết đan, tu dưỡng mấy tháng, liền có thể khôi phục lại."

"Không có gì đáng ngại, ta khí lực lớn, gánh vác được!"

Ngô Tiều nhếch miệng cười cười, tỏ vẻ không có gì ảnh hưởng.

Một nhóm năm người trầm mặc xuống.

Bọn họ bị vây ở cái này tối tăm không ánh mặt trời trong động quật, không ra được.

Ma Quật bên trong kịch liệt rung động, giằng co trọn vẹn nửa canh giờ lâu, phương hướng mới dần dần lắng xuống. Ngẫu nhiên có nhỏ nhẹ Tiểu sụp xuống, dẫn phát kéo dài chấn động.

Toàn bộ Ma Quật lâm vào tĩnh mịch Vô thanh.

Kia những trốn chạy để khỏi chết thanh âm, Truy sát thanh âm cũng không thấy.

Tô Trần ngơ ngác nhìn qua bị rơi xuống thạch phong chặn lại cửa động.

Quý mới biết đột nhiên xảy ra chuyện gì tình huống, toàn bộ Ma Quật rõ ràng dẫn phát mãnh liệt như vậy sụp xuống.

Nghĩ đến, hơn phân nửa cũng là Ma Sát Minh động tay chân, trước đó bố trí phá hủy Ma Quật trận pháp, mới có to lớn như vậy động tĩnh.

Nửa ngày, Tô Trần lộ ra cười khổ, tràn đầy vẻ bất đắc dĩ nói: "Đào đi! Đào ra một con đường đi ra ngoài. Ngộ đại ca người bị thương, nghỉ ngơi trước, mấy người chúng ta đến đào."

Ma Quật bên trong than sụp xuống khổng lồ nham thạch, một khối đầu chỉ nghìn cân nặng. Đối thành phàm nhân căn bản mang không nổi, đó là chỉ còn đường chết, không hề hy vọng có thể chạy trốn đi ra ngoài.

Bọn họ có ba gã Trúc Cơ tu sĩ, khí lực thật lớn, có thể di chuyển kia mấy vạn cân đại cự thạch, còn có hi vọng có thể đào ra đi. Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ tức thì vận chuyển kia những mấy ngàn cân Tiểu Thạch Đầu.

Bọn họ tại Ma Quật ở chỗ sâu trong, muốn đào ra đi, không thể nghỉ ngơi hao tổn phí thời gian vô cùng lâu. Hoa hơn nửa canh giờ, mang ra phía trước động mấy vạn, mười vạn cân cự thạch, cũng mới đào xa vài chục trượng.

Tu Tiên giả đấu pháp, bình thường dùng đến Pháp lực cùng Thần Niệm, rất ít thể lực.

Chúng tu sĩ môn làm việc khô mỗi mệt, vừa đói lại đói. Loại này trọng lực sống, vô cùng nhất tiêu hao tu sĩ thể lực, cần đại lượng đồ ăn đến bổ sung, nếu không cũng không chịu đựng nổi.

Tô Trần nghĩ đến cái gì, theo Tu Di giới nội lấy mấy cái yêu xà đản, cho mọi người lót bụng.

Yêu xà đản không chỉ có thể bổ sung thể lực, bên trong còn có số ít Nguyên Khí, là tu luyện nguyên thần vật đại bổ.

May mắn hẳn có thật nhiều đồ ăn, chỉ là yêu xà đản liền có trọn vẹn năm hơn trăm cái, Linh sơn bên trong chỉ cần có Linh Thạch, đồ ăn càng là dùng không hết, bằng không có thể tươi sống đói chết tại trong hang động này.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 268: Dư Nghiệt Làm Loạn

Nửa tháng sau.

Ô Hốt Man Tát mang theo Ô Mẫn Nhi, từ dưới nền đất đơn giản chỉ cần thượng triều đào ra một con đường, chui ra sụp đổ Ma Quật.

Ô Hốt Man Tát cầm trong tay cốt trượng, khuôn mặt bụi đất, oán hận vô cùng, "Lục bào lão quái tên hỗn đản này, rõ ràng không sớm nói một chút, tại Ma Quật bên trong thiết lập như thế ngọc nát đá tan trận, đem ta môn Bắc Di Tộc tu sĩ cũng cho lừa bịp đi vào."

"Trở về bẩm báo cha ta, không thể để cho Ma Sát Minh dư nghiệt, dừng lại ở chúng ta bắc di bộ tộc cảnh nội. Phát hiện kia những tà ma tu sĩ, hết thầy sát!"

Ô Mẫn Nhi hận ý, đối tại Ô Hốt Man Tát phía trên. Nàng vốn muốn đi đuổi theo kia năm người tu sĩ, đoạt hội ma công bí kíp, không muốn đến Ma Quật đại chấn lay, nàng bị chôn sống tại một mảnh động quật trong phế tích.

May mắn Ô Hốt Man Tát xa xa đuổi Kim Đan oán linh, rất nhanh lại quay lại tìm nàng, vô cùng thiếu tướng nàng giải cứu ra. Nếu không lần này nàng liền muốn bị lừa bịp chết tại đây trong động ma rồi.

"Tẩu!"

Hai người lo lắng gặp gỡ tiên tông tu sĩ, bay nhanh rời đi, hướng bắc di chi địa mà đi.

Nhoáng một cái, ba tháng trôi qua.

Liên tiếp, có một chút Bồng Lai, Vạn Thú cùng Song Tu tiên tông Trúc Cơ tu sĩ, hồi đầu thổ kiếm theo Ma Quật bên trong đào ra một con đường, trốn thoát.

Kia những khoảng cách Ma Quật cửa động gần tu sĩ, trốn tới dễ dàng hơn một ít, tỉ lệ sống sót tương đối cao.

Mà kia một số người bị chôn ở chỗ sâu tu sĩ, kêu trời trời không biết kêu đất đất chẳng hay. May mắn không có bị rơi xuống cự thạch đập chết, chôn sống, nhưng là không có thức ăn lời nói, cũng giống vậy bị tươi sống đói chết.

"Răng rắc ~!"

Thiên Phong Hạp hạp cốc phía dưới, dọc theo một cái sụp đổ mật đạo, một khối mấy vạn kế cự thạch bị một đôi bàn tay thô ráp, chọt đẩy ra.

Một người thanh niên tu sĩ, chặt vật từ bên trong bò ra.

Rất nhanh, mấy cái toàn thân bụi đất nam nữ tu sĩ, cùng theo chui ra.

Mọi người trông thấy bầu trời mông mông màu xám, lại thấy ánh mặt trời, không khỏi kích động thiếu chút nữa rơi lệ.

Ba tháng!

Đào trọn vẹn ba tháng, chưa từng nhìn thấy bầu trời, rốt cuộc để cho bọn họ theo Ma Quật ở chỗ sâu trong, đào mở một lối đi thật dài, từ bên trong chui ra.

Giống mấy người bọn họ giống nhau, có thể sau ba tháng còn có thể tuyệt địa sống sót trở về, chỉ sợ cũng không nhiều.

"Tẩu, quay về Thiên Phong Hạp đại doanh."

Tô Trần kích động nói.

Thiên Phong Hạp đại doanh.

Một cỗ thê lương bầu không khí, bao phủ cả cái thật lớn nơi trú quân.

Từng, hơn vạn đại quân đánh Ma Quật, nhưng là sống lại, còn chưa đủ để một nửa. Thậm chí sống sót, cũng có rất nhiều bị thương tu sĩ.

Người chết trận ở bên trong, có không ít là thân bằng bằng hữu cũ, chúng tu sĩ môn khó tránh khỏi thương cảm cùng bi thương.

Chỉ là ba cái tiên tông tu sĩ Kim Đan, liền tử trận không dưới bảy tám tên nhiều.

Cát trưởng lão cùng Tôn Chân đợi một tý, hơn mười tên Bồng Lai tiên tông tu sĩ Kim Đan môn tại Thiên Phong Hạp đại doanh chủ trưởng bên trong, kiểm điểm bỏ mình cùng mất tích danh sách, sắc mặt đều là hết sức khó coi.

Tôn Chân cầm lấy một phần danh sách, thấy rậm rạp chẳng chịt mất tích trong danh sách viết "Bồng Lai đệ tử chính thức, Tô Trần" mấy chữ, không khỏi thở dài một hơi. Tên đồ đệ này, mới thu vài năm, chưa bồi dưỡng, liền bỏ mình tại đây trong động ma, cũng là một nỗi tiếc nuối khôn nguôi.

Vây quét Ma Sát Minh cuộc chiến, theo Ma Quật triệt để sụp xuống, đã chấm dứt. Nhưng là bọn hãn cũng không rút lui khỏi, vẫn còn Thiên Phong Hạp khu vực, đuổi theo xoắn Ma Sát Minh dư nghiệt.

"Lục bào lão quái bị thương, không gặp thi thể của hãn, lấy thực lực của hãn cùng giáo hoạt, đoán chừng là trốn. Kia Hám Địa đại trận, hãn là hãn đào tẩu trước, thủ đoạn cuối cùng.

Ma Sát Minh đại bộ phận tu sĩ, cùng với kia ba trăm tên bắc di viện binh, cũng hầu như tất cả đều bị diệt tại trong động ma. Coi như là toàn quân chết sạch.

Nhưng chúng ta tổn thất cũng cực kỳ vô cùng nghiêm trọng a! Nhất là cuối cùng lay đất đại trấn, rất nhiều đệ tử bị chôn sống vây ở trong hang động, thương vong thảm thiết, ít tại Ma Sát Minh phía dưới!"

"Lần này đánh Ma Sát Minh, đại giới không nhỏ."

Nhiều người tu sĩ Kim Đan lâm vào trầm mặc.

Toàn bộ quân sự trước hao phí bốn năm năm, làm chuẩn bị đầy đủ, tạo mấy con Linh pháo hạng nặng. Thậm chí điều tập gấp ba trở lên binh lực, đối với Ma Sát Minh nhất kích tất sát.

Nhưng còn đánh giá thấp lực bào lão quái điên cuồng vùng vẫy giãy chết.

Một trận, chỉ là Kim Đan liền đã chết bảy tám tên nhiều, huống chi từng cái tiên tông Trúc Cơ đệ tử cùng Luyện Khí Kỳ đệ tử.

Tử trận tại chỗ phỏng chừng có hai phần mười.

Mà mất tích vượt qua ba thành, đều là bị vây ở Ma Quật trong động quật, vô pháp trốn tới.

Kia những bị vây ở Ma Quật chỗ sâu đệ tử, nếu như ba tháng sau hôm nay còn không có trốn tới, phỏng chừng hy vọng còn sống dị thường xa vời.

"Đúng rồi, bắc di Man tộc bên kia, có động tĩnh gì?"

"Bọn họ đồn hơn vạn tên man tu trọng binh, tại bắc di chi địa xem nhìn chúng ta cùng Ma Sát Minh cuộc chiến, muốn bộ ngựa bắt ve, nhìn xem có

hay không tiện nghi thế nhưng nhất. Đáng tiếc, đều là một đám người nhất gan, liền phải không dám tới gần.

Chúng ta cũng chuẩn bị chuẩn bị ở sau, tại Thanh Ô Thành ẩn giấu Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông viện binh. Vốn, chúng ta là muốn lợi dụng một trận, dụ hoặc Bắc Di Man Tu tới đây. Bọn họ dám lộ đầu ra, trực tiếp liền đưa bọn chúng làm vắn thẩn. Nhưng bọn hắn không dám tới, uống phí chúng ta một phen bố trí."

"Xem ra, cùng Bắc Di Man Tu một trận, là không đánh nổi rồi! Bọn họ nhìn qua tiếng gió không đúng, lập tức sẽ gặp trốn chết bắc di nghèo nàn ở chỗ sâu trong không dám mạo hiểm đầu, đuổi theo đều đuổi không kịp."

"Bất quá, chúng ta nhờ Thiên Phong Hạp Ma Sát Minh cái này cái đình, Thanh Ô Thành khu vực ít nhất có thể được hai trăm năm an bình. Không có Ma Sát Minh tương trợ, Bắc Di Man Tu cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ."

Nhiều người tu sĩ Kim Đan môn chính đang thương thảo phương bắc Di tộc tu sĩ dị động.

Bọn họ cũng không phải là không nghĩ tới, trực tiếp sát nhập bắc di khu vực.

Chỉ là, kia mảnh vùng đất lạnh giá, trời đông giá rét, quanh năm băng thiên tuyết địa, Trúc Cơ tu sĩ đều khó chống cự giá lạnh. Cũng chỉ có kia những bắc di Man tộc, thích ứng nghèo nàn khí hậu, mới sinh tồn xuống.

Bồng Lai tiên tông tu sĩ phần lớn sinh ra phía nam, rất khó thích ứng bên kia khí hậu.

Thiên Phong Hạp chính là một cái thật lớn phân giới lĩnh.

Một khi lướt qua Thiên Phong Hạp, đại bộ phận Bồng Lai các tu sĩ chịu không được bắc di địa giới nghèo nàn, thường thường không giải quyết được gì, chỉ có thể rút về đến.

Lúc này, đã có một gã Bồng Lai tiên tông thám tử tiến vào chủ trưởng, thần sắc vội vàng bẩm báo nói: "Cho biết! Nhiều vị trưởng lão. Tông môn truyền đến tin tức, Thần Châu các nơi, liên tiếp truyền đến ma tu dư nghiệt qua lại tin tức.

Có một chút Ma Sát Minh tà ma tu sĩ chạy tán loạn nhảy lên đến Trung thổ, sát hại ta tiên tông tăng dưới chót đệ tử, thậm chí tại thế gian lạm sát phạm nhân, trả thù cho hả giận.

Tông chủ truyền lệnh, Thiên Phong Hạp chiến sự đã bình tức, nơi đây đã không cần sẽ trừ hàng rất nhiều đệ tử. Lập tức phái một đồng đệ tử, dò xét Trung thổ, đuổi theo Ma Sát Minh dư nghiệt. Đây là danh sách, tà ma tu sĩ ở trung thổ sống động tới địa phương."

Thám tử hướng nhiều người Kim Đan các Trưởng lão, đưa lên một phần danh sách.

Phía trên liệt kê đại lượng địa danh, từ Đại Đường Đế Đô thành Trường An, phương bắc trọng trấn, Giang Nam thủy hương trọng trấn, cho tới một ít tiểu huyện thành, đều xuất hiện dị thường yêu dị tình huống.

Tất cả đều là tà ma tu sĩ đang làm loạn, đang trả thù Bồng Lai tiên tông. Tru sát Đại Đường thành viên hoàng thất, sát hại Bồng Lai tiên tông đệ tử tại phạm trần hậu duệ.

"Bọn này tà ma tu sĩ dư nghiệt, không đấu lại chúng ta, rõ ràng chạy trốn tới thế gian đi nháo sự, cầm phạm nhân tiết lộ hận."

Nhiều người Kim Đan các Trưởng lão không khỏi thần sắc kinh ngạc.

Bọn họ tại Thiên Phong Hạp khu vực nghiêm mật kiểm tra cùng điều tra, rõ ràng còn có một đồng Ma Sát Minh dư nghiệt ẩn nấp chạy đi. Cái này những dư nghiệt không dám cùng Bồng Lai tiên tông chính diện là địch, chỉ có thể làm một ít bắn thiu hoạt động.

Cát Trường Phong trưởng lão sắc mặt thâm trầm, tiếp nhận cái này một phần các nơi xuất hiện tà ma làm loạn địa danh danh sách, gật đầu, "Bẩm báo tông chủ, ta lập tức phái đệ tử, đi tiêu diệt toàn bộ cái này những Ma Sát Minh dư nghiệt, đưa bọn chúng chém tận giết tuyệt!"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 269: Dò Xét Giang Nam

Tô Trần, A Nô, Ngô Tiều cùng Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ một nhóm năm người, theo Thiên Phong Hạp cốc lòng đất Ma Quật trong mật đạo chui ra, toàn thân bụi đất, có chút chật vật trở lại Thiên Phong Hạp đại doanh.

Đại doanh đám thủ vệ thấy bọn họ một nhóm năm người xuất hiện, không không kinh ngạc.

Theo thời gian trôi qua, theo Ma Quật bên trong chạy trốn trở về tu sĩ càng ngày càng ít. Gần đây nửa tháng, trở về càng là lác đác lơ thơ. Không muốn đến, còn có một chi đội ngũ như vậy còn sống trở về.

Tô Trần quay về đến đại doanh chủ trưởng, lập tức hướng Bồng Lai tiên tông các vị Kim Đan các Trưởng lão phục mệnh.

Tôn Chân thấy Tô Trần quay lại, không khỏi giật mình, cũng không lộ ra nét mừng, ngược lại trầm tiếng khiển trách nói: "Tô Trần, ta nghe Trang Bất Phàm bọn người nói, người đạt được một phần Ma Quật địa đồ quyền trục, rồi sau đó tự tiện khu vực một đồng đệ tử ẩn nấp vào động ma ở chỗ sâu trong, việc này làm sao không sớm cho kịp báo cáo?"

Ma Quật bên trong có một tòa Huyết Tế đại trận, kích phát một đám oán linh ra ngoài, Bồng Lai tiên tông tu sĩ Kim Đan môn đối với cái này cũng phát giác ra.

Nhưng Huyết Tế đại trận về sau lại hành quân lặng lẽ, bọn họ cũng không hiểu trong đó duyên cớ.

Về sau, Trang Bất Phàm, Lỗ Vĩ một đám tu sĩ theo Ma Quật bên trong trốn sau khi trở về, đem Tô Trần dẫn đầu bọn họ theo một mật đạo ẩn nấp vào động ma, phá hủy một tòa Huyết Tế đại trận một chuyện, bên trên báo lên.

Đây là một cái công lớn, đối với chúng tiên tông tu sĩ đánh bại Ma Sát Minh nổi lên tác dụng trọng yếu, có thể được Bồng Lai tiên tông trùng trùng điệp điệp ban thưởng, bọn họ đương nhiên sẽ không dấu diếm.

Tự nhiên, Tô Trần trong tay có một phần Ma Quật địa đồ quyền trục một chuyện, cũng vô pháp giấu giếm. Nếu không khó mà giải thích, bọn họ một nhóm mười lăm người, là như thế nào xuyên qua Ma Sát Minh nghiêm mật phong tỏa, đến Ma Quật ở chỗ sâu trong.

Chuyện này làm cho Tôn Chân có chút không nhanh, Tô Trần thân cho hãn đệ tử thân truyền, rõ ràng đối với hãn che giấu trọng yếu như vậy sự tình.

Nếu là hãn biết chuyện trước, phái một chi kì binh theo mật đạo sát tiến đi, làm cho Ma Sát Minh hai mặt thụ địch, nói không chừng một trận giành được nhiều hấp dẫn.

Tô Trần gặp Tôn Chân biết rõ việc này, nổi giận, trong lòng không khỏi lộp bộp một cái.

Cũng may, hãn sớm có chuẩn bị, kiên trì giải thích nói: "Bẩm sư phụ, đệ tử là từ một gã tà ma tu sĩ trên thân được ở đây bức vẽ, nhưng không cách nào phân biệt thật giả.

Vốn là muốn lên cho biết, thế nhưng lại lo lắng đây là Ma Sát Minh lừa dối thuật, cố ý ném ra một phần Ma Quật địa đồ quyền trục, gạt ta tiên tông rất nhiều tu sĩ chui đầu vô lưới, do dự hồi lâu, không dám đơn giản báo cáo.

Lúc khai chiến, ta suy nghĩ liên tục, nhận được ba tiểu đội theo mật đạo đi vào, chính là muốn có thể hay không tìm được Ma Sát Minh kẻ hờ. Nhưng vạn nhất đây là cạm bẫy, chúng ta hơn mười người bỏ mình, đối với ta tông môn tổn thất cũng sẽ không đại.

Về sau, đệ tử tại Ma Quật bên trong may mắn phát hiện Ma Sát Minh bố trí một tòa Huyết Tế đại trận, liền kịp thời hủy diệt. Đệ tử không thể tới thời gian bấm báo, mời sư phụ thứ tội!"

Tại chủ trưởng bên trong mật khác tu sĩ Kim Đan nghe vậy, sắc mặt cũng có chuyển biến tốt.

Tô Trần lần này giải thích, cũng là có những đạo lý.

Dù sao cũng là một phần chưa qua chứng thực địa đồ cuốn tại, người nào lại dám cam đoan đây cũng không phải là lục bào lão quái ném ra mời nhử.

Mạo muội xâm nhập mật đạo, là phải bốc lên cự đại phong hiểm.

Cát Trường Phong Trường lão nhưng là vung tay lên, làm hòa sự lão, nói: "Mà thôi, Tôn huynh cũng không cần chỉ trích lệnh đồ, Tô hiền chất có thể còn sống theo Ma Quật quay lại liền là một kiện chuyện may mắn.

Cái này Thiên Phong Hạp địa đồ, đối với trận chiến này kết quả sau cùng, tác dụng cũng không quá lớn. Chúng ta theo chính diện công vào động ma, chiếm cứ ưu thế, tổn thất vốn cũng không đại.

Chỉ là kia lục bào lão quái bị thương đào tẩu thời điểm, đã dẫn phát một tòa Hám Địa đại trận, đem trọn tòa Ma Quật chấn sụp xuống, mới đưa đến tất cả tiên tông đệ tử tổn thất nặng nề. Mặc dù trong tay chúng ta có một cuốn Ma Quật địa đồ, cũng không ngăn cản được lục bào lão quái dẫn phát đại trận kia.

Hơn nữa, Tô hiền chất khu vực một đội người ẩn nấp vào động ma, kịp thời hủy diệt một tòa Huyết Tế đại trận, dùng khí khả gia, coi như là lấy công chuộc tội rồi.

Tô hiền chất, các người tại Ma Quật cuộc chiến cũng lập được công, tất cả đi chấp sự chỗ đó lĩnh một phần khen thưởng. Tiêu diệt Ma Sát Minh cuộc chiến đã chấm dứt, các người thật vất vả theo trong động ma trốn tới, trở về nghỉ một chút đi."

Cát Trường Phong Trưởng lão đang muốn làm cho Tô Trần lui ra, cầm trong tay một phần tà ma tu sĩ ở các nơi làm loạn tình cho biết, đột nhiên nghĩ đến cái gì, hướng Tô Trần hỏi, "Đúng rồi, Tô hiền chất, lão phu nhớ kỹ, người là theo Triều Ca Thành bái nhập tiên tông tán tu, nguyên quán là nơi nào?"

Tô Trần đang muốn cáo từ rời khỏi chủ trưởng, nghe được Cát Trường Phong Trưởng lão đột nhiên đề bắt đầu xuất thân của hắn, không khỏi nghi ngờ nói: "Bẩm sư thúc, đệ tử là Giang Nam đạo xuất thân tán tu. Không biết sư thúc có gì phân phó?"

"A!"

Cát trưởng lão nhàn nhạt gật đầu, "Gần đây ta tiên tông tiếp đến lượng lớn tình cho biết, có bộ phận Ma Sát Minh tà ma dư nghiệt chạy thực mạng đến Trung thổ các nơi làm loạn, sát hại tăng dưới chót Luyện Khí tu sĩ, thậm chí lạm sát cùng tiên tông có liên quan người vô tội phạm nhân, dùng cái này trả thù ta Bồng Lai tiên tông tiêu diệt Ma Sát Minh mỗi hận.

Người nguyên quán chỗ ở Giang Nam khu vực, cũng là nặng tai họa khu. Nếu là người Giang Nam thị, chắc hẳn quen thuộc nơi đó quê cha đất tổ nhân tình, đi dò xét Giang Nam không thể thích hợp hơn rồi.

Người lấy Bồng Lai tuần tiên sứ thân phận, đi một chuyến Kiến Nghiệp thành Ninh vương phủ, che chở kia an toàn. Tà ma tu sĩ tại Giang Nam làm

loạn, Ninh vương phủ tại Giang Nam cực kỳ có sức ảnh hưởng, nhất định là bọn họ mục tiêu trọng yếu.

Đại Đường Lý thị Hoàng tộc, chính là Tiên Nhân lưu lại phàm trần một chi hậu duệ di Mạch, có huy hoàng thiên mệnh bên người, được hưởng vạn cổ thể tục đế nghiệp. Ta Bồng Lai tiên tông thân là Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong, tuân Tiên Nhân di chỉ, từ trước có thủ hộ Lý thị Hoàng tộc trách nhiệm, để tránh có tà ma ẩn núp Ninh vương phủ vương thất thành viên bên trong, hại kia tính mạng."

Tô Trần nghe vậy không khỏi chấn ngạc nhiên.

Lý thị Hoàng tộc là tiên nhân lưu lại phàm trần di Mạch?

Hắn vẫn lần đầu biết có này lai lịch. Khó trách Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông, mỗi năm đều phái ra tuần tiên sứ, không ngừng trăm yêu trừ ma, bảo hộ Lý thị nhất tộc hoàng quyền không bị cướp.

Nhưng ngay sau đó, thần sắc hắn khẽ biến.

Ma Sát Minh dư nghiệt tại Giang Nam khu vực làm loạn, không biết có thể xuất hiện hay không tại Cô Tô thành khu vực. Nếu như đã phát sinh tà ma làm loạn sự tình, khẳng định phải trở về một chuyến.

Về phần Kiến Nghiệp thành, khoảng cách Cô Tô thành cũng không phải là quá xa. Đi trước Cô Tô thành điều tra một phen, bảo đảm người nhà không việc gì, lại đi Kiến Nghiệp Ninh vương phủ cũng không muộn.

"Đúng, đệ tử lĩnh mệnh!"

Tô Trần lập tức lĩnh mệnh, liền báo lui ra ngoài.

Nhận đến cái này dò xét các nơi tiêu diệt Ma Sát Minh dư nghiệt nhiệm vụ đệ tử, cũng không chỉ là hắn. Giống Cơ Nguyên Chính, Trang Bất

Phàm, Tôn Thanh Ninh đợi một tý, rất nhiều Bồng Lai tiên tông đệ tử đều tiếp nhiệm vụ, nhao nhao dò xét Trung thổ các nơi.

Nhất là những địa phương kia tán tu xuất thân tu sĩ, đối với xuất thân chi địa tương đối quen thuộc, đều bị phái trở về nguyên quán nơi ở.

Đêm hôm đó.

Tô Trần ly khai Thiên Phong Hạp đại doanh, vội vàng đi một chuyến sa mạc trong cánh đồng hoang vu kia tòa Bí Ngân Khoáng động.

Thời gian có chút eo hẹp, cái này một hai ngày liền muốn xuất phát.

Bất quá, trước khi đi, còn phải xử lý một chút còn sót lại sự tình vụ.

Tô Trần từ tham gia tiêu diệt Ma Sát Minh cuộc chiến, bị nhốt Thiên Phong Hạp cốc, lại bị chiến sự trì hoãn, đã có gần thời gian hai năm vị từng tới cái này Bí Ngân Khoáng động.

Hắn lần trước lưu lại một tổ Phệ Linh Phi Nghĩ, đến nay vẫn còn trong hầm mỏ bí mật thu thập Bí Ngân Khoáng sa.

Bí Ngân Khoáng động hết thấy như thường, có vài chục kẻ luyện khí tu sĩ ngày đêm thủ vệ quặng mỏ. Ngẫu nhiên, cũng sẽ có tiên tông Trúc Cơ tu sĩ, qua tới nơi này đột kích tuần tra một lần, để ngừa có người lén lút trộm thu thập bí ngân quặng thô.

Tô Trần lấy Bồng Lai tuần tiên sứ thân phận, tiến vào trong hầm mỏ, đem giấu ở động quật chỗ sâu hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ môn thu hồi lại.

Chúng nó hai năm qua, tại Bí Ngân Khoáng trong động, moi ra không dưới hơn mười sáu dặm Phi Nghĩ huyết động, đào được bí ngân tất cả đều thu thập lại.

Động huyết, một đồng một đồng Bí Ngân Khoáng sa, ngân quang sáng chói.

Tô Trần thật nhanh kiểm lại một chút Phệ Linh Phi Nghĩ môn hai năm này thu hoạch, phát hiện tổng cộng hái được Bí Ngân Khoáng sa gần hơn hai trăm cân, không khỏi đại cảm thấy ngoài ý muốn kinh hỉ.

Hơn nữa phía trước ba năm, thu thập được mấy trăm cân Bí Ngân Khoáng sa, trong tay hẳn tổng cộng liền có nhiều đến năm trăm cân bí ngân quặng thô.

Lập tức, Tô Trần thu Phệ Linh Phi Nghĩ cùng Bí Ngân Khoáng sa, ly khai Bí Ngân Khoáng động, quay về đến đại doanh nghỉ ngơi một đêm, tẩy đi cái này mấy tháng theo trong động ma đào đá một thân bụi đất.

Sáng sớm ngày kế tiếp, Tô Trần liền cùng A Nô đồng thời, lên đường rời đi Thiên Phong Hạp cái mảnh này vùng đất lạnh giá, tiến về trước xa xôi Giang Nam thủy hương khu vực, chấp hành Bồng Lai tuần tiên sứ phân công.

Hai người đều là Cô Tô thành người, bị Bồng Lai tiên tông cao tăng phái hướng cùng một địa phương, tìm tòi Ma Sát Minh Tà tu dư nghiệt tung tích.

Ngô Tiều tại Ma Quật bên trong bị thương, chưa triệt để khỏi hẳn, không thích hợp thi hành nhiệm vụ, cần quay về Bồng Lai tiên tông đi tĩnh dưỡng một đoạn thời gian rồi hãy nói.

Mà Lữ lão phu tử cùng Trương tiểu đệ chưa Trúc Cơ, hiển nhiên cũng không thích hợp đảm nhiệm tuần tiên sứ. Thiên Phong Hạp vây quét Ma Sát Minh một trận chiến chấm dứt, hai người bọn họ phản hồi Bồng Lai tiên tông, chuẩn bị đột phá Trúc Cơ đi.

Lữ lão phu tử hai người bằng vào tại Ma Quật lập được công lao, tất cả đạt được hai quả Trúc Cơ Đan ban thưởng, làm cho hai người bọn họ mừng rỡ như điên.

Hơn nữa, bọn họ còn theo Ma Quật Bảo Khố bên trong, vớ vét mấy miệng hòm báu lớn tài vật, trận chiến này thu hoạch quả thực phong phú khó có thể tưởng tượng. Chỉ sợ bọn họ bước vào Trúc Cơ Kỳ cảnh giới tu luyện, đều dư xài.

Lại qua Tiểu sau nửa tháng, Bồng Lai tiên tông, Vạn Thú tiên tông cùng Song Tu tiên tông, Thanh Ô Thành các tu sĩ, bắt đầu rất nhiều rút lui khỏi Thiên Phong Hạp đại doanh, phản hồi Thanh Ô Thành đóng quân.

Tiêu diệt Ma Sát Minh nhiệm vụ hoàn thành, nhưng mà tất cả tiên tông còn có một món khác nhiệm vụ trọng yếu, cái kia chính là phân chia Bí Ngân Khoáng động, thu thập Bí Ngân Khoáng sa.

Phân phối Bí Ngân Khoáng động, cũng được tất cả tiên tông tu sĩ Kim Đan môn tranh luận hạch tâm sự vụ.

Bồng Lai, Vạn Thú, Song Tu tiên tông cùng Thanh Ô Thành đàm tán tu, dựa theo trước đó ước định, riêng phần mình tại tiêu diệt Ma Sát Minh một trận chiến lập được công huân, rốt cuộc thương lượng thỏa đáng phân chia Bí Ngân Khoáng động chi tiết.

Sau đó, bọn họ phái mấy nghìn tên Luyện Khí thợ mỏ, quy mô tiến vào Bí Ngân Khoáng động, theo đồng tinh quặng mỏ ở bên trong, sàng lọc chọn lựa Bí Ngân Khoáng sa.

Thế nhưng là, Khoáng Nô Môn đào lần quặng mỏ, lại phát hiện chỗ này Bí Ngân Khoáng trong động, đại bộ phận địa phương đều rỗng tuếch, chỉ có số ít Bí Ngân Khoáng sa.

Đây là một tòa cờ nhỏ Bí Ngân Khoáng động, căn bản không có bao nhiêu Bí Ngân Khoáng.

Chỉ sợ đào lần cả tòa Bí Ngân Khoáng động, phỏng chừng cũng liền có thể đào ra mấy trăm cân Bí Ngân Khoáng, cũng liền đủ luyện vài cái Kim Đan cấp bí ngân Nguyên Thần Pháp Khí mà thôi.

Ngay cả là có thể luyện thành cực phẩm Nguyên Thần Pháp Khí, đối với chúng tiên tông mà nói, kỳ thật cũng tác dụng không lớn.

Ba cái lớn nhỏ tiên tông hao phí cự đại nhân lực chiếm được Bí Ngân Khoáng động, rồi lại thu hoạch bất quá rải rác mấy trăm cân bí ngân quặng thô. Chủ trì lấy quặng nhiều người tu sĩ Kim Đan môn biết được tin tức này, không khỏi buồn bực thiếu chút nữa thổ huyết.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 270: Quy Tâm Tựa Như Mũi Tên

Ngày kế tiếp, bình minh.

Hai đạo lưu quang cầu vòng xẹt qua chân trời, hăng hái bay đi Giang Nam khu vực.

Tô Trần lo lắng có Ma Sát Minh dư nghiệt Tà tu tại Cô Tô thành làm loạn, tổn thương đến Tô tiên phủ người nhà. Hẳn sợ gặp chuyện không may, không khỏi quy tâm tựa như mũi tên, muốn phải chạy trở về nhìn xem tình huống.

Chỉ là, tiến về trước Cô Tô thành đường xá có chút xa xôi, ít nhất một tháng có hơn, dù là trong lòng của hẳn lo lắng, nhất thời nửa khắc cũng vô pháp lập tức đi đến.

A Nô biết rõ Tô Trần lúc này trầm trọng tâm tình, trên đường hầu như một lát không ngừng, cùng hẳn hướng sông lớn nam phương hướng mà đi.

Phi hành trên đường, A Nô bay ở phía trước phân biệt phương hướng, Tô Trần cũng không có lãng phí thời gian, khoanh chân ngồi trên phi kiếm, dành thời gian nghiên cứu một phen mình ở Ma Quật thu hoạch.

Khối kia nửa trượng đại Huyết Tinh Thạch, hẳn cũng không dám theo Tu Di giới nội lấy ra.

Khối này Huyết Tinh Thạch đã hấp thu hơn một nghìn tên Luyện Khí Quáng Nô oan hồn oán khí cùng đại lượng khí huyết, một mực ở nở rộ huyết sắc thắt chặt ánh sáng, Huyết Sát ánh sáng quá nồng nặc. Vừa lấy ra,

một mảnh huyết quang chiếu rọi vài dặm phạm vi, quả thực giống như là tuyệt thể hung vật xuất thế đồng dạng, lấy tâm hồn người.

Tử thi bị cái này Huyết Sát ánh sáng chiếu một cái, lập tức có thể phục sinh trở thành một chỉ cần hung ác oán linh.

Phàm nhân nếu như thấy cái này Huyết Tinh Thạch, chỉ sợ đều có thể trực tiếp bị dọa đến tâm can đều nứt, bị mất mạng tại chỗ. Tu vi cảnh giới hơi thấp Luyện Khí tu sĩ, tâm niệm không cứng tu sĩ, rất dễ dàng bị nó ảnh hưởng, trở thành một con ma hóa Khôi Lỗi.

Khối này Huyết Tinh Thạch đặt ở một quả Tu Di giới nội, miễn cưỡng có thể làm cho Huyết Tinh Thạch Huyết Sát ánh sáng không tiết ra ngoài.

Tô Trần thậm chí lo lắng, thời gian lâu dài, liên cái này Tu Di giới đều bị Huyết Tinh Thạch cho bị nhiễm ma hóa.

Tô Trần cầm lấy khối này Huyết Tinh Thạch cảm thấy khó giải quyết, không biết có tác dụng gì đường đi, cũng không dám đưa nó tùy ý vứt bỏ tại dã ngoại, cực phẩm phi kiếm cũng dừng bất động, không biết nên như thế nào mới có thể tiêu hủy nó.

Chỉ có thể tạm thời để trước tại Tu Di giới nội, nhìn xem ngày sau, có hay không có cơ hội tiêu trừ sạch Huyết Tinh Thạch bên trong Huyết Sát Chi Khí.

Tô Trần tiếp tục liếc nhìn theo Ma Quạt Bảo Khố bên trong một cái rương ma công bí kíp.

Một hộp này bảo rương ma công bí kíp, bên trong lại có nhiều đến hơn mười loại bất đồng ma công bí kíp, phẩm giai khá cao. Có ghi chép ở ngọc giản, cũng có lấy Sách cổ quyền trực sáng tác, hoàn toàn bất đồng.

Cái gọi là ma công, so với tu tiên chính đạo công pháp, đương nhiên cấp tiến nhiều. Ghi lại một ít tu luyện cùng chiến pháp chiến kỹ, có học cấp tốc hiệu quả. Đương nhiên, tai hại cũng không thiếu được.

Bất quá, Tô Trần để ý nhất đấy, hay vẫn là trong đó hai khối màu vàng mai rùa, mỗi năm nhìn qua cổ xưa xa xưa, phảng phất phong trần đã lâu, lộ ra ảm đạm không ánh sáng.

Hắn nho nhỏ lật xem hai mảnh màu vàng mai rùa.

Đây đối với màu vàng mai rùa bên trên trái rộng mịn vết rách, còn có nhân thủ nhiều lần ma sát dấu vết, chỉ sợ có mấy ngàn trên vạn năm lâu xa.

Hơn nữa, từng bị rất nhiều Tu Tiên giả cầm ở trong tay, nhiều lần tường tận xem xét, mới sẽ đem nó bề ngoài ma bóng loáng sáng. Mai rùa mặt ngoài cũng không vẫn tự.

Tô Trần suy nghĩ một cái, hướng cái này hai mảnh màu vàng mai rùa bên trong rót vào một chút Pháp lực, thử xem có thể hay không hiện ra vẫn tự.

Vàng này sắc mai rùa giống như sống giống nhau, lập tức như một tảng lớn khô héo đại địa, giống như đói, điên cuồng bắt đầu hấp thu trong cơ thể hắn Pháp lực.

Tô Trần lấp bắp kinh hãi, lập tức ăn mấy viên cấp hai linh đào, vì chính mình nhanh chóng bổ sung Pháp lực.

Hắn thân là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, Pháp lực rất nhiều.

Hướng mai rùa bên trong rót vào pháp lực khổng lồ, gần như sắp muốn hao hết thời điểm, đây đối với màu vàng mai rùa rốt cuộc hút đã no đầy đủ Pháp lực, hiển hiện một mảnh kim quang lập lòe ruồi muỗi chữ nhỏ.

Tô Trần không khỏi nhìn kỹ những văn tự này.

Bỗng nhiên thấy, cái này một đôi màu vàng mai rùa ghi lại một môn công pháp, hợp xưng làm 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 .

Lại chia làm thượng trung hạ tam thiên, thượng thiên làm 《 căn nguyên 》 , bản trung 《 căn pháp 》 , hạ thiên 《 phệ huyết 》 .

"Tu tiên chi đạo, luyện tinh hóa khí, luyện khí hóa thần. Khí huyết là thể chất căn cơ, Pháp lực là pháp thuật căn cơ, Nguyên Khí là nguyên thần căn cơ. Cho nên, hấp thu khí huyết, rút ra Pháp lực, đoạt nguyên khí, này ba pháp đều có thể làm chế địch chi thuật."

Nếu như chỉ là đem thượng thiên căn nguyên cùng bản trung căn pháp đơn độc lấy ra đó chính là 《 Phệ Hồn công pháp 》 , hạ thiên thì là 《 Huyết Ma Công 》 công pháp, là Ma Sát Minh chủ lực bào lão quái cùng Huyết Ma đây đối với Ma Sát Minh sư đồ, tu luyện công pháp ma đạo.

Nhưng Tô Trần có chút kỳ quái là, đây đối với màu vàng mai rùa bên trên cũng không máu trên ma thân cái này chủng ma thắt chặt tà khí, ngược lại tản ra thuần chánh tiên linh khí hơi thở.

"Kỳ quái, cái này không là công pháp ma đạo sao? Vì sao nhưng cũng không có tà ma chi khí? !"

Tô Trần trong lòng buồn bực, cẩn thận nghiên cứu kia chữ viết nội dung.

Trong văn tự trước mặt có giới thiệu, cái này 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 dẫn sanh niên đại cực kỳ đã lâu, thậm chí so với màu vàng mai rùa niên đại còn càng lâu.

Đây là Thượng Cổ Tiên Nhân sáng chế, dùng cho đối phó Thượng Cổ hoành hành Yêu thú, khai sáng ra tới cường đại chiến pháp.

Thượng Cổ Thời Đại, Nhân tộc người tu tiên sức chiến đấu xa xa yếu hơn Yêu thú, vì thế mà mở một con đường khác, vết thương này kinh người

chiến pháp. Dù là đối mặt mạnh mẽ Yêu thú, cũng có thể có được ưu thế.

Nhân tộc Tu Tiên giả bằng vào phương pháp này sát mạnh mẽ Yêu thú, chính là Thiên Đạo, không phải Ma Đạo.

Nhưng mà về sau, có Tu Tiên giả dùng phương pháp này sát nhân tộc Tu Tiên giả, lẫn nhau cướp đoạt Nguyên Khí, cái này đã dẫn phát khủng hoảng lớn cùng tranh luận.

Người nào cũng không nguyện ý bản thân vất vả tu luyện ra được Nguyên Khí, bị tu sĩ khác cướp đoạt, một triều rơi xuống đến tầng dưới chót nhất.

Môn công pháp này, bị rất nhiều Tu Tiên giả coi là tà ma chi đạo. Về sau trở nên yên lặng, tiên tông tu sĩ chính đạo hầu như quên đi. Chỉ có số rất ít ma tu sẽ đi tu luyện nó.

Tô Trần xem hết 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 , trầm ngâm hồi lâu.

Bỏ qua một bên Tiên Ma chi tranh nghị không nói chuyện, môn công pháp này có một chút rõ ràng tai hại.

Ví dụ như hạ thiên cùng bản trung, đại lượng hấp thu dịch nhân khí huyết cùng Pháp lực. Thế nhưng là người tu tiên thân thể khí huyết vốn là sung túc, không chứa nổi quá nhiều ngoại lai khí huyết, một khi cấp huyết nhục thân liền bành trướng, biến thành một cái khuôn mặt cùng thân thể vạm vỡ quái vật bộ dáng, làm phần lớn Tu Tiên giả đều khó chịu được.

Thượng thiên, hấp thu dịch nhân trong Nguyên Thần Nguyên Khí, biểu hiện ra hơi tốt một chút, không sẽ cải biến thân thể. Dù sao người tu tiên thức hải thật lớn, đủ để dung nạp không hạn chế Nguyên Khí.

Thế nhưng là, cái này thượng thiên hung hiểm, so với hạ thiên cùng bản trung còn gian nguy gấp trăm lần.

Bởi vì cho người tu tiên, yêu thú Nguyên Thần là có mãnh liệt ý thức tự chủ Thần Niệm đầy, tại hấp thu nguyên khí thời điểm, hơi không cẩn thận, đem địch ý thức của người cũng hấp thu tới đây, nguyên thần của mình sẽ gặp Thần Niệm thác loạn, thậm chí lâm vào tình thần phân liệt.

Cái này những to lớn tai hại, đồng dạng cực đại chế ước đám tu tiên giả đi tu luyện cái này 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 .

Lục bào lão quái nghe nói chỉ tu luyện 《 Phệ Hồn ma công 》 , cũng không tu luyện 《 Huyết Ma Công 》 . Hiển nhiên, cũng là gặp vô pháp giải quyết cự đại chương ngại.

Tô Trần trước khi đến Giang Nam trên đường, bỏ ra thời gian gần một tháng, từng câu từng chữ, cẩn thận cân nhắc cái này 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 .

Hắn những năm này tu luyện 《 Tiêu Dao Du 》 tiến triển, theo bước vào Trúc Cơ trung kỳ lúc sau, ngày càng lộ ra chậm chạp. Nếu không phải ăn Đào yêu Nguyên Khí Đào cùng đại lượng yêu xà đản bổ sung Nguyên Khí, sợ rằng phải bảy tám tuổi vừa mới có thể tăng lên một ít tầng cảnh giới. Đều muốn tu luyện tới Trúc Cơ hậu kỳ đỉnh phong cảnh giới, lộ ra được dài đằng đẳng.

Cái này 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 thế nhưng căn nguyên, tu luyện cực nhanh, vượt xa quá 《 Tiêu Dao Du 》 như vậy Thượng Cổ thuần khiết tu tiên công pháp.

Nếu nói là không động tâm, vậy hiển nhiên là giả.

Mình nếu là có thể hấp thu yêu thú khí huyết, thậm chí Nguyên Khí, dùng tại tu luyện, không thể nghi ngờ có thể tăng lên một khoảng lớn tu luyện tiến triển.

Nhưng mà, Tô Trần nhất thời cũng không nghĩ ra giải quyết tai hại phương pháp.

Sưu!

Sưu!

Hai đạo kiếm mang, lướt qua bầu trời nhiều đóa mây bay, bay đến Cô Tô huyện khu vực.

"Công tử, chúng ta đến Cô Tô huyện thành! Phía dưới chính là tô sông."

A Nô kinh hỉ nói.

Về tới từ nhỏ trưởng thành Cô Tô huyện, nơi này có nàng quen thuộc hết thảy, tự nhiên rất là kích động. Nếu là có rãnh rỗi, nàng còn muốn đi dạo một vòng Cô Tô thành đường đi, lăm lăm kia phần hoa tự cắm dài mấy dặm phố.

Tô Trần không khỏi phục hồi tinh thần lại, nhìn phía dưới nhìn lại.

Tô sông bờ sông đại địa, vạn khoảnh lương điền vàng óng ánh một mảnh, cây lúa đã thành thực rồi.

Trong sông lớn nhỏ thương thuyền thuyền đánh cá bận rộn, thương nhân qua lại nam bắc nối liền không dứt. Cô Tô huyện thành bến tàu, thả neo đại lượng đội thuyền, khuôn vác đầy tớ, đồ ăn cá con buôn, vô số.

Hơn mười tên bọn nha dịch cầm theo cái mõ tại Tây Môn bến tàu thu thuế, một đám không biết tên bang phái người mới các đệ tử trông coi bến tàu, hung thần ác sát hướng ngư dân bọn con buôn thu phí bảo hộ.

Xem ra, năm năm trước bùng nổ một trận đại hạn đã qua, cũng không thấy đại địa chiến hỏa khói súng dấu hiệu, Bạch Liên giáo chi loạn mai danh ẩn tích.

Hai năm qua, hẳn là mưa thuận gió hoà, cái này những bang phái nhỏ lại thịnh vượng lên.

Bồng Lai tiên tông trên tình báo nói, có tà ma tu sĩ tại Giang Nam khu vực quấy phá, chuyên môn đối với tầng dưới chót Luyện Khí tu sĩ, thậm chí đối với phàm nhân ra tay.

Nếu là có Ma Sát Minh tà ma tu sĩ trong âm thầm quấy phá, chỉ từ cái này phía ngoài thịnh thế tình cảnh, cũng không nhìn thấy gì.

"Chúng ta trực tiếp quay về Chu Trang Tô tiên phủ, hồi đầu lại đem Cô Tô cảnh nội đều lục soát một lần, nhìn xem có hay không có quỷ Mị Tà ma tu sĩ ẩn giấu."

Tô Trần trầm ngâm nói.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 271: Song Hỷ Lâm Môn

Tô Trần cùng A Nô hai người chính ngựa kiếm, theo Cô Tô thành bay đi Chu Trang thủy hương.

Đi tới nửa đường.

Tô Trần từ phía trên không hướng đại địa nhìn lại, đã thấy đến tại một cái theo thị trấn đi thông Chu Trang trên trăm dặm đường núi lên, nối liền không dứt các màu người đi đường, hướng Chu Trang mà đi.

Có Cô Tô huyện Huyện lệnh cùng lớn nhỏ các, tại bọn nha dịch vây quanh, thừa lúc quan phủ xe ngựa, hướng Chu Trang mà đi.

Đường núi lên, còn có rất nhiều giục ngựa chạy như bay Ngô quận bang phái hào khách, đến từ bất đồng bang phái cao tầng Đường chủ, Trưởng lão, quần áo và trang sức khác nhau, ánh sáng xem bọn họ tuần mã tọa kỵ, thì biết rõ đều là Ngô quận bên trong nhất lưu đứng đầu hào khách.

Tụ ba tụ năm cùng tú tài nghèo kết bạn đi vội vã, cũng có thư sinh sĩ tử ngồi xe ngựa người đi đường, bàn luận viễn vông lấy, nguyên một đám vui sướng hơn hờ, tựa hồ gặp một chuyện đại hỉ sự.

Thậm chí, còn có ngồi các màu hương khuê xe ngựa người đi đường Ngô quận thế gia tiểu thư, khuê tú, các nàng cả đám đều ăn mặc đoan trang xinh đẹp tuyệt trần, ngẫu nhiên vén rèm lên, đôi mắt đẹp tràn ngập chờ mong nhìn về phương xa Chu Trang, cùng đi theo bọn nha hoàn bàn luận xôn xao, đều là hưng phấn vô cùng.

Tô Trần thấy đường núi chạy về thủ đô người náo nhiệt như vậy, không khỏi buồn bực.

Chu Trang thủy hương là vắng vẻ chi làng chài, trước kia là đường đất, chỉ có ngư dân, các nông phu hội qua lại thị trấn. Hẳn cái được lúc mình còn nhỏ, có rất ít Cô Tô người của huyện thành sẽ đi Chu Trang.

Đều có Tô tiên phủ lúc sau, Chu Trang mới hiển lên rõ trọng yếu. Chỉ là, hẳn ly khai quê hương đã lâu, cũng không quá quen thuộc trong nhà tình huống gần đây.

Nhưng trước mắt, cái này đường núi bên trên hi hi nhường nhường đám người, hơn nữa thân phận cách xa hoàn toàn bất đồng, tuy nhiên cũng thần tình hưng phấn hướng Chu Trang mà đi, thật sự là kỳ quái.

Kia những giang hồ hào khách môn đi Chu Trang cũng cho qua, dù sao Tô tiên phủ một mực cùng giang hồ quan hệ mật thiết, giang hồ hào khách tiến về trước bãi phóng cũng là bình thường.

Nhưng mà, những thư sinh kia các Tú tài, thậm chí thế gia tiểu thư khuê tú môn cũng vội vả tiến đến Chu Trang làm gì? Tô tiên phủ với hẳn môn giống như cũng không quá quen đi.

Tô Trần cùng A Nô nhìn nhau, tìm một chỗ vắng vẻ cánh rừng, thu phi kiếm rơi trên mặt đất.

Sau đó, hai người bọn họ hoàn toàn thu liễm bản thân Trúc Cơ Cảnh người tu tiên khí tức, đi bộ tới đến đường núi, hướng Chu Trang mà đi.

Phía trước, ba năm tên các thư sinh một bên đi bộ chạy đi, một bên thần sắc phấn chấn bàn về kinh thư, tranh luận minh kinh 《 lễ nghi 》 《 xuân thu 》 ỢỢ một tý, luận bàn lấy thi phú, Tín miệng làm hơn mấy bài thơ.

Tô Trần ít đọc sách, chưa từng học qua kinh thư, cũng không hiểu nhiều bọn họ đang nói cái gì.

Hắn tiến lên khách khí dò hỏi: "Mấy vị huynh đài, vì sao nhiều người như vậy hướng Chu Trang đây? Thế nhưng là có chuyện gì phát sinh?"

Cái này vài tên thư sinh kinh ngạc quay đầu thấy Tô Trần, A Nô hai người, rồi lại lập tức lộ ra vẻ khiếp sợ.

Tuy rằng Tô Trần cùng A Nô đã hoàn toàn thu liễm bản thân người tu tiên khí tức, nhưng mà hai người nhiều năm tu luyện, luyện được phiêu dật như tiên khí chất, hay vẫn là vượt xa quá phàm nhân.

Tô Trần khí chất lạnh lùng thong dong , trong mắt thần mang như kiếm, không phải bình thường phàm nhân dám cùng kia đối mặt. A Nô dáng người nổi bật, mỹ mạo tuyệt luân tiên tư, càng là làm cho người sợ hãi thán phục.

Nhiều người các thư sinh tự hỏi cũng là phong độ tiêu sái thế hệ, thế nhưng là vừa nhìn hai người này, kinh sợ như cây ngốc, như cát đá so với Linh Ngọc, lập tức cảm thấy tự tầm hình quý.

"Hai vị không biết đạo Chu Trang Tô tiên phủ phát sinh hai chuyện đại hỉ sự?"

Một gã thư sinh vội vàng theo giật mình thần trong phục hồi tinh thần lại, vội vàng chấp tay, giải thích nói: "Tô tiên phủ tâu Nhị Lang, vào ba tháng trước, thi đậu trạng nguyên, nổi danh khắp thiên hạ. Mấy ngày trước đây, hắn mới vừa từ Trường An hồi hương thăm viếng đã đến, chính là một chuyện mừng lớn. Vừa đúng, Tô lão gia tử lại gặp sáu mươi đại thọ, đang chuẩn bị xử lý.

Cái này song hỷ lâm môn, Tô tiên phủ muốn trắng trợn xử lý một tháng. Hiện tại Cô Tô huyện cao thấp, bất kể là quan phủ, giang hồ, hay vẫn là

thân hào nông thôn, hơi có điểm danh nhìn qua địa vị, đều tiến về trước Tô tiên phủ đuổi, vội vàng tiến đến chúc mừng."

"Không sai! Cái này Tô tiên phủ một môn tam kiệt, Tô đại lang đã thành Tiên Nhân, tiên tung mật mù không thể tìm ra, chỉ sợ Phi Tiên đặc đạo đi. Tô Nhị Lang thi đậu trạng nguyên, đại chấn ta Giang Nam sĩ tử sĩ khí. Chúng ta Ngô quận thư sinh, đang muốn tiến đến Tô tiên phủ tiếp, cũng nhìn qua có thể cùng Tô Nhị Lang trao đổi một phen học vấn. Ngô quận thế gia tiểu thư môn, bao nhiêu cái không muốn trèo cửa hôn sự này? Các nàng tự nhiên là muốn đi bái phỏng một phen, muốn nhìn một chút có hay không có duyên phận này."

"Tô Tam tiểu thư là Ngô quận duy nhất nữ Tông sư, kế thừa Thiên Ưng Môn lạnh môn chủ y bát, là Ngô quận giang hồ bang phái Tổng Biều Bả Tử, người trong giang hồ chỉ nghe lời nàng, đại bang phái nhỏ cao tăng tự nhiên là muốn tới làm Tô lão gia tử chúc mừng!"

"Hôm nay Tô tiên phủ địa vị, tại toàn bộ Ngô quận mười ba trong huyện cũng là phần độc nhất tôn quý, ai không hâm mộ."

Nhiều người các thư sinh đều là tán thưởng, ca ngợi không thôi.

Tô Trần không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, lúc này mới hiểu.

Nhị đệ tại Trường An học ở trường, trong trạng nguyên, hồi hương đã đến.

Cha chuẩn bị chuẩn bị tiệc thọ.

Cái này hai việc lớn sáp lại gần, tự nhiên sẽ khiến cho động tĩnh không nhỏ.

Khó trách Cô Tô thị trấn tiến về trước Chu Trang trên đường đi, đều là phi thường náo nhiệt. Không chỉ là cô Tô Huyện lệnh đã đến, những thư

sinh kia sĩ tử, thế gia tiểu thư khuê tú môn, đều đuổi lấy hướng Tô tiên phủ mà đi.

Tô tiên phủ.

Chiếm diện tích trên trăm mẫu trong phủ đệ bên ngoài, phi thường náo nhiệt.

Từ năm năm trước đại hạn, Bạch Liên giáo một cơn bão táp quét sạch Ngô quận lúc sau, Ngô quận bản địa rất nhiều cường hào đều bị trọng thương, rất nhiều thế gia suy thoái.

Chỉ có Tô tiên phủ, Tô Thượng Tiên uy lực vẫn còn, Bạch Liên giáo không dám vào phạm, vượt qua một kiếp.

Hôm nay tại họa lớn quá khứ, Tô tiên phủ lại theo tô Nhị Lang thi đậu trạng nguyên, trở thành bệ hạ khâm điểm trạng nguyên, càng là nhảy lên trở thành Cô Tô cảnh nội hạng nhất thế gia.

Tô tiên phủ phủ đệ, đứng đấy hơn mười tên quản gia cùng môn khách, chuyên môn nghênh đón theo các nơi tới tân khách.

Phủ đệ phụ cận, đậu đầy đếm lấy trăm kế xe ngựa sang trọng. Tiếng ngựa hí vẫn là nối liền không dứt.

Đến đây chúc mừng các tân khách, gần như sắp trụ đầy trong phủ rất nhiều phòng trọ.

Trừ phi là Ngô quận có địa vị quan thân, giang hồ số lớn khách, hoặc là thế gia tử đệ đời một tỵ có thân phận nhân vật nổi tiếng, nếu không hạng người tầm thường đã vô pháp tiến vào trong phủ đệ.

Trong phủ căn bản không tha cho nhiều người như vậy.

Thậm chí kia những nghe tiếng mà tới, đều muốn tiếp tô Nhị Lang vị này Trạng nguyên Ngô quận các thư sinh, cũng chỉ có thể tại phụ cận, thuê hàng xóm láng giềng dân trạch ở tạm.

Tô Trần cùng A Nô đi vào Tô tiên phủ bên ngoài, đứng ở bên ngoài phủ náo nhiệt mấy trăm kể trong đám người, nhìn xem bộ dạng này náo nhiệt cường thịnh tình cảnh, không khỏi lâm vào liên giạt mình bên trong.

A Nô nhìn qua hướng Tô Trần, nói khẽ: "Công tử, chúng ta đi vào sao?"

Tô Trần kinh ngạc nhìn hồi lâu, nhưng là khẽ gật đầu một cái.

Hắn như vậy đi vào, nhất định là không ổn.

Ma Sát Minh kia những chạy thực mạng đến Trung thổ các nơi tà ma dư nghiệt, đấu không lại tiên tông tu sĩ, chuyên chọn Bồng Lai tiên tông có quan hệ phạm nhân ra tay.

Tà ma dư nghiệt nếu là chạy trốn đến Ngô quận bên trong, Tô tiên phủ như vậy dễ làm người khác chú ý, nhất định là bị để mắt tới mục tiêu.

Hắn nếu là lần nữa công khai xuất hiện, một khi bị Ma Sát Minh tu sĩ biết được, không biết đạo sẽ cho Tô tiên phủ cao thấp, mang đến bao nhiêu phiền toái.

Coi như là tiến Tô tiên phủ, cũng chỉ có thể lén lút đi vào.

Tô Trần không khỏi than nhẹ.

Đúng vào lúc này, đã thấy Tô tiên phủ ngoài truyền tới rối loạn từng bừng, đám người tách ra, nhượng ra một con đường đến.

"咻~!"

Cá gỗ đánh thanh âm.

Chỉ thấy, một gã cầm trong tay cá gỗ, ánh sáng đầu bóng béo hòa thượng, cùng một gã phát trần gầy lãnh túc lão đạo sĩ, dắt tay nhau đi vào Tô tiên phủ trước.

Hai người này, một bộ đặc đạo cao tăng, một bộ tiên phong đạo cốt, nhìn qua đều không phải hạng người tầm thường, đều muốn bái kiến Tô tiên phủ Tô lão cha cùng Tô lão nương Nhị lão.

Lại bị quản sự môn khách môn ngăn cản phía dưới, khách khí hỏi: "Trong phủ tân khách đã đủ, nếu không có danh vọng chi bối phận, là không thể đi vào. Xin hỏi hai vị tôn tính đại danh?"

"A di đà phật, nơi này chính là Ngô quận tiếng tăm lừng lẫy Tô tiên phủ? Chưa từng nghe qua vốn tăng 'Quang đầu đà' danh hào này? !"

Kia béo hòa thượng ngẩng đầu nhìn liếc nhìn biến bài, hỏi.

"Ách vị từng nghe nói giang hồ có người này hiệu. Không biết hai vị đến đây, có gì muốn làm?"

Môn khách suy nghĩ một chút, thập phần khách khí nói.

"Hai người chúng ta chính là thầy tu đi vân du 4 phương nhân hòa đạo sĩ, không biết cũng chẳng có gì lạ."

Gầy lão đạo sĩ nhưng là cười cười, nói: "Hơn mười năm trước, bản đạo từng cách Chu Trang, trông thấy Tô tiên phủ bên trên Thanh Vân bao phủ, khẳng định chính là đại phú đại quý hiện ra.

Bản đạo những năm này tầm tiên văn đạo, tìm được Linh Đan một quả, có thể kéo dài tuổi thọ. Muốn dâng lên này Linh Đan, làm Tô lão gia tử chúc thọ. Cái này Tiên Đan chính là vật phi phạm, phạm nhân không thể được. Chỉ là của ta với quý phủ hữu duyên, mới muốn dùng cái này đan, đổi lấy hoàng kim một vạn lượng."

Gầy lão đạo sĩ sẽ khoan hồng đại đạo bào bên trong lấy ra một cái nho nhỏ Linh Đan hộp báu, mở ra.

Lão đạo sĩ lời vừa nói ra, Tô tiên phủ trong ngoài mấy trăm người bầy, đều là chấn động.

Hoàng kim một vạn lượng!

Thế gian này là tuyệt không đắt như vậy đan dược.

Trừ phi, là tiên nhân trường sanh bất lão linh đan diệu dược, mới có khả năng. Nhưng có vị nào Tiên Nhân linh đan diệu dược, bán đấu giá cho phàm nhân?

Mọi người nhao nhao ngạc nhiên hưởng Linh Đan hộp báu bên trong nhìn lại, đã thấy quả nhiên là một quả vàng lóng lánh Linh Đan.

Mùi thơm nước mũi, mọi người khiếp sợ.

Tô Trần đứng ở trong đám người, xa xa trông thấy lão đạo sĩ kia trong tay Linh Đan, không khỏi nhúu mày.

Lão đạo sĩ này cũng không biết từ đâu làm ra một quả luyện hồng không ra gì cấp Linh Đan, rõ ràng chạy tới Tô tiên phủ giả thần giả quỷ, muốn đổi hoàng kim một vạn lượng.

Hắn lạnh rên một tiếng, hướng A Nô Thần Niệm truyền âm vài câu.

A Nô không khỏi khẽ gật đầu.

Tô tiên phủ cửa ra vào, mọi người bầy đang tại giạt mình giữa.

Kia quán sự môn khách thập phần khó xử, hẳn một người phàm tục, như thế nào có thể khó phân biệt linh đan thiệt giả.

Nhược Linh đan là giả, hăn thả tăng nhân này cùng đạo sĩ vào Tô tiên phủ bên trong, dẫn xuất một trận chê cười, hăn cái này quản sự cũng không chấm dứt. Nhưng nếu Linh Đan là thật sự, hăn đem người cho tăng nhân cùng đạo sĩ đuổi chạy, cũng là một việc phiến toái.

Một lát, đã thấy một gã trên mặt che một tấm lụa mỏng nữ tử ra ngoài, tay nâng hộp ngọc chứa một quả cấp thấp Linh Đan, cười nhạt nói: "Ta chỗ này cũng có một viên linh đan, muốn hiến cho Tô lão gia chúc thọ, lại không biết so với vị đạo trưởng này Linh Đan như thế nào? Bất quá, ta linh đan này, chỉ tặng không bán. Ta theo quý phủ Đại công tử tình bạn cố tri, cho nên tặng này Linh Đan."

Bên ngoài phủ đám người không khỏi ngạc nhiên, tên nữ tử này trong tay một viên linh đan, quả nhiên linh hương chi khí xông vào mũi, người một chút liền tinh thần hăng hái, quả thực giống như là ăn Nhân Sâm Quả giống nhau, toàn thân vô cùng sáng khoái.

Mà vị đạo sĩ kia trong tay Linh Đan, hương cố nhiên là hương thuần, đáng tiếc nghe thấy cũng vô cảm cảm giác khác thường. Lập tức bị so không bằng.

Linh đan này ưu khuyết, vừa nghe liền gặp cao thấp.

Quản sự lập tức vui mừng quá đổi, vội vàng mời cô gái che mặt kia nói: "Nguyên lai là Đại công tử lão hữu, khách quý lâm môn, mau mời vào trong phủ!"

Nhiều người môn khách môn ở đâu còn để ý tới kia béo hòa thượng hòa thanh gầy lão đạo sĩ, vứt bỏ hai người không để ý.

Gầy lão đạo sĩ trong mắt lộ ra hung ác ánh sáng, rồi lại không dám ở nơi này Tô tiên phủ trước phát tác.

Kia béo hòa thượng hòa thanh gãy lão đạo sĩ nhìn nhau, đều là hỗn hển, gặp vô kế khả thi. Hai người bọn họ tuy là Luyện Khí tu sĩ, nhưng cô gái che mặt kia tựa hồ không hề bọn họ phía dưới, nào dám tại Tô tiên phủ trước nháo sự.

Hai người bọn họ quay người, vội vàng mà đi.

A Nô gặp bọn họ muốn đi, đang muốn bắt lại, lại bị Tô Trần Thần Niệm truyền âm ngăn lại.

"A Nô, người trước lưu lại Tô tiên phủ, nhìn một chút có còn hay không mặt khác người khả nghi. Hai người này, ta đi đưa bọn chúng tận diệt rồi!"

Tô Trần thần nhiên nói.

Hắn một mình theo dõi kia béo hòa thượng hòa thanh gãy, cũng không lập tức động thủ. Hai người này bất quá Luyện Khí một hai tầng tu sĩ, không biết còn có ... hay không mặt khác đồng lõa.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 272: Dã Tán Một Tổ

Tay kia cầm cá gỗ béo hòa thượng, cùng gầy lão đạo sĩ vội vàng ly khai Chu Trang Tô tiên phủ, hướng Cô Tô Thành phương hướng mà đi.

Hai người bước đi như bay, một đường lén lén lút lút, thỉnh thoảng trước sau nhìn quanh, đề phòng có người theo dõi. Mấy canh giờ lúc sau, bọn họ đi vào hoang dã một tòa Thành Hoàng miếu đổ nát, đẩy cửa nhanh chóng đi vào, lại đóng cửa lại.

Tô Trần thần sắc đậm mạc, không nhanh không chậm đi theo phía sau bọn họ bên ngoài hai, ba dặm. Lấy hăn hôm nay cường đại Thần Niệm, theo dõi hai gã Luyện Khí tu sĩ sơ kỳ, tự nhiên dễ dàng.

Chỗ này Thành Hoàng trong miếu đổ nát, đang có ba gã quần áo lam lũ hán tử, bay lên một đồng lửa nướng thịt heo rừng, nhậu nhẹt, ăn ngấu ăn nghiến.

Mấy người bọn họ cũng đều là Luyện Khí sơ kỳ tán tu, cùng béo hòa thượng cùng gầy lão đạo sĩ hiển nhiên là một đám, thấy hai người quay lại, không khỏi cười to.

"Ai ôi!!!, Quang đầu đà, Xích Mi lão đạo, hai người các người đi Tô tiên phủ nghe ngóng hư thật, như thế nào trở về nhanh như vậy? Chẳng lẽ là đụng phải cái đình? !"

Một tên trong đó trang phục ăn mày luồng Đại hán, tóc tai bù xù, lời thô lếch thếch nằm nghiêng ở trên đất lầy lội, cắn một khối đùi heo rừng thịt, nhếch miệng cười to nói.

"Đừng nói nữa, xúi quẩy! Bản đạo vốn là muốn thừa lấy Tô phủ xử lý đại thọ, dâng lên một viên linh đan, lợi dụng cơ hội này thành Tô tiên phủ thượng khách, tìm hiểu một cái Tô tiên phủ chi tiết.

Không muốn đến, lại tới một cái thần bí che mặt nữ tu sĩ, đi lên liền lộ ra một quả Chân Linh đan, chế giấu ta ngừng lại một trận. Nhìn nàng dạng như vậy tựa hồ tuyệt không sợ hai người chúng ta, không dễ chọc. Sợ đã thảo kinh xà, liền trở lại trước, trước hướng chưởng cờ sử dụng bầm bầm tình huống."

Gầy lão đạo sĩ ở bên cạnh đồng lửa ngồi xuống, theo đồng lửa trên kệ cắt một khối kể đại thịt nướng, trong mắt lộ ra nanh sắc, ảo não vô cùng.

Bọn họ tên này ba năm người tu sĩ, vốn là một ít ở trung thổ các nơi lưu động tầng dưới chót tiểu tán tu, ngẫu nhiên tụ chung một chỗ.

Bọn họ đã từng đi Trung thổ tu tiên giới tất cả tiên thành tu luyện.

Nhưng bốn sự quá thấp hời, mấy chục năm xuống cũng không còn kiếm đến cái gì Linh Thạch, Linh Đan dùng cho tu luyện, một mực ở Luyện Khí sơ kỳ bồi hồi không tiến lên, tại Tiên Thành thời gian thật sự gian nan, cơ hồ không có bất cứ hy vọng nào bước lên cao hơn Trúc Cơ Cảnh giới. Về phần bái nhập các tiên tông lớn nhỏ các loại, kia những càng là truyền thuyết, không cần hy vọng xa vời.

Trong bọn họ có một chút tầng dưới chót nhất tán tu, liền dứt khoát buông tha cho tại tu tiên giới khổ tu, mà là đang thế gian các nơi du lịch không lý tưởng.

Thế gian cũng không lớn dễ lẫn lộn, dùng tu luyện vật tư hầu như tìm không thấy.

Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ tuần tiên sứ, che chở Đại Đường Hoàng tộc, cấm chỉ Tu Tiên giả giao thiệp với, cướp Đại Đường đế nghiệp,

hoặc là tại thế gian gây sóng gió. Tuần tiên sứ môn năm này sang năm khác tuần tra thiên hạ, bọn họ cái này những thấp kém tiểu tán tu, cũng không dám đi phạm tội.

Bọn họ có thể tại thế gian làm, cũng chẳng phải là tiêu điều tự tại, làm cái tán du hòa thượng, đạo sĩ, thậm chí tùy tính mà làm làm tên ăn mày. Hay hoặc là, đi thâm sơn, thành lớn làm cái ẩn cư đại phú ông, hưởng thụ phàm trần rõ ràng phúc. Một khi dám tự tiện cuốn vào triều chính, các loại đợi bọn hăn chính là Ngũ đại Tiên Tông tuần tiên sứ nghiêm trị.

Tóm lại, con đường tu tiên tiền đồ vô vọng, phàm trần Hoàng Triều đế nghiệp bọn họ cũng không dám đi dính dáng.

Đối với bọn hăn như vậy tầng dưới chót tiểu tán tu mà nói, trên không chạm trời dưới không chạm đất, cô hồn dã quỷ đồng dạng, không hề ngày nổi danh, có chút buồn khổ.

Vào một tháng trước, đột nhiên có một gã tự xưng Ma Sát Minh thần bí chưởng cờ sử dụng, tìm được Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà cái này hai gã tầng dưới chót tán tu, mời xin bọn họ bái nhập Ma Sát Minh, để cho bọn họ tại Giang Nam khu vực vớ vét từng cái tiên tông tu sĩ tại thế gian thân thuộc tình cho biết, hơn nữa lôi kéo tán tu nhập bọn.

Thần bí kia chưởng cờ sử dụng đồng ý, chỉ cần tìm được từng cái tiên tông tại thế gian thân thuộc tin tức tương quan, hoặc là kéo tán tu nhập bọn, liền cho bọn hăn một ít dùng tu luyện Linh Đan.

Quang đầu đà cùng Xích Mi lão đạo hai người tự nhiên là đại hỉ.

Trước kia, nhưng cho tới bây giờ không có cái gì tiên tông để cho bọn họ gia nhập, hiện tại cái này Ma Sát Minh vậy mà chủ động mời xin bọn họ cái này những tầng dưới chót tiểu tán tu gia nhập coi như là là Ma Tông, bọn họ sẽ không để ý nhập bọn, lẫn lộn cái tiền đồ ra ngoài.

Hai người lại tụ tập tên ăn mày các loại ba năm tên quen thuộc tiểu tán tu, khắp nơi đi tìm hiểu từng cái tiên tông tu sĩ tin tức.

Xích Mi lão đạo biết rõ Cô Tô trong huyện Tô tiên phủ, xuất hiện một gã Tu Tiên giả.

Giống Tô tiên phủ như vậy từng từng sinh ra người tu tiên phạm nhân phủ đệ. Nếu như không phải có thâm cừu đại hận mà nói, mặt khác Tu Tiên giả gặp được đều tránh đi, sẽ không dễ dàng đi đụng. Dù sao ai cũng không biết khí vận như thế nào, ngày sau sẽ hay không trở thành tu tiên giới nhân vật lợi hại.

Người này Tô gia tu sĩ vừa đi liền yếu vô âm tín, cũng không biết là tại Tiên Thành lẫn lộn, hay vẫn là báỉ nhập tiên tông đi.

Đối với cái này, bọn họ cũng không dám khẳng định. Liên nghĩ trước tìm lý do, lẫn vào Tô tiên phủ bên trong, tìm hiểu một cái tin tức.

Nếu như là báỉ nhập tiên tông, tức thì giết sạch Tô tiên phủ nhiều người thân thuộc, làm Ma Sát Minh cho hả giận.

Nếu như là như bọn hăn vậy tán tu, tức thì cưỡng bức kia nhập bọn, cùng nhau gia nhập Ma Sát Minh, lớn mạnh Ma Sát Minh thực lực.

Chuyện này, đối với Quang đầu đà cùng Xích Mi lão đạo hai người mà nói, vốn cũng không phải là việc khó.

Xích Mi lão đạo vốn định dùng một quả luyện hồng Linh Đan, trà trộn vào Tô tiên phủ, thăm dò rõ ràng Tô tiên phủ chi tiết, cũng tốt động thủ. Thật không nghĩ đến, lại gặp một gã không rõ lai lịch nữ Tu Tiên giả, hồng mất chuyện tốt của bọn hăn.

"Cái này Tô tiên phủ lại có nữ tu sĩ đang nhìn trăng tử, đây cũng không phải là vậy tán tu có thể làm được. Kia nữ tu sĩ mạnh bao nhiêu tu vi, có thể

hay không cũng là tiên tông tu sĩ?"

Tên khất cái kia nghe vậy, ánh mắt sáng ngời.

"Kia nữ tu sĩ thực lực đánh giá ít nhất cũng là Luyện Khí trung kỳ trở lên tu sĩ. Hai người chúng ta khẳng định không được, bất quá chúng ta năm người vừa động thủ một cái, có lẽ có thể một lần hành động bắt giữ kia nữ tu sĩ. Nói không chừng, có thể thu quét đến một ít dùng tu luyện vật tư.

Nếu bắt sống một gã tiên tông tu sĩ, chúng ta cũng nói không chừng có thể tấn thăng làm mới chương cờ sử dụng, đạt được Ma Sát Minh trọng dụng, thậm chí đạt được Trúc Cơ Đan ban thưởng!"

Béo hòa thượng vuốt rưng lưng đầu trọc, hung thần ác sát hừ lạnh nói.

Kia tên chương cờ sử dụng đã từng nói, làm Ma Sát Minh lập được đại công, chẳng những có cơ hội tấn thăng làm chương cờ sử dụng, thậm chí còn có thể có nhìn qua có thể được Trúc Cơ Đan.

Đương nhiên, độ khó cũng không nhỏ. Cần lập nhiều đầy đủ công huân mới được.

"Không sai! Bằng chúng ta năm người liên thủ, có cơ hội lập nhiều này công."

Thành Hoàng trong miếu đồ nát, nhiều người đàm tán tu đều là phấn khởi, thương lượng.

Bất kể là sát Bồng Lai tiên tông đệ tử cùng kia thân thiết, hoặc là lôi kéo tán tu vào Ma Sát Minh, đây đều là công huân. Một khi tấn chức thành bàn tay cờ sử dụng, là được được một quả Trúc Cơ Đan ban thưởng.

Chuyện này với bọn họ cái này những cô hồn dã quỷ một dạng tán tu, tự nhiên vô cùng có sức hấp dẫn.

"Cột kẹt..t..tttt!"

Miếu đổ nát đại cửa bị đẩy ra, một gã lưng đeo cái bao phong trần phó phó thanh niên tu sĩ đứng ở cửa.

Trong miếu, Quang đầu đà, Xích Mi lão đạo, tên ăn mày các loại nhiều người đám tán tu chính nghị luận giũa, bị thanh âm này lại càng hoảng sợ, bỗng nhiên nhao nhao rút đao đứng lên, hướng cửa miếu bên ngoài nhìn lại.

Có thể vô thanh vô tức tới gần miếu Thành Hoàng, mà không bị bọn họ năm kẻ luyện khí tu sĩ làm cho kịp thời phát hiện, tuyệt đối là Tu Tiên giả.

"Các hạ là người phương nào, tự tiện xông vào ta miếu Thành Hoàng?"

Mày đồ đạo sĩ ánh mắt âm trầm, lo lắng vừa rồi làm cho nghị sự tình tiết lộ, không khỏi lạnh lùng nói.

Kia thanh niên tu sĩ tựa hồ cũng không còn nghĩ đến trong miếu đổ nát tụ tập nhiều như vậy tán tu, không khỏi sửng sốt một chút, vội vàng chấp tay, khách khí nói: "Tại hạ Giang Bắc tán tu, đến Giang Nam khu vực du lịch, nghe nói Cô Tô Chu Trang cảnh nội Tô tiên phủ có một vị đồng đạo tu sĩ, tính toán đi bái phỏng một phen, luận bàn tiên đạo. Dọc đường này miếu, đang muốn ở một đêm, tạm lánh ban đêm hàn lộ. Trong lúc vô tình gặp phải chư vị đồng đạo lúc này tụ tập, có nhiều mạo phạm."

Mày đồ đạo sĩ các loại đám tán tu, không từ đo thanh niên tu sĩ một phen.

Thanh niên này tu sĩ khí tức, ước chừng cũng chính là Luyện Khí sơ kỳ bộ dạng, với hăn môn không sai biệt lắm. Hơn nữa hăn giày vải, ống quần đều dính đầy bụi cùng bụi bặm, hiển nhiên là phong trần mệt mỏi, theo nơi khác lặn lội đường xa đi vào Cô Tô cảnh nội.

Nhiều người đám tán tu nhìn nhau, buông lỏng đề phòng, tầm mắt nhưng là lộ ra mấy phần sắc mặt vui mừng, đều là ngẫm hiểu lẫn nhau ăn ý.

Mỗi lần lôi kéo một gã tán tu nhập bọn Ma Sát Minh, đều có thể được chương cờ sử dụng tướng thưởng mấy viên cấp thấp Linh Đan. Thanh niên này tán tu mạo mạo thất thất xông tới, thế nhưng là Bạch đưa tới cửa chỗ tốt.

"A, nguyên lai là Giang Bắc đến tán tu. Nếu là người trong đồng đạo, cũng tính hữu duyên!, ăn chung thịt, uống chút rượu đi!"

Xích Mi lão đạo ánh mắt nghiêm nghị nói lỏng, hòa khí vậy tay nói ra.

"Đa tạ! Ta giữa trưa theo Cô Tô Thành bên kia tới đây, cũng không biết còn bao lâu nữa mới có thể đến đạt Chu Trang, đang có những đói khát."

Tô Trần khiêm tốn cười cười, tiến vào Thành Hoàng trong miếu đồ nát, tại vài tên tán tu bên cạnh ngồi xuống.

Nhiều người đám tán tu ngồi trên mặt đất, bàn luận viễn vông nảy sinh, khó tránh khỏi trao đổi nảy sinh tiên đạo.

Xích Mi lão đạo hiển nhiên là nhiều người Luyện Khí sơ kỳ tán tu trong người nổi bật, duy nhất một tên tu luyện qua pháp kỹ năng Luyện Khí tu sĩ, không khỏi hiển lộ ra bản lĩnh của mình.

Xích Mi lão đạo đưa tay một chương võ nhẹ nhẹ ra, lập tức trên bàn tay một đạo hỏa diễm dấy lên, ngạo nghễ nói: "Đây là bản đạo khổ tu ba mươi năm hỏa diễm chương, các người chỉ sợ chưa thấy qua đi?!"

"Đạo huynh lợi hại!"

Tô Trần trong mắt lập tức lộ ra mấy phần vẻ sùng bái.

Hắn từ nói rằng bản thân đánh bậy đánh bạ, vừa mới không lâu mới bước vào Luyện Khí Cảnh giới, chưa từng tu luyện qua phương pháp gì, đáng tiếc vẫn không có tìm được tiên đạo người dẫn đường, không khỏi hỏi thăm bọn họ đều học qua bản lãnh gì.

Xích Mi lão đạo có chút dương dương đắc ý, tự xưng học được mấy cửa thật tốt Linh thuật tiên pháp, thế nhưng truyền thụ cho Tô Trần.

Nhưng mà, Tô Trần muốn báỉ nhập ma sát giáo mới được.

"Ma Sát Minh? Người này khu vực một cái Ma chữ, không phải tiên đạo chính tông a? ! Chư vị đồng đạo, vì sao phải báỉ nhập Ma minh?"

Tô Trần nghe xong, lập tức lộ ra vẻ do dự, tựa hồ cực kỳ không muốn.

Xích Mi lão đạo lập tức sầm mặt lại, ánh mắt nhìn chăm chăm vào Tô Trần, lạnh lùng nói: "Hừ, không theo cũng phải theo, thế nhưng không kiếm được người! Kể từ hôm nay, người thay mặt tại đây trong miếu đồ nát, ở đâu cũng không cho đi. Qua chút thời gian, chương cớ sử dụng đại nhân sẽ gặp theo phía nam tới đây, từ lão nhân gia người tự mình dẫn người vào minh!"

Quang đầu đà các loại nhiều người tán tu đều là một bộ hung quang, trừng mắt Tô Trần. Nếu là dám can đảm nói một cái không tử, mọi người rút đao mà lên, trong khoảnh khắc muốn đem Tô Trần trảm làm thịt nhão.

Tô Trần tựa hồ bị bọn họ một đám Luyện Khí tán tu vẻ hung ác, thật sâu chấn nhiếp, cuống quít khoát tay: "Đừng! Nhiều vị huynh đài chuyện gì cũng từ từ, chớ động thủ cùng lắm thì, tại hạ đi theo là được! Không biết kia chương cớ sử dụng đại nhân là nhân vật nào, thế nhưng là trong truyền thuyết Trúc Cơ tiền bối?"

"Hừ, đến lúc đó người thấy tự nhiên liền biết. Tiểu lão đệ, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ta xem người cũng không giống là ngu muội thế hệ!

Chúng ta như vậy tiểu tán tu, muốn bái nhập tiên tông đó là không hề trông chờ. Cùng theo Ma Sát Minh ăn ngon uống sướng thật tốt a, nói không chừng còn có thể kiếm ra đầu, trở thành chúng ta tăng dưới chót tu sĩ vạn người kính ngưỡng Trúc Cơ tiền bối!"

Xích Mi lão đạo làm cho nhiều người đàm tán tu dừng tay ngồi xuống, cười lạnh nói.

Hắn đã tiến cử ba gã tán tu trở thành Ma Sát Minh đệ tử, các loại xoay sở đủ mười tên, là hắn có thể tấn thăng làm mới chương cờ sử dụng, đạt được Ma Sát Minh tưởng thưởng không ít chỗ tốt. Các loại tích lũy cũng đủ công huân, đạt được Trúc Cơ Đan ban thưởng đó cũng là có hi vọng.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 273: Chưởng Kỳ Sử

Tô Trần hồn nhiên không ngại bị Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà, tên ăn mày các loại vài tên Luyện Khí sơ kỳ đám tán tu "Tù khốn" ở tòa này Tiểu trong miếu đồ nát, hắc buông công đeo một bọc nhỏ, thực tế tại đây Thành Hoàng miếu đồ nát ở lại.

Hắn sờ bụng một cái có chút đói bụng, suy nghĩ một chút, theo tùy thân trong tiểu bao khóa, lấy ra một quả nắm đấm có phần lớn nhỏ con rắn trứng yêu thú, thả trước người một đồng lửa phía dưới, củi bụi chôn lấy nướng trong một giây lát.

Này cái con rắn trứng yêu thú có chút lớn, nhưng chỉ là theo xám xịt vỏ ngoài, cũng nhìn không ra manh mối gì đến.

Miếu Thành Hoàng bên trong vài tên đã tán tu tại nhậu nhẹt, lớn tiếng trò chuyện với nhau, trông thấy Tô Trần đang nướng trứng rắn, cũng không còn quá để ý, chỉ coi là Tô Trần không biết ở đâu tìm thấy đồ ăn. Mấy người bọn họ cũng chưa từng thấy qua chân chính con rắn trứng yêu thú hình dạng thế nào, nhận không ra.

Tô Trần xem chừng kia trứng rắn tại củi bụi bên trong, không sai biệt lắm ô nửa chín rồi, liền ngay cả vùi vàng lấy ra đến.

Trứng rắn có chút nóng hổi.

Tô Trần đem trứng rắn cầm ở trong tay thổi lên, mở mạnh nướng nửa chín con rắn trứng yêu thú. Phía ngoài cùng lòng trắng trứng đã chín,

nhưng mà bên trong màu đỏ vàng nhạt hay vẫn là trạng thái lỏng đấy, vô cùng nhất hương vị ngọt ngào mỹ vị.

Trong chốc lát, một cỗ thẩm người nội tâm nồng đậm linh hương chi khí, theo yêu xà dẫn bên trong tản ra. Kia mùi thơm, quả thực so với trăm năm Linh dược còn hương nồng rất nhiều. Thậm chí ngay cả một ít cấp thấp Linh Đan cũng so ra kém.

Miếu Thành Hoàng bên trong, nhiều người đám tán tu lập tức hoàn toàn yên tĩnh, ngay ngắn hướng trọn tròn con mắt, hướng Tô Trần trong tay con rắn trứng yêu thú nhìn lại, nhịn không được nuốt nước miếng một cái.

"Cái này đây chẳng lẽ là?"

Xích Mi lão đạo đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhìn xem Tô Trần trong tay trứng rắn, lộ ra vẻ không thể tin được.

Tầm thường trứng căn bản không như vậy linh hương sức hấp dẫn, trừ phi là cấp thấp trứng linh thú?

Mặt khác vài tên đám tán tu không có phục hồi tinh thần lại, chỉ là gắt gao nhìn qua Tô Trần trong tay trứng, hâm mộ vô cùng. Một quả như vậy trứng linh thú giàu có Nguyên Khí, có thể so sánh mười miếng cấp thấp Linh Đan hiệu quả hoàn hảo.

Tô Trần hướng trứng rắn thổi khí, chợt toát một cái, oạch một cái, đem bên trong Nguyên Khí hàm lượng phong phú nhất trứng rắn vàng, cho hút vào trong bụng. Lập tức lộ ra cảm thấy mỹ mãn chi sắc.

"Tiểu lão đệ, trong tay ngươi thế nhưng là con rắn trứng yêu thú? Như thế nồng linh hương chi khí, đây nhất định chính là nhất giai con rắn trứng yêu thú, nó vừa ra đời chính là Luyện Khí Cảnh xà yêu thú, có thể mang nó dưỡng thành một con linh thú. Đối với chúng ta tu sĩ mà nói, đây chính là một sự giúp đỡ lớn! Ngươi rõ ràng lấy ra ăn, phung phí của trời a!"

Xích Mi lão đạo vừa sợ vừa giận, nhìn Tô Trần ánh mắt, quả thực giống như là nhìn một đứa con phá của giống nhau nói.

"Ta cũng không biết a, trên đường nhặt được một quả trứng rắn. Đói bụng, liền cầm để lót dạ."

Tô Trần lắc đầu, không cho là đúng.

"Cái rắn, nuôi dưỡng một đầu xà yêu thú, nó muốn ăn linh thực, có thể xơi người cùng! Còn không bằng trực tiếp ăn, ăn nó đi thật tốt a, có thể bù đắp được mấy viên linh đan đây! Ai cũng chớ cùng ta đoạt, nếu không đừng trách ta Quang đầu đà trở mặt!"

Quang đầu đà trừng mắt Tô Trần trong tay còn dư lại con rắn trứng thú vật lòng trắng trứng, tròn mắt đều đỏ, mắt lộ ra vẻ hung ác, chột tiến lên đã đoạt Tô Trần chưa ăn hết đấy.

"Người nào đều có phần, liều mạng cái gì liền thuộc về người!"

Mặt khác nhiều người đám tán tu nhao nhao tỉnh ngộ lại, căn bản không sợ Quang đầu đà uy hiếp, vội vàng đi tranh đoạt kia trứng rắn Bạch.

Quang đầu đà đoạt hơn phân nửa cái trứng rắn, đem kia con rắn trứng thú vật Bạch nhét vào trong miệng, ăn như hổ đói, liền vỏ trứng đều ăn một chút không dư thừa.

Còn có người không có cướp được, vô cùng ảo não, hối hận không có sớm cho kịp ra tay.

Bọn họ lại đây đoạt Tô Trần bao khóa, nhưng mà trong bao ngoại trừ mấy thân xưa cũ xiêm y, không có vật khác. Tô Trần trên thân cũng là trống không, cũng không cái gì Linh vật.

Tô Trần tùy bọn hăn đi, chỉ là thờ ơ lạnh nhạt nhìn qua bọn họ, lộ ra một vòng nhạt không thể nhận ra trào phúng sắc.

Một đám riêng phần mình tranh lợi đám ô hợp, vì tranh giành một chút dăng đầu tiểu lợi có thể tranh giành đấu, đánh chính là bể đầu máu chảy, thành không là cái gì đại sự. Diệt bọn hăn cũng bất quá lật tay chuyện giữa.

Chỉ là kia Ma Sát Minh Chưởng Kỳ Sử, chưa tới đây.

Các loại kia Chưởng Kỳ Sử đã đến, sẽ đưa bọn chúng tận diệt rồi, chấm dứt hậu hoạn.

Tô Trần cũng không biết kia Chưởng Kỳ Sử lúc nào mới vừa về, thăm dò hỏi, nhưng Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà đám người kín miệng, cũng không chịu lộ ra bất cứ tin tức gì.

Tô Trần cũng chỉ có thể nhẫn nhịn xuống dưới.

Cũng may, Tô tiên phủ bên kia có A Nô nhìn xem, không có chuyện gì. Hăn cũng đừng lo.

Kia Ma Sát Minh Chưởng Kỳ Sử, hiển nhiên đối với Giang Nam một dây tình huống cực kỳ chưa quen thuộc, nếu không cũng không cần vợ vết Xích Mi lão đạo đều là Luyện Khí sơ kỳ "Tiểu lâu la" môn tìm hiểu tin tức.

Trong lúc này, Xích Mi lão đạo đám người lại đi ra ngoài qua mấy lần, đi rất xa, cách bảy tám ngày mới vừa về.

Liên tiếp, bọn họ lại dẫn theo vài tên đã tán tu sẽ quay lại.

Những tán tu này hoặc là bị dao động, hoặc là bị uy hiếp, ở cùng nhau tiến vào chỗ này Thành Hoàng miếu đồ nát, chuẩn bị đến lúc đó bái nhập Ma Sát Minh.

Tô Trần tại Thành Hoàng trong miếu đồ nát, tiếp tục tu luyện lấy.

Lúc trước tại Ma Quật trong vòng mấy tháng, hắn đã đem năm trăm miếng xà yêu trứng đều ăn không sai biệt lắm hết, tăng nhiều rất nhiều Nguyên Khí. Nguyên thần tu luyện tiến triển, dị thường thần tốc.

Ngày hôm đó, tâm thần hắn khê động, chợt có cảm giác.

Nội thị Nguyên Thần, chỉ thấy Linh sơn bên trong hắn cây sen xanh kia Nguyên Thần, chính từ từ mở ra thứ năm múi hoa biện, từng trận ánh sáng màu xanh nở rộ, sinh cơ dạt dào.

Hắn Thanh Liên Nguyên Thần trở nên càng cường đại rồi vài phần, Thần Niệm cùng Pháp lực cũng theo đó phóng đại một đoạn.

"Rốt cuộc bước lên Trúc Cơ Kỳ tầng năm! Chỉ cần lại đột phá một tầng, liền có nhìn qua trùng kích Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới. Đạt tới Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới tu sĩ, chính là Trúc Cơ trong đứng đầu tu sĩ, đã không nhiều lắm."

Tô Trần không khỏi vui vẻ.

Theo Trúc Cơ tầng bốn tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ tầng năm, tốn thời gian cũng không nhiều. Chỉ cần nếu là bởi vì thực dụng đại lượng con rắn trứng yêu thú, từ đó trực tiếp hấp thu nguyên khí khổng lồ.

Đáng tiếc, con rắn trứng yêu thú đã ăn sạch, đều muốn lại được cũng không dễ dàng.

Hắn là sát trọn vẹn một cái Lục Dực Xà Cổ sào huyết, mới đạt được lớn như thế lượng con rắn trứng yêu thú. Đều muốn tìm lại được nhiều như vậy trứng thú vật, cũng không phải là chuyện dễ.

Lại qua mấy ngày.

Ngày hôm đó, lúc ban đêm, Thành Hoàng miếu đổ nát bầu không khí đột nhiên nghiêm túc.

Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà, tên ăn mày các loại nhiều người đã tán môn đều đang chuẩn bị, nghênh đón nhân vật trọng yếu đã đến.

Tô Trần gặp bọn họ bộ dạng này vẻ khẩn trương, lập tức biết rõ, kia Ma Sát Minh thần bí Chương Kỳ Sử, có lẽ sẽ tới.

"Hô ~!"

Lúc đêm khuya, một trận cuồng phong theo miếu Thành Hoàng trước gào thét mà qua, một gã mơ hồ Hắc bào nhân hình ảnh bọc lấy gió, thuận gió đập lá, hướng miếu Thành Hoàng rải bước mà đến. Theo mà đến, là một cỗ Luyện Khí hậu kỳ cường đại Linh áp.

"Thuận ngã giả xương, nghịch ngã giả vong (thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết). Ma sát đương lúc hưng, tiên tông đương lúc tắt! Xích Mi đạo nhân, Quang đầu đà, hoa tên ăn mày đợi, bái kiến Chương Kỳ Sử!"

Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà, tên ăn mày các loại tán tu đều là Luyện Khí sơ kỳ, cảm nhận được cái này cỗ cường đại Linh áp, lập tức sắc mặt đại biến, nhao nhao tại miếu Thành Hoàng hai bên xếp đặt khom người, không không kính nể bái phục, không dám thờ mạnh.

Kia Chương Kỳ Sử mang trên mặt một bộ màu đen tuyền mặt nạ, thần sắc lãnh túc tiến vào miếu Thành Hoàng bên trong , trong mắt hiển thị rõ vẻ ngạo nhiên.

Hắn thân là Luyện Khí hậu kỳ tu sĩ, tại một đám tầng dưới chót nhất Luyện Khí tu sĩ sơ kỳ trước mặt, tự nhiên là cao hơn một mảng lớn. Huống hồ, hắn vẫn Ma Sát Minh một gã Chương Kỳ Sử, địa vị càng là tôn quý.

Chưởng Kỳ Sử lãnh đám ánh mắt, đảo qua miếu Thành Hoàng bên trong rất nhiều cúi đầu cung kính đã tán môn, hài lòng gật đầu.

Từ khi hắn đã thu phục được Xích Mi lão đạo, Quang đầu đã hai người lúc sau, ra lệnh cho bọn họ tại Giang Nam các nơi thu nạp nhân tài, lúc này mới gần gần hơn một tháng, Xích Mi lão đạo rõ ràng thu nạp tụ tập bảy tám tên Tiểu dã tặc, lớn mạnh bốn lần, cái này cũng coi là không tệ chiến công.

"Ta mới từ Kiến Nghiệp bên kia tới đây, dâng tâng chi mệnh, đến Cô Tô cảnh nội dò xét. Xích Mi lão đạo, bản sứ phân phó người thu nạp bản địa tu sĩ, tình huống như thế nào? Nhanh chóng bẩm báo tới đây."

Chưởng Kỳ Sử thần sắc nhàn nhạt, ngạo nghễ nói.

"Đúng, khởi bẩm Chưởng Kỳ Sử đại nhân, nơi này các vị tán tu, đều là theo các nơi nghe tiếng chạy tới Tu Tiên giới người trong đồng đạo, thập phần muốn bái nhập Ma Sát Minh. Kính xin đại nhân cho phép vào mình!"

Xích Mi lão đạo liền vội cung kính nói.

"Đúng vậy, chúng ta đều là ngưỡng mộ Chưởng Kỳ Sử, chuyên tới để tìm nơi nương tựa cống hiến!"

"Chưởng Kỳ Sử đại nhân tu vi thâm hậu, chỉ sợ không lâu sau, liền Trúc Cơ có hi vọng!"

"Ngày sau Chưởng Kỳ Sử tấn chức Trúc Cơ, phát đạt, mong rằng dẫn chúng ta thuộc hạ một chút!"

Nhiều người đám tán tu đều rất thức thời, nhao nhao nịnh nọt Chưởng Kỳ Sử.

"Ừm, Xích Mi lão đạo làm tốt lắm, quay đầu lại phần thưởng người Linh Đan ba miếng. Các người mọi người thực lực, cũng đều cũng không tệ lắm, đều có tư cách bái nhập ta Ma Sát Minh, quy bản hắc cờ phía dưới, thứ ba mươi sáu tiểu kỳ thống lĩnh!"

Chương Kỳ Sử đối với bọn họ một mực cung kính thái độ, hết sức hài lòng.

Thực lực bọn hắn tuy rằng thấp kém một chút, nhưng quan trọng nhất là thái độ!

"Đúng rồi, Xích Mi lão đạo, gần đây có thể tìm được tiên tông Phương Diện tình cho biết?"

Chương Kỳ Sử nhìn qua hướng Xích Mi lão đạo.

"Bẩm Chương Kỳ Sử đại nhân, thuộc hạ dò xét đến Chu Trang Tô tiên phủ gần nhất xuất hiện một gã thần bí nữ tu sĩ, rất có thể là tiên tông Luyện Khí trung hậu kỳ đệ tử. Chỉ là của ta các loại biết rõ chuyện trọng đại này, không dám tự tiện hành động. Mời Chương Kỳ Sử đại nhân hạ lệnh!"

Xích Mi lão đạo vội vàng bẩm báo nói.

Chương Kỳ Sử mắt lộ ra phong mang chi sắc, suy nghĩ một cái, hắn từ thân là Luyện Khí hậu kỳ, hơn nữa trước mắt bảy tám tên Luyện Khí tu sĩ sơ kỳ. Ngay cả là gặp được một gã Luyện Khí hậu kỳ tiên tông đệ tử, cũng đủ để bắt vào tay.

Hắn không khỏi ánh mắt thâm trầm, cười lạnh nói: "Đêm nay là xong động, cùng đi đánh lén ban đêm Tô tiên phủ, bắt kia nữ tu sĩ, công chiếm Tô tiên phủ! Trận chiến này coi như là cho các người gia nhập ta Ma Sát Minh, cử hành vào minh nghi thức!"

Nói xong, Chương Kỳ Sử đem người ra khỏi thành hoàng miếu, hướng Tô tiên phủ phương hướng mà đi.

"Tẩu!"

"Đã diệt Tô tiên phủ, hưng thịnh ta Ma Sát Minh!"

Nhiều người đám tán tu ầm ầm một mảnh, hưng phấn vô cùng.

Tô Trần theo sau nhiều người tán tu tiến đến đánh Tô tiên phủ, nháy mắt, rất là tò mò dò hỏi: "Chương Kỳ Sử đại nhân, tại hạ rất là ngưỡng Mộ đại nhân thực lực, nhưng chúng ta Ma Sát Minh thực lực mạnh bao nhiêu a? Đang xây nghiệp bên kia Trúc Cơ tiền bối nhiều không, có thể đấu qua được tiên tông tu sĩ sao?"

"Ta Ma Sát Minh đương nhiên vô cùng cường đại, Kiến Nghiệp là cứ điểm người hỏi những thứ này làm gì!"

Chương Kỳ Sử trầm giọng nói, liếc qua Tô Trần, lộ ra mấy phần vẻ hồ nghi. Nhưng hần quan sát tỉ mỉ một phen, Tô Trần hơi thở này cũng bất quá Luyện Khí một tầng, không đáng nhắc tới tiểu nhân vật mà thôi, phỏng chừng liền tại Tiên thành nhỏ đều lẫn lộn ngoài đời không nổi. Hần không khỏi lộ ra vẻ khinh miệt, cũng không còn coi là quan trọng.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 274: Khẩu Kiến

"Ta chẳng qua là cảm thấy, nếu như chúng ta Ma Sát Minh đang xây Nghiệp Thành Trúc Cơ tu sĩ không nhiều lắm, đâu không lại tiên tông nhân mà nói, chúng ta hay vẫn là ít xuất hiện một chút cho thỏa đáng. Kìa Tô tiên phủ không đi cũng được, còn không bằng trực tiếp đi Kiến Nghiệp."

Tô Trần nói.

"Hừ, nhát gan như vậy, như thế nào có thể thành đại sự! Tầng trên từ sẽ xem xét, không cần bọn người đi quan tâm. Đã diệt cái này Tô tiên phủ, ta mang bọn người đi Kiến Nghiệp."

Chương Kỳ Sử chẳng thèm ngó tới.

Tô Trần hơi nhú lông mày, nhiều lần dò xét ý, rồi lại đồ không đi ra lời nói.

Xem ra, từ nơi này tên nho nhỏ cờ sử dụng trên thân, là rất khó dò thăm cái gì tình báo hữu dụng rồi. Lấy Kiến Nghiệp, phương hướng có thể biết tình huống bên kia.

Trước giờ bình minh.

Chương Kỳ Sử mang theo Xích Mi lão đạo, Quang đầu đà các loại bảy tám tên Luyện Khí sơ kỳ đám tán tu, lặng yên không tiếng động bao vây Chu Trang Tô tiên phủ.

Tầm thường võ giả không đáng giá nhắc tới, bọn họ trung gian tùy tiện một gã tán tu cũng có thể Sát tiến Sát xuất.

Duy nhất băn khoăn là kia tên không rõ lai lịch thần bí nữ tu sĩ, đoán chừng là Luyện Khí trung hậu kỳ, sợ là có chút thực lực.

"Các người bốn người vây quanh Tô tiên phủ tứ phía, không làm một người đào thoát, để tránh lưu lại hậu hoạn. Những người còn lại, nghe ta hiệu lệnh, chuẩn bị sát nhập đi vào."

Chưởng Kỳ Sử chỉ bốn người vây quanh Tô tiên phủ, quát khế nói.

Nhiều người đám tán tu vui mừng lộ rõ trên nét mặt, xoa tay, phân tán bốn phía vây quanh Tô tiên phủ, chuẩn bị nghe lệnh động thủ.

Chưởng Kỳ Sử làm việc hiển nhiên có chút thận trọng, lại phái một gã tán tu vượt tường tiến vào Tô tiên phủ, đi vào trước dò xét tình huống, nhìn xem kia nữ tu sĩ còn ở hay không trong phủ đệ.

Chỉ là trong lúc hô hấp, kia tên tán tu thẳng đứng đi vào hoành ra ngoài.

"Phốc!"

Biến thành một cỗ thi thể bị ném ra ngoài, nặng nề đập xuống đất.

Tô tiên phủ bên trong hoàn toàn tĩnh mịch, không có bất cứ động tĩnh gì âm thanh.

Còn lại nhiều người tán tu sĩ lập tức sợ hãi kêu lên một cái, hai mắt nhìn nhau, bụng nhỏ chân có chút phát run.

Tà môn, đây là có chuyện gì, đi vào liền bị giết? Đây chính là một gã Luyện Khí sơ kỳ tán tu, mặc dù kịch chiến phía dưới bị đối phương sát hại, tốt xấu cũng phát ra một chút âm thanh đi.

"Lại vào đi ba cái, đi vào chung!"

Chưởng Kỳ Sử sắc mặt tái xanh, chỉ hoa tên ăn mày và ba người, quát khê nói.

Hoa tên ăn mày các loại ba gã Luyện Khí tán tu không dám kháng mệnh, liên thủ phòng bị lẫn nhau, cầm theo đao kiếm, vượt tường mà vào.

Trong chớp mắt, lại là ba bộ tán tu thi thể lại lần nữa ném ra ngoài, nặng nề nện ở viện bên ngoài tường.

Lúc này đây, liền Chưởng Kỳ Sử cũng kinh hãi ở, kinh nghi bất định. Ba gã Luyện Khí tu sĩ sơ kỳ, dù là hãn cũng vô pháp một hơi, vô thanh vô tức tru sát đi.

Tấn thẳng Xích Mi lão đạo cùng Quang đầu đà hai người, thấy tình thế không đúng, lập tức chạy là thượng sách, hướng trong đêm tối bỏ chạy.

"Sớm theo như người nói, trực tiếp đi Kiến Nghiệp thật tốt!"

Tô Trần thản nhiên nói.

Nếu như có thể khuyến động cái này Chưởng Kỳ Sử buông tha cho đánh Tô tiên phủ, trực tiếp đi Kiến Nghiệp mà nói, hãn lấy Ma Sát Minh tân đệ tử thân phận lẫn vào Ma Sát Minh bên trong, tìm hiểu nguồn gốc, liền Kiến Nghiệp bên kia Ma Sát Minh cứ điểm, cũng đồng thời tận diệt đi, vậy liền bớt chuyện.

Đáng tiếc, cái này Chưởng Kỳ Sử không nên đánh xong Tô tiên phủ, mới chịu đi Kiến Nghiệp thành.

"Người đến tột cùng là người nào?"

Chưởng Kỳ Sử quay đầu, lạnh cả người, kinh nghi nhìn qua Tô Trần người này Luyện Khí Kỳ một tầng tu sĩ. Hiển nhiên, hãn nhìn lầm rồi thân

phận của người này cùng thực lực.

"Người cứ nói đi! Không bằng nói cho ta một chút Kiến Nghiệp tình huống bên kia, ta tha người một mạng."

Tô Trần cười nhạt nói.

"Người là Bồng Lai tuần tiên sứ?"

Chưởng Kỳ Sứ đột nhiên nghĩ đến cái gì, lộ ra hoảng sợ vẻ sợ hãi, đột nhiên chui ra mấy bên ngoài hơn mười trượng, hướng xa xa bờ sông bỏ chạy.

Tô Trần mắt lạnh nhìn, giơ vung tay lên, trong tay áo một đạo bén nhọn phi kiếm quang mang bắn ra.

"Phốc xuy!"

Kia Chưởng Kỳ Sứ bị phi kiếm trong chớp mắt đuổi theo, xuyên thủng hậu tâm, cắm đầu ngã xuống đất, chết không nhắm mắt tròn tròng mắt. Cũng không biết có phải hay không hối hận, không có trực tiếp quay về Kiến Nghiệp thành.

Tô Trần đi qua, tháo xuống một bộ màu đen mặt nạ, lại từ cái này Chưởng Kỳ Sứ trên thân, tìm ra một quả Ma Sát Minh lệnh bài thân phận.

Còn có Ma Sát Minh một phong mật hàm.

"Sắc lệnh, hắc cờ Tiểu Chưởng Kỳ Sứ kỳ mầm, tại Giang Nam tất cả quận vơ vét tán tu, tiến về trước Kiến Nghiệp tụ hợp."

Tô Trần cầm lấy Ma Sát Minh lệnh bài, suy nghĩ mình có thể hay không dùng vật ấy, lẫn vào Kiến Nghiệp Ma Sát Minh bên trong. Đáng tiếc không thể thò ra nhiều tin tức hơn, không biết Ma Sát Minh cứ điểm có thực lực rất mạnh.

A Nô theo trong đêm tối ra ngoài, cầm theo Xích Mi lão đạo cùng Quang đầu đà dữ tợn đầu lâu, nói khẽ: "Công tử, tận diệt rồi, không có trốn đi một cái! Tô lão gia cùng Lão phu nhân trong phủ chờ người, chúng ta đi vào?"

"Ừm!"

Tô Trần khẽ gật đầu.

Cái này những Ma Sát Minh lâu la đều chết hết cũng được, chỉ có thể tự đã đến Kiến Nghiệp thành, nhiều phí chút sức lực tìm tòi cái này những Ma Sát Minh tàn dư tung tích.

Hắn và A Nô đi vào Tô tiên phủ bên trong.

Lúc này, Tô tiên phủ bên trong hoàn toàn yên tĩnh, trống rỗng không có một bóng người.

A Nô lo lắng xuất hiện thương vong, làm trong phủ tất cả môn khách trang đình, đều rút lui vào phòng dưới đất bên trong, để tránh lọt vào Ma Sát Minh tàn dư ảnh hưởng đến.

Đương nhiên, người Tô gia cũng giấu vào một tòa độc lập trong mật thất, lấy phòng ngừa vạn nhất.

Tại A Nô dẫn đường phía dưới, hai người xuyên qua Tô tiên phủ đại đường, mở ra một đạo bí mật cửa đi vào dưới lòng đất trong mật đạo. Rồi đi mấy trăm trượng, đi vào một tòa an toàn mật thất dưới đất.

Trong mật thất này, Tô Trần bỗng nhiên thấy Tô lão cha, Tô lão nương. Nhị lão phục một ít linh đan, mấy năm này ngược lại càng thêm tinh thần hăng hái.

Tô Nhị đệ, đương triều quan trạng nguyên, một bộ trung niên nho nhã phong phạm.

Còn có được hôm nay đã thành bộ dạng thủy mị thiếu phụ Tô Tam muội, đã sớm thành hôn sinh tử nhiều năm, mang theo ba cái hơn mười tuổi hài tử.

Còn có một tên không phải Tô thị "Ngoại nhân", nhưng là Thiên Ưng Môn chủ lạnh quạ. Hẳn là Tô Tam muội sư phụ phụ, những năm này cũng một mực bảo hộ Tô tiên phủ an toàn, cùng Tô thị quan hệ cực kỳ mật thiết.

Hơn nữa lạnh quạ là nhận ra A Nô, biết rõ nàng là Tô Trần huynh đệ a Sừ tử tử. Nàng tu tiên nhiều năm, thậm chí ngay cả dung nhan cũng không thay đổi qua.

Mọi người sớm theo A Nô trong miệng, biết có Ma Sát Minh tà ma tu sĩ tại phụ cận xuất hiện, làm phủ đệ mọi người kịp thời che giấu. Hơn nữa báo cho biết Tô Trần đã trở về, bọn họ đều tại trong lòng mong ngóng chờ chờ Tô Trần.

Lạnh quạ vị này Ngô quận Tông sư, thần tình kích động, lúc này hướng Tô Trần cúi đầu, "Thiên Ưng Môn lạnh quạ, bái kiến Tô Thượng Tiên! Đa tạ Thượng Tiên năm năm trước tặng cho tách ra hỏa độc Linh Đan, tránh khỏi hỏa độc nổi khổ."

"Hàn Môn chủ không cần đa lễ, tiện tay mà thôi mà thôi!"

Tô Trần gật đầu nói.

"Nhị đệ bái kiến đại ca!"

Tô Nhị Lang thần tình kích động, hẳn vẫn hài đồng thời điểm liền cùng đại ca phân biệt, nhoáng một cái gần hai mươi năm trôi qua rồi, thấy lần nữa sùng bái nhất đại ca, trong truyền thuyết Tô Thượng Tiên. Tuy rằng hẳn nhiều năm hằng hái học hành cực khổ, một đường Thanh Vân Trực Thượng bị bệ hạ khâm điểm trạng nguyên, nhưng mà cuối cùng không kịp Tu Tiên giả giống nhau, có thể siêu phàm thế tục bên ngoài.

Tô Trần cười gật đầu, tán thưởng nói: "Nhị đệ, người có thể trong triều đình trạng nguyên, đó là hiểu rõ đại ca một chuyện ăn năn. Đại ca năm đó chưa từng trải qua tư thực học đường, liên tú tài cũng không phải. Có từng lập gia đình? Làm Tô tiên phủ khai chi tán diệp trách nhiệm, đều ở trên thân thể người!"

"Đã thành hôn, Đại phu nhân là Triệu thị, sư phụ đích nữ. Nhị phu nhân cũng là trường An thế gia nữ tử, có tất cả sinh ra. Tam phu nhân mới nhập, chưa có con nối dõi."

Tô Nhị Lang liền vội vàng gật đầu.

"Tam muội, bá kiến đại ca!"

Tô Tam muội thi lễ, nhẹ giọng vui mừng Cực Đạo. Nếu không có ngày ấy, Tô Trần trợ nàng bước lên Tông sư chi cảnh, nàng cũng không có hôm nay tại Ngô quận giang hồ địa vị.

Vội vàng làm cho hần ba đứa hài tử, hô cậu cả. Bọn họ thần sắc có chút không lưu loát, có chút sợ hãi núp ở phía sau.

"Ừm, Tam muội những năm này khổ cực rồi."

Tô Trần hướng Tô Tam muội khẽ gật đầu. Những năm này hần truy tìm tiên đồ không ở trong nhà, Nhị đệ lại tùy tùng Triệu ở trình đi Trường An học ở trường, chỉ để lại Tam muội ở nhà chiếu cố Nhị lão.

Ánh mắt của hần sâu đậm nhìn qua hướng Tô lão cha cùng Tô lão nương, hơi vén lên áo bào, bá nấp trên mặt đất, "Hài nhi bá kiến cha mẹ! Hài nhi rước lấy phiền toái, làm cho Nhị lão bị sợ hãi."

"Không có việc gì! Quay lại là tốt rồi! Cái gì đều tốt, chính là trở về quá ít."

Tô lão cha từng miếng từng miếng xọch rút ra thuốc lá rời , trên tay kích động run run, Phù Tô bụi nẩy sinh đến. Những năm này kiến thức một ít sóng to gió lớn, Tô lão cha cũng luyện có phần hơi trầm ổn. Chỉ là còn như trước kia, bất thiện nói.

"Đại oa, tu tiên không dễ dàng a, cũng biết gầy không ít. Tiên tông cách mấy vạn dặm, thật vất vả quay lại một chuyến. Mẹ đi tự tay làm cho người những người ưa thích sủi cỏ ăn."

Tô lão nương kích động mắt chảy cả nước mắt rồi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 275: Kiến Nghiệp Thành

Tô Trần tại Chu Trang Tô tiên phủ trong nhà lưu lại mấy ngày, liền chuẩn bị lên đường đi Kiến Nghiệp Thành. Ma Sát Minh dư nghiệt xuất hiện ở Cô Tô khu vực, Kiến Nghiệp bên kia cũng không ít. Ninh vương phủ bên kia như là đã ra sự tình, chỉ sợ có chút phiền phức.

"Công tử, cái này tiểu cổ Ma Sát Minh dư nghiệt tuy rằng diệt trừ. Nhưng hãn dư nghiệt chỉ sợ còn muốn không ít, khắp nơi chạy trốn, không chừng lại sẽ xuất hiện. Ta lo lắng còn có mặt khác tà ma tu sĩ, lại đây Tô tiên phủ tìm phiền toái. Không bằng, ta trước lưu lại Tô tiên phủ một đoạn thời gian, ngăn thì nửa năm, lâu là vài năm. Các loại Ma Sát Minh bị triệt để diệt trừ, lại đi tìm người."

A Nô suy nghĩ mấy ngày, mới làm ra quyết định. Nàng là muốn theo Tô Trần đi Kiến Nghiệp rèn luyện, nhưng Tô tiên phủ vẫn như cũ không an ổn. Tô Trần lại có khác tông môn dò xét nhiệm vụ, không thể tại Cô Tô từng lưu lại lâu, chỉ có nàng có thể lưu lại.

"Ừm, cũng tốt! Người dùng tu luyện đan dược đủ?"

Tô Trần suy nghĩ một chút, hỏi.

Thì cứ như vậy ly khai, hãn kỳ thật cũng có chút không yên lòng, lo lắng lại có những thứ khác tà ma tu sĩ tìm tới tận cửa rồi. A Nô lưu ở nơi đây, âm thầm bảo hộ Tô tiên phủ, không thể nghi ngờ ổn thỏa nhất.

"Công tử đừng lo, ta tại Ma Sát Minh Ma Quật Bảo Khố, được một cái bảo rương Linh Đan, kiểm lại một chút, có một nửa là Trúc Cơ tu sĩ dùng

tu luyện đan dược. Ta lưu ở nơi đây dù là lưu lại cái mười năm tám năm, cũng sẽ không chút nào trì hoãn tu luyện."

A Nô cười nói.

Tô Trần lúc này mới cùng A Nô cáo biệt, một mình ra đi, trên đường đi Phong Trì Điện chí chạy đi, tiến về trước Kiến Nghiệp.

Vài ngày sau.

Tô Trần ngự kiếm phi hành, đến một tòa phong cảnh tú lệ, to lớn nguy nga Giang Nam trọng thành.

Kiến Nghiệp Thành hùng cứ sông lớn hạ du chi hạch tâm cứ điểm, vận tải đường thủy cực kỳ phát đạt, mỗi ngày đều biết một trăm chiếc như Cự thú vậy thuyền lớn dọc theo sông lớn qua lại Trung thổ các nơi, thương mậu cực kỳ phồn vinh, là Giang Nam số một trọng thành.

Giang Nam địa vực bao la, có trăm quận nhiều, Cô Tô chỗ ở Ngô quận chỉ là một trong số đó.

Tại Giang Nam lớn nhỏ trăm quận bên trong, Kiến Nghiệp Thành không thể nghi ngờ là cực kỳ có Đế Vương khí tin tưởng phía nam tống thành. Bắc có Trường An, nam có Kiến Nghiệp, gần với phương bắc tống trưởng thành cảnh, có thể nói là Đại Đường Hoàng Triều tại nam phương Phó Đô.

Kiến Nghiệp Thành vùng ven sông xây lên, đường thủy tự nhiên là cực kỳ phát đạt. Bờ sông Bích Ba khắp nơi, liễu rủ nhè nhẹ, cảnh sắc xinh đẹp tuyệt trần mà tráng lệ.

Nội thành kiến trúc to lớn thờ mạnh, cửa thành cự đại, rộng rãi con đường đều là khối lớn đá xanh trải liền, nội thành đường xá chi chít, có thể cung cấp tám con tuần mã cưỡi xe ngựa sang trọng theo chủ đạo bên trên chạy bằng băng.

Tô Trần đến Kiến Nghiệp Thành, thấy thành này chi khí thế, không khỏi cảm thấy chấn động. Cô Tô thị trấn coi như là Ngô quận phần hoa vận tải đường thủy đầu mối then chốt chi địa, thế nhưng là so với cái này Kiến Nghiệp Thành, như là con gái rượu cùng thế gia Thiên Kim, chênh lệch cách xa cự đại.

Nội thành cư trú nhân khẩu đầu chỉ bốn mươi năm mươi vạn chi nhiều người. Hai bên đường là rực rỡ muôn màu cửa hàng, bán lấy các loại đắt giá đồ trang sức, son phấn, tơ lụa vải vóc.

Vô số phong lưu công tử, thế gia tiểu thư, số lớn thương nhân, hiệp sĩ hào khách môn, ở trên ngã tư đường hào hứng dõng dáo du lãm dạo phố, cười ngửa xem hoa. Dòng người nối gót, khắp nơi đều là hi hi hahaha như người.

Kiến Nghiệp Thành phần hoa mặc dù so ra kém Đế Đô Trường An, nhưng là chênh lệch không xa.

Cho nên Giang Nam một dãy thế gia đại tộc cùng hào phú, bởi vì đường xá xa xôi mà vô pháp đi Trường An, đều ưa thích tại Kiến Nghiệp Thành mua một phần gia sản. Nội thành trụ đây Giang Nam hơn một trăm quận tới có thân phận cùng quyền quý gia tộc, tùy tiện một tòa trạch viện, cũng là tấc đất tấc vàng chi địa. Dân chúng tầm thường tại Kiến Nghiệp Thành là mua không nổi phòng ốc.

Tây Bắc là bến tàu khu vực, vận chuyển hàng hóa bận rộn.

Mặt phía bắc là dinh quan, bọn nha dịch đề phòng sâu nghiêm, là Giang Nam khu vực đại tiểu tước gia huân quý và tập mà đám quan chức nơi ở. Tự nhiên là điêu lan ngọc đồng, vàng son lộng lẫy, lớn vô cùng khí.

Phía đông là thế gia đại tộc khu cư trú vực, không có trăm năm tích lũy, đời thứ ba trở lên huân quý, tự nhiên cũng là chưa nói tới thế gia hậu duệ

quý tộc. Thanh nhất sắc khu nhà cấp cao sâu bên trong đình viện, làm cho người trông đã khiếp sợ, đứng xa mà trông.

Mặt phía nam là đại phú đại thương khu nhà cấp cao, giàu đến chảy mỡ, các phú thương yêu nhất ganh đua so sánh mặt mũi. Nếu là có gia tài trăm bạc triệu đại phú ở chỗ này mua bên trên một tòa nhà nhỏ, đây tuyệt đối là gấp bội có thể diện sự tình. Ngẫu nhiên có cự phú, không tiếc số tiền lớn mua một mẫu đất dựng lên khu nhà cấp cao, đó chính là làm rạng rỡ tổ tông đại sự, làm cho người không ngừng hâm mộ.

Phía tây thì là bình dân nhiều thế hệ chỗ ở, đều là những vô cùng dày đặc phòng ốc, tùy tiện một tòa đều ở mấy chục nhân khẩu, hoàn cảnh ác liệt. Ở khổng lồ tạp dịch, đầy tớ, Tiểu thương phiến các loại người nghèo, dù sao toàn thành đều là phú hào cùng huân quý, cũng nên năm chắc tầng người đến làm việc đi. Nếu không, ai tới rõ ràng rửa cầu tiêu, quét dọn đình viện.

Ngoài ra, còn rất nhiều tam giáo cửu lưu, bang phái hào hiệp, cũng chiếm giữ tại Thành Tây trước mặt, Tông sư chi lưu chỗ nào cũng có. Giống Ngô quận Thiên Ưng Môn các loại tứ đại giúp đỡ các loại bang phái, nếu là đi tới nơi này Kiến Nghiệp Thành, đó là không thu hút, sóng hoa chỉ sợ đều không tạo nổi một đóa đến.

Đến đến giữa thành khu, một tòa chiếm diện tích trăm mẫu khoảng cách phủ đệ, đúng là Ninh vương phủ đệ. Ninh vương thân là Lý thị Hoàng tộc hậu duệ quý tộc, đương kim đệ hạ thân đệ đệ, vị trí tối hiển quý Thân Vương, tại đây Kiến Nghiệp Thành độc chiếm một tòa phủ đệ to lớn.

Bất quá nói đi cũng phải nói lại, Ninh vương quý tức thì quý khí, nhưng cũng vô phong thổ, cũng không cái gì thực quyền, chỉ là một cái danh phận cực cao thanh nhàn Vương gia.

Kiến Nghiệp Thành thuộc về quận trưởng quản hạt, đều có đám quan chức quản lý địa phương chính vụ.

Trừ phi một ngày kia, Trường An thiên tử băng hà, lại không thể có con nối dõi vào chỗ, nếu không cái này Kiến Nghiệp Thành Ninh vương đời này cũng chính là một cái rãnh rỗi Vương gia.

Tô Trần ở ngoài thành nơi yên tĩnh bay thấp, đi theo để vào thành.

Tại Kiến Nghiệp Thành bên trong khu vực phồn hoa nhất, khoảng cách Ninh vương phủ nơi không xa một tòa đình cấp trà lâu, điểm một chiếc trà thơm, thưởng thức mùi hương thoang thoảng nước trà, xem chừng Kiến Nghiệp Thành rầm rộ, cùng yên tĩnh vương phủ động tĩnh.

Lần ngồi xuống này liền ba bốn canh giờ.

Tô Trần có chút giật mình.

Kiến Nghiệp với tư cách Giang Nam trăm quận thủ phủ, không ít theo từng cái tiên tông xuống núi lịch lãm tu sĩ, đều sẽ tới thành này "Xuống núi lịch lãm" .

Xuống núi lịch lãm, đối với Trúc Cơ Kỳ Tu Tiên giả mà nói là mỗi cách mấy năm phải làm nhiệm vụ.

Tuy rằng, thế gian cũng không có Tu Tiên giả cần có tu luyện Linh vật, Tu Tiên giả cũng không muốn tại thế gian quá nhiều lưu lại.

Nhưng là phạm gian khí vận, vẫn như cũ sẽ trực tiếp ảnh hưởng đến Thần Châu tu tiên giới khí vận. Dù sao, Tu Tiên giả tại bước lên tu tiên lúc trước, đều là phạm nhân xuất thân. Thế gian nếu là náo động suy bại, sẽ trực tiếp làm Thần Châu Tu Tiên giới đứt rễ nền móng.

Tu Tiên giả không thể dù sao vẫn là tại tiên tông sơn môn bế quan, "Không ăn nhân gian khói lửa", không vấn thiên phía dưới biến hóa. Từng cái tiên tông đều phải chủ động gánh vác bảo vệ thế gian trật tự trách nhiệm, trăm yêu trừ ma đều là tầm thường nhất sự tình.

Vén vén chỉ là mấy giờ công phu, Tô Trần liền nhìn thấy mấy tên tu vi tất cả bất đồng Tu Tiên giả, thần sắc vội vàng ra vào Kiến Nghiệp Thành. Nếu như là thành Trường An mà nói, chỉ sợ tại thế gian lịch luyện tu sĩ thêm nữa.

Chỉ là không cách nào phân biệt thân phận của bọn hắc cùng lai lịch.

Tô Trần không khỏi nhú mày, cái này không thể nghi ngờ gia tăng lên hắc tại Kiến Nghiệp Thành bên trong, sắp xếp ra Ma Sát Minh tàn dư độ khó.

Hắc cũng không thể, gặp phải một vị, liền lần lượt đi kiểm tra kỳ thân phận đi.

Không bao lâu, Tô Trần lại thấy, Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông một trong Thục Sơn Kiếm Tông một gã Trúc Cơ Cảnh thanh niên tu sĩ, tiến vào Kiến Nghiệp Thành.

Người này mặc bình thường áo bào trắng, nhưng mà bên hông mang theo một cái Thục Sơn đệ tử kiếm túi túi, hiển lộ ra thân phận của hắc. Thần Châu trong tu tiên giới, đại đa số tu sĩ đều nhận ra Ngũ đại Tiên Tông tiêu chí.

Vị kia Thục Sơn Kiếm Tông Trúc Cơ thanh niên đệ tử, trong lúc vô tình cũng liếc thấy Tô Trần tại trà lâu ngồi nhìn qua, hắc phát giác được Tô Trần tu vi cũng là Trúc Cơ chi cảnh, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, ôm quyền thi lễ.

Tô Trần ngạc nhiên một cái, rất nhanh đáp lễ lại.

Hắc dùng tâm thường thủ đoạn thu liễm khí tức, giống như phạm nhân, nhưng mà cái này cũng chỉ có thể giấu giếm được phạm nhân cùng Thần Niệm không mạnh Luyện Khí tu sĩ. Đối với cùng giai Trúc Cơ tu sĩ cường đại Thần Niệm lực lượng mà nói, vẫn là rất dễ dàng bị nhìn xuyên đấy.

Kia Thục Sơn tiên tông tu sĩ tựa hồ cực kỳ xưa nay quen thuộc, đập đập lên trà lâu, đi nhanh mà đến, hướng Tô Trần chấp tay cười nhạt nói: "Tại hạ Thục Sơn tiên tông La Vinh, tới đây Kiến Nghiệp rèn luyện, kết giao các tông đạo hữu. Xin hỏi tôn giá, thế nhưng là bản địa tán tu, hay vẫn là xuống núi lịch lãm tiên tông đệ tử?"

Đúng rồi, ta nghe nói khoảng cách Kiến Nghiệp Thành không xa có một cái đảo tâm phiên chợ, hàng năm tại mùa thu đều tổ chức một trận phiên chợ. Ta đang muốn tìm tập này thành thị nơi ở, đổi mua một ít dùng tu luyện vật tư, nhưng không biết phiên chợ chỗ ở kỹ càng vị trí, huynh đài đối với cái này thế nhưng quen thuộc?"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 276: Ninh Vương Phi

Thục Sơn tiên tông đệ tử La Vinh, cũng không đợi Tô Trần phản ứng, liền một hơi hỏi liên tiếp vấn đề.

Tô Trần ngơ ngác một chút, chỉ có cười khở.

Hắn cũng bất quá là so với La Vinh tới sớm ba bốn canh giờ, dò xét Kiến Nghiệp Ninh Vương Phủ, để ngừa Ma Sát Minh dư nghiệt làm loạn. Nhưng đối với Kiến Nghiệp Thành tình huống cơ hồ là hai mắt tối thui, so với cái này vị La Vinh biết rõ đấy còn thiếu.

Tối thiểu nhất, La Vinh còn nghe nói, Kiến Nghiệp Thành phụ cận có một tòa tu sĩ hòn đảo phiên chợ.

Hắn tức thì đối với cái này hoàn toàn không rõ ràng lắm.

"Ai nha, nhìn ta, chỉ mãi cùng huynh đài khách sáo, đã quên chứng thật một chút của ta thân phận!"

La Vinh gặp Tô Trần trầm mặc không nói, tưởng rằng tại chất vấn hắn thân phận, không khỏi vội vàng từ trong túi trữ vật lấy ra một quả Thục Sơn tiên tông đệ tử đặc chế lệnh bài màu đen, trong tay rót vào một chút Pháp lực, lệnh bài lập tức tản mát ra ánh sáng dịu dịu.

Ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử lệnh bài tối chỗ đặc thù ở chỗ, có thể nhỏ máu nhận chủ.

Hơn nữa luyện chế công nghệ vô cùng xảo diệu, chỉ có thể nhận chủ một lần.

Một khi cường ép xóa đi chủ nhân của lệnh bài khí tức, cái này tẩm lệnh bài liền tự động vút đi, hóa thành vô dụng sắt thường một khối. Loại này tinh xảo vô cùng luyện chế công nghệ, chỉ có Thần Châu Ngũ đại Tiên Tông nắm giữ.

Tu sĩ khác ngay cả là nhật được tiên tông đệ tử lệnh bài, cũng không có biện pháp giả mạo thân phận.

Đương nhiên, loại này đặc chế lệnh bài giá trị chế tạo đắt đỏ, cũng chỉ có tiền muôn bạc biển Ngũ đại Tiên Tông dùng nổi đến, mỗi lần tên đệ tử đều có thể có một khối.

Kia một ít tiên tông cùng thế lực nhỏ lại chỉ có thể dùng thông thường huyền thiết lệnh bài, tức thì kém rất nhiều, cũng không này công dụng.

Tô Trần nhìn La Vinh trong tay cái này Thục Sơn tiên tông lệnh bài, thì biết rõ cái này La Vinh quả nhiên là chân chánh Thục Sơn tiên tông đệ tử chính thức, cũng không phải là tà ma tu sĩ giả mạo.

Tô Trần lấy ra bản thân Bồng Lai tiên tông đệ tử lệnh bài, sáng lên một cái, cười nói: "Tại hạ Bồng Lai đệ tử Tô Trần, bái kiến La huynh!"

"Nguyên lai là Bồng Lai tiên tông Tô huynh, hạnh ngộ hạnh ngộ!"

La Vinh gặp Tô Trần Bồng Lai đệ tử lệnh bài, lập tức vui vẻ, "Ta theo Thục Sơn tiên tông xuống núi, tại Trung thổ các nơi du lịch cũng mới đã hơn một năm, lúc trước gặp được hai vị Côn Luân tông, Dao Trì tông đạo hữu, hẹn cùng đi Giang Nam khu vực du lịch. Ta còn chưa kết bạn qua Bồng Lai đệ tử, Tô huynh là ta gặp phải đầu một vị Bồng Lai tu sĩ.

Ta vốn định cùng bọn họ tại đây Kiến Nghiệp Thành phụ cận một tòa tu sĩ phiên chợ gặp mặt, nhưng mà nhất thời sơ sẩy, cũng không có thể hỏi rõ ràng tập này thành thị vị trí cụ thể, có chút đầu đầu, liền bốn phía tìm người nghe ngóng. Tô huynh nếu là Bồng Lai đệ tử, nghĩ đến đối với cái này Giang Nam khu vực hẳn rất quen thuộc?"

"Cái này ta cũng là vừa tới Kiến Nghiệp Thành không lâu, không rõ ràng lắm tu sĩ phiên chợ nơi ở. Khả năng bản địa tu sĩ mới rõ ràng, người lại đi tìm người hỏi thăm một chút."

Tô Trần lắc đầu.

"Cái này có thể gặp phiên toái."

La Vinh không khỏi hiển lộ thất vọng, hẳn đã tại Kiến Nghiệp Thành một vùng chu vi tìm mấy ngày, nhưng mà cũng không tìm được cái gì tung tích.

Hắn lại mời Tô Trần, ngày sau có rảnh với hắn môn cái này chút ít tiên tông đệ tử đồng thời tụ họp một chút.

Ngũ đại Tiên Tông tu sĩ xuống núi lịch lãm, rất trọng yếu một cái mục đích, cũng là vì nhiều kết bạn từng cái tiên tông đệ tử, mở mang tầm mắt, kết giao một ít nói bạn bè. Ngày sau gặp gỡ sự tình, cũng tốt lẫn nhau hiệp trợ.

Tô Trần cười nhạt, đáp ứng có rảnh liền tụ họp một chút.

Bất quá, La Vinh bọn họ chỉ là tại Giang Nam du lịch, có thể tùy tiện đi dạo. Nhưng hắn là có nhiệm vụ trên người, còn muốn tìm ra Giang Nam một dãy Ma Sát Minh dư nghiệt, không có như vậy thuận tiện. Có rảnh rồi hãy nói.

La Vinh tại trà lâu chờ đợi hồi lâu, rất là hay nói, thao thao bất tuyệt hàn huyên nửa canh giờ, phương hướng mới thỏa mãn cáo từ.

Tô Trần nghe đi một tí Ngũ đại Tiên Tông chuyện lý thú, cũng là hào hứng dạt dào. Xem ra chờ mình rảnh rồi, cũng muốn đi tất cả tiên tông bãi phỏng một cái.

La Vinh đi rồi, Tô Trần tức thì vẫn còn đang trà lâu, chờ đợi trọn vẹn ba ngày, yên lặng quan sát lấy Ninh Vương Phủ ra vào nhân viên cùng trong phủ động tĩnh, muốn nhìn một chút có hay không có Tu Tiên giả ra vào chỗ này Vương Phủ.

Nhưng ba ngày sau, cũng không phát hiện có chỗ không ổn. Ra vào vương phủ, đều là phạm nhân, nhiều lắm là cũng bất quá là tông sư cảnh cao thủ.

Tô Trần không khỏi có chút kỳ quái.

Kia chết Ma Sát Minh Chương Kỳ Sử kỳ mằm, là từ Kiến Nghiệp đi Cô Tô huyện. Hơn nữa chính miệng chứng minh là đúng, Ma Sát Minh tại Kiến Nghiệp hoàn toàn chính xác có một cái trọng yếu cứ điểm.

Giống Ninh Vương Phủ trọng đại như vậy mục tiêu, Ma Sát Minh nếu như muốn làm chút chuyện gì mà nói, không có khả năng làm như không thấy.

"Chẳng lẽ tự mình nghĩ sai rồi? Ma Sát Minh đối với Ninh Vương Phủ không có hứng thú chút nào?"

Tô Trần chính suy nghĩ.

Ninh Vương Phủ trước cổng chính, một nhóm mười mấy tên thị nữ cùng Vương Phủ hộ vệ hộ tống xe ngựa sang trọng đội ngũ, vừa mới ra ngoài trở về, khiêm tốn trở lại Ninh Vương Phủ.

"Thất Vương phi, thế nhưng phải đi gặp Vương gia? Vương Phi đã có mấy tháng không thấy Vương gia rồi."

Một gã thị nữ, hướng bên trong buồng xe quý phu nhân, thấp giọng hỏi.

"Ài, không cần, Vương gia si mê Tiên Đan chi thuật, cả ngày lưu luyện phòng luyện đan, chưa chắc muốn gặp ta. Đi đã quấy rầy hăn, chỉ là làm cho hăn phiền chán mà thôi, hay là trở về của ta tắm điện đi."

Kia bên trong buồng xe quý phu nhân vén ra một góc bức màn, lộ ra một tấm xinh đẹp thiếu phụ khuôn mặt, khẽ thở dài.

Tô Trần ngồi một mình trên trà lâu, thoáng nhìn kia quý phu nhân bên mặt, không khỏi sửng sờ.

Hăn không muốn đến, bản thân lại ở chỗ này, gặp phải ngày xưa biết một vị người cũ.

Hàn Xu!

Tô Trần cũng là nghe lạnh quạ nói, mới biết được, Hàn Xu năm đó bởi vì Thiên Ưng Môn bỏ mình rất nhiều đệ tử, cảm giác sâu sắc tự trách, mà rời đi Cô Tô thị trấn, trường kiếm hành tẩu giang hồ.

Cái này nhoáng một cái hơn mười năm, lại không biết như thế nào đã thành Ninh Vương Phủ Thất Vương phi.

Tô Trần trong lòng không khỏi khẽ động.

Hăn đang cần một vị, đối với Ninh Vương Phủ quen thuộc chi nhân, tìm hiểu tình huống.

Hàn Xu nếu như thân là Vương Phi, chắc đúng Ninh Vương Phủ bên trong động tĩnh, rất tinh tường.

Nếu là có Ma Sát Minh Tà tu ẩn núp tại Ninh Vương Phủ bên trong, nhất định sẽ có dị thường hiển lộ ra, bị người biết được.

Đội xe này tiến vào Ninh Vương Phủ, Hàn Xu của mọi người bọn thị nữ dưới sự hộ tống, trở lại Ninh Vương Phủ Thất Vương phi tâm điện.

Nhiều người bọn thị nữ nhao nhao lui ra.

Hàn Xu chính ngồi một mình ngủ phòng bàn trang điểm trước gương đồng, nghĩ mình lại xót cho thân, than nhẹ trầm tư cái gì. Đột nhiên, nàng nhìn thấy trong gương đồng, im hơi lặng tiếng ẩn ra một cái Ảnh Tử, không khỏi chấn động.

Như là người khác, thấy có Ảnh Tử xuất hiện, chỉ sợ tại chỗ liền muốn sợ tới mức hồn phi phách tán.

"Ô ~, Ô Thượng Tiên? !"

Hàn Xu nhưng là kinh hãi, bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn đến phía sau đang đứng thân ảnh quen thuộc kia.

Từng, nàng khinh thường qua cái vị kia Được Vương giúp đỡ đệ tử Tô Trần.

Còn có Thiên Ưng Môn A Sữu.

Trí nhớ như thủy triều vọt tới.

Năm đó, A Sữu bỏ mình tại sa trường. Mà tại Thái Hồ Tây Động Đình Sơn cuộc chiến, danh chấn nhất thời Tô Trần, từ khi bước lên con đường tu tiên, ly khai Cô Tô lúc sau, liền yếu vô âm tín.

Mà nàng, tức thì lựa chọn trường kiếm giang hồ đường, cô độc hành tẩu giang hồ.

Đảo mắt đã là mười tám năm chưa từng cách nhìn, Tô Trần dung mạo biến hóa rất ít, vẫn là năm xưa kia bộ dáng, chỉ là hai đầu lông mày lộ ra đến vô cùng yên lặng, làm cho người rất là an tâm.

Quả nhiên là Tiên Nhân, nhiều năm như vậy tuế nguyệt, liền dung nhan đều cơ hồ chưa từng già yếu.

Mà nàng những năm này, đã theo ban đầu thiếu nữ thanh xuân, đã thành ba mươi mấy tuổi phu nhân. Khóe mắt nhiều một chút đuôi cá nếp nhăn, dung nhan từ từ già yếu. Tiếp qua một hai chục năm, chỉ sợ chính là vương phủ Lão phu nhân rồi.

Hàn Xu trông thấy Tô Trần giống như quá khứ, không khỏi giật mình thần.

"Hàn Xu tiểu thư có lẽ nói rằng Ninh Vương Phi rồi. Bao năm không thấy, chưa từng nghĩ đã quý vi Vương Phi rồi."

Tô Trần không khỏi cười nhạt nói.

Hàn Xu nhìn thấy ngày xưa người quen, không nói ra được kinh hỉ cùng vui vẻ, rất nhanh lại lộ ra vẻ khổ sở: "Tô Thượng Tiên chê cười, tiểu thư cũng tốt, Vương Phi cũng được, tại Tiên Nhân trước mặt làm sao chừng nhắc tới. Lại không biết Tô Thượng Tiên, làm sao biết ta ở chỗ này?"

"Ta theo bên ngoài phủ đi ngang qua, trong lúc vô tình gặp được người ngồi xe ngựa tiến vào Ninh Vương Phủ. Ta là người tính tình đạm bạc, người quen biết cũng không nhiều, cùng Hàn Xu tiểu thư coi như là có chút duyên phận, liền tới gặp mặt. Đúng rồi, không biết người đang ở đây Ninh Vương Phủ, trôi qua như thế nào?"

Tô Trần cười nhạt hỏi.

Hắn lo lắng Hàn Xu biết rõ Ma Sát Minh tà ma tu sĩ lúc sau, hội cảm thấy hoảng hốt sợ hãi, cũng không có trực tiếp báo cho biết. Chỉ là nói bóng nói gió, muốn từ Hàn Xu nơi đây, hiểu rõ Ninh Vương Phủ một ít động tĩnh.

"Những năm này, một lời khó nói hết."

Hàn Xu giật mình trong chốc lát, lộ ra vẻ phức tạp.

Hàn Xu nói tới nàng quá khứ.

Mười tám năm trước, nàng bởi vì tự trách Thiên Ưng Môn chúng đệ tử chi tử (chết), ly khai Cô Tô Thành, trở thành hiệp sĩ, tiến về trước Giang Nam các nơi rèn luyện mở mang tầm mắt.

Kiến Nghiệp Ninh Vương Phủ Ninh vương cũng là một gã rảnh rồi phong lưu Vương gia, không có quyền không gì vương vís, cả người nhẹ nhàng, ngày thường hoan hỷ nhất giống hiệp sĩ đồng dạng du lịch khắp nơi.

Hàn Xu trên giang hồ, vô tình gặp được vị này yêu thích hiệp sĩ, phong lưu phóng khoáng Ninh vương, đồng thời giang hồ rèn luyện, ký kết phía dưới nhân duyên.

Nguyên bản, vậy cũng là một giai thoại.

Thế nhưng là có một lần, Ninh vương tham dự trên giang hồ đánh nhau chịu kiếm thương, tổn thương đến đáy lòng, lưu lại bệnh căn, theo này liên không hề ra ngoài du lịch. Thậm chí vì thế, không thể không bốn phía thăm tra theo danh y hỏi được, nhưng mà tổng không được điều trị.

Về sau, Ninh vương nghe nói Tiên Nhân linh đan diệu dược, mới có thể trị hảo bệnh này gốc rễ, liền bốn phía thăm tra theo chiêu mộ Tiên Nhân.

Tiên Nhân không có gặp gỡ, nhưng mà giang hồ thuật sĩ, kẻ lừa đảo ngược lại đã tới không ít. Đập vào các loại nguy trang, theo Ninh Vương Phủ lừa tiền tài, có đạo sĩ truyền thụ một ít "Thuật luyện đan" cho cái này vị vương gia.

Gần đây ba năm rưỡi, Ninh vương trầm mê ở thuật luyện đan, hao phí số tiền lớn thuê rất nhiều "Tiên Nhân" đến Ninh Vương Phủ.

Nhưng Ninh vương bệnh này không có hảo chuyển, ngược lại càng phát ra nghiêm nặng, hơn nữa tính tình đại biến, lòng nghi ngờ rất nặng, tổng hoài nghi người khác muốn mưu hại hắn.

Hàn Xu vị này Thất Vương phi, thường xuyên là mấy tháng không thấy yên tĩnh Vương Nhất trước mặt. Nàng mặc dù muốn giúp Ninh vương, thế nhưng là không có đường nào.

Tô Trần nghe xong Hàn Xu lời nói này, không khỏi lắc đầu.

Đều muốn Kháo" số tiền lớn" mời đến Tu Tiên giả, điều này sao có thể!

Vàng bạc đối với Tu Tiên giả, cùng đầy đường bùn đất không sai biệt lắm, không dùng được.

Ngay cả là hoàng quyền cùng ngậm trời phú quý, đối với Tu Tiên giả mà nói cũng bất quá là ăn vào vô vị cặn bã mà thôi. Cái này chút ít đối với tu luyện, không có ích lợi chút nào, cũng không có Tu Tiên giả hội để ý.

Các đại tiên tông Tu Tiên giả chỉ là ngẫu nhiên hạ phạm rèn luyện, thưởng thức nhân gian bách thái, nhưng cho tới bây giờ không có ý định lưu lại ở thế tục phạm trần.

Rồi hãy nói, cho dù là Luyện Khí Kỳ Tu Tiên giả, cũng là xa cao phạm nhân, hựu khởi chịu đành phải quyền quý phía dưới, chớ nói chi là vì quyền đất dốc sức rồi.

Kia chút ít tu tiên vô vọng Luyện Khí Tu Tiên giả, lúc ban đầu có thể sẽ vì quyền đất cống hiến, nhưng phát hiện đám quyền quý bọn họ bất quá chỉ như vậy lúc sau, cuối cùng cũng sẽ nhận không được soán quyền đoạt vị, mưu đoạt hoàng quyền.

Vì vậy, Ngũ đại Tiên Tông mới sẽ phái ra tuần tiên sứ, nghiêm cấm Tu Tiên giả giao thiệp với hoàng quyền cùng triều đình. Về phần yêu tà họa nhiều người, tạo phản làm loạn, vậy càng là giết không tha, gặp một cái sát một cái.

"Ô Thượng Tiên, thế nhưng xuất thủ hay không làm Ninh vương chẩn bệnh, cứu yên tĩnh Vương Nhất mệnh?"

Hàn Xu nghĩ đến Tô Trần là chân chính Tiên Nhân, cũng không phải là kia chút ít bọn bịp bợm giang hồ, không khỏi khẩn cầu.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tì

www.dtv-ebook.com

Chương 278: Tu Sĩ Khả Nghi

Đêm hôm đó, Hàn Xu đi một chuyến Ninh vương điện luyện đan phường, tìm được chính đang luyện đan Ninh vương.

"Thiếp thân, bái kiến Vương gia!"

Hàn Xu trực tiếp đi vào luyện đan phường, chân thành thi lễ.

"Ái phi, người như thế nào có rảnh đã đến, có chuyện gì?"

Ninh vương thân mình hư nhược, một bộ có vẻ bệnh chi sắc, thỉnh thoảng ho nhẹ thều vài tiếng. Quay đầu ánh mắt đảo qua Hàn Xu, trong mắt vẻ ôn nhu, thản nhiên nói.

"Thiếp thân cái này mấy tháng, ở ngoài thành linh ẩn xem vì Vương gia cầu phúc, đã lâu không gặp Vương gia, có chút thấp thỏm nhớ mong. Hôm nay vừa trở về, liền tới đây, nhìn xem vương gia đan dược luyện chế như thế nào."

Hàn Xu nhìn Ninh vương khí sắc, so với mấy tháng trước lại tái nhợt vài phần, vẻ lo lắng.

"Tiên Nhân chi Linh Đan, từ trước đến nay là khó có thể luyện chế, ngay cả là người tu tiên cũng khó có thể đạt được. Cái này lô Linh dược, là Lý thẩm đạo trưởng vì bản vương ngắt lấy trở về. Hẳn từng nói, mười trong lò có thể ra một lò, đó chính là may mà. Chỉ là hẳn ngày thường vội vàng vì bản vương thẩm tra theo Linh sơn, ngắt lấy Linh dược, cũng không rảnh tự mình làm bốn vương luyện chế Linh Đan."

Ninh vương thân nhiên nói.

"Vương gia bệnh này kéo gần mười năm, bệnh lâu thương thân. Lý đạo trưởng biện pháp dùng nhanh vài năm, cũng chưa thấy hiệu quả. Không bằng, lại đi mời mấy vị thể ngoại cao nhân, đồng thời vì Vương gia nhìn xem bệnh? Giang Nam khu vực Linh sơn Đại Xuyên rất nhiều, khẳng định có ẩn tu thể ngoại cao nhân. Nói không chừng, có thể giải Vương gia chi bệnh."

Hàn Xu do dự nói.

Ninh vương nghe vậy không khỏi kinh ngạc nói: "Ái phi gần đây không phải là không đồng ý bốn vương đi mời thể ngoại cao nhân sao?"

Từ hãn mới bước chân vào giang hồ, dùng binh khí đánh nhau bị thương, hạ xuống bệnh này gốc rễ lúc sau, thể tục danh y các đại phu hao phí nhiều năm tổng trị không hết.

Hãn những năm này, không thể không cầu trợ ở Tiên gia linh đan diệu dược.

Nhưng Hàn Xu đối với kia chút ít thể ngoại cao nhân luôn luôn không thích, nói bọn họ là giang hồ thuật sĩ kẻ lừa đảo, căn bản không có bản lãnh gì.

Bởi vì chuyện này, hãn vẫn cùng Hàn Xu cãi lộn qua rất nhiều lần, kết quả cãi lộn xuống, hai người càng phát ra làm bất hòa. Mấy năm gần đây, đều rất ít gặp mặt.

"Thiếp thân tại linh ẩn xem vì Vương gia cầu phúc, cũng là suy nghĩ minh bạch. Thế gian này Linh sơn Đại Xuyên nhiều như thế, tất nhiên có chân chính Tiên Nhân, Vương gia cát nhân thiên tướng, rộng rãi mời thể ngoại cao nhân đến đây, có lẽ có thể mời đến chân chính Tiên Nhân."

Hàn Xu lắc đầu nói.

Nàng từng thấy Tô Trần như vậy chân chính Tu Tiên giả, biết rõ chính thức người tu tiên bốn sự mạnh bao nhiêu, căn bản sẽ không tham lam vàng bạc tài vật. Cho nên đối với Vương Phủ kia chút ít không có bản lãnh gì, chỉ muốn lừa gạt tài vật bọn bịp bợm giang hồ, thập phần phản cảm.

"Đúng vậy a, thế gian này tất nhiên có Chân Tiên thế nhưng là Tiên Nhân tiêu điều tự tại, lại có ai hội lưu luyện cái này phạm trần thế tục!"

Ninh vương cũng là thở dài.

"Thiếp thân đi Kiến Nghiệp Thành phát ra bố cáo, lần mời thế ngoại cao nhân đến đây Trữ phủ, vì Vương gia chẩn bệnh. Mặc dù có một tia hy vọng, cũng phải tận lực tranh thủ."

"Ừm, cũng tốt."

Ninh vương đối với cái này cũng là vui vẻ tiếp nhận, Hàn Xu không hề bài xích kia chút ít thế ngoại cao nhân, làm cho hắn vui vẻ không ít.

Ngày kế tiếp, Ninh Vương Phủ bên ngoài liền dán ra một phần nổi bật bố cáo, mời ẩn cư Giang Nam "Thế ngoại cao nhân" đến Ninh Vương Phủ chẩn bệnh. Cái này ở Kiến Nghiệp Thành, khiến cho không tiểu nhân chấn động.

Kiến Nghiệp Thành vốn là Giang Nam trọng thành, tàng long ngọa hổ thế hệ không thiếu kỳ số.

Nhất thời lúc giữa, "Thế ngoại cao nhân môn" chạy theo như vịt. Ngăn ngừa một buổi sáng, liền chen chúc tới mười vị nhận được tin "Thế ngoại cao nhân" .

Cái này chút ít thể ngoại cao nhân đám bọn chúng tướng mạo, hay vẫn là rất không tệ, hoặc là béo Di Lặc chi tướng, hoặc là lông mày dài râu bạc trắng tiên phong đạo cốt, nghiêm nhiên một bộ cao nhân đặc đạo chi tướng.

Nhiều lấy hòa thượng cùng đạo sĩ chiếm đa số, nhưng cũng có một chút tự xưng là nước ngoài ẩn sĩ, nghe nói Ninh vương bệnh nặng, vui vẻ đến đây làm Ninh vương chẩn bệnh. Ninh Vương Phủ cũng không phải là cái gì bọn bịp bợm giang hồ đều dám đến, trong tay vô dụng có chút tài năng, cũng không dám tới đây Ninh Vương Phủ để làm người khác chú ý.

Tô Trần cưỡi một chiếc xe ngựa xa hoa, đến uy nghiêm túc mục Ninh Vương Phủ trước.

Ninh Vương Phủ mấy trượng trọng cửa đồng xanh, toàn thân điêu khắc lũ hoa, thanh đồng cự khóa đầu thú trợn mắt dữ tợn, ngừng trọng xa hoa, quý khí bức người.

Cửa ra vào thêm đá hai bên hai cái to lớn sư tử bằng đá, nằm xem phía trước, trấn môn tích Tà, trấn thủ Ninh Vương Phủ. Thêm đá ngoại trạm lấy hơn mười tên Vương Phủ tinh nhuệ thủ vệ, còn có một vị cung nghênh "Thể ngoại cao nhân" tới trước tổng quản.

Tô Trần xuống xe ngựa, bày làm ra một bộ "Thể ngoại cao nhân" bộ dáng, tìm đến bên trên một phần bái thiếp, muốn vào Ninh Vương Phủ làm Ninh vương chữa bệnh.

Hắn trẻ tuổi này dung mạo, cùng kia chút ít tiên phong đạo cốt thể ngoại cao nhân so với, lộ ra được đạo hạnh quá nông cạn.

Ninh Vương Phủ tổng quản còn tưởng rằng hắn là bọn bịp bợm giang hồ, thiếu chút nữa đuổi hắn tẩu.

Đối với cái này, Tô Trần cũng là dở khóc dở cười. Kia chút ít những giang hồ thuật sĩ kia dễ dàng lẫn vào Ninh Vương Phủ, hắn cái này chính

hiệu Tu Tiên giả ngược lại vào không được.

Cũng may Hàn Xu Vương Phi đúng lúc ra ngoài, nói Ninh vương mời thế ngoại cao nhân, ai đến cũng không có cự tuyệt, kia tổng quản tràn đầy chất vấn ánh mắt, thả Tô Trần tiến Ninh Vương Phủ.

Ninh Vương Phủ, đại điện.

Ninh vương cùng Hàn Xu, đồng thời triệu kiến đến đây Ninh Vương Phủ tất cả thế ngoại cao nhân.

Ninh Vương Nhất phù hợp hư nhược thân thể thần sắc có bệnh, mùa thu nóng chi ranh giới, vẫn là người mặc lông chồn áo khoác, ngồi ngay ngắn ở đại điện trên bảo tọa, có chút mong đợi nhìn phía dưới nhiều người thế ngoại cao nhân môn. Chỉ có đang luyện đan trong phòng cực nhiệt địa phương, hẳn mới sẽ cảm thấy ấm áp, có thể mặc đơn bạc xiêm y.

Hàn Xu đoan trang tú lệ, ngồi ngay ngắn một bên chỗ ngồi, ngẫu nhiên lo lắng nhìn Ninh Vương Nhất mắt.

Trừ cái này lần mới mời vào phủ cao nhân bên ngoài, trước kia tại Ninh Vương Phủ hơn mười vị thế ngoại cao nhân, cũng đều đồng thời mời đến.

Gần hơn hai mươi tên thế ngoại cao nhân môn tụ cùng một chỗ, làm Ninh vương hội chẩn chữa bệnh.

Tô Trần lẫn lộn trong điện nhiều người thế ngoại cao nhân bên trong, hướng mọi người từng cái tường tận xem xét dò xét quá khứ.

Trong nhóm người này có mấy vị là tông sư cảnh cao thủ, cảm giác lực có chút nhạy cảm. Ở thế tục giới bên trong, coi như là cao nhân có bản lĩnh, nhưng khoảng cách Tu Tiên giả nhưng là kém xa.

Trong đó có một vị ông lão mặc áo xanh, cúi đầu có chút ít xuất hiện, cũng không nói lời nào. Nhưng trên người hắt rọi lại hơi yếu Pháp lực khí tức chấn động, rõ ràng chính là Tu Tiên giả, tu vi có lẽ tại Luyện Khí trung kỳ tả hữu.

Tô Trần không khỏi trong lòng hừ lạnh, ông lão mặc áo xanh này thật đúng là lớn gan, dám xuất hiện tại Ninh Vương Phủ. Sẽ không sợ bị Bồng Lai tuần tiên sứ phát hiện ra? Không biết Ninh vương tà độc, cùng ông lão mặc áo xanh này có quan hệ hay không. Nhưng Tô Trần cũng vị biểu lộ cái gì thần sắc, chuẩn bị sau khi rời khỏi rồi hãy nói.

Ông lão mặc áo xanh vốn chỉ là ở trong nhiều người cũng không ra tiếng, đột nhiên nhìn đến trong đám người Tô Trần, cảm giác được trên người hắt tu sĩ khí tức, không khỏi thần tình biến đổi, rõ ràng khẩn trương rất nhiều.

"Mời chư vị thế ngoại cao nhân, làm Ninh vương chẩn bệnh!"

Tổng quản cất giọng nói.

Điện bên trong, Ninh vương vươn tay cổ tay, nhiều người thế ngoại cao nhân môn lần lượt tiến lên, làm Ninh vương bắt mạch chẩn bệnh.

Bọn họ hơi bắt mạch, tựa hồ cảm giác được một cỗ làm người sợ hãi âm độc chi khí đánh úp lại bọn họ, liền ngay cả vội vàng kinh hoàng buông tay, sợ hãi lui phía dưới trong hành lang, một hồi lâu phát hiện mình cũng không bị nhiễm phải cái này âm độc, mới thở phào nhẹ nhõm.

Ninh vương nhìn bọn họ một bộ gặp quỷ rồi vậy kinh hãi biểu tình, rất là thất vọng. Bộ dạng này sợ hãi thần sắc, hẳn những năm này, đã gặp nhiều lắm.

Hầu như mỗi một vị vì hắt chẩn bệnh thế ngoại cao nhân, chỉ cần vừa tiếp xúc với cổ tay của họ, đều là bộ dạng này thần sắc sợ hãi. Bọn họ cũng không nói lên được tốt cùng là bệnh gì, chỉ là thần sắc sợ hãi.

Ninh vương hôm nay chỉ là xem bọn hắc cái này về mặt, thì biết rõ bọn họ căn bản trị không được.

Tô Trần cũng lên trước, làm Ninh vương giữ một cái tay Mạch.

Tay của hắc khoắc lên Ninh vương cổ tay Mạch lên, lập tức phát giác được có từng tia từng tia âm độc chi khí, xuyên thấu qua da thịt, hướng trong cơ thể mình chui đến.

Tô Trần thần sắc đạm mạc, mặc cho tùy ý từng tia âm độc chui vào trong tay của mình, tại hắc bàn tay ngưng tụ thành một ít đoàn hắc khí. Dùng Pháp lực bao bọc nó nảy sinh, chuẩn bị cẩn thận mang về nghiên cứu một chút.

Tu Tiên giới tà độc có rất nhiều.

Giống khí độc, thi độc, Yêu thú chi độc, dược độc đều mang đến tà độc chi khí.

Tốt nhất phải có chuyên môn Linh dược đến khắc chế, mới có thể đúng bệnh hốt thuốc. Tầm thường tách ra Độc Linh đan, chỉ có thể tách ra cấp thấp nhất độc, cũng không thể tách ra tất cả tà độc.

Ninh vương trên người tà độc, có chút bá đạo.

Tô Trần cũng vô pháp trực tiếp phá giải kỳ độc tính.

Ninh vương thấy Tô Trần rõ ràng một lát không có buông tay, hơn nữa thần tình trước sau như một, không khỏi lộ ra vẻ kinh ngạc, cảm giác mình trên thân hàn khí tựa hồ giảm bớt một chút, không khỏi đại hỉ.

Một lát sau, Tô Trần tại chưởng trong lòng thu thập cái này một ít đoàn hắc khí, vừa rồi trầm mặc lui xuống.

Không nhiều lắm mất một lúc, nhiều người thế ngoại cao nhân môn đều lần lượt xem bệnh xong, lúc này mới bắt đầu trao đổi như thế nào hạ dược.

"Bệnh này cực kỳ ngoan cố, không phải mãnh dược không thể khỏi hẳn! Vương gia lâu luyện võ kỹ năng, khí lực cường tráng, hoàn toàn có thể chịu đựng được. Ta có một bộ kim thạch Bá Vương tán ra, mãnh liệt như nhanh lửa, chuyên trị cái này phế phủ âm độc tổn thương."

"Không thể không thể, tuyệt đối không thể! Một khi dùng dược quá mạnh, tổn thương đến Nguyên Khí, bệnh vị trừ, mà Nguyên Khí tổn thương, ngược lại làm bệnh tình tăng thêm. Tốt nhất là tìm được kỹ năng bồi dưỡng liệu, chậm rãi dưỡng thương."

"Lời ấy sai rồi, người cái này không phải dưỡng thương, là ở nuôi dưỡng kia tổn thương độc! Qua không được bao lâu, này tổn thương độc chỉ sợ càng dữ dội hơn."

Rất nhanh, nhiều người thế ngoại cao nhân môn ý kiến không đồng nhất, có nói bệnh nặng cần mãnh dược, mở làm ra một bộ kim thạch mãnh dược. Có người còn nói, bệnh này cần từ từ mà tính, ít nhất ba năm rưỡi rõ ràng nuôi dưỡng, phương hướng có thể chữa trị, tranh mặt đỏ tới mang tai nảy sinh đến.

Ninh vương ho khan vài tiếng, không khỏi cau mày.

Nhiều như vậy thế ngoại cao nhân, ai giữ ý này. Mỗi lần một vị lời nói tựa hồ đều sâu có đạo lý. Hẳn cũng không thể nào lựa chọn, không khỏi cảm thấy đau đầu.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 279: Tu Tiên Tập Thị Cùng Bằng Chích Pháp Thuật

Nhiều người thế ngoại cao mọi người đối với Ninh vương bệnh tật nguyên nhân gây ra cùng dùng được, tranh luận quá lớn, có tất cả giải thích, cả buổi cũng không tranh luận ra một cái làm cho mọi người tin phục kết quả ra ngoài.

Ninh vương đối với những này thế ngoại cao nhân đều cực kỳ kính trọng, tin tưởng bọn hắn thực lực, nhưng thấy tách ra bất đồng, cũng không biết làm thế nào. Hắn thương thế kia bệnh đã gần mười năm, đã thử phương pháp chữa thương vô số kể, thế nhưng hiệu quả đều không lộ ra.

Hàn Xu ánh mắt mong đợi nhìn qua hướng Tô Trần, hi vọng hắn có thể lấy ra một cái chẩn đoán ý kiến.

Tô Trần khẽ lắc đầu, giá tà độc bá đạo vượt ra khỏi hắn dự đoán.

Hắn đã theo Ninh vương trong cơ thể, đã rút ra số ít tà độc. Nhưng giá tà độc cực kỳ quý dị, hắn phải đi về thí nghiệm một chút giá tà độc độc tính, mới có thể hợp với Linh Dược, đúng bệnh hốt thuốc.

Luyện Đan Sư có chuyên môn khảo thí khắc chế tà độc phương pháp, tìm ra thích hợp Linh Dược đến tách ra tà độc. Xem chừng, ít nhất cũng mấy tháng mới có thể kiểm tra xong chính xác cách điều chế.

Ninh Vương Phủ nhiều người thế ngoại cao mọi người trận này hội chẩn, Tiểu tâm nửa ngày sau liền chấm dứt. Tuy rằng không thể có kết quả, nhưng nhiều người thế ngoại cao mọi người vẫn như cũ tất cả được Ninh

Vương Phủ một khoản thiên hai hoàng kim tiền thù lao, không khỏi khen ngợi Ninh vương, hài lòng rời đi.

Một gã mặc đạo bào màu xanh lão giả, thần sắc trọng ra Ninh Vương Phủ. Thân là một gã Luyện Khí trung kỳ Tu Tiên giả, Lý Thấm đương nhiên biết rõ Ninh vương trúng tên, lây là một loại hiểm thấy tà độc.

Đây là Tu Tiên giới lợi hại tà độc, phạm phu tục tử đối với cái này căn bản bất lực.

Thậm chí, liền hãn giá Luyện Khí Tu Tiên giả dùng sức tất cả vốn liếng, cũng giống vậy giải không được loại độc này, chớ nói chi là những cái kia không biết chút nào giang hồ Thuật Sĩ rồi.

Nếu không có lúc trước, Ninh vương đã từng có đại ân với hãn, hãn cũng không muốn để ý tới giá công việc.

Mấy năm này, hãn khắp nơi tìm Linh sơn Đại Xuyên, giúp đỡ Ninh vương hái một ít Linh Dược bổ dưỡng thân mình, dùng các loại tách ra Độc Linh thảo trừ độc, lấy trừ hoãn giá tà độc xâm hại, này mới khiến Ninh vương kéo dài mệnh sống đến đến nay. Nếu không, yên tĩnh Vương Khủng sợ sớm đã nhịn không được, ở nhiều năm trước liền chết bệnh.

Cho đến ngày nay, Ninh vương đã bị giá tà độc Ăn Mòn bệnh nguy kịch, khoảng cách bộc phát không xa, chỉ sợ còn sót lại có vài năm chi mệnh thế nhưng sống.

Nhưng hôm nay trận này thế ngoại cao nhân tụ hội lên, Ninh Vương Phủ lại xuất hiện một gã khác không rõ lai lịch Tu Tiên giả, giả mạo "Thế ngoại cao nhân" lẫn vào Ninh Vương Phủ, ý đồ không rõ.

Lý Thấm ưu sầu lo lắng tại Kiến Nghiệp Thành trên đường phố đi tới, suy nghĩ kia tu sĩ trẻ tuổi đến tột cùng là lai lịch ra sao, lại đang lo lắng như

thế nào giảm bớt Ninh vương trúng tà độc, phải đi tìm chút ít Linh Dược đến thay Ninh vương chữa thương.

Hắn tả hữu cảnh giác xem thế nào một hồi, sau đó ra Kiến Nghiệp Thành, hướng mặt phía bắc Đại Giang phương hướng mà đi.

Năm sau sáu canh giờ, Lý Thấm đạo trưởng đi vào Đại Giang, dọc theo bờ sông mà đi, đi vào một mảnh vắng vẻ mặt sông. Nơi này, sông lớn vụ mông mông, hầu như bao phủ phương viên hơn mười dặm.

Lý Thấm đạo trưởng lập tức lướt sóng mà đi, đến đến trong sông mịt mờ sương mù ở chỗ sâu trong.

Ổng tay áo của hắn đại lực một bát, chỉ thấy phía trước một đạo nhàn nhạt bình chương tán đi, một tòa đột ngột hòn đảo theo mịt mờ sông lớn trong sương mù hiển lộ ra.

Đúng vào lúc này, Lý Thấm đạo trưởng đột nhiên giật mình đến cái gì, bỗng nhiên quay đầu nhìn tới, quát: "Người nào! Nếu như theo dõi lão phu đến tận đây, làm sao không đi ra gặp!"

Ở trong sương mù, đã thấy một gã mang theo màu đen giáp trước mặt Ma Sát Minh thần bí Chương Kỳ Sử, trì hoãn bước ra ngoài, ánh mắt lạnh như băng nhìn qua hắn.

Lý Thấm đạo trưởng lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ, sắc mặt kinh hãi như đất. Có thể im hơi lặng tiếng theo dõi hắn đến nơi đây, thực lực tuyệt đối cao hơn hắn một lớn thê, chỉ sợ ít nhất cũng là Luyện Khí Hậu Kỳ đỉnh phong trở lên, hắn không khỏi hoảng loạn nói: "Ta không trộn lẫn cùng chuyện của các người, các người đừng tới tìm ta."

Nói xong, Lý Thấm đạo trưởng dốc sức liều mạng hướng Giang Tâm Đảo tự bỏ chạy, thời gian mấy cái nháy mắt, trốn vào hòn đảo bên trong.

Kia tên thần bí Chưởng Kỳ Sử nhưng là ngưng lông mày trầm mặc, cũng không đuổi theo.

Hắn chậm rãi tháo xuống trên mặt một bộ màu đen trước mặt giáp, rõ ràng là Tô Trần. Hắn theo Ninh Vương Phủ ra ngoài, liền theo dõi giá lão đạo áo xanh, một đường theo dõi mà đến.

Giá lão đạo áo xanh là Luyện Khí kỳ tu sĩ tăng năm tầng sáu, tại thế gian đã là mạnh vô cùng tồn tại, rồi lại ẩn giấu ở Ninh Vương Phủ bên trong, không biết có mưu đồ gì.

Tô Trần có chút hoài nghi, giá Thanh y đạo sĩ là Ma Sát Minh dư nghiệt tu sĩ, liền đeo lên Ma Sát Minh Chưởng Kỳ Sử trước mặt giáp, thêm chút dò xét một cái, nhìn xem đạo sĩ kia phản ứng.

Nhưng kết quả xem ra, giá Thanh y đạo sĩ đối với Ma Sát Minh rất là kịch liệt cùng kháng cự, cùng Ma Sát Minh dư nghiệt hiển nhiên cũng không phải là một đám.

"Xem ra, người này ít nhất không phải Ma Sát Minh người, nếu không không sẽ như thế kinh hoàng thái độ. Bất quá, hắn nói 'Không trộn lẫn cùng chuyện của các người' cái này há chẳng phải là có nghĩa là, hắn kinh cùng Ma Sát Minh người có tiếp xúc qua? ! Ma Sát Minh tu sĩ rất có thể đã đi tìm hắn, thậm chí ép buộc hắn vào mình!"

Tô Trần thầm nói.

Hắn kỳ quái hơn nữa chính là, Ma Sát Minh dư nghiệt môn đều trốn đi đâu?

Ma Sát Minh tại Trung Thổ khắp nơi làm hại làm loạn, sát hại tăng dưới chót tu sĩ cùng phạm nhân, nhằm báo thù khôi phục Bồng Lai Tiên Tông. Mà giá Ninh Vương Phủ là Kiến Nghiệp Thành mục tiêu lớn nhất, Ma Sát Minh người nếu như không đến Ninh Vương Phủ, lại đi nơi nào?

Tô Trần suy nghĩ một chút, hướng ông lão mặc áo xanh biến mất Giang Tâm Đảo tự mà đi, suy nghĩ nơi đây có thể là ông lão mặc áo xanh chỗ cư trú.

Hắn vẫn là có ý định tìm ông lão mặc áo xanh hỏi một câu, Ma Sát Minh người là như thế nào tìm tới hắn, nhìn xem có biện pháp hay không tìm hiểu nguồn gốc tìm được Ma Sát Minh người.

Tô Trần đẩy ra trước mắt một vùng sương mù bình chướng, đi tới trước, lập tức hiển lộ ra một tòa có chút phồn hoa hòn đảo thị trấn nhỏ. Trong trấn nhỏ một con phố, hai bên đường là một ít rất khác biệt linh lâu các đài, đang có chút ít tốp năm tốp ba quần áo và trang sức khác nhau đám tu tiên giả tụ tập tại trên ngã tư đường này.

Tô Trần nhìn thấy cảnh tượng này, thần tình sửng sờ, trong chốc lát đột nhiên hiểu được.

Nơi đây, chẳng lẽ chính là khoảng cách Kiến Nghiệp Thành gần nhất một tòa Tu Tiên giả giao dịch phiên chợ hòn đảo? !

Thục Sơn Tiên Tông đệ tử La Vinh, nói lái nhai cùng hắn trò chuyện rồi hơn nửa canh giờ, nhắc qua, tập này thành thị hàng năm mùa thu biết lái thành thị một lần, tiếp tục ước chừng thời gian một tháng, thuận tiện Giang Nam khu vực du lịch, rèn luyện, ẩn cư đám tán tu, lẫn nhau giao dịch, bù đắp nhau.

Ngày thường hòn đảo này không người, là một hòn đảo trống. Vén vén trong một tháng này, liên tiếp sẽ có Giang Nam các nơi Tu Tiên giả đi vào trên hòn đảo này.

Loại tu sĩ này mậu dịch phiên chợ chi địa, cùng Tiên Thành hoàn toàn bất đồng, không có chút nào đối ngoại dịch sức phòng ngự.

Hơn nữa các tu sĩ lưu động thật lớn, nhân viên cũng không cố định, tu vi cũng là cao thấp không đều. Thậm chí, ngẫu nhiên còn Hữu Kim đan tu sĩ sẽ xuất hiện.

Loại này người tu tiên mật dịch phiên chợ địa phương cực kỳ kín đáo, nếu là không có đã tới, hoặc là không có mặt khác Tu Tiên giả dẫn tiên cùng khu vực đường mà nói, rất khó phát hiện.

La Vinh đã đến Kiến Nghiệp vài ngày, tìm hồi lâu, cũng không có thể tìm tới chỗ này khoảng cách Kiến Nghiệp Thành có phần gần mật dịch phiên chợ.

Tô Trần không khỏi cười khố.

Bản thân truy tung ông lão mặc áo xanh kia, không tìm được Ma Sát Minh manh mối dấu vết, ngược lại ngoài ý muốn đã tìm được chỗ này có chút ẩn núp mật dịch phiên chợ.

Lúc này, hòn đảo thị trấn nhỏ duy nhất một con phố, hai bên đang có tam tam lưỡng lưỡng các tu sĩ tại bày quầy bán hàng, chào hàng lấy một ít bản thân không dùng được các màu Linh vật. Bọn hắn đi tới nơi này phiên chợ đã có mấy ngày, .

Còn có một chút tu sĩ thì tại tuyển chọn hàng hóa.

Trong đó, không thiếu có Trúc Cơ Cảnh Tu Tiên giả, là Thần Châu ngũ đại Tiên Tông đệ tử.

Nhiều người đại Tiểu Tiên tông đệ tử xuống núi lịch lãm, gần thì nửa năm, lâu là mấy năm, thường xuyên sẽ xuất hiện mang theo tu luyện vật tư thiếu, không thể không tìm gần nhất Tu Tiên giả mật dịch phiên chợ, giao dịch một ít nhu cầu cấp bách chi vật.

Giá Giang Nam khu vực nổi danh nhất Tu Tiên giả phiên chợ, không thể nghi ngờ chính là Kiến Nghiệp phụ cận hòn đảo này phiên chợ.

Tô Trần dạo chơi tiến vào hòn đảo này tập trong thành phố, nếu đã tới liền nhìn xem. Những năm này hẳn được không ít thứ tốt, trong đó rất nhiều là hẳn không dùng được Linh vật. Cũng thuận tiện nhìn xem, giá trong chợ, có hay không có chính mình vật cần.

Những cái kia Luyện Khí kỳ tu sĩ bày ra hàng hóa, trên cơ bản không có bao nhiêu giá trị, Tô Trần liếc qua liền quá khứ.

Đi đến tâm đường thời điểm, Tô Trần kinh ngạc thấy, vây tụ bảy tám tên nam nữ Trúc Cơ tu sĩ.

Có một gã bạch y Trúc Cơ nữ tu sĩ, tại bán một phần có chút hiếm thấy Băng Hệ pháp thuật, hấp dẫn rất nhiều tu sĩ vây xem.

"Ta chỗ này có một phần cực kỳ thâm ảo Cao giai Băng Hệ đại pháp thuật 《 Băng Chích Thuật 》 , cần Băng Hệ Trúc Cơ Cảnh giới trở lên mới có thể nắm giữ. Phương pháp này uy lực khủng bố, giết địch ở trong vô hình, so với Hỏa hệ pháp tu còn lợi hại hơn. Giá bán hơi đắt, muốn ba vạn khối Linh Thạch, hoặc là đồng giá tu luyện dùng Linh Đan, Pháp Khí cùng ta trao đổi. Chư vị nhìn hảo rồi!"

Nàng trên mặt đất thả một khối nhỏ Huyền Thiết khoáng thạch, sau đó giờ chuông một vung, giữa không trung, vô số tinh thể tiểu nhân băng vụn đang lóe lên.

Cũng không thấy nàng có động tác khác, liền kiến giải bên trên kia khối nhỏ Nhất giai Huyền Thiết khoáng thạch, bị một cỗ lăng không mà đến mãnh liệt thực Dương Hỏa lực lượng, cho tan chảy ra, hóa thành một đồng sông trào Huyền Thiết dung dịch thể.

"Băng chính là, băng hàn, Băng Phong Chi Thuật. Pháp thuật này đi ngược lại, rõ ràng có thể bồng đối thủ, quả nhiên là thần kỳ!"

"Bất quá, phải là Băng Hệ tu sĩ, mới có thể luyện thành cái này thần kỳ pháp thuật! Chúng ta không phải Băng Hệ tu sĩ, cũng không có biện pháp tu luyện a!"

"Người giá tiền giảm cái ba thành, ta suy nghĩ một chút."

Cái này Băng Hệ đại pháp thuật chi kỳ dị, lập tức đưa tới vây xem Trúc Cơ các tu sĩ sợ hãi thán phục.

Chỉ mong ý ra giá giá cao tu sĩ, nhưng không có.

Bởi vì làm bọn hãn cũng không phải Băng Hệ Tu Tiên giả, dùng nhiều tiền mua được, đó cũng là lãng phí Linh Thạch. Băng Hệ Tu Tiên giả ít thấy vô cùng, mười mấy tên Tu Tiên giả trong cũng chưa chắc gặp được một vị.

"Này thuật không thể tầm thường so sánh, giảm giá đó là không được. Hơn nữa ba vạn khối Linh Thạch, cũng không cao lắm."

Nàng kia bữu môi.

Tô Trần cũng ở đây đứng ngoài quan sát nhìn, không rõ giá Băng Hệ đại pháp thuật là làm sao làm được tiêu hủy kia khối Huyền Thiết khoáng thạch, nhìn xem cũng là thần sắc khiếp sợ.

Hãn không phải Băng Hệ Tu Tiên giả, thậm chí cũng rất ít tu luyện pháp thuật các loại.

Nhưng môn này Băng Hệ pháp thuật cực kỳ thần kỳ.

Tô Trần không khỏi tâm ngứa, không nhịn được nghĩ muốn đem giá 《Băng Chích Thuật》 mua trở lại.

Giá 《 Bǎng Chích Thuật 》 không chỉ có thể sát thương địch nhân, cũng đồng dạng có thể đem ra Luyện Khí.

Hắn tại Bồng Lai Tiên Tông, học qua một đoạn thời gian ngắn Luyện Khí, tính là một gã hồ lô Pháp Khí Luyện Khí Sư. Đầu là dùng thường gặp Địa Hỏa, đến Luyện Khí. Nhưng Địa Hỏa Luyện Khí cực hạn tính rất lớn, phải là tại có Địa Hỏa lòng đất dung động, Hỏa Diễm sơn to như vậy, mới có thể luyện chế.

Cái này Bǎng Chích Thuật, chưa chắc so với Hỏa hệ tu sĩ Chân Hỏa, Địa Hỏa cùng linh mộc lửa than uy lực cường đại hơn. Nhưng mà thắng tại vô cùng thuận tiện, quả thực là tại tùy ý địa phương đều thế nhưng triển khai phép thuật này, muốn luyện liền luyện.

Chờ hắn đem Đa Bảo trong hồ lô bǎng hồ lô luyện chế được, liền có thể gián tiếp thi triển Bǎng Hệ thủ đoạn, có lẽ có biện pháp thi triển ra cái này thần kỳ pháp thuật.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 280: Thiên Niên Thi Độc

Tô Trần chém hai thành giá tiền, cuối cùng dùng một bình lớn dùng tu luyện Nhị giai Linh Đan, mua phía dưới phần này giá tiền không rẻ Bằng Chích Thuật.

Vị này bạch y cô nương mới đầu cũng không chịu ít, nhưng nàng tại đây mậu dịch trên chợ bán đi hai ngày pháp thuật, quan sát tầng dưới chót Luyện Khí tu sĩ cùng Trúc Cơ tu sĩ không ít, nhưng không có Bằng Hệ tu sĩ, chịu ra giá tiền rồi lại lác đác lơ thơ.

Tô Trần cũng không phải là băng tu, chỉ là này băng pháp thuật có chút kỳ dị làm cho tâm hấn động, muốn mua về nhìn xem ngày sau có hay không phải dùng tới. Vạn nhất dùng không được, hấn về sơn môn bán trao tay cho tu sĩ khác, kỳ thật cũng sẽ không thiếu.

Nhưng giá tiền khẳng định không thể quá đắt đỏ.

Tô Trần mở giá, thấy nàng chết cấn không chịu hạ giá, quay đầu liền đi.

Cô nương kia gặp không có mặt khác người ra giá, cuối cùng cũng chỉ có thể hô ở Tô Trần, nhịn đau đầu hàng hai thành giá tiền, tiện nghi chút ít bán cho Tô Trần.

Nàng theo Dao Trì Tiên Tông xuống núi lịch lãm đã gần hơn hai năm, mang theo người Linh Thạch cùng Linh Đan đều dùng hết. Đi ra ngoài một chuyến không dễ dàng, trở về sơn môn ít nhất phải hơn nửa năm trở lên, nàng cũng không muốn sau khi trở về lại bị nhà tộc trưởng thế hệ môn đồn ép trong nhà bế quan tu luyện, quá nhàm chán. Chỉ có thể bán đi trên thân

một ít không phải quá đồ trọng yếu, đổi chút ít tu luyện vật tư, để tránh trì hoãn tu luyện.

Đã gặp nàng một bộ "Nhẫn thống cát ái (nhện đau cắt thịt)" bộ dạng, Tô Trần cũng cảm thấy buồn cười.

Tầm thường Nhị giai trong Thượng phẩm Pháp Khí cũng bất quá hai, ba vạn khối Linh Thạch mà thôi, đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ có những số tiền này đều trực tiếp mua Pháp Khí đi, mà không phải dùng ở trên pháp thuật.

Một phần pháp thuật có thể bán được như thế cao, cái giá tiền này đã là tương đối đắt giá. Tầm thường Trúc Cơ tu sĩ dù là đối với pháp thuật này rất hài lòng, cũng xấu hổ vì trong ví tiền rỗng tuếch, sẽ không dễ dàng bỏ tiền mua sắm.

Tô Trần từ nơi này bạch y cô nương trong tay được một quả Băng Chích Thuật ngọc giản, đi tại phiên chợ trên đường phố, Thần Niệm rất nhanh từ trong ngọc giản đọc đến Băng Chích Thuật pháp quyết.

Hắn trước mắt còn không dùng được.

Nhưng mà, có thể thông qua pháp quyết, hiểu rõ đạo pháp này thuật nguyên lý.

Hắn vừa rồi nhìn giá bạch y cô nương đưa tay thi triển ra một mảnh băng vụ, liền đem trên mặt đất một khối nhỏ Huyền Thiết khoáng thạch cho đốt thành rồi nóng chảy Huyền Thiết dịch thể, rất là ngạc nhiên cùng nghi hoặc, không biết đạo nàng là làm sao làm được.

"Băng Chích Thuật, không có phẩm cấp giai pháp thuật. Cho tới Luyện Khí tu sĩ, bên trên đến Kim Đan, Nguyên Anh trở lên đều có thể thi triển. Chiều theo kia phóng ra băng tinh lớn nhỏ, băng tinh số lượng, băng tinh Khúc tỉ lệ, uy lực có bất đồng riêng."

"Lấy băng tinh, tập kết Thái Dương Chân Hỏa, ngưng tụ một chút. Như mười ngày trên không, uy lực vô cùng, thế nhưng đốt hết thủy."

Tô Trần nhìn kỹ mấy lần, không khỏi thần tình chấn động.

Hắn lúc này mới hiểu, kia bạch y cô nương giờ chường thả ra thực sự không phải là băng vụ, mà là một mảng lớn tinh tế tiểu nhân băng tinh. Chúng nó quá bé nhỏ, thế cho nên tưởng lầm là tầm thường băng vụ khí.

Hơn nữa, những băng này óng ánh phải là nhô ra bóng loáng băng phiến, mới có thể có tập trung Thái Dương Chân Hỏa, nếu không cũng không có bất kỳ tập trung tác dụng. Băng Chích Thuật trong pháp quyết, nhìn gương trước mặt Khúc tỉ lệ đã tiến hành cực kỳ cận kề nói rõ.

Tô Trần ngẩng đầu nhìn trời một cái không, lúc này mặt trời chói chang trên cao, đúng là Thái Dương Chân Hỏa chính mãnh liệt thời điểm.

Băng tinh hình thể càng lớn, số lượng cần càng ít. Nếu như cực kỳ tiểu nhân băng tinh, tức thì cần khổng lồ số lượng, mới có thể tụ tập được đầy đủ Thái Dương Chân Hỏa, mang đến uy lực to lớn.

"Khó trách đạo pháp này thuật không có phẩm giai! Tu vi càng mạnh Băng Hệ tu sĩ, có thể chế tạo ra băng tinh số lượng tự nhiên thêm nữa, hình thể cũng lớn hơn. Uy lực tự nhiên là có thể vô tận tăng trưởng đi lên."

"Kia bạch y cô nương cũng liền Trúc Cơ Kỳ tu vi, sợ người khác khám phá thuật này mê hoặc, mới có thể cố ý dùng một ít vô cùng tinh tế tiểu nhân băng tinh hình thành băng vụ. Làm cho người không hiểu rõ nàng là làm sao làm được."

"Giá băng tinh, cũng không phải là không phải phải thả ra Băng Hệ pháp thuật mới có thể hình thành. Nếu như trực tiếp dùng băng tinh tài liệu, tạo ra một ít bóng loáng nhô ra băng tinh Pháp Khí, chẳng phải là giống nhau tập trung Thái Dương Chân Hỏa hiệu quả? Ta dùng băng hồ lô, khổng chế

giá bằng tinh Pháp Khí, hiệu quả cùng thi triển Băng Chích Thuật, vậy cũng giống nhau!"

Tô Trần âm thầm thầm thì, suy nghĩ cẩn thận này đoạn, không khỏi mừng rỡ.

Sử dụng băng hồ lô, đến điều khiển Băng Hệ Pháp Khí mà nói, uy lực chỉ sợ đối tại Băng Chích Thuật phía trên. Chúng nó sẽ không bị trong thiên địa nhiệt khí tan rã, hơn nữa có thể tạo vô cùng khổng lồ.

Tô Trần lại ở tòa này mật dịch phiên chợ đi dạo, nhìn trong chợ nhiều người các tu sĩ trên sạp hàng, có hay không có đáng giá chọn mua chi vật, như ý liền đi tìm tìm kia tên lão đạo áo xanh đích hướng đi, nhìn có thể hay không tìm được Ma Sát Minh tu sĩ mạnh mỗi.

Hắn đang tại phiên chợ trên đường phố đi tới, cách bên đường một tòa có chút náo nhiệt lâu nhỏ, trong lúc vô tình thoáng nhìn Thục Sơn Tiên Tông La Vinh cùng một tên đầu trọc Đại hán, chính ở trên lầu các uống trà, chuyện phiếm nói chuyện phiếm.

La Vinh phát giác được có người nhìn hắn tới đây, quay đầu trông thấy Tô Trần tẩu tại đường phố phía dưới, không khỏi vội vàng mừng rỡ mời đến, "Ồ, Tô huynh, người đến đây lúc nào? Tới nơi này, vì người giới thiệu một vị bạn tốt!"

"Ta cũng là vừa mới tìm được chỗ này phiên chợ, vị huynh đài này là?"

Tô Trần lập tức lên giá tòa các lầu nhỏ, cười hướng La Vinh cùng đầu trọc Đại hán chào tay nói.

La Vinh lập tức làm hai người bọn họ giới thiệu một phen.

Tô Trần mới biết được, nguyên lai giá đầu trọc Đại hán là Côn Luân Tiên Tông tu sĩ, ngũ đại Tiên Tông đệ tử Hác Mãnh. La Vinh, Hác Mãnh mấy

người trước kia tại rèn luyện đồ trong quen biết, có lời mời tới đây Giang Nam Nhất Đại du lịch, tại đây phiên chợ tụ hợp.

Giá đầu trục Đại hán Hác Mạnh là Trúc Cơ trung kỳ, thực lực rất mạnh. Hơn nữa là cửu kinh lịch luyện tu sĩ, đối với Trung Thổ các nơi đều có chút quen thuộc, trước kia kinh nhiều lần tới qua Kiến Nghiệp Thành cùng hòn đảo này mậu dịch phiên chợ.

"Ta hôm qua tại Kiến Nghiệp Thành trong mò mẫm chuyển, may mắn gặp được Hác huynh, mới tìm được hòn đảo này phiên chợ. Đúng rồi, còn có một vị Dao Trì Tiên Tông đạo hữu, nàng mấy ngày chính ở trong chợ bán một số thứ, phỏng chừng muốn một hồi nữa mới trở lại. Đợi nàng đã đến, cũng nhận thức một chút. Chúng ta ngũ đại Tiên Tông đồng khí liên chi, chính có lẽ biết thêm một ít nói bạn bè."

La Vinh cười nói.

Chính nói qua, lần các bên ngoài lại tiến đến một cô gái áo trắng, tới đây cùng La Vinh, Hác Mạnh hội hợp, thấy Tô Trần đang ngồi, không khỏi thần sắc hơi hơi ngạc nhiên.

Tô Trần nhìn nàng quá khứ, rõ ràng đúng là vị kia ở trong chợ chào hàng Băng Chích Thuật nữ tử.

"Vị này chính là Dao Trì Tiên Tông tiểu sư tỷ An Châu Nhi, cũng là Trúc Cơ trung kỳ, thực lực của nàng gần như sắp bắt kịp Hác huynh rồi!"

La Vinh chưa kịp hai người giới thiệu, đã thấy Tô Trần cùng An Châu Nhi sắc mặt dị thường, không khỏi kinh ngạc, "Ách, các người quen nhau?"

Tô Trần cười đem vừa rồi tại mậu dịch trong chợ, cùng nàng mua một phần pháp thuật sự tình, thoáng nhắc tới, chém hai thành giá tiền, làm cho hắn thập phần đau lòng.

"Còn nói sao ." Nhỏ mọn như vậy!"

An Châu Nhi hừ một tiếng.

La Vinh, Hác Mãnh nghe vậy, không khỏi cười to, vậy cũng là không mua không nhận thức.

Bốn người nói chuyện phiếm trong chốc lát.

"Chư vị đạo huynh, có ai cũng biết, này tà độc lai lịch?"

Tô Trần nghĩ đến Ninh vương thân trúng tà độc, không biết đạo bọn hắc mầy vị Tiên Tông đệ tử đối với cái này độc có hay không hiểu rõ, không khỏi đem trong lòng bàn tay lấy Pháp lực phong ấn kia Tiểu đoàn tà độc lấy ra ngoài.

Một ít đoàn màu xanh đen khí tức, tản mát ra cực kỳ mãnh liệt tà độc.

Còn lại mấy vị Tiên Tông tu sĩ, thấy giá Tiểu đoàn tà độc, đều lộ ra vẻ giật mình.

"Ta trước kia chém giết qua một đầu Thi Yêu. Giá tựa hồ có điểm giống là thi độc? Nhưng mà, nó lại không thể tầm thường so sánh thi độc, còn càng thêm âm hàn."

La Vinh giật mình nói.

"La lão đệ nói không sai, hơn nữa là nghìn năm thi độc, hơn nữa là Thủy Thi chi độc! Tô huynh đây là ở đâu trong tiếp xúc thi độc?"

Côn Luân Tiên Tông Hác Mãnh sầm mặt lại, không khỏi hỏi.

Ngũ đại Tiên Tông đệ tử du lịch Trung Thổ thế gian, đều có trăm yêu trừ ma nhiệm vụ trên người. Một khi gặp gỡ loại này Thi Yêu, đều là phải chém giết.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Hay Vẫn Là Xin Nghỉ Đi

Hay vẫn là xin nghỉ đi

Giá năm ngày cùng lão bà mang theo nhi tử tại Thượng Hải, vốn nghĩ đến thừa dịp nghỉ ngơi có thể con ngựa một hai chương, xem ra là rất khó, đối mới không pháp cam đoan, ngày 24 tháng 3 hiệu trở về.

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 281: Tàng Linh Đồ

"Nghìn năm Thủy Thi chi độc? Hách huynh có thể khẳng định?"

Tô Trần nghe Hách Mãnh vừa nói, sắc mặt bình tĩnh không khỏi khẽ biến.

Tầm thường thi thể rơi xuống nước hư thối lúc sau, đều tản mát ra hủ hóa sau tà độc chi khí. Nhưng thối nát thi thể bình thường bất quá mấy tháng sẽ tại trong Thiên Địa biến mất, rất ít có thể tồn tại lưu lại, vượt qua một năm rưỡi nữa.

Nhưng nếu như một cỗ Thủy Thi có thể giữ lại thiên... nhiều năm, nhất định sẽ phát sinh biến hóa cực lớn, thậm chí hóa thành một cái vô cùng kinh khủng Quỷ vật.

Nghĩ đến Ninh vương năm đó ở giang hồ dùng binh khí đánh nhau thời điểm, kinh trong mũi tên rơi xuống vào trong sông, mới nhiễm lên này tà độc.

Tô Trần ẩn ẩn có chút hiểu được.

Ninh vương lây tà độc không phải mũi tên mang đến tà độc, cũng không phải là có Tà Tu dùng đan dược hạ độc, chỉ sợ rất có thể là rơi xuống vào trong sông thời điểm, miệng vết thương trong lúc vô tình dính vào đã đến cực kỳ hơi yếu Thủy Thi chi độc.

Tô Trần không khỏi cảm thấy một ít khó giải quyết, muốn tách ra này nghìn năm Thủy Thi chi độc, chỉ sợ cần một ít cao phẩm cấp Linh Dược

mới được.

Hách Mãnh gật đầu, trầm giọng nói: "Vào mấy chục năm trước, ta cùng mấy người sư huynh phía dưới Côn Lôn Sơn lịch lúc luyện, từng tại một tòa Cổ ao gặp được một đầu Thủy Thi Quỷ tu, hầu như cùng trong tay người này đoàn màu xanh đen tà độc khí tức giống như đúc, chỉ là phải yếu hơn rất nhiều, nó vền vện tu luyện trên trăm năm, nhưng đã Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới, vô cùng khó chơi, phí hết một phen khí lực mới chém giết nó.

Trong tay người này đoàn hắc khí, vền vện một ít đoàn khí tức, liền làm cho người cảm thấy tim đập nhanh, chỉ sợ không phải vậy đáng sợ, ít nhất cũng là Thiên Niên Thi Độc."

Tô Trần khẽ vuốt cằm, nếu biết rồi này Thủy Thi tà độc lai lịch, đối với trị hết Ninh vương bệnh, trong lòng cũng có vài phần nắm chắc rồi.

Chỉ là phải đem Linh Dược luyện chế được, có hơi phiền toái, phỏng chừng phải hao phí một ít thời gian.

La Vinh, Hách Mãnh đám người không khỏi hỏi thăm, này tà độc lai lịch.

Tô Trần đem Bồng Lai Tiên Tông tại phương bắc Thiên Phong Hạp đánh bại Ma Sát Minh, Bồng Lai Tiên Tông phái hãn đến Giang Nam khu vực, tiêu diệt toàn bộ Ma Sát Minh dư nghiệt một chuyện. Còn có, mấy ngày nay tại Kiến Nghiệp Thành Ninh Vương Phủ, phát hiện Ninh vương thân trúng tà độc sự tình, đơn giản nói một lần.

"Chúng ta tại Kiến Nghiệp hồi lâu, thế gian bình yên vô sự, cũng chưa từng nghe nói xuất hiện qua có nghìn năm Thủy Thi Yêu xuất hiện. Chúng ta cũng đừng lo đối mặt này loại quái vật kinh khủng. Nếu như vền vện chỉ là làm Ninh vương trừ độc mà nói, cũng là đơn giản một ít, chỉ cần tìm được thích hợp tách ra Độc Linh Đan là được."

La Vinh, Hách Mãnh đám người nghe nói Ma Sát Minh dư nghiệt đi vào Giang Nam, cùng Kiến Nghiệp Thành Ninh vương trúng độc một chuyện, lập tức hưng phấn.

Mấy người bọn hắn đều là Thần Châu ngũ đại Tiên Tông đệ tử chính thức, ba người kết bạn đến Giang Nam khu vực cũng là vì rèn luyện, đối với cái này loại sự tình tự nhiên cảm thấy hứng thú vô cùng

Lý Thấm đạo trường phá vỡ mây mù bình chương, thần sắc hốt hoảng tiến vào đảo mậu dịch phiên chợ, nhanh chóng xuyên qua náo nhiệt đường đi, vội vàng tiến vào trên đảo một tòa vắng vẻ phòng nhỏ.

Hắn thấy kia tên mang theo giáp trước mặt Ma Sát Minh tu sĩ không có sẽ đuổi theo, không khỏi thở dài một hơi.

Trên đảo này các lộ tu sĩ rất nhiều, có các nơi đến tán tu, thậm chí có Thần Châu ngũ đại Tiên Tông tu sĩ, nghĩ đến Ma Sát Minh tu sĩ cũng không dám phách lối không kiêng nể điều tra, tìm tung tích của hắn.

Hắn chuẩn bị tại đảo này phiên chợ lưu lại một tháng trước, làm Ninh vương tìm mấy vị luyện đan dùng Linh Dược.

Chính hắn đi Linh sơn Đại Xuyên Tầm Hoa Linh dược quá khó khăn, Kiến Nghiệp Thành phụ cận không có Linh sơn, muốn đi chỗ xa vô cùng mới có thể tìm được Linh Dược. Lặn lội đường xa không nói đến, hắn cũng không yên tâm đối với Ninh vương an toàn.

Liên thừa dịp một năm một lần mậu dịch phiên chợ, chính dễ dàng mua sắm đến một chút giải độc dùng Linh Dược.

Chỉ là Ma Sát Minh tu sĩ đang tìm hắn, hắn không tiện tại mậu dịch trên chợ công nhiên hiện thân.

Bất quá, hãn kết bạn mấy vị tán tu hảo hữu, hẹn bọn hãn đến phòng nhỏ này gặp mặt, có thể cho bọn hãn hỗ trợ mua sắm trở lại.

"Phanh!"

Phòng nhỏ cửa đột nhiên mở ra.

Lý Thấm chính vội vàng các loại bạn tốt của hãn đến đây, không khỏi mừng rỡ, quay đầu nhìn lại, nhưng là dọa đến sắc mặt kinh biến, đập đập lui về phía sau vài bước.

Chỉ thấy, ba gã mang theo giáp trước mặt Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử cùng lúc xuất hiện.

Thân là đại Chương Kỳ Sử, bọn hãn tu vi ít nhất cũng là Trúc Cơ Cảnh tu sĩ.

Một tên trong đó dẫn đầu Trúc Cơ Cảnh tu sĩ bước vào trong phòng nhỏ, khoe miệng treo lên một nét cười lạnh: "Lý Quán chủ, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ a! Muốn muốn gặp người một lần thật đúng là phiền toái . Trước kia mời người bái nhập ta Ma Sát Minh sự tình, thế nhưng suy nghĩ kỹ?"

Lý Thấm bị ba gã Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử, ngăn ở phòng nhỏ này bên trong, không thể lui được nữa, không thể trốn đi đâu được.

Hãn liền vội vàng khom người cầu xin tha thứ, lạnh lẽo vẻ mặt đau khổ nói: "Chư vị Ma Sát Minh tiền bối, tiểu nhân một kẻ tán tu, thật sự là vô tình ý lẫn vào Tiên Tông sự tình, cũng tuyệt không dám cùng dặt mình là địch!"

Ta cũng chính là ẩn cư thế gian đạo quan một gã Luyện Khí Tiểu tán tu, tay không tiền dư, tu vi lại thấp, đối với dặt mình cũng không có bao nhiêu tác dụng. Kính xin các vị tiền bối, không được đau khổ dồn ép không tha."

"Hừ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt! Ta Ma Sát Minh mời người vào mình, đó là để mắt người! Người rõ ràng còn dám ba lần bốn lượt cự tuyệt, này là muốn chết!"

Một gã giáp trước mặt Ma Sát Minh tu sĩ giận dữ, liền muốn tiến lên đem Lý Thấm bắt lại.

"Dừng tay!"

Kia tên cầm đầu đại Chương Kỳ Sử nhưng là khoát tay chặn lại, ngăn trở hãn xuất thủ, "Lý Quán chủ, người thật sự không muốn gia nhập ta Ma Sát Minh, cũng cho qua, ta không vì người làm cho khó. Trung Thổ tán tu nhiều như vậy, cũng không khả năng đều nguyện ý gia nhập ta Ma Sát Minh. Bất quá, ta tiếp nhận Ma Sát Minh Minh chủ Lục Bào thượng nhân chỉ mệnh, tới nơi đây hướng người Linh Ẩn xem lấy một kiện đồ vật, còn phiền nhiều Quán chủ giao cho ta."

"Cái gì?"

Lý Thấm không khỏi nghi hoặc, thận trọng hỏi.

"Tàng Linh Đồ."

Chương Kỳ Sử mắt lạnh nhìn hãn, nhạt nói.

"Này, người! Các người như thế nào "

Lý Thấm hoảng hốt, khó hiểu Ma Sát Minh là làm thế nào biết Tàng Linh Đồ tồn tại.

Đây là Linh Ẩn xem bí mật lớn nhất, hãn giữ kín như bưng, chưa bao giờ cùng bất luận cái gì ngoại nhân nhắc qua. Cho dù là có vài chục năm giao tình lão hữu.

Nhưng hắn kịp thời kịp phản ứng, phần nộ trùng mắt kia Ma Sát Minh tu sĩ, chết căn răng, không chịu rồi hãy nói nửa chữ.

Kia đại Chương Kỳ Sử rồi lại không chút nào để ý Lý Thấm, vẫn ung dung tại trong phòng nhỏ một bộ cái ghế ngồi xuống, thản nhiên nói: "Người muốn nói, ta Ma Sát Minh là làm thế nào biết các người Linh Ẩn xem có một phần Tàng Linh Đồ a?"

Lời nói này đến hơi dài, người nên cũng biết, ta Ma Sát Minh là Thiên Phong Hạp Ma Tông. Các thời kỳ đến nay, có Thần Châu các nơi vô số đệ tử phản bội mà ra, tìm nơi nương tựa Thiên Phong Hạp Ma Tông. Chúng ta tuy lâu ở bắc di, nhưng Trung Thổ sự tình, cũng cũng chẳng có bao nhiêu bí mật đáng nói. Các người Linh Ẩn xem liền đã từng có tu sĩ, tìm nơi nương tựa qua ta Thiên Phong Hạp Ma Tông.

Này vô số bí mật, cuối cùng đều đã rơi vào ta Ma Sát Minh Minh chủ Lục Bào bên trên trong tay người. Ta Ma Sát Minh đối với các người Linh Ẩn xem chi tiết, biết rõ đây chỉ sợ so với người còn kỹ càng. Này Tàng Linh Đồ liền là một cái trong số đó."

Lý Thấm căn bản không tin, lo lắng này Chương Kỳ Sử đang dùng lời nói đến lừa dối ý của hắn, mặt lạnh lấy, không nói tiếng nào.

"Người không tin?"

Đại Chương Kỳ Sử lạnh nhạt nói: "Thế nhân đều cho rằng, Linh Ẩn xem chỉ là Kiến Nghiệp Thành phụ cận một tòa có chút linh nghiệm đạo quán, nhưng cực kỳ ít người biết, các người thất đại trước Quán chủ, nhưng là Bồng Lai Tiên Tông một vị Kim Đan Trưởng lão.

Hắn tại Kim Đan Vũ Hóa lúc trước, tưởng niệm thuở nhỏ sinh trưởng quê hương, rời đi Bồng Lai Tiên Tông, phản hồi hắn ra đời Kiến Nghiệp Thành, ẩn cư ở trên núi ngoài thành, xây một tòa Linh Ẩn xem, thu mấy

người đồ đệ kế thừa đạo này xem, cũng tại Vũ Hóa sau để lại một ít tu luyện tiền tài hàng cho kế nhiệm Quán chủ.

Sau mấy đời quan chủ tại hãn ban cho phía dưới, cũng hơi có thành tựu, ra mấy vị Trúc Cơ tu sĩ, nhưng mà Nhất Đại không bằng Nhất Đại. Đã đến người này đời thứ bảy, lúc trước lưu lại tu luyện vật tư hao hết, cũng liền Luyện Khí trung kỳ mới thôi, khó có tiến thêm rồi."

Lý Thấm nghe xong lời nói này, sắc mặt tái nhợt như tuyết, thân thể lay nhẹ.

Những này, những câu là thật, không có nửa câu nói ngoa.

Tại Trung Thổ tán tu giới, hãn này Linh Ẩn xem Quán chủ, hôm nay đã là tiểu nhân vật không quan trọng.

Nhưng mà thất đại lúc trước, Linh Ẩn xem Tổ Sư, cũng chính là đầu đời quan chủ, nhưng là Bồng Lai Tiên Tông khó lường kim đan cảnh đại nhân vật, cao Cư trường lão vị trí, tại Hóa Vũ trước quy ẩn tại Linh Ẩn xem.

Linh Ẩn xem người kế nhiệm Quán chủ môn cũng không gia nhập Bồng Lai Tiên Tông, mà là tuân theo trước đời quan chủ chỉ di huấn, trở thành Trung Thổ tán tu, thủ hộ Kiến Nghiệp Thành an bình, cũng không đi bá nhập Bồng Lai Tiên Tông.

Trước mấy đời, bởi vì xuất hiện mấy vị Trúc Cơ tu sĩ, Linh Ẩn nhớ lại trước tán tu giới cũng hơi có điểm danh tiếng nhỏ.

Nhưng đã đến hãn này Nhất Đại, Linh Ẩn nhớ lại trước thế gian danh vọng vẫn như cũ cực cao, thế nhưng là tại tán tu giới đã là vi bất túc đạo.

Này Ma Sát Minh tu sĩ, thậm chí ngay cả Linh Ẩn xem nội tình đều vạch trần, hãn như thế nào có thể giấu giếm.

"Các người đầu Đại Tổ Sư lưu lại một phần Tàng Linh Đồ, nghe nói bên trong ẩn giấu một kiện hãn coi là trân bảo tuyệt thế kỳ trân, cũng không chịu lưu cho hậu nhân, giấu.

Chính người đem Tàng Linh Đồ giao ra đây, ta liền thả người cùng Linh Ẩn xem một con ngựa. Nếu không phải chịu người cũng biết mang ngọc có tội. Ta đây chỉ có tự mình đi Linh Ẩn xem lục soát, không cần thận đem các người lịch Đại Tổ Sư bài vị đập, đem các giết sạch rồi, cũng đừng trách ta không nể mặt mũi."

Đại Chương Kỳ Sử lộ ra một vòng âm lãnh nói.

Lý Thấm sắc mặt trắng bệch, biết rõ một kiếp này là tránh không khỏi.

Đột nhiên, hãn quay người liền hướng bức tường mãnh liệt xoay qua chỗ khác, đều muốn tường đổ mà ra.

Chỉ cần chạy trốn tới mật dịch trên chợ, nơi đó có đông đảo tu sĩ, thậm chí Thần Châu Tiên Tông đệ tử. Hãn cao giọng kêu cứu, nhất định có thể đưa tới cường viện.

"Không biết tự lượng sức mình!"

"Rõ ràng còn dám trốn!"

Kia hai gã Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử lập tức lộ ra một vẻ dữ tợn vui vẻ, hai bóng kiếm nhoáng một cái, đồng thời hướng Lý Thấm đạo trường vồ giết tới.

Lý Thấm hoảng sợ biến sắc, chưa tường đổ mà ra, cũng đã bị phi kiếm xoắn giết tới, vội vàng dốc sức liều mạng chống cự.

Thế nhưng là, lấy hãn chính là Luyện Khí trung kỳ thực lực, nơi đó là hai gã Trúc Cơ tu sĩ đối thủ. Liền một hơi cũng không thể xanh ở, liền bị bay

kiếm xuyên thủng, chết không minh mục đích nuốt xuống một hơi, nằm té trên mặt đất.

Cầm đầu đại Chương Kỳ Sử theo Lý Thấm Tu Di Giới bên trong, tìm làm ra một bộ cũ nát quyển trục.

Này bức vẽ là một cuốn địa đồ, vô cùng đơn giản hội chế sông núi địa hình, nhưng mỗi năm cực kỳ đã lâu, xem chừng là đầu đời quan chủ lưu lại.

"Phải là Tàng Linh Đồ."

Đại Chương Kỳ Sử nhìn quyển trục vài lần, không khỏi thoả mãn gật đầu, lạnh liếc qua Lý Thấm thi thể, mang theo vẻ trào phúng, "Có một việc, người nói rất đúng. Người chính là một kẻ Luyện Khí trung kỳ tu sĩ, đối với ta Ma Sát Minh xác thực không có ý nghĩa. Vào không vào ta Ma Sát Minh, đều là không sao cả. Tẩu, đi mở ra Tàng Linh Đồ bên trong bảo vật. Hiến cho Minh chủ, tất nhiên là kỳ công một kiện."

Hắn lập tức ly khai phòng nhỏ.

Kia hai gã Chương Kỳ Sử cũng là cười to, mừng rỡ đi theo mà đi ——

Ps : Hai ngày này tại Thượng Hải khắp nơi chơi, ngồi xe quá mệt mỏi, tạm thời hay vẫn là canh một. 25 hiệu về đến nhà, khôi phục bình thường đổi mới.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 282: Thiên Biển

Ma Sát Minh ba gã bàn tay cờ sát Linh Ẩn xem Quán chủ Lý Thẩm đạo trưởng, khiến cho rồi một phần Tàng Linh Đồ quyền trục, ly khai mật dịch phiên chợ hòn đảo, lập tức điều tra rồi một cái phần này quyền trục.

Này Tàng Linh Đồ quyền trục miêu tả địa hình xuất kỳ đơn giản, vền vền chỉ là một đoạn ngắn dài mấy dặm queo nước sông, tại lòng sông chỗ, làm một cái dấu hiệu.

"Tàng Linh Đồ ghi lại bảo vật tuyệt thế, ngay tại dấu hiệu chỗ."

"Này nước sông phải là Kiến Nghiệp Thành bên ngoài này đầu Đại Giang, nhưng Đại Giang đầu chỉ vạt dặm chiều dài, queo mặt sông vô số kể, chúng ta như thế nào tìm kiếm?"

Ba gã Ma Sát Minh tu sĩ không khỏi hai mặt nhìn nhau.

Bọn hần trước kia quanh năm tại Thiên Phong Hạp, đối với Giang Nam khu vực đều chưa quen, tìm tòi khẳng định hết sức phiền toái. Hơn nữa thời gian trì hoãn quá lâu, nói không chừng sẽ bị ngũ đại Tiên Tông đệ tử cho nhìn chăm chăm vào, đến lúc đó liền khó hơn.

Bọn hần rất nhanh nghĩ đến một ý kiến, tại Đại Giang bờ một chiếc mui thuyền đen, tìm được một gã mặc lục áo tươi đang tại đánh cá lão ngư ông, hỏi thăm này Tàng Linh Đồ bên trên vị trí.

"Ba vị đại gia, này trong nước có một tòa tiểu sơn, hần là Giao ki Sơn, hướng Đại Giang thượng du hơn hai trăm dặm liền đến!"

Kia lão ngư dân ngược lại là nhận ra, liếc mắt một cái liền nhìn ra.

Ma Sát Minh ba gã Trúc Cơ tu sĩ không khỏi đại hỉ, thẳng chạy Tàng Linh Đồ bên trên ký hiệu vị trí mà đi.

Bọn hăn tại Kiến Nghiệp Thành thương du, ước chừng hơn hai trăm dặm, tìm được một tòa tên là Giao ki Sơn địa phương.

Có lẽ là bởi vì Linh Ẩn xem đầu đời quan chủ, vị kia Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan Trưởng lão sắp Vũ Hóa đi về cõi tiên, không muốn đi quá xa, liền đem bảo vật này giấu ở này Giao ki Sơn phụ cận Đại Giang bên trong.

Giao ki Sơn, chính là Đại Giang trong một hòn đảo đơn độc, ở trong sông đứng thẳng rút mà lên, vách đá như gọt, cả ngày làm Yên Vân hơi nước lượn lơ, nước thất lạc chảy xiết, mỗi lần gặp Âm Vũ Yên sóng bốc lên, con thuyền khó đi.

Nơi này sóng gió rất lớn, sang sông chi thuyền thời gian có lật nghiêng. Phàm nhân ngư dân càng không dám xuống nước, trong chớp mắt cũng sẽ bị chảy xiết sóng lớn cho đến Hạ Du.

Truyền thuyết, Giao ki dưới núi có một ngày như thế động sâu, động sâu không lường được. Từng có Giao Long qua lại, tại Phong Vũ chi tịch, làm Long Ngâm hình dạng, nguyên do mà có tên Giao ki.

Kia tên cầm đầu đại Chương Kỳ Sử, xem nhìn một cái Giao ki Sơn chung quanh chảy xiết mặt sông, lại nhìn một chút Tàng Linh Đồ quyền trục.

"Bảo vật tựu tại này chỗ! Tẩu, xuống nước!"

Ma Sát Minh ba vị tu sĩ lập tức ẩn nấp vào trong sông, phát hiện chân núi quả nhiên có một cái Giao ki động. Lấy bọn hăn Trúc Cơ Cảnh giới tu vi,

tự nhiên cũng không sợ cái gì.

Bọn hăn lặn vào chỗ này bốn năm trăm trượng Thâm Uyên nước động, thừa nhận khổng lồ thủy áp, tìm kiếm Tàng Linh Đồ ghi lại bảo vật tung tích.

Sâu như thế đáy sông nước động, thế tục phàm nhân căn bản vào không được, lặn vào bốn mươi năm mươi trượng, sẽ gặp thổ huyết mà chết. Thậm chí ngay cả Luyện Khí tu sĩ cũng đến không được sâu như vậy độ, chỉ có Trúc Cơ Cảnh giới trở lên tu sĩ mới được.

Bọn hăn rốt cuộc tại động huyết bốn năm trăm trượng sâu chỗ, phát hiện một cái từ nước Trầm Hương linh mộc chế tạo một trượng cự hòm báu lớn, bị thật đầy nước bùn nơi bao bọc lấy.

Ba gã tà ma tu sĩ ở trong nước phát hiện này miệng to lớn bảo rương, không khỏi đại hỉ.

"Phát! Đây là một khẩu nghìn năm nước Trầm Hương linh mộc, nước trầm thời gian càng lâu càng đáng giá, này giá trị chỉ sợ không dưới mấy trăm ngàn khối Linh Thạch. Chỉ là được này nước miếng trầm linh mộc bảo rương, liền làm cho chúng ta đại phát một khoản!"

"Chỉ là một cái linh mộc bảo rương liền có giá trị không nhỏ, cái này ẩn núp kỳ trân dị bảo, nhất định gặp thêm nữa Linh Thạch. Nhanh, đem nó mang ra mặt nước, nhìn xem bên trong cất giấu cái gì."

Ba gã Trúc Cơ tu sĩ lấy Thần Niệm trao đổi, liền tranh thủ này miệng hòm báu lớn, theo Giao ki trong động giờ.

Bọn hăn thậm chí động tâm, nếu như không đem bảo vật này hiến cho Lục Bào lão quái, mà là bọn hăn riêng nuốt vào mà nói, chỉ sợ nửa đời sau cũng đủ rồi.

Theo này miệng linh mộc bảo rương theo bốn năm trăm trượng nước sâu động quật, không ngừng nổi lên, chậm rãi tiếp cận mặt nước.

Đại Giang bên trên bầu trời, rồi lại kịch liệt tối trầm xuống.

Mảng lớn cuộn cuộn mây đen gào thét mà đến, bao phủ bao lại hơn mười dặm phương viên bầu trời, hình thành một cái khổng lồ vòng xoáy màu đen.

Vòng xoáy đích chính trung tâm, đúng là Giao ki Sơn khu vực. Lôi Vân trong nước xoáy, ầm ầm Lôi Long điện mang lóng lánh, lúc nào cũng có thể nổ xuống.

Ma Sát Minh ba gã Trúc Cơ tu sĩ còn ở trong nước giơ lên này miệng linh mộc bảo rương nổi lên, rồi lại cũng đã cảm nhận được bầu trời dị biến, không khỏi nhao nhao ngẩng đầu nhìn qua hướng lên bầu trời, thần sắc hoảng sợ.

"Chậm đã! Thiên Địa có dị biến, đây là có chuyện gì? Lão Tam, người trước lơ lửng ở đi lên xem một chút."

Cầm đầu đại Chương Kỳ Sử cảnh giác, vội vàng dừng lại, hướng một người trong đó nói.

Kia tên Chương Kỳ Sử lập tức rất nhanh nổi trên mặt nước, cái loại này bất an cùng cảm giác sợ hãi càng thêm mãnh liệt, không khỏi gấp cả kinh nói: "Lão đại, này trong thiên địa Lôi Linh khí tức đột nhiên trở nên vô cùng nồng nặc, tựa hồ tựa hồ là kiếp vận!"

Bọn hăn lẫn nhau tin tưởng nhìn một cái, kinh hãi nghĩ tới điều gì, đều là bất an mãnh liệt.

Tu Tiên giả mạo dịch phiên chợ.

Tô Trần ở một tòa trong trà lâu, cùng La Vinh, Hách Mãnh cùng An Châu Nhi các loại ngũ đại Tiên Tông Trúc Cơ tu sĩ, chính đang thương lượng như thế nào tìm ra Giang Nam khu vực ẩn núp Ma Sát Minh tàn dư tung tích.

Đột nhiên, Tô Trần nhăn lông mày, có một loại mãnh liệt tim đập nhanh cảm giác.

Tựa hồ trong Thiên Địa có cái đại sự gì, sắp phát sinh.

Loại cảm giác này là mãnh liệt như vậy, thậm chí làm hấn khắp cả người phát lạnh, da thịt lỗ chân lông theo bản năng co rút nhanh. Hấn Thần Niệm cảm giác lực rất mạnh, so với người khác sớm hơn phát hiện không đúng.

"Không đúng, xảy ra chuyện lớn!"

Tô Trần trong lòng rung mình.

Rất nhanh, La Vinh, Hách Mãnh cùng An Châu Nhi ba người cũng cảm thấy này cổ dị thường khí tức kinh khủng, đều là biến sắc.

Mọi người ánh mắt đều lộ ra vẻ kinh nghi, lập tức đứng dậy, bay vụt lấy chồng lầu bên ngoài, hướng xung quanh nhìn lại.

"Này đây là tình huống gì?"

"Này trời quang vạn dặm, tại sao sẽ đột nhiên xuất hiện đám mây đen lớn. Mây đen này khí tức, quá bị đè nén, chỉ sợ không phải tầm thường Lôi Vân!"

Chỉ thấy, toàn bộ mật dịch trên chợ, phần lớn tu sĩ tất cả đi ra, khiếp sợ ngược nhìn bầu trời phương xa, cuộn cuộn tụ tập mây đen.

Mây đen này như chì như mực, Thái Sơn áp đỉnh, trầm điện điện chèn ép Đại Địa.

Cái nào sợ bọn hăn cách một hai trăm dặm xa, nhưng vẫn như cũ cảm giác được nó khủng bố. Trong không khí, thậm chí có hơi yếu Lôi Linh khí, đang lảng vảng lấy, làm cho người bộ lông kinh hãi dựng thẳng lên.

Trúc Cơ các tu sĩ, còn có thể bảo trì bình thường. Mà Luyện Khí các tu sĩ tức thì trực tiếp lạnh run, cảm thấy hoàn toàn không còn gì để nói sợ hãi.

Đây chẳng lẽ là?

Mặc dù không ít Tu Tiên giả, trong lòng đã ẩn ẩn có suy đoán.

Thế nhưng là, không ai dám khẳng định. Bởi vì làm bọn hăn trước đây chưa bao giờ tận mắt nhìn đến qua cảnh tượng này, chỉ là có người nghe nói qua mà thôi.

"Thiên Lôi kiếp! Nơi đây làm sao sẽ xuất hiện Thiên Lôi kiếp?"

Hách Mãnh nhìn qua mấy cách xa trăm dặm phương hướng vòng xoáy mây đen, nhưng là khiếp sợ nghẹn ngào, khó có thể tin.

Hắn tại Côn Luân Tiên Tông, từng có may mắn tận mắt nhìn đến qua một vị tu sĩ Kết Đan, tao ngộ Thiên Lôi kiếp quá trình. Cùng trước mắt cảnh tượng này, cơ hồ là giống như đúc.

Kia mảnh kinh khủng kiếp vân, trọn vẹn bao trùm chung quanh hơn 100 dặm phương viên.

Nhất là kiếp vân trung tâm, tại Thiên Lôi kiếp sau đó, Đại Địa càng trở nên một mảnh cháy đen, hơn mười dặm cây cối toàn bộ đốt hủy, liền Nham Thạch Đô nóng chảy làm cuộn cuộn Hồng sắc nham tương.

Lôi Kiếp kinh khủng, không phải Trúc Cơ tu sĩ có thể tưởng tượng.

"Chẳng lẽ có vị tiền bối nào tu sĩ ở chỗ này kết xuất Kim Đan, chuẩn bị ở chỗ này Độ Kiếp? Thế nhưng là, thế nào sẽ có tu sĩ chọn tại thế gian Kết

Đan?"

La Vinh giật mình.

Theo hẳn biết, Trúc Cơ đỉnh phong tu sĩ ký kết Kim Đan, thường thường chọn tại từng người tông môn, có bốn tông tu sĩ che chở, hoặc là cực kỳ an toàn mà chỗ ẩn núp.

Mà không phải tùy ý tìm một nơi ký kết Kim Đan.

Cho dù là tu sĩ Kim Đan tại vượt qua Thiên Lô kiếp lúc sau, trong thời gian ngắn cũng sẽ trở nên cực kỳ suy yếu. Thực lực còn thừa, chỉ sợ còn chưa đủ để ba một phần năm.

Lúc này, vạn nhất lọt vào địch nhân đánh lén, kia là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Tự nhiên, cũng căn bản sẽ không có Tu Tiên giả tại thế gian tùy ý Độ Kiếp.

An Châu Nhi nghĩ đến Liễu Kỳ nó khả năng, nhưng là lắc đầu, nói thật nhanh: "Điều này cũng chưa chắc đã là tu sĩ nhân tộc. Có thể là Yêu Tộc, hoặc là tinh quái. Thậm chí là Thiên Tài Địa Bảo các loại xuất thế, nếu như đạt tới Kim Đan cấp mà nói, cũng giống vậy khả năng đưa tới Thiên Lô kiếp Vân hàng đối diện!

Nhìn kiếp này Vân, trung tâm tựa hồ ngay tại một hai cách xa trăm dặm chỗ Đại Giang. Nói không chừng, là một kiện Thiên Tài Địa Bảo xuất thế, đã dẫn phát thiên địa dị biến!"

"Ân, không bài trừ có thể có như vậy. Thế gian thế tục tuy rằng vô cùng ít có Thiên Tài Địa Bảo xấu mặt, nhưng ngẫu nhiên cũng sẽ có như vậy vài cái xuất thế."

Hách Mãnh cùng La Vinh hai người không khỏi gật đầu, đồng ý nói vậy pháp.

Mộ dịch phiên chợ, rất nhiều các tu sĩ nhìn qua phương xa vòng xoáy kiếp vân, kích động đều nghị luận.

"Chắc chắn sẽ không là tu sĩ Kim Đan, hội ngộ đến tại đây thế tục chi địa Độ Kiếp. Chỉ sợ là có cực phẩm Kim Đan cấp bảo vật, sắp tại Đại Giang trong xuất thế. Nay tại Thế Tục Giới, thế nhưng là mấy trăm năm khó gặp thiên đại kỳ ngộ a!"

"Thần Châu Tu Tiên giới đại Tiểu Linh Sơn đều bị Tiên Tông chiếm lấy rồi. Trung Thổ thế gian rồi lại xuất hiện dị bảo, này đối với chúng ta tán tu, thế nhưng là Đại Cơ Duyên! Nói không chừng có thể được nhiều chỗ tốt."

"Tẩu, chúng ta nhích tới gần nhìn xem! Cũng tốt cướp đoạt bảo vật!"

Có chút lớn gan Trúc Cơ Kỳ tán tu sĩ, nghĩ đến có thể là Thiên Tài Địa Bảo xuất thế, không nhịn được nghĩ muốn tới gần một ít Thiên Lôi kiếp Vân giải đất trung tâm.

Thậm chí ngay cả một ít Luyện Khí kỳ tu sĩ, kích động sắc mặt đỏ bừng, cũng không để ý nguy hiểm tính mạng, nhao nhao hướng Lôi Vân vòng xoáy chi địa mà đi.

Các loại cái mảnh này Lôi Kiếp quá khứ, bọn hăn tới gần chút ít, cũng có thể lại càng dễ cướp đoạt đúng lúc. Rồi đi quá xa, đương nhiên là không thể nào cướp đến tay.

Đương nhiên, làm như vậy không thể nghi ngờ bốc lên rất nhiều nguy hiểm.

Vạn nhất này Lôi Kiếp rơi xuống đất phạm vi rất rộng, tới gần chi nhân cũng sẽ gặp phải ảnh hưởng đến.

Dù là Trúc Cơ tu sĩ thực lực, chịu lên một kích kiếp lôi, cũng sẽ tan thành mây khói, theo trong Thiên Địa biến mất.

"Tẩu, chúng ta cũng qua xem thử xem tình huống! Chỉ cần chờ tới gần vòng xoáy trung tâm nhất năm mươi dặm, tự cũng không bị cướp lôi cho lầm bổ trúng."

Hách Mãnh kích động kêu lên La Vinh các loại kia Dư Tam người, đồng thời tới gần vòng xoáy giải đất trung tâm, tìm kiếm tình huống.

La Vinh cùng An Châu Nhi hai người tự nhiên là không chút do dự, lập tức đi theo.

Tô Trần trong lòng có chút bất an, cảm giác, cảm thấy quá nguy hiểm.

Nhưng suy nghĩ một chút, hay vẫn là đi theo đang lúc mọi người phía sau, đi xem tình huống bên kia.

Này mậu dịch trên chợ chỉ ít có hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ cùng không dưới hơn mười tên Luyện Khí tu sĩ nhích tới gần, dù là phát sinh biến cố gì, bản thân có lẽ cũng không trở thành quá không may.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 283: Quỷ Tu Độ Kiếp

Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử môn, thấy bầu trời đông nghịt mây đen như nặng chì rơi xuống đất, lò mờ vô cùng, cuồng phong cuốn tới, đều có chút kinh sợ mộng cùng kinh hãi.

Bọn hãn chưa bao giờ thấy qua kim đan cảnh Thiên Lô kiếp là cái gì bộ dáng, nhưng mà nghe thấy qua Thiên Lô kiếp khủng bố.

Trúc Cơ tu sĩ là tuyệt không dám tới liều này Thiên Lô kiếp, tùy tiện đánh vào một đạo Lô Kích, liền đủ để khiến bọn hãn tan thành mây khói.

"Đại ca, bầu trời này vòng xoáy mây đen có thể là Kim Đan Kiếp Vân, đối diện vị trí của chúng ta. Chúng ta vừa rồi điều tra qua một vùng chu vi, cũng không gặp có vị tiền bối nào tu sĩ ở chỗ này Kết Đan. Chỉ sợ là này miệng trong hòm báu dị bảo, sắp nổi trên mặt nước, khiến cho thiên biến. Làm sao bây giờ?"

Một tên trong đó đại Chương Kỳ Sử nói.

"Biến thành động tĩnh lớn như vậy, mậu dịch phiên chợ bên kia tu sĩ khẳng định cũng bị kinh động. Bọn hãn nếu đều bị hấp dẫn tới đây, chúng ta chưa chắc địch nổi bọn hãn! Không bằng, chúng ta bảo rương trả về, các loại thặng này phiên chợ tản đi, qua chút thời gian lại đến lấy?"

Một gã khác gây vốc dáng đại Chương Kỳ Sử cũng vô cùng hoảng hốt nói.

"Không được! Nếu trả về, đó cũng không có cơ hội sẽ vào tay thu. Nếu là này trong hòm báu Thiên Tài Địa Bảo đưa tới Thiên Lô kiếp, nó định phải đi qua Thiên Lô tẩy lễ lúc sau, mới có thể ra thế hệ. Các loại trong hòm báu dị bảo xuất thế, ba người chúng ta lập tức đã đoạt liền đi. Mậu dịch phiên chợ chúng tu sĩ, chưa chắc đuổi theo kịp."

Kia tên cầm đầu đại Chương Kỳ Sử quyết lòng tham lớn, nghiêng rằng nói muốn.

Này Tàng Linh Đồ này miệng bảo rương, làm ra động tĩnh lớn như vậy, tại hãn ngoài ý liệu.

Nhưng bây giờ hối hận cũng không kịp, đều muốn đem bảo rương một lần nữa ẩn giấu ngày sau sẽ lấy, này cũng không khả năng.

Chỉ cần đem này miệng bảo rương chìm vào Giao ki trong động, không cho nó xuất thế, bầu trời vòng xoáy mây đen sẽ phải từ từ tiêu tán.

Nhưng mà mậu dịch phiên chợ bên kia tu sĩ, lập tức hội ùn ùn kéo tới, đem vùng này đào ba thước đất, lục soát cái hoang tàn. Dù là đáy nước mấy trăm trượng Giao ki động, cũng sẽ không sẽ là bí mật.

Bọn hãn Ma Sát Minh bên này chỉ rồi ba gã Trúc Cơ tu sĩ, mà mậu dịch phiên chợ bên kia chỉ sợ có không ít hơn mười tên Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử, đánh cũng đánh không lại.

Chỉ có thể gượng chống lấy tránh thoát lần này Thiên Lô kiếp, đã đoạt kỳ bảo liền đi.

Ma Sát Minh ba gã đại Chương Kỳ Sử hợp lực, đem này miệng một trượng đại trầm trọng bảo rương nổi trên mặt nước, đặt ở Giao ki trên vách núi.

Lập tức, bọn hăn lập tức hướng xa xa bên ngoài mấy dặm bỏ chạy, lấy tránh né Thiên Lô kiếp chi uy.

Bao trùm Giao ki Sơn chung quanh gần trăm dặm phương viên mông lớn vòng xoáy mây đen, một mực đang chuẩn bị cường đại Thiên Lô kiếp, rốt cuộc tìm được Giao ki Sơn tiết lộ ra ngoài khí tức.

Thuần lúc giữa, bỗng hạ một đạo thiên trượng dài sét đánh lôi trụ, điện múa Ngân Xà, quán thông ở giữa thiên địa, chớp mắt chiếu sáng toàn bộ mấy trăm dặm phía chân trời, giống như Bạch Thần.

"Rắc rắc!"

Đạo này đâm mục đích lôi trụ, bổ vào này miệng trên hòm báu.

Này miệng nghìn năm nước Trầm Hương linh mộc bảo rương, lập tức bị đen lôi uy lực cực lớn, cho nổ thành vô số mảnh vỡ.

Bên dưới hòm báu phương hướng nham thạch mặt đất, tức thì bị trút xuống khắp nơi Thiên Lô lửa, cho đốt trụi thành trạng thái dịch màu đỏ Lưu Ly hình dáng dung nham.

Ma Sát Minh kia ba gã Chương Kỳ Sử khoảng cách thân cận quá, bị lôi trụ tứ tán ảnh hưởng quét trúng, lập tức Lôi Hỏa đốt toàn thân cháy đen, ngã sấp xuống tại ngàn trượng ra mặt đất.

Lôi Kiếp cột sáng lập tức yên diệt, quang mang dần dần ảm đạm xuống, Đại Địa quay về Hắc Ám. Chỉ có linh mộc bảo rương vỡ vụn ra phiến gỗ, còn có dung nham, còn đang thiêu đốt.

Đã thấy, trước kia linh mộc trong hòm báu đặt vào một khối hoàn mỹ không tỳ vết vạn năm Hàn Tinh, hiển lộ ra.

Đây là Cực Hàn Chi Địa, lấy được vạn năm Hàn Tinh, toàn thân hàn khí, thiên cổ không thay đổi. Tuy rằng bị một đạo Lôi Kiếp oanh trúng, nhưng vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại.

Tại đây khối vạn năm Hàn Tinh bên trong, phong ấn một gã trông rất sống động, lục váy tay áo bông bênh như Tiên Tử, ước chừng mười sáu mười bảy tuổi nổi bật thiếu nữ.

Thiếu nữ này phấn điêu ngọc trác, da trắng như tuyết, phiêu dật xuất trần. Ngoại trừ sắc mặt trắng bệch bên ngoài, cùng người lạ cơ hồ không có khác nhau. Thậm chí không có chút nào nếp gấp.

Nàng tại băng tinh bên trong ngủ say, ngủ say một đoạn cực kỳ năm tháng khá dài, tựa hồ chưa bao giờ bị này đục ngẫu thế gian làm cho đánh thức qua.

Ma Sát Minh ba gã đại Chương Kỳ Sử giãy giụa lấy bò, nghe được bảo rương nổ mạnh nổ tung, không khỏi quay đầu lại hướng ngàn trượng bên ngoài Giao ki Sơn trông đi qua, lập tức thấy được kia con Hàn Tinh thiếu nữ, đều sợ ngây người.

Kia vạn Cổ Hàn óng ánh khí tức băng hàn quá cường liệt, dù là ngàn trượng bên ngoài, bọn hắn cũng vẫn như cũ đông lạnh được lạnh run.

"Này miện trong hòm báu, không phải cất giấu Bồng Lai Tiên Tông một vị Kim Đan Trường lão tại ngàn năm trước lưu lại trên bảo hiểm thế sao? Vì sao nhưng là một cái băng điêu tiểu mỹ nhân?"

"Nàng là người chết, hay vẫn là người sống? Nàng đây là ở sang Kim Đan chi kiếp?"

Hai gã đại Chương Kỳ Sử kinh nghi bất định, nhao nhao suy đoán nói.

Kia cầm đầu đại Chương Kỳ Sử thấy này Hàn Tinh, lúc này lại đột nhiên nghĩ mình Bạch Nhất chuyện, không khỏi buồn bực suy nghĩ muốn thổ huyết.

Bồng Lai Tiên Tông ngàn năm trước vị kia Kim Đan Trưởng lão, tại đây Giao ki dưới núi trong thạch động dấu lại rồi một kiện tuyệt thế trân bảo. Căn bản không phải cái gì kỳ bảo, rất có thể là của hắc đích nữ, hoặc là cháu ruột nữ, tuổi nhỏ mất sớm, đau lòng phía dưới dùng vụn Cổ Hàn óng ánh đem di thể niệm phong bảo tồn ở chỗ này.

Khó trách Kiến Nghiệp Thành Linh Ẩn xem trải qua bảy đời quan chủ, như thế khốn cùng, nhưng lại chưa bao giờ có người muốn đem này Tàng Linh Đồ bên trong trân bảo mở ra ngoài. Đây căn bản cũng không phải là một kiện trân bảo, là đóng băng di thể.

Ma Sát Minh ba người tu sĩ chính kinh nghi giữa.

Kia vụn Cổ Hàn óng ánh bên trong không nhúc nhích thiếu nữ áo lục, bỗng nhiên mở ra một đôi mắt đen, một vòng sâu thăm tĩnh mịch vô cùng âm hàn chết hết, đảo qua kia ba gã Chương Kỳ Sử.

Ba gã đại Chương Kỳ Sử cảm giác bản thân tựa hồ bị một cổ âm khí đảo qua thân thể, thiếu chút nữa liền kinh mạch đều lạnh ngưng kết, lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, hoảng hốt chạy bừa hướng phương xa bỏ chạy.

"Đáng chết, Kim Đan quý Yêu xuất thế, chạy mau! Trở về bẩm báo Minh chủ, đây là một cái công lớn!"

Ma Sát Minh các tu sĩ ở đâu còn dám lưu lại, chỉ hận không thể cha mẹ ít cho mình dài quá một đôi chân, trốn không đủ nhanh.

Bất quá, bọn hắc đến Thần Châu vốn chính là vì tai họa Trung Thổ, chế tạo làm loạn, nhằm báo thù khôi phục Bồng Lai Tiên Tông tiêu diệt Thiên

Phong Hạp Ma Sát Minh mỗi hận. Hôm nay thả ra một cái Kim Đan cấp Quỷ tu ra ngoài, ba người bọn hắn coi như là một kiện công lao lớn rồi.

Hàn Tinh thiếu nữ nhưng là đậm mạc, cũng không lại nhìn Ma Sát Minh ba gã đại Chương Kỳ Sử, mà là ngẩng đầu nhìn qua hướng thiên không vòng xoáy mây đen.

Cùng ba gã Trúc Cơ tu sĩ so với, này Thiên Lôi kiếp mới là nàng cấp bách ở trước mắt đại nạn.

Thiên Lôi kiếp là quỷ tu tử môn quan.

Nhân tộc Tu Tiên giả chỉ cần tại Kết Đan trước, trước đó làm tốt đầy đủ chuẩn bị, hơn nữa đủ loại Pháp Khí các loại phòng ngự bảo hộ thủ đoạn, này Thiên Lôi kiếp trên cơ bản có thể Bình An vượt qua. Mười trong vẹn vẹn một vị bởi vì chuẩn bị chưa đủ, hoặc là bản thân tu luyện chỗ thiếu hụt quá nhiều, dẫn đến thân tử đạo tiêu.

Dù là tu sĩ yêu tộc càng gian nan một ít, phần lớn vẹn vẹn có dựa vào cường hãn Yêu thân thể thân thể đến chống cự Thiên uy, bởi vì khuyết thiếu Pháp Khí, có gần năm thành sẽ chết tại kinh khủng Thiên Lôi kiếp phía dưới, bất quá còn dư lại cũng có thể chịu đựng được.

Nhưng mà Kim Đan Quỷ tu ra đời lúc sau, một khi trên thế gian lộ diện, lọt vào Thiên Lôi kiếp tẩy lễ, một trăm bên trong cũng thường thường chưa chắc có một cái có thể còn sống sót. Này Trung Thổ Thần Châu chi địa, không được phép Quỷ tu xấu mặt.

Bất quá, nàng có bộ dạng này vạn Cổ Hàn óng ánh làm thể xác, trải qua năm tháng rất dài hóa làm bảo vệ mình một kiện Tam giai quý khí, so với cái khác Quỷ tu may mắn nhiều, có thể miễn cưỡng ngăn cản này Thiên Lôi chi kiếp.

Mãnh liệt hơn Thiên Lôĩ kiếp, đang tại mây đen cuộn cuộn trong công tác chuẩn bị, sắp hạ xuống.

"Rắc rắc, Oành!"

Thuấn lúc giữa, lại là một đạo ngàn trượng kinh thể Thiên Lôĩ, theo vòng xoáy trong mây đen hạ xuống. Tiếp nhị liên tam Thiên Lôĩ, không ngừng đánh vào này khối vạn Cổ Hàn óng ánh bên trên.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 284: Nghênh Chiến Quỷ Tu

Giao Ki đỉnh núi.

Bầu trời trầm chì như mực mây đen gần như sắp muốn tới đụng chạm lấy đỉnh núi, chính đang điên cuồng đánh xuống Thiên Lô kiếp, ý đồ tiêu diệt này mặc dù sắp xuất thế Kim Đan Quỷ tu.

Lúc này, theo mậu dịch phiên chợ bên kia chạy tới một đám các tu sĩ, đã xuất hiện ở ba bên ngoài bốn mươi dặm, tỏa ra nguy hiểm to lớn, xuất hiện ở giữa lốc xoáy giáp ranh khu vực.

Tô Trần cùng La Vinh, Hác Mạnh, An Châu Nhi các loại bốn gã Tiên Tông đệ tử cũng nhích tới gần quá khứ, muốn nhìn một chút đến tột cùng là tình huống như thế nào. Nhưng là bọn hắn thân là Tiên Tông đệ tử, đối với Thiên Lô kiếp uy lực hiểu nhiều hơn, tự nhiên cũng càng làm cẩn thận, tại năm mươi dặm phạm vi bên ngoài lấy bảo an toàn bộ đều.

Thật muốn có hiểm thấy kỳ bảo xuất thế, bọn hắn bốn gã Tiên Tông Trúc Cơ tu sĩ liên thủ, cũng có thể cướp được một vài chỗ tốt, không đến mức không thu hoạch được gì.

Đại Địa tối trầm, không ngừng vỡ xuống đen Lô Quang trụ, thuận lúc giữa chiếu sáng Thiên Địa, nhưng lại rất nhanh tối chìm xuống, khôi phục tĩnh mịch.

Chúng tu sĩ môn khoảng cách vẫn như cũ có chút xa, căn bản thấy không rõ lắm, vòng xoáy Ô Vân trung tâm đến tột cùng là vật gì tại Độ Kiếp, chỉ là kính úy nghị luận này Thiên Địa đại kiếp nạn chi uy.

Vòng xoáy mây đen liền hàng chín Đạo Thiên cướp đen lôi, cơ hồ đem Giao Ki Sơn cho nổ Hỏa Quang bắn ra bốn phía, toát ra cuồn cuộn khói đặc.

Một lát, này bao trùm bên trên trăm dặm phương viên cuồn cuộn như chì mây đen cuối cùng tản đi, Đại Địa khôi phục trời quang vạn dặm.

Chỉ có Giao Ki Sơn khắp nơi cháy đen, tùy ý có thể thấy được nhiệt độ cao nóng bỏng dung Nham Tương dịch thể, mới nhìn ra đã từng có kinh khủng Cuồng Lôi hàng đối diện ở chỗ này.

"Nhanh, kỳ bảo xuất thế, chúng ta đến cướp đoạt bảo vật này!"

Mười mấy tên Trúc Cơ cùng Luyện Khí các tu sĩ tại 3 40 dặm xa xa xem thế nào, nhìn thấy kinh khủng này Thiên Lôi kiếp quá khứ, Lôi Vân nhanh chóng biến mất, không khỏi cuồng hỉ, nhao nhao điên cuồng hướng Giao Ki Sơn phóng đi, chuẩn bị cướp đoạt xuất thế kỳ bảo.

Bọn hắn thật nhanh vọt tới Giao Ki Sơn vài dặm phụ cận, rồi lại ngạc nhiên trông thấy, một khối vạn Cổ Hàn óng ánh phong ấn một gã mỹ mạo thanh thuần thiếu nữ áo lục, dựng đứng ở Giao Ki trên núi.

Mà khác cái gọi là Thiên Tài Địa Bảo, không thấy chút nào bóng dáng.

Chung quanh khắp nơi Hồng sắc nhiệt độ cao dung nham, biểu hiện người này thiếu nữ áo lục vừa mới ở chỗ này đã vượt qua Thiên Lôi kiếp.

Trên người nàng tản ra kinh khủng Kim Đan cấp khí tức nhưng hơi thở này, cùng Nhân tộc tu sĩ Kim Đan hoàn toàn bất đồng, tràn đầy làm người tuyệt vọng Tử khí.

Kinh khủng Thiên Lôi, hầu như đem này khối tượng cao vạn Cổ Hàn óng ánh đánh ra từng khe hẹp, đen Lôi Điện mang dọc theo khe hở thấm vào.

Đối với Quỷ tu mà nói, dù là cực kỳ hơi yếu Lôi Kích, cũng sẽ mang đến trọng thương.

Nàng chính trở nên cực kỳ suy yếu, Kim Đan Kỳ cảnh giới tu vi gần như sắp muốn tán loạn, một thân Quỷ tu thực lực còn thừa chưa đủ hai thành. Nếu như lại đến một chút Đạo Thiên lôi, chỉ sợ nàng liền không chịu nổi.

May mà, nàng cuối cùng hay vẫn là chống nổi này Thiên Lôi kiếp, còn sống.

Nếu không có có này khối hoàn mỹ không tỳ vết vụn Cổ Hàn óng ánh che chở, nàng chỉ sợ sớm đã tại đây chín Đạo Thiên Lôi Kiếp chi uy phía dưới, bị oanh kích tan thành mây khói.

Thiếu nữ áo lục chậm rãi ngẩng đầu, mất đi hai con ngươi, nhìn bầu trời một chút Thái Dương, lại lạnh như băng nhìn qua hướng Giao Ki Sơn phụ cận chúng tu sĩ môn.

Này mặt trời chói chang trên không, Thái Dương Chân Linh không chỗ nào không có, vô thì vô khắc đốt thiêu đốt tiêu hao trong cơ thể nàng quỷ khí, làm nàng toàn thân cực kỳ không thoải mái.

Bất quá, nàng đã là Kim Đan Kỳ Quỷ tu, tu vi cực cao, bị Liệt Nhật phơi nắng bên trên nhất thời nửa khắc, thì cũng chẳng có gì vấn đề.

"Không đúng, nàng không là chúng ta tu sĩ nhân tộc! Nàng toàn thân đều là Tử khí, nàng là Kim Đan Quỷ tu!"

"Kim Đan Quỷ tu xuất thế, mau đào mạng!"

Chúng tu sĩ môn vốn là nghĩ đến tranh đoạt xuất thế Thiên Tài Địa Bảo, nào nghĩ tới hội gặp được một gã Kim Đan Quỷ tu xuất thế. Đều bị hoảng sợ đại biến, sợ tới mức hồn phi phách tán, điên cuồng chạy tứ tán.

"Sư!"

Kia thiếu nữ áo lục màu đen hai con ngươi khế động, khóe miệng hơi gập, thân ảnh lóe lên, theo biến mất tại chỗ. Nàng vừa mới vượt qua Thiên Lô kiếp, bị trọng thương, trở nên cực kỳ suy yếu, chính cần đại lượng Nguyên Khí đến bổ dưỡng.

Nếu như có nhiều như vậy Nhân tộc Tu Tiên giả đưa lên cửa, nàng đương nhiên sẽ không khách khí.

"Phốc xuy!"

Một cái màu đen móng vuốt sắc bén xuyên thủng một gã muốn chạy trốn Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ đầu lâu, cơ hồ là trong chớp mắt, hãn nguyên thần Nguyên Khí liền bị thiếu nữ áo lục hấp thu không còn.

Giao Ki Sơn khu vực, Kim Đan Quỷ tu đại sát tứ phương, mấy cái trong lúc hô hấp, liền có mấy danh Trúc Cơ Kỳ cùng Luyện Khí tu sĩ bị tàn sát.

Nàng không có quá nhiều thời gian đi hấp thu thêm nữa Nguyên Khí, mà là trước đó sát ánh sáng những tu sĩ này rồi hãy nói.

Còn lại chúng tu sĩ môn biết rõ đại họa đối diện, không không điên cuồng tứ tán trốn chạy để khỏi chết.

Tô Trần cùng La Vinh, Hắc Mãnh cùng An Châu Nhi các loại bốn gã Tiên Tông tu sĩ khoảng cách hơi xa một chút, tại tu sĩ phía ngoài cùng đám người, khiếp sợ thấy kia tên Quỷ tu thiếu nữ áo lục đại sát tứ phương khủng bố một màn, cả kinh khắp cả người phát lạnh.

Tô Trần tại Thiên Phong Hạp Ma Quật, gặp được Kim Đan cấp oán linh, biết rõ quỷ tộc khủng bố đến mức nào.

Đừng nói đi chiến thắng một gã Kim Đan Quỷ tu, cho dù là tự mình nghĩ theo Kim Đan quỷ tu trong đuổi giết sống sót, cũng không phải là chuyện dễ, thậm chí là cơ hội xa vời.

Hắn cho tới nay không có ý định đi khiêu chiến một gã Kim Đan cấp Quỷ tu.

"Trốn!"

Bốn người hoảng sợ nhìn nhau, hầu như không chút do dự, lập tức lựa chọn Ngự Kiếm bay tới phương xa trốn.

Bọn hắn không có biện pháp khác, chỉ có đánh bạc kia thiếu nữ áo lục đuổi theo giết cái khác rất nhiều tu sĩ, do đó làm bọn hắn có cơ hội chạy trốn.

Giao Ki ầm ầm lên liên tiếp tiếng kêu thảm thiết, chỉ ít có gần một nửa tu sĩ không kịp chạy ra rất xa, liền bị thiếu nữ áo lục cho đồ sát.

Còn có bảy tám tên Trúc Cơ tu sĩ, không chế phi kiếm hóa thành cầu vồng, chạy xa nhàn hạ.

Về phần những cái kia trốn chậm Luyện Khí tu sĩ, chỉ có thể tự cầu đa phúc rồi.

"Đáng chết, nàng hướng chúng ta đuổi tới rồi!"

La Vinh quay đầu lại nhìn một cái, thấy nhất đạo lục quang chính hồi hải theo đuôi đuổi theo, thiếu chút nữa sợ tới mức phi kiếm cũng không ổn, sắc mặt hoảng hốt.

Hắn thật phần không nghĩ ra, kia Kim Đan Quỷ tu vì sao nhìn chăm chăm vào xa nhất bốn người bọn họ. Mà không phải đuổi theo giết những cái kia khoảng cách nàng thêm gần Trúc Cơ tu sĩ.

Tô Trần ngưng lông mày, hắc mớ hồ biết rõ vài phần. Rất có thể là mình ẩn sâu kia khối Huyết Tinh Thạch khí tức, hấp dẫn này Kim Đan quý tu chú ý.

Hắc Mãnh không khỏi khiếp sợ quay đầu lại, quả nhiên phát hiện kia thiếu nữ áo lục đuổi tới rồi.

"Lấy nàng phi hành tốc độ độ, nhẹ nhõm liền có thể đuổi theo chúng ta, chúng ta trốn không thoát. Nhanh, liên thủ nghênh chiến! Cho dù chết, cũng muốn trọng thương nàng. La lão đệ, Tô huynh đệ, các người ngăn chặn nàng, ta cùng An Châu Nhi liên thủ thi triển bí thuật."

Hắc Mãnh vội vàng quát.

Hắn thập phần rõ ràng, tại Kim Đan quý tu dưới sự đuổi giết, trốn là không trốn thoát, phải một trận chiến.

Hắn và An Châu Nhi nghiên cứu qua một đạo hợp kích bí thuật, uy lực cường hãn dị thường, cho dù là Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, cũng ngăn cản không nổi bọn hắn liên thủ một kích.

Có thể hay không đối phó tu sĩ Kim Đan, rất khó nói.

Hiện tại tính mạng đang như ngàn cân treo sợi tóc, cũng chỉ có liều mạng.

"Hảo, ta cùng Tô huynh đến thi Triển Kiếm trận, kéo dài nàng, các người liên thủ thi triển tuyệt kỹ. Thục Sơn Tam Tuyệt Kiếm Trận!"

La Vinh vội vàng đưa tay, trong tay áo bay vụt ra ba thanh phi kiếm màu xanh, hóa thành trượng dài kiếm khí màu xanh, lóe ra trong suốt trong suốt hàn quang. Đây ba thanh phi kiếm màu xanh ở giữa không trung trong, hợp thành đơn giản nhất Thục Sơn Tru Ma Kiếm trận, hướng kia tên đuổi tới thiếu nữ áo lục vây quét quá khứ.

Thiếu nữ áo lục chẳng thèm ngó tới, thò tay liền hướng ba thanh sắc bén phi kiếm màu xanh bắt tới, cường ép đem chúng nó thu lấy ở trong lòng bàn tay.

"Rắc rắc", bèn bỏ Nhị giai phi kiếm, chống cự không nổi nàng dùng sức một trảo, liền nhao nhao đứt gãy.

La Vinh nghe được phi kiếm rắc rắc tiếng vỡ vụn, quả thực tâm cũng phải nát rồi.

Đây chính là hãn Trúc Cơ lúc sau, hao phí nhiều năm tâm huyết mới luyện thành Thục Sơn phi kiếm.

Mới một cái nháy mắt, liền bị này Kim Đan quý nữ cho phá vỡ.

Nhưng mà hãn càng là khiếp sợ, bản thân khổ tu nhiều năm Tru Ma Kiếm trận, nhưng lại ngay cả ngăn cản này quý nữ một lát đều làm không được đến.

Tô Trần tê cả da đầu, hãn đã sử dụng mình tam bảo hồ lô, thả ra bản thân bốn chuôi thiểm thức phi kiếm, đến ngăn cản này thiếu nữ áo lục, làm Hác Mãnh cùng An Châu Nhi tranh thủ một ít thời gian.

Hãn biết rõ thiểm thức phi kiếm đối phó này Kim Đan quý nữ uy lực không đủ lớn, đã chuẩn bị xong một khi thất bại, lập tức vận dụng Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiến, thi triển ra cực kỳ bá đạo Nguyên Thần bạo oanh (nổ tung) chi tuyến.

Lúc này, lại nghe Hác Mãnh chợt quát một tiếng.

" 《 Côn Luân Tiên quyết 》 , Thái Dương Chân Linh, tụ tập thân ta!"

Chỉ thấy, hãn đầu trọc trọc đỉnh phía trên.

Mặt trời chói chang trên không, phương viên vài dặm phạm vi Thái Dương Chân Linh, tựa hồ như là tiến nhập to lớn cái phễu giống nhau, đều hướng hẳn trục đỉnh đầu tụ tập tới đây.

Này Thái Dương Chân Linh càng tụ càng nhiều, nhanh chóng hiện ra một cái trượng to lớn vàng sáng, phảng phất một Đạo Tiên Phật quang chói mắt, uy nghiêm túc mục, nguy nga thở mạnh.

Đây là Côn Luân Tiên Tông một môn dùng tu luyện đứng đầu pháp quyết, lấy Thái Dương Chân Linh làm Linh khí nơi phát ra, tiến hành tu luyện. Đương nhiên, này khó độ cực cao, là Côn Luân Tiên Tông độc môn Tiên Quyết.

Đây cũng không phải là tính sát thương pháp quyết.

Hác Mãnh cắn răng, cảm giác được hẳn đầu trục đỉnh, từ trên trời giáng xuống Thái Dương Chân Linh tụ tập quá nhiều, sắp đốt, hầu như muốn không chịu nổi.

Thiếu nữ áo lục hiển nhiên là lấp bắp kinh hãi, nhìn qua hướng Hác Mãnh đỉnh đầu một Đạo Tiên Phật quang chói mắt, cảm thấy một tia khí tức nguy hiểm.

An Châu Nhi lúc này một tiếng khẽ kêu, "Băng Chích Thuật!"

Nàng kiêu vung tay lên, trong khoảng khắc, trên bầu trời hiển hiện một khối một trượng to lớn nhô lên băng tinh.

Này khối to lớn băng tinh, lập tức chặn lại Hác Mãnh trên đỉnh đầu tụ tập đại lượng Thái Dương Chân Linh, hóa thành một đạo tinh tế ánh sáng, hướng Kim Đan quý nữ nổ bắn ra đi.

Vài dặm phạm vi Thái Dương Chân Linh, tại Hác Mãnh trên đỉnh đầu ngưng tụ, lại trải qua An Châu Nhi Băng Chích Thuật, bắn ra một đạo uy

lực cực mạnh Thái Dương Chân Hỏa cột sáng.

"Xùy ~!"

Đạo này Thái Dương Chân Hỏa cột sáng, thuận lúc giữa xuyên thủng thiếu nữ áo lục vạm Cổ Hàn óng ánh, đánh vào nàng chân thân lên, đánh ra một cái lớn bằng ngón cái tiểu nhân động nhỏ.

Mãnh liệt Thái Dương Chân Hỏa, đốt nàng toàn thân sợ run.

Thiếu nữ áo lục không khỏi kêu thê lương thảm thiết một tiếng.

Này Thái Dương Chân Hỏa, đốt nàng Quỷ Hồn đều run rẩy, vừa mới hấp thu Trúc Cơ tu sĩ Nguyên Khí, mới khôi phục chút ít thương thế, trở nên nặng hơn.

Nàng không khỏi sợ hãi, nếu sẽ chịu lên một cái Thái Dương Chân Hỏa cột sáng, nàng chỉ sợ liền cảnh giới Kim Đan đều nhanh không bảo vệ được, cảnh giới vỡ vụn.

Thế nhưng là, vết thương này đối với nàng vẫn như cũ cũng không nguy hiểm đến tánh mạng.

Thiếu nữ áo lục chẳng quan tâm Tô Trần thiểm thức phi kiếm cận thân, lập tức hướng Hác Mãnh đánh tới, ngăn cản hấn lần nữa thi triển 《 Côn Luân Tiên Quyết 》 .

Chỉ cần nuốt vào bọn hấn bốn gã Trúc Cơ sơ kỳ, trung kỳ tu sĩ Nguyên Thần, thương thế của nó liền có thể khôi phục qua gần một nửa trở lên. Hơn nữa những cái kia đã chết tu sĩ, hoàn toàn có thể khôi phục đến sang Thiên Lô kiếp phía trước thực lực.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 285: Mạng Treo Lơ Lửng

Thiếu nữ áo lục kia bộ bị Vạn Cổ Hàn óng ánh bao vây thân thể mềm mại, bị một đạo Thái Dương Chân Hỏa cho đánh ra một cái lớn bằng ngón cái tiểu nhân Hắc Động, toát ra nhè nhẹ màu đen khói đen.

Nàng bị quá xa Chân Hỏa đốt thiếu chút nữa hồn đều run rẩy, không khỏi chọc giận hướng Hách Mãnh đánh tới, ý đồ trước hết giết người này có thể tụ tập Thái Dương Chân Hỏa Côn Luân Tiên Tông đệ tử lấy trừ họa lớn, sẽ đối phó mặt khác ba gã Trúc Cơ tu sĩ.

Tô Trần vội vàng lấy Phong Hồ Lô bắn ra bốn chuỗi Nhị giai Cực phẩm thiểm thức phi kiếm, ngăn cản thiếu nữ áo lục. Bốn đạo uy lực kiếm thật lớn ánh sáng, gấp bốn vào thiếu nữ áo lục trên người Vạn Cổ Hàn óng ánh lên, nổ bắn ra vô số hàn quang, rồi lại không phá được cái này quý khí, không gây thương tổn nàng mấy may.

An Châu Nhi tế ra một quả Nhị giai Trung phẩm Hàn Băng Châu, La Vinh lần nữa ném ra ngoài một thanh Trung giai phi kiếm, đồng thời hướng thiếu nữ áo lục đánh tới. Hàn Băng Châu toả ra hàn khí đầy trời, phối hợp phi kiếm giáo sát, nhưng giống nhau không hề có tác dụng, bị thiếu nữ áo lục Vạn Cổ Hàn óng ánh cho thuận lúc giữa đánh bay.

"Chúng ta không phải là đối thủ của nàng, mỗi người tự chạy đi!"

Hách Mãnh mắt trong không khỏi đều là tuyệt vọng.

Hắn và An Châu Nhi, La Vinh đám người trước kia kết bạn rèn luyện, kinh nghi ra này Thái Dương Chân Hỏa cột sáng uy lực to lớn liên thủ một

kích, Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ trốn đều trốn không thoát, cơ hồ là một kích hẳn phải chết.

Này Kim Đan Quỷ tu cũng không có thể tránh thoát.

Thế nhưng là, này Kim Đan quỷ tu thực lực quá cường hãn, mạnh như thể Thái Dương Chân Hỏa, cũng vền vện chỉ là bị trọng thương nàng mà thôi, Ly Sát chết nàng còn kém xa lắm. Ngay cả là bốn gã Trúc Cơ tu sĩ vây đánh, cũng giống vậy khô bất động nàng.

Có thể trốn một cái tính một cái, tổng so với toàn bộ đều chết ở chỗ này hảo.

"Đại quang minh phù, bạo! Chư vị chạy mau!"

Hách Mãnh lập tức ném ra ngoài một Trương Nhị giai Thượng phẩm đại Quang Minh Phù Lục cùng một tấm thể thân phù.

Này Trương Phù Lục nghênh đón thiếu nữ áo lục, bắn ra. Bỗng nhiên, muốn nổ tung lên, tuôn ra một mảnh vô cùng kịch liệt tấp Bạch Thái Dương Chân Hỏa ánh sáng, toàn bộ mấy trăm trượng phương viên một mảnh đậm Bạch.

Thiếu nữ áo lục cảm giác trong mắt đau đớn, một trảo đem phía trước Hách Mãnh xé rách quá khứ.

Đợi nàng sẽ mở mắt ra, lại phát hiện xé nát một cổ cứng rắn Thạch Khôi Lỗi.

Mà Tô Trần, Hách Mãnh các loại bốn gã Trúc Cơ tu sĩ đã hướng tứ phía phương hướng khác nhau, chạy ra mấy trăm trượng xa. Kể từ đó, bốn người bọn họ chỉ ít có một người ở những người khác bị giết chết lúc trước, chạy ra bên ngoài mấy chục dặm, có lẽ có thể còn sống xuống.

Nàng hơi chần chờ, quả quyết buông tha cho Hách Mãnh, hướng Tô Trần đuổi theo. Dù sao, nàng lúc trước muốn giết Hách Mãnh chỉ là hăn đã mang đến uy hiếp, nếu như bốn người chạy trốn tứ tán, Hách Mãnh cũng sẽ không là uy hiếp.

Tô Trần mới là nàng đều muốn đuổi giết mục tiêu, trên người hăn có một tia sợi tiết lộ ra ngoài kỳ dị khí tức, đang dụ dỗ lấy nàng.

Sưu!

Thiếu nữ áo lục trong lúc hô hấp xuyên qua trên trăm trượng, phốc đến Tô Trần sau lưng, một trảo hướng Tô Trần hậu tâm chụp tới.

Tô Trần cảm giác được sau lưng một cổ nòng nặc quỷ khí bức tới, không khỏi thần sắc hoảng hốt.

Này Kim đan sơ kỳ Quỷ tu không để ý ba người khác, rõ ràng đầu tiên đến đuổi theo hăn.

Hăn hiện tại dám khẳng định, trên người mình nhất định có đồ vật gì đó khiến cho này Kim Đan quỷ tu mãnh liệt chú ý, mới có thể tới trước đuổi giết hăn.

Hăn thân là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, cùng Kim đan sơ kỳ Quỷ tu so với tốc độ độ, vậy căn bản là không hề cơ hội.

"Chiêu Yêu Phiên!"

Tô Trần không cam lòng ngồi chờ chết, lập tức chột quát một tiếng, tế ra một cây Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, hướng sau lưng cuộn cuộn cuốn tới.

Cái này Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần Pháp Khí tại Thiên Phong Hạp đáy cốc tập đầy một trăm đầu Trúc Cơ yêu thú Nguyên Thần, đã sớm tu

luyện tới rồi Tam giai Nguyên Thần pháp khí đỉnh cấp, không cách nào nữa tăng lên uy lực.

Chiêu Yêu Phiên nghênh đón Phong Bạo phát triển, thuận lúc giữa hóa thành một bộ mây trượng cự phiên, sát khí phô thiên cái địa (ùn ùn kéo đến) hướng xung quanh năm trăm trượng bên trong phương viên quét sạch mà đi, chấn nhiếp hết thầy Trúc Cơ Cảnh Yêu Tộc.

Thiếu nữ áo lục bị này Chiêu Yêu Phiên ngăn cản, thần sắc rốt cuộc biến đổi, nàng cảm thấy mãnh liệt Yêu sát khí. Đây cỗ Yêu sát khí hơi thờ ờ cường đại, đạt tới Kim Đan cấp, hầu như không kém nàng.

Nguyên Thần bạo oanh (nổ tung)!

Tô Trần cầm trong tay một cây to lớn Chiêu Yêu Phiên, mãnh liệt lay động, thi triển ra Chiêu Yêu Phiên uy lực một chiêu lớn nhất, bên trong tất cả Trúc Cơ Kỳ Yêu thú Nguyên Thần lập tức bay ra, hướng thiếu nữ áo lục túi xách vây lại.

Thiếu nữ áo lục không khỏi kinh dị, Trúc Cơ Nguyên Thần đối với Kim Đan Quý tu mà nói chính là vật đại bổ, nàng chính khát vọng nuốt thêm nữa Nguyên Thần, để khôi phục thực lực của mình.

Không muốn đến, kia tu sĩ nhân tộc rõ ràng theo phiên cờ bên trong, phóng ra một đoàn Trúc Cơ Yêu thú Nguyên Thần tới đây.

Không đúng!

Đột nhiên, thiếu nữ áo lục cảm giác được một sự nguy hiểm mãnh liệt hàng đối diện, chẳng quan tâm đi nuốt những này Yêu thú Nguyên Thần, lập tức bứt ra nhanh chóng thối lui, thuận lúc giữa một bước chạy ra trăm trượng có hơn.

Nhưng mà, nàng tốc độ nhanh, những yêu thú kia nguyên thần tốc độ đồng dạng cực nhanh, chết đuối theo nàng bất phàm. Chúng nó không có thể xác, thuần túy Yêu thú Nguyên Thần thân thể, tốc độ có thể so với Trúc Cơ tu sĩ gấp mười lần.

"Oành! Oành, Oành ~!"

Này tất cả Yêu thú Nguyên Thần đuối theo thiếu nữ áo lục, trong nháy mắt tự bạo.

Mỗi một đầu Yêu thú nguyên thần tự bạo, đều bao phủ trọn vẹn phạm vi trăm trượng, mãnh liệt bạo tạc mang đến thương tổn cực lớn. Mãnh liệt trùng kích, tại thiếu nữ áo lục sau lưng nổ tung.

Một quả Trúc Cơ Kỳ Yêu thú Nguyên Thần tự bạo, tuy không pháp sát thương một gã Kim Đan Quý tu. Nhưng mà mười miếng, ba mươi miếng, trên trăm miếng, đồng thời bạo oanh (nổ tung) phía dưới ngay cả là tu sĩ Kim Đan cũng muốn biến sắc, chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu.

Tô Trần lúc trước cùng Hách Mãnh ba người liên thủ thời điểm, cũng không có sử dụng Chiêu Yêu Phiến "Nguyên Thần bạo oanh (nổ tung)" một chiêu này, cũng là bởi vì một chiêu này Nguyên Thần tự bạo uy lực cùng phạm vi quá lớn, chỉ sợ còn không giết chết thiếu nữ áo lục, ngược lại trước đem ba người bọn họ cho đánh giết.

Mặc dù thiếu nữ áo lục cầm giữ Hữu Kim Đan sơ kỳ Quý tu cảnh giới, toàn thân còn bị chắc chắn vô cùng Vạn Cổ Hàn óng ánh bao vây lấy, cũng chịu không nổi nhiều như vậy Yêu thú Nguyên Thần tự bạo chi uy lực lượng. Huống hồ, nàng lúc trước vừa mới vượt qua Thiên Lô kiếp, còn bị Thái Dương Chân Hỏa làm cho bắn bị thương, vốn là hết sức yếu ớt.

Nàng vội vàng phóng thích trong cơ thể mình Kim Đan cấp quý khí, ở ngoại vi hình thành một cỗ cường đại phòng ngự tráo. Vẫn như cũ bị Chiêu Yêu Phiến bên trong chen chúc mà ra thành đoàn trên trăm đầu Yêu thú

Nguyên Thần, nỗ vô cùng thâm, thậm chí Vạn Cổ Hàn óng ánh bên trên khe hở lần nữa tăng nhiều. Nàng một hơi chạy ra hai, ba ngàn trượng bên ngoài, hướng Giao Ki Sơn phương hướng bỏ chạy.

Tô Trần đem này cán Chiêu Yêu Phiến bên trong trăm đầu Yêu thú Nguyên Thần đồng thời thả ra, dồn ép thiếu nữ áo lục trốn chạy để khỏi chết mà đi, không khỏi ánh mắt Lãnh Ngưng, hít sâu một hơi, liền đuổi theo nàng đánh tới.

Này Kim Đan Quỷ tu tại tiếp nhị liên tam trọng thương phía dưới, quý khí hao tổn cự đại, đã đến cảnh giới không yên bên bờ biên giới sắp sụp đổ, mắt thấy liền muốn theo Kim đan sơ kỳ, ngã vào Trúc Cơ hậu kỳ cảnh giới.

Chỉ cần ngã vào Trúc Cơ Cảnh giới, Tô Trần liền có lòng tin sát nàng.

Đúng là sát nàng thời cơ tốt nhất, nếu bị nàng đào tẩu khôi phục Kim Đan cấp thực lực, thả cộp về núi, tất nhiên là họa lớn.

Thiếu nữ áo lục tốc độ nhanh, một hơi chạy trốn quay về hơn mười dặm ra Giao Ki Sơn khu vực.

Nơi đây chỉ ít có hơn mười bộ Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ thi hài, bọn hắn bị giết lúc sau, thi thể còn ấm áp, Nguyên Thần vị tản đi.

Nàng bay bổ nhào qua, móng vuốt sắc bén xuyên thủng thân thể của bọn hắn, rất nhanh hấp thu vài tên Trúc Cơ tu sĩ Nguyên Thần Nguyên Khí, khôi phục nhanh chóng nàng hao tổn quý khí.

Quý tu có thể trực tiếp không chút kiêng kỵ nào cướp đoạt tu sĩ nhân tộc nguyên thần Nguyên Khí, hóa thành quý tộc tu sĩ quý khí, khôi phục tốc độ cực nhanh.

Lúc này, Tô Trần chưa đuổi theo đến Giao Ki Sơn, còn có ngàn trượng xa.

Mấy hơi thở lúc sau, trong cơ thể nàng quý khí trên diện rộng tăng vọt, Kim đan sơ kỳ cảnh giới hơi chút vững chắc xuống, lập tức lại hướng Tô Trần sát trở lại.

"Đáng chết, nàng hấp thu Nguyên Thần khôi phục thực lực tốc độ độ quá là nhanh! Như vậy như thế nào có thể giết chết nàng? !"

Tô Trần đã gặp nàng quý khí sẽ độ phóng đại, lập tức cảm thấy một hồi tê cả da đầu, liền vội vàng xoay người liền trốn.

Đồng thời, hắn lập tức tế ra một cái trượng đại hồ lô màu vàng óng, phun ra năm sáu trăm chỉ Phệ Linh Phi Nghĩ, hóa thành một mảng lớn bay múa con kiến bầy, hướng thiếu nữ áo lục bay bổ nhào qua.

Những thứ này là ban đầu ở Bí Ngân Khoáng trong động đào quáng, còn dư lại Phệ Linh Phi Nghĩ, cũng không phải là mới bồi dưỡng ra được Bí Ngân Phi Nghĩ.

Phệ Linh Phi Nghĩ môn không sợ chết nhào vào thiếu nữ áo lục Vạn Cổ Hàn óng ánh lên, vô khống bất nhập chui vào, điên cuồng hút trên người nàng quý khí. Quý khí cũng là linh khí một loại, chúng nó không linh không thôn phệ.

Nhưng mà, chúng nó lần này gặp khắc tinh. Quý khí, là có kịch độc.

Thời gian nháy con mắt, như mọc thành phiến Phệ Linh Phi Nghĩ bầy hút ăn đại lượng quý khí, trong thi độc, nhao nhao rơi xuống đất mà chết.

Nhưng mà, thiếu nữ áo lục mới vừa từ hơn mười người tu sĩ thi hài bên trên bổ sung quý khí, trong chớp mắt liền bị Phệ Linh Phi Nghĩ môn hút không còn, mắt thấy lại muốn theo Kim đan sơ kỳ cảnh giới tan vỡ xuống.

Thiếu nữ áo lục tức giận phun ra một cái máu đen, không muốn đến Tô Trần thủ đoạn rõ ràng tầng tầng lớp lớp, vội vàng xoay người chạy trốn

tiếp.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 286: Tử Khái Đến Cùng

La Vinh, Hách Mãnh cùng An Châu Nhi ba gã Tiên Tông Trúc Cơ tu sĩ đấu không lại này Kim Đan Quỷ tu, sợ bị thiếu nữ áo lục đuổi theo, đầu cũng không dám quay về, dốc sức liều mạng không chế điều khiển khí, bay về phía khác nhau bắn gấp trốn.

Bọn hăn một hơi chạy ra hơn hai mươi, ba mươi trong có hơn, phát hiện kia Kim Đan Quỷ tu cũng không Truy sát bản thân, không khỏi sinh ra tử trong đào sinh may mắn, hơi chút lấy lại sức lực, nhao nhao quay đầu lại khẩn trương xem thế nào.

Ba người lại phát hiện, Giao Ki Sơn phương hướng, chuyện chính đến kịch chiến thanh âm. Tựa hồ có ai đang cùng thiếu nữ áo lục chém giết?

Bọn hăn không khỏi đều có chút kinh sợ mộng, bọn hăn liên thủ đều nhìn không được một chiêu, không cách nào tưởng tượng ai có thể cùng này thiếu nữ áo lục chính diện chém giết.

Hơn nữa ba người lúc này đều là một thân một mình, cũng không và những người khác đồng hành.

Cũng không biết kia Kim Đan Quỷ tu đang cùng người nào đấu pháp.

Bọn hăn thật vất vả trốn sinh ra, đương nhiên không dám sẽ quay về Giao Ki Sơn đi chịu chết, suy nghĩ một phen, tất cả tự tiến về trước phương hướng xa xôi bỏ chạy.

Một gã Kim Đan Quỷ tu xuất hiện ở Kiến Nghiệp Thành phụ cận, Tu Tiên giả gặp bên trên tức thì chết, toàn bộ Giang Nam khu vực đều trở nên vô cùng bất an toàn bộ đều. Bọn hắn phải mau chóng tiến về trước các đại Tiểu Tiên tông, mời Kim Đan các Trưởng lão đến chém giết này Kim Đan Quỷ tu, để tránh Trung Thổ thế gian sinh linh đồ thán.

Thiếu nữ áo lục mới vừa từ Giao Ki Sơn nhiều người thi hài trên thân hấp thu có được quý khí, thời gian nháy con mắt bị Tô Trần Phệ Linh Phi Nghĩ môn cắn nuốt đại lượng, cảnh giới vô cùng bất ổn, không khỏi vội vàng bỏ trốn, nóng lòng tìm kiếm mới Tu Tiên giả thi hài đến bổ sung mình quý khí.

Thế nhưng là, nàng lúc trước tại Giao Ki Sơn lưu lại hơn mười cỗ thi hài Nguyên Thần đã dùng hết.

Mà mặt khác mười mấy tên Tu Tiên giả đã sớm tại nàng cùng Tô Trần đám người kịch đấu thời điểm chạy tứ tán, đã chạy ra bên ngoài mấy chục dặm, hơn nữa cực kỳ phân tán. Đơn độc Truy sát trong đó một hai cái, hấp thu được Nguyên Khí vô cùng có hạn.

Chung quanh đây nhất thời cũng tìm không thấy mặt khác Trúc Cơ Kỳ tu sĩ rất nhiều hài cốt Nguyên Thần có thể dùng.

Thiếu nữ áo lục ở trên mặt sông gấp trốn, nhưng nàng Kim đan sơ kỳ Thần Niệm lực lượng phi thường cường đại, rất nhanh liền bị bắt được, tại hai trăm dặm phương xa có rất nhiều Nguyên Khí đoàn phản ứng, tựa hồ có rất nhiều Tu Tiên giả tụ tập cùng một chỗ.

Nàng không chút do dự, lập tức hướng cái hướng kia bay đi.

Mậu Dịch Tập Thị hòn đảo?

Tô Trần thấy thiếu nữ áo lục bỏ trốn phương hướng, không khỏi trong lòng thất kinh.

Mậ Dịch Tập Thị chỗ ở lòng sông trên đảo nhỏ, còn có một bầy thực lực yếu hơn Luyện Khí kỳ tu sĩ, bọn hắc không dám tới Giao Ki Sơn xem thế nào này Thiên Lôi kiếp chi uy, vì vậy vẫn như cũ lưu lại phiên chợ bên trong.

Thiếu nữ áo lục theo dõi hòn đảo nhỏ kia, bọn hắc chỉ sợ rất nhanh muốn trở thành này thiếu nữ áo lục "Đồ ăn" .

Nhưng mà, hắc đã tới không kịp ngăn cản.

Tô Trần cũng không ý nghĩa, bằng vào bản thân Trúc Cơ trung kỳ tốc độ, có thể đuổi theo Kim Đan sơ kỳ Quỷ tu, kia là căn bản chuyện không thể nào, hắc không pháp ngăn cản nàng đồ sát trên đảo tu sĩ.

Thậm chí, Tô Trần cũng không cảm giác mình hiện đang đào tẩu mà nói, có hy vọng có thể chạy trốn.

Này Kim Đan Quỷ tu không chỉ có quen thuộc khí tức của mình, hơn nữa sâu hận bản thân, nàng đi mật dịch đảo nhỏ chỉ cần Tiểu thời gian qua một lát mà thôi. Một khi nàng săn giết xong hòn đảo nhiều người dám tu tiên giả, khôi phục một ít quỷ khí, lập tức sẽ gặp quay đầu toàn lực đến Truy sát bản thân.

Trừ phi nàng buông tha cho Truy sát bản thân. Nếu không, bằng vào Kim Đan quỷ tu cảm giác mạnh mẽ biết lực lượng, muốn đuổi kịp một gã Trúc Cơ tu sĩ, căn bản không phải việc khó.

Từ nơi này Kiến Nghiệp Thành, tiến về trước gần nhất một tòa Tiên Tông, Trúc Cơ tu sĩ cũng cần ngự kiếm phi hành chạy đi hảo thời gian mấy ngày. Kim Đan quỷ tu phi hành tốc độ quá là nhanh, thời gian khá dài như vậy, cũng đủ Kim Đan Quỷ tu đuổi theo hắc nhiều lần.

Trong tay hắc mấy trăm con Phệ Linh Phi Nghĩ đều đã bỏ mình, nhưng còn có một thiên chỉ Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ ở đây, vẫn như cũ có thể

thôn phệ này thiếu nữ áo lục quý khí, cùng nàng tái đấu một hai cái hiệp.

Thiếu nữ áo lục nhất thời nửa khắc còn không pháp hoàn toàn khôi phục Kim đan sơ kỳ thực lực, vẫn đấu không lại hẳn. Nhưng một khi thủ đoạn của mình hao hết, không cách nào nữa nguy hiểm đến nàng thời điểm, chung quy sẽ là chỉ còn đường chết.

Không thể trốn!

Trốn sinh hi vọng vô cùng xa vời!

Tô Trần không khỏi làm cho mình tỉnh táo lại, gấp suy nghĩ đối sách.

Kim Đan Quý tu cần bổ sung Nguyên Khí, phải chặt đứt nàng tiếp tế nguồn gốc mới được. Phế bỏ nàng tiếp tế nguyên khí nơi phát ra, nàng đánh mất quý khí, mới vô lực tái chiến, không pháp uy hiếp được bản thân.

Tô Trần ánh mắt, rất nhanh theo mậu dịch hòn đảo dời đi chỗ khác, ngóng nhìn hướng một phương hướng khác Kiến Nghiệp Thành.

Giang Nam khu vực trên trăm quận, lớn nhất thế gian thành trì không ai qua được Kiến Nghiệp Thành, nhiều đến mấy trăm ngàn hộ, vượt qua gần hai triệu nhân khẩu Đại Đường đệ nhị trọng thành.

Phàm nhân không có Nguyên Thần, nhưng Linh Hồn kỳ thật có cực kỳ yếu ớt Nguyên Khí, chỉ là quá mức nhỏ yếu, không cách nào làm cho Nguyên Thần hiển hóa ra ngoài.

Hơn một nghìn tên phàm nhân Nguyên Khí mới có thể bù đắp được một gã Luyện Khí người tu tiên Nguyên Khí số lượng, hơn vạn phàm nhân Nguyên Khí có thể miễn cưỡng bù đắp được một gã Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ.

Phàm nhân Nguyên Khí yếu ớt, nhưng mà thắng tại nhân khẩu quá to lớn rồi.

Kiến Nghiệp Thành mấy triệu nhân khẩu, thậm chí bù đắp được mấy tên tu sĩ Kim Đan Nguyên Khí, đây đối với Kim Đan Quỷ tu mà nói quả thực là lấy không hết Nguyên Khí nơi phát ra. Dù là nàng lỗ chiến lỗ bại, cũng giống vậy có thể khôi phục lại.

Nếu như bị nàng người này Kim Đan Quỷ tu xâm nhập Kiến Nghiệp Thành, quả thực là hớ vào bầy dê, không cố kỵ cướp đoạt Nguyên Khí. Nàng không chỉ có thể nhanh chóng khôi phục Kim đan sơ kỳ Quỷ tu cảnh giới, thậm chí còn khả năng, nhanh chóng bước lên Kim Đan trung kỳ, trở nên đáng sợ hơn.

So sánh dưới, tại Kiến Nghiệp Thành chung quanh ngàn dặm, hoang vắng tất cả đều là nông thôn, thị trấn nhỏ, nhân khẩu ít thì mấy trăm, nhiều thì mấy nghìn. Tuy rằng cũng có phạm nhân, nhưng hiển nhiên nếu so với chỗ này trọng thành ít hơn nhiều. Kim Đan Quỷ tu rất khó theo những này nông thôn địa phương nhỏ bé, đạt được đầy đủ Nguyên Khí tiếp tế.

Tô Trần vừa nghĩ tới đây, không đi quản nữa kia Mậu Dịch Tập Thị hòn đảo, lập tức quay người, hăng hái hướng Kiến Nghiệp Thành phương hướng bay đi.

Trước giữ vững vị trí Kiến Nghiệp Thành, đứt gãy cái này lớn nhất tiếp tế nguồn gốc rồi hãy nói.

Sau một lát, thiếu nữ áo lục đến trong nước Mậu Dịch Tập Thị đảo nhỏ, nhảy vào toà đảo này bên trong, không kiêng nể đồ sát nhiều người cấp thấp Luyện Khí tán tu, cướp đoạt rất nhiều Nguyên Khí.

Toàn bộ mậu dịch đảo nhỏ, lập tức hóa thành Luyện Ngục, tiếng kêu thảm thiết, kinh sợ trốn thanh âm, liên tiếp.

Rất nhiều Luyện Khí các tu sĩ không pháp ngự kiếm phi hành, chỉ có thể ở trên mặt đất chạy trốn, tốc độ độ thật chậm, thuận lúc giữa liền bị thiếu nữ áo lục đuổi theo đánh chết, hấp thu cướp đoạt bọn hãn Nguyên Khí.

Dù là Luyện Khí tu sĩ Nguyên Khí rất yếu, giờ phút này đối với nàng mà nói cũng trọng yếu phi thường.

Thiếu nữ áo lục một hơi cướp đoạt rồi hơn mười tên Luyện Khí tu sĩ Nguyên Khí, hóa thành một đoàn nông nặc quý khí, hơi chút khôi phục một ít thực lực của mình. Nàng hơi chút phân biệt phương hướng, lập tức hướng Kiến Nghiệp Thành phương hướng mà đi.

Nàng cảm giác được Tô Trần khí tức, còn có một tia sợi Huyết Sát khí tức, ngay tại Kiến Nghiệp Thành phương hướng.

Sưu!

Thiếu nữ áo lục xuất hiện ở Kiến Nghiệp Thành bên ngoài một cái rộng rãi đường núi lên, một đôi đen sì như mực đôi mắt đẹp, tản ra nông nặc Tử khí, nhìn qua ngàn trượng xa xa, Kiến Nghiệp Thành ngoài cửa, lẻ loi trợ trợ đứng Tô Trần.

Kiến Nghiệp Thành cửa đã đóng cửa, đường núi lên, đám thương nhân bỏ quên xe ngựa chạy tứ tán.

Kiến Nghiệp Thành vô số thủ thành quan tướng, cầm đao giáp sĩ thành Binh, ở trên đầu thành, tâm kinh đảm hàn nhìn qua ngoài thành, đột nhiên phủ xuống Tiên Nhân. Bọn hãn khởi điểm cũng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ là ngoài thành đường núi đột nhiên hoàn toàn đại loạn, bọn hãn lo lắng có đạo tặc vào thành, cuống quýt đóng lại cửa thành.

Các loại quan Binh Giáp sĩ môn đóng lại thành, mới phát hiện ngoài thành nhiều hơn một tên trẻ tuổi Tiên Nhân. Nhưng mà, bọn hãn không hề vẻ mừng rỡ, vẫn như cũ nhiếp nhiếp phát run. Bởi vì kia Tiên Nhân tế ra Pháp Khí, một bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch chi sắc, tựa hồ đang cùng mặt khác người đấu pháp.

Tiên nhân đánh nhau, tai bay vạ gió. Vạn vừa xông vào Kiến Nghiệp Thành, bọn hăn những người phạm tục này thế nhưng bị không chịu nổi.

Tô Trần tay trái cầm một cây mây trượng to lớn Chiêu Yêu Phiên, tung ra theo gió.

Nhưng này cán Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên cờ lên, Yêu thú Nguyên Thần hao hết, đã sớm trống rỗng, đánh mất cường đại Yêu sát uy lực lượng. Nó đã thành một cây không cờ, uy lực giảm nhiều. Bất quá, phẩm cấp của nó rất cao, dùng để phòng ngự cũng không tệ lắm.

Trên tay phải hăn phương hướng, lơ lửng một cái trượng đại kim quang lập lòe hồ lô màu vàng óng.

Tô Trần chính lãnh đạm nhìn qua thiếu nữ áo lục, tựa hồ đã sớm ngờ tới, nàng rất nhanh sẽ xuất hiện.

Chết!

Thiếu nữ áo lục lạnh rên một tiếng, không nói hai lời , trong tay Quỷ Trảo tăng vọt, một cỗ vô cùng nồng nặc Kim Đan quỷ tộc khí tức phát ra, thuấn lúc giữa công hướng ngàn trượng ra Tô Trần.

Nàng cũng không tin, chính là một gã Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ mà thôi, có bao nhiêu thủ đoạn cùng nàng Kim đan sơ kỳ Quỷ tu đấu pháp. Có thể thắng nàng một lần, còn có thể hai lần hay sao? !

Tô Trần một vung Chiêu Yêu Phiên, bảo vệ bản thân quanh thân.

Đồng thời, hồ lô màu vàng óng "XOỆT!" Phun ra một mảnh chói lọi mục đích Ngân Quang, bọn này Ngân Quang phô thiên cái địa (ùn ùn kéo đến), hóa thành một bộ mây trăm trượng mạng lưới khổng lồ, ông ông quét sạch hướng thiếu nữ áo lục.

Mặc dù nàng là Kim Đan sơ kỳ tu sĩ, tốc độ cực nhanh, thế nhưng không pháp tránh đi này khắp bầu trời mà đến hàng ngàn con Bí Ngân Phi Nghĩ tạo thành mạng lưới khổng lồ. Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn một cái bao trùm thiếu nữ áo lục, dốc sức liều mạng hút nàng quý khí.

Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn có tích Vạn Pháp hiệu quả, nhưng hiển nhiên không tích thi độc. Tại này Phương Diện, chúng nó không thể so với phổ thông Phệ Linh Phi Nghĩ môn lợi hại hơn, vẫn như cũ hội bởi vì hút ăn mãnh liệt thi độc mà chết.

Thiếu nữ áo lục không muốn đến Tô Trần còn có nhiều như vậy Phi Nghĩ, trong chớp mắt bị mấy trăm con Bí Ngân Phi Nghĩ môn hấp thụ ở trên người nàng, cảm giác được trên người quý khí giống mở cống nước giống nhau đổ xuống mà ra, không khỏi vừa hãi vừa sợ, không dám trì hoãn, thuận lúc giữa quay người mà chạy.

Mấy cái trong nháy mắt, nàng chạy ra mấy ngàn trượng xa, theo Đại Giang bên trên biển mất không thấy gì nữa, không biết đạo lại tai họa đi đâu.

Chỉ chừa một nơi, hơn 300 con tử trận Bí Ngân Phi Nghĩ. Chúng nó toàn thân trở nên đen kịt, trong mãnh liệt thi độc mà chết.

Tô Trần không pháp đuổi theo nàng, lập tức gọi trở về còn sót lại 700 con Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, tối thở dài một hơi.

Đáng tiếc, Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn khế hấp quý khí sẽ chết, không pháp gắt gao bám vào trên người của nàng, càng không cách nào chui vào trong cơ thể nàng. Nếu không, nàng cho dù có chín cái mạng Nguyên Khí, cũng bị Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn cho hút sạch.

Tô Trần xem chừng, này Kim Đan Quý tu đi phụ cận thị trấn nhỏ. Nhưng Kiến Nghiệp Thành chung quanh thôn trấn không ít, ngăn cản cũng ngăn

không được. Hắn có thể tạm thời giữ vững vị trí này tòa không lồ Kiến Nghiệp Thành, đã là may mà.

Chỉ sợ không cần thời gian đốt một nén hương, nàng lại hội ngóc đầu trở lại! Trong tay hắn còn dư lại Bí Ngân Phi Nghĩ, cũng nhiều lắm là sẽ bức lui nàng hai lần. Hơn nữa Bí Ngân Phi Nghĩ chỉ có thể bức lui nàng, căn bản giết không chết nàng.

Các loại Bí Ngân Phi Nghĩ môn chết sạch, hắn cái gì kia đến đây lui quân địch?

Tô Trần sắc mặt trở nên hết sức khó coi, thật nhanh kiểm điểm Thức Hải Linh sơn, Tu Di Giới, tìm ra bản thân có thể sử dụng thủ đoạn. Hắn xác thực còn có dự phòng thủ đoạn, chỉ là đại giới quá lớn, không muốn đơn giản vận dụng. Đã đến bị bất đắc dĩ tình huống, cũng chỉ có thể dùng rồi.

"Quý a!"

"Hình như là Quý Tiên, ông trời, Quý Tiên cùng Nhân Tiên đánh đi lên, vậy phải làm sao bây giờ!"

Đầu tường mấy nghìn tên bọn quan binh trông thấy quý kia khí ngút trời Kim Đan Quý tu, không ít người sợ tới mức bại liệt tại thành đầu. Đừng nói những này đầu tường quan binh, toàn bộ Kiến Nghiệp Thành đều cảm nhận được vẻ này phóng lên trời khủng bố quý khí, hoàn toàn đại loạn. Vô số phú ông xoáy lên đồ trâu báu nữ trang mang theo tiểu thiếp, liền bối rối trốn chạy để khỏi chết.

Đại Đường thế gian, lưu truyền đông đảo Tiên Nhân truyền thuyết.

Nhưng là Tiên Nhân vô cùng ít lưu luyện Phạm Trần, thấy tận mắt Tiên Nhân, đó là số rất ít. Khó được gặp được một lần Tiên Nhân, tuy nhiên lại là gặp bên trên tiên nhân đánh nhau, một cái không tốt toàn bộ Kiến Nghiệp Thành muốn té hồng bát.

Thủ thành chủ tướng quan sợ tới mức cái rắm lẫn nước tiểu thất lạc, vội vàng rơi xuống đầu tường, thân tự chạy đến Ninh Vương Phủ, quận thủ phủ, bẩm báo Ninh vương cùng quận trưởng, thỉnh cầu định đoạt.

Không nhiều lắm một lát, Ninh vương, bảy Quý Phi Hàn Xu đám người, suất lĩnh Kiến Nghiệp Thành một đám mười mấy tên quan viên lớn nhỏ môn, tâm kinh đảm hàn leo lên đầu tường. Mặc dù nội thành có rất nhiều Tông Sư, thế ngoại cao nhân, thế nhưng là đối mặt hung hiểm như vậy tiên nhân đánh nhau, cũng là chút nào không nên việc.

"Ninh vương, có Tiên Nhân ở ngoài thành đấu pháp, phải làm sao mới ổn đây?"

Kiến Nghiệp quận trưởng thần sắc bối rối.

"Này mặc cho số phận đi! Đời ta phàm nhân có thể kiến thức một phen tiên nhân đánh nhau, coi như là kỳ duyên một món."

Ninh vương sợ run một hồi lâu, hắn che kín lấy thật dày lông chồn, lộ ra cười khổ, hắn mặc dù thân là Lý thị Hoàng tộc, giỏi văn giỏi võ, khi tất yếu thế nhưng hiệu lệnh Kiến Nghiệp Thành đủ loại quan lại, thế nhưng là đối mặt tiên nhân đánh nhau, lại có thể có đối sách gì.

Huống hồ, hắn thân trúng kỳ độc, cũng không sống được mấy năm rồi, trước khi chết có thể nhìn thấy một trận hãn thế hiểm hoi tiên nhân đánh nhau, đó cũng coi là là sống không uổng rồi.

Hàn Xu nhìn qua ngoài thành, đạo kia có chút quen thuộc trẻ tuổi thân ảnh, cầm trong tay một cây đại phiên cờ cùng hồ lô vàng, độc thân nghênh chiến kia con kinh khủng Quỷ Tiên, chắn nàng ở ngoài thành, nhưng là tâm thần chấn động.

Một lát, kia thiếu nữ áo lục đi mà lại trở lại, khôi phục một chút thực lực, đi vào Kiến Nghiệp Thành bên ngoài ý đồ sát Tô Trần, cũng rất nhanh lại bị

Tô Trần Bí Ngân Phi Nghĩ Quần cắn nuốt đại lượng quý khí, bức cho lui, chật vật đào tẩu.

"Người ~!"

Thiếu nữ áo lục chạy trốn tới hơn một nghìn trượng bên ngoài, không cam lòng quay đầu lại, căm tức nhìn Tô Trần.

Tô Trần bên người, lại bị thi độc cho độc chết mấy trăm con Bí Ngân Phi Nghĩ, vền vẹn còn có ba bốn trăm chỉ Bí Ngân Phi Nghĩ tại bao quanh. Nhưng hãn hiện tại quá hư nhược rồi, không dám tiến lên.

Nàng tựa hồ quá lâu không từng nói qua lời nói, thanh âm khàn khàn, khô khốc nói: "Vì sao, muốn đối nghịch với ta?"

"Tu Tiên giả cùng Quỷ tu chính là trời sinh tử địch, không cần gì lý do! Người sau khi độ kiếp, tiện tay tru diệt một đoàn Tu Tiên giả, làm sao cần nhỏ tí tạo lý do. Nếu ta không có thủ đoạn tự bảo vệ mình, chỉ sợ sớm đã chết ở dưới tay của người rồi."

Tô Trần lãnh đạm nói.

"Ta không giết người, người tẩu!"

Thiếu nữ áo lục nói.

"Ta không tin. Ta Nhược Ly đi, bỏ mặc người vào Kiến Nghiệp Thành tùy ý cướp đoạt Nguyên Khí, chỉ sợ không cần gần nửa canh giờ, người sẽ gặp đuổi theo. Đến lúc đó, ta liền thật sự không hề cơ hội."

Tô Trần lắc đầu.

"Hừ, không đi, lưu ở nơi đây, giống nhau là chết! Người những cái kia Phi Nghĩ còn lại không nhiều lắm, không bảo vệ được tánh mạng của người. Ta nấu cũng có thể nấu chết người, chờ ta trở lại, lấy mạng của

người! Ta muốn đem người luyện thành của ta cái thứ nhất quý nô, trọn đời thần phục."

Thiếu nữ áo lục mắt lộ ra Tử khí hàn mang, hướng càng xa xăm rất nhanh lui bước.

"Hừ, thật không, kia ta chờ đây! Nhìn xem ai có thể nấu chết người nào."

Tô Trần nhàn nhạt nói qua, trên cánh tay nhiều hơn một cái thước trường Trúc Cơ hậu kỳ Băng Tầm. Nó tại Linh sơn bên trong nuôi nhiều năm, hoàn toàn bị thuần hóa, những năm này tại Linh sơn trong ăn đại lượng Thượng phẩm linh mật cùng linh biểu lộ, phẩm giai tấn thăng thật nhanh.

Hắn vốn chuẩn bị đem Băng Tầm một mực nuôi dưỡng đến Kim Đan Kỳ, thuận theo tự nhiên trở thành hãn con thứ nhất Kim Đan cấp Linh Diệp, xem ra là không có có hi vọng, hôm nay chính là nó xuất chiến thời điểm.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 287: Băng Tầm Kết Đan

Tô Trần nhanh chóng xóa đi này chỉ Nhị giai Thượng phẩm Băng Tầm cấp thấp Linh thức, lấy mình một sợi Thần Niệm thay thế, cũng thi triển 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》 Đệ Nhị bí quyết Thuế Biến cùng thứ ba bí quyết Hóa Vũ, cường ép tấn cấp.

"Băng Tầm! Thuế Biến, Hóa Vũ!"

Băng Tầm toàn thân run lên, tại 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》 Đệ Nhị bí quyết Thuế Biến Quyết phía dưới, nhanh chóng tam liên Thuế Biến, tấn chức Trúc Cơ Hậu Kỳ đỉnh phong. Sau đó, Băng Tầm nhanh chóng phun ra một mảnh dài hẹp băng hàn tơ tầm, kết xuất một cái trượng đại băng tơ lạnh nhộng.

Nó bị bao khóa tại đây băng tơ nhộng bên trong, rất nhanh đột phá Kết Đan. Một cổ mảnh liệt Kim Đan khí tức, tại nhộng trên thân ngưng tụ.

Kiến Nghiệp Thành bên ngoài, nguyên bản trời quang vạn dặm bầu trời cũng âm đạm xuống, nhóm lớn mây đen nhanh chóng ngưng kết thành một mảnh hơn mười dặm vòng xoáy hình dáng thấp bé tầng mây, Lôi Quang lờ lờ, nổi lên một trận sắp phủ xuống cuồng bạo Thiên Lôi kiếp.

Tô Trần có chút tiếc hận, nhưng lại tràn đầy bất đắc dĩ.

Này chỉ Băng Tầm đã là Trúc Cơ Hậu Kỳ, nuôi dưỡng béo béo mập mập, thực lực đã là rất mạnh. Nếu như nó tự nhiên đột phá cảnh giới Kim Đan, như vậy chí ít có ba năm trăm năm trở lên thọ nguyên, ngày sau có thể nương theo hãn thời gian tương đối khá dài.

Thế nhưng là dùng 《 Tiêu Dao Du chí Phù Du Thiên 》 tiêu hao tiềm năng cùng tuổi thọ, cường ép tấn cấp, bước vào giả cảnh giới Kim Đan mà nói, tuổi thọ của nó không thể nghi ngờ hội trên diện rộng bạo giảm, sống vô cùng ngắn ngủi, rút ngắn đến ban đầu một phần trăm, xem chừng cũng chỉ còn lại mấy năm mệnh.

Nhưng không làm như vậy, hắc đầu không lại này Kim Đan Quỷ tu, chính hắc thì phải chết.

Mình mới Trúc Cơ trung kỳ tu vi, tuy có Tam giai Chiêu Yêu Phiên cùng cường đại Bí Ngân Phi Nghĩ nơi tay, nhưng cuối cùng không phải này Kim Đan quỷ tu đối thủ. Dù là nàng bởi vì vừa mới sang xong Kim Đan Thiên Lô kiếp, cực kỳ suy yếu.

Tô Trần trong tay át chủ bài, kỳ thật trừ cái này chỉ Băng Tầm Trúc Cơ hậu kỳ Linh sủng bên ngoài, còn có đào Thụ Tinh Đào yêu. Nó cũng đã đến Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới đỉnh phong, chỉ kém cuối cùng một bước nhỏ là được đột phá Kim Đan, trở thành một chỉ Kim Đan cấp đào Thụ Tinh.

Nhưng mà, Đào yêu linh trí cực cao, tại Linh sơn bên trong tác dụng đại, Tô Trần không nỡ bỏ hi sinh nó.

Chỉ có hi sinh này chỉ linh trí thấp hơn Băng Tầm, khiến nó dễ đối phó Kim Đan Quỷ tu.

Thiếu nữ áo lục đã lui đến ngàn trượng bên ngoài, khó tin thấy kia Nhị giai Thượng phẩm Băng Tầm nhanh chóng kết kén, chấn động. Nàng xem kia chỉ Băng Tầm, lại nhìn kia thiên không cuộn cuộn mà đến vòng xoáy mây đen, đã lan tràn đã đến trong vòng hơn mười dặm bên ngoài.

Thiên Lô kiếp! Chính đang điên cuồng công tác chuẩn bị.

Kia Băng Tầm vừa rồi hay vẫn là Trúc Cơ Hậu Kỳ, mấy cái đảo mắt công phu, liền sắp bước vào cảnh giới Kim Đan.

Đáng chết! Gia hỏa này là nơi nào xuất hiện, lại có thể biết Trang thị tu tiên thế gia 《Tiêu Dao Du》, chính là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, rõ ràng có thể khống chế một chỉ Băng Tầm tùy thời Kết Đan! Băng Tầm nếu là Kết Đan, thực lực của hắn bạo tăng một mảng lớn, sẽ muốn đối phó hắn, cái kia chính là khó như lên trời rồi. Nói không chừng, còn có thể bị hắn Truy sát!

Thiếu nữ áo lục sắc mặt trắng bệch, tức giận giậm chân một cái.

Tranh thủ thời gian gia tốc chạy trốn, rời xa vòng xoáy này Ô Vân trung tâm hơn mười dặm phương viên. Nếu không chín Đạo Thiên Lô Kiếp đánh xuống, chưa chắc đi đánh Băng Tầm, nói không chừng đối với nàng cái vị này Kim Đan Quỷ tu cảm thấy hứng thú hơn, lại đây bổ nàng.

Hắn hiện tại quá hư nhược rồi, căn bản là không có cách ngăn cản Tô Trần hoàn thành việc này.

Tô Trần một khi đạt được Kim Đan cấp Linh Điện, trận chiến này tình hình sẽ chân chính nghịch chuyển, ngược lại mà đối với nàng tiến hành Truy sát.

Trừ phi nàng có thể nhanh chóng hấp thu không lồ Nguyên Khí, chuyển hóa làm không lồ quý khí, củng cố Kim đan sơ kỳ Quỷ tu cảnh giới, mới có thể mạo hiểm đánh bại Tô Trần, ngăn cản chuyện này phát sinh.

"Hừ, người chớ đắc ý. Coi như là người có thể để cho nó Kết Đan, nhưng nó chưa chắc có thể vượt qua đáng sợ Thiên Lô kiếp! Yêu Tộc có thể sống qua Thiên Lô kiếp, chưa đủ một nửa số lượng. Điện Yêu trời sinh yếu đuối, càng khó khăn vượt qua Thiên Kiếp. Nó nhìn không quá Thiên Kiếp, người chính là chỉ còn đường chết. Không bằng chúng ta dừng tay, người lập tức thu hồi này Băng Tầm, ta có thể lập phía dưới lời thề, tuyệt không giết người, thả người tâu!"

Thiếu nữ áo lục lo lắng, ở phía xa quát, nói ra điều kiện.

"Ta thì sẽ trợ nó vượt qua Thiên Kiếp, cái này không cần người lo lắng."

Tô Trần căn bản không để ý tới nàng, tiếp tục làm cho Băng Tầm toàn lực đột phá giả cảnh giới Kim Đan.

Yêu Tộc có thể sống qua kim đan cảnh Thiên Lô kiếp không nhiều lắm, vền vẹn một nửa cơ hội.

Nhưng điều này cũng nằm trong dự tính của hắn, đều có chuẩn bị, đến trợ nó vượt sông bằng sức mạnh này đáng sợ Thiên Lô chi kiếp. Nàng thiếu nữ áo lục mở ra điều kiện, không hề sức hấp dẫn.

Các loại Băng Tầm tấn chức Kim Đan, hắn trực tiếp nghịch chuyển chiến cuộc, ở đâu còn cần nàng đến thả hắn một mạng.

"Liên người, chính là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, liên Kim Đan Kỳ đều còn kém xa lắm, còn dám khoe khoang trợ một cái Kim Đan Linh Diệp vượt qua Thiên Kiếp. Người điểm ấy không quan trọng thực lực, tùy ý một đạo Lô Kiếp liền làm cho người tan thành mây khói."

Thiếu nữ áo lục nghe vậy, không khỏi cười đến trang điểm xinh đẹp, thiếu chút nữa liền mắt chảy cả nước mắt rồi.

Ngay cả là tu sĩ Kim Đan, đều muốn sống qua Kim Đan Kỳ Thiên Lô kiếp, cũng muốn tỉ mỉ chuẩn bị Độ Kiếp Pháp Khí, mới có chút ít hi vọng.

Nàng nếu không có một bộ hoàn mỹ không tỳ vết đỉnh cấp vạn năm Hàn Tinh làm hộ thân, chỉ sợ cũng sớm sẽ bị chín Đạo Thiên lô oanh thành tro. Chính là Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, coi như là sẽ nghịch thiên, cũng chịu không được bất luận cái gì một Đạo Thiên Lô Kiếp.

Tô Trần cũng không để ý thiếu nữ áo lục cười nhạo, hết sức chăm chú nhìn chăm chăm vào Băng Tầm kén.

Bởi vì, Băng Tầm sắp phá kén mà ra, hóa thành một cái cường đại Kim Đan Linh Điện. Tô Trần chỉ biết là nó là một cái băng thuộc tính linh tằm, nhưng đến tột cùng là cái gì chủng loại Linh Điện, thật đúng là không nhìn ra.

Một khi nó phá kén mà ra, Kim Đan xuất thế, đem trước mặt đối diện chín đạo kinh khủng Thiên Lô kiếp tẩy lễ, lúc này không chút nào có thể Phân Thần.

"XOẸT!"

Này một trượng đại băng kén bên trên đã nứt ra một cái rười rượi lỗ hồng nhỏ, một cái Kim Đan Linh Điện chính xé mở băng kén, đem màu băng lam thân thể chui ra ngoài ra ngoài.

Một cổ cường đại kim đan cảnh khí tức, lập tức theo băng kén tiết lộ ra ngoài.

Trong chốc lát, bầu trời bao trùm bên trên trăm dặm vòng xoáy mây đen lập tức cuồng bạo, giao long thô to lớn Lô Điện, ở trong tầng mây cuồng vũ. Nổi lên một hồi lâu Thiên Lô, nhắm ngay mặt đất mục tiêu.

Tô Trần ngẩng đầu xem đang nhìn bầu trời mây đen, lập tức run sợ, biết Đạo Thiên Lô Kiếp sắp hạ xuống. Kim Đan Linh Điện chưa theo kén bên trong ra ngoài, lúc này chính vô cùng yếu ớt, chỉ sợ chẳng ăn nhập mấy Đạo Thiên lô, sẽ gặp bị oanh tan thành mây khói.

Tại đây suýt xảy ra tai nạn chi ranh giới, hần lập tức mở ra trong tay một quả Tu Di Giới, hướng mấy trăm trượng giữa không trung, đột nhiên ném ra ngoài một quả nửa trượng to lớn Huyết Tinh Thạch, vừa vắn ngăn cản tại Kim Đan Linh Điện hướng trên đỉnh đầu.

Này cái trượng đại Huyết Tinh Thạch, là hần theo Thiên Phong Hạp Ma Quật có được huyết tế đại trận mắt trận, hấp thu hơn một nghìn tên Luyện

Khí Quáng Nô khí huyết, giờ phút này tản ra vô cùng nồng nặc Huyết Sát ánh sáng, giống như con Luyện Ngục trong chui ra Huyết Yêu xuất thế, thuận lúc giữa áp qua Kim Đan Linh Điệp xuất thế khí tức.

Tô Trần kinh thử qua dùng Nhị giai phi kiếm phá hư này khối Huyết Tinh Thạch, nhưng liền một vết kiếm cũng không thể lưu lại. Lấy thực lực của hắn tổn hại không được này Huyết Tinh Thạch may mắn, nhưng lại không dám tùy ý vứt bỏ.

Này miêng Huyết Tinh Thạch chỉ cần đối với thi thể một theo, liền có thể theo thi hài trong đản sinh ra oán linh. Thật sự là quá mức khủng bố, ném ở nơi nào chính là tai họa một phương. Thậm chí khả năng lại bị Ma Sát Minh tà ma tu sĩ nhặt về đi.

Thế nhưng là không ném mà nói, dù sao vẫn là có một chút Quỷ vật, bèn nhay người được Tu Di Giới bên trong Huyết Tinh Thạch tiết lộ ra ngoài khí tức, đây đưa hắn không tha, cũng là hết sức phiền toái.

Tô Trần một mực khổ nỗi không pháp đem này khối Huyết Tinh Thạch rời tay, vừa vận lợi dụng này kim đan cảnh uy lực kinh khủng Thiên Lô kiếp, đến hủy diệt nó. Còn có thể giúp đỡ Băng Tầm vượt qua Thiên Lô kiếp, nhất cử lưỡng tiện.

"Rắc rắc ~!"

Một đạo ngàn trượng tỏa liên giống như đen lôi, như Thiên Thần lôi phạt, theo vòng xoáy Ô Vân trung thuận lúc giữa đánh xuống, vốn là bổ về phía theo trong kén chui ra Kim Đan Linh Điệp, cũng tại đánh xuống thuận lúc giữa hơi chút chệch đi một chút, oanh ở trong không trung này cái nửa trượng to lớn Huyết Tinh Thạch bên trên.

Này khối Huyết Tinh Thạch lập tức tảo ngộ Thiên Lô kiếp tẩy lễ.

Nó cực kỳ mạnh mẽ, nhưng cuối cùng ngăn cản không nổi này Kim Đan Kỳ Thiên Lô chi uy.

Một đạo cuồng bạo đen sét đánh trúng Huyết Tinh Thạch, mãnh liệt Thiên Lô lửa, lập tức đem Huyết Tinh bên trong khí huyết cùng Huyết Sát Chi Khí dẫn đốt, mãnh liệt đốt cháy, tan rã gần ba thành Huyết Sát.

Huyết Tinh Thạch đã trúng một kích Thiên Lô kiếp, hóa thành một đoàn hung hung Thiên Lô hỏa cầu, nhanh chóng theo mấy trăm trượng trên bầu trời rơi xuống.

Tô Trần tự nhiên không thể tùy ý Huyết Tinh Thạch rơi xuống, còn cần nó đến tiếp tục làm Kim Đan Linh Điệp, ngăn cản phía sau Thiên Lô kiếp.

Hắn giơ tay, Phong Hồ Lô bên trong bắn ra một đạo Nhị giai Cực phẩm thiểm thức phi kiếm, tại Huyết Tinh Thạch phía dưới trùng trùng điệp điệp một kích, thuận lúc giữa đem Huyết Tinh Thạch thật cao bắn ra hướng lên bầu trời, nghênh đón Hưởng Thiên lô.

Tô Trần lấy Thần Niệm, thao túng phi kiếm, thuận lúc giữa đập nện tại Huyết Tinh Thạch, cảm giác Thần Niệm mãnh liệt tê rần.

Huyết Tinh Thạch bên trên Huyết Sát Chi Khí, đan xen kinh khủng Thiên Lô lửa, truyền ở trên phi kiếm, cảm giác kia quả thực làm cho người toàn thân sợ run. Cũng chính là thiểm thức phi kiếm phẩm giai cao tới Nhị giai Cực phẩm, miễn cưỡng có thể thừa nhận được một cái, đổi thành khác cấp thấp phi kiếm, chỉ sợ đụng một cái sờ liền bị này Thiên Lô lửa thiêu hủy đi.

Huyết Tinh Thạch Huyết Sát Chi Khí vẫn là quá mãnh liệt rồi, Thiên Lô kiếp vốn là chuẩn bị đối phó Kim Đan Linh Điệp, lúc này hoàn toàn bị Huyết Tinh Thạch hấp dẫn lực chú ý.

Từng đường Thiên Lô, điên cuồng bổ vào này khối nửa trượng đại Huyết Tinh Thạch bên trên.

Huyết Tinh Thạch Huyết Sát cùng oán niệm chi khí, lọt vào ba Đạo Thiên Lô Kiếp tây lễ, bên trong Huyết Khí hoàn toàn cháy hết, Huyết Sát ánh sáng cũng rút đi, hóa thành một khối tinh khiết Huyết Hồng sắc tinh thể óng ánh Tinh Thạch.

Nhưng mà vẫn không có chấm dứt, lại là ba Đạo Thiên Lô Lạc xuống.

Tô Trần lấy phi kiếm đập nện điều khiển, đem này khối nửa trượng Huyết Tinh Thạch đình tại Kim Đan Linh Điệp phía trên, làm cho này Huyết Tinh Thạch chống cự hấp thu Thiên Lô chi uy.

Thẳng đến, Huyết Tinh Thạch bị không ngừng hạ xuống Thiên Lô lửa, luyện hóa thành một đoàn Hồng sắc nhiệt độ cao chất lỏng, bên trong các loại cặn bã tạp chất tất cả đều tại Lô Hỏa bên trong đốt hủy, chỉ còn lại có là tinh thuần nhất Huyết Tinh chất lỏng.

Tô Trần động lòng.

Này còn dư lại Huyết Tinh Thạch chất lỏng, liền Thiên Lô lửa cũng không pháp đem nó sẽ phá hủy, hoàn toàn có thể chế thành một kiện Kim Đan cấp Pháp Khí.

Chỉ sợ trên đời giữa, lấy Kim Đan Thiên Lô kiếp chi hỏa đến Luyện Khí, cũng là ít càng thêm ít đi.

Lúc này, hắn cũng không còn cách nào dùng phi kiếm, đến không chế này đoàn bị Thiên Lô lửa hoàn toàn hoá lỏng nhiệt độ cao Huyết Tinh Thạch.

Tô Trần tay trái Tam giai Chiêu Yêu Phiên một vung, mấy trượng to lớn phiên cờ, hướng rơi xuống Huyết Tinh Thạch chất lỏng bao gồm quá khứ.

Này đoàn Huyết Tinh Thạch chất lỏng còn tỏa ra khí thể to lớn Thiên Lô lửa, chỉ có Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên, có thể miễn cưỡng chịu đựng được này nhiệt độ cao.

Bị luyện hóa Huyết Tinh Thạch chất lỏng, đã thu nhỏ lại làm nguyên lai một phần mười không đến, trở nên nhẹ nhàng rất nhiều.

"Luyện nó chế tạo làm kiếm, đao, súng, kích? Hoặc là một quả huyết châu?"

Tô Trần trong chốc lát lóe lên rất nhiều ý nghĩ, Chiêu Yêu Phiên đem Huyết Tinh chất lỏng bao khóa, hóa thành một quả hình tròn hạt châu màu đỏ ngòm hình dáng, bay vút ném vào Kiến Nghiệp Thành bên ngoài không xa Đại Giang bên trong, mượn nhờ cuồn cuộn Đại Giang chi thủy, làm huyết châu kịch liệt hạ nhiệt độ làm lạnh thành hình.

"Hô!"

Vài dặm phương viên Đại Giang chi thủy kịch liệt bốc hơi mấy vạn cân, thậm chí sôi trào, vô số bạch ngư đảo lộn bụng. Cuồn cuộn Lưu Thủy, nhanh chóng mang đi Huyết Linh châu bên trong Thiên Lô lửa rực Liệt Hỏa khí, đem nó ngưng kết làm một miếng rất tròn không dưới, tinh thể óng ánh Huyết Linh châu.

Tô Trần dùng Chiêu Yêu Phiên một cuốn, đem này cái Huyết Linh châu mò lên, hài lòng thu.

Trải qua Lục Đạo Thiên Lô kiếp lửa luyện chế mà thành Huyết Linh châu, ít nhất cũng là Tam giai Cực phẩm pháp khí bại hoại, thậm chí so với Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Chiêu Yêu Phiên còn lợi hại hơn.

Bất quá, như thế nào đem Huyết Linh châu hóa thành một kiện Nguyên Thần Pháp Khí, Tô Trần nhất thời còn sẽ không, chỉ có thể về sau nghiên cứu lại .

Thiếu nữ áo lục cũng không đi xa, cũng không đi phụ cận thị trấn nhỏ hấp thu Nguyên Khí. Nàng tại năm bên ngoài sáu mươi dặm một cái ngọn núi, tận lực ẩn nặc bản thân Kim Đan quý tu khí tức, xem thế nào Tô Trần như thế nào trợ Kim Đan Linh Điệp, vượt qua này Thiên Lôi kiếp.

Nàng muốn nhìn một trận chề cười, nhìn này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ thi triển 《Tiêu Dao Du》 cường ép đem Băng Tầm tấn chức Kim Đan, cuối cùng rồi lại kết cuộc như thế nào.

Thiếu nữ áo lục đột nhiên thấy, một khối to lớn Huyết Tinh Thạch xuất hiện, lơ lửng ở giữa không trung trong, chĩa vào Thiên Lôi kiếp.

Lập tức, nàng mực tàu sắc đôi mắt lộ ra kinh sợ ao ước chi sắc.

Cực phẩm Huyết Thạch!

Thật lớn như thế hoàn chỉnh một khối nửa trượng Huyết Thạch, có thể chứa đựng cự lượng tinh huyết, đây là Quý tu tha thiết ước mơ Cực phẩm quý khí tài liệu, đối với tu luyện chỗ tốt khó có thể tưởng tượng, nàng quả thực khó có thể tin.

Nếu như có thể có được này khối Huyết Thạch, nàng tu luyện tới Kim Đan Hậu Kỳ, chỉ sợ cũng bất quá là mấy năm sự tình.

Khó trách, nàng dù sao vẫn là nghe thấy được Tô Trần trên người có một tia tiết lộ ra ngoài Huyết Sát khí tức, đang hấp dẫn dụ hoặc lấy lấy nàng, làm cho hãn không tự chủ được sinh ra muốn giết Tô Trần ý niệm trong đầu.

Như là trước kia biết rõ, Tô Trần trong tay có như vậy một khối Huyết Thạch, nàng ngay cả là tỏa ra theo Kim Đan sơ kỳ ngã xuống Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới nguy hiểm, cũng muốn cường ép tru sát hãn, cướp lấy này Huyết Thạch.

Nhưng là bây giờ, nàng liền nhích tới gần cũng không dám. Nàng Kim Đan cấp Quỷ tu khí tức, hội làm vòng xoáy mây đen nghĩ lằm nàng tại Độ Kiếp, đối với nàng tiến hành oanh kích.

Tô Trần dùng một khối nửa trượng đại Huyết Tinh Thạch, hấp thu Lục Đạo Thiên Lô kiếp uy lực kinh khủng, nóng chảy rèn luyện một phen, dùng Đại Giang chi làm lạnh, luyện hóa thành một quả Huyết Linh châu.

Lúc này, vòng xoáy mây đen tại còn thừa hạ tối hậu ba Đạo Thiên Lô Kiếp, chưa hạ xuống.

Kim Đan Linh Điệp năm cơ hội này, đã phá kén mà ra, hoàn toàn triển khai một đôi to lớn màu băng lam cánh. Hơi chút nếp gấp cánh, giống như từng mảnh màu lam băng tinh, huyền mỹ lệ vô cùng.

Nó chậm rãi đập rung lấy một đôi to lớn cánh, chung quanh mấy trăm trượng phương viên bông tuyết đầy trời băng tinh tự động thành hình, đang bay múa lấy. Không khí chung quanh hâm nóng độ chột hạ xuống, phảng phất thân đưa nghiêm khắc vô cùng Băng Thiên Tuyết Địa.

"Kim Đan cấp Lam Băng Linh Điệp!"

Tô Trần thu Huyết Linh châu, cảm thấy một cỗ mãnh liệt hàn ý kéo tới, hướng Kim Đan Linh Điệp nhìn lại, không khỏi giật mình.

Hắn bởi vì tu luyện 《Tiêu Dao Du chi Hóa Điệp Thiên》 duyên cớ, tại Bồng Lai Tiên Tông, điều tra Tu Tiên giới bên trong Linh Điệp chủng loại. Linh Điệp chủng loại rất nhiều, chỉ ít có hơn vạn loại nhiều, khó có thể nhớ kỹ.

Còn nhỏ linh tầm bộ dáng quá tương tự, không pháp nhận ra. Hắn chỉ nhớ kỹ một ít Cao cấp Linh Điệp chủng loại.

Thẳng đến này chỉ Linh Điệp Hóa Vũ, triển khai một đôi cánh, Tô Trần mới một cái nhận ra, này rõ ràng chính là một cái Lam Băng Linh Điệp.

Lam Băng Linh Điệp là Băng Hệ trong Tam giai Linh Điệp loại, có thể tu luyện tới cảnh giới Kim Đan, trời sinh có cường đại Băng Hệ pháp thuật năng lực thao túng, có được nhiều thiên phú băng pháp.

Bất quá, Lam Băng Linh Điệp, còn có một cái khác đáng sợ xưng hô, tên là "Tránh Linh Điệp".

Bởi vì nó còn nắm giữ lấy một loại hiếm thấy thiên phú Phong Hệ đại pháp thuật thiểm thức.

Thiểm thức, đây là duy nhất có thể vượt qua Lôi hệ pháp thuật tốc độ công kích Phong Hệ pháp thuật. Phần lớn phổ thông Phong Hệ pháp thuật, Như Phong dao đời một tỷ, đều xa không đạt được Lôi hệ pháp thuật sét đánh tốc độ.

"Rắc rắc!"

Lại một đạo ngàn trượng Thiên Lôi, thuận lúc giữa bổ xuống.

Tô Trần Thần Niệm, thao túng Kim Đan Lam Băng điệp, ở giữa không trung trong nhanh chóng đập rung cánh, thuận lúc giữa phát động loé lên một cái pháp thuật, lẳng không đã đến bên ngoài trăm trượng.

Thiên Lôi bổ trên bãi đất trống, Đại Địa một mảnh cháy đen, không thể đánh trúng Kim Đan Lam Băng điệp.

"Rắc rắc ~, oanh!"

Lam Băng Thiểm Điệp hăng hái đập rung cánh, lại là hai cái thiểm thức, thuận lúc giữa nhanh hai lần, tránh né vỡ xuống cuối cùng hai Đạo Thiên Lôi Kiếp.

Uy hiếp to lớn Thiên Lô kiếp, đối với đã hoàn toàn triển khai cánh Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp mà nói, đã không còn là uy hiếp.

Nếu như không phải Tô Trần lấy Huyết Tinh Thạch chặn lại Thiên Lô. Nó chỉ sợ chưa theo kén bên trong hoàn toàn chui ra, tại đệ nhất Đạo Thiên lô, cũng sẽ bị chém thành bị trọng thương, sau đó bị liên tiếp hạ xuống Thiên Lô lửa, bị thiêu sống.

Tô Trần không khỏi đại hỉ.

Lam Băng Thiểm Điệp rốt cuộc thuận lợi đã vượt qua Kim Đan Lô Kiếp, một lần hành động bước vào giả cảnh giới Kim Đan. Phần này thực lực cường đại, đủ để khinh thường Kim đan sơ kỳ tu sĩ.

Bầu trời, bên trên trăm dặm phương viên vòng xoáy mây đen, như dưới ánh nắng chứa chan sương trắng giống nhau nhanh chóng tan rã, khôi phục vạn dặm trời quang.

Toàn bộ Kiến Nghiệp Thành đắm chìm trong ấm áp ánh mặt trời xuống.

"Kia Tiên điệp liên Thiên Lô đều đánh không chết, nó tựa hồ là Tiên Nhân tọa kỵ đi!"

"Tiên nhân là không phải muốn đánh thắng? Quỷ Tiên cũng bị đuổi chạy?"

Thậm chí ngay cả Kiến Nghiệp Thành đầu Ninh vương, Vương Phi Hàn Xu, Kiến Nghiệp Thành nhiều người đủ loại quan lại môn và mấy ngàn thủ thành giáp sĩ, vô số tại thành đầu ngăm nhìn dân chúng kích động đều nghị luận, đều tựa hồ thấy được Tiên Nhân chiến thắng hi vọng.

"Lam Băng Thiểm Điệp! Thế nào lại là loại đáng sợ này Linh Điệp?"

Thiếu nữ áo lục tại bốn mươi, năm mươi dặm bên ngoài ngọn núi, thấy cái kia màu lam băng điệp thuận lợi vượt qua Thiên Kiếp, rốt cuộc lộ ra vẻ sợ hãi. Khoảng cách mặc dù xa, nhưng nàng vẫn như cũ đem tình cảnh vừa này, thấy được nhìn thấy tận mắt.

Nàng cũng nhận ra, này chỉ Kim Đan Linh Điệp lai lịch. Thậm chí tận mắt thấy, nó kinh khủng thiểm thước thiên phú, liền Thiên Lô kiếp đều bổ không trúng nó.

Nàng có thể mấy lần theo Tô Trần Chiêu Yêu Phiên Nguyên Thần bạo oanh (nổ tung), cùng với hàng ngàn con Phệ Linh Phi Nghĩ vây đánh bên trong, bình yên thoát thân, hoàn toàn ỷ lại tại nàng thân là Kim đan sơ kỳ quý tu tốc độ độ.

Trốn!

Thiếu nữ áo lục không cần suy nghĩ, vội vàng hóa thành một luồng khói đen, lấy vô cùng tốc độ độ, chạy xa nhàn hạ.

Nàng đã hoàn toàn đánh mất cùng Tô Trần nho nhỏ này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, tiếp tục đấu pháp tin tưởng. Hẳn tuy rằng tu vi yếu nhỏ, nhưng là thủ đoạn quá kinh người.

Thế nhưng là, nàng cảm giác được một luồng hơi lạnh đang lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ độ tới gần, hoảng sợ nhìn lại, chỉ thấy một đạo màu lam băng hình ảnh chính lấy mau hơn tốc độ độ không ngừng thiểm thước, đang tại tốc độ cao nhất đuổi theo.

Nàng không khỏi cảm nhận được, Tô Trần trước đây không lâu bị thương, đối mặt một cái Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điệp, trốn đều trốn không thoát.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 288: Bị Bắt Được Một Cái Kim Đan Quỷ Tu

Thiếu nữ áo lục tại Kiến Nghiệp Thành bên ngoài, dọc theo đại giang hà đạo, lấy khó có thể tưởng tượng tốc độ bay lượn, Tiểu thời gian qua một lát bay ra bên ngoài mấy chục dặm, phá không phi hành Cường Khí khuấy động lên Đại Giang trong vô số sóng hoa.

Thế nhưng là, nàng tốc độ nhanh, Lam Băng Thiểm Điệp thiểm thước phi hành tốc độ độ nhanh hơn, ít nhất là nàng gấp đôi trở lên.

Thiếu nữ áo lục sinh ra hàn ý trong lòng, khẽ cắn đôi môi tái nhợt, quyết đoán dừng lại, đứng lặng tại cuộn cuộn Đại Giang bên cạnh một tòa dốc đứng trên ngọn núi, quay người nhìn hằm hằm đuổi tới Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp.

Lam Băng Thiểm Điệp thiểm thước tốc độ độ quá là nhanh, không bao lâu nàng sẽ gặp bị đuổi kịp.

Nếu như trốn không thoát, nàng kia duy có một trận chiến.

Nàng đầu gì cũng là một cái Kim Đan Kỳ Quỷ tu, luận thực lực cũng không ở này vừa mới sang xong Thiên Lô kiếp Kim Đan cấp Linh Điệp phía dưới. Lam Băng Thiểm Điệp chỗ đáng sợ ở chỗ thiểm thước, rất khó đánh trúng nó, nhưng nó chiến đấu lực sát thương kỳ thật cũng không phải là đặc biệt lợi hại.

Chỉ là kia tu sĩ trẻ tuổi, thủ đoạn tầng tầng lớp lớp, thừa dịp nàng vừa Độ Kiếp xong sau suy yếu chỉ ranh giới đến Truy sát nàng, làm nàng vô cùng đáng ghét cùng thống hận.

"Hô!"

Lam Băng Thiểm Điệp không ngừng vỗ vào cánh, thiểm thước, hướng Kim Đan quý nữ biến mất phương hướng phấn khởi mau chóng đuổi.

Tô Trần tọa kỵ tại Lam Băng Thiểm Điệp eo nhỏ lên, cảm giác lồng ngực thừa nhận áp lực thực lớn.

Chung quanh không có tiếng gió, phảng phất là bất động.

Hết lần này tới lần khác hần lại đang hồi hả đi về phía trước di động, cho hần một loại kỳ dị ảo giác cảm giác.

Lam Băng Thiểm Điệp phương thức phi hành vô cùng đặc thù.

Nó vỗ vào cánh không phải tại bay, mà là đang không ngừng thi triển "Thiểm Thước", do đó di động vị trí của mình. Nói chính xác hơn, đây là một loại cự ly ngăn phá không di chuyển vị trí. Xé rách cũng xuyên qua quá ngắn không gian, trực tiếp đến ngoài trăm trượng.

Nó là Kim Đan thân thể, hơn nữa lại là thiên phú pháp thuật, tự nhiên là không ngại.

Nhưng mà Tô Trần vẹn vẹn Trúc Cơ trung kỳ, thường xuyên tiến hành cự ly ngăn "xuyên qua không gian", tự nhiên sẽ thừa nhận áp lực cực lớn, cảm thấy một hồi lòng buồn bực. Cũng may đây là trong nháy mắt hoàn thành, khoảng cách lại ngắn, cũng không có quá lớn ảnh hưởng.

Lam Băng Thiểm Điệp thiểm thước tốc độ quá là nhanh, nhanh đến Tô Trần trong ánh mắt tầm mắt chỉ để lại một mảnh mơ hồ Ảnh Tử, không có chính xác cảnh tượng, chỉ có thể mơ hồ bị bắt được phía trước có một cái Lục sắc Âm Ảnh.

Lam Băng Thiểm Điệp liên tiếp mấy cái thiểm thước, xuất hiện ở ngọn núi đối diện, khoảng cách thiếu nữ áo lục ngàn trượng chỉ địa phương xa dừng lại.

Nó chậm rãi vỗ một đôi màu băng lam cánh, bay múa trên không trung, khiến cho đầy trời bông tuyết bay múa. Nếu như không thi triển pháp thuật mà nói, nó phi hành tốc độ cũng không nhanh, cũng liền cùng phổ thông Kim Đan yêu tu không sai biệt lắm.

Tô Trần lúc này thừa lúc cười Lam Băng Thiểm Điệp eo nhỏ lên, ánh mắt lạnh như băng trầm tĩnh nhìn tiền phương thiếu nữ áo lục, bình thản nói: "Như thế nào không trốn?"

"Hừ, người đường đường nam nhi bảy thước, ý vào một cái Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp đến truy sát ta, có gì tài ba? ! Có dám xuống, cùng ta đơn đả độc đấu?"

Thiếu nữ áo lục tức giận, chỉ vào Tô Trần nói.

Tô Trần không khỏi hơi nhú lông mày, hần phát hiện, này thiếu nữ áo lục tuy rằng đã là Kim Đan Quỷ tu cảnh giới, nhưng mà nói chuyện cùng làm việc tựa như một cái mười sáu mười bảy tuổi thiếu nữ giống nhau ngây thơ, hiển nhiên là ít có trên thế gian rèn luyện.

"Người nếu không phải cảnh giới Kim Đan Quỷ tu, cho dù là Trúc Cơ Hậu Kỳ, cũng sớm đã bị ta sát vô số lần. Người lúc trước ý vào Kim Đan quỷ tu cảnh giới, lại nhiều lần truy sát ta này Trúc Cơ tu sĩ, cũng không thể coi là bản lĩnh gì."

Tô Trần không khỏi hừ lạnh.

Thiếu nữ áo lục lập tức nghẹn lời, nàng thân là Kim Đan Quỷ tu, Truy sát một gã Trúc Cơ tu sĩ, rõ ràng còn không thể giết chết, đương nhiên không tính bốn sự.

"Hừ, người thật sự cho rằng đã có Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp, bản thân liền thẳng chắc này? Cho nên ta muốn chạy, chỉ là không muốn lãng phí quá nhiều quý khí mà thôi, không phải đánh không lại người."

Thiếu nữ áo lục sắc mặt khó chịu nổi, mảnh duỗi tay ra, tay phải thuận lúc giữa trường làm ra một bộ Âm hắc thon dài Quỷ Trảo, bộ dạng này Quỷ Trảo dài đến nửa trượng, nở rộ Hắc Quang sắc bén móng tay, so với Tam giai Pháp Dao còn sắc bén.

Đồng thời, nàng há miệng thối, một cỗ nòng nặc màu đen Quỷ Vụ, nhanh chóng hướng chung quanh tản mát ra, làm chung quanh bốn năm trăm trượng một mảnh u ám âm trầm, đưa tay không thấy được năm ngón.

Mơ hồ, có thể thấy được Quỷ Vụ bên trong, có một con chỉ Tiểu oán linh qua lại, phát ra âm thanh kinh khủng thét lên. Những này nàng lúc trước chộp tới, nuôi thật lâu Luyện Khí cấp Tiểu oán linh, chuyên môn công kích tu sĩ Nguyên Thần. Tác dụng không lớn, nhưng có chút ít còn hơn không.

Đại Giang Sơn Phong gió mãnh liệt, rõ ràng cũng thối không tan cái mảnh này bao trùm mấy trăm trượng phương viên đậm đặc Quỷ Vụ.

Thiếu nữ áo lục lôi cuốn lấy đầy trời Quỷ Vụ, thuận lúc giữa đánh về phía đối diện Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp cùng Tô Trần. Nàng cần phải mượn phạm vi lớn Quỷ Vụ làm yểm hộ, để tránh lọt vào Lam Băng Thiểm Điệp thuận sát.

Tô Trần lông mày ngưng trọng.

Hắn mặc dù có Lam Băng Thiểm Điệp trợ giúp, người này Kim Đan Quý tu thực lực cũng không yếu, không dám xem thường.

Hắn điều khiển Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp, thi triển ra thiểm thức, tránh lui ra mấy trăm trượng, tránh đi thiếu nữ áo lục một chiêu hung ác đánh giết, cũng không với nàng cận thân chiến đấu.

Không phải đấu không lại, mà là hoàn toàn không cần phải bốc lên gió này hiểm.

"Thuật Băng Trùy!"

Lập tức, Lam Băng Thiểm Điệp một đôi cự đại Băng Lam cánh, mãnh liệt một cánh, ở giữa không trung trong ngưng kết ra hơn mười đạo trượng dài, dày đặc khí lạnh lợi hại băng trùy, hướng mảng lớn Quỷ Vụ bên trong bắn tới.

Nhưng mà, băng trùy không có đánh trúng bất kỳ vật gì.

Này cổ Quỷ Vụ bao trùm bốn năm trăm trượng phạm vi, quá lớn, thiếu nữ áo lục có thể ở bên trong tùy ý xê dịch. Tiểu oán linh môn không có có hình thể, căn bản không sợ băng trùy đâm thủng.

Tô Trần không dám khống chế Lam Băng Thiểm Điệp xông đi vào, cũng kích không trúng thiếu nữ áo lục. Này Quỷ Vụ, hoàn toàn chống đỡ biến mất Lam Băng Thiểm Điệp thiểm thức chỉ uy.

Tiếp tục như vậy, hấn và thiếu nữ áo lục, sợ rằng phải lâm vào một trận giằng co cuộc chiến rồi. Lâu kéo sinh biến, hay là muốn tốc chiến tốc thắng mới được.

Tô Trần khẽ cắn răng.

Tế ra một cái hồ lô vàng, cuối cùng một đám ba bốn trăm chỉ Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ lao ra.

Hấn Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, có thể cắn nuốt sạch cái mảnh này Quỷ Vụ, phá thiếu nữ áo lục Quỷ Vụ. Nhưng dùng xong lúc sau, trong tay hấn liền không còn Phi Nghĩ, hồ lô trong sào huyết chỉ còn lại có một cái Kim sắc Phệ Linh Nghĩ sau.

Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn hung hãn không sợ chết, nhảy vào Quỷ Vụ bên trong dốc sức liều mạng hút quỷ khí. Giống như vậy thuần túy quỷ khí, chúng nó hút không tốn sức chút nào. Một cái Luyện Khí kỳ Phệ Linh Phi Nghĩ, há miệng liền có thể hút hết một trượng Quỷ Vụ chi khí, lập tức độc phát thân vong.

Thời gian nháy con mắt, bọn này Bí Ngân Phi Nghĩ, liền phá hết này mấy trăm trượng Quỷ Vụ, hấp cái chi linh nghiến nát.

Thiếu nữ áo lục phun ra Quỷ Vụ chính là của nàng Bản Nguyên quỷ khí, ở đâu kinh được Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ đám bọn chúng điên cuồng thôn phệ không còn, nàng tâm can đều run rẩy, toàn bộ quỷ thân thể lâm vào suy yếu bên trong.

Nghiêm trọng nhất là, nàng chân thân hoàn toàn lộ ra ngoài, sẽ cũng không thể nào ẩn núp.

Lam Băng Thiểm Điệp lại là một mảnh băng trùy đại pháp thuật, điên cuồng bắn xuyên qua.

Thiếu nữ áo lục bị đánh không thể nào trốn tránh, không khỏi kêu thảm một tiếng, từ giữa không trung rơi xuống hướng dưới mặt đất.

Thiếu nữ áo lục hết rơi xuống đất, một cái trăn nhỏ dân trạch Thổ trong phòng. Nàng chột vật núp ở dân trạch nơi hẻo lánh, trắng như tuyết như nói mới khuôn mặt thâm thắm, toàn thân nhiếp nhiếp phát run, sợ hãi nhìn qua đối diện cái kia Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp cùng Tô Trần.

Hắn hiện tại đã không có thực lực đến đối kháng Tô Trần, trốn cũng chạy không thoát, giãy giụa nửa chỉ là chỉ còn đường chết.

Thiếu nữ áo lục không khỏi lộ ra một bộ điềm đạm đáng yêu chi sắc, cầu khẩn nói: "Này vị ca ca, xin thương xót, đừng giết ta, ta cũng là mới xuất

thế tại Tu Tiên giới lẫn lộn, cái gì cũng không hiểu, không nên đắc tội người! Chỉ cần người tha ta một mạng, ta cái gì đều chịu đáp ứng."

"Ta không có ý định giết người!"

Tô Trần lắc đầu, nhàn nhạt nhìn xem nàng.

"Không giết ta, vậy là người thả ta đi, hay vẫn là muốn?"

Thiếu nữ áo lục ngạc nhiên, cảm thấy ngoài ý muốn.

Thả nàng đi khả năng chẳng nhiều lắm, muốn thả nàng tẩu, vừa rồi tự cũng không đuổi theo giết tới.

Nàng đột nhiên nghĩ đến một cái khác khả năng, Tô Trần rất có thể, thừa cơ cưỡng bức nàng làm hãm quỷ người hầu, dốc sức cho hãm.

Này cũng chẳng có gì lạ, Tu Tiên giả có thể hàng phục Yêu Tộc làm Linh sủng tọa kỵ, thậm chí cưỡng bức mặt khác cùng làm Tu Tiên giả vi nô bộc, lén lút trao cái quỷ tộc làm nữ bộc cũng không kỳ quái. Có được một cái Kim Đan cấp quỷ người hầu, nghĩ đến đó cũng là vô cùng có mặt mũi sự tình.

Thiếu nữ áo lục không khỏi ý nghĩ kỳ quái, do dự mà muốn không nên đáp ứng.

Trước đáp ứng đi, đợi nàng từ nơi này lần Thiên Lô kiếp sau lấy lại sức lực, khôi phục Kim đan sơ kỳ toàn thịnh thực lực, hừ sẽ cho hãm biết thế nào là lễ độ nhìn xem, ép buộc hãm làm tôi tớ.

"Nghĩ sướng vãi!"

Tô Trần lắc đầu, cũng không biết này thiếu nữ áo lục đang suy nghĩ gì.

Hắn vì đánh bại cái vị này Kim Đan Quỷ tu, thế nhưng là hao phí thảm trọng đại giới, Chiêu Yêu Phiên Yêu thú Nguyên Thần đều trống rỗng, mấy trăm triệu phổ thông Phệ Linh Phi Nghĩ cùng hàng ngàn con Luyện Khí kỳ Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ toàn quân bị diệt. Còn làm Lam Băng Thiểm Điện cường ép tấn chức giả Kim Đan, tuổi thọ chỉ còn lại mấy năm.

Hắn những năm này để dành đến nội tình, ít nhất bị hao tổn đi một nửa.

Thả nàng tẩu?

Điều này sao có thể.

Cho dù là đơn thuần sát này Kim Đan Quỷ tu, mình cũng là tổn thất cự đại.

Chỉ có đã tóm được này Kim Đan Quỷ tu, phong ấn vào phiên cờ bên trong. Ngày sau nói không chừng còn có thể sử dụng lên, mới có thể đền bù chính mình tổn thất thật lớn.

Tô Trần mở ra trong tay trái này cán Tam giai Chiêu Yêu Phiên, diên cuồng gió vù vù, hương thiếu nữ áo lục bao phủ tới.

Về sau sửa kê tuyển quý phiên rồi.

Yêu khí cùng quỷ khí không kiêm dung, không thể cùng ở vào một kiện Pháp Khí bên trong. Bất quá, hiện tại Chiêu Yêu Phiên bên trong trên trăm đầu Trúc Cơ yêu thú Nguyên Thần đã trống không, dùng để phong ấn một gã Kim Đan quỷ tu Nguyên Thần, thực sự chính cần dùng đến.

Này cán mấy triệu đại phiên cờ, thuận lúc giữa bao trùm tại thất thần thiếu nữ áo lục đỉnh đầu, đem thân thể mềm mại của nàng một cái bao trùm, kiểm đều giãy giụa mà không thoát.

Một cỗ mãnh liệt hấp lực, theo tuyến quỹ phiên bên trong vọt tới, điên cuồng hấp thụ nàng Nguyên Thần.

"Không!"

Thiếu nữ áo lục rút cuộc biết Tô Trần muốn làm gì, không khỏi thét lên, mãnh liệt kháng cự.

Này không phải làm cho hãn thành quỹ người hầu, đây là muốn phong ấn nàng.

Nàng như thành quỹ người hầu, còn có một ngày trở mình khả năng.

Nhưng nếu là nàng quỹ Đan Nguyên thần, theo trong thân thể ra ngoài, bị phong ấn vào tuyến quỹ phiên bên trong. Nàng liền rút cuộc không có lực phản kháng, chỉ có thể trở thành là tuyến quỹ phiên bên trong một cái Quỹ Hồn.

Thế nhưng là, hãn hiện tại nhiều lần bị thương nặng, đã hấp hối, ở đâu còn có lực lượng đủ mức đến kháng cự này Tam giai tuyến quỹ phiên cường đại hấp lực.

Đây là Kim Đan cấp Pháp Khí, nguyên bản chính là dùng để cùng các tu sĩ Kim Đan đấu pháp.

Rất nhanh, tối đen như mực màu đen Quỹ tu Kim Đan Nguyên Thần, theo nàng đầu lâu trong nê hoàn cung thoát xác mà ra, bị này Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí tuyến quỹ phiên cho một cái hút đi, phong ấn tại tuyến quỹ phiên cờ bên trong.

Mà nàng kia bộ bị Vạn Cổ Hàn óng ánh bao quanh thân thể mềm mại, đã không có Nguyên Thần khống chế, lập tức vẫn không nhúc nhích, đã mất đi hành động lực lượng.

"Thả ta ra, van người! Ta ra ngoài, làm người quý người hầu tốt chứ?"

Thiếu nữ áo lục không khỏi thét lên cầu khẩn, tại tuyển quý phiên bên trong giã giũa, nàng không muốn bị phong ấn ở này tuyển quý phiên cờ bên trong. Nàng tại Giao Ki động bên trong, đã chịu đủ rồi kia tối Vô Thiên ngày thời gian, không muốn lại bị phong ấn một lần, không được tự tại.

Tô Trần đối với cái này mắt đốic tai ngơ.

Hắn dùng cây hồ lô thu tuyển quý phiên, lại đem Vạn Cổ Hàn óng ánh Kim Đan quý thân thể để vào một cái Tu Di Giới bên trong tồn tại.

Lập tức, hắn thừa lúc cười Lam Băng Thiểm Điệp, thật nhanh quét dọn Kiến Nghiệp Thành bên ngoài chiến trường. Dem tất cả phổ thông cùng Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ thi thể đều thu.

Bí Ngân là có thể lập đi lập lại thu về lợi dụng, tuy rằng lây dính nồng nặc âm hàn quý khí, nhưng cũng có thể tìm cách thanh trừ hết những quý này khí.

Mấy canh giờ lúc sau.

"Người nếu có gan thì đừng thả ta ra ngoài! Chờ người thả ta ra ngoài, ta nhất định sẽ trả thù người, sát người!"

Thiếu nữ áo lục Kim Đan Quý Hồn, vẫn còn đang tuyển quý phiên bên trong gào thét.

Tô Trần vẫn như cũ không để ý uy hiếp của nàng.

Kim Đan Nguyên Thần đều bị phong ấn vào tuyển quý phiên trong, nào còn có nàng trở mình một ngày! Hắn chậm rãi luyện, sớm muộn đem nàng luyện thành tuyển quý phiên phiên hồn.

Còn có những cái kia Mậu Dịch Tập Thị, rất nhiều bị giết Trúc Cơ, Luyện Khí tu sĩ, không thể để cho bọn hắn phơi thầy hoang dã bị Dã Cầu cùng Ngốc Thửu săn thức ăn, hắn thấy, thuận lợi cũng chôn.

Về phần những cái kia bị thiếu nữ áo lục hại chết phụ cận trong trấn nhỏ rất nhiều phạm nhân, Tô Trần một chút Hỏa tướng nhiều người phạm nhân di hài toàn bộ đều đốt đi, để tránh khiến cho phạm vi lớn ôn dịch.

Không biết qua bao lâu, mới dọn dẹp xong, đã đến lúc ban đêm.

Tô Trần bay thấp khắp nơi Giao Ki Sơn, giữa sườn núi một căn miếu đồ nát bên trong, tạm thời nghỉ ngơi một chút.

Thiếu nữ áo lục vừa khóc lại hô lại giãy giụa, cũng mệt mỏi, tại tuyển quỷ phiên bên trong, rốt cuộc trầm mặc xuống.

Nàng tựa hồ bổ nhiệm, biết không bất kể nàng hô cái gì, Tô Trần cũng sẽ không phản ứng nàng. Nàng kể tiếp số mệnh, chỉ sợ sẽ là chậm rãi bị luyện hóa thành này tuyển quỷ phiên phiên hồn, cuối cùng cùng tuyển quỷ phiên hòa làm một thể, trở thành Tô Trần trong tay một kiện Pháp Khí.

"Đúng rồi, người tên gì vậy?"

Tô Trần theo Đại Giang trong đánh cho một con cá to, đồ nướng lấy, uống vào miệng nhỏ đích Linh tửu bổ sung Pháp lực. Rốt cuộc có rảnh rồi, thấy nàng an tĩnh lại, không khỏi hỏi.

Kim Đan quỷ tu linh trí cực cao, có lẽ bảo lưu lấy trước người trí nhớ. Cũng không biết nàng là lai lịch gì, tốt nhất là hỏi rõ ràng, miễn cho sinh ra mầm tai vạ.

"Trang lục y."

Thiếu nữ áo lục ngữ khí sa sút, nói.

Nàng bây giờ không có ở đây phần nộ, không giãy giụa nữa, rốt cuộc có thể thật dễ nói chuyện rồi. Mạng nhỏ hoàn toàn bóp ở trong tay của hắn, không thể không phục.

"Trang thị? Người là Trang thị người của gia tộc? Sinh ra Triều Ca, hay vẫn là Tiên Tông?"

Tô Trần sửng sờ.

Hắn tự Tu Tiên giới đến nay, gặp phải Trang thị đệ tử còn thật không ít.

Trang thị cũng tính toán là Thần Châu Tu Tiên giới một hộ danh môn thế gia, tại rất nhiều đại Tiểu Tiên tông đều có Trang thị đệ tử, chủ mạch chi nhánh đều nhiều hơn.

Thiếu nữ áo lục chu mỏ nói: "Hừ, người tu luyện nhà ta 《Tiêu Dao Du》, có thể không biết rõ Trang thị? ! Người phong ấn ta, đắc tội ta Trang thị, cẩn thận ta Trang thị tộc nhân tìm làm phiền người."

Tô Trần lắc đầu, nhạt nói: "Thần Châu ngũ đại Tiên Tông đều có 《Tiêu Dao Du》 điển tịch, tuy là Trang thị lão tổ sáng chế, nhưng truyền cho rất nhiều người khác họ đệ tử, cũng không tính các người một nhà độc nhất nắm giữ. Người thân là Quý tu, coi như là gặp bên trên Trang thị tộc nhân, bọn hắn cũng không nhận người, chỉ sợ hội trực tiếp giết người."

Thiếu nữ áo lục không khỏi trầm mặc, không có nói cái gì nữa.

Nàng biết rõ, bản thân theo trở thành Quý tu, liền không bao giờ nữa thuộc về Trang thị thế gia một phần tử, đối không còn là Bồng Lai Tiên Tông đệ tử.

Chỉ là, một cái không nhà để về cô hồn dã quỷ mà thôi. Đi tới chỗ nào, liền bị Tu Tiên giả đuổi giết được ở đâu.

"Đúng rồi, người chết đã bao lâu? Ta là nói, người trở thành Quỷ tu lúc trước, lúc nào cái chết?"

"Không biết đạo, ta thời gian rất lâu tại Giao Ki trong thủy động ngủ say. Ta mười sáu tuổi thời gian, bởi vì được Tiên Thiên bệnh tim bệnh nặng, mắt thấy sống không được. Cha ta là Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan Trưởng lão, hãn hơn bốn trăm tuổi lão cưới mẹ ta, sinh hạ ta đây ấu nữ, đau lòng ta, liền đi xa xôi Hàn Lãnh Bắc Vực chi địa, lấy một khối Vạn Cổ Hàn óng ánh cho ta làm hòm quan tài bằng băng.

Về sau, cha dẫn ta ly khai Bồng Lai Tiên Tông, trở lại Kiến Nghiệp Thành, hãn khi còn bé trưởng thành địa phương, xây xong một tòa Linh Ẩn xem, mang theo ta ở chỗ này ẩn tu. Nhưng ta chỉ sắc cuối cùng nửa năm, liền chết rồi. Sau khi ta chết, hãn dùng Vạn Cổ Hàn băng, đem di thể của ta đóng băng, đặt ở Kiến Nghiệp Thành bên ngoài Giao Ki chân núi trong thủy động.

Ta tại kia lạnh như băng trong động quật, chờ đợi không biết đã bao nhiêu năm. Vốn, ta đã bỏ mình, lại bị băng phong, hãn là vĩnh viễn cũng không khả năng sống lại. Thế nhưng là qua không biết bao lâu, Nguyên Thần lại thức tỉnh lại. Ta chưa tỉnh lại, đã đã thành một gã Luyện Khí Cảnh Quỷ tu, chỉ là bị băng phong lấy không nhúc nhích được.

Kia Giao Ki Sơn khu vực, là Đại Giang hung hiểm nhất khúc sông, quanh năm có đội thuyền lật nghiêng lật úp, người chèo thuyền rơi xuống nước mà chết. Ta hấp thu bọn hãn oan hồn cùng Nguyên Khí, mới chậm chạp tu luyện tới cảnh giới Kim Đan. Nhưng ta sợ Thiên Kiếp, cũng một mực không dám xuất thế."

Nàng vừa mới xuất thế sang rồi Thiên Kiếp, liền gặp gỡ được Tô Trần, cũng không biết bây giờ là cái gì thời đại.

Tô Trần chấn động.

Nghe nói qua, Kiến Nghiệp Thành ngoài có một tòa Linh Ấn xem. Nhưng đó là một ngàn năm trước, đầu đời quan chủ xây dựng, nói như vậy nàng đã chết nghìn năm rồi hả? !

"Linh Ấn xem đã có hơn một nghìn năm. Người nên là ngàn năm trước chết đi, bị băng phong, vì sao có thể sống đến bây giờ?"

Tô Trần cũng nghi hoặc.

Quý tu cùng Nhân tộc Tu Tiên giả giống nhau, đều có thọ nguyên đại nạn, thọ nguyên một toàn bộ, tan thành mây khói. Cũng không phải là trốn trong lòng đất, không thấy Thiên Lô kiếp, liền có thể trốn đời trường tồn.

Ngay cả là Kim Đan cấp Quý tu, cũng liền năm trăm năm chi mệnh. Sống không được nghìn năm chi mệnh, trừ phi có thể trở thành là nguyên anh cảnh Quý tu.

Thiếu nữ áo lục ngọc nhiên, mới biết, đã qua thiên... nhiều năm.

Nàng kinh quen thuộc cái kia Thần Châu Tu Tiên giới, đã sớm người và vật không còn. Cho dù là biết tu sĩ Kim Đan, cũng một đông lại một nhóm, thay đổi không biết đã bao nhiêu người.

Nàng chậm rãi lắc đầu, "Này cực độ giá lạnh đóng băng phía dưới, người tu tiên Nguyên Thần hội lâm vào ngủ say, thọ nguyên cũng phi bình thường thời gian trôi qua, mà là có thể kéo dài thời gian tương đối dài, nghìn năm sau đó mới độ thức tỉnh cũng chẳng có gì lạ, này tại Tu Tiên giới ngẫu nhiên phát sinh qua."

Vừa phát hiện mình trở thành quý tu thời điểm, nàng cũng cảm thấy mười phần sợ hãi, không tiếp thụ được.

Thế nhưng là, nằm tại trong thủy động, lâu rồi, cũng tựa chậm chậm đã tiếp nhận.

Duy nhất làm cho hãn dễ chịu một chút là, bởi vì Vạn Cổ Hàn băng mãnh liệt đóng băng hiệu quả, thân thể mềm mại của nàng chưa từng chút nào hủ hóa dấu hiệu. Dù là trong cơ thể ra đời quỷ khí, thân thể vẫn như cũ như khi còn sống giống như đúc, chỉ là tái nhợt như tuyết, Bạch quá phận.

Nàng cũng sẽ không sẽ chú ý mình là một gã Quỷ tu rồi.

Về phần xuất thế lúc sau, sát phàm nhân, sát Tu Tiên giả, cũng là quỷ tộc bản năng, cướp đoạt bọn hãn Nguyên Khí.

Tại đây Giao Ki động bên trong vô số năm tháng rất dài, nàng đã thấy rất nhiều Đại Giang bên trên rơi xuống các loại rơi xuống nước xác chết trôi, nhìn thấy người chết so với người sống nhiều, đôi là không có chút nào trong nội tâm chướng ngại.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 289: Giang Nam Chuyện

Màn đêm Tinh Không trong, vô số ngôi sao thiểm thước.

Đại Địa yên tĩnh Vô thanh, chỉ có lạnh lùng Giang Phong vòng quanh sóng lớn tại gào thét, hung ác đâm vào Giao Ki Sơn vách đá, bị cứng rắn vách đá xé thành phần vụn.

Tô Trần tại Giao Ki Sơn một căn miếu đồ nát, ăn nướng phì ngừ, cùng Trang Lục Y câu có câu không tán gẫu thiên.

Hắn trước kia tại Bồng Lai Tiên Tông xem qua một ít thư tịch, đối với Quỷ tu chủng loại cùng phương thức tu luyện hơi có miêu tả, nhưng ghi lại cũng không phải cực kỳ kỹ càng.

Cùng Trang Lục Y lần này nói chuyện phiếm, ngược lại là hiểu rõ cận kề rất nhiều.

Quỷ tu phương thức tu luyện cùng Nhân tộc Tu Tiên giả bất đồng, bất luận là Cương thi, Khô Lâu, thân thể của bọn họ bên trong đã bị quỷ khí làm cho hư, không cách nào nữa thông qua Linh tủy đến hấp thu Thiên Địa cùng thức ăn Linh khí, chuyển hóa làm Nguyên Khí, do đó tu luyện cường hóa mình Nguyên Thần.

Về phần oán linh, U Hồn đợi một tý, liền thân thân thể đều không có, vậy thì càng đừng nói nữa.

Quỷ tộc tu luyện biện pháp duy nhất, cái kia chính là trực tiếp cướp đoạt Nhân tộc, Yêu Tộc, tinh quái các loại còn sống sinh linh Nguyên Thần,

cướp đoạt Nguyên Khí, đến tăng cường mình Nguyên Thần tu vi.

Này Nguyên Khí một khi đụng chạm lấy tà ác quỷ khí, rất dễ dàng nhanh chóng bị quỷ khí bị nhiễm, hóa thành tối đen như mực như mực âm hàn quỷ khí.

Trang Lục Y thân thể mềm mại bề ngoài tại Vạn Cổ Hàn óng ánh đóng băng phía dưới, vẫn như cũ hoàn hảo không chút tổn hại. Nhưng kỳ nội bộ, giống nhau bị quỷ khí ăn mòn, nàng chỉ có thể lấy quỷ tu phương thức tiến hành tu luyện.

Trong quá khứ tương đối năm tháng khá dài trong, nàng một mực ở trong nước ngủ say. Đại Giang bên trên thường xuyên có thuyền bị gió lớn thổi đảo lộn, thi thể vào nước, thậm chí còn có súc vật các loại. Nàng tại Giao Ki động bên trong hấp các loại âm hồn chi khí, phương hướng mới có thể dần dần tu luyện thành Kim Đan Quỷ tu.

Vì vậy quỷ tộc tu sĩ cảnh giới tấn chức, vô cùng bá đạo, hầu như không hề tiết chế, chỉ phải có đầy đủ Nguyên Khí đến cướp đoạt, có thể trong một thời gian quá ngắn không ngừng bộc phát kiểu tấn chức.

Đương nhiên, trả đại giới cũng vô cùng cự đại, tuyệt đại bộ phận Quỷ tu đều khó thấy mặt trời. Ngay cả là Kim Đan Kỳ trở lên Cao giai Quỷ tu, cũng nhẹ Dịch Tiện bị Thiên Địa chi uy mật sát.

Quỷ tu phương pháp tu luyện, làm cho Tô Trần động lòng.

Quỷ tu loại tu luyện này phương thức, cùng Ma Sát Minh Lục Bào lão quái tu luyện 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 cơ hồ là không có sai biệt. Bởi vì là trực tiếp cướp đoạt Nguyên Khí, tu luyện, so với bình thường tu luyện không thể nghi ngờ muốn mạnh mẽ quá nhiều.

Tô Trần trong lòng có cố kỵ, lo lắng trong đó có nhiều tai hoạ ngầm, cũng không dám đơn giản đi thử nghiệm.

Quý tu chiến đấu phương pháp, cũng rất mạnh. Như U Minh Quý Hỏa đợi một tý. Nhưng Trang Lục Y một mực ở Giao Ki động bên trong, vừa mới xuất thế lọt vào sét đánh, còn không tới kịp thuần thực nắm giữ nhiều Quý tu chiến pháp, thế cho nên Kim Đan sơ kỳ chiến lực không phát huy ra mấy thành đến.

Tô Trần đối với Trang Lục Y vẫn chưa yên tâm, chỉ có thể trước phong ấn nàng tại tuyển quỷ phiên bên trong.

Chiêu Yêu Phiên cần một đoạn thời gian tương đối khá dài, ít nhất mấy năm, mới có thể đem nàng thay đổi một cách vô tri vô giác phía dưới, luyện hóa thành phiên hồn, do đó phục tùng hẳn hiệu lệnh.

Nàng kia bộ Vạn Cổ Hàn óng ánh phong ấn thân thể, tạm thời cũng bảo tồn tại Tu Di Giới bên trong. Đợi nàng bị tuyển quỷ phiên thuần phục, hẳn ngày sau lại đem Vạn Cổ Hàn óng ánh thân thể, trả cho Trang Lục Y.

Tuyển quỷ phiên cùng Lam Băng Thiểm Điệp, Tô Trần hiện trong tay liền có hai cái Kim Đan cấp thủ đoạn rồi. Chỉ là tuyển quỷ phiên bên trong Trang Lục Y chưa bị thuần phục, tạm thời còn không pháp dùng. Mà Lam Băng Thiểm Điệp tuổi thọ còn còn lại mấy năm, cũng không biết ngăn ngại này mấy năm, nó có thể hay không theo giả Kim Đan bước vào chân chính cảnh giới Kim Đan.

Ngày kế tiếp, hừng đông.

Kiến Nghiệp Thành, Ninh Vương Phủ.

Bởi vì hôm qua tại Kiến Nghiệp Thành bên ngoài, một tên Nhân Tiên cùng một gã Quý Tiên đấu pháp, thậm chí khiến cho Lôi Kiếp một chuyện, huyền não toàn bộ Kiến Nghiệp Thành vô số quan viên cùng dân chúng đều không được an bình, cả đêm không ngủ.

Ninh Vương Phủ tự nhiên cũng không ngoại lệ, Ninh vương cùng nhiều người đám quan chức cả đêm thương nghị việc này, nhưng không có kết quả gì. Kia Nhân Tiên cùng Quỷ Tiên cuối cùng hướng đi không rõ, bọn hắn cũng không biết kết quả như thế nào.

Ngày hôm đó sáng sớm, một người thanh niên đi vào Ninh Vương Phủ, tự xưng là thế ngoại cao nhân, Tiên gia truyền nhân, đến làm Ninh vương chữa bệnh.

Ninh Vương Phủ tổng quản được tin tức này, không dám thờ ơ, lập tức đem người thanh niên này người mời vào Ninh Vương Phủ. Trước kia tổng quản cũng không lớn có thật trên đời này có chân chính cao nhân, tồn tại thế ngoại Phi Tiên, nhưng hôm qua thấy tận mắt tiên nhân đánh nhau lúc sau, nhưng là cũng không dám nữa chất vấn.

Bất quá, phạm nhân tầm mắt khó có thể nhìn xa trông rộng, chỉ có thể nhìn được phương xa Tiên Nhân Ảnh Tử. Ngày đó, Tô Trần cùng Trang Lục Y tại Kiến Nghiệp Thành bên ngoài hơn mười dặm chi địa chém giết đấu pháp, không có phạm nhân dám tới gần, tự nhiên cũng không ai có thể nhìn rõ ràng Tô Trần cùng Trang Lục Y dung mạo.

Ninh Vương Phủ Đại tổng quản tự là cũng không nhận ra, Tô Trần chính là cái kia tên cùng Quỷ tu đấu pháp Tu Tiên giả.

Khuôn mặt tái nhợt thân hình gầy gò Ninh vương nghe nói có thế ngoại cao nhân tới chơi, không khỏi mừng rỡ, thân tự tại Ninh vương trước điện dưới thềm đá nghênh đón, rồi lại ngạc nhiên phát hiện, vị này tuổi trẻ thế ngoại cao nhân, đúng là hôm qua buổi sáng, kinh đến vì hắn nhìn xem bệnh qua một lần người thanh niên kia người.

"Tiên trưởng hôm nay lại đến, lại không biết là vì sao?"

"Ta đây hôm qua vì Vương gia bắt mạch lúc sau, tử căn nhắc tỉ mỉ rồi một đêm chứng bệnh, trong lòng đã có đối sách, liền tới làm Ninh vương trị

liệu một phen."

"Mời tiên trưởng!"

Ninh vương cung kính vô cùng đem người thanh niên kia mời vào trong điện nhập tọa.

Ninh Vương Phủ bảy Quý Phi Hàn Xu nghe nói lại có một gã thể ngoại cao nhân đi vào Ninh Vương Phủ xem bệnh bệnh, không khỏi vội vàng đến đến đại điện, nhìn thấy là Tô Trần đã đến, lập tức an tâm.

Tô Trần làm Ninh vương bắt mạch một chút, mượn bắt mạch cơ hội, cẩn thận đem Ninh vương trong cơ thể chi âm hàn độc khí toàn bộ cấp lấy ra, hấp thu tại trong lòng bàn tay mình, cô đọng thành một đoàn, rót vào tuyền quỹ phiên bên trong.

Chính hắn không luyện hóa được này Thủy Thi quỹ khí, chỉ có thể chuyển di cho Trang Lục Y.

Này âm độc quỹ khí vốn là Trang Lục Y, cũng tính vật quy nguyên chủ.

Mười năm trước có một lần, Ninh vương tại Giao Ki Sơn khu vực bởi vì giang hồ dùng binh khí đánh nhau, trúng tên rơi xuống nước.

Trang Lục Y tưởng rằng một cỗ rơi xuống nước thì thể, lấy Thần Niệm kéo hắn xuống nước, đều muốn hấp thu hắn Nguyên Khí. Nhưng Hàn Xu kịp thời đem Ninh vương vớt cứu được đi lên, Ninh vương cũng đã lây nhiễm hơi yếu Thủy Thi chi độc.

Trang Lục Y cũng không có lại ra tay, nàng nhiều năm như vậy giấu ở Giao Ki động nội tu luyện, lo lắng kinh động thể gian Tu Tiên giả, cũng không chủ động tập kích người lạ, chỉ là cướp đoạt chết đi tử thi Tử khí.

Tô Trần đem Ninh vương trong cơ thể Thủy Thi quỷ khí đều cấp lấy ra, rút vào tuyến quỷ phiên bên trong trả lại cho Trang Lục Y.

Hắn lại cho một quả tách ra Độc Linh Đan cùng một quả cấp thấp Bồ Nguyên Đan, trợ Ninh vương triệt để thanh trừ dư độc, đền bù những năm này tổn thương Nguyên Khí.

Ninh vương trên người tà độc quỷ khí bị rút sau khi đi, lập tức cảm thấy một hồi như trút được gánh nặng, âm hàn khí không hề quẩn thân, mười năm này thống khổ rốt cuộc giải trừ.

Hắn có được một quả Giải Độc Đan cùng một miếng Linh Đan đem tặng, không khỏi vui mừng quá đổi, vô cùng cảm kích. Lập tức phân phó Trữ phủ Đại tổng quản, dâng Hoàng Kim mười vạn lượng lấy làm tạ ơn.

"Ninh vương hàn độc đã tách ra, chuyện chỗ này, cáo từ!"

Tô Trần tịch thu, thả tại trên thân thể ngại vương bận. Khó hiểu thi độc, cũng không có ý định tại Ninh Vương Phủ ở lâu, đứng dậy cùng Ninh vương, Hàn Xu cáo từ, liền hướng bên ngoài phủ đi nhanh mà đi.

"Tiên trưởng chậm đã, bốn vương còn có một sự tình muốn nhờ!"

Ninh vương rồi lại vội vàng đứng dậy đuổi tới.

"Chuyện gì?"

Tô Trần không khỏi dừng bước lại, quay đầu lại nghi hoặc nhìn về phía Ninh vương.

"Tiên trưởng. Bốn vương những năm này vì chữa bệnh, thanh tâm quá dục, đang luyện đan phòng nghiên cứu Luyện Đan Chi Thuật. Bất tri bất giác, đối với tu tiên chi đạo đã si mê. Thế gian này phú quý quyền thế, đều đã không thú vị, chỉ suy nghĩ có thể luyện thành linh đan diệu dược, bước

lên tiên đồ. Tiên trưởng thần thông quảng đại, chẳng biết có được không dẫn dắt Tiểu Vương, bước vào tu tiên chi đạo?"

Ninh vương không khỏi chấp tay cầu mãi nói.

Lúc ban đầu đối với tu tiên chi đạo cảm thấy hứng thú, hẳn hay là từ Lý Thấm đạo trưởng chỗ đó biết Đạo Nhất chút ít luyện đan pháp môn.

Hắn kinh nhiều lần cầu mãi qua Linh Ẩn xem ẩn sĩ Tiên Nhân Lý Thấm đạo trưởng, chờ đợi lĩnh hắn đi đến tu tiên chi đạo.

Nhưng không biết duyên cớ nào, Lý Thấm đạo trưởng cũng chỉ chịu trì hoãn hẳn độc tổn thương phát tác, cũng không nguyện dẫn hắn tu tiên. Lý Thấm đạo trưởng từng nói, thực lực của hắn yếu ớt, vô lực dẫn hắn bước lên con đường tu tiên.

Hắn những năm này vì chữa cho tốt thương bệnh, tập trung tinh thần, đều đặt ở tột cùng như thế nào mới có thể luyện đan tu tiên bên trên.

Hôm qua, nhìn Kiến Nghiệp Thành bên ngoài kia Nhân Tiên cùng Quỷ Tiên đấu pháp, hắn càng là tâm trí hướng về, đối với tu tiên Đại Đạo vô cùng hâm mộ.

Vị thanh niên này tiên trưởng vừa ra tay, liền chữa khỏi hẳn độc tổn thương, thực lực không thể nghi ngờ so với Lý Thấm đạo trưởng mạnh mẽ quá nhiều, hắn không khỏi dấy lên một ít hi vọng.

Tô Trần nhưng là ngạc nhiên.

Hắn không muốn đến, Ninh vương có tầm tiên vấn đạo ý niệm trong đầu.

Hàn Xu thân thể mềm mại lay nhẹ, sắc mặt thuần lúc giữa trở nên trắng bệch.

Khó trách mấy năm này, Ninh vương cơm nước không vào, cả ngày lưu lại tại trong phòng luyện đan. Không chỉ là vì chữa bệnh, càng muốn luyện ra có thể thành tiên linh đan diệu dược, Thoát Phàm thành Tiên.

Nàng đối với tu tiên không hiểu nhiều, nhưng mà nàng biết rõ, Ninh vương nếu là muốn đi tu tiên, liền một đi không trở lại rồi. Lớn như vậy Ninh Vương Phủ làm sao bây giờ? Nàng phải nên làm như thế nào xử lý?

Tô Trần im lặng, nhìn thoáng qua Ninh vương, lại nhìn một chút Hàn Xu.

Hắn lần này xuất thủ cứu Ninh vương, có hơn phân nửa là nhìn tại Hàn Xu mặt mũi của, nếu không cũng sẽ không như thế để tâm. Thậm chí có thể mặc kệ Ninh vương trúng độc một chuyện.

Thần Châu ngũ đại Tiên Tông thành lập được một bộ tuần tiên sứ hạ phạm giám đốc chế tạo độ, cấm chỉ Tu Tiên giả can thiệp thế tục hoàng quyền.

Nhưng Đại Đường Lý thị hoàng tộc thành viên đều muốn đi tu tiên, cũng không phải không được.. Chỉ là thế tục quyền quý cùng tu tiên không pháp chiếu cố, Ninh vương bỏ qua nguyên lai địa vị thân phận, mới có thể đi Tiên Thành tu tiên.

Về phần Ninh vương cam nguyện buông tha này ngật trời Hoàng gia phú quý, muốn tầm tiên vấn đạo, đó là Ninh vương chuyện của mình, Tô Trần cũng không muốn can thiệp.

"Con đường tu tiên, nói khó cũng khó, có vô số không tưởng tượng nổi gian nan nhấp nhô. Nói hòa nhã thực sự hòa nhã, chỉ cần buông tha cho thế tục địa vị, tìm một tòa Tiên Thành làm việc, mưu mấy trăm bát linh thóc cơm ăn, liền có một đường mong manh hi vọng thế nhưng bước lên con đường tu tiên.

Người có thể buông tha cho vương gia thân phận, nghĩa vô phản cố đi tầm tiên vẫn đạo. Bất quá, người bảy phòng thê thiếp, rất nhiều nhi nữ, tính toán xử trí như thế nào? Là dẫn các nàng đồng thời tu tiên, hãy để cho các nàng đều lưu lại Ninh Vương Phủ? Suy nghĩ kỹ càng, tự quyết định đi."

Tô Trần đã trầm mặc một hồi lâu, khẽ thở dài.

Nói xong, hẩn hướng Ninh Vương Phủ bên ngoài mà đi, biến mất trong nháy mắt tại Kiến Nghiệp Thành bên ngoài. Chuyện này, hẩn không muốn để ý tới.

Ninh vương không khỏi im lặng, cụt hứng mà ngồi.

Bước lên con đường tu tiên, là hẩn những năm này mơ ước lớn nhất. Thế nhưng lớn như vậy Ninh Vương Phủ, không còn hẩn cái này trụ cột, lão ấu phụ nữ và trẻ em, còn có thể dựa vào người nào?

Sau nửa tháng, Ma Sát Minh ba gã Trúc Cơ tu sĩ theo Kiến Nghiệp Thành khu vực hốt hoảng chạy trốn, đi vào Đông Hải tân chi địa phụ cận một tòa bừa bãi vô danh Tiểu cảng cá.

Này Tiểu cảng cá yên lặng bình tĩnh, cư dân vền vẹn mấy trăm hộ, đều là phụ cận quanh năm ra biển đánh cá ngư dân, từng nhà đều có chút nghèo khó.

Chính nhất chiếc thuyền đánh cá bên bờ biển thả neo, một gã mặc nón lá áo tơi tường hòa lão giả, cầm trong tay cần câu, ở dưới trời chiều an tường thả câu, phảng phất muốn ngủ mất.

Còn có hơn mười tên trong tráng niên ngư dân, tứ tán ở chung quanh mười, hai mươi dặm chi địa, hoặc đánh cá, hoặc nằm ườn. Mơ hồ, đem lão giả kia bảo hộ ở bên trong.

"Sư!"

Ma Sát Minh ba gã đại Chương Kỳ Sử đi vào thuyền đánh cá trước, đồng thời nơm nớp run run bái tại tên lão giả này trước mặt, thần sắc bất an, "Khấu kiến Minh chủ!"

Người nào cũng nhìn không ra, người này kia dung mạo xinh đẹp xấu xí lão ngư dân, rõ ràng là Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái. Hắn biến hóa nhanh chóng, hóa thành phàm phu lão giả, ẩn nấp tại rồi này Đông Hải chi tâm.

"Minh chủ, bọn người thuộc hạ phụng mệnh, tại Kiến Nghiệp Thành tìm được Linh Ẩn xem Quán chủ trên thân, quả nhiên tìm lấy được một phần Tàng Linh Đồ. Theo bức vẽ tầm bảo, nhưng cũng không phát hiện có giấu Linh Bảo, rồi lại ngoài ý muốn theo trong hòm báu mở ra một cái Kim Đan Quỷ tu. Bọn thuộc hạ sợ hãi kia Kim Đan Quỷ tu, không dám ở Kiến Nghiệp Thành lưu lại, buông tha cho Kiến Nghiệp cứ điếm, vội vàng phản hồi. Mời Minh chủ chỉ thị?"

"Hừ, ba tên phế vật, không thu hoạch được gì tay không mà về, muốn các ngươi làm gì dùng!"

Lão giả kia thần sắc lạnh lẽo, sinh ra lửa giận, rồi lại mãnh liệt ho khan vài tiếng, phun ra một cái khu vực máu thở dài đàm.

Ba gã đại Chương Kỳ Sử gặp Lục Bào lão quái tức giận, không khỏi càng là hoảng sợ.

"Bất quá, cũng tính sai đánh sai lấy. Đây Kim Đan Quỷ tu xuất thế, làm hại một phương, nhất định đưa tới Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan trưởng lão vây quét, hấp dẫn bọn hãn chú ý. Mà thôi, Kiến Nghiệp khu vực nhất định sẽ bị bọn hãn nghiêm điều tra, buông tha cho bên kia cứ điếm đi. Lão phu mặt khác cho các ngươi một cái nhiệm vụ, đi địa phương khác, tiếp tục tìm tòi Linh Bảo."

Lão giả không khỏi nhin xuống lửa giận, trầm mặc xuống.

Từ khi Thiên Phong Hạp đào thoát, hắn liền dẫn một ít còn sót lại Ma Sát Minh Trúc Cơ tu sĩ tại Trung Thổ ẩn núp xuống, tùy thời tại Trung Thổ các nơi chiêu mộ tán tu, trả thù Bồng Lai Tiên Tông.

Ma Sát Minh trước kia hầu như thu hẹp các đại Tiểu Tiên tông phản đồ, nắm giữ lấy Thần Châu rất nhiều bí mật. Trong đó không ít, liền dính đến Thiên Địa Linh Bảo.

Hắn ẩn thân tại Đông Hải một tòa vô danh thị trấn nhỏ, xa xa chỉ huy đám thuộc hạ làm việc, đi tìm những cái kia Thiên Tài Địa Bảo.

Hắn không pháp thân tự xuất thủ, đây cũng là chuyện bất đắc dĩ.

Hắn tại Thiên Phong Hạp kinh lọt vào mấy tên tu sĩ Kim Đan vây công, bị trọng thương. Thương thế kia là Bồng Lai Tiên Tông mấy vị Kim Đan Trưởng lão liên thủ dùng một kiện đặc thù Tiểu Thần Thông Pháp Khí tấn công tổn thương, miệng vết thương đến nay có lưu mảnh liệt dư độc, cũng không ngừng ăn mòn nhục thể của hắn.

Này mấy tháng đến nay, thương thế của hắn vẫn còn nghiêm trọng chuyển biến xấu.

Hắn không thể không đem đại lượng tinh lực, đặt ở chữa thương bên trên. Chỉ có thể phái đám thuộc hạ, đi tìm tòi Linh Bảo, khu vực trở lại cho hắn chữa thương.

Tô Trần tại Kiến Nghiệp Thành cùng Giang Nam trăm quận dò xét, vừa tu luyện, vừa tiếp tục tìm tòi Ma Sát Minh tàn dư tung tích. Hắn hầu như đem những cái kia ngẫu nhiên ra ngoài làm loạn Tiểu Yêu tiểu quái, tà ma đám tán tu, tiêu diệt một cái sạch sẽ.

Trong lúc này, hắn trả về Cô Tô một chuyến, đem Ngô quận cũng tuần tra một lần. Tô Tiên Phủ bên này có A Nô nhìn chăm chăm vào, hết thấy mạnh khỏe, cũng không có việc gì phát sinh.

Nhoáng một cái chính là đã hơn một năm quá khứ.

Tô Trần lên vào Đại Giang ở chỗ sâu trong, ở một cái Thủy xà động bên trong, chém một cái tu luyện gần hai trăm năm Luyện Khí sơ kỳ cảnh lũ lụt con rắn. Hắc đem này lũ lụt con rắn ném vào hồ lô vàng, nuôi nấng mới phu hóa(trứng nở) ra ngoài một đám Bí Ngân Phi Nghĩ.

Hắc ăn vào Linh Đan ngồi xuống tu luyện một lần, đánh giá một ít thời gian, suy nghĩ.

"Tôn Chân sư phụ bốn trăm tuổi đại thọ, tháng sau lập tức sắp tới, cũng là nên trở về một chuyến. Nói xong rồi muốn đem mười cân Bí Ngân quặng thô hiến cho sư tôn làm bốn trăm tuổi thọ lễ, không thể làm hại việc này. Hơn nữa Bồng Lai Tiên Tông mười năm một lần tiến cử danh ngạch, Linh quả chi tranh, cũng chính là sang năm sự tình, cũng phải đi về nhìn xem."

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 290: Luyện Chế Nguyên Thần Pháp Khí Huyết Linh Châu

Tô Trần tại Kiến Nghiệp Thành cùng Giang Nam trăm quận dò xét hồi lâu, ngoại trừ tìm được mấy cái ẩn núp rải rác Tiểu tu sĩ cùng Tiểu Yêu thú bên ngoài, rút cuộc vị phát hiện Ma Sát Minh dư nghiệt ra ngoài làm loạn động tĩnh.

Tô Trần quay về nghĩ tới ngày đó, Trang Lục Y tại Mậu Dịch Tập Thị đảo nhỏ, hầu như đồ sát mười mấy tên Trúc Cơ cùng Luyện Khí tán tu sĩ. Trong đó cũng không biết, có hay không có Ma Sát Minh dư nghiệt ở trong đó.

Hắn xem chừng, coi như là còn có Ma Sát Minh dư nghiệt, chỉ sợ cũng bị Trang Lục Y cái vị này Kim Đan quý tu xuất thế cho chấn hù sợ, không dám trêu chọc này Quý tu, rút lui Giang Nam khu vực.

Tô Trần đi một chuyến, cùng A Nô rời đi Giang Nam, phản hồi Bồng Lai Tiên Tông, hướng Trưởng lão nộp dò xét Kiến Nghiệp Thành nhiệm vụ.

Bồng Lai Tiên Tông hết thấy như trước, Tiên Tông bên trong Linh Hạc ở trên trời, phi kiếm hồng quang thỉnh thoảng xuyên toa, một mảnh Linh khí lượn lờ, Tiên múa thái bình, yên lặng tường hòa.

Trung Thổ thế gian cho dù là ngăn ngụt mấy những năm cuối liền có long trời lở đất biến hóa cực lớn.

Nhưng Bồng Lai Tiên Tông như vậy nội tình thâm hậu vạn Cổ Tiên tông, coi như là quá khứ ba trăm, năm trăm năm cũng cơ hồ không có bao nhiêu biến hóa.

Cho dù là Bồng Lai Tiên Tông hao phí đại lượng tài nguyên, tại có chút xa xôi Thiên Phong Hạp đã phát động ra một trận vây quét Ma Sát Minh cuộc chiến, tổn thất không ít Trúc Cơ đệ tử cùng rất nhiều Luyện Khí đệ tử. Nhưng là bởi vì Kim Đan Trường lão tầng hầu như không có tổn thất gì, toàn bộ Tiên Tông vẫn như cũ vững như Thái Sơn, tầng dưới chót tổn thất chỉ cần ngăn ngừa mấy chục năm là được khôi phục lại.

Tô Trần theo năm năm trước xuống núi tiến về trước Thanh Ô Thành rèn luyện, hôm nay sẽ trở về sơn môn, vền vẹn ngăn ngừa mấy năm đã tấn chức Trúc Cơ Kỳ tầng năm, coi như là tấn cấp thần tốc.

Khoảng cách sư tôn Tôn Chân đại thọ, còn có gần nửa tháng.

Tôn phủ cao thấp chính đang chuẩn bị lần này đại thọ, Tô Trần cũng vội lập tức đi Tôn phủ tiếp.

Tô Trần đi vào Lăng Vân Tiên Binh các, tìm đến Luyện Khí Đại Sư Tiền Như Thiết. Lúc trước hẩn bên ngoài rèn luyện, được mấy kiện Cực phẩm tài liệu, chính cần muốn đem nó môn luyện chế thành Pháp Khí.

Hẩn cùng vị này tiền đại sư đã làm Luyện Khí sinh ý, đối với người này tương đối quen thuộc, vị này tiền đại sư thu phí có chút phúc hậu, hơn nữa sẽ không hỏi nhiều không liên quan nhân sự, liền trực tiếp tìm tới tận cửa rồi.

"Ai nha, Tô lão đệ, người thế nhưng là ta Lăng Vân Tiên Binh các khách quý ít gặp a! Bao năm không thấy, thế nhưng là xuống núi lịch lãm đi? Không biết có gì cần lão ca ra sức?"

Tiền đại sư không khỏi vui mừng ra đón, đem Tô Trần trực tiếp mời vào Lăng Vân Các phòng khách quý.

Trước kia Tô Trần kinh tại hẩn nơi đây mua một đồng Nhị giai thiểm thước phi kiếm, tại Trúc Cơ tu sĩ bên trong, đây chính là hiếm có tài đại khí

thô đại hào khách. Một khoản đơn đặt hàng đủ hấn vôi vàng bên trên cả năm.

Tô Trần cười cười, cũng không nói nhảm, đem một bộ Kim Yêu Hạt tử giáp theo Tu Di Giới bên trong lấy ra ngoài, phòng ngừa tại phòng khách quý bên trong trên mặt bàn.

Bộ dạng này Kim Yêu Hạt tử giáp chừng một trượng lớn nhỏ, có chút khổng lồ chiếm chỗ.

Này Kim Yêu Hạt tử là Ma Sát Minh yêu diễm thiếu phụ thao túng Linh Thú, kinh dùng nó giết chết rất nhiều tu sĩ. Về sau con thú này, bị Tô Trần dùng Phệ Linh Phi Nghĩ giết chết.

Tô Trần tại Thanh Ô Tiên Thành không dám lấy ra này Kim Yêu Hạt tử giáp, lo lắng Vạn Thú Tiên Tông sẽ tìm hấn, truy xét Thiếu tông chủ Vệ Trác tung tích.

Nhưng mà trở lại Bồng Lai Tiên Tông nhưng là không sao, Vạn Thú Tiên Tông này Tiểu Tiên tông, còn không có bản lãnh này tra được ngũ đại Tiên Tông một trong Bồng Lai Tiên Tông bên trong đến. Trúc Cơ Kỳ Kim Yêu Hạt thú càng không phải là chỉ vẹn vẹn có này một đầu, từng cái Tiên Tông đều có.

Rồi hãy nói, kịp thời đem nó luyện thành Pháp Khí, Vạn Thú Tiên Tông ngay cả là muốn điều tra cũng điều tra không được.

"Tiền đại sư, người xem này Kim Yêu Hạt tử giáp, thích hợp luyện thành cái gì Pháp Khí?"

Tô Trần nói.

"Ồ, loại người tốt a! Nhị giai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt tử giáp, trời sinh lực phòng ngự rất mạnh, đao kiếm khó làm thương tổn. Khó khăn nhất

phải là, nó phẩm tin tưởng vô cùng nguyên vẹn, toàn thân không có chút nào miệng vết thương.

Lưng của nó giáp xác cùng bụng giáp xác cự đại, có thể luyện thành hộ thân áo giáp. Phần đuôi giáp xác, có thể luyện thành phần che tay cùng nẹp chân. Hạt Tử kim thậm chí có thể luyện thành bao tay.

Lão đệ nếu là tin được, đem bộ dạng này Kim Yêu Hạt tử giáp giao cho lão ca ta, cho người luyện thành một bộ thiếp thân Nhị giai Thượng phẩm Kim Giáp đồ phòng ngự ra ngoài, tầm thường Nhị giai Pháp Khí tuyệt khó làm thương tổn nó mấy may. Ước chừng hai tháng là đủ rồi."

Tiền đại sư không khỏi ánh mắt sáng ngời, hai tay tìm được đến đây Kim Yêu Hạt tử giáp, giáp xác tính chất băng lãnh mà vô cùng bền bỉ, không khỏi khen không dứt miệng.

Đều muốn săn giết như vậy một đầu lực phòng ngự cực mạnh Kim Yêu Hạt thú, thường thường hội đem nó ngoại giáp phá hư nghiêm trọng, mới có thể giết chết nó. Tự nhiên, cũng rất khó đạt được cả phù hợp Yêu Hạt giáp. Phần lớn chỉ có thể lẻ tẻ một phần nhỏ Yêu giáp.

Bất quá, tiền đại sư cũng không vấn đề Tô Trần là làm sao có được. Những thứ này là khách nhân việc tư, chỉ cần có hàng tới cửa, Luyện Khí Các sẽ gặp tiếp được Luyện Khí tờ đơn, tuyệt sẽ không đi qua hỏi nữa câu.

"Đi! Bộ dạng này Kim Yêu Hạt tử giáp liền giao cho người tới luyện chế đi."

Chỉ có Tô Trần mình mới biết rõ, hẳn có thể được như vậy một bộ nguyên vẹn Nhị giai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt giáp, là vì dùng Phệ Linh Phi Nghi, theo Kim Yêu Hạt tử trong cơ thể giết chết nó. Nếu không, cũng không khả năng đạt được như thế hoàn chỉnh Hạt Tử giáp.

Bất quá, đem bộ dạng này Kim Yêu Hạt tử giáp luyện thành bảo vệ bộ, chỉ là bổ sung.

Tô Trần tới đây Lăng Vân Tiên Binh các chính thức mục đích, hay vẫn là vì đem kia miếng Huyết Linh châu, luyện thành một kiện Nguyên Thần Pháp Khí.

Này Huyết Linh châu bây giờ còn chỉ là bán thành phẩm, cũng không phải là thành phẩm Nguyên Thần Pháp Khí.

Nguyên Thần Pháp Khí ngoại trừ có thể thông qua tu luyện tăng lên một khoảng lớn uy lực của pháp khí bên ngoài. Nó còn có một ưu đãi khổng lồ, cùng Tu Tiên giả có rất mạnh tính liên kết, có thể thu vào trong thân thể của tu sĩ, dùng để nuôi dưỡng Nguyên Thần Pháp Khí.

Mà thông thường Pháp Khí là không thể, chỉ có thể thu tại Tu Di Giới bên trong, như thu vào trong cơ thể, sẽ làm bị thương cùng nội tạng.

Tô Trần thật vất vả được này Huyết Linh châu, đương nhiên không muốn coi nó như phổ thông Pháp Khí đến dùng, tính toán mời người luyện thành một kiện Nguyên Thần Pháp Khí.

Tô Trần đem kia miếng Huyết Linh châu lấy ra ngoài, hướng Tiên Như Thiết hỏi: "Tiền đại sư, người xem này cái Huyết Linh châu, phải như thế nào mới có thể luyện chế thành một kiện Nguyên Thần Pháp Khí?"

"Này đây là Huyết Thạch?"

Tiền đại sư nhìn thoáng qua kia miếng hồn viên Hồng sắc Huyết Linh châu, nhưng là chấn động, tròng lớn hai mắt tử, không dời được mảy may, cẩn thận chu đáo rồi Tô Trần trong tay Huyết Linh châu thật lâu, hắn mới thán phục nói:

"Đây cũng là một khối Tam giai cực phẩm Huyết Thạch phôi thể Huyết Giao cốt tủy biến thành Huyết Thạch tinh thể. Kỳ quái, này Huyết Thạch giống như có lẽ đã bị Liệt Hỏa dung luyện qua một lần, căn bản toàn bộ đều luyện không còn, đã thành một kiện pháp khí phôi thể, hơn nữa luyện tinh thuần như thế, một chút màu tạp đều không có! Coi như là là Kim Đan cấp Luyện Khí Tông Sư xuất thủ, cũng khó có thể luyện chế đến như thế không tỳ vết chút nào trình độ! Lão đệ, đừng trách lão ca lắm miệng. Có thể báo cho biết, này Huyết Linh châu là trời sinh như thế, hay vẫn là luyện thành như vậy?"

Tiền đại sư nhìn chăm chăm một hồi lâu, tâm ngứa, không nhịn được nghĩ phải biết rằng nó là như thế nào hình thành, không khỏi lắm miệng hỏi một câu.

Nếu như là luyện chế thành, loại này đẳng phong tạo cực Luyện Khí Thuật quả thực tuyệt. Đối với tăng cường hẳn Luyện Khí Thuật, có lợi thật lớn.

Tô Trần cười cười, rồi lại cũng không nói như thế nào luyện thành.

Hắn cũng không thể nói mượn nhờ đột phá Kim Đan Linh Điện Thiên Lô kiếp lửa đến Luyện Khí đi. Này kinh thể hải tục động tác nếu truyền đi, chỉ sợ không biết đạo Kim Đan các Trưởng lão sẽ ra sao.

Tiền đại sư gặp Tô Trần không nói, chỉ có thể đè xuống tâm ngứa, không truy hỏi nữa, nhưng là tiếc nuối lắc đầu, "Này Huyết Linh châu, lấy bản lĩnh của ta là không luyện được, phải là Luyện Khí Tông Sư mới luyện chế Nguyên Thần Pháp Khí.

Toàn bộ Bồng Lai Tiên Tông bên trong, cũng cũng chỉ có ba gã kim đan cảnh Luyện Khí Tông Sư, có thể luyện chế Nguyên Thần Pháp Khí. Một vị trong đó liền là sư phụ của ta.

Người muốn thật muốn luyện nó một kiện Nguyên Thần Pháp Khí. Ta có thể đi tìm sư phụ ta, mời lão nhân gia người ra tay giúp người luyện chế được. Bất quá, người còn muốn cung cấp một phần Nguyên Tinh, đem nó dung nhập Huyết Linh châu bên trong, mới có thể luyện thành một kiện Nguyên Thần Pháp Khí. Nay Nguyên Tinh không có bán, người phải tự mình đi tìm."

Tô Trần chưa từng nghe thấy Nguyên Tinh loại tài liệu này, chưa quen thuộc, không khỏi hỏi: "Ở đâu có thể tìm tới Nguyên Tinh?"

"Nguyên Tinh, tu sĩ Kim Đan Vũ Hóa sau khi phi thăng di vật lưu lại. Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan thế gia có, nhưng bình thường đều là lưu lại cùng với chính mình dùng, hoặc là dùng để cùng người khác trao đổi trọng yếu chi vật, rất là khó được. Người có thể đi tìm tìm thử xem, chỉ cần một giọt là đủ rồi."

Tiền đại sư nói ra.

Đương nhiên, luyện chế Nguyên Thần Pháp Khí, ngoại trừ một giọt Nguyên Tinh, còn cần bó lớn Linh Thạch Luyện Khí phí tổn mới có thể luyện chế. Nhưng đây đã là thứ yếu chuyện. Dù sao có thể được Huyết Linh châu cùng Nguyên Tinh tu sĩ, cũng không thiếu này luyện khí phí tổn.

Tô Trần dường như làm cho suy nghĩ thu hồi Huyết Linh châu, trong tay hẳn không có Nguyên Tinh có thể dùng đến luyện chế Nguyên Thần Pháp Khí, phải đi tìm được vật ấy mới được.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 291: Thọ Lễ Cùng Sư Tôn Đáp Lễ

Tô Trần phản hồi Bồng Lai Tiên Tông, lại bận rộn rồi non nửa tháng, kêu lên rất có kinh thương thiên phú Thẩm Đông, đi tất cả Kim Đan thế gia tìm kiếm Nguyên Tinh, cũng mau sớm đem Huyết Linh châu Nguyên Thần Pháp Khí luyện chế được.

Đáng tiếc, Thẩm Đông tìm lần những thế gia kia đệ tử, cũng không có thăm dò được nhà ai có Nguyên Tinh bán ra.

Tô Trần không khỏi có chút buồn bực cùng ảo não. Không có Nguyên Tinh mà nói, kia Huyết Linh châu cũng chính là một kiện tầm thường Tam giai Pháp Khí, hiệu quả so với Nguyên Thần Pháp Khí muốn kém xa.

Rất nhanh, liền đến Tôn Chân ngày đại thọ. Tô Trần cũng chỉ có thể tạm thời buông Nguyên Tinh một chuyện, đi Tôn phủ dự tiệc chúc thọ.

Thân là Kim Đan trưởng lão và Bồng Lai Tiên Tông thủ tịch Luyện Đan Tông Sư, trận này thọ yến không thể nghi ngờ cực kỳ long trọng.

Toàn bộ Tôn phủ cao thấp vui sướng hơn hở, trong phủ đệ đại điện, cùng với từng tòa một linh các Tiên Thai đều sửa chữa lại vàng son lộng lẫy, mấy nghìn tên tộc nhân đều tại không kiêng nể xử lý Tôn Chân bốn trăm tuổi đại thọ.

Bồng Lai Tiên Tông rất nhiều Kim Đan thế gia, đều phái gia tộc thành viên trọng yếu, hoặc là trẻ tuổi đồng lứa đệ tử, mang theo lễ vật, đến đây Tôn phủ chúc thọ.

Mà những cái kia cùng Tôn phủ có một chút quan hệ chi mạch, thân bằng, đều bị vội vàng đến đây chúc thọ.

Thậm chí còn có khác đại Tiểu Tiên tông bằng hữu cũ, cùng Tôn Chân rất có giao tình, hoặc tự mình đến chúc thọ, hoặc là phái văn bối đệ tử đến đây chúc thọ.

Nhất thời lúc giữa, Tôn phủ chỗ ở Linh sơn, đến đây chúc mừng tân khách hầu như đập phá thêm cửa.

Tôn phủ trước một khối đại bình, đậu rất nhiều tu sĩ Kim Đan Linh Hạc phi cầm tọa kỵ, bay cánh Hồ thú kỵ các loại Linh Thú tọa giá, xa hoa vô cùng.

Tôn phủ bên trong yến hội bày không dưới, chỉ có thể chiêu đãi một ít trọng yếu tân khách.

Ở bên ngoài Linh sơn đất trống xếp đặt mấy nghìn bàn yến hội, làm cho một ít không quá quan trọng tân khách, ở bên ngoài phủ ngồi vào vị trí.

Tôn phủ đích trưởng tôn Tôn Thanh Ninh dẫn mười mấy tên Tôn phủ lớn nhỏ quản sự, tại bên trong Linh Sơn nghênh đón các lộ tân khách. Hẳn trong lòng có chút lo lắng, cái khác tân khách thì cũng chẳng có gì, nhiều không nhiều lắm, ít không thiếu một cái, cũng sẽ không quá để ý.

Nhưng Tô Trần tổ phụ đồ đệ duy nhất cũng không thể vắng mặt Tôn Chân bốn trăm tuổi đại thọ, nếu không Tôn phủ vẻ mặt trên mặt khó coi.

"Sư!"

Một đạo hồng quang bay thấp tại bên trong Linh Sơn, đúng là vội vàng mà đến Tô Trần.

"Tô sư đệ, có thể tính đã trở về. Ta còn sợ người có việc trì hoãn, lỡ thì giờ."

Tôn Thanh Ninh thấy Tô Trần, không khỏi lộ ra nét mừng, thân tự nghênh đón tiếp lấy. Tô Trần lúc trước bị phái đi Giang Nam khu vực điều tra Ma Sát Minh dư nghiệt. Hẳn một mực lo lắng Tô Trần không thể đuổi trở lại.

"Tôn sư huynh! Sư tôn đại thọ, sao dám có chút đến trễ. Ta sớm một tháng liền trở về tông môn, chỉ là vội vàng chuẩn bị thọ lễ, không thể tới thời gian đến tiếp sư tôn cùng sư nương, nghĩ đến đại thọ hôm nay lại đến chúc thọ."

Tô Trần vội vàng nói.

"Phí tâm."

Tôn Thanh Ninh cười nói, thân từ cùng Tô Trần lên Linh sơn, tiến về trước Tôn phủ Chính Điện, bái kiến Tôn Chân cùng Tôn phu nhân.

Lúc này, trong chánh điện tụ tập rất nhiều Kim Đan khách quý, mặc quần áo váy hoa mỹ Trúc Cơ Kỳ trẻ tuổi đệ tử, gió độ nhẹ nhàng, không không biểu hiện lấy ưu nhã quý khí đích xuất thân, đang tại cùng nhau nói chuyện hàn huyên.

Trong đó không ít chưa đón dâu thanh niên tu sĩ, như sao quanh trăng sáng vây quanh Tôn Nhược Hương, dốc hết tâm tư nghĩ lấy nàng niềm vui. Nếu là có thể cưới được vị này kiêu tiểu thư, đây chính là có thể cùng Tôn phủ kéo lên quan hệ thân thích.

Vị này Tôn phủ cháu ruột nữ, tại Bồng Lai Tiên Tông thanh niên tu sĩ bên trong từ trước đến nay có phần được hoan nghênh.

"Người này là ai? Như thế nào Thanh Ninh sư huynh thân tự cùng đi hắc đi lên?"

"Người còn không biết? Hắc là Tôn trưởng lão duy nhất đệ tử thân truyền, nghe nói hay vẫn là một gã Luyện Đan Đại Sư, thuật luyện đan có chút Cao Minh."

Nhiều người thanh niên các tu sĩ thấy Tôn Thanh Ninh cùng đi một người đàn ông trẻ tuổi đi lên, không khỏi nhao nhao ghé mắt, lộ vẻ nghi ngờ. Trong bọn họ cũng không thiếu tu sĩ Kim Đan hậu duệ, nhưng Tôn Thanh Ninh cũng không thân tự cùng cùng bọn hắc đi lên, cũng không biết người này là ai.

Tôn Nhược Hương thấy là Tô Trần, nhưng là nhẹ rên một tiếng, lộ ra phiền muộn sắc. Nàng vẫn còn ký hận trứ, ngày đó tại Thiên Phong Hạp, Tô Trần đang tại Tôn phu nhân trước mặt cự tuyệt hôn một chuyện, làm nàng thập phần khó chịu nổi.

Tô Trần đi vào Tôn phủ đại điện, quét chúng tu sĩ liếc nhìn, không muốn đến phát hiện vài tên người quen. Cơ Nguyên Chính, Trang Bách đám người, cũng bị mỗi cái gia tộc phái tới chúc thọ. Mặc dù bái nhập Tiên Tông nhiều năm, nhưng hắc biết tu sĩ hết sức có hạn.

Cùng bọn hắc chào hỏi một tiếng, sau đó Tô Trần liền khiêm tốn đứng trong điện một góc, chờ thọ yến bắt đầu.

Tôn phủ đại điện, nhiều người tân khách các tu sĩ đều tại tiến sơn môn thời điểm, liền đưa tới một phần đại thọ hạ lễ.

Nhưng Tôn thị năm tên dòng chính thành viên cùng Tô Trần này đệ tử thân truyền, nhưng là tại thọ yến khai tịch thời điểm, đưa lên một phần hạ lễ.

"Hài nhi, Tôn nhi, chúc phụ thân đại nhân, tổ phụ đại nhân phúc như Đông Hải, thọ tựa Nam Sơn."

Tôn Hoàn, Tôn Thanh Ninh các loại năm tên Tôn thị đích hệ tử tôn, nhao nhao dâng lên tất cả tự chuẩn bị một phần có chút thật đầy thọ lễ. Phần lớn đều là đặc sản miền núi Linh Bảo, năm sáu trăm năm các loại linh dược các loại.

Tô Trần thân làm đệ tử thân truyền, sau đó đưa lên một phần thọ lễ, "Đệ tử cung chúc sư tôn sống lâu muôn tuổi. Đệ tử bên ngoài rèn luyện thời điểm ngẫu nhiên được Bí Ngân nguyên khoáng cùng ba gốc nghìn năm Linh Dược. Lấy đệ tử yếu ớt thuật luyện đan cũng là lãng phí, hiến cho sư tôn chúc thọ lễ."

Lập tức, hắc dùng Ngọc Bàn dâng lên một phần Bí Ngân nguyên khoáng mười cân, cùng với ba gốc nghìn năm Linh Dược Ngân Vũ Linh thảo, lửa sương mù Linh thảo, Tử Đan Dương Linh thảo, lấy chúc mừng Tôn Chân bốn trăm tuổi đại thọ.

Phần này thọ lễ, Tô Trần cũng suy nghĩ tỉ mỉ qua.

Năm đó hắc vừa mới báỉ sư, tôn sư nương vì lôi kéo hắc, cũng hi vọng hắc có thể lấy Tôn Nhược Hương làm vợ, tặng ba kiện báỉ sư lễ gặp mặt cho hắc. Theo thứ tự là Phệ Linh Phi Nghĩ trứng, thần bí màu sắc rực rỡ hạt giống, Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết.

Kia không có thần bí dị chủng đến nay chưa từng nảy mầm, liền thanh thạch nước mắt cũng không có tác dụng. Không biết là cái gì loại, như thế nào mới có thể để cho nó dài ra.

Nhưng Phệ Linh Phi Nghĩ trứng cùng Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết, với hắc mà nói rồi lại tác dụng cự đại, đã thành hắc thường dùng nhất thủ đoạn công kích.

Hắn và Tôn Nhược Hương không có gì duyên phận, đón dâu sự tình cũng thất bại.

Tô Trần hiện tại tặng còn ba gốc nghìn năm Linh Dược, coi như là trả Tôn phu nhân năm đó phần nhân tình này.

Tôn Chân cùng Tôn phu nhân cùng cả điện chúng tu sĩ môn, thấy Tô Trần một hơi đưa lên này bốn phần thọ lễ, nhưng là giật mình.

Tôn Chân biết rõ, Tô Trần tại Thanh Ô Tiên Thành được mười cân Bí Ngân nguyên khoáng, muốn hiến cho hắn kêu ngạo thọ, hắn cũng có chuẩn bị tâm lý. Nhưng ngoài ra còn có ba gốc nghìn năm Linh Dược, đây cũng không phải là bình thường Linh vật.

Phổ thông tu sĩ Kim Đan Dược Viên tử trong, cũng không có nghìn năm Linh Dược, nhiều lắm là cũng liền bốn năm trăm năm Linh Dược vật liệu.

Chỉ có Bồng Lai Tiên Tông những cái kia liên tục xuất hiện hai ba vị tu sĩ Kim Đan Kim Đan thế gia, mới có thể tại Linh Dược Viên tử trong tài bồi ra hơn một nghìn năm Linh Dược.

Đối với Tôn Chân này tu sĩ Kim Đan mà nói, nghìn năm Linh Dược cũng không phải là không thể cầu. Nhưng đối với Trúc Cơ tu sĩ mà nói, này thế nhưng tuyệt đối là đắt đỏ vừa dày vừa nặng Linh vật rồi, một cây nghìn năm Linh Dược thậm chí đủ để dùng tu luyện tấn chức một tầng cảnh giới.

Tô Trần vậy mà cam lòng ba gốc nghìn năm Linh Dược làm thọ lễ, hiến cho hắn người sư phụ này.

Tôn Hoàn, Tôn Thanh Ninh các loại Tôn thị dòng chính tộc nhân càng là chấn động.

Tô Trần khoản này thật dày thọ lễ, cho dù là tùy ý chọn ra một kiện, nếu so với giá trị của bọn hắn vượt qua một chút gấp bội.

Huống chi là trọn vẹn bốn kiện nhiều.

Bọn hăn hợp, cũng so ra kém Tô Trần vị này đệ tử thân truyền tiền đưa thọ lễ nhiều hơn.

Tôn Chân bận rộn mười ngày, chiêu đãi nhiều người tu sĩ Kim Đan. Tràn náo nhiệt này bốn trăm tuổi thọ yển vừa rồi chấm dứt, đưa đến các lộ tân khách.

Mười ngày sau buổi tối, Tôn Chân cùng Tôn phu nhân đem Tôn thị hai gã con trai trưởng, ba gã cháu ruột thành viên, còn có Tô Trần đệ tử này, tổng cộng sáu người tên Tôn phủ thành viên trung tâm, triệu tập đến đồng thời, ăn một bữa tiệc tối.

"Hôm nay là gia yến, không cần câu thúc."

Tôn Chân thần sắc bình tĩnh nhìn một cái mọi người, chậm rãi nói: "Nói một việc quan trọng. Hôm nay khoảng cách ta Bồng Lai Tiên Tông mười năm một lần Linh quả tranh đoạt, cũng chỉ còn lại thời gian một năm rồi. Đêm nay, cũng là nên quyết định Tôn phủ một gã tiến cử người chọn lựa, trước đi lĩnh hội Gabon lai Tiên Tông Linh quả tranh đoạt."

Tôn Hoàn, Tôn Thanh Ninh các loại thế hệ thứ hai, đời thứ ba đích hệ tử tôn năm người, nghe vậy không khỏi thần tình cao độ nhanh Trương Khởi, nhìn chăm chăm vào Tôn Chân sắc mặt.

Bồng Lai Tiên Tông mỗi lần vị Kim Đan Trưởng lão đều có một cái tiến cử danh ngạch, tổng cộng ước hẹn hai trăm người có thể tham dự tranh đoạt. Tôn phủ huy nhất một cái tiến cử danh ngạch, không thông báo rơi ở trên đầu ai. Nhưng đối với mỗi một người bọn hăn mà nói, đều là quyết định vận mạng phút chốc.

Tôn Chân trầm tĩnh ánh mắt đảo qua mọi người.

Hắn qua bốn trăm tuổi đại thọ, mắt thấy cũng không có còn lại bao nhiêu năm, nhiều lắm là chống đỡ thêm cái này không lẽ Tôn thị gia tộc một trăm năm. Nay kế tiếp một trăm năm trong, Tôn thị thế gia nếu là không có có thể cướp được Linh quả, kế thừa Kim Đan Trường lão đại vị, chỉ sợ Tôn thị nhất mạch suy sụp cũng là không thể tránh được.

Hắn hai gã thế hệ thứ hai con nối dõi, đã cho qua bọn hắn nhiều lần lắm cơ hội, nhưng mỗi lần liền năm mươi thứ hạng đầu đều xông vào không nổi, chớ nói chi là nhảy vào mười thứ hạng đầu, cướp được một quả Linh quả. Hơn nữa, hai gã thế hệ thứ hai con nối dõi cũng đã một trăm hơn hai mươi, ba mươi tuổi, thậm chí khả năng so với hắn chết còn sớm.

Tôn Chân đối với thế hệ thứ hai con nối dõi đã thất vọng rồi.

Hắn duy nhất hi vọng, tại đời thứ ba ba gã cháu ruột trên thân, nhất là đích trưởng tôn Tôn Thanh Ninh.

Tôn Thanh Ninh tuổi bốn mươi năm mươi tuổi, liền bước vào Trúc Cơ trung kỳ, tính cách lão luyện làm việc ổn trọng, còn có một trăm năm mươi năm tuổi thọ, đựng một cái vẫn có hi vọng đoạt được một quả linh quả.

Đương nhiên, còn có Tô Trần này duy nhất đệ tử thân truyền, niên kỷ ba mươi bảy tuổi cũng đã bước vào Trúc Cơ tầng năm, khoảng cách Trúc Cơ Hậu Kỳ đã rất gần. Tại Bồng Lai Tiên Tông như vậy cổ xưa tông môn, cũng tuyệt đối là tiềm lực thật tốt thế hệ. Nhưng Tô Trần dù sao không phải là Tôn thị tộc nhân, chỉ là phụ gia cùng khách lệ.

"Sang năm Linh quả chi tranh, ta Tôn phủ từ Tôn Thanh Ninh đi tham gia! Mặt khác người cũng không cần thất vọng, tiếp tục ra sức tu luyện, mười năm sau vẫn sẽ có cơ hội."

Tôn Chân đảo qua mọi người, cuối cùng rơi vào Tôn Thanh Ninh vị này đời thứ ba đích duệ trên thân, thản nhiên nói.

Hắn suy tính mười ngày, tối cuối cùng còn không có đem lần này tiến cử danh ngạch cho Tô Trần, mà là cho Tôn Thanh Ninh.

Việc này, dính đến Tôn thị gia tộc tiền đồ, đang không có triết để tuyệt vọng lúc trước, hắn vẫn là không cách nào đem danh sách này cho Tô Trần tên đệ tử này. Trừ phi hắn cuối cùng trăm năm thọ toàn bộ lúc trước, Tôn thị tộc người hay vẫn là đỡ không, vậy thì chỉ có làm cho Tô Trần đi thử một lần cuối cùng, thử thời vận.

Tô Trần cúi đầu, thần sắc bình thản.

Hắn đối với Tôn Chân sư tôn quyết định, cũng có thể hiểu được.

Tôn phủ duy nhất tiến cử danh ngạch, quan hệ lợi hại quá lớn. Thả ở trên thân ai, đều sẽ không dễ dàng cho ngoại nhân. Trừ phi bốn gia tộc thật sự không ai có thể dùng, nếu không tặng cho ngoại nhân khả năng không lớn.

Tô Trần nguyên bản đối với này tiến cử danh ngạch, cũng không mang trong lòng bao nhiêu trông chờ, nghe xong Tôn Chân quyết định, tự nhiên là bình tĩnh. Đều muốn bước lên Kim Đan Đại Đạo, chỉ có thể dựa vào bản thân.

Tôn Chân nhìn thoáng qua Tô Trần, ít nhiều có chút áy náy.

Trước đây không lâu vừa mới thu Tô Trần mười cân Bí Ngân nguyên khoáng. Thanh Ô Thành Bí Ngân Khoáng đến nay không có bao nhiêu thu hoạch, Bồng Lai Tiên Tông thu hoạch không nhiều lắm, đều bị tông chủ đã thu vào tông môn nhà kho. Này mười cân Bí Ngân nguyên khoáng, tại Bồng Lai Tiên Tông chỉ sợ cũng tính phần độc nhất, vô cùng trân quý.

Rồi hãy nói, còn có đồng dạng đắt giá ba gốc nghìn năm Linh thảo dược, cũng đủ thấy Tô Trần trả giá to lớn. Dù là hắn năm tên tử tôn hợp lên thọ lễ, cũng không có nhiều như vậy.

Nhưng hắn vẫn là không cách nào đem này duy nhất tiến cử danh ngạch cho Tô Trần.

Tôn Chân trầm ngâm một chút, muốn cho Tô Trần một ít đèn bù tổn thất, để tránh hắn trong lòng có oán khí, không khỏi hỏi: "Tô Trần, có thể có cái gì muốn?"

"Đệ tử thật có một vật nhu cầu cấp bách. Không biết sư tôn trong tay còn có Nguyên Tinh?"

Tô Trần sửng sờ, lập tức nói.

"Nguyên Tinh? Phu nhân, trong kho phòng nhưng còn có hàng tồn?"

Tôn Chân kinh ngạc, không khỏi quay đầu nhìn về Tôn phu nhân.

Tôn phủ trong kho phòng tồn lấy các loại Linh vật rất nhiều, còn có tu sĩ khác tiền đưa lễ vật, hắn cũng cái không rõ lắm có bao nhiêu Nguyên Tinh. Đây nhà kho luôn luôn giao cho Tôn phu nhân quản lý, Tôn phu nhân mới rõ ràng.

"Còn có ba giọt."

Tôn phu nhân nhẹ gật đầu, nói khẽ. Nàng nhớ kỹ bảo kho trưởng mông bên trên tất cả Linh Bảo. Vật ấy bình thường vô cùng dùng một phần nhỏ đến Luyện Khí, dù là tu sĩ Kim Đan cũng liền chỉ dùng một hai kiện Nguyên Thần Pháp Khí, Tôn phủ còn lại hai giọt cũng đủ một đoạn thời gian rất dài dùng.

"Đi! Cho người một giọt Nguyên Tinh."

Tôn Chân lập tức đáp ứng, cho Tô Trần một phần Nguyên Tinh.

Đây là luyện chế Nguyên Thần pháp khí phải chi vật, đem này một giọt Nguyên Tinh dung nhập tùy ý trong pháp khí, là được trở thành Nguyên

Thần Pháp Khí. Bình thường đều là tu sĩ Kim Đan mới dùng, vì vậy Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí thông thường. Mà vô cùng ít có Nhị giai Pháp Khí, bị luyện thành Nguyên Thần pháp khí.

Tô Trần đã là Trúc Cơ trung kỳ, bước vào kim đan tiềm lực vẫn có, cũng là nên chuẩn bị một kiện Nguyên Thần pháp khí.

Rất nhiều Kim Đan thế gia người thừa kế, bình thường hội tại Trúc Cơ hậu kỳ thời điểm, liền xách chuẩn bị trước một cái thật là tốt Nguyên Thần Pháp Khí.

Vạn nhất có thể bước vào Kim Đan, muốn sang Thiên Lô kiếp cướp, này Nguyên Thần Pháp Khí uy lực cự đại, cần dùng đến.

Nếu không nếu là không có một kiện đủ cường đại Nguyên Thần Pháp Khí đến xen lẫn, này Thiên Lô kiếp cũng không sống được.

"Đa tạ sư tôn!"

Tô Trần không khỏi mừng rỡ.

Này gần nửa tháng, hẩn làm cho Thẩm Đông đi Bồng Lai Tiên Tông từng cái Kim Đan thế gia nghe ngóng Nguyên Tinh tin tức, nhưng là không có thể gia chịu bán ra vật ấy. Có thể theo Tôn Chân sư tôn này đạt được đến một phần, kia tự là không thể tốt hơn.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 292: Huyết Linh Châu Cùng 《 Phệ Huyết Bí Quyết 》

Tôn Chân đem Tôn phủ lần này tiến cử danh ngạch cho đích trưởng tôn Tôn Thanh Ninh, còn lại vài tên tử tôn tự đều có chút ảm đạm hao tổn tinh thần, nhưng cũng không dám đối với Tôn Chân quyết định có bất mãn.

Tôn phủ tiệc tối chấm dứt, mọi người ai đi đường nấy.

Tôn Thanh Ninh thân tự tiến đưa Tô Trần ly khai Tôn phủ, hẳn trong lòng ít nhiều có chút áy náy.

Tô Trần làm Tôn Chân chúc thọ, đưa lên một phần nặng như thế hậu lễ, mặc dù Tôn phủ tân khách Như Vân, nhưng phần này số lượng đó cũng là phần độc nhất. Tôn Chân nếu là bởi vậy đem lần này tiến cử danh ngạch cho Tô Trần, chỉ sợ Tôn phủ cao thấp cũng sẽ không đối với cái này có bất kỳ bất mãn nào.

Dù sao, mười cân Bí Ngân nguyên khoáng bản thân đã vô cùng trân quý, tại Bồng Lai Tiên Tông là phần độc nhất. Huống chi còn có ba gốc nghìn năm Linh thảo dược Ngân Vũ Linh thảo, lửa sương mù Linh thảo, Tử Đan Dương Linh thảo, đều là cao cấp tài liệu luyện đan.

Đừng nói bọn hăn này năm tên Tôn thị đích hệ tử tôn không lấy ra được. Liền tính trong tay bọn họ có, cũng không nỡ bỏ hiến cho Tôn Chân làm thọ lễ. Kia giá trị chi đắt đỏ, ít nhất đủ một gã Trúc Cơ tu sĩ từ đó thời kỳ tu luyện tới Hậu Kỳ. Bọn hăn cho dù là dâng lên một cây nghìn năm Linh Dược, đều coi như là thành ý tràn đầy rồi.

Nhưng Tôn Chân hay vẫn là ra Vu gia tộc lợi ích, cũng không cần nhắc Tô Trần, chỉ là cho một giọt Nguyên Tinh với tư cách đáp lễ. Một giọt Nguyên Tinh tuy có giá trị không nhỏ, nhưng vật ấy rất nhiều Kim Đan thế gia đều có, so với phần độc nhất mười cân Bí Ngân nguyên khoáng cùng ba gốc nghìn năm Linh Dược, khẳng định kém không ít.

"Tô sư đệ, người cũng không cần quá thất vọng. Về sau vẫn có rất nhiều lần đạt được tiến cử cơ hội, tổ phụ nhất định sẽ thận trọng cân nhắc, có lẽ mười năm lúc sau, sẽ cho người một lần tiến cử cơ hội. Hơn nữa người bây giờ Trúc Cơ trung kỳ, chờ một chút nữa một hai chục năm cũng không sao, các loại bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ, đoạt được linh quả cơ hội ngược lại càng lớn."

Tôn Thanh Ninh khuyên lớn.

Tô Trần thần sắc như thường, nhưng là lắc đầu, cũng không quá để ý, cười nhạt nói: "Ta tới lúc gấp rút cần một phần Nguyên Tinh dùng để Luyện Khí, có thể từ sư tôn này đạt được đến một phần Nguyên Tinh, đã là rất hài lòng. Về phần khác, không thể cưỡng cầu."

Tô Trần từ nơi này lần tiệc tối, đã nhìn rõ ràng Tôn Chân thái độ, tại Kim Đan Kỳ cuối cùng một trăm năm tuổi thọ thời kỳ, dốc sức đi tài bồi Tôn Thanh Ninh vị này đích trưởng tôn, áp trọng chú (*tiền đánh bạc lớn) bác một chút. Thẳng cuộc, Tôn thị thế gia ra lại một vị Kim Đan, liền có thể dù có được mấy trăm năm phồn hoa. Thua, tức thì hết thấy đều dừng.

Tô Trần đáy lòng kỳ thật đã bỏ đi rồi theo Tôn Chân này lấy được tiến cử danh ngạch khả năng, tính toán tìm cách khác.

Mười năm sau, Tôn Chân sẽ xem xét tiến cử hẳn?

Này thế nhưng chưa chắc, hi vọng vẫn như cũ xa vời!

Có lẽ, Tôn Chân vào trước khi chết, một lần cuối cùng tiến cử cơ hội, mới có thể sẽ xem xét làm cho Tô Trần chống đi tới thử một chút.

Tôn Chân có lẽ sẽ cảm thấy, an bài như vậy, không đều bị thỏa.

Thậm chí Bồng Lai Tiên Tông tuyệt đại bộ phận bá Kim Đan vi sư Trúc Cơ đệ tử, cũng sẽ không đối với cái này bất mãn. Có thể được dù là một lần cướp đoạt linh quả cơ hội, cũng đã là cực đại ban ơn.

Tô Trần đối với cái này an bài, cũng không có câu oán hận nào.

Nhưng vấn đề là, hãn căn bản đợi không được.

Hãn hiện tại đã ba mươi bảy tuổi, bởi vì tại bước vào trúc cơ thời điểm kinh thi triển qua một lần 《Tiêu Dao Du chi Phù Du Thiên》 thứ ba bí quyết "Hóa Vũ Quyết", cường ép bước vào giả Trúc Cơ, cử động lần này tổn hao gần hơn bảy mươi tuổi thọ. Lại đang Bồng Lai Tiên Tông tu luyện ước hẹn mười năm, hôm nay tuổi thọ còn lại chưa đủ chín mươi năm.

Muốn thì không cách nào nhanh chóng bước vào cảnh giới Kim Đan, không chừng Tô Trần còn chết ở Tôn Chân trước mặt cửa, căn bản các loại không đến kia một cơ hội cuối cùng.

Tô Trần quả quyết buông tha cho ý nghĩ này, không có ý định đem kim đan hi vọng ký thác vào Tôn Chân trên thân, tính toán dựa vào chính mình, khác tìm Kim Đan cơ duyên. Tuy rằng hi vọng cực kỳ xa vời, cũng phải toàn lực đi tìm.

"Bất quá, kỳ thật chúng ta Bồng Lai Tiên Tông, ngoại trừ mỗi lần vị Kim Đan Trưởng lão đều có một cái tiến cử danh ngạch bên ngoài. Còn có một cái khác cách, cũng có thể được một cái tiến cử danh ngạch, chỉ là có chút khó khăn. Sư đệ không ngại thử một lần, coi như là không thành cũng không có tổn thất."

Tôn Thanh Ninh muốn nói lại thôi, vẫn là nói.

"Còn có biện pháp nào?"

Tô Trần sửng sờ, hỏi.

"Người nên biết, ta Bồng Lai Tiên Tông bên trong có một gã Nguyên Anh lão tổ một mực ở Thần Sơn bế quan, trong tay hắn có năm cái quá mức tiến cử danh ngạch. Nhưng lão tổ không sẽ chủ động cho người khác, cũng không để lại cho thế gia đệ tử.

Bất luận cái gì không có tiến cử danh ngạch Trúc Cơ tu sĩ, chỉ cần có thể leo lên lão tổ ẩn cư Thần Sơn, ở trước cửa lễ bái một cái, liền có một cái tiến cử danh ngạch.

Bình thường Thần Sơn đều là phong bế. Ước chừng nửa năm sau, Thần Sơn đường sẽ mở ra hai tháng. Chỉ cần trong hai tháng này, leo lên Thần Sơn, lễ bái lão tổ, liền có một cái tiến cử danh ngạch."

Tôn Thanh Ninh nói ra.

"Leo lên Thần Sơn, lễ bái lão tổ? Là được được một chỗ, cái này có phải hay không quá dễ dàng?"

Tô Trần kinh ngạc nói.

"A, việc này nghe tới rất dễ dàng, nhưng chính thức có thể thành công lác đác lơ thơ. Mỗi lần mười năm, đều có không ít Trúc Cơ tu sĩ đi thử nghiệm, mà có thể leo lên Thần Sơn, tại lão tổ trước cửa lễ bái, thường chỉ có một hai người có thể làm được, liền năm cái số người đều thu thập không đủ.

Vì vậy bình thường rất ít người sẽ thông qua phương pháp này đạt được tiến cử danh ngạch. Ta cũng từng trèo lên qua một Thử Thần Sơn, mới đi

mấy trăm bước thêm đá liền lui xuống dưới, cũng không nhúc nhích nữa ý niệm này."

Tôn Thanh Ninh cười nói.

"Ân, nửa năm sau, ta đi thử một chút."

Tô Trần khẽ gật đầu, dường như làm cho suy nghĩ.

Bồng Lai Tiên Tông bên trong rất nhiều Linh Mạch bên trong, một tòa cao nhất ngọn núi chính Linh sơn, được xưng là Thần Sơn.

Đó cũng là Nguyên Anh lão tổ bế quan ẩn tu nơi ở.

Đương nhiên, càng là Bồng Lai Tiên Tông lớn nhất một tòa Linh Dược Viên sở tại chi xứ, trồng đầy mấy nghìn, trên vạn năm Linh Dược.

Tô Trần suy nghĩ, nửa năm sau, bản thân đi trèo lên Thần Sơn thử xem. Nhìn xem này Thần Sơn như thế nào khó. Coi như là không thành, cũng không có tổn thất.

Tô Trần ly khai Tôn phủ lúc sau, trong tay đã có một giọt Nguyên Tinh, hẩn vội vã đem Huyết Linh châu luyện chế thành Nguyên Thần Pháp Khí, liền trực tiếp đi một chuyến Lăng Vân Tiên Binh các, tìm được đại chương quỹ tiền đại sư.

Tại phòng khách quý bên trong, Tô Trần đem Huyết Linh châu cùng một phần Nguyên Tinh lấy ra ngoài, ủy thác tiền đại sư luyện chế Nguyên Thần Pháp Khí.

"Tô lão đệ, nhanh như vậy tìm được Nguyên Tinh?"

Tiền đại sư đối với Tô Trần này tốc độ độ, rất là lắp bắp kinh hãi.

Này Nguyên Tinh không có chỗ thế nhưng mua, ngay cả là Kim Đan thế gia cũng trân tàng, vô cùng ít hội lấy ra. Trừ phi gia đạo suy sụp, phân cách gia sản, thật sự là nghèo, mới có thể bán đi một ít sản nghiệp tổ tiên đổi lấy tu tiên vật tư, đến nuôi sống toàn gia Tu Tiên giả.

Nhưng này thường thường mấy năm, thậm chí mấy chục năm cũng chưa chắc có thể gặp được đến một lần. Lúc này mới qua một cái tháng, Tô Trần liền đã tìm được một phần Nguyên Tinh.

"Vật ấy xác thực khó tìm, ta tìm hơn tháng, cũng không có thể tìm tới đường lối. Này một phần hay là từ sư phụ ta Tôn Chân chỗ đó được đến, nhưng là đại giới xa xỉ."

Tô Trần cười nói.

"Thì ra là thế."

Tiền đại sư nghe vậy không khỏi hoảng nhiên.

Bồng Lai Tiên Tông Tôn thị thế gia Kim Đan vị trí truyền thừa đời thứ ba, nội tình hùng hậu, trong tay có một chút Nguyên Tinh không quá khan hiếm. Nhưng muốn biết đến một phần, cũng không phải là dễ dàng như vậy.

Sau đó, Tô Trần cùng tiền đại sư, ký xuống một phần Luyện Khí hiệp nghị, hai tháng lúc sau tới lấy Huyết Linh châu Nguyên Thần Pháp Khí cùng một bộ Kim Yêu Hạt tử giáp bảo vệ bộ.

Ngoài ra, Tô Trần còn có một bộ to lớn Băng Tầm Ti kén, là Lam Băng Thiểm Điệp tấn cấp giả Kim Đan thời điểm băng tơ kén, vật ấy cũng có thể dùng đến luyện chế thành một kiện ẩn thân Băng Tầm áo choàng, cùng nhau giao cho Lăng Vân Tiên Binh các đi luyện chế.

Tô Trần trở lại bản thân ở ngọn núi, nghỉ ngơi hai ngày, chăm sóc rồi một cái trạch viện trồng rất nhiều linh hồ lô. Sau đó, đi Đồng Lư Sơn, luyện chế một ít dùng tu luyện Nhị giai Trung phẩm Tụ Linh Đan.

Hắn mấy năm này xuống núi lịch lãm, tuy rằng gặt hái được một đồng chiến lợi phẩm, Pháp Khí đời một tỷ, thậm chí còn tại trong động ma được hai phần bảo rương tiền tài hàng, nhưng đại bộ phận đều bị Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn ăn một ánh sáng, sắp chết nghèo.

Cũng may, hắn Thức Hải Linh sơn bên trong một mẫu linh điền, giao cho Đào yêu quản lý, hao phí đại lượng Linh Thạch, trồng đầy các màu hai cấp ba Linh thảo dược.

Cách mỗi hai năm liền có thể loại một đồng sáu trăm năm phần Linh Dược "Hỏa Linh Quả, Thiên Thanh hoa, Huyết Liên Tử, thanh tâm thảo" đời một tỷ hơn mười loại Linh Dược vật liệu, hôm nay đã là gặt hái được ba đợt nhiều. Mà lên nghìn năm phần Linh Dược "Ngọc Túy Chi, sâm ngàn năm, nghìn năm Tuyết Liên, nghìn năm lửa chi" các loại hơn mười loại Cao giai dược liệu, cũng gặt hái được hai nhóm.

Tô Trần chỗ này Tiểu Tiểu Linh Sơn Dược Điền thu hoạch, thậm chí so với Bồng Lai Tiên Tông bất luận cái gì một nhà kéo dài nghìn năm Kim Đan thế gia, còn phong phú một ít. Giống luyện chế Trúc Cơ Đan Ngọc Túy Chi, trong tay hắn thì có trọn vẹn năm gốc nhiều.

Tô Trần một đầu đâm vào Đồng Lư Sơn Luyện Đan Thất, không biết ngày đêm luyện đan. Hắn là dựa theo đan dược cách điều chế đến loại Linh Dược, Linh thảo dược liệu đầy đủ hết, không cần lại đi tìm dược liệu, trực tiếp có thể luyện đan.

Nhoáng một cái.

Hai tháng quá khứ.

Tô Trần theo Đồng Lữ Sơn Tam giai Luyện Đan Thất bên trong ra ngoài, quần áo tràn đầy Dược Trần, nhưng mà trên mặt ánh sáng màu đỏ, thập phần vẻ thỏa mãn.

Chính hẳn ngày thường dùng tu luyện Nhị giai Linh Đan "Tụ Linh Đan", bổ khí huyết "Huyết Liên đan", thanh tỉnh thần thức "Tĩnh Thần Đan, Băng Tâm Đan", giải độc "Thanh tâm Giải Độc Đan", tự nhiên là không cần nhiều lời, tràn đầy hơn mười cái đại linh bình, ít nhất đủ hẳn dùng đến Trúc Cơ hậu kỳ.

Trúc Cơ Đan luyện chế ra hơn mười miếng ra ngoài, vật ấy giá so với phi phàm, lấy ra bán cao quý nhất.

Nhị giai Tẩy Tủy Đan cũng đầy đủ năm bình nhiều, chuẩn bị dùng để tẩy Linh tủy.

Ngoài ra, tu sĩ Kim Đan dùng Tam giai Linh Đan liền luyện chế ra trên trăm miếng nhiều. Chính hẳn tạm thời không dùng được, nhưng mà một lần lấy ra mấy miếng, bán cho tu sĩ Kim Đan, vậy cũng là tuyệt đối giá tốt.

Tô Trần theo Đồng Lữ Sơn Luyện Đan Thất ra ngoài, tại Tiên Tông bên trong một tòa Linh Đan các, đem một chai nhỏ Tam giai Linh Đan bán đi lúc sau, liền thẳng chạy Lăng Vân Tiên Binh các.

Tiền đại sư mời sư phụ hẳn xuất thủ, đem Huyết Linh châu Nguyên Thần Pháp Khí luyện chế ra. Mặt khác hai kiện, thì là tiền đại sư cùng nhiều người Luyện Khí Sư thân tự luyện chế, ngăn ngừa hai tháng liền đã luyện thành.

Tô Trần không khỏi mừng rỡ, thanh toán một số lớn đắt giá Luyện Khí phí, theo tiền đại sư trong tay một quả Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Huyết Linh châu, một bộ Nhị giai Thượng phẩm Kim Yêu Hạt tử hộ giáp, cùng với một bộ Nhị giai Cực phẩm Băng Tầm ẩn thân áo choàng.

Sưu!

Tô Trần Ngự Kiếm hướng Đông Phương hướng, phi hành mấy ngày, tại một mảnh Hoang không có dấu người ven biển đá ngầm.

Bồng Lai Tiên Tông ở vào Đông Hải chi tâm, theo Tiên Tông hướng phía đông chính là mệnh môn bát ngát hải vực bao la. Sóng biển mãnh liệt, sóng cả kích động, cách đó không xa chính là ngàn trượng biển sâu, thường xuyên có Hải Thú qua lại.

Nơi đây không ai, chính thích hợp hẳn thí nghiệm này Huyết Linh châu hiệu quả.

Tô Trần tại đá ngầm ngồi xuống, lấy ra Huyết Linh châu.

Này Huyết Linh châu là do nửa trượng đại tiểu nhân Huyết Tinh Thạch dung luyện trích mà thành, nhưng rèn luyện áp súc lúc sau, kỳ thật cũng không nhỏ, chừng có một cái chậu đại. Cầm lấy cũng bất tiện.

Này cái thuần túy Huyết Linh châu, trải qua Lục Đạo Thiên Lô tẩy lễ, đã không có chút nào Huyết Sát ánh sáng cùng oán niệm chi khí, ngược lại là cực kỳ tinh khiết ánh sáng màu đỏ. Sáp nhập vào một giọt Nguyên Tinh, càng lộ vẻ Linh tính mười phần, giống như vật sống.

Tô Trần cắn nát ngón giữa, đem ngón giữa đặt tại Huyết Linh châu lên, đều muốn nhỏ ra một giọt máu tươi tại Huyết Linh châu bên trên.

Nguyên Thần Pháp Khí có thật tốt thông linh hiệu quả, trải qua First Blood nhận chủ, mới có thể cùng chủ nhân tâm tính tương thông.

Nhưng Huyết Linh châu tựa hồ trời sinh thì có mãnh liệt khát máu tính, mới tiếp xúc đến, nháy mắt, liền hấp thu Tô Trần trong ngón tay một lớn bát khí huyết. Tô Trần không khỏi lại càng hoảng sợ, liền vội vàng buông tay ra, dùng Pháp lực bao trùm nó.

Những huyết dịch này rất nhanh thấm vào Huyết Linh châu bên trong, nhiều một tia huyết sắc.

Tô Trần thận trọng cầm lấy nó, thử hướng Huyết Linh châu bên trong, rót vào Pháp lực, lại phát hiện nó căn bản không hấp thu bất luận cái gì Pháp lực, nó rõ ràng chỉ hấp thu Huyết Khí.

Hơn nữa không cần Pháp lực, chỉ cần Thần Niệm liền có thể điều khiển nó.

Có thể biến đổi đại biến nhỏ, lớn thì một trượng, Tiểu tức thì như ngón cái.

Này cái Huyết Linh châu bản thân chắc chắn vô cùng, lại trải qua Thiên Lô kiếp chi hỏa rèn luyện, càng thị phi hễ là. Trúc Cơ tu sĩ phi kiếm trăm ở phía trên liền dấu vết đều không có, mũi kiếm ngược lại sụp đổ ra chỗ hồng.

"Tiểu!"

Thuần lúc giữa, nó nhanh chóng nhỏ đi, biến thành ngón cái.

Huyết Linh châu bên ngoài lớn nhỏ, cũng không ảnh hưởng nó nội bộ trữ lượng HP. Nói cách khác, dù là nó hóa thành ngón cái lớn nhỏ, có thể giống vậy chứa đựng cự lượng Huyết Khí, tất cả đều áp súc tại nho nhỏ Huyết Linh châu bên trong.

Tô Trần há miệng ra, liền đem này cái Huyết Linh châu Nguyên Thần Pháp Khí, nuốt trong cơ thể, giấu ở trong bụng.

Hắn hao phí to lớn đại giới, luyện chế ra này cái Huyết Linh châu, tự nhiên không phải là vì dùng nó đến địch nhân công kích, mà là tính toán thử nghiệm tu luyện 《Phệ Nguyên Pháp Điển》 bên trong ban đầu quyển sách "Phệ Huyết" .

Này "Phệ Huyết bí quyết" có thể từ trên thân địch nhân hấp thu khí huyết, hơn nữa thi triển Huyết Nhiên chi thuật thiêu đốt khí huyết, do đó kịch liệt bạo tăng thực lực.

Nhưng tai hại cũng rất rõ ràng, hấp thu khí huyết quá ít không đủ dùng. Mà hấp thu khí huyết quá nhiều, tức thì hội phá hư nghiêm trọng thân thể của mình, dẫn đến trở thành một con mập mạp xấu xí quái vật ma tu.

Ma Sát Minh Lục Bào lão quái đệ tử thân truyền Huyết Ma, đã là như thế, tu luyện công pháp này lúc sau, mập mạp không chịu nổi, làm người bình thường khó có thể chịu được.

Tô Trần đạt được 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 đã có một đoạn thời gian, làm một mực để đó không dùng lấy không tu luyện. Nếu không có có này cái Huyết Linh châu với tư cách "Chứa đựng Pháp Khí", hẳn cũng không có ý định đi tu luyện pháp quyết này.

Đã có này "Huyết Linh châu" làm vật chứa, tức thì trình độ lớn nhất lách qua phá hư thân thể cái này tai hại.

Tô Trần lập tức ở trên mặt biển lướt sóng mà đi, tìm kiếm Yêu thú.

"Thị Huyết Yêu sa!"

Tô Trần trông thấy phương xa một đuôi dài hai trượng Yêu sa tại bờ dất, lộ ra to lớn Yêu Sa Ngư cánh, ánh mắt khê động, trầm vào trong biển sâu.

Đó là Huyết Yêu sa cả kinh, hiển nhiên phát hiện người này Trúc Cơ Tu Tiên giả, cảm thấy khí tức đáng sợ, lập tức hất lên đuôi cá, kinh hoảng mà chạy. Nó mới Luyện Khí trung kỳ cảnh giới mà thôi, đụng với Nhân tộc Trúc Cơ Tu Tiên giả sẽ chết.

"Oanh!"

Tô Trần đuổi theo thị Huyết Yêu sa, một quyền đánh xuyên qua thị Huyết Yêu sa bóng loáng Yêu da cá mập.

"Cấp máu!"

Thi triển "Khát máu bí quyết", điên cuồng hấp thu thị Huyết Yêu sa khí huyết, dọc theo kinh mạch của hắn, tồn tại tại bụng kia miếng Huyết Linh châu bên trong.

Tô Trần giật mình phát hiện, hắn đem này hai trượng to lớn thị Huyết Yêu sa khí Huyết Đô hút trống rỗng, cũng mới chứa đựng một phần nhỏ mà thôi. Này Huyết Linh châu số lượng dự trữ xuất kỳ cự đại.

Hắn không thể không ở trong biển sâu, lại tìm phụ cận Yêu bầy cá mập, mấy đầu cấp thấp Luyện Khí cấp Phệ Huyết Yêu sa khí huyết, mới đưa này cái Huyết Linh châu cho đỡ đầy.

"Huyết Nhiên!"

Tô Trần khiếp sợ phát hiện, nhục thể của mình bị một tầng huyết sắc hỏa diễm bao phủ lấy, thân thể chiến lực thuần lúc giữa trở nên cực kỳ cuồng bạo, lực đạo cùng tốc độ đều rõ ràng tăng vọt, uy lực so với thi triển pháp thuật còn mạnh hơn hung hãn.

Tiện tay đâm ra một quyền, chấn ra một Đạo khí sóng sóng, đem ngoài trăm trượng một đầu Luyện Khí cấp Phệ Huyết Yêu sa Hải Thú, sinh sôi đuổi giết.

Huyết Nhiên tốc độ độ, cùng uy lực thành có quan hệ trực tiếp.

Cấp thấp nhất gấp đôi Huyết Nhiên, có thể tiếp tục dài đến mười cái ngay lập tức lâu. Tối cao cấp gấp mười lần Huyết Nhiên, tức thì chỉ có thể duy trì một hơi thời gian, thuần lúc giữa đem Huyết Linh châu bên trong khí Huyết Đô thiêu đốt không còn.

Tô Trần không khỏi mừng rỡ như điên.

Đây là hãn chính thức trên ý nghĩa nắm giữ phần một môn thân thể chiến kỹ, uy lực cường hãn . Trước kia, hãn đều dựa vào tam bảo hồ lô, thiểm thức phi kiếm, Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ đợi một tý Pháp Khí cùng Linh trùng để chiến đấu, thân thể chiến lực rất là.

Tô Trần tu luyện một phen Phệ Huyết bí quyết lúc sau, đem săn giết hơn mười đầu Luyện Khí Phệ Huyết Yêu sa, tất cả đều kéo lên bờ đá ngầm.

Hãn chỉ dùng hết Yêu sa đám bọn chúng khí huyết, để làm Phệ Huyết bí quyết khảo thí. Những bộ phận khác, cũng không có thể lãng phí.

Tô Trần đem tuyển quỹ phiên tế ra, làm cho Trang Lục Y hấp thu bọn họ Nguyên Khí. Nàng Nguyên Thần dừng lại ở tuyển quỹ phiên bờ bên trong, vẫn như cũ có thể thông qua hấp thu Nguyên Khí tu luyện, khôi phục bản thân Kim đan sơ kỳ thực lực.

Tô Trần khẳng định không thể mang theo nàng đi giết Tu Tiên giả, chỉ có thể theo những này Hải yêu thú trên thân, đến hấp thu Nguyên Khí dùng cho tu luyện.

Lập tức, hãn lại để cho một đoàn Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn ra ngoài, ăn tươi những này Yêu sa huyết nhục. Yêu thú này thịt thú vật, là Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ đám bọn chúng yêu nhất, ăn dài nhanh chóng.

Rất nhanh, những này Phệ Huyết Yêu thú liền xương cốt, đều bị Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn gặm ăn không còn.

Theo Yêu sa khí huyết, đến Yêu Đan Nguyên Khí, đến huyết nhục của bọn nó hài cốt, một chút xíu cũng không lãng phí.

Tô Trần gặp như vậy tu luyện không được sai, dứt khoát ở mảnh này hoang vu bờ biển đợi, tu luyện ba tháng, thuần thục 《 Phệ Huyết bí quyết

» . Sau đó lại quay về Bồng Lai Tiên Tông, trèo lên Thần Sơn bái lão tổ.

Lam Băng Thiểm Điệp bước vào giả Kim Đan, còn thừa hạ tối hậu mấy năm tính mạng.

Nó nhất định phải tu luyện ra chân chính Kim Đan, mới có thể bước vào thực cảnh giới Kim Đan, đạt được mấy trăm năm tuổi thọ. Nhưng này cần cần rất nhiều thời gian, yêu thú tu vi đều là năm tháng khá dài nấu ra ngoài.

Ngắn ngủi này mấy năm, nó tu luyện chậm chạp, Tô Trần cũng rất khó giúp nó rất nhanh bước vào chân chính cảnh giới Kim Đan.

Hắn Thức Hải Linh sơn bên trong, chỉ là đối với Mộc hệ có tăng tốc gấp trăm lần hiệu quả, nhưng đối với yêu thú tu luyện không pháp tăng tốc.

Đào Thụ Tinh Đào yêu, tại Linh sơn bên trong liên tu luyện tốc độ cực nhanh.

Đào yêu đã là Trúc Cơ Hậu Kỳ đỉnh phong chi cảnh, khoảng cách Kim Đan chỉ thiếu chút nữa xa. Nhưng Tô Trần tận lực áp chế tu luyện của nó, đứt gãy nó Linh khí cung ứng, để tránh nó tu luyện quá nhanh, quá sớm bước vào cảnh giới Kim Đan.

Tô Trần bản thân Trúc Cơ tầng năm cảnh giới, hay vẫn là hơi yếu đi một tí.

Chủ yếu mà người hầu mạnh mẽ, cho tới nay đều không phải là cái gì chuyện tốt.

Lam Băng Thiểm Điệp từ lúc Trúc Cơ Kỳ thời điểm tự chủ Linh thức liên bị xóa đi, là Tô Trần mình một sợi Thần Thức chiếm cứ, tự nhiên không lo lắng Lam Băng Thiểm Điệp hội tạo phản.

Mà Trang Lục Y Nguyên Thần bị phong ấn ở tuyến quỷ phiên bên trong, Vạn Cổ Hàn óng ánh đóng băng quỷ thân thể đơn độc bảo tồn tại Tu Di Giới trong, Tô Trần cũng có biện pháp có thể buông lỏng ngăn chặn nàng.

Thế nhưng Đào Yêu Yêu không được, nó tại Linh sơn trong quá tự tại, khó có thể trói buộc nó.

Một khi Đào yêu bước vào Kim Đan, nó thực lực tăng vọt, chỉ sợ lại muốn mù quáng tự đại, bắt đầu làm ầm ĩ.

Tô Trần thế nhưng không có nắm chắc có thể chế trụ một cái Kim Đan Kỳ đào Thụ Tinh. Chỉ có thể đình chỉ cung ứng Linh khí, làm cho Đào yêu đình trệ tại Trúc Cơ cảnh giới đỉnh phong, các loại hắc tu vi cũng tăng lên đi lên, mới có thể để cho Đào yêu tấn chức Kim Đan.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 293: Trèo Lên Thần Sơn

Tô Trần tại Bồng Lai Tiên Tông phụ cận Đông Hải chi tân, mặt trời lên ra biển, tà dương mới về, xa nhất thậm chí bay đến ngoài vạn lý, săn giết trên biển thị Huyết Yêu sa các loại Yêu thú, đem máu yêu thú hấp thu không còn, tu luyện 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 sơ thiên 《 Phệ Huyết bí quyết 》 .

Tại Bồng Lai Tiên Tông phụ cận cái mảnh này Đông Hải hải vực, hầu như không có Hữu Kim Đan trở lên Cao giai Hải yêu thú qua lại. Những cái kia Kim Đan Hải yêu thú cũng đã có khá cao linh trí, chúng nó cũng biết Bồng Lai Tiên Tông trêu chọc không nổi, sẽ chủ động tránh đi.

Chỉ có số lượng rất nhiều Luyện Khí cấp cùng chút ít Trúc Cơ cấp Hải yêu thú, hội cả đàn cả lũ, tại đây gần biển khu vực săn thức ăn. Chúng nó đối với Tô Trần mà nói, tự nhiên cũng khu vực không đến uy hiếp.

Bất luận cái gì một môn chiến kỹ cùng pháp thuật, đều cần cường độ cao tu luyện, mới có thể thành thạo nắm giữ.

《 Thị Huyết Quyết 》 cần đại lượng Huyết Khí, càng nhiều càng tốt. Mà này Đông Hải hải vực, bao la bao la bát ngát, sâu dưới biển yêu thú cấp thấp khó có thể tính toán, đủ để đến cung cấp Tô Trần cường độ cao tu Luyện Huyết đốt thuật.

《 Thị Huyết Quyết 》 Huyết Nhiên Thuật, nguyên lý cũng không phức tạp, thậm chí có thể nói xuất kỳ độn giản.

Đem Huyết Linh châu bên trong Yêu Huyết kịch liệt thiêu đốt, chuyển hóa làm bành trướng Yêu Nguyên Khí. Đây khổng lồ Yêu Nguyên Khí tại Tu Tiên giả thân thể trong kinh mạch bộc phát, do đó tăng cường mạnh lực lượng của thân thể, đây đúng là chống đỡ Tu Tiên giả thân thể sức chiến đấu tăng vọt nơi mấu chốt.

Tô Trần chỉ dùng gần nửa tháng, không ngừng nhiều lần thử nghiệm, liên thông thạo khổng chế Huyết Nhiên Thuật thiêu đốt tốc độ độ. Theo gấp đôi đến gấp mười lần Huyết Nhiên bộc phát, trong thời gian cực ngắn nhiều lần biến hóa.

Thân thể của hắn thân thể cũng bắt đầu thích ứng loại này mãnh liệt phản ứng.

Đang nắm giữ rồi Huyết Nhiên Thuật lúc sau, hắn đối với Yêu Huyết Huyết Nhiên sinh ra đại lượng Nguyên Khí, có phần cảm thấy hứng thú. Thậm chí nghĩ đến, có thể hay không đem những này Nguyên Khí dùng tu luyện.

Tô Trần thử, dùng Nguyên Thần hấp thu những này Nguyên Khí.

Nhưng mà, hắn rất nhanh phát hiện, này Phệ Huyết Yêu sa Yêu Huyết làm cho đốt hóa Yêu Nguyên Khí bên trong Yêu sát khí rất nặng.

Hắn chỉ là đem số ít Yêu Nguyên Khí, hấp thu vào mình Thanh Liên Nguyên Thần lúc sau, cảm giác lòng của mình tính đều trở nên thô bạo đi một tí, tựa hồ có một loại muốn điên cuồng hơn thích giết chóc dục vọng, muốn phát tiết ra ngoài.

Tô Trần không khỏi kinh hãi, biết mình tâm tính đã bị Yêu sát khí ảnh hưởng.

Lập tức ăn vào một quả Băng Tâm Đan, một cổ băng hàn triệt cốt Linh khí chuyển lần toàn thân, trong đầu lập tức thanh tỉnh rất nhiều, đem chính

mình trong lòng này cổ thô bạo chi khí trấn áp. Hắn lại dùng mấy ngày, mới hoàn toàn tiêu trừ sạch trong nguyên thần này thô bạo chi khí.

Tô Trần không khỏi cười khổ, biết rõ Yêu Nguyên Khí hoàn toàn không thích hợp Nhân tộc tu tiên, liền cũng không dám nữa đi thử nghiệm dùng Nguyên Khí đến hấp thụ này Yêu Nguyên Khí.

Hắn lại làm mặt khác một lần thử nghiệm, thiêu đốt mình khí huyết chuyển hóa thành Nguyên Khí. Phát hiện, bản thân khí huyết biến thành Nguyên Khí, rồi lại là có thể trực tiếp bị Nguyên Thần sở hấp thu.

Những người tu tiên khí huyết cực kỳ trân quý, cần dùng ăn đại lượng Linh Thú thịt, linh cốc cùng Linh thảo dược, trong cơ thể mới có thể đàn sinh ra tràn đầy khí huyết. Huyết Nhiên đối với bản thân hao tổn quá lớn, làm như vậy được không bù mất. Còn không bằng phục dụng Linh Đan, dùng Linh khí chuyển hóa làm Nguyên Khí tu luyện.

"Xem như vậy, chỉ có Nhân tộc người tu tiên Nguyên Khí có thể bị hấp thu. Dùng Huyết Nhiên Thuật đàn sanh Yêu Nguyên Khí không pháp dùng cho tăng cường Nguyên Thần, chỉ thích hợp trong chiến đấu tiêu hao hết."

Tô Trần bất đắc dĩ.

Thì cứ như vậy, hắn tại Đông Hải chi tân dốc lòng tu luyện 《Thị Huyết Quyết》, cường hóa rèn luyện nhục thể của mình.

Thời gian cực nhanh, nhoáng một cái ba tháng trôi qua.

Ngày hôm đó, Tô Trần bàn tính một chút thời gian.

Mình ở Đông Hải tu luyện 《Thị Huyết Quyết》, đầy ba tháng, thu hoạch không phải là nông cạn.

Trong lúc này, hắn còn uống một ít Nhị giai Tẩy Tủy Đan, đối với mình đệ nhất cây cùng đệ nhị cây Linh tủy đã tiến hành Tẩy tủy, đem chính mình Linh tủy tăng lên một chút phẩm chất, đều tăng lên tới sáu mươi lăm điểm.

Sáu mươi lăm điểm đã là miễn cưỡng bước vào thượng phẩm Linh tủy, so với những cái kia cao tới tám mươi điểm, chín mươi điểm trở lên Cực phẩm Linh tủy thiên tài tu sĩ tự nhiên là không bằng. Nhưng so với rất nhiều thấp hơn sáu mươi giờ Trung phẩm Linh tủy Tu Tiên giả, cũng tốt hơn nhiều.

Linh tủy phẩm chất cao, đem Linh khí chuyển hóa làm nguyên khí hiệu suất cao, tu luyện tốc độ độ không thể nghi ngờ cũng có thể mau hơn một chút. Làm cho hắn không đến mức bởi vì chính mình Linh tủy phẩm chất quá thấp, dù là dốc sức liều mạng tu luyện, cũng rơi những thiên tài kia tu sĩ quá xa.

Tô Trần còn dùng một lần 《Liệt Thần Thuật》, chịu được to lớn Thần Niệm đau đớn, phân liệt gia tăng lên một đạo Thần Niệm.

Hắn chuẩn bị tại chính mình bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới lúc trước, làm chính mình Thần Niệm đạt tới chín đạo, do đó đồng thời có thể điều khiển chín thanh phi kiếm, do đó có thể thi triển ra 《Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết》 tầng thứ ba kiếm quyết.

Đây là hắn tại Trúc Cơ Kỳ bên trong thường dùng nhất đối địch thủ đoạn, đương nhiên cũng không có thể quá yếu.

Khác thủ đoạn, như hồ lô vàng bên trong Bí Ngân Phi Nghĩ Quần, tuyển quỹ phiên bên trong Trang Lục Y, Kim Đan Lam Băng Thiểm Điện đợi một tý, đều là bất đắc dĩ, nguy hiểm đến tánh mạng dưới tình huống, mới có thể thả ra đến. Bình thời là không dám đơn giản lấy ra dùng đấy.

kinh tổn thất nặng nề Bí Ngân Phi Nghĩ Quần, ăn chán chê rồi mấy trăm đầu Hải yêu thú lúc sau, cũng đã sớm khôi phục toàn thịnh thực lực, hàng

ngàn con Phi Nghĩ, đều đạt tới Luyện Khí sơ kỳ cảnh giới.

Thậm chí mười mấy con Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ hùng binh, đạt tới kinh người Trúc Cơ Cảnh giới, chúng nó cái đầu mặc dù cũng chỉ có lớn chừng ngón cái, nhưng lực công kích vô cùng hung hãn kinh người.

Hai ngày này chính là Thần Sơn mở ra ngày. Cũng là nên trở về tông môn, trèo lên Thần Sơn bái lão tổ, tranh thủ bắt được một cái tiến cử danh ngạch.

Tô Trần bỗng nhiên đứng dậy, ném ra ngoài một thanh phi kiếm, hướng Bồng Lai Tiên Tông hăng hái mà đi.

Tại Bồng Lai Tiên Tông rất nhiều Linh Mạch trong một cái chủ Linh Mạch, chủ Linh Mạch rất nhiều Linh sơn trong một tòa chủ Linh Phong, cũng là Tiên Tông tối Cao Phong. Hư vô mờ mịt vân khí Linh Vụ bao phủ giữa sườn núi, Tiên Linh Chi Khí dạt dào, bị một đạo hùng vĩ mỏng màn ánh sáng màu vàng bao phủ cả tòa lên, ngày thường không người có thể tiến vào bên trong.

Cái này chính là tiếng tăm lừng lẫy Thần Sơn.

Chỗ này Linh khí mờ ảo Thần Sơn, phương viên 5 60 dặm, cao hơn vạn trượng, phá Vân mặc sương mù như tại Vân chi đỉnh. Nhìn về nơi xa bên trong ngọn thần sơn mây mù lượn quanh quần Tiên Thai linh các, phảng phất giống như Thần Tiên Cung khuyết.

Cho dù là Linh Hạc phi cầm, cũng vô cùng ít bay lượn đến Thần Sơn đỉnh cao độ.

Thần Sơn, cũng là Bồng Lai Tiên Tông tông môn Dược Viên chỗ ở.

Vạn năm nội tình cổ xưa Tiên Tông, tích lũy hùng hậu.

Theo dưới chân thần sơn đến đỉnh núi Tuyết Phong toàn bộ là Linh Dược ruộng, loại lần các màu Linh Dược. Những cái kia tại tu sĩ Kim Đan Dược Viên tử trong đều hiếm thấy vô cùng nghìn năm Linh thảo dược, tại này tòa Thần Sơn tông môn Dược Viên, nhưng là khắp nơi đều có, không chút nào kỳ lạ quý hiếm.

Dưới chân thần sơn Linh Tuyền Linh Khê nhiều, khe núi Linh Khê chi thủy sinh động, lấy Thủy Hệ cùng Mộc hệ Linh Dược chiếm đa số. Sườn núi là Hỏa hệ cùng Kim hệ Linh thảo dược, Tuyết Phong chi đỉnh thì là Băng Liên đới một tỷ rất nhiều Băng Hệ cùng Lôi hệ thảo dược làm chủ.

Thậm chí ngay cả hoang dại Linh thảo dược, đều có nghìn năm dược tuổi, không ai dám lên Thần Sơn đi hái.

Bồng Lai Tiên Tông tông môn Linh Dược Viên tử tông chủ thân tự cường quản, chỉ là đang luyện chế Trúc Cơ Đan hội vận dụng một ít, cùng với cho tu sĩ Kim Đan môn hàng năm phân phối chút ít dùng tu luyện Cao giai Linh Đan.

Tầng dưới chót Trúc Cơ tu sĩ cùng Luyện Khí tu sĩ, ngoại trừ Trúc Cơ Đan bên ngoài, tức thì căn bản vô duyên đạt được tông môn Linh Dược.

Chính là bởi vì Thần Sơn khổng lồ như thế kích thước Linh Dược Viên tử, sản xuất đại lượng Trúc Cơ Đan, mới có thể duy trì toàn bộ Bồng Lai Tiên Tông mấy nghìn tên Trúc Cơ tu sĩ quy mô.

Lúc này, này tòa Thần Sơn chân núi, chính tụ tập có gần hai trăm tên tả hữu Trúc Cơ Kỳ đệ tử, tốp năm tốp ba cùng một chỗ thấp giọng trò chuyện với nhau, nghị luận Thần Sơn sự tình.

Bọn hãn sớm đã tới rồi, chính tại cùng đới Thần Sơn cửa mở ra.

Trong đó không thiếu Hữu Kim Đan thế gia xuất thân tu sĩ, bởi vì không có thể thu được được gia tộc tiến cử danh ngạch, mà không thể không đến

này Thần Sơn thử một lần, chạm thử vận khí.

Bất quá, so với toàn bộ Bồng Lai Tiên Tông mấy nghìn tên Trúc Cơ tu sĩ mà nói, chuẩn bị trèo lên Thần Sơn bái lão tổ Trúc Cơ tu sĩ cũng không tính nhiều hơn.

Có thật nhiều Trúc Cơ tu sĩ đã sớm thử qua, rất nhiều liên giữa sườn núi đều không thể đi lên, đã sớm tự biết mình. Mỗi lần mười năm một lần, có thể leo lên Thần Sơn chi đỉnh, lễ bái Bồng Lai lão tổ Trúc Cơ tu sĩ, cũng bất quá chỉ có hạng nhất hạng nhì Trúc Cơ tu sĩ mà thôi, thường xuyên liên năm người đều tiếp cận không hơn.

Tô Trần đi vào dưới chân thần sơn, tại đây mấy trăm tên Trúc Cơ tu sĩ trong đám người, thấy được một ít người quen, như Vương Thu Luyện Đan Đại Sư, Trương Trác Luyện Đan Sư đám người. Cũng có Cơ Nguyên Chính sư huynh, Trang Bách sư huynh như vậy thực lực phái Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ. Đường nhiên cũng không thiếu Lỗ Vĩ như vậy thực lực rất yếu, hay vẫn là Trúc Cơ sơ kỳ, hoàn toàn là đến đủ số Trúc Cơ tu sĩ.

"Tô sư đệ, nhiều năm không gặp, tu vi tinh tiến thần tốc a!"

Vương Thu thấy Tô Trần, phát hiện đã Trúc Cơ Kỳ tăng năm, có chút kinh ngạc.

Tô Trần tiến lên cùng Vương Thu mời đến, kỳ quái Vương Thu làm sao sẽ tới.

Vương Thu thở dài: "Chúng ta tu sĩ, bái Kim Đan Trưởng lão không cửa, không chiếm được tiến cử danh ngạch, chỉ có cuối cùng này một đường. Minh Nhật thần Sơn liền sẽ mở ra, nếu như có thể leo lên Thần Sơn chi đỉnh, liền có thể được một cái tiến cử danh ngạch. Của ta thọ nguyên cũng là còn thừa không nhiều lắm, tuy rằng hi vọng xa vời, nhưng tóm lại hay là muốn thử một lần mới cam tâm."

"Đều muốn leo lên Thần Sơn chi đỉnh, nói dễ vậy sao!"

Bên cạnh tu sĩ thấp giọng nghị luận, cũng không lạc quan.

Đại đa số Trúc Cơ tu sĩ đều đối với leo lên Thần Sơn chi đỉnh, cũng không ôm lòng tin quá lớn.

Dù sao, chân chính có thực lực Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, đều là Kim Đan trong thế gia nổi bật thế hệ, trực tiếp thông qua Kim Đan thế gia đạt được tiến cử danh ngạch.

Sẽ đến này Thần Sơn, hoặc là không bối cảnh chút nào Trúc Cơ tu sĩ, hoặc là chính là thực lực yếu hơn thế gia tu sĩ.

Con đường này, hoàn toàn là Bồng Lai Tiên Tông vì tìm và lấp sai sót. Làm cho số rất ít chính thức dùng có thực lực cường đại Trúc Cơ tu sĩ, sẽ không bởi vì không pháp đạt được tiến cử danh ngạch, mà bỏ lỡ kim đan cơ hội.

Tại gà trong đám chọn Linh Hạc, lan truyền ra tự nhiên là số rất ít.

Tô Trần cùng những cái kia người quen bắt chuyện qua, liền tự hành tìm một mảnh đất trống, ở trên mặt đất ngồi xuống, an tâm cùng đợi Thần Sơn mở ra.

Đợi nửa canh giờ, Tô Trần kinh ngạc thấy được Ngô Tiều, hẳn cũng đeo một thanh trọng Kim Phủ đi vào dưới chân thần sơn.

"Ngô đại ca, người cũng tới rồi?"

Tô Trần kinh ngạc cười nói.

Hẳn kinh ngạc, ngược lại không phải là bởi vì Ngô Tiều tu vi đã đạt tới Trúc Cơ Kỳ tầng bốn. Mà là Ngô Tiều luôn luôn chỉ để ý có hay không có

linh mộc thể nhưng chinh phạt, không thích tham dự những này tạp vụ sự tình.

Không muốn lại có thể biết đến này Thần Sơn, tranh giành này huy nhất năm cái tiến cử danh ngạch.

"Tô lão đệ, người lúc nào quay về tông môn? !"

Ngô Tiều nhếch miệng cười cười, đi nhanh Lưu Tinh đi đến Tô Trần bên cạnh ngồi xuống, cười mở cười nói: "Lữ phu tử nói trên Thần Sơn trông có vẻ năm Thần Mộc, thần dị phi phạm, ta liền đến xem. Đương nhiên, nếu là có thể đạt được tiến cử danh ngạch, đó cũng là một cái đoạt linh quả, phá kim đan cơ duyên. Cái khác ta cũng không để ý, nhưng Kim Đan hay là muốn tranh một chuyến, cái nào cái Tu Tiên giả không muốn trở thành Kim Đan Đại Đạo!"

"Lữ lão ca tình huống như thế nào?"

"Hắn và Trương tiểu đệ vào nửa năm trước cũng đã bước vào Trúc Cơ sơ kỳ cảnh giới. Trong tay bọn họ có một chút theo Thiên Phong Hạp có được tiền tài hàng, tu luyện cũng có chút thuận lợi."

Tô Trần cùng Ngô Tiều câu có mỗi lần một câu nói chuyện phiếm.

Ngô Tiều theo Thiên Phong Hạp sau khi trở về, tại trong sơn môn dưỡng thương nửa năm, hôm nay đã là khỏi hẳn. Hắn Thương Dũ hợp lúc sau vẫn như cũ lên núi chẻ củi, tu luyện tiến triển thần tốc, tiến bộ dũng mãnh, một lần hành động đột phá Trúc Cơ Kỳ tầng bốn.

Tô Trần đối với cái này cũng chỉ có thể than thở.

Hắn chịu khổ rồi lâu như vậy, mỗi ngày không thiếu Nhị giai Linh Đan, ngẫu nhiên phục dụng Đào yêu Nguyên Khí Đào, cũng mới Trúc Cơ Kỳ tầng năm mà thôi.

Ngô Tiều liền cấp thấp Linh Đan cũng không phục, ngẫu nhiên ăn một ít linh cốc cùng thịt thú vật mà thôi, mắt thấy cũng đã gần đuổi theo hẩn tu vi.

Bồng Lai Tiên Tông bên trong, Cực phẩm Linh Tủy thiên phú tu sĩ, mỗi lần một hai trăm cũng có như vậy mấy vị ra đời. Nhưng mà giống Ngô Tiều loại này thần dị thiên phú tu luyện, chuyên tu chinh phạt tiều chi thuật, rồi lại thể như chẻ tre, đó là điên cuồng.

Tô Trần tại dưới chân thần sơn đợi một ngày.

Sáng sớm ngày kế tiếp, rốt cuộc có mấy danh Kim Đan Trưởng lão cười thú ký tọa giá, tha thướt đến trễ, dắt tay nhau bay chống đỡ dưới chân thần sơn. Trong đó cầm đầu một vị, rõ ràng là Bồng Lai Tiên Tông giới luật điện Đại trưởng lão nghiêm khắc thực hiện gió mãnh liệt Đại trưởng lão, tại Bồng Lai Tiên Tông rất nhiều Kim Đan Trưởng lão chi Trung vị xếp trước năm vị trí.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ thấy đều vẻ sợ hãi, một cái cái tất cung tất kính, không dám có chút thi lễ.

Này giới luật điện mãnh liệt Đại trưởng lão không phải vậy nghiêm khắc, hơi có vượt qua, đều sẽ gặp phải trừng phạt.

Nghiêm khắc thực hiện Phong Nhất tập kích trường bào màu vàng óng, rơi xuống thú ký tọa giá, thần tình lãnh đạm đảo qua nhiều người Trúc Cơ tu sĩ, nói: "Chư vị tới nơi đây trèo lên Thần Sơn, bái lão tổ, nghĩ đến cũng biết quy củ.

Lão phu lúc này nhắc nhở một cái. Vào Thần Sơn lúc sau, dọc theo Thần Sơn thềm đá, trèo lên đến đỉnh núi là được. Nhất quyết không thể cỡi Ly Thạch giai phạm vi, xâm nhập phía ngoài Linh Dược Viên, nếu không sẽ bị Linh Dược Viên trận pháp gây thương tích.

Nếu là không bước lên được, đường cũ lui xuống. Nếu là cưỡng cầu, thương vong tự phụ. Leo lên Thần Sơn chi đỉnh về sau, chỉ cần tại lão tổ bế quan thạch động trước một đập đầu, liền rời đi, không thể quấy nhiễu lão tổ bế quan tu luyện.

Mỗi lần vị Trúc Cơ tu sĩ, cả đời chỉ vịn vịn có ba lượt, trèo lên Thần Sơn cơ hội. Vì vậy xin khuyên một câu, không có lòng tin mà nói, tốt nhất đừng lãng phí cơ hội, các loại thực lực tu vi quá mạnh, lại đến trèo lên Thần Sơn."

"Đúng, cẩn thận tuân Trưởng lão pháp chỉ!"

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ vội vàng nói.

Nghiêm khắc thực hiện Phong trưởng lão lấy ra một khối lệnh bài màu vàng , tại Thần Sơn màn ánh sáng nhấn một cái, lập tức đánh Khai Quang màn một góc.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ nối đuôi nhau vào, dọc theo Thần Sơn một cái uốn lượn gập ghềnh thềm đá, điểm mũi chân một cái, hướng Thần Sơn chi đỉnh bước nhanh tới.

Thần Sơn thềm đá thuần một sắc Thanh Nham trải thành.

Này thạch giai xuất kỳ cự đại, mỗi một khối dài rộng đạt mười trượng, cao mười trượng, tổng cộng có một nghìn cái thềm đá lớn, kéo dài đến vạn trượng Thần Sơn chi đỉnh.

Có không ít tu sĩ đều là nhiều lần trèo lên qua Thần Sơn, kinh nghiệm lão luyện, cũng không tranh đoạt, thậm chí đi rất chậm. Vịn vịn rời đi trên trăm giai, liền cảm thấy thở hồng hộc, lập tức ở trên mặt đất ngồi xuống khôi phục, tận lực tiết kiệm thể lực và Pháp lực.

Cũng không có thiếu tu sĩ, ba, năm người kết bè kết đảng đồng hành, khích lệ lẫn nhau động viên.

Lần này trèo lên Thần Sơn tiếp tục hai tháng, có thể trèo lên đến đỉnh núi liền coi như qua ải. Hoàn toàn bằng bản lĩnh thật sự, không cần đoạt này nhất thời trước sau.

Tô Trần cùng Ngô Tiều đồng thời, theo rất nhiều Trúc Cơ các tu sĩ đồng thời trèo lên Thần Sơn.

Tô Trần mới bước vào Thần Sơn khối đá thứ nhất giai, liền lập tức cảm giác bản thân mũi chân hơi trầm xuống, phảng phất đặt lên một khối nặng trăm cân Thạch Đầu.

Tô Trần lông mày không khỏi khẽ nhúc nhích.

Đây là rất kỳ quái áp lực cảm động, hẳn cũng không biết Thần Sơn là làm thế nào đến, có thể lắng không cho mình làm áp lực.

Hắn tiếp tục tiến lên, mỗi lần Nhất giai, áp lực này liền tăng thêm một phần.

Không bao lâu, Tô Trần leo lên một trăm thêm đá.

Này cổ trầm trọng cảm động chậm rãi từ mũi chân, lan tràn đã đến mắt cá chân, đã hóa thành nghìn cân nặng, như trũng xuống ở trong bùn giống nhau, trở ngại lấy Trúc Cơ tu sĩ đi về phía trước. Không thể không tiêu hao thể lực, thậm chí Pháp lực, mới có thể giơ chân lên, đi tới trước tẩu.

Nghìn cân nặng, đối với một gã Trúc Cơ Kỳ một tầng tu sĩ mà nói, cơ hồ là một kích toàn lực thuận lúc giữa bạo phát sức mạnh. Cổ lực lượng này nếu như là tiếp tục mà nói, tức thì đủ để khiến Trúc Cơ Kỳ một tầng tu sĩ khó có thể nhúc nhích, trèo lên một cái đẳng trước thêm đá đều cực kỳ gian nan.

Không ít Trúc Cơ sơ kỳ hai ba tầng tu sĩ tại một trăm thềm đá chỗ dừng lại, đã bắt đầu nghỉ ngơi, chuẩn bị tiết kiệm cùng sức tích thêm nữa thể lực, tiếp tục xông đi lên.

Tô Trần lúc này mới hiểu, vì sao Tôn Thanh Ninh từng nói, hắn tại trên Thần Sơn rời đi mấy trăm bước thềm đá, liền buông tha cho. Bởi vì theo thềm đá bay lên, này cỗ áp lực quá mức trầm trọng. Thần Sơn cuối cùng mấy trăm cấp, căn bản vô lực vượt qua, chỉ có thể buông tha cho.

Đều muốn nhẹ nhõm leo lên Thần Sơn, biện pháp tốt nhất, không ai qua được tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ tầng tám tầng chín.

Nhưng có thể đạt tới Trúc Cơ tầng tám tầng chín, tại Trúc Cơ Kỳ tu sĩ bên trong cũng là phượng mao lân giác, cũng ít khi thấy. Đại bộ phận đều là Kim Đan thế gia đệ tử hạch tâm, có thể trực tiếp bị Kim Đan thế gia tiến cử.

Hơn nữa, mỗi lần vị Trúc Cơ tu sĩ trèo lên Thần Sơn cơ hội cũng chỉ có ba lượt, dùng xong liền không còn.

Tô Trần tại mấy trăm tên Trúc Cơ tu sĩ bên trong, cũng mới thấy được bốn gã Trúc Cơ Kỳ bảy tầng tu sĩ mà thôi, cũng không nhìn thấy có bất kỳ Trúc Cơ tầng tám tầng chín tu sĩ xuất hiện.

Tô Trần hướng bên cạnh Ngô Tiều nhìn lại, đã thấy hắn hồn nhiên không cảm giác, đầu vai còn khiêng cái kia chuôi trầm trọng đạt nghìn cân Kim Cự Phủ, không để ý chút nào này quá mức nghìn cân nặng trĩu áp lực.

"Chỉ là thêm đi một tí sức nặng mà thôi. Đi thôi, phía trước ba trăm giai đều là chút lòng thành, chờ đến giữa sườn núi, đi mệt, sẽ nghỉ một chút cũng không muộn."

Ngô Tiều cười nói.

"Được, nhìn xem người nào tới trước giữa sườn núi!"

Tô Trần gật đầu cười nói.

Hai người đủ thấy rất nhanh ở trên thềm đá bay điếm, thân ảnh mạnh mẽ, dọc theo uốn lượn gập ghềnh thềm đá, tốc độ cao nhất hướng giữa sườn núi phóng đi.

Thời gian mấy cái nháy mắt, bọn hắn đem đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ đều vớt ở sau lưng. Rất nhanh xông qua hai trăm thềm đá, ngay sau đó là ba trăm thềm đá, bốn trăm thềm đá.

Tại nhiều người Trúc Cơ tu sĩ bên trong, cũng có một chút giống Tô Trần giống nhau Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, bọn hắn cũng lựa chọn rất nhanh tiến lên, tại ngọn núi chỗ cao sẽ nghỉ ngơi.

Kia bốn gã Trúc Cơ Kỳ bảy tầng tu sĩ, xông lên phía trước nhất, đã ở trên ngọn núi biến mất không thấy gì nữa.

Mà một ít Trúc Cơ sơ kỳ tu sĩ, đi tới đi tới, đột nhiên đi lại lảo đảo, bị áp lực nặng nề không thể động đậy.

Sưu!

Tô Trần toàn thân gân xanh kéo căng lên, hầu như đã dùng hết thể lực, phi thân mãnh liệt rơi ở lưng chừng núi thứ năm trăm cái thềm đá chỗ, ngừng lại.

Cao tới năm vạn cân lực lượng kinh khủng, đã là Trúc Cơ Kỳ tầng năm tu sĩ dưới tình huống bình thường sức bật cực hạn.

Càng đi về phía trước, mỗi một bước đều muốn dốc hết toàn lực mới được.

Tô Trần dừng lại, ngược lại không phải là bởi vì không pháp càng đi về phía trước.

Mà là phía trước thêm đá, bị Thần Sơn sườn núi mảng lớn vân khí Linh Vụ làm cho che đậy, trong tầm mắt một mảng trắng xóa.

Cái mảnh này Linh Vụ, thời gian thời gian hợp, hiện ra chột ẫn, mờ mịt Hư Huyền, bên trong sinh ra các loại cảnh tượng kỳ dị, hoặc Sơn đảo biến ảo, hoặc ảo ảnh. Thay đổi liên tục, tựa hồ hàm ẩn một tòa trận pháp.

Tô Trần nhất thời cảnh giác, không dám đơn giản bước vào.

Sưu!

"Như thế nào, không đi?"

Ngô Tiều uy mãnh thân ảnh, theo sát tới, khiêng Kim Cự Phủ, rơi vào mây mù trước, kỳ quái nói.

Hắn tuy là Trúc Cơ Kỳ tầng bốn, so với Tô Trần thiếu một tầng tu vi. Nhưng hắn trời sinh Thần Lực, sức mạnh thân thể cường hãn không chút nào sẽ Tô Trần này Trúc Cơ tầng năm tu sĩ phía dưới, thậm chí còn muốn mạnh mẽ một ít, liền búa cũng không có cam lòng buông.

"Đây tựa hồ là một tòa mây mù trận pháp, ta đối với trận pháp không có nghiên cứu. Các loại đợi a, nhìn nhìn tu sĩ khác làm sao đi."

Tô Trần lắc đầu nói.

Ngô Tiều gãi đầu một cái, hắn đối với trận pháp cũng là mộng, có chút kính sợ.

Hai nhân rõ ràng tại thêm đá chỗ, ngồi xuống nghỉ ngơi, làm sơ khôi phục thể lực.

Rất nhanh, lần lượt có lại hơn mười tên Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ xuất hiện, bọn hắn tựa hồ đối với này mây mù có chút quen thuộc, không có cân nhắc, liền trực tiếp liền hướng vào trong mây mù.

"Bọn hắn không chút do dự liền tiến vào, này mây mù trận pháp vền vện chỉ là quấy nhiễu, hắn không có nguy hiểm mới là!"

Tô Trần thầm nói.

Hắn làm sơ nghỉ ngơi, cùng Ngô Tiều nói một tiếng, hướng trong mây mù thêm đá bước vào.

Xông qua năm trăm giai, trước mắt cũng liền mười mấy tên Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ mà thôi. Chính thức chật vật độ sức, là ở này nửa đoạn sau ngọn núi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 294: Trèo Lên Đỉnh Huyết Nhiên!

Tô Trần bộc phát lực lượng toàn thân, liên một mạch xông qua năm trăm khối Thanh Nham thạch giai, đến giữa sườn núi mảng lớn Linh Vụ trước, lo lắng này linh trong sương mù có manh mối gì, cẩn thận dừng lại, cùng Ngô Tiều ngồi nghỉ ngơi gần nửa canh giờ.

Hắn rất nhanh thấy, có vài chục tên Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ rất nhanh xâm nhập Linh Vụ khu, nhưng cũng không nghe được linh trong sương mù có dị thường gì động tĩnh truyền đến.

Không khỏi an tâm xuống, tính toán coi như là này linh trong sương mù có trận pháp gì, vậy cũng không phải nguy hiểm giết chóc chi trận, nhiều lắm thì Mê Huyền các loại trận pháp.

"Đi thôi, tiến đi dò thám tình huống, nhìn xem ai có thể trước từ nơi này mảnh Linh Vụ quá khứ."

Tô Trần khôi phục rất nhanh rồi thể lực, nói qua nhảy lên đạp tiến lên Phương Linh trong sương mù một khối mười trượng thềm đá.

"Được a! Phía trước mấy trăm cấp mới vừa vắn nóng lên một cái thân. Chờ ta qua cái mảnh này Linh Vụ, ở phía trước chờ người."

Ngô Tiều hào khí đích cười to, khiêng một thanh Kim Phủ tiến nhập trước mặt Linh Vụ khu.

Trong chớp mắt, hai người biến mất ở Thần Sơn giữa sườn núi một mảnh trắng xóa linh trong sương mù, tất cả tự hướng Thần Sơn chi đỉnh mà đi.

Liền khi tiến vào Linh Vụ khu một trong chốc lát, Tô Trần phát hiện chung quanh hết thảy âm thanh động tĩnh đều biến mất, trong tầm mắt chỉ có một mảnh trắng xoá Linh Vụ bao bọc người ở, đưa tay không thấy được nắm ngón.

Tô Trần hơi hơi lấp bắp kinh hãi, vội vàng dùng bản thân cường đại Thần Niệm dò xét chung quanh động tĩnh. Thế nhưng là, không có hiệu quả chút nào, Thần Niệm ở chỗ này rõ ràng hoàn toàn mất hết tác dụng, liền chung quanh một trượng phạm vi động tĩnh, đều dò xét không tra được.

Hắn lo lắng này linh trong sương mù có vấn đề, ngừng thở.

Bốn phía cũng là yên tĩnh Vô thanh, không có nghe được bất kỳ tu sĩ động tĩnh.

Tầm mắt, Thần Niệm mất đi hiệu lực, thanh âm cũng không truyền ra đi, tựa hồ là bản thân lẻ loi trở lại một thân một mình tẩu ở trong mây mù.

"Cái mảnh này mây mù trong vùng, quả nhiên bố trí có một tòa trận pháp."

Tô Trần hơi chút lục lọi một cái, cũng không cảm giác được khí tức nguy hiểm.

Đây cũng không phải là sát trận, tựa hồ là một tọa huyễn trận.

Ngẫu nhiên, tại Linh Vụ xa xa, có thể thấy các loại kỳ lạ quý hiếm chi vật bị huyễn hóa ra, từng tòa mỹ luân mỹ hoá ban công linh các, hiếm quý vô cùng chim bay cá nhảy, thậm chí có mờ ảo Tiên Tử tại đám mây nhẹ ca khúc mạn múa, hiện ra chợt ẩn, mờ mịt Hư Huyễn, thay đổi liên tục, làm cho người lấy làm kỳ.

Ý chí hơi yếu tu sĩ, cực kỳ dung Dịch Tiện bị đủ loại huyễn vật hấp dẫn lực chú ý, mất phương hướng ở giữa.

Tô Trần dứt khoát buông tha cho nhìn cùng Thần Niệm dò xét, cũng không để ý những cái kia biến ảo kỳ vật, chỉ là đi về phía trước thềm đá đi đến.

Cái mảnh này mây mù khu đã ở vào tại năm trăm trên thềm đá, Tô Trần rõ ràng cảm giác được, bản thân phần eo lấy nửa người dưới trở nên vô cùng trầm trọng, khoảng chừng năm vạn cân nặng chèn treo tại nửa người dưới của chính mình, giống như lún vũng bùn.

Đối với một gã Trúc Cơ Kỳ tăng năm tu sĩ mà nói, năm vạn cân đã tiếp cận lực đạo bùng nổ cực hạn.

"Chỉ dựa vào thể lực không được, được mượn nhờ Pháp lực đến chống lại này cổ áp lực."

Tô Trần cắn chặt răng, hẳn biết rõ, bắt đầu từ nơi này, mới xem như hẳn chân chính khiêu chiến.

Hẳn tổn sức khí lực toàn thân, cũng mới có thể giơ chừng đi về phía trước đi đến một bước mà thôi, đây đối với thể lực tiêu hao không thể nghĩ ngờ thật lớn. Chỉ là leo mấy cái thềm đá lớn, liền bắt đầu thở, thể lực của mình tiêu hao kịch liệt.

Tô Trần không thể không hít một hơi, lập tức hút vào đi một tí Linh Vụ.

Tô Trần này mới kinh ngạc phát hiện, những này Thần Sơn giữa sườn núi Linh Vụ rõ ràng cũng là vô cùng thần dị. Cũng không phải là đơn thuần Linh Vụ chi khí, tản ra cực kỳ nồng nặc bao phủ mùi rượu.

"Đây là Vạn Hoa Tửu Vụ?"

Tô Trần nghĩ đến một cái khả năng, không khỏi trong nội tâm rất rung động.

Này tòa bên trong ngọn thần sơn, đầy khắp núi đồi trồng mấy nghìn năm Linh thảo dược, tản mát ra từng đợt hoa đốt mùi thuốc, phiêu đảng sáp nhập vào này giữa sườn núi mảng lớn linh trong sương mù.

Thần Sơn Linh Vụ, bị màn sáng bao phủ lấy, gió thổi bất động, vạn cổ không tiêu tan.

Vô số Linh thảo dược hương hoa cùng Linh Vụ tự nhiên ngưng kết cùng một chỗ, quanh quần tại Thần Sơn chỗ giữa sườn núi. Lâu ngày, cái mảnh này Linh Vụ tựa như chế tạo nghìn năm vạn hoa năm xưa từ sương mù, ngưng tụ không tan, hương nồng say mê, hình thành một cái rộng vài dặm, bên trên dài trăm dặm từ dải sương.

Này Vạn Hoa Từ Vụ chính là vô số loại trân quý mấy nghìn năm Linh thảo dược phần hoa cùng cái mảnh này Linh Vụ làm cho hòa chung một chỗ bao phần từ sương mù, tự nhiên không độc. Trái lại, đối với Trúc Cơ Cảnh Tu Tiên giả mà nói vô cùng hữu ích chỗ, nếu là có thể lâu dài hô hấp, thậm chí dùng tu luyện, so ra mà vượt phục dụng Nhị giai Linh Đan hiệu quả quả.

Tô Trần không khỏi hấp một ngụm nhỏ vạn hoa cất rượu sương mù, như một cái nghìn năm linh rượu vào miệng, cảm giác toàn thân một hồi khoan khoái dễ chịu vô cùng, rượu này sương mù thậm chí còn có thể khôi phục rất nhanh tiêu hao Pháp lực.

Vạn Hoa Từ Vụ đối với tu sĩ tu luyện chỗ tốt, có thể so với Cao giai Linh Đan, cực kỳ mê người.

Tô Trần chỉ là hít một hơi, liền cảm giác tự có chút ít mắt say lơ đãng mê ly.

Tô Trần hướng phía trước bước ra một cước, cảm giác trên thân hơi nhẹ. Hắn không khỏi mừng rỡ, đang muốn phấn khởi, dưới bàn chân càng chạy càng nhanh, đều muốn leo lên Thần Sơn chi đỉnh.

Không đúng!

Tô Trần đột nhiên từ trong mê say bừng tỉnh, trong lòng rung mình.

"Này trèo lên hướng Thần Sơn đỉnh thêm đá đường, há lại sẽ càng chạy càng dễ dàng? !"

Tâm hăn biết không đối lập khắc dừng lại, lập tức ăn vào một hạt tinh Thần Đan, làm cho mình theo Vạn Hoa Tửu Vụ trong say mê tỉnh táo lại, Thần Thức bảo trì độ cao tỉnh táo.

Tô Trần quay người hướng một phương hướng khác, phát hiện trên người áp lực bắt đầu gia tăng không nhỏ.

Lần này hăn là tẩu đúng rồi đường.

Này Vạn Hoa Tửu Vụ có mãnh liệt mê say hiệu quả, nhiều hút hơn mấy miệng sẽ gặp mắt say lơ dờ nhập nhèm, hơn nữa Linh Vụ bên trong ảo trận nói dối, rất dễ dàng đi nhầm phương hướng.

Không thể tại đây Linh Vụ khu lưu lại!

Nếu không hút nhiều Vạn Hoa Tửu Vụ, muốn hồng việc.

Tô Trần cảnh giác, điều động Pháp lực chống cự áp lực nặng nề. Hăn nhét vào miệng rồi một quả Thủy Linh linh đại linh đào, trong cơ thể Pháp lực chuyển một cái, trên thân áp lực nặng nề lập tức nhẹ đi một tí, lập tức bước nhanh hơn.

Chỉ là, như vậy hao phí Pháp lực vô cùng kinh người.

Phải không ngừng phục dụng đại lượng bổ sung pháp lực đắt đỏ Linh vật, phương hướng có thể kiên trì đi xuống. Một khi Pháp lực hao hết, tức thì nửa bước khó đi.

Thần Sơn phía dưới giữa sườn núi.

Rất nhiều Trúc Cơ các tu sĩ, tốp năm tốp ba tại chập vạt leo lấy Thần Sơn.

Lỗ Vĩ miễn cưỡng bước lên Thần Sơn hơn ba trăm thêm đá, liền bị áp lực nặng nề, đã tiêu hao hết thể lực và Pháp lực, cũng không còn cách nào đi lên phía trước. Hắn ngẩng đầu nhìn lên, kia Phiêu Miểu trong mây Thần Sơn đỉnh núi, thở dài một hơi.

Hắn Trúc Cơ Kỳ hai trăm tuổi thọ nguyên đã hao tổn đi đại bộ phận, chỉ còn lại có ba bốn mươi năm hảo sống, dù là dốc sức liều mạng tu luyện, đời này chỉ sợ cũng liền Trúc Cơ Kỳ tầng ba đến cùng. Đều muốn theo Kim Đan Trưởng lão kia lấy được một cái tiến cử danh ngạch, căn bản không khả năng.

Ôm một phần lòng cầu gặp may, đến này Thần Sơn thử một lần, thử thời vận. Thế nhưng là liền Thần Sơn giữa sườn núi Linh Vụ khu đều không thể với tới, chớ nói chi là kiên trì đến đỉnh núi.

Muốn leo lên Thần Sơn chi đỉnh, chỉ là hy vọng xa vời.

Mặc dù miễn cưỡng leo đi lên, cũng nhiều lắm là nhiều hơn nữa tẩu hơn mười bậc thêm đá, vền vền lãng phí Linh Thạch đến bổ sung hao tổn Pháp lực. Thậm chí, Linh Thạch bổ sung Pháp lực, còn không bằng tiêu hao nhanh. Cần dùng tốt hơn linh ăn, đến rất nhanh bổ sung Pháp lực.

Vương Thu đại sư cùng ba gã Trúc Cơ Cảnh Luyện Đan Sư môn kết bạn mà đi, vì kiên trì tẩu xa hơn, lẫn nhau khích lệ. Nhưng mà, vẫn như cũ vền vền chỉ đi tới hơn bốn trăm giai, liền đi không nổi nữa.

Mỗi lần tẩu một bước thêm đá, liền phải hao phí dài đến một canh giờ lâu. Chỉ sợ lại đi trăm bậc thêm đá, leo tốc độ độ chính là lấy ngày qua tính toán. Ngắn ngủn hai tháng, còn chưa đủ bọn hắn trèo lên sáu trăm bậc thêm đá. Hơn nữa, hao phí vật tư cực kỳ kinh người.

Thần Sơn con đường phía trước xa vời, khó có thể leo.

Bọn hăn bàn tính một chút bản thân mang theo bổ sung pháp lực vật tư, không khỏi ủ rũ.

"Mà thôi, này Thần Sơn cuối cùng không phải chúng ta hạng người tầm thường, có thể leo đi lên!"

Vương Thu nhìn xem Tô Trần đi xa bóng lưng, không khỏi cười khố.

Cơ Nguyên Chính, Trang Bách một đám Trúc Cơ trung kỳ các tu sĩ, tức thì đã đến giữa sườn núi, tiếp cận mảng lớn Linh Vụ khu.

Vì hết khả năng tiết kiệm thể lực và Pháp lực, bọn hăn tiến lên tốc độ cũng không nhanh.

Lại hướng lên tẩu, dần dần lộ ra gian nan, thường thường hao phí một hai canh giờ, mới có thể đi lên trên một bậc thềm đá.

Có một chút Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ tiến vào Linh Vụ khu lúc sau.

Bọn hăn bất tri bất giác hút đi một tí Vạn Hoa Tửu Vụ. Đi tới đi tới, phát hiện càng ngày nhẹ nhõm, một hơi thậm chí ngay cả rời đi hơn mười nhiều nhanh thềm đá, chính mừng rỡ giữa, rồi lại bỗng nhiên giật mình tỉnh lại, phát hiện mình đang tại đi xuống núi đi, lãng phí một cách vô ích rất nhiều Pháp lực. Không khỏi ảo não vô cùng, liền vội vàng xoay người tiếp tục hướng Thần Sơn leo.

Thần Sơn giữa sườn núi cái mảnh này Linh Vụ khu, hầu như đem hơn hai trăm tên Trúc Cơ trong tu sĩ đại bộ phận tu sĩ đều ngăn cản. Cuối cùng có thể đi qua Linh Vụ khu tu sĩ, cũng bất quá rải rác hơn mười người mà thôi.

Kỳ thật, nếu như không phải nghĩ đến leo bên trên Thần Sơn chi đỉnh. Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ dừng lại ở Thần Sơn giữa sườn núi cái mảnh này Vạn Hoa Tửu Vụ trong vùng, tại chỗ bất động, hấp thu Vạn Hoa Tửu Vụ tu luyện, đó là tương đương với đang không ngừng phục dụng Cao giai Linh Đan.

Ở chỗ này trên việc tu luyện hai tháng, đó cũng là có đại thu hoạch, thậm chí có nhìn qua có thể đột phá một tầng cảnh giới nhỏ tu vi.

Tô Trần tại Vạn Hoa Tửu Vụ bên trong, càng chạy càng gian nan.

Xuyên qua một nửa lúc sau, hầu như phải hao phí nửa canh giờ, mới có thể leo một bậc thềm đá, hơn nữa Pháp lực hao hết. Hắn không thể không dừng lại nghỉ ngơi ăn một cái đằng trước đại linh đào, khôi phục nhanh chóng thể lực và Pháp lực.

Tô Trần suy nghĩ, này Vạn Hoa Tửu Vụ dùng tu luyện phi thường không tồi. Dứt khoát móc ra một cái linh hồ lô, đem đại lượng vạn Hoa Linh sương mù hút vào bên trong đó, áp súc thành nồng đặc Linh tửu dịch thể, tràn đầy một ngum lớn hồ lô, ngày sau tự cầm tu luyện.

Trọn vẹn mười ngày sau.

Tô Trần đi về phía trước nữa một bậc thềm đá, rốt cuộc bước ra mây mù khu. Phía trước một mảnh ánh nắng tươi sáng, trong tầm mắt trời quang vạn dặm, không còn có mây mù ngăn cản.

Hắn toàn thân đều run rẩy lấy.

Bảy vạn cân khủng bố man lực, áp ở trên người hắn.

Này cổ làm cho người áp lực hít thở không thông, đã lan tràn qua bộ ngực của hắn, đặt ở hai tay, thân thể cùng nửa người dưới mỗi một chỗ, áp

tâm hấn giọng tại phanh phanh rung động, thậm chí sắp không pháp đứng thẳng thân thể.

Này cổ áp lực lớn bức vượt qua hấn lực bộc phát cực hạn, dù là hấn điều động toàn thân Pháp lực đến chống lại, cũng chỉ là có thể miễn cưỡng một tắc một tắc hướng phía trước di động.

Hấn liền một cái ngón tay đều không muốn nhúc nhích một cái.

Tô Trần không khỏi ngẩng đầu, phóng tầm mắt nhìn. Xuyên qua mây mù khu lúc sau, nơi đây đã là Thần Sơn trên nửa Phong. Còn thừa hạ tối hậu ba trăm bậc thềm đá, liền có thể leo lên đỉnh núi.

Phía trước, một cái uốn lượn gập ghềnh trên thềm đá, vền vền có hơn mười đạo Trúc Cơ trong Hậu Kỳ tu sĩ thân ảnh tại nỗ lực trèo lên trên.

Bọn hấn tốc độ độ càng ngày càng chậm, dù là vền vền tẩu một cái đẳng trước thềm đá, cũng phải hao phí mấy canh giờ.

Cũng may, còn còn lại gần hai tháng, làm cho bọn hấn chậm rãi leo lên. Cần cực mạnh thực lực và nghị lực, mới có thể chống được cuối cùng trăm bậc thềm đá.

Bầu trời, chính Liệt Nhật Viêm viêm.

Thái Dương Chân Hỏa thay đổi đến mức dị thường hung hấn mãnh liệt, phơi nắng được miệng lưỡi khô không khốc.

Ngô Tiều từ lúc mấy canh giờ lúc trước, liền đã xuyên qua Linh Vụ khu.

Hấn ở bên ngoài ngời xếp bằng, một mực chờ Tô Trần ra ngoài. Tuy rằng leo đã có chút ít khó khăn, nhưng hấn tin tưởng Tô Trần thực lực, khẳng định có thể xuyên qua cái mảnh này Linh Vụ khu.

"Tô lão đệ, còn có thể bò lên trên sao?"

Ngô Tiều có chút lo lắng nói.

"Coi như cũng được đi, miễn cưỡng có thể xanh ở. Còn còn lại ba trăm bậc thềm đá, xem ra muốn leo đi lên, không phải vậy khó. Ngô đại ca, người như thế nào không cây búa ném đi, giảm nhẹ một chút sức nặng?"

Tô Trần cười khố.

Hắn nhìn đến Ngô Tiều còn cầm cái thanh kia trọng phủ đầu, hơi kinh ngạc.

"Ném đi nó, ta như thế nào chém linh mộc? Ta còn muốn nhìn xem Thần Sơn đỉnh kia gốc Thần Mộc đến cùng nhiều cứng rắn! Tô lão đệ, người trước ngừng lại. Ta đã nghỉ ngơi một hồi lâu, đi trước một bước."

Ngô Tiều nhếch miệng cười cười, không để ý nhiều Kim Phủ cái này gánh nặng. Dù là không bước lên được Thần Sơn, cũng không phải là quá để ý. Nhưng gọi hắn ném đi cái thanh này Kim Phủ đầu, đó là tuyệt đối không được.

Tô Trần gật đầu, cũng không gấp leo.

Hắn cả ngón tay đầu đều không muốn nhúc nhích một cái, vượt qua bảy vạn cân man lực áp bách, đối với thể lực và pháp lực tiêu hao rất lớn. Hiện tại mỗi lần tẩu một thềm đá, cũng muốn nghỉ ngơi rất lâu, không tiếc giá cao ăn đắt giá đại linh đào, mới có thể hơi chút khôi phục một ít Pháp lực.

Ngô Tiều nghỉ tạm hảo mấy canh giờ, khôi phục khí lực, đột nhiên đứng dậy.

Hắn gầm nhẹ một tiếng, toàn thân cơ bạo khởi, tản mát ra một hồi đậm bạc Kim Quang, hát vang lấy tiều phu chi ca, đại bộ mại tiến.

Oanh!

Oanh!

Một hơi xông qua năm khối cao mười trượng thêm đá, Ngô Tiều mới đi nhanh rơi xuống đất, sắc mặt đỏ lên, lần nữa lúc đầu mà khoanh chân ngồi tĩnh tọa.

Ngô Tiều huyết mạch sức bật hiển nhiên cực kì khủng bố, dù là đã đến bảy trăm thêm đá chỗ, cũng vẫn như cũ có thể tiếp tục tấn mãnh leo. Nhưng điều này cũng vô cùng hao tổn thể lực, không thể không ngồi xuống một canh giờ, ăn được một ít linh ăn, mới có thể khôi phục lại. Hẳn tích góp tương đối khá, vì leo lên Thần Sơn, cũng chuẩn bị đại lượng bổ sung pháp lực Linh vật.

Tô Trần nhìn xem Ngô Tiều sức bật, không khỏi khiếp sợ.

Tuy rằng hẳn tu vi cao hơn, nhưng mà loại này trời sinh huyết mạch sức bật, hoàn toàn không có biện pháp cùng Ngô Tiều so với.

Hắn bảo trì mình tiết tấu, một canh giờ mới leo một bậc thêm đá, chậm chạp kiên định trèo lên trên lấy. Nhưng mỗi lần bay lên Nhất giai, hao phí thêm đá đều trở nên đôi lâu một chút.

Phía trước, đang có vài tên Trúc Cơ Kỳ tăng sáu tu sĩ, đã leo đến thứ bảy trăm thêm đá chỗ, quay đầu lại rồi lại thấy Ngô Tiều người này Trúc Cơ Kỳ tăng bốn tu sĩ rõ ràng thời gian dần qua đuổi theo bọn hắn, chênh lệch bất quá hơn mười thêm đá mà thôi, không khỏi cảm thấy khiếp sợ sâu sắc.

Tô Trần rơi đích hơi chút sau đi một tí, hắn đang yên lặng tính lấy thêm đá. Hắn có Huyết Linh châu, có thể thi triển ra Huyết Nhiên đòn sát thủ này, có thể bộc phát, thuận lúc giữa gấp bội, thậm chí gấp mấy lần thực lực.

Nhưng mà kéo dài thời gian vô cùng ngăn ngại, mạnh nhất bất quá tiếp tục mười cái ngay lập tức, phải tận lực nhiều leo một ít thêm đá, tranh thủ leo đến bảy trăm thêm đá sau đó mới dừng.

Nếu như thế vẫn chưa đủ mà nói, hẳn thậm chí còn luyện chế ra mấy miếng Nhị giai thượng phẩm "Thần lực đan", phục dụng có thể bạo tăng thời gian ngắn gấp đôi Thần Lực. Nhưng vật ấy có nghiêm trọng di chứng, không phải đến bất đắc dĩ, không thể đơn giản phục dụng.

Kia bốn gã Trúc Cơ Kỳ bảy tầng tu sĩ đã lần lượt leo hơn chín trăm bậc thêm đá, mắt thấy còn kém cuối cùng trăm khối, nhưng tốc độ độ đã đình trệ xuống. Cho dù là bọn hắn những này Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, đã đến cực hạn, cần phải hao phí dài đến mấy canh giờ mới có thể leo một bậc thêm đá.

Tô Trần chịu khổ rồi trọn vẹn một tháng lâu, rốt cuộc bước lên thứ bảy trăm bậc thêm đá.

Hắn ngẩng đầu nhìn, Ngô Tiều đã đến kinh người Đệ Cửu trăm chín mươi bậc thêm đá chỗ, trên diện rộng vượt qua kia bốn gã Trúc Cơ bảy tầng tu sĩ.

Còn lại Trúc Cơ tu sĩ, cao nhất cũng bất quá là chín trăm năm mươi giai mà thôi.

Lúc này chúng tu sĩ môn đã trèo lên Thần Sơn vượt qua nửa tháng, khoảng cách hai tháng tới Hậu Kỳ hạn còn thừa không nhiều rồi.

"Huyết Nhiên!"

Tô Trần hít sâu một hơi, trong bụng hắn Huyết Linh châu thuận lúc giữa dẫn đốt, mãnh liệt huyết sắc hỏa diễm bao phủ toàn thân. Bành trướng Nguyên Khí bộc phát, từ trong thân thể tuôn ra.

Đăng!

Tô Trần dưới bàn chân mãnh liệt một đập, thân ảnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, nổ bắn ra ba mươi trượng. Vén vẹn mười cái ngay lập tức, lao ra

ba trăm triệu.

Uốn lượn thêm đá, dọc đường kia vài tên Trúc Cơ sáu bảy tầng tu sĩ còn chưa phản ứng kịp, liền hoảng sợ gặp một đạo huyết sắc hỏa diễm xông qua, mấy cái trong chớp mắt vượt qua bọn hắn, thẳng hướng đỉnh núi mà đi.

Tại Huyết Linh châu nội khí Huyết Nhiên toàn bộ trong nháy mắt.

Tô Trần toàn thân mồ hôi đầm đìa, thân mình suy nhược run rẩy, hô bay thấp tại Thần Sơn chi đỉnh, nửa quỳ xuống.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 295: Khương Lão Tổ Cùng Lục Y

Tô Trần thi triển Huyết Nhiên Thuật phi thân rơi vào Thần Sơn chi đỉnh, khí lực hao hết, sắc mặt tái nhợt như tuyết. Tiêu hao khí huyết quá nhiều, thế cho nên trước mắt tối sầm lại, càng ngay cả ngón tay đều không muốn nhúc nhích một cái.

Hắn vẫn không nhúc nhích, nghỉ rồi hơn nửa canh giờ, mới hơi chút hồi phục xong.

Cũng may, đã đến Thần Sơn chi đỉnh, hết thấy khôi phục bình thường, đã không có kia cổ kinh khủng trọng áp.

Tô Trần tối Đạo Nhất âm thanh may mắn.

Huyết Linh châu bên trong chứa đựng bồng Đại Yêu Huyết Đô cháy hết, liên chính hắn khí huyết cũng thiêu đốt hết gần một nửa, kém một điểm liên nửa đường gục xuống, không thể leo lên đến. Nếu là bị vây ở hơn 990 bậc thêm đá, muốn xê dịch về phía trước động một bước đều khó như lên trời.

Tô Trần ngẩng đầu hướng Thần Sơn đỉnh bốn phía, hiếu kỳ nhìn lại.

Thần Sơn chi đỉnh cũng không bị bình định, mà là nạo một nửa. Nửa ngọn núi bị Quỷ Phủ thần công kiếm quang bình định, lưu lại vách núi bất ngờ.

Trên vách núi đá, tạo một cái sơn động thạch thất, trên thạch bích bị kiếm quang kéo lê Long Phi phượng múa "Bồng Lai Tiên động" chữ viết,

hiển nhiên là Bồng Lai các thời kỳ Nguyên Anh lão tổ đám bọn chúng bế quan tu luyện chi địa.

Trước sơn động, tức thì san thành một khối mấy trăm trượng phương viên đất bằng.

Sinh trưởng một cây cực kỳ cổ xưa cây đào, Cầu tù ban bác thân cây có mười trượng thô, tán cây càng là che khuất bầu trời, hoa đào sáng rực như một mảnh rặng mây đỏ đám mây, hào quang nở rộ mấy trăm trượng.

Thế cho nên từ dưới chân núi nhìn xa Thần Sơn chi đỉnh, luôn luôn thấy một mảnh Hồng sắc hào quang bao phủ đỉnh núi.

Đây cây kết đầy lớn nhỏ bất đồng thời hạn linh đào, Linh Hương mê người.

Này gốc sâm thiên đào hoa thụ (cây hoa đào) phía dưới, bày đặt mấy tấm cổ kính màu xanh bàn đá cùng ghế đá, mặt bàn bày biện một bộ đánh cờ bàn cờ cùng quân cờ đen trắng. Bàn đá ghế đá trải qua vô số năm gió thổi nắng chiếu, ban bác tróc ra.

"Vạn Niên Linh Đào Thụ!"

Tô Trần thấy này khóa cổ xưa cây đào, thần tình chấn động.

Thần Sơn chi đỉnh, truyền thuyết có một cây vạn năm Tiên cây, không muốn lại là một cây cổ xưa linh đào thụ.

Chính thức ý nghĩa vạn năm Linh Thụ, cũng không phải thời gian đạt tới vạn năm là xong rồi. Trong lúc này còn muốn kéo dài hấp thu linh khí khổng lồ chất dinh dưỡng, dưỡng dục dài đến vạn năm, mới vừa rồi là một cây chân chính vạn năm linh mộc.

Nếu như là sinh trưởng ở không Linh khí, hoặc là Linh khí đơn bạc chi địa, cấp không lấy được đầy đủ Thiên Địa Linh khí, cho dù là sống trên vạn năm cũng là gỗ mục, không pháp trưởng thành là chân chính vạn năm linh mộc.

Tô Trần Thức Hải Linh sơn có khi ánh sáng gia tốc gấp trăm lần hiệu quả, chỉ cần tiêu phí gần ngùn ba năm, hao phí cự lượng Linh Thạch cung ứng Linh khí, là được gieo trồng đại lượng một ngàn năm phần Tam giai Linh Hoa dị thảo.

Đạt tới nghìn năm được tuổi, hẳn sẽ gặp hái xuống, hoặc là luyện thành Tam giai Linh Đan, hoặc là trực tiếp bán đi.

Tô Trần khó có thể hao phí dài đến ba mươi năm đi loại Tứ giai Linh thảo được, bởi vì cần Linh khí quá to lớn rồi. Phẩm giai Cao Nhất đại giai, cần Linh khí hầu như muốn đảo lộn mấy chục lần. Hầu như muốn hao hết hẳn tất cả tài lực, tại vô cùng năm tháng khá dài không pháp được đến bất kỳ hồi báo.

Nếu như là cỡ lớn Linh Thụ, so với cỡ nhỏ Linh thảo được hao phí càng thêm khổng lồ, ít nhất cao hơn hơn mười hơn trăm lần.

Tô Trần Linh sơn bên trong, chỉ có một cây Cực phẩm trân quý Thất Bảo hồ lô linh Đăng Nhất thăng nuôi, đã đạt tới Kim Đan cấp Tam giai Thượng phẩm, nếu như buông ra số lượng đến hấp thu Linh khí, một ngày liền có thể hấp thu hơn một nghìn khối linh thạch Linh khí.

Tô Trần tất cả Phương Diện chi tiêu cự đại, căn bản là không có cách cho Thất Bảo hồ lô đầy đủ Linh khí, nhiều lắm là một ngày cung cấp mấy trăm khối Linh Thạch, thiếu linh thạch thời điểm thậm chí muốn đoạn cung cấp. Bọn họ phẩm giai tăng lên tự nhiên cũng biến thành chậm chạp rất nhiều.

Về phần Linh sơn bên trong, Đào yêu ở kia gốc linh đào thụ, cũng mới trưởng thành đến Nhị giai Thượng phẩm mà thôi.

Bồng Lai Tiên Tông này gốc Vạn Niên Linh Đào Thụ, sinh trưởng cắm rễ tại này tòa Thần Sơn chi đỉnh, hấp thu Đại Sơn chủ linh mạch Linh khí cùng Thiên Địa Nhật Nguyệt Tinh Hoa, mỗi ngày hấp thu Linh khí ít nhất cũng là mấy trên vạn khối Linh Thạch.

Chính là bởi vì mỗi ngày đều có thể hấp thu như thế bành trướng Linh khí, nó mới có cơ hội trưởng thành là một cây chân chính vạn năm Tiên Linh chi cây.

Toàn bộ Bồng Lai Tiên Tông, cũng liền chỉ nuôi như vậy một cây vạn năm cây đào, cung cấp nuôi không nổi Đệ Nhị gốc.

Này gốc linh đào thụ lên, kết thúc mấy nghìn miếng Linh quang bốn phía, lớn nhỏ bất đồng linh đào. Lớn nhất linh đào chừng chậu đại, hồng nhuận phơn phớt sung mãn Linh Hương xông vào mũi, chỉ sợ đã là bốn Ngũ giai linh đào. Nhỏ một chút tức thì như lớn nhỏ cỡ nắm tay, đều là một Nhị giai linh đào.

"Này linh đào thụ bên trên kết, là năm ba ngàn năm linh đào?"

Tô Trần nhìn kỹ cây đào kết những cái kia linh đào, giật mình.

Này linh đào thụ thụ linh có vạn... nhiều năm. Nhưng trên cây linh đào chỉ có ba nghìn năm cùng năm ngàn năm, chưa đạt tới vạn năm.

"Leng keng ~!"

Một chút trầm trọng Kim Phủ đầu nhét vào Thần Sơn đỉnh trên thềm đá, phát ra thanh thúy Kim minh hưởng âm thanh.

Ngô Tiều một cái thô ráp thiết chương, bắt được cuối cùng một tảng đá xanh giai giáp ranh, dùng sức trèo leo lên. Hắn thở hồng hộc một mỗi năm rạp trên mặt đất, tay chân đều quá dụng lực độ mà run lên.

"Rốt cuộc lên đây, mệt chết ta. Tô lão đệ, người vừa rồi đó là cái gì chiến kỹ, nháy mắt liền xông tới, cũng quá nhanh? !"

Ngô Tiều thở hổn hển, nói qua.

Hắn nguyên bản leo đã đến hơn 990 thềm đá chỗ, còn cho là mình có thể cái thứ nhất leo lên Thần Sơn chi đỉnh, nhưng không nghĩ Tô Trần bộc phát một cái phản siêu đi lên, làm cho hắn trợn mắt hốc mồm hồi lâu, mới phản ứng tới.

Tại Tô Trần mãnh liệt dưới sự kích thích, hắn chính là đem hết toàn lực, liền một mạch bay qua cuối cùng mấy bậc thềm đá, lên núi đỉnh.

"Là một môn Thượng Cổ chiến kỹ, hội tiêu hao khí huyết, không phải quá tốt tu luyện. Lưỡi búa này người còn không có vứt bỏ?"

Tô Trần quay đầu lại nhìn một chút Ngô Tiều, vô cùng giật mình.

"Đương nhiên không thể ném. Đúng rồi, kia Thần Mộc đâu?"

Ngô Tiều ngẩng đầu nhìn quanh, xoa xoa đôi bàn tay chưởng, ngạc nhiên thấy Thần Sơn chi đỉnh trung ương, kia gốc hào quang ngàn trượng vạn năm Tiên Linh cây đào.

Hắn vòng quanh vạn năm đào hoa thụ (cây hoa đào) thô đạt mười trượng thân cây, dạo qua một vòng, thần sắc kích động đạo, "Quả nhiên là vạn năm linh mộc, đời ta còn không có chém qua bậc này Thần Mộc!"

Ngô Tiều thiếu chút nữa không nhận được nghĩ muốn huy động Kim Phủ đầu, chặt lên một búa thử xem.

Tuy rằng loại này linh mộc, cho dù là một khối nhỏ vỏ cây, hắn cũng không chém nổi. Nhưng qua thoáng qua một cái tay nghiền, đó cũng là cực đại hưởng thụ.

Thế nhưng là này Thần Sơn đỉnh thạch động, là Bồng Lai lão tổ bế quan đất ẩn cư. Vạn nhất đốn củi động tĩnh quá lớn, một búa đem lão tổ cho thức tỉnh, dẫn xuất phiền toái cũng không hay kết thúc.

Ngô Tiều tính toán hồi lâu, vẫn là nhịn được vọng động.

Tô Trần nhìn qua này đây Linh Thụ Cao giai linh đào, cảm thấy thập phần tiếc hận.

Hắn ngược lại là rất muốn hái một chút miếng năm ba ngàn năm linh đào đến ăn. Nhưng Giới Luật đường mãnh liệt Đại trưởng lão ngay tại Thần Sơn phía dưới, nếu là hắn đã biết này Thần Sơn linh đào thiếu đi, sợ rằng phải đem bọn hắn nhốt vào tiên môn địa lao cả đời.

Mà thôi, hay vẫn là bái xong lão tổ, liền đi nhanh lên.

"Đệ tử Tô Trần, khấu kiến Khương lão tổ! Tạ lão tổ ban cho tiến cử danh ngạch."

Tô Trần tại Tiên Linh cây đào phía dưới, hướng thạch động hạ đất dập đầu.

"Đệ tử Ngô Tiều, cùng nhau bái tạ!"

Ngô Tiều cũng lên núi động quỳ xá một cái.

Bồng Lai Tiên Tông có mấy vị Nguyên Anh lão tổ. Nhưng trước mắt duy nhất lưu lại Tiên Tông, trấn thủ tiên môn, cũng chỉ có vị này khương phía đông phủ xuống Khương lão tổ. Còn lại lão tổ đều tại xa xôi chi địa du lịch, không biết phương vị, động mấy chục năm, trên trăm năm chưa từng phản hồi Bồng Lai Tiên Tông.

Hai người bọn họ cũng không có trông chờ vị này bế quan Khương lão tổ sẽ làm ra đáp lại. Đây chỉ là một nghi thức mà thôi, lễ bái hoàn thành là

xong rồi, bọn hăn đứng, chuẩn bị xuống núi.

Lúc này, lại nghe một đạo tang thương mà thanh âm uy nghiêm, theo bế quan trong thạch thất ra ngoài, "Người tu qua 《Huyết Ma Công》?"

Tô Trần thân hình một trì trệ, thần sắc hơi chấn động.

Khương lão tổ tỉnh! Hăn biết rõ Thị Huyết Quyết cùng Huyết Nhiên Thuật loại này chênh lệch chiến kỹ?

"Đệ tử không dám. Đệ tử xuống núi lịch lãm, trong lúc vô tình phát hiện một môn Thượng Cổ Tiên Quyết 《Phệ Nguyên Pháp Điển》, liền tu luyện mấy tháng. Tổ Sư thế nhưng là cảm thấy này công không ổn, gần như ma công? Nếu là, đệ tử liền không tu luyện nữa."

Tô Trần lập tức thành thành thật thật nói ra.

Thế gian tu tiên công pháp vô số, hăn cũng không phải là không phải tu luyện nào đó một môn không thể. Mặc dù không tu luyện này 《Phệ Nguyên Pháp Điển》, Tô Trần cũng sẽ cảm thấy có chút tiếc hận.

"Pháp quyết này truyền thừa Thượng Cổ Tiên Đạo, nhưng vô cùng cấp tiến, rất có tranh luận, hôm nay quá mức ít có người tu luyện mà thôi, nhớ lại người tuổi còn trẻ liền có thể bước lên Thần Sơn chi đỉnh, cũng là khó được hậu bối tuần tú tài giỏi. Ngày sau thành tựu kim đan hi vọng cũng không nhỏ. Chỉ cần không cần pháp quyết này làm ác, vấn đề cũng không lớn. Nếu không rơi xuống nhập ma đạo, khổ sở Thiên Kiếp, người nào cũng không thể nào cứu được người."

Âm thanh tang thương kia, đậm mực nói.

"Đệ tử ghi nhớ lão tổ pháp chỉ!"

Tô Trần thầm thở phào nhẹ nhõm, xem ra Khương lão tổ đối với cái này Tiên Quyết cũng không phải là quá phản cảm, liền chuẩn bị cáo từ lui ra.

"Bất quá, trên người của người Quý tu khí tức lại là chuyện gì xảy ra?"

Khương lão tổ thanh âm nói lần nữa, nhưng là nghiêm khắc lạnh như băng rất nhiều.

"Đệ tử đệ tử về sơn môn lúc trước, kinh chém giết qua vài tên Quý tu, nhặt được một kiện quý khí, còn không tới kịp đem chỗ khác để ý! Có lẽ là bởi vậy lây dính một chút quý khí. Đệ tử trở về, liền đem quý khí dọn dẹp sạch sẽ."

Tô Trần khẽ giật mình, lạnh cả người, nhắm mắt nói.

Hắn đem phong ấn Trang Lục Y tuyển quý phiên, rất cẩn thận giấu ở cây trong hồ lô, lại đem cây hồ lô thả ở một cái Tu Di Giới bên trong.

Nhưng hắn không dám đem Tu Di Giới để vào Linh sơn bên trong, hắn lo lắng vạn nhất quý khí tiết ra ngoài hội ô nhiễm Linh sơn, vậy thì phiền phức lớn rồi. Kia là của mình Thanh Liên Nguyên Thần nơi ở, hắn không dám mạo hiểm bất kỳ nguy hiểm gì. Dù là một tia quý khí lây dính mình Nguyên Thần, cũng rất có thể dẫn đến bản thân hóa thành một cái Quý tu.

Hắn nghĩ đến, cách Tu Di Giới cùng cây hồ lô hai tầng bảo hộ, như thế bảo vệ nghiêm mật, không nên sẽ trả có Quý tu khí tức tiết ra ngoài.

Này Khương lão tổ Thần Niệm vì sao còn có thể mặc thối, phát giác được tuyển quý phiên khí tức?

"Hừ! 《Phệ Nguyên Pháp Điển》 cũng cho qua, dù sao cũng là Thượng Cổ Tiên Đạo lưu truyền tới nay chi vật, vốn tổ cũng không muốn vô cùng truy cứu. Nhưng Quý tu vật dơ bẩn, làm sao có thể dẫn vào ta Bồng Lai Tiên Tông, ô nhiễm ta Tiên Tông chi địa! Lấy ra, lập tức hủy!"

Khương lão tổ thanh âm lạnh lùng truyền đến.

Hủy tuyển quý phiên?

Tô Trần khiếp sợ bối rối, ngốc tại chỗ.

Đây là hãn hao phí hầu như một nửa thân gia, mới lấy được Nguyên Thần Pháp Khí tuyển quý phiên. Hãn không muốn đem tuyển quý phiên làm hồng, hưởng chi bên trong còn có Trang Lục Y Nguyên Thần.

Đột nhiên, Tô Trần cảm thấy một hồi áp lực kinh khủng từ trên trời giáng xuống kéo tới, thuận lúc giữa đưa hãn đè ngã xuống đất lên, không pháp nhúc nhích mảy may.

Tô Trần trơ mắt nhìn, trong tay hãn Tu Di Giới, tự động rớt xuống. Một cái cây hồ lô theo Tu Di Giới bên trong ra ngoài, ngay sau đó kia cán tuyển quý phiên lại từ cây trong hồ lô bay ra ngoài.

Này cán tuyển quý phiên theo chiều gió phát phối, một cỗ mãnh liệt Kim Đan cấp quý khí bốn phía.

Tô Trần cảm thấy toàn thân băng hàn.

Thế nhưng là, Khương lão tổ Pháp lực dưới áp chế, hãn không có mảy may sức phản kháng.

"Hừ, nguyên lai là Tam giai tuyển quý phiên, che một gã Kim Đan Quý tu! Người nhỏ này Trúc Cơ đệ tử, rất lợi hại a, dám ở ta Bồng Lai Tiên Tông nuôi dưỡng quý, thật sự là cả gan làm loạn! Sẽ không sợ bị phát hiện, phạt nhốt tại vào địa lao này?"

Khương lão tổ âm thanh tang thương kia lộ ra một vẻ lạnh trào phúng.

Tu Tiên giả nuôi dưỡng Linh Thú Linh sủng không sao, nhưng mà nuôi dưỡng quý nhưng là cực đại kiêng kỵ. Mặc dù không có văn bản rõ ràng

quy định nói không cho phép, nhưng Tu Tiên giả cùng Quỷ tu tiếp xúc rất dễ dàng bị ô nhiễm, hậu hoạn rất lớn.

Nói qua, hắn liền phải ra tay, tể ra một cỗ khí thế to lớn Bạch đâm sắc Thiên Hỏa, đem này cán quỷ khí bốn phía tuyển quỷ phiên thiêu hủy.

"Không cần! Tiểu Nhiễm, là ta, mau dừng tay!"

Tuyển quỷ phiên bên trong, vang lên một tiếng thiếu nữ thét lên.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 296: Thiếu Niên Cố Nhân

Khí thế to lớn Bạch Xích Thiên Hỏa, thuấn lúc giữa ngừng giữa không trung trong, vị hưởng Chiêu Quỷ Phiên hạ xuống.

Thạch động phòng bế quan bên trong, Khương lão tổ rũ xuống mí mắt nâng lên, trong đôi mắt hiện lên một tia sáng kỳ dị, thần tình chấn động.

Tiểu Nhiễm! ?

Có bao nhiêu năm, không ai dám gọi như vậy hử.

Có lẽ là theo hử Trúc Cơ Cảnh thành gia lúc sau, cũng có lẽ là theo hử bước lên Kim Đan trở thành nhiều người vị trưởng lão một trong. Hử liền không nhớ ra được có người như xưng hô này hử.

Mà từ hử trở thành nguyên anh tu sĩ lúc sau, năm sáu trăm từ năm đó, Bồng Lai Tiên Tông cao thấp đổi là chỉ có "Khương lão tổ" này duy nhất một mực cung kính xưng hô. Đã lâu đã đến, thế cho nên hử liền tên của mình chữ đều cơ hồ nhanh bị di vong.

Này Chiêu Quỷ Phiên bên trong Quỷ Hồn, rõ ràng tại hô nhũ danh của hử.

"Người là?"

Khương lão tổ nghe thiếu nữ này hơi có vẻ giọng non nớt, luôn cảm giác có một phần quen tai.

Hắn hướng trí nhớ ở chỗ sâu trong tìm tòi, xuyên qua gần ngàn năm dài dằng dẳng dấu vết thảng năm, theo mấy trên vạn ùn ùn kéo đến thân ảnh bên trong, tìm kiếm đạo này lẽ mờ có một khi thanh âm quen thuộc trí nhớ nơi phát ra.

Đột nhiên, một cái quen thuộc bóng hình xinh đẹp theo hân phong bụi đã lâu thời kỳ thiếu niên trong trí nhớ, rõ ràng nhảy ra. Tại Bồng Lai Tiên Tông, đó là một cái không cốc Tinh Linh vậy ngây thơ thiếu nữ, thanh thuần không dưới.

"Lục Y!"

Khương lão tổ lập tức từ trong ký ức chấn giật mình tỉnh lại, khó có thể tin.

"Phanh!"

Thần Sơn chi đỉnh, bế quan thạch thất trầm Trọng Thạch cửa, âm âm bị đẩy ra.

Tô Trần bị áp lực nặng nề áp trên mặt đất, không khỏi miễn cưỡng ngẩng đầu, giật mình hướng thạch động phương hướng nhìn lại. Đây Khương lão tổ vậy mà cùng Trang Lục Y nhận thức?

Một gã râu bạc trắng thương thương áo bào màu vàng lão giả, thân hình cao ngất, lẽ mờ có thể thấy được khi còn trẻ tuổi Ngọc Thụ Lâm Phong, theo phòng bế quan bên trong đi ra.

Hắn lộ ra cực kỳ già nua, tràn đầy nếp gấp gương mặt của, bởi vì kích động mà đỏ lên, trong đôi mắt chớp động lên lệ quang.

Khương lão tổ mang theo vô cùng mong đợi thần tình, lại lo lắng thất vọng, khẩn trương nhìn qua kia cán Chiêu Quỷ Phiên, nói: "Lục Y tử! Là người sao? Người còn sống?"

Chiêu Quỷ Phiên ở giữa không trung trong hơi lay động một chút, huyền hóa ra một đạo nổi bật thiếu nữ Nguyên Thần hư ảnh.

"Làm ta sợ muốn chết! Hoàn hảo là Tiểu Nhiễm người ở nơi này, nếu là gặp bên trên cái khác Nguyên Anh lão tổ, Kim Đan Trưởng lão, ta đây cái mạng nhỏ thế nhưng giữ không được!"

Trang Lục Y tò mò quan sát xung quanh rồi một cái, phát hiện chỉ có Khương lão tổ, Tô Trần, Ngô Tiều các loại rải rác ba người ở đây, chợt dạ vồ ngực một cái, tại Tiên Linh đào dưới tàng cây một bộ ghế đá ngồi xuống.

Tuy rằng nàng đã từng là Bồng Lai Tiên Tông xuất thân, nhưng mà hôm nay Tiên Tông bên trong tu sĩ cùng nàng không có chút nào giao tình, nàng cũng rất sợ, lao ra một ít tu sĩ Kim Đan đến một lời không hợp liền giết nàng rồi.

Quả nhiên là nàng!

Khương lão tổ lập tức mở to hai mắt, thần dung khẽ run.

Đúng là ngàn năm trước đạo thân ảnh quen thuộc kia.

Khương phía đông phủ xuống nhìn qua Trang Lục Y hư ảnh, hốc mắt phát ra nước mắt, vẻ mặt hết hoảng, thuận lúc giữa đắm chìm trong phong bụi gần ngàn năm trong chuyện cũ.

Khi đó, hắc hắc vẫn là Bồng Lai Tiên Tông Khương thị thế gia một gã hơn mười tuổi ngây thơ thiếu niên, thuở nhỏ tiếp nhận thế gia nghiêm khắc huấn luyện, câu nệ bản phận, làm từng bước tu luyện, không dám chút nào vượt qua.

Một lần, hắc đi theo Khương thị thế gia trưởng bối bởi vì bài phỏng đồng tông Trang thị thế gia, ngẫu nhiên nhận thức Trang thị thế gia vị này mười

bốn mươi lăm tuổi thiếu nữ Trang Lục Y.

Trang thị thế gia đối với này Trang Lục Y dị thường sủng ái, trên người nàng hoàn toàn nhìn không thấy thế gia đệ tử hắc có câu nệ, ngây thơ hồn nhiên, càng là Tinh Linh cổ quái nghịch ngợm gây sự, muốn làm cái gì thì làm cái đó, dù là gây phỉa dưới tai họa, thân là Kim Đan trưởng lão Trang thị tộc trưởng vậy mà cũng theo không quản giáo.

Hắn vừa nhìn thấy liền kinh sợ làm Thiên Nhân, vô cùng kinh sợ ao ước cùng hâm mộ, thường xuyên trộm trộm ra cùng theo Trang Lục Y đồng thời tại Tiên Tông bên trong chơi đùa. Rất nhiều cùng lứa thế gia thiếu niên nam nữ, đều túm tụm tại Trang Lục Y bên cạnh.

Theo khi đó ngây thơ hắn, trong lòng sớm lưu lại một đạo khó quên nổi bật thân ảnh.

Thế nhưng là, không có qua hai năm, Trang Lục Y liền từ Bồng Lai Tiên Tông biến mất, theo này sẽ vị xuất hiện.

Khương phía đông phủ xuống thời niên thiếu giấc mộng Nam Kha, thật sớm chết non. Mới bắt đầu, hắn còn tưởng rằng Trang Lục Y đi ra ngoài lịch luyện, hắn cũng dốc sức liều mạng khổ tu, chỉ vì có thể gặp lại nàng. Gia tộc vì hắn an bài hôn sự, hắn cũng một mực trầm muện thanh âm không chịu đáp ứng.

Nhưng về sau, khương phía đông phủ xuống mới từ Trang thị thế gia thăm dò được, Trang Lục Y trời sinh có nhanh, mặc dù Trang thị gia tộc có muôn vạn thủ đoạn cũng không pháp vẫn hồi tính mạng của nàng. Tại nàng sinh mệnh cuối cùng một đoạn thời gian, Trang thị tộc trưởng mang theo nàng ẩn cư thế gian, đã qua đời.

Hắn được này tin dữ, thậm chí cực kỳ bi ai rất nhiều năm. Đó là hắn lần thứ nhất biết rõ Tử Vong ý nghĩa, cùng vĩnh biệt đau đớn, đau nhức như ngực dao xoắn.

Thế nhưng thời gian, cuối cùng hay là muốn qua.

Khương phía đông phủ xuống khổ tu bước vào Trúc Cơ Cảnh giới lúc sau, được gia tộc an bài, cùng một vị khác thế gia Thiên Kim đã thành một mối hôn sự, sanh con dưỡng cái, trải qua an ổn như thường thời gian.

Tuế nguyệt mỗi một ngày đều tại vô tình trôi qua.

Hơn một trăm năm, hần bước lên Kim Đan Đại Đạo vị trí Bồng Lai hai trăm Kim Đan Trưởng lão liệt kê, kế thừa Khương thị thế hệ nhà chức tộc trưởng. Kế tiếp gần gần một hai trăm trong thời kỳ, cha của hần mẹ, phu nhân, con nối dõi, thân bằng hữu cũ, những cái kia khuôn mặt quen thuộc, một cái cái mất đi.

Hơn ba trăm năm sau, hần vững vàng đạp Thượng Nguyên anh chi cảnh, trở thành Bồng Lai huy nhất mấy vị lão tổ một trong. Sau đó mấy trăm năm xuống, cháu ruột, tăng tôn, tăng tăng tôn đồng lứa qua đời hần thậm chí không nhớ ra được những cái kia mơ hồ thân nhân gương mặt, truyền thừa bao nhiêu cuộc đời tôn.

Nghìn năm sống chết cách xa nhau, không suy nghĩ, tự khó quên.

Vạn dặm cô phần mộ, khôn kể xiết thê lương.

Cho dù gặp nhau chưa dễ nhận, bụi đầy mặt, tóc mai Như Sương.

Hần thường xuyên đứng tại Bồng Lai Tiên Tông Thần Sơn chi đỉnh, nhìn qua bao la vô ngần Bồng Lai Tiên Tông, nhìn qua thế gian này biến hóa.

Thương Hải Tang Điền, ngoại trừ Bồng Lai Tiên Tông vô số Linh sơn ngàn vạn năm như một ngày chưa từng biến hóa bên ngoài. Vô số Tu Tiên giả, người đến người đi, phi thường náo nhiệt, nhưng cuối cùng theo gió thổi đi, đều đã rời đi.

Khương phía đông phủ xuống cũng không nhớ ra được, bản thân đưa đến Bồng Lai Tiên Tông bên trong bao nhiêu cố nhân.

Này đầu tu tiên trên đường lớn chỉ còn lại có hắc, còn có số ít mấy vị lão tổ, độc thân đi về phía trước.

Cho tới bây giờ, hắc cũng sắp nghìn năm đại thọ đại nạn, chỉ sợ tiếp qua mấy chục năm liền là đem về cõi tiên.

Hôm nay, vậy mà có thể gặp lại ngàn năm trước, thời niên thiếu cố nhân Trang Lục Y.

Khương phía đông phủ xuống thần tình động dung, hốc mắt phiếm hồng, hạ xuống vài giọt lão Lệ đến.

Tại đi về cõi tiên lúc trước, còn có thể gặp được thời niên thiếu hâm mộ cố nhân, hắc trong lòng cũng không tiếc.

Trang Lục Y ở trên ghế đá ngồi, giống như đại thư vênh lên chân bắt chéo, quan sát tỉ mỉ rồi trước mắt vị này Khương lão tổ khương phía đông phủ xuống một phen, lơ mơ còn có mấy phần ngàn năm trước, kia câu nệ thiếu niên Ảnh Tử.

Chỉ là kỳ quái, hắc như thế nào một bộ hốc mắt phiếm hồng, nhanh muốn khóc lên bộ đáng?

Trang Lục Y kinh ngạc nói: "Ồ, một ngàn năm không thấy, Tiểu Nhiễm người đều biến thành một ông già, trả thế nào hội khóc a? Rõ ràng tu luyện thành Nguyên Anh, đã thành Bồng Lai lão tổ rồi, lợi hại a! Tỷ tỷ thật sự là bội phục!"

Năm đó kia khương phía đông phủ xuống, thế nhưng là một bộ duy duy nặc nặc câu nệ thế gia thiếu niên, đi theo phía sau đít nàng tiểu thí hài, bị nàng mọi cách chọc ghẹo khóc nhè. Vì có thể cùng nàng ra ngoài chơi,

thậm chí học xong lửa gạt gia trưởng, đập vào luận bàn pháp thuật danh nghĩa từ trong nhà chạy ra ngoài.

Khương phía đông phủ xuống không khỏi lộ ra vẻ cười khố.

Già rồi, dù sao vẫn là dễ dàng thấy cảnh thương tình, nhớ đến trước kia, lão nghi ngờ thương cảm.

Hắn tại Vạn Niên Linh Đào Thụ phía dưới, bên cạnh một bộ ghế đá ngồi xuống, lắc đầu nói: "Ài, thuở nhỏ người nhà dạy dỗ nghiêm, cũng không dám chút nào lười biếng, ngày ngày tu luyện, mới chịu khổ ra ngoài một cái Nguyên Anh cảnh tu vi. Lục Y tỷ, ta nghe Trang thị người của gia tộc nói, người tại ngàn năm trước liền qua đời rồi! Trả thế nào có thể sống đến bây giờ?"

Trang Lục Y rồi rên một tiếng, liếc về rồi Khương lão tổ liếc nhìn, bất mãn nói: "Ta đương nhiên là đã sớm chết rồi. Bị cha ta dùng một khối Vạn Cổ Hàn băng, một mực đóng băng tại trong thủy động. Lại đây cũng không biết như thế nào, rõ ràng sống lại, còn biến thành một gã Quỷ tu. Thật vất vả quay về một chuyến tông môn, còn thiếu chút nữa bị người giết. Người vừa thấy mặt muốn giết ta, làm ta sợ muốn chết, người sẽ không sợ trong nội tâm lưu lại ma chướng?"

"Lục Y tỷ, ta như biết là người, sao lại dám sinh ra tổn thương ý nghĩ của người. Nếu là ta có biện pháp, mặc dù không tiếc hết thân, cũng muốn cứu người một lần nữa thành làm Nhân tộc. Nhưng mà người đã thành quỷ tộc, Nguyên Thần bị quỷ khí ô nhiễm ngoại trừ chuyển thể Luân Hồi, đến thế gian trùng tu bên ngoài, không còn cách khác thế nhưng làm cho người trở lại Nhân tộc.

Nhưng này chuyển thể Luân Hồi, cũng sẽ bị xóa đi trí nhớ, tương đương với hoàn toàn học sinh mới. Trừ phi là đạt tới Hóa Thần Chi Cảnh giới, mới

có thể hơi chút giữ lại chút ít trí nhớ của kiếp trước, không bị hoàn toàn xóa đi."

Khương phía đông phủ xuống lần nữa lộ ra cười khổ, thở dài một hơi.

Nếu là sớm biết như vậy Chiêu Quỷ Phiên bên trong là Trang Lục Y, hẳn sao sẽ nói ra lúc trước kia lần giết chết nàng.

Nhưng mà, Trang Lục Y Nguyên Thần ô nhiễm quỷ khí, cuối cùng hay vẫn là đã thành một gã Quỷ tu, dù sao với Nhân tộc Tu Tiên giả bất đồng. Loại chuyển biến này thì không cách nào nghịch chuyển.

"Lục Y tử, người này lại là chuyện gì xảy ra? Người như thế nào bị phong ấn tại hắc Chiêu Quỷ Phiên trong?"

Khương lão tổ hướng Tô Trần đạm mạc lạnh như băng liếc qua, hỏi.

"Ta xuất thế lúc sau, trong lúc vô tình đánh lên Bồng Lai Tiên Tông đêm nay thế hệ Tiểu tu sĩ, cùng hắc đánh một trận, đánh hắc bội phục, sau đó mượn hắc tuyển phiên cờ ở một cái. Bằng không, ta này Kim Đan Quỷ tu chi thân, cũng khó có địa phương ẩn thân."

Trang Lục Y nhìn Tô Trần liếc nhìn, mặt không đỏ tim không đập nói khoác đạo, không chút nào xách nàng đường đường Kim Đan Quỷ tu, ngược lại bị Trúc Cơ tu sĩ đánh bại, bị bắt sống phong ấn một chuyện.

Kia thật mất thể diện, hơn nữa làm cho người không thể tưởng tượng.

Nói thật, nàng vừa mới bắt đầu bị Tô Trần dùng Chiêu Quỷ Phiên phong ấn thời điểm, đau nhức hận muốn chết muốn sống, hận không thể lập tức giết hắc đi.

Nhưng về sau mấy tháng, Tô Trần thường xuyên ra biển săn giết một ít Hải yêu thú Nguyên Khí cho nàng, làm cho hắc tại Chiêu Quỷ Phiên nội tu

luyện, cũng không so với nàng vất vả đi thu hoạch Nguyên Khí tu luyện dài ngày kém.

Nàng nghĩ lại, điều này cũng rất tốt, có chỗ ở, còn không chậm trễ nàng tu luyện.

Độc từ một danh Quỷ tu tại Thần Châu Tu Tiên giới tu luyện tuy tự tại, không bị bất luận cái gì câu thúc. Nhưng mà trên người nàng quỷ khí quá nặng, rất dễ dàng bại lộ thân phận, khó tránh khỏi lọt vào mắt khác người tu tiên Truy sát, không chừng đánh lên một ít tu sĩ Kim Đan, liền được tiêu diệt rồi, cũng không phải là ai cũng biết làm cho hãn sống sót.

Có Tô Trần này Bồng Lai Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử đánh yểm trợ, giấu ở phiến cờ bên trong, lại bị hồ lô và Tu Di Giới hai tầng khí tức cách ly bảo hộ, nàng ngược lại an toàn hơn một ít, coi như là Kim Đan Trưởng lão cũng khó có thể phát hiện.

Nếu không phải gặp bên trên khương phía đông phủ xuống cái vị này tu vi kinh khủng Nguyên Anh lão tổ, khí tức của nàng cũng sẽ không bị phát hiện, lộ ra chân tướng.

"A, thì ra là thế."

Khương lão tổ khẽ gật đầu, thần sắc hơi trì hoãn, giải trừ Tô Trần trên người trọng áp. Trang Lục Y lời nói này, nghe vào điều này cũng hợp tình hợp lý, cũng không chỗ không đúng.

"Tạ lão tổ!"

Tô Trần lập tức cảm động đến trên thân chợt nhẹ, tối buông lỏng một hơi, liền vội vàng đứng, đành hoàng lưu lại ở một bên, cũng không dám tùy ý nói chuyện.

Khương lão tổ cùng Trang Lục Y nhận thức, cũng sẽ không đối với nàng như thế nào.

Nhưng hắn cùng lão tổ cũng không nửa chút giao tình, ai biết này Khương lão tổ sẽ đối với hắn như thế nào.

Khương lão tổ trầm mặc một hồi, chiêm chước, nên xử lý chuyện này như thế nào. Hắn là muốn cho Trang Lục Y lưu lại, nhưng đây cũng không phải là kế lâu dài.

Hắn thân là Bồng Lai lão tổ, tuy có thể không quan tâm bên cạnh ánh mắt của người, cho che chở.

Nhưng hắn mấy chục năm thọ toàn bộ lúc sau, Người chết Đèn tắt, cuối cùng là không pháp một mực che chở thân là Kim Đan quý tu Trang Lục Y.

Sau khi hắn chết, mặt khác lão tổ sẽ phải trở lại, bọn hắn cùng Trang Lục Y cũng không giao tình. Coi như là nhìn tại hắn mặt mũi của, sẽ không làm khó nàng. Nhưng bị người giám thị, cũng không chịu nổi.

Này Bồng Lai Tiên Tông, cuối cùng không phải Trang Lục Y nơi ở lâu.

Được khác tìm cách, thích đáng an bài mới phải.

Khương lão tổ không khỏi hướng Tô Trần trầm ngưng nhìn một cái, này Trúc Cơ tầng năm tu sĩ có thể leo bên trên Thần Sơn chi đỉnh, đạt được Bồng Lai Tiên Tông một cái tiến cử danh ngạch, coi như là có vài phần tiềm lực, chính là tu vi cảnh giới quá yếu một chút.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 297: Lão Tổ Phát Biểu

Khương lão tổ cân nhắc hồi lâu.

Hắn còn có mười mấy năm thọ nguyên, tuy có thể tại Bồng Lai Tiên Tông một lời Cửu Đỉnh, che chở Kim Đan Quỷ tu Trang Lục Y nhất thời, Tiên Tông chúng đệ tử không dám có chút dị nghị.

Nhưng hắn sau khi chết, nhưng là thế sự khó liệu.

Bồng Lai Tiên Tông hiện Nhâm Tông chủ Khương Thần Hồng, là của hắn tăng tăng tôn thế hệ hậu duệ, ngược lại là có thể làm hắn trông nom Trang Lục Y một chút.

Nhưng Khương Thần Hồng thuở nhỏ được gia tộc huấn luyện, tính tình cứng nhắc, chỉ sợ trong mắt cũng không được phép Quỷ tu. Hơn nữa cũng bất quá là Kim Đan Hậu Kỳ tu vi, lại có mặt khác Nguyên Anh lão tổ ở trên, tại Bồng Lai Tiên Tông bên trong cũng không pháp làm được một lời Cửu Đỉnh.

Chờ hắn sau khi chết, còn lại lão tổ trở về trấn thủ sơn môn, này Bồng Lai vị trí Tông chủ sợ rằng cũng phải thay người, Khương thị tại Tiên Tông bên trong cũng không nói nên lời.

Nếu là Trang Lục Y bởi vậy chịu khổ bị liên lụy, hắn cho dù chết cũng khó an tâm.

Năm đó Trang Lục Y khi còn tại thế, chỉ sống mười lăm mười sáu tuổi ngắn ngủi cả đời, hắn không kịp vì nàng làm những gì, liền thiên nhân vĩnh

cách.

Trang Lục Y hôm nay đã thành một cái Quỷ tu phục sinh, hẳn cũng muốn hết sức làm cho nàng này tuổi già, có thể bình yên vượt qua.

Khương lão ông nội đã mất lo hồi lâu, cũng không có vạn toàn đối sách.

Càng nghĩ, cũng chỉ có thể tại Tô Trần này Trúc Cơ tu sĩ trên thân làm chút văn chương. Trang Lục Y đối với người này có chút tín nhiệm, sống nhờ tại hãn Chiêu Quỷ Phiên lên, nghĩ đến hẳn cũng sẽ không gây bất lợi cho nàng.

Chỉ là, lấy Tô Trần Trúc Cơ trung kỳ thực lực, hiển nhiên không pháp che chở thân là Kim Đan quỷ tu Trang Lục Y.

Tùy tiện gặp được một tên tu sĩ Kim Đan, cũng sẽ phải cái mạng nhỏ của hãn. Tối thiểu nhất, cũng muốn đạt tới Kim Đan Kỳ cảnh giới, mới có thể có che giấu che chở Trang Lục Y thực lực.

Nhưng hẳn không thể bởi vì Trang Lục Y, tặng không một quả thần bí Linh quả cho Tô Trần.

Không nói đến, khác Tiên Tông thế gia hội mãnh liệt kháng nghị. Coi như là hãn đỡ đòn áp lực cho, Tô Trần không phải bằng vào thực lực chân chính tranh đoạt đến Linh quả, sơ sẩy chiến lực tu luyện, đó cũng là suy nhược không chịu nổi một kích, ngược lại là hại hãn.

"Người là Bồng Lai đệ tử nhà nào? Tu chính là công pháp gì, chiến kỹ cùng pháp thuật?"

Khương lão tổ hướng Tô Trần huấn hỏi.

Tô Trần không dám giấu giếm, hướng Khương lão tổ vừa chấp tay, theo nói thật nói: "Bẩm báo lão tổ, đệ tử xuất thân thế gian, ngẫu nhiên bước lên

tiên đồ. Tu luyện công pháp là 《 Tiêu Dao Du 》 , 《 Liệt Thần Thuật 》 , ngoài ra thì là học được một môn Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết, còn có 《 Phệ Nguyên Pháp Điển 》 trong Huyết Nhiên Thuật."

Hắn học được những vật này, tại Bồng Lai lão tổ trong mắt cũng không thể coi là cái gì, không cần phải giấu giếm.

Về phần khác Phương Diện, tức thì lược qua không đề cập tới, không muốn đưa tới phiền toái.

Khương lão tổ hơi kinh ngạc Tô Trần thể gian xuất thân, Bồng Lai thể gia đệ tử không coi vào đâu, nếu là theo thể gian bá nhập tiên môn, thực lực này nếu so với trong tưởng tượng lợi hại hơn một chút.

Hắn rất nhanh dò hỏi: "Người không có tu luyện Mộc hệ pháp thuật?"

"Luyện Khí kỳ thời điểm vẹn vẹn học qua vài đạo cấp thấp pháp thuật, nhưng bước lên Trúc Cơ Cảnh giới lúc sau, cảm giác, cảm thấy pháp thuật uy lực thấp, so ra kém phi kiếm Pháp Khí các loại, nhưng bây giờ là rất ít tu luyện."

Tô Trần có chút hồ thẹn, lắc đầu nói.

"Tu luyện pháp thuật mục đích, không có ở đây Vu Uy lực lớn nhỏ, mà là đối với pháp lực lý giải cùng nắm giữ. Nguyên Thần, thân thể, Thần Niệm, Pháp lực, Pháp Khí, pháp thuật, này nhiều Phương Diện, mỗi một hạng đều là Tu Tiên giả có lẽ nắm giữ trụ cột nhất đồ vật. Thiếu hạng nhất, sẽ gặp lưu lại lỗ thủng, đối với Tiên Đạo lĩnh ngộ cũng không hoàn thiện.

Phiền toái nhất là, đối thủ đã nhận ra người lỗ thủng, liền có thể tiến hành khắc chế. Gặp bên trên tầm thường địch nhân thì cũng chẳng có gì vấn đề. Gặp bên trên đỉnh tiêm tu sĩ, vậy thì dễ dàng lọt vào đả kích trí mệnh."

Khương lão tổ nghe xong, không khỏi cau mày, hiển nhiên rất không hài lòng, "Người thân Mộc hệ tu sĩ, vị tu qua Mộc hệ pháp thuật, cũng chưa từng tiếp thụ qua qua nghiêm khắc nhất huấn luyện, sở học lộn xộn. Bồng Lai Tiên Tông đỉnh tiêm Trúc Cơ cao thủ nhiều vô số kể, nghìn năm Kim Đan thế gia nội tình, làm cho rất nhiều hạch tâm hậu duệ Trúc Cơ tu sĩ không tốn sức chút nào liền có được sức chiến đấu cực kỳ đáng sợ.

Người mặc dù may mắn được một cái tiến cử danh ngạch, nhưng như vậy thực lực đi tranh đoạt Linh quả, cũng bất quá phải đi góp đủ số mà thôi. Đều muốn theo hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ bên trong trổ hết tài năng tiến vào mười người đứng đầu, đạt được một quả Kim Đan Linh quả, đó là không chút khả năng."

Khương lão tổ lời nói này, không lưu tình chút nào.

Bồng Lai Tiên Tông này hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ đương nhiên sẽ không người người đều là cao thủ. Nhưng mà top 30, tuyệt đối đều là nhân vật lợi hại. Muốn xông vào mười thứ hạng đầu, cũng không chuyện dễ.

Tô Trần thần tình lúng túng.

Ít năm như vậy, hẳn toàn bộ nhờ tự học. Ánh sáng là vì kiếm Linh Thạch, tăng cường cảnh giới tu vi, liền hao phí thời gian dài cùng tinh lực. Vậy còn dùng thời gian dư thừa, đi tu luyện pháp thuật, đem tất cả điểm yếu bổ sung toàn bộ đều!

Trang Lục Y trợn trắng cả mắt, nàng không một chút cảm thấy Tô Trần "Suy nhược" . Tô Trần mới Trúc Cơ trung kỳ, liền làm nàng gục xuống, đây nếu là yếu mà nói, kia mặt khác Trúc Cơ tu sĩ chẳng phải là yếu phải chết.

Tô Trần thực lực chân chính, là ở kia con Kim đan sơ kỳ Lam Băng Thiểm Điệp, còn có kia một đoàn Bí Ngân Phi Nghĩ. Liền nàng này Kim

đan sơ kỳ Quỷ tu, đều đấu không lại hãn, mặt khác Trúc Cơ tu sĩ càng là dừng nghĩ.

Đương nhiên, nàng cũng sẽ không đem những này nói ra.

Nàng còn trông cậy vào khóc than, khương phía đông phủ xuống có thể cho nhiều một vài chỗ tốt, nàng cùng Tô Trần mới tốt chia cửa, dùng vào tu luyện.

Quỷ tu cũng giống vậy muốn tu luyện, cần đại lượng tu luyện vật tư. Hơn nữa Quỷ tu bình thường tu luyện tốc độ độ thật nhanh, muốn xa so với Tu Tiên giả dối mạnh mẽ. Chỉ là Độ Kiếp cực kỳ gian nan, dễ chết.

Nàng còn nghĩ, có thể tu luyện tới Nguyên Anh cảnh giới, thậm chí cao hơn Hóa Thần cảnh giới. Như vậy, dù là nàng chuyển thể Luân Hồi, cũng có thể mang theo một ít kiếp này trí nhớ.

Khương phía đông phủ xuống không biết đạo nàng điểm nhỏ này tâm tư, phân phó Tô Trần nói ra: "Bồng Lai Tiên Tông tối đứng đầu thế gia đệ tử, thuở nhỏ được nghiêm khắc huấn luyện, căn cơ đều là cực kỳ củng cố, nhược điểm vô cùng ít.

Bây giờ cách Linh quả chỉ tranh, còn có non nửa năm. Trong vòng nửa năm này, người đem Mộc hệ pháp thuật tu luyện một chút. Mộc hệ người tu tiên chiến lực từ trước đến nay suy nhược, còn muốn có bền bỉ chuẩn bị chiến đấu."

Trang Lục Y lẩm bẩm, hừ một tiếng, "Keo kiệt lớp bộp, đã thành Bồng Lai Tiên Tông Nguyên Anh lão tổ, sẽ không điểm lễ gặp mặt đưa cho văn bồi?"

"Trên người ta đều là Nguyên Anh tu luyện chi vật, các người cũng không dùng được! Đợi chút nữa ta đến tông môn nhà kho, nhìn xem có cái gì các người dùng được công pháp và Pháp Khí."

Khương lão tổ nhưng là cười khổ, ngẩng đầu một cái bên cạnh cái bàn đá kia khóa Vạn Niên Linh Đào Thụ, "Này gốc Vạn Niên Linh Đào Thụ bên trong có một con đào Thụ Tinh, thành tinh hồi lâu, là trấn thủ Tiên Tông Thần Mộc. Hái ba miếng Nguyên Khí Đào, coi như là lễ gặp mặt, trước tiên đưa cho các người đi, có thể cho các người tăng cường một tầng cảnh giới tu vi."

Hắn Hư Không một chiêu, theo cây đào thân thể bên trong bay ra một quả hơi đại, hai quả hơi tiểu nhân hào quang rực rỡ to mọng Nguyên Khí Đào.

Nguyên Khí Đào cùng linh đào không giống nhau, là đào Thụ Tinh linh tu luyện ra được Nguyên Khí ngưng kết chi vật, đối với người tu tiên Nguyên Thần là hiếm có vật đại bổ.

Khương phía đông phủ xuống tháo xuống ba miếng Nguyên Khí Đào, đại một quả cho Trang Lục Y, tiểu nhân một quả cho Tô Trần. Mặt khác một quả tiểu nhân Nguyên Khí Đào, rồi lại là cho tại Thần Sơn chi đỉnh hết nhìn đông tới nhìn tây Ngô Tiều.

Ngô Tiều cùng Tô Trần cùng tiến lên đến, hơn nữa hai người rất quen thuộc, dứt khoát cũng cho điểm chỗ tốt.

Trang Lục Y có chút mừng rỡ thu kia miếng đại Nguyên Khí Đào, đã có vật ấy, nàng có thể rất nhanh bước vào Kim đan sơ kỳ cảnh tầng thứ hai tu vi.

"Tạ lão tổ!"

Tô Trần vội vàng cảm ơn.

Ngô Tiều không muốn đến mình cũng có thể thơm lây, từ trong tay lão tổ chia được một miếng Nguyên Khí Đào, vô duyên vô cớ được một kiện bảo

bồi như vậy, tăng cường một tầng cảnh giới tu vi, liền vội vàng đi theo bái tạ lão tổ.

Trang Lục Y suy nghĩ một chút, nói: "Đúng rồi, Bồng Lai Tiên Tông còn có Quỷ tu dùng Pháp Khí? Ta một kiện có thể dùng quỷ khí đều không có, giúp ta tìm tìm."

"Ân, ta nhớ được trước kia Tiên Tông chém giết qua Kim Đan Quỷ tu, là có vài cái quỷ khí một mực bị phong ấn lấy, chính có thể cho người phòng thân. Ta đi một chút liền quay về."

Khương lão tổ gật đầu.

Hắn lập tức đứng dậy, đi một chuyến Bồng Lai Tiên Tông nhà kho.

Vấn đề này, hắn không pháp giả nhân thủ, không thiếu được thân tự tổn chút tâm tư, theo trong kho phòng cẩn thận chọn vài cái cần dùng đến bảo vật.

Bồng Lai Tiên Tông nhà kho cùng Linh Dược Viên giống nhau, cũng ở đây Thần Sơn. Chỉ là nhà kho tại Thần Sơn bụng bên trong, xây xong một tòa vài dặm phương viên khổng lồ nhà kho, chứa đựng cực kỳ khổng lồ các màu Linh vật.

Ngay cả là tông chủ, không được lão tổ cho phép, cũng không có thể tùy ý tiến vào.

Đối với Khương lão tổ mà nói, ra vào nhà kho tự nhiên là không có bất kỳ trở ngại.

Tô Trần, Trang Lục Y cùng Ngô Tiều bọn người ở tại Thần Sơn chỉ đình chờ.

Qua nửa canh giờ, Khương lão tổ mới trở lại, đem một cái giả vờ quý khí Tu Di Giới cho Trang Lục Y, một cái khác Tu Di Giới cho Tô Trần, "Nơi này có một ít Mộc hệ Tu Tiên giả dùng tới được pháp thuật, công pháp và Pháp Khí, người trở về lại cẩn thận xem đi."

"Vâng!"

Tô Trần nghĩ đến mình làm năm theo thầy mẹ chỗ đó có được thần bí màu sắc rực rỡ dị chủng, không khỏi lấy ra ngoài, hỏi: "Lão tổ, đệ tử có một quả dị chủng, nhưng một cái trồng không sống, cũng không biết có tác dụng gì đường đi. Kính xin lão tổ chỉ giáo!"

"Hạt giống này có chút thần dị, vốn tổ chưa từng thấy qua! Bất quá, người cũng không cần phí tinh lực tại mặt trên của nó. Nhưng phàm là thần dị chi loại, thời kì sinh trưởng đều vô cùng dài đằng dặc, không sống tới nó trưởng thành."

Khương lão tổ kinh ngạc suy tư một chút, trong trí nhớ chưa từng có ấn tượng.

Hắn ánh mắt thâm trầm nhìn Tô Trần cùng Ngô Tiều hai người liếc nhìn, khuyên bảo, "Việc này, không thể lại bị mặt khác người biết được! Các người đi về trước đi, có tu sĩ khác mau lên đây rồi."

Hắn cũng không ở lâu ba người, bị tu sĩ khác thấy, vạn nhất tiết lộ ra ngoài, cũng là một trận phiền toái. Việc này càng ít người biết càng tốt.

"Vâng! Đệ tử ghi nhớ lão tổ phân phó!"

Tô Trần đem Trang Lục Y triệu hồi Chiêu Quỷ Phiên bên trong, thu nhập cây hồ lô, sẽ giấu vào Tu Di Giới bên trong, liền hướng Khương lão tổ cáo từ.

Tô Trần cùng Ngô Tiều hai người rất nhanh đi xuống núi.

Rất nhanh, liền thấy một gã Trúc Cơ Kỳ bảy tầng trung niên tu sĩ, chỉ kém cuối cùng Ngũ giai, liền có thể leo lên Thần Sơn chi đỉnh.

Xuống núi tự nhiên so sánh với Sơn dễ dàng hơn rất nhiều, mấy ngày liền đến dưới chân thần sơn.

Ven đường thêm đá, còn có trên trăm tên Trúc Cơ trong Hậu Kỳ đệ tử, vẫn còn chịu khổ lấy hướng đỉnh núi leo, thấy hai người bọn họ trên mặt đỏ thắm theo Thần Sơn chi đỉnh xuống, không khỏi kinh sợ ao ước vô cùng.

Bồng Lai Tiên Tông Giới Luật đường cái vị kia mãnh liệt Đại trưởng lão một mực ở dưới núi trông coi, thấy hai người bọn họ leo lên Thần Sơn, có chút kinh ngạc.

Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ có thể leo lên Thần Sơn chi đỉnh, cực kỳ hiếm thấy. Năm nay rõ ràng một cái liền xuất hiện hai người.

Giới Luật đường mãnh liệt Đại trưởng lão tuy rằng đầy bụng nghi hoặc, nhưng hay là cho Tô Trần cùng Ngô Tiều hai người, đăng ký vào trong, được phép tham gia nửa năm sau Bồng Lai Tiên Tông Linh quả tranh đoạt.

Khương lão tổ đứng tại Thần Sơn chi đỉnh ngăm nhìn bọn hắn rời đi thân ảnh, đứng lặng hồi lâu, cảm thán.

Có thể tại ngàn năm sau gặp lại Trang Lục Y, này chưa chắc đã không phải là giải quyết xong hắn thời niên thiếu một cái tâm nguyện chưa dứt, không tiếp tục chuyện ăn năn. Hắn có thể đưa lên đoạn đường, nhưng con đường tương lai, có thể giúp cũng không nhiều, còn phải dựa vào chính bọn hắn.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tử

www.dtv-ebook.com

Chương 298: Trúc Cơ Tầng Sáu

Tô Trần cùng Ngô Tiều hai người mang theo Khương lão tổ ban cho "Lễ gặp mặt" phía dưới rồi Thần Sơn, tại Giới Luật Đường Lệ đại trưởng lão chỗ ghi danh, đạt được hai cái tiến cử danh ngạch.

Trên đường trở về, Tô Trần dẫn dò Ngô Tiều một phen, chớ đem Kim Đan Quỷ tu Trang Lục Y sự tình tiết lộ cho bất luận kẻ nào. Ngô Tiều không phải nhiều chuyện chi nhân, tự nhiên nhận lời xuống, không hề không đề cập tới.

Hai người tất cả tự phản hồi trong tông môn chỗ cư trụ, chăm chỉ tu luyện. Khoảng cách tranh đoạt Linh quả, còn thừa phía dưới thời gian nửa năm, một ngày đều lãng phí không được.

Khương lão tổ tiên đưa cho bọn hãn Nguyên Khí Đào, có thể bạo tăng một tầng tu vi, đối với bọn hãn mặc dù sắp tham gia Bồng Lai Tiên Tông tranh đoạt linh quả tu sĩ mà nói, không thể nghi ngờ là đồ tốt.

Tô Trần trở lại chỗ ở mình linh phong chỗ ở, đi vào dưới lòng đất phòng bế quan, mở ra một tòa màn sáng che đầy trận pháp.

Hắn ngồi xếp bằng, lập tức ăn Khương lão tổ đưa cho hắn kia miếng Nguyên Khí Đào, Nguyên Khí Đào vào bụng mặc dù hóa, rất mau đem dư thừa Nguyên Khí hấp thu, tiến vào trong thức hải, bị Nguyên Thần sở hấp thu.

Tô Trần tại Thức Hải Linh sơn bên trong Thanh Liên Nguyên Thần, một hơi đột phá Trúc Cơ Kỳ tầng sáu, nở rộ thứ sáu múi hoa biến.

"Trúc Cơ Kỳ tầng sáu! Chỉ cần tu luyện nữa một tầng, liền có thể bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới! Chỉ kém cuối cùng ba múi, ta đây đóa Thanh Liên nguyên thần nọ hoa, liền có thể hoàn toàn nở rộ. Khi đó, khoảng cách ký kết Kim Đan, cũng không xa!"

Tô Trần nhìn mình Thanh Liên Nguyên Thần lại lớn mạnh một phần, không khỏi kinh hỉ, thầm nói.

Tuổi thọ của hắn so với phổ thông Trúc Cơ tu sĩ thiếu mất một nửa, còn lại vẹn vẹn chín mươi năm tuổi thọ thể nhưng sống, lo lắng tại thọ toàn bộ lúc trước không pháp kịp thời đạt tới Trúc Cơ tầng chín đỉnh phong, một mực có một cỗ mãnh liệt cảm giác cấp bách.

Hôm nay bản thân đã là Trúc Cơ Kỳ tầng sáu, dù là đằng sau tu luyện hơi chậm, cũng hoàn toàn có hi vọng tại thọ toàn bộ lúc trước, đạt tới Trúc Cơ Kỳ tầng chín.

Tô Trần lúc này mới đem Trang Lục Y Kim Đan Nguyên Thần, theo Chiêu Quỷ Phiên bên trong phóng xuất.

Trang Lục Y vừa ra tới, vội vàng không kịp chờ đợi mở ra một quả Tu Di Giới, muốn nhìn một chút Khương lão tổ theo Bồng Lai trong bảo khố, vì nàng tìm rồi một ít gì quý khí.

Tu Di Giới bên trong, từng đoàn từng đoàn hắc giống như mực đậm quý khí, theo Tu Di Giới bên trong bắn ra.

Một thanh to lớn khoảng cách hồn liên câu, dài đến ba trượng chuôi, mang theo một chút cự Đại Hắc sắc Nguyệt Nha liên đao, cũng không biết là tài liệu gì luyện chế mà thành, lưỡi đao ngăm đen không thấy chút nào sáng bóng. Nguyệt Nha liên trên mặt đao, lóe ra sắc sở hàn quang, tản ra cực kỳ mãnh liệt Quỷ Sát khí, giống như Tà Linh xuất thế, yêu mị dị thường. Đây quý khí là chuyên môn luyện chế mà thành, Tam giai thượng phẩm quý tộc Nguyên Thần Pháp Khí.

Hơn mười miếng lạnh lóa mắt đánh hồn bảm, trường năm tắc, lấy lạnh Kim chi sắt, hỗn hợp các loại dơ bẩn chi huyết, thấm vào mấy chục năm mà luyện thành. Chuyên phá Cương Khí, đánh vào người, cho dù là lau rách một chút da, kia uế khí đều có thể công kích trực tiếp tu sĩ Nguyên Thần. Cấp thấp tu sĩ như trong này bảm, mặc dù bất tử, cũng là cực đại tổn thương nguyên thần Nguyên Khí.

Mặt khác, còn có một gốc rễ thất Tiên cây roi, cây roi bên trên mang theo mịn móc câu, làm cho người lạnh theo đáy lòng lên. Một cái cao vài trượng Thất Thái băng găm, mềm dẻo vô cùng. Một thanh có khắc "Quỷ Kiến Sâu" chữ viết Tam giai phi kiếm. Đây ba loại tức thì bình thường một ít, nguyên bản đều là tu sĩ Kim Đan dùng Tam giai Pháp Khí, bởi vì lâu dài lay dính quỷ khí, mà bị ô nhiễm đã thành quỷ khí.

Tất cả đều là Kim Đan cấp quỷ khí, Bồng Lai Tiên Tông các thời kỳ đến nay chém giết qua không ít Kim Đan Quỷ tu, phong ấn một ít quỷ tộc Pháp Khí tại tông môn trong bảo khố. Bây giờ bị Khương lão tổ tất cả đều cho Trang Lục Y.

"Hàaa...! Tiểu Nhiễm quả nhiên đạt đến một trình độ nào đó, một hơi cho năm kiện Kim Đan cấp quỷ khí! Hắc hắc, có những quỷ này khí nơi tay, coi như là đụng với mặt khác tu sĩ Kim Đan, ta cũng không sợ."

Trang Lục Y ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn, thao túng này năm kiện quỷ khí, yêu thích không buông tay.

Có được này năm kiện quỷ khí, ít nhất có thể tăng cường năng gấp đôi chiến lực.

Nàng không khỏi liếc qua Tô Trần, hừ một tiếng.

Nửa năm trước, nàng nếu là có những này cường hãn quỷ khí nơi tay, cái nào đến phiên Tô Trần đến đánh bại nàng, cho dù có Lam Băng Thiểm Điệp cũng không được.

Bất quá, nhìn tại Tô Trần sẵn giết Hải yêu thú làm đại lượng Nguyên Khí cho mức của nàng, hắc hiện tại cũng không muốn cùng Tô Trần tính toán chi li nhiều như vậy.

Nàng trước kia ẩn thân tại tối Vô Thiên ngày Giao Ki động, liền người có thể nói chuyện đều không có, khổ sở phải chết. Xuất thế lúc sau, ở bên ngoài trốn đông núp tây, làm một gã cô hồn dã quỷ, lọt vào Tu Tiên giả đui giết tư vị hiển nhiên cũng cũng không dễ chịu.

Hiện tại có một gã Tu Tiên giả che chở, đối với nàng mà nói, tóm lại hay vẫn là lợi nhiều hơn hại. Tuy rằng nàng cũng biết, Tô Trần dùng Chiêu Quỷ Phiến phong ẩn nàng, cũng là vì đạt được một cái Kim Đan cấp cường đại chiến lực. Bất quá, đây là có lợi đôi bên sự tình, đối với một người một quỷ đều có lợi thật lớn.

Tô Trần bị Trang Lục Y liếc qua, lập tức cảm giác toàn thân phát lạnh.

Hắn cũng không quá để ý.

Hơn nửa năm này xuống, hắn cũng không có bạc đãi qua nàng. Trang Lục Y đã thay đổi một cách vô tri vô giác phía dưới, thói quen tại Chiêu Quỷ Phiến nội tu luyện, thường xuyên còn có Yêu thú Nguyên Khí dùng ăn. Tuy rằng nàng khoảng cách thần phục kém xa, nhưng ít ra không hề kháng cự, tìm hắn gây phiền phức.

Hắn hiện tại Trúc Cơ trung kỳ thực lực còn yếu, cần Kim Đan Kỳ Linh sủng hoặc là quỷ sủng, đến tăng cường thực lực bản thân. Bất luận là Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điệp, hay vẫn là Kim Đan Quỷ tu Trang Lục Y, đối với chiến lực của hắn đều có cự đại tăng lên.

Mà Trang Lục Y cũng tương tự cần một yếm hộ, mới có thể tại Tu Tiên giới sống sót.

Tuy có chính và phụ có khác, nhưng giữa bọn họ cũng không có chân chính lợi hại xung đột, ngược lại lẫn nhau cần.

Tô Trần đánh giá một phen Trang Lục Y đạt được rất nhiều quý khí, không khỏi hâm mộ, những cái kia đều là Tam giai trở lên Kim Đan cấp quý khí, một kiện cũng khó khăn được, huống chi ba kiện.

Hắn vội vàng mở ra Khương lão tổ đưa cho hắn Tu Di Giới, nhìn xem bên trong đều có một ít gì.

Này là một quả cấp thấp Tu Di Giới, bên trong vền vẹn một trượng lớn nhỏ, nhưng mà bên trong hoàn toàn chất đầy tu luyện vật tư. Bên trong tổng cộng mười sáu loại, thật đầy Mộc hệ pháp thuật bí kíp, cộng thêm đại lượng dùng tu luyện Linh Đan, bổ sung pháp lực Linh tửu.

Còn có một phần Khương lão tổ thân tự sáng tác nói rõ.

"Pháp thuật chi dụng, Thiên Biến Vạn Hóa. Lấy công dụng phân chia, đại khái chia làm: Công kích, phòng ngự, Cấm Cố, trói buộc, quán quanh, ẩn thân, phá ẩn, đốt cháy, phong ấn, khinh thân, độn thuật, tê liệt, độc tố, cạm bẫy, Huyền Thuật, Khôi Lỗi thuật, sinh mệnh, sinh trưởng, trị liệu, khôi phục các loại hơn mười loại công dụng chủ yếu."

"Mộc hệ Tu Tiên giả, phần lớn chiến lực bạc nhược yếu kém, nhưng mà thích hợp pháp thuật có thể phát ra nổi thay đổi càn khôn tác dụng cực lớn. Thí dụ như 'Cạm bẫy thuật' bất luận là dự đoán phục kích, kéo dài thời gian, vứt bỏ địch nhân, đều là nhất định không thể thiếu phương pháp. Mộc hệ độc thuật là giết địch thiết yếu chi thuật. . ."

"Nơi đây tổng cộng mười sáu loại Mộc hệ pháp thuật, theo thứ tự là Mộc hệ pháp thuật mười sáu loại hạch tâm công dụng. 《Thương Lâm Tiến Vũ》, 《Mộc Giáp Thuật》, 《bụi gai lồng giam》, 《Đằng Mạn Triền Nhiều》, 《Mộc Ẩn Thuật》, 《Liệt Hỏa Phần Mộc》, 《Thanh Linh Mục Thuật》, 《Mộc Độn Thuật》, 《Độc Thuật Chi Mộc Độc Linh

Kinh 》 , 《 Huyền Thuật chi Bách Hoa linh kinh 》 , 《 Mộc hệ Khôi Lỗi thuật chi Bạch Liên Linh Kinh 》 , ."

Tô Trần thật nhanh đảo qua những này Lâm Lang đầy mục đích pháp thuật bí kíp, thần sắc có chút kinh ngạc.

Khương lão tổ tất cả kín đáo đưa cho hắn một đồng lớn Mộc hệ pháp thuật bí kíp, hầu như bao gồm tất cả chủng loại công dụng. Về phần Linh Đan, bổ sung Pháp lực các loại vật tư, chính hắn có, kỳ thật cũng không thiếu.

Cẩn thận nghĩ đến.

Khương lão tổ coi như là dụng tâm lương khổ.

Bây giờ cách tranh đoạt Linh quả chỉ còn lại có gần nửa thời gian nữa năm, hắn đều muốn tại những khác thân thể, Nguyên Thần, Pháp Khí Phương Diện trên diện rộng bạo tăng thực lực, đã rất khó khăn. Dù sao trong tay hắn thứ tốt không ít, Tam giai Chiêu Quỷ Phiên, Tam giai Huyết Linh châu đều có.

Hắn yếu kém nhất, không ai qua được pháp thuật, chưa bao giờ toàn diện tu luyện qua.

Mà pháp thuật là so sánh nhanh có thể thấy hiệu quả, bắt đầu dễ dàng. Về phần những tu luyện kia vật tư, thì là tu luyện pháp thuật đợi một tý, cần đại lượng vật tư.

Tô Trần đem Khương lão tổ đưa cho hắn tất cả pháp thuật bí kíp cùng vật tư, cẩn thận kiểm lại một lần, càng phát khâm phục. Bên trong không có một dạng đồ dư thừa, đều là thực dụng chi vật.

Hắn nửa năm này, chỉ cần dựa theo này mười sáu loại bao gồm Mộc hệ hạch tâm công dụng pháp thuật, từ đầu tới đuôi đều tu luyện một lần, thực

lực tổng hợp ít nhất có thể tăng cường gần gấp đôi, bổ sung hẳn lớn nhất một khối bản khuyết điểm.

Trang Lục Y nhìn một chút Tô Trần theo Khương lão tổ có được đồ vật gì đó, nhưng là xì mũi coi thường.

Đan từ trên giá trị nói, Khương lão tổ cho Tô Trần chọn lựa ra đồ vật, kỳ thật cũng không quá đáng giá, pháp thuật bí kíp các loại cũng có thể phục chế.

Xa so ra kém nàng lấy được năm kiện Kim Đan cấp quỹ khí, như vậy giá trị đắt đỏ.

"Tô Trần, học được pháp thuật, người có năm chắc có thể tại nửa năm sau, cướp được Linh quả sao?"

Trang Lục Y hiểu kỳ hỏi.

"Này ta phục rồi một quả Nguyên Khí Đào, đã bước vào Trúc Cơ Kỳ tầng sáu. Tu luyện nữa xong những pháp thuật này phỏng chừng có ba thành năm chắc, có thể đoạt được Linh quả đi.

Lúc này đây, ta chỉ sợ cũng chỉ là tham dự tranh đoạt Linh quả, làm quen một chút tình huống. Đánh giá, hay vẫn là một hai chục năm lúc sau, hi vọng lớn hơn một chút."

Tô Trần cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, vẫn lắc đầu.

Hắn không biết đạo tranh đoạt linh quả kỹ càng quy tắc, nếu như quy tắc bên trong, cấm chỉ sử dụng Kim Đan cấp Linh sủng mà nói, hẳn năm chắc tự nhiên không phải quá lớn, dù sao mình khoảng cách Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới đỉnh phong, hay vẫn là kém tầng ba tu vi.

Hắn cũng không dám đánh giá quá cao thực lực của mình, quá thấp đánh giá Bồng Lai Tiên Tông những cái kia đỉnh tiêm Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ sức chiến đấu.

Bản thân Trúc Cơ trung kỳ sức chiến đấu rất mạnh, nhưng mà Kim Đan thế gia hạch tâm Trúc Cơ Hậu Kỳ các tu sĩ cũng không phải là cho không. Luận tu vi cực cao, Nguyên Thần Pháp Khí, pháp thuật, Linh sủng các loại các loại Phương Diện, bọn hắn cũng là mọi thứ không thiếu.

Bồng Lai Tiên Tông Linh quả chi tranh, quan hệ đến cảnh giới Kim Đan, tranh đoạt khẳng định cực kỳ kịch liệt, nhiều người Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ đều bị đem hết toàn lực.

Trước mắt hắn Trúc Cơ trung kỳ tu vi, hơn nữa Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí Huyết Linh châu, hắn không dựa vào Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điện mà nói, có thể đi vào trước hai ba mươi tên, cũng đã là cực kỳ xuất sắc chiến tích. Muốn nhảy vào mười thứ hạng đầu, chỉ sợ khả năng không phải quá lớn.

Trang Lục Y thấy Tô Trần đoạt được linh quả tin tưởng không lớn, nàng ngược lại lo lắng.

Chỉ cần Tô Trần một ngày không trở thành tu sĩ Kim Đan, nàng liền chờ đợi lo lắng, lo lắng mặt khác tu sĩ Kim Đan tìm tới tận cửa rồi.

Thần Châu Trung Thổ Tu Tiên giới rất ít có thể dụng Thượng Nguyên anh tu sĩ, trừ phi mình tìm tới cửa, nếu không gặp được Khương lão tổ bực này tu sĩ tỷ lệ cực thấp, so với nàng này Kim Đan Quý tu xuất thế khả năng giống nhau Tiếu.

Nhưng mà các đại Tiếu Tiên tông tu sĩ Kim Đan rất nhiều, tại Tu Tiên giới tùy ý phía đông bơi tây đi dạo thời điểm liền sẽ gặp phải như vậy một hai vị. Tô Trần nếu là lưu lại lâu dài tại Trúc Cơ tu vi, căn bản là không có cách bảo hộ an toàn của nàng.

"Không được! Lần này tranh đoạt Linh quả, nhất định phải thành công. Nếu là bỏ qua lần này, vậy thì ít nhất phải mười năm lúc sau mới có thể cướp đoạt Linh quả. Hơn nữa, coi như là cướp được Linh quả, còn chưa chắc phải nhất định có thể kết xuất Kim Đan.

Kéo bên trên hai mươi ba mươi năm, này thời gian quá khá dài, ai biết hội sẽ không phát sinh ngoài ý muốn, đánh lên kim đan cảnh cường địch. Lấy người Trúc Cơ Cảnh giới thực lực, thế nhưng chưa chắc có thể giữ được ta."

Trang Lục Y khẽ cắn răng, suy tính một hồi lâu, ngoan hạ quyết tâm nói: "Như vậy đi, ta kia miếng Nguyên Khí Đào còn không có nhiệm phải quý khí, trước cho mượn người ăn đi, dù sao ta Kim đan sơ kỳ, tăng lên một tầng tu vi cũng tác dụng không lớn, không vội mà dùng. Trước cho mượn người dùng, bất quá nói xong rồi có thể coi là tiền lãi, người thành Kim Đan lúc sau, cần phải đưa ta gấp đôi Nguyên Khí Đào!"

"Đi! Này cái Nguyên Khí Đào coi như là ta cho người mượn, mặc kệ ta có thể hay không ký kết Kim Đan, mười năm sau cũng còn người hai quả như vậy Nguyên Khí Đào!"

Tô Trần nghe vậy, lập tức kinh hỉ quá đổi.

Hắn thật không nghĩ đến, Trang Lục Y chịu đem chính nàng này cái Nguyên Khí Đào cho hắn mượn phục dụng.

Quả thực là rất có đại cục ý thức.

Trang Lục Y kia miếng Nguyên Khí Đào, nếu so với hắn đại trọn vẹn nhiều gấp ba, Nguyên Khí tự nhiên cũng là cao hơn rất nhiều gấp bội. Nếu để cho hắn phục dụng mà nói, hắn hoàn toàn có thể một lần hành động bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới.

Chỉ có Bồng Lai Tiên Tông Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, mới thật sự là có tiềm lực, có thể xâm nhập tranh đoạt linh quả mười người đứng đầu.

Kể từ đó, hắc đoạt được linh quả cơ hội tăng nhiều rất nhiều, tăng lên đến 4-5 thành trở lên.

Đương nhiên, Nguyên Thần Cảnh giới tấn chức quá nhanh, cảnh giới sẽ trở nên chưa vững chắc, ngược lại dự tốc bất đạt.

Tô Trần vừa mới đột phá Trúc Cơ Kỳ tầng sáu, không thể lập tức lập tức phục dụng quả thứ hai Nguyên Khí Đào. Hắc chuẩn bị thời gian nửa năm này, toàn lực tu luyện thành mười sáu cửa pháp thuật, hơn nữa củng cố mình một chút tu vi cảnh giới, sẽ phục dụng Trang Lục Y này cái Nguyên Khí Đào.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 299: Nửa Năm Sau

Nửa năm sau.

Bồng Lai Tiên Tông, Tân Hải một tòa Tiểu đá ngầm, sóng biển vuốt đá ngầm.

Một cái Luyện Khí Kỳ Kim Điều tại mấy trăm trượng bầu trời dò xét bờ biển, tìm kiếm đồ ăn. Đột nhiên, nó tại chỗ nước cạn hải tảo bày trong phát hiện một cái thước trường Linh tính mười phần đại phì ngư, nó quan sát một lát, lập tức kịch liệt cúi vọt xuống tới, móng vuốt sắc bén hướng phì ngư phốc trào.

"XOỆT!"

Kia linh phì ngư biến mất không thấy gì nữa, lại trở thành một đoạn Mộc Đầu.

Chỗ nước cạn trong hải tảo, rồi lại trong nháy mắt này điên cuồng quần quanh đi lên, trói buộc nó một đôi móng vuốt sắc bén, làm nó không tránh thoát.

Cạm bẫy?

Kim Điều bắt lấy trong nước này cắt ra Mộc Đầu, lập tức kinh hoàng, biết rõ đại sự không ổn. Nó đập lấy một đôi cánh khổng lồ, điên cuồng theo hải tảo quần quanh trong bọt không mà lên.

Một đạo độc tố mũi tên trống rỗng xuất hiện, đã đâm trúng thân thể của nó!

Kim Điêu gào thét một tiếng, miệng vết thương đen kịt một màu, bay ra xa vài chục trượng, tiện độc phát, một đầu rơi xuống ở trong biển.

Lập tức, một đạo Trúc Cơ tu sĩ thân ảnh, theo đá ngầm ẩn nấp bên trong hiện ra rõ ràng, rõ ràng là ở chỗ này tu luyện các loại Mộc hệ pháp thuật Tô Trần.

Tô Trần thấy hiệu quả này, hài lòng gật đầu.

Đều muốn phục kích Kim Điêu loại này Linh cầm, cũng không dễ dàng, Kim Điêu trời sinh "Kim tình" có rất mạnh phá ẩn hiệu quả, trừ phi che giấu hiệu quả phi thường tốt, nếu không rất khó giấu giếm được ánh mắt của bọn nó.

Nhoáng một cái nửa năm, hãn mười sáu cửa pháp thuật đã có chút thành thạo.

Ngắn ngủn nửa năm đều muốn tu luyện xong này mười sáu cửa công dụng hoàn toàn bất đồng Mộc hệ pháp thuật, thời gian không thể nghi ngờ rất khẩn trương. Muốn phải hoàn toàn thông thạo năm giữ này mười sáu loại pháp thuật, khó độ cực cao.

Pháp thuật tu luyện, cần độ cao thành thạo.

Quen thuộc khả năng sống trùng hợp, sinh ra sức chiến đấu.

Hãn hoa non nửa tháng con đường tu luyện pháp thuật, tiêu hao lớn số lượng linh đào, Linh tửu các loại tiếp tế Pháp lực vật tư, không keo kiệt Pháp lực, trong một ngày nhiều lần thi triển ít nhất mấy trăm lần nhiều, tiếp tục nửa vầng trăng cường độ cao dưới việc tu luyện, cũng chỉ là tu luyện tới thành thạo trình độ, có thể đem chúng nó thuận lợi thi triển đi ra.

Giống công kích loại Mộc hệ pháp thuật 《 Thương Lâm Tiến Vũ 》 , phòng ngự pháp thuật 《 Mộc Giáp Thuật 》 , khả năng tàng hình 《 Mộc Ẩn Thuật 》 , Mộc Độn Thuật đợi một tý, những này kỳ thật tương đối dễ dàng tu luyện, chỉ cần Pháp lực là xong rồi.

Nhưng mà khác chủng loại, như Mộc hệ cạm bẫy thuật, Mộc hệ độc thuật, Mộc hệ Huyền Thuật, cây Khôi Lỗi thuật đợi một tý, đều cần phải mượn đại lượng phụ trợ Mộc hệ tài liệu, mới có thể thi triển đi ra.

Mộc hệ độc thuật, cần dùng bên trên nhiều Mộc hệ độc dịch, những này muốn theo kịch độc linh mộc bên trong đề luyện ra. Nhị giai cây độc tố, thậm chí Tam giai trở lên độc tố cực kỳ bá đạo, chỉ cần một giọt độc dịch, liền có thể đối với Trúc Cơ tu sĩ, quá mức đến Kim Đan tu sĩ mang đến uy hiếp to lớn.

Nguyên nhân chính là như thế, tinh luyện cây độc cần muốn cao minh kỹ nghệ, thậm chí có một cái chênh lệch hành nghiệp, cây độc tinh luyện thầy. Chỉ là làm chuyên này nghiệp nhân số vô cùng ít, không bằng Luyện Đan Sư, Linh Nông các loại nổi danh.

《 Huyền Thuật chi Bách Hoa linh kinh 》 , cần phải trước hết chuẩn bị một cái Bách Hoa túi thơm, tràn đầy các màu tràn đầy mê hương Linh Hoa mùi, mới có thể mượn nhờ mê hương, đến thi triển ra các loại Mê Huyền chi thuật.

Mà 《 Mộc hệ Khôi Lỗi thuật chi Bạch Liên Linh Kinh 》 , thì là Tô Trần trước kia đã sớm tu luyện qua một loại pháp thuật, bên trong ghi lại "Tát Đậu Thành Bình, Lập Sài Vi Khuyển, Duyên Mộc Cầu Ngư, Hồ Lô Đằng Bình, Tiễn Thảo Vi Mã" đợi một tý nhiều Mộc hệ Khôi Lỗi pháp thuật, công dụng phức tạp.

Tô Trần thấy này thuật, lúc này mới hiểu. Nguyên lai 《 Bạch Liên Linh Kinh 》 là một môn cây Khôi Lỗi thuật, tại Bồng Lai Tiên Tông trong bảo

khổ cũng có phương pháp này sách, cùng mình hầu như không sai biệt lắm.

Khương lão tổ đã vì hẩn chuẩn bị xong rất nhiều Mộc hệ tài liệu.

Tô Trần tại hơn nửa năm này, mình cũng hao tổn không ít thời gian, tại Linh sơn trồng đại lượng Mộc hệ pháp thuật tài liệu.

Hẩn tính toán, nửa năm đã đến, Bồng Lai Tiên Tông Linh quả tranh đoạt chiến sắp tiến hành, liền không có ở đây lưu lại, Ngự Kiếm hướng Tiên Tông mà đi, đợi chờ tin tức.

Đông Hải, khoảng cách Bồng Lai Tiên Tông hơn ngàn dặm.

Một tòa vắng vẻ yên tĩnh Tiểu cảnh cá.

Hơn mười hơn nhiều tên đeo giáp trước mặt Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử, tâm kinh đảm hàn quỳ lạy tại một gã khoác áo tơ sắc mặt âm trầm lão ngư ông trước mặt, hướng vị này cải trang giả bộ thành phạm nhân lão ngư ông, cũng chính là Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái, bẩm báo các lộ Chương Kỳ Sử hoạt động tình hình gần đây, không dám ngáng đầu.

Tự Ma Sát Minh theo Thiên Phong Hạp Ma Quật tan tác lúc sau, Lục Bào lão quái bởi vì tổn thương ẩn cư ở tòa này Tiểu cảnh cá, điều khiển chỉ huy còn sót lại đệ tử tại Trung Thổ tứ tán bí ẩn hoạt động, lôi kéo các nơi tán tu sĩ, chế tạo làm loạn, tùy thời sẵn giết Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ và cùng với có liên quan phạm nhân, nhằm báo thù khôi phục Bồng Lai Tiên Tông.

Nhưng mà, Thần Châu rất nhiều đại Tiểu Tiên tông, sai phái ra rất nhiều tuần tiên sứ, tiếp tục không ngừng tại Thần Châu Trung Thổ các nơi nghiêm mật dò xét.

Ma Sát Minh các đệ tử rải rác hoạt động, bị lần lượt đập chết. Ngăn ngừa hai năm trôi qua, thu hoạch rải rác, cũng không có phát ra nổi trả thù Bồng

Lai Tiên Tông hiệu quả, ngược lại hao tổn gần gần nửa nhân thủ.

Nguyên bốn đã tổn thương nguyên khí nặng nề Ma Sát Minh, hôm nay càng thêm sự suy thoái.

Bởi vì không có chiếm cứ Linh sơn chi địa, khuyết thiếu vững chắc tu luyện vật tư nơi phát ra, Ma Sát Minh tu sĩ liền ngày thường tu luyện vật tư vô cùng độ thiếu thốn. Tiếp tục như vậy, sợ là nhân tâm buông lỏng, liền duy trì Ma Sát Minh đều lộ ra gian nan.

Lần này, nhiều người đại Chương Kỳ Sử môn đồng thời phản hồi, cũng là hướng Lục Bào lão quái bẩm báo bọn hắn ở các nơi hoạt động tình hình gần đây.

Quá mức thậm chí đã xuất hiện số ít Ma Sát Minh đại Chương Kỳ Sử, sở trường tự thoát ly Ma Sát Minh khống chế, không trở về lại. Nhưng thoát ly Ma Sát Minh tu sĩ, cũng thường thường sống không lâu, trong cơ thể sớm đã bị trong lúc bất tri bất giác gieo xuống độc cổ, trong vòng mấy năm sẽ gặp độc phát thân vong, chỉ có Lục Bào lão quái trong tay có thuốc giải độc.

"Một đám phế vật vô dụng! Hai năm nay xuống Bồng Lai Tiên Tông không có nhiều tổn thất, chúng ta Ma Sát Minh nhân thủ ngược lại hao tổn thêm nữa!"

Lục Bào lão quái nghe xong nhiều người đại Chương Kỳ Sử báo cáo, vô cùng thất vọng, khí mặt sắc mặt xanh mét. Hắn không khỏi mãnh liệt ho khan, ho ra đại lượng tơ máu đến.

Đây là hắn ngày xưa vết thương cũ, đến nay không thể khỏi hẳn.

Nhiều người đại Chương Kỳ Sử môn gặp Lục Bào lão quái thổ huyết, càng là thần sắc sợ hãi.

Lục Bào lão quái tính cách thô bạo, thay đổi thất thường, thường xuyên sở trường phía dưới hạ giận. Giận dữ thời điểm, thậm chí đem thuộc hạ Nguyên Khí hút không còn, làm Ma Sát Minh cao thấp khiếp sợ.

"Minh chủ bớt giận, thuộc hạ cải trang thành khác Tiên Tông tu sĩ, theo Bồng Lai đệ tử chỗ dò thăm một cái trọng yếu tình báo. Bồng Lai Tiên Tông còn có non nửa năm, lập tức phải tiến hành mười năm một lần Linh quả chi tranh, theo hơn hai trăm tên Trúc Cơ trong hàng đệ tử cạnh tranh ra đệ nhất mười người, đạt được mười miếng Linh quả!"

"A, bọn hã tại chỗ nào, Như Hà Tiến đi Linh quả chi tranh? !"

"Bồng Lai Tiên Tông đối với cái này giữ bí mật nghiêm khắc, nghe nói có gần mười tên Kim Đan Trưởng lão thân tự hộ tống bọn hã tiến về trước, liền Bồng Lai Tiên Tông đệ tử cũng không rõ ràng lắm. Cụ thể tình báo, thuộc hạ chưa có thể nghe được."

Kia đại Chương Kỳ Sử bầm báo nói.

Lục Bào lão quái sắc mặt thâm trầm, tính toán hồi lâu.

Bồng Lai Tiên Tông cầm đầu mấy cái tông môn, hủy Thiên Phong Hạp Ma Quật, hủy diệt hã khổ tâm kinh doanh mấy trăm năm Ma Sát Minh. Thậm chí ngay cả chính hã, cũng bị Bồng Lai Tiên Tông mấy tên tu sĩ Kim Đan liên thủ bị trọng thương, đến nay chưa khôi phục lại.

Hã hai năm qua, trăm phương ngàn kế muốn muốn trả thù Bồng Lai Tiên Tông, tại Trung Thổ khắp nơi châm ngòi thổi gió, nhưng hiệu quả không lớn. Hơn nữa những thủ đoạn này cũng chỉ là da mà thôi, chút nào không nhúc nhích được Bồng Lai Tiên Tông căn cơ.

Hã đối với Bồng Lai Tiên Tông tràn đầy cừ hận cùng lửa giận, thổ lộ không đi ra.

Nếu như hắc có cơ hội lén vào này hơn hai trăm Trúc Cơ tu sĩ bên trong, cướp đoạt kia mười miếng thần bí Linh quả, thậm chí giết chết rất nhiều Bồng Lai Trúc Cơ tu sĩ mà nói, nhất định có thể làm cho Bồng Lai Tiên Tông đại thương Nguyên Khí, dao động tầng giữa căn cơ.

Chỉ là, Bồng Lai Tiên Tông xuất động chủ động nhiều tên tu sĩ Kim Đan, đối với hành động lần này bảo hộ nghiêm mật.

Hắc đều muốn đắc thủ, cũng tuyệt đối không phải chuyện đơn giản.

"Xem ra, lần này lão phu phải thân tự xuất thủ, cải trang hóa thân thay thế một người trong đó, lén vào những này Trúc Cơ tu sĩ bên trong. Phương hướng có hi vọng, cướp đoạt Linh quả."

Lục Bào lão quái sắc mặt thâm trầm nói.

Hắc tu luyện qua cực kỳ cao minh hóa thân cải trang thuật, không chỉ có có thể ngụy trang thành phạm nhân, cũng có thể ngụy trang thành Luyện Khí tu sĩ, Trúc Cơ tu sĩ.

Dung mạo, Pháp lực khí tức hầu như có thể làm được giống như đúc, giống như đúc. Vén vén có Thần Thức thoáng không giống nhau, trừ phi là người quen, mới có thể thoáng phát hiện.

Bất quá, hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ tham dự Linh quả chi tranh, nhân số bề bộn, hắc tổng có thể tìm tới thích hợp một người, thay thế kia lén vào trong mọi người.

Lấy hắc Kim Đan hậu kỳ thủ đoạn, hóa thân thành một gã Trúc Cơ tu sĩ, đổi trắng thay đen lẫn lộn vào bên trong đó cũng không phải việc khó.

Chỉ là, thương thế của hắc quá nặng, ngay cả là Kim Đan hậu kỳ tu vi, chỉ sợ cũng chỉ có thể phát huy ra Kim Đan sơ kỳ thực lực.

"Thế nhưng là, Minh chủ, vết thương của ngài có chút nghiêm trọng, là có rãnh hay không làm việc?"

"Không bằng làm cho bọn thuộc hạ làm thay!"

Nhiều người Chương Kỳ Sử môn vội vàng nói.

"Không sao! Các người dễ dàng lộ ra chân tướng, lão phu thân tự xuất thủ nắm chắc càng lớn. Đối phó một đám Trúc Cơ tu sĩ, không nói chơi. Nếu là bắt lại những này thần bí Linh quả, chính hảo có thể dùng đến trị hết lão phu chi tổn thương. Thậm chí có dư thừa Linh quả, còn có thể khen thưởng cho các người!"

Lục Bào lão quái lạnh như băng trên mặt, lộ ra một vòng Âm Hàn Lãnh cười.

Những này thần bí Linh quả ẩn chứa cực kỳ dư thừa Nguyên Khí, không chỉ có thể cho Trúc Cơ tu sĩ đột phá cảnh giới Kim Đan.

Đối với tu sĩ Kim Đan cũng là vật đại bổ, có thể tăng cường mạnh tu vi, đối với thương thế cũng có cực tốt áp chế hiệu quả.

Hắn như giành được những này Linh quả, hoàn toàn có thể theo Kim Đan Hậu Kỳ bảy tầng cảnh giới, một lần hành động bước vào kim đan cảnh đỉnh phong, khoảng cách Nguyên Anh cảnh giới chỉ còn một bước ngắn.

Đương nhiên, còn lại một chút miếng Linh quả, còn có thể dùng đến ban thưởng cho Ma Sát Minh những này trung thành cảnh vệ thuộc hạ, lôi kéo nhân tâm.

Lục Bào lão quái biết rõ, không có đầy đủ chỗ tốt, chỉ là bằng vào cường bức cùng độc cổ bức hiếp, đều muốn làm cho nhiều người Đa Tà ma tu sĩ tụ tập tại bên cạnh mình hoàn toàn nghe theo hiệu lệnh, đó là chuyện cực kỳ khó khăn.

Trọng thưởng phía dưới, mới có dũng phu.

Nếu không chỉ là khẩu phục tâm không phục, sẽ không chính thức vì hãn bán mạng.

"Đa tạ Minh chủ!"

"Bọn thuộc hạ nhất định muôn lần chết không chối từ!"

Nhiều người đại Chương Kỳ Sử môn nghe vậy, không khỏi đều là cuồng hỉ, sắc mặt kích động đỏ lên.

Ngoại trừ nhiều người đại Tiểu Tiên tông, ngoại giới tán tu vô cùng làm khó thần bí Linh quả, muốn trở thành một tên tu sĩ Kim Đan đó là rất khó sự tình. Trung Thổ Tu Tiên giới phần lớn tu sĩ Kim Đan đều là Tiên Tông đệ tử, chỉ vụn vụn có một phần trăm là ngoại giới tu sĩ, đủ thấy đống.

Nếu là có thể đạt được Linh quả ban thưởng, bọn hãn tấn chức tu sĩ Kim Đan hi vọng tăng nhiều.

Chỉ cần có thể trở thành tu sĩ Kim Đan, toàn bộ Trung Thổ Tu Tiên giới chính là tăng cao nhất, đây còn không phải là đi ngang.

"Bây giờ cách Bồng Lai Tiên Tông Linh quả chỉ tranh, còn có Tiểu thời gian nửa năm. Các người chia nhau hành động, cải trang thành mặt khác Tiên Tông tu sĩ hoặc là tán tu, đi tiếp xúc Bồng Lai Tiên Tông đệ tử. Tốt nhất là tiếp xúc những cái kia đạt được tham gia Linh quả chỉ tranh Trúc Cơ tu sĩ, đem dụ dỗ đến nơi này, lão phu thân tự xuất thủ đánh chết, hóa thân lên vào Bồng Lai Tiên Tông. Ai có thể lập công, lão phu sau khi chuyện thành công, trọng thưởng một quả thần bí Linh quả!"

Lục Bào lão quái trầm giọng phân phó nói.

"Đúng, bọn thuộc hạ nhất định toàn lực ứng phó!"

Trong bọn họ không ít là các đại Tiểu Tiên tông phản đồ xuất thân, cải trang thành trước kia Tiên Tông đệ tử đi tìm hiểu tình báo, tiếp xúc Bồng Lai Tiên Tông đệ tử, tự nhiên không nói chơi.

Về phần hóa thân Bồng Lai Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử lên vào Bồng Lai Tiên Tông, cái này chỉ sợ cũng chỉ có Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái, mới có thể làm được.

Bồng Lai Tiên Tông, Yên Đào Phong, đệ tử trước điện một tòa hơn một nghìn trượng to lớn thanh thạch đại quảng trường, có chút náo nhiệt.

Bởi vì Linh quả chi tranh sắp đến đối diện, chuẩn bị tham gia trận chiến này hơn hai trăm tên Trúc Cơ Kỳ tu sĩ những cao thủ, lần lượt đến chỗ này tập kết, chờ đợi Kim Đan trưởng lão an bài.

Đông đảo cấp thấp tu sĩ môn cũng tới tham gia náo nhiệt, nhân cơ hội này buôn bán một ít Linh Đan, các loại linh dược vật tiêu hao loại.

Tô Trần Ngự Kiếm, bay đến đệ tử điện, rơi xuống suy sụp.

Rất nhanh, hẳn tại nhiều người Trúc Cơ tu sĩ trong đám người, đã tìm được Ngô Tiều, Tôn Thanh Ninh các loại người quen, không khỏi tiến lên mời đến, bắt chuyện, nói chuyện phiếm tình huống gần đây.

Đợi cho giữa trưa, chủ trì năm nay lần này Linh quả trận chiến Giới Luật Đường Lệ đại trưởng lão, mang theo một đám hơn mười tên tu sĩ Kim Đan tha thướt đến trễ.

"Hiện tại kiểm kê danh sách, kiểm tra đối chiếu sự thật nhân số!"

"Tô Trần! Đưa ra đệ tử lệnh bài!"

"Đệ tử ở đây!"

"Tôn Thanh Ninh! Đưa ra đệ tử lệnh bài!"

"Đệ tử ở đây!"

" "

Nhiều người Kim Đan các Trưởng lão lần lượt kiểm kê nhân số, hơn nữa từng cái thẩm tra đối chiếu đệ tử tướng mạo cùng lệnh bài thân phận, để ngừa thể thân cùng giả mạo. Lệnh bài thân phận cần bản nhân Pháp lực, mới có thể kích thích ra, bình thường là giả mạo không được.

Hơn hai trăm vị có được tiến cử danh ngạch Trúc Cơ đệ tử nhân số kiểm kê xong, người đều đến đông đủ.

Nhiều người Kim Đan trưởng lão và hơn hai trăm tên Trúc Cơ Cảnh giới tu sĩ, lúc này mới tất cả tự thừa ngồi hơn mười chiếc cờ lớn sang trọng Linh Mã phi xa, tại Lệ đại trưởng lão một đám tu sĩ Kim Đan dưới sự dẫn dắt xuất phát.

Hơn mười tên Trúc Cơ tu sĩ, chen lẫn tại đồng nhất chiếc lao vùn vụt trên xe ngựa, rời đi Bồng Lai Tiên Tông sơn môn, hướng phương xa mà đi.

Tô Trần cùng Ngô Tiều, Tôn Thanh Ninh đám người, cưỡi cùng một chiếc xe ngựa.

Mọi người thấp giọng nghị luận.

"Chúng ta đây là đi nơi nào?"

Tô Trần hỏi.

"Không biết đạo, mỗi lần Linh quả chi tranh địa điểm, quy tắc cũng sẽ không giống nhau."

Tôn Thanh Ninh lắc đầu, nói: "Bởi vì có thể gia đệ tử hạch tâm, hầu như mỗi lần mười năm một lần Linh quả chi tranh đều sẽ tham gia. Mà có một chút mới tham dự Trúc Cơ tu sĩ tức thì ngẫu nhiên mới sẽ tham gia một lần."

Nếu như quy củ thủy chung giống nhau, lão nhân kinh nghiệm nhiều, so với người mới sẽ có ưu thế cự lớn, không Pháp Thể hiện ra thực lực chân chính. Thậm chí dễ dàng bị lợi dụng sơ hở.

Cho nên để tận khả năng công bằng, tránh cho có người quen thuộc sân bãi cùng quy tắc mà thu được quá mức ưu thế, mỗi lần Linh quả chi tranh cũng sẽ không an bài tại cùng một nơi, vô cùng ít có lặp lại. Như vậy tất cả mọi người khởi điểm đều giống nhau, chỉ có thể liều mạng thực lực."

Trong xe ngựa, tu sĩ khác cũng nói: "Đúng vậy, hai mươi năm lần kia là an bài ở một tòa cờ lớn lôi đài, luận bàn thi đấu, quyết ra mười người đứng đầu. Mười năm trước lần kia là ở Thục Sơn Đại Nhạn tháp, trấn áp tà ma chi địa, trước hết nhất xông đến đỉnh tháp đạt được Linh quả. Nhưng lần này không rõ ràng lắm, khẳng định lại thay đổi địa phương, thay đổi thi đấu quy củ."

Tô Trần khẽ gật đầu.

Khởi điểm, nhiều người Trúc Cơ các đệ tử trong xe ngựa còn có thể nói chuyện phiếm, giao thất lạc giết thời gian, nhưng mà thời gian lâu dài, lời nói thì ít đi nhiều. Một ngày sau, vẫn như cũ không thể đến mục đích địa phương.

Chúng tu sĩ môn đều trầm mặc xuống, cùng đợi mặc dù sắp đến Linh quả chi tranh.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 300: Vu Sơn Bí Cảnh

Bồng Lai Tiên Tông, một chi tham dự Linh quả tranh đoạt hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ đội ngũ khổng lồ, cưỡi hơn mười chiếc xa hoa linh câu đoàn xe chạy đi.

Lần này hành trình cao độ giữ bí mật, tất cả thùng xe linh mộc cửa sổ, đều bị một đạo Đạo Phù giấy phong ấn cho phong bế, ngăn chặn Thần Thức hướng ra ngoài dò xét, trên đường cũng không cho phép bất luận cái gì đệ tử xuống xe.

Mỗi lần chiếc xe ngựa trong xe có bảy tám người nhiều, có chút khó chịu.

Tô Trần đánh giá, hẳn ngồi xe ngựa tổng cộng, ngoại trừ Ngô Tiều, Tôn Thanh Ninh hai người quen bên ngoài, còn có bốn gã Trúc Cơ tầng tám tầng chín cao thủ đứng đầu, nam nữ đều có.

Nhiều người nhân ngẫu nhiên tán dóc vài câu, nhưng tối cuối cùng vẫn là trầm mặc xuống.

Một tên trong đó Trúc Cơ Kỳ tầng chín Hôi bào lão giả, thỉnh thoảng mãnh liệt ho khan vài tiếng, tựa hồ là có nội thương áp chế không nổi.

Tô Trần không khỏi liếc về thêm vài lần, lão giả này hình dạng không lạ thường chút nào, ở trong các tu sĩ rất dễ dàng quên mất, hẳn cũng không có quan tâm kỹ càng.

Buồng xe ngựa bên trong những người khác đều kỳ quái, kinh ngạc nhìn qua hướng kia Hôi bào lão giả. Tu Tiên giả trừ bỏ bệnh duyên niên, trừ phi là thiên nhanh, nếu không sẽ không nhiễm bệnh, này hơn phân nửa là bị thương duyên cố.

"Chu hơn kém sư huynh, người khí sắc tựa hồ không tốt lắm, chẳng lẽ là bị nội thương?"

Tôn Thanh Ninh kỳ quái nói.

Kia Hôi bào lão giả tràn đầy nếp gấp mặt mo, cười cười, lắc đầu thở dài: "Ài, nửa năm trước tại hiểm địa rèn luyện, không cẩn thận bị thương nhẹ, làm bị thương đáy lòng. Ăn một chút tằm thương chữa thương đan dược, nhưng mà tổng không thấy khỏi hẳn. Bất quá đều là một chút vết thương nhỏ, cũng không cần gấp."

"A, các loại sau khi trở về, mời ta tổ phụ giúp người chẩn đoán bệnh một cái, Open Server Linh Dược phương hướng chữa thương."

Tôn Thanh Ninh khẽ gật đầu, liền cũng không có hỏi nhiều nữa.

"Đa tạ! Lệnh tổ Tôn trưởng lão không chỉ là Luyện Đan Tông Sư, chữa thương cũng là đỉnh tiêm hảo thủ, nếu có được Tôn trưởng lão cứu chữa, này vết thương nhỏ nghĩ đến rất nhanh liền có thể khỏi hẳn."

Chu Yasha cảm cười nói.

Trong xe mọi người khác dần dần cũng không có sẽ ân cần hẳn.

Người này Hôi bào lão giả Chu hơn kém Trúc Cơ tột cùng tu vi thâm hậu, thực lực tương đương cao, là Bồng Lai Tiên Tông bên trong huy nhất mười mấy tên Trúc Cơ tầng chín tu sĩ một trong.

Nhưng mà tán tu xuất thân, tính tình tương đối cô tịch, không phải thái hòa những thế gia khác đệ tử kết giao.

Bọn hãn cùng hãn cũng không thể nào quen thuộc, chỉ là mấy lần gặp mặt mà thôi, giới hạn tại ân cần thăm hỏi vài câu.

Linh câu mã xa một ngày thế nhưng chạy vội mấy ngàn dặm, quanh đi quẩn lại, vẫn như cũ rời đi gần tháng lâu.

Hành trình như thế chi dài đằng dặc, làm không ít Bồng Lai thế gia tử đệ kinh ngạc.

Bọn hãn dĩ vãng tham gia mười năm một lần Linh quả tranh đoạt chiến, cũng bất quá mấy ngày liền đến, non nửa tháng liền có thể chấm dứt. Nhưng lần này xuất kỳ dài đằng dặc, chỉ là trên đường đã đi trọn vẹn một tháng.

Bất quá cũng may, Trúc Cơ tu sĩ đã không giống Luyện Khí tu sĩ giống nhau thường xuyên cần ăn uống, chỉ cần ăn vào một quả Ích Cốc Đan cùng chút ít nước, thời gian một tháng, nhịn một chút cũng có thể chịu qua đi.

Đoàn xe cuối cùng hay vẫn là thuận lợi đã tới mục đích địa, một mảnh to lớn cổ xưa sơn mạch phụ cận.

Lệ đại trưởng lão các loại các vị Kim Đan các Trưởng lão đã xuống xe ngựa, đang chuẩn bị lấy cái gì. Lệ đại trưởng lão đánh ra một đạo Truyền Âm Phù lục, hướng trong núi sâu bay đi.

Một lát, cái mảnh này trong núi sâu bay vụt ra năm đạo mặc Bồng Lai Tiên Tông trường bào tu sĩ Kim Đan thân ảnh, nghênh đón mọi người đã đến.

Tất cả xe ngựa phong ấn bị tiết lộ, hơn hai trăm tên Trúc Cơ đệ tử cũng lập tức theo hơn mười chiếc kín gió bên trong xe ngựa ra ngoài thông khí.

Nhiều người Bồng Lai Tiên Tông các đệ tử xuống xe ngựa, nhao nhao nhìn bốn phía, muốn biết mình người ở chỗ nào.

Thế nhưng chung quanh tất cả đều là Sùng Sơn trùng điệp, cùng với rậm rạp rừng rậm, phương xa thậm chí nghe được lao nhanh đại hà tiếng sóng, không phân biệt phương hướng. Bọn hã trên đường lại đang phong ấn trong xe, hoàn toàn không biết đạo trải qua những địa phương kia.

Nhìn chung quanh tình cảnh, tựa hồ là nam phương Hoang không có dấu người, cổ xưa rừng rậm khu vực.

Xem ra, Linh quả tranh đoạt chiến địa điểm, không phải lôi đài, cũng không phải là nhân tạo trong kiến trúc, mà là thuần túy dã ngoại chi địa. Loại địa phương này, chẳng lẽ không thể nghi ngờ thật lớn.

Nhìn ở đây tình hình, không ít đệ tử có chút cục xúc bất an, vờ vờ nói nhỏ.

Có một người thanh niên thế gia đệ tử rất là giật mình, chấp tay hướng lĩnh đội Lệ đại trưởng lão dò hỏi: "Lệ sư thúc, đây là nơi nào, chúng ta đây là muốn ở chỗ này tiến hành tranh đoạt chiến?"

Lệ trưởng lão đứng chấp tay, ngắm nhìn núi xa xa mạch, lạnh nhạt nói: "Các người cực kỳ gặp may mắn, năm nay Linh quả tranh đoạt, được an bài ở phía trước cái mảnh này cổ xưa Vu Sơn Bí Cảnh bên trong. Không biết đạo nơi này là chỗ nào không sao, rất nhanh các người sẽ đi vào, tìm tòi bên trong chân dung."

Vu Sơn Bí Cảnh!

Nếu như được xưng là Bí Cảnh, tự nhiên là chưa bị phát ra lợi dụng, cũng không mở ra cho người ngoài man Hoang Nguyên bắt đầu bí ẩn đất hoang.

Toàn bộ Thần Châu Trung Thổ Đại Địa, tuyệt đại bộ phận Linh khí nồng đậm thích hợp tu tiên địa phương, đều bị các đại Tiểu Tiên tông phân chia hầu như không còn, như vậy thuần túy ngang tàng bạo ngược Linh Địa đã là cực ít.

Bồng Lai Tiên Tông trong tay, liền nắm giữ lấy như vậy một tòa Bí Cảnh.

Hoàn toàn bị Bồng Lai Tiên Tông độc chiếm, từ nhiều tên tu sĩ Kim Đan thân tự canh chừng, cấm chỉ mặt khác Tiên Tông tu sĩ tiến vào.

Kỳ thật, Lệ đại trưởng lão mình cũng là một đầu sương mù, không rõ vì cái gì năm nay Linh quả tranh đoạt chiến, muốn thả ở cái địa phương này.

Những năm qua mỗi lần địa điểm, đều là Bồng Lai tông chủ và mấy vị cầm quyền Đại trưởng lão thương lượng, quyết định mà Phương Hòa quy tắc.

Nhưng mà lúc này đây, vừa gặp Khương lão tổ xuất quan. Hắn hỏi cùng lần này Linh quả chi tranh, nói một câu Vu Sơn bí mật cảnh không tệ, thích hợp dùng để tuyển chọn đệ tử.

Tông chủ và nhiều người các Đại trưởng lão đều là nghi hoặc.

Này Vu Sơn Bí Cảnh, theo phát hiện liền bị Bồng Lai Tiên Tông một mực niêm phong bảo tồn lấy, vẫn như cũ bảo trì xưa nhất trạng thái.

Trong bí cảnh này đều là cổ xưa rừng rậm, các màu linh mộc trải rộng, đầm lầy chướng khí khắp nơi, yêu thú cấp cao mọc lan tràn. Trúc Cơ Cảnh Tu Tiên giả sau khi tiến vào, liền cái nhân ảnh cũng không tìm tới, rất là hung hiểm.

Tu sĩ Kim Đan ở trong bí cảnh, đều phải cẩn thận một chút.

Bọn hăn những này tu sĩ Kim Đan môn tuy rằng nghi hoặc, nhưng không dám đối với Khương lão tổ có ý kiến, liền đem năm nay Linh quả tranh đoạt chiến, định tại Vu Sơn Bí Cảnh.

"Nơi này là Vu Sơn Bí Cảnh? !"

"Ta từng nghe tộc trưởng nhắp lên, nhưng một mực không biết bí cảnh chỗ ở. Nguyên lai nơi này là được!"

Nhiều người Trúc Cơ dám đệ tử nghe vậy, không khỏi thần sắc chấn động.

Trong bọn họ, đã từng có thể gia đệ tử nghe gia tộc trưởng bối, vô tình ý nhắc qua, Bồng Lai Tiên Tông năm giữ trong tay có một tòa Vu Sơn Bí Cảnh.

Chỗ này Vu Sơn Bí Cảnh, phương viên bên trên vạn dặm, có cao ngất hiem trở Linh sơn Đại Xuyên, hơn nữa là vô biên vô tận man Hoang Cổ lão rừng rậm, Linh khí cực kỳ nồng đậm, chưa bao giờ bị Tu Tiên giả khai phát qua.

Nếu như là môn phái nhỏ, đủ để ở chỗ này khai tông lập phái, thành lập sơn môn, khai khẩn linh điền Dực Điền, gieo trồng Linh vật, đánh rớt xuống mấy nghìn năm cơ nghiệp.

Nhưng Bồng Lai Tiên Tông rồi lại đem nơi đây niêm phong bảo tồn, phái ra hơn nhiều tên Kim Đan Trưởng lão trường kỳ gác, nghiêm cấm Tu Tiên giả tiến vào. Không tiến hành bất luận cái gì khai phát lợi dụng, tùy ý Linh thảo sinh trưởng, Yêu thú hoành hành, ác chương khí khắp nơi.

Đây là đem Vu Sơn Bí Cảnh lưu lại đồ dự bị, vạn nhất mấy nghìn năm, trên vạn năm về sau, Bồng Lai Tiên Tông Linh Mạch cùng Linh khí khô kiệt suy sụp, liền bắt đầu dùng chỗ này dự bị Linh Địa Bí Cảnh, đại quy mô khai phát lợi dụng, lấy kéo dài Tiên Tông khí vận.

Vì vậy, coi như là phổ thông Trúc Cơ đệ tử biết rõ nơi này là Vu Sơn Bí Cảnh cũng vô dụng.

Ngoại trừ đóng giữ nơi này vài tên Kim Đan Trưởng lão bên ngoài, đã liên đại bộ phận Kim Đan Trưởng lão, cũng không biết nơi này vị trí, chưa từng thấy qua tình huống bên trong.

Nhiều người Trúc Cơ các đệ tử lần đầu đi tới nơi này Bí Cảnh bên ngoài, không pháp bởi vậy đạt được quá mức ưu thế.

Lê trưởng lão ánh mắt đảo qua nhiều người Trúc Cơ đệ tử, tuyên bố quy tắc, nói ra: "Vu Sơn Bí Cảnh, thuộc về Cao giai hiểm cảnh. Bên trong có đếm không hết Thụ Yêu tinh quái, rất nhiều Yêu thú sào huyệt, ác độc chương khí, quá mức đến Kim Đan cấp Yêu thú qua lại. Dù là Kim Đan Trưởng lão cũng không dám mạo muội làm việc, Trúc Cơ tu sĩ tiến vào bên trong, đối phải cẩn thận một chút.

Tổng cộng mười miếng Linh quả, chuyện xảy ra trước dùng linh rương trang hảo, rải ở tòa này bên trên vạn dặm phương viên Vu Sơn Bí Cảnh bên trong bất đồng chi địa. Thả ra chi địa, đều là hung hiểm dị thường, phụ cận hoặc là nhóm lớn Yêu thú qua lại, hoặc là chính là Hữu Kim Đan cấp yêu thú tung tích, rất khó cướp được Linh quả.

Bởi vì năm nay Linh quả tranh đoạt chiến, sân bãi là phạm vi to lớn Vu Sơn Bí Cảnh, cho phép tự do tranh đoạt, vì vậy tranh đoạt quy tắc so với dĩ vãng đều tàn khốc hơn một ít.

Một khi tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh, giữa các người liên không là đồng môn, sư huynh đệ, đồng bọn, bạn bè, mà là đối thủ cạnh tranh. Muốn nghĩ hết tất cả biện pháp bảo toàn bản thân, đoạt được Linh quả, hơn nữa còn sống ra ngoài!

Tại đây như vậy hung hiểm địa phương tiến hành Linh quả tranh đoạt chiến, thương vong là không thể tránh. Trận chiến này là bên trong tranh

đoạt chiến, cho phép chém giết lẫn nhau, nhưng tông môn không phòng lệ làm như vậy. Chư vị muốn nhớ lấy, lượng lực mà làm, tốt nhất là kết bè kết đảng hành động.

Đừng tưởng rằng này rất tàn nhẫn, Tu Tiên giới lại thái, vốn liền cực kỳ tàn khốc. Có thể còn sống sót, bốn sự chính là bản lãnh lớn nhất. Một thân một mình, cũng đừng có đi chịu chết.

Về phần như thế nào mới được những này Linh quả, là hợp tác, hay vẫn là tranh đoạt, minh tranh tối đoạt, toàn bộ đều các người tự hành quyết đoán.

Bốn trưởng lão chỉ nhìn kết quả cuối cùng.

Ngoài ra, các người tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, thời gian dừng lại kỳ hạn là nửa năm. Nửa năm sau, mặc kệ kết quả như thế nào đều muốn ra ngoài, nếu không cam chịu làm mất tích, Tử Vong!

Trong bí cảnh trước mặt có đại lượng hoang đại mấy trăm năm, hơn một nghìn năm Linh vật, có thể tùy ý ăn dùng, tăng cường tu vi. Vậy cũng là các người lần này Vu Sơn bí cảnh một cái thêm vào phúc lợi. Mọi người không có có thể tìm tới Linh quả, cũng giống vậy có thể thu lấy được phong phú.

Còn có, để cho công bằng, tiến vào bí cảnh đệ tử chỉ cho phép mang theo Trúc Cơ Cảnh giới sủng thú, không cho phép vượt qua Trúc Cơ Kỳ, mỗi người đều muốn kiểm tra thú túi!"

Lệ đại trưởng lão tuyên bố xong lần này Linh quả tranh đoạt chiến quy tắc, liền bắt đầu kiểm tra.

Lập tức, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão, đối với hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ mang theo người Túi Trữ Vật, Tu Di Giới cùng thú túi, tiến hành kiểm tra, nhìn có hay không có vi phạm lệnh cấm chi vật.

Không cho phép mang theo Kim Đan cấp Linh sủng đi vào, đây là cho tới nay lệ cũ.

Có một chút Kim Đan thế gia tiền tài lực hùng hậu, nuôi dưỡng rồi Kim Đan cấp Linh sủng, Trúc Cơ đệ tử chỉ cần một cái Khu Yêu Linh, có thể thúc đẩy khiến cho chúng nó chiến đấu.

Cái này rất dễ dàng dẫn đến một bộ phận Trúc Cơ đệ tử chiến lực cách xa cự đại, vì vậy không cho phép mang theo, tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh bên trong.

Bất quá, Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí các loại vẫn là có thể mang theo.

Pháp Khí chỉ là phẩm giai cao không được, còn cần Trúc Cơ tu sĩ tu luyện lâu dài, cùng bản thân hòa làm một thể, mới có thể phát huy ra uy lực. Vậy cũng là Trúc Cơ tu sĩ bản thân có thực lực.

Rất nhanh, đến phiên Tô Trần.

Tô Trần trầm mặc không nói, tiếp nhận một gã Kim Đan trưởng lão kiểm tra.

Hắn đã hấp thụ tại Thần Sơn chi đỉnh, bái kiến lão tổ giáo huấn. Dem Túi Trữ Vật, Kim Đan Lam Băng Thiểm Điện, kia trước mặt phong ấn Trang Lục Y Chiêu Quỷ Phiến để vào Tu Di Giới bên trong, ném vào Thức Hải Linh sơn đi vào bên trong rồi. Coi như là Nguyên Anh lão tổ ở trước mặt, cũng phát hiện không được Linh sơn tồn tại, tự nhiên đừng nói Kim Đan Trưởng lão.

Nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ một bên tiếp nhận Kim Đan các trưởng lão kiểm tra, một bên gấp suy nghĩ đối sách, suy nghĩ Lệ trưởng lão công bố những quy tắc này bên trong, có hay không có lỗ thủng thể nhưng chui vào.

Kim Đan Trưởng lão định rồi quy tắc, nhưng mà cũng không cấm chỉ bọn hăn lợi dụng trong quy tắc lỗ thủng.

Dù sao, đầu óc linh hoạt có thể chui vào lỗ thủng, đó cũng là một loại thực lực thể hiện.

"Vu Sơn Bí Cảnh bên trong thập phần hung hiểm, có nhóm lớn Yêu thú, thậm chí Hữu Kim Đan Yêu thú qua lại. Không bằng chúng ta kết bè kết đảng hành động, trước diệt trừ Yêu thú, chen lấn hết kia đối thủ của hăn, nếu là phát hiện Linh quả, chúng ta sẽ dựa vào bản sự riêng tranh giành Linh quả!"

Mọi người ba, năm phần mười đội, xì xào bàn tán, mời một ít quen thuộc tín nhiệm tu sĩ kết bè kết đảng.

Kết bè kết đảng, là dễ dàng nhất đạt được ưu thế một biện pháp.

Tô Trần nhưng là độc tự yên lặng làm lấy chuẩn bị, Vu Sơn Bí Cảnh bên trong hung hiểm, nhưng hăn cũng không tính toán đi tìm Ngô Tiều, Tôn Thanh Ninh kết bè kết đảng làm việc.

Tuy rằng bắt đầu hội tiện lợi an toàn một ít, nhưng cuối cùng tìm được Linh quả mà nói, vật ấy quan hệ lợi hại quá lớn, hay vẫn là tránh không được trở mặt. Không bằng dứt khoát độc tự đi tìm.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 301: Sát Khí Hàng Đối Diện!

Bồng Lai Tiên Tông mấy tên tu sĩ Kim Đan, một đến Sùng Sơn trùng điệp trước một ngọn núi hoang bên trên. Phía trước đều là vô biên vô tận Sùng Sơn trùng điệp, cổ xưa rừng rậm.

Nhiều người tu sĩ Kim Đan đồng thời, lấy bốn khối Kim Đan lệnh bài hướng phía trước đánh ra.

Chỉ thấy bốn miếng Kim Đan lệnh bài bay ở giữa không trung trong, đánh lên một khối to lớn nguy nga trận pháp màn sáng, phát sinh rung động chấn động, truyền tới phía chân trời xa xôi.

Vu Sơn Bí Cảnh cả vạn dặm phương viên, hoàn toàn bao phủ tại tòa trận pháp này bên trong màn sáng.

Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ Kim Đan, bằng vào Thiên Địa Chi Thế cùng Vu Sơn bí cảnh nội sung Phái Linh khí, bày ra một tòa khổng lồ che đầy trận pháp, đem Vu Sơn Bí Cảnh hoàn toàn bao phủ ở bên trong.

Bốn đạo Kim Đan lệnh bài làm chống đỡ, cường ép tại tòa trận pháp này màn sáng bên trên mở ra một đạo mấy trượng cửa thông đạo.

Trong chốc lát, màn sáng được mở ra cửa thông đạo, một cổ mãnh liệt Linh khí trút xuống.

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ lúc này mới rung động phát hiện, phía trước kia mảnh nhìn như thế gian thông thường Sùng Sơn trùng điệp, rõ ràng ẩn chứa như thế nồng nặc Linh khí.

Chính là bởi vì màn ánh sáng trận pháp bảo hộ cùng cách ly, Vu Sơn bí cảnh nội Linh khí mấy ngàn năm qua cũng không tiết ra ngoài, nồng đậm trình độ cực cao, thậm chí so với bây giờ Bồng Lai Tiên Tông sơn môn còn cao.

Chỗ này màn sáng trận pháp, lực phòng ngự cũng cao vô cùng.

Ngoại lai tu sĩ, nếu là thấp hơn Trúc Cơ Cảnh giới tu vi, căn bản là không có cách xé mở đạo này trận pháp bình chương.

Nếu như Hữu Kim đan tu sĩ phá vỡ trận pháp màn sáng, sở trường tự ra vào Vu Sơn Bí Cảnh mà nói, càng là hội xúc động tòa trận pháp này cảnh báo. Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ Kim Đan lập tức hội phát hiện, hơn nữa tiến về trước điều tra.

Lệ đại trưởng lão các loại tu sĩ Kim Đan môn đem Vu Sơn bí cảnh trận pháp mở ra một góc.

Hơn hai trăm tên Trúc Cơ các tu sĩ ba năm kết bè kết đảng thành đội, xuyên qua này quảng sáng vào miệng, nối đuôi nhau mà vào trong bí cảnh.

Lập tức, Tô Trần liền xuyên qua núi hoang màn ánh sáng vào miệng, tiến nhập Vu Sơn Bí Cảnh, cùng hơn hai trăm tên Trúc Cơ các tu sĩ rơi ở trong một khu rừng.

Tô Trần nhìn tiền phương, vô biên vô tận u ám âm trầm Viễn Cổ rừng rậm, từng buội Lục sắc che trời Cự Mộc che khuất bầu trời, bầu trời ánh mặt trời cũng khó tìm đến rọi vào, tạp nhạp lùm cây nửa bước khó đi, nồng nặc đầm lầy cùng Linh Vụ khí tức, Linh trùng kiến độc tùy ý bay múa, lầy lội cây cối lúc giữa có thể thấy được yêu thú dấu chân.

Đặt chân Vu Sơn Bí Cảnh, như vào Viễn Cổ rừng rậm chi địa.

Hắn cảm giác sâu sắc đến khiếp sợ.

Tô Trần trong lòng, đột nhiên toát ra một cái ý niệm cổ quái.

Địa phương nào thích hợp nhất một gã Mộc hệ tu sĩ chiến đấu?

Đương nhiên là rừng rậm khu vực, mộc linh khí tối đậm đặc, Linh Thụ càng nhiều địa phương, càng thuận tiện thi triển Mộc hệ pháp thuật. Bằng vào địa lợi, Mộc hệ tu sĩ ít nhất cũng có thể đề cao ba thành sức chiến đấu.

Nếu như là đối thành lôi đài luận bàn, phong bế Đại Nhạn tháp, hoặc là vô biên vô tận sa mạc, những này sơn bãi, Mộc hệ Tu Tiên giả tại căn bản không chiếm tiện nghi.

Khương lão tổ ném cho mình một đồng Mộc hệ pháp thuật bí kíp, cho hẳn đền bù "Bản khuyết điểm" . Thế cho nên nửa năm này hẳn một mực ở dốc sức liều mạng tu luyện Mộc hệ pháp thuật.

Tô Trần không thể không hoài nghi, này Vu Sơn Bí Cảnh, chẳng lẽ là Khương lão tổ chỉ định sơn bãi?

Nếu không, lão tổ vì sao chuyên môn ném đi một đồng lớn Mộc hệ pháp thuật cho mình. Mà cạnh tranh linh quả địa phương, lại đúng được an bài tại rừng rậm khu vực. Như thế xem ra, Khương lão tổ vì gia tăng hẳn phần thắng, coi như là nhọc lòng rồi.

Tôn Thanh Ninh cùng vài tên Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ kết bè kết đảng, chủ động hỏi thăm Tô Trần, đưa ra đồng thời tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, tìm kiếm thần bí Linh quả.

Tô Trần tạ tuyệt.

Vài tên Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ liên thủ, hẳn cũng nhìn không tốt, kém xa hẳn hành động một mình thuận tiện.

Hắn đề nghị làm cho Ngô Tiều cùng Tôn Thanh Ninh đám người cùng đi, Ngô Tiều thực lực rất mạnh, nhưng mà Kim hệ chiến thuật chỉ một, tốt nhất là cùng tu sĩ khác hợp tác.

Tôn Thanh Ninh tiếc hận lắc đầu, chỉ có thể mời rồi Ngô Tiều vị này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ, cùng mặt khác vài tên Trúc Cơ trung kỳ tu vi đồng lứa đồng thời tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh bên trong.

Rất nhanh, đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ bắt đầu xuất phát, hướng cổ xưa rừng rậm ở chỗ sâu trong mà đi, phân tán ra, tại đây vạn dặm Vu Sơn Bí Cảnh tìm tòi kia mười miếng thần bí linh quả tung tích.

Tô Trần cố ý rơi ở phía sau, cũng không gấp gáp đuổi ở phía trước.

Vu Sơn Bí Cảnh bên trong tình huống không rõ, các loại khí độc cùng hoang dại Yêu thú rất nhiều, Linh quả đều thả ở trong bí cảnh hung hiểm nhất chi địa, cũng không phải là dễ dàng như vậy đắc thủ.

Những đội ngũ khác đi ở phía trước rất tốt chút ít, thuận tiện hẳn quan sát.

Giống Tô Trần như vậy tính toán một thân một mình ở trong bí cảnh tìm tòi, cũng ít khi thấy. Hầu như đều là Trúc Cơ tăng chín đỉnh phong, đối với thực lực bản thân có cực đại tự tin, mới có thể quyết định độc thân đi tìm tòi Linh quả.

Chu Á hiển nhiên cũng là độc tự độc thân, có lẽ là bởi vì bị thương trên người duyên cớ, thậm chí ngay cả mời hẳn kết bè kết đảng người đều không có.

Hắn thoáng nhìn Tô Trần một thân một mình, không khỏi tới gần phía trước, ô miệng ho khan vài tiếng, cười trêu chọc nói: "Tô tiểu sư đệ, người này Trúc Cơ trung kỳ tu vi quá yếu, một người khẳng định không hề hi vọng, như thế nào không tìm người ăn chung?"

"Chu sư huynh làm thế nào không tìm người kết nhóm?"

Tô Trần quay đầu lại liếc về rồi này Hôi bào lão giả liếc nhìn, rồi lại là có chút cảnh giác.

Này Chu Á, nghe nói cũng là một gã tán tu xuất thân Bái nhập Tiên Tông đệ tử, vậy mà có thể tu luyện tới Trúc Cơ Kỳ tầng chín cảnh giới đỉnh phong, hơn nữa Bái sư Kim Đan Trưởng lão, đạt được một cái tiến cử danh ngạch.

Như vậy Trúc Cơ đỉnh phong tu sĩ, coi như là bị tổn thương, cũng tuyệt đối là đối thủ đáng sợ.

"Lão phu có bệnh trong người, bị bọn hăn chịu không nổi, cũng không ai nguyện ý góp tay kéo một chút. Nếu không, tôi tiểu sư đệ cùng lão phu hợp tác? ! Thực lực chúng ta yếu, bị bọn hăn những cái kia đứng đầu thế gia cao thủ xem thường. Nhưng này hoàn toàn cũng là cơ hội, nói không chừng ngược lại có thể cướp được Linh quả, ta và người tất cả phân một nửa như thế nào?"

Chu Á than thở, tràn đầy bất đắc dĩ nói.

"Chu sư huynh không cần, tất cả tìm tất cả a!"

Tô Trần lãnh đạm trả lời một câu, độc tự hướng tĩnh mạch rừng rậm bước đi. Rất nhanh, hăn biến mất ở trong rừng rậm.

"Ài, người tuổi trẻ bây giờ a, thật sự là không hiểu con lão! Nếu như người là thuận theo cộc bò lên trên, cùng lão phu ăn chung, lưu lại người một cái mạng, tiến đưa người một việc cơ duyên cũng chưa từng không thể, thật sự là không hiểu quý trọng."

Chu Á nhìn xem Tô Trần rời đi, một đôi nhìn như đục ngầu vàng trong mắt hiện lên đùa giỡn hành hạ chi sắc, cảm thán Tô Trần đã mất đi một cái

đạt được linh quả đại cơ duyên tốt.

Hắn mở rộng một cái eo, hít sâu một cái Bí Cảnh bên trong linh khí nồng nặc. Hắn tràn đầy nếp gấp trên mặt dày, hiển lộ ra sáng khoái tinh thần.

Thậm chí còn có một chút hoài niệm chi sắc.

Thật hoài niệm loại này tại Bồng Lai Tiên Tông làm một gã tăng giữa Trúc Cơ đệ tử cảm giác!

Ước chừng có hơn hai trăm năm, vị từng có loại cảm giác này đi!

Trung Thổ Tu Tiên giới không ít Tu Tiên giả cũng biết, hắn Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái, vào trăm năm trước quật khởi tại bắc di chi địa, trở thành một tên tiếng tăm lừng lẫy Kim Đan hậu kỳ cao thủ, tại đồng bậc tu sĩ bên trong khó gặp địch thủ, thậm chí có nhìn qua Vãn Đỉnh Nguyên Anh cảnh giới.

Nhưng mà không ai biết, hắn này Ma Sát Minh chủ, tại hơn hai trăm năm trước, cũng đã từng là Bồng Lai Tiên Tông một gã hùng tâm bừng bừng Trúc Cơ đệ tử.

Tại hai trăm năm trước, hắn lấy tán tu chi thân bá nhập Tiên Tông, thiên phú kinh diễm toàn bộ Bồng Lai Tiên Tông. Bị Bồng Lai đệ nhất thế gia, tu sĩ Kim Đan Khương Thần Hồng thu làm đệ tử. Khi đó, Khương Thần Hồng chưa trở thành tông chủ.

Thế nhưng là rất nhanh, hắn và sư tôn Khương Thần Hồng bởi vì tu tiên chi đạo rất nhiều chia rẽ, bị đương chúng trách cứ tức giận mắng, hắn dưới sự giận dữ phản bội chạy trốn ra tông môn, ẩn nấp đến bắc di chi địa, khổ tu 《 Phệ Hồn ma công 》, rất nhanh bước lên cảnh giới Kim Đan.

Dùng một trăm năm, hắn nhất thống Thiên Phong Hạp rất nhiều ma tu, thành lập khổng lồ Ma Sát Minh trở thành Minh chủ, thực lực hầu như đuổi

theo một cái đăng trước Tiểu Tiên tông.

Cũng chính bởi vì hắn là Bồng Lai đệ tử xuất thân, đối với Bồng Lai Tiên Tông bên trong tình hình hầu như rõ như lòng bàn tay, có thật miệng nói tới.

Bồng Lai hiện Nhân Tông chủ Khương Thần Hồng, Giới Luật Đường Lệ đại trưởng lão, cấp cao nhất Luyện Đan Tông Sư Tôn Chân, đánh Thiên Phong Hạp Cát Trường Phong Trưởng lão, cũng không xa lạ chút nào. Không phải sư thúc sư bá, chính là bạn cũ.

Hôm nay, hắn Kim Đan Hậu Kỳ thực lực không chút nào tại Bồng Lai tông chủ Khương Thần Hồng phía dưới. Nếu không có lọt vào Cát Trường Phong các loại sáu bảy tên tu sĩ Kim Đan vây công, hắn cũng không trở thành bị trọng thương mà chạy.

Hắn năm đó cũng là bởi vì này xuất thân của chính mình, mới có thể thu Huyết Ma cái này Bồng Lai phản đồ làm thân truyền đồ đệ. Đáng tiếc, Huyết Ma không biết tung tích, phỏng chừng chết rồi.

Hắn suy nghĩ theo Bồng Lai Tiên Tông bên trong, sẽ xúi giục một gã Trúc Cơ tu sĩ, thu làm đệ tử thân truyền. Nhưng vừa rồi tiểu tử kia không có nhân quang, rất không thức thời rồi, rõ ràng lý cũng không lý hắn.

Bất quá, cũng không sao cả rồi.

Dứt khoát đem Vu Sơn bí cảnh nội hơn hai trăm tên Bồng Lai đệ tử, đều chém tận giết tuyệt, làm cho Bồng Lai Tiên Tông cao thấp, cảm thụ một phen thấu xương Minh Tâm đau khổ.

Chu Á kích thước lưng áo nhoáng một cái, thân ảnh trong rừng trở nên cực kỳ âm đạm, biến mất không thấy gì nữa.

Làm một tên sau cùng Trúc Cơ tu sĩ, tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh tham gia Linh quả tranh đoạt chiến lúc sau.

Kim Đan các Trưởng lão thu hồi bốn tấm lệnh bài, trận pháp màn sáng vào miệng nhanh chóng khép lại.

Nhiều người tu sĩ Kim Đan môn tại Vu Sơn Bí Cảnh bên ngoài trông coi, hoặc tại núi hoang sáng lập thạch thất bế quan tu luyện, hoặc tại Vu Sơn Bí Cảnh chung quanh tuần tra, kiên nhẫn cùng đợi lần này Linh quả tranh đoạt chiến kết quả.

Lần này tranh đoạt chiến, ước chừng phải nửa năm mới có thể chấm dứt, so với hướng năm đều lâu hơn một chút.

Tô Trần tại u ám âm trầm Lục sắc Cổ trong rừng, cầm trong tay tam bảo hồ lô, vô thanh vô tức đi tới, cường đại Thần Niệm hoàn toàn buông ra, đối với chung quanh trăm trượng phương viên bảo trì độ cao cảnh giác.

Hư thối vô số lá cây mặt đất, sớm đã trở thành đen thui đen như mực bùn đất, Thủy Trạch chi địa cốt cốt tỏa ra mãnh liệt độc chương khí pha. Tại đầm lầy bên cạnh một đóa diêm dúa hoa đại đóa, nói không chừng phấn hoa kịch độc, nghe thấy đầu chóng mặt hoa mắt, cầm đầu ngã quỵ trên mặt đất.

Yêu độc xà tại trong vũng nước ẩn núp, vền vền lộ ra đầu rắn sọ, cùng đợi đi ngang qua con mồi. Màu sắc rực rỡ ban bác bay độc trùng ở giữa lá cây Chập Phục, khô bại nhánh mây quần quanh ở che trời trên gỗ lớn, thuận lúc giữa khả năng hóa thành Thụ Tinh.

Trong không khí tràn ngập các loại mực nát tanh tươi, rồi lại tươi mát mưa móc chi khí, Linh khí nồng đậm làm cho người tham lam muốn sâu hút mấy cái, rồi lại vừa sợ trong đó hỗn tạp độc khí, khó có thể nói tổ khí tức.

Nguy hiểm dù sao vẫn là trong lúc lơ đãng xuất hiện.

Tô Trần không dám dùng sũa chó kiba, cũng không dám dùng Phệ Linh Phi Nghĩ đến cảnh giới. Chúng nó rất dễ dàng công kích trong rừng Yêu thú, phát ra tiếng ồn ào, hấp dẫn đến tu sĩ khác chú ý.

Hắn cầm ba con hoang đại Luyện Khí Linh Điệp, xóa đi kia Linh thức, dùng mình Thần Niệm thao túng, bay ở chung quanh ngọn cây chỗ cao, lặng yên không tiếng động quan sát động tĩnh chung quanh.

Đều muốn từ nơi này bên trên vạn dặm Bí Cảnh bên trong, tìm được một quả thần bí Linh quả, nói hòa nhã Bất Dịch, nói khó kỳ thật cũng không phải là rất khó khăn.

Bởi vì Lệ đại trưởng lão đã nhắc nhở qua, tất cả Linh quả đều bị kiên cố bảo rương phong kín lấy, để đặt ở trong bí cảnh cực kỳ hung hiểm địa phương. Hoặc là cỡ lớn Yêu thú sào huyệt, hoặc là Kim Đan Yêu thú qua lại chi địa.

Ở đâu hung hiểm, liền hướng cái chỗ kia đi cũng được. Mấu chốt là, có hay không bản lãnh này vào tay tay.

Mà chỗ như thế, căn cứ Lệ đại trưởng lão nhắc nhở, tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong ước chừng có vài chục chỗ nhiều chỗ hung hiểm. Bên ngoài mấy ngàn dặm hơi chút ít điểm, giải đất trung tâm nhiều nhất.

Tô Trần rời đi hơn mấy chục dặm địa phương.

Đột nhiên, hắn bên trái ước chừng một ngàn trượng trong rừng rậm, vang lên một tiếng tiếng kêu thảm kinh khủng, phù phù ngã xuống đất. Nhưng rất nhanh, khôi phục tỉnh mạch Vô thanh, giống là cái gì cũng chưa có phát sinh qua giống nhau.

Tô Trần không khỏi toàn thân sớn hết cả gai ốc. Hắn lập tức thân ảnh lóe lên, thi triển một đạo Mộc Ẩn Thuật, đứng vào bên cạnh một cây Cổ Mộc bên trong, thuận lúc giữa cùng Cổ Mộc hòa làm một thể.

Tuy rằng Linh quả chỉ tranh cho phép chém giết lẫn nhau.

Nhưng đại đa số tu sĩ, hay vẫn là tự bảo vệ mình làm chủ, không đến tình trạng nguy cấp, sẽ không dễ dàng công kích tu sĩ khác.

Dù sao cũng là đồng tông, nếu là sát bất tử đối phương, chính là kết xuống kẻ thù, không ghi hận là không thể nào. Ra Bí Cảnh lúc sau, tại Tiên Tông vẫn sẽ oan gia ngõ hẹp gặp bên trên. Có thể tránh thoát chém giết, đều tận lực tránh đi.

Lúc này mới tại Vu Sơn Bí Cảnh bên ngoài hơn mấy chục dặm đất mà thôi, chưa đến bất luận cái gì một nơi hung hiểm.

Là bị Yêu thú tập kích?

Hay vẫn là người nào tại sớm khai sát giới?

Trúc Cơ tu sĩ phần lớn tốp năm tốp ba hành động, dám người độc hành cũng đều là cao thủ. Cùng giai tu sĩ muốn đánh bại đối thủ, cũng không phải mấy cái ngay lập tức có thể làm được. Nếu là tu sĩ chém giết, người này kẻ giết người, tuyệt đối là Trúc Cơ Cảnh cao thủ đứng đầu!

Tôi làm Tô Trần kinh hãi là, việc này phát chi địa, cách hẳn quá gần.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 302: Liên Phá Tam Giai, Vấn Đình Trúc Cơ Đình Phong!

Tô Trần thi triển Mộc Ẩn Thuật, cùng rậm rạp rừng rậm trong một cây che trời Cổ Mộc hòa làm một thể, thu liễm khí tức, trong rừng che giấu thân hình của mình.

Hắn Mộc Ẩn Thuật đã đạt tới có chút thông thạo tạo nghệ, hầu như không sơ hở gì. Không chỉ có ngoại hình không thể phân biệt, hơn nữa Thần Niệm cũng tìm tòi không đi ra.

Mặc dù có Trúc Cơ tu sĩ từ bên cạnh trải qua hơn trượng bên trong, cũng khó có thể phát hiện Cổ Mộc bên trong cất giấu một gã Mộc hệ Tu Tiên giả.

Thật lâu, Tô Trần không dám phát ra chút nào động tĩnh.

Toàn bộ u ám trong rừng sâu, yên tĩnh Vô thanh. Ít Hứa Quang tia theo rậm rạp ngọn cây lộ xuống dưới, chiếu rọi ra sắc sỡ Khô Đăng Lão Lâm trong, một mảnh Lục sắc âm trầm kinh khủng bầu không khí.

Chỉ có một chút độc trùng Phi Nga, tại khắp nơi không bay múa. Có lẽ là bởi vì Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, Linh khí quá mức nồng đậm cùng dồi dào. Thế cho nên nơi này Linh trùng, thể trạng phổ biến nếu so với ngoại giới lớn hơn một chút.

Tô Trần cũng không dám khẳng định, kia tiếng hét thảm là bị Yêu thú giết chết, hay là hấn sát?

Trộn vện qua mấy canh giờ, Tô Trần xem chừng kia tên giết người tu sĩ hoặc là Yêu thú, khả năng đã ly khai này một khu rừng.

Nhưng hắn vẫn như cũ vị buông lỏng cảnh giác, lộ ra lộ thân hình ra đến. Mà là thận trọng điều khiển một cái dã Linh Điệp, theo che trời cổ mộc ngọn cây đầu cành, bay qua điều tra tình huống.

Dã Linh Điệp bay đến qua ngàn trượng bên ngoài, đi vào một mảnh mây trăm trượng dày đặc nước biếc đỏ phụ cận. Bên nước trung ương, nổi lơ lửng một đóa nghìn năm tam sắc Linh Liên, khai ra nhiều đóa tam sắc hoa sen, cây sắc hoa sen xanh tươi ướt át, màu đỏ hoa sen như hỏa diễm, thủy sắc hoa sen thanh tịnh Bích Lam, hoa sen dáng dấp yếu điệu. Trong đó một đóa đã để kết thúc Liên Tử, tản ra nồng nặc mùi thơm.

Bến nước chung quanh, tùy ý có thể thấy được một ít không biết tên Yêu thú bạch cốt, tản ra lân quang.

Một gã lựa chọn cô thân lên đường, người mặc đồ trắng Bồng Lai Tiên Tông Trúc Cơ đệ tử, hiển nhiên là cách này phát hiện rồi này gốc nghìn năm tam sắc Linh Liên, muốn đi hái.

Kết quả, nhưng là phơi thầy ngược lại ở mảnh này cận trong vùng nước.

Tên đệ tử này trước khi chết , trên mặt lộ ra sợ hãi chi sắc, một tay cầm Pháp Khí phi kiếm, giãy giụa lấy tựa hồ muốn muốn đứng, đáng tiếc trước khi chết cũng chỉ là phát ra hét thảm một tiếng.

Tay chân của hắn cùng trên mặt đều hiện hiện ra màu đen thui trạch, tựa hồ trong nào đó yêu xà hoặc Yêu Trùng kịch độc, đâm xuyên qua hắn hộ thể cương trảo, trát tại trên thân thể.

Trong tay người này Pháp Khí phi kiếm cũng không bị người khác lấy mất, trên ngón tay một quả Tu Di Giới cũng vẫn còn đang. Càng là bên cạnh xác nhận điểm này.

"Ngàn năm tam sắc Linh Liên, đây chính là luyện đan Tam giai Thượng phẩm luyện đan dược liệu, luyện thành 'Tam sắc Liên Tử Đan' có thể cung cấp tu sĩ Kim Đan phục dụng, giá trị vượt qua bốn, năm vạn khối Linh Thạch! Như thế Thiên Tài Địa Bảo, Yêu thú ăn chi cũng có thể tăng nhiều tu vi, nhất định có cường hãn Yêu thú thủ hộ. Nếu không không có khả năng bảo tồn đến bây giờ, còn có Liên Tử."

Tô Trần thần tình chấn động.

Dựa theo tranh đoạt chiến quy tắc, Trúc Cơ tu sĩ tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong lấy được Linh vật, là cho phép bản thân mang đi. Coi như là quá mức thu hoạch, đối với ngày sau tu luyện có lợi thật lớn.

Đối với tuyệt đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ mà nói, cơ hồ không có đạt được mười miếng thần bí linh quả khả năng. Nhưng mà có thể tìm tới đại lượng Linh vật, đó cũng là mùa thu hoạch lớn.

Vì vậy, có chút Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ đã thức thời buông tha cho tranh đoạt Linh quả, ngược lại tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong sưu tập những này có giá trị không nhỏ ngàn năm Linh Dược vật liệu.

"Xem như vậy, hơn phân nửa là sợ bóng sợ gió một trận! Người này chỉ sợ là muốn hái tam sắc Linh Liên Tử, lại bị Thủy Trạch trong ẩn núp Yêu thú hạ độc chết!"

Tô Trần do dự trong chốc lát.

Đương nhiên, không có cẩn thận lật xem thi thể, cũng không có thể hoàn toàn bài trừ là hấn sát. Có lẽ hung thủ còn tiềm phục tại bên cạnh, chờ người khác quá khứ tìm tòi kết quả.

Tô Trần đang nghĩ ngợi, có muốn hay không đợi lát nữa mấy canh giờ, nếu như không có người xuất hiện mà nói, hẳn quá khứ đem người nọ còn sót lại chi vật, còn có tam sắc Linh Liên hái tới.

Kia nghìn năm tam sắc Linh Liên giá trị vượt qua bốn, năm vạn, trên người tu sĩ kia Pháp Khí chỉ sợ cũng không thua kém mấy vạn khối Linh Thạch, nơi đây chính là 10 vạn đồng Linh Thạch liền có thể tới tay. Hắc nuôi dưỡng đám kia Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ rất có thể ăn, thế cho nên mấy năm này hắc hầu như tồn tại không được bao nhiêu Linh Thạch.

Tô Trần đang muốn khởi hành, đột nhiên vênh tai, lại nghe được rồi nhỏ nhẹ động tĩnh.

Sư!

Sư!

Sư!

Đã thấy, ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, một lão giả hai người trung niên tu sĩ, vô thanh vô tức dặt tay nhau tới, đến cái mảnh này Thủy Trạch phụ cận.

Phía trước bọn họ cũng đã nghe được này tiếng kêu thảm thiết, Chập Phục rồi hồi lâu, không thấy có bất kỳ động tĩnh gì, lúc này mới tới đây điều tra tình huống. Phát hiện người chết cùng trong đầm nước tam sắc Linh Liên.

"Cái chết lại là Vương Nhận sư huynh, hắc thế nhưng là Trúc Cơ hậu kỳ cao thủ, một người độc chiếm hai ba tên cùng giai tu sĩ cũng không nói chơi! Lý sư huynh, người xem hắc là chết như thế nào!"

"Miệng vết thương tại chân, rất có thể là hắc muốn đi hái tam sắc Linh Liên, bị giấu ở Thủy Trạch bên trong độc vật đâm chùng, trúng độc mà chết."

Trong hai người năm tu sĩ, thấp giọng nghị luận.

Nhưng một gã khác lão giả đổi cẩn thận một chút, trực tiếp dùng phi kiếm đem người chết trúng độc chùng đào lên, vậy mà trong vết thương, moi ra một quả dài ba tấc độc bảm.

"Thực cốt truy hồn bảm! Đây là dùng dơ bản kịch độc, ngâm chế mấy chục năm mà thành! Là phá cương, phá hộ giáp lợi khí, lại là loại này âm tà đồ vật!"

Lão giả lại càng hoảng sợ, thấp tiếng thét kinh hãi, thần sắc không khỏi hoảng sợ.

Đây rõ ràng là bị người giết chết. Nếu không phải cẩn thận khám nghiệm tử thi, rất có thể hội tưởng rằng bị độc vật giết chết. Hơn nữa dùng loại này nham hiểm chi khí, một số gần như tại tà ma tu sĩ nên làm.

Kia hai người trung niên sắc mặt cũng thay đổi.

Nhiều người Trúc Cơ tu sĩ phần lớn hội nhớ lấy tình đồng môn, sẽ không dễ dàng hạ tử thủ. Nhưng mà mới mới vừa gia nhập Vu Sơn Bí Cảnh, liền phát hiện có người chết, này kẻ giết người khó tránh khỏi có chút quá không kiêng nể gì cả.

Hơn nữa, người hành hung cũng không lấy đi người chết Pháp Khí, cũng không đi hái tam sắc Linh Liên, hiển nhiên mục đích chỉ là đơn thuần vì diệt trừ đối thủ cạnh tranh, sát một người tựu ít đi một đối thủ cạnh tranh.

"Xem ra trận chiến này, có bởi vì tranh đoạt Linh quả không lưu tình chút nào, muốn đấu cái người chết ta sống rồi!"

"Chúng ta cũng không thể có lòng dạ đàn bà, nên ra tay độc ác liền ra tay độc ác! Nếu không sớm muộn thành vì người khác con mồi! Tẩu, đi Vu Sơn bí cảnh vùng đất trung ương! Bên kia chỗ hung hiểm nhiều, Linh quả cũng lại càng dễ tìm."

Ba người thần sắc khiếp sợ, không khỏi nảy sinh ác độc.

Bọn hãn cũng không có đi đụng thi thể di vật cùng trong đầm nước ương tam sắc Linh Liên, quả quyết nhanh chóng rời đi.

Những cái kia Pháp Khí di vật thật là phiền toái đồ vật, nếu là bị người trông thấy, nói không chừng người chết gia tộc tưởng rằng bọn hãn giết người.

Mà muốn có được tam sắc liên, chỉ sợ còn muốn cùng trong đầm nước ần núp cường đại yêu thú đấu một phen pháp, tiêu hao thực lực. Mục tiêu của bọn hãn là Linh quả, này loại giờ phút trọng yếu phân tâm đi đấu Yêu thú, hiển nhiên là không khôn ngoan tiến hành.

Tô Trần thông qua ngọn cây cái kia đã Linh Diệp, thấy vừa rồi một màn này, lạnh run một cái, sợ ngây người nửa ngày.

Tên sư huynh kia dĩ nhiên là chết ở thực cốt truy hồn bảm phía dưới.

Xem ra chính mình đánh giá thấp năm nay trận này Linh quả tranh đoạt chiến hung hiểm trình độ. Cái gọi là đồng môn tình sư huynh đệ nghị, vẫn là không ngăn cản được trở thành tu sĩ Kim Đan cự đại dụ hoặc.

Hãn trầm tư hồi lâu, cũng không như vừa rồi ba người giống nhau, chạy tới Vu Sơn Bí Cảnh bên trong náo nhiệt nhất vùng đất trung ương.

Tô Trần tại Vu Sơn bí cảnh tít mãi bên ngoài, tìm một cây mây trượng Cự Mộc đào ra một cái hốc cây, phân bố tòa tiếp theo đơn giản che đây trận pháp, trực tiếp ần núp, cũng không lập tức đi vùng đất trung ương tìm tòi linh quả tung tích.

Hãn theo Tu Di Giới bên trong, lấy ra Trang Lục Y mượn cho mình kia miếng kim quang lập lòe to lớn Đại Nguyên khí đào.

Khi tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh lúc trước, hắn cũng không có ăn vào này cái Nguyên Khí Đào tấn chức tu vi.

Kỳ thật nguyên nhân cũng đơn giản, thuần túy là vì để cho mặt khác hơn hai trăm tên Trúc Cơ trong Hậu Kỳ các tu sĩ, cảm thấy hắn chỉ là chính là một gã Trúc Cơ tầng sáu tu sĩ, căn bản không khả năng cướp được Linh quả, không có bao nhiêu uy hiếp.

Chân chính có thực lực đoạt được Linh quả, đều là Trúc Cơ tầng chín đỉnh tiêm tu sĩ. Tu vi cao, Pháp Khí cao, pháp thuật mạnh mẽ, hầu như phương hướng Phương Diện trước mặt đều vượt qua mặt khác Trúc Cơ tu sĩ.

Nếu là hắn trước đó ăn vào này cái Nguyên Khí Đào, trực tiếp tu vi tăng vọt, một lần hành động bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ tầng chín cảnh giới, chỉ sợ rất nhiều tu sĩ đều sẽ khiếp sợ, hơn nữa đề phòng đề phòng hắn, xem hắn là cái đinh trong mắt.

Đây mới là Tô Trần chậm chạp vị phục dụng Nguyên Khí Đào nguyên nhân.

Nhưng là bây giờ, hắn đã đang ở Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, nhất định phải mau chóng ăn tươi Nguyên Khí Đào, tăng cường mình tu vi. Nếu không, hắn thân là Trúc Cơ tầng sáu tu sĩ, rất nhiều Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ bên trong, cực kỳ không lạc quan.

Tô Trần miệng lớn cắn Nguyên Khí Đào, Nguyên Khí đậm đặc như chất lỏng, vào bụng mặc dù hóa, nhanh chóng bị thân thể hấp thu. Không cần trải qua Linh tủy chuyển hóa, Nguyên Khí tuôn hướng Nê Hoàn cung.

Này cái Nguyên Khí Đào quả nhiên là dị thường dồi dào, so với lúc trước hắn ăn mạnh hơn rất nhiều gấp bội.

Tô Trần năm ba ngậm ăn xong Nguyên Khí Đào, lập tức khoanh chân ngồi tĩnh tọa, toàn lực hấp thu những này Nguyên Khí.

Ngắn ngủn mấy canh giờ, hắn đem trong cơ thể Nguyên Khí hấp thu không còn, tất cả đều hút vào rồi Thức Hải Linh sơn bên trong, đi dưỡng dục mình Thanh Liên Nguyên Thần.

Tô Trần nội thị Linh sơn, khiếp sợ mừng như điên phát hiện, bản thân Thanh Liên Nguyên Thần tại ăn no Nguyên Khí lúc sau, Thanh Liên Hoa múi liên tiếp mở ra ba mảnh, rất nhanh chạy đến Đệ Cửu múi.

Thanh Liên nguyên thần một đóa Mộc hệ hoa sen, hoàn toàn nở rộ!

Thanh quang sinh động, hào quang rực rỡ chói mắt, giống như thế gian không giá ngời bảo.

Tô Trần không khỏi trợn tròn hai mắt, cẩn thận nhìn qua một lần lại một lần, rất là phấn khởi.

Quá mạnh!

Quả thực là đột nhiên tăng mạnh, một lần hành động bước vào Trúc Cơ Hậu Kỳ cảnh giới đỉnh phong.

Khương lão tổ cho Trang Lục Y này cái to lớn Đại Nguyên khí đào, dù là Kim đan sơ kỳ tu sĩ phục dụng cũng có thể lên cao một tầng tu vi. Huống chi hắn này Trúc Cơ trung kỳ tu sĩ!

Tô Trần Nguyên Thần đột nhiên tăng mạnh, bạo tới gần trọn vẹn Tam giai, nhưng mà cảm giác thân thể của mình cũng không đạt được đầy đủ rèn luyện cùng tăng lên, cùng Nguyên Thần Trúc Cơ cảnh giới đỉnh phong cực kỳ không cân đối, giơ tay nhắc chân mãnh liệt không thích ứng.

Giống như tên đứa bé đột nhiên đã có cự đại lực khí, rồi lại điều khiển tự động chưa đủ, phía đông dao động tây sáng ngời không cần thận liên đập vỡ đồ vật. Thân thể rèn luyện cùng lực khổng lồ, thường thường cần quanh năm tháng dài, mới có thể thấy hiệu quả.

Tô Trần dứt khoát tại Cự Mộc trong hốc cây, bế quan trọn vẹn gần nửa tháng, tại hẹp Tiểu Không Gian bên trong tu luyện một lần.

Hắn mới dần dần thích ứng Trúc Cơ Kỳ tầng chín tu vi cảnh giới cùng thân thể cân đối.

Ngày hôm đó, Tô Trần ngồi xuống xong mở mắt ra, trong mắt một đám thần quang hiện lên, đột nhiên đứng.

Trúc Cơ tầng chín đỉnh phong!

Hắn tại hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ bên trong, tu vi ít nhất cũng là phía trước mười mấy tên ở trong. Về phần Pháp Khí, pháp thuật, Linh sủng bao gồm nhiều Phương Diện, hắn cũng không sợ chút nào tu sĩ khác.

Này Nguyên Khí Đào là hắn lấy lãi nặng theo Trang Lục Y nơi đây mượn tới. Chờ hắn để kết Kim Đan lúc sau, còn muốn trả lại cho Trang Lục Y gấp đôi Nguyên Khí Đào.

Là thời điểm ra tay toàn lực, tranh đoạt linh quả!

Lần này Linh quả chi tranh, hắn tình thế bắt buộc!

Tô Trần theo một cái Ngự Thú túi bên trong, phóng xuất ra một cái mây trượng to lớn Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điện.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 303: Nhanh Chân Đến Trước

Tô Trần thừa lúc kỵ binh Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp, tại rậm rạp trong rừng tầng trời thấp bay vút, hướng Vu Sơn Bí Cảnh trung ương phương hướng quá khứ.

Bởi vì hấp thu Nguyên Khí Đào mà chậm trễ gần nửa tháng, đã so với mặt khác Trúc Cơ tu sĩ rơi ở phía sau không ít. Bất quá, Tô Trần đã Trúc Cơ Hậu Kỳ, lại cầm giữ Hữu Kim Đan Linh sủng, vẫn như cũ có đầy đủ tin tưởng, cướp được còn dư lại Linh quả.

Lam Băng Thiểm Điệp bay lượn tốc độ độ rất nhanh, không bao lâu xuyên qua mấy ngàn dặm rậm rạp rừng rậm.

Có lẽ là bởi vì nó tản mát ra mãnh liệt Kim Đan Yêu thú khí tức, trong rừng ẩn núp rất nhiều hung hãn đám yêu thú không không nhượng bộ lui binh, dám can đảm trêu chọc nó vô cùng ít.

Cho dù là Kim Đan Yêu thú, tại không rõ ràng lắm Lam Băng Thiểm Điệp thực lực lúc trước, cũng sẽ không mạo muội trêu chọc cường địch. Đoạn đường này, tự nhiên có chút trôi chảy.

Tô Trần đeo một bộ Băng Tầm ẩn thân áo choàng, áo choàng bên trên nạm Băng Linh châu phóng thích Băng Linh khí, duy trì lấy nón rộng vành ẩn thân hiệu quả, làm thân hình của hắn hoàn toàn biến mất.

Mặc dù có Trúc Cơ tu sĩ ẩn thân phụ cận rừng rậm, trông thấy một cái Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp trong rừng bay vút, cũng không pháp thấy

tại Lam Bằng Thiểm Điệp trên lưng Tô Trần. Chỉ biết cho rằng đây là Vu Sơn bí cảnh nội hoang đại Kim Đan Linh Điệp đang bay lượn.

Trên đường, Tô Trần trải qua Vu Sơn bí cảnh mấy ngàn dặm bên ngoài, ở một tòa sâu khe trong hạp cốc, ngoài ý muốn phát hiện một chỗ Yêu thú sào huyết, phát hiện hơn mười đầu Trúc Cơ Kỳ Thổ Yêu Hùng thi hài, rõ ràng cho thấy bị tu sĩ giết chết.

Tô Trần đồng dạng giật mình phát hiện, tại đây Thổ Yêu Hùng sào huyết phụ cận mười dặm phương viên, còn rải rác bảy tám tên Bồng Lai Tiên Tông đệ tử di thể. Bọn hăn tựa hồ là hai tiểu đội, hăn là liên liên thủ tiểu trừ chỗ này Thổ Yêu Hùng sào huyết. Nhưng chẳng biết tại sao, lại chết hết, chết kiểu này khác nhau, trải rộng đao kiếm Pháp Khí chi tổn thương, tựa hồ trải qua một phen kịch chiến, tổn thất nặng nề.

Tô Trần điều tra rồi thi thể của bọn hăn, băng lãnh, đã chết đã có đã mấy ngày.

Hăn lập tức tiến vào sâu khe hạp cốc, Thổ Yêu Hùng kia tòa Yêu tổ bên trong, rất nhanh tìm được một cái Tam giai Huyền Thiết chế tạo bảo rương, nhưng bên trong trống tuếch, chỉ để lại nhàn nhạt Linh Dược mùi thơm.

Bên trong thần bí Linh quả, đã bị người lấy đi rồi hả? Xem ra là có người nhặt được đại tiện nghi.

"Mới gần nửa tháng thì có tu sĩ cướp được thần bí Linh quả, còn dư lại Linh quả, sợ là không nhiều lắm. Phải nắm chặt mới là!"

Tô Trần không khỏi sinh ra một cỗ cảm giác cấp bách.

Vu Sơn bí cảnh nội chỗ hung hiểm, không dưới mấy chục nơi nhiều. Nhưng có giấu linh quả địa phương cũng liên chỉ vẹn vẹn có mười chỗ. Nếu là phán đoán sai lầm, không chỉ có uổng phí thời gian, còn có thể cực đại tiêu hao thực lực bản thân, làm tu sĩ khác có cơ hội có thể lợi dụng.

Tô Trần đem vài đầu Trúc Cơ Kỳ Yêu hùng huyết nhục thú thân thể, ném vào hồ lô vàng bên trong cho ăn Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, không do dự, tiếp tục hướng Vu Sơn bí cảnh vùng đất trung ương mà đi.

Vùng đất trung ương Linh khí tối đậm đặc, tự nhiên chiếm giữ ở chỗ này Yêu thú cũng càng thêm hung hãn, tối có hi vọng tìm được Linh quả.

Tô Trần thừa lúc Lam Băng Thiểm Điệp, tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh vùng đất trung ương mấy ngàn dặm trong phạm vi.

Hắn rất nhanh trông thấy, phía trước có hai tòa mấy ngàn trượng Song Tử Linh Phong, tin tưởng cách ước chừng hơn mười dặm. Cho dù là ở phía xa, cũng có thể cảm giác được hai ngọn núi này Linh khí ngút trời, là tuyệt cao chỗ tu luyện.

Tô Trần hướng Song Tử Phong dò xét.

Chỉ thấy phía tây kia tòa Linh Phong bên trên từng Lâm Mật bí mật, bầu trời chỗ cao lẫn quần ba bốn đầu thành niên Trúc Cơ Kỳ Song Đầu Cừu Yêu cầm, tại vô thì vô khắc ở trên trời bay lượn, đề phòng động tĩnh chung quanh.

"Song Đầu Cừu? !"

Tô Trần không khỏi thầm nghĩ, không ngoài dự liệu mà nói, này tòa Linh Phong vách đá nhất định có rất nhiều Song Đầu Cừu cỡ lớn sào huyết. Kia vài đầu Song Đầu Cừu, chỉ là tại sào huyết bên ngoài bầu trời canh gác phòng bị Yêu cầm.

Mà mặt đông mặt khác một tòa Linh Phong, tức thì trụ lụi, quái thạch đá lởm chởm, cả tòa Linh Phong phảng phất bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy qua giống nhau trở thành đất khô cằn, thổ nhưỡng hiện ra xích Hồng sắc.

Tô Trần tại Đông Sơn Phong dưới chân cửa, phát hiện một ít so với năm dăm còn lớn hơn lửa Hồng sắc phân và nước tiểu, theo mùi bên trên rất dễ dàng phân biệt, rõ ràng là Kim Đan Hỏa Mãng bài tiết vật.

Phần lớn Dã Sinh Yêu Thú hội tại chính mình hoạt động địa bàn lưu lại các loại nước tiểu, phần tiện khí tức, sự uy hiếp mạnh mẽ cùng chấn nhiếp khác hung mãnh Yêu bầy thú tộc, không được xâm nhập địa bàn của bọn nó.

Đương nhiên, cũng có một chút Yêu thú ưa thích che giấu hành tung của mình, này bình thường là bên ngoài tập kích con mồi thời điểm.

Này Song Tử linh phong Tây Phong cùng Đông Phong, phân biệt chiếm cứ một ổ Song Đầu Cừu Yêu thú, cùng với một đầu Kim Đan Hỏa Mãng Yêu thú, hiển nhiên là cực kỳ chỗ hung hiểm, có rất lớn có thể sẽ cất giấu một quả Linh quả, thậm chí là hai quả Linh quả.

Tô Trần tính toán, nhưng cũng không lập tức leo lên Song Tử Linh Phong, đi tìm Linh quả.

Mặc dù hãn Hữu Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp nơi tay, đều muốn đối phó một đầu Kim Đan Hỏa Mãng, cũng không phải là đơn giản có thể làm được sự tình. Huống chi, phụ cận bên trên trăm dặm phương viên, còn khả năng có mặt khác Bồng Lai tu sĩ tiểu đội ẩn núp, lúc nào cũng có thể Hoàn Hoành Dao sát ra cướp đoạt Linh quả.

Tô Trần thừa lúc cười Lam Băng Thiểm Điệp, thận trọng tìm kiếm phụ cận rừng rậm tu sĩ dấu vết.

Hãn hao phí một ngày, mới tại Linh Phong dưới chân, phát hiện mặt khác hai chi Trúc Cơ tu sĩ đội để lại dấu vết.

Lộ ra nhưng đã có mặt khác Tiểu cổ Trúc Cơ hậu kỳ tu sĩ đội ngũ, theo dõi này Song Tử Linh Phong. Chỉ là sợ hãi Linh Phong bên trên Song Đầu

Cửu cùng Kim Đan Hỏa Mãng thực lực, chưa hành động thiếu suy nghĩ.

Tô Trần ngược lại thở dài một hơi, kiên nhẫn chờ đợi thời cơ.

Rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ đều theo dõi chỗ này Song Tử Phong. Chỉ cần bọn họ và Song Tử Phong Yêu thú đánh, bản thân liền có cơ hội tiến đến tìm Linh quả.

Song Tử Phong, chân núi.

Bồng Lai Tiên Tông một chi tu sĩ tiểu đội, ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ đệ tử, ẩn núp nơi đây đã có vài ngày, đang quan sát Song Tử Phong linh thú tình huống, thương nghị đối sách.

Trong bọn họ cầm đầu, rõ ràng là một gã Trúc Cơ Kỳ tăng chín tột cùng hồng y nữ tử, mà một gã khác nam tử áo đen cùng một người trung niên khôi ngô Đại hán tức thì hơn một chút, đều là Trúc Cơ Kỳ tăng tám.

"Mạnh Nhiệm sư tỷ, ta điều tra rồi mấy ngày, đã thấy rõ. Tây Sơn Phong chiếm cứ Song Đầu Cửu, Trúc Cơ cấp ước chừng có bốn mươi đầu nhiều, cũng không Kim Đan cấp Yêu cầm. Song Đầu Cửu trời sinh tính vô cùng hung tàn thô bạo, yêu thích săn giết con rắn thú.

Mà Đông Sơn Phong thì là một đầu Kim Đan Hỏa Mãng, ước chừng Kim đan sơ kỳ cảnh giới, độc bá phía đông Linh Phong. Nó thực lực quá mạnh mẽ, đủ để cùng Song Đầu Cửu chống lại.

Ánh sáng bằng thực lực của chúng ta, trêu chọc Đông Sơn Phong Kim Đan Hỏa Mãng, cho nó nhét không đủ để nhét kẻ rắn! Chỉ có Tây Sơn Phong có thể cân nhắc, nhưng mà Song Đầu Cửu số lượng quá nhiều. Nhưng coi như là đeo bám dai dẳng, hao phí vô cùng lâu mới có thể săn giết ánh sáng ngọn núi này Song Đầu Cửu, thời gian nửa năm hoàn toàn không đủ dùng."

Tu sĩ áo đen kia thấp giọng nói.

"Dã Sinh Yêu Thú linh trí khá thấp, hoàn toàn có thể châm ngòi chúng nó lẫn nhau đấu chém giết. Dụ dỗ sử dụng Đông Sơn Phong Kim Đan Hỏa Mãng, đi công Tây Sơn Phong Song Đầu Cừu!"

Hán tử trung niên trầm ngâm, nói nhanh.

Kia Mạnh sư thư cũng là đồng ý, nói: "Phương pháp này có thể thực hiện! Hai người chúng ta đi săn giết một cái Song Đầu Cừu ấu thú, ném đến phía đông Linh Phong cho ăn Hỏa Mãng.

Vương sư đệ, người đi Đông Phong nhặt Hỏa Mãng phân và nước tiểu, ném ném đến Tây Sơn Phong.

Yêu thú địa bàn ý thức rất mạnh, chộc giận Song Đầu Cừu, chúng nó phát hiện Hỏa Mãng xâm lấn, nhất định sẽ đi trả thù Hỏa Mãng, sớm muộn có thể gây xích mích chúng nó lẫn nhau Sát!

Chỉ cần chúng nó đánh, chúng ta liền có thể thừa cơ đi lục soát nơi ở của bọn nó, tìm ra Linh quả bảo rương. Lần thu hoạch này Linh quả thuộc về ta, lần sau ta sẽ giúp đỡ các người đoạt linh quả!"

Kia tên tu sĩ áo đen cùng trung niên Đại hán không khỏi gật đầu, cũng không dị nghị.

Bọn hăn phân biệt xuất thân Bồng Lai Tiên Tông mạnh, Hách, Vương Tam Đại Kim Đan thế gia, giữa gia tộc lẫn nhau nhiều thế hệ quan hệ thông gia giao hảo, thập phần tín nhiệm, cho nên có thể kết bè kết đảng hành động chung. Ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ tề tâm hợp lực, như vậy đạt được linh quả phần thắng cao hơn rất nhiều.

Lần này ba người liên thủ, trước trợ Mạnh Nhiễm đoạt linh quả. Nếu là nàng đạt được Linh quả về sau, thuận lợi tấn chức tu sĩ Kim Đan, ngày sau

nàng liền có thể đem mới tăng tiến cử danh ngạch cho mặt khác hai nhà đệ tử, với tư cách đền bù tổn thất. Kể từ đó, ba nhà đều có thể được lợi.

"Bất quá, chỉ sợ phụ cận còn có tu sĩ khác tiểu đội, cũng đang ngó chừng này Song Tử Linh Phong. Bọn hãn như xuất thủ tranh đoạt, làm sao bây giờ?"

Hán tử trung niên có chút lo lắng.

Mỗi một cái Linh quả đều chỉ ít có mấy tiểu đội, một hai chục người tu sĩ sẽ đến tranh đoạt. Cùng tu sĩ đấu pháp có thể so sánh đấu những yêu thú kia khó hơn nhiều. Bọn hãn cực kỳ khó đoán trước, có nào tu sĩ tại phụ cận ẩn núp, theo dõi này Song Tử Phong.

Mạnh sư thư cũng không có hảo là chiến lược, lắc đầu nói: "Không quản bọn hãn, chúng ta hành sự tùy theo hoàn cảnh. Một khi khai chiến, chỉ sợ là một trận loạn chiến, dù ai cũng không cách nào thực hiện đoán trước gặp bên trên những cái kia đối thủ. Không cúng bái hành lễ trước chuẩn bị đối sách."

Ba người thương lượng thỏa đáng, kia tên tu sĩ áo đen am hiểu nhất ẩn nấp, tiến về trước Đông Sơn Phong phụ cận thu thập một ít Kim Đan Hỏa Mãng phân và nước tiểu, ném đi Tây Sơn Phong.

Mà Mạnh sư thư cùng kia trung niên Đại hán, tức thì đi Tây Phong phụ cận, tìm cơ hội sẵn giết lạc đàn Song Đầu Cừu.

Này có chút khó giải quyết, không thể bị khác Song Đầu Cừu phát hiện, nếu không này chọn đấu Yêu thú kẻ sách, chưa chắc có thể có hiệu quả.

Tô Trần cùng Lam Băng Thiểm Điệp, lặng yên tại Kim Đan Hỏa Mãng chỗ ở Đông Sơn Phong phụ cận, ẩn núp xuống, kiên nhẫn quan sát đến thời cơ động thủ.

Hắn biết rõ, mặt khác một ít tu sĩ cũng tại chờ đợi, liền xem ai có thể nhanh chân đến trước, đi trước một bước đạt được thần bí Linh quả.

Đông Sơn Phong.

Giữa sườn núi, một tòa khổng lồ Xà Quật bên trong.

Một đầu dài đạt hơn mười trượng Kim Đan Hỏa Mạng, đang tại nó Xà Quật bên trong nghỉ ngơi.

Nó trước đây không lâu, săn giết một đầu Nhị giai Yêu báo, kéo về Xà Quật bên trong ăn no nê lúc sau, liền ở trong sào huyết lười ngủ, ít nhất một tháng sẽ không lại đi. Đối với Yêu thú mà nói, ăn ngủ chính là tu luyện, tu vi sẽ ở ngày qua ngày bên trong tăng cường.

Nhưng mà hai ngày này.

Tây linh phong Song Đầu Cừu đàn thú, rồi lại lâm vào vô cùng điên cuồng cùng phản nộ bên trong.

Hầu như mỗi ngày, chúng nó đều phát hiện có mấy chỉ vừa mới bắt đầu học được bay lượn nhỏ cừu bị săn giết, chỉ để lại đầy đất hài cốt cùng vết máu.

Chúng nó vẫn còn tây Linh Phong phát hiện Hỏa Mạng phân và nước tiểu, những này trong phân và nước tiểu phát hiện nhỏ cừu một ít hài cốt cùng lông chim.

Yêu cừu thú chính là yêu xà thú thiên địch, lại có ưu thế thật lớn, dưới tình huống bình thường yêu xà thú sẽ không dám đi trêu chọc Yêu cừu thú, thường thường chỉ có bị săn giết phần.

Chỉ là đầu kia Kim Đan Hỏa Mạng quá cường hãn, thế cho nên độc bá phía đông Linh Phong, Song Đầu Cừu môn cũng không dám đơn giản đi

trêu chọc Hỏa Mạng.

Thế nhưng là, không muốn đến Kim Đan Hỏa Mạng rõ ràng chủ động tuyển chọc giận chúng nó, bắt giết bọn nó nhỏ cừ, đây quả thực là không pháp dễ dàng tha thứ.

Thẳng đến ngày thứ ba, Song Đầu Cừ môn lần nữa phát hiện có một ổ Song Đầu Cừ cừ trứng bị cắn xé nghiền nát, hơn nữa vẫn còn sào huyết phát hiện một khối Kim Đan Hỏa Mạng phân và nước tiểu.

Như vậy ba phen nhiều lần khiêu khích, quả thực là đeo mũi lên mặt.

Song Đầu Cừ môn bị triệt để chọc giận.

Bốn mươi năm mươi đầu thành niên Song Đầu Cừ ở trên trời phần nộ lẫn quần, tại một đầu hùng tráng nhất Trúc Cơ Hậu Kỳ Song Đầu Cừ dưới sự suất lĩnh, che khuất bầu trời bay múa, bay đi ngoài mười dặm phía đông Linh Phong, đi tìm đầu kia Kim Đan Hỏa Mạng báo thù.

Kim Đan Hỏa Mạng nghe được ngọn núi bên ngoài to lớn cừ kêu khóc kể âm thanh, không khỏi hoạt động lên hơn mười trượng cự Đại Mạng thân rắn, giật mình chui ra Xà Quật, nhìn thấy thành đoàn Song Đầu Cừ tại Linh Phong trên không xoay quanh thét lên, có chút mộng.

Nó cũng không biết, này một đoàn Song Đầu Cừ làm gì tức giận như thế, đến gây sự với nó. Có lẽ là trời sanh sợ hãi, nó rất ít đi trêu chọc đối diện đỉnh núi Song Đầu Cừ bày, cái nào sợ chúng nó thực lực hơi kém.

"Thu ~!"

Song Đầu Cừ môn vừa thấy được này đầu Kim Đan Hỏa Mạng xuất hiện, lập tức như gặp tử địch. Cừ địch gặp nhau, điên cuồng vỗ vào cánh chim, mảng lớn Phong Nhận, thổi tới.

Kim Đan Hỏa Mãng uy nghiêm cũng là không thể xâm phạm, nó bị vô cơ đồ ập xuống tập kích một phen, cũng nổi giận, lập tức miệng phun một quả khí thể to lớn hỏa cầu, hướng nhóm lớn Trúc Cơ Song Đầu Cừu oanh kích tới.

Khí thể to lớn hỏa cầu bay vút phóng lên trời, lập tức đem hai đầu không tránh kịp Song Đầu Cừu đốt thành hai luồng bụi than. Nhưng nó Song Đầu Cừu không sợ hãi chút nào, phân tán bốn phía, điên cuồng vây công Kim Đan Hỏa Mãng.

Song phương lập tức hỗn loạn chém giết cùng một chỗ, sát hôn thiên hắc địa, theo Đông Sơn Phong, giết tới đáy sơn cốc.

Phụ cận tu sĩ tiểu đội môn, đều nhìn thần tình khẩn trương. May mắn chân ngòi này Song Tử Phong Yêu thú lẫn nhau đấu, nếu không lấy bọn hắn thực lực, đều không làm gì được.

"Thành công, chúng nó quả nhiên trúng kế, tư sát. Nhanh, chúng ta đi Kim Đan Hỏa Mãng sào huyết tìm Linh quả!"

Mạnh Nhiệm cùng tu sĩ áo đen, trung niên Đại hán và ba người thấy thế đại hỉ, lập tức theo ẩn núp chi địa nhảy lên một cái, hướng phía đông Linh Phong sườn núi rất nhanh chạy vội.

"Có muốn hay không phân một người, đi Song Đầu Cừu sào huyết nhìn xem? Chúng nó dốc toàn bộ lực lượng, sào huyết chính hư không. Nói không chừng còn có thể lại được một quả Linh quả!"

"Không! Mặt khác một ít tu sĩ tiểu đội cũng đang ngó chừng nơi đây, chúng ta nếu là phân tán thực lực, ngược lại không dễ dàng đem Linh quả cướp đến tay. Song Đầu Cừu Tây Sơn Phong, tặng cho tu sĩ khác tiểu đội thôi."

Bọn hăn ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ đang tại Đông Sơn Phong, bay nhanh chạy gấp hướng Hỏa Mạng sào huyệt.

"Vèo!"

Lúc này, đã thấy một đạo Lam Băng quang ảnh lấy mau hơn tốc độ độ, mấy cái thiểm thước, vượt qua này ba gã Trúc Cơ tu sĩ, nhắm hướng đông Linh Phong sườn núi mà đi.

Mạnh Nhiễm, tu sĩ áo đen cùng trung niên Đại hán, ba người chỉ thấy một hồi quang ảnh từ bên cạnh bay bắn xuyên qua, đều nhìn bối rối.

Đạo kia Lam Băng tốc độ độ quá kinh khủng.

Liên Kim Đan cấp phi hành Linh Thú, cũng chưa chắc có thể đạt tới như thế tốc độ độ!

Bọn hăn ba gã Trúc Cơ tu sĩ càng là theo không kịp, trơ mắt nhìn xem đạo kia Lam Băng quang ảnh, gió lốc mà đi.

"Đó là vật gì?"

"Tốc độ độ quá mơ hồ, ta cũng không thấy rõ ràng. Tựa hồ, là một cái Lam Băng sắc Ảnh Tử, không biết là vật gì! Nó đây là muốn làm gì?"

"Không đúng, hăn bay thẳng đến Hỏa Mạng Xà Quật phương hướng đi? Đây là muốn đoạt Linh quả? Nhanh, ngăn cản hăn!"

Mạnh Nhiễm đột nhiên bừng tỉnh.

Ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ lập tức lửa cháy đến nơi, vô cùng lo lắng, tốc độ cao nhất hướng Hỏa Mạng Xà Quật phóng đi. Bọn hăn thật vất vả châm ngòi Song Tử Phong lẫn nhau đấu, lại bị những người khác nhặt được tiện nghi.

Đã thấy, đạo kia tốc độ độ hiểm thấy Lam Băng quang ảnh, trực tiếp rất nhanh xuyên qua trong vòng hơn mười dặm sườn núi, vượt qua Mạnh Nhiễm các loại ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, còn có mặt khác một ít vừa vừa mới chuẩn bị khởi hành tu sĩ tiểu đội, vọt thẳng vào Kim Đan Hỏa Mãng Xà Quật bên trong.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 304: Hoàng Tước Tại Hậu (Hoàng Tước Phía Sau)

Một đạo Lam Băng quang ảnh cấp tốc thiểm thước, leo lên mấy ngàn trượng Đông Sơn Phong, nhảy vào chỗ giữa sườn núi một tòa Hỏa Mãng Xà Quật. Lam Băng Thiểm Điệp lộ ra lộ thân hình ra, bị thương rõ ràng là Tô Trần.

Tô Trần đối với thần bí Linh quả nhất định phải có, thậm chí không tiếc bại lộ Lam Băng Thiểm Điệp, cũng muốn đoạt tại cái khác Bồng Lai đệ tử phía trước, nhảy vào Hỏa Mãng Xà Quật bên trong.

Lúc này, Mạnh Nhiễm, tu sĩ áo đen cùng trung niên Đại hán các loại ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ chính hành tại nửa đường, mặt khác một chi ẩn núp đã lâu tu sĩ tiểu đội còn tại chân núi, khoảng cách Xà Quật còn có trong vòng hơn mười dặm xa.

Tô Trần không dám trì hoãn thời gian, theo Lam Băng Thiểm Điệp trên lưng nhảy xuống, hướng Xà Quật bên trong bay vút mà vào.

Kim Đan Hỏa Mãng sào huyết, không có khả năng có khác Yêu thú tồn tại. Hơn nữa Tô Trần mấy ngày nay quan sát, nó là độc bá một tòa Linh Phong, thậm chí ngay cả Tiểu Hỏa mãng xà đều chưa từng xuất hiện.

Chỗ này Xà Quật lối vào vẻn vẹn rộng ba trượng , hẹp hòi, cũng không âm trầm, chừng có mấy ngàn trượng sâu.

Kim Đan Hỏa Mãng tựa hồ yêu thích Hỏa Thạch, thu thập rồi đại lượng hỏa sắc thạch giấu ở động quật, thế cho nên trong động quật tràn ngập

mãnh liệt hỏa linh khí, chỉ có một chút bên trên trăm năm Hỏa Xà nước miếng thảo sinh trường ở trên vách động.

Xà Quật chỗ sâu nhất, ước chừng mấy trăm trượng to lớn Yêu quật, một tòa các màu lộn xộn linh Khô Mộc chồng chất thành tầm hơn mười trượng khổng lồ sào huyết của rắn, đúng là Kim Đan Hỏa Mãng giường chi địa.

Sào huyết của rắn bên trong, có hơn mười miếng lớn nhỏ cỡ nắm tay tròn xoe Hỏa Mãng trứng rắn, con rắn xác có hỏa sắc điểm lấm tấm, chưa phủ hóa(trứng nở).

Tại sào huyết của rắn chung quanh, còn có nhiều Yêu thú hài cốt.

Tô Trần đảo qua chỗ này sào huyết của rắn, liếc nhìn liền thấy tại sào huyết của rắn nơi hẻo lánh, có một cái ước chừng một xích lớn nhỏ, Tam giai thượng phẩm Huyền Thiết bảo rương. Đúng là Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ Kim Đan, đặt ở Vu Sơn Bí Cảnh tất cả chỗ hung hiểm Linh quả bảo rương.

"Linh quả bảo rương!"

Tô Trần thần tình kích động, đem này miệng Huyền Thiết bảo rương lấy trong tay, rất nhanh đánh giá một phen.

Này miệng Huyền Thiết bảo rương dị thường chắc chắn, mặt trên còn có bị Kim Đan Hỏa Mãng bạo lực siết qua dấu vết, nhưng mà cũng không phá hư này miệng bảo rương.

Vu Sơn Bí Cảnh vô cùng ít mở ra, này đầu Kim Đan Hỏa Mãng chưa bao giờ cùng tu sĩ nhân tộc đã từng quen biết, đối chưa bao giờ thấy qua nhân tạo bảo rương, nó hơn phân nửa cho rằng này là một khối kiên cố Thiết Thạch, đùa bốn một phen, cũng không có phát hiện có chỗ lợi gì, liền như Thiết Thạch vứt bỏ tại nơi hẻo lánh, cũng không quản nó.

Nhưng là đối với tu sĩ nhân tộc mà nói, đánh mở miệng này Huyền Thiết bảo rương cũng không khó.

Đây là một khẩu tối cái chốt kiểu bảo rương, chỉ cần cắm vào tối cái chốt, liền có thể mở nội bộ cơ quan khóa.

Tô Trần dùng cực kỳ mau mở ra bảo rương cơ quan khóa, mở ra bảo rương nhìn qua, quả nhiên bỗng nhiên dùng một Đạo Phù lục, phong ấn một quả thần bí Linh quả.

Tô Trần ngạc nhiên lấy ra này cái thần bí Linh quả.

Hắn vẫn là lần đầu tiên kiến thức đến thần bí linh quả bộ dáng, chỉ biết là Thần Châu Tu Tiên giới tu sĩ đều gọi nó là "Thần bí Linh quả", có thể làm Trúc Cơ tu sĩ để kết Kim Đan, lại không biết tất cả của nó tên.

Thần bí này Linh quả, như lớn chừng bàn tay nhân sâm nhỏ tinh kích cỡ, Nguyên Khí rất mạnh, thậm chí sẽ còn động, có thể bản thân lay động.

"Cái này là thần bí Linh quả!"

Tô Trần trên mặt lộ ra sắc mặt vui mừng, cũng không đem này cái thần bí Linh quả đặt ở Tu Di Giới, mà là trực tiếp thu nhập an toàn nhất Thức Hải Linh sơn bên trong.

Hắn đem thần bí linh quả thịt quả cùng hột bác ly (tách từng mảng), đem hột giao cho Đào yêu, phân phó nó đem này cái thần bí linh quả hột, ở trong linh điền trồng.

Tô Trần mặc dù nhưng đã là Trúc Cơ Kỳ tăng chín tu sĩ, nhưng không thể lập tức phục dụng này cái thần bí Linh quả đi trùng kích Kim Đan bình cảnh.

Trùng kích Kim Đan bình cảnh cũng không phải là một sớm một chiều, thời gian ngắn thì nửa năm, lâu là ba năm. Phải tại cực kỳ địa phương an toàn bề quan, trùng kích đột phá cảnh giới Kim Đan, một khi trong lúc này lọt vào quấy nhiễu cùng tập kích, hậu quả khó mà lường được.

Này Vu Sơn Bí Cảnh bên trong hiển nhiên không an toàn.

Hơn nữa một quả thần bí Linh quả, cũng không thể cam đoan hẳn tuyệt đối tấn chức tu sĩ Kim Đan.

Ước chừng chỉ vẹn vẹn có một phần ba Kết Đan xác suất. Cũng chính là mười tên Trúc Cơ Hậu Kỳ tất cả phục thần bí Linh quả, cuối cùng cũng vẹn vẹn khoảng ba người có thể trở thành tu sĩ Kim Đan.

Ý vị này, hẳn coi như là không để ý an toàn, tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong trùng kích cảnh giới Kim Đan, cũng có cao tới sáu thành tỷ lệ là thất bại.

Cái tỷ lệ này quá thấp, Tô Trần không có ý định mạo hiểm, tính toán trước đem Linh quả trồng, vì chính mình chuẩn bị thêm mấy miếng thần bí Linh quả.

Thức Hải Linh sơn bên trong, Đào yêu tò mò tiếp nhận Tô Trần giao cho nó này cái hột, ở trong linh điền chọn một khối trên mặt đất đào hố nhỏ, đem hột chôn vào. Sau đó lại đem hơn mười khối Linh Thạch lăng nhăng thành phần, làm hột cung ứng Linh khí.

Kế tiếp, chỉ cần kiên nhẫn chờ đợi thần bí Linh quả cây một ngày như năm hấp thu Linh khí, rất nhanh trưởng thành, kết xuất một cây thần bí Linh quả.

Loại sự tình này Đào yêu thường xuyên khô, đối với cây cấy đã sớm vô cùng thành thạo.

Linh sơn bên trong chồng chất đầy Linh Thạch, cũng đủ dùng rất lâu.

Sào huyết của rắn bên trong, còn có hơn mười miếng Hỏa Mãng trứng rắn.

Những này Kim Đan Hỏa Mãng yêu xà trứng đều là Nhất giai Thượng phẩm trứng yêu thú, to con, Nguyên Khí mười phần, là Tu Tiên giả thích nhất vật đại bổ. Tùy tiện ăn được một quả Hỏa Mãng trứng rắn, đủ để tăng lên Luyện Khí trong hậu kỳ một tầng tu vi, là Luyện Khí tu sĩ thêm nhỏ dãi thứ tốt.

Tô Trần tự nhiên không khách khí, đem chúng nó cùng nhau thu nhập Linh sơn bên trong.

Hắn hiện tại Trúc Cơ tầng chín Hậu Kỳ, đã không cần ăn nữa những này Hỏa Mãng trứng, vốn lấy sau vẫn hữu dụng được lấy thời điểm.

Tô Trần tại Hỏa Mãng sào huyết của rắn bên trong cũng không tìm được những vật khác, lập tức mang theo Lam Băng Thiểm Điệp, hướng Hỏa Mãng Xà Quật bên ngoài mà đi, chuẩn bị ly khai.

Lúc này, đã thấy Mạnh Nhiệm cùng tu sĩ áo đen, trung niên Đại hán các loại ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ bay vút đến Hỏa Mãng Xà Quật cửa động.

Bọn hắn tốc độ cũng không chậm, thần sắc vô cùng lo lắng, nhảy vào Hỏa Mãng Xà Quật bên trong. Chỉ thấy, Xà Quật chỗ sâu một tòa sào huyết, chính có một con mây trượng to lớn Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp, sinh động phe phẩy Băng Lam cánh, lạnh lùng nhìn qua hướng bọn hắn.

"Người nào! Người nào ở trong hang động?"

Ba gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ cũng không thấy Linh quả bảo rương, không khỏi đều là thần sắc kinh biến, khẩn trương đánh giá Hỏa Mãng Xà Quật

mỗi lần một cái góc nhỏ.

Hoang đại Kim Đan Linh Điệp không có khả năng vô duyên vô cớ nhảy vào Hỏa Mạng Xà Quật bên trong, nhất định là một đầu tu sĩ thuần dưỡng Linh sủng, có khác Tu Tiên giả đang thao túng nó.

Thế nhưng là, ai có thể khu vực Kim Đan Linh sủng tiến đến?

Phải biết rằng, tất cả hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ khi tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh lúc trước, đều bị các vị Kim Đan các Trưởng lão cẩn thận lục soát qua thân, đã kiểm tra Túi Trữ Vật cùng thú túi, không người có thể mang theo Kim Đan cấp Linh sủng tiến đến.

Những người này, nhưng là như thế nào làm được tránh thoát Kim Đan trưởng lão Thần Thức kiểm tra, dẫn theo một cái Kim Đan cấp Linh Điệp?

"Các hạ người phương nào, gì không hiện thân ra ngoài?"

Mạnh Nhiệm cầm trong tay một thanh Xích Hỏa kiếm, ánh mắt cảnh giác đảo qua Xà Quật các nơi, quát lên.

Người này hơn phân nửa là dùng ẩn thân phương pháp, giấu ở tòa này Hỏa Mạng Xà Quật bên trong.

Nàng cùng tu sĩ áo đen, trung niên Đại hán liên thủ, kinh nghi ngăn chặn Hỏa Mạng Xà Quật cửa ra vào. Chỉ là một cái Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điệp, đã làm cho ba người bọn họ cảm thấy sợ hãi.

"Mấy người các ngươi không phải là đối thủ của ta, tránh ra. Đừng ép ta khai sát giới."

Tô Trần đeo một bộ Băng Tầm ẩn thân áo choàng, hoàn toàn ẩn nặc thân hình, thanh âm trầm thấp khàn khàn, âm thanh lạnh lùng nói.

Hắn thừa lúc cười Lam Băng Thiểm Điệp.

Kim Đan cấp chiến lược, chống lại Trúc Cơ tu sĩ, là nghiền ép cấp lực lượng, căn bản không phải Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ có khả năng ngăn cản, ngay cả là nhiều người cũng không được. Hắn đã được đến thần bí Linh quả, không muốn bởi vì tranh giành Linh quả mà sát đồng tông.

Mạnh Nhiễm các loại ba người tu sĩ nghe được thanh âm, lúc này mới giật mình phát hiện, một gã ẩn thân tu sĩ cưỡi tại phía trước này chỉ Lam Băng Thiểm Điệp sau lưng của lên, lạnh lùng không thấy ba người bọn họ.

Ba người bọn họ nhìn không thấy Tô Trần thân ảnh, cũng không phân biệt ra được Tô Trần đến tột cùng là người nào.

Lúc này, lại thấy một chi từ bốn gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ tiểu đội, theo sát xông vào Hỏa Mãng Xà Quật.

Bọn họ đều là Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan thế gia đại tộc đệ tử, cùng Mạnh Nhiễm các loại tu sĩ từ nhỏ nhận thức, lẫn nhau vô cùng quen biết. Chỉ là nhìn lẫn nhau một cái, liền ăn ý kết thành cùng một chiến tuyến, tràn ngập địch ý nhìn qua Lam Băng Thiểm Điệp phương hướng.

"Mạnh sư thụ, yên tâm đừng nóng! Ta có một chuyện không rõ, chính muốn hỏi một chút hẳn."

Một gã Ngọc Thụ Lâm Phong chàng thanh niên, quay đầu nhìn về Tô Trần lạnh giọng chất vấn: "Các hạ nếu như có thể Man Thiên Quá Hải, tránh thoát Kim Đan trường lão điều tra, mang theo Kim Đan Linh Điệp tiến vào Bí Cảnh, tuyệt không phải hạng người bình thường. Ta đây gần nửa tháng, tại Vu Sơn Bí Cảnh trong nhiều chỗ hiểm địa, phát hiện không còn có mười mấy tên Bồng Lai cùng Tông Sư các huynh đệ ngoài ý muốn đã chết, tất cả đều là vô cùng thâm hiểm, nhưng thủy chung chưa từng có người nhìn thấy qua người hành hung này. Chẳng lẽ, rất nhiều đồng môn sư huynh đệ, đều là người sát hại?"

"Tiết sư huynh, có thể giết chết rất nhiều đồng môn sư huynh đệ, bản thân nhưng thủy chung chưa từng bại lộ, nhất định có được cực mạnh chiến lược. Nay người cầm giữ có một con Lam Băng Thiểm Điệp, định lại chính là hung thủ!"

"Hừ, thủ đoạn của người nọ hung tàn như vậy, tại ta Bồng Lai Tiên Tông Linh quả tranh đoạt chiến trong lạm khai sát giới, chỉ sợ là lẫn vào ta Bồng Lai Tiên Tông tà ma tu sĩ! Chúng ta bảy người, hôm nay mặc dù đã chết, cũng muốn liên thủ chém giết hắn."

"Đúng vậy, chúng ta liên thủ liều mạng với người!"

Bảy tên Bồng Lai Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, thần tình đều cực kỳ phẫn nộ.

Bồng Lai Tiên Tông có thể tại Thần Châu Tu Tiên giới sừng sững trên vạn năm lâu, dĩ nhiên không phải một đám chỉ thấy lợi mà vong nghĩa thế hệ. Cho dù có linh quả cự đại dụ hoặc, đại bộ phận Trúc Cơ tu sĩ cũng có đầy đủ khắc chế lực, sẽ không lạm khai sát giới.

Nhưng trận này Linh quả tranh đoạt chiến, lẫn vào bụng dạ khó lường tà ma thế hệ, vậy thì hoàn toàn là một chuyện khác.

Tô Trần không khỏi trầm mặc, không thể nào giải thích.

Hắn ăn vào Nguyên Khí Đào lúc sau, trong rừng ngẩn ngui bế quan nửa vầng trăng. Trong lúc này Vu Sơn Bí Cảnh bên trong đã chết đâu chỉ mười mấy tên Trúc Cơ Tu Tiên giả, tại sao lại chết nhiều người như vậy, hắn cũng không biết là duyên cớ gì.

Chúng tu sĩ bút trưởng này tính đến trên đầu của hắn ngược lại cũng không tất cả đều là nói hươu nói vượn, ít nhất theo hắn cầm giữ Hữu Kim Đan cấp Linh sủng điểm này đến suy đoán, nói là hấn sát, chỉ sợ rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ đều sẽ trực tiếp nhận thức.

Nếu như vền vền chỉ là Trúc Cơ Kỳ sức chiến đấu mà nói, căn bản là không có cách làm được giết chết rất nhiều cùng giai tu sĩ, mà bản thân không tổn hại mảy may, thậm chí chưa từng bạo lộ ra thân phận.

Nếu như không phải hẳn biết rõ, nửa tháng này mình ở bế quan hấp thu Nguyên Khí Đào, chỉ sợ mình cũng hội hoài nghi, bản thân nửa tháng này có phải hay không sát rất nhiều đồng tông tu sĩ.

Vèo!

Đã thấy, lại là một gã Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ, độc thân đến nơi đây, tiến nhập Hỏa Mạng Xà Quật bên trong.

Tiến đến, đúng là Hôi bào lão giả Chu Á.

Chu Á mãnh liệt ho khan vài tiếng, thật là có chút kỳ quái, trước mắt này bảy tên Trúc Cơ tu sĩ cùng một cái Lam Băng Thiểm Điệp cục diện giằng co, "Các người đây là đang làm gì đó? Linh quả đâu?"

"Chu Á sư huynh, người tới thật đúng lúc! Chúng ta mấy người đang nơi đây, phát hiện có một gã tà ma tu sĩ mang theo Lam Băng Thiểm Điệp trà trộn đi vào, tất nhiên là hẳn sát hại chúng ta nhiều cùng Tông Sư huynh đệ. Không bằng chúng ta tám người tu sĩ liên thủ, hợp lực vây quét này tà ma tu sĩ!"

Kia Ngọc Thụ Lâm Phong Tiết họ thanh niên tu sĩ quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy là Chu Á, không khỏi trầm giọng nói.

Tuy rằng Chu Á người này so sánh cô tích, nhưng cũng là Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ.

Bọn hẳn bên này nơi đây trọn vẹn tụ tập tám gã Trúc Cơ tầng tám tầng chín tu sĩ, coi như là rất có thực lực, có lẽ có thể cùng này chỉ Lam Băng Thiểm Điệp tiến hành một trận chiến.

Chu Á ánh mắt lại càng kỳ quái.

Còn có mặt khác tà ma tu sĩ mang theo Lam Băng Thiểm Điệp, xâm nhập vào Bồng Lai Tiên Tông Linh quả tranh đoạt chiến? Người nào lại có bản lãnh này, Man Thiên Quá Hải, tránh thoát Bồng Lai Kim Đan các trưởng lão điều tra?

"Đi!"

Chu Á im lặng rồi một cái, gật đầu.

Chỗ này Hỏa Mãng Xà Quật bên trong nhiều người Trúc Cơ tu sĩ đều muốn giết sạch, người nào chết trước sau chết, có cái gì khác nhau chứ.

Về phần cái kia Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp, chính là một cái thấp linh trí Linh Điệp, bị một gã Trúc Cơ tu sĩ thao túng mà thôi, như thế nào đối thủ của hãn!

Chu Á lộ ra một gã lạnh trào phúng chi sắc.

Đáng tiếc, chúng tu sĩ đều đang khẩn trương đề phòng Tô Trần cái này cường địch, căn bản không người lưu ý đến Chu Á thần sắc.

Tô Trần thở dài.

Hãn không có biện pháp giải thích, bản thân vì sao có thể né tránh Kim Đan trưởng lão điều tra, mang theo Kim Đan Linh sủng tiến vào Vu Sơn Bí Cảnh.

Huống hồ, giải thích cũng vô dụng, bọn hãn một mực chắc chắn hãn chính là giết chết nhiều người đồng tông Tà Tu, khẳng định cũng sẽ không nghe hãn nói cái gì.

Vậy thì liền một mạch hướng đánh ra đi!

Mình mang lấy Băng Tầm ẩn thân áo choàng, dù sao cũng không ai biết sự chân thật của hãn thân phận, chỉ cần giết ra Hỏa Mãng Xà Quật, đem Lam Băng Thiểm Điệp thu nhập Linh sơn bên trong, cũng không ai hội hoài nghi đến trên người hãn.

Coi như là Kim Đan Trường lão đối với tất cả Trúc Cơ tu sĩ lần nữa soát người, giống nhau lục soát không ra bất kỳ khả nghi chi vật đến.

Hãn võ Lam Băng Thiểm Điệp, hai cánh chột võ, lập tức nổ bắn ra mảng lớn lăng lệ ác liệt điên cuồng bạo Phong Nhận, hướng rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ bổ chém tới, quấy rầy bọn hãn phủ kín vây quét.

Lam Băng Thiểm Điệp bổ ra Phong Nhận, uy lực kinh khủng, cùng một gã Phong Hệ tu sĩ Kim Đan thi triển Phong Hệ đại pháp thuật uy lực không sai biệt lắm.

Chỉ một chiêu điên cuồng bạo Phong Nhận, nhiều người Trúc Cơ Hậu Kỳ các tu sĩ liền gà bay chó chạy, tể ra từng người phi kiếm, pháp thuật đợi một tý rất nhiều Pháp Khí, bồi rồi chống đỡ đánh tới Phong Nhận.

Cùng lúc đó, Lam Băng Thiểm Điệp tại chật hẹp Xà Quật bên trong hăng hái thiểm thước, lấy cực nhanh tốc độ độ né tránh, đối diện rất nhiều phi kiếm pháp khí tập kích.

Lập tức, tu sĩ trong đám người vang lên một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Tiết họ thanh niên tu sĩ lạnh cả tim.

Hãn cảm thấy không đúng, này tiếng kêu thảm thiết là từ phía sau hãn, Xà Quật bên ngoài phía sườn truyền đến. Mà không phải phía trước, nghênh đón Chiến Lam băng Thiểm Điệp mấy người tu sĩ.

"Chu Á! Người người làm gì? Không, người không phải Chu Á! Người là ai?"

Hắn nhìn lại, khuôn mặt kinh hãi, khó tin nhìn qua hướng Chu Á.

Chỉ thấy, Chu Á sắc mặt âm trầm, một bàn tay khô héo, chộp vào cùng Tiết họ thanh niên đồng lứa mà đến một gã Trúc Cơ tu sĩ cái ót chỗ, phá Thiên Linh Cái, điên cuồng hấp thu hắn Nguyên Thần Nguyên Khí.

Chúng tu sĩ đều tại cùng Tô Trần Lam Băng Thiểm Điệp chém giết, ở đâu đề phòng đằng sau đột nhiên lọt vào tập kích, bị Chu Á đơn giản đắc thủ.

Chu Á không để ý Tiết họ tu sĩ, một tay vứt bỏ bị hút khô nguyên khí kia tên Trúc Cơ tu sĩ.

Hắn đột nhiên há miệng ra, nổ bắn ra một cái thanh mang lóe lên Tam giai Mộc hệ Nguyên Thần phi kiếm, hóa thành một thanh uy lực kinh khủng mấy trượng Thanh kiếm, hướng nhiều người Trúc Cơ tu sĩ chém tới.

Tu sĩ Kim Đan có được kinh khủng Thần Niệm cùng Pháp lực, có thể triển khai Tam giai Nguyên Thần pháp khí toàn bộ uy lực, xa hoàn toàn không phải Trúc Cơ tu sĩ dùng một kiện Tam giai Nguyên Thần Pháp Khí có khả năng ngăn cản.

"Tu sĩ Kim Đan!"

"Trả thế nào tu sĩ Kim Đan lên vào trận này Linh quả tranh đoạt chiến?"

Mạnh Nhiễm, Tiết họ thanh niên các loại sáu gã Trúc Cơ tu sĩ sợ tới mức vong hồn đại mạo.

Trước có một con Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điệp điên cuồng dao bạo kích, sau có một tên tu sĩ Kim Đan ngăn chặn Hỏa Mãng Xà Quật, tập

kích phía sau.

Bọn hắn dù có kinh sợ Thiên Tuyệt thế hệ chi tài, cũng không có sức xoay chuyển trời đất!

Ngăn ngừa một hai cái thời gian nháy con mắt, nhiều người Trúc Cơ tu sĩ tại một cái Kim Đan Linh Điện cùng một tên tu sĩ Kim Đan hai mặt giáp công phía dưới, chết không nhắm mắt, ngổn ngang lộn xộn ngã xuống đất mà chết.

Hỏa Mãng Xà Quật, lại là một Địa Thi thân thể.

Chu Á cầm trong tay một thanh Mộc hệ Thanh kiếm, treo lên một vòng nhàn nhạt lạnh trào phúng, nhìn qua Xà Quật bên trong Tô Trần cùng Lam Băng Thiểm Điện, "Tiểu hữu bốn sự không sai a, rõ ràng có thể giấu giếm được Bồng Lai Tiên Tông rất nhiều Kim Đan Trưởng lão, dẫn theo một cái Kim Đan Linh Điện tiến đến.

Ngay cả là lão phu, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cải trang ẩn nấp mình tu vi mà thôi, không pháp làm được điểm này, khu vực Kim Đan Linh Thú tiến đến.

Mặc dù không biết người là làm thế nào đến, nhưng người này man thiên quá hải bốn sự, coi như là khó được kỳ tài, thật là khiến lão phu tích tài, có chút không nở giết người a!"

Tô Trần hai con người nhìn chòng chọc vào, cầm kiếm ngăn chặn Xà Quật cửa động Chu Á, trong lòng đều là hàn ý.

Hắn rốt cuộc biết, vì sao Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, sẽ chết nhiều như vậy Bồng Lai Tiên Tông đệ tử, hơn nữa đến nay không người nào biết là ai bỏ xuống tay.

Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái, ngay cả là tu sĩ Kim Đan, cũng cực ít có người đơn đả độc đấu là đối thủ của hắn. Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan các Trưởng lão, cũng không thể Bất Quần ầu, mới có thể áp chế hắn.

"《 Phệ Hồn đại pháp 》 , tiền bối phải là Ma Sát Minh chủ Lục Bào lão quái? !"

Tô Trần nhìn chăm chăm vào Chu Á, trầm giọng nói.

"Ồ, rõ ràng chỉ xem một cái lão phu xuất thủ, liền nhận ra ta, đây chính là ly kỳ sự tình. Trúc Cơ tu sĩ nhận ra Phệ Hồn đại pháp, thật không nhiều. Ách, người không phải là Tô tiểu đệ đi? Liền lão phu đều bị giấu giếm đi qua, người thật đúng là một cái kỳ tài a! . Tiểu hữu bá lão phu làm thầy, gia nhập ta Ma Sát Minh như thế nào?"

Người nếu biết lão phu là Lục Bào lão quái, nghĩ đến cũng biết lão phu bốn sự, tại toàn bộ Trung Thổ Tu Tiên giới tu sĩ Kim Đan bên trong cũng là năm vị trí đầu nhân vật đứng đầu. Lão phu hảo hảo tài bồi người, ngày sau thậm chí có thể vị trí mình chủ truyền thụ cho người. Có thể so sánh người đang ở đây Bồng Lai Tiên Tông, không được coi trọng, chỗ tốt nhiều hơn nhiều."

Chu Á có chút ngạc nhiên.

Hắn Thần Niệm xuất kỳ cường đại, mơ hồ phân biệt ra được, đối diện kia tên thừa lúc cười Kim Đan Lam Băng Thiểm Điệp trên lưng, ẩn tàng thân hình Trúc Cơ tu sĩ, là trước kia trên đường cùng nhau ngồi xe ngựa tới đây Tô Trần.

Nửa tháng trước, Tô Trần cũng bất quá là chính là Trúc Cơ Kỳ tầng sáu Tiểu tu sĩ mà thôi, căn bản không có người nào sẽ đi chú ý, lúc nào có bản lĩnh lớn như vậy?

Tại nhiều người tu sĩ Kim Đan không coi vào đâu Man Thiên Quá Hải, còn cầm giữ có một con Kim Đan Linh Diệp, một lần hành động cướp được một quả thần bí Linh quả!

Tại đây phần bốn sự, thả tại bất kỳ một cái nào tông môn thế lực, đây tuyệt đối là cao cấp kỳ tài. Trở thành tu sĩ Kim Đan cơ hồ là tất nhiên sự tình.

Hắn tiếc tài chi tâm tăng nhiều, thậm chí ghen ghét, Bồng Lai Tiên Tông bên trong rõ ràng cất giấu như vậy một cái đỉnh tiên kỳ tài.

Nhưng nếu là không có thể để cho hắn sử dụng, định thành họa lớn, ắt phải chết!

"Tiền bối này nếu như mời chào, có thể cho một quả thần bí Linh quả? Trong tay của ta liền một quả Linh quả, chỉ sợ không pháp bảo đảm đột phá Kim Đan còn thiếu một chút!"

Tô Trần không khỏi lộ ra vẻ do dự, tựa hồ đang thận trọng cân nhắc.

"Hặc hặc, chính là một quả Linh quả mà thôi, dễ nói! Coi như là làm cho hai quả cho người cũng được."

Chu Á nghe vậy không khỏi cười to, chính là một chút miếng thần bí Linh quả mà thôi, cái này có cái gì không thể.

Dù sao Vu Sơn Bí Cảnh bên trong có mười miếng, đều là Bồng Lai Tiên Tông chi vật. Hắn cầm bảy miếng thần bí Linh quả, cũng cũng đủ bản thân chữa thương dùng, cũng mà còn có dư thừa, làm cho mấy miếng cho Tô Trần cũng không sao.

Chỉ muốn mời chào rồi Tô Trần, Ma Sát Minh mấy năm lúc sau, đem nhiều một gã tâm cơ thâm trầm mà thực lực mạnh mẽ Kim Đan cấp tu sĩ

Trưởng lão, nhất định sẽ trở thành hấn trọng chấn Ma Sát Minh cường đại trợ lực.

"XOẸT!"

Trong chốc lát, Lam Băng Thiểm Điệp một cái bùng lên, ngay lập tức di động trăm trượng.

Chu Á chính đại cười, một cái sơ sẩy, không có có thể ngăn cản, bị Lam Băng Thiểm Điệp loé lên một cái xuyên qua, theo Hỏa Mạng Xà Quạt bên trong chạy thoát sơ kỳ.

Tô Trần nằm rạp xuống tại Lam Băng Thiểm Điệp trên lưng, làm cho Lam Băng Thiểm Điệp điên cuồng phát động thiểm thước pháp thuật, điên cuồng trốn chạy để khỏi chết.

Bái Lục Bào lão quái làm sư phụ, thêm Nhập Ma thắt chặt mình? !

Thiên Phong Hạp Ma Sát Minh cũng đã bị Bồng Lai Tiên Tông đánh chính là bị diệt, bất quá là kéo dài hơi tàn mà thôi, hấn yên lành Bồng Lai Tiên Tông đệ tử không làm, kẻ dần mới có thể bái Lục Bào lão quái sư phụ.

Tiền đồ cái gì, hấn tại bất kỳ địa phương nào đều có, không cần Lục Bào lão quái đến bố thí hấn.

Về phần thần bí Linh quả, trong tay hấn đã có một quả, mình ở Linh sơn loại, hãy cùng không quan tâm khác chín miếng thần bí Linh quả rơi ở trong tay ai.

Chỉ là, Tô Trần không muốn cùng này Lục Bào lão quái liều mạng. Coi như là Hữu Kim Đan Lam Băng điệp cùng Kim Đan Quỷ tu Trang Lục Y tương trợ, hấn cũng hiểu được quá bất chấp nguy hiểm rồi.

Này Lục Bào lão quái hoành hành Trung Thổ Tu Tiên giới mấy trăm năm, không phải vậy lợi hại, đấu ai chết ai sống, vậy coi như khó nói.

Dù sao hãn mới Trúc Cơ Kỳ mà thôi, cùng một gã lão luyện tu sĩ Kim Đan chém giết, rất là chịu thiệt. Hết thấy chờ mình trở thành tu sĩ Kim Đan, rồi hãy nói.

"Hừ! Tiểu tử an dám lừa gạt ta, người này là muốn chết!"

Chu Á không muốn đến Tô Trần một cái nho nhỏ Trúc Cơ tu sĩ, lại dám ở trước mặt hãn lừa đảo, tức giận mãnh liệt ho khan vài tiếng, không khỏi mắt lộ ra hai đạo âm tàn hàn mang.

Nếu như không muốn quy thuận, vậy thì đi tìm chết!

Lục Bào lão quái ném ra ngoài một thanh Thanh Mộc phi kiếm, nổ bắn ra mà ra, hóa thành một đạo hơn mười trượng cầu vồng, cực kỳ nhanh chóng độ đuổi theo hướng Tô Trần thừa lúc kỵ binh Lam Băng Thiểm Điệp.

Hãn tuy rằng thân chịu trọng thương, một thân Kim Đan Hậu Kỳ tu vi, chỉ có thể phát huy ra Kim đan sơ kỳ tăng ba thực lực. Nhưng đây cũng không phải là chính là một cái Kim đan sơ kỳ một tầng Lam Băng Thiểm Điệp có thể chống cự.

Lam Băng Thiểm Điệp lóe lên bay ra trăm trượng, chạy ra khỏi Hỏa Mãng Xà Quật, thẳng tắp hướng phía trước thiểm thước. Hãn thậm chí không dám cải biến phương hướng, bất luận cái gì quanh co phương hướng đi tới, đều dẫn đến hãn và Lục Bào lão quái khoảng cách bị gần hơn. Không ngừng hướng phía trước chớp liên tục, tốc độ cực nhanh, mấy cái trong nháy mắt đã đến hơn mấy chục dặm bên ngoài, đều muốn vứt bỏ Lục Bào lão quái.

Nhưng Tô Trần quay đầu lại vừa nhìn, rồi lại kinh hãi phát hiện, Lục Bào lão quái phi hành tốc độ đồng dạng khủng bố, không có chút nào bị Lam Băng Thiểm Điện cho kéo xuống, khẩn cấp đuổi theo đuổi tại một, hai ngàn trượng lúc sau.

"Đáng chết!"

Tô Trần không khỏi lo lắng.

Song Tử Phong vị trí tại Vu Sơn bí cảnh vùng đất trung ương, khoảng cách bình chương toàn bộ Vu Sơn bí cảnh màn sáng trận pháp giáp ranh, ước chừng có hơn bốn ngàn dặm xa xôi.

Phiền toái nhất là, hắc là hướng Đông Phương hướng phi được.

Mà Vu Sơn bí cảnh vào miệng tại phía Tây. Bồng Lai Tiên Tông hơn mười tên tu sĩ Kim Đan môn, đều tại lối vào phụ cận, cùng đợi hơn hai trăm tên Trúc Cơ tu sĩ hoàn thành Linh quả tranh đoạt chiến.

Hắn bị Lục Bào lão quái chặn lại, không dám quay đầu lại hướng đi tu sĩ Kim Đan môn cầu viện.

Chỉ có thể liều lĩnh hướng Đông Phương trốn chạy để khỏi chết, để tránh bị Lục Bào lão quái đuổi theo đuổi qua.

Sưu!

Sưu!

Một đạo kinh người Lam Băng ánh sáng, một đạo thanh sắc cầu vồng, một trước một sau truy đuổi, lướt qua Vu Sơn bí cảnh bầu trời.

Vu Sơn Bí Cảnh bên trong, Bồng Lai Tiên Tông rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ đều là kinh ngạc ngẩn đầu, nhìn qua hướng lên bầu trời, kia hai đạo không cổ kị Kim Đan cấp quang ảnh.

Mấy canh giờ lúc sau, Tô Trần liền đến bí cảnh biên giới, liễu lĩnh hướng kia tòa khổng lồ màn ánh sáng đại trận đánh tới.

Màn sáng đại trận lực phòng ngự tương đối cao, Trúc Cơ tu sĩ mở không ra, cần Kim Đan Kỳ tu vi mới có thể mở.

Tô Trần nảy sinh ác độc, vỗ tay tế ra một cái Phong Hồ Lô, năm sáu chuôi Nhị giai Cực phẩm thiểm thức phi kiếm bộc phát ra tất cả uy lực, hướng màn sáng bình chương âm.

Đồng thời, Lam Băng Thiểm Điệp cũng hai cánh vỗ, tuôn ra một mảnh mạnh mẽ Phong Nhận.

"Oanh!"

Màn sáng bình chương bị phi kiếm cùng Phong Nhận hợp lực, cường ép đánh xuyên một vài trượng động lớn.

Lam Băng Thiểm Điệp thuận lúc giữa phá không mà ra, chạy ra khỏi Vu Sơn Bí Cảnh.

Lục Bào lão quái bức bội muốn giết Tô Trần, không cho Tô Trần đào tẩu. Đuổi theo đến màn sáng bình chương, vung kiếm bổ ra một đạo trượng đại lỗ hồng, cùng theo xuyên qua Vu Sơn bí cảnh màn sáng bình chương.

Màn sáng kia bình chương chính là một tòa khổng lồ trận pháp, có cường đại tự lành năng lực, ngay lập tức khép lại, khôi phục nguyên trạng. Nhưng mà rung động mạnh mẽ, đưa tới rung động, rồi lại nhanh chóng hướng chỗ xa xa truyền ra ngoài rồi.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 305: Song Kim Đan Chiến Lục Bào

Bao phủ cả tòa Vu Sơn bí cảnh khổng lồ màn sáng trận pháp, bị một đạo Lam Băng quang ảnh cùng một đạo thanh sắc cầu vòng, lấy bạo lực vỡ ra đến hai lỗ lớn, khuấy động lên hai làn sóng gợn sóng chấn động ra, như Kim sắc sóng biển giống nhau hướng chỗ xa xa khuếch tán.

Tại Vu Sơn Bí Cảnh phía Tây, một ngọn núi hoang lên, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão đều là thần sắc chấn động, đột nhiên có cảm giác hướng màn sáng đại trận nhìn lại, giật mình thấy được từ phía trên bên cạnh truyền tới rung động gợn sóng.

"Không tốt, có người cường ép mở ra Hộ Sơn Trận Pháp!"

"Tình huống có biến, nhanh, tốc độ đi theo ta đi vào điều tra tình huống!"

Nghiêm khắc thực hiện giới Đại trưởng lão chính khoanh chân ngồi tĩnh tọa, gặp tình hình này không khỏi lông mày nháy dựng, bỗng nhiên đứng dậy, trầm giọng quát.

Rất nhanh, có bốn gã Kim Đan Trưởng lão liên thủ lấy lệnh bài mở ra trận pháp màn sáng.

Hơn một canh giờ lúc sau, nhiều người Kim Đan các Trưởng lão Ngự Kiểm bay chống đỡ rồi Vu Sơn bí cảnh trung ương ở chỗ sâu trong.

Chứng kiến chỗ, nhưng là nhìn thấy mà giật mình.

Bí cảnh nội không ít chỗ hung hiểm, đều phát hiện tham gia Linh quả tranh đoạt chiến Trúc Cơ tu sĩ di hài, tử vong Trúc Cơ tu sĩ gần hơn ba thành.

Nhiều người Kim Đan các Trưởng lão đem còn dư lại nhiều người còn sống Trúc Cơ tu sĩ đều triệu tập, hỏi thăm kết quả là chuyện gì xảy ra. Rồi lại không một người biết rõ xảy ra chuyện gì tình huống, thậm chí không có người tận mắt nhìn thấy, là ai bỏ xuống tay.

Mãnh liệt Đại trưởng lão tự mình đến đến Song Tử Phong Kim Đan Hỏa Mãng Xà Quật, cẩn thận khám nghiệm Mạnh Nhiễm, họ Tiết thanh niên các loại bảy tên Trúc Cơ Hậu Kỳ tu sĩ thi thể, lại có khiếp sợ phát hiện.

"Nhìn vết thương của bọn họ, là đã chết tại một cái Kim Đan yêu thú và tu sĩ Kim Đan vây công. Thậm chí có một người, nguyên thần Nguyên Khí còn bị hấp thu cướp đoạt qua! Đây rõ ràng là Ma Sát Minh Lục Bào lão quái Phệ Hồn thủ pháp!"

"Đáng giận, này Lục Bào lão quái đến nay chưa chết, thật sự là lớn họa vô cùng. Hẳn là như thế nào cải trang lẫn lộn vào?"

"Còn có, hẳn vì sao đột nhiên cường ép phá vỡ trận pháp, hiện tại lại trốn hướng chỗ nào?"

Nhiều người Kim Đan các Trưởng lão đều cực kỳ đau đầu.

Loại này bị địch nhân lên vào tiến đến, đệ tử thương vong thảm thiết sự tình, tại dĩ vãng Linh quả tranh đoạt chiến trong, chưa bao giờ phát sinh qua.

Lục Bào lão quái thân là Kim Đan Hậu Kỳ tu sĩ, thực lực phi thường cường hãn, bình thường tu sĩ Kim Đan đơn độc gặp bên trên căn bản không phải đối thủ. Thiên Phong Hạp Ma Quật bị phá hư lúc sau, hiện tại hẳn tại Trung Thổ Tu Tiên giới độc lai độc vãng, càng là tai họa vô cùng.

Lục Bào lão quái đã đào tẩu nhanh một canh giờ.

Bọn hăn coi như là muốn đuổi theo, cũng không biết nên đi về phía kia.

Một đạo Lam Băng sắc quang ảnh cùng một luồng sáng xanh cầu vồng, một trước một sau tại mệnh môn trong Thiên Địa hăng hái bay vút, hướng Đông Phương Tân Hải chi địa mà đi.

Lam Băng Thiểm Điệp "Thiểm Thước" quá mạnh mẽ, tốc độ cao nhất bạo dưới tóc, Lục Bào lão quái cực nhanh tốc độ độ rõ ràng cũng một mực không thể đuổi theo, nhưng Tô Trần cũng không pháp vùng thoát khỏi hăn.

"Tiểu tử, người trốn không thể. Chưa bao giờ Trúc Cơ Kỳ lâu nghĩ (con sâu cái kiến) có thể từ trong tay lão phu đào thoát, coi như là trong tay người cầm giữ có một con Kim Đan Linh Điệp cũng vô dụng. Ngoan ngoãn dừng lại nhận lấy cái chết, lão phu có thể lưu lại người toàn thân!"

Lục Bào lão quái đã sớm lấy xuống Chu Á ngự trang, tại Thanh kiếm cầu vồng bên trên đứng chấp tay, một thân rộng lớn trường bào màu xanh lục bay phất phới, khô quắt âm trầm lão trên mặt lộ ra nhe răng cười.

Hăn nắm chắc thắng lợi trong tay, ngược lại mà không gấp. Tại Trung Thổ Tu Tiên giới, gặp bên trên tu sĩ Kim Đan khả năng cực thấp. Lam Băng Thiểm Điệp sớm muộn hội hao hết yêu lực, không pháp trốn xuống dưới. Chỉ cần không có mặt khác tu sĩ Kim Đan nhúng tay, hăn hoàn toàn chắc chắn nhất định chém giết Tô Trần.

Tô Trần mặt sắc mặt xanh mét, mặc kệ Lục Bào lão quái uy hiếp, vùi đầu bay nhanh, trốn hướng Bồng Lai Tiên Tông phương hướng.

Cách một ít Giang Nam địa giới phạm nhân thành trấn, thậm chí loại nhỏ tu sĩ tụ tập chi địa, nhưng mà hăn không pháp lưu lại.

Những địa phương này, căn bản không người có thể ngăn cản được Lục Bào lão quái cái vị này Kim Đan Hậu Kỳ Quỷ tu. Duy nhất có thể che chở chỗ của hắn, chỉ có Bồng Lai Tiên Tông.

Nhưng mà, hắn giờ phút này khoảng cách Bồng Lai Tiên Tông còn xa xôi.

Lam Băng Thiểm Điệp "Thiểm Thước" là chủng tộc thiên phú, tiêu hao yêu lực tuy rất thấp. Nhưng mà tiếp tục không ngừng thi triển yêu thuật, đối với yêu lực tiêu hao, cuối cùng hội khó có thể kéo dài nữa.

Nó không pháp một đường không ngừng nghỉ chút nào, thiểm thước đến Bồng Lai Tiên Tông.

Mà Lục Bào lão quái thân là Kim Đan Hậu Kỳ tu sĩ, pháp lực hùng hậu sung túc, so với Kim đan sơ kỳ Lam Băng Thiểm Điệp đối có thể kiên trì.

Tô Trần thập phần lo lắng, một khi Lam Băng Thiểm Điệp đã tiêu hao hết yêu lực, liền có nghĩa là nó hoàn toàn đánh mất sức chiến đấu, liền phiền toái hơn. Khi đó, bản thân liền cùng Lục Bào lão quái sức đánh một trận đều không có.

"Xem ra, cuối cùng hay vẫn là cũng trốn không thoát, phải một trận chiến!"

Tô Trần trong lòng nghiên rằng.

Hắn từ trước đến nay cẩn thận.

Nếu là có thể đào tẩu, hắn cũng không muốn mạo hiểm, cùng Lục Bào lão quái huyết đấu liều mạng. Còn nhiều thời gian, bảo đảm mình tuyệt đối an toàn, tìm cách đột phá Kim Đan Kỳ cảnh giới, phương hướng là thượng sách. Cùng tu sĩ Kim Đan liều sống liều chết, này không phải hắn muốn.

Nhưng là bây giờ chạy không thoát, vậy liền chỉ có liều chết đánh một trận tử chiến, phương hướng có một tia hi vọng muốn sống.

Chính hẳn, hơn nữa Kim Đan sơ kỳ Lam Băng Thiểm Điệp, Kim Đan Quỷ tu Trang Lục Y, cùng với một ổ hàng ngàn con Luyện Khí kỳ trở lên Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, chưa chắc sẽ không có chiến thắng hi vọng.

"Trang Lục Y, xuất chiến!"

Tô Trần đột nhiên làm Lam Băng Thiểm Điệp dừng lại, tay phải chọt vỗ một cái cây hồ lô, phun ra một cây mây trượng to lớn Chiêu Quỷ Phiên.

Trang Lục Y Kim Đan Quỷ tu Nguyên Thần theo Chiêu Quỷ Phiên bên trong lao ra.

Cùng lúc đó, Tô Trần theo Tu Di Giới bên trong lấy ra nàng Vạn Cổ Hàn băng quỷ thân thể.

Kim Đan Nguyên Thần cùng Kim Đan quỷ thân thể hợp nhất, một gã uy phong lẫm lẫm thiếu nữ áo lục, xuất hiện ở Tô Trần phía bên phải. Nàng tại Tô Trần Chiêu Quỷ Phiên bên trong tu dưỡng hồi lâu, một thân thực lực đã đạt tới trạng thái toàn thịnh, sớm đã không phải là ngày đó lọt vào Thiên Lô kiếp oanh kích sau thảm trạng.

"Hô!"

Trang Lục Y một tay nắm lấy to lớn Chiêu Quỷ Phiên, đồng thời phóng xuất ra năm kiện Kim Đan cấp quỷ khí, vờn quanh quanh thân.

Một thanh thon dài màu đen hình trăng lưỡi liềm khoảng cách hồn liên đao, Nguyên Thần quỷ khí. Mặt khác, thì là một cây thất Tiên cây roi, một cái thất sắc dải lụa màu, một thanh Quỷ Kiến Sầu phi kiếm, một chút đánh hồn bảm, tâm thường quỷ khí.

Nàng trần ngập phòng bị ánh mắt, nhìn qua hướng đối diện Lục Bào lão quái. Phát hiện hãn tu vi kỳ cao, không khỏi kinh hãi hít vào một ngụm khí lạnh, thấp giọng khẩn trương nói: "Tô Trần, người như thế nào trêu chọc một gã Kim Đan Hậu Kỳ cường địch? !"

Tô Trần cười khỗ, "Đây cũng không phải là ta nghĩ trêu chọc, là không cẩn thận tại Linh quả tranh đoạt chiến trong gặp. Không có nghĩ vậy tên Kim Đan Tà Tu ẩn núp ở trong đội ngũ! Bây giờ là sống còn thời điểm, phải liều mạng!

Nhưng hãn có bị trọng thương bên người, đã bị Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan Trưởng lão đả thương qua, không pháp phát huy ra Kim Đan hậu kỳ toàn bộ thực lực, phỏng chừng cũng chỉ có thể phát huy ra Kim Đan Kỳ tầng ba thực lực, so với người cùng Lam Băng Thiểm Điệp mạnh hơn một ít."

Nói ngắn gọn, hãn cũng không có công phu giải thích quá nhiều, nhất khẩn yếu nhất nói.

Trang Lục Y khẽ vuốt cằm gật đầu, cuối cùng nhiều một chút tin tưởng.

Nàng cùng Tô Trần, Kim Đan cấp Lam Băng Thiểm Điệp, cùng với hung hãn Bí Ngân Phi Nghĩ Quần, vây công một gã Kim Đan Kỳ tầng ba sức chiến đấu tà ma tu sĩ, cũng chưa chắc liền không phần thắng.

"Kim Đan Quỷ tu! Điều này sao có thể? !"

Lục Bào lão quái cũng ở trong nháy mắt, tại ngàn trượng bên ngoài Ngự Kiểm dừng lại, lộ ra mấy Hứa Chấn kinh sợ chi sắc.

Nếu như nói Tô Trần cầm giữ có một con Kim Đan Linh Điệp, khả năng này là nhà tộc trưởng thế hệ ban cho Linh sủng, dùng vô cùng bí pháp đặc thù ẩn giấu, làm cho hãn vụng trộm mang vào Linh quả tranh đoạt chiến trong.

Nhưng mà Tô Trần lại triệu hồi ra một gã Kim Đan Quỷ tu, quá ra ngoài dự liệu của hắn rồi.

Trung Thổ Tu Tiên giới tu sĩ đối với quỷ tu thái độ, thế nhưng là so với tà ma tu sĩ còn căm thù đến tận xương tủy, một khi gặp bên trên không phải trăm không thể không giết. Cũng không phải Bồng Lai Tiên Tông là bất luận cái gì một vị trưởng bối, sư tôn, nguyện ý cho tử tôn hậu duệ chuẩn bị chiến lược.

Vạn nhất Nguyên Thần vô ý lay động quỷ khí, vậy thì hết cách xoay chuyển, Tiên Đạo đoạn tuyệt, chỉ có thể chuyển tu Quỷ đạo. Theo này Phi Tiên vô vọng, chỉ có mong đợi tại chuyển thế Luân Hồi trùng tu.

Dù là tà ma tu sĩ, cũng rất ít nguyện ý cùng Quỷ tu giao tiếp, e sợ cho tránh không kịp.

Tô Trần rồi lại người can đảm tại Chiêu Quỷ Phiên bên trong, nuôi một cái còn mạnh mẽ hơn chính mình Kim Đan cấp Quỷ tu, quả thực làm cho người không thể tưởng tượng.

Đây tuyệt không phải Bồng Lai Tiên Tông đệ tử diễn xuất, nếu như bộc lộ ra đi, này lớn như vậy Bồng Lai Tiên Tông cũng không tha cho Tô Trần.

Ý vị này, Tô Trần hẳn là dựa vào thủ pháp của mình, lén lút bắt hàng phục rồi một cái Kim Đan Quỷ tu, một cái Kim Đan Linh Điệp. Mà không phải dựa vào trưởng bối cùng sư tôn.

"Hảo tiểu tử, xem ra lão phu hay vẫn là xem nhẹ người rồi. Nho nhỏ Trúc Cơ Kỳ tu vi, rõ ràng có thể khống chế hai cái Kim Đan chiến lược, so với lão phu tuổi trẻ thời điểm lợi hại hơn! Chỉ là người số mệnh không tốt, hết lần này tới lần khác đang đột phá Kim Đan trước trong lúc mấu chốt này, gặp thượng lão phu. Hôm nay, lão phu liền làm cho người xem một chút cái gì là tu sĩ Kim Đan thủ đoạn, làm cho người muốn sống không được muốn chết không xong!"

Lục Bào lão quái sắc mặt rớt cuộc ngưng nặng, gằn giọng nói.

Hắn vung tay lên, quanh thân thuần lúc giữa nhiều bốn năm kiện quang mang bắn ra bốn phía, phun ra nuốt vào lấy hướng Thiên Hà ánh sáng Nguyên Thần Pháp Khí.

Một chiếc màu xanh liên đèn, quay tít một vòng, liền hướng bốn phía phun ra từng đoàn từng đoàn thanh sắc hỏa diễm.

Một chiếc luyện Yêu lô, cao tới mười trượng, to lớn tráng lệ.

Một quả Chu Tước ấn, hóa thành mấy trượng to lớn pháp ấn.

Bình thường tu sĩ Kim Đan, nhiều lắm là một chút kiện mà thôi, cũng sẽ không dùng nhiều như vậy Nguyên Thần Pháp Khí, dù sao nuôi dưỡng một kiện Nguyên Thần Pháp Khí đều tiêu hao khổng lồ Nguyên Khí.

Nhưng mà Lục Bào lão quái tu luyện 《 Phệ Hồn đại pháp 》 , thường xuyên theo tu sĩ khác trên thân cướp đoạt Nguyên Khí đến nuôi dưỡng hắc Nguyên Thần Pháp Khí, lấy về phần Nguyên Thần Pháp Khí, so với tu sĩ Kim Đan muốn phải nhiều hơn rất nhiều.

Bằng vào chiêu thức ấy, thực lực của hắn sẽ phải vượt qua nhiều tu sĩ Kim Đan.

"Sát!"

Tô Trần mãnh liệt quát một tiếng.

Trang Lục Y chỉ một cái, bay vút ra năm đạo quỷ khí ngút trời Hắc Quang, điều khiển rất nhiều quỷ khí, cùng Lục Bào lão quái rất nhiều Nguyên Thần Pháp Khí, lăng không chém giết quần đấu.

Lam Băng Thiểm Điệp nhưng là không ngừng thiểm thước, cùng Trang Lục Y liên thủ, vây quanh Lục Bào lão quái bên cạnh cùng đằng sau, nổ

bắn ra mảng lớn Phong Nhận yêu thuật, tiến hành vây công.

Tô Trần mình cũng tế ra một cái Phong Hồ Lô, nổ bắn ra năm miệng Nhị giai Cực phẩm thiểm thức phi kiếm, hướng Lục Bào lão quái chém tới.

Tuy rằng hãn Nhị giai uy lực của pháp khí hội yếu một ít, nhưng là có thể làm Lục Bào lão quái phân ra một phần lực lượng đến phòng ngự. Làm cho Trang Lục Y cùng Lam Băng Thiểm Điệp có thêm nữa cơ hội đánh bại Lục Bào lão quái.

"Tiểu tử, người thật sự là Tu Tiên giới kỳ tài, ta bây giờ là càng ngày càng không nỡ giết người rồi. Sát người, thật sự thiếu đi quá nhiều niềm vui thú. Lão phu muốn bắt giữ người, nuôi dưỡng tại bên người, nhìn xem người hối hận cả đời.

Lão phu nuôi một lon thực nguyên cổ, chúng nó hội hấp thụ ở trong cơ thể người Thượng Đan Điền, mỗi ngày không ngừng hấp thu người Nguyên Khí cùng hồn lực. Nó sẽ không giết người, nhưng mà nó cả đời đều chiếm giữ tại người Thượng Đan Điền trong, hút sạch người tu luyện ra được tất cả Nguyên Khí, làm cho người trở thành một người phàm tục, vĩnh viễn tuyệt con đường tu tiên! Sau đó sống sờ sờ nhìn xem lão phu trở thành nguyên anh tu sĩ, lên như điều gặp gió!"

Lục Bào lão quái lọt vào Tô Trần, Trang Lục Y cùng Lam Băng Thiểm Điệp vây công, chẳng những không có bối rối chút nào, điềm tĩnh thao túng hãn rất nhiều Nguyên Thần Pháp Khí, chống đỡ ở này một lớp lằng lẹ ác liệt thế công, ngược lại hưng phấn rít lên một tiếng.

Nói qua, hãn từ trong lòng, lại lấy ra một cái pháp bình, ném bắn mà ra.

"Phanh!"

Pháp bình nổ bể ra, nổ bắn ra đoàn lớn lục quang.

Những này lục quang, mỗi một hạt ước chừng chừng hạt gạo, toàn thân xanh mơn mớn, mọc ra móng vuốt dữ tợn Tiểu Phi trùng, ít nhất nhiều đến hàng vạn con. Đúng là Lục Bào lão quái trong miệng nói thực nguyên cớ.

Đoàn lớn lục quang, như một đoàn mây trăm trượng Lục sắc đám mây, hướng Tô Trần cùng Lam Băng Thiểm Điệp bay bổ nhào qua.

"Thực nguyên cớ! Không tốt, vật ấy ác độc vô cùng, chỉ cần bị một cái thực nguyên cớ chui vào trong cơ thể, sẽ liều mạng hút người Nguyên Khí, người một thân tu vi liền bị phế sạch rồi! Tô Trần, người đi mau!"

Trang Lục Y biến sắc.

Nàng là Quỷ tu, không sợ này thực nguyên cớ. Thực nguyên cớ đụng một cái đến nàng, cũng sẽ bị quỷ khí giết bằng thuốc độc, sống không được.

Nhưng mà Tô Trần thân làm Nhân tộc Tu Tiên giả, tức thì không được, chúng nó chỗ nào cũng có, hộ thân pháp tráo cũng căn bản ngăn cản không nổi. Bị chúng nó ký sinh trong người, vậy đời này thì xong rồi.

Tô Trần sầm mặt lại.

Truyền thuyết Lục Bào lão quái thô bạo vô thường, ưa thích dùng nhất không thuộc về mình thủ đoạn tra tấn người, lấy tra tấn tìm niềm vui. Ma Sát Minh cao thấp tu sĩ đối với hắn cực kỳ kính sợ cùng sợ hãi.

Quả là thế!

Hắn coi như là Nguyên Khí đánh mất, chỉ có thể tu luyện, sớm muộn còn có thể tu trở lại.

Nhưng mà, thực nguyên cớ chiếm giữ tại Thượng Đan Điền, không ngừng hút hắn Nguyên Khí, vậy thì hội đứt gãy hắn Nguyên Khí chuyển

vận đường.

"Thực nguyên cổ? Vậy thì nhìn một chút là người thực nguyên cổ lợi hại, hay là ta Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ lợi hại!"

Tô Trần cười lạnh một tiếng.

Cũng không trốn, hẳn đều có thủ đoạn đối phó những này thực nguyên cổ.

Hẳn vốn là muốn lưu lại vào lúc mấu chốt, dùng Phệ Linh Phi Nghĩ đánh lén Lục Bào lão quái, nhưng bây giờ chỉ có thể sớm lấy ra.

Hắn giơ tay liền ném ra ngoài một cái hồ lô vàng, phun ra một mảnh trên trăm trượng Ngân Quang, hàng ngàn con Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ lao ra.

Ô...ô...n...g!

Ô...ô...n...g!

Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ hung hãn dị thường, tính cách thô bạo, không có gì không ăn. Bất kể là có Linh khí huyết nhục, hay vẫn là Linh vật, liền quỷ khí cũng dám đi ăn, thậm chí là Linh khí cùng Pháp Khí đều có thể cắn sụn đồ.

Bọn họ cái đầu, nếu so với thực nguyên cổ lớn hơn gần thập bội, hơn nữa đều đạt tới Luyện Khí kỳ tu vi, thậm chí còn có mười mấy con đạt đến Trúc Cơ Kỳ cảnh giới.

Đối diện thực nguyên cổ tuy có hàng vạn con nhiều, nhưng chúng nó chỉ có số rất ít đạt tới Luyện Khí kỳ. Hơn nữa chúng nó chỉ cấp Nguyên Khí, cũng không ăn thông thường Linh vật.

Trên bầu trời, mảng lớn Ngân Quang cùng lục quang đụng vào nhau, như là đã tạo ngộ thiên địch, dốc sức liều mạng lẫn nhau cắn xé.

Bí Ngân cắn Nguyên Phi con kiến bắt được một cái thực nguyên cốt, sắc bén như đao miệng răng liền Pháp Khí đều có thể cắn sụn đồ, cắn xuống một cái, liền cắn đứt cốt của bọn nó.

Mấy chỉ thực nguyên cốt bắt lấy Bí Ngân Phi Nghĩ, nhưng là cắn bất tử chúng nó.

Thời gian nháy con mắt, sức chiến đấu yếu rất nhiều thực nguyên cốt, mảng lớn lục quang rút xuống đất đi. Ngăn ngừa một lát công phu, Lục sắc đám mây bị tấp tới rồi một mảng lớn, thiếu một cái lỗ hồng, tổn thất hàng ngàn con thực nguyên cốt.

Ánh sáng màu bạc tổn thương vô cùng ít, sức chiến đấu dị thường bừa hăn.

"A ~ nha nha! Tức chết lão phu đây!"

Lục Bào lão quái đau lòng vô cùng.

Hắn thế nhưng là hao phí mấy chục năm công phu, mới nuôi dưỡng ra này một ổ hàng vạn con thực nguyên cốt. Chỉ là chúng nó ăn Nguyên Khí, rất khó khăn nuôi dưỡng, rất khó nuôi lớn.

Nhưng mà, Lục Bào lão quái nhìn rõ ràng Tô Trần đám kia Phi Nghĩ, mặt cũng thay đổi.

"Người đây điên rồi, như thế nào nuôi nhiều như vậy Phệ Linh Phi Nghĩ?!"

Lục Bào lão quái hoảng sợ.

Hắn nhận ra, đó là Phệ Linh Phi Nghĩ.

Hắn từng tại một tòa hung hiểm Thượng Cổ chi địa được chứng kiến, Phệ Linh Phi Nghĩ nếu như đạt tới mấy trăm ngàn hơn một triệu con mà nói, quả thực như châu chấu qua linh điền, có thể mảnh cốc không để lại. Nếu như không có đầy đủ linh ăn, chúng nó có thể cắn thủng trang phục bọn họ vật chứa, thậm chí hội cản trở chủ nhân.

Chúng nó khẩu vị quá lớn.

Tu Tiên giả không dám đơn giản đi nuôi dưỡng chúng nó.

Chỉ là không biết đạo vì sao, chúng nó toàn bộ đều đều mang kỳ quái hào quang màu bạc, cùng vậy Phệ Linh Phi Nghĩ môn hoàn toàn bất đồng.

"Tam Muội chân hỏa!"

Lục Bào lão quái không thể trơ mắt nhìn hắn hàng vạn con thực nguyên cổ, bị bọn này Bí Ngân Phi Nghĩ môn đuổi tận giết tuyệt, lập tức tay khép một đạo phạm vi lớn Hỏa hệ pháp quyết, hướng bầu trời căn Nguyên Phi con kiến môn đốt quá khứ.

Hắn biết rõ, đối phó Phệ Linh Phi Nghĩ, phạm vi lớn Hỏa hệ pháp thuật quản dụng nhất, có thể như mọc thành phiến chết cháy.

Hắn thậm chí bất chấp, mình thực nguyên cổ cũng bị lửa pháp ảnh hưởng đến.

"Hô!"

Thế nhưng là, mảng lớn Tam Muội chân hỏa hỏa diễm đốt qua bầu trời. Toàn bộ bầu trời đều bị ngọn lửa, đốt thành một mảnh Hồng sắc.

Trong chốc lát, hơn 3,000 con thực nguyên cổ bị Thiên Hỏa chết cháy.

Thế nhưng là, kia hàng ngàn con Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn sợi không hề tổn thương, chúng nó tại khí thể to lớn Tam Muội chân hỏa lửa

trong, hung hãn bay múa, chỉ làm hỏa diễm hồn nhiên không tồn tại, tiếp tục đánh giết còn lại năm, sáu ngàn chỉ thực nguyên cổ.

"Này đây là có chuyện gì? Chúng nó vì sao không sợ Chân Hỏa!"

Lục Bào lão quái thần sắc kinh hãi, rốt cuộc lộ ra một vẻ bối rối.

Bọn này bất quá Luyện Khí kỳ Ngân sắc Phệ Linh Phi Nghĩ, rõ ràng không sợ Tam Muội chân hỏa lửa cháy bùng bùng đốt cháy, đây quả thực làm cho người khó có thể tin.

Một khi hãn nhóm lớn thực nguyên cổ tồn thất hầu như không còn, bọn này Phệ Linh Phi Nghĩ nhất định sẽ bay tới vây công hãn.

Những này Phệ Linh Phi Nghĩ tuy rằng cấp thấp, nhưng mà số lượng quá nhiều, có thể căn thăng hộ thể quang tráo. Chỉ là đao kiếm Pháp Khí khó có thể rất nhanh chém giết, hãn chỉ sợ khó có thể ứng phó bọn họ vây công.

Lục Bào lão quái nóng nảy, không dám thờ ơ. Phải thừa dịp Phệ Linh Phi Nghĩ chưa tiêu diệt thực nguyên cổ lúc trước, đánh tan Tô Trần đám người.

Hãn điều khiển nhiều người Nguyên Thần Pháp Khí, nhanh chóng phản kích. Một đạo thanh sắc kiếm quang, xuyên qua trùng trùng điệp điệp quý khí phòng ngự, trầm tại Trang Lục Y trên thân.

Trang Lục Y không khỏi kêu thê lương thảm thiết một tiếng, bị Lục Bào lão quái chém thành bị trọng thương, bức chạy trốn, rút về Chiêu Quỷ Phiên bên trong.

"Sưu!"

Lục Bào lão quái bản thân lóe lên, hướng Tô Trần cùng Lam Băng Thiểm Điệp bắn tới.

Đồng thời, điều khiển hơn 4,000 con thực nguyên cổ, theo bốn phương tám hướng vây quanh Lam Băng Thiểm Điệp, áp súc nó thiểm thước phạm vi không gian, làm kia không thể nào bỏ chạy.

Tô Trần thừa lúc kỵ binh Lam Băng Thiểm Điệp cũng không trốn, lựa chọn nghênh chiến.

"Hừ, tiểu tử! Lão phu cái này làm cho người vạn kiếp bất phục!"

Lục Bào lão quái khô đét mặt mo vô cùng dữ tợn, lách mình bay đến Lam Băng Thiểm Điệp sau lưng, tay phải hóa thành móng vuốt sắc bén, một trào hướng Tô Trần cái ót chộp tới.

Hắn muốn đem Tô Trần Nguyên Khí hút khô, lấy tiết lộ hắn mỗi hận trong lòng.

Tô Trần trơ mắt nhìn xem Lục Bào lão quái xông lại, không có bối rối chút nào, lại lộ ra một vòng làm Lục Bào lão quái cảm thấy kinh ngạc cười lạnh.

Lúc trước hắn, một mực trốn!

Một mực yếu thế, tránh chiến!

Chính là làm cho Lục Bào lão quái sinh ra một cái rõ ràng ảo giác, cảm thấy hắn bản thân thập phần nhỏ yếu, dễ dàng nhất đối phó. Xa so với Lam Băng Thiểm Điệp, Trang Lục Y muốn yếu rất nhiều.

Mà điều này hiển nhiên là một cái ảo giác.

Huyết Nhiên, bộc phát!

Oanh!

Thuần lúc giữa, Tô Trần bụng bên trong một quả Huyết Linh châu, điên cuồng thiêu đốt khí huyết. Huyết Nhiên cũng không thể tăng lên hãn tu vi, lại có thể bạo tăng nhục thể của hãn sức chiến đấu.

Quanh người hãn, cháy bùng lên một đoàn khí thể to lớn hỏa diễm.

Ngay tại Lục Bào lão quái ra móng vuốt này một chớp mắt.

Tô Trần thân ảnh nhoáng một cái, tốc độ độ lạng không bạo tăng gấp mấy lần, thân thể hầu như bộc phát ra một gã Kim đan sơ kỳ mới có khủng bố tốc độ độ, một quyền chính diện oanh hướng Lục Bào lão quái.

Tô Trần thực lực bản thân, một khi Huyết Nhiên bộc phát, thuần lúc giữa thân thể sức chiến đấu tăng vọt gấp mấy lần, thân thể sức chiến đấu, cũng không tại Kim đan sơ kỳ tu sĩ phía dưới.

Lục Bào lão quái đoán sai Tô Trần lúc này tốc độ độ, một trào này vị có thể chộp vào Tô Trần chí mạng bộ vị cái ót, mà là chộp vào Tô Trần ngực.

Móng vuốt xé rách Tô Trần quần áo, rồi lại trào ở bên trong một bộ Nhị giai Cực phẩm Kim Yêu Hạt Kim Giáp trụ bên trên.

Móng vuốt sắc bén, tại Kim Giáp trụ bên trên xuyên thủng một cái miệng, tại Tô Trần ngực lưu lại một vài tắc sâu lỗ máu, vị có khả năng đem kiện Nhị giai Cực phẩm Kim hệ Pháp Khí xé mở.

"Phanh!"

Tô Trần một quyền oanh tại Lục Bào lão quái bụng, đánh bể Lục Bào lão quái hộ thể quang tráo, mang theo một quả Kim đuôi bò cạp châm cái bao tay bàn tay, xuyên thấu một bộ pháp y, hung hăng cắm vào Lục Bào lão quái bụng.

Ăn miếng trả miếng!

Lấy tổn thương đổi tổn thương!

Tô Trần mang trên mặt không tiếc đồng quy vu tận kiên quyết.

Hắn muốn nhìn một chút, Trúc Cơ tu sĩ cùng tu sĩ Kim Đan, người nào càng sợ chết!

"Huyết Nhiên Thuật! Người tu qua 《 Phệ Huyết bí quyết 》 ? ! Đáng chết, Huyết Ma là người giết? !"

Lục Bào lão quái thuận lúc giữa hiểu rõ ra, không khỏi phần nộ thét lên.

Này 《 Thị Huyết Quyết 》 chỉ có hắn đệ tử thân truyền Huyết Ma tu luyện qua, cũng không có người nào khác tu luyện. Mà ở nhiều năm trước, Huyết Ma tại Thiên Phong Hạp mất tích, nghĩ đến nhất định cùng Tô Trần có quan hệ.

Nhưng mà Huyết Ma tu luyện này 《 Thị Huyết Quyết 》 cũng không thành công, vì dung nạp cự lượng khí huyết, nghiêm trọng phá hủy thân thể, mập mạp xấu xí giống như con quái vật.

Nhưng mà Tô Trần thân thể, nhưng là thanh tú lão luyện, hiển nhiên là không thay đổi chút nào, tu luyện 《 Thị Huyết Quyết 》 hiển nhiên cực kỳ thành công.

"Tiểu tử, người dám cùng ta liều mạng lẫn nhau tổn thương! Nhìn lão phu 《 Phệ Hồn đại pháp 》 , hút không người Nguyên Khí!"

Lục Bào lão quái sắc mặt cũng biến thành vô cùng điên cuồng, liều lĩnh, thi triển đại pháp, tay phải điên cuồng hấp thu Tô Trần Nguyên Khí, muốn đem Tô Trần Nguyên Khí hút không.

Tay trái của hắn, một trảo hướng Tô Trần đầu lâu.

Lại bị Tô Trần tay trái một chút sinh sôi bắt lấy, lực lượng mạnh mẽ ngang, cũng không tại Lục Bào lão quái phía dưới.

"Cấp huyết thuật!"

Tô Trần không yếu thế chút nào, điên cuồng theo Lục Bào lão quái bụng hấp thu khí huyết, dùng để bổ sung Huyết Nhiên thiêu đốt.

Ngắn ngủn thời gian nháy con mắt, Tô Trần Nguyên Khí kịch liệt giảm bớt.

Hắn tu vi hầu như theo Trúc Cơ Kỳ tầng chín, ngay lập tức bạo xuống đến Trúc Cơ tầng tám, bảy tầng tầng năm một tầng, sục quay về Luyện Khí Cảnh giới, một triệt đến cùng.

Nhưng mà, Tô Trần khí lực, vẫn như cũ còn dừng lại ở Trúc Cơ Kỳ tầng chín giai đoạn, cũng không suy sụp. Huyết Nhiên Thuật uy lực, không giảm chút nào. Chỉ cần hắn không ngừng cấp máu, hắn Huyết Nhiên Thuật uy lực thì sẽ không suy yếu.

Tu Tiên giới liền có Dị tộc man tu sĩ chỉ tu khí lực, mà không tu Nguyên Thần. Khí lực rất mạnh, mà Nguyên Thần rất yếu.

Đồng thời ở nơi này, Lục Bào lão quái giống nhau mất máu nghiêm trọng, mười thành, chín thành rưỡi thành một thành. Thể chất thực lực lớn bức suy kiệt.

Tô Trần tổn thất bao nhiêu Nguyên Khí, Lục Bào lão quái liền đánh mất bao nhiêu khí huyết.

Nguyên Khí quyết định rồi tu vi, Pháp lực cùng uy lực pháp thuật, một khi Nguyên Khí hút không, cũng không chí tử, Nguyên Thần nhưng là rơi xuống quay về Phàm Nhân Cảnh giới, không cách nào nữa thi triển pháp thuật.

Mà khí huyết tức thì đối với khí lực cùng lực lượng có ảnh hưởng trọng đại, một khi khí huyết đánh mất, đối với Nguyên Thần tu vi không ảnh hưởng, thế nhưng thân thể đem không thể tránh khỏi lâm vào cứng ngắt cùng cơn sốc, sức mạnh lớn bức suy kiệt. Ngay cả là tu sĩ Kim Đan, cũng không thể tránh né.

Lúc này, thành đoàn hàng ngàn con Bí Ngân Phi Nghĩ phác sát thực nguyên cổ, càng là phô thiên cái địa (ùn ùn kéo đến), bốn phương tám hướng bao vây, không để ý tổn thương, nhào vào Lục Bào lão quái trên thân, điên cuồng cắn xé hấn Lục Bào cùng huyết nhục, hướng trong cơ thể hấn chui vào.

"Đáng chết!"

Lục Bào lão quái tổn thất đại lượng khí huyết, khí lực đã trở nên cứng ngắt, thân thể lực lượng trên diện rộng suy yếu, như thế nào chống đỡ được hàng ngàn con Bí Ngân Phi Nghĩ cắn xé.

Hắn rốt cuộc hay vẫn là sợ.

Đột nhiên muốn tránh thoát rồi Tô Trần thiết chương, quay người liền trốn, rõ ràng giãy giụa không rời. Nhục thể của hắn sức mạnh lớn bức suy giảm, liền Trúc Cơ tu sĩ đều nhanh không bằng.

Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ môn, điên cuồng cắn xé.

Lục Bào lão quái tiếng kêu rên liên hồi, bị nhóm lớn Bí Ngân Phi Nghĩ cắn máu thịt be bét, thậm chí có không ít, chui vào bụng của hắn không ngừng cắn xé.

Chỉ là hơn mười hô hấp công phu, Lục Bào lão quái liền bị hàng ngàn con Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ, tươi sống cắn đã thành một bộ xương khô, chỉ để lại cùng Túi Trữ Vật cùng Nguyên Thần Pháp Khí bao gồm nhiều vật phẩm.

"Rốt cuộc đã chết!"

Tô Trần thở dài một hơi, vứt bỏ Lục Bào lão quái xương khô.

Hắn vung tay lên, đem Lục Bào lão quái Nguyên Thần Pháp Khí cùng di vật, tất cả đều thu nhập Tu Di Giới bên trong.

Trang Lục Y chịu trọng thương, trở lại Chiêu Quỷ Phiên bên trong, liền cùng Vạn Cổ Hàn băng thân thể, cũng bị hấp thu.

Tô Trần Nguyên Thần đã cực kỳ yếu ớt, đã bạo hàng đến Luyện Khí kỳ một tầng giáp ranh, chỉ thiếu một chút liền ngã trở lại phàm nhân chi cảnh.

Đột nhiên, Tô Trần biến sắc.

Hắn rõ ràng cảm thấy, có một cái hạt gạo đại con sâu nhỏ tại trong cơ thể của mình, dùng móng vuốt sắc bén, gắp gao bắt lấy bám vào Nê Hoàn cung Thượng Đan Điền chỗ, dốc sức liều mạng hấp thu hắn Nguyên Khí.

Hắn không khỏi sắc mặt đại biến.

Thực nguyên cổ?

Này chỉ thực nguyên cổ, là lúc nào chui vào vào trong thân mình hay sao? Chẳng lẽ là giấu ở Lục Bào lão quái thủ trữ bên trong, chui vào trong cơ thể mình?

Tô Trần thần sắc hoảng sợ.

Coi như không có Lục Bào lão quái hấp thu, mình Nguyên Khí, vẫn như cũ đang không ngừng xói mòn.

Nếu là này thực nguyên cổ, ở trong cơ thể hắn địa phương khác, hắn thậm chí đào lên thân thể của mình, bắt nó ra ngoài. Nhưng mà Thượng Đan Điền, nhưng là người tu tiên trọng yếu Mệnh Môn cùng Khí Hải chỗ ở,

không thể gặp tổn thương. Nếu không Khí Hải bị hao tổn, giấu không được Pháp lực, Nguyên Khí, cũng chính là một số gần như phế nhân.

Tô Trần cảm thấy một hồi mãnh liệt mắt hoa cảm động kéo tới, rốt cuộc chống đỡ không nổi.

"Không tốt, liền Luyện Khí một tầng đều giữ không được!"

Tô Trần có một hồi mãnh liệt không ổn cảm động, hắn liền tranh thủ Lam Băng Thiểm Điện cùng trên người Linh vật, tất cả đều thu nhập Linh sơn bên trong. Rất nhanh, một hồi trời đất quay cuồng, hắn một đầu nhìn phía dưới một tòa thế gian thành trấn rơi xuống.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 306: Tiên Nhân Gặp Rủi Ro

Tô Trần cảm giác Nguyên Thần uể oải không phấn chấn, trong đầu kịch liệt đau đớn, ý thức hoàn toàn mơ hồ, một hồi trời đất quay cuồng, nhìn phía dưới mấy trăm trượng mặt đất, thẳng rơi xuống.

Giang Nam, một tòa giàu có và đông đúc thành trấn.

Chỗ này dân thành phố bất quá mấy vạn, chuyển lịch ở Giang Nam nhất góc chi địa (một góc nhỏ), hầu như không có danh khí gì. Giống như vậy tiểu thành trấn, trải rộng Giang Nam trăm quận, nhiều vô số kể.

Nhưng coi như là là chỗ như thế, cũng vẫn như cũ tụ tập đông đảo tam giáo Cửu lưu, giang hồ bang phái đệ tử.

Có giang hồ bang phái địa phương, tự nhiên cũng không thiếu được giang hồ bang phái phân tranh.

Chỗ này trong thành trấn, thực tế lấy mới quật khởi Vô Ảnh Bang, cùng cầm rảnh nơi đây trăm năm Hắc Hồ bang, hai cái này bang phái thực lực hùng hậu nhất, có tất cả bốn năm trăm tên bang phái đệ tử.

Hai bang phái lúc giữa, xung đột tự nhiên cũng là kịch liệt nhất, lẫn nhau tranh đấu gay gắt mấy năm, đều muốn độc bá tòa thành nhỏ này.

Vô Ảnh Bang quật khởi cực kỳ cường thế, mà trăm năm bang phái Hắc Hồ bang tại luân phiên dưới sự đả kích, tức thì suy sụp lợi hại.

Ngày hôm đó đêm khuya, mấy trăm tên Vô Ảnh Bang đệ tử Dạ Tập Hắc Hồ bang Tổng đường, một phen huyết chiến lúc sau, một lần hành động công hãm cái này đối thủ cũ hang ổ, đem Hắc Hồ bang cao thấp diệt môn.

"Giúp đỡ chủ, chúng ta không có nhục sứ mạng, đánh hạ Hắc Hồ bang Tổng đường!"

Vô Ảnh Bang bốn năm trăm tên bưu Hán Vũ phu môn giờ khí thế to lớn bó đuốc, hưng phấn cuồng nhiệt ánh mắt, cung nghênh bọn hãn Vô Ảnh Bang Lưu bang chủ cùng Lý phó bang chủ, giá lâm Hắc Hồ bang Tổng đường.

Từ nay về sau, bọn hãn Vô Ảnh Bang đem độc bá tòa thành nhỏ này trấn, không còn có cường lực đối thủ dám khiêu chiến bọn hãn.

"Cung nghênh Lưu bang chủ, từ nay về sau, chúng ta đều lấy Lưu bang chủ như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!"

Mà khác một ít thực lực yếu bang phái nhỏ đầu lĩnh, đã sớm đang xem cuộc chiến đã lâu, gặp Vô Ảnh Bang thắng được, cuống quít trước tới đón tiếp bốn thành vị này mới bá chủ.

"Ân!"

Một gã bệnh rề rề gãy lão đầu, cùng một gã lão giả khô ngô, đồng thời đi vào Hắc Hồ bang Tổng đường bên trong, tiếp thu chỗ này Tổng đường.

Những cái kia bang phái nhỏ đầu lĩnh môn, đều sợ hãi bái nấp trên mặt đất, không dám có chút bất kính, sợ Vô Ảnh Bang chủ dưới sự giận dữ đối với bọn hãn ra tay, mang đến họa diệt môn.

Vị này Vô Ảnh Bang Lưu bang chủ, lai lịch có chút thần bí, ngoại nhân chỉ biết gia họ Lưu, lại không biết tên.

Hơn nữa không ít người đều biết rõ, vị này Lưu bang chủ Đan Điền bị hủy, nhưng thật ra là một phế nhân, thân thể suy yếu, nhiều đi vài bước liền thở, liền người bình thường cũng không bằng. Nhưng hắc tâm trí như Hồ, hung ác xảo trá, khó có địch thủ.

Hơn nữa hắc có một cái trung thành cảnh cảnh huynh đệ, là một thất lạc cao thủ đứng đầu, đúng là Vô Ảnh Bang Lý phó bang chủ. Ở tòa này cũng không lớn trong thành trấn, một thất lạc đỉnh tiêm thực lực, kia là cao thủ hết sức đáng sợ rồi.

Bệnh rề rề già yếu, tại Tổng đường đại điện giúp đỡ chủ bảo tọa, lãnh ngạo ngồi xuống. Hắc thần tình đậm đặc, nhìn quanh Tổng đường bên trong hai bên, nằm rạp trên mặt đất mấy vị tiểu bang chủ, cùng Vô Ảnh Bang chúng đệ tử, trong lòng có chút hơi hơi cảm thán.

Nhoáng một cái hai mươi năm rồi!

Hắc, Lưu Hồng lại trọng xuất giang hồ.

Năm đó Thái Hồ Tây Động Đình Sơn hòn đảo cuộc chiến, hắc và Lý Bưu dựa vào lấy một trận tự thiêu, giả chết thoát thân, mới tránh được một kiếp, theo này ẩn giấu ở dân gian, không dám thò đầu ra.

Mặc dù thoát chết được, nhưng hắc trong Đan Điền Khí Hải bị phá, một thân tu vi cũng phế đi, theo một đời Tông Sư biến thành một gã tàn phế, cũng không còn cách nào tu luyện võ nghệ.

Triều đình cùng Ngô quận người trong giang hồ đối với hắc và Lý Bưu Truy sát, cũng chưa từng có đình chỉ.

Hắc và Lý Bưu không thể không ngụy trang thành ngư dân, tại Đông Nam vùng duyên hải vắng vẻ Tiểu Ngư Thôn ẩn núp, tránh né hơn mười, hai mươi năm lâu. Gió Xan Lộ túc, câu cá mà sống, khổ không thể tả.

Thẳng đến mấy năm gần đây, tiếng gió triệt để đi qua, triều đình cùng Ngô quận người trong giang hồ đối với bọn hãn đã hoàn toàn không thèm để ý. Hai người bọn họ mới dám thò đầu ra, tại đây Đông Hải một dãy tiểu thành, xây lại một cái cờ nhỏ bang phái.

Trước mắt tiêu diệt Hắc Hồ bang một trận chiến này, bất quá là chính là Tiểu chiến mà thôi, cùng hãn trước kia chỉ huy cùng triều đình ở giữa mấy vạn đại quân huyết chiến so với, không đáng giá nhắc tới.

Năm đó kế hoạch, mưu lược vĩ đại chí khí, đã sớm không còn tồn tại. Hạng hái bạch diện thư sinh Lưu Hồng, cũng sớm liền biến thành một cái bệnh rề rề lão già hòm hèm.

Hãn lần này tái xuất giang hồ, cũng không muốn lại đi khiêu chiến triều đình, bất quá là muốn chiếm cứ giang hồ nhất góc chi địa (một góc nhỏ), thu hết một ít tiền tài hàng, làm cho hãn và Lý Bưu huynh đệ có thể an hưởng tuổi già mà thôi. Cũng tính xứng đáng Lý Bưu những năm này trung thành và tận tâm, vất vả đi theo hãn một phen.

Lưu Hồng đang ngồi cảm thán lúc giữa.

Nhưng vào lúc này, lại nghe "Oanh!" một tiếng vang thật lớn.

Bầu trời rớt xuống một vật, công bằng nện ở Hắc Hồ bang Tổng đường trên xà nhà.

Mãnh liệt trùng kích, trực tiếp nện mặc ép vỡ vài gốc cứng rắn Ách bích lương trụ, cơ hồ đem nửa tòa Tổng đường đều làm hỏng. Xà nhà sụp đổ, bùn cát văng khắp nơi, mảng lớn bụi đất giơ lên.

Lưu Hồng, Lý Bưu, cùng với các vị tiểu bang chủ, Vô Ảnh Bang mấy trăm tên bang phái đệ tử, ở đâu từng muốn đến sẽ có tai họa từ trên trời hạ xuống, không hề phòng bị phía dưới, bị này khắp bầu trời văng khắp nơi mái ngói cùng gỗ vụn, nện oa oa kêu, cuống quít tứ tán tránh né.

Thậm chí có xui xẻo bang phái đệ tử, trực tiếp bị sụp đổ xà nhà cho đè chết, chịu tai bay vạ gió.

Nửa ngày, hết thấy đều kết thúc.

Mọi người định thần nhìn lại, mới hoảng sợ phát hiện, bên trong đại đường trong phế tích nhiều hơn một tên trẻ tuổi thanh y nam tử. Hắn nằm trên mặt đất, tựa hồ đã bất tỉnh.

Đúng là người này người áo xanh, từ trên bầu trời rơi xuống, đem Hắc Hồ bang đại đường cho ép vỡ.

"Đây là người phương nào, rõ ràng từ trên trời hạ xuống?"

"Hắc Hồ bang trăm năm đại bang phái, Tổng đường xà nhà đều là dùng thượng đẳng nhất hắc Đào Mộc chế tạo, chắc chắn vô cùng. Ngay cả là cao thủ nhất lưu, một chiêu đánh ở phía trên cũng bất quá là một đạo cạn ần mà thôi. Đây là muốn theo rất cao địa phương rơi xuống, mới có thể đem chỗ này Tổng đường cho đâm cháy rồi hả?"

Tất cả mọi người là thần sắc sợ hãi, nhất thời lúc giữa không dám quá khứ.

Chỗ này Hắc Hồ bang Tổng đường đã bị Vô Ảnh Bang bắt lại, Vô Ảnh Bang cũng không có thể không hề tỏ vẻ.

Lý Bưu Phó bang chủ đánh bạo, đi ra phía trước, đem kia tên người áo xanh mặt mũi lật lên.

Hắn cảm giác rất là quen thuộc, nhưng nhất thời muốn không, không khỏi quay đầu lại hướng Lưu Hồng sững sờ nói: "Đại ca, người này khuôn mặt rất quen thuộc a, cảm giác, cảm thấy nơi nào thấy qua! Có cái gì rất không đúng."

Lưu Hồng không khỏi tiến lên, cẩn thận chu đáo rồi một hồi lâu, không khỏi một đôi mắt mở to sắc mặt chấn động, cả kinh ngã xuống mở bốn năm bước, khó có thể tin.

"Hắn thế nào lại là hắn!"

Tô Trần!

Cô Tô Thành tuyệt thế thiếu niên, lấy sức một mình, tiêu diệt Cự Kinh Bang, Hàn Sơn xem, Bạch Liên giáo mười tám tuổi Ngô quận Thượng Tiên!

Càng là lấy một quả độc bá, phế bỏ hắn trong Đan Điền, không đội trời chung đại cừu nhân!

Nháy mắt hai mươi năm trôi qua, Tô Trần dung mạo rõ ràng cùng năm đó không sai biệt lắm, chỉ là thoáng gian nan vất vả một chút, đại ước chừng hai mươi tuổi bộ dáng mà thôi.

Lưu Hồng cho dù chết, cũng vẫn như cũ nhớ kỹ Tô Trần bộ dáng, không khỏi ngửa mặt lên trời cười to, cười mắt chảy cả nước mắt rồi.

Hai mươi năm rồi, hắn tự biết phạm nhân cùng Tiên Nhân cách biệt một trời một vực, chưa bao giờ cảm tưởng đi báo thù.

Hắn coi như là nằm mộng, cũng không dám nghĩ giống như, có một ngày Tô Trần hội từ trên trời rớt xuống, rơi xuống đến cạnh hắn. Hôn mê trên mặt đất, đánh mất tri giác!

"Hắn Tô Thượng Tiên? !"

Lý Bưu cũng bối rối, nhìn kỹ người áo xanh khuôn mặt liếc nhìn. Má ơi rơi xuống kêu to một tiếng, kinh hoàng tranh thủ thời gian nhảy ra ngoài...trượng, không dám tới gần người áo xanh kia.

"Hặc hặc ~! Đây chẳng lẽ là ông trời mở mắt? Hai mươi năm trước, người đã diệt ta bang phái, hủy của ta Đại Mộng, hôm nay rồi lại từ trên trời giáng xuống, tiễn đưa đến trên tay ta, sẽ khiến ta có thể Huyết Nhận cừu nhân!"

Lưu Hồng cuồng tiếu, nói qua, không khỏi theo tay áo lúc giữa lộ ra một chút nửa xích sắc bén dao nhọn bảo đao.

Hung hăng một đao, hướng Tô Trần trong lòng đâm vào.

Lưu Hồng trong lòng thoải mái vô cùng.

Bất kể hãn là cái gì Thượng Tiên!

Hãn hôm nay liền muốn báo thù!

Mắt thấy, chính là huyết tiên tam xích, chính tay đâm cừu địch!

"Keng!"

Lưu Hồng cảm thấy tay trong chấn động, nhẹ đi nhiều, không khỏi kinh ngạc.

Lại nhìn , trong tay Dịch Cốt đao nhọn đâm vào Tô Trần trong lòng, nhưng đã đứt gãy đã thành hai đoạn.

Thế nhưng là Tô Trần trên thân liền da cũng không có phá.

Lưu Hồng lắp bắp kinh hãi, sờ soạng một cái Tô Trần làn da.

Này da cứng cõi như đồng như sắt, cứng rắn khó có thể tin, lưỡi đao sắc bén một đao đâm đi xuống, căn bản trát không ăn đi. Tô Trần ngực có một vết thương, nhưng đã ngưng kết.

"Có ai không, cho ta chém hăn! Chỉ cần chém chết hăn, lão phu trọng thưởng một ngàn lượng Kim!"

Lưu Hồng nổi giận thét ra lệnh.

Vô Ảnh Bang chúng đệ tử hai mặt nhìn nhau, hơn mười tên gan lớn đệ tử ra ngoài, rút đao ra kiếm, hướng người áo xanh kia bổ tới.

Kết quả, không có chút nào khác nhau.

Trong tay bọn họ binh khí, như là chém ở một chỗ Tinh Cương lên, không phải cuốn đao, chính là trực tiếp đứt gãy.

Muốn thương tổn người áo xanh da lông, đều là si tâm vọng tưởng.

Lý Bưu thấy như vậy một màn, trong lòng phát lạnh, liền vội vàng khuyên nhủ: "Đại ca! Truyền thuyết Tiên Nhân Hữu Kim vừa Bất Phôi thân thể, chẳng lẽ hăn cái này là Kim Cương thân thể? Không bằng được rồi, thừa dịp hăn còn hôn mê bất tỉnh, vị phát hiện chúng ta, chúng ta mau trốn đi. Dù sao hăn cũng không biết hai chúng ta còn sống, chúng ta khác tìm một cái mà mai danh ẩn tích, sợ bị hăn phát hiện."

Nhiều người bang phái nhỏ giúp đỡ chủ hòa Vô Ảnh Bang bốn năm trăm tên đệ tử môn nghe xong, kinh hãi hai cổ sợ run, đều bị khiếp sợ, cuống quýt vứt bỏ đao kiếm, thối lui đến mấy trượng có hơn.

Tiên Nhân!

Người áo xanh này, quả nhiên là Tiên Nhân!

Xem ra, Lưu bang chủ cùng này Tiên Nhân còn nhận thức, có cừ oán.

Giúp đỡ chủ rõ ràng làm cho người ta dùng đao găm đi trát Tiên Nhân.

Này, đây quả thực là điên rồi!

"Hừ, dao găm không được, hay dùng hỏa thiêu! Có ai không, bên trên củi lửa, mãnh liệt dầu!"

Lưu Hồng gương mặt dữ tợn, hăn đầy ngậ đều bị báo thù dục vọng lấp đầy, há có thể nghe Lý Bưu khuyên.

Hăn cũng không tin cái này tà!

Tô Trần lúc thanh tỉnh, hăn chỉ có chạy trốn chết phần.

Tô Trần hôm nay hôn mê bất tỉnh, bị trọng thương bên người. Hăn chẳng lẽ còn không gây thương tổn mảy may?

Vô Ảnh Bang bang chúng đều là kinh hãi, bức bách tại bang chủ trước sau như một lạm dụng uy quyền, không dám không tuân mệnh lệnh.

Nửa ngày, Hắc Hồ bang Tổng đường trước một tòa đất trống, đôi lên rồi một đồng nặng mấy ngàn cân củi lửa, lại đi người áo xanh này trên thân tưới lên hơn mười cân mãnh liệt dầu, mang lấy người này hôn mê người áo xanh, tại củi lửa bên trên mãnh liệt đốt.

"Hô!"

Khí thế to lớn hỏa diễm, đốt cả tòa Tổng đường đều chiếu rọi tại trong liệt hỏa.

Mấy canh giờ lúc sau, này nghìn cân củi lửa triệt để đốt thành tro bụi.

Lưu Hồng vội vàng phân phó dưới tay, đem đồng lớn tro tàn đẩy ra.

Nhiều người bang phái các đệ tử rồi lại hoảng sợ phát hiện, người áo xanh lại như cũ chính là bộ dạng, liền xiêm y của hăn cũng không có đốt.

Bất luận là lưỡi dao sắc bén, hay vẫn là hỏa thiêu, căn bản không gây thương tổn.

Bọn hăn này dám người phàm, căn bản sát bất tử người này người áo xanh!

"Không! Tại sao có thể như vậy! Hai mươi năm rồi, ta trốn đông núp tây hai mươi năm. Thật vất vả thù này người từ trên trời giáng xuống, rơi xuống trong tay của ta, rồi lại không gây thương tổn được hăn mấy may! Các người đều cho lão phu nghĩ biện pháp, chỉ cần có thể giết chết hăn, lão phu không tiếc trọng thưởng vạn hai Hoàng Kim!"

Lưu Hồng mặt sắc mặt xanh mét, vô cùng tuyệt vọng phẫn nộ gào thét.

"Giúp đỡ chủ! Không được a!"

"Đây là Chân Tiên gặp rủi ro, chúng ta trêu chọc không nổi a!"

"Phải a! Hay vẫn là vội vàng đem hăn đưa đi đi, quá dọa người! Chúng ta chỉ chứa làm cái gì cũng không có phát sinh, miễn cho bị Tiên Nhân thiên nộ (giận chó đánh mèo)."

Nhiều người tiểu bang chủ hòa Vô Ảnh Bang nhiều người bang phái các đệ tử đều bị thần sắc, đều kinh hãi đầu rạp xuống đất, quỳ rạp xuống Tổng đường chung quanh, đau khổ cầu khẩn.

Ngay cả là Tiên Nhân gặp rủi ro ở chỗ này, vậy cũng so với bọn hăn bọn này phàm trần thế tục thế hệ mạnh mẽ vô số lần.

Cũng chỉ có Lưu bang chủ cái tên điên này, dám đi muốn giết chết Chân Tiên. Chọc giận tới Chân Tiên, một khi hăn tỉnh lại, Vô Ảnh Bang cao thấp mấy trăm miện, người nào có thể sống? !

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 307: Gan Mật Đầu Vỡ

Hắc Hổ bang Tổng đường.

Vô Ảnh Bang Lưu Hồng giúp đỡ chủ, Lý Bưu Phó bang chủ, mấy tên tiểu bang chủ hòa Vô Ảnh Bang mấy trăm tên các bang chúng, vây tụ hợp tại một đồng nghìn cân củi lửa tro bụi chung quanh, chỉ điểm lấy trong tro bụi người áo xanh, khai ra vạn hai Hoàng Kim trọng thưởng, tìm kiếm có thể giết chết Tô Trần phương pháp.

Nhưng mà khó độ hiển nhiên không phải vậy cao, Tiên Nhân bộ lông da thịt như thép như sắt, thế gian đao kiếm không bị thương, thủy hỏa bất xâm. Khác thủ đoạn muốn muốn hại chết hãn, cũng chưa chắc có thể có hiệu quả.

Nếu không có Lưu Hồng cùng này Tiên Nhân có huyết hải thâm cừu, quyết tâm muốn giết Tô Trần, chỉ sợ mọi người khác đã sớm đem người áo xanh này làm thần tiên cung phụng.

Mọi người chính kịch liệt nghị luận như thế nào.

Bỗng nhiên.

Tại tro tàn Trung Nguyên vốn không có bất kỳ phản ứng người áo xanh, đột nhiên mở ra hai mắt nhắm chặt, một đôi băng hàn như đao ánh mắt, lạnh lùng đảo qua chung quanh Vô Ảnh Bang mọi người.

"A! Sống, hãn sống, mở mắt ra rồi!"

"Tiên Nhân thức dậy, Tiên Nhân tha mạng a!"

Hắc Hồ bang Tổng đường, giang hồ bang phái nhiều người người lập tức sợ tới mức hồn phi phách tán, thậm chí không ít người hai chân mềm nhũn, phù phù quỳ rạp xuống đất, nước nở khóc lóc cầu xin tha thứ.

"A ~!"

Lưu Hồng nào nghĩ tới Tô Trần lại đột nhiên tỉnh táo lại, lập tức sợ tới mức tròng mắt bạo nhô lên, đập đập liên lùi lại ba bước, kinh hãi tại chỗ , trên mặt đều là hoảng sợ, sắc mặt như gan heo, rồi lại sớm đã là gan mật đều vỡ.

Lý Bưu càng là sợ tới mức một cái giật mình đá ra, cái rắm lẫn nước tiểu thất lạc, túi quần một cỗ tanh tươi truyền đến, liều lĩnh bối khởi thân thể hư nhược Lưu Hồng, liền quay người lao ra Tổng đường, điên cuồng trốn chạy để khỏi chết.

Hắn đối với hai mươi năm thời kỳ Thái Hồ Tây Động Đình hòn đảo trận chiến ấy thế nhưng là trí nhớ như mới, những năm này thường xuyên bị kia trận Ác Mộng làm tỉnh lại.

Ngay cả là hai mươi năm trước, Tô Trần một người cũng chừng lấy tiêu diệt ba Đại Tông Sư cùng hơn vạn giặc cướp đại quân, trong chớp mắt bọn hắn hao phí mười mấy năm tâm huyết liền tan thành mây khói. Huống chi hai mươi năm sau hôm nay, Tô Trần chỉ một ngón tay đầu cũng có thể đã diệt tất cả mọi người bọn họ.

Lý Bưu một hơi bay đã chạy ra hơn mười dặm bên ngoài, đã đến hoang dã, phát hiện sau lưng Lưu Hồng rồi không còn động tĩnh, không khỏi đưa tay sờ Lưu Hồng hơi thở, hoảng sợ phát hiện hơi thở không còn.

"Không còn thở ? Đại ca, người tại sao lại bị sợ mất mật, hù chết đâu? !"

Lý Bưu hoảng hốt, gào khóc.

Năm đó hai người dựa vào lấy giả chết, theo Thái Hồ may mắn trốn một mạng. Không muốn đến hôm nay, hay vẫn là không thể trốn qua một kiếp này.

"Thượng Tiên tha mạng a! Chúng tiểu nhân là bất đắc dĩ mới mạo phạm!"

Vài tên tiểu bang chủ sợ tới mức chảy nước mắt, quỳ mọp xuống đất lên, liều mạng hướng Tô Trần dập đầu cầu xin tha thứ. Vô Ảnh Bang rất nhiều các đệ tử sợ tới mức đi đứng như nhũn ra, ngã vào bốn phía không thể động dậy.

Bọn hăn tuy rằng sợ tới mức đau khổ, nhưng dù sao không giống Lưu Hồng, cùng Tiên Nhân không có gì huyết hải thâm cừ. Hoặc Hứa Tiên người sẽ không truy cứu bọn hăn.

Nửa ngày, nhiều người tiểu bang chủ môn không có nghe được động tĩnh, ngẩng đầu lại phát hiện người áo xanh rất nhanh lại nhắm hai mắt lại, lại không động tĩnh, cũng không để ý tới đám người bọn họ.

Bọn hăn bái quỳ trên mặt đất không dám đứng dậy, hai mặt nhìn nhau, không biết đạo cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Tiên nhân là thức dậy, hay vẫn là lại ngủ rồi?

Các vị tiểu bang chủ môn không khỏi là tâm thần kinh hãi.

Vị kia xảo trá như Hồ Đoản Đoản mấy năm xưng bá thành nhỏ Vô Ảnh Bang Lưu Đại bang chủ tươi sống bị sợ chết, Lý phó bang chủ bị dọa đến cái rắm lẫn nước tiểu thất lạc mà chạy!

Tiên Nhân uy nghiêm, khủng bố như vậy!

Ngăn ngùn trong một ngày, chỗ này Giang Nam thành nhỏ mạnh nhất hai đại bang phái, Hắc Hồ bang cao thấp mấy trăm miệng bị diệt, Vô Ảnh Bang Lưu bang chủ bị sợ chết, Lý phó bang chủ bỏ chạy mà đi.

Chỉ còn lại có bọn hắc những này tiểu bang chủ môn sững sờ tại chỗ, không biết làm sao.

Tô Trần cảm giác có chút oi bức, ý thức hoảng hốt, miễn vừa mở mắt mảnh vải, hướng ra ngoài giới nhìn thoáng qua.

Phát hiện một đám tay cầm đao kiếm phàm nhân vũ phu môn tại vây quanh hắc nhìn, chỉ trở.

Hắc phát hiện chung quanh của mình đều là tro tàn, còn có một cỗ lưu lại nồng đậm đồng tử dầu vị, khí thể to lớn hỏa diễm đã sớm cháy hết, chỉ còn lại có mảng lớn tro bụi.

"Người nào đốt đi ta?"

Tô Trần tránh qua một cái ý niệm kỳ quái.

Thế gian chi hỏa, đốt tại trên thân thể chỉ cảm giác có chút oi bức.

Đối với Luyện Khí tu sĩ thân thể mà nói, có lẽ còn có thể bỏng. Nhưng là đối với Trúc Cơ tu sĩ thiên chuy bách luyện thân thể, loại trình độ này thế gian hỏa diễm, không có có bất kỳ lực sát thương nào.

Rất nhanh, hắc nhìn đến chung quanh một đám phàm phu tục tử sợ tới mức quỳ mọp xuống đất, đều quỳ mọp xuống đất dập đầu.

Mà thôi, mặc kệ.

Tô Trần cảm thấy mình Nê Hoàn cung chỗ, một hồi đau đớn hơi hơi, hình như có dị vật chiếm giữ tại chỗ mi tâm.

Thực nguyên cổ!

Tô Trần lập tức nhớ tới lúc trước chuyện đã xảy ra, mình và Trang Lục Y, Lam Băng Thiểm Điệp cùng với Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghĩ bày liên thủ, đem Lục Bào lão quái giết chết, nhưng có một con thực nguyên cổ thừa cơ chui vào trong cơ thể mình, hấp thu Nguyên Khí.

Lục Bào lão quái thực nguyên cổ vô cùng lợi hại.

Tô Trần không khỏi đều muốn nội thị Thượng Đan Điền, nhìn xem cái kia thực nguyên cổ đang làm gì đó.

Lúc này, hắc rồi lại kinh sợ như vậy phát hiện, mình Nguyên Thần không phản ứng chút nào, kinh cường đại Thần Thức cũng biến mất vô tung vô ảnh. Hắc và trong thức hải Linh sơn, hoàn toàn mất đi liên hệ.

"Nguyên Thần không có nguyên khí? Ta đây là hết làm phàm nhân rồi!"

Tô Trần trong lòng lạnh buốt.

Liên Luyện Khí kỳ tu vi cũng đánh mất, ý vị này vào không được Linh sơn, cùng Đào yêu cũng liên lạc không được.

Hắc giờ phút này lưu lạc thế gian, gặp được một ít phàm nhân thì cũng chẳng có gì, phàm nhân cũng không gây thương tổn được hắc. Sợ nhất gặp bên trên tà ma Tu Tiên giả, bản thân giờ phút này không có sức tự vệ.

Đột nhiên, trong đầu hắc lại là một hồi vô cùng mãnh liệt đau đớn truyền đến, tựa hồ có cái gì tại căn hắc Nguyên Thần, chui vào não kịch liệt đau nhức.

Không tốt!

Tô Trần như gặp phải Lôi Phệ, sẽ độ bất tỉnh đi.

Bộ ngực hấn tổn thương, đã đình chỉ đổ máu.

Tô Trần Thượng Đan Điền.

Một cái hạt gạo đại tiểu nhân thực nguyên cổ, dùng một đôi móng vuốt hấp thụ tại hấn Thượng Đan Điền Nê Hoàn cung trên thành thịt, dốc sức liều mạng hấp thu Nguyên Khí. Nó rất nhanh đạt tới Luyện Khí kỳ cảnh giới, biến thành một viên lớn chừng hạt đậu.

Tô Trần Nguyên Thần nguyên bốn đã rơi xuống đến Luyện Khí kỳ một tầng tu vi, lại bị nó hấp không còn, trực tiếp rơi xuống đến phạm nhân chi cảnh địa phương.

Phạm nhân cũng không phải là hoàn toàn không có Nguyên Khí, chỉ là nguyên thần Nguyên Khí quá yếu, thế cho nên nhạ không thể nhận ra. Phạm nhân âm hồn, dưới tình huống bình thường nhạ không thể nhận ra, phải cùng đại lượng Nguyên Khí kết hợp lúc sau, mới có thể hiển hóa làm Nguyên Thần.

Thực nguyên cổ hút không rời Nguyên Khí, cũng bất động đạn, chỉ là lao hấp thụ tại trên thành thịt, cùng đợi ký chủ Thượng Đan Điền tiếp tục ra đời Nguyên Khí, cung cấp nó hút.

Luyện Khí kỳ thực nguyên cổ, đã có thể bắt đầu đẻ trứng.

Nó rất nhanh sinh hạ rồi mười miếng hạt vùng đại tiểu nhân màu vàng nhỏ trứng, những này nhỏ trứng cũng không tự động phụ hóa(trứng nở). Phải gặp bên trên thích hợp hoàn cảnh, chung quanh có Nguyên Khí phản ứng, mới có thể phụ hóa(trứng nở) ra ngoài.

Nê Hoàn cung trên vách đá, có một đạo vô cùng tinh tế Tiểu tiểu nhân lỗ hồng, thông hướng ý Thức Hải.

Nguyên bản cái miệng này chỗ có một đạo màng mỏng, đem Nê Hoàn cùng Thức Hải ngăn cách ra. Chỉ có Nguyên Khí có thể thông qua.

Nhưng trở thành Luyện Khí tu sĩ lúc sau, đạo này màng mỏng liền triệt để thông thấu, để tại Linh tủy tu luyện ra được Nguyên Khí, thông qua này vết rách nhỏ tiến vào ý trong thức hải.

Mà người tu tiên Nguyên Thần, tức thì ở an toàn ý Thức Hải. Chỉ có thân thể thời điểm tử vong, Nguyên Thần mới sẽ rời đi ý Thức Hải, chạy trốn thân thể.

Này mười miếng hạt vừng tiểu nhân nhỏ trứng, thông qua cái miệng này, hết rơi tiến vào trong thức hải. Phiêu phiêu đăng đăng, bay về phía trong thức hải một tòa Linh sơn.

Linh sơn.

Linh sơn bên trong, trên núi gieo một cây mây trượng đại tiểu nhân linh đào thụ, trung ương một mẫu trong linh điền gieo mấy cái Đa Bảo hồ lô linh dây leo cùng phồn hoa tự cấm mảng lớn Linh thảo dược, kia miếng thần bí Linh quả hạch vừa mới toát ra mầm mống nhon, Tiên Linh Chi Khí dạt dào.

Linh sơn trong, chất đồng đại lượng Linh Thạch. Còn có một chút mới thu vào Nguyên Thần Pháp Khí, mấy miếng Tu Di Giới, Linh Thú Đại.

Đào yêu nguyên bản đang tại Linh Dược ruộng trồng Linh quả, đột nhiên phát hiện không đúng, không khỏi nhanh chóng trên lửa lông mi.

Nó giật mình phát hiện, Tô Trần Thanh Liên Nguyên Thần kịch liệt khô héo!

Nguyên bản Tô Trần kia Thanh Liên Nguyên Thần vẫn là thanh quang trong suốt trong suốt, thần thái sáng láng. Chín mảnh lá sen sung mãn, hoa

nở chín múi, Trúc Cơ Kỳ tăng chín khoảng cách Kim Đan Kỳ cũng chỉ kém một bước cuối cùng bình cảnh.

Thế nhưng không biết sao, đột nhiên, Thanh Liên Nguyên Thần liền giống bị Liệt Hỏa phơi nắng ỉu xìu giống nhau, trở nên cháy đen khô héo, uế oải ngã xuống đất, Nguyên Khí hao hết. Chỉ có Thanh Liên nguyên thần gốc rễ, tại Linh sơn ở chỗ sâu trong, còn có cực kỳ hơi yếu Nguyên Khí.

Vậy phải làm sao bây giờ?

Đào yêu vội vàng kêu gọi Tô Trần Nguyên Thần, thế nhưng là không phản ứng chút nào.

Ngoại giới tốt cùng chuyện gì xảy ra, nó cũng hoàn toàn không biết gì cả.

Đào yêu tại Tô Trần Linh sơn trong, không có Tô Trần Thần Niệm triệu hoán, nó căn bản ra không được.

Không biết lúc nào.

Linh sơn trong nhiều hơn mười miếng nổi lơ lửng màu vàng hạt vừng tròn noãn. Đào yêu tưởng rằng Tô Trần lúc trước, thu tiến đến, nhất thời cũng không để ý.

Những này hạt vừng ấu trùng trứng, cảm ứng được Nguyên Khí, không bao lâu liền ấp trứng ra ngoài, đã thành từng con một mang theo móng vuốt màu xanh nhạt Tiểu ấu trùng.

Chúng nó tại Linh sơn trong bay loạn, tìm có thể ăn Nguyên Khí.

Đột nhiên, này hơn mười chỉ Tiểu ấu trùng, hướng Đào yêu vọt tới, giương nanh múa vuốt mãnh liệt cắn hướng Đào yêu này đào Thụ Tinh.

Đào yêu bị cắn bị đau, không khỏi giận dữ.

Tại chủ nhân Linh sơn trong, nó chính là lớn tổng quản, còn có côn trùng dám khiêu khích nó, muốn chết!

Đào yêu tháo xuống đỉnh đầu một mảnh hoa đào, thi triển đào chi đốt Chúc Hỏa pháp thuật, một chút Liệt Hỏa, đốt chúng chết.

Nhưng còn có một chỉ Tiểu ấu trùng, rồi lại bay đến Tô Trần Nguyên Thần phụ cận, hướng Tô Trần khô héo Thanh Liên Nguyên Thần, mãnh liệt cắn mấy cái, gặm ra một lỗ hồng.

Đào yêu khẩn trương, lập tức đuổi theo đuổi qua nó, một cái tát chụp nó chết.

Đào yêu giết chết những cái kia quấy rối thực nguyên cổ ấu trùng, nhìn qua Tô Trần Thanh Liên Nguyên Thần bị cắn ra một cái miệng, không khỏi khóc không ra nước mắt.

"Chủ nhân, Nguyên Thần bị thương, vậy phải làm sao bây giờ? !"

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 308: Tuyên Hạc (Suối Hạc)

Nhoáng một cái.

Mấy tháng quá khứ.

Giang Nam tiểu thành, Hắc Hồ Bang Tổng đường một trận phong ba lớn dần dần bình tức. Bị người áo xanh nện mặc, hư hại phòng ốc trụ cột của quốc gia, cũng bị trong thành cây thợ xây sửa chữa đổi mới hoàn toàn.

Tiểu thành hai đại giang hồ bang phái, Hắc Hồ Bang bị Vô Ảnh Bang diệt rồi, Vô Ảnh Bang chủ lại bị từ trên trời giáng xuống người áo xanh hù chết, tắt một cái một chết, Quần Long Vô Thủ.

Còn lại nhiều người tiểu bang chủ môn thảo luận một chút, dứt khoát bọn hăn tóm đầu Vô Ảnh Bang bộ hạ cũ, liên thủ xưng hùng tòa thành nhỏ này được rồi, tình tranh đấu nữa không ngớt, tử thương vô số.

Bọn hăn nhóm người này trên giang hồ phàm phu tục tử, vị có nhiều va chạm xã hội, cảm thấy người áo xanh này rõ ràng chính là một cái gặp rủi ro Tiên Nhân, vậy dĩ nhiên có lẽ ngồi tại trên bệ thần, tiếp nhận cung phụng.

Nhiều người tiểu bang chủ môn không dám thờ ơ, đem người áo xanh mang lên Tổng đường đại diện Thần Thai bài vị bên trên. Như đồng đạo xem trong tế bái Tam Thanh Tiên Tôn, ngày đêm đều muốn hơn mấy gốc hương, lễ bái một phen.

"Thượng Tiên chớ trách, chúng ta trước kia cũng cấp tốc tại Lưu Hồng nghịch tặc lạm dụng uy quyền, bắt đả dĩ mới mạo phạm, ngàn vạn không được giáng tội! Lưu Hồng tặc tử lúc trước đả tội Thượng Tiên, kết quả bị phế một thân tông sư cảnh tu vi. Rõ ràng còn dám phóng hỏa đi thiêu Tiên Nhân. May mắn vạn độc bất xâm, Lưu Hồng bị sợ chết, đó cũng là gieo gió gặt bão!"

Một vị trong đó tiểu bang chủ trong tay vờ thành ba đốt hương, hướng Thần Thai lễ bái, trên hương đài chọc vào đốt hương , trong miệng nói thầm không ngừng.

"Mấy người chúng ta Thiên Thiên thờ phụng cái vị này Tiên Nhân, nghĩ đến hần cũng sẽ không trách tội. Không biết hần khi nào mới tỉnh lại, này lo lắng đề phòng thời gian lúc nào mới đến đầu a? !"

"Phải a!"

Nhiều người tiểu bang chủ môn đều cả ngày cẩn thận từng li từng tí, chờ đợi lo lắng.

Này vị Tiên Nhân đến nay chưa tỉnh, bọn hần cũng không biết nên như thế nào thu xếp. Nếu là thu xếp không lo, không cẩn thận đả tội Thượng Tiên, vậy coi như đại họa lâm đầu rồi.

Hơn nữa, việc này bị rất nhiều bang phái lâu la đao khách môn thấy, ở tòa này Giang Nam trong thành nhỏ đã sớm lưu truyền sôi sùng sục, chấn động một thời.

Chư vị tiểu bang chủ môn thậm chí đi quan phủ, muốn tìm Huyện lệnh xử trí việc này.

Nhưng mà Huyện lệnh kể từ khi biết việc này lúc sau, liền cáo ốm, tại huyện nha đóng cửa không xuất ra. Có nha dịch cùng phía dưới mọi người, thường xuyên nghe Huyện lệnh trong miệng lải nhải, "Người đọc sách

không nói chuyện yêu ma quỷ quái", lại nói cái gì "Kính Quỷ Thần mà xa chi" .

"Oanh!

Hắc Hồ Bang Tổng đường đại môn, bị người một chương đẩy ra.

Nhiều người tiểu bang chủ môn chính giận dữ hơn quát tháo, nhìn thấy một đám người tới, rồi lại lập tức kinh hãi vẻ sợ hãi, nhao nhao ôn thuận lui đến hai bên, nhiếp nhiếp phát run, bái nấp trên mặt đất.

Bọn hắn nhìn thấy người áo xanh này một gã Tu Tiên giả, đã là sợ hãi cùng đến. Huống chi, nhìn thấy một đám Tiên Tôn hạ phàm.

Chỉ thấy, một đoàn mặc Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ phục, Tiên Uy run sợ đám tu tiên giả tiến đến.

Đám tu sĩ này, đều bị trong mắt thần quang như điện, Tiên Uy run sợ. Nam Tử Anh Vô Thần tuần mã, nữ tử giống như Tiên Tử, tuyệt không phải thế gian bình thường võ giả thần dung mạo xinh đẹp.

Người cầm đầu rõ ràng là Bồng Lai Tiên Tông mãnh liệt Đại trưởng lão cùng Tôn Chân Trưởng lão hai vị này tu sĩ Kim Đan, thần sắc thâm trầm, bước nhanh bước vào Hắc Hồ Bang Tổng đường.

Tôn phu nhân, Tôn Thanh Ninh các loại Tôn thị tộc nhân, còn có A Nô, Ngô Tiều, Lữ lão phu tử, Trương tiểu đệ, cùng với Cơ Nguyên Chính, Vương Thu các loại một đoàn mười mấy tên cùng Tô Trần quen thuộc có giao tình Trúc Cơ tu sĩ, tức thì theo sát phía sau.

"Các vị tiên trưởng, vị kia gặp rủi ro tiên bối tu sĩ thì ở phía trước!"

Đi tốt ở đằng trước, là một gã Luyện Khí kỳ tán tu sĩ, hắn thận trọng dẫn một đám Bồng Lai Tiên Tông chúng tu sĩ, đi vào Hắc Hồ Bang Tổng

đường.

Hắn là ẩn cư phụ cận bên trên ngoài trăm dặm một gã Luyện Khí tán tu, ngày thường ẩn cư tu luyện, không lẫn vào giang hồ thế tục phân tranh.

Lần này, nhưng là trong lúc vô tình nghe nói, có một gã Tu Tiên giả từ trên trời giáng xuống, gặp rủi ro tiểu thành. Hắn biết được tin tức này, nhìn thoáng qua, phát hiện người này mặc Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ phục.

Hắn liền ngay cả vôi vàng tìm được Bồng Lai Tiên Tông tu sĩ, cáo tri việc này.

Lúc này mới có Bồng Lai Tiên Tông một đám các tu sĩ nghe hỏi, vôi vàng chạy đến.

Thành nhỏ nhiều người tiểu bang chủ môn đột nhiên trông thấy như vậy một đoàn Tu Tiên giả xuất hiện, đều dọa được xanh cả mặt, không dám lên tiếng nữa.

Hắc Hồ Bang Tổng đường trên bộ thần, nhiều người đám tu tiên giả bỗng nhiên trông thấy, Tô Trần nhắm mắt ngồi xếp bằng, xanh cả mặt, tự hồ bị tổn thương.

"Công tử!"

A Nô thần tình thập phần lo lắng, lo lắng Tô Trần xảy ra ngoài ý muốn. Hôm nay nhìn thấy Tô Trần, không khỏi nhào tới.

Mấy tháng trước.

Vu Sơn Bí Cảnh bị Lục Bào lão quái lên vào, rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ Tử Vong, mất tích tin tức, truyền quay lại Bồng Lai Tiên Tông, Tiên Tông cao thấp rất là chấn động.

Trong đó Tử Vong danh sách năm sáu chục tên.

Có khác mất tích danh sách, bao gồm Chu hơn kém, Tô Trần đám người, không thấy thi thể, không biết tung tích.

Ngày ấy tốt cùng xảy ra chuyện gì, cũng không có ai tận mắt nhìn thấy.

Chỉ biết là, trong đó có người đã chết tại Lục Bào lão quái tay, kết luận Lục Bào lão quái lén vào Vu Sơn Bí Cảnh bên trong đại khai sát giới, chết rất nhiều người.

Về sau, Lục Bào lão quái lại phá tan màn sáng trận pháp bình chương, chạy ra khỏi Vu Sơn Bí Cảnh, không biết tung tích.

A Nô ở trong sơn môn bế quan tu luyện, nghe được Vu Sơn Bí Cảnh sự kiện tin tức, không khỏi thần sắc đại biến.

Nàng biết rõ Tô Trần cũng tham gia trận này Linh quả tranh đoạt chiến, nàng cùng Lữ lão phu tử đám người nghe hỏi, vội vàng chạy tới Vu Sơn Bí Cảnh, đã tìm được Ngô Tiều.

Tại Vu Sơn Bí Cảnh bên trong tìm tòi, rồi lại không tìm được Tô Trần, cũng không phát hiện bất luận cái gì thi thể.

Bồng Lai Tiên Tông cao thấp, phái ra rất nhiều Trúc Cơ tu sĩ, làm lớn ra tìm tòi phạm vi, bốn phía tìm tòi Lục Bào lão quái, Chu hơn kém, Tô Trần đám người tung tích.

A Nô cùng Ngô Tiều, Lữ lão phu tử đẳng chúng nhân, tiến về trước Trung Thổ các nơi tìm tòi.

Rốt cuộc, vẫn có một gã Luyện Khí tán tu đưa tới một đạo tin tức, tại Giang Nam tiểu thành, có một gã Bồng Lai Tiên Nhân gặp rủi ro ở nơi này. Hình dạng lên, rất có thể là Tô Trần.

Rất nhanh, mãnh liệt Đại trưởng lão, Tôn Chân các loại tu sĩ Kim Đan mang theo một đoàn Trúc Cơ tu sĩ, liền tìm đến nơi này.

Trận này Vu Sơn Bí Cảnh là mãnh liệt Đại trưởng lão chịu trách nhiệm, hẳn muốn biết Tô Trần trên thân tột cùng đã phát sinh những chuyện gì, không thể không đến. Mà Tôn Chân càng là Tô Trần sư phụ, càng là thân tự đến đây. Còn lại Trúc Cơ tu sĩ, phần lớn là cùng Tô Trần có giao tình cố nhân.

"Nhanh, dìu hẳn xuống! Tô sư đệ tựa hồ có bị trọng thương bên người, tổ phụ, nhanh cho hẳn nhìn xem!"

Tôn Thanh Ninh vội vàng nói.

A Nô đem Tô Trần bồi xuống, bồi đến Hắc Hồ Tổng đường hậu viện một gian rộng rãi thư thích sương phòng.

Tô Trần nằm ở trên giường, hôn mê bất tỉnh, mặt sắc mặt xanh mét, ngậm chặt hàm răng, tựa hồ gặp phải trọng thương, khí tức có vẻ hơi yếu ớt.

Tôn Chân thần tình nghiêm túc, thân tự cấp Tô Trần bắt mạch.

Hẳn là Bồng Lai Tiên Tông Luyện Đan Tông Sư một trong, càng là {trị liệu thuật} cao thủ hiếm thấy. Có hẳn thân tự xuất thủ chẩn đoán bệnh, không có khả năng có người so với hẳn làm rất tốt.

Tôn Chân sắc mặt trở nên thập phần trầm trọng, chân mày nhíu chặt, lắc đầu nói: "Thượng Đan Điền bên trong có một con Thực Nguyên Cỗ! Không pháp thấy hẳn Nguyên Thần, xem ra Nguyên Khí đã bị hút không còn."

Mặt khác, Tô Trần bộ ngực có thương tích, bất quá đã khép lại. Bất quá đây đều là vết thương nhỏ, không đáng giá nhắc tới.

"Thực Nguyên Cổ? Tô hiền chất chẳng lẽ là gặp không may kia Lục Bào lão quái độc thủ? !"

Mãnh liệt Đại trưởng lão lông mày nhảy dựng, có chút kinh hãi.

"Thực Nguyên Cổ là vật gì?"

Chung quanh nhiều người Trúc Cơ các tu sĩ đều là thần sắc biến đổi, bọn hắn dù chưa tiếp xúc qua vật ấy, nhưng mà nghe thấy này ác độc tên, thì biết rõ tuyệt không phải thứ tốt.

Tôn Chân nhìn thoáng qua chung quanh chúng tu sĩ, thở dài, "Thực Nguyên Cổ, chính là thể gian âm độc nhất một loại cổ. Nó có thể ký sinh tại tu sĩ Thượng Đan Điền, chuyên hút Nguyên Khí. Tu Tiên giả một khi trong này cổ, tu vi không tiếp tục tăng lên hi vọng, chỉ sẽ không ngừng hạ thấp, cho đến Nguyên Khí tan hết, luân lạc làm Phàm Nhân Cảnh. Âm độc như vậy chi vật, chỉ sợ cũng chỉ có Lục Bào lão quái như vậy tu sĩ mới có, mới dám nuôi dưỡng."

Tôn Chân hầu như có thể tưởng tượng.

Mấy tháng trước, Lục Bào lão quái ly khai Vu Sơn bí cảnh thời điểm, nhất định là bắt sống Tô Trần, đều muốn bức bách hắn làm chút gì.

Nhưng mà Tô Trần thề chết không theo.

Lục Bào lão quái then quá hoá giận, thích nhất tra tấn người. Cũng không sát Tô Trần, chỉ là dùng một cái Thực Nguyên Cổ chui vào Tô Trần Thượng Đan Điền bên trong, rơi xuống hóa thành phàm nhân.

Này so với sát Tô Trần, còn càng làm cho người ta đau lòng.

"Tôn sư thúc, Lệ sư thúc, còn có biện pháp cứu hắn?"

A Nô vội vàng hỏi.

Tôn Chân do dự một chút, nhìn thoáng qua A Nô, Lữ phu tử đằng chúng nhân.

Hắn cuối cùng lắc đầu, thở dài: "Vô kế khả thi. Thực Nguyên Cổ một khi tiến vào Thượng Đan Điền, tức thì cả đời sống nhờ nơi đây hấp thu Nguyên Khí, tuyệt không chịu ra ngoài. Phải đào lên Thượng Đan Điền, mới có thể đem nó lấy ra. Nhưng là kể từ đó, Thượng Đan Điền bị hao tổn, tiết lộ Nguyên Khí, giống nhau không cách nào nữa tu luyện Tô Trần này sinh, chỉ có thể là một người phạm tục rồi. Về phần hắn vì sao hôn mê bất tỉnh, hơn phân nửa là Nguyên Thần trong lúc đó tổn thất đại lượng Nguyên Khí, thế cho nên Nguyên Thần vô cùng không thích ứng, đối ngoại phong bế Thần Thức. Chỉ cần tĩnh dưỡng nửa năm, mấy năm, là được khôi phục như người thường."

Người tu tiên Nê Hoàn cung Thượng Đan Điền, chính là tu luyện chi trung tâm khu vực, vô cùng yếu ớt.

Bất kỳ tổn thương gì, đều mang đến cự đại không có thể văn hồi hậu quả.

Bất luận là trực tiếp đào lên, hay là dùng bá đạo dược vật xua đuổi Thực Nguyên Cổ, bất kỳ phương pháp nào cưỡng ép trục xuất Thực Nguyên Cổ, đều tổn thương yếu ớt Thượng Đan Điền.

Tôn Chân cảm giác sâu sắc tiếc hận.

Hắn thu duy nhất đệ tử Tô Trần, luân tu tiên chi tiềm lực, tại Bồng Lai Tiên Tông cũng là nổi bật thế hệ, này sinh rồi lại chỉ có thể là một người phạm tục.

Tôn Chân cùng Lệ trưởng lão thương nghị một phen, quyết định làm cho Tô Trần lưu lại thế gian, không mang về Bồng Lai Tiên Tông.

Bởi vì mang về cũng vô dụng, Tô Trần hôm nay rơi xuống làm một tên phạm nhân, đứt gãy đường tu tiên. Rất nhiều Tu Tiên giả trước mặt, ngược

lại chuẩn bị nhận trong lòng tra tấn. Còn không bằng lưu lại thế gian bố trí ổn thỏa, làm một cái dân chúng tầm thường, cũng tính an độ này sinh.

Nhiều người Tu Tiên giả nghe vậy, đều là thần tình kinh hãi.

Lục Bào lão quái này một tay quá âm độc rồi.

Đối với một gã Tu Tiên giả mà nói, triệt để đứt gãy con đường tu tiên, so với giết hẳn đi còn khó hơn qua.

...

NGÃ THỊ TIÊN PHÀM [C]

Bách Lý Tỉ

www.dtv-ebook.com

Chương 309: Tương Cứu Trong Lúc Hoạn Nạn, Cá Quay Về Nước, Quên Đi Chuyện Trên Bờ

tương vong giang hồ = cá quay về nước, quên đi chuyện trên bờ (giống Tiên Nghịch, nguyên văn tên chương tương nhu dĩ mật, tương vong giang hồ

)

Tuy nói đã là không hề hi vọng, nhưng Tôn Chân hay vẫn là thử mấy thủ đoạn, đều muốn đem kia Thực Nguyên Cổ giết chết. Vẫn như cũ thử đi thử lại rồi mấy lần, không thể đem Thực Nguyên Cổ trục xuất khỏi Thượng Đan Điền, thủy chung kiêng kỵ tổn thương Tô Trần Đan Điền, thậm chí thần trí, thúc thủ vô sách.

Nếu là Thực Nguyên Cổ tại những khác bộ vị, đều rất dễ giải quyết nó, một đao đi xuống móc ra là được. Nhưng mà chỗ mi tâm Thượng Đan Điền không được.

Mấy ngày sau.

Tôn Chân cảm giác sâu sắc thở dài, triệt để buông tha cho trị liệu, cùng mãnh liệt Đại trưởng lão một đám Tu Tiên giả phản hồi Bồng Lai Tiên Tông. Thần Châu Ngũ Đại Tông Môn một trong Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan Trưởng lão nếu không cách nào điều trị, thiên hạ rộng lớn, cũng không có chỗ thế nhưng điều trị.

Về phần như thế nào dàn xếp Tô Trần, nhưng là A Nô chủ động lưu lại, tính toán tại tòa thành nhỏ này chăm sóc Tô Trần. Nàng nói: "Ta vào Bồng

Lai Tiên Tông, chỉ vì công tử mà lên. Công tử như không thành tiên, hưng nô cũng không thành tiên."

Lữ lão phu tử, Ngô Tiều bọn người biết rõ, Tô Trần cùng Phỉ Hưng Nô là đồng thời kết bạn bước lên tiên đồ, cùng nhau bá nhập Bồng Lai Tiên Tông, phần nhân tình này không phải ngoại nhân có thể so sánh.

Mọi người đều kính nể, cũng không nhiều khuyển, cùng A Nô cáo từ.

Tôn Thanh Ninh nhưng là lưu lại đang lúc mọi người cuối cùng ly khai.

"Tôn sư huynh, còn có chuyện gì?"

A Nô gặp hấn tựa hồ nói ra suy nghĩ của mình, hỏi.

Tôn Thanh Ninh do dự trong chốc lát, tối cuối cùng hay vẫn là nói ra, nói: "Ta hôm qua lén lút hỏi thăm tổ phụ. Kỳ thật, cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào cứu vãn Tô sư đệ tiên đồ. Chỉ là phương pháp này, quá ta tổ phụ bất tiện trước mặt mọi người nói."

Tôn Chân là Tô Trần sư phụ, nói ra trước mặt mọi người phương pháp này tới cứu Tô Trần, sẽ có vẻ quá mức ích kỷ.

"Mời Tôn sư huynh chỉ rõ, bất kể là gì pháp, dù là chặt vật đi nữa, hưng nô đều nguyện ý thử một lần!"

A Nô trong lòng dấy lên một sợi hi vọng, vội vàng nói.

"Này Thực Nguyên Cổ cực kỳ ngoan cố, tiến vào Thượng Đan Điền liền chết sống không chịu di động, nhưng mà nó thiên tính tham lam, ham mê Nguyên Khí, lấy lợi để dụ dỗ, tức thì có thể khiến nó động tâm.

Nếu là lấy một tên tu sĩ khác rộng mở mình Thượng Đan Điền, dùng dư thừa Nguyên Khí đi dụ hoặc nó. Nó đã bị dụ hoặc, tức thì sẽ chủ động di chuyển đến một tên tu sĩ khác Thượng Đan Điền nói trắng ra là, phương

pháp này là hi sinh một người khác tiên đồ, đổi lấy hãn tiên đồ. Tổ phụ trở ngại thân phận, cũng không tiện đem phương pháp này nói ra miệng."

Tôn Thanh Ninh than nhẹ, nhìn xem A Nô.

Hãn biết rõ, A Nô cùng Tô Trần quan hệ vô cùng mật thiết. Nếu nói là thế gian có người sẽ xem xét phương pháp này mà nói, chỉ sợ cũng chỉ có A Nô.

"Phỉ sự muội trân trọng! Tại hạ cáo từ!"

Tôn Thanh Ninh nhìn xem A Nô, than nhẹ.

Hãn đưa tay chép lại một đạo thi triển này dụ đồ thuật pháp quyết, lưu lại trên bàn, sau đó hướng A Nô thật sâu vừa chấp tay, liền quay người rời đi.

Bất luận kết quả như thế nào, A Nô sẽ hay không này pháp mà đi.

Hãn cũng không muốn đi đổi mặt.

Tô Trần đã đánh mất Nguyên Khí, đã trở thành một gã phàm nhân. Thực Nguyên Cổ một ngày chưa trừ diệt, tức thì vĩnh viễn không thể tu luyện nữa.

Mặt khác Tu Tiên giả đều muốn phương pháp này đi cứu Tô Trần, làm cho Tô Trần có sẽ độ tu luyện hi vọng. Hậu quả kia, giống nhau là rơi xuống làm phàm nhân, hơn nữa đứt gãy tiên đồ.

Cái này đại giới, không thể bảo là không vô cùng nghiêm trọng.

Cuối cùng, có một người muốn gây Tiên Duyên.

Thế gian này, lại có ai nguyện ý đoạn tuyệt mình tiên đồ, đi đổi người khác một đám xa vời hi vọng?

Tôn Thanh Ninh không muốn biết kết quả.

Huống chi, Tô Trần đã là phạm nhân, sẽ độ trùng tu khó khăn bậc nào, nói không chừng chỉ có thể tu luyện tới Luyện Khí Cảnh giới liền dừng lại không tiến.

A Nô đưa đến Tôn Thanh Ninh.

Nhiều người Bồng Lai các tu sĩ đi rồi, Hắc Hồ Tổng đường to như vậy hậu viện, thanh tịnh xuống. Nhiều người tiểu bang chủ môn đều tại tiền đường đợi chờ, không dám tiến vào hậu viện.

A Nô trở lại sương phòng, Tô Trần giường trước, sợ run hồi lâu, yên lặng chảy xuống hai hàng nước mắt.

Nàng cũng không quyến luyện tiên đồ.

Phạm nhân cũng tốt, Tiên Nhân cũng được, nàng đối với cái này vẫn luôn rất đậm bạc. Tựa như nàng quyết định lưu lại chiếu cố hôn mê Tô Trần, theo này không trở về Bồng Lai Tiên Tông, nàng cũng không cảm thấy khổ sở.

Chỉ là muốn, cùng theo Tô Trần mà thôi.

Vì vậy, nàng những năm này, cực kỳ nỗ lực đi tu luyện, không muốn bản thân chỉ có thể xa nhìn Tô Trần bóng lưng, dần dần từng bước đi đến.

Nhưng hôm nay, Tô Trần trong Thực Nguyên Cốc, rơi xuống làm phạm nhân, không thể tu luyện nữa tiên đồ.

Nếu không phải cứu.

Nàng vẫn là Trúc Cơ Tu Tiên giả, hai trăm tuổi thọ toàn bộ. Mà Tô Trần tức thì này sinh làm phạm nhân, trăm năm mà chết.

Nếu là cứu giúp.

Tô Trần vẫn như cũ có thể có một tia hi vọng, trở về tiên đồ.

Mà nàng tức thì này sinh không tiếp tục nhìn qua.

Sinh mạng giao lộ, gặp gỡ được khuôn mặt tươi cười của hắn, trong năm tháng đã có hai người đi theo mà đi dấu vết.

Nàng cùng hắn một đường làm bạn, đi qua trăm sông ngàn núi, cuối cùng vẫn như cũ là một người mệnh mệnh cuộn cuộn đường đi.

A Nô lòng chua xót, thần sắc lộ vẻ sầu thảm.

Nàng đau lòng cũng không phải là tiên đồ, mà là đời này tình thâm cạnh cận.

Hậu viện sương phòng, cực kỳ thanh tĩnh.

Phía trước cửa sổ là chĩnh tề bàn đọc sách, ngoài cửa sổ trồng rồi cả vườn đào hoa thụ (cây hoa đào). Mấy con điều tước, tại than thở tra nhảy lên.

Khó được thanh tĩnh, không người quấy rầy.

"Suối hạc, cá sống chung chỗ tại đất liền, tương ha dĩ thấp, tương cứu trong lúc hoạn nạn, không bằng ở chốn sông hồ quên nhau."

A Nô ở trước bàn sách, nghiền nát, viết.

Nàng kinh ngạc thật lâu, nhìn qua Tôn sư huynh lưu lại một phần dụ đồ thuật, thở dài.

Có lẽ, nàng trở thành một tên phạm nhân, cũng chưa hẳn không tốt.

Tại thành trấn hương đã chọn một cọng cỏ lư mà ở, mặt trời mọc thì làm việc, mặt trời lặn thì nghỉ.

Đục giếng mà uống, cày ruộng mà ăn.

Gà chó tin tưởng nghe thấy, không hỏi phồn hoa thành thị, Tu Tiên giới ồn ào náo động náo nhiệt tranh chấp, yên lặng tường hòa.

Vào buổi tối, ngoài cửa sổ rơi xuống một hồi Hàn Vũ.

Trên giường, Tô Trần vẫn như cũ mặt sắc mặt xanh mét, trên thân rồi lại nhiệt độ cao nóng hổi. Có lẽ là bởi vì trở thành phàm nhân lúc sau, thiếu khuyết Nguyên Khí, thể chất không còn như trước, vết thương cũ miệng tái phát, phàm nhân bệnh thương hàn ồm đau tự nhiên cũng không cách nào tránh khỏi.

A Nô đánh tới một chậu nước lạnh, cho hẩn chà lau, hạ nhiệt độ.

Rất nhanh, Tô Trần thân thể lại trở nên băng lãnh, run rẩy sợ run.

Thân dầu gầy mòn quyết không hồi, Vi Y Tiêu biết dùng người tiêu tụy.

A Nô mi tâm, kẻ sát tại Tô Trần mi tâm chỗ, thi triển Tôn Thanh Ninh lưu lại đạo kia dụ hoặc pháp thuật.

Qua trọn vẹn một canh giờ, kia gắt gao chiếm giữ tại Tô Trần mi tâm Thượng Đan Điền Thực Nguyên Cỗ, rốt cuộc triển khai.

"Sưu!"

Một chút lực quang, đột nhiên bắn vào A Nô Thượng Đan Điền bên trong.

A Nô cảm giác lông mày trong lòng tựa hồ nhiều hơn một vật, ý trong thức hải mãnh liệt đau đớn cảm động.

Ngày kế tiếp.

Sáng sớm, mặt trời chói chang trên cao.

Hàn Vũ quá khứ, ngoài cửa sổ chim Tước líu ríu, chim hót hoa nở.

Tô Trần cao sốt đã hạ đi.

A Nô khi...tỉnh lại, trong đầu có chút hỗn loạn. Nàng thử nội thị, rồi lại phát hiện mình Thần Thức đều không có, Nguyên Khí càng là đã không còn sót lại chút gì.

Nghĩ đến, Thực Nguyên Cổ đã chuyển nhà đã đến nàng Thượng Đan Điền bên trong, đem nàng Nguyên Khí cho hút trống rỗng.

Nàng Nguyên Thần tu vi, theo Trúc Cơ Cảnh giới, rơi xuống Phàm Nhân Cảnh giới. Rèn luyện qua thân thể nếu so với phàm tục một đời Tông Sư, mạnh hơn quá nhiều. Nhưng Nguyên Thần, tức thì không bằng.

A Nô cười khổ, thở dài một hơi.

Nàng đứng dậy trang điểm thay quần áo, đến đến trước giường, Tô Trần bên cạnh.

A Nô suy nghĩ một chút, đem cổ tay ngọc kia miếng dùng dây đỏ buộc lên "Xấu" chữ đồng tiền gỡ xuống, phản diện khắc một cái "Nô" chữ, cẩn thận gỡ xuống, thắt ở Tô Trần trên cổ tay phải.

Thực Nguyên Cổ đã trừ, bị trọng thương chi bệnh đã qua, nghĩ đến Tô Trần có lẽ mấy ngày nay sẽ gặp tỉnh lại.

A Nô ra hậu viện, hướng ở bên ngoài nhiều người tiểu bang chủ môn, phân phó nói: "Các người ở chỗ này nhìn kỹ thủ, một mực đợi hãn tỉnh lại. Hãn tỉnh lại, nếu là hỏi thăm. Các người đã nói là Bồng Lai Tiên Tông Kim Đan Trưởng lão, thi Pháp Tướng cứu. Làm cho hãn tu dưỡng hảo về sau,

quay về Bồng Lai Tiên Tông." Nàng do dự một chút, lại nói: "Sự tình khác, không thể nói."

"Đúng, Tiên Tử!"

"Chúng tiểu nhân nhất định nhìn kỹ thủ, không dám sơ sẩy."

Nhiều người tiểu bang chủ môn vội vàng quỳ xuống đất, tuân pháp chỉ.

A Nô si ngốc ngoái đầu nhìn lại nhìn hồi lâu, quay người lướt đi.

Lần đi, chính là người lạ, tiên phạm khác đường.

...

Table of Contents

Mục lục

Chương 1: Bè Trong Đêm Lạnh

Chương 2: Ngự Hoả Sâu Miên

Chương 3: Tây Môn Bến Tàu

Chương 4: Khách Sạn Thiên Ưng

Chương 5: Khát Vọng Trong Đêm Tối

Chương 6: Tìm Nơi Nương Tựa Giang Hồ

Chương 7: Xích Sắt Hàn Kiều

Chương 8: Thiếu Niên Bang Phái

Chương 9: Nửa Năm Đào Thái Tàn Khốc

Chương 10: Tam Đại Đan Điền

Chương 11: Đi Đạo Thị Trấn

Chương 12: Bùng Tỉnh

Chương 13: Quy Tức Quyết

Chương 14: Kim Hoàn Xà Vương

Chương 15: Thanh Lệ, Vạn Ngự Tranh Đớp!

Chương 16: Phong Lục Thức, Gặp Linh Sơn!

Chương 17: Ác, Nguyên Thần Bén Rể Rồi Hả?

Chương 18: Ngự Quái

Chương 19: Tông Sư Cảnh Siêu Phàm Cảm Giác Lực!

Chương 20: Phương Pháp Đào Thái Tàn Khốc!

Chương 21: Trong Ngoài Khác Nhau, Tôn Ti Trật Tự

Chương 22: Bị Loại

Chương 23: "Giang Hồ Hiểm Ác, Người Không Thích Hợp Với Giang Hồ!"

Chương 24: Mà Thôi, Ta Tự Trồng Được Đi!

Chương 24: Thanh Lệ Chi Mê

Chương 26: Công Dụng Của Thanh Thạch!

[Chương 27: Nội Thị Cùng Tôi Thế Phương Thuốc](#)
[Chương 28: Nhập Vi Cảnh Được Thuật](#)
[Chương 29: Hạ Đan Điền Sơ Thành](#)
[Chương 30: Giao Nhận Nhiệm Vụ](#)
[Chương 31: Xuống Núi](#)
[Chương 32: A Sừ Tồn Thương](#)
[Chương 33: Thành Hoàng Miếu Đồ Nát](#)
[Chương 34: Trục Xuất Cùng "Bắt Mạch" !](#)
[Chương 35: Canh Rắn Huyết Nhân Sâm Đại Bổ Được Thiện](#)
[Chương 36: Luận Bàn](#)
[Chương 37: Một Tắc Xạ, Như Cách Núi Lớn](#)
[Chương 38: Lại Qua Một Năm](#)
[Chương 39: Lý Thị Gặp Nạn](#)
[Chương 40: Thủy Phỉ Đình Thập Tam](#)
[Chương 41: Ngã Xuống Nước, Công Tử Không Còn Thua Cả Gà](#)
[Chương 42: Tạt Dịch Che Mặt](#)
[Chương 43: Trận Đầu Trên Giang Hồ](#)
[Chương 44: Hiểm Ác Độc Chiêu!](#)
[Chương 45: Năm Mạng](#)
[Chương 46: Thanh Hà Thông Phỉ](#)
[Chương 47: Hỏa Diễm Linh Phù](#)
[Chương 48: Tính Toán Bố Trí](#)
[Chương 49: Bước Vào Nhị Lưu Cảnh Giới!](#)
[Chương 50: A Nô Tiểu Thư](#)
[Chương 51: Cơ Quan Mật Thất](#)
[Chương 52: Cường Đạo](#)
[Chương 53: Ngộ Quận Chấn Động](#)
[Chương 54: Điều Tra Thanh Lâu](#)
[Chương 55: Chạy Ra Tìm Đường Sống](#)
[Chương 56: Phá Giải Linh Thư](#)
[Chương 57: 《 Tiêu Dao Du Chi Phù Du Thiên 》](#)
[Chương 58: Gió Êm Sóng Lặng Hơn Nửa Năm](#)

[Chương 59: Đi Lâu Huyện](#)
[Chương 60: Kim Hồ Phù Bút](#)
[Chương 61: Ở Ẩn Ba Năm](#)
[Chương 62: Kim Giáp Lực Sĩ Phù](#)
[Chương 63: Cuối Năm, Lại Đến Tịch Bát](#)
[Chương 64: Cô Tô Náo Nhiệt](#)
[Chương 65: Thần Bí Cao Thủ](#)
[Chương 66: Đồng Tiền Có Chữ "Sửu"](#)
[Chương 67: Phần Thưởng Ngân Trăm Lượng](#)
[Chương 68: Hữu Nữ Như Xu](#)
[Chương 69: Đường Hẹp, Lại Gặp Vương Sư Huỳnh](#)
[Chương 70: Tại Hạ, Phỉ Hưng Sửu! Giang Hồ Ta Đã Đến!](#)
[Chương 71: Nhóm Thanh Niên Hào Hiệp](#)
[Chương 72: Liền Chiến Liền Thắng](#)
[Chương 73: Lời Mời Tiệc Tối](#)
[Chương 74: Thanh Niên Hào Phú Độ Nhất Tiệc Tối](#)
[Chương 75: Dự Tiệc](#)
[Chương 76: Gặp Lại Hà Tất Quen Biết](#)
[Chương 77: Túy Ngự Văn Xướng](#)
[Chương 78: Khai Tiệc, Mang Thức Ăn Lên!](#)
[Chương 79: Mời Săn Bắn Ở Khung Lung Sơn](#)
[Chương 80: Ba Đại Tông Sư](#)
[Chương 81: Trưởng Lão Ban Thưởng](#)
[Chương 82: Chuyển Đi Khung Lung Sơn](#)
[Chương 83: Cắt Cỗ](#)
[Chương 84: Giang Hồ Đại Thảm Án](#)
[Chương 85: Giáp Sĩ Phục Binh](#)
[Chương 86: Khuyên Bảo Không Được](#)
[Chương 87: Song Phù Nơi Tay](#)
[Chương 88: Tu Luyện Dưới Đáy Hồ](#)
[Chương 89: Ngô Quận Phong Vân Đại Hội](#)
[Chương 90: Phong Vân Đột Biến](#)

[Chương 91: Tân Nhiệm Thái Thú](#)
[Chương 92: Xuất Phát, Tiến Binh Thái Hồ!](#)
[Chương 93: Thủy Quỷ Đột Kích](#)
[Chương 94: Dược Vương Đá Vôi](#)
[Chương 95: Lên Đảo Bỏ Thuyền](#)
[Chương 96: Tỉnh Lại, Tô Tiên Nhân!](#)
[Chương 97: Nguyên Thần, Thần Niệm Cùng Linh Thuật](#)
[Chương 98: Bắc Lô Đăng, Khởi Yêu Vụ!](#)
[Chương 99: Xông Yêu Trận](#)
[Chương 100: Bạch Liên Lực Sĩ Cồn Đào Trận](#)
[Chương 101: Sơn Hải Gót Sắt Bên Dưới, Phiên Vân Phúc Vũ Không Cát Vàng!](#)
[Chương 102: Phá Yêu Trận Nhân](#)
[Chương 103: Hàn Bình Sơn](#)
[Chương 104: A Sừ](#)
[Chương 105: Triệu Thái Thú](#)
[Chương 106: Xây Mộ Phần, Chờ Tế Phẩm](#)
[Chương 107: Hoàng Hôn, Quạ Khóc Vang Vọng!](#)
[Chương 108: Bội Thủy Đại Quyết Chiến](#)
[Chương 109: Thiên Thu Vạn Tái, Thống Nhất Giang Hồ!](#)
[Chương 110: Tiên Uy Run Sợ Thiên Hạ](#)
[Chương 111: Nay Sinh Như Phù Du, Sớm Sinh Chiều Tử!](#)
[Chương 112: Mao Giáo Chủ Đầu Hàng 《Bạch Liên Linh Kinh》](#)
[Chương 113: Lễ Tế Cùng Chiến Báo](#)
[Chương 114: Tiểu Khâm Sai Cùng Đại Tư Mã](#)
[Chương 115: Cô Tô Hoa Khôi Hội](#)
[Chương 116: Soi Gương Đồng, Chải Lược Đồ](#)
[Chương 117: Đón Gió Tây Trần](#)
[Chương 118: Vương Thị Thế Gia](#)
[Chương 119: Sừ Chử Đồng Tiên Hồn Quay Về](#)
[Chương 120: Chuyện Giang Hồ Rũ Áo Mà Đi](#)
[Chương 121: Áo Vải Về Quê](#)

[Chương 122: Bái Tiên Như Nước Thủy Triều Tuôn Ra](#)
[Chương 123: Công Danh Phú Quý Ngập Trời](#)
[Chương 124: Tâm Không Ràng Buộc, Thả Câu Thái Hồ](#)
[Chương 125: Một Bước Đi Ba Lần Ngoảnh Lại, Duyên Hồng Trần Kết Thúc Từ Đây](#)
[Chương 126: Hồng Trần Thế Ngoại](#)
[Chương 127: Chèo Thuyền Du Ngoạn Tìm Tiên Duyên](#)
[Chương 128: Linh Sơn Trồng Linh Đậu](#)
[Chương 129: Tiều Trung Tiên](#)
[Chương 130: Lên Đường, Đi Triều Ca!](#)
[Chương 131: Bi Thương, Chảy Ngược Thành Sông!](#)
[Chương 132: Thiên Cơ Thuật Cùng Linh Túy](#)
[Chương 133: Triều Ca Dạ Huyền Ngũ Thập Lý](#)
[Chương 134: Chợ Đêm Linh Cốc Cùng Tây Túy Đan](#)
[Chương 135: Tiên Thành Khó Ngụ](#)
[Chương 136: Buôn Bán Ít Thấy Gạo](#)
[Chương 137: Bình Cảnh Linh Túy](#)
[Chương 138: Vừa Vào Tây Túy Sâu Tựa Như Biển](#)
[Chương 139: Tiểu Luyện Đan Phường](#)
[Chương 140: Khai Lò, Luyện Tây Túy Đan](#)
[Chương 141: Lột Xác Phàm Thành Tiên](#)
[Chương 142: Tiêu Vĩ Linh Cầm Và Phong Lôi Dẫn](#)
[Chương 143: Đột Nhiên Tăng Mạnh](#)
[Chương 144: Từ Quán Kết Nhóm](#)
[Chương 145: Tiểu Đội Xuất Phát](#)
[Chương 146: Phê Sài Mộc](#)
[Chương 147: Nhiếp Yêu Hương](#)
[Chương 148: Lạc Phách Tà Tu Ăn Cướp](#)
[Chương 149: Tà Tu Hang Ổ](#)
[Chương 150: Triều Ca Tam Vị Đại Lão](#)
[Chương 151: Thắng Lợi Trở Về](#)
[Chương 152: Đào Hoa Tinh Linh](#)

[Chương 153: Luyện Khí Tầng Tám!](#)
[Chương 154: Đào Yêu Trúc Cơ!](#)
[Chương 155: Uy Mãnh Trúc Cơ Đào Thụ Yêu](#)
[Chương 156: Luyện Cửu Đỉnh Phong](#)
[Chương 157: Phi Kiếm Pháp Khí](#)
[Chương 158: Trù Tổ Tiểu Đội](#)
[Chương 159: Thần Hồ Năm Người Tổ](#)
[Chương 160: Tiên Tông Nhiệm Vụ](#)
[Chương 161: Xâm Nhập Mê Tiên Hạp Cốc](#)
[Chương 162: Cấp Hai Yêu Trùng Noãn](#)
[Chương 163: Họa Thủy Đông Dẫn](#)
[Chương 164: Hạp Cốc Tuyệt Cảnh](#)
[Chương 165: Tiên Âm Ba Nghênh Chiến Đại Phong Nhận \(Chúc Mừng Vị Thứ Tư Minh Chủ\)](#)
[Chương 166: Đào Vong](#)
[Chương 167: Thần Bí Hung Hiểm Hang Động Đá Vôi](#)
[Chương 168: Ngã Rễ, Sát Cơ Bắt Đầu](#)
[Chương 169: Ẩn Núp, Âm Sát](#)
[Chương 170: Băng Ti](#)
[Chương 171: Không Dính Máu Giết Chóc](#)
[Chương 172: Băng Linh Tầm](#)
[Chương 173: Bắt Được](#)
[Chương 174: Trở Mặt](#)
[Chương 175: Phân Chia Linh Thảo Được](#)
[Chương 176: Trở Về Thành](#)
[Chương 177: Bái Nhập Bồng Lai Tiên Tông](#)
[Chương 178: Đến Tông Môn](#)
[Chương 179: Đệ Tử Điện](#)
[Chương 180: Kim Đan Thụ Nghiệp](#)
[Chương 181: Nghìn Năm Ngọc Tủy Chi Cùng Trúc Cơ Đan Phương](#)
[Chương 182: Tàng Thư Các Đại Mua Sắm](#)
[Chương 183: Tu Di Giới Cùng Tiểu Thương Phiến](#)

[Chương 184: Thần Kỳ 《Hóa Diệp Thiên》 Tam Quyết!](#)
[Chương 185: Liệt Thần Thuật Cùng Mua Linh Dược](#)
[Chương 186: Đồng Lữ Sơn Luyện Đan](#)
[Chương 187: Bể Quan Luyện Đan](#)
[Chương 188: Trúc Cơ Đan Thành! \(Chúc Mừng Tam Sinh Duyên Dâm Thiên Đế Minh Chủ\)](#)
[Chương 189: Linh Sơn Thay Đổi, Đào Nguyên Hiện !](#)
[Chương 190: Trồng Dược, Xuất Quan](#)
[Chương 191: Tiểu Đan Hội, Phó Hội](#)
[Chương 192: Đa Bảo Hồ Lô](#)
[Chương 193: Linh Bảo Trao Đổi](#)
[Chương 194: Cứu Chữa Thất Bảo Hồ Lô](#)
[Chương 195: Một Năm, Trúc Cơ Tầng Hai!](#)
[Chương 196: Bất Vụ Chính Nghiệp* Luyện Đan Sư](#)
[Chương 197: Tiên Tông Bí Ẩn](#)
[Chương 198: Hai Năm Yên Lặng](#)
[Chương 199: Tấn Chức Luyện Đan Đại Sư](#)
[Chương 200: Bái Sư Kim Đan](#)
[Chương 201: Bái Sư Lễ Cùng Tiến Cử Danh Ngạch](#)
[Chương 202: Sư Mẫu Cho Mời](#)
[Chương 203: Sư Nương Lễ Gặp Mặt](#)
[Chương 204, 205: A Nô Trúc Cơ, Nghiên Cứu Linh Vật](#)
[Chương 206: Hồ Lô Trảm Tiên Phi Kiếm Quyết](#)
[Chương 207: Đặt Làm Phi Kiếm](#)
[Chương 208: Thần Kỳ Thiểm Thước Thạch](#)
[Chương 209: Năm Năm Kỳ Hạn](#)
[Chương 210: Phệ Linh Phi Nghĩ Cùng Kim Sắc Nghĩ Hậu](#)
[Chương 211: Luyện Thành Tam Bảo Hồ Lô Và Thần Di Hạt Giống](#)
[Chương 212: Phụng Mệnh Xuống Núi](#)
[Chương 213: Hồi Hương](#)
[Chương 214: Rời Đi](#)
[Chương 215: Hàn Khổ Chi Địa](#)

[Chương 216: Tiểu Tiên Tông Cùng Tán Tu](#)
[Chương 217: Chuẩn Bị Thỏa Đáng](#)
[Chương 218: Ma Sát Minh, Chương 219: Yêu Vật Đột Kích](#)
[Chương 220 Quặng Mỏ Sát Khí, Chương 221 Thần Bí Ngân Khoáng](#)
[Chương 222: Vô Pháp Rèn Luyện Bí Khoáng](#)[Chương 223: Khu Yêu Linh](#)
[Chương 224: Cát Vân Chi Tử, Chương 225: Biến Đổi Liên Tục](#)
[Chương 226: Săn Giết Kim Yêu Hại, Chương 227: Chiêu Yêu Phiên](#)
[Chương 228: Chinh Đốn Tàn Cuộc, Chương 229: Phong Khoáng](#)
[Chương 230: Chấn Động Bồng Lai Tiên Tông](#)
[Chương 231: Ma Sát Minh Cùng Bắc Di Man Tu](#)
[Chương 232: Chiêu Yêu Phiên Tác Dụng, Chương 233: Giao Dịch](#)
[Chương 234: Tin Tức Oanh Động, Chương 235: Điều Binh Khiển Tướng](#)
[Chương 236: Yêu Cầu, Chương 237: Chiết Xuất Bí Ngân](#)
[Chương 238: Bồi Dưỡng Thế Hệ Thứ Hai, Bí Ngân Phệ Linh Phi Nghi!](#)
[Chương 239: Đóng Quân Nơi Doanh Địa, Chương 240: Đột Phá Trúc Cơ](#)
[Trung Kỳ](#)
[Chương 241: Ma Tu Sĩ](#)
[Chương 242: Phục Kích, Chương 243: Thuần Gian Phúc Diệt](#)
[Chương 244: Giao Thủ, Chương 245: Huyết Ma Công](#)
[Chương 246: Độc Chiến Quần Ma, Chương 247: Rơi Xuống Vực](#)
[Chương 248: Toàn Diện Khai Chiến, Chương 249: Lục Dực Xà Cổ Tổ](#)
[Chương 250: Huyết Ma Công Cùng Chiêu Yêu Phiên, Chương 251: Bị](#)
[Nhốt Nửa Năm](#)
[Chương 252: Phản Hồi, Chương 253: Ít Xuất Hiện Tham Chiến](#)
[Chương 254: Lại Thấy Sư Tôn](#)
[Chương 255: Hai Nữ Thương Tâm](#)
[Chương 256: Đêm Trước Đại Chiến](#)
[Chương 257: Bắc Di Viện Binh](#)
[Chương 258: Mật Đạo](#)
[Chương 259: Huyết Tế Đại Trận](#)
[Chương 260: Huyết Sát Oán Linh](#)
[Chương 261: Huyết Tinh Thạch](#)

[Chương 262: Kim Đan Oán Linh Truy Sát](#)
[Chương 263: Địa Hỏa Quật Cùng Ô Hốt Man Tát](#)
[Chương 264: Ma Quật Bảo Khố Sát Khí \(Cầu Toàn Đỉnh, Bạo Theo!\)](#)
[Chương 265: Mở Ra Bảo Rương](#)
[Chương 266: Ô Mẫn Nhi](#)
[Chương 267: Hám Địa Đại Trận](#)
[Chương 268: Dư Nghiệt Làm Loạn](#)
[Chương 269: Dò Xét Giang Nam](#)
[Chương 270: Quy Tâm Tựa Như Mũi Tên](#)
[Chương 271: Song Hỷ Lâm Môn](#)
[Chương 272: Dã Tán Một Tổ](#)
[Chương 273: Chương Kỳ Sử](#)
[Chương 274: Khẩu Kiến](#)
[Chương 275: Kiến Nghiệp Thành](#)
[Chương 276: Ninh Vương Phi](#)
[Chương 278: Tu Sĩ Khả Nghi](#)
[Chương 279: Tu Tiên Tập Thi Cùng Băng Chích Pháp Thuật](#)
[Chương 280: Thiên Niên Thi Độc](#)
[Hay Vẫn Là Xin Nghỉ Đi](#)
[Chương 281: Tàng Linh Đồ](#)
[Chương 282: Thiên Biến](#)
[Chương 283: Quỷ Tu Độ Kiếp](#)
[Chương 284: Nghênh Chiến Quỷ Tu](#)
[Chương 285: Mạng Treo Lơ Lửng](#)
[Chương 286: Tử Khái Đến Cùng](#)
[Chương 287: Băng Tầm Kết Đan](#)
[Chương 288: Bị Bắt Được Một Cái Kim Đan Quỷ Tu](#)
[Chương 289: Giang Nam Chuyện](#)
[Chương 290: Luyện Chế Nguyên Thần Pháp Khí Huyết Linh Châu](#)
[Chương 291: Thọ Lễ Cùng Sư Tôn Đáp Lễ](#)
[Chương 292: Huyết Linh Châu Cùng 《Phệ Huyết Bí Quyết》](#)
[Chương 293: Trèo Lên Thần Sơn](#)

[Chương 294: Trèo Lên Đỉnh Huyết Nhiên!](#)
[Chương 295: Khương Lão Tổ Cùng Lục Y](#)
[Chương 296: Thiếu Niên Cổ Nhân](#)
[Chương 297: Lão Tổ Phát Biểu](#)
[Chương 298: Trúc Cơ Tầng Sáu](#)
[Chương 299: Nửa Năm Sau](#)
[Chương 300: Vu Sơn Bí Cảnh](#)
[Chương 301: Sát Khí Hàng Đối Diện!](#)
[Chương 302: Liên Phá Tam Giai, Vấn Đỉnh Trúc Cơ Đỉnh Phong!](#)
[Chương 303: Nhanh Chân Đến Trước](#)
[Chương 304: Hoàng Tước Tại Hậu \(Hoàng Tước Phía Sau \)](#)
[Chương 305: Song Kim Đan Chiến Lục Bào](#)
[Chương 306: Tiên Nhân Gặp Rủi Ro](#)
[Chương 307: Gan Mật Đều Vỡ](#)
[Chương 308: Tuyên Hạc \(Suối Hạc \)](#)
[Chương 309: Tương Cứu Trong Lúc Hoạn Nạn, Cá Quay Về Nước, Quên Đi Chuyện Trên Bờ](#)